HEDERICI

LEXICON

Manuale Græcum, &c.

K Hederich (B.)

~~381. g~~

12 L g

12
R Room

M. BENJ. HEDERICI

LEXICON

Manuale Græcum,

OMNIBUS SUI GENERIS LEXICIS,
QUÆ QUIDEM EXSTANT,
LONGE LOCUPLETIUS,
EAQUE RATIONE
IN TRES PARTES,
VIDELICET
Hermeneuticam, Analyticam & Syntheticam
DIVISUM;
UT PRIMA
VOCUM GRÆCARUM Ordine Alphabetico
Se excipientium INTERPRETATIONEM LATINAM;
ALTERA
DIFFICILIORUM ex iiſdem, quæ in ſcriptoribus
Cum aliis, tum iis præcipue occurrunt, qui JUVENTUTI in Scholis
Prælegi ſolent, RESOLUTIONEM GRAMMATICAM; &
TERTIA
VOCUM PHRASIUMQUE LATINARUM,
Quæ in primis e re Græce quidpiam reddituris eſſe poſſunt,
INTERPRETATIONEM GRÆCAM exhibeat.

Recenſitum & plurimum auctum a SAM. PATRICK.

LONDINI,
Excudit S. PALMER;
Impenſis J. & J. KNAPTON, R. KNAPLOCK, J. & B. SPRINT, D. MIDWINTER,
W. & J. INNYS, J. OSBORN & T. LONGMAN, & R. ROBINSON,
M. DCC. XXVII.

MVSEVM
BRITAN
NICVM

Viris Nobiliſſimis Ampliſſimiſque, DN. GEORGIO ERMELIO, *Scholæ Regio-Electoralis Grimmenſis Rectori celeberrimo, præceptori quondam ſuo, ut fideliſſimo, ita cariſſimo*; DN. JONÆ GELENIO, *Scholæ* Dreſdenſis *primariæ Rectori graviſſimo*; DN. JO. BALTHAS. ELENDIO, *Scholæ* Palæo-Hanoveranæ *Rectori meritiſſimo*; *&* DN. GODOFR. BERGNERO, *Scholæ Senatoriæ* Palæo-Magdeburgicæ *Rectori dexterrimo, fautoribus atque amicis ſuis Honoratiſſimis Æſtumatiſſimiſque*,

LEXICON HOC MANUALE GRÆCUM

D. D. Q.

M. BENJAM. HEDERICUS.

PRæter opinionem Veſtram accidere, VIRI NOBILISSIMI, quod celeberrima nomina Veſtra libro huic qualicumque præfigere ſuſtinuerim, nullus equidem dubito; at quarum tamen rationum vel alterutra dumtaxat facile me adducere potuit, ut citra veniam etiam Veſtram ſumerem hoc mihi, eas ſane utraſque id habituras apud Vos momenti confido, ut ne ſequius accipiatis, quod cum pietati officioque ſatisfacturus quadamtenus, tum rationibus etiam conſulturus meis ſum auſus. Jam diu nimirum eſt, quod partim meritis in me Veſtris, partim amicitia, qua me dignati eſtis huc uſque, Vobis obſtrictum me ſentio, &, quum gratum deditumque animum, ut quidem exopto, teſtari planius non poſſum, ingrati hominis notam vel eo ſubterfugere ſtudui, quod debitorum me Veſtrum publice profiteor. Tua certe, ERMELI HONORATISSIME, inſtitutione ſolidiſſima perinde, atque dexterrima, per quatuor, & quod excurrit, annos mihi quondam contigit frui, atque adeo potiſſimum a Te addiſcere ea, quæ officii nunc, quo fungor, ratio a me requirit. Tu, GELENI ÆSTUMATISSIME, propenſioris benevolentiæ ſignum mihi dediſti haud unum, atque pro Tuo candore exceptum me ſemel Tibi devinxiſti in perpetuum. Tuam, ELENDI PRÆSTANTISSIME, faciem non novi, animum ex literis ad me Tuis perſpexi ſæpius, talemque deprehendi, ut Te fautorem amicumque obtigiſſe mihi, non poſſim non gaudere ſummopere. Contra Tu, HUMANISSIME BERGNERE, me non noveras, quando jam rationem mei habebas enixius, quumque benignior ſors vellet, ut Bergenſis apud Vos Scholæ moderatio demandaretur mihi, Te ſimul nanciſcebar, cujus exemplum non minus, quam conſilia, in obeundis partibus meis ſequi rectiſſime poteram. Quemadmodum vero ea hæc ſunt, VIRI AMPLISSIMI, quæ haud ægre totum me reddere Veſtrum, nedum ad omne gratiarum genus obligare Vobis potuerunt: ita, quum Lexicon hoc meum, quod in præſentia luci committo publicæ, nativo ſuo ſplendore deſtitutum, omnino adſcititio indigeat, aliunde illum certius ſecuriuſque arceſſere me non poſſe credidi, quam a clariſſimorum nominum Veſtrorum præfatione. Equidem non licet mihi per modeſtiam Veſtram digredi in laudes, quas dudum peperiſtis Vobis, vetorque adeo merita quoque enarrare fuſius, quibus utramque in primis Saxoniam obſtrinxiſtis Vobis; attamen, quæ ſumma veriſſimaque laus Veſtra eſt, teſtantur eadem præclare plane, qui magno jam numero ex diſciplina Veſtra prodierunt, atque opera conſiliiſque ſuis Aulas non minus & Curias, quam Eccleſiam Scholaſque ſuſtinent paſſim atque ornant egregie. Interpretamini igitur benigne, VIRI NOBILISSIMI, quod tam honeſtis rationibus adductus feci, atque favorem, quem ad hunc diem in me declaraviſtis, in poſterum etiam mihi benevole conſervate. Ego vero Deum immortalem numquam non venerabor ſupplex, ut conſilia laboreſque Veſtros etiam deinceps fortunet, ſoſpiteſque Vos & in Scholarum, quibus tanta cum laude præeſtis, emolumentum certiſſimum, ſalvos quam diutiſſime ac rebus omnibus florentes clementiſſime præſtet!

Dabam Megalo-Heynæ, d. 12.
Auguſti, A. CIↃ IↃCCXXII.

PRÆFATIO

PRÆFATIO.

ALterum hoc Lexicon eſt, *Lector benevole*, quo juventuti bonarum artium ſtudioſæ commodare ſategi. Græcum, ut vides, illud eſt, &, velut priori diſciplinas atque veterum Scriptorum monumenta, quæ Scholas fere occupatas habent, dilucidare pro viribus ſum anniſus: ita hoc, quod jam exhibeo, literas in primis Græcas adjuvare ſtudui. Neque vero operam hanc, ut quidem confido, præter rem neceſſitatemque ſuſcepiſſe jure exiſtimari potero. Etenim, quæ Linguæ Græcæ cum præſtantia ſit, tum utilitas pariter atque ad omne propemodum ſtudiorum genus neceſſitas, ab aliis jam oſtenſum eſt pluribus, &, quam adeo Lexicon, quo illa contineatur, ſatis idoneum Scholis adhuc deſit, experiuntur idemtidem, quibus hanc eruditionis partem tradere juventuti incumbit. Quotquot enim hujus generis libri exſtant, vel mole ſua uſum ſufflaminant ſui, vel jejunitate, qua laborant, ſæpius deſtituunt paullo ſerius literis Græcis operaturos, vel ordinis etiam implicatione linguæ adhuc minus gnaros plus juſto fatigant, efficiuntque haud raro, ut tot illi tantiſque difficultatibus præpediti non ſine indignatione ac tædio in hoc ſtudiorum genere verſentur.

Singulas igitur illas, quantum quidem fieri potuit, amoliturus ante omnia, librum in tres Partes diſpeſcui, Hermeneuticam ſcilicet, Analyticam, atque Syntheticam, primaque adeo illa, quæ ad intelligendos omnis generis ſcriptores, quos antiquiora quidem tempora dedere, facere debet, eam Vocabulorum copiam concludere allaboravi, quam ad negotium hoc, amplum licet ac vaſtum ſatis, ſuffecturam omnino putavi. Certe, quæ ex ingenti Henrici Stephani Theſauro volumine ſatis etiam grandi Joannes exhibet Scapula, ea tantum non omnia hic etiam ſuppeditavi. Quin immo ipſorum non ſolum numerum, ſed in primis etiam, quas obtinent, ſignificationes ex Suida, Polluce, Suicero, Leighio, Scriptoribuſque ſimilibus aliis non parum hinc inde adauxi. Ac veluti has pro ea, qua differunt, varietate ſuis fere diſtinxi numeris, clarius ita ordinatiuſque, ut ſpero, ſe oblaturas cuique: ſic Voces potiſſimum ipſas ordine, quem vocamus, alphabetico diſponere viſum eſt. Equidem virtutes naturalis illius, quo Voces derivatæ primigeniis, compoſitæ ſimplicibus ſubjiciuntur, non ignoro, neque me præterit etiam, quantopere eum in Stephano aliiſque dilaudent bene multi; ſed non æque tamen intricatus hic alter eſt, longeque omnino facilius linguæ nondum ſatis peritis Vocabula, quæ inquirunt ipſi, ſubgerit. Et, ſi omnino ad indagandam genuinam Vocis poteſtatem momenti maximi eſt, noſſe originem ejuſdem, ſingulis etiam Vocabulis hanc ſubjeci, ut adeo nec adminiculo iſto, neceſſario certe ad feliciorem cujuſvis Scriptoris interpretationem, deſtitutos Lexico hoc uſuros conqueri poſſint, qui ordinis naturalis laudem id atque virtutem ferme præcipuam habere ſolent.

Veluti autem hæc primæ Lexici hujus Partis ratio eſt; ita altera illa, cui Analyticæ, ut dixi, nomen feci, ea Vocabula grammatice, quomodo loqui conſuevimus, reſoluta complexus ſum, quæ difficultatibus ſuis, ſive a Dialecto aliqua, ſive aliunde ſubortis ſollicitare tironum patientiam poſſunt. Eſt certe eadem hæc opera, quæ liberalius paullo a Schrevelio juventuti navata, ipſum tam acceptum huic reddidit, ut unus fere ex ſui ordinis Lexicographis in Scholis huc uſque locum vindicaverit ſibi. Ac tametſi non deſint, qui eamdem ignaviæ potius ſubſidium habeant, quam ut emolumenti quidquam juventuti illam credant adferre, eo quod hæc a penitiori Grammatices ſtudio, ad quod tamen potiſſimum ſolidior linguæ cognitio redit, ea ipſa plerumque avocetur: attamen, qui rectius juſtiuſque rem expendunt, ſatius utique exiſtimant, velificari non nihil diſcentium a labore moleſtiore averſioni, quam quidem committere, ut miſeri ſuccumbant inſcitiæ ſuæ, vel etiam, quod ſæpius uſu in Scholis evenire videmus, difficultatibus his abſterriti linguæ pulcherrimæ ſtudium plane abjiciant. Ne igitur habeant, quod & ipſi ſuo quaſi jure deſiderare poſſint, etiam hac in re illis deeſſe nolui. Quin potius non ſolum Vocabula prope omnia, quæ Schrevelius ex appendice Scapulæ Lexico ubnexa, Paſoris in Heſiodum Indice, aliiſque hujus commatis operibus attulit, in Parem hanc alteram conjeci: ſed ea quoque ex Jo. Vorſtii Veterum Poëtarum Græcorum Poëmatis, Celeberrimi item Viri, Dn. Jo. Davidis Schreberi, Hortulo Græco ex omnibus Plutarchi Operibus adornato, & Clariſſimi Dn. Hieronymi Freyeri Faſciculo Poëmatum Græcorum, libellis vere aureis atque ad perdiſcendam Græcam linguam accommolatiſſimis, paſſim locupletavi. Attamen, ne nimis etiam indulſiſſe diſcentium inertiæ videri poſſim, ſatis habui, digitum in cibum hunc intendere, præmanſum vero ipſum atque tantillum laboris recuſantibus, ut eumdem ſumere ipſi dedignentur, inſerere in ora utique ſuperſedi.

Tertia libri Pars, quæ Syntheticæ titulum præfert, iis deſtinata eſt, quibus Latina ſermone Græco, eoque proſaico, reddere collibet, adjutuſque a Scriptoribus laudatiſſimis, Benzio, Poſſelio, Devario, Scheidio, aliis, hic quoque eum Vocum Formularumque loquendi apparatum, ſuis fere ubique auctoritatibus munitum, ſubgeſſi; qui, niſi me omnia allunt, ad inſtitutum hoc, quantum quidem in Scholis illud exigi, vel certe uſui hodie eſſe ſolet, abunde ſuppeditabit. Et, ſi omnino contingat, ut quædam adhuc deſideres, ea tamen forſitan hæc erunt, quæ omiſſa facile pati, vel iis etiam, quæ allata ſunt, compenſare non incommode poteris. Ita quippe ſæpius Nomina illa a Verbis deducta, qualia ſunt *Accumulator*, *Admodulator*, *Adoptator*, item *Accumulatrix*, *Admodulatrix*, & ſimilia, perinde qualia *Accumulatio*, *Admodulatio*, *Adoptatio*, & quæ ſunt hujus generis alia, fruſtra hic quæſiveris. Præterquam enim, quod magna eorum pars ipſa civitate Latina deficitur, adeoque ſola formationis innititur Analogia, certe, ſi Græce eadem reddenda ſunt, alia fere per Participia, alia per Infinitivos Verborum, a quibus deſcendunt, tuto enunciari poſſunt. Ita videlicet *Accumulatorem*, vel ipſius Demoſthenis exemplo, rectius ἐπισωρεύοντα, *Admodulatricem* προσᾴδουσαν, & *Accumulationem*, qua ipſum in primis accumulandi actum ſignificat, τὸ ἐπισωρεύειν interpretaberis, quam ut Nomina vel plane nova confingas, vel ſua etiam carentia auctoritate uſurpes. Quumque adeo hæc talia a Verbis allatis, ſiquidem ipſis opus ſit, nec ſuo iſta loco reperiantur, formare perquam ſit facile, operæ chartæque tanto juſtius eorum me omiſſione pepercisſe arbitror, quo magis Lexicon hoc manus jam implet, nomenque ſuum pæne excedit. Nec alia quoque cauſſa fuit, cur Nomina etiam, quæ propria Grammatici vocant, omiſerim, utpote quæ ipſa quoque facile Græce efferri poſſunt, dummodo ex Grammatica conſtet, quæ literarum utriuſque linguæ natura ſit atque cognatio. At vero, quod in Prima præcipue Parte nec Auctores addiderim Vocibus, nec locutionum etiam, quas hæ ex ſe progignunt, ſubjecerim exempla, forſitan mirabuntur, qui ex his propemodum ſolis Lexici perfectionem æſtimare ſolent. Sed & his adferendis locus plane defuit. Nec vero etiam video, ſi vel maxime ipſe ſuppetiviſſet, ecquis eorum in Lexico hermeneutico ſit uſus. Sua enim Scriptori cuivis interpretando auctoritas ſufficit, &, qui ex Vocum ſignificationibus tam diſtincte copioſeque ſubminiſtratis ſenſum effati alicujus Græci indagare nequit, eum vel plane a Grammatica non inſtructum, vel rei, quam continet illud, prorſus ignarum eſſe oportet. Secus ſtatuendum eſſe de Lexico ſynthetico facile largior, quum Græce ſcripturus utique non ſolum de Vocis, qua uſurus eſt, probitate, ſed & de Conſtructionis, qua gaudet eadem, ratione certus eſſe debeat. Quare id etiam mihi quam maxime commendatum habui, ut ne facile in Tertia hujus libri Parte Vox aliqua ſine auctore ſuo compareat, vel Conſtructionis etiam exemplum non habeat adjunctum. Quod ſi tamen vel hic etiam alterutrum, immo utrumque deeſſe nonnumquam deprehendas, auctorem quidem Vocis idoneum me fugiſſe non infitior, licet de bonitate ejus Lexicographorum ſaltem præſtantiſſimorum auctoritas dubitare me non ſiverit, Conſtructionis vero modus ideo a me neglectus eſt, quod Regulas ille notiſſimas atque adeo Græcæ etiam Linguæ cum Latina communes ſequatur.

Atque hæc fere ea ſunt, *Lector benevole*, quæ Te ſcire, e re Tua, immo & mea eſſe exiſtimavi. Tute labori etiam huic meo, ſi merebitur, fave: ſin minus, eum ante ne damna, quam cogitaveris, contingere haud raro, ut Tuo arbitrio ſtare non poſſis. Vale!

LECTORI ſalutem SAM. PATRICK.

De operis ſui natura et uſu auctor jam ſatis, ut opinor, dixit; quæ autem a me præſtita fuerint, paucis accipe. Cum multi typographorum errores in priorem irrepſiſſent editionem, id mihi in primis curæ fuit, ut quam emendatiſſime hæc excuderetur. Quandoquidem autem auctor in tres partes librum ſuum diviſerit, in harum prima multas locutiones Græcas, quibus ineſſe aliqua difficultas videretur, non ſolum adjeci, ſed, quanta licuit brevitate, etiam explicui. Præterea Verborum conſtructionem, eorum ſaltem quæ frequentiori ſunt in uſu, optimorum ſcriptorum teſtimoniis confirmavi, ipſis auctorum locis, poetarum præcipue, quantum ratio operis ſinebat, indicatis. Et quamvis auſim affirmare hunc librum antea tum copia verborum, tum accurata eorum interpretatione, longe omnes alios ejuſdem molis præſtitiſſe, ſeptingenta tamen nova ad minimum addidi, quorum pleraque vix in aliis lexicis occurrunt. Horum autem maximam partem Longinus, Ariſtophanes, Lucianus, et Marcus Antoninus; nonnulla vero Sophocles, Euripides, Lycophron, et alii ſuppeditavere. Secundam partem plurimis vocibus cum apud Schrevelium, tum apud noſtrum, omiſſis, ex Homero præcipue locupletavi. Denique, in tertia parte, cum hoc omnibus aliis lexicis adhuc in lucem emiſſis, non verborum tantum, ſed et locutionum copia antecellat, pauca admodum, nonnulla tamen, quæ mihi inſigniora viſa ſunt, adjeci. Quanquam autem additiones ſupra memoratæ, ut forma libri mutaretur, neceſſarium fecerint, *Manualis* tamen retinui titulum; ne novo nomine novum opus edendi laudem potius affectaſſe, quam ſuam auctori conſervandi propoſitum habuiſſe viderer. Vale.

Londini 7. *Id. Dec.* MDCCXXVI.

Expoſitio Notarum, quæ in prima Lexici hujus parte inter alias occurrunt.

Gl. V. i. e. Gloſſaria Veterum a Labbeo edita.
Ph. i. e. Philoxenus, Gloſſographorum facile princeps.
Lex Gr. i. e. Lexicographi Græci, Heſychius, Suidas, auctor Etymologici magni, Varinus Phavorinus.

Heſ. i. e. Heſychius, Alexandrinus.
Suid. i. e. Suidas.
Etym. i. e. Etymologicum magnum.
R. i. e. Gulielmus Robertſonus, Anglus.
Suic. i. e. Jo. Caſp. Suicerus, Tigurinus.

Atque hos Lexicographos ad eas voces allegare placuit, de quarum auctoritate aliunde, quam ex ipſis, non conſtat, quum e contrario Philoxenus & Gloſſaria Veterum eo laudentur nomine, quod multas eaſque aptiſſimas vocum ſignificationes ſuppeditant, quæ alibi non facile ſunt obvia.

Lexici Manualis Græci

PARS PRIMA.

EAQUE

HERMENEUTICA,

Vocum Græcarum ordine alphabetico ſe excipientium interpretationem Latinam, flexionem item, originationem, & hujus generis alia exhibens.

A, vel α, prima littera Alphabeti Græci, quæ Ἄλφα dicitur, & nomen indepta eſt ab Hebræorum Aleph; (2) nota numeralis ſignificans *unum*, & cum lineola inferne poſita ͵α *mille*; (3) in Apocalypſi Joan. 1, 8. eum notat, qui omni principio prior atque antiquior eſt.

Α, in compoſitione eſt (1) ϛερητικὸν, *privativum*, ut ἀβέβαιος, inſtabilis, infirmus, ex α & βέβαιος, ſtabilis, firmus. ἀφυὴς, bardus, ſine ingenio, ex α & φυὴ, indoles, ingenium, natura. ἄβαλος, invius, inacceſſus, impervius, ex α & βατὸς, pervius, acceſſibilis. ἀμαθὴς, indoctus, ex α & μανθάνω, diſco. (2) ἐπιτατικὸν, *intenſivum*, ut ἄξυλος, lignoſus, plenus ligni, ex α & ξύλον, lignum. ἀχανὴς, vaſtus, in immenſum hians ſive patens, ex α & χαίνειν, hiare. (3) Aliquando ſignificat ἅμα ſive ὁμȣ͂, *ſimul*, *conjunctionem*, ut ἀδελφὸς, frater, ex α & δελφὺς, uterus, quia fratres ſunt ex eodem utero *uterini*; ſed Latinum minus late patet. ἄκοιτις, conjux, ex α & κοίτη, cubile. ἄλοχος, conjux, ex α & λέχος, cubile. (4) πλεοναϛικὸν, *abundans*, *ſupervacaneum*, ut ἄϛαχυς, ſpica, ex α & ϛάχυς, ſpica. ἀϛαφὶς, uva paſſa, ex α & ϛαφὶς, uva paſſa. ἀϛεροπὴ, fulgur, ex α & ϛεροπὴ, fulgur. ἀάχετος, intolerabilis, ex α & ἄχετος, intolerabilis.

Α, Ah! ἆ, ἆ, Ah! ah! Vox admirantis, lamentantis. Ἇ, ἇ, vel ἇ, ἇ, Ha, ha, ridentis.

Α, Ah! O! Oh! Ἆ, ἆ, Ah! ah! Oh! oh! Vox miſerantis, admirantis.

Ἀάατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde noxius; (2) innoxius. Ex α int. vel priv. & ἄατος, *innoxius*.

Ἀαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fractu difficilis, robuſtus, non fractus, firmus. Ex α priv. & ἄγω *frango*.

Ἀαδέω, ἀαδεῖν, turbare, moleſtare. (2) injuria affici, lædi. (3) inopia laborare; cibo abſtinere. Heſ. Suid. Occurrit ἀάδειν, a. 2. Ex α int. & ἀδέω, *tædio afficior*. Vel ab ἀηδεῖν. Ex α priv. & ἡδὺς, *jucundus*.

ἈΑ´ΖΩ, f. άσω, calidum halitum efflo, exhalo.

Ἀάθικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorruptibilis, damno non obnoxius. Ex α pleon. & ἄθικτος, *intactus*.

ἈΑ´ΜΙΝΣ, θος, ἡ, inſtrumentum quoddam aucupatorium, venabulum.

Ἀανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui perfici nequit. Ex α priv. & ἀνύω, *perficio*.

Ἀάομαι, lædo. hinc ἀᾶται, lædit.

Ἄαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non tangendus, intactus, Gl. V. (2) inacceſſus; (3) quem nemo lædere poteſt, illæſus. Ex α priv. & ἅπτω, *tango*, vel ἰάπτω, *noceo*.

Ἀαρὼν, ὁ, Aaron. Nomen viri Hebræum indeclinabile. *Montanus*.

Ἀάσκω, f. άσω, lædo, noceo, adficio damno. Ex α pleon. & ἀτάω, *noceo*.

Ἀασμὸς, ȣ͂, ὁ, halitus calidi efflatio, exhalatio. Ab ἀάζω, *halo*.

Ἀάχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui retineri nequit; (2) nemini cedens; (3) intolerandus; (4) inſuperabilis. Ex α pleon. & ἄχετος, *qui retineri non poteſt*.

Ἄατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innoxius: (2) valde noxius; (3) inſatiabilis. Ex α priv. vel int. & ἄτη, *noxa*, *damnum*.

Ἀάτω, f. άσω, noceo, lædo. Ex α pl. & ἄτω, *noceo*.

Ἀβαδδὼν, perditio, vaſtatio. Nomen Hebræum indeclinabile.

Ἄβαζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutus, qui privatus eſt facultate loquendi; (2) taciturnus, quietus. Ex α priv. & βάζω, *loquor*.

Ἀβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, profunditate carens. Ex α priv. & βάθος, *profunditas*.

Ἄβαιον, parvum, exiguum. Ex α. pleon. & βαιὸν, *parvum*.

Ἀβακέω, f. ήσω, ſileo, ſc. ob ignorantiam; (2) ignoro, neſcio. Ex α priv. & βάζω, *loquor*.

Ἀβακέως, *Adv.* placide, quiete. Ab ἀβακής.

Ἀβακήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mutus; (2) ſtultus. Ab ἀβακέω.

Ἀβακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, taciturnus, mutus; (2) quietus, placidus. Ex α priv. & βάζω, *loquor*.

Ἀβακίζω, f. ίσω, taceo; (2) quietus ſum. Ab ἀβακής.

Ἀβάκιον, ȣ, τὸ, abaculus, tabula, cui vaſa quælibet imponuntur; (2) menſa, ſ. tabula calculatoria; (3) tabula mathematica, in qua lineæ & figuræ deſcribi ſolent; (4) vas, in quo feruntur opſonia. Dim. ab ἄβαξ.

Ἀβακίσκος, ȣ, ὁ, teſſella pavimenti. Ab eod.

Ἀβάκχευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Bacchanalium expers. Ab α priv. & βακχεύω, *bacchor*.

ἈΒΑ´ΛΕ, *Adv.* utinam; (2) heu. phy!

ἌΒΑΞ, ακος, ὁ, abacus; (2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ deſcribi ſolent; (3) tabula calculatoria; (4) tabula aleatoria; (5) tabula, ſ. menſa, cui vaſa imponuntur. Gl. V. Abacus, armarium.

Ἄβαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, mutus. Ex α priv. & βάζω, *loquor*.

Ἀβάπλιϛον, ȣ, τὸ, terebella, inſtrumentum Medicorum. Ex α priv. & βαπτίζω, *immergo*.

Ἀβάπτιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immerſabilis, qui mergi non poteſt; (2) non baptizatus. Ex iiſd.

Ἄβαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intinctus; (2) cujus acies durata non eſt. Ex α priv. & βάπτω, *tingo*.

Ἄ´ΒΑΡ, αρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non oneroſus, non moleſtus, non turbulentus. Ex α priv. & βάρος, *onus*.

Ἄβαρις, εως, ἡ, continentis habitator. Ex α priv. & βάρις, *navis*, adeoque proprie, cui non eſt navis.

Ἀβασάνιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexploratus, non examinatus; (2) expers doloris, qui nullis doloribus cruciatur. Ex α priv. & βασανίζω, *exploro*, *torqueo*.

Ἀβασανίϛως, *Adv.* temere, re non examinata. Ab ἀβασάνιϛος.

Ἀβασίλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rege carens, regi non ſubditus. Ex α priv. & βασιλεύω, *regno*.

Ἀβάσκανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invidia vacuus, non invidens; (2) non mendax, verus. Ex α priv. & βασκαίνω, *faſcino*, *invideo*.

Ἀβάσκαντον, ȣ, τὸ, faſcini amuletum. Ex iiſd.

Ἀβάσκαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invidia carens, ab invidia tutus. Gl. V. infaſcinabilis. Ex iiſd.

Ἀβασκάντως, *Adv.* citra invidiam. Gl. V. ſine faſcino, infaſcinate, præfiſcine. Ab ἀβάσκαντος.

Ἀβάϛακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. importabilis, portatu impoſſibilis. Ex α priv. & βαϛάζω, *porto*.

ἌΒΑΤΟΝ, ȣ, τὸ, adytum. Ab ἄβατος.

Ἄβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invius, acceſſu, vel aditu difficilis; (2) ſacer, non adeundus; (3) deſertus, deſolatus. Ex α priv. & βαίνω, *eo*, *gradior*.

Ἀβαλόω, ῶ, f. ώσω, deſertum reddo. Ab ἄβαλος.

Ἄβαφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non tinctus. Ex α priv. & βάπτω, *tingo*.

ἈΒΒΑ͂, pater. Nomen Syr. indeclin.

Ἀβδέλυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non exſecrabilis. Ex α priv. & βδελυκτὸς, *exſecrabilis*.

Ἀβέβαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconſtans, qui facile mutatur, inſtabilis, infirmus. Ex α priv. & βέβαιος, *firmus*.

Ἀβεβαιότης, ητος, ἡ, infirmitas, Gl. V. inſtabilitas. Ab iiſd.

Ἀβεβαίως, *Adv.* inconſtanter. Ab ἀβέβαιος.

Ἀβέβηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non profanus, ſacer, ſacroſanctus, quem non fas eſt adire. Ex α priv. & βέβηλος, *profanus*.

Ἀβὲλ, Abel. Nomen viri Hebræum indeclinabile. *Vanitas*.

Ἀβελτερία, ας, ἡ, ſtultitia, amentia, inſipientia, veſania. Ab ἀβελτερός.

Ἀβελτεροκόκκυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, ſtultus; (2) vanus. Ex ἀβέλτερος, & κόκκυξ, *cuculus*.

Ἀβέλτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtultus, inſipiens, vecors, melius non cognoſcens. Gl. V. ſtolidus. Ex α priv. & βέλτερος, *melior*.

Ἀβελτηρία, ας, ἡ, ſtultitia, vecordia. Gl. V. ruditas, inſipientia. Ab ἀβέλτερος.

Ἀβέρβηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incompoſitus. Heſ. Suid.

Ἀβιὰ, Abia. Nomen viri Hebr. indec. *Pater meus eſt Dominus*.

Ἀβιάθαρ, Abiathar. Nomen viri Hebr. ind. *Pater excellens*.

Ἀβίαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non coactus, ſine violentia. Hinc τὸ ἀβίαϛον, ȣ, libertas. Ex α priv. & βιάζω, *cogo*.

Ἀβιάστως, *Adv.* ſine violentia, libere, non coacte. Ab ἀβίαστος.

Ἀβιληνὴ, ῆς, ἡ, Abilene. Nomen regionis in Aſia.

Ἄβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui non ſuppetit victus; (2) dives; (3) longævus; (4) inermis; (5) valde robuſtus; (6) non violentus, non injurius. Ex α priv. vel int. & βίος, *vita*, βιὸς, *arcus*, vel βία, *vis*.

Ἀβιοὺδ, Abiud. Nomen viri Hebr. indec. *Pater decoris* ſeu *Decus patris*.

Ἀβίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non vitalis, ſine vita; (2) malus, injucundus, moleſtus. ἀβίωτον & ἀβίωτα, *pl.* vita non vitalis, deſperata. Ex α priv. & βιωτὸς, *vitalis*.

Ἀβιώτως, *Adv.* cum tædio vitæ. Ab ἀβίωτος.

Ἀβλάβεια, ας, ἡ, incolumitas; (2) innocentia. Ab ἀβλαβής.

Ἀβλαβέως, *Adv.* innoxie. Ab eod.

Ἀβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, innoxius, innocuus, non nocens; (2) noxæ expers, illæſus. Ex α priv. & βλάπτω, *noceo*.

Ἀβλαβῶς, *Adv.* innoxie, citra noxam, illæſe. Ab ἀβλαβής.

Ἄβλαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, noxæ expers; (2) innocuus. Ex α priv. & βλάπτω, *noceo*.

Ἀβλαστέω, ῶ, f. ήσω, male germino, non ſuccreſco. Ex α priv. & βλαστέω, ſeu βλαστάνω, *germino*.

Ἀβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, male germinans, infecundus. Ex iiſd.

Ἄβλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀβλεμέως, *Adv.* negligenter. Ex α priv. & μέλει, *curæ eſt*, pro ἀμελέως.

Ἀβλεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deſpectus, vilis, indignus qui videatur. Ex α priv. & βλέπω, *video*.

Ἀβλεπτέω, f. ήσω, non video, conniveo, cæcutio; (2) pecco. Ex iiſd.

Ἀβλέπτημα, ατος, τὸ, peccatum, erratum. Ab ἀβλεπτέω.

Ἀβλεψία, ας, ἡ, cæcitas; (2) inconſiderantia. Ex α priv. & βλέπτω, *video*.

Ἀβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, nondum jactus. Ex α priv. & βάλλω, *jacio*.

Ἄβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nondum miſſus, nondum jactus; (2) non ictus, non vulneratus, illæſus. Ex iiſd.

Ἄβληχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, al. ἀβληχρὸς, ρὰ, ρὸν, debilis, infirmus; (2) fortis. Ex α priv. vel pleon. & βληχρὸς, *debilis*.

Ἀβοηθησία, ας, ἡ, auxilii defectus. Ex α priv. & βοηθέω, *auxilior*.

Ἀβοήθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxilio deſtitutus; (2) remedio carens, immedicabilis. Ex iiſd.

Ἄβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nondum amiſit dentes ætatis indices. Ex α priv. & βάλλω, *jacio*.

Ἄβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, paſcuis carens, non paſtus. Ex α priv. & βόσκω, *paſco*.

Ἀβουλεὶ, *Adv.* inconſulte, temere. Ex α priv. & βουλὴ, *conſilium*.

Ἀβουλεύτως, *Adv.* inconſulto, abſque deliberatione. Ex α priv. & βουλεύω, *conſulto*.

Ἀβουλέω, f. ήσω, nolo; (2) non conſulto. Ex α priv. & βουλὴ, *conſilium*.

Ἀβουλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nolens, invitus; (2) inconſultus. Ex α priv. & βούλομαι, volo, vel βουλὴ, *conſilium*.

Ἀβουλησία, ας, ἡ, nolentia. Suic. Ex α priv. & βούλομαι, *volo*.

Ἀβούλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, invitus, non voluntarius; (2) quem nolumus, qui nobis invitis accidit. Ex iiſd.

Ἀβουλήτως, *Adv.* involuntarie, præter voluntatem; (2) fortuito. Ab ἀβούλητος.

Ἀβουλία, ας, ἡ, conſilii inopia; (2) temeritas, imprudentia; (3) amentia, ſtultitia; (4) conſilii pravitas. Ex α priv. & βουλὴ, *conſilium*.

Ἄβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſilii expers; (2) ſtultus. Gl. V. incogitans, inconſultus. Ex α & βουλὴ, *conſilium*.

Ἀβουλότατα, *Adv.* Inconſultiſſime, inconſideratiſſime, Herodot.

Ἀβούλως, *Adv.* temere, imperite, male, inconſulte, ſine ratione. Ab ἄβουλος.

Ἀβούτης, ου, ὁ, bobus carens. Ex α & βοῦς, *bos*.

ΑΒΡΑ, vel ἅβρα, ας, ἡ, ancilla honeſtior, pediſſequa.

Ἀβραὰμ, Abraham. Nomen viri Hebr. indec. *Pater excelſus* vel *Pater multitudinis*.

Ἄβρεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non madefactus. Ex α priv. & βρέχω, *madefacio*.

Ἀβρίζομαι, delicato cultu utor, delicate me orno. Ab ἁβρός.

Ἀβρίζω, f. ίξω, mox a cibo dormito; (2) dormito. Ex α int. & βρίζω, *dormito*.

Ἀβριθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſine pondere, levis. Ex α priv. & βρίθω, *ſum gravis*.

Ἄβρικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, vigil; (2) ſurdaſter, ex parte tantum audiens. Ab ἀβρίζω.

Ἁβροβάτης, ου, ὁ, molli inceſſu utens. Ex ἁβρὸς, & βαίνω, *eo*, *incedo*.

Ἁβρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mollioris vitæ eſt, delicatus. Ex ἁβρὸς, & βίος, *vita*.

Ἁβρογόος, ου, ὁ ϗ ἡ, molles gemitus edens. Ex ἁβρὸς, & γόος, *luctus*, *gemitus*.

Ἁβροδιαιτάομαι, ῶμαι, vitam mollem & delicatam ago. Ex ἁβρὸς, & δίαιτα, *vivendi ratio*.

Ἁβροδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, molliter & delicate vivens. Gl. V. ἁβροδίαιτον, delicatum. Ex ἁβρὸς, & δίαιτα, *vitæ ratio*.

Ἁβροείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, delicate veſtitus. Ex ἁβρὸς, & εἷμα, *veſtis*.

Ἁβρόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, molles & delicatos fructus ferens. Ex ἁβρὸς, & καρπὸς, *fructus*.

Ἁβροκομάω, f. ήσω, capillos orno; (2) molli coma ſum, (3) delicioſus ſum. Ex ἁβρὸς, & κόμη, *coma*.

Ἁβροκόμης, Dor. ἁβροκόμας, ου, ὁ, qui molli & delicata coma eſt. Ex iiſd.

Ἁβρόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Suic.

Ἀβρομία, ας, ἡ, tenebræ. Ab ἄβρομος, quia tenebræ ſtrepitu carent.

Ἀβρόμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſtinens a vino, abſtemius. Ex α priv. & βρόμιος, *Bacchus*, *vinum*.

Ἄβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtrepitum magnum edens, tumultuoſus. Ex α int. & βρόμος, *ſtrepitus*.

Ἁβρόπηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, molli & ſubtili ſtamine contextus. Ex ἁβρὸς, & πηνὸς, *tela*.

Ἁβρόπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, molli & opulento ornatu condecoratus. Ex ἁβρὸς, & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ἁβρὸς, ὰ, ὸν, mollis, delicatus; (2) lautus; (3) feſtivus; (4) gravitatem præ ſe ferens.

Ἁβροσταγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mollitie diffluens. Ex ἁβρὸς, & στάζω, *ſtillo*.

Ἁβροσύνη, ης, ἡ, mollities, deliciæ, luxus; (2) ſplendor, nitor. Ab ἁβρός.

Ἀβροτάζω, f. άσω, noctu vagor; (2) aberro. Ab ἀβρότη, *nox*.

Ἀβροτέω, nocte occurro, pecco. Ab eod.

ἈΒΡΌΤΗ, ης, ἡ, nox. Quaſi ex α priv. & βροτὸς, *homo*, quia noctu homines latent & nox illis qs. caret.

Ἀβροτήμων, ονος, ὁ, peccator. Ab ἀβροτέω.

Ἁβρότης, ητος, ἡ, mollities. Ab ἁβρός.

Ἀβροτίνινος, ίνη, ινον, confectus ex abrotono. Ab ἀβρότονον.

Ἀβροτονίτης, ου, ὁ, ut ἀβροτονίτης οἶνος, vinum abrotonites. Ab eodem.

ἈΒΡΌΤΟΝΟΝ, ου, τὸ, abrotonum, genus herbæ perpetuo virentis.

Ἄβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immortalis. Ex α priv. & βροτὸς, *mortalis*.

Ἁβροχαίτης, ου, ὁ, qui tenera & molli coma eſt. Ex ἁβρὸς, & χαίτη, *coma*.

Ἀβροχία, ας, ἡ, ſiccitas, pluviæ defectus. Ab ἄβροχος.

Ἁβροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, molli tunica indutus. Ex ἁβρὸς, & χιτὼν, *tunica*.

Ἄβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, immadidus, non madefactus. Ex α priv. & βρέχω, *madefacio*.

ἌΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, ων, τὰ, mora.

Ἁβρύνω, ἁβρύνομαι, ornor, deliciis indulgeo, niteſco, cultum mihi comparo, glorior, inſoleſco. Ab ἁβρός.

Ἁβρῶς, *Adv.* molliter, delicate. Ab eod.

Ἄβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non voratus, non exeſus; (2) cariem non ſentiens; (3) eſui ineptus. Gl. V. ἄβρωτον, irroſum, ineſum. Ex α priv. & βρώσκω, *voro*, *edo*.

ἈΒΎΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, multus, magnus, ſatietatem adferens; (2) impudens, inviſus. Heſ. Suid.

Ἄβυσσος, ου, ἡ, abyſſus, infinitæ profunditatis vorago; (2) gehenna, infernus; (3) adfluentia rerum. Ex α priv. & βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *gurges profundus*.

Ἄγαβος, ου, ὁ, Agabus. Nomen viri.

Ἀγάζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, invidus. Ex ἄγαν, & ζῆλος, *æmulatio*.

Ἀγάζομαι, admiror, ſuſpicio; (2) veneror; (3) indignor, ſuccenſeo; (4) invideo. Ἀγάζομαί σου τὸ φρόνημα, σὲ τοῦ φρονήματος, ἀνδρὸς ἀρετῆς, ἀγασθεὶς τοῖς λόγοις. Ab ἀγάω.

Ἀγαθαρχία, ας, ἡ, boni principium. Ex ἀγαθὸς, & ἀρχὴ, *principium*.

Ἀγαθεωρέω, ῶ, admirabundus intueor. Ex ἄγαν, & θεωρέω, *contemplor*.

Ἀγαθίζομαι, bona dico. Ab ἀγαθὸς, *bonus*.

Ἀγαθικὸς, ὴ, ὸν, probus; (2) recte & cum virtute factus. Ab eod.

ἈΓΑΘΊΣ, ίδος, ἡ, glomus.

Ἀγαθοδότης, ου, ὁ, bonorum dator. Ex ἀγαθὸς, & δότης, *dator*.

Ἀγαθοεργέω, f. ήσω, benefacio, bene ago. Ex ἀγαθὸς, & ἔργον, *opus*.

Ἀγαθοεργία, ας, ἡ, beneficentia. Ex iiſd.

Ἀγαθοθέλεια, ας, ἡ, bonorum electio ſive voluntas, adfectus eligendi bona. Ex ἀγαθὸς, & θέλω, *volo*.

Ἀγαθοποιέω, f. ήσω, bene recteque ago; (2) beneficio adficio; (3) proſum. Ab ἀγαθοποιός.

Ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, beneficentia, boni efficientia; (2) beneficiorum collatio; (3) benefactum. Ab eodem.

Ἀγαθοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, bonum, vel bona efficiens; (2) munificus, beneficus. Ex ἀγαθὸς, & ποιέω, *facio*.

Ἀγαθοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bonos decens; (2) benignus. Ex ἀγαθὸς, & πρέπω, *convenio*.

Ἀγαθοπρεπῶς, *Adv.* ut bonum decet; (2) benigne. Ab ἀγαθοπρεπής.

ἈΓΑΘΌΣ, ὴ, ὸν, bonus, probus; (2) fortis, ſtrenuus; (3) prudens; (4) præſtans, excellens; (5) peritus alicujus rei; (6) utilis; (7) fauſtus, ſecundus, felix; (8) lautus, opiparus; (9) benevolus; (10) frugifer; (11) purus. ἀγαθὸν, οῦ, τὸ, bonum, commodum, emolumentum; (12) S. Cœna.

Ἀγαθοσύνη, ης, ἡ, bonitas, Gl. V. Ab ἀγαθός.

Ἀγαθοτέλεια, ας, ἡ, boni efficientia, boni perfectio. Ab ἀγαθοτελής.

Ἀγαθοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, boni efficiens; (2) perfecte bonus. Ex ἀγαθὸς & τέλος.

Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas, probitas, benevolentia. Ab ἀγαθός.

Ἀγαθȣργέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Ab ἀγαθȣργός.

Ἀγαθȣργὴς, beneficus. Ex ἀγαθός, & ἔργον, *opus*.

Ἀγαθȣργία, ας, ἡ, beneficentia; (2) bonum opus. Ab ἀγαθȣργέω.

Ἀγαθȣργικὸς, ὴ, ὸν, beneficus, benignus. Ex iiſdem.

Ἀγαθȣργὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, beneficus, benignus. Ex iiſdem.

Ἀγαθοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, natura, ſeu indole bonus. Ex ἀγαθὸς, & φυὴ, *natura, indoles*.

Ἀγαθοφυΐα, ας, ἡ, bonitas a natura proveniens. Ab ἀγαθοφυής.

Ἀγαθύνω, f. υνῶ, benefacio, bonum efficio; (2) beneficio adficio; (3) exhilaro; & ἀγαθύνομαι, bene adfectus ſum. Ab eod.

Ἀγαθῶς, *Adv.* bene; (2) utiliter; (3) valide. Ab ἀγαθός.

Ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, bonitas; (2) adfectus ad benefaciendum proximo. Ab eod.

Ἀγαῖος, αία, αῖον, admirabilis; (2) invidioſus; Gl. V. invidus. (3) elegans. Ab ἀγάω, *demiror*.

Ἀγαίω, & quod uſitatius, ἀγαίομαι, admiror; (2) obſtupefacio, perterrefacio; (3) ſuccenſeo, indignor; (4) invideo. Ab ἀγάω.

ἈΓΑΊΩΝ, ονος, ὁ, Sol.

Ἀγακλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde glorioſus, percelebris. Ex ἄγαν, & κλέος, *gloria*.

Ἀγακλειτὸς, ὴ, ὸν, valde celebris, præclarus, inclytus. Ex iiſdem.

Ἀγακλυτὸς, ὴ, ὸν, percelebris, inclytus. Ex ἄγαν, & κλυτὸς, *celebris*.

Ἀγάλακτες, ων, οἱ, collactanei, ſ. qui idem lac ſuxerunt; (2) conſanguinei; (3) æquales, ætate pares; (4) ſimul educati; (5) fratres; (6) ſacrorum gentilitiorum participes. Ex α notante ὁμȣ͂, & γάλα, *lac*.

Ἀγαλακτία, ας, ἡ, lactis penuria; (2) lactis abundantia. Ex α pr. vel intenſ. & γάλα, *lac*.

Ἀγάλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lacte carens. Ex iiſd.

Ἀγαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, qs. collactatio. Ex α notante ὁμȣ͂, & γάλα, *lac*.

Ἀγαλλητὸν, ȣ͂, τὸ, quo quis mire delectatur, vel ob quod aliquis in admiratione habetur. Heſ. ab ἀγάλλω.

Ἀγαλλίαμα, τος, τὸ, exſultatio præ gaudio magno. Ph. exultatio. al. Gl. V. jubilum. Ab ἀγαλλιάομαι.

Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exultatio, lætitia, Gl. V. Ab eod.

Ἀγαλλιάω, ῶ, & frequentius ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exſulto, geſtio, tripudio. Gl. V. ἀγαλλιῶμαι, jubilo. Ab ἀγάλλω.

ἈΓΆΛΛΟΧΟΝ, ȣ, τὸ, lignum Indicum, odoratum & guſtu adſtringens.

ἈΓΆΛΛΩ, f. αλῶ, orno, inſignio, facio delectabile; & ἀγάλλομαι, glorior, oblecto me aliqua re, gaudeo, geſtio, exſulto. a. 1. ἀγῆλαι, decorare.

Ἄγαλμα, τος, τὸ, ornamentum, oblectamentum; (2) ſimulacrum, ſtatua, imago; (3) omne id, quo quis ſe jactat. Ab ἀγάλλω.

Ἀγαλμάτιον, ȣ, τὸ, ſimulacrum parvum, imaguncula, ſtatua parva. Dim. ab ἄγαλμα.

Ἀγαλματογλύφος, ȣ, ὁ, marmorarius, Ph. ſculptor. Ab ἄγαλμα, & γλύπτω, *ſculpo*.

Ἀγαλματοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſtatuas conficio. Ex ἄγαλμα, & ποιέω, *facio*.

Ἀγαλματοποιητικὸς, ὴ, ὸν, conficiens ſtatuas. Hinc ἡ ἀγαλματοποιητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria, ſ. conficiendi ſtatuas. Ab ἀγαλματοποιέω.

Ἀγαλματοποιΐα, ας, ἡ, ars conficiendi ſtatuas. Ab ἀγαλματοποιός.

Ἀγαλματοποιὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, ſtatuarum & ſimulacrorum fabricator, ſtatuarius. Gl. V. fictor ſimulacri, ſigillarius. Ex ἄγαλμα, & ποιέω, *facio*.

Ἀγαλματȣργία, ας, ἡ, ars ſtatuaria, ſ. conficiendi ſtatuas & ſimulacra. Ab ἀγαλματȣργός.

Ἀγαλματȣργικὸς, ὴ, ὸν, conficiens ſtatuas, vel pertinens ad confectionem ſtatuarum. Ab ἀγαλματȣργία.

Ἀγαλματȣργὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, ſtatuarius. Ex ἄγαλμα, & ἔργον, *opus*.

Ἀγαλματοφορέομαι, ȣ͂μαι, quaſi ſimulacrum geſtor, in animo circumferor. Ex ἄγαλμα, & φορέω, *fero*.

Ἀγαλματόω, ῶ, f. ώσω, in ſtatuam verto. Ab ἄγαλμα.

Ἄγαμαι, admiror; (2) probo, laudo. a. 1. ἠγάσθην. part. ἀγασθεὶς, admiratus. Ἄγαμαί σε τȣ́τȣ, σȣ͂ τȣ́τȣ, τ̃ ἀρετῆς. Ab ἀγάω.

Ἀγαμένως, *Adv.* mirabiliter, mirifice, cum admiratione. Ab ἄγαμαι, unde particip. eſt ἀγάμενος.

Ἀγάμητος ȣ, ὁ ϗ ἡ, cælebs, nuptiarum expers. Ex α pr. & γαμέω, *nubo*.

Ἀγαμία, ας, ἡ, cælibatus. Ab ἄγαμος.

Ἀγάμιον, ȣ, τὸ, id. & ab eod.

Ἄγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cælebs, qui uxorem non duxit, vel quæ non nupſit. Ph. cælebs, innupta; (2) viduus, qui uxore mortua factus eſt cælebs. Ex α pr. & γάμος, *nuptiæ*.

ἌΓΑΝ, *Adverb.* nimis, immodice, nimium, valde, vehementer.

ἈΓΑΝΑΚΤΈΩ, ῶ, f. ήσω, indignor, ſtomachor, ægre fero, conqueror, ſuccenſeo, excandeſco, ringor. Ἀγανακτεῖν τινι, πρός τινα, κατά τινος.

Ἀγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio, ſtomachatio. Ab ἀγανακτέω.

Ἀγανακτητὸς, ὴ, ὸν, indigne ferendus, querendus. Ab eodem.

Ἀγανακτικὸς, ὴ, ὸν, querulus, qui facile queritur & ægre fert caſus incommodos. Ab eod.

Ἀγανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mitis, lenis, placidus, comis. Ex α intenſ. & γάνος, *lætitia*.

Ἀγάννιφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde nivoſus, nivalis. Ex ἄγαν, & νίφομαι, *nivoſus ſum*.

Ἀγανοβλέφαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, blandos habens oculos. Ex ἀγανὸς, & βλέφαρα, *palpebræ*.

Ἀγανὸς, ὴ, ὸν, mitis, placidus, blandus; (2) deſiderabilis. Ex α intenſ. & γάνος, *lætitia*.

Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, manſuetudo, lenitas, jucunditas. Ab ἀγανόφρων.

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mitis, blandus, manſuetus, placidus. Ex ἀγανὸς, & φρὴν, *mens*.

Ἀγανώπης, ȣ, ὁ, qui blandis eſt oculis. Ex ἀγανὸς, & ὢψ, *oculus, vultus*.

Ἀγανῶπις, ιδος, ἡ, placidum adſpectum habens, blando adſpectu intuens. Ab ἀγανώπης.

Ἀγαπάζω, amo, comiter excipio, amplexor; (2) curo, condo, *de funere*. Ab ἀγαπάω.

ἈΓΑΠΆΩ, f. ήσω, amo, diligo; (2) amice & hilare excipio; (3) oſculor; (4) præfero. (5) contentus ſum, adquieſco, probo. ἀγάπησον, dilige, Ph. a. 1. act. ἀγαπηθεὶς, dilectus, Ph. a. 1. part. paſſ. ἠγαπημένος, dilectus. Ph. dilectiſſimus, perf. part. paſſ. Ἀγαπᾷν τὰ χρήματα, τὶ ἀντὶ ſ. πρὸ ἐκείνȣ, μᾶλλον ἤ, præferre; τοῖς παρȣ͂σι, ſorte contentus.

Ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio, caritas; (2) oſculum. ἀγάπαι, convivia Chriſtianorum ſacra. Ab ἀγαπάω.

Ἀγάπημα, τος, τὸ, dilectio; (2) res, ſ. perſona, quæ amatur. Ab eod.

Ἀγαπήνωρ, ορος, ὁ, fortitudinis, vel virorum amans. Ex ἀγαπάω, & ἀνὴρ, *vir*.

Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπησμὸς, ȣ͂, ὁ, dilectio. Ab eod.

Ἀγαπητέον, ſc. ἐϛὶ, adquieſcendum eſt, contentum eſſe oportet. Ab eod.

Ἀγαπητέος, έα, έον, amandus. Ab eod.

Ἀγαπητικὸς, ὴ, ὸν, vim diligendi habens. Ab ἀγαπητός.

Ἀγαπητικῶς, *Adverb.* amanter, benevole. Ab ἀγαπητικός.

Ἀγαπητὸς, ὴ, ὸν, dilectus, carus, amabilis; (2) unicus, ſ. unigenitus; (3) vir cum diaconiſſa habitans, ut ἀγαπητὴ, virgo habitans cum monachis cælibatum profeſſis; (4) ἀγαπητόν ἐϛι, boni conſulendum eſt, non reſpuendum eſt. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπητῶς, *Adv.* grate, amabiliter; (2) cupide, libenter; (3) ſatis, ſufficienter. Ab ἀγαπητός.

Ἀγαπωμένη, ης, ἡ, amaſia, amica. Ab ἀγαπώμενος.

Ἀγαπώμενος, ȣ, ὁ, amaſius, amicus. Ab ἀγαπάω.

Ἄγαρ, ἡ, Agar. Nomen ſervæ Hebr. indeclinabile. *Peregrina, ſive Timida*.

ἈΓΑΡΙΚΌΝ, ȣ͂, τὸ, agaricum. Nomen fungi arboris.

Ἀγάῤῥοος, *contr.* ἀγάῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter fluens, æſtuoſus. Ex ἄγαν, & ῥέω, *fluo*.

Ἀγάσιος, ȣ, ὁ, inclitus, celebris. Ab ἄγαμαι, *demiror*,

Ἄγασμα, τος, τὸ, veneratio; (2) res veneratione digna. Ab eod.

Ἀγάϛονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum gemens, valde ſuſpirans; (2) luctuoſus. Ex ἄγαν, & ϛόνος, *ſuſpirium*.

Ἀγαϛὸς, ὴ, ὸν, admirandus; (2) ſtuporem adferens. Ab ἄγαμαι, *admiror*.

Ἀγάϛωρ, ορος, ὁ, frater uterinus; (2) gemellus; (3) conſanguineus. Ex α notante ὁμȣ͂, & γαϛὴρ, *venter*.

ἈΓΑΣΥΛΛΙΣ, ιδος, ἡ, frutex, unde liquor Ammoniacus elicitur.

Ἀγαύομαι, admiror. Ab ἀγάω.

Ἀγαυὸς, ὴ, ὸν, admirabilis, præclarus, nobilis; (2) ſuperbus, arrogans. Ab eod.

Ἀγαυρίαμα, ατος, τὸ, elevatio animi. Ab ἀγαυριάω.

Ἀγαυριάω, ῶ, valde inſoleſco. A ſeq.

Ἀγαυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſuperbus, inſolens, ferox; (2) elegans; (3) inops, (4) delicatus. Ex α intenſ. & γαῦρος, *ſuperbus*.

Ἀγάφθεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde ſonans. Ex ἄγαν, & φθέγγομαι, *ſono*.

ἈΓΆΩ, ῶ, & ἀόμαι, ῶμαι, *uſitatius*, demiror, ſtupeo; (2) invideo; (3) odi. Ἀγάασθαί τινος τὴν πρόνοιαν.

Ἄγγαρα, ων, τὰ, manſiones, ſ. ſtationes, in quas οἱ ἄγγαροι, peracto diei penſo, divertebant. Ab ἄγγαρος.

Ἀγγαρεία, ας, ἡ, ſervitus coacta & invita. Ph. prenſatio. Ab ἀγγαρεύω.

Ἀγγαρεῖον, ȣ, τὸ, curſus angarorum. Ab eod.

Ἀγγαρευτὴς, ȣ͂, ὁ, qui alium cogit ad curſum, aut aliud ſervitium præſtandum. Ab eod.

Ἀγγαρεύω, f. σω, angario, cogo ad currendum, vel aliquid ferendum; (2) adigo, impello. Ab ἄγγαρος.

ἈΓΓΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, nuncius, vel tabellarius regum Perſarum, qui in ſtatione ſua poſitus litteras ab altero angaro acceptas alteri tradebat, ut ita celerius perferrentur; (2) quivis, qui aliquid bajulat, vel perfert, ſervus, miniſter, operarius.

Ἀγγαροφορέω, ῶ, f. ήσω, bajulo velut ἄγγαρος. Ex ἄγγαρος, & φορέω *fero*.

Ἀγγείδιον, ȣ, τὸ, vaſculum. Dim. Ab ἀγγεῖον.

Ἀγγειολογέω, ῶ, venas lego. Ex ἀγγεῖον, *vena*, & λέγω, *lego*.

Ἀγγειολογία, ας, ἡ, ipſe actus venas legendi. A præc.

Ἀγγεῖον, ȣ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena. Ab ἄγγος.

Ἀγγειόσπερμος & ἀγγειοσπέρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vaſculo, ſive vaſculis ſemen incluſum habens.

habens. Ex ἀγγεῖον, & σπέρμα, *ſemen.*

Ἀγγειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vaſis formam, vel capacitatem habens. Ab eod.

Ἀγγελία, ας, ἡ, nuncium, denunciatio; (2) mandatum a nuncio perlatum; (3) rumor, relatio. Ab ἀγγέλλω, *nuncio.*

Ἀγγελίας, ȣ, ὁ, nuncius. Ab eod.

Ἀγγελιαφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuncius, tabellarius, Gl. V. famiger. Ab ἀγγελία, & φέρω, *fero.*

Ἀγγελικὴ, ῆς, ἡ, ſaltatio quædam, quæ exercebatur inter pocula. Ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελικὸς, ὴ, ὸν, angelicus, ad Angelum pertinens. Ab ἄγγελος.

ἈΓΓΕΛΛΩ, f. ελῶ, p. ἤγγελκα, nuncio, certiorem facio. a. 1. ἤγγειλα, in med. ἠγγειλάμην. Ἀγγέλλειν τί τινι, νίκην εἰς τὴν πόλιν, τινὶ περί τινος.

Ἄγγελμα, τος, τὸ, nuncium, res quæ nunciatur. Ab ἀγγέλλω.

Ἄγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuncius, nuncia; (2) Angelus, ſ. nuncius Dei; (3) nuncium. Ab eod.

Ἀγγοθήκη, ης, ἡ, apotheca vaſorum; (2) capſa & theca poculi. Ex ἄγγος, & θήκη, *repoſitorium.*

Ἀγγοπῆναι, ῶν, *αἱ*, favi, ſeu cellæ apum. Heſ. Suid. Ex ἄγγος, & πήνη, *tela,* quia in modum telæ ſtructæ ſunt.

Ἀγγοπήνια, ων, τὰ, idem. Heſ. Suid. Ab eod.

ἌΓΓΟΣ, εος, τὸ, vas quodlibet, ut dolium, urna, &c.

ἈΓΓΟΎΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, **cucumis.**

Ἄγγȣρον, ȣ, τὸ, idem.

ἈΓΓΟΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, placentæ genus.

Ἀγγρίζω, f. ίσω, irrito, dolore adficio. Ab ἄγγρις.

ἌΓΓΡΙΣ, ἡ, dolor.

Ἀγγρισμὸς, ȣ̃, ὁ, irritatio, Gl. V. Ab ἀγγρίζω.

Ἀγγριϛὴς, ȣ̃, ὁ, irritator, Gl. V. Ab eod.

ἈΓΓΎΛΗ, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum.

Ἄγε, *Adv. hortantis,* age, agedum, ageſis, eja. Ab ἄγω.

Ἀγείρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inhonoratus; (2) valde honoratus. R. Ex α priv. vel intenſ. & γέρας, *honor.*

ἈΓΕΊΡΩ, f. ερῶ, p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα. paſſ. ἀγήγερμαι, congrego, colligo; (2) mendicando corrogo, circulatorum more peto; (3) vagor victoriæ, aut alius rei cauſſa. Ἀγείρειν τὰ χρήματα, δωτίνας ἐκ τ̃ πόλεων, τὴν δύναμιν.

Ἀγείσωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuggrunda non inſtructus. Ex α pr. & γεῖσον, *ſuggrunda.*

ἈΓΕΊΤΗΣ, ȣ, ὁ, injurius. Heſ. Etym.

Ἀγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vicinum non habens. Ex α pr. & γείτων, *vicinus.*

Ἀγελάζω, f. άσω, congrego. ἀγελάζεσθαι, congregari, gregatim vivere. Ab ἀγέλη, *grex.*

Ἀγελαιοκομικὸς, ὴ, ὸν, ad armentorum curam pertinens. Ex ἀγέλη, & κομέω, *curo.*

Ἀγελαῖος, αία, αῖον, armentalis, qui eſt e grege. Gl. V. gregarius, gregalis; (2) congregabilis, ſocialis; (3) trivialis, vilis; (4) imperitus, rudis. Ab ἀγέλη.

Ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, locus armenti, locus, in quo paſcuntur armenta. Ab eod.

Ἀγελαρχέω, ῶ, f. ήσω, præſum armento, vel gregi. Ex ἀγέλη, & ἀρχὴ, *principatus.*

Ἀγελάρχης, ȣ, ὁ, armenti præfectus, armentarius, gregarius, Ph. (2) taurus, armenti dux. Ex iiſdem.

Ἀγέλαρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſdem. Suic.

Ἀγελαϛέω, ῶ, f. ήσω, riſu abſtineo, non rideo. Ex α pr. & γελάω, *rideo.*

ἈΓΕΛΑΣΤΉΣ, ȣ̃, ὁ, anguilla. Heſ.

Ἀγελαϛὶ, *Adv.* ſine riſu, citra riſum. Ab ἀγέλαϛος.

Ἀγελαϛία, ας, ἡ, riſus abſtinentia; (2) geſtus tetricus. Ab eod.

Ἀγέλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, riſu non dignus; (2) riſus expers, non ridens; (3) tetricus, ſeverus. Ex α pr. & γελάω, *rideo.*

Ἀγελεία, ας, ἡ, Epitheton Palladis, qs. dux populi, vel prædatrix, quæ prædam ducit, Gl. V. Ex ἄγω & λαὸς, vel etiam ex ἄγω, & & λεία, *præda,* qs. prædatrix.

ἈΓΈΛΗ, ης, ἡ, armentum, grex, proprie boum, deinceps etiam equorum, luporum, avium, hominum, &c.

Ἀγεληδὸν, *Adv.* gregatim; (2) turmatim, catervatim. Ab ἀγέλη.

Ἀγέληθεν, *Adv.* ex armento, e grege. Ab eod.

Ἀγεληὶς, ίδος, ἡ, congregatilis. Ab eod.

Ἀγελήτης, ȣ, ὁ, qui ex armento, vel grege eſt. Ab eod.

Ἀγενεαλόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine genealogia, ſine ſerie generis; vel cujus proſapia enarrari non poteſt. Ex α pr. & γενεαλογητὸς, a γενεαλογέω, *genus enarro.*

Ἀγένεια, ας, ἡ, ignobilitas; (2) vilitas; (3) animus ignobilis, non generoſus. Ab ἀγενής.

Ἀγένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imberbis. Ex α priv. & γένειον, *barba.*

Ἀγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignobilis, humili loco natus; (2) degener, ignavus, minime generoſus; (3) abjectus, vilis, humilis, improbus; (4) qui eſt ſine prole. Ex α pr. & γένος, *genus.*

Ἀγένητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non generatus, non creatus; (2) non generans; (3) ignobilis. Ex α pr. & γενητὸς, *generatus.*

Ἀγέννεια, ας, ἡ, ignobilitas generis. Ab ἀγεννής.

Ἀγεννὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignobilis, idem quod ἀγενής. Ex α pr. & γεννάω, *gigno, genero.*

Ἀγεννησία, ας, ἡ, ſterilitas. Ex α pr. & γέννησις, *generatio.*

Ἀγέννητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non genitus, non generatus. Ex α pr. & γεννάω, *genero.*

Ἀγεννῶς, *Adv.* ignobiliter; (2) timide, ignaviter, parum viriliter. Ab ἀγεννής.

Ἀγέραϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine munere, præmio carens. Ex α pr. & γέρας, *munus.*

Ἀγερέθω, colligo, congrego. Vocabulum poëticum. Ab ἀγείρω.

Ἀγερμὸς, ȣ̃, ὁ, congregatio. Ab eod.

Ἄγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab eod.

Ἀγερωχία, ας, ἡ, ſuperbia, ferocia. Gl. V. arrogantia; (2) ſtrenuitas. Ab ἀγέρωχος.

ἈΓΈΡΩΧΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ ſuperbus, ferox. Gl. V. protervus, inſolens; (2) valde honoratus.

Ἀγερώχως, *Adv.* ſuperbe, ferociter. Ab ἀγέρωχος.

Ἀγεσίλαος, ȣ, ὁ, Epitheton Plutonis, qs. ductor populi, quoniam mortales omnes ad ſe ducit. Ab ἄγω, & λαὸς, *populus.*

Ἀγεσίλας, ȣ, ὁ, dux exercitus. Ab ἄγω, & ϛρατὸς, *exercitus.*

Ἀγέτης, ȣ, ὁ, dux, ductor. Ab ἄγω, *duco.*

Ἀγετοὶ, admirabiles. Heſ. Ab ἀγάω, *admiror.*

Ἀγέτρια, ας, ἡ, obſtetrix. Heſ. Ab ἀγέτης.

Ἀγευϛία, ας, ἡ, jejunium, inedia. Ab ἄγευϛος.

Ἄγευϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui guſtari non poteſt, vel guſtatus non fuit. Gl. V. inſipidus; (2) qui non guſtavit. Gl. V. impaſtus, jejunus. Ex α pr. & γεύομαι, *guſto.*

Ἀγεωμέτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Geometriæ ignarus. Ex α pr. & γεωμετρία, *Geometria, ars metiendi quamvis magnitudinem.*

Ἀγεωργησία, ας, ἡ, agricolationis neglectus. Ex α pr. & γεωργέω, *agrum colo.*

Ἀγεώργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incultus, deſertus. Ex iiſdem.

Ἄγη, ης, ἡ, admiratio cum ſtupore conjuncta; (2) honor, veneratio; (3) gaudium; (4) diffidentia, (5) æmulatio; (6) ſtupor. Ab ἀγάω.

Ἀγὴ, ῆς, ἡ, fractura, contuſio; (2) littus; (3) fractio fluctus; (4) pernicies. Ab ἄγω, *frango, rumpo.*

ἈΓΗΛΆΖΩ, ſervo. Heſ. Etym.

Ἀγηλατέω, ῶ, f. ήσω, fugo, abigo, ut piaculum; (2) impello, ago. Ab ἀγήλατος.

Ἀγηλατίζω, f. ίσω, perſequor, fugo, abigo. Etym. Ab eod.

Ἀγήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valida manu impulſus. Plur. ἀγήλατοι, fulmina. Ex ἄγαν, & ἐλαύνω, *impello.*

Ἀγήλειος, ȣ, ὁ, prædator; Heſ. Ex ἄγω & λεία, *præda.*

Ἄγημα, τος, τὸ, agmen; (2) ſtupor, Gl. V. ubi etiam, vehementia. Ab ἄγω, vel ἄγη.

Ἀγηνορέω, ῶ, f. ήσω, ſuperbio, inſoleſco. Ab ἀγήνωρ.

Ἀγηνορία, ας, ἡ, virilitas, ſtrenuitas; (2) audacia; (3) arrogantia. Ab ἄγαν, & ἀνὴρ, *vir.*

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, admodum virilis, ob fortitudinem admirandus, ſtrenuus, fortiſſimus; (2) audax, præfidens; (3) ſuperbus, arrogans. Ex ἄγαν, & ἀνὴρ, *vir.*

Ἀγήραος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſenectutis expers. Gl. V. inſeneſcibilis; (2) incorruptus. Ex α pr. & γῆρας, *ſenectus.*

Ἀγήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀγήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

ἈΓῊΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, ſceleſtus.

Ἀγήσανδρος, ȣ, ὁ, Epitheton Plutonis, qs. ducens homines, ſ. viros. Ab ἄγω, & ἀνὴρ, *vir.*

Ἀγησίλαος, ȣ, ὁ, idem quod Ἀγεσίλαος.

Ἀγησίχορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ducens, vel auſpicans chorum. Ex ἄγω, & χορὸς, *chorus.*

Ἀγητὸς, ὴ, ὸν, admirabilis. Ab ἀγάω, *admiror.*

Ἁγιάζω, f. άσω, ſanctifico, conſecro; (2) veneror; (3) Deo ſacrifico & ſancte adoleo. Ab ἅγιος.

Ἁγίασμα, ατος, τὸ, ſanctificatio, purificatio; (2) ſanctimonia; (3) Templum Dei. Ab ἁγιάζω.

Ἁγιασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ἁγιαϛήριον, ȣ, τὸ, ſanctuarium. Ab eod.

Ἁγιαϛία, ας, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia. Ab eod.

Ἁγίζω, f. ίσω, ſanctifico, conſecro; (2) adoleo, ſancte uro. Ab ἅγος, *veneratio,* vel etiam pro ἁγιάζω.

Ἀγινέω, ῶ, f. ήσω, ago, duco. Ab ἄγω.

Ἀγίνω, idem & ab eod.

Ἁγιόγραφα, ων, τὰ, Scripta ſancta, pars ſacrorum librorum. Ex ἅγιος, & γράφω, *ſcribo.*

Ἁγιόγραφος, ȣ, ὁ, ϗ ἡ, ſancte ſcriptus. Ex iiſd.

Ἅγιον, ȣ, τὸ, ſanctuarium. Ab ἅγιος.

Ἁγιοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanctis conveniens. Ex ἅγιος, & πρέπει, *decet.*

Ἁγιοπρεπῶς, *Adv.* convenienter ſanctis. Ab ἁγιοπρεπής.

Ἅγιος, ία, ιον, ſanctus, ſacer; (2) purus; (3) venerandus.

Ἁγιοσύνη, ης, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia. Ab ἅγιος.

Ἁγιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Ἁγιόω, ῶ, f. ώσω, ſanctifico, ſanctum reddo. Ab ἅγιος.

Ἁγιϛεία, ας, ἡ, ſanctimonia, puritas; (2) cultus Deorum, ſacrorum peractio, ſacrum, res divina, cærimoniæ. Ab ἁγιϛεύω.

Ἁγιϛεύω, f. εύσω, ſanctifico; (2) veneror; (3) pietatem colo; (4) caſtimoniam ſervo. Ab ἅγος.

Ἁγιϛέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἁγιϛὴς, ȣ̃, ὁ, rixator, contumelioſus. Heſ.

Ἁγιϛία, ας, ἡ, idem quod ἁγιϛεία.

Ἁγίως, *Adv.* ſancte. Ab ἅγιος.

Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, aliis ἁγιοσύνη, quod vide.

Ἀγκάζω, f. άσω, ulnis amplector, ulnis attollo, in ulnas ſumo. Ab ἀγκαί.

ἈΓΚΑΙ', ῶν, αἱ, ulnæ.

Ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Gl. V. gremium. Ab ἀγκαί.

Ἀγκαλιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, manipulos ſ. faſciculos veho. Ab ἀγκαλιδαγωγός.

Ἀγκαλιδαγωγὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui manipulos, ſ. faſciculos navigio, aut ſuper jumento vehit; (2) bajulus. Ex ἀγκαλὶς, & ἄγω, *ago*.

Ἀγκαλιδοφορέω, ῶ, f. ήσω, manipulos porto, faſciculos geſto. Ab ἀγκαλιδοφόρος.

Ἀγκαλιδοφόρος, & ἀγκαλιδηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui manipulos, ſ. faſciculos portat; (2) bajulus. Ex ἀγκαλὶς, & φέρω, *fero*.

Ἀγκαλίζω, uſitatius ἀγκαλίζομαι, ulnis amplector, in ulnis geſto. Ab ἀγκάλη.

Ἀγκαλικῶς, *Adv.* ulnatim, amplexabunde. Ab eodem.

Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, ulna; (2) manipulus, faſciculus. Ab ἀγκαλίζω.

Ἀγκάλισμα, τος, τὸ, quod ulnis amplexamur, quod in ulnis geſtamus. Ab eod.

Ἄγκαλος, ου, ὁ, faſciculus. Ab ἀγκάλη.

ἈΓΚΑΛΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, præcipitium; (2) fovea. Heſ.

Ἀγκὰς, *Adv.* in ulnis. Ἀγκὰς ἔχειν, *Theoc.* amplecti. Ab ἀγκαί.

ἈΓΚΗΘΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, innoxius. Heſ.

ἈΓΚΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, reſonans. Heſ.

Ἀγκίον, ου, τὸ, vallis parva, vallicula. Dim. ab ἄγκος.

Ἀγκιστρεία, ας, ἡ, piſcatio, quæ fit hamo. Ab ἄγκιστρον.

Ἀγκιστρευτὴς, οῦ, ὁ, hamiota, piſcator hamo utens. Ab ἀχιστρεύω.

Ἀγκιστρευτικὸς, ἡ, ὸν, piſcatorius, ad piſcationem pertinens. Hinc ἡ ἀγκιστρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars piſcatoria. Ab eod.

Ἀγκιστρεύω, f. εύσω, ineſco. Gl. V. uncino, hamo, adhamo. Ab ἄγκιστρον.

Ἀγκιστριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hamatilis. Gl. V. Ab eod.

Ἀγκιστροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hamatus, aduncus in hami modum. Ab ἄγκιστρον, & εἶδος, *forma*.

ἈΓΚΙΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, hamus; (2) uncus quilibet.

Ἄγκιστρος, ου, ὁ, idem.

Ἀγκιστροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, hamivorus; (2) avarus. Ex ἄγκιστρον, & φάγος, *vorax*.

Ἀγκιστρόω, ῶ, f. ώσω, capio hamo. ἠγκιστρωμένος, hamo captus, perf. paſſ. part. Ab ἄγκιστρον.

Ἀγκιστρωτὸς, οῦ, ὁ, hamatus, hami formam habens; (2) hamis conſertus. Ab ἀγκιστρόω.

ἈΓΚΛΕΥ'Ω, ſervo. Varin.

ἈΓΚΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, obliquus, tortuoſus. Heſ.

ἈΓΚΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, ulna, quod tamen uſitatius in plurali eſt.

Ἀγκονέω, ῶ, f. ήσω, ſtudioſe in opere verſor, opus accelero. Ex ἀνὰ, & κονέω, *moveo*.

Ἀγκονὶς, ίδος, ἡ, miniſtra, ſerva. V. Lex. Ab ἄγκονος.

Ἄγκονος, ου, ὁ, miniſter, famulus, Heſ. Ab ἀγκονέω.

ἌΓΚΟΣ, εος, τὸ, vallis, convallis.

Ἀγκρεμάννυμι, ſuſpendo. ἀγκρεμάσας, aor. I. part. Dicitur pro ἀνακρεμάσας, qualia plura, vide Part. II.

Ἀγκλακιάζω, f. άσω, ſuffoco, ſtrangulo. Heſ. Ab Ἄγχω, *ango*.

Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, id, quo conſtringimus aliquid, quale vinculum; fibula; (2) locus in collo, quo fit ſuffocatio. Ab eod.

Ἀγκτηριάζω, f. άσω, anctere conſtringo. A præc.

Ἀγκτηριασμὸς, οῦ, ὁ, conſtrictio per ancterem. A præc.

Ἀγκυλέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, jaculor. Ab ἀγκύλη.

ἈΓΚΥ'ΛΗ, ης, ἡ, jaculi genus; (2) amentum; (3) incurvatio cubiti; antennarum cornua; (4) flexio poplitis. Phil. poples; (5) genus poculi; (6) adſtrictio, vel contractio articuli; (7) vitium linguæ.

Ἀγκυλιδωτὸν, οῦ, τὸ, anſulatum, vel anſulam habens. A præc.

Ἀγκυλίζομαι, f. ίσομαι, jaculor. Ab ἀγκύλη.

Ἀγκύλιον, ου, τὸ, hamus, ſ. annulus catenæ; (2) genus ſcuti, ancile; (3) vitium linguæ. Ab eod.

Ἀγκυλιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator. Ab ἀγκυλίζομαι.

Ἀγκυλοβλέφαρον, ου, τὸ, palpebrarum coaleſcentia. Ex ἀγκύλη, & βλέφαρον, *palpebra*.

Ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, linguæ præpedimentum. Ex ἀγκύλη, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἀγκυλόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, præpeditam habens linguam. Ex iiſd.

Ἀγκυλόεις, εσσα, όεν, id. quod ἀγκύλος poëtice.

Ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, doloſis conſiliis utens, verſipellis, verſutus. Gl. V. habens curva conſilia. Ex ἀγκύλος, & μῆτις, *conſilium*.

Ἀγκυλόμητις, ιος, ἡ, quæ obliqua agitat conſilia, verſuta, vafra. Ab ἀγκυλομήτης.

Ἀγκυλόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, incurvo; (2) laboro ἀγκυλίᾳ, morbo, ſ. vitio linguæ. Ab ἀγκύλη.

Ἀγκυλόπους, οδος, ὁ, curulis ſella, Phil. Ex ἀγκύλος, & ποῦς, *pes*.

ἈΓΚΥ'ΛΟΣ, η, ον, curvus, aduncus, tortuoſus.

Ἀγκυλοτόμον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum, quo ἀγκύλη, ſ. vitium linguæ tollitur. Ab ἀγκύλη, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀγκυλότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui curvo arcu utitur. Ex ἀγκύλος, & τόξον, *arcus*.

Ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, curva habens labra, vel curvum habens roſtrum. Ex ἀγκύλος, & χεῖλος, *labrum*.

Ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens curvum labium, Gl. V. Ex iiſd.

Ἀγκυλοχήλης, ου, ὁ, habens curvas chelas, curvos ungues. Ex ἀγκύλος, & χηλὴ, *chela*.

Ἀγκυλόω, ῶ, f. ώσω, curvo, tortuoſum reddo. ἠγκυλωμένος, curvatus, curvus. perf. part. paſſ. Ab ἀγκύλος.

Ἀγκύλως, *Adv.* adunce, tortuoſe. Ab ἀγκύλος.

Ἀγκύλωσις, εως, ἡ, incurvatio, recurvatio; (2) morbus quidam articularis. Ab ἀγκυλόω.

Ἀγκυλωτὸς, ἡ, ὸν, incurvus. Ab eod.

ἌΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, ancora; (2) præſidium, columen; (3) uncus; (4) membrum genitale.

Ἀγκυρίζω, f. ίσω, ſupplanto. Ab ἄγκυρα.

Ἀγκύριον, ου, τὸ, ancora parva. Dimin. ab eod.

Ἀγκύρισμα, τος, τὸ, ſupplantatio, genus luctæ; (2) inſtrumentum, quo ficus capiuntur. Ab ἀγκυρίζω.

Ἀγκυροβόλιον, ου, τὸ, ancora, ſ. inſtrumentum ad jaciendam ancoram. Ex ἄγκυρα, & βολέω, *jacio*.

Ἀγκυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ancoræ formam habens. Ex ἄγκυρα, & εἶδος, *forma*.

Ἀγκυρομήλη, ης, ἡ, hamus, ſ. uncus. Ex ἄγκυρα, & μήλη, quod vide.

Ἀγκυρουχία, ας, ἡ, ancoræ retentio. Ex ἄγκυρα, & ἔχω, *habeo, retineo*.

Ἀγκυρόω, ῶ, f. ώσω, ancora firmo. Ab ἄγκυρα.

Ἀγκυρωτὸς, ἡ, ὸν, ancoris firmatus, fundatus. Ab ἀγκυρόω.

ἈΓΚΩ'Ν, ῶνος, ὁ, cubitus, flexus brachii; (2) quælibet rerum curvatura; (3) cornua citharæ.

Ἀγκωνίζομαι, ſinuo me, ſinuor. Ab ἀγκών.

Ἀγκωνίσκος, ου, ὁ, parvus cubitus; (2) catenatio, commiſſura; (3) inſtrumentum torturæ & carnificinæ. Dimin. ab eod.

Ἀγκωνόδεσμος, ου, ὁ, cubital, Gl. V. Ex ἀγκὼν, & δεσμὸς, *vinculum*.

Ἀγλαέθειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſplendidam comam habens. Ex ἀγλαὸς, & ἔθειρα, *coma*.

Ἀγλαΐα, ας, ἡ, ſplendor, nitor; (2) pulchritudo; (3) ornatus, decus; (4) voluptas, lætitia; (5) una ex tribus Gratiis. Ab ἀγλαός.

Ἀγλαΐζω, f. ίσω, illuſtro, ſplendidum reddo; (2) honeſto, decoro, orno. Inde ἀγλαΐζομαι, illuſtror; (3) ſplendeo, ſplendeſco, niteo; (4) gaudeo. Ab eod.

Ἀγλάϊσμα, τος, τὸ, ornamentum, honeſtamentum. Ab ἀγλαΐζω.

Ἀγλαϊσμὸς, οῦ, ὁ, ornatus, ſplendor. Ab eod.

Ἀγλαϊστὸς, ἡ, ὸν, optabilis, pretioſus. Ab eod.

Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchra membra habens; (2) pulchra membra faciens. Ex ἀγλαὸς, & γυῖον, *membrum*.

Ἀγλαόδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pulchras fert arbores. Ex ἀγλαὸς, & δένδρον, *arbor*.

Ἀγλαοθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tener. Ex ἀγλαὸς, & τέθηλα, à θάλλω, *vireo*.

Ἀγλαόθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſplendidas ſedes habens. Ex ἀγλαὸς, & θρόνος, *thronus*.

Ἀγλαόθωκος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram ſedem, vel ſplendidum ſolium habens. Ex ἀγλαὸς, & θῶκος, *ſedile*.

Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pulchrum habet fructum; (2) formoſus. Ex ἀγλαὸς, & καρπὸς, *fructus*.

Ἀγλαόκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſplendidum lectum habens; (2) valde honoratus. Ex ἀγλαὸς, & κοῖτος, *cubile*.

Ἀγλαόκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens pueros, ſplendens juvenibus. Ex ἀγλαὸς, & κόρος, *puer*.

Ἀγλαόκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram habens choream; (2) qui ornat & decorat comitatum aliquem. Ex ἀγλαὸς, & κῶμος, *convivium*.

Ἀγλαομήτης, ου, ὁ, conſilio clarus. Ex ἀγλαὸς, & μῆτις, *conſilium*.

Ἀγλαομητία, ας, ἡ, præclarum & illuſtre conſilium, magnus ſenatus. Ex iiſd.

Ἀγλαόμητις, ιος, ἡ, conſilio clara. Ab ἀγλαομήτης.

Ἀγλαόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus forma, ſplendidam formam habens. Ex ἀγλαὸς, & μορφὴ, *forma*.

Ἀγλαόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, pulchros pueros, aut liberos habens. Ex ἀγλαὸς, & παῖς, *puer*.

Ἀγλαόπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, præclare fidelis. Ex ἀγλαὸς, & πιστὸς, *fidelis*.

ἈΓΛΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſplendidus, clarus, fulgens, limpidus, illuſtris, inſignis.

Ἀγλαότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde honoratus. Ex ἀγλαὸς, & τιμὴ, *honor*.

Ἀγλαοτριαίνης, ου, ὁ, tridente inclytus. Pind.

Ἀγλαόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, præclaram vocem habens. Ex ἀγλαὸς, & φωνὴ, *vox*.

ἈΓΛΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, ſtultus. Heſ.

ἈΓΛΑΣΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, pulcher, venuſtus, formoſus. Heſ.

Ἄγλαυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchras auras habens. Ex ἀγλαὸς, & αὔρα, *aura*.

Ἀγλάφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inelegans, invenuſtus. Ex α pr. & γλαφυρὸς, *elegans*.

Ἀγλαφύρως, *Adv.* ineleganter, invenuſte. Ab ἀγλάφυρος.

Ἀγλαῶπις, ιδος, ἡ, pulchros habens oculos. Ex ἀγλαὸς, & ὤψ, *oculus*.

Ἀγλαώψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, adſpectu ſplendidus, pulchros oculos habens. Ex iiſd.

Ἀγλευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, minime dulcis, inſuavis, inſipidus. Ex α pr. & γλεῦκος, *muſtum*.

Ἄγλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἄγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pupillas non habens; (2) cæcus. Ex α pr. & γλήνη, *pupilla oculi*.

Ἀγλίδια, ων, τὰ, ſpicarum diviſiones in allio. Ab ἀγλίδιον.

ἈΓΛΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, allium.

ἈΓΛΙ'Η, ης, ἡ, ſubalba cicatrix in oculis.

Ἀγλῖθες, ων, αἱ, alliorum capita, ſ. nuclei. Ab ἀγλίδιον.

Ἄγλισχρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non lentus, non viſcoſus. Ex α pr. & γλισχρὸς, *lentus, viſcoſus*.

Ἀγλυκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amarus, expers dulcedinis. Ex α pr. & γλυκὺς, *dulcis*.

Ἀγλύομαι, lædor, offendor. Heſ.

Ἄγλυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſculptus, incælatus, Gl. V. Ex α pr. & γλύφω, *ſculpo*.

Ἀγλωσσέω, ῶ, f. ήσω, traduco lingua, maledico. Ab ἄγλωσσος.

Ἀγλωσσία, vel ἀγλωττία, ας, ἡ, elinguitas, taciturnitas. Ab eod.

Ἄγλωσσος, vel ἄγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, linguam non habens, elinguis; (2) qui loqui non poteſt, qui obmutuit; (3) dicendi imperitus; (4) barbarus. Ex α priv. & γλῶσσα, *lingua*.

Ἄγμα, τος, τὸ, fragmentum. Ab ἄγω, *frango*.

ἈΓΜΕΙΌΝΕΣ, ων, οἱ, bubones, ſ. tumores in inguinibus. Heſ.

ἈΓΜῊ, ῆς, ἡ, focus. Heſ.

ἈΓΜΗΡΌΣ, ρὰ, ρὸν, quietus. Heſ.

Ἀγμίζω, f. ίσω, frango, concutio. Ab ἄγμα.

Ἀγμὸς, ȣ̃, ὁ, fractio; (2) locus præceps ac præruptus; (3) littus. Ab ἄγω, *frango*.

Ἁγναῖος, αία, αῖον, purus, caſtus. Heſ. Ab ἁγνός.

Ἀγναμπτοπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui invicti eſt roboris, bello inſuperabilis, ex Heſ. Ex ἄγναμπτος, & πόλεμος, *bellum*.

Ἄγναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui flecti nequit; (2) invictus. Ex α priv. & γναμπτὸς, *flexus*.

Ἄγναπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a fullone nondum purgatus, impexus. Ex α priv. & γνάπτω, *purgo fullonum more*.

Ἄγναφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ph. rudis. Ex iiſd.

Ἁγνεία, ας, ἡ, caſtitas, pudicitia, caſtimonia, puritas; (2) expiatio, luſtratio. Ab ἁγνεύω.

Ἅγνευμα, τος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἁγνευτήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo fit expiatio; (2) monaſterium; (3) ſacrarium, Gl. V. Ab eodem.

Ἁγνευτικὸς, ἡ, ὸν, caſtitatem ſervans, non proclivis in Venerem. ἁγνευτικὸν, piaculare, Gl. V. Ab eodem.

Ἁγνεύτρια, ας, ἡ, piatrix, Gl. V. Ab eod.

Ἁγνεύω, f. εύσω, caſtus ſum, caſtitatem colo; (2) purus ſum ab aliqua re; (3) purum reddo, expio. Ab ἁγνός.

Ἁγνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἁγνός.

Ἁγνίζω, f. ίσω, purifico, luſtro, expio; (2) adoleo; (3) corrumpo. Ab ἁγνός.

Ἅγνισμα, τος, τὸ, purificatio, luſtratio, expiatio. Ph. ἁγνίσματα, piacula. (2) adolitio. Ab ἁγνίζω.

Ἁγνισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eodem.

Ἁγνιϛήριον, ȣ, τὸ, locus, ubi fit expiatio, ſ. luſtratio. Ab eodem.

Ἁγνιϛὴς, ȣ, ὁ, purificus, Gl. V. Ab eodem.

Ἁγνιϛικὸς, ἡ, ὸν, expiandi vim habens. Ab eodem.

Ἁγνίτης, ȣ, ὁ, expiatus a ſcelere; (2) qui alium expiavit. Ab eodem.

Ἀγνόδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juſtum ignorans, Heſ. Ex ἀγνοέω, & δίκη.

Ἀγνοέω, ῶ, f. ήσω, ignoro, non intelligo. Ex α priv. & νοέω, *intelligo*.

Ἀγνόημα, τος, τὸ, ignoratio; (2) peccatum per ignorantiam commiſſum, erratum. Ab ἀγνοέω.

Ἀγνοητέον, ignorandum. Ab eodem

Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia, inſcitia, imperitia, imprudentia. Ab eodem.

Ἀγνοιέω, idem quod ἀγνοέω metri cauſa.

Ἁγνοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, purificans, purum reddens. Ex ἁγνὸς, & ποιέω, *facio*.

Ἁγνοπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purus. Ex ἁγνὸς, & πολέω, *verſor*.

ἉΓΝΌΣ, ἡ, ὸν, caſtus, pudicus, purus, nullo ſcelere pollutus.

ἌΓΝΟΣ, ȣ, ἡ, vitex, ſalix amerina, agnus caſtus; (2) piſcis quidam.

Ἁγνότης, ητος, ἡ, caſtitas, puritas, ſanctitas. Ab ἁγνός.

ἈΓΝΥ͂ΘΕΣ, ων, lapides, quos ſtamini inter texendum appendunt textores.

Ἄγνυμι, ſ. ἀγνύω, f. άξω, a. 1. ἔαξα. p. act. ἔαχα, p. m. ἔαγα. a. 2. paſſ. ἐάγην, frango. Ab ἄγω.

Ἀγνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. viticeus. Ab ἄγνος.

Ἀγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ignoranter & imperite ago; (2) inique & improbe ago; (3) ingrate me gero. Gl. V. ἀγνωμονῶ, tergiverſor, fidem rumpo. ἀγνωμονεῖ, inficiatur, Gl. V. Ab ἀγνώμων.

Ἀγνωμόνως, *Adv.* ſtulte; (2) ingrate. Ab eodem.

Ἄγνωμος, ȣ, ὁ *καὶ* ἡ, ſtultus, imperitus; (2) malignus; (3) ingratus. Ex α priv. & γνώμη, *ſententia*.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, mens conſilii expers; (2) ſtoliditas; (3) improbitas; (4) inficiatio debiti. Ph. perfidia, fraus, fraudatio. Ab ἀγνώμων.

Ἀγνώμων, ονος, ὁ *καὶ* ἡ, mente & conſilio carens, ſtolidus; (2) improbus, malignus; (3) inclemens, qui veniam non dat; (4) non agnoſcens debitum, ingratus; (5) carens dentibus, qui gnomones dicuntur, annoſus, ſententiam contrariam habens. Ex α priv. & γνώμη, *ſententia*.

Ἀγνωρίζω, f. ίσω, ignoro. Ex α priv. & γνωρίζω, *cognoſco*.

Ἀγνώριϛος, ȣ, ὁ *καὶ* ἡ, non agnitus, qui non innotuit, incertus, incognitus. Ab ἀγνωρίζω.

Ἀγνὼς, ῶτος, ὁ *καὶ* ἡ, ignotus, incognitus, inglorius; (2) ignarus, inſcius. Ex α priv. & γιγνώσκω, *cognoſco*.

Ἁγνῶς, *Adv.* pure, caſte, ſancte. Ab ἁγνός.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia, ignoratio; (2) ignobilitas. Ex α priv. & γνῶσις, *cognitio*.

Ἀγνωσσάσκω, ignoro; ſupponitur propter ἀγνώσσασκε, quod eſt imperf. Ion. Ab ἀγνώσσω.

Ἀγνώσσω, ignoro, neſcio. Ex α priv. & γινώσκω, *cognoſco*.

Ἄγνωϛος, ȣ, ὁ *καὶ* ἡ, incognitus, ignotus; (2) ignobilis, inglorius. Ex α priv. & γνωϛὸς, *cognitus*.

Ἄγνωτος, ȣ, ὁ *καὶ* ἡ, idem. Ex α priv. & γνωτὸς, *notus*.

Ἀγόγγυϛος, ȣ, ὁ *καὶ* ἡ, non murmurans, non muſſans. Suic. Ex α priv. & γογγύζω, *murmuro*.

Ἀγοήτευτος, ȣ, ὁ *καὶ* ἡ, qui faſcinari non poteſt. Ex α priv. & γοητεύω, *faſcino*.

Ἀγοητεύτως, *Adv.* citra præſtigium & fucum. Ab ἀγοήτευτος.

Ἀγόμφωτος, ȣ, ὁ *καὶ* ἡ, nullis compactus clavis; (2) incompactus in genere. Ex α priv. & γομφωτὸς, *coagmentatus*.

Ἀγόνατος, ȣ, ὁ *καὶ* ἡ, genu carens, non geniculatus. Ex α priv. & γόνυ, *genu*.

Ἀγονέω, ῶ, f. ήσω, ſteriliſco; (2) ſterilis ſum, infecundus ſum. Ex α priv. & γόνος *ſoboles*.

Ἀγονία, ας, ἡ, ſterilitas, infertilitas, Gl. V. Ab ἄγονος.

Ἀγονόμοχθος, ȣ, ὁ *καὶ* ἡ, mulus, ſeu mula. Heſ. Ex ἄγονος, & μόχθος, quoniam hoc animal ſterilitati obnoxium.

Ἄγονος, ȣ, ὁ *καὶ* ἡ, non natus; (2) ſterilis, infecundus. Ex α priv. & γόνος, *ſoboles*.

ἈΓΟΡΆ, ᾶς, ἡ, forum judiciale; (2) concio congregata; (3) concio, ſ. oratio, quæ habetur in foro; (4) forum rerum venalium; (5) annona, commeatus; (6) emptio.

Ἀγοράζω, f. άσω, in foro rerum venalium verſor, emo, mercor; (2) conſulto, delibero. ἠγόρασα, emi, Gl. V. a. 1. act. ἀγορασθὲν emptum, Ph. a. 1. part. paſſ. ἀγορασθείη ematur, Ph. a. 1. opt. paſſ. Ab ἀγορά.

Ἀγοραῖος, ȣ, ὁ *καὶ* ἡ, forenſis, ad forum rerum judicialium pertinens; (2) rerum forenſium peritus; (3) rebus forenſibus aptus; (4) ad forum rerum venalium pertinens; (5) in foro verſans, circumforaneus. Gl. V. nundinator; (6) vulgaris, trivialis, vilis. Ab ἀγορά.

Ἀγόραιος, ȣ, dies faſtus, ſ. quo forum agitur. Ab eodem.

Ἀγοραίως, *Adv.* circumforanee; (2) ſcurriliter, non graviter. Ab ἀγοραῖος.

Ἀγορανομέω, ῶ, f. ήσω, ædilitatem exerceo, præfectum fori, ſ. annonæ ago. Ab ἀγορανόμος.

Ἀγορανομία, ας, ἡ, ædilitas, agoranomi munus. Ab eodem.

Ἀγορανομικὸς, ἡ, ὸν, ædilitius, ad agoranomum pertinens. Ab eodem.

Ἀγορανόμιον, ȣ, τὸ, idem quod ἀγορανομία. Suic.

Ἀγορανόμος, ȣ, ὁ, ædilis, magiſtratus, qui foro rerum venalium præeſt, præfectus annonæ. Ex ἀγορὰ, & νέμω, *diſtribuo*.

Ἀγοράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, concionor; (2) conſulto; (3) dico. Ab ἀγορά.

Ἀγορασείω, empturio, emere cupio. Ab eod.

Ἀγορασία, ας, ἡ, emptio. Ab ἀγοράζω.

Ἀγόρασις, εως, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀγόρασμα, τος, τὸ, res venalis; (2) res, quæ empta eſt. Ab eodem.

Ἀγορασμὸς, ȣ̃, ὁ, merces, res venalis; (2) emptio. Ab eodem.

Ἀγοραϛὴς, ȣ̃, ὁ, emptor, opſonator. Ab ἀγοράζω.

Ἀγοραϛικὸς, ἡ, ὸν, ad emptionem pertinens. Ab ἀγοραϛής.

Ἀγοραϛὸς, ἡ, ὸν, emptitius, emptus. Gl. V. Ab ἀγοράζω.

Ἀγοράϛρια, ας, ἡ, emptrix, Gl. V. Ab eod.

Ἀγορεύω, f. εύσω, concionor in foro; (2) orationem quamlibet habeo; (3) dico, loquor. Ἀγορεύειν τινὶ, ὑπὲρ ſ. περί τινος. Ἔγωγε τȣ̀ς τοιȣ́τȣς κακῶς ἠγόρευον, Luc. *vituperabam*. Ab ἀγορά.

Ἀγορέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem, Uſitatum in compoſitione.

Ἀγορῆθεν, *Adv.* e foro, e concione. Ab ἀγορά.

Ἀγορήνδε, *Adv.* in forum. Ab eodem.

Ἀγορητὴς, ȣ̃, ὁ, orator, concionator. Ab ἀγορέω.

Ἀγορητὺς, ύος, ἡ, eloquentia, concionandi facultas. Ab eodem.

Ἄγορος, ȣ, ὁ, congregatio, exercitus, vel etiam concionator. R. Ab ἀγορά.

ἌΓΟΣ, εος, τὸ, veneratio; (2) res ſacra, quam veneramur; (3) puritas; (4) luſtratio, purificatio; (5) piaculum, ſcelus; (6) cubitus.

Ἀγὸς, ȣ̃, ὁ *καὶ* ἡ, dux. Ab ἄγω, *duco*.

Ἀγοϛέω, ῶ, f. ήσω, immundus ſum, ſordibus inquinatus ſum, unde apud Hom. il. ζ. v. 506. ἀγοϛήσας, ut aliqui Veterum legebant, pro ἀκοϛήσας. Ab ἄγος, vel ἄγος.

ἈΓΟΣΤΌΣ, ȣ̃, ὁ, interior pars manuum, vola; (2) extrema pars manus; (3) cubitus, ulna; (4) palma. Ἕλε γαῖαν ἀγοϛῷ, Hom. il. λ. v. 425. *prehendit palma*.

ἌΓΡΑ, ας, ἡ, captura; (2) venatio; (3) piſcatio; (4) res, quam capimus aut venamur, præda.

Ἀγραῖος. Ἀγραία Ἄρτεμις, Diana capturæ præſes; venatrix. Ab ἄγρα.

Ἀγραμματία, ας, ἡ, litterarum imperitia. Ab ἀγράμματος.

Ἀγράμματος, ȣ, ὁ *καὶ* ἡ, illitteratus, indoctus,

doctus, expers litterarum. Ex α priv. & γράμμα, *littera.*

Ἄγραπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ſcriptus. Ex α priv. & γραπτὸς, *ſcriptus.*

Ἀγραυλέω, ῶ, f. ήσω, ruri, ſeu in agro pernocto, excubo die vel nocte. Gl. V. ruro, ruſticor, villico; item, vigilo. Ab ἄγραυλος.

Ἀγραυλία, ας, ἡ, ſtabulatio in agro, pernoctatio ruri. Ab eodem.

Ἄγραυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in agro ſtabulans. Ex ἀγρὸς, & αὐλὴ, *aula, ſtabulum.*

Ἀγράφιον; ἀγραφίȣ δίκη, lis non ſcripti aut deleti nominis. Vid. Poll. A ſeq.

Ἄγραφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ſcriptus, ſine ſcriptura. ἄγραφος διαθήκη, nuncupatio, Gl. V. Ex α priv. & γράφω, ſ. γραφὴ, *ſcriptura.*

Ἀγράφως, *Adv.* extra ſcriptionem, ſine ſcripto. Ab ἄγραφος.

Ἄγρει, & in plur. ἀγρεῖτε, imperativ. age, ageſis, agite. Ab ἀγρέω.

Ἀγρεῖος, εία, εῖον, ruſticus. Ab ἀγρός.

Ἀγρειτάω, ῶ, ſum violentus. R. Ab ἀγρέω.

ἈΓΡΕΙ͂ΦΝΑ, ſive ἀγρύφνη, ης, ἡ, furcilla, raſtellum. Suid.

Ἀγρέμιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui in venatione captus eſt. Ab ἄγρα.

Ἀγρεμὼν, όνος, ὁ, vel ἀγρέμων, ονος, venator. Heſ. Suid. Ab ἄγρα.

Ἀγρεσία, ας, ἡ, venatio, captura. Ab eod.

Ἄγρευμα, τος, τὸ, quod venatu captum eſt, præda; (2) res omnis ſtudio ac labore parta; (3) ſpolium. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρεὺς, έως, ὁ, venationi præfectus, ut Pan & Apollo. Ab ἄγρα.

Ἄγρευσις, εως, ἡ, venatio; (2) prædatio. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρευτέω, ῶ, infero injuriam. Heſ. ubi, ἀγρευτεῖ, ὑβρίζει. Ab ἀγρευτής.

Ἀγρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρευτὴς, ȣ, ὁ, idem & ab eodem.

Ἀγρευτικὸς, ὴ, ὸν, venandi peritus. Gl. V. captioſus. A præc.

Ἀγρεύω, f. εύσω, venor, venatu capio feras, piſces, aves, &c. (2) capto, allicio. Ἀγρεύειν ἰχθῦς, δόξαν, ὕπνον; ἀγρευθεὶς δ' ἤγρευσε, ipſe captus cepit. Ab ἄγρα.

Ἀγρέω, ῶ, idem & ab eodem.

Ἄγρηθεν, *Adv.* ex venatione. Ab ἄγρα.

Ἄγρηνον, ȣ, τὸ, rete; (2) veſtis lanea, reti ſimilis. Ab eodem.

Ἀγριάζω, ferus ſum, ferus fio. Ex Heſ. Ab ἄγριος.

Ἀγριαίνω, f. ανῶ, agreſte reddo; (2) effero, exaſpero. Gl. V. ferum facio, irrito, inſtigo; item aſper ſum. ἀγριαίνομαι, ferocio, deſævio, Gl. V. Ab eodem.

Ἀγριάμπελος, ȣ, ἡ, labruſca, Ph. Ex ἄγριος, & ἄμπελος, *vitis.*

Ἀγριὰς, άδος, ἡ, agreſtis. Ab ἀγρός.

Ἀγρίδιον, ȣ, τὸ, agellus, villula, Gl. V. Dim. ab eodem.

Ἀγριελαία, ας, ἡ, agreſtis oliva, oleaſter. Ex ἄγριος, & ἐλαία, *oliva.*

Ἀγριέλαιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, oleaſter; (2) ex agreſti oliva, ſ. oleaſtro confectus. Ex iiſdem.

Ἀγρίζομαι, irritor.

Ἀγριμαῖος, αία, αῖον, ferinus, ferus. Ab ἀγρός.

Ἀγριόεις, εσσα, εν, agreſtis; (2) ferum reddens. Ab ἄγριος.

Ἀγριόθυμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fero animo præditus. Ex ἄγριος, & θυμὸς, *animus.*

Ἀγριοκάρδαμον, ȣ, τὸ, naſturtium agreſte, herba Iberis. Ex ἄγριος, & κάρδαμον, *naſturtium.*

Ἀγριοκήπιον, ȣ, τὸ, hortulus incultus. Ex ἄγριος, & κῆπος, *hortus.*

Ἀγριόμηλα, ων, τὰ, mala ſilveſtria. Ex ἄγριος, & μῆλον, *malum.*

Ἀγριόμορφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui adſpectu agreſti eſt, ferinam faciem habens. Ex ἄγριος, & μορφὴ, *forma.*

Ἀγριομυρίκη, ης, ἡ, myrica agreſtis, ſ. ſilveſtris. Ex ἄγριος, & μυρίκη, *myrica.*

Ἀγριόμωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, crudeliter ſtultus, Suic. Ex ἄγριος, & μωρὸς, *ſtultus.*

Ἀγριοπηγοὶ, ῶν, οἱ, carpentarii, plauſtrorum artifices, (2) ex quibuſvis agreſtibus lignis opera conficientes. Ex ἄγριος, & πήγνυμι, *compingo.*

Ἀγριοποιὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ferum reddens, feritatem inducens; (2) flagitioſus, immanis. Ex ἄγριος, & ποιέω, *facio.*

Ἀγριορείγανος, ȣ, ὁ, origanum ſilveſtre. Ex ἄγριος, & ὀρείγανον, *origanum.*

Ἀγριόρνιθες, ων, αἱ, gallinæ feræ. Ex ἄγριος, & ὄρνις, *avis.*

Ἀγριόρροδον, ȣ, τὸ, ſaliunca. Ex ἄγριος, & ῥόδον, *roſa.*

Ἄγριος, ία, ιον, agreſtis, ruralis, ruſticus; (2) ruſticus, inurbanus; (3) ferus, ferinus; (4) ferus, ferox, immanis, atrox, barbarus. Ab ἀγρός.

Ἀγριοσέλινον, ȣ, τὸ, apium ſilveſtre. Ex ἄγριος, & σέλινον, *apium.*

Ἀγριοσταφυλὶς, ίδος, & ἀγριοστάφυλις, ιος, ἡ, uva agreſtis, ſ. ſilveſtris. Ex ἄγριος, & σταφυλὶς, *uva.*

Ἀγριοσύνη, ης, ἡ, feritas, immanitas. Ab ἄγριος.

Ἀγριότης, ητος, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀγριότης, ȣ, ὁ, agricola, R. Ab ἄγριος.

Ἀγριόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente ferox. Ex ἄγριος, & φρὴν, *mens.*

Ἀγριόφυλλον, ȣ, τὸ, peucedanum. Ex ἄγριος, & φύλλον, *folium.*

Ἀγριόφωνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, feram & immanem vocem habens. Ex ἄγριος, & φωνὴ, *vox.*

Ἀγριοχηνάρια, ων, τὰ, anſerculi feri. Ex ἄγριος, & χὴν, *anſer.*

Ἀγριοψωρία, ας, ἡ, ſcabies fera. Ex ἄγριος, & ψώρα, *ſcabies.*

Ἀγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſte, vel ferum reddo, exaſpero. ἠγριομένος, efferatus, Ph. perf. part. paſſ. Ab ἀγρός.

Ἀγρίππας, α, ὁ, Agrippa. Nomen viri.

ἌΓΡΙΠΠΟΣ, ȣ, oliva ſilveſtris, oleaſter, Suid.

ἈΓΡΊΦΗ, ης, ἡ, ligo, bidens, raſtrum, Suid.

Ἀγριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ferus, feritatem præ ſe ferens. Ab ἄγριος.

Ἀγριωπὸς, ȣ͂, ὁ καὶ ἡ, agreſtem adſpectum habens, qui vultu agreſti & fero eſt; (2) impudens. Ex ἄγριος, & ὢψ, *vultus.*

Ἀγρίως, *Adv.* fere, immaniter. Ab ἄγριος.

Ἀγριωτὸς, ὴ, ὸν, efferatus. Ab ἀγριόω.

Ἀγροβότης, ȣ, ὁ, qui in agris paſcit. Ex ἀγρὸς, & βόω, *paſco.*

Ἀγρογείτων, ονος, ὁ, vicinum agrum habens, accola, Gl. V. Ex ἀγρὸς, & γείτων, *vicinus.*

Ἀγρογενὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, rurigena, Gl. V. Ex ἀγρὸς, & γίνομαι, *fio, naſcor.*

Ἀγροδίαιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in agro vitam agens, ruſticam vivendi rationem ſectans, Gl. V. agricola; (2) ruſticus, inſcitus, illepidus. Ex ἀγρὸς, & δίαιτα, *vitæ ratio.*

Ἀγροδότης, ȣ, ὁ, agrorum dator. Ex ἀγρὸς, & δότης; vel venationis dator. Ex ἄγρα, & δότης, *dator.*

Ἀγρόθεν, *Adv.* rure, ex agro. Ab ἀγρός.

Ἀγρόθι, *Adv.* ruri, in agro. Ab eodem.

Ἀγροικεύομαι, f. εύσομαι, ſum moribus agreſtibus & ruſticis. Ab ἄγροικος.

Ἀγροικία, ας, ἡ, ruſticorum habitatio, ager, rus, villa; (2) inurbanitas, ruſticitas. Ab ἀγρός.

Ἀγροικίζω, f. ίσω, ruſtice ago, vel loquor; (2) ineptio; (3) moroſus ſum. Ab ἄγροικος.

Ἀγροικικὸς, ὴ, ὸν, ruſticanus. Ab eod.

Ἄγροικος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, & Attice ἀγροῖκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ruri, ſ. in agro habitans; (2) ruſticus; (3) imperitus, illepidus, inurbanus; (4) ſævus. Ab ἀγρός.

Ἀγροικοτέρως, ſubruſtice. A ſeq.

Ἀγροίκως, *Adv.* ruſtice; (2) imperite. Ab ἄγροικος.

Ἀγροιώτης, ȣ, ὁ, homo ruſticus. Ab ἀγρός.

Ἀγροκύδοιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui in agris tumultuatur. Ex ἀγρὸς, & κυδοιμὸς, *tumultus, turba.*

Ἄγρομαι, congrego, ſ. congregor.

Ἀγρομένης, ȣ, ὁ, in agro manens, vitam in agro degens, Heſ. Ex ἀγρὸς, & μένω, *maneo.*

Ἀγρόνδε, *Adv.* in agrum. Ex ἀγρός.

Ἀγρονομία, ας, ἡ, agri ſuburbani adminiſtratio. Ab ἀγρονόμος.

Ἀγρόνομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui in agro paſcitur; (2) vitam in agro degens; (3) ubi agreſtes agreſtiave paſcuntur. Ex ἀγρὸς, & νέμω, *paſco.*

Ἀγρονόμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in agro paſcens, aut agreſtia paſcens, paſtor, agricola, villicus; (2) magiſtratus adminiſtrans, quæ ad rura ſuburbana pertinent. Ex iiſdem.

ἈΓΡΌΣ, ȣ, ὁ, rus, ager, fundus, prædium, villa, territorium, (2) ruſticitas.

Ἀγρότερος, έρα, ερον, ruſticus, agreſtis. Ἀγροτέρα Ἄρτεμις, Diana venatrix. Ab ἀγρὸς, vel ἄγρα.

Ἀγρότης, ȣ, ὁ, ruſticus. Ab eodem.

Ἀγρότης, ητος, ἡ, ruſticitas. Ab eodem.

Ἀγρότις, ιδος, ἡ, ruſtica, ruri educata; (2) venatrix. Ab ἀγρὸς, vel ἄγρα.

Ἀγροφύλαξ, ακος, ὁ, agri cuſtos, ſaltuarius. Ex ἀγρὸς, & φύλαξ, *cuſtos.*

Ἀγρυξία, ας, ἡ, ſilentium, taciturnitas. Ex α priv. & γρύζω, *hiſco.*

Ἀγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, vigilo, inſomnem noctem duco; (2) invigilo, vigili & attenta mente obſervo, lucubro, Gl. V. Ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα, τοῖς καιροῖς. Ab ἄγρυπνος.

Ἀγρυπνητὴς, ȣ͂, ὁ, vigil, excubitor, Gl. V. A præc.

Ἀγρυπνητικὸς, ὴ, ὸν, vigil, inſomnis. Ab ἀγρυπνέω.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, inſomnia, vigiliæ, pervigilium, lucubratio. Ab eodem.

Ἀγρυπνὶς, ίδος, ἡ, feſtum quoddam Bacchi. Ab eodem.

Ἄγρυπνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſomnis, vigil. Ex α priv. & ὕπνος, inſertiſque per Epentheſin litteris γρ, pro ἄυπνος.

Ἀγρωνεὺς, έως, ὁ, ruſticus, Heſ. Ab ἀγρός.

Ἀγρώσσω, venor, in venatu capio. Ab eod.

Ἀγρώστης, ȣ, ὁ, venator; (2) operarius; (3) genus phalangii. Ab eodem.

Ἀγρωστῖνος, ȣ, ὁ, venator; (2) ruſticus. Ab ἄγρα, vel ἀγρός.

Ἄγρωστις, ιος, ἡ, genus herbæ, gramen. Ab ἀγρός.

Ἀγρώστωρ, ορος, ὁ, venator. Ab ἄγρα.

ἈΓΥΙΆ, ᾶς, ἡ, vicus, via, ſc. urbis, regio, platea; (2) vicinia; (3) angiportus.

Ἀγυιάτης, ȣ, ὁ, cognomen Apollinis, quatenus viis præeſt urbanis. Ab ἀγυιά.

Ἀγυιάτις, ιδος, ἡ, in vico, ſ. via urbis exiſtens; (2) in eodem vico habitans. Ab eodem.

Ἀγυιεὺς, έως, ὁ, columna acuminata ſtans pro foribus ſacraque Apollini viarum in urbe præſidi; (2) cognomen Apollinis, quatenus is viis præeſſe credebatur. Ab eod.

Ἄγυιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus, carens membris; (2) imbecillis, infirmus. Ex α priv. & γυῖον, *membrum.*

Ἀγυιάω, eo. Ab ἀγυιά.

Ἀγυμνασία, ας, ἡ, inexercitatio; (2) inertia, deſidia. Ex α pr. & γυμνασία, *exercitatio.*

Ἀγύμναστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexercitatus, (2) qui non eſt adſuetus exercere corpus, (3) valde exercitatus, Heſ. Ex α priv. vel intenſ. & γυμνάζω, *exerceo*.

Ἀγυμνάστως, *Adv.* inexercitate, imperite. Ab ἀγύμναστος.

Ἀγύναικος, ȣ, qui uxore caret, cælebs. Ex α priv. & γυνὴ, *mulier*.

Ἀγύνης, ȣ, ὁ, idem.

Ἀγύναιος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſdem.

Ἄγυνος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſdem.

Ἀγυρέω, ῶ, congrego, colligo in unum, Heſ. Ab ἄγυρις.

Ἀγυρίζω, f. ίσω, idem & ab eodem.

ΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, cœtus, multitudo congregata.

Ἀγυρισμὸς, ȣ͂, ὁ, congregatio, collectio. Ab ἀγυρίζω.

Ἀγυρμὸς, ȣ͂, ὁ, cœtus, turba; (2) ſtrepitus; (3) circuitio, quæ fit colligendæ ſtipis cauſſa; (4) mendicitas. Ab ἄγυρις.

Ἀγυρτάζω, f. άσω, congrego, cogo in unum, colligo, χρήματα, Hom. Ab ἀγύρτης.

Ἀγυρτεία, ας, ἡ, circulatio, præſtigiæ, imposturæ; (2) mendicitas; (3) cœtus, congregatio. Ab ἀγύρτης.

Ἀγύρτης, ȣ, ὁ, qui congregat ac cogit in unum; (2) circulator & præſtigiator circumforaneus; (3) mendicus, qui ſtipem colligit; (4) jactus quidam teſſerarius; (5) confuſaneus. Ab ἄγυρις.

Ἀγυρτικὸς, ὴ, ὸν, futilis, mendax, vanus, trivialis. Ab ἀγύρτης.

Ἀγυρτὸς, ȣ͂, ὁ, congregatus, collectus. Ab eod.

Ἀγυρτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, confuſaneus. Ab eod.

Ἄγχαυρος, ȣ, ὁ, mane gelidum ac pruinoſum, diluculum, crepuſculum, Suid. Ex ἄγχι, & αὖρα, *aura*.

Ἀγχεῖος, εία, εῖον, propinquus, vicinus, Suid. Ab Ἄγχι.

Ἀγχέμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cominus pugnans. Ex ἄγχι, & μάχομαι, *pugno*.

ΑΓΧΙ, *Adv.* prope, juxta; (2) brevi.

Ἀγχίαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mari vicinus, maritimus, littoralis. Ex ἄγχι, & ἅλς, *mare*.

Ἀγχιβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vicinus profundo, qui prope fundum eſt; (2) prope littus, vel ripam profundus; (3) profundus, altus, præaltus, Gl. V. Ex ἄγχι, & βάθος, *profunditus*.

Ἀγχιβαίνω, f. ήσω, prope accedo. Ex ἄγχι, & βαίνω, *eo*.

Ἀγχιβατέω, ῶ, f. ήσω, prope accedo; (2) ambigo, dubito. Ex iiſd.

Ἀγχιβάτης, ȣ, ὁ, qui propius accedit. Ex iiſd.

Ἀγχίγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, terræ noſtræ vicinus; (2) conterminus, propinquus. Ex ἄγχι, & inuſ. γέα, *terra*.

Ἀγχίγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arvis noſtris vicinus; (2) vicinus. Ex ἄγχι, & γύα, *arvum*.

Ἀγχιθάλασσος, & ἀγχιθάλαττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vicinus mari, maritimus. Ex ἄγχι, & θάλασσα, *mare*.

Ἀγχιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prope mortuus. Ex ἄγχι, & θανέω, *morior*.

Ἀγχίθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propinquus Deo. Ex ἄγχι, & θεὸς, *Deus*.

Ἀγχίθρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſedem propinquam habens. Ex ἄγχι, & θρόνος, *thronus*, *ſedes*.

Ἀγχίθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propinquus foribus; (2) vicinus, proximus. Ex ἄγχι, & θύρα, *janua*, *fores*.

Ἀγχικέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui prope viam eſt. Ex ἄγχι, & κέλευθος, *via*.

Ἀγχιμαχητὴς, ȣ, ὁ, cominus pugnans; (2) pugna ſtataria præſtans. Ex ἄγχι, & μάχομαι, *pugno*.

Ἀγχίμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀγχίμολον, *Adv.* e propinquo, prope; (2) confeſtim. Ab ἀγχίμολος.

Ἀγχίμολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, e propinquo veniens; (2) qui prope accedit. Ex ἄγχι, & μολέω, ſ. μόλω, *venio*.

Ἀγχινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubibus propinquus; (2) altus. Ex ἄγχι, & νέφος, *nubes*.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, ſolertia, ingenii acumen, ſagacitas. Ab ἀγχίνοος.

Ἀγχίνοος, *contr.* ἀγχίνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui qs. mentem in propinquo habet, ingenioſus, perſpicax, ſolers, ſagax. Ex ἄγχι, & νόος, *mens*.

Ἀγχινόως, *Adv.* ſolerter, ſagaciter, ingenioſe. Ab ἀγχίνοος.

Ἀγχίνωψ, herba quædam.

Ἀγχίπλοος, *contr.* ἀγχίπλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prope navigans, brevis, non longinquus. Ex ἄγχι, & πλόος, *contr.* πλȣ͂ς, *navigatio*.

Ἀγχίπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prope accedens; (2) propinquus. Ex ἄγχι, & πόρος, *tranſitus*, *via*.

Ἀγχίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, prope nos pedem habens; (2) propinquus. Ex ἄγχι, & πȣ͂ς, *pes*.

Ἀγχίπτολις, εως, ὁ ϗ ἡ, urbi propinquus. Ex ἄγχι, & πόλις, ſ. πτόλις, *urbs*.

Ἀγχίρροος, *contr.* ἀγχίρρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus fluenta prope ſunt, vicina fluenta habens. Ex ἄγχι, & ῥόος, *fluentum*.

Ἀγχισβατέω, ῶ, contendo, pugno. Ex Varin.

Ἀγχίσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propinquus, adfinis genere. Ex ἄγχι, & σπόρος, *ſatio*, *ſemen*.

Ἄγχιστα, *Adv.* proxime; (2) maxime. Superlat. ab ἄγχι.

Ἀγχιστεία, ας, ἡ, propinquitas, adfinitas, proximitas; (2) jus propinquitatis; (3) jus ſucceſſionis legitimæ; (4) jus ſuccedendi ab inteſtato. Ab ἀγχιστεύω.

Ἀγχιστεῖον, ȣ, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀγχιστεὺς, έως, ὁ, cognatus, genere propinquus, affinis. ἀγχιστεῖς, cognati, Gl. V. Ab ἄγχιστα.

Ἀγχιστεύω, f. εύσω, genere propinquus ſum; (2) propinquitatis jure ad ſucceſſionem venio; (3) jure propinquitatis hereditatem cerno, aut peto; (4) jure cognationis rem venditam redimo; (5) jure propinquitatis uxorem duco, vel retineo. Ab ἀγχιστεύς.

Ἀγχιστῆνος, ήνη, ῆνον, prope ſtans; (2) denſus. Ex ἄγχι, & ἱστάναι, *ſtare*.

Ἀγχιστικὸς, ὴ, ὸν, ad propinquitatem pertinens. Ab Ἄγχιστα.

Ἀγχιστίνδην, *Adv.* ſecundum gradum propinquitatis, pro jure propinquitatis. Ab eod.

Ἀγχιστῖνος, ίνη, ῖνον, prope ſtans; (2) coacervatus. Ex ἄγχι, & ἵστημι, *ſtatuo*.

Ἄγχιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, proximus, propinquiſſimus. Ab ἄγχι.

Ἀγχίστροφα, *Adv.* celeriter. Ab ἀγχίστροφος.

Ἀγχίστροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, converſioni mutationique propinquus; (2) ſubinde mutabilis, verſatilis, volubilis; (3) qui verſatili ingenio eſt. Hinc τὸ ἀγχίστροφον, ȣ, inconſtantia. Ex ἄγχι, & στρέφω, *verto*.

Ἀγχιστρόφως, *Adv.* ſubita & repentina converſione ſeu mutatione. Ab Ἀγχίστροφος.

Ἀγχιτέλεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, appropinquans, cujus completio prope eſt. Ex ἄγχι, & τέλος, *finis*.

Ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, metæ proximus; (2) conterminus, finitimus, vicinus. Philox. affinis. Ex ἄγχι, & τέρμων, *meta*, *terminus*.

Ἀγχίτοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in propinquo natus. Ex ἄγχι, & τίκτω, *pario*.

Ἀγχιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex propinquo apparens; (2) propinquus. Ex ἄγχι, & φαίνομαι, *appareo*.

[illegible], ὁ ϗ ἡ, propior. Ab ἄγχι.

Ἀγχόθεν, *Adverb.* cominus, e propinquo. Ab ἄγχι.

Ἀγχόθι, *Adv.* prope. Ab eod.

Ἀγχονάω, ῶ, f. ήσω, ſtrangulo, ſuffoco; (2) ſuſpendo. Ab ἀγχόνη.

Ἀγχόνη, ης, ἡ, ſuffocatio, ſtrangulatio; (2) laqueus, funis, reſtis; (3) ſuſpendium; (4) res, quæ angit & cruciat. Ab ἄγχω.

Ἀγχονὴ, ῆς, ἡ, ipſa actio ſtrangulandi. Ab eodem.

Ἀγχονιστὴς, ȣ͂, ὁ, necator, quaſi ab ἀγχονίζω, quod eſſet *ſtrangulo*.

Ἄγχορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conterminus. Ab ἄγχι, & ὅρος, *terminus*.

Ἄγχος, ſuffocatio, ſtrangulatio. Ab ἄγχω.

Ἀγχοτάτω, *Adv.* proxime. Ab Ἄγχι.

Ἀγχότερος, έρα, ερον, propinquior. Ab eod.

Ἀγχȣ͂, *Adv.* prope. Ab eod.

Ἄγχȣσα, ης, ἡ, anchuſa, herba quædam vim ſuffocatoriam habens. Gl. V. Ebulum, vaccinium. Ab ἄγχω.

Ἀγχȣσίζω, f. ίσω, anchuſa inficio, anchuſa coloro. Ab Ἄγχȣσα.

ΑΓΧΩ, f. ξω, neco, ſtrangulo, ſuffoco, fauces conſtringo; (2) conſtringo, coarcto quovis modo; (3) mœrore adficio. ἄγχομαι, angor.

Ἀγχώμαλα, *Adv.* æqualiter, æqua vi. Ab ἀγχώμαλος.

Ἀγχώμαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propemodum æqualis; (2) æqualis. Ex ἄγχι, & ὁμαλὸς, *planus*, *æqualis*.

Ἀγχωμάλως, *Adv.* ferme æqualiter; (2) ex æquo, æquo Marte. Ab ἀγχώμαλος.

Ἄγω, f. ἄξω, p. ἦχα *Att.* ἀγήοχα, duco, adduco, adfero. ἤγαγον, duxi. aor. 2. ἤγαγεν, detulit, Philox. ἀχθεὶς perductus, Philox. aor. 1. part. paſſ. ago; (2) æſtimo, duco; (3) appendo. Ἄγειν πένθος, lugere; εἰρήνην, quieſcere; ἀπαστίαν, jejunare; γέλωτα, ridere; ἐπὶ τῷ θανάτῳ, rapere; εἰς ὑποψίαν, adducere; ἐν ἴσῃ τιμῇ, æſtimare; διὰ φροντίδος, curare; διὰ μνήμης, mandare; δι᾽ εὐχῆς, optare; δι᾽ αἰδȣ͂ς, venerari; παρ᾽ ȣ̓δὲν, περὶ πολὺ, nihili, plurimi facere; ἄγειν ϗ φέρειν τȣ̀ς πολεμίȣς, agitare & diripere; ἐπ᾽ ἀγκυρῶν, in ancoris ſtare. Ἄγομαι, *duco*, *ducor*; ἄγεσθαι φόνȣ, accuſari; καλῶς, erudiri; ἐν τιμῇ, honorare; υἱῷ γυναῖκα πρὸς γάμον, deſpondere; βραβείοις ϗ ποιναῖς, duci.

Ἄγω, f. ξω, frango, rumpo, pro quo uſitatius dicitur ἄγνυμι, quod videndum.

Ἀγωγεὺς, έως, ὁ, dux viæ; (2) qui litem intendit, actor; (3) lorum equi, habena. Ab ἄγω, *duco*.

Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, ductus, adductio; (2) abductio; (3) portatio, importatio; (4) vectio, vectura; (5) opus, quod vehitur; (6) ſenſus, v. g. legis; (7) eductio; (8) mutatio; (9) inſtitutio, educatio, diſciplina, ſecta; (10) ratio victus, diæta; (11) ratio vitæ; (12) cultura herbarum & arborum; (13) contextus & ſtructura orationis; (14) via; (15) profectio novæ nuptæ ad maritum. Ab eod.

Ἀγώγιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duci, aut vehi facilis, ductilis; (2) proclivis, pronus; (3) qui advehi, vel importari poteſt, vel ſolet; ἀγώγιμα, merces; (4) in quem jus eſt prehenſionis. Ab ἀγωγή.

Ἀγώγιον, ȣ, τὸ, onus, quod plauſtro vehitur. Ab eod.

Ἀγωγὸν, ȣ͂, τὸ, lenocinium, illecebræ. Ab eod.

Ἀγωγὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, dux viæ; (2) valens ad ducendum vel alliciendum; (3) habens vim educendi, eliciendi, ciendi; (4) *Subſt.* aquæductus. Ab eod.

ἈΓΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, certamen, ſolennes ludi, certamina ludorum; (2) locus, in quo certamen editur; (3) cœtus, multitudo certamen ſpectantium; (4) bellum, belli certamen; (5) concertatio quævis; (6) judicium, actio forenſis; (7) reatus; (8) periculum, diſcrimen; (9) moleſtia; (10) templum; (11) exercitatio ad certamen.

Ἀγωνάρχης, ȣ, ὁ, qui ludis & certaminibus præeſt, præſes certaminis, agonotheta. Ex ἀγὼν, & ἄρχων, *princeps*.

Ἀγωνία, ας, ἡ, certamen, ſollicitudo; (2) palæſtra, angor, trepidatio. Ab ἀγών.

Ἀγωνιάζω, f. άσω, certo; (2) trepido. Ab ἀγωνία.

Ἀγωνιάτης, ȣ, ὁ, certator; (2) trepidator. Ab ἀγωνιάω.

Ἀγωνιάω, ῶ, f. άσω, certo; (2) anxius ſum, doleo; (3) vereor, timeo; (4) periclitor. ἀγωνιῶντα, ſuſpenſum, Phil. accuſ. part. act. Ab ἀγωνία.

Ἀγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, certamen ineo, dimico, prælior, prælium ineo; (2) ago fabulam; (3) certo judicio, cauſſam dico. Ἀγωνίζεσθαι μάχην, κίνδυνον, κρίσιν, τὰ τοιαῦτα, αὐτῷ, τȣ̃το πρός τινα, περὶ ſ. ὑπὲρ δόξης· ἐπιτάφιον, in ludis funebribus. Ab ἀγών.

Ἀγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad certamen pertinens; (2) trepidationem, ſ. angorem adferens; (3) cognomen Mercurii, certaminum præſidis. Ab eod:

Ἀγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, angulo carens. Ex α pr. & γωνία, *angulus*.

Ἀγώνισις, εως, ἡ, concertatio. Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγώνισμα, τος, τὸ, certamen; (2) præmium certaminis; (3) ſtudium, diligentia; (4) oſtentatio; (5) actio fabulæ; (6) recitatio. Ab eod.

Ἀγωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγωνιστέον, certandum, Phil. Ab Ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιστήριον, ȣ, τὸ, locus certaminis; (2) quod datur certatoribus. Ab eod.

Ἀγωνιστὴς, ȣ̃, ὁ, certator, pugil, athleta; (2) propugnator; (3) ludio, hiſtrio, actor ſcenicus. Ab eod.

Ἀγωνιστικὸς, ἡ, ὸν, certatorius; (2) aptus ad certamina. Ab ἀγωνιστής.

Ἀγωνιστικῶς, *Adv.* certatorie, certatorum more. Ab ἀγωνιστικός.

Ἀγωνοδίκης, ȣ, ὁ, deſignator, judex certaminis. Ex ἀγὼν, & δίκη, *jus, fas*.

Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, conſtitutio certaminis; (2) munus agonothetarum. Ex ἀγὼν, & τίθημι, *pono*.

Ἀγωνοθετέω, ῶ, f. ήσω, certaminibus præſum; (2) certamina, ſ. ludos inſtituo, edo. Ab ἀγωνοθέτης.

Ἀγωνοθέτης, ȣ, ὁ, certaminum arbiter, ſ. moderator, agonotheta, qui præeſt ludis ſcenicis. Gl. V. munerarius. Ex ἀγὼν, & θέτης, quod eſt a τίθημι, *pono*.

Ἄδαδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tædam non habens. Ex α pr. & δὰς, *tæda*.

Ἀδαδȣ́χητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui fax prælata non eſt. Ex α pr. δὰς, & ἔχω, *habeo*.

Ἀδαημονία, ας, ἡ, imperitia. Ab ἀδαήμων.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, imperitus, indoctus, inſcius. Ex α pr. & δαήμων, *doctus, peritus*.

Ἀδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignarus, imperitus. Ex α pr. & δαίω, *ſcio*.

Ἀδάητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incognitus. Ex iiſd.

Ἀδαίδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non varius, non variegatus; (2) artificio carens. Ex α pr. & δαιδάλλω, *variego*.

Ἀδαΐζω, f. ίσω, exclamo, ingemo. Ex α pr. & δαΐζω.

Ἀδαΐκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non dilaceratus. Heſ. ἀδαΐκτον, purum, mundum. Ab ἀδαΐζω, *divido*.

Ἀδάϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bello devaſtatus non eſt; (2) injucundus, ignavus. Ex α pr. & δάϊος, *hoſtilis*.

Ἀδαϊὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, non diviſus; (2) largus. Ex α pr. & δαΐζω, *divido*.

Ἀδαῖος, αία, αῖον, qui ſatiat, abundans, largus, ſatietatem adducens, (2) non uſtus. Ab ἄδω, vel ex α pr. & δαίω, *uro*.

Ἀδαϊστὶ, *Adv.* imperite. Ex α pr. & δάϊος, *peritus*.

Ἀδαίτρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indiviſus. Ex α pr. & δαιτρεύω, *divido*.

Ἄδαιτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non diſtributus, non diviſus, ex Heſych. Ex α pr. & δαίω, *divido*.

Ἄδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, non lacrimans, lacrimarum expers, qui ſine lacrimis fit, lacrimis carens. Ex α pr. & δάκρυ, *lacrima*.

Ἀδακρυτὶ, *Adv.* ſine lacrimis. Ab ἄδακρυς.

Ἀδάκρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non lacrimans. Gl. V. illacrimabilis, infletus; (2) multum lacrimans, multis lacrimis dignus. Ab eod.

Ἀδὰμ, ὁ, Adam. Nomen primi hominis Hebr. indeclinabile. *Homo*.

Ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, adamantinus; (2) validiſſimus, firmiſſimus, ſolidiſſimus, duriſſimus. Ab ἀδάμας.

Ἀδαμαντόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adamante ligatus, compactus clavis adamantinis; (2) tenax. Ex ἀδάμας, & δέω, *ligo*.

Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, lapis duriſſimus. Ex α pr. & δαμάω, *domo*.

Ἀδαμαστὶ, *Adv.* indomite. Ex iiſd.

Ἀδάμαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indomitus, qui domari nequit, qui domitus non eſt; indomabilis, Gl. V. (2) ἡ, quæ nondum nupſit, non compreſſa; (3) Epitheton Minervæ. Ex α pr. & δαμάζω, *domo*.

Ἀδάματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indomitus, refractarius. Heſych. Ex α pr. & δαμάω.

Ἀδαμνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fortis, robuſtus, validus, durus. Ex iiſd.

Ἀδαξέω, ήσω, pruritum moveo. A δάκνω.

Ἀδάξω, & ἀδάξομαι, prurio, appeto, cupio. Ab eod.

Ἀδαπάνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexhauſtus, inconſumptus. Ex α pr. & δαπανάω, *ſumptus facio, impendo*.

Ἀδάπανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſumptum non faciens, ſine ſumptu. Ex iiſdem.

Ἀδαπάνως, *Adv.* ſine ſumptu. Ab ἀδάπανος.

Ἄδαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui dilaniatus non eſt; (2) qui dilaniari nequit; (3) nudus, excoriatus; (4) apella. Ex α pr. & δάπτω, *voro*.

ἈΔΑ΄ΡΚΗΣ, ȣ, ὁ, adarces, ſalſugo quædam gelata, ſeu concreta.

Ἄδαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flagris non examinatus. Gl. V. incæſus. Ex α pr. & δέρω, *flagris cædo*.

Ἄδασμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tributum non ſolvens. Ex α pr. & δασμὸς, *tributum*.

Ἄδαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non diviſus. Ex α. pr. & δαΐζω, *divido*.

ἈΔΑΧΕ΄Ω, ῶ, pruriginem excito, titillo, ſcabo.

ἌΔΔΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſinus, Heſych.

Ἄδδην, affatim, Gl. V.

Ἀδδηφάγος, edax, manduco, onis, Gl. V. Ex ἄδδην, & φάγος, *vorax*.

Ἀδδὶ, ὁ, Addi. Nomen viri Hebr. indecl. *Viator*.

ἌΔΔΙΞ, menſura quatuor chœnicas capiens.

ἈΔΕΑ΄ΖΩ, ſuſpiro, ſucclamo. Ex Heſ.

Ἀδεέστερον, *Adv.* ſecurius, tutius. Ab ἀδεής.

Ἀδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, metu carens, metus expers; (2) periculo carens; (3) audax, intrepidus; (4) contumax, temerarius; (5) tutus, ſecurus. Ex α pr. & δέος, *metus*.

Ἀδέητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non indigus, cui omnia ſuppetunt. Ab Ἀδεής.

Ἄδεια, ας, ἡ, metus vacuitas, ſecuritas, fiducia; (2) libertas, immunitas, licentia, facultas; (3) vacatio. Ab ἀδεής.

Ἀδείμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impavidus, intrepidus; (2) ſpectris liber, terriculamentorum expers. Ex α pr. & δεῖμα, *metus*.

Ἄδειμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incœnatus. Ex α pr. & δεῖπνον, *cœna*.

Ἀδέκαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, muneribus non corruptus, incorruptus. Ex α pr. & δεκάζω, *munere corrumpo*.

Ἀδεκάστως, *Adv.* incorrupte, ſincere; (2) ſine ulla participatione. Ab Ἀδέκαστος.

Ἀδεκάτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non decimatus. Ex α pr. & δεκατεύω, *decimo*.

Ἄδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non acceptus, non admiſſus; (2) qui non accepit; (3) expers; (4) incredibilis. Ex α pr. & δέχομαι, *capio*.

Ἀδελφεοκτόνος, fratricida. Ex ἀδελφεὸς, & κτείνω, *occido*.

Ἀδελφεὸς, & ἀδελφειὸς, frater, pro ἀδελφός.

Ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, ſoror, germana; (2) *Adject.* ſimilis, congrua. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex ſorore, vel ex fratre. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφίδιον, ȣ, τὸ, fraterculus. Ab eod.

Ἀδελφιδέος, contr. quod uſitatum, ἀδελφιδȣ̃ς, ȣ, ὁ, filius fratris, vel ſororis, nepos ex fratre vel ſorore; (2) patruelis, Gl. V. ἀδελφιδοῖ, fratrueles. Ab eod.

Ἀδελφίζω, f. ίσω, fratrem meum appello. ἀδελφίζεσθαι, conjungi proximitate. Ab eod.

Ἀδελφικὸς, ἡ, ὸν, fraternus, germanus; (2) adfinis. Ab eod.

Ἀδελφικῶς, *Adv.* fraterne. Ab ἀδελφικός.

Ἀδέλφιξις, εως, ἡ, fraterna communio & ſocietas, fraternitas, germanitas. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφόθεος, ȣ, ὁ, frater Dei, ſ. Chriſti. Cognomen D. Jacobi. Ex ἀδελφὸς, & θεὸς, *Deus*.

Ἀδελφόθερος, ȣ, ὁ, patruus, patris frater. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφοκτονέω, ῶ, f. ήσω, fratrem occido. Ab ἀδελφοκτόνος.

Ἀδελφοκτονία, ας, ἡ, fratricidium, ſororicidium, Gl. V. Ab eod.

Ἀδελφοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fratricida. Ex ἀδελφὸς, & κτείνω, *occido*.

Ἀδελφόπαις, δος, ὁ ϗ ἡ, nepos, vel neptis ex fratre, vel ſorore. Gl. V. fratris filius. Ex ἀδελφὸς, & παῖς, *puer*.

Ἀδελφοποιέω, ῶ, fratrem reddo, vel facio. Suic. Ex ἀδελφὸς, & ποιέω, *facio*.

ἈΔΕΛΦΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, frater; (2) cognatus, conſanguineus, adfinis; (3) proximus; (4) Chriſtianus; (5) popularis; (6) qui ejuſdem eſt ſectæ; *Adject.* ός, ἡ, όν, geminus; (8) ſimilis, congruens; τȣ́τοις ἀδελφὰ, his ſimilia; (9) germanus.

Ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas, germanitas, Gl. V. (2) congregatio ſeu cœtus fratrum. Ab ἀδελφός.

Ἀδέματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corpore exutus; (2) mortuus. Ex α pr. & δέμας, *corpus*.

Ἀδέμνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers cubilis, qui cubile non habet. Ex α pr. & δέμνιον, *lectus*.

Ἄδενδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purus ab arboribus, arboribus carens. Ex α pr. & δένδρον, *arbor*.

Ἀδενώδης, & ἀδενοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, glanduloſus. Ab ἀδὴν.

Ἀδέξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minime, ſeu parum dexter; (2) incivilis. Ex α pr. & δεξιὰ, *dextra*.

Ἀδεξιώτως, *Adverb.* ſine dexterarum apprehenſione,

henſione, ſine ulla blanda ſalutatione. Ex iiſd.

Ἀδέρκης, εος, ὁ καὶ ἡ, non videns; (2) inviſibilis, obſcurus. Ex α pr. & δέρκω, *video*.

Ἄδερκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀδέρκτως, *Adv.* limis & conniventibus oculis. Ab ἄδερκτος.

Ἀδέσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ligatus, non vinctus, liber. Ex α pr. & δέσμιος, *ligatus, vinctus*.

Ἄδεσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & δεσμός, *vinculum*.

Ἀδέσποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine domino. Gl. V. indominabilis; (2) ſine auctore. Ab α pr. & δεσπότης, *herus*.

Ἀδεσπότως, *Adv.* ſine hero. Ab ἀδέσποτος.

Ἄδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ligatus. Ex α pr. & δετὸς, *ligatus*.

Ἀδευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus; (2) inopinatus. Ex α pr. & δεῦκος, *dulcedo*.

Ἀδέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, rudis, crudus. Ex α pr. & δεψέω, *ſubigo, emollio coriariorum more*.

ἉΔΕ'Ω, ῶ, placeo; (2) gratificor. Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακὸς, Il. 3, 173.

Ἀδέω, ῶ, f. ήσω, tædio adficior. Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ, Il. 10, 98. Ab ἄδω.

Ἀδεῶς, *Adv.* abſque metu; (2) tuto; (3) impune, licenter, Gl. Vet. (4) imprudenter. Ab ἀδεής.

Ἄδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non morſus, immorſus, Gl. Vet. (2) cariem non ſentiens. Ex α priv. & δάκνω, *mordeo*.

Ἀδήκτως, *Adv.* ſine morſu. Ab ἄδηκτος.

Ἀδήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, illæſus, incolumis, ab omni noxa integer. Ex α priv. & δηλέω, *lædo*.

Ἀδηλία, ας, ἡ, incertitudo; (2) ignorantia. Ab ἄδηλος.

Ἄδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non apparet, imperſpicuus, non manifeſtus, obſcurus, occultus; (2) incertus, dubius. Ex α priv. & δῆλος, *manifeſtus*.

Ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo. Ab ἄδηλος.

Ἀδηλόφλεβος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens venas obſcuras, cujus venæ non apparent. Ex ἄδηλος, & φλὲψ, *vena*.

Ἀδηλόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro; (2) ignotum reddo. Ab ἄδηλος.

Ἀδήλως, *Adv.* obſcure, non manifeſte; (2) incerto. Ab ἄδηλος.

Ἀδημοκράτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a ſtatu populari reip. abhorrens. Ex α priv. & δημοκρατέομαι, *ſub populi regimine vivo*.

ἈΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, graviſſime angor, præ dolore pæne exanimor; (2) terreor terrefio, paveſco. Ἀδημονῆσαι τὰς ψυχὰς, Xen.

Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, ingens mæror, cura, ſollicitudo. Gl. Vet. angor, tædium. Ab ἀδημονέω.

Ἀδημονιάω, ῶ, idem quod ἀδημονέω.

Ἄδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, abſens a populo, ſeu patria, peregrinans. Ex α priv. & δῆμος, *populus*.

ἍΔΗΝ, *Adv.* adfatim, abunde, largiter; (2) ad ſatietatem uſque; (3) vehementer.

ἈΔΗ'Ν, ένος, ὁ, glandula, tonſilla.

Ἀδηνέως, *Adv.* ſine conſilio; (2) ſimpliciter, citra dolum; (3) negligenter, incurioſe; (4) ſine moleſtia. Ab ἀδηνής.

Ἀδηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſine conſilio. Ex α priv. & δῆνος, *conſilium*.

Ἄδηρις, non contentioſus, contentione carens; (2) non controverſus; (3) invictus; (4) expers prælii; (5) qui nullo labore fatigari poteſt. Ex α priv. & δῆρις, *contentio*.

Ἀδήριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀδηρίτως, *Adv.* ſine contentione; (2) ſine controverſia, ſine dubio. Ab ἀδήριτος.

ἍιΔΗΣ, ου, ὁ, orcus, tartarus, inferi; (2) Pluto, deus inferorum; (3) mors; (4) ſepulchrum. Φεύγουσι γάρ τοι χ' οἱ θρασεῖς, ὅταν πέλας ἤδη τὸν ᾅδην εἰσορῶσι τοῦ βίου, Soph. Antiq. 586.

Ἀδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, injucundus, inſuavis. Ex α priv. & ἡδὺς, *ſuavis*.

Ἀδηφαγέω, ῶ, f. ήσω, ad ſatietatem uſque comedo; (2) vorax ſum. Ab ἀδηφάγος, *vorax*.

Ἀδηφαγία, ας, ἡ, voracitas, edacitas, inſatiabilis edendi aviditas, eſus ad ſatietatem uſque. Ab eod.

Ἀδηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad ſatietatem comedens, edax, cibo ſe ingurgitans, guloſus, vorax; in quem magni erogantur ſumptus, inſatiabilis. Gl. Vet. edax. Ex ἄδην, & φαγεῖν, *edere, vorare*.

Ἀδήωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vaſtatus. Ex α priv. & δηϊόω, *vaſto*.

ἈΔΙΑ', ᾶς, ἡ, dolor; (2) focus, ara. Heſych.

Ἀδιάβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus; (2) qui tranſiri, ſ. trajici nequit. Ex α priv. & διαβαίνω, *tranſeo, trajicio*.

Ἀδιάβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreprehenſibilis, omnis calumniæ expers. Ex α priv. & διαβάλλω, *reprehendo*.

Ἀδιαβόλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀδιάγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad dignoſcendum difficilis. Ex α priv. & διαγινώσκω, *dignoſco*.

Ἀδιάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, jugis, perpetuus, *proprie* ſucceſſoribus carens. Ex α priv. & διάδοχος, *ſucceſſor*.

Ἀδιάδραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis. Ex α priv. & διαδιδράσκω, *effugio*.

Ἀδιάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui diſpoſitus non eſt, indiſpoſitus, inordinatus; (2) inteſtatus. Ex α priv. & διατίθημι, *diſpono*.

Ἀδιαθέτως, ab inteſtato, Gl. V. A præc.

Ἀδιαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiſcretus, indiviſus, inſeparabilis, individuus, partium expers. Ex α priv. & διαίρετος, *diviſus*.

Ἀδιάκλειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non intercluſus Ex α priv. & διακλείω, *intercludo*.

Ἀδιάκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiſcretus, individuus, non interruptus, non diremptus. Ex α priv. & διακόπτω, *diſcindo*.

Ἀδιακόπως, *Adv.* more eorum, quæ interrupta non ſunt. Ab ἀδιάκοπος.

Ἀδιακόσμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, qui compoſite diſtinctus non eſt. Ex α priv. & διακοσμέω, *ordino*.

Ἀδιάκριτος, ου, ὁ, qui diſcerni, ſ. diſtingui non poteſt; (2) indiſtinctus, indiſcretus; (3) non judicatus, non dijudicatus, qui eſt abſque diſceptatione; (4) qui neſcit, quid cuique loco & tempori conveniat, ſed ſtulte quidvis effutit. Ex α priv. & διακρίνω, *diſcerno*.

Ἀδιακρίτως, *Adverb.* non diſtincte, promiſcue, indifferenter, indiſcriminatim. Ab ἀδιάκριτος.

Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non intermiſſus, indeſinens, aſſiduus, perpetuus, continuus, Philox. Ex α priv. & διαλείπω, *intermitto*.

Ἀδιαλείπτως, *Adv.* ſine intermiſſione, jugiter, indeſinenter. Ab ἀδιάλειπτος.

Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, irreconciliabilis, cum quo in gratiam rediri non poteſt; inexorabilis, Philox. Ex α priv. & διαλλάττω, *muto, reconcilio*.

Ἀδιαλλάκτως, *Adv.* implacabiliter, odio capitali. Ab ἀδιάλλακτος.

Ἀδιάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiſſolubilis. Pl. ἀδιάλυτα, inexplicabilia. Ex α priv. & διαλύω, *diſſolvo*.

Ἀδιαλώβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non eſt mutilatus, illæſus. Ex α priv. & διαλωβάω, *mutilo*.

Ἀδιανέμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui diſſectus non eſt; (2) indiviſus. Ex α priv. & διανέμω, *divido*.

Ἀδιανόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cogitatione non comprehenſibilis; (2) ſtultus, inſulſus. Ex α priv. & διανοέομαι, *cogito*.

Ἀδίαντον, ου, τὸ, herba perpetuo virens, capillus Veneris. Ab ἀδίαντος, *non adſperſus*, quia folium ejus aqua perfuſum non madeſcit.

Ἀδίαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adſperſus. Ex α priv. & διαίνω, *humecto*.

Ἀδιάνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inextricabilis, Gl. V. qui perfici non poteſt. Ab διανύω, *perficio*.

Ἀδιάπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non deſinens. Ex α priv. & διαπαύομαι, *ceſſo*.

Ἀδιαπαύστως, *Adv.* indeſinenter, ſubinde, ſine intermiſſione. Ab ἀδιάπαυστος.

Ἀδιάπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nondum formatus, informis, rudis. Ex α priv. & διαπλάσσω, *formo*.

Ἀδιάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non labitur; (2) ſtabilis, firmus; (3) in quo error non admittitur. Ex α priv. & διαπίπτω, *intercido*.

Ἀδιαπτώτως, *Adv.* ſine lapſu & errore. Ab ἀδιάπτωτος.

Ἀδίαρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus, articulis & nodis non diſtinctus; (2) non perſpicuus. Ex α priv. & ἄρθρον, *articulus*.

Ἀδιάρθρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex διαρθρόω, *articulatim diſcerno*.

Ἀδιάσειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcuſſus, Gl. V. Ex α priv. & διασείω, *concutio*.

Ἀδιάσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, incompoſitus, inornatus, incultus, neglectus, non inſtructus. Ex α priv. & διασκευάζω, *orno, inſtruo*.

Ἀδιάσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiſtractus, indivulſus. Ex α priv. & διασπάομαι, *diſtraho*.

Ἀδιασπάστως, *Adv.* indiſtracte, ſine divulſione. Ab ἀδιάσπαστος.

Ἀδιάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullis intervallis diſcretus, nondum diſtinctus, indivulſus, dimenſione carens. Ex α priv. & διάστατος, *diſtans*.

Ἀδιαστάτως, *Adv.* ſine intervallo; (2) ſine controverſia. Ab ἀδιάστατος.

Ἀδιαστίκτως, indiſtincte, Gl. V. Ab ἀδιάστικτος, *indiſtinctus*.

Ἀδιάστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non diſtortus, non perverſus; (2) inconcuſſus. Ex α priv. & διάστροφος, *diſtortus*.

Ἀδιάσχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non diffiſſus, indiviſus. Ex α priv. & διασχίζω, *diffindo*.

Ἀδιάτακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inordinatus. Ex α priv. & διατάσσω, *ordino*.

Ἀδιάτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui diſſectus non eſt, indiviſus; (2) inſecabilis. Ex α priv. & διατέμνω, *diſſeco*.

Ἀδιάτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀδιάτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui averti non poteſt, immotus, firmus. Ex α priv. & διατρέπω, *averto*.

Ἀδιατρέπτως, *Adv.* firmiſſime, conſtanter. Ab ἀδιάτρεπτος.

Ἀδιατύπωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non figuratus, informis. Ex α priv. & διατυπόω, *informo*.

Ἀδιαφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas, integritas, quum quis corrumpi non poteſt. Ex α priv. & διαφθείρω, *corrumpo*.

Ἀδιάφθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptus, integer; (2) corruptioni non obnoxius. Ex iiſd.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, incorruptibilitas, integritas, quum quis corrumpi nequit. Ab ἀδιάφθορος.

Ἀδιάφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptus, integer; inviolatus, Ph. Ex α priv. & διαφθείρω, *corrumpo*.

Ἀδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro indifferente habeo; (2) indifferens ſum in aliqua re, neglectim tranſmitto, contemno, negligo. Ev α priv. & διαφορέω, *differo*.

Ἀδιαφόρησις, εως, ἡ, contemptus, neglectio, Suic. Ab ἀδιαφορέω.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, indifferentia, quum quis rem pro indifferente habet, negligentia, rei alicujus neglectus vel contemptus. Ex α priv. & διαφορέω, *differo*.

Ἀδιάφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, indifferens, promiſcuus; (2) qui nihil momenti habet, negligens & diſcrimen rerum non attendens. Ev α priv. & διάφορος, *differens*.

Ἀδιαφόρως, *Adv.* indifferenter, licentius, promiſcue, Ph. Ab ἀδιάφορος.

Ἀδιάφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non interſeptus, non ſeptus. Ex α priv. & διαφράσσω, *interſepio*.

Ἀδιαφράκτως, *Adv.* ſine ſepimento. Ab ἀδιάφρακτος.

Ἀδιάχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non diffunditur, qui non diſſolvitur. Ex α priv. & διαχύω, *diffundo*.

Ἀδιαχώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſeparabilis. Ex α priv. & διαχωρίζω, *ſeparo*.

Ἀδιάψευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui falli, aut decipi nequit. Ex α priv. & διαψεύδομαι, *fallo*.

Ἀδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indoctus, ignarus; indocilis, Gl. V. (2) a ſe ipſo doctus. Ex α priv. & διδακτός, *doctus*.

Ἀδιδάκτως, *Adv.* nullo docente, citra doctrinam, Suic. Ab ἀδίδακτος.

Ἀδιεκδίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indefenſus. Ex α priv. & διεκδικέω, *defendo*.

Ἀδιεκδύτως, *Adv.* ſine tergiverſatione. Ex α priv. & διεκδύνω, *elabor*.

Ἀδιεξέταστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui perquiri nequit; (2) inenarrabilis. Ex α priv. & διεξετάζω, *perquiro*.

Ἀδιεξίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui percurſus non eſt, tranſitu carens, qui percurri nequit oratione & cogitatione. Ex α priv. & διέξειμι, *tranſeo, percurro*.

Ἀδιεξόδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, viam non inveniens; (2) inextricabilis, impervius, invius, R. Ex α priv. & διεξοδεύω, *exeo per*.

Ἀδιέξοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, per quam tranſiri nequit; (2) unde exire non licet; (3) detentus. Ex α priv. & διέξοδος, *via, qua tranſitur alicubi*.

Ἀδιέργαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inelaboratus, incultus. Ex α priv. & διεργάζομαι, *elaboro*.

Ἀδιερευνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inexploratus, inſcrutabilis, imperveſtigabilis. Vet. Lex. Ex α priv. διερευνάω, *perveſtigo*.

Ἀδιερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperveſtigatus, imperſcrutabilis. Ex α priv. & διερευνάω, *perveſtigo*.

Ἀδιευκρίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiſtinctus. Ex α priv. & διευκρίνω, *bene ſecerno*.

Ἀδιήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α priv. & διηγοῦμαι, *enarro*.

Ἀδικαίαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſtus magiſtratus. Ex α priv. & δικαιαρχία, *juſtum imperium*.

Ἀδικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, inique, vel injuſte ago, R. Ex α priv. & δικαιοπραγέω, *juſte ago*.

Ἀδικαιοπραγία, ας, ἡ, injuſta actio, R. Ab ἀδικαιοπραγέω.

Ἀδίκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non judicatus, indemnatus. Ex α priv. & δικάζω, *in jus voco*.

Ἀδικέω, ῶ, f. ήσω, injuſte ago, contra fas ac jus ago, ſcelus admitto, injuria adficio, injurius ſum in aliquem, lædo, noceo. ἀδικοῦμαι, lædor, injuriam patior, Gl. V. τοῖς ἀδικουμένοις, injuriam accipientibus, Ph. pr. part. paſſ. ἠδικημένος, injuriam paſſus, p. part. paſſ. ἀδικηθεὶς, idem, a. 1. part. paſſ. Ἀδικῶ τοῦτό σε, σε εἰς τοῦτο, τοῦτο περί σε, περὶ τοὺς θεούς· πάνθ' ὅσα ἠδίκησέ με, *Dem.* Οἵ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν, Eur. Med. 165. Ex α priv. & δίκη, *jus*.

Ἀδίκημα, τος, τὸ, injuſta actio, ſcelus, maleficium, injuria; læſio, Gl. V. Ab ἀδικέω.

Ἀδικητικὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, injurius, injurioſus, proclivis ad inferendam injuriam. Ab eod.

Ἀδικία, ας, ἡ, injuſtitia, injuria, iniquitas, Ph. Ex α priv. & δίκη, *jus*.

Ἀδικοδοξία, ας, ἡ, abſurdum convitium, injuſta maledicentia, Suid. Ex ἄδικος, *injuſtus*, & δόξα, *gloria*.

Ἀδικοπραγέω, ῶ, f. ήσω, injuſte, inique ago. Ex α priv. δίκη, *jus*, & πραγέω, pro πράττω, *facio*.

Ἀδικοπραγία, ας, ἡ, injuſta actio. Ab ἀδικοπραγέω.

Ἄδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſtus, iniquus, *tam de re, quam de homine*, improbus, injurius. ἀδικώτατος, periniquus, iniquiſſimus, Gl. V. Ex α priv. & δίκη, *jus, fas*.

Ἀδίκως, injuſte, inique, per injuriam, immerito, abs re, injuria. Ab ἄδικος.

ἈΔΙΝΟ'Σ, ή, όν, confertus, denſus, multus, frequens; (2) continuus, intermiſſionem non habens; (3) non magnus, gracilis; (4) mollis; (5) miſerabilis, gemitu dignus.

Ἀδινῶς, confertim; (2) miſerabiliter; (3) ſenſim, paullatim. Ab ἀδινός.

Ἀδινώτερον, *Adv.* miſerabilius. Ab eod.

Ἀδιόδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, invius, impervius. Ex α priv. & διοδευτὸς, *pervius*.

Ἀδιοίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adminiſtratus, indiſpenſatus. Ab α priv. & διοικέω, *adminiſtro*.

Ἀδίοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, incuſtoditus, adminiſtratore & rectore carens. Ex α priv. & διέπω, *adminiſtro*.

Ἀδιόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inemendabilis, non correctus. Ex α priv. & διαρθόω, *corrigo*.

Ἀδιόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiſtinctus, indeterminatus. Ex α priv. & διορίζομαι, *diſtermino*.

Ἀδίστακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indubitatus, certus. Ex α priv. & διστάζω, *dubito*.

Ἀδιστάκτως, ſine dubio, Gl. V. A præc.

Ἄδιψος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſitiens; (2) ſitim extinguens. Ex α priv. & δίψα, *ſitis*.

Ἀδμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, indomitus, nondum ſubactus. Ex α priv. & δαμάω, *domo*.

Ἀδμῆτις, ιδος, ἡ, indomita, nondum ſubacta; (2) nondum a viro compreſſa, Suid. Ex iiſdem.

Ἄδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀδμής.

Ἀδόκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inopinatus, improviſus; (2) qui exſpectationem fallit. Ex α priv. & δοκέω, *videor*.

Ἀδοκήτως, *Adv.* inopinato, ex improviſo. Ab ἀδόκητος.

Ἀδοκία, ας, ἡ, inopinatus rerum eventus, Heſ. Ex α priv. & δοκέω, *videor*.

Ἀδοκίμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non probatus, non exploratus. Ex α priv. & δοκιμάζω, *probo*.

Ἀδοκιμάστως, *Adv.* temere, ab re, inexplorato. Ab ἀδοκίμαστος.

Ἀδόκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, reprobus, non probatus, rejectaneus, adulterinus. Ex α priv. & δόκιμος, *probatus*.

Ἀδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, loquax ſum, deblatero, garrio; (2) meditor. Ab ἀδόλεσχος.

Ἀδολέσχης, ου, ὁ, nugator, garrulus, ſophiſta, fabuloſus. Ab eodem.

Ἀδολεσχία, ας, ἡ, intempeſtiva loquacitas, continua garrulitas, nugatio. Gl. V. argutia. (2) aſſidua meditatio, Gl. V. exercitatio. Ab eod.

Ἀδόλεσχος, ου, ὁ ϗ ἡ, garrulus, loquax, qui ad ſatietatem uſque ſermocinatur; verboſus, Gl. V. Ab ἄδος, *ſatietas*, & λέσχη, *ſermocinatio*.

Ἄδολος, ου, ὁ ϗ ἡ, doli expers, dolo carens, candidus, ſincerus, non callidus; (2) non adulteratus. Ex α priv. & δόλος, *dolus*.

Ἀδόλως, *Adv.* ſincere, candide, ſine dolo. Ph. ſedulo. Ab ἄδολος.

Ἀδόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immobilis. Ex α priv. & δονεύω, *agito*.

Ἀδόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immobilis. Ex α priv. & δονέω, *agito*.

Ἀδόξαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſperatus; (2) nihil opinans. Ex α priv. & δοξάζω, *opinor*.

Ἀδοξέω, ῶ, f. ήσω, inglorius ſum, ignobilis ſum; (2) malæ ſum famæ, male audio; (3) non honeſtum puto; (4) non habeo in pretio, non probo. Ἠδόξουν ἀναιμωτὶ φεύγειν, Joſeph. Ex α priv. & δόξα, *opinio*.

Ἀδοξία, ας, ἡ, infamia, dedecus, ignominia. Ab ἄδοξος, *inglorius*.

Ἄδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, inopinabilis; (2) ignobilis, inglorius; (3) ignominia notatus. Ex α priv. & δόξα, *gloria*.

Ἀδόξως, *Adv.* inglorie, ignominioſe, probroſe. Ab ἄδοξος.

Ἀδορατία, ας, ἡ, ceſſatio, ſive vacatio a bello & armis; (2) ignavia, ſocordia, otium. Ex α priv. & δόρυ, *haſta*.

Ἀδορεὶ, ſine excoriatione. Ex α priv. & δέρος, *corium*.

Ἄδορος, ου, ὁ ϗ ἡ, non excoriatus, uter. Ex iiſdem.

Ἀδορύληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui haſta capi nequit; (2) haſta non captus; (3) invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. δόρυ, *haſta*, & λαμβάνω, *capio*.

Ἀδορυφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſatellitibus haſtatis non ſtipatus. Ex α priv. & δορυφορέω, *ſtipo, comitor ut ſatelles*.

Ἄδος, εος, τὸ, & ἄδος, ου, ὁ, ſatietas, defatigatio, faſtidium. Ab ἄδω, *ſatio*.

Ἅδος, ου, ὁ, gaudium. Ab ἅδω, *placeo*.

Ἄδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indotatus, cui nihil datum eſt. Ex α priv. & δίδωμι, *do*.

Ἀδούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui uni domino ſervivit, non iterum venditus alii, Heſ. Ex α priv. & δουλεύω, *ſervio*.

Ἀδουλία, ας, ἡ, ſervorum inopia, quum quis ſervum non habet. Ab ἄδουλος, *ſervo carens*.

Ἄδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervos non habens. Gl. V. ſine ſervo. Ex α priv. & δοῦλος, *ſervus*.

Ἀδούλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non redactus in ſervitutem; (2) invictus; (3) ſervitutis impatiens.

impatiens. Ex α priv. & δουλόω, *redigo in ſervitutem.*

Ἀδούπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers ſtrepitus. Ex α priv. & δοῦπος, *ſonitus.*

Ἀδρακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui viſu deſtituitur; (2) cæcutiens, parum videns. Ex α priv. & δέρκω, *video.*

Ἀδράνεια, ας, ἡ, imbecillitas, ignavia; inertia, ſocordia, Ph. Ab ἀδρανής.

Ἀδρανέω, ῶ, f. ήσω, debilis ſum, langueo. Ab eod.

Ἀδρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infirmus, imbecillus. Ph. ſegnis, inefficax, ſocors, ignavus, iners, ineptus, futilis. Ex α priv. & δραίνω, *facio.*

Ἀδρανία, ας, ἡ, idem quod ἀδράνεια.

Ἀδράστεια, ας, ἡ, Nemeſis. Nomen Deæ gentilis.

Ἄδραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, a fuga alienus; (2) infectus, irritus, inevitabilis, Gl. V. Ex α priv. & δράω, *fugio, facio.*

ἈΔΡΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, adrachne. Arbor unedoni ſimilis.

Ἀδρέπανος, ου, ὁ ϗ ἡ, falce carens. Ex α priv. & δρέπανον, *falx.*

Ἄδρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non carptus; (2) quem decerpere non licet. Ex α priv. & δρέπω, *carpo.*

Ἀδρέω, ῶ, f. ήσω, ad maturitatem vigoremque perduco. Unde ἡδρηκὼς, adultus. Ab ἁδρὸς, *multus.*

Ἄδρησις, εως, ἡ, maturitas. Ab ἀδρέω.

Ἀδρίας, ου, ὁ, Adria, mare Adriaticum.

Ἄδριμυς, εος, ὁ ϗ ἡ, minime acerbus, non acris. Ex α priv. & δριμὺς, *acerbus.*

Ἁδροβατικὸς, ἡ, ὸν, quod terram, ſolidum elementum calcat. Ex ἁδρὸς, *ſolidus,* & βαίνω, *incedo.*

Ἁδρόβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui craſſis, ſeu grandibus glebis eſt; (2) plenus glebis. Ex ἁδρὸς, *confertus,* & βῶλος, *gleba.*

Ἁδρομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, craſſis particulis conſtans, craſſam ſubſtantiam habens. Ex ἁδρὸς, *craſſus,* & μέρος, *pars.*

ἉΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, multus, abundans, magnus, craſſus, opulentus, validus, vehemens, largus, maturus, adultus. Ph. grandis, gravis.

Ἁδροσύνη, ης, ἡ, magnitudo; (2) robur; (3) proceritas; (4) craſſitudo; (5) abundantia, exuberantia. Ab ἁδρός.

Ἁδρότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Ἁδρόχωρος, vel Ἁδροχῶρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui uberem regionem habitat. Ex ἁδρὸς, & χῶρος, *locus.*

Ἁδρόω, ῶ, f. ώσω, ad maturitatem perduco; ἁδρόομαι, οῦμαι, ad maturitatem pervenio, adoleſco. Βλαστάνει τε ϗ ἁδρῦται, Plat. Ab ἁδρὸς, *maturus.*

Ἅδρυνσις, εως, ἡ, craſſatio; (2) maturitas, perfectio fructuum. Ab ἁδρύνω.

Ἁδρύνω, f. υνῶ, craſſum reddo; (2) in juſtam magnitudinem adduco; ἁδρύνομαι, craſſeſco, turgeſco; (2) ſuperbio. Ἁδρύνει τοὺς ὄγκους, τὸν καρπὸν, Theophr. Ab ἁδρὸς, *craſſus.*

Ἄδρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, carens arboribus. Ex α priv. & δρῦς, *arbor.*

Ἀδρύφακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non circumſeptus, cancellis non circumdatus; (2) incuſtoditus; (3) carens judicio. Ex α priv. & δρύφακτος, *ſepes, cancelli.*

Ἀδύναμαι, non poſſum. Ex α priv. & δύναμαι, *poſſum.*

Ἀδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas, virium defectus ad aliquid agendum, impotentia. Ex α priv. & δύναμις, *potentia.*

Ἀδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbecillis, viribus defectus. Ex iiſdem.

Ἀδυνασία, ας, ἡ, imbecillitas. Ab ἀδύναμαι.

Ἀδυναστὶ, *Adv.* impoſſibiliter, invalide. Ab ἀδύνατος.

Ἀδυνατέω, ῶ, f. ήσω, non poſſum. Gl. V. ἀδυνατεῖ, nequit. Ἀδυνατῶ γράφειν· οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν, Matt. 17, 20. Ab eod.

Ἀδύνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non potens, invalidus ad aliquid, impoſſibilis, impotens; infirmus, Ph. Al. Gl. V. inops. Ex α priv. & δυνατὸς, *potens.*

Ἀδυνάτως, *Adv.* impoſſibiliter; (2) invalide, abſque viribus. Ab ἀδύνατος.

Ἀδυσώπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pudore adfici nequit; (2) inexorabilis, Ph. Ex α priv. & δυσωπέω, *pudore adficio.*

Ἀδυσωπήτως, *Adv.* ſine ullo pudore, inverecunde. Ab ἀδυσώπητος.

Ἄδυτον, ου, τὸ, adytum, ſacrarium, Gl. V. Ab ἄδυτος.

Ἄδυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad quem non patet ingreſſus; (2) non occidens. Ex α priv. & δύνω, vel δύω, *ſubeo.*

ἌΔΩ, f. ᾄσω, a. 1. inf. ᾆσαι, imperat. m. ᾆσαι, ſatio, expleo. Αἵματος ᾆσαι Ἄρηα, Il. 5, 289.

Ἄιδω, f. ᾄσω, p. act. ᾖκα, p. paſſ. ᾖσμαι, cano, canto; (2) celebro. Ἄιδειν τὴν φωνὴν, τὰ ἐλεγεῖα, τοῦ θεοῦ, ἀχρεῖα, ᾄσματα. Pro ἀείδω.

Ἀδώμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtructus non eſt. Ex α priv. & δωμάω, *exſtruo.*

Ἀδώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indonatus. Ab ἄδωρος.

Ἀδωρία, ας, ἡ, quum quis donis corrumpi ſe non ſinit. Ab eod.

Ἀδωροδόκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui muneribus non corrumpitur. Gl. V. immunis. Ex α priv. & δωροδοκέω, *muneribus corrumpo.*

Ἀδωροδοκήτως, *Adv.* ſine munerum acceptione, integre, incorrupte. Ab ἀδωροδόκητος.

Ἄδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, donorum expers, qui munera non accipit; (2) qui non dat; (3) incorruptus muneribus; (4) muneris mali & inauſpicati. Ex α priv. & δῶρον, *munus.*

Ἀδώρως, *Adv.* ſine munerum acceptione; (2) incorrupte. Ab ἄδωρος.

Ἀδώσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, muneribus non corruptus, Heſ. Ex α priv. & δόσις, *donatio.*

Ἀδώτης, ου, ὁ, qui nihil dat. Ex α priv. & δώτης, *dator.*

Ἄεδνος, ου, ὁ ϗ ἡ, dotis expers; (2) multa dote beatus, multam dotem habens, Heſ. Ex α priv. vel intenſ. & ἕδνα, *dos.*

Ἀέδνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indotatus; (2) innuptus. Ab ἄεδνος.

Ἀεθλευτὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab ἐθλεύω, *certo.*

Ἀεθλεύω, f. εύσω, certo, dimico, pugno; (2) mala perfero, malis exerceor. Ἀεθλεύειν βασιλῆϊ, πρὸ ἄνακτος. Ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν, Heſiod. Θεογ. 435. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλέω, ῶ, f. ήσω, certo, dimico. Ab eod.

Ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab ἀεθλέω.

Ἀεθλητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀέθλιον, ου, τὸ, certaminis præmium. Ab eod.

Ἀέθλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, præmium reportans; (2) aptus ad certamen. Ab eod.

Ἀεθλοθέτης, ου, ὁ, certaminis auctor; (2) qui certamina diſponit. Ex ἄεθλον, *certamen,* & τίθημι, *pono.*

Ἄεθλον, ου, τὸ, præmium certaminis; (2) labor. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλονικία, ας, ἡ, victoria, quæ ex certamine reportatur, R. Ex ἄεθλον, & νίκη, *victoria.*

ἌΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, certamen; (2) labor.

Ἀεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, certatio; (2) miſeria. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præmium ex certamine reportat. Ex ἄεθλον, & φέρω, *reporto.*

ἈΕΙ', *Adv.* ſemper, perpetuo; (2) ſine intermiſſione; (3) uſque ad, donec. Hinc ὁ ἀεὶ, ſc. ὢν, qui ſemper eſt; ἀείποτε, ſemper; ἐς ἀεὶ, idem; δεῦρ' ἀεὶ, huc uſque. In compoſitione interdum ι abjicitur, ut ἀέναος, pro ἀείναος.

Ἀειβλαστέω, ῶ, f. ήσω, ſemper germino. Ex ἀεὶ, & βλαστέω, *germino.*

Ἀειβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper germinans. Ex iiſdem.

Ἀειβλάστησις, εως, ἡ, perpetua germinatio. Ab ἀειβλαστέω.

Ἀειβλύω, ſemper adfluo, perpetuo ſcaturio, Heſ. Ex ἀεὶ, & βλύω, *ſcaturio.*

Ἀειβρυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper ſcaturiens; (2) ſemper germinans. Ex ἀεὶ, & βρύω, *ſcaturio, pullulo.*

Ἀειγενέτης, ου, ὁ, ſempiternus. Ex ἀεὶ, & γενέτης, *genitor.*

Ἀειγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſemper fuit & erit, ſempiternus. Ex ἀεὶ, & γίνομαι, *ſum, fio.*

Ἀείδελος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſpicuus, qui non cernitur; (2) obſcurus. Ex α priv. & εἴδω, *video.*

Ἀειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui non videtur, qui cerni non poteſt, obſcurus, tenebricoſus; (2) deformis. Ex α priv. & εἶδος, *ſpecies.*

Ἀειδία, ας, ἡ, deformitas, Suid. Ex α priv. & εἶδος, *ſpecies, forma.*

Ἀειδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper in vorticem, ſeu gyrum actus, qui ſemper circumagitur, qui ſemper tereti verſatur turbine. Ex ἀεὶ, & δινέω, *gyro.*

Ἀΐδιος, ία, ον, ſempiternus, perpetuus, æternus, perennis, Gl. V. Ab ἀεί.

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas, perpetuitas, perennitas, Gl. V. A præc.

Ἀειδουλία, ας, ἡ, perpetua ſervitus. Ex ἀεὶ, & δοῦλος, *ſervus.*

ἈΕΙ'ΔΩ, f. είσω, cano, canto, carmine celebro. Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν, Heſiod. Ἔργ. 660.

Ἀειεστὼ, όος, ἡ, ſempiternitas, æternitas. Ab ἀεὶ, & ἐστὶ, *eſt,* vel ἑστάναι, *ſtare.*

Ἀειζωΐα, ας, ἡ, vitæ ſempiternitas, æterna vita. Ex ἀεὶ, & ζωὴ, *vita.*

Ἀείζωον, ου, τὸ, ſedum, Ph. A ſeq.

Ἀείζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper vivens. Ex ἀεὶ, & ζωὸς, *vivus.*

Ἀειθαλέω, ῶ, f. ήσω, ſemper vireo. Ab ἀειθαλής.

Ἀειθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper virens, ſemper florens. Ex ἀεὶ, & θαλέω, f. θάλλω, *vireo.*

Ἀειθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper calidus, f. calefaciens. Ex ἀεὶ, & θέρος, *æſtas.*

Ἀείκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper fructificans, ſemper fructus habens. Ex ἀεὶ, & καρπὸς, *fructus.*

Ἀείκεια, ας, ἡ, indecentia; (2) contumelia, indignitas, indignum facinus, peccatum. Ab ἀεικής.

Ἀεικέλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, indecorus; (2) indignus; (3) vilis, contemnendus, contemptus. Ab eod.

Ἀεικελίως, *Adv.* indecenter, indigne. Ab ἀεικέλιος.

Ἀεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non conſentaneus, indecens, indecorus; (2) fœdus; (3) indignus; (4) durus, aſper. Ex α priv. & εἴκω, *ſimilis ſum.*

Ἀεικία, ας, ἡ, idem quod ἀείκεια.

Ἀεικίζω, f. ίσω, indecenter aliquem tracto; (2) contumelia adficio. Ἀεικίζειν τὸν νεκρὸν, τὴν γῆν. Ὣς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων, Il. 24, 22. Ab ἀεικής.

Ἀεικινησία, ας, ἡ, motus ſempiternus. Ex ἀεὶ, & κίνησις, *motus.*

Ἀεικίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper motus, qui ſemper & aſſidue movetur. Ex ἀεὶ, & κινητὸς, *qui movetur.*

Ἀεικινήτως, *Adv.* cum perpetuo motu. Ab ἀεικίνητος.

Ἀεικῶς, *Adv.* indecenter, indigne, præter morem. Ab ἀεικὴς, *indecens.*

Ἀείλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper loquax. Ex ἀεὶ, & λαλέω, *loquor.*

Ἀειλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper lucens, & ſplendens. Ex ἀεὶ, & λάμπω, *luceo.*

Ἀειλιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper diſtillans & defluens; (2) perennis. Ex ἀεὶ, & λίβω, *libo.*

Ἀειλογέω, ῶ, f. ήσω, ſemper loquor. Ex ἀεὶ, & λόγος, *ſermo.*

Ἀειλογία, ας, ἡ, verboſitas, multiloquium, loquacitas vel earumdem rerum in loquendo inepta iteratio, vel perpetua garrulitas; (2) facultas, qua quis ſemper rei geſtæ vel gerendæ rationes in promptu habet. Ex ἀεὶ, & λόγος, *ſermo, ratio.*

Ἄειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſole carens, opacus. Ex α priv. & εἵλη, *ſolis ſplendor.*

Ἀειμνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſemper memor. Ex ἀεὶ, & μνήμων, *memor.*

Ἀείμνηϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper memorandus. Gl. V. memorabilis. Ex ἀεὶ, & μιμνήσκω, *memoro.*

Ἀείναος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper fluens; (2) perennis, perpetuus. Ex ἀεὶ, & νάω, *fluo.*

Ἀείνας, αντος, ὁ, idem & ex iiſdem.

Ἀειναῦται, ῶν, οἱ, ſemper nautæ, magiſtratus quidam Mileſiorum. Ex ἀεὶ, & ναύτης, *nauta.*

Ἀεινεφὶς, ίδος, ἡ, cæcitas, quum oculi alicui ſemper nubecula ſunt obducti. Etym. Ex ἀεὶ, & νέφος, *nubes.*

Ἀειπάθεια, ας, ἡ, paſſio perpetua, nunquam deficiens adfectio. Ab ἀειπαθής.

Ἀειπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper patiens, ſempiternæ paſſioni obnoxius. Ex ἀεὶ, & πάθος, *paſſio.*

Ἀείπαις, αιδος, ἡ, ſemper virgo, Suic. Ex ἀεὶ, & παῖς, *puella.*

Ἀειπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſemper vibratur, qui perpetuo motu agitur. Ex ἀεὶ, & πάλος, *vibratio.*

Ἀειπαρθένος, ου, ἡ, ſemper virgo. Ex ἀεὶ, & παρθένος, *virgo.*

Ἀειπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper vagus, qui perpetuis erroribus jactatur, vagabundus; (2) nugatorius, futilitatis plenus. Ex ἀεὶ, & πλάνης, *erro.*

Ἀείπλανος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀείῤῥοος, *contr.* ἀείῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper & jugiter fluens. Ex ἀεὶ, & ῥέω, *fluo.*

Ἀείῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

ΑΕΙ'ΡΩ, tollo, attollo, erigo, eveho; (2) adfero, præbeo, infero. Ἀείρειν τεύχεα, θάρσος, οἶνόν τινι· ἀείρεσθαι πόλεμον τοῖς βαρβάροις, *inferre.*

Ἀειϲθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper viribus pollens. Ex ἀεὶ, & σθένος, *robur.*

Ἀείσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quotidie victum ex publico Athenis in Pritaneo accipiebat. Ex ἀεὶ, & σῖτος, *cibus.*

Ἀεισκῶπες, ων, αἱ, noctuæ certi generis. Ex ἀεὶ, & σκὼψ, *noctua.*

Ἄεισμα, τος, τὸ, cantio; (2) laus. Ab ἀείδω, *cano.*

Ἀεισόος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper ſervans. Ex ἀεὶ, & σόω, *ſervo.*

Ἀειϛρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper volubilis. Ex ἀεὶ, & ϛρέφω, *verto.*

Ἀείσυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper trahens, vel qui ſe ſemper in inceſſu trahit. Ex ἀεὶ, & σύρω, *traho.*

Ἀείυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper dormiens. Ex ἀεὶ, & ὕπνος, *ſomnus.*

Ἀειφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper apparens, ſemper conſpicuus. Ex ἀεὶ, & φαίνομαι, *appareo.*

Ἀειφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper ardens. Ex ἀεὶ, & φλέγω, *uro.*

Ἀειφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper ferens; (2) ſemper vernans; (3) ſemper ferens fructus. Ex ἀεὶ, & φέρω, *fero.*

Ἀειφρούρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper cuſtoditus, ſeu præſidio inſtructus. Ex ἀεὶ, & φρουρέω, *cuſtodio.*

Ἀείφρουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) ſemper cuſtodiens. Ex iiſdem.

Ἀειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exſilium. Ex ἀεὶ, & φεύγω, *fugio.*

Ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas. Ab ἀείφυλλος.

Ἀείφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper frondens, perpetuo virens. Ex ἀεὶ, & φύλλον, *folium.*

Ἀείχλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper virens. Ex ἀεὶ, & χλωρὸς, *virens.*

Ἀείχρηϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper utilis, perpetuo bonus. Ex ἀεὶ, & χρηϛὸς, *utilis.*

Ἀεκάζω, cogo, ἀεκαζόμενος, invitus. Πόλλ' ἀεκαζομένη, Il. 6, 458. Ex α priv. & ἑκὼν, *voluntarius.*

Ἀέκητι, *Adv.* invito, Gl. V. ἀεκητὶ, ingratis. Ab ἀέκης.

Ἀεκούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, non voluntarius, non ultroneus; (2) invite factus, coacte ſuſceptus. Ex α priv. & ἑκούσιος, *voluntarius.*

Ἀέκων, ουσα, ον, invitus; (2) imprudens, imperitus. Ex α priv. & ἑκὼν, *voluntarius.*

ἌΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella, turbo.

Ἀελλέω, ῶ, f. ήσω, convolvo, vario. Ab ἄελλα.

Ἀελλήεις, εσσα, εν, procelloſus, turbinis in morem convolutus. Ab eod.

Ἀελλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀελλόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, denſos habens capillos; (2) capillos habens varie intortos. Ab ἄελλα, & θρὶξ, *capillus.*

Ἀέλλομαι, flo, ſpiro, Etym. Ab ἄελλα.

Ἀελλόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pugnans cum procella. Ex ἄελλα, & μάχη, *pugna.*

Ἀέλλοπος, ὁ ϗ ἡ, velox tamquam procella. Ex ἄελλα, & ποῦς, *pes.*

Ἀελλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀελλὼ, όος, οῦς, ἡ, Aello. Nomen Harpyiæ. Ab ἄελλα, quaſi *procelloſa.*

Ἀελλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, procelloſus; (2) velox. Ab eod.

Ἀελπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſperatus, præter ſpem. Ex α priv. & ἐλπὶς, *ſpes.*

Ἄελπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀελπτέον, diffidendum. Ab ἀελπτέω.

Ἀελπτέω, ῶ, deſpero. Ab ἄελπτος.

Ἀελπτία, ας, ἡ, deſperatio. Ab eod.

Ἄελπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſperatus, inſperabilis, deſperandus. Ex α priv. & ἐλπὶς, *ſpes.*

Ἀέλπτως, *Adv.* inſperato, præter ſpem. Ab ἄελπτος.

Ἀέλπω, non ſpero, deſpero. Καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄϛυ, ἀέλποντες σόον εἶναι, Il. 7, 310. Ex α priv. & ἐλπὶς, *ſpes.*

Ἄεμμα, τος, τὸ, nervus arcus, chorda, qua tenditur arcus; (2) arcus; (3) veſtimentum. Quaſi ἄμμα ab ἅπτω, *necto.*

Ἀέναος, vel ἀέννaος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἀέναον ὕδωρ, jugis aqua, Gl. V. idem quod ἀείναος, abjecto ſcilicet ι. Ex ἀεί.

Ἀενάως, jugiter. A præc.

Ἀεξίγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, membra augens; (2) robuſtius reddens. Ex ἀέξω, *augeo,* & γυῖον, *membrum.*

Ἀεξιτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœtum augens; (2) prolificus, fœtificus. Ex ἀέξω, *augeo,* & τόκος, *partus, fœtus.*

Ἀεξίφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, plantas augens, plantis dans incrementum. Ex ἀέξω, *augeo,* & φυτὸν, *planta.*

ΑΕ'ΞΩ, augeo, accumulo; (2) proveho, promoveo; ἀέξομαι, creſco. Ἄδηλον ἀέξει, extollit, Heſiod. Ἔργ. 6. Ποίη ποσσὶν ὕπο ῥαδινοῖσιν ἀέξετο, Id. Θεογ. 195.

Ἀεργέω, ῶ, f. ήσω, ceſſo ab omni opere, otior; (2) ſum deſes, piger. Ab ἀεργὴς, *qui ab opere ceſſat.*

Ἀεργηλὸς, λὴ, λὸν, iners, otioſus, negotiis vacuus. Ab ἀεργής.

Ἀεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui feriatur ab omni opere, nullum opus agens, iners, piger, deſes. Ex α priv. & ἔργον, *opus.*

Ἀεργία, ας, ἡ, ceſſatio ab opere, inertia, deſidia, pigritia, ceſſatio ab aratione terræ. Ab ἀεργής.

Ἀεργὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἀεργής.

Ἀέρδην, *Adv.* cum portatione, portando. Ab ἀείρω, *tollo.*

Ἀερέθω, tollo; (2) ſuſpendo; ἀερέθομαι, pendeo, ſuſpenſus ſum; (3) inconſtans ſum, dubius ſum, pendeo animi. Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθοντο, Il. 2, 448. Ab ἀείρω, *tollo.*

Ἀερήιος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërius; (2) multus, immenſus. Ab ἀὴρ, *aër.*

Ἀερία, ας, ἡ, caligo, aër tenebroſus. Ab eod.

Ἀερίζω, f. ίσω, aërius ſum, aëria natura præditus ſum. Ἀερίζων ἀτμὸς, Dioſc. Ab ἀέριος.

Ἀέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërius, qui eſt in aëre. Ab ἀήρ.

Ἀεριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aërius; (2) obſcurus, caliginoſus. Ab ἀέριος.

Ἄερκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſeptus, nullo ſepto cinctus. Ex α priv. & ἕρκος, *ſeptum.*

Ἀεροβατέω, ῶ, f. ήσω, incedo, vel ambulo per aërem. Ἀεροβατῶ ϗ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, Ariſt. Nub. 225. Ex ἀὴρ, & βαίνω, *incedo.*

Ἀεροδρομέω, ῶ, f. ήσω, per aërem curro. Ex ἀὴρ, & inuſ. δρέμω, *curro.*

Ἀερόεις, εσσα, εν, caliginoſus, obſcurus. Ab ἀὴρ, *aër.*

Ἀερολέσχης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſublimis in dicendo, elato ſermone utens; (2) qui de rebus inanibus & in imaginatione tantum poſitis verba facit. Ex ἀὴρ, & λέσχη, *ſermocinatio.*

Ἀερομαχέω, ῶ, f. ήσω, aëriam quamdam pugnam pugno, in aëre pugno. Ab ἀερομάχος.

Ἀερομαχία, ας, ἡ, pugna aëria, pugna, quæ fit in aëre, i. e. inanis & imaginaria. Ab ἀερομάχος.

Ἀερόμελι, ιτος, τὸ, aërium mel, quod quidam idem ac manna biblicum eſſe putant. Ex ἀὴρ, & μέλι, *mel.*

Ἀερομετρέω, ῶ, f. ήσω, aërem metior; (2) res inanes & captum humanum tranſcendentes conſector. Ex ἀὴρ, & μετρέω, *metior.*

Ἀερομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, permixtus aëri. Ex ἀὴρ, & μίγνυμι, *miſceo.*

Ἀερονηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, per aërem, ſive in aëre natans. Ex ἀὴρ, & νήχω, *nato.*

Ἀεροπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex aëre delapſus. Ex ἀὴρ, & πίπτω, *cado.*

Ἀεροπέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, in aëre volans. Ex ἀὴρ, & πέτομαι, *volo.*

Ἀεροπορέω, ῶ, f. ήσω, in aëre gradior. Ab ἀεροπόρος.

Ἀεροπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërigradus, aërivagus. Ex ἀὴρ, & πόρος, *tranſitus.*

Ἀεροσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex inſpectione aëris. Ex ἀὴρ, & σκοπὸς, *inſpector, ſpeculator.*

Ἀεροτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërem ſecans & findens. Ex ἀὴρ, & τέμνω, *ſeco.*

Ἀεροφοίτης, ου, ὁ, aërem frequentans, in aëre verſans. Ex ἀὴρ, & φοιτάω, *ventito ad aliquem.*

Ἀερόχροος, *contr.* ἀερόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, colorem aëris habens. Ex ἀὴρ, & χρόα, *color.*

Ἀερσίλοφος, ου, ὁ, attollens conum; (2) conum habens altum & ſublimem. Ex ἀείρω, *tollo*, f. Æol. ἀέρσω, & λόφος, *conus in galea.*

Ἀερσίνοος, *contr.* ἀερσίνους, ου, ὁ ϗ ἡ, attollens mentem, ſuperbus. Ab ἀείρω, *tollo*, & νόος, *mens*,

Ἀερσιπότης, ου, ὁ, alte volans. Ab ἀείρω, *tollo*, & πέτομαι, *volo.*

Ἀερσιπότητος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſublimi ſe librans. Ex ἀείρω, & ποτάομαι, *volo.*

Ἀερσίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes in currendo in altum tollens; (2) agilis, celer. Ex ἀείρω, *tollo*, & ποῦς, *pes.*

Ἀερτάζω, f. άσω, tollo, attollo, elevo; (2) aufero. Ἤερταζε χάρη ἐπωμαδὸν, Apoll. Ab ἀείρω, *tollo.*

Ἀερτάω, idem & ab eod.

Ἀεσίμαινα, ης, ἡ, ventis furens. Ex ἄω, *flo*, & μαίνομαι, *furo.*

Ἀεσιφροσύνη, ης, ἡ, levitas, ſtultitia. Ab ἀεσίφρων.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ventoſa mente præditus, levis, inconſtans; (2) ſtultus, temerarius. Ex ἄω, *flo*, & φρὴν, *mens.*

Ἀέτειος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquilinus. Ab ἀετὸς, *aquila.*

Ἀετιδεὺς, έος, ὁ, pullus aquilæ. ἀετιδεῦς, aquilæ pulli. Ab eod.

Ἀετίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, aëtites lapis. Ab eod.

ἈΕΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, aquila; (2) faſtigium ædificiorum, triangulari forma ſupra tectum elevatum; (3) uniuſcujuſque radii in rota ferramentum.

Ἀετοφόρος, ου, ὁ, aquilifer. Ab ἀετὸς, & φέρω, *fero.*

Ἀετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aquilinus. Hinc τὸ ἀετῶδες, genus aquilinum, item mos aquilinus. Ab ἀετὸς, *aquila.*

Ἀέτωμα, τος, τὸ, faſtigii quoddam genus in tectis ædificiorum, præcipue templorum. Gl. V. faſtigium. Vide ἀετός.

Ἀεχλῶες, ων, οἱ, paupere, Heſ. Ex ἀεὶ, *ſemper*, & χαίνω, *inhio, appeto.*

ἈΖΑ, ης, ἡ, fuligo, ſordes ex ignis flammis adhærentes camino; (2) nigror ex putredine ortus, ſqualor.

Ἀζαίνω, ſicco, exſicco. Ab ἄζω.

Ἀζάλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, aridus, ſiccus. Ab eod.

Ἀζαλέος, έα, έον, idem & ab eod.

Ἀζάνω, arefacio, ſicco. Ab eod.

Ἀζαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnum ſonum edens. Dor. pro ἀζηχής. Ex α intenſ. & ἦχος, *ſonus.*

Ἀζείθω, ferveo, Suid. Ex α intenſ. & ζέω, *ferveo.*

Ἀζειρέω, ῶ, ſicco, Heſ. Ab ἀζαίνω.

Ἄζειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, non variegatus, nullis diſtinctus coloribus. Ex α pr. & ζειρὸς, *variegatus.*

Ἄζευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, injugatus, non conjunctus. Ex α pr. & ζεύγνυμι, *jungo.*

ἈΖΕΧΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, aridus; (2) difficilis, gravis; (3) non intermiſſus, Heſ.

Ἀζηλία, ας, ἡ, æmulationis vacuitas. Ab ἄζηλος.

Ἄζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem nullus æmulatur; (2) levis, vilis, neglectus; (3) qui zelo, ſ. zelotypia non ducitur. Ex α pr. & ζῆλος, *zelus.*

Ἀζηλοτίπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem æmulari, aut cui invidere nemo ſolet. Ab ἀζηλότυπος.

Ἀζηλότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, zelotypia & invidia carens, a ſuſpicione alienus. Ex α pr. & ζηλότυπος, *invidia percuſſus.*

Ἀζήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, indemnis, damni expers; (2) impunitus. Inde τὸ ἀζήμιον, ου, impunitas. Ex α pr. & ζημία, *damnum.*

Ἀζημίως, *Adv.* ſine damno; (2) impune. Ab ἀζήμιος.

ἈΖΗ'Ν, ένος, barba, Etymol.

Ἀζήτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiſcuſſus, de quo quæſtio non eſt habita. Ex α pr. & ζητέω, *inquiro.*

Ἀζητὸς, ὴ, ὸν, auguſtus, venerandus, Suid. Ab ἄζω, *veneror.*

Ἀζηχὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnum ſonum edens; (2) durus & aridus; (3) indeſinens, continuus, perpetuus, qui fit ſine intermiſſione. Ex α intenſ. & ἦχος, *ſonus.*

ἌΖΟΙ, ων, οἱ ϗ αἱ, ſervi, ſervæ; famuli, famulæ.

Ἀζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, injugatus, cælebs. Ex α pr. & ζυγὸς, *jugum.*

Ἀζυγία, ας, ἡ, q. d. injugatio, cælibatus. Ab ἄζυγος, *injugatus.*

Ἄζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀζυγὴς, & ab eod. Phil. impar, diſpar.

Ἄζυμα, ων, τὰ, feſtum apud Judæos, quo a fermentatis abſtinebant. Ab ἄζυμος.

Ἄζυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, non fermentatus, fermenti expers; (2) ſincerus. Ex α pr. & ζύμη, *fermentum.*

Ἀζυμοφαγία, ας, ἡ, comeſtio panis infermentati, Suic. Ex ἄζυμος, & φαγεῖν, *comedere.*

Ἄζυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt ſub jugo; (2) cælebs, nondum matrimonio junctus; (3) ſingularis, cum alio non junctus. Ex α pr. & ζυγὸς, *jugum.*

ἌΖΩ, ſicco, arefacio, unde & ἄζομαι, areſco. Κεφαλὴν ϗ γούνατα Σείριος ἄζει, Heſiod. Ἔργ. 585.

ἌΖΩ, veneror, colo. Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱὸν, Heſiod. Θεογ. 532.

ἈΖΩΛΕ'Ω, ῶ, iraſcor, Heſ.

Ἄζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine zona eſt, diſcinctus. Ex α pr. & ζώνη, *zona.*

Ἄζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, animal non procreans; (2) vita carens. Ex α pr. & ζῶον, *animal*, vel ζωὴ, *vita.*

Ἀζὼρ, Nomen proprium viri Hebr. indecl.

Ἄζωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene temperatus. Ex α intenſ. & ζωρὸς, *merus.*

Ἄζωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcinctus, qui non eſt cinctus. Gl. V. diſcinctus. Ex α pr. & ζωννύω, *cingo.*

Ἄζωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀηδέω, ῶ, tædio afficior, faſtidio. Ab ἀηδής.

Ἀηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, injucundus, inſuavis, tædioſus, odioſus, Phil. Ex α pr. & ἡδὺς, *dulcis.*

Ἀηδία, ας, ἡ, inſuavitas, injucunditas, moleſtia, tædium. Ab ἀηδής.

Ἀηδίζομαι, f. ίσομαι, tædio adficior, faſtidio; (2) abhorreo. Ἀηδίζειν τῷ ξένῳ, a novitate rei abhorrere. Ab ἀηδία.

Ἀηδόνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad luſciniam pertinens. Ab ἀηδὼν, *luſcinia.*

Ἀηδονεὺς, έος, ὁ, luſciniæ pullus; pl ἀηδονεῦς. Ab eod.

Ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, luſciniola; (2) luſcinia. Dim. ab eod.

Ἀηδὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, idem quod ἀηδών.

ἈΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, luſcinia; (2) tibiarum lingula.

Ἀηδῶς, *Adv.* inſuaviter, injucunde; tædioſe, Gl. V. (2) gravate, illibenter. Ab ἀηδὴς, *inſuavis.*

Ἀήθεια, ας, ἡ, inſolentia, inſueta novitas; deſuetudo, Gl. V. Ab ἀηθής.

Ἀηθέσσω, inſuetus ſum. Ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν, Il. 10,493. Ab eod.

Ἀηθέω, ῶ, f. ήσω, inſuetus ſum, non adſuetus ſum. Ab eod.

Ἀήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, inſuetus, inſolens; (2) qui non format & inſtituit mores. Ex α pr. & ἦθος, *mos.*

Ἀηθίζομαι, deſueſco, Gl. V. Ab ἀήθης.

Ἀήθως, *Adv.* præter morem; (2) inexperte. Ab ἀήθης.

Ἀήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, aciem non habens, non acutus, obtuſus, hebes. Ex α pr. & ἀκὴ, *mucro, cuſpis, acies.*

Ἄημα, τος, τὸ, ſpiritus, flatus, flatus venti, ſpiraculum. Ab ἄω, ſ. ἄημι, *ſpiro.*

Ἀημερία, ας, ἡ, immitis & immanſueta animi adfectio. Ex α pr. & ἥμερος, *mitis.*

Ἄημι, flo, ſpiro. ἄη, flabat. ἀεὶς, ἀέντος, ſpirans, part. ἄημαι, ſpiro, ἄητο, ſpirabat. Τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης, Heſiod. Ἀσπ. 8. Ab ἄω, *ſpiro.*

ἈΗ'Ρ, έρος, ὁ, aër; (2) cœli temperies; (3) ἡ ἀὴρ, caligo, aër tenebroſus.

Ἄησις, εως, ἡ, ventus, flatus, ſpiritus. Ab ἄω, *flo.*

Ἀήσσατος, ου, ὁ ϗ ἡ, invictus; (2) incomparabilis. Dor. pro ἀήσσητος, ἀήττητος. Ex α pr. & ἡσσάομαι, *vincor.*

ἈΗ'ΣΥΛΟΣ, ύλη, υλον, moleſtus; (2) iniquus, injuſtus.

Ἀήσυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, levis, agilis; (2) tenuis; (3) ſublimis, in ſublimi agens, qui in aëre ſuſpenſus fertur. Ex ἀὴρ, *aer*, & σύρω, *traho.*

Ἀήτη, ης, ἡ, ventus, flatus. Ab ἄω, *flo.*

Ἀήτης, ου, ὁ, idem & ab eodem.

Ἀητόρροος, *contr.* ἀητόρρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ventis fluens, ſ. ex quo fluente venti oriuntur. Ex ἀήτη, *ventus*, & ῥέω, *fluo.*

Ἄητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vento perflatur, ventis ac flatibus expoſitus; (2) inſatiabilis; (3) magnus. Ab ἄω, *flo.*

Ἀήττητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, invictus, inſuperabilis; (2) qui nulli labori ſuccumbit. Ex α pr. & ἡττάομαι, *vincor.*

Ἀθάλασσος, ſ. ἀθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, maris expers. Ex α pr. & θάλασσα, vel θάλαττα, *mare.*

Ἀθαλάσσωτος, ſ. ἀθαλάττωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis, inſolens navigandi. Ab ἀθάλασσος.

Ἀθαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non virens, aridus. Ex α pr. & θάλλω, *vireo.*

Ἀθαλπέως, *Adv.* ſine calore, ſeu æſtu. Ex α pr. & θάλπω, *calefacio.*

Ἀθαμβεὶ, *Adv.* intrepide, impavide. Ab ἀθαμβής.

Ἀθαμβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſtupore non percellitur, intrepidus, impavidus. Ex α pr. & θάμβος, *ſtupor.*

Ἀθαμβία, ας, ἡ, ſtupor. Ex α pleon. & θάμβος, *ſtupor.*

Ἄθαμϐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀθαμϐής.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas. Ab ἀθάνατος.

Ἀθανατίζω, f. ίσω, immortalem reddo. Ab eod.

Ἀθάνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immortalis; (2) ſempiternus, æternus, perpetuus; & *in plurali οἱ ἀθάνατοι*, Dii immortales; (3) decem millia militum ſelectorum in exercitu Perſarum, qui ita dicebantur, quod uno mortuo, vel occiſo, ſtatim legeretur alius, numeruſque adeo ipſorum ſemper conſtaret ſibi. Ex α pr. & θάνατος, *mors*.

Ἄθαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſepultus, inhumatus. Ex α pr. & θάπτω, *ſepelio*.

ἈΘΆΡΑ, ας, ἡ, pultis genus.

Ἀθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fiduciæ expers, timidus, trepidus. Ex α pr. & θάρσος, *fiducia*.

Ἀθαυμαστὶ, *Adv.* citra admirationem. Ab ἀθαύμαστος.

Ἀθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui non ſpectat. Ex α pr. & θεάομαι, *ſpecto*.

Ἀθέατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non ſpectatur, inviſibilis, non viſus; (2) qui non vidit. Ex iiſd.

Ἀθεεὶ, *Adv.* ſine Deo, ſine numine. Ex α pr. & Θεὸς, *Deus*.

Ἀθεΐα, ας, ἡ, impietas. Ex iiſd.

Ἀθεΐαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, numine divino non adflatus, non divinus. Ex iiſd.

ἈΘΕΙΡῊΣ, vel ἀθηρὴς, vel ἀθερὴς, accuratus, exquiſitus; (2) contemptus, vilis, Heſ.

ἈΘΈΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) ſugo.

Ἀθέλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quod præter voluntatem fit. Ab ἀθέλω.

Ἄθελξις, εως, ἡ, attractio. Ab ἀθέλγω.

Ἀθέλω, f. θελήσω, nolo. Ex α pr. & θέλω, *volo*.

ἈΘΕΜΒΈΩ, ῶ, laſcivio, Heſ.

Ἀθεμέλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fundamento carens, ſine fundamento. Ex α pr. & θεμέλιον, *fundamentum*.

Ἀθέμηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀθεμίστιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injuſtus. Ex α pr. & θέμις, *jus*.

Ἀθέμιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injuſtus, nefarius. Ex iiſdem.

Ἀθεμιστȣργία, ας, ἡ, facinus nefarium, ſcelus. Ex ἀθέμιστος, & ἔργον, *opus*.

Ἀθεμιτογαμία, ας, ἡ, inceſtæ nuptiæ, Suic. Ex ἀθέμιτος, & γάμος, *nuptiæ*.

Ἀθεμιτόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui inceſtas init nuptias, Suic. Ex iiſd.

Ἀθεμιτοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, infanda faciens, infanda gerens, Gl. V. Ex ἀθέμιτον, & ποιῶ, *facio*.

Ἀθέμιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nefarius, infandus, nefandus, illicitus; Phil. Hinc τὸ ἀθέμιτον, ȣ, nefas. Ex α pr. & θεμιτὸς, *legibus conſentaneus*.

Ἀθεμιτȣργέω, ῶ, nefanda patro, Suic. Ex ἀθέμιτος, & ἔργον, *opus*.

Ἄθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſine Deo eſt, Dei expers, impius. Ex α pr. & Θεὸς, *Deus*.

Ἀθεότης, ητος, ἡ, carentia Dei, impietas. Ab ἄθεος

Ἀθεραπευσία, ας, ἡ, cultus carentia; (2) neglectus, contemptus. Ex α pr. & θεραπεύω, *colo*.

Ἀθεράπευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incultus, qui corpore horrido & inculto eſt; (2) neglectus; (3) immedicabilis, inſanabilis. Ex iiſd.

Ἀθερογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpicas, ſeu ariſtas habens, vel generans. Ex ἀθὴρ, *ariſta*, & γείνομαι, *gigno*.

Ἀθερηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſpicatus, acutus; (2) contemptus. Ab ἀθὴρ, *ſpica, ariſta*.

Ἀθερίζω, f. ίσω, ſperno, rejicio, contemno, ſc. velut ſpicas degeneres. Ἀνδράσιν ὡμίλησα, ϗ ȣ ποτέ μ' οἵγ' ἀθέριζον, Il. 1, 261. Ab ἀθὴρ, *ſpica*.

Ἀθερίνη, ης, ἡ, atherina, piſcis. Ab eod.

Ἀθέριξ, ικος, ὁ, ariſta, cuſpis ſpicæ. Ab eod.

Ἀθερίσσω, f. ίξω, contemno, rejicio, idemque adeo quod ἀθερίζω

Ἀθέριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non demeſſus, qui eſt adhuc in ſpica; neglectus. Ab ἀθερίζω, vel ex α pr. & θέρος, *meſſis*.

Ἀθέρμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non calefactus; (2) qui non calefit. Ex α pr. & θέρμαντος, *calefactus*.

Ἀθερολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpicilegus, qui ariſtas, ſeu ſpicas colligit. Ex ἀθὴρ, *ſpica*, & λέγω, *colligo*.

Ἀθερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ariſtatus, ariſtas habens. Ab ἀθήρ.

Ἀθέρωμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite naſci ſolitum, cui ſubeſt aliquid pulticulæ ſimile. Ab ἀθάρα.

Ἀθεσία, ας, ἡ, inconſtantia in pactis, pactorum violatio, perfidia, prævaricatio. Ex α pr. & θέσις, *poſitio*.

Ἀθεσμία, ας, ἡ, tranſgreſſio legis, iniquitas, ſcelus. Ab ἄθεσμος.

Ἀθέσμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lege carens, exlex, qui legem non obſervat; (2) de quo lex non eſt poſita; (3) illicitus, iniquus. Ab eod.

Ἄθεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α pr. & θεσμὸς, *lex*.

Ἀθέσμως, *Adv.* illicite, nefarie, contra leges. Ab ἄθεσμος.

Ἀθέσφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis, ingens. Ex α pr. & θέσφατος, *a Deo pronunciatus*.

Ἀθετέω, ῶ, f. ήσω, abrogo, aboleo, irritum facio; (2) rejicio, improbo; (3) prævaricor. Phil. ἀθετῶ, reprobo, decipio; ἀθετεῖ, refellit, decipit, idem; ἠθέτησα, reprobavi, Gl. V. decepi; ἠθέτησαν, deceperunt, Phil. aor. 1. ἠθετημένος, abrogatus, perf. part. paſſ. Ἀθετεῖν τὴν χάριν τȣ̃ Θεȣ̃, τῶν ἀρχῶν. Οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι, Marc. 6, 26. Ex α pr. & θετὸς, *poſitus*.

Ἀθέτημα, τος, τὸ, abrogatio, improbatio. Ab ἀθετέω.

Ἀθέτησις, εως, ἡ, abrogatio; (2) deceptio, Phil.

Ἄθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, irritus, abdicatus; (2) ineptus, inutilis, Gl. V. inhabilis. Ex α pr. & θετὸς, *poſitus*.

Ἀθέτως, *Adv.* ſcelerate, impie. Ab ἄθετος.

Ἀθεωρητὶ, *Adv.* ſine contemplatione. Ab ἀθεώρητος.

Ἀθεώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſpectabilis, in adſpectum non cadens; (2) improviſus; (3) a contemplatione alienus. Ex α pr. & θεωρητὸς, *ſpectabilis*.

Ἀθεωρήτως, *Adv.* non ſpectabiliter, inviſibiliter; (2) imperite. Ab ἀθεώρητος.

Ἀθέως, *Adv.* impie, ſcelerate, ſine Deo. Ab ἄθεος.

Ἀθήητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non perſpicuus, non viſus, latens, occultus, Ion. pro ἀθέατος. Ex α pr. & θηητὸς, *ſpectabilis*.

Ἄθηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uberibus inſuetus, ablactatus; (2) qui lac non ſuxit. Ex α priv. & θηλὴ, *papilla*.

Ἀθήλυντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non femineus, non effeminatus, virilis, indomitus, durus. Ex α pr. & θῆλυς, *fœmineus*.

Ἄθηλυς, εως, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΘΗΝΑ͂, ᾶς, ἡ, Minerva, Pallas.

Ἀθήναζε, *Adv.* Athenas. Ab Ἀθῆναι.

Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ, urbs Atticæ.

Ἀθηναίη, ης, ἡ, idem quod Ἀθηνᾶ, Ionic.

Ἀθηναῖον, ȣ, τὸ, Athenæum, templum Minervæ. Ab Ἀθηνᾶ.

Ἀθηναῖος, αία, αῖον, Athenienſis. Ab Ἀθῆναι, *Athenæ*.

Ἀθήνη, ης, ἡ, Minerva, Pallas, Poetice.

Ἀθήνηθεν, *Adv.* Athenis, *from Athens*. Ab Ἀθῆναι.

Ἀθήνησι, *Adv.* Athenis, *to Athens*. Ab eod.

Ἀθηνογέρων, οντος, ὁ, ſenex ſcholaſticus, qui in ſenectute litteris operam navat. Ex Ἀθήνη, Minerva, quæ ſtudiorum præſes credebatur, & γέρων, *ſenex*.

ἈΘῊΡ, έρος, ὁ, ariſta, pars ſpicæ acuta; (2) ſpica; (3) ſpica degener; (4) ſumma pars cuſpidis ſagittæ; (5) mucro gladii.

Ἀθήρα, ας, ἡ, idem quod ἀθάρα.

Ἀθήρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a venatore non indagatus; (2) a venatore non captus; (3) ſine feris. A θηρεύω, *venor*.

Ἀθηρηλοιγὸς, ȣ̃, ὁ, ventilabrum, minutiſſimas paleas perdens ac diſſipans. Ex ἀθὴρ, *ariſta*, & λοιγὸς, *pernicies*.

Ἀθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum. Ab ἄθηρος.

Ἀθηρόβρωτον, ȣ, τὸ, ventilabrum; (2) cochlear, quo puls in olla agitatur. Ex ἀθὴρ, *ariſta*, vel ἀθήρα, *puls*, & βρώσκω, *comedo*.

Ἄθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feris, ſeu belluis carens; (2) expers venationis; (3) qui capi non poteſt. Ex α pr. & θὴρ, *fera*.

Ἀθήρωμα, τος, τὸ, idem quod ἀθέρωμα.

Ἀθησαύριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non repoſitus in theſauro; (2) qui recondi nequit, qui talis non eſt, ut recondi & adſervari queat; (3) qui nihil recondit in craſtinum, prodigus. Ex α pr. & θησαυρίζω, *in theſauro repono*.

Ἀθήτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nemini mercenarius, qui nulli ſervit ob mercedem. Ex α pr. & θητεύω, *mercede ſervio*.

Ἀθίγγανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abhorrens a tangendo. Ex α pr. & θιγγάνω, *tango*.

Ἀθιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intactus. Ex α priv. & θίγω, *tango*.

Ἄθικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intactus; (2) integer, illibatus, intemeratus. Ex iiſd.

Ἀθίκτωρ, ορος, ὁ, idem & ex iiſd. Heſ.

Ἀθλεύω, f. εύσω, certo, certamen ineo; (2) mala tolero, malis exerceor. Ab ἆθλος, *certamen*.

Ἀθλέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Ἐὰν δὲ ϗ ἀθλῇ τις, ȣ στεφανȣ̃ται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ, 2 Tim. 2, 5.

Ἄθλημα, τος, τὸ, certamen, pugna. Ab ἀθλέω.

Ἄθλησις, εως, ἡ, certatio athletica; (2) certamen, ſeu certatio quævis. Ab eod.

Ἀθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, athleta; (2) certaminum peritus. Ab eod.

Ἀθλητὴς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ἀθλητικὸς, ὴ, ὸν, athleticus, ad athletas ſeu certatores pertinens; (2) robuſtus ac firmus. Ab ἀθλητής.

Ἀθλητικῶς, *Adv.* athletice, athletarum more. Ab ἀθλητικός.

Ἄθλιος, ία, ιον, miſer, ærumnoſus, malis exercitus. Ab ἆθλος.

Ἀθλιότης, ητος, ἡ, miſeria, ærumna. Ab ἄθλιος.

Ἀθλίως, *Adverb.* miſere, ærumnoſe, infeliciter. Ab eod.

Ἀθλοθετέω, ῶ, f. ήσω, ludos præbeo. Ab ἆθλον, & τίθημι, *pono*.

Ἀθλοθέτης, ȣ, ὁ, munerarius certaminis, ſ. qui præmium certaminis conſtituit; (2) qui quodvis præmium proponit. Ex iiſd.

Ἆθλον, ȣ, τὸ, certaminis præmium; (2) præmium quodlibet; (3) merces ſceleris, *i.e.* pœna; (4) labor, ærumna. Ab ἄεθλος, *certamen*.

Ἆθλος, ȣ, ὁ, certamen; (2) labor, laborioſum negotium. Ab eod.

Ἀθλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, victor, qui præmium certaminis

certaminis reportat. Ex ἆθλον, & φέρω, *fero, reporto.*

Ἄθολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non turbidus, non turbatus, purus, limpidus. Ex α pr. & θολὸς, *sordes turbida.*

Ἀθόλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non turbatus, limpidus. Ex α pr. & θολόω, *turbulentum reddo.*

Ἀθορύβητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non perturbatus; (2) qui non perturbatur. Ex α pr. & θόρυβος, *tumultus.*

Ἀθόρυβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀθορύβως, *Adv.* ſine tumultu, tranquille. Ab ἀθόρυβος.

ἈΘΡΑΓΕ'ΝΗ, ης, ἡ, arbor quædam, ex qua optima igniaria fiunt.

Ἄθραυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infractus, inquaſſatus; (2) integer, non vulneratus. Ex α pr. & θραυϛὸς, *fragilis.*

ἈΘΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, video, cerno, intueor; (2) diſpicio, conſidero, perpendo; (3) cirumſpicio & cum intentione intueor. Ἀθρεῖν τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς· πῶς, πότερον, μή τι γίνηται. Ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκρȣ̃, Eur. Hec. 674.

Ἀθρήματα, των, τὰ, munera a cognatis novis ſponſis miſſa, quum ſe primum conſpiciendas præbebant, Heſ. Ab ἀθρέω.

ἈΘΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, genus apis, Suid.

Ἀθρήνει, *Adv.* abſque luctu, ſine lacrimis. Ex α pr. & θρῆνος, *luctus.*

Ἄθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, capillis, ſive pilis carens, glaber. Ex α pr. & θρὶξ, *pilus.*

Ἀθριπήδεϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a vermibus non arroſus, ſive exeſus. Ex α pr. θρὶψ, *vermis,* & ἐδεϛὸς, *edulis,* ab ἔδω, *edo.*

Ἀθροίζω, f. οίσω, congrego, colligo, coacervo; & (2) *in paſſivo,* ſum apud me. Ἀθροίζειν εἰς ἕνα τόπον, πολλȣ̀ς πολίτας· ἀθροίζεσθαι εἰς ἑαυτὸν, apud ſe eſſe. Ἄλλος δὲ Καδμȣ λαὸν ὧδ' ἀθροιζέτω, Soph. Oed. Tyr. 143. Πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων, exercitum, Eur. Ph. 78. Ab ἀθρόος.

Ἀθροίσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frequens, celebris, confertus; (2) congregatorius. Ab ἀθροίζω, *congrego.*

Ἄθροισις, εως, ἡ, congregatio; adunatio, conventus, Phil. Ab ἀθροίζω.

Ἄθροισμα, ατος, τὸ, congeries, collectio, acervus; (2) cœtus, multitudo. Phil. globus, caterva. Ab eod.

Ἀθροισματικὸς, ὴ, ὸν, congregativus, collectivus. Ab ἄθροισμα, *collectio.*

Ἀθροισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ἄθροισμα.

Ἀθροιϛήριον, ȣ, τὸ, congregationis locus. Ab ἀθροίζω, *congrego.*

Ἀθροιϛὴς, ȣ̃, ὁ, congregator, collector. Ab eod.

Ἀθροιϛικὸς, ὴ, ὸν, vim congregandi habens, collectivus. Ab ἀθροίζω, *congrego.*

Ἀθροιϛικῶς, *Adv.* catervatim, Gl. V. A præc.

Ἀθρόον, *Adv.* pro ἀθρόως, quod vide.

ἈΘΡΟ'ΟΣ, όα, όον, *contr.* ἄθρȣς, *quod minus frequens,* confertus, in unum collectus, coacervatus; (2) univerſus, ſimul totus; (3) frequens, denſus. Comp. ἀθρȣ́ϛερος, έρα, ερον.

Ἄθροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullam edens vocem, vel ſtrepitum. Ex α pr. & θρόος, *tumultuantium clamor.*

Ἀθροότης, ητος, ἡ, univerſitas. Ab ἀθρόος, *univerſus.*

Ἀθρόως, *Adv.* confertim; (2) univerſe, ſummatim; (3) confeſtim, celeriter. Ab ἀθρόος.

Ἀθρυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infragilis; (2) non fractus deliciis, non delicatus; (3) non mollis, virilis; (4) non inflatus. Ex α pr. & θρύπτω, *frango.*

Ἀθρύπτως, *Adv.* non delicate; (2) viriliter. Ab ἄθρυπτος.

Ἀθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum deſpondeo, animum abjicio, animo ſum dejecto, animo ſum fractus; (2) timeo, angor metu. Ἀθυμεῖν τοῖς παρȣ̃σι πράγμασι, ἐπὶ τȣ́τοις, τὴν τελευτὴν· ἀθυμῶ ἐπιχειρήσειν. Τοῖς αὐτῶν νεκροῖς ἀθυμȣ̃ντες, ob cædem ſuorum, Plut. Ab ἄθυμος, *qui animo eſt dejecto.*

Ἀθυμήτης, ȣ, ὁ, anxius, mœrore adfectus. Ab ἀθυμέω.

Ἀθυμία, ας, ἡ, animi dejectio; (2) triſtitia; (3) anxietas; (4) deſperatio. Ab ἄθυμος.

Ἄθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui animo eſt dejecto; (2) anxius; (3) mæſtus, triſtis; (4) puſillanimis, non animoſus. Ex α pr. & θυμὸς, *animus.*

Ἀθύμως, *Adv.* animo dejecto, anxie. Ab ἄθυμος.

Ἀθυρεύομαι, f. εύσομαι, ludo, luſito; (2) ſaltito. Ab ἀθύρω.

Ἀθυρέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iiſd.

Ἀθυρίδωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feneſtris deſtitutus. Ex α pr. & θυρὶς, *feneſtra.*

Ἄθυρμα, τος, τὸ, ludus puerilis; (2) ludus quilibet; (3) oblectamentum; (4) ornamentum. Ab ἀθύρω, *ludo.*

Ἀθυρμάτιον, ȣ, τὸ, idem, ſed diminutive.

Ἀθυρογλωττέω, ῶ, nimia linguæ licentia utor, Suic. Ex ἄθυρος, *incontinens,* & γλῶσσα, ſ. γλῶττα, *lingua.*

Ἀθυρογλωττία, ας, ἡ, incontinentia linguæ, garrulitas. Ab ἀθυρόγλωττος, *garrulus.*

Ἀθυρόγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lingua eſt effreni, loquax, garrulus. Ex ἄθυρος, *incontinens,* & γλῶσσα, ſeu γλῶττα, *lingua.*

Ἀθυρονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, temere & ſine delectu utens legibus, proprie qui leges ſuos ludos facit, iiſque pro ſua libidine abutitur. Ex ἀθύρω, *ludo,* & νόμος, *lex.*

Ἄθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, janua carens, janua non clauſus; (2) incontinens. Ex α pr. & θύρα, *janua.*

Ἀθυροϛομέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀθυρογλωττέω. Ex ἄθυρος, & ϛόμα, *os.*

Ἀθυροϛομία, ας, ἡ, oris incontinentia & petulantia. Ab ἀθυρόϛομος.

Ἀθυρόϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus os nullis foribus clauſum eſt; (2) qui linguæ temperare nequit, loquax, garrulus. Ab ἄθυρος, & ϛόμα, *os.*

ἈΘΥ'ΡΩ, ludo, luſito. Ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν ϗ χερσὶν, ἀθύρων, Il. 15, 364.

Ἀθύρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, janua carens, nullis foribus clauſus; (2) incontinens, effrenis, effrenatus, & qui regi neſcit. Ab ἄθυρος.

Ἄθυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſacrificatus, non immolatus; (2) qui eſt ſine ſacrificio, ſacrificiis carens. Ex α priv. & θύω, *ſacrifico.*

Ἀθώωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui mulcta impoſita non eſt, impunis. Ab ἀθῶος, *impunis.*

Ἀθῶος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mulctam non paſſus, impunis, indemnis, damni expers; (2) innocens, innoxius, inſons, criminis expers. Ex α pr. & θωὴ, *mulcta.*

Ἀθωόω, ῶ, f. ώσω, abſolvo, mulcta ſeu pœna libero; (2) juſtifico. Ἀθωȣ̃ν τινα τȣ̃ ἐγκλήματος, τȣ̃ φόνȣ. Ab ἀθῶος.

Ἀθώπευϛος, & ἀθώπευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui blanditiis & adulatione emolliri nequit, immitis, miſericordiæ expers. Ex α priv. & θωπεύω, *adulor.*

Ἀθωράκιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui thoracatus, aut loricatus non eſt; (2) inermis. Ex α priv. & θωρακίζομαι, *lorica munior.*

Ἀθώρηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ebrius, non temulentus. Ex α pr. & θωρήσσομαι, *poto.*

Ἀθώως, *Adv.* citra mulctam & damnum; (2) innocenter. Ex ἀθῶος, *mulctam non paſſus.*

Ἀθώωσις, εως, ἡ, impunitas; (2) abſolutio rei. Ab ἀθωόω, *abſolvo.*

ΑἸ, heu! hei! eheu! (2) utinam!

Αἶ, heu! eheu! *Interject.*

Αἴαγμα, τος, τὸ luctus, gemitus. Ab αἰάζω, *gemo.*

Αἰάζω, f. άξω, lugeo, lamentor. Ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα, Eur. Med. 1350. Ab αἲ, *heu!*

Αἰακτὸς, ὴ, ὸν, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuoſus. Ab αἰάζω, *lugeo.*

ΑἸΑΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, gravis, acerbus, luctuoſus; (2) tenebroſus; (3) perpetuus.

Αἰανὸς, ὴ, ὸν, idem.

ΑἸΒΟΙ͂, *vox dolentis ſeu indignantis,* heu! hei! (2) *admirantis,* papæ!

Αἰγάγριος, & αἴγαγρος, ȣ, ὁ, capra, vel caper ſilveſtris. Ex αἶξ, *capra,* & ἄγριος, *ſilveſtris.*

ἈΙΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, Ion. αἰγανέη, *quod eſt in uſu,* jaculum, ſpiculum, tragula.

Αἴγδην, *Adverb.* ſubito; (2) impetuoſe. Ab ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror.*

Αἰγέη, ης, ἡ, pellis caprina. Ab αἶξ, *capra,*

Αἴγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ειος, εία, ειον, caprinus. Ab eodem.

Αἰγείπυρος, ȣ, ὁ, herbæ nomen, quaſi capræ triticum. Ex αἶξ, *capra,* & πυρὸς, *triticum.*

Αἰγείρινον, ȣ, τὸ, unguentum populeum, Rob. Ab αἴγειρος.

ΑΙΓΕΙΡΟΣ, ȣ, ὁ, populus, alnus, Phil.

Αἰγελάτης, ȣ, ὁ, caprarius, quaſi caprarum agitator. Ex αἶξ, *capra,* & ἐλάω, vel ἐλαύνω, *agito.*

Αἴγεος, idem quod αἴγειος.

Αἰγιαλεὺς, έως, ὁ, piſcator. Ab αἰγιαλὸς, *littus.*

Αἰγιαλίτης, ȣ, ὁ, littoreus; (2) in littore habitans. Ab eodem.

Αἰγιαλῖτις, ιδος, ἡ, littorea; (2) quæ in littore habitat. Ab αἰγιαλίτης.

ἈΙΓΙΑΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, littus, ora maritima.

Αἰγιαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, littoreus. Ab αἰγιαλὸς, *littus.*

Αἰγιβότης, ȣ, ὁ, capras paſcens, paſtor caprarum. Ex αἶξ, *capra,* & βόσκω, *paſco.*

Αἰγίβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, capras paſcens, capris paſcendis aptus. Ex iiſd.

Αἰγίδιον, ȣ, τὸ, capella, hœdus, Dim. ab αἶξ, *capra.*

Αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, dilanio, flo vehementius, tempeſtate adfligo; (2) capras paſco. Ab αἶξ, *capra,* &c.

ἈΙΓΙΘΑΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, parus, avis quædam; (2) certa herba; (3) quoddam ſaltationis genus.

ΑἸΓΙΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, ſalus, avis quædam.

Αἰγίκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, capricrus, crura caprina habens. Ex αἶξ, *capra,* & κνήμη, *crus.*

Αἰγικορεὺς, έως, ὁ, caprarius, qui capras ſatiat, & paſcit; (2) cujuſvis pecoris paſtor; *uſitatum plurale* αἰγικορεῖς, pars Athenienſium. Ex αἶξ, *capra,* & κορέω, *ſatio.*

Αἰγίλιψ, ιπος, ὁ ϗ ἡ, capris invius; (2) præaltus, excelſus. Ex αἶξ, *capra,* & λείπω, *linquo.*

Αἴγιλος, ȣ, ὁ, herba quædam capris grata. Ab αἶξ, *capra.*

Αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, vitium oculi capris familiare; (2) feſtuca, avenæ quoddam genus; (3) herba, quæ hordeum enecat; (4) arboris glandiferæ genus. Ex αἶξ, & ὢψ, *oculus.*

Αἰγινόεις, εσσα, εν, capris abundans. Ab αἶξ, *capra.*

Αἰγίοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægida geſtans, ſeu habens,

habens, vel etiam a capra nutritus. Jovis epith. Ex αἰγὶς, *ægis*, & ἔχω, *habeo*, vel etiam ex αἲξ, *capra*, & ὀχὴ, *cibus*.

Αἰγίπαν, ανος, ὁ, capripan, ſemicaper Pan, qui ſic dicitur, quod caprino fuiſſe corpore fingitur. Gl. V. ſemicaper. Ex αἲξ, *capra*, & Πᾶν, *Pan*.

Αἰγιπόδης, ου, ὁ, capripes. Ab αἰγίπους.

Αἰγίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus caprinis præditus. Ex αἲξ, & ποῦς, *pes*.

Αἰγίπυρος, ου, ὁ, idem quod αἰγείπυρος.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, pellis caprina; (2) munimentum pectoris, ægis; (3) genus retis; (4) quiddam, quod meditullio pini arboris innaſcitur. Ab αἲξ, *capra*.

Αἰγίσκος, ου, ὁ, caper juvenis, hœdus. Dim. ab eod.

ʼΑΙΓΛΗ, ης, ἡ, fulgor, ſplendor.

Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, fulgens, ſplendidus, coruſcus. Ab αἴγλη.

Αἰγοβοσκὸς, οῦ, ὁ, caprarius, paſtor caprarum. Ex αἲξ, & βόσκω, *paſco*.

Αἰγοβότης, ου, ὁ, idem & ex iiſdem.

Αἰγογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, caprigenus, Gl. V. Ex αἲξ, & γίνομαι, *naſcor*.

Αἰγοδίωξ, capras perſequens. Ex αἲξ, *capra*, & διώκω, *perſequor*.

Αἰγοθήλης, ου, ὁ, caprimulgus, avis quædam. Ex αἲξ, & θηλὴ, *mamma*.

Αἰγόκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum, ſic dictum, quod ſemen habet corniculis ſimile. Ex αἲξ, & κέρας, *cornu*.

Αἰγοκερεὺς, έως, ὁ, capricornus. Ex iiſd.

Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, Capricornus. Ex iiſd.

Αἰγοκέφαλος, ου, ὁ, capriceps, caprinum caput habens; (2) avis quædam. Ex αἲξ, *capra*, & κεφαλὴ, *caput*.

Αἰγόλεθρος, ου, ὁ, herba capris noxia. Ex αἲξ, & ὄλεθρος, *perditio*.

Αἰγονομεὺς, έως, ὁ, caprarius, paſtor caprarum. Ab eod.

Αἰγονόμιον, ου, τὸ, grex caprarum. Ex αἰγονόμος, *caprarius*.

Αἰγονόμος, ου, ὁ, caprarius; (2) locus, qui capris paſcua ſuppeditat. Ex αἲξ, & νέμω, *paſco*.

Αἰγόνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, ungulas caprinas habens. Ex αἲξ, & ὄνυξ, *ungula*.

Αἰγοπόδος, ου, ὁ, capripes. Ex αἲξ, & ποῦς, *pes*.

Αἰγοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, caprinam habens faciem, Ex αἲξ, & πρόσωπον, *facies*.

Αἰγοτριχέω, ῶ, caprarum in morem hirtus ſum, Suic. Ex αἲξ, & θρὶξ, *pilus*.

Αἰγοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, caprivorus, capras comedens. Ex αἲξ, & φαγεῖν, *comedere*,

Αἰγόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculos habens caprinos. Ex αἲξ, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

ʼΑΙΓΥΠΙΟ΄Σ, ου, ὁ, vultur.

Αἰγυπτιάζω, f. άσω, Ægyptios imitor; (2) vafre me gero, ut Ægyptii; (3) aduro. Ab Αἴγυπτος, *Ægyptus*.

Αἰγύπτιος, ία, ιον, Ægyptius. Ab eod.

Αἰγυπτιϛὶ, *Adv.* doloſe, more Ægyptiorum. Παρέρπων Αἰγυπτιϛὶ, Theoc. Id. 15, 48.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ, ου, ἡ, Ægyptus, regio Africæ percelebris; (2) Nilus.

ʼΑΙΓΩΛΙΟ΄Σ, οῦ, ὁ, ulula.

Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, caprile. Ab αἲξ, *capra*.

Αἰγωπὸς, οῦ, ὁ, habens oculos caprinos. Ex αἲξ, & ὤψ, *oculus*.

Αἰδέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, & ήσομαι, p. ᾔδεσμαι, veneror, revereor; (2) timeo, metuo; (3) pudet me, verecundor; (4) non audeo; (5) placor, injuriam remitto; (6) placo, exoro; ᾐδέσθην, a. 1. paſſ. veritus ſum. Αἰδεῖσθε τοὺς πρεσβυτέρους, θεούς· αἰδοῦμαι τάδε, *pudet*. Ἀλλ' αἰδέσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν, ἐν λυγρῷ γήρᾳ προλείπων, Soph. Aj. 506. Ab αἰδὼς, *pudor*.

Αἰδέσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, venerabilis, reverentia dignus; honeſtus, Gl. V. obſervabilis, Gl. V. (2) dignus, qui exoret; (3) inviolatus, intactus. Ab eod.

Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, veneratio. Ab αἰδέσιμος, *venerabilis*.

Αἴδεσις, εως, ἡ, veneratio, reverentia; (2) venia; (3) miſericordia. Ab αἰδέομαι.

Ἀιδεϛικὸς, ή, ὸν, pudicus, Ph. Ab αἰδοῦμαι.

Αἰδεϛικῶς, pudenter, Ph. A præc.

Αἰδεϛὸς, ή, ὸν, reverentia dignus. Ab eod.

Ἀΐδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenebricoſus; (2) arcanus; (3) inexſpectatus; (4) e conſpectu tollens, exitialis. Ab ἀΐδης, vel ex α priv. & δῆλος, *manifeſtus*.

Ἀϊδήλως, *Adv.* obſcure, e conſpectu tollendo, exitioſe. Ab ἀΐδηλος.

Αἰδημονέϛερος, verecundior. Ab αἰδήμων.

Αἰδημονέω, ῶ, f. ήσω, verecundus ſum, verecundiam ſervo. Ab αἰδήμων.

Αἰδημόνως, *Adv.* verecunde, pudenter. Ab eod.

Αἰδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, verecundus; pudicus, Gl. V. Ab αἰδώς.

Ἀϊδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui cerni nequit; (2) abolitus. Ex α priv. & εἴδω, *video*.

ʼΑΐΔΗΣ, ου, ὁ, orcus; (2) mors; (3) ſepulcrum; (4) inferi.

Ἀϊδίζω, perpetuo, Gl. V. A ſeq.

Ἀΐδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, perpetuus, æternus. Ab ἀεὶ, *ſemper*.

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas. Ab ἀΐδιος.

Ἀϊδίως, *Adv.* ſempiterne, in perpetuum. Ab eod.

Ἀϊδνὸς, ή, ὸν, tenebricoſus. Ex α priv. & ἰδεῖν, *videre*.

Αἰδοιϊκὸς, ή, ὸν, ad inguen pertinens. Ab αἰδοῖον.

Αἰδοῖον, ου, τὸ, inguen, veretrum; αἰδοῖα, pudenda. Ab αἰδώς.

Ἀιδοῖος, οία, οῖον, venerabilis, venerandus; (2) verecundus. Ab eod.

Αἰδοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, formam inguinis habens. Ab αἰδοῖον.

Αἰδοίως, *Adv.* cum reverentia. Ab αἰδοῖος.

Αἴδομαι, revereor. Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, Il. 5, 531. Ab αἰδώς.

Αἶδος, εος, τὸ, idem quod αἰδώς.

Ἀϊδοφοίτης, ου, ὁ, qui ad inferos ventitat. Ex ἀΐδης, *orcus*, *inferi*, & φοιτάω, *ventito*.

Αἰδόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, verecundam mentem habens, verecundus. Ex αἰδώς, *pudor*, & φρὴν, *mens*.

Ἀϊδρεία, ας, ἡ, inſcitia, imprudentia. Ex α priv. & ἰδρεία, *ſcientia*.

Ἀϊδρήεις, ήεσσα, ῆεν, inſcius, impudens. Ex iiſd.

Ἄϊδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, ignarus, inſcius, imperitus. Ex α priv. & ἴδρις, *ſciens*.

Ἀΐδρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis. Ex α priv. & ἱδρυτὸς, *fundatus*.

Ἀϊδρῶς, *Adv.* imperite; (2) perſpicue. Ab ἄϊδρις, *ignarus*.

ʼΑΐΔΥΛΟΣ, ύλη, υλον, audax, Heſ. Suid. Etym.

Αἰδωνεὺς, έως, ὁ, Pluto, Orcus. Ab ἀΐδης.

ʼΑΙΔΩ΄Σ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, pudor, verecundia; (2) reverentia, veneratio, obſervantia; (3) membrum genitale, inguen, pudenda.

Ἀϊδῶς, *Adv.* inviſibiliter; (2) modo incomprehenſibili. Ab ἀΐδης.

Ἀϊζήιος, ου, ὁ, juvenilis. Ab ἀϊζηός.

ʼΑΪΖΗΟ΄Σ, ου, ὁ, juvenis, qui robore juvenili viget.

Αἰνὴς, έος, dirum, lamentabile, (2) grave valde & moleſtum; (3) æternum. Ab αἶ, *heu !*

Αἰθαλέος, έα, έον, cinerititius, ſc. color. A ſeq.

Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla. Ab αἴθω, *uro*.

Αἰθαλίτης, ου, ὁ, fumoſus, fuliginoſus, R. Ab αἰθάλη, *fuligo*.

Αἰθαλίων, ωνος, ὁ, ardens. Ab eod.

Αἰθαλόεις, εσσα, όεν, ardens. Ab eod.

Αἰθαλοκομπία, ας, ἡ, fumi inſtar vana jactantia. Ex αἰθάλη, *fuligo*, & κομπέω, *jacto*.

Αἰθαλόω, ῶ, f. ώσω, uro, comburo; (2) nigrefacio. Ἔχων αἰθαλόεντα κεραυνὸν, Heſiod. Θεογ. 73, & 504. Ab αἰθάλη.

Αἰθαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fuliginoſus, fumeus, obſcurus; (2) in favillas converſus. Ab eod.

Αἰθαλωτὸς, ή, ὸν, uſtus, combuſtus. Ab αἰθαλόω.

Αἴθε, utinam, Gl. V.

Αἰθερεμβατέω, ῶ, f. ήσω, per ætherem incedo. Ex αἰθὴρ, *æther*, & inuſ. βατέω, *vado*.

Αἰθέρι, *Adv.* in æthere. Ab αἰθὴρ, *æther*.

Αἰθέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel αἰθέριος, ία, ιον, ætherius. Ab eod,

Αἰθεριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Αἰθεροβατέω, ῶ, idem quod αἰθερεμβατέω.

Αἰθεροδρόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ætherem currens. Ex αἰθὴρ, *æther*, & inuſ. δρέμω, *curro*.

Αἰθεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ætheris formam habens. Ex αἰθὴρ, & εἶδος, *forma*.

Αἰθήεις, εσσα, εν, ex uſtione niger. Ab αἴθω, *uro*.

ʼΑΙΘΗ΄Ρ, έρος, ὁ, æther; (2) aër; (3) cœlum, Deorum domicilium; (4) inflammatio.

Αἴθινος, ου, ὁ ϗ ἡ, aptus comburi, quod facile comburitur, Etym. Ab αἴθω, *uro*.

Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops; (2) fuſcus. Ex αἴθω, *uro*, & ὤψ, *facies*.

Αἴθομες, ων, puſtulæ in ſumma cute, ex igne vel aliunde. Ab αἴθω.

Αἰθόλικες, idem & ab eod.

Αἶθος, εος, τὸ, æſtus, ardor; (2) ignis, flamma. Ab eod.

Αἰθὸς, ή, ὸν, niger. Ab eod.

Αἴθουσα, ης, ἡ, porticus. Ab eod.

Αἴθοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, niger; (2) rutilus; (3) calidus; (4) ſplendidus. Ex αἴθω, *uro*, & ὄψις, *facies*.

ʼΑΙΘΡΑ, ας, ἡ, aëris ſerenitas, ſuda tempeſtas.

Αἰθρέω, ῶ, f. ήσω, conturbo tempeſtate, ſeu procella. Ab αἴθρα.

Αἰθρηγενέτης, ου, ὁ, frigus & pruinam, vel etiam ſerenitatem inducens. Ex αἰθὴρ, & γίνομαι, *naſcor*.

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Αἰθρία, ας, ἡ, aër ſudus, ſerenitas, ſudum; (2) ſerenum nocturnum; (3) dium, ut ex αἰθρία, ſub dio. Ab αἴθρα.

Αἰθριάζω, f. άσω, ſereno, ſerenum induco; (2) in ſereno cœlo verſor. Αἰθριάζειν τὸν ἀέρα, τὰς νεφέλας. Ab αἰθρία.

Αἰθριάω, ῶ, f. άσω, nocturno ſereno expono, ſub dio per noctem expono. Ab eod.

Αἰθρινὸς, ή, ὸν, matutinus. Ab eod.

Αἰθριοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, ſub dio cubo. Ex αἰθρία, & κοίτη, *cubile*.

Αἴθριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerenus, ſudus; apricus, clarus, Gl. V. (2) ſubdialis, qui eſt ſub dio; (3) frigidus. Ab *αἴθρα*, *ſerenitas*, vel *αἶθρος*, *frigus*.

Αἰθριόω, ſereno, Gl. V. Ab Αἴθρα.

Αἶθρος, ȣ, ὁ, pruina, frigus matutinum. Ab *αἴθρα*.

Αἰθρὸς, ȣ̃, ὁ, ventus a ſerena parte cœli flans. Ab eod.

Αἴθυγμα, τος, τὸ, fomes, ſuſcitabulum; (2) incitamentum. Ab *αἰθύσσω*, *moveo*, *quatio*.

ΑΙΘΥΙΑ, *ας*, *ἡ*, mergus, fulica.

Αἰθυκτὴρ, ῆρος, ὁ, violentus, impetuoſus. Ab *αἰθύσσω*, *quatio*.

Αἰθυλικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui refert formam puſtularum. Ab *αἰθύλικες*, quod idem eſt ac *αἰθόλικες*, quod ſuo loco videndum.

Αἰθύσσω, f. ξω, ſplendeo; (2) calefacio; (3) ſuſcito; (4) moveo, quatio; (5) jacio; (6) extendo; (7) prorumpo. Αἰθύσσων λιπαρῆς ἄνθος ὑπερθεκόμης, Epigr. Ab *αἴθω*, *uro*.

ΑἼΘΩ, uro, accendo; cremo, Gl. V. (2) fulgeo, ſplendeo; (3) ardeo. *Σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο ἑςαότ᾽ ἐν δίφρῳ*, Heſiod. Ἀσπ. 60. Αἴθειν ἱερὰ, ſacra facere, Soph. Phil. 1025.

Αἴθω, exſpiro. Ab *ἄιω*.

Αἴθων, *ωνος*, ὁ ardens, flagrans; (2) comburendi vim habens; (3) ſplendidus, fulgidus; (4) fervidus, agilis; (5) niger, ſeu rutilus. Ab *αἴθω*.

ΑἸΚΑ΄ΛΛΩ, blandior, adſentior, adulor. *Τὰ μὲν λόγι᾽ αἰκάλλει με*, Ariſt. Eq. 211.

Αἰκάλος, ȣ, ὁ, adulator, adſentator. Ab *αἰκάλλω*.

Αἰκὴ, ῆς, ἡ, motus alicujus, qui irruit; (2) motus violentus quivis, impetus. Ab *ἀΐσσω*, *ruo*.

ΑἸΚΙ΄Α, *ας*, *ἡ*, plaga, verberatio, pulſatio; (2) injuria, quæ fit cædendo, aut pulſando.

Αἰκίζω, f. *ίσω*, verberibus indigne adficio, pulſo, contumelioſe tracto, mutilo; *αἰκίζει*, cruciat, Ph, *αἰκιζομαί σε*, verbero, affligo te, mulcto te; *αἰκίζομαι ὑπὸ σȣ*, affligor de te, mulctor de te, Gl. V. *Καὶ νῦν κατ᾽ οἴκȣς συνδέτȣς αἰκίζεται*, Soph. Aj. 65. *Ἡ τις τυράννων ἑςίαν ἠκισμένη, χαίρεις κλύȣσα*; Eur. Med. 1133. Ab eod.

Αἰκίον, ȣ, τὸ, læſio, damnum. Ab *αἰκία*.

Αἴκισμα, τος, τὸ, idem quod ſequens *αἰκισμός*.

Αἰκισμὸς, ȣ̃, ὁ, verbera, pulſatio, plaga, flagellatio. Ab *αἰκίζω*.

Αἰκιςικὸς, ὴ, ὸν, ad pulſandum proclivis, contumelioſus. Ab eod.

Αἰκίςρια, *ας*, *ἡ*, quæ pulſat. Ab eod.

Αἶκλον, ȣ, τὸ, veſpertina cœna; (2) poſtcœnium. Ab *αἶκλος*.

ΑἸΚΛΟΣ, *η*, *ον*, veſpertinus, Heſ.

Ἄϊκτος, ȣ, ὁ, inacceſſus; (2) ingens. Ex *α* priv. & *ἱκνέομαι*, *venio*.

Ἀϊκῶς, *Adv.* indecenter, turpiter, contumelioſe. Ab *αἰκία*, vel etiam pro *ἀεικῶς*, quod ſuo loco videndum.

Αἴλινα, *Adv.* lugubriter.

Αἴλινος, miſer, lamentabilis.

Αἰλȣ́ριος, ȣ, ὁ, radix quædam, qua cati utuntur. Ab *αἴλȣρος*.

Αἰλȣρόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cati ſeu felis formam habens, R. Ex *αἴλȣρος*, & *μορφὴ*, *forma*.

ΑἼΛΟΥΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felis, catus; (2) piſcis quidam.

ΑἿΜΑ, *τος*, *τὸ*, ſanguis, cruor, (2) cædes, homicidium; (3) conſanguinitas.

Αἱμακορία, & *αἱμακȣρίαι*, parentatio, inferiæ. Ex *αἷμα*, & *κορέω*, *ſatio*.

Αἱμακτὸς, ὴ, ὸν, ſanguinolentus. Ab *αἷμα*, *ſanguis*.

Αἱμαλέος, έα, έον, idem & ab eod.

Αἱμαλώπις, *ιδος*, *ἡ*, color ſanguinem præ ſe ferens. A ſeq.

Αἱμαλὼψ, *ῶπος*, ὁ, cruenta ſuffuſio, præſertim in oculis; (2) cui oculi ſunt cruentati. Ex *αἱμαλέος*, & *ὢψ*, *oculus*.

Αἱμασιὰ, ᾶς, ἡ ſepes, proprie quæ ſpinas habet, maceria, ſeptum murale. Ab *αἷμα*, *ſanguis*, quia *αἱμάττονται*, qui per *αἱμασιὰν*, ingrediuntur.

Αἱμασιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſepis, vel maceriæ formam habens; (2) ex materia factus, qua fiunt *αἱμασιαί*. Ab *αἱμασιὰ*, *ſepes*.

Αἱμάσσω, vel *αἱμάττω*, f. *ξω*, cruento, vellicando ſanguinem elicio; *ἡμαγμένος*, cruentatus, perf. part. paſſ. *Ὥς ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς*, Soph. Aj. 453. *Κρᾶτ᾽ ἐμὸν τόδ᾽ αὐτίκα πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσὼν*, Id. Phil. 994. Ab *αἷμα*, *ſanguis*.

Αἱματεκχυσία, *ας*, *ἡ*, ſanguinis effuſio. Ex *αἷμα*, & *ἔκχυσις*, *effuſio*.

Αἱμάτη, *ης*, *ἡ*, enſis, gladius, Etym. Ab *αἷμα*.

Αἱματηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſanguinolentus, cruentus. Ab eod.

Αἱματία, *ας*, *ἡ*, jus nigrum apud Lacedæmonios in primis uſitatum. Ab eod.

Αἱματίζω, f. *ίσω*, ſanguinem elicio. Ab eod.

Αἱματικὸς, ὴ, ὸν, ſanguineus, conſtans ſanguine. Ab eod.

Αἱμάτινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Αἱμάτιον, ȣ, τὸ, ſanguiculus, exiguus ſanguis. Dim. ab *αἷμα*, *ſanguis*.

Αἱματίτης, λίθος, hæmatites, lapis. Ab *αἷμα*.

Αἱματῖτις, *ιδος*, *ἡ*, ſanguinaria. Ab *αἱματίτης*.

Αἱματόεις, *εσσα*, *όεν*, cruentus; (2) purpureus. Ab *αἷμα*,

Αἱματοποιητικὸς, ὴ, ὸν, ſanguificandi vim habens, ſanguificus. Ex *αἷμα*, & *ποιέω*, *facio*.

Αἱματοποτέω, *ῶ*, ſanguinem poto. A ſeq.

Αἱματοπότης, ȣ, ὁ, ſanguinem bibens. Ex *αἷμα*, & *πότης*, *potator*.

Αἱματόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguine fluens. Ex *αἷμα*, & *ῥυτὸς*, *fluidus*.

Αἱματοςαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanguine diſtillans. Ex *αἷμα*, & *ςάζω*, *ſtillo*.

Αἱματοσφαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanguinolente jugulatus. Ex *αἷμα*, & *σφάζω*, *jugulo*.

Αἱματοφλεβοιςάσιες, *αἱ*, ſuppreſſiones ſupertumeſcentis ſanguinis; (2) plenæ ſanguine & tumeſcentes venæ. Ex *αἷμα*, *ſanguis*, *φλὲψ*, *vena*, & *ςάσις*, *ſtatio*.

Αἱματόφυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguine permixtus, ſanguinolentus. Ex *αἷμα*, & *φύρω*, *miſceo*.

Αἱματοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanguine gaudens, ſanguinarius. Ex *αἷμα*, & *χαίρω*, *gaudeo*.

Αἱματόω, *ῶ*, fut. *ώσω*, cruento, cruore, ſeu ſanguine inficio, ſanguinolentum reddo; (2) interficio; (3) in ſanguinem verto. *Καὶ τὰ ἀκόντια ἐδείκνυε μὲν ȣ̃, κατέθηκε δὲ ἡματωμένα ὅπȣ ᾤετο τὸ πάππον ὄψεσθαι*, Xen. Cyr. 1, 17. Ab *αἷμα*.

Αἱματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſanguinolentus, ſanguineus, cruentus. Ab eod.

Αἱματωπὸς, ȣ̃, ὁ, ſanguineum adſpectum habens. Ex *αἷμα*, & *ὢψ*, *oculus*.

Αἱμάτωσις, *εως*, *ἡ*, quaſi ſanguificatio. Ab Αἱματόω.

Αἱμευτὴς, ȣ̃, ὁ, ſalgamarius. Ab *αἷμα*.

Αἱμηπότης, ȣ, ὁ, ſanguinis potor. Ex *αἷμα*, & *πότης*, *potator*, ſ. *potor*.

Αἱμηρὸς, ὰ, ὸν, idem quod *αἱματηρός*.

Αἵμνιον, ȣ, τὸ, vas, quo excipitur ſanguis. Ab *αἷμα*.

Αἱμοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanguine tinctus, cruentus. Ex *αἷμα*, & *βαφὴ*, *tinctura*.

Αἱμοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguivorus. Ex *αἷμα*, & *βορὰ*, *pabulum*, *cibus*.

Αἱμόδιψος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguinem ſitiens, R. Ex *αἷμα*, & *δίψος*, *ſitis*.

Αἱμοδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguinem recipiens. Ex *αἷμα*, & *δέχομαι*, *recipio*.

Αἱμόδωρον, ȣ, τὸ, genus herbæ.

Αἱμόκερχνον, ȣ, τὸ, quidquid in ſanguinis profluvio inducit *κέρχνον*. Ex *αἷμα*, & *κέρχνος*, *aſperitas gutturis*, *quæ inſtar granorum milii ſentitur*.

Αἱμομίκτης, ȣ, ὁ, qui ſuo ſanguine miſcetur; (2) inceſtus, inceſtuoſus. Ex *αἷμα*, & *μικτὸς*, *miſtus*.

Αἱμοπότης, ȣ, ὁ, ſanguinarius, ſanguinarius ſerpens, Gl. V. idem quod *αἱματοπότης*, quod videndum.

Αἱμοπτυϊκὸς, ὴ, ὸν, ſanguinem exſpuens. Ex *αἷμα*, & *πτύω*, *exſpuo*.

Αἱμοῤῥαγέω, *ῶ*, f. *ήσω*, ſanguinem effundo, vel emitto. Ex *αἷμα*, & *ῥήγνυμι*, *fundo*, *erumpere facio*.

Ἁιμοῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanguine erumpens, Soph. Phil. 825.

Αἱμοῤῥαγία, *ας*, *ἡ*, ſanguinis eruptio. Ex iiſd.

Αἱμοῤῥαγικὸς, ὴ, ὸν, ſanguinis eruptionem patiens. Ab *αἱμοῤῥαγία*.

Αἱμόῤῥαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguine conſperſus. Ex *αἷμα*, & *ῥαντὸς*, *adſperſus*.

Αἱμοῤῥοέω, *ῶ*, f. *ήσω*, ſanguinis profluvio laboro. Γυνὴ *αἱμοῤῥοȣ̃σα*, Matt. 9, 20. Ex *αἷμα*, & *ῥόος*, *fluxus*.

Αἱμοῤῥοΐα, *ας*, *ἡ*, fluxus ſanguinis, ſanguinis profluvium. Ab *αἱμόῤῥοος*.

Αἱμοῤῥοῒς, *ίδος*, *ἡ*, hæmorrhois, ſanguinis fluxus, ſc. per venas ani; (2) genus quoddam ſerpentum. Ab Αἱμόῤῥοος.

Αἱμόῤῥοος, *contr.* *αἱμόῤῥȣς*, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profluvio ſanguinis laborans; (2) ἡ, femina menſtruum patiens. Ex *αἷμα*, & *ῥέω*, *fluo*.

Αἱμοῤῥυγχία, *ας*, *ἡ*, roſtri cruentatio. Ex *αἷμα*, & *ῥυγχὸς*, *roſtrum*.

Αἱμορυγχία, *ας*, *ἡ*, idem & ex iiſd.

Αἷμος, ȣ, ὁ, locus arboribus denſus, dumus. Ab *αἷμα*.

Αἱμόφοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguinem metuens; (2) metuens ſanguinis miſſionem. Ex *αἷμα*, & *φόβος*, *metus*.

Αἱμοφόρυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguine inquinatus. Ex *αἷμα*, & *φορύσσω*, *polluo*.

Αἱμόφυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod *αἱματόφυρτος*, quod videndum.

Αἱμοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod *αἱματοχαρὴς*, quod videas.

Αἱμόχροος, *contr.* *αἱμόχρȣς*, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguineo colore infectus. Ex *αἷμα*, & *χρόα*, *color*.

Αἱμυλία, *ας*, *ἡ*, feſtivitas, lepor. Ab *αἱμύλος*.

Αἱμύλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod *αἱμύλος*.

Αἱμύλλω, decipio. Ab *αἱμύλος*.

ΑἹΜΥ΄ΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, blandus, feſtivus, lepidus, adfabilis; (2) illecebroſus, blanditiis decipiens.

Αἱμωδέω, *ῶ*, f. *ήσω*, dentium dolore obſtupeſco; (2) obſtupeo. Ex *αἷμα*, & *ὀδȣ̀ς*, *dens*.

Αἱμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſanguinolentus, ſanguine permixtus; (2) ſanguineus, ſanguine præditus. Ab *αἷμα*.

Αἱμωδία, ας, ἡ, dentium dolor, ſtupor. Ex αἷμα, ſanguis, & ὀδὺς, dens.

Αἱμωδιασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ex iiſdem.

Αἵμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, peritus, gnarus, Heſ. (2) cruentus. Vel pro δαίμων, peritus, vel ab αἷμα, ſanguis.

Αἱμωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, idem quod αἱματωπὸς, quod vide.

Αἰναρέτης, ȣ, ὁ, cujus virtus gravis eſt & pernicioſa. Ex αἰνὸς, infelix, & ἀρετὴ, virtus.

Αἰνεσία, ας, ἡ, ſtudium, conſilium, auxilium, approbatio. Ab αἴνεσις, laudatio.

Αἰνέσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laudabilis, laude dignus. Ab eod.

Αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio; laus, Gl. V. (2) adſenſus. Ab αἰνέω, laudo.

Αἰνέτης, ȣ, ὁ, laudator, deprædicator. Ab eod.

Αἰνετὸς, ȣ̃, ὁ, laudabilis, laude dignus. Ab eod.

Αἰνέω, ῶ, f. ήσω, vel έσω, laudo; (2) approbo, comprobo; (3) adſentior: (4) renuo, recuſo. Ἀινέω σε προθυμίας· σόι, aſſentior. Ἀινοίης γδ ἂν τὰ τῦσδ' ἔπη, Soph. Aj. 526. Ἀλλ' ἤνεσ' ἀνδρὶ πάντα, Eur. Med. 1160. Ἃ δ' ἤνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγὼν, ταῦτά μοι πρᾶξον, promiſiſti, Soph. Phil. 1388. Ab αἶνος, laus, approbatio.

Ἀίνη, ης, ἡ, laus. Ab αἶνος.

Ἀίνιγμα, τος, τὸ, ænigma, obſcurus ſermo; (2) occulta ſignificatio alicujus rei, Gl. V. quæſtio, prodigium. Ab αἰνίσσομαι, obſcure ſignifico.

Αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, obſcuro ſermone utor. Ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματιςὴς, ȣ̃, ὁ, ſermone ænigmatico utens. Ab αἰνιγματίζω.

Αἰνιγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ænigmaticus, ænigmatice dictus vel ſcriptus; (2) obſcurus, Gl. V. monſtroſus. Ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματωδῶς, *Adv.* ænigmatice, per ænigmata. Ab eod.

Αἰνιγμὸς, ȣ̃, ὁ, ænigma, ſermo obſcurus. Ab αἰνίσσομαι.

Αἰνίζομαι, f. ίσομαι, laudo, admiror; (2) obſcure ſignifico. Ab αἶνος, laus.

Αἰνικτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ænigmaticus, obſcure dictus. Ab αἰνίζομαι.

Αἰνικτηρίως, *Adv.* ænigmatice, obſcurus. Ab αἰνικτήριος.

Αἰνικτὸς, ἡ, ὸν, ænigmaticus, obſcurus. Ab Αἰνίσσομαι.

Αἰνίσσομαι, vel αἰνίττομαι, f. ίξομαι, obſcure ſignifico, occulte, ſ. ænigmatice innuo; (2) alludo ad aliquid. ᾐνίξατο ἄρα ὁ Σιμωνίδης ποιητικῶς τὸ δίκαιον ὃ εἴη, Plat. de Rep. 1. Ab αἶνος, oratio obſcura.

Αἰνοβάκχευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter bacchans; (2) horribili furore percitus. Ex αἰνὸς, gravis, & βακχεύω, bacchor.

Αἰνοβίας, Ion. αἰνοβίης, ȣ, ὁ, immani robore & vi præditus, ſtrenuus. Ex αἰνὸς, gravis, & βία, robur.

Αἰνόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelici matrimonio junctus. Ex αἰνὸς, infelix, & γάμος, nuptiæ.

Αἰνογένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, terribiles malas habens; (2) terribilis, ſævus. Ex αἰνὸς, terribilis, & γένειον, mentum.

Αἰνοδότειρα, ας, ἡ, dirorum malorum datrix. Ex αἰνὸς, horribilis, & δότειρα, datrix.

Αἰνόθεν, *Adv.* a re gravi. Ab αἰνὸς, gravis.

Αἰνόθρυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem male decent deliciæ; (2) perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens. Ex αἰνὸς, gravis, & θρύπτομαι, deliciis frangor.

Αἰνόλεκτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, torum genialem ſeu jugalem infelicem habens. Ex αἰνὸς, infelix, & λέκτρον, lectus.

Αἰνολέτης, ȣ, ὁ, horrendum in modum perditus; (2) grave exitium inferens. Ex αἰνὸς, horribilis, & ὄλλυμι, perdo.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, ſævus ac formidabilis leo. Ex αἰνὸς, horribilis, & λέων, leo.

Αἰνόλυκος, ȣ, ὁ, horrendus ac ſævus lupus. Ex αἰνὸς, & λύκος, lupus.

Αἰνομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravi & immani furore percitus. Ex αἰνὸς, gravis, & μαίνομαι, inſanio.

Αἰνόμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſerandus, gravi cum fortuna conflictans. Ex αἰνὸς, gravis, & μόρος, fatum, infortunium.

Αἰνοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravia patiens. Ex αἰνὸς, gravis, & πάσχω, patior.

Αἰνοπέλωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde monſtroſus, immanis. Ex αἰνὸς, gravis, horrendus, & πέλωρος, monſtroſus.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, graviter percutiens. Ex αἰνὸς, gravis, & πλήττω, percutio.

῏ΑΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, apologus, oratio proverbialis, dictum fabuloſum; (2) dictum quodlibet; (3) adſenſio; (4) laus, oratio laudatoria, collaudatio.

᾿ΑΙΝΟ΄Σ, ὴ, ὸν, gravis; (2) horribilis, horrendus, terribilis; (3) malus, infelix; (4) vehemens.

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas. Ab αἰνός.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, quæ duriter peperit, mater infelix, R. Ab αἰνὸς, gravis, & τίκτω, pario.

Αἰνοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter generat; (2) ἡ, quæ difficulter parit. Ex iiſd.

῏ΑΙΝΥΜΑΙ, capio, aufero. Τοῖος γδ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν, Heſiod. Ἀσπ. 41.

Αἰνῶς, *Adv.* graviter; (2) horrende; (3) valde. Ab αἰνός.

῏ΑΙΞ, αἰγὸς, ἡ, vel ὁ, capra, caper; (2) ſignum cœleſte.

Ἄϊξ, ικος, ἡ, motus violentus, impetus. Ab ἀίσσω, ruo.

Αἰξωνεὺς, έως, ὁ, caprarum emptor, Suid. Ex αἴξ, & ὠνέομαι, emo.

Αἰολάω, ῶ, vagor, erro. Ab αἰόλος, varius.

Αἰολέω, ῶ, f. ήσω, vario, variego; (2) verto, volvo. Ab αἰόλος.

Αἰολίζω, f. ίσω, vario, variego; (2) verſute ago. Ab eod.

Αἰόλλω, vario, variego; (2) verto, volvo. Ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται, mutant colorem, Heſiod. Ἀσπ. 399. Ab eod.

Αἰολόβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varius & verſutus in conſiliis. Ex αἰόλος, & βȣλὴ, conſilium.

Αἰολοβρόντης, Dor. αἰολοβρόντας, qui velocia tonitrua excitat, R. Ex αἰόλος, & βροντὴ, tonitru.

Αἰολόδειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verſicolorem cervicem habens. Ab αἰόλος, & δειρὴ, cervix.

Αἰολόδερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, variam habens cutem, ſ. pellem. Ex αἰόλος, & δέρμα, pellis, cutis.

Ἀιολόδωρον, ȣ, τὸ, donum varium, ex variis rebus conſtans, Ab αἰολόδωρος.

Αἰολόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varia donans. Ex αἰόλος, & δῶρον, donum.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, vario thorace indutus. Ex αἰόλος, & θώραξ, thorax.

Αἰολομήτης, ȣ, ὁ, varius conſiliis, aſtutus. Ex αἰόλος, & μῆτις, conſilium.

Αἰολομίτρης, ȣ, ὁ, qui mitram varie ornatam gerit, mitram variegatam habens. Ex αἰόλος, & μίτρα, mitra.

Αἰολόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multiformis. Ex αἰόλος, & μορφὴ, forma.

Αἰολόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, variegatum tergum habens. Ex αἰόλος, & νῶτον, tergum.

Αἰολόπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velocem equum habens; (2) varie equitans. Ex αἰόλος, & πῶλος, pullus equinus.

᾿ΑΙΟ΄ΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus; (2) multiplex, implicitus; (3) velox; (4) *Subſt.* ſpecies ſcari piſcis. Αἴολος, *proparox.* Deus ventorum, Æolus.

Αἰολόςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens os varium; (2) ambiguus, obſcurus, perplexa loquens. Ex αἰόλος, & ςόμα, os.

Αἰολόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varie ſonans, variam vocem edens. Ex αἰόλος, & φωνὴ, vox.

Αἰολοχαίτης, ȣ, ὁ, varium capillum habens. Ex αἰόλος, & χαίτη, capillus, coma.

᾿ΑΙΟΝΑ΄Ω, ῶ, f. ήσω, adſpergo, perfundo, irrigo. Ἐλαίῳ αἰονᾷν, Gal.

Αἰόνησις, εως, ἡ, perfuſio. Ab αἰονάω.

Αἰπήεις, ήεσσα, ῆεν, altus. Ab αἰπύς.

Αἰπεινὸς, ὴ, ὸν, excelſus, in edito loco poſitus. Ab αἰπὺς, altus.

Αἰπολέω, ῶ, f. ήσω, ſum paſtor caprarum; (2) verſor inter capras. Αἰ δέ τι λῇς με ϗ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι, Theoc. Id. 8, 85. Ab αἴξ, capra, & πολέω, verſor.

Αἰπολικὸς, ἡ, ὸν, ad caprarium, ſeu caprarum paſtorem pertinens. Ab αἰπόλος, caprarius.

Αἰπόλιον, ȣ, τὸ, grex caprarum. Ab eod.

Αἰπόλος, ȣ, ὁ, caprarius, paſtor caprarum. Ex αἴξ, capra, & πολέω, verſor.

Αἶπος, εος, τὸ, altitudo, celſitas; (2) cacumen montis; (3) labor. Ab αἰπὺς, altus.

Αἰπὸς, ἡ, ὸν, altus. Ab αἰπύς.

Αἰπύδμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alte exſtructus. Ex αἰπὺς, & δομέω, ædifico, exſtruo.

Αἰπύκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, cornua alta gerens. Ex αἰπὺς, & κέρας, cornu.

Αἰπυμήτης, ȣ, ὁ, cujus conſilia ſunt alta & ſublimia; (2) grandiloquus. Ex αἰπὺς, & μῆτις, conſilium.

Αἰπύνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excelſum tergum habens; (2) altus, excelſus. Ex αἰπὺς, & νῶτον, tergum.

᾿ΑΙΠΥ΄Σ, εῖα, ὺ, altus, excelſus, in alto poſitus; (2) gravis; (3) ingens; (4) difficilis.

Αἰπύτιος, ία, ιον, altus. Ab αἰπύς.

῏ΑΙΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) ſecuris; (3) lolium.

Αἱρεσιαρχέω, ῶ, f. ήσω, ſum auctor ſectæ. Ab αἱρεσίαρχος.

Αἱρεσιάρχης, ȣ, ὁ, ſectæ auctor ac caput. Ex αἵρεσις, & ἀρχὸς, princeps.

Αἱρεσίαρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſdem.

Αἱρεσιμάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hæreſeos, ſ. ſectæ propugnator, qui pro ſecta pugnat. Ex αἵρεσις, & μάχομαι, pugno.

Αἱρέσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui capi poteſt, capi aptus. Ab αἵρεσις.

Αἵρεσις, εως, ἡ, expugnatio; (2) optio, electio; (3) conditio; (4) animus, voluntas, propoſitum; (5) ſecta, dogma. Ab αἱρέω, capio, eligo.

Αἱρεσιώτης, ȣ, ὁ, hæreticus. Ab eod.

Αἱρεσιῶτις, ιδος, ἡ, hæretica. Ab αἱρεσιώτης.

Αἱρετέος, έα, έον, eligendus. Ab αἱρετός.

Αἱρέτης, ȣ, ὁ, elector. Ab αἱρέω.

Αἱρετίζω, f. ίσω, eligo, deligo, optabile duco, amplector; (2) ſectæ hæretico um adhæreo. Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν, Pſal. 132, 13. Ab αἵρεσις.

Αἱρέτις, ιδος, ἡ, electrix. Ab αἱρέτης.

Αἱρετιςὴς, ȣ̃, ὁ, qui ſectam aliquam ſuſcepit; (2) ſectator. Ab αἱρετίζω.

Αἱρετὸς, ἡ, ὸν, eligendus præ aliis, optabilis,

lis, expetendus; (2) electus, delectus, creatus; αἱρετώτερον, potius. Ab αἱρέω.

'ΑΙΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, capio, prehendo, corripio, invado, occupo; (2) deturbo, everto; (3) expugno, ſubigo; (4) vinco, obtineo, teneo; (5) convinco & damno; (6) interficio, tollo: Et αἱρέομαι adhuc (7) capeſſo, eligo; (8) antepono, pluris facio; (9) volo; (10) opinor, cenſeo; (11) ſectam aliquam conſector; ἡρημένοι, optati, Gl. V. p. paſſ. part. Αἱρεῖν τὴν ἀρχὴν, πόλιν· τὴν δίκην, γραφὴν, vincere judicio; τί παρά τινος· αἱρεῖ αὐτὸν τὰ δημόσια γράμματα, reum peragunt; αἱρεῖσθαι ὕπνον, σῖτον· ἀντὶ πάντων τὸ καλὸν, πόλεμον πρὸ εἰρήνης, ζωὴν θανάτου malle; ἐπὶ τὴν ἀρχὴν eligere; αἱρεθεὶς ἀρχὴν, evectus ad. Τὸν ἐμὸν εἷλον βίον πρόδοτον, prodiderunt, Soph. El. 209. Πόθῳ τ' νεοδμήτου κόρης αἱρῇ, Eur. Med. 623.

Αἱρησιτείχης, εος, ὁ ϗ ἡ, murorum captor. Ex αἱρέω, capio, & τεῖχος, murus.

Αἰρικὸς, ὴ, ὸν, loliaceus. Ab αἶρα, lolium.

Αἴρινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Αἰρόπινον, ου, τὸ, cribrum rarum, Etym. Ex αἴρω, tollo, & πίνος, ſordes.

Ἄϊρος, ου, ὁ, cui inauſpicato nomen Iri inditum. Ex α notante κακὸν, & Ἶρος, Irus.

ΑΙΡΩ, f. ἀρῶ, p. ἦρκα, tollo, attollo, ſurſum tollo, eveho; (2) augeo, amplifico; (3) capio, ſumo; (4) tollo e medio, ſubverto; (5) moveo, ſolvo, proficiſcor, abeo: Et præterea αἴρομαι (6) erigo; (7) porto, geſto; (8) ſuſcipio, aggredior; (9) fero, reporto. Αἴρειν φορτίον ἐπὶ τῶν ὤμων, κλέος, ſ. δόξαν, θάρσος· ναῦν, ſolvere; ὄγκον, ſuperbire; τραπέζας, apponere; χεῖρας, ſupplicis ritu extendere; αἴρεσθαι δίκας παρὰ τῶν φονευσάντων, φυγὴν, μισθὸν, πόλεμον, κίνδυνον· ἀρθεὶς εἰς ὕψος, ταῖς ἐλπίσι.

Αἰρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lolio plenus, ſive lolio permixtus, loliaceus. Ab αἶρα, lolium.

Ἀΐς, ιδος, ὁ, Orcus, Pluto; (2) imbecillis; (3) inviſibilis, qui non videtur. Vel pro ἀΐδης, vel ex α priv. & ἶς, virtus; vel ex α priv. & εἴδω, video.

ΑΙΣΑ, ης, ἡ, Parca, fati præſes; (2) fatum; (3) ſors; (4) pars, portio; (5) inſania.

ΑΙΣΑΚΟΣ, ου, ὁ, ramus lauri vel myrti. Heſ. Etym.

'ΑΙΣΑ'ΛΩΝ, ὁ, æſalo, accipitris ſpecies.

'ΑΙΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, f. αἰσθήσομαι, ſentio, proprie ſenſu corporis; (2) audio; (3) ſentio ſenſu quolibet; (4) mente percipio, intelligo, cognoſco; (5) ſcio; ᾐσθόμην, ſenſi, a. 2. ᾔσθημαι, ſenſi, p. paſſ. Αἰσθάνεσθαι ψύχους, κραυγῆς, φωνῆς· τῇ ἀκοῇ· τὸν ψόφον, φωνὴν, περί τινος. Πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς, πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου, Soph. El. 88. Ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ᾔσθετ' ἠδικημένη, lædi, Eurip. Med. 26.

Αἴσθημα, τος, τὸ, ſenſio, ipſe ſentiendi actus. Ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, ſenſus; (2) ſenſio, ſentiendi actio, vel paſſio; (3) cognitio, notitia, intelligentia. Ab eod.

Αἰσθητήριον, ου, τὸ, ſentiendi inſtrumentum; (2) domicilium ſenſus; (3) inſtrumentum cujuſvis ſenſus; (4) intelligendi & judicandi facultas. Gl. V. αἰσθητήριος, ſenſiticus. Ab αἰσθητός.

Αἰσθητικὸς, ὴ, ὸν, ſentiendi vim habens, ſenſu præditus; (2) qui ſentiri poteſt, qui in ſenſus cadit. Ab eod.

Αἰσθητὸς, ὴ, ὸν, ſenſibilis, qui ſenſu percipi poteſt. Ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθητῶς, Adv. ſenſibiliter, ita ut ſenſu percipiatur. Ab αἰσθητός.

Ἀΐσθω, audio; (2) exſpiro. Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε ϗ ἤρυγεν, Hom. Il. 20, 403. Ab ἀΐω, audio, vel ἄω, flo.

Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium; (2) officium, quod decet. Ab αἶσα, ſors, fatum.

Αἴσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fatalis; (2) decens; (3) bonus, utilis. Ab αἶσα, fatum.

'ΑΙΣΙΜΟ'Ω, ῶ, f. ώσω, inſumo, impendo.

Αἰσιοποιῶ, obſecundo, ſecundo, proſpere facio, Gl. V. αἰσιοποιηθήσεται, proſperabitur, Gl. V. f. 1. paſſ. Ex αἴσιος, & ποιῶ, facio.

Αἴσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fauſtus, auſpicatus, fortunatus, proſper, ſecundus. Ab αἶσα, fatum.

Αἰσιόω, ῶ, f. ώσω, auſpicatum, ſ. fauſtum reddo; (2) auſpicium accipio. Αἰσιούμενοι τὸ χωρίον. Ab αἴσιος.

Αἰσίως, Adv. fauſte, auſpicate, proſpere; (2) decenter. Ab eod.

Ἄϊσος, η, ον, inæqualis, impar. Ex α priv. & ἶσος, æqualis.

'ΑΙ'ΣΣΩ, vel ἀΐττω, f. ξω, ruo, cum impetu feror, ingruo, irruo; (2) erumpo, proſilio; (3) feſtino; (4) vagor; (5) impellor. Ἀΐσσειν κατ' ἴχνος, τοῖς ὅπλοις, ἐπί τινα. Ἀμφὶ δὲ χαῖται ὤμοις ἀΐσσονται, Hom. Il. 6, 510.

Αἴσσω, vel αἴττω, f. ξω, irruo; (2) laboro. a. 1. ἦξα. Ab ἀΐσσω.

Αἰστὴρ, ῆρος, ὁ, torris, titio; (2) incenſor, qui incendit. Ab αἴθω, uro.

Ἄϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo nihil ſciri poteſt, obſcurus, incertus. Ex α priv. & ἴσημι, ſcio.

Ἀϊστόω, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo; (2) deleo, extinguo. Σὺ γάρ μου πατρίδ' ἠΐστωσας δορὶ, Soph. Aj. 515. Ex iiſd.

Ἄϊστωρ, ορος, ὁ, ϗ ἡ, imperitus, inſcius, ignarus. Ex α priv. & ἵστωρ, peritus.

Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ, adoleſcens valde robuſtus; (2) decens, moderatus; (3) paſtor; (4) qui facile huc illucve movetur. Ex α intenſ. & σύω, ruo, vel ab αἶσα, officium, vel ab ἀΐσσω, ruo.

Αἰσυήτης, ου, ὁ, idem & ex vel ab iiſd.

Αἰσυλοεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui nefaria perpetrat. Ex αἴσυλος, iniquus, & ἔργον, opus.

ΑΙΣΥΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel αἴσυλος, ύλη, υλον, iniquus, nefarius, injuſtus, flagitioſus.

'ΑΙΣΥΜΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, regno, impero. Ὃς αἰσυμνᾷ χθονὸς, Eur. Med. 19.

Αἰσυμνητεία, ας, ἡ, regia poteſtas per electionem alicui data. Ab αἰσυμνήτης.

Αἰσυμνητὴρ, ῆρος, ὁ, certaminis præſes & curator; (2) rex. Ab αἰσυμνάω.

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Αἰσυμνῆτις, ιδος, ἡ, regina. Ab αἰσυμνήτης.

Αἴσχεσις, εως, ἡ, dedecoratio. Ab αἰσχέω.

Αἰσχέω, ῶ, f. έσω, dedecoro, infamo. Ab αἶσχος, turpitudo.

Αἴσχιστος, η, ον, turpiſſimus; αἰσχίων, turpior. Ab αἰσχρός.

ΑΙΣΧΟΣ, εος, τὸ, turpitudo, fœditas, deformitas; (2) probrum, dedecus, infamia.

Αἰσχρανδράποδα, famoſa mancipia, Gl. V. Ex αἰσχρὸς, & ἀνδράποδον, mancipium.

Αἰσχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, turpis. Ab αἰσχρὸς, quod idem ſignificat.

Αἰσχροεπὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui turpia loquitur. Ex αἰσχρὸς, turpis, & ἔπος, verbum.

Αἰσχροεργέω, ῶ, turpiter ago. Ex αἰσχρὸς, turpis, & ἔργον, opus.

Αἰσχροκέρδεια, ας, ἡ, turpis comparatio. Ex αἰσχρὸς, turpis, & κέρδος, lucrum.

Αἰσχροκερδέω, ῶ, f. ήσω, turpiter lucrum facio. Ab αἰσχροκερδής.

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deditus turpi lucro, turpis lucri cupidus. Gl. V. turpilucris. Ex αἰσχρὸς, turpis, & κέρδος, lucrum.

Αἰσχροκερδία, ας, ἡ, ſordidi quæſtus aviditas. Ab eod.

Αἰσχροκερδῶς, Adv. cum turpi lucro, faciendo turpe lucrum, turpiter adfectato lucro. Ab αἰσχροκερδής.

Αἰσχρολογέω, ῶ, f. ήσω, turpia loquor. Ab αἰσχρολόγος.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpiloquium, turpitudo verborum, ſermo turpis & obſcœnus. Ab eod.

Αἰσχρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, turpiloquus, turpia loquens, obſcœnus. Ex αἰσχρὸς, turpis, & λόγος, ſermo.

Αἰσχροποιέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἰσχρὸς, turpis, & ποιέω, facio.

Αἰσχροποιία, ας, ἡ, fœda actio, turpe & flagitioſum facinus. Ab αἰσχροποιός.

Αἰσχροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, turpia perpetrans; (2) fœdus; (3) fellator; Ph. obſcœnus. Ab αἰσχρὸς, & ποιέω, facio.

Αἰσχροπραγέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἰσχρὸς, & πράττω, ago.

Αἰσχροπραγία, ας, ἡ, turpis actio. Ab αἰσχροπραγέω.

Αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, turpiloquium, fœda & turpis oratio. Ab αἰσχρορρήμων.

Αἰσχρορρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, turpiloquus, fœda loquens. Ex αἰσχρὸς, turpis, & ῥῆμα, verbum.

Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, turpis, fœdus, deformis; (2) inhoneſtus, probroſus. Compar. αἰσχρότερος, & αἰσχίων. Superlat. αἰσχρότατος, & αἴσχιστος, turpiſſimus, fœdiſſimus. Αἰσχρὸν φαίνεσθαι, turpe viſu. Ab αἶσχος.

Αἰσχρότης, ητος, ἡ, turpitudo, fœditas, obſcœnitas, dedecus. Ab αἰσχρὸς, turpis.

Αἰσχρουργέω, ῶ, f. ήσω, fœde & turpiter ago. Ab αἰσχρουργός.

Αἰσχρουργία, ας, ἡ, fœdum facinus. Ab eod.

Αἰσχρουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, fœda patrans. Ex αἰσχρὸς, turpis, & ἔργον, opus.

Αἰσχρῶς, Adv. turpiter. Ab αἰσχρός.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor, verecundia; (2) ignominia, dedecus, dehoneſtamentum. Ab αἶσχος, pudor.

Αἰσχύνομαι, pudet me, pudefio, verecundor, Gl. V. ᾐσχύνθη, pudefactus, veritus eſt, a. 1. Αἰσχύνομαι γράφειν, γράφων, τοῖς αἰσχροῖς· τῇ αἰτίᾳ, ob culpam; ἐπί τινι, ἐν τοῖς ἔργοις· τὸν Θεὸν, revereor.

Αἰσχυνομένως, Adv. reverenter, Suic. Ab αἰσχυνόμενος, reverens.

Αἰσχυντέον, verecundandum eſt. Ab αἰσχύνω, verecundor.

Αἰσχυντηλία, ας, ἡ, verecundia. Ab αἰσχυντηλὸς, verecundus.

Αἰσχυντηλὸς, ὴ, ὸν, verecundus, pudens, pudicus. Ab αἰσχύνη, pudor.

Αἰσχυντηρὸς, ρὰ, ρὸν, verecundus. Ab αἰσχύνω.

Αἰσχυντία, ας, ἡ, pudor, verecundia. Ab αἰσχυντὸς, pudendus.

Αἰσχυντὸς, ὴ, ὸν, pudendus. Ab αἰσχύνη, pudor.

Αἰσχύνω, f. νῶ, pudefacio, pudere facio; (2) infamo, dedecore adficio; (3) ſtuprum offero, ſtupro. Hinc αἰσχύνομαι, pudefio, me pudet, revereor. Αἰσχύνειν πρόσωπον, γένος, εὐνήν. Αἰσχύνομαι τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφορὰς, Ariſtoph. Plut. 773. Αἰσχύνομαί τοι τῶν πρότερον ἁμαρτίαις, Id. Eq. 1351. Ab αἶσχος, pudor.

'ΑΙΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, peto, poſtulo, poſco.

Dicitur,

Dicitur, & αἰτοῦμαι, active. Ἀιτεῖν τοὺς ȣ̀ς τἀγαθὰ, τοῦτο παρὰ σοῦ, θυγατέρα πρὸς γάμον αὐτῷ λαβεῖν, σὺ τὴν γνώμην αἰτεῖσθαι δίκαια, ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν. Ἀιτήσομαι δὲ σ᾽ οὐ μακρὸν γέρας λαβεῖν, Soph. Aj. 836.

Αἴτημα, τος, τὸ, petitio, poſtulatio. Ab αἰτέω.

Αἴτημι, idem quod αἰτέω.

Αἴτης, ου, ὁ, mendicus. Ab αἰτέω.

Αἴτης, ου, ὁ, ſocius, qui amatur libidinoſe. Ab ἄω, flo.

Αἴτησις, εως, ἡ, petitio, poſtulatio. Ab αἰτέω, peto.

Αἰτητὴς, οῦ, ὁ, petitor, poſtulator. Ab eod.

Αἰτητικὸς, ὴ, ὸν, petax, ad petendum propenſus. Ab eod.

Αἰτητὸς, ὴ, ὸν, petendus, qui peti debet, vel poteſt. Ab αἰτέω, peto.

ΑΙΤΙ'Α, ας, ἡ, cauſſa, ratio, occaſio; (2) culpa, crimen, accuſatio, controverſia, lis.

Αἰτιάζω, f. άσω, accuſo, culpo. Ab αἰτία.

Αἰτίαμα, τος, τὸ, criminatio, accuſatio. Ab αἰτιάομαι.

Αἰτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, cauſſam attribuo, adſigno, imputo, acceptum fero, cauſſor. Gl. V. αἰτιῶμαι, criminor, accuſo, culpo, incuſo. Ἀιτιᾶσθαι τινα ὕβρεως, ἑαυτὸν συμβεβηκότων, αὐτὸν τῆς κακίας· τοὺς θεοὺς, acceptum referre; αὐτὸν εἰς ὑπερηφανίαν, de ſuperbia. Τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα; accuſamus, Ariſt. Ach. 519. Κοὐκ αἰτιῶμαι κεῖνον ὡς τοὺς ἐν τέλει, Soph. Phil. 384. Ab αἰτία, cauſſa.

Αἰτίασις, εως, ἡ, accuſatio, querela, litis principium. Gl. V. conqueſtio, incuſatio. Ab αἰτιάζω.

Αἰτιατέον, accuſandum eſt, cauſſam & auctorem eſſe dicendum eſt. Ab αἰτιῶμαι.

Αἰτιατικὸς, ὴ, ὸν, criminatorius, accuſatorius, accuſativus; αἰτιατικὴ, ſc. πτῶσις, Accuſativus, ſc. caſus. Ab eod.

Αἰτιατὸς, ὴ, ὸν, ex alio tamquam ex cauſſa procedens, cauſſatus; (2) qui pro cauſſa, ſ. ratione adfertur. Ab αἰτία, cauſſa.

Αἰτίζω, f. ίσω, peto, mendico. Ab αἰτέω.

Αἰτιολογέω, ῶ, f. ήσω, rationem, ſ. cauſſam reddo; αἰτιολογοῦμαι, idem. Ab αἰτιολόγος.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſſæ redditio. Ab eod.

Αἰτιολογικὸς, ὴ, ὸν, peritus reddendi rationem ejus, quod verſatur in quæſtione; (2) ſenſualis, rationalis, cauſſativus, juridicialis, Ph. Ab eod.

Αἰτιολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cauſſam, ſ. rationem reddit, qui ſequitur rationem & utitur probationibus. Ex αἰτία, cauſſa, & λόγος, ſermo, vel λέγω, dico.

Ἀίτιον, ου, τὸ, cauſſa, ratio; (2) culpa, accuſatio; (3) noxa. Ab αἰτία.

Ἀίτιος, ία, ον, qui in cauſſa eſt, culpandus, accuſandus; (2) auctor. Ab αἰτία, cauſſa.

Αἰτιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cauſſalis. Ab eod.

Ἀίφνης, *Adv.* repente, ſubito. Ab ἄφνω, repente.

Αἰφνίδιον, *Adv.* idem. Ab αἴφνης.

Αἰφνίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, repentinus, improviſus, ex improviſo adveniens. Ab eod.

Αἰφνιδίως, *Adv.* repente, ſtatim, ex improviſo. Ab αἰφνίδιος.

Αἰχμάζω, f. άσω, vibro, jaculor. Ἦ ϗ πρὸς Ἀτρείδαισιν ᾔχμασας χέρα; Soph. Aj. 97. Ab αἰχμή.

Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, captivitas. Ex αἰχμὴ, bellum, & ἅλωσις, captura.

Αἰχμαλωτεύω, f. εύσω, captivum duco. Αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια, 2 Tim. 3, 6. Ab αἰχμάλωτος.

Αἰχμαλωτίζω, f. ίσω, captivum abduco, in ſervitutem abduco. Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον —— αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, Rom. 7, 23. Αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη, Luc. 21, 24. Ab eod.

Αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva. Ab eod.

Αἰχμαλωτιστὴς, οῦ, ὁ, captivator, Gl. V. qui captivos ducit. Ab αἰχμαλωτίζω.

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello captus, manu captus, captivus. Ex αἰχμὴ, bellum, & ἁλωτὸς, captus.

Αἰχμάσσω, idem quod αἰχμάζω.

ΑΙΧΜΗ', ῆς, ἡ, cuſpis, mucro; (2) haſta, lancea, haſtile, ſpiculum, telum; (3) bellum, arma.

Αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, bellator, bellicoſus. Ab αἰχμή.

Ἀίχμητις, ιδος, ἡ, bellatrix, perita haſtæ, Etym. Ab αἰχμητής.

Αἰχμίον, ου, τὸ, haſtile, telum, haſta, Heſ. Dim. Ab αἰχμή.

Αἰχμόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello captus & vinctus. Ex αἰχμὴ, & δέω, vincio.

Αἰχμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſtam gerens, haſtatus; (2) ſatelles. Ex αἰχμὴ, haſta, & φέρω, fero.

ΑΙ'ΨΑ, *Adv.* ſtatim, continuo, cito, celeriter.

Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter viam conficiens. Ex αἶψα, & κέλευθος, via.

Αἰψηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, velox. Ab αἶψα.

ΑΙ'Ω, audio; (2) efflo. Ὡς ἴδῃς οἵαν οἵαν ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς, Eur. Hec. 178.

ΑΙΩ'Ν, ῶνος, ὁ, ævum, æternitas; ſeculum, Gl. V. (2) vita, tempus vitæ hominis; (3) mundus corruptus; (4) ſpinæ medulla.

Αἰωνίζω, f. ίσω, æternum reddo; (2) perenno, duro perpetuo. Ab αἰών.

Αἰώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & αἰώνιος, ία, ιον, æternus, ſempiternus, perennis. Ab eod.

Αἰωνίως, *Adv.* æterne, æternum. Ab αἰώνιος.

Αἰώρα, ας, ἡ, exaltatio; (2) geſtatio, ſ. penſilis exercitamenti genus; (3) vas penſile; (4) ſuſpendium; (5) funis, quo quis ad ſuſpendium utitur.

ΑΙΩΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, in ſublime attollo, ſurſum tollo, elevo, eveho; (2) ſuſpendo; & ad hæc αἰωροῦμαι, pendeo, ſpe ſuſpenſus ſum; (2) rebus novis immineo. Ἀιωρῶν τι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, αἰωρεῖσθαι τῇ ψυχῇ, ἐλπίσι· αἰωρηθεὶς ὑπὲρ μεγάλων, magna aggreſſus. Ab αἰωρέω.

Αἰώρημα, τος, τὸ, elatio, elevatio, exaltatio, ſubvectio; (2) ſuſpenſio; (3) geſtatio. Ab αἰωρέω.

Αἰώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Αἰωρίζω, f. ίσω, geſto, Gl. V. αἰωρίζεται, geſtatur. Ab αἰώρα.

Ἀκαδήμεια, ſive Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, locus quidam publicus Athenis. Ab Ἀκάδημος, *Academus*.

Ἀκαδημαϊκὸς, ὴ, ὸν, Academicus, pertinens ad Academiam; (2) Philoſophus Academicus.

Ἀκάζω, f. άσω, acuo. Ab ἀκὴ, acies.

Ἀκαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non uſtus, uſtionem non expertus. Ex α priv. & καίω, uro.

Ἀκαθαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, qui everti ſeu dirui non poteſt. Ex α priv. & καθαιρέω, everto.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immunditіes, impuritas, ſpurcitia, illuvies. Ex α priv. & καθαίρω, purgo.

Ἀκαθάρτης, ητος, ἡ, immunditia, R. Ex iiſd.

Ἀκάθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, impurus, immundus, ſpurcus, obſcœnus, pollutus, ſceleſtus. Ab eod.

Ἀκαθαρτοφαγία, ας, ἡ, impurorum comeſtura, Suic. Ex ἀκάθαρτος, & φαγεῖν, comedere.

Ἀκάθεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non poteſt retineri. Ex α priv. & κατέχω, contineo.

Ἀκαθέκτως, *Adv.* incontinenter. Ab ἀκάθεκτος.

Ἄκαινα, ης, ἡ, ſpina; (2) ſtimulus; (3) virga decempedalis. Ab ἀκὴ, acies.

Ἀκαιρέομαι, οῦμαι, opportunitate temporis deſtituor. Ἐφ᾽ ᾧ ϗ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δὲ, Phil. 4, 10. Ab ἄκαιρος.

Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, non opportunum tempus; (2) moleſtia obturbatrix; (3) immodicitas. Ab eod.

Ἀκαιροβόας, ου, ὁ, intempeſtive clamans; (2) loquax, blatero. Ex ἄκαιρος, & βοὴς, clamoſus, vociferator.

Ἀκαιρολογία, ας, ἡ, intempeſtiva ſermocinatio. Ex ἄκαιρος, & λόγος, ſermo.

Ἄκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus, non opportunus; (2) importunus, tempus opportunum non obſervans; (3) qui non habet vacuum tempus; (4) immodicus. Ex α priv. & καιρὸς, tempus opportunum.

Ἀκαίρως, *Adv.* intempeſtive, non opportune; (2) immodice. Ab ἄκαιρος.

ΑΚΑΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, ſemen fruticis Ægyptiaci.

Ἀκακέμφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, mala fama liberatus, qui male audire deſiit. Ex α priv. & κακέμφατος, male audiens.

Ἀκάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, non nocens; (2) nullo malo dignus. Ab ἄκακος.

Ἀκακήτης, ου, ὁ, nihil mali faciens; (2) nullo malo dignus; (3) pacificus. Ab eod.

Ἀκακία, ας, ἡ, innocentia, ſimplicitas, mens ab omni malo abhorrens. Ab eod.

Ἄκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime malus, ab omni malo remotus, ab omni malitia alienus; (2) innocens, ſimplex; (3) apertus. Ex α priv. & κακὸς, malus.

Ἀκακούργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a malo intactus, nullo maleficio depravatus. Ex α priv. & κακουργέω, maleficus ſum.

Ἀκάκουργος, ου, ὁ ϗ ἡ, innocens, maleficii vacuus, Suic. Ex α priv. & κακοῦργος, maleficus.

Ἀκάκως, *Adv.* pure, ſimpliciter, ſine fraude. Ab ἄκακος.

ΑΚΑΛΑΝΘΙ'Σ, ίδος, ἡ, carduelis, avis; (2) canis.

Ἀκαλαρρείτης, ου, ὁ, placide & quiete fluens. Ab ἀκαλὸς, quietus, & ῥέω, fluo.

ΑΚΑΛΗ'ΦΗ, ης, ἡ, urtica; (2) ſpina; (3) concha quædam marina exigua.

Ἀκαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, invenuſtus, deformis, inelegans. Ex α priv. & κάλλος, pulchritudo.

Ἀκαλλιέρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis; (2) non litatus. Ex α priv. & καλλιερέω, ſecunda ſacra facio.

Ἀκαλλώπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non comptus, non ornatus; (2) curam pulchritudinis negligens. (3) qui non gloriatur. Ex α priv. & καλλωπιστὴς, culturæ nimium ſtudioſus.

ΑΚΑΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, quietus.

Ἀκάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non tectus, inopertus, apertus. Ex α priv. & καλυπτὸς, tectus.

Ἀκαλῶς, *Adv.* quiete, leniter, ſine ſtrepitu. Ab ἀκαλὸς, quietus.

Ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, infatigabilis pugnator. Ex ἀκάμας, indefeſſus, & μάχομαι, pugno.

Ἀκα-

Ἀκαμαντόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui pedes habet indefeſſos. Ex ἀκάμας, *indefeſſus*, & πȣ̃ς, *pes*.

Ἀκάμας, αντος, ὁ ϗ ἡ, indefeſſus, infatigabilis. Ex α priv. & κάμνω, *fatigor*.

Ἀκάματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, labore carens, laborem non ſentiens, infatigabilis, indefeſſus; (2) qui non laboravit. Hinc *Adv.* ἀκάματα, indefeſſe, ſine intermiſſione, ſine laſſitudine. Ex iiſd.

Ἀκαματοχάρμης, ȣ, ὁ, indefatigabilis bello. Ex ἀκάματος, & χάρμη, *bellum*.

Ἀκαμάτως, *Adv.* indefatigabiliter, indefeſſe. Ab ἀκάματος.

Ἀκάμμυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non connivens. Ex α priv. & καμμύω, *conniveo*.

Ἀκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inflexibilis, rigidus. Ex α priv. & κάμπτω, *flecto*.

Ἀκαμπίας, ȣ, ὁ, qui recta currit. Ex iiſd.

Ἀκάμπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectus & longus, non reflexus. Ex iiſd.

Ἄκαμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inflexus, curvari neſcius. Ex iiſd.

Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas; (2) conſtantia. Ex iiſd.

ἌΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, ſpina, vepres, ſentis; (2) difficultas, moleſtia, ſalebræ.

Ἀκανθεὼν, ῶνος, ὁ, ſpinetum, ſenticetum, dumetum. Ab ἄκανθα.

Ἀκανθήεις, ήεσσα, ῆεν, ſpinoſus, ſpinis abundans. Ab eod.

Ἀκανθίας, ȣ, ὁ, cicadæ ſpecies, vel potius epitheton tantum cicadæ, eo, quod inter ſpinas cantet; (2) ſpinax, piſcis. Ab eod.

Ἀκανθίζω, f. ίσω, ſpinoſum reddo; (2) ſpinoſus ſum, ſpinis horreo. Ab eod.

Ἀκανθικὸς, ὴ, ὸν, ſpinoſus. Ab eod.

Ἀκάνθινος, ίνη, ινον, ſpineus, ex ſpinis factus & contextus. Ab eod.

Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab eod.

Ἀκανθοβάτης, ȣ, ὁ, per ſpinas, ſeu ſentes gradiens, ſpinigradus. Ex ἄκανθα, *ſpina*, & inuſ. βατέω, *gradior*, *vado*.

Ἀκανθοβάτις, ιδος, ἡ, quæ per ſpinas incedit. Ab ἀκανθοβάτης.

Ἀκανθοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpinas jaciens, vel emittens. Ex ἄκανθα, & βολέω, *jacio*.

Ἀκανθολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpinas colligens, ſpinarum collector, vel collectrix. Ex ἄκανθα, & λέγω, *lego*, i. e. *collige*.

Ἀκανθόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dorſum ſpinis horrens habens; (2) echinus. Ex ἄκανθα, & νῶτον, *dorſum*.

Ἀκανθοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, a ſpina, vel ſtimulo ictus. Ex ἄκανθα, & πλήττω, *percutio*.

Ἄκανθος, ȣ, ἡ, acanthus, frutex; (2) ὁ, echinus, erinaceus. Ab ἄκανθα, *ſpina*.

Ἄκανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carduo fullonio non carminatus. Ab eod.

Ἀκανθοστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpinis cinctus. Ex ἄκανθα, & στέφω, *cingo*.

Ἀκανθοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpinis veſcens. Ex ἄκανθα, & φάγος, *edax*.

Ἀκανθοφέρω, f. φορήσω, ſpinas fero. Ex ἄκανθα, & φέρω, *fero*.

Ἀκανθοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpiniger, ſpinas ferens. Ab ἀκανθοφέρω.

Ἀκανθοφυέω, ῶ, f. ήσω, ſpinas produco. Ex ἄκανθα, & φύω, *gigno*, *profero*.

Ἀκανθόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpinoſa folia habens. Ex ἄκανθα, & φύλλον, *folium*.

Ἀκανθόχοιρος, ȣ, ὁ, porcus ſpinis horrens, i. e. echinus terreſtris. Ex ἄκανθα, & χοῖρος, *porcus*.

Ἀκανθυλλὶς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab ἄκανθα.

Ἀκανθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpinoſus, ſentoſus, ſentus, Gl. V. Ab ἄκανθα.

Ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, vepretum. Ab eod.

Ἀκανίζω, f. ίσω, acanum imitor, acani ſpeciem gero. Ab ἄκανος.

Ἀκανικὸς, ὴ, ὸν, acanicus, qui acani eſt. Ab eod.

Ἀκάνιον, ȣ, τὸ, ſpinula. Dim. Ab eod.

Ἀκανόνιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non canonicus, in canonem non relatus. Ex α priv. & κανὼν, *canon*.

Ἀκανονίστως, *Adv.* non canonice, contra canonem & regulam, Suic. Ab ἀκανόνιστος.

Ἄκανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acanus, ſpinæ genus.

Ἀκαπήλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non cauponatur; (2) integer, ſimplex, ſincerus, non adulteratus. Ex α priv. & καπηλεύω, *cauponor*.

Ἀκάπηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caupone carens. Ex α priv. & κάπηλος, *caupo*.

Ἄκαπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine fumo. Ex α priv. & καπνὸς, *fumus*.

Ἀκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vecors, ſine corde, excors. Ex α priv. & καρδία, *cor*.

Ἀκαρεὶ, *Adv.* puncto temporis, momento. Ab ἀκαρὴς, *exiguus*.

Ἀκαρέως, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀκαρῆ, *Adv.* breviſſimo tempore, puncto temporis. Ab eod.

Ἀκαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, brevis, individuus; (2) exiguus; (3) minimum interjectum habens ſpatium. Gl. V. momentarius; ἀκαρὲς, momentum, Gl. V. Ex α priv. & κεῖραι, *ſecare*.

Ἄκαρι, animal minutiſſimum, quale innaſcitur ceræ, caſeis, & cuti hominum. Ex iiſd.

Ἀκαριαῖος, αία, αῖον, minimus, pauxillus; (2) brevis, momentaneus. Ab ἀκαρής.

Ἀκαρίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

ἌΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, genus plantæ.

Ἀκαρὸς, cerebrum; (2) caput, Etym. Ex α priv. & κάρη, *caput*.

Ἀκαρπέω, ῶ, f. ήσω, ſine fructu ſum, ſterilis ſum, fructum non gigno. Ab ἄκαρπος.

Ἀκαρπία, ας, ἡ, infructuoſitas, ſterilitas. Ab eod.

Ἄκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infructuoſus, fructus expers, ſterilis; (2) inutilis. Ex α priv. & καρπὸς, *fructus*.

Ἀκάρπωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infructuoſus. Ex α priv. & καρπῶμαι, *fruiſcor*.

Ἀκαρτέρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis. Ex α priv. & καρτερέω, *tolero*.

Ἄκαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intonſus. Ex α priv. & καρτὸς, *tonſus*.

Ἀκαρφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui arefactus non eſt nec ſucco plane privatus. Ex α priv. & κάρφω, *ſicco*.

Ἀκαρῶς, *Adv.* puncto temporis. Ab ἀκαρής.

Ἀκάσκα, vel ἀκασκᾶ, quiete, placide, molliter, lente, pedetentim, Etym. Euſt. Ab ἀκὴν, *tacite*.

Ἀκαστόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens, acuta mente præditus, Heſ. Ex ἀκάζω, *acuo*, & φρὴν, *mens*.

Ἀκαταβίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non coactus, Suic. Ex α priv. κατὰ, & βιάζω, *cogo*.

Ἀκατάβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui dejici non poteſt; (2) invinctus, invincibilis. Ex α priv. & καταβάλλω, *dejicio*.

Ἀκατάγνωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui damnari, aut reprehendi nequit, in quem reprehenſio non cadit. Ex α priv. & καταγινώσκω, *damno*.

Ἀκαταγώνιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis. Ex α priv. & καταγωνίζω, *certamine vinco*.

Ἀκαταδίκαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indemnatus, Gl. V. Ex α priv. & καταδικάζω, *condemno*.

Ἀκαταθύμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui animo non eſt ingratus. Ex α priv. & καταθύμιος, *animo gratus*.

Ἀκαταιτίατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non accuſabilis, culpa vacans, inculpatus. Ex α priv. & καταιτιάομαι, *accuſo*.

Ἀκατακάλυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non velatus, non opertus, non tectus. Ex α priv. & κατακαλύπτω, *velo*.

Ἀκατακόσμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexornatus, indiſpoſitus. Ex α priv. & κατακοσμέω, *orno*.

Ἀκατάκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non damnatus. Ph. indemnatus; (2) cui indicta cauſſa pœna infligitur. Ex α priv. & κατακρίνω, *damno*.

Ἀκατακρίτως, *Adv.* ſine judicio, indicta cauſſa. Ab ἀκατάκριτος.

Ἀκατάληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ceſſans, non deſinens. Ex α priv. & καταλήγω, *deſino*.

Ἀκαταλήκτως, *Adv.* indeſinenter. Ab ἀκατάληκτος.

Ἀκατάληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incomprehenſibilis. Ex α priv. & καταληπτὸς, *comprehenſibilis*.

Ἀκαταληψία, ας, ἡ, incomprehenſibilitas. Ex α priv. & καταλαμβάνω, *comprehendo*.

Ἀκατάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, implacabilis. Ex α priv. & καταλλάσσω, *placo*.

Ἀκαταλλάκτως, *Adv.* implacabiliter. Ab ἀκατάλλακτος.

Ἀκατάλληλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incongruus, diſſentaneus. Gl. V. præpoſterus, mutabilis. Ex α priv. & κατάλληλος, *congruus*.

Ἀκαταλλήλως, *Adv.* incongruenter, inconcinne. Ab ἀκατάλληλος.

Ἀκατάλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indiſſolubilis. Ex α priv. & καταλύω, *diſſolvo*.

Ἀκαταμάχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, qui nullis laboribus frangi poteſt; ineluctabilis, Ph. Ex α priv. & καταμάχομαι, *expugno*.

Ἀκαταμέτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immenſurabilis. Ex α priv. & καταμετρέω, *dimetior*.

Ἀκατανόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui animadverti, intelligi, aut percipi nequit; Gl. V. inconſideratus. Ex α priv. & κατανοέω, *intelligo*.

Ἀκαταπάλαιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ineluctabilis, inſuperabilis, lucta non ſuperandus. Gl. V. inextricabilis. Ex α priv. & καταπαλαίομαι, *lucta vinco*.

Ἀκατάπαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, irrequietus, ceſſare neſcius, finem non habens; (2) qui ſedari, ſeu cohiberi nequit. Ex α priv. & καταπαύω, *ſedo*.

Ἀκαταπαύστως, *Adv.* irrequiete, ſine quiete; (2) ſine fine. Ab ἀκατάπαυστος.

Ἀκατάπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non attonitus, imperterritus. Ex α priv. & καταπλήττω, *percello*.

Ἀκαταπλήκτως, *Adv.* intrepide. Ab ἀκατάπληκτος.

Ἀκαταπόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infatigabilis. Ex α priv. & καταπονῶ, *fatigo*.

Ἀκατάποτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui deglutiri nequit. Ex α priv. & καταπίνω, *abſorbeo*, *deglutio*.

Ἀκαταπράϋντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſedari & deliniri nequit, implacabilis, implacatus. Ex α priv. & καταπραΰνω, *delinio*, *placo*.

Ἀκατάρδευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non rigatus, ſiccus. Ex α priv. & ἀρδεύω, *rigo*.

Ἀκατάσειστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui decuti, ſeu deturbati turbari non poteſt, firmus, inconcuſſus. Ex α priv. & κατασείομαι, *decutio.*

'Ακατασήμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt obſignatus. Ex α priv. & κατασημαίνω, *obſervo, obſigno.*

'Ακατάσκεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus. Ex α priv. & κατασκέπτομαι, *conſidero.*

'Ακατασκέπτως, *Adv.* inconſiderate. Ab ἀκατάσκεπτος.

'Ακατασκεύαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non elaboratus; (2) informis, rudis; inconditus, incompoſitus, Gl. V. Ex α priv. & κατασκευαϛὸς, *exſtructus, conditus.*

'Ακατασκευάϛως, *Adv.* incondite, incompoſite. A præc.

'Ακατάσκευος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolutus, incompoſitus; (2) non probatus argumentis; carens elocutionis arte. Ex α priv. & κατασκευὴ, *exſtructio, artificium orationis.*

'Ακατασκεύως, *Adv.* ſine ulla arte. Ab ἀκατάσκευος.

'Ακατάσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non opacus, non umbroſus; (2) apertus. Ex α priv. & κατάσκιος, *umbroſus.*

'Ακατάσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus, qui nihil explorat. Ex α priv. & κατασκοπέω, *conſidero, ſpeculor.*

'Ακατάσκωπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, calumniæ non obnoxius, Suic. Ex α priv. & κατασκώπτω, *cavillor, calumnior.*

'Ακαταϛασία, ας, ἡ, inconſtantia, tumultuatio, ſeditio. Ex α priv. & καθίϛημι, *conſiſto.*

'Ακατάϛατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconſtans. Ex iiſd.

'Ακαταϛάτως, *Adv.* incompoſite, confuſe. Ab ἀκατάϛατος.

'Ακατάσχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui coërceri nequit. Ex α priv. & κατέχω, *contineo,* ſeu κατάσχετος, *qui continetur.*

'Ακατασχέτως, *Adv.* incontinenter. Ab ἀκατάσχετος.

'Ακατάτριπτος, ȣ, ὁ ἡ, qui abſumi non poteſt, Suic. Ex α priv. & κατατρίβω, *contero, conſumo.*

'Ακατάφρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt cataphractus. Ex α priv. & κατάφρακτος.

'Ακαταφρόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non contemptibilis, non contemnendus. Ex α priv. & καταφρονέω, *contemno.*

'Ακατάψεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non vituperatur, vel reprehenditur, Suic. Ex α priv. κτ', & ψεκτὸς, *reprehenſibilis.*

'Ακαταψέκτως, *Adv.* citra reprehenſionem, Suic. Ab ἀκατάψεκτος.

'Ακατάψευϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, haud ementitus, non fictus. Ex α priv. κτ', & ψεύδω, *mentior.*

'Ακατέργαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incompoſitus, rudis, impolitus. Gl. V. infectus. Ex α priv. & κατεργάζομαι, *conficio, compono.*

'Ακατεύναϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, vigilans. Ex α priv. & κατευνάζω, *ſedo, quieſco.*

'Ακατηγόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, accuſationi non obnoxius, irreprehenſiblis. Ex α priv. & κατηγορέω, *accuſo.*

'Ακατηγορήτως, *Adv.* irreprehenſibiliter, citra reprehenſionem, vel accuſationem, Suic. Ab ἀκατηγόρητος.

'Ακατήχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui prima religionis Chriſtianæ fundamenta nondum percepit. Ex α priv. & κατηχέω, *doceo prima fundamenta Chriſtianiſmi.*

'Ακάτιον, ȣ, τὸ, parvi navigii genus, genus naviculæ piſcatoriæ; Gl. V. cymba, Dim. Ab ἄκατος.

'Ακατονόμαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innominatus, qui nomen non habet; (2) qui nominari nequit. Ex α priv. κτ', & ὀνομάζω, *nomino.*

ἌΚΑΤΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, genus navigii actuarii; (2) genus poculi.

Ἄκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſine caule eſt, caulis expers. Ex α priv. & καυλὸς, *caulis.*

Ἄκαυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non uſtus, inuſtus; (2) qui aduri nequit. Ex α priv. & καυϛὸς, *uſtus.*

'Ακαυχησία, ας, ἡ, jactantiæ vitatio, non jactantia, Suic. Ex α priv. & καυχέω, *jacto.*

'Ακαχέω, ῶ, f. ήσω, & ἀκάχημι, triſtitia adficio. Hinc ἀκαχήμενος, triſtis. Κραδίην ἀκαχήμενος, Heſiod. Θεογ. 99. Ex υ pleon. & ἄχος, *triſtitia.*

'Ακαχίζω, f. ίσω, idem & ab eod. Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ, Il. 6, 486.

'Ακαχμέω, ῶ, f. ήσω, acuo. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ, Hom. Od. 1, 99. Ab ἀχμὴ, *acies.*

'Ακάχω, dolore, mæſtitia, triſtitia adficio. Ῥίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρὺν, Heſiod. Θεογ. 868. Ex α pleon. & ἄχος, *mœror.*

'Ακέανος, ȣ, leguminis genus rotundum ac durum ita, ut ægre frangi queat. Ex α priv. & κέω, *findo.*

'Ακέαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frangi, findi, aut diſſolvi nequit. Ex α priv. & κεάζω, *findo.*

'Ακειροκόμης, ȣ, ὁ, non raſus, non tonſus. Ex α priv. κείρω, *tondeo,* & κόμη, *coma.*

'Ακειρόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ακελδαμὰ, ager ſanguinis. Vox Syriaca, indecl.

'Ακέλευθος, ȣ, invius. Ex α priv. & κέλευθος, *via.*

'Ακέλευϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injuſſus. Ex α priv. & κελεύω, *jubeo.*

'Ακέλυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullo putamine tectus. Ex α priv. & κέλυφος, *cortex, putamen.*

'Ακενοδοξία, ας, ἡ, appetentia gloriæ oſtentatione carens. Ex α priv. & κενοδοξία, *vanæ gloriæ appetitio.*

'Ακενόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vanæ gloriæ non appetens, carens oſtentatione. Ex α priv. & κενόδοξος, *gloriæ inanis cupidus.*

'Ακενόσπȣδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vanæ gloriæ non ſtudens. Ex α priv. κενὸς, *vanus,* & δόξα, *gloria.*

'Ακέντητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtimulo, ſeu aculeo non ictus. Ex α priv. & κεντέω, *ſtimulo.*

Ἄκεντρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtimulo, aculeo, calcaribus carens. Ex α priv. & κέντρον, *ſtimulus.*

'Ακένωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non evacuatus. Ex α priv. & κενόω, *vacuo.*

'ΑΚΕ'ΟΜΑΙ, ȣ̃μαι, f. έσομαι, & ήσομαι, ſano, medeor, medicor; (2) medeor, metaph. expio, ſarcio, reſarcio. 'Ακεῖσθαι ἕλκος, δίψαν, τὰ διερρωγότα ὑποδήματα, θυσίαις ἀδικήματα. 'Απορίας τῶν φίλων τὰς δι' ἄγνοιαν ἐπειρᾶτο γνώμῃ ἀκεῖσθαι, Xen.

'Ακέραιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immiſtus, ſincerus, purus, integer, illibatus; (2) innocens, placidus. Ex α priv. & κεράω, *miſceo.*

'Ακεραιότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, integritas. Ab ἀκέραιος.

'Ακεραίως, *Adv.* ſincere, Ph. Ab ἀκέραιος.

'Ακέρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cornibus vacans. Ex α priv. & κέρας, *cornu.*

'Ακεραύνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non tactus, non ictus fulmine. Ex α priv. & κεραυνόω, *fulmine percutio.*

'Ακέρδεια, ας, ἡ, detrimentum, damnum. Ab ἀκερδής.

'Ακερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non lucroſus; (2) damnoſus. Ex α priv. & κέρδος, *lucrum.*

Ἄκερκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cauda carens. Ex α priv. & κέρκος, *cauda.*

'Ακερμία, ας, ἡ, rei pecuniariæ inopia, quando quis ne numulum quidem habet. Ex α priv. & κέρμα, *numulus.*

Ἄκερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cornua non habens, cornuum expers. Ex α priv. & κέρας, *cornu.*

'Ακερσεκόμης, ȣ, ὁ, intonſus. Ex α priv. κείρω, *tondeo,* & κόμη, *coma.*

'Ακερσέκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, qui cornua non habet, cornibus carens. Ex α priv. & κέρας, *cornu.*

'Ακεσίμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mortales ſanans. Ex ἀκέομαι, *ſano,* & βροτὸς, *mortalis.*

'Ακέσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medicabilis, ſanabilis; (2) valens ad ſanandum. Ab ἀκέομαι, *ſano.*

'Ακέσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Epith. Apollinis, a facultate ſanandi.

'Ακεσίπονος, ȣ, ὁ, dolorem mitigans, qui vim medendi habet. Ex ἀκέομαι, & πόνος, *dolor.*

Ἄκεσις, εως, ἡ, ſanatio, medicatio. Ab ἀκέομαι.

Ἄκεσμα, τος, τὸ, idem; (2) ſanitatis recuperatio. Ab eod.

'Ακέσμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanabilis, medicabilis. Ab eod.

'Ακεσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ἄκεσμα.

'Ακεϛήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanans. Ab ἀκέομαι, *ſano.*

'Ακεϛὴς, ȣ̃, al. ἀκέϛης, ȣ, ὁ, ſanator, medicus; (2) ſartor. Ab eod.

'Ακεϛικὸς, ὴ, ὸν, ad ſarciendum aptus, ſarciendi peritus. Ab ἀκεϛής.

'Ακεϛορία, ας, ἡ, Ion. ἀκεϛορίη, medicina, ars medicinæ. Ab ἀκέϛωρ.

'Ακεϛορικὸς, ὴ, ὸν, medicinalis. Ab ἀκέϛωρ.

'Ακεϛὸς, ὴ, ὸν, ſanabilis, medicabilis, ſanatu facilis. Ab ἀκέομαι, *ſano.*

'Ακέϛρα, ας, ἡ, acus. Ab eod.

'Ακέϛρια, ας, ἡ, medicatrix; (2) ſartrix, Gl. V. ſarcinatrix. Ab eod.

'Ακεϛρὶς, ίδος, ἡ, medicatrix. Ab ἀκέϛωρ.

'Ακέϛωρ, ορος, ὁ, medicus. Ab ἀκέομαι, *ſano*

'Ακεσφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, remedium adferens, ſalutaris. Ex ἄκεσις, & φέρω, *fero.*

'Ακεσώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dolores ſanans, doloribus medens. Ex ἄκεσις, & ὀδύνη, *dolor.*

'Ακέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caput non habens. Ph. truncus; (2) qui caret principio; (3) qui ſine autore certo eſt; (4) imperfectus; (5) honoris & dignitatis expers; (6) nomen herbæ certæ. Ex α priv. & κεφαλὴ, *caput.*

'Ακεφάλως, *Adv.* ſine capite; (2) ſine exordio. Ab ἀκέφαλος.

'Ακέων, ȣσα, tacitus, ne hiſcens quidem. Ex α priv. & χαίνω, *hiſco.*

'Ακέων, *Adv.* tacite. Ex iiſd.

'ΑΚΗ', ῆς, ἡ, acies ferri; (2) cuſpis; (3) quies; (4) urbs Phœniciæ.

'Ακήδεια, ας, ἡ, incuria, neglectus. Ab ἀκηδής.

'Ακηδεμόνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem nemo curat, neglectus. Ex α priv. & κηδεμονεύω, *curo.*

'Ακήδεϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non curatus, neglectus, cujus nulla cura habetur; (2) infuneratus, inſepultus, inhumatus. Ex α priv. & κηδέω, *curo.*

'Ακηδέϛως, *Adv.* ſine ulla cura, temere; (2) ſine miſericordia, inhumaniter. Ab ἀκήδεϛος.

'Ακήδευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inhumatus. Ex α priv. & κηδεύω, *funero.*

Ἀκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo. Τῶν δ' ἄλλων οὔτις ἦυ ἀκήδησ', ubi ἦυ pro ἕο vel οὗ ponitur, h. e. αὐτοῦ, Hom. Il. 14, 427. Ab ἀκηδής.

Ἀκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nullam curam gerens, negligens; (2) neglectus, qui curæ non eſt; (3) inhumatus, inſepultus; (4) triſtitia vacuus; (5) ſecurus. Ex α priv. vel intenſ. & κῆδος, *cura*.

Ἀκηδία, ας, ἡ, vacuitas mæroris; (2) mæroris abundantia; (3) contumelia; (4) incuria; (5) dolor; (6) triſtitia. Ab ἀκηδής.

Ἀκηδιάω, ῶ, f. άσω, negligenter ago; (2) animo concido, (3) mærore gravi adficior. Μὴ ἀκηδιάσωμεν πρὸς τὰ παρόντα, Baſil. Ab eod.

Ἀκηδῶς, *Adv.* ſine ſepultura. Ab ἀκηδής.

Ἀκήλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui decipi nequit; (2) immutabilis; (3) qui deliniri nequit. Ex α priv. & κηλέω, *mulceo*.

Ἀκηλίδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immaculatus, maculæ expers; (2) incorruptus. Ex α priv. & κηλιδόω, *maculo*.

Ἄκημα, τος, τὸ, ſanatio, medela; (2) medicamentum. Ab ἀκέομαι, *ſano*.

Ἀκὴν, *Adv.* tacite, quiete. Ex α priv. & χαίνω, *hiſco*.

Ἀκηράσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, purus, incorruptus; (2) illæſus; (3) immortalis. Ex α priv. & κεράω, *miſceo*.

Ἀκήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀκήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, exanimis, cor non habens; (2) immortalis, fato letifero non obnoxius. Ex α priv. & κῆρ, *cor*, vel κὴρ, *fatum*.

Ἀκηρυκτεὶ, *Adv.* ſine caduceo, citra caduceatorem, nullo fetiali miſſo. Ab ἀκήρυκτος.

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, per caduceatorem non denunciatus. Ex α priv. & κηρύσσω, *denuncio*.

Ἀκηρύκτως, *Adv.* idem quod ἀκηρυκτεί.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκήχημαι triſtor. Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, Hom. Il. 18, 29. Ex α pleon. & ἄχος, *mæror*.

Ἀκιβδήλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adulteratus, ſincerus, incorruptus. Ex α priv. & κιβδηλεύω, *adultero*.

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſcoria nulla admixta eſt; (2) purus, ſincerus. Ex α priv. & κίβδηλος, *cui ſcoria admixta eſt*.

Ἀκιβδήλως, *Adv.* ſine ſcoria; (2) ſincere, pure. Ph. ſedulo. Ab ἀκίβδηλος.

Ἀκιδνὸς, ἡ, ὸν, infirmus, qui ſe vix movere poteſt. Ex α priv. & κινέω, *moveo*.

Ἀκιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cuſpidatus, acuminatus in modum cuſpidis. Ab eod.

Ἀκιδωτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀκίζω, f. ίσω, acuo. Ab eod.

Ἄκικυς, υος, ὁ ϗ ἡ, impotens, imbecillis; (2) qui non eſt velox. Ex α priv. & κίκυς, *robur*, *vis*.

Ἀκίναγμα, τος, τὸ, concuſſio, comploſio, Etym. Ex α pleon. & τινάσσω, *quatio*, mutato ſc. τ in κ.

Ἀκίναιδος, ου, ὁ, pudicus, caſtus, qui cinædus non eſt, Suid. Ex α priv. & κινέω, *moveo*, & αἰδὼς, *membrum virile*.

ἈΚΙΝΑ΄ΚΗΣ, ου, ὁ, acinaces, gladius Perſicus.

Ἀκινδυνὶ, *Adv.* citra periculum, ſine periculo. Ab ἀκίνδυνος.

Ἀκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine periculo, liber, extra periculum conſtitutus. Ex α priv. & κίνδυνος, *periculum*.

Ἀκινδύνως, *Adv.* ſine periculo, ſecure. A præc.

Ἀκινησία, ας, ἡ, immobilitas, quies, privatio motionis. Ex α priv. & κίνησις, *motio*.

Ἀκινητέω, ῶ, f, ήσω, immobilis ſum. Ab ἀκινητὸς, *immobilis*.

Ἀκινητίζω, f. ίσω, immotus ſto, caveo ne movear, quieſcere cupio. Ab eod.

Ἀκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immobilis; (2) qui moveri, aut mutari nequit, immotus; (3) non movendus; (4) ſegnis. Ex α priv. & κινέω, *moveo*.

Ἀκινήτως, *Adv.* ſine motu, citra motionem. Ab ἀκίνητος.

ἌΚΙΝΟΣ, ου, ὁ, acinus; (2) herbæ genus.

Ἄκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vermibus non obnoxius, a vermibus non corroſus; (2) incorruptus. Ex α priv. & κὶς, *vermis*. Ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες, Heſiod. Ἔργ. 433.

Ἀκὶς, ίδος, ἡ, acies; ſpiculum, Gl. V. Dim. Ab ἀκὴ, *acies*.

Ἀκίχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem non poſſumus adſequi, qui comprehendi nequit; (2) inacceſſus; (3) quem mente & cogitatione comprehendere non poſſumus. Ex α priv. & κίχημι, *comprehendo*.

Ἀκίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, nullis fultus columnis. Ex α priv. & κίων, *columna*.

Ἀκκίζομαι, f. ίσομαι, ſimulate recuſo. Ab Ἀκκὼ, muliere, quæ ſimulate recuſabat, quod maxime habere avebat. Μικρὰ μὲν οὖν ἠκκίσαντο παραιτούμεναι, Plut.

Ἀκκισμὸς, οῦ, ὁ, ſimulata recuſatio. Ab ἀκκίζομαι.

Ἀκλαιὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illacrimabilis. Ex α priv. & κλαίω, *fleo*.

Ἀκλὰς, άδος, ἡ, cui ſarmenta non ſunt fracta. Ex α priv. & κλάω, *frango*.

Ἄκλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non fractus, infractus. Ex iiſd.

Ἀκλαυστὶ, *Adv.* ſine fletu. Ab ἄκλαυστος.

Ἄκλαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indeploratus, indefletus. Gl. V. indeflebilis. Ex α priv. & κλαίω, *fleo*.

Ἄκλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inglorius. Ex α priv. & κλέος, *gloria*.

Ἀκλεία, ας, ἡ, ignobilitas, infamia. Ab ἀκλεής.

Ἀκλειὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poet. pro ἀκλεής.

Ἄκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non clauſus. Ex α priv. & κλειστὸς, *clauſus*.

Ἀκλειῶς, Poet. *Adv.* ſine gloria. Ab ἀκλειής.

Ἄκλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non furans; (2) qui non aliud in corde occultum, aliud in lingua promptum habet. Ex α priv. & κλέπτω, *furor*.

Ἀκλεῶς, *Adv.* inglorie. Ab ἀκλεής.

Ἀκληρέω, ῶ, f. ήσω, ſum exſors, non ſum particeps, ſorte non accipio. Ex α priv. & κλῆρος, *ſors*.

Ἀκλήρημα, τος, τὸ, infortunium, calamitas. Ab ἀκληρέω.

Ἀκληρία, ας, ἡ, egeſtas, infelicitas. Ab ἄκληρος.

Ἄκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, exſors; (2) pauper, egenus. Ex α priv. & κλῆρος, *ſors*.

Ἀκληρωτεὶ, *Adv.* citra ſortem. Ab ἀκλήρωτος.

Ἀκληρωτὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀκλήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſorte non lectus, inſortitus. Ex α priv. & κληρόω, *ſorte lego*.

Ἀκλητὶ, *Adv.* ſine vocatione. Ab ἄκλητος.

Ἄκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non vocatus, invocatus; (2) nomine carens. Ex α priv. & κλητὸς, *vocatus*.

Ἀκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non vacillans; (2) firmus, rigidus, qui flecti nequit; Ph. durus. Ex α priv. & κλίνω, *flecto*, *reclino*, *inclino*.

Ἄκλιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non declinatur. Ex iiſd.

Ἀκλόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperturbatus, non agitatus, inconcuſſus. Ex α priv. & κλονέω, *moveo*.

Ἄκλονος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & κλόνος, *motus*.

Ἄκλοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, furum injuriæ non expoſitus, non deceptus; (2) non furtivus. Ex α priv. & κλοπὴ, *furtum*.

Ἀκλυδώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, fluctibus non agitatus, tranquillus. Ex α priv. & κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor*.

Ἀκλυδωνίστως, *Adv.* ſine fluctibus. Ab ἀκλυδώνιστος.

Ἄκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ablutus; (2) undis non agitatus. Ex α priv. & κλύζω, *abluo*.

Ἀκλώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ramulis carens. Ex α priv. & κλὼν, *ramulus*.

Ἄκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nendo ductus non eſt, qui nendo tortus, ſeu connexus non eſt. Ex α priv. & κλώθω, *neo*.

Ἀκμάζω, f. άσω, floreo ætate, ætate ſum firma; (2) ſum vegetus & validus per ætatem, polleo robore juvenili, facio ea, quæ juvenes decent; (3) polleo, vigeo, floreo re quacumque; Gl. V. vigeo, adoleſco, pubeſco, vireſco, vireo, ἀκμάζων, vegetus, vigens, Ph. ἀκμάζουσα, vivida, fortis, Ph. Ἀκμάζειν τὴν ἡλικίαν, νεότητι πολλῇ, πλούτῳ, χρήμασι, πεζῇ στρατιᾷ, πρὸς δύναμιν· ἀκμάζων σῖτος, maturum, μῆλα· πόλεμος, ἀκμάζουσα ἡμέρα, νὺξ, θέρος, medius. Ab ἀκμή.

Ἀκμαῖος, αία, αῖον, vigens, florens ætate, florens re quacumque, juvenis; adultus, vegetus, maturus, tempeſtivus; vigoroſus, Ph. (2) opportunus, qui in ipſo temporis articulo rem aliquam adgreditur. Ab eod.

Ἀκμαίως, *Adv.* florenter, vegete; (2) mature. Ab ἀκμαῖος.

Ἀκμαστὴς, οῦ, ὁ, ſtrenuus, validus, robuſtus. Ab ἀκμάζω.

ἈΚΜΗ΄, ῆς, ἡ, cuſpis, acies; (2) vigor, maturitas ſeu flos ætatis, firma ætas, juventus; (3) punctum, ſeu articulus temporis, quo aliquid agi debet; (4) varus.

Ἀκμὴν, *Adv.* adhuc, etiam nunc; (2) ſedulo, ſtrenue; (3) eo tempore, (4) aliquamdiu. Ab ἀκμὴ, vel etiam pro κατ' ἀκμήν.

Ἀκμηνὸς, ἡ, ὸν, adultus, florens, exuberans. Ab eod.

ἌΚΜΗΝΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, jejunus, qui non guſtavit.

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, non defatigatus, non defeſſus. Ex α priv. & κάμνω, *defatigo*.

Ἀκμητὶ, *Adv.* ſine laſſitudine. Ab ἀκμής.

Ἄκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ἄκμητος, ήτη, ητον, idem & ex iiſd. Gl. V. indefeſſus.

Ἀκμόθετον, ου, τὸ, incudis repoſitorium. Ex ἄκμων, *incus*, & τίθημι, *pono*.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus. Ex α priv. & κάμνω, *fatigor*.

Ἄκναμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inflexibilis. Ex α priv. & κάμπτω, *flecto*.

Ἄκναπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, fullonem non expertus, a fullone non purgatus. Ex α priv. & κνάπτω, *carmino*, *purgo ut fullo*.

Ἄκναφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; Gl. V. rudis, impolitus. Ex iiſd.

Ἄκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, tibiis, ſeu cruribus carens, qui non habet ſuras. Ex α priv. & κνήμη, *tibia*, *crus*.

Ἄκνηστις, ιδος, ἡ, ſpina dorſi. Ex α priv. & κνάω, *ſcalpo*, ſ. *ſcabo*, quia animalia eam ſcabere non poſſunt.

Ἄκνισος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſulſus, inſipidus; proprie pinguedinis, ſeu nidoris expers. Ex α priv. & κνίσση, [illegible]pinguedinis incenſæ fumus, nidor[illegible]

[illegible], velitor, ἡ, idem & ex iiſd. tamen laceſſo. [illegible]ῆς; (2) fama, rumor, [illegible] Ab ἀκȣ́ω, audio.

Ἄκοιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cavus non eſt, in quo eſt nihil cavum, cavitatis expers. Ex α priv. & κοῖλος, cavus.

Ἀκοίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, non dormiens, pervigil. Ex α priv. & κοιμάω, dormire facio.

Ἄκοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non communis, non pollutus. Ex α priv. & κοινὸς, communis.

Ἀκοινωνησία, ας, ἡ, nullum commercium; (2) excommunicatio. Ex α priv. & κοινωνέω, communico.

Ἀκοινώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incommunicabilis; (2) ſine ſocietate, inſociabilis; (3) parcus, tenax. Ex iiſd.

Ἀκοινωνήτως, *Adv.* inſociabiliter. A præc.

Ἀκοίτης, ȣ, ὁ, unum & idem cubile habens, maritus. Ex α congreg. vel notante ὁμȣ̃, & κοίτη, cubile.

Ἄκοιτις, ιδος, ἡ, uxor, marita. A præc.

Ἄκοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine cubili, cubili carens; (2) at τὸ ἄκοιτον, eſt mel ſedimento carens. Ex iiſd.

Ἀκολάκευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui adulationibus capi nequit. Ex α priv. & κολακεύω, adulor.

Ἀκόλακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus ab adulatione. Ex α priv. & κόλαξ, adulator.

Ἀκολασία, ας, ἡ, intemperantia, luxuria, incontinentia. Gl. V. protervia. Ex α priv. & κόλασις, caſtigatio, quæ luxuriantibus arboribus adhibetur.

Ἀκολαςαίνω, intemperanter ſ. petulanter ago; (2) proterve & libidinoſe vivo. Gl. V. nepotor, protervio. Ab ἀκόλαςος.

Ἀκολαςέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἀκολάςημα, τος, τὸ, factum petulans; (2) ſcelus; (3) ſcortatio. Ab ἀκολαςέω.

Ἀκόλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intemperans, protervus, laſcivus, libidinoſus, flagitioſus; (2) non punitus; (3) qui peccatis frena laxat; (4) audax; (5) injurioſus; (6) caſtigatione dignus. Ex α priv. & κολάζω, punio, coërceo.

Ἀκολάςως, *Adv.* intemperanter, petulanter. Gl. V. impune. Ab ἀκόλαςος.

Ἀκόλλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inglutinatus, Gl. V. qui conglutinari, uniri nequit. Ex α priv. & κολλῶ, glutino.

Ἄκολλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glutinis expers; (2) qui conglutinari nequit, qui coire nequit, incoibilis. Ex α priv. & κόλλα, gluten.

Ἄκολος, ȣ, ὁ, fruſtum panis, parva buccella; (2) cibus. Ex α priv. & κόλον, cibus.

Ἀκολȣθέω, ῶ, f. ήσω, ſequor, comitor; (2) facio ſimiliter cum aliis, imitor, congruo, ſimilis fio, obſequor, obtempero. Ἀκολȣθεῖν τινι, μετά τινος, κατόπιν τινος, ἀλλήλοις· τῷ λόγῳ, animo aſſequi, intelligere. Ab ἀκόλȣθος.

Ἀκολȣ́θημα, ατος, τὸ, conſequentia; (2) adſectatio, conſectatio. Ab ἀκολȣθέω.

Ἀκολȣ́θησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀκολȣθητικὸς, ἡ, ὸν, ſequax, proclivis ad ſequendum. Ab eod.

Ἀκολȣθία, ας, ἡ, adſectatio, comitatus; (2) ſeries, cohærentia; ſequela, conſequentia, Gl. V. (3) convenientia, congruentia; (4) officium; (5) cærimonia, ritus ſacer. Ab eod,

ἈΚΟ'ΛΟΥΘΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pediſſequus, vel pediſſequa, aſſecla, comes, adſectator; (2) conſequens, conſentaneus, conveniens, congruens, ſimilis.

Ἀκολȣ́θως, *Adv.* conſequenter; (2) convenienter. Ab ἀκόλȣθος.

Ἀκόλυμβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, natandi inſcius. Ex α priv. & κολυμβάω, nato.

Ἀκομία, ας, ἡ, comæ defectus. Ab ἄκομος.

Ἀκομιςία, ας, ἡ, neglectus, incuria. Ab ἀκόμιςος.

Ἀκόμιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, neglectus, ſqualidus, ſine cura neceſſaria. Ex α priv. & κομίζω, orno.

Ἄκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui nulla eſt coma, qui comatus non eſt. Ex α priv. & κόμη, coma.

Ἀκόμπαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus a jactantia, alienus ab oſtentatione. Ex α priv. & κομπὸς, jactator.

Ἄκομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἄκομψος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inelegans, non feſtivus; (2) vilis, ſimplex. Ex α priv. & κομψὸς, ſcitus, elegans.

Ἀκόμψως, *Adv.* ineleganter, illepide. Ab ἄκομψος.

Ἀκονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) impello, incito. Τὸν κεραυνὸν ἀκονήσαντες, Luc. Ex ἀκόνη, cos.

ἈΚΟ'ΝΗ, ης, ἡ, cos.

Ἀκόνημα, ατος, τὸ, incitamentum. Ab ἀκονάω, acuo.

Ἀκονητὴς, ȣ̃, ὁ, qui acuit. Ph. cotiarius. Ab eod.

Ἀκόνιον, ȣ, τὸ, coticula. Dim. Ab ἀκόνη.

Ἀκονιτὶ, *Adv.* ſine pulvere; (2) ſine pugna, citra laborem, facile. Ex α priv. & κόνις, pulvis.

Ἀκονιτικὸς, ἡ, ὸν, ex aconito confectus. Ab ἀκόνιτον.

Ἀκόνιτον, ȣ, τὸ, aconitum, herba venenata, quæ ἐν τ̃ ἀκόναις, ſ. cautibus naſcitur.

Ἀκόνιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulveris expers; (2) qui ſine pulvere fit; (3) non illitus calce, opere tectorio non obductus; (4) non picatus. Ex α priv. & κόνις, pulvis, cinis.

Ἀκονίτως, *Adv* ſine pulvere; (2) ſine difficultate. Ab ἀκόνιτος.

Ἄκοντι, *Adv.* invito, animo invito. Ex α priv. & ἑκοντὶ, ſponte.

Ἀκοντίας, ȣ, ὁ, jaculus, ſerpentis genus; (2) *in plur.* ſtellæ, quæ jaculi modo feruntur. Ab ἀκόντιον.

Ἀκοντίζω, f. ίσω, jaculor, jaculum vibro, intorqueo; (2) jaculo peto. Ἀκοντίζειν τ̃ φεύγοντα, εἰς τȣ̃τον, τινὰ ἔγχει, τινός. Ἀκόντισε δȣρὶ φαεινῷ, Il. 4, 496. Ab eod.

Ἀκοντικὸν, ȣ̂, τὸ, medicamentum ad ſananda vulnera ἀκόντων, ſ. jaculorum. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντιον, ȣ, τὸ, jaculum, telum, ſpiculum, pilum; (2) teli jactus; (3) ſpina dorſi. Ab ἄκων, jaculum.

Ἀκόντισις, εως, ἡ, jaculatio, jactus. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντισμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀκοντισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ἀκοντιςὴς, ȣ̃, ὁ, jaculator; (2) jaculandi peritus. Ab eod.

Ἀκοντιςικὸς, ἡ, ὸν, jaculandi peritus. Ab ἀκοντιςής.

Ἀκοντιςὺς, ύος, ἡ, jaculatio; (2) jaculandi peritia. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκοντοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jaculi vibrator, jaculator. Ex ἄκων, οντος, & βάλλω, jacio.

Ἀκοντοδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui jacula obſervat, ut eorum ictus evitet. Ex ἄκων, & δέχομαι, recipio, vel potius δοκάζω, obſervo.

Ἀκοντοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jaculum ferens. Ex ἄκων, jaculum, & φέρω, fero.

Ἀκοπίαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indefeſſus, indefatigabilis; (2) laſſitudinem & laborem nullum adferens. Ex α priv. & κοπιάω, laboro.

Ἀκοπιάςως, *Adv.* ſine labore. Ex ἀκοπίαςος.

Ἄκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indefeſſus; (2) corruptioni non obnoxius. Ex α priv. & κόπος, labor.

Ἀκόπριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt ſtercoratus, cui fimus non eſt ingeſtus. Ex α priv. & κόπρος, ſtercus.

Ἄκοπρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀκόπως, *Adv.* ſine laſſitudine; (2) ſine vermium noxa. Ab ἄκοπος.

Ἀκόρεςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexplebilis, inſatiatus, inſatiabilis. Ex α priv. & κορέω, ſatio.

Ἀκόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) non ornatus, non mundatus. Ab eod.

Ἀκορία, ας, ἡ, inſatiabilitas. Ab eod.

Ἀκορίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum ex acore confectum. Ab ἄκορον.

ἌΚΟΡΝΑ, ης, ἡ, nomen plantæ cujuſdam.

ἌΚΟΡΟΝ, ȣ, τὸ, acorum, herba ſive radix quædam medica.

Ἄκορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀκόρητος.

Ἀκόρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verticem, ſeu faſtigium non habens. Ex α priv. & κορυφὴ, vertex.

Ἄκος, εος, τὸ, medela, medicina, ſanatio, curatio, remedium. Ab ἀκέομαι.

Ἀκοσμέω, ῶ, f. ήσω, incompoſite me gero; (2) improbus ſum. Κολάσȣσι τȣ̀ς ἀκοσμȣ̃ντας, Iſocr. Ex α priv. & κοσμέω, orno.

Ἀκοσμήεις, εσσα, ῆεν, inornatus. Ab ἀκοσμέω.

Ἀκόσμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, ſtatus rerum perturbatus, res incompoſitæ; dedecus, Ph. Ab eod.

Ἄκοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inornatus, indecorus, incultus, inordinatus, incompoſitus; incomptus, inhoneſtus, Gl. V. Ex α priv. & κόσμος, ornatus.

Ἀκόσμως, *Adv.* turpiter. Ab ἄκοσμος.

Ἀκοςέω, ῶ, f. ήσω, abundo eſu hordei, paſcor hordeo. Ἀκοςήσας ἐπὶ φάτνῃ, Il. 6, 506. Ab ἀκοςή.

ἈΚΟΣΤΗ, ῆς, ἡ, hordeum; (2) quilibet cibus.

Ἄκοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui veteres iras non alit. Ex α priv. & κότος, ira vetus.

Ἀκȣάζω, audio; (2) invocor. Πρώτω γδ ϗ δαιτὸς ἀκȣάζεσθον ἐμεῖο, Il. 4, 343. Ab ἀκȣ́ω.

Ἀκȣὴ, ῆς, ἡ, auditus, auditio. Ab eod.

Ἀκȣ́ρευτος, ȣ, ὁ, intonſus, Gl. V. Ex α priv. & κȣρεύω, tondeo.

Ἄκȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intonſus; (2) qui eſt ſine liberis. Ex α priv. & κείρω, tondeo, vel κόρος, puer.

Ἄκȣς, οντος, ὁ, jaculum, telum. Ab ἄκων, quod idem ſignificat.

Ἀκȣσιάζω, cogo. Ab ἀκȣ́σιος.

Ἀκȣσίθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui a Deo exauditur. Ex ἄκȣσις, & Θεὸς, Deus.

Ἀκȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἀκȣ́σιος, ία, ον, non voluntarius, coactus; invitus, Gl. V. Ex α priv. & ἑκὼν, ſponte.

Ἄκȣσις, εως, ἡ, auditio. Ab ἀκȣ́ω, audio.

Ἀκȣσίως, *Adv.* præter voluntatem, invite. Ab ἀκȣ́σιος.

Ἄκȣσμα, ατος, τὸ, res, quæ auditur, auditio; (2) auditio diſcipuli, quod diſcipulus ex præceptore audit; (3) fama, rumor. Ex ἀκȣ́ω, audio.

Ἀκȣσμάτιον, ȣ, τὸ, auditiuncula, narratiuncula. Dim. Ab ἄκȣσμα.

'Ακȣστὴς, ȣ̃, ὁ, auditor, qui audit; (2) diſcipulus. Ab ἀκȣ́ω, audio.

'Ακȣστικὸς, ὴ, ὸν, ad auditum pertinens. Ab ἀκȣστής.

'Ακȣστὸς, ὴ, ὸν, ſub auditum cadens. Ab ἀκȣ́ω.

'Ακȣτίζω, f. ίσω, audire facio. Ab eod.

'ΑΚΟΥ'Ω, f. ȣ́σω, audio, auribus percipio, auſculto; (2) auditor, ſ. diſcipulus ſum; (3) audiens ſum dicto, obtempero; (4) intelligo & interpretor; (5) vocor, appellor, dicor. 'Ακȣ́ειν τινὸς, θορύβȣ, φωνήν τινος· τȣ̃το παρά σȣ, πρός σȣ, ex; ταῦτα περὶ σȣ, περὶ τȣ̃ πράγματος· σȣ̃ περὶ τȣ́των, σὲ ὄντα· ἐσθλὸς, κακὸς, appellor; εὖ ἀκȣ́ειν ἀπὸ, ὑπὸ, πρὸς τινος, laudari; κακῶς vituperari. ἀκȣ́ομαι ὑπό σȣ, audior. Λόγȣς δ' ἄκȣσον, ȣ̃ς ἥκω φέρων, Soph. Phil. 1255.

"Ακρα, ας, ἡ, ſummitas, faſtigium, culmen; (2) arx; (3) promontorium; (4) littus. Ab ἄκρος.

'Ακράαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperfectus. Ex α priv. & κραιαίνω, efficio.

'Ακράδαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus. Ex α priv. & κραδαίνομαι, metu concutior.

'Ακραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flans in ſuperficie. Ex ἄκρος, ſummus, & ἄω, flo.

'Ακραῖος, ȣ, ὁ, ſummus; (2) qui eſt in arce; (3) qui præeſt arci. Ex ἄκρος, ſummus, vel ἄκρα, arx.

'Ακραίπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſentiens crapulam; (2) alienus a crapula; (3) arcens crapulam. Ex α priv. & κραιπάλη, crapula.

'Ακραιφνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purus; (2) alacer; (3) recens. Ex ἀκέραιος, purus, & φαίνομαι, appareo.

'Ακραιφνῶς, Adv. ſincere. Ab ἀκραιφνής.

"Ακραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperfectus. Ex α priv. & κραίνω, efficio.

'Ακραξόνιον, ȣ, τὸ, ſumma pars axis. Ex ἄκρος, & ἄξων, axis.

'Ακρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia, incontinentia. Ex α priv. & κρᾶσις, mixtura, temperies, temperamentum.

'Ακράσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intemperans. Ab ἀκρασία.

'Ακρατεύομαι, f. εύσομαι, intemperanter vivo. Ab ἀκρατής.

'Ακρατευτικὸς, ὴ, ὸν, incontinentiæ plenus. Ab ἀκρατεύομαι.

'Ακρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, incontinens, intemperans; (2) invalidus, debilis; (3) qui contineri nequit. Ex α priv. vel intenſ. & κράτος, robur.

'Ακράτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui contineri & cohiberi nequit. Ex α priv. & κρατέω, cohibeo.

'Ακρατίζω, f. ίσω, jento; (2) merum bibo; ἀκρατίζομαι, jento, Gl. V. Ab ἄκρατος.

'Ακράτισμα, ατος, τὸ, jentaculum. Ab ἀκρατίζω.

'Ακρατισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

'Ακράτιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non jentavit; (2) qui jentaculo non facile caret; (3) validus. Ex α priv. & κρατίζω, vel α intenſ. & κράτος, robur.

"Ακρατον, ȣ, τὸ, merum; (2) vinum merum, non miſtum, non dilutum aqua. Ex α priv. & κεράννυμι, miſceo.

'Ακρατοποσία, ας, ἡ, meracioris vini potatio. Ex ἄκρατος, & πόσις, potatio.

'Ακρατοποτέω, ῶ, f. ήσω, merum bibo. Ab ἀκρατοπότης.

'Ακρατοπότης, ȣ, ὁ, qui merum potat. Ex ἄκρατος, & ποτέω, poto.

"Ακρατος, ȣ, ὁ, merus, meracus; (2) purus, ſincerus; (3) validus, vehemens; (4) perſpicuus; (5) ſincerus. Ex α priv. & κεράω, miſceo, vel α intenſ. & κράτος, robur.

'Ακρατοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui meracum fert; (2) qui ad ferendum meracum aptus eſt. Ex ἄκρατος, & φέρω, fero.

'Ακράτωρ, ορος, ὁ, impotens; (2) incontinens. Ex α priv. & κράτος, robur.

'Ακρατῶς, Adv. incontinenter, intemperanter; (2) graviter, vehementer, intenſe. Ab ἀκρατής.

'Ακράτως, Adv. mere, pure, ſine admixtione. Ab ἄκρατος.

'Ακραχολία, ας, ἡ, ira repentina, & levi de cauſſa. Ab ἀκράχολος.

'Ακράχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad iram valde proclivis, iracundus. Ex ἄκρος, & χολὴ, ira.

'Ακρεμονικὸς, ὴ, ὸν, qui eſt ramorum grandium. Ab ἀκρέμων.

'ΑΚΡΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, ramus major, ramus prægrandis; (2) ramus quivis.

"Ακρεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἄκρεος, έα, εον, carneæ ſubſtantiæ expers, excernis. Ex α priv. & κρέας, caro.

'Ακρέσπερον, Adv. ſumma veſpera, extremo veſpere. Ab ἀκρέσπερος.

'Ακρέσπερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veſperæ principium habens. Ex ἄκρος, ſummus, & ἕσπερος, veſper.

'Ακρήβης, εος, ὁ ϗ ἡ, valde juvenis. Ex ἄκρος, & ἥβη, ætas.

'Ακρηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ακρία, ας, ἡ, cognomen Minervæ. Ab ἄκρα, arx.

'Ακριβάζω, f. άσω, probo, diligenter indago. Ab ἀκριβὴς, accuratus.

'Ακριβασμὸς, ȣ̃, ὁ, accuratio, exquiſita examinatio. Ab ἀκριβάζω.

'Ακριβαϛὴς, ȣ̃, ὁ, diligens explorator, exquiſitor. Gl. V. ſcrupuloſus. Ab eod.

'Ακρίβεια, ας, ἡ, accuratio, accurata diligentia, ſumma cura; (2) rigor juris; (3) tenacitas, parcitas; (4) vita exacta; (5) accuratum examen; (6) forma exquiſita. Ab ἀκριβής.

'ΑΚΡΙΒΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, certus, accuratus, ſubtilis, exquiſitus, diligens, ſcrupuloſus; (2) certus, exploratus; (3) plenus, juſtus; (4) ad rem attentus, tenax.

'Ακριβοδίκαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſummo jure utens, ſ. agens. Hinc τὸ ἀκριβοδίκαιον, ȣ, jus ſummum. Ex ἄκρος, ſummus, & δίκη, jus.

'Ακριβολογέω, ῶ, f. ήσω, accurate perpendo, examino. Ab ἀκριβολόγος.

'Ακριβολογία, ας, ἡ, accurata diſcuſſio, & examinatio. Ab eod.

'Ακριβολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, accurata & curioſa diligentia utens; (2) accurato ſermone utens. Ex ἀκριβὴς, & λόγος, ſermo.

'Ακριβόω, ῶ, f. ώσω, plane cognoſco, diligenter exploro; (2) probe calleo, compertum exploratumque habeo; (3) ſumma cura ac diligentia aliquid facio; (4) facio, ut aliquis ſit accuratus, & exquiſitus. 'Ακριβȣ̃ν λόγȣς, τὰς τάξεις, τὰς αἰσθήσεις, δικαιοσύνην, περί τι· ἠκριβωμένη σύνεσις. 'Ηκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τȣ̃ φαινομένȣ ἀϛέρος, Mat. 2, 7. Ab ἀκριβής.

'Ακριβῶς, Adv. diligenter, exacte, accurate, exquiſite; (2) plane, plene, penitus, perfecte; (3) ſummo jure; (4) ſevere. Ab ἀκριβής.

'Ακρίδιον, ȣ, τὸ, locuſtula, locuſta parva. Dim. Ab ἀκρὶς, locuſta.

'Ακριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad capiendas locuſtas. Ab ἀκρὶς, & θήρα, captura.

'Ακριδοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui locuſtis victitat, locuſtas comedens. Ex ἀκρὶς, & φάγος, edax.

'Ακρίζω, f. ίσω, ca[illegible] ſeu ſumma loca perambulo; (2) ſi[illegible]us. Ex [illegible]libus ambulo; (3) ſumm[illegible] ſummitas. [illegible] Ex [illegible]

'ΑΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, locuſta.

"Ακρις, ιος, ἡ, ſummitas, cacumen montis. Ab ἄκρος, ſummus.

'Ακρισία, ας, ἡ, indiſcretio, nullum judicium; (2) res controverſa & non judicata; (3) judicii inopia, & temeritas; (4) malum judicium; (5) perturbatio, confuſio, turbulentus rerum ſtatus. Ex α priv. & κρίσις, judicium.

'Ακριτὶ, Adv. injudicato, indicta cauſſa; (2) nullo judicio, ſine judicio, ſine delectu; (3) indiſcrete, confuſe, nullo diſcrimine. Ab ἄκριτος.

'Ακριτόμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui loquitur inconſiderate & ſine judicio. Ex ἄκριτος, & μῦθος, verbum.

"Ακριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injudicatus, indemnatus; (2) confuſus, indiſcretus; (3) anceps; (4) qui in controverſiam non cadit; (5) qui componi aut decerni non poteſt; (6) ſine ratione & judicio factus; (7) immodicus, immenſus, innumerabilis. Ex α pr. & κριτὸς, judicatus.

'Ακριτόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frondes habens indiſcretas; (2) frondoſus; (3) multis arboribus conſitus, ita ut folia arborum diſcerni nequeant; (4) umbroſus. Ex ἄκριτος, & φύλλον, folium.

'Ακριτόφυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, confertus, miſcellaneus. Ex ἄκριτος, & φύρω, miſceo.

'Ακριτόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indiſtinctam & confuſam vocem habens. Ex ἄκριτος, & φωνὴ, vox.

'Ακρίτως, Adv. idem quod ἀκριτί.

'Ακρόαμα, ατος, τὸ, acroama, quod auditur; (2) ipſa perſona, quæ auditur. Ab ἀκροάομαι.

'Ακροαματικὸς, ὴ, ὸν ad auditionem pertinens; (2) in auditione conſiſtens. Ab ἀκρόαμα.

'ΑΚΡΟΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ἀκροάσομαι, audio; (2) audio diſcendi cauſſa; (3) dicto ſum audiens, pareo. 'Ακροᾶσθαι τινος λέγοντος, τῶν λεγομένων, ἐπῳδὴν· τῶν ἀρχόντων, τȣ̃ προϛάττοντος, parere. 'Ακροατέον ἡμῖν τῶν κρειττόνων, cedere oportet.

'Ακρόασις, εως, ἡ, auditio, ipſa audiendi actio; (2) recitatio. Ab ἀκροάομαι.

'Ακροατήριον, ȣ, τὸ, auditorium; (2) locus, in quo judices ad cognoſcendam cauſſam conveniunt. Ab eod.

'Ακροατὴς, ȣ̃, ὁ, auditor, diſcipulus. Ab eod.

'Ακροατικὸς, ὴ, ὸν, auditorius, ad auditionem pertinens. Ab ἀκροατής.

'Ακροβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, erectus in ſummos pedum digitos; (2) erectus incedens. Ex ἄκρος, & βαίνω, eo, incedo.

'Ακροβατέω, ῶ, f. ήσω, in digitos pedum erigo, erectus in pedum digitos incedo. Ex ἄκρος, & βατέω, vado.

'Ακροβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſumma parte tinctus. Ex ἄκρος, & βάπτω, mergo.

'Ακροβελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acutam cuſpidem habens. Ex ἄκρος, & βέλος, telum.

'Ακροβολὶς, ίδος, ἡ, jaculi genus. Ex iiſd.

'Ακροβηματίζομαι, f. ίσομαι, ſto in ſummo ſuggeſtu, vel tribunali. Ex ἄκρος, & βῆμα, ſuggeſtus.

'Ακρόβλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, germen in cacumine habens. Ex ἄκρος, & βλαϛὸς, germen.

'Ακροβολέω, ῶ, f. ήσω, e ſummo jaculor; (2) jaculor. Ex ἄκρος, & βάλλω, jacio.

Ἀκροβολία, ας, ἡ, velitatio, præludium pugnæ. Ab ἀκροβολέω.

Ἀκροβολίζω, & frequentius ἀκροβολίζομαι, jaculor, velitor, (2) velitor verbis & certamen laceſſo. Ἀκροβολίζεσθαι τοῖς ἔπεσι, τοῖς λίθοις. Ab ἀκροβολία.

Ἀκροβολισμὸς, ȣ͂, ὁ, jaculatio; (2) velitatio, præludium pugnæ; (3) irritatio. Ab ἀκροβολίζω.

Ἀκροβολιϛὴς, ȣ͂, ὁ, jaculator; (2) veles. Ab eodem.

Ἀκροβόλος, ȣ, ὁ, jaculator, ſagittarius. Ex ἄκρος, & βάλλω, *jacio.*

Ἀκροβυϛία, ας, ἡ, præputium; (2) corruptio humanæ naturæ. Ab ἀκρόβυϛος.

Ἀκρόβυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præputiatus. Ab ἄκρος, & βύω, *tego*, quod præputium extremam membri virilis partem tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, ſummangularis; (2) imus. Ex ἄκρος, & γωνία, *angulus.*

Ἀκροδακτύλιον, ȣ, τὸ, ſummum digiti. Ex ἄκρος, & δάκτυλος, *digitus.*

Ἀκρόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummo ligatus. Ex ἄκρος, & δετὸς, *ligatus.*

Ἀκροδίκαιον, ȣ, τὸ, ſummum jus. Ex ἄκρος, & δίκη, *jus.*

Ἀκρόδρυα, ων, τὰ, fructus arborei, & proprie quidem, qui putamen lignoſum habent. Gl. V. cacumen rami. ἀκρόδρυα, baccæ. Ex ἄκρος, & δρῦς, *quercus*, vel etiam *arbor quævis.*

Ἀκρόζεϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, leviter fervefactus; (2) leviter coctus. Ex ἄκρος, & ζεϛὸς, *fervefactus.*

Ἀκροζώνη, ης, ἡ, inſtita, Ph. Ex ἄκρον, & ζώνη, *zona.*

Ἀκρόθαλπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummo calefactus & toſtus. Ex ἄκρος, & θάλπω, *foveo, calefacio.*

Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo. Ex ἄκρος, *ſummus*, & θιγγάνω, *tango.*

Ἀκροθιγῶς, ſummis digitis. Gl. V. ſummatim, carptim. A præc.

Ἀκροθινιάζω, f. άσω, ſummam partem attingo; (2) primitias offero; (3) aliquid pro primitiis oftero. Ab ἀκροθίνιον.

Ἀκροθίνιον, ȣ, τὸ, & quod uſitatius, ἀκροθίνια, ων, τὰ, primitiæ frugum; (2) primitiæ quælibet; (3) primitiæ manubiarum, quæ Diis offeruntur; (4) manubiæ, ſpolia. Ex ἄκρος, *ſummus*, & θὶν, θινὸς, *acervus*, quod primitiæ a ſummitate acervi ſumebantur.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, leviter ebrius. Ex ἄκρος, & θωρήσω, *inebrio.*

Ἀκρόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummitate fructum habens. Ex ἄκρος, & καρπὸς, *fructus.*

Ἀκροκελαινιάω, ῶ, in ſummo, vel ſuperficie nigrico, ſ. ater ſum. Hinc ἀκροκελαινιόων pro ἀκροκελαινιῶν. Ex ἄκρος, & κελαινὸς, *niger, ater.*

Ἀκροκέραια, ων, τὰ, extremitates, ſ. cornua antemnarum. Ex ἄκρος, *ſummus*, & κέρας, *cornu.*

Ἀκροκιόνιον, ȣ, τὸ, ſumma, ſeu extrema columnæ pars, faſtigium columnæ. Ex ἄκρος, & κίων, *columna.*

Ἀκροκνέφαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veſpertinus. Ex ἄκρος, & κνέφας, *tenebræ, caligo.*

Ἀκροκνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀκροκόμης, ȣ, ὁ, in vertice comam alens; (2) qui copioſiore eſt capillo. Ex ἄκρος, & κόμη, *coma.*

Ἀκρόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, comatus in vertice. Ex iiſdem.

Ἀκροκυματίω, ῶ, ſummis innato fluctibus. Ex ἄκρος, & κυματίω, *undis agito.*

Ἀκροκωλία, ας, ἡ· extremitas membrorum, h. e. brachiorum, ubi humeris inſeruntur. Ex ἄκρος, & κῶλον, *membrum.*

Ἀκρόλοιον, ȣ, τὸ, primitiæ manubiarum, ſ. prædæ; (2) primitiæ quælibet. Ex ἀκρὸς, & λεία, *præda.*

Ἀκρόλιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummitate lapidis poſitus; (2) ſummus lapis, ſ. ſummitas lapidis. Ex ἄκρος, & λίθος, *lapis.*

Ἀκρολίπαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſumma pinguis, in ſuperficie pinguis. Ex ἄκρος, *ſummus*, & λιπαρὸς, pinguis.

Ἀκρολογέω, ῶ, f. ήσω, in ſummitate lego, ſeu carpo, ſumma lego. Ex ἄκρος, & λέγω, *lego, carpo.*

Ἀκρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſumma colligens. Ex iiſdem.

Ἀκρολοφία, ας, ἡ, ſummitas collis. Ab ἀκρολόφοϛι.

Ἀκρολοφίτης, ȣ, ὁ, qui in ſummitatibus collium & tumulis verſatur. Ab eod.

Ἀκρόλοφος, ȣ, ὁ, ſummitas collis, cacumen tumuli, ſ. montis. Ex ἄκρος, *ſummus*, & λόφος, collis.

Ἀκρόμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſumme villoſus. Ex ἄκρος, & μαλλὸς, *vellus.*

Ἀκρομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſumme inſanus, extrema inſania laborans. Ex ἄκρος, & μαίνομαι, *inſanio.*

Ἀκρομάσθιον, ȣ, τὸ, papilla, Ph. Ex ἄκρος, & μασθὸς, *mamma.*

Ἀκρομόλιβδον λίνον, rete plumbum in extrema, ſeu ima ſui parte habens. Ex ἄκρος, & μόλιβδος, *plumbum.*

Ἀκρομφάλιον, ȣ, τὸ, mediana umbilici pars, umbilici meditullium. Ex ἄκρος, & ὀμφαλὸς, *umbilicus.*

Ἀκρόμφαλον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἄκρον, ȣ, τὸ, apex, ſummum, cacumen, faſtigium, crepido, culmen, Gl. V. Ab ἄκρον.

Ἀκρόνηον, ȣ, τὸ, ſumma, ſeu extrema pars navis. Ex ἄκρος, & ναῦς, Ion. νηῦς, *navis.*

Ἀκρονύκτιον, ȣ, τὸ, prima noctis pars. A ſeq.

Ἀκρόνυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veſpertinus. A ſeq.

Ἀκρόνυξ, κτος, ἡ, prima pars noctis, primæ noctis tempus. Ex ἄκρος, & νὺξ, *nox.*

Ἀκρόνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veſpertinus. Ex ἄκρος, & νύχος, *nox, tenebræ.*

Ἀκροπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſummo fixus. Ex ἄκρος, & πηγνύω, *figo.*

Ἀκρόπαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſumma parte adfectus. Ex ἄκρος, & παθος, *adfectus.*

Ἀκρόπαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſumina conſperſus. Gl. V. ἀκρόπαϛον, parce ſalſum. Ex ἄκρος, & πάσσω, *conſpergo.*

Ἀκρόπηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœnoſus, lutulentus. Ex άκρος, & πηλὸς, *lutum.*

Ἀκροποδητὶ, *Adv.* ſummis pedibus inſiſtendo, ſummis pedum digitis. Ex ἄκρος, & πȣ͂ς, ποδὸς, *pes.*

Ἀκροποδιτὶ, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ arx; (2) quod ſummum eſt. Ex ἄκρος, & πόλις, *urbs.*

Ἀκρόπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, altiſſimum habens verticem. Ex ἄκρος, & πόλος, *vertex*

Ἀκρόπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, extrema parte acutus. Ex άκρος, & πείρω, *tranſadigo, infigo.*

Ἀκροπόρφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in extremitate, vel ſummitate purpuram habens. Ex ἄκρος, & πορφύρα, *purpura.*

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, præputium; (2) glans. Ex ἄκρος, & πόσθη, *pellis, qua glans pudendi virilis tegitur.*

Ἀκροπόσθιον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἀκρόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſuperficie habens radicem. Ex ἄκρος, & ῥίζα, *radix.*

Ἀκροῤῥίνιον, ȣ, τὸ, tota naſi ſummitas, totus ambitus naſi. Ex ακρος, & ῥὶν, *naſus.*

Ἀκροῤῥύμιον, ȣ, τὸ, ſummus temo, extrema temonis pars. Ex ἄκρος, & ῥυμὸς, *temo.*

ἌΚΡΟΣ, ρα, ρον, ſummus, extremus; (2) ſummus, i. e. ſupremus; (3) ſummum in aliqua re gradum obtinens, perfectus, præſtantiſſimus, ſingularis.

Ἀκροσαπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in ſuperficie putreſcit; (2) qui leviter putreſcere & mutari cœpit. Ex ἄκρος, & σήπω, *putrefacio.*

Ἀκροσπάθια, ων, τὰ, hypochondria, ita dicta, quod velut in extremitate coſtarum ſita ſint. Ex ἄκρος, & σπάθαι, *coſtarum oſſa.*

Ἀκροϛήθιον, ȣ, τὸ, ſumma pars pectoris. Ex ἄκρος, & ϛῆθος, *pectus.*

Ἀκροϛιχὶς, ίδος, ἡ, initium verſus; (2) carmen, cujus verſus a certa littera, vel ſyllaba incipiunt. Ex ἄκρος, & ϛίχος, *verſus.*

Ἀκρόϛιχον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἀκροϛόλιον, ȣ, τὸ, ſummitas vel ora navis. Ex ἄκρος, & ϛόλος, *pars navis.*

Ἀκροσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, proclivis ad lapſum; (2) lubricus, pronus, proclivis. Ex ἄκρος, & σφάλλομαι, *labor.*

Ἀκρόσφυρον, ȣ, τὸ, extrema malleoli pars; (2) genus calceamenti muliebris. Ex ἄκρος, & σφυρὸν, *malleolus pedis.*

Ἀκροσχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſumma, vel extrema ſui parte ſciſſus, in cacumine diviſus. Ex ἄκρος, & σχίδη, *fiſſura.*

Ἀκροτελεύτιον, ȣ, τὸ, finis, ſeu extremitas carminis. Ex ἄκρος, & τελευτὴ, *finis.*

Ἀκρότης, ητος, ἡ, ſummitas, extremitas, apex, faſtigium. Ab ἄκρος.

Ἀκρότητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non pulſatus; (2) non congruens ad numeros. Ex α priv. & κρότος, *pulſus, plauſus.*

Ἀκροτομέω, ῶ, f. ήσω, ſummas partes amputo. Ἀκροτομεῖν τὸν σῖτον, de meſſoribus, Xen. Gl. V. ἀκροτομεῖ, truncat. Ab ἀκρότομος.

Ἀκρότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ſummæ partes ſectæ ſunt; (2) durus; (3) excelſus; (4) aſper & tranſitu difficilis. Ex ἄκρος, & τέμνω, *ſeco.*

Ἀκρότονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummo tentus; (2) qui extremas partes, ſc. manus & brachia ſumma vi intendit. Ex ἄκρος, & τείνω *tendo.*

Ἄκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plauſu carens, cui non applauditur. Ex α priv. & κρότος, *ſtrepitus.*

Ἀκρȣρανία, ας, ἡ, ſummitas cœli, vertex cœli. Luc. in Lex. Ex ἄκρος, & ȣ̓ρανὸς, *cœlum.*

Ἀκροφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſummo diluculo apparens; (2) qui ſuperficiariam tantum & non plenam lucem habet; (3) qui apparere incipit. Ex ἄκρος, & φαίνομαι, *appareo.*

Ἀκροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in cacumine proveniens, in ſummitate naſcens; (2) ſumma indole præditus. Ex ἄκρος, & φυὴ, *natura.*

Ἀκροφύλαξ, ακος, ὁ, arcis præfectus. Ex ἄκρα, *arx*, & φύλαξ, *cuſtos.*

Ἀκρόφυλλος, ὁ ϗ ἡ, in ſummitate folia habens. Ex ἄκρος, *ſummus*, & φύλλον, *folium*,

Ἀκροφύσιον, ȣ, τὸ, follium pars ſumma, ſeu extrema, quæ fornacis ori immittitur. Ex ἄκρος, & φῦσα, *follis.*

Ἀκροχάλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum laxatus, ſeu ſolutus; (2) ſemiebrius. Ex ἄκρος, & χάλις, ſ. χάλιξ, *vinum.*

Ἀκροχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſummitate, vel extremitate hians; (2) immani vaſtus hiatu. Ex ἄκρος, & χαίνω, *hio.*

Ἀκρόχειρ, ρος, ἡ, pars brachii, quæ a cubito ad extremam uſque aciem digitorum eſt. Ab ἄκρος, & χεὶρ, *manus.*

Ἀκροχειρίζομαι, ſumma manu capto, & quidem proprie, velut pancratiaſtæ ſolent. Ex ἄκρος, & χεὶρ, *manus.*

Ἀκροχειρισμὸς, ȣ, ὁ, exercitatio pancratiaſtarum, qua alter alterum manu captat. Ab ἀκροχειρίζω.

Ἀκροχειριστὴς, ȣ, ὁ, qui ſe exercet ἀκροχειρισμῷ. Ab eodem.

Ἀκροχηνίσκοι, ων, οἱ, extremitates ejus partis jugi, quæ ζεύγλη dicitur. Ex ἄκρος, & χηνίσκος, *anſerculus.*

Ἀκροχλίαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſumma parte tepidus. Ex ἄκρος, & χλιαρὸς, *tepidus.*

Ἀκροχολέω, ῶ, f. ήσω, ſubito iraſcor, repente ad iram concitor. Ab ἀκρόχολος.

Ἀκροχολία, ας, ἡ, proclivitas ad iram. Ab eod.

Ἀκρόχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iracundus, proclivis ad iram; (2) qui leviter iraſcitur. Ex ἄκρος, & χολὴ, *ira.*

Ἀκροχορδόνιον, ȣ, τὸ, verruca, Ph. A ſeq.

Ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, verruca rotunda & calloſa. Gl. V. verruca, nævus. Ex ἄκρος, & χορδὴ, *chorda*, eo, quod vertice ſuo ſimilis eſt reſectæ chordæ ſecundum extremitatem.

Ἀκρόχωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliquantum claudus. Ex ἄκρος, & χωλὸς, *claudus.*

Ἀκρόψιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummo nudus. Ex ἄκρος, & ψιλὸς, *nudus.*

Ἀκρόψωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in ſumma tantum parte recutitus eſt. Ex ἄκρος, & ψωλὸς, *verpus, apella.*

Ἄκρυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non occultus; incelatus, Gl. V. Ex α pr. & κρυπτὸς, *occultus.*

Ἀκρύσταλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glacie carens, non glaciatus; (2) nihil cryſtallinum habens. Ex α priv. & κρύσταλλος, *glacies, cryſtallus.*

Ἀκρωβελία, ας, ἡ, extremitas panis, qui ὀβελίας dicitur. Ex ἄκρος, & ὀβελίας.

Ἀκρωλένιον, ȣ, τὸ, ſummitas, vel extremitas cubiti; (2) montis cacumen. Ex ἄκρος, & ὠλένη, *cubitus.*

Ἀκρωμία, ας, ἡ, eminentia, vel ſummitas humeri; (2) montis vertex. Ex ἄκρος, & ὦμος, *humerus.*

Ἀκρώμιον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἄκρων, ωνος, ὁ, extremitas membri. Ab ἄκρος,

Ἀκρωνία, ας, ἡ, partium extremarum amputatio. Ab ἄκρων.

Ἀκρώνυξ, υχος, ὁ, q. d. ſummunguis, qui ſummis fit, ſeu imprimitur unguibus; (2) ſumma unguis pars; (3) montis cacumen. Ex ἄκρος, & ὄνυξ, *unguis.*

Ἀκρωνυχία, ας, ἡ, extremitas unguium. Ex iiſdem.

Ἀκρώνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀκρώνυξ. Ph. ἀκρώνυχον, articulare.

Ἀκρώρεια, ας, ἡ, ſummitas, ſive ſumma pars montis; collis jugum, Gl. V. vertex montis, Ph. Ex ἄκρος, & ὄρος, *mons.*

Ἄκρως, ſumme, excellenter, eximie, Ph. Ab ἄκρος.

Ἀκρωτηριάζω, f. άσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo. Gl. V. trunco, mutilo, decacumino; ἀκρωτηριάζει, obtruncat, mutilat, detruncat, Ph. ἠκρωτηριασμένος, mutilus, Gl. V. detruncatus, Ph. perf. part. paſſ. Ἀκρωτηριάζειν τὸ πρόσωπον, τὰς ῥῖνας, τὰς πρώρας τ̃ νηῶν, τὰς τριήρεις· ἠκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, labefactantes, Dem. Ab ἀκρωτήριον.

Ἀκρωτηρίασις, εως, ἡ, truncatio, mutilatio, Gl. V. A præc.

Ἀκρωτήριον, ȣ, τὸ, extremitas, ſummitas, cacumen, vertex; (2) promontorium. Ab ἄκρος.

Ἀκτάζω, vel ἀκταΐζω, f. άσω, vel ίσω, in littore genio indulgeo; (2) alacri ſum animo, elevo me. Ab ἀκτὴ, *littus.*

Ἀκταία, ας, ἡ, ſambucus, Gl. V. Ab ἀκτή.

Ἀκταῖος, αία, αῖον, littoralis, maritimus. Ab eodem.

Ἀκταιωρέω, ῶ, f. ήσω, littora cuſtodio. Ab ἀκταίωρος.

Ἀκταίωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, littorum cuſtos. Ex ἀκτὴ, *littus* & ȣ̃ρος, *cuſtos.*

Ἀκτέανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nihil poſſeſſionum habens; (2) pauper, egenus. Ex α priv. & κτέανον, *poſſeſſio.*

Ἀκτένιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impexus. Ex α priv. & κτεὶς, ενὸς, *pecten.*

Ἀκτερέϊστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infuneratus, cui non parentatum eſt, nec juſta facta ſunt. Ex α priv. & κτέρεα, *exſequiæ.*

Ἀκτέριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΚΤΗ, ῆς, ἡ, littus; (2) fruges; (3) ſambucus.

Ἀκτημοσύνη, ης, ἡ, poſſeſſionum inopia, paupertas. Ab ἀκτήμων,

Ἀκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inops, pauper. Ex α priv. & κτάομαι, *poſſideo.*

Ἀκτησία, ας, ἡ, paupertas, inopia. Ex iiſd.

Ἄκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non poſſeſſus; (2) qui adquiri non poteſt. Ex iiſd.

ἈΚΤΙ'Ν, ῖνος, ἡ, radius ſolis; (2) radius fulminis.

Ἀκτινηδὸν, *Adv.* in formam radiorum, vel radii. Ab ἀκτίν.

Ἀκτινοβολέω, ῶ, f. ήσω, radios ejaculor. Gl. V. ἀκτινοβολῶ, radio; ἀκτινοβολῆσθαι, radiare, Gl. V. Ab ἀκτινοβόλος.

Ἀκτινοβολία, ας, ἡ, radiorum ejaculatio. Ab eodem.

Ἀκτινοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, radios ejaculans. Ex ἀκτὶν, *radius*, & βάλλω, *jacio, jaculor.*

Ἀκτινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, radiatus. Ex ἀκτίν; & εἶδος, *ſpecies.*

Ἀκτινοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, radiatus, Ph. Ex ἀκτὶν, & φέρω, *fero.*

Ἀκτινωτὸς, ἡ, ὸν, radiatus, quaſi ab ἀκτινόω.

Ἄκτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, littoralis; (2) cognomen Apollinis. Ab ἀκτὴ, *littus.*

Ἀκτὶς, ῖνος, ἡ, radius; (2) ſambucus; (3) vas, in quod conjiciuntur oboli. Ab ἀκτίν.

Ἄκτιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non creatus, increatus, inconditus, Gl. V. Ex α priv. & κτιστὸς, *creatus*, a κτίζω, *creo.*

Ἀκτίτης, ȣ, ὁ, littoralis, in littore commorans. Ab ἀκτὴ, *littus.*

Ἄκτιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ædificatus. Ex α priv. & κτίζω, *condo, ædifico.*

Ἄκτωρ, ορος, ὁ, ductor; (2) lorum, vel funis, quo ducimus aliquid. Ab ἄγω.

Ἀκτωρέω, ῶ, f. ήσω, ago cuſtodem littorum. Ab ἀκτωρός.

Ἀκτωρὸς, ȣ̃, ὁ, littorum cuſtos. Ex ἀκτὴ, *littus*, & ȣ̃ρος, *cuſtos.*

Ἀκυβέρνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gubernatore carens. Ex α priv. & κυβερνάω, *guberno.*

Ἀκυητήριον, ȣ, τὸ, medicamentum conceptum impediens. Ex α priv. & κύω, *uterum fero.*

Ἄκυθος, ȣ, ἡ, quæ non concipit, ſterilis. Ex iiſdem.

Ἀκύκλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui orbem diſciplinarum non confecit, indoctus. Ex α priv. & κύκλιος, *circularis.*

Ἀκύλας, α, ὁ, Aquila. Nomen viri.

Ἀκύλιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non volvitur; (2) immotus, ſtabilis, rigidus. Ex α priv. & κυλίω, *volvo.*

ἌΚΥΛΟΣ, ȣ, ἡ, glans ilicis.

Ἀκύμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fluctibus non agitatus; (2) ſedatus, tranquillus; (3) fœtu carens, ſterilis. Ex α priv. & κῦμα, *fœtus.*

Ἀκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄκυπρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Veneris expers, Heſ. Ex α priv. & Κύπρις, *Venus*, quæ ita dicitur ab inſula Cypro, in qua educata & in primis culta fuit.

Ἀκύρημα, ατος τὸ, infortunium, quo nihil adquiritur. Ab ἀκυρής.

Ἀκυρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nihil adquirit; (2) infortunatus. Ex α priv. & κύρω, *nanciſcor.*

Ἀκυρία, ας, ἡ, improprietas. Ab ἄκυρος.

Ἀκυρίευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullius dominio ſubjectus. Ex α priv. & κυριεύω, *dominor.*

Ἄκυρμα, ατος, τὸ, idem quod ἀκύρημα.

Ἀκυρολογέω, ῶ, f. ήσω, improprie loquor. Ab ἀκυρολόγος.

Ἀκυρολογία, ας, ἡ, improprium loquendi genus, ſermonis improprietas & abſurditas. Ab eodem.

Ἀκυρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui improprie loquitur. Ex ἄκυρος, & λόγος, *ſermo.*

Ἄκυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auctoritate privatus, jus & poteſtatem non habens; (2) irritus; (3) improprius; (4) obſoletus; (5) incertus. Ex α priv. & κῦρος, *auctoritas.*

Ἀκυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate privo; (2) infirmo, irritum reddo, abrogo, antiquo. Ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τȣ̃ Θεȣ̃, Matt. 15. 6. Ab ἄκυρος.

Ἀκύρωσις, εως, ἡ, antiquatio, abrogatio. Ab ἀκυρόω.

Ἀκυτήριον, ȣ, τὸ, idem quod ἀκυητήριον, quod vid.

Ἄκυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄκυθος.

Ἀκωδώνιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exploratus non eſt. Ex α priv. & κωδωνίζω, *tintinnabuli ſono & ſtrepitu exploro*, veluti ſolebant explorari equi, an bellicos ſtrepitus ferre poſſent.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, mucro, cuſpis, acumen. Per reduplicationem ab ἀκὴ, *mucro.*

Ἄκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, membris truncus; (2) ſpeciatim pedibus carens. Ex α priv. & κῶλον, *membrum.*

Ἀκώλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non impeditus. Ex α priv. & κωλύω, *impedio.*

Ἀκωλύτως, improhibito, licenter, Gl. V. A præc.

ἌΚΩΝ, οντος, ὁ jaculum, ſpiculum, telum.

Ἄκων, οντος, ὁ, ἄκȣσα, ης, ἡ, invitus, a. Ex α priv. & ἑκὼν, *qui ſponte aliquid facit.*

Ἄκωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cono & faſtigio carens. Ex α priv. & κῶνος, *conus.*

Ἄκωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, remo carens. Ex α priv. & κώπη, *remus.*

Ἀλαβάστριον, ȣ, τὸ, parvus alabaſter. Ab ἀλάβαστρον.

Ἀλαβαστρίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, alabaſtrites, ſc. lapis. Ab eod.

Ἀλαβαστρῖτις, ιδος, ἡ, ſc. λίθος, idem. Ab ἀλαβαστρίτης.

Ἀλαβαστροθήκη, ης, ἡ, vas, in quo alabaſtra reponuntur. Ex ἀλάβαστρον, & θήκη, *repoſitorium.*

ἈΛΑ'ΒΑΣΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, alabaſtrum, genus vaſis unguentarii ſine anſis, myrotheca lapidea.

Ἀλάβαστρος, ȣ, ὁ vel ἡ, idem.

Ἀλαβαστροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alabaſtra ferens. Ex ἀλάβαστρον, & φέρω, *fero.*

Ἀλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in quo nihil eſt, quod prehendi queat, anſa, ſeu manubrio carens; (2) qui prehendi nequit. Ex α priv. & λαβὴ, *prehenſio.*

Ἅλαδε, *Adv.* ad mare. Ab ἅλς, *mare.*

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, faſtus, oſtentatio, jactatio gloriatio, vaniloquentia, jactantia, inſolentia, arrogantia. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζόνευμα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio propter aliquod facinus; (2) facinus inſolentiæ, inſolenter factum. Ab ἀλαζονεύομαι.

Ἀλαζονεύομαι, f. εύσομαι, me oſtento, me vendito, falſa de me prædico, glorior; (2) mentior. Τȣ̃ ἀλαζονεύεσθαι ἀποτρέπειν τȣ̀ς σύνοντας, Xen. τὰ ἔθη, Ariſt. Ab eod.

Ἀλαζονικὸς, ἡ, ὸν, ad oſtentationem pertinens; (2) oſtentator, jactator. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζών

λαζονοχαυνοφλύαρος, ȣ, ὁ, oſtentator, animo tamen remiſſo & nugax. Ex ἀλαζὼν, *jactator*, χαῦνος, *laxus*, & φλύαρος, *ineptiæ*.

ΑΛΑΖΩ'Ν, όνος, ὁ ϗ ἡ, inanis jactator, oſtentator, glorioſus, ſuperbus, arrogans; (2) homo mendax; (3) qui hinc & inde vagatur.

λάθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui latere nequit, qui oblivioni mandari non poteſt; (2) quem nihil latet. Ex α priv. & λανθάνω, *lateo*.

λαίνω, erro, vagor. Ab ἀλάομαι.

λάϊος, αΐα, άϊον, cæcus, captus oculis. Ab ἀλαός.

λαιὸς, antiquus. A παλαιὸς, quod idem ſignificat.

λάκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtrepitum non edens. Ex α priv. & λακέω, *ſono, ſtrepo*.

λαλὰ, vox inarticulata, quæ a militibus ante pugnam edi ſolebat.

λαλαγὴ, ῆς, ἡ, lætus clamor. Ab ἀλαλάζω.

Αλάλαγμα, ατος, τὸ, lætus clamor militum; (2) læta vociferatio. Ab ἀλαλάζω.

Αλαλαγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem; (2) hymnus, qui ob partam victoriam canitur. Ab eod.

Αλαλάζω, f. άξω, clamo alala, fremitum edo inter pugnandum; (2) tollo clamorem lætum; (3) tollo clamorem triſtem, ululo; (4) tinnio; Gl. V. ululo, tinnio; ἀλαλάζων, tinnulus, Gl. V. Κύμβαλον ἀλαλάζον, 1 Cor. 13, 1. Ab ἀλαλά.

λαλὴ, idem quod ἀλαλά.

λάλημι, vagor, erro. Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπȣς ἀλάληται, Heſiod. Ἔργ. 100. Ab ἀλάομαι.

λαλητὸς, ȣ̃, ὁ, clamor militum dicentium ἀλαλή; (2) fremitus militum quivis in pugna, vociferatio militaris. Ab ἀλαλή.

λάλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inenarrabilis, ineffabilis. Ex α priv. & λαλητὸς, *effabilis, dictus*.

λαλκέω, ῶ, f. ήσω, depello, propulſo, arceo. Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα, Il. 19, 30. Ab ἀλκέω.

λαλκομενηΐς, ίδος, ἡ, auxiliatrix. Epitheton Minervæ. Ex ἀλάλκω, *juvo*, & μένος, *robur*.

Αλαλκτήριον, ȣ, τὸ, remedium, auxilium. Ab ἀλκτὴρ, *auxiliator*.

λάλκω, depello, arceo. Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ, Il. 23, 185. Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι, a Trojanis, Il. 21. 138. Ab ἀλκέω.

λαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui loqui non poteſt, mutus. Ex α priv. & λαλέω, *loquor*, vel λάλος, *vocalis*.

λαλύκτημαι, erro; (2) moleſte fero; (3) metuo. Οὐδέ μοι ἦτορ ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, Il. 10, 94. Ab ἀλύσσω, *anxius ſum*.

λάμπετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſplendoris expers, non ſplendens, obſcurus. Ab ἀλαμπής.

λαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & λάμπω, *luceo, ſplendeo*.

ΑΛΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, vagor, erro; (2) incertus ſum. Ἤτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο, Il. 6, 201.

ΑΛΑΟ'Σ, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, non videns cæcus.

Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, Ion. ἀλαοσκοπίη, cæca ſpeculatio. Ex ἀλαὸς, & σκοπέω, *ſpeculor*.

Ἀλαοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cæcos fœtus gignit; (2) cæcum pariens. Ex ἀλαὸς, & τίκτω, *pario*.

Ἀλαόω, ῶ, f. ώσω, cæco; (2) ærumnis frango. Νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος — ὀφθαλμȣ̃ ἀλάωσεν, Odyſſ. 9, 516. Ab ἀλαός.

Ἀλαπαδνὸς, ὴ, ὸν, vaſtatu facilis, imbecillis. Ab ἀλαπάζω.

Ἀλαπάζω, f. άξω, vaſto, diripio, diſſipo, exinanio, ſolo æquo. Νέων δ' ἀλάπαζε φαλάγγας, Il. 11, 503. Ἀλαπάζοντα ςίχας ἀνδρῶν, Il. 5, 166. Ex α pl. & λαπάζω, *vaſto*.

Ἅλας, ατος, τὸ, ſal. Ab ἅλς.

Ἀλαςαίνω, crucior, mærore adficior. Ab ἀλαςέω.

Ἀλαςέω, ῶ, f. ήσω, idem. Καὶ ἀλαςήσας ἔπος ηὔδα, Il. 12, 163. Ab ἄλαςος, *gravis*.

Ἀλαςορία, ας, ἡ, ultrix conſcientia; (2) diræ. Ab ἀλάςωρ.

Ἄλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non obliviſcendus, cujus indelebilis eſt memoria; (2) intolerabilis, gravis. Ab eod.

Ἀλάςωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit non obliviſcenda; (2) ſceleſtus, exſecrandus; (3) dæmon acerbus & ſanguinarius. Ex α priv. & λανθάνομαι, *obliviſcor*.

Ἁλατοπωλία, ας, ἡ, ſalis venditio; (2) jus & poteſtas vendendi ſalis. Ex ἅλς, *ſal*, & πωλέω, *vendo*.

Ἀλάχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oleribus carens. Ex α priv. & λάχανον, *olus*.

Ἀλαῶπις, ιδος, ἡ, cæca, obſcura. Ex ἀλαὸς, & ὤψ, *oculus*.

Ἀλαωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, cæcus, obſcurus. Ex iiſd.

Ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas. Ab ἀλαὸς, *cæcus*.

Ἀλγεινὸς, ὴ, ὸν, moleſtus, aſper, gravis, dolorem adferens. Ab ἄλγος, *dolor*.

Ἀλγεινῶς, moleſte, cum dolore. Ab ἀλγεινός.

Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo animo & corpore. Ἀλγεῖν παιδὲς τοῖς κακοῖς, ὅτι τοῖς κακοῖς τῶν φίλων, θάνατόν τινος· τὴν κεφαλὴν, τὸν δάκτυλον. Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις; Soph. Aj. 377. Ab eod.

Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, dolor, cruciatus. Ab eod.

Ἄλγημα, ατος, τὸ, dolor, ægritudo. Ab ἀλγέω, *doleo*.

Ἀλγηρὸς, ὰ, ὸν, dolorem adferens, moleſtus. Ab ἄλγος, *dolor*.

Ἄλγησις, εως, ἡ, dolor. Ab ἀλγέω.

Ἀλγινόεις, εσσα, εν, moleſtus, acerbus. Ab ἄλγος, *dolor*.

ἌΛΓΟΣ, εος, τὸ, dolor; (2) mæror, triſtitia; (3) moleſtia; (4) calamitas, malum. Hinc *Comp.* ἀλγίων, & *Superlat.* ἄλγιςος, moleſtior, moleſtiſſimus.

Ἀλγύνω, f. υνῶ, dolore adficio; (2) mærorem creo; ἀλγύνομαι, doleo, mæreo. Τοῖςδε δ' ȣ̓κ ἀλγύνομαι, Soph. Antig. 474. Μὴ ςέρνον ἀλγύνοιμι τοῖςδε τοῖς λόγοις, Idem, Trach. 489. Τȣ̓μὸν ἀλγύνει κέαρ, Eur. Med. 398. Ab ἄλγος.

Ἀλδαίνω, augeo. Ἀθήνη ἄγχι παριςαμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν, Odyſſ. 18, 69. Ab ἀλδέω.

ἈΛΔΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, augeo, do incrementum.

Ἀλδήσκω, f. ἀλδήσω, augeor, creſco, incrementum capio. Ὡσεί τε περὶ ςαχύεσσιν ἐέρση ληΐȣ ἀλδήσκοντος, Il. 23, 599. Ab ἀλδέω.

ἈΛΕ'Α, ας, ἡ, calor, ſ. tepor, qui eſt ex ſole; (2) calor quilibet; (3) vitatio, declinatio, effugium.

Ἀλεάζω, f. άσω, tepeo, caleo, calore fruor; (2) vito. Ab ἀλέα.

Ἀλεαίνω, caleo; (2) calefacio. Ab eod.

Ἀλεγεινὸς, ὴ, ὸν, curæ plenus, moleſtus; (2) triſtis; (3) difficilis. Ab ἄλγος, *dolor*.

Ἀλεγίζω, f. ίσω, curo. Πατρός γε δυσωνύμȣ ȣ̓κ ἀλεγίζω, Heſ. Θεογ. 171. Ab ἀλέγω.

Ἀλεγύνω, accuro, apparo. Ab eod.

ἈΛΕ'ΓΩ, curo, rationem habeo alicujus rei. Θεῶν ὄπιν ȣ̓κ ἀλέγοντες, Il. 16, 388. & Heſ. Ἔργ. 249. Οὐ σεῦ ἔγωγε σκυζομένης ἀλέγω, Il. 8, 483.

Ἀλεεινὸς, ὴ, ὸν, tepidus, calidus; (2) æſtivus. Ab ἀλέα, *tepor*.

Ἀλεείνω, effugio, declino, evito. Ὑπερβασίας ἀλεείνων, Heſiod. Ἔργ. v. ult. πάτον ἀνθρώπων, Il. 6, 202. Ab ἀλέομαι.

Ἀλέες, in unum congregati; (2) frequentes, multi ſimul. Ab ἅλις.

Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, fuga. Ab ἀλέω, *vito*.

Ἀλείαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lævigatus, aut complanatus non eſt; (2) qui lævigari nequit; (3) non mollitus. A λειαίνω, *lævigo*.

Ἄλειαρ, ατος, τὸ, farina. Ab ἀλέω, *molo*.

Ἄλειμμα, ατος, τὸ, unctio, ipſa actio ungendi; (2) unguentum; (3) incitamentum. Ab ἀλείφω. *ungo*.

Ἀλειπτήριον, ȣ, τὸ, unctarium, locus in balneo unctui deſtinatus. Ab eod.

Ἀλείπτης, ȣ, ὁ, unctor; (2) qui alios ad certamina inſtruit & exercet; (3) certaminis moderator, excitator, cohortator. Ab eod.

Ἀλειπτὸν, ȣ̃, τὸ, ſuffitus præparatus. Ab eod.

ἌΛΕΙΣΟΝ, ȣ, τὸ, poculum cælatum; (2) poculum.

Ἀλειτεία, ας, ἡ, peccatum, Suid. Ab ἀλείτω, *pecco*.

Ἀλείτης, ȣ, ὁ, peccator. Ab eod.

Ἀλειτȣργησία, ας, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus. Ex α priv. & λειτȣργέω.

Ἀλειτȣ́ργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immunis, Gl. V. Ab eod.

Ἄλειφα, unguentum, pro ἄλειφαρ.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum; (2) oleum; (3) adeps. Ab eod.

ἈΛΕΙ'ΦΩ, f. ψω, ungo, oleo vel unguento lino, illino; (2) incito, inſtigo, exhortor. Ἀλείφειν μύρῳ· τοῖχον, dealbare. Τῷ ῥ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, Il. 14, 175.

Ἄλειψις, εως, ἡ, unctio. Ab ἀλείφω.

Ἀλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, propulſator. Ab ἀλέξω, *arceo*.

Ἀλεκτόρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad gallum, vel gallinam pertinens. Ab ἀλέκτωρ, *gallus*.

Ἀλεκτορὶς, ίδος, ἡ, gallina. Ab eod.

Ἀλεκτορόλοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gallinacei criſtam habens. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, & λόφος, *criſta*.

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, & φωνὴ, *cantus*.

Ἄλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. & λέγω, *dico*.

Ἀλεκτρυονοπώλης, ȣ, ὁ, gallinarum venditor. Ex ἀλεκτρυὼν, & πωλέω, *vendo*.

Ἀλεκτρυοπώλης, ȣ, ὁ, gallinarum venditor. Ex ἀλεκτρυὼν, & πωλέω, *vendo*.

Ἀλεκτρυοπωλητήριον, ȣ, τὸ, locus, ubi venduntur gallinæ. Ex iiſd.

Ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, gallus, gallina. Ab ἀλέκτωρ.

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, gallus. Ex α priv. & λέκτρον, *lectus*, quia cantu ſuo facit, ut homines lectos relinquant.

Ἀλέκτωρ, ορος, ἡ, conjux; (2) innupta. Ex α congr. vel privat. & λέκτρον, *lectus*.

Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandrea, ſ. Alexandria, urbs. Ab Ἀλέξανδρος.

Ἀλεξανδρεὺς, έος, ὁ, civis Alexandrinus. Ab Ἀλεξάνδρεια.

Ἀλεξανδρῖνος, ίνη, ῖνον, Alexandrinus. Ab eod.

Ἀλέξανδρος, ȣ, ὁ, Alexander. Ab ἀλέξω, *juvo*, & ἀνὴρ, *vir*, quaſi *fortis auxiliator*.

Ἀλεξάνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ventos arcens. Ab ἀλέξω, *arceo*, & ἄνεμος, *ventus*.

Ἀλεξέω, ῶ, f. ήσω, arceo, depello; (2) opitulor, auxilior, juvo. Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ, Il. 9, 251. Ab ἀλέξω.

Ἀλέξημα, ατος, τὸ, id quod arcet. Ab ἀλεξέω.

Ἀλέξησις, εως, ἡ, propulſatio; (2) defenſio, opitulatio. Ab eod.

Ἀλεξήτειρα, ας, ἡ, propulſatrix; (2) auxiliatrix. Ab ἀλεξητήρ.

Ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulſator; (2) defenſor, auxiliator. Ab ἀλεξέω.

Ἀλεξητήριον, ȣ, τὸ, remedium; (2) amuletum, (3) munimen. Ab ἀλεξητὴρ, *depulſor*.

Ἀλεξητήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propulſatorius; (2) defenſorius; (3) remedium præſtans. Ab eod.

Ἀλεξητικὸς, ἡ, ὸν, arcendi depellendique vim habens. Ab ἀλεξέω.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, imprecationum expultrix. Ex ἀλέξω, *arceo*, & ἀρὰ, *imprecatio*, *diræ*.

Ἀλεξιάρης, ȣ, ὁ, imprecationum depulſor. Ex iiſd.

Ἀλεξιβέλεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arcens, ſeu depellens ſagittas. Ex ἀλέξω, & βέλος, *ſagitta*.

Ἀλεξίκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arcens, ſeu depellens malum; (2) qui a vitio purgat & liberat. Ex ἀλέξω, & κακὸν, *malum*.

Ἀλεξίμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propulſans ab hominibus mala. Ex ἀλέξω, ſc. κακὰ, & βροτὸς, *homo*.

Ἀλεξίμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arcens mortem. Ex ἀλέξω, & μόρος, *mors*.

Ἀλεξιφάρμακον, ȣ, τὸ, remedium adverſus venenum, amuletum; (2) remedium quodvis; (3) præſidium. Ab ἀλεξιφάρμακος.

Ἀλεξιφάρμακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἀλέξω, & φάρμακον, venenum.

ἈΛΕ´ΞΩ, f. ξήσω, depello, arceo; (2) auxilior. Ἀλέξειν τοῖς φίλοις, Xen. ἀλλήλοις, Il. 3, 9.

Ἀλεὸς, ȣ̃, ὁ, calidus, tepidus. Ab ἀλέα, *calor*.

Ἀλεότης, ητος, ἡ, collectio, congeries. Ab ἀλέω, *congrego*.

Ἀλεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, demens, mente captus. Ex ἀλεὸς, pro ἠλεὸς, *ſtolidus*, & φρὴν, *mens*.

Ἀλέπαδνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non habens lora lata. Ex α priv. & λέπαδνα *lora lata*.

Ἀλεπίδωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſquamatus, ſquamis carens. Ex α priv. & λεπιδωτὸς, *ſquamatus*.

Ἀλέπιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non decorticatus. Ex α priv. & λεπίζω, *decortico*.

Ἀλεστέον, molendum eſt. Ab ἀλέω.

Ἀλεστέος, έα, έον, molendus. Ab eod.

Ἀλεστὴ, ῆς, ἡ, acus, gluma. Ab eod.

Ἀλεστὴς, ȣ̃, ὁ, molendinarius, Gl. V. Ab ἀλέω.

Ἄλετος, ȣ, ὁ, ipſa molendi actio, molitura. Ab eod.

Ἀλετρεύω, f. εύσω, molo. Ab eod.

Ἀλετρίβανος, ȣ, ὁ, piſtillus, quo ſal teritur. Ex ἀλέω, *molo*, & τρίβω, *tero*.

Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor. Ab ἀλέω, *molo*.

Ἀλετὼν, ῶνος, ὁ, piſtrinum. Ab eod.

Ἀλευρίτης, ȣ, ὁ, farinaceus. Ab ἄλευρον.

Ἀλευρόμαντις, εως, ὁ, cognomen Apollinis, quod ex farina vaticinia daret. Ex ἄλευρον, & μάντις, *vates*.

Ἄλευρον, ȣ, τὸ, farina. Ab eod.

Ἀλευροποιέω, ῶ, f. ήσω, farinam facio, pinſo, molo. Ex ἄλευρον, & ποιέω, *facio*.

Ἀλεύω, f. εύσω, fugio, vito. Νῦν αὖτ᾽ ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι (γρ. ἄλευε) χάλκεον, Il. 22, 285. Ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν, mortem, Il. 14, 462. Ab ἀλέω.

ἈΛΕ´Ω, ῶ, f. έσω, vel ήσω, molo; (2) caveo, vito; (3) congrego. Ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ᾽ ἀλȣ̃σαν, Ariſt. Nub. 1361. Διὸς δ᾽ ἀλεώμεθα μῆνιν, Il. 5, 34.

Ἀλεωρὴ, ῆς, ἡ, evitatio; (2) munimentum, tutamen. Ab ἀλέω.

Ἀλέως, *Adv.* confertim. Ab ἅλις, *ſatis*, *abunde*.

Ἄλη, ης, ἡ, error, erratio, vagatio. Ab ἀλάω, *vagor*.

Ἀληθάργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lethargo, ſ. veterno non corripitur. Ex α priv. & λήθαργος, *veternus*.

Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas. Ex α, & λανθάνω, *lateo*.

Ἀληθὲς, *Adv.* revera, profecto; (2) *Adv.* admirantis. Ab eod.

Ἀληθευτικὸς, ἡ, ὸν, verax. Ab ἀληθεύω.

Ἀληθεύω, f. εύσω, vera loquor; (2) verus ſum; (3) veritatem facio, ſincere me gero. Ἀληθεύω σοι τȣ̃το, ἀληθεύομαι, idem. Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; Gal. 4, 16. Ab ἀληθής.

ἈΛΗΘΗ´Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, verax; (2) certus; (3) rectus, conveniens, idoneus; (4) memor; (5) ſincerus.

Ἀληθίζω, & ἀληθίζομαι, vera dico. Ab ἀληθὴς, *verus*.

Ἀληθινὸς, ἡ, ὸν, verus, verax; (2) non fictus, non fucatus; (3) certus, firmus. Ab eod.

Ἀληθινῶς, *Adv.* vere, veraciter. Ab ἀληθινός.

Ἀληθογνωσία, ας, ἡ, veri cognitio. Ab ἀληθὴς, & γνῶσις, *cognitio*.

Ἀληθοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, veriloquus, verax. Ex ἀληθὴς, & ἔπω, *dico*.

Ἀληθόμαντις, εως, ὁ, vates verus. Ex ἀληθὴς, & μάντις, *vates*.

Ἀλήθω, f. ἀλήσω, molo. Ab ἀλέω, *molo*.

Ἀληθῶς, *Adv.* vere. Ab ἀληθὴς, *verus*.

Ἀλήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſegetes non habens; (2) ſine præda; (3) pauper. Ex α priv. & λήϊον, *ſeges*, vel ληΐη, *præda*.

Ἀλήϊστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tutus a prædonum injuria. Ex α priv. & ληστὴς, *prædo*.

Ἄληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indeſinens, qui numquam ceſſat. Ex α priv. & λήγω, *deſino*.

Ἄληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, communis, ſorte non diviſus. Ex α priv. & λαγχάνω, *ſortior*.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio; (2) fraus, machinatio; (3) homo aſtutus, & fraudulentus. Ab ἀλάομαι, *erro*.

Ἄλημι, erro; congrego. Ἀργείȣς ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας, Il. 5, 823. Ab eod.

Ἀλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, erro, vagus. Ab eod.

Ἄληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui captus non eſt; (2) qui capi aut vinci nequit; (3) irreprehenſibilis; (4) incomprehenſibilis. Ex α priv. & ληπτὸς, *captus*.

Ἀλήπτως, *Adv.* more eorum, quæ capi nequeunt; (2) ſine reprehenſione, abſque crimine vel condemnatione. Ab ἄληπτος.

Ἁλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, congregatus, confertus. Ab ἅλις, *affatim*.

Ἀλήσιον, quidquid moli poteſt. Ab ἀλήθω, *molo*.

Ἄληστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, quod ἄλαστος.

Ἀλητεύω, f. εύσω, vagor, erro. Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα, mendicantium more vagatur, Odyſſ. 17, 501. Ab ἀλήτης.

Ἀλήτης, ȣ, ὁ, vagus, erro. Ab ἀλάομαι.

Ἀλῆτις, ιδος, ἡ, erratrix, vagabunda. Ab ἀλήτης.

Ἀλθαία, ας, ἡ, malvæ ſilveſtris genus. Ab ἄλθω, *ſano*.

Ἀλθαίνω, medeor. Ab eod.

Ἄλθεξις, εως, ἡ, ſanatio. Ab eod.

Ἀλθέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἀλθήεις, εσσα, ῆεν, ſanitati conferens, ſaluber. Ab eod.

Ἀλθήσκω, f. θήσω, ſano, medeor. Ab eod.

Ἀλθηστήριον, ȣ, τὸ, medela, remedium. Ab eod.

Ἄλθος, εος, τὸ, ſanatio, medela, medicamentum. Ab eod.

ἌΛΘΩ, ſano; (2) augeo. Ἄλθετο χείρ, Il. 5, 417.

Ἁλία, ας, ἡ, congregatio, cœtus, concilium. Ab ἅλις, *ſatis*, *abunde*.

Ἁλία, ας, ἡ, vas, in quo ſal terebatur, aut reponebatur. Ab ἅλς, *ſal*.

Ἁλιάετος, ȣ, ὁ, aquila marina. Ex ἅλς, *mare*, & ἀετὸς, *aquila*.

Ἁλιαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, per mare flans. Ex ἅλς, *mare*, & ἄημι, *flo*.

Ἁλιαίετος, ȣ, ὁ, idem, quod ἁλιάετος.

Ἁλίαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſale conditus. Ab ἅλς.

Ἁλιὰς, άδος, ἡ, navicula, cymba; (2) piſcatrix. Ab eod.

Ἀλίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis; (2) vehemens; (3) non deſinens. Ex α priv. & λιάζω, *propero*, *agito*, *exeo*.

Ἀλιβάνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ture accenſo honos non eſt habitus. Ex α priv. & λιβανωτὸς, *tus*.

Ἀλίβας, αντος, ὁ, mortuus, defunctus; (2) fluvius apud inferos; (3) acetum, quaſi vinum mortuum; ἀλίβαντες, anni. Ex α priv. & λιβὰς, *fons*, quaſi expers vitalis humoris.

Ἁλίβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, marigradus. Ex ἅλς, *mare*, & inuſ. βατέω, *gradior*.

Ἁλιβδύω, f. ύσω, ſubmergo in mari; (2) occulto. Ex ἅλς, *mare*, & δύω, *mergo*.

Ἁλίβρεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mari immerſus, madefactus. Ex ἅλς, *mare*, & βρέχω, *madefacio*.

Ἁλίβρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, marinum quemdam fremitum edens, quaſi marifremus. Ex ἅλς, *mare*, & βρέμω, *fremo*.

Ἁλίβροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui a mari abluitur. Ex ἅλς, *mare*, & βρέχω, *madefacio*.

Ἁλίβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſalem comedens; (2) a mari exeſus. Ex ἅλς, *ſal*, vel *mare*, & βρώσκω, *comedo*.

Ἁλιγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mari vicinus. Ex ἅλς, & γείτων, *vicinus*.

Ἁλιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mari genitus, vel natus. Ex ἅλς, *mare*, & γίνομαι, *naſcor*.

ἈΛΙ´ΓΚΙΟΣ, ȣ, ὁ, ſimilis.

Ἁλιδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in mari verſatur, qui per mare circumagitur. Ex ἅλς, *mare*, & δίνη, *vortex*.

Ἁλίδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per mare currens. Ex ἅλς, *mare*, & δρομέω, *curro*.

Ἁλιδύω, f. ύσω, ſubmergo in mari. Ex ἅλς, & δύω, *mergo*.

Ἁλιεία, ας, ἡ, piſcatio, piſcatus. Ab ἁλιεὺς, *piſcator*.

Ἁλιερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mari cinctus. Ex ἅλς, *mare*, & ἕρκος, *ſeptum*.

Ἁλίευμα, ατος, τὸ, piſcatio. Ab ἁλιεύω, *piſcor*.

Ἁλιεὺς, έος, ὁ, piſcator; (2) marinator. Ab ἅλς, *mare*.

Ἁλιευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem. Ab ἁλιεύω.

Ἁλιευτικὸς, ἡ, ὸν, piſcatorius, ad piſcationem, ſeu piſcatorem pertinens. Hinc ἡ ἁλιευτική, ἁλιευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars piſcatoria. Ab ἁλιεὺς, piſcator.

λιευτικῶς, *Adv.* more piſcatorio. Ab ἁλιευτικός.

λιεύω, f. εύσω, piſcor. Ὑπάγω ἁλιεύειν, Joan. 21, 3. Ab eod.

λίζω, f. ίσω, congrego, colligo; (2) ſale condio, conſpergo. Ἁλίζειν ϛρατὸν, ἁλὶ ἁλισθήσεται, ſale condietur. Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; Matt. 5, 13. Ab ἅλς, *ſal*, vel ἅλις, *ſatis, coacervatim.*

λίζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari cinctus. Ex ἅλς, *mare*, & ζωννύω, *cingo.*

λιήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, per mare remigans; (2) marinus. Ex ἅλς, *mare*, & ἐρέσσω, *remigo.*

λιήτωρ, ορος, ὁ, piſcator. Ab ἅλς, *mare.*

Ἁλιηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mariſonus. Ex ἅλς, *mare*, & ἦχος, *ſonus.*

λιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime lapidoſus. Ex α priv. & λίθος, *lapis.*

λικις, ίδος, ἡ, ſalſilago, ſalſugo. Ab ἅλς, *ſal.*

λίκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mari alluitur. Ex ἅλς, & κλύζω. *alluo.*

λικὸς, ἡ, ὸν, maritimus. Ab ἅλς, *mare.*

Ἁλίκρας, ατος, ὁ ϗ ἡ, mari, ſ. ſalſugini marinæ commiſtus. Ex ἅλς, & κράω, *miſceo.*

λικρείων, οντος, ὁ, maris regnum obtinens. Ex ἅλς, & κρείων, *regnans.*

λικρηπὶς, ίδος, ἡ, maritima, habens fundamentum a mari. Ex ἅλς, & κρηπὶς, *fundamentum.*

λίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari, ſeu undis marinis reſonans, mariſonus; (2) piſcator, quia in mari ſtrepitum excitat. Ex ἅλς, & κτυπέω, *pulſu ſonitum cio.*

λικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſalſus. Ab ἁλικὶς, *ſalſugo.*

λιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Ex ἅλς, *mare*, & μέδω, *regno, impero.*

Ἀλίμενος, ου, ὁ ϗ ἡ, portu carens. Gl. V. importuoſus. Ex α priv. & λιμὴν, *portus.*

λιμηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in mari agitans conſilia, ſollicitus in mari. Ex ἅλς, & μῆδος, *conſilium.*

Ἁλίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari permiſtus. Ex ἅλς, *mare*, & μίγνυμι, *miſceo.*

Ἅλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, maritimus; (2) aridus. Ab ἅλς, *mare.*

Ἄλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, famem pellens. Ex α priv. & λιμὸς, *fames.*

Ἁλιμυρήεις, εσσα, ῆεν, in mari cum ſonitu fluens. Ex ἅλς, & μύρω, *fluo.*

Ἀλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto. Ab ἀλίω, quod idem ſignificat.

Ἀλίνδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab ἀλινδέω.

Ἁλινήκτειρα, ας, ἡ, in mari natans. Ex ἅλς, *mare*, & νήχω, *nato.*

Ἁλινηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in mari natans. Ex iiſd.

Ἁλίνιτρον, ου, τὸ, ſalpetrum, ſal-petræ. Ex ἅλς, & νίτρον, *nitrum.*

Ἅλινος, ίνη, ινον, ex ſale confectus. Ex ἅλς, *ſal.*

Ἄλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod retibus caret, vel retibus non fit. Ex α priv. & λίνον, *rete.*

Ἅλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἅλιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) vanus, irritus. Ab ἅλς, *mare.*

Ἁλιοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in mari nutritus. Ex ἅλς, & τρέφω, *nutrio.*

Ἁλιόω, f. ώσω, vanum, ſeu irritum reddo. Οὐδ' ἁλίωσε βέλος, fruſtra miſit, Il. 16, 737. Ab ἅλς, *mare.*

Ἀλίπαινα, ων, τὰ, quæ conſtant medicamentis non pinguibus. Ab ἀλιπὴς, *pinguedine carens.*

Ἀλιπαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſqualidus; (2) ſupplex. Ab eod.

Ἁλίπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſale conſperſus; (2) mari, ſeu unda marina conſperſus. Ex ἅλς, *mare*, ſ. *ſal*, & πάσσω, *conſpergo.*

Ἁλίπεδον, ου, τὸ, ſolum, quod aliquando mari coopertum fuit; (2) quilibet campus; (3) planities ſive ager juxta mare. Ex ἅλς, *mare*, & πέδον, *campus.*

Ἀλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pinguedine carens; (2) macilentus; (3) ſiccus, aridus. Ex α priv. & λίπος, *pinguedo.*

Ἁλίπλαγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, marivagus, pontivagus. Ex ἅλς, & πλαγκτὸς, *vagus.*

Ἁλιπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἅλς, & πλάνος, *erro, vagus.*

Ἁλιπλανία, ας, ἡ, erratio, ſeu vagatio in mari. Ab ἁλιπλανής.

Ἁλίπλοος, *contr.* ἁλίπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, per mare navigans, ſeu natans. Ex ἅλς, *mare*, & πλόος, *navigatio.*

Ἁλίπνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, odorem maris habens, mare redolens. Ex ἅλς, & πνέω, *ſpiro.*

Ἁλιπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens, purpureus. Ex ἅλς, *mare*, & πορφύρα, *purpura.*

Ἁλιρρόθιον, ου, τὸ, fluctus marinus. Ab ἁλίρροθος.

Ἁλίρροθος, ου, ὁ ϗ ἡ, marifluus, in mare fluens; (2) qui fluctibus marinis agitatur; (3) *Subſt.* ὁ, fluctus maris. Ex ἅλς, *mare*, & ῥόθος, *undarum ſtrepitus.*

Ἁλίρροος, *contr.* ἁλίρρους, ου, ὁ ϗ ἡ, marifluus, circa mare, ad mare, in mare fluens. Ex ἅλς, *mare*, & ῥέω, *fluo.*

ἍΛΙΣ, *Adv.* ſatis, abunde; (2) adfatim, magna copia; (3) confertim, coacervatim.

Ἁλὶς, ίδος, ἡ, ſalſugo. Ab ἅλς, *ſal.*

ἈΛΙΣΓΕΏ, ῶ, f. ήσω, contamino, polluo, Malach. 1, 12.

Ἀλίσγημα, ατος, τὸ, contaminatio, pollutio, contagio, ex cibo vetito. Ab ἀλισγέω.

ἉΛΊΣΚΩ, f. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, capio; (2) deprehendo; (3) convinco, reum perago; (4) damno; (5) vinco; ἑάλω, captus eſt, Gl. V. aor. 2. Ἁλίσκειν τὴν πόλιν· ἁλῶναι τῆς κόρης, ἔρωτι, ἐπὶ κακοῖς ἔργοις, μανίᾳ, ἀπάταις, capi; κλοπῆς, μιᾷ ψήφῳ, damnari; ἁλίσκεσθαι ψευδόμενος, convinci; τὴν γραφὴν, damnari; ὑπὸ τῶν λῃστῶν, capi. Ἀσεβῶν οὗτος ἥλωκε, convictus eſt impietatis, Dem.

Ἅλισις, εως, ἡ, ſalitura, Gl. V, Ab ἁλίζω, *ſalio.*

ἌΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, aliſma, planta.

Ἁλισμὸς, οῦ, ὁ, ſalitura, ipſe actus ſaliendi. Ab ἁλίζω, *ſalio.*

Ἁλιστὸς, ἡ, ὸν, ſalitus, ſale conditus. Ab eod.

Ἀλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus ubi ſe volutant animalia. Ab ἀλίω, *voluto.*

Ἁλίστρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, marivagus. Ex ἅλς, *mare*, & στρέφω, *verto.*

Ἁλιστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀλιταίνω, pecco, offendo, lædo. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτάνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſupplicari non poteſt; (2) qui ſupplicando exorari non poteſt, inexorabilis. Ex α priv. & λιτανεύω, *ſupplico.*

Ἁλιτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mari adjacens, maritimus; (2) demiſſus, humilis; (3) vadoſus. Ex ἅλς, *mare*, & τείνω, *tendo.*

Ἁλιτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mari finitimus, ſ. conterminus. Ex ἅλς, & τέρμα, *terminus.*

Ἀλιτεύω, f. εύσω, pecco. Ab ἀλιτέω.

ἈΛΙΤΕΏ, ῶ, f. ήσω, pecco, delinquo; (2) ſcelus admitto; (3) violo; (4) offendo; (5) decipio, fallo. Hinc ἀλιτήμενος, peccans, peccator, nocens. Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμὰς, Il. 24, 586.

Ἀλίτημα, ατος, τὸ, peccatum, ſcelus, flagitium. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, peccator, peccatrix; (2) inexorabilis. Ab eod.

Ἀλιτύμωρος, al. ἀλιτήμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente captus, ſtultus. Ex ἀλιτέω, & μωρὸς, *ſtultus.*

Ἀλιτήριος, ου, ὁ, peccator, ſceleratus, flagitioſus; (2) qui voto ac ſpe excidit, qui ſcopum non eſt adſecutus. Ab eod.

Ἀλιτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis, exitioſus. Ab ἀλιτήριος.

Ἀλιτηρὸς, οῦ, ὁ, peccator, ſceleratus. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanam ſeu inanem habens prolem. Ex ἀλιτέω, & καρπὸς, *fructus.*

Ἀλιτραίνω, pecco, ſcelerate ago. Ὅς τέ τευ ἀφραδίῃς ἀλιτραίνεται ὀρφανὰ τέκνα, Heſiod. Ἔργ. 328. Ab ἀλιτρός.

Ἀλιτρία, ας, ἡ, peccatum. Ab ἀλιτρός.

Ἀλιτρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in peccatis vivens. Ab ἀλιτρὸς, & βίος, *vita.*

Ἀλιτρόνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente peccans, peccator. Ex ἀλιτρὸς, & νόος, *mens.*

Ἁλίτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui huc illuc in mari jactatur. Ex ἅλς, *mare*, & τρέπω, *verto.*

Ἀλιτρὸς, οῦ, ὁ, peccator, ſceleratus. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτροσύνη, ης, ἡ, peccatum. Ab ἀλιτρός.

Ἁλίτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ex mari alitur, v. g. piſcatu, vel eſu piſcium marinorum. Ex ἅλς, *mare*, & τρέφω, *nutrio.*

Ἁλίτρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἁλίτρυτος, ύτη, υτον, in mari vexatus, in mari abſumptus, vel attritus. Ex ἅλς, & τρύω, *vexo.*

Ἁλίτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, a mari percuſſus. Ex ἅλς, & τύπτω, *percutio, verbero.*

Ἁλίτυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἁλιφθορία, ας, ἡ, Ion. ἁλιφθορίη, perditio in mari, naufragium. Ab ἁλιφθόρος.

Ἁλιφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in mari perdens, prædo marinus. Ex ἅλς, *mare*, & φθείρω, *perdo.*

Ἁλίφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, quaſi mari-cortex, ſeu ſali-cortex, ſpecies quercus. Ex ἅλς, & φλοιὸς, *cortex.*

Ἁλίχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex mari lænam habens, purpuratus. Ex ἅλς, & χλαῖνα, *læna.*

ἈΛΊΩ, f. ίσω, volvo, voluto.

Ἁλίως, *Adv.* fruſtra. Ab ἅλιος, *irritus.*

Ἀλκάζω, fortiter ago, pugno, Etym. Ab ἀλκὴ, *robur.*

Ἀλκαία, ας, ἡ, cauda leonis. Ab eodem, quia caudam quatiendo leo ſibi robur addere ſolet.

Ἄλκαρ, αρος, τὸ, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præſidium. Ab eod.

Ἀλκέα, ας, ἡ, alcea, malvæ ſilveſtris genus. Ab eod.

Ἀλκέω, ῶ, f. ήσω, arceo, auxilior. Ab ἀλκή.

ἈΛΚῊ, ῆς, ἡ, robur, vires, validitas; (2) fortitudo, ſtrenuitas; (3) auxilium, remedium.

Ἀλκήεις, ήεσσα, ῆεν, robuſtus; (2) fortis, ſtrenuus. Ab ἀλκὴ, *robur.*

Ἀλκιβιάδιος, herba quædam faciens contra ictum ſerpentum, ſpecies anchuſæ.

ἈΛΚΊΒΙΟΣ, idem.

Ἀλκίμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtrenuus in pugna, ſtrenue pugnans. Ex ἀλκὴ, *fortitudo*, & μάχομαι, *pugno.*

Ἄλκιμος,

Ἄλκιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἀλκιμος, ίμη, ιμον, robuſtus, fortis. Ab ἀλκὴ, *robur*.

Ἀλκίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fortis & prudens. Ex ἀλκὴ, & φρὴν, *mens*.

Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defenſor, propugnator. Ab ἀλκή.

Ἀλκτήριον, ȣ, τὸ, auxilium, remedium. Ab ἀλκτήρ.

Ἀλκυδὼν, όνος, ἡ, halcedo, avis marina. Ex ἅλς, *mare*, & κύω, *gravida ſum*, quoniam in mari nidificat & parit.

Ἀλκυόνειον, ſive ἀλκυόνιον, ȣ, τὸ, ſpuma maris concreta, admiſtis ſordibus tenuiſſimis. Ab ἀλκυών.

Ἀλκυόνειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, halcedonius. Ab ἀλκυών.

Ἀλκυονὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀλκυδών· & (2) adjective halcyonia, tranquilla. Ab eod.

Ἀλκυὼν, όνος, ἡ, halcedo, ſive halcyone. Ex ἅλς, & κύω· vide ἀλκυδών.

Ἄλκω, vel ἀλάλκω, f. ξω, idem quod ἀλκέω.

Ἀλλὰ, ſed, aſt, at, quin. ἀλλὰ γδ, quin, Ph. aſt enim. ἀλλὰ δὴ ϗ, quinimo, Gl. V. ſed &; ἀλλ' ἐπειδὴ, quoniam vero, Ph. ἀλλὰ μὴν, quin, verum etiam, Ph. imo vero, ſed enim, Gl. V. ἀλλ' ὅμως, attamen, Ph.

Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) contractus, commercium; (3) viciſſitudo; (4) manſio iter facientium. Ab ἀλάττω, *permuto*.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀλλακτικὸς, ὴ, ὸν, ex contractibus manans. Ab eodem.

Ἀλλακτὸν, ȣ̃, τὸ, lignum quo geſtabantur onera. Sic dictum a permutatione geſtationis humero in humerum. Ab ἀλλάσσω, *muto*.

Ἀλλαντοποιέω, ῶ, f. ήσω, farcimina, vel lucanicas facio. Ab ἀλλαντοποιός.

Ἀλλαντοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui facit lucanicas, fartor. Ex ἀλλᾶς, & ποιέω, *facio*.

Ἀλλαντοπώλης, ȣ̃, ὁ, qui facit lucanicas, ſeu farcimina quævis vendit. Gl. V. ἀλλαντοπῶλαι, fartores. Ex ἀλλᾶς, & πωλέω, *vendo*.

Ἀλλὰξ, *Adv.* permutatim, mutatis vicibus, viciſſim. Ab ἀλλάττω.

Ἄλλαξις, εως, ἡ, mutatio, permutatio. Ab eodem.

ἈΛΛΑ͂Σ, ᾶντος, ὁ, lucanica, botulus, farcimen.

ἈΛΛΆΣΣΩ, ſeu ἀλλάττω, f. άξω, muto, immuto, commuto; ἀλλάσσομαι, mutor, & muto; ἠλλάγη, mutatus eſt, aor. 2. paſſ. ἠλλαγμένος, mutatus, Gl. V. Ἀλλάσσειν χρυσȣ̃ ἄργυρον, τὸ ἑαυτȣ̃ εἶδος εἰς πολλὰς μορφὰς, χροιὰν ἀλλάσσεσθαι οἶνον σίτȣ, νόμισμα χρημάτων, ἡδονὰς ἀντὶ τ͂ δικαίων· τὴν ἐλευθερίαν τ͂ σφαγῆς, cæde redimere; τοσȣ̃τον ἤλλακτο ὑπὸ τ͂ δεινῶν, *Luc.*

Ἀλλαχῆ, *Adv.* alibi, alio. Ab ἄλλος.

Ἀλλαχόθεν, *Adv.* aliunde. Ab eod.

Ἀλλαχόθι, *Adv.* alibi. Ab eod.

Ἀλλαχόσε, *Adv.* alio, aliorſum, alium in locum, alibi. Ab eod.

Ἀλλαχȣ̃, *Adv.* alibi, alio. Ab eod.

Ἀλλεπαλληλία, ας, ἡ, alternitas; (2) continuitas. Ab ἀλλεπάλληλος.

Ἀλλεπάλληλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alternus; (2) creber, continuus. Ex ἄλλος, ἐπὶ, & ἀλλήλων.

Ἄλλῃ, *Adv.* aliter, alia ratione; (2) alio, ad alium locum; (3) alibi, alio in loco. Ab ἄλλος.

Ἀλληγορέω, ῶ, f. ήσω, aliud verbis, aliud ſenſu oſtendo; (2) aliter interpretor, ac verba præ ſe ferunt. Ἅτινά ἐστιν ἀλληγορȣ́μενα, Gal. 4, 24. Ex ἄλλο, *aliud*, & ἀγορέω, *prædico*.

Ἀλληγόρημα, ατος, τὸ, interpretatio allegorica. Ab ἀλληγορέω.

Ἀλληγορητὴς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, interpres allegoriæ. Ab eodem.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, figura, qua aliud dicitur, aliud intelligitur. Ab ἀλληγορέω.

Ἀλληγορικὸς, ὴ, ὸν, allegoricus, per allegoriam dictus. Ab ἀλληγορία.

Ἀλληγορικῶς, *Adv.* allegorice. Ab ἀλληγορικός.

Ἀλληλέγγυοι, ων, οἱ, duo rei promittendi. Ex ἀλλήλων, & ἐγγύη, *ſponſio*.

Ἀλληλέγγυον, ȣ, τὸ, mutua fidejuſſio. Ab ἀλληλέγγυοι.

Ἀλληλεγγύως, *Adv.* cum mutua fidejuſſione. Ab eod.

Ἀλληλίζω, aliud atque aliud loquor, ſeu dico, Heſ. Ab ἀλλήλων.

Ἀλληλογονία, ας, ἡ, mutua procreatio, Suic. Ex ἀλλήλων, & γίνομαι, *naſcor*.

Ἀλληλογραφία, ας, ἡ, mutua ſcriptio. Ex ἀλλήλων, & γράφω.

Ἀλληλοδιάδοχος, ὁ ϗ ἡ, continua ſerie ſuccedens. Ab ἀλλήλων, & διάδοχος, ſucceſſor.

Ἀλληλοκτονεῖν, mutuo ſe interficere. Ab ἀλλήλȣς, & κτείνειν.

Ἀλληλομαχεῖν, mutuo pugnare. Ex ἀλλήλων, & μάχομαι, *pugno*.

Ἀλληλομαχία, ας, ἡ, mutua pugna. Ab ἀλληλομαχέω.

Ἀλληλοτομέω, ῶ, f. ήσω, mutuo ſeco. Ex ἀλλήλων, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀλληλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, mutuo ferio. Ex ἀλλήλων, & τυπέω, *ferio, verbero*.

Ἀλληλοτυπία, ας, ἡ, mutua conflictio. Ab ἀλληλοτυπέω.

Ἀλληλȣΐα, Alleluja, laudate Dominum. Vox Hebraica.

Ἀλληλȣχέω, ῶ, f. ήσω, connecto, coaduno. Ab ἀλληλȣ̃χος.

Ἀλληλȣχία, ας, ἡ, cohærentia mutua, ſeries rerum inter ſe connexarum, Gl. V. compago, compages. Ab eod.

Ἀλληλȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutuam connexionem habens. Ex ἀλλήλων, & ἔχω, *habeo*.

Ἀλληλοφαγεῖν, mutuo vorare. Ex ἀλλήλȣς, & φαγεῖν, *comedere*.

Ἀλληλοφαγία, ας, ἡ, mutua devoratio. Ab eodem.

Ἀλληλοφάγοι, ων, οἱ ϗ αἱ, mutuo ſe devorantes. Ex ἀλλήλων, & φαγεῖν, *devorare*.

Ἀλληλοφθορεῖν, mutuo ſe deſtruere, perdere. Ex ἀλλήλȣς, & φθορὰ, *perditio*.

Ἀλληλοφθορία, ας, ἡ, mutua conſumptio, mutua perditio. Ex iiſd.

Ἀλληλοφονία, ας, ἡ, mutua cædes. Ab ἀλληλοφόνοι.

Ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ ϗ αἱ, mutuo ſe interficientes, mutua cæde pereuntes. Ex ἀλλήλων, & φόνος, *cædes*.

Ἀλληλοφυεῖς, ῶν, οἱ ϗ αἱ, ex ſe invicem enaſcentes, mutuum ortum habentes. Ex ἀλλήλων, & φυὴ, *natura*, ſive, φύω, *naſcor*.

Ἀλλήλων, *Dat.* ἀλλήλοις, αις, οις, *Acc.* ἀλλήλȣς, invicem, mutuo; alius alium, alter alterum. Ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλήλως, mutuo, *Adv.* Gl. V. A præc.

Ἄλλην, *Adv.* aliorſum; ἄλλην ϗ ἄλλην, hinc atque illinc, alias atque alias. Ab eod.

Ἀλλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aliunde genus habens, alienigena, peregrinus, ex alia tribu, aliave gente oriundus. Ex ἄλλος, & γένος, *genus*.

Ἀλλόγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliena lingua utens; (2) externus, peregrinus. Ex ἄλλος, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἀλλογνοῶν, deſipiens, delirans. Ex ἄλλος, & γινώσκω, *cognoſco*.

Ἀλλόγνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliis cognitus, nobis ignotus, externus, peregrinus. Ex ἄλλος, & γνωτὸς, *notus*.

Ἀλλοδαπὸς, ὴ, ὸν, externus, extraneus, peregrinus. Ex ἄλλος, *alius*, & δάπεδον, *ſolum*.

Ἀλλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, aliud opinor, quam verum eſt. Ex ἄλλος, & δόξα, *opinio*.

Ἀλλοδοξία, ας, ἡ, opinio falſa. Ab ἀλλοδοξέω.

Ἀλλοεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alius gentis, alienigena, externus. Ex ἄλλος, & ἔθνος, *gens*.

Ἀλλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aliam formam habens. Ex ἄλλος, & εἶδος, *forma*.

Ἄλλοθεν, *Adv.* aliunde. Ab ἄλλος.

Ἄλλοθι, *Adv.* alibi, alio loco. Ab eod.

Ἀλλόθροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alia voce utens; (2) externus. Ex ἄλλος, & θρόος, *vox*.

Ἀλλοινία, ας, ἡ, varietas & mutatio vini. Ex ἄλλος, & οἶνος, *vinum*.

Ἀλλοιόθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varie poſitus. Ex ἀλλοῖος, *varius*, & τίθημι, *pono*.

Ἀλλοῖος, οία, οῖον, alius atque alius, diverſus, varius. Ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diverſitas, variatio. Ab ἀλλοῖος.

Ἀλλοιοτροπέω, ῶ, f. ήσω, varie muto. Ab ἀλλοιότροπος.

Ἀλλοιότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, variis moribus præditus. Ex ἀλλοῖος, & τρόπος, *mores*.

Ἀλλοιόω, ῶ, f. ώσω, diverſum reddo, muto, immuto, vario; ἀλλοιόομαι, ȣ̃μαι, mutor. Ἀλλοιȣ̃σθαι τὰς γνώμας, Thuc. Ab ἀλλοῖος.

Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio. Ab ἀλλοιόω.

Ἀλλοιωτικὸς, ὴ, ὸν, immutativus, ad mutandum aptus. Ab ἀλλοιωτός.

Ἀλλοιωτὸς, ὴ, ὸν, mutabilis, mutationis capax. Hinc τὸ ἀλλοιωτὸν, ȣ̃, mutabilitas. Ab ἀλλοιόω.

Ἀλλόκοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, monſtroſus, prodigioſus, inuſitatus, abſurdus, rationi non conſentaneus, peregrinis moribus præditus. Ex ἄλλος, & τόκος, *partus*.

ἍΛΛΟΜΑΙ, f. ȣ̃μαι, ſalio, ſalto; ἥλατο, aor. 1. Κἂν εἰς πῦρ ἄλλοιτο, Xen. Ἀνήρετ'—ψύλλαν ὁπόσȣς ἅλλοιτο τȣ̀ς αὐτῆς πόδας, ſcil. περὶ, Ariſt. Nub. 145.

Ἀλλοπρόσαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab alio ad alium ſe conferens, nunc huic, nunc illi adhærens; mutabilis, inconſtans. Gl. V. verſipellis. Ex ἄλλος, πρὸς, & ἄλλος, alius.

ἌΛΛΟΣ, η, ο, alius, a, ud; (2) alter; (3) reliquus.

Ἄλλοσε, *Adv.* alio, alium in locum. Ab ἄλλος.

Ἄλλοτε, *Adv.* alias, alio tempore. Ab eodem.

Ἄλλοτι, *Adv.* utrum? numquid? Ab eod.

Ἀλλοτριόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui alienum ſectatur torum, Suic. Ex ἀλλότριος, & γάμος, *nuptiæ*.

Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienarum rerum inſpector, alieni ſpeculator, curas alienas agens, ardelio, qui ſeſe alienis & nihil ad ſe attinentibus rebus immiſcet. Ex ἀλλότριος, & ἐπίσκοπος, *inſpector*.

Ἀλλοτριονομέω, ῶ, f. ήσω, alieno more vivo, alienas leges imitor. Ex ἀλλότριος, & νόμος, *lex*.

Ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo; (2) res novas molior, deſciſco a fide. Ex ἀλλότριος, & πράττω, *ago*.

Ἀλλοτριοπραγία, ας, ἡ, alienorum negotiorum curatio. Ab ἀλλοτριοπραγέω.

Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ης, ἡ, ardelionis vitium, quo alienis magis, quam ſuis rebus eſt intentus. Ex ἀλλότρια, & πράσσω, *ago.*

Ἀλλότριος, ία, ιον, alienus, non proprius, qui eſt alterius; (2) peregrinus, extraneus; (3) non conſentaneus. Ab ἄλλος, *alius.*

Ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, alienus animus, abalienatio animi. Ab ἀλλότριος.

Ἀλλοτριούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alienam habet eſſentiam, Suic. Ex ἀλλότριος, & οὐσία, *eſſentia.*

Ἀλλοτριοφαγέω, ῶ, aliena comedo. Ex ἀλλότρια, & φαγεῖν, *comedere.*

Ἀλλοτριοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliena comedens, aliena vivens quadra. Ex ἀλλότριος, & φάγος, *vorax.*

Ἀλλοτριοφθονέω, ῶ, alienis invideo. Ex ἀλλότριος, & φθονέω, *invideo.*

Ἀλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, alieno, abalieno, alienum reddo; ἀλλοτριωθέντα, abalienata, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἀλλοτριοῦντες σωμάτων τὴν πόλιν, evacuantes, Thuc. Ab ἀλλότριος.

Ἀλλοτρίως, *Adv.* aliene. Ab ἀλλότριος.

Ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, alienatio, abalienatio. Ab ἀλλοτριόω.

Ἀλλοτροπέω, ῶ, f. ήσω, muto, immuto. Ab ἄλλος, & τρέπω, *verto.*

Ἀλλοφανής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui alius & diverſus apparet. Ex ἄλλος, & φαίνομαι, *appareo.*

Ἀλλοφάσσω, aliud loquor; (2) animo turbato & anxio ſum; (3) deſipio. Ex ἄλλος, & φάσσω, *dico.*

Ἀλλόφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab alio interfectus. Ex ἄλλος, & φάω, *occido.*

Ἀλλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, aliud in animo habeo; (2) mentem non ad id attendo, quod cerno; (3) inſanio. Ex ἄλλος, & φρὴν, *mens.*

Ἀλλοφυής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui alius naturæ eſt. Ex ἄλλος, & φυὴ, *natura.*

Ἀλλοφυλισμὸς, οῦ, ὁ, ritus extraneus, vel alienigenarum; (2) degeneratio in alienos mores. Ab ἀλλόφυλος.

Ἀλλόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ex alia tribu, qui diverſæ eſt gentis, ſeu nationis, externus, peregrinus, diverſi generis, ſeu diverſæ naturæ. Gl. V. extraneus, alienigena. Ex ἄλλος, & φυλὴ, *tribus.*

Ἀλλόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, alia vel peregrina voce utens. Ex ἄλλος, & φωνὴ, *vox.*

Ἀλλοχροέω, ῶ, f. ήσω, alium atque alium colorem induo, colorem muto. Ab ἀλλόχροος.

Ἀλλόχροος, *contr.* ἀλλόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt alio colore, in quo color ſubinde mutatur. Ph. ἀλλόχροος, diſcolor, ἀλλόχροοι, diſcolores. Ex ἄλλος, & χρόα, *color.*

Ἀλλόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, aliam corporis ſpeciem gerens. Ex ἄλλος, & χρὼς, a χρόος, *color, cutis.*

Ἄλλυδις, *Adv.* alibi; (2) alio; (3) aliorſum. Ab ἄλλος.

Ἄλλως, *Adv.* aliter, aliorſum, alio modo, alia ratione; (2) alioqui; (3) præcipue; (4) fruſtra, incaſſum. Ab ἄλλος.

Ἄλλωστε, *Adv.* ἄλλως τε, præſertim, Gl. V. præſertim cum, Ph. Ab eod.

Ἅλμα, ατος, τὸ, ſaltus. Ab ἄλλομαι, *ſalio.*

Ἅλμευσις, εως, ἡ, muria; (2) actio ſervandi in muria, Ab ἁλμεύω.

Ἁλμευτὴς, οῦ, ὁ, qui condituras facit in muria, ſalgamarius; (2) qui ſal, aut ſalſamenta vendit. Ab eod.

Ἁλμεύω, f. εύσω, muria condio, in muria ſervo. Ab ἅλμη.

Ἅλμη, ης, ἡ, ſalſugo, ſalſilago; (2) mare. Ab ἅλς, *mare.*

Ἁλμήεις, ήεσσα, ῆεν, ſalſus, ſalſuginoſus. Ab ἅλμη.

Ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, ſalſilago, aqua ſalſa, muria. Ab eod.

Ἁλμυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſalſus. Ab ἅλμη.

Ἁλμυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἁλμυρὸς, & ab eod.

Ἁλμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem, & ab eod.

Ἄλξ, ἀλκὸς, ἡ, occurrit dativus ἀλκὶ, robur. Ab ἀλκή.

ἈΛΟΆΩ, ῶ, f. ήσω, & άσω, trituro; (2) comminuo; (3) cædo, percutio. Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα, 1 Cor. 9. 9. Λίθοις ἀλοᾷν τινα, Ælian.

Ἄλοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, non habens λοβόν. Ex α priv. & λοβός.

Ἀλογεύομαι, f. εύσομαι, a ratione aberro, non ſum compos rationis. Ab ἄλογος.

Ἀλογέω, ῶ, f. ήσω, adſpernor, contemno; ἀλογοῦμαι, ratione deſtituor. Ab eod.

Ἀλογία, ας, ἡ, rationis privatio; (2) incogitantia, (3) contemptus; (4) ſilentium. Ab ἄλογος.

Ἀλογιστὶ, *Adv.* ſine ratione. Ex α priv. & λογίζομαι.

Ἀλογιστία, ας, ἡ, incogitantia, temeritas. Ab ἀλόγιστος.

Ἀλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſque ratione & conſilio aliquid faciens, inconſideratus; irrationabilis, Gl. Vet. Ex α priv. & λογίζομαι, *rationem ineo.*

Ἀλογίστως, *Adv.* inconſiderate, incogitanter. Ab ἀλόγιστος.

Ἀλογοθέτητον, indiſcuſſum, Gl. V. Ex α priv. & λογοθετῶ, *ratiocinor, diſcutio.*

Ἄλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, rationis expers; (2) a ratione alienus; (3) ſermonis expers; (4) nefandus, non dicendus; (5) irritus; (6) innumeratus. Ex α priv. & λόγος, *ratio, ſermo,* &c.

Ἀλογοτροφεῖον, ου, τὸ, brutorum animantium ſtabulum. Ex ἄλογος, & τροφεῖον, *ſtabulum, vivarium.*

Ἀλόγως, *Adv.* ſine ratione; immerito, Ph. (2) brutorum more; (3) abſurde. Ab ἄλογος,

ἈΛΌΗ, ης, ἡ, Aloë, herba.

Ἀλοηδάριον, ου, τὸ, medicina ad ſolvendum ventrem aloën habens. Ab ἀλόη.

Ἀλόησις, εως, ἡ, tritura, Ph. Ab ἀλοᾷν.

Ἀλοητὸς, οῦ, ὁ, tritura; (2) triturandi tempus. Ab ἀλοάω, *trituro.*

Ἁλόθεν, *Adv.* e mari. Ab ἅλς, *mare.*

Ἀλοιάω, ῶ, f. ήσω, percutio, contundo. Γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία, Il. 9, 564. Ab ἀλοάω.

Ἀλοιδόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, conviciis non obnoxius. Ex α pr. & λοιδορέω, *convicior.*

Ἀλοιητὴρ, ῆρος, ἡ, contuſor, percuſſor, pulſator. Ab ἀλοιάω.

Ἀλοιμὸς, οῦ, ὁ, tectorium parietum, Euſt. Ab ἀλείφω.

Ἀλοΐτις, ιδος, ἡ, aloë Gallica. Ab ἀλόη.

Ἀλοιτὸς, οῦ, ὁ, peccator. Ab ἀλιτέω, *pecco.*

Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, unguentum, oleum. Ab ἀλείφω, *ungo.*

Ἀλοκίζω, f. ίσω, ſulco. Ab ἄλοξ.

Ἄλοξ, οκος, ὁ, ſulcus. Idem quod αὖλαξ.

Ἁλοπήγια, ων, τὰ, ſalinæ, locus, in quibus ſal concreſcit. Ab ἁλοπηγός.

Ἁλοπηγὸς, οῦ, ὁ, qui in ſalinis ſalem concreſcere facit, ſalarius. Ex ἅλς, *ſal,* & πήγνυμι, *compingo.*

Ἄλοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cortice carens; (2) ſquamarum expers. Ex α pr. & λέπος, *cortex.*

Ἁλοσάχνη, ης, ἡ, arida ſpuma maris. Ex ἅλς, *mare,* & ἄχνη, *ſpuma.*

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, una Nereidum; (2) epitheton Thetidos. Ex ἅλς, *mare,* & ὕδωρ *aqua,*

Ἀλοσύνη, ης, ἡ, dementia. Apud Nicand.

Ἁλότριψ, ιβος, ὁ, piſtillus, quo ſal teritur. Ex ἅλς, *ſal,* & τρίβω, *tero.*

Ἁλουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpureus; (2) violaceus. Ex ἅλς, *mare,* & ἔργον, *opus.*

Ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, veſtis purpurea. Gl. V. palmaris. Ex iiſd.

Ἁλουργὸν, οῦ τὸ, purpureus color; (2) purpura. Ex iiſd.

Ἁλουργοπώλης, ου, ὁ, venditor purpuræ. Ex ἁλουργὸν, & πωλέω, *vendo.*

Ἁλουργοπωλικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars vendendi purpuram. Ab ἁλουργοπώλης.

Ἁλουργοπώλιον, ου, τὸ, locus ubi purpura venditur. Ab eod.

Ἁλουργὸς, ὴ, ὸν, purpureus, marinæ purpuræ colore tinctus. Ex ἅλς, *mare,* & ἔργον, *opus.*

Ἀλουσία, ας, ἡ, illuvies, quum quis non lavatur. Ex α priv. & λούω, *lavo.*

Ἀλουτέω, ῶ, f. ήσω, illotus ſum. Ab ἄλουτος.

Ἄλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, illotus. Ex α priv. & λούω, *lavo.*

Ἄλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, criſtam non habens. Ex α priv. & λόφος, *criſta.*

Ἀλόχευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, partu non editus; (2) non conceptus, aut genitus. Ex α priv. & λοχεύω, *pario.*

Ἄλοχος, ου, ὁ, ſterilis; (2) virgo, quæ nondum peperit; (3) conjux, uxor. Ex α priv. vel pro ὁμοῦ, & λέχος, *lectus.*

ἉΛΌΩ, f. ώσω, capio, inuſitatum; unde ἁλίσκω ſumit tempora quædam.

Ἅλς, ἁλὸς, ſal, mare; ἅλες, ſales, lepores. Ἁλῶν ἐκοινωνοῦμεν, eodem convictu uſi ſumus, Luc. Aſin. in princip.

Ἀλσηΐδες, ων, αἱ, nemorenſes. Cognomen Nympharum. Ab ἄλσος, *nemus, lucus.*

Ἀλσίνη, ης, ἡ, alſine, herba in lucis naſci ſolita. Ab eod.

Ἅλσις vel ἄλσις, εως, ἡ, ſaltatio; (2) palpitatio. Ab ἅλλομαι, *ſalio.*

Ἀλσοκομικὸς, ὴ, ὸν, qui pertinet ad ſaltuarios. Ab ἀλσοκόμος.

Ἀλσοκόμος, ου, ὁ, qui luci curam gerit, luci cuſtos, ſaltuarius. Ex ἄλσος, & κομέω, *curam gero.*

ἌΛΣΟΣ, εος, τὸ, lucus, nemus, ſaltus.

Ἀλσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nemoroſus, frondoſus. Ab ἄλσος.

Ἁλτῆρες, ων, οἱ, halteres, inſtrumenta exercitii gymnaſtici. Ab ἅλλομαι, *ſalio.*

Ἁλτικὸς, ὴ, ὸν ſaltatorius, ad ſaltum pertinens; (2) agilis; (3) *Subſt.* ſaltator. Gl. V. ἁλτοκοι, ſaltatores. Ab eod.

Ἄλυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine flagello eſt. Heſ. Ex α priv. & λύγος, *flagellum.*

Ἀλύζω, jactor, hæſito.

ἈΛΎΗ, ης, ἡ, lignum, cui infigitur ſtiva. Pollux.

Ἁλυκὸς, ὴ, ὸν, ſalſus. Ab ἅλς, *ſal.*

Ἁλυκότης, ητος, ἡ, ſalſugo, ſalſedo. Ab ἁλυκός,

Ἀλυκτάζω, f. άσω, rationem ſolvendi me non invenio; (2) metuo, anxius ſum, animo concido. Ab ἀλύω, *animo inquieto ſum.*

Ἀλυκτέω, ῶ, f. ήσω, non ſum quietus. Ab ἄλυκτος.

Ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, indiſſolubilis pedica. Ex ἄλυκτος, & πέδη, *pedica.*

Ἄλυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſolubilis; (2) inevitabilis. Ex α priv. & λυκτὸς pro λυτὸς, *ſolubilis.*

Ἀλυκτοσύνη, ης, ἡ, ſtatus incompoſitus, tumultuatio. Ab ἄλυκτος.

Ἀλύμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui detrimentum inferri nequit; (2) illæſus. Ex α priv. & λυμαίνω, *noceo*.

Ἄλυξις, εως, ἡ, evitatio, effugium; (2) anxietas. Ab ἀλύσσω.

Ἀλύπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, triſtitia non adfectus, (2) qui triſtitia adfici nequit. Ex α priv. & λυπέω, *triſtitia adficio*.

Ἀλυπήτως, *Adv.* citra dolorem. Ab ἀλύπητος.

Ἀλυπία, ας, ἡ, vacuitas doloris, animus ab omni ægritudine liber. Ab ἄλυπος.

Ἄλυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, doloris & triſtitiæ expers. Ex α priv. & λύπη, *triſtitia*.

Ἀλύπως, *Adv.* ſine dolore & moleſtia, abſque animi ægritudine. Ab ἄλυπος.

Ἄλυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſine lyra eſt. Ex α priv. & λύρα, *lyra*.

Ἄλυς, υος, ὁ, oberratio; (2) anxietas animi, mæror. Ab ἀλύω.

Ἀλυσθαίνω, viribus deſtituor; (2) dolore adficior. Ab ἄλυς.

Ἀλυσθένω, idem & ab eod.

Ἀλυσθμαίνω, idem & ab eod.

Ἀλυσίδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, catenatus, catena vinctus. Ex ἄλυσις, *catena*, & δετὸς, *vinctus*.

Ἀλυσιδωτὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀλύσιον, ου, τὸ, catenula. Dim. Ab ἄλυσις.

Ἄλυσις, vel ἅλυσις, εως, ἡ, catena. Ex α priv. & λύω, *ſolvo*.

Ἄλυσις, εως, ἡ, anxietas animi, mæror. Ab ἀλύω.

Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inutilis, quaſi qui non ſolvit vectigalia; (2) qui non exæquat factas impenſas. Ex α priv. λύω, *ſolvo*, & τέλος, *vectigal, impenſa*.

Ἀλυσιτελῶς, *Adv.* inutiliter. Ab ἀλυσιτελής.

Ἀλυσκάζω, idem, quod ſequens ἀλύσκω. Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι, Il. 5, 253.

Ἀλύσκω, f. ύξω, evito, fugio. Αὐτή τε χ' ἡ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον μόρου κακίστου, Soph. Antig. 494. Θράσους τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, Id. El. 629. Ἀλύξεται αἴθοπα λιμὸν, Heſiod. Ἔργ. 361. Ab ἀλέομαι.

Ἀλυσμὸς, οῦ, ὁ, anxietas animi, mæror. Ab ἀλύω.

Ἀλυσμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, anxius, mæſtus. Ab ἀλυσμός.

Ἀλύσσω, f. ξω, anxius ſum; (2) indignor; (3) rabie percitus ſum, inſanio, non ſum compos mentis; (4) tremo. Οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, Il. 22, 70. Ab ἀλύω.

Ἀλυσταίνω, imbecillis ſum. Ab eod.

Ἄλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiſſolubilis, inſolutus, inexplicatus. Ex iiſd.

Ἀλύτως, *Adv.* indiſſolubiliter. Ab ἄλυτος.

ἈΛΥ'Ω, animo inquieto ſum; (2) oberro, temere exſpatior; (3) animo concido & langueo præ conſilii inopia, & mærore; (4) angor animi; (5) gaudeo, exſulto; (6) inſanio; (7) nihil ago, otioſus ſum. Ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῳ χρείας ἱσταμένῳ, Soph. Phil. 174. Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; exultas, Odyſſ. 18, 332.

ἈΛΦΑ, τὸ, prima littera Alphabeti Græci; (2) qui primas in re aliqua tenet.

Ἀλφάζω, excogito, Varin. Ab Ἄλφα.

Ἀλφαίνω, invenio. Ab eod.

Ἀλφαίω, idem & ab eod.

Ἀλφάνω, idem & ab eod. Φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ, ſibi conciliant ab, Eur. Med. 297.

Ἀλφεσίβοιαι, ῶν, αἱ, virgines, quæ propter formam ſponſos invenerunt, atque ab his boves dono accepere; (2) plurium boum pretio dignæ; (3) bene dotatæ; (4) formoſæ. Ex ἀλφέω, *invenio*, & βοῦς, *bos*.

Ἀλφέω, ῶ, invenio. Ab ἄλφα.

Ἀλφὴ, ῆς, ἡ, inventio; (2) honor. Ab eod.

Ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, inventor, excogitator; (2) vir honoratus; (3) piſcis quidam. Ab ἀλφή.

Ἄλφι, τὸ, indeclin. farina, Heſ. Suid. Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιταμοιβὸς, οῦ, ὁ, permutator farinæ, piſtor. Ex ἄλφιτον, & ἀμείβω, *permuto*.

Ἀλφιτεῖον, ου, τὸ, piſtrinum. Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιτεὺς, έως, ὁ, farinam faciens. Ab eod.

Ἀλφιτικὸς, ὴ, ὸν, polentarius, Gl. V. Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιτόμαντις, εως, ὁ, e farina vaticinans. Ex ἄλφιτον, & μάντις, *vates*.

ἈΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, farina hordeacea; (2) polenta; (3) ad victum neceſſarium.

Ἀλφιτοποιΐα, ας, ἡ, farinæ confectio; (2) molitura; (3) ars conficiendi pultem. Ex ἄλφιτον, & ποιέω, *facio*.

Ἀλφιτοπώλης, ου, ὁ, farinæ venditor. Ex ἄλφιτον, & πωλέω, *vendo*.

Ἀλφιτόπωλις, ιδος, ἡ, farinæ venditrix. Ab ἀλφιτοπώλης.

Ἀλφιτοσκόπος, ου, ὁ, farinæ inſpector, ſeu vaticinans ex farina. Ex ἄλφιτον, & σκοπέω, *inſpicio*.

Ἀλφιτόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, farinæ colorem habens. Ex ἄλφιτον, & χρόα, *color*.

ἈΛΦΟ'Σ, ὴ, ὸν, albus, Heſ.

Ἀλφὸς, οῦ, ὁ, ſpecies albæ vitiliginis; impetigo, Gl. V. Ab ἀλφὸς, *albus*.

Ἄλφω, invenio. Ab ἄλφα.

Ἀλωὰ, ᾶς, ἡ, area, in qua trituratur frumentum; (2) locus vitibus, vel arboribus conſitus, arbuſtum, arboretum, vinea; (3) campus frumentarius; (4) ſeges, ſata. Ab ἅλως.

Ἀλῶα, ων, τὰ, feſtum arvale in honorem Cereris Athenis celebrari ſolitum. Ab eod.

Ἀλωὰς, άδος, ἡ, arealis, epitheton Cereris. Ab eod.

Ἀλώβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, illæſus, nulla injuria adfectus. Ex α priv. & λωβάω, *injuria adficio*.

Ἀλωεινὸς, ὴ, ὸν, arealis, idem quod ἀλώϊος. Ab ἅλως.

Ἀλωεὺς, έως, ὁ, qui in area frumentum terit; (2) vinitor; (3) agricola. Ab eod.

Ἀλώϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, arealis, cujus uſus eſt ad areas. Ab eod.

Ἅλων, ωνος, ὁ, area. Ab eod.

Ἀλώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſale emptus; (2) mancipium, quia Thraces olim mancipia ſale emebant. Ex ἅλς, *ſal*, & ὠνέομαι, *emo*.

Ἀλωνία, ας, ἡ, area. Ab ἅλων.

Ἀλωνίζω, f. ίσω, in area verſor, ſeu commoror. Ab eod.

Ἀλώνιος, ία, ιον, qui areæ vel ex area eſt. Gl. V. ἀλώνιον, area. Ab eod.

Ἀλωπεκάω, ῶ, idem, quod ἀλωπεκίζω.

Ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis, *contr.* pro ἀλωπεκέη. Ab ἀλώπηξ, *vulpes*.

Ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum; (2) defluvium pilorum quorumlibet; (3) vulpis latibulum, ſ. cavernula. Ab eod.

Ἀλωπεκίας, ου, ὁ, vulpinaris; (2) piſcis quidam. Ab eod.

Ἀλωπεκίασις, εως, ἡ, idem, quod ἀλωπεκία.

Ἀλωπεκίζω, f. ίσω, vulpinor, aſtute ago, dolis utor. Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν, οὐδ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον, Ariſt. Veſp. 1232. Ab ἀλάπηξ.

Ἀλωπέκιον, ου, τὸ, vulpecula. Dim. Ab eod.

Ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis; (2) canis e vulpe & cane progenitus; (3) vitis genus. Ab eod.

Ἀλωπέκουρος, ου, ἡ, vulpina cauda, genus herbæ. Ex ἀλώπηξ, & οὐρά, *cauda*.

Ἀλωπεκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vulpinus, vulpinaris; (2) vulpem imitans; (3) fraudulentus, aſtutus, dolis & impoſturis utens. Ab ἀλώπηξ.

ἈΛΩ'ΠΗΞ, εκος, ἡ, vulpes; (2) homo aſtutus; (3) piſcis quidam; (4) avis quædam; (5) genus ſaltationis; (6) idem quod ἀλωπεκία; (7) *Plur.* partes muſculoſæ circa clunes, vel etiam interiores muſculi lumborum.

Ἀλωπόχροος, *contr.* ἀλωπόχρους, ὁ καὶ ἡ, vulpicolor, vulpis colorem habens; (2) canus. Ex ἀλώπηξ, & χρόα, *color*.

ἍΛΩΣ, ω, ἡ, area, in qua teritur & trituratur frumentum; (2) corona, ſeu circulus ſiderum; (3) circumferentia ſolis, aut lunæ; (4) circumferentia clypei; (5) circulus quidam in oculis.

Ἀλώσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile capi, vel expugnari poteſt. Ab ἅλωσις.

Ἅλωσις, εως, ἡ, captura, excidium. Ab ἁλόω.

Ἀλωτὸς, ὴ, ὸν, idem, quod ἀλώσιμος. Ab eod.

Ἀλώφητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefinens, jugis, adſiduus. Ex α priv. & λωφάω, *reſpiro*.

ἍΜΑ, *Adv.* una cum, ſimul cum, eodem tempore. Dativo jungitur.

Ἀμαγγάνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, mangonio carens; (2) purus, ſincerus. Ex α priv. & μαγγανεύω, *præſtigiis utor*.

Ἀμαδρυάδες, ων, αἱ, Hamadryades, genus Nympharum, quæ cum arboribus, imprimis quercubus naſci & interire credebantur. Ex ἅμα, *ſimul cum*, & δρῦς, *quercus, arbor*.

Ἀμαθαίνω, in ignorantia verſor, indoctus ſum. Ἀμαθαίνειν ταῦτα ſ. εἰς ταῦτα, Plat. Ab ἀμαθής.

Ἀμαθεὶ, *Adv.* ſine diſciplina, ſine doctrina, Suid. Ab eod.

Ἀμάθεια, ας, ἡ, inſcitia, ignorantia, imperitia rerum; (2) ruſticitas; (3) imprudentia, inconſiderantia; (4) ſtupiditas. Ab eod.

Ἀμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indoctus, litterarum rudis; (2) ruſticus; (3) imperitus, ignarus, neſcius; (4) expers; (5) qui pauca didicit. Ex α στερ· vel μειωτ· & μαθέω, *diſco*.

Ἀμαθία, ας, ἡ, idem, quod ἀμάθεια.

Ἀμαθίτιδες, ων, αἱ, gaudentes arena littorea. Epitheton quarumdam concharum. Ab ἄμαθος, *arena*.

Ἀμαθόεις, εσσα, εν, arenoſus. Ab eod.

Ἄμαθος, ου, ἡ, arena; (2) campi pulvis. A ψάμμος, vel ψάμαθος, *arena*.

Ἀμαθύνω, redigo in pulverem; (2) perdo, deſtruo. Πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει, Il. 9, 589. Ab ἄμαθος.

Ἀμαθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arenoſus. Ab eod.

Ἀμαθῶς, *Adv.* inſcite, imperite, indocte; (2) ruſtice, more hominis imperiti. Ab ἀμαθὴς, *indoctus*.

Ἀμαίευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, obſtetricis manum non expertus. Ex α priv. & μαῖα, *obſtetrix*.

ἈΜΑΙΜΑ'ΚΕΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, indomitus, invictus; (2) qui animo in prælia prono eſt; (3) immenſus.

Ἀμάλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui molliri nequit, durus, rigidus. Ex α priv. & μαλάττω, *mollio*.

Ἀμαλάπτω, perdo, corrumpo, deſtruo. Ὃν ποτε γνάθοις Τρίτωνος ἠμάλαψε κάρχαρος κύων, ſcil. cetus, Lycoph. 34. Ab ἀμαλός.

Ἀμαλδύνω, corrumpo, conſumo, ut molle; (2) demolior, everto, ſolo æquo; (3) deleo, oblittero. Τεῖχος ἀμαλδῦναι, Il. 12, 18. ἀμαλδύνηται, Il. 7, 463. Ab eod.

ἈΜΆΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, capra cœleſtis, quæ Jovem lactaſſe dicitur.

Ἀμαλθεύω, dito, Heſ. Ab ἀμάλθεια.

ἌΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, manipulus, faſciculus manipulorum.

Ἀμαλλεύω, f. εύσω, In manipulos colligo. Ab ἄμαλλα.

Ἀμάλλιον, ου, τὸ, funis ad ligandos manipulos. Ab ἄμαλλα.

Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, ὁ, manipulorum ligator. Ex ἄμαλλα, & δέω, *ligo*.

Ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀμαλλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, manipulos ferens. Ex ἄμαλλα, & φέρω, *fero*.

ἈΜΑΛΌΣ, ὴ, ὸν, mollis, tener; (2) debilis, imbecillis.

Ἀμαλόω, ῶ, f. ώσω, aboleo. Ab ἀμαλός.

Ἀμαλῶς, *Adv.* molliter; (2) imbecille. Ab eod.

ἈΜΆΜΥΞ, υκος, ſive ἀμάμυξις, vel ἀμάμαξυς, ἡ, uvæ quoddam genus.

ἈΜΑΝΊΤΑΙ, fungi.

Ἀμάντευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non vaticinans; (2) de quo nemo vaticinatus eſt, aut vaticinatur. Ex α priv. & μαντεύω, *vaticinor*.

ἌΜΑΞΑ, vel ἅμαξα, ης, ἡ, currus, plauſtrum; (2) ſeptemtriones, a figura plauſtri.

Ἁμαξαία, ας, ἡ, currus, Ionic. Ab ἅμαξα.

Ἁμαξάριον, ου, τὸ, parvus currus, Dim. Ab ἅμαξα.

Ἁμαξεία, ας, ἡ, vehes, onus, quod vehitur curru. Ab eod.

Ἁμαξεύω, f. εύσω, plauſtrum duco, aurigor. Ab eod.

Ἁμαξήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, vehicularis, ſeu plauſtraria via. Ex ἅμαξα, & ἐλαύνω, *agito equos*, vel *currum*.

Ἁμαξήποδες, ων, οἱ, idem, quod ἁμαξόποδες, quod uſitatius.

Ἁμαξήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, plauſtrarius, plauſtralis. Ab ἅμαξα.

Ἁμαξητὸς, οῦ, ἡ, via vehicularis. Ab eod.

Ἁμαξία, ας, vel ἁμαξιὰ, ᾶς, ἡ, via, qua plauſtrum agitur. Ab eod.

Ἁμαξιαῖος, αία, αῖον, plauſtralis, plauſtrum implens. Ab eod.

Ἁμαξεὺς, έως, ὁ, auriga, aurigator. Ab eod.

Ἁμαξικὸς, ὴ, ὸν, plauſtralis, ad plauſtrum pertinens. Ab eod.

Ἁμάξιον, ου, τὸ, plauſtellum. Dim. Ab ἅμαξα.

Ἁμαξὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἁμαξίτης, ου, ὁ, plauſtralis, curulis. Ab eod.

Ἁμαξιτὸς, οῦ, ἡ, via vehicularis, ſ. plauſtraria, per quam agitur, vel agi poteſt currus, ſ. plauſtrum; (2) via publica. Ab eod.

Ἁμαξόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in plauſtro vivens. Ex ἅμαξα, & βίος, *vita*.

Ἁμαξοβίτης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἁμάξοικοι, ων, οἱ, in curribus degentes. Ex ἅμαξα, & οἰκέω, *dego*, *habito*.

Ἁμαξοκυλισταὶ, ῶν, οἱ, quaſi currus devolutores, quomodo quidam Megaris dicebantur. Ex ἅμαξα, & κυλίω, *volvo*.

Ἁμαξοπηγέω, ῶ, f. ήσω, plauſtra fabricor. Ab ἁμαξοπηγός.

Ἁμαξοπηγία, ας, ἡ, plauſtrorum fabricatio. Ab eod.

Ἁμαξοπηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, curruum fabrificator. Ex ἅμαξα, & πήγνυμι, *fabricor*.

Ἁμαξοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plauſtrum implens, magnus. Ex ἅμαξα, & πλήθω, *impleo*.

Ἁμαξόποδες, ων, οἱ, quaſi d. plauſtripedes, arbuſculæ, in quibus verſantur rotarum axes. Ex ἅμαξα, & ποῦς, *pes*.

Ἁμαξοτροχία, ας, ἡ, curriculi orbita. Ex ἅμαξα, & τροχὸς, *orbita*.

Ἁμαξουργία, ας, ἡ, plauſtri fabricatio. Ab ἁμαξουργός.

Ἁμαξουργὸς, οῦ, ὁ, plauſtrorum fabrificator. Ex ἅμαξα, & ἔργον, *opus*.

ἈΜΆΡΑ, ας, ἡ, aquæductus, ſulcus in prato, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ cauſſa; (2) cloaca, meatus ſubterraneus; (3) foſſa.

Ἀμαράκινος, ίνη, ινον, amaracinus, ex amaraco confectus, aut amaraco conditus. Ab ἀμάρακον.

Ἀμαρακόεις, όεσσα, όεν, amaraco ſimilis. Ab eod.

ἈΜΆΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, & ἀμάρακος, ου, ὁ, amaracum, amaracus, herba.

Ἀμαράντινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ex amaranto. Ex α priv. & μαραίνω, *marceſco*.

Ἀμάραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, immarceſcibilis; (2) amarantus, flos. Ph. veneria.

Ἀμάργαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, margaritis carens. Ex α priv. & μάργαρον.

Ἀμάρευμα, ατος, τὸ, aquæ, aut ſordes, quæ per aquarum ſulcum, aut cloacam defluunt. Ab ἀμαρεύω.

Ἀμαρεύω, f. εύσω, permeo more aquarum, quæ per aquarios ſulcos derivantur. Ab ἀμάρα.

Ἀμαρία, ας, ἡ, idem cum primitivo ἀμάρα.

Ἀμαριαῖος, αία, αῖον, qui per aquarios ſulcos influit. Ab ἀμάρα.

Ἀμαρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀμάρα.

ἉΜΑΡΤΆΝΩ, f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab inuſ. ἁμαρτέω, aberro, proprie a ſcopo, vel via; (2) erro, fallor, alucinor, pecco, delinquo, peccatum admitto; ἥμαρτον, peccavi, Gl. V. a. 2. Ἁμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, παντὸς δικαίου, τῆς πράξεως, τῆς ἐλπίδος· ἐν λόγοις, ἐν πολέμῳ· εἰς τοὺς γονεῖς, περὶ τοῦτο· ἁμαρτανόμενα περὶ τὴν πόλιν, τῇ τοῦ ἀέρος ἀκρασία, depravata. Οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ' ἐμὲ ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτό γ', οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ, non conſequi, Soph. Phil. 240.

Ἁμαρτὰς, άδος, ἡ, peccatum. Ab ἁμαρτάνω.

Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, peccatum, erratum, lapſus. Ab eod.

Ἁμαρτηρὸς, ρὰ, ρὸν, erroneus. Ab eod.

Ἁμαρτητικὸς, ὴ, ὸν, qui ſæpe offendit in aliqua re; offenſator, Gl. V. Ab eod.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum, culpa, delictum, error, noxa. Ab eod.

Ἁμαρτίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente errans, cujus mens eſt prava. Ex ἁμαρτάνω, & νόος, *mens*.

Ἁμαρτοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, errans verbis. Ex ἁμαρτάνω, & ἔπος, *verbum*.

Ἀμαρτύρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, teſtimonii expers, carens teſtibus. Gl. V. inteſtabilis. Ex α priv. & μαρτυρέω, *teſtor*.

Ἀμάρτυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & μάρτυρ, *teſtis*.

Ἀμαρτύρως, *Adv.* ſine teſtimonio. Ab ἀμάρτυρος.

Ἁμαρτωλὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, peccator, vel peccatrix; qui peccatis deditus eſt, noxius. Ab ἁμαρτάνω.

Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, fulgor, ſplendor emicans. Ab ἀμαρύσσω.

Ἀμάρυγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

ἈΜΑΡΎΣΣΩ, ſplendeo, fulgeo. Ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε, Heſiod. Θεογ. 827.

ἉΜΆΣ, άδος, ἡ, navis, Etym.

Ἀμάσητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non manſus. Ex α priv. & μασάομαι, *mando*, *manduco*.

Ἀμαστίγωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non flagellatus; (2) flagris non examinatus. Ex α priv. & μαστιγόω, *flagello*.

Ἁμασυκάδες, ων, αἱ, mala, ſeu pira, quæ una cum ficis florent & proveniunt. Ex ἅμα, *ſimul*, & συκῆ, *ficus*.

Ἁμάσυκον, μῆλον, malum ſimul cum ficu florens. Ex iiſd.

Ἁματροχάω, ῶ, ſimul curro. Ex ἅμα, *ſimul*, & τρέχω, *curro*.

Ἁματροχία, ας, ἡ, rotarum concurſus. Ab Ἁματροχάω.

Ἀμαυρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, languide vivens. Ex ἀμαυρὸς, & βίος, *vita*.

Ἀμαυρόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigrum fructum ferens. Ex ἀμαυρὸς, & καρπὸς, *fructus*.

ἈΜΑΥΡΌΣ, ρὰ, ρὸν, obſcurus; (2) evanidus; elanguidus; (3) ignobilis; obſoletus, Gl. V.

Ἀμαυρότης, ητος, ἡ, obſcuratio. Ab eodem.

Ἀμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro, obfuſco, oblittero & tantum non extinguo; deformo, decoloro, Gl. V. ἀμαυροῦμαι, evaneſco, diſpareo. Ἀμαυροῦν τὴν πρᾶξίν τινὸς, ὑπὸ πλήθους ἠμαυρωμένος τὸ ἀξίωμα dignitate, τὰς ὄψεις. Τὰ δὲ φόρτι ἀμαυρωθείη, Heſiod. Ἔργ. 691. Ab ἀμαυρός.

Ἀμαυρῶς, *Adv.* obſcure, ita, ut oculis vix percipi queat. Ab eod.

Ἀμαύρωσις, εως, ἡ, obſcuratio; (2) hebetatio, obtuſio. Ab ἀμαυρόω.

Ἀμαυρωτικὸς, ὴ, ὸν, obſcurandi vim habens, obſcurans, hebetans. Ab eod.

Ἀμαχεὶ, *Adv.* abſque pugna, ſine controverſia. Ex α priv. & μάχη, *pugna*.

Ἀμαχητὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀμαχι, idem.

Ἄμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non pugnat, non litigioſus; (2) invictus, inexpugnabilis; (3) qui difficulter expugnari poteſt, qui difficulter fieri poteſt. Ex α priv. & μάχη, *pugna*.

ἈΜΆΩ, ῶ, f. ήσω, meto; (2) colligo, accumulo; (3) abſcindo, demeto; (4) fructum & utilitatem percipio. Ἀμᾶν θέρος ἀλλότριον· ἀμᾶσθαι καρπὸν, κάματον ἀλλότριον ἐς σφετέρην γαστέρα, immittere. Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, Jac. 5, 4.

ἌΜΒΗ, ης, ἡ, ſupercilium petræ, ſuperciliosa prominentia petræ, crepido.

ἌΜΒΙΞ, ικος, ὁ, olla; (2) cadus; (3) calix.

Ἀμβλίσκω, abortior. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλόω, ῶ, f. ἀμβλώσω, p. ἤμβλωκα, obtundo & hebeto; (2) abortior; abortum pario. Ἀμβλοῦνται γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ, Theophr. Ab eod.

Ἀμβλυγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, obtuſum angulum habens. Ex ἀμβλὺς, & γωνία, *angulus*.

Ἀμβλυντικὸς, ὴ, ὸν, hebetativus, hebetandi vim habens. Ab ἀμβλύνω.

Ἀμβλύνω, f. υνῶ, obtundo, hebeto; (2) tardo, impetum frango; ἀμβλύνομαι, hebeſco, Gl. V. Ἀμβλύνειν τὴν δύναμιν, Plut. Ab ἀμβλύς.

ἈΜΒΛΎΣ, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, obtuſus, hebes, cujus acies eſt obtuſa; (2) cæcutiens, cujus acies oculorum obtuſa eſt; (3) languidus, remiſſus.

Ἀμβλύτης, ητος, ἡ, obtuſitas, hebetudo; (2) tarditas, remiſſio animi. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλυωγμὸς, οῦ, ὁ, hebetudo oculorum. Ab ἀμβλυώττω.

Ἀμβλυωπέω, ῶ, f. ήσω, cæcutio, ſum obtuſis & hebetibus oculis. Ab ἀμβλυωπής.

Ἀμβλυώπης, εος, ὁ ϗ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμβλὺς, & ὤψ, *oculus*.

Ἀμβλυωπία, ας, ἡ, viſus obtuſus, hebes oculorum acies. Ab ἀμβλυωπός.

Ἀμβλυωπὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμβλὺς, & ὢψ, *viſus*.

Ἀμβλυώσσω, vel ἀμβλυώττω, f. ώξω, cæcucio, obtuſum cerno, caligo, hebetem habeo oculorum aciem. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλωθρίδιον, ȣ, τὸ, partus abortivus; (2) medicamentum ad partum abigendum. Ab ἀμβλόω.

Ἀμβλωπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cæcutiens, qui hebetibus eſt oculis. Ex ἀμβλὺς, & ὢψ, *oculus*.

Ἄμβλωσις, εως, ἡ, abortio. Ab ἀμβλόω.

Ἀμβολὴ, ῆς ἡ, rejectio, dilatio. Pro ἀναβολή.

Ἀμβολιεργὸς, ȣ͂, ὁ, dilator operis. Ex ἀμβολὴ, & ἔργον, *opus*.

Ἀμβολίη, ης, ἡ, dilatio. Ab ἀμβολή.

Ἀμβροσία, ας, ἡ, ambroſia, cibus Deorum. Ab ἄμβροτος.

Ἀμβρόσιος, ία, ον, immortalis, divinus; (2) dulcis; (3) placidus. Ab eod.

Ἀμβροτέω, ῶ, aberro, pro ἀβροτέω, ab ἀβρότη, *nox*.

Ἄμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immortalis; (2) divinus; (3) incorruptus. Ex α priv. & βροτὸς, *mortalis*, inſerto μ.

Ἀμβρότω, aberro. Ab ἀβρότη, *nox*, inſerto μ.

ἌΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, umbo, quidquid in plano protuberat; (2) acclivitas & faſtigium montis; (3) pulpitum, ſuggeſtus, cathedra.

Ἀμέγαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immenſus, magnus; (2) invidia carens. Ex α priv. & μέγας, vel μεγαίρω, *invideo*.

Ἀμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, magnitudine carens, non magnus. Ex α priv. & μέγεθος, *magnitudo*.

Ἀμέθεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non tactus, non communis, cujus quis non poteſt fieri particeps, Suic. Ex α priv. & μεθεκτὸς, *particeps*.

Ἀμεθέκτως, *Adv.* citra participationem, Suic. Ab ἀμέθεκτος.

Ἀμεθεξία, ας, ἡ, q. d. imparticibilitas, quum quis alicujus rei particeps fieri nequit, Suic. Ex α priv. & μέθεξις, *participatio*.

Ἀμέθοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, via & compendio carens. Ex α priv. & μέθοδος, *via*.

Ἀμέθυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ebrius; (2) ebrietatem arcens; (3) herba & gemma ebrietati reſiſtens. Ex α priv. & μεθύω, *inebrio*.

Ἀμέθυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμείβω, f. ψω, muto, commuto, permuto; (2) alterno; (3) ſuccedo; (4) prætereo, tranſeo; (5) remuneror, gratiam refero, par pari refero; (6) reſpondeo; ἀμείβομαί σε, rependo tibi, Ph. Ἀμείβειν ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος, χρῶμα, γῆν τȣ͂ ȣ̓ρανȣ͂· γόνυ γȣνός· ἀλλήλȣς· τὴν ὁδὸν· ἴσα ἴσοις, τίνα τ̃ φιλίας· ἀμείβεται φόνος, viciſſim fit cædes; τοιȣ́τοισι ἀμείψατο Κροῖσον, Herodot. reſpondit; χρηστοῖσί τινα, gratiam referre.

Ἀμείβων, οντος, ὁ, trabs ædificium ſuſtinens. Ab ἀμείβω.

Ἀμειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, triſtis, non ridens. Ex α priv. & μειδάω, *ſubrideo*.

Ἀμείδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀμείλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, implacabilis, aſper, durus. Ex α priv. & μειλίσσω, *mellitum reddo*.

Ἀμείλιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀμείνων, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἄμεινον, ονος, melior, commodior, aptior, potior. *Compar.* irreg. Ab ἀγαθός.

Ἀμείρω, privo aliquem portione. Ex α priv. & μείρω, *diſtribuo*.

Ἄμειψις, εως, ἡ, mutatio; (2) compenſatio. Ab ἀμείβω.

Ἀμείωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non imminutus, integer; (2) de quo nihil imminui poteſt. Ex α priv. & μείων, *minor*.

ἈΜΕ΄ΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) fructus immaturos decerpo, ut fur. Ἀμέλγεις τ̃ ξένων τȣ̀ς καρπίμȣς, Ariſt. Eq. 326. Μυρίαι ἑστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν, Il. 4, 434.

Ἀμέλει, *Adv.* certe, profecto, utique, plane, ſane, omnino. Gl. V. etenim, nimirum. Ab ἀμελέω.

Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria. Ab eod.

Ἀμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Ex α priv. & μελετάω, *meditor*.

Ἀμελέτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non exercitatus. Gl. V. ἀμελέτητον, extemporaneum. Ex iiſd.

Ἀμελέω, ῶ, f. ήσω, ſuperſedeo, curæ non habeo, negligo, contemno. Ἀμελεῖν τ̃ ὑγιείας, περί τινος. Πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλὸν; Soph. El. 239. Ἀμελῶ τȣ͂ ὀργίζεσθαι, miſſam facio, Xen. Ab ἀμελής.

Ἀμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui curam non gerit, negligens; (2) qui negligitur, cujus cura non geritur. Ex α priv. & μέλει, *curæ eſt*.

Ἀμελησία, ας, ἡ, ſecuritas. Ab ἀμελέω.

Ἀμελητέον, non oportet curare, negligere oportet. Ab eod.

Ἀμελητέος, έα, έον, negligendus, contemnendus. Ab eod.

Ἀμελητὶ, *Adv.* negligenter, ſine cura & ſtudio. Ab ἀμελέω.

Ἀμελλητὶ, *Adv.* ſine mora, ſine cunctatione. Ab ἀμέλλητος.

Ἀμέλλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non futurus; (2) non differendus; (3) qui non differtur. Ex α priv. & μέλλω, *futurus ſum*.

Ἀμελλήτως, *Adv.* ſine mora. Ab ἀμέλλητος.

Ἄμελξις, εως, ἡ, mulſio. Ab ἀμέλγω.

Ἀμελῶς, *Adv.* ſine cura & ſtudio, negligenter, contemptim. Ab ἀμελής.

Ἄμεμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehenſibilis; (2) non querulus. Ex α priv. & μέμφομαι, *queror*.

Ἀμέμπτως, *Adv.* inculpate, ita, ut queri nemo poſſit; (2) ſine querelis. Ab ἄμεμπτος.

Ἀμεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄμεμπτος.

Ἀμεμφία, ας, ἡ, nulla querela, probri aut ſceleris immunitas, factum, quod reprehenſione caret. Ab ἀμεμφής.

Ἀμενηνὸς, ὴ, ὸν, debilis; (2) evanidus, qui cito perit. Ex α priv. & μένος, *robur*, vel μένω, *maneo*.

Ἀμενηνόω, ῶ, f. ώσω, imbecillem reddo, debilito. Ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν κυανοχαῖτα Ποσειδάων, Il. 13, 562. Ab ἀμενηνός.

Ἀμενητὶ, *Adv.* impatienter, Suid. Ab ἀμενής.

Ἀμερβὲς, έος, τὸ, nox intempeſta. Ab ἀμορβής.

ἈΜΕ΄ΡΓΩ, f. ξω, exſugo, proprie amurcam exprimo.

Ἀμέρδω, f. σω, privo viſu, excæco; (2) obſcuro; (3) obtundo. Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς ſpoliaveris, Heſiod. Ἀσπ. 331. Αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς, Il. 22, 58. Ex α priv. & μέρδω, *intueor*.

Ἀμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, individuus; (2) indiviſus, partes non habens. Ex α priv. & μέρος, *pars*.

Ἀμερία, ας, ἡ, impartibilitas. Ab ἀμερής.

Ἀμεριμνάω, ῶ, f. [illegible]ω, ſecurus ſum, animo ſum libero [illegible] ἀμέριμνος.

Ἀμεριμνία, ας, [illegible]ritas. Ab eod.

Ἀμέριμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſecurus, vacuus curis. Ex α priv. & μέριμνα, *cura*.

Ἀμερίμνως, *Adv.* ſine cura, ſecure. Ab ἀμέριμνος.

Ἀμέριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, individuus, qui dividi nequit, indiviſus. Ex α priv. & μερίζω, *divido*.

Ἀμερμηρεὶ, *Adv.* citra curam & ſolicitudinem. Ex α priv. & μέρμηρα, *cura*.

Ἀμερσίγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nuptiis privat. Ex ἀμείρω, *privo*, & γάμος, *nuptiæ*.

Ἀμερσίνοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mente privans. Ex ἀμείρω, *privo*, & νόος, *mens*.

Ἀμερσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἀμείρω, & φρὴν, *mens*.

Ἀμερῶς, *Adv.* non per partes, totaliter, integre. Ab ἀμερής.

Ἄμεσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medio carens, immediatus. Ex α priv. & μέσος, *medius*.

Ἀμέσως, *Adv.* ſine medio, immediate. Ab ἄμεσος.

Ἀμετάβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intranſitivus. Ex α priv. & μεταβαίνω, *tranſeo*.

Ἀμεταβάτως, *Adv.* intranſitive. Ab ἀμετάβατος.

Ἀμεταβλησία, ας, ἡ, immutabilitas, incommutabilitas. Ex α priv. & μεταβάλλω, *commuto*.

Ἀμετάβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immutabilis. Ex iiſdem.

Ἀμετάβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμετάγνωστος, ȣ, ἡ, immutabilis, Ph. qui ſententiam non mutat. Ex α priv. & μεταγινώσκω, *ſententiam muto*.

Ἀμετάδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nihil impertitur, immunificus, avarus. Ex α priv. & μεταδίδωμι, *dono*.

Ἀμεταδότως, *Adv.* nemini quidquam impertiendo. Ab ἀμετάδοτος.

Ἀμετάθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, conſtans. Ex α priv. & μετατίθημι, *tranſpono, permuto*.

Ἀμετακίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immotus. Ex α priv. & μετακινέω, *commoveo*.

Ἀμετακινήτως, *Adv.* immutabiliter. Ab ἀμετακίνητος.

Ἀμετάκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, irrevocabilis, qui revocari nequit. Ex α priv. & μετακαλέω, *revoco*.

Ἀμετάληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus expoſitio adferri non poteſt. Ex α priv. & μεταληπτὸς, *qui exponi non poteſt*.

Ἀμεταμέλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus nos non pœnitet. Ex α priv. & μεταμέλομαι, *pœnitet me*.

Ἀμεταμελήτως, *Adv.* ſine ulla pœnitentia. Ab ἀμεταμέλητος.

Ἀμετανόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reſipiſcere neſciens, quem non pœnitet. Ex α priv. & μετανοέω, *reſipiſco*.

Ἀμετανοήτως, *Adv.* ſine ulla pœnitentia. Ab ἀμετανόητος.

Ἀμετάπειστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui aliquid perſuaderi non poteſt. Ex α priv. & μεταπείθω, *perſuadeo*.

Ἀμεταπείστως, *Adv.* more ejus, cui aliquid perſuaderi non poteſt, vel etiam ſententia eximi non poteſt. Ab ἀμετάπειστος.

Ἀμετάπλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non transformatus; (2) qui transformari nequit. Ex α priv. & μεταπλάσσω, *transformo*.

Ἀμεταποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immutabilis. Ex α priv. & μεταποιέω, *muto*.

Ἀμετάπταιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cadere nequit; (2) conſtans; immutabilis. Ex α priv. μετὰ, & πταίω, *labor*.

Ἀμετάπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tranſire in aliam ſpeciem ac degenerare nequit; (2) immutabilis. Ex α priv. & μεταπίπτω, *recido*.

Ἀμεταπτώτως, *Adv.* ſine lapſu. Ab ἀμετάπτωτος.

Ἀμετάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, conſtans. Ex α priv. & μεθίστημι, *muto*.

Ἀμεταστρεπτεὶ, *Adv.* ſine converſione. Ex α priv. & μεταστρέφω.

Ἀμεταστρεπτὶ, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἀμετάστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, converſionis expers, inconvertibilis. Ex iiſd.

Ἀμετάτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, mutationis, ſ. converſionis expers. Ex α priv. & μετατρέπω, *converto*.

Ἀμετάφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, qui transferri nequit. Ex α priv. & μεταφέρω, *transfero*.

Ἀμεταχείριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intractabilis. Ex α priv. & μεταχειρίζω, *tracto*.

Ἀμετεώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non evagatur, Suic. Ex α priv. & μετεωρίζω, *in ſublime tollo, effero*.

Ἀμέτοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, non particeps. Ex α priv. & μετέχω, *habeo cum aliquo*.

Ἀμέτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immenſus, immodicus. Ex α priv. & μετρέω, *menſuro, metior*.

Ἀμετρὶ, *Adv.* ſine menſura, ſupra modum. Ab ἄμετρος.

Ἀμετρία, ας, ἡ, exceſſus menſuræ, immodicitas; (2) intemperies. Ab eod.

Ἀμετροβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, immenſa profunditate præditus. Ex ἄμετρος, & βάθος, *profunditas*.

Ἀμετροεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſine modo loquax, immoderatus in verbis. Ex ἄμετρος, & ἔπω, *loquor*.

Ἀμετρόκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, immenſe malus, qui eſt malitia immenſa. Ex ἄμετρος, & κακὸς, *malus*.

Ἄμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, menſura carens; (2) certam menſuram non habens; (3) immoderatus, immodicus. Gl. V. abnormis, enormis. Ex α priv. & μέτρον, *modus, menſura*.

Ἀμέτρως, *Adv.* immodice. Ab ἄμετρος.

Ἀμευσιεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, reſpondens verbis, ſeu ſermonibus, mutuos ſermones reddens, mutuo compellans. Ex ἀμεύω, & ἔπω, *dico*.

Ἀμεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pertranſibilis, pervius. Ab ἀμεύω.

Ἀμευσίπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, greſſus alternans. Ex ἀμεύω, & πόρος, *tranſitus*.

ἈΜΕΎΩ, f. εύσω, tranſeo, pertranſeo, vado; (2) muto.

Ἄμη, ης, ἡ, falx; (2) ligo. Ab ἀμάω, *meto*.

Ἀμῆγε, *Adv.* ubique; (2) quoquo modo; (3) quodammodo, quodamtenus. Ab ἀμός.

Ἀμηγέπῃ, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀμηγέποι, *Adv.* quemcumque ad locum. Ab eodem.

Ἀμηγέπου, *Adv.* ubique, ubivis. Ab eod.

Ἀμηγέπως, *Adv.* aliquo modo. Ab eod.

Ἀμὴν, *Adv.* Hebr. vere. Gl. V. certe.

Ἀμήνιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non iratus, ira vacuus. Ex α priv. & μηνίω, *iraſcor*.

Ἀμηνίτως, *Adv.* ſine ira, animo placido. Ab ἀμήνιτος.

Ἀμήρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, colo non deductus, perpetuus; (2) imperfectus. Ex α priv. & μηρύω, *revolvo, filum deduco*.

ΑΜΗΣ, ητος, & ου, ὁ, genus placentæ lacteæ.

Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ meſſor; (2) deletor. Ab ἀμάω.

Ἀμητίσκος, ου, ὁ, parvus ἄμης. Dim. ab ἄμης.

Ἄμητος, ου, ὁ, meſſis, collectio frugum; (2) ipſa metendi actio. Ab ἀμάω, *meto*.

Ἀμητὸς, οῦ, ὁ, meſſis tempus. Ab eod.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre. Ex α priv. & μήτηρ, *mater*.

Ἀμηχανέω, ῶ, f. ήσω, ſum inops conſilii, ſum anxius animi; (2) non poſſum. Ἀμηχανεῖν τῷ ἔρωτι, περί τινος, τοῦτο. Ἔνθα ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενὸς, Herodot. Ab ἀμήχανος.

Ἀμηχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inops conſilii, anxius. Ab eod.

Ἀμηχανία, ας, ἡ, mentis & conſilii inopia; (2) difficultas & anguſtiæ rerum. Ab eodem.

Ἀμηχανοποιέισθαι, male fabricari machinas, vel ineptas machinas conficere. Ex α priv. & μηχανοποιὸς, *machinarum fabricator*.

Ἀμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nullum commentum ſuppetit ad aliquid agendum, ſimplex, minime ſolers; (2) nullis machinis expugnabilis, omnia artificia & commenta ſuperans; (3) cujus magnitudo & præſtantia nulla arte inveniri & æſtimari poteſt, inæſtimabilis, ineffabilis, impoſſibilis. Gl. V. intractabilis. Ex α priv. vel κακὸν notante, & μηχανὴ, *machina*.

Ἀμηχάνως, *Adv.* impoſſibiliter. Ab ἀμήχανος.

ἈΜΊΑ, ας, ἡ, piſcis genus.

Ἀμίαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, immaculatus, impollutus. Ex α priv. & μιαίνω, *polluo*.

Ἀμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non mixtus, purus, ſincerus. Ex α priv. & μίγνυμι, *miſceo*.

Ἀμιγῶς, immixtim, Gl. V. citra mixturam, pure. A præc.

Ἄμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμίκτως, *Adv.* abſque miſtura, pure, ſincere. Ab ἄμικτος.

ἍΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen, contentio; (2) ſtudium.

Ἁμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo, enitor; (2) æmulor, invideo. Ἁμιλλᾶσθαι πρός τινα, τινί περί τινος, τόνδε λόγον, πρὸς τὴν τύχην, ἐπὶ τὰ θηρία, ὑπέρ τινος, περὶ δόξης, ἵπποις. Τόνδ᾽ ἁμιλλῶμαι λόγον, Eur. Hec. 277. Ab ἅμιλλα.

Ἁμίλλημα, ατος, τὸ, certatio, contentio. Ab ἁμιλλάομαι.

Ἁμιλλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, contentioſus. Ab eodem.

Ἁμιλλητήριον, ου, τὸ, locus, in quo certatur. Ab eodem.

Ἀμιμητόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, inimitabilem vivens vitam. Ex ἀμίμητος, & βίος, *vita*.

Ἀμίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inimitabilis. Ex α priv. & μιμητὸς, *imitabilis*.

Ἀμιξία, ας, ἡ, rerum ſtatus, in quo nulla ſunt commercia. Ex α priv. & μίξις, *miſtio*.

Ἅμιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul cum equis eſt, equis adjunctus; & *in Plur.* ἅμιπποι, pedites equitibus juncti; (2) ipſi equi copulati ſine rheda, equi deſultorii; (3) equites deſultorii. Ex ἅμα, *ſimul*, & ἵππος, *equus*.

ἈΜῚΣ, ίδος, ἡ, vas urinarium, matula.

Ἀμίσαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis & moroſus. Etymol. Ex α priv. μίσγω, *miſceo*, & ἄλλος, *alius*, quaſi qui aliis non miſcetur.

Ἀμισὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, carus, ſine odio, non odioſus. Ex α priv. & μῖσος, *odium*.

Ἀμισθεὶ, *Adv.* gratis, ſine mercede. Ab ἄμισθος.

Ἀμισθὶ, *Adv.* idem & ab eodem.

Ἄμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine mercede, gratuitus; (2) non mercenarius, ſtipendio carens, mercedis expers. Ex α priv. & μισθὸς, *merces*.

Ἀμίστυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nondum ſectus eſt in fruſta. Ex α priv. & μιστύλλω, *in parva fruſta ſeco*.

Ἄμισχος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens pediculo, ſive caule. Ex α priv. & μίσχος, *pediculus*.

Ἄμιτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mitram, ſeu cingulum non habens. Ex α priv. & μίτρα, *mitra, cingulum, ſeu faſcia, qua caput obligatur*.

Ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cujus tunica cincta non eſt. Ex α priv. μίτρα, *zona*, & χιτὼν, *tunica*.

Ἀμιχθαλόεις, όεσσα, όεν, inacceſſus, importuoſus. Ex ἄμικτος, & ἅλς, *mare*.

Ἅμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, amentum. Ab ἅπτω, *necto*.

ἍΜΜΙ, εως, τὸ, nomen ſeminis cujuſdam cumino minoris.

Ἄμμιγα, *Adv.* ſimul, una cum, qs. permixtim. Qs. ex ἀνὰ, & μίγνυμι, *miſceo*.

Ἀμίγδην, *Adv.* idem quod ἄμμιγα.

ἍΜΜΙΟΝ, ου, τὸ, minium.

Ἀμμοβάτης, ου, ὁ, per arenam incedens; (2) dipſas, ſerpentis genus. Ex ἄμμος, *arena*, & βαίνω, *vado, incedo*.

Ἀμμοδύτης, ου, ὁ, arenam ſubiens, ſerpens quidam. Gl. V. arenarius ſerpens. Ex ἄμμος, & δύω, *ſubeo*.

Ἀμμοδυώτης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀμμοιρία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Heſ. Ab ἄμμοιρος.

Ἄμμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers, non particeps; (2) immortalis, letali fato non obnoxius, Heſ. Ex α priv. & μοῖρα, *pars*, item *fatum*.

Ἀμμόνιτρον, ου, τὸ, arena nitro immiſta. Ex ἄμμος, & νίτρον, *nitrum*.

Ἀμμορία, ας, ἡ, infortunium, Ab ἄμμορος.

Ἄμμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers; (2) infelix. Ex α priv. & μόρος, *portio, fatum*.

Ἄμμος, ου, ἡ, arena, ſabulum. A ψάμμος, *arena*.

Ἀμμόχρυσος, ου, ὁ, gemma, in qua aurum videtur arenis miſtum. Ex ἄμμος, & χρυσὸς, *aurum*.

Ἀμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arenoſus, ſabuloſus. Ab ἄμμος.

Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon, cognomen Jovis. Ab ἄμμος, *arena*, ut vulgo creditur.

ἍΜΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, nepos, Suid. Etym.

Ἀμνὰς, άδος, ἡ, agna. Ab ἀμνὸς, *agnus*.

Ἀμνεῖος, εία, εῖον, agninus. Ab eod.

Ἀμνὴ, ῆς, ἡ, agna. Ab eod.

Ἀμνημόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immemorabilis; (2) immemoratus, ſilentio præteritus. Ab ἀμνημονεύω.

Ἀμνημονεύω, non memoro, mentionem non facio, obliviſcor. Ἀμνημονεύειν τοῦ καθήκοντος. Ab ἀμνήμων.

Ἀμνημονέω, ῶ, f. ήσω, immemor ſum. Ab eod.

Ἀμνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ex α priv. & μνημοσύνη, *memoria*.

Ἀμνημόνως, *Adv.* ſine recordatione. Ab ἀμνήμων.

Ἀμνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, immemor, oblivioſus. Ex iiſdem.

Ἀμνησικακέω, ῶ, f. ήσω, illatas injurias obliviſcor. Ab ἀμνησίκακος.

Ἀμνησικακία, ας, ἡ, injuriæ oblivio. Ab ἀμνησίκακος.

Ἀμνησίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuriæ immemor, Suic. Ex α priv. & μνησίκακος, *injuriæ memor*.

Ἀμνησικάκως, *Adv.* abſque illatæ injuriæ memoria, Suic. Ab ἀμνησίκακος.

Ἀμνηστεία, ας, ἡ, oblivio præteritorum. Ab ἄμνηστος.

Ἀμνήστευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innuptus, a. Ex α priv. & μνηστεύω, *nuptias ambio*.

Ἀμνηστία, ας, ἡ, abolitio, Ph. idem quod ἀμνηστεία.

Ἄμνηστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oblivione deletus. Ex α priv. & μνάομαι, *recordor*.

ἈΜΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, membrana fœtum involvens; (2) vas ad excipiendum ſanguinem.

Ἀμνὶς, ίδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός.

Ἀμνοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paſtor, ſ. tonſor ovium. Ex ἀμνὸς, & κόπτω, *ſeco*.

Ἀμνοκῶν, ȣ̃ντος, ὁ, agni mentem habens; (2) ſimplex, fatuus. Ex ἀμνὸς, & κοέω, pro νοέω, *intelligo*.

ἈΜΝῸΣ, ȣ̃, ὁ, agnus.

Ἀμνοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ovis fœtum in utero ferens. Ex ἀμνὸς, & φέρω, *fero*.

Ἀμογητὶ, *Adv.* ſine labore. Ab ἀμόγητος.

Ἀμόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indefeſſus, R. Ex α priv. & μόγος, *labor*, *ærumna*.

Ἀμόθεν, *Adv.* alicunde, ab aliqua parte, ex parte. Ab ἀμός.

Ἀμοῖ, *Adv.* in aliquem locum. Ab ἀμῆ.

Ἀμοιβαδὶς, *Adv.* viciſſim, alternatim. Ab ἀμείβω.

Ἀμοιβαδὸν, *Adv.* idem & ab eod. Gl. V. invicem, alternatim.

Ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, & ἀμοιβαῖος ȣ, ὁ ϗ ἡ, alternus, mutuus. Ab ἀμοιβή.

Ἀμοιβαίως, *Adv.* alternis, viciſſim; alternatim, Gl. V. Ab ἀμοιβαῖος.

Ἀμοιβὰς, άδος, ἡ, mutatoria. Ab ἀμοιβή.

Ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio; (2) viciſſitudo; (3) compenſatio, retributio. Gl. V. vix vicis, talio. Ab ἀμείβω.

Ἀμοιβήδην, *Adv.* viciſſim, per vices, alternatim. Ab ἀμοιβή.

Ἀμοιβηδὶς, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀμοιβηδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀμοιβὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, mutuus. Ab ἀμείβω.

Ἀμοιρέω, ῶ, f. ήσω, expers ſum, careo, deſtituor. Ἀμοιρεῖν τ̃ ἀληθείας, συμφορᾶς, χάριτος. Ab ἄμοιρος.

Ἀμοίρημα, ατος, τὸ, nulla ſors, infortunium. Ab eod.

Ἄμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers, carens. Ex α priv. & μοῖρα, *ſors*.

Ἀμολγάζω, meridior, Heſ. Ab ἀμολγός.

Ἀμολγαῖος, αία, αῖον, lacteus, qui mulgetur, paſtoritius. Ab ἀμέλγω, *mulgeo*.

Ἀμολγεὺς, έως, ὁ, mulctra. Gl. V. mulctrale. Ab eod.

Ἀμολγὸς, ȣ̃, ὁ, tempus, quo mulgetur; (2) veſpera; (3) nox extrema. Ab eod.

Ἀμόλυντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impollutus; intemeratus, Gl. V. Ex α priv. & μολύνω, *polluo*.

ἈΜΌΡΑ, ας, ἡ ſimilago cocta cum melle.

Ἀμορβαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenebricoſus, obſcurus; (2) paſtoralis. Ab ἀμορβός.

Ἀμορβὰς, άδος, ἡ, pediſſequa, ſectatrix, comes. Ab eod.

Ἀμορβεὺς, έως, ὁ, paſtor; (2) ſequax. Ab eod.

Ἀμορβεύω, f. εύσω, ſequor, adſector, comitor. Ab eod.

Ἀμορβὴς, & ἀμορβὲς, media nox, Etym. Ex α intenſ. & ὀρφνὴ, quaſi ἀμορφνής.

Ἀμόρβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenebricoſus. Ab ἀμορβός.

ἈΜΟΡΒῸΣ, ἡ, ὸν, tenebricoſus, obſcurus; (2) comes, adſecla, ſectator.

Ἀμοργεὺς, έως, ὁ, qui exſugit oleas; (2) qui exprimit amurcam. Ab ἀμόργη.

Ἀμόργη, ης, vel ἀμοργὴ, ῆς, ἡ, amurca, oleæ expreſſæ recrementum; (2) herba quædam purpurea. Ab ἀμέργω, *exſugo*.

Ἀμοργίδιον, ȣ, τὸ, veſtimentum ex amorgide. Ab ἀμοργίς.

Ἀμόργινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purpureus, ruber. Ab ἀμόργη.

Ἀμοργὶς, ίδος, ἡ, veſtimentum purpurei coloris. Ab eod.

Ἀμοργὸς, ἡ, ὸν, qui exſugit; (2) frondator, lignator. Ab eod.

Ἀμορία, ας, ἡ, conterminatio, confinium. Ex ἅμα, *ſimul*, & ὅρος, *terminus*.

Ἀμορίτης, ȣ, ὁ, panis mellitus & dulciarius. Ab ἀμόρα.

Ἀμορμεύω, f. εύσω, ſequor, comitor. Ab ἀμορβός.

Ἄμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers, infelix, non particeps; (2) infortunatus, calamitoſus. Ex α priv. & μόρος, *portio*, *fatum*.

Ἀμορφέστερος, deformior. Ab ἄμορφος.

Ἀμορφία, ας, ἡ, abſentia formæ, deformitas, deformatio, Gl. V. Ab ἄμορφος.

Ἄμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, formam non habens, informis, deformis, ſqualidus, incultus. Ex α priv. & μορφὴ, *forma*.

Ἀμόρφως, *Adv.* deformiter, turpiter. Ab ἄμορφος.

Ἀμόρφωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui formatus non eſt, formam non habens. Ex α priv. & μορφόω, *formo*.

ἈΜῸΣ, ȣ̃, ὁ, unus, aliquis; (2) meus, noſter.

Ἄμοτον, *Adv.* inſatiabiliter. Ab ἄμοτος.

Ἄμοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui linamentis vulnerariis oppleri nequit; (2) inexplebilis, inſatiabilis. Ex α priv. & μοτὸς, *linamentum carptum, quod vulneribus inditur*.

Ἀμȣσία, ας, ἡ, imperitia, inelegantia; (2) diſcrepantia modulorum muſicorum. Ab ἄμȣσος.

Ἀμȣσολογία, ας, ἡ, inerudita & intempeſtiva oratio. Ex ἄμȣσος, & λόγος, *oratio*.

Ἄμȣσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Muſis non initiatus; (2) muſicorum modulorum imperitus; (3) indoctus, rudis; (4) inſulſus, illepidus, ruſticus. Ex α priv. & μȣ̃σα, *Muſa*.

Ἀμȣ́σως, *Adv.* imperite, inſcite, illepide. Ab ἄμȣσος.

Ἀμοχθεὶ, *Adv.* citra laborem. Ab ἄμοχθος.

Ἀμοχθὶ, *Adv.* idem & ab eodem.

Ἄμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, labore carens, laboris expers. Ex α priv. & μόχθος, *labor*.

Ἀμπαιανίζω, f. ίσω, pæanem recanto. Ex ἀνὰ, & παιανίζω, *pæanem canto*.

Ἄμπαιδες, ων, οἱ, puerorum curatores apud Lacedæmonios. Ex ἀνὰ, & παῖδες, *pueri*.

Ἀμπαύω, vide Ἀναπαύω, & ſic etiam cetera, in quibus αμ per Syncopen ponitur pro ἀνά. Ἀμπαύεσθαι ἐπὶ τ̃ κλίνης, Herodot.

Ἀμπέλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viteus, vitigineus, vinealis. Ab Ἄμπελος.

Ἀμπελεὼν, ῶνος, ὁ, vinetum, vinea. Ab eod.

Ἀμπελικὸς, ἡ, ὸν, vinearius, Gl. V. Ab ἄμπελος.

Ἀμπέλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & ἀμπέλινος, ίνη, ινον, viteus, vinealis. Ab eod.

Ἀμπέλιον, ȣ, τὸ, viticula. Dim. Ab ἄμπελος.

Ἀμπελὶς, ίδος, ἡ, vitis. Gl. Vet. viticula; (2) avis quædam. Ab eod.

Ἀμπελῖτις, ιδος, ἡ, vinealis. Ab eodem,

Ἀμπελογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vitigineus, vites gignens. Ex ἄμπελος, & γίνομαι, *naſcor*.

Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitifer. Ab ἄμπελο

Ἀμπελοεργὸς, *contr.* ἀμπελȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vinitor. Ex ἄμπελος, & ἔργον, *opus*.

Ἀμπελόκαρπον, ȣ, τὸ, herba quædam. Ex ἄμπελος, & καρπὸς, *fructus*.

Ἀμπελομιξία, ας, ἡ, commiſtio cum vitibus. Ex ἄμπελος, & μίγνυμι, *miſceo*.

Ἀμπελόπρασον, ȣ, τὸ, porrum in vite naſcens, porrum agreſte, quod naſcitur in vineis. Ex ἄμπελος, & πράσον, *porrum*.

ἌΜΠΕΛΟΣ, ȣ, ἡ, vitis; (2) vinea.

Ἀμπελȣργέω, ῶ, f. ήσω, vites colo, vel puto, vinitorem ago. Ἀμπελȣργȣ̃σί τινες τὴν πόλιν, Æſchin. Ex ἄμπελος, & ἔργον, *opus*.

Ἀμπελȣργία, ας, ἡ, vineæ cultura, putatio vitium. Ab ἀμπελȣργός.

Ἀμπελȣ́ργημα, ατος, τὸ, vitium cultura. Ab ἀμπελȣργέω.

Ἀμπελȣργικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars vitium colendarum. Ab ἀμπελȣργός.

Ἀμπελȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vinitor. Ex ἄμπελος, & ἔργον, *opus*.

Ἀμπελοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitifer, viniferax. Ex ἄμπελος, & φέρω, *fero*.

Ἀμπελοφύτης, ȣ, ὁ, vitiſator, Gl. V. Ex ἄμπελος, & φύω, *ſero*.

Ἀμπελόφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitibus conſitu Ex ἄμπελος, & φυτὸς, *ſatus*.

Ἀμπελοφύτωρ, ορος, ὁ, vitium ſator. Ab ἄμπελος, & φύτωρ, *ſator*.

Ἀμπελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vinealis, Gl. V. Ab ἄμπελος.

Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinea. Ab ἄμπελ *vitis*.

Ἀμπεχόνη, ης, ἡ, cultus corporis, veſtitus; (2) veſtimentum, indumentum. Ab ἀμπέχω.

Ἀμπέχονον, ȣ, τὸ, indumentum. Ab eod.

Ἀμπέχω, f. ἀμφέξω, circumdo, occupo; (2) induo, amicio. Ἀμπέχεσθαί τινα τριβώνιον, μέλανα pullatam veſtem; ἀλȣργίδα. Πέπλȣς ποικίλȣς ἠμπέχετο, induit, Eur. Med. 1162. Ex ἀμφὶ, & ἔχω, *habeo*.

Ἀμπισχνȣ̃μαι, idem. Ex ἀμφὶ, & ἴσχω pro ἔχω.

Ἀμπίσχω, idem & ex iiſd.

Ἀμπλάκημα, ατος, τὸ, peccatum. Ab ἀμπλακέω.

Ἀμπλάκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non aberrans. Ab eodem.

Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum, peccatum. Ab ἀμπλάκιος.

Ἀμπλάκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peccato carens, juſtus. Ex α priv. & πλακία, *error*, *peccatum*.

Ἀμπρεύω, f. εύσω, traho more boum, ſeu jumentorum; (2) bajulo. Ab ἄμπρ

ἌΜΠΡΟΝ, ȣ, τὸ, funis, quo boves onera trahunt, helcium.

Ἀμπυκάζω, f. άσω, religo; (2) freno; (3) corono. Ab ἄμπυξ.

Ἀμπυκίζω, f. ίσω, antias & capronas religo & adſtrictos teneo. Ab eod.

Ἀμπυκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἄμπυξ in equis.

ἌΜΠΥΞ, υκος, ὁ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus religantur; (2) reticulum muliebre, vitta; (3) rota; (4) operculum vaſis.

Ἄμπωσις, εως, ἡ, reciprocatio æſtus marini; (2) æſtus; (3) revocatio humoris ab externis corporis partibus ad interiores. Gl. V. gurges. Ex ἀνὰ, & πῶμι pro πίν

Ἀμπωτίζω, f. ίσω, reſorbeo. Ab ἀμπωτι

μπωτις, εως, vel ιδος, ἡ, reciprocatio æſtus marini. Ab ἄμπωσις.

ΑΜΥΓΔΑΛΕ'Α, ας, *contr.* ἀμυγδαλῆ, ῆς, ἡ, amygdala, ſ. amygdalus arbor.

μυγδάλη, ης, ἡ, amygdala, fructus. Ab ἀμυγδαλέα.

μυγδάλινος, ίνη, ινον, amygdalinus, confectus ex amygdalis. Ab eod.

μυγδαλὶς, ίδος, ἡ, amygdala, ſ. amygdalum, fructus. Ab eod.

μυγδαλίτης, ου, ἡ, amygdalites, ſimilitudinem aliquam habens cum amygdalo. Ab eod.

μυγδαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amygdalæ ſpeciem habens. Ex ἀμυγδάλη, & εἶδος, *ſpecies.*

μυγδαλόεις, όεσσα, όεν, amygdalæ ſpeciem habens. Ab eod.

μυγδαλοκατάκτης, ου, ὁ, amygdalarum fractor, homo, vel inſtrumentum quoddam. Ex ἀμυγδάλη, & ἀγνύω, *frango.*

μύγδαλον, ου, τὸ, amygdalum, fructus. ἀμυγδαλέα.

μύγδαλος, ου, ἡ, amygdalus, arbor. Ab eod.

μυγδαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, amygdalæ ſimilis. Ab ἀμυγδάλη.

μυγμα, ατος, τὸ, laniatus & laceratio cutis; (2) evulſio capillorum. Ab ἀμύσσω.

μυδις, *Adv.* ſimul, cum. Ab ἅμα.

μυδρόεις, όεσσα, όεν, idem quod primitivum ἀμυδρός.

ΜΥΔΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, ſubobſcurus, vix apparens; (2) exilis, tenuis.

μυδρόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro, hebeto. Ab ἀμυδρός.

μυδρῶς, *Adv.* obſcure; (2) exiliter. Ab eod.

μύδρωσις, εως, ἡ, obſcuratio, hebetatio. Ab ἀμυδρόω.

μύελος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens medulla. Ex α priv. & μυελὸς, *medulla.*

μύζω, f. ύσω, ſugo; (2) lac premo; (3) ſicco. Ex α pleon. & μύζω, *ſugo.*

μύητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non initiatus, profanus; (2) nondum baptizatus; (3) imperitus, ignarus. Ph. ἀμύητοι, profani. Ex α priv. & μυέω, *initio.*

μύθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. & μυθέομαι, *dico.*

μυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, fabularum expers, in quo nullæ fabuloſæ narrationes. Ex α priv. & μῦθος, *fabula.*

μυκαλαὶ, ῶν, αἱ, cuſpides jaculorum, Heſ. Ab ἀμύσσω.

μύκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers mugitus. Ex α priv. & μυκάω, *mugio.*

μυκτικὸς, ὴ, ὸν, vim habens dilacerandi & dilaniandi. Ab ἀμύσσω.

μυκτικῶς, *Adv.* vellicatim, diſcerptim. Ab ἀμυκτικός.

μύλιον, ου, τὸ, amylium, placentæ genus. Ab ἄμυλος, *non molitus.*

μυλον, ου, τὸ, amylum, farina triticea ſine mola facta. A ſeq.

μυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, non molitus. Ex α priv. & μύλη, *mola.*

ΜΥ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, inculpatus; (2) laudabilis, laudatiſſimus, celeber, præclarus; (3) egregius, ſtrenuus; (4) elegans; (5) fauſtus.

μυνα, ης, ἡ, ultio, vindicta, injuriæ propulſatio. Ph. adminiculum, ultio. Ab ἀμύνω.

μυνάθω, auxilior. Ab eod.

μυνίας, ου, ὁ, auxiliatorius; (2) vindictæ cupidus. Ab eod.

μύντειρα, ας, ἡ, ultrix, Ph. A ſeq.

Ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator; (2) ultor; (3) propulſator; (4) pars cornu cervini. Ab eod.

Ἀμυντήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliatorius, propulſatorius, expulſorius. Ab ἀμυντήρ.

Ἀμυντικὸς, ὴ, ὸν, ad injuriam propulſandam aptus. Ab ἀμύνω.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) ultor. Ab eod.

ἈΜΥ'ΝΩ, f. υνῶ, auxilior, opem fero; (2) defendo aliquem ab injuria; (3) propello, arceo; (4) ulciſcor: & adhuc *in Medio* (5) dimico pro, propugno; (6) reſiſto; (7) par pari refero. Ἀμύνειν αὐτοῖς, περὶ σου τεθνηκότος. Ἀμύνεσθαι περὶ, ὑπὲρ, πρὸς πατρίδος, pugnare pro; τοὺς ἀδικοῦντας, τινὰ ὑπὲρ τούτου, τινὰ τούτου· τοῖς ἴσοις, ὁμοίοις. Εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖς δὲ τοῖς λόγοις τάδε, Soph. Oed. Col. 1228. Οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακὰ, Id. Phil. 603. Ἕως ἠμύνατο ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, Joſuæ 13, 13. Ph. ἀμύνεται, ulciſcitur, refutat.

Ἀμὺξ, *Adv.* vellicatim, diſcerptim. Ab ἀμύσσω.

Ἄμυξ, υχος, ἡ, vellicatio, laniatio, laceratio. Ab eod.

Ἄμυξις, εως, ἡ, idem, ſacrificatio. Ab eod.

ἈΜΥ'ΣΣΩ, f. ξω, rado unguibus, vellico, lacero, diſcerpo; (2) lancino, ſacrifico, exulcero animum, ſaucio mentem alicujus. Σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος, Il. 1, 243. Τὴν γνώμην ἀμύξει, Æſchin.

Ἀμυσταγώγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, myſteria, ſ. ſacra non edoctus. Ex α priv. & μυσταγωγέω, *initio ſacris.*

Ἀμυστὶ, *Adv.* raptim, ſine labiorum compreſſu, patente ore. Ex α priv. & μύω, *comprimo labia.*

Ἀμυστίζω, f. ίσω, hiante ore & largo hauſtu bibo. Ab ἄμυστις.

Ἄμυστις, ιδος, vel ιος, ἡ, potandi genus, quum poculum largius ἀμυστὶ, ſive ſine reſpiratione & labiorum compreſſione exhauritur; (2) poculi genus. Ab ἀμυστί.

Ἄμυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacrorum imperitus, profanus. Ex α priv. & μυέω, *ſacris initio.*

Ἀμυσχρὸς, ὰ, ὸν, nullo contaminatus ſcelere & piaculo, Etym. Ex α priv. & μῦσος, *ſcelus.*

Ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, vellicatio, laceratio; (2) ulcus parvum, vulnus leve, quo ſumma tantum cutis perſtringitur. Ab ἀμύσσω.

Ἀμυχηδὸν, *Adv.* primoribus digitis, ſummis digitis; (2) vellicatim, diſcerptim. Ab ἀμυχή.

Ἀμυχὶ, *Adv.* cum vellicatione, ſuperficialiter, quaſi radendo ſummam cutem. Ab eod.

Ἀμυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis τῆς ἀμυχαῖς, in quo cutis velut carpta & vellicata unguibus videtur. Ab eod.

Ἀμφαγαπάζω, amice habeo, valde diligo. Ex ἀμφὶ, & ἀγαπάω, *diligo.*

Ἀμφαγαπάω, f. ήσω, idem & ex iiſd.

Ἀμφαγείρω, f. ερῶ, congrego. Θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο πᾶσαι, Il. 18, 37. Ex ἀμφὶ, & ἀγείρω, *congrego.*

Ἀμφαγνοέω, ῶ, f. ήσω, ex parte ignoro; (2) in quibuſdam ignoro. Ex ἀμφὶ, & ἀγνοέω, *ignoro.*

Ἀμφαδὰ, *Adv.* palam. Ex ἀνὰ, & φαίνομαι, *appareo.*

Ἀμφαδίην, *Adv.* palam. Ab ἀμφάδιος.

Ἀμφάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus. Ex ἀνὰ, & φαίνομαι, *appareo.*

Ἀμφαδὸν, *Adv.* palam, manifeſte. Ab ἀμφαδός.

Ἀμφαμιῶται, ῶν, οἱ, ſervi apud Cretenſes indigenæ, ſeu tamen bello capti.

Ἀμφαξονέω, ῶ, exorbito, quum ἄξων, currus, in utrumque latus vergit, & non recte hæret. Ex ἀμφὶ, & ἄξων, *axis.*

Ἀμφαραβέω, ῶ, f. ήσω, circumſtrepo. Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε, Il. 21, 408. Ex ἀμφὶ, & ἀραβέω, *ſtrepo.*

Ἀμφαραβίζω, idem. Ἅρματα δ' εὐποίητα ϗ ἄντυγες ἀμφαράβιζον, Heſiod. Ἀσπ. 64. Ex ἀμφὶ, & ἄραβος, *ſtrepitus.*

Ἀμφαριστερὸς, ρὰ, ρὸν, lævus utraque manu, qui dextra ut ſiniſtra utitur; (2) ſiniſter, infelix. Ex ἀμφὶ, & ἀριστερὸς, *ſiniſter.*

Ἄμφαυξις, εως, ἡ, truncus abietis poſt ramos reciſos. Ex ἀμφὶ, & αὔξω.

Ἀμφαύω, circumſono, Heſ. Ex ἀμφὶ, & αὔω, *reſono.*

Ἀμφαφάω, & ἀμφαφάομαι, contrecto; ἀμφαφόων Ion. & Poët. pro ἀμφαφῶν, ἀμφαφάων. Μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι Ἕκτωρ, Il. 22, 273. Ex ἀμφὶ, & ἁφάω, *tango.*

Ἀμφέλκω, f. έλξω, circumquaque traho. Ex ἀμφὶ, & ἕλκω, *traho.*

Ἀμφέπω, amplector, circumdo; (2) tracto, verſor circa aliquid, (3) curo, foveo; (4) perſequor. Ὡς ὄχλος νιν ὕστερος ποδὶ πάνοπλος ἀμφέπει, Eur. Ph. 150. Τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀϋτμὴ Τιτῆνας χθονίους, Heſiod. Θεογ. 696. Ex ἀμφὶ, & ἕπω, *curo.*

Ἀμφήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus, anceps. Ex ἀμφὶ, & ἀκὴ, *mucro, cuſpis.*

Ἀμφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, adoleſcens ad juſtam ætatem accedens. Ex ἀμφὶ, & ἡλικία, *ætas.*

Ἀμφημερινὸς, ὴ, ὸν, quotidianus. Ex ἀμφὶ, & ἡμέρα, *dies.*

Ἀμφήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique tectus. Ex ἀμφὶ, & ἐρέφω, *tego.*

Ἀμφήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, utrimque inſtructus remis, a cujus utraque parte remigari poteſt; (2) utrimque inſtructus dentibus, utrimque comedens. Ex ἀμφὶ, & ἐρέσσω, *remigo.*

Ἀμφηρικὸς, ὴ, ὸν, ambiremis. Ab ἀμφήρης.

Ἀμφήριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, anceps, controverſus. Ex ἀμφὶ, & ἔρις, *contentio.*

ἈΜΦΙ', Præpoſitio, circa, circum, circiter, am- juxta; *aliquando* propter, præ. οἱ ἀμφὶ Σωκράτην, Socratici. οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα, Orphici. Cum *gen.* de, propter, per; *dat.* circum, propter, prope, apud; *Accuſ.* circa, ad.

Ἀμφιάζω, f. άσω, induo. Ἀμφιασθῆναι τὴν στολὴν, Herodot. Ab ἀμφιέννυμι, quod idem ſignificat.

Ἀμφίαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque mare habens. Ex ἀμφὶ, & ἅλς, *mare.*

Ἀμφιάνακτες, ων, οἱ, Poëtæ dithyrambici, ita dicti, quod carmina eorum fere inciperent: Ἀμφί μοι αὖθις ἄνακτα ------ vel etiam Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δήλιε. Ex ἀμφὶ, & ἄναξ, *rex.*

Ἀμφιανακτίζω, f. ίσω, procemio utor; (2) Hymnos in Apollinem cano, in primis vero iſtum Terpandri: Ἀμφί μοι αὖτε Ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀδέτω φρήν.

ἈΜΦΙ'ΑΣ, ου, ὁ, vinum moderatum, Heſ.

Ἀμφίασις, εως, ἡ, amictus, indumentum, veſtis. Ab ἀμφιάζω, *induo.*

Ἀμφίασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀμφιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀμφιαχέω, ῶ, f. ήσω, circumſono. Ex ἀμφὶ, & ἰάχω, *ſono.*

Ἀμφιάχω, idem & ab eod.

Ἀμφιβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, circumeo, luſtro. Ἀμφιβαίνῃ μοι θράσος, πόνος φρένας. Ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας, Il. 1, 37. Ex ἀμφὶ, & βαίνω, eo.

Ἀμφιβάλλω, f. βλήσω, p. βέβληκα, circumjicio, circumpono, induo, accingo; (2) dubito, Ph. Ἀμφιβαλοῦσα κάρα συγερὰν δουλοσύνην, τὸ ξίφος. Ἀμφίβαλλε μαστὸν ὠλέναισι ματρὸς, Eur. Ph. 313. Ex ἀμφὶ, & βάλλω, jacio.

Ἀμφιβασία, ας, ἡ, contentio, altercatio, defenſio. Ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circumventio; (2) protectio, defenſio; (3) contentio, altercatio. Ab eod.

Ἀμφιβιβάω, ῶ, circumeo, obeo. Ex ἀμφὶ, & βαίνω, vado, eo.

Ἀμφίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in terra & in aqua vivens. Ex ἀμφὶ, & βίος, vita.

Ἀμφίβλημα, ατος, τὸ, veſtimentum, indumentum. Ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, rete; (2) tunica; (3) munitio. Ab eod.

Ἀμφιβόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumquaque celebratus. Ex ἀμφὶ, & βοάω, clamo.

Ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, piſcator. Ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas in ſermone, dictio duas, aut etiam plures res proprie ſignificans, ita ut eamdem diverſo ſenſu intelligere poſſimus. Ab ἀμφίβολος.

Ἀμφίβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui undique feritur; (2) ambiguus, dubius, anceps. Ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβράγχια, ων, τὰ, loca circum tonſillas. Ex ἀμφὶ, & βράγχια, *branchia*.

Ἀμφίβραχυς, εος, ὁ, utrimque brevis, ab initio & a fine brevis, pes proſodicus, Amphibrachys. Ex ἀμφὶ, & βραχὺς, *brevis*.

Ἀμφίβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circa hominem tegens undique; (2) hominem undique tegens. Ex ἀμφὶ, & βροτὸς, *homo*.

Ἀμφίβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, undequaque madidus; (2) ebrius, temulentus. Ex ἀμφὶ, & βρέχω, *madeo*.

Ἀμφιβώτης, idem quod ἀμφιβόητος.

Ἀμφιγηθέω, ῶ, f. ήσω, circumquaque gaudeo, valde gaudeo. Ex ἀμφὶ, & γηθέω, *gaudeo*.

Ἀμφιγνοέω, ῶ, f. ήσω, aliqua ex parte cognoſco; (2) dubito. Ἵνα περὶ ὧν ἂν ἀμφιγνοῇς, ἔχῃς τοὺς συνδοκιμάζοντας, Iſocr. Ex ἀμφὶ, & νοέω, *intelligo*.

Ἀμφίγονος, ου, ὁ, privignus, qui ex priore uxore eſt. Ex ἀμφὶ, & γίνομαι, *naſcor*.

Ἀμφιγυήεις, ήεσσα, ῆεν, utroque pede claudus; (2) epitheton Vulcani. Ph. Mulciber. Ex ἀμφὶ, & γυιὸς, *claudus*.

Ἀμφίγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ, & γυός.

Ἀμφιγυόω, ῶ, f. ώσω, extremas partes amputo; (2) utrimque terræ infigo, utrimque depango. Ex ἀμφὶ, & γυιόω, *claudum reddo*.

Ἀμφιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utrimque ſecans. Ex ἀμφὶ, & δαίω, *ſeco, divido*.

Ἀμφιδαίω, circum accendo, circumdivido. Σέο δ' εἵνεκ' ἀϋτή τε, πτόλεμός τε ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηε, Il. 6, 329. Κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει, Heſiod. Ἀσπ. 62. Ex ἀμφὶ, & δαίω, *uro, divido*.

Ἀμφίδασυς, δάσεια, δασυ, utrimque hirſutus. Ex ἀμφὶ, & δασὺς, *hirſutus*.

Ἀμφίδεα, ων, τὰ, armillæ. Ex ἀμφὶ, & δέω, *ligo*.

Ἀμφιδέαι, ῶν, αἱ, catenæ; (2) armillæ; (3) periſcelides. Ex iiſd.

Ἀμφιδέες, ων, αἱ, catenæ; (2) annuli. Ex iiſd.

Ἀμφιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum meticuloſus. Ex ἀμφὶ, & δέος, *metus*.

Ἀμφιδέμω, circum ædifico. Τὸ ἱερὸν ἀμφιδείμαντο, Joſeph. Ex ἀμφὶ, & δέμω, *ædifico*.

Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ambidexter. Gl. V. æquimanus. Ex ἀμφὶ, & δεξιὰ, *dextra*.

Ἀμφιδεξίως, *Adv.* admodum dextre & apte. Ab ἀμφιδέξιος.

Ἀμφιδέρκομαι, circumſpicio. Ex ἀμφὶ, & δέρκω, *video*.

Ἀμφίδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque ligatus, circumligatus. Ex ἀμφιδέω.

Ἀμφιδεύτατος, ου, ὁ, poſtremus; (2) minutiſſimus. Ex ἀμφὶ, & δεύτατος, *poſtremus*.

Ἀμφιδέω, ῶ, f. ήσω, circumligo. Ex ἀμφὶ, & δέω, *ligo*.

Ἀμφιδηριάομαι, ῶμαι, decerto, contendo. Ex ἀμφὶ, & δηριάομαι, *rixor*.

Ἀμφιδήριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, anceps, dubius; (2) æqualis. Ex ἀμφὶ, & δῆρις, *pugna*.

Ἀμφιδιαίνω, circum irrigo & perfundo. Ex ἀμφὶ, & διαίνω, *humecto*.

Ἀμφιδινέω, ήσω, p. paſſ. ἀμφιδεδίνηται, circumvolvo, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο ἀμφιδεδίνηται, Il. 23, 562. Ab ἀμφὶ, & δινέω, volvo.

Ἀμφιδονέω, ῶ, f. ήσω, utrimque commoveo, ſeu agito. Ex ἀμφὶ, & δονέω, *agito*.

Ἀμφιδοξέω, ῶ, f. ήσω, ambigo, dubito. Ab ἀμφίδοξος.

Ἀμφίδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, anceps, dubius. Ex ἀμφὶ, & δόξα, *opinio*.

Ἀμφίδορος, ου, ὁ ϗ ἡ, pelle undique tectus; (2) utrimque excoriatus, ſeu cui circumquaque detracta pellis eſt. Ex ἀμφὶ, & δορὰ, vel δέρμα, *pellis*.

Ἀμφίδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, natus utroque parente ſervo & ipſe ſervus. Ex ἀμφὶ, & δοῦλος, *ſervus*.

Ἀμφιδρόμια, ων, τὰ, dies quintus a natis infantibus, quo obſtetrices illos circa focum ferebant currentes. Ab ἀμφίδρομος.

Ἀμφίδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, circum currens; (2) qui curſu obiri poteſt; (3) qui in gyrum rotatur. Ex ἀμφὶ, & δρόμος, *curſus*.

Ἀμφίδρυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique laceratus. Ex ἀμφὶ, & δρύπτω, *lacero*.

Ἀμφιδρυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφίδρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀφίδυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod utrimque poteſt ſubiri, geminos aditus habens. Ex ἀμφὶ, & δύω, *ſubeo*.

Ἀμφιδύω, f. ύσω, circumquaque induo. Φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ, Soph. Trach. 614. Ex ἀμφὶ, & δύω, *induo*.

Ἀμφιέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumvolubilis, circumquaque volubilis. Ex ἀμφιελίσσω.

Ἀμφιέλισσος, ίσση, ισσον, qui utrimque volvitur, agitur, impellitur. Ab eod.

Ἀμφιελίσσω, f. ίξω, circumvolvo, circumquaque volvo, circumplico. Ex ἀμφὶ, & ἑλίσσω, *volvo, verſo*.

Ἀμφίεμαι, induor. Ab ἀμφιεννύω, *induo*.

Ἀμφιέννυμι, vel ἀμφιεννύω, f. ἀμφιέσω, induo, circuminduo; ἠμφιεσμένος, indutus, perf. paſſ. part. Ἠμφίεσε ἐκεῖνον τὸν ἑαυτοῦ χιτῶνα, Xen. Ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονὶ, Ariſt. Plut. 934. Στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον, id. Θεσμ. 98. Ex ἀμφὶ, & ἕννυμι, *induo*.

Ἀμφιέπω, circumtracto; (2) circa quidpiam verſor, curo; (3) perſequor. Ὣς οἵγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο, Il. 24, 804. Ex ἀμφὶ, & ἕπω, *ago, operor, tracto*.

Ἀμφίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dimidia ex parte irrigatur aquis cœleſtibus, & dimidia ex parte ſolaribus incaleſcit radiis, adeoque utrumque naturæ opus experitur. Ex ἀμφὶ, & ἔργον, *opus*.

Ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, veſtimentum, indumentum. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιεστρὶς, ίδος, ἡ, pænula, amiculum, ſtragulum. Ab eod.

Ἀμφιετάζομαι, quotannis recurro, & quaſi in orbem redeo. Ex ἀμφὶ, & ἔτος, *annus*.

Ἀμφιετεὶ, *Adv.* quotannis, unoquoque anno. Ex iiſd.

Ἀμφιέτες, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἀμφιετέω, ῶ, quotannis ſacrifico. Ex iiſd.

Ἀμφιετηρὶς, ίδος, ἡ, feſtum anniverſarium. Ab ἀμφιετής.

Ἀμφιετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, annuus, anniverſarius. Ex ἀμφὶ, & ἔτος, *annus*.

Ἀμφιετίζομαι, idem quod ἀμφιετάζομαι.

Ἀμφιζάνω, adhæreo, circumſedeo. Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη, Il. 18, 25. Ex ἀμφὶ, & ἱζάνω, *ſedeo*.

Ἀμφίζευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque junctus. Ex ἀμφὶ, & ζευγνύω, *jungo*.

Ἀμφιηκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ, & ἀκὴ, *acies*.

Ἀμφιθάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, amphithalamus, utrimque thalamos habens. Ex ἀμφὶ, & θάλαμος, *thalamus*.

Ἀμφιθάλασσος, vel ἀμφιθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque mare habens, ab utroque latere mari cinctus, bimaris. Ex ἀμφὶ, & θάλασσα, *mare*.

Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumfloridus, circumvirens; (2) utrumque parentem vivum habens, patrimus & matrimus. Ab ἀμφιθάλλω.

Ἀμφιθάλλω, circum vireo, undique vireo, circumfloreo; ἀμφιτέθηλα, circumflorui, circumfloreo; perf. med. Ex ἀμφὶ, & θάλλω, *vireo*.

Ἀμφιθέατρον, ου, τὸ, Amphitheatrum, locus, in quo undique ſpectari poſſunt, quæ in ipſo fiunt. Ex ἀμφὶ, & θέατρον, quod eſt a θεάομαι, *ſpecto*.

Ἀμφίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui utrimque poni poteſt, qui ex omni parte poteſt ſtatui. Ex ἀμφὶ, & τίθημι, *pono*.

Ἀμφιθέω, f. θεύσομαι, circumcurro. Ex ἀμφὶ, & θέω, *curro*.

Ἀμφίθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circum concretus & coagulatus. Ex ἀμφὶ, & τρέφω, *concreſcere facio*.

Ἀμφίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque januam habens, fores anticas & poſticas habens. Ex ἀμφὶ, & θύρα, *janua*.

Ἀμφικαλύπτω, f. ύψω, circumtego. Μή ποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ, Heſiod. Ἔργ. 553. Ex ἀμφὶ, & καλύπτω, *tego*.

Ἀμφικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque caput habens, biceps. Ex ἀμφὶ, & κάρηνον, *caput*.

Ἀμφικαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) utrimque anſatus. Ex ἀμφὶ, & κάρη, *caput*.

Ἀμφίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque, vel ab utraque parte fructum habens. Ex ἀμφὶ, & καρπὸς, *fructus*.

Ἀμφικεάζω, f. άσω, circumcirca findo, circumſcindo, divido. Τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας, Odyſſ. 14, 12. Ex ἀμφὶ, & κεάζω, *findo*.

Ἀμφικείρω, f. ερῶ, circumtondeo. Ex ἀμφὶ, & κείρω, *tondeo*.

Ἀμφικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque viam habens. Ex ἀμφὶ, & κέλευθος, *via*.

Ἀμφικεύθω, fut. εύσω, circumquaque occulo, circumtego. Ex ἀμφὶ, & κεύθω, *tego, occulo*.

Ἀμφικέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque caput habens, biceps; ἀμφικέφαλος κλίνη, genus lecti ita dictum, quod utrimque pulvinar habeat. Ex ἀμφὶ, & κεφαλὴ, *caput*.

Ἀμφικινύρομαι, circumlamentor, paſſim queror. Ex ἀμφὶ, & κινύρομαι, *lamentor*.

Ἀμφικίονες, ων, οἱ, circumcirca columnis fulti. Ex ἀμφὶ, & κίων, *columna*.

Ἀμφίκλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex omni parte fractus, undique fractus. Ex ἀμφὶ, & κλάω, *frango*.

Ἀμφίκλαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circumcirca fletur, R. Ex ἀμφὶ, & κλαίω, *fleo*.

Ἀμφίκλυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui utrimque abluitur, vel alluitur, circumfluus. Ex ἀμφὶ, & κλύζω, *abluo*.

Ἀμφικνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique caliginoſus, ſeu tenebroſus, circumquaque nebulis ſeptus. Ex ἀμφὶ, & κνέφας, *caligo*.

Ἀμφίκοιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque cavus. Ex ἀμφὶ, & κοῖλος, *cavus*.

Ἀμφίκοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lectum ambiens. Ex ἀμφὶ, & κοίτη, *lectus*.

Ἀμφίκολλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque glutinatus, ſeu ab utraque parte glutine coagmentatus. Ex ἀμφὶ, & κόλλα, *gluten*.

Ἀμφίκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, undique comas habens; (2) late comans, undique frondoſus. Ex ἀμφὶ, & κόμη, *coma*.

Ἀμφίκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque ſcindens. Ex ἀμφὶ, & κόπτω, *ſcindo*.

Ἀμφίκορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medius inter tres fratres, Heſ. Suid. Ex ἀμφὶ, & κόρος, *puer*.

Ἀμφίκουρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumquaque raſus; (2) ἡ, quam ab utraque parte viri amplectuntur. Ex ἀμφὶ, & κείρω, *tondeo*, vel κοῦρος, *puer*.

Ἀμφικραδαίνω, circumcirca vibro, undique quaſſo. Ex ἀμφὶ, & κραδαίνω, *vibro*.

Ἀμφικραδάω, ῶ, idem. Ex ἀμφὶ, & κραδάω, *vibro*.

Ἀμφίκρανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque habens caput, circumcirca capitatus. Ex ἀμφὶ, & κράνον, *caput*.

Ἀμφικρέμαμαι, f. άσω, circumpendeo. Ἀχαιοί τε Τρῶές τε τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν, Il. 15, 391. Ex ἀμφὶ, & κρεμάω, *pendeo*.

Ἀμφικρεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utrimque pendens. Ex iiſd.

Ἀμφίκρημνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque præcipitium habens, circum præceps. Ex ἀμφὶ, & κρημνὸς, *præcipitium*.

Ἀμφικτίονες, ων, οἱ, circumcirca habitantes. Ex ἀμφὶ, & κτίζω, i. e. οἰκίζω, *habito*.

Ἀμφικτύονες, Græci circa Delphos habitantes. Concilium Græcorum apud Thermopylas.

Ἀμφικυλίω, f. ίσω, circumvolvo. Ex ἀμφὶ, & κυλίω, *volvo*.

Ἀμφικύπελλον, ȣ, τὸ, poculum rotundum & utrimque anſas habens. Ex ἀμφὶ, & κύπελλον, *poculum, cyathus*.

Ἀμφίκυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque declivis, gibboſus, ut luna apparet nondum ſemiplena. Ex ἀμφὶ, & κυρτὸς, *curvus, gibboſus*.

Ἀμφιλαιὸς, utraque manu lævus. Ex ἀμφὶ, & λαιὸς, *lævus*.

Ἀμφίλαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumquaque loquax, paſſim loquax. Ex ἀμφὶ, & λάλος, *loquax*.

Ἀμφιλάφεια, ας, ἡ, amplitudo, copioſitas, exuberantia. Ab ἀμφιλαφὴς.

Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amplus, multus, copioſus; (2) undique plenus, exuberans; (3) umbroſus. Ex ἀμφὶ, & λαμβάνομαι, quaſi ἀμφιλαβὴς, *qui utraque manu prehendi poteſt*.

Ἀμφιλαφῶς, *Adv.* ample, abunde. Ab eod.

Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio. Ex ἀμφὶ, & λαχαίνω, *fodio*.

Ἀμφιλέγω, f. ξω, quaſi ab utraque parte dico, in utramque partem dico, diſcepto, contendo; (2) dubito, ambigo. Ex ἀμφὶ, & λέγω, *dico*.

Ἀμφίλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque diſceptabilis, in controverſia poſitus. Ab ἀμφιλέγω.

Ἀμφιλογέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀμφιλέγω.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, ambiguitas ſermonis, ſermo ambiguus; (2) diſceptatio. Gl. V. altercatio. Ab ἀμφίλογος.

Ἀμφίλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, controverſus, de quo dubitatur; (2) qui ambigit, dubius. Ex ἀμφὶ, & λόγος, *ratio*.

Ἀμφίλοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque obliquus. Ex ἀμφὶ, & λοξὸς, *obliquus*.

Ἀμφίλοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque criſtam, vel collem habens. Ex ἀμφὶ, & λόφος, *criſta*, vel *collis*.

Ἀμφιλύκη νὺξ, ſubluſtris nox, ultima pars noctis ſub exortum auroræ. Ex ἀμφὶ, & λύκη, *lux prima*.

Ἀμφίλυκος, antelucanus, Gl. V. Ex ἀμφὶ, & λύκη, *lux prima*.

Ἀμφίμακρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque longus. Pes proſodicus utrimque longam ſyllabam habens, Amphimacrus, vel Amphimacer. Ex ἀμφὶ, & μακρὸς, *longus*.

Ἀμφίμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque villoſus & hirſutus. Ex ἀμφὶ, & μαλλὸς, *vellus*.

Ἀμφιμάσχαλος χιτὼν, tunica manicas ex utraque axilla dependentes habens, utrimque manicata. Ex ἀμφὶ, & μασχάλη, *axilla*.

Ἀμφιμάτωρ, Dor. pro ἀμφιμήτωρ.

Ἀμφιμάχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo pugnatur, ſeu pugnandum eſt, excellens. Ab ἀμφιμάχομαι.

Ἀμφιμάχομαι, pro aliquo pugno, R. Ex ἀμφὶ, & μάχομαι, *pugno*.

Ἀμφιμέλαιναι, utrimque nigræ. Ab ἀμφὶ, & μέλας, *niger*.

Ἀμφιμήτριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circum matricem eſt, qui eſt in utero. Ex ἀμφὶ, & μήτρα, *matrix*.

Ἀμφιμήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diverſa matre. Ex ἀμφὶ, & μήτηρ, *mater*.

Ἀμφιμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique mixtus. Ex ἀμφὶ, & μίγνυμι, *miſceo*.

Ἀμφιμυκάω, ῶ, circummugio. Ex ἀμφὶ, & μυκάω, *mugio*.

Ἀμφινείκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo contenditur; (2) tam excellens, ut de eo contentiones inſtituantur. Ex ἀμφὶ, & νεῖκος, *rixa*.

Ἀμφίνεικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo utrimque eſt contentio. Ex iiſd.

Ἀμφινέμομαι, circumquaque paſcor; (2) circum habito, incolo, habito. Οὐδέ τις ἄλλος ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται, Il. 18, 186. Ex ἀμφὶ, & νέμω, *paſco, habito*.

Ἀμφινοέω, ῶ, f, ήσω, ambigo. Ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ τόδε, conſidero, Soph. Antig. 382. Ex ἀμφὶ, & νοέω, *intelligo*.

Ἀμφιξέω, f. ξέσω, circumpolio. Ex ἀμφὶ, & ξέω, *rado*.

Ἀμφίξοος, *contr.* ἀμφίξους, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utraque parte radens; (2) bene dolans, vel poliens. Ex iiſd.

Ἀμφίον, ȣ, τὸ, indumentum, amictus, pallium. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præſtitum. Ex ἀμφὶ, & ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἀμφιπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumquaque firmus; (2) firmiter hærens. Ex ἀμφὶ, & πήγνυμι, *compingo*.

Ἀμφίπαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peltis denſus, R. Ex ἀμφὶ, & παλτὸν, *jaculi genus*.

Ἀμφιπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui ex alio patre, ſed eadem matre eſt; (2) qui ex eodem patre, ſed ex alia matre natus eſt. Ex ἀμφὶ, & πατὴρ, *pater*.

Ἀμφίπεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, campis undique cinctus. Ex ἀμφὶ, & πέδον, *ſolum, terra*.

Ἀμφιπελέκη, ης, ἡ, ſecuris anceps, bipennis. Ex ἀμφὶ, & πέλεκυς, *ſecuris*.

Ἀμφιπέλεκος, ȣ, ὁ, capulus ſecuris, bipennis manubrium. Ex iiſd.

Ἀμφιπέλομαι, adſum, exſiſto. Ex ἀμφὶ, & πέλομαι, *ſum*.

Ἀμφιπένομαι, operam pono, occupatus ſum circa aliquid. Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο, Il. 13, 656. Ex ἀμφὶ, & πένομαι, *laboro*.

Ἀμφιπερικλάω, ῶ, f. άσω, circumvibro. Ex ἀμφὶ, & περικλάω, *circumcirca frango*.

Ἀμφιπερικτίονες, ων, οἱ, circumhabitantes, vicini. Ex ἀμφὶ, & κτίζω, *condo*.

Ἀμφιπεριστρέφω, f. ψω, circumverto, converto. Ex ἀμφὶ, & περιστρέφω, *converto*.

Ἀμφιπεριστρωφάω, idem & ex iiſd.

Ἀμφιπεριτρίζω, vel ἀμφιπεριτρύζω, f. σω, vel ξω, circumſtrideo. Ex ἀμφὶ, περὶ, & τρίζω, *ſtrideo*, vel *ſtrido*.

Ἀμφιπεριφθινύθω, circumquaque corrumpor & pereo. Ex ἀμφὶ, περὶ, & φθινύθω, a φθίνω, *corrumpor, pereo*.

Ἀμφίπηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque mutilus, mancus. Ex ἀμφὶ, & πηρὸς, *mancus*.

Ἀμφιπιάζω, f. άσω, circumcirca premo, vel conſtringo. Τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος, Theoc. Ep. 6, 4. Ex ἀμφὶ, & πιάζω, *premo*.

Ἀμφιπίπτω, circumcado, circum procumbo. Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα, Odyſ. 8, 523. Ex ἀμφὶ, & πίπτω, *cado*.

Ἀμφίπλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, implexus. Ab ἀμφιπλέκω.

Ἀμφιπλέκω, f. ξω, circumnecto. Ex ἀμφὶ, & πλέκω, *necto*.

Ἀμφίπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex ἀμφὶ, & πλήσσω, *percutio*.

Ἀμφιπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφιπλὶξ, *Adv.* pedibus alternatim motis. Ab ἀμφιπλίσσω.

Ἀμφιπλίσσω, circumeo. Ex ἀμφὶ, & πλίσσω, *gradior*.

Ἀμφίποκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque vellus habens, utrimque lanatus, ſeu villoſus. Ex ἀμφὶ, & πόκος, *vellus*.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, comitor; (2) famulor alicui; (3) laboro circa quidpiam, ceu famulus. Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐριννύας ἀμφιπολεύειν, Heſiod. Ἡμερ. 39. Ex ἀμφὶ, & πολεύω, *verſor*.

Ἀμφιπολέω, ῶ, f. ήσω, verſor circum; (2) obeo, luſtro; (3) miniſtro, famulor, curo. Θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις, Soph. Oed. Col. 672. Ex ἀμφὶ, & πολέω, *verſor*.

Ἀμφίπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, famulus, famula. Ex iiſd.

Ἀμφιπονέω, ῶ, f. ήσω, ſatago circa, occupor circa; (2) abſumo. Τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο, Il. 23, 681. Ex ἀμφὶ, & πονέω, *laboro*.

Ἀμφιποτάομαι, ῶμαι, circum volito. Μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα, Il. 2, 315. Ex ἀμφὶ, & πέτομαι, *volo*.

Ἀμφιπποι, ων, οἱ, milites, qui duobus equis una ligatis, ſine ephippiis vehuntur, atque ex uno in alterum tranſiliunt, ſi uſus requirat. Ex ἀμφὶ, & ἵππος, *equus*.

Ἀμφιπποτοξόται, ῶν, οἱ, equites ſagittarii. Ex ἀμφὶ, ἵππος, & τόξον, *arcus*.

Ἀμφιπρονεύω, undique promineo, ſeu propendeo, R. Ex ἀμφὶ, & προνεύω, *promineo*.

Ἀμφιπρόστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab anteriore & poſteriore parte columnas habens. Ex ἀμφὶ, & περίστυλος, *ab anteriore parte columnas habens*.

Ἀμφιπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifrons, cognomen Jani. Ex ἀμφὶ, & πρόσωπον, *facies*.

Ἀμφίπρυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque puppim habens. Ex ἀμφὶ, & πρυμνὸς, *puppis*.

Ἀμφίπταμαι, f. πτήσομαι, circumvolo. Ex ἀμφὶ, & ἵπταμαι, *volo*.

Ἀμφίπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque portas habens. Ex ἀμφὶ, & πύλη, *porta*.

Ἀμφίπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque ardens, igni cinctus. Ex ἀμφὶ, & πῦρ, *ignis*.

Ἀμφιῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utramque in partem inclinans; (2) ambiguus, anceps. Ex ἀμφὶ, & ῥέπω, *propendeo*.

Ἀμφιῤῥηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumquaque adſperſus, circumcirca irrigatus. Ex ἀμφὶ, & ῥάζω, *adſpergo*.

Ἀμφίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus. Ex ἀμφὶ, & ῥέω, *fluo*.

Ἀμφιῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, undiquaque ruptus. Ex ἀμφὶ, & ῥὼξ, *fiſſura*.

Ἀμφίρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀμφίῤῥυτος.

Ἀμφὶς, *Adv.* utrimque; (2) in medio; (3) ſine, ſeorſum, extra. Ab ἀμφί.

Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, ſerpentis genus, quaſi utrinquegrada, qui videtur duo capita habere. Ab ἀμφιβαίνω, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.

Ἀμφίσβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, controverſus, ambiguus, quaſi de quo in utramque partem itur, Heſ. Suid. Ex ἀμφὶ, & βαίνω, *vado, eo*.

Ἀμφισβησία, ας, ἡ, Ion. ἀμφισβησίη, controverſia, vel concio. Ab ἀμφισβητέω.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, controverſor, contendo de aliqua re, contendo in judicio, litigo; (2) ambigo, dubito. Ἀμφισβητεῖν περὶ τῶν λόγων, τοῖς φαινομένοις, τοῦτό, τούτου, τὴν ἰσότητα τοῦ πράγματος· σοὶ ἀρχῆς, tecum de; κατὰ γένος, πρὸς ἀλλήλους.

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controverſia, res, de qua diſceptatur; (2) quæſtio; (3) dubitatio. Ab ἀμφισβητέω.

Ἀμφισβητήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, controverſus, dubius. Ab eod.

Ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, diſceptatio, contentio; (2) dubitatio; (3) actionis quoddam genus. Ab eod.

Ἀμφισβητικὸς, ὴ, ὸν, contentioſus, contentionibus deditus. Ab eod.

Ἀμφίσγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, diverſo ſemine genitus. Ex ἀμφὶ, & γόνος, *generatio*.

Ἀμφίσθμαινα, ης, ἡ, ſerpentis genus, idemque quod ἀμφίσβαινα, Etym.

Ἀμφίσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque umbram habens. Ex ἀμφὶ, & σκιὰ, *umbra*.

Ἀμφίσκω, induo, induor. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίσκωμοι, qui circumjacentes pagos inhabitant, Heſ. Ex ἀμφὶ, & κώμη, *pagus*.

Ἀμφίσταμαι, undique circumſto. Ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ ἀμφίσταντο δὴ, Il. 11, 732. Ex ἀμφὶ, & ἵσταμαι, *ſto*.

Ἀμφίσταυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifurcatus, Gl. V. Ex ἀμφὶ, & σταυρὸς, *furca*.

Ἀμφιστέλλω, circumcirca amicio, vel orno; (2) circumcirca adſtringo, cohibeo. Κἀμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τᾶς Κλεαρίστας, Theoc. Id. 2, 74. Ex ἀμφὶ, & στέλλω, orno, vel contraho.

Ἀμφιστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coronatus, redimitus; (2) undique plenus; (3) ſibi mutuo innexus. Ex ἀμφὶ, & στέφω, *corono*.

Ἀμφίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſipellis; (2) utrimque acutus. Gl. V. anceps. Ex ἀμφὶ, & στόμα, ος, *acies*.

Ἀμφιστρόγγυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique rotundus. Ex ἀμφὶ, & στρόγγυλος, *rotundus*.

Ἀμφισωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, undique conſpicuus & patens. Ex ἀμφὶ, & ὢψ, *oculus*.

Ἀμφιτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque libratus. Ex ἀμφὶ, & τάλαντον, *libra*.

Ἀμφιτάπης, ητος, ἡ, tapes utrimque villoſus. Ex ἀμφὶ, & τάπη, *tapes*.

Ἀμφίταπις, ιδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφίταπος, ου, ὁ, idem; (2) ὁ ϗ ἡ, tapetibus circumdatus. Ex iiſd.

Ἀμφιτείνω, circumextendo. Ex ἀμφὶ, & τείνω, *tendo*.

Ἀμφιτέμνω, circumcido. Ex ἀμφὶ, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀμφιτίθημι, circumpono. Ἀμφιθεὶς κάρᾳ πέπλοις, Eur. Hec. 434. Δὴ τότ᾽ Ὀδυσσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα, Il. 10, 271. Ex ἀμφὶ, & τίθημι, *pono*.

Ἀμφιτινάσσω, f. άξω, utrimque quatio. Ex ἀμφὶ, & τινάσσω, *quatio*.

Ἀμφίτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque ſcindens, anceps; (2) circumciſus, undiquaque amputatus. Ex ἀμφὶ, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀμφίτορνος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque tornatus, utrimque tornando excavatus. Ex ἀμφὶ, & τόρνος, *tornus*.

Ἀμφιτρέμω, undiquaque tremo. Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε, Il. 21, 507. Ab ἀμφὶ, & τρέμω.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, utrimque perforatus, utraque parte pertuſus. Ex ἀμφὶ, & τράω, *foro*.

Ἀμφίτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Amphitrite, conjux Neptuni; (2) mare. Ex ἀμφὶ, & τρίζω, *ſono*.

Ἀμφιτρομέω, ῶ, f. ήσω, tremo ab omni parte. Ex ἀμφὶ, & τρομέω, *tremo*.

Ἀμφιτρυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, attritus undique. Ex ἀμφὶ, & τρύω, *tero*.

Ἀμφιτρυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφιφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumquaque lucem habens. Ex ἀμφὶ, & φάω, *luceo*.

Ἀμφίφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumcirca ornatus clavis ſeu cuneolis. Ex ἀμφὶ, & φαλὸς, *conus galeæ*.

Ἀμφιφάω, ῶ, circumcirca luceo, colluceo igni, ſeu facibus accenſis. Ex ἀμφὶ, & φάω, *luceo*.

Ἀμφίφλοξ, ογος, ὁ ϗ ἡ, dubiæ & ancipitis flammæ. Ex ἀμφὶ, & φλὸξ, *flamma*.

Ἀμφιφορεὺς, έως, ὁ, amphora, ſ. vas utrimque auriculas habens, quibus geſtari poteſt. Ex ἀμφὶ, & φέρω, *fero*.

Ἀμφιφύα, ας, ἡ, idem quod ἄμφαυξις.

Ἀμφιφῶν, ῶντος, ὁ, placentæ genus, quæ in ædem Munychiæ Dianæ ferebatur, facibus ardentibus circumcirca adfixis. Ab ἀμφιφάω.

Ἀμφιχαίνω, circum hio; (2) abſorbeo, devoro. Ex ἀμφὶ, & χαίνω, *hio*.

Ἀμφιχέω, ῶ, circumfundo, fundo, ſeu ſpargo circa. Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην, Heſiod. Ἔργ. 65. Ex ἀμφὶ, & χέω, *fundo*.

Ἀμφιχορεύω, f. εύσω, circum tripudio. Ex ἀμφὶ, & χορεύω, *tripudio*.

Ἀμφίχροος, *contr.* ἀμφίχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque coloratus. Ex ἀμφὶ, & χρόα, *color*.

Ἀμφίχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfuſus; (2) terra adgeſta utrimque munitus. A ſeq.

Ἀμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω. Λύων μελεδήματα θυμοῦ, νήδυμος ἀμφιχυθεὶς, Il. 23, 63.

Ἀμφίχωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utroque pede claudus. Ex ἀμφὶ, & χωλὸς, *claudus*.

Ἀμφοδάρχης, ου, ὁ, magiſter pagi, Ph. Ex ἄμφοδον, & ἄρχω, *impero*.

Ἀμφόδιον, ου, τὸ, parvus vicus, parva platea; ἀμφόδια, compitalia, Ph. Dim. ab ἄμφοδον.

Ἄμφοδον, ου, τὸ, via urbis, platea, vicus; compitum, Ph. Ab ἄμφοδος.

Ἄμφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, bivium, vicus; (2) circuitus. Ex ἀμφὶ, & ὁδὸς, *via*.

Ἀμφόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, utrimque dentatus, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, & ὀδοὺς, *dens*.

Ἀμφορεαφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, amphoræ gerulus, qui amphoras bajulat mercede conductus; (2) mercenarius. Ex ἀμφορεὺς, & φέρω, *fero*.

Ἀμφορεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀμφιφορεύς.

Ἀμφορίδιον, ου, τὸ, amphorula, Dim. Ab ἀμφορεύς.

Ἀμφοτεράκις, *Adv.* utroque modo. Ab ἀμφότερος.

Ἀμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo; (2) utrimque cingo, vel attingo. Ab eod.

Ἀμφοτερόγλωσσος, vel ττος, ου, ὁ ϗ ἡ, in utramque partem diſputans & quaſi lingua utens. Ex ἀμφότερος, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἀμφοτεροδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ambidexter, qui ſiniſtra pro dextra utitur, & hanc illa debiliorem habet. Ex ἀμφότερος, & δεξιὸς, *dexter*.

Ἀμφοτερόπλοος, *contr.* ἀμφοτερόπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ab utraque parte navigari poteſt, ultro citroque trajectitius. Ex ἀμφότερος, & πλόος, *navigatio*.

Ἀμφότερος, έρα, ερον, uterque; ἀμφότεροι, ambo. Ab ἄμφω.

Ἀμφοτέρωθεν, *Adv.* utrimque. Ab ἀμφότερος.

Ἀμφοτέρωθι, *Adv.* utrobique. Ab eod.

Ἀμφοτέρως, *Adv.* utroque modo. Ab eod.

Ἀμφοτέρωσε, *Adv.* utroque, in utramque partem. Ab eod.

Ἀμφουδὶς, *Adv.* in terram, humi. Ex ἀμφὶ, & οὖδος, *ſolum, humus*.

Ἀμφυλάω, ῶ, circumlatro, undique oblatro. Ex ἀμφὶ, & ὑλάω, *latro*.

ΑΜΦΩ, οἱ, αἱ, τὰ, ambo, ambæ, Gen. & Dat. ἀμφοῖν, Acc. ἄμφω.

Ἀμφώβολα, ων, τὰ, vaticinia ex inſpectione viſcerum. Ex ἀμφὶ, & ὀβελὸς, *veru*.

Ἀμφώδων, οντος, ὁ ϗ ἡ, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, & ὀδοὺς, *dens*.

Ἀμφώης, εος, ὁ ϗ ἡ, utrimque aures habens; (2) utrimque anſatus. Ex ἀμφὶ, & οὖς, ὠτὸς, *auris*.

Ἀμφωμοσία, ας, ἡ, juramenti utrimque præſtatio, quum utraque litigantium pars jurat. Ex ἄμφω, & ὄμνυμι, *juro*.

Ἄμφωτις, ιδος, ἡ, poculi genus, utrimque anſas habens. Ex ἀμφὶ, & οὖς, *auris*.

Ἀμφωτὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) tegmen, vel munimentum auris; (3) auris, ſeu anſa vaſis. Ex iiſd.

Ἄμφωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque auritus, binas aures habens; (2) utrimque anſatus. Ex iiſd.

Ἀμώμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehenſibilis. Ex α priv. & μωμέομαι, *culpo*.

ʼΑμωμήτως, *Adv.* inculpate, irreprehenſibiliter. Ab ἀμώμητος.

ʼΑμωμὶς, ἴδος, ἡ, herba quædam amomo ſimilis. Ab ἄμωμον.

ʼΑμωμίτης, ȣ, ὁ, amomum ſimilitudine aliqua referens. Ab eod.

ʼΑΜΩΜΟΝ, ȣ, τὸ, amomum, nomen fruticis.

ʼΑμωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maculæ expers, irreprehenſibilis. Ph. immaculatus. Ex α priv. & μῶμος, *dedecus, probrum.*

ʼΑμωσγέπως, *Adv.* quodammodo, quovis modo. Ex ἀμὸς, γε, & πως.

ʼΑΜΩΤΑ, ων, τὰ, caſtaneæ.

ʼΑΝ, Conjunctio potentialis, cum Optat. & Conjunctivo, Imperfecto & Aoriſtis Indicativi addit vim Optativi & Conjunctivi; (2) Conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, ſi.

ʼΑΝᾺ, Præpoſ. per, re- Ph. ſus- Gl. V. *apud Poetas*, ſuper, in, cum; ἀνὰ μέρος, viciſſim, alternis, Ph. ἀνὰ πέντε, quini, Ph.

ʼΑναβάδην, *Adv.* pedibus in altum extenſis, ſeu exporrectis. Ab ἀναβαίνω.

ʼΑναβαδὸν, *Adv.* ſcanſim. Ab eod.

ʼΑναβαθμικὸς, ὴ, ὸν, gradualis, gradatim factus. Ab ἀναβαθμός.

ʼΑναβαθμὶς, ἴδος, ἡ, gradus ſcalæ. Ab eodem.

ʼΑναβαθμὸς, ȣ͂, ὁ, adſcenſus; (2) gradus ſcalæ; (3) ſedile; (4) reditus Judæorum ex captivitate Babylonica. Ab ἀναβαίνω,

ʼΑνάβαθρα, ας, ἡ, ſcala navis. Ab eod.

ʼΑνάβαθρον, ȣ, τὸ, ſcala; (2) pulpitum; (3) ſubſellium. Ab eod.

ʼΑναβαίνω, f. ἀναβήσομαι, p. ἀναβέβηκα, adſcendo, conſcendo, emergo, ſuccreſco; ἀνάβα, adſcende, Gl. V. pro ἀνάβαθι, ἀνάβηθι, quaſi ab ἀνάβημι. ʼΑναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐπὶ δένδρον, εἰς τὸ ὄρος, εἰς ἐκκλησίαν. Καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, Marc. 4, 7. Ex ἀνὰ, & βαίνω, *gradior, incedo, eo.*

ʼΑναβακχεύω, valde bacchor. Ex ἀνὰ, & βακχεύω, *bacchor.*

ʼΑναβάλλω, rejicio, retardo, remoror; reſupino, Gl. V. protraho, Gl. V. ἀναβάλλομαι, differo, procraſtino, Ph. (2) præludo, Gl. V. ἀναβαλέσθαι, præfari, Gl. V. ʼΑναβάλλειν τινὰ ἐπὶ τὸν ἵππον, ſuſtollere; τινὰ remorari; κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀνέβαλλεν, *Callim.* ʼΑναβάλλεσθαι τὴν δίκην, μάχας· ἱμάτιον, indui.

ʼΑναβαπτίζω, rebaptizo, baptiſmum itero, Suic. Ex ἀνὰ, & βαπτίζω, *baptizo.*

ʼΑναβάπτισις, εως, ἡ, iteratio baptiſmi, Suic. Ab ἀναβαπτίζω.

ʼΑναβάπτισμα, ατος, τὸ, idem & ab eodem. Suic.

ʼΑναβαπτισμὸς, ȣ͂, ὁ, idem & ab eodem. Suic.

ʼΑναβαπτιστὴς, ȣ͂, ὁ, qs. d. rebaptizator, qui baptiſmum iterat. Ab eod.

ʼΑναβάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ubi aſcendere poſſumus. Ab ἀναβαίνω.

ʼΑνάβασις, εως, ἡ, adſcenſio, adſcenſus; (2) clivus. Ab eodem.

ʼΑναβασμὸς, ȣ͂, ὁ, adſcenſus. Ab eod.

ʼΑναβαστάζω, f. άσω, tollo in altum ad portandum. ʼΕς ὕψος ἀναβαστάσαι τὸν ἀντίπαλον, Luc. Ex ἀνὰ, & βαστάζω, *porto.*

ʼΑναβάτης, ȣ, ὁ, adſcenſor, conſcenſor. Gl. V. admiſſarius equus. Ab ἀναβαίνω.

ʼΑναβατὸς, ȣ͂, ὁ, qui conſcendi poteſt, ſcanſilis. Ab eod.

ʼΑναβήσσω, vel ἀναβήττω, tuſſio; (2) tuſſiendo exſpuo; (3) exſcreo; (4) rejicio. Ex ἀνὰ, & βήσσω, *tuſſio.*

ʼΑναβιβάζω, f. άσω, adſcendere facio, impono, ſubduco, proveho, eveho. Ph. ſubrigo. ʼΑναβιβάζειν ἐφ᾽ ἅρμα, τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους, εἰς τιμήν. ʽΥπὲρ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ἀναβιβάζεις τὴν γυναῖκα, extollis, Luc. Ex ἀνὰ, & βιβάζω, *admitto.*

ʼΑναβιβρώσκω, corrodo, exedo. Ex ἀνὰ, & βρώσκω, *comedo.*

ʼΑναβιόω, ῶ, f. ώσω, reviviſco. Ex ἀνὰ, & βιόω, *vivo.*

ʼΑναβίωσις, εως, ἡ, reditus ad vitam, reviviſcentia, reſurrectio. Ab ἀναβιόω.

ʼΑναβιώσκομαι, reviviſco; (2) reviviſcere facio, vitæ reſtituo. Ab eod.

ʼΑναβλαστάνω, f. ἀναβλαστήσω, repullulo, regermino, renaſcor; (2) germino. ʽΟταν ᾖ κοπῇ, μετὰ τρίτον ἔτος εὐθὺς ἀναβεβλάστηκε, Theophr. Ex ἀνὰ, & βλαστάνω.

ʼΑναβλάστημα, ατος, τὸ, quod renaſcitur. Ab ἀναβλαστάνω.

ʼΑνάβλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus, intuitus in ſublime. A ſeq.

ʼΑναβλέπω, f. ψω, oculos attollo; ſuſpicio, Gl. V. (2) viſum recipio; (3) intueor, conſpicio. ʼΑναβλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν, ἔς τινα, πρός τινα. ʼΑνέβλεψεν πρὸς αὐτὸν γοργὸν, ὥσπερ οἱ λέοντες, ſæve, Dion. Ex ἀνὰ, & βλέπω, *video.*

ʼΑνάβλεψις, εως, ἡ, viſus recuperatio. Ab ἀναβλέπω.

ʼΑναβληδὸν, *Adv.* amictim, in modum amiculi. Ab ἀναβάλλω.

ʼΑνάβλησις, εως, ἡ, procraſtinatio, dilatio. Ab eodem.

ʼΑναβλύζω, f. ύσω, ſcaturio; ſcateo, ebullio, redundo, Gl. V. Φλόγες ἐκ γῆς ἀναβλύσασαι, *Ariſtot.* Ex ἀνὰ, & βλύζω, *ſcaturio.*

ʼΑνάβλυσις, εως, ἡ, ſcaturigo. Ab ἀναβλύζω.

ʼΑναβοάω, ῶ, f. ήσομαι, exclamo. Ex ἀνὰ, & βοάω, *clamo.*

ʼΑναβοθρεύω, effodio, effodiendo egero, Heſ. Ex ἀνὰ, & βοθρεύω, *fodio.*

ʼΑναβόλαιον, ȣ, τὸ, amictus. Ph. amiculum. Ex ἀνὰ, & βάλλω.

ʼΑναβολεὺς, έως, ὁ, id, in quod impoſito pede adſcendimus equum, ſtapes, ſtapeda; (2) homo, cujus miniſterio utimur ad hoc ipſum, qui alios in equum levat. Ph. ſtrator. Ab eod.

ʼΑναβολὴ, ῆς, ἡ, egeſtio; (2) terra egeſta; (3) cunctatio, dilatio; (4) amictus; (5) proœmium carminis. Ab eod.

ʼΑναβορβορύζω, f. ύσω, exclamo. Ex ἀνὰ, & βορβορύζω, *ſtrepitum edo.*

ʼΑναβράζω, f. άσω, fervefacio, bullire facio. Gl. V. bullio. Ex ἀνὰ, & βράζω, *ferveo.*

ʼΑνάβρασις, εως, ἡ, æſtuatio, ebullitio. Ab ἀναβράζω.

ʼΑναβράσσω, vel ἀναβράττω, idem quod ἀναβράζω, & ex iiſdem.

ʼΑνάβραστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fervefactus, elixus. Ab eodem.

ʼΑναβρέχω, f. ξω, madefacio. Ex ἀνὰ, & βρέχω, *madefacio.*

ʼΑναβρόχω, f. ξω, reſorbeo. ʼΑλλ᾽ ὅτ᾽ ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ, Odyſ. 12, 240. Ex ἀνὰ, & βρόχω, *ſorbeo.*

ʼΑναβρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, infremo, fremitus, ſeu rugitus edo; (2) cum fremitu & rugitu defleo. Ex ἀνὰ, & βρυχάομαι, *rugio.*

ʼΑναβρύχω, f. ξω, ſcaturio, ſubſilio. ʽΟθ᾽ ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ, Il. 17, 54. Ex ἀνὰ, & βρύχω, *ſcateo.*

ʼΑναβρύω, f. ύσω, idem. Ex ἀνὰ, & βρύω, *ſcateo.*

ʼΑνάβρωσις, εως, ἡ, corroſio, exeſio. Ab ἀναβρώσκω.

ʼΑναβρώσκω, f. ώσω, corrodo, exedo. Ex ἀνὰ, & βρώσκω, *comedo.*

ʼΑναβρωτικὸς, ὴ, ὸν, corroſivus, exeſivus, corrodendi vim habens. Ab eod.

ʼΑΝΑΓΑΛΛἸΣ, ἴδος, ἡ, anagallis, morſus gallinæ, herba.

ʼΑναγαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo, fauces colluo. Ex ἀνὰ, & γαργαρίζω, *gargarizo.*

ʼΑναγγέλλω, f. λῶ, annuncio, renuncio, nuncio, expono, narro. ʼΑναγγέλλειν τινί τι, περὶ τινός. ʼΑνηγγέλθη τεθνεὼς αὐτὸς, ipſum cecidiſſe, Plut. Ex ἀνὰ, & ἀγγέλλω, *nuncio.*

ʼΑνάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuncio carens, ne nuncio quidem relicto. Ex α priv. & ἄγγελος, *nuncius.*

ʼΑναγελάω, ῶ, f. άσω, rideo. Ex ἀνὰ, & γελάω, quod idem ſignificat.

ʼΑναγεννάω, ῶ, f. ήσω, regenero. ʼΑναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν, 1 Pet. 1, 3. Ex ἀνὰ, & γεννάω, *gigno.*

ʼΑναγέννησις, εως, ἡ, regeneratio; (2) baptiſmus; (3) reſurrectio. Ab ἀναγεννάω.

ʼΑναγεύω, f. εύσω, guſtare facio, guſtandum præbeo. Ex ἀνὰ, & γεύω, *guſto.*

ʼΑναγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impurus. Ex α priv. & ἄγος, *veneratio.*

ʼΑναγινώσκω, f. ἀναγνώσομαι, p. ἀνέγνωκα, agnoſco; recognoſco, Gl. V. (2) lego; (3) impello, induco; ἀνέγνων, legi, a. 2. ʼΑναγινώσκειν βίβλους, τὰ γράμματα· τὸν ἐκεῖνον μεταβουλεύεσθαι, a ſententia revocare; ἀναγνωσθεὶς χρήμασι, corruptus, Herodot. Ex ἀνὰ, & γινώσκω, *cognoſco.*

ʼΑναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, adigo; (2) urgeo, vexo. ʼΗνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, Marc. 6, 45. Ab ἀνάγκη.

ʼΑναγκαίη, ας, ἡ, neceſſitas. Ion. pro ἀνάγκη.

ʼΑναγκαῖον, ȣ, τὸ, neceſſarium, neceſſitas. Ab ἀναγκαῖος.

ʼΑναγκαῖος, αία, αῖον, vel ἀναγκαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, neceſſarius, neceſſario eveniens; (2) neceſſarius, cujus uſus eſt neceſſarius; (3) neceſſarius, neceſſitudine conjunctus. Ab ἀνάγκη.

ʼΑναγκαιότης, ητος, ἡ, neceſſitudo, propinquitas generis. Ab ἀναγκαῖος.

ʼΑναγκαίως, *Adv.* neceſſario. Ab eod.

ʼΑναγκαστήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cogit, qui neceſſitatem imponit. Ab ἀναγκάζω.

ʼΑναγκαστικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

ʼΑναγκαστὸς, ὴ, ὸν, coactus, non voluntarius. Ab eodem.

ʼΑναγκαστῶς, *Adv.* coacte. Ab ἀναγκαστός.

ʼΑΝἈΓΚΗ, ης, ἡ, neceſſitas; (2) rerum difficultas; (3) quidquid animum quodammodo cogit; (4) tormentum, quæſtio.

ʼΑναγκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, ingratis veſcor; (2) neceſſitate coactus me bene nutrio. Ex ἀνάγκη, & τρέφω, *nutrio.*

ʼΑναγκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, coactus comedo; (2) liberaliore victu uti cogor, ut athletæ. Ab ἀναγκοφάγος.

ʼΑναγκοφαγία, ας, ἡ, comedendi neceſſitas; (2) victus athleticus. Ab eod.

ʼΑναγκοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui neceſſitate coactus comedit, ut athletæ. Ex ἀνάγκη, & φάγος, *edax.*

ʼΑναγκοφορέω, ῶ, neceſſitate coactus perfero. Ex ἀνάγκη, & φέρω, *fero.*

ʼΑναγλυκαίνω, iterum dulce reddo. Ex ἀνὰ, & γλυκαίνω, quod idem ſignificat.

'Ανάγλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſculptus, cælatus, ſculpturis cælaturiſque aſper. Ab ἀναγλύφω.

'Ανάγλυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eodem.

'Αναγλύφω, f. ψω, idem quod ſimplex γλύφω, ſculpo.

'Αναγνάμπτω, f. ψω, flecto, reflecto, curvo, incurvo; (2) ſolvo, diſſolvo, Il. 3, 348. Ex ἀνὰ, & γνάμπτω, flecto.

'Αναγνεία, ας, ἡ, ſcelus. Ab ἄναγνος.

"Αναγνος, ου, ὁ ϗ ἡ, impurus; (2) ſceleſtus; (3) impudicus. Ex α priv. & ἁγνὸς, purus.

'Αναγνωρίζω, f. ίσω, recognoſco, agnoſco. 'Ανεγνωρίσθη 'Ιωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, Act 7, 13. Ex ἀνὰ, & γνωρίζω, cognoſco.

'Αναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio. Ab ἀναγνωρίζω.

'Αναγνωρισμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) ſpecimen, documentum. Ab eod.

'Αναγνωστείω, lecturio, Gl. V. Ab ἀναγινώσκω.

'Ανάγνωσις, εως, ἡ, agnitio; (2) lectio, ipſa legendi actio; (3) perſuaſio. Ab ἀναγινώσκω, agnoſco, lego.

'Ανάγνωσμα, ατος, τὸ, agnitio; (2) lectio, quæ legitur, recitatio. Ab eod.

'Αναγνωστήριον, ου, τὸ, lectorium, locus, in quo legitur. Ab eod.

'Αναγνώστης, ου, ὁ, lector, cujus munus eſt legere alicui ſcriptum quodlibet. Ab eodem.

'Αναγνωστικὸς, ἡ, ὸν, ad legendum aptus. Ab eodem.

'Αναγόρευσις, εως, ἡ, prædicatio, proclamatio; (2) renunciatio, declaratio. Ph. nuncupatio, recitatio. Ab ἀναγορεύω.

'Αναγορεύω, f. εύσω, publice pronuncio, proclamo, per præconem declaro, denuncio, prædico; (2) ſaluto, declaro, renuncio, ut conſulem, imperatorem. 'Αναγορεύειν ἐν τῷ θεάτρῳ, τινὰ αὐτοκράτορα. Νικῶν ἀνηγορεύετο, viciſſe, Dem. Σέβαστόν τε ἀναγορεύει, ϗ πατέρα καλεῖ, Herod. Ex ἀνὰ, & ἀγορεύω, concionor, dico.

'Ανάγραμμα, ατος, τὸ, litterarum trajectio & tranſpoſitio, qua vocabuli alicujus litteris trajectis fit alia & diverſum ſignificans vox, ut ἀρετὴ, ἐρατὴ, μῦθος, θυμὸς &c. Ex ἀνὰ, & γράμμα, littera.

'Αναγραμματίζω, f. ίσω, tranſpoſitis litteris effero & dico. Ab ἀνάγραμμα.

'Αναγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀνάγραμμα. Ab ἀναγραμματίζω.

'Ανάγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, perſcriptus, litteris proditus; (2) in acta relatus. Ab ἀναγράφω.

'Αναγραφεὺς, έως, ὁ, perſcriptor, ſcriba. Ab eodem.

'Αναγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio; (2) commentarius, breviarium, deſcriptio, enumeratio; (3) perſcriptio, acta. Gl. V. titulus. Ab eod.

'Αναγράφω, f. ψω, ſcribo, conſcribo, perſcribo, litteris mando; (2) proſcribo, edo in programmate; (3) perſcribo, in acta refero; (4) inſcribo; (5) adſcribo; (6) pingo; (7) colores addo imaginibus delineatis. 'Αναγράφειν εἰς κατάλογον, τινὰ ἐν τοῖς φίλοις, εἰς τὸν τοῖχον, τὰ ὑποτυπωθέντα. Νόμοι μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι, Luc. Ex ἀνὰ, & γράφω, ſcribo.

'Αναγρία, ας, ἡ, tempus non venandi. Ex α priv. & ἄγρα, venatio

'Αναγρύζω, f. ύξω, grunnio; (2)hiſco, mutio. Ex ἀνὰ, & γρύζω, grunnio, hiſco.

'Αναγυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo. Ex ἀνὰ, & γυμνόω, nudo.

'ΑΝΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, vel ἀνάγυρος, ου, ὁ vel ἡ, anagyris, vel anagyrus, frutex.

'Ανάγω, f. ἀνάξω, tollo, ſuſtollo, eveho; (2) reduco, refero; (3) refero, defero; (4) redhibeo; (5) offero; (6) abduco; (7) rejicio, remitto; (8) evado; (9) educo, extraho, ejicio; (10) retrocedo; (11) inſtituo, educo, doceo; (12) indico ſceleris auctorem & in eum tendo; (13) acceptum fero, adſcribo; (14) idem quod ſimplex ἄγω. ἀνήγαγον, a. 2. ἀναχθεὶς, ſubductus, evectus, a. 1. part. paſſ. 'Ανάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν, per pelagus deducere, κατάγειν, ad terram appellere; εἰς θεοὺς, referre; εἰς τιμὰς, promovere; ἐπὶ πόδα, ἔξω βέλους, retrocedere; τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, narrare. 'Ανάγεσθαι ἀπὸ τόπου, ſolvi, ναυσὶ ἐς τόπον. Κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὄμμα, κἀνάγει κάρα, Soph. Phil. 868. Ex ἀνὰ, & ἄγω, ago, duco.

'Αναγωγεὺς, έως, ὁ, quod adligatur alicui rei, quaſi ad eam ſuſtollendam. Ab ἀνάγω.

'Αναγωγὴ, ῆς, ἡ, ſubductio, ſubvectio, elatio; (2) exitus e portu; (3) reductio, relatio; (4) rejectio, remiſſio; (5) redhibitio; (6) inſtitutio, diſciplina. Ab eod.

'Αναγωγία, ας, ἡ, defectus diſciplinæ, mala educatio; (2) vita diſſoluta, animus juvenis indomitus. Ex α priv. & ἀγωγή.

'Αναγωγικὸς, ἡ, ὸν, ſubvectivus, ſubvectitius; (2) myſticus, qui a ſenſibus ſubvehit ad intellectualia; (3) ſenſus remotiſſimos & abſtractiſſimos exquirens. Ab ἀνάγω.

'Αναγωγικῶς, *Adv.* myſtice. Ab ἀναγωγικός.

'Αναγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, in ſublime evehens. Ab ἀνάγω.

'Ανάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inſtitutus non eſt; (2) contumax, intractabilis; (3) diſſolutus, voluptatibus deditus, intemperans, petulans; (4) indoctus, imperitus; (5) ineptus. Ex α pr. & ἀγωγή.

'Αναγώγως, *Adv.* contumaciter; (2) petulanter, injurioſe, contumelioſe; (3) imperite, indocte; (4) inepte; (5) citra inductionem & certam cohærentiam. Ab ἀνάγωγος.

'Αναγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non certat, qui certamen non experitur; (2) iners. Ex α priv. & ἀγὼν, *certamen.*

'Αναδάζομαι, f. άσομαι, divido. 'Αναδασάμενος τὴν χώραν, *Plut.* Ex ἀνὰ, & δάζομαι, quod idem ſignificat.

'Αναδαίω, f. ἀναδαίσω, idem quod ſimplex δαίω, *divido.*

'Αναδάκνω, f. δήξω, remordeo; (2) mordeo. Ex ἀνὰ, & δάκνω, *mordeo.*

'Αναδασμὸς, οῦ, ὁ, diviſio. Ab ἀναδάζομαι.

'Ανάδαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, diviſus, diſtributus; (2) viritim æqua portione diviſus; (3) reſciſſus. Ab ἀναδάζομαι.

'Αναδείγματα, ων, τὰ, ſigilla, ſeu imagunculæ, quæ in tragicis ſcenis oſtenduntur; (2) lora, ſeu habenæ circa equorum colla. Ab ἀναδείκνυμι.

'Αναδείκνυμι, vel ἀναδεικνύω, f. δείξω, demonſtro, oſtendo; (2) deſigno, creo; (3) edo; (4) dico, conſecro; (5) inſtituo, conſtituo; (6) pando, *de portis.* Ὕπατον ἀναδείξας ἑαυτόν· ἱερὸν ἀναδειχθὲν Καίσαρι τῷ σεβαστῷ· τὰς πύλας τινί. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος ϗ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, Luc. 10, 1. Ex ἀνὰ, & δείκνυμι, *oſtendo.*

'Ανάδειξις, εως, ἡ, demonſtratio; (2) deſignatio, creatio; (3) dedicatio, conſecratio. Ab ἀναδείκνυμι.

'Αναδείπνια, ων, τὰ, poſtcœnia, menſa ſecunda, bellaria. Ex ἀνὰ, & δεῖπνον, *cœna*

'Ανάδελφος, ου, ὁ ϗ ἡ, fratre carens. Ex α priv. & ἀδελφὸς, *frater.*

'Αναδέμω, ædificium inſtauro. Ex ἀνὰ, & δέμω, *ædifico.*

'Αναδενδρὰς, άδος, ἡ, vitis arbuſtiva, vitis arborem conſcendens; labruſca, Ph. (2) locus vitibus conſitus; (3) arbuſtum. Ex ἀνὰ, & δένδρον, *arbor.*

'Αναδενδρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum ex vite arbuſtiva. Ab ἀναδενδράς.

'Αναδενδρομαλάχη, ης, ἡ, althæa, ibiſcus, ſpecies malvæ ſilveſtris. Ex ἀνὰ, & δενδρομαλάχη, idem.

'Αναδέρκω, ſurſum adſpicio. Ex ἀνὰ, & δέρκω, *video.*

'Αναδέρω, f. ερῶ, excorio; (2) nudo, revelo, (2) aperte dico, differo, in aliud tempus rejicio. Ex ἀνὰ, & δέρω, *excorio.*

'Ανάδεσις, εως, ἡ, religatio. Ab ἀναδέω.

'Αναδεσμεύω, f. εύσω, religo. Ab eod.

'Αναδέσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, ſimile quidpiam diademati. Ab eod.

'Ανάδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, religatus, revinctus. Ab eodem.

'Αναδεύω, f. εύσω, irrigo, imbuo, miſceo, ſubigo. 'Αναδεύω τοῖς ἤθεσι παίδων νόμους, Plut. Ex ἀνὰ, & δεύω, *irrigo.*

'Αναδέχομαι, f. ξομαι, ſuſcipio, recipio, excipio; (2) ſuſcipio apud me, receptum apud me do; (3) recipio in me, polliceor ſc. me præſtiturum; (4) recipio in me ſc. crimen, offero me crimini, agnoſco rem perpetratam; (5) do pœnas; (6) exſpecto patienter, ſuſtineo; (7) promitto pro infante in baptiſmo, ago ſuſceptorem. 'Αναδέχεσθαί τινα φιλοφρόνως, τινὰ ἐπὶ τῶν νώτων, τὸν παῖδα· ἀναδέχομαι ἥξειν, ἐφ' ἐμαυτόν τι· δίκην, τὸ ἔγκλημα· τὴν τιμωρίαν, pœnas dare. Ex ἀνὰ, & δέχομαι, *capio.*

'Αναδέω, ῶ, f. ήσω, religo, vincio; (2) redimio, corono. 'Αναδεῖν χρυσῷ στεφάνῳ, δᾷδας πρὸς ἕκαστον κέρας· εἰς θεὸν, referre. Λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, Ariſtoph. Plut. v. 588. Ex ἀνὰ, & δέω, *vincio.*

'Ανάδημα, ατος, τὸ, diadema, corona. Ab ἀναδέω.

'Ανάδηξις, εως, ἡ, remorſus, remorſio. Ab ἀναδάκνω, *remordeo.*

'Αναδιδάσκω, f. άξω, iterum doceo, perdoceo. Τοῦ θεοῦ τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν, ὡς ἔχει, Ariſt. Eq. 153. Ex ἀνὰ, & διδάσκω, *doceo.*

'Αναδίδωμι, f. ώσω, reddo; (2) emitto, produco. 'Αναδιδόναι καρπὸν, ὀσμὴν, τὴν πίστιν, ἐπιστολήν· ψῆφον, permittere ut ſententiam dicat. Ex ἀνὰ, & δίδωμι, *do.*

'Αναδικάζω, f. άσω, iterum judico, ſc. illa, quæ quidem jam antea judicata, ſed & irrita facta ſunt. Ex ἀνὰ, & δικάζω, *judico.*

'Αναδικία, ας, ἡ, lis, ſeu judicium de re, quæ judicata quidem eſt, ſed irrita facta eſt. Ab ἀνάδικος.

'Ανάδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui judicatus eſt, ſed judicio irrito facto, denuo judicandus eſt. Ex ἀνὰ, & δίκη, *jus, lis.*

'Αναδινέω, ῶ, f. ήσω, in vorticem, ſeu gyrum revolvo. Ex ἀνὰ, & δίνη, *vortex.*

'Αναδιπλασιάζω, f. άσω, reduplico. Ex ἀνὰ, & διπλασιάζω, *duplico.*

'Αναδιπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, reduplicatio. Ab ἀναδιπλασιάζω.

'Αναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, reduplico. Ex ἀνὰ, & διπλόω, *duplico.*

'Αναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio; (2) figura rhetorica. Ab ἀναδιπλόω.

'Αναδοιδυκάζω, f. άσω, commiſceo, confundo, proprie piſtillo in mortario. Ex ἀνὰ, δοίδυξ, *piſtillum.*

'Ανάδοσις, εως, ἡ, productio; (2) eruptio, quæ ſurſum verſus fit; (3) ſcaturigo, pullulatio; (4) diſtributio. Ab ἀναδίδωμι.

'Αναδοτικὸς,

Ἀναδοτικὸς, ἡ, ὸν, diſtributivus. Ab eod.

Ἀνάδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, redditus. Ab eod.

Ἀναδούλωσις, εως, ἡ, revocatio in ſervitutem. Ex ἀνὰ, & δουλόω, *in ſervitutem redigo.*

Ἀναδοχεὺς, έως, ὁ, receptor, & idem, quod ἀνάδοχος.

Ἀναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio; (2) ſponſio, expromiſſio; (3) ſuſceptio in baptiſmo. Ab ἀναδέχομαι.

Ἀνάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, receptor, receptum dans alicui; (2) repromiſſor, ſponſor, fidejuſſor, Ph. præs, redhibitor; (3) ſuſceptor in baptiſmo. Ab eod.

Ἀναδρομὴ, ῆς, ἡ, recurſus; (2) ſublatio in altum; (3) germinatio; (4) adſcenſio, adſcenſus. Ab ἀνατρέχω.

Ἀναδῦμι, vel ἀναδύω, f. ύσω, exſiſto, emergo, prodeo; (2) orior; (3) retrocedo, pedem refero; (4) reſpuo, recuſo, fugio, detrecto; (5) retracto & muto, quod pactum eſt; ἀναδύομαι, recuſo. Ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς, Il. 1, 359. ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, emerſit, Ibid. 496. ἀναδύεται τὰς συνηγορίας, εἰς τόπον. Πολλὰ δ' ἔχων ἐνέπειν, ἀναδύομαι, *Non.* Ex ἀνὰ, & δύω, *ſubeo.*

Ἀνάδυσις, εως, ἡ, emerſio; (2) retroceſſio; (3) fuga; (4) perfugium; (5) retractio pacti; (6) emerſio in baptiſmo. Ab ἀναδῦμι.

Ἀναδύω, vide ἀναδῦμι.

Ἀνάεδνος, ου, ἡ, dote carens, indotata. Ex α priv. & ἔδνα, *dos.*

Ἀναείρω, tollo, elevo. Ex ἀνὰ, & ἀείρω, *tollo.*

Ἀνάελπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſperatus. Ex α priv. & ἄελπτος, *inſperatus.*

Ἀναερτάζω, f. άσω, tollo in altum. Ab ἀναείρω.

Ἀναζάω, ῶ, f. ήσω, reviviſco, ad vitam redeo; (2) reſipiſco a peccatis; (3) renovor. Ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, Rom. 7, 9. Ex ἀνὰ, & ζάω, *vivo.*

Ἀναζεύγνυμι, vel ἀναζευγνύω, f. εύξω, equos rurſum jungo; (2) redeo; (3) moveo, ſc. caſtra; (4) ſolvo; (5) reduco. Ἀναζευγνύειν διὰ τόπου, εἰς τόπον, ἐπ' οἴκου, ἐπ' οἶκον· τὰς νῆας, ſolvere; τὸν ſτρατὸν, abducere. Ex ἀνὰ, & ζεύγνυμι, *jungo.*

Ἀνάζευξις, εως, ἡ, caſtrorum motio; (2) reditus domum. Ab ἀναζεύγνυμι.

Ἀναζέω, ῶ, f. έσω, efferveo, ebullio; (2) fervefacio, & ad hæc ἀναζέομαι, ſcaturio, effundo. Ab ἀνὰ, & ζέω, *efferveo.*

Ἀναζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro. Ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, Luc. 2, 44. Τὰ ὑπὸ γῆν πάντα ἀνεζητηκὼς, Plat. Ex ἀνὰ, & ζητέω, *quæro.*

Ἀναζυγὴ, ῆς, ἡ, mutatio caſtrorum. Ab ἀναζεύγνυμι.

Ἀναζυγόω, ῶ, f. ώσω, jugo exſolvo; (2) aperio, reſero, pando. Ab eod.

Ἀναζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento. A ζυμόω, quod idem ſignificat.

Ἀναζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, delineo, depingo. Ex ἀνὰ, & ζωγραφέω, *pingo.*

Ἀναζωγρέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco, exſuſcito; (2) inſtauro. Ex ἀνὰ, & ζωγρέω, *vivifico.*

Ἀναζωννύω, vel ἀναζώννυμι, f. ζώσω, ſuccingo. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, 1 Pet. 1, 13. Ex ἀνὰ, & ζώννυμι, *cingo.*

Ἀναζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco. Ex ἀνὰ, & ζωοποιέω, *vivifico.*

Ἀναζωόω, ῶ, f. ώσω, refocillo, recreo. Ex ἀνὰ, & ζωόω, *vivifico.*

Ἀναζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exſuſcito, reſuſcito; (2) ad vitam revoco; (3) renovo. Ἀναζωπυρεῖ καὶ τρέφει τὴν ὄψιν, Plut. Τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, 2 Tim. 1, 6. Ex ἀνὰ, & ζωπυρέω, *ignem ſopitum reſuſcito.*

Ἀναζωτικὸς, ἡ, ὸν, refocillativus. Ab ἀναζωόω.

Ἀναθαλέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ſequens ἀναθάλλω. Οὐδ' ἀναθηλήσει, Il. 1, 236.

Ἀναθάλλω, f. αλῶ, repullulo, regermino; (2) vegetor, vigeſco, vires reparo; (3) revireſcere facio. Ἐγὼ Κύριος ἀναθάλλων ξύλον ξηρὸν, Ezek. 17, 24. Ex ἀνὰ, & θάλλω, *vireo.*

Ἀναθάλπω, f. ψω, refoveo, refocillo. Ex ἀνὰ, & θάλπω, *foveo.*

Ἀναθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, fiduciam reſumo, animum recipio. Ex ἀνὰ, & θαῤῥέω, *fiducia præditus ſum.*

Ἀναθαῤῥύνω, f. υνῶ, fiduciam alicui reddo, in ſpem repono, animum reddo, rurſum erigo. Ἀναθαῤῥύνωμεν τοὺς ἄνδρας, Xen. Ex ἀνὰ, & θαῤῥύνω, *fiduciam adfero.*

Ἀναθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀναθαῤῥέω. Ex ἀνὰ, & θαρσέω, *confido.*

Ἀναθαρσύνω, f. υνῶ, idem quod ἀναθαῤῥύνω. Ex ἀνὰ, & θαρσύνω, *audacem reddo.*

Ἀνάθεμα, ατος, τὸ, exſecratio; (2) ſeparatio, abalienatio; (3) ſegregatio a communi uſu ad uſum ſacrum; (4) homo exſecrabilis, homo ſacer, exitio æterno deſtinatus. Ph. donum. Ab ἀνατίθημι, *ſurſum pono.*

Ἀναθεματίζω, f. ίσω, exſecror, diris devoveo, anathema eſſe declaro. Ποιήσαντές τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφὴν, ἀναθεμάτισαν ἑαυτοὺς, Act. 23, 12. Ab ἀνάθεμα.

Ἀναθεματισμὸς, οῦ, ὁ, exſecratio alicujus, anathematiſmus. Ab ἀναθεματίζω.

Ἀναθερμαίνω, recalfacio. Ex ἀνὰ, & θερμαίνω, *calefacio.*

Ἀνάθεσις, εως, ἡ, dicatio, conſecratio; (2) dilatio, cunctatio. Ab ἀνατίθημι.

Ἀναθέω, ῶ, f. εύσομαι, ſurſum curro; (2) recurro; (3) curſito. Ex ἀνὰ, & θέω, *curro.*

Ἀναθεωρέω, ῶ, f. ήσω, attente contemplor, diligenter conſidero. Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, Act. 17, 23. Ex ἀνὰ, & θεωρέω, *ſpecto.*

Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, diligens conſideratio, contemplatio. Ab ἀναθεωρέω.

Ἀναθεωρισμὸς, οῦ, ὁ, recognitio. Ab eod.

Ἀναθήκη, ης, ἡ, idem quod ἀνάθεσις, Heſ. Ab ἀνατίθημι.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, donarium Deo in templo ſuſpenſum; (2) perſona Deo conſecrata ac dicata; (3) ornamentum quodlibet. Ab ἀνατίθημι, *ſepono.*

Ἀναθλίβω, f. ψω, exprimo; (2) elido. Ex ἀνὰ, & θλίβω, *premo.*

Ἄναθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, certaminibus inhabilis, imbecillis. Ex ἀνὰ, & ἄθλος, *certamen.*

Ἀναθολόω, ῶ, f. ώσω, perturbo, infuſco. Ex ἀνὰ, & θολόω, *turbo.*

Ἀναθόλωσις, εως, ἡ, perturbatio, confuſio, permixtio. Ab ἀναθολόω.

Ἀναθορέω, ῶ, exſilio; (2) proſilio; (3) reſilio. Ἀναθορεῖν τοῦ σκίμποδος, ἐκ τῆς στιβάδος. Ἀναθοροῦντες ἔφυγον, Syneſ. Ex ἀνὰ, & θορέω, *ſalio.*

Ἀναθορυβέω, ῶ, f. ήσω, valde tumultuor. Ex ἀνὰ, & θορυβέω, *tumultuor.*

Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, alumnus, omne illud, quod nutritur, alitur, educatur. Ex ἀνὰ, & θρέμμα, *quod alitur.*

Ἀνάθρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, alumnus. Ab ἀνατρέφω.

Ἀνάθρεψις, εως, ἡ, reſtauratio, reparatio, refectio. Ab eod.

Ἀναθρέω, ῶ, f. ήσω, perſpicio, attente conſidero. Ex α intenſ. & ἀθρέω, *video.*

Ἀναθρώσκω, f. θρώσω, exſilio, ſaltu conſcendo; reſulto, Gl. V. Ὕψι τ' ἀναθρώσκων πέτεται, Il. 13, 140. Ex ἀνὰ, & θρώσκω, *ſalio.*

Ἀναθυάω, ῶ, macto, ſacrifico. Ex ἀνὰ, & θύω, *macto.*

Ἀναθυμιάζω, f. άσω, vaporo, ſuffio, exhalare facio. Gl. V. exhalo. Ab ἀναθυμιάω.

Ἀναθυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffitus, ſuffimen, vapor; (2) vaporatio, ſuffitio. Ab eod.

Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, exhalatio, vaporatio, ſuffitus; (2) reſpiratio. Ab eod.

Ἀναθυμιάω, ῶ, f. άσω, idem quod ἀναθυμιάζω. Ἀναθυμιᾶται ἐκ τῆς θαλάσσης, ὑπὸ θερμότητος. Ex ἀνὰ, & θυμιάω, *ſuffio.*

Ἀνάθυρμα, ατος, τὸ, luſus, ludus, ludicrum; (2) id, quo quis ludit. Ex ἀνὰ, & ἄθυρμα, *luſus.*

Ἀναθύω, f. ύσω, opus intermiſſum reſumo; (2) exſultim ludo, laſcivio. Ex ἀνὰ, & θύω, *impetu quodam feror.*

Ἀναθωύσσω, vociferor, exclamo. Ex ἀνὰ, & θωύσσω.

Ἀναίδεια, ας, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναιδής.

Ἀναιδεύομαι, impudentia utor, impudenter me gero. Ab eod.

Ἀναιδημόνως, *Adv.* abſque ulla reverentia, impudenter. Ab eod.

Ἀναίδην, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀναιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impudens, inverecundus. Hinc τὸ ἀναιδὲς, έος, inverecundia. Ex α priv. & αἰδὼς, *pudor.*

Ἀναιδῶς, impudenter, Gl. V. Ab ἀναιδής.

Ἀναιθύσσω, ſplendeo; (2) accendo; (3) moveo; (4) prorumpo. Ex ἀνὰ, & αἰθύσσω, *ſplendeo, &c.*

Ἀναίθω, uro, accendo. Ex ἀνὰ, & αἴθω, *uro.*

Ἀναίκλια, ſ. ἀναίκλεια, ων, τὰ, incœnia, Heſ. Ex α priv. & αἶκλον, *cœna veſpertina.*

Ἀναιμακτὶ, *Adv.* ſine ſanguine, incruente. Ab ἀναίμακτος.

Ἀναίμακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non cruentus, incruentus. Ex α priv. & αἱμακτὸς, *ſanguinolentus.*

Ἀναιμία, ας, ἡ, ſanguinis privatio. Ab ἄναιμος.

Ἄναιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, exſanguis. Ex α priv. & αἷμα, *ſanguis.*

Ἀναιμόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus caro ſanguinis eſt expers. Ex α priv. αἷμα, *ſanguis,* & σὰρξ, *caro.*

Ἀναιμόχροος, *contr.* ἀναιμόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt colore exſangui, R. Ex α priv. αἷμα, *ſanguis,* & χρόα, *color.*

Ἀναίμων ονος, ὁ καὶ ἡ, exſanguis. Ex α priv. & αἷμα, *ſanguis.*

Ἀναιμωτεὶ, *Adv.* ſine cruore. Ex iiſd.

Ἀναιμωτὶ, *Adv.* idem & ex iiſd.

ἈΝΑΙ΄ΝΟΜΑΙ, abnuo, renuo, recuſo, detrecto; (2) infitior; (3) reſpuo, repudio. Οὐδ' οἷοί τ' ἀνήνασθαι πόσιν, licet repudiare, Eur. Med. 237. Σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα, Il. 9, 675.

Ἀναίρεσις, εως, ἡ, ablatio, ſublatio; (2) everſio; (3) abrogatio; (4) interfectio, cædes. Ab ἀναιρέω.

Ἀναιρέτης, ου, ὁ, ablator, ſublator; (2) everſor; (3) interfector, interemptor. Ab eod.

Ἀναιρετικὸς, ἡ, ὸν, exitialis, letalis, mortifer. Ab ἀναιρέτης.

Ἀναιρέω,

Ἀναιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, tollo; (2) everto; (3) abrogo; (4) tollo e medio, interficio; (5) condemno; (6) capio, in manus ſumo; (7) reddo reſponſum, *de oraculo*; & *in Medio* (8) tollo, *de liberis*, pro ſuſcipio, vel educo; (9) ſuſcipio, adgredior; (10) excipio, recipio ad me; (11) eligo; (12) demereor, vel concilio mihi aliquem; (13) concipio, gravida fio; (14) vinco, reporto præmium; (15) tollo mortuum, ſepelio. Ἀναιρεῖν τι ἐκ τῆς πόλεως, πόλεις, νόμους, ἑαυτόν· ἀναιρεῖσθαι τὴν συγγραφὴν, expungere; παῖδας, tollere; τοὺς νεκροὺς, efferre ad ſepult. πόλεμον, ἔχθρας, πόνους, ſuſcipere. Ab ἀνὰ, & αἱρέω, *capio*

Ἀναίρω, tollo, ſurſum tollo. Ex ἀνὰ, & αἴρω, *tollo.*

Ἀναισθησία, ας, ἡ, defectus ſenſuum, ſtupor, ſtupiditas; (2) ſtoliditas, dementia. Ex α priv. & αἴσθησις, *ſenſio.*

Ἀναισθητεύομαι, f. εύσομαι, idem, quod ἀναισθητέω.

Ἀναισθητέω, ῶ, f. ήσω, ſum ſine ſenſu, non ſentio; (2) ſum ſtupidus, vel vecors. Ἐπεπείσμην δ' ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, τυχὸν μὲν ἀναισθητῶν, Dem. Ab ἀναισθητός.

Ἀναίσθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens ſenſu, expers facultatis ſentiendi; (2) qui non ſentitur, ſenſum effugiens, qui non cadit ſub ſenſum; (3) ſtupidus, ſtolidus, demens. Ex α priv. & αἰσθητὸς, *ſenſibilis.*

Ἀναισθήτως, *Adv.* ſine ſenſu; (2) ſtupide, ſtolide. Ab ἀναίσθητος.

Ἀναισιμόω, ῶ f. ώσω, inſumo, impendo. Ἀναισιμώθη ἐκ τοῦ τάφου ἡ γῆ, egeſta, Herodot.

Ἀναισίμωνα, ατος, τὸ, ſumptus. Ab ἀναισιμόω.

Ἀναΐσσω, f. ξω, ſurſum ruo, ſurgo, proſilio. Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν, Il. 4, 114. Ex ἀνὰ, & ἀΐσσω, *ruo.*

Ἀναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me gero. Τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτα τὶς, ὅτε τοιαῦτα ποιῶν οὐδ' ἀναισχυντεῖ; Ariſt. Θεσμ. 715. Ab ἀναίσχυντος.

Ἀναισχυντία, ας, ἡ, impudentia, inverecundia. Ab eod.

Ἀναίσχυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, impudens, inverecundus. Ex α priv. & αἰσχύνω, *pudefacio, dehoneſto.*

Ἀναισχύντως, *Adv.* impudenter, inverecunde. Ab ἀναίσχυντος.

Ἀναιτιολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus ratio reddi non poteſt. Ex α priv. & αἰτιολογέω, *rationem reddo.*

Ἀναίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cauſſam non habens, cujus cauſſa nulla eſt; qui in cauſſa non eſt, cur aliquid fiat. Ex α priv. & αἰτία, *cauſſa.*

Ἀναιτίως, *Adv.* ſine cauſſa. Ab ἀναίτιος.

Ἀνακαγχάζω, f. άσω, cachinnor, effuſe rideo. Ἀκούσας ἀνεκάγχασε μάλα Σαρδόνιον, Plut. Ex ἀνὰ, & καγχάζω, *cachinnor.*

Ἀνακαθαίρω, expurgo, perpurgo. Ex ἀνὰ, & καθαίρω, *purgo.*

Ἀνακάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) explanatio allegoriarum. Ab ἀνακαθαίρω.

Ἀνακαθαρτικὸς, ἡ, ὸν, purgativus. Ab eod.

Ἀνακάθημαι, ſedeo erectus; (2) recumbo, reſideo. Ex ἀνὰ, & κάθημαι, *ſedeo.*

Ἀνακαθίζω, f. σω, reſideo. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, Luc. 7, 15. Ab ἀνὰ, & καθίζω, *ſedeo.*

Ἀνακαινίζω, f. ίσω, renovo. Ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, Pſal. 104, 30. Ἐις μετάνοιαν, Heb. 6, 6. Ex ἀνὰ, & καινὸς, *novus.*

Ἀνακαίνισις, εως, ἡ, renovatio, inſtauratio. Ab ἀνακαινίζω.

Ἀνακαινισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀνακαινόω, ῶ, f. ώσω, renovo, inſtauro. Ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον, &c. Col. 3, 10. Ab ἀνὰ, & καινὸς, *novus.*

Ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, renovatio, inſtauratio. Ab ἀνακαινόω.

Ἀνάκαιον, ου, τὸ, carcer, in quem conjiciebantur ſervi mali & liberti, qui a dominis ſuis defecerant, Suid. Harpocratio.

Ἀνακαίω, f. καύσω, accendo, incendo; (2) incito. Ἀνακαύσωνται τὸ πῦρ *Herodot.* Ex ἀνὰ, & καίω, *uro.*

Ἀνακαλέω, ῶ, f. έσω, p. κέκληκα, inclamo, alta voce appello, voco; (2) invoco; (3) revoco; (4) ſarcio, rependo. Ἀνακαλεῖν τὸν εὐεργέτην, ἀγαθόν· ἀνακαλεῖσθαι τῇ σάλπιγγι τοὺς στρατιώτας, τοὺς ἐν ὑπερορίαις· τὴν στάσιν, labantem reparare. Ex ἀνὰ, & καλέω, *voco.*

Ἀνακαλινδέω, ῶ, f. ήσω, verſo, volvo. Ex ἀνὰ, & καλινδέω, *volvo.*

Ἀνακαλυπτήρια, dies, quo ſponſa facie retecta prodit; (2) munus, quod ſponſæ eo die a viro aliiſque dabatur. Ab ἀνακαλύπτω.

Ἀνακαλύπτω, f. ψω, revelo, retego, patefacio. Ἀνακαλύπτειν μυστήρια· λόγους, aperte loqui; βλέφαρον. Ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, 2 Cor. 3, 18. Ex ἀνὰ, & καλύπτω, *tego, obvelo.*

Ἀνακάλυψις, εως, ἡ, revelatio. Ab ἀνακαλύπτω.

Ἀνακάμπτω, f. ψω, reflecto; (2) revertor, redeo; (3) declino, deflecto. Πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, Act. 18, 21. Ex ἀνὰ, & κάμπτω, *flecto.*

Ἀνακάμψερως, ἔρωτος, ἡ, herba a redeunte amore, quem procurare credebatur, nomen ſortita. Ex ἀνακάμπτω, *redeo*, & ἔρως, *amor.*

Ἀνακαμψίπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reflexis lineis flat, qui reflexos flatus habet. Ex ἀνακάμπτω, *reflecto*, & πνόος, *flatus.*

Ἀνάκαμψις, εως, ἡ, reflexio; (2) reciprocatio. Ab ἀνακάμπτω.

Ἀνάκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpinis, ſeu aculeis carens. Ex α priv. & ἄκανθα, *ſpina.*

Ἀνακάπτω, f. ψω, devoro, deglutio. Ex ἀνὰ, & κάπτω, *comedo.*

Ἀνάκαρ, *Adv.* ſurſum verſus, in ſuperiorem partem. Ex ἀνὰ, & κὰρ pro κάρα, *caput.*

Ἀνακάρδιον, ου, τὸ, arbor quædam Indica fructu aviculæ corculo non diſſimili. Ex ἀνὰ, & καρδία, *cor.*

Ἀνάκαρδος, ου, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀνάκαυσις, εως, ἡ, accenſio, incenſio. Ab ἀνακαίω, *incendo.*

Ἀνάκαψις, εως, ἡ, devoratio. Ab ἀνακάπτω.

Ἀνακεάζω, f. άσω, findo. Ex ἀνὰ, & κεάζω, *findo.*

Ἀνάκεια, ων, τὰ, feſtum Dioſcurorum, Caſtoris & Pollucis. Ab ἄνακες, quomodo etiam Dioſcuri dicebantur.

Ἀνάκειμαι, f. κείσομαι, accumbo, recumbo, incumbo; (2) conſecratus, dicatus ſum; (3) deditus, addictus ſum; (4) ſitus, repoſitus ſum; (5) tribuor, adſcribor alicui. Ἀνάκειται εἰς ὀλίγους, ἐπί σοι, πᾶν ἔς σε· τοῖς βιβλίοις, συμποσίοις, incumbere; τῶν θείων, deditus; τῷ θεῷ· ἀνάκειται ὑπομνήματα. Ex ἀνὰ, & κεῖμαι, *jacio.*

Ἀνάκειον, ου, τὸ, templum ἀνάκων, ſeu Dioſcurorum. Ab ἄνακες.

Ἀνακείρω, tondeo; (2) abſcindo; (3) diſſeco, lacero. Ex ἀνὰ, & κείρω, *tondeo.*

Ἀνακεκαλυμμένως, *Adv.* revelate, aperte. Ab ἀνακεκαλυμμένος, *revelatus*, quod eſt ab ἀνακαλύπτω.

Ἀνακεράννυμι, vel ἀνακεραννύω, vel ἀνακεράω, f. ράσω, commiſceo, permiſceo; (2) tempero. Ἀνακραθέντων καιναῖς ἐπιγαμίαις τῶν γενῶν, Plut. Ex ἀνὰ, & κεράννυμι, *miſceo.*

Ἄνακες, ων, οἱ, Dioſcuri, Caſtor & Pollux. Ab ἄναξ, unde ἀνακῶς, *ſedulo*, quomodo quieti Athenienſium credebantur conſulere ipſi Dioſcuri.

Ἀνάκεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, immedicabilis, inſanabilis. Ex α priv. & ἀκέομαι, *ſano, medeor.*

Ἀνακεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, capitulatim & ſummatim repeto; (2) peroro; (3) partes disjectas in unum corpus colligo; (4) renovo, inſtauro; (5) impleo, perficio. Ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, Eph. 1, 10. Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, Rom. 1, 13. Ex ἀνὰ, & κεφαλαιόω, *ſummatim attingo.*

Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria repetitio; (2) repetitio ante dictorum per capita; (3) conſummatio; (4) relatio. Ab ἀνακεφαλαιόω.

Ἀνακεφαλαιωτικὸς, ἡ, ὸν, ad repetitionem pertinens, quo quid repetitur. Ab eod.

Ἀνακηκίω, ſurſum feror, erumpo, proſilio, ſubſilio. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρὼς, Il. 13, 705. Ex ἀνὰ, & κηκίω, *ſalio.*

Ἀνακήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, præconis voce renunciatus, deſignatus. Ab ἀνακηρύττω.

Ἀνακήρυξις, εως, ἡ, renunciatio, promulgatio per præconem. Ab ἀνακηρύττω.

Ἀνακηρύσσω, vel ἀνακηρύττω, f. ξω, voce præconis renuncio, promulgo, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. Ἀνακηρύσσομαι νενικηκὼς, *Luc.* Ex ἀνὰ, & κηρύττω, *prædic*

Ἀνακινδυνεύω, f. εύσω, periclitor, periculum adeo. Ἀνακινδυνεύω συμβάλλων, ναυμαχίᾳ. Ex ἀνὰ, & κινδυνεύω, *periclitor.*

Ἀνακινέω, ῶ, f. ήσω, commoveo, impello; (2) ſuſcito, excito; (3) excito, i. enaſci facio. Ex ἀνὰ, & κινέω, *moveo.*

Ἀνακίνησις, εως, ἡ, commotio; (2) ſuſcitatio. Ab ἀνακινέω.

Ἀνακίρναμαι, permiſceo. Ex ἀνὰ, & κιρνάω, *miſceo.*

Ἀνακλάζω, f. άγξω, clango, clamo. Ex ἀνὰ, & κλάζω, *clango.*

Ἀνακλαίω, f. αύσω, defleo; (2) vehementer fleo; (3) viciſſim fleo. Ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν, Soph. Phil. 933. Ex ἀνὰ, & κλαίω, *fleo.*

Ἀνάκλασις, εως, ἡ, reflexio, repercuſſio. Ab ἀνακλάω.

Ἀνακλασμὸς, οῦ, ὁ, fractio, reflexio. Ab eod.

Ἀνάκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, reflexus. Ab eod.

Ἀνακλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus. Ab ἀνακλαί

Ἀνάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. Ab eod.

Ἀνακλαυσμὸς, οῦ, ὁ, fletus. Ab eod.

Ἀνακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀνὰ, & κλάω, *frango.*

Ἀνακλέπτομαι, retrocedo. Ex ἀνὰ, & κλέπτομαι.

Ἀνάκλημα, ατος, τὸ, idem quod ἀνάκλησις; (2) pars cantus. Ab ἀνακαλέω.

Ἀνάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio; (2) revocatio; (3) revocatio ab exilio; (4) invocatio & evocatio, quæ fit cantu; (5) imploratio & invocatio auxilium; (6) compellatio, adlocutio. Ab eod.

Ἀνακλητικὸν, οῦ, τὸ, cantus tubæ revocantis ignavos ad prælium; (2) ſignum, quod datur receptui. Ab eod.

Ἀνακλητικὸς, ὴ, ὸν, excitans, evocans, revocans. Ab eod.

Ἀνάκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, revocatorius. Ab eod.

Ἀνακλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, in quo quieſcimus interdiu. Ab ἀνακλίνω.

Ἀνακλίνω, f. ινῶ, p. κέκλικα, repono, reclino; (2) diſcumbere facio; (3) aperio, expando, explico. Ἀνακλίνας αὐτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, ἐπὶ δείπνῳ, ἐν τῇ φάτνῃ. Ἀνακλιθήσονται μετ' Ἀβραὰμ, Matt. 8. 11. Ex ἀνὰ, & κλίνω, reclino.

Ἀνάκλισις, εως, ἡ, diſcubitus, accubatio. Ab ἀνακλίνω.

Ἀνακλιτικὸς, ὴ, ὸν, diſcubitorius, reclinatorius. Ab eodem.

Ἀνάκλιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Ἀνακλύζω, f. ύσω, abluo. Ex ἀνὰ, & κλύζω, abluo.

Ἀνακλώθω, f. ώσω, filum retorqueo; (2) involutos fuſos revolvo; (3) retracto mutando fatum, de Parca. Ex ἀνὰ, & κλώθω, neo.

Ἀνακογχυλιάζω, f. άσω, os, ſ. fauces colluo, gargarizo. Ex ἀνὰ, & κογχύλιον, conchylium.

Ἀνακογχυλιασμὸς, οῦ, ὁ, gargarizatio, oris collutio. Ab ἀνακογχυλιάζω.

Ἀνακογχυλιαστὸς, ὴ, ὸν, quo fauces colluuntur; (2) qui gargarizari ſolet, vel poteſt. Ab eodem.

Ἀνακογχυλίζω, f. ίσω, idem quod ἀνακογχυλιάζω.

Ἄνακοι, ῶν, οἱ, idem quod ἄνακες.

Ἀνάκοιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cavus. Ex ἀνὰ, & κοῖλος, cavus.

Ἀνακοιμάομαι, ῶμαι, dormio, cubo. Ex ἀνὰ, & κοιμάομαι, cubo, dormio.

Ἀνακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico aliquid cum aliquo; (2) communico cum aliquo de re aliqua, conſulo cum aliquo de re quapiam; ἀνακοινώσασθαι, communicare, Ph. Ἀνακοινοῦν τι τῷ φίλῳ, περί τινος, μετά τινος, τινί. Βουλεύσασθε, καὶ τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε, Ariſt. Lyſ. 1181. Ex ἀνὰ, & κοινόω, communico.

Ἀνακοίνωσις, εως, ἡ, communicatio; (2) ſchema quoddam rhetoricum.

Ἀνακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, obeo. Ex ἀνὰ, & κοιρανέω, dominor.

Ἀνακολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino aliquid fluens, glutine adſtringo & contineo. Ex ἀνὰ, & κολλάω, glutino.

Ἀνακόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum, quo aliquid conſtringitur. Ab ἀνακολλάω.

Ἀνακόλλησις, εως, ἡ, reſtrictio, quæ fit glutine. Ab eodem.

Ἀνακολουθία, ας, ἡ, inconſequentia, quum, quæ dicuntur, jam dictis non reſpondent. Ab ἀνακόλουθος.

Ἀνακόλουθον, ου, τὸ, vitium orationis, quando non redditur, quod ſuperioribus reſpondeat. Ab eod.

Ἀνακόλουθος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconſequens, non reſpondens præcedentibus; (2) non conſentaneus, ineptus. Ex α priv. & ἀκόλουθος, adſectator, conſentaneus.

Ἀνακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, ſupernato; (2) emergens adfero. Ex ἀνὰ, & κολυμβάω, nato.

Ἀνακομάω, ῶ, comas recipio; (2) refloreſco. Ex ἀνὰ, & κομάω, comatus ſum.

Ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, relatio, reportatio; (2) recuperatio, receptio; (3) reditus; (4) delatio mortuorum ex uno ſepulchro in aliud. Ab ἀνακομίζω.

Ἀνακομίζω, f. ίσω, refero; (2) eveho; ἀνακομίζομαι, redeo, revertor, retro trajicio. Ἀνεκομίσαντο τὴν βασιλείαν, receperunt, Plut. Τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, Xen. Ab ἀνὰ, & κομίζω, fero.

Ἀνακοντίζω, f. ίσω, ejaculor; (2) erumpo. Ex ἀνὰ, & ἀκοντίζω, jaculor.

Ἀνακοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum; (2) repercuſſio, reciprocatio. Ab ἀνακόπτω.

Ἀνακόπτω, f. ψω, retundo, inhibeo; (2) arceo, propulſo; (3) elido. Ἀνακόπτειν τὸ ῥεῦμα, σὲ τῆς ὁρμῆς, τοὺς ὀφθαλμούς. Οὕτω μὲν ἀνεκόπην τῆς ὀργῆς, Luc. Τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; Gal. 5, 7. Ex ἀνὰ, & κόπτω, ſeco, percutio, rotundo, &c.

Ἀνάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, audibilis, ſub auditum cadens. Ex ἀνὰ, & ἄκουστος, audibilis.

Ἀνακουφίζω, f. ίσω, ſublevo. Ex ἀνὰ, & κουφίζω, levo.

Ἀνακούφισις, εως, ἡ, ſublevatio, allevatio. Ab ἀνακουφίζω.

Ἀνακούω, inaudio, auſculto. Θέλεις μείνωμεν αὐτοῦ, κἀνακούσωμεν γόων; Soph. El. 81. Ex ἀνὰ, & ἀκούω, audio.

Ἀνακραγγαίνω, ſucclamo, Heſ. Ab ἀνακράζω.

Ἀνακραδαίνω, circumcirca vibro, ſeu quatio, undique quaſſo. Ex ἀνὰ, & κραδαίνω, vibro.

Ἀνακραδάω, ῶ, idem & ex iiſd.

Ἀνακράζω, f. άξω, exclamo; (2) eloquor, proloquor. Ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Luc. 4, 33. Ex ἀνὰ, & κράζω, clamo.

Ἀνάκρασις, εως, ἡ, permiſtio, commiſtio, temperatio. ἀνακεράννυμι, immiſceo.

Ἀνακράτος, Adv. totis viribus, omni ſtudio. Ex ἀνὰ, & κράτος, vis.

Ἀνακρέκομαι, ſono, loquor. Ex ἀνὰ, & κρέκω, pectine pulſo.

Ἀνακρέμαμαι, ſuſpenſus ſum, pendeo ex alto. Ex ἀνὰ, & κρέμαμαι, pendeo.

Ἀνακρεμάω, ῶ, vel

Ἀνακρεμάννυμι, vel

Ἀνακρεμαννύω, vel

Ἀνακρέμνημι, ſuſpendo, in altum ſuſpendo; (2) ſpe ſuſpendo. Ἀνακρέμασαν εἰς ἀκρόπολιν, Herodot. Ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, Æſchin. Ex ἀνὰ, & κρεμάω, ſuſpendo.

Ἀνακρίνω, f. ινῶ, quæſtionem habeo, ſcrutor; (2) dijudico; (3) examino, æſtimo. Ἀνακρίνειν τὰ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων τῶν ἡδοναῖς, Iſocr. Ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, 1 Cor. 14, 24. Ex ἀνὰ, & κρίνω, judico.

Ἀνάκρισις, εως, ἡ, interrogatio; (2) inquiſitio, quam ſinguli magiſtratus faciunt ante judicia de rebus ad litem pertinentibus. Ad ἀνακρίνω.

Ἀνακριτικὸς, ὴ, ὸν, interrogatorius, interrogativus. Ab eod.

Ἀνακροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo, edo plauſum, plauſu comprobo; (2) celebro. Ex ἀνὰ, & κροτέω, plaudo.

Ἀνάκρουσις, εως, ἡ, retractio, inhibitio. Ab ἀνακρούω.

Ἀνακρούω, f. ούσω, retro ago, retro pello; (2) reprimo, coërceo; (3) canendi initium facio. Ἀνακρούεσθαι τὴν ναῦν εἰς πέλαγος, τὸ στόμα τοῦ ἵππου· τὸν αὐτὸν λόγον, exordiri. Ab ἀνὰ, & κρούω, pulſo.

Ἀνακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, recupero, recipio, reparo; (2) refocillo, recreo; (3) demereor, mihi concilio, mihi amicum facio. Ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχὴν, τὴν δύναμιν τοῦ σώματος, ἀνεκτήσατο τοὺς πολίτας. Ex ἀνὰ, & κτάομαι, adquiro.

Ἀνακτέον, reducendum, ſubvehendum. Ab ἀνάγω.

Ἀνάκτησις, εως, ἡ, recuperatio; (2) refocillatio, recreatio; (3) conciliatio gratiæ. Ab ἀνακτάομαι.

Ἀνακτητικὸς, ὴ, ὸν, recuperatorius, recuperandi vim habens; (2) recreatorius, refocillatorius. Ab eod.

Ἀνακτίζω, f. ίσω, renovo, reædifico, rurſum creo, reformo. Ex ἀνὰ, & κτίζω, creo.

Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium, regnum. Ab ἀνάκτωρ.

Ἀνακτόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſ. ἀνακτόριος, ία, ον, herilis. Ab eod.

Ἀνάκτορον, ου, τὸ, regium palatium; (2) templum. Ab eod.

Ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, rex; (2) herus. Ab ἄναξ, rex.

Ἀνακυΐσκω, abortum facio. Ex ἀνὰ, & κύω, uterum fero.

Ἀνακυκάω, ῶ, f. ήσω, permiſceo, commiſceo. Ἀνακυκᾶν τὰ φάρμακα, Ariſtoph. Plut. 302. Ex ἀνὰ, & κυκάω, miſceo.

Ἀνακυκλόω, ῶ, f. ώσω, cingo, circumdo; (2) repeto; (3) revolvo. Ex ἀνὰ, & κυκλόω, volvo.

Ἀνακύκλασις, εως, ἡ, per circuitum regreſſio, circularis circumductio, circulatio. Ab ἀνακυκλόω.

Ἀνακυλισμὸς, οῦ, ὁ, revolutio, converſio. Ab ἀνακυλίω.

Ἀνακυλίω, f. ίσω, replico, revolvo; (2) ſurſum volvo. Ex ἀνὰ, & κυλίω, volvo.

Ἀνακυμβαλίζω, cum ſonitu evertor. Ex ἀνὰ, & κυμβαλίζω, cymbalum pulſo.

Ἀνακυπτόω, ῶ, f. ώσω, ſubverto, in dorſum reclino & reſupino, Heſ. Ab ἀνακύπτω.

Ἀνακύπτω, f. ψω, oculos & caput erigo, ut aves bibentes ſolent; (2) exſiſto, emergo; (3) orior, enaſcor; (4) ſpe erigor, animoque recreor. Μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελὲς, Luc. 13, 11. Ex ἀνὰ, & κύπτω, pronus ſum.

Ἀνακυρίωσις, εως, ἡ, gravitas, auctoritas. Ex ἀνὰ, & κυρόω, auctoritatem do.

Ἀνάκυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, repandus, Gl. V. Ex ἀνὰ, & κυρτὸς, incurvus.

Ἀνακωκύω, f. ύσω, deploro, defleo. Ex ἀνὰ, & κωκύω, fleo.

Ἀνάκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, breviſſimus. Ex ἀνὰ, & κῶλον, membrum.

Ἀνακωλύω, f. ύσω, arceo. Ex ἀνὰ, & κωλύω, impedio.

Ἀνακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto vel dico; (2) comice taxo, Ex ἀνὰ, & κωμῳδέω, dictis mordacibus laceſſo.

Ἀνακῶς, Adv. ſedulo, rigide. Ab ἄναξ, rex.

Ἀνακωφάω, ῶ, f. ήσω, ſurdum reddo. Ex ἀνὰ, & κωφάω, obſurdeſcere facio.

Ἀνακωφόω, ῶ, f. ώσω, idem & ex iiſd.

Ἀνακωχεύω, f. εύσω, navem in ancoris retineo; (2) retineo, inhibeo. Ab ἀνακωχή.

Ἀνακωχὴ, ῆς, ἡ, intermiſſio; (2) induciæ a bello. Ab ἀνέχω, tolero.

Ἀναλάζομαι, f. άσομαι, rurſum capio. Ex ἀνὰ, & λάζομαι, capio.

Ἀναλαμβάνω, f. λήψομαι, p. ἀνείληφα, recipio, recupero; (2) reparo; (3) repeto, itero, revoco; (4) reſumo; (5) excipio; (6) animo voluto, cogito. Ἀναλαμβάνειν τι ἔκ τινος, τόπον τινι· εἰς μνήμην, εἰς τὴν διάνοιαν· τὴν ἰσχὺν, ἑαυτὸν, ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς νόσου, ἐκ τῆς νόσου· τινὰ ἐπὶ τὴν ἁρμάμαξαν, τινὰ ἑστιάσεσι καὶ θεαῖς· κίνδυνον, ſuſcipere; τὸν ἵππον, ſiſtere; αἰτίαν τὴν ἐπενεχθεῖσαν, culpam objectam delere; τὴν ἀρχὴν νοσοῦντα σοντα, recuperare; τὴν διασκεδασθεῖσαν δύναμιν, reſumere. Τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτών, ἀναλαβεῖν πειράσομαι, *Soph. Philoct.* 5. 123. reſarcire. Ex ἀνὰ, & λαμβάνω, *ſumo*.

Ἀναλάμπω, f. ψω, reſplendeo, reluceo, illuſtro. Ex ἀνὰ, & λάμπω, *luceo*.

Ἀναλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, doloris expers. Ex α priv. & ἄλγος, *dolor*.

Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia. Ab ἀναλγής.

Ἀνάλγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine dolore, expers doloris; (2) crudelis, qui nullo dolore tangitur; (3) qui multorum dolorum auctor eſt. Ab eodem.

Ἀναλγήτως, *Adv.* inhumaniter; (2) abſque doloris ſenſu, abſque moleſtia. Ab ἀνάλγητος.

Ἀναλδαίνω, augeo, do incrementum. Ex α intenſ. & ἀλδέω, *augeo*.

Ἀναλδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non creſcens, incrementum non capiens. Ex iiſd.

Ἀναλδήσκω, ſuccreſco, augeor. Ab ἀναλδής.

Ἀναλεαίνω, contero. Ex ἀνὰ, & λεαίνω, *contero, frio*.

Ἀναλέγω, f. ξω, colligo; ἀναλέγομαι, recito, lego, Gl. V. Ἀναλέγειν τὰ πάντα εἰς ἑαυτὸν, *Philo*. Ἀναλέγεσθαι τοὺς βίβλους· τὸν χρόνον ταῖς διαδοχαῖς τῶν βεβασιλευκότων, ſupputare. Ex ἀνὰ, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.

Ἀναλειφὴ, non unctio. Ex α priv. & ἀλείφω, *ungo*.

Ἀναλείχω, f. ξω, lambo, delingo. Ex ἀνὰ, & λείχω, *lambo*.

Ἀνάλεκτα, ων, τὰ, reliquiæ ciborum, quæ ſunt ſub menſa. Ab ἀνάλεκτος.

Ἀνάλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, collectitius, collectus; collectaneus. Ab ἀναλέγω, *colligo*.

Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, altitudo; (2) firmamentum, munimentum. Ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναληπτικὸς, ἡ, ὸν, recuperatorius; (2) refocillatorius, recreatorius. Ab eod.

Ἀναληπτικῶς, *Adv.* refocillatorie, apte ad refocillandum corpus. Ab ἀναληπτικός.

Ἀνάληψις, εως, ἡ, reſumptio, recuperatio, receptio; (2) virium refectio, reconvaleſcentia; (3) adoptio; (4) perceptio rei alicujus; (5) ſchema rhetoricum. Ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναλθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſanabilis, incurabilis. Ex α priv. & ἀλθέω, *ſano*.

Ἀναλίγκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſſimilis. Ex α priv. & ἀλίγκιος, *ſimilis*.

Ἀναλικμάω, ventilo, vanno purgo. Ex ἀνὰ, & λικμάω, *ventilo*.

Ἀναλίσκω, f. ἀναλώσω, p. ἀνήλωκα, abſumo, inſumo, impendo; (2) mercedem do, impenſas ſuppedito; (3) conſumo, extinguo, perdo. Ἀναλίσκειν χρόνον, πόνον, λόγους ἐπί τινι· τὰ χρήματα εἰς τοὺς στρατιώτας, τινὶ ἀργύριον· κάλλος, Iſoc. Ταχὺ δὲ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ἀνηλώκει, Xen. Pæd. 1. Τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον; Soph. Aj. 1068. Βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε, Gal. 5, 15. Ex ἀνὰ & ἁλίσκω, *capio*.

Ἀνάλκεια, ας, ἡ, impotentia; (2) ignavia, timiditas. Ex α priv. & ἀλκὴ, *robur*.

Ἀναλκία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄναλκις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, impotens. Ex iiſd.

Ἀναλλοίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis; (2) qui ægre mutatur. Ex α priv. & ἀλλοίωτος, *mutabilis*.

Ἀνάλλομαι, aſſilio, inſilio. Ex ἀνὰ, & ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἄναλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſalſugine non immerſus, ſalſuginis expers. Ex iiſd.

Ἀναλογάδην, *Adv.* ſecundum proportionem. Ab ἀνάλογος.

Ἀναλογεῖον, ου, τὸ, locus, in quo reponuntur libri. Ab eod.

Ἀναλογέω, ῶ, f. ήσω, proportione reſpondeo, ſimilis ſum. Ab eod.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, ſimilis ratio. Ab eod.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æſtimo. Ἀναλογίζεσθαι τοὺς χρόνους, τοὺς τόκους. Ἀναλογίσασθε γὰρ, &c. Heb. 12, 3. Ab eod.

Ἀναλογικὸς, ἡ, ὸν, proportionalis. Ab eod.

Ἀναλογισμὸς, οῦ, ὁ, ratiocinatio, ſubductio. Ab ἀναλογίζω.

Ἀνάλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſentaneus. Ex ἀνὰ, & λογος, *ratio*.

Ἀναλόγως, *Adv.* convenienter, conſentanee. Ab ἀνάλογος.

Ἄναλος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſulſus, non ſalitus. Ex α priv. & ἅλς, *ſal*.

Ἄναλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexplebilis, inſatiabilis; (2) non augeſcens; (3) non ſalitus. Ex α priv. & ἅλις, *ſatis*, vel ἄλδω, *augeo*, vel ἅλς, *ſal*.

Ἀναλύζω, ingemiſco, ſingultio. Ex ἀνὰ, & λύζω, quod idem ſignificat.

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, reſolutio, diſſolutio, ſolutio alicujus compoſiti; (2) abrogatio, remiſſio; (3) migratio, diſceſſus, abitus; (4) explicatio; (5) modorum ex figura in figuram reſolutio. Ab ἀναλύω.

Ἀναλυτικὸς, ἡ, ὸν, reſolutorius. Ab eod.

Ἀναλύω, f. ύσω, reſolvo, diſſolvo, retexo; (2) abrogo; (3) redeo, revertor; (4) abeo, diſcedo, migro. Ἀναλύειν τὰ γενόμενα, irrita facere; οἴκαδε, reverti. Πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων, Luc, 12, 36. Ex ἀνὰ, & λύω, *ſolvo*.

Ἀναλφάβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ne alphabetum quidem callet, plane illiteratus. Ex α priv. ἄλφα, & βῆτα.

Ἀνάλωμα, ατος, τὸ, ſumptus, impenſa. Ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, conſumptio, inſumptio. Ab eodem.

Ἀναλωτὴς, οῦ, ὁ, conſumptor, abſumptor, impenſor. Ab eod.

Ἀναλωτικὸς, ἡ, ὸν, abſumptivus, conſumptivus. Ab ἀνάλωτος.

Ἀνάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. & ἁλωτὸς, *expugnabilis*.

Ἀναμαιμάω, ῶ, furibundo impetu ſurſum deorſum feror, furo. Ἀναμαιμάει πῦρ, Il. 20, 490. Ex ἀνὰ, & μαιμάω, *impetu feror*.

Ἀναμαλάσσω, vel ἀναμαλάττω, f. άξω, remollio, de integro mollio, ſubigo. Ex ἀνὰ, & μαλάσσω, *mollio*.

Ἀναμανθάνω, f. θήσομαι, de integro diſco, denuo diſco. Ex ἀνὰ, & μανθάνω, *diſco*.

Ἀναμάξευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullis plauſtris permeari poteſt. Ex α priv. & ἅμαξα *currus, plauſtrum*.

Ἀναμαρτησία, ας, ἡ, q. d. impeccantia, innocentia. Ex α priv. & ἁμαρτάνω, *pecco*.

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, peccati expers, qui ſine peccato eſt; (2) qui peccare nequit, innocens. Ex iiſd.

Ἀναμαρτήτως, *Adv.* ſine peccato, juſte & recte. Ab ἀναμάρτητος.

Ἀναμαρτοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui verbis non peccat, qui falſum non dicit, Suic. Ex α priv. ἁμαρτάνω, *pecco*, & ἔπος, *verbum*.

Ἀναμασάομαι, ῶμαι, iterum mando, remando, rumino. Ex ἀνὰ, & μασάομαι, *mando*.

Ἀναμάσσω, vel ἀναμάττω, f. ξω, pinſo, ſubigo farinam; (2) abſtergo; (3) perluo; (4) exprimo, imitor. Ἀναμάσσειν τι ἑαυτοῦ κεφαλῇ, in periculum ſe inferre. Ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ ἀνεμάττετο, mortario rotundo ſubigebat, Ariſtoph. Nub. v. 676. Ex ἀνὰ, & μάσσω, *pinſo*.

Ἀναμαστεύω, f. εύσω, quæro; (2) requiro; (3) diligenter quæro, perveſtigo. Ex ἀνὰ, & μαστεύω, *quæro*.

Ἀναμασχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, axillaris. Ex ἀνὰ, & μασχάλη, *axilla*.

Ἀνάματος, ου, ὁ ϗ ἡ, fluentis carens. Ex α priv. & νᾶμα, *fluentum*.

Ἀναμάχομαι, f. έσομαι, vel ήσομαι, rurſum, ſeu denuo pugno, pugnam inſtauro. Ἀναμάχεται ἡ φύσις τῷ πλήθει τὴν φθοράν, compenſat, Ariſtot. Ex ἀνὰ, & μάχομαι, *pugno*.

Ἀνάμβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſcanſilis, qui conſcendi non poteſt. Ex α priv. & ἀμβατὸς, pro ἀναβατὸς, *ſcanſilis*.

Ἀναμέλγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non emulctus; (2) qui nequit mulgeri. Ex α priv. & ἀμέλγω, *mulgeo*.

Ἀναμέλπω, f. ψω, decanto; (2) exordior hymnum. Ex ἀνὰ, & μέλπω, *cano*.

Ἀναμεμιγμένως, *Adv.* mixtim, promiſcue. Ab ἀναμεμιγμένος, quod eſt ab ἀναμίγνυμι, *permiſceo*.

Ἀναμένω, f. ενῶ, expecto; (2) permaneo, conſtans maneo; (3) maneo aliquem. Ἀναμένειν τὴν ὥραν, ἐν τοῖς ἤθεσι, κινδύνους ἑτέρους ἀναμενοῦσι. Ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, 1 Theſſ. 1, 10. Ex ἀνὰ, & μένω, *maneo*.

Ἀναμέρος pro ἀνὰ μέρος, *Adv.* viciſſim. Ex ἀνὰ, & μέρος, *pars*.

Ἀνάμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt medius aliquo in loco. Ex ἀνὰ, & μέσος, *medius*.

Ἀνάμεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus. Ex ἀνὰ, & μεστὸς, *plenus*.

Ἀναμεστόω, ῶ, f. ώσω, repleo. Κἆτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεστώθη, Ariſt. Ran. 1202. Ab ἀναμεστός.

Ἀναμετρέω, ῶ, f. ήσω, metior; (2) denuo metior, remetior; (3) denuo iter per locum facio; (4) narro, commemoro. Ἀναμετρεῖν τὸ χωρίον, τὴν θάλασσαν, τὰς πράξεις· ἀναμετρεῖσθαι τοὺς κινδύνους. Τί ἄῤῥητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Eur. Or. 14. Ex ἀνὰ, & μετρέω, *metior*.

Ἀναμέτρησις, εως, ἡ, remenſio; (2) dimenſio, quæ fit de integro. Ab ἀναμετρέω.

Ἀναμηρυκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rumino, remando. Ex ἀνὰ, & μηρυκάομαι, *rumino*.

Ἀναμηρύομαι, f. ύσομαι, fila dilapſa, ſeu fluentia fuſo circumacto recolligo. Ἀναμηρυκώμενος τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα, Luc. Ex ἀνὰ, & μηρύομαι, *revolvor, glomeror*.

Ἀναμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rurſum machinor; rurſus molior. Ex ἀνὰ, & μηχανάομαι, *machinor*.

Ἀναμίγδην, *Adv.* mixtim, promiſcue. Ab ἀναμίγνυμι.

Ἀναμίγνυμι, f. ίξω, immiſceo, permiſceo, commiſceo. Ἀναμιγνῦναι τὴν ἀρετὴν πρὸς ἀνθρωπείας χρείας, ἀναμιχθέντες τῷ πλήθει, πρὸς ἀλλήλους. Ex ἀνὰ, & μίγνυμι, *miſceo*.

Ἀναμιγνύω, idem & ex iiſd.

Ἀναμίλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non controverſus; (2) non contentioſus. Ex α priv. & ἅμιλλα, *certamen*.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco. Ἀναμιμνήσκειν τινά τινος, τῆς παιδείας. Ὅς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου, 1 Cor. 4. 17. Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, Heb. 10, 32. Ex ἀνὰ, & μνάομαι, *recordor*.

Ἀναμίμνω, maneo. Ex ἀνὰ, & μένω, *maneo*.

Ἀναμινυρίζω, f. ίσω, cantillo parva ſc. & quærula voce. Ex ἀνὰ, & μινυρίζω, *exili voce cantillo*.

Ἀναμὶξ, *Adv.* promiſcue, mixtim. Ab ἀναμίγνυμι.

Ἀνάμιξις, εως, ἡ, permiſtio, commiſtio. Ab eodem.

Ἀναμίσγω, permiſceo, remiſceo. Ex ἀνὰ, & μίσγω, *miſceo*.

Ἀναμισθαρνέω, ῶ, mercedem capio. Ex ἀνὰ, μισθὸς, *merces*, & ἄρνυμαι, *capio*.

Ἄναμμα, ατος, τὸ, quod accenſum eſt, ignitum; (2) fax ardens, ſeu accenſa. Ab ἀνάπτω, *accendo*.

Ἀνάμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, enodis, vinculo, ſeu nodo carens. Ex α priv. & ἅμμα, *nodus, nexus*.

Ἀναμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, reminiſcor, recordor. Ἀναμνησθεὶς τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις, περί τινος. Ex ἀνὰ, & μνάομαι, *commemoro*.

Ἀναμνάω, ῶ, ſuggero, admoneo, reminiſci facio, in memoriam revoco. Ἀναμνᾷν τινὰ περί τινος, ταῦτα. Ex ἀνὰ, & μνάω, *admoneo*.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, reminiſcentia, recordatio; (2) commonefactio. Ab ἀναμνάομαι.

Ἀναμνηστικὸς, ή, όν, qui reminiſcentia valet; (2) facile reminiſcens. Ab eod.

Ἀναμονὴ, ῆς, ἡ, remanſio, ſuſtentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμένω, *remaneo*.

Ἀναμόργνυμι, f. ξομαι, imprimo, inuro. Ex ἀνὰ, & ὀμόργνυμι, *imprimo*.

Ἀναμορμύρω, cum murmure ebullio, immurmuro. Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, Odyſſ. 12, 238. Ex ἀνὰ, & μορμύρω, *murmuro*.

Ἀναμορφόω, ῶ, f. ώσω, reformo. Ex ἀνὰ, & μορφόω, *formo*.

Ἀναμόρφωσις, εως, ἡ, reformatio. Ab ἀναμορφόω.

Ἀναμοχλεύω, f. εύσω, vectibus ſubmoveo, amolior; (2) tollo, ſubmoveo. Τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας; Eur. Med. 1320. Ex ἀνὰ, & μοχλεύω, *vecte molior*.

Ἀναμπέχονος, ου, ὁ ϗ ἡ, non habens ἀμπεχόνην, ſ. certum veſtitum; (2) non togatus, ſeu lænatus. Ex α priv. & ἀμπεχόνη, *cultus, ſeu veſtitus corporis*.

Ἀναμπλάκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non errans, peccato carens, juſtus. Ex ἀνὰ, & ἀμπλάκητος.

Ἀνάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, non habens catenam auratam, vel vittam auratam. Ex α priv. & ἄμπυξ, *catena*, vel *vitta aurata*.

Ἀναμυρίζω, f. ίσω, ſemel in baptiſmo unctum denuo chriſmate inungo. Ex ἀνὰ, & μυρίζω, *ungo*.

Ἀναμυρισμὸς, ου, ὁ, reunctio. Ab ἀναμυρίζω.

Ἀναμυχθίζομαι, f. ίσομαι, irrideo; (2) ſuſpiro. Ex ἀνὰ, & μυχθίζω, *ſuſpiro*.

Ἀναμύω, f. ύσω, aperio oculos, viſum recipio. Ex ἀνὰ, & μύω, *conniveo*.

Ἀναμφήριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, certus, indubitatus, non controverſus. Ex α priv. & ἀμφήριστος, *controverſus*.

Ἀναμφίβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime dubius, non ambiguus. Ex α priv. & ἀμφίβολος, *dubius*.

Ἀναμφίδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime dubius. Ex α priv. & ἀμφίδοξος, *dubius*.

Ἀναμφιδόξως, *Adv.* procul dubio, indubie; (2) omnium conſenſu. Ab ἀμφίδοξος.

Ἀναμφίεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non indutus, nudus, Suic. Ex α priv. & ἀμφιέννυμι, *induo*.

Ἀναμφιέστως, *Adv.* nude, ſine veſtibus, Suic. Ab ἀναμφίεστος.

Ἀναμφίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſceptationem, vel controverſiam nullam habens. Ex α priv. & ἀμφίλεκτος, *in controverſia poſitus*.

Ἀναμφιλέκτως, *Adv.* ſine controverſia. Ab ἀναμφίλεκτος.

Ἀναμφίλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, non dubius, certus, non controverſus. Ex α priv. & ἀμφίλογος, *controverſus*.

Ἀναμφισβήτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ambiguus, non controverſus, qui conſtat & convenit. Ex ἀνὰ, & ἀμφισβητέω, *controverſor*.

Ἀναμφισβητήτως, *Adv.* ſine controverſia, procul dubio. Ab ἀναμφισβήτητος.

Ἀνανάγκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluntarius, minime coactus. Ex α priv. & ἀνάγκαστος, *coactus*.

Ἀνανδρία, ας, ἡ, ignavia. Ab ἄνανδρος.

Ἄνανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, parum virilis, ignavus, effeminatus, mollis; (2) ἡ innupta. Ex α priv. & ἀνὴρ, *vir*.

Ἀνανδρόω, ῶ, f. ώσω, ignavum reddo, eviro. Ab ἄνανδρος.

Ἀνάνδρως, *Adv.* non viriliter, ignave. Ab eodem.

Ἀνάνδρωτος, ου, ἡ, viro viduata, marito orbata. Ab ἀνανδρόω.

Ἀνανεάζω, f. άσω, renovo, inſtauro; ἀνανεάζομαι, muto me in novam formam. Ἀνανεάζειν σαυτὸν αἰεὶ, Ariſt. Ran. 602. Ex ἀνὰ, & νεάζω, *novo*.

Ἀνανέμω, recenſeo; (2) diſtribuo. Ἀνανεμέετο τῆς μητρὸς τὰς μητέρας, Herodot. Ex ἀνὰ, & νέμω, *diſtribuo*.

Ἀνανεόω, ῶ, f. ώσω, renovo, inſtauro. Ἀνανεώσασθαι τὰς ξενίας, τὴν ἀρχὴν, τὴν μάχην. Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν, Epheſ. 4, 23. Ex ἀνὰ, & νεόω, *novo*.

Ἀνάνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, remiſſionis expers, qui non remittitur. Ex α priv. & ἄνετος, *laxus, remiſſus, ſolutus*.

Ἀνάνευσις, εως, ἡ, renutus, repulſa; (2) elevatio oculorum. Ab ἀνανεύω.

Ἀνανεύω, f. εύσω, renuo, abnuo, nutu veto; (2) ſuſpicio, oculos & caput attollo; (3) emergo. Ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ, Od. 9, 468 Ex ἀνὰ, & νεύω, *nuo*.

Ἀνανέωσις, εως, ἡ, renovatio, reſtauratio, regeneratio. Ab ἀνανεόω, *renovo*.

Ἀνανηπιεύομαι, repueraſco. Ex ἀνὰ, & νηπιεύομαι, *pueraſco*.

Ἀνανήφω, f. ψω, ad ſobrietatem redeo ab ebrietate; (2) ad ſobrietatem mentis redeo. Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, 2 Tim. 2, 26. Ex ἀνὰ, & νήφω, *ſobrius ſum*.

Ἀνανήχομαι, f. ξομαι, ſupernato, enato, emergo; (2) recreor a calamitate. Ex ἀνὰ, & νήχω, *nato*.

Ἀνανθέω, ῶ, f. ήσω, refloreſco. Ab ἀνανθής.

Ἀνανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flore carens; (2) infirmus. Ex α priv. & ἄνθος, *flos*.

Ἀνανίας, ου, ὁ, Dominus commiſeratus eſt. Nomen viri.

Ἀνάνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, mærore carens; (2) innocuus, innoxius; (3) ſuperbus. Ex α priv. & ἀνία, *mæror*.

Ἀνανίως, *Adv.* ſine dolore & moleſtia, indolenter. Ab ἀνάνιος.

Ἀνανομὴ, ῆς, ἡ, diſtributio; (2) iterata recenſio. Ab ἀνανέμω, *diſtribuo*.

Ἀνανοσέω, ῶ, f. ήσω, in morbum recido, remorbeſco. Ex ἀνὰ, & νοσέω, *ægroto*.

Ἄναντα, acclivia.

Ἀνανταγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nullus eſt æmulus, unde pro invicto. Ex α priv. & ἀνταγωνίζομαι, *depugno*.

Ἀνανταπόδοτον, ου, τὸ, ubi aliqua orationis pars non redditur. Ex α priv. & ἀνταποδίδωμι, *reddo*.

Ἀνάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, acclivis, arduus, ſurſum tendens; (2) difficilis. Ex α priv. & ἀντάω, *obviam eo*.

Ἀναντίβλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, contra quem non auſit aliquis oculos aperire. Ex α priv. & ἀντιβλέπω, *contra adſpicio*.

Ἀναντίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui contradici non poteſt. Ex α priv. & ἀντίλεκτος, *controverſus*.

Ἀναντιλέκτως, *Adv.* citra controverſiam. Ab ἀναντίλεκτος.

Ἀναντίῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui contradici nequit. Ex α priv. & ἀντίῤῥητος, *cui contradici poteſt*.

Ἀναντιῤῥήτως, *Adv.* citra contradictionem. Ab ἀναντίῤῥητος.

Ἀναντιφώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nihil reſpondetur; (2) cui contradici non poteſt. Ex α priv. & ἀντιφωνέω, *reſpondeo*.

ἌΝΑΞ, ακτος, ὁ, rex, ἡ, regina; (2) herus, dominus.

Ἀναξαίνω, f. ανῶ, rurſum carmino; (2) iterum diſcerpo; (3) diſcerpo, lacero. Ex ἀνὰ, & ξαίνω, *carpo*.

Ἀναξηραίνω, f. ανῶ, reſicco, iterum ſicco; (2) ſicco. Ex ἀνὰ, & ξηραίνω, *ſicco*.

Ἀναξήρανσις, εως, ἡ, reſiccatio; (2) ſiccatio. Ab ἀναξηραίνω.

Ἀναξιδώρα, ας, ἡ, munera e terra ſubmittens. Cognomen Cereris ab ἀνάγω, *ſubmitto*, & δῶρον, *munus*.

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, f. ήσω, indigna patior; (2) indignum duco. Ex ἀνάξιος, *indignus*, & πάσχω, *patior*.

Ἀνάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, indignus; (2) inhonoratus, qui nullo habetur loco. Ex α priv. & ἄξιος, *dignus*.

Ἀναξιφόρμιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, in cithara regnans. Ex ἀνάσσω, *regno*, & φόρμιγξ, *cithara*.

Ἀναξίως, *Adv.* indigne, immerito. Ab ἀνάξιος.

Ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, ſubligaculum, bracca; *in Plur.* ἀναξυρίδες, tibialia. Ex ἀνὰ, & σύρω, *traho*.

Ἀναξύω, f. ύσω, rado. Ex ἀνὰ, & ξύω, *rado*.

Ἀνάπαιστος, ου, ὁ, pes carminis primam & ſecundam ſyllabam breves, tertiam longam habens; (2) verſus Anapæſtis in primis conſtans. Ab ἀναπαίω, *repercutio, refero*.

Ἀναπαιστρίδες, ων, αἱ, mallei fabrorum. Ab eodem.

Ἀναπαίω, f. αίσω, repercutio, refero. Ex ἀνὰ, & παίω, *ferio*.

Ἀναπαλαίω, f. αίσω, luctam redintegro, certamen luctæ reparo; (2) pugnam reparo, inſtauro. Ex ἀνὰ, & παλαίω, *luctor*.

Ἀναπάλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indelebilis. Ex ἀνὰ, & ἀπαλείφω, deleo, [illegible].

Ἀναπάλη, ης, ἡ, genus saltationis. Ex ἀνὰ, & πάλη, lucta.

Ἀνάπαλιν, *Adv.* e contrario, vice verſa. Ex ἀνὰ, & πάλιν, *rurſum.*

Ἀναπαλινδρομέω, ῶ, recurro, curſu reciproco redeo. Ex ἀνὰ, & παλινδρομέω, *recurro.*

Ἀναπάλλομαι, exſilio. Ἀναπάλλεται ἰχθὺς θῖν' ἐπὶ φυκιόεντι, Il. 23, 692. Poet. pro ἀνεφάλλομαι. Ab ἀνὰ, ἐπὶ, & ἅλλομαι, ſalio.

Ἀναπάλλω, f. αλῶ, vibro, evibro, percutio. Τὰ καλά τ' ἀμπάλλετε, pro ἀνα— Ariſt. Ran. 1486. Ex ἀνὰ, & πάλλω, *vibro.*

Ἀνάπαλσις, εως, ἡ, vibratio, quaſſatio. Ab ἀναπάλλω.

Ἀναπαριάζω, f. άσω, muto ſententiam, pactum irritum facio, more ſc. Pariorum. Ex ἀνὰ, & Πάριος, *Parius.*

Ἀνάπας, ασα, αν, *Gen.* αντος, άσης, αντος, omnis, univerſus. Ex ἀνὰ, & πᾶς, *omnis.*

Ἀναπάσσω, f. άσω, adſpergo. Ex ἀνὰ, & πάσσω, *ſpargo.*

Ἀναπατάσσω, f. άξω, repulſo, iterum pulſo. Ex ἀνὰ, & πατάσσω, *pulſo.*

Ἀναπατέω, ῶ, f. ήσω, ſurſum verſus gradior. Ex ἀνὰ, & πατέω, *ambulo.*

Ἀναπαύδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indefatigabilis. Ex α priv. & ἀπαυδάω, *defatigor.*

Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, quies, requies; (2) ceſſatio; (3) diverſorium, locus quietis. Ab ἀναπαύω.

Ἀνάπαυλις, idem & ab eod.

Ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, requies, intermiſſio a labore. Ab eod.

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀναπαυστήριον, ου, τὸ, locus quietis, ſeu in quo quies capitur; (2) litui ſignum ad caſtra metanda. Ab eod.

Ἀναπαυτήριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἀναπαύω, f. αύσω, requieſcere facio, do requiem, ſeu laxationem; (2) recreo, refocillo; ἀναπαύομαι, quieſco, requieſco, ceſſo a re aliqua; (2) donor immunitate; (3) confero me cubitum; (4) morior, excedo, e vita. Ἀναπαύειν σαυτὸν, τὸ στράτευμα, τοὺς ἱππέας τοῦ βαδίζειν· ἀναπαύεσθαι τῶν πόνων, ἐκ καμάτου· τοῦ βίου, mori. Ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ, Philem. 20. Ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν, 2 Cor. 7, 13.

Ἀναπείθω, f. είσω, perſuadeo. Τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς, Ariſt. Θεσμ. 458. Παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεὸν, Act. 18, 13. Ex ἀνὰ, & πείθω, *perſuadeo.*

Ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) exercitatio; (3) communis uſus; (4) conatus, inceptum. Ex ἀνὰ, & πεῖρα, *experimentum, ſpecimen.*

Ἀναπειράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, iterum experior, iterum tento; (2) tento, experior. Ex ἀνὰ, & πειράω, *tento.*

Ἀναπείρω, f. ερῶ, tranſadigo, transfigo, transfodio. Ex ἀνὰ & πείρω, quod idem ſignificat.

Ἀνάπεισμα, ατος, τὸ, funis, quo aliquid religatur, & præſertim quidem quo naves religantur ad littus; (2) fiducia adgrediendi aliquid. Ab ἀναπείθω.

Ἀναπειστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, perſuaſorius, aptus ad perſuadendum. Ab eod.

Ἀνάπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, palam factus, manifeſtatus; (2) qui in aliam opinionem impellitur. Ab eod.

Ἀναπεμπάζω, f. άσω, iterum numero, repeto; (2) animo verſo, præterita repeto, rumino. Ὥσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὴν παρ' ἡμῖν εὐδαιμονίαν, Luc. Ἀναπεμπάζων φρενὶ πυκνῇ, Lyc. 9. Ex ἀνὰ, & πεμπάζω, *per digitos numero.*

Ἀναπέμπω, f. ψω, remitto; (2) emitto; (3) ſurſum mitto; (4) exhalo, exhalando ſurſum mitto. Ἀναπέμπειν χρήματα, τὶ ἔκ τινος, δυσωδίαν. Ἐπὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ἀνέπεμψεν ἱερὸν, Ariſt. Θεσμ. 1054. Ex ἀνὰ, & πέμπω, *mitto.*

Ἀναπέπτω, f. ψω, iterum coquo, recoquo. Ex ἀνὰ, & πέπτω, *coquo.*

Ἀναπετάζω, f. άσω, idem quod ſequens ἀναπετάννυμι. Ex ἀνὰ, & πετάζω, *pando.*

Ἀναπετάννυμι, expando, explico; (2) aperio; (3) laxo. Ἀναπετάσαι ἱστία λευκὰ, τὰς θύρας, τὸ συνιζηκὸς τῶν πόρων. Ἢν ἅπασιν ἀναπετάσῃς τὰ ὦτα, Luc. Ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσσας, Odyſſ. 10, 506. Ex ἀνὰ, & πετάω, *pando.*

Ἀναπεταννύω, idem & ex iiſd.

Ἀναπετάω, ῶ, f. άσω, idem & ex iiſd.

Ἀναπέτομαι, f. ἀναπτήσομαι, ſubvolo, in altum evolo. Ex ἀνὰ, & πέτομαι, *volo.*

Ἀναπέττω, recoquo. Ex ἀνὰ, & πέπτω, *coquo.*

Ἀναπηγάζω, f. άσω, emitto in modum fontis & ſcaturiginis. Ex ἀνὰ, & πηγάζω, *ſcateo.*

Ἀναπήγνυμι, f. ήξω, ſuffigo, ſuſpendo. Πῆξαι κεφαλὴν ἀνὰ σκολόπεσσι, Il. 18, 177. Ex ἀνὰ, & πήγνυμι, *compingo.*

Ἀναπηδάω, ῶ, f. ήσω, ſubſilio, ſurſum ſalio; (2) proſilio, exſilio; (3) reſilio, retrorſum ſalio. Ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸν ἵππον, πρὸς τὸν πάππον, ἐκ μέσου. Ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν, Ariſt. Ran. 575. Ex ἀνὰ, & πηδάω, *ſalio.*

Ἀναπηνίζω, f. ίσω, fuſo circumacto recolligo. Ex ἀνὰ, & πηνίζω, *ſtamina deduco.*

Ἀναπηρία, ας, ἡ, q. d. mutilitas, mutilatio, oblæſio, membri alicujus vitium, ſ. vitiatio. Ab ἀνάπηρος.

Ἀνάπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutilus, quovis corporis membro mancus, ut cæcus, claudus, &c. Ex ἀνὰ, & πηρὸς, *mutilus.*

Ἀναπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilo, mutilum reddo. Ab ἀνάπηρος.

Ἀναπιδύω, f. ύσω, ſcaturio, erumpo e ſcaturigine. Ex ἀνὰ, & πιδύω, *ſcateo.*

Ἀναπίμπλημι, f. ήσω, repleo, impleo. Ἀναπιμπλήσειν τινὰ φόβου, φιλίαν ἀπιστίας. Ex ἀνὰ, & πίμπλημι, *repleo.*

Ἀναπίνω, q. d. rebibo, reſorbeo. Ex ἀνὰ, & πίνω, *bibo.*

Ἀπαπιπράσκω, f. άσω, revendo, venditum mihi viciſſim vendo. Ex ἀνὰ, & πιπράσκω, *vendo.*

Ἀναπίπτω, recumbo, decumbo, procumbo; (2) accumbo in menſa; (3) ſupinus ſum; (4) animo concido, animum abjicio; (5) trigeo, remiſſus ſum; (6) pænitentia ducor, ſententiam muto. Ἀναπίπτειν ἐπὶ τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς γῆς, παρά τινα· Νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι, *Thuc.* Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, Luc. 14, 10. Ex ἀνὰ, & πίπτω, *cado.*

Ἀναπιστεύω, f. εύσω, confido, ſpero. Ex ἀνὰ, & πιστεύω, *fido.*

Ἀναπίτνημι, expando, explico. Ab ἀνὰ, & πετάω, *pando.*

Ἀνάπλασις, εως, ἡ, fictio, ſeu formatio de integro; (2) regeneratio. Ab ἀναπλάττω.

Ἀνάπλασμα, ατος, τὸ, figmentum, id quod fictum eſt; (2) figmentum, mendacium, commentum. Ab eod.

Ἀναπλασμὸς, οῦ, ὁ, q. d. refictio, reformatio; (2) fictio, formatio de integro; (3) fictio, ſ. ipſa fingendi actio; (4) fictio rerum quæ non ſunt, aut eſſe poſſunt. Ab eod.

Ἀναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω, denuo fingo, reformo; (2) fingo, comminiſcor, imaginor apud me, quæ non ſunt. Ἀναπλάσσειν τὴν οἰκίαν, τι εἰς προχίσμους. Ex ἀνὰ, & πλάττω, *fingo, formo.*

Ἀναπλέκω, f. ξω, implico, innecto; (2) redimio. Ex ἀνὰ, & πλέκω, *plico.*

Ἀνάπλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus. Ex ἀνὰ, & πλέος, *plenus.*

Ἀναπλέω, f. εύσω, provehor in altum, e portu ſolvo; (2) navigo. Ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον, Il. 11, 22. Ex ἀνὰ, & πλέω, *navigo.*

Ἀναπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo. Ἀναπλήθειν τινά τινος· κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται, Il. 8, 35. Ex ἀνὰ, & πλήθω, *impleo.*

Ἀναπλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, redundo, exundo. Ex ἀνὰ, & πλημμυρέω, *æſtu exundo.*

Ἀναπληρόω, ῶ, f. ώσω, expleo, ſuppleo, impleo. Τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν, 1 Cor. 16, 17. Καὶ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία, Matt. 13, 14. Ex ἀνὰ, & πληρόω, *impleo.*

Ἀναπλήρωμα, ατος, τὰ, ſupplementum, explementum. Ab ἀναπληρόω.

Ἀναπληρωματικὸς, ὴ, ὸν, expletivus, explendi vim habens, ad explendum aptus. Ab ἀναπλήρωμα.

Ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, ſuppletio. Ab eod.

Ἀναπληστικὸς, ὴ, ὸν, expletivus, impletivus. Ab ἀναπλήθω.

Ἀνάπλοος, *contr. uſitatius* ἀνάπλους, ου, ὁ, navigatio ejus, qui ſolvit portu; (2) renavigatio. Ex ἀνὰ, & πλόος, *navigatio.*

Ἀναπλόω, ῶ, f. ώσω, expando, explico. Ex ἀνὰ, & ἁπλόω, quod idem ſignificat.

Ἀναπλύνω, f. υνῶ, eluo, iterum lavo. Ex ἀνὰ, & πλύνω, *lavo.*

Ἀνάπλυσις, εως, ἡ, ablutio, elotio. Ab ἀναπλύνω.

Ἀναπλώω, f. ώσω, idem quod ἀναπλέω, ſolvo e portu. Ex ἀνὰ, & πλέω, *navigo.*

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, reſpiratio; (2) recreatio, relaxatio. Ab ἀναπνέω.

Ἀναπνευστικὸς, ὴ, ὸν, reſpirativus, vi reſpirandi præditus. Ab eod.

Ἀνάπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui reſpirare non poteſt; (2) exanimis; (3) flatu venti carens. Ex α pleon. & ἄπνευστος, quod idem ſignificat.

Ἀναπνέω, f. εύσω, reſpiro; (2) recreo me, relaxationem animi capio; (3) deſiderio alicujus ducor, adſpiro ad aliquid; (4) in mente habeo. Ἀνέπνευσε τῆς νόσου, Soph. Aj. 274. Ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν, Il. 11, 799. Ex ἀνὰ, & πνέω, *ſpiro.*

Ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, reſpiratio; (2) relaxatio animi. Ab ἀναπνέω.

Ἀναπόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non rejiciendus, qui amitti, vel rejici non poteſt, aut debet. Ex α priv. & ἀποβάλλω, *rejicio.*

Ἀναπόγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, a publicano non recenſus nec ſcriptus, non cenſus, non inſcriptus. Ex α priv. & ἀπογραφω, *cenſeo, in tabulas refero.*

Ἀναπόδεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, improbabilis, quaſi indemonſtrabilis. Ex α priv. & ἀπόδεικτος, *demonſtrabilis.*

Ἀναποδείκτως, *Adv.* ſine-probatione, abſque demonſtratione. Ab ἀναπόδεικτος.

Ἀναπόδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non recipiendus. Ex α priv. & ἀποδέχομαι, *recipio.*

Ἀναποδίζω, f. ίσω, retrocedo, pedem refero; (2) revoco, retro ago; (3) di ligente ligenter expendo, exacte perpendo. 'Αναποδίζειν εἰς τοὐπίσω, τὰ γραμματία. Ex ἀνὰ, & ποδίζω, *metior pede, gradior.*

'Αναποδισμὸς, οῦ, ὁ, diligens inquiſitio; (2) regreſſus, retrogradus modus; (3) reſolutio. Ab ἀναποδίζω.

'Αναποδόδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non redditus. Ex α priv. & ἀποδίδωμι *reddo.*

'Αναπόδραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis. Ex α priv. & ἀποδράω, *effugio.*

'Ανάποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, non redemptus pretio. Ex α pr. & ἄποινον, *pretium redemptionis.*

'Αναπόκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui non reſpondeatur, ſeu cui non reſponſum eſt. Ex α priv. & ἀποκρίνω, *reſpondeo.*

'Αναπόλαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, jejunus; (2) vacans voluptate; (3) quo non frui licet. Ex α priv. & ἀπολαύω, *fruor.*

'Αναπολέω, ῶ, f. ήσω, revoco in animum, in animo volvo; (2) rumino. Δὶς ταῦτα βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη; repetere, Soph. Phil. 1226. Ex ἀνὰ, & πολέω, *verſor.*

'Αναπόλησις, εως, ἡ, ipſa actio revolvendi in animo, recordatio, revocatio in mentem, ruminatio. Ab ἀναπολέω.

'Αναπολητικὸς, ὴ, ὸν, revolvendi facultatem habens. Ab eod.

'Αναπολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexcuſabilis. Ex α priv. & ἀπολογέομαι, *excuſo.*

'Αναπόλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non abſolutus, indiſſolutus; (2) indiſſolubilis. Ex α priv. & ἀπολύω, *ſolvo.*

'Αναπομπὴ, ῆς, ἡ, ſurſum miſſio; (2) effoſſio. Ex ἀνὰ, & πέμπω, *mitto.*

'Αναπόμπιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui remittitur. Ab ἀναπέμπω.

'Αναπομπὸς, ὴ, ὸν, qui mittit ad ſuperos. Ab eod.

'Αναπόνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus, qui ſe non abluit. Ex α priv. & ἀπονίπτω, *abluo.*

'Αναπόστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui deſciſcere nequit. Ex α priv. & ἀφίστημι, *deficio.*

'Αναποτνιασμὸς, οῦ, ὁ, ſuſpirium cum imploratione divini auxilii; (2) divini numinis imploratio. Ex ἀνὰ, & ποτνιάζω, *ſuppliciter oro.*

'Αναπότριπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui detergi nequit; (2) indelebilis. Ex α priv. & ἀποτρίβω, *abſtergo.*

'Ανάπρασις, εως, ἡ, q. d. revenditio. Ab ἀναπιπράσκω, *revendo.*

'Αναπράσσω, vel ἀναπράττω, f. άξω, exigo, repoſco, recupero. 'Αναπράσσειν τὰ χρήματα. Διὰ δύο ὑποσχέσεις, τὴν μὲν βουλόμενος ἀναπρᾶξαι, τὴν δὲ αὐτὸς ἀποδοῦναι, Thuc. Ex ἀνὰ, & πράττω, *facio.*

'Αναπράτης, ου, ὁ, qui ſibi vendita revendit. Ab ἀναπιπράσκω, *revendo.*

'Αναπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo; (2) cum gemitu effundo. Δάκρυ' ἀναπρήσας, Il. 9, 433. Ex ἀνὰ, & πρήθω, *incendo.*

'Ανάπταιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inoffenſus, qui non offendit. Ex α priv. & ἄπταιστος, *immunis a lapſu.*

'Αναπτερόω, ῶ, f. ώσω, alatum facio, pennis, ſeu alis inſtruo; (2) excito, inſtigo, animum addo, in ſpem erigo. 'Αναπτερῶσαι (δεῖ) πᾶν τὸ σῶμα, Ariſt. Lyſ. 672. Ex ἀνὰ, & πτερὸν, *ala.*

'Ανάπτημι, ſubvolo. Ex ἀνὰ, & πτῆμι, *volo.*

'Αναπτοέομαι, οῦμαι, conſternor, expaveſco, perterreor; ἀνεπτόημαι, ſpe erigor & animo, perf. paſſ. Ex ἀνὰ, & πτοοῦμαι, *terreor.*

'Ανάπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus, Heſ. Ex α priv. & ἅπτομαι, *tango.*

'Ανάπτυξις, εως, ἡ, expanſio, apertio; (2) explicatio, explanatio. Ab ἀναπτύσσω, *explico.*

'Αναπτύσσω, f. ξω, expando, explico; (2) aperio; (3) explano, expono; (4) patefacio, revelo. 'Αναπτύξας τὸ βιβλίον, Luc. 4, 17. τὰς χεῖρας, προβλήματα. Οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς, Soph. El. 641. Ex ἀνὰ, & πτύσσω, *plico.*

'Αναπτυχὴ, ῆς, ἡ, explanatio, expoſitio. Ab ἀναπτύσσω.

'Ανάπτυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, aperſilis, ſeu adapertilis; (2) apertus; (3) explicatus. Ab eod.

'Αναπτύω, f. ύσω, exſpuo, exſpuendo ejicio. Gl. V. ſputo; (2) deſpuo, conſpuo, contemno. Ex ἀνὰ, & πτύω, *ſpuo.*

'Ανάπτω, f. ψω, adalligo, religo, ſuſpendo ad; (2) circumpono, appono; ἀνάπτομαι, induo. 'Ανάπτειν τί τινι, αὐτῷ, τὴν χάριν. Ex ἀνὰ, & ἅπτω, *necto.*

'Ανάπτω, f. ψω, p. ἀνῆφα, p. paſſ. ἀνῆμμαι, accendo, incendo. Metaph. incendo, ſuſcito. 'Ανάπτειν ὕλην, πυράν. 'Εγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις, Eur. Ph. 346. Νέφος οἰμωγῆς ὡς τάχ' ἀνάψει μείζονι θυμῷ, Id. Med. 107. Ἤδη ἀνήφθη (τὸ πῦρ) Luc. 12, 49. Ex ἀνὰ, & ἅπτω, *incendo.*

'Ανάπτωσις, εως, ἡ, decubitio, accubitio, reſupinatio, animi remiſſio. Ab ἀναπίπτω, *decumbo.*

'Αναπυνθάνομαι, interrogo, quæro. Ex ἀνὰ, & πυνθάνομαι, quod idem ſignificat.

'Αναπυρόω, ῶ, f. ώσω, accendo, inflammo. Ex ἀνὰ, & πυρόω, quod idem notat.

'Ανάπυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, pervulgatus, paſſim auditus, omnibus notus. Ab ἀναπυνθάνομαι.

'Αναπωλέω, ῶ, f. ήσω, rurſus vendo, revendo. Ex ἀνὰ, & πωλέω, *vendo.*

'Ανάπωτις, εως, ἡ, diſceſſus & reciprocatio maris; quaſi ἀνάποσις, quia reſorbetur. Frequentius ἄμπωτις.

'Αναραΐζω, f. ίσω, convaleſco, ex morbo recreor. Ex ἀνὰ, & ῥαΐζω, *convaleſco.*

'Αναράομαι, ῶμαι, imprecationem, aut votum factum revoco. Ex ἀνὰ, & ἀράομαι, *precor, vota facio.*

'Ανάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, argento carens, pecunia deſtitutus; (2) qui largitionibus non corrumpitur; qui gratis aliquid facit, ut medicus gratis ſanans. Ex α priv. & ἄργυρος, *argentum.*

'Ανάρδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime irriguus. Ex α priv. & ἀρδεύω, *irrigo.*

'Ἄναρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus, articulis carens. Ex α priv. & ἄρθρον, *articulus.*

'Αναριθμέω, ῶ, f. ήσω, enumero, dinumero. Gl. V. ἀναριθμεῖ, renumerat. Ex ἀνὰ, & ἀριθμέω, *numero.*

'Αναρίθμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, innumerabilis; (2) immenſus. Ex α priv. & ἀριθμητὸς, *numerabilis.*

'Ανάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, innumerus; (2) qui in nullo numero eſt, vilis. Ex α priv. & ἀριθμὸς, *numerus.*

'Αναριστάω, ῶ, non prandeo; unde ἀνηριστηκὼς, impranſus. p. paſſ. part. Ab ἀνάριστος.

'Αναρίστητος, ου, ὁ καὶ ἡ, impranſus. Ab ἀναριστάω.

'Ανάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, impranſus, non pranſus; (2) prandio carens. Ex α priv. & ἄριστον, *prandium.*

'ΑΝΑΡΙ'ΤΗΣ, ου, ὁ, piſcis e concharum genere.

'Αναριτοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, nutriens, vel alens anaritas. Ex ἀναρίτης, & τρέφω, *nutrio.*

'Ἄναρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullius imperio ſubjectus; (2) inexortus, Ph. non ortus, principio carens. Ex α priv. & ἄρχω, impero; vel ἄρχομαι, incipio.

'Αναρμόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, non idoneus, inconveniens & incongruens. Ex α priv. & ἁρμόδιος, *aptus.*

'Αναρμόζω, f. όσω, adapto, copulo. Πρεσβυτέρῳ τὴν πρεσβυτέραν ἀναρμόσας, Dion. Hal. Ex ἀνὰ, & ἁρμόζω, *apto.*

'Αναρμοστέω, ῶ, non congruo, non quadro. Ab ἀνάρμοστος.

'Αναρμοστία, ας, ἡ, incongruentia, inconvenientia; (2) ineptia. Ab eod.

'Ανάρμοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incongruus, inconveniens, non quadrans, non habilis, incompoſitus, ineptus. Ph. ἀνάρμοστον, abſonum abſurdum. Ex α priv. & ἁρμοστὸς, *aptus.*

'Αναρμόστως, *Adv.* incongrue, inconvenienter, inepte. Ab ἀνάρμοστος.

'Αναρμόττω, idem quod ἀναρμοστέω.

'Αναροιβδέω, ῶ, f. ήσω, reſorbeo, abſorbeo. Ex ἀνὰ, & ῥοιβδέω, *ſorbeo.*

'Αναρπάζω, f. άσω, ſurſum rapio, abripio; (2) ſubito e medio tollo; (3) ad pœnam rapio; (4) e ſede evello; (5) diripio. 'Ανηρπασμένος εἰς θεοὺς· πρὸ ὥρας, morte præreptus. 'Αλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα, Odyſſ. 23, 316. Ex ἀνὰ, & ἁρπάζω, *rapio.*

'Ανάρπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, abreptus, ſurſum raptus; (2) repente raptus. Gl. V. arreptitius. Ab ἀναρπάζω.

'Αναῤῥάπτω, f. ψω, reſarcio, reconcinno; (2) conſuo, conſarcino. Ex ἀνὰ, & ῥάπτω, *ſuo.*

'Αναῤῥέω, refluo, ſurſum fluo. Ex ἀνὰ, & ῥέω, *fluo.*

'Αναῤῥήγνυμι, f. ξω, diffindo, diſrumpo; ἀναῤῥήγνυμαι, diffringor; (2) erumpo; ἀνεῤῥάγη, erupit, a. 2. ἀνεῤῥωγὼς, paſſus, patens, Gl. V. Τεῖχος ἀναῤῥήξας, Il. 7, 461. Ex ἀνὰ, & ῥήγνυμι, *rumpo.*

'Αναῤῥηγνύω, idem & ex iiſd.

'Αναῤῥήκτως, *Adv.* ſine diſruptione. Ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἀναῤῥήκτως ἔχῃ, rata ſint, Ariſt. Lyſ. 182.

'Ανάῤῥημα, ατος, τὸ, edictum præconis voce enunciatum. Ex ἀνὰ, & ῥέω, *dico.*

'Ανάῤῥηξις, εως, ἡ, diſruptio, diſciſſio. Ex ἀνὰ, & ῥήγνυμι, *rumpo.*

'Ανάῤῥησις, εως, ἡ, renunciatio, creatio, proclamatio; (2) refutatio. Ex ἀνὰ, & ῥέω, *dico.*

'Ανάῤῥινον, ου, τὸ, per nares rediens. Ex ἀνὰ, & ῥὶν, *naſus.*

'Αναῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem extinctum flatu reſuſcito & reaccendo; (2) accendo, ſuſcito, exſuſcito. 'Αναῤῥιπίζειν πόλεμον, Chryſ. Ex ἀνὰ, & ῥιπίζω, *ſuſcito.*

'Αναῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, ſurſum, ſeu in altum jacio, ſublime jaculor; (2) temere & præcipitanter adeo; (3) adeo, ſuſcipio; (4) pœnitet me, muto conſilium. 'Αναῤῥιπτεῖν τὸν κίνδυνον, μάχην, κύβον. 'Αναῤῥιπτεῖν ἅλα πηδῷ, remis percutere, Odyſſ. 7, 328. Ex ἀνὰ, & ῥίπτω, *projicio.*

'Αναῤῥίπτω, f. ψω, id. Gl. V. ſubjacto, jacto. Ex iiſd.

'Αναῤῥιχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, manibus & pedibus in altum ſcando. Ex ἀνὰ, & ἀῤῥιχάομαι, quod idem notat.

'Αναῤῥίχομαι, idem & ex iiſd.

'Ανάῤῥιψις, εως, ἡ, ipſa actio ſurſum jaciendi. Ab ἀναῤῥίπτω.

'Ανάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus undarum. Ex ἀνὰ, & ῥέω, *fluo.*

Ἀναῤῥοιβδέω, ῶ, f. ήσω, reſorbeo; (2) abſorbeo. Δῖα Χάρυβδις ἀναῤῥοιβδεῖ μέλαν ὕδωρ, Odyſſ. 12, 104. Ex ἀνὰ, & ῥοιβδέω, *ſorbeo.*

Ἀναῤῥοίβδησις, εως, ἡ, abſorptio, vel ejaculatio aquarum. Ab ἀναῤῥοιβδέω.

Ἀναῤῥοπία, ας, ἡ, τὸ ſurſum vergere; acclivitas. Ab ἀνάῤῥοπος.

Ἀνάῤῥοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſurſum vergens; (2) retro cedens, retro fugiens. Ex ἀνὰ, & ῥέπω, *vergo.*

Ἀνάῤῥους, ου, refluxus. Ex ἀνὰ, & ῥοῦς, *fluxus.*

Ἀναῤῥοφάω, vel ἀναῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, reſorbeo; (2) abſorbeo. Ex ἀνὰ, & ῥοφέω, *ſorbeo.*

Ἀνάῤῥυσις, εως, ἡ, redemptio; (2) ſacrificium. Ab ἀναῤῥύω.

Ἀναῤῥύω, f. ύσω, redimo, libero captivum; (2) reparo, reſarcio; (3) jugulo, macto, ſacrifico. Ex ἀνὰ, & ῥύω, *redimo.*

Ἀναῤῥώννυμι, vel ἀναῤῥωννύω, f. ώσω, q. d. recorroboro, robur priſtinum reddo; ἀναῤῥώννυται, convaleſcit, Ph. Ex ἀνὰ, & ῥώννυμι, *roboro.*

Ἀνάρσιος, ου, ὁ, hoſtis, cui cum altero non convenit; (2) intolerabilis, iniquus. Ex α priv. & ἄρω, *apto.*

Ἀναρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo; ἀναρτῶμαι, ſuſpendor; ſuſpenſus ſum, pendeo; (2) concilio mihi, adſciſco; Gl. V. devincio. Ἀναρτᾷν τινα βρόχῳ· ἑαυτὸν εἴς τινα, præſidium in eo locare; ἀναρτᾶσθαι ἐλπίσιν, ἐξ ἐλπίδων, ἐκ τοῦ νεύματός τινος, ἑαυτοὺς εἰς τὸν δῆμον, τῷ λόγῳ τινά. Ταχὺ δὲ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτηντο, Xen. Ex ἀνὰ, & ἀρτάω, *ſuſpendo.*

Ἀνάρτησις, εως, ἡ, ſuſpenſio; (2) obſtrictio, devinctio. Ab ἀναρτάω.

Ἀνάρτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, impar. Ex α priv. & ἄρτιος, *par.*

Ἀνατρύω, adorno, ſtruo, molior. Ex ἀνὰ, & ἀρτύω, *ſtruo.*

Ἀναρυστὴρ, ῆρος, ὁ, vas, in quod hauritur vinum. Ab ἀναρύτω, vel ἀναρύω.

Ἀναρύτω, f. ύσω, haurio. Ex ἀνὰ, & ἀρύτω, *haurio.*

Ἀναρχία, ας, ἡ, ſtatus eorum, qui dominatore carent, ubi nullus eſt magiſtratus; (2) ſoluta licentia. Ab ἄναρχος.

Ἀνάρχομαι, redorior, Gl. V. Ex ἀνὰ, & ἄρχομαι, *incipio.*

Ἄναρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, principio carens. Ex α priv. & ἀρχὴ, *principium,* ſeu *principatus.*

Ἀνασαλεύω, f. εύσω, concutio, quaſſo, agito; ſuccutio, Gl. V. Ex ἀνὰ, & σαλεύω, *agito.*

Ἀνασειράζω, f. άσω, retraho catena; (2) retraho, revoco, averto; (3) refreno, reprimo. Ex ἀνὰ, & σειρὰ, *catena.*

Ἀνασεισίφαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, concutiens penem. Ex ἀνασείω, *concutio,* & φαλλὸς, *penis, veretrum.*

Ἀνασεισμὸς, οῦ, ὁ, conquaſſatio, concuſſio. Ab ἀνασείω.

Ἀνασείω, f. είσω, concutio, quatio; (2) incito, concito. Ph. ἀνασείει, ſollicitat, concitat. Ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, Marc. 15, 11. Αἰγίδ' ἀνασείσασα, Heſiod. Ἀσπ. 344. Ex ἀνὰ, & σείω, *quatio.*

Ἀνασελγαίνομαι, petulanti injuria adficior. Ex ἀνὰ, & ἀσελγέω, *petulanter ago.*

Ἀνασηκόω, ῶ, f. ώσω, addo, quod deeſt; (2) ad æquabilitatem libro; (3) par pari refero, redhoſtio. Ex ἀνὰ, & σηκόω, *æquipondium addo.*

Ἀνάσιλλος, ου, ὁ, corona, ſertum, Heſ.

Ἀνάσιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, calvus, Suid.

Ἀνάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, reſimus, repandus; (2) informis, deformis. Ex ἀνὰ, & σιμὸς, *ſimus.*

Ἀνασιμόω, ῶ, reſimo, reſimum facio; (2) impendo, inſumo. Ab ἀνάσιμος.

Ἀνασκαλεύω, f. εύσω, ſarculo laxo, refodio, effodio; (2) exſuſcito; (3) ſcrutor, ſcrutando eruo. Ex ἀνὰ, & σκαλεύω, *fodio.*

Ἀνασκάπτω, f. ψω, effodio; (2) evello radicitus. Ex ἀνὰ, & σκάπτω, *fodio.*

Ἀνασκέπτομαι, f. ψομαι, conſidero. Ex ἀνὰ, & σκέπτομαι, *circumſpicio.*

Ἀνασκευάζω, f. άσω, labefacto, deſtruo; (2) reædifico, inſtauro, reparo, refuto. Ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, Act. 15, 24. Ex ἀνὰ, & σκευάζω, *inſtruo, orno.*

Ἀνασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, inſtaurandi vim habens; (2) deſtructivus, refutatorius. Ab ἀνασκευάζω.

Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, reædificatio, inſtauratio, molitio; (2) deſtructio, everſio, refutatio. Ex ἀνὰ, & σκεῦος, *inſtrumentum.*

Ἀνασκήπτω, f. ήψω, irruo, ingruo. Ex ἀνὰ, & σκήπτω, *nitor.*

Ἀνασκησία, ας, ἡ, inertia, imperitia. Ex α priv. & ἀσκέω, *exerceo.*

Ἀνάσκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexercitatus, inexercitus. Ex iiſd.

Ἀνασκήτως, *Adv.* ſine exercitio. Ab ἀνάσκητος.

Ἀνασκίδναμαι, ſurſum deorſumque diſſipor, huc illuc diſpergor. Ex ἀνὰ, & σκεδάω, *diſſipo.*

Ἀνασκινδυλεύομαι, vel ἀνασχινδυλεύομαι, in crucem, ſeu palum tollor, ſuſpendor. Ex ἀνὰ, & σχίζω, *findo.*

Ἀνασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exſilio, exſultim ludo, laſcivio exſiliendo; (2) proſilio; (3) reſilio. Ex ἀνὰ, & σκιρτάω, *ſalio.*

Ἀνασκολοπίζω, f. ίσω, in crucem tollo, cruci adfigo, ſuſpendo. Ἀνασκολοπίζειν ἐπὶ ξύλα, Luc. Ex ἀνὰ, & σκολοπίζω, *cruci adfigo.*

Ἀνασκολύπτειν, nudare glandem penis. Ex ἀνὰ, & σκολύπτω, *evello, lacero.*

Ἀνασκοπέω, ῶ, f. ήσω, conſidero, reſpicio; (2) meditor. Πάντ' ἀνασκόπει καλῶς, Ariſt. Θεσμ. 673. Ex ἀνὰ, & σκοπέω, *video.*

Ἀνασοβέω, ῶ, f. ήσω, ſurſum rejiciendo expello, excutio. Διαμηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοβήσοι με, Plat. Ex ἀνὰ, & σοβέω, *abigo.*

Ἀνάσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, extractus alicunde; (2) pulſus, ablegatus e loco aliquo. Ab ἀνασπάω.

Ἀνασπάω, ῶ, f. άσω, revello, convello, retraho, evello, exſcindo. Ἀνασπᾷν τὴν χεῖρα, ὀφρῦς, λόγους, contrahere. Ἀνασπάσει αὐτὸν, Luc. 14, 5. Τέλος δ' ἐπαΐξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινι λόγους ἀνέσπα, prolixe locutus eſt, Soph. Aj. 301. Ex ἀνὰ, & σπάω, *traho.*

Ἄνασσα, ης, ἡ, regina. Ab ἄναξ, *rex.*

Ἀνάσσω, f. άξω, regno, impero, regno, imperio potior. Ἀνάσσειν τινὸς, τινι, ἐν ἀθανάτοισιν. Μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν, Il. 1, 252. Ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ, reguntur, Odyſſ. 4, 177. Ab eod.

Ἀναστάδὸν, *Adv.* ſtando deſuper, conſurgendo. Ab ἀνίστημι, *ſurgere facio.*

Ἀνασταλτικὸς, ἡ, ὸν, reprimendi & cohibendi vim habens. Ab ἀναστέλλω, *reprimo.*

Ἀναστάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, reſurrectivus, reſurrectorius, pertinens ad reſurrectionem. Ab ἀνάστασις.

Ἀνάστασις, εως, ἡ, ſurrectio a ſedili, vel cubili, vel e ſomno; (2) reſurrectio a morte; (3) reſurrectio a lapſu; (4) everſio; (5) expulſio e ſede, evocatio; (6) erectio, exſtructio; prominentia. Ab ἀνίστημι, *erigo.*

Ἀναστατὴρ, ῆρος, ὁ, everſor, vaſtator. Ab eod.

Ἀναστατήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, reſurrectorius. Ab eod.

Ἀναστατικὸς, ἡ, ὸν, exſuſcitativus, reſurrectorius. Ab eod.

Ἀναστατικῶς, ſeditioſe. A præc.

Ἀνάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, everſus, vaſtatus; (2) ſede expulſus. Ab eod.

Ἀναστατόω, ῶ, f. ώσω, everto, vaſto; (2) ſede pelio; (3) conturbo, ſeditionem, tumultum excito. Οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, Act. 17, 6. Ab ἀνάστατος.

Ἀναστάτωσις, εως, ἡ, everſio; (2) conturbatio. Ab ἀναστατόω.

Ἀνασταυρόω, ῶ, f. ώσω, in crucem attollo, cruci adfigo; (2) denuo crucifigo. Ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, Heb. 6, 6. Ex ἀνὰ, & σταυρόω, *cruci adfigo.*

Ἀνασταύρωσις, εως, ἡ, ſuſpendium, Gl. V. A præc.

Ἀναστεγνόω, ῶ, f. ώσω, adſtringo. Ex ἀνὰ, & στεγνόω, *adſtringo.*

Ἀναστέλλω, f. ελῶ, inhibeo, reprimo, coërceo; (2) ſurſum tollo; ἀναστέλλεσθαι, tergiverſari, Gl. V. ἀνεσταλμένος, alticinctus, Gl. V. p. paſſ. part. Ἀνεστάλησαν εἰς τὰς Ἄλπεις, ſe receperunt, Plut. Ex ἀνὰ, & στέλλω, *mitto.*

Ἀναστενάζω, f. άξω, alte ingemiſco; ſuſpiro, Ph. (2) vehementer deploro. Ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ, Marc. 8, 12. Ex ἀνὰ, vel ἄνω, & στενάζω, *gemo.*

Ἀναστενάχω, graviter ſuſpiro. Τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοὶ, Il. 23, 211. Ex ἀνὰ, & στενάχω, *gemo, ſuſpiro.*

Ἀναστένω, gemo, gemitus & ſuſpiria duco. Ex ἀνὰ, & στένω, *gemo.*

Ἀναστέφω, f. ψω, corono, redimio, cingo. Ex ἀνὰ, & στέφω, *cingo.*

Ἀναστηλόω, ῶ, f. ώσω, erigo, ſeu ſtatuo ſuper cippum. Εἰκόνα χαλκῆν ἀναστηλώσας, Plut. Ex ἀνὰ, & στηλόω, *cippum erigo.*

Ἀνάστημα, ατος, τὸ, erectio, quod adſurgit in altum; (2) ſtatura, proceritas, altitudo. Ab ἀνίστημι, *erigo.*

Ἀναστίζω, rurſum compungo; (2) pungo. Ex ἀνὰ, & στίζω, *pungo.*

Ἀναστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, informo, quaſi ab elementis incipiendo; (2) reſolvo, quaſi in elementa; (3) reformo, regenero. Ex ἀνὰ, & στοιχεῖον, *principium, elementum.*

Ἀναστοιχείωσις, εως, ἡ, informatio, quæ fit a primis elementis; (2) reſolutio in elementa; (3) renovatio, regeneratio, reformatio. Ab ἀναστοιχειόω.

Ἀνάστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, apertus, laxus, dehiſcens. Ex ἀνὰ, & στόμα, *os.*

Ἀναστομόω, ῶ, f. ώσω, laxo, relaxo, aperio; (2) arcto, anguſto, in fauces comprimo; (3) exacuo; (4) purgo; (5) capaciorem reddo. Ἀναστομοῦν τὸ χεῖλος, τὰς τάφρους. Ab ἀνάστομος.

Ἀναστόμωσις, εως, ἡ, laxatio, relaxatio; (2) arctatio, compreſſio in fauces; (3) exacutio palati. Ab ἀναστομόω.

Ἀναστομωτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀναστομωτικός.

Ἀναστομωτικὸς, ἡ, ὸν, aperiendi vim habens & oris patefaciendi; (2) exacuendi palati vi pollens. Ab ἀνάστομος.

Ἀναστράγαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, talo, ſeu talis carens. Ex α priv. & ἀστράγαλος, *talus.*

Ἀναστρατοπεδεία, ας, ἡ, caſtrorum motio. A ſeq.

Ἀναστρατοπεδεύω, caſtra moveo; revertor cum exercitu. Ex ἀνὰ, & στρατοπεδεύω, *caſtra figo.*

Ἀναστρέφω, f. ψω, inverto, converto; (2) revertor, regredior, remeo, Gl. V. converſor, Ph. ἀναστρέφομαι, invertor; (2) verſor; ἀνεστραμμένον, contortum, Ph. p. paſſ. part. Ἀναστρέφειν τὰ πράγματα, τοὺς στρατιώτας· ἀπὸ τῆς νομῆς· τὸν λόγον, perpendere; ἀναστρέφεσθαι τὴν γῆν, ἐν πράγμασι πολιτικοῖς, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, περί τι, verſari. Ἐπ' ἀλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδὶ, Ariſt. Θεσμ. 994. Τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε, Joan. 2, 15. Ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι, Heb. 13, 18. Ex ἀνὰ, & στρέφω, *verto*.

Ἀναστροφάδην, *Adv.* inverſe, præpoſtere, ordine inverſo. Ab ἀναστροφή.

Ἀναστροφάω, ῶ, verto, verſo; (2) converto, ſubverto. Πάντη ἀναστρεφᾶν ϗ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι, Heſiod. Ἀσπ. 121. Ab eod.

Ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, inverſio, converſio retrorſum, ſeu in contrariam partem, reciprocatio; (2) reditus, reverſio; (3) converſatio, commoratio. Ab ἀναστρέφω.

Ἀνασύνταξις, εως, ἡ, recenſio, cenſus cognitio, cenſus iterum habitus. Ab ἀνασυντάσσω.

Ἀνασυντάσσω, vel ἀνασυντάττω, f. άξω, recognoſco cenſus, iterum conſtituo cenſus. Ex ἀνὰ, σὺν, & τάσσω, *ordino*.

Ἀνάσυρμα, ατος, τὸ, quod ſurſum retractum eſt, aut ſurſum retrahendo retectum. Ab ἀνασύρω.

Ἀνασύρω, ſurſum traho, ſeu retraho veſtes tegentes pudenda; (2) detego, quod latet. Ex ἀνὰ, & σύρω, *traho*.

Ἀνασφαδάζω, f. άσω, reſilio, recalcitro, exſilio. Ex ἀνὰ, & σφαδάζω, *pedes agito, pedes jacto*.

Ἀνασφάλλω, reſurgo ex lapſu, vel morbo; ἀνέσφηλε, convaluit, a. 1. Ex ἀνὰ, & σφάλλω, *proſterno*.

Ἀνασφραγίζω, f. ίσω, reſigno, ſignum tollo. Ex ἀνὰ, & σφραγίζω, *ſigno*.

Ἀνασχέθω, attollo, erigo. Ex ἀνὰ, & σχέθω, *habeo*.

Ἀνάσχεσις, εως, ἡ, emerſio, ortus, exortus; (2) toleratio, tolerantia. Ab ἀνασχέω, *orior*.

Ἀνασχετὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis. Ab eod.

Ἀνασχέω, ῶ, occurrit in futuro ἀνασχήσω, pro ἀνέχω, emergo, orior, exiſto; (2) moleſtiam adfero. Ex ἀνὰ, & σχέω, pro ἔχω, *habeo*.

Ἀνασχίζω, f. ίσω, diſcindo, ſeco, diſſeco. Ex ἀνὰ, & σχίζω, *ſcindo*.

Ἀνασχινδολεύομαι, f. εύσομαι, in palum, ſeu in crucem tollor. Ab ἀνασχίζω.

Ἀνασώζω, f. ώσω, ſervo, ſalvum præſto; (2) recupero. Ἀνασώζειν τινὰ φόνου· ἀνασώζεσθαι τὴν πατρῴαν δόξαν, στρατηγήματι τὰς ἐκ παρατάξεως ἐλαττώσεις. Ἀνασωθεὶς εἰς τὴν πατρίδα, reſtitutus, Diod. Ex ἀνὰ, & σώζω, *ſervo*.

Ἀναταράσσω, vel ἀναταράττω, f. άξω, conturbo, perturbo, permiſceo; (2) commoveo, agito. Ὥστε τὴν πόλιν αὖθις ὑπὸ τῶν λόγων τούτων ἀναταράττεσθαι, Plut. Ex ἀνὰ, & ταράττω, *turbo*.

Ἀνάτασις, εως, ἡ, extenſio. Ab ἀνατείνω, *extendo*.

Ἀνατάσσω, vel ἀνατάττω, f. άξω, compono; (2) colloco, ordino. Ἀνατάξασθαι διήγησιν, Luc. 1, 1. τὰ μαθήματα, Plut. Ex ἀνὰ, & τάσσω, *ordino*.

Ἀνατατικὸς, ἡ, ὸν, extenſus; (2) aptus ad extendendum ſurſum. Ab ἀνατείνω.

Ἀνατατικῶς, *Adv.* cum extenſione quadam, elato quodam modo; (2) rigide, imperioſe. Ab ἀνατατικός.

Ἀνατεὶ, *Adv.* ſine damno, impune. Ex α priv. & ἄτη, *noxa*.

Ἀνατείνω, f. ενῶ, ſurſum extendo, attollo. Ἀνατείνειν τὰς ὄψεις πρὸς οὐρανὸν, τὸ ξίφος, τὰς χεῖρας· ἀνατείνεσθαι τὰς μαχαίρας, unde *Met.* minor, Ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνασθαι φοβερὸν, Dem. Ex ἀνὰ, & τείνω, *tendo*.

Ἀνατειχίζω, f. ίσω, reædifico muros, inſtauro mœnia. Ex ἀνὰ, & τειχίζω, *murum ædifico*.

Ἀνατειχισμὸς, οῦ, ὁ, inſtauratio & refectio murorum. Ab ἀνατειχίζω.

Ἀνατέλλω, f. ελῶ, p. ἀνατέταλκα, oriri facio, exſiſtere facio, produco, emitto; (2) enaſcor, exſiſto, orior, ut ſol, luna; ἀνατείλας, ortus, Ph. a. 1. part. Τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει, Matt. 5, 45. Ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος, Heb. 7, 14. Ex ἀνὰ, & τέλλω, *oriri facio*.

Ἀνατέμνω, f. εμῶ, diſſeco, incido. Ex ἀνὰ, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀνατήκω, f. ήξω, liquefacio, liquo; (2) macero, conſumo, tabefacio; (3) mollio; (4) attenuo. Ex ἀνὰ, & τήκω, *liquo*.

Ἀνατὶ, *Adv.* ſine damno, impune. Ex α priv. & ἄτη, *damnum, noxa*.

Ἀνατίθημι, f. ήσω, ſurſum pono, ſuſtollo; (2) impono alicui pro onere; (3) impono, injungo aliquid; (4) expono, narro, refero; (5) attribuo, acceptum fero, adſcribo; (6) dedico, conſecro; ἀνατίθεμαι, differo, rejicio in craſtinum, retracto, revoco. Ἀνατιθέναι ἐπὶ κρημνόν τινα, σκεύη τινὶ, τινὶ τὰ πράγματα, ταῦτα εὐνοίᾳ θεῶν, ἀσπίδας πρὸς τὸν καινὸν ναὸν, εἰς τὸ Ἡραῖον· ἀνατίθεσθαι τὴν πρᾶξίν τινι, committere, τὰ κατηγορημένα, revocare. Ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον, Gal. 2, 2. Ex ἀνὰ, & τίθημι, *pono*.

Ἀνατιμάω, ῶ, f. ήσω, augeo pretium. Ex ἀνὰ, & τιμὴ, *pretium*.

Ἀνατιναγμὸς, οῦ, ὁ, concuſſio, emotio e loco ſuo in alium. Ab ἀνατινάσσω, *concutio*.

Ἀνατινάσσω, f. άξω, concutio, vehementer quatio. Ex ἀνὰ, & τινάσσω.

Ἀνατιταίνω, idem quod ἀνατείνω, quod vide.

Ἀνατιτραίνω, perforo, terebro. Ex ἀνὰ, & τιτραίνω, quod idem ſignificat.

Ἀνατιτράω, ῶ, f. ἀνατρήσω, idem. Ἀνατιτρᾶται ὑπὸ τῶν σκωλήκων, Dioſc. Ex ἀνὰ, & τιτράω, *perforo*.

Ἀνατλάω, f. ήσω, perfero, tolero. Ἀνατλᾶν πόνον, Xen. τὰ φάρμακα, Odyſſ. 10, 327. Εἴπῃς ὁππόθεν ἐσσὶ, ϗ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης, ibid. 14, 47. Ex ἀνὰ, & τλάω, *perfero*.

Ἀνάτλημα, ατος, τὸ, toleratio, tolerantia, Suid. Ab ἀνατλάω.

Ἀνάτλημι, idem quod ἀνατλάω.

Ἀνατοιχέω, ῶ, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex ἀνὰ, & τοῖχος, *paries*.

Ἀνατοκίζω, f. ίσω, uſuram renovo. Ex ἀνὰ, & τόκος, *uſura, fœnus*.

Ἀνατοκισμὸς, οῦ, ὁ, uſuræ renovatio anniverſaria. Ab ἀνατοκίζω.

Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, ortus, oriens. Ab ἀνατέλλω, *orior*.

Ἀνατολικὸς, ἡ, ὸν, orientalis. Ab ἀνατολή.

Ἀνατολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo. Ex ἀνὰ, & τολμάω, quod idem ſignificat.

Ἀνατομὴ, ῆς, ἡ, diſſectio, præcipue corporis. Ab ἀνατέμνω, *diſſeco*.

Ἀνατομικὸς, ἡ, ὸν, ad anatomen pertinens, anatomicus. Ab ἀνατομία.

Ἀνάτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſurſum tendens; (2) nimis in altum tendens. Ab ἀνατείνω, *ſurſum tendo*.

Ἄνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, illæſus; (2) innocuus. Ex α priv. & ἄτη, *noxa*.

Ἀνατρεπτικὸς, ἡ, ὸν, ſubverſorius, evertendi vim habens. Ab ἀνατρέπω.

Ἀνατρέπω, f. ψω, ſubverto, everto, proſterno; ἀνετράπη, ſublatus eſt, Ph. a. 2. paſſ. diruo, tollo, labefacto, confuto, Ph. Ἀνατρέπειν τὸ πλοῖον, τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν, τὰς πόλεις. Ἀνατρέπουσι τήν τινων πίστιν, 2 Tim. 2, 18. Ἀνατρέψεις ἔτι τὰν πόλιν, ἀδ' ἔχεται ῥοπᾶς; vergit ad ruinam, Ariſt. Veſp. 1227. Ex ἀνὰ, & τρέπω, *verto*.

Ἀνατρέφω, nutrio, alo, educo. Ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱὸν, Act. 7, 21. Ex ἀνὰ, & τρέφω, *nutrio*.

Ἀνατρέχω, recurro, redeo currens; (2) attollor in altum, erigor, creſco. Ἀνατρέχειν ἐπὶ τὴν παρέκβασιν τῆς διηγήσεως, πρὸς τὸν οὐρανὸν· τοῖς χρόνοις, altius repetere. Ex ἀνὰ, & τρέχω, *curro*.

Ἀνάτρησις, εως, ἡ, perforatio, perfoſſio. Ab ἀνατράω, *perforo*.

Ἀνάτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, perforatus, pertuſus. Ab eod.

Ἀνατρίβω, f. ψω, contero, adfrico, refrico, infrico, miſceo. Ex ἀνὰ, & τρίβω, *tero*.

Ἀνάτριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, attritus. Ab ἀνατρίβω.

Ἀνάτριψις, εως, ἡ, attritus, frictio. Ab eod.

Ἀνατροπεὺς, έως, ὁ, ſubverſor, everſor. Ab ἀνατρέπω, *everto*.

Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, everſio, ſubverſio. Ab eod.

Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἀνατρέφω, *nutrio*.

Ἀνατροχάω, ῶ, idem quod ἀνατρέχω.

Ἀνατυλίττω, f. ξω, repeto, revolvo animo, verſo, reglomero. Ex ἀνὰ, & τυλίττω, *in modum culcitræ convolvo*.

Ἀνατυπόω, ῶ, f. ώσω, reformo, iterum formo; (2) informo aliquid in animo, imaginor. Ex ἀνὰ, & τυπόω, *formo*.

Ἀνατύπωσις, εως, ἡ, reformatio, formatio; (2) imaginatio. Ab ἀνατυπόω.

Ἀνατυρβάζω, f. άσω, conturbo, perturbo. Καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακὼς, Ariſt. Eq. 310. Ex ἀνὰ, & τυρβάζω, *turbas excito*.

Ἀναύγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ater, obſcurus, non ſplendens. Ex α priv. & αὐγὴ, *lux, ſplendor*.

Ἀναυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mutus, non vocalis; (2) ineffabilis, non fandus. Ex α priv. & αὐδὴ, *vox*.

Ἀναύδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἀναυδής.

Ἀναυδία, ας, ἡ, τὸ loqui non poſſe. Ab ἄναυδος.

Ἄναυδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀναυδής.

Ἀναύδως, *Adv.* mute. Ab ἄναυδος.

Ἀναυλεὶ, *Adv.* ſine naulo. Ex α priv. & ναῦλον, *naulum*.

Ἄναυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tibiarum expers, ſine tibiis; (2) imperitus tibiarum. Ex α priv. & αὐλὸς, *tibia*.

Ἀναυμάχιον, ου, τὸ, deſertio pugnæ navalis; quum quis ad navale prælium non venerat.

rat. Ex α priv. & ναυμαχία, *prælium navale.*

Ἀναυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui non auget; (2) qui non augetur. Ex α priv. & αὔξω, *creſco.*

Ἀναυξησία, ας, ἡ, quum quid alimentum, aut incrementum non capit, R. Ab ἀναυξής.

Ἀναύξητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non augetur. Ab eodem.

Ἀναύξω, increſco, multum augeo. Ex α intenſ. & αὔξω, *creſco.*

Ἄναυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vocis expers. Ex α priv. & αὔω, *clamo.*

Ἄναυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine aura; (2) torrens. Ex α priv. & αὖρα, *aura,* vel α intenſ. & νάω, *fluo.*

Ἀναύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervice carens. Ex α priv. & αὐχὴν, *cervix.*

Ἀναύω, accendo. Ex ἀνὰ, & αὔω, *arefacio.*

Ἀναφαίνω, f. ανῶ, manifeſto, oſtendo, exhibeo, edo; ἀναφαίνομαι, conſpicuus fio, manifeſtus reddor; ἀναφαίνεται, extat, Ph. ἀνεφάνη, exorta eſt, apparuit, Ph. a. 2. ἀναφαινόμενος, extans, Ph. Ἀναφαίνεσθαι ἔχειν, habere; γράφειν, ſcribere. Ἕτερον ἄν τι λῆμμα τȣτο κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν, Ariſt. Θεσμ. 467. Ex ἀνὰ, & φαίνω, *oſtendo, in lucem profero.*

Ἀναφαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui auferri non poteſt. Ex α priv. & ἀφαιρέω, *aufero.*

Ἀναφαλαντίας, ȣ, ὁ, calvus, recalvus, recalvaſter. Ab ἀναφάλαντος.

Ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, calvities in ſuperciliis; (2) calvities in genere. Ab eodem.

ἈΝΑΦΑ'ΛΑΝΤΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀναφαλαντίας.

Ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, idem quod ἀναφαλαντίασις.

Ἀναφανδὰ, *Adv.* aperte, manifeſte, palam. Ab ἀναφαίνω.

Ἀναφανδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀναφαντάζω, f. άσω, apparere facio, phantaſia adficio. Ex ἀνὰ, & φαντάζω, *apparere facio.*

Ἀναφέρω, f. ανοίσω, a. 1. ἀνήνεγκα, ſurſum fero, ſuſtollo, ſubveho; (2) perfero, fero, patior; (3) produco, edo, emitto; (4) offero, confero ad cultum divinum; (5) refero, attribuo; (6) refero, ut ad ſenatum; (7) refero, commemoro; (8) transfero, rejicio; (9) recreor, reficio me, colligo, me, convaleſco. Ἀναφέρειν εἰς τόπον, τȣς ὀδόντας, θυσίας τῷ Θεῷ, τὴν τȣ γένȣς διαδοχὴν εἴς τινα, τὶ πρὸς τὴν σύγκλητον, εἰς τὴν σύγκλητον περί τινος, τὸ πρᾶγμα πρός τινα, τὴν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον· ἐκ τῆς ἀῤῥωστίας, πληγῆς, μέθης. Ex ἀνὰ, & φέρω, *fero.*

Ἀναφεύγω, f. εύξομαι, ſurſum fugio; (2) refugio, confugio. Ἀναφεύγειν ὄλεθρον ἀνόσιον, effugere. Ex ἀνὰ, & φεύγω, *fugio.*

Ἀναφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intactilis; intactus, non tactus. Ex α priv. & ἁφὴ, *tactus.*

Ἀναφθέγγομαι, f. ξομαι, reclamo, reſpondeo; (2) exclamo, proclamo. Ἀναφθέγγεται χρησμȣς, Plut. Ex ἀνὰ, & φθέγγομαι, *ſono, loquor.*

Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpor, intereo. Ex ἀνὰ, & φθείρω, *corrumpo.*

Ἀναφλασμὸς, ȣ, ὁ, maſturbatio. Ab ἀναφλάω.

Ἀναφλάω, f. άσω, maſturbo. Ex ἀνὰ, & φλάω, *contundo.*

Ἀναφλεγμαίνω, rurſus ardeo, vel æſtuo; (2) rurſum intumeſco. Ex ἀνὰ, & φλεγμαίνω, *ardeo.*

Ἀναφλέγω, f. ξω, rurſum incendo, rurſum comburo; (2) inflammo, excito; ἀναφλέγομαι, exardeo ira. Ex ἀνὰ, & φλέγω, *ardeo.*

Ἀναφλύζω, f. φλύσω, rurſum ferveo; (2) ferveo. Ex ἀνὰ, & φλύζω, *ferveo.*

Ἀναφλυκταίνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex quo puſtulæ non erupere, nec erumpunt, R. Ex α priv. & φλύκταινα, *puſtula.*

Ἀναφλύω, f. ύσω, idem quod ἀναφλύζω. Ph. ἀναφλύει, emanat. Ex ἀνὰ, & φλύω, *ferveo.*

Ἀναφοιβάζω, f. άσω, repurgo. Ex ἀνὰ, & φοιβάζω, *purgo.*

Ἀναφοιτάω, ῶ, f. ήσω, rurſum eo, redeo, repeto. Εἰς ȣρανȣς ἀνεφοίτησεν, Herodot. Ex ἀνὰ, & φοιτάω, *eo.*

Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, latio ſurſum verſus, ſubvectio, emerſio; (2) relatio; (3) criminis relatio in alium; (4) refugium, præſidium; (5) oblatio; (6) reditus, proventus; (7) erectio ejus, quod cecidit; (8) virium & animi collectio; (9) Anaphora, figura rhetorica. Ab ἀναφέρω.

Ἀναφορεὺς, έως, ὁ, vectis; (2) lorum; (3) bajulus, qui humeris aliquid geſtat. Ab eodem.

Ἀναφορέω, ῶ, f. ήσω, in altum erigo, adſcendere facio, ſurſum impono. Ab eod.

Ἀναφορικὸς, ὴ, ὸν, relativus; (2) qui cruenta e pectore extuſſit. Ab ἀναφορά.

Ἀνάφορον, ȣ, τὸ, fulcimentum doſſuarium, ſeu humerarium, vectis humerarius, quo bajuli utuntur. Ab ἀναφέρω.

Ἀναφορύσσω, vel ἀναφορύττω, f. ύξω, ſubigo in modum farinæ; (2) commiſceo. Ex ἀνὰ, & φορύσσω, *pinſo.*

Ἀναφράσσω, vel ἀναφράττω, f. άξω, obſtipo, occludo; (2) aperio, explico, quod ſepto clauſum erat. Ex ἀνὰ, & φράσσω, *ſepio.*

Ἀναφρίσσω, vel ἀναφρίττω, f. ξω, horreo pilis; (2) horreo. Ex ἀνὰ, & φρίσσω, *horreo.*

Ἀναφροδισία, ας, ἡ, rerum venerearum nulla cupido; (2) invenuſtas, inelegantia. Ex α priv. & Ἀφροδίτη, *Venus.*

Ἀναφρόδιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non venereus, a re venerea alienus; (2) invenuſtus. Ex iiſdem.

Ἀναφρονέω, ῶ, rurſum ſapio, reſipiſco. Ex ἀνὰ, & φρονέω, *ſapio.*

Ἀναφροντίζω, f. ίσω, aliquid animo ſæpe volvo. Ex ἀνὰ, & φροντίζω, *cogito.*

Ἄναφρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpumæ expers, non ſpumans, non ſpumoſus. Ex α priv. & ἀφρὸς, *ſpuma.*

Ἀνάφυξις, εως, ἡ, effugium, refugium. Ab ἀναφεύγω, *refugio.*

Ἀναφυράω, ῶ, idem quod ἀναφυσάω.

Ἀναφύρω, commiſceo, permiſceo, confundo; (2) inquino, fœdo. Ex ἀνὰ, & φύρω, *miſceo.*

Ἀναφυσάω, ῶ, f. ήσω, ſurſum flo; (2) ſufflo, inflo; (3) elatum reddo, ſuperbire facio. Ex ἀνὰ, & φυσάω, *ſufflo.*

Ἀναφύσημα, ατος, τὸ, inflatio; (2) evaporatio, ſpiraculum. Ab ἀναφυσάω.

Ἀναφύσησις, εως, ἡ, inflatio; (2) ſpiraculum. Ab eodem.

Ἀναφυσιάω, ῶ, anhelo, hinc ἀναφυσιόωντες, Ion. pro ἀναφυσιῶντες, ἀναφυσιάοντες. Ab eod.

Ἀναφυτεύω, refero, Gl. V. Ex ἀνὰ, & φυτεύω, *ſero.*

Ἀναφύω, f. ύσω, renaſci facio; produco, emitto; ἀναφύομαι, recreſco, Gl. V. ἀνεφύη, orta eſt, Gl. V. a. 2. Ex ἀνὰ, & φύω, *gigno.*

Ἀναφωνέω, ῶ, f. ήσω, alta voce pronuncio, exclamo, proloquor, pronuncio. Ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, Luc. 1, 42. Ex ἀνὰ, & φωνέω, *ſonum edo.*

Ἀναφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio, pronunciatio rei alta voce. Ab ἀναφωνέω.

Ἀναφώνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀναχάζω, f. άσω, retrocedo, greſſum inhibeo. Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω, Il. 5, 443. Ex ἀνὰ, & χάζω, *recedo.*

Ἀναχαίνω, hiſco, dehiſco. Ex ἀνὰ, & χαίνω, *hiſco.*

Ἀναχαιτίζω, f. ίσω, ferocio, contumaciter efferor, in licentiam erumpo; (2) inhibeo, retro ago, reprimo, Ex ἀνὰ, & χαίτη, *juba.*

Ἀναχαλασμὸς, ȣ, ὁ, relaxatio. Ab ἀναχαλάω.

Ἀναχαλαστικὸς, ὴ, ὸν, relaxativus, relaxandi vim habens. Ab eod.

Ἀναχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo. Ex ἀνὰ, & χαλάω, *laxo.*

Ἀναχαράσσω, vel ἀναχαράττω, f. άξω, denuo ſculpo, rurſum incido. Ex ἀνὰ, & χαράσσω, *ſculpo.*

Ἀναχάσκω, hiſco. Ex ἀνὰ, & χάσκω, *hiſco.*

Ἀναχελύσσομαι, exſcreo, extuſſio. Ex ἀνὰ, & χελύσσομαι, *e pectore ejicio.*

Ἀναχέω, f. εύσω, refundo; (2) infundo; (3) conturbo, moveo. Ex ἀνὰ, & χέω, *fundo.*

Ἀναχλαινόω, ῶ, f. ώσω, induo, veſtio. Ex ἀνὰ, & χλαῖνα, *lana.*

Ἀναχλιαίνω, f. ανῶ, tepefacio, calefacio. Ex ἀνὰ, & χλιαίνω, *tepefacio.*

Ἀναχνοαίνομαι, lanugine obſitus ſum; (2) primam lanuginem emitto. Ex ἀνὰ, & χνόος, *lanugo.*

Ἀναχοὴ, ῆς, ἡ, refuſio; (2) meatus. Ab ἀναχέω.

Ἀναχορεύω, f. εύσω, tripudio, exſilio. Ex ἀνὰ, & χορεύω, *ſalto.*

Ἀναχόω, ῶ, f. ώσω, aggero, e terra congeſta extruo. Τὴν ὁδὸν ἀνακεχωκότες, Dem. Ex ἀνὰ, & χόω, *aggerem duco.*

Ἀναχριαίνω, rurſum ungo. Ex ἀνὰ, & χριαίνω, pro χρίω, *ungo.*

Ἀναχρώννυμι, f. ώσω, colore aliquo inficio, tingo; (2) contagio inficio; (3) ungo. Ex ἀνὰ, & χρώννυμι, *coloro.*

Ἀναχρωννύω, idem quod ἀναχρώννυμι.

Ἀνάχρωσις, εως, ἡ, infectio, coloratio; (2) inunctio; (3) contagium. Ab ἀναχρωννύω.

Ἀναχύρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non paleatus, paleis non mixtus, non aceratus. Ex α priv. & ἀχυρόω, *paleas admiſceo.*

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, refuſio; (2) maris æſtuarium navigabile; (3) confuſio; (4) animi viriumque exſolutio, mollities. Ab ἀναχύω.

Ἀναχύω, f. ύσω, refundo. Ex ἀνὰ, & χύω, *fundo.*

Ἀναχωματισμὸς, ȣ, ὁ, agger. Ex ἀνὰ, & χῶμα, *agger.*

Ἀναχωνεύω, f. εύσω, rurſus conflo; (2) refundo. Ex ἀνὰ, & χωνεύω, *conflo.*

Ἀναχώννυμι, idem quod ἀναχόω, quod vide.

Ἀναχωρέω, ῶ, f. ήσω, retrocedo, redeo, revertor; (2) remotus ſum a via; (3) abhorreo. Ἀναχωρεῖν ἐπὶ τὰς ναῦς, εἰς φυγὴν, ἐπ' οἴκȣ, ἔκ τινος. Κελεύσαντος βασιλέως σημῆναι τὸ ἀνακλητικὸν, ἀνεχώρησαν εἰς τὸ στρατόπεδον, receptui can Diod. Ex ἀνὰ, & χωρέω, *eo.*

Ἀναχώρημα, ατος, τὸ, receſſus, ſeceſſus; (2) locus, qui eſt in ſeceſſu. Ab ἀναχωρέω.

Ἀναχώρησις, εως, ἡ, receſſus, ſeceſſus; (2) reditus; (3) receptus ex pugna & periculo; (4) locus ſemotus, ſolitudo; (5) locus refugii, refugium. Ab eod.

Ἀναχωρητὴς, ȣ, ὁ, receſſor, ſeceſſor; (2) qui in ſolitudine vivit, eremita, anachoreta. Ab eodem.

Ἀναχωρίζω, f. ίσω, ſeparo, ſecerno; (2) facio reverti, aut ſecedere, in locum reduco, ſuæ terræ reſtituo. Ὁ λοχαγὸς αὐτȣ̀ς ἀνεχώριζεν, Xen. Ex ἀνὰ, & χωρίζω, ſeparo.

Ἀναψάω, ῶ, f. ήσω, tergo; (2) tergendo demulceo; (3) detergendo colligo & excipio. Ex ἀνὰ, & ψάω, tergo.

Ἀναψηφίζω, f. ίσω, a ſuffragio revoco, abrogo; (2) ſententiam iterum rogo. Ex ἀνὰ, & ψηφίζω, ſuffragor.

Ἀναψήφισις, εως, ἡ, revocatio a ſuffragio. Ab ἀναψηφίζω.

Ἀναψήχω, f. ήξω, tergo, idemque quod ἀναψάω. Ex ἀνὰ, & ψήχω, tergo, rado.

ναψις, εως, ἡ, accenſio. Ab ἀνάπτω, accendo.

ναψυκτικὸς, ὴ, ὸν, refrigeratorius, Gl. V. Ab ἀναψύχω.

νάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio; (2) recreatio, refocillatio. Ab ἀναψύχω.

ναψυχὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀνάψυξις.

Αναψύχω, f. ξω, refrigero, eventilo; (2) abſtergo, deſicco; (3) refocillo, recreo; (4) animum reduco. Ἀναψύχειν τὰς νέας, reficere; τινὰ σιτῷ ϗ ποτῷ. Ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, 2 Tim. 1, 16. Οἱ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ, Il. 13, 84. Ex ἀνὰ, & ψύχω, frigefacio.

ΝΔΑ'ΝΩ, placeo. Ἀλλ' ȣ̓κ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ, Il. 1, 24, & 378. Δίχα δέ σφίσιν ἥνδανε βȣλὴ, Il. 18, 510.

ΝΔΗΡΟΝ, ȣ, τὸ, ſummitas, cacumen; (2) fluviorum labra, ſ. agger, Heſ.

νδιχα, diviſim, inter. Ex ἀνὰ, & δίχα, ſeorſim.

νδραγαθέω, ῶ, f. ήσω, fortiter, ſeu ſtrenue me gero, virum me præbeo. Ex ἀνὴρ, vir, & ἀγαθὸς, bonus, fortis.

νδραγάθημα, ατος, τὸ, facinus viro forti dignum, actio fortis viri, res fortiter & præclare geſta, Gl. V. facinus; ἀνδραγαθήματα, merita, Gl. V. Ab ἀνδραγαθέω.

νδραγαθητὴς, ȣ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna, fortiter ſe gerens. Ab eod.

νδραγαθία, ας, ἡ, ſtrenuitas, fortitudo; (2) actio digna forti viro; (3) officium boni viri, probitas. Ab ἀνὴρ, & ἀγαθὸς, bonus.

νδραγαθίζομαι, f. ίσομαι, fortiter me gero; (2) bonum virum me præſto. Ab ἀνδραγαθία.

νδράγρια, ων, τὰ, ſpolia homini detracta. Ex ἀνὴρ, & ἄγρα, præda, ſpolium.

νδραγχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui viros ſtrangulat. Euſt. Ex ἀνὴρ, & ἄγχω, ſtrangulo.

νδραγχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

νδράδελφος, ȣ, ὁ, lævir, Ph. Ex ἀνὴρ, & ἀδελφὸς, frater.

νδρακὰς, Adv. viritim. Ab ἀνὴρ, vir.

νδραποδίζω, f. ίσω, in ſervitutem redigo, captivum abduco; (2) ſubjugo. Ἀνδραποδίζειν παῖδας ϗ γυναῖκας, τὴν πόλιν· ἀνδραποδίζεσθαι τȣ̀ς φίλȣς, τὰς πόλεις· ἠνδραποδισμένη πόλις, Dem. Ab ἀνδράποδον.

Ἀνδραποδισμὸς, ȣ̃, ὁ, redactio in ſervitutem; (2) ſubjugatio; (3) plagium. Ab ἀνδραποδίζω.

Ἀνδραποδιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui aliquem in ſervitutem redigit. Gl. V. plagiarius. Ab eodem.

Ἀνδραποδοκάπηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mancipia venundat, mango. Ex ἀνδράποδον, & κάπηλος, inſtitor, propola.

Ἀνδράποδον, ȣ, τὸ, mancipium. Ex ἀνὴρ, & πȣ̃ς, pes.

Ἀνδραποδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad mancipium pertinens, (2) illiberalis, ſervili ingenio præditus; ſervilis, degener, voluptuoſus, Gl. V. Ab ἀνδράποδον.

Ἀνδραποδωδία, ας, ἡ, ſervilis turpitudo, vilitas mancipii. Ab eod.

Ἀνδραποδωδῶς, Adv. ſerviliter. Ab ἀνδραποδώδης.

Ἀνδράριον, ȣ, τὸ, homuncio, virunculus. Ab ἀνηρ, vir.

Ἀνδραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viro ponderoſus, viro gravis, virum gravans, ſeu onerans, ſufficiens ad onerandum virum. Ex ἀνὴρ, & ἄχθος, pondus.

ἈΝΔΡΑ'ΧΛΗ, ης, ἡ, ſcabellum muliebre, foramen habens & ſubjectos carbones.

ἌΝΔΡΑΧΛΟΣ, herba quædam.

ἈΝΔΡΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, portulaca.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, virilis ætas. Gl. V. vigor; (2) virilitas, fortitudo. Ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνδρείκελον, ȣ, τὸ, ſimulacrum, ſtatua. Ab ἀνδρείκελος.

Ἀνδρείκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viro ſimilis. Ex ἀνὴρ, & εἴκελος, ſimilis.

Ἀνδρεῖον, ȣ, τὸ, virile robur, fortitudo. Ab ἀνδρεῖος.

Ἀνδρεῖος, εία, εῖον, virilis, ad virum pertinens; (2) fortis, ſtrenuus. Ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, viri.

Ἀνδρειοφόντης, ȣ, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ, & φένω, occido.

Ἀνδρείως, Adv. viriliter, ſtrenue. Ab ἀνδρεῖος.

Ἀνδρεραστρια, ας, ἡ, virorum amatrix. Ex ἀνὴρ, & ἐράστρια, amatrix.

Ἀνδρεὼν, ῶνος, ὁ, conclave viri in domo; (2) domus magna. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρηλατέω, ῶ, f. ήσω, in exſilium pello, in exſilium mitto. Ex ἀνὴρ, & ἐλαύνω, agito, pello.

Ἄνδρια, ων, τὰ, convivia quædam apud Cretenſes, ad quæ ſoli viri admittebantur. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.

Ἀνδριαντίσκος, ȣ, ὁ, parva ſtatua. Dimin. ab ἀνδριάς.

Ἀνδριαντοπλάστης, ȣ, ὁ, ſtatuarum fictor. Ab ἀνδριὰς, & πλάστης, fictor.

Ἀνδριαντοπλαστικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, ars fingendi ſtatuas. Ab ἀνδριαντοπλάστης.

Ἀνδριαντοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſtatuas facio. Ex ἀνδριὰς, & ποιέω, facio.

Ἀνδριαντοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi ſtatuas. Ab ἀνδριαντοποιέω.

Ἀνδριαντοποιΐα, ας, ἡ, ſtatuarum confectio, ipſa actio faciendi ſtatuas; (2) ars faciendi ſtatuas. Ab ἀνδριαντοποιός.

Ἀνδριαντοποιὸς, ȣ̃, ὁ, ſtatuarius, ſtatuarum artifex. Ab ἀνδριαντοποιέω.

Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, ſtatua, cippus, Gl. V. Ab ἀνηρ, vir.

Ἀνδρίζω, f. ίσω, & ἀνδρίζομαι, ætatem virilem ingredior, viriliter quid ago. Ἀνδρίζεσθε, κραταιȣ̃σθε, 1 Cor. 16, 13. τῷ σώματι, roborari, Luc. Ab eod.

Ἀνδρικὸς, ὴ, ὸν, virilis, ad viros pertinens; (2) virilis, fortis, ſtrenuus; (3) viro forti dignus. Ab eodem.

Ἀνδρικῶς, Adv. viriliter, fortiter, ſtrenue; (2) valide, robuſte; (3) vehementer. Ab ἀνδρικός.

Ἀνδρίον, ȣ, τὸ, parvus vir, homuncio. Dimin. ab ἀνήρ.

Ἀνδριστὶ, Adv. viriliter, fortiter, ſtrenue. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρίφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viri amans, viri amicus. Ex ἀνὴρ, & φίλος, amicus.

Ἀνδριφόντης, ȣ, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ, & φένω, occido.

Ἀνδρόβασμος, ȣ, ὁ, via anguſta, quæ uni tantum viro ſufficit, Heſ. Ex ἀνὴρ, & βαίνω, vado, eo.

Ἀνδροβατέω, ῶ, cum viris conſueſco, cum viro rem habeo, more ſcilicet ſceleſto Sodomitarum, Suic. Ex ἀνὴρ, & βατέω, congredior.

Ἀνδροβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hominem vorans. Ex ἀνὴρ, & βόρος, vorax.

Ἀδρογένεια, ας, ἡ, virorum genitura, hominum propagatio; (2) per viros ſucceſſio generis. Ex ἀνὴρ, & γένος, genus.

Ἀνδρογόνος, ȣ, ἡ, virum generans, virum gignens, vivipara. Ex ἀνὴρ, & γέγονα, a γείνομαι, naſcor.

Ἀνδρογύνης, ȣ, ὁ, idem quod ſequens ἀνδρόγυνος.

Ἀνδρόγυνος, ȣ, ὁ, vir pariter & femina, utrumque habens ſexum; ſemivir, Gl. V. (2) cui exciſa ſunt virilia; (3) debilis, imbecillis, invalidus; (4) effeminatus, muliebri animo præditus; (5) ſocors, parum ſtrenuus. Ex ἀνὴρ, & γυνὴ, femina.

Ἀνδροδάϊκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viros perimens. Ex ἀνὴρ, & δαΐζω, occido.

Ἀνδροδάμας, αντος, ὁ, virum domans; (2) gemma quædam. Ex ἀνὴρ, & δαμάω, domo.

Ἀνδρόδομος, ȣ, triclinium, Heſ. Suid. Ex ἀνὴρ, & δόμος, domus.

Ἀνδρόθεν, Adv. ex viro. Ab ἀνήρ.

Ἀνδροκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, a viro interfectus; (2) in quo viri laborant. Ex ἀνὴρ, & κάμνω, laboro.

Ἀνδρόκμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab homine laboratus, ſeu factus; (2) in quo vir jacet. Ex iiſdem.

Ἀνδροκόβαλος, ȣ, ὁ, homo maleficus, nequam, veterator, Heſ. Suid. Ex ἀνὴρ, & κόβαλος, vafer.

Ἀδροκτασία, ας, ἡ, Ion. ἀνδροκτασίη, cædes virorum. Ex ἀνὴρ, & κτείνω, occido.

Ἀνδροκτονία, ας, ἡ, homicidium. Ab ἀνδροκτόνος.

Ἀνδροκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, homicida, virum occidens. Ex ἀνὴρ, & κτείνω, occido.

Ἀνδρολήμη, ης, ἡ, virilem habens animi elationem, Heſ. Ex ἀνὴρ, & λῆμα, præſens animus.

Ἀνδροληψία, ας, ἡ, jus homines prehendendi, quo ſcil. Athenienſes, ſi civis extra Atticam interfectus eſſet, tres ejus urbis incolas prehendebant, cædis pœnam daturos, niſi criminis reus traderetur; clarigatio, Gl. V. Ex ἀνὴρ, & λαμβάνω, prehendo.

Ἀνδρολήψιον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἀνδρολογέω, ῶ, f. ήσω, viros lego, delectum militarem habeo. Ex ἀνηρ, & λέγω, lego, i. e. deligo.

Ἀνδρολογία, ας, ἡ, virorum collectio ad militiam, delectus; (2) collectio quævis, quæ viritim fit. Ab ἀνδρολογέω.

Ἀνδρολογίζω, f. ίσω, idem quod ἀνδρολογέω.

Ἀνδρομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viris inſaniens, virorum amore inſaniens, viros inſane appetens. Ex ἀνὴρ, & μαίνομαι, inſanio.

Ἀνδρομανία, ας, ἡ, inſanus virorum amor. Ab ἀνδρομανής.

Ἀνδρομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum viris, vel viro pugnans. Ex ἀνὴρ, & μάχομαι, *pugno*.

Ἀνδρόμεος, έα, εον, virilis; (2) humanus. Ab ἀνὴρ, *vir*.

Ἀνδρομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad ſtaturam & altitudinem viri adſurgens. Ex ἀνὴρ, & μῆκος, *magnitudo*.

Ἀνδρόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, virile robur, vel ætatem virilem adſumo, ad ætatem virilem pervenio, vir fio; ἀνδρωθεὶς, adultus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρόπαις, αιδος, ὁ, puer virilitatem præ ſe ferens, qui jam ad ætatem virilem tendit. Ex ἀνὴρ, & παῖς, *puer*.

Ἀνδροπλασία, ας, ἡ, virorum formatio. Ex ἀνὴρ, & πλάσσω, *formo*.

Ἀνδροπλήθεια, ας, ἡ, hominum multitudo, ſeu conventus. Ex ἀνὴρ, & πλῆθος, *multitudo*.

Ἀνδροπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, virum decens. Ex ἀνὴρ, & πρέπει, *decet*.

Ἀνδρόπρωρον, ȣ, τὸ, hominis facies. Ex ἀνὴρ, & πρώρα, *prora*, metaph. *facies*.

Ἀνδροσάθης, εος, ὁ, virilia grandiora habens Ex ἀνὴρ, & σάθη, *pudendum virile*.

Ἀνδροσάθων, ονος, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀνδρόσαιμον, ȣ, τὸ, ruta ſilveſtris. Ex ἀνὴρ, & αἷμα, *ſanguis*, quia herba hæc digitis trita ſanguineo ſucco fluit.

Ἀνδρόσαιμος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀνδρόσινις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, hominibus noxius. Ex ἀνὴρ, & σίνω, *noceo*.

Ἀνδρόσφιγξ, γος, ὁ, ſtatua, quæ viri & Sphingis figuram habet. Ex ἀνὴρ, & σφίγξ, *Sphinx*.

Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo. Ab ἀνήρ.

Ἀνδροφαγέω, ῶ, humana carne veſcor. Ab ἀνδροφάγος.

Ἀνδροφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humana carne veſcens. Ex ἀνὴρ, & φάγος, *vorax*, *comedo*.

Ἀνδροφονέω, ῶ, f. ήσω, ſum homicida; (2) occido. Ab ἀνδροφόνος.

Ἀνδροφονία, ας, ἡ, homicidium. Ab eod.

Ἀνδροφόνος, ȣ, ὁ, homicida, ſicarius; ἀνδροφόνος, ἡ, interfectrix viri. Ex ἀνὴρ, & φένω, *occido*.

Ἀνδρόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, virilem vocem habens. Ex ἀνὴρ, & φωνὴ, *vox*.

Ἀνδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo, virile robur ſubminiſtro. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, virilis, virum decens, forti viro dignus; (2) forti animo præditus, magnanimus. Ab eod.

Ἀνδρωδῶς, *Adv.* viriliter, fortiter, ut virum decet. Ab ἀνδρώδης.

Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, pars domus, in quam viri ſe a mulieribus ſeorſim recipiunt. Ab ἀνὴρ, ἀνδρός.

Ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἀνδρῷος, ώα, ῷον, virilis, ad virum pertinens. Ab eod.

Ἀνεγγυάω, ῶ, f. ήσω, fidejubeo. Ex ἀνὰ, & ἐγγυάω, *ſpondeo*.

Ἀνέγγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nulla ſponſionis interceſſione factus; ἀνέγγυος, ἡ, non deſponſa. Ex α priv. & ἔγγυος, *ſatisdationi obnoxius*.

Ἀνεγείρω, f. ερῶ, expergefacio, excito; ἀνεγείρομαι, reſurgo, Gl. V. Ὀδυσῆα ἐξ ὕπνȣ ἀνέγειρε, Il. 10, 138. Ex ἀνὰ, & ἐγείρω, *excito*.

Ἀνέγερτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexpergiſcibilis, inexperrectus. Ab ἀνεγείρω.

Ἀνεγέρτως, *Adv.* citra recuſcitationem, Suic. Ab ἀνέγερτος.

Ἀνέγκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehenſus. Gl. V. inaccuſabilis. Ex α priv. & ἐγκαλέω, *culpo*.

Ἀνεγκλήτως, *Adv.* citra reprehenſionem, inculpate. Ab ἀνέγκλητος.

Ἀνέγκυος, ȣ, ἡ, quæ uterum non fert, quæ non eſt gravida. Ex α priv. & ἔγκυος, *gravida*.

Ἀνεγκωμίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illaudatus, nulla laude adfectus. Ex α priv. & ἐγκώμιον, *laus*.

Ἀνέγρομαι, expergiſcor. Ab ἀνεγείρομαι, per ſync.

Ἀνεγχώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fieri nequit, impoſſibilis. Ex α priv. & ἐγχωρέω, *admitto*.

Ἀνεδάφιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pavitus non eſt, qui ſolo æquatus non eſt. Ex α priv. & ἐδαφίζω, *pavio, ſolo æquo*.

ἈΝΕ'ΔΗΝ, *Adv.* licenter, impune; (2) effuſe; (3) promiſcue; (4) palam, aperte. Ph. paſſim.

Ἀνέζω, f. έσω, ſublatum ſedere facio, ſublatum colloco & pono. Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν, Il. 13, 657. Ex ἀνὰ, & ἕζω, *colloco*.

Ἀνεθελησία, ας, ἡ, nolentia. Suic. Ex α priv. & ἐθέλω, *volo*.

Ἀνεθέλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, involuntarius, invitus; (2) inexſpectatus; (3) triſtis, adverſus. Ex iiſdem.

Ἀνείδεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, forma carens, informis. Ex α priv. & εἶδος, *forma*.

Ἀνειδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſpeciem & imaginem fingo, ſeu repræſento. Ex ἀνὰ, & εἰδωλοποιέω, *ſimulacrum facio*.

Ἀνείκαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nulla imagine exprimi poteſt, quem nulla conjectura adſequi poſſis. Ph. inexiſtimabilis. Ex α priv. & εἰκάζω, *adſimilo*.

Ἀνειλείθυια, ſ. ἀνειλήθυια, ας, ἡ, quæ nondum peperit, quæ Lucinæ labores nondum experta eſt. Ex α priv. & Εἰλείθυια, Lucina, parturientium Dea.

Ἀνειλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, involutum explico. Ex ἀνὰ, & εἰλέω, *involvo*.

Ἀνείλημα, ατος τὸ, evolutio; (2) involutio, involucrum, Ab ἀνειλέω.

Ἀνειλίσσω, & ἀνειλίττω, revolvo. Ex ἀνὰ, & εἰλίσσω, *volvo*.

Ἀνείλλω, idem quod ἀνειλέω.

Ἀνειμένως, *Adv.* remiſſe, ſolute, licenter, negligenter. Ab ἀνειμένος, quod eſt ab ἀνίημι, *remitto*.

Ἄνειμι, redeo, redibo. Ex ἀνὰ, & εἶμι, *eo*.

Ἀνείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non veſtitus, nudus; (2) male veſtitus. Ex α pr. & εἷμα, *veſtis*.

Ἀνειπεῖν, edicere, proclamare, publice pronunciare. Ex ἀνὰ, & εἰπεῖν, *dicere*.

Ἀνείργω, f. ξω, arceo, repello, propello, inhibeo. Ex ἀνὰ, & εἴργω, *cohibeo*.

Ἄνειρξις, εως, ἡ, inhibitio. Ab ἀνείργω.

Ἀνειρύω, f. ύσω, ſurſum trahere, ſubducere. Ἀνειρύσαι τὰς νῆας, in terram ſubducere, Herodot. Ab ἀνὰ, & ἐρύω, *traho*. Ἀνείργειν τῷ λαῷ καταγγέλλων, ſcil. ab opere, Joſeph.

Ἀνείρω, necto, adnecto. Ex ἀνὰ, & εἴρω, *necto*.

Ἀνείσοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, ad quem non patet ingreſſus, R. Ex α priv. & εἴσοδος, *ingreſſus*.

Ἀνείσφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immunis, qui tributum non ſolvit. Ex α priv. & εἰσφορὰ, *tributum*.

Ἀνέκαθεν, *Adv.* deſuper, e loco alto; (2) ab origine generis & juxta ſeriem priſcorum, quibus quis ortus eſt. Ab ἀνεκάς.

Ἀνεκὰς, *Adv.* ſurſum, ſuperne, eminus. Ex ἀνὰ, & ἑκὰς, *procul*.

Ἀνέκβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex quo non eſt egreſſus, invius; (2) carens eventu. Ex α priv. & ἐκβαίνω, *exeo*.

Ἀνεκβίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vi compelli nequit, inviolabilis. Ex α priv. & ἐκβιάζω, *violo*.

Ἀνεκβιάστως, *Adv.* inviolabiliter. Ab [illegible] βίαστος.

Ἀνεκδήμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non peregrinatur, peregrinatione carens. Ex α priv. & ἐκδημέω, *peregrinor*.

Ἀνεκδιήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inenarrabilis, ineffabilis. Ex α pr. ἐκ, & διήγομαι, *enarr*

Ἀνεκδιηγήτως, inenarrabiliter. A præc.

Ἀνεκδίκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inultus, indefenſus. Ex α priv. & ἐκδικέω, *ulciſcor*.

Ἀνέκδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non editus, non vulgatus; (2) non locatus, non elocatus. Ex α priv. & ἔκδοτος, *editus*.

Ἀνέκδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excurſum & effugium non habens, impervius, Ex α priv. & ἔκδρομος, *excurſio*.

Ἀνεκθέρμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui calefieri non poteſt, caloris expers. Ex α priv. & ἐκθερμαίνω, *excalefacio*.

Ἀνέκθυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexpiabilis. Ex α priv. & ἐκθύομαι, *expio*.

Ἀνεκλάλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. ἐκ, & λαλέω, *loquor*.

Ἀνέκλειπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ceſſans, perpetuus. Ex α priv. & ἐκλείπω, *deficio, ceſſ*

Ἀνεκλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indeficiens, indefinitus. Ex α priv. & ἐκλιπὴς, *deficiens*.

Ἀνεκλόγιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a quo rationes non petuntur, cujus rationes ſubduci non poſſunt. Ex α priv. & ἐκλογίζομαι, *numeratum do & calculo compoſitis rationibus*.

Ἀνέκπυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, exauditus; (2) ineffabilis, infandus. Ex α priv. & ἔκπυστος, *exauditus*.

Ἀνέκπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non obſtupefactus, imperterritus, impavidus. Ex α priv. & ἐκπλήττομαι, *obſtupeſco*.

Ἀνεκπλήκτως, *Adv.* imperterrite, impavide, intrepide. Ab ἀνέκπληκτος.

Ἀνεκπλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexplebilis, Gl. V. Ex α priv. & ἐκπληρόω, *expleo*.

Ἀνέκπλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indelebilis, non elutus. Ex α priv. & ἐκπλύνω, *eluo*.

Ἀνεκποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non poteſt educi, extrahi, aut expelli. Ex α priv. & ἐκποιέω, *ſubduco, emitto*.

Ἀνεκπύητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſuppurabilis, q ad ſuppurationem perduci non poteſt, R Ex α priv. & ἐκπυέω, *ſuppuro*.

Ἀνεκρίζωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non radicitus evulſus. Ex α priv. & ἐκριζόω, *eradico*.

Ἀνεκτὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis, commodus. A ἀνέχω, *tolero*.

Ἀνεκτῶς, *Adv.* tolerabiliter, commode. Ab ἀνεκτός.

Ἀνέκφευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem nemo effugere poteſt; (2) cui non licet effugere. E α priv. & ἐκφεύγω, *effugio*.

Ἀνεκφοίτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non prodiens, foras non emanans. Ex α priv. & ἐκφοιτάω, *prodeo*.

Ἀνέκφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem efferre non licet. Ex α priv. & ἐκφέρω, *effero*.

Ἀνέκφραστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. & ἐκφράζω, *eloquor*.

Ἀνεκφώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis, inexpreſſus. Ex α priv. & ἐκφωνέω, *exclam exprimo voce*.

Ἀνέλαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine oleo. Ex α priv. & ἔλαιον, *oleum*.

Ἀνέλεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, irreprehenſibilis; (2) certior, quam qui redargui poſſit; (3) manifeſtus; (4) inconvictus. E α priv. & ἐλέγχω, *arguo, convinco*.

Ἀνελέγκτως, *Adv.* ſine reprehenſione; (2) ſi ne probatione. Ab ἀνέλεγκτος.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, immiſericors, d rus, rigidus. Ex α priv. & ἐλεήμων.

Ἀνελεημόνως, *Adv.* crudeliter, immiſericorditer. Ab ἀνελεήμων.

Ἀνελευθερία, ας, ἡ, illiberalitas, illiberalis moroſitas; (2) avaritia, ſordities. Ab ἀνελεύθερος.

Ἀνελευθεριότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Ἀνελεύθερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illiberalis; (2) ſordidus, avarus; (3) inhoneſtus, indecens. Ex α priv. & ἐλεύθερος, *liberalis*.

Ἀνελευθέρως, *Adv.* illiberaliter; (2) ſordide. Ab ἀνελεύθερος.

Ἀνελιννύω, tempus tero, otior. Ex ἀνὰ, & ἐλιννύω, *ceſſo, quieſco*.

Ἀνέλιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio; (2) explicatio. Ab ἀνελίσσω.

Ἀνέλιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non torquens, non trahens pedem, i. e. non incedens. Ex ἀνελίσσω, *verſo*, & πȣ̃ς, *pes*.

Ἀνελίσσω, vel ἀνελίττω, f. ίξω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verſo; (2) explico, aperio. Ἀνελίσσειν τὰ βιβλία, ἱστορίας. Ex ἀνὰ, & ἑλίσσω, *volvo*.

Ἄνελκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui trahi non poteſt. Ab ἀνέλκω.

Ἀνελκύω, f. ύσω, idem quod ἀνέλκω. Ἀνελκύσας τὰς νῆας, ſcil. πρὸς τὴν γῆν, Thuc.

Ἀνέλκω, f. ξω, ſurſum traho, attollo attrahendo; (2) ſubduco; (3) extraho, retro traho; (4) traho. Ἀνέλκειν ἰχθὺν ἀγκίστρῳ, τὰς ναῦς. Ὁ δὲ τόξȣ πῆχυν ἀνεῖλκε, Il. 11, 375, & 13, 583. Ex ἀνὰ, & ἕλκω.

Ἀνέλκωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ulceratus, qui ulcus non ſenſit. Ex α priv. & ἑλκόω, *ulcero*.

Ἀνελλήνιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, helleniſmum non recipiens, alienus a Græca conſuetudine. Ex α priv. & ἑλληνίζω, *cum Græcis facio*.

Ἀνελλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui nihil deeſt, non deficiens; (2) cui nihil detrahi poteſt. Ex α priv. & ἐλλείπω, *deficio*.

Ἀνελπιστία, ας, ἡ, vacuitas ſpei, deſperatio. Ab ἀνέλπιστος.

Ἀνέλπιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſperatus, præter ſpem accidens; (2) non ſperans, deſperans, nullam ſpem habens. Ex α priv. & ἐλπὶς, *ſpes*.

Ἀνελπίστως, *Adv.* ſine ſpe, citra ſpem, inſperato. Ab ἀνέλπιστος.

Ἀνέλυτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, detectus, non involutus. Ex α priv. & ἔλυτρον, *involucrum*.

Ἀνέμβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, invius. Ex α priv. & ἐμβαίνω, *accedo*.

Ἀνεμέσητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens invidia, non inviſus. Ex α priv. & νεμεσάω, *indignor, invideo*.

Ἀνεμεσήτως, *Adv.* citra invidiam. Ab ἀναμέσητος.

Ἀνεμέω, ῶ, f. ήσω, vomo. Ex ἀνὰ, & ἐμέω, quod idem ſignificat.

Ἀνέμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indiviſus, individuus, non diſtributus. Ex α priv. & νέμω, *diſtribuo*.

Ἀνεμιαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἀνεμιαῖος, αία, αῖον, vento plenus, vanus, evanidus, ſubventaneus; (2) levis, inconſtans. Ab ἄνεμος, *ventus*.

Ἀνεμίδιον, ȣ, τὸ, ventulus. Dim. Ab eod.

Ἀνεμίδιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμίζω, f. ίσω, ventis agito. Gl. V. ventulo. Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ ϗ ῥιπιζομένῳ, Jac. 1, 6. Ab eod.

Ἀνέμιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος.

Ἀνεμόδρομος, ȣ, ὁ, curſor, qui a ventis impellitur, curſor, qui cum ventis currit. Ex ἄνεμος, & δρόμος, *curſus*.

Ἀνεμόεις, όεσσα, όεν, ventoſus, vento plenus. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμοκοῖται, ῶν, οἱ, qui apud Corinthios incantamentis ventos ſedabant. Ex ἄνεμος, & κοῖτος, *cubile*.

ἌΝΕΜΟΣ, ȣ, ὁ, ventus; (2) anima.

Ἀνεμοσκέπης, εος, ὁ ϗ ἡ, a vento tegens, ventum arcens. Ex ἄνεμος, & σκέπω, *tego*.

Ἀνεμοσφάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vento perſtrepens, R. Ex ἄνεμος, & σφάραγος, *ſonus, qui gutture emittitur*.

Ἀνεμοτραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a vento nutritus, a vento auctus & corroboratus. Ex ἄνεμος, & τρέφω, *nutrio*.

Ἀνεμοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, corruptio, quæ fit a vento. Ab ἀνεμόφθορος.

Ἀνεμόφθορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a vento periens, a vento corruptus. Ex ἄνεμος, & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀνεμοφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a ventis disjectus, a ventis in diverſas partes latus. Ex ἄνεμος, & φορέω, *fero, porto*.

Ἀνεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo, vento agitari facio. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμπλήκτως, *Adv.* intrepide, audacter, imperterrite. Ex α priv. & ἔμπληκτος, *perterritus*.

Ἀνέμπλοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non navigans, quieſcens. Ex α priv. & ἐμπλέω, *navigo*.

Ἀνεμπόδιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui nihil impedimento eſt, liber ab obſtaculo. Ex α priv. & ἐμποδίζω, *pedes implico*.

Ἀνεμποδίστως, *Adv.* ſine impedimento & obſtaculo. Ab ἀνεμπόδιστος.

Ἀνέμπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui incidere non poteſt; (2) irreprehenſus, inculpatus. Ex α priv. & ἐμπίπτω, *incido*.

Ἀνέμφαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non demonſtratus. Ex α priv. & ἐμφαίνω, *oſtendo*.

Ἀνέμφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens efficacia; (2) ſine emphaſi ſeu ſignificatione expreſſa; (3) luculentam ſpeciem non præbens. Ex iiſd.

Ἀνεμφάτως, *Adv.* ſine efficacia; (2) non expreſſe. Ab ἀνέμφατος.

Ἀνεμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vento plenus, ventoſus; (2) venti naturam habens. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμώκης, εος, ὁ ϗ ἡ, venti celeritatem habens. Ex ἄνεμος, & ὠκὺς, *celer*.

Ἀνεμωλία, ας, ἡ, nomen herbæ.

Ἀνεμώλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, futilis, ventoſus, vanus. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, anemona, herba. Gl. V. vaccinium, ſaliuncula; (2) vanitas. Ab eod.

Ἀνεμῶτις, ιδος, ἡ, cognomen Minervæ ventum pernicioſum ſedantis. Ab eod.

Ἀνενδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non indigus. Ex α priv. & ἐνδεὴς, *indigus*.

Ἀνένδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſine oſtentatione eſt, non oſtentator, R. Ex α priv. & ἔνδειξις, *oſtentatio*.

Ἀνένδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fieri nequit, nunquam contingens, impoſſibilis. Ex α priv. & ἐνδέχομαι, *fieri poſſum*.

Ἀνενδεῶς, *Adv.* citra indigentiam. Ab ἀνενδεής.

Ἀνενδοίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indubitatus, indubitabilis. Ex α priv. & ἐνδοιάζω, *dubito*.

Ἀνενδοιάστως, *Adv.* indubitanter, haud dubie, procul dubio. Ab ἀνενδοίαστος.

Ἀνένδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non remiſſus, non languidus, (2) in quo non eſt remiſſio nec languor; (3) rigidus, inexorabilis. Ex α priv. & ἐνδίδωμι, *remiſſior fio*.

Ἀνενδότως, *Adv.* non remiſſe, non languide, non perfunctorie. Ab ἀνένδοτος.

Ἀνένδυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non indutus. Gl. V. inveſtis. Ex α priv. & ἐνδύομαι, *induor*.

Ἀνενεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, effectu carens. Ex α priv. & ἐνεργὴς, *efficax*.

Ἀνενέργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inefficax, Gl. V. effectu carens. Ex α priv. & ἐνεργῶ, *operor*.

Ἀνενθουσίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non adflatus divino numine, non fanaticus, non veſanus, non inſanus. Ex α priv. & ἐνθουσιάζω, *fanatico ſ. divino furore agor*.

Ἀνεννόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indoctus, inexercitatus, inexpertus; (2) inexcogitatus, imperceptus. Ex α priv. & ἐννοέω, *cogito*.

Ἀνενόχλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non perturbatus, placatus, quietus. Ex α priv. & ἐνοχλέω, *moleſtus ſum, offendo*.

Ἀνέντευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non adfabilis, hominum congreſſus refugiens, inſociabilis. Ex α priv. & ἐντυγχάνω, *convenio, alloquor*.

Ἀνέντροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, irreverens, Gl. V. Ex α priv. & ἐντρέπομαι, *revereor*.

Ἀνεξάλειπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indelebilis. Ex α priv. & ἐξαλείφω, *deleo*.

Ἀνεξάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, invariabilis, conſtans, Suic. Ex α priv. & ἐξαλλάσσω, *muto*.

Ἀνεξάντλητος, ὁ ϗ ἡ, inexhauſtus. Ab α priv. & ἐξαντλάω, *exhaurio*.

Ἀνεξαπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſeduci, vel falli non poteſt. Ex α priv. & ἐξαπατάω, *fallo*.

Ἀνεξέλεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui refutari & coargui non poteſt. Ex α priv. & ἐλέγχω, *arguo*.

Ἀνεξερεύνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperſcrutabilis. Ex α priv. & ἐξερευνάω, *perſcrutor*.

Ἀνεξέταστος, non examinatus, non exploratus, diligenti examine non cognitus. Gl. V. inconſultus. Ex α priv. & ἐξετάζω, *examino*.

Ἀνεξετάστως, *Adv.* ſine examine, inexplorato, ſine delectu, vel diſcrimine. Ab ἀνεξέταστος.

Ἀνεξεύρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui inveniri nequit; (2) non inventus, incompertus. Ex α priv. & ἐξευρίσκω, *invenio*.

Ἀνεξήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non expoſitus, non explicatus, non enarratus. Ex α priv. & ἐξηγέομαι, *explico*.

Ἀνεξικακέω, ῶ, f. ήσω, malos tolero. Ab ἀνεξίκακος.

Ἀνεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, tolerantia, patientia. Ab eod.

Ἀνεξίκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tolerans malorum, vel injuriarum patiens, Gl. V. Ex ἀνέχομαι, *tolero*, & κακὸς, *malus*.

Ἀνεξίκμαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exſiccari non poteſt; (2) qui exſiccatus non eſt; (3) non exſuccus. Ex α priv. & ἰκμάζω, *humecto*.

Ἀνεξίλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, implacabilis, qui placari nequit. Ex α priv. & ἐξιλάομαι, *propitio*.

Ἀνεξίτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exitum non habens, impervius. Ex α priv. & ἔξειμι, *exeo*.

Ἀνεξιχνίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperveſtigabilis. Ex α priv. & ἐξιχνιάζω, *inveſtigo*.

Ἀνέξοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nullum habet exitum, unde exiri non poteſt, impervius; (2) cui exitus non permittitur. Ex α priv. & ἔξοδος, *exitus*.

Ἀνέξοιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem efferre non licet, non evulgandus. Ex α priv. & ἐκφέρω, f. ἐξοίσω, *effero*.

Ἀνέορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incultus, incelebris;

(2) non feriatus, non hilariter tranſactus. Gl. V. profeſtus. Ex α priv. & ἑορτὴ, *feſtum*.

Ἄνεως, mutus, tacitus, vocis expers, Heſ. Ex α priv. & αὔω, *clamo*.

Ἀνεπάγγελτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non vocatus, invocatus; (2) non denunciatus, non indictus. Ex α priv. & ἐπαγγέλλω, *denuncio*.

Ἀνεπαίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non ſentitur. Ex α priv. & ἐπαισθάνομαι, *ſentio*.

Ἀνεπαισθήτως, *Adv.* citra ſenſum, ita ut non ſentiatur. Ab ἀνεπαίσθητος.

Ἀνεπάϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non auditus, qui audiri nequit. Ex α priv. & ἐπάϊστος, ου, *de quo auditum eſt*.

Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, inverecundus, impudens. Ex α priv. & ἐπαισχύνομαι, *erubeſco*.

Ἀνεπαισχύντως, *Adv.* inverecunde, impudenter. Ab ἀνεπαίσχυντος.

Ἀνεπάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non alternans, ſeriem continuam habens; (2) cui ſunt dentes continui. Ex α priv. & ἐπαλλάττω, *alterno*.

Ἀνεπανόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui corrigi, aut emendari non poteſt, non emendabilis; inemendatus. Ex α priv. & ἐπανορθόω, *corrigo, emendo*.

Ἀνέπαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, intactus, liber, quem attingere nequeas; (2) ſincerus, purus. Ex α priv. & ἐφάπτομαι, *attingo*.

Ἀνεπαφρόδιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine venere & gratia eſt, invenuſtus, illepidus. Ex α priv. & ἐπαφρόδιτος, *venuſtus*.

Ἀνεπαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non oneroſus, non moleſtus. Ex α priv. & ἐπαχθὴς, *oneroſus*.

Ἀνεπαχθῶς, *Adv.* non moleſte, non gravate. Ab ἀνεπαχθής.

Ἀνεπηρέαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inoffenſus, injuriæ immunis. Ex α priv. & ἐπηρεάζω, *injuria adficio*.

Ἀνεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nihil dicens, mutus, Heſ. Etym. Ex α priv. & ἔπος, *verbum*.

Ἀνεπίβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, impervius. Ex α priv. & ἐπιβαίνω, *accedo*.

Ἀνεπιβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui inſidiari nemo poteſt, inſidiis non obnoxius, ab inſidiis tutus. Ex α priv. & ἐπιβουλεύω, *inſidior*.

Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, titulo carens, carens inſcriptione. Ex α priv. & ἐπιγραφὴ, *inſcriptio*.

Ἀνεπιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non indigens, nullius rei indigus. Ex α priv. & ἐπιδεὴς, *indigens*.

Ἀνεπίδεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine oſtentatione, non oſtentator. Ex α priv. & ἐπιδείκνυμι, *oſtendo*.

Ἀνεπίδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non capax, non admittens, qui recipere non poteſt; (2) qui non accidit, impoſſibilis. Ex α priv. & ἐπιδέχομαι, *recipio*.

Ἀνεπίδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non obligatus. Ex α priv. & ἐπίδετος, *obligatus*.

Ἀνεπίδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime mordens. Ex α priv. ἐπὶ, & δάκνω, *mordeo*.

Ἀνεπίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, purus & controverſia vacuus, de quo nulla controverſia eſt. Ex α priv. & ἐπίδικος, *controverſus*.

Ἀνεπίδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nihil proficiens, qui proficere nequit. Ex α priv. & ἐπιδίδωμι, *proficio*.

Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas. Ab ἀνεπιεικής.

Ἀνεπιεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, durus, immitis, iniquus, ſævus. Ex α priv. & ἐπιεικὴς, *decens, mitis, æquus*.

Ἀνεπιεικῶς, *Adv.* inique, immaniter. Ab eod.

Ἀνεπιθύμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, vacuus concupiſcentia, Suic. Ex α priv. & ἐπιθυμέω, *concupiſco*.

Ἀνεπίκαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, aduſtione carens, non aduſtus. Ex α priv. & ἐπικαύω, *aduro*.

Ἀνεπίκαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀνεπίκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nulli criminationi obnoxius, irreprehenſus, inculpatus. Ex α priv. & ἐπικαλέω, *crimini do, reprehendo*.

Ἀνεπικλήτως, *Adv.* citra reprehenſionem, irreprehenſe. Ab ἀνεπίκλητος.

Ἀνεπικούρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxilio deſtitutus, cui nemo fert opem. Ex α priv. & ἐπικουρέω, *auxilior*.

Ἀνεπίκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſultus, temerarius, inconſulte & temerarie factus. Ex α priv. & ἐπικρίνω, *comprobo*.

Ἀνεπίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui reprehendi non poteſt, reprehenſioni non obnoxius. Gl. V. irreprehenſibilis. Ex α priv. & ἐπιλαμβάνω, *reprehendo*.

Ἀνεπιλήπτως, *Adv.* irreprehenſe, inculpate. Ab ἀνεπίληπτος.

Ἀνεπίληστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inoblitus, ſine oblivione; (2) non abſconditus. Ex α priv. & ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*.

Ἀνεπιλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus. Gl. V. inrecogitatus. Ab ἐπιλογίζομαι, *conſidero*.

Ἀνεπιλογίστως, *Adv.* inconſiderate. Ex α priv. & ἐπιλογίζομαι, *conſidero*.

Ἀνεπιμέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incurioſus, qui nullam curam habet; incuratus, Gl. V. Ex α priv. & ἐπιμελέομαι, *curo*.

Ἀνεπίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non permixtus; (2) ab omni commercio ſejunctus, nulla commercia exercens. Ex α priv. & ἐπιμίγνυμι, *miſceo*.

Ἀνεπιμίκτως, *Adv.* non admittendo permiſtionem. Ab ἀνεπίμικτος.

Ἀνεπίμονος, ου, ὁ ϗ ἡ, non permanens, non durabilis. Ex α priv. & ἐπιμένω, *permaneo*.

Ἀνεπίμωμος, ον, ὁ ϗ ἡ, inculpabilis. Ab α priv. & ἐπίμωμος, *culpabilis*.

Ἀνεπινόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus; (2) improviſus; (3) incogitabilis, qui mente concipi nequit. Ex α priv. & ἐπινοέω, *conſidero, cogito*.

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, impolitus; (2) imperfectus. Ex α priv. & ἐπιξέω, *in ſuperficie rado*.

Ἀνεπίπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nulla ſimulatione fucatus, non fictus. Ex α priv. & ἐπιπλάσσω, *illino*.

Ἀνεπίπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliis non permiſcetur, R. Ex α priv. & ἐπιπλέκω, *implico*.

Ἀνεπίπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehenſus. Ex α priv. & ἐπιπλήττω, *reprehendo*.

Ἀνεπιπλήκτως, *Adv.* irreprehenſe, inculpate. Ab ἀνεπίπληκτος.

Ἀνεπιπληξία, ας, ἡ, reprehenſionis carentia. Ex α priv. & ἐπιπλήττω, *reprehendo*.

Ἀνεπίῤῥεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nondum confectus, vel libatus. Ex α priv. & ἐπιῤῥέζω, *conficio*.

Ἀνεπισήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non notabilis, nullo notabilis indicio; (2) inglorius, obſcurus. Ex α priv. & ἐπισημαίνω, *noto*.

Ἀνεπίσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus; (2) inexplicatus. Ex α priv. & ἐπισκέπτομαι, *conſidero*.

Ἀνεπισκέπτως, *Adv.* inconſiderate, inexplorate. Ab ἀνεπίσκεπτος.

Ἀνεπισκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreparabilis. Ex α priv. & ἐπισκευάζω, *reparo*.

Ἀνεπισκόπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, rectore & inſpectore carens, Suic. Ex α priv. & ἐπισκοπέω, *inſpectorem ago*.

Ἀνεπισκότητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui tenebræ non offunduntur, Suic. Ex α priv. & ἐπισκοτέω, *tenebras offundo*.

Ἀνεπιστάθμευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immunis ab hoſpitiis præbendis exercitui in tranſitu, qui copiarii & parochi munere fungi non obſtringitur. Ex α priv. & ἐπισταθμεύω, *ſtabulor alicubi*.

Ἀνεπιστασία, ας, ἡ, inconſiderantia, incogitantia. Ex α priv. & ἐφίστημι, *conſidero, animum appello*.

Ἀνεπιστάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine curatore eſt, incuſtoditus, inobſervatus. Ex priv. & ἐπιστατέω, *præſum, præfectus ſum*.

Ἀνεπίστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui animum non advertimus, qui nulla animadverſione conſideratur. Ex α priv. & ἐφίστημι, *conſider*

Ἀνεπιστάτως, *Adv.* ſine animadverſione, citra conſiderationem. Ab ἀνεπίστατος.

Ἀνεπιστημόνως, *Adv.* imperite, inſcite, inepte. Ab ἀνεπιστήμων.

Ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ, inſcitia, imperiti Ab eod.

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inſciens, ignar neſcius; (2) inſcius, indoctus, imperitus. Ex α priv. & ἐπιστήμων, *ſciens, gnar*

Ἀνεπιστρεπτεὶ, *Adv.* idem quod ἀνεπιστρέπτ

Ἀνεπιστρεπτὶ, *Adv.* ſine reditu, ſine reve ſione. Ab ἀνεπίστρεπτος.

Ἀνεπίστρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non muta qui non convertitur. Ex α priv. ἐπιστρέφω, *converto*.

Ἀνεπιστρέπτως, *Adv.* ita, ut non conve taris, nec faciem convertendo, nec pede reflectendo. Ab ἀνεπίστρεπτος.

Ἀνεπιστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſecurus, non c rans; (2) inexorabilis, ad veniam fle neſcius. Ex α priv. & ἐπιστρέφω, *conve*

Ἀνεπίστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀ πιστρεφής.

Ἀνεπιστρόφως, *Adv.* ſine retrogreſſu; (2) m eorum, qui non curant. Ab ἀνεπίστρ

Ἀνεπίσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inhibitus, expreſſus non eſt; (2) qui inhib aut reprimi nequit, effrenatus. Ex priv. & ἐπέχω, *contineo*.

Ἀνεπίτακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſſu aliquid age (2) invictus, fortis. Ex α priv. & τάττω, *jubeo*.

Ἀνεπίτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers intentio qui intendi non poteſt. Ex α priv. ἐπιτείνω, *intendo*.

Ἀνεπιτεχνήτως, *Adv.* inartificialiter, artem; (2) inconſulto, non ex induſt Ex α priv. & ἐπιτέχνητος, *arte factu*

Ἀνεπιτήδειος, ου, ὁ ϗ ἡ, non idoneus, in tus. Gl. V. incongruus, inhabilis. importunus; (2) diſſentaneus. E priv. & ἐπιτήδειος, *idoneus, aptus*.

Ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas, ine tudo. Ab ἀνεπιτήδειος.

Ἀνεπιτήδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non accur non adfectatus; (2) inartificialis; (3) compoſitus. Ex α priv. & ἐπιτη *ſtudio & data opera aliquid facio*.

Ἀνεπιτηδεύτως, *Adv.* ſine adfectatione, accurate. Ab ἀνεπιτήδευτος.

Ἀνεπιτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreprehenſus, increpandus. Ex α priv. & ἐπιτι *reprehendo*.

Ἀνεπίτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, tutoribus ca (2) qui non revertitur; (3) qui curat aliquid. Ex α priv. & ἐπιτ *committo, curæ alicujus trado*.

Ἀνεπί

Ανεπίφθονος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime invidioſus. Gl. V. ſine invidia; (2) non reprehenſus; reprehenſioni non obnoxius. Ex α priv. & ἐπίφθονος, *invidiæ expoſitus.*

Ανεπιφθόνως, *Adv.* non invidioſe; (2) citra reprehenſionem. Ab ἀνεπίφθονος.

Ανεπιχείρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſuperabilis, inacceſſus, quem conatu nullo adſequaris. Ex α priv. & ἐπιχειρέω, *manum admoveo.*

Ανεπόπτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non inſpexit, proprie ſc. myſteria Cereris. Ex α priv. & ἐποπτεύω, *inſpicio.*

Ανεπόψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non videtur; inadſpectabilis, Suid. Ex α priv. & ἐπόπτομαι, *inſpicio.*

Ανέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inamabilis; (2) ab amore alienus. Ex α priv. & ἐράω, *amo.*

Ανέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, incultus, rudis, qui factus, ſeu fabrefactus non fuit. Gl. V. infectus. Ex α priv. & ἐργάζομαι, *operor, facio.*

Ανερεθίζω, f. ίσω, inſtigo, irrito. Παντὶ δὲ τρόπῳ ἀνηρέθιστο ἡ πόλις, Thuc. τῆς ἀρχαίας ἀρετῆς, excitari ad, Xen. Ex ἀνὰ, & ἐρεθίζω, *inſtigo.*

Ανερείκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui freſus fractuſque non eſt, mola ſc. aut piſtillo; (2) non cribratus; (3) qui cribrari non poteſt. Ex α priv. & ἐρείκω, *frango.*

Ανερείπτω, f. ψω, rapio, corripio. Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διῒ οἰνοχοεύειν, Il. 20, 234. Ex ἀνὰ, & ἐρείπτω, *edo,* raptim ſcilicet.

Ανερεύγω, f. ξω, eructo, emitto. Ἀνερεύγεσθαι εἰς ἅλα, Apoll. Ex ἀνὰ, & ἐρεύγω, *eructo.*

Ανερευνάω, ῶ, f. ήσω, inveſtigo, ſcrutor, invenio. Ex ἀνὰ, & ἐρευνάω, *ſcrutor.*

Ανερίναστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incaprificatus, cui non ſunt admoti fructus caprifici, ut matureſcat. Ex α priv. & ἐρινὸς, *caprificus.*

Ανέριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo non contenditur. Ex α priv. & ἐρίζω, *contendo.*

Ανερμάτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſaburratus, ſaburra non ſtabilitus; (2) non ſtabilitus, non firmatus. Ex α priv. & ἐρματίζω, *ſaburro.*

Ανερμήνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexplicabilis, ineffabilis. Ex α priv. & ἑρμηνεύω, *interpretor.*

Ανέρομαι, interrogo; rogito, percontor, Gl. V.

Ανερπύζω, f. ύσω, ſurſum ſerpo; (2) adrepo; (3) eo. Ex ἀνὰ, & ἑρπύζω, *ſerpo.*

Ανέρπω, idem. Ex ἀνὰ, & ἕρπω, *ſerpo.*

Ανερύω, f. ύσω, ſurſum traho; (2) retraho. Ἀνὰ θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες, Odyſſ. 9, 77. Ex ἀνὰ, & ἐρύω, *traho.*

Ανέρχομαι, f. ἀνελεύσομαι, adſcendo, ſcando, conſcendo. Gl. V. ſubeo; (2) redeo; a. 2. ἀνῆλθον, part. ἀνελθών. Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα, Gal. 1, 17. Ex ἀνὰ, & ἔρχομαι, *venio.*

Ανερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo; (2) ſæpe rogo. Καί μιν ἀνηρώτων, Odyſſ. 4, 251. Ex ἀνὰ, & ἐρωτάω, *interrogo.*

Ανεσις, εως, ἡ, relaxatio. Ph. requies, remiſſio, otium, laxatio, laxamentum. Ab ἀνίημι, *remitto.*

Ανέσπερος, ου, ὁ καὶ ἡ, veſpere carens. Ex α priv. & ἑσπέρος, *veſpera.*

Ανέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, domo carens. Ex α priv. & ἑστία, *domus.*

Ανεστραμμένως, *Adv.* perverſe, præpoſtere. Ab ἀνεστραμμένος, *perverſus, perturbatus,* quod eſt ab ἀναστρέφω, *verto.*

Ανετάζω, f. άσω, inquiro, quæſtioni ſubjicio. Ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν, Act. 22, 29. Ἐκέλευσεν —— μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτὸν, ibid. 24. Ex ἀνὰ, & ἐτάζω, *inquiro, examino.*

Ἀνέταιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullos habet amicos, carens ſodalibus. Ex α priv. & ἑταῖρος, *ſodalis.*

Ἀνετέος, έα, έον, remittendus, laxandus. Ab ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνετεροίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui alteratus non eſt; (2) qui alterari nequit. Ex α priv. & ἑτεροιόω, *muto.*

Ἀνετικὸς, ἡ, ὸν, vim habens remittendi, reſolvens; (2) remiſſionem indicans. Ab eod.

Ἀνέτοιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, imparatus. Ex α priv. & ἕτοιμος, *paratus.*

Ἄνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, laxus; (2) patens, omnibus apertus; (3) remiſſus, diſſolutus; (4) ſolutus omni imperio; Gl. V. otioſus; ἀνετώτεροι, omiſſiores, Ph. ἀνετώτερον, remiſſius, Gl. V. Ab ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνέτως, *Adv.* ſolute, laxe, remiſſe, licenter; otioſe, remiſſe. Ab ἄνετος.

Ἄ Ν Ε Υ, *Adv.* abſque, ſine, præter, citra.

Ἀνευάζω, f. άσω, evan clamo; evo; (2) ovando celebro. Ex ἀνὰ, & εὐάζω, quod idem ſignificat.

Ἄνευθε, *Adv.* abſque, ſine. Ab ἄνευ.

Ἄνευθεν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀνεύθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non appoſitus. Ex α priv. & εὔθετος, *appoſitus.*

Ἀνευθυνία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione. Ab ἀνεύθυνος.

Ἀνεύθυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, crimine carens, ſine pœna, non obnoxius, noxa ſolutus. Gl. V. inſons, innocens. Ex α priv. & εὐθύνω, *rationem reddo.*

Ἀνευθύνως, *Adv.* more eorum, qui rationibus reddendis non ſunt obnoxii. Ab ἀνεύθυνος.

Ἄνευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non optabilis, non optandus; (2) non optans. Ex α priv. & εὔχομαι, *opto.*

Ἀνευλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, irreligioſus, non timens, irreverens; incautus; incircumſpectus. Ex α priv. & εὐλαβὴς, *religioſus, pius.*

Ἀνευπαράδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non acceptus, non admiſſus, ingratus, Suic. Ex α priv. & εὐπαράδεκτος, *acceptus.*

Ἀνεύρεσις, εως, ἡ, inventio, adinventio. Ab ἀνευρίσκω.

Ἀνεύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non inventus, incompertus, irreptus. Ab eod.

Ἀνευρίσκω, f. ήσω, reperio, invenio, adinvenio. Πυκνῶς τε ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν εὖ διεζητημένους, Ariſt. Θεσμ. 445. Ex ἀνὰ, & εὑρίσκω, *invenio.*

Ἄνευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, enervis, non nervoſus; (2) debilis. Ex α priv. & νεῦρον, *nervus.*

Ἀνευρύνω, dilato, amplio, diffundo. Ex ἀνὰ, & εὐρύνω, *dilato.*

Ἀνευρυσμὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, dilatatio. Ab ἀνευρύνω.

Ἀνευφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro fauſtis ominibus proſequens; (2) lamenta edo ſeu clamorem cum ejulatu. Ex ἀνὰ, vel etiam α priv. & εὐφημέω, *celebro.*

Ἀνευφωνέω, ῶ, cum planctu & gemitu ejulo; R. Ex α priv. & εὔφωνος, *canorus.*

Ἀνεύχομαι, deprecor, quæ ante ſum precatus, R. Ex ἀνὰ, & εὔχομαι, *precor.*

Ἀνεφάλλομαι, reſilio. Ab ἀνὰ, ἐπὶ, & ἅλλομαι, ſalio.

Ἀνέφαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus. Ex α priv. & ἐφάπτομαι, *attingo.*

Ἀνέφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, non nubilus, ſerenus. Ex α priv. & νεφέλη, *nubes.*

Ἀνέφικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incomprehenſibilis; intactus, Ph. Ex α priv. & ἐφικτὸς, *quem attingere poſſumus.*

Ἀνέχω, f. ἀνέξω, ſ. ἀνασχήσω, p. ἀνέσχηκα, ſurſum tollo, in altum erigo; (2) retineo, inhibeo; ἀνέχομαι, patior, ſuſtineo, tolero, fero; ſuſcipio, admitto. Ἀνέχειν χεῖρας, τὰς ἑαυτοῦ ναῦς· τοῦ πολέμου, ceſſare. Ἀνέχεσθαι δυσχερῆ, πολλὰ κακὰ, ψύχη, θάλπη· οὐκ ἀνέχομαι ζῶν, ἀνέχου τὸ ἴσον ἔχειν. Ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον, attuli, Eur. Med. 482. Ex ἀνὰ, & ἔχω, *habeo.*

Ἀνέψανος, ου, ὁ καὶ ἡ, incoctilis. Ex α priv. & ἕψω, *coquo.*

Ἀνέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incoctus, non coctus, non elixatus. Ex iiſd.

Ἀνεψιὰ, ᾶς, ἡ, conſobrina, patruelis. Ab ἀνεψιός.

Ἀνεψιαδῆ, ῆς, ἡ, filia conſobrini, vel conſobrinæ, vel patruelis, ſive amitini. Ab eod.

Ἀνεψιαδοῦς, οῦ, ὁ, ſobrinus, Ph. Ab ἀνεψιός.

Ἀ Ν Ε Ψ Ι Ο Σ, οῦ, ὁ, Ph. conſobrinus, ſobrinus, adfinis, frater patruelis; ἀνεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν ἀῤῥένων, *ex duobus fratribus maribus* patrueles, ſobrini, conſobrini, Gl. V. ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν, *ex duabus ſororibus,* amitini, Gl. V.

Ἀνεψιότης, ητος, ὁ, patruelitas, propinquitas ἀνεψιῶν. Gl. V. conſobrinitas, ſobrinitas. Ab ἀνεψιός.

Ἄνεω, *Adv.* mute, tacite. Ab ἄνεως.

Ἀνεῳγότως, *Adv.* patule, Gl. V. Ab ἀνέῳγε, patet; ab ἀνοίγω, *aperio.*

Ἄνεως, ω, ὁ, ſilens, mutus. Ex α priv. & αὔω, *clamo.*

Ἄνη, ης, ἡ, perfectio, abſolutio; (2) factum. Ab ἄνω, *perficio.*

Ἀνηβάσκω, idem quod ſequens ἀνηβάω.

Ἀνηβάω, ῶ, f. ήσω, repubeſco. Νῦν δεῖ ἀνηβῆσαι πάλιν, Ariſt. Lyſ. 671. Ex ἀνὰ, & ἡβάω, *pubeſco.*

Ἀνηβητήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, repubeſcens, reviveſcens. Ab ἀνηβάω.

Ἄνηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, impuber, qui nondum debitam attigit ætatem. Ex α priv. & ἥβη, *pubes.*

Ἀνηγεμόνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, duce & rectore carens. Ex α priv. & ἡγεμονεύω, *duco.*

Ἀνήγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex quo excitari aliquis nequit. Ex α priv. & ἔγρομαι, *excito.*

Ἀνήδονος, ου, ὁ καὶ ἡ, illætabilis, injucundus, inſuavis, gravis, moleſtus. Ex α priv & ἡδονὴ, *voluptas.*

Ἀνήδυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſuavis, inſulſus, inconditus. Ex α priv. & ἡδύνω, *ſuave reddo.*

Ἀνήδυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀνηδῶς, *Adv.* moleſte, R. Ex α priv. & ἡδὺς, *dulcis.*

Ἀνήθινος, ίνη, ινον, anethinus, ex anetho confectus. Ab ἄνηθον.

Ἄ Ν Η Θ Ο Ν, ου, τὸ, anethum, herba.

Ἀνηθοποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non moratus, citra decorum; (2) non inſtructus bonis moribus. Ex α priv. & ἠθοποιέω, *moribus bonis inſtruo.*

Ἀνήκεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſanabilis, Ph. intolerabilis, intolerandus, atrox, implacatus. Ex α priv. & ἀκέομαι, *ſano.*

Ἀνηκέστως, *Adv.* inſanabiliter, atrociter. Ab ἀνήκεστος.

Ἀνηκοΐα, ας, ἡ, auditionis carentia; (2) imperitia; (3) contumacia. Ab ἀνήκοος.

Ἀνήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non audit, expers auditus; (2) ignarus, imperitus; (3) qui audire monentem non vult, contumax. Ex α priv. & ἀκȣ́ω, *audio*.

Ἀνηκȣϛέω, ῶ, f. ήσω, non audio; (2) non obtempero, non ſum dicto audiens. Ἀνηκȣϛεῖν τοῖς ϛρατηγοῖς. Οὐδ᾽ ἄρα πατρὸς ἀνηκȣ́ϛησεν Ἀπόλλων, Il. 15, 236. & 16, 676. Ab ἀνήκȣϛος.

Ἀνηκȣϛία, ας, ἡ, contumacia, dedignatio aurem præbendi. Ab eod.

Ἀνήκȣϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non exaudibilis, qui audiri nequit; (2) non auſcultandus, non admittendus. Ex α priv. & ἀκȣ́ω, *audio*.

Ἀνηκόως, *Adv.* ſine auditione; (2) ignare, imperite. Ab ἀνήκοος.

Ἀνήκω, convenio, Ph. ἀνήκει, attinet, pertinet; ἀνῆκεν, competit, pertinet, attinet, idem; (2) aſcendo, evado, pervenio. Τȣ̃το ἐς ȣ̓δὲν ἀνήκει, nullius eſt momenti; ἐς τȣ̃το θράσεος ἀνήκει, ἐς τὰ μέγιϛα ἀρετῆς πέρι. χρήμασι ἐς τὰ πρῶτα, ad maximos honores. Ex ἀνὰ, & ἥκω, *accedo*.

Ἀνήκων, ȣσα, ον, adſcendens, perveniens; (2) elatus. Ab ἀνήκω.

Ἀνηλάκαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſtitutus colo, colum non tractans. Ex α priv. & ἠλακάτη, *colus*.

Ἀνήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inobediens, contumax, nondum domitus. Ex α priv. & ἐλαύνω, *agito, propello*.

Ἀνηλεγέως, *Adv.* contemptim. Ab ἀνηλεγής.

Ἀνηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non curans; (2) neglectus. Ex α priv. & ἀλέγω, *curo*.

Ἀνηλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, immiſericors, crudelis, immitis. Ex α pleon. & νηλεὴς, *immiſericors*.

Ἀνηλέητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non miſerandus. Ex α priv. & ἐλεῶ, *miſereor*.

Ἀνηλειψία, ας, ἡ, ſqualor, qui contrahitur ob diutius intermiſſa balnea. Ab ἀνηλιφής.

Ἀνηλεῶς, *Adv.* immiſericorditer, crudeliter. Ab ἀνηλεής.

Ἀνηλιάζω, άσω, ſoli expono. Ex α priv. & ἡλιάζω, *ſoli expono*.

Ἀνήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opacus, ſine ſole. Ex α priv. & ἥλιος, *ſol*.

Ἀνήλιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excalceatus, diſcalceatus, ſine calceis. Ex α priv. & ἦλιψ, *calceus*.

Ἀνηλιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non unctus, non illitus. Ex α priv. & ἀλείφω, *ungo*.

Ἀνήλυσις, εως, ἡ, adſcenſus. Ab ἀνέρχομαι, *adſcendo*.

Ἀνήμελκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non mulctus, qui non mulgetur. Ex α priv. & ἀμέλγω, *mulgeo*.

Ἀνήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immanſuetus, immitis, agreſtis, ferus, ferox. Ex α priv. & ἥμερος, *mitis*.

Ἀνημερότης, ητος, ἡ, inclementia, Gl. V. A præc.

Ἀνημερόω, ῶ, f. ώσω, manſuefacio, cicuro. Ex ἀνὰ, & ἡμερόω, *manſuefacio*.

Ἀνημιωβολαῖος, αία, αῖον, ſemiobolaris, valens pretium ſemioboli. Ab ἀνημιωβόλιον.

Ἀνημιωβέλιον, ȣ, τὸ, ſemiobolus. Ex ἀνὰ, & ἡμιώβολος, *ſemiobolus*.

Ἀνηνεμία, ας, ἡ, ventorum vacuitas, tranquillitas, Ab ἀνήνεμος.

Ἀνήνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine ventis, tranquillus. Ex α priv. & ἄνεμος, *ventus*.

Ἀνήνυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui perfici nequit. Ex α priv. & ἀνύω, *perficio*.

Ἀνήνυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀνήνωρ, ορος, ὁ, non virilis, ignavus, iners. Ex α priv. & ἀνὴρ, *vir*.

ἈΝΗ´Ρ, ἀνέρος, per Syncop. ἀνδρὸς, vir; (2) homo; (3) vir, i. e. virilem ætatem habens; (4) vir, i. e. virili animo præditus, ſtrenuus, fortis; (5) vir, i. e. maritus.

Ἀνήρεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non fractus. Ex α priv. & ἐρείκω, *frango*.

Ἀνηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, altus, alte tectus; (2) tecto carens. Ex ἀνὰ, vel α priv. & ἐρέφω, *tego*.

Ἀνήροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inaratus. Ex α priv. & ἀρόω, *aro*.

Ἀνησίδανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, munera emittens. Ex ἀνίημι, *dimitto*, & δάνος, *munus*.

Ἀνησίδωρος, ώρα, ωρον, idem. Ex ἀνίημι, & δῶρον, *donum, munus*.

Ἀνήσσητος, vel ἀνήττητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invictus, inſuperabilis. Ex α priv. & ἡσσάομαι, *vincor*.

Ἄνηϛις, εως, ὁ ϗ ἡ, jejunus; (2) non jejunus, R. Ex α pleon. vel priv. & νῆϛις, *jejunus*.

Ἀνηχέω, ῶ, f. ήσω, reſono. Ἀνήχει μολπὴν, Epigr. Ex ἀνὰ, & ἠχέω, *ſono*.

Ἀνθαιρέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, in locum alterius eligo, ſufficio in locum alicujus; (2) antefero, antepono. Οὐδεὶς ϛέφανον ἀνθαιρήσεται, Eur. Hec. 655. Ex ἀντὶ, & αἱρέομαι, *capio*.

Ἀνθάμιλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æmulus, qui alicui in certamine eſt adverſarius. Ex ἀντὶ, & ἅμιλλα, *certamen*.

Ἀνθάπτομαι, f. ψομαι, contra manus injicio; (2) e contrario attingo, pendeo; (3) præſto, efficio; (4) increpo, reprehendo. Ἀνθάπτεσθαι πολέμȣ, ἔργον, ſuſcipere; φρενῶν, affligere; τῶν πραγμάτων, res publicas adminiſtrare. Καὶ διώδυνος σπαραγμὸς αὐτȣ̃ πνευμόνων ἀνθήψατο, Soph. Trach. 790. Ταχὺς βαδιϛὴς τερμόνων ἀνθήπτετο, attigit, Eur. Med. 1185. Τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην, ſauciavi, Ibid. 1363. Ex ἀντὶ, & ἅπτομαι, *tango*.

Ἀνθεινὸς, ὴ, ὸν, floridus. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθεκτέον, inhærendum, amplectendum, conſequendum, vendicandum, reſiſtendum eſt. Ab ἀντέχομαι, *amplector, &c.*

Ἀνθελιγμὸς, ȣ̃, ὁ, volutatio, convolutio contraria; (2) contrarius vortex. Ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, *volvo*.

Ἀνθέλιξ, ικος, ἡ, pars auris, in cujus medio cavitas, ſ. κόγχη eſt. Ex ἀντὶ, & ἕλιξ, *extrema ora auriculæ*.

Ἀνθελκόντως, *Adv.* in contrariam partem trahendo. Ab ἀνθέλκων, quod eſt ab ἀνθέλκω.

Ἀνθέλκω, f. ξω, contra traho, in diverſum traho; (2) manum diſtineo; (3) diſtineo, remoror; (4) reſiſto. Ἀνθέλκειν πρὸς αὐτὸν τὴν δύναμιν ἕκαϛον τοῖς ἄλλοις νεύροις, reſiſtere. Ex ἀντὶ, & ἕλκω, *traho*.

Ἀνθεμίζομαι, defloror. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθεμὶς, ίδος, ἡ, argemona, hodie chamomila. Gl. V. ἄνθεμις, liguſtrum. Ab eod.

Ἀνθεμόεις, όεσσα, όεν, floridus. Ab eod.

Ἄνθεμον, ȣ, τὸ, flos; ἄνθεμα, flores. Ab eod.

Ἄνθεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, floridus. Ab eod.

Ἀνθεμόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a flore fluens. Ex ἄνθεμον, & ῥύω, *fluo*.

Ἀνθεμȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, ex floribus opus ſuum conficiens, R. Ex ἄνθεμον, & ἔργον, *opus*.

Ἀνθεμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, floridus, florens, vernans. Ab ἄνθεμον, *flos*.

Ἄνθεξις, εως, ἡ, retentio, amplexus mutuus. Ab ἀντέχομαι, *retineo*.

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum. Ab ἄνθος.

ἈΝΘΕ´ΡΙΚΟΣ, ȣ, ὁ, aſphodeli fructus, ſ. caulis; (2) albucum.

Ἀνθερικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, antherici formam habens. Ab ἀνθέρικος.

Ἀνθέριξ, ικος, ἡ, ariſta. Ab ἀθὴρ, quod idem ſignificat.

Ἀνθεϛήρια, ων, τὰ, floralia, ſ. feſta Bacchi, Dionyſia. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθεϛηριὼν, ῶνος, ὁ, Antheſterion, octavus anni menſis, Dionyſo, ſ. Baccho ſacer. Ab ἀνθεστήρια.

Ἀνθεστιάω, ῶ, f. άσω, viciſſim & mutuo convivio accipio. Ex ἀντὶ, & ἑστιάω, *domo excipio*.

Ἀνθεσφόρια, ων, τὰ, feſtum Proſerpinæ. Ex ἄνθος, *flos*, & φέρω, *fero*, quod Pluto Deam dictam flores legentem rapuerat.

Ἀνθέω, ῶ, f. ήσω, floreo; (2) floreo, metaphorice, velut artes florent; (3) ſcateo, exubero. Ὥστε ἤστραπτε μὲν χαλκῷ, ἤνθει δὲ φοινικίσι πᾶσι ἡ στρατιά, Xen. Cyr. 6, 24. Ἀνθεῖν πολλαῖς τε ϗ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις, Luc. Πρὶν σφωϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰȣ́λȣς ἀνθῆσαι, Odyſſ. 11, 319. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἄνθη, ης, ἡ, flos, floreſcentia. Ab eod.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, apis. Gl. V. veſpa. Ex ἄνθος, & ἔδω, *edo*.

Ἀνθήλη, ης, ἡ, panicula, i. e. lanoſus flos panici, milii & ſimilium.

Ἀνθήλιον, ȣ, τὸ, floſculus, Dem. Ab ἀνθήλη.

Ἀνθήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſoli obverſus, vel oppoſitus. Ex ἀντὶ, & ἥλιος, *ſol*.

Ἄνθημα, ατος, τὸ, florum productio. Ab ἀνθέω.

Ἀνθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, floridus. Ab eod.

Ἀνθηρογραφέω, ῶ, floride ſcribo. Ex ἀνθηρὸς, *floridus*, & γράφω, *ſcribo*.

Ἀνθηρὸς, ρὰ, ρὸν, floridus. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἄνθησις, εως, ἡ, florum productio, ipſa florendi actio. Ab eod.

Ἀνθησσάομαι, ῶμαι, viciſſim vincor, viciſſim ſuccumbo. Ex ἀντὶ, & ἡσσάομαι, *vincor, inferior diſcedo*.

Ἀνθητικὸς, ὴ, ὸν, ad florendum aptus; (2) florendi vim habens; (3) floribus fœcundus. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, floriger. Ex ἄνθος, & φέρω, *fero*.

Ἀνθιερόω, ῶ, f. ώσω, viciſſim conſecro, R. Ex ἀντὶ, & ἱερόω, *ſacro*.

Ἀνθίζω, f. ίσω, florere facio. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθινὸς, ὴ, ὸν, floridus. Ab eod.

Ἀνθιππάζομαι, equitans occurro; (2) contra aliquem equo invehor. Ex ἀντὶ, & ἱππάζω, *equito*.

Ἀνθιππασία, ας, ἡ, decurſio equeſtris. A ἀνθιππάζω.

Ἀνθιππεύω, f. εύσω, idem quod ἀνθιππάζ Ἀνθιππεύειν ἀλλήλοις, Xen. Ex ἀντὶ, & ἱππεύω, *equito*.

Ἀνθίστημι, f. ἀντιστήσω, reſiſto, repugno; ἀντέστη, obſtitit, reſtitit, Ph. a. 2. T βȣλήματι αὐτȣ̃ τίς ἀνθέστηκε; Rom. 9, 19. Ἀνθέστασαν τρόπαιον, *Thuc.* e regione ſtatuerunt. Ex ἀντὶ, & ἵστημι, *ſtat*

Ἀνθοβάφος, ȣ, ὁ, tinctor. Ex ἄνθος, *flo* & βάπτω, *tingo*.

Ἀνθοβολέω, ῶ, f. ήσω, flores jacio, flor ſpargo; (2) fragro, redoleo. Ab ἀ θοβόλος.

Ἀνθοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flores jaciens, emittens, (2) fragrans; (3) floruleṇ tus. Ex ἄνθος, *flos*, & βάλλω, *jacio*.

Ἀνθοβόσκον, flores alens, Heſ. Ex ἄνθ *flos*, & βόσκω, *alo, paſco*.

Ἄνθοσμον, ȣ, τὸ, flos odoratus, floris odo Ex ἄνθος, & ὄζω, *oleo*.

Ἀνθολκὴ, ῆς, ἡ, tractio in contrariam partem; (2) libramentum & contralibramentum; (3) hæſitantia. Ex ἀντὶ, & ἕλκω, *trabo*.

Ἀνθολογέω, ῶ, f. ήσω, flores decerpo, flores colligo. Ab ἀνθολόγος.

Ἀνθολογία, ας, ἡ, florum collectio, florilegium. Ab eod.

Ἀνθολόγιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Ἀνθολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, florilegus, flores decerpens. Ex ἄνθος, *flos*, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.

Ἀνθομολογέω, ῶ, f. ήσω, paciſcor, conventum & pactum ineo; (2) laudo, celebro; (3) gratias ago. Ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, Luc. 2, 38. χάριν τινι. Ex ἀντὶ, & ὁμολογέω, *confiteor*.

Ἀνθομολόγησις, εως, ἡ, laus, celebratio. Ab ἀνθομολογέω.

Ἀνθομολογία, ας, ἡ, repromiſſio, Gl. V. Ex ἀντὶ, & ὁμολογία, *promiſſio*.

Ἀνθοπλίζω, f. ίσω, contra armo. Ex ἀντὶ, & ὁπλίζω, *armo*.

Ἀνθοποιὸς, ȣ̃, ὁ, florificus, flores procreans. Ex ἄνθος, *flos*, & ποιέω, *facio*.

Ἀνθοπωλέω, ῶ, f. ήσω, flores vendo. Ex ἄνθος, *flos*, & πωλέω, *vendo*.

Ἀνθορίζω, f. ίσω, contrariam definitionem facio, contrario modo definio. Ph. ἀνθορίζει, reſtipulat. Ex ἀντὶ, & ὁρίζω, *definio*.

Ἀνθορισμὸς, ȣ̃, ὁ, reſtipulatio, Ph. A præc.

Ἀνθορμέω, ῶ, f. ήσω, ſto contra in ſtatione. Ἀνθορμεῖν πρός τινα, ἀλλήλοις, Thuc. Ex ἀντὶ, & ὁρμέω, *ſto in ſtatione*.

ΑΝΘΟΣ, εος, τὸ, flos; (2) præcipuum rei alicujus; (3) decor corporis; (4) ornamentum.

Ἀνθοσμίας, ȣ, ὁ, ut οἶνος, vinum habens odorem florum, vinum fragrans. Ex ἄνθος, & ὀσμὴ, *odor*.

Ἀνθοσύνη, ης, ἡ, floriditas. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθοφορέω, ῶ, f. ήσω, flores fero. Ab ἀνθοφόρος.

Ἀνθοφόρια, ων, τὰ, idem quod ἀνθεσφόρια.

Ἀνθοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, floriger, florifer. Ex ἄνθος, & φέρω, *fero*.

Ἀνθοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, florulentus, producens flores. Ex ἄνθος, & φύω, *gigno*, *produco*.

Ἀνθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius. Ab ἄνθραξ, *carbo*.

Ἀνθρακεύω, f. εύσω, carbones conficio, ad cineres redigere. Ἀπειλȣ̃ντας ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν, Ariſt. Lyſ. 342. Ab ἀνθρακεύς.

Ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum congeries. Ab eodem.

Ἀνθρακίας, ȣ, ὁ, ater, ut carbonarius. Ab eodem.

Ἀνθρακίζω, f. ίσω, in carbones redigo; (2) carbonis, ſ. carbunculi ſpeciem præ me fero. Ab eod.

Ἀνθράκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, niger, ut carbo, carbonis colorem habens. Ab eod.

Ἀνθρακὶς, ίδος, ἡ, pruna; (2) ignis e congeſtis carbonibus. Ab eod.

Ἀνθρακόεις, όεσσα, όεν, e carbonibus factus. Ab eodem.

Ἀνθρακοπώλης, ȣ, ὁ, carbonum venditor. Ex ἄνθραξ, & πωλέω, *vendo*.

Ἀνθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones redigo, in carbones converto. Ab ἀνθρακεύς.

Ἀνθρακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, carbonem referens, carbonis more ardens. Ab eod.

ΑΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo; (2) carbunculus, gemma; (3) carbunculus, ulcus; (4) ſpecies piſcis.

ΑΝΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, crabro, veſpa.

Ἀνθρήνιον, ȣ, τὸ, favus veſpæ. Ab ἀνθρήνη.

Ἀνθρωπαρέσκεια, ας, ἡ, ſtudium placendi hominibus. Ab ἀνθρωπάρεσκος.

Ἀνθρωπάρεσκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſtudet hominibus placere, qui auram captat popularem, placens hominibus. Ex ἄνθρωπος, *homo*, & ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀνθρωπάριον, ȣ, τὸ, homulus, homuncio. Dim. ad ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπέη, ης, *contr.* ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ, humana pellis. Ab eod.

Ἀνθρώπειος, εία, ειον, humanus, ad homines pertinens, ad humanum genus pertinens. Ab eod.

Ἀνθρωπείως, *Adv.* humano more, hominum more, ut homines decet, humanitus. Ab ἀνθρώπειος.

Ἀνθρωπέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, homo fio. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπεύομαι, humano more ago, ea, quæ hominis ſunt, uſurpo, ex humana natura ago. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρώπησις, εως, ἡ, incarnatio, Suic. Ab ἀνθρωπέομαι.

Ἀνθρωπίζω, f. ίσω, homines imitor, humaniter ago; (2) hominem facio, & *in Paſſ.* homo fio, incarnor. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπικὸς, ἡ, ὸν, humanus, ad homines pertinens. Ab eod.

Ἀνθρωπικῶς, *Adv.* humano more, ut hominem decet. Ab ἀνθρωπικός.

Ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, humanus, ad homines pertinens, humanæ naturæ conveniens. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπίνως, *Adv.* humanitus, humano more, homini convenienter. Ab ἀνθρώπινος.

Ἀνθρώπιον, ȣ, τὸ, homuncio, homulus, homunculus. Dim. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπίσκος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀνθρωπισμὸς, ȣ̃, ὁ, humanitas, humani & compoſiti mores. Ab ἀνθρωπίζω.

Ἀνθρωποβορέω, ῶ, f. ήσω, homines voro. Ab ἀνθρωποβόρος.

Ἀνθρωποβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, homines vorans. Ex ἄνθρωπος, & βορὰ, *cibus*.

Ἀνθρωπόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab hominibus devoratus, Suic. Ex ἄνθρωπος, & βρώσκω, *comedo*.

Ἀνθρωπόγλωσσος, vel ἀνθρωπόγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui humana loquitur lingua. Ex ἄνθρωπος, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἀνθρωπογναφεῖον, ȣ, τὸ, balneum, Suic. Ex ἄνθρωπος, & γναφεῖον, *officina fullonis*.

Ἀνθρωπογονία, ας, ἡ, hominum generatio. Ex ἄνθρωπος, & γόνος, *generatio*.

Ἀνθρωποδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Deus ex homine factus. Ex ἄνθρωπος, & δαίμων, *dæmon*.

Ἀνθρωπόδηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab homine morſus. Ex ἄνθρωπος, & δάκνω, *mordeo*.

Ἀνθρωποδίδακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab homine doctus, Suic. Ex ἄνθρωπος, & διδάσκω, *doceo*.

Ἀνθρωποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humanam formam habens. Ex ἄνθρωπος, & εἶδος, *forma*.

Ἀνθρωποειδῶς, *Adv.* humana ſpecie. Ab ἀνθρωποειδής.

Ἀνθρωπόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hominum animum, vel iram habens. Ex ἄνθρωπος, & θυμὸς, *animus*, *ira*.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio. Ab ἀνθρωποθύω.

Ἀνθρωποθύω, f. ύσω, hominem immolo, vel ſacrifico. Ex ἄνθρωπος, & θύω, *ſacrifico*.

Ἀνθρωποκτονέω, ῶ, f. ήσω, hominem, vel homines occido, Ab ἀνθρωποκτόνος.

Ἀνθρωποκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hominem, vel homines occidens, homicida. Ex ἄνθρωπος, & κτείνω, *occido*.

Ἀνθρωπολατρεία, ας, ἡ, hominum cultus, Suic. Ex ἄνθρωπος, & λατρεία, *cultus*.

Ἀνθρωπολατρέω, ῶ, hominem colo, Suic. Ab ἀνθρωπολάτρης.

Ἀνθρωπολάτρης, ȣ, ὁ, hominum cultor, Suic. Ex ἄνθρωπος, & λάτρης, *ſervus*.

Ἀνθρωπόλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, homicida; (2) homini pernicioſus. Ex ἄνθρωπος, & ὄλεθρος, *perditio*.

Ἀνθρωπολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de hominibus loquens. Ex ἄνθρωπος, & λέγω, *dico*.

Ἀνθρωπομορφιανοὶ, ῶν, οἱ, hæretici, Deo humanam formam tribuentes, Suic. Ab ἀνθρωπόμορφος.

Ἀνθρωπομορφῖται, ῶν, οἱ, idem & ab eod.

Ἀνθρωπόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humanam formam habens, Suic. Ex ἄνθρωπος, & μορφὴ, *forma*.

Ἀνθρωπομορφόω, ῶ, f. ώσω, humanam formam tribuo. Ab ἀνθρωπόμορφος.

Ἀνθρωπονομικὸς, ἡ, ὸν, qui ad homines paſcendos pertinet, R. Ex ἄνθρωπος, & νέμω, *paſco*.

Ἀνθρωπόομαι, ȣ̃μαι, homo fio; (2) homo ſum. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποπάθεια, ας, ἡ, humanus adfectus. Ab ἀνθρωποπαθής.

Ἀνθρωποπαθέω, ῶ, f. ήσω, humano more adficior. Ab eod.

Ἀνθρωποπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humanis adfectibus obnoxius. Ex ἄνθρωπος, & πάθος, *adfectus*.

Ἀνθρωποπαθῶς, *Adv.* humano adfectu; (2) humano more. Ab ἀνθρωποπαθής.

Ἀνθρωποποιΐα, ας, ἡ, humanarum formarum fabricatio. Ab ἀνθρωποποιός.

Ἀνθρωποποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, hominum, ſ. humanarum formarum fictor. Ex ἄνθρωπος, & ποιέω, *facio*.

Ἀνθρωποπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hominem decens, homini conveniens. Ex ἄνθρωπος, & πρέπει, *decet*, *convenit*.

Ἀνθρωποπρεπῶς, *Adv.* convenienter humanæ naturæ. Ab ἀνθρωποπρεπής.

ἌΝΘΡΩΠΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, homo.

Ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura; (2) genus humanum. Ab ἄνθρωπος, *homo*.

Ἀνθρωποτόκος, ȣ, ἡ, quæ hominem peperit, hominipara, Suic. Ex ἄνθρωπος, & τίκτω, *pario*.

Ἀνθρωπουργία, ας, ἡ, hominum fabricatio. A ſeq.

Ἀνθρωπουργὸς, ȣ̃, ὁ, hominum fabricator. Ex ἄνθρωπος, & ἔργον, *opus*.

Ἀθρωποφαγέω, ῶ, homines voro. Ab ἀνθρωποφάγος.

Ἀνθρωποφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hominum vorator, homines vorans, humana carne veſcens. Ex ἄνθρωπος, & φάγος, *vorax*.

Ἀνθρωποφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hominis naturam habens. Ex ἄνθρωπος, & φυὴ, *natura*.

Ἀνθρωπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, humanus. Ab ἄνθρωπος, *homo*.

Ἀνθυβρίζω, f. ίσω, viciſſim contumelia adficio. Ex ἀντὶ, & ὑβρίζω, *contumelia adficio*.

Ἀνθυλακτέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim latro, oblatro. Ex ἀντὶ, & ὑλακτέω, *latro*.

Ἀνθύλλιον, ȣ, τὸ, anthyllium, ſalſola, herba. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἀνθυπάγω, recriminor, viciſſim accuſo. Ex ἀντὶ, & ὑπάγω, *accuſo*.

Ἀνθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio. Ex ἀντὶ, & ὑπαλλάττω, *commuto*.

Ἀνθυπατεία, ας, ἡ, proconſulatus. Ab ἀνθύπατος.

Ἀνθυπατεύω, f. εύσω, proconſul ſum, pro conſule provinciam adminiſtro. Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, Act. 18, 12. Ab eodem.

Ἀνθυπατικὸς, ἡ, ὸν, proconſularis. Ab eod.

Ἀνθύπατος, ου, ὁ, proconſul. Ex ἀντὶ, & ὕπατος, *conſul.*

Ἀνθυπείκω, f. ξω, cedo, viciſſim do locum. Ex ἀντὶ, & ὑπείκω, *cedo*, quod eſt ex ὑπὸ, & εἴκω.

Ἀνθύπειξις, εως, ἡ, ceſſio, qua viciſſim alicui locum damus; (2) ſubmiſſio, exſequium. Ab ἀνθυπείκω.

Ἀνθυπηρετέω, ῶ, f. ήσω, ei, qui mihi obſecutus eſt, viciſſim obſequor, obſequium rependo. Ex ἀντὶ, & ὑπηρετέω, *obſequor.*

Ἀνθυποβάλλω, ſuggero contra, objicio loquenti. Ex ἀντὶ, & ὑποβάλλω, *ſubjicio.*

Ἀνθυποκαθίστημι, in locum alicujus ſubſtituo, ſufficio. Ex ἀντὶ, & ὑποκαθίστημι, *ſubſtituo*, quod eſt ex ὑπὸ, κατὰ, & ἵστημι.

Ἀνθυποκρίνομαι, viciſſim ſimulo. Ex ἀντὶ, & ὑποκρίνω, *ſimulo.*

Ἀνθυπόμνυμαι, litem differo præſtito juramento. Ex ἀντὶ, & ὑπόμνυμι, *prorogo rem jurejurando.*

Ἀνθυποπτεύω, f. εύσω, viciſſim ſuſpicio, contra ſuſpectum habeo. Ex ἀντὶ, & ὑποπτεύω, *ſuſpicio.*

Ἀνθυπουργέω, ῶ, f. ήσω, penſo beneficium, remunero. Ex ἀντὶ, & ὑπουργέω, *operam navo, obſequor.*

Ἀνθυπούργημα, ατος, τὸ, mutuum officium, A præc.

Ἀνθυπούργησις, εως, ἡ, mutuum officium. Ab ἀνθυπουργέω.

Ἀνθυποφέρω, f. ἀνθυποίσω, a. 1. ἀνθυπήνεγκα, per ſermonis exceptionem objicio, refero, replico. Ἀνθυποφέρομεν αὐτοῖς, Naz. Ex ἀντὶ, & ὑποφέρω, *ſubjicio.*

Ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio, ſ. quæ objectioni opponitur ſubjectio. Ab ἀνθυποφέρω.

Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, receſſus, regreſſus. Ex ἀντὶ, & ὑποχωρέω *ſenſim redeo.*

Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, ſpoliatio, ſubductio, quum quid viciſſim ſubducitur; (2) Adſumptio, quæ opponitur Prolepſi. Ex ἀντὶ, & ὑφαιρέω, *ſubtraho.*

Ἀνθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, flore plenus, florulentus. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθωραΐζομαι, f. ίσομαι, viciſſim decorem oſtento, æmula pulchritudine certo. Ex ἀντὶ, & ὡραΐζω, *decoro.*

ἈΝΙ'Α, ας, ἡ, triſtitia, mæror.

Ἀνιάζω, f. άσω, triſtitiam adfero, mærore adficio. Τρώων δ᾽ ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, Il. 18, 300. Ab ἀνία.

Ἀνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, mærorem adferens, triſtis, mæſtus; (2) gravis, adverſus. Ab eod.

Ἀνιαρῶς, *Adv.* moleſte, acerbe, cum mærore, miſere. Ab ἀνιαρός.

Ἀνίατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſanabilis, immedicabilis. Ex α priv. & ἰάομαι, *medeor.*

Ἀνιάτρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſanabilis; (2) non ſanatus. Ex α priv. & ἰάομαι, *ſano.*

Ἀνιατρολόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignarus eorum, quæ de medicina diſſeruntur, rationis medicinæ expers. Ex α priv. & ἰατρολογέω, *de medicina diſſero.*

Ἀνιάτως, *Adv.* inſanabiliter. Ab ἀνίατος.

Ἀνίαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtreperus, reſonans, tumultuoſus. Ab ἀνιάχω.

Ἀνιάχω, reſono, clamo; (2) reclamo, reſpondeo. Ex ἀνὰ, &, ἰάχω, *clamo.*

Ἀνιάω, ῶ, idem quod ἀνιάζω· ἀνιῶμαι, mæreo, diſcrucior, lugeo, Gl. V. Ἀνιᾶσθαι τῷ πράγματι, διά τι. Ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνὼν, Soph. Aj. 273.

Ἀνηγρὸς, οῦ, ὁ, moleſtus, contriſtans, malus; pro ἀνιαρός.

Ἀνίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, nihil habens proprium. Ex α priv. & ἴδιος, *proprius.*

Ἀνιδριτὶ, & ἀνιδιτὶ, *Adv.* ſine ſudore, ſine labore. Ex α pr. & ἰδίω, *ſudo*, vel ἱδρὼς, *ſudor.*

Ἀνιδρόω, ῶ, f. ώσω, reſudo, denuo ſudorem emitto. Ex α priv. & ἱδρόω, *ſudo.*

Ἀνίδρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non fixus, inſtabilis, ſine fundamento. Ex α priv. & ἱδρύω, *colloco, pono.*

Ἀνιδρωτὶ, *Adv.* ſine ſudore, vel labore. Ex α priv. & ἱδρόω, *ſudo.*

Ἀνίερος, ου, ὁ ϗ ἡ, profanus, pollutus. Ex α priv. & ἱερὸς, *ſacer.*

Ἀνιερόω, ῶ, f. ώσω, ſacrum facio, conſecro, voveo. Ex ἀνὰ, & ἱερόω, *ſacro.*

Ἀνιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio. Ab ἀνιερόω.

Ἀνίημι, f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα, remitto, relaxo; (2) emitto, ſubmitto; (3) dimitto, relinquo; (4) omitto, intermitto; (5) condono, remitto; (6) ſtimulo, urgeo. Ἀνιέναι τὴν ψυχὴν, τὰ σώματα ἐπὶ ῥᾳδιουργίαν, τ̃ φιλονεικίας· τὸ πρόσωπον, exporrigere; τ̃ πόλεμον, τι τ̃ ὀργῆς, omittere; τῇ τύχῃ, condonare; τοῦ προσεύχεσθαι, deſiſtere; δύσθυμον δῆμον, excitare; τὰ σήμαντρα, obſignatas literas aperire. Πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη, Act. 16, 26. Νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας, verſatur, Ariſt. Nub. 953. Ex ἀνὰ, & ἵημι, *mitto.*

Ἀνικέτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſupplicatum non eſt; (2) non ſupplex. Ex α priv. & ἱκετεύω, *ſupplico.*

Ἀνίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, invictus, inſuperabilis. Ex α priv. & νικάω, *vinco.*

Ἀνικμάζω, f. άσω, humecto; (2) exſicco. Ab ἄνικμος.

Ἄνικμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiccus, humore carens, ſqualidus, aridus. Ex α priv. & ἰκμὰς, *humor.*

Ἀνίλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, immiſericors. Ex α priv. & ἵλαος, Attice ἵλεως, *miſericors.*

Ἀνίλλομαι, dedignor, deſpicio, Suid. Ex ἀνὰ, & ἴλλω, *oculis conniveo.*

Ἀνίλλωμα, ατος, τὸ, adſpectus, Pollux. Ex iiſd.

Ἀνίμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, loro non cæſus. Ex α priv. & ἱμάσσω, *loris cædo.*

Ἀνιμάω, ῶ, f. ήσω, loreo fune ſurſum traho, extraho, haurio; (2) elevo, ſuſtollo, eveho. Ἀνιμᾶν ἀλλήλους τοῖς δόρασι, τὸ σῶμα τῇ ἀριστερᾷ, τὸ ἀγκύριον, τὴν ἀλήθειαν. Ἀνιμήσθω ὁ ἰχθὺς, Luc. Ex ἀνὰ, & ἱμὰς, *lorum.*

Ἀνίμησις, εως, ἡ, extractio, quæ fit fune, aut loro, extractio in altum. Ab ἀνιμάω.

Ἀνίουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, impubes. Ex α priv. & ἴουλος, *prima lanugo pubeſcentium.*

Ἄνιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine equo. Ex α priv. & ἵππος, *equus.*

Ἀνίπταμαι, f. πτήσομαι, ſurſum volo. Ex ἀνὰ, & ἵπταμαι, *volo.*

Ἀνιπτόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, illotus pedes, illotos pedes habens; (2) qui ob puritatem lotione non eget. Ex α priv. νίπτω, *abluo*, & ποῦς, *pes.*

Ἄνιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, illotus. Ex α priv. & νίπτω, *abluo.*

Ἄνις, *Adv.* ſine, abſque. Bœot. pro ἄνευ.

Ἀνισάζω, f. άσω, compenſo, moderor, adæquo. Ex ἀνὰ, & ἰσάζω, *æquo.*

ἌΝΙΣΟΝ, ου, τὸ, aniſum.

Ἄνισος, ου, ὁ ϗ ἡ, inæqualis, impar, diverſus, ſuperior. Ex α priv. & ἴσος, *æqualis.*

Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, diſſimilitudo. Ab ἄνισος.

Ἀνισότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, inæqualis dignitatis. Ex α priv. & ἰσότιμος, *æqualis dignitatis*, quod eſt ex ἴσος, *æqualis*, & τιμὴ, *honor, dignitas.*

Ἀνισοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſſimilis naturæ. Ex α priv. ἴσος, *æqualis*, & φυὴ, *natura.*

Ἀνισόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἀνισάζω. Ἀνισωθεὶς πλήθει, Herodot.

Ἀνίστημι, f. ήσω, ſurgere facio, erigo, excito jacentem, vel mortuum; (2) everto, ſubverto; (3) exſtruo, ædifico; (4) excito, exſtimulo; ἀνίσταμαι, ſurgo, reſurgo, exſurgo; ἀνέστη, ſurrexit, a. 2. Ἀνιστάναι πόλιν, ædificare; τοὺς δήμους, ex ſuis ſedibus ejicere; ἐς τὴν ἀρχὴν, promovere; τὸ στρατόπεδον, movere; τινὰ ἀπὸ τ̃ ἐργασίας, ſubmovere; πόλεις ἐκ βάθρων, evertere. Ἀλλ᾽ οὔτοι τόν γ᾽ ἐξ ἀΐδα παγκοίνου λίμνας πατέρ᾽ ἀνστάσεις, οὔτε γόοισιν, οὐ λιταῖς, Soph. El. 136. Ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τ̃ ἀθάρης ἀνίσταμαι, Ariſt. Plut. 682. Ex ἀνὰ, & ἵστημι, *ſiſto, ſtatuo.*

Ἀνιστορέω, ῶ, f. ήσω, interrogo, ſciſcitor; (2) commentor. Οὐδ᾽ ἀνιστόρουν μακράν, Soph. Trach. 321. Ex α priv. & ἱστορέω, *quæro.*

Ἀνιστορησία, ας, ἡ, hiſtoriarum ignoratio. Ex α priv. & ἱστορία, *hiſtoria.*

Ἀνιστόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui hiſtorias non novit; (2) cujus nulla in hiſtoria fit mentio. Ex α priv. & ἱστορέω, *memoriæ trado.*

Ἀνιστορήτως, *Adv.* ſine cogitatione hiſtoriæ. Ab ἀνιστόρητος.

Ἀνίσχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, clunium tumore vacans. Ex α priv. & ἰσχὶς, *lumbus.*

Ἀνίσχυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, invalidus, infirmus. Ex α priv. & ἰσχυρὸς, *validus.*

Ἄνισχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, infirmus. Ex α priv. & ἰσχὺς, *robur.*

Ἀνίσχω, attollo; (2) orior; (3) emitto, produco; (4) ſuſtineo. Πᾶσι θεοῖσι χεῖρας ἀνίσχοντες, Il. 8, 347. Ἂν δ᾽ ἴσχεν τελαμῶνα, Il. 5, 798. Ex ἀνὰ, & ἴσχω, *habeo, occupo.*

Ἀνίσως, *Adv.* inæqualiter. Ab ἄνισος, *inæqualis.*

Ἀνίσωσις, εως, ἡ, adæquatio, exæquatio. Ex ἀνισόω, *adæquo.*

Ἄνιχθυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine piſcibus. Ex α priv. & ἰχθὺς, *piſcis.*

Ἀνιχνεύω, f. εύσω, perveſtigo, indago, perſequor. Ἀλλά τ᾽ ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ, Il. 22, 192. Διὰ γῆς ϗ θαλάσσης ἀνιχνεύων, Plut. Ex ἀνὰ, & ἰχνεύω, *veſtigo.*

Ἀνιχνίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inveſtigari nequit, imperveſtigabilis. Ex α priv. & ἰχνιάζω, *inveſtigo.*

Ἀνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, moleſtus, injucundus. Ab ἀνία, *moleſtia.*

Ἀνίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubiginem non ſentiens, eruginem non contrahens. Ex α priv. & ἰὸς, *rubigo.*

Ἄννα, ης, ἡ, Anna. Nomen mulieris Hebr. *Gratioſa.*

Ἄννας, α, ὁ, Annas. Nomen viri Hebr. *Gratioſus.*

Ἀνοδία, ας, ἡ, iter impervium. Ex α priv. & ὁδὸς, *via.*

Ἄνοδμος, ου, ὁ ϗ ἡ, odore carens, non odoratus. Ex α priv. & ὀδμὴ, *odor.*

Ἄνοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, invius; (2) ἡ, via ſurſum ferens, adſcenſus. Ex α priv. vel ἀνὰ, & ὁδὸς, *via.*

Ἀνόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, edentulus, cui dentes ſunt rari, aut nulli. Ex α priv. & ὀδοὺς, *dens.*

Ἀνοδύρομαι, ſublata voce lamentor, vehementer deploro. Ἀνοδύρεσθαι τὴν συμφορὰν, Suid. Ex ἀνὰ, & ὀδύρομαι, *deploro.*

Ἄνοζος, ου, ὁ καὶ ἡ, enodis, ſine nodo. Ex α priv. & ὄζος, *nodus.*

Ἀνοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, incompos mentis, ſtultus, inſipiens. Ex α priv. & νοήμων, *mentis compos.*

Ἀνοησία, ας, ἡ, inſipientia, ruditas. Ex α priv. & νόησις, *cogitatio.*

Ἀνοηταίνω, deſipio, inſipiens ſum, imprudenter & temere ago. Ab ἀνόητος.

Ἀνοητεύω, f. εύσω, idem & ab eodem.

Ἀνόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, demens, inſipiens, mente carens, ſtultus; (2) qui intelligi nequit. Ex α priv. & νοητὸς, *intelligibilis.*

Ἀνοήτως, *Adv.* imprudenter, ſtulte. Ab ἀνόητος.

Ἀνόθευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, germanus, non fictus, legitimus, non ſpurius. Ex α priv. & νοθεύω, *nothum reddo, adultero.*

Ἄνοια, ας, ἡ, amentia, ſtultitia. Ab ἄνοος, *amens.*

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reſeratio. Ab ἀνοίγω.

Ἀνοιγνύω, idem quod ſequens, ἀνοίγω. Τὰς πύλας ἀνεώγνυον τῷ Ἀννίβᾳ, App.

Ἀνοίγω, f. ξω, p. paſſ. ἀνέῳγμαι, aperio, reſero, pando, expando, patefacio, Gl. V. ἀνοίγομαι, pateſco, Gl. V. ἀνέῳγμαι, pateo, Gl. V. perf. paſſ. Πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄψει φόνον, Eur. Med. 1316. Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, Luc. 1, 64. Ἀνῷξα δὲ Βύβλινον αὐτοῖς, relevi, Theoc. 14, 15. Ex ἀνὰ, & οἴγω, *aperio.*

Ἀνοιδαίνω, tumefacio; (2) tumeo, intumeſco. Ab ἀνοιδέω.

Ἀνοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeo, intumeſco, turgeo; (2) iraſcor. Ἀνοιδέει θυμὸς, Herodot. Ex ἀνὰ, & οἰδέω, *tumeo.*

Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. Ab ἀνοιδέω.

Ἀνοιδίσκω, idem quod ἀνοιδαίνω.

Ἀνοίκειος, εία, ειον, & ἀνοίκειος, ου, ὁ καὶ ἡ, non familiaris, non domeſticus; (2) non conveniens, non congruus. Ex α priv. & οἰκεῖος, *familiaris, aptus.*

Ἀνοικειότης, ητος, ἡ, nulla familiaritas; (2) mores a familiaritate alieni. Ab ἀνοίκειος.

Ἀνοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhabitabilis. Ex α priv. & οἰκέω, *habito.*

Ἀνοικίζω, f. ίσω, inſtauro, reædifico; (2) migro, habitationem transfero. Ἀνοικίζειν τὰς πόλεις· ἀνοικίσασθαι ἐς Ὄλυνθον, Thuc. Ab ἄνοικος.

Ἀνοικισμὸς, οῦ, ὁ, inſtauratio. Ab ἀνοικίζω.

Ἀνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, reſtauro. Ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, Act. 15, 16. Ex ἀνὰ, & οἰκοδομέω, *ædifico.*

Ἀνοικονόμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, prodigus; (2) male diſpoſitus. Ex α priv. & οἰκονομέω, *diſpenſo.*

Ἄνοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, extorris, ſine domo. Ex α priv. & οἶκος, *domus.*

Ἀνοικτὸς, ἡ, ὸν, apertus; (2) apertilis. Ab ἀνοίγω.

Ἄνοικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immiſericors. Ex α priv. & οἶκτος, *miſericordia.*

Ἄνοικτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non miſerandus, immiſerabilis. Ex α priv. & οἰκτρὸς, *miſerandus.*

Ἀνοίκτως, *Adv.* immiſericorditer. Ab ἄνοικτος.

Ἀνοιμώζω, f. ξω, ingemiſco, fleo, edo gemitum. Ex α priv. & οἰμώζω, *fleo.*

Ἀνοιμωκτεὶ, ſ. ἀνοιμωκτὶ, ſine fletu. Ab ἀνοιμώζω.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reſeratio; (2) oſtium. Ab ἀνοίγω, *aperio.*

Ἄνοισις, εως, ἡ, revectio. Ab ἀναφέρω, *refero.*

Ἀνοιστέον, referendum eſt. Ab eod.

Ἀνοιστρέω, ῶ, f. ήσω, incito, ſtimulo. Ex ἀνὰ, & οἰστρέω, *ſtimulo.*

Ἀνολβία, ας, ἡ, miſeria. Ab ἄνολβος.

Ἀνόλβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix, miſer. Ab eod.

Ἄνολβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α priv. & ὄλβος, *beatitudo.*

Ἀνόλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab exitio & damno immunis. Ex α priv. & ὄλεθρος, *perditio.*

Ἀνολκὴ, ῆς, ἡ, tractio, quæ fit ſurſum verſus. Ab ἀνέλκω, *ſurſum traho.*

Ἀνολκητὸν, οῦ, τὸ, id, quo aliquid ſurſum trahitur. Ab ἀνολκή.

Ἀνολολύζω, f. ξω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo. Ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, Soph. El. 752. Ex ἀνὰ, & ὀλολύζω, *ululo.*

Ἀνολοφύρομαι, vehementer deploro. Ex ἀνὰ, & ὀλοφύρομαι, *ploro.*

Ἀνομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) ſcaturio; (3) effundo tanquam pluviam, effundo more imbris. Ex ἀνὰ, & ὀμβρέω, *pluo.*

Ἀνομβρήεις, ήεσσα, ῆεν, pluvialis, pluvius, pluvioſus. Ex ἀνὰ, & ὄμβρος, *imber, pluvia.*

Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviæ, ſeu aquarum penuria. Ab ἄνομβρος.

Ἄνομβρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbribus carens. Ex α priv. & ὄμβρος, *pluvia.*

Ἀνομέω, ῶ, f. ήσω, inique ago, leges tranſgredior. Ἀνομεῖν ἐς ἱερὸν, Herodot. Ex α priv. & νόμος, *lex.*

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, iniquitas, flagitium. Ab ἀνομέω.

Ἀνομία, ας, ἡ, diſcrepantia a lege, iniquitas. Ab ἄνομος.

Ἀνομίζω, idem quod ἀνομέω:

Ἀνομίλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſociabilis. Ex α priv. & ὁμιλέω, *converſor.*

Ἀνόμιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, illegitimus. Ab ἄνομος.

Ἀνόμιχλος, ου, ὁ καὶ ἡ, innubilus, innubis, nebula vacans. Ex α priv. & ὁμίχλη, *nebula.*

Ἀνόμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, oculorum expers. Ex α priv. & ὄμμα, *oculus.*

Ἀνομοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt diverſæ ſpeciei, ſpecie diſſimilis. Ex α priv. & ὁμοειδὴς, *ſpecie ſimilis.*

Ἀνομοθέτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, lege male ordinatus; (2) nullis legibus conſtitutus. Ex α priv. & νομοθετέω, *legibus conſtituo.*

Ἀνομοιομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, partibus diſſimilibus conſtans. Ex α priv. & ὁμοιομερὴς, *qui partibus ſimilibus conſtat.*

Ἀνόμοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſſimilis, abſimilis, diſpar. Ex α priv. & ὅμοιος, *ſimilis.*

Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, diſſimilitudo, diverſitas. Ab ἀνόμοιος.

Ἀνομοιόω, ῶ, f. ώσω, diſſimilem facio. Ab eodem.

Ἀνομοίως, *Adv.* inæqualiter, non perinde, non æqualiter. Ab ἀνόμοιος.

Ἀνομοίωσις, εως, ἡ, diſſimilitudo. Ab ἀνομοιόω.

Ἀνομολογέω, ῶ, f. ήσω, fateor, adſentior; (2) concedo. Ἀνωμολόγηται παρὰ τοῖς ἀληθῆ δοξάζουσι, Philo. Ex ἀνὰ, & ὁμολογέω, *confiteor.*

Ἀνομολογία, ας, ἡ, incongruentia, inconvenientia; (2) adſenſio inter aliquos de re aliqua. Ex α priv. & ὁμολόγος, *conſentiens.*

Ἄνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, exlex, lege carens; (2) iniquus, ſceleratus. Ex α priv. & νόμος, *lex.*

Ἀνόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inutilis, futilis, injucundus. Ex α priv. & ὄνημι, *juvo.*

Ἄνοος, *contr. uſitatius* ἄνους, ου, ὁ καὶ ἡ, amens. Ex α priv. & νόος, *mens.*

Ἀνόπαια, ſ. ἀνοπαῖα, ας, ἡ, anopæa, avis ex aquilarum genere.

Ἀνόπιν, *Adv.* retro, retrorſum. Ex ἀνὰ, & ὀπίσω, *retro.*

Ἄνοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inermis. Ex α priv. & ὅπλα, *arma.*

Ἄνοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inviſibilis. Ex α priv. & ὄπτομαι, *video.*

Ἀνοργάζω, f. άσω, commoveo; (2) exſilio. Ex ἀνὰ, & ὀργάζω, *incito.*

Ἀνόργανος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſtrumentorum expers. Ex α priv. & ὄργανον, *inſtrumentum.*

Ἀνοργία, ας, ἡ, quando quis orgiis, ſ. ſacris non eſt initiatus. Ex α priv. & ὄργια, *orgia.*

Ἀνοργίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſacris non initiatus. Ab ἀνοργία.

Ἄνοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, ira carens. Ex α priv. & ὀργὴ, *ira.*

Ἀνορέα, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas. Dor. pro ἠνορέη. Ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνορεκτέω, ῶ, f. ήσω, faſtidio cibos. Ab ἀνόρεκτος.

Ἀνόρεκτος, ου, ὁ, cibum faſtidiens, cujus ſtomachus omnia reſpuit. Ex α priv. & ὀρέγομαι, *appeto.*

Ἀνορεξία, ας, ἡ, morbus, quum ſtomachus omnia reſpuit, faſtidium cibi. Ex iiſd.

Ἀνορθόω, ῶ, f. ώσω, ſurrigo, rurſum erigo. Ἀνορθώσω αὐτὴν, Act. 15, 16. Παραχρῆμα ἀνωρθώθη, Luc. 13, 13. Ex ἀνὰ, & ὀρθόω, *erigo.*

Ἀνορμάω, ῶ, f. ήσω, animo incitor, commoveor, magno impetu in aliquid feror. Ex ἀνὰ, & ὁρμάω, *impetu feror.*

Ἄνορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtationem navium non habens, incommodus ſtationi navium. Ex α priv. & ὅρμος, *ſtatio navium, portus.*

Ἀνόρνυμι, excito. Ex ἀνὰ, & ὄρνυμι, quod idem notat.

Ἀνορούω, f. ούσω, exſurgo, proſilio. Ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε, Il. 10, 162. Ὁ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορούσας, Il. 21, 246. Ex ἀνὰ, & ὀρούω, *impetum do.*

Ἀνορροπύγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui cauda deeſt; (2) qui inter volandum non regitur cauda. Ex α priv. & ὀρροπύγιον, quod vide.

Ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri. Ex ἀνὰ, & ὀρταλίζω, *explico alas, incipio in altum ferri.* Ariſt. Eq. 1340.

Ἀνορύσσω, vel ἀνορύττω, f. ξω, effodio, quod defoſſum erat, eruo e terra; (2) exſtirpo, ſubverto. Τῶν δ' ἀποθανόντων τοὺς νεκροὺς ἀνορύξαντες ἐξέῤῥιψαν ὑπὲρ τοὺς ὅρους, Plut. Τὰς ὑδρίας ἀνορύττω, Ariſt. Av. 609. Ex ἀνὰ, & ὀρύσσω, *fodio.*

Ἀνορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, in altum ſalto, exſilio; (2) ſalto. Ex ἀνὰ, & ὀρχέομαι, *ſalto.*

Ἀνόρω, excito. Ex ἀνὰ, & ὄρω, *excito.*

Ἀνόσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ægrotus. Ex α priv. & νοσέω, *ægroto.*

Ἀνόσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſanctus, impius, ſceleratus; profanus, ſceleſtus, nefarius, Gl. V. Ex α priv. & ὅσιος, *ſanctus.*

Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, impietas. Ab ἀνόσιος.

Ἀνοσιουργέω, ῶ, f. ήσω, impia perpetro, impie ago. Ab ἀνοσιουργός.

Ἀνοσιουργία, ας, ἡ, impium factum, ſcelerata actio. Ab eod.

Ἀνοσιουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, impie & ſcelerate agens. Ex ἀνόσιος, *ſceleratus, impius,* & ἔργον, *opus.*

Ἀνοσίως, *Adv.* impie, ſcelerate. Ab ἀνόσιος.

Ἄνοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine odore, non odoratus. Ex α priv. & ὀσμὴ, *odor*.

Ἄνοσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immunis a morbis. Ex α priv. & νόσος, *morbus*.

Ἀνόστεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine oſſibus, exoſſis. Ex α priv. & ὀστέον, *os*.

Ἀνόστητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reditus expers. Ex α priv. & νόστος, *reditus*.

Ἀνόστιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄνοϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄνοστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exos, Gl. V. oſſibus carens. Ex α priv. & ὀστȣ̃ν, *os*.

Ἀνότιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſiccus, non humidus. Ex α priv. & νοτίζω, *humecto*.

Ἀνȣθέτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, repudians admonitionem. Ex α priv. & νȣθετέω, *admoneo*.

Ἄνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amens, demens, vecors, ſtultus, Ph. mente captus, ſine ſenſu, al. Gl. V. Ex α priv. & νȣ̃ς, *mens*.

Ἀνȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens ſubſtantia. Ex α priv. & ȣ̓σία, *ſubſtantia*.

Ἀνȣ́τατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non vulneratus. Ex α priv. & ȣ̓τάω, *vulnero*.

Ἀνȣτητὶ, *Adv.* ſine vulnere. Ab ἀνȣ́τητος.

Ἀνόχευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers coitus, qui non coit. Ex α priv. & ὀχεύω, *coëo*.

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. Ab ἀνέχω, *tolero*.

Ἀνοχλίζω, f. ίσω, vecte ſubmoveo, vel elevo. Ex ἀνὰ, & ὀχλίζω, *vecte moveo*.

Ἄνοχλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inoffenſus, nulla moleſtia adfectus, turba, ſeu hominum multitudine carens. Ex α priv. & ὄχλος, *turba hominum*.

Ἀνοχμάζω, f. άσω, geſto tollens in altum, ſublatum geſto. Ex ἀνὰ, & ὀχμάζω, *detineo*.

Ἀνοψία, ας, ἡ, opſonii penuria. Ab ἄνοψος.

Ἄνοψος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opſonio carens. Ex α priv. & ὄψον, *opſonium*.

Ἄντα, *Adv.* coram, e regione. Ab ἀντί.

Ἀνταγοράζω, viciſſim emo; (2) permuto. Ex ἀντὶ, & ἀγοράζω, *emo*.

Ἀντογορεύω, adverſarium me gero, liti me oſtero; (2) obloquor. Ex ἀντὶ, & ἀγορεύω, *concionor, loquor*.

Ἀνταγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto; (2) repugno. Πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, Heb. 12, 4. Ex ἀντὶ, & ἀγωνίζομαι, *certo*.

Ἀνταγώνισμα, ατος, τὸ, certamen, repugnantia, obſtaculum, Suic. Ab ἀνταγωνίζομαι.

Ἀνταγωνιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui cum aliquo certat, adverſarius; æmulus, Gl. V. Ab eod.

Ἀντάδελφος, ȣ, ὁ, qui eſt loco fatris. Ex ἀντὶ, & ἀδελφὸς, *frater*.

Ἀνταδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriam illatam ulciſcor, viciſſim injuria adficio. Ex ἀντὶ, & ἀδικέω, *injuria adficio*.

Ἀντᾴδω, occino; (2) cantu provoco. Ex ἀντὶ, & ᾄδω, *cano*.

Ἀνταείρω, adverſus aliquem aliquid tollo, vel ſuſcipio. Ἀνταείρειν τὰς χεῖρας τινι, πόλεμον βασιλεῖ, πρός τινα: ἀνταίρεσθαι τὰ ὅπλα τινι. Ex ἀντὶ, & ἀείρω, *tollo*.

Ἀνταῖος, αία, αῖον, adverſus; (2) hoſtis, infenſus. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.

Ἀνταίρω, idem quod ἀνταείρω, Gl. V. rebello. Ex ἀντὶ, & αἴρω, *tollo*.

Ἀντακολȣθέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim ſequor. Ex ἀντὶ, & ἀκολȣθέω, *ſequor*.

Ἀντακȣ́ω, f. ȣ́σω, viciſſim audio. Ex ἀντὶ, & ἀκȣ́ω, *audio*.

Ἀνταλαλάζω, f. άξω, reclamo, viciſſim, vel contra clamorem attollo. Ex ἀντὶ, & ἀλαλάζω, *alala clamo*.

Ἀντάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio; (2) expiatio; (3) pretium redemptionis. Ab ἀνταλλάσσω.

Ἀνταλλάσσω, vel ἀνταλλάττω, f. άξω, muto, permuto. Ἀντήλλαξε τῇ δικαιώσει τ͂ ὀνομάτων ἀξίωσιν εἰς τὰ ἔργα, Plut. Τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς ϗ χάριτος, τὸ τ͂ πόλεως συμφέρον ἀνταλλαττόμενοι, Dem. Ex ἀντὶ, & ἀλλάσσω, *muto*.

Ἀνταμείβομαι, f. ψομαι, gratiam rependo, compenſo, remunero. Ex ἀντὶ, & ἀμείβομαι, *muto*.

Ἀνταμείβω, ſubmuto, Gl. V. Σὺ δ᾽ ἀνταμεῖψαί, μ᾽, Eur. Ph. 293. Ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀνταμειψόμεσθά σ᾽, ὥσπερ εἰκὸς, ἀντὶ τῶνδε, Ariſt. Θεσμ. 728. Ex ἀντὶ, & ἀμείβω, *muto*.

Ἀντάμειψις, εως, ἡ, retributio, compenſatio; permutatio, ſubmutatio, Gl. V. Ab ἀνταμείβομαι.

Ἀνταμοιβὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Ἀνταμύνομαι, viciſſim auxilior; (2) obſiſto rurſum; (3) me ulciſcor. Ex ἀντὶ, & ἀμύνω, *auxilior*.

Ἀνταμφοδεύω, obviam iens oberro. Ex ἀντὶ, & ἄμφοδος, *bivium, circuitus*.

Ἀνταναγινώσκω, viciſſim lego. Ex ἀντὶ, & ἀναγινώσκω, *lego*.

Ἀνταναγνώϛης, ȣ, ὁ, qui viciſſim legit, qui relegit, recognitor. Ab ἀνταναγινώσκω.

Ἀντανάγω, & ἀντανάγομαι, ex adverſo in hoſtem prodeo, obviam hoſti prodeo. Ἀντανῆγον ναυσὶ, Thuc. Ex ἀντὶ, & ἀνάγω, *ſubduco, ſubvehor*.

Ἀνταναιρέομαι, ȣ̃μαι, viciſſim ſumo, ſeu accipio. Ex ἀντὶ, & αἱρέω, *capio*.

Ἀνταναίρω, contra attollo, ſuſtollo, erigo; (2) contra deſtruo. Ex ἀντὶ, & αἴρω, *tollo*.

Ἀντανάκλασις, εως, ἡ, repulſus, repercuſſio; (2) motio reciproca & refracta; (3) figura rhetorica. Ab ἀντανακλάω.

Ἀντανακλασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem.

Ἀντανακλαϛικὸς, ἡ, ὸν, reciprocus. Ab eod.

Ἀντανακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀντὶ, & ἀνακλάω, *refringo*.

Ἀντανακοπὴ, ῆς, ἡ, repercuſſio. Ab ἀντανακόπτω.

Ἀντανακόπτω, repercutio. Ex ἀντὶ, & ἀνακόπτω, quod idem ſignificat.

Ἀνταναμένω, viciſſim exſpecto. Ex ἀντὶ, & ἀναμένω, *exſpecto*.

Ἀνταναπληρόω, ῶ, f. ώσω, viciſſim expleo. Ἀνταναπληρῶ τὰ ὑϛερήματα τ͂ θλίψεων τȣ̃ Χριϛȣ̃ ἐν τῇ σαρκί μȣ, Col. 1, 24. R. Ex ἀντὶ, & ἀναπληρόω, *expleo*.

Ἀνταναφέρω, viciſſim refero. Ex ἀντὶ, & ἀναφέρω, *refero*.

Ἄντανδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in alius viri locum ſubſtitutus, ſuccedaneus. Ex ἀντὶ, & ἀνὴρ, *vir*.

Ἀντάνειμι, ex adverſo inſurgo, contra ſurgo. Ἀντανῄει αὐτῷ, Thuc. Ex ἀντὶ, & ἄνειμι, *ſurſum eo*.

Ἀντανίϛαμαι, f. ἀνταναϛήσομαι, contra inſurgo, adverſus quempiam inſurgo, reſiſto, reluctor. Ἀνταναστῆναι ἔρωτι, Plut. Ex ἀντὶ, & ἀνίσταμαι, *exſurgo*.

Ἀντανίσωμα, ατος, τὸ, adæquamentum, æqualitas, parilis quantitas, parilitas; (2) pars militum occiſis eodem numero ſubſtituta. Ex ἀντὶ, & ἀνισόω, *æquo*.

Ἄνταξ, *Adv.* viciſſim, Heſ. Ab ἀντί.

Ἀντάξιος, ία, ιον, exiſtimatione par, æqualis pretii. Ex ἀντὶ, & ἄξιος, *dignus*.

Ἀνταξιόω, ῶ, f. ώσω, paria rependo. Ab ἀντάξιος.

Ἀνταπαιτέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim repoſco. Ex ἀντὶ, & ἀπαιτέω, *repoſco*.

Ἀνταπαμείβομαι, viciſſim reſpondeo. Ex ἀντὶ, & ἀπαμείβομαι, *reſpondeo*.

Ἀνταπαστράπτω, f. ψω, contra fulguro, ex adverſo fulguro, fulguro adverſus fulgurantem. Ex ἀντὶ, & ἀπαστράπτω, *refulguro*.

Ἀνταποδίδωμι, viciſſim reddo; (2) rependo, retribuo. Ἀνταποδιδόναι τὸ ὅμοιον, par pari referre. Δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδȣ̃ναι τοῖς θλίβȣσιν ὑμᾶς θλίψιν, 2 Theſſ. 2, 6. Ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τ͂ δικαίων, Luc. 14, 14. Ex ἀντὶ, & ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio. Ab ἀνταποδίδωμι.

Ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, retributio. Ab eod.

Ἀνταποδοτέον, reddendum. Ab eod.

Ἀνταποδοτικὸς, ἡ, ὸν, retributivus. Ab eod.

Ἀνταποδύομαι, viciſſim me accingo. Ex ἀντὶ, & ἀποδύομαι, *accingor*.

Ἀνταποκρίνομαι, viciſſim reſpondeo, ex adverſo reſpondeo. Καὶ ȣ̓κ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα, Luc. 14, 6. Ex ἀντὶ, & ἀποκρίνομαι, *reſpondeo*.

Ἀνταπόκρισις, εως, ἡ, reſponſio. Ex ἀντὶ, & ἀποκρίνομαι.

Ἀνταποκτείνω, viciſſim occido, contra interficio. Ex ἀντὶ, & ἀποκτείνω, *occido*.

Ἀνταπολαμβάνω, viciſſim accipio. Ἀνταπολαμβάνειν χάριν, Dem. Ex ἀντὶ, & ἀπολαμβάνω, *accipio*.

Ἀνταπόλλυμι, viciſſim perdo. Ex ἀντὶ, & ἀπόλλυμι, *perdo*.

Ἀνταποπέμπω, viciſſim dimitto, ſeu amando. Ex ἀντὶ, & ἀποπέμπω, *dimitto*.

Ἀνταποπέρδω, crepitum ventris emittenti viciſſim oppedo. Ex ἀντὶ, & ἀποπέρδω, *pedo*.

Ἀνταποστέλλω, viciſſim emitto, remitto. Ex ἀντὶ, & ἀποστέλλω, *emitto*.

Ἀνταποτίω, f. ίσω, viciſſim ſolvo, rependo. Ex ἀντὶ, & ἀποτίω, *rependo*.

Ἀνταποφαίνω, viciſſim oſtendo, demonſtro, Ex ἀντὶ, & ἀποφαίνω, *oſtendo*.

Ἀνταποχὴ, ῆς, ἡ, ſcriptum, quo debitum creditori fatetur debitor, aut quo quis ſe obligat. Ex ἀντὶ, & ἀποχὴ, quod vide.

Ἀνταπωθέω, ῶ, viciſſim repello; (2) retrudo, repello. Ex ἀντὶ, & ἀπωθέω, *repello*.

Ἀνταπώθησις, εως, ἡ, repulſio, renixus, reliſio. Ex ἀντὶ, & ἀπωθέω, *repello*.

Ἀνταρκέω, ῶ, f. ήσω, par ſum ad reſiſtendum; (2) reſiſto, ad ultimum uſque reſiſto. Ex ἀντὶ, & ἀρκέω, *reſiſto*.

Ἀνταρκτικὸς, ἡ, ὸν, ſeptemtrionali oppoſitus. Ex ἀντὶ, & ἀρκτικὸς, *ſeptemtrionalis*.

Ἄνταρσις, εως, ἡ, inſurrectio, ipſa actio attollendi manus adverſus aliquem. Ex ἀνταίρω, *attollo*.

Ἀντάρτης, ȣ, ὁ, tyrannus, qui manus attollit adverſus legitimum regem, rebellis. Ab eod.

Ἀντασπάζομαι, f. άσομαι, viciſſim ſaluto, reſaluto, viciſſim amplector. Ex ἀντὶ, & ἀσπάζομαι, *ſaluto*.

Ἀνταστράπτω, idem quod ἀνταπαστράπτω, quod vide.

Ἀνταυγασία, ας, ἡ, reluminatio, Ph. Ex ἀντὶ, & αὐγάζω, *lumino*.

Ἀνταύγεια, ας, ἡ, lucis, ſ. ſplendoris reflexio, Gl. V. reluminatio. Ab ἀνταυγής.

Ἀνταυγέω, ῶ, lucem, ſeu ſplendorem reflecto. Ab eod.

Ἀνταυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lucis ſeu ſplendoris reflexionem habens. Ex ἀντὶ, & αὐγὴ, *ſplendor*.

Ἀνταυδάω, ῶ, viciſſim loquor, reſpondeo. Ex ἀντὶ, & αὐδάω, *loquor*.

Ανταφαιρέω, ῶ, viciſſim aufero. Ex ἀντὶ, & ἀφαιρέω, *aufero*.

Ανταφίημι, viciſſim dimitto, aut emitto. Ex ἀντὶ, & ἀφίημι, *dimitto*.

Ανταχάτης, ου, ὁ, lapis, ſeu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens, ſ. ſuccini ſpecies bituminoſa. Ex ἀντὶ, & ἀχάτης, *achates*.

Αντάω, ῶ, f. ήσω, obvius fio, occurro; (2) conſequor, nanciſcor. Ἀντᾷν τι ὑπό τινος, pati; τινὸς conſequi. Μή σοι γέ πω δύϛηνος ἀντήσας θάνοι, Soph. Aj. 533. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.

Αντεγκαλέω, ῶ, viciſſim criminor, recriminor, recriminando objicio; (2) excuſo culpam alicujus. Ex ἀντὶ, & ἐγκαλέω, *accuſo*.

Αντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio. Ab ἀντεγκαλέω.

Αντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, recriminatorius. Ab eod.

Αντεικάζω, f. άσω, viciſſim adſimilo, comparo. Ἀντήκασ' αὐτὸν πάρνοπι, Ariſt. Veſp. 1300. Ab ἀντὶ, & εἰκάζω, *ſimilo*.

Αντειπεῖν, contradicere. Ἀντειπεῖν δίκαιον λόγον τινὶ, πρὸς τοὺς λόγους τινος· Ου βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς, Soph. Antig. 1065. Ex ἀντὶ, & εἰπεῖν, *dicere*.

Αντείρομαι, viciſſim interrogo. Ex ἀντὶ, & εἴρω, *interrogo*.

Αντεισάγω, f. άξω, viciſſim introduco, vel in alterius locum introduco. Ἀντεισάγειν τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, Naz. Ex ἀντὶ, & εἰσάγω, *introduco*.

Αντεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, quæ fit viciſſim, vel in alterius locum; Ph. ſubrogatio. Ab ἀντεισάγω.

Αντεισέρχομαι, f. ελεύσομαι, viciſſim ingredior, in alterius locum ſubeo, ſuccedo. Ex ἀντὶ, & εἰσέρχομαι, *ingredior*.

Αντεισφέρω, contra infero, in locum alterius infero. Ἀντεισφέρειν τῷ θελήματι τὸ θέλημα, Naz. Ex ἀντὶ, & εἰσφέρω, *infero*.

Αντεκκόπτω, f. ψω, viciſſim exſcindo. Ex ἀντὶ, & ἐκκόπτω, *exſcindo*.

Αντεκπλέω, claſſe exeo, obviam navigantibus obnato. Ex ἀντὶ, & ἐκπλέω, *enavigo*.

Αντέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. Ab ἀντεκτείνω.

Αντεκτείνω, contendo, confero, comparo. Ex ἀντὶ, & ἐκτείνω, *extendo*.

Αντεκτίθημι, contra expono. Ex ἀντὶ, & ἐκτίθημι, *expono*.

Αντεκτίνω, viciſſim luo, rependo. Ex ἀντὶ, & ἐκτίνω, *luo*.

Αντέκτισις, εως, ἡ, repenſio, mulcta. Ab ἀντεκτίω.

Αντεκτίω, f. ίσω, idem quod ἀντεκτίνω. Ex ἀντὶ, & ἐκτίω, *luo*, *ſolvo*.

Αντεκτρέφω, viciſſim enutrio & educo. Ex ἀντὶ, & ἐκτρέφω, *enutrio*.

Αντεκφέρω, viciſſim effero & exporto. Ex ἀντὶ, & ἐκφέρω, *effero*.

Αντελιγμὸς, οῦ, ὁ, converſio & replicatio contraria. Ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, *volvo*.

Αντελπίζω, f, ίσω, novam ſpem concipio; (2) contra ſpero. Ex ἀντὶ, & ἐλπίζω, *ſpero*.

Αντεμβάλλω, viciſſim injicio, vel in locum alterius repono; (2) rependo, refundo; (3) contra irruo, contra impetum facio. Ex ἀντὶ, & ἐμβάλλω, *injicio*.

Αντεμβιβάζω, ſubſtituo, addo ſupplementum, viciſſim impono. Ex ἀντὶ, & ἐμβιβάζω, *ſubſtituo*.

Αντεμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. Ex ἀντεμβάλλω.

Αντεμπλέκω, f. ξω, mutuo implico, ſ. amplector. Ex ἀντὶ, & ἐμπλέκω, *implico*.

Ἀντεμπλήθω, f. ήσω, viciſſim impleo. Τὴν τ' οἰκίαν αὐτοῦ ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων, Xen. Ab ἀντὶ, & ἐμπλήθω, *impleo*.

Ἀντεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, mutuus complexus, complexus mutuo hærentium. Ab ἀντεμπλέκω.

Ἀντεναγωγὴ, ῆς, ἡ, compenſatio; (2) mutua accuſatio. Ex ἀντὶ, & ἐναγωγὴ, *accuſatio*.

Ἀντεναντίωσις, εως, ἡ, figuræ nomen, quum per contrarium dicimus, quod velut per adfirmationem dictum intelligi volumus. Ex ἀντὶ, & ἐναντίωσις, *repugnantia*.

Ἀντενδείκνυμαι, contra indico, contrariam indicationem habeo. Ex ἀντὶ, & ἐνδείκνυμι, *indico*.

Ἀντένδειξις, εως, ἡ, obnunciatio, conſilii capti & agitati diremptio. Ab ἀντενδείκνυμαι.

Ἀντενδύομαι, viciſſim induor, ſeu induo me. Ex ἀντὶ, & ἐνδύομαι, *induor*.

Ἀντενέδραι, ῶν, αἱ, mutuæ inſidiæ. Ex ἀντὶ, & ἐνέδρα, *inſidiæ*.

Ἀντενεργέω, ῶ, ἀντενεργεῖν, efficacem vim habere contra aliquid; operari adverſus aliquid. Ex ἀντὶ, & ἐνεργέω, *operor*.

Ἀντεξάγω, viciſſim educo, e contrario educo; (2) reſiſto, repugno. Ἀντεξῆγον τοὺς Ῥωμαίους οἱ ὕπατοι, Plut. Ex ἀντὶ, & ἐξάγω, *educo*.

Ἀντεξαιτέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim expoſco. Ex ἀντὶ, & ἐξαιτέω, *expoſco*.

Ἀντεξελαύνω, f. λάσω, viciſſim invado; (2) repello. Ἀντεξελάσας ἐκείνους ἱππεῦσι ἀγαθοῖς, Plut. Ex ἀντὶ, & ἐξελαύνω, *repello*.

Ἀντεξετάζω, f. άσω, contra, vel ex adverſo examino, viciſſim examino; (2) contendo, comparo; ἀντεξετάζομαι, contra examinor; ad cauſam accurro, judicio me ſiſto, adverſor. Ἀντεξεταζόμενος τῇ νόσῳ, Luc. Ex ἀντὶ, & ἐξετάζω, *examino*.

Ἀντεξέτασις, εως, ἡ, collatio, comparatio. Ab ἀντεξετάζω.

Ἀντεξετασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀντεξορμάω, ῶ, f. ήσω, contra irruo & impetum facio. Ex ἀντὶ, & ἐξορμάω, *cum impetu egredior*.

Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo concurſu; (2) contrarius incurſus. Ab ἀντεξορμάω.

Ἀντεπάγω, refero, Gl. V. Ex ἀντὶ, ἐπὶ & ἄγω, *duco*.

Ἀντεπαινέω, ῶ, viciſſim laudo. Ex ἀντὶ, & ἐπαινέω, *laudo*.

Ἀντεπανάγω, viciſſim reduco, e contrario reveho, occurro. Ex ἀντὶ, ἐπὶ, ἀνὰ, & ἄγω, *duco*.

Ἀντέπειμι, occurro. Ex ἀντὶ, ἐπὶ, & εἶμι, *eo*, *vado*.

Ἀντεπεισάγω, viciſſim, ſeu e contrario introduco. Ex ἀντὶ, & ἐπεισάγω, *introduco*.

Ἀντεπείσοδος, ου, ἡ, mutuus, ſeu alternus ingreſſus, aditus alternus. Ex ἀντὶ, & εἴσοδος, *ingreſſus*.

Ἀντεπεξάγω, ex adverſo progredior; (2) in occurſum ruo; invadenti hoſtiliter occurro. Ex ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, & ἄγω, *duco*.

Ἀντεπεξελαύνω, ex adverſo progredior; (2) in occurſum progredior, contra equito. Ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ἐξελαύνω, *expello*, *equo erumpo*.

Ἀντεπεξέρχομαι, contra invado, ad pugnam procedo ex altera parte; (2) obviam prodeo. Ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ἐξέρχομαι, *prodeo*.

Ἀντεπερείδομαι, obnitor, renitor, Gl. V. Ex ἀντὶ, & ἐρείδομαι, *nitor*.

Ἀντεπερώτησις, εως, ἡ, reſtipulatio, Gl. V. A ſeq.

Ἀντεπερωτῶ, reſtipulor, Gl. V. Ex ἀντὶ, & ἐπερωτῶ, *ſtipulor*.

Ἀντεπηχέω, ῶ, viciſſim reſono. Ex ἀντὶ, & ἐπηχέω, *reſono*.

Ἀντεπιβαίνω, contra adſcendo; (2) adverſor. Ex ἀντὶ, & ἐπιβαίνω, *adſcendo*.

Ἀντεπιβουλεύω, inſidiantibus e diverſo inſidior, contra inſidias tendo. Ex ἀντὶ, & ἐπιβουλεύω, *inſidior*.

Ἀντεπιγράφω, viciſſim inſcribo. Ex ἀντὶ, & ἐπιγράφω, *inſcribo*.

Ἀντεπιδείκνυμι, viciſſim oſtendo. Ex ἀντὶ, & ἐπιδείκνυμι, *oſtendo*.

Ἀντεπιθυμέω, ῶ, & ἀντεπιθυμοῦμαι, contra cupio, rivalis, competitor ſum. Ἀντεπιθυμεῖσθαι τῆς ξυνουσίας, Xen. Ex ἀντὶ, & ἐπιθυμέω, *cupio*.

Ἀντεπικουρέω, ῶ, contra auxilior, viciſſim auxilior. Ex ἀντὶ, & ἐπικουρέω, *auxilior*.

Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo. Ex ἀντὶ, & ἐπιλαμβάνω, *inſuper accipio*, *retineo*.

Ἀντεπιμελέομαι, οῦμαι, viciſſim curam gero. Ex ἀντὶ, & ἐπιμελέομαι, *curam gero*.

Ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in re aliqua, viciſſim cunctor. Ex ἀντὶ, & ἐπιμέλλω, *cunctor*.

Ἀντεπιμετρέω, ῶ, remetior, eadem menſura retribuo. Ex ἀντὶ, & ἐπιμετρέω, *metior*.

Ἀντεπινοέω, ῶ, viciſſim, ſeu contra alium excogito & comminiſcor. Ex ἀντὶ, & ἐπινοέω, *excogito*.

Ἀντεπιπλέω, contra tendo, obnavigo. Ex ἀντὶ, ἐπὶ, & πλέω, *navigo*.

Ἀντεπιστέλλω, per epiſtolam reſcribo, reſpondeo. Ex ἀντὶ, ἐπὶ, & στέλλω, *mitto*.

Ἀντεπιστρέφω, viciſſim, vel contra converto. Ex ἀντὶ, & ἐπιστρέφω, *converto*.

Ἀντεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio mutua, vel contraria, vel in contrariam partem. Ab ἀντεπιστρέφω.

Ἀντεπιτάττω, contra injungo, viciſſim impono. Ex ἀντὶ, & ἐπιτάττω, *impono*.

Ἀντεπιτειχίζω, viciſſim munitionem excito. Ex ἀντὶ, & ἐπιτειχίζω, *munio*.

Ἀντεπιτίθημι, viciſſim vel contra vel pro alio impono. Ex ἀντὶ, & ἐπιτίθημι, *impono*.

Ἀντεπιφέρω, refero, Gl. V. ἀντεπενεχθεὶς, relatus, Gl. V. Ex ἀντὶ, & ἐπιφέρω, *fero*.

Ἀντεπιφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio, Gl. V. A præc.

Ἀντεπιχειρέω, ῶ, contra adgredior, viciſſim molior; (2) contra invado; (3) contra argumentor. Ex ἀντὶ, & ἐπιχειρέω, *manum admoveo*.

Ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverſo adgreſſio. Ab ἀντεπιχειρέω.

Ἀντερανίζω, f. ίσω, viciſſim corrogo, viciſſim exigo; ἀντερανιζόμενον, quod ſic exigitur. Ex ἀντὶ, & ἐρανίζω, *corrogo*.

Ἀντεραστὴς, οῦ, ὁ, rivalis, æmulus alicujus in amore. Ex ἀντὶ, & ἐραστὴς, *amator*.

Ἀντεράστρια, ας, ἡ, pellex, Gl. V. Ex ἀντὶ, & ἐράστρια, *amatrix*.

Ἀντεράω, ῶ, redamo, viciſſim amo, mutuo amore proſequor. Ex ἀντὶ, & ἐράω, *amo*.

Ἀντεργολαβέω, ῶ, contendo cum aliquo in redemptura operis faciendi. Ex ἀντὶ, & ἐργολαβέω, *opus faciendum ſuſcipio*, *redempturas facio*.

Ἀντερείδω, renitor; (2) innitor; (3) certo cum aliquo. Ἀντέρειδε νῦν βάσιν σὴν, ſiſte, Soph. Phil. 1394. Ex ἀντὶ, & ἐρείδω, *incumbo*, *nitor*.

Ἀντερεῖν, contradicturum eſſe; ἀντείρηκα, contradixi. Ex ἀντὶ, & ἐρῶ, *dicam*.

Ἀντέρεισις, εως, ἡ, renixus, luctamen. Ab ἀντερείδω.

Ἀντέρεισμα, τος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀντεριδαίνω, contra contendo. Ex ἀντὶ, & ἐριδαίνω, *contendo.*

Ἀντερίζω, contendo cum aliquo, certo cum aliquo per æmulationem. Ex ἀντὶ, & ἐρίζω, *certo.*

Ἀντέρομαι, viciſſim interrogo. Ἐγώ σε ἀντερήσομαι, Naz. Ex ἀντὶ, & ἔρομαι, *interrogo.*

Ἄντερις, ιδος, ἡ, obluctatio. Ex ἀντὶ, & ἔρις, *contentio.*

Ἀντερωτάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim interrogo, viciſſim percontor. Ex ἀντὶ, & ἐρωτάω, *interrogo.*

Ἀντερώτησις, εως, ἡ, mutua interrogatio, interrogatio, quæ fit viciſſim. Ab ἀντερωτάω.

Ἀντεστραμμένως, *Adv.* vice verſa. Ab ἀντεστραμμένος, *in contrarium verſus*, quod eſt ab ἀντιστρέφω, *converto.*

Ἀντευεργετέω, ῶ, viciſſim benefacio, gratiam refero. Ex ἀντὶ, & εὐεργετέω, *benefacio.*

Ἀντευεργητικὸς, ἡ, ὸν, beneficium reddens, ſeu referens. Ab ἀντευεργετέω.

Ἀντεύκρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, temperato oppoſitus. Ex ἀντὶ, & εὔκρατος, *temperatus.*

Ἀντευνοέω, ῶ, viciſſim benevolus ſum. Ex ἀντὶ, & εὐνοέω, *benevolus ſum.*

Ἀντευπάσχω, viciſſim beneficium accipio. Ex ἀντὶ, & εὐπάσχω, *beneficium accipio.*

Ἀντευποιέω, ῶ, beneficium rependo. Ex ἀντὶ, & εὐποιέω, *beneficio adficio.*

Ἀντεφεστιάω, ῶ, viciſſim convivio accipio. Ex ἀντὶ, & ἐφεστιάω, *lare, domo, ſ. convivio excipio.*

Ἀντεφορμέω, ῶ, naves in ſtatione habeo ad prælium paratas. Ex ἀντὶ, & ἐφορμέω, *in ſtatione ſum.*

Ἀντέχω, f. ἀνθέξω, detineo, inhibeo, prohibeo, Gl. V. retineo, duro, poſſum; ἀντέχομαι, retineo, ſufficio. Gl. V. vendico; ſufficio; ἀντέσχεν, inhibuit, Ph. Ἀντέχειν τῷ πόνῳ, ſuſtinere; τί τινι, ſuppeditare; τοῖς πολεμίοις, reſiſtere; ἀντέχεσθαι τινὸς πράγματος, adhærere. Ἔρως με ἀπόλλυσι, καὶ οὐκ ἔτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινὸν, Luc. Ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, 1 Theſſ. 5, 14. Ex ἀντὶ, & ἔχω, *habeo.*

Ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, obviam eo, occurro. Ab ἀντί.

Ἄντην, *Adv.* coram; (2) ex adverſo; (3) manifeſte, aperte. Ab ἀντί.

Ἀντήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui viciſſim remigat; (2) qui viciſſim datur. Ex ἀντὶ, & ἐρέσσω, *remigo.*

Ἀντηρὶς, ίδος, ἡ, ſtructura lapidea, utrimque editiora ædificia fulciens; ἀντηρίδες, tibicines, Gl. V. Ab ἀντερείδω.

Ἄντησις, εως, ἡ, occurſus, ſupplicationes, ſupplices preces. Ab ἀντάω, vel ἀντέω.

Ἀντηχέω, ῶ, f. ήσω, reſono. Ex ἀντὶ, & ἠχέω, *ſono.*

ἈΝΤΙ΄, Pro, re-- Ph. contra; in Comp. re- viciſſim, & quandoque parilitatem ſignificat, ut ἀντίθεος, Deo par.

Ἀντία, *Adv.* ex adverſo, contra. *Neutrum Plur.* ab ἀντίος.

Ἀντιάγχη, ης, ἡ, q. d. præfocatio obluctans & reſiſtens; (2) tumor inveteratus faucium, qui diſcuti nequit. Ex ἀντὶ, & ἄγχω, *ſuffoco.*

Ἀντιάζω, f. άσω, obviam procedo; (2) obteſtor. Ἀντιάζειν τὸν στρατὸν, occurrere. Καί σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διός, Soph. Aj. 492. Ἀλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον, Id. Phil. 805. Ab ἀντίος.

Ἀντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda. Ex ἀντὶ, & ἀνὴρ, *vir.*

Ἀντιάξων, ονος, ὁ, axis, ſeu polus, qui noſtro oppoſitus eſt; (2) ora auſtralis nobis incognita. Ex ἀντὶ, & ἄξων, *axis.*

Ἀντιὰς, άδος, ἡ, tonſilla. Ab ἀντίος.

Ἀντιαχέω, ῶ, reclamo, contradico. Ex ἀντὶ, & ἰαχέω, *clamo.*

Ἀντιάω, ῶ, f. άσω, obviam eo, vel venio, occurro; (2) adſequor, conſequor; (3) precor, ſupplico. Ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα ἀντιάαν, Il. 13, 215. Ab ἀντί.

Ἀντιβαίνω, refragor, adverſor, obnitor; obſto. Ex ἀντὶ, & βαίνω, *eo.*

Ἀντιβάλανος, ου, ἡ, galla, Heſ. Ex ἀντὶ, & βάλανος, *glans.*

Ἀντιβάλλω, contra jacio, ex adverſo jacio; (2) inter ſe confero, reputo. Gl. V. confero, recognoſco, retracto. Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους; Luc. 24, 17. Ex ἀντὶ, & βάλλω, *jacio.*

Ἀντιβασιλεὺς, έως, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet. Ex ἀντὶ, & βασιλεὺς, *rex.*

Ἀντίβασις, εως, ἡ, contra itio, occurſus; (2) refragatio. Ab ἀντιβαίνω.

Ἀντιβάτης, ου, ὁ, repagulum januæ, quo veluti renititur & obſiſtit. Ab eod.

Ἀντιβατικὸς, ἡ, ὸν, obvius. Ab eod.

Ἀντιβία, *Adv.* contra, e contrario, ex adverſo; (2) coram, in conſpectu. *Dativus fem.* ab ἀντίβιος.

Ἀντιβιάζομαι, f. άσομαι, reluctor vim adhibens, vi obſiſto. Ex ἀντὶ, & βιάζομαι, *nitor, violo.*

Ἀντιβίην, *Adv.* idem quod ἀντιβίᾳ.

Ἀντίβιον, *Adv.* idem.

Ἀντίβιος, ία, ιον, & ἀντίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, contrarius, adverſus. Ex ἀντὶ, & βία, *vis.*

Ἀντιβλάπτω, f. ψω, viciſſim noceo, læſus lædo. Ex ἀντὶ, & βλάπτω, *lædo, noceo.*

Ἀντιβλέπω, f. ψω, ex adverſo intueor; (2) adverſis oculis adſpicio; (3) renitor, obſiſto. Ex ἀντὶ, & βλέπω, *video.*

Ἀντίβλεψις, εως, ἡ, obtutus. Ab ἀντιβλέπω.

Ἀντιβοάω, ῶ, reclamo. Ex ἀντὶ, & βοάω, *clamo.*

Ἀντιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim auxilior. Ex ἀντὶ, & βοηθέω, *auxilior.*

Ἀντίβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, bovis pretium æquans, tantum valens, quantum valet bos. Ex ἀντὶ, & βοῦς, *bos.*

Ἀντιβολέω, ῶ, f. ήσω, occurro, conſequor, interſum; (2) ſupplico, oro. Gl. V. ἀντιβολῶ, oro, quæſo, precor, ſodes, obſecro, obteſtor. Μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι, Il. 4, 342. Ἴθι μοι πείσθηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν, Ariſt. Veſp. 1377. Ex ἀντὶ, & βάλλω, *jacio.*

Ἀντιβολὴ, ῆς, ἡ, occurſus; (2) conflictus; (3) collatio. Ab ἀντιβάλλω.

Ἀντιβόλησις, εως, ἡ, ſupplicatio, poſtulatio, adhortatio, deprecatio. Ab ἀντιβολέω.

Ἀντιβολία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἀντιβροντάω, ῶ, f. ήσω, contra tonantem tono, obtono. Ex ἀντὶ, & βροντάω, *tono.*

Ἀντιγεγωνέω, ῶ, reclamo. Ex ἀντὶ, & γεγωνέω, *clare clamo.*

Ἀντιγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, e diverſo progeniem recenſeo. Ex ἀντὶ, & γενεαλογέω, *genealogiam recenſeo.*

Ἀντιγηροτροφέω, ῶ, viciſſim in ſenectute alo. Ex ἀντὶ, & γηροτροφέω, *alo in ſenectute.*

Ἀντιγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui contrariæ eſt ſententiæ ſeu opinionis. Ex ἀντὶ, & γνώμη, *ſententia.*

Ἀντιγνωμονέω, ῶ, contra ſentio, diſſentio, refragor. Ab ἀντιγνώμων.

Ἀντίγραμμα, ατος, τὸ, contrarium ſcriptum; (2) littera alia ſibi reſpondens. Ab ἀντιγράφω.

Ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, contraria ſcriptio. Gl. V. reſcriptum; ἀντιγραφαὶ, conſtitutiones, Ph. Ab eod.

Ἀντίγραφον, ου, τὸ, exemplar, reſcriptum, exemplum. Ab eod.

Ἀντίγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, e contrario ſcriptus; (2) tranſcriptus, deſcriptus. Ab eod.

Ἀντιγράφω, f. ψω, reſcribo, ſcripto reſpondeo. Ex ἀντὶ, & γράφω, *ſcribo.*

Ἀντιδάκνω, f. δήξομαι, remordeo. Ex ἀντὶ, & δάκνω, *mordeo.*

Ἀντίδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicarius alicujus in ſumenda cœna, alterius loco in cœna ſuffectus. Ex ἀντὶ, & δεῖπνον, *cœna.*

Ἀντιδεξιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, viciſſim amice excipio, viciſſim dextram porrigo. Ex ἀντὶ, & δεξιόομαι, *dextra excipio.*

Ἀντιδέχομαι, f. ξομαι, viciſſim accipio. Ex ἀντὶ, & δέχομαι, *accipio.*

Ἀντιδημαγωγέω, ῶ, viciſſim mihi populum concilio, R. Ex ἀντὶ, & δημαγωγέω, *concilio mihi populum.*

Ἀντιδημιουργέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim fabricor, opus contrarium fabricor, Suic. Ex ἀντὶ, & δημιουργέω, *efficio, fabricor.*

Ἀντιδιαίρεσις, εως, ἡ, adverſa diviſio. Ab ἀντιδιαιρέω.

Ἀντιδιαιρέω, ῶ, ex oppoſito divido. Ex ἀντὶ, & διαιρέω, *dirimo, divido.*

Ἀντιδιάκονος, ου, ὁ καὶ ἡ, viciſſim ſerviens. Ex ἀντὶ, & διακονέω, *ſervio.*

Ἀντιδιαλλάσσω, vel ἀντιδιαλλάττω, contra permuto, muto in contrarium modum. Ex ἀντὶ, & διαλλάσσω, *muto.*

Ἀντιδιαπλέκω, contra involvo; Metaph. replico, obtexo. Ex ἀντὶ, & διαπλέκω, *implico.*

Ἀντιδιαστέλλω, contra diſtinguo. Ex ἀντὶ, & διαστέλλω, *diſtinguo.*

Ἀντιδιαστολὴ, ῆς, ἡ, diſcrimen, differentia, diſtinctio. Ab ἀντιδιαστέλλω.

Ἀντιδιατάσσω, vel ἀντιδιατάττω, contra ſtatuo, ſeu decerno. Ex ἀντὶ, & διατάσσω, *ſtatuo.*

Ἀντιδιατίθημι, contrarie diſpono. Hinc ἀντιδιαθέμενος, reſiſtens, contrario animo adfectus. Ἐν πραότητι παιδεύοντα τ ἀντιδιατιθεμένους, 2 Tim. 2, 25. Ex ἀντὶ, & διατίθημι, *diſpono.*

Ἀντιδίδωμι, f. ώσω, do viciſſim, rependo. Ἃ δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπαιτούσης ἐμ ἄκουσον, Eur. Hec. 278. Τὼ θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν τούτων χάριν ἀντιδοίτην, Ariſt. Θεσμ. ult. Ex ἀντὶ, & δίδωμι, d

Ἀντιδικάζω, f. άσω, contra judicio contendo. Ex ἀντὶ, & δικάζω, *judicio contendo.*

Ἀντιδικασία, ας, ἡ, adverſatio, Gl. V. A præc.

Ἀντιδικέω, ῶ, f. ήσω, ad cauſam occurro, judicio me ſiſto; (2) contra litigo, Gl. V. ἀντιδικῶ, adverſor, reluctor. Ab ἀντίδικος, *adverſarius in lite.*

Ἀντιδίκησις, εως, ἡ, refragatio, Gl. V. A præc.

Ἀντιδικία, ας, ἡ, contra litigatio, oppoſitio litigantium inter ſe. Ab eod.

Ἀντίδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, adverſarius in lite, litigans contra aliquem; (2) hoſtis, adverſarius. Ex ἀντὶ, & δίκη, *lis.*

Ἀντιδογματίζω, f. ίσω, contraria dogmata introduco, vel tueor. Ex ἀντὶ, & δογματίζω, *dogma aliquod introduco.*

Ἀντιδοκέω, ῶ, contra cenſeo, contrariam ſententiam habeo. Ex ἀντὶ, & δοκέω, *cenſeo.*

Ἀντιδοξάζω, f. άσω, opinionis contrariæ ſum, contrarium dogma foveo; (2) glorifico. Ex ἀντὶ, & δοξάζω, *opinor, ſentio.*

Ἀντιδοξέω, ῶ, f. ήσω, contrariam ſententiam habeo, vel ſequor, (2) refragor. Ab ἀντίδοξος.

Ἀντίδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt contrariæ ſectæ, vel opinionis. Ex ἀντὶ, & δόξα, *opinio.*

Ἀντίδορον, ου, τὸ, cuticula, quæ ſubjicitur & opponitur tergori & pelli, Suid. Ex ἀντὶ, & δέρας, *pellis.*

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio. Ab ἀντιδίδωμι.

Ἀντίδοτον, ου, τὸ, remedium, medicamentum, quod adverſus malum aliquod datur. Ab eodem.

Ἀντίδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui remedii gratia contra malum datur. Ab eod.

Ἀντίδοτος, ου, ἡ, antidotum, idem quod ἀντίδοτον.

Ἀντίδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui loco ſervi eſt; (2) viciſſim ſerviens, ſeu miniſtrans, Ex ἀντὶ, & δοῦλος, *ſervus.*

Ἀντίδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex adverſo ſonans. Ex ἀντὶ, & δοῦπος, *ſonus.*

Ἀντιδράω, f. άσω, viciſſim facio; (2) rependo. Ex ἀντὶ, & δράω, *facio.*

Ἀντιδωρεὰ, ᾶς, ἡ, remuneratio, retributio. Ex ἀντὶ, & δῶρον, *donum.*

Ἀντίδωρον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἀντίζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex adverſo reſpondens; (2) adverſus, oppoſitus. Ex ἀντὶ, & ζυγὸς, *jugum.*

Ἀντίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquiparandus Deo, ſimilis Deo, divinus, ſemideus. Ex ἀντὶ, & Θεὸς, *Deus.*

Ἀντιθεραπεύω, f. εύσω, viciſſim colo & obſervo, mutua obſervantia colo. Ex ἀντὶ, & θεραπεύω, *colo.*

Ἀντιθερμαίνω, f. ανῶ, contra calefacio. Ex ἀντὶ, & θερμαίνω, *calefacio.*

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppoſitio. Ab ἀντιτίθημι.

Ἀντίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, contra poſitus, oppoſitus. Ab eod.

Ἀντιθέω, contra currentem curro, occurro. Ex ἀντὶ, & θέω, *curro.*

Ἀντιθλίβω, f. ψω, viciſſim premo, contra premo. Ex ἀντὶ, & θλίβω, *premo.*

Ἀντίθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex oppoſito ſedens. Ex ἀντὶ, & θρόνος, *thronus, ſedile.*

Ἀντίθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, viciſſim, vel contra ſonans. Ex ἀντὶ, & θρόος, *clamor, tumultus.*

Ἀντιθύρετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicem januæ præſtans. Ex ἀντὶ, & θυρὰ, *janua.*

Ἀντίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, januæ oppoſitus, januæ obverſus. Ex iiſd.

Ἀντικάθημαι, in conſpectu hoſtium caſtra metor. Ex ἀντὶ, & κάθημαι, *caſtra metor.*

Ἀντικαθίζω, f. ίσω, ex adverſo colloco; (2) ex adverſo ſedeo; (3) caſtra caſtris oppoſita habeo. Ex ἀντὶ, & καθίζω, *colloco.*

Ἀντικαθίστημι, contra ſtatuo, adverſus aliquem ſtatuo, oppono; (2) ſubſtituo, ſufficio in locum alterius; ſubrogo, Gl. V. ἀντικαθίστησι, repræſentat, Ph. ἀντικαθίσταμαι, ſuffero, ſufficio, Gl. V. ἀντικαθιστάμενος, altercator, Gl. V. Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, Heb. 12, 4. Ex ἀντὶ, & καθίστημι, *ſtatuo.*

Ἀντικακουργέω, ῶ, viciſſim malum infero, Suic. Ex ἀντὶ, & κακουργέω, *malum infero.*

Ἀντικαλέω, ῶ, viciſſim voco, invito. Μή ποτε ϗ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, Luc. 14, 12. Ex ἀντὶ, & καλέω, *voco.*

Ἀντικανονίζω, contra canones conſtituo, vel decerno, Suic. Ex ἀντὶ, & κανὼν, *canon, regula.*

Ἀντικάρδιον, ου, τὸ, cavum illud, quod ſub pectore eſt, carneum molleque os ventris. Ex ἀντὶ, & καρδία, *cor.*

Ἀντικαταλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio. A ſeq.

Ἀντικαταλλάσσομαι, vel ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto. Ex ἀντὶ, & καταλλάσσομαι, *permuto.*

Ἀντικαταλλάσσω, permuto, Gl. V.

Ἀντικατάστασις, εως, ἡ, reſtitutio, refectio, redhibitio, dimicatio, Ph. Ab ἀντικαθίστημι.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio. Ex ἀντὶ, & κατασχέω, *retineo.*

Ἀντικατατείνω, contra contendo, contra differo. Ex ἀντὶ, & κατατείνω, *tendo, contendo.*

Ἀντικατηγορέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim accuſo. Ex ἀντὶ, & κατηγορέω, *accuſo.*

Ἀντικατηγορία, ας, ἡ, mutua accuſatio, recriminatio. Ab ἀντικατηγορέω.

Ἀντίκειμαι, f. είσομαι, ex adverſo ſitus, ſeu poſitus ſum, oppoſitus ſum; obſto, refragor, officio, Gl. V. ἀντίκειται, obeſt, Gl. V. ἀντικείμενος, adverſarius, obtrectator, objectus, adverſus, Gl. V. ἀντικεῖσθαι, obeſſe, officere, Ph. Καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, 1 Tim. 1, 10. Ex ἀντὶ, & κεῖμαι, *jaceo.*

Ἀντικειμένως, *Adv.* more eorum, quæ oppoſita ſunt, ex oppoſito. Ab ἀντικείμενος, quod eſt ab ἀντίκειμαι.

Ἀντικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, obvius; (2) adverſus, oppoſitus. Ex ἀντὶ, & κέλευθος, *via.*

Ἀντικελεύω, f. εύσω, contra jubeo, viciſſim jubeo; (2) contraria jubeo. Ex ἀντὶ, & κελεύω, *jubeo.*

Ἀντικινέω, ῶ, f. ήσω, contra moveo, viciſſim moveo. Ex ἀντὶ, & κινέω, *moveo.*

Ἀντικιχράω, ῶ, viciſſim commodo. Ex ἀντὶ, & κιχράω, *commodo.*

Ἀντικλάζω, f. γξω, reboo, clangorem viciſſim edo. Ex ἀντὶ, & κλάζω, *clango.*

Ἀντίκλειθρον, ου, τὸ, adulterina clavis, Gl. V. Ex ἀντὶ, & κλεῖθρον, *clauſtrum.*

Ἀντικλίνω, contra declino & dejicio; (2) ex adverſo adnuo. Ex ἀντὶ, & κλίνω, *reclino.*

Ἀντικνήμιον, ου, τὸ, pars ſuræ oppoſita, pars cruris anterior. Ph. tibia. Ex ἀντὶ, & κνήμη, *tibia.*

Ἀντικολάζω, viciſſim punio; (2) contra ſupplicio adficio, ſc. loco præmii. Ex ἀντὶ, & κολάζω, *punio.*

Ἀντικολακεύω, f. εύσω, viciſſim adulor, adſentando par pari refero. Ex ἀντὶ, & κολακεύω, *adulor.*

Ἀντικομίζομαι, f. ίσομαι, viciſſim reporto; viciſſim recipio. Ex ἀντὶ, & κομίζω, *fero, porto, recipio.*

Ἀντικομπάζω, contra jactabunde me effero. Ex ἀντὶ, & κομπάζω, *jactabunde me effero.*

Ἀντικόντωσις, εως, ἡ, renixus, qui fit conto, quum quis loco cruris conto corpus fulcit. Ex ἀντὶ, & κοντὸς, *contus.*

Ἀντικοπὴ, ῆς, ἡ, repulſus, ipſe repellendi actus; (2) conflictatio, colliſio. Ab ἀντικόπτω.

Ἀντικόπτω, f. ψω, retundo, refero, repercutio; (2) propulſo. Ex ἀντὶ, & κόπτω, *percutio.*

Ἀντικορύσσομαι, vel ἀντικορύττομαι, oppugno; (2) ad prælium me comparo. Ex ἀντὶ, & κορύσσω, *galea armo.*

Ἀντικοσμέω, ῶ, viciſſim orno; (2) contra orno. Ex ἀντὶ, & κοσμέω, *orno.*

Ἀντίκρουσις, εως, ἡ, repulſus, impulſus contrarius, ſeu in contrariam partem; (2) obſtaculum. Ab ἀντικρούω.

Ἀντικρούω, f. ούσω, retundo, repello; (2) incurro, offendo; (3) præter opinionem evenio. Ex ἀντὶ, & κρούω, *pulſo.*

Ἀντικρὺ, *Adv.* e regione, contra; (2) penitus; (3) aperte. Ab ἀντὶ.

Ἀντικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, emo pecunia, vel alterius rei permutatione mihi comparo. Ex ἀντὶ, & κτάομαι, *poſſideo.*

Ἀντικτερίζω, contra, vel viciſſim funero. Ex ἀντὶ, & κτερίζω, *funero.*

Ἀντίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, obſtrepens, contra ſonans. Ex ἀντὶ, & κτύπος, *ſonitus.*

Ἀντικυμαίνομαι, undabundus jactor contra aliquid. Ex ἀντὶ, & κυμαίνω, *fluctuo.*

Ἀντικυρία, ας, ἡ, poteſtas oppoſita. Ex ἀντὶ, & κῦρος, *auctoritas.*

Ἀντικύρικον, ου, τὸ, helleborus, ſic dictus ab Anticyra.

Ἀντικύρω, f. ύρσω, incido in aliquem, nanciſcor, offendo. Ex ἀντὶ, & κύρω, *incido.*

Ἀντιλαβεὺς, έως, ὁ, ſcuti fibula, vel uncus ſcuti fibulam accipiens. Ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehenſio; (2) apprehenſionis anſa; (3) ſententia brevis hemiſtichio potiſſimum comprehenſa. Ab eodem.

Ἀντιλαγχάνω, reſortior, vel viciſſim ſortior; (2) denuo diſcepto. Ex ἀντὶ, & λαγχάνω, *ſortior.*

Ἀντιλάζομαι, prehendo. Ex ἀντὶ, & λάζομαι, *capio.*

Ἀντιλακτίζω, f. ίσω, recalcitro. Ex ἀντὶ, & λακτίζω, *calce ferio.*

Ἀντιλαμβάνω, recipio, viciſſim accipio, rem aliam alterius loco accipio, percipio; ἀντιλαμβάνομαι, prehendo, ſuſcipio, affecto, percipio; Gl. V. capeſſo; opitulor, vendico, corripio. Ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, *Dem.* Κἄπειτ᾽ ἐπαρθεὶς ἀντιλάβετο τοῦ θρόνου, Ariſt. Ran. 795. Ἀντιλάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, Luc. 1, 54. Ex ἀντὶ, & λαμβάνω, *accipio.*

Ἀντιλάμπω, f. ψω, e contrario ſplendeo, ſ. fulgeo; (2) ſplendorem reflecto; refulgeo, renideo, Gl. V. Ex ἀντὶ, & λάμπω, *luceo.*

Ἀντιλέγω, f. ξω, contradico, (2) nego, recuſo; (3) ambigo; (4) altercor, diſſentio, reclamo, Gl V. Κἀγὼ βούλομαι μῦθόν τιν᾽ ὑμῖν ἀντιλέξαι τῷ Μελανίωνι, contrariam narrare, Ariſt. Lyſ. 809. Ex ἀντὶ, & λέγω, *dico.*

Ἀντίλεξις, εως, ἡ, contradictio. Ab ἀντιλέγω.

Ἀντίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, controverſus, dubius, in contradictione poſitus. Ab eod.

Ἀντιληπτέος, έα, έον, ſuſcipiendus. Ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιληπτικὸς, ὴ, ὸν, ſuſceptivus, apprehenſivus, (2) ad percipiendum aptus, comprehenſibilis. Ab eod.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defenſor, adjutor, propugnator. Ab eod.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, opitulatio, ſubſidium, patrocinium. Ab eod.

Ἀντιλίβανος, ου, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppoſitus. Ex ἀντὶ, & Λίβανος, *Libanus.*

Ἀντιλιτανεύω, viciſſim ſupplico, R. Ex ἀντὶ, & λιτανεύω, *ſupplico.*

Ἀντιλόβιον, ȣ, τὸ, pars auris contra poſita λοβῷ. Ex ἀντὶ, & λοβὸς, quod vide.

Ἀντιλοβὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio. Ab ἀντιλέγω.

Ἀντιλογίζομαι, f. ίσομαι, viciſſim, vel rurſum cogito; contendo, Gl. V. Ab eod.

Ἀντιλογικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars contentioſa & concertaroia Sophiſtarum. Ab eod.

Ἀντιλογικὸς, ἡ, ὸν, contradictorius; (2) refutandi peritus; (3) argutus. Ab eod.

Ἀντιλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, convicium regero. Gl. V. ἀντιλοιδορῶ, remaledico. Ὃς λοιδορȣ́μενος ȣ̓κ ἀντελοιδόρει, 1 Pet. 2, 23. Ex ἀντὶ, & λοιδορέω, convicior.

Ἀντιλυπέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim moleſto, viciſſim negotium faceſſo. Ex ἀντὶ, & λυπέω, moleſto.

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, moleſtia, quæ viciſſim alicui exhibetur. Ab ἀντιλυπέω.

Ἀντίλυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lyræ reſpondens, lyræ conſonans. Ex ἀντὶ, & λύρα, lyra.

Ἀντίλυτρον, ȣ, τὸ, redemptionis pretium. Ex ἀντὶ, & λύτρον, quod idem ſignificat.

Ἀντιλυτρόω, ῶ, f. ώσω, viciſſim redimo. Ab ἀντίλυτρον.

Ἀντιμανθάνω, contra diſco; (2) viciſſim diſco. Ex ἀντὶ, & μανθάνω, diſco.

Ἀντιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, contrarium teſtor; (2) reclamo; (3) palam atteſtor. Ἀντιμαρτυρῶ πρὸς ἄισθησιν, Plut. Ex ἀντὶ, & μαρτυρέω, teſtor.

Ἀντιμάχησις, εως, ἡ, depugnatio adverſus aliquem; repugnatio, refragatio, Gl. V. Ab ἀντιμάχομαι.

Ἀντιμάχομαι, pugno adverſus aliquem; repugno, reluctor, adverſor. Ἀντιμάχεται τῇ κράσει, τȣ́τῳ. Ex ἀντὶ, & μάχομαι, pugno.

Ἀντίμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pugnat adverſus aliquem; adverſarius. Ex iiſd.

Ἀντιμεθέλκω, f. έλξω, in contrariam partem traho. Ex ἀντὶ, & μεθέλκω, retraho.

Ἀντιμεθίϛημι, in contrariam partem transfero; (2) viciſſim loco moveo; ἀντιμεθίϛαμαι, in locum diſcentis ſubeo. Ψηφίσματα ϗ νόμον ζητȣ̃σ᾽ ἀντιμεθιϛάναι, Ariſt. Θεσμ. 369. Ex ἀντὶ, & μεθίϛημι, transfero.

Ἀντιμειρακεύομαι, f. εύσομαι, viciſſim erga aliquem juveniliter, vel adoleſcentis more ago. Ex ἀντὶ, & μειρακεύομαι, juveniliter ago.

Ἀντιμελίζω, f. ίσω, contra modulor. Ex ἀντὶ, & μελίζω, modulor.

Ἀντιμέλλω, contra cunctor, viciſſim cunctor. Ex ἀντὶ, & μέλλω, cunctor.

Ἀντιμέμφομαι, f. ψομαι, viciſſim queror & expoſtulo. Ex ἀντὶ, & μέμφομαι, conqueror.

Ἀντιμένω, contra perduro, permaneo reſiſtendo. Ex ἀντὶ, & μένω, maneo.

Ἀντιμέρεια, vel ἀντιμερία, ας, ἡ, partis unius pro alia poſitio. Ex ἀντὶ, & μέρος, pars.

Ἀντιμεσȣρανέω, ῶ, in oppoſito cæli umbilico ſum. Ex ἀντὶ, & μεσȣρανέω, in medio cœli ſum.

Ἀντιμετάβασις, εως, ἡ, obluctatio in tranſitu. Ex ἀντὶ, & μεταβαίνω, tranſeo.

Ἀντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, ex adverſo mutatio. Ex ἀντὶ, & μεταβάλλω, tranſmuto.

Ἀντιμεταλαμβάνω, viciſſim particeps fio. Ex ἀντὶ, & μεταλαμβάνω, particeps fio.

Ἀντιμετάληψις, εως, ἡ, participatio, quæ viciſſim fit; (2) commutatio, quum vices redduntur. Ab ἀντιμεταλαμβάνω.

Ἀντιμεταῤῥέω, refluo. Ex ἀντὶ, μετὰ, & ῥέω, fluo.

Ἀντιμετάϛασις, εως, ἡ, in contrariam partem tranſlatio, ſeu tranſmutatio. Ab ἀντιμεθίϛημι, in contrariam partem transfero.

Ἀντιμετέρχομαι, viciſſim ſeu contra ambio. Ex ἀντὶ, & μετέρχομαι, ambio.

Ἀντιμετρέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim metior; (2) rependo. Τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν, Luc. 6, 38. Ex ἀντὶ, & μετρέω, metior.

Ἀντιμέτρησις, εως, ἡ, æqua remenſio. Ab ἀντιμετρέω.

Ἀντιμέτωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oppoſitam frontem habens. Ex ἀντὶ, & μέτωπον, frons.

Ἀντιμηνίω, f. ίσω, viciſſim iraſcor, ob illatam injuriam iraſcor. Ex ἀντὶ, & μηνίω, iraſcor.

Ἀντιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinis machinas oppono. Ex ἀντὶ, & μηχανάομαι, machinor.

Ἀντίμιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aliquem imitatur per æmulationem, ſimilis. Ex ἀντὶ, & μιμέω, imitor.

Ἀντιμισέω, ῶ, f. ήσω, contra odi. Κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει τȣ̀ς πονηρȣ̀ς ἄνδρας ἀεὶ, Ariſt. Lyſ. 820. Ab ἀντὶ, & μισέω, odi.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, merces meritis reſpondens, remuneratio; Gl. V. mercedis retributio. Ex ἀντὶ, & μισθὸς, merces.

Ἀντιμισθωτὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui eſt vice mercenarii, qui pro alio mercede eſt conductus. Ex iiſd.

Ἀντιμολέω, ῶ, f. ήσω, obviam eo, obvio, contra aliquem eo. Ex ἀντὶ, & μολέω, eo.

Ἀντίμολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contrarius in cantu, diverſi cantus. Ex ἀντὶ, & μολπὴ, cantus.

Ἀντίμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contrariam, ſeu adverſam formam reddens. Ex ἀντὶ, & μορφὴ, forma.

Ἀντιμυκτηρίζω, f. ίσω, viciſſim ſubſanno, ſeu irrideo, viciſſim naſo ſuſpendo. Ex ἀντὶ, & μυκτηρίζω, ſubſanno.

Ἀντιναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, contra, ſeu viciſſim naves fabricor, contra machinor in navium fabricatione. Ex ἀντὶ, & ναυπηγέω, fabricor naves.

Ἀντινήχομαι, nato contra, ſeu adverſum. Ex ἀντὶ, & νήχομαι, nato.

Ἀντινομία, ας, ἡ, legis adverſus legem repugnantia, legum inter ſe pugnantia, legum contrarietas, leges contrariæ. Ex ἀντὶ, & νόμος, lex.

Ἀντινομικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ἀντινομίαν, habens legum contrarietatem. Ab ἀντινομία.

Ἀντινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem fero adverſum. Ex ἀντὶ, & νομοθετέω, legem fero.

Ἀντινȣθετέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim admoneo. Ex ἀντὶ, & νȣθετέω, admoneo.

Ἀντίνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oppoſitum tergum habens. Ex ἀντὶ, & νῶτος, tergum.

Ἀντιξοεῖν, contrarium eſſe. A ſeq.

Ἀντίξοος, ȣ, contr. ἀντίξȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oppoſitus, adverſus, contrarius. Ex ἀντὶ, & ξέω, rado, polio.

Ἀντιξύω, f. ύσω, viciſſim ſcalpo, ſeu diſtringo, mutuum ſcabo. Ex ἀντὶ, & ξύω, rado, ſcalpo.

Ἀντίον, Adv. ex adverſo, e regione, contra. Ab ἀντὶ.

Ἀντίον, ȣ, τὸ, liciatorium, lignum teres, quo circumacto textores licium intendunt. Gl. V. inſubulum, inſubula; (2) magnus malus nauticus. Ab eod.

Ἀντιόομαι, ȣ̃μαι, obſiſto, adverſor. Ἀντιȣ̃σθαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασι, τινὶ ἐς μάχην. Ἀντιȣ̃μαι ἢ βάρβαρον, Herodot. Ab ἀντίον.

Ἀντίος, ία, ίον, adverſus, ex adverſo ſtans, qui eſt in conſpectu; (2) obvius. Ab eod.

Ἀντιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, contraria ſentiens. Ex ἀντὶ, & φρὴν, mens.

Ἀντιπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e contrario compactus, ex adverſo fixus. Ex ἀντὶ, & πηκνύω, compingo.

Ἀντιπάθεια, ας, ἡ, naturalis diſſenſio & repugnantia. Ab ἀντιπαθής.

Ἀντιπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, contrariam adfectionem habens, contrarius. Hinc τὸ ἀντιπαθὲς, έος, remedium adverſus aliquid. Ex ἀντὶ, & πάθος, adfectus.

Ἀντιπαιδία, ας, ἡ, pubertas. Ab ἀντίπαις.

Ἀντιπαίζω, obludo, ludo contra ludentem; (2) viciſſim jocor. Ex ἀντὶ, & παίζω, ludo.

Ἀντίπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, puer jam adultus, adoleſcens, valde juvenis. Gl. V. puerafter, juvenis. Ex ἀντὶ, & παῖς, puer.

Ἀντιπαίω, f. αίσω, contra percutio, viciſſim percutio, repercutio. Ex ἀντὶ, & παίω, percutio, ferio.

Ἀντιπαλαίω, f. αίσω, reluctor, obluctor, reſiſto. Ex ἀντὶ, & παλαίω, luctor.

Ἀντίπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obluctator, adverſarius in lucta; (2) adverſarius, hoſtis, inimicus, æmulus; (3) æquas vires habens, viribus par. Ex ἀντὶ, & πάλη, lucta.

Ἀντιπάλως, Adv. æquis viribus, æquo Marte. Ab ἀντίπαλος.

Ἀντιπαραβάλλω, confero inter ſe, comparo. Ἀντιπαραβάλλει τὰ ἑαυτȣ̃ ταῖς ἐκείνȣ πράξεσι, Plut. Ex ἀντὶ, & παραβάλλω, confero.

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, collatio, comparatio. Ab ἀντιπαραβάλλω.

Ἀντιπαραγγελία, ας, ἡ, ipſe actus, quo quis renunciat mulieris παραγγελίαν, ſeu denunciationem de gravitate ex ipſo, negat. Ab ἀντιπαραγγέλλω.

Ἀντιπαραγγέλλω, mulieris παραγγελίᾳ contradico; (2) competitor ſum alicui magiſtratum petenti. Ex ἀντὶ, & παραγγέλλω, denuncio.

Ἀντιπαραγραφὴ, ῆς, ἡ, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio. Gl. V. replicatio, proſcriptio, perſcriptio. Ab ἀντιπαραγράφω.

Ἀντιπαραγράφω, exceptione utenti occurro. Ph. remancipo. Ex ἀντὶ, παρὰ, & γράφω, ſcribo.

Ἀντιπαράγω, ex adverſo procedo; (2) hoſtium exercitum captans cum exercitu ipſe adequito. Ex ἀντὶ, & παράγω, procedo.

Ἀντιπαραγωγὴ, ῆς, ἡ, copiarum ſuarum copiis hoſtium oppoſitio. Ab ἀντιπαράγω.

Ἀντιπαράθεσις, εως, ἡ, oppoſitio, qua aliquid cum alio contendimus. Ex ἀντὶ, & παρατίθημι, contendo.

Ἀντιπαρακαλέω, ῶ, in contrarium hortor, contra hortor. Ex ἀντὶ, & παρακαλέω, adhortor.

Ἀντιπαρακελεύω, f. εύσω, viciſſim hortor; (2) contraria ſuadeo. Ex ἀντὶ, & παρακελεύω, hortor.

Ἀντιπαραλυπέω, ῶ, viciſſim moleſtia adficio. Ex ἀντὶ, & παραλυπέω, moleſtia adficio.

Ἀντιπαραπλέω, viciſſim præternavigo; (2) adverſus hoſtem tendens præternavigo. Ex ἀντὶ, & παραπλέω, prætèrnavigo.

Ἀντιπαρασκευάζω, viciſſim inſtruo. Ex ἀντὶ, & παρασκευάζω, præparo.

Ἀντιπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, qui fit ex parte contraria. Ex ἀντὶ, παρὰ, & σκευὴ, apparatus.

Ἀντιπαράστασις, εως, ἡ, obſiſtentia; (2) depulſio. Ex ἀντὶ, & παρίστημι, *ſiſto.*

Ἀντιπαραστατικὸς, ἡ, ὸν, quo quid negatur non ſimpliciter, ſed additis circumſtantiis. Ex iiſdem.

Ἀντιπαραστρατοπεδεύω, contra caſtra pono. Ex ἀντὶ, παρὰ, & στρατοπεδεύω, *caſtra metor.*

Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra inſtructa. Ab ἀντιπαρατάττω.

Ἀντιπαράτασις, εως, ἡ, contentio; (2) comparatio, collatio. Ab ἀντιπαρατείνω.

Ἀντιπαρατάσσω, vel ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie; (2) aciem contra inſtruo. Ex ἀντὶ, & παρατάσσω, *aciem inſtruo.*

Ἀντιπαρατείνω, contendo, compono, comparo, prætendo. Ex ἀντὶ, & παρατείνω, *contendo.*

Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono; (2) confero. Ex ἀντὶ, & παρατίθημι, *appono.*

Ἀντιπαραχωρέω, ῶ, alicui invicem cedo. Gl. V. ἀντιπαραχωρῶ, reconcedo. Ex ἀντὶ, & παραχωρέω, *cedo.*

Ἀντιπαρέκτασις, εως, ἡ, idem quod ἀντιπαράτασις.

Ἀντιπαρεξάγω, contra duco exercitum in hoſtes, infeſto exercitu eo in hoſtes. Ex ἀντὶ, παρὰ, ἐξ, & ἄγω, *duco.*

Ἀντιπαρέξειμι, hoſtium exercitum captans cum exercitu adequito; (2) decedo invicem via alicui; (3) adverſor; (4) perſequor; (5) ſubinde me oppono. Ex ἀντὶ, & παρέξειμι, *prætereo.*

Ἀντιπαρεξετάζω, contra diſquiro & perſcrutor, oppono; (2) viciſſim compono, ex adverſo comparo. Ex ἀντὶ, & παρεξετάζω, *comparo.*

Ἀντιπαρέρχομαι, ex adverſo prætereo. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν, Luc. 10. 31. Ex ἀντὶ, & παρέρχομαι, *prætereo.*

Ἀντιπαρέχω, refero, retribuo. Ex ἀντὶ, & παρέχω, *præbeo, tribuo.*

Ἀντιπαρηγορέω, ῶ, conſolor, allocutionibus contrariis obſto ad conſolandum. Ex ἀντὶ, & παρηγορέω, *conſolor.*

Ἀντιπαρήκω, contrario gradu incedo, contravenio, me contra infero. Ἀντιπαρήκει δὲ τοῖς εἰρημένοις ὁ πόντος, Ariſtot. Ex ἀντὶ, & παρήκω, *accedo.*

Ἀντιπαρίστημι, repræſento, Ph. Ex ἀντὶ, & παρίστημι, *præſento.*

Ἀντιπαρρησιάζομαι, f. άσομαι, viciſſim admoneo & libertatem libertati oppono. Ex ἀντὶ, & παρρησιάζομαι, *libere & ingenue dico.*

Ἀντιπάσχω, contrariam adfectionem habeo; (2) viciſſim beneficio adficior. Ex ἀντὶ, & πάσχω, *patior.*

Ἀντιπαταγέω, ῶ, contra vel viciſſim ſtrepo, ſeu fragorem edo, obſtrepo. Ex ἀντὶ, & παταγέω, *ſtrepo.*

Ἀντιπατέω, ῶ, viciſſim, vel contra calco, ſeu conculco. Ex ἀντὶ, & πατέω, *calco.*

Ἀντιπελαργέω, ῶ, f. ήσω, vicem rependo, beneficium retribuo. Ex ἀντὶ, & πελαργὸς, *ciconia,* quæ parentes ſenio confectos viciſſim alere creditur.

Ἀντιπελάργησις, εως, ἡ, idem quod ſequens ἀντιπελαργία.

Ἀντιπελαργία, ας, ἡ, beneficii accepti remuneratio. Ab ἀντιπελαργέω.

Ἀντιπέμπω, f. ψω, remitto. Ἀντιπέμπουσι ταῖς φωναῖς ἦχον. Ex ἀντὶ, & πέμπω, *mitto.*

Ἀντιπεπονθὸς, ότος, τὸ, æquale repenſum, æqualitas viciſſitudinis, talio. Ab ἀντιπάσχω.

Ἀντιπεπονθότως, *Adv.* oppoſite. Ab eod.

Ἀντιπεραῖος, αία, αῖον, ex adverſo ſitus. Ex ἀντὶ, & πέραν, *trans.*

Ἀντιπέραν, *Adv.* e regione, ex adverſo, trans. Ex iiſd.

Ἀντιπέρας, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἀντιπεριάγω, in contrarium converto, in diverſum circumago. Ex ἀντὶ, & περιάγω, *circumverto.*

Ἀντιπεριΐστημι, comprimo, coarcto, intra cohibeo; & περιΐσταμαι, comprimor, cohibeor; (2) reſiſto contrario modo; (3) circumobſiſto. Ex ἀντὶ, & περιΐστημι, *circumſiſto.*

Ἀντιπεριλαμβάνω, viciſſim amplector. Ex ἀντὶ, & περιλαμβάνω, *amplector.*

Ἀντιπερίσπασμα, ατος, τὸ, ſtratagema, quum hoſtes alibi detinentur, vel domum revocantur ad tuendam patriam. Ab ἀντιπερισπάω.

Ἀντιπερισπάω, ῶ, retraho, revoco; (2) retracto. Ex ἀντὶ, & περισπάω, *circumcirca retraho.*

Ἀντιπερίστασις, εως, ἡ, dicitur in humano corpore, quum e loco ſuperiore ſpiritus coërcetur infra, aut contra. Ab ἀντιπεριΐστημι.

Ἀντιπεριστρέφω, contrario circumverto, circumagendo verto in contrariam partem. Ex ἀντὶ, & περιστρέφω, *circumverto.*

Ἀντιπεριστροφὴ, ῆς, ἡ, circumactio e contrario, vel circumactio in partem contrariam. Ab ἀντιπεριστρέφω.

Ἀντιπεριψύχω, viciſſim perfrigero, ſ. refrigero. Ex ἀντὶ, & περιψύχω, *refrigero.*

Ἀντιπεριωθέω, ῶ, comprimo, coarcto, cohibeo intra. Ex ἀντὶ, & περιωθέω, *pulſo, trudo.*

Ἀντιπερίωσις, εως, ἡ, obnixus & compreſſio. Ab ἀντιπεριωθέω.

Ἀντιπηδάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim & ipſe ſalio. Ex ἀντὶ, & πηδάω, *ſalio.*

Ἀντίπηξ, γος, ἡ, arca lignea, ciſta. Ex ἀντὶ, & πήσσω, *compingo.*

Ἀντιπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilum reddo, mutilo. Ex ἀντὶ, & πηρόω, *mutilo.*

Ἀντιπιέζω, f. έσω, viciſſim premo, prementem premo. Ex ἀντὶ, & πιέζω, *premo.*

Ἀντιπίμπρημι, viciſſim incendo, viciſſim uro. Ex ἀντὶ, & πίμπρημι, *uro.*

Ἀντιπίπτω, contra irruo, obnitor. Ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, Act. 7, 51. Ex ἀντὶ, & πίπτω, *ruo.*

Ἀντίπλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter, ſ. e ſimili materia fictus; (2) ad exemplar alterius fictus. Ex ἀντὶ, & πλάσσω, *fingo.*

Ἀντιπλέκω, retorqueo, Gl. V. Ex ἀντὶ, & πλέκω, *plico.*

Ἀντίπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt contra latus, qui adverſo eſt latere. Ex ἀντὶ, & πλευρὰ, *latus.*

Ἀντιπλέω, contra navigo, navi occurro. Ex ἀντὶ, & πλέω, *navigo.*

Ἀντιπληρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario repleo, viciſſim impleo; (2) vires exhauſtas repleo; (3) ſuppleo, quod deeſt. Ex ἀντὶ, & πληρόω, *impleo.*

Ἀντιπλήσσω, vel ἀντιπλήττω, f. ήξω, repercutio, referio. Ex ἀντὶ, & πλήττω, *ferio.*

Ἀντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averſo utrimque remorum actu & impulſu; (2) æquabilitas, parilitas. Ex ἀντὶ, & πλέω, *navigo,* ſ. πλόος, *navigatio.*

Ἀντιπνέω, reſlo, contrarium flatum emitto; (2) adverſus ſum. Ἀντιπνέειν ἀνέμοισι, Phocyl. Ex ἀντὶ, & πνέω, *flo.*

Ἀντίπνοια, ας, ἡ, flatus adverſus, ventus contrarius. Ab ἀντιπνέω.

Ἀντίπνοος, *contr.* ἀντίπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpirans adverſus, reflans. Ab eod.

Ἀντίποδες, ων, οἱ, adverſipedes, Ph. Ab ἀντίπȣς.

Ἀντιποθέω, ῶ, f. ήσω, mutuo alicujus deſiderio tangor. Ex ἀντὶ, & ποθέω, *deſidero.*

Ἀντιποιέω, ῶ, f. ήσω, contra facio; (2) *in Paſſ.* contra fio, viciſſim fio; ἀντιποιȣ̃μαι, vendico, mihi attribuo, adfecto. Τῶν ἀλλοτρίων ἀντιποιεῖσθαι, τῆς ἀρχῆς, τῆς τιμῆς, arrogare. Ex ἀντὶ, & ποιέω, *facio.*

Ἀντίποινον, ȣ, τὸ, pœna pro delicto. Ex ἀντὶ, & ποινὴ, *pœna.*

Ἀντιπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero adverſus, bello laceſſitus viciſſim bello infeſto. Ab ἀντιπόλεμος.

Ἀντιπολέμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellum contra aliquem gerens, hoſtis. Ex ἀντὶ, & πόλεμος, *bellum.*

Ἀντιπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀντιπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim obſideo, obſeſſorem obſidione cingo, obſideo eum, a quo obſidebar antea. Ex ἀντὶ, & πολιορκέω, *obſideo.*

Ἀντιπολιτεία, ας, ἡ, contraria factio, proprie in reip. adminiſtratione; ἀντιπολιτεῖαι, ſimultates, Ph. Ex ἀντὶ, & πολιτεία, *adminiſtratio reipublicæ.*

Ἀντιπολιτεύομαι, f. εύσομαι, adverſor alicui in adminiſtranda republica; (2) contrariam factionem ſequor; (3) contrario modo rempubl. adminiſtro; (4) reclamo, refragor, intercedo. Ἀντιπολιτεύεσθαι τοῖς παλαιοῖς βασιλεῦσι, Plut. Ex ἀντὶ, & πολιτεύομαι, *remp. adminiſtro.*

Ἀντιπορεύομαι, f. εύσομαι, contra eo, vado in contrariam partem; (2) reſiſto, refragor. Ex ἀντὶ, & πορεύομαι, *vado, iter facio.*

Ἀντιπορθέω, ῶ, f. ήσω, vaſto viciſſim. Ex ἀντὶ, & πορθέω, *vaſto.*

Ἀντίπορθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oppoſitus ex ulteriori parte freti. Ex ἀντὶ, & πορθμὸς, *fretum.*

Ἀντίπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens; (2) oppoſitus, e regione ſitus. Ex ἀντὶ, & πόρος, *tranſitus.*

Ἀντίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, adverſa veſtigia figens; (2) pedes nobis obvertens. Ex ἀντὶ, & πȣ̃ς, *pes.*

Ἀντίπραξις, εως, ἡ, refragatio, reſiſtentia. Ab ἀντιπράττω.

Ἀντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, f. ξω, contra, ſeu contraria facio, in contrarium laboro; (2) reſiſto, repugno, renitor. Gl. V. officio. Ex ἀντὶ, & πράσσω, *facio.*

Ἀντιπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, e contrario legatos mitto. Ex ἀντὶ, & πρεσβὺς, *legatus.*

Ἀντιπρεσβευτὴς, ȣ̃, ὁ, prolegatus, Gl. V. A præc.

Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono & nomino deſignandum. Ex ἀντὶ, & προβάλλω, *propono.*

Ἀντιπροβολὴ, ῆς, ἡ, comparatio in nominando. Ab ἀντιπροβάλλω.

Ἀντιπρόειμι, ex adverſo prodeo, ſ. progredior. Ex ἀντὶ, & πρόειμι, *prodeo.*

Ἀντίπροικα, ων, τὰ, quæ vili pretio venduntur. Ex ἀντὶ, & προῖκα, *ſine mercede.*

Ἀντιπροΐσχω, viciſſim do, retribuo, Heſ. Ex ἀντὶ, & προΐσχω, *ante habeo.*

Ἀτιπροκαλέομαι, ȣ̃μαι, viciſſim provoco; (2) optione provoco, viciſſim conditionem fero, vel offero, viciſſim conditionem ſtipulor, Gl. V. ἀντιπροκαλεῖσθαι, reſtipulari. Ex ἀντὶ, & προκαλέω, *evoco.*

Ἀντιπρόκλησις, εως, ἡ, mutua provocatio, ſtipulatio viciſſim facta conditionem ferenti. Ab ἀντιπροκαλέω.

Ἀντιπροπίνω, viciſſim propino. Ex ἀντὶ, & προπίνω, *propino.*

Ἀντιπροσαγορεύω,

Ἀντιπροσαγορεύω, reſaluto, viciſſim ſaluto. Ex ἀντὶ, & προσαγορεύω, *ſaluto*.

Ἀντιπροσαμάομαι, ῶμαι, e contrario adgero. Ex ἀντὶ, & προσαμάομαι, *inſuper adgero*, vel *accumulo*.

Ἀντιπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppoſitam faciem habens; (2) contraria fronte alium adſpiciens. Ex ἀντὶ, & πρόσωπον, *facies*.

Ἀντιπρότασις, εως, ἡ, oppoſita propoſitio. Ab ἀντιπροτείνω.

Ἀντίπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui proram habet in aliquem converſam. Ex ἀντὶ, & πρῶρα, *prora*.

Ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura, quum Caſus pro Caſu ponitur. Ab eod.

Ἀντίπυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, averſas clunes habens. Ex ἀντὶ, & πυγὴ, *clunes, nates*.

Ἀντίπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppoſitam januam, ſ. portam habens. Ex ἀντὶ, & πύλη, *porta, janua*.

Ἀντίπυργος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui turri opponi & comparari poteſt. Ex ἀντὶ, & πύργος, *turris*.

Ἀντιρρέπω, in contrariam partem vergo. Ex ἀντὶ, & ῥέπω, *vergo*.

Ἀντιρρηθῆναι, contradici. Ex ἀντὶ, & ῥηθῆναι, *dici*.

Ἀντίρρησις, εως, ἡ, contradictio, reſponſio contradicens alicui; (2) refutatio; Gl. V. altercatio, refragatio, controverſia. A præc.

Ἀντιρρητικὸς, ὴ, ὸν, refutatorius. Ex iiſd.

Ἀντίρρινον, ου, τὸ, herba quædam ita dicta, quod ſemine ſit vituli naribus ſimili. Ex ἀντὶ, & ῥὶν, *naſus*.

Ἀντίρροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, in contrariam partem vergens; (2) æquipollens, æquale pondus, ſeu momentum habens; Gl. V. æquilibris. Ex ἀντὶ, & ῥέπω, *vergo*.

Ἀντιρρόπως, *Adv.* æquipollenter. Ab ἀντίρροπος.

Ἀντισάζω, f. άσω, contra æquo, oppono adæquando. Ex ἀντὶ, & ἰσάζω, *æquo*.

Ἀντισεμνύνομαι, f. νοῦμαι, gravitati gravitatem oppono liberaque contumacia reſpondeo, gravitatem præ ſe ferenti pari gravitate occurro; (2) viciſſim glorior & me jactito; Ex ἀντὶ, & σεμνύνομαι, *gravitatem præ me fero*.

Ἀντισηκόω, ῶ, f. ώσω, quaſi ad æquilibrium rependo, ex æquo rependo. Ex ἀντὶ, & σηκόω, *in libra pono ad æquilibrium faciendum*.

Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, adæquatio in pondere; (2) repenſio, remuneratio. Ab ἀντισηκόω.

Ἀντισημαίνω, f. ανῶ, contra ſignifico, ſignificationem do in contrariam partem; (2) contrarium & adverſum futuri præſagium edo. Ex ἀντὶ, & σημαίνω, *ſignifico*.

Ἀντισκώπτω, f. ψω, viciſſim mordacibus dictis inceſſo. Ex ἀντὶ, & σκώπτω, *cavillor*.

Ἀντισοφίζομαι, f. ίσομαι, Sophiſmatis certo contra, Sophiſmatis contra Sophiſtam argumentor. Ex ἀντισοφίζομαι, *argute & ingenioſe comminiſcor*.

Ἀντισοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui contra Sophiſmatibus certat; (2) qui ingenioſis commentis utitur ad aliquid evertendum, qui ſapienter oppugnat. Ab ἀντισοφίζομαι.

Ἀντισόω, f. ώσω, æquo, comparo; (2) permuto. Ex ἀντὶ, & ἰσόω, *æquo*.

Ἀντίσπασις, εως, ἡ, tractio in contrariam partem, abſtractio in diverſum. Ab ἀντισπάω.

Ἀντίσπασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀντισπαστικὸς, ὴ, ὸν, Antiſpaſtis conſtans. Ab ἀντίσπαστος.

Ἀντίσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, in contrarium abſtractus; (2) contra nitens; (3) Pes Proſodicus, Syllaba brevi, duabus longis & iterum brevi conſtans. Ab ἀντισπάω.

Ἀντισπάω, f. άσω, in contrariam partem traho, ſeu vello, in diverſum averto; (2) contrarius ſum, repugno; (3) reprehendo. Ἀντέσπασε πέτρης σκαιῇ, prehendit, Apollon. Ex ἀντὶ, & σπάω, *traho*.

Ἀντισπεύδω, f. εύσω, contra contendo, contrarium efficere enitor, repugno, obſiſto. Ex ἀντὶ, & σπεύδω, *feſtino*.

Ἀντίσποδος, ου, ὁ καὶ ἡ, cineris vicem præſtans, qui eſt pro cinerula, ſ. ſpodio. Ex ἀντὶ, & σποδὸς, *cinis*.

Ἀντισπουδάζω, obtrecto, Ph. Ex ἀντὶ, & σπουδάζω, *ſtudeo*.

Ἀντισταθμέω, ῶ, f. ήσω, rependo, e contrario pondero. Ex ἀντὶ, & σταθμὸς, *libra*.

Ἀντισταθμίζω, f. ίσω, rependo, in æquilibrio repono; Gl. V. repenſo. Ab ἀντίσταθμος.

Ἀντίσταθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, æquale pondus habens, æqualis ponderis; (2) æquipollens, æquivalens, æqualis, ſeu paris momenti. Ex ἀντὶ, & σταθμὸς, *libra, ſtatera*.

Ἀντιστασιάζω, f. άσω, contrariam factionem moveo, vel ſequor. Ex ἀντὶ, & στάσις, *factio*.

Ἀντιστασιαστὴς, οῦ, ὁ, qui eſt contrariæ factionis. Ab ἀντιστασιάζω.

Ἀντίστασις, εως, ἡ, reſiſtentia, obluctatio, renixus, obſtaculum, Gl. V. (2) comparatio; (3) intentio. Ab ἀνθίστημι, *oppono*.

Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, qui eſt contrariæ factionis. Ab ἀντιστασιάζω.

Ἀντιστατέω, ῶ, f. ήσω, obſiſto, obluctor, reluctor; (2) factioſus ſum, factiones cogo. Ab eod.

Ἀντιστάτης, ου, ὁ, reluctator, adverſarius. Ab eod.

Ἀντιστατικὸς, ὴ, ὸν, reluctativus, ad reluctandum valens, vim reluctandi habens. Ab ἀντιστάτης.

Ἀντίστερνον, ου, τὸ, ſpina dorſi, quæ pectori opponitur. Ex ἀντὶ, & στέρνον, *pectus*.

Ἀντιστήριγμα, ατος, τὸ, fulcimentum, ſeu firmamentum contra quidpiam; (2) protectio. Ab ἀντιστηρίζω.

Ἀντιστηρίζω, f. ίξω, contra fulcio; (2) protego. Ex ἀντὶ, & στηρίζω, *fulcio*.

Ἀντιστοιχέω, ῶ, f. ήσω, oppoſitus ſum e regione. Ab eod.

Ἀντιστοιχεία, ας, ἡ, duarum rerum intenſe oppoſita collocatio. Ab ἀντίστοιχος.

Ἀντίστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, e regione oppoſitus; (2) æqualis. Ex ἀντὶ, & στοῖχος, *ordo*.

Ἀντιστοίχως, *Adv.* oppoſita ſerie. Ab ἀντίστοιχος.

Ἀντίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, os, ſeu faciem adverſam habens. Ex ἀντὶ, & στόμα, *os*.

Ἀντιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem ſuſcipio contra aliquem; (2) adverſor alicui, repugno; ἀντιστρατεύομαι, adverſus milito, Gl. V. Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, Rom. 7, 23. Ex ἀντὶ, & στρατεύω, *exercitum duco*.

Ἀντιστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris locum obtineo; (2) ſum hoſtium dux. Ab ἀντιστράτηγος.

Ἀντιστράτηγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt loco imperatoris, vicem gerens imperatoris; Gl. V. proprætor, pro prætore; (2) contrariæ partis imperator, hoſtium imperator. Ex ἀντὶ, & στρατηγὸς, *dux exercitus*.

Ἀντιστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra ex adverſo metor. Ex ἀντὶ, & στρατοπεδεύω, *caſtra metor*.

Ἀντιστρέφω, f. ψω, in contrarium verto; obverto, converto, reciproco, retorqueo, Gl. V. (2) retrorſus ago, ſeu repello. Ex ἀντὶ, & στρέφω, *verto*.

Ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ, inverſio, converſio retrorſum, reciprocatio; (2) Schema rhetoricum; (3) Dramatis, & Odæ Pindaricæ pars. Ab ἀντιστρέφω.

Ἀντίστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppoſitus, e regione ſitus, obverſus; Gl. V. reciprocus; (2) contrarius; (3) ex adverſo reſpondens; (4) æquipollens. Ab eod.

Ἀντιστρόφως, *Adv.* converſo, reciproce; (2) contrario modo. Ab ἀντίστροφος.

Ἀντισυλλογίζομαι, f. ίσομαι, contrario Syllogiſmo refuto. Ex ἀντὶ, & συλλογίζομαι, *ratiocinatione colligo*.

Ἀντισυλλογισμὸς, οῦ, ὁ, Syllogiſmus contrarius. Ab ἀντισυλλογίζομαι.

Ἀντισυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim conſentio. Ex ἀντὶ, & συμφωνέω, *conſono*.

Ἀντισχυρίζω, f. ίσω, e contrario firmo, ſeu corroboro, obfirmo; (2) obnitor; (3) e contrario adfirmo, contendo. Δεῖ δὲ ἀντισχυρίζεσθαι πρὸς ἀμφότερα, Plut. Ex ἀντὶ, & ἰσχυρίζω, *firmo*.

Ἀντισχύω, f. ύσω, obnitor viribus, contra nitor, obluctor, reſiſto. Ex ἀντὶ, & ἰσχύω, *robuſtus ſum*.

Ἀντίσχω, teneo ante, oppono. Ἀντίσχεσθε τραπέζας ἰῶν ὠκυμόρων, Odyſſ. 22, 74. Ex ἀντὶ, & ἴσχω, *teneo*.

Ἀντισώζω, f. ώσω, viciſſim ſervo; (2) inſtauro. Ex ἀντὶ, & σώζω, *ſervo*.

Ἀντιταλαντεύω, f. εύσω, rependo, æquali pondere retribuo. Ex ἀντὶ, & ταλαντεύω, *pondero*.

Ἀντιτάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui paris, ſeu æqualis eſt ponderis; (2) paris momenti; (3) æqualis. Ex ἀντὶ, & τάλαντον, *ſtatera, pondus*.

Ἀντιτάλλω, f. λῶ, contra vireo; (2) virere facio, alo. Οὓς ὁ γεραιὸς αὐτὸς ἔχων ἀντίταλλεν ἐϋξέστῳ ἐπὶ φάτνῃ, Il. 24, 280. *Ion.* pro ἀντιθάλλω. Ab ἀντὶ, & θάλλω, *vireo*.

Ἀντίταξις, εως, ἡ, aciei inſtructio adverſus hoſtem; (2) repugnantia; Gl. V. refragatio. Ab ἀντιτάσσω.

Ἀντίτασις, εως, ἡ, reluctatio, obſiſtentia. Ab ἀντιτείνω.

Ἀντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, f. άξω, ex adverſo inſtruo ad prælium; (2) oppono; ἀντιτάσσομαι, refragor, Gl. V. Ἀντιτάσσεσθαι καλοῖς κἀγαθοῖς, τινὶ περί τινος, πρός τινα. Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, Jac. 4, 6. Ex ἀντὶ, & τάσσω, *ordino*.

Ἀντιτείνω, f. ενῶ, in contrariam partem tendo, ſeu traho; (2) viciſſim tendo, obtendo, oppono; (3) renitor, repugno, refragor; (4) oppoſitus ſum. Ἀντιτείνειν τινι, τὶ ἀντί τινος, πρός τι. Ex ἀντὶ, & τείνω. *tendo*.

Ἀντιτειχίζω, f. ίσω, contra mœnibus munio; (2) contra munio, munitionem oppono. Ex ἀντὶ, & τειχίζω, *munio*.

Ἀντιτείχισμα, ατος, τὸ, munitio alteri oppoſita. Ab ἀντιτειχίζω.

Ἀντιτέρπω, f. ψω, viciſſim delecto, viciſſim delectationem adfero. Ex ἀντὶ, & τέρπω, *delecto*.

Ἀντιτεχνάω, ῶ, f. ήσω, e contrario artificiis aliquibus utor, contra machinor. Ab ἀντίτεχνος.

Ἀντιτεχνέω, ῶ, f. ήσω, adverſor alicui in arte quapiam; (2) æmulor. Ab eod.

Ἀντιτέχνησις, εως, ἡ, æmulatio alterius eamdem artem profitentis; (2) contraria machinatio, contraria molitio. Ab ἀντιτεχνάω, vel ἀντιτεχνέω.

Ἀντίτεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, adverſarius alicui in arte quapiam; (2) æmulus; (3) contrarius commodis alicujus. Ex ἀντὶ, & τέχνη, *ars.*

Ἀντιτίθημι, ex adverſo pono; (2) comparo, confero; (3) pono rem aliquam loco alterius; obdo, obtendo, objicio, oppono, Gl. V. ἀντιτίθεται refertur, Ph. Ἀντιτιθέναι τὰ χρήματα τῇ βασιλείᾳ, λίθους ἀντὶ τῶν λίθων. Ex ἀντὶ, & τίθημι, *pono.*

Ἀντιτιμάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim honoro; (2) contra æſtimo. Ἀντιτιμῆσαι τινα πᾶσι τοῖς καλοῖς. Ἐγὼ δὲ τίνος ὑμῖν ἀντιτιμήσομαι; Plat. Ex ἀντὶ, & τιμάω, *honoro.*

Ἀντιτίμημα, ατος, τὸ, æſtimatio litis, quam reus actoris æſtimationi opponit, mulcta, quam reus ſibi contra actorem ſtatuit. Ab ἀντιτιμάω.

Ἀντιτίμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀντίτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem aliquis viciſſim punit, qui viciſſim pœnas luit. Ab ἀντιτίω.

Ἀντιτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim punio, pœnas repoſco. Ex ἀντὶ, & τιμωρέω, *punio.*

Ἀντιτίνω, viciſſim luo, viciſſim pendo. Ab ἀντιτίω.

Ἀντίτισις, εως, ἡ, mutua pœnæ luitio. Ab eod.

Ἀντίτιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, viciſſim punitus, viciſſim pœnam paſſus. Ab eod.

Ἀντιτίω, f. ίσω, viciſſim punio, ſeu ulciſcor, viciſſim pœnas ſumo; (2) *in Paſſ.* viciſſim pœnas luo. Ex ἀντὶ, & τίω, *punio.*

Ἀντιτολμάω, ῶ, f. ήσω, contra audeo, adverſor alicui ſumpta audacia, audacter obſiſto. Ex ἀντὶ, & τολμάω, *audeo.*

Ἀντίτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, in contrarium tendens, renitens. Ab ἀντιτείνω.

Ἀντιτορέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, perfodio. Εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν, Il. 5, 337. Ex ἀντὶ, & τορέω, *fodio.*

Ἀντιτρέφω, f. ψω, viciſſim alo, alimenta reddo. Ex ἀντὶ, & τρέφω, *alo.*

Ἀντιτρέχω, curro contra, ſeu in contrariam partem. Ex ἀντὶ, & τρέχω, *curro.*

Ἀντιτυγχάνω, viciſſim adipiſcor, viciſſim adſequor. Γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξο, Il. 8, 163. Ex ἀντὶ, & τυγχάνω, *conſequor.*

Ἀντιτυπέω, ῶ, f. ήσω, repercutio, relido; (2) renitor, reſiſto. Ab ἀντίτυπος.

Ἀντιτυπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) durus, difficilis, refractarius. Ab eod.

Ἀντιτυπία, ας, ἡ, renixus; (2) durities, aſperitas; (3) contrarietas, Ph. repercuſſio. Ab eod.

Ἀντίτυπον, ου, τὸ, exemplum, exemplar, typus & figura; (2) exemplum ex alio expreſſum. Ab eod.

Ἀντίτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) refractarius, durus, aſper; (3) contrarius, adverſarius; (4) eamdem formam & figuram habens, ſimilis. Ex ἀντὶ, & τύπτω, *percutio.*

Ἀντιτύπτω, repercutio, Gl. V. Ex ἀντὶ, & τύπτω, *percutio.*

Ἀντιτύπως, *Adv.* repercuſſione, cum repercuſſione; (2) cum renixu; (3) dure, aſpere. Ab ἀντίτυπος.

Ἀντιφάρμακον, ου, τὸ, reſiſtens venenis, antidotum, quod venenis reſiſtit; Ph. remedium. Ex ἀντὶ, & φάρμακον, *venenum.*

Ἀντίφασις, εως, ἡ, contradictio. Ab ἀντίφημι, *contradico.*

Ἀντιφατικὸς, ὴ, ὸν, contradictorius. Ab eod.

Ἀντιφάω, f. άσω, occido loco alterius. Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι, Il. 13, 447. Αἴθ' ἅμα πάντες Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇσιν ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι, Il. 24, 254.

Ἀντιφερίζω, obviam me offero; (2) contendo, concerto, æquiparo me, oppono. Ἥφαιστ', οὔτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν, Il. 21, 357. Τῷ δ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει, Heſiod. Θεογ. 609. Ex ἀντὶ, & φέρω, *fero.*

Ἀντίφερνα, ων, τὰ, ea, quæ viciſſim a marito viciſſim ſponſæ dotis loco dantur. Ex ἀντὶ, & φερνὴ, *dos.*

Ἀντιφέρω, oggero, regero, Gl. V. ἀντιφέρομαι, obviam me fero, offero me, occurro, reſiſto. Οὔτε πότ' ἀντεφέροντο μάχῃ, contra ferebantur, Il. 5, 701. Ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι, reſiſti, Il. 1, 589. Ex ἀντὶ, & φέρω.

Ἀντίφημι, contradico. Ex ἀντὶ, & φημὶ, *dico.*

Ἀντιφθέγγομαι, f. ξομαι, obloquor, contradico; (2) viciſſim ſonum edo; Gl. V. reſpondeo, reclamo. Ex ἀντὶ, & φθέγγομαι, *ſono.*

Ἀντίφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, viciſſim ſonum edens; (2) contrarium ſonum edens. Ex ἀντὶ, & φθόγγος, *ſonus.*

Ἀντιφιλέω, ῶ, f. ήσω, redamo, viciſſim amo. Ex ἀντὶ, & φιλέω, *amo.*

Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, redamatio, mutuus amor. Χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὅκ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθεὶς, Theoc. 12, 16. Ab ἀντιφιλέω.

Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, gloriæ cupiditate certo cum aliquo. Ἀντιφιλοδοξοῦντες οἱ τῶν ἐλεφάντων ἐπιστάται πρὸς τὸν Ἀσδρούβαν, Polyb. Ex ἀντὶ, & φιλοδοξέω, *gloriæ cupidus ſum.*

Ἀντιφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, ex adverſo contendo; (2) pertinaciter & contentioſe reſiſto. Ex ἀντὶ, & φιλονεικέω, *rixas & contentiones amo.*

Ἀντιφιλοσοφία, ας, ἡ, ſtudium Philoſophiæ contrarium. Ab ἀντιφιλόσοφος.

Ἀντιφιλόσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, Philoſophis, ſ. Philoſophiæ contrarius. Ex ἀντὶ, & φιλόσοφος, *Philoſophus.*

Ἀντιφιλοτιμέομαι, οῦμαι, invicem certo, ſeu contendo; (2) ex adverſo largior; (3) munificentia cum aliquo certo. Ex ἀντὶ, & φιλοτιμέομαι, *honoris conſequendi gratia facio aliquid.*

Ἀντιφιλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim amanter complector. Ex ἀντὶ, & φιλοφρονέω, *comitate proſequor.*

Ἀντιφλέγω, viciſſim illuſtro, R. Ex ἀντὶ, & φλέγω, *uro.*

Ἀντίφονος, ου, ὁ καὶ ἡ, cædem compenſans; (2) qui pro cæde rependitur. Ex ἀντὶ, & φόνος, *cædes.*

Ἀντιφορτίζομαι, f. ίσομαι, pro pretio rerum venditarum alias merces emo & mecum abſporto. Ex ἀντὶ, & φορτίζω, *onero.*

Ἀντιφράζω, f. άσω, per contrarium loquor; (2) contraria appellatione nomino. Ex ἀντὶ, & φράζω, *loquor.*

Ἀντίφραξις, εως, ἡ, obſtructio, oppoſitio. Ab ἀντιφράσσω.

Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppoſitio, objectio; Ph. adverſitas; (2) figura grammatica, qua contrarium dicitur. Ab ἀντιφράζω.

Ἀντιφράσσω, vel ἄττω, f. ξω, contra obſtruo, obſtructioni obſtructionem oppono; (2) obſtruo; (3) oppono. Ἐκλείπει ἡ σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράττειν τὴν γῆν αὐτῇ, Alex. Aphr. Ex ἀντὶ, & φράσσω, *ſtruo.*

Ἀντίφρουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt loco cuſtodis; (2) contrariam, aut æqualem cuſtodiam habens. Ex ἀντὶ, & φρουρὸς, *cuſtos.*

Ἀντιφυλακὴ, ῆς, ἡ, mutua cuſtodia, cuſtodia quæ fit ex altera parte. Ex ἀντὶ, & φυλακὴ, *cuſtodia.*

Ἀντιφυλάσσω, vel ἀντιφυλάττω, f. άξω, contra, vel viciſſim cuſtodio; ἀντιφυλάσσομαι, viciſſim caveo. Ex ἀντὶ, & φυλάσσω, *cuſtodio.*

Ἀντιφυτεύω, f. εύσω, viciſſim gigno. Ex ἀντὶ, & φυτεύω, *gigno.*

Ἀντιφωνέω, ῶ, f. ήσω, contra clamo, contra dico; (2) proclamo; (3) reclamo; (4) reſpondeo; (5) conſtituo me ſoluturum, expromitto. Ex ἀντὶ, & φωνέω, *clamo.*

Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio; (2) ſonus contrarius; (3) expromiſſio; pecunia conſtituta, Ph. Ab ἀντιφωνέω.

Ἀντιφωνία, ας, ἡ, reſponſio; (2) ſonus contrarius. Ab ἀντίφωνος.

Ἀντίφωνον, ου, τὸ, ecloga ex Pſalmo aliquo in Liturgiis Græcorum. Ab eod.

Ἀντίφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, contra ſonans; (2) reſpondens; (3) qui eſt contrariæ vocis, diſſonus. Ex ἀντὶ, & φωνὴ, *vox.*

Ἀντιφωτισμὸς, οῦ, ὁ, oppoſitus ſplendor, oppoſitum lumen. Ex ἀντὶ, & φωτισμὸς, *illuminatio.*

Ἀντιχαλεπαίνω, obſævio, contra ſævio; (2) viciſſim ſuccenſeo. Ex ἀντὶ, & χαλεπαίνω, *difficilem me præbeo.*

Ἀντιχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratiam repono, beneficium rependo, mutuam gratiam refero. Ab ἀντίχαρις.

Ἀντίχαρις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio. Ex ἀντὶ, & χάρις, *gratia.*

Ἀντιχασμάομαι, ῶμαι, viciſſim oſcito. Ex ἀντὶ, & χασμάομαι, *oſcito.*

Ἀντίχειρ, ειρος, ὁ, pollex. Ex ἀντὶ, & χεὶρ, *manus*, quod ſolus tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti.

Ἀντιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, contraria ſciſco ſuffragia ferendo, refragor. Ex ἀντὶ, & χειροτονέω, *manum attollo, ſuffragor.*

Ἀντιχειροτονία, ας, ἡ, refragatio, ſuffragatio contraria. Ab ἀντιχειροτονέω.

Ἀντίχθων, ονος, ἡ, oppoſita pedibus noſtris terra, terra antipodum. Ex ἀντὶ, & χθὼν, *terra.*

Ἀντίχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, contrarias chordas habens, contrarium ſonum chordis edens; (2) conſonus. Ex ἀντὶ, & χορδὴ, *chorda.*

Ἀντιχορηγέω, ῶ, ſum antichoragus, in choragia certo. Ex ἀντὶ, & χορηγέω, *chorum duco.*

Ἀντιχόρηγος, ου, ὁ καὶ ἡ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui in choragia certat cum alio chorago. Ex ἀντὶ, & χορηγὸς, *choragus.*

Ἀντιχορία, ας, ἡ, oppoſita chori pars; (2) quod oppoſita chori pars canit. Ex ἀντὶ, & χορὸς, *chorus.*

Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus uſus. Ab ἀντιχράω.

Ἀντίχριστος, ου, ὁ, Antichriſtus, Chriſti adverſarius. Ex ἀντὶ, & Χριστὸς, *Chriſtus.*

Ἀντιχρόνισμα, ατος, τὸ, temporis pro tempore poſitio. Ex ἀντὶ, & χρόνος, *tempus.*

Ἀντιχρονισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀντιψάλλω, pſallo viciſſim; (2) alteri in pſallendo reſpondeo; (3) plaudo viciſſim.

ciſſim. Τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, Ariſt. Av. 225. Ex ἀντὶ, & ψάλλω, *cano*.

Ἀντίψαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui viciſſim canitur, ex adverſo reſpondens carmini. Ab ἀντιψάλλω.

Ἀντιψηφίζομαι, f. ίσομαι, contra decerno, contra ſtatuo, ſeu ſciſco; Gl. V. refragor. Ex ἀντὶ, & ψηφίζομαι, *ſciſco*.

Ἀντίψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vicem animæ præſtans, qui pro altero ſe devovet & mori cupit; (2) qui pro anima, ſ. vita datur. Ex ἀντὶ, & ψυχὴ, *anima*.

Ἀντιψύχω, f. ξω, viciſſim refrigero. Ex ἀντὶ, & ψύχω, *frigefacio*.

Ἀντλέω, ῶ, f. ήσω, haurio, exhaurio; (2) infundo; (3) exhaurio laborem, exantlo. Πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ, Soph. El. 1304. Οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ, Joan. 2, 9. Ab ἄντλος.

Ἄντλημα, ατος, τὸ, hauſtus; (2) vas ad hauriendum; (3) perfuſio. Ab ἀντλέω.

Ἄντλησις, εως, ἡ, hauſtio. Ab eod.

Ἀντλητήριον, ȣ, τὸ, vas ad hauriendum, hauſtrum. Ab eod.

Ἀντλητὴρ, ῆρος, ὁ, hauſtor. Ab eod.

Ἀντλητὴς, ȣ͂, ὁ, idem & ab eod.

Ἀντλία, ας, ἡ, ſentina; (2) miniſterium & pœna hauriendi ſentinam; Gl. V. hauſtus. Ab ἄντλος.

Ἀντλίον, ȣ, τὸ, hauſtrum. Ab eod.

Ἄντλον, ȣ, τὸ, ſentina. Ab eod.

ἌΝΤΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſentina; (2) mare; (3) manipulorum acervus.

Ἄντοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex adverſo habitans. Ex ἀντὶ, & οἶκος, *domus*.

Ἀντοικτίζω, f. ίσω, e diverſo, vel viciſſim miſereor. Ex ἀντὶ, & οἰκτίζω, *miſereor*.

Ἄντομαι, occurro, obvius fio; (2) ſupplico. Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι, Ariſt. Θεσμ. 986. Διπλόος ἤντετο θώρηξ, Il. 4, 133. Ab ἄντα.

Ἀντομματέω, ῶ, obnitor, obſiſto, Suic. Ex ἀντὶ, & ὄμμα, *oculus, adſpectus*.

Ἀντόμνυμι, f. ἀντομόσω, contra juro; (2) juro viciſſim. Ex ἀντὶ, & ὄμνυμι, *juro*.

Ἀντομνύω, idem.

Ἀντωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum de calumnia a parte rei, vel accuſati. Ab ἀντόμνυμι.

Ἀντομόω, ῶ, contra juro; (2) adjuro viciſſim, adhortor. Ex ἀντὶ, & ὀμόω, *juro*.

Ἀντονομάζω, f. άσω, tranſnomino, nomen commuto; (2) contra alium nomino. Ex ἀντὶ, & ὀνομάζω, *nomino*.

Ἀντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua nomen proprium ponitur pro communi, aut contra. Ab ἀντονομάζω.

Ἀντορύσσω, vel ἀντορύττω, f. ξω, contra fodio; (2) e diverſo, vel contrario fodio. Ex ἀντὶ, & ὀρύσσω, *fodio*.

Ἀντορχέομαι, ȣ͂μαι, f. ήσομαι, viciſſim vel contra ſalto. Ex ἀντὶ, & ὀρχέομαι, *ſalto*.

Ἀντοφείλω, f. οφειλήσω, ſeu οφλήσω, p. ωφείληκα, ſeu ὤφληκα, viciſſim debeo, debitor ſum alicui ob acceptum aliquod officium. Ex ἀντὶ, & ὀφείλω, *debeo*.

Ἀντοφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, intuentem me viciſſim intueor; (2) obluctor, obnitor. Ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, Act. 27, 15. Ex ἀντὶ, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Ἀντόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adverſis oculis intuens, obtuens; (2) oppoſitus oculis. Ex iiſd.

Ἀντοχὴ, ῆς, ἡ, mutua retentio. Ab ἀντέχω, *retineo*.

Ἀντοχυρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario munio. Ex ἀντὶ, & ὀχυρόω, *munio*.

Ἀντραῖος, αία, αῖον, cavernoſus. Ab ἄντρον, *caverna*.

Ἀντριὰς, άδος, ἡ, quæ libenter in antris verſatur. Ab eod.

Ἀντροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, antri formam habens. Ex ἄντρον, & εἶδος, *forma*.

ἌΝΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, antrum, caverna, ſpelunca.

Ἀντροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in antris natus. Ex ἄντρον, & φύω, *naſcor*.

Ἀντρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, antris plenus, cavernoſus. Ab eod.

Ἀντυγωτὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, colligatus, ut orbes rotarum ferro. Ab ἀντυγόω, *illo modo colligo*.

ἌΝΤΥΞ, γος, ἡ, ambitus & circumferentia rotæ, orbis rotæ; (2) currus; (3) ambitus aliarum rerum; orbis, fornix, Ph. ἄντυγες, clitellæ.

Ἄντω, occurro, obvius fio. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.

Ἀντῳδὴ, ῆς, ἡ, cantus, quo alteri occinitur, cantus alteri reſpondens. Ex ἀντὶ, & ᾠδὴ, *cantus*.

Ἀντῳδὸς, ȣ͂, ὁ, qui cantu mutuo reſpondet, qui occinit. Ex ἀντὶ, & ᾠδὸς, *cantor*.

Ἀντωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, repello, renitor, obnitor. Ex ἀντὶ, & ὠθέω, *pello*.

Ἀντωμοσία, ας, ἡ, idem quod ἀντομοσία.

Ἀντωνέομαι, ȣ͂μαι, f. ήσομαι, viciſſim, vel contra emo; (2) in auctione mercor; (3) emo loco alterius. Ex ἀντὶ, & ὠνέομαι, *emo, mercor*.

Ἀντωνυμία, ας, ἡ, Pronomen, pars orationis. Ex ἀντὶ, & ὄνομα, *nomen*.

Ἀντωνυμικὸς, ἡ, ὸν, ad Pronomen pertinens, pronominalis. Ab ἀντωνυμία.

Ἀντωνυμικῶς, habendo uſum Pronominis, pronominaliter. Ab ἀντωνυμικός.

Ἀντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor. Ab ἀντωπός.

Ἀντώπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obtuens; (2) adverſus. Ab eod.

Ἀντωπὸν, *Adv.* adverſa facie, e regione, ex adverſo. Ab eod.

Ἀντωπὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, adverſis oculis intuens; (2) ſplendidus. Ex ἀντὶ, & ὤψ, *oculus*.

Ἄντωσις, εως, ἡ, occurſus; (2) repulſus. Ab ἄντω, *obvio*, vel ἀντωθέω, *repello*.

Ἀντωφελέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim adjuvo; (2) refero gratiam, beneficium rependo. Ex ἀντὶ, & ὠφελέω, *juvo*.

Ἀνύβριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contumeliæ expers. Ex α priv. & ὕβρις, *contumelia*.

Ἀνυγραίνω, humecto, madefacio. Ex ἀνὰ, vel α pleon. & ὑγραίνω, *madefacio*.

Ἀνυδρεύομαι, ex fonte haurio, exhaurio. Ex ἀνὰ, & ὑδρεύω, *aquor*.

Ἀνύδρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non rigatus. Ex α priv. & ὑδρεύω, *rigo*.

Ἀνυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, ariditas. Ab ἄνυδρος.

Ἄνυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aridus, ſiccus, aqua carens. Ex α priv. & ὕδωρ, *aqua*.

Ἀνύκτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non caliginoſus, Suic. Ex α priv. & νύκτερος, *nocturnus*.

Ἄνυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſilva carens, non ſilvoſus; (2) expers materiæ, incorporeus. Ex α priv. & ὕλη, *materia, ſilva*.

Ἀνυμέναιος, ȣ, ἡ, carens honoribus nuptialibus, juſtos hymenæos non paſſa. Ex α priv. & ὑμέναιος, quod vide.

Ἀνυμνέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo, decanto. Ex ἀνὰ, & ὑμνέω, *celebro hymno*.

Ἀνύμφευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innupta. Ex α priv. & νυμφεύω, *nubo*.

Ἄνυμφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſam non habet, expers connubii; (2) quæ nuptum dari nequit, illocabilis. Ex α priv. & νύμφη, *ſponſa*.

Ἀνυπαίτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſons, innocens. Ex α priv. & ὑπαίτιος, *noxius, ſons*.

Ἀνύπαρκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non exſiſtens; (2) qui in rerum natura eſſe nequit. Ex α priv. & ὑπάρχω, *exſiſto*.

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, interitus, eſſentiæ privatio. Ab ἀνυπάρχω.

Ἀνύπεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immitis, non cedens. Ex α priv. & ὑπείκω, *obedio*.

Ἀνυπέρβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſuperabilis; inexſuperabilis, Gl. V. (2) incredibilis; (3) eximius. Ex α priv. & ὑπερβάλλω, *ſupero*.

Ἀνυπερβλήτως, *Adv.* magnopere, ſummopere, vehementiſſime. Ab ἀνυπέρβλητος.

Ἀνυπερήφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minime ſuperbus, R. Ex α priv. & ὑπερήφανος, *ſuperbus*.

Ἀνυπέρθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui differri & procraſtinari nequit. Ex α priv. & ὑπερτίθημι, *differo*.

Ἀνυπερθέτως, *Adv.* ſine mora, abſque dilatione & cunctatione; Gl. V. incunctanter. Ab ἀνυπέρθετος.

Ἀνυπεύθυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innoxius, non multandus, inculpatus; (2) legibus non obnoxius. Ex α priv. & ὑπεύθυνος, *reus*.

Ἀνυπευθύνως, *Adv.* cum libertate; (2) ita ut cauſæ non ſis obnoxius. Ab ἀνυπεύθυνος.

Ἀνυπήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non obediens, non obtemperans. Ex α priv. & ὑπήκοος, *obediens*.

Ἀνύπηνος, ȣ, ὁ, imberbis. Ex α priv. & ὑπήνη, *barba*.

Ἀνυπηρέτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, miniſtris carens. Ex α priv. & ὑπηρέτης, *miniſter*.

Ἀνυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas. Ab ἀνυπόδητος.

Ἀνυποδητέω, ῶ, calceis careo, non ſum calceatus. Ab eod.

Ἀνυπόδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non calceatus, qui eſt nudis pedibus. Ex α priv. & ὑποδέω, *calceo*.

Ἀνυπόθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſuggeſtus, non ſuppoſitus, non ſpurius. Ex α priv. & ὑποτίθημι, *ſuppono*.

Ἀνύποιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, non ferendus. Ex α priv. ὑπὸ, & οἰστὸς, *tolerabilis*.

Ἀνυποίστως, *Adv.* ita ut ſufferri nequeat, intolerabiliter. Ab ἀνύποιστος.

Ἀνυπόκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minime ſimulatus, non fucatus, Gl. V. non fictus, ſincerus. Ex α priv. & ὑποκρίνομαι, *ſimulo*.

Ἀνυπομένητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, Gl. V. Ex α priv. & ὑπομένω, *tolero*.

Ἀνυπομόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuſtineri nequit, intolerabilis. Ex α priv. & ὑπομένω, *tolero*.

Ἀνυπονόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſuſpicans; (2) non ſuſpectus; non proviſus. Ex α priv. & ὑπονόητος, *ſuſpectus*.

Ἀνυπονοήτως, *Adv.* non ſuſpicioſe; (2) non ſuſpecte; inopinato & inſperato. Ab ἀνυπονόητος.

Ἀνυπόπτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſuſpectus, ſuſpicione vacans. Ex α priv. & ὑποπτεύομαι, *ſuſpicio*.

Ἀνύποπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀνυπόπτως, *Adv.* citra ſuſpicionem. Ab ἀνύποπτος.

Ἀνυπόστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non poteſt ſubſiſtere, ſubſiſtentiam non habens; (2) intolerabilis; (3) cujus impetus ſuſtineri nequit. Ex α priv. & ὑφίσταμαι, *ſubſiſto*.

Ἀνυπόστω

Ἀνυπόςολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in dicendo nihil timet, aut veretur, qui libere loquitur, non prævaricans. Ex α priv. & ὑποςέλλομαι, *timeo, metuo, remitto.*

Ἀνυποςόλως, *Adv.* citra prævaricationem; (2) nihil remittendo. Ab ἀνυπόςολος.

Ἀνυπόςροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, irremeabilis, irreparabilis, Ph. Ex α priv. & ὑποςρέφω, *reverto.*

Ἀνυπότακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, refractarius, Gl. V. indomitus. Ex α priv. & ὑποτακτος, *obediens, ſubjectus.*

Ἀνυποτίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non cenſus, non æſtimatus; (2) cui lis æſtimata non eſt. Ex α pr. & ὑποτιμάω, *cenſeo, æſtimo.*

Ἀνυποτιμήτως, *Adv.* impune. Ab ἀνυποτίμητος.

Ἀνύπȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſimulatus, ſincerus; ſine ſuſpicione; proprie ſub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex α priv. & ὕπȣλος, *ſub cicatrice latens.*

Ἀνύπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui pedibus celeriter confecit, Heſ. Ex ἀνύω, *perficio,* & πȣ̃ς, *pes.*

Ἀνυσίεργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, operis conficiendi ſtudioſus, laborioſus, R. Ab ἄνυσις, *perfectio,* & ἔργον, *opus.*

Ἀνύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expeditus, efficax; (2) utilis, conducibilis. Ab ἀνύω, *perficio.*

Ἀνυσίμως, *Adv.* efficaciter, ſtrenue, perfecte. Ab ἀνύσιμος.

Ἄνυσις, εως, ἡ, perfectio; effectio, Gl. V. efficacitas, effectus, efficacia, Gl. V. (2) profectus, commodum. Ab ἀνύω.

Ἀνυςέον, perficiendum. Ab eod.

Ἀνυςικὸς, ἡ, ὸν, efficax, effectum magnum habens. Ab eod.

Ἀνυςὸς, ἡ, ὸν, qui effici poteſt, facilis, promptus. Ab eod.

Ἀνύτω, & ἀνύτλω, idem quod ἀνύω.

Ἀνυφαίνω, retexo, Gl. V. Ex ἀνὰ, & ὑφαίνω, *texo.*

Ἀνύφαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intextus, Gl. V. Ex α priv. & ὑφαντὸς, *textus.*

Ἀνύφαμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non arenoſus. Ex α priv. & ὕφαμμος, *arenoſus.*

Ἀνυψόω, ῶ, f. ώσω, elevo, erigo, ſublevo. Ex ἀνὰ, & ὑψόω, *erigo.*

ἈΝΥ´Ω, f. ύσω, perficio, efficio, conficio, perago; (2) proſum, confero; (3) impleo; (4) conſumo; (5) impetro, obtineo, conſequor; (6) feſtino, propero. Σιγῆ τȣμὸν ἔργον ἤνυτον, Soph. Trach. 323. Τȣ̃δ' εὐφημοσύνα κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλȣς ἀρωγὰν, id. Phil. 1135. Ὀυ γδ' οἴω τȣ́τȣ γε ζώοντος ἀνύσεσθαι τάδε ἔργα, perfectum iri, Odyſſ. 16, 373.

ἌΝΩ, *Adv.* ſurſum, ſupra, in loco, vel ad locum. Hinc ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, ſuperior, ſuperius.

Ἀνώγεον, ȣ, & ἀνώγεων, ω, τὸ, cœnaculum. Ab ἀνώγεως.

Ἀνωγέω, ſuadeo. Ab ἀνωγή.

Ἀνώγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra terram eſt. Ex ἄνω, & γῆ, *terra.*

Ἀνωγὴ, ῆς, ἡ, juſſum, adhortatio. Ab ἀνώγω.

ἈΝΩ´ΓΩ, jubeo, hortor, ſuadeo, inſtigo. Τί δῆτ' ἄνωγας; Soph. Phil. 53. Σιωπᾶν λαὸν ἀνώγῃ, Il. 2, 280.

Ἀνώδινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, partus dolores non ſentiens; doloris expers. Ex α priv. & ὠδῖνος, *partus dolores.*

Ἀνωδυνία, ας, ἡ, doloris carentia. Ab ἀνώδυνος.

Ἀνώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, doloris expers; (2) ἡ, quæ dolores partus non ſentit, ſine dolore pariens; (3) dolores pellens. Ex α priv. & ὀδύνη, *dolor.*

Ἀνωδύνως, *Adv.* ſine dolore. Ab ἀνώδυνος.

Ἄνωθεν, *Adv.* deſuper, ſuperne, e loco ſuperiori; (2) cœlitus, e cœlo; (3) a principio, altius repetendo; (4) denuo, rurſum. Ab ἄνω.

Ἀνωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, ſurſum impello; (2) repello, retrudo. Ὀι μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, Odyſſ. 15, 552. Ἀνῶσαι εἰς πολεμίȣς τὴν πόλιν, objectare, Thuc. Ex ἀνὰ, & ὠθέω, *pello.*

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulſio ſurſum verſus; (2) repulſio. Ab ἀνωθέω.

Ἀνωϊςὶ, *Adv.* clam, inopinato, inſperato. Ab ἀνώϊςος.

Ἀνώϊςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inopinatus, improviſus. Ex α priv. & οἴομαι, *opinor.*

Ἀνωΐςως, *Adv.* inopinato, præter opinionem. Ab ἀνώϊςος.

Ἀνώλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, interitus expers, interitui non obnoxius. Ex α priv. & ὄλεθρος, *perditio.*

Ἀνωμαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non planus, ſalebroſus, confragoſus; (2) inæqualis, non æquabilis. Ex α priv. & ὁμαλὸς, *planus.*

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, aſperitas; (2) inæqualitas; (3) inconſtantia. Ab ἀνωμαλής.

Ἀνώμαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀνωμαλής.

Ἀνωμάλως, *Adv.* ſalebroſe; (2) inæqualiter, inæquabiliter. Ab ἀνώμαλος.

Ἀνωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualis diſtributio. Ab eod.

Ἄνωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humero carens. Ex α priv. & ὦμος, *humerus.*

Ἀνωμοτὶ, *Adv.* ſine jurejurando. Ab ἀνώμοτος.

Ἀνώμοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injuratus; (2) non addictus jurejurando, citra jusjurandum. Ex α priv. & ὄμνυμι, *juro.*

Ἀνονόμαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quaſi innominabilis, nefandus; (2) qui ſine nomine eſt. Ex α priv. & ὀνομάζω, *nomino.*

Ἀνωνυμὶ, & ἀνωνυμεὶ, *Adv.* ſine nomine. Ab ἀνώνυμος.

Ἀνώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers nominis, ſine nomine; (2) non nominatus, incelebris. Ex α priv. & ὄνομα, *nomen.*

Ἄνωξις, εως, ἡ, juſſum. Ab ἀνώγω.

Ἀνώπιον, ȣ, τὸ, locus editior & a conſpectu ſemotus. Ex α priv. & ὤψ, *oculus.*

Ἀνωρία, ας, ἡ, intempeſtivitas. Ab ἄωρος.

Ἄνωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus; (2) immaturus, precox. Ex α priv. & ὥρα, *tempus.*

Ἀνωῤῥοθία, ας, ἡ, unda, quæ ad ſummam navis marginem attollitur. Ex ἄνω, & ῥόθος, *undarum ſtrepitus.*

Ἀνώῤῥοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſurſum vergens, reſupinus. Ex ἄνω, & ῥοπὴ, *inclinatio.*

Ἀνωρύομαι, magno cum ululatu exclamo; (2) graviter ejulo, lamentor. Ex ἀνὰ, & ὠρύομαι, *ululo.*

Ἀνώτατος, η, ον, ſummus, ſupremus, Gl. V. Ab ἄνω.

Ἀνωτάτω, *Adv.* in ſupremo loco. Ab ἄνω.

Ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν, ſupernus, Ph. al. Gl. V. ſuperans. Ab ἀνώτερος.

Ἀνώτερος, α, ον, ſuperior, Gl. V. Ab ἄνω.

Ἀνωτέρω, ſuperius. Ab ἀνώτερος.

Ἀνωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inutilis; infructuoſus, incommodus, Gl. V. ἀνωφελῆ, irrita, Ph. Ex α priv. & ὠφελέω, *juvo.*

Ἀνωφέλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non adjutus, nullo commodo affectus; (2) inutilis. Ex iiſd.

Ἀνωφελῶς, *Adv.* inutiliter, nullo commodo. Ab ἀνωφελής.

Ἀνωφέρεια, ας, ἡ, adſcenſus, acclivitas. Ab ἀνωφερής.

Ἀνωφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad ſuperna tendens, ſublimis, ſurſum ferens. Ex ἄνω, & φέρω, *fero.*

Ἀνώφοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad ſuperna tendens. Ex ἄνω, & φοιτάω, *eo.*

Ἀνώφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀνωφερής.

Ἀνώχυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non munitus, intutus, indefenſus. Ex α priv. & ὀχυρὸς, *munitus.*

Ἀξεναγώγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ductus ab hoſpite, non ſuſceptus. Ex α priv. & ξεναγωγέω, *hoſpitor.*

Ἄξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine hoſpite; (2) inhoſpitalis; (3) cui non eſt hoſpes, a quo ſuſcipiatur. Ex α priv. & ξένος, *hoſpes.*

Ἄξεςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, radendo non politus. Ex α priv. & ξεςὸς, *raſus.*

Ἀξία, ας, ἡ, dignitas, meritum, dignatio; (2) æſtimatio, juſtum pretium. Ab ἄξιος, *dignus.*

Ἀξιάγαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admiratione dignus; (2) fide dignus; Gl. V. memorabilis; ἀξιάγαςον, operæ pretium, memorabile, Gl. V. Ex ἄξιος, & ἀγαςὸς, *admirabilis.*

Ἀξιάκȣςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auditu dignus; (2) memorabilis. Ex ἄξιος, & ἀκȣ́ω, *audio.*

Ἀξιακρόατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἄξιος, & ἀκροάομαι, *audio.*

Ἀξιαφήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dignus memoratione, memorabilis. Ex ἄξιος, & ἀφήγησις, *memoratio.*

Ἀξιεπαίνετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dignus laude. Ex ἄξιος, & ἔπαινος, *laus.*

Ἀξιεπιθύμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dignus, qui expetatur. Ex ἄξιος, & ἐπιθυμέω, *deſidero.*

Ἀξιέραςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dignus amore, amabilis. Ex ἄξιος, & ἐράω, *amo.*

Ἀξινάριον, ȣ, τὸ, parva aſcia; Gl. V. dolabella. Dim. ab ἀξίνη, *aſcia.*

ἈΞΙ´ΝΗ, ης, ἡ, aſcia, dolabra, ſecuris.

Ἀξινίδιον, ȣ, τὸ, aſcia parva. Dim. ab ἀξίνη.

Ἀξινομαντεία, ας, ἡ, divinatio per ſecures. Ex ἀξίνη, & μαντεία, *divinatio.*

Ἀξιοβίωτον, dignum vivere. Ex ἄξιος, & βιωτὸς, *vitalis.*

Ἀξιόζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dignus, quem æmulemur, dignus æmulatione; (2) optabilis. Ex ἄξιος, & ζῆλος, *æmulatio.*

Ἀξιοζήλως, *Adv.* laudabiliter. Ab ἀξιόζηλος.

Ἀξιοζήλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἄξιος, & ζηλόω, *æmulor.*

Ἀξιοθαύμαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dignus admiratione. Ex ἄξιος, & θαυμάζω, *admiror.*

Ἀξιοθέατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpectatu dignus. Ex ἄξιος, & θεάομαι, *ſpecto.*

Ἀξιόθρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dignus lamentatione, lamentabilis. Ex ἄξιος, & θρῆνος, *lamentatio.*

Ἀξιοκοινώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dignus, quocum communicemus, dignus, cujus conſortium expetamus. Ex ἄξιος, & κοινωνέω, *communico.*

Ἀξιόκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dignus, qui quæratur & poſſideatur, digno vel juſto pretio quæſitus, vel quærendus. Ex ἄξιος, & κτάομαι, *poſſideo.*

Ἀξιόλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dictu dignus, laudabilis. Ex ἄξιος, & λέγω, *dico.*

Ἀξιόλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis; (2) non adſpernandus, magni pretii. Ph. honeſtus, egregius; ἀξιόλογον, operæ pretium, Gl. V. ἀξιολογώτατος, digniſſimus, perfectiſſimus, Ph. Ex iiſd.

Ἀξιολόγως, *Adv.* egregie, præſtanter, ita ut ſit mentione dignum, laudabiliter. Ab ἀξιόλογος.

Ἀξιομακάριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus, quem beatum omnes prædicent. Ex ἄξιος, & μακάριστος, *beatus*.

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alicui pugnando reſiſtere poteſt, par viribus. Ex ἄξιος, & μάχομαι, *pugno*.

Ἀξιόνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, victoria dignus. Gl. V. ἀξιόνικον, palmarium. Ab ἄξιος, & νίκη, *victoria*.

Ἀξιομίσητος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus odio. Ex ἄξιος, & μισῶ, *odi*.

Ἀξιομνημόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, memorabilis, commemorabilis, Gl. V. Ex ἄξιος, & μνημονεύω, *memoro*.

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, veriſimilitudo, auctoritas fide digna. Ph. honeſtas. Ab ἀξιόπιστος.

Ἀξιόπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, fide dignus, gravis; (2) veriſimilis, haud impar fidei, certus. Ph. ſeverus, honeſtus, idoneus. Ex ἄξιος, & πίστις, *fides*.

Ἀξιοπίστως, *Adv.* fideliter, ita ut fide ſit dignum. Ab ἀξιόπιστος.

Ἀξιόποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, pœna dignus; (2) qui meritas pœnas accipit. Ex ἄξιος, & ποινὴ, *pœna*.

Ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas. Ab ἀξιοπρεπής.

Ἀξιοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dignus, decorus, laude dignus. Ex ἄξιος, & πρέπω, *convenio*.

Ἀξιοπρεπῶς, digne, decore. A præc.

ἌΞΙΟΣ, ία, ιον, dignus; (2) æſtimabilis, pretium & æſtimationem habens; (3) vilis, vili pretio parandus.

Ἀξιόσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus conſideratione, ſeu animadverſione, conſiderandus. Ex ἄξιος, & σκέπτομαι, *conſidero*.

Ἀξιοσπούδαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus ſtudio, dignus quem ſtudioſe ſectemur. Ex ἄξιος, & σπουδάζω, *ſtudeo*.

Ἀξιοτέκμαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, probatus ſufficientibus argumentis. Ex ἄξιος, & τεκμαίρω, *certis ſignis oſtendo & probo*.

Ἀξιοτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, pretioſus, Ph. Ex ἄξιος, & τιμῶμαι, *æſtimo*.

Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas; (2) dignatio. Ab ἄξιος.

Ἀξιόχρεως, ω, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſolvendo; (2) fide dignus; (3) idoneus ad aliquid; (4) dignus; (5) ſatis magnus & amplus. Ex ἄξιος, & χρέος, *debitum, munus*, &c.

Ἀξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum cenſeo, dignor; (2) peto, poſtulo; (3) exiſtimo, puto; ἀξιοῦμαι, mereo, Gl. V. dignus habeor; ἀξιωθῆ, meruerit, Ph. Ἀξιούμενος θυγατρὸς τῆς σῆς, τῆς βουλῆς, τιμωρίας, τῶν δωρεῶν, τοῦ ἐπακούειν πάντων πρὸς σοῦ βουλευμάτων. Ουκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων, Soph. Phil. 61. Οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρός σε ἐλθεῖν, Luc. 7, 7. Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, Heb. 3, 3. Ab ἄξιος.

Ἀξίωμα, ατος, τὸ, dignitas, auctoritas; dignatio, honos, meritum, Ph. (2) enunciatio, effatum, pronunciatum; (3) voluntas; (4) ſupplex oratio, preces. Ab ἀξιόω.

Ἀξιωματικὸς, ἡ, ὸν, habens auctoritatem, auctoritate præditus; (2) dignatione & majeſtate venerandus; honorarius, Gl. V. Ab ἀξίωμα.

Ἀξιωματικῶς, *Adv.* cum auctoritate, cum dignitate; (2) pro axiomate, axiomatice. Ab ἀξιωματικός.

Ἀξίως, *Adv.* merito, digne, prout dignum eſt; (2) vili pretio. Ab ἄξιος.

Ἀξίωσις, εως, ἡ, petitio, oratio, poſtulatio, deſiderium, rogatio, poſtulatum, Gl. V. (2) dignatio, prærogativa, Gl. V. Ab ἀξιόω.

Ἀξόανος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſculptili imagine carens. Ex α priv. & ξόανον, *ſculptum, politum*.

Ἀξόνιος, ία, ιον, ad axim pertinens. Ab ἄξων.

Ἄξοος, ου, ὁ ϗ ἡ, non politus. Ex α priv. & ξέω, *rado, polio*.

Ἀξυγκρότητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conflatus, ſeu coactus non eſt; (2) qui conflari, ſeu cogi nequit. Ex α priv. & συγκροτέω, *conflo, cogo*.

Ἀξύλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quem nemo lignatum ivit, e quo nemo ligna collegit. Ex α priv. & ξυλεύω, *lignor*.

Ἀξυλία, ας, ἡ, lignorum inopia. Ex α priv. & ξύλον, *lignum*.

Ἀξύλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, unde nemo ligna petiit. Ab ἄξυλος.

Ἄξυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, non lignoſus, ligno carens; (2) lignis plenus, ex quo nemo ligna petiit. Ex α priv. vel intenſ. & ξύλον, *lignum*.

Ἀξύμβλητος, ον, ὁ ϗ ἡ, non conferendus; (2) quod comparari non poteſt, de quo nemo poteſt conjecturam facere. Ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν, Soph. Trach. 707. Ab α priv. & συμβλητὸς, vel ξυμβλητὸς, *conferendus*.

Ἀξύνετος, vid. Ἀσύνετος.

Ἄξυρος, ου, ὁ, irraſus. Gl. V. intonſus. Ex α priv. & ξύρομαι, *rador*.

Ἄξυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, irraſus. Gl. V. rudis. Ex α priv. & ξύω, *rado*.

Ἄξω, ago. Ab ἄγω.

ἌΞΩΝ, ονος, ὁ, axis.

Ἄοδμος, ου, ὁ ϗ ἡ, odore carens, inodorus. Ex α priv. & ὀδμὴ, *odor*.

Ἄοζος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine nodis, enodis; (2) ramoſus, plenus ramorum; (3) nodoſus; (4) qui multa ligna comburit. Ex α priv. vel intenſ. & ὄζος, *nodus arboris*.

Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus; (2) carmen; (3) fama. Ab ἀείδω, *cano*.

Ἀοιδιάω, ῶ, cano, canto. Καλὸν ἀοιδιάει, Odyſſ. 10, 227. Ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ, Od. 5, 61. Ab eod.

Ἀοίδιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, celebris, decantatus. Ab eod.

Ἀοιδοθέτης, ου, ὁ, poëta, qui componit cantilenas. Ex ἀοιδὴ, & τίθημι, *pono*.

Ἀοιδόπολος, ου, ὁ, qui verſatur circa carmina, poëta. Ex ἀοιδὴ, *carmen*, & πολέω, *verſor*.

Ἀοιδὸς, οῦ, ὁ, cantor; (2) poëta; (3) cantus peritus. Ab eod.

Ἀοιδοσύνη, ης, ἡ, cantio, cantilena. Ab ἀοιδός.

Ἀοίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhabitatus, inhabitabilis, Gl. V. Ab ἄοικος.

Ἄοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, domo carens; (2) extorris; (3) pauper. Ex α priv. & οἶκος, *domus*.

Ἄοιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, invius, vagus. Ex α priv. & οἴμη, *via*.

Ἄοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, vino carens; (2) abſtemius. Ex α priv. & οἶνος, *vinum*.

Ἄοκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, impiger; (2) intrepidus; indefeſſus, Gl. V. Ex α priv. & ὄκνος, *pigritia*.

Ἀόκνως, *Adv.* impigre. Ab ἄοκνος.

Ἀολλέω, ῶ, f. ήσω, confertos reddo, congrego. Καὶ δ' ἄρ ἀόλλησαν (alii ἀόλλισαν) κατ' ἄστυ γεραιὰς, Il. 6, 287. Ab ἀολλής.

Ἀολλήδην, *Adv.* confertim, ſimul. Ab ἀολλής.

ἈΟΛΛΗΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, confertus, congregatus; ἀολλέες, conferti, denſi.

Ἀολλίζω, f. ίσω, idem quod ἀολλέω. Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοὶ, Il. 19, 54.

Ἄοπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, inermis. Ex α priv. & ὅπλα, *arma*.

Ἄοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullam vocem edit, mutus; (2) inviſibilis. Ex α priv. & ὄψ, *vox*, ſ. *oculus*.

Ἄοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inviſibilis. Ex α priv. & ὄπτομαι, *video*.

ἈΟΡ, ſ. ἄορ, ορος, τὸ, enſis; Gl. V. ſpatha.

Ἀορασία, ας, ἡ, cæcitas. Ex α priv. & ὁράω, *video*.

Ἀόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inviſibilis. Ex iiſd.

Ἀοράτως. *Adv.* inviſibiliter. Ab ἀόρατος.

Ἀοργησία, ας, ἡ, iniraſcentia, lenitudo. Ex α priv. & ὀργὴ, *ira*.

Ἀόργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non iraſcitur, aut iraſci ſolet. Ex iiſd.

Ἀοργήτως; *Adv.* ſine ira, lente, leniter. Ab ἀόργητος.

Ἄορες, ων, αἱ, mulieres; (2) tripodes.

Ἀοριστάινω, hæſito, dubito. Ab ἀόριστος.

Ἀοριστέω, ῶ, f. ήσω, indefinitus ſum. Ab eodem.

Ἀοριστία, ας, ἡ, infinitas. Ab eod.

Ἀοριστικὸς, ἡ, ὸν, indefinitus. Ab eod.

Ἀόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitus, indefinitus, indeterminatus. Ex α priv. & ὁρίζω, *definio*.

Ἀορίστως, *Adv.* infinite, indeterminate. Ab ἀόριστος.

Ἄορνος, ου, ὁ ϗ ἡ, avibus carens; (2) Avernus, fluvius. Ex α priv. & ὄρνις, *avis*.

ἈΟΡΤΗ, ῆς, ἡ, arteria magna, quæ a ſiniſtro cordis ſinu oritur.

Ἀορτηθεὶς, ſuſpenſus, appenſus, affixus, a 1. paſſ. ab ἀορτεῖσθαι, *ſuſpendi*.

ἈΟΡΤΗΡ, ῆρος, ὁ, lorum, ſeu funis, quo enſis, vel clypeus, vel pera appenditur.

Ἄορτρον, ου, τὸ, pars pulmonis utrimque ſuſpenſa. Ab ἀορτήρ.

Ἀοσμία, ας, ἡ, odoris carentia, odor nullus; (2) odor malus, fætor. Ab ἄοσμος.

Ἄοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, odoris omnis expers; (2) odore gravis & fætidus; (3) *Subſt.* ὁ, idem quod ἀοσμία. Ex α priv. & ὀσμὴ, *odor*.

Ἀοσσητὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, adjutor, qui juvat ἄνευ ὄσσης, nec omine, nec augurio aliquo impulſus, ſed ſponte. Ab ἀοσσέω.

Ἄουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, illæſus. Ex α priv. & οὐτάω, *vulnero*.

Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis. Ex α priv. & ὄχλος, *turba*.

Ἀόχλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui turba & moleſtia vacat. Ex iiſd.

Ἄοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, viſus expers, cæcus. Ex α priv. & ὄπτομαι, *video*.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio; (2) recitatio, quæ fit memoriter. Ab ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, refero, narro; (2) pronuncio, enuncio; memoriter recito; ἀπήγγειλεν, retulit, Ph. a. 1. ἀπηγγέλθη, relatum eſt, Ph. a. 1. paſſ. Ex ἀπὸ, & ἀγγέλλω, *nuncio*.

Ἀπαγγελτέον, pronunciandum, renunciandum. Ab ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελτὴρ, ῆρος, ὁ, index, renuncius. Ab eodem.

Ἀπαγγελτικὸν, οῦ, τὸ, enunciatio. Ab eodem.

Ἀπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, renunciativus, enunciativus. Ab eod.

Ἄπαγε, *Adv.* apage, apageſis; (2) aufer; (3) abſit, ne feceris. Ex ἀπὸ, & ἄγε.

Ἀπαγὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, qui compactus non eſt. Ex α pr. & ἐπάγην a πήγνυμι, *compingo.*

Ἀπαγινέω, abduco, aufero. Ἀπαγινεῖν φορτία· ἀργύριον, φόρον, pendere tributum, Herodot. Ex ἀπὸ, & ἄγω, *duco.*

Ἀπαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubitos intendo. Ex ἀγκὼν, *cubitus.*

Ἀπαγλαΐζω, deturpo, dehoneſto. Ex ἀπὸ, & ἀγλαΐζω, *illuſtro.*

Ἀπαγόρευμα, ατος, τὸ, interdictum magiſtratus, edictum prohibitorium. Ab ἀπαγορεύω.

Ἀπαγόρευσις, εως, ἡ, interdictum, prohibitio. Ab eod.

Ἀπαγορευτικὸς, prohibitorius, vetans. Ab eodem.

Ἀπαγορεύω, f. εύσω, abdico, interdico, renuncio, ſuccumbo, Gl. V. ἀπαγορεύει, execrat, Ph. ἀπηγορευμένον, interdictum, Ph. ἀπηγορευμένος, inteſtabilis, Ph. Ἀπαγορεύειν τινὶ φόνον· πρὸς τοὺς πόνους, abhorrere; μὴ στεφανοῦν. Κἀπαγορεύετε μήτ᾽ ἐξελθεῖν, μήτ᾽ ἐγκύψασαν ἀλῶναι, Ariſt. Θεσμ. 797. Ex ἀπὸ, & ἀγορεύω, *dico, loquor.*

Ἀπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſte reddo, effero, exaſpero; ἀπαγριοῦμαι, efferor, exaſperor. Ex ἀπὸ, & ἄγριος, *agreſtis.*

Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exaſperatio. Ab ἀπαγριόω.

Ἀπαγροικίζομαι, ad mores ruſticos reducor. Ab eod.

Ἄπαγρος, ου, ὁ, infelix & infortunatus venator, Heſ. Ex ἀπὸ, & ἄγρα, *venatio.*

Ἀπαγχονίζω, f. ίσω, ſtrangulo, ſuffoco. Ex ἀπὸ, & ἀγχόνη, *ſuffocatio.*

Ἀπάγχω, f. άγξω, idem. Ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων, Odyſſ. 19, 230. Καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο, Matt. 27, 5. Ex ἀπὸ, & ἄγχω, *ſtrangulo.*

Ἀπάγω, f. άξω, abduco, avoco; (2) abduco in carcerem, ad ſupplicium; (3) reduco; (4) pendo, ſolvo. Ἀπάγειν τινὰ ἐπὶ τὴν βουλὴν, deducere in ſenatum; τινὰ τῆς ἐπιθυμίας, abducere; φόρον, δασμὸν, pendere; οἴκαδε, reducere. Κλαύσετ᾽ ἄρα, ὅστις σ᾽ ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι, Ariſt. Θεσμ. 924. Εἰ μ᾽ οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ, Soph. Phil. 979. Μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε, Act. 24, 7. Ex ἀπὸ, & ἄγω, *duco.*

Ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, abductio; (2) abductio in carcerem; (3) reductio; (4) penſio tributi; (5) reductio, ut reductio ad impoſſibile, ad abſurdum; (6) libellus, quo quis magiſtratui aperit, aliquem in judicium eſſe rapiendum. Ab ἀπάγω.

Ἀπαγωγὸς, οῦ, ὁ, expulſor, abductor. A ſup.

Ἀπᾴδω, in cantu diſcrepo; (2) diſſentio, diſcrepo; ἀπᾴδει, abhorret, diſcrepat, ἀπᾴδων, abhorrens, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ᾄδω, *cano.*

Ἀπαείρω, f. ερῶ, tollo ab, attollo; *Metaph.* diſcedo. Μή μ᾽ ἀπαειρόμενον πόλεως πεδίονδε νοήσῃ, Il. 21, 563. Ab ἀπὸ, & ἀείρω, *tollo.*

Ἀπαθανατίζω, f. ίσω, reddo immortalem. Ex ἀπὸ, & ἀθανατίζω, *reddo immortalem.*

Ἀπάθεια, ας, ἡ, adfectuum vacuitas; (2) indolentia; (3) ſtupor. Ab ἀπαθής.

Ἀπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non obnoxius adfectibus, carens paſſionum & adfectuum animi perturbatione; (2) illæſus; (3) rigidus; (4) expers & immunis alicujus rei; (5) non commotus. Ex α priv. & πάθος, *adfectus animi.*

Ἀπάθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. impatibilis, patiendi neceſſitati non obnoxius. Ab ἀπαθής.

Ἀπαθῶς, *Adv.* ſine ulla paſſione, ſ. adfectu. Ab eodem.

Ἀπαὶ, *Præpoſ. Poët.* a, ab. pro ἀπό.

Ἀπαιδαγώγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui regi nequit; (2) indocilis, intractabilis, (3) qui rectorem non habet. Ex α priv. & παιδαγωγέω, *inſtituo pueros, doceo.*

Ἀπαιδαγωγήτως, *Adv.* ſine inſtitutione, (2) indocte, imperite. Ab ἀπαιδαγώγητος.

Ἀπαιδάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπαιδαγώγητος.

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, inſcitia, imperitia. Ex α priv. & παιδεύω, *inſtituo.*

Ἀπαίδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineruditus, imperitus, indoctus. Ex iiſd.

Ἀπαιδεύτως, *Adv.* imperite, indocte. Ab ἀπαίδευτος.

Ἀπαιδία, ας, ἡ, orbitas liberorum. Ab ἄπαις.

Ἀπαιδοτρίβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſub magiſtro non exercitatus; (2) inexercitatus. Ex α priv. παῖς, *puer,* & τρίβω, *exerceo.*

Ἀπαιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, terrefacio. Ex ἀπὸ, & αἰθαλόω, *comburo.*

Ἀπαιθριάζω, f. άσω, ſub dio ago; (2) ſereno, ſerenum reddo. Ex ἀπὸ, & αἴθριος, *ſerenus.*

Ἀπαίνυμαι, aufero. Τόνδ᾽ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς τεύχε᾽ ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, Il. 11, 581. Κῦδος ἀπαίνυτο, Il. 15, 595. Ex ἀπὸ, & αἴνυμαι, *capio.*

Ἀπαίρω, tollo, aufero; (2) diſcedo, abeo, ſolvo, diſcedo navi. Ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ᾽ ἀπαίρομεν φυγῇ, diſcedimus, Eur. Med. 938. Καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀπάραντας, a patria, Luc. Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ᾽ αὐτῶν ὁ νυμφίος, Luc. 5, 35. Ex ἀπὸ, & αἴρω, *tollo.*

Ἄπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, liberis carens. Ex α priv. & παῖς, *puer.*

Ἀπαίσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, infauſtus, inauſpicatus, mali augurii; obſcœnus, Ph. Ex ἀπὸ, & αἶσα, *ſors, fatum.*

Ἀπαΐσσω, f. ξω, proſilio cum impetu; (2) abeo. Κεἰ μὴ τόδ᾽ ὄμμα ϗ φρένες διάστροφοι γνώμης ἀπῇξαν τῆς ἐμῆς, reſiluerunt, Soph. Aj. 447. Ex ἀπὸ, & ἀΐσσω, *proſilio.*

Ἀπαιτέω, ῶ, f. ήσω, repeto, poſtulo, exigo. Ἀπαιτεῖν τι παρά τινος, τινὰ ἀργύριον. Τἀθ᾽ ὅπλ᾽ ἀπῄτουν τοῦ πατρὸς, τά τ᾽ ἄλλ᾽ ὅσ᾽ ἦν, Soph. Phil. 361. Εἰ καί νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο μεῖζον ἀπαιτήσειας, Il. 23, 593. Ex ἀπὸ, & αἰτέω, *peto.*

Ἀπαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio. Ab ἀπαιτέω.

Ἀπαιτητέος, έα, έον, repetendus, efflagitandus. Ab eod.

Ἀπαιτητικὸς, ὴ, ὸν, repetens, agens repetitorem. Ab eod.

Ἀπαιτίζω, f. σω, poſtulo, exigo. Χρήματ᾽ ἀπαιτίζοντες, ἕως κ᾽ ἀπὸ πάντα δοθείη, Odyſſ. 2, 78. Ab ἀπαιτέω.

Ἀπαιωρέω, ῶ. ἀπαιωροῦμαι, immineo, impendeo, dependeo. Ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε δοιὼ ἀπῃωρεῦντ᾽, Heſiod. Ἀσπ. 234. Ex ἀπὸ, & αἰωρέω, pro αἴρω, *tollo.*

Ἀπακοντίζω, f. ίσω, jaculor. Ex ἀπὸ, & ἀκοντίζω, quod idem ſignificat.

Ἀπακριβόω, ῶ, f ώσω, diligenter aliquid facio, elaboro accurate; (2) ſtudioſe exquiro; (3) exacte reſpondeo. Ex ἀπὸ, & ἀκριβὴς, *accuratus.*

Ἀπακτέος, έα, έον, retrahendus, abducendus. Ab ἀπάγω, *abduco.*

Ἄπακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ablatus, abductus. Ab eodem.

Ἀπάλαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucta invictus, inſuperabilis, R. Ex α priv. & παλαιστὴς, *luctator.*

Ἀπάλαιστρος, ου, ὁ ϗ ἡ, palæſtræ imperitus. Ex α priv. & παλαίστρα, *palaſtra.*

Ἀπαλάλκω, arceo, depello. Ὡς οὐκ ἔσθ᾽, ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι, Il. 22, 348. Ex ἀπὸ, & ἀλάλκω, *arceo.*

Ἀπάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, induſtria carens; (2) conſilii inops; (3) difficilis. Ex α priv. & παλάμη, *ars, via.*

Ἀπαλάομαι, ῶμαι, deerro, vagor. Αὐτὸς δ᾽ ἀπαλήσεται ἄλλῃ χώρῃ ἄϊδρις ἐὼν, Heſiod. Ἀσπ. 409. Ex ἀπὸ, & ἀλάομαι, *erro.*

Ἀπαλγέω, ῶ, f. ήσω, dedoleo, dolere deſino; (2) animum deſpondeo. Οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, Eph. 4, 19. Ex ἀπὸ, & ἀλγέω, *doleo.*

Ἀπαλείφω, f. ψω, deungo; (2) deleo, oblittero. Δίκῃ δ᾽ ἀπάλειψον ἄμυναν, Phocyl. Ex ἀπὸ, & ἀλείφω, *ungo.*

Ἀπαλεξίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, a quo malum depelli non poteſt. Ex ἀπὸ, ἀλέξω, *depello,* & κακὸν, *malum.*

Ἀπαλέξω, propulſo, repello, (2) auxilior. Ἀλλά κεν ἄλλον σεῦ ἀπαλεξήσαιμι, Il. 24, 371. Ex ἀπὸ, & ἀλέξω, *depello.*

Ἀπαλεύομαι devito, evito, effugio. Ex ἀπὸ, & ἀλέω, *vito.*

Ἀπαληθεύω, f. εύσω, vera prædico. Ex ἀπὸ, & ἀληθεύω, *vera dico.*

Ἀπαλθέομαι, f. ήσομαι, curo. Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς ἕλκε᾽ ἀπαλθήσεσθον, Il. 8, 405, & 419. Ex ἀπὸ, & ἀλθέω, *curo.*

Ἀπαλίας, ου, ὁ, hædus tenellus & delicatus. Ab ἀπαλὸς, *mollis, tener.*

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, diceſſus, migratio; (2) reconciliatio; (3) liberatio. Ab ἀπαλλάττω.

Ἀπαλλακτικὸς, ὴ, ὸν, liberandi vim habens, ſalutaris. Ab eod.

Ἀπαλλὰξ, *Adv.* viciſſim. Ab eod.

Ἀπαλλαξείω, defungi cupio, volo diſcedere, liberari. Deſiderativum a Fut. 1. verbi ἀπαλλάσσω, *diſcedo.* Ἀπαλλαξείοντες τοῦ Μηδικοῦ πολέμου, Thuc.

Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, diſcedendi facultas. Ab eodem.

Ἀπαλλάσσω, vel ἀπαλλάττω, f. άξω, dimitto, abire jubeo; (2) libero; (3) amoveo, dimoveo; (4) tollo e medio; (5) defungor vita; ἀπαλλάσσομαι, abeo, diſcedo; ἀπηλλαγμένος, liberatus. perf. part. paſſ. ἀπηλλαγη, diſceſſit, a. 2. paſſ. Ἀπαλλάττειν ἀπό τινος, diſcedere; ἐκ τῆς χώρης, τινὰ τῆς ὀφθαλμίας· ἀπαλλάττεσθαι δουλοσύνης, τῶν κακῶν, ἐς τὰ οἰκία. Δίκαιός εἰμι τῶνδ᾽ ἀπηλλάχθαι κακῶν, Soph. Antig. 406. Μηδέ σ᾽ ἐκ γόων ποτὲ τῶν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοὶ, Id. El. 294. Ἀπήλλαγμαι φόβου πρὸς τῆσδε, quod ad hanc, ibid. 785. Καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων, omiſſis, ibid. 1349. Ex ἀπὸ, & ἀλλάσσω, vel ἀλλάττω, *muto.*

Ἀπαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno; ἀπηλλοτριωμένος, abalienatus, Gl. V. p. part. paſſ. Ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, Epheſ. 1, 12. Ex ἀπὸ, & ἀλλοτριόω, *alieno*.

Ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio. Ab ἀπαλλοτριόω.

Ἀπαλοάω, ῶ, f. ήσω, idem quod ſequens ἀπαλοιάω. Ex ἀπὸ, & ἀλοάω, *trituro*.

Ἀπαλοιάω, ῶ, f. ήσω, contero, confringo; (2) tero, trituro. Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς ἄχρις ἀπηλοίησεν, Il. 4, 522. Ex ἀπὸ, & ἀλοιάω, *tero, trituro*.

Ἀπαλοιφὴ, ῆς, ἡ, litura. Ab ἀπαλείφω.

ἈΠΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, tener, mollis, delicatus.

Ἀπαλόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, carne mollis, molli carne præditus. Ex ἁπαλὸς, & σάρξ, *caro*.

Ἀπαλότης, ητος, ἡ, teneritas, mollities. Ab ἀπαλός.

Ἀπαλοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, delicate nutritus, ſaginatus. Ex ἀπαλὸς, & τρέφω, *nutrio*.

Ἀπαλόχροος, *contr.* ἀπαλόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, cute tenera & molli præditus. Ex ἀπαλὸς, & χρόα, *cutis*.

Ἀπαλύνω, f. υνῶ, tenerum reddo, emollio. Gl. V. mollio, mollifico; ἀπαλύνομαι, molleſco, Gl. V. Ab ἀπαλός.

Ἀπαλῶς, *Adv.* molliter; (2) delicate. Ab eod.

Ἀπαμαλδύνω, perdo, corrumpo, deleo, oblittero, demolior, everto, ſolo æquo. Ex ἀπὸ, & ἀμαλδύνω, *corrumpo*.

Ἀπαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, tenebras offundo. Ex ἀπὸ, & ἀμαυρόω, *obfuſco*.

Ἀπαμάω, f. ήσω, meto, abſcindo. Ἀπ' οὔατα νηλέϊ χαλκῷ ῥινάς τ' ἀμήσαντες, Odyſſ. 21, 300. Ab ἀπὸ, & ἀμάω, *meto*.

Ἀπαμβλύνω, hebeto; obtundo. Ὧν ὦρη μὲν ἀπαμβλύνεται, Hom. Hymn. ad ſacerd. Samiam, v. 4. Ex ἀπὸ, & ἀμβλύνω, *hebeto*.

Ἀπαμβρότω, aberro, deerro. Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ, Il. 16, 466. Ex ἀπὸ, & ἀμβρότω, pro ἀβροτέω, *noctu occurro*.

Ἀπαμείβομαι, f. ψομαι, reſpondeo. Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε, Il. 20, 199. Ex ἀπὸ, & ἀμείβω, *reſpondeo*.

Ἀπαμείρω, ſeparo, privo, aufero. Ἐννέετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων, Heſiod. Θεογ. 801. Ex ἀπὸ, & ἀμείρω, *privo*.

Ἀπαμελέω, ῶ, f. ήσω, negligo, prorſus negligo. Ex ἀπὸ, & ἀμελέω, *negligo, non curo*.

Ἀπαμέρδω, privo. Ex ἀπὸ, & ἀμέρδω, *privo*.

Ἀπαμύνω, propello, arceo; (2) reſiſto. Ὣς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ, Il. 9, 593. ἀπαμύνεσθαι τὴν πενίαν, Herodot. Ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσὶ, Odyſſ. 11, 578. Ex ἀπὸ, & ἀμύνω, *arceo*.

Ἀπαμφιάζω, veſtimenta detraho, nudo, ſpolio. Ex ἀπὸ, & ἀμφιάζω, *induo*.

Ἀπαμφιέννυμι, f. φιέσω, idem. Ex ἀπὸ, & ἀμφιέννυμι, *induo*.

Ἀπαμφίσκω, idem. Ex ἀπὸ, & ἀμφίσκω.

Ἀπαναίνομαι, reſpuo, renuo, recuſo, rejicio; ἀπαναίνεται, aſpernatur, Ph. Ῥηΐδιον δ' ἀπανήνασθαι, παρὰ δ' ἔργα βόεσσιν, Heſiod. Ἔργ. 452. Θεοῦ εὐνὴν, Odyſſ. 10, 297. Ex ἀπὸ, & ἀναίνομαι, idem.

Ἀπαναισχύνομαι, impudenter attento; ἀπηναισχύντησε, depuduit, Ph. a. 1. Ex ἀπὸ, & αἰσχύνομαι, idem.

Ἀπαναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me gero, impudentia utor. Ex ἀπὸ, & ἀναισχυντέω, quod idem ſignificat.

Ἀπαναλίσκω, f. αλώσω, abſumo, detero, erogo. Ex ἀπὸ, & ἀναλίσκω.

Ἀπανάστασις, εως, ἡ, migratio, tranſmigratio. Ab ἀπανίστημι.

Ἀπανδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo; ἀπανδροῦμαι, virilitatem, ſeu viriles annos adſumo. Ex ἀπὸ, & ἀνδρόω, *virilem reddo*.

Ἀπάνευθε, *Adv.* ſine, procul, ſeorſim. Ex ἀπὸ, & ἄνευ, *ſine*.

Ἀπανθέω, ῶ, f. ήσω, defloreo, emarceſco, florem amitto, flore exuor. Ex ἀπὸ, & ἀνθέω, *floreo*.

Ἀπάνθησις, εως, ἡ, defloreſcendi actio; (2) florum marcor & fluxus. Ab ἀπανθέω.

Ἀπανθίζω, f. ίσω, defloro, decerpo. Ex ἀπὸ, & ἀνθίζω, *floridum reddo*.

Ἀπανθισμὸς, οῦ, ὁ, linea ſubtilis & viſum effugiens. Ab ἀπανθίζω.

Ἀπανθρακίζω, f. ίσω, carbones accendo; (2) torreo, aſſo; (3) anthracas, ſ. piſces ita dictos comedo. Ex ἀπὸ, & ἄνθραξ, *carbo. ſ. piſcis genus*.

Ἀπανθρακὶς, ίδος, ἡ, piſcis genus, cui convenit aſſatio; (2) placentæ, ſeu lagani genus. Ex eod.

Ἀπανθράκισμα, τος, τὸ, quidvis toſtum in prunis. Ab ἀπανθρακίζω.

Ἀπανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, ſeu redigo, exuro. Ex ἀπὸ, & ἄνθραξ, *carbo*.

Ἀπανθρωπεύομαι, inhumaniter, crudeliter ago. Ab ἀπάνθρωπος.

Ἀπανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, crudelitas. Ab ἀπάνθρωπος.

Ἀπάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhumanus, crudelis; (2) hominum frequentia carens. Ex ἀπὸ, & ἄνθρωπος, *homo*.

Ἀπανθρώπως, *Adv.* inhumaniter, crudeliter. Ab ἀπάνθρωπος.

Ἀπανιστάω, ῶ, idem quod ſequens ἀπανίστημι.

Ἀπανίστημι, f. στήσω, excito alicunde, ſurgere facio; ἀπανίσταμαι, ſurgo, exſurgo, diſcedo, migro. Ἀπανίσταμαι ἀπὸ τῆς πόλιος, Herodot. Ex ἀπὸ, & ἀνίστημι, *ſurgere facio*.

Ἀπανταχῆ, *Adv.* ubique, paſſim. Ab ἅπας.

Ἀπανταχόθεν, *Adv.* undique, undiquaque, quaque verſum. Ab eod.

Ἀπανταχόθι, *Adv.* idem quod ἀπανταχῆ.

Ἀπανταχόσε, *Adv.* quaquaverſum.

Ἀπανταχοῦ, *Adv.* in omnem partem, quoquo verſum; ubique. Ab ἅπας.

Ἀπαντάω, ῶ, f. ήσω, obviam procedo, occurro; (2) me confero; (3) pervenio; (4) reſpondeo; (5) congruo; (6) evenio, contingo. Ἀπαντᾶν τοῖς πολεμίοις, εἰς τὸν ἀγῶνα· εἰς τὴν τίμησιν, deprecari; πρός σε, ἐπὶ τὴν μνηστείαν· πρὸς τὸ δικαστήριον· τοῖς εἰρημένοις. Ex ἀπὸ, & ἀντάω, *obvius fio*.

Ἀπάντη, *Adv.* ubique, undiquaque. Ab ἅπας.

Ἀπάντημα, ατος, τὸ, occurſus, congreſſus. Ab ἀπαντάω.

Ἀπάντησις, εως, ἡ, occurſus; (2) reſponſio. Ab eod.

Ἀπαντικρὺ, *Adv.* e regione. Ex ἀπὸ, & ἀντικρύ.

Ἀπαντίον, *Adv.* idem. Ex ἀπὸ, & ἀντί.

Ἀπαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio; (2) minuo; (3) lenio. Ἀπαντλεῖν βάρος ψυχῆς, Eur. Ex ἀπὸ, & ἀντλέω, *haurio*.

Ἀπάντομαι, reſiſto. Ab ἀπαντάω.

ἍΠΑΞ, *Adv.* ſemel; (2) omnino, prorſus.

Ἁπαξάπας, ασα, απαν, ſemel omnis, univerſus, cunctus. Ex ἅπαξ, & ἅπας, *omnis*.

Ἁπαξαπλῶς, *Adv.* univerſaliter, in univerſum, omnino. Ex ἅπαξ, & ἁπλῶς, *ſimpliciter, plane*.

Ἀπαξία, ας, ἡ, indignitas. Ab ἀπάξιος.

Ἀπάξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, indignus. Ex ἀπὸ, & ἄξιος, *dignus*.

Ἀπαξιόω, ῶ, f. ώσω, dedignor, indignum reputo. Οὐδ' αὐτὴν τῶν καλλίστων ἀπηξίωσε, Ariſtot. Ab ἀπάξιος.

Ἀπαξίωσις, εως, ἡ, dedignatio, contemptio, deſpicientia. Ab ἀπαξιόω.

Ἀπαράβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tranſitorius; (2) perpetuus. Ex ἀπὸ, & παραβαίνω, *tranſeo*.

Ἀπαραβάτως, *Adv.* citra tranſgreſſionem. Ab ἀπαράβατος.

Ἀπαράβλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullam ſobolem proferens; (2) non renaſcens, non recreſcens, a radice non regerminans. Ex α priv. & παραβλαστάνω, *circumpullulo*.

Ἀπαράβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incomparabilis; (2) diſſimilis; (3) inſociabilis. Ex α priv. & παράβλητος, *comparabilis*.

Ἀπαραγγέλτως, *Adv.* injuſſu. Ex α priv. & παραγγέλλω, *jubeo*.

Ἀπαράδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non receptus; (2) qui accipi nequit; (3) non recipiens. Ex α priv. & παραδέχομαι, *recipio*.

Ἀπαραίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexcuſabilis; (2) implacabilis, indeprecabilis, ſeverus, qui nec precibus, nec pretio flecti poteſt. Ex α priv. & παραιτέομαι, *deprecor*.

Ἀπαραιτήτως, *Adv.* inexorabiliter. Ab ἀπαραίτητος.

Ἀπαρακάλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non occultatus, apertus, manifeſtus. Ex α priv. & παρακαλύπτω, *occulo*.

Ἀπαρακαλύπτως, *Adv.* manifeſte, aperte, Ab ἀπαρακάλυπτος.

Ἀπαράκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconſolabilis; (2) non vocatus ſe offerens, ſpontaneus. Ex α priv. & παρακαλέω, *conſolor, advoco*.

Ἀπαράλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis; (2) non differens, per omnia ſimilis. Ex α priv. & παραλλάττω, *muto*.

Ἀπαραλλάκτως, *Adv.* abſque ulla differentia, ſimiliter per omnia. Ab ἀπαράλλακτος.

Ἀπαραλλαξία, ας, ἡ, immutabilitas, conſtantia. Ex α priv. & παραλλάττω, *muto*.

Ἀπαραλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decipi nequit; (2) non decipiens, non confictus ad decipiendum. Ex α priv. & παραλογίζομαι, *ſubdola ſupputatione fallo*.

Ἀπαραλογίστως, *Adv.* ita, ut non decipiaris, vel decipi poſſis. Ab ἀπαραλόγιστος.

Ἀπαραμίλλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incomparabilis, qui in certamen & contentionem non venit, Suic. Ex α priv. παρὰ, & ἁμιλλάομαι, *contendo*.

Ἀπαραμύθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui verbis flecti, vel perſuaderi nequit, ferus; (2) inconſolabilis. Ex α priv. & παραμυθέομαι, *hortor, conſolor*.

Ἀπαραμυθήτως, *Adv.* inconſolabiliter. A præc.

Ἀπαραπόδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non præpeditus, liber ab impedimentis, non intricatus. Ex α pr. & παραποδίζω, *pedes implico*.

Ἀπαραποδίστως, *Adv.* ſine impedimento. Ab ἀπαραπόδιστος.

Ἀπαραποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adulteratus, germanus.

germanus, genuinus, verus. Ex α priv. & παραποιέω, *falſo adſimilo, adultero.*

Ἀπαραποιήτως, *Adv.* non adulterate, genuine. Ab ἀπαραποίητος.

Ἀπαρασάλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus, firmus. Ex α priv. & παρασαλεύω, *concutio.*

Ἀπαρασαλεύτως, *Adv.* inconcuſſus. Ab ἀπαρασάλευτος.

Ἀπαρασήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non deſignatus; (2) incelebris. Ex α priv. & παρασημαίνω, *perperam ſigno, obſigno.*

Ἀπαρασημείωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non inſignitus, non adnotatus. Ex α priv. & παρασημειόω, *inſignio.*

Ἀπαράσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullo inſigni notus; (2) incorruptus, illæſus, integer, ſanus. Ex α priv. & παράσημος, *perperam ſignatus, adulteratus.*

Ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, imparatus. Ex α priv. & παρασκευάζω, *paro.*

Ἀπαράσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & παρασκευὴ, *apparatus.*

Ἀπαρασκεύως, *Adv.* imparate, ſine præmeditatione. Ab ἀπαράσκευος.

Ἀπαράσσω, vel ἀπαράττω, f. άξω, abſcindo, amputo; (2) depello, deturbo. Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε, Il. 16, 116. Ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε, Il. 14, 497. Οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίᾳ θέλει μολὼν τοῦ στυγεροῦ, Soph. Trach. 1032. Ex ἀπὸ, & ἀράσσω, *amputo.*

Ἀπαρατήρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inobſervatus; (2) inobſervabilis. Ex ἀπὸ, & παρατηρέω, *obſervo.*

Ἀπαρατηρήτως, *Adv.* ſine obſervatione. Ab ἀπαρατήρητος.

Ἀπαράτιλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vulſus non eſt, hirſutus. Ex ἀπὸ, & παρατίλλω, *vello.*

Ἀπάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis, exſecrandus; (2) deprecandus. Ex ἀπὸ, & ἀράομαι, *deprecor, imprecor.*

Ἀπαράτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indeclinatus; (2) indeclinabilis; (3) non declinans, nec obliq; faciens Ex α priv. & παρατρέπω, *declino.*

Ἀπαρατρέπτως, *Adv.* recta, nullo diverticulo. Ab ἀπαράτρεπτος.

Ἀπαράφθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptus, Suic. Ex α priv. & παραφθείρω, *corrumpo.*

Ἀπαράφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Suic.

Ἀπαραφυλάκτως, *Adv.* incaute. Ex α priv. & παραφυλάσσω, *obſervo.*

Ἀπαραχάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non perperam ſignatus; (2) non adulterinus; (3) illæſus, inviolatus. Ex α priv. & παραχαράσσω, *perperam ſigno.*

Ἀπαραχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nihil cedens, pertinax. Ex α priv. & παραχωρέω, *cedo.*

Ἀπαρεγχείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem comprehendere manibus non licet, adverſus quem nihil moliri poſſumus, inexpugnabilis, Suic. Ex α priv. & παρεγχειρέω, *adgredior aliquid.*

ΑΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herbæ certæ nomen.

Ἄπαργμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ex ἀπὸ, & ἀρχὴ, *initium.*

Ἀπαργυρίζω, f. ίσω, ære muto, vendo. Τὸν οἶνον ϗ τὰ ὄψα ἀπαργυρίζων, Themiſt. Ex ἀπὸ, & ἄργυρος, *argentum.*

Ἀπαργυρισμὸς, οῦ, ὁ, æſtimatio rei in pecunia numerata. Ab ἀπαργυρίζω.

Ἀπαργυρόω, ῶ, f. ώσω, in argentum verto, argento muto; ἀπαργυροῦσθαι, in argentum verti. Ex ἀπὸ, & ἄργυρος, *argentum.*

Ἀπαρεμπόδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime implicitus, non impeditus, qui impediri non poteſt. Ex α priv. & παρεμποδίζω, *impedio.*

Ἀπαρέμφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. minime declarativus, cui nulla ſubeſt declaratio, indefinitus, infinitivus; ἀπαρέμφατον, infinitivus, Gl. V. Ex α priv. & παρεμφαίνω, *declaro.*

Ἀπαρεμφάτως, *Adv.* abſque declaratione, indefinite, per modum infinitivum. Ab ἀπαρέμφατος.

Ἀπαρενόχλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime perturbatus. Ex α priv. & παρενοχλέω, *perturbo.*

Ἀπαρέσκω, f. έσω, diſpliceo, improbor; (2) improbo, repudio; & (3) ἀπαρέσκομαι, ægre fero. Ἀπαρέσκει μοι τοῦτο, γράφειν. Ἓν μέν τοι με τῶν ῥηθέντων ἀπαρέσκει, Plat. Ex ἀπὸ, & ἀρέσκω, *placeo.*

Ἀπάρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ingratus, injucundus, ita, ut non placeat. Ab ἀπαρέσκω.

Ἀπαρηγόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſolabilis. Ex α priv. & παρηγορέω, *conſolor.*

Ἀπαρηγορήτως, *Adv.* inconſolabiliter. Ab ἀπαρηγόρητος.

Ἀπαρήγω, f. ξω, juvo, auxiliando propulſo. Ex ἀπὸ, & ἀρήγω, *auxilior.*

Ἀπαρθένευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non decens virginem. Ex α priv. & παρθενεύω, *in virginitate maneo.*

Ἀπάρθενος, ου, ὁ ϗ ἡ, non amplius virgo, devirginatus. Ex α priv. & παρθένος, *virgo.*

Ἀπαριθμέω, ῶ, f. ήσω, pernumero, percenſeo; (2) numero, enumero, recenſeo. Ἀπαριθμησάμενος ἅπαν τὸ στράτευμα, Xen. Ex ἀπὸ, & ἀριθμέω, *numero.*

Ἀπαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio, recenſio. Ab ἀπαριθμέω.

ἈΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, Aparine, herba quædam.

Ἀπαρκέω, ῶ, ſufficio, ſatis ſum. Ex ἀπὸ, & ἀρκέω, *ſufficio.*

Ἀπαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſufficiens. Ex iiſd.

Ἀπαρκτίας, ου, ὁ, ventus ſeptemtrionalis. Ex ἀπὸ, & ἄρκτος, *ſeptemtrio.*

Ἀπαρνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abnego. Οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι, Marc. 14, 31. Ex ἀπὸ, & ἀρνέομαι, *nego.*

Ἀπάρνησις, εως, ἡ, abnegatio, Gl. V. A præc.

Ἀπαρνητὴς, οῦ, ὁ, abnegator, Gl. V. Ab eod.

Ἄπαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pernegat. Ab ἀπαρνέομαι.

Ἀπάρνυμαι, aufero. Ex ἀπὸ, & ἄρνυμαι, *capio.*

Ἀπαρόρμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nulla re incitatur, immotus, languidus, ſtupidus. Ex α priv. & παρορμάω, *incito.*

Ἀπαῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, maſculum reddo. Ex ἀπὸ, & ἀῤῥενόω, idem.

Ἀπαῤῥησίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui libere loqui non audet; (2) qui omni fiducia laudabili deſtituitur, adeoque ſemper inter ſpem metumque vivit. Ex α priv. & παῤῥησιάζω, *libere loquor.*

Ἄπαρσις, εως, ἡ, profectio, abitio, diſceſſus. Ex ἀπὸ, & αἴρω, *tollo, ſc. ſarcinam.*

Ἀπαρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo; (2) dirimo; (3) ſeorſim ſuſpendo; (4) colloco. Ἀπαρτᾷν τὰς ἐλπίδας ἔκ τινος, Luc. Ex ἀπὸ, & ἀρτάω, *ſuſpendo.*

Ἀπάρτησις, εως, ἡ, appenſio. Ab ἀπαρτάω.

Ἀπάρτι, *Adv.* ab hoc tempore. Ex ἀπὸ, & ἄρτι, *nunc.*

Ἀπαρτὶ, *Adv.* plene, omnino. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτία, ας, ἡ, ſupellex, qua ſe inſtruunt proficiſcentes; (2) profectio. Ex ἀπὸ, & αἴρω, *tollo.*

Ἀπαρτιζόντως, *Adv.* abſolute & perfecte, conſummato & completo numero. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτίζω, f. ίσω, perfectum & abſolutum reddo, omnibus numeris expleo; (2) quadro, æquiparo, adæquo; Gl. V. perficio, conſumo; ἀπαρτίζεται, peragitur, Ph. ἀπαρτισθέντων, peractis, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἀπαρτίζειν πρὸς τὸ μέγεθος ϗ τὸ ἀξίωμα τῆς ἀρχῆς, Ariſtot. Ex ἀπὸ, & ἄρτιος, *perfectus.*

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, integra ſumma, rotunda ratio. Ex ἀπὸ, ἄρτιος, *integer,* & λόγος, *ratio.*

Ἀπάρτισις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτισμὸς, οῦ, ὁ, conſummatio. Ab eod.

Ἀπαρτιστικὸς, ὴ, ὸν, abſolutorius, ad perfectionem & abſolutionem alicujus rei pertinens. Ab eod.

Ἀπαρτίως, *Adv.* accurate, perfecte. Qs. ab ἀπάρτιος.

Ἀπαρύτω, idem quod ſequens ἀπαρύω.

Ἀπαρύω, f. ύσω, haurio, detraho. Ex ἀπὸ, & ἀρύω, *haurio.*

Ἀπαρύττω, f. ξω, detraho. Ex ἀπὸ, & ἀρύω, *ex profundo traho.*

Ἀπαρχαΐζω, f. αΐσω, antiquum reddo; (2) antiquo nomine appello; (3) antiquitatis formam tribuo. Ex ἀπὸ, & ἀρχαΐζω, *antiquitatem imitor.*

Ἀπαρχαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquum reddo, obſoleſcere facio; ἀπαρχαιοῦμαι, antiquor, obſoleſco. Ex ἀπὸ, & ἀρχαῖος, *antiquus.*

Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, primitiæ. Ex ἀπὸ, & ἀρχὴ, *initium.*

Ἀπάρχημα, ατος, τὸ, idem. Qs. ἀπαρχέω.

Ἀπαρχῆς, *Adv.* ſtatim, ab initio. Ex ἀπὸ, & ἀρχή.

Ἀπάρχομαι, f. άρξομαι, primitias ſolvo & decerpo; (2) libamenta facio; (3) primas partes recipio, primitias occupo. Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν, Odyſſ. 14, 422. Ex iiſd.

Ἅπας, ασα, αν, *Gen.* αντος, άσης, αντος, omnis, omnino, univerſus; ἅπαντες, univerſi. Ex α collect. & πᾶς, *omnis.*

Ἀπασβολόομαι, οῦμαι, fuliginem excutio. Ex ἀπὸ, & ἀσβολὴ, *fuligo.*

Ἀπασκαρίζω, f. ίσω, deſilio, deſulto; (2) exſilio gaudio. Ex ἀπὸ, & ἀσκαρίζω, *ſalio.*

Ἀπαστὶ, *Adv.* jejune. Ab ἄπαστος.

Ἀπαστία, ας, ἡ, jejunium. Ab eod.

Ἄπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non guſtavit; (2) jejunus. Ex α priv. & πάω, *guſto.*

Ἀπαστράπτω, f. ψω, fulguro, coruſco. Ex ἀπὸ, & ἀστράπτω, *fulguro.*

Ἀπασχολέω, ῶ, f. ήσω, negotium faceſſo; (2) impedio, occupo, abſtraho. Ex ἀπὸ, & ἀσχολέω, *negotium faceſſo.*

Ἀπαταγὶ, *Adv.* ſine ſtrepitu, ſeu crepitu. Ex α priv. & πάταγος, *ſtrepitus.*

ἈΠΑΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio, impono, ſeduco. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις, Eph. 5, 6. Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, 1 Tim. 2, 14.

Ἀπάτερθε, & ἀπάτερθεν, *Adv.* procul, ſeorſum. Ex ἀπὸ, & ἄτερ, *ſine.*

Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, deceptor; veterator, Gl. V. Ab ἀπάτη.

Ἀπάτη, ης, ἡ, deceptio, fallacia, fraus. Ab ἀπατάω.

Ἀπατήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fallax, deceptorius, fraudulentus, doloſus. Ab ἀπάτη.

Ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Ἀπάτημα, ατος, τὸ, fallacia, impoſtura, fraus. Ab ἀπατάω.

Ἀπατήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, virum ſeducens. Ex ἀπατάω, & ἀνὴρ, *vir.*

Ἀπάτησις, εως, ἡ, deceptio, Ab eod.

Ἀπάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculcatus, non culcatus; (2) inculcabilis, qui calcari nequit. Ex α priv. & πατέω, *calco*.

Ἀπατιμάω, ῶ, f. ήσω, dedecore afficio. Οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλείωνα, Il. 13, 113. Ab ἀπὸ, & ἀτιμάω, *vitupero*.

Ἀπατμίζω, f. ίσω, exhalo, emitto vaporem. Ex ἀπὸ, & ἀτμίζω, *exhalo*.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ſine patre, deſtitutus patre. Ex α priv. & πατὴρ, *pater*.

Ἀπαυγάζω, f. άσω, lucem edo, ſplendorem relido. Ex ἀπὸ, & αὐγὴ, *ſplendor*.

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, effulgentia, ſplendor. Ab ἀπαυγάζω.

Ἀπαυγασμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor, lucis effulgentia. Ex ἀπὸ, & αὐγὴ, *fulgor*.

Ἀπαυδάω, ῶ, f. ήσω, renuncio; (2) veto, interdico, prohibeo; (3) deficio, defatigor. Ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ὑπὲρ τ' Ἀτρειδῶν, τȣ τε σύμπαντος ϛρατȣ, Soph. Phil. 1282. Ὑπὸ λιμȣ τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν ἀπηυδηκὼς, Luc. Ex ἀπὸ, & αὐδάω, *loquor*.

Ἀπαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arroganter me gero; (2) pertinaci contumacia utor. Ex ἀπὸ, & αὐθαδιάζομαι, *ſuperba pertinacia reſiſto*.

Ἀπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, idem. Ex ἀπὸ, & αὐθαδίζομαι.

Ἀπαυθημερίζω, f. ίσω, eo ipſo die redeo. Ex ἀπὸ, & αὐθημερίζω, *redeo eo ipſo die*.

Ἀπαύλια, ων, τὰ, dies, quo ſponſus apud ſocerum ſeorſim a ſponſa pernoctat. Ex ἀπὸ, & αὐλὴ, *domicilium, ſtabulum*.

Ἀπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſeorſim ſtabulor, ſeorſim ſtationem habeo; (2) ſeorſim pernocto. Ex ἀπὸ, & αὐλὴ, *ſtabulum*.

Ἀπαυλιϛήριος, ία, ιον, qui die ἀπαυλίων a ſponſa mittitur ſponſo. Ab ἀπαύλια.

Ἀπαυράω, ῶ, q. d. reſpirationem aufero, i. e. occido, aufero, eripio. Μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα, Heſiod. Ἀσπ. 428. Ex ἀπὸ, & αὔρα, *aura*.

Ἀπαυϛὶ, *Adv.* indeſinenter, inceſſanter. Ab ἄπαυϛος.

Ἄπαυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indeſinens, non ceſſans, irrequietus; (2) ſine carens, perpetuus. Ex α priv. & παύω, *finio*.

Ἀπαυτοματίζω, f. ίσω, ſponte ſubminiſtro. Ex ἀπὸ, & αὐτόματος, *ſpontaneus*.

Ἀπαυτομολέω, ῶ, transfugio, perfuga ſum. Ex ἀπὸ, & αὐτομολέω, *ad hoſtes deficio*.

Ἀπαυχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, ſ. frango; (2) contumaciter reluctor; (3) fræno. Ex ἀπὸ, & αὐχὴν, *cervix*.

Ἀπαφίσκω, fallo, decipio. Οὔτι σε Περσεφόνεια Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει. Odyſſ. 11, 216. Ab ἀπάφω.

Ἀπαφρίζω, f. ίσω, deſpumo. Ex ἀπὸ, & ἀφρὸς, *ſpuma*.

ἈΠΑ'ΦΩ, decipio, fallo. Μή τις με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν, Odyſſ 23, 216.

Ἀπέγγονος, ȣ, ὁ, pronepos. Ex ἀπὸ, & ἔγγονος, *nepos*.

Ἀπεγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus porrigo, præbeo. Ex ἀπὸ, & ἐγγυαλίζω, *præbeo*.

Ἀπεγνωκότως, *Adv.* deſperate, per deſperationem. Ex ἀπογινώσκω, *deſpero*.

Ἀπεδανὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, claudus, infirmus. Ex α priv. & πεδανὸς, *humilis*.

Ἀπέδιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, calceis carens, excalceatus. Ex α priv. & πέδιλον, *calceus*.

Ἄπεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, planus, campeſtris. Ex α priv. & πέδον, *ſolum, terra*.

Ἀπέδω, abedo, inuſ. ſed hinc ἀπηδέσθη, a. 1. paſſ. Βρύκȣσ' ἀπέδεσθαι φησί μȣ τȣ̀ς δακτύλȣς, Ariſt. Av. 26. Ex ἀπὸ, & ἔδω, *edo*.

Ἀπεθίζω, f. ίσω, deſuefacio; ἀπειθισμένος, deſuetus, Ph. p. part. paſſ. Ex ἀπὸ, & ἐθίζω, *adſueſacio*.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia. Ab ἀπειθής.

Ἀπειθέω, ῶ, f. ήσω, non pareo; (2) incredulus ſum. Ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, Joan. 3, 36. Ab ἀπειθής.

Ἀπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, contumax, inobediens; (2) incredulus. Ex α priv. & πείθω, *perſuadeo*.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, perſuaſionis obedientiæque contraria contumacia, diffidentia; (2) incredulitas; (3) intractabilitas. Ab ἀπειθής.

Ἀπεικάζω, f. άσω, adſimilo; (2) comparo. Ὡς ϗ θεαῖς αὐτὴν ἀπεικάζειν, Luc. Ἀπεικάζεται τοῖς μέρεσι, Plat. Ex ἀπὸ, & εἰκάζω, *adſimilo*.

Ἀπεικασία, ας, ἡ, adſimilata & expreſſa figura. Ab ἀπεικάζω.

Ἀπείκασμα, τος, τὸ, ſimulacrum, imago. Ab eod.

Ἀπεικονίζω, f. ίσω, effingo ad imaginem, ſeu exemplar. Ἀνάγκη πρὸς τὸ ἐκπέμποντα τὸ δεχόμενον ἀπεικονίζειν, Philo. Ex ἀπὸ, & εἰκονίζω, *effingo*.

Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effictio ad exemplar; (2) effigies; ſpecimen, ſimulacrum, Gl. V. Ab ἀπεικονίζω.

Ἀπεικὼς, υῖα, ὸς, abſimilis, diſſentaneus, abſurdus, incongruus. Ab ἐπίοικα, *abſimilis ſum*.

ἈΠΕΙΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, minor, minitor, interminor; (2) glorior. Ἀπειλεῖν θάνατόν τινι, τινὶ εἰ μὴ, κατά τινος. Ἆρ' ἀπειλȣ̃σί γε νῷιν, Ariſt. Av. 315. Μεγάλας ζημίας ἀπειλῶν κατὰ τȣ̃ μὴ ὑπακȣ́σαντος, Plut.

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, comminatio, minæ; (2) gloriatio. Ab ἀπειλέω.

Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, comminatrix. Ab ἀπειλητήρ.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, minator, minax. Ab ἀπειλέω.

Ἀπειλητήριος, ία, ιον, minax. Ab eod.

Ἀπειλητικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Ἄπειμι, f. ἔσομαι, abſum. Ex ἀπὸ, & εἰμὶ, *ſum*.

Ἄπειμι, abeo, proficiſcor; (2) abibo. Ex ἀπὸ, & εἶμι, *vado, eo*.

Ἀπειπεῖν, abdicere, abnuere, interdicere; (2) deficere. Ἀπείπασθαι παῖδας, τὴν πρόσοδον, τὴν ὄψιν, ἐπικȣρίαν. Τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν διὰ τῆς χώρας ὑμετέρας μὴ διαφοιτᾶν, Ariſt. Av. 564. Ex ἀπὸ, & εἰπεῖν, *dicere*.

Ἀπειραγαθία, ας, ἡ, nimia & inutilis magnificentia. Gl. V. infirmitas. Ab ἀπειράγαθος.

Ἀπειράγαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinite bonus, Suic. Ex ἄπειρος, & ἀγαθὸς, *bonus*.

Ἀπειράκις, *Adv.* infinities. Ab ἄπειρος, *infinitus*.

Ἀπείραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitus. Ab eod.

Ἀπείραϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intentatus; (2) qui tentari nequit. Ex α priv. & πειράζω, *tento*.

Ἀπείρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexpertus; (2) intentatus, cujus periculum non eſt factum. Ex α priv. & πειράω, *tento*.

Ἀπειραχῶς, *Adv.* infinitis modis. Ab ἄπειρος.

Ἀπείργω, f. ξω, arceo, excludo, prohibeo; (2) deterreo, abigo; (3) inhibeo; (4) dirimo; (5) relinquo, prætereo. Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις, Ariſt. Veſp. 465. Ex ἀπὸ, & εἴργω, *arceo*.

Ἀπειρέσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & ἀπειρέσιος, ία, ιο, infinitus, immenſus. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρηκὼς, feſſus, Gl. V. ἀπειρημένος, interdictus, Gl. V. Ex ἀπὸ, & εἴρηκα, *dixi*.

Ἀπείρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπείρατος; (2) inexpertus. Ex α priv. & πειράω, *tento*.

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia. Ex α priv. & πεῖρα, *ſpecimen, experimentum*.

Ἀπειρίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indeterminatus. Ex α priv. & πέρας, *terminus*.

Ἀπείριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitus. Ex iiſd.

Ἀπειρόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuptiarum expers, cælebs. Ex ἄπειρος, *inexpertus*, & γάμος, *nuptiæ*.

Ἀπειροδύναμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitam habens poteſtatem, Suic. Ex ἄπειρος, & δύναμις, *potentia*.

Ἀπειρόζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers jugi, Suic. Ex ἄπειρος, & ζυγὸς, *jugum*.

Ἀπειροθάλασσος, vel ἀπειροθάλαττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maris ſeu navigandi inexpertus. Ex ἄπειρος, & θάλασσα, *mare*.

Ἀπειροκακέω, ῶ, f. ήσω, malitia non utor, ſimplicitate utor. Ab ἀπειρόκακος.

Ἀπειρόκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malorum inexpertus; (2) minime malus, ſimplex. Ex ἄπειρος, & κακὸν, *malum*.

Ἀπειροκαλία, ας, ἡ, Ignorantia boni honeſtique. Gl. V. inſolentia, infirmita
Ab ἀπειρόκαλος.

Ἀπειρόκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decori ignarus, ineptus; inſolens, Ph. Ex ἄπειρος, *inexpertus*, & καλὸς, *bonus, honeſtus*.

Ἀπειροκάλως, *Adv.* inepte, præter decorum. Ab ἀπειρόκαλος.

Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, expers tori, cæleb
Ex ἄπειρος, & λέχος, *lectus*.

Ἀπειρομάχης, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. ἀπειρομάχας, imperitus prælii, R. Ex ἀπει
& μάχη, *pugna*.

Ἀπειροπάθεια, ας, ἡ, immenſitas perturbationum. Ab ἀπειροπαθής.

Ἀπειροπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, immenſitati perturbationum obnoxius. Ex ἄπειρος, & πάθος, *adfectus, perturbatio animi*.

Ἀπειροπλάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitiplex; (2) multiplex. Ab ἄπειρος, *infinitus*.

Ἀπειρόπλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navigationem non expertus, navigationis imperitus. Ex ἄπειρος, & πλȣ̃ς, *navigatio*.

Ἀπειροπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rei militaris imperitus. Ex ἄπειρος, & πόλεμος, *bell*

Ἄπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperitus; (2) infinitus, immenſus, interminatus. Ex α priv. & πεῖρα, *experimentum*, vel πέρας, terminus, *finis*.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia. Ab ἄπειρος, *imperitus*.

Ἀπειρότοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quæ non peper
ſterilis, Suic. Ex ἄπειρος, & τίκτ
pario.

Ἀπειρωδὶν, ῖνος, ἡ, dolores partus non experta. Ex ἄπειρος, *imperitus*, & ὀδύνη, dol

Ἀπείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infinitus. Ab ἄπειρ

Ἀπείρως, *Adv.* imperite. Ab ἄπειρος, imperitus.

Ἀπείρως, *Adv.* infinite, immenſe. A
ἄπειρος, *infinitus*.

Ἀπεισαγγελία, ας, ἡ, denunciatio læſæ majeſtatis. Ex ἀπὸ, & εἰσαγγελία, *denunciatio*.

Ἀπειϛέω, ῶ, f. ήσω, non pareo, incredul
ſum. Ab ἄπειϛος.

Ἄπειϛον, ȣ, τὸ, pertinacia, contumacia.
eod.

Ἄπειϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nulla perſuaſione flexibil
contumax. Ex α priv. & πείθω, *perſuad*

Ἀπ

πέκγονος, ου, ὁ, abnepos. Ex ἀπὸ, & ἔκγονος, nepos.

πεκδέχομαι, f. ἔξομαι, exſpecto. Τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται, Rom. 8, 19. Ex ἀπὸ, ἐκ, & δέχομαι, capio.

πεκδοχὴ, ῆς, ἡ, exſpectatio. Ab ἀπεκδέχομαι.

πεκδύομαι, f. ύσομαι, exuo. Ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, Col. 3, 9. Ex ἀπὸ, & ἐνδύομαι, quod idem ſignificat.

πέκδυσις, εως, ἡ, exutio, ipſe exuendi actus. Ab ἀπεκδύομαι.

πεκλανθάνω, obliviſcor. Ex ἀπὸ, ἐκ, & λανθάνω, lateo.

πεκλέγομαι, in electione reprobo, non eligo. Ex ἀπὸ, & ἐκλέγω, eligo.

πεκλούω, f. ούσω, eluo, abluo, eluendo abſtergo. Ex ἀπὸ, & ἐκλούω, eluo.

πεκλύω, f. ύσω, reſolvo; (2) debilito; (3) libero. Ex ἀπὸ, & ἐκλύω, reſolvo.

πεκτείνω, extendo, diffundo, prolato. Ex ἀπὸ, & ἐκτείνω, extendo.

πέκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, impexus. Ex α priv. & πεκτέω, pecto.

πεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A πέκω, pecto.

πελάζω, concionor, quod & ἀπελλάζω ſcribitur, & vocabulum Laconicum eſt.

πελασία, ας, ἡ, abactio, Heſ. Ex ἀπελαύνω.

πέλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, cui appropinquare non eſt tutum. Ex α priv. & πέλας, prope.

πελάτης, ου, ὁ, abigens, abigator, abactor, Ph. A ſeq.

πελαύνω, f. άσω, expello, abigo, arceo, abduco. Τῆς ἐμῆς ἀπηλάθην πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων, a mea ſobole, Soph. Oed. Col. 591. Ex ἀπὸ, & ἐλαύνω, agito, pello.

πελαφρύνω, ſublevo. Ex ἀπὸ, & ἐλαφρὸς, levis.

πέλεγμα, ατος, τὸ, refutatio; confutatio. Ab ἀπελέγχω, redarguo.

πελεγμὸς, οῦ, ὁ, refutatio, redargutio; (2) probrum. Ab eod.

πέλεγξις, εως, ἡ, idem quod ἀπέλεγμα.

πελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto, confuto. Ἀπελέγξαι τινὰ ψευδόμενον. Ex ἀπὸ, & ἐλέγχω, arguo, redarguo.

πέλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, immenſus. Ex α priv. & πέλεθρον, jugerum.

πελέκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non dedolatus, ſecuri non complanatus. Ex α priv. & πέλεκυς, ſecuris.

πελευθερία, ας, ἡ, manumiſſio, adſertio in libertatem, Vulg. Lex. Ab ἀπελεύθερος.

πελευθερικὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, libertinus. Ab eod.

πελευθέριος, ου, ὁ, libertinus. Ab eod.

πελεύθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, libertus, libertate donatus. Ex ἀπὸ, & ἐλεύθερος, liber.

πελευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto. Ab eod.

πελευθέρωσις, εως, ἡ, manumiſſio. Ab ἀπελευθερόω.

πελευθερωτὴς, οῦ, ὁ, manumiſſor. Ab eod.

πελλάζω, vide ἀπελάζω.

ΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, fana; (2) conciones, Heſ.

ΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, ulcus, vulnus.

πελπίζω, f. ίσω, inde ſpero; (2) deſpero. Δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, Luc. 6, 35. Ex ἀπὸ, & ἐλπίζω, ſpero.

πελπισμὸς, οῦ, ὁ, deſperatio. Ab ἀπελπίζω.

πεμέω, ῶ, f. έσω, revomo, evomo, vomitu ejicio. Ex ἀπὸ, & ἐμέω, vomo.

Ἀπεμπολάω, ῶ, idem quod ſequens ἀπεμπολέω.

Ἀπεμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo, venundo; (2) ut emptum abduco, ſeu rapio. Ἀπημπόλησε τοὺς μὲν ἐπὶ πολλῶν, ἐνίους δὲ μνᾶς Ἀττικῆς, Luc. Ex ἀπὸ, & ἐμπολέω, vendo.

Ἀπεμπολὴ, ῆς, ἡ, venditio; (2) nundinatio; (3) negotiatio. Ab ἀπεμπολέω.

Ἀπεμπόλησις, εως, ἡ, venditio; (2) nundinatio. Ab eod.

Ἀπεμπολητὴς, οῦ, ὁ, venditor, ſeu qui lucrum e venditionibus facit, inſtitor. Ab eod.

Ἀπεμφαίνω, non convenio, diſſimilis ſum. Ex ἀπὸ, & ἐμφαίνω, repræſento.

Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expoſitio, demonſtratio, R. Ab ἀπεμφαίνω.

Ἀπεμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſſimilis, abſimilis. Ex ἀπὸ, & ἐμφερὴς, ſimilis.

Ἀπέναντι, *Adv.* coram; (2) e regione, contra. Ex ἀπὸ, & ἔναντι, coram.

Ἀπεναντίον, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἀπενέπω, ſ. ἀπεννέπω, interdico; (2) adverſor. Ex ἀπὸ, ἐν, & ἔπω, dico.

Ἀπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, luctu carens. Ex α priv. & πένθος, luctus.

Ἀπένθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem luctu nemo proſecutus eſt, vel proſequitur; (2) indefletus. Ab ἀπενθής.

Ἀπενιαυτίζω, f. ίσω, per annum abſum, vel ceſſo. Ἀπενιαυτιζέτω τρεῖς ἐνιαυτοὺς, Plat. Ex ἀπὸ, & ἐνιαυτὸς, annus.

Ἀπενιαυτισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. abannatio, i. e. exſilium per unum annum. Ab ἀπενιαυτίζω.

Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco. Ex ἀπὸ, & ἐξαμαρτάνω, quod idem ſignificat.

Ἀπέοικα, abſimilis, & diſſimilis ſum; p. med. Ex ἀπὸ, & εἴκω, ſimilis ſum.

Ἀπεοικότως, *Adv.* abſimili modo, diverſimode; (2) non veriſimiliter, abſurde. Ab ἀπέοικα.

Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, abſimilis, diſſentaneus, abſurdus, incongruus. Ab eod.

Ἀπέπαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex α priv. & πέπτω, coquo.

Ἀπέπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, peplo carens. Ex α priv. & πέπλος, peplum.

Ἀπέπομαι, abdico, renuncio. Ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, 2 Cor. 4, 2. Ab ἀπὸ, & ἔπω, dico.

Ἀπεπτέω, ῶ, f. ήσω, cibum non concoquo. Ab ἄπεπτος.

Ἄπεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non coctus; (2) qui coqui nequit. Ex α priv. & πέπτω, coquo.

Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, verboſa oratio, loquacitas. Ab ἀπεραντολόγος.

Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullum finem loquendi faciens, verboſus, loquax. Ex ἀπέραντος, & λόγος, ſermo.

Ἀπέραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitus. Ex α priv. & πέρας, terminus.

Ἀπεράντως, *Adv.* infinite. Ab ἀπέραντος.

Ἀπέραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitus, non habens exitum; (2) qui tranſiri nequit, impervius. Ex α priv. & πέρας, finis, vel περάω, tranſeo.

Ἀπεργάζομαι, f. άσομαι, efficio, facio, conficio, fingo. Τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες ἀπεργάσαντ'; Ariſt. Av. 1159. Ex ἀπὸ, & ἐργάζομαι, operor, opus facio.

Ἀπεργασία, ας, ἡ, effectus. Ab ἀπεργάζομαι.

Ἀπεργαστέος, έα, έον, peragendus. Ab eod.

Ἀπεργαστικὸς, ὴ, ὸν, operoſus, efficax. Ab eod.

Ἀπεργαστικῶς, *Adv.* efficaciter, operoſe. Ab ἀπεργαστικός.

Ἀπέργω, idem quod ἀπείργω, quod vide.

Ἀπερείδω, f. ρείσω, firmiter figo, defigo; ἀπερείδομαι, incumbo, innitor. Ἀπηρεισάμην τὴν ὄψιν ἐς τὸ ἀτενὲς, Luc. Ἀπηρείδοντο ἐπὶ τὰς τελευταίας συνθήκας, Polyb. Ex ἀπὸ, & ἐρείδω, figo, nitor.

Ἀπερείσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitus, multus, per Metatheſ. pro ἀπειρέσιος. Ab ἄπειρος.

Ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi. Ab ἀπερείδω.

Ἀπερεύγω, f. εύξω, eructo, ſurſum ructo; (2) emitto, de fluviis. Ex ἀπὸ, & ἐρεύγω, ructo.

Ἀπερέω, inuſitatum; ſed hinc ἀπείρηκα, p. act. deficior; ἀπείρηται, p. paſſ. interdictum eſt; ἀπερῶ, negabo, renuam, f. 2. quod Ionice ἀπερέω. Vid. ἀπειρηκώς.

Ἀπερημόω, ῶ, f. ήσω, deſolo, eremum facio; ἀπερημοῦμαι, deſolor, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἐρημόω, deſolo.

Ἀπερητύω, reprimo, cohibeo. Ex ἀπὸ, & ἐρητύω, inhibeo.

Ἀπερίβλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non circumſpectus; (2) cujus non facilis circumſpectus. Ex α priv. & περιβλέπω, circumſpicio.

Ἀπερίβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non circumveſtitus, purus, nudus. Ex α priv. & περιβάλλω, circumdo.

Ἀπερίγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non circumſcriptus; (2) incomprehenſibilis. Ex α priv. & περιγράφω, circumſcribo.

Ἀπεριγράπτως, *Adv.* incircumſcripte, Suic. Ab ἀπερίγραπτος.

Ἀπερίγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, incircumſcriptus, Suic. Ex α priv. & περιγράφω, circumſcribo.

Ἀπεριγράφως, *Adv.* incircumſcripte, Suic. Ab ἀπερίγραφος.

Ἀπερίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, non exquiſitus; (2) non ſuperfluus, non ſupervacaneus; (3) non curioſus. Ex α priv. & περίεργος, curioſus.

Ἀπεριέργως, *Adv.* non exquiſite, non curioſe. Ab ἀπερίεργος.

Ἀπερικάθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non mundatus, immundus. Ex α priv. & περικαθαίρω, mundo.

Ἀπερικάλυπτος, ὁ ϗ ἡ, detectus, apertus, ſine diſſimulatione. Ab α priv. περὶ, & καλυπτὸς, tectus.

Ἀπερικτύπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non circumſonus, vel obſtreperus, qui nullis ſtrepitibus circumſonat. Ex α priv. & περικτυπέω, circumſono.

Ἀπερίλαλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, infans, fari neſcius; (2) quem non facile verbis compeſcas; (3) qui blaterandi finem non facit, garrulus. Ex α priv. vel intenſ. περὶ, & λαλέω, loquor.

Ἀπερίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullo loco, vel tempore circumſcriptus nec comprehenſus, ampliſſimus, Gl. V. Ex α priv. & περιλαμβάνω, comprehendo.

Ἀπεριμέριμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullas animo curas verſat, inconſideratus. Ex α priv. & μέριμνα, cura.

Ἀπεριμερίμνως, *Adv.* inconſiderate. Ab ἀπεριμέριμνος.

Ἀπερινόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mente comprehendi nequit. Ex α priv. & περινοέω, mente comprehendo.

Ἀπερινοήτως, *Adv.* temere atque inconſiderate. Ab ἀπερινόητος.

Ἀπεριόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indeterminatus, indefinitus. Ex α priv. & περιορίζω, determino.

Ἀπερίπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui talis eſt, ut non incidat. Ex α priv. & περιπίπτω, incido.

'Απερισάλπιγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tubarum clangore non circumſonat; (2) quem nihil circumſonat. Ex α priv. & περισαλπίζομαι, tubæ ſonitu excitor, vel tubam ſonantem audio.

'Απερίσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non circumſpectus, inconſideratus. Ex α priv. & περισκέπτομαι, circumſpicio.

'Απερισκέπτως, *Adv.* inconſiderate, imprudenter; incaute, Gl. V. Ab ἀπερίσκεπτος.

'Απερίσπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus; (2) non diſtractus, qui non occupatur circa multa. Ex α priv. & περισπάω, *diſtraho.*

'Απερισπάστως, *Adv.* ſine ulla diſtractione. Ab ἀπερίσπαστος.

'Απερισσία, ας, ἡ, natura ſuperfluitatis immunis puraque recrementorum. Ex α priv. & περισσὸς, *abundans, ſuperfluus.*

'Απερισσόχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuppar ætate, qui non excedi alium tempore. Ex α priv. περισσὸς, *excedens,* & χρόνος, *tempus.*

'Απερίστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem nihil circumſtat; (2) deſertus, derelictus. Ex α priv. & περιΐστημι, *circumſto.*

'Απερίστρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non circumvertitur; (2) qui circumagi nequit. Ex α priv. & περιστρέφω, *circumago.*

'Απερίτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incircumciſus. Ex α priv. & περιτέμνω, *circumcido.*

'Απερίτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circumagi nequit, qui non commutatur, non volubilis, non verſatilis; (2) non revertens. Ex α priv. & περιτρέπω, *circumago.*

'Απερίτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Απέριττος, vel ἀπέρισσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupervacaneum nil habens; (2) luxu carens. Ex α priv. & περισσὸς, vel περιττὸς, *ſupervacaneus.*

'Απερίττωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, excrementis carentis carens, quæ περιττώματα.

'Απεριφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non orbiculatus. Ex α priv. & περιφέρω, *circumfero.*

'Απέρρω, abeo, faceſſo in malam rem ἄπερρε, faceſſe. Ex ἀπὸ, & ἔρρω, *ægre eo.*

'Απερυθριάω, ῶ, f. άσω, non erubeſco, pudorem depono, impudenter ago. 'Αλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα, Ariſt. Nub. 1218. Ex ἀπὸ, & ἐρυθριάω, *erubeſco,* ab ἐρυθρὸς, *ruber.*

'Απερύκω, f. ξω, repello, propulſo, abigo. 'Απερύκειν τοὺς λύκους ἀπὸ τῶν προβάτων, Xen. τινὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀδικεῖν τινα. 'Αυτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωὴν, Il. 4, 542. Ex ἀπὸ, & ἐρύκω, *arceo.*

'Απερυσιβόω, ῶ, rubiginem ingenero, rubigine conſumo; ἀπερυσιβοῦμαι, rubiginem ſentio. Ex ἀπὸ, & ἐρυσιβόω, ῶ, *rubigini obnoxius ſum.*

'Απερύω, f. ύσω, abſtraho, detraho. 'Ρινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι, Odyſſ. 14, 134. Ex ἀπὸ, & ἐρύω, *traho.*

'Απέρχομαι, f. ελεύσομαι, a. 2. ἦλθον, abeo, diſcedo; (2) morior. 'Απελθεῖν τῶν οἴκοι, abeſſe a domeſticis; τοῦ λόγου, omittere; τοῦ βίου, mori; ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἐς τὴν πόλιν, πρός τινα. Ex ἀπὸ, & ἔρχομαι, *eo, venio.*

'Απερωεὺς, έως, ὁ, qui impetum alicujus impedit, ſ. inhibet. Ab ἀπερωέω.

'Απερωέω, ῶ, diſcedo. Τῷ κε στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας, Il. 16, 723. Ex ἀπὸ, & ἐρωέω, *eo.*

'Απεσθίω, abedo, exedo, erodo. Ex ἀπὸ, & ἐσθίω, *edo.*

'Απεστὼ, οῦς, οἱ, ἡ, abſentia. Ab ἄπειμι, *abſum.*

'Απέταλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine foliis. Ex α priv. & πέταλον, *folium.*

'Απευθανατίζω, f. ίσω, felicem mortem oppeto, honeſta morte perfungor. Ex ἀπὸ, & εὐθάνατος, *bene & honeſte moriens.*

'Απευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fama inauditus, incognitus; (2) imperitus. Ex ἀπὸ, & πυνθάνομαι, *audio.*

"Απευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Απευθύνω, adæquo; (2) rego, diſpono, dirigo; (3) corrigo, emendo; (4) punio. 'Απευθύνειν τὴν πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 103. Σὲ τὸν τὰς χέρας δεσμοῖς ἀπευθύνοντα, προσμολεῖν καλῶ, id. Aj. 72. Ex ἀπὸ, & εὐθύνω, *dirigo.*

"Απευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ex α priv. & πεύκη, *tæda.*

'Απευκταῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſequens ἀπευκτός.

'Απευκτὸς, ἡ, ὸν, abominandus, exſecrandus; (2) vitandus, averſandus. Ab ἀπεύχομαι,

'Απευνάζω, f. άσω, ſopio. Ex ἀπὸ, & εὐνάζω, *ſopio.*

"Απευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inauditus. Ex α priv. & πυνθάνομαι, *audio.*

'Απεύχομαι, f. ξομαι, deprecor, precor, ſeu opto non evenire; (2) abominor, exſecror. Τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς ἀπεύχομαι, Ariſt. Θεσμ. 721. Ex ἀπὸ, & εὔχομαι, *precor.*

'Απευωνίζω, f. ίσω, vilem reddo. Ex ἀπὸ, & εὔωνος, *vilis.*

"Απεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſæpe coctus, ut ἄπεφθος χρυσὸς, aurum excoctum, obryzum. Pro ἄφεπτος, decoctus.

'Απεχθαίρω, f. αρῶ, odio proſequor; (2) inviſum reddo. Τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, Il. 3, 415. Ex ἀπὸ, & ἐχθαίρω, *odio proſequor.*

'Απεχθάνομαι, f. χθήσομαι, inviſus ſum, odio ſum; (2) odi, infenſus ſum. "Οστις, ὦ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι ϗ τοῖς γείτοσιν, Ariſt. Lyſ. 702. Ex ἀπὸ, & ἐχθαίνομαι, *odio ſum.*

'Απέχθεια, ας, ἡ, inimicitiæ, odium, ſimultas. Ab ἀπεχθής.

'Απεχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inviſus, infenſus. Ex ἀπὸ, & ἔχθος, *invidia, odium.*

'Απεχθητικὸς, ἡ, ὸν, qui in hominum odia ſolet incurrere. Ab ἀπεχθής.

'Απέχθομαι, f. θήσομαι, offendor, (2) ſum hoſtis; (3) triſtor; (4) odio ſum; ἀπέχθημαι, idem. Κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρός σ' ἀπεχθέσθαι, Eur. Med. 290. "Οταν τοὶ ἀπέχθωνται περὶ κῆρι, Il. 4, 53. Ab eod.

'Απεχθῶς, *Adv.* odioſe, inviſe. Ab eod.

'Απεχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ex ἀπὸ, & ἐχυρόω, quod idem ſignificat.

'Απέχω, f. αφέξω, abſtineo; (2) diſto, abſum, differo; (3) recipio, reporto; (4) ſatis ſum, ſufficio; ἀπέχομαι, abſtineo. Οἴνου τ' ἀπέχει ϗ γυμνασίων, abſtineas, Ariſt. Nub. 416. Τοσοῦτον ἀπέχετο τοῦ τι καταπράξασθαι, ὧν ἐβούλετο, tantum abfuit, ut conficeret, Them. 'Ουδ' ἀπείχοντο οὐδ' ἀπὸ τῶν φίλων, Plut. τοῦ λέγειν, id. Ex ἀπὸ, & ἔχω, *habeo, teneo.*

'Απεψία, ας, ἡ, indigeſtio. Ex α priv. & πέψις, *coctio.*

'Απέψω, decoquo, coquo. Ex ἀπὸ, & ἕψω, *coquo.*

'Απηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuſationi reſpondeo. Ex ἀπὸ, & ἀγορέω, *concionor.*

'Απηγόρημα, ατος, τὸ, reſponſio ad accuſationem; (2) narratio, relatio. Ab ἀπηγορέω.

'Απήδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, gubernaculo caren Ex α priv. & πηδάλιον, *gubernaculum.*

'Απηθέω, ῶ, f. ήσω, excolo, percolo, per colum trajicio, deliquo. Ex ἀπὸ, & ἤθω, *colo.*

'Απήθημα, ατος, τὸ, cremor percolatus; (2) quicquid percolatum eſt. Ab ἀπηθέω.

'Αποκριβωμένως, *Adv.* abſolute, ad amuſſim. Ab ἀπηκριβωμένος, quod eſt ab ἀποκριβόω, *ad amuſſim facio.*

"Απηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incompactus; (2) non concretus. Ex α priv. & πήγνυμι, *compingo..*

'Απηλεγέω, non curo, contemno. Ab ἀπηλεγής.

'Απηλεγέως, *Adv.* ſæve, intrepide, atrociter. Ab eodem.

'Απηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nullius curam gerens, nullius reſpectum habens; (2) ſævus, atrox. Ex ἀπὸ, & ἀλέγω, *non curo.*

'Απηλιαστὴς, οῦ, ὁ, alienus a judiciis & litibus, ſeu cauſſis judiciariis, alienus a foro. Ex α priv. & ἡλιαία, *quod erat forum certum Athenis.*

'Απηλιθιόω, ῶ, f. ώσω, facio fatuum, ad fatuitatem redigo. Ex ἀπὸ, & ἠλιθιόω, *ſtultum reddo.*

'Απηλιώτης, ου, ὁ, ventus ſubſolanus. Ex ἀπὸ, & ἥλιος, *ſol.*

'Απήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, illæſus. Ex α priv. & πημαίνω, *lædo, damnum adfero.*

'Απημελημένως, *Adv.* neglectim. Ab ἀπημελημένος, *neglectus,* quod eſt ab ἀπαμελέω, *negligo.*

'Απημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas. Ab ἀπήμων.

'Απήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, nullo damno adfectus, illæſus, ſalvus, incolumis; (2) no nocens, innoxius. Ex α priv. & πῆμα *damnum.*

'Απήνεια, ας, ἡ, crudelitas, ſævitia. Ab eodem.

'Απήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento carens. Ex ἀπὸ, & ἄνεμος, *ventus.*

'ΑΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, rheda, curriculum viatorium.

'ΑΠΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, crudelis, immitis, ſævus; durus, trux, Gl. V.

'Απηνῶς, inclementer, Gl. V. A præc.

'Απηόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex alto dependen (2) altus, ſublimis, in alto ſitus. Ex ἀπὸ, & ἀείρω, *tollo.*

'Απήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Απηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nullo membro capt aut mutilus. Ex α priv. & πηρὸς, *mutilus.*

"Απηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pera carens, ſacco deſtitutus. Ex α priv. & πήρα, *pera.*

"Απηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπηρής.

'Απηρυθριασμένως, *Adv.* impudenter, depoſito pudore, perfricta fronte. Ab ἀπηρυθριασμένος, quod eſt ab ἀπερυθριάω.

'Απήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non mutilatus, integer, illæſus. Ex α priv. & πηρὸς, *mutilus.*

'Απηχέω, ῶ, f. ήσω, diſſono, abſon (2) reſono. Ab eod.

'Απήχημα, ατος, τὸ, reſonantia; (2) ſonantia; (3) vocis ſeu ſoni deſinen Ab ἀπηχέω.

'Απηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, abſonus; (2) ing tus, odioſus. Ex ἀπὸ, & ἦχος, *ſonu*

'Απήχησις, εως, ἡ, idem quod ἀπήχημα.

'Απήωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuſpenſus, eleva (2) diſtans. Ex ἀπὸ, & αἰωρέω, *ſuſ do, elevo.*

'Απίθανος, ου, ὁ ϗ ἡ, improbabilis; Gl ineptus. Ex α pr. & πιθανὸς, *probab*

'Απιθα

Ἀπιθάνως, *Adv.* improbabiliter; (2) inſcite, abſurde. Ab ἀπίθανος.

Ἀπιθέω, ῶ, f. ήσω, inobediens ſum, non obtempero. Ἀπιθεῖν τῷ ἄρχοντι, Xen. Ex α priv. & πείθω, *perſuadeo.*

Ἀπιθύνω, dirigo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἰθύνω, *dirigo.*

Ἄπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non amarus, amaritudinis expers. Ex α priv. & πικρὸς, *amarus.*

Ἀπικρόχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, non bilioſus, flavæ bilis expers. Ex α priv. πικρὸς, *amarus*, & χολὴ, *fel.*

Ἀπίλλω, arceo, excludo. Ex ἀπὸ, & ἴλλος, *oculus.*

Ἀπιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pinguedinis expers. Ex α priv. & πιμελὴ, *pinguedo.*

Ἀπίμελος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀπινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, purus a ſordibus. Ex α priv. & πίνος, *ſordes.*

Ἀπινύσσω, deſipio; (2) efflo. Κῆρ ἀπινύσσων, Il. 15, 10. Δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν, Odyſſ. 6, 258. Ex α priv. & πινύσσω, *ſapio.*

Ἄπιον, ου, τὸ, pirum. Ab ἄπιος.

ΑΠΙΟΣ, ου, ὁ, pirus.

Ἄπιος, ία, ίη, longinquus. Ab ἀπό.

Ἀπισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo, exæquo. Εἶτα δεήσειεν ἀπισῶσαι αὐτοὺς, Luc. Ex ἀπὸ, & ἰσόω, *æquo.*

Ἀπίσσωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non picatus. Ex α priv. & πίσσα, *pix.*

Ἀπιστέω, ῶ, f. ήσω, diffido. Οὔτι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις, Eur. Med. 927. Πῶς ἀπιστήσω λόγοις τοῖς τοῦδ᾽, ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῄνεσεν; Soph. Phil. 1339. Ab ἄπιστος.

Ἀπιστία, ας, ἡ, diffidentia, incredulitas; (2) incredibilitas; (3) perfidia. Ab eod.

Ἄπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incredulus, infidelis, qui non credit; (2) incredibilis; (3) infidus, cui non creditur; perfidus. Ex α priv. & πίστις, *fides.*

Ἀπιστοσύνη, ης, ἡ, perfidia. Ab ἄπιστος.

Ἀπίστως, *Adv.* fraudulenter, perfide, infide, incredibiliter. Ab eod.

Ἀπισχναίνω, emacio, extenuo. Ex ἀπὸ, & ἰσχναίνω, *macilentum reddo.*

Ἀπισχυρίζομαι, f. ίσομαι, obnitor; (2) ad fortitudinem me compono; (3) denego acrius, abnuo, pernego. Ex ἀπὸ, & ἰσχυρίζομαι, *obnitor.*

Ἀπίσχω, abſtineo; (2) averſum teneo, amoveo. Ex ἀπὸ, & ἴσχω, *habeo.*

Ἀπίσωσις, εως, ἡ, adæquatio. Ab ἀπισόω.

Ἀπίτης, ου, ὁ, ut οἶνος ἀπίτης, vinum e piris factum. Ab ἄπιον, *pirum.*

Ἀπίττωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπίσσωτος.

πιχθυς, υος, ὁ καὶ ἡ, qui non veſcitur piſcibus. Ex ἀπὸ, & ἰχθὺς, *piſcis.*

Ἀπίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, non pinguis. Ex α priv. & πίων, *pinguis.*

Ἀπλάνεια, ας, ἡ, ſtabilitas, non-erratio. Ab ἀπλανής.

πλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non erraticus, non vagabundus. Ex α priv. & πλάνη, *error.*

πλάνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd. Suic.

πλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, informis, ineffigiatus; (2) ſimplex. Gl. V. infictus. Ex α priv. & πλαστὸς, *fictus.*

πλάστως, *Adv.* ſimpliciter, non ficte, non diſſimulanter. Ab ἄπλαστος.

πλατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, latitudine carens. Ex α priv. & πλάτος, *latitudo.*

πλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus. Ex α priv. & πλάω pro πελάω, *appropinquo.*

πλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui latus non eſt ſtipatum. Ex α priv. & πλευρὰ, *latus.*

Ἀπλήγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimplex, innocens, innocuus. Ab ἀπληγίς.

Ἀπληγὶς, ίδος, ἡ, veſtis ſimplex. Ab ἀπλόος, *ſimplex.*

Ἀπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non plenus; (2) ſtrigoſus, R. Ex α priv. & πλῆθος, *plenitudo.*

Ἄπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non percuſſus. Ex α priv. & πλήττω, *percutio.*

Ἀπλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis. Ex α priv. & πλέος, *plenus.*

Ἀπλὴξ, γος, ὁ καὶ ἡ, non percuſſus, non læſus. Ex α priv. & πλὴξ, *percuſſor.*

Ἀπλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpletus, non completus. Gl. V. incomplebilis, inſatiabilis. Ex α priv. & πληρόω, *impleo.*

Ἀπληστεύομαι, f. εύσομαι, ſum inſatiabilis; (2) ſum avidus. Ab ἄπληστος.

Ἀπληστία, ας, ἡ, inexplebilitas, inſatiabilitas. Ph. avaritia; (2) immenſitas. Ab eod.

Ἄπληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, inſatiabilis; (2) immenſus. Ex α priv. & πλήθω, *impleo.*

Ἀπλήστως, *Adv.* inexplebiliter, inſatiabiliter, avare, Gl. V. (2) immenſe. Ab ἄπληστος.

Ἄπλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus; (2) immenſus. Ex α priv. & πλήθω, *impleo.*

Ἀπλόη, ης, ἡ, ſimplicitas, candor. Ab ἀπλόος.

Ἀπλόθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, qui promiſſum, vel porrectum capillum habet; (2) qui raro eſt capillitio. Gl. V. recto capillo. Ex ἀπλόος, & θρὶξ, *capillus.*

Ἄπλοια, ας, ἡ, tempus, quo navigari non poteſt. Ex α priv. & πλόος, *navigatio.*

Ἀπλοΐζομαι, f. ίσομαι, ſimplicitate utor. Ἀπλοΐζεσθαι πρός τινα, Xen. Ab ἀπλόος.

Ἀπλοϊκὸς, ὴ, ὸν, ſimplex, non verſutus; (2) inadfectatus. Ab eod.

Ἀπλοϊκῶς, *Adv.* ſimpliciter, citra dolum. Ab ἀπλοϊκός.

Ἀπλοΐς, ίδος, ἡ, veſtis ſimplex. Ab ἀπλόος.

Ἄπλοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, non plicatus. Ex α priv. & πλέκω, *plico.*

Ἀπλοκύων, ὁ, Cynicus veſti ſimplici utens. Ex ἀπλόος, & κύων, *canis.*

ἈΠΛΟ΄ΟΣ, όη, όον, uſitate ἀπλοῦς, ῆ, οῦν, ſimplex; (2) candidus, ingenuus; ſincerus, Gl. V. (3) ſtultus; (4) plane verus & extra controverſiam poſitus.

Ἄπλοος, *contr.* ἄπλους, ὁ καὶ ἡ, navigatione carens; (2) impar navigationi, innavigabilis. Ex α priv. & πλόος, *navigatio.*

Ἀπλότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, candor. Ab ἀπλόος.

Ἄπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, divitiis carens, pauper. Ex α priv. & πλοῦτος, *divitiæ.*

Ἀπλόω, ῶ, f. ώσω, explico, expando, extendo; ἀπλοῦμαι, pandor, Gl. V. ἀπλοῦσθαι, porrigi, Ph. ἡπλωμένος, patulus, Gl. V. perf. part. paſſ. ἄπλωσ ον, expande, Gl. V. a. 1. Ab ἀπλόος,

Ἀπλυσία, ας, ἡ, immundities, illotio; (2) ſpongia, quæ elui nequit. Ex α priv. & πλύνω, *lavo.*

Ἄπλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus, immundus. Ex iiſdem.

Ἀπλῶς, *Adv.* ſimpliciter; (2) non accurate, negligenter; (3) temere, fruſtra; (4) uno modo; (5) omnino, prorſus; (6) ingenue, candide; (7) neceſſario. Ab ἀπλοῦς.

Ἄπλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, innavigabilis. Ex α priv. & πλώω, *navigo.*

Ἀπνεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde ſpirans; (2) non ſpirans, flatu deſtitutus. Ex α intenſ. vel priv. & πνέω, *ſpiro.*

Ἀπνεύματος, ου, ὁ καὶ ἡ, a vento non perflatus. Ex α priv. & πνεῦμα, *ſpiritus.*

Ἀπνευστὶ, *Adv.* uno ſpiritu, ſine reſpiratione; (2) confertim; (3) ſine labore. Ab ἄπνευστος.

Ἀπνευστία, ας, ἡ, ſpiritus repreſſio. Ab ἄπνευστος.

Ἀπνευστιάζω, f. άσω, ſpiritum reprimo & contineo. Ab ἀπνευστία.

Ἄπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reſpirare non poteſt, ſine anhelitu, exanimis. Ex α priv & πνέω, *ſpiro.*

Ἄπνοια, ας, ἡ, carentia flatus; (2) ſedata tempeſtas, tranquillitas a ventis. Ab ἄπνοος.

Ἄπνοος, όου, *contr.* ἄπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, flatu, ſeu reſpiratione carens, flatum non emittens; (2) mortuus, exanimis. Ex α priv. & πνέω, *ſpiro.*

ἈΠΟ΄, Præpoſ. a, ab, abs, de, e, re- dis- Ph. Soli Gen. jungitur.

Ἄπο, *Adv.* longe, procul. Ab ἀπό.

Ἀποαίνυμαι, aufero, detraho, adimo. Τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι, Il. 13, 262. Θεὸς δ᾽ ἀποαίνυτο νόστον, Odyſſ. 12, 419. Ex ἀπὸ, & αἴνυμαι, *aufero.*

Ἀποαιρέομαι, οῦμαι, aufero, adimo. Δῶρ᾽ ἀποαιρεῖσθαι, Il. 1, 230. Μήτε σὺ τόνδ᾽, ἀγαθός περ ἐὼν, ἀποαίρεο κούρην, ibid. 275. Ex ἀπὸ, & αἱρέομαι, *capio.*

Ἀποβαδίζω, f. ίσω, abeo, diſcedo. Ex ἀπὸ, & βαδίζω, *eo, vado.*

Ἀποβάθρα, ας, ἡ, ſcala navalis. Ex ἀπὸ, & βαίνω, *ſcando.*

Ἀποβαίνω, deſcendo; (2) diſcedo, abeo; (3) evenio, contingo, accido; ἀπέβη, evenit, Gl. V. a. 2. ἀποβὰς, digreſſus, Ph. part. a. 2. Ἀποβαίνειν ἐς τὴν γῆν, τῆς νήσου, ἀπό τινος, τοῦ ἵππου, ἀπὸ τῶν πλοίων. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν, Eur. Hec. 143. Ἄριστοι ἄνδρες ἀποβαίνουσι, evadunt, fiunt, Luc. Τοιόνδ᾽ ἀπέβη τόδε πρᾶγμα, Eur. Med. 1422. Ex ἀπὸ, & βαίνω, *ſcando.*

Ἀποβάλλω, abjicio; (2) amitto; (3) repudio, rejicio; ἀποβληθεὶς, repulſus, Ph. a. 1. part. paſſ. ἀποβληθεῖσα, exploſa. Ph. Ἀποβάλλειν τὴν τυραννίδα, τὰ ἀγαθὰ, τὰ πατρῷα, στρατόν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, Heb. 10, 35. Ex ἀπὸ, & βάλλω, *jacio.*

Ἀποβάπτω, f. ψω, intingo, immergo. Ἀποβάπτειν εἰς ὕδωρ, Dioſc. Ex ἀπὸ, & βάπτω, *tingo.*

Ἀπόβασις, εως, ἡ, deſcenſus. Ph. digreſſio; (2) exitus, eventus. Ab ἀποβαίνω.

Ἀποβαστάζω, deporto, Ph. ἀποβασταχθεὶς, devectus, Ph. a. 1. part. paſſ. Ex ἀπὸ, & βαστάζω, *porto.*

Ἀποβήσσω, vel ἀποβήττω, f. ξω, extuſſio, tuſſiendo ejicio. Ex ἀπὸ, & βήσσω, *tuſſio.*

Ἀποβιάζομαι, f. άσομαι, vim adfero, vi cogo; (2) enitor, de muliere pariente. Ἀποβιάζεσθαι τῆς ἐπιμελείας, Xen. Ex ἀπὸ, & βιάζομαι, *vim adfero.*

Ἀποβιβάζω, f. άσω, deſcendere in terram facio; (2) trajicio. Ἀποβιβάσας εἰς νῆσον, Ariſtid. Ἐς τὴν Τανάγραν ἀπεβίβασεν αὐτοὺς, Thuc. Ex ἀπὸ, & βιβάζω, quod eſt a βαίνω, *ſcando.*

Ἀποβιόω, ῶ, f. ώσω, de vita decedo, morior; ἀποβιώσας, defunctus. Gl. V. a. 1. part. Ex ἀπὸ, & βίος, *vita.*

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, mors, obitus, interitus. Ab ἀποβιόω.

Ἀποβλάπτω, f. ψω, lædo; (2) privo. Ἀποβλαφθῆναι φίλου, Soph. Ex ἀπὸ, & βλάπτω, *lædo.*

Ἀποβλαστάνω, f. στήσω, germino, egermino. Eb ἀπὸ, & βλαστάνω, quod idem ſignificat.

Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, germen; (2) proles. Ab ἀποβλαστάνω.

Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. Ab eod.

Ἀπόβλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus; (2) reſpectus. Ab ἀποβλέπω.

Ἀπόβλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus; (2) celeber; (3) venerandus. Ab eod.

Ἀποβλέπω, f. ψω, reſpicio, intueor, adſpicio; (2) ſuſpicio, admiror, colo; (3) rationem habeo; (4) ſpecto. Ἀποβλέπειν εἴς τινα, πρός τινα. Εἰς σὲ πάντες ἀποβλέψονται, Luc. Ex ἀπὸ, & βλέπω, *adſpicio.*

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλητικὸς, ἡ, ὸν, qui abjecit, vel amiſit; (2) qui abjiciendo eſt. Ab ἀπόβλητος.

Ἀπόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, abjectus, abjiciendus, reſpuendus. Ph. rejectus, amotus; ἀπόβλητα, rejectanea, idem. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλίττω, f. σω, exprimendo aufero. Ὅδ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου, Ariſt. Av. 504. Ex ἀπὸ, & βλίττω, quod idem ſignificat.

Ἀποβλύζω, f. ύσω, ſcaturio, emitto aquas; (2) vomo, evomo. Ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ, Il. 9, 487. Ex ἀπὸ, & βλύζω, *ſcaturio.*

Ἀποβολεὺς, έως, ὁ, abjector, rejector. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, rejectio, ejectio, amiſſio, repudium, projectio, jactura, Ph. Ab eodem.

Ἀποβολιμαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, rejectaneus. Gl. V. rejectitius. Ab eodem.

Ἀποβόσκομαι, depaſco. Ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο, Ariſt. Av. 755. Ex ἀπὸ, & βόσκω, *paſco.*

Ἀποβουκολέω, ῶ, f. ήσω, abgrego, a grege abduco; (2) aberrare facio, decipio. Τῇ θυγατρὶ τὸν παῖδά τινος ἀποβουκολῆσαι, Xen. Μὴ ἀποβουκοληθῇ, Luc. Ex ἀπὸ, & βουκολέω, *boves paſco.*

Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, e grege alieno abductio; (2) impoſtura, deceptio. Ab ἀποβουκολέω.

Ἀποβουκολίζω, f. ίσω, idem quod ἀποβουκολέω.

Ἀποβράζω, f. άσω, fervendo, ſeu æſtuando exſpuo, per æſtum exſpuo; (2) exæſtuo, deferveſco. Ex ἀπὸ, & βράζω, *ferveo.*

Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, ſpuma; (2) furfur tritici. Ab ἀποβράζω.

Ἀποβράσσω, vel ἀποβράττω, idem quod ἀποβράζω.

Ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum; (2) aqua, qua quid perfuſum eſt. Ab ἀποβρέχω.

Ἀποβρέχω, f. ξω, perfundo, madefacio, intingo. Ex ἀπὸ, & βρέχω, *madefacio.*

Ἀποβρίζω, f. ίξω, crapulam edormio; (2) dormio. Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείνομεν ἠῶ δῖαν, Odyſſ. 9, 151. Ex ἀπὸ, & βρίζω, *poſt ſumptum cibum paullulum dormio.*

Ἀποβρίθω, f. ίσω, degravo; (2) præ pondere devergo. Ex ἀπὸ, & βρίθω, *gravis ſum.*

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio, madefactio. Ab ἀποβρέχω.

Ἀποβροχθίζω, ſorbeo, glutio, voro. Ex ἀπὸ, & βρόχθος, *guttur, fauces.*

Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico. Ex ἀπὸ, & βρόχος, *laqueus.*

Ἀποβρύκω, f. ύξω, demordeo, abedo. Ex ἀπὸ, & βρύκω, *mordeo.*

Ἀποβρώσκω, abedo, comedendo conſumo; ἀποβρωθεὶς, exeſus, a. 1. part. paſſ. Ex ἀπὸ, & βρώσκω, *edo.*

Ἀποβύω, f. ύσω, obturo, obſtruo. Ex ἀπὸ, & βύω, *obturo.*

Ἀποβώμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non in altari peragitur. Ex ἀπὸ, & βωμὸς, *altare.*

Ἀπόβωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab altari remotus, profanus, Heſ. Ex iiſd.

Ἀπόγαιον, ου, τὸ, funis, quo navis in terra alligatur. Ab ἀπόγαιος.

Ἀπόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, a terra remotus; terreſtris, Gl. V. Ex ἀπὸ, & γαία, *terra.*

Ἀπογαιοῦσθαι, in terram verti. Ex ἀπὸ, & γαία, *terra.*

Ἀπογαλακτίζω, f. ίσω, ablacto, a lacte depello. Ex ἀπὸ, & γάλα, *lac.*

Ἀπογαλακτισμὸς, οῦ, ὁ, ablactatio. Ab ἀπογαλακτίζω.

Ἀπογεία, ας, ἡ, ventus, qui e terra ortus in mare fertur. Ab ἀπόγειος.

Ἀπόγειον, ου, τὸ, funis, quo navis alligatur in littore. Ph. ἀπόγεια, retinacula; (2) ſumma planetæ altitudo & maxima a terra diſtantia. Ab eodem.

Ἀπόγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, a terra remotus. Ph. terreſtris. Ex ἀπὸ, & γαῖα, vel γῆ, *terra.*

Ἀπογεισόω, ῶ, f. ώσω, imbrico, imbricatim, vel ſuggrundiorum modo tego. Ex ἀπὸ, & γεῖσον, *ſuggrunda.*

Ἀπογεμίζω, impleo. Ex ἀπὸ, & γεμίζω, quod idem ſignificat.

Ἀπογέμω, depleo, demo ei, quod plenum eſt, Heſ. Ex ἀπὸ, & γέμω, *impleo.*

Ἀπογεννάω, ῶ, genero, produco. Vet. Lex. Ex ἀπὸ, & γεννάω, *genero.*

Ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, deguſto. Ex ἀπὸ, & γεύομαι, *guſto.*

Ἀπογεφυρόω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono. Ex ἀπὸ, & γέφυρα, *pons.*

Ἀπογηράσκω, f. ράσω, conſeneſco. Ex ἀπὸ, & γηράσκω, *ſeneſco.*

Ἀπογίγνομαι, ſ. ἀπογίνομαι, abſum; (2) decedo; (3) morior. Ex ἀπὸ, & γίγνομαι, *ſum.*

Ἀπογινώσκω, f. γνώσομαι, p. γνωκα, rejicio, non agnoſco, repudio; (2) cenſeo, ſtatuo aliquid non eſſe faciendum; (3) abſolvo; (4) deſpero; ἀπεγνωσμένος, perditus, Ph. perf. part. paſſ. Ἀπογινώσκειν τὴν γραφὴν, τὴν ἔνδειξιν· τινὰ τοῦ ἐγκλήματος, abſolvere; ἑαυτῶν, τῆς πατρίδος, τὴν σωτηρίαν, deſperare. Ex ἀπὸ, & γινώσκω, *cognoſco.*

Ἀπογλαυκόω, ῶ, f. ώσω, cæſium reddo. Ex ἀπὸ, & γλαυκὸς, *cæſius.*

Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo. A præc.

Ἀπόγλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exiguis eſt clunibus, depygis. Ex ἀπὸ, & γλουτὸς, *clunis.*

Ἀπογλυκαίνω, dulce reddo, edulco; ἀπογλυκαίνεσθαι, dulceſcere. Ex ἀπὸ, & γλυκαίνω, quod idem ſignificat.

Ἀπογλωττίζω, elinguo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & γλῶττα, *lingua.*

Ἀπογομῶ, exonero, Gl. V. Ex ἀπὸ, & γομόω, *onero.*

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, deſperatio. Ab ἀπογινώσκω.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui dentes ætatis indices amiſit. Ab eod.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, deſperatio; (2) negatio, vel abſentia. Ab eod.

Ἀπογνώστης, ου, ὁ, deſperator. Ab eod.

Ἀπογονὴ, ῆς, ἡ, ſoboles, proles, progenies, propago; poſteritas, Ph. Ab ἀπόγονος.

Ἀπόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ortus, oriundus; (2) poſterus; (3) nepos, unde ἀπόγονος τρίτος, propenos; ἀπόγονος τέταρτος, abnepos. Ex ἀπὸ, & γείνομαι, *naſcor.*

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio; (2) cenſus; (3) enumeratio, profeſſio, Gl. V. Ab ἀπογράφω.

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, exemplum libri vel tabulæ, deſcriptum, exſcriptum. Ab eod.

Ἀπόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar deſcriptus, ſ. effictus. Ab eodem.

Ἀπογράφω, f. ψω, deſcribo; (2) in tabulas refero; (3) depingo; (4) ἀπογράφομαι, nomen do, ſeu profiteor in cenſu, cenſeor, profiteor, Ph. denuncio ſcripto, annoto, depingo. Πρὸς τὴν στρατείαν ἀπογράφεσθαι, Diod. Πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, Heb. 12, 23. Ex ἀπὸ, & γράφω, *ſcribo.*

Ἀπογυιόω, ῶ, f. ώσω, enervo, membra debilito, deartuo, delumbo. Μή μ' ἀπογυιώσῃς, Il. 6, 265. Ex ἀπὸ, & γυῖον, *membrum.*

Ἀπογυμνάζομαι, exerceor, exerceo me. Ex ἀπὸ, & γυμνάζομαι, *exerceor.*

Ἀπογυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo, denudo. Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείη, Odyſſ. 10, 301. Ex ἀπὸ, & γυμνόω, quod idem notat.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio. Ab ἀπογυμνόω.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effeminatio. Ex ἀπὸ, & γυνὴ, *femina.*

Ἀπογωνιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, in angulum me colligo. Ex ἀπὸ, & γωνία, *angulus.*

Ἀποδάζομαι, f. άσομαι, divido, diſtribuo, partior, impertio. Ἀποδασάμενος τῆς στρατιῆς μόριον, Herodot. Ἄμα τ' ἄμφις Ἀχαιοῖς ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, Il. 22, 118. Ex ἀπὸ, & δαίω, *divido.*

Ἀποδαιμονίζω, f. ίσω, furo, inſanio. Ex ἀπὸ, & δαίμων, *dæmon.*

Ἀποδάκνω, f. δήξω, demordeo, præmordeo. Ex ἀπὸ, & δάκνω, *mordeo.*

Ἀποδακρύω, f. ύσω, lacrimis prodo; (2) illacrimo; (3) lacrimarum more deſtillo. Gl. V. delacrymo. Ex ἀπὸ, & δακρύω, *lacrimor.*

Ἀποδάσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tributum pendit. Ab ἀποδασμός.

Ἀποδασμὸς, οῦ, ὁ, diviſio, partitio; (2) par portio. Ab ἀποδάζομαι, *divido.*

Ἀποδαυλίζω, titione dedolo, vel contundo; (2) contundo. Ex ἀπὸ, & δαυλὸς, titi

Ἀποδεδειλιακότως, *Adv.* timide, metic loſe, eorum more, qui animo concider Ab ἀποδεδειλιακὼς, quod eſt ab ἀποδ λιάω, *reformido.*

Ἀποδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inferior, deficiens, v cuus, cui aliquid deeſt. Ab ἀποδέω, *abſ*

Ἀποδειδίσσομαι, vel ἀποδειδίττομαι, impe ἀποδειδισσόμην, deterreo, abſterreo. Ἀ γὰρ δειδίσσετο τάφρος εὐρεῖ', Il. 12, 53. ἀπὸ, & δειδίσσομαι, *terreo.*

Ἀποδείκνυμι, f. ξω, oſtendo, demonſtr rationibus probo; ἀποδεδειγμένον, prob tum, Gl. V. Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποσό ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, 1 C 4, 9. Ex ἀπὸ, & δείκνυμι, *oſtendo.*

Ἀποδεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonſtrativus. ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεικτικῶς, *Adv.* demonſtrative. ἀποδεικτικός.

Ἀπόδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, demonſtrabilis, p babilis. Ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδειλιάω, ῶ, f. άσω, reformido; præ more refugio. Πρὸς τὸν θάνατον ἀποδει Luc. Ex ἀπὸ, & δειλιάω, *timido a ſum.*

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonſtratio, declar probatio; (2) ſpecimen. Ab ἀπ κνυμι.

Ἀποδειπνέω, ῶ, ἀποδειπνῆσαι, percœnare, Gl. V. Ex ἀπὸ, & δειπνέω, cœno.

Ἀπόδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cœnam finiit, qui cœnatus eſt. Ex ἀπὸ, & δεῖπνον, cœna.

Ἀποδειροτομέω, ῶ, f. ήσω, obtrunco, cervicem abſcindo, decollo, abſcindo a cervice. Τῆς δ᾽ ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν, Heſiod. Θεογ. 280. Ἀποδειροτομήσω Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, Il. 18, 336. Ex ἀπὸ, & δειροτομέω, decollo.

Ἀποδεκάτευσις, εως, ἡ, edecumatio, Gl. V. A ſeq.

Ἀποδεκατεύω. ἀποδεκατεύονται, decimantur, Ph. Ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, Heb. 7, 5. Ex ἀπὸ, & δεκατεύω, decimo.

Ἀποδεκατόω, ῶ, f. ώσω, decimo, decimas accipio; (2) deeimas do. Gl V. edecumo. Ex ἀπὸ, & δεκατόω, decimo.

Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio. Ab ἀποδεκατόω.

Ἀποδεκτέος, έα, έον, recipiendus, admittendus. Ἀλλ᾽ ἀποδεκτέα ταῦτ᾽ ἐστὶν ὅμως, Ariſt. Lyſ. 502. Ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ſequens, ἀποδέκτης.

Ἀποδέκτης, ου, ὁ, receptor, coactor tributi & vectigalis. Gl. V. ærarii tribunus. Ab eod.

Ἀπόδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui admittatur & recipiatur; (2) acceptus, gratus, probatus. Ab eod.

ποδενδρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, arboreſco. Ex ἀπὸ, & δενδρόομαι, quod idem ſignificat.

πόδερμα, ατος, τὸ, cutis, ſeu pellis detracta; (2) ſpolium. Ab ἀποδέρω.

ποδερματόω, ῶ, f. ώσω, excorio, corium detraho. Ab ἀπόδερμα.

ποδέρω, f. ρῶ, deglubo, excorio, Gl. V. Καθ᾽ ὅτ᾽ ἀπεδειρόμην οἱ ᾽κτὸς, Ariſt. Veſp. 1277. Ex ἀπὸ, & δέρω, excorio.

πόδεσις, εως, ἡ, religatio. Ab ἀποδέω.

ποδεσμεύω, f. εύσω, religo, devincio. Ab ἀποδεσμός.

ποδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem.

πόδεσμος, ου, ὁ, faſciculus, linteum; (2) faſcia circa caput mulierum, vel mammas earum continens. Gl. V. alligamen. Ab eod.

ποδεσμόω, ῶ, f. ώσω, colligo, religo. Ab ἀποδεσμός.

ποδέχομαι, f. ξομαι, excipio, recipio, admitto; (2) probo, approbo; (3) commendo, laudo. Ἀποδέξασθαι γνώμην χρησιμωτάτην, dare; λαμπρὸν ἔργον, edere; στρατείαν, expeditionem facere; ἐμοὶ ἡ δεὶ αὐτῶν ἀχοδέδεκται, a me ſententia dicta eſt; ἐς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας, conferre. Ex ἀπὸ, & δέχομαι, capio.

ποδέω, ῶ, f. ήσω, religo, alligo, præligo, adnecto. Ex ἀπὸ, & δέω, ligo.

ποδέω, abſum. ἀποδεῖ, abeſt, deeſt. Τοσοῦτον ἀποδέω τοῦ δεδοικέναι τὸν θάνατον, ὥστε ἤδη καὶ ἔχειν αὐτοῦ ἔρωτα, tantum abeſt, ut extimeſcam, Plat. Ex ἀπὸ, & δέω, deficio.

ποδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifeſtum reddo, declaro. Ex ἀπὸ, & δηλόω, manifeſto.

ποδημέω, ῶ, f. ήσω, abſum domo, ſeu patria, peregrinor, peregre proficiſcor. Πάσαισιν ἡμῖν ἐστιν ἀποδημῶν ἀνὴρ, Ariſt. Lyſ. 101. Ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, Luc. 15, 13. Ab ἀπόδημος.

ποδημητὴς, οῦ, ὁ, peregrinator. Ab ἀποδημέω.

ποδημητικὸς, ἡ, ὸν, peregrinari ſolitus. Ab eodem.

δημία, ας, ἡ, peregrinantis abſentia, peregrinatio. Ab ἀπόδημος.

δημος, ου, ὁ καὶ ἡ, peregre agens, abſens domo vel patria. Ex ἀπὸ, & δῆμος, populus, natio.

Ἀποδία, ας, ἡ, pedum carentia. Ex α priv. & ποῦς, pes.

Ἀποδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, arbitramento abſolvo. Ἀποδιαιτᾶν τινος τὴν δίκην, Dem. Ex ἀπὸ, & δίαιτα, arbitrium.

Ἀποδιαστέλλω, diſpeſco, interſepio, divido. Ex ἀπὸ, & διαστέλλω, divido.

Ἀποδιατρίβω, f. ψω, immoror, conſumo tempus. Ex ἀπὸ, & διατρίβω, conſumo.

Ἀποδιδάσκω, f. ξω, dedoceo. Ex ἀπὸ, & διδάσκω, doceo.

Ἀποδιδράσκω, f. δράσω, aufugio. Ex ἀπὸ, & διδράσκω, fugio.

Ἀποδίδωμι, f. ώσω, reddo, retribuo, perſolvo; (2) atttribuo, adſigno; (3) interpretor; ἀποδοῦναι, dependere, Ph. a. 2. inf. Ἀποδιδόναι τὸ σῶμα τῇ γῇ, χάριν, ὅρκους τινὶ τὸ πρωτεῖον ἐς τὸν δῆμον, deferre; τῆς ἀξίας ἀποδίδοσθαι, vendi; ἑκάστῳ τοῦ ἰδίου, τινὶ τὴν ὁμοίαν, referre. Ὅστις ἀποδόσεταί (ſ. ut nonnulli ἀποδώσεται) μοι τὴν ψῆφον, Luc. Ἀναβ. c. 4. Οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ Δρυκολάπτῃ, Ariſt. Av. 486. Ex ἀπὸ, & δίδωμι, do.

Ἀποδιΐστημι, dirimo, diſtinguo; ἀποδιΐσταμαι, diſto, intervallo ſejungor. Ex ἀπὸ, & διΐστημι, dirimo.

Ἀποδικάζω, f. άσω, abſolvo; abjudico, Gl. V. Ex ἀπὸ, & δικάζω, judico.

Ἀποδικέω, ῶ, f. ήσω, cauſſam meam defendo. Ex ἀπὸ, & δίκη, jus.

Ἀποδινέω, ῶ, f. ήσω, devolvo. Ex ἀπὸ, & δινέω, volvo.

Ἀποδίομαι, idem quod ſimplex δίω, expello.

Ἀποδιοπομπέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, ablego, procul amando; (2) abjicio; (3) expurgo, expio, luſtro; (4) præſidio invocationis Jovis a me depello. Ex ἀπὸ, Διὸς, Jovis, & πέμπω, mitto.

Ἀποδιοπόμπησις, εως, ἡ, ſacrum piaculare, piamentum. Ab ἀποδιοπομπέω.

Ἀποδιορίζω, ſegrego ſuis limitibus; (2) ſeparo. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς, Judæ 19. Ex ἀπὸ, & διορίζω, ſeparo.

Ἀποδισκεύω, diſcum dejicio; (2) in diſci morem dejicio. Ex ἀπὸ, & δίσκος, diſcus.

Ἀποδιφθογγόω, ῶ, in diphthongum conflo ſive contraho. Ex ἀπὸ, & δίφθογγος, diphthongus.

Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, conflatio in diphthongum. Ab ἀποδιφθογγόω.

Ἀποδιώκω, f. ώξω, abigo, expello. Ex ἀπὸ, & διώκω, expello.

Ἀποδίωξις, εως, ἡ, expulſio. Ab ἀποδιώκω.

Ἀποδοκέω, ῶ, diſpliceo, non videor faciendus, R. Ex ἀπὸ, & δοκέω, puto, videtur mihi.

Ἀποδοκεῖ, non videtur; ἀπέδοξε, non viſum eſt, non placuit. Ex ἀπὸ, & δοκεῖ, videtur.

Ἀποδοκιμάζω, f. άσω, improbo, non approbo, rejicio; reprobo, Gl. V. ἀποδοκιμάζεσθαι, refutari, Ph. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, Matt. 21, 42. Ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, 1 Pet. 2, 4. Ex ἀπὸ, & δοκιμάζω, probo.

Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio; repulſio, repulſa, Gl. V. Ab ἀποδοκιμάζω.

Ἀποδοκιμαστέος, έα, έον, reprobandus. Ab eodem.

Ἀποδοκιμέω, ῶ, improbo, abjicio, R. Ab ἀποδόκιμος.

Ἀποδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus. Ex ἀπὸ, & δόκιμος, probus.

Ἀπόδομα, ατος, το, munus, donum, oblatio. Ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, ſordium circa dentes expurgatio. Ex ἀπὸ, & ὀδοὺς, dens.

Ἀποδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reddi, aut reſtitui debet. Ab ἀποδίδωμι.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, perſolutio; (2) enarratio, explicatio; (3) propoſitio προτάσει reſpondens. Ab eod.

Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor, R. Ab eod.

Ἀπόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex ſervo genitus. Ex ἀπὸ, & δοῦλος, ſervus.

Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium. Ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admiſſio, approbatio. Ab eod.

Ἀποδοχμόω, ῶ, f. ώσω, obliquo, incurvo. Κεῖτ᾽ ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, Odyſſ. 9, 372. Ex ἀπὸ, & δοχμόω, curvo.

Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu alicunde carpitur. Ab ἀποδράττω.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, deſertio. Ab ἀποδράω.

Ἀποδράττω, & ἀποδράττομαι, decerpo. Ex ἀπὸ, & δράσσω, prehendo.

Ἀποδράω, ῶ, f. άσω, fugio, aufugio, effugio. Ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ᾽ ἀπέδραν, Soph. Aj. 167. Ἐκ νηὸς ἀποδρὰς ἤλυθ᾽ ἐμὸν πρὸς σταθμὸν, Odyſſ. 16, 65. Ex ἀπὸ, & δράω, fugio.

Ἀποδρέπω, f. ψω, & ἀποδρέπομαι, decerpo, Ph. ἀποδρέπεται, decerpit. Ex ἀπὸ, & δρέπω, carpo.

Ἀπόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recurrit, curſu revertens; (2) curſu inferior. Ex ἀπὸ, & τρέχω, vel *potius* δρέμω, curro.

Ἀποδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, diſcerpo. Ἀποδρύψωσι ἅπαντα, Odyſſ. 17, 480. Ex ἀπὸ, & δρύπτω, lacero.

Ἀποδρύφω, f. ψω, idem quod antecedens, ἀποδρύπτω.

Ἀποδυρμὸς, οῦ, ὁ, deploratio, Gl. V. A ſeq.

Ἀποδύρομαι, f. δυροῦμαι, lamentor, graviter conqueror; defleo, deploro, ejulo, Gl. V. ἀποδύρονται, queruntur, Ph. Ex ἀπὸ, & ὀδύρομαι, lamentor.

Ἀπόδυσις, εως, ἡ, ipſa actio exuendi, veſtimentorum depoſitio. Ab ἀποδύω.

Ἀποδυσπετέω, ῶ, f. ήσω, ſtomachor, ægre fero, impatienter agitor; (2) renitor, reſiſto, difficulter cedo. Ex ἀπὸ, & δυσπετέω, ægre fero.

Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, ſtomachatio in rebus adverſis, impatientia. Ab ἀποδυσπετέω.

Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, locus, ubi veſtimenta exuuntur. Gl. V. ſpoliarium, conſternium. Ab ἀποδύω.

Ἀποδύω, f. ύσω, exuo, ſpolio, deſpolio, detraho, expoleo, Gl. V. ἀποδύομαι, exuo. Gl. V. Ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας, Ariſt. Veſp. 1151. Ὑπ᾽ ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ ταύτην (ἐξωμίδα) ἀπέδυν ἐγὼ, id. Lyſ. 1024. Ἀπέδυσάς μου τὸ παιδίον τυνοῦτο ὄν, id. Θεσμ. 751. Ex ἀπὸ, & δύω, ſubeo.

Ἀποέννυμι, exuo, ſpolio. Ex ἀπὸ, & ἕννυμι, induo.

Ἀποεργάθω, ſeparo, prohibeo, coërceo. Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ, Il. 21, 599. Ab ἀποέργω.

Ἀποέργω, idem. Ὅθι κληῒς ἀποέργει αὐχένα τε στῆθός τε, Il. 8, 325. Ex ἀπὸ, & εἴργω, arceo.

Ἀποέρρω, f. σω, perdo, corrumpo abreptum. Ἔνθα με κῦμ᾽ ἀπόερσε, Il. 6, 348. Ex ἀπὸ, & ἔῤῥω, ægre abeo.

Ἀποζάω, ῶ, f. ήσω, parce & tenuiter vivo, vitam quoquo modo ago; inf. ἀποζῆν. Ex ἀπὸ, & ζάω, vivo.

Ἀπόζεμα, ατος, τὸ, decoctum. Ab ἀποζέω, fervefacio.

Ἀποζεύγνυμι, vel ἀποζευγνύω, f. εύξω, diſjungo, ſejungo, ſeparo, divido; ἀπεζευγμένον, ſejunctum, Ph. Ex ἀπὸ, & ζεύγνυμι, jungo.

ʼΑποζέω, ῶ, f. έσω, fervefacio. Ex ἀπὸ, & ζέω, ferveo.

ʼΑποζυγόω, ῶ, dejugo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ζυγόω, jugo ſubmitto, jungo.

ʼΑπόζω, redoleo, oleo. Ex ἀπὸ, & ὄζω, oleo.

ʼΑποζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, effingo, depingo. Ph. ἀποζωγραφεῖ, depingit. Ex ἀπὸ, & ζωγραφέω, pingo.

ʼΑποζώννυμι, ſ. ἀποζωννύω, f. ζώσω, diſcingo, zonam aufero; (2) exautoro. Gl. V. decingo. Ph. ἀπέζωσεν, diſcinxit, a. 1. Ex ἀπὸ, & ζώννυμι, cingo.

ʼΑποθάλλω, defloreſco. Ex ἀπὸ, & θάλλω, floreo.

ʼΑποθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, confido, magnopere fido. Ex ἀπὸ, & θαῤῥέω, fido.

ʼΑποθαρσέω, ῶ, idem. Ex ἀπὸ, & θαρσέω, fiducia præditus ſum.

ʼΑποθαυμάζω, f. άσω, demiror, ſuſpicio. Ἄφαρ δʼ ἀπεθαύμασʼ ὄνειρον, Odyſſ. 6, 49. Ex ἀπὸ, & θαυμάζω, miror.

ʼΑποθεάομαι, ῶμαι, deſpecto ex alto. Ex ἀπὸ, & θεάομαι, ſpecto.

ʼΑποθειάζω, numine divino adflor. Ex ἀπὸ, & θειάζω, divinum quemdam inſtinctum immitto.

ʼΑποθεμελιόω, ῶ, f. ώσω, fundamenta deſtruo. Ex ἀπὸ, & θεμελιόω, fundamenta pono.

Ἄποθεν, *Adv.* longe, ſeorſim, eminus, extra, procul; unde ὁ, ἡ, τὸ ἄποθεν, remotus, a, um. Ab ἀπό.

ʼΑπόθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſine Deo eſt; (2) impius. Ex ἀπὸ, & θεὸς, *Deus*.

ʼΑποθεόω, ῶ, f. ώσω, ex homine facio deum, in deos, vel divos refero, homini divinos honores tribuo. Gl. V. divino, deum facio; ἀποθεȣ͂μαι, divinor, deus fio. Ex iiſd.

ʼΑποθεραπεία, ας, ἡ, cultus, veneratio; (2) cura poſt remedia vehementiora; (3) cura poſt exercitationem adhibita. Ab ἀποθεραπεύω.

ʼΑποθεραπεύω, f. εύσω, curo, ſano; (2) colo. Ex ἀπὸ, & θεραπεύω, curo.

ʼΑποθερίζω, f. ίσω, demeto; (2) abſcindo, ſuccido. Ex ἀπὸ, & θερίζω, meto.

ʼΑπόθεσις, εως, ἡ, depoſitio, abjectio; (2) expoſitio partus. Ab ἀποτίθημι.

ʼΑποθεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum profero; edo. Ex ἀπὸ, & θεσπίζω, vaticinor.

ʼΑπόθεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abjectus, neglectus, cujus deſiderio non tenemur. Ex α priv. & ποθέω, deſidero.

ʼΑπόθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui reponi ſolet in apothecis; (2) repoſitus, reconditus, conditus. Ab ἀποτίθημι.

ʼΑποθέω, f. θεύσομαι, curro. Ex ἀπὸ, & θέω, curro.

ʼΑποθεωρέω, ῶ, f. ήσω, longe proſpecto; (2) ſpeculor, exploro; (3) diligenter animadverto. Ex ἀπὸ, & θεωρέω, ſpecto.

ʼΑποθέωσις, εως, ἡ, relatio inter deos, ſ. divos, conſecratio. Ab ἀποθεόω.

ʼΑποθήκη, ης, ἡ, repoſitorium, reconditorium; (2) horreum, granarium. Ab ἀποτίθημι.

ʼΑποθηλασμὸς, ȣ͂, ὁ, exſuctio, ſuctus. Ex ἀπὸ, & θηλασμὸς, lactatio.

ʼΑποθηλύνω, effemino, emollio. Ex ἀπὸ, & θηλύνω, effemino.

ʼΑποθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero, efferatum reddo, ad feritatem, ſeu crudelitatem incito. Ex ἀπὸ, & θηριόω, in ferinam naturam verto.

ʼΑποθησαυρίζω, f. ίσω, recondo, congero pro theſauro. ʼΑποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, 1 Tim. 6, 19. Ex ἀπὸ, & θησαυρίζω, recondo in theſauro.

ʼΑπόθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non concupitus, qui non deſideratur. Gl. V. inamabilis. Ex α priv. & ποθέω, deſidero, concupiſco.

ʼΑποθινόω, ω, f. ώσω, cumulo; (2) aggere obſtruo; (3) exaggero. Ex ἀπὸ, & θὶς, agger.

ʼΑποθλασμὸς, ȣ͂, ὁ, fractio, fractura. A ſeq.

ʼΑποθλάω, extundo; Gl. V. defringo. Ex ἀπὸ, & θλάω, frango.

ʼΑποθλίβω, f. ψω, exprimo, (2) elido; (3) adfligo vehementer. Οἱ ὄχλοι συνέχȣσί σε ϗ ἀποθλίβȣσι, Luc. 8, 45. A præc.

ʼΑπόθλιμμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus. Ab ἀποθλίβω.

ʼΑπόθλιψις, εως, ἡ, expreſſio; (2) eliſio; (3) adflictio, calamitas. Ab eod.

ʼΑποθνήσκω, f. 2. m. θανȣ͂μαι, morior; ἀποθανεῖν, emori, Ph. a. 2. inf. ἀποθανόντος, defuncto, Ph. ἀποθνήσκων, moribundus, Gl. V. ἀποθνήσκει, decedit, Ph. Ex ἀπὸ, & θνήσκω, morior.

ʼΑποθορέω, ῶ, deſilio. ʼΑποθορȣ͂ντες ἀπὸ τ͂ ἵππων, Herodot. Ex ἀπὸ, & θορέω, ſalio.

ʼΑποθρασύνομαι, f. νȣ͂μαι, fiduciam adfero, animum addo. Ex ἀπὸ, & θρασύνω, fiduciam addo.

ʼΑπόθραυσις, εως, ἡ, fractura, perfractio. (2) friatura, comminutio. Ab ἀποθραύω.

ʼΑποθραύω, f. αύσω, confringo, perfringo; (2) frio. Ex ἀπὸ, & θραύω, frango, frio.

ʼΑποθρηνέω, ῶ, f. ήσω, vehementer lugeo, lamentor. Ex ἀπὸ, & θρηνέω, lugeo.

ʼΑποθριάζω, f. άσω, folia fici arboris decerpo & colligo; (2) quidvis aliud aufero. Ex ἀπὸ, & θρίον, folium fici.

ʼΑπόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, impubes; (2) depilis, carens pilis. Ex ἀπὸ, & θρὶξ, pilus.

ʼΑποθρομβεῖν, exgrumare, degrumari, Gl. V. Ex ἀπὸ, & θρόμβος, grumus.

ʼΑπόθρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a throno veniens, a ſede emanans. Ex ἀπὸ, & θρόνος, thronus.

ʼΑποθρύπτω, f. ψω, frango luxu & deliciis. Ex ἀπὸ, & θρύπτω, frango.

ʼΑποθρώσκω, deſilio; (2) reſilio; (3) exſilio. Ex ἀπὸ, & θρώσκω, ſalio.

ʼΑποθυμέω, ῶ, animum deſpondeo. Ex ἀπὸ, & θυμὸς, animus.

ʼΑποθυμίασις, εως, ἡ, exhalatio, evaporatio. Ab ἀποθυμιάω.

ʼΑποθυμιάω, ῶ, f. άσω, evaporo, exhalo; (2) odorem cieo. Ex ἀπὸ, & θυμιάω, ſuffio,

ʼΑποθύμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingratus animo, inviſus, moleſtus. Ex ἀπὸ, & θυμὸς, animus.

ʼΑποθυννίζω, expungo, repudio, decipio. Ex ἀπὸ, & θυννίζω, pungo ut piſcator tridente thinnum, ſ. thunnum.

ʼΑποθυρίζω, evalvo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & θύραι, valvæ, Gl. V.

ʼΑποθυρέω, ῶ, excludo, foras ejicio. Ex ἀπὸ, & θύρα, janua.

ʼΑποθυσάνιον, ȣ, τὸ, genus poculi. Ex ἀπὸ, & θυσία, ſacrificium, quod ejus in hoc uſus erat.

ʼΑποθύω, f. ύσω, polluceo, in ſacrificium abſumo; (2) offero. Δεκάτην τ͂ ἐκ τ͂ λείας τῷ θεῷ ἀπέθυσε, Xen. Ex ἀπὸ, & θύω, ſacrifico.

ʼΑποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine arte factus. Gl. V. inhabilis. Ex α priv. & ποιέω, facio.

ʼΑποικέω, ῶ, f. ήσω, aliunde habitatum venio; (2) migro in coloniam; (3) procul habito. ʼΑποικεῖν ἐκ τ͂ πόλεως, εἰς τόπον, μακράν. Ex ἀπὸ, & οἶκος, domus.

ʼΑποικία, ας, ἡ, colonia, tranſmigratio. Ex iiſd.

ʼΑποικίζω, f. ίσω, in coloniam deduco; (2) migrare facio, amando, procul habitare facio. Υἱὸς εἰς ἑτέραν ἀπῳκισμένος συγγένειαν, adoptatus, Plut. Ex ἀπὸ, & οἰκίζω, ædifico.

ʼΑποικὶς, ίδος, ἡ, in coloniam miſſa. Ex ἀπὸ, & οἶκος, domus.

ʼΑποικισμὸς, ȣ͂, ὁ, coloniæ deductio; (2) deportatio; (3) migratio. Ab ἀποικίζω.

ʼΑποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, obſtruo; (2) deſtruo, demolior. ʼΑποικοδομεῖν τὰς ὁδȣ̀ς, Thuc. Ex ἀπὸ, & οἰκοδομέω, ædifico.

ʼΑποικονομέω, ῶ, f. ήσω, ab adminiſtratione, ſeu diſpenſatione removeo; (2) removeo. Ex ἀπὸ, & οἰκονομέω, diſpenſo.

Ἄποικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, colonus, in coloniam miſſus; (2) peregrinus, externus. Ex ἀπὸ, & οἶκος, domus.

ʼΑποικτίζω, f. ίσω, miſeror, defleo, defleo miſerabiliter; (2) conqueror. Ex ἀπὸ, & οἰκτίζω, miſeror.

ʼΑποιμώζω, f. ώξω, ejulo, lamentor; (2) defleo, lamentor. Αὐτὴ πρὸς αὑτὴν πατέρʼ ἀποιμώξῃ φίλον, Eur. Med. 31. Ποῖ ἀποιμῶξαι (δοκεῖς) κακά; Soph. Phil. 277. Ex ἀπὸ, & οἰμώζω, ploro.

ʼΑποινάω, ῶ, f. ήσω, debitæ pœnæ eximo; (2) redimo; (3) pecuniam exigo. Ab ἄποινον.

Ἄποινον, ȣ, τὸ, pretium, aut munus, quod loco pœnæ debitæ offertur, ſ. quo pœna debita penſatur; (2) pœna; (3) pecunia, cujus uſus eſt in recompenſatione rerum. Ex ἀπὸ, & ποινὴ, pœna.

Ἄποιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine qualitate, qualitatis expers. Ex α priv. & ποῖος, qualis.

ʼΑποιστέον, auferendum, perferendum. Ex ἀπὸ, & οἰστέον, ferendum.

ʼΑποιωνίζομαι, abominor, Gl. V. Ex ἀπὸ, & οἰωνίζομαι, ominor.

ʼΑποίχομαι, f. οἰχήσομαι, abeo, diſcedo. Ex ἀπὸ, & οἴχομαι, eo.

ʼΑποκαθαίρω, expurgo, abſtergo. Ex ἀπὸ, & καθαίρω, purgo.

ʼΑποκαθαρίζω, purgo, mundo, Suic. Ex ἀπὸ, & καθαρίζω, purgo.

ʼΑποκάθαρμα, ατος, τὸ, expurgamentum, repurgamentum, purgamentum, excrementum; (2) piaculum, piamentum. Ab ἀποκαθαίρω.

ʼΑποκάθαρσις, εως, ἡ, expurgatio, repurgatio, purgatio; (2) expiatio, luſtratio. Ab eod.

ʼΑποκαθαρτικὸς, ὴ, ὸν, expurgatorius, expurgativus, purgandi vim habens; (2) expiativus. Ab eod.

ʼΑποκαθέζομαι, reſideo, Gl. V. ἀποκαθέζ abſidet, Ph. Ex ἀπὸ, & καθέζομαι, ſede

ʼΑποκαθεύδω, f. θευδήσω, ſeorſim dormio, ſecubo; (2) obdormio. Ex ἀπὸ, & καθεύδω, dormio.

ʼΑποκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, refigo. Ex ἀπὸ & καθηλόω, figo.

ʼΑποκαθήλασις, εως, ἡ, qs. d. refixio. Ab ἀποκαθηλόω.

ʼΑποκάθημαι, deſes ſum, deſideo; (2) languidus ſum; (3) ſeorſim ſedeo; ἀπο καθήμενος, ſeſſilis, reſes, Gl. V. Ex ἀπὸ, & κάθημαι, ſedeo.

ʼΑποκαθίζομαι, ſedem repeto; (2) ſeorſim ſedeo. Ex ἀπὸ, & καθίζομαι, ſedeo.

ʼΑποκαθιστάνω, idem quod ἀποκαθίστημι.

ʼΑποκαθιστάω, idem quod ἀποκαθιστάνω, & ἀποκαθίστημι. Ph. ἀποκαθιστῶ, remancipo, reſarcio; ἀποκαθιστᾶν, repræſentare, Ph. ἀποκαταστῆσαι, repræſentar Ph. a. 1. inf.

ʼΑποκαθίστημι, reddo. Ph. reſtituo, repr ſen ſento, redintegro ; ἀποκαθίϛησιν, exhibet, redintegrat, Ph. Ex ἀπὸ, & καθίϛημι, *ſtatuo.*

Ἀποκαίνυμαι, vinco, ſupero. Τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίϛους, Odyſſ. 8. 127. Ex ἀπὸ, & καίνυμαι, *vinco.*

Ἀποκαίριος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempeſtivus ; (2) abſurdus. Ex ἀπὸ, & καιρὸς, *tempus.*

Ἀποκαίω, f. αύσω, aduro, exuro. Ex ἀπὸ, & καίω, *uro.*

Ἀποκακέω, ῶ, f. ήσω, præ malo deficio, ſuccumbo malo ; (2) ſuccumbo ; (3) male me habeo ; (4) ignaviter fugio. Ex ἀπὸ, & κακὸν, *malum,* vel κακὴ, *ignavia.*

Ἀποκακίζω, malus fio, degenero. Ex ἀπὸ, & κακὸς, *malus.*

Ἀποκαλέω, ῶ, voco, appello. Gl. V. ſevoco ; (2) invoco ; (3) interdico, veto ; ἀποκαλοῦμαι, devoco, Gl. V. Ἀποκεκλήκαμεν Διογενεῖς θεοὺς μήκετί γε τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν, clamando vetuimus, Ariſt. Av. 1267. Ex ἀπὸ, & καλέω, *voco.*

Ἀποκαλυπτικὸς, ἡ, ὸν, qui revelare, ſeu patefacere ſolet, aut poteſt. Ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo. Σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, Matt. 16, 17. Ἀποκαλύπτεται ὀργὴ Θεοῦ, Rom. 1, 18. Ex ἀπὸ, & καλύπτω, *tego.*

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, detectio, patefactio. Ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποκάμνω, f. αμῶ, defatigor, deficio, fatiſco ; ἀποκαμοῦσα, laſſa, defeſſa, Ph. a. 2. part. Ex ἀπὸ, & κάμνω, quod idem ſignificat.

Ἀποκάμπτω, f. ψω, deflecto ; (2) deflecto me a recto curſu. Ph. ἀποκάμψαι, degenerare. Ex ἀπὸ, & κάμπτω, *flecto.*

Ἀπόκαμψις, εως, ἡ, deflexus. Ab ἀποκάμπτω.

Ἀποκαπνίζω, f. ίσω, ſuffio, ſuffumigo. Ex ἀπὸ, & καπνίζω, *fumigo.*

Ἀποκαπνισμὸς, οῦ, ὁ, exceptio rei ſuffitæ per infundibulum ſive arundinem. Ab ἀποκαπνίζω.

Ἀποκαραδοκέω, ῶ, f. ήσω, ſollicite & quaſi exſerto capite exſpecto. Ex ἀπὸ, & καραδοκέω, quod idem notat.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, ſollicita & anxia exſpectatio. Ab ἀποκαραδοκέω.

Ἀπόκαρμα, ατος, τὸ, quod tondendo reſecatur. Ab ἀποκείρω, *detondeo.*

Ἀποκαρπόω, ῶ, fructum edo, pullulo. Ex ἀπὸ, & καρπόω, *fructifico.*

Ἀπόκαρσις, εως, ἡ, tonſura. Ab ἀποκείρω.

Ἀποκαρτερέω, ῶ, f. ήσω, inedia mortem mihi conſciſco ; (2) non ſuſtineo, animo deficio, impar ſum dolori. Ex ἀπὸ, & καρτερέω, *tolero.*

Ἀποκαρτέρησις, εως, ἡ, mortis oppetitio per inediam ; (2) tolerantia doloris victa, abruptio patientiæ præ dolore. Ab ἀποκαρτερέω.

Ἀποκαρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, ſeu feſtucas alicunde lego. Ex ἀπὸ, & καρφολογέω, *paleas lego.*

Ἀποκαταβαίνω, deſcendo. Ex ἀπὸ, & καταβαίνω, *deſcendo.*

Ἀποκαταλλάσσω, vel ἀποκαταλλάττω, f. άξω, reconcilio. Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, Col. 1, 20. Ex ἀπὸ, & καταλλάσσω, *concilio.*

Ἀποκατάϛασις, εως, ἡ, circuitus ſolis, lunæ & aliarum ſtellarum errantium anno vertente in eodem ſigno ; (2) reſtitutio in priſtinam formam, vel ſtatum. Gl. V. reſtitutio, redhibitio. Ab ἀποκαθίϛημι.

Ἀποκατάσχεσις, εως, ἡ, detentio. Ph. abſtentio. Ab ἀποκατέχω.

Ἀποκατατίθημι, depono. Ex ἀπὸ, & κατατίθημι, *pono.*

Ἀποκατέχω, detineo. Ph. ἀποκατασχεθῆναι, detineri, Ph. Ex ἀπὸ, & κατέχω, *teneo.*

Ἀποκαυλέω, ῶ, f. ήσω, decauleſco, caulem amitto. Ab ἀπόκαυλος.

Ἀποκαύλησις, εως, ἡ, caulis amiſſio & abjectio, extirpatio. Ab ἀποκαυλέω.

Ἀποκαυλίζω, f. ίσω, decutio, decurto ; (2) revello una cum caule. Ἀπεκαύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς, eludebat, Thuc. Ex ἀπὸ, & καυλὸς, *caulis.*

Ἀπόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caule reciſo non germinans. Ex ἀπὸ, & καυλὸς, *caulis.*

Ἀπόκαυσις, εως, ἡ, exuſtio. Ab ἀποκαίω.

Ἀπόκειμαι, f. κείσομαι, ſeponor, reponor, (2) ſtatutus ſum ; (3) immineo, impendeo ; ἀπόκειται, depoſitum eſt, Gl. V. ἀποκείμενος, conditus, repoſitus, condititius, Gl. V. ἀποκείμενον, reconditum, Ph. Ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, Heb. 9, 27. Ex ἀπὸ, & κεῖμαι, *jacio.*

Ἀποκείρω, tondeo, detondeo ; (2) amputo, abſcindo ; (3) privo, ſpolio, imminuo ; ἀποκεκαρμένα, detonſa, Ph. p. part. paſſ. Ἀποκείρειν τὰ πρόβατα, τὰς κεφαλάς. Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην, Il. 23, 141. Ex ἀπὸ, & κείρω, *tondeo.*

Ἀποκεκαλυμμένως, *Adv.* aperte, palam. Ab ἀποκεκαλυμμένος, quod eſt ab ἀποκαλύπτω, *revelo, aperio.*

Ἀποκέλλω, deflecto, declino a via, quæ ad portum tendit ; (2) declino a recta via. Ex ἀπὸ, & κέλλω, *appello, in portum pervenio.*

Ἀπόκενος, ου, ὁ καὶ ἡ, vacuus, inanis. Ex ἀπὸ, & κενὸς, *vacuus.*

Ἀποκενόω, ῶ, f. ώσω, exinanio, evacuo. Ab ἀπόκενος.

Ἀποκεντέω, ῶ, f. ήσω, compungo, transfigo. Ex ἀπὸ, & κεντέω, *pungo.*

Ἀποκένωσις, εως, ἡ, exinanitio, vacuitas, Gl. V. Ab ἀποκενόω.

Ἀποκερδαίνω, lucrifacio, lucror ex aliqua re. Ex ἀπὸ, & κερδαίνω, *lucrifacio.*

Ἀποκερματίζω, f. ίσω, in æris minutulos nummos redigo ; (2) facultates diſſipo. Ex ἀπὸ, & κερματίζω, *in minutos nummulos redigo.*

Ἀποκεφαλίζω, f. ίσω, capite privo, caput amputo; Ph. decollo. Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, Luc. 9, 9. Ex ἀπὸ, & κεφαλὴ, *caput.*

Ἀποκεφάλισμα, ατος, τὸ, capitis amputatio ; (2) ſordes, quibus caput repurgatum fuit. Ab ἀποκεφαλίζω.

Ἀποκεφαλισμὸς, οῦ, ὁ, capitis amputatio. Ab eod.

Ἀποκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, ſollicitus non ſum. Ex ἀπὸ, & κῆδος, *cura.*

Ἀποκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, abdicatus, excommunicatus. Ab ἀποκηρύσσω.

Ἀποκήρυξις, εως, ἡ, venditio per præconem ; (2) proſcriptio ; (3) abdicatio ; (4) excommunicatio. Ab eod.

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, f. ξω, per præconem vendo, auctionor ; (2) proſcribo ; (3) abdico ; (4) finibus expello, in exſilium ejicio ; (5) excommunico ; (6) edicto publico interdico. Ἀποκηρύσσειν τὰ ὄντα, τὰ πατρῷα, τῆς πανηγύρεως. Πόσου τοῦτον ἀποκηρύττεις; Luc. Ex ἀπὸ, & κηρύσσω, *prædico, edico.*

Ἀποκικλήσκω, avoco. Ab ἀποκαλέω.

Ἀποκινδυνεύω, f. εύσω, periculum facio, periclitor ; (2) periculum adeo, aleam ſubeo. Ἀποκινδυνεύειν περί τινος, πρός τινα. Ex ἀπὸ, & κινδυνεύω, *periclitor.*

Ἀποκινέω, ῶ, f. ήσω, amoveo, removeo ; Gl. V. ἀποκινῶ, dimoveo, ſummoveo ; ἀποκινηθεὶς, amotus, Ph. ἀποκινηθέντες, emoti, Ph. ἀποκινηθῆναι, ſummoveri, Ph. a. 1. paſſ. Ex ἀπὸ, & κινέω, *moveo.*

Ἀποκίνησις, εως, ἡ, remotio, emotio, Ph. A præc.

Ἀπόκινος, ου, ὁ, receſſus, diſceſſus, fuga ; (2) genus ſaltationis. Ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου, Ariſt. Eq. 20. Ex ἀπὸ, & κινέω.

Ἀποκισσόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, in hederam degenero, hedera fio. Ex ἀπὸ, & κισσὸς, *hedera.*

Ἀποκλάζω, f. άγξω, clango, clangorem edo ; (2) cano, veluti cum clangore quodam. Ex ἀπὸ, & κλάζω, *clango.*

Ἀποκλαίω, f. αύσω, defleo. Ex ἀπὸ, & κλαίω, *fleo.*

Ἀπόκλασμα, ατος, τὸ, abruptio. Ab ἀποκλάω.

Ἀποκλάω, ῶ, f. άσω, defringo ; ἀποκλᾷ præfingit, Gl. V. Ex ἀπὸ, & κλάω *frango.*

Ἀπόκλεισις, εως, ἡ, excluſio, intercluſio. Ab ἀποκλείω.

Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, locus, quo aliquid includitur ; (2) res, qua aliquid includitur ; (3) carcer. Ab eod.

Ἀπόκλειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incluſus. Ab eod.

Ἀποκλείω, f. είσω, excludo, arceo, prohibeo ; (2) includo ; (3) claudo. Ἀποκλείεσθαι τῆς ὁδοῦ, τοῦ ἄστεος, τὴν ὄψιν. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν, Ariſt. Lyſ. 426. Ex ἀπὸ, & κλείω, *claudo.*

Ἀποκλέπτω, f. ψω, furor, ſurripio. Ex ἀπὸ, & κλέπτω, *furor.*

Ἀπόκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, exheres, Gl. V. exſors. Ex ἀπὸ, & κλῆρος, *hereditas.*

Ἀποκληρόω, ῶ, f. ώσω, ſortior, ſorte lego ; (2) ſorte diſtribuo ; (3) ſegrego, ſorte privo, exheredo. Τοῖς δὲ ϛρατιώταις χώραν τῆς Ἰταλίας ἀπεκλήρωσε πολλὴν, Plut. Ex ἀπὸ, & κλῆρος, *ſors.*

Ἀποκλήρωσις, εως, ἡ, electio, ſeu creatio, quæ fit per ſortes ; delegatio, deputatio, Ph. Ab ἀποκληρόω.

Ἀπόκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, vocatus, evocatus. Ab ἀποκαλέω, *evoco.*

Ἀποκλίνω, declino, inclino, vergo, deflecto ; (2) inclino animo ad aliquid ; (3) deflecto, deficio ab aliquo ; ἀποκλίνει, devertit, Ph. Ἀποκλίνειν πρὸς τὰ ἥττω, εἰς εἰρήνην, τὸ ῥαθυμεῖν· ἀποκλίνεσθαι εἰς ὕπνον, εἰς ὄχθην. Ex ἀπὸ, & κλίνω, *inclino.*

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. Ab ἀποκλίνω.

Ἀποκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo ; deluo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & κλύζω, *luo.*

Ἀπόκναισις, εως, ἡ, moleſtatio, vexatio. Ab ἀποκναίω.

Ἀποκναίω, f. αίσω, tædio adficio, adfligo ; (2) obtundo ; (3) exhaurio, accido. Ὁ οὖν ἔρως τῆς γυναικὸς οὐ μετρίως ἀποκναίει με, Luc. Ex ἀπὸ, & κναίω, *ſcindo.*

Ἀποκνάω, ῶ, f. ήσω, ſcalpo, abrado. Ex ἀπὸ, & κνάω, *ſcalpo.*

Ἀποκνέω, ῶ, f. ήσω, pigror, metu ab aliquo deterreor ; (2) per ignaviam aliquid adgredi recuſo. Ex ἀπὸ, & ὀκνέω, *pigror.*

Ἀπόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus rei ex ignavia aut metu. Ab ἀποκνέω.

Ἀποκνίζω, f. ίσω, vellico, ungue aliquid abſcindo,

abſcindo, vel abrumpo; (2) ungue vulnero; (3) dedolo, extenuo. Ex ἀπὸ, & κνίζω, *ſeco*.

Ἀπόκνισις, εως, ἡ, vellicatio, abſciſſio, quæ fit ungue. Ab ἀποκνίζω.

Ἀπόκνισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei alicujus proprie ungue abſciſſum; (2) ſegmentum. Ab eod.

Ἀποκογχίζω, f. ίσω, concha aut teſta excipio, aut in ipſam diffundo ac repono. Ex ἀπὸ, & κόγχη, *concha*.

Ἀποκοιμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſeorſim dormio, ſecubo, ſeorſim cubo; (2) dormio. Ex ἀπὸ, & κοιμάω, *dormio*.

Ἀποκοιτέω, ῶ, f. ήσω, ſecubo, obnocto; emaneo, Gl. V. Ab ἀπόκοιτος.

Ἀπόκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſecubans, ſeorſim dormiens. Ph. emanens; diſcretus lectus, Ph. ἀπόκοιτοι, emanſores, Gl. V. emanſiones, Ph. Ex ἀπὸ, & κοίτη, *cubile*.

Ἀποκολακεύω, eblandior, Gl. V. Ex ἀπὸ, & κολακεύω, *blandior*.

Ἀποκολάπτω, f. ψω, tundendo aufero; (2) pertundo; (3) inſculpo. Ex ἀπὸ, & κολάπτω, *tundo*.

Ἀποκολούω, f. ούσω, detrunco, mutilo; (2) infringo. Ex ἀπὸ, & κολούω, *amputo, trunco*.

Ἀποκολπόω, ῶ, f. ώσω, ſinuo, in ſinus excavo. Ex ἀπὸ, & κολπόω, *ſinuo*.

Ἀποκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato, natando evado, elabor. Ex ἀπὸ, & κολυμβάω, *nato*.

Ἀποκομάω, ῶ, f. ήσω, comis nudo, tondeo. Ex ἀπὸ, & κόμη, *coma*.

Ἀποκομιδὴ, ῆς, ἡ, aſportatio; (2) deportatio; (3) reditus. Ab ἀποκομίζω.

Ἀποκομίζω, f. ίσω, aſporto, porto, deporto, aufero, Gl. V. ἀποκομισθεὶς, latus, Ph. ablatus, a. 1. part. paſſ. Κόσμον εἰς τὸ ἱερὸν ἀποκομίζειν, Ariſtot. Ἀπεκομίσαντο πέμπτῳ μηνὶ τοὺς ἐκ τοῦ φρουρίου, Xen. Ex ἀπὸ, & κομίζω, *porto*.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, fruſtum, fragmentum; ἀποκόμματα, ſegmenta, præſegmina, Gl. V. Ab ἀποκόπτω.

Ἀποκομπάζω, f. άσω, inſolentius me effero, vel jacto. Ex ἀπὸ, & κομπάζω, *crepito*.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio, amputatio; præſectio, deſectio, Gl. V. (2) Figura grammatica, qua a fine vocis aliquid aufertur. Ab ἀποκόπτω.

Ἀπόκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſciſſus; (2) ſpado, debilis, imbecillis; Ph. eviratus; caſtratus, Gl. V. Ab eod.

Ἀποκόπτω, f. ψω, abſcindo, amputo, recido, præcido, minuo; (2) repello, abjungo, ſeparo, avoco, abſtraho. Ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιὸν, Joan. 18, 10. Ex ἀπὸ, & κόπτω, *ſcindo, ſeco*.

Ἀποκορέννυμι, obſaturo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & κορέννυμι, *ſaturo*.

Ἀποκορσόω, ῶ, f. ώσω, detondeo. Ex ἀπὸ, & κορσόω, *tondeo*.

Ἀποκορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo; (2) paucis rem expedio. Ex ἀπὸ, & κορυφὴ, *vertex*.

Ἀποκοσμέω, ῶ, f. ήσω, quæ ordine collocata erant, aufero, amoveo; (2) ornatum aufero, ornatu privo; ἀποκοσμοῦσι, dedecorant, Ph. Ex ἀπὸ, & κόσμος, *ornatus*.

Ἀποκόσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui procul a mundo degit, qui in receſſu, ſ. monaſterio vivit. Ex ἀπὸ, & κόσμος, *mundus*.

Ἀποκοτταβίζω, f. ίσω, effundo cum ſonitu, quod a potu in poculo remanſerat. Ex ἀπὸ, & κοτταβίζω, *cottabo ludo*.

Ἀποκοτταβισμὸς, οῦ, ὁ, certamen illud potorum, quo, poſtquam biberant, reliquum ſic e poculo ejiciebant, ut reſonaret. Ab ἀποκοτταβίζω.

Ἀποκουφίζω, f. ίσω, levo, ſublevo, exonero. Οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ', Eur. Hec. 105. Ἀποκουφίζων πολυπράγμονος ὄχλου τὴν πόλιν, Plut. Ex ἀπὸ, & κουφίζω, *levo*.

Ἀποκόψιμον, ſubcidaneum, Gl. V. Ab ἀποκόπτω.

Ἀποκραδίζω, e ramo ficulneo aufero. Ex ἀπὸ, & κράδη, *ramus ficulneus*.

Ἀποκραιπαλάω, ῶ, crapulam edormio, ſeu exhalo. Ex ἀπὸ, & κραιπαλάω, *crapulor*.

Ἀποκραιπαλίζομαι, f. ίσομαι, idem. Ex ἀπὸ, & κραιπάλη, *crapula*.

Ἀποκραιπαλισμὸς, οῦ, ὁ, crapulæ exhalatio, reditio ad ſobrietatem. Ab ἀποκραιπαλίζομαι.

Ἀποκρανίζω, f. ίσω, caput amputo. Ex ἀπὸ, & κράτον, *caput*.

Ἀποκρατέω, ῶ, f. ήσω, cohibeo, compeſco; (2) retineo. Ex ἀπὸ, & κρατέω, *contineo*.

Ἀποκρεμάω, ῶ, f. άσω, ſuſpendo; ἀποκρέμαμαι, dependeo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & κρεμάω, *ſuſpendo*.

Ἀπόκρεως, ω, ὁ, carniſprivium, tempus, quo a carne abſtinetur. Ex iiſd.

Ἀπόκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, abruptus, præruptus, præceps; ἀπόκρημνον, præceps, Ph. abruptum, præcipitium, Gl. V Ex ἀπὸ, & κρημνὸς, *præcipitium*.

Ἀποκριδὸν, *Adv.* ſelectim, ſeparatim. Ab ἀποκρίνω.

Ἀποκριθύνω, f. υνῶ, ſecerno, excerno. Ab eod.

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, reſponſio, reſponſum; (2) condemnatio; (3) ſententia. Ab eod.

Ἀποκρίνω, f. ινῶ, ſecerno, eximo, ſeparo, deligo, eligo; (2) incerno, excerno; (3) rejicio, improbo, abjudico; ἀποκρίνομαι, reſpondeo. Ἀποκρίνειν ἓν δυοῖν κακοῖν. Ἀποκρίνεσθαι τί τινι, πρός τινα. Σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί, Ariſt. Θεσμ. 747. Ἀπεκρίθη ἐς τοῦτο πάντα, convertebantur, Thuc. Ex ἀπὸ, & κρίνω, *judico*.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, reſponſio, reſponſum; (2) excretio, ſeu ipſa actio excernendi. Ab ἀποκρίνω.

Ἀποκριτικὸς, ὴ, ὸν, excretivus. Ab eod.

Ἀπόκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſelectus; ἀπόκριτον, excretum, Gl. V. Ab eod.

Ἀποκροτέω, ῶ, f. ήσω, crepito, plauſito. Ab ἀπόκροτος.

Ἀποκρότημα, ατος, τὸ, digitorum concrepitatio. Ab ἀποκροτέω.

Ἀπόκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, durus, aſper, rigidus; (2) pavitus. Ex ἀπὸ, & κρότος, *pulſus*.

Ἀπόκρουσις, εως, ἡ, depulſio, repulſio, propulſatio. Ab ἀποκρούω.

Ἀποκρουστικὸς, ὴ, ὸν, repulſivus, depulſivus, vim depellendi habens. Ab eod.

Ἀπόκρουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui repellitur, ſeu rejicitur. Ab eod.

Ἀποκρούω, f. ούσω, repello, depello, propulſo, reprimo; (2) excutio; & ἀποκρούομαι, propulſo, refello, refuto. Ἀποκρούειν τί τινος· ἀποκρούεσθαι τοῦ ἵππου, Xen. Ex ἀπὸ, & κρούω, *pulſo*.

Ἀποκρύπτω, f. ύψω, abſcondo, occulto, contego, operio, celo, obſcuro; (2) dignitate & præſtantia ſupero, vinco; ἀποκρύπτομαι, deliteo, deliteſco, celo, Gl. V. ἀποκεκρυμμένον, abditum, abſtruſum, abſconſum, reconditum, Ph. ἀπέκρυψεν, abdidit, Ph. Ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν ϗ συνετῶν, Matt. 11, 25. Οὐδὲν ἀποκρύψομαί σε, Plut. Ἀποκρύπτειν τί τινα, πρός τινα, περί τινος. Ex ἀπὸ, & κρύπτω, *abſcondo*.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra, latibulum. Ab eod.

Ἀπόκρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, occultus, abſconditus; ἀπόκρυφον, abditum, abſconditum, abſconſum, ſecretum, arcanum, Ph. obſcurum, Gl. V. Ab eod.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, abſconſio, occultatio, Gl. V. latitatio. Ab ἀποκρύπτω.

Ἀποκτάομαι, ῶμαι, poſſeſſionem alicujus rei amitto; alieno, a dominio meo emitto, emancipo. Ex ἀπὸ, & κτάομαι, *poſſideo*.

Ἀποκτείνω, f. ενῶ, interficio, occido; perimo, Gl. V. Ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, Joan. 5, 16. Ex ἀπὸ, & κτείνω, *interficio*.

Ἀποκτεννύω, idem. Ab ἀποκτείνω.

Ἀποκτένω, idem & ab eod.

Ἀποκτιννύω, idem & ab eod.

Ἀποκτονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἀποκτυπέω, ῶ, f. ήσω, ſonum edo, vel cieo. Ex ἀπὸ, & κτυπέω, *ſono*.

Ἀποκυέω, ῶ, f. ήσω, pario, gigno; ἀποκυήσασα, enixa, connixa, Ph. effœta, al. Gl. V. a. 1. act. part. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον, Jac. 1, 15. Ex ἀπὸ, & κυέω, *concipio*.

Ἀποκύησις, εως, ἡ, partus, puerperium. Ab ἀποκυέω.

Ἀποκυίσκω, pario, fœtum depono. Ex ἀπὸ, & κύω, *in utero geſto*.

Ἀποκυλίζω, f. ίσω, devolvo, volvendo amoveo, volvendo amolior. Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Marc. 16, 3. Ex ἀπὸ, & κυλίζω, *volvo*.

Ἀποκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex ἀπὸ, & κυλινδέω, *volvo*.

Ἀποκυλίω, f. ίσω, devolvo; (2) amoveo. Ex ἀπὸ, & κυλίω, *volvo*.

Ἀποκυματίζω, undis agito, R. Ex ἀπὸ, & κῦμα, *fluctus*.

Ἀπόκυνον, ου, τὸ, frutex, qui canes in primis ab ipſis comeſtus necare traditur. Ex ἀπὸ, & κύων, *canis*.

Ἀποκυρόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, irritum facio, auctoritate privo; ἀποκυροῖ, abrogat, Ph. Ex ἀπὸ, & κυρόω, *auctoritatem do*.

Ἀποκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio, Gl. V. A præc.

Ἀποκωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, impedio. Ex ἀπὸ, & κωλύω, *veto*.

Ἀποκωφόω, ῶ, mutum reddo; (2) exſurdo, ſurdum reddo. Ex ἀπὸ, & κωφόω, *mutum reddo, exſurdo*.

Ἀπολαγχάνω, ſortior. Ἀπολαγχάνειν τῶν κτημάτων, τῆς γῆς, τὸ μέρος τινος. Ex ἀπὸ, & λαγχάνω, quod idem notat.

Ἀπολαιμοτομέω, ῶ, jugulum incido. Ex ἀπὸ, & λαιμοτομέω, *jugulo*.

Ἀπολακτίζω, f. ίσω, calce ferio, calce repello; (2) deſpicio, ſperno. Ex ἀπὸ, & λακτίζω, *calco, calce repello*.

Ἀπολακτισμὸς, οῦ, ὁ, calcitratio. Ab ἀπολακτίζω.

Ἀπολαλέω, ῶ, f. ήσω, garrio, effutio; (2) renuo, ſermone recuſo. Ex ἀπὸ, & λαλέω, *loquor*.

Ἀπολαμβάνω, f. λήψομαι, recipio, recupero, Gl. V. (2) ſeorſum duco, intercludo, intercipio; ἀπείληφεν, recepit, Ph. ἀπολάβωσιν, conſequerentur, Ph. Ἀπολαμβάνειν τὴν ἀρχὴν, τὸν μισθὸν, τοὺς ὅρκους, τὶ παρά τινος· τὶ πρὸς λόγον, reducere. Ex ἀπὸ, & λαμβάνω, *ſumo*.

Ἀπολαμπρύνω, ſplendidum reddo, illuſtro. Ex ἀπὸ, & λαμπρύνω, *clarum reddo*.

Ἀπολάμπω, f. ψω, emico, effulgeo, reſplendeo;

ſplendeo; (2) ejaculor, emitto. Ὀφθαλμοὶ πανταχῆ ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν, Ariſt. Av. 1015. Χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή, Il. 14, 183. Ex ἀπὸ, & λάμπω, *fulgeo.*

Ἀπολάπτω, f. ψω, lambendo, abſorbeo. Ex ἀπὸ, & λάπτω, *ſorbeo.*

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio, uſus, commodum, fructus, quem ex aliqua re percipimus; (2) voluptas, obluctatio. Ab ἀπολαύω.

Ἀπόλαυσμα, ατος, τὸ, oblectamentum. Ab eod.

Ἀπολαυστικὸς, ἡ, ὸν, in voluptate vivens; (2) voluptatem adferens. Ab ἀπολαυστός.

Ἀπολαυστὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad voluptatem pertinens. Ab ἀπολαύω.

Ἀπολαύω, f. αύσω, fruor; commodum, fructum, emolumentum capio; (2) ſum particeps; (3) damnum capio. Φίλων ἡδίστης ϗ ποθεινοτάτης ὄψεως ἀπολαῦσαι, Philo. Ἀπολαύσομαί τί γ', εἰ διαστραφήσομαι; Ariſt. Av. 178. Ex ἀπὸ, & λαύω, *fruor.*

Ἀπολεαίνω, lævigo, complano; (2) contero, comminuo. Ex ἀπὸ, & λεαίνω, *lævigo.*

Ἀπολέγω, f. ξω, deligo, ſeligo; (2) decerpo; (3) rejicio, repudio; (4) declaro; (5) interdico, veto. Ἀπολέγειν τὴν ἐν τῇ ψυχῇ δυσγένειαν· ἀπολέγεσθαι τὴν δέησιν, πόνον· τὴν ψυχὴν, deſpondere. Ex ἀπὸ, & λέγω, *colligo, dico.*

Ἀπολείβω, f. ψω, diſtillo, fundo. Καιρωσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον, Odyſſ. 7, 107. Ex ἀπὸ, & λείβω, *libo, fundo.*

Ἀπολείπω, f. ψω, relinquo, derelinquo; (2) deſero, deſtituo; (3) ſupero, vinco, præſto, a tergo relinquo; ἀπολείπομαι, deſum, deficio, abſum. Μικρὸν ἀπέλιπε τȣ͂ μὴ πίπτειν, parum abfuit quin caderet· ἀπολείπεσθαι τῆς κυρίας, vadimonium deſerere; τῆς ἐπιβολῆς, abeſſe. Ἦπȣ σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα; Ariſt. Plut. 832. Ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω, Soph. Phil. 1150. Ex ἀπὸ, & λείπω, *linquo.*

Ἀπολειτȣργέω, ῶ, ſubminiſtro, R. Ex ἀπὸ, & λειτȣργέω, *publicum munus obeo.*

Ἀπολείχω, f. ξω, delambo, delingo. Οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτȣ͂, Luc. 16, 21. Ex ἀπὸ, & λείχω, *lingo.*

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio; (2) defectus deliquium. Ab ἀπολείπω.

Ἀπόλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, electus, eximius. Ab ἀπολέγω.

Ἀπολελυμένως, *Adv.* ſolute, abſolute, libere. Ab ἀπολελυμένος, quod eſt ab ἀπολύω, *ſolvo.*

Ἀπολέμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bello non vexatus, bello non laceſſitus. Ab ἀπόλεμος.

Ἀπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imbellis, inhabilis ad bellum; (2) inexpugnabilis; (3) pacificus. Ex α priv. & πόλεμος, *bellum.*

Ἀπολέμως, *Adv.* non pugnaciter & inſtanter. Ab ἀπόλεμος.

Ἀπολεπίζω, f. ίσω, decortico. Ex ἀπὸ, & λέπω, quod idem notat.

Ἀπολεπτύνω, f. υνῶ, in mucronem colligo; (2) extenuo. Ex ἀπὸ, & λεπτύνω, *tenuo.*

Ἀπολέπω, f. ψω, decortico. Ex ἀπὸ, & λέπω, *delibro, decortico.*

Ἀπολέσκομαι, pereo; quaſi hinc ſit ἀπολέσκετο, imperf. quod tamen Ionicum eſt pro ἀπώλετο, ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio. Ex ἀπὸ, & λευκὸς, *albus.*

Ἀπολήγω, f. ξω, deſino. Ἀλλά τε ϗ περὶ δȣρὶ πεπαρμένη ȣ̓κ ἀπολήγει ἀλκῆς, Il. 21, 577. Ex ἀπὸ, & λήγω, quod idem ſignificat.

Ἀποληκέω, ῶ, crepo, crepitum edo. Ex ἀπὸ, & ληκέω, *ſono.*

Ἀποληκυθίζω, f. ίσω, detraho ληκύθιον, ſeu ornamentum oratorium. Ex ἀπὸ, & ληκυθίζω, *pigmentis oratoriis exorno.*

Ἀποληρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro. Ex ἀπὸ, & ληρέω, *liro.*

Ἀπόληψις, εως, ἡ, receptio, retentio, recuperatio; (2) interclusio, ſuppreſſio. Ab ἀπολαμβάνω, *recipio.*

Ἀπολιβάζω, f. άξω, celeriter recedo. Οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολȣ́μενος; Ariſt. Av. 1473. Ab ἀπολείβω, *deſtillo.*

Ἀπολιγαίνω, ſtrepitum facio, turbas excito. Ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τȣ̀ς ἀγορανόμȣς καλῶ, Ariſt. Ach. 973. Ab ἀπὸ, & λιγαίνω, *argutum ſono.*

Ἀπολιθόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem verto, lapideſcere facio; ἀπολιθȣ͂μαι, lapideſco. Ex ἀπὸ, & λίθος, *lapis.*

Ἀπολίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem. Ab ἀπολιθόω.

Ἀπολιμπάνω, relinquo. Ab ἀπολείπω.

Ἀπολινόω, ῶ, f. ώσω, lino vincio. Ex ἀπὸ, & λινόω, *lino vincio.*

Ἀπολίνωσις, εως, ἡ, ligatio proprie quæ ſit lino. Ab ἀπολινόω.

Ἄπολις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, extorris, patria pulſus. Ex α priv. & πόλις, *urbs.*

Ἀπολισθαίνω, delabor; (2) non attingo, non adhæreſco. Ex ἀπὸ, & ὀλισθαίνω, *labor.*

Ἀπολισθέω, ῶ, f. ήσω, delabor; (2) lapſante greſſu, ut in loco lubrico, aberro ab eo, quod petebam; (3) non attingo, non adhæreſco; (4) labor. Ex ἀπὸ, & ὀλισθέω, *labor.*

Ἀπολιταργίζω, celeri gradu a foribus me proripio, celeriter aufugio, me abripio; ἀπολιθαργιῶ, f. 1. Att. pro ἀπολιθαργίσω. Ex ἀπὸ, λίτη, *janua*, & ἀργὸς, *celer.*

Ἀπολίτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nequaquam civilis, non urbanus, ſine politia. Ex α priv. & πολιτεύω, *verſor in republica.*

Ἀπολίτης, ȣ, ὁ, qui civis eſſe deſiit. Alienus a reip. negotiis. Ab ἄπολις, *extorris.*

Ἀπολιτικὸς, ἡ, ὸν, qui non eſt πολιτικὸς, qui eſt reip. ignarus. Ab eod.

Ἀπολιχμάω, ῶ, f. ήσω, delambo, delingo. Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς αἷμ' ἀπολιχμήσονται, ἀκηδέες, Il. 21, 123. Ex ἀπὸ, & λιχμάω, *lambo.*

Ἀπόλλυμι, ſ. ἀπολλύω, perdo, vaſto; f. 1. ἀπολέσω, f. 2. ἀπολῶ, p. ἀπολώλεκα, a. 1. ἀπώλεσα; ἀπόλλυμαι, pereo, intereo, diſpereo; ἀπώλετο, periit, Gl. V. a. 2. Τὸ μὲν σώζει τὰς πόλεις ϗ τἆλλα πάντα, τὸ δὲ ἀπόλλυσι ϗ ἀνατρέπει, Plat. Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν ȣ̓κ ἀπώλεσεν, Soph. El. 26. Ἀλλά με λόγοις ἀπώλλυς, ibid. 1376. Ex ἀπὸ, & ὄλλυμι, *perdo.*

Ἀπολογαριάζω, rationem ineo, computo. Ab ἀπολογίζομαι.

Ἀπολογαριασμὸς, ȣ͂, ὁ, ſupputatio. A præc.

Ἀπολογέομαι, ȣ͂μαι, f. ήσομαι, defendo ſermone; (2) excuſo. Ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, περί τινος, τῷ δήμῳ, ὑπέρ τινος. Εὐθυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτȣ͂ ἀπολογȣ͂μαι, Act. 24, 10. Ex ἀπὸ, & λόγος, *ſermo.*

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excuſatio; (2) refutatio. Ab ἀπολογέομαι.

Ἀπολογητικὸς, ἡ, ὸν, defenſorius, ad defenſionem pertinens. Ab eod.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defenſio; excuſatio, purgatio, ſatisfactio, Ph. Ex ἀπὸ, & λόγος, *ſermo.*

Ἀπολογίζομαι, f. ίσομαι, rationes reddo, ſeu refero; (2) imputo, impenſum refero; (3) rationem ineo, ratione inita colligo. Καὶ τἆλλα διοικῶν ἀπελογίζετο κατ' ἐνιαυτὸν, Xen. Ex ἀπὸ, & λογίζομαι, *ratiocinor.*

Ἀπολογισμὸς, ȣ͂, ὁ, rationis redditio & relatio; (2) expenſi relatio; (3) rationum codex; (4) mentis abalienatio. Ab ἀπολογίζομαι.

Ἀπόλογος, ȣ, ὁ, narratio longa & verboſa; (2) fabula, apologus, narratio ficta. Ex ἀπὸ, & λόγος, *ſermo.*

Ἀπόλοιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reliquus. Ex ἀπὸ, & λοιπὸς, quod idem ſignificat.

Ἀπολολύζω, f. ύξω, clamore & vociferatione lætitiam præ me fero. Ex ἀπὸ, & ὀλολύζω, *ululo.*

Ἀπολȣ́ω, f. ȣ́σω, abluo. Πάτροκλον λȣ́σειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα, Il. 18, 345. Ἀπόλȣσαι τὰς ἁμαρτίας σȣ, Act. 22, 16. Ex ἀπὸ, & λȣ́ω, *luo.*

Ἀπολοφύρομαι, ejulatibus proſequor, deploro. Ex ἀπὸ, & ὀλοφύρομαι, *ejulo.*

Ἀπολοχμόομαι, ȣ͂μαι, f. ώσομαι, frutico, fruticeſco, denſis fruticibus ſilveſco. Ex ἀπὸ, & λόχμη, *locus arboribus denſus & inde inſidiis aptus.*

Ἀπολυμαίνομαι, purgor; (2) corrumpo. Λαȣ̀ς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν, Il. 1, 313. Ex ἀπὸ, & λυμαίνομαι, *corrumpo.*

Ἀπολυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, corruptor, perniciem adferens, pernicies. Ab ἀπολυμαίνομαι.

Ἀπολύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, liberativus, abſolutivus. Ab ἀπολύω.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, liberatio, abſolutio; (2) refutatio, (3) diſceſſus, profectio; (4) deceſſus, obitus. Ab eod.

Ἀπόλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolutus, liber factus. Ab eod.

Ἀπολυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo; (2) accepto pretio dimitto. Χρημάτων ὀλίγων τὸν Ἕκτορος νεκρὸν ἀπελύτρωσας, Luc. Ex ἀπὸ, & λυτρόω, *ſolvo.*

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio. Ab ἀπολυτρόω.

Ἀπολύτως, *Adv.* ſolute, libere; (2) abſolute. Ab ἀπόλυτος.

Ἀπολύω, f. ύσω, ſolvo, exſolvo, ſejungo; (2) abſolvo reum; (3) dimitto, remitto, do veniam abeundi; (4) libero, liberum reddo; & (5) ἀπολύομαι, diluo, refuto; (6) diſcedo, proficiſcor. Ἀπολύειν σαυτὸν αἰτίας, τὸν φονέα, τὰ κατηγορημένα, τὴν γυναῖκα. Ἐμὲ ἀπόλυσον ταύτης τῆς ἐπιμελείας, Xen. Ἀπολύεσθαι τὰς διαβολὰς, Plat. Ex ἀπὸ, & λύω, *ſolvo.*

Ἀπολωβάω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio, contumelia laceſſo. Ex ἀπὸ, & λωβάω, *injuriam infero.*

Ἀπολωπίζω, f. ίσω, veſte exuo. Ex ἀπὸ, & λωπίζω, quod idem ſignificat.

Ἀπολωτίζω, detraho, avello, more eorum, qui lotum carpunt. Ex ἀπὸ, & λωτίζω, *lotum carpo.*

Ἀπολωφάω, ῶ, f. ήσω, ſedo, ceſſare facio. Ex ἀπὸ, & λωφάω, *reſpiro.*

Ἀπομαγδαλία, ας, ἡ, ſ. ἀπομαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, buccella, quam, manibus ea abſterſis, canibus projiciebant. Ab ἀπομάσσω, *abſtergo.*

Ἀπόμαγμα, ατος, τὸ, abſtergimentum, ſive id, quod ex abſterſione colligitur. Ab eod.

Ἀπομάθησις, εως, ἡ, doctrinæ oblivio. Ab ἀπομανθάνω, *dediſco.*

Ἀπονομαίνομαι, f. νοῦμαι, furo, inſanio; (2) furere, inſanire deſino. Ex ἀπὸ, & *μαίνομαι, furo.*

Ἀπομάκτης, ου, ὁ, abſterſor. Ab ἀπομάττω, *abſtergo.*

Ἀπομαλακίζομαι, f. ίσομαι, effeminatus ſum, ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus ſum. Ex ἀπὸ, & μαλακίζω, *mollio.*

Ἀπομαλθακίζομαι, idem quod antecedens ἀπομαλακίζομαι. Ex ἀπὸ, & μαλθακίζω, *emollio.*

Ἀπομανθάνω, dediſco. Ὥστε ἀπέμαθον καὶ ταῦτα, ἃ πρὸ τοῦ ᾤμην εἰδέναι, Plat. Ex ἀπὸ, & μανθάνω, *diſco.*

Ἀπομαντεύομαι, divino. Ex ἀπὸ, & μαντεύομαι, quod idem ſignificat.

Ἀπόμαξις, εως, ἡ, abſterſio. Ab ἀπομάσσω.

Ἀπομαραίνω, tabefacio; ἀπομαραίνομαι, deficio, collabor. Ex ἀπὸ, & μαραίνω, *marceſcere facio.*

Ἀπομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtor, atteſtor. Ex ἀπὸ, & μαρτυρέω, *teſtor.*

Ἀπομάσσω, vel ἀπομάττω, f. ξω, abſtergo, exprimo, effingo, repræſento. Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν, Luc. 10, 11. Ex ἀπὸ, & μάσσω, *abſtergo, tango.*

Ἀπομαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, vehementer flagello. Ex ἀπὸ, & μαστιγόω *flagello.*

Ἀποματαΐζω, f. ίσω, crepitum ventris emitto. Ex ἀπὸ, & μαστιγόω, *flagello.*

Ἀποματαΐζω, f. ίσω, crepitum ventris emitto. Ex ἀπὸ, & ματαΐζω, *ineptio.*

Ἀπομάχομαι, propugno, propulſo hoſtes, pugnam ſuſtineo, depugno. Ex ἀπὸ, & μάχομαι, *pugno.*

Ἀπόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt extra pugnam; (2) pugnæ inutilis. Ex ἀπὸ, & μάχη, *pugna.*

Ἀπομεθύσκομαι, ebrius eſſe deſino, ebrietate liberor, R. Ex ἀπὸ, & μεθύσκω, *ebrium reddo.*

Ἀπομειλίσσω, vel ίττω, f. ίξω, demulceo, delinio, placo. Ex ἀπὸ, & μειλίσσω, *demulceo.*

Ἀπομείρομαι, f. ροῦμαι, præbeo, diſtribuo; (2) ſortior. Ἠῶς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν, Heſiod. Ἔργ. 576. Ex ἀπὸ, & μείρομαι, *partior.*

Ἀπομείωσις, εως, ἡ, diminutio. Ex ἀπὸ, & μείωσις, quod idem ſignificat.

Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo. Ex ἀπὸ, & μελαίνω, *denigro.*

Ἀπόμελι, ιτος, τὸ, decoctum dulciſſimorum favorum aceto mixtorum. Ex ἀπὸ, & μέλι, *mel.*

Ἀπομέμφομαι, f. ψομαι, accuſo, incuſo; (2) reprehendo. Ἀπομεμφομένων θ' ἑτέρων αὐτὸν ἐπὶ ταῖς παραβάσεσι τῶν ὅρκων, Plut. Ex ἀπὸ, & μέμφομαι, *reprehendo.*

Ἀπομένω, f. ενῶ, remaneo; (2) permaneo; (3) maneo. Ex ἀπὸ, & μένω, *maneo.*

Ἀπομερίζω, f. ίσω, diſpertio, divido, ſeparo; tribuo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & μερίζω, *divido.*

Ἀπομερμηρίζω, f. ίσω, depoſitis curis dormio. Ex ἀπὸ, & μερμηρίζω, *anxie cogito.*

Ἀπομετρέω, ῶ, f. ήσω, metior, dimetior; Gl. V. demetior. Ex ἀπὸ, & μετρέω, *metior.*

Ἀπομέτρημα, ατος, τὸ, demenſum, Ph. A præc.

Ἀπομηκύνω, f. υνῶ, longum facio, produco. Ex ἀπὸ, & μηκύνω, *longum facio.*

Ἀπομηνίω, f. ίσω, iraſcor. Κεῖτ', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, Il. 2, 772. Ex ἀπὸ, & μῆνις, *ira.*

Ἀπομίγνυμι, f. ίξω, miſceo, commiſceo. Ex ἀπὸ, & μίγνυμι, *miſceo.*

Ἀπομιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, imitor, effingo. Ἀπομιμεῖται βροντὰς καὶ κεραυνοὺς, Plut. Ex ἀπὸ, & μιμέομαι, *imitor.*

Ἀπομίμησις, εως, ἡ, imitatio, expreſſio ad exemplar alicujus. Ab ἀπομιμέομαι.

Ἀπομιμνήσκομαι, f. μνήσομαι, recordor. Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ, Il. 24, 428. Ab ἀπομνάομαι.

Ἀπόμιξις, εως, ἡ, commiſtio. Ab ἀπομίγνυμι.

Ἀπόμισθος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui merces non datur, cui merces, aut ſtipendium detrahitur; (2) mercede aliquid faciens, mercenarius. Ex ἀπὸ, & μισθὸς, *merces.*

Ἀπομισθόω, ῶ, f. ώσω, merce abloco; Gl. V. eloco; (2) conduco. Ab ἀπόμισθος.

Ἀπομίσθωμα, ατος, τὸ, res mercede conducta, aut locata. Ab ἀπομισθόω.

Ἀπομνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, recordor; (2) memorem me oſtendo beneficii referendo gratiam. Ex ἀπὸ, & μνάομαι, *memini.*

Ἀπομνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile; (2) res, quæ memoratur, hiſtoria. Ab ἀπομνημονεύω.

Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, recordor, reminiſcor; (2) memoriter recito; Gl. V. commemoro. Ex ἀπὸ, & μνημονεύω, *recordor.*

Ἀπομνησικακέω, ῶ, f. ήσω, memor ſum injuriæ; (2) non ſum memor injuriæ. Ex ἀπὸ, & μνησικακέω, *injuria non poſſum obliviſci.*

Ἀπόμνυμι, f. ἀπομνύω, f. ἀπομόσω, abjuro, jurejurando nego, ejuro. ἀπομόσαι, inficiari, dejerare, Gl. V. a. 1. Ἀπώμοσ' ἁγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας, Soph. Phil. 1278. Ex ἀπὸ, & ὄμνυμι, *juro.*

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio. Ex ἀπὸ, & μοῖρα, *portio.*

Ἀπομονόω, ῶ, f. ώσω, derelinquo, deſero; (2) privo, ſeparo. Ex ἀπὸ, & μονόω, *ſolum facio.*

Ἀπόμοργμα, ατος, τὸ, quod eſt expreſſum ex alio; (2) quod eſt abſtergendo expreſſum. Ab ἀπομόργνυμι.

Ἀπομόργνυμι, f. ἀπομοργνύω, f. ξω, exprimo; (2) abſtergo; (3) lacrimor. Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ', ἀπομόργνυ, Il. 18, 414. Ex ἀπὸ, & μόργνυμι, *abſtergo.*

Ἀπόμορξις, εως, ἡ, abſterſio; (2) expreſſio. Ab ἀπομόργνυμι.

Ἀπόμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio. Ab ἀπόμνυμι.

Ἀπόμουσος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Muſis alienus; (2) indoctus. Ex ἀπὸ, & Μοῦσα, *Muſa.*

Ἀπομύζουρις, ιδος, ἡ, fellatrix. Ex ἀπὸ, & μύζουρις.

Ἀπομυθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dehortor, diſſuadeo, prohibeo. Μάλα γάρ τοι ἔγωγε πόλλ' ἀπεμυθεόμην, Il. 9, 109. Ex ἀπὸ, & μῦθος, *verbum.*

Ἀπόμυιος, ου, ὁ, abactor muſcarum; (2) cognomen Jovis. Ex ἀπὸ, & μυῖα, *muſca.*

Ἀπομυκάομαι, ῶμαι, mugio. Ex ἀπὸ, & μυκάομαι, quod idem ſignificat.

Ἀπομυλλαίνω, intorqueo, incurvo. Ex ἀπὸ, & μυλλὸς, *curvus.*

Ἀπομυξία, ας, ἡ, id, quod emungendo detrahimus. Ab ἀπομύσσω.

Ἀπομύσσω, vel ἀπομύττω, f. ξω, mungo, emungo; (2) decipio. Ἀπομύσσειν τὴν ῥῖν τῇ χειρὶ, Epigr. Ex ἀπὸ, & μύσσω, *mungo.*

Ἀπομύω, f. ύσω, claudo, tego. Ex ἀπὸ, & μύω, *claudo.*

Ἀπομφολύγωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Ex α priv. & πομφολυγόω, *bullo.*

Ἀπομωρόω, ῶ, fatuum reddo. Ex ἀπὸ, & μωρὸς, *ſtultus, fatuus.*

Ἀπομωσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per jusjurandum. Ab ἀπόμνυμι.

Ἀπομωτικὸς, ή, όν, abjurativus. Ab eod.

Ἀπόμωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. abjurabilis; (2) vitandus, fugiendus. Ab eod.

Ἀποναίω, migro, ſedem muto, alio habitatum eo. Ex ἀπὸ, & ναίω, *habito.*

Ἀπόναμαι, vel ἀπόνημι, f. ἀπονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio, fruor. Μηδ ποτ' ἀγλαΐας ἀποναίατο τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα, Soph. El. 213. Σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, Il. 24, 556. Ex ἀπὸ, & ὄνημι, fruor.

Ἀπονάω, f. άσω, commigro, ad habitandum me confero; (2) migrare facio. Ἀτὰ οἱ περικαλλέα κούρην ἂψ ἀπονάσσωσιν, Il. 16, 86. Ex ἀπὸ, & νάω, *habito.*

Ἀπονόμησις, εως, ἡ, diſtributio; attributio, adſignatio, deputatio, Ph. Ab ἀπονέμω,

Ἀπονεμητὴς, οῦ, ὁ, diſtributor, Gl. V. Ab eod.

Ἀπονέμω, f. μῶ, tribuo, attribuo, adſigno, diſpertio, Gl. V. ἀπονεμηθεὶς, deputatus, Ph. a. 1. part. paſſ. ἀπονενεμημένος, deputatus, tributus, Gl. V. p. part. paſſ. Ἀπονέμειν χάριν τινὶ, agere gratias; εὐεργεσίαν, referre; ἑκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν, συγγνώμην τινὶ, tribuere. Εἶτ' ἀπονέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα, Ariſt. Av. 1294. Τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντ τιμὴν, 1 Pet. 3, 7. Ex ἀπὸ, & νέμ *tribuo.*

Ἀπονενοημένως, *Adv.* temere, ſtulte. Ab ἀπονενοημένος, quod eſt ab ἀπονοέω, *deſipio.*

Ἀπονέομαι, f. νήσομαι, abeo; (2) redeo, revertor. Ex ἀπὸ, & νέω, *eo.*

Ἀπονεοττεύω, f. εύσω, nidifico; (2) nidificationem relinquo. Ex ἀπὸ, & ν οττεύω, *nidifico.*

Ἀπονευρόω, ῶ, f. ώσω, enervo, nervos incido. Ex ἀπὸ, & νευρόω, *nervos adhib*

Ἀπονεύρωσις, εως, ἡ, enervatio, nervorum inciſio; (2) coitio multorum nervorum; (3) tendo. Ab ἀπονευρόω.

Ἀπονεύω, f. εύσω, abnuo, reſpuo, averſor; (2) nuto, ad ruinam inclino, declin flecto, vergo, inclino. Ἀπονεύειν πρ τὸν αἰθέρα, Philo; πρὸς τὴν γεωμετρίαν, Pla Ex ἀπὸ, & νεύω, *inclino.*

Ἀπόνημαι, f. ονήσομαι, utilitatem ex aliq re capio; (2) fruor. Σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, Il. 24, 556. Ex ἀπὸ, & ὄνημαι, juv

Ἀπόνηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime malus, no depravatus, noxa carens. Ex α priv. & πονηρὸς, *malus.*

Ἀπονητὶ, *Adv.* facile, ſine labore. A ἀπόνητος.

Ἀπόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, illaboratus; (2) labore carens, facilis. Ab ἄπονος.

Ἀπονήχομαι, f. νήξομαι, nato; (2) ena Ἀπονήξασθαι πρὸς ῥεῦμα, Plut. Ex ἀπ & νήχομαι, *nato.*

Ἀπονία, ας, ἡ, vacatio a labore; (2) aversatio laboris, laborum detrectatio; (3) deſidia, inertia. Ab ἄπονος.

Ἀπονίζω, f. ίσω, abluo, abſtergo. Τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, agnovi, Odyſſ. 23, 7 Αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσ ἐσβάντες, Il. 10, 572. Ex ἀπὸ, & νίζω, la

Ἀπονικάω, f. ήσω, vinco, ſupero. Ex ἀπ & νικάω, quod idem ſignificat.

Ἀπόνιμμα, ατος, τὸ, malluvium. ἀπονίπτω.

Ἀπόνιπτρον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἀπονίπτω, f. ψω, abſtergo, abluo. Ἀλλά μ ἀμφίπολοι ἀπονίψατε, Odyſſ. 19, 31 Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων, ἀπονίψομ Ariſt. Av. 1168. Ex ἀπὸ, & νίπτω

Ἀπονοιόομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, nihil penſi habeo, mentem & intellectum abjicio; (2) inſoleſco, veſana quadam mente efferor; ἀπονενοημένος, temerarius, demens, deſperatus, Gl. V. Ex ἀπὸ, & νόος, *mens.*

Ἀπονοέω. Gl. V. ἀπονοῶ, amento. Ex ἀπὸ, & νοῦς.

Ἀπόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia. Ph. dementia; (2) veſana confidentia, inſolentia & animi elatio; contumacia, Ph. Ex iiſdem.

Ἀπονομάζω, f. άσω; denomino, appello. Ex ἀπὸ, & ὀνομάζω, *nomino.*

Ἀπονομὴ, ῆς, ἡ, partitio, diſtributio. Ab ἀπονέμω.

Ἄπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, labore carens; (2) minime impeditus; (3) lenis; (4) non dolens; (5) facilis. Ex α priv. & πόνος, *labor.*

Ἀπονοστέω, ῶ, f. ήσω, redeo, revertor. Μή δ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα, Heſiod. Ἐργ. 733. Ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, Il. 8, 499. Ex ἀπὸ, & νοστέω, *revertor.*

Ἀπονόστησις, εως, ἡ, reverſio, reditus. Ab ἀπονοστέω.

Ἀπονοσφίζω, f. ίσω, ſeparo, ſejungo; (2) privo. Ὁ ξυλλαβών με, κἀπονοσφίσας ὅπλων. Soph. Phil. 970. Ex ἀπὸ, & νοσφίζω, *ſeparo.*

Ἀπονυκτερεύω, f. εύσω, pernocto foris, abnocto. Ex ἀπὸ, & νυκτερεύω, *noctu quid facio.*

Ἀπονύμφης, ου, ὁ, qui a contrahendis ſponſalibus, h. e. ducenda uxore abhorret; (2) qui mulierum commercio non delectatur. Ex ἀπὸ, & νύμφη, *ſponſa.*

Ἀπόνυμφος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀπονυστάζω, f. άξω, obdormiſco, dormito; (2) negligenter aliquid facio; (3) ſecubo, foris cubo. Ex ἀπὸ, & νυστάζω, *dormito.*

Ἀπονυχίζω, f. ίσω, ungues reſeco. Ex ἀπὸ, & ὀνυχίζω, *ungues præcido.*

Ἀπονύχισμα, ματος, τὸ, unguium reſegmen. Ab ἀπονυχίζω.

Ἀπόνως, *Adv.* facile, ſine labore. Ab ἄπονος.

Ἀπονωτίζω, exdorſuo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & νῶτος, *dorſum.*

Ἀπόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhoſpitalis, inhoſpitus. Ex ἀπὸ, & ξένος, *hoſpes.*

Ἀποξενόω, ῶ, f. ώσω, peregre abigo, expello; (2) facio exſulem, in exſilium ablego; (3) abalieno; (4) abdico; ἀποξενόομαι, οῦμαι, extra patriam dego, peregrinor; (2) reus agor peregrinitatis; (3) externum me ſimulo. Ἀπεξενοῦντο πολὺν χρόνον ἔξω τῆς οἰκίας, Ariſtot. Ab ἀπόξενος.

Ἀποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio, migratio in externam regionem; (2) commoratio extra patriam. Ab ἀποξενόω.

Ἀποξέω, f. ήσω, abrado; dedolo, Gl V. (2) polio, expolio. Ex ἀπὸ, & ξέω, *rado.*

Ἀποξηραίνω, exſicco, arefacio; ἀποξηραίνομαι, exareſco, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ξηραίνω, *ſicco.*

Ἀποξυλίζω, f. ίσω, lignum, ſeu quod eſt ligneum detraho; (2) ligno ſpolio. Ex ἀπὸ, & ξυλίζω, *lignor.*

Ἀποξύνω, f. υνῶ, acidum reddo; (2) acutum reddo, exacuo; ὀξύνομαι, aceſco. Ἀποξύνουσι ἐρετμὰ, Odyſſ. 6, 269. Ex ἀπὸ, & ὀξύνω, *acuo.*

Ἀποξυράω, ῶ, f. ήσω, novacula rado, detondeo. Ex ἀπὸ, & ξυράω, *rado novacula.*

Ἀποξυρέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ὅς ἐμ' ἀπεξύρησε πρῶτον, Ariſt. Θεσμ. 1052. Ex ἀπὸ, & ξυρέω, *novacula rado.*

Ἀποξύρομαι, rador, detondeor. Ex ἀπὸ, & ξύρομαι, *rador.*

Ἀπόξυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, abraſus; (2) exeſus. Ex ἀπὸ, & ξυρὸς, *acutus, aptus ad radendum.*

Ἄποξυς, εως, ὁ καὶ ἡ, acuminatus, mucronatus, in mucronem faſtigiatus. Ex ἀπὸ, & ὀξὺς, *acutus.*

Ἀπόξυσμα, ατος, τὸ, quod abraſum eſt, ramentum. Ab ἀποξύω.

Ἀποξυστρόω, ῶ, f. ώσω, hebeto, aciem aufero. Ab eod.

Ἀποξύω, f. ύσω, abrado, derado; (2) deſtringo; (3) abſtergo; (4) lævigo; (5) detraho. Γῆρας ἀποξύσας, Il. 9, 446. Ex ἀπὸ, & ξύω, *rado.*

Ἀποπαίζω, f. ξω & σω, ludo, luſito. Ex ἀπὸ, & παίζω, *ludo.*

Ἀποπαλαιόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, antiquo. Ex ἀπὸ, & παλαιόω, *antiquum reddo.*

Ἀποπάλλω, evibro, ejaculor. Ex ἀπὸ, & πάλλω, *vibro.*

Ἀπόπαππος, ου, ὁ, abavus. Ex ἀπὸ, & πάππος, *avus.*

Ἀποπαππόω, ῶ, in pappos verto. Ex ἀπὸ, & πάππος, *lanugo.*

Ἀποπαρθενεύω, f. εύσω, idem, quod ſequens ἀποπαρθενόω. Ex ἀπὸ, & παρθενεύω, *in virginitate dego.*

Ἀποπαρθενόω, ῶ, devirgino, virginitate privo. Ex ἀπὸ, & παρθένος, *virgo.*

Ἀπόπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non guſtavit, jejunus. Ex ἀπὸ, & πάω, *guſto.*

Ἀποπατέω, ῶ, f. ήσω, a via recedo, a via deflecto; (2) ventrem exonero, caco, excerno. Ex ἀπὸ, & πατέω, *calco.*

Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum, quod ejectum eſt, merda. Ab ἀποπατέω.

Ἀπόπατος, ου, ὁ, ſeceſſus, quem quærimus ad levandum ventrem, locus, ubi venter exoneratur; (2) evacuatio ventris. Ab eodem.

Ἀποπαύω, f. αύσω, ceſſare facio, compeſco, cohibeo; ἀποπαύομαι, deſiſto, deſino. Ἤ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι, Odyſſ. 12, 126. Οὐδέποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι, ceſſabo, Soph. El. 233. Ex ἀπὸ, & παύω, *ceſſo.*

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) conatus, inceptum. Ex ἀπὸ, & πεῖρα, *conatus.*

Ἀποπειράζω, f. άσω, tento, periculum facio; (2) conor, nitor. Ἀποπειράζοντας τῶν ἀγραυλέντων, Ariſtot. Ab ἀπόπειρα.

Ἀποπειράω, ῶ, f. άσω, experior, periclitor, exploro. Ἀποπειρᾶσθαι γνώμης τινος, τῶν μαντείων, τόπου. Τοδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι, Ariſt. Ran. 667. Ἀποπειρᾶσαι ταῖς ναυσὶν ἐβούλοντο, Thuc. Ab eod.

Ἀποπέκω, f. ξω, detondeo. Ex ἀπὸ, & πέκω, *tondeo.*

Ἀποπελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri aufero; (2) ſecuri dolo & complano. Πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας, Ariſt. Av. 1161. Ex ἀπὸ, & πελεκάω, *ſecuri cædo.*

Ἀπόπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dimiſſus; (2) dignus, qui rejiciatur ob improbitatem. Ab ἀποπέμπω.

Ἀποπεμπτόω, ῶ, f. ώσω, quintam partem perſolvo. Ex ἀπὸ, & πεμπτὴ, *quinta pars.*

Ἀποπέμπω, f. ψω, dimitto, poteſtatem abeundi concedo; (2) dimitto cum comitatu; (3) amando, ablego; (4) in exſilium mitto; (5) remitto; (6) emitto, evulgo; (7) rejicio, repudio; (8) non agnoſco. Ἀποπέμπειν τινὰ ἐς τὸν τόπον, ἐξόφθαλμῶν τὰ πόῤῥωτ' ἐκ τόπου, evulgare, Ariſt. Ran. 361. Κἀπιπεμπόμην πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πᾶν φράσω, hac de cauſa, Soph. El. 682. Ex ἀπὸ, & πέμπω, *mitto.*

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, dimiſſio; (2) miſſio; (3) rejectio, repudiatio; (4) repudium. Ab eod.

Ἀποπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo; (2) elugeo. Ex ἀπὸ, & πενθέω, *lugeo.*

Ἀποπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, efficio, perago. Ex ἀπὸ, & περαίνω, *finio.*

Ἀποπερατόω, ῶ, f. ώσω, idem. Ex ἀπὸ, & περατόω, *finio.*

Ἀποπεράω, ῶ, trajicio alicunde. Ex ἀπὸ, & περάω, *trajicio.*

Ἀποπέρδω, f. 2. ἀποπαρδῶ, crepitum ventris emitto. Ex ἀπὸ, & πέρδω, *pedo.*

Ἀποπερισπάω, ῶ, f. άσω, averto; (2) circumductum abſtraho. Ex ἀπὸ, περὶ, & σπάω, *traho.*

Ἀποπέτομαι, avolo; (2) revolo. Εἰς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου, κἀκεῖ μάχου, Ariſt. Av. 1375. Οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα, id. Pace, 719. Ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον, ibid. 1135. Ex ἀπὸ, & πέτομαι, *volo.*

Ἀποπεφασμένως, *Adv.* palam, manifeſte. Ab ἀποπεφασμένος, quod eſt ab ἀποφαίνω, *oſtendo.*

Ἀποπήγνυμι, f. ξω, frigore cogo & adſtringo, concreſcere facio. Εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια, Ariſt. Ran. 126. Ex ἀπὸ, & πήγνυμι, *compingo.*

Ἀποπηδάω, ῶ, f. ήσω, deſilio; (2) reſilio; (3) aufugio, celeriter abſcedo. Ἀποπηδᾷ ἀπὸ τοῦ πυρὸς, Theophr. Ex ἀπὸ, & πηδάω, *ſalio.*

Ἀποπιέζω, f. έσω, exprimo, comprimo. Ex ἀπὸ, & πιέζω, *premo.*

Ἀποπίεσμα, ατος, τὸ, retrimentum ab expreſſo ſucco reliquum. Ab ἀποπιέζω.

Ἀποπίμπλημι, f. πλήσω, impleo, expleo; (2) ſatio, ſaturo. Ex ἀπὸ, & πίμπλημι, *expleo.*

Ἀποπινόω, ῶ, f. ώσω, ſordibus emaculo; (2) ſordibus inquino. Ex ἀπὸ, & πινόω, *inquino.*

Ἀποπίπτω, decido. Ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, Odyſſ. 24, 7.

Ἀποπιστεύω, f. εύσω, fido, credo. Ex ἀπὸ, & πιστεύω, *credo.*

Ἀποπλάζω, f. γξω, a. 1. paſſ. ἀπεπλάγχθην, aberrare, vel evagari facio; ἀποπλάζομαι, aberro, evagor. Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε, Il. 13, 578. Ex ἀπὸ, & πλάζω, *errare facio.*

Ἀποπλανάω, ῶ, f. ήσω, aberrare facio, evagor; (2) impello in errorem, decipio; ἀποπλανῶμαι, aberro. Ἀποπλανᾷν τῆς ὑποθέσεως, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. Ἀποπλανᾷν οὐ βούλομαι τὸν λόγον, Luc. Ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, 1 Tim. 6, 10. Ex ἀπὸ, & πλανάω, *a recta via abduco.*

Ἀποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, evagatio; (2) Figura certa rhetorica. Ab ἀποπλανάω.

Ἀπόπλανος, ου, ὁ, erro, impoſtor. Ex ἀπὸ, & πλάνος, *erro, impoſtor.*

Ἀποπλέω, f. εύσω, navi diſcedo, ſolvo. Ex ἀπὸ, & πλέω, *navigo.*

Ἀποπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo; (2) ſaturo, ſatio. Ex ἀπὸ, & πλήθω, *impleo.*

Ἀποπληκτικὸς, ἡ, ὸν, attonitus; (2) ad apoplexiam pertinens. Ab ἀπόπληκτος.

Ἀπόπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui laborat apoplexia; (2) inſanus, amens, attonitus. Ab ἀποπλήσσω, *percutio, attonitum reddo.*

Ἀποπλήκτως, *Adv.* inſane, ſtupide, ſtolide. Ab ἀπόπληκτος.

Ἀποπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, compleo; (2) perficio, præſto; (3) expleo, ſatio, ſaturo. Ex ἀπὸ, & πληρόω, *impleo*.

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio. Ab ἀποπληρόω.

Ἀποπληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid complet ac perficit, exſecutor. Ab eod.

Ἀποπλήσσω, vel ἀποπλήττω, f. ξω, percutio; (2) repercutio; (3) attonitum reddo, perterrefacio. Ex ἀπὸ, & πλήσσω, *percutio*.

Ἀποπλίσσομαι, vel ἀποπλίττομαι, f. ξομαι, abſilio, ſaltu me proripio, ſeu aufugio. Ex ἀπὸ, & πλίσσω, *gradior*.

Ἀπόπλοος, *contr. uſitatius* ἀπόπλους, ου, ὁ, diſceſſus, proprie navi. Ab ἀποπλέω.

Ἀποπλουτέω, ῶ, f. ήσω, divitias amitto, divitias abſumo, vel profundo. Ex ἀπὸ, & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ἀποπλύνω, f. υνῶ, abluo. Οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ᾽ αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα, Luc. 5, 2. Ex ἀπὸ, & πλύνω, *lavo*.

Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, exhalatio, exſpiratio. Ab ἀποπνέω.

Ἀποπνέω, f. εύσω, efflo, exhalo, ſpiro. Gl. V. redoleo, proſpiro; (2) efflo animam, morior; (3) pedo, flatum ventris emitto. Δεινὸν ἀποπνείουσα, πυρὸς μένος αἰθομένοιο, Heſiod. Θεογ. 324. Θυμὸν ἀποπνείων, Il. 4, 524. Ex ἀπὸ, & πνέω, *ſpiro*.

Ἀποπνίγω, f. ξω, ſuffoco, ſtrangulo; (2) vexo, diſcrucio; (3) abſorbeo. Ὅθ᾽ οὑτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται, Ariſt. Veſp. 1128. Ex ἀπὸ, & πνίγω, *ſuffoco*.

Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, exſpiratio, efflatio. Ab eodem.

Ἀπόπνοια, ας, ἡ, flatus, exhalatio. Ab eod.

Ἀποποιέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abduco, rejicio, alienum a me facio. Gl. V. ἀποποιοῦμαι, ablego; (2) improbo, non admitto, repudio; (3) renuncio alicui amicitiam. Ex ἀπὸ, & ποιέω, *facio*.

Ἀποποίησις, εως, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio. Ab ἀποποιέομαι.

Ἀποπομπαῖος, αία, αῖον, depulſorius, ad pellendum aptus; (2) depulſor malorum; (3) emiſſarius, de hirco *Levit.* XVI. Ab ἀποπέμπω.

Ἀποπομπέω, ῶ, depello prodigia. Ab eod.

Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, dimiſſio; (2) miſſio; (3) rejectio, repudiatio; (4) ablegatio; (5) procuratio, aut depulſio prodigii, ſceleris; (6) ſtatus dies, quo ſacrificabatur. Ab eod.

Ἀποπονέω, ῶ, f. ήσω, finem laborandi facio, laborare deſino. Ἀλλ᾽ οὐκ ἔτ᾽ οὐδὲν πρᾶγμά σοι, τὰ πλεῖστα γὰρ ἀποπεπόνηκας, Ariſt. Θεσμ. 252. Ex ἀπὸ, & πονέω, *laboro*.

Ἀποπορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Ab ἀποπέρδω, *pedo*.

Ἀποπορεία, ας, ἡ, abitus, diſceſſus; (2) reditus, reverſio. Ab ἀποπορεύομαι.

Ἀποπορεύομαι, f. εύσομαι, diſcedo, abſcedo, abeo, tranſeo. Ἀποπορεύεσθαι πρὸς τοὺς ἐναντίους, Ariſt. Ex ἀπὸ, & πορεύομαι, *eo*.

Ἀποπορευτέον, abeundum eſt. Ab ἀποπορεύομαι.

Ἀποπρεσβεία, ας, ἡ, expoſitio actorum in legatione; (2) renunciatio legationis. Ab ἀποπρεσβεύω.

Ἀποπρεσβεύω, f. εύσω, acta in legatione expono. Ex ἀπὸ, & πρεσβεύω, *legatione fungor*.

Ἀποπρίαμαι, emo. Ex ἀπὸ, & πρίαμαι, *emo*.

Ἀπόπρισμα, ατος τὸ, ſcobs, ſcobis, Gl. V. A ſeq.

Ἀποπρίω, f. ίσω, ſerra deſeco, ſerra abſcindo. Ex ἀπὸ, & πρίω, *ſerro*.

Ἀποπρὸ, *Adv.* procul. Ex ἀπὸ, & πρό.

Ἀπόπροθε, ſ. ἀπόπροθεν, e longinquo, eminus; (2) ſine. Ab ἀποπρό.

Ἀπόπροθι, *Adv.* procul, longe. Ab eod.

Ἀποπροΐημι, emitto. Τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε, Odyſſ. 14, 26. Ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλλε στῆθος παρὰ μαζὸν, ib. 22, 82. Ex ἀπὸ, & προΐημι, *mitto*.

Ἀποπρολείπω, relinquo longe. Ex ἀπὸ, & προλείπω, *relinquo*.

Ἀποπρονοσφίζω, f. ίσω, ſeparo a. Ex ἀπὸ, πρὸ, & νοσφίζω, *ſeparo*.

Ἀποπροσωπίζομαι, f. ίσομαι, faciem purgo, ſordes faciei abſtergo. Ex ἀπὸ, & πρόσωπον, *facies*.

Ἀποπροτέμνω, f. μῶ, abſcindo. Νώτου (ὑὸς) ἀποπροταμών, Odyſſ. 8, 475. Ab ἀπὸ, πρὸ, & τέμνω, *ſcindo*.

Ἀποπταίνω, reſpicio. Αὐτὰρ ἀποπταινέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης, Il. 14, 101. Ab ἀπὸ, & ὀπταίνω, *ſpecio, video*.

Ἀποπτερνίζω, f. ίσω, calce peto. Ex ἀπὸ, & πτέρνα, *calcaneum*.

Ἀποπτερύσσομαι, f. ξομαι, alas pando & quatio. Ex ἀπὸ, & πτερύσσομαι, *alis latera quatio*.

Ἀπόπτης, ου, ὁ, ſpectator, qui ex editiore loco aliquid ſpectat. Ab ἀπόπτομαι.

Ἀποπτοέω, ῶ, f. ήσω, exterrefacio, obſtupefacio. Ex ἀπὸ, & πτοέω, *terrefacio*.

Ἀπόπτολις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, extorris, exſul. Ex ἀπὸ, & πόλις, *urbs*.

Ἀπόπτομαι, f. ψομαι, deſpicio, deſpecto, ex altiore loco adſpicio. Ex ἀπὸ, & ὄπτομαι, *video, adſpicio*.

Ἄποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſpectari ex alto poteſt; (2) qui videri alicunde poteſt; (3) qui eminus conſpicitur. Ab ἀπόπτομαι.

Ἀποπτύρω, abſterreo, deterreo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & πτύρω, *terreo*.

Ἀποπτυστὴρ, ῆρος, ὁ, aſpernator, contemptor. Ab ἀποπτύω.

Ἀπόπτυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, aſpernandus, averſandus, deteſtandus. Ab eod.

Ἀποπτύω, f. ύσω, ſpuo, exſpuo; (2) reſpuo, averſor. Ἀποπτύει δ᾽ ἁλὸς ἄχνην, Il. 4, 426. Ex ἀπὸ, & πτύω, *ſpuo*.

Ἀπόπτωμα, ατος, τὸ, caſus, prolapſio, ruina. Ab ἀποπίπτω.

Ἀπόπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀποπυδαρίζω, ſaltare nates calce feriendo. Ἀπεπυδάρισα μόθωνα, Ariſt. Eq. 694. Ab ἀπὸ, & πυδαρίζω, *calce nates ferio*.

Ἀποπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, ſciſcitor ex aliquo, interrogo. Ex ἀπὸ, & πυνθάνομαι, *audio, interrogo*.

Ἀποπυρίας, ου, ὁ, ut ἀποπυρίας ἄρτος, panis, qui ſuper carbonibus coquitur. Ex ἀπὸ, & πῦρ, *ignis*.

Ἀποπυρίδες, ων, αἱ, piſces quidam. Ex iiſdem.

Ἀποπυρίζω, f. ίσω, ex igne edo, edo ex igne captum. Ex iiſd.

Ἀποπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo; ἀποπυρέομαι, οῦμαι, igneſco. Ex iiſd.

Ἀποπυτίζω, f. ίσω, reſpuo, ſpuendo ejicio. vel eructo. Ἀποπυτίζει τὴν θάλασσαν, Ariſtot. Ab ἀποπτύω.

Ἀποραφανίδωσις, εως, ἡ, raphani in podicem intruſio, raphani per podicem trajectio, quæ pœna erat mœchorum. Ex ἀπὸ, & ῥαφανιδοῦσθαι, raphano in anum immiſſo cruciari, a ῥάφανος, *raphanus*.

Ἀποργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, iracundus. Ex ἀπὸ, & ὀργὴ *ira*.

Ἀποργίζω, f. ίσω, irrito; & ἀποργίζομαι, iraſcor. Ex iiſd.

Ἀπορέγχω, f. γξω, deſterto. Ex ἀπὸ, & ῥέγχω, *ſterto*.

Ἀπορέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dubito, perplexus ſum. Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, Act. 25, 20. Ex α priv. & πόρος, *ratio excogitata efficiendi aliquid*.

Ἀπόρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, per quem iter haberi nequit. Ex α priv. & πορεύομαι, *eo, proficiſcor*.

Ἀπορέω, ῶ, f. ήσω, ad anguſtias detruſus inexplicabiles hæſito, (2) dubito, æſtuo, neſcio, quo me vertam; (3) nequeo, non poſſum; (4) egeo, deſtitutus ſum. Ἀπορεῖν τῷ πράγματι, τὴν αἰτίαν· τινὸς, egere. Οὐδεὶς πώποτε λόγων ἠπόρησεν, Iſocr. Μήτιν᾽ ἀπορήσειν γεράων, Heſiod. Θεογ. 393. Ab ἄπορος.

Ἀπόρημα, ατος, τὸ, res, de qua quæritur, dubitatio in medium allata; (2) dubitatio. Ab ἀπορέω.

Ἀπορηματικὸς, ἡ, ὸν, dubitativus. Ab eodem.

Ἀπορητικὸς, ἡ, ὸν, qui dubitare ſolet, dubitator, hæſitator. Ab eod.

Ἀπόρθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis; (2) incolumis. Ex ἀπὸ, & πέρθω, *dirno, everto*.

Ἀπορθόω, f. ώσω, erigo; (2) dirigo, directum reddo. Ex ἀπὸ, & ὀρθόω, *erigo*.

Ἀπόρθωσις, εως, ἡ, planatio, Gl. V. A præc.

Ἀπορία, ας, ἡ, inopia conſilii, res dubiæ & perplexæ, anxietas, anguſtia, difficultas; (2) inopia, egeſtas. Ab ἄπορος.

Ἀπορνεόω, ῶ, f. ώσω, in avem transformo, Ex ἀπὸ, & ὄρνις, *avis*.

Ἀπορνιθόω, ῶ, f. ώσω, idem & ex iiſd.

Ἀπορνίθωσις, εως, ἡ, converſio ſeu transformatio in avem. Ex ἀπορνιθόω.

Ἀπόρνυμι, excito, concito; & ὄρνυμαι, prodeo cum impetu, concitus alicunde feror, Εἰ ἐτεόν με ὦρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν, Il. 5, 105. Ex ἀπὸ, & ὄρνυμι, *concito*.

Ἄπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, meatum non habens, per quem tranſitus non patet; (2) qui in difficultatibus conſtitutus nullum exitum invenire poteſt; (3) amens, ſtupidus, hebes; (4) qui fieri nequit, difficilis; (5) pauper, inops, egenus, indigus; (6) perplexus, dubius. Ex α priv. & πόρος, *via, tranſitus*.

Ἀπορούω, f. ούσω, proſilio, erumpo; (2) diſcedo. Ἰδαῖος δ᾽ ἀπόρουσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον, Il. 5, 20. Ex ἀπὸ, & ὀρούω, *irruo*.

Ἀποῤῥαθυμέω, ῶ, f. ήσω, pigreſco, ignavi impedior, quo minus aliquid ſuſcipiam. Ex ἀπὸ, & ῥαθυμέω, *remiſſo ſum anim*

Ἀποῤῥαίνω, ſpargo, adſpergo, irroro. Ἀποῤῥαίνειν τοῦ θοροῦ, Herodot. τὴν ὑγρότητα Ariſtot. Ex ἀπὸ, & ῥαίνω, *perfundo*.

Ἀποῤῥαίω, deſtruo; (2) careo. Μὴ γ ὅγ᾽ ἔλθοι ἀνὴρ ὅστις ἀέκοντα βίηφι κτήματ ἀποῤῥαίσει, Odyſſ. 1, 404. Τόν ῥ᾽ ἐθελο φθῖσαι, ϗ ἀποῤῥαῖσαι φίλον ἦτορ, Odyſſ. 16 428. Ex ἀπὸ, & ῥαίω, *profligo*.

Ἀποῤῥὰξ, id, quod amputatum, ſeu avulſum eſt. Ab ἀποῤῥάσσω.

Ἀπόῤῥαξις, εως, ἡ, modus ludendi pila, qu hæc fortiter ſolo alliſa ei remittebatur, q miſerat. Ab eod.

Ἀποῤῥάπτω, f. ψω, conſuo, conſuendo obſtruo. Ἀποῤῥάπτειν τὸ βαλάντιον, Plu τὸ στόμα, Æſchin. Ex ἀπὸ, & ῥάπτω, ſ

Ἀποῤῥάσσω, vel ἀποῤῥάττω, f. ξω, amputo, revello. Ex ἀπὸ, & ῥάσσω, alli dejicio.

Ἀποῤῥ

Ἀποῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, metro dico, recito, canto. Ex ἀπὸ, & ῥαψῳδέω, *carmine decanto.*

Ἀποῤῥέω, f. εύσω, effluo, defluo; (2) emano, promano, profluo. Φήσας δ' ἀποῤῥεῖν φύλλα τ̃ στεφάνων, Dem. Ὅτȣ δ' ἀποῤῥεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος, beneficii, Soph. Aj. 523. Ex ἀπὸ, & ῥέω, *fluo.*

Ἀποῤῥήγνυμι, vel ἀποῤῥηγνύω, f. ξω, abrumpo, diſrumpo, frango; (2) abrumpo, divello; (3) erumpo. Δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείει πεδίοιο κροαίνων, Il. 6, 507. Ἀποῤῥῆξαι τ̃ εἰρήνης τὴν συμμαχίαν, Æſch. Τὸν βίον, Eur. Ex ἀπὸ, & ῥήγνυμι, *frango.*

Ἀπόῤῥημα, ατος, τὸ, interdictum. Gl. V. deverbium. Ex ἀπὸ, & ῥέω, inuſ. *dico.*

Ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, interdictio; (2) renunciatio. Ab eod.

Ἀποῤῥήσσω, vel ἀποῤῥήττω, f. ξω, idem quod ἀποῤῥήγνυμι. Ex ἀπὸ, & ῥήσσω, *frango, rumpo.*

Ἀπόῤῥητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vetitus, arcanus, inenarrabilis, ineffabilis, indignus dictu, ſeu narratu. Gl. V. nefandus; ἀπόῤῥητον, penetrale, ſecretum, arcanum, inauditum, nefandum, Ph. ἀπόῤῥητα, ſacra, Ph. arcana, al. Gl. V. Ab eod.

Ἀποῤῥήτως, *Adv.* clam, ſecreto; (2) ita, ut dici nequeat. Ab ἀπόῤῥητος.

Ἀποῤῥιγέω, ῶ, f. ήσω, exhorreo, extimeſco. Οἱ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπεῤῥίγασι νέεσθαι, Odyſſ. 2, 52. Ex ἀπὸ, & ῥιγέω, *horreo.*

Ἀποῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicitus evello. Ex ἀπὸ, & ῥίζα, *radix.*

Ἀπόῤῥιμμα, ατος, τὸ, retrimentum, Gl. V. Ab ἀποῤῥίπτω.

Ἀποῤῥινάω, ῶ, f. ήσω, lima aufero, limo. Ex ἀπὸ, & ῥίνη, *lima.*

Ἀποῤῥιπίζω, f. ίσω, flatu diſcutio, depello, abigo. Ex ἀπὸ, & ῥιπίζω, *ventilo.*

Ἀποῤῥίπτω, f. ψω, abjicio, rejicio, projicio, Gl. V. ἀπεῤῥιμμένος, abjectus, deſpectus, ſpretus, Gl. V. perf. part. paſſ. Μηνιθμὸν ἀποῤῥίψαι, Il. 16, 282. Ἄπωστος γῆς ἀποῤῥιφθήσομαι, Soph. Aj. 1038. Ex ἀπὸ, & ῥίπτω, *projicio.*

Ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, abjectio, projectio. Ab ἀποῤῥίπτω.

Ἀποῤῥοὴ, ῆς, ἡ, profluvium, defluvium; (2) effluxus, profluentia, emanatio; (3) ſuccus alicunde effluens. Ex ἀπὸ, & & ῥέω, *fluo.*

Ἀπόῤῥοια, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀποῤῥοιβδέω, ῶ, f. ήσω, cum ſonitu eructo, ſeu emitto. Ex ἀπὸ, & ῥοιβδέω, *ſtrido, ſorbeo.*

Ἀπόῤῥοος, *cont. uſitatius* ἀπόῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profluens, manans, emanans. Ex ἀπὸ, & ῥέω, *fluo.*

Ἀποῤῥοφάω, ῶ, & ἀποῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, abſorbeo, exhaurio. Ex ἀπὸ, & ῥοφάω, vel ῥοφέω, *ſorbeo.*

Ἀποῤῥύπτω, f. ψω, abluo, ſordibus expurgo. Ex ἀπὸ, & ῥύπτω, *ſordes eluo.*

Ἀπόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, effluens, defluens. Ab ἀποῤῥύω.

Ἀποῤῥύω, f. ύσω, effluo, defluo. Ex ἀπὸ, & ῥύω, *fluo.*

Ἀποῤῥαγὰς, άδος, ἡ, rupta, ſeu ruptura avulſa. Ab ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, abruptus, prærupțus; *Subſtant.* fragmentum avulſum, pars, portio, emanatio, ſtillamentum, latex, rivus. Ab eod.

Ἀπορύσσω, ſ. ἀπορύττω, f. ξω, defodio. Ex ἀπὸ, & ὀρύσσω, *fodio.*

Ἀπορφανίζω, f. ίσω, orbo, orphanum reddo. Ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, 1 Theſſ. 2, 17. Ex ἀπὸ, & ὀρφανος, *orphanus.*

Ἀπόρφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nulla purpura inſignis. Ex α priv. & πορφύρα, *purpura.*

Ἀπορχέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, deſalto, id eſt, imperite ſaltando perdo. Ἀπορχήσαο τ̃ γάμον, Herodot. Ex ἀπὸ, & ὀρχέομαι, *ſalto.*

Ἀπόρως, *Adv.* perplexe; (2) tenuiter. Ab ἄπορος.

ἌΠΟΣ, εος, τὸ, labor; (2) laſſitudo.

Ἀποσαλεύω, f. εύσω, e portu in alium proveho; (2) in ſalo ſto, jactis ancoris commoror; (3) me ſtabilio. Ἀποσαλεύσας ἡμέραν ϗ νύκτα ὑπὲρ τȣ̃ ςρατοπέδȣ, Thuc. Ex ἀπὸ, & σαλεύω, *ſto in ſalo.*

Ἀποσαρκόω, ῶ, f. ώσω, in carnem concreſcere facio; ἀποσαρκόομαι, ȣ̃μαι, in carnem concreſco, in carnem vertor; (2) me totum carni dedo, carnis voluptates ſector. Ex ἀπὸ, & σὰρξ, *caro.*

Ἀποσάττω, f. ξω, depono clitellas, deonero. Ex ἀπὸ, & σάττω, *onero.*

Ἀποσαφέω, ῶ, f. ήσω, declaro, exprimo. Ex ἀπὸ, & σαφὴς, *clarus, manifeſtus.*

Ἀποσβέννυμι & ἀποσβεννύω, f. σβέσω, exſtinguo, ceſſare facio. Ex ἀπὸ, & σβέννυμι, *exſtinguo.*

Ἀπόσεισις, εως, ἡ, excuſſio; (2) ſaltatio quædam impudica. Ab ἀποσείω.

Ἀποσείω, f. είσω, excutio, concutiendo a me repello; (2) amolior, ablego; (3) de medio tollo. Ἀποσείσασθαι τὸ γῆρας, Ariſt. Lyſ. 673. Ex ἀπὸ, & σείω, *concutio.*

Ἀποσεμνύνω, magnifice celebro; (2) jacto, oſtento, vendito. Ex ἀπὸ, & σεμνύνω, *orno, honore adficio.*

Ἀποσεύω, idem quod ἀποσύω, quod vide.

Ἀποσήθω, excutio cribro. Ex ἀπὸ, & σήθω, *cribro.*

Ἀποσηκόω, ῶ, f. ώσω, in ſtabulo includo, includo tanquam in ſtabulo. Ex ἀπὸ, & σηκὸς, *ſtabulum.*

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, indico, ſignifico; ἀποσημαίνομαι, annoto. Ex ἀπὸ, & σημαίνω, *ſignifico.*

Ἀποσήπω, f. ψω, marceſco, putreſio. Ex ἀπὸ, & σήπω, *putrefacio.*

Ἀποσιμόω, ῶ, f. ώσω, ſimum reddo; (2) a loco cavo elevo ſurſum; (3) extollo, effero. Ex ἀπὸ, & σιμόω, *pando.*

Ἀποσιτέω, ῶ, f. ήσω, a cibo abſtineo. Ab ἀπόσιτος.

Ἀποσιτία, ας, ἡ, abſtinentia a cibo, inedia; (2) cibi faſtidium. Ab eod.

Ἀποσιτικὸς, ἡ, ὸν, abſtinentiam a cibo inducens. Ab eod.

Ἀπόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a cibo abſtinens, abhorrens a cibo. Ex ἀπὸ, & σῖτος, *cibus.*

Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, ſileo, taceo; (2) reticeſco, conticeſco. Καὶ μεταξὺ λόγων, ἀπεσιώπα ϗ διέλειπε, Plut. Ex ἀπὸ, & σιωπάω, *ſileo.*

Ἀποσιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) Figura rhetorica. Ab ἀποσιώπησις.

Ἀποσκάπτω, f. ψω, defodio, fodiendo detraho. Ex ἀπὸ, & σκάπτω, *fodio.*

Ἀποσκαρίζω, f. ίσω, palpitans pedes in adverſum jacto; (2) palpitans animam efflo; (3) immane quantum rideo, ita nimirum, ut calces quoque in adverſum jactem. Ἀποσκαριῶ ἐγὼ γέλωτι τήμερον, Menand. Ex ἀπὸ, & σκαρίζω, *ſalio.*

Ἀποσκεδάζω. ſ. ἀποσκεδάω, f. άσω, diſſipo, diſpello. Ὣς εἰπὼν, ἄλλȣς μὲν ἀπεσκέδασαν βασιλῆας, Il. 19, 309. Ἀλλ' αὐτὸς ὑπὲρ τȣ̃τ' ἀποσκεδῶ μύσος, Soph. Oed. Tyr. 137. Ex ἀπὸ, & σκεδάζω, vel σκεδάω, *diſſipo.*

Ἀποσκεδάννυμι, ſ. ἀποσκεδαννύω, idem. Ex ἀπὸ, & σκεδάννυμι, ſ. σκεδαννύω, *diſſipo.*

Ἀποσκεπάζω, detego, retego, Gl. V. ἀπεσκεπασμένα, detecta, Ph. Ex ἀπὸ, & σκεπάζω, *tego.*

Ἀποσκεπαρνισμὸς, ȣ̃, ὁ, certa fractura cranii. Ex ἀπὸ, & σκεπαρνίζω, *aſcia percutio.*

Ἀποσκέπτομαι, f. ψομαι, ex alto ſpeculor. Ex ἀπὸ, & σκέπτομαι, *ſpeculor.*

Ἀποσκέπω, detego. Ex ἀπὸ, & σκέπω, *tego.*

Ἀποσκευάζω, f. άσω, vaſa aufero; (2) abjicio, depono, excutio; (3) onus ventris depono; (4) rejicio, repudio, non admitto; (5) amolior, de medio ſubmoveo; (6) ablego, amando; (7) tollo de medio, neco; (8) demolior, everto; (9) refuto, refello. Ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερȣσαλὴμ, Act. 21, 15. Ex ἀπὸ, & σκεῦος, *vas, inſtrumentum.*

Ἀποσκευὴ, ῆς, ἡ, vaſa viatoria & ſarcinæ; (2) impedimenta exercitus; (3) locus, ubi alvus exoneratur. Ex iiſd.

Ἀπόσκημμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum; (2) decubitus, id eſt, humor, qui relicta ea parte, quam infeſtabat, in aliam tranſit. Ab ἀποσκήμπτω.

Ἀποσκήμπτω, f. ψω, idem quod ἀποσκήπτω, quod vide.

Ἀπόσκηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemotum ab aliis tentorium ſeu tabernaculum habens; (2) procul ab alio habitans. Ex ἀπὸ, & σκηνὴ, *tabernaculum.*

Ἀποσκηνόω, ῶ, f. ώσω, ſeorſim, ſeu longe remotum tabernaculum habeo; (2) ſeorſim habito, (3) tentorium moveo. Ab ἀπόσκηνος.

Ἀποσκήπτω, f. ψω, decumbo in, incumbo, innitor; (2) decido, allidor; (3) evado, erumpo; (4) deſino. Ex ἀπὸ, & σκήπτω, *nitor, cado.*

Ἀποσκιάζω, f. άσω, obumbro. Ex ἀπὸ, & σκιάζω, quod idem ſignificat.

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio; (2) umbra. Ab ἀποσκιάζω.

Ἀποσκιασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ἀποσκίδναμαι, diſſipor. Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαςος, &c. Il. 23, 3. Ex ἀπὸ, & σκίδναμαι, *ſpargor.*

Ἀποσκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in ſchirrum induro, induro; ἀποσκιῤῥȣ̃σθαι, occalleſcere. Ex ἀπὸ, & σκιῤῥόω, *induro.*

Ἀποσκίῤῥωμα, ατος, τὸ, durities, quæ in ſcirrhum abiit. Ab ἀποσκιῤῥόω.

Ἀποσκιρτάω, ῶ, f. ήσω, reſilio. Ex ἀπὸ, & σκιρτάω, *ſalio, ſalto.*

Ἀποσκλῆμι, exareſco; (2) morior; (3) tabeſio; (4) obdureſco; ἀπεσκληκὼς, tabidus, Gl. V. perf. part. paſſ. Ex ἀπὸ, & σκλέω, *exareſco.*

Ἀποσκληρόω, ῶ, f. ώσω, duro, induro, obduro; ἀποσκληρȣ̃μαι, obdureſco, indureſco. Ex ἀπὸ, & σκληρόω, *duro.*

Ἀποσκληρύνω, induro; præduro, Gl. V. ἀποσκληρύνομαι, indureſco. Ex ἀπὸ, & σκληρύνω, *duro.*

Ἀποσκολύπτω, f. ψω, decortico, excorio; (2) detrunco, mutilo; (3) circumcido. Ex ἀπὸ, & σκολύπτω, *evello, lacero.*

Ἀποσκοπεύω, f. εύσω, diligenter conſidero & intueor, contemplor. Ex ἀπὸ, & σκοπεύω, *intueor.*

Ἀποσκοπέω, f. ήσω, ex alto deſpicio; (2) eminus contueor; (3) cuſtodio, obſervo. Gl. V. ſpeculor. Ab ἀπόσκοπος.

Ἀπόσκοπος, ȣ, ὁ, eminus intuens. Ex ἀπὸ, & σκέπτομαι, *ſpeculor.*

Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumelioſe repello; (2) in locum deſertum amando; (3) vilipendo, contemptui habeo. Ex ἀπὸ, & σκορακίζω, *ad corvos amando.*

Ἀποσκορακισμὸς, οῦ, ὁ, amandatio alicujus in malam rem, contumelioſa repulſio; (2) increpatio. Ab ἀποσκορακίζω.

Ἀποσκοτίζω, f. ίσω, obtenebro, obſcuro; (2) tenebras ſubmoveo, corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo. Ex ἀπὸ, & σκοτίζω, *obſcuro.*

Ἀποσκοτόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obſcuro, tenebris obductum oculis eximo; (2) adumbro, picturam umbra decoro, Ph. ἀποσκοτῶ, obſto, obſum. Ex ἀπὸ, & σκότος, *umbra.*

Ἀποσκυβαλίζω, f. ίσω, rejicio, repudio, tamquam rem contemnendam. Ex ἀπὸ, & σκυβαλίζω, *rejicio.*

Ἀποσκυδμαίνω, iraſcor, ſuccenſeo. Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν, Il. 24, 65. Ex ἀπὸ, & σκυδμαίνω, quod idem notat.

Ἀποσκύζω, f. ύσω, irrito. Ex ἀπὸ, & σκύζω, quod idem ſignificat.

Ἀποσκυθίζω, f. ίσω, Scythico more tondeo; (2) contumelioſa tonſura illudo. Ex ἀπὸ, & σκυθίζω, *Scythas imitor.*

Ἀποσκυλάω, ῶ, f. ήσω, deprædor, eripio prædando. Ex ἀπὸ, & σκυλάω, *prædor.*

Ἀποσκυλεύω, f. εύσω, idem. Ex ἀπὸ, & σκυλεύω, *prædor.*

Ἀπόσκωμμα, ατος, τὸ, dicterium mordax, irriſio per ſcomma. Ab ἀποσκώπτω.

Ἀποσκώπτω, f. ψω, ſcommata jacio, ſcommate inceſſo. Ἀποσκώπτειν ἐς τοὺς φιλοσοφοῦντας, Luc. Ex ἀπὸ, & σκώπτω, *cavillor.*

Ἀποσμάω, ῶ, f. ήσω, detergo, abſtergo. Ἀποσμᾶν τὸν ῥύπον, Luc. Ex ἀπὸ, & σμάω, *abſtergo.*

Ἀπόσμηγμα, ατος, τὸ, retrimentum, Gl. V. A ſeq.

Ἀποσμήχω, f. ξω, detergo. Ἀκριβῶς τὰ τρύβλια τῷ λιχανῷ ἀποσμήχων, Luc. Ex ἀπὸ, & σμήχω, *abſtergo.*

Ἀποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, imminuo. Τὸ μεῖζον ἀποσμικρύνεται, πρὸς τὸ ταπεινότερον κατασπώμενον, Luc. pro imag. Ex ἀπὸ, & σμικρύνω, *parvum reddo.*

Ἀποσμίλευμα, ατος, τὸ, ſegmen ſcalpello factum, quod ſcalpello undique reſecatur. Ab ἀποσμιλεύω.

Ἀποσμιλεύω, f. εύσω, ſcalpello amputo, ſeu reſeco; (2) ſcalpro purgo; (3) polio, expolio. Ex ἀπὸ, & σμιλεύω, *ſcalpello reſeco.*

Ἀποσμύχω, f. ξω, exuro. Ex ἀπὸ, & σμύχω, *uro.*

Ἀποσοβέω, ῶ, f. ήσω, abigo, expello. Ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, Ariſt. Ran. 45. Οὐκ ἀποσοβήσετε; οὐ ταχέως εὐρὰξ, πατάξ; id. Av. 1263. Ex ἀπὸ, & σοβέω, *abigo.*

Ἄποσος, ου, ὁ καὶ ἡ, quantitatis expers. Ex α priv. & πόσος, *quantus.*

Ἀποσπάδιον, ου, τὸ, excerptum, decerptum. Ab ἀποσπάω, *extraho, evello.*

Ἀποσπάδων, οντος, ὁ, cui teſticuli ſunt avulſi, vel exſecti. Ab eod.

Ἀποσπαράσσω, lacerando avello. Ab ἀπὸ, & σπαράσσω, lacero.

Ἀποσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, faſcia exſolvo. Ex ἀπὸ, & σπαργανόω, *faſciis involvo.*

Ἀποσπαρθάζω, palpito, vibro, pulſo. Ex ἀπὸ, & σπαίρω, *palpito.*

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, pars rei avulſa; (2) evulſio. Gl. V. lacinia; fragmentum. Ab ἀποσπάω.

Ἀποσπασμάτιον, ου, τὸ, particula excerpta, ſeu avulſa. Dim. ab ἀπόσπασμα.

Ἀποσπάω, ῶ, f. άσω, abſtraho, avello, evello. Ἀποσπᾶσθαι τῆς μνήμης θεοῦ, Baſil. Πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος; Soph. Aj. 1043. ἀποσπασθεὶς, avulſus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. Ex ἀπὸ, & σπάω, *traho.*

Ἀποσπείρω, diſſemino. Ex ἀπὸ, & σπείρω, *ſemino.*

Ἀποσπένδω, f. σπείσω, libo, effundo. Ph. delibo; ἀπέσπεισεν, delibavit, Ph. a. 1. Πολλὰ δ' Ἀθήνῃ εὔχετ' ἀποσπένδων, Odyſſ. 3, 394. Ex ἀπὸ, & σπένδω, *libo.*

Ἀποσπερμαίνω, ſemino, ſemen jacio. Ex ἀπὸ, & σπερμαίνω, *ſemino.*

Ἀποσπερματίζω. f. ίσω, ſemen emitto, ſemine geniali polluor. Ex ἀπὸ, & σπερματίζω, *ſemen emitto.*

Ἀποσπεύδω, f. εύσω, ab aliqua re deterreo, dehortor. Τῶν Μαντινέων τινες ἀπέτρεπον καὶ ἀπέσπευδον, Thuc. Ex ἀπὸ, & σπεύδω, *feſtino.*

Ἀποσπογγίζω, f. ίσω, ſpongia abſtergo ſeu detergo. Ex ἀπὸ, & σπογγίζω, *ſpongia tergo.*

Ἀποσπόγγισμα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes ſpongia deterſæ. Ab ἀποσπογγίζω.

Ἀποσποδέω, ῶ, f. ήσω, cinerem detergo; (2) ictu decutio; (3) in cinerem redigo; (4) e medio tollo. Ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων, attriviſſe, Ariſt. Av. 8. Ex ἀπὸ, & σποδέω, *cinerem detergo.*

Ἀπόσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus & excludendus a libationibus. Ex ἀπὸ, & σπονδὴ, *libatio.*

Ἀπόσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſatus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Ab ἀποσπείρω, *ſemino.*

Ἀποσπουδάζω, f. άσω, ſtudioſus alicujus rei eſſe deſino; (2) negligo, contemno, repudio. Ἀποσπουδάζειν τῶν κοινῶν, Philoſt. Ex ἀπὸ, & σπουδάζω, *ſtudeo.*

Ἀπόσσυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, excitatus. Ab ἀποσσύομαι.

Ἀπόσταγμα, ατος, τὸ, liquor defluens; (2) diſtillatio; (3) ſtiria, ſtilla. Ab ἀποστάζω.

Ἀποσταδὰ, *Adv.* eminus. Ab ἀφίστημι.

Ἀποσταδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀποστάζω, f. ξω, deſtillo, ſtillatim fundo. Ἀποστάζει λόγων αὐτῶν χρυσὸς, Luc. Ex ἀπὸ, & στάζω, *ſtillo.*

Ἀποσταθμάω, ῶ, f. ήσω, dependo, appenſum trado. Ex ἀπὸ, & σταθμάω, *pendo.*

Ἀπασταλάζω, deſtillo. Ab ἀποστάζω.

Ἀποσταλάω, ῶ, idem & ab eod.

Ἀπόσταξις, εως, ἡ, ſtillatio, deſtillatio. Ab eod.

Ἀποστασία, ας, ἡ, defectio, diſceſſio, diſcidium, Gl. V. Ab ἀπόστασις.

Ἀποστάσιον, ου, τὸ, repudium. Ab eod.

Ἀπόστασις, εως, ἡ, abſceſſio, defectio; rebellio, ſegregatio, abitus, diſcidium, prævaricatio, Ph. Ab ἀφίστημι.

Ἀποστατέον, deſiſtendum eſt. Ab ἀποστατέω.

Ἀποστατέω, ῶ, f. ήσω, non adſum, non præſto ſum; (2) deficio, deſero. Οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι, κοὐκ ἀποστατῶ φίλων, Ariſt. Av. 320. Ab ἀποστάτης.

Ἀποστατὴρ, ῆρος, ὁ, qui deficit, qui ſeceſſionem facit; (2) retractator, faciens deſiſtere. Ab ἀφίστημι.

Ἀποστάτης, ου, ὁ, transfuga, deſertor; (2) rebellis; (3) religionis Chriſtianæ deſertor. Ab eod.

Ἀποστατικὸς, ή, όν, rebellis, contumax; Gl. V. ſuppuratorius. Ab ἀποστάτης.

Ἀποστάτις, ιδος, ἡ, rebellis, defectrix. Ab eod.

Ἀποσταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis, ſeu palis ligneis in terram depactis munio, ſeu cingo; (2) adfigo cruci, crucifigo. Ex ἀπὸ, & σταυρόω, *palum depango, crucifigo.*

Ἀποσταφιδόω, ῶ, f. ώσω, in uvam paſſam converto, ſeu muto. Ex ἀπὸ, & σταφὶς, *uva.*

Ἀποστεγάζω, f. άσω, detego; (2) tego, operio. Ἀπεστέγασαν τὴν στέγην, ὅπου ἦν, Marc. 2, 4. Ex ἀπὸ, & στεγάζω, *tego.*

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operculum; (2) protectio. Ab ἀποστεγάζω.

Ἀποστεγνόω, ῶ, f. ώσω, tego. Ex ἀπὸ, & στεγνόω, quod idem ſignificat.

Ἀποστέγω, intus coërceo, cohibeo; (2) arceo, inhibeo, propulſo. Ex ἀπὸ, & στέγω, *tego.*

Ἀποστείχω, f. ξω, abeo, diſcedo. Οἴκαδ' ἀποστείχειν, Odyſſ. 11, 131. Ex ἀπὸ, & στείχω, *eo.*

Ἀποστέλλω, f. ελῶ, ablego, mitto. Gl. V. deſtino, dimitto, dirigo, emitto. Ph. ἀποστέλλει, renunciat; ἀποσταλεὶς, directus, Ph. a. 1. part. paſſ. Τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποστέλλεις; Eur. Med. 281. Φυγὰς ἀποσταλεὶς ὁμαίμου λώβᾳ, id. Ph. 323. Ex ἀπὸ, & στέλλω, *mitto.*

Ἀποστενόω, ῶ, f. ώσω, anguſtum reddo. Ex ἀπὸ, & στενὸς, *anguſtus.*

Ἀποστεπτικὸς, ή, όν, pertinens ad ademptionem coronæ. Ab ἀποστέφω, *adimo coronam.*

Ἀποστέργω, f. ξω, non amo, odio proſequor. Ex ἀπὸ, & στέργω, *amo.*

Ἀποστερέω, ῶ, f. ήσω, privo, fraudo, defraudo, abnego, Gl. V. ἀποστερεῖ, inficiatur, Ph. Ἀποστερεῖν τινα τὰ χρήματα, τοῦ χρήματος· ἀποστερεῖσθαι συντυχίας τινος. Ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἑλών, Soph. Phil. 924. Τοῦ μόνου τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην; Ariſt. Θεσμ. 705. Ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος; id. Av. 1611. Ex ἀπὸ, & στερέω, *privo.*

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, privatio, defraudatio. Ab ἀποστερέω.

Ἀποστερητὴς, οῦ, ὁ, fraudator, fraudulentus, inficiator, Ph. Ab eod.

Ἀποστερητὶς, ίδος, ἡ, fraudatrix. Ab ἀποστερητής.

Ἀποστερητικὸς, ή, όν, fraudativus, ad fraudandum valens. Ab eod.

Ἀποστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona privo; ἀποστεφανοῦμαι, corona privor, coronam depono. Ex ἀπὸ, & στεφανόω, *corono.*

Ἀποστέφω, f. ψω, coronam aufero, adimo; ἀποστέφομαι, coronam depono. Ex ἀπὸ, & στέφω, *corono.*

Ἀποστηθίζω, f. ίσω, expectoro, ex pectore depromo, aut eloquor. Ex ἀπὸ, & στ θος, *pectus.*

Ἀπόστημα, ατος, τὸ, abſceſſus, apoſtema; Gl. V. vomica; ſuppuratio, ulcus; (2) ſpatium & intervallum, quo abſiſtimus, locus remotior ac ſecretior. Ab ἀφίστημι.

Ἀποστηματίας, ου, ὁ, qui abſceſſu, ſeu apoſtemate laborat. Ab ἀπόστημα.

Ἀποστηματίζω, reſiſto, ſubſiſto. Ab eod.

Ἀποστηματικὸς, ή, όν, ſeparativus. Ab eod.

Ἀποστημάτιον, ου, τὸ, parvum apoſtema, parvus abſceſſus, Dim. ab eod.

Ἀποστηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, apoſtematis, ſeu abſceſſus naturam habens. Ab eod.

Ἀποστηρίζω, f. ξω, fulcio, ſuſtento. Τ σκέλεσι τοὺς μηροὺς ἀποστηριζόμενοι, Ariſtot. Ex ἀπὸ, & στηρίζω, *firmiter fig*

Ἀποστιλβόω, ῶ, ſplendidum reddo. E ἀπὸ, & στιλβόω, *idem.*

Ἀποστίλβω, f. ψω, ſplendeo, niteo, rutil illuſtro, ſplendorem emitto. Ἀποσ βορ βοντες ἀλείφατος, Odyſſ. 3, 408. Gl. V. renideo. Ex ἀπὸ, & στίλβω, *ſplendeo.*

Ἀποστίχω, idem quod ἀποστείχω, quod vide.

Ἀποστλεγγίζω, deſtringo, abrado. Ex ἀπὸ, & στλεγγίζω, *ſtrigilo, rado.*

Ἀποστολεύς, έως, ὁ, qui claſſi præeſt, magiſtratus rei nauticæ juriſdictionem habens. Ab ἀποστέλλω.

Ἀποστολή, ῆς, ἡ, miſſio; (2) dimiſſio; (3) remiſſio; (4) profectio nave; (5) munus apoſtolatus. Ab eod.

Ἀποστολικός, ή, όν, ad apoſtolos pertinens; (2) apoſtolos decens; (3) ab apoſtolis profectus. ἀπόστολος.

Ἀποστολιμαῖος, αία, αῖον, miſſitius, emiſſitius. Ab eod.

Ἀπόστολος, ου, ὁ, apparatus claſſium & expeditio maritima; claſſis, Gl. V. (2) imperator claſſis; (3) litteræ dimiſſoriæ; (4) qui cum mandatis ab aliquo mittitur; (5) Apoſtolus; & (6) *Adjectiv.* ὁ καὶ ἡ, qui huc illucve mitti ſolet; Gl. V. miſſus. Ab ἀποστέλλω.

Ἀποστοματίζω, f. ίσω, memoriter recitare jubeo; (2) allicio ad loquendum; (3) memoriter recito, refero. Ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς —— ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, Luc. 11, 53. Gl. V. dicto. Ex ἀπὸ, & στόμα, *os.*

Ἀποστομίζω, f. ίσω, idem quod ἀποστοματίζω; (2) os obſtruo; (3) aciem retundo, hebeto. Πελέκυν λαβὼν ἀποστομισμένον ὑπὸ τοῦ πλήττειν, Philoſtr. Ex iiſd.

Ἀποστομόω, ῶ, f. ώσω, os obturo, os occludo; (2) aciem hebeto; ore facto aperio. Ex ἀπὸ, & στομόω, *os facio.*

Ἀποστόμωσις, εως, ἡ, apertio facto oſtio; (2) apertura, patefactio. Ab ἀποστομόω.

Ἀπόστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, amoris expers; (2) inimicus. Ex α priv. & στοργή, *amor.*

Ἀποστρακίζω, f. ίσω, teſtulis in urnam conjectis damno, relego. Ex ἀπὸ, & ὀστρακίζω, *relego.*

Ἀποστρακόω, f. ώσω, in teſtam muto; (2) induro in teſtæ modum. Ex ἀπὸ, & ὀστρακόω, *teſtacea duritie obduco.*

Ἀποστρατεύω, f. εύσω, dimittor a militia, exauctoror; ἀποστρατεύομαι, emereor, Gl. V. ἀποστρατευσάμενος, emeritus. Ex ἀπὸ, & στρατεύω, *militiam ſector.*

Ἀποστράτηγος, ου, ὁ καὶ ἡ, dux exauctoratus, imperatoris vel ducis loco motus. Ex ἀπὸ, & στρατηγός, *dux.*

Ἀποστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra moveo, caſtris motis revertor. Ex ἀπὸ, & στρατοπεδεύω, *caſtra figo.*

Ἀποστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo. Ex ἀπὸ, & στρεβλόω, *torqueo.*

Ἀποστρέφω, f. ψω, averto; (2) obverto; (3) retro ago, retro flecto; (4) converto; (5) diſcedo, alio iter flecto; ἀποστρέφομαι, devertor, avertor, averſor, abhorreſco, faſtidio, Gl. V. ἀπεστραμμένος, averſus, Ph. part. perf. paſſ. Ἀποστρέφοντα τὸν λαόν, Luc. 23, 14. Ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν, Tit. 1, 14. Νυνὶ δ' ἀποστρέψαντες αὖ ὀρνιθομανοῦσι, Ariſt. Av. 1289. Ἀποστρέφεται τὸν δῆμον, averſa refugit, id. Pace, 681. Ex ἀπὸ, & στρέφω, *verto.*

Ἀποστροφή, ῆς, ἡ, averſio, averſatio; (2) perfugium, receptus; (3) effugium; (4) depulſio, purgatio; (5) Figura rhetorica. Ab ἀποστρέφω.

Ἀποστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris homines ab inconceſſa libidine avertentis. Ab ἀπόστροφος.

Ἀπόστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, averſus, abhorrens. *Subſtantive* eſt Figura grammatica, litteram abjectam innuens. Ab eod.

Ἀποστυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, averſor. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, Rom. 12, 9. Ex ἀπὸ, & στυγέω, *abhorreo.*

Ἀποστυφελίζω, depello, deturbo. Τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων, Il. 16, 703. Ex ἀπὸ, & στυφελίζω, *aſpere tracto.*

Ἀποστύφω, f. ψω, adſtringo. Ex ἀπὸ, & στύφω, quod idem ſignificat.

Ἀποσυκάζω, f. άσω, ficus decerpo; (2) exploro more eorum, qui ficus carpunt; (3) ficus comedo. Ex ἀπὸ, & συκάζω, *ficus lego.*

Ἀποσυλάω, ῶ, f. ήσω, deſpolio, deprædor, depeculor, ſpoliando aufero, eripio, Gl. V. ἀποσυλῶ, expilo. Ex ἀπὸ, & συλάω, *deprædor.*

Ἀποσυμβολάω, ῶ, concurro, occurro. Ex ἀπὸ, & συμβάλλω, *coëo.*

Ἀποσυμβουλεύω, f. εύσω, dehortor, diſſuadeo. Ex ἀπὸ, & συμβουλεύω, *ſuadeo.*

Ἀποσυνάγω, diſgrego, diſpello. Ex ἀπὸ, & συνάγω, *congrego.*

Ἀποσυνάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſynagoga motus, cui interdictum eſt ſynagoga. Ex ἀπὸ, & συναγωγή, *ſynagoga.*

Ἀποσύομαι, erumpo, proſilio, exſilio. Ex ἀπὸ, & σεύω, *cieo, agito.*

Ἀποσυριγγόω, ῶ, f. ώσω, in fiſtulam converto; ἀποσυριγγοῦσθαι, in fiſtulam verti. Ex ἀπὸ, & συριγγόω, *in fiſtulam excavo.*

Ἀποσυρίζω, ſibilo, cum ſibilo emitto. Ex ἀπὸ, & συρίζω, *ſibilo.*

Ἀποσυρίσσω, ſive ἀποσυρίττω, f. ίξω, exſibilo, ſibilis ejicio. Ex ἀπὸ, & συρίσσω, *ſibilo.*

Ἀπόσυρμα, ατος, τὸ, id, quod detractum, ſeu abraſum eſt, fruſtum alicunde abraſum, evulſum, excuſſum; (2) locus deſquamatus. Ab ἀποσύρω.

Ἀποσύρω, detraho, retraho; abſtraho, ſubtraho, ſubduco, Gl. V. Ex ἀπὸ, & σύρω, *traho.*

Ἀποσυσσιτέω, ῶ, deſum ſodalitati, abſum a ſodalitio, ſeu convivio. Ex ἀπὸ, & συσσιτέω, *una cibum capio.*

Ἀπόσφαγμα, ατος, τὸ, fæculentum, quod per colum tranſmiſſum eſt. Ab ἀποσφάζω.

Ἀποσφάζω, ſ. ἀποσφάττω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio. Αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα, Ariſt. Θεσμ. 757. Ex ἀπὸ, & σφάττω, ſ. σφάζω.

Ἀποσφαιρίζω, f. ίσω, ejaculor & relido pilam, pilam repello; (2) retorqueo & relido in modum pilæ. Ex ἀπὸ, & σφαιρίζω, *ludo pila.*

Ἀποσφακελίζω, f. ίσω, infeſtor, ſ. laboro σφακέλῳ, ſive membri inflammationem paſſi mortificatione; (2) σφάκελον induco; (3) debilito, putrefacio. Ex ἀπὸ, & σφακελίζω, *laboro* σφακέλῳ.

Ἀποσφάλλω, ſubverto, peſſumdo; (2) a via aberrare facio, ſeduco; (3) facio excidere ab incepto, impedio. Ἀποσφάλλεσθαι τῆς ὁδοῦ, τῆς ἐλπίδος. Μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο, Il. 5, 567. Ex ἀπὸ, & σφάλλω, *ſupplanto.*

Ἀποσφαλμέω, ῶ, collabor, concido. Ὁ δὲ ἵππος ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποσφαλμήσας, Polyb. Ex ἀπὸ, & σφαλμέω, *collabor.*

Ἀποσφὰξ, άγος, ἡ, excelſum præcipitium, præcipitium in rupibus a ſe divulſis. Ab ἀποσφάττω.

Ἀποσφάττω, f. ξω, idem quod ἀποσφάζω; ἀποσφάττει, enecat, Ph.

Ἀποσφενδονάω, ῶ, ſ. ἀποσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, funda torqueo, funda tortum emitto. Ἀποσφενδονοῦντες ἀλλήλοις, Luc. Ex ἀπὸ, & σφενδονάω, *funda utor.*

Ἀποσφενδόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, funda emiſſus; (2) funda repulſus. Ab ἀποσφενδονάω.

Ἀποσφίγγω, f. ξω, ſtringo, adſtringo, comprimo, coarcto; reſtringo, Gl. V. Οἷς μου τὰς σιαγόνας ἀποσφίγξατε, Luc. Ex ἀπὸ, & σφίγγω, *ſtringo.*

Ἀποσφραγίζω, f. ίσω, reſigno; (2) ſigno. Μαθόντα δὴ τοῦτο τὰ θεραπόντια ἀπεσφράγισε, Diog. Laert. Ex ἀπὸ, & σφραγίζω *ſigno.*

Ἀποσφράγισμα, ατος, τὸ, ſignaculum, ſigillum. Ab ἀποσφραγίζω.

Ἀποσφραγιστής, οῦ, ὁ, reſignator, Gl. V. Ab eod.

Ἀποσφραίνομαι, odoror, olfacio. Ex ἀπὸ, & ὀσφραίνομαι, *odoror.*

Ἀποσχάζω, f. άσω, ſcarifico, venam aperio. Ex ἀπὸ, & σχάζω, *ſcarifico.*

Ἀποσχαλιδόω, ῶ, plagas erigo, & furcis fulcio. Ex ἀπὸ, & σχαλίς, *furcula, qua attolluntur retia.*

Ἀποσχάω, ῶ, idem quod ἀποσχάζω.

Ἀποσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore dico; (2) temere & inconſulte ago. Ex ἀπὸ, & σχεδιάζω, *ex tempore ago.*

Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, abſtinentia, temperantia. Ab ἀποσχέω.

Ἀποσχίζω, f. ίσω, abſcindo, reſeco, fiſſu avello, abrumpo. Ἀποσχίζειν αὐτὸν τοῦ λόγου, Ariſt. Ex ἀπὸ, & σχίζω, *findo.*

Ἀπόσχισις, εως, ἡ, abſciſſio, avulſio, quæ ſciſſu, aut fiſſu fit. Ab ἀποσχίζω.

Ἀποσχοινίζω, f. ίσω, fune circumſcriptum ſejungo; (2) ſejungo, ſeparo. Ex ἀπὸ, & σχοινίζω, *fune circumſcribo.*

Ἀποσχολάζω, f. άσω, vaco rei alicui. Ex ἀπὸ, & σχολάζω, *otior.*

Ἀποσώζω, f. ώσω, ſervo, ſanitati reſtituo. Πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τὴν δὲ τ' ἔμπυον βάσιν παύσοντας ἄλγους, κἀποσώζοντας νόσου, Soph. Phil. 1369. Ex ἀπὸ, & σώζω, *ſervo.*

Ἀποταγή, ῆς, ἡ, renunciatio. Ab ἀποτάττω.

Ἀποτάδην, *Adv.* prolixe. Ab ἀποτείνω, *extendo.*

Ἀπότακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad certum uſum ſepoſitus. Ab ἀποτάττω.

Ἀποταμιεύω, f. εύσω, recondo. Ex ἀπὸ, & ταμιεύω, *condo.*

Ἀποτάμνω, Ionice pro ἀποτέμνω, quod vide.

Ἀπόταξις, εως, ἡ, renunciatio. Ab ἀποτάσσω.

Ἀπότασις, εως, ἡ, extenſio; (2) intenſio, ſcopus auctoris. Ab ἀποτείνω.

Ἀποτάσσω, ſ. ἀποτάττω, f. άξω, colloco certo in loco, ſepono, ſecerno; (2) centurio, in ſtationibus certis pono; (3) deſtino, deſpondeo; ἀποτάττομαι, renuntio, jubeo valere, a me ſubmoveo. Τὰς δὲ λοιπὰς σημαίας ὁ στρατηγὸς ἀποτάττει, Polyb. Ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου, Luc. 9, 61. Ex ἀπὸ, & τάσσω, *ordino.*

Ἀποτάτω, *Adv.* longiſſime. Ab ἀπὸ, *a.*

Ἀπόταυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, tauro carens. Ex ἀπὸ, & ταῦρος, *taurus.*

Ἀποταυρόω, ῶ, f. ώσω, taurum facio; & ἀποταυροῦμαι, taurinas iras concipio, tauri in modum efferor. Καί τοι τοκάδος δέργμα λεαίνης ἀποταυροῦται δμωσίν, Eur. Med. 188. Ex ἀπὸ, & ταυρόω, *in taurum muto.*

Ἀπόταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, privatus ſepulchro (2) ſeorſim

(2) ſeorſim ab aliis ſepultus. Ex ἀπὸ, & τάφος, *ſepulchrum.*

Ἀποτάφρευσις, εως, ἡ, circumvallandi actio, circumvallatio. Ab ἀποταφρεύω.

Ἀποταφρεύω, f. εύσω, circumdo foſſa, muro includo, murum duco, circumvallo, munio. Ἑλεῖν δὲ οὐ δυνάμενος, ἀπετάφρευε, Appian. Ex ἀπὸ, & ταφρεύω, *fodio.*

Ἀποτείνω, extendo; (2) intendo; ἀποτείνομαι, invehor, Gl. V. Οἱ δ' ἔτι τούτων μακροτέρους ἀποτείνουσι μισθοὺς παρὰ θεῶν, Plat. Ex ἀπὸ, & τείνω, *tendo.*

Ἀποτειχίζω, f. ίσω, muro obſtruo, muro interſepio; (2) reprimo & quaſi muro arceo; (3) occludo; (4) arceo. Ἀπετείχισε τὰς καταδρομὰς τῶν Θρακῶν, Plut. Ex ἀπὸ, & τειχίζω, *murum ſtruo.*

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, obſtructio muro; (2) murorum ablatio. Ab ἀποτειχίζω.

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus circumductus ad obſtruendum munimentum loci. Ab eod.

Ἀποτειχισμὸς, οῦ, ὁ, obſtructio, quæ fit muro circumducto; (2) circumvallatio, munitio. Ab ἀποτειχίζω.

Ἀποτελειόω, ῶ, perficio; (2) conſecro, ſacro, initio. Ex ἀπὸ, & τελειόω, *ſacro.*

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus; (2) effectus ſtellarum; (3) eventus. Ab ἀποτελέω.

Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, effectum præſtans; unde ἡ ἀποτελεσματικὴ, ſcilicet τέχνη, ſcientia docens ἀποτελέσματα. Ab ἀποτέλεσμα.

Ἀποτελεστικὸς, ἡ, ὸν, effectivus. Ab ἀποτελέω.

Ἀποτελευτάω, ῶ, f. ήσω, finem habeo, deſino; (2) finem do, termino. Ab eod.

Ἀποτελέω, ῶ, f. έσω, efficio, perficio, præſto; conſummo, Gl. V. Ἀποτελεῖν τὰ νομιζόμενα· τὸν καρπὸν, producere; εἰς τὴν ἡλικίαν, adhibere. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον, Jac. 1, 15. Ex ἀπὸ, & τελέω, *finio.*

Ἀποτέμνω, f. εμῶ, abſcindo; deſeco, recido, reſeco, Gl. V. Κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τεμῶ χερὶ, Soph. Phil. 1198. Ex ἀπὸ, & τέμνω, *ſcindo, ſeco.*

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus. Ab ἀποτίκτω, *pario.*

Ἀποτερματίζω, f. ίσω, definio, determino; (2) extermino, excludo. Ex ἀπὸ, & τερματίζω, *termino.*

Ἀποτερματισμὸς, οῦ, ὁ, definitio, determinatio, deſcriptio. Ab ἀποτερματίζω.

Ἀποτερμίζω, f. ίσω, finio, definio. Ex ἀπὸ, & τέρμα, *terminus.*

Ἀπότευγμα, ατος, τὸ, res, quæ male & præter animi ſententiam ſucceſſit; (2) damnum. Ab ἀποτυγχάνω, *non adſequor.*

Ἀποτευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui ſolet aberrare & fruſtrari. Ab eod.

Ἀπότευξις, εως, ἡ, repulſa, ſiniſter & infelix ſucceſſus; Gl. V. offenſatio. Ab eod.

Ἀποτεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo. Ex ἀπὸ, & τεφρόω, *in cinerem redigo.*

Ἀποτηγανίζω, f. ίσω, e ſartagine comedo. Ex ἀπὸ, & τηγανίζω, *in ſartagine coquo.*

Ἀποτήκω, f. ξω, liquo; (2) macero, tabefacio, conſumo. Ex ἀπὸ, & τήκω, *liquefacio.*

Ἀποτῆλε, *Adv.* procul. Ex ἀπὸ, & τῆλε, *procul.*

Ἀπότηξις, εως, ἡ, deſtillatio, quæ fit humore liquefacto. Ab ἀποτήκω.

Ἀποτίθημι, depono, repono, Gl. V. ἀποτίθεμαι, omitto, depono, recondo, condo, Gl. V. Ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἔχθραν, ὀργὴν, ἐπ' ἀνθράκων, εἰς ἀγγεῖον. Ex ἀπὸ, & τίθημι, *pono.*

Ἀποτίκτω, partum emitto; (2) gigno. Ex ἀπὸ, & τίκτω, *pario.*

Ἀποτίλλω, avello, revello. Ex ἀπὸ, & τίλλω, *vello.*

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, id quod avulſum eſt, ſeu vellendo abſtractum. Ab ἀποτίλλω.

Ἀποτιμάω, ῶ, f. ήσω, æſtimo; (2) æſtimatum do; (3) pignus conductionis domus do, at ἀποτιμάομαι, pignus ejuſmodi accipio; (2) ignominia adficio. Gl. V. ἀποτιμῶμαι, cenſeor. Ἀποτιμήσασθαι τὸ χωρίον, Dem. Ex ἀπὸ, & τιμάω, *honoro, æſtimo.*

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur; (2) pignus, quod dare cogebatur, qui domum pupilli ab Archonte conducebat. Ab ἀποτιμάω.

Ἀποτίμησις, εως, ἡ, deſcriptio, cenſus; Gl. V. æſtimatio; (2) vectigal, tributum. Ab eod.

Ἀποτιμητὴς, οῦ, ὁ, qui pignus conductionis certo pretio æſtimatum accipit; Gl. V. cenſor. Ab eod.

Ἀπότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, honore carens, inhonoratus; (2) oppignoratus. Ex α priv. & τιμὴ, *honor.*

Ἀποτίναγμα, ατος, τὸ, id, quod decutitur, ſeu excutitur. Ab ἀποτινάσσω.

Ἀποτινάσσω, vel ἀποτινάττω, f. ξω, excutio, decutio; ἀπετίναξεν, decuſſit, Ph. a. 1. Τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, Luc. 9, 5. Ex ἀπὸ, & τινάσσω, *quatio.*

Ἀποτίννυμι, pœnas ſumo. Ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν, Heſiod. Ἔργ. 245. Ab ἀποτίω.

Ἀποτιννύω, perſolvo, luo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & τιννύω, *ſolvo.*

Ἀποτίνω, luo pœnas, ſolvo, dependo. Τρεῖς δραχμὰς τῷ ἰδιώτῃ, δύο δ' ἄλλας ἀποτίνειν εἰς τὸ δημοτικὸν, Plut. Ex ἀπὸ, & τίνω, *ſolvo.*

Ἀπότισις, εως, ἡ, reſtitutio, redhibitio, Gl. V. Ab eod.

Ἀπότιτθος, ου, ὁ καὶ ἡ, a matris uberibus amotus. Ex ἀπὸ, & τιτθὸς, *mamma.*

Ἀποτίω, f. ίσω, punio; (2) perſolvo, luo, rependo, reddo; ἀπέτισεν, luit, Ph. Ἐπειδὰν ἀποτίσω τὰ τρία τάλαντα, ἃ ὦφλον, Dem. Τὰ παράνομα τάτ' ἀνόσια θεὸς ἀποτίνεται, Ariſt. Θεσμ. 692. Ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης, h. e. poſt, id. Veſp. 1246. Ex ἀπὸ, & τίω, *punio.*

Ἀποτμήγω, f. ξω, abſcindo. Πολλὰς δὲ κλειτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι, Il. 16, 390. Ex ἀπὸ, & τμήγω, *ſcindo.*

Ἀποτμὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, abſciſſus, abruptus. Ab ἀποτμήσσω.

Ἀπότμησις, εως, ἡ, proſectio, abſciſſio. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτμήσσω, abſcindo, abrumpo. Ex ἀπὸ, & τμήσσω, *rumpo.*

Ἄποτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, miſer, infelix. Ex α priv. & πότμος, *ſors.*

Ἀποτολμάω, ῶ, f. ήσω, confidenter audeo, confidenter adgredior; facinoroſe audeo. Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, Rom. 10, 20. Ex ἀπὸ, & τολμάω, *audeo.*

Ἀπότολμος, ου, ὁ καὶ ἡ, audax. Ex ἀπὸ, & τόλμα, *audacia.*

Ἀποτομὰς, άδος, ἡ, abſciſſio, fiſſura, (2) abſciſſa; (3) jaculi genus. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτομεὺς, έως, ὁ, abſciſſor. Ab eod.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio, ſciſſura; profectio, Gl. V. Ab eod.

Ἀποτομία, ας, ἡ, abſciſſio, inciſio; (2) nimius rigor, ſeveritas nimia, qua res omnes ad vivum reſecantur; Ph. crudelitas, al. Gl. V. temeritas, ſeveritas, acerbitas. Ab eod.

Ἀπότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, abſciſſus, abruptus, præruptus; (2) durus, rigidus, ſeverus, inexorabilis. Ph. crudelis, immanis, acerbus, durus; ἀποτομώτατος, duriſſimus, Gl. V. Ab eod.

Ἀποτόμως, *Adv.* abſciſſe, abrupte; (2) ſevere, rigide; (3) plane, præciſe; temere, Gl. V. Ab ἀπότομος.

Ἀποτοξεύω, f. εύσω, ſagitta appeto; (2) ſagitta arceo, propulſo. Ex ἀπὸ, & τοξεύω, *ſagitta ferio.*

Ἀποτορνεύω, f. εύσω, detorno; (2) expolio, elaboro, exorno; (3) in orbem redigo. Ex ἀπὸ, & τορνεύω, *torno.*

Ἄποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſine potu vivit; (2) ad potandum non idoneus. Ex ἀπὸ, & πίνω, *bibo.*

Ἀποτράγημα, ατος, τὸ, cibi reliquiæ. Ab ἀποτρώγω, *comedo.*

Ἀποτραχηλίζω, f. ίσω, ſtrangulo, frango collum. Gl. V. decollo, detrunco. Ex ἀπὸ, & τράχηλος, *collum.*

Ἀποτραχύνω, exaſpero; (2) audeo. Ex ἀπὸ, & τραχύνω, *aſpero.*

Ἀποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, avertendi, ſ. depellendi vim habens; (2) diſſuaſorius, dehortatorius. Ab ἀποτρέπω.

Ἀποτρέπω, f. ψω, averto; (2) avoco, revoco, deterreo, dehortor; ἀποτρέπομαι, pedem averto, retro converto; (3) averſor, repudio, repello. Ἀποτρέπειν τοῦ γάμου, τῶν ἁμαρτημάτων. Ὅπως ἀποτρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην; Ariſt. Nub. 774. Οὐδὲν τούτων ἀπέτρεπέ σε, μὴ οὐχὶ πινει παρ' αὐτοῦ, prohibuit, quo minus, Luc. Ex ἀπὸ, & τρέπω, *verto.*

Ἀποτρέχω, currendo abeo, recurro, revertor. Ex ἀπὸ, & τρέχω, *curro.*

Ἀποτριάζω, tres ictus infligo; (2) vinco, ſupero. Ex ἀπὸ, & τριάζω, *vinco, ut athleta certamine triplici.*

Ἀποτριάσσω, f. άξω, idem quod ἀποτριάζω. Ex ἀπὸ, & τριάσσω, quod idem notat, quod τριάζω.

Ἀποτριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, detritus. Ab ἀποτρίβω.

Ἀποτρίβω, f. ψω, detero, attero, contero; (2) aboleo, expello; (3) frictu, ſeu tritu abſtergo; ἀποτρίβομαι, detergo, diluo; (2) ſubmoveo, amolior. Gl. V. ἀπότριψον, defrica. Πλευρὰ ἀποτρίψουσι Odyſſ. 17, 232. Ἀποτρίβειν διαβολὰς Diod. Sic. Ex ἀπὸ, & τρίβω, *tero.*

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, quod deterendo decidi ramentum deterendo detractum. Gl. V. retrimentum, recrementum. Ab ἀποτρίβω

Ἀποτριτόω, ῶ, f. ώσω, ad tertiam partem redigo. Ph. ἀποτριτοῖ, decoquit. Ex ἀπὸ & τριτόω, *tertio.*

Ἀπότριχες, ων, οἱ καὶ αἱ, impuberes. Ex ἀπὸ, & θρὶξ, *crinis, pilus.*

Ἀποτρίχω, f. θρίξω, pilos avello. Εἴδε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθριξε τρίχας, Eu Or. 128. Ab ἀπὸ, & θρὶξ, τριχὸς, pil

Ἀπότριψις, εως, ἡ, deterſio; tritura, P Ab ἀποτρίβω.

Ἀποτρόπαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, malorum depulſor (2) averruncus; (3) averruncandu avertendus, abominandus, fugiendus, odi dignus. Ab ἀποτροπή.

Ἀποτροπάομαι, ῶμαι, averſor, declin Ex ἀπὸ, & τροπάω, *verto.*

Ἀποτροπάω, ῶ, averto. Ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσω αὐτόθεν, Il. 20, 11 Ex iiſd.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, averſio; (2) amolitio, depulſio; (3) dehortatio, diſſuaſio. Ab ἀποτρέπω, *averto*.

Ἀποτροπιάζομαι, f. άσομαι, averſor, abominor, odio proſequor, exſecro; (2) piaco, expio. Ab eod.

Ἀποτροπιάζω, pro piaculo expio, Gl. V. Ab ἀποτροπή.

Ἀποτροπίασμα, ατος, τὸ, ſacrificium, quod fit malorum avertendorum cauſſa, piaculum, piamentum, expiatio. Ab ἀποτροπιάζομαι.

Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, averruncatio iræ deorum; (2) averſatio. Ab eod.

Ἀπότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, averſandus, abominandus, refugiendus; (2) ſeparatus ac quaſi exterminatus; (3) depulſor mali, averruncus, averruncator. Ab ἀποτρέπω.

Ἀπότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui procul a parentibus nutritus fuit; (2) peregrinus; (3) qui philoſophiæ non eſt alumnus. Ex ἀπὸ, & τρέφω, *nutrio*.

Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio. Ex ἀπὸ, & τρυγάω, quod idem ſignificat.

Ἀποτρύχω, f. ξω, attero, conſumo, exhaurio. Ἀποτρύχειν ἑαυτοὺς, Plut. Ex ἀπὸ, & τρύχω, *attero*.

Ἀποτρύω, f. ύσω, detero, attero; (2) abjicio; (3) defatigo, conficio laboribus. Φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χρῆναί σε, Soph. Trach. 126. Ex ἀπὸ, & τρύω, *tero*.

Ἀποτρώγω, f. ξομαι, abedo, avello morſu; dentibus exſcindo. Ex ἀπὸ, & τρώγω, *rodo*.

Ἀποτυγχάνω, aberro, non adſequor; (2) fruſtror; (3) perdo, amitto; & (4) ex voto non ſuccedo, præter ſpem evenio; repulſam fero, Gl. V. ἀπέτυχον, deceptus ſum, Ph. a. 2. ἀποτυχὼν, deceptus, Ph. part. Ἀποτυγχάνειν τοῦ σκόπου, τῆς ἐλπίδος, Dem. Ex ἀπὸ, & τυγχάνω, *ſum, accido*.

Ἀποτυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco; ἀποτυλοῦμαι, occalleo, Gl. V. ἀποτυλοῦσθαι, calleſcere. Ex ἀπὸ, & τυλόω, *calloſum reddo*.

Ἀποτυμπανίζω, f. ίσω, fuſtibus concido; (2) tympanis & fidiculis extendo; (3) crudeliter interficio. Ex ἀπὸ, & τυμπανίζω, *fuſtibus cædo*.

Ἀποτυπόω, ῶ, f. ώσω, effingo, exprimo. Gl. V. ἀποτυπῶ, effingo, ἀποτυποῖ, effingit, Ph. Πρὸς τὴν τοῦ παραδείγματος ἀποτυπούμενος φύσιν, Plat. Ex ἀπὸ, & τυπόω, *figuro, formo*.

Ἀποτύπτω, f. ψω, verberare deſino. Ex ἀπὸ, & τύπτω, *verbero*.

Ἀποτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco; (2) obturo. Ex ἀπὸ, & τυφλόω, *occæco*.

Ἀποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium. Ab ἀποτυγχάνω.

Ἀποτυχία, ας, ἡ, ſpei fruſtratio, repulſa. Ab eod.

Ἀποτυχίζω, a lapide aſſulas & cementa malleo roſtrato decutio ad eum complanandum. Ex ἀπὸ, & τύχος, ſeu τυκος, *inſtrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur*.

Ἀποτυχόντως, *Adv.* præter ſpem, præter votum. Ab ἀποτυγχάνω.

Ἀπουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco. Ex ἀπὸ, & οὐλόω, *cicatricem duco*.

Ἀπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio. Ab ἀπουλόω.

Ἀπουλωτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis ineſt cicatricem inducendi. Ab eod.

Ἀπουραγέω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco, a tergis agmen duco. Ex ἀπὸ, & οὐραγέω, *agmen extremum duco*.

Ἀπουρέω, ῶ, f. ήσω, urinam reddendo ejicio, in urina dejicio, cum urina excerno. Ex ἀπὸ, & οὐρέω, *urinam mitto*.

Ἀπουρίζω, f. ίσω, aufero, ſeparo. Ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας, Il. 22, 489. Ab ἀφορίζω, *aufero*.

Ἄπουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui abeſt a terminis. Ex ἀπὸ, & ὅρος, *terminus*.

Ἀπουρόω, ῶ, f. ώσω, deſtituor vento ſecundo, adverſo vento utor. Ex ἀπὸ, & οὖρος, *ventus ſecundus*.

Ἄπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus carens. Ex α priv. & ποῦς, *pes*.

Ἀπουσία, ας, ἡ, abſentia; (2) detrimentum. Ab ἄπειμι, *abſum*.

Ἀπουσιάζω, f. άσω, bonorum partem do alicui. Ex ἀπὸ, & οὐσία, *bona, facultates*.

Ἀποφαίνω, oſtendo, demonſtro, palam facio; (2) probo; (3) exhibeo, profero; (4) defero; (5) efficio, reddo, effectum exhibeo; (6) declaro, explico; ἀποφαίνομαι, pronuncio, decerno, ſententiam dico. Ἀποφαίνειν γνώμην περὶ τινος, τὴν παραθήκην, τὶ πρὸς τὸ δημόσιον, εἰς τὸ κοινόν. Ex ἀπὸ, & φαίνω, *oſtendo*.

Ἀπόφανσις, εως, ἡ, enunciatio, ſeu pronunciatio; (2) ſententia, breve dictum; (3) rei quæſitæ probatio; (4) index, recenſio, commentarius. Ab ἀποφαίνω.

Ἀποφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciativus, pronunciativus, adfirmationem aut negationem habens, qui ſive adfirmans, ſive negans aliquid pronunciat; (2) qui aliquid negat. Ab ἀποφαντός.

Ἀποφαντικῶς, *Adv.* enunciative, more eorum, qui de re aliquid pronunciant. Ab ἀποφαντικός.

Ἀποφαντὸς, ἡ, ὸν, enunciatus, pronunciatus. Ab ἀποφαίνω.

Ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio; (2) deſcriptio bonorum, qua particulatim indicatur, quantum quis in bonis habeat. Ab ἀπόφημι.

Ἀποφάσκω, nego, infitior; (2) enuncio aliquid; (3) interdico. Ex ἀπὸ, & φάω, *dico*.

Ἀποφατικὸς, ἡ, ὸν, negativus, negans. Ab eod.

Ἀποφατικῶς, *Adv.* negative. Ab ἀποφατικός.

Ἀποφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, parvi, flocci facio. Ex ἀπὸ, & φαυλίζω, *vilipendo*.

Ἀποφέρβομαι, paſcor, ſeu alor ex, paſco, ſeu alo me ex. Ex ἀπὸ, & φέρβω, *alo*.

Ἀποφέρω, aufero, abduco, tollo; (2) refero, reporto; (3) pendo, perſolvo; (4) adfero; (5) renuncio, deſigno, nomen alicujus edo; (6) refero; ἀποφέρομαι, effluo, emano, expiro, Gl. V. Ἀποφέρειν τὸν φόρον, ſolvere; νόσος ἀπήνεγκε αὐτὸν, necavit; παρανόμων γραφὴν κατά τινος, accuſare. Ἀπόφερε τα σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν, Ariſt. Pace, 287. Καὶ ταῦτ᾽ ἀποφέρειν πάντα, κοὐκ ἀποστερεῖν, reddere, id. Conc. 449. Ex ἀπὸ, & φέρω.

Ἀποφεύγω, f. ξομαι, effugio, evado; (2) abſolvor. Ἀποφεύγειν τὸν τόπον, νόσον, πάθην, αἰτίαν· τὸ ἔγκλημα, δίκην, ψηφίσματα, abſolvi. Εὖ γνῶθι, ὅτι σοὶ κῆρα τάνδ᾽ ἀποφευγεῖν, Soph. Phil. 1158. Εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα, Ariſt. Av. 938. Ex ἀπὸ, & φεύγω, *fugio*.

Ἀποφευκτικὸς, ἡ, ὸν, effugiendi peritus; (2) qui habet fortunam, ut facile effugiat. Ab ἀποφεύγω.

Ἀπόφευξις, εως, ἡ, effugium, evaſio. Ab eod.

Ἀποφηλικίζω, decerpo, ſeu deligo ficus immaturas; (2) vim adfero, cogo. Suid. Ex ἀπὸ, & φήλυξ, *ficus immatura*.

Ἀπόφημι, f. φήσω, contradico; (2) nego, infitior; (3) profiteor, effero; (4) cenſeo, autumo; (5) declaro; (6) demonſtro. Ἀλλ᾽ ὑμεῖς ἔρχεσθε, ϗ ἀγγελίην ἀπόφασθε, Il. 9, 645. Ex ἀπὸ, & φημὶ, *dico*.

Ἀπόφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt mali ominis, inominatus. Ex ἀπὸ, & φήμη, *omen*.

Ἀπόφθαρμα, ατος, τὸ, pharmacum abortum faciens. Ab ἀποφθείρω, *corrumpo*.

Ἀποφθέγγομαι, f. ξομαι, eloquor, ſententioſe dico; (2) vaticinor, oraculum edo. Ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ϗ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς, Act. 2, 14. Ex ἀπὸ, & φθέγγομαι, *loquor*.

Ἀπόφθεγτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a ſermone remotus & ſeparatus. Ab ἀποφθέγγομαι.

Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, dictum ſententioſum & breve. Ab eod.

Ἀποφθεγματικὸς, ἡ, ὸν, peritus apophthegmata loquendi; (2) qui apophthegmatis loquendis gaudet. Ab ἀπόφθεγμα.

Ἀποφθείρω, corrumpo, perdo; (2) corruptum fœtum edo, abortum pario. Ἀποφθείρειν τὸ ἔμβρυον, Hippoc. Ex ἀπὸ, & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀποφθινύθω, perdo, profligo; (2) pereo, intereo. Ἀποφθινύθουσι δὲ λαοὶ, Il. 5, 643. Ex ἀπὸ, & φθινύθω, *perdo*.

Ἀποφθίνω, intereo, pereo; (2) perdo. Οὔτ᾽ ἄνδρας ἀποφθίσει θάλασσα, Heſiod. Ἔργ. 664. Ex ἀπὸ, & φθίνω, *perdo*.

Ἀποφθίω, f. ίσω, perdo, interficio; ἀποφθίμενος, perditus, interfectus, mortuus. Ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι, Odyſſ. 5, 110. Ex ἀπὸ, & φθίω, *perdo*.

Ἀποφθορὰ, ᾶς, ἡ, abortus, editio fœtus in utero corrupti. Ab ἀποφθείρω.

Ἀποφιμόω, ῶ, f. ώσω, fiſcella capiſtro; (2) os obturo. Ex ἀπὸ, & φιμόω, *camo obligo*.

Ἀποφλαυρίζω, f. ίσω, floccifacio; (2) derideo; (3) ut malum averſor. Ex ἀπὸ, & φλαυρίζω, *pro vili habeo*.

Ἀποφλεγμαίνω, ardere, ſeu æſtuare deſino, inflammari tumore deſino, tumorem depono. Ex ἀπὸ, & φλεγμαίνω, *ardeo*.

Ἀποφλεγματίζω. f. ίσω, pituita purgo, pituitam elicio. Ex ἀπὸ, & φλέγμα, *pituita*.

Ἀποφλεγματισμὸς, οῦ, ὁ, purgatio a pituita; (2) id, quo utimur ad eliciendam pituitam. Ab ἀποφλεγματίζω.

Ἀποφλοιόω, ῶ, f. ώσω, decortico. Ex ἀπὸ, & φλοιὸς, *cortex*.

Ἀποφοιβάζω, expurgo; (2) oracula reddo. Ex ἀπὸ, & φοιβάζω, *purgo, abluo*.

Ἀποφοιτάω, ῶ, f. ήσω, abeo, abſcedo, reſilio, recedo; (2) non frequento; (3) renuncio; (4) morior. Ἀπεφοίτα τῶν ἐκκλησιῶν, Philoſtr. Ex ἀπὸ, & φοιτάω, *ito*.

Ἀποφοίτησις, εως, ἡ, abitio, diſceſſus. Ab ἀποφοιτάω.

Ἀπόφονος φόνος, injuſta, inconveniens cædes. Ex ἀπὸ, & φόνος, *cædes*.

Ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, ablatio; (2) lucrum, emolumentum; (3) vectigal, tributum; (4) penſio, penſitatio; (5) exhalatio, exſpiratio, effluxio; (6) reditus, proventus; (7) graveolentia. Ab ἀποφέρω, *aufero*.

Ἀπόφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, infirmus, imbecillis, qui non eſt oneri ferendo; (2) non tolerandus, averſandus. Ab eod.

Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero, onus abjicio. Ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον, Act. 21, 3. Ex ἀπὸ, & φόρτος, *onus*.

Ἀποφράγνυμι, ſive ἀποφραγνύω, obſtruo, obturo, communio velut ſepto. Ex ἀπὸ, & φράσσω, *ſepio*.

Ἀποφρὰς, άδος, ἡ, nefaſtus, ſceleratus, infandus, inauſpicatus; ἀποφράδες, nefaſti dies, Ph. Ex ἀπὸ, & φράζω, loquor.

Ἀποφράσσω, ſive ἀποφράττω, f. άξω. obſtruo, obturo, interſepio. Ἀποφράσσειν τὸ στόμα. Ex ἀπὸ, & φράσσω, ſepio.

Ἀποφυὰς, άδος, ἡ, appendix; (2) ramulus adnaſcens majoribus. Ab ἀποφύω.

Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium. Ab ἀποφεύγω, effugio.

Ἀπόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tribum non habens, peregrinus. Ex ἀπὸ, & φυλὴ, tribus.

Ἀποφυλλίζω, folia, ſeu, frondes amputo. Gl. V. defolio. Ex ἀπὸ, & φύλλον, folium.

Ἀποφύλλισις, εως, ἡ, foliorum amputatio, frondatio. Ab ἀποφυλλίζω.

Ἀποφυσάω, ῶ, f. ήσω, efflo; (2) perflo; (3) flatu expello, flatu diſſipo, flatu dejicio; (4) reſpuo, Ἀποφυσᾶσθαι πλούτου μεγέθει, Philo. Ex ἀπὸ, & φυσάω.

Ἀποφυσία, ας, ἡ, eminentia; (2) bulla. Ab ἀποφύω.

Ἀπόφυσις, εως, ἡ, pars ab alia enata & procedens; (2) pars oſſis extuberans. Ab eodem.

Ἀποφυτεία, ας, ἡ, tranſplantatio, quum ſtolo evulſus ſeritur. Ab ἀποφυτεύω.

Ἀποφυτεύω, f. εύσω, ſtolonem evulſum ſero; (2) tranſplanto. Ex ἀπὸ, & φυτεύω, planto.

Ἀποφύω, emitto ſurculum; ἀποφύομαι, enaſcor, exorior, abnaſcor; (2) adnaſcor. Ex ἀπὸ, & φύω, naſcor.

Ἀποφώλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanus, irritus; (2) monſtroſus, prodigioſus; (3) indoctus. Ex ἀπὸ, & φωλεὸς, luſtrum, in quo feræ latent.

Ἀποχάζω, f. άσω, abſcedo, recedo. Ἀλλ' ἀποχάζευ βόθρου, Odyſſ. 11, 94. Ex ἀπὸ, & χάζω, recedo.

Ἀποχαλασμὸς, οῦ, ὁ, relaxatio. Ab ἀποχαλάω.

Ἀποχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto, reſolvo. Ἀποχαλᾶν τὴν φροντίδα. Ex ἀπὸ, & χαλάω, laxo.

Ἀποχαλινόω, ῶ, f. ώσω, frenum detraho, effreno. Gl. V. refreno. Ex ἀπὸ, & χαλινόω, freno.

Ἀποχαλκεύω, f. εύσω, ære munio; (2) fabricor. Ex ἀπὸ, & χαλκεύω, artem ærariam tracto.

Ἀποχαλκίζω, f. ίσω, ære privo, ſeu ſpolio, Ex ἀπὸ, & χαλκίζω, æs refero.

Ἀποχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo, ſeu aggere includo. Ex ἀπὸ, & χαρακόω, vallo communio.

Ἀποχάραξις, εως, ἡ, veſtigii impreſſio. Ab ἀποχαράσσω.

Ἀποχαράσσω, ſ. ἀποχαράττω, f. ξω, ſcarifico, derado; (2) impreſſo veſtigio ſigno, vel noto. Ex ἀπὸ, & χαράσσω, ſculpo, ſcarifico.

Ἀποχαρίζομαι, f. ίσομαι, elargior. Ex ἀπὸ, & χαρίζομαι, gratificor, largior.

Ἀποχειμάζει, hiems deſinit, deſæviit. Ex ἀπὸ, & χειμάζω, hiemo.

Ἀποχειρίζω, f. ίσω, manum amputo, manu privo. Ex ἀπὸ, & χειρίζω, manu tracto.

Ἀποχειρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, manibus victum quærens, manuum labore victitans, artem ſellulariam exerceo. Ex ἀπὸ, & χειρόβιος, manibus victitans.

Ἀποχειροβίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Gl. V. mechanicus. Ex ἀπὸ, & χειροβίωτος, idem.

Ἀποχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ſuffragio meo improbo, vel antiquo; (2) veto, abrogo; (3) plebiſcito abſolvo. Ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ 'κκλησίᾳ, Ariſt. Pace, 665. Τὰ πεπραγμένα ἀκούσας ὁ δῆμος ἀπεχειροτόνησε Μειδίου, Dem. Ex ἀπὸ, & χειροτονέω, manum protendo.

Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, antiquatio, quæ fit ſuffragio; (2) abrogatio. Ab ἀποχειροτονέω.

Ἀποχετεύω, f. εύσω, per canalem in alium locum deduco, derivo. Ex ἀπὸ, & ὀχετεύω, rivos duco.

Ἀποχέω, effundo. Ex ἀπὸ, & χέω, fundo.

Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, diſtantia; (2) ſcriptum, quo pecuniam debitam creditor ſe accepiſſe teſtatur. Gl. V. apocha, acceptilatio; (3) abſtinentia. Ex ἀπὸ, & ἔχω, habeo.

Ἀποχλωρίας, ου, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore aut inſania, proprie in pallorem. Ex ἀπὸ, & χλωρὸς, decolorem efficiens.

Ἀπόχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſonus, a tono fidiumque concentu alienus, Suic. Ex ἀπὸ, & χορδὴ, chorda.

Ἀποχόω, ῶ, f. ώσω, terra adgeſta avertor; (2) aggere communio. Ex ἀπὸ, & χόω, aggerem duco.

Ἀποχρᾶ, ſufficit, ſatis eſt. Ab ἀποχράομαι.

Ἀποχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abutor; (2) utendo conſumo, uſu attero; (3) vehementer utor; (4) utor; ἀποχρῆται, uſurpat, Ph. (5) interficio; (6) contentus ſum. Ἀποχρᾶτο τοῦ στρατοπέδου, Ariſtot. Ex ἀπὸ, & χράομαι, utor.

Ἀπόχρεμμα, ατος, τὸ, id, quod exſcreatum eſt. Ab ἀποχρέμπτομαι.

Ἀποχρέμπτομαι, f. ψομαι, exſcreo, ſcreatu ejicio. Ex ἀπὸ, & χρέμπτομαι, ſcreo.

Ἀποχρεμπτικὸς, ὴ, ὸν, exſcreabilis. Ab ἀποχρέμπτομαι.

Ἀπόχρεμψις, εως, ἡ, exſcreatio. Ab eod.

Ἀπόχρη, f. ήσει, ſatis eſt, ſufficit. Ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, ϗ ψηφίζομαι, Ariſt. Av. 1609. Ex ἀπὸ, & χράομαι, utor.

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, abuſus; (2) interfectio, occiſio. Ab ἀποχράομαι.

Ἀποχρίω, f. ίσω, detraho, ſeu derado, quod inunctum fuit; (2) derado. Gl. V. relino. Ex ἀπὸ, & χρίω, ungo.

Ἀποχρυσόω, ῶ, f. ώσω, inauro. Ex ἀπὸ, & χρυσὸς, aurum.

Ἀποχρώντως, *Adv.* ſufficienter, ſatis; abunde, Gl. V. Ab ἀποχρῶν, ſufficiens, quod eſt ab ἀποχρᾷ.

Ἀπόχρωσις, εως, ἡ, coloratio, tinctura. Ex ἀπὸ, & χρόω, coloro.

Ἀποχυλίζω, f. ίσω, ſuccum extraho. Ex ἀπὸ, & χυλίζω, ſuccum elicio.

Ἀπόχυμα, ατος, τὸ, id, quod effuſum eſt. Ab ἀποχύω.

Ἀποχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ex ἀπὸ, & ὀχυρὸς, munitus.

Ἀπόχυσις, εως, ἡ, effuſio; (2) ſpicæ emiſſio in frumento. Ab ἀποχύω.

Ἀποχύω, effundo, profundo. Ex ἀπὸ, & χύω, fundo.

Ἀποχωλεύω, f. εύσω, claudum reddo. Ex ἀπὸ, & χωλεύω, claudum efficio.

Ἀποχωλόω, ῶ, f. ώσω, idem. Ex ἀπὸ, & χωλόω, claudum reddo.

Ἀποχωρέω, ῶ, f. ήσω, abſcedo diſcedo, recedo, decedo, Gl. V. Ἀποχώρησον δόμων, Ariſt. Ach. 460. Δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, accede, id. Av. 1653. Ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, Act. 13, 13. Ex ἀπὸ, & χωρέω, eo.

Ἀποχώρημα, ατος, τὸ, retrimentum. Ab ἀποχωρέω.

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, abſceſſus, diſceſſus, deceſſus; (2) egeſtio. Ab eod.

Ἀποχωρίζω, f. ίσω, ſeparo, ſejungo, ſecerno, diſpeſco, dirimo; ſegrego, evoco, ſequeſtro, abſtraho, abjugo, Gl. V. Ἐγένετο οὖν παροξυσμὸς, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, Act. 15, 39. Ex ἀπὸ, & χωρίζω, ſeparo.

Ἀποχωριστὴς, οῦ, ὁ, ſevocator, Gl. V. A præc.

Ἀπόχωσις, εως, ἡ, munitio, quæ fit aggere. Ab ἀποχόω.

Ἀποψαλίζω, forfice reſeco. Ex ἀπὸ, & ψαλίζω, quod idem notat.

Ἀποψάλλω, perſtringendo evello. Ex ἀπὸ, & ψάλλω, tango.

Ἀποψάω, ῶ, f. ήσω, abſtergo, detergo. Ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγὼ, καί τοι γε πάνυ πόνηρος εἶ, Ariſt. Lyſ. 1036. Ex ἀπὸ, & ψάω, tergo.

Ἀποψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, fingo, confingo. Ex ἀπὸ, & ψεύδομαι, mentior.

Ἀπόψηγμα, ατος, τὸ, ramentum, ſtrigmentum, purgamentum. Ab ἀποψήχω, derado.

Ἀπόψημα, ατος, τὸ, quod abſtergendo, ſeu radendo detractum eſt. Ab ἀποψάω.

Ἀπόψηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, deterſus, deraſus. Ab eodem.

Ἀποψηφίζομαι, ſuffragio meo abſolvo, abſolvo; (2) ſuffragio meo antiquo, abrogo, repello ſuffragio meo aliquem a magiſtratu; (3) cenſeo; (4) ſententiam fero. Εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε τούτου, abſolveritis, Dem. νόμον, abrogare. Ex ἀπὸ, & ψηφίζομαι, calculis computo.

Ἀποψήφισις, εως, ἡ, ſuffragiorum iteratio. Ab ἀποψηφίζομαι.

Ἀποψήχω, f. ξω, derado, detergo, deſtringo. Ex ἀπὸ, & ψήχω, tergo.

Ἀποψιλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, privo; (2) deglabro, depilo. Ex ἀπὸ, & ψιλόω, nudo.

Ἀποψίλωσις, εως, ἡ, nudatio; (2) depilatio. Ab ἀποψιλόω.

Ἄποψις, εως, ἡ, adſpectus; conſpectus, proſpectus, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ὄπτομαι, video.

Ἀποψοφέω, ῶ, magnum ſtrepitum edo; (2) crepitum ventris emitto, pedo. Ex ἀπὸ, & ψοφέω, crepitum edo.

Ἀπόψυγμα, ατος, τὸ, id, quod excernitur, ſtercus. Ab ἀποψύχω.

Ἀποψύχω, f. ξω, frigefacio; (2) reſtinguo; (3) exſpiro, animam efflo, morior. Gl. V. derigeo; (4) animi deliquium patior; (5) exſicco, depurgo; (6) excerno, alvum exonero; (7) conſumo. Ἔστ' ἀπέψυξεν βίον, Soph. Aj. 1050. Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου, Luc. 21, 26. Ex ἀπὸ, & ψύχω, frigefacio.

Ἀποψωλέω, ῶ, f. ήσω, præputium detraho, glandem nudo; (2) apellam facio. Ex ἀπὸ, & ψωλὸς, apella, verpus.

Ἀππαπαὶ, *Adverbium annuentis & approbantis.*

Ἀπραγμάτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circa quem ſtudium adhibitum non fuit, non curioſe excogitatus. Ex α priv. & πραγματεύ *elaboro, efficio.*

Ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ, vacatio a negotiis; (2) tranquillitas a negotiis vacui; (3) negligentia. Gl. V. otium, incurioſitas, incuria. Ab ἀπράγμων.

Ἀππραγμόνως, *Adv.* facile aliquid agendo; (2) libere; (3) ſine inquiſitione. Ab eod.

Ἀπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, negotiis vacuus, quietus. Gl. V. incurioſus; (2) a negotiis abhorrens, iners; (3) qui placidis eſt moribus & nulli negotium faceſſit; (4) qui lites non amat, fugitans litium. Ex α priv. & πρᾶγμα, negotium.

Ἀπραγόπολ

Ἀπραγόπολις, εως, ἡ, urbs negotiis vacua, otii altrix. Ex α priv. πρᾶγος, *negotium*, & πόλις, *urbs*.

Ἀπρακτέω, ῶ, f. ήσω, nihil proficio; (2) non impetro, quod peto; (3) nihil ago, otioſus ſum. Παρὰ ἀνθρώποις ἀπρακτεῖν, Xen. Ab ἄπρακτος.

Ἄπρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infectus, non factus; (2) inultus, impunitus; (3) qui nihil efficit, inefficax; intractabilis, ignavus, otioſus, Gl. V. (4) in quo a laboribus & negotiis abſtinetur, ut ἄπρακτοι ἡμέραι, feriæ, Gl. V. Ex α priv. & πρακτὸς, *qui agi poteſt*.

Ἀπράκτως, *Adv.* re infecta, irrite, ſine profectu. Ab ἄπρακτος.

Ἀπραξία, ας, ἡ, ceſſatio a rebus agendis; (2) otium; (3) ignavia, inertia; (4) juſtitium. Ex α priv. & πρᾶξις, *actio*.

Ἀπρασία, ας, ἡ, emptorum penuria, quum nihil vendere poſſumus. Ex α priv. & πράω, *vendo*.

Ἄπρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nondum venditus eſt; (2) qui non venditur. Gl. V. invenalis, non vendibilis. Ex iiſd.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum, dedecus, fœditas, Gl. V. Ab ἀπρεπής.

Ἀπρεπέστερον, *Adv.* indecentius. Ab ἀπρεπής.

Ἀπρεπέως, *Adv.* indecenter, contra decorum. Ion. pro. ἀπρεπῶς.

Ἀπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indecens, indecorus. Ex α priv. & πρέπω, *convenio*.

Ἀπρεπῶς, *Adv.* indecenter. Gl. V. dedecore, illicite.

Ἄπρηκτος, idem quod ἄπρακτος, Ion.

Ἀπριάτην, *Adv.* non redempte, abſque pretio, gratis. Ex α priv. & πρίαμαι, *emo*.

Ἀπρὶξ, *Adv.* tenaciter, ita ut ſerra diſſecari nequeat, tenaciter, mordicus, totis viribus, enixe, firmiter. Ex α priv. & πρίω, *ſerra ſeco*.

Ἀπροαιρεσία, ας, ἡ, temeritas, inconſiderantia. Ex ἀπὸ, & προαιρέω, *facio aliquid conſulto*.

Ἀπροαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, involuntarius, qui non fit conſulto. Ex iiſd.

Ἀπροαιρέτως, *Adv.* involuntarie, non ſponte, non conſulto, non de induſtria. Ab ἀπροαίρετος.

Ἀπροβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, temerarius, inconſultus. Ex α priv. & προβουλεύω, *delibero ante*.

Ἀπροβουλεύτως, *Adv.* inconſulto, non præmeditate. Ab ἀπροβούλευτος.

Ἀπροβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex ἀπὸ, πρὸ, & βουλὴ, *conſilium, deliberatio*.

Ἀπροθέτως, *Adv.* ſine deliberatione, ſine propoſito, ſine certo conſilio. Ex ἀπὸ, & προτίθημι, *propono*.

Ἀπρόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime alacrem animum ad aliquid habens, minime alacris. Ex α priv. & πρόθυμος, *alacris, promptus ad aliquid*.

Ἀπροθύμως, *Adv.* non alacriter, non libenter. Ab ἀπρόθυμος.

Ἀπροϊδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, improviſus, non præviſus, inopinatus. Ex α priv. & προείδω, *provideo*.

Ἄπροικος, ου, ὁ ϗ ἡ, dotis expers, indotatus. Ex α priv. & πρόϊξ, ſ. προῖξ, *dos*.

Ἀπροκαλύπτως, *Adv.* ſine velamento & colore quæſito, pretextu nullo, aperte, palam. Ex α priv. & προκαλύπτομαι, *prætendo*.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, imprudentia. Ex α priv. & προνοέω, *ante mente percipio*.

Ἀπρονόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non proviſus; (2) qui providentia non regitur; (3) improvidus, imprudens. Ex iiſd.

Ἀπρονοήτως, *Adv.* imprudenter, incaute, non proviſo eventu. Ab ἀπρονόητος.

Ἀπρονόμευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non prædatus, in quem excurſiones non ſunt factæ, ante non paſtus. Ex α priv. & προνομεύω, *prædatum*, vel *pabulatum egredior*.

Ἀπρόοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, improviſus. Ex α priv. & προόπτομαι, *provideo*.

Ἀπροόπτως, *Adv.* ex improviſo, præter exſpectationem. Ab ἀπρόοπτος.

Ἀπροόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non proviſus, improviſus. Ex α priv. & προοράω, *provideo*.

Ἀπροοράτως, *Adv.* ex improviſo, de improviſo. Ab ἀπροόρατος.

Ἀπροσάντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad quem non patet acceſſus, inacceſſus. Ex α priv. & προσαντάω, *in occurſum eo*.

Ἀπροσαύδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non compellatus, inſalutatus. Ex α priv. & προσαυδάω. *compello*.

Ἀπρόσβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus. Ex α pr. & πρόσβατος, *ad quem acceſſus patet*.

Ἀπρόσβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nemo reſiſtere poteſt, inacceſſus. Ex α priv. & προσβάλλω, *applico, adorior*.

Ἀπροσδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nulla re indiget. Ex α priv. & προσδεὴς, *indigens*.

Ἀπρόσδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui admittendus non eſt. Ex α priv. & προσδέχομαι, *admitto, accipio*.

Ἀπροσδιόνυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nihil ad rem facit; (2) abſurdus. Ex α priv. πρὸς, & Διόνυσος, *Bacchus*.

Ἀπροσδιόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indefinitus. Ex α priv. & προσδιορίζω, *definio*.

Ἀπροσδιορίστως, *Adv.* indefinite. Ab ἀπροσδιόριστος.

Ἀπροσδόκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexſpectatus, inopinus. Ex α priv. & προσδοκάω, *exſpecto*.

Ἀπροσδοκήτως, *Adv.* præter exſpectationem, ex improviſo, inopinato. Ab ἀπροσδόκητος.

Ἀπροσέλευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, ad quem accedere non licet. Ex α priv. & προσέρχομαι, *accedo*.

Ἀπροσεξία, ας, ἡ, negligentia, ſegnities. Ex α priv. & προσέχω, *deditus ſum rei alicui*.

Ἀπροσηγόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſalutatus. Ex α priv. & προσηγορέω, *ſaluto*.

Ἀπροσηγορία, ας, ἡ, ſilentium, taciturnitas; (2) neglectum ſalutandi officium. Ab ἀπροσήγορος.

Ἀπροσήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem nemo appellare nec ſalutare ob ſeveritatem audet, qui propter morum aſperitatem non eſt adfabilis; (2) qui non libenter ſalutat. Ex α priv. & προσήγορος, *qui libenter ſalutat, ſalutator*.

Ἀπρόσικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, R. Ex α priv. & προσίκομαι, *accedo*.

Ἀπρόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus. Gl. V. inacceſſibilis, Gl. V. Ex α priv. & πρόσειμι, *accedo*.

Ἀπρόσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, improviſus, inconſideratus. Ex α priv. & προσκέπτομαι, *proſpicio*.

Ἀπροσκέπτως, *Adv.* inconſiderate. Ab ἀπρόσκεπτος.

Ἀπρόσκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui contra eum intenditur, qui non eſt rite vocatus in judicium. Ex α priv. & προσκαλέω, *advoco*.

Ἀπρόσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inoffenſo gradu procedit; (2) inoffenſus. Ex α priv. & προσκόπτω, *allido*.

Ἀπροσκόπως, *Adv.* ſine offendiculo. Ab ἀπρόσκοπος.

Ἀπροσκορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſatietatem nullam adferens, Suic. Ex α priv. & προσκορὴς, *ſatietatem adferens*.

Ἀπρόσληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adſumptus, Suic. Ex α priv. & προσλαμβάνω, *adſumo*.

Ἀπρόσμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intractabilis, qui tangi nequit, intactus. Ex α priv. & προσμάσσω, *attingo*.

Ἀπρόσμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, invictus; (2) intolerabilis. Ex α priv. & προσμάχομαι, *expugno*.

Ἀπροσμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, contra quem nullæ valent machinæ, inexpugnabilis. Ex α priv. & μηχάνη, *machina*.

Ἀπρόσμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nullum cum alio commercium eſt. Ex α priv. & προσμίγνυμι, *admiſceo*.

Ἀπροσόδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullis adiri viis poteſt, inacceſſus. Ex α priv. & πρόσοδος, *acceſſus*.

Ἀπρόσοιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerandus, non ferendus. Ex α priv. & προσφέρω, *tolero*.

Ἀπροσοίστως, *Adv.* intolerabiliter, ita, ut tolerari non poſſit. Ab ἀπρόσοιστος.

Ἀπροσόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſpectu horrendus, R. Ex α priv. & προσόρατος, *adſpectabilis*.

Ἀπροσπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine adfectione, Suic. Ex α priv. πρὸς, & πάθος, *adfectus*.

Ἀπροσπαθῶς, *Adv.* ſine adfectione, citra adfectionem, Suic. Ab ἀπροσπαθής.

Ἀπροσπέλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus. Ex α priv. & προσπελάζω, *adpropinquo*.

Ἀπροσπόριστα, ων, τὰ, quæ patrifamilias per filium non adquiruntur, bona adventitia. Ex α priv. & προσπορίζω, *adquiro*.

Ἀπροσπτασία, ας, ἡ, methodus certa & errore carens. Ex α priv. & προσπίπτω, *accido, irruo*.

Ἀπρόσπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quem impetus fieri nequit, quem adoriri non eſt tutum. Ex iiſd.

Ἀπρόσρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ulli adfabilis; (2) in quo ſalutationibus ſuperſedetur. Ex α priv. & πρόσρητος, *ſalutatus, compellatus*.

Ἀπροστάτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, rectore & adjutore carens. Ex α priv. & προστατεύω, *præſum*.

Ἀπρόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui acuta cuſpide præfixus non eſt, non acutus in ſumma ſui parte. Ex α priv. & πρόστομος, *mucronatus*.

Ἀπρόσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, incommodus, inconveniens. Ex α pr. & πρόσφορος, *commodus*.

Ἀπροσωπολήπτης, ου, ὁ, reſpectu perſonarum carens. Vulg. Lex. Ex α priv. & προσωπολήπτης, *perſonarum acceptor, qui perſonarum habet rationem*.

Ἀπροσωπολήπτως, *Adv.* citra perſonarum reſpectum. Ab ἀπροσωπολήπτης.

Ἀπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperſonalis, cum perſonæ non fit mentio; (2) qui perſonam, i. e. larvam non habet; (3) qui faciem pulchram non habet, adſpectu turpis, deformis. Ex α priv. & πρόσωπον, *perſona, facies*.

Ἀπροσώπως, *Adv*, ſine perſona, imperſonaliter. Ab ἀπρόσωπος.

Ἀπροτίμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intactus, incontaminatus. Ex α priv. & προτιμάσσω, *attingo*.

Ἀπροτίοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem adſpicere non licet, inviſibilis. Ex α priv. πρὸς & ὄπτομαι, *video*.

Ἀπροφάσιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, prætextu & excuſatione carens; (2) qui ſine prætextu &

ſimulatione aliquid agit. Ex α priv. & προφασίζομαι, *prætexo*.

Ἀπροφασίστως, *Adv.* ſine prætexu & excuſatione. Ab ἀπροφάσιστος.

Ἀπρόφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπροφάσιστος; (2) non prædictus, ex improviſo accidens. Ex α priv. πρὸ, & φάω, *dico*.

Ἀπροφάτως, *Adv.* nullo adlato prætextu. Ab ἀπρόφατος.

Ἀπροφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incuſtoditus; (2) nulla cautione præviſus. Ex α priv. & προφυλάσσω, *cuſtodio*.

Ἀπταισία, ας, ἡ, non-lapſus, τὸ non impingere. Ex α priv. & πταίω, *impingo*.

Ἄπταιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non impingens. Gl. V. irreprehenſibilis. Ex iiſdem.

Ἀπταίστως, *Adv.* ſine offenſione, citra offenſionem. Ab ἄπταιστος.

Ἀπτερέως, velociſſime. Ex α, ἅμα, & πτερὸν, *ala*.

Ἄπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, non alatus, alas non habens. Gl. V. implumis. Ex α priv. & πτερὸν, *ala*.

Ἀπτέρυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, alas non habens. Ex α priv. & πτέρυξ, *ala*.

Ἀπτέρως, *Adv.* celerrime. Ab ἄπτερος.

Ἀπτέρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄπτερος.

Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ ϗ ἡ, involucris, implumis. Ex α priv. & πτηνὸς, *volucris*.

Ἁπτικὸς, ἡ, ὸν, tangendi vim habens. Ex ἅπτομαι, *tango*.

Ἄπτιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, implumis, non volucris. Ex α priv. & πτίλον, *penna, pinna*.

Ἄπτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pinſus & tuſus non eſt; (2) integer, indiviſus. Ex α priv. & πτίσσω, *pingo*.

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in dicendo intrepidus; (2) mordax in verbis, audax. Ex α priv. πτοέω, *perterrefacio*, & ἔπος, *verbum*, vel ex ἅπτομαι, *tango*, & ἔπος, *verbum*.

Ἀπτόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, intrepidus; impavidus, Ph. Ex α priv. & πτοέω, *conſterno*.

Ἀπτοίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀπτόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbellis. Ex α priv. & πόλεμος, *bellum*.

Ἅπτομαι, f. ψομαι, tango, hæreo, attingo, Gl. V. ἥψατο, tetigit, attigit, Gl. V. Ἅπτεσθαι πολιτικῶν πραγμάτων, πολιτείας, λόγων, μουσικῆς, πολέμου. Μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων, Soph. Antig. 185. Ὥς μου χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν, Ariſt. Eq. 1233.

Ἁπτὸς, ἡ, ὸν, qui tangi poteſt, ſub tactum cadens, tractabilis. Ab ἅπτω, *tango*.

Ἅπτω, f. ψω, necto, annecto, alligo, apto; ἧψεν, aptavit, a. 1. ἡμμένος, aptus, annexus, perf. part. paſſ.

Ἅπτω, f. ψω, accendo; ἅπτομαι, accendor; ἡμμένος, accenſus, perf. part. paſſ. Τὴν λίθον ταύτην ἑώρας, ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; Ariſt. Nub. 766. Ἧπταί μου νόσος, Soph. Trach. 1027.

Ἀπτῶς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, qui non cadit, ſtabilis, firmus, conſtans. Ex α priv. & πίπτω, *cado*.

Ἄπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indeclinabilis, carens πτώσει, i. e. *caſu*.

Ἀπτώτως, *Adv.* citra lapſum, ſine defectu. Ab ἀπτώς.

Ἄπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, nates non habens, perexiles nates habens. Ex α pr. & πυγὴ, *nates*.

Ἄπυκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui denſus, ſeu creber non eſt. Ex α priv. & πυκνὸς, *denſus*.

Ἀπύλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui porta clauſus, ſeu munitus non eſt, qui porta muniri nequit, qui obſtrui nequit. Ex α priv. & πύλη, *porta*.

Ἀπυνδάκωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, fundo carens. Ex α priv. & πύνδαξ, *fundum*.

Ἄπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, inulceratus, qui ſine ulcere, ſive ſine pure eſt. Ex α priv. & πύον, *pus*.

Ἄπυργος, ου, ὁ ϗ ἡ, turres non habens, turribus non munitus. Ex α priv. & πύργος, *turris*.

Ἀπύργωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀπύρεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non febricitans, febri non laborans. Ex α priv. & πυρέσσω, *febricito*.

Ἀπυρεξία, ας, ἡ, carentia febris, τὸ non laborare febri. Ex iiſd.

Ἀπύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine febri eſt, febri non laborans. Ex α priv. & πυρετὸς, *febris*.

Ἀπύρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, nucleum non habens. Ex α priv. & πυρὴν, *nucleus, ſive quod in pomo ligneum oſſeumque eſt*.

Ἀπυρομήλη, ης, ἡ, ſpecillum, quod nucleum, i. e. acumen non habet. Ex α priv. πυρὴν, & μήλη, *ſpecillum*.

Ἄπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignis expers, ignem non expertus, cludus. Ex α priv. & πῦρ, *ignis*.

Ἀπύρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & πυρωτὸς, *ignitus*.

Ἄπυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, fando inauditus, de quo nihil fama, aut auditione cognoſcitur; (2) qui fando non audivit. Ex α priv. & πυνθάνομαι, *audio*.

ἈΠΥ'Ω, ſono, ſonitum reddo; (2) vociferor, clamo; (3) loquor; (4) dico. Τί ποτ' ἀπύσω; Eur. Hec. 156.

Ἀπφὰ, frater, vel ſoror, velut a blandientibus ipſi appellantur, Heſ.

Ἀπφάριον, ου, τὸ, amaſius. Ab eod.

Ἀπφίον, ου, τὸ, amaſia. Ab eod.

ἈΠΦΥ'Σ, ύος, ὁ, pater, qui ita dicitur a blandientibus.

Ἀπφῶ, idem. Ab ἀπφύς; (2) nunc, etiam, num; (3) occultus, abſconditus, quâ vox Ebræa eſt.

Ἀπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, imberbis. Ex α priv. & πώγων, *barba*.

Ἀπῳδέω, ῶ, f. ήσω, in cantu diſcrepo; (2) ſum abſonus. Ab ἀπῳδός.

Ἀπῳδὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, abſonus, diſſonus; (2) abhorrens; (3) non placens. Ex α priv. & ᾠδὴ, *cantus*.

Ἄπωθεν, *Adv.* procul, eminus. Ab ἀπὸ, *ab*.

Ἀπωθέω, ῶ, f. ώσω vel ωθήσω, repello, abjicio, detrudo. Gl. V. ἀπωθῶ, detrudo, repello, repudio, depello, trudo; ἀπωθοῦμαι, expellor, repellor, propellor; (2) pello, depello, depulſo, propulſo, retrudo, repudio; ἀπώθησεν, diſpulit, Ph. a. 1. act. ἀπωθηκέναι, depulſitaſſe, Gl. V. ἀπώσασθαι, propellere, Ph. a. 1. med. ἀπωσθεὶς, repudiatus, repulſus, abactus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. ἀπωσθῆναι, depelli, Ph. a. 1. inf. paſſ. Ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη, Soph. Aj. 446. Αὐθαδία φίλους ἀπωθῆ, Eur. Med. 622. Φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκην χθονὸς, id. Ph. 76. Σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ τοῦ φίλου χόρευσον, Ariſt. Pace, 776. Ex ἀπὸ, & ὠθέω, *pello, impello*.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, exitium, perditio, amiſſio. Ab ἀπόλλυμι, *perdo*.

Ἀπώλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non domitus eruditusque, ut pulli domari erudirique ſolent. Ex α priv. & πωλεύω, *pullos equinos domo*.

Ἀπωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per juſſurandum. Ab ἀπόμνυμι, *abjuro*.

Ἀπώμοσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀπωμοτικὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, abjurativus. Ab eod.

Ἀπώμοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitandus, lege interdictus. Ab eod.

Ἀπώρυξ, υγος, ὁ, canalis ſub terra foſſus; (2) propago in vite; (3) propago; (4) ſciſſura, fiſſura. Ab ἀπορύσσω, *defodio*.

Ἀπώρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui callum non obduxit, adeoque nondum coiit. Ex α priv. & πῶρος, *callus*.

Ἄπωσις, εως, ἡ, repulſio, rejectio, deturbatio. Ab ἀπωθέω, *pello*.

Ἀπωσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀπωστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens expellendi. Ab eodem.

Ἀπωστὸς, ἡ, ὸν, qui pulſare poteſt; (2) expulſus, detruſus. Ab eod.

Ἀπώτερος, έρα, ερον, remotior, & ἀπώτατος, άτη, ατον, remotiſſimus. Ab ἄπο, *procul*.

Ἀπωτέρω, *Adv.* remotius, & ἀπωτάτω, remotiſſime. Ab ἀπώτερος, & ἀπώτατος.

ἌΡ, apud Poetas pro ἄρα, ergo, utique, certe.

ἌΡΑ, utique, nempe; (2) tandem; (3) forte, (4) nam, *Adjectio*, ut quis *nam?* (5) igitur, ergo, cum γε, vel οὖν, ut ἄραγε, ἄρα οὖν, *igitur, quamobrem*.

Ἆρα, *Adv.* an, utrum. Hinc (2) ἆρά γε, utrum, numquid; (3) ἆρα οὖν, utrum, nonne igitur; (4) ἆρα μὴ, numquid; (5) ἆρ' οὐκ, nonne; ἆρ' οὖν, οὐ, nonne.

ἈΡΑ', ᾶς, ἡ, preces; (2) preces ſupplices; (3) diræ, imprecatio; (4) noxa, damnum.

Ἄραβδος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine virga, ſeu baculo. Ex α priv. & ῥάβδος, *virga*.

Ἀραβέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum, ſeu fragorem edo. Λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας, Heſiod. Ἀσπ. 249. Ab ἄραβος.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, regio Aſiæ. Ab Ἄραψ.

Ἀραβίζω, f. ίσω, Arabice loquor; (2) partibus Arabum faveo. Ab eod.

Ἀραβικὸς, ἡ, ὸν, Arabicus; (2) repentinus & procelloſus. Ab ἄραβος.

Ἀράβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) Arabs. Ab eodem.

ἌΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, ſtridor dentium in frigore aut conſternatione.

Ἀραγμὸς, οῦ, ὁ, colliſio, pulſatio, ſtrepitus. Ab ἀράττω, *pulſo*.

ἌΡΑΔΟΣ, ου, ὁ, pulſus cordis poſt vehemens exercitium.

Ἀραιὰ, ᾶς, ἡ, venter & inteſtina, ubi eſt multa ἀραιότης. Ab ἀραιός.

Ἀραιόπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, meatus, ſeu foramina rara habens. Ex ἀραιὸς & πόρος, *tranſitus*.

ἈΡΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, rarus, tenuis, anguſtus, imbecillis.

Ἀραῖος, α, ον, imprecationibus & diris devotus. Ab ἀρὰ, *imprecatio*.

Ἀραιόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, raram, ſeu laxam carnem habens. Ex ἀραιὸς, & σὰρξ, *caro*.

Ἀραιόστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, raras columnas habens. Ex ἀραιὸς, & στύλος, *columna*.

Ἀραιοσύγκριτοι, quibus corpus eſt laxe concretum, cui libera corporis tranſpiratio eſt. Ex ἀραιὸς, & συγκρίνομαι, *concreſco*.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas ſpongioſa. Ab ἀραιός.

Ἀραιῶς, *Adv.* rare, raris intervallis, leviter. Ab ἀραιός.

Ἀραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio; ἀραιοῦμαι, rareſco, rarefio. Ab eod.

Ἀραίωμα, ατος, τὸ, interſtitium, rima, hiatus, raritas. Ab ἀραιόω.

Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio, rarefactio, attenuatio. Ab ἀραιόω.

Ἀραιωτικὸς, ἡ, ὸν, rarefaciendi vim habens. Ab ἀραιῶ.

Ἀρακίδες, ſpecies leguminis.

Ἄρακος, ȣ, ὁ, ſpecies leguminis.

ἈΡΑΚΤΟ´Ν, ȣ̃, τὸ, atramenti ſutorii ſpecies.

Ἀράομαι, ῶμαι, precor, facio vota; (2) imprecor, maledico. Ἥ σε πολλάκις θεοῖς ἀρᾶ ζῶντα πρὸς δόμȣς μολεῖν, Soph. Aj. 509. Ab ἀρὰ, *preces*,

Ἀραρίσκω, adapto. Ab ἄρω.

Ἀράρω, idem & ab eod.

Ἀράσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exſecrandus, deteſtabilis. Ab ἀράομαι.

ἈΡΑ´ΣΣΩ, vel ἀράττω, f. ξω, pulſo, illido. Οὐιδῆσιν ἤρασον ἔνθεν κἄνθεν, Soph. Aj. 736. Ἤρασον κακοῖς τοῖς πᾶσιν, id. 373. Πρώτην ἀράξας νύσσαν ὡς πτηνὸς δρομεὺς, Lyc. 15.

Ἀρατροφορέω, ῶ, aratrum fero. Ex ἄρατρον, *aratrum*, & φορέω, *fero*.

ἈΡΑ´ΧΙΔΝΑ, ης, ἡ, planta quædam.

Ἀραχναῖος, αία, αῖον, ad araneam pertinens; (2) ab aranea factus. Ab ἀράχνη.

Ἀράχνεος, εία, εον, idem & ab eod.

Ἀράχνη, ης, ἡ, aranea; (2) tela araneæ. Ab ἀράχνης.

ἈΡΑ´ΧΝΗΣ, ȣ, ὁ, araneus, vel aranea.

Ἀραχνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀραχναῖος.

Ἀράχνιον, ȣ, τὸ, araneæ tela; (2) araneus, vel aranea; (3) vitium olivis & vitibus peculiare. Ab ἀράχνης.

Ἀραχνιόω, ῶ, & ἀραχνιόομαι, ȣ̃μαι, araneis ſqualeo, araneis vitior. Ab eod.

Ἀραχνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) araneæ ſpeciem imitans. Ab eod.

ΑΡΑΨ, αβος, ὁ, Arabs.

ἌΡΒΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſcalprum, culter ſutorius.

ἈΡΒΥ´ΛΗ, ης, ἡ, genus quoddam calceamenti cavi & profundi, idoneique in primis ad lutum calcandum.

Ἀρβυλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) calceus venatorius. Ab ἀρβύλη.

Ἀρβυλόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alas adfixas habens calceis. Ex ἀρβύλη, & πτερὸν, *ala*.

Ἀργαίνω, albico, albeſco. Ab ἀργὸς, *albus*.

Ἀργαλέος, έα, έον, difficilis, moleſtus, qui alicui operoſus eſt. Ab ἔργον, *opus*, aliis ab ἄλγος, *dolor*, quaſi ἀλγαλέος.

Ἀργαλέως, *Adv.* difficulter. Ab ἀργαλέος.

ἈΡΓΑ͂Σ, ᾶντος, ſ. ἄργας, ᾶ, ἄργης vel ἀργῆς, genus ſerpentis; (2) qui callidioris, quam pro ætate, eſt ingenii; (3) qui ferinis & violentis moribus eſt.

Ἀργεῖαι, ῶν, *αἱ*, genus pretioſorum calceamentorum, quæ Argis conficiebantur. Ab Ἄργος.

Ἀργείης, ȣ, ὁ, albus. Ab ἀργὸς, quod idem notat.

Ἀργεῖος, εία, εῖον, Argivus. Ab Ἄργος, *Argus*.

Ἀργειφόντης, ȣ, ὁ, Argi occiſor, epitheton Mercurii. Ab Ἄργος, & φόντης, pro φονητὴς, *occiſor*.

Ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, vel oculi ulcuſculum, quod in iridis circulo naſcitur. Ab eod.

Ἄργεμον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Ἄργιμος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀργεννὸς, ἡ, ὸν, albus. Ab eod.

Ἀργεστὴρ, ῆρος, ὁ, albus, ſplendidus. Ab eod.

Ἀργεστὴς, ȣ̃, ὁ, albus; (2) velox; ἀργέστης, ventus quidam. Ab eod.

Ἀργεύω, ceſſo, ferior, pigreſco, Gl. V. Ab ἀργός.

Ἀργέω, ῶ, f. ήσω, otior, Gl. V. feriatus ſum, ceſſo, vaco. Οἷς τὸ κρῖμα ἔκπαλαι ȣ̓κ ἀργεῖ, 2 Pet. 2, 3. Ab ἀργὸς, *otioſus*.

Ἀργήεις, ήεσσα, ῆεν, albus. Ab ἀργὸς, quod idem ſignificat.

Ἀργῆς, ſ. ἄργης, vide Ἀργᾶς.

Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus. (2) velox. Ab ἀργός.

Ἀργία, ας, ἡ, otium; (2) ſegnities, ſocordia; (3) feſtivitas qua Deo otiamur. Ab ἀργὸς, *otioſus*.

Ἀργικέραυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albicante, ſ. lucido fulmine gaudens. Ex ἀργὸς, *albus*, & κεραυνὸς, *fulmen*.

ἌΡΓΙΛΛΟΣ, ſ. ἄργιλος, ȣ, ἡ, argilla, terra alba & pura.

Ἀργιλώδης, ſ. ἀργιλλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, argilloſus, argillaceus; (2) ſordidus. Ab ἄργιλος.

Ἀργινόεις, όεσσα, όεν, albus, candidus, ſplendidus. Ab ἀργὸς, *albus*.

Ἀργιόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, albos dentes habens. Ex ἀργὸς, & ὀδȣ̀ς, *dens*.

Ἀργιόδων, οντος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀργίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, celer, velox; (2) albis pedibus. Ex iiſd.

Ἄργμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ab ἄρχομαι, *incipio*.

Ἀργολογέω, ῶ, verba otioſa & ſupervacua facio. Ab ἀργολόγος.

Ἀργολογία, ας, ἡ, ſermo otioſus & ſupervacuus. Ab eod.

Ἀργοναύτης, ȣ, ὁ, Argonauta, qui in navi Argo Jaſonem comitatus eſt. Ex Ἀργὼ, *Argo navis*, & ναύτης, *nauta*.

Ἀργοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, inertiam adferens, inertem reddens. Ex ἀργὸς, *otioſus*, & ποιέω, *facio*.

ἌΡΓΟΣ, εος, τὸ, Argos, urbs Peloponneſi celeberrima, unde & pro ipſa Græcia quandoque ponitur; (2) ȣ, ὁ, Argus, paſtor centum oculis præditus, a Mercurio demum occiſus.

ἈΡΓΟ´Σ, ἡ, ὸν, albus; (2) otioſus, piger; (3) incultus, Gl. V. ſegnis, deſidioſus, ſocors, lentus.

Ἀργυράγχη, ης, ἡ, q. d. argentangina, quum quis muneribus corruptus tacet, & ab argento quaſi ſuffocatur. Ex ἄργυρος, *argentum*, & ἄγχος, *ſuffocatio*.

Ἀργυραμοιβικῶς, *Adv.* argentariorum more. Ab inuſ. ἀργυραμοιβικὸς, quod eſt ab ἀργυραμοιβός.

Ἀργυραμοιβὸς, ȣ̃, ὁ, nummularius, argentarius, trapezita, qui monetam minutiorem vel æream argentea permutat. Ab ἄργυρος, *argentum*, & ἀμείβω, *muto*.

Ἀργύρασπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, argentum clypeum habens. Ex ἄργυρος, & ἀσπὶς, *clypeus*.

Ἀργυρεῖον, ȣ, τὸ, argentarii officina; (2) argentifodina. Ab ἄργυρος, *argentum*.

Ἀργύρεος, argenteus, Gl. V. Ab eod.

Ἀργυρεῖος, εία, εῖον, argenteus. Ab eod.

Ἀργυρέος, έα, έον, *contr.* ἀργυρȣ̃ς, ᾶ, ȣ̃ν, argenteus. Ab eod.

Ἀργύρεος, argenteus, Gl. V. Ab eod.

Ἀργυρεύω, f. εύσω, argentum effodio. Ab eod.

Ἀργυρηλάτης, ȣ, ὁ, argenticuſor. Ex ἄργυρος, *argentum*, & ἐλαύνω, *ductile opus facio*, *cudo*.

Ἀργυρίδιον, ȣ, τὸ, pecuniola. Ab ἄργυρος, *argentum*.

Ἀργυρίζω, f. ίσω, flagito argentum; (2) aufero argentum; (3) concutio, capturas facio, nundinor, lucror. Ab eod.

Ἀργυρικὸς, ἡ, ὸν, pecuniarius. Ab eod.

Ἀργυριοθήκη, ης, ἡ, argenti, ſeu pecuniæ theca. Ex ἄργυρος, & θήκη, *theca*, *ſive repoſitorium*.

Ἀργυριοκόπος, ȣ, ὁ, argenticuſor; (2) argentarius. Ex ἄργυρος, & κοπὴ, *ſectio*, *inciſio*.

Ἀργύριον, ȣ, τὸ, argentum, pecunia, nummi argentei; (2) nummus argenteus minutior. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, argentea phiala. Ab eod.

Ἀργυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, capturarum conſectatio. Ab ἀργυρίζω.

Ἀργυρίτης, ȣ, ὁ, qui pecunia abundat. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρῖτις, quæ pecunia abundat; (2) quæ argento abundat. Ab ἀργυρίτης.

Ἀργυρότοξος? Ἀργυρόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arcum argenteum habens. Ex ἄργυρος, & βιὸς, *arcus*.

Ἀργυρογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, argenti ſpectator, ſive explorator, qui argentum ad Lydium lapidem probat. Ex ἄργυρος, & γνώμων, *index*, *cognitor*.

Ἀργυροδίνης, ȣ, ὁ, argenteos, i. e. limpidos ac claros habens vortices. Ab αργυρος, & δίνη, *vortex*.

Ἀργυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, argenti ſpeciem habens. Ex ἄργυρος, & εἶδος, *ſpecies*.

Ἀργυρόηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, argenteos clavos habens. Ex ἄργυρος, & ἧλος, *clavus*.

Ἀργυροθήκη, ης, ἡ, argenti theca. Ex ἄργυρος, & θήκη, *theca*, *repoſitorium*.

Ἀργυροκάπηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui argenti cauponam exercet. Ex ἄργυρος, & κάπηλος, *caupo*.

Ἀργυροκοπεῖον, ȣ, τὸ, officina argentaria, in qua nummi argentei cuduntur. Ab ἀργυροκοπέω.

Ἀργυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, argenteos nummos cudo, argentum ſigno. Ab ἀργυροκόπος.

Ἀργυροκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, argentarius, argenti ſignator; monetarius, Gl. V. Ex ἄργυρος, & κόπτω, *cudo*, *cædo*, *ferio*, *tundo*.

Ἀργυρολογέω, ῶ, f. ήσω, pecuniam poſco & exigo. Ab ἀργυρολόγος.

Ἀργυρολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad pecuniam colligendam inſtitutus. Ab ἀργυρολογέω.

Ἀργυρολογία, ας, ἡ, pecuniæ exactio. Ab αργυρολόγος.

Ἀργυρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pecuniam colligit. Ex ἄργυρος, & λέγω, *colligo*.

Ἀργυρομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, argento mixtus. Ex ἄργυρος, & μίγνυμι, *miſceo*.

Ἀργυρόπεζα, ας, ἡ, quæ pedes argenteos, i. e. candidos & formoſos habet. Ex ἄργυρος, & πέζα, *pes*.

Ἀργυρόπεζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pedes argento ſimiles habet. Ex iiſd.

Ἀργυρόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, argenteis pedibus præditus, ſive inſtructus. Ex ἄργυρος, & πȣ̃ς, *pes*.

Ἀργυροπράκτης, ȣ, ὁ, nummularius. Ab ἄργυρος, & πράττω, *facio*.

Ἀργυροπρατικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, argentaria, ſc. ars. Ab ἀργυροπρακτικός.

Ἀργυροπρακτικὸς, ἡ, ὸν, ad argentum elaborandum faciens, ſ. pertinens. Ex ἄργυρος, & πράττω, *facio*.

Ἀργυροπράτης, ȣ, ὁ, nummularius. Ex ἄργυρος, & πράτης, *venditor*.

Ἀργυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, pecunia numerata vendo. Ex ἄργυρος, & πωλέω, *vendo*.

Ἀργυρορρύτης, ȣ, ὁ, q. d. argentifluus, fluenta habens argentum vehentia. Ex ἄργυρος, & ῥύω, *fluo*.

ἌΡΓΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, argentum

Ἀργυρότοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, argenteo arcu decorus. Ex ἄργυρος, & τόξον, *arcus*.

Ἀργυροτράπεζα, ης, ἡ, menſa argentaria; (2) menſa argentea. Ex ἄργυρος, & τράπεζα, *menſa*.

Ἀργυροφάλαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, argenteis phaleris inſignis. Ex ἄργυρος, & φάλαρα, *phaleræ*.

Ἀργυροφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſtar argenti ſplen-

ſplendens. Ex ἄργυρος, & φαίνομαι, *ſplendeo*.

Ἀργυροφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, argento ſplendens. Ex ἄργυρος, & φέγγος, *ſplendor*.

Ἀργυροφύλαξ, κος, ὁ, argentarius, Gl. V. Ex ἄργυρος, & φύλαξ, *cuſtos*.

Ἀργυροχάλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, argenteis frenis ornatus. Ex ἄργυρος, & χαλινὸς, *frenum*.

Ἀργυροχοέω, ῶ, f. ήσω, argentum fundo, vel conflo, ſum artifex argentarius. Ab ἀργυροχόος.

Ἀργυροχόος, ȣ, ὁ, argenti fuſor, faber argentarius. Ex ἄργυρος, & χέω, *fundo*.

Ἀργυρόω, ῶ, f. ώσω, deargento. Ab ἄργυρος.

Ἀργύρωμα, ατος, τὸ, vas argenteum. Ab ἀργυρόω.

Ἀργυρώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, argento emptus. Ex ἄργυρος, & ὠνέομαι, *emo*.

Ἀργύφεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albus propter texturam, ex alba textura conſtans; (2) albus. Ex ἀργὸς *albus*, & ὑφὴ, *textura*.

Ἀργυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄργυφος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΡΓΩ', όος, ἡ, Argo, navis Jaſonis; (2) ſidus quoddam.

Ἀργῶς, *Adv.* otioſe, ſegniter; (2) temere, fruſtra. Ab ἀργὸς, *otioſus*.

Ἄρδα, inquinamentum.

Ἄρδαλος, ὁ ϗ ἡ, immundus. Ab ἄρδα.

Ἀρδαλόω, ῶ, inquino, contamino. Ab ἄρδαλος.

Ἀρδάνιον, ȣ, τὸ, vas fictile; (2) vas ex quo pecudes bibunt; (3) vas, quod ante fores defunctorum ponebatur, ut ex eo ſe adſpergerent introeuntes. Ab ἄρδω.

Ἀρδεία, ας, ἡ, irrigatio, aquatio. Ab eod.

Ἄρδευσις, εως, ἡ, idem. Ab ἀρδεύω.

Ἀρδεύω, f. εύσω, rigo, irrigo; (2) adaquo. Ab ἄρδω.

Ἄρδην, *Adv.* funditus, plane, omnino. Ab αἴρω, *tollo*.

ἈΡΔΙΣ, εος, ἡ, cuſpis teli; (2) arma, quibus cominus pugnabant.

Ἀρδμὸς, ȣ̃, ὁ, irrigatio; (2) adaquatio. Ab ἄρδω.

ἌΡΔΩ, f. σω, rigo, irrigo; (2) potum præbeo, adaquo. Ἄρδειν τȣ̀ς κήπȣς, ἵππον. Ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνȣ χοᾶ, τὸν νȣ̃ν ἵν' ἄρδω, Ariſt. Eq. 96. Ἄρδω σ' ὅπως ἀναβλαστάνῃς, id. Lyſ. 387.

Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, Poët. ἀρειὴ, minæ. Ab ἀρὰ, *imprecatio*.

Ἀρεικὸς, ὴ, ὸν, Mavortius, Gl. V. Ab Ἄρης.

Ἀρειμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Marte furens, bellicoſus. Ex Ἄρης, *Mars*, & μαίνομαι, *furo*.

Ἀρειμάνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀρειομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Arianus, Arii ſtudio furens. Ab Ἄρειος, *Arius*, & μαίνομαι, *furo*.

Ἀρειομανίτης, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀρειοπαγίτης, ȣ, ὁ, Areopagita, ſenator Areopagi; (2) proverbialiter homo tetricus, ſeverus & taciturnus. Ab ἀρειοπάγος.

Ἀρειοπάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Areopagus, curia Athenis, qs. Martis collis. Ex Ἄρης, *Mars*, & πάγος, *collis*.

Ἄρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Martius; (2) Marti ſacer, ſ. ad Martem pertinens; (3) bellicoſus. Ab Ἄρης.

Ἀρειότολμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Marte audaciam ſumens, Martius, bellicoſus. Ex Ἄρης, *Mars*, & τόλμα, *audacia*.

Ἀρειφάτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Martius, bellicoſus, fortis, proprie in bello, ſive a Marte interemptus. Ex Ἄρης, *Mars*, & φάω, *occido*.

Ἀρείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἄρειον, præſtantior, proprie Marte; (2) melior, potior, præſtantior. Ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, comitas adſentatrix, lepos in ſermone, facetoſa urbanitas, blanditia. Gl. V. venuſtas. Ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρέσκευμα, ατος, τὸ, blanda & adulatoria appellatio. Ab ἀρεσκεύομαι.

Ἀρεσκεύομαι, comiter appello, comiter cum aliquo ago. Ἀρέσκευεσθαί τινι τῇ κρίσει, τοῖς παρȣ̃σι θεȣ̀ς ἱεροῖς, Xen. Ab ἀρέσκω.

Ἀρεσκόντως, *Adv.* grate. Ab ἀρέσκων, quod eſt ab ἀρέσκω.

Ἄρεσκος, έσκη, εσκον blandus, placendi ſtudioſus, gratiæ aucupator. Ab ἀρέσκω.

ἈΡΕ'ΣΚΩ, f. έσω, placo, amicum reddo; (2) placeo; ἀρέσκομαι, adquieſco, placet conditio, ſatis fit mihi; ἀρέσῃ, libeat, Gl. V. a. 1. Conj; ἀρέσαν, placitum, Gl. V. ἀρέσκων, placitus, Gl. V. ἀρέσκει, placet, libet, juvat, Gl. V. ἀρέσκομαι, placo, Gl. V. Σὺ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; Ariſt. Ran. 103. Τὸ χρῶμα τȣ̃τό μ' ȣ̓κ ἀρέσκει τῆς κόρης, Ariſt. Θεσμ. 413. Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι ȣ̓ δύνανται, Rom. 8, 8.

Ἀρεστὴρ, ῆρος, ὁ, libum, genus placentæ, diis gratum. Ab ἀρέσκω.

Ἀρεστήριον, ȣ, τὸ, ſacrificium gratum. Ab ἀρεστήρ.

Ἀρεστὸν, ȣ̃, τὸ, decretum, placitum. Ab ἀρέσκω.

Ἀρεστὸς, ὴ, ὸν, gratus, æquus; placidus, Gl. V. Ab eod.

Ἀρεστῶς, *Adv.* grate. Ab ἀρεστός.

Ἀρεταίνω, idem quod ἀρετάω, quod vide.

Ἀρετάω, ῶ, virtutis felicitatem adſequor; (2) feliciter procedo; (3) virtutis ſtudioſus ſum; (4) virtutis laudem quæro. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, Odyſſ. 8, 329. Ab ἀρετή.

ἈΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, virtus; induſtria, fortitudo, navitas, Gl. V.

ἈΡΗ'ΓΩ, f. ξω, auxilior, opem fero, proprie in bello; ἀρήγειν, opitulari, Ph. Ἀρήγειν τοῖς φίλοις, Xen. Καί τέ με φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν, Il. 1, 521.

Ἀρηγὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, auxiliator; (2) defenſor. Ab ἀρήγω.

Ἀρηΐθοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus, proprie agilis in prælio. Ex Ἄρης, *Mars*, & θοὸς, *velox*.

Ἀρήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄρειος. Ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρηΐφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀρειφατος.

Ἀρηΐφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Marti carus, Martis amicus; (2) cui Mars eſt carus, bellator. Ex Ἄρης, *Mars*, & φίλος, *amicus*.

Ἀρὴν, ut hinc ſit ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα, ἄρνες, per Syncop. pro ἀρενὸς, &c. agnus, agna.

ἌΡΗΣ, εος, ὁ, Mars; Gradivus, Gl. V. (2) prælium; (3) bellum; (4) vulnus, plaga; (5) cædes; (6) ferrum.

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, ſacerdos. Ab ἀρὰ, *preces*.

Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, precator; (2) ſacerdos. Ab eod.

Ἀρητιὰς, άδος, ἡ, Martia, bellicoſa. Ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρητὸς, ὴ, ὸν, funeſtus, noxius, pernicioſus. Ab ἀράομαι, *damno adficio*.

Ἀρθμέω, ῶ, f. ήσω, amicitiæ vinculo jungor cum aliquo. Ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε, Il. 7, 302. Ab ἀρθμός.

Ἀρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia. Ab eod.

Ἄρθμιος, ȣ, ὁ, amicus. Ab eod.

Ἀρθμὸς, ȣ̃, ὁ, amicitia. Ab ἄρω, *apto*, *congruo*, & θυμὸς, *animus*.

Ἀρθρικὸς, ὴ, ὸν, articularis, articulis quadrans & conveniens; (2) articulis laborans, podagricus, chiragricus, articularis. Ab ἄρθρον.

Ἀρθριτικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, dolor articulorum. Ab eod.

ἌΡΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, artus, articulus, naturalis oſſium compages; copula, Gl. V. (2) Articulus, vox Grammaticorum.

Ἀρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo, fingo, formo. Ab ἄρθρον.

Ἀρθρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, articuloſus. Ab ἀρθρόω.

ἌΡΙ, particula inſeparabilis, quæ vocabulis præfixa ſignificationem eorum auget per valde, vehementer, multum, cito, ſtatim, facile, ut ἀρίδηλος, valde clarus, valde manifeſtus.

ἈΡΙ'Α, ας, ἡ, arbor quædam ſero florens.

Ἀρίγνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde notus, clariſſimus, qui facile noſci poteſt. Ex ἀρι, *valde*, & γινώσκω, *noſco*.

Ἀριδάκρυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum lacrimans, propenſus ad lacrimandum. Ex ἀρι, & δάκρυ, *lachryma*.

Ἀρίδακρυς, εος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀριδείκετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præclarus, valde inclitus. Ex ἄρι, & δείκνυμι, *oſtendo*.

Ἀρίδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde clarus, præclarus, valde manifeſtus. Ex ἄρι, & δῆλος, *manifeſtus*.

Ἀριδήλως, *Adv.* manifeſte. Ab ἀρίδηλος.

Ἀρίζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum æmulandus; (2) valde clarus, manifeſtus, ζ poſito pro δ. Ex ἀρι, & ζῆλος, *æmulatio*, & δῆλος, *manifeſtus*.

Ἀριζήλως, *Adv.* clare, manifeſte; (2) ſtudioſe. Ab ἀρίζηλος.

Ἀριζήλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde æmulandus. Ex ἄρι, & ζηλόω, *æmulor*.

Ἀριήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obediens, dicto audiens; (2) acute audiens. Ex ἄρι, *valde*, & ἀκȣ́ω, *audio*.

Ἀριθμέω, ῶ, f. ήσω, numero. Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, Odyſſ. 13, 215. Ἀλλὰ ϗ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται, Luc. 12, 7. Ab ἀριθμός.

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, numeratio, enumeratio. Ab ἀριθμέω.

Ἀριθμητικὴ, ſc. τέχνη, ης, ἡ, arithmetica, ars numerorum & numerandi. Ab ἀριθμητικός.

Ἀριθμητικὸς, ὴ, ὸν, numerandi peritus; (2) ad arithmeticam pertinens. Ab ἀριθμητός.

Ἀριθμητὸς, ὴ, ὸν, numerabilis; (2) numeratus. Ab ἀριθμέω.

ἈΡΙΘΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, numerus; (2) homo nullius pretii.

Ἀρικύμων, ονος, ἡ, quæ facile fit gravida; (2) fœcunda. Ex ἄρι, & κύμω, *in utero fero*.

Ἄριν, ινος, ὁ ϗ ἡ, naſo, ſeu naribus carens; (2) non ſagax. Ex α priv. & ῥὶν, *naſus*.

Ἄρινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀριοβαρζάνιος, ȣ, ὁ, nomen emplaſtri. Ab Ariobarzane.

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, decus eximium. Ab ἀριπρεπής.

Ἀριπρεπέως, *Adv.* valde decenter. Ab eod.

Ἀριπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde decorus; (2) valde illuſtris & excellens. Ex ἀρι, *valde*, & πρέπω, *decorus ſum*, *convenio*.

Ἄρις, ινος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄριν.

ἈΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, inſtrumentum fabrile; (2) herba quædam.

Ἀρίσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, clarus; (2) illuſtris, inſignis. Ex ἀρι, *valde*, & σῆμα, *ſignum*.

Ἀρισκυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde indignans, ſeu iracundus. Etymol. Ex ἄρι, & σκύζομαι, *iraſcor*.

Ἄριςα, *Adv.* optime, Gl. V. Ab ἄριςος.

Ἀρίςαθλος, ου, ὁ, optime decertans, præſtantiſſimus in certaminibus. Ex ἄριςος, *optimus*, & ἆθλος, *certamen*.

Ἀριςαρχεῖον, ου, τὸ, templum Dianæ ſacrum. Ab ἀριςαρχέω.

Ἀριςαρχέω, ῶ, optime impero, optime gero magiſtratum. Ex ἄριςος, & ἄρχω, *impero*.

Ἀριςάω, ῶ, f. ήσω, prandeo. Ἠρώτα αὐτὸν φαρισαιός τις, ὅπως ἀριςήσῃ παρ' αὐτῷ, Luc, 11, 37. Ab ἄριςον, *prandium*.

Ἀριςεία, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas; ἀριςεῖαι, fortia facta, Gl. V. Ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀριςεῖον, ου, τὸ, præmium, proprie fortitudinis ergo datum. Ab eod.

Ἀριςερὰ, ᾶς, ἡ, ſc. χεὶρ, ſiniſtra, ſc. manus. Ph. ſcæva. Ab ἀριςερός.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, ſiniſter; (2) infauſtus; (3) ſtultus.

Ἀριςεροςάτης, ου, ὁ, qui a ſiniſtra ſtat. Ex ἀριςερὰ, & ςατὸς, *qui ſtetit*.

Ἀριςερόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, qui tantum ſiniſtram habet; (2) qui ſola ſiniſtra utitur, R. Ex ἀριςερὰ, & χεὶρ, *manus*.

Ἀριςεὺς, έος, ὁ, princeps; (2) omnium fortiſſimus. Ab ἀριςεύω.

Ἀριςευτικὸς, ἡ, ὸν, qui quaſi a natura ita eſt comparatus, ut omnium fortiſſime ſe gerat; (2) ſtrenuus. Ab ἀριςεύω.

Ἀριςεύω, f. εύσω, fortiſſime me gero; (2) ſtrenuum me præſto; fortiter facio, Gl. V. (3) excello; (4) dominor. Τὰ πρῶτα καλλιςεῖ' ἀριςεύσας ςρατοῦ, nactus ſumma præmia, Soph. Aj. 435. Ab ἄριςος.

Ἀριςίζω, f. ίσω, prandio excipio, prandium præbeo. Ab ἄριςον.

Ἀριςίνδην, *Adv.* optimos quoſque deligendo, ſecundum delectum virtutis. Ab ἄριςος.

Ἀριςόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus optimum eſt conſilium. Ex ἄριςος, & βουλὴ, *conſilium*.

Ἀριςογένεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui optimos generat. Ex ἄριςος, & γενέθλη, *origo, ortus*.

Ἀριςογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, parens optimæ prolis. Ex ἄριςος, & γόνος, *ſoboles*.

Ἀριςόδειπνον, ου, ὁ ϗ ἡ, prandium cœnæ conjunctum. Ex ἄριςον, & δεῖπνον, *prandium*.

Ἄριςοι, ων, οἱ, optimates, primores, ſummates, proceres, viri præcipui ac præſtantiſſimi. Ab ἄριςος.

Ἀριςοκράτεια, ας, ἡ, ſtatus reipublicæ, quæ ab optimatibus gubernatur. Ex ἄριςος, & κρατέω, *impero*.

Ἀριςοκρατέω, ῶ, f. ήσω, optime impero; & (2) ἀριςοκρατέομαι, οῦμαι, ſub optimatum regimine vivo, ab optimatibus gubernor. Ἀριςοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν, Ariſt. Av. 123. Ex iiſd.

Ἀριςοκρατία, ίας, ἡ, idem quod ἀριςοκράτεια.

Ἀριςοκρατικὸς, ἡ, ὸν, ad ariſtocratiam, ſive imperium optimatum pertinens; (2) ariſtocratiæ ſtudioſus. Ab eod.

Ἀριςοκρατικῶς, *Adv.* ut convenit ariſtocratiæ, more optimatum remp. gubernantium. Ab ἀριςοκρατικός.

Ἀριςολοχία, ας, ἡ, herba puerperis opitulans. Ex ἄριςος, & λοχὸς, *gravida*.

Ἀριςόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, optimus, ſeu præſtantiſſimus vates. Ex ἄριςος, & μάντις, *vates*.

Ἀριςόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, præſtantiſſimus in prælio. Ex ἄριςος, & μάχη, *prælium*.

ἌΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, prandium.

Ἀριςονομία, ας, ἡ, optimatum regimen, ſeu imperium. Ex ἄριςος, & νομὸς, *præfectura*, ſ. a νέμω, *rego, regno*.

Ἀριςόνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, benevolus, optima mente præditus. Ex ἄριςος, & νόος, *contr.* νοῦς, *mens*.

Ἀριςοποιέω, ῶ, prandium facio, cibum apparo; ἀριςοποιέομαι, οῦμαι, prandeo. Ex ἄριςον, & ποιέω, *facio*.

Ἀριςοπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, optime laborans. Ex ἄριςος, & πόνος, *labor*.

Ἄριςος, ίςη, ιςον, optimus, præſtantiſſimus, proprie Marte, ſive armis; (2) optimus, generaliter; egregius; (3) maxime idoneus. Ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀριςοσαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, præſtantiſſimus tubicen. Ex ἄριςος, & σαλπιγκτὴς, *buccinator, tubicen*.

Ἀριςοτέχνης, ου, ὁ, optimus & præſtantiſſimus artifex. Ex ἄριςος, & τέχνη, *ars*.

Ἀριςοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui, quæ optimos parit. Ex ἄριςος, & τίκτω, *pario*.

Ἀριςόχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, manibus ſtrenuus, fortiſſimus. Ex ἄριςος, & χεὶρ, *manus*.

Ἀριςωτὸς, οῦ, ὁ, tempus prandii, Heſ. Ab ἄριςον.

Ἀρισφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde lubricus; (2) fallax. Ex ἄρι, *valde*, & σφάλλω, *decipio*.

Ἀριφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde manifeſtus, inſignis. Ex ἀρι, & φραδὴς, *prudens*.

Ἀρίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, valde prudens. Ex ἀρι, & φρὴν, *mens*.

Ἄρκειον, ου, τὸ, herba quædam paluſtris. Ab ἄρκτειον.

Ἄρκειος, εία, ειον, urſinus. Ab ἄρκτειος.

Ἄρκεσις, εως, ἡ, auxilium; (2) utilitas. Ab eod.

Ἄρκεσμα, ατος, τὸ, auxilium. Ab eod.

Ἀρκετὸς, ἡ, ὸν, ſufficiens. Ab ἀρκέω.

Ἀρκετῶς, *Adv.* ſufficienter. Ab ἀρκετός.

Ἀρκευθὶς, ίδος, ἡ, bacca juniperi maturitate nigreſcens; Gl. V. juniperus, juniperum, Ab ἄρκευθος.

ἌΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, juniperus, arbor & fructus.

ἈΡΚΕ'Ω, ῶ, f. έσω, propulſo; (2) auxilior, opitulor; (3) ſufficio, ſatis ſum; (4) par ſum; (5) contentus ſum, adquieſco; ἀρκεῖ, ſufficit, ſatis eſt, Ph. ἀρκεῖσθε, contenti eſtote, Gl. V. imperat. ἀρκέσθητι, contentus eſto, Ph. a. 1. imp. paſſ. Πέφυκεν ἐσθλὸς, ὥς' ἀρκεῖν φίλοις, Soph. El. 324. Οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς, conficiens, Soph. Aj. 439. Ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν, Luc. 3, 14.

Ἄρκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſufficiens; (2) ſatis dignus; (3) ſeptemtrionalis. Ab ἀρκέω, vel ἄρκος, *urſa*, pro ἄρκτος.

Ἀρκούντως, *Adv.* ſufficienter, ſatis, abunde. Ab ἀρκέων, quod eſt ab ἀρκέω.

Ἀρκτεία, ας, ἡ, conſecratio virginum Dianæ. Ab ἀρκτεύω.

Ἀρκτεῖος, εία, εῖον, urſinus. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτέος, έα, έον, incipiendus. Ab ἄρχω, *ordior*.

Ἀρκτεύω, f. εύσω, in urſæ occiſæ honorem virgines Dianæ conſecro. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν, ſeptemtrionalis. Ab eod.

Ἀρκτόμυς, ὸς, ἡ, mus urſinus, ſic dictus, quod velut urſus binis pedibus incedit, R. Ex ἄρκτος, *urſus*, & μῦς, *mus*.

ἌΡΚΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, urſus, urſa; (2) ſignum cœleſte; (3) piſcis quidam; (4) pars orbis ſeptemtrionalis.

Ἀρκτοῦρος, ου, ὁ, Arcturus, ſtella poſt urſæ majoris caudam. Ex ἄρκτος, *urſa*, & οὐρὰ, *cauda*.

Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, Arctophylax, cuſtos urſæ, ſydus quod & Bootes. Ex ἄρκτος, & φύλαξ, *cuſtos*.

Ἀρκτῷος, ῴα, ῷον, arctous, ſeptemtrionalis. Ab ἄρκτος.

Ἄρκυον, ου, τὸ, reticulum, Gl. V. Ab ἄρκυς.

Ἀρκυοςασία, ας, ἡ, retium tentio. Ex ἄρκυς, *rete*, & ςάσις, *ſtatio*.

ἌΡΚΥΣ, υος, ἡ, rete; ἄρκυες, caſſes, Gl. V.

Ἀρκυςάσιον, ου, τὸ, locus, ubi tenduntur retia. Ex ἄρκυς, & ςάσις, *ſtatio*.

Ἀρκύςατα, ων, τὰ, loca, ubi retia tenduntur. Ex ἄρκυς, & ςατὸς, *qui ſtat*.

Ἀρκύςατος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. retium tenſivus. Ex iiſd.

Ἀρκυωρέω, ῶ, f. ήσω, retia cuſtodio, ſto ad retia, ſ. ad indaginem. Ab ἀρκυωρός.

Ἀρκυωρὸς, οῦ, ὁ, retiarius, cuſtos, qui retia cuſtodit. Ex ἄρκυς, & οὖρος, *cuſtos*.

ἉΡΜΑ, ατος, τὸ, currus, vehiculum, quadrigæ; (2) pondus, onus.

Ἁρμαλιὰ, ſ. Ionice ἁρμαλιὴ, cibus, alimentum, demenſum. Ab ἄρω, *adapto*.

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, carruca, carpentum. Ab ἅρμα.

Ἁρματεῖος, εία, ειον, ad currum pertinens, curulis. Ab ἅρμα.

Ἁρματεύω, f. εύσω, aurigo, aurigor. Ab eod.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currus. Ex ἅρμα, & ἐλαύνω, *agito*.

Ἁρματηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigo, currum ago. Ab ἁρματηλάτης.

Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, auriga, agitator currus, Ph. quadrigarius. al. Gl. V. vehicularius. Ex iiſd.

Ἁρμάτιον, ου, τὸ, curriculum. Gl. V. curriculus. Dim. ab ἅρμα.

Ἁρματῖτια, ῶν, οἱ, bigales, bigarii. Ab eod.

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, certamen curule. Ex ἅρμα, & δρόμος, *curſus*.

Ἁρματόεις, όεσσα, όεν, curulis. Ab ἅρμα.

Ἁρματομαχέω, ῶ, f. ήσω, ex curru pugno. Ex ἅρμα, & μάχομαι, *pugno*.

Ἁρματοπηγέω, ῶ, f. ήσω, currus fabricor. Ab ἁρματοπηγός.

Ἁρματοπηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, curruum fabricator, plauſtrorum compactor. Ex ἅρμα, & πήγνυμι, *compingo*.

Ἁρματοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, curruum fabricator. Ex ἅρμα, & ποιέω, *facio*.

Ἁρματοτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos curules alo. Ex ἅρμα, & τρέφω, *alo*.

Ἁρματοτροφία, ας, ἡ, equorum curulium nutritio. Ex iiſd.

Ἁρματοτροχία, ας, & ἁρματοτροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita. Ex ἅρμα, & τρόχος, *rota*.

Ἁρματωλία, ας, ἡ, aurigatio; vox Comica Ariſtophanis, in qua confunduntur ἁρματηλασία, & ἁρματωλία, peccatum.

Ἁρμενίζω, velifico, Gl. V. A ſeq.

Ἄρμενον, ου, τὸ, velum navis, carbaſus; (2) inſtrumentum; armamentum, Gl. V. Ab ἄρω, *apto*.

Ἄρμενος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἁρμὴ, ῆς, ἡ, compages, commiſſura. Ab eod.

Ἁρμηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigor; (2) aurigatione certo in certamine curuli. Ab ἁρμηλάτης.

Ἁρμηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex ἅρμα, & ἐλαύνω, *agito*.

Ἁρμίως, *Adv.* confeſtim. Ab ἁρμοῖ.

Ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, apta junctura, ſeu commiſſura, compages, coagmentatio, aptus ordo, aptatio. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμόδιος, ία, ιον, aptus, concinnus, idoneus. Ph. adfabilis; ἁρμόδιον, congruum, Gl. V. Ab eod.

Ἁρμοδίως, competenter, Gl. V. A præc.

Ἁρμοζόντως, *Adv.* convenienter, congruenter. Ab ἁρμόζων, quod eſt ab ἁρμόζω.

Ἁρμόζω, f. όσω, quadro, convenio, congruo; (2) apto, adapto; (3) jungo connubio, do nuptui. Ἁρμόζεσθαι τοὺς νόμους τοῖς πολίταις. Ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ, σήμαιν', Soph. El. 1306. Ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ, 2 Cor. 11, 2. Ab ἁρμός.

Ἁρμοῖ, *Adv.* modo, nuper.

Ἁρμοῖ, convenienter, congruenter. Ab ἁρμός.

Ἁρμολόγησις, εως, ἡ, compaginatio, Gl. V. A ſeq.

Ἁρμολόγος, ου, ὁ, coagmentarius, Ph. Ex ἁρμὸς, & λέγω, *eligo*.

Ἁρμονία, ας, ἡ, compages; (2) concentus, harmonia, Ab ἁρμός.

Ἁρμονικὸς, ὴ, ὸν, ad harmoniam pertinens; (2) Muſicæ peritus. Ab ἁρμονία.

Ἁρμόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, conveniens. Ab ἁρμονία.

Ἁρμὸς, οῦ, ὁ, commiſſura, compages, articulus. Ab ἄρω, *apto*.

Ἁρμοσία, ας, ἡ, gubernatio. Ab ἁρμόζω.

Ἅρμοσις, εως, ἡ, aptatio, compaginatio, Gl. V. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμόσσω, vel ἁρμόττω, f. όσω, idem quod ἁρμόζω. Ἁρμόσσειν τινι, πρός τι. Τόδε πρὸς τὰς συνουσίας ἁρμόττει, Iſoc. Ab ἁρμὸς.

Ἁρμοστὴρ, ῆρος, ὁ, moderator, magiſtratus, gubernator. Ab eod.

Ἁρμοστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Gl. V. aptator.

Ἁρμοστικὸς, ὴ, ὸν, ſponſalis, Gl. V. Ab ἁρμοστός.

Ἁρμοστὸς, ὴ, ὸν, conveniens, congruens. Gl. V. aptus, habilis; ἁρμοστὴ, ſponſa. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμόσυνοι, moderatores apud Laced. Ab ἁρμόσσω.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina cum lana; Ph. pellis lanata. Ab ἄρς, *agnus*.

Ἀρνεῖον, ου, τὸ, locus, ubi agninæ carnes venduntur, Heſ. Ab eod.

Ἄρνειος, εία, ειον, agninus. Ab eod.

Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, agnus adultus. Ab eod.

Ἀρνεοθοίνης, ου, ὁ, agnis veſcens. Ex ἄρς, & θοίνη, *convivium*.

ἈΡΝΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, f. ήσομαι, recuſo, nego, infitior, denego, detrecto. Οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου, Apoc. 3, 8.

Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ἡ, urinator. Ab ἄρς, *agnus*, ad cujus imitationem urinator in caput deſilire ſolet.

Ἀρνησίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deum negans, infidelis. Ex ἀρνέομαι, *nego*, & θεὸς, *Deus*.

Ἄρνησις, εως, ἡ, negatio, recuſatio. Ab ἀρνέομαι.

Ἀρνητικὸς, ὴ, ὸν, negativus. Ab eod.

Ἀρνίον, ου, τὸ, agnellus. Dim. ab ἄρς, *agnus*.

Ἀρνόγλωσσον, ου, τὸ, plantago, ſeu lingua agnina. Ex ἄρς, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἀρνόγλωσσος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀρνοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui agnum devorat, vel comedit. Ex ἄρς, & φάγος, *edax*.

Ἀρνόφυλλον, ου, τὸ, q. d. agni folium, cytiſus, herba, qua agni delectantur. Ex ἄρς, & φύλλον, *folium*.

ἈΡΝΥΜΑΙ, capio, conſequor, recipio. Ὧν ἐγὼ μεθύστερον, ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι, cum nil prodeſt, Soph. Trach. 724. Καιρὸς--- πολὺ παρὰ πόδας κράτος ἄρνυται, ſuppeditat, Id. Phil. 833.

Ἀρνῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, cui agnus propoſitus eſt præmium. Ex ἄρς, & ἀείδω, *cano*.

Ἀρνὼν, ῶνος, ὁ, agnile, Gl. V. Ab ἄρνα, *ovem*.

ἌΡΟΝ, ου, τὸ, arum, herba.

Ἄρος, utilitas, apud Æſchylum.

Ἀρόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, arabilis. Ab ἄροσις.

Ἄροσις, εως, ἡ, aratio; (2) agricultura; (3) ager frumentarius. Ab ἀρόω.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. Ab ἀρόω.

Ἀρότης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἀροτήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, arabilis. Ab eod.

Ἀροτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad arationem pertinens. Ab eod.

Ἄροτος, ου, ὁ, aratio; Gl. V. ſeges, ſementis. Ab eod.

Ἀροτὸς, οῦ, ὁ, tempus arandi. Ab eod.

Ἀροτὸς, ὴ, ὸν, arabilis. Ab eod.

Ἀροτρεὺς, έως, ὁ, arator. Ab eod.

Ἀροτρευτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. Ab ἀροτρεύω.

Ἀροτρεύω, f. εύσω, aro. Ab ἀροτρεύς.

Ἀροτριάζω, f. άσω, aro. Ab ἄροτρον.

Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio, aratura, Ph. A præc.

Ἀροτριάω, ῶ, f. άσω, idem & ab eod. Ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾷν, 1 Cor. 9, 10.

Ἀροτρίωσις, εως, ἡ, aratio. Ab ἀροτριόω.

Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. Ab ἀρόω.

Ἀροτρόπους, οδος, ὁ, vomer. Ex ἄροτρον, & πους, *pes*.

Ἄρουρα, ης, ἡ, arvum, arata terra, ager, Gl. V. ſeges; (2) terra, tellus; (3) terræ menſura centum cubitorum. Ab ἀρόω.

Ἀρουραῖος, αία, αῖον, ad arvum pertinens, in arvo naſcens, ruralis. Ab ἄρουρα.

Ἀρούριον, ου, τὸ, agellus. Dim. ab ἄρουρα.

Ἀρουροπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, in arvo laborans, agricola. Ex ἄρουρα, & πόνος, *labor*.

ἈΡΟ'Ω, ῶ, f. ώσω, aro. Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπαῖς ἀρόῃς χθόνα δῖαν, Heſiod. Ἔργ. 477.

Ἁρπάγδην, *Adv.* raptim. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, raptus, ipſa rapiendi actio; rapina, Gl. V. ἁρπάγη, harpago. Ab eod.

Ἁρπάγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, rapto quæſitus. Ab eod.

Ἁρπαγίμως, *Adv.* raptim, Ph. A præc.

Ἅρπαγμα, ατος, τὸ, quod raptum eſt, rapina, præda rapta. Ab eod.

Ἁρπαγμὸς, οῦ, ὁ, ipſa rapiendi actio, raptus. Ab eod.

ἉΡΠΑ'ΖΩ, f. άσω, vel άξω, rapio; prædor, Gl. V. ἥρπασα, rapui, Gl. V. a. 1. ἡρπαγμένος, raptus, Ph. p. part. paſſ. Ἐκ μέσων, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τῶν κόλπων ἥρπασαν, Luc. Καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου, Joan. 10, 29. Καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν, Apoc. 12, 5.

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, ὁ, raptor. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἁρπακτικὸς, ὴ, ὸν, rapiendi peritus, rapax. Ab ἁρπακτής.

Ἁρπακτικῶς, *Adv.* rapaciter; (2) raptim. Ab ἁρπακτικός.

Ἁρπακτὸς, ὴ, ὸν, ereptus. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπακτὺς, ύος, ἡ, raptus, direptio. Ab eod.

Ἁρπαλέος, έα, έον, rapax, rapidus; (2) celer. Ab eod.

Ἁρπαλέως, *Adv.* rapide; (2) raptim. Ab ἁρπαλέος.

Ἁρπάλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſideratus; (2) qui rapitur. Ab eod.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax, raptor. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπαξίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, rapto vivens. Ex ἅρπαξ, & βίος, *vita*, *victus*.

Ἅρπασμα, ατος, τὸ, rapina. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπαστικὸς, ὴ, ὸν, rapax. Ab eod.

Ἁρπαστὸν, οῦ, τὸ, harpaſtum, genus pilæ grandioris. Ab ἁρπαστὸς.

Ἁρπαστὸς, ὴ, ὸν, raptitius. Ab ἁρπάζω.

Ἀρπεδὲς, ſolo æquale, planum. Ex ἄρω, & πέδον, *ſolum*.

Ἀρπεδίζω, ſolo æquo, complano, pavio, Heſ. Ab ἀρπεδές.

Ἀρπεδόεις, όεσσα, όεν, planus. Ab eod.

Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis. Ab ἁρπεδών.

Ἁρπεδονίζω, f. ίσω, prædo, illaqueo. Ab ἁρπεδόνη.

Ἁρπεδὼν, όνος, ἡ, funis, laqueus. Ab ἁρπάζω.

Ἄρπεζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis. Ex ὄρος, *mons*, & πέζα, *pes*.

Ἅρπη, ης, ἡ, falx; (2) avis quædam, harpe, e genere aquilarum. Ab eod.

Ἀρπὶς, l. ἁρπὶς, ίδος, ἡ, crepidæ, aut calcei genus. A ῥαπίζω, *ſuo*, quaſi ῥαπίς.

Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia, monſtrum rapax fictitium; (2) procella. Ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἅρπυς, υος, ὁ, amor, Heſ. Ab eod.

Ἀῤῥάβδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non pectinatim diviſus. Ex α priv. & ῥαβδωτὸς, *pectinatim diviſus*.

ἈῬῬΑΒΩ'Ν, ῶνος, ἡ, arrhabo, arra, pignus.

Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infractus, infragilis. Ex α priv. & ῥήσσω, *frango*.

Ἀῤῥαδιούργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non temerarius. Ex α priv. & ῥαδιουργέω, *temerarius ſum, facile ad ſcelus prorumpo*.

Ἄῤῥαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non corruptus, incorruptus. Ex α priv. & ῥαιστὸς, *corruptus*.

Ἄῤῥαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſutilis; inconſutus, Gl. V. Ex α priv. & ῥάπτω, *ſuo*.

Ἄῤῥεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infectus, imperfectus. Ex α priv. & ῥέζω, *facio*.

Ἀῤῥενικὸς, ὴ, ὸν, maſculinus. Ab ἄῤῥην, *mas*.

Ἀῤῥενικῶς, *Adv.* maſculine, maſculino genere apud Grammaticos. Ab ἀῤῥενικός.

Ἀῤῥενογονία, ας, ἡ, maſculorum generatio; ſeu procreatio; virilis ſextus, Ph. A ſeq.

Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, mares generans. Ex ἄῤῥην, *mas*, & γείνομαι, *genero*.

Ἀῤῥενόθηλυς, εος, ὁ ϗ ἡ, promiſcui generis, mas & femina. Ex ἄῤῥην, & θῆλυς, *femina*.

Ἀῤῥενοκοίτης, ου, ὁ, qui cum maribus concumbit. Ex ἄῤῥην, *mas*, & κοίτη, *cubile*.

Ἀῤῥενομανέω, ῶ, f. ήσω, maſculos depereo, Suic. Ex ἄῤῥην, & μαίνομαι, *inſanio*.

Ἀῤῥενοτοκέω, ῶ, f. ήσω, partum ſexus virilis edo. Ab ἀῤῥενοτόκος.

Ἀῤῥενοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, maſculum pariens, vel generans. Ex ἄῤῥην, & τίκτω, *pario*.

Ἀῤῥενοφθορέω, ῶ, f. ήσω, maſculos corrumpo. Suic. Ex ἄῤῥην, & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, maſculum reddo; ἀῤῥενοῦσθαι, maſculeſcere. Ab ἄῤῥην.

Ἀῤῥενώδης, εος, ου, ὁ ϗ ἡ, maſculus, fortis. Ab eod.

Ἀῤῥενωδῶς, *Adv.* maſcule, fortiter. Ab ἀῤῥενώδης.

Ἀῤῥενωπὸν, οῦ, τὸ, maſcula facies; (2) animus virilis & generoſus. Ab ἀῤῥενωπός.

Ἀῤῥενωπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui virili facie eſt; (2) fortis, virilis. Ex ἄῤῥην, *mas*, & ὤψ, *facies*.

Ἀῤῥενωπῶς, *Adv.* viriliter, maſcule. Ab ἀῤῥενωπός.

Ἀῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non vergens quoquam, in neutram partem inclinans. Ex α priv. & ῥέπω, *inclino*, *vergo*.

Ἀῤῥεπῶς, *Adv.* non vergendo in alterutram partem. Ab ἀῤῥεπής.

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, animus in neutram partem magis inclinans. Ex α priv. & ῥέπω, *inclino.*

Ἀῤῥηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infractus. Ex α priv. & ῥήσσω, *frango.*

Ἀῤῥημοσύνη, ης, ἡ, taciturnitas, ſilentium. Ab ἀῤῥήμων.

Ἀῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, tacitus, taciturnus, mutus. Ex α priv. & ῥῆμα, *verbum.*

ἈΡ'Ρ'ΗΝ, ενος, ὁ, mas, maſculus; (2) ὁ ϗ ἡ, fortis, virilis.

Ἀῤῥησία, ας, ἡ, ſilentium. Ex α priv. & ῥέω, *dico.*

Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, nefandum facinus. Ab ἀῤῥητοποιός.

Ἀῤῥητοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, nefanda perpetrans. Ex ἄῤῥητος, *nefandus,* & ποιέω, *facio.*

Ἀῤῥητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non dictus, indictus; inauditus, ineffabilis; (2) infandus; nefandus, nefauſtus, Gl. V. Ex α priv. & ῥέω, *dico.*

Ἀῤῥητουργία, ίας, ἡ, nefandum facinus. Ex ἄῤῥητος, & ἔργον, *opus.*

Ἀῤῥήτως, *Adv.* infande, ineffabiliter, arcane. Ab ἄῤῥητος.

Ἀῤῥηφορέω, ῶ, ſacra arcana fero. Ab ἀῤῥηφόρος.

Ἀῤῥηφορία, ας, ἡ, arcanorum geſtatio. Ab eod.

Ἀῤῥηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nefanda & arcana geſtans. Ex ἄῤῥητος, & φέρω, *fero.*

Ἀῤῥηχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum aptus ſepimentis. Ex α intenſ. & ῥῆχος, *ſepimentum.*

Ἀῤῥίγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exhorreſcere neſcius, impavidus. Ab ἄῤῥιγος.

Ἀῤῥιγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non frigens, frigori non obnoxius. Ex α priv. & ῥῖγος, *frigus.*

Ἀῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, radicibus carens, radices nullas agens. Ex α priv. & ῥίζα, *radix.*

Ἀῤῥίζωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & ῥιζόω, *radices ago.*

Ἀῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, naſo, aut naribus carens; (2) malum habens naſum, non ſagax. Ex α priv. & ῥὶν, *naſus.*

Ἀῤῥις, ινος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΡ'Ρ'ΙΧΑ'ΣΘΑΙ, manibus & pedibus ſurſum tendere. Heſ. alias ἀναῤῥιχᾶσθαι.

ἈΡ'Ρ'ΙΧΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cophinus, vas vimineum.

Ἀῤῥοια, ας, ἡ, retentio menſium, ſ. menſtrui. Ex α priv. & ῥοὴ, *fluxus.*

Ἀῤῥυθμία, ας, ἡ, diſſonantia, diſcrepantia. Ab ἄῤῥυθμος.

Ἀῤῥυθμοπότης, ȣ, ὁ, qui non bibit ad rhythmum & menſuram, ſed plenis poculis & ſine ordine. Ex ἄῤῥυθμος, & πίνω, *bibo.*

Ἀῤῥυθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, numeris & modulatione carens, inconcinnus. Ex α priv. & ῥυθμὸς, *rhythmus, numerus.*

Ἀῤῥύθμως, *Adv.* innumerate; (2) inconcinne. Ab ἄῤῥυθμος.

Ἀῤῥύπαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſordidatus, non contaminatus. Ex α priv. & ῥύπος, *ſordes.*

Ἀῤῥύπαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſordidus. Ex iiſd.

Ἀῤῥυσίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pignori opponi non poteſt. Ex α priv. & ῥυσιάζω, *pignoris loco oppono.*

Ἀῤῥυτίδωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rugas non habet. Ex α priv. & ῥυτιδόω, *corrugo.*

Ἀῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, infractus. Ex α priv. & ῥὼξ, *fiſſura.*

Ἀῤῥωστέω, ῶ, f. ήσω, infirmus ſum, adverſa valetudine laboro, Gl. V. ἀῤῥωστῶ, ægroto, langueſco. Ex α priv. & ῥώννυμι, *confirmo.*

Ἀῤῥώστημα, ατος, τὸ, languor, ægritudo. Ab ἀῤῥωστέω.

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus, ægritudo, invaletudo, Gl. V. Ab eod.

Ἄῤῥωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infirmus, ægrotus. Ex α priv. & ῥώννυμι, *corroboro.*

ἊΡΣ, ἀρνὸς, agnus.

Ἀρσενικὸς, ὴ, ὸν, maſculinus; ἀρσενικὸν, maſculinum, auripigmentum, Gl. V.

Ἀρσενόθηλυς, idem quod ἀῤῥενόθηλυς.

Ἀρσενοκοίτης, idem quod ἀῤῥενοκοίτης.

Ἀρσενόπαις, cui maſculus eſt filius. Ex ἄρσην, & παῖς, *filius.*

Ἄρσην, Attice idem eſt quod ἄῤῥην, unde & reliqua ab ἄρσην incipientia ſub ἄῤῥην, videnda ſunt.

Ἄρσις, εως, ἡ, elevatio, ſubvectio; (2) ablatio, detractio; (3) onus, tributum. Ab αἴρω, *tollo.*

ἈΡΤΑ'ΒΗ, ης, ἡ, genus menſuræ Perſicæ ſive Medicæ medimnum Atticum capiens.

Ἀρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in fruſta; (2) trucido. Ab ἄρταμος.

ἌΡΤΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, lanius; (2) coquus.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus; (2) ſuſpendium. Ab ἀρτάω.

ἈΡΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo, appendo; & (2) ἀρτάομαι, ῶμαι, pendeo ex aliquo, ſpem in aliquo collocatam habeo. Ἀρτᾶσθαι ἔκ τινος, ἐκ τῆς πόλεως, Xen.

Ἀρτεμέω, ῶ, f. ήσω, incolumis ſum, valeo, ſum integris viribus. Ab ἀρτεμής.

ἈΡΤΕΜΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, incolumis, integer, ſanus, ſalvus.

Ἀρτεμία, ας, ἡ, incolumitas, ſalus, ſanitas. Ab eod.

Ἀρτεμιδόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Diana, ſive Luna percuſſus, lunaticus, lymphaticus, R. Ex Ἄρτεμις, *Diana,* & βλητὸς, *percuſſus, ictus.*

Ἄρτεμις, ιος, vel ιδος, ἡ, Diana, qs. ab ἀρτεμὴς, quod ſanos reddat.

ἈΡΤΕΜΙΣΙ'Α, ας, ἡ, Artemiſia, herba.

Ἀρτεμίσιον, ȣ, τὸ, Dianæ ſtatua, aut templum. Ab Ἄρτεμις.

ἈΡΤΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, artemo, velum navis majus, antemna.

Ἀρτεπίβουλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pani inſidians; nomen muris in Batrach. Ex ἄρτος, *panis,* & ἐπίβουλος, *inſidiator.*

Ἀρτέω, ῶ, f. ήσω, paro, apparo. Ab ἄρτιος, *paratus.*

Ἄρτημα, ατος, τὸ, quidquid pendet ex aliquo loco, ſuſpenſum, appenſum. Ab ἀρτάω.

ἈΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, calceamenti genus; (2) inſtrumentum bajulorum.

ἈΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, arteria, ſpiritus ſemita, ſpiritus conceptaculum; Gl. V. vena vitalis.

Ἀρτηριακὸς, ὴ, ὸν, arteriacus, ad arteriam pertinens; (2) raucus. Ab ἀρτηρία.

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ diſſectio. Ex ἀρτηρία, & τέμνω, *ſeco.*

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arterioſus. Ab ἀρτηρία.

ἊΡΤΙ, *Adv.* modo, paullo ante, nuper; (2) nunc, jam, primum; (3) in compoſitione notat perfectionem, brevitatem, vel novitatem; ἕως ἄρτι, huc uſque; ἀπ᾽ ἄρτι, ſ. ἀπάρτι, ex hoc tempore, jam, nunc.

Ἀρτιάζω, f. άσω, ludo par impar; (2) præparo. Στατῆρσι δ᾽ οἱ θεράποντες ἀρτιάζουσιν χρυσοῖς, Ariſt. Plut. 816. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιάκις, *Adv.* pariter, pari numero, ſecundum numerum parem. Ab eod.

Ἀρτιασμὸς, ȣ̃, ὁ, luſus eorum, qui ludunt par impar. Ab ἀρτιάζω.

Ἀρτιβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens germinans. Ex ἄρτι, & βλαστάνω, *germino.*

Ἀρτιβρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper irrigatus. Ex ἄρτι, & βρέχω, *irrigo.*

Ἀρτίγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui modo uxorem duxit vel recens nupta. Ex ἄρτι, & γάμος, *nuptiæ.*

Ἀρτιγένεθλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens genitus, modo natus. Ex ἄρτι, & γενέθλη, *ortus, nativitas.*

Ἀρτιγένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nuper barbam emittere cœpit. Ex ἄρτι, & γένειον, *barba.*

Ἀρτιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, modo natus. Ex ἄρτι, & γείνομαι, *naſcor.*

Ἀρτιγέννητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἄρτι, & γεννάω, *genero, gigno.*

Ἀρτίγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, modo natus, recens genitus. Ex ἄρτι, & γόνος, *generatio.*

Ἀρτιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nuper didicit; (2) qui nuper diſcere cœpit; (3) qui nuper cognitus & mente perceptus eſt. Ex ἄρτι, & δαίω, *diſco.*

Ἀρτίδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui recens lacrimavit. Ex ἄρτι, & δάκρυ, *lachryma.*

Ἀρτιδίδακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens doctus, qui modo didicit. Ex ἄρτι, & διδάσκω, *doceo.*

Ἀρτίδιον, ȣ, τὸ, parvus panis. Dim. ab ἄρτος.

Ἀρτίδομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens exſtructus. Ex ἄρτι, & δομέω, *exſirno.*

Ἀρτιέπεια, ας, ἡ, veridicentia, veriverbium. Ab ἀρτιεπής.

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verborum concinnator, in dicendo perfectus; (2) garrulus & conſummatæ loquacitatis; (3) veridicus. Ab ἄρτιος, *perfectus,* & ἔπω, *dico.*

Ἀρτίζω, f. ίσω, compono, perficio; (2) paro, inſtruo. Ὕδατι δ᾽ ἐν μέσσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο, Theoc. 13,43. Ab ἄρτιος.

Ἀρτίζωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt brevis vitæ. Ex ἄρτι, & ζωὴ, *vita.*

Ἀρτιθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens florens. Ex ἄρτι, & θάλλω, *floreo.*

Ἀρτιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, modo mortuus, recens mortuus. Ex ἄρτι, & θνήσκω, *morior.*

Ἀρτιμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nuper diſcere cœpit; (2) qui nuper certior factus eſt. Ex ἄρτι, & μανθάνω, *diſco.*

Ἀρτιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui membris eſt integris & perfectis. Ex ἄρτιος, & μέλος, *membrum.*

Ἀρτιοπέριττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parimpar. Ex ἄρτιος, & περιττὸς, *impar.*

ἌΡΤΙΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, par, ut numerus; (2) integer, perfectus, omnibus partibus ſuis conſtans; (3) integer, ſanus, incolumis; (4) conſentaneus; (5) conſummatus pleneque inſtructus ad omnia pietatis officia; (6) paratus ad aliquid faciendum.

Ἀρτιπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens compactus & coagmentatus. Ex ἄρτι, & πηγνύω, *compingo.*

Ἀρτίπαις, αιδος, ὁ, adultus puer. Ex ἄρτι, & παῖς, *puer.*

Ἀρτίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus integer & valens, integros pedes habens. Ex ἄρτι, & πȣ̃ς, *pes.*

Ἀρτίσκαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens foſſus, nuper effoſſus. Ex ἄρτι, & σκάπτω, *fodio.*

Ἀρτίσκος, ȣ, ὁ, parvus panis, paſtillus. Dim. ab ἄρτος.

Ἀρτιστομέω, ῶ, f. ήσω, expedite & articulate loquor. Ab ἀρτίστομος.

Ἀρτίστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui diſtincte, plane & perfecte verba pronunciat, minime blæſus; (2) qui jam fari poteſt. Ex ἄρτι, vel ἄρτιος, & στόμα, *os.*

Ἀρτιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens initiatus. Ex ἄρτι, & τέλη, myſteria.

Ἀρτίτοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper natus. Ex ἄρτι, & τίκτω, pario.

Ἀρτιτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui, vel quæ nuper peperit. Ex iiſd.

Ἀρτίτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper cæſus, nuper vel recens ſectus. Ex ἄρτι, & τέμνω, ſeco.

Ἀρτιτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nuper ſecuit, ſeu incidit; (2) qui nunc ſecat. Ex iiſd.

Ἀρτίτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens formatus. Ex ἄρτι, & τύπος, forma, figura.

Ἀρτιφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui viſum modo recuperavit. Ex ἄρτι, & φάος, lux.

Ἀρτιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper in lucem editus. Ex ἄρτι, & φαίνω, in lucem profero.

Ἀρτίφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens peremptus. Ex ἄρτι, & φάω, interficio.

Ἀρτιφρονέω, ῶ, ſana mente præditus ſum, Suic. Ab ἀρτίφρων.

Ἀρτίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui mente eſt integra, ſana mente præditus. Ex ἄρτι, & φρὴν, mens.

Ἀρτιφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens natus. Ex ἄρτι, & φύω, naſcor.

Ἀρτίφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper plantatus, vel natus. Ex ἄρτι, & φύω, gigno, naſcor.

Ἀρτίφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui vox eſt integra & perfecta; (2) qui verba accurate & integre pronunciat. Ex ἄρτι, & φωνὴ, vox.

Ἀρτιχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui recens hiare cœpit. Ex ἄρτι, & χαίνω, hiſco.

Ἀρτιχάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recenter ſculptus, ſeu inſculptus. Ex ἄρτι, & χαράσσω, ſculpo.

Ἀρτίχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, cui manus ſunt integræ & perfectæ; (2) qui utraque manu utitur. Ex ἄρτι, & χεὶρ, manus.

Ἀρτιχόρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens choreis celebratus. Ex ἄρτι, & χορεύω, choros agito.

Ἀτίχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens fuſus. Ex ἄρτι, & χύω, fundo.

Ἀρτίως, *Adv.* modo, nuper, recens, paullo ante; (2) integre, perfecte; (3) cohærenter, apte. Ab ἄρτιος.

Ἀρτόδειγμα, ατος, τὸ, ſpecimen frumenti in pane ex eo confecto. Ex ἄρτος, & δεῖγμα, ſpecies.

Ἀρτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, panem do, panem diſtribuo. Ex ἄρτος, & δίδωμι, do.

Ἀρτοθήκη, ης, ἡ, locus, in quo panis reponitur, panarium. Ex ἄρτος, & θήκη, repoſitorium.

Ἀρτοκοπεῖον, ȣ, τὸ, piſtrinum. Ex ἄρτος, & κόπτω, conficio.

Ἀρτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, piſtrinum exerceo. Ab ἀρτόκοπος.

Ἀρτοκοπικὸς, ἡ, ὸν, ad piſtrinum pertinens. Gl. V. piſtrinicus, Cerealis. Ab eod.

Ἀρτοκόπιον, ȣ, τὸ, idem quod ἀρτοκοπεῖον.

Ἀρτόκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, piſtor, piſtrix. Ex ἄρτος, & κόπτω, ſcindo, pinſo.

Ἀρτόκριας, ατος, τὸ, panis carni mixtus, cibus pane & carne conſtans. Ph. viſceratio. Ex ἄρτος, & κρέας, caro.

Ἀρτολάγανον, ȣ, τὸ, panis genus delicatum. Ex ἄρτος, & λάγανον, laganum.

Ἀρτολάγυνος πήρα, pera panem & lagenam habens. Ex ἄρτος, & λάγυνος, lagena.

Ἀρτοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio panem, artem piſtoriam exerceo; (2) in panes formo. Ab ἀρτοποιός.

Ἀρτοποιΐα, ας, ἡ, panificium, piſtura. Ab eod.

Ἀρτοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad panificium pertinens, piſtorius. Ab eodem.

Ἀρτοποιεῖον, ȣ, τὸ, panificium, Gl. V. Ab eodem.

Ἀρτοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unde panis conficitur; (2) panifex, piſtor, vel piſtrix. Ex ἄρτος, & ποιέω, facio.

Ἀρτοπτεῖον, ȣ, τὸ, vas, vel officina, ubi panes coquuntur. Ex ἄρτος, & ὀπτάω, coquo.

Ἀρτόπτης, ȣ, ὁ, qui panes coquit. Ex iiſdem.

Ἀρτοπωλεῖον, ȣ, τὸ, piſtrinum, locus, in quo panes pinſuntur. Ab ἀρτοπωλέω.

Ἀρτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, panes vendo. Ex ἄρτος, & πωλέω, vendo.

Ἀρτοπώλης, ȣ, ὁ, qui panem vendit. Gl. V. panarius. Ex iiſdem.

Ἀρτοπώλιον, ȣ, τὸ, locus, ubi panis venditur. Ex iiſd.

Ἀρτόπωλις, ιδος, ἡ, quæ vendit panem. Ab ἀρτοπώλης.

ἌΡΤΟΣ, ȣ, ὁ, panis; (2) quivis cibus.

Ἀρτοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pane veſcor. Ex ἄρτος, & σιτέω, nutrio.

Ἀρτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pane alo. Ex ἄρτος, & τρέφω, alo.

Ἀρτοφαγέω, ῶ, f. ήσω, pane veſcor. Ex ἄρτος, & φαγεῖν, edere.

Ἀρτοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, panivorus, qui pane veſcitur. Ab ἀρτοφαγέω.

Ἀρτοφόρον, ȣ, τὸ, vas, quo panis fertur; panarium, Gl. V. Ex ἄρτος, & φέρω, fero.

Ἀρτοχάριτες, ων, αἱ, placentarum genus. Ex ἄρτος, & χάρις, gratia.

ἈΡΤΥΛΊΑ, ας, ἡ, teſtamentum, Heſ. Suid.

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, condimentum; conditura, pulmentum, Gl. V. Ab ἀρτύω.

Ἀρτυματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in condiendis cibis uſum habens. Ab ἄρτυμα.

Ἀρτύνω, apto, adorno. Ἀρτύνειν τὴν ἐπιβȣλήν τινι, parare, Herodot. Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτȣ̀ς ἀρτύναντες, Il. 12, 43.

Ἄρτυσις, εως, ἡ, ipſa actio condiendi. Gl. V. conditura. Ab eod.

Ἀρτυτικὰ, ῶν, τὰ, fructus cinaræ. Ab ἀρτυτός.

Ἀρτυτικὸν, conditaneum, Gl. V. Ab eodem.

Ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, condimentarius, conditaneus, conditus, Gl. V. Ex ἀρτύω,

ἈΡΤΎΩ, f. ύσω, apparo, adorno, inſtruo; (2) condio; ἠρτυμένον, conditum, Gl. V. perf. part. paſſ.

Ἀρύβαλλος, ȣ, ὁ, marſupium quoddam plexile, quod trahendo clauditur & aperitur, crumena. Ex ἀρύω, traho, & βάλλω, jacio.

Ἀρυσάνη, ης, ἡ, cyathus. Ab ἀρύω.

Ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, quoddam menſuræ genus, cyathus; (2) hauſtrum. Ab eod.

Ἀρύταινα, ης, ἡ, genus quoddam cyathi aut poculi. Ab ἀρύω.

Ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, cochlear; (2) hauſtrum. Ab eodem.

Ἀρύτω, idem quod ſequens ἀρύω.

ἈΡΎΩ, f. ύσω, haurio, ex profundo traho; ἀρύομαι, haurio, Gl. V. ἀρύεται, exanclat, Ph.

Ἀρχάγγελος, ȣ, ὁ, archangelus, princeps angelorum. Ex ἄρχων, & ἄγγελος, angelus.

Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, primitiæ. Ab ἀρχὴ, initium.

Ἀρχαΐζω, f. ίσω, antiquitatem, ſeu antiquos imitor, antiquo, Gl. V. Ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαϊκὸς, ἡ, ὸν, antiquitatem, ſeu antiquam ruſticitatem præ ſe ferens, ſine moribus; (2) ſtultus, ſimplex. Ab eod.

Ἀρχαϊκῶς, *Adv.* antiquo more, antiqua ſimplicitate ac ruſticitate. Ab ἀρχαϊκός.

Ἀρχαιογονία, ας, ἡ, antiqua origo, anti quitas. Gl. V. origo originalis. Ab ἀρ χαιόγονος.

Ἀρχαιόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primigenius, primordialis. Ex ἀρχαῖος, & γίνομαι, naſcor.

Ἀρχαιόθεν, antiquitus, Gl. V. Ab ἀρχαῖο.

Ἀρχαιογράφος, ȣ, ὁ, antiquarius, Ph. Ex ἀρχαῖος, & γράφω, ſcribo.

Ἀρχαιολογέω, ῶ, f. ήσω, de rebus antiquis diſſero; (2) antiquo ſermone utor. Ab ἀρχαιολόγος.

Ἀρχαιολογία, ας, ἡ, hiſtoria de rebus antiquis. Gl. V. origo. Ab eod.

Ἀρχαιολογικὸς, ἡ, ὸν, qui antiquitatem rimatur. Ab eod.

Ἀρχαιολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de rebus antiquis diſſerens; (2) antiquo ſermone utens. Ph. ἀρχαιολόγοι, Atellani. Ex ἀρχαῖος, & λόγος, ſermo.

Ἀρχαῖον, ȣ, τὸ, ſors uſurarum; (2) bonum avitum, bona, unde pro ſorte & capi fructus & reditus manat. Ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαιόπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jam inde a majoribus dives. Ex ἀρχαῖος, & πλȣ̃τος, di vitiæ.

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, priſtinus, antiquus, vetuſtus; (2) ſtultus, ineptus, fatuus, ſimplex, ruſticus.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, antiquitas, vetuſtas Ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ, priſca vivendi ratio Ab ἀρχαιότροπος.

Ἀρχαιότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, antiquis moribu præditus. Ex ἀρχαῖος, & τρόπος, mos.

Ἀρχαιοτρόπως, more antiquo. A præc.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magiſtratuum electio ſe creatio; (2) magiſtratuum eligendorum tempus; (3) magiſtratus electi. Gl. V ἀρχαιρεσίαι, comitia. Ex ἀρχὴ, & αἵ σις, electio.

Ἀρχαιρέσια, ίων, τὰ, comitia conſulari Gl. V. comitia. Ex iiſdem.

Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, magiſtratum ambi ipſe me dignum judico, qui ad magiſtr tum eligar; (2) comitiis interſum, a comitia eo; (3) magiſtratum creo. A ἀρχαιρεσία.

Ἀρχαιρεσιακὸς, ἡ, ὸν, comitialis, Gl. V. A eodem.

Ἀρχαϊσμὸς, ȣ̃, ὁ, veterum, ſeu priſcoru imitatio; (2) antiqua loquendi rati Ph. antiquitas. Ab ἀρχαΐζω.

Ἀρχαίως, *Adv.* antique, antiquo mor (2) ſtulte. Ab ἀρχαῖος.

Ἀρχάριος, ȣ, ὁ, tiro, novellus, incipie Suic. Ab ἄρχομαι.

Ἀρχέγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primigenius, pri natu; (2) priſcus. Gl V. primævu (3) autor generis; (4) inſitus. Ex χὴ, & γόνος, generatio.

Ἀρχεῖον, ȣ, τὸ, magiſtratuum curia; (2) bularium publicum, archivum. Ab χὴ, principatus.

Ἀρχεῖος, εία, εῖον, antiquus, priſcus. eod.

Ἀρχέκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auctor, ſeu ori malorum. Ex ἀρχὴ, & κακὸς, malus.

Ἀρχέλαος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, populi rector; (2) men proprium. Ex ἀρχὴ, & λαὸς, pulus.

Ἀρχένεως, ω, ὁ ϗ ἡ, qui nunc primum vigat; (2) navi imperans. Ex & ναῦς, navis.

Ἀρχέπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, penes quem admi ſtrandarum ac diſpenſandarum divi rum poteſtas eſt; (2) dominus divi rum & priſtinæ fortunæ reſtituendus. ἀρχὴ, & πλȣ̃τος, divitiæ.

᾿Αρχέπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, civitati imperans, R. Ex ἀρχὴ, & πόλις, *civitas*.

᾿Αρχεσίμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cantui præeſt. Ex ἀρχὴ, & μολπὴ, *cantus*.

᾿Αρχέσπερος, ου, ὁ ϗ ἡ, veſperæ principium habens. Ex ἀρχὴ, & ἕσπερος, *veſpera*.

᾿Αρχέτυπον, ου, το, exemplar primigenium, exemplar primum, ad quod reliqua effinguntur; Ph. principale. Ab ἀρχέτυπος.

᾿Αρχέτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, archetypus, qui alteri dat initium, qui primam rei alicujus formam exhibet. Ex ἀρχὴ, & τύπος, *forma*.

᾿Αρχεύω, f. εύσω, impero. Ab ἀρχή.

᾿Αρχέχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præeſt choro, choragus, qui choros inchoat. Ex ἀρχὴ, & χορὸς, *chorus*.

᾿ΑΡΧΗ', ῆς, ἡ, principatum, exordium, initium, fundamentum; (2) principatus, imperium, dominatus, magiſtratus; (3) cauſſa, origo. *in Accuſ. adverbialiter* principio, ante omnia, in primis, primo, ſtatim. *in Plur.* Angeli.

᾿Αρχηγετεύω, f. εύσω, principatum obtineo, præſum. Ab ἀρχηγέτης.

᾿Αρχηγετέω, ῶ, f. ήσω, auſpicor, incipio. Ab eod.

᾿Αρχηγέτης, ου, ὁ, præſes, princeps, dux; (2) auctor. Ab ἀρχηγός.

᾿Αρχηγέτις, ιδος, ἡ, præſes, princeps, dux femina. Ab ἀρχηγέτης.

᾿Αρχηγικὸς, ὴ, ὸν, principalis, præcipuus. Ab ἀρχηγός.

᾿Αρχηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, præſes, dux, auctor. Ex ἀρχὴ, & ἡγέομαι, *dux ſum, præeo*.

᾿Αρχῆθεν, *Adv.* ab initio, antiquitus, denuo. Ph. Ab ἀρχή.

᾿Αρχίατρος, ου, ὁ, medicorum princeps, primarius inter medicos. Gl. V. archiater. Ex ἀρχὴ, & ἰατρὸς, *medicus*.

᾿Αρχιβούκολος, ου, ὁ ϗ ἡ, bubulcorum princeps. Ex ἀρχὴ, & βουκόλος, *bubulcus*.

᾿Αρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, ſcribarum præfectus, inter ſcribas primarius; ἀρχιγραμματεῖς, cancellarii. Ex ἀρχὴ, & γραμματεὺς, *ſcriba*.

᾿Αρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos & princeps, ſ. præfectus carceris. Ex ἀρχὴ, & δεσμοφύλαξ, *cuſtos carceris*.

᾿Αρχιδεσμώτης, ου, ὁ, idem, Suic. Ex ἀρχὴ, & δεσμώτης, *captivus*.

᾿Αρχιδιάκονος, ου, ὁ, Archidiaconus, primarius inter diaconos. Ex ἀρχὴ, & διάκονος, *diaconus*, *miniſter*.

᾿Αρχιδικαστὴς, οῦ, ὁ, præſes, ſeu præfectus judicum. Ex ἀρχὴ, & δικαστὴς, *judex*.

᾿Αρχίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, præſes judicii, qui præeſt cauſſæ. Ex ἀρχὴ, & δίκη, *jus*.

᾿Αρχίδιον, ου, τὸ, imperiolum, parvum imperium, parvus magiſtratus. Dim. ab ἀρχή.

᾿Αρχιειρεσία, ας, ἡ, principatus inter remiges, remigatio, Suid. Ex ἀρχὴ, & εἰρεσία, *remigatio*.

᾿Αρχιεράομαι, ῶμαι, ſummus ſacerdos ſum, ſummo ſacerdotio fungor. Ex ἀρχὴ, & ἱεράομαι, *ſacerdos ſum*.

᾿Αρχιερατεύω, f. εύσω, idem. Ex ἀρχὴ, & ἱερατεύω, *ſacerdotio fungor*.

᾿Αρχιερατικὸς, ὴν, ὸν, pontificius, ad ſummum ſacerdotem pertinens. Ab ἀρχιεράομαι.

᾿Αρχιερεὺς, έως, ὁ, ſummus pontifex, ſummus ſacerdos. Ex ἀρχὴ, & ἱερεὺς, *ſacerdos*.

᾿Αρχιερωσύνη, ης, ἡ, ſummum ſacerdotium; Gl. V. pontificatus. Ab ἀρχιερεύς.

᾿Αρχεταῖρος, ου, ὁ, princeps ſodalium. Ex ἀρχὴ, & ἑταῖρος, *ſodalis*.

᾿Αρχιευνοῦχος, ου, ὁ, eunuchorum præfectus, ſeu princeps. Ex ἀρχὴ, & εὐνοῦχος, *eunuchus*.

᾿Αρχίζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitæ initium præbens, vitæ auctor. Ex ἀρχὴ, & ζωὴ, *vita*.

᾿Αρχιθέωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, præfectus eorum, qui ſciſcitatum oracula mittebantur. Ex ἀρχὴ, & θεωρὸς, *ſpectator*.

᾿Αρχικὸς, ὴ, ὸν, primarius, princeps; Gl. V. principalis; (2) peritus imperandi, aptus ad regendum; (3) imperans. Ab ἀρχὴ, *principatus*, *imperium*.

᾿Αρχιληστὴς, οῦ, ὁ, princeps prædonum, ſ. latronum. Ex ἀρχὴ, & ληστὴς, *latro*, *prædo*.

᾿Αρχιμάγειρος, ου, ὁ, præfectus, ſeu magiſter coquorum. Ex ἀρχὴ, & μάγειρος, *coquus*.

᾿Αρχιμανδρίτης, ου, ὁ, Archimandrita, præfectus cœnobii, Abbas. Ex ἀρχὴ, & μάνδρα, *monaſterium*, *cœnobium*.

᾿Αρχιμανδρῖτις, ιδος, ἡ, Abbatiſſa, Gl. V. præfecta cœnobii. Ab ἀρχιμανδρίτης.

᾿Αρχίμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mimorum princeps; (2) princeps hiſtrionum. Ex ἀρχὴ, & μῖμος, *mimus*, *hiſtrio*.

᾿Αρχιοινοχοΐα, ας, ἡ, dignitas & officium ejus, qui principatum inter pocillatores tenet. Ab ἀρχιοινοχόος.

᾿Αρχιοινοχόος, ου, ὁ, princeps pocillatorum. Ex ἀρχὴ, & οἰνοχόος, *pocillator*.

᾿Αρχιπατριῶται, principes familiarum. Ex ἀρχὴ, & πατριώτης, *popularis*.

᾿Αρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ, piratarum princeps, archipirata. Ex ἀρχὴ, & πειρατὴς, *pirata*.

᾿Αρχιποίμην, ενος, ὁ, paſtorum princeps. Ex ἀρχὴ, & ποιμὴν, *paſtor*.

᾿Αρχιποσία, ας, ἡ, principatus bibendi; (2) primus bibendi locus. Ex ἀρχὴ, & πόσις, *potio*.

᾿Αρχιραβδοῦχος, ου, ὁ, lictor primus, ſummus lictor, Ph. Ex ἀρχὴ, & ῥαβδοῦχος, *lictor*.

᾿Αρχισιτοποιὸς, οῦ, ὁ, piſtorum princeps; (2) piſtor. Ex ἀρχὴ, σῖτος, *frumentum*, & ποιέω, *facio*.

᾿Αρχιστράτηγος, ου, ὁ, imperator exercitus, princeps militiæ, ſummus imperator. Ex ἀρχὴ, & στρατηγὸς, *dux*.

᾿Αρχισύμβολον, ου, τὸ, inter Symbola princeps, Suic. Ex ἀρχὴ, & σύμβολον, *Symbolum*.

᾿Αρχισυνάγωγος, ου, ὁ, princeps Synagogæ. Ex ἀρχὴ, & συναγωγὴ, *Synagoga*.

᾿Αρχισωματοφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus ſatellitum, princeps ſtipatorum, præcipuus cuſtos corporis. Ex ἀρχὴ, & σωματοφύλαξ, *ſatelles*, *cuſtos corporis*.

᾿Αρχιτεκτονέω, ῶ, f. ήσω, fabricor, architector. Ab ἀρχιτέκτων.

᾿Αρχιτεκτόνημα, ατος, τὸ, opus ab architecto fabricatum, ſtructura. Ab ἀρχιτεκτονέω.

᾿Αρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectonica ars. Ab ἀρχιτέκτων.

᾿Αρχιτεκτονικὴ, ſc. τέχνη, ars architectonica, architectura. Ab ἀρχιτεκτονικός.

᾿Αρχιτεκτονικὸς, ὴ, ὸν, architectonicus, ad architecturam pertinens. Ab ἀρχιτέκτων.

᾿Αρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps, ſtructor, machinator. Ex ἀρχὴ, & τέκτων, *faber*.

᾿Αρχιτελώνης, ου, ὁ, magiſter publicanorum. Ex ἀρχὴ, & τελώνης, *publicanus*.

᾿Αρχιτρίκλινος, ου, ὁ, architriclinus, ſympoſiarcha, qui præeſt apparando convivio. Ex ἀρχὴ, & τρίκλινον, *triclinium*.

᾿Αρχιυπασπιστὴς, οῦ, ὁ, princeps ſatellitum. Ex ἀρχὴ, & ὑπασπιστὴς, *ſatelles*.

᾿Αρχίφυλοι, præfecti, ſ. principes tribuum. Ex ἀρχὴ, & φυλὴ, *tribus*.

᾿Αρχίφωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, princeps, ſeu auctor luminis. Ex ἀρχὴ, & φῶς, *lumen*.

᾿Αρχογλυπτάδης, ου, ὁ, magiſtratus ambiens. Etym. Euſt. Ex ἀρχὴ, & γλύφω, *ſculpo*.

᾿Αρχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, principii formam habens; (2) primigenius; (3) primarius. Ex ἀρχὴ, & εἶδος, *forma*, *ſpecies*.

᾿Αρχολάβος, ου, ὁ ϗ ἡ, magiſtratuum ſuſceptor. Ex ἀρχὴ, & λαμβάνω, *ſuſcipio*.

᾿Αρχολίπαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, magiſtratum ambiens; (2) ex magiſtratu pingueſcens. Ex ἀρχὴ, & λιπαρὴς, *inſtanter rem aliquam faciens*, vel λιπαρὸς, *pinguis*.

῎Αρχομαι, f. ξομαι, incipio, cœpto, inchoo, cœpi, Gl. V. ἀρχομένου, ineuntis, Ph. ἠρξάμην, orſus ſum, cœpi, inchoavi, Gl. V. ἀρξάμενος, orſus, exorſus, Gl. V. ῎Αρχεσθαί τινος, ἔκ τινος, ὑπό τινος, τὴν ἀρχὴν, τοῦ γράφειν.

᾿Αρχοντιάω, ῶ, principatum ambio, Suic. Ab ἄρχων.

᾿Αρχοντικὸς, ὴ, ὸν, ad magiſtratum pertinens.

᾿Αρχὸς, οῦ, ὁ, princeps, dux; (2) podex, inteſtinum rectum. Ab ἄρχω.

῎Αρχω, f. ξω, perf. paſſ. ἦργμαι, incipio, initium facio; (2) principium, auctor vel origo ſum; (3) priores partes occupo, prior aliquid incipio; (4) principatum obtineo, impero, dominor, præſum; (5) magiſtratu fungor; ἄρχομαι, incipio; (2) ſum ſub dominatu, ſum ſubditus, pareo, obtempero; ἀρχομένων, ſubjectorum, Ph. ῎Αρχειν τῆς μάχης, τῆς διαφορᾶς, τὴν ἀρχήν. Οὐκ ἔστιν εὖ ἄρχειν μὴ ἀρχθέντα, niſi qui ipſe ſub imperio fuit, Ariſtot. Ab ἀρχή.

῎Αρχων, οντος, ὁ, principatum, ſeu imperium obtinens, princeps. Ph. præpoſitus, moderator, rector, præſes, magiſtratus. Ab ἄρχω.

῎ΑΡΩ, f. ἀρῶ, apto, adapto; (2) congruo, quadro. Νῆ' ἄρσας ἐρετῆσιν ἐικοσιν, Odyſſ. 1, 280.

᾿Αρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium. Ab ἀρήγω, *auxilior*.

᾿Αρωγοναύτης, ου, ὁ, nautarum auxiliator, ſive fautor. Ex ἀρωγὸς, & ναύτης, *nauta*.

᾿Αρωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, auxiliator, vindex; (2) defenſor. Ab ἀρήγω, *auxilior*.

῎ΑΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum, ſuavitas odorum, Gl. V. ἀρώματα, odores, Ph.

᾿Αρωματίζω, f. ίσω, aromata reſipio; (2) aromatis imbuo. Ab ἄρωμα.

᾿Αρωματικὸς, ὴ, ὸν, aromaticus, odoratus. Ab eodem.

᾿Αρωματίτης, ου, ὁ, aromaticus, ex aromatibus confectus. Ab eod.

᾿Αρωματῖτις, ιδος, ἡ, ex aromatibus confecta, aromatica. Ab ἀρωματίτης.

᾿Αρωματοπώλης, ου, ὁ, aromatum venditor. Gl. V. odorarius. Ex ἄρωμα, & πώλης, *venditor*.

᾿Αρωματοφορέω, ῶ, f. ήσω, aromata fero. Ab ἀρωματοφόρος.

᾿Αρωματοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aromata ferens. Ex ἄρωμα, & φέρω, *fero*.

᾿Ασαγήνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nondum captus, Suic. Ex α pr. & σαγηνεύω, *irretio*, *capio*.

᾿Ασαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oneribus ferendis non adſuetus, Suic. Ex α priv, & σάγη, *onus*, *quod imponitur jumento*.

᾿Ασάζω, faſtidio, nauſeo; (2) triſtor. Ab ἄση, *faſtidium*.

᾿Ασαίνω, idem quod ἀσάζω.

῎Ασακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non conculcatus. Ex α priv. & σάττω, *conculco*.

᾿Ασαλαμίνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, rei nauticæ imperitus, maris expers. Ex α priv. & Σαλαμίνιος, quia Salaminii rei navalis fuere peritiſſimi.

᾿Ασαλία, ας, ἡ, tranquillitas, ſecuritas; (2) incogitantia. Etym. Ab ἀσαλής.

Ἀσάλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus, inquaſſatus. Ex α priv. & σαλεύω, *moveo.*

Ἀσαλεύτως, *Adv.* intrepide, conſtanter. Ab ἀσάλευτος.

Ἀσαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tranquillus, cura vacuus. Etym. Ex α priv. & σάλα, *cura.*

Ἀσάλπιγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tuba non proclamatus. Ex α priv. & σάλπιγξ, *tuba.*

ἈΣΆΜΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, pelvis, ſolium, labrum, in quo veteres ſe lavabant balneis nondum repertis.

Ἀσάνδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſandalis carens. Ex α priv. & σανδάλιον, *ſandalium.*

Ἄσαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non adblandiens, ſc. more canum caudam agitantium, Heſ. Ex α priv. & σαίνω, *agito.*

Ἀσάομαι, ῶμαι, nauſeo, faſtidio. Ab ἄση.

Ἀσαπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius. Ex α priv. & σήπω, *putrefacio.*

Ἀσαρίτης οἶνος, aſarites, ſ. vinum ex aſaro herba confectum. Ab ἄσαρον.

Ἀσαρκία, ας, ἡ, carnis privatio, macies, gracilitas. Ab ἄσαρκος.

Ἄσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnis expers; (2) gracilis, macilentus. Ex α priv. & σάρξ, *caro.*

ἌΣΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, aſarum, nardus ſilveſtris.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obſcuritas. Ab ἀσαφής.

Ἀσαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus; (2) incertus. Ex α priv. & σαφὴς, *clarus, manifeſtus.*

Ἀσαφῶς, *Adv.* obſcure. Ab ἀσαφής.

Ἄσβεϛος, η, ον, & ἄσβεϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inextinguibilis, inexſtinctus, numquam ceſſans. Ph. calx. Ex α priv. & σβέννυμι, *exſtinguo.*

Ἀσβολαίνω, fuſco. Gl. V. ἀσβολαίνεται, fuſcatur. Ab ἀσβόλη.

ἈΣΒΟΛΗ, ης, ἡ, fuligo, favilla.

Ἀσβολόεις, όεσσα, όεν, fuliginoſus. Ab ἀσβόλη.

Ἄσβολος, ȣ, ἡ, idem quod ἀσβόλη.

Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, fuligine inficio. Ab eodem.

Ἀσβολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀσβολόεις.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, contemptus cultus divini, impietas. Ab ἀσεβής.

Ἀσεβέω, ῶ, f. ήσω, irreligioſus & impius ſum, impie ago. Ἐξελέγξαι---περὶ πάντων τ̃ ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, Judæ 15. Ab eod.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium. Gl. V. nefas. Ab ἀσεβέω.

Ἀσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui numen divinum, vel nullum Deum colit, irreligioſus, impius, qui Deum non novit. Ex α priv. & σέβω, *colo.*

Ἀσέβησις, εως, ἡ, actio impia & nefaria. Ab ἀσεβέω.

Ἀσεβῶς, impie, Ph. Ab ἀσεβής.

Ἄσειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habena carens; (2) non vinctus. Ex α priv. & σειρὰ, *catena, habena.*

Ἀσείρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄσειϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus, non quaſſatus. Gl. V. inquaſſatus; (2) qui quaſſari & concuti nequit. Ex α priv. & σείω, *quatio.*

Ἀσελγαίνω, petulanter & laſcive ago; (2) petulanter aliquem injuria adficio; (3) potervæ libidini indulgeo. Gl. V. laſcivio. Ab ἀσελγής.

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, petulantia, protervitas, improbitas; (2) petulans & proterva injuria, laſcivia, luxus, impudicitia. Ab eod.

Ἀσελγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀσελγαίνω.

Ἀσελγέως, *Adv.* proterve, petulanter, improbe, libidinoſe. Ab ἀσελγής.

ἈΣΕΛΓΗΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, petulans, inſolens, protervus, improbus, petulanter injurius; (2) laſcivus. Ph. ganearius, libidinoſus, luxurioſus, impudica; obſcœnus, flagitioſus, impudicus, inceſtus, al. Gl. V.

Ἀσελγόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, cornibus laſciviens. Ex ἀσελγὴς, & κέρας, *cornu.*

Ἀσελγομανέω, ῶ, per laſciviam inſanio, inſana impudicitia teneor, vel prurio. Ex ἀσελγὴς, & μαίνομαι, *inſanio.*

Ἀσελγῶς, idem quod ἀσελγέως.

Ἀσέληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illunis; (2) obſcurus. Ex α priv. & σελήνη, *luna.*

Ἄσεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minime venerandus, inhonoratus; (2) incaſtus, impudicus, Gl. V. Ex α priv. & σεμνὸς, *venerandus, pudicus.*

Ἀσεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impius, irreligioſus. Ex α priv. & σέβω, *colo.*

Ἄση, ης, ἡ, faſtidium, nauſea; (2) moleſtia animi; (3) ſordes; (4) dolor. Ex ἄδω, *ſatio.*

Ἀσήμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſignatus, nullo ſigillo obſignatus; (2) incuſtoditus; (3) incertus; (4) rectore carens. Ab ἄσημος.

Ἀσημείωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non notatus, aut inſignitus. Ab eod.

Ἄσημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ſignum, ſeu nota non eſt impreſſa; (2) obſcurus, ignobilis; (3) qui nihil ſignificat. Ex α priv. & σῆμα, *ſignum.*

Ἀσημότης, ητος, ἡ, ignobilitas. A præc.

Ἀσήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄσημος.

Ἀσήμως, *Adv.* obſcure; (2) ignobiliter. Ab ἄσημος.

Ἄσηπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, putredine non vitiatus, incorruptus. Ex α priv. & σήπω, *putrefacio, corrumpo.*

Ἀσηρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, faſtidium adferens, moleſtus; (2) impurus; (3) nullos habens vermes, Suid. Ab ἄση.

Ἀσηρῶς, *Adv.* moleſte. Ab ἀσηρός.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, imbecillitas, debilitas; ægritudo, languor, infirmitas, fragilitas, Gl. V. Ab ἀσθενής.

Ἀσθενέω, ῶ, f. ήσω, imbecillis, infirmus ſum, langueo, ægroto. Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίϛει, Rom. 4, 19. Ab eod.

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, idem quod ἀσθένεια. Ab ἀσθενέω.

Ἀσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imbecillis, invalidus, debilis, æger, infirmus, ægrotus, tenuis, Gl. V. Ex α priv. & σθένος, *robur.*

Ἀσθενικὸς, ὴ, ὸν, imbecillis, languidus, valetudinarius; (2) pauper. Ab ἀσθενής.

Ἀσθενόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imbecilli radice hærens. Ex ἀσθενὴς, & ῥίζα, *radix.*

Ἀσθενόω, ῶ, f. ώσω, infirmum reddo, debilito, robur vireſque alicujus frango. Ab ἀσθενής.

Ἀσθενῶς, *Adv.* imbecilliter, invalide. Ab eodem,

ἎΣΘΜΑ, τος, τὸ, flatus, ſpiritus, anhelitus, anhelatio; (2) reſpiratio difficilior, ſuſpirium.

Ἀσθμάζω, f. άσω, anhelo. Ab ἆσθμα.

Ἀσθμαίνω, anhelo, halo. Ab ἆσθμα.

Ἀσθματικὸς, ὴ, ὸν, ad anhelationem, ſeu reſpirationem pertinens; (2) ſuſpirioſus, difficulter ſpirans. Gl. V. anhelator. Ab eodem.

Ἀσία, ας, ἡ, Aſia, nomen regionis.

Ἀσιανὸς, ȣ̃, ὁ, Aſianus. Ab Ἀσία.

Ἀσιάρχης, ȣ, ὁ, Aſiarcha, Princeps Aſiæ. Ex Ἀσία, & ἄρχων, *princeps.*

Ἀσιγησία, ας, ἡ, tacendi impotentia. E α priv. & σιγάω, *taceo.*

Ἀσίγητος, non tacens, non ſilens, tacere non valens, garrulus. Ex iiſd.

Ἄσιγμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtridore carens; (2) carens littera Sigma. Ex α priv. & σιγμὸς, *ſtridor*, vel σῖγμα, ſigma.

Ἀσίδηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſine ferro eſt; (2) qui ſine enſe eſt. Ex α priv. & σίδηρος, *ferrum.*

Ἄσικχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, delicatioris cibi non appetens; (2) non injucundus. Ex α priv. & σικχὸς, *cibum faſtidiens, injucundus.*

ἈΣΙΝΗ, ης, ἡ, herba quædam aliis ſeſe implicans.

Ἀσινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illæſus, nullo malo adfectus, innocuus. Gl. V. ſine vitio. Ex α priv. & σίνω, *noceo.*

Ἀσινῶς, *Adv.* innocue, innoxie, ſine noxa. Ab ἀσινής.

Ἄσιος, ία, ιον, limoſus. Ab ἄσις, *limus.*

ἈΣΙΡΑΚΟΣ, ȣ, ὁ, locuſtæ genus, carens pinnis.

ἌΣΙΣ, εως, ἡ, limus, ſordes, cænum.

Ἀσιτέω, ῶ, f. ήσω, cibum non capio, abſtineo a cibo, panem non comedo. Ab ἄσιτος.

Ἀσιτία, ας, ἡ, inedia, eſuries, jejunium, abſtinentia a cibo. Ab eod.

Ἄσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cibum non ſumpſit, jejunus, impaſtus. Ex α priv. & σῖτος, *cibus e frumento confectus.*

ἈΣΚΆΛΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, ſtellio, animalculum lacertæ ſimile.

Ἀσκαλαβώτης, ȣ, ὁ, idem.

ἈΣΚΆΛΑΦΟΣ, ȣ, ὁ, avis nomen.

Ἀσκάλαφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde durus. Ex ἀσκαλὸς, & ἀφὴ, Suid.

Ἀσκάλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non foſſus, non circumfoſſus, ſeu ſarritus. Ex α priv. & σκαλεύω, *fodio.*

Ἄσκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & σκάλλω, *fodio.*

Ἄσκαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

ἈΣΚΑΛΏΠΑΣ, ȣ, ἡ, gallinago, avis gallinæ magnitudine.

Ἀσκαμωνία, ας, ἡ, genus herbæ medicæ.

ἈΣΚΆΝΤΗΣ, ȣ, ὁ, vilis lectus, lectus non habens ſtoream, grabbatus; (2) ſcammum, ſellæ genus.

Ἀσκαρδαμυκτὶ, *Adv.* oculis fixis, oculis intentis, ita ut non nicteris. Ab ἀσκαρδάμυκτος.

Ἀσκαρδαμυκτέω, ῶ, non conniveo, non nictor, fixis & immotis oculis intueor. Ab eodem.

Ἀσκαρδαμυκτὶ, *Adv.* idem quod ἀσκαρδαμυκτεί,

Ἀσκαρδάμυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non nictans, non connivens. Ex α priv. & σκαρδαμύσσω, *nictor.*

Ἀσκαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non exſultans, non palpitans. Ex α priv. & σκαίρω, ſalt

Ἄσκαρθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀσκαριδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcatens aſcaridibus, ſeu vermibus ſic appellatis. Ab ἀσκαρίς,

Ἀσκαρίζω, f. ίσω, ſalio, exſulto. Ex pleon. & σκαρίζω, *ſalio.*

ἈΣΚΑΡΊΣ, ίδος, ἡ, genus lumbricorum

Ἀσκάριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſaliens, non exſultans. Ab ἀσκαρής.

ἌΣΚΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, calceorum, ſeu ſandaliorum genus. Ex Heſ. (2) genus quoddam crepitaculi. Pollux.

Ἄσκαφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non foſſus. Ex α pri & σκάπτω, *fodio.*

Ἀσκεθ

Ἀσκεθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illæſus, incolumis. Ex α priv. & σχέθω, *habeo.*

Ἀσκελὲς, *Adv.* dure, graviter. Ab ἀσκελής.

Ἀσκελέως, *Adv.* dure, adſidue, graviter; (2) ſine cruribus; (3) pari menſura. Ab ἀσκελὴς, *durus*, vel *cruribus carens.*

Ἀσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui non obduruit; (2) qui ſupra modum exaruit, vel obduruit, prædurus; (3) cruribus carens; (4) immobilis, adſiduus, indeſinens. Ex α priv. vel intenſ. & σκέλλω, *exſicco*, vel σκέλος, *crus.*

Ἀσκέπαρνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rudis, impolitus, non elaboratus, non exaſciatus, ſecuri non tactus. Ex α priv. & σκέπαρνον, *aſcia, dolabra.*

Ἀσκέπαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Ph. intectus. Ex α priv. & σκεπάζω, *tego.*

Ἀσκέπαϛρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tectus non eſt, operimento carens. Ex α priv. & σκέπαϛρον, *tegumentum.*

Ἀσκεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & σκέπη, *tegumentum.*

Ἄσκεπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄσκεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus, non circumſpectus; inconſultus, incogitatus, Gl. V. Ex α priv. & σκέπτομαι, *contemplor.*

Ἀσκέπτως, *Adv.* inconſiderate, temerarie, inconſulto, temere. Ab ἄσκεπτος.

ἈΣΚΈΡΑ, ας, ἡ, calceamenti Attici genus, quod hirſutum erat & commodum tempore hiemali.

Ἀσκευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imparatus. Ex α priv. & σκεῦος, *vas, inſtrumentum.*

Ἄσκευος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vaſis utenſilibuſque carens, omni inſtrumento ac ſupellectile carens, non inſtructus, inops; (2) ſimplex & omni apparatu carens. Ex iiſd.

Ἀσκευώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſagaci curioſaque perſcrutatione non excuſſus. Ex α priv. & σκευωρέω, *perſcrutor.*

ἈΣΚΈΩ, ῶ, f. ήσω, colo, exerceo, percolo, meditor, Gl. V. ἀσκοῦμεν, erudimus, Ph. ἤσκησα, percolui, Ph. a. 1. (2) polio; ἠσκημένος, politus, Ph. p. part. paſſ. Ἀσκεῖν ἀνδρείαν, ἀλήθειαν· τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον, *Ariſtoph. Plut.* 47. Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ſcil. ἐμαυτὸν, Act. 24, 16. Σὴν ἀρετὴν (Ἐυτελίη) τιμῶσιν ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν, Epigr.

Ἀσκηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non læſus, incolumis.

Ἄσκημα, ατος, τὸ, id, in quo nos exercemus. Ab ἀσκέω.

Ἄσκηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tentorio, ſive tabernaculo carens; (2) ſubdialis, ſub dio exſiſtens; (3) non fictus. Ex α priv. & σκηνὴ, *ſcena, tentorium.*

Ἀσκήνως, *Adv.* non ficte. Ab ἄσκηνος.

Ἄσκησις, εως, ὁ, exercitatio, inſtitutio, induſtria, cultus; Gl. V. ſtudium; (2) vita monaſtica. Ab ἀσκέω.

Ἀσκητέος, έα, έον, exercendus. Ab eod.

Ἀσκητήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo exercitatio inſtituitur, gymnaſium; (2) cœnobium, monaſterium. Ab eod.

Ἀσκητὴς, ȣ͂, ὁ, q. d. exercitator; Gl. V. curator; (2) athleta; (3) qui in rerum divinarum meditatione ſe exercet. Ph. ἀσκηταὶ, cælibes. Ab eod.

Ἀσκητικὸς, ἡ, ὸν, ad exercitationem comparatus; (2) exercitationi vacans; (3) meditationi ſacræ incumbens; (4) diſcendi cupidus, ſapientiæ ſtudioſus. Ab ἀσκητής.

Ἀσκητὸς, ἡ, ὸν, elaboratus arte, affabre factus; (2) ornatus; (3) qui exercitatione adquiri poteſt. Ab ἀσκέω.

Ἀσκήτρια, ας, ἡ, virgo, ſeu quævis mulier meditationibus ſacris vacans, monialis. Gl. V. ἀσκήτριαι, ſanctimoniales. Ab ἀσκητής.

Ἀσκίδιον, ȣ, τὸ, utriculus, parvus uter. Dim. ab ἀσκὸς, *uter.*

Ἀσκίον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Ἄσκιος, ία, ιον, umbroſus, opacus, qui denſam habet umbram; (2) umbra carens; inopacus, Gl. V. Ex α intenſ. vel priv. & σκιὰ, *umbra.*

Ἀσκίπων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſcipione non nitens, qui ſine baculo incedit, qui adhuc vegeta eſt ſenecta. Ex α priv. & σκίπων, pro σκίμπων, *ſcipio.*

Ἀσκίτης, ȣ, ὁ, ut ἀσκίτης ὕδρωψ, ſpecies aquæ intercutis, ſive hydropis, in quo humoris aquoſi copia cum exiguo ſpiritu in membrana abdominis interiore inter peritonæum & inteſtina, velut in utre quodam continetur. Ab ἀσκός.

Ἀσκληπιάδαι, medici. Ab ἀσκληπιός.

Ἀσκληπιὸς, ȣ͂, ὁ, Æſculapius.

Ἀσκοκήλης, ȣ, ὁ, hernioſus, Gl. V. Ex ἀσκὸς, & κήλη, *hernia.*

Ἀσκοπήρα, ας, ἡ, marſupium, pera, crumena. Ex ἀσκὸς, & πήρα, *pera.*

Ἄσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus, non circumſpectus; (2) mente & cogitatione non perceptus; (3) multus, longus; (4) inopinatus. Ex α priv. & σκοπέω, *conſidero.*

Ἀσκοπυτίνη, ης, ἡ, lagena coriacea. Ex ἀσκὸς, & πυτίνη, *lagena.*

Ἀσκόπως, *Adv.* inconſiderate; (2) inopinate. Ab ἄσκοπος.

Ἀσκορδίνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non agitans membra. Ex α priv. & σκορδινάομαι, *pandiculor.*

ἈΣΚΌΣ, ȣ͂, ὁ, uter, utris, pellis; follis, culeus, Gl. V.

Ἀσκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrem ferens. Ex ἀσκὸς, & φέρω, *fero.*

Ἀσκύλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſpoliatus, non ſpoliatus. Ex α priv. & σκυλεύω, *ſpolio.*

Ἄσκυλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infatigabilis, Gl. V. Ex α priv. & σκύλλω, *fatigo.*

Ἀσκύλτως, *Adv.* ita, ut non vexeris, aut fatigeris. Ex α priv. & σκύλλω, *vexo, moleſtiam exhibeo.*

ἌΣΚΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, hyperici genus, herba.

Ἀσκώλια, ων, τὰ, Aſcholia, feſtum Bacchi Athenis. Ab ἀσκὸς, quia ſuper ἀσκȣ̀ς, unico pede ſaltabant, ut lapſi riſum excitarent.

Ἀσκωλιάζω, f. άσω, ſuper utrem ſalio; (2) ſalto unico pede innitendo; (3) claudico. Ab ἀσκώλια.

Ἀσκωλιασμὸς, ȣ͂, ὁ, ſaltatio ἀσκωλιαζόντων. Ab ἀσκωλιάζω.

Ἄσκωμα, ατος, τὸ, pellis muniens remos, qua parte ſcalmo incumbunt; (2) lorum, quo remus ſcalmo alligatur. Ab ἀσκός.

Ἆσμα, ατος, τὸ, cantus, canticum, cantilena, carmen. Ab ᾄδω, *cano.*

Ἀσμάτιον, ȣ, τὸ, cantiuncula. Dim. ab ᾆσμα.

Ἀσματοκάμπτης, ȣ, ὁ, cantuum inflector, qui variis carminum inflexibus utitur, velut poëtæ Dithyrambici ſolent; vox Ariſtophanica. Ex ᾆσμα, & κάμπτω, *flecto.*

Ἀσμενίζω, f. ίσω, libens ſuſcipio, comiter accipio; (2) adquieſco. Ab ἄσμενος.

ἊΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, gaudens, alacris; Gl. V. ultroneus, libens.

Ἀσμένως, *Adv.* cum gaudio, libenter; jucunde, Gl. V. Ab ἄσμενος.

Ἀισμὸς, ȣ͂, ὁ, idem quod ᾆσμα. Ab ᾄδω, *cano.*

Ἀσόλοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitio carens, non ſolœcus, non barbarus. Ex α priv. & σόλοικος, *ſolœcus.*

Ἀσολοίκως, *Adv.* ſine vitio; (2) ſimpliciter. Ab ἀσόλοικος.

Ἀσοφία, ας, ἡ, inſipientia, ſtultitia. Ab ἄσοφος.

Ἄσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſipiens, imperitus. Ex α priv. & σοφὸς, *ſapiens.*

Ἀσόφως, *Adv.* inſipienter, ſtulte. Ab ἄσοφος.

ἈΣΠΆΖΟΜΑΙ, f. άσομαι, amplector, amplexor, comiter accipio, amanter complector, ſaluto, complector, cupide apprehendo; ἄσπασαι, ſaluta, Gl. V. a. 1. part. Καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ ϛρατὸς ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετο, Soph. Phil. 355. Μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε, Luc. 10, 4.

Ἀσπαίρω, tremo, palpito. Ex α pleon. & σπαίρω, *palpito.*

ἈΣΠΆΛΑΘΟΣ, ȣ, ὁ, frutex, multis ſpinis horrens.

ἈΣΠΆΛΑΞ, ακος, ὁ, talpa; (2) herbæ genus.

Ἀσπαλιεὺς, έως, ὁ, piſcator. Ab ἄσπαλος, *piſcis.*

Ἀσπαλία, ίας, ἡ, piſcatio. Ab eod.

Ἀσπαλιεύομαι, f. εύσομαι, piſcor. Ab eod.

Ἀσπαλιευτὴς, ȣ͂, ὁ, piſcator. Ab ἀσπαλιεύομαι.

Ἄσπαλος, ȣ, ὁ, piſcis, Heſ. Ex α priv. σπάω, *traho*, & ἅλς, *mare.*

Ἀσπαραγία, ας, ἡ, aſparagi plantarium. Ab ἀσπάραγος.

ἈΣΠΆΡΑΓΟΣ, ȣ, ὁ, aſparagus.

Ἀσπαρίζω, f. ίσω, tremo, palpito. Ab ἀσπαίρω.

Ἄσπαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſatus, non ſeminatus, inſeminatus; (2) cui ſemen non committitur, qui non ſeminatur. Ex α priv. & σπείρω, *ſemino.*

Ἀσπάρτως, *Adv.* ſemente non facta, citra ſationem. Ab ἄσπαρτος.

Ἀσπάσιος, ία, ιον, & ἀσπάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amplectendus, optatus, gratus, acceptus. Ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπασίως, *Adv.* grate, lubenter, comiter, amice, amanter. Ab ἀσπάσιος.

Ἄσπασμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur. Ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπασμὸς, ȣ͂, ὁ, amplexatio, amplexus; ſalutatio. Ab eod.

Ἀσπαϛικὸν, ȣ͂, τὸ, ſalutatorium, quod erat locus extra baſilicam, ubi peregrini excipiebantur. Ab ἀσπαϛός.

Ἀσπαϛικὸς, ἡ, ὸν, ſalutatorius, Gl. V. Ab eod.

Ἀσπαϛὸς, ἡ, ὸν, quem quis amplecti velit, amplectendus, optatus, gratus, jucundus; divinam ſpeciem præ ſe ferens. Ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπαϛῶς, *Adv.* lubenter. Ab ἀσπαϛός.

Ἀσπαϛὺς, ύος, ἡ, ſalutatio. Ab ἀσπάζομαι.

Ἄσπονδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, irreconciliabilis. Ex α priv. & σπένδω, *fœdus ineo.*

Ἄσπερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine ſemine & prole, ſemine carens. Ex α pr. & σπέρμα, *ſemen.*

Ἀσπερχὲς, *Adv.* ſedulo, ſtudioſe, ſine ceſſatione, diligenter, continue. Ex α intenſ. & σπέρχω, *urgeo.*

Ἄσπετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem adſequi nequeas; (2) multus, immenſus. Ex α priv. & ἕπομαι, *ſequor.*

Ἀσπιδαποβλὴς, ῆτος, ὁ, qui aſpidem, ſive clypeum abjecit, deſertor militiæ; vox comica. Ex ἀσπὶς, & ἀποβάλλω, *abjicio.*

Ἀσπιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in clypei modum rotundus. Ab ἀσπίς.

Ἀσπιδηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, clypeum ferens, ſcutatus, ſcutiger. Ex ἀσπὶς, & φέρω, *fero.*

Ἀσπίδιον, ου, τὸ, parvus clypeus, clypeolus, ſcutulum. Dim. ab ἀσπίς.

Ἀσπιδισκάριον, ου, τὸ, parma; Gl. V. parmula. A ſeq.

Ἀσπιδίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod. Heſ.

Ἀσπιδίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, ſcutatus, bellum gerens. Ab eod.

Ἀσπιδόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab aſpide morſus, ſive ictus. Ex ἀσπὶς, & δάκνω, *mordeo.*

Ἀσπιδόεις, όεσσα, όεν, ſcutatus, in clypei formam factus. Ab ἀσπίς.

Ἀσπιδὸν, *Adv.* clypeatim, teſtudine facta, Suid. Ab eod.

Ἀσπιδοπηγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi clypei compinguntur. Ab ἀσπιδοπηγός.

Ἀσπιδοπήγιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἀσπιδοπηγὸς, οῦ, ὁ, clypeorum compactor, ſeu fabricator. Ex ἀσπὶς, & πηγνύω, *compingo.*

Ἀσπιδοποιΐα, ας, ἡ, clypeorum fabricatio. Ab ἀσπιδοποιός.

Ἀσπιδοποιὸς, οῦ, ὁ, clypeorum fabricator, Gl. V. ſcutarius. Ex ἀσπὶς, & ποιέω, *facio.*

Ἀσπιδότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui veſcitur aſpidibus, ſive ſerpentibus. Ex ἀσπὶς, & τρέφω, *alo, nutrio.*

Ἀσπιδοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, clypeum tenens, clypeatus, ſcutum habens. Ex ἀσπὶς, & ἔχω, *habeo.*

Ἀσπιδοφέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui clypeo ſe alit, qui bello vivit, bellicoſus. Ex ἀσπὶς, & φέρβω, *alo.*

Ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, clypeum gerens, clypeatus. Ex ἀσπὶς, & φέρω, *fero.*

Ἀσπίζω, f. ίσω, clypeo protego, defendo. Ab ἀσπίς.

Ἀσπιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, immaculatus, intemeratus, ſine macula. Ex α priv. & σπῖλος, *macula.*

Ἀσπίλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΣΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, clypeus, ſcutum, clypeatorum agmen; (2) aſpis, ſerpentis genus.

Ἀσπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus, miles. Ab ἀσπίς.

Ἄσπλαγχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habens cor; (2) timidus, ignavus; (3) immitis, crudelis, inhumanus; Gl. V. immiſericors. Ex α priv. & σπλάγχνον, *viſcera.*

Ἀσπλήνιον, ου, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia; (2) herba quædam. Ab ἄσπληνος.

Ἄσπληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, lienis expers. Ex α priv. & σπλὴν, *ſplen.*

Ἀσπονδεὶ, *Adv.* ſine amicitia; (2) ſine ſacrificio, non adhibendo libationes. Ab ασπονδος.

Ἀσπονδέω, ῶ, f. ήσω, fœdus, aut inducias non ſervo; (2) fœdus non admitto. Ab eod.

Ἄσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœderis, ſeu induciarum expers; (2) qui eſt ſine libamento; (3) irreconciliabilis. Ex α priv. & σπένδω, *libo.*

Ἄσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſeminatus, inſeminatus; (2) ſeminis expers. Ex α priv. & σπείρω, *ſemino.*

Ἀσπούδαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, neglectus, Gl. V. inſedulus, improperatus. Ex α priv. & σπουδὴ, *diligentia.*

Ἀσπουδεὶ, *Adv.* ſine cura, ſine ſtudio, negligenter. Ex iiſd.

Ἀσπουδῆ, *Adv.* ſine moleſtia. Ex iiſd.

ἌΣΠΡΟΣ, ου, ἡ, quercus ſpecies.

Ἀσσάριον, ου, τὸ, aſſarium, aſſis, quarta pars unciæ. Vox Lat.

ἈΣΣΟΝ, *Adv.* prope, propius. Hinc ἀσσοτέρω, propius, & ἀσσοτάτω, proxime,

Ἀσσότατος, η, ον, proximus. Ab ἆσσον.

Ἀσσότερος, α, ον, propior. Ab eod.

Ἀσσυρία, ας, ἡ, Aſſyria. Nomen regionis.

Ἀσταγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non ſtillatus, vel ſtillativus, non diſtillans, ſed copioſe fluens. Ex α priv. & στάζω, *ſtillo.*

Ἀσταθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inſtabilis. Ex α priv. & ἵστημι, *ſiſto.*

Ἀστάθμευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunitatem habens ab oneribus publicis; (2) qui caret caſtris. Ex α priv. & σταθμεύω, *ſtativa habeo, ſtabulor.*

Ἀστάθμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſtabilis, incertus; (2) improviſus, inopinatus, Gl. V. inconſideratus. Ex α priv. & σταθμητὸς, *ad amuſſim exactus.*

ἈΣΤΑΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, aſtacus, cancer marinus; Gl. V. locuſta, ſquilla.

Ἀστακτὶ, *Adv.* non ſtillatim; (2) affatim; (3) cum multis lachrymis. Ab ἀστακτός.

Ἄστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non deſtillans. Ex α priv. & στάζω, *deſtillo.*

Ἀστάλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſtillatus, non ſtillativus, non deſtillans. Ex α priv. & στάζω, *ſtillo.*

Ἀσταλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui inſtructus non eſt, veſtimentis non indutus. Ex α priv. & στέλλω, *orno.*

ἈΣΤΑΝ'ΔΗΣ, ου, ὁ, nuntius, ſ. tabellarius Perſicus, Angarus.

Ἀστασία, ας, ἡ, inſtabilitas, inconſtantia. Ex α priv. & στάσις, *ſtatio.*

Ἀστασίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeditione carens, nullis ſeditionibus turbatus. Ex iiſd.

Ἀστατέω, ῶ, f. ήσω, inconſtans ſum, vacillo; (2) incertis ſedibus vagor. 1 Cor. 4, 11. Ab ἄστατος.

Ἄστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſtabilis, inconſtans. Ex α priv. & στατὸς, *qui ſtetit.*

Ἀστάτως, *Adv.* inconſtanter. Ab ἄστατος.

Ἀσταφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa. Ex α pleon. & σταφίς.

Ἀσταφύλινος, ου, ὁ, paſtinaca, herba; (2) genus quoddam inſecti. Ex α pleon. & σταφυλῖνος, quod idem ſignificat.

Ἄσταχυς, υος, ὁ, ſpica; ariſta, culmus, Gl. V. Ex α pleon. & στάχυς, *ſpica.*

Ἀστέγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tectus, non coopertus. Ex α priv. & στεγαστὸς, *tectus.*

Ἀστεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non tectus; (2) multis tectis clauſus. Ex α priv. vel intenſ. & στέγω, *tego.*

Ἀστεγὴς, ου, ὁ καὶ ἡ, tecto ædibuſque deſtitutus; (2) qui non retinet arcana in pectore, loquax; (3) qui ſuſtineri nequit, intolerabilis. Ex α priv. & στέγω, *tego.*

Ἀστεΐζομαι, f. ίσομαι, urbanitate ſermonis utor, feſtivus ſum. Ab ἄστυ.

Ἀστειολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, eloquens, diſertus, Ph. Ex ἀστεῖος, & λέγω, *dico.*

Ἀστεῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, urbanus, feſtivus, lepidus, comis, venuſtus, elegans, honeſtus, bellus. Ab ἄστυ.

Ἀστειοσύνη, ης, ἡ, urbanitas; (2) feſtivitas. Ab eod.

Ἀστειότης, ητος, ἡ, feſtivitas, elegantia, ſales, facetiæ, Gl. V. Ab ἀστεῖος.

Ἀστεϊσμὸς, οῦ, ὁ, urbanitas; (2) feſtivitas; (3) Figura rhetorica. Ab ἀστεΐζομαι.

Ἀστείως. *Adv.* feſtive, urbane. Ab ἀστεῖος.

Ἄστεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄστεγος. Ex α priv. & στέγω, *tego.*

Ἀστέκτως, *Adv.* intolerabiliter, intoleranter. Ab ἄστεγος.

Ἀστελέχης, εος, ὁ καὶ ἡ, caudicem non habens, trunco carens. Ex α pr. & στέλεχος, *truncus.*

Ἀστέλεχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀστέμβακτα, *Adv.* lamentabiliter, flebiliter. Ab ἀστέμβακτος.

Ἀστέμβακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, contumeliis probriſque carens; (2) firmus, ſtabilis. Ex α priv. & στέμβω, *contumelia adficio, adſidue moveo.*

Ἀστεμβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, immotus, firmus; (2) non perturbatus, ſtupore non attonitus, metu non perculſus. Ex iiſd.

Ἀστεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀστεμφῶς, *Adv.* immote, rigide, firmiter. Ab ἀστεμφής.

Ἀστενακτεὶ, *Adv.* ſine gemitu. Ab ἀστένακτος.

Ἀστενακτὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀστένακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non gemebundus; (2) qui non gemit, qui ſine gemitu aliquid agit. Ex α priv. & στένω, *gemo.*

Ἀστενάκτως, *Adv.* ſine gemitu, ita, ut non ingemiſcas. Ab ἀστένακτος.

Ἀστεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inamabilis; (2) inexorabilis, implacidus. Ex α priv. & στέργω, *amo.*

Ἀστέρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtellans, ſidereus. Ab ἀστήρ.

Ἀστερίας, ου, ὁ, ſtellaris. Ab eod.

Ἀστερίζω, f. ίσω, in ſtellam verto. Ab eod.

Ἀστέριον, ου, τὸ, phalangium. Ab eod.

Ἀστέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtellans. Ab eod.

Ἀστερίσκος, ου, ὁ, ſtellula, aſteriſcus; (2) herba quædam. Dim. ab ἀστήρ.

Ἀστερόεις, όεσσα, όεν, ſtellatus, ſtellis diſtinctus & ornatus, Gl. V. ſidereus. Ab eod.

Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. Ab ἀστράπτω.

Ἀστεροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurator, fulminator. Ab ἀστεροπή.

Ἀστεροσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtellarum contemplator. Ex ἀστὴρ, & σκοπὸς, *ſpectator.*

Ἀστερωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ſtellarum faciem habens, ſtellatus. Ex ἀστὴρ, & ὤψ, *facies.*

Ἀστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, coronam non habens, corona non redimitus. Ex α priv. & στέφανος, *corona.*

Ἀστεφάνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α priv. & στεφανῶ, *corono.*

Ἀστὴ, ῆς, ἡ, civis femina. Ab ἀστός.

Ἄστηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cippum non habens. Ex α priv. & στήλη, *cippus.*

Ἀστὴν, ηνος, ὁ καὶ ἡ, infortunatus, infelix, ærumnoſus, qui nullam ſtationem nec habitationem habet, Heſ. Ex α priv. & στῆναι, *ſtare.*

Ἄστηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd. Heſ.

Ἀστὴρ, έρος, ὁ, ſtella.

Ἀστήρικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſtabilis, infirmus. Ex α priv. & στηρίζω, *ſtabilio.*

Ἀιστὴς, οῦ, ὁ, cantor, Gl. V. Ab ᾄδω, *cano.*

Ἀστιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non calcatus, non tritus; (2) non pervius. Ex α priv. & στείβω, *calco.*

Ἀιστικὸς, ὴ, ὸν, canorus, Gl. V. A præc.

Ἀστικὸς, ὴ, ὸν, qui in urbe habitat; (2) urbanus, civilis, ſcitus, feſtivus; (3) prudens, circumſpectus. Ab ἄστυ, *urbs.*

Ἄστικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui punctus non eſt; (2) nullo ſtigmate ſignatus. Ex α priv. & στικτὸς, *punctus.*

Ἀστικῶς, *Adv.* feſtive, urbane, prudenter. Ab ἀστικός.

Ἀστίοχος, ου, vas rotundum, quod infuſa pice, ſulphure & ſtuppa injectoque igne ejaculabatur, Heſ.

Ἄστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo verſus ſeu ordines nulli ſunt. Ex α priv. & στοῖχος, *ordo, verſus.*

Ἄστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui os non habet; (2) qu

(2) qui loquendi facultate deſtitutus eſt; (3) cui parvum eſt os; (4) durioris oris; (5) ingratus ori. Ex α priv. & στόμα, *os*.

Ἀστόμωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exacutus non eſt; (2) qui non tinctus eſt, poſtquam candefactus fuit. Ex α priv. & στομόω, *os facio, acuo*.

Ἀστόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus majores erant cives, quum ipſe ſit peregrinus. Ex ἀστὸς, & ξένος, *peregrinus*.

Ἄστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, naturalis amoris expers; Ph. inamabilis, ſine affectione. Ex α priv. & στοργὴ, *amor naturalis*.

Ἀστὸς, οῦ, ὁ, civis. Ab ἄστυ.

Ἀστοχέω, ῶ, f. ήσω, non recta ad ſcopum tendo; (2) aberro a ſcopo. Περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν, 1 Tim. 6, 21. Ὧν τινες ἀστοχήσαντες, ibid. 1, 6. Ab ἄστοχος.

Ἀστόχημα, ατος, τὸ, erratum, proprie ejus, qui non recta ad ſcopum tendit. Ab ἀστοχέω.

Ἀστοχία, ας, ἡ, quum quis non bene collimat, quum quis aberrat a ſcopo; (2) opinionis & ſpei fruſtratio. Ab ἄστοχος.

Ἄστοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non bene collimat; (2) qui non bene conjicit. Ex α priv. & στοχάζομαι, *collimo*.

Ἀστόχως, *Adv.* more eorum, qui non bene conjiciunt. Ab ἄστοχος.

ἈΣΤΡΑ΄ΒΗ, ης, ἡ, ſella lignea, ephippium; (2) aſinus, mulus.

Ἀστραβηλάτης, ου, ὁ, agaſo, mulio. Ex ἀστράβη, & ἐλαύνω, *agito*.

Ἀστραβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui tortus, ſeu tortuoſus non eſt, qui non torquetur. Ex α priv. & στρέφω, *torqueo*.

Ἀστραγαλίζω, f. ίσω, talis ludo. Ab ἀστράγαλος.

Ἀστραγάλιον, ου, τὸ, taxillus, parvus talus. Dim. ab ἀστράγαλος.

Ἀστραγαλίσκος, ου, ὁ, taxillus, Ph. Ab eod.

Ἀστραγαλισμὸς, οῦ, ὁ, luſus taxillorum, vel aleæ. Ab ἀστραγαλίζω.

Ἀστραγαλίτης, ου, ὁ, aſtragalo ſimilis. Ab eod.

ἈΣΤΡΑ΄ΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, vertebra, ſpondylus; (2) talus luſorius.

Ἀστραγαλωτὸς, ὴ, ὸν, talaris, Philox. A præc.

Ἀστραπαῖος, αία, αῖον, fulguralis. Ab ἀστραπή.

Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, coruſcatio. Ab ἀστράπτω.

Ἀστραπηφορέω, ῶ, f. ήσω, fulgura fero. Ab ἀστραπηφόρος.

Ἀστραπηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fulgura ferens. Τῷ ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς, ἀστραπηφορεῖ, Ariſt. Pace, 721. Ex ἀστραπὴ, & φέρω, *fero*.

Ἀστραποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coruſcus, Gl. V. Ex ἀστραπὴ, & εἶδος, *forma*.

ἈΣΤΡΑ΄ΠΤΩ, f. ψω, fulguro; (2) fulgeo, coruſco, mico; (3) ejaculor, emitto, ſpiro. Κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀστράπτει, Eur. Ph. 111 Ἤστραπτε χαλκῷ, Xen. Cyr. 6, 24.

Ἀστρατεία, ας, ἡ, militiæ vacatio; (2) deſertio militiæ; (3) pax. Ex α priv. & στρατὸς, *exercitus*.

Ἀστράτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immunis a militia; (2) qui non militavit. Ex α priv. & στρατεύω, *milito*.

Ἀστρατηγησία, ας, ἡ, imperatoriæ artis imperitia. Ex α priv. & στρατηγέω, *exercitum duco*.

Ἀστρατήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperitus ducendi exercitum; (2) duce carens. Ab eod.

Ἀστρατηγήτως, *Adv.* ſine duce, ſine imperio. Ab ἀστρατήγητος.

Ἀστρατηγικὸς, ὴ, ὸν, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator. Ex α priv. & στρατηγὸς, *imperator*.

Ἀστραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui flecti nequit; durus, immobilis. Ex α priv. & στρέφω, *verto, torqueo*.

Ἄστρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui flecti, aut torqueri nequit; (2) quem vertere, aut circumagere non licet. Ex iiſd.

Ἀστρίαι, & ἄστριες, taxilli. Ab ἀστράγαλος.

Ἀστρίζω, f. ίσω, taxillis ludo. Ab ἀστρίαι.

Ἀστρικὸς, ὴ, ὸν, ſideralis. Ab ἄστρον.

Ἄστρις, ιος, ἡ, idem quod ἀστρία.

Ἀστρόβαχος, ου, ὁ, aſtronomus, qui de aſtris loquitur. Ex ἄστρον, & βάζω, *loquor*.

Ἀστροβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, ſideratus, a ſidere perculſus. Ex ἄστρον, & βάλλω, *jacio*.

Ἀστροβλησία, ας, ἡ, ſideratio. Ex iiſd.

Ἀστροβόλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀστροβολέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ſidere percellor. Ex iiſd.

Ἀστροβολία, ας, ἡ, idem quod ἀστροβλησία.

Ἀστροβολίζεσθαι, ſiderari, Gl. V. ἀστροβολιζόμενοι, ſiderati, Gl. V. Ex ἄστρον, & βολὴ, *jactus*.

Ἀστροβολισμὸς, οῦ, ὁ, ſideratio. A præc.

Ἀστρογείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ita editus, ut aſtris vicinus videatur. Ex αστρον, & γείτων, *vicinus*.

Ἀστρογοητεία, ας, ἡ, aſtrologia præſtigiatrix, Suic. Ex αστρον, & γοητεία, *præſtigia*.

Ἀστροθεσία, ας, ἡ, plures ſtellæ ſimul poſitæ, quæ aſtrum, ſive ſidus efficiunt, conſtellatio. Ex ἄστρον, & θέσις, *poſitus, poſitio*.

Ἀστρόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad ſtellarum poſitum pertinens. Ex ἄστρον, & τίθημι, *pono*.

Ἀστροθύτης, ου, ὁ, qui aſtris ſacrificat, aſtrorum cultor. Ex ἄστρον, & θύω, *ſacrifico*.

Ἀστρολογέω, ῶ, f. ήσω, aſtrologiam tracto, aſtrologiam trado. Ab ἀστρολόγος.

Ἀστρολογία, ας, ἡ, aſtrologia, ſcientia aſtrologorum. Ab eod.

Ἀστρολογικὸς, ὴ, ὸν, ad aſtrologiam pertinens, aſtrologicus. Ab eod.

Ἀστρολόγος, ου, ὁ, qui ex aſtris futura prædicit, aſtrologus. Ex ἄστρον, & λόγος, *ſermo*.

Ἀστρόμαντις, εως, ὁ, qui ex aſtrorum contemplatione futura prædicit. Ex ἄστρον, & μάντις, *vates*.

Ἄστρον, ου, τὸ, ſidus, aſtrum; (2) ſtella; (3) canis, canicula. Ab ἀστήρ.

Ἀστρονομέω, ῶ, aſtronomiam tracto. Ab ἀστρονόμος.

Ἀστρονομία, ας, ἡ, aſtrorum ſcientia, aſtronomia. Ab eod.

Ἀστρονομικὸς, ὴ, ὸν, ad aſtronomiam pertinens, aſtronomicus. Ab eod.

Ἀστρονόμος, ου, ὁ, aſtrorum ſcientiæ peritus, aſtronomus. Ex ἄστρον, & νέμω, *diſtribuo*.

Ἀστροπλὴξ, ſideroſus, Ph. Ex ἄστρον, & πλήσσω, *ferio*.

Ἀστροπολέω, ῶ, f. ήσω, circa aſtrorum ſcientiam verſor. Ex ἄστρον, & πολέω, *verſo*, ſeu *verſor*.

Ἀστρούθιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui radiculæ ſucco elotus purgatuſque non eſt. Ex α priv. & στρουθίζω, *radicula ſucco purgo*.

Ἀστροφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſtellis reſplendens, in modum ſtellarum reſplendens. Ex ἄστρον, & φάω, *ſplendeo*.

Ἀστροφόρος, ου, ὁ, aſtrifer. Ex ἄστρον, & φέρω, *fero*.

Ἀστροχίτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſtellis, velut tunica indutus, ſtellis amictus. Ex ἄστρον, & χιτὼν, *tunica*.

Ἀστρῷος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſidereus. Ab ἄστρον.

Ἀστρωσία, ας, ἡ, cubatio ſine ſtragulis. Ex α priv. & στρωννύω, *ſterno*.

Ἄστρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtratus, ſeu inſtratus non eſt, ſtragula non intectus. Ex iiſd.

ἌΣΤΥ, υος, τὸ, urbs, aſtu, ſ. aſty; peculiariter Athenæ.

Ἀστυβοώτης, ου, ὁ ϗ ἡ, per urbem clamitans. Ex ἄστυ, & βοάω, *clamito*.

Ἀστυγειτονικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ſeq. ἀστυγείτων.

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, urbi vicinus, vicinus, conterminus, finitimus, propinquus; confinis, proximus urbis, Gl. V. Ex ἄστυ, & γείτων, *vicinus*.

Ἀστυκὸς, ὴ, ὸν, qui in urbe habitat, oppidanus; (2) urbanus, ſcitus. Ab ἄστυ.

Ἄστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, columnis carens. Ex α priv. & στύλος, *columna*.

Ἀστυνομία, ας, ἡ, viarum ædificiorumque publicorum gerendi munus, ædilitas. Ab ἀστυνόμος.

Ἀστυνομικὸς, ὴ, ὸν, ad aſtynomos, ſ. ædiles pertinens. Ab eod.

Ἀστυνόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui viarum ædificiorumque curam gerit, ædilis, curator urbis. Ex ἄστυ, & νέμω, *diſtribuo, colo, rego*.

Ἀστύοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, urbem tuens, ſeu protegens. Ex ἄστυ, & ἔχω, *habeo*.

Ἀστυπολέω, ῶ, per urbem incedo, in urbe verſor. Ex ἄστυ, & πολέω, *verſor*.

Ἄστυρον, vel ἀστυρὸν, οῦ, τὸ, oppidulum. Dim. ab ἄστυ.

Ἄστυτος, ου, ὁ, qui penem extendere nequit. Ex α priv. & στύω, *penem extendo*.

Ἀστυφέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diſturbatus, inconcuſſus, immotus; (2) non diſſectus. Ex α priv. & στυφελίζω, *diſturbo*.

Ἀστύφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime durus, non aſper, ſalebroſus. Ex α priv. & στυφελὸς, *durus*.

Ἀστυφὴ, ῆς, ἡ, adſtrictionis vacuitas. Ex α priv. & στύφω, *adſtringo*.

Ἀστυψία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἀσυγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nihil adfinitatis habens, alienum genere. Ex α priv. & συγγενὴς, *cognatus*.

Ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt ad ignoſcendum propenſus; (2) qui veniam non dat; (3) immitis, immiſericors. Ex α priv. & συγγνώμων, *propenſus ad ignoſcendum*.

Ἀσύγγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indignus venia, indignus, cui ignoſcatur. Ex α priv. & συγγνωστὸς, *dignus venia*.

Ἀσυγγνώστως, *Adv.* ita ut ignoſci non poſſit, vel debeat. Ab ἀσύγγνωστος.

Ἀσυγγύμναστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul non exercetur, vel qui ſimp. non exercetur. Ex α priv. & συγγυμναστὴς, *ſocius exercitationis*.

Ἀσυγκέραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intemperatus, Gl. V. Ex α priv. & συγκεράννυμι, *commiſceo*.

Ἀσύγκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non concluſus; (2) qui concludi nequit. Ex α priv. & συγκλείω, *concludo*.

Ἀσύγκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nendo connexus non eſt; (2) qui connecti nequit. Ex α pr. & συγκλώθω, *conſuo, necto, connecto*.

Ἀσυγκόμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui comparatus, ſeu collectus non eſt. Ex α priv. & συγκομίζω, *conveho, comporto*.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui concretus non eſt; (2) qui concreſcere, aut coaleſcere nequit; (3) qui cum alio commercium non habet; (4) qui cum alio contendi & comparari nequit; incomparabilis, Gl. V. Ex α priv. & συγκρίνω, *coagmento*.

Ἀσυγκρίτως, *Adv.* citra concretionem, more eorum, quæ concreta non ſunt. Ab ἀσύγκριτος.

Ἀσυγκρότητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui conflatus, ſeu coactus non eſt; (2) qui conflari, aut cogi non poteſt; Gl. V. ſine ſuſtentatione. Ex α priv. & συγκροτέω, *conflo.*

Ἀσύγχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non confuſus, non permixtus, diſtinctus. Ex α priv. & συγχύω, *confundo.*

Ἀσυγχύτως, *Adv.* citra confuſionem, diſtincte. Ab ἀσύγχυτος.

Ἀσυγχώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non concedendus, non permittendus; (2) venia non dignus, cui non eſt ignoſcendum; (3) qui ad veniam dandam non eſt propenſus; (4) nimium ſeverus, inclemens. Ex α priv. & συγχωρέω, *concedo.*

Ἀσυγχωρήτως, *Adv.* ita, ut venia dari non poſſit, citra veniam. Ab ἀσυγχώρητος.

Ἀσυκοφάντητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſycophantoſe delatus non eſt; (2) qui ſycophantoſe & calumnioſe deferri nequit; Gl. V. ſine calumnia. Ex α priv. & συκοφαντέω, *calumnioſe defero.*

Ἀσυλαῖος, αία, αῖον, ad aſylum pertinens. Ab ἄσυλον.

Ἀσυλάρχης, ȣ, ὁ, inviolabilis & ſacer magiſtratus, qualis apud Romanos Tribuni plebis erant. Ex ἄσυλος, & ἀρχὴ, *principatus.*

Ἀσυλεὶ, *Adv.* tuto, ſine ſpoliationis periculo; (2) ita ut ſine ſcelere ſummo violari nequeas. Ab ἄσυλος.

Ἀσύλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſpoliatus, inviolatus, firmus. Ex α priv. & ἄσυλος.

Ἀσυλία, ας, ἡ, ſanctitas loci; (2) jus libertatis & veniæ, quod quis apud aras conſequitur.

Ἀσύλληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui comprehendi non poteſt; Gl. V. incomprehenſus; ἡ, quæ concipere nequit. Ex α priv. & συλλαμβάνω, *comprehendo.*

Ἀσυλληψία, ας, ἡ, privatio facultatis concipiendi. Ex iiſd.

Ἀσυλλόγιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non probe collectus, & ratiocinando concluſus; ἀσυλλόγιστον, inexputabile, Gl. V. Ex α priv. & συλλογίζομαι, *ratiocinando colligo.*

Ἀσυλλογίστως, *Adv.* abſque ratiocinatione; (2) inconſiderate. Ab ἀσυλλόγιστος.

Ἄσυλον, ȣ, τὸ, aſylum, locus a violatione tutus. Ab ἄσυλος.

Ἄσυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſpoliatus, tutus; Gl. V. intemeratus; (2) a violentia tutus, ſacer, inviolabilis. Ex α priv. & σύλη, *ſpolium.*

Ἀσύμβαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſequens ἀσύμβατος.

Ἀσύμβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui compoſitionem non admittit, qui a pacificatione eſt alienus; (2) non conveniens, non congruens, incohærens. Ex α priv. & συμβαίνω, *convenio.*

Ἀσυμβάτως, *Adv.* animo a compoſitione alieno. Ab ἀσύμβατος.

Ἀσύμβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non comparandus, non conferendus, impar, non æquus. Ex α priv. & συμβάλλω, *comparo, confero.*

Ἀσύμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſymbolam non confert; (2) iners, inutilis; (3) qui nihil in medium attulit. Ex iiſd.

Ἀσυμβόλως, *Adv.* ſine ſymbolo. Ab ἀσύμβολος.

Ἀσυμβȣ́λευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nemine conſultore utitur; (2) quem nemo conſilio adjuvat; ἀσυμβȣ́λευτον, inſuaſum, Ph. Ex α priv. & συμβȣλεύω, *conſilium do.*

Ἀσύμβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſilio vacans, inconſultus. Ex α priv. & συμβȣλὴ, *conſilium.*

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, ſymmetriæ carentia; (2) chorda in circulo. Ab ἀσύμμετρος.

Ἀσύμμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconcinnus, incongruus; Gl. V. immoderatus; (2) qui nullam quantitatis proportionem, ſive nullum commenſum habet cum alio. Ex α priv. & σύμμετρος, *ſymmetriam habens.*

Ἀσυμμέτρως, *Adv.* ſine ſymmetria. Ab ἀσύμμετρος.

Ἀσυμπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui compactus & coagmentatus non eſt. Ex α priv. & συμπήγνυμι, *compingo.*

Ἀσυμπάθεια, ας, ἡ, adfectus carentia, inclementia, nulla commiſeratio. Ab ἀσυμπαθής.

Ἀσυμπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adfectus, ſ. naturæ conſenſu carens, cui nullus eſt conſenſus adfectuum cum alio; (2) qui commiſeratione alieni mali non tangitur; Ph. inclemens, immitis. Ex α priv. & συμπαθὴς, *adfectus, ſeu naturæ conſenſu præditus.*

Ἀσύμπλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui copulatus non eſt, qui non eſt conſertus; (2) qui complicari aut connecti nequit. Ex α priv. & συμπλέκω, *complico.*

Ἀσυμπλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incompletus; (2) qui compleri nequit. Ex α priv. & συμπληρόω, *compleo.*

Ἀσυμπώρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non conſolidatus eſt. Ex α priv. & συμπωρόω, *in callum cogo.*

Ἀσυμφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non conſpicuus, non perſpicuus. Ex α priv. & συμφανὴς, *manifeſtus, perſpicuus.*

Ἀσυμφανῶς, *Adv.* obſcure, tecte, ænigmatice. Ab ἀσυμφανής.

Ἀσύμφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incommodus, inutilis, damnoſus. Ex α priv. & σύμφορος, *commodus.*

Ἀσυμφόρως, *Adv.* inutiliter, damnoſe. Ab ἀσύμφορος.

Ἀσυμφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non coaleſcens. Ex α priv. & συμφυὴς, *coaleſcens.*

Ἀσύμφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullam cognationem habens; (2) abhorrens, alienus; (3) non quadrans. Ex α priv. & σύμφυλος, *cognatus.*

Ἀσύμφυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non commixtus, non confuſus. Ex α priv. & σύμφυρτος, *commixtus.*

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, inconſenſus, Gl. V. A ſeq.

Ἀσύμφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abſonus, diſcors, diſſentiens; Gl. V. abhorrens, inconveniens, incongruens, inconſonans. Ex α priv. & σύμφωνος, *conſonus.*

Ἀσυμφώνως, *Adv.* abſone, inconvenienter, inconcinniter; abſurde. Ab ἀσύμφωνος.

Ἀσυνάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus a Synagoga, excluſus a Synagoga. Ex α priv. & συναγωγὴ, *Synagoga.*

Ἀσυναιρέτως, *Adv.* incontracte, abſque contractione. Ex α priv. & συναιρέω, *contraho.*

Ἀσύνακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui congregari non poteſt, inſociabilis. Ex α priv. & συνάγω, *congrego.*

Ἀσυναλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ab omni commiſeratione alienus, Suic. Ex α priv. & συναλγέω, *condoleo.*

Ἀσυνάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum quo contrahi, vel commercium haberi non poteſt; (2) cui nihil eſt commercii cum vita civili; (3) inſociabilis. Ex α priv. & συναλλάττω, *concilio, contraho cum aliquo.*

Ἀσύναπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non conjunctus, non cohærens; (2) qui conjungi nequit, incoibilis, inſociabilis. Ex α priv. & συνάπτω, *conjungo.*

Ἀσυνάρτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non connexus, non cohærens; (2) non conſentaneus, non conveniens. Ex α priv. & συναρτάω, *connecto.*

Ἀσύνδετον, ȣ, τὸ, conjunctionis copulativæ defectus, Figura Grammatica. Ab ἀσύνδετος.

Ἀσύνδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non connexus, non copulatus. Ex α priv. & συνδέω, *copulo.*

Ἀσυνδέτως, *Adv.* ſine copula; (2) modo Aſyndeti. Ab ἀσύνδετος.

Ἀσύνδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non manifeſtus, non cognitus. Ex α priv. & σύνδηλος, *cognitus.*

Ἀσυνδύαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nulla copula combinatus; (2) qui copulari, aut conjungi nequit; (3) cælebs. Ex α priv. & συνδυάζω, *copulo, combino.*

Ἀσυνδυάστως, *Adv.* ſine coitu, ſine copulatione. Ab ἀσυνδύαστος.

Ἀσυνείδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconſciens, Gl. V. Ex α priv. & συνειδέναι, *conſcire.*

Ἀσυνειδότως, *Adv.* inconſcio alio. Ex α priv. & σύνοιδα, *conſcius ſum.*

Ἀσυνεσία, ας, ἡ, inſipientia, mentis in judicando nulla vis, inſcitia. Ex α priv. & συνίημι, *intelligo.*

Ἀσυνετέω, ῶ, deſipio; (2) non intelligo. Ab ἀσύνετος.

Ἀσύνετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſipiens, qui in judicando non eſt perſpicax; Gl. V. imprudens. Ex α priv. & συνετὸς, *intelligens.*

Ἀσυνηγόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, patrocinio deſtitutus. Ex α priv. & συνηγορέω, *patrocinor.*

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, inſolentia, novitas inſueta; Gl. V. deſuetudo. Ab ἀσυνήθης.

Ἀσυνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, inſuetus, inſolens. Ex α priv. & συνήθης, *conſuetus.*

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, tranſgreſſio & violatio pactorum, ſeu fœderis. Ex α priv. & συντίθημι, *compono.*

Ἀσύνθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non compoſitus au concretus, ſimplex; incompoſitus, Gl. V. (2) qui fœdera & pacta non ſervat; qui pacta non iniit, qui non eſt pactus, qui fœdus non fecit, cum quo nemo pactum inire poteſt, ab omni commercio cum aliis abhorrens. Ex iiſd.

Ἀσυνίστωρ, ορος, ὁ, inconſcius, Gl. V. Ex α priv. & συνίστωρ, *conſcius.*

Ἀσυνȣσίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum nemine verſans, cum nemine conſuetudinem habens. Ex α priv. & συνȣσία, *converſati*

Ἀσύντακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inordinatus, indiſpoſitus; (2) immunis a muneribus. Ex α priv. & συντάττω, *compono.*

Ἀσυνταξία, ας, ἡ, ordinis perturbatio. Ex α priv. & σύνταξις, *ordo.*

Ἀσυντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imperfectus, ad fi nem non perductus; (2) inutilis, qui ni hil prodeſt; ἀσυντελὴ χωρία, immune fundi, Gl. V. Ex α pr. & συντελέω, *perfici*

Ἀσύντονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non contentus, laxu remiſſus, languidus. Ex α priv. & σ τείνω, *contendo.*

Ἀσυντόνως, *Adv.* ſine ulla contention remiſſe. Ab ἀσύντονος.

Ἀσύντριπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inquaſſatus, Gl. Ab συντρίβω, *contero.*

Ἀσυνύπαρκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul no ſubſiſtit, Suic. Ex α priv. & συνυπά χω, *ſimul exiſto.*

Ἀσυρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſceleſtus, temerariu (2) abjectus, ſortis infimæ. Ex α pri & σύρω, *traho.*

Ἀσύρικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exſibilatus n eſt, intactus a ſibilo. Ex α priv. συρίσσω, *ſibilo.*

Ἀσυσκεύαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non complic tus, ut ſarcina, non convaſatus; inco ditus, non digeſtus. Ex α priv. & σκευάζω, *convaſo.*

Ἀσυστα

Ἀσυστασία, ας, ἡ, non-conſiſtentia, non-cohærentia. Ab ἀσύστατος.

Ἀσύστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male compactus, non cohærens, qui conſiſtere non poteſt, parum ſibi conſtans. Ex α priv. συνίστημι, *conſiſto.*

Ἀσυστόλως, *Adv.* citra ſyſtolen, ſive correptionem. Ex α priv. & συστολὴ, *correptio.*

Ἀσύφηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vilis, abjectus; (2) ſtolidus. Ph. abſurdus. Ex ἄτω, *noceo,* & φῆλος, *impoſtor.*

Ἀσφάδαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers jactationis pedum, ſeu convulſionis modo huc, modo illuc. Ex α priv. & σφαδάζω, *pedes jacto, palpito.*

Ἀσφαδάστως, *Adv.* ſine palpitatione, ita, ut non convellaris, nec pedibus terram pulſes. Ab ἀσφαδάζω.

Ἀσφακέλιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non infeſtatus σφακέλῳ, ſive partis alicujus inflammationem perpeſſæ mortificatione. Ex α priv. & σφάκελος.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, ſecuritas; (2) cautio, pignora, ſponſores; cautela, Gl. V. (3) fides publica, ſalvus conductus, libera poteſtas huc illucve commeandi; (4) præſidium firmum, munitio; (5) veritas, certitudo; ſtabilitas, Gl. V. Ab ἀσφαλής.

Ἀσφαλέως, *Adv.* tuto, ſecure, ſine periculo; (2) certo, haud dubie; (3) diligenter, accurate. Ab eod.

Ἀσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, minime lubricus; (2) tutus, non periculoſus; (3) qui non poteſt everti & dejici, firmus; (4) tutus adverſus fortunæ incurſus, ſeu inſidias; cautus, Gl. V. ἀσφαλὲς, cautum, Gl. V. Ex α priv. & σφάλλω, *ſupplanto, everto.*

Ἀσφαλίζω, f. ίσω, tuto, firmo, ſtabilio, proprie in lubrico lapſantem; (2) confirmo, adfirmo, pro certo adſevero; (3) tutum reddo, munio; (4) caveo ſponſoribus, ſive pignoribus; (5) propulſo, arceo; ἀσφαλίζομαι, caveo, communio, munio, Gl. V. ἠσφαλίσω, caviſti, Ph. a. 1. med. ἠσφαλισμένον, munitum, cautum, perf. part. paſſ. Τὰς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον, Act. 16, 24. Τὰς καταφορὰς τ̃ μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται Polyb. Ab ἀσφαλής.

Ἀσφάλιος, ȣ, ὁ, ſtabilitor, epitheton Neptuni, quia inconcuſſa terræ fundamenta ſervat. Ab eod.

Ἀσφάλισμα, ατος, τὸ, cautela; Gl. V. munitio; ἀσφάλισμα πλοίȣ, ſaburra, Gl. V. ἀσφαλίσματα, inſtrumenta, Ph. Ab ἀσφαλίζω, *caveo.*

Ἀσφαλτίτης, ȣ, ὁ, bitumen fundens. Ab ἄσφαλτος.

Ἀσφαλτῖτις, ιδος, ἡ, idem, *de feminino.* Ab eodem.

ΑΣΦΑΛΤΟΣ, ȣ, ἡ, bitumen.

Ἀσφαλτόω, ῶ, f. ώσω, bitumine illino. Ab eodem.

Ἀσφαλτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bituminoſus. Ab ἄσφαλτος.

Ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, illitio bitumine, illitus bitumine, q. d. bituminatio. Ab ἀσφαλτόω.

Ἀσφαλῶς, *Adv.* tuto, firmiter, ſtabiliter, certe. Ab ἀσφαλής.

Ἀσφάραγος, gula, guttur; (2) aſparagus.

Ἀσφιγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui conſtringi nequit; (2) non conſtrictus. Ex α priv. & σφίγγω, *conſtringo.*

ΑΣΦΟ'ΔΕΛΟΣ, ȣ, ὁ, aſphodelus, planta habens folia longa & caulem eſculentum, Proſerpinæ cæterum & Manibus ſacra. Ph. ebulum.

Ἀσφοδελὸς, aſphodelum generans, ubi aſphodelus invenitur, Ab ἀσφόδελος.

Ἀσφοδελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aſpodelo ſimilis, qui de aſphodeli genere eſt. Ab eod.

Ἀσφράγιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſignatus, non obſignatus; (2) non cuſtodius; (3) non baptizatus. Ex α priv. & σφραγίζω, *obſigno.*

Ἀσφυκτέω, ῶ, pulſu deſtitutus ſum, venæ mihi conciderunt. Ab ἄσφυκτος.

Ἄσφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non pulſans, pulſu omni deſtitutus, in quo pulſus tam exilis eſt, ut deprehendi nequeat. Ex α priv. & σφύζω, *pulſo.*

Ἀσφυξία, ας, ἡ, privatio, ſeu defectio pulſus in animali. Ex α priv. & σφύξις, *pulſus.*

Ἀσχαλάω, ῶ, idem quod ſequens ἀσχάλλω. Ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, Il. 2, 297.

ἈΣΧΑ'ΛΛΩ, doleo, mæreo, triſtor; (2) indignor, ægre fero. Ἦν κ' ἐνὶ θυμῷ τίνων ἀσχάλλης, Odyſſ. 2, 193.

Ἄσχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis; (2) qui cohiberi nequit. Ex α priv. & σχέω, pro ἔχω, *cohibeo.*

Ἀσχέτως, *Adv.* immoderate. Ab ἄσχετος.

Ἀσχημάτιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, figura carens, figuras, ſeu ſchemata non habens, non figuratus; (2) male figuratus. Ex α priv. vel κακὸν notante, & σχηματίζω, *figuro.*

Ἀσχήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & σχῆμα, *figura.*

Ἀσχημονέω, ῶ, f. ήσω, indecore ago; ἀσχημονήσαντες, deformati, Ph. a. 1. part. Ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτȣ̃, 1 Cor. 7, 36. Ab ἀσχήμων.

Ἀσχημόνως, *Adv.* indecore. Ab eodem.

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio cum turpibus geſtibus; (2) deformitas, turpitudo. Ab eodem.

Ἀσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, figura, ſeu forma carens, indecorus, turpis, Gl. V. inhoneſtus, ignominioſus, indecor. Ex α priv. & σχῆμα, *figura.*

Ἀσχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non fiſſus, fiſſura carens, indiviſus, individuus. Ex α priv. & σχίζω, *findo.*

Ἀσχιζὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἄσχιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui ſcindi nequit. Ex iiſd.

Ἀσχολέω, ῶ, f. ήσω, negotia faceſſo, occupo, in opere detineo. Gl. V. ἀσχολῶ, avoco; ἀσχολȣ̃μαι, occupatus ſum, Ph. ἀσχοληθεὶς, diſtrictus, Ph. negotiis diſtringor. Ἀσχολȣ̃σθαι πρός τι, Æſop. Ab ἄσχολος.

Ἀσχόλημα, ατος, τὸ, negotium, occupatio. Ab ἀσχολέω.

Ἀσχολία, ας, ἡ, negotium, occupatio. Ab ἄσχολος.

Ἄσχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui otium non eſt, occupationibus & negotiis diſtrictus. Ex α priv. & σχολὴ, *otium.*

Ἀσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, faſtidio & nauſea laborans, ex repletione cibum faſtidiens. Ex ἄση, *faſtidium,* & ἄδω, *ſatio.*

Ἀσωματοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corpoream formam non habens, incorporeus, Suic. Ex α priv. & σωματοειδὴς, *corpori ſimilis.*

Ἀσώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorporeus. Ex α priv. & σῶμα, *corpus.*

Ἀσωματότης, ητος, ἡ, incorporalitas, Suic. Ab ἀσώματος.

Ἀσωμάτως, *Adv.* ſine corporis interventu. Ab eod.

Ἄσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorporeus, incorporalis, cui corpus non eſt. Ex α priv. & σῶμα, *corpus.*

Ἄσωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄσωτος, quod vide.

Ἀσωτεία, ας, ἡ, luxus, luxuria, prodigalitas, profuſio; (2) nequitia. Ab ἄσωτος.

Ἀσωτεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo homines luxurioſe epulantur ac libidines exercent, ganeum. Ab eod.

Ἀσωτεύομαι, f. εύσομαι, luxurioſe vivo, omnia per luxum profundo. Gl. V. luxurior, prodigo, helluor. Ab eod.

Ἀσωτία, ας, ἡ, idem quod ἀσωτεία. Gl. V. luxus, luxuria, laſcivia.

Ἀσωτοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, luxurioſorum magiſter. Ex ἄσωτος, & διδάσκαλος, *magiſter.*

Ἀσωτοποσία, ας, ἡ, luxurioſa potatio, crapula. Ex ἄσωτος, & πόσις, *potatio.*

Ἄσωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſervari, ſeu ſoſpitari nequit, de cujus ſalute ſpes nulla eſt, perditus, deſperatus. Ph. ganearius, laſcivus, luxurioſus, prodigus, profuſus, ſumptuoſus, helluo, exoletus, balatro. Ex α priv. & σώζω, *ſervo.*

Ἀσώτως, *Adv.* luxurioſe, luxurioſorum more. Gl. V. prodige. Ab ἄσωτος.

Ἀσωφρόνιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non caſtigatus aut emendatus; (2) qui non caſtigat & emendat. Ex α priv. & σωφρονίζω, *caſtigo, emendo.*

Ἀταίω, ſtupeo, obſtupeſco, cum ſtupore admiror.

Ἀτακτέω, ῶ, f. ήσω, inordinatus ſum, ordinem non ſervo; (2) in manipulo, aut turma me non contineo; (3) inhoneſte & petulanter me gero, flagitioſe vivo. Gl. V. ἀτακτῶ, tumultuor. Οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, 2 Theſſ. 3, 7. Ab ἄτακτος.

Ἀτάκτημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo petulanter factum eſt; (2) confuſio; (3) turbatus rerum ſtatus. Ab ἀτακτέω.

Ἀτακτιδακρύω, inordinate, ſeu intempeſtive lacrimor; (2) affatim lacrimor. Ex ἄτακτος, & δακρύω, *lacrimor.*

Ἄτακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inordinatus, in quo nullus ſervatur ordo, perturbatus, confuſus; (2) qui in numerum non eſt redactus, de milite; (3) qui incompoſitis eſt moribus; (4) qui nulla moderatione utitur; (5) curioſus & qui præter officium ac decorum aliquid facit. Ph. inquietus, inordinatus, petulans; ἀτακτότεροι, tumultuoſiores, Ph. Ex α priv. & τάττω, *ordino.*

Ἀτάκτως, *Adv.* inordinate, incompoſite, indigeſte; (2) more ejus, qui incompoſitis eſt moribus; (3) nulla moderatione; (4) petulanter. Ab ἄτακτος.

Ἀταλαίπωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laborum & ærumnarum expers, moleſtiis carens; (2) ſegnis, iners; (3) qui ex tempore & abſque demonſtratione dicitur; (4) facilis & manifeſtus. Ex α priv. & ταλαίπωρος, *ærumnoſus.*

Ἀταλαιπώρως, *Adv.* ſegniter, negligenter, incurioſe. Ab ἀταλαίπωρος.

Ἀτάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui paris eſt ponderis; (2) æqualis, par, ſimilis. Ex α ſimilitudinis, & τάλαντον, *pondus.*

Ἀταλάφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, puerilia ſapiens, tener, impotens. Ex ἀταλὸς, & φρὴν, *mens.*

Ἀτάλλω, delicate nutrio; (2) creſco, adoleſco; (3) præ gaudio exſulto. Ἀτάλλειν νεὰν ψυχὴν, Soph. Aj. 560. Ab ἀταλός.

ΑΤΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, tener, puerilis, juvenilis.

'Αταλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀταλάφρων, quod vide.

'Αταλόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui puſilli & anguſti animi eſt; (2) qui eſt animo molli & tenero. Ex ἀταλὸς, & ψυχὴ, *anima*.

'Αταμίευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non reconditus, qui non reconditur; (2) qui nihil recondit; (3) non providens res in futurum neceſſarias. Ex α pr. & ταμιεύω, *recondo*.

'Αταμιεύτως, *Adv.* more eorum, quæ non reconduntur, non recondendo. Ab ἀταμίευτος.

'Αταξία, ας, ἡ, confuſio; (2) incontinentia; (3) ordinis in militia deſertio. Gl. V. enormitas, tumultuatio. Ex α priv. & τάξις, *ordo*.

'Αταπείνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, celſus, minime abjectus. Ex α priv. & ταπεινὸς, *humilis*, *abjectus*.

'ΑΤΑ'Ρ, *Conjunct.* ſed, verum, cæterum, at, Gl. V.

'Αταρακτοποιησία, ης, ἡ, actio imperturbata. Ex ἀτάρακτος, & ποιέω, *facio*.

'Ατάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperturbatus, qui perturbari nequit, tranquillus, quietus. Ex α priv. & ταράττω, *turbo*.

'Αταραξία, ας, ἡ, ſtatus animi imperturbatus, animus tranquillus. Ex α priv. & τάραξις, *perturbatio*.

'Ατάραχος, ου, ὁ ϗ ἡ, vacuus a perturbationibus; (2) intrepidus; (3) ſedatus ac defæcatus. Ex α priv. & ταράττω, *turbo*.

'Αταράχως, *Adv.* citra perturbationem, intrepide, tranquille. Ab ἀτάραχος.

'Αταρβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intrepidus, minime pavidus & meticuloſus. Ex α priv. & τάρβος, *terror*.

'Ατάρβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) inculpatus, irreprehenſus. Ex α priv. & ταρβέω, *paveo*.

'Αταρβήτως, *Adv.* intrepide, citra pavorem. Ab ἀτάρβητος.

'Αταρίχευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non conditus, aut maceratus ſale. Ex α priv. & ταριχεύω, *ſale condio*.

'Ατάρμυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui oculos non claudit; (2) intrepidus, impavidus. Ex ἄτερ, & μύω, *claudo*, *conniveo*, vel α priv. & ταρμύσσω, *terreo*.

'Αταρνον, ου, τὸ, ferrum in mediolo rotæ. Ex α priv. & τείρω, *tero*.

'Αταρτηρὸς, ρὰ, ρὸν, & ἀτείρτηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, noxius, damnoſus; (2) contumelioſus. Ex α priv. & ἀτηρὸς, *noxius*.

'Ατάρχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſepultus. Ex α priv. & τάρχεα, *inferiæ*.

'Ατασθαλία, ας, ἡ, improbitas, amentia, veſania, vecordia, petulantia. Ab ἀτάσθαλος.

'Ατασθάλλω, inepte ago, proterve me gero. Ab eod.

'ΑΤΑ'ΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, magnorum damnorum auctor, improbus, ſceleſtus, pernicioſus, injuſtus, impius.

'Αταυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tauro non tactus, taurum non expertus. Ex α priv. & ταῦρος, *taurus*, *membrum virile*.

'Αταύρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, tauri expers, taurum non expertus; (2) expers conjugii. Ab ἄταυρος.

'Αταφία, ας, ἡ, carentia ſepulcri, jactura ſepulcri. Ab ἄταφος.

"Αταφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſepulcro carens, non ſepultus; inhumatus, inſepultus, Gl. V. Ex α priv. & τάφος, *ſepulcrum*.

'ΑΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, noxam ſeu damnum infero.

"ΑΤΕ, utpote, quippe, quia, quaſi, quum, veluti; ἅτε δὴ, utpote, quippe, Ph.

"Ατεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tinctus & madefactus non eſt; (2) qui tingi & humectari nequit; (3) cujus cor emolliri non poteſt; (4) qui nullis conſolationibus mitigari poteſt, qui nullam conſolationem admittit; (5) qui nulla miſeratione movetur. Ex α priv. & τεγκτὸς, *tinctus*.

'Ατέγκτως, *Adv.* ita, ut humectari & aqua tingi nequeat; (2) duriter, rigide. Ab ἄτεγκτος.

'Ατειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indomitus. Ex α priv. & τείρω, *domo*.

'Ατείχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine muris. Ex α priv. & τεῖχος, *murus*.

'Ατέκμαρτι, *Adv.* nullam ſequendo conjecturam, abſque conjectura, Rob. Ab ἀτέκμαρτος.

'Ατέκμαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad finem & exitum perduci nequit; (2) de quo nulla certa conjectura fieri poteſt, obſcurus; (3) inconſideratus; (4) nullas conjecturas ſequens; (5) ex cujus volatu nullum augurium capi poteſt. Ex α priv. & τέκμαρ, *finis*, *ſignum*, *conjectura*.

'Ατεκμάρτως, abſque conjectura, nullam ſequendo conjecturam. Ab ἀτέκμαρτος.

'Ατεκνέω, ῶ, f. ήσω, liberis, ſeu prole careo, ſterilis ſum. Ab ἄτεκνος.

'Ατεκνία, ας, ἡ, carentia liberorum, orbitas. Ab eod.

"Ατεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberis, ſeu prole carens. Ph. orbus, ſine liberis, ſterilis. Ex α priv. & τέκνον, *proles*, *filius*, *filia*.

'Ατεκνόω, ῶ, f. ώσω, liberis & prole orbo; (2) ſterilem efficio. Ab eod.

'Ατέλεια, ας, ἡ, imperfectio; (2) immunitas a publicis oneribus. Ex α priv. & τέλος, *finis*.

'Ατελείωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperfectus; (2) qui effici nequit. Ab ἀτελής.

'Ατέλεστα, *Adv.* fruſtra; (2) ſine fine. Ab ἀτέλεστος.

'Ατέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, infectus, imperfectus; (2) rudis, Ph. (3) infinitus, Ph. (4) non initiatus, non baptizatus. Ex α priv. & τέλος, *finis*.

'Ατελεσφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex ἀτελὴς, & φέρω, *fero*.

'Ατελεύτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperfectibilis, interminatus, qui ad finem non eſt perductus; (2) ſine carens, æternus; ἀτελεύτητον, ſempiternum, Gl. V. Ex α priv. & τελευτάω, *finio*.

'Ατελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imperfectus; (2) mutilus; (3) immunis a pendendo vectigali; (4) immunis; (5) qui nihil perficit; (6) non ſumptuoſus. Ph. inefficax. Ex α priv. & τέλος, *finis*, *vectigal*.

'Ατελώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex quo vel de quo vectigal non penditur. Ex α priv. & τελωνέω, *vectigal exigo*.

'Ατέμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, querulus, miſer, Etym. Ab ἀτέμβω.

'ΑΤΕ'ΜΒΩ, contriſto, triſtitia adficio; (2) privo, fruſtror. 'Εξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν 'Αχαιῶν, Odyſſ. 2, 90. "Αμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος, Il. 23, 445.

'Ατενὲς, *Adv.* intentis, ſeu fixis oculis, valde attente; (2) omnino; (3) confeſtim; (4) valde, vehementer; (5) ſimpliciter. Ab ἀτενής.

'Ατενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intentus; (2) admodum intentus; (3) qui intentis & fixis oculis aliquid intuetur; (4) qui eumdem ſemper tenorem ſervat, rigidus, inflexilis; (5) pervicax, obſtinatus.

'Ατενίζω, f. ίσω, intentis oculis adſpicio, oculos defigo. Gl. V. contemplor, contueor, intueor; ἀτενίζων, intuens, Ph. 'Ατενίζειν τινὶ, εἴς τινα, εἰς τὸ πρόσωπόν τινος. 'Ατενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες, Act. 6, 15. Ab ἀτενής.

'Ατενισμὸς, οῦ, ὁ, intuitus fixus & rigidus, obtutus, intuitus, Gl. V. Ab ἀτενίζω.

'Ατενῶς, *Adv.* idem quod ἀτενές. Ab ἀτενής.

"Ατεξ, ἡ, ſterilis, orba, Suic. Ex α priv. & τίκτω, *pario*.

"ΑΤΕΡ, *Adv.* ſine, citra, extra, præter, abſque.

'Ατεραμνίη, ης, ἡ, incoctilis natura; Ion. A ſeq.

'Ατέραμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, durus, præfractus, indomitus, pervicax, qui non facile mutatur; (2) inhabilis concoctioni; Gl. V. ἀτέραμνοι, capitones. Ex α priv. & τέραμνος, *tener*, *mollis*.

'Ατεραμνότης, ητος, ἡ, durities & pervicacia in concoquendo, incoctilitas. Ab ἀτέραμνος.

'Ατεραμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, natura incoctilis. Ab eodem.

'Ατεράμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀτέραμνος. Ex α priv. & ταράμων, *mollis*, *coctilis*.

'Ατερηδόνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, a teredinibus non exeſus; (2) teredinum injuriæ non obnoxius. Ex α priv. & τερηδονίζομαι, *a teredinibus infeſtor*.

"Ατερθε, ſ. ἄτερθεν, abſque, ſine, præter. Ab ἄτερ.

'Ατερμάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, interminatus, infinitus; (2) infirmus, inſtabilis; (3) incertus, fundamento carens. Ex α priv. & τέρμα, *terminus*.

'Ατέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ατερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſuavis, injucundus. Ex α priv. & τέρπω, *delecto*.

"Ατερπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ατερψία, ας, ἡ, moleſtia. Ex α priv. & τέρψις, *delectatio*.

'Ατευκτέω, ῶ, f. ήσω, non attingo, non adſequor; (2) aberro; (3) ſpe fruſtror. Ab ἄτευκτος.

"Ατευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conſecutus non eſt. Ex α priv. & τυγχάνω, *adſequor*.

'Ατευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, armis deſtitutus, inermis. Ex α priv. & τεῦχος, *vas*, *inſtrumentum*, *arma*.

'Ατεχνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, rudis, imperitus, ſine arte. Gl. V. iners; (2) qui eſt ſine fraude. Ex α priv. & τέχνη, *ars*, *fraus*.

'Ατεχνία, ας, ἡ, imperitia, nulla ars. Gl. V. inertia. Ex iiſd.

"Ατεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, inartificialis; (2) callidus, aſtutus; (3) imperitus; (4) artibus doloſis carens. Ph. rudis, iners. Ex α priv. vel intenſ. & τέχνη, *ars*, *dolus*.

'Ατέχνως, *Adv.* ſine artificio, abſque arte, imperite, negligenter; infabre, Gl. V. Ab ἄτεχνος.

'Ατεχνῶς, *Adv.* vere, certe; (2) prorſus, omnino; (3) valde, vehementer; (4) abſque verſutia, ſimpliciter. Ab ἀτεχνής, quatenus hoc dicitur pro ἀτενής.

'Ατέω, lædo, noceo, damno adficio. Ab ἄτη, *noxa*, *damnum*.

"Ατη, ης, ἡ, damnum, noxa; ærumna, Gl. V. (2) peccatum; (3) Ate, dea hominibus nocens. Ab ἀτάω, *lædo*.

"Ατηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non liqueſcens; (2) non liquefactus. Ex α priv. & τηκτὸς, *liquefactus*.

'Ατημέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, contemptus. Ab ἀτημελής.

'Ατημελ

Ἀτημελέω, ῶ, f. ήσω, negligo. Ab ἀτημελής.

Ἀτημελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, incuratus, inornatus, neglectus. Ex α priv. & τημελὴς, diligens.

Ἀτημέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀτημελής.

Ἀτημελήτως, *Adv.* negligenter, incurioſe; (2) inornate, inſcite, inculte. Ab ἀτημέλητος.

Ἀτημελία, ας, ἡ, idem quod ἀτημέλεια.

Ἀτημελῶς, *Adv.* idem quod ἀτημέλητος. Ab ἀτημελής.

Ἀτηρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, contumelioſus, ærumnoſus. Ab ἀτάω, *noceo*.

Ἀτίετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inultus; (2) qui non valet punire; (3) qui non punit aut ulciſcitur, Rob. Ex α priv. & τίω, *punio*.

Ἀτίζω, f. ίσω, vilipendo. Ex α priv. & τίω, *honoro*.

Ἀτιθάσευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui manſuefieri nequit, intractabilis, indomitus. Ex α priv. & τιθασεύω, *manſuefacio*.

Ἀτίθασος, ου, ὁ ϗ ἡ, aſper, intractabilis. Ex α priv. & τίθασος, *manſuetus*.

Ἀτιμαγελέω, ῶ, f. ήσω, gregem ſperno, armentum faſtidio; (2) ſeorſim paſcor a grege; (3) abgregor, abarmentor. Ex ἀτιμάω, & ἀγέλη, *grex*.

Ἀτιμαγέλης, ου, ὁ, qui ſpernit gregem; (2) refractarius & gregem domini deſerens. Ex iiſdem.

τιμάζω, f. άσω, contemno, dedignor, contumelia adficio, honore privo. Ph. contumelior, dehoneſto, infamo, deformo; ἠτιμασμένον, dehoneſtatum, Ph. perf. part. paſſ. Ἀτιμάζειν τινά. Ἀτιμάζεσθαι πρός τινος, ὑπό τινος. Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχὸν, Jac. 2, 6. Ex α priv. & τίω, *honoro*.

τιμαστὴς, οῦ, ὁ, contumelioſus, Ph. A præc.

τιμαστέος, έα, έον, qui contemni debet, contemnendus. Ab ἀτιμάζω.

τιμάω, ῶ, f. ήσω, deſpicio, vitupero, dehoneſto. Ph. ἀτιμῶ, dehoneſto, inhonoro. Μὴ νῦν ἀτίμα θεοὺς, Soph. Aj. 1148. Ab ἄτιμος.

τίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhonoratus, contemptus, neglectus; (2) non æſtimatus; (3) qui non æſtimari ſolet. Ab ἀτιμάω.

τιμία, ας, ἡ, ignominia, infamia, contumelia, famoſitas, ignobilitas, dehoneſtamentum, dehoneſtatio, Ph. Ab ατιμος.

τίμιος, ου, ὁ, inhonoratus, Ph. Ex α priv. & τιμὴ, *honor*.

τιμοποιὸς, οῦ, ὁ, qui alium ignominia adficit, ignominioſus. Gl. V. famoſus. Ph. apitalis. Ex ἄτιμος, & ποιέω, *facio*.

ιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhonoratus, honore carens; (2) ab omni honore excluſus. Ph. famoſus, ignobilis, infamis; al. Gl. V. inhonoratus, inteſtabilis, infimus. Ex α priv. & τιμὴ, *honor*.

ιμόω, ῶ, f. ώσω, ignominia adficio, infamia noto. Ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον, Marc. 12, 4. Ab ἄτιμος.

μωρησία, ας, ἡ, impunitas, Ph. Ex α priv. & τιμωρέω, *punio*.

μωρητὶ, *Adv.* impune. Ab ἀτιμώρητος.

μώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo pœna non ſumpta; (2) cujus injuriam nemo tione proſecutus eſt, inultus; (3) cui xilium non eſt latum; (4) admirandus; (5) malus, Gl. V. inultus, impunitus. Ex α priv. & τιμωρέω, *ulciſcor*.

Ἀτιμαρήτως, *Adv.* impune. Ab ἀτιμώρητος.

Ἀτίμως, *Adv.* ſine honore; (2) ignominioſe, cum infamia. Ab ἄτιμος.

Ἀτίμωσις, εως, ἡ, ignominioſa damnatio. Ab ἀτιμόω.

Ἀτιματικὸς, ὴ, ὸν, ignominioſum reddens. Ab eodem.

Ἀτιματικῶς, *Adv.* ignominia & infamia adficiendo. Ab ἀτιμωτικός.

Ἀτίνακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus, non agitatus, inquaſſatus, Gl. V. Ex α priv. & τινάσσω, *concutio*.

Ἀτισανδρόω, ῶ, contemno virum, Heſ. Ex ἀτίζω, & ἀνὴρ, *vir*.

Ἀτιτάλλω, delicate nutrio, curo; (2) augeo. Πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν, Theoc. 15, 111. Ab ἀταλὸς, *mollis*.

Ἀτιτέω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio. Ex α priv. & τιέω, ſ. τίω, *punio*.

Ἀτίτης, ου, ὁ, inhonoratus. Ex α priv. & τίω, *honoro*.

Ἄτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhonoratus; (2) impunitus, inultus. Ex α priv. & τίω, *honoro*, vel *punio*.

Ἀτλαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Atlante genitus. Ex Ἄτλας, & γείνομαι, *naſcor*.

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas, nomen proprium; (2) extrema colli vertebra; (3) qui aliquid more Atlantis cæliferi bajulat; (4) ſtatua aliquid capite ſuſtinens; (5) qui non eſt audax; (6) qui nihil patitur. Ex α priv. vel pleon. & τλῆμι, *perfero*.

Ἀτλησία, ας, ἡ, intolerantia, impatientia. Ab ἄτλητος.

Ἀτλητέω, ῶ, f. ήσω, tolerare, vel perpeti non poſſum; (2) ſum intolerabilis; (3) metuo, animo ſum abjecto. Ab eod.

Ἄτλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, intolerandus. Ex α priv. & ταλάω, ſeu τλῆμι, *perfero*.

Ἀτμενία, ας, ἡ, ſervitus; (2) infortunium, calamitas; (3) adminiſtratio. Ab ἄτμενος.

Ἀτμένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus. Ab eod.

ἌΤΜΕΝΟΣ, ου, ὁ, famulus, ſervus.

Ἀτμεύω, ſervio. Pro ἀτμενεύω, ab ἄτμενος.

Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, vapor. Ab ἀτμός.

Ἀτμὴν, ένος, ὁ, idem quod ἄτμενος.

Ἄτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſectus non eſt, ſectionem non paſſus; (2) non exſectus, non caſtratus; (3) indiviſibilis. Gl. V. imputatus, incæduus. Ex α pr. & τέμνω, *ſeco*.

Ἀτμιάω, ῶ, exhalo, vaporo. Ab ἀτμός.

Ἀτμιδοῦχος, ου, ὁ, vaporem habens, vaporoſus. Ex ἀτμὶς, & ἔχω, *habeo*.

Ἀτμίζω, f. ίσω, vaporo, exhalo. Ab ἀτμός.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, flatus, halitus, exhalatio, vapor, fumus. Ab eod.

Ἀτμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fumi ſpeciem habens, vapori ſimilis. Ex ἀτμὸς, & εἶδος, *ſpecies*.

Ἀτμοειδῶς, *Adv.* in fumi, ſ. vaporis modum. Ab ἀτμοειδής.

ἈΤΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus, fumus.

Ἀτμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plenus vaporis, vaporiferus, vapores multos emittens. Ab ἀτμός.

Ἄτοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, parietem non habens. Ex α priv. & τοῖχος, *murus*.

Ἀτόκιον, ου, τὸ, medicamen ſterilitatem inducens. Ab ἀτόκιος.

Ἀτόκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conceptionem impedit, qui ſterilitatem adfert. Ab ἄτοκος.

Ἄτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nondum peperit; (2) qui non parit, ſterilis; (3) mutuo datus abſque uſura. Ex α pr. & τίκτω, *pario*.

Ἀτολμάω, ῶ, f. ήσω, inaudax ſum, timidus ſum, formido. Ab ἄτολμος.

Ἀτολμία, ας, ἡ, timiditas, formido, ignavia. Ab eod.

Ἄτολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, audacia carens, timidus, imbecillis, formidoloſus. Ex α priv. & τόλμα, *audacia*.

Ἄτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſectilis, individuus; (2) qui ſectus non eſt; (3) ἡ, corpuſculum minutiſſimum, quod diviſionem non admittit; (4) momentum, temporis ſpatium breviſſimum. Ex α priv. & τέμνω, *ſeco*.

Ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, infirmus ſum, langueo. Ph. ἀτονεῖ, deficit. Ab ἄτονος.

Ἀτονία, ας, ἡ, defectus, defectio, imbecillitas, infirmitas. Ab eod.

Ἄτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, incontentus, infirmus, inefficax, laſſus, Ph. Ex α priv. & τείνω, *tendo*.

Ἀτόνως, *Adv.* leviter, remiſſe. Ab ἄτονος.

Ἀτόξευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem ſagitta non poſſis attingere, (2) qui ſagitta non eſt ictus. Ex α priv. & τοξεύω, *ſagitta ferio*.

Ἄτοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine arcu eſt; (2) qui arcu uti nequit. Ex α priv. & τόξον, *arcus*.

Ἀτόπημα, ατος, τὸ, factum, vel dictum ineptum atque abſurdum. Ph. flagitium, facinus. Ab ἄτοπος.

Ἀτοπηματοποιὸς, οῦ, ὁ, facinoroſus, Gl. V. Ex ἀτόπημα, & ποιῶ, *facio*.

Ἀτοπία, ας, ἡ, inſolentia, inſolita novitas; (2) turpitudo, malitia, fœditas; (3) abſurditas, inconvenientia. Ab eod.

Ἄτοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſolens, inconveniens, importunus, abſurdus; (2) improbus. Gl. V. abſurdus, inconſequens; item, facinoroſus, flagitioſus, Gl. V. Ex α priv. & τόπος, *locus*.

Ἀτόπως, *Adv.* abſurde, inconvenienter, inepte. Ab ἄτοπος.

Ἀτόρνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incælatus, Gl. V. Ex α priv. & τορνευτὸς, *cælatus*.

Ἄτος, ὁ ϗ ἡ, inſatiabilis. Ex α priv. & ἄδω, *ſatio*.

Ἀτραγῳδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, tragœdiæ non ſimilis; (2) indecens. Ex α priv. & τραγῳδὸς, *tragœdus*.

Ἀτραγῴδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, tragico faſtu & oſtentatione carens; (2) qui tragice decantatus, aut exaggeratus non eſt. Ex iiſd.

Ἀτράκτιον, ου, τὸ, fuſus, Gl. V. Ab ἄτρακτος.

Ἀτρακτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fuſo ſimilis. Ex ἄτρακτος, & εἶδος, *forma, ſpecies*.

ἌΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, fuſus, colus; (2) jaculum, ſagitta.

Ἀτρακτυλὶς, ίδος, ἡ, ſpinæ genus, Gl. V. colus. Ab ἄτρακτος.

Ἀτράνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui declaratus non eſt, non manifeſtus, obſcurus. Ex α priv. & τρανὸς, *perſpicuus*.

Ἀτράπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter moveri poteſt; (2) moroſus. Ex α priv. & τρέπω, *verto*.

Ἀτραπίζω, eo, vado, viam carpo, iter facio, Heſ. Ab ἄτραπος, *via*.

Ἀτραπιτὸς, οῦ, ἡ, idem quod ſequens ἀτραπός.

Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, via trita, ſemita, callis, trames, Ph. Ex α intenſ. & τραπέω, *calco*.

Ἀτραυμάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, invulneratus; (2) invulnerabilis. Ex α priv. & τραυματίζω, *vulnero*.

ἈΤΡΑ'ΦΑΞΙΣ, εως, ἡ, atriplex, genus oleris.

Ἀτράφαξυς, υος, ἡ, idem.

Ἀτρέκεια, ας, ἡ, veritas. Ab ἀτρεκής.

ἈΤΡΕΚΗ΄Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, certus, accuratus.

Ἀτρεκίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀτρέκεια.

Ἀτρεκῶς, *Adv.* vere. Ab ἀτρεκής.

Ἀτρέμα, *Adv.* ſine aliquo motu, quiete, tranquille; (2) intrepide. Ab ἄτρομος.

Ἀτρεμαῖος, αία, αῖον, quietus. Ab ἀτρέμα.

Ἀτρέμας, *Adv.* idem quod ἀτρέμα.

Ἀτρεμέω, ῶ, f. ήσω, immotus maneo. Ab ἄτρομος.

Ἀτρεμία, ας, ἡ, quies, audacia. Ab eod.

Ἀτρεμίζω, immotus ſubſiſto; (2) ſtabilio, firmo. Ἀτρεμίζειν τὴν ψυχὴν, Herodot. Ab ἀτρεμία.

Ἄτρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, immotus, firmus, conſtans; (2) rectus. Ex α priv. & τρέπω, *verto*.

Ἀτρεπτότης, ητος, ἡ, incommutabilitas, nulla converſio, Suic. Ab ἄτρεπτος.

Ἀτρέπτως, *Adv.* immutabiliter; (2) recte. Ab eod.

Ἄτρεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intrepidus. Ex α priv. & τρέω, *tremo*.

Ἀτρέστως, *Adv.* intrepide. Ab ἄτρεστος.

Ἀτρεψία, ας, ἡ, idem quod ἀτρεπτότης, Suic. Ex α priv. & τρέπω, *verto*.

Ἄτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non cavus, non foratus nec pertuſus, non perterebratus; (2) cui meatus ani coaluit. Ex α priv. & τρητὸς, *perforatus*.

Ἀτρήτως, *Adv.* ſine foramine, more eorum, qui foramine carent. Ab ἄτρητος.

Ἀτρίακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invictus. Ex α priv. & τρίακτος, *devictus*.

Ἀτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non tritus, inuſitatus; (2) inexercitatus, imperitus. Ex α pr. & τρίβω, *tero*.

Ἄτριπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) indomitus, laboris inexpertus. Ex iiſd.

Ἄτριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine capillis, capillis carens. Ex α priv. & θρὶξ, *capillus*.

Ἄτριψ, ὁ, imperitus, in re aliqua non verſatus. Ex α priv. & τρίβω, *tero*.

Ἀτρομέω, ῶ, f. ήσω, non tremo. Ab ἄτρομος.

Ἄτρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intrepidus. Ex α priv. & τρομέω, *trepido*.

Ἀτροπία, ας, ἡ, male morata natura, improbitas, malignitas; (2) temeritas; (3) immutabilitas; (4) nox intempeſta, media nox. Ab ἄτροπος.

Ἄτροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, perpetuus, æternus; (2) ἡ, una Parcarum, Atropos. Ex α priv. & τρέπω, *verto*.

Ἀτροφέω, ῶ, f. ήσω, tabeſio, non nutrior. Gl. V. tabeſco. Ex α priv. & τρέφω, *nutrio*.

Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; inedia, Gl. V. (2) tabes; (3) morbus. Ab ἄτροφος.

Ἄτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impaſtus; (2) non alens. Ex α priv. & τροφὴ, *alimentum*.

Ἀτρύγετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſterilis, infructuoſus, Ab ἀτρυγής.

Ἀτρυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui vindemiari non poteſt, ineptus vindemiæ. Ex α priv. & τρυγὴ, *vindemia*.

Ἄτρυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fæce carens; (2) purus. Ex α priv. & τρὺξ, *vinum recens, fæx vini*.

Ἀτρύπητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non perforatus, nullo foramine pervius. Gl. V. infoſſus; (2) ſolidus. Ex α priv. & τρύπα, *foramen*.

Ἀτρύπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus; (2) qui multos ſubit labores nec iis frangitur. Ex ἄτρυτος, & πόνος, *labor*.

Ἄτρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indefeſſus, indomitus; (2) vehemens; (3) ingens. Ex α priv. & τρύω, *tero*.

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita, epitheton Minervæ. Ab ἄτρυτος.

Ἀτρύφερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minime mollis, non delicatus, deliciis non addictus; (2) incultus. Ex α priv. & τρυφὴ, *deliciæ*.

Ἀτρύφητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a deliciis, ſeu delicata vita alienus & abhorrens. Ex iiſd.

Ἀτρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, invulneratus; (2) illæſus; (3) inoffenſus. Ex α priv. & τιτρώσκω, *vulnero*.

Ἀτρώτως, *Adv.* ſine vulnere; (2) invicte. Ab ἄτρωτος.

ἌΤΤΑ, ων, τὰ, aliqua, quædam; (2) *vocula* in ſermone plane abundans.

ἌΤΤΑ, vox, qua juniores ſenes compellant, ſodes, amabo, pater.

Ἀττάγας, ſ. ἀτταγᾶς, avis picto dorſo, gallinago, ruſticula, coturnix, attagen.

ἈΤΤΑΓῊΝ, ῆνος, ὁ, idem.

ἈΤΤΆΡΑΧΟΣ, vel ἀτλάραγος, ȣ, ὁ, puſtula, ſeu minutum fragmentum, quod pani nimium cocto deraditur, aut ſponte decidit.

ἈΤΤΑΤΑῚ, *Interjectio*, atat.

ἈΤΤΑΤΑΙᾺΞ, *interjectio flentis*.

ἈΤΤΈΛΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, locuſtæ ſpecies.

Ἀττέλεβος, ȣ, ὁ, idem.

Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, Atticus ager. Ab ἀττικός.

Ἀττικίζω, f. ίσω, partes Athenienſium ſequor; (2) Atticorum dicendi genus imitor. Ab ἀττικός.

Ἀττικισμὸς, ȣ῀, ὁ, ſermo Atticus, Attica dialectus. Ab ἀττικίζω.

Ἀττικὸς, ἡ, ὸν, Atticus.

ἍΤΤΩ, proſilio, ſubſilio, ſubſulto. Ἅττων δεῦρο κἀκεῖσε, Dem.

Ἀτυζηλὸς, ὴ, ὸν, terribilis, terrificus. Ab ἀτύζω.

ἈΤΥ΄ΖΩ, f. ξω, terreo, metu percello; (2) perturbo; (3) obſtupefacio, ſtupore percello, attono. Πατρὸς φίλȣ ὄψιν ἀτυχθεὶς, Il. 6, 468.

Ἄτυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infectus. Ex α priv. & τεύχω, *fabricor*.

Ἀτύμβευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens tumulo, vel buſto, inſepultus, non humatus, R. Ex α priv. & τυμβεύω, *tumulo*.

Ἄτυμβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & τύμβος, *tumulus*.

Ἄτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non ſatis expedite lingua utitur, non ſatis verba exprimens, aërem nempe non recte feriendo; (2) decenti & juſta membrorum proportione deſtitutus. Ex α priv. & τύπος, *nota percutiendo impreſſa*.

Ἀτύπτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incæſus, Gl. V. Ex α priv. & τύπτω, *cædo*.

Ἀτύπωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non formatus, non expreſſus; (2) rudis. Ex α priv. & τυπόω, *formo*.

Ἀτυράννευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, liber a tyrannis, ſive a dominatu tyrannico. Ex α priv. & τυραννεύω, *tyrannus ſum*.

Ἀτύρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in caſeum denſatus & coagulatus non eſt; (2) qui lac coagulari non ſinit. Ex α priv. & τυρόω, *cogo in caſeum*.

Ἀτυφία, ας, ἡ, humilitas, modeſtia, vacuitas faſtus. Ab ἄτυφος.

Ἄτυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minime faſtuoſus. Ex α priv. & τῦφος, *fumus, jactantia*.

Ἀτύφως, *Adv.* ſine faſtu, modeſte, quaſi ſine jactantiæ fumo. Ab ἄτυφος.

Ἀτυχέω, ῶ, f. ήσω, miſer ſum, non adſequor. Ab ἀτυχής.

Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miſeria, infortunium, Gl. V. Ab ἀτυχέω.

Ἀτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infelix; (2) impo voti. Ex α priv. & τύχη, *fortuna*.

Ἀτύχησις, εως, ἡ, infortunium, voti fruſtratio. Ab ἀτυχέω.

Ἀτυχία, ας, ἡ, miſeria, infortunium. Ex α priv. & τύχη, *fortuna*.

Ἀτυχῶς, *Adv.* infeliciter; (2) præter votum. Ab ἀτυχής.

Ἄτω, f. ἄσω, lædo, noceo. Ab ἄτη, *noxa*.

ἎΥ, *Adv.* rurſum; (2) retro, retrorſum; (3) vice verſa, contra; (4) viciſſim; (5) vero, pro δὲ; (6) αὖ ἄυ, vox ficta latratum canis exprimens.

Αὑαίνω, vel αὐαίνω, f. ανῶ, arefacio, exſicco. Ἄφιλος αὑανῶ βίον, Soph. El. 821, Ab ἄυω, *ſicco*.

Αὑαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus. Ab αὖος, *ſiccus*.

Αὕανσις, εως, ἡ, arefactio; (2) ſenium & tabes plantarum. Ab αὑαίνω.

Αὑαντικὸς, ἡ, ὸν, exſiccans aliquid. Ab eod.

Αὑασμὸς, ȣ῀, ὁ, exſiccatio; (2) ſiccitas, Ab eodem.

Αὐγάζω, f. άσω, illuſtro; (2) video, adſpicio; (3) ſplendeo, illuceſco. Ἐι τὸ μὴ αὐγάσαι τὸν φωτισμὸν, &c. 2 Cor. 4, 4. Οὐδὲ πρὸς ἄλλȣς αὐγάσσαι, Heſiod. Ἔργ. 476. Ab αὐγή.

Αὔγασμα, ατος, τὸ, ſplendor. Ab αὐγάζω.

Αὐγασμὸς, ȣ῀, ὁ, idem & ab eod.

Αὐγέω, ῶ, f. ήσω, ſplendeo. Ab αὐγή.

ΑΥΓῊ, ῆς, ἡ, ſplendor, lux; jubar, lumen, Gl. V. (2) locus illuſtratus; (3) oculus; (4) diluculum.

Αὐγήεις, ήεσσα, ῆεν, ſplendidus; (2) oculorum acie valens. Ab αὐγή.

Αὐδάω, ῶ, f. ήσω, vocem edo, loquor; (2) alloquor. Κἀνταῦθ᾽ ἵνα χρῆν ἀντ τȣ́των αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρὸν, Soph. Phil. 430. Ab αὐδή.

ΑΥΔῊ, ῆς, ἡ, vox, oratio, ſermo; (2) nuncium.

Αὐδήεις, ήεσσα, ῆεν, voce præditus, vocalis; (2) clarus, celebris, qui voce homin celebratur. Ab αὐδή.

Αὐδρία, ας, ἡ, aquæ penuria. Ab ἄυδρ

Ἄυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aqua carens. Ex α priv & ὕδωρ, *aqua*.

Αὐθάδεια, ας, ἡ, arrogantia; (2) moroſitas; (3) amor ſui; (4) pertinacia; (5) temeritas. Ph. contumacia, præſumptio, temeritas, inſolentia. Ab αὐθάδης,

Αὐθάδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſibi placens, ſe ipſum admirans; (2) ſuperbus; (3) contumax; procax, inſolens, præfractus, cerebroſus, petulans, ferox, Gl. V. Ex αὐτὸς, & ἁδέω, *placeo*.

Αὐθαδία, ας, ἡ, idem quod αὐθάδεια.

Αὐθαδιάζω, f. άσω, contumacem reddo, & αὐθαδιάζομαι, pertinaciter reſiſto. A αὐθαδία.

Αὐθαδίζομαι, inſolenter, temere ag Gl. V. præſumo. Ab αὐθάδης.

Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia. A præc.

Αὐθαδίστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contumaci ore temerario. Ex αὐθάδης, & στόμα, *os*.

Αὐθαδῶς, *Adv.* contumaciter, pertinacit Ab αὐθάδης.

Αὔθαιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ejuſdem ſanguinis. Ex αὐτὸς, & αἷμα, *ſanguis*.

Αὐθαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Αὐθαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, voluntarius, ultroneu Gl. V. Ex αὐτὸς, & αἱρέω, *eligo*.

Ἀφθαιρέτως, *Adv.* ſponte, ultro. Ab αὐθαίρετος.

Αὐθέκαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeverus, rigidus (2) juſtus. Ex αὐτὸς, & ἕκαστος.

Αὐθεντέω, ῶ, auctoritatem in aliquem uſurpo, dominor, auctoritate utor; (2) auctoritate mea probo; (3) auctorem me præbeo. Gl. V. αὐθεντῶ, auctoro. Αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, 1 Tim. 2, 12. Ab αὐθέντης.

Αὐθέντημα, ατος, τὸ, auctoramentum, Gl. V. A præc.

Αὐθέντης, ȣ, ὁ, qui ſua manu ſe perimit; (2) auctor cædis; (3) auctor quilibet; (4) dominus, auctor, qui ſua auctoritate aliquid facit. Ex αὐτὸς, & ἔντεα, arma ſive ἱέναι, mittere.

Αὐθεντία, ας, ἡ, poteſtas, auctoritas. Ab αὐθέντης.

Αὐθεντικὸς, ὴ, ὸν, authenticus, auctoritate munitus. Gl. V. αὐθεντικὸν, auctoratitium, authenticum. Ab eod.

Αὐθεντικῶς, *Adv.* cum auctoritate, authentice. Ab αὐθεντικός.

Αὐθημερὸν, *Adv.* eodem die, eo ipſo die. Ab αὐθήμερος.

Αὐθήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eodem die factus, qui eſt ejuſdem diei. Ex αὐτὸς, & ἡμέρα, *dies.*

Αὖθι, *Adv.* illic, ibi; (2) huc. Ab αὐτόθι. Quandoque etiam idem eſt, quod αὖθις, quod vide.

Αὐθιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigena, in aliquo loco natus; (2) perennis. Ex αὖθι, & γίνομαι, *naſcor.*

Αὐθιμβρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigena, nativus. Lex. Vulg. Ex αὖθι, & μίμνω, *maneo.*

Αὖθιν, *Adv.* idem quod ſequens αὖθις.

Αὖθις, *Adv.* denuo, rurſus, iterum; (2) poſthac, in poſterum; (3) retro. Hinc (4) ὁ, ἡ, τὸ, αὖθις, ſequens, poſterus. Ab αὖ.

Αὐθόμαιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus; (2) frater. Ex αὐτὸς, & αἷμα, *ſanguis.*

Αὐθομολογέομαι, ȣ̃μαι, ultro profiteor, mea ſponte ſignifico. Ex αὐτὸς, & ὁμολογέομαι, *profiteor.*

Αὐθύπαρκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe ſubſiſtens. Ex αὐτὸς, & ὑπάρχω, *ſubſiſto.*

Αὐθυπόϛατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex αὐτὸς, & ὑφίϛημι, *ſubſiſto.*

Αὐθυπότακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui per ſe eſt Subjunctivi modi. Ex αὐτὸς, & ὑποτάσσω, *ſubjicio.*

Αὐθυποτάκτως, *Adv.* ita ut per ſe ſit Subjunctivi modi. Ab αὐθυπότακτος.

Αὐθωρὸν, *Adv.* ea ipſa hora, eadem hora. Ex αὐτὸς, & [illegible], *hora.*

Αὐΐαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clamans, ut canes latrantes, (2) clamoſus, R. Ex αὖ, & ἰάχω, *clamo.*

Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina, velum ſcenæ. Ab αὐλὴ, *aula,*

Αὐλακεργάτης, ȣ, ὁ, ſulcorum efficiens, qui ſulcos facit, ſeu efficit. Ex αὖλαξ, *ſulcus,* & ἐργάτης, *operarius.*

Αὐλακίζω, f. ίσω, ſulco, hiulco, imporco, Ph. Αὐλακίζειν τὸ χωρίον, Ariſt. Ab αὖλαξ.

ΑΥΛΑΞ, ακος, ἡ, ſulcus, lira, Gl. V.

Αὐλάρχης, ȣ, ὁ, aulæ princeps, Suic. Ex αὐλὴ, & ἄρχων, *princeps.*

Αὐλακισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſulcatio, Gl. V. αὐλακισμοὶ, inſectiones. Ab αὐλακίζω.

Αὐλεία, ας, ἡ, aulæ janua. Ab αὐλή.

Αὔλειον, ȣ, τὸ, veſtibulum, atrium. Ab αὐλή.

Αὔλειος θύρα, janua atrii ſive atrienſis. Ab eod.

Αὔλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veſtibularis, atrialis. Ab eod.

Αὐλείτης, ȣ, ὁ, villicus. Ab eod.

Αὐλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano. Ab αὐλὸς, *tibia.*

ΑΥΛΗ', ῆς, ἡ, locus ſubdialis; (2) atrium; (3) ſtabulum, caula, ovile; (4) aula, domus regia, ſ. principis.

Αὔλημα, ατος, τὸ, carmen ad tibiarum ſonum. Ab αὐλέω.

Αὔλησις, εως, ἡ, ipſa tibiarum inflatio. Ab eod.

Αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, tibicen. Ab eod.

Αὐλητὴς, ȣ̃, ὁ, tibicen. Ab eod.

Αὐλητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars inflandi tibias, ſeu canendi tibiis. Ab αὐλητικός.

Αὐλητικὸς, ὴ, ὸν, ad tibicinem pertinens. Ab αὐλητής.

Αὐλητικῶς, *Adv.* more tibicinum. Ab αὐλητικός.

Αὐλητρία, theca tibiarum. Ab eod.

Αὐλητρίδιον, ȣ, τὸ, tibicinula. Dim. ab αὐλητρίς.

Αὐλητρὶς, ίδος, ἡ, tibicina. Ab αὐλητής.

Αὐλίζομαι, f. ίσομαι, diverſor, ſtabulor, pernocto, dormio; (2) cuſtodio, caſtra loco; Gl. V. commoror. Αὐλίζεσθαι ἀπό τινος, abeſſe; ἐπὶ τῆς γῆς, jacere. Ab αὐλή.

Αὐλικὸς, ὴ, ὸν, tibialis, fiſtularis; (2) tibicen, fiſtulator. Ab αὐλός.

Αὔλιον, ȣ, τὸ, ſtabulum; (2) domicilium. Ab αὐλή.

Αὔλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad ſtabulum pertinens, vel ducens. Ab eod.

Αὖλις, ιδος, ἡ, aula; (2) tentorium; (3) cubile, lectus; (4) ſtabulum, caula, ovile. Ab αὐλή.

Αὐλίσκος, ȣ, ὁ, parva tibia, fiſtula. Dim. ab αὐλός.

Αὐλισμὸς, ȣ̃, ὁ, pernoctatio, ſtabulatio. Ab αὐλίζομαι.

Αὐλοθετέω, ῶ, f. ήσω, fiſtulas, ſeu tibias compingo. Ex αὐλὸς, & τίθημι, *compono.*

Αὐλοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi tibias. Ab αὐλοποιός.

Αὐλοποιΐα, ας, ἡ, idem & ab eod.

Αὐλοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui fiſtulas conficit; Gl. V. tibiarius. Ex αὐλὸς, & ποιέω, *facio.*

Αὐλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aulæ conveniens. Ex αὐλὴ, & πρέπω, *convenio.*

ΑΥΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, tibia; (2) follis; (3) pars haſtilis, annulus fibulæ; (4) ſanguinis e naribus torrens.

Ἄυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, materiæ expers. Ex α priv. & ὕλη, *materia.*

Αὐλοτρύπης, ȣ, ὁ, qui tibias perforat. Ex αὐλὸς, & τρύπα, *foramen.*

Αὐλῳδία, ας, ἡ, tibiarum cantus, tibiæ ſonus. Ab αὐλῳδός.

Αὐλῳδικὸς, ὴ, ὸν, tibialis, fiſtularis. Ab eod.

Αὐλῳδὸς, ȣ̃, ὁ, cantor, auletes, tibicen. Ex αὐλὸς, & ᾠδὴ, *cantus.*

Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, vallis, convallis, locus planus circa montem. Ab αὐλός.

Αὐλωνίσκος, ȣ, ὁ, parva vallis. Dim. ab αὐλών.

Αὐλωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vallis figuram habens, anfractuoſus. Ex αὐλὼν, & εἶδος, *forma.*

Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, anguſta, oblonga, quaſi in fiſtulam abiens. Epitheton galeæ, ab αὐλωπός.

Αὐλωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, fiſtulæ inſtar oblongos habens oculos; (2) piſcis quidam. Ex αὐλὸς, & ὤψ, *oculus.*

Αὐλωτὸς, ὴ, ὸν, fiſtulatus, tibiis inſtructus. Ab αὐλός.

Αὐξάνω, f. ξήσω, augeo, incrementum do; αὐξάνομαι, creſco, gliſco, oleſco, integraſco, augeſco, Gl. V. αὐξῆσαι, augere, Ph. a. 1. inf. αὐξηθέντα, creta, Ph. a. 1. paſſ. part. ηὐξημένος, ampliatus, Ph. perf. part. paſſ. Ταῖς κατὰ μικρὸν προσθήκαις αὐξάνεσθαι, Greg. Ab αὔξω.

Αὔξη, ης, ἡ, incrementum. Ab eod.

Αὔξημα, ατος, τὸ, incrementum, Gl. V. Ab eod.

Αὔξησις, εως, ἡ, incrementum; augmentum, auctus, Gl. V. Ab αὐξάνω.

Αὐξητικὸς, ὴ, ὸν, augendi vim habens, auctificus; (2) creſcens, creſcendi vim habens, Gl. V. augmentarius. Ab eod.

Αὔξιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad auctionem & incrementum accommodatus. Ab eod.

Αὖξις, εως, ἡ, auctus, incrementum, augmentum. Ab eod.

Αὔξω, f. ξήσω, augeo, amplifico, cumulo, Gl. V. creſco, gliſco; αὔξομαι, creſco, oleſco, Gl. V. Ἐνδόξῳ προσθήκη τȣ̃ Ἑλληνικȣ̃ αὔξειν τὴν ἀρχὴν, Ariſtid. Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπȣδαίοις λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε, Iſocr. Ab ἀέξω, *augeo.*

Αὐόνη, ης, ἡ, ſiccitas, ariditas, Etym. (2) clamor, Varin. Ab ἄυω, *ſicco,* vel *clamo.*

Αὖος, αὔα, αὖον, ſiccus, aridus. Ab ἄυω, *ſicco.*

Αὐότης, ητος, ἡ, ſiccitas, ariditas. Ab αὖος, *ſiccus.*

Αὐπνία, ας, ἡ, inſomnia, vigiliæ, pervigilatio. Ab ἄϋπνος.

Ἄϋπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, ſomnum non capiens, vigil, pervigil; (2) in quo ſomnus non capitur. Ex α priv. & ὕπνος, *ſomnus.*

ΑΥ̃ΡΑ, ας, ἡ, aura, ventus lenior; (2) exſpiratio ex humido prodiens; (3) ventus.

Αὐρίζω, procraſtino, in craſtinum diem differo; (2) algeo, Etym. Ab ἄυριον.

Αὔριον, *Adv.* cras, craſtino die. Unde ὁ, ἡ, τὸ, ἄυριον, *craſtinus.*

Αὐϛαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus; (2) ſqualens, ſqualidus. Ab αὖος.

Αὐϛηρία, ας, ἡ, auſteritas, tetricitas, Gl. V. Ab αὐϛηρός.

ΑΥΣΤΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, auſterus, ſeverus, agreſtis; tetricus, durus, Gl. V.

Αὐϛηρότης, ητος, ἡ, auſteritas, ſeveritas. Ab αὐϛηρῶς.

Αὐϛηρῶς, *Adv.* auſtere; (2) ſevere; (3) tenuiter. Ab eod.

Αὐτάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſibi nuncius, qui ſua ipſe nunciat; (2) qui ultro nuncius venit. Ex αὐτὸς, & ἀγγέλλω, *nuncio.*

Αὐτάγγελτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuncius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuncio. Ex iiſd.

Αὐτάγετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſui ipſius admirator, R. Ex αὐτὸς, & ἄγαμαι, *admiror.*

Αὐτάγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. R.

Αὐτάγρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a ſe ipſo collectus, ſumptus, electus; (2) ultro oblatus; (3) ſponte collectus, congregatus. Ex αὐτὸς, & ἀγείρω, *congrego.*

Αὐτάδελφος, ȣ, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente. Ex αὐτὸς, & ἀδελφὸς, *frater.*

Αὐτανδρὶ, *Adv.* cum ipſis viris. Ab ἄυτανδρος.

Αὔτανδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum ipſis hominibus, ſeu viris. Ex αὐτὸς, & ἀνὴρ, *vir.*

Αὐτανεψιὸς, ȣ̃, ὁ, conſobrinus, patruelis, fratris, vel ſororis filius. Ex αὐτὸς, & ἀνεψιὸς, *conſobrinus.*

ΑΥΤΑ'Ρ, ſed, autem; (2) cæterum; (3) deinde.

Αὐτάρεσκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſibi placens. Ex αὐτὸς, & ἀρέσκω, *placeo.*

Αὐτάρκεια, ας, ἡ, animus ſua ſorte contentus, ſufficientia; (2) frugalitas. Ab αὐτάρκης.

Αὐταρκέω, ῶ, ſufficio, ſatis ſum, duro; αὐτάρκησον, contentus eſto, Ph. a. 1. imperat. Ab αὐτάρκης.

’Αυτάρκης, εος, ὁ καὶ ἡ, contentus, frugalis, ſibi ſufficiens. Ex ἀυτὸς, & ἀρκέω, *ſufficio.*

’Αυταρκία, ας, ἡ, idem quod ἀυτάρκεια. Ab ἀυτάρκης.

’Αυτάρκως, *Adv.* ſufficienter, contente, ſatis; abunde, prolixe, commode, Gl. V. Ab eod.

’Αυταρχέω, ῶ, f. ήσω, ipſe ſummæ rerum præſum. Ab ἀυτάρχης.

’Αυτάρχης, ου, ὁ, qui ſummæ rerum præeſt, qui ſummam rerum poteſtatem obtinet. Ex ἀυτὸς, & αρχων, *princeps.*

’Αυταρχία, ας, ἡ, ſumma rerum poteſtas, Suic. Ab ἀυτάρχης.

Αὖτε, *Adv.* rurſum, iterum, poſtea. Ab αὖ.

’Αυτενέργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ipſe per ſe operans & efficiens. Ex ἀυτὸς, & ἐνεργέω, *operor.*

’Αυτεξούσιον, ου, τὸ, liberum arbitrium. Ab ἀυτεξούσιος.

’Αυτεξούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſui juris, ſive ſuæ poteſtatis eſt; Gl. V. licentioſus, ſuæ poteſtatis, ſui juris. Ex ἀυτὸς, & ἐξουσία, *poteſtas.*

’Αυτεξουσιότης, ητος, ἡ, libera poteſtas. Ab ἀυτεξούσιος.

’Αυτεπάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ipſe indicans; (2) ſponte pollicens; Ph. ultronius. Ex ἀυτὸς, & ἐπαγγέλλω, *annuncio.*

’Αυτεπίβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuis ipſius captus inſidiis. Ex ἀυτὸς, & ἐπίβουλος, *inſidioſus.*

’Αυτεπίσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem quis ſibi ipſe accerſivit atque attraxit. Ex ἐπὶ, & ἐπίσπαστος, quod idem ſignificat.

’Αυτεπιτάκτης, ου, ὁ, qui ipſe per ſe aliquid injungit, qui jure ſuo juſſa imponit. Ex ἀυτὸς, & ἐπιτάσσω, *impero.*

’Αυτεπιτακτικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars ſuo imperio regendi. Ab ἀυτεπιτακτικός.

’Αυτεπιτακτικὸς, ὴ, ὸν, ad imperium abſolutum pertinens. Ab ἀυτεπιτάκτης.

’Αυτεπιτακτικῶς, *Adv.* more eorum, qui per ſe jubendi poteſtatem habent. Ab ἀυτεπιτακτικός.

’Αυτεπώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui idem nomen eſt impoſitum, cognominis. Ex ἀυτὸς, & ὄνομα, *nomen.*

’Αυτερέτης, ου, ὁ, miles, qui ipſemet remigat. Ex ἀυτὸς, & ἐρέτης, *remex.*

’Αυτέω, ῶ, clamo. Ab ἄυω.

’Αϋτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commiſſæ; (2) pugno. Ab ἀϋτέω.

’Αυτήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſuis aliquid auribus audivit; (2) qui ſui eſt juris. Ex ἀυτὸς, & ἀκούω, *audio.*

’Αυτῆμαρ, *Adv.* eodem die. Ex ἀυτὸς, & ἦμαρ, *dies.*

’Αυτίκα, *Adv.* mox, ſtatim, protinus, illico, continuo, extemplo, ilicet, actutum, Gl. V.

Αὖτις, *Adv.* idem quod αὖθις, quod videndum.

’Αυτίτης, ου, ὁ, hornus, qui unius ejuſdemque anni eſt. Ex ἀυτὸς, & ἔτος, *annus.*

’ΑΫΤΜῊ, ῆς, ἡ, halitus, ſpiritus; (2) vapor; (3) fumus; (4) ardor.

’Αϋτμὴν, ένος, ὁ, idem.

’Αυτοάγαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ipſe per ſe bonus eſt. Ex ἀυτὸς, & ἀγαθὸς, *bonus.*

’Αυτοαγαθότης, ητος, ἡ, ipſamet bonitas. Ab ἀυτοάγαθος.

’Αυτοαγιότης, ητος, ἡ, per ſe ſanctitas, Suic. Ex ἀυτὸς, & ἁγιότης, *ſanctitas.*

’Αυτοαδάμας, αντος, ὁ, ipſiſſimus adamas, Suic. Ex ἀυτὸς, & ἀδάμας, *adamas.*

’Αυτοαλήθεια, ας, ἡ, ipſa veritas. Ex ἀυτὸς, & ἀλήθεια, *veritas.*

’Αυτοάνθρωπος, ου, ὁ, homo ipſe per ſe. Ex ἀυτὸς, & ἄνθρωπος, *homo.*

’Αυτοάπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſe infinitus, Suic. Ex ἀυτὸς, & ἄπειρος, *infinitus.*

’Αυτοαρετὴ, ῆς, ἡ, ipſa virtus, Suic. Ex ἀυτὸς, & ἀρετὴ, *virtus.*

’Αυτοβοάω, ῶ, ipſe me mea voce prædico, ipſe mei præconem ago. Ex ἀυτὸς, & βοάω, *clamo.*

’Αυτοβοεὶ, *Adv.* cum ipſo clamore, primo ſtatim clamore. Ex ἀυτὸς, & βοὴ, *clamor.*

’Αυτοβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ipſe ſua voce de ſe teſtatur. Ab ἀυτοβοάω.

’Αυτοβορέας, ου, ὁ, ipſe boreas. Ex ἀυτὸς, & βορέας, *boreas.*

’Αυτόβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſua ſponte, ſuo inſtinctu per ſe aliquid volens; Ph. arbiter. Ex ἀυτὸς, & βουλὴ, *conſilium.*

’Αυτογένεθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ipſi ex ſe ipſo genus eſt, qui a ſe ipſo eſt. Ex ἀυτὸς, & γενέθλη, *origo, genus.*

’Αυτογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἀυτὸς, & γείνομαι, *naſcor.*

’Αυτογένητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex ſe genitus. Ex iiſd.

’Αυτογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ex animi mei ſenſu & arbitratu facio ac judico. Ab ἀυτογνώμων.

’Αυτογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui ſuam dumtaxat ſententiam ſequitur. Ex ἀυτὸς, & γνώμη, *ſententia.*

’Αυτόγνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuam ſententiam ſecutus. Ex ἀυτὸς, & γιγνώσκω, *cognoſco.*

’Αυτόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ipſe per ſe genitus, a ſe ortum habens. Ex ἀυτὸς, & γόνος, *origo.*

’Αυτογραμμὴ, ῆς, ἡ, linea mathematica. Ex ἀυτὸς, & γραμμὴ, *linea.*

’Αυτόγραφον, ου, τὸ, ſcriptum propria manu exaratum. Ab ἀυτόγραφος.

’Αυτόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, propria manu ſcriptus. Ex ἀυτὸς, & γράφω, *ſcribo.*

’Αυτόγυον, ου, τὸ, aratri dentale, lignum, cui vomer includitur. Ex ἀυτὸς, & γύα, *arvum.*

’Αυτοδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ex ſe ipſo & ſine magiſtro didicit. Ex ἀυτὸς, & δαίω, *diſco.*

’Αυτοδάϊκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a ſe ipſo interfectus. Ex ἀυτὸς, & δαΐζω, *occido.*

’Αυτοδὰξ, *Aav.* mordicus, ipſis dentibus. Ex ἀυτὸς, & ὀδὰξ, *mordicus.*

’Αυτόδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vocatus ſecum ipſe adfert, quæ cœnet. Ex ἀυτὸς, & δεῖπνον, *cœna.*

’Αυτοδεκαετὲς, ſolidis decem annis. Ex ἀυτὸς, δέκα, *decem*, & ἔτος, *annus.*

’Αυτόδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſe manifeſtus. Ex ἀυτὸς, & δῆλος, *manifeſtus.*

’Αυτοδιακονία, ας, ἡ, quum quis ſui ipſius miniſterio, non alieno, utitur. Ab ἀυτοδιάκονος.

’Αυτοδιάκονος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ipſe ſibi miniſtrat & famulatur. Ex ἀυτὸς, & διακονέω, *miniſtro.*

’Αυτοδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſua ipſius induſtria aliquid didicit, a ſe ipſo doctus; (2) ſuapte natura aliquid faciens. Ex ἀυτὸ, & διδακτὸς, *doctus.*

’Αυτοδιδάκτως, *Adv.* naturæ inſtinctu. Ab ἀυτοδίδακτος.

’Αυτοδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab ipſo, ſeu per ſe narratus, ab ipſo autore commemoratus. Ex ἀυτὸς, & διηγέομαι, *narro.*

’Αυτοδιηγούμενος, ου, ὁ, ipſe ex ſua perſona narrans. Ex iiſd.

’Αυτοδικαιοσύνη, ης, ἡ, ipſa juſtitia. Ex ἀυτὸς, & δικαιοσύνη, *juſtitia.*

’Αυτοδικέω, ῶ, f. ήσω, mihi ipſi jus dico. Ex ἀυτὸς, & δίκη, *jus.*

’Αυτοδίκη, ης, ἡ, litigatio per ſe ipſum, & non per alium. Ex iiſd.

’Αυτόδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſe ipſo judice utitur. Ex iiſd.

’Αυτόδιον, *Adv.* ſtatim, e veſtigio. Ex ἀυτὸς, & ὁδὸς, *via.*

’Αυτόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſe & ſua natura currens; (2) qui per ſe & ſua natura movetur. Ex ἀυτὸς, & inuſ. δρέμω, *curro.*

’Αυτοδύναμος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſe potens. Ex ἀυτὸς, & δύναμαι, *poſſum.*

’Αυτοεῖναι, ipſum eſſe, per ſeipſum eſſe. Ex ἀυτὸ, & εἶναι, *eſſe.*

’Αυτοέκαστος, ου, ὁ, pro ſe quiſque. Ex ἀυτὸς, & ἕκαστος, *quiſque.*

’Αυτοέλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſua ſponte volutatus, qui per ſe contorquetur, vel vorticibus circumagitur. Ex ἀυτὸς, & ἑλίσσω, *volvo, agito.*

’Αυτοενεργητικὸς, ὴ, ὸν, qui vocem paſſivam, ſed activam ſignificationem habet. Ex ἀυτὸς, & ἐνεργητικὸς, *agendi vim habens.*

’Αυτοεντεὶ, *Adv.* propria manu. Ab ἀυτοέντης.

’Αυτοέντης, ου, ὁ, interfector, percuſſor; (2) qui ſibi ipſe manum infert. Ex ἀυτὸς, & ἵεω, *mitto.*

’Αυτόετες, *Adv.* eodem anno. Ab ἀυτοετής.

’Αυτοετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, eodem anno, qui ejuſdem anni eſt; Gl. V. anniculus. Ex ἀυτὸς, & ἔτος, *annus.*

’Αυτοζωὴ, ῆς, ἡ, ipſa vita, per ſe vita. Ex ἀυτὸς, & ζωὴ, *vita.*

’Αυτοθάνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ipſe ſibi mortem infert. Ex ἀυτὸς, & θάνατος, *mors.*

’Αυτοθελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quem ipſe quis vult, voluntarius. Ex ἀυτὸς, & θέλω, *volo.*

’Αυτοθέμεθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſe habens fundamentum. Ex ἀυτὸς, & θέμεθλον, *fundamentum.*

’Αυτόθεν, *Adv.* illic, iſtinc, inde, ex iſto loco; indidem, Gl. V. (2) ab hoc tempore; (3) ex tempore, confeſtim, protinus; (4) jam inde. Ab ἀυτός.

’Αυτόθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſe Deus, vel Dea, Suic. Ex ἀυτὸς, & θεὸς, *Deus.*

’Αυτοθήριον, ου, τὸ, ipſa bellua, Suic. Ex ἀυτὸς, & θηρίον, *fera, bellua.*

’Αυτόθι, *Adv.* illic, iſtic, ibi; inibi, Gl. V. Ab ἀυτός.

’Αυτόθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex ſua ipſius voce profectus, quem quis de ſe ipſo dicit. Ex ἀυτὸς, & θρέω, *clamo, loquor.*

’Αυτοκάβδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utcumque ſubactus; (2) brevi tempore & levi opera compactus, tumultuarie factus. Ex ἀυτὸς, & κάβος, *farina*, de qua proprie dicitur.

’Αυτοκάθαρσις, εως, ἡ, ipſamet purgatio, per ſe purgatio. Ex ἀυτὸς, & κάθαρσις, *purgatio.*

’Αυτόκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſe bonus, Suic. Ex ἀυτὸς, & καλὸς, *bonus.*

’Αυτοκασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror germana. Ex ἀυτὸς, & κασιγνήτη, *ſoror.*

’Αυτοκασίγνητος, ου, ὁ, frater germanus. Ex ἀυτὸς, & κασίγνητος, *frater.*

’Αυτοκατάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuopte judici condemnatus. Ex ἀυτὸς, & κατακρίν *condemno.*

’Αυτοκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſe iter faciens. Ex ἀυτὸς, & κέλευθος, *via, iter.*

’Αυτοκέλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, injuſſus, ſua ſponte. Ex ἀυτὸς, & κελεύω, *jubeo.*

’Αυτοκέρας, ατος, ὁ καὶ ἡ, ipſe per ſe mixtu ac temperatus. Ex ἀυτὸς, & κεράννυμ *miſceo.*

’Αυτοκέφαλον, ου, τὸ, ipſum caput. Ex ἀυτὸς, & κεφαλὴ, *caput.*

’Αυτοκινησία, ας, ἡ, motus ultroneus, mo tus, quo res aliqua ſua ſponte, vel ſuopt impulſ impulſu movetur, aut moveri poteſt. Ex αὐτὸς, & κίνησις, *motus*.

Αὐτοκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui per ſe movetur, aut moveri poteſt, ſuapte natura mobilis. Ex αὐτὸς, & κινέω, *moveo*.

Αὐτόκλαδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ipſe cum ſuis ramis. Ex αὐτὸς, & κλάδος, *ramus*.

Αὐτόκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a ſe ipſo vocatus, qui non invitatus ad epulas venit. Ex αὐτὸς, & κλητὸς, *vocatus*.

Αὐτοκλήτως, *Adv.* ſpontanea vocatione. Ab αὐτόκλητος.

Αὐτοκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, a ſe ipſo fabricatus & elaboratus. Ex αὐτὸς, & κάμνω, *elaboro, fabricor*.

Αὐτόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ipſe per ſe comatus, ſua ſponte comatus. Ex αὐτὸς, & κόμη, *coma*.

Αὐτόκοπον ἱμάτιον, ȣ, τὸ, veſtis comica, vulgo συρία dicta. Ex αὐτὸς, & κόπτω, *ſuccido*.

Αὐτοκραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ipſe per ſe miſtus & temperatus; (2) cui aliunde temperamentum accerſere opus non eſt. Ex αὐτὸς, & κεράννυμι, *miſceo*.

Αὐτόκρας, ατος, ὁ ϗ ἡ ϗ τὸ, idem & ex iiſd.

Αὐτοκρατὲς, έος, τὸ, libera poteſtas. Ab αὐτοκρατής.

Αὐτοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſui juris eſt, qui pro ſuo arbitrio de re aliqua ſtatuit. Ex αὐτὸς, & κράτος, *poteſtas*.

Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, libera poteſtas, poteſtas αὐτοκράτορος, Gl. V. principatus. Ab αὐτοκράτωρ.

Αὐτοκρατορικὸς, ὴ, ὸν, ex libero arbitrio manans; (2) imperatorius, pertinens ad imperatorem; imperialis, Gl. V. Ab eod.

Αὐτοκρατορικῶς, *Adv.* pro ſuo arbitrio, plena poteſtate. Ab αὐτοκρατορικός.

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui ſui juris eſt, qui liberam plenamque poteſtatem habet. Ex αὐτὸς, & κράτος, *poteſtas*.

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, Imperator, Cæſar; Princeps, Gl. V. Ex iiſd.

Αὐτόκτιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe conditus, ſua ſponte ſtructus. Ex αὐτὸς, & κτίζω, *condo*.

Αὐτόκτιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Αὐτόκτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ipſum interfecit, qui ſibi manus intulit. Ex αὐτὸς, & κτείνω, *occido*.

Αὐτοκύλιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe volutus, ſuapte natura volubilis. Ex αὐτὸς, & κυλιστὸς, *volubilis*.

Αὐτοκύριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe dominus. Ex αὐτὸς, & κύριος, *dominus*.

Αὐτολεξεὶ, *Adv.* verbo tenus, ad verbum. Ex αὐτὸς, & λέξις, *verbum*.

Αὐτολήκυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſponte ad lecythum commeat, paraſitus. Ex αὐτὸς, & λήκυθος, *lecythus*.

Αὐτολίθινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapideus, ſaxeus; (2) durus, qui flecti nequit. Ex αὐτὸς, & λίθινος, *lapideus*.

Αὐτολόγος, ȣ, ὁ, ipſum verbum, filius Dei. Ex αὐτὸς, & λόγος, *verbum*.

Αὐτολόχευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe genitus. Ex αὐτὸς, & λοχεύω, *pario*.

Αὐτολυρίζω, f. ίσω, ipſemet lyra cano. Ex αὐτὸς, & λυρίζω, *lyra cano*.

Αὐτομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex ſe ipſo didicit; qui nullo præceptore uſus eſt. Ex αὐτὸς, & μανθάνω, *diſco*.

Αὐτομαθῶς, *Adv.* diſcendo a & ex ſe ipſo, ſine præceptore. Ab αὐτομαθής.

Αὐτομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, de me ipſo teſtor. Ex αὐτὸς, & μαρτυρέω, *teſtor*.

Αὐτομάρτυς, υρος, ὁ, qui ſibi ipſe teſtis eſt, ſeu teſtimonium exhibet. Ex αὐτὸς, & μάρτυς, *teſtis*.

Αὐτοματεὶ, *Adv.* ſponte, ultro. Ab αὐτόματος.

Αὐτομάτην, *Adv.* idem & ab eod.

Αὐτοματὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Αὐτοματία, ας, ἡ, fortunæ temeritas, eventus fortuitus. Ab αὐτόματος.

Αὐτοματίζω, f. ίσω, ſponte facio; (2) ſponte nec invitatus accedo. Ab eod.

Αὐτοματισμὸς, ȣ͂, ὁ, actio, quæ ſponte fit. Ab αὐτοματίζω.

Αὐτόματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex ſe ipſo aliquid faciens, non alieno impulſu, ſpontaneus, ultroneus; (2) fortuito eveniens. Ex αὐτὸς, & μάτην, *fruſtra*, vel μάομαι, *excitor, promptus ſum*.

Αὐτομάτως, *Adv.* ſponte, ultro, ſine alieno impulſu; (2) temere, fortuito. Ab αὐτόματος.

Αὐτοματȣργὸς, ȣ͂, ὁ, faber αὐτομάτȣ, artifex operis ſe ipſum moventis. Ex αὐτόματος, & ἔργον, *opus*.

Αὐτομαχέω, ῶ, per me pugno; (2) per me ipſe, non per alium, litigo ac judicio contendo. Ex αὐτὸς, & μάχομαι, *pugno*.

Αὐτομήτηρ, ηρος, ἡ, ipſiſſima mater. Ex αὐτὸς, & μήτηρ, *mater*.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, eadem matre natus. Ex iiſd.

Αὐτομολέω, ῶ, f. ήσω, ad hoſtes deficio, transfugio, meos deſero & ad hoſtes deficio, ut ipſis militem; (2) ruo in aliquid, amplexor aliquid. Αὐτομολεῖν πρός τινα, ἔς τινα, ἔκ τινος. Ab αὐτόμολος.

Αὐτομολία, ας, ἡ, transfugium, defectio, qua quis ſponte ad hoſtes tranſit; (2) ſtolo, ſeu ſoboles e trunco vitis propullulans. Ab eod.

Αὐτόμολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſua ſponte & a nullo incitatus it; (2) qui ſua ſponte ad partem alteram tranſit ac deficit; transfuga, Ph. perfuga, al. Gl. V. Ex αὐτὸς, & μολέω, *venio, eo*.

Αὐτομόλως, *Adv.* more transfugæ, in modum proditoris ac transfugæ. Ab αὐτόμολος.

Αὐτονομέομαι, ȣ͂μαι, f. ήσομαι, meis legibus utor meique juris ſum. Ab αὐτόνομος.

Αὐτονομία, ας, ἡ, poteſtas vivendi ſuis legibus, vel ſuo jure utendi; Gl. V. privilegium. Ab eod.

Αὐτόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuis legibus vivit; magiſter morum, Ph. Ex αὐτὸς, & νόμος, *lex*.

Αὐτονόμως, *Adv.* ſuis vivendo legibus, ſuo utendo jure. Ab αὐτόνομος.

Αὐτοντιμωρȣ́μενος, ȣ, ὁ, ſe ipſum puniens. Ex αὐτὸς, & τιμωρέω, *punio*.

Αὐτονυχεὶ, *Adv.* ex ipſa nocte. Ex αὐτὸς, & νὺξ, *nox*.

Αὐτονυχὶ, *Adv.* idem & ex iiſd.

Αὐτόξυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex ipſo ligno adhuc rudi confectus; (2) qui eſt e vernaculo ligno. Ex αὐτὸς, & ξύλον, *lignum*.

Αὐτοȣδέτερον, ȣ, τὸ, per ſe, ſive abſolute neutrum. Vox gramm. ex αὐτὸς, & ȣ̓δέτερος, *neuter*.

Αὐτοπάθεια, ας, ἡ, intrinſeca, vel innata paſſio; (2) reciprocatio, qua perſona agit & patitur. Ab αὐτοπαθής.

Αὐτοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex ſe, vel intrinſecus patiens; (2) reciprocus. Ex αὐτὸς, & πάθος, *paſſio*.

Αὐτοπαθῶς, *Adv.* cum paſſione intrinſeca, patiendo intrinſece; (2) ex proprio adfectu; (3) ex vero animi ſenſu. Ab αὐτοπαθής.

Αὐτόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ipſe quodammodo puer, in cujus moribus ipſiſſima pueritia eſt. Ex αὐτὸς, & παῖς, *puer*.

Αὐτοπάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a ſe ipſo productus. Ex αὐτὸς, & παράγω, *produco*.

Αὐτοπαραξία, ας, ἡ, per ſe ipſum productio, Suic. Ex iiſd.

Αὐτοπάτωρ, ορος, ὁ, qui per ſe eſt pater. Ex αὐτὸς, & πατὴρ, *pater*.

Αὐτόπιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe fidem faciens, per ſe credibilis. Ex αὐτὸς, & πίστις, *fides*.

Αὐτοποδία, ας, ἡ, actio, quum quis ſuis pedibus iter facit. Ex αὐτὸς, & πȣ͂ς, *pes*.

Αὐτοποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a ſe ipſo factus. Ex αὐτὸς, & ποιέω, *facio*.

Αὐτοποιὸς, ȣ͂, ὁ, ſua ſponte & per ſe factus. Ex iiſd.

Αὐτόπολις, εως, ἡ, civitas, quæ ſuis ipſius legibus utitur, urbs, quæ per ſe ſola civitatis nomine cenſetur. Ex αὐτὸς, & πόλις, *urbs*.

Αὐτοπόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe elaboratus. Ex αὐτὸς, & πονέω, *laboro*.

Αὐτόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui ſuis ipſius pedibus iter facit; (2) ſuis pedibus abſque duce incedens. Ex αὐτὸς, & πȣ͂ς, *pes*.

Αὐτοπραγία, ας, ἡ, actio, quum quis per ſe & ſuo arbitrio aliquid facit; (2) poteſtas vivendi, ut velis. Ex αὐτὸς, & πράττω, *facio*.

Αὐτόπρεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe radicatus, nativus, ſua ſponte proveniens. Ex αὐτὸς, & πρέμνος, *ſtirps*.

Αὐτοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſe ipſum decens, ſibi ipſi conveniens; (2) difficilis; (3) qui cum ipſis radicibus evellitur; (4) magnus. Ex αὐτὸς, & πρέπω, *convenio*.

Αὐτοπροαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, libero arbitrio agens; Gl. V. ultroneus, voluntarius. Ex αὐτὸς, & προαιρετὸς, *ſpontis humanæ & arbitrarius*.

Αὐτοπροαιρέτως, *Adv.* ſuo ipſius arbitratu, ſua ſponte. Ex αὐτοπροαίρετος.

Αὐτοπρόσωπον, ȣ, τὸ, ſcriptum, in quo auctor ex ſua perſona docet, nulla extrinſecus adſumpta. Ab αὐτοπρόσωπος.

Αὐτοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non perſonatus; (2) perſonam, qualis eſt, veram gerens. Ex αὐτὸς, & πρόσωπον, *perſona*.

Αὐτοπροσώπως, *Adv.* in, vel ſub propria perſona; (2) coram. Ab αὐτοπρόσωπος.

Αὐτοπτέω, ῶ, f. ήσω, ipſe meis oculis cerno. Ab αὐτόπτης.

Αὐτόπτης, ȣ, ὁ, qui ſuis oculis vidit, oculatus teſtis. Ex αὐτὸς, & ὄπτομαι, *video*.

Αὐτοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ipſe viſus & deprehenſus eſt. Ex iiſd.

Αὐτοπυρίτης, ȣ, ὁ, ut ἄρτος αὐτοπυρίτης, panis, cui furfur ademptum. Ab αὐτόπυρος.

Αὐτόπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui furfur ademptum. Ex αὐτὸς, & πυρὸς, *triticum*.

Αὐτοπώλης, ȣ, ὁ, qui ipſe per ſe vendit, qui non vendit ab alio empta. Ex αὐτὸς, & πώλης, *venditor*.

Αὐτορέγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quem ipſe ſibi ſtruit, ſive ſibi conciliat aliquis. Ex αὐτὸς, & ῥέζω, *ſtruo*.

Αὐτόροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tectum ex ſe ipſo habens, ſe ipſum contegens. Ex αὐτὸς, & τροφὴ, *tectum*.

Αὐτόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in ſe radicem habet. Ex αὐτὸς, & ῥίζα, *radix*.

Αὐτόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſponte profluens. Ex αὐτὸς, & ῥύω, *fluo*.

ΑΥΤΟ'Σ, ὴ, ὸ, ipſe, ipſa, ipſum; (2) ipſemet; (3) qui ſponte aliquid facit; (4) ſolus, ab aliis non adjutus; (5) idem (6) ego; (7) dominus. Hinc *Superl.* αὐτότατος, ipſiſſimus.

Αὐτόσε, *Adv.* illuc, huc; (2) eodem. Ab αὐτός.

Αὐτόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ipſe ſibi cibum comparat; (2) qui domi ſuæ cibum capit, qui domi nutritur; (3) qui cum alio cœnaturus ipſe ſuas ſecum adfert dapes. Ex αὐτὸς, & σῖτος, *cibus*.

Αὐτόσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, rudis, ſimplex & inconditus, nullo conſtans artificio. Ex αὐτὸς, & σκεῦος, *vas, inſtrumentum*.

Αὐτόσσυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ſe excitatus. Ex αὐτὸς, & σύομαι, *excito*.

Αὐτοσταδία, ας, ἡ, pugna ſtataria, qua nimirum pede collato cum hoſte pugnatur. Ex αὐτὸς, & στάδιος, *ſtatarius, ſtabilis*.

Αὐτόστεγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ipſe ſibi tecti loco eſt, vel tecto natura ſua inſtructus; (2) perfectus, abſolutus. Ex αὐτὸς, & στέγος, *tectum*.

Αὐτόστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus ſecum meditatur, qui ipſe ad ſe animum advertit. Ex αὐτὸς, & στοῖχος, *ordo*.

Αὐτόστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine navi trajicit. Ex αὐτὸς, & στόλος, *pars navis*.

Αὐτοστράτηγος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperator, dux belli, Suic. Ex αὐτὸς, & στρατηγὸς, *dux*.

Αὐτόστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe & ſuapte natura columnis fultus. Ex αὐτὸς, & στῦλος, *columna*.

Αὐτοσφαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ipſe a ſe jugulatus, qui ſe ipſe occidit. Ex αὐτὸς, & σφαγὴ, *jugulatio, cædes*.

Αὐτοσχεδὰ, *Adv.* illico; (2) cominus. Ex αὐτὸς, & σχεδὸν, *prope, cominus*.

Αὐτοσχεδία, ας, ἡ, ſc. μάχη, pugna, quæ cominus fit. Ab αὐτοσχέδιος.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore & tumultuarie facio; (2) ſponte ago. Αὐτοσχεδιάζειν περὶ τῶν πραγμάτων, Iſocr. εἰς τὰ σώματα, Æſchin. Ab eod.

Αὐτοσχεδίασμα, τος, τὸ, opus ex tempore & tumultuarie factum. Ab αὐτοσχεδιάζω.

Αὐτοσχεδιασμὸς, οῦ, ὁ, dictio extemporalis. Ab eod.

Αὐτοσχεδιαστὴς, οῦ, ὁ, qui extemporalem habet orationem; (2) qui ex tempore & tumultuarie aliquid facit. Ab eod.

Αὐτοσχεδιαστὶ, *Adv.* ex tempore, non præmeditate. Ab eod.

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ὴ, ὸν, ex tempore factus, vel dictus. Ab eod.

Αὐτοσχέδιος, ία, ιον, & αὐτοσχέδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, extemporalis, ex tempore factus, inelaboratus, tumultuarius, Gl. V. αὐτοσχέδιον, præ oculis dictio. Ex αὐτὸς, & σχέδιος, *extemporalis*.

Αὐτοσχεδίως, *Adv.* ex tempore, tumultuarie; (2) temere, fortuito, caſu; (3) ſponte ſua. Ab αὐτοσχέδιος.

Αὐτοσχεδὸν, *Adv.* cominus. Ex αὐτὸς, & σχεδὸν, *cominus*.

Αὐτοτέλεια, ας, ἡ, perfectio, abſolutio; (2) integritas. Ab αὐτοτελής.

Αὐτοτέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe perfectus. Ab eod.

Αὐτοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſe finem ſuum habens; (2) per ſe finem faciens ſeu imponens; (3) per ſe abſolutus & conſummatus; (4) ipſe ſibi ſufficiens, cui propriæ vires ad aliquid perficiendum ſufficiunt, Ph. αὐτοτελὲς, abſolutum. Ex αὐτὸς, & τέλος, *finis*.

Αὐτοτελῶς, *Adv.* abſolute, perfecte. Ab αὐτοτελής.

Αὐτότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe peritus, per ſe artem tenens. Ex αὐτὸς, & τέχνη, *ars*.

Αὐτότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, editus cum ipſo partu. Ex αὐτὸς, & τίκτω, *pario*.

Αὐτοτραγικὸς, ὴ, ὸν, tragicus. Ex αὐτὸς, & τραγικὸς, *tragicus*.

Αὐτότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, a ſe ipſo impreſſus. Ex αὐτὸς, & τύπος, *nota impreſſa*.

Αὐτοῦ, *Adv.* ibi, illic; (2) hic. Ab αὐτός.

Αὐτοϋπερούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe ſupraeſſentialis, Suic. Ex αὐτὸς, & ὑπερούσιος, *ſupraeſſentialis*.

Αὐτουργέω, ῶ, f. ήσω, per me facio. Ab αὐτουργός.

Αὐτούργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, extemporalis, inelaboratus; (2) ſponte natus. Ab αὐτουργέω.

Αὐτουργία, ας, ἡ, operatio ejus, qui per ſe aliquid efficit. Ab αὐτουργός.

Αὐτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui per ſe facit & operatur, non aliena opera utens; (2) qui manu ſua victum ſibi quærit; (3) opifex; (4) qui ſua manu cædit, pulſat, vel pugnat; Gl. V. auctor rei. Ex αὐτὸς, & ἔργον, *opus*.

Αὐτόφι, ſ. αὐτόφιν, *Adv.* ibi; (2) ipſis, pro *Dativo* αὐτοῖς.

Αὐτόφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ipſum corticem adhuc habens, nondum a cortice ſejunctus. Ex αὐτὸς, & φλοιὸς, *cortex*.

Αὐτοφονευτὴς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ipſum perimit, vel peremit, propriæ cædis auctor. Ex αὐτὸς, & φονεύω, *occido*.

Αὐτοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex αὐτὸς, & φόνος, *cædes*.

Αὐτοφόντης, ου, ὁ, idem; (2) qui alii ſua manu cædem infert. Ex iiſd

Αὐτόφορβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ipſe voravit. Ex αὐτὸς, & φέρβω, *voro*.

Αὐτόφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum ipſo onere & mercibus. Ex αὐτὸς, & φόρτος, *onus*.

Αὐτοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nativus, opere non factus, arte carens; (2) genuinus, germanus, Gl. V. ſpontaneus, naturalis. Ex αὐτὸς, & φύω, *naſcor*.

Αὐτόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ſe ipſo natus, ex ſe ipſo procreatus. Ex αὐτὸς, & φυτὸς, *natus*.

Αὐτοφυῶς, *Adv.* ſuapte natura, ſponte naturæ; (2) native, genuine. Ab αὐτοφυής.

Αὐτόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſua ipſe voce utitur ad aliquid dicendum. Ex αὐτὸς, & φωνὴ, *vox*.

Αὐτόφωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, deprehenſus in ipſo furto, deprehenſus in ipſa re, ſive ſcelere, ita ut non ſit inficiando; Gl. V. manifeſtarius; ἐπ' αὐτοφώρῳ, in furto, in ſcelere ipſo; Gl. V. manifeſto. Ex αὐτὸς, & φὼρ, vel φῶρος, *ſpeculator*.

Αὐτοφῶς, τὸ, ipſa lux; (2) Spiritus Sanctus. Ex αὐτὸς, & φῶς, *lux*.

Αὐτόχαρις, ιτος, ἡ, ipſa per ſe gratia, Suic. Ex αὐτὸς, & χάρις, *gratia*.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, qui ſua manu aliquid facit; (2) qui ſua manu cædem patrat, homicida; (3) qui propria manu patratur; (4) qui ſe ipſum interficit. Ex αὐτὸς, & χεὶρ, *manus*.

Αὐτοχειρὶ, *Adv.* propria manu, proprio Marte. Ab αὐτόχειρ.

Αὐτοχειρία, ας, ἡ, homicidium manu propria paratum. Ab eod.

Αὐτοχειρίᾳ, *Adv.* ſua ipſius manu. Ab αὐτοχειρία.

Αὐτοχειρίζω, f. ίσω, propria manu aliquid facio. Ab αὐτόχειρ.

Αὐτόχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ipſum occidit. Ab eod.

Αὐτοχειροτόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuo ipſius ſuffragio electus, per ſe creatus. Ex αὐτὸς, & χειροτονέω, *creo*.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ex ipſa terra ortus, ex ipſa tellure oriundus; (2) indigena, domeſticus; patricius, Ph. αὐτόχθονες, aborigines, Ph. Ex αὐτὸς, & χθὼν, *terra*.

Αὐτοχόλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſua ſponte iram concipit; (2) ſibi ipſi iratus. Ex αὐτὸς, & χολόω, *iraſcor*.

Αὐτοχόωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, craſſa Minerva fuſus, veluti ſua ſponte fuſus. Ex αὐτὸς, & χῶνος *fornax fuſoria*.

Αὐτόχρημα, *Adv.* re ipſa, re vera, plane, omnino. Ex αὐτὸς, & χρῆμα, *res, negotium*.

Αὐτόχροος, *contr.* ους, ου, ὁ ϗ ἡ, nativi coloris, Gl. V. αὐτόχροος, nativa.

Αὐτόχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe & ſponte ſua fuſus, vel diffuſus. Ex αὐτὸς, & χύω, *fundo*.

Αὐτοχώνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod αὐτοχόωνος. Ex αὐτὸς, & χωνεύω, *fundo*.

Αὐτόχωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex αὐτὸς, & χῶνος.

Αὐτοψεὶ, *Adv.* videndo ſuis oculis. Ab αὐτοψία.

Αὐτοψία, ας, ἡ, quum quis ſuis oculis vidit, oculata fides; Gl. V. in conſpectu. Ex αὐτὸς, & ὄψις, *viſus*.

Αὕτως, ſive ἄυτως, *Adv.* ſic, hoc modo; (2) eodem modo, pariter; (3) utcumque; (4) temere, fruſtra. Ab αὐτός.

Αὐχενίας, ου, ὁ, cervicoſus, Gl. V. Ab αὐχήν.

Αὐχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, cervicem frango; (2) loro caput equi conſtringo. Ab eod.

Αὐχένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad cervicem pertinens. Ab eod.

ΑΥΧΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto me. Ξεῖνε, λίαν αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι, Hom. Βατρ. 57.

Αὐχὴ, ῆς, ἡ, gloriatio, jactatio, animi elatio. Ab αὐχέω.

Αὐχήεις, ήεσσα, ῆεν, jactabundus, gloriabundus, ad jactantiam comparatus; (2) alacris, cui cervix erecta eſt. Ex αὐχὴ vel αὐχήν.

Αὔχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio, faſtus. Ab αὐχέω.

ΑΥΧΗ'Ν, ένος, ὁ, cervix; (2) anguſtia loci, locus anguſtus; (3) pars clavis & gubernaculi, in quam gubernator incumbit, Gl. V. αὐχένες, gubernaculum; αὐχὴν πλοίου, gubernaculum, Gl. V. αὐχὴν πηδαλίου, temo, Ph.

Αὐχητικὸς, ὴ, ὸν, idem quod αὐχήεις. Ab αὐχέω.

Αὐχμάω, ῶ, f. ήσω, areo præ æſtu; (2) ſqualeo. Ab αὐχμός.

Αὐχμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Αὐχμήεις, ήεσσα, ῆεν, ſqualidus. Ab eod.

Αὐχμηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſqualidus, hiſpidus, hirſutus, Gl. V. (2) obſcurus, caliginoſus; (3) ſiccus; (4) pauper. Ab eod.

ΑΥΧΜΟ'Σ, οῦ, ἡ, ſiccitas ex æſtu vehementi; (2) ſqualor; ſitus, pædor, illuvies, Gl. V.

Αὐχμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, æſtuoſus, aridus præ æſtu; (2) ſqualidus. Ab αὐχμός.

ΑΥ'Ω, vel αὔω, ſicco, arefacio, accendo.

Αὔω & per dialyſ. ἀΰω, clamo, reſono, boo. Αὖε δ' ἑταίρους, Il. 11, 461.

Ἀφαγίζω, f. ίσω, purifico, expio; (2) conſecro; (3) ſpolio, exuo. Ex ἀπὸ, & ἁγίζω, *purifico*.

Ἀφαγιστεύω, εύσω, idem. Ἀφαγιστεύσας ἃ χρὴν, Soph. Antig. 253. Ab eod.

Ἀφαγνισμὸς, ȣ, ὁ, purificatio, conſecratio. Ab ἀφαγνίζω.

Ἀφάδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non placet, ingratus; (2) hoſtis, inimicus. Ex ἀπὸ, & ἁδέω, placeo.

Ἀφαίμαξις, εως, ἡ, ſanguinis detractio. Ab ἀφαιμάσσω.

Ἀφαιμάσσω, vel ἄττω, f. άξω, ſanguinem elicio, ſanguinem detraho. Ex ἀπὸ, & αἱμάσσω, ſanguinem elicio.

Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, quod aufertur; (2) ablatio; (3) quod pro donario eximitur & ſeligitur. Ab ἀφαιρέω.

Ἀφαιρεματικὸς, ἡ, ὸν, ablativus, abſtractorius. Ab ἀφαίρεμα.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio, abſtractio; (2) Figura grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur; (3) id, quod ex cæſi animalis interaneis extrahitur. Ab ἀφαιρέω.

Ἀφαιρετὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui auferri poteſt; (2) exemptilis. Ab eod.

Ἀφαιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, adimo, detraho; (2) vindico, adſero; (3) eximo. Ph. ἀφαιρȣ̃μαι, adimo, demo, deripio, detraho, aufero, eximo, ſubtraho; ἀφείλετο, abſtulit, dempſit, Gl. V. a. 2. ἀφῃρημένων, detractis, Ph. perf. part. paſſ. Ἀφαιρεῖν τί τινος, τί τινι, τί τινα, ἀπό τινος. Κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμȣμένων ὀργὰς ἀφῄρȣν, Eur. Med. 456. Ἄνθρωπ᾽, ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν; auferes, Ariſt. Ach. 469. Εἰ τἀμὰ κεῖνος ὅπλ᾽ ἀφαιρήσοιτό με, Soph. Phil. 374. Τὸν βίον μή μ᾽ ἀφέλῃς, Ibid. 926. Ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.

Ἀφαίρημα, ατος, τὸ, idem quod ἀφαίρεμα.

Ἀφαιρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀφαιρετικός.

ἈΦΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, leguminis & quidem in ſpecie viciæ genus. Gl. V. viccia.

Ἀφάλλομαι, deſilio, ex uno loco in alium ſalio, reſilio; exilio, deſilio, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἅλλομαι, ſalio.

Ἄφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clavis, ſeu ſcutulis ex auro ſplendentibus non inſignis; (2) ſine cono, aut criſta. Ex α priv. & φαλὸς, ſplendidus, item conus galeæ.

Ἄφαλσις, εως, ἡ, reſultatio. Ab ἀφάλλομαι.

Ἄφαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reſiliens. Ab eod.

Ἀφαμαρτάνω, f. ήσω, aberro; (2) privor. Ἀφαμαρτάνεσθαι τῇ πάσῃ ὁδῷ, Prov. Ex ἀπὸ, & ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀφαμαρτοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, errans in verbis; (2) futilis. Ex ἀφαμαρτάνω, & ἔπος, verbum.

Ἀφανδάνω, diſpliceo. Ex ἀπὸ, & ἁνδάνω, placeo.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, obſcuritas; (2) incertitudo. Ab ἀφανής.

Ἀφάνερον, nec manifeſtum, Gl. V. Ex α priv. & φανερὸν, manifeſtum.

Ἀφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus, non manifeſtus, occultus, latens; (2) incertus. Gl. V. ignotus; ἀφανῆ, imperſpicua, Ph. Ex α priv. & φαίνω, oſtendo.

Ἀφανίζω, f. ίσω, ab adſpectu removeo, e conſpectu aufero, ex oculis tollo; (2) perdo, corrumpo, labefacto; (3) inquino, polluo, contamino. Gl. V. extermino, diſperdo, abſumo, deformo, depravo, demolior; ἀφανίζομαι, evaneo, aboleſco; ἠφάνισα, exterminavi, Ph. a. 1. Ἀφανίζειν ἑαυτὸν, τὴν δίκην. Ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη, Plut. Ab ἀφανής.

Ἀφάνισις, εως, ἡ, abolitio, ex conſpectu hominum ablatio. Ab ἀφανίζω.

Ἀφανισμὸς, ȣ, ὁ, evaneſcentia; interitus, exterminium, Gl. V. Ab eod.

Ἀφανιστὴς, ȣ, ὁ, deſtructor, exterminator. Ab eodem.

Ἀφανιστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens e medio tollendi. Ab ἀφανιστής.

Ἀφανιστὸς, ἡ, ὸν, deſtructilis, Gl. V. Ab ἀφανίζω.

Ἀφαντασίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nullis perturbatur viſis & inſomniis. Ex α priv. & φαντασία, apparitio, viſio.

Ἀφαντασίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui viſiones non concipit. Ex iiſd.

Ἀφάνταστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viſionibus & imaginationibus carens. Ex α priv. & φανταστὸς, efficiens viſiones.

Ἄφαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab adſpectu non remotus, qui non videtur; (2) cujus memoria nulla eſt, qui funditus extinctus eſt. Ex α priv. & φαίνω, oſtendo.

Ἀφανῶς, *Adv.* ita, ut non appareat, occulte, clanculum. Gl. V. obſcure, pedetentim. Ex ἀφανής.

Ἀφάπτω, f. ψω, ſuſpendo; (2) alligo; (3) admoveo, applico. Ex ἀπὸ, & ἅπτω, necto, alligo.

ἌΦΑΡ, *Adv.* ſtatim, continuo, facile.

Ἀφαρεὶ, vel ἀφαρὶ, *Adv.* feſtinanter & inconſiderate, ſtatim, celeriter. Ab ἄφαρ.

ἈΦΑΡΕΥ΄Σ, έως, ὁ, pinna, quam thynnus femina ſub ventre habet.

ἈΦΑ΄ΡΚΗ, ης, ἡ, Apharca, arbor ſemper virens.

Ἀφαρμάκευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medicamenti expers, ſine medicamentis. Ex α priv. & φαρμακεύω, medicamenta conficio.

Ἀφάρμακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non venenatus, non infectus. Ex α priv. & φάρμακον, venenum.

Ἀφάρμακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veneficio non infectus. Gl. V. innocuus. Ex α priv. & φαρμάσσω.

Ἀφαρμόζω, f. όσω, non convenio, diſſonus ſum. Ex α priv. & ἁρμόζω, quadro.

Ἀφαρμόττω, idem & ex iiſd.

Ἀφαρμόζωμος, ȣ, ὁ, juſculum ex tempore, vel cito factum. Ex ἄφαρ, & ζωμὸς, jus, eſculentum.

Ἄφαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inveſtis; (2) inaratus, incultus. Ex α priv. & φάρος, veſtis exterior; it. aratio, Etym.

Ἀφάροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inaratus, Etym. Ex α priv. & φάρος, aratio.

Ἀφαρόω, ῶ, aro, Suid. Ex ἀπὸ, & ἀρόω, aro.

Ἀφαρπάζω, f. άσω, vel άξω, abripio, eripio, diripio, arripio, rapto; deripio, Gl. V. ἀφαρπάξαι, deripere, Ph. ἀφήρπασε, diripuit, Ph. a. 1. Ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, Ariſt. Plut. 676. Ex ἀπὸ, & ἁρπάζω, rapio.

Ἀφάρτερος, έρα, ερον, celerior. Comparat. ab ἄφαρ, celeriter.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmuteſcentia, ſtupor, præ quo loqui non poſſumus. Ex α priv. & φημὶ, loquor.

Ἀφάσσω, vel ἄττω, tango, contrecto. Ἐν χερσὶν ἀφάσσειν, Apoll. Ab ἀφὴ, tactus.

Ἄφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis, non dicendus. Gl. V. nefandus; (2) incelebris. Ex α priv. & φατὸς, dicendus.

Ἀφάτως, ineffabiliter. Ab ἄφατος.

Ἀφαυαίνω, arefacio, exſicco. Δίψει γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἀφαυανθήσομαι, Ariſt. Conc. 146. Ex ἀπὸ, & αὐαίνω, ſicco.

ἈΦΑΥΡΟ΄Σ, ρὰ, ρὸν, imbecillis, debilis.

Ἀφαύω, f. αύσω, ſicco, uro; ἀφαύομαι, ſiccor, inedia exareſco. Ἄφαυε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας, Ariſt. Pace, 1153. Ex ἀπὸ, & αὔω, ſicco.

Ἀφάω, ῶ, tango, contrecto. Ex ἀπὸ, & ἀφὴ, tactus.

Ἀφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cæcus, obſcurus, lumine carens. Ex α priv. & φέγγος, ſplendor.

Ἀφεδράζω, eloco, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἑδράζω, loco.

Ἀφεδρεία, ας, ἡ, idem quod ἄφεδρος.

Ἀφεδρεύω, f. εύσω, ſellæ inſideo, in ſella ſedeo. Ex ἀπὸ, & ἕδρα, ſella.

Ἄφεδρος, ȣ, ὁ, purgatio menſtrua mulierum. Ex iiſd.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina, cloaca, Gl. V. Ex iiſdem.

Ἀφειδέω, ῶ, f. ήσω, non parco; (2) contemno, nullam curam habeo, Ἀφειδεῖν τῶν ἀλλοτρίων, τῶν σωμάτων. Ab ἀφειδής.

Ἀφειδῶς, non parce, liberaliter. Ab eod.

Ἀφειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non parcens, profuſus. Gl. V. largus; (2) rigidus, aſper, Gl. V. Ex α priv. & φείδομαι, parco.

Ἀφειδία, ας, ἡ, crudelitas; (2) imparſimonia. Ab ἀφειδής.

Ἀφειδῶς, ſine parſimonia, Gl. V. (2) aſpere, crudeliter. Ab eod.

Ἀφεκτέον, abſtinendum eſt. Ab ἀπέχομαι, abſtineo.

Ἀφεκτικὸς, ἡ, ὸν, abſtinens. Gl. V. diſtans. Ab ἀπέχομαι, abſtineo, vel ἀπέχω, diſto.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, ſimplicitas. Ab ἀφελής.

ἈΦΕΛΗ΄Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimplex; (2) tenuis, frugalis.

Ἀφελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero, vulnero; ἀφελκοῖ, exulcerat, Ph. Ex ἀπὸ, & ἕλκος, vulnus.

Ἀφέλκυσις, εως, ἡ, deductio, Gl. V. A ſeq.

Ἀφελκύω, f. ύσω, abſtraho, retraho, avoco, abduco; ἀφείλκυσεν, abſtraxit, Ph. ἀφελκύσαι, detrahere, Ph. Ex ἀπὸ, & ἑλκύω, traho.

Ἀφέλκω, abſtraho, ſubſtraho, detraho, Gl. V. ἀφέλκεται, detrahit, Ph. ἀφέλκεσθαι, detrahi, Ph. Κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ᾽ ἀφεῖλκον, Ariſt. Av. 509. Φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν, Id. Pace. 361. Ex ἀπὸ, & ἕλκω, traho.

Ἀφέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἀφελκόω.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, ſimplicitas. Ab ἀφελής.

Ἀφελῶς, *Adv.* ſimpliciter, nude. Ab eodem.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, id, quod demittitur. Ab ἀφίημι, demitto.

ἌΦΕΝΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἄφενος, εος, τὸ, divitiæ, opes, qs. reditus annui, lucrum.

ἈΦΕ΄ΝΤΙΝΔΑ, ης, ἡ, nomen luſus.

Ἄφερκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, concluſus, incluſus velut carcere. Ex ἀπὸ, & εἴργομαι, includor.

Ἀφερμηνεύω, f. εύσω, enarro, explico. Ex ἀπὸ, & ἑρμηνεύω, interpretor.

Ἀφερπύζω, idem quod ſequens.

Ἀφέρπω, f. ψω, abeo. Ex ἀπὸ, & ἕρπω, ſerpo.

Ἄφερτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ferendus, non tolerabilis, minime tolerandus; ἀφέρτερος, ἀφέρτατος, minus, minime ferendus. Ex α priv. & φερτὸς, tolerabilis.

Ἀφέσιος ȣ, ὁ, q. d. dimiſſor, liberator. Epitheton Jovis ab ἀφίημι, dimitto.

Ἄφεσις, εως, ἡ, dimiſſio, remiſſio, Gl. V. emancipatio. Ab eodem.

Ἀφεσμὸς, ȣ, ὁ, examen, congregatio apum; (2) agmen. Ex ἀπὸ, & ἑσμὸς, examen.

Ἀφεστήκω, abſiſto, abſum. Ex ἀπὸ, & ἑστήκω, ſto.

Ἀφέστιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abſens, qui a domo abeſt, non domeſticus. Ex ἀπὸ, & ἑστία, domus.

᾿Αφετέος, έα, έον, dimittendus. Ab ἀφίημι, *dimitto.*

᾿[illegible]τὴρ, ῆρος, ὁ, dimiſſor. Ab eod.

᾿Αφετηρία, ας, ἡ, ſc. γραμμὴ, θύρα, &c. carceres, unde equi curſu certaturi dimittuntur; (2) principium ineundæ viæ, aut profectionis; (3) quodlibet principium. Ab ἀφετήριος.

᾿Αφετήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, miſſilis, qui mittere, ſeu dimittere poteſt, miſſorius, ſeu immiſſorius. Ab ἀφίημι.

᾿Αφέτης, ȣ, ὁ, emiſſor; (2) manumiſſus, e ſervitute dimiſſus, libertus. Ab eod.

᾿Αφετικὸς, ὴ, ὸν, emiſſorius, remittendi vel emittendi poteſtatem & vim habens. Ab ἀφέτης.

῎Αφετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dimiſſus, liber; (2) ſolutus & cujuſque libidini expoſitus; (3) pro derelicto habitus; (4) abſolutus. Ab ἀφίημι.

᾿Αφεύκτως, *Adv.* abſque ullo effugio, inevitabili lege. Ex α priv. & φεύγω, *fugio.*

᾿Αφεύω, f. εύσω, accendo, inflammo. ᾿Αποξυρεῖν ταδὶ, τὰ κάτω δ᾿ ἀφεύειν, Ariſt. Θεσμ. 223. ῎Αφευσεν αὐτὸν, Ibid. 597. Ex ἀπὸ, & εὔω, *uro.*

᾿Αφεψέω, ῶ, f. ήσω, decoquo. Ex ἀπὸ, & ἕψω, *coquo.*

᾿Αφέψημα, ατος, τὸ, decoctum. Ab ἀφεψέω.

᾿Αφεψις, εως, ἡ, decoctio. Ab eod.

᾿Αφέψω, idem quod ἀφεψέω.

᾿Αφὴ, ῆς, ἡ, tactus, contrectatio; (2) commiſſura; (3) ictus, plaga; (4, accenſio, incenſio; (5) color lepræ. Ab ἅπτομαι, *tango,* vel ἅπτω, *incendo.*

᾿Αφηβάω, ῶ, f. ήσω, ex pubertate egredior, depubeſco. Ab ἄφηβος.

᾿Αφηβηκὼς, ότος, ὁ, vergens ad ſenectutem. Ab ἀφηβάω.

᾿Αφηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pubertatem exceſſit. Ex ἀπὸ, & ἥβη, *adoleſcentia.*

᾿Αφηγέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, duco, ſum dux, præco; (2) narro, enarro, commemoro. ᾿Αφηγεῖσθαι τῆς χολῆς· πᾶν τὸ γεγονὸς, τὴν συμφοράν. Ex ἀπὸ, & ἡγέομαι, *duco.*

᾿Αφήγημα, ατος, τὸ, narratio. Ab ἀφηγέομαι.

᾿Αφηγήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dux viæ. Ab eodem.

᾿Αφηγητὴς, ȣ̃, ὁ, narrator; (2) dux viæ. Ab eodem.

᾿Αφηδύνω, f. υνῶ, jucundum reddo. Ex ἀπὸ, & ἡδύνω, *ſuave reddo.*

᾿Αφήκω, f. ήξω, pervenio. Ex ἀπὸ, & ἥκω, *venio.*

᾿Αφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui florentes annos exegit, adultæ ætatis, Ph. (2) impuber. Ph. minor; ἀφηλικέστερος, adulterior, jam ſenior. Ex ἀπὸ, & ἧλιξ, *coævus, æqualis.*

᾿Αφηλιώτης, ȣ, ὁ, ſubſolanus, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἥλιος, *ſol.*

᾿Αφήμενος, ȣ, ὁ, ſedens procul, ſedens ſeorſim. Ex ἀπὸ, & ἧμαι, *ſedeo.*

᾿Αφημερεύω, f. εύσω, interdiu abſum; (2) diem abſum. Ex ἀπὸ, & ἡμερεύω, *diem tranſigo.*

῎Αφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fama celebris non eſt, non nominatus, non memoratus. Ex α priv. & φήμη, *fama.*

᾿Αφήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

᾿Αφήμως, *Adv.* tacite; (2) decore. Ab ἄφημος.

᾿Αφηνιάζω, f. άσω, habenas detrecto & excutio, frena reſpuo; (2) contumax ſum, non pareo, ex contumacia recedo. ᾿Αρετῆς δ᾿ ἀφηνιάσαντας, ſpernentes, Philo. Ex ἀπὸ, & ἡνία, *frenum.*

᾿Αφηνιασμὸς, ȣ̃, ὁ, frenorum excuſſio, ferocia habenas non admittens; (2) contumacia; (3) rebellio. Ab ἀφηνιάζω.

᾿Αφηνιαστὴς, ȣ̃, ὁ, habenarum excuſſor; (2) ferox. Ab eod.

᾿Αφηνιάω, ῶ, idem quod ἀφηνιάζω.

᾿Αφήτωρ, ορος, ὁ, emiſſor, jaculator, vaticinator. Ab ἀφίημι.

᾿Αφητορεία, ας, ἡ, vaticinatio. Ab ἀφήτωρ, *Apollinis epitheton.*

᾿ΑΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, ulcera maligna in oris ſuperficie.

᾿Αφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas; (2) immortalitas. Ex α priv. & φθάρσις, *corruptio.*

᾿Αφθαρτίζω, f. ίσω, incorruptibilem reddo; (2) immortalem reddo. Ab ἄφθαρτος.

῎Αφθαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorruptibilis, immortalis. Ph. incorruptus, inviolatus, inlibatus, intemeratus, al. Gl. V. Ex α priv. & φθείρω, *corrumpo.*

᾿Αφθάω, ῶ, aphthis laboro. Ab ἄφθαι.

῎Αφθεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non vocalis. Ex α priv. & φθεγκτὸς, *vocalis.*

᾿Αφθιτόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, qui conſilium habet incorruptum. Ex ἄφθιτος, & μῆτις, *conſilium.*

῎Αφθιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorruptibilis. Ex α priv. & φθίω, *corrumpo.*

῎Αφθιφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

῎Αφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutus, non vocalis. Ex α priv. & φθόγγος, *ſonus.*

᾿Αφθόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invidiæ non obnoxius. Ex α priv. & φθονέω, *invideo.*

᾿Αφθονία, ας, ἡ, invidiæ carentia; (2) *uſitatius* abundantia; copia, Gl. V. Ex α priv. & φθόνος, *invidia.*

῎Αφθονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invidia carens; nulli invidens, ſine invidia, Gl. V. (2) copioſus. Gl. V. opimus. Ex iiſd.

᾿Αφθόνως, *Adv.* ſine invidia, copioſe, affatim. Ab ἄφθονος.

᾿Αφθορία, ας, ἡ, incorrupta conditio. Ph. pudicitia. Ab ἄφθορος.

῎Αφθορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorruptus. Ex α priv. & φθείρω, *corrumpo.*

᾿Αφθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

᾿ΑΦΙ´Α, ας, ἡ, genus plantæ.

᾿Αφιδρόω, ῶ, f. ώσω, deſudo, exſudo, ſudorem emitto. Ex ἀπὸ, & ἱδρὼς, *ſudor.*

᾿Αφίδρυμα, ατος, τὸ, ſtatua; ſimulacrum, delubrum, effigies, Ph. Ab ἀφιδρύω.

᾿Αφιδρύνω, idem quod ἀφιδρύω.

᾿Αφίδρυσις, εως, ἡ, collatio, dedicatio. Ab ἀφιδρύω.

᾿Αφιδρύω, f. ύσω, ſtatuo, colloco, firmum ſtare facio. Gl. V. erigo. Ex ἀπὸ, & ἱδρύω, *ſedere facio.*

᾿Αφίδρωσις, εως, ἡ, ſudatio, deſudatio; (2) ſudoris evocatio. Ab ἀφιδρόω.

᾿Αφιερίζω, f. ίσω, ſacrum & ſanctum reddo, purifico. Ex ἀπὸ, & ἱερὸς, *ſanctus.*

᾿Αφιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, dedico, devoveo; ἀφιερωθέντες, dicati, Ph. ἀφιερωμένος, ſacroſanctus, Ph. Ex iiſd.

᾿Αφιέρωμα, ατος, τὸ, donarium. Ab ἀφιερόω.

᾿Αφιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio. Ab eodem.

᾿Αφιζάνω, f. ζήσω, e ſede ſurgo ac deſcendo. Ex ἀπὸ, & ἱζάνω, *ſedeo.*

᾿Αφίζω, idem. Ex ἀπὸ, & ἵζω, *ſedere facio.*

᾿Αφίημι, f. ήσω, p. εἷκα, dimitto, repudio; (2) abſolvo, remitto; (3) omitto, miſſum facio; (4) permitto, ſino; (5) emitto; (6) projicio, conjicio; (7) jacio; ἀφίεμαι, dimittor, Gl. V. emereo ἄφες, ſine, omitte, dimitte, remitte, Gl. V. a. 2. part. ἀφειμένος, ſolutus, Ph. perf. part. paſſ. ἀφεθεὶς, miſſus, Ph. a. 1. part. paſſ. ᾿Αφεῖναι τινὰ ἐπὶ τόπον, τὴν ψυχὴν, τὴν γυναῖκα, τινὰ τȣ̃ ἐγκλήματος, τινὰ τȣ̃ χρέȣς· ἀφεῖσθαι τῆς δόξης, ſententiam repudiare; τȣ̃ ἐγκλήματος, abſolvi. Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες, Soph. El. 1301. ᾿Αφεῖνται παῖδες οἵδε σοι φυγῆς, liberati ſunt, Eur. Med. 1002. Ex ἀπὸ, & ἵημι, *mitto.*

᾿Αφικάνω, advenio, pervenio. ῾Η μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει, Il. 6. 388. Ex ἀπὸ, & ἱκάνω, *venio.*

᾿Αφικνέομαι, ȣ̃μαι, f. ἀφίξομαι, pervenio, advenio, adſequor. ᾿Αφικνεῖσθαι ἐς τοσȣ̃τον τύχης· διὰ μάχης τινὶ, prælium committere cum; ἐς λόγȣς τινὶ, ἐς λέσχην περί τινος, colloqui; ἐς διάπειράν τινος, periculum facere; ἐς χειρῶν νόμον, manus conſerere. Κἀγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ᾿ ἀφίξομαι, Eur. Med. 757. Τίν᾿ ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα ταχεῖ πεδίλῳ; Ariſt. Θεσμ. 1108. Ex ἀπὸ, & ἱκνέομαι, *venio.*

᾿Αφίκτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ſupplex. Ab ἀφικνέομαι.

᾿Αφιλάγαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minime amans bonos. Ex α priv. φίλος, *amicus,* & ἀγαθὸς, *bonus.*

᾿Αφιλανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, inclementia. Ab ἀφιλάνθρωπος.

᾿Αφιλάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inhumanus, inclemens. Ex α priv. φίλος, *amicus,* & ἄνθρωπος, *homo.*

᾿Αφιλανθρώπως, *Adv.* inhumane, inclementer, inhumaniter. Ab ἀφιλάνθρωπος.

᾿Αφιλάργυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus ab avaritia. Ex α priv. φίλος, & ἄργυρος, *argentum.*

᾿Αφιλέταιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuos ſodales odit, inimicus ſodalium. Ex α priv. & φιλέταιρος, *amicus ſodalium.*

᾿Αφίλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inamabilis, Gl. V. Ex α priv. & φιλῶ, *amo.*

᾿Αφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus; (2) inimicitiæ. Ab ἄφιλος.

᾿Αφιλίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui conciliari nequit, cum quo familiaritas iniri non poteſt. Ab eodem.

῎Αφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus ab amicitia, amicis carens. Ex α priv. & φίλος, *amicus.*

᾿Αφιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ contemptus. Ab ἀφιλόδοξος.

᾿Αφιλόδυξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minime gloriæ cupidus, non ambitioſus. Ex α priv. φίλος, *amicus,* & δόξα, *gloria.*

᾿Αφιλοεργέω, ῶ, f. ήσω, in otio dego. Ex α priv. & φιλοεργέω, *laborem amo.*

᾿Αφιλοθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non cupidus ſpectandi, ſpectaculorum non amans. Ex α priv. & φιλοθεάμων, *ſpectandi cupidus.*

᾿Αφιλοθεΐα, ας, ἡ, impietas, Suic. Ab ἀφιλόθεος.

᾿Αφιλόθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dei non amans, Suic. Ex α priv. φίλος, *amicus,* & θεὸς, *Deus.*

᾿Αφιλοικτείρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, immiſericors, immitis. Ex α priv. & φιλοικτείρμων, *miſericors.*

᾿Αφιλοικτίρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

᾿Αφιλοκαλία, ας, ἡ, rerum honeſtarum negligentia. Ab ἀφιλόκαλος.

᾿Αφιλοκομπέω, ῶ, faſtum contemno, Suic. Ab ἀφιλόκομπος.

᾿Αφιλοκομπία, ας, ἡ, arrogantiæ & faſtus contemptus, Suic. Ab eod.

᾿Αφιλόκομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus ab arrogantia & faſtu, Suic. Ex α priv. & φιλόκομπος, *arrogans.*

᾿Αφιλομαθὴς,

ʼΑφιλομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſcendi non cupidus; (2) imperitus, Suic. Ex α priv. & φιλομαθὴς, diſcendi cupidus.

ʼΑφιλομαθία, ας, ἡ, ruditas, imperitia, Suic. Ab ἀφιλομαθής.

ʼΑφιλόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a pugna abhorrens, Suic. Ex α priv. & φιλόμαχος, pugnæ cupidus.

ʼΑφιλόνεικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a contentione alienus, non pertinax. Ex α priv. & φιλόνεικος, contentioſus.

ʼΑφιλονείκως, *Adv.* ſine contentionis ſtudio. Ab ἀφιλόνεικος.

ʼΑφιλοξενέω, ῶ, ab hoſpitalitate alienus, Suic. Ex α priv. & φιλοξενέω, hoſpitalitatem exerceo.

Αφιλοπλετία, ας, ἡ, divitiarum contemptus, Suic. Ex α priv. & φιλοπλετία, ſtudium diteſcendi.

Αφιλοπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, belli non amans, non bellicoſus. Ex α priv. & φιλοπόλεμος, belli amans.

Αφιλόπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſtudioſus, ſine ſtudio, Ph. Ex α priv. & φιλόπονος, ſtudioſus.

Αφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amicis carens; (2) ab amicitia alienus. Ex α priv. & φίλος, amicus.

Αφιλοσόφητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, philoſophiæ & litterarum expers. Ex α priv. & φιλοσοφέω, philoſophiam tracto.

Αφιλόσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a philoſophia alienus; (2) philoſophiæ non conveniens. Ex α priv. & φιλόσοφος.

φιλοστοργέω, ῶ, f. ήσω, caritate ſum alienus, Suic. Ab ἀφιλόστοργος.

φιλόστοργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non amans, a caritate alienus. Ex α priv. & φιλόστοργος, amans.

φιλοτεκνία, ας, ἡ, non amatio liberorum. Ex α priv. & φιλότεκνος, amans liberorum.

φιλοτιμία, ας, ἡ, animus ab honorum cupiditate alienus. Ab ἀφιλότιμος.

φιλότιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, liber ab ambitione; (2) illiberalis, qui laudem non meretur. Ex α priv. & φιλότιμος, honoris cupidus.

φιλοχρηματία, ας, ἡ, contemptus neglectuſque divitiarum. Ex α priv. & φιλοχρηματία, amor pecuniæ.

φιλοχρήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pecuniam non amat, qui opes contemnit, Suic. Ex α priv. & φιλοχρήματος, pecuniæ amans.

ιματόω, ῶ, f. ώσω, veſtes exuo, veſte exuo, veſtimentis ſpolio. Ex ἀπὸ, & ἱμάτιον, veſtis.

φιξις, εως, ἡ, adventus, acceſſus, interventus; (2) diſceſſus, profectio. Ab ἀφικνέομαι.

ιππάζομαι, f. άσομαι, equo aufugio. Ex ἀπὸ, & ἵππος, equus.

ιππεύω, f. εύσω, idem & ex iiſd.

φιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equitandi imperitus; equitari non aptus. Ex iiſd.

ίπταμαι, avolo, Gl. V. Ex α priv. & ἵπταμαι, volo.

ιστάνω, idem quod ἀφίστημι.

ιστάω, idem.

φίστημι, ſejungo, elongo, abſcedo, abſiſto Gl. V. ἀφίσταμαι, abſto, abſiſto, deſero; abſcedo, diſcedo, recedo, deſiſto, ſuppuro, Gl. V. ἀπόστησον, remove, Ph. a. 1. imperat. ἀπέστη, deſtitit, Ph. a. 2. ʼΑφιστάναι τινὰ τῶν πολεμικῶν, ἀπό τινος, τὴν διάνοιαν τῶν ἐχομένων, avocare; ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς, abdicare; ἀφεστάναι φρενῶν, deficere, Soph. Phil. 867. Παμπολὺ τῶν τοῦ πατρὸς ἐγκλημάτων ἀφεστηκὼς, remotus, Luc. Τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν φύσεως, ἣν ἔχει τις ἀεὶ, Ariſt. Veſp. 1446. Ex ἀπὸ, & ἵστημι, ſiſto.

ʼΑφλαστον, ȣ, τὸ, ſumma pars puppis. Ex α priv. & φλαστὸς, qui contundi nequit.

ʼΑφλιβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venis carens, ſeu privatus. Ex α priv. & φλὲψ, vena.

ʼΑφλέγμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inflammatione carens; (2) inflammationem prohibens. Ex α priv. & φλεγμαίνω, inflammo.

ʼΑφλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non uſtus; (2) non coctus, non toſtus. Ex α priv. & φλέγω, uro.

ʼΑφλόγιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non uſtulatus. Ex α priv. & φλογίζω, uſtulo.

ʼΑφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cortice carens, vel privatus. Ex α priv. & φλοιὸς, cortex.

ʼΑφλοισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſpuma. Ab ἀφρὸς, mutato ρ in λ.

ʼΑφλυκταίνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puſtulas non ſentiens, ex quo puſtulæ non erumpunt. Ex α priv. & φλυκταινόομαι, in puſtulas erumpo.

ʼΑφνειόομαι, diteſco. Ab ἀφνειός.

ʼΑφνειὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀφνεός· ἀφνειότερος, ditior; ἀφνειέστατος, ditiſſimus.

ʼΑφνεὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, dives, opulentus; ἀφνεώτερος, ditior. Ab ἄφνος.

ʼΑφνέω, ῶ, diteſco, Euſt. Ab ἀφνεός.

ʼΑφνήμων, ονος, ὁ, dives, opulentus. Ab ἀφνέω.

ʼΑφνος, εος, τὸ, divitiæ, opes. Ab ἄφενος, divitiæ.

ʼΑφνύνω, dito. A præc.

ʼΑφνύω, dito. Ab eod.

ʼΑφνω, *Adv.* repente, ſubito; protinus, Gl. V. Ab ἀφανῶς.

ʼΑφόβητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, metu non perculſus, non metuens. Ex α priv. & φοβέομαι, metuo.

ʼΑφοβία, ας, ἡ, ſecuritas, imperterritus animus. Ab ἄφοβος.

ʼΑφοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, metu carens, intrepidus; interritus, Gl. V. (2) metum non adferens. Ex α priv. & φόβος, metus.

ʼΑφόβως, *Adv.* abſque metu, intrepide. Ab ἄφοβος.

ʼΑφόδευμα, ατος, τὸ, ſtercus, Gl. V. A ſeq.

ʼΑφοδεύω, f. εύσω, caco, alvum exonero. Ab ἄφοδος.

ʼΑφοδος, ȣ, ἡ, diſceſſus, digreſſus; (2) reditus; (3) ſeceſſio ad exonerandam alvum; (4) latrina; (5) excrementum, ſtercus. Ex ἀπὸ, & ὁδὸς, via.

ʼΑφοίτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frequentari nequit, inacceſſibilis. Ex α priv. & φοιτάω, accedo.

ʼΑφόμοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abſimilis, diſſimilis, ficto ſimilis. Ex ἀπὸ, & ὅμοιος, ſimilis.

ʼΑφομοιόω, ῶ, f. ώσω, ſimilem reddo, adſimilo. Ab ἀφόμοιος.

ʼΑφομοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo alicujus rei ficta, ſimulacrum, effigies, Gl. V. Ab ἀφομοιόω.

ʼΑφομοίωσις, εως, ἡ, adſimilatio. Ab eod.

ʼΑφοπλίζω, f. ίσω, exarmo, armis ſpolio, (2) arma exuo. ʼΟι δʼ ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος χάλκεα, Il. 23, 26. Ex ἀπὸ, & ὅπλον, arma.

ʼΑφοράω, ῶ, f. άσω, intueor, reſpicio. Gl. V. adſpecto. ʼΑτενὲς ἀφεώρα ἐς ἐμὲ, Luc. ʼΑφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν, Heb. 12, 2. Ex ἀπὸ, & ὁράω, video.

ʼΑφόρδιον, ȣ, τὸ, excrementum. Ab ἄφοδος, inſerto ρ.

ʼΑφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, intolerandus, moleſtus. Ex α priv. & φέρω, fero.

ʼΑφορητότης, ητος, ἡ, intolerabilitas, Gl. V. A præc.

ʼΑφορια, ας, ἡ, infæcunditas, ſterilitas frugum, ſterilitas agrorum, quum non ſunt frugiferi. Ab ἄφορος.

ʼΑφορίζω, f. ίσω, ſeparo, ſegrego, diſtinguo; (2) finio, termino; (3) deſigno, adſigno, attribuo. Gl. V. delego, deſtino, determino, limito; (4) extermino, excommunico; (5) repudio; ἀφορίζομαι, deſtinor, deportor, deputor, Gl. V. ἀφώρισεν, delegavit, Ph. a. 1. act. ἀφωρισμένα, deſtinata, Ph. perf. part. paſſ. ʼΑφώρισε τὰς μαθητὰς, Act. 19, 9. ʼΑφοριεῖ αὐτὰς ἀπʼ ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, Matt. 25, 32. Ex ἀπὸ, & ὁρίζω, definio.

ʼΑφόρισμα, ατος, τὸ, ſuis terminis deſcriptum & definitum. Ab ἀφορίζω.

ʼΑφορισμὸς, ȣ̃, ὁ, determinatio, diſtinctio, ſeparatio; (2) brevis ſententia. Ab eod.

ʼΑφοριστικὸς, ἡ, ὸν, ſecernendi & diſtinguendi vim habens. Ab eod.

ʼΑφορμάω, ῶ, f. ήσω, proripio me ex aliquo loco; (2) diſcedo, proficiſcor. Δέδοκται ὡς τάχιστα τῆσδʼ ἀφορμᾶσθαι χθονὸς, Eur. Med. 1240. Ex ἀπὸ, & ὁρμάω, prorumpo.

ʼΑφορμέω, ῶ, f. ήσω, e ſtatione navium diſcedo, ſolvo, enavigo. ʼΑφώρμησαν ἐντεῦθεν εἰς τὴν Λιβύην, Polyb. Ex ἀπὸ, & ὁρμέω, ſtationem navium habeo.

ʼΑφορμὴ, ῆς, ἡ, evitatio, averſio; (2) occaſio; (3) materia, argumentum. Ex ἀπὸ, & ὁρμὴ, impetus, conatus.

ʼΑφόρμιγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cithara caret. Ex α priv. & φόρμιγξ, cithara.

ʼΑφορολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex quo non colligitur, ſeu exigitur tributum. Ex α pr. & φορολογέω, tributum colligo.

ʼΑφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſterilis, non frugifer. Ex α priv. & φέρω, fero.

ʼΑφόρυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impollutus, non inquinatus. Ex α priv. & φορύσσω, polluo.

ʼΑφοσιόω, ῶ, ἀφοσιόομαι, ȣ̃μαι, expio; (2) ſacro, devoveo; (3) juſta facio; (4) abominor; (5) perfunctorie ago; (6) deprecor. Πόλιν τὸ πρὸς τὰς θεὰς ἀφοσιῶ, Æſchin. Ex ἀπὸ, & ὅσιος, ſanctus.

ʼΑφοσίωμα, ατος, τὸ, piaculum. Ab ἀφοσιόω.

ʼΑφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio. Ab eod.

ʼΑφραδέω, ῶ, f. ήσω, inconſulte ago; (2) ſtulte loquor, inſanio. Ab ἀφραδής.

ʼΑφραδέως, *Adv.* ſtulte, temere, inconſiderate. Ab eod.

ʼΑφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, temerarius, inconſultus. Ex α priv. & φραδὴς, conſultus.

ʼΑφραδία, ας, ἡ, imprudentia, temeritas, ſtultitia. Ab ἀφραδής.

ʼΑφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀφραδής. Ex α priv. & φράδμων, circumſpectus.

ʼΑφράζω, deſipio. Ex α priv. & φράζω, dico.

ʼΑφραίνω, f. ανῶ, inſanio, deſipio. ʼΑφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφὲς, Il. 7, 109. Ex α priv. & φρὴν, mens.

ʼΑφρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſeptus; (2) non munitus. Ex α priv. & φρακτὸς, ſeptus.

ʼΑφράσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀφράδμων.

ʼΑφραστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis; (2) improviſus, inexſpectatus; (3) occultus. Ex α priv. & φράζω, dico.

ʼΑφραστότης, ητος, ἡ, ineffabilitas. Ab ἄφραστος.

ʼΑφραστὺς, ύος, ἡ, idem quod ἀφραδία.

ʼΑφράστως, *Adv.* inconſiderate; (2) ex improviſo. Ab ἄφραστος.

ʼΑφρέω, ῶ, f. ήσω, ſpumo, ſpumeſco. Ab ἀφρὸς, ſpuma.

ʼΑφρήτωρ, ορος, ὁ, qui eſt extra tribum; (2) oſor civilis ſocietatis. Ex α priv. & φράτωρ, contribulis.

ʼΑφρίζω, f. ίσω, ſpumo, ſpumam excito. Marc. 9, 18. Ab ἀφρὸς, ſpuma.

ἈΦΡΙΚΗ΄, ῆς, ἡ, Africa. Quaſi ex α priv. & φρίκη, *frigus*.

Ἀφρόγαλα, ακτος, τὸ, ſpuma lactis, lac ſpumoſum, lac, quod cunctum in ſpumam abiit. Ex ἀφρὸς, & γάλα, *lac*.

Ἀφρογένεια, ας, ἡ, ſpuma genita. Epitheton Veneris. Ex ἀφρὸς, *ſpuma*, & γίνομαι, *naſcor*.

Ἀφρογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpuma prognatus. Ex iiſd.

Ἀφροδίσια, ων, τὰ, res Venereæ; (2) feſtum Veneris. Ab Ἀφροδίτη.

Ἀφροδισιάζω, & ἀφροδισιάζομαι, utor rebus Venereis, Venerem exerceo; (2) *paſſive* muliebria patior. Ab eod.

Ἀφροδισιακὸς, ὴ, ὸν, Venereus; (2) ὁ ſc. λίθος, gemma Aphrodiſiaca. Ab eod.

Ἀφροδισιὰς, άδος, ἡ, Acoron, Veneria. Ab eodem.

Ἀφροδισιασμὸς, ȣ̃, ὁ, rerum Venerearum uſus. Ab Ἀφροδισιάζω.

Ἀφροδισιαστικὸς, ὴ, ὸν, Venereus, ſalax, libidinoſus. Ab eod.

Ἀφροδίσιος, ία, ιον, ſ. ἀφροδίσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab Ἀφροδίτη.

ἈΦΡΟΔΙ΄ΤΗ, ης, ἡ, Venus, Dea amoris; (2) Venerea libido; (3) venuſtas, gratia.

Ἀφρόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpumicomus, ſpumanter capillos habens. Ex ἀφρὸς, & κόμη, *coma*.

Ἀφρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpumilegus. Ex ἀφρὸς, & λέγω, *colligo*.

Ἀφρονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, non ſapio, amens ſum. Ex α priv. & φρὴν, *mens*.

Ἀφρόνιτρον, ȣ, τὸ, ſpuma nitri, aphronitrum. Ex ἀφρὸς, & νίτρον, *nitrum*.

Ἄφροντις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, curæ expers, ſecurus. Ex α priv. & φροντὶς, *cura*.

Ἀφροντιστέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, non curo, negligo. Ab ἄφροντις.

Ἀφρόντιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curis vacuus, ſecurus; (2) curis abundans. Ex α priv. vel intenſ. & φροντίζω, *curo*.

Ἀφροντίστως, *Adv.* abſque cura, ſecure; (2) negligenter, contemptim. Ab ἀφρόντιστος.

Ἀφρόνως, *Adv.* inſipienter, imprudenter. Ab ἄφρων.

ἈΦΡΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, ſpuma; (2) piſcis quidam.

Ἀφροσέληνος, ȣ, ὁ, ſpuma lunæ, lapis quidam. Ex ἀφρὸς, & σελήνη, *luna*.

Ἀφροσκόροδον, ȣ, τὸ, allii prægrandis genus. Ex ἀφρὸς, & σκόροδον, *allium*, eo, quod tritum multam ſpumam reddat.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, amentia, imprudentia. Ab ἄφρων.

Ἀφρȣ́ρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incuſtoditus, nullo præſidio munitus. Ex α priv. & φρȣρέω, *cuſtodio*.

Ἄφρȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) immunis ab excubiis. Ex α priv. & φρȣρὰ, *cuſtodia*, *præſidium*.

Ἀφροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpumam ferens, ſpumans. Ex ἀφρὸς, & φέρω, *fero*.

Ἀφροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpumam innatam habens. Ex ἀφρὸς, & φύω, *naſcor*.

Ἀφρύη, ης, ἡ, apua, piſcis e ſpuma naſci ſolitus. Ab ἀφρός.

Ἀφρὼ, ȣ̃ς, ἡ, Venus, idem quod Ἀφροδίτη. Ab ἀφρός.

Ἀφρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpumoſus. Ab eod.

Ἄφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amens, deſipiens, ſtolidus, ſtultus, imprudens. Ex α priv. & φρὴν, *mens*.

Ἀφυβρίζω, f. ίσω, deſævio, petulantiam meam compeſco, injuria, vel contumelia adficere deſino. Ex ἀπὸ, & ὑβρίζω, *injurius ſum*.

Ἀφύη, ης, ἡ, apua, piſcis quidam. Pro ἀφρύη, quod vide.

Ἀφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, natura minime aptus ad aliquid; (2) indoctus, imperitus. Ex α priv. & φυὴ, *natura*.

Ἀφυΐα, ας, ἡ, natura ad aliquid inepta. Ab ἀφυής.

Ἄφυκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fuco carens. Ex α priv. & φῦκος, *fucus*.

Ἄφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis, neceſſarius. Ex α priv. & φεύγω, *fugio*.

Ἀφύκτως, *Adv.* ſine ſpe fugæ. Ab ἄφυκτος.

Ἀφυλακτέω, ῶ, f. ήσω, mihi non caveo, incaute me gero. Ab ἀφύλακτος.

Ἀφύλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſibi non cavet, incautus, ſecurus; (2) incuſtoditus, non obſervatus. Ex α priv. & φυλάττω, *cuſtodio*.

Ἀφυλάκτως, *Adv.* incaute; (2) incuſtodite. Ab ἀφύλακτος.

Ἀφυλαξία, ας, ἡ, cuſtodiæ defectus; (2) incuria cuſtodum & excubitorum. Ex α priv. & φύλαξ, *cuſtos*.

Ἀφυλίζω, f. ίσω, defæco. Ex ἀπὸ, & ὑλίζω, *fæcibus purgo*.

Ἀφύλισμα, ατος, τὸ, ſedimentum, craſſimentum. Ab ἀφυλίζω.

Ἄφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, foliis carens. Ex α priv. & φύλλον, *folium*.

Ἀφύξιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui hauritur; (2) exhauſtus. Ab ἀφύσσω, *haurio*.

Ἀφυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e ſomno excito. Ex ἀπὸ, & ὕπνος, *ſomnus*.

Ἀφυπνόω, ῶ, f. ώσω, ſopior, obdormiſco. Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε, Luc. 8, 23. Ex iiſd.

Ἀφυσγετὸς, ȣ̃, ὁ, hauſtus; (2) ſordes, cænum. Ab ἀφύω, *haurio*.

Ἀφυσμὸς, ȣ̃, hauſtio, exhauſtio. Ab ἀφύω.

Ἄφυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers flatuum, non inflans. Ex α priv. & φῦσα, *follis*.

Ἀφύσσω, f. ξω, p. χα, haurio, hauriendo promo, colligo. Ἄφενος ϗ πλȣ̃τον ἀφύξειν, Il. 1. 171. Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι, Il. 3, 295. Ab ἀφύω.

Ἀφυστερέω, ῶ, f. ήσω, ſubtrahor; (2) defraudor. Ex ἀπὸ, & ὑστερέω, *poſterior ſum, fruſtror*.

Ἀφύτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non plantatus, non ſatus; (2) non conſitus. Ex α priv. & φυτεύω, *planto*.

ἈΦΥ΄Ω, f. ύσω, p. υκα, haurio, hauriendo promo; (2) dealbor. Εἰς ἄγγεϊ ἀφύσσαι δῶρα Διωνύσȣ πολυγηθέος, Heſiod. Ἔργ. 611.

Ἀφυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, apuam referens, in apuæ modum albidus. Ab ἀφύη.

Ἀφυῶς, *Adv.* natura inhabili; (2) male temperate. Ab ἀφυής.

Ἀφώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, privatus facultate edendi vocem. Ex α priv. & φωνέω, *vocem edo*.

Ἀφωνία, ας, ἡ, defectus vocis; (2) ſilentium. Ab ἄφωνος.

Ἄφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutus, voce deſtitutus. Ex α priv. & φωνὴ, *vox*.

Ἀφώνως, *Adv.* mute, ſine ullo vocis uſu, vocem non emittendo. Ab ἄφωνος.

Ἀφώρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non deprehenſus in furto; (2) non deprehenſus. Ex α priv. & φωράω, *in furto deprehendo*.

Ἀφώτιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucis expers; (2) non illuminatus; (3) myſteria religionis Chriſtianæ non edoctus; (4) non baptizatus. Ex α priv. & φωτίζω, *illumino*.

ἈΧΑΙ΄Α, ας, ἡ, Achaia. Nomen regionis.

Ἀχαιὶς, ίδος, ἡ, & Ἀχαιὶς, idem & ab eod.

Ἀχαϊκὸς, ὴ, ὸν, & Ἀχαιικὸς, Achaicus, pertinens ad Achæos. Ab eod.

ἈΧΑΙΟ΄Σ, ά, ὸν, Achæus, Achivus.

Ἀχάλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, effrenatus. Ex α priv. & χαλινὸς, *frenum*.

Ἀχαλίνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) freno carens. Ex iiſd.

Ἀχάλκευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt ex ære fabricatus. Ex α priv. & χαλκεύω, *ex ære fabrico*.

Ἀχαλκέω, ῶ, f. ήσω, ſum ſine ære, pecuniam non habeo. Ab ἀχαλκής.

Ἀχαλκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ære carens; (2) non habens pecuniam. Ex α priv. & χαλκὸς, *æs*.

Ἄχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀχαλκής.

ἈΧΑ΄ΝΗ, ης, ἡ, genus menſuræ frumentariæ apud Perſas; (2) ciſta frumentaria.

Ἀχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non hians, nullo diductus hiatu; (2) vaſtus, immenſus. Ex α priv. & χαίνω, *hio*.

Ἀχάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullas ſibi impreſſas habens notas, nullis notatus ſignis; (2) ineffigiatus, informis. Ex α priv. & χαράσσω, *notas imprimo*.

Ἀχαράκωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vallo non munitus. Ex α priv. & χαρακόω, *vallo munio*.

Ἄχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ, ingratus, inſuavis, invenuſtus, illepidus, inſulſus, moleſtus; (2) triſtis, durus, acerbus, (3) ingratus, officii immemor. Ex α priv. & χάρις, *gratia*.

Ἀχαριστέω, ῶ, f. ήσω, ingratus ſum; (2) non gratificor, non indulgeo, non obſequor; & (3) *in Paſſivo*, non accipio debitam gratiam. Ἀχαριστεῖν πρὸς τȣ̀ς φίλȣς αἰσχρόν ἐστι, Xen. Ab ἀχάριστος.

Ἀχαριστία, ας, ἡ, animus ingratus, animus beneficii immemor. Ab eod.

Ἀχάριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingratus, beneficii immemor; (2) ingratus, injucundus. Ex α priv. & χάρις, *gratia*.

Ἀχαρίστως, *Adv.* ingrate, animo ingrato; (2) gravate, non libenter. Ab ἀχάριστος.

ἈΧΑ΄ΤΗΣ, ȣ, ὁ, achates, gemma.

Ἄχειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, labiis carens; (2) q ſine ora, ſive margine eſt. Ex α priv. & χεῖλος, *labium*.

Ἀχείμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tranquillus, nulli tempeſtatibus agitatus. Ex α priv. & χ *μα, hiems*.

Ἀχείμαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄχειρ, ρος, ὁ, ἡ, τὸ, manibus carens, ma cus. Ex α priv. & χεὶρ, *manus*.

Ἀχειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀχειροποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non manu, v manibus factus; (2) non humano ſtructus opere. Ex α priv. & χειροποίητ *manu factus*.

Ἀχειροποιήτως, *Adv.* abſque manuum oper Ab ἀχειροποιήτος.

Ἄχειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄχειρ.

Ἀχειροτόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nullis elect eſt ſuffragiis. Ex α priv. & χειροτονη *per ſuffragia electus, ſ. creatus*.

Ἀχείρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſubigi non p teſt, inſuperabilis; (2) manu non fa tus. Ex α priv. & χειρωτὸς, *qui manu viribus ſuperari poteſt*.

ἈΧΕΡΔΟΣ, ȣ, ἡ, ſpina quædam.

ἈΧΕΡΩΙ΄Σ, ίδος, ἡ, populus alba.

Ἀχέρων, οντος, ὁ, Acheron, fluvius. E ἄχος, *dolor*, & ῥόος, *fluvius*.

Ἀχεύω, f. εύσω, doleo, ægere fero. Θυμ ἀχεύων, Il. 5, 869.

Ἀχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἀχὴν, ένος, ὁ ϗ ἡ, pauper, mendicus, q nihil habet. Ex α priv. & ἔχω, hab

Ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies. mendicitas. ἀχήν.

Αχηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dolorificus, moleſtus. Ab ἄχος.

Αχης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀχλύ.

Αχθεινὸς, ἡ, ὸν, gravis, oneroſus; (2) moleſtus; (3) inviſus; (4) laborioſus. Ab ἄχθος.

Αχθηδὼν, όνος, ἡ, dolor, triſtitia. Ab eod.

Αχθηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oneroſus, gravis, moleſtus. Ab eod.

Αχθηρῶς, *Adv.* gravate, gravatim. Ab ἀχθηρής.

Αχθομαι, f. θέσομαι, vel θήσομαι, gravor, pondere premor, ingemo ſub pondere; (2) gravate fero, ægre & moleſte fero; (3) ſuccenſeo. Ἄχθεσθαι περί τινος πράγματος. Ἀνὴρ δ᾽ ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν, Eurip. Med. 244. τοῖς πρέσβεσι, Ariſt. Ach. 62. Οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι, Soph. Phil. 961. Πόλλ᾽ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι, Ariſtoph. Lyſ. 10. Σαπρὸν τὸ χοινίον, ὅμως γε μὴν τοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται, Id. Veſp. 1333. Ab ἄχθος.

ΑΧΘΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus; (2) dolor, gravis moleſtia.

Αχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, onera fero, onera ſuſtineo. Ex ἄχθος, & φέρω, *fero.*

Αχθοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſarcinas & onera fert, bajulus, ſarcinarius. Ex iiſd.

Αχὶ, vel ἄχι, *Adv.* facile, Suid.

Αχιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine ſucco, aut nutrimento; (2) pabulo deſtitutus; (3) pabulo abundans. Ex α priv. vel intenſ. & χιλὸς, *pabulum.*

Αχίτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui tunicam non habet. Ex α priv. & χιτὼν, *tunica.*

Αχλαινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine lena, vel veſte. Ex α priv. & χλαίνη, *lena.*

ΑΧΛΑΞ, ακος, ὁ, arena lapidoſa, glarea; (2) lapillus.

Αχλοος, ἄχλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, virore deſtitutus. Ex α priv. & χλόα, *herba virens.*

Αχλυόεις, όεσσα, όεν, caliginoſus. Ab ἀχλύς.

ΑΧΛΥΣ, ύος, ἡ, caligo; (2) tenebræ; (3) nebula; (4) oculorum caligatio.

Αχλύω, f. ύσω, caligo, obtenebror; (2) obtenebro. Ab ἀχλύς.

Αχλυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caliginoſus, nebula obtectus. Ab eod.

ΑΧΝΑ, vel ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus; (2) fumus, fuligo; (3) ſpuma; (4) ſordes; (5) tenuiſſima & minima pars alicujus rei.

Αχνοος, ȣ, *contr.* ἄχνȣς, ὁ ϗ ἡ, lanugine carens, imberbis; (2) impuber. Ex α priv. & χνόος, *lanugo, primi pili.*

Αχνυμαι, f. ύσομαι, doleo. Ab ἄχος.

Αχνὺς, ύος, ἡ, mæror. Ab ἄχνυμαι.

Αχολία, ας, ἡ, mens non bilioſa, nulla bilis. Ab ἄχολος.

Αχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bile, ſeu felle carens. Ex α priv. & χολὴ, *fel, bilis.*

Αχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine fidibus. Ex α priv. & χορδὴ, *chorda.*

Αχόρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine choreis. Ex α priv. & χορεύω, *choreas duco.*

Αχορηγία, ας, ἡ, inopia commeatus. Ex α priv. & χορηγέω, *ſumptus præbeo.*

Αχορήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui non ſubminiſtratur, non ſuppetit, egens. Ex iiſd.

Αχορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, chororum expers, qui ſine choris eſt, ac fit. Ex α priv. & χορὸς, *chorus.*

Αχόρταστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſatiatus, inexpletus, inexplebilis. Ex α priv. & χορτάζω, *ſatio.*

ΑΧΟΣ, εος, τὸ, mæror, dolor, triſtitia.

Αχραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impollutus, incontaminatus, purus, intactus. Ex α priv. & χραίνω, *coloro.*

Ἀχρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄχραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΧΡΑΣ, άδος, ἡ, pirus ſilveſtris; (2) fructus piri ſilveſtris.

Ἀχρειόγελως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, temere, vel ſine cauſſa ridens; (2) qui ob inutilia ridet; (3) ineptus, ſtultus. Ex ἀχρεῖος, *inutilis,* & γέλως, *riſus.*

Ἀχρεῖον, *Adv.* leviter, indecore. Ab ἀχρεῖος.

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, inutilis; (2) ineptus. Ex α priv. & χρεία, *utilitas.*

Ἀχρειόω, ῶ, f. ώσω, inutilem reddo; & (2) *in Paſſivo,* inutilis fio. Ab ἀχρεῖος.

Ἀχρείως, *Adv.* turpiter. Ab eod.

Ἀχρήεις, ήεσσα, ῆεν, inutilis. Ex α priv. & χρεία, *utilitas.*

Ἀχρηματία, ας, ἡ, inopia pecuniæ. Ab ἀχρήματος.

Ἀχρήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens pecunia, inops. Ex α priv. & χρήματα, *opes.*

Ἀχρημονέω, ῶ, f. ήσω, pecunia careo, ſum inops. Ab ἀχρήμων.

Ἀχρημοσύνη, ης, ἡ, inopia, pecuniæ defectus. Ab eod.

Ἀχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀχρήματος.

Ἀχρησία, ας, ἡ, idem quod ἀχρηστία.

Ἀχρηστέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, inutilis ſum; (2) inuſitatus ſum. Ab ἄχρηστος.

Ἀχρηστία, ας, ἡ, inutilitas; (2) non uti. Ab eod.

Ἄχρηστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inutilis, incommodus; (2) inuſitatus; (3) improbus. Ex α priv. & χρηστὸς, *utilis.*

Ἀχρήστως, *Adv.* inutiliter; (2) inuſitate. Ab ἄχρηστος.

Ἄχρι, vel ἄχρις, *Adv.* uſque ad, tenus, quoad; (2) donec.

Ἄχριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non unctus, non illitus. Ex α priv. & χρίω, *ungo.*

Ἀχροέω, f. ήσω, ſum coloris expers; (2) nativum colorem amiſi; (3) ſum pallidus. Ab ἄχροος.

Ἄχροια, ας, ἡ, coloris carentia, nullus color; (2) pallidus color; (3) color amiſſo colore nativo. Ab eod.

Ἄχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers temporis, æternus. Ex α priv. & χρόνος, *tempus.*

Ἀχρόνως, *Adv.* ſine tempore, citra temporis principium; (2) ſubito, ſtatim. Ex α priv. & χρόνος, *tempus.*

Ἀχρονοτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, celeriter, ſeu ſubito factus; (2) qui tempus non terit. Ex α priv. & χρονοτριβέω, *tempus tero.*

Ἄχροος, *contr.* ἄχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, coloris expers, nullo colore imbutus; (2) qui nativum colorem amiſit, decolor. Ex α priv. & χρόα, *color.*

Ἀχρυσόπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens veſte aurea. Ex α priv. & χρυσόπεπλος, *aurea veſte indutus.*

Ἄχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro carens, pauper. Ex α priv. & χρυσὸς, *aurum.*

Ἀχρωμάτιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullo colore imbutus, coloris expers. Ex α priv. & χρωματίζω, *colore imbuo.*

Ἄχρωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & χρῶμα, *color.*

Ἄχρωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) inverecundus, impudens. Ex α priv. & χρώζω, *coloro.*

Αχυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exſuccus; (2) inſipidus; (3) fatuus. Ex α priv. & χυλὸς, *ſuccus.*

Ἄχυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & χυμὸς, *ſuccus corporum humidorum.*

Ἀχύνετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longe lateque & in multas partes fuſus, copioſe fluens. Ex α intenſ. & χύνω, *fundo.*

Ἀχυρμιά, ας, ἡ, acervus palearum. Ab ἄχυρον.

Ἀχυροδόκη, ης, ἡ, locus, ubi paleæ volitantes coguntur, palearium. Ex ἄχυρον, & δέκομαι pro δέχομαι, *recipio.*

ἌΧΥΡΟΝ, ȣ, τὸ, palea, acus, feſtuca; (2) folliculus tritici.

Ἀχυρότριψ, ιβος, ὁ ϗ ἡ, paleam terens. Ex ἄχυρον, & τρίβω, *tero.*

Ἀχυρόω, ῶ, f. ώσω, paleis ſterno & reſpergo; (2) paleas immiſceo. Ab ἄχυρον.

Ἀχυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aceroſus. Ab eod.

Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, acervus palearum; (2) receptaculum palearum. Ab eod.

Ἀχύρωσις, εως, ἡ, q.d. paleatio, conſtructio, quæ fit paleis, paleata conſtructio. Ab ἀχυρόω.

Ἀχώνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non conflatus, qui conflari nequit. Ex α priv. & χωνεύω, *conflo.*

ἈΧΩΡ, ῶρος, ὁ, manans capitis ulcus, ſordes capitis.

Ἀχώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui capi non poteſt, immenſus. Ex α priv. & χωρέω, *capio.*

Ἀχώριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſeparabilis. Ex α priv. & χωρίζω, *ſeparo.*

Ἄχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſine loco eſt, extorris, cui igni & aqua interdictum eſt. Ex α priv. & χῶρος, *locus.*

ἌΨ, *Adv.* retro, retrorſum, in averſum; (2) rurſus, iterum; (3) ἂψ δ᾽ αὖθις, rurſus autem.

Ἀψάλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tactus non eſt; (2) qui tangi nequit; (3) immotus, immobilis. Ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, inultum tulit, Ariſt. Lyſ. 275. Ex α priv. & ψαλάσσω, *tango.*

Ἄψαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fidium pulſu, vel cantu carens. Ex α priv. & ψάλλω, *cano.*

Ἀψάμαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arenis carens, non ſabuloſus. Ex α priv. & ψάμαθος, *arenoſus.*

Ἄψαμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & ψάμμος, *arena.*

Ἀψαυστέω, ῶ, f. ήσω, non tango, non attingo. Ab ἄψαυστος.

Ἀψαυστὶ, *Adv.* citra tactum. Ab eod.

Ἄψαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intactus, illibatus; (2) non tangendus; (3) qui non tetigit. Ex α priv. & ψαύω, *tango.*

Ἀψεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, irreprehenſus. Ex α priv. & ψέγω, *reprehendo.*

Ἄψεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀψεύδεια, ας, ἡ, veracitas, veritas. Ab ἀψευδής,

Ἀψευδέω, ῶ, f. ήσω, non ſum mendax, non mentior. Ab eod.

Ἀψευδέως, *Adv.* vere, citra mendacium, revera. Ab eod.

Ἀψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mentiri neſciens, verax. Ex α priv. & ψεύδω, *mentior.*

Ἀψευστέω, ῶ, f. ήσω, non mentior, veritatem loquor. Ab ἄψευστος.

Ἄψευστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non mentiens, minime fallax. Ex α priv. & ψεύδω, *mentior.*

Ἄψηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non raſus; (2) non deterſus; (3) durus, non mollis. Ex α priv. & ψήχω, *rado.*

Ἀψηλάφητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intactus. Ex α priv. & ψηλαφητὸς, *tactus.*

Ἀψήφιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non tulit ſuffragium; (2) non computatus. Ex α priv. & ψηφίζω, *ſuffragor.*

Ἄψηφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuffragio carens. Ex α priv. ψῆφος, *lapillus, ſuffragium.*

Ἀψηφοφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nondum ſuffragium tulit. Ex ἄψηφος, & φορέω, *fero.*

Ἀψικορία, ας, ἡ, faſtidium. Ab ἀψίκορος.

Ἀψίκορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, faſtidioſus. Ex ἄψις, & κόρος, *ſatietas.*

Ἀψιμαχέω, ῶ, f. ήσω, velitor, proludo ad pugnam. Ab ἀψιμάχος.

Ἀψιμαχία, ας, ἡ, velitaris pugna, velitatio; (2) quælibet rixa. Ab eod.

Ἀψιμάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pugnam leviter attingens, veles. Ex ἄψις, *tactus*, & μάχη, *pugna*.

Ἀψιμισία, ας, ἡ, odium vel ſimultas non diuturna. Ex ἄψις, & μῖσος, *odium*.

ἈΨΙ'ΝΘΙΟΝ, ȣ, τὸ, abſinthium, herba amara.

Ἀψινθίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, abſinthites, vinum abſinthio conditum. Ab ἀψίνθιον.

Ἄψινθος, ȣ, ὁ, abſinthium.

Ἀψὶς, vel ἁψὶς, ῖδος, ἡ, connexio, vinculum; (2) teſtudo, fornix, arcus; (3) ligneus rotæ circulus. Ab ἅπτω, *necto*.

Ἄψις, εως, ἡ, tactus; (2) contrectatio, attrectatus. Ab ἅπτομαι, *tango*.

Ἀψίχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cito iraſcitur, ſed iram etiam facile deponit. Ex ἄψις, & χολὴ, *ira*.

Ἀψοῤῥὸν, *Adv.* retro, retrorſum; (2) iterum. Ab ἀψοῤῥος.

Ἀψόῤῥοος, *contr.* ἀψόῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrograda, ſeu reciproca fluenta habens, refluus. Ex ἄψ, & ῥόος, *fluentum*.

Ἀψοῤῥὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, retro veſtigia referens. Ex iiſd.

Ἄψος, εος, τὸ, junctura membrorum; (2) membrum. Ab ἅπτω, *connecto*.

Ἀψοφητὶ, *Adv.* ſine ſtrepitu. Ab ἀψόφητος.

Ἀψόφητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullum edens ſonum, vel ſtrepitum. Ex α priv. & ψοφέω, *ſtrepitum edo*.

Ἄψοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & ψόφος, *ſonitus*.

Ἀψυδρακίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non infeſtatus puſtulis, quæ ψύδρακες dicuntur. Ex α priv. & ψύδρακες.

Ἄψυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui refrigerari nequit; (2) qui refrigerationem non ſentit. Ex α priv. & ψύχω, *refrigero*.

Ἀψυχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, animæ expers ſum; (2) animo linquor, exanimor. Ab ἄψυχος.

Ἀψυχία, ας, ἡ, τὸ inanimum eſſe; (2) animi deliquium; (3) timiditas, ignavia. Ab eod.

Ἄψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anima carens, inanimus; (2) timidus, ignavus. Ex α priv. & ψυχὴ, *anima*.

ἌΩ, f. ἀήσω, flo, ſpiro.

Ἀώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inodorus, non olens. Ex α priv. & ὄζω, *oleo*.

Ἀωρέω, ῶ, f. ήσω, non cuſtodio, negligo. Ab ἄωρος.

Ἀωρὶ, *Adv.* intempeſtive. Ab ἄωρος, *intempeſtivus*.

Ἀωρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, immaturitas. Ab eod.

Ἄωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus; (2) indecens; (3) qui difficulter cuſtodiri poteſt; (4) non curans, negligens. Ex α priv. & ὥρα, *tempus*, ſive ȣ̓ρος, *cuſtos*, vel ὤρα, *cura*.

Ἀωρότοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immaturo, ſeu intempeſtivo partu editus. Ex ἄωρος, & τόκος, *partus*.

Ἀωτεύω, f. εύσω, flores decerpo; (2) texo; (3) dormio. Ab ἄωτον.

Ἀωτέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

ἌΩΤΟΝ, ȣ, τὸ, flos; (2) præſtantiſſimum cujuſque rei.

Ἄωτος, ȣ, ὁ, idem.

Ἄωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aures non habens; (2) anſa carens. Ex α priv. & ȣ̃ς, ὠτὸς, *auris*, *anſa*.

B.

B Secunda littera Alphabeti, quæ βῆτα dicitur ab Hebræorum Beth; (2) nota numeralis ſignificans *duo*, & cum lineola inferne poſita ͵β, *duo millia*.

Βαὰλ, ὁ ϗ ἡ, Baal, Bal, Bel. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Dominus*.

ΒΑ'ΑΞ, mollis, Suid.

ΒΑΑ'ΡΑΣ, radix quædam.

Βαβάζω, f. άσω, vel άξω, inarticulate loquor, vocem inarticulatam edo; Gl. V. βαβάζειν, lallare. A βάζω.

ΒΑΒΑ'Ι, *Interjectio* admirantis, papæ! (2) βαβαὶ βαβαιὰξ, idem.

Βαβάκτης, ȣ, ὁ, loquax, garrulus, nugator; (2) inſanus; (3) ſaltator. A βαβάζω.

Βαβάλιον, ȣ, τὸ, cunabula. A βαβάζω.

Βαβαλιστήρια, ων, τὰ, cunæ. Ab eod.

Βάβαλον, ȣ, τὸ, pudenda.

Βάβαξ, ακος, ὁ, garrulus, nugator, loquax; (2) vanus; (3) impudens. A βάζω, unde βὰξ, & per reduplicationem βάβαξ.

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, Babylon, urbs. Hebræis *confuſio*.

Βάγμα, ατος, τὸ, ſermo, oratio; (2) rumor, fama; (3) vaticinium. A βάζω.

Βαγώας, ὁ, eunuchus. Vox Perſica.

Βαδδὶν, linea veſtis, ſtola. Vox Hebræa.

Βάδην, *Adv.* pedetentim, gradatim, lento gradu. A βαίνω.

Βαδίζω, f. ίσω, p. ικα, vado, eo. Βαδίζειν ὁδὸν, ὁδῷ, πρὸς, ἐπὶ, εἰς οἰκίαν, εἰς τὸ πολίτευμα, ſe conferre; ἐπὶ τὸ βῆμα. Ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ἐπὶ τȣ̀ς πολεμίȣς, Luc. Διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν, Ariſt. Av. 42. Ab eod.

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingreſſio. A βαδίζω.

Βάδισμα, ατος, τὸ, greſſus, inceſſus. Ab eod.

Βαδισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Βαδιστέον, *Adv.* poſit. eundum eſt. Ariſt. Ran. 671. Ab eod.

Βαδιστὴς, ȣ̃, ὁ, tolutarius, curſor. Ab eod.

Βαδιστικὸς, ὴ, ὸν, qui ambulare poteſt, qui veloces pedes habet. Ab eod.

Βαδιστὸς, ὴ, ὸν, per quem incedi poteſt.

Βάδος, ȣ, ὁ, iter; (2) greſſus. Ab eod.

ΒΑ'ΖΩ, f. άσω, & άξω, loquor, dico, facio verba, orationem habeo.

Βαθέως, *Adv.* profunde, alte; (2) graviter. Ab eod.

Βαθμηδὸν, *Adv.* gradatim. A βαθμός.

Βαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus; (2) baſis. Ab eod.

Βαθμὸς, ȣ̃, ὁ, gradus; (2) limen; (3) gradus dignitatis; (4) ſtatio pænitentium. A βαίνω, *ſcando*.

ΒΑ'ΘΟΣ, εος, τὸ, profunditas; (2) locus penitior, locus intimus; (3) acies militaris; (4) εἰς βάθος, penitus, introrſum, alte, profunde.

Βάθρα, ας, ἡ, ſcala domus, vel navis. A βαίνω.

Βάθρον, ȣ, τὸ, ſcala; (2) fundamentum baſis, ſcamnum, ſubſellium. Ab eod.

Βαθυαγκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, profundas valles habens. Ex ϐαθὺς, & ἄγκος, *vallis*.

Βαθύβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profundi conſilii, prudentiſſimus. Ex βαθὺς, & βȣλὴ, *conſilium*.

Βαθύγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ſolum profundum eſt, altus, profundus. Ex ϐαθὺς, & γαῖα, ſive γῆ, *terra*.

Βαθυγένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profundam barbam habens, egregie barbatus. Ex βαθὺς, & γένειον, *barba*, *mentum*.

Βαθύγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem quod ϐαθύγειος.

Βαθύγηρως, ω, ὁ ϗ ἡ, profundam ſenectutem agens, decrepitus, valde ſenex. Ex ϐαθὺς, & γῆρας, *ſenectus*.

Βαθύγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eloquens. Ex α priv. & γλῶσσα, *lingua*.

Βαθυγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui conſilia ſu alto pectore abſtruſa habet, homo abſtruſi ingenii, conſultus, taciturnus. Ex ϐαθὺς, & γνώμη, *ſententia*.

Βαθυδίνης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profundos vortices habens. Ex ϐαθὺς, & δίνη, *vortex aquarum*.

Βαθύδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glorioſiſſimus, celeberrimus. Ex ϐαθὺς, & δόξα, *gloria*.

Βαθύζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profunde cinctus. Ex ϐαθὺς, & ζώνη, *zona*.

Βαθύθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, denſo vellere inſignis. Ex ϐαθὺς, & θρὶξ, *capillus*.

Βαθυκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longe lateque curvaturam habens, valde curvus. Ex ϐαθὺς, & κάμπη, *curvatura*.

Βαθυκήτης, εος, ὁ ϗ ἡ, piſcoſus; (2) profundus, altus; (3) in profundis receſſibus cetos habens. Ex ϐαθὺς, & κῆτος, *cetus*.

Βαθύκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui profundas hereditates habet, opulentus. Ex ϐαθὺς, & κλῆρος, *ſors*, *hereditas*.

Βαθύκολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profundum ſinum habens. Ex ϐαθὺς, & κόλπος, *ſinus*.

Βαθύκρημνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profunda præcipitia habens. Ex ϐαθὺς, & κρημνὸς, *præcipitium*.

Βαθυκρηπὶς, ίδος, ὁ ϗ ἡ, profundum fundamentum habens. Ex ϐαθὺς, & κρηπὶς, *fundamentum*.

Βαθυκτέανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profundas, i. e. magnas opes poſſidens, prædives. Ex ϐαθὺς, & κτέανον, *poſſeſſio*, *opes*.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, habens undas profundas. Ex ϐαθὺς, & κῦμα, *unda*.

Βαθύλειμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, læta paſcua habens. Ex ϐαθὺς, & λειμὼν, *paſcuum*.

Βαθυλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Βαθυλήιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferax, fertilis, q profundas ſegetes ferens. Ex ϐαθὺς, & λήιον, *ſeges*, *fruges*.

Βαθύμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profunda, ſeu promiſſa habens vellera, villoſus. Ex ϐαθὺς, & μαλλὸς, *vellus*.

Βαθυμήτης, ȣ, ὁ, qui profundum habet conſilium, prudentiſſimus. Ex ϐαθὺς, & μῆτις, *conſilium*.

Βάθυνσις, εως, ἡ, exaltatio. A ϐαθύνω.

Βαθύνω, f. υνῶ, p. υγκα, excavo, profundum facio. A ϐαθύς.

Βαθύξυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opacus, qs. profund arboribus. Ex ϐαθὺς, & ξύλον, *lign*

Βαθυπέδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſ. ϐαθυπέδιος, ία, qui profundum campum, ſeu planitie habet. Ex ϐαθὺς, & πεδίον, *campus*.

Βαθύπικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui amaritudine ad ima penetrat, ſummopere amarus. E ϐαθὺς, & πικρὸς, *amarus*.

Βαθυπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, profundi nex Ex ϐαθὺς, & πλέκω, *necto*.

Βαθυπλόκαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, comam den concinnis nexam habens. Ex ϐαθὺς, πλόκαμος, *crines*.

Βαθυπλȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prædives, opule tus, valde dives. Ex ϐαθὺς, & πλȣ̃τ *divitiæ*.

Βαθύπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Βαθυπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magnum grave bellum movet. Ex ϐαθὺς, & π λεμος, *bellum*.

Βαθυῤῥείτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profunde flue profundum alveum habens. Ex ϐαθ & ῥέω, *fluo*.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, radicis profunditas. Βαθύῤῥιζος.

Βαθύρριζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ϐαθὺς, & ῥίζα, *radix.*

Βαθύρροος, *contr.* ϐαθύῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profunde fluens. Ex ϐαθὺς, & ῥέω, *fluo.*

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus; (2) longus & extremus; (3) craſſus; (4) plenus; (5) *in compoſitione* profundus, magnus, gravis *Compar.* ϐαθύτερος, ϐαθίων, & ϐάσσων, *Superl.* ϐαθύτατος, & ϐάθιϛος. A ϐάθος.

Βαθυσκαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, profunde foſſus. Ex ϐαθὺς, & σκάπτω, *fodio.*

Βαθύσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, qs. profundæ umbræ. Ex ϐαθὺς, & σκιὰ, *umbra.*

Βάθυσμα, ατος, τὸ, profunditas, altitudo. A ϐαθὺς.

Βαθύσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui profunde ſeritur; (2) in quo profundæ ſationes fieri poſſunt. Ex ϐαθὺς, & σπόρος, *ſatio.*

Βαθύϛερνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui profundum eſt pectus; (2) profundos habens receſſus. Ex ϐαθὺς, & ϛέρνον, *pectus.*

Βαθυϛήριγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, fulcimentum profundum habens, profunde defixus. Ex ϐαθὺς, & ϛήριγξ, *fulcrum.*

Βαθύϛρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alte ſtratus, molliter ſtratus. Ex ϐαθὺς, & ϛρώννυμι, *ſterno.*

Βαθύσχοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profundos habens juncos, altos juncos ferens. Ex ϐαθὺς, & σχοῖνος, *juncus.*

Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. A ϐαθύς.

Βαθύτριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, villoſus, multos & prolixos capillos habens. Ex ϐαθὺς, & θρὶξ, *capillus.*

Βαθύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, profunda mente præditus, callidus, prudens. Ex ϐαθὺς, & φρὴν, *mens.*

Βαθύφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profunda folia habens, frondoſus. Ex ϐαθὺς, & φύλλον, *folium.*

Βαθύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profundus labio, ex quo non exit vox intelligibilis. Ex ϐαθὺς, & φωνὴ, *vox.*

Βαθυχαίτης, ȣ, ὁ, qui denſam habet cæſariem. Ex ϐαθὺς, & χαίτη, *coma.*

Βαθύχειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profunda habens labia. Ex ϐαθὺς, & χεῖλος, *labium.*

Βαθύχροος, *contr.* ϐαθύχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profunde coloratus, qui denſo eſt colore. Ex ϐαθὺς, & χρόα, *color.*

Βαΐνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, palmeus. A ϐαΐον.

ΒΑΙ'ΝΩ, f. ϐήσω, vel ϐήσομαι, p. ϐέϐηκα, gradior, incedo, eo; (2) abeo; (3) coëo, ineo, de animalibus; (4) *in Perf. etiam* ſitus & fixus ſum, fundatus ſum. Βαίνειν ἐπὶ σμικρȣ̃, baſin exiguam habere; ἐν ῥυθμῷ, πρὸς ῥυθμόν· μεγάλα, ἴσα, ἁϐρὰ, ſuperbe, æquis paſſibus, molliter; ῶ, bene ſuccedere, ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμήλȣς ἔϐησεν, impoſuit. ϐεϐηκυῖα ἐν δαπέδῳ, fundata. Ὃν δὴ παλαιὸν ἐξότȣ δέδοικ' ἐγὼ μή μοι ϐεϐήκοι, mortuus ſit, Soph. Phil. 494.

Βαΐον, ȣ, τὸ, parvus ramus palmæ. Dim. a Βαΐς.

Βαιὸν, *Adv.* paulliſper, parum. A ϐαιός.

ΒΑΙΟ'Σ, ά, όν, parvus, modicus, paucus, unus.

Βαϊοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, palmifer. Ex ϐαΐον, & φέρω, *fero.*

ΒΑΙ'Σ, ἡ, ramus palmæ.

ΒΑΙ'ΤΑ, ης, ἡ, læna conſuta ex corio, ſeu pellibus.

Βαϊφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ϐαϊοφόρος. Ex ϐαῒς, & φέρω, *fero.*

ΒΑΙΩ'Ν, όνος, ὁ, piſcis gobio adſimilis, alias ϐλέννος, dictus.

ΒΑ'ΚΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, raphani, ſive braſſicæ ſemen.

ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, homo magna ſtatura præditus, ſed excors & effeminatus; (2) eunuchus, ſpado; (3) mollis.

Βακκάριον, ȣ, τὸ, unguentum ex baccari. A ϐάκκαρις.

ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, εως, ἡ, baccar, ſ. baccaris, herba odorata.

Βακτηρεύω, f. εύσω, baculo nitor. A ϐακτηρία.

ΒΑΚΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, baculus, ſcipio.

Βακτηρίδιον, ȣ, τὸ, bacillum.

Βάκτρευμα, ατος, τὸ, nixus in baculum; (2) baculus ipſe, quo nitimur. A ϐακτρεύω.

Βακτρεύω, f. εύσω, idem quod ϐακτηρεύω.

Βάκτρον, ȣ, τὸ, idem quod ϐακτήριον.

Βακχεία, ας, ἡ, Bacchatio. Ab eod.

Βάκτρον, ȣ, τὸ, idem quod ϐακτήριον.

Βακχεῖον, ȣ, τὸ, templum Bacchi. A Βάκχος, *Bacchus.*

Βακχεῖος, εία, εῖον, furore Bacchico adflatus; (2) Bacchicus, ad Bacchum pertinens; ſed *Subſt.* ὁ, Bacchius, pes poëticus ſyllaba brevi & duabus longis conſtans. Ab eod.

Βακχεύματα, ων, τὰ, Bacchanalia. Ab eod.

Βακχευτὴς, ȣ̃, ὁ, bacchicus. A ϐακχεύω.

Βακχευτικὸς, ὴ, ὸν, bacchativus, ad bacchationem pertinens. Ab eod.

Βακχεύτωρ, ορος, ὁ, bacchator. Ab eod.

Βακχεύω, f. εύσω, debacchor, Orgia celebro; (2) ϐακχεύομαι, furioſus ſum. Ab ϐάκχος.

Βάκχη, ης, ἡ, furore percita; (2) ſacerdos Bacchi. Ab eod.

Βακχία, ας, ἡ, debacchatio, inſania. Ab eod.

Βακχικὸς, ὴ, ὸν, bacchicus. Ab eod.

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ȣ, ὁ, furore percitus; (2) Bacchus, Deus vini; (3) Orgia celebrans; (4) coronæ quoddam genus.

Βάκχων, ονος, ὁ, Bacchulus. Dim. a ϐάκχος.

Βαλαὰμ, ὁ, Nomen Hebræum ἄκλιτον. *Vetuſtas populi.*

Βαλὰκ, ὁ, Nomen Hebræum ἄκλιτον. *Exinaniens.*

Βαλανάγρα, ας, ἡ, clavis. Ex ϐάλανος, *peſſulus,* & ἄγρα, *captura.*

ΒΑΛΑΝΕΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, balineum, ſive balneum.

Βαλανεὺς, έως, ὁ, balneator. A ϐαλανεῖον.

Βαλανεύτρια, ας, ἡ, balneatrix.

Βαλανεύω, f. εύσω, aquam in balneo adminiſtro; (2) ſervio, miniſtro. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ ϐαλανεύσω, Ariſt. Pace, 1112. Ab eod.

Βαλανηρὰ, ῶν, τὰ, quæ glandium genere comprehenduntur. A ϐάλανος.

Βαλανηφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui glandes edit, qui glandibus veſcitur. Ex ϐάλανος, & φαγεῖν, *comedere.*

Βαλανηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui glandes fert, glandifer. Ex ϐάλανος, & φέρω, *fero.*

Βαλανίζω, f. ίσω, glandes excutio; (2) glandem ſedi ſubjicio. A ϐάλανος.

Βαλάνινος, ίνη, ινον, qui e glande fit. Ab eod.

Βαλανίτης, ȣ, ὁ, glandem referens. Ab eod.

ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, glans, fructus quercus; (2) fructus ſimilis quivis; (3) arbor glandifera; (4) animalculum quoddam aquatile; (5) medicamentum quoddam in glandis formam effigiatum, quod ſedi imponitur ad dejiciendam alvum; (6) extrema pars penis; (7) obex, peſſulus.

Βαλανόω, ῶ, f. ώσω, obice objecto obſero. Νῦν μὲν γὰρ ȣ̃τος ϐεϐαλάνωκε τὴν θύραν, Ariſt. Conc. 361. A ϐάλανος.

Βαλαντίδιον, ȣ, τὸ, crumenula. Dim. a ϐαλάντιον.

ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, crumena, marſupium.

Βαλαντιοτόμος, ȣ, ὁ, crumenarum ſector, fur zonarum, ſacculariȗs. Ex ϐαλάντιον, & τέμνω, *ſeco.*

ΒΑΛΑΥ'ΣΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, flos mali ſilveſtris Punici.

ΒΑΛΒΙ'Σ, ίδος, ἡ, repagulum, locus, unde ii, qui curſu certant, emittuntur.

Βαλιὸς, ά, όν, & ϐαλίος, ία, ίον, varius, maculoſus; (2) velox, rapidus. A ϐάλλω, *jacio.*

Βαλλίζω, f. ίσω, tripudio. Quaſi ex ϐάω, *eo,* & ἅλλομαι, *ſalio,* vel potius a ϐάλλω, *jacio.*

Βαλλισμὸς, ȣ̃, ὁ, tripudium. A ϐαλλίζω.

ΒΑ'ΛΛΩ, f. ϐλήσω, p. ϐέϐληκα, jacio, jaculor; (2) ferio, figo, ſaucio; (3) attingo; (4) projicio; (5) emitto, profundo; (6) pono, immitto; (7) trado, committo; (8) condo, ædifico; (9) verro, flecto. Βάλλειν πέτροις, petere; λόγοις, laceſſere; σκοπὸν, ſ. ἐπὶ σκοπὸν, attingere; δάκρυα, effundere, ἐν θυμῷ, ſ. ἐν φρεσὶ, cogitare; ϐάλλεσθαι εἰς νȣ̃ν, animum advertere; ἐφ' ἑαυτȣ̃, apud ſe cogitare, τὶ ἐς θυμόν.

ΒΑΛΛΩΤΗ', ῆς, ἡ, marrubium nigrum.

Βαλσαμίνη, ης, ἡ, balſamine, herba quædam. A ϐάλσαμον.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ȣ, τὸ, balſamum.

Βαλσαμώδης, εος, ἡ, caſſia quædam, ab odore ſimili odori balſami. A ϐάλσαμον.

Βαμϐαλίζω, præ frigore tremo.

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura. A ϐάπτω, *tingo.*

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, inarticulate loquor, balbutio, confuſum quemdam ſonum edo; (2) dentibus præ metu crepito.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars, quæ ad caminum exercetur; (2) opus, quod ad ignem conficitur; (3) mechanica, ars illiberalis; (4) inepta & prodiga magnificentia. A ϐάναυσος.

Βαναυσικὸς, ὴ, ὸν, ad artifices mechanicos pertinens. Ab eod.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, artifex mechanicus & illiberalis, proprieque, qui opus ſuum ad ignem conficit, qui manibus ſibi victum quærit, ſellularius, ſedentarius; (2) inepte magnificus; (3) trivialis, vilis; (4) negligens.

Βαναυσουργὸς, ȣ̃, ὁ, qui manu opera conficit, quæ ſunt artis ſedentariæ & ſellulariæ. Ex ϐάναυσος, & ἔργον, *opus.*

Βαναύσως, *Adv.* more ϐαναύσων. A ϐάναυσος.

Βάξις, εως, ἡ, fama, ſermo. A ϐάζω.

Βαπτίζω, f. ίσω, mergo; immergo, aqua obruo; (2) abluo, lavo; (3) baptizo, ſignificatu ſacro. Βαπτίζειν εἰς τὴν λίμνην, *Heliod.* l. 1. Ψυχὴ τοῖς μὲν συμμέτροις αὔξεται πόνοις, τοῖς δὲ ὑπερϐάλλȣσι ϐαπτίζεται, *Plut.* de educat. Τῇ συμφορᾷ ϐεϐαπτισμένος, *Heliod.* l. 2. Τῆς νεὼς κινδυνευȣ́σης ϐαπτίζεσθαι, *Æſop.* A ϐάπτω.

Βάπτισις, εως, ἡ, lavacrum. A ϐαπτίζω.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, immerſio, intinctio; (2) Baptiſmus. Ab eod.

Βαπτισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Βαπτιϛήριον, ȣ, τὸ, lavacrum, (2) baptiſterium, locus, ubi baptiſmus peragitur. Ab eod.

Βαπτιϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui immergit, qui abluit; (2) baptizator, baptiſta. Ab eod.

Βαπτὸς, ὴ, ὸν, tinctus, infectus colore aliquo; (2) hauriendus; (3) gemma quædam. A ϐάπτω.

Βάπτρια, ας, ἡ, tinctrix. Ab eod.

ΒΑ'ΠΤΩ, f. ψω, mergo, immergo; (2) tingo, intingo; (3) lavo; (4) haurio, impleo hauriendo; (5) pereo, de navi. Βάπτειν τι ἐς ὕδατα· ἔγχος πρὸς Ἀργείων ϛρατῷ, Soph. Aj. 95.

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, fovea in terra excavata; (2) hiatus terræ profundior; (3) locus apud Athenienſes, in quem malefici præcipitabantur; (4) pernicies.

Βαραθρόω, ῶ, f. ώσω, in barathrum præcipito. A ϐάραθρον.

Βαραθρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, barathro ſimilis; (2) profundæ altitudinis, voraginoſus. Ab eod.

Βαρϐαρίζω, f. ίσω, barbaris faveo; (2) barbaros imitor; (3) barbarice loquor. A ϐάρϐαρος.

Βαρϐαρικὸς, ἡ, ὸν, barbaricus, ad barbarorum mores accedens. A ϐάρϐαρος.

Βαρϐαρικῶς, *Adv.* barbare, barbarorum more. A ϐαρϐαρικός.

Βαρϐαρισμὸς, ȣ, ὁ, barbariſmus, idioma barbaricum. A ϐαρϐαρίζω.

Βαρϐαριϛὶ, *Adv.* barbaros imitando, barbarice. Ab eod.

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, barbarus, pronunciatione inſuavi & peregrina utens; (2) ineruditus, imperitus; (3) agreſtis; (4) non Græcus.

Βαρϐαροϛομία, ας, ἡ, vitium, quo quis linguam barbare pronunciat. A ϐαρϐαρόϛομος.

Βαρϐαρόϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui barbare verba linguæ alicujus effert. Ex ϐάρϐαρος, & ϛόμα, *os*.

Βαρϐαροφωνέω, ῶ, f. ήσω, barbare loquor; (2) barbaro ſermone utor. A ϐαρϐαρόφωνος.

Βαρϐαρόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, barbaram vocem habens. Ex ϐάρϐαρος, & φωνὴ, *vox*.

Βαρϐαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo, effero, agreſtem, ferum facio; (2) barbarorum poteſtati ſubjicio. A ϐάρϐαρος.

Βαρϐάρως, *Adv.* barbare. A ϐάρϐαρος.

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ȣ, ἡ, barbilus. Nomen arboris.

Βαρϐιτίζω, f. ίσω, barbitum pulſo, barbito cano. A ϐάρϐιτος.

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΝ, ȣ, τὸ, barbitum, inſtrumentum muſicum multis chordis intentum.

Βάρϐιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Βαρϐιτῳδὸς, ȣ, ὁ, qui barbito canit. Ex ϐάρϐιτος, & ᾠδὸς, *cantor*.

Βαρέω, ῶ, f. ήσω, gravo, degravo, deprimo pondere. A ϐαρύς.

Βαρέως, *Adv.* graviter, moleſte. Ab eod.

Βάρημα, ατος, τὸ, gravitas, pondus. A ϐαρέω.

Βαρθολομαῖος, ȣ, ὁ, Bartholomæus. Nomen Hebræum. *Filius haurientis aquam.*

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, navis, navigium; (2) turris; (3) domus turrita & regia; (4) murus; (5) porticus; (6) ſphæra.

Βαρνάϐας, α, ὁ, Barnabas. Nomen Hebræum. *Filius conſolationis.*

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus; (2) moleſtia; (3) auctoritas, gravitas.

Βαρσαϐᾶς, ᾶ, ὁ, Barſabas. Nomen Hebræum. *Filius quietis.*

Βαρτιμαῖος, ȣ, ὁ, Bartimæus. Nomen Hebræum. *Filius Timæi.*

Βαρυαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravi dolore percitus, graviter dolens. Ex ϐαρὺς, & ἄλγος, *dolor*.

Βαρυάλγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. A ϐαρυαλγής.

Βαρυϐόας, gravi clamore boans. Ex ϐαρὺς, & ϐοάω, *clamo*.

Βαρύϐρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter fremens, vel ſtrepens. Ex ϐαρὺς, & ϐρέμω, *fremo*.

Βαρύγδȣπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter ſonans. Ex ϐαρὺς, & δȣπέω, *ſono*.

Βαρύγλωσσος, vel ϐαρύγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus lingua gravis eſt; (2) maledicus. Ex ϐαρὺς, & γλῶσσα, *lingua*.

Βαρυδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, gravi fortuna premor, miſer ſum. A ϐαρυδαίμων.

Βαρυδαιμονία, ας, ἡ, gravis fortuna, grave infortunium. Ab eod.

Βαρυδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui gravis & inimica eſt fortuna, infelix, miſer. Ex ϐαρὺς, & δαίμων, *fortuna*.

Βαρύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, graviter lachrymans. Ex ϐαρὺς, & δάκρυ, *lachrymæ*.

Βαρυδάκρυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Βαρύδεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravi vinculo ligatus. Ex ϐαρὺς, & δεσμὸς, *vinculum*.

Βαρύδȣπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ϐαρύγδȣπος.

Βαρύζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æmulus, invidus; (2) invidioſus; (3) infeſtus. Ex ϐαρὺς, & ζῆλος, *æmulatio*.

Βαρυήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gravi eſt auditu, cui hebetes ſunt aures. Ex ϐαρὺς, & ἀκοὴ, *auditus*.

Βαρυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, graviſonus, gravem ſonitum edens. Ex ϐαρὺς, & ἦχος, *ſonus*.

Βαρυθυμέω, ῶ, f. ήσω, iraſcor, gravi animo fero. A ϐαρύθυμος.

Βαρυθυμία, ας, ἡ, acerbitas animi. Ab eod.

Βαρύθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter animo adfectus, difficilis, animo ferox. Ex ϐαρὺς, & θυμὸς, *animus*.

Βαρυθύμως, *Adv.* gravato animo. A ϐαρύθυμος.

Βαρύθω, f. ύσω, gravor, premor. Βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς, Heſiod. Ἔργ. 213. A ϐαρύς.

Βαρυκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravis corde, excors. Ex ϐαρὺς, & καρδία, *cor*.

Βαρυκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, grave & ponderoſum caput habens. Ex ϐαρὺς, & κεφαλὴ, *caput*.

Βαρύκομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravem ſtrepitum edens. Ex ϐαρὺς, & κόμπος, *ſonitus*.

Βαρύκτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviſtrepus, graviter fremens. Ex ϐαρὺς, & κτυπέω, *reſono*.

Βαρύλλιον, ȣ, τὸ, ponduſculum. Dim. a ϐάρος, *pondus*.

Βαρυλόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gravem & moleſtam orationem habet, maledicus. Ex ϐαρὺς, & λόγος, *ſermo*.

Βαρύλυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter dolens; (2) gravem dolorem adferens. Ex ϐαρὺς, & λύπη, *dolor*.

Βαρυμήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus gravis ira eſt, ægre placabilis. A ϐαρύμηνις.

Βαρύμηνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ϐαρὺς, & μῆνις, *ira*.

Βαρύμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum gravibus laboribus conjunctus. Ex ϐαρὺς, & μόχθος, *labor*.

Βαρύνοσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravi morbo laborans; (2) graves morbos adferens. Ex ϐαρὺς, & νόσος, *morbus*.

Βαρυντικὸς, ἡ, ὸν, adgravandi vim habens. A ϐαρύνω.

Βαρύνω, f. υνῶ, gravo, premo; (2) moleſtia adficio. Βαρύνειν τȣ̀ς δικαϛὰς, τινά τινι· ϐαρύνεσθαι καμάτοις, χόλῳ, γήρᾳ, ὑπό τινος. A ϐαρύς.

Βαρύνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravi teſta, ſ. tergore onuſtus. Ex ϐαρὺς, & νῶτος, *dorſum*.

Βαρύοδμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter olens. Ex ϐαρὺς, & ὀδμὴ, *odor*.

Βαρυόργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gravi ira exardeſcit. Ex ϐαρὺς, & ὀργὴ, *ira*.

Βαρύοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ϐαρύοδμος. Ex ϐαρὺς, & ὀσμὴ, *odor*.

Βαρυπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tardus ad parendum, minime agilis. Ex ϐαρὺς, & πείθω, *perſuadeo*.

Βαρυπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravi luctu oppreſſus. Ex ϐαρὺς, & πένθος, *luctus*.

Βαρυπένθεια, ας, ἡ, gravis luctus. A ϐαρυπενθής.

Βαρυπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, gravi detrimento adfectus; (2) gravia detrimenta adferens. Ex ϐαρὺς, & πῆμα, *damnum*.

Βαρυπνείω, graviter flo. Ex ϐαρὺς, & πνέω, *ſpiro*.

Βαρύπνοος, ȣ, ὁ, grave olens.

Βαρύποτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ſors difficilis eſt, miſer, infelix. Ex ϐαρὺς, & πότμος, *ſors*.

Βαρυπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde decorus; (2) ſumptuoſus. Ex ϐαρὺς, & πρέπω, *decorus ſum*.

Βαρύπυκνος, ȣ, ὁ, ſonus, in muſicis qui velut regiones primas ſpiſſus retentat. Ex ϐαρὺς, & πυκνὸς, *gravis*.

Βαρὺς, εῖα, ὺ, ponderoſus, gravis; (2) robuſtus; (3) gravis, de ſono; (4) violentus; (5) moleſtus, oneroſus. A ϐάρος.

Βαρυσίδηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravis ferro. Ex ϐαρὺς, & σίδηρος, *ferrum*.

Βαρυϛαθμέω, ῶ, f. ήσω, pondus & gravitatem addo. A ϐαρύϛαθμος.

Βαρυϛαθμίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Βαρύϛαθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter ponderans, gravis. Ex ϐαρὺς, & ϛαθμὸς, *libra*.

Βαρυϛενάχω, f. άξω, graviter gemo. Ex ϐαρὺς, & ϛενάζω, *gemo*.

Βαρύϛονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter ſuſpirans; (2) infelix; (3) luctuoſus. Ex ϐαρὺς, & ϛόνος, *gemitus*.

Βαρυσύμφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui graves fert calamitates, infelix. Ex ϐαρὺς, & συμφορὰ, *calamitas*.

Βαρυσφάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gravem edit ſtrepitum, graviſtrepus. Ex ϐαρὺς, & σφάραγος, *ſonus*.

Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas. A ϐαρύς.

Βαρύτιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravis pretii, pretioſus. Ex ϐαρὺς, & τιμὴ, *pretium*.

Βαρυτονέω, ῶ, f. ήσω, gravi tono profero. A ϐαρύτονος.

Βαρύτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravitonus, qui gravi tono pronunciatur. Ex ϐαρὺς, & τόνος, *tonus*.

Βαρυτόνως, *Adv.* gravi tono. A ϐαρύτονο

Βαρύφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravem ſonum edens. Ex ϐαρὺς, & φθόγγος, *ſonus*.

Βαρύφορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravis, onuſtus. Ex ϐαρὺς, & φόρτος, *onus*.

Βαρυφρονέω, ῶ, f. ήσω, graviter mente ſum adfectus. A ϐαρύφρων.

Βαρυφροσύνη, ης, ἡ, ſtatus mentis graviter adfectæ. Ab eod.

Βαρύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt gravis & curis onuſta, qui mente graviter eſ adfectus. Ex ϐαρὺς, & φρὴν, *mens*.

Βαρυφωνία, ας, ἡ, gravis vox, gravitas vocis. A ϐαρύφωνος.

Βαρύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui vox eſt gravis. Ex ϐαρὺς, & φωνὴ, *vox*.

Βαρύψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gravi & ignavo eſt animo. Ex ϐαρὺς, & ψυχὴ, *anima*

Βαρυώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui graves dolores patitur; (2) qui graves dolores adfert. Ex ϐαρὺς, & ὀδύνη, *dolor*.

Βαρυωπέω, ῶ, f. ήσω, viſu ſum obtuſiore. Ex ϐαρὺς, & ὤψ, *oculus*.

Βασανίζω, f. ίσω, exploro, probo, examino; (2) torqueo ad eruendam veritatem, quæſtionem habeo de aliquo; (3) torqueo, adfligo quocumque modo. Βασανίζ σανίζειν ταῖς ἐμπειρίαις ἕκαστα, ὦ ἀλάστορα. Βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβών, Arist. Ran. 636. Ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος, id. Ach. 110. A βάσανος.

Βασανισμὸς, οῦ, ὁ, exploratio, quæſtio, tormenta, cruciatus. A βασανίζω.

Βασανιστέον, ferendum. Ἀλλὰ βασανιστέον τόδε σοι τὸ πάθος μετ᾽ ἐμοῦ, Arist. Lyſ. 481. Ab eod.

Βασανιστήριον, ου, τὸ, inſtrumentum ad explorandum; (2) locus, in quo habetur quæſtio; (3) locus cruciatus quivis. Ab eod.

Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, explorator; (2) tortor. Ab eod.

Βασανίστρια, ας, ἡ, exploratrix; (2) tortrix. A βασανιστής.

ΒΑ΄ΣΑΝΟΣ, ου, ἡ, lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius; (2) exploratio, probatio, inquiſitio, examen; (3) quæſtio per tormenta; (4) tormenta; (5) cruciatus quivis.

Βασίλεια, ας, ἡ, regina, regia uxor. A βασιλεύς.

Βασιλεία, ας, ἡ, regnum. Ab eod.

Βασιλειάω, ῶ, f. άσω, regnum adfecto. A βασιλεία.

Βασιλειίδης, ου, ὁ, regis filius, Suid. Ab eod.

Βασιλείδιον, ου, τὸ, regulus. Dim. a βασιλεύς.

Βασίλειον, ου, τὸ, regia, regia domus. A βασίλειος.

Βασίλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, regalis. A βασιλεύς.

ΒΑΣΙΛΕΥ΄Σ, έως, ὁ, rex; (2) regulus avis.

Βασιλεύτερος, ου, ὁ, qui regiam majeſtatem magis præ ſe fert, quam cæteri, auguſtior; (2) regno dignior. A βασιλεύς.

Βασιλευτὸς, ἡ, ὸν, qui regnum ferre natura aptus eſt. A βασιλεύω.

Βασιλεύω, f. εύσω, regno, impero, rex ſum; (2) regnum adipiſcor; (3) regem creo. Βασιλεύειν τῆς Ἀσίας, ἐν Πέρσαις· βασιλεύεσθαι ὑπό τινος. Πάσης γῆς βασιλεύσεις, Ariſt. Eq. 1084. A βασιλεύς.

Βασιλὴ, ῆς, ἡ, regnum, Heſ. ex Sophocle. Ab eod.

Βασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam ſpeciem præ me fero. Ab eod.

Βασιλικὸς, ἡ, ὸν, regius, regalis. Hinc βασιλικὴ, ῆς, ἡ, regia domus; (2) baſilica, ædificium amplum tranſigendis negotiis deſtinatum. Ab eod.

Βασιλικῶς, *Adv.* regie, regaliter, baſilice. A βασιλικός.

Βασιλίνδα, ης, ἡ, ludi genus, in quo, qui ſorte rex factus, facienda imperat. Ab eod.

Βασίλιννα, ης, ἡ, regina, apud Menandrum. Ab eod.

Βασιλὶς, ίδος, ἡ, regina, regis conjux. A βασιλεύς.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, regulus; (2) avicula quædam; (3) ſerpens quidam; (4) ſtella in corde leonis. Dim. a βασιλεύς.

Βασίλισσα, ης, ἡ, regina.

Βάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pervius; (2) acceſſibilis; (3) acceſſus; (4) ſtabilis, fixus, conſtans. A βάσις.

Βάσις, εως, ἡ, greſſus, gradus, inceſſus; (2) pes, planta pedis; (3) fulcimentum, fundamentum. A βαίνω, *eo, incedo.*

ΒΑΣΚΑΙ΄ΝΩ, f. ανῶ, faſcino; (2) invideo; (3) criminor, reprehendo. Βασκαίνειν τινὶ, τί τινι, ἐπί τινι.

Βασκανία, ας, ἡ, faſcinatio; (2) invidia, invidentia; (3) obtrectatio. A βάσκανος.

Βασκάνιον, ου, τὸ, faſcinum; (2) odium. Ab eod.

Βάσκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, faſcinator, faſcinatrix; (2) invidus; (3) obtrectator, malevolus. A βασκαίνω.

Βασκάνως, *Adv.* invide, animo invido. A βάσκανος.

Βασκοσύνη, ης, ἡ, faſcinatio, faſcinum. Ab eod.

Βάσκω, vado. Poëticum.

ΒΑΣΣΑ΄ΡΑ, ας, ἡ, genus calceamenti; (2) Baccha; (3) meretrix; (4) vulpes.

Βασσάρειος, εία, ειον, vulpinus. A βασσάρα.

Βασσαρικὸς, ἡ, ὸν, bacchicus. Ab eod.

Βασσαρὶς, ίδος, ἡ, Baccha; (2) vulpes femina; (3) meretrix. Ab eod.

Βασταγὴ, ῆς, ἡ, onus, quod portatur. A βαστάζω.

Βάσταγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

ΒΑΣΤΑ΄ΖΩ, f. άσω, vel *Dor.* άξω, porto, bajulo; (2) examino, exploro, proprie ſcilicet, onus; (3) exporto; (4) tolero, ſuffero. Βαστάζειν τι ἐπὶ τῶν ὤμων, Ariſtot. ὕβριν, Epig. Πάντα δ᾽ ἐβάστασεν φρενὶ, Ariſt. Θεσμ. 444.

Βαταλίζομαι, f. ίσομαι, turpiter & effeminate vivo. A βάταλος.

ΒΑ΄ΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, mulieroſus, effeminatus, cinædus; (2) tibicen quidam effeminatus Epheſius; (3) podex.

Βατάνιον, ου, τὸ, patella. Dim. a πατάνα, *patina.*

Βατεύω, f. εύσω, coeo, de maribus, ut βατεύομαι de feminis. A βατέω.

Βατέω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) calco, pro πατέω. A βαίνω, *eo.*

Βατὴρ, ῆρος, ὁ, qui incedit; (2) meta; (3) limen. Ab eod.

Βατήριος, ία, ιον, ſcanſorius. A βατήρ.

Βατία, ας, ἡ, rubus. A βάτος.

ΒΑΤΙΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Βάτινος, ίνη, ινον, rubeus, e rubo. Ab eod.

Βάτιον, ου, τὸ, parvus cadus. Dim. a βάτος.

Βατὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen; (2) piſcis quidam; (3) avis quædam.

Βατοδρόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubos decerpens. Ex βάτος, & δρέπω, *decerpo.*

ΒΑ΄ΤΟΣ, ου, ἡ, rubus, ſentis.

ΒΑ΄ΤΟΣ, ου, ὁ, batus, menſura liquidorum apud Hebræos.

Βατὸς, ἡ, ὸν, pervius, acceſſu facilis. A βαίνω, *eo.*

Βατράχειος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ranalis, ad ranas pertinens. A βάτραχος.

Βατραχίζω, f. ίσω, p. ικα, in morem ranæ nato. Ab eod.

Βατράχιον, ου, τὸ, ranunculus; (2) genus herbæ. Dim. ab eod.

Βατραχὶς, ίδος, ἡ, veſtis ad ranarum colorem accedens. Ab eod.

Βατραχίσκος, ου, ὁ, pars quædam in cithara. Ab eod.

Βατραχίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, batrachites lapis. Ab eod.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum & murium pugna, titulus Carminis Homero tributi. Ex βάτραχος, μῦς, & μάχη, *pugna.*

ΒΑ΄ΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, rana.

Βατταρίζω, f. ίσω, balbutio, lingua titubo & hæſito; (2) blatero, garrio. A βάττος.

Βατταρισμὸς, οῦ, ὁ, titubantia & hæſitantia linguæ, linguæ offenſio in loquendo. A βατταρίζω.

Βατταριστὴς, οῦ, ὁ, titubator, hæſitator, qui impedite loquitur. Ab eod.

Βαττολογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βατταρίζω. Ex βάττος, & λόγος, *ſermo.*

Βαττολογία, ας, ἡ, inanis eorumdem repetitio; (2) loquacitas. A βαττολογέω.

ΒΑ΄ΤΤΟΣ, ου, ὁ, Battus, princeps Cyrenorum, balbus & exili voce præditus.

ΒΑΤΤΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, femina nana.

Βατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rubeus, rubo ſimilis. A βάτος.

Βαυβάω, ῶ, f. ήσω, dormio; (2) ſopio. A βαυβώ.

Βαυβὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Baubo, nutrix Cereris.

ΒΑΥ΄ΖΩ, f. ξω, latro, baubor. Βαΰζει τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ, Ariſt. Θεσμ. 902.

Βαυκαλάω, ῶ, f. ήσω, ſopio cantu nutricum more. A βαυβάω.

Βαυκαλίζω, f. ίσω, idem quod βαυκαλάω.

Βαυκάλιον, ου, τὸ, vas anguſti oris. A βαΰζω.

Βαύκαλις, εως, ἡ, vas ad refrigerandum. A βαυκάλιον.

Βαυκίδες, genus calceamentorum.

Βαυκίζω, f. ίσω, delicior, laſcivio. A βαυκός.

Βαύκισμα, ατος, τὸ, deliciæ. A βαυκίζω.

Βαυκισμὸς, οῦ, ὁ, genus laſcivæ ſaltationis. Ab eod.

ΒΑΥΚΟ΄Σ, ἡ, ὸν, jucundus, delicatus.

ΒΑΥ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, fornax, caminus.

Βαφεῖον, ου, τὸ, officina tinctoris, ſ. infectoris. A βάπτω.

Βαφεὺς, έως, ὁ, tinctor. Ab eod.

Βαφὴ, ῆς, ἡ, immerſio; (2) tinctura; (3) color; (4) macula. Ab eod.

Βαφικὸς, ἡ, ὸν, tinctorius. Hinc ἡ βαφικὴ, ſc. τέχνη, ars tinctoria. Ab eod.

Βάψις, εως, ἡ, tinctio, ipſe tingendi, aut mergendi actus. Ab eod.

ΒΑ΄Ω, inuſ. unde βῆμι, & βαίνω, *eo.*

ΒΔΑ΄ΛΛΩ, f. αλῶ, mulgeo; (2) ſugo.

Βδάλσις, εως, ἡ, mulctus; (2) ſuctus. A βδάλλω.

Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, ſanguiſuga; (2) arbor quædam. Ab eod.

Βδέλλιον, ου, τὸ, arbor quædam Arabica; (2) lachryma iſtius arboris. Dim. a βδέλλα.

Βδέλλω, mulgeo.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, exſecratio, abominatio; (2) res exſecranda. A βδελύσσω.

Βδελυγμία, ας, ἡ, exſecratio, abominatio; (2) nauſea. Ab eod.

Βδελυγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod βδέλυγμα.

Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, abominabilis, exſecrabilis. Ab eod.

Βδελυρία, ας, ἡ, ſumma impudentia, ingens protervia; (2) ſcurrilitas; (3) vita impura & flagitioſa. A βδελυρός.

Βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, qui eſt frontis proſtitutæ, protervus, flagitioſus, impurus, fœdæ libidini deditus. A βδέω.

Βδελυρῶς, *Adv.* impure, flagitioſe. Ab eod.

Βδελύσσομαι, vel βδελύττομαι, f. ξομαι, exſecror, abominor, deteſtor, proprie ob fœtorem; (2) formido, exhorreo. Βδελύττομαι γὰρ τοὺς λίφους, Ariſt. Ach. 592. Οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη κεῖνος, Id. Lyſ. 797. A βδέω.

Βδέννυμαι, alvum evacuo. Ab eod.

Βδέσμα, ατος, τὸ, flatus ventris.

ΒΔΕ΄Ω, f. έσω, vel ήσω, pedo, flatum ventris emitto; (2) fœteo, puteo.

Βδόλος, ου, ὁ, flatus ventris; (2) crepitus; (3) fœtor extinctæ lucernæ. A βδέω.

Βδύλλω, idem quod βδέω; (2) timeo, tremo. Τί βδύλλεθ᾽ ἡμᾶς; Ariſt. Lyſ. 356. Ab eod.

Βεβαιόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, firmus & conſtans in fide. Ex βέβαιος, & πίστις, *fides.*

ΒΕ΄ΒΑΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, & αιος, αία, αιον, firmus, ſtabilis; (2) de quo fiducia concipitur, de quo nobis aliquid certo perſuademus.

Βεβαιότης, ητος, ἡ, firmitas, ſtabilitas. A βέβαιος.

Βεβαιόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio, firmo, firmum reddo; (2) confirmo; (3) præſto, ut ei habere liceat, cui ſponſione & ſtipulatione evictionis cautum eſt; (4) fidem facio, adfirmo. Βεβαιοῦν τὴν εἰρήνην, νόμους, τ' ἀρχήν τινι. Ab eod.

Βεβαίως, *Adv.* firme; (2) certo, explorato. Ab eodem.

Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, firmamentum. A βεβαιόω.

Βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, confirmator, ſancitor. Ab eodem.

Βεβαιωτικὸς, ὴ, ὸν, confirmativus. Ab eod.

Βέβηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, profanus, non initiatus. A βηλὸς, *limen domus.*

Βεβηλόω, ῶ, f. ώσω, profano, contamino. A βέβηλος.

Βεβήλωσις, εως, ἡ, profanatio. A βεβηλόω.

ΒΕΒΡΑ΄Σ, άδος, ἡ, ſpecies piſcis.

ΒΕ΄ΒΡΗΚΕΣ, pars illa, quæ inter maxillas eſt.

Βεβρώθω, f. ώσω, comedo, depaſco. Homerus: βεβρώθοις. A βρώθω, inuſitato.

Βεελζεβοὺλ, ὁ, Beelzebub. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Dominus muſcarum.*

Βεινητιάω, ῶ, Venerem appeto, A βείνω, in uſu βινητιᾷν.

ΒΕΙ΄ΝΩ, in uſu βινεῖν, ineo, coëo.

Βεκκεσέληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, delirus, ſtupidus; (2) antiquus, quaſi ante βέκκον, *panem*, & σελήνην, *lunam.*

ΒΕ΄ΚΚΟΣ, ου, ὁ, panis, Phrygum lingua; (2) amens.

Βέκυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pecuinus, ovillus, Suid.

ΒΕ΄ΛΕΚΟΣ, legumen, quod lathyro ſimile eſt, Suid.

Βέλεμνον, ου, τὸ, telum, ſagitta. A βέλος.

Βελενίτης, ου, ὁ, lapis, qui ſagittæ effigiem repræſentat. Ab eod.

ΒΕ΄ΛΕΝΟΣ, ου, ὁ, piſcis quidam.

Βελεσσιχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſagittis, ſive jaculis gaudens. Ex βέλος, & χαίρω, *gaudeo.*

Βελιὰλ, ὁ, Belial. Nomen Hebræum ἄκλιτον, *ſine jugo*, vel *nequam.*

Βελόακον, ου, τὸ, q. d. telorum remedium, Dictamnus. Ex βέλος, & ἀκέομαι, *ſano.*

Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra. Ex βέλος, & θήκης, *theca.*

Βελομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, quum ſagittæ nominibus inſcriptæ mittuntur in pharetram miſcenturque, ut videatur, cujus nomen primum exeat, ex eoque conſilium capiatur. Ex βέλος, & μαντεία, *vaticinatio.*

Βελόνη, ης, ἡ, acus; (2) piſcis quidam. A βέλος.

Βελονὶς, ίδος, ἡ, acicula. Dimin. a βελόνη.

Βελονοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acus formam habens. Ex βελόνη, & εἶδος, *ſpecies.*

Βελονοποικίλτης, ου, ὁ, qui acu veſtes variegat. Ex βελόνη, & ποικίλλω, *variego.*

Βελονοπώλης, ου, ὁ, qui acus vendit. Ex βελόνη, & πωλέω, *vendo.*

Βελονόπωλις, ιδος, ἡ, quæ acus vendit. Ex iiſdem.

Βελοποιία, ας, ἡ, telorum fabricatio. A βελοποιός.

Βελοποιὸς, οῦ, ὁ, telorum fabricator. Ex βέλος & ποιέω, *facio.*

ΒΕ΄ΛΟΣ, εος, τὸ, telum, jaculum, ſagitta; (2) fulmen; (3) ictus & dolor ex ictu illatus.

Βελόστασις, εως, ἡ, locus ad tela conſtitutus; (2) machina bellica, aries, baliſta. Ex βέλος, & στάσις, *ſtatio.*

Βελοσφενδόνη, ης, ἡ, phalarica; (2) ſagitta. Ex βέλος, & σφενδόνη, *funda.*

Βελοτόκος, ου, ὁ, dictamnus, pulegium ſilveſtre, quod ſagittarum & partuum remedium ſit. Ex βέλος, & τόκος, *partus.*

Βελουλκέω, ῶ, f. ήσω, tela extraho. A βελουλκός.

Βελουλκία, ας, ἡ, teli infixi extractio. Ab eod.

Βελουλκικὸς, ὴ, ὸν, ad telorum extractionem pertinens. Ab eod.

Βελουλκὸς, ὴ, ὸν tela miſſilia extrahens. Ex βέλος, & ἕλκω, *traho.*

ΒΕ΄ΛΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, melior. Compar. irreg. ab ἀγαθός.

Βελτιόω, ῶ, f ώσω, meliorem reddo. A βελτίων.

Βέλτιστα, *Adv.* optime. A βέλτιστος.

Βέλτιστος, ίστη, ιστον, optimus. Superlat. ab ἀγαθός.

Βελτίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Βελτίωσις, εως, ἡ, in meliorem ſtatum reductio, melioratio; (2) emendatio; (3) profectus. A βελτιόω.

Βεμβεύω, f. εύσω, idem quod βεμβηκίζω.

Βεμβέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem.

Βεμβηκίζω, f. ίσω, in gyrum ago, circumago, volvo. Ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβηκίζωσιν ἑαυτοὺς, Ariſt. Veſp. 1506. A βέμβηξ.

ΒΕ΄ΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, turbo, trochus.

Βέμβιξ, ικος, ἡ, idem.

Βεμβρὰς, idem quod βεβράς. Piſcis genus.

Βεμβρεύω, f. εύσω, idem quod βεμβεύω.

Βεμβρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βεμβέω.

Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundum. A βάθος.

Βενιαμὶν, ὁ, Benjamin. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Filius dextræ.*

ΒΕ΄ΡΒΕΡΙ. τὸ, concha uniones continens. Vox Indica.

Βέρεθρον, barathrum.

ΒΕ΄ΤΙΟΝ, ου, τὸ, betium, herba; (2) dictamnus.

ΒΕΥ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, veſtis genus varium, aut purpureum.

ΒΗ͂, vox ovium balantium.

Βῆγμα, ατος, τὸ, quod tuſſiendo exſpuitur. A βήσσω, *tuſſio.*

Βήζω, clamo βῆ, ut oves; (2) clamo. A βῆ.

Βηθαβαρὰ, ᾶς, ἡ, Bethabara. Vox Hebr. *Domus tranſitus.*

Βηθανία, ας, ἡ, Bethania. Vox Hebr. *Domus adflictionis.*

Βηθεσδὰ, ἡ, Betheſda. Vox Syr. *Domus miſericordiæ*, ſ. *beneficentiæ.*

Βηθλεὲμ, ἡ, Bethlehem. Vox Hebr. ἄκλιτος. *Domus panis.*

Βηθσαϊδὰ, ἡ, ſ. Βηθσαϊδὰν, Bethſaida. Vox Heb. ἄκλιτος. *Domus piſcationis.*

Βηθφαγὴ, Bethphage. Vox Hebr. *Domus ficuum præcocium.*

Βῆκα, ων, τὰ, oves, Heſ. A βῆ.

ΒΗΛΟ΄Σ, οῦ, ὁ, limen domus.

Βῆμα, ατος, τὸ, greſſus; (2) veſtigium; (3) tribunal, ſuggeſtus. A βαίνω, *adſcendo.*

Βηματέω, ῶ, f. ήσω, pedibus calco, ingredior. A βῆμα.

Βηματίζω, f. ίσω, per paſſus metior, per greſſus diſtinguo; (2) rem divinam in bemate, ſive ſuggeſtu perago. Ab eod.

ΒΗ͂Ξ, βηχὸς, ἡ, tuſſis.

ΒΗ΄ΡΗΚΕΣ, ων, αἱ, mazæ factæ e farinis percolatis; (2) gladii recti.

Βηρύλλιον, ου, τὸ, beryllus, gemma. Dim. a βήρυλλος.

ΒΗ΄ΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) herbæ genus.

ΒΗ͂ΣΣΑΙ, ῶν, αἱ, loca in montibus, per quæ gradi poſſumus; (2) ſaltus; (3) convalles, valles profluæ.

Βησσήεις, ήεσσα, ῆεν, ſaltuoſus. A βῆσσα.

ΒΗ͂ΣΣΟΣ, εος, τὸ, caverna.

Βήσσω, vel βήττω, f. ξω, tuſſio. Ὁ γὰρ αὐτὴν τὴν νύχθ' ὅλην ἔβηττε, τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλησμένος, Ariſt. Conc. 56. A βήξ.

Βηταρμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio concinno greſſu, ſeu ad ſonum. Ex βάω, & ἁρμόζω.

Βητάρμων, ονος, ὁ, ſaltator ad ſonum. Ex iiſd.

Βηχικὸς, ὴ, ὸν, ad tuſſim pertinens. A βήξ, *tuſſis.*

Βήχιον, ου, τὸ, tuſſilago, ſ. tuſſicularis, herba. Ab eodem.

ΒΙ΄Α, ας, ἡ, vis, robur; (2) violentia, violentus impetus; (3) injuria, contumelia violenta.

Βιάζω, f. άσω, uſitatius βιάζομαι, vim adfero, urgeo; (2) opprimo; (3) vi efficio; (4) pervinco; (5) ſtupro, ſtuprum infero. Βιάζεσθαι ῥοῦν ποταμοῦ, Eccl. 4, 31. adverſus flumen navigare, h. e. fruſtra agere. A βία.

Βιαιομάχας, ὁ, violentus pugnator, ſtrenuus bellator, proprie qui vi corporis, non dolo pugnat. Ex βίαιος, & μάχομαι, *pugno.*

Βιαιομαχεῖν, vi certare. A præc.

Βίαιος, αία, αιον, & βίαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, violentus, injurius, vehemens; (2) coactus. A βία,

Βιαιότης, ητος, ἡ, violentia. A βίαιος.

Βιαίως, *Adv.* vi, violenter. Ab eod.

Βιαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad vitam ſufficiens, vitam & victum ſuppeditans. Ex βίος & ἀρκέομαι, *ſufficio.*

Βίαρχος, ου, ὁ, victui, ſeu commeatui præfectus. Ex βίος, & ἀρχὸς, *princeps*, *præfectu*

Βιασμὸς, οῦ, ὁ, violatio, vis adhibita. A βιάζω.

Βιαστὴς, οῦ, ὁ, violator, qui vim infert. Ab eod.

Βιαστικὸς, ὴ, ὸν, ad vim inferendam aptus, violentus. A βιαστής.

Βιάω, ῶ, ex βιάομαι, βιῶμαι, vim infero, violo. A βία.

Βιβάζω, f. άσω, venire facio; (2) admitto, admiſſario admoveo. A βαίνω, *eo.*

Βιβάσθω, vado, tranſeo, ambulo. Ab eod.

Βίβασις, εως, ἡ, genus ſaltationis apud Lacedæmonios. A βιβάζω.

Βιβαστὴς, οῦ, ὁ, admiſſarius. Ab eod.

Βιβάω, ῶ, eo, gradior, incedo. A βαίνω.

Βίβημι, idem & ab eod.

Βιβλαρίδιον, ου, τὸ, libellus. Dim. a βιβλάρι

Βιβλάριον, ου, τὸ, idem. Dim. a βίβλος.

Βιβλιακὸς, ὴ, ὸν, in librorum lectione verſatus; (2) biblicus, ad libros pertinen Ab eodem.

Βίβλινος, ίνη, ινον, Biblinus, natus in Biblinis montibus Thraciæ; (2) chartaceus

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum ſcriptio. A βιβλιογράφος.

Βιβλιογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, librorum ſcripto Ex βιβλίον, & γράφω, *ſcribo.*

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, Bibliotheca, libraria. βιβλίον, & θήκη, *theca, repoſitorium.*

Βιβλιοκάπηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, venditor libroru qui libros venales habet. Ex βιβλίον, κάπηλος, *venditor, inſtitor.*

Βιβλίον, ου, τὸ, liber; (2) ſcheda; & *in Pl* τὰ βιβλία, Biblia, Scriptura ſacra. A βίβλ

Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, Bibliopola, venditor brorum. Ex βιβλίον, & πωλέω, *vend*

Βιβλιοτάφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui libros ſepelit illis adeo lucem invidet. Ex βιβλίον, θάπτω, *ſepelio.*

Βιβλιοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, libellio, ferens libru Ex βιβλίον, & φέρω, *fero.*

Βιβλιοφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi libri cuſ diuntur & adſervantur. Ex βιβλίον, φυλακὴ, *cuſtodia.*

ΒΙ'ΒΛΟΣ, ȣ, ἡ, liber.

Βιβλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod βιβλιοφόρος.

Βιβρώσκω, f. βρώσω, p. βέβρωκα, edo, comedo, depaſco. A βρώσκω, quod idem ſignificat.

Βιήμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vi & robore, non arte pugnans. Ex βία, & μάχη, *pugna*.

Βικίδιον, ȣ, τὸ, idem quod ſequens βικίον.

Βικίον, ȣ, τὸ, urceolus. Dim. a βίκος.

ΒΙ'ΚΟΣ, ȣ, ὁ, urna anſata; (2) urceus; (3) doliolum.

ΒΙΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, ineo, coëo.

Βινητιάω, ῶ, coire cupio, libidinor. A βινέω.

Βιοδότης, ȣ, ὁ, vitæ dator. Ex βίος, & δίδωμι, *do*.

Βιοδώρα, ας, ἡ, victum largiens, altrix. Ex βίος, & δῶρον, *donum*.

Βιόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, victum largiens, altor. Ex iiſdem.

Βιοδώτης, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Βιοδώτωρ, ορος, ὁ, idem. Ex βίος, & δίδωμι.

Βιοθάλμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui diuturnæ vitæ eſt, longævus. Ex βίος, & θάλλω, *vigeo*.

Βιοθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vitam alens & ſuſtentans. Ex βίος, & τρέφω, *alo*.

Βιομηχανία, ας, ἡ, induſtria in vita ſuſtentanda & victu comparando. A βιομήχανος.

Βιομήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, docilis & ad vitæ munera ingenioſus, qui omnia ad vitam ſuſtentandam machinatur. Ex βίος, & μηχανὴ, *machina*.

Βιοπλάνης, έος, ὁ ϗ ἡ, qui victus parandi cauſſa huc illuc vagatur, mendicus. Ex βίος, & πλάνης, *erro, vagus*.

Βιοποριςικὸς, ἡ, ὸν, victum parans & ſuppeditans. Ex βίος, & πορίζω, *paro*.

ΙΌΣ, ȣ, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates; (4) certa vivendi ratio; (5) annona; (6) res omnis ad vitam ſuſtentandam neceſſaria.

ιὸς, ȣ̃, ὁ, arcus; (2) nervus arcus. A βία.

ιοσόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitam ſervans, ſalutifer. Ex βίος, & σόω, *ſervo*.

ιοςερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui victus & ad vitam ſuſtentandam neceſſaria non ſuppetunt. Ex βίος, & ςερέω, *privo*.

ιοτεία, ας, ἡ, vitæ inſtitutum. A βιοτή.

ιοτεύω, f. εύσω, vivo; (2) victum quæro. Ab eodem.

ιοτὴ, ῆς, ἡ, vita; (2) vivendi ratio. A βίος.

ιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

ιοτήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitalis. A βιοτή.

ιοτικὸς, ἡ, ὸν, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens. Dimin. a βίοτος.

ιότιον, ȣ, τὸ, parvus victus. Ab eod.

ίοτος, ȣ, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates. A βίος.

ιοφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitam corrumpens. Ex βίος, & φθείρω, *corrumpo*.

ιόχρηςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitæ utilis. Ex βίος, & χρηςὸς, *utilis*.

ιόω, ῶ, f. ώσω, vivo. Ab hoc βιῶμι, unde uſitata ἐβίων, βιȣ̀ς, βιῶναι. A βίος.

ίτινα, crepidæ, ſandalia, Suid.

ιώνης, ȣ, ὁ, qui victum & ad vitam neceſſaria emit. Ex βίος, & ὠνέομαι, *emo*.

ιώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpem vitæ habens; (2) vitalis. A βιόω.

ιωσίμως, *Adv.* vitaliter. A βιώσιμος.

ίωσις, εως, ἡ, ipſa vivendi actio; (2) vita anteacta. Ab eod.

ιώσκομαι, viviſco. Ab eod.

ιωτικὸς, ἡ, ὸν, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens; (2) ſecularis, laicus. A βίος.

ιωτικῶς, *Adv.* ut fit in communi vita, populariter. A βιωτικός.

ιωτὸς, ἡ, ὸν, vitalis. A βίος.

ιωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vitæ utilis. Ex βίος, & ὠφελέω, *proſum*.

Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, detrimentoſus. A βλάβη.

Βλαβερῶς, *Adv.* perperam. A βλαβερός.

Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum. A βλάπτω, *noceo*.

Βλαβόεις, όεσσα, όεν, noxius.

Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη.

Βλάβω, lædo, noceo, injuriam infero. Antiquum pro βλάπτω.

Βλαδὰ, ῶν, τὰ, immatura, fatua, Heſ. A βλαςὸς, *germen*.

Βλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, flaccidus, diſſolutus. A βλάζω, *ſtultus ſum*.

Βλαδὺν, *Adv.* tarde. Ab eod.

Βλάζω, ſtultus ſum. Idem. A βλὰξ, *inutilis*.

Βλαισόπȣς, οδος, ὁ, vel ἡ, pedibus mancus, vel oblæſus. Ex βλαισὸς, & πȣ̃ς, *pes*.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, valgus, diſtorta habens crura.

Βλαισότης, ητος, ἡ, diſtortio. A βλαισός.

Βλαισόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, diſtorqueo. Ab eodem.

Βλαίσωσις, εως, ἡ, diſtortio. A βλαισόω.

Βλάκευμα, ατος, τὸ, id, quod per ſocordiam fit; (2) contemptus, deſpectus. A βλακεύω.

Βλακεύω, f. εύσω, ſocordiæ me dedo, torpeo. A βλάξ.

Βλακεία, ας, ἡ, ſocordia. Ab eod.

Βλακικὸς, ἡ, ὸν, ignavus, ſocors, piger. Ab eodem.

Βλακικῶς, *Adv.* ignave, tarde. A βλακικός.

Βλακωδῶς, βλακωδέςερον, ignave, ignavius, Pollux. A βλακώδης, *ignavus*.

Βλάμμα, ατος, τὸ, detrimentum. A βλάπτω.

ΒΛΑ'Ξ, βλακὸς, ὁ, piſcis quidam inutilis; (2) ignavus, iners, ſocors, ſupinus.

Βλαπτικὸς, ἡ, ὸν, noxius, lædens, nocens. A βλάπτω.

ΒΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, lædo, noceo, damno adficio. Ὀυ νῦν με πρῶτον ἔβλαψε δόξα, Eur. Med. 293. Βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτὸν, Ariſt. Av. 1648.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, f. βλαςήσω, p. βεβλάςηκα, germino, fruticor, pullulo; (2) originem duco; (3) produco, profero. Τοιαῦτ᾽ ἀπ᾽ ἀυτῶν βλαςάνει βȣλεύματα, manant, Ariſt. Lyſ. 409.

Βλαςεῖον, ȣ, τὸ, germen, propago. A βλαςάω.

Βλάςη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Βλάςημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Βλάςησις, εως, ἡ, germinatio; (2) fructuum inchoatio. A βλαςάω.

Βλαςητικὸς, ἡ, ὸν, germinandi vim habens; (2) ad germinandum propenſus. Ab eod.

Βλαςικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Βλαςοκοπέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, germina detraho, germina corrumpo. Ex βλαςὸς, & κόπτω, *ſeco*.

Βλαςολογέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, lego germina, pampino. Ex βλαςὸς, & λέγω, *colligo*.

Βλαςολογία, ας, ἡ, germinum collectio, pampinatio. A βλαςολογέω.

Βλαςὸς, ȣ̃, ὁ, germen. A βλαςάνω.

Βλασφημέω, ῶ, f. ήσω, impie loquor, maledictis laceſſo. Βλασφημεῖν περί τινος, εἴς τινα, κατά τινος. A βλάσφημος.

Βλασφημία, ας, ἡ, blaſphemia, maledicentia. Ab eodem.

Βλάσφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, blaſphemus, maledictus; ἀπὸ τȣ̃ βλάπτειν τὴν φήμην, *a lædendo famam*.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, os anterius narium purpuræ; (2) concha Indica.

ΒΛΑΥ͂ΤΑΙ, ῶν, αἱ, genus calceamenti.

Βλαυτίον, ȣ, τὸ, ſolea, crepida, ſandaliolum. A βλαῦται.

Βλαψιγονία, ας, ἡ, fœtus, ſeu partus læſio. Ex βλάψις, & γονὴ, *genitura*.

Βλάψις, εως, ἡ, læſio. A βλάπτω.

Βλαψίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt læſa, ſtolidus. Ex βλάψις, & φρὴν, *mens*.

Βλεκέμυξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Heſych. mucoſus; (2) ignavus; (3) deceptu facilis. Ex βλὰξ, & μύξα, *mucus*.

Βλεμεαίνω, trucibus oculis circumſpicio, minor. A βλέμμα.

Βλέμμα, ατος, τὸ, adſpectus, intuitus, vultus. A βλέπω.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, mucus.

Βλεννὸς, ἡ, ὸν, ignavus. A βλέννα.

Βλεννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mucoſus. A βλέννα.

Βλεπεδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, retortis oculis horrificoque adſpectu intuens; (2) ſtrabus; (3) attonitus. Ex βλέπω, & δαίμων, *dæmon*.

Βλέπησις, εως, ἡ, adſpectus.

Βλέπος, εος, τὸ, adſpectus. A βλέπω.

ΒΛΕ'ΠΩ, f. ψω, adſpicio, intueor; (2) ſpecto, pertineo; (3) ſedulo caveo; (4) rationem habeo; (5) vivo. Βλέπειν φιλοφρόνως πρός τινα, amice intueri; πρὸς ſ. εἴς τινα, expectare aliquid ab; ἀπὸ, cavere. Βλέπȣσι εἰς σὲ κἀμὲ, Ariſt. Av. 316.

Βλεσὸς, ἡ, ὸν, valgus, varus, incurvus; (2) cui membra ſunt ſoluta, paralyticus; (3) cui lingua eſt impedita, blæſus. A βλαισός.

ΒΛΕ'ΤΤΥΓΕΣ, Heſ. nugæ.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebro conniveo. A βλέφαρον.

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, cilium, pili palpebrarum; (2) palpebræ. Ab eod.

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos.

Βλέψις, εως, ἡ, intuitus. A βλέπω.

Βλήδην, *Adv.* jactim, jaciendo. A βάλλω, *jacio*.

Βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus; (2) vulnus; (3) plaga. Ab eod.

Βλημάζω, alias βλιμάζω, mammas contrecto, & aves empturus tracto. Ex θλίβω, *premo*, & opprimo; (2) μαζὸς, *mamma*.

Βληςρίζω, f. ίσω, jacto. A βάλλω.

Βληςρισμὸς, ȣ̃, ὁ, jactatio. A βληςρίζω.

Βλητὸς, ἡ, ὸν, ictus, attonitus, apoplecticus. A βάλλω.

Βλῆτρον, ȣ, τὸ, clavus ferreus, peſſulus. Ab eodem.

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, balo ut ovis; (2) vagio ut infans.

Βληχὴ, ῆς, ἡ, balatus. A βληχάομαι.

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Βλῆχνον, ȣ, τὸ, filix, herba. A βληχρός.

Βληχρὸν, ȣ̃, τὸ, leguminis genus. Ab eod.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, debilis, imbecillus; (2) validus, robuſtus.

Βληχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. balatorius; (2) mente ſimilis ovi. A βληχάομαι.

Βλήχων, ωνος, ἡ, pulegium herba.

Βληχωνίας, ȣ, ὁ, ut βληχωνίας κυκεὼν, potio cui pulegium admiſtum.

Βλιμάζω, idem quod βλημάζω. Ὄιδ᾽ ὠνȣ̃νται βλιμάζοντες, Ariſt. Av. 536.

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ȣ, τὸ, blitum, olus inſipidum.

Βλιτομάμας, ȣ, ὁ, ſtultus, fatuus.

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, exprimendo aufero, ut mel e favis. Ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ, Ariſt. Lyſ. 478.

ΒΛΟΣΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, terribilis adſpectu, torvus, truculentus; (2) auctoritate præditus.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, habens oculos truces. Ex βλοσυρὸς, & ὤψ, *oculus*.

Βλοσυρωπὸς, ἡ, ὸν, terribilis adſpectu. Ex iiſd.

ΒΛΥ'ΖΩ, f. ϐλύσω, ſcaturio, mano; (2) effundo.

Βλυσμὸς, ȣ̃, ὁ, ſcatebra. A ϐλύζω.

Βλυϛηρὶς, ίδος, ἡ, q. d. ſcaturitrix, ſcaturiens & fluens. A ϐλύζω.

Βλύω, f. ύσω, p. υκα, idem quod ϐλύζω.

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, celſus, procerus; (2) viridis; (3) tener. A ϐλώσκω, *adſcendo*.

Βλωμίδιον, ȣ, τὸ, parva buccella, offula, fruſtulum. Dim. a ϐλωμός.

ΒΛΩΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, buccella, fragmentum, panis portio.

Βλῶσις, εως, ἡ, adventus. A ϐλώσκω.

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, p. ωκα, advenio; (2) adſcendo; (3) creſco.

Βοάγριον, ȣ, τὸ, ſcutum ex boum agreſtium pelle. Ex βȣ̃ς, & ἄγριος, *agreſtis*.

Βοανεργὲς, Boanerges. Syr. *filii tonitrui*.

Βόαξ, ακος, ὁ, piſcis quidam, qui & ϐόηξ, it. ϐῶξ dicitur. A ϐοάω.

Βοαύλιον, ȣ, τὸ, boum ſtabulum, bubile. Ex ϐȣ̃ς, & αὐλὴ, *aula*.

ΒΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boo, clamo; (2) vociferor; (3) clamando dico, cum clamore dico; (4) inclamo, clamando voco; (5) celebro; (6) uſurpatur & de inanimatis. Τήνδε δ' ἔκτοσθεν ϐοᾶν ἔα τά θ' αὑτῆς ϗ τὰ τῶν φίλων κακὰ, Soph. El. 805. Τίς ὁ ϐοῶν τὸν δεσπότην; Ariſt. Av. 60.

Βοεία, ας, ἡ, pellis bubula; (2) ſcutum, ſive clypeus e corio bubulo factus. A ϐȣ̃ς.

Βοειακὸς, ἡ, ὸν, e bubula pelle factus; (2) bubulus. A ϐȣ̃ς.

Βοεικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Βόειος, εία, ειον, bovinus, bubulus. Ab eod.

Βόεος, έα, εον, idem & ab eod.

Βοεὺς, έως, ὁ, lorum e corio bubulo. Ab eod.

Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor; (2) pugna. A ϐοάω.

Βοηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bove genitus. Ex ϐȣ̃ς, & γείνομαι, *naſcor*.

Βοηδρομέω, ῶ, f. ήσω, currens vociferor; (2) auxilior. A ϐοηδρόμος.

Βοηδρόμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auxiliaris. Ab eod.

Βοηδρόμος, ȣ, ὁ, ad clamorem alicujus accurrens auxiliator, opitulator. Ex ϐοάω, & δρέμω, *curro*.

Βοήθεια, ας, ἡ, adjumentum, auxilium. A ϐοηθέω.

ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, auxilior, opitulor, ſuccurro; (2) occurro hoſtibus, propugnatum advenio; (3) patrocinor. Βοηθεῖν τινι πρὸς τȣ̀ς ὁπλίτας, ἐπὶ τȣ̀ς πολεμίȣς, adverſus; ἔς τινα τόπον, procurrere.

Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium; (2) remedium. A ϐοηθέω.

Βοηθηματικὸς, ἡ, ὸν, auxiliatorius, auxiliandi vim habens. A ϐοήθημα.

Βοηθητικὸς, ἡ, ὸν, auxiliaris, qui auxiliari poteſt, aptus ad auxiliandum. A ϐοηθέω.

Βοηθὸς, ȣ̃, ὁ, auxiliator, opitulator. Ab eod.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio; (2) præda. Ex ϐȣ̃ς, & ἐλαύνω, *abigo*.

Βοηλατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boves agito; (2) boves abigo. A ϐοηλάτης.

Βοηλάτης, ȣ, ὁ, boum agitator, bubulcus; (2) boum abactor. Ex βȣ̃ς, & ἐλάυνω, *agito*.

Βοηλάτις, ιδος, ἡ, boum agitatrix, vel abactrix. A ϐοηλάτης.

Βόημα, ατος, τὸ, clamor. Dor. ϐόαμα. A ϐοάω.

Βοηνόμος, ȣ, ὁ, boum paſtor, bubulcus. Ex ϐȣ̃ς, & νέμω, *paſco*.

Βοητὺς, ύος, ἡ, clamor. Ab eod.

Βοθρίζω, f. ίσω, obruo. A ϐοθρὸς, *fovea*.

Βόθριον, ȣ, τὸ, parva ſcrobs. Dim. ab eod.

ΒΟ'ΘΡΟΣ, ȣ, ὁ, fovea, ſcrobs.

Βόθυνος, ȣ, ὁ, idem. A ϐαθύνω, *excavo*.

Βοϊδάριον, ȣ, τὸ, bucula. A ϐȣ̃ς.

Βοΐδιον, ſ. ϐοΐδιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Βοϊκὸς, ἡ, ὸν, bubulus. Ab eod.

Βοΐκλεψ, πος, ὁ, boum fur. Ex ϐȣ̃ς, & κλέπτω, *furor*.

Βολαῖος, αία, αῖον, impetuoſus; (2) irretitus. A ϐολὴ, *jactus*.

Βολϐάριον, ȣ, τὸ, bulbulus, parvus bulbus. Dim. a ϐολϐός.

Βόλϐιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Βόλβιτον, ȣ, τὸ, ſtercus bubulum; (2) fimus. A ϐάλλω, *jacio*, quoniam ejicitur.

Βολϐοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bulboſus, bulbum referens. A ϐολϐός.

ΒΟΛΒΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, bulbus; (2) radix quævis rotunda.

Βολϐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bulboſus. A ϐολϐός.

Βολέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, jacio. A ϐάλλω.

Βολεὼν, ῶνος, ὁ, fimetum, ſterquilinium. A ϐολέω.

Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus; (2) ictus, plaga. A βάλλω.

Βολίζω, f. ίσω, p. ικα, bolidem demitto. A ϐολίς.

Βολὶς, ίδος, ἡ, jaculum, ſagitta; (2) funis cum alligato plumbo, quo nautæ profunditatem maris explorant. A ϐάλλω.

Βολίτινος, ίνη, ινον, ſtercoreus. A ϐόλιτον.

Βόλιτον, ȣ, τὸ, ſtercus, fimus. A ϐάλλω.

Βόλιτος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Βόλος, ȣ, ὁ, jactus; (2) verriculum. Ab eod.

Βομϐαίνω, ſonum bombo ſimilem edo. A ϐόμϐος.

Βομϐαύλιος, ȣ, ὁ, tibicen. Vox comica. Ex ϐόμϐος, & αὐλὸς, *tibia*.

Βομϐέω, ῶ, f. ήσω, bombum edo. A ϐόμϐος.

Βομϐηδὸν, *Adv.* edendo bombum. A ϐόμϐος.

Βομϐήεις, ήεσσα, ῆεν, bombum edens; (2) ſtridulus. Ab eod.

Βόμϐησις, εως, ἡ, bombizatio, editio bombi. A ϐομϐέω.

ΒΟ'ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, bombus, ſonus, quem edunt apes; (2) ſtrepitus quivis.

Βομϐύλη, ης, ἡ, genus apis ſtreperæ. A ϐόμϐος.

Βομϐυλιάζω, f. άσω, p. ακα, ventris murmur edo. A ϐομϐύλιος.

Βομβύλιος, ȣ, ὁ, idem quod βομβύλη; (2) genus poculi. A βόμβος.

Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis. Ab eod.

ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, ȣ, ὁ, animal ſilvaticum, monops.

Βοοβοσκὸς, ȣ̃, ὁ, boum paſtor, bubulcus. Ex βȣ̃ς, & βόσκω, *paſco*.

Βοόγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchris oculis præditus. Ex βȣ̃ς, & γλήνη, *pupilla, oculus*.

Βοὸζ, ὁ, Booz, ſ. Boas. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *In quo robur eſt.*

Βοοζύγιον, ȣ, τὸ, boum jugum. Ex βȣ̃ς, & ζυγὸς, *jugum*.

Βοοθύτης, ȣ, ὁ, qui bovem mactat. Ex βȣ̃ς, & θύω, *macto*.

Βοοκτασία, ας, ἡ, boum occiſio. Ex βȣ̃ς, & κλείνω, *occido*.

Βοοσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Ex βȣ̃ς, & σφάττω, *macto*.

Βοοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui boves alit, paſcit. Ex βȣ̃ς, & τρέφω, *alo*.

ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, eſca, pabulum, proprie brutorum.

Βορβορίζω, f. ίσω, cœnum refero; (2) cœno inquino. A βόρβορος.

Βορβοροκοίτης, ȣ, ὁ, qui cubat in cœno. Ex βόρβορος, & κοίτη, *cubile*.

ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, cœnum, limus, lutum.

Βορβορόω, ῶ, f. ώσω, cœno contamino. A βόρβορος.

Βορβοροτάραξις, εως, ὁ, turbulentus, qui ſtatum civitatis fœdum & turbulentum reddit. Vox Comica. Ex βόρβορος, & ταράσσω, *commoveo*.

Βορβορυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod ſequens βορβορυγμός.

Βορβορυγμὸς, ȣ̃, ὁ, inteſtinorum ſtrepitus. A βορβορύζω.

ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, f. ύσω, ſtrepo, proprie de inteſtinis crepitantibus.

Βορβορωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui cœni ſpeciem refert, fœdus, turpis. Ex βόρβορος, & ὤψ, *oculus*.

ΒΟΡΕ'ΑΣ, ȣ, ὁ, boreas, aquilo; (2) ſeptemtrio.

Βορέηθεν, *Adv.* a plaga ſeptemtrionali, a ſeptemtrione. A βορέας.

Βόρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, borealis, ſeptemtrionalis. Ab eod.

Βόρος, ρα, ρον, edax, vorax. A βορά.

Βορὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

Βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ, Boreas. A βορέας.

Βόσις, εως, ἡ, paſtus, cibus. A βόω, paſco.

Βοσκάδιος, ία, ιον, paſcens, altilis. A ſeq.

Βοσκὰς, άδος, paſcens, a βόσκω; (2) avis quædam marina; (3) picis quædam ſpecies.

Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus; (2) paſcua. A βόσκω, *paſco*.

Βόσκησις, εως, ἡ, paſtio. Ab eod.

Βόσκω, f. βοσκήσω, paſco. A βόω. Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκȣσι φυγάδας, ὡς λόγος, Eur. Ph. 399. Βόσκȣ κȣ́φοις πνεύμασι, Soph. Aj. 559. Ἃ (παιδάρια) ἐγὼ μόλις ϛεφανηπλοκȣ̃σ' ἔβοσκον, Ariſt. Θεσμ. 455.

Βοσπόριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, boſporius. A βόσπορος.

Βόσπορος, ȣ, ὁ, boſporus, quaſi boum trajectus, fretum. Ex βȣ̃ς, & πόρος, *tranſitus*.

ΒΟ'ΣΤΡΥΞ, χος, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris; (2) capillus, cæſaries.

Βοϛρυχηδὸν, *Adv.* in cincinni modum, in formam cirri. A βόϛρυξ.

Βοϛρυχίζω, f. ίσω, in cincinnos plecto, capillum compono, calamiſtro. Ab eod.

Βοϛρύχιον, ȣ, τὸ, cincinnulus. Dim. ab eod.

Βοϛρυχόομαι, ȣ̃μαι, unde Βεβοϛρυχωμένος, concinnatus.

Βόϛρυχος, ȣ, ὁ, idem quod βόϛρυξ.

Βοϛρυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cincinni, ſeu cirri formam habens. A βόϛρυχος.

Βοτάμια, ων, τὰ, paſcua. A βόω.

Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen. Ab eod.

Βοτανίζω, f. ίσω, herbas carpo, vello. A βοτάνη.

Βοτανικὸς, ἡ, ὸν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc ἡ βοτανικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Botanica, peritia herbarum. Ab eod.

Βοτάνιον, ȣ, τὸ, herbula, herba puſilla. Dim. ab eod.

Βοτανισμὸς, ȣ̃, ὁ, evulſio herbarum. A βοτανίζω.

Βοτανολογέω, ῶ, f. ήσω, herbas lego, colligo. Ex βατάνη, & λέγω, *lego*, id eſt, *colligo*.

Βοτανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, herbaceus, herboſus, herbis abundans. A βοτάνη.

Βότειρα, ας, ἡ, femina paſtoris. A βοτήρ.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, paſtor. A βόσκω.

Βοτηρικὸς, ἡ, ὸν, paſtoralis. A βοτήρ.

Βοτὸν, ȣ̃, τὸ, pecus, armentum, quod paſcitur. *Plur.* τὰ βοτὰ, ῶν, oves. A βόσκω.

Βοτὸς, ȣ̃, ὁ, paſcuum, alimentum. Ab eod.

Βοτρύδιον, ȣ, τὸ, racemulus; (2) acinus. Dim. a βότρυς.

Βοτρυδὸν, *Adv.* denſe, inſtar racemi. Ab eod.

Βοτρυόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor. Ex βότρυς, & δῶρον, *donum*.

Βοτρυόεις, όεσσα, όεν, racemoſus, racemi inſtar collectus & intortus. A βότρυς.

Βοτρυόομαι, ȣ̃μαι, racemor. Ab eod.

Βοτρυόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, vitis, quæ botros, ut liberos, fert. Ex βότρυς, & παῖς, puer, ſoboles.

Βοτρυοϛαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ab uvis diſtiilans. Ex βότρυς, & ϛάζω, ſtillo.

Βοτρυοϛέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, botrorum ſertis redimitus. Ex βότρυς, & ϛέφανος, ſertum, corona.

Βοτρυοχαίτης, ȣ, ὁ, botros crinibus implexos habens. Ex βότρυς, & χαίτη, coma.

ΒΟ'ΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva; (2) racemus; (3) nomen herbæ; (4) metaph. uſurpatur de capillis.

Βοτρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, racemoſus. A βότρυς.

Βȣ, Particula augendi, ut βȣ́λιμος, βȣ́παις.

Βȣάγωρ, ορος, ὁ, paſtor, armenti ductor. Ex βȣ̃ς, & ἄγω, ago, duco.

Βȣ́βαλις, ιδος, ἡ, bubala, vacca ſilveſtris. A βȣ́βαλος.

Βȣ́βαλος, ȣ, ὁ, bubalus, bos ſilveſtris. A βȣ̃ς.

Βȣβάρας, ὁ, qui inſtar bovis eſt gravis; (2) tardus, ſtupidus. Ex βȣ̃ς, & βάρος, pondus.

Βȣβόσιον, ȣ, τὸ, locus, ubi paſcuntur boves. Ex βȣ̃ς, & βόσκω.

Βȣ́βοσις, εως, ἡ, voracitas. Ex iiſd.

Βȣβότης, ȣ, ὁ, boum paſtor, bubulcus. Ex iiſd.

Βȣ́βοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pabulo abundans. Ex iiſd.

Βȣ́βρωϛις, εως, ἡ, magna fames; (2) triſtitia, acerbus dolor. Ex βȣ̃, & βρῶσις, cibus.

ΒΟΥΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, inguen; (2) tumor circa inguina, vel etiam in quacumque corporis parte.

Βȣβωνιάω, ῶ, laboro tumore circa inguen; (2) laboro tumore quovis. A βȣβών.

Βȣγάϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui valde jactat, magnus jactator. Ex βȣ̃, & γαίω, glorior.

Βȣγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bove genitus. Ex βȣ̃ς, & γίνομαι, naſcor.

Βȣ́γλωσσον, ȣ, τὸ, lingua bubula, herba. Ex βȣ̃ς, & γλῶσσα, lingua.

Βȣ́γλωσσος, ȣ, ὁ, idem; (2) ſolea, piſcis. Ex iiſd.

Βȣδέψιον, ȣ, τὸ, bovinum corium. Ex βȣ̃ς, & δέψω, excorio.

Βȣ́δερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, boves excorians. Ex βȣ̃ς, & δέρω, excorio.

Βȣδρομέω, ῶ, f. ήσω, accelero, curſu incitato curro. Ex βȣ̃, & δρόμος, curſus.

Βȣδρομία, ας, ἡ, curſus citus, ſ. incitatus, acceleratio. Ex βȣ̃, & δρόμος, curſus.

Βȣθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui a bobus depaſcitur. Ex βȣ̃ς, & θέρος, æſtas, meſſis.

Βȣθυσία, ας, ἡ, immolatio boum. Ex βȣ̃ς, & θύω, macto.

Βȣθυτέω, ῶ, f. ήσω, boves macto & immolo; (2) ſacrifico. Ἔνθεα βȣθυτεῖν μᾶλλον πρέπει, Eur. Hec. 263. Ex iiſd.

Βȣθύτης, ȣ, ὁ, qui boves mactat. Ex iiſd.

Βȣ́θυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad boum mactationem pertinens. Ex iiſd.

Βȣκαῖος, ȣ, ὁ, bubulcus; (2) agricola, ruſticus, meſſor. A βȣ̃ς.

Βȣκάπαι, ῶν, αἱ, boum præſepia. Ex βȣ̃ς, & κάπη, præſepe.

Βȣκάρδιος, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, bucardia, ſc. gemma. Ex βȣ̃ς, & καρδία, cor.

Βȣ́κεντρον, ȣ, τὸ, ſtimulus, quo boves impelluntur. Ex βȣ̃ς, & κέντρον, ſtimulus.

Βȣκέρως, ω, ὁ ϗ ἡ, bubulis præditus cornibus; (2) fœnum Græcum. Ex βȣ̃ς, & κέρας, cornu.

Βȣκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, taurino & magno capite præditus; (2) equus Alexandri Magni. Ex βȣ̃ς, & κεφαλὴ, caput.

Βȣκολέω, ῶ, f. ήσω, boves paſco; (2) paſco; (3) delinio, decipio. Κατωκάρα ῥίψας με βȣκολήσεται, Ariſt. Pace, 153. Βȣκολεῖν τὸ δήμιον, id. Conc. 81. A βȣκόλος.

Βȣκόλημα, ατος, τὸ, lenimen, ſolamen. Ab eod.

Βȣκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio. Ab eod.

Βȣκολία, ας, ἡ, armentum, grex boum. Ab eod.

Βȣκολιάζω, f. άσω, & άξω, Dorice, paſtoritium carmen cano. Ab eod.

Βȣκολιασμὸς, ȣ̃, ὁ, paſtoritii carminis modulatio. A βȣκολιάζω.

Βȣκολιαϛὴς, ȣ̃, ὁ, paſtoritii carminis modulator. Ab eod.

Βȣκολικὸς, ἡ, ὸν, paſtoritius, paſtoralis. A βȣκόλος.

Βȣκόλιον, ȣ, τὸ, armentum boum. Ab eod.

Βȣκολισμὸς, ȣ̃, ὁ, paſtoralis cantilena. Ab eod.

Βȣκόλος, ȣ, ὁ, bubulcus, armentarius. Ex βȣ̃ς, & κόλον, cibus.

Βȣκόρυζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum mucoſus; (2) ſtolidus. Ex βȣ̃, & κόρυζα, mucus narium.

Βȣ̃κος, ȣ, ὁ, bubulcus; (2) meſſor. A βȣ̃ς.

Βȣκράνιον, ȣ, τὸ, vitis nigra. A βȣ́κρανον.

Βȣ́κρανον, ȣ, τὸ, caput bubulum; (2) galea facta ex corio bubulo. Ex βȣ̃ς, & κράνον, caput.

Βȣλαῖος, αία, αῖον, conſiliarius, conſultus. A βȣλὴ, conſilium.

Βȣλαρχέω, ῶ, f. ήσω, conſilii vel curiæ ſum princeps. Ex βȣλὴ, & ἄρχω, princeps ſum, impero.

Βȣλεῖον, ȣ, τὸ, curia, Herodot. A βȣλὴ, conſilium.

Βȣ́λευμα, ατος, τὸ, conſilium. A βȣλεύω.

Βȣ́λευσις, εως, ἡ, conſultatio. Ab eod.

Βȣλευτήριον, ȣ, τὸ, conſilii locus, curia, ſenatus. Ab eod.

Βȣλευτὴς, ȣ̃, ὁ, conſultor, ſenator. Ab eod.

Βȣλευτικὸς, ἡ, ὸν, conſultus; (2) ſenatorius, ad ſenatum pertinens. Ab eod.

Βȣλευτὸς, ἡ, ὸν, in deliberationem cadens. Ab eod.

Βȣλεύω, f. εύσω, p. ευκα, conſulto, delibero, conſilia agito. Βȣλεύειν νεώτερα περί τινος, ὄλεθρόν τινι, moliri. Ὅϛις ϛρατῷ ξύμπαντι βȣλεύσας φόνον, Soph. Aj. 1074. Ἀλλ᾽ ἄμεινον βεβȣ́λευμαι τάδε, Eur. Med. 893. Τί βεβȣ́λευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ ϛήλῃ παραγράψαι ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; Ariſt. Lyſ. 515. A βȣλή.

ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio, curia, concilium, deliberatio.

Βȣ́λημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium, propoſitum. A βȣλή.

Βȣ́λησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Βȣλητικὸς, ἡ, ὸν, voluntarius. Ab eod.

Βȣλητὸς, ἡ, ὸν, ſub voluntatem cadens. Ab eod.

Βȣληφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſultor, conſiliarius. Ex βȣλὴ, & φέρω, fero.

Βȣλιμία, ας, ἡ, bovina, i. e. ingens fames. Ex βȣ̃, & λιμὸς, fames.

Βȣλιμίασις, εως, ἡ, idem quod βȣλιμία. A βȣλιμιάω.

Βȣλιμιάω, ῶ, f. άσω, fame ingenti & intolerabili premor. A βȣλιμία.

Βȣ́λιμος, ȣ, ὁ, idem quod βȣλιμία. Ex βȣ̃, & λιμὸς, fames.

Βȣλιμώττω, idem quod βȣλιμιάω.

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, f. βȣλήσομαι, volo, cupio; (2) malo; (3) opto.

Βȣλυτὸς, ȣ̃, ὁ, tempus, quo boves ſolvuntur. Ex βȣ̃ς, & λύω, ſolvo.

Βȣ́μασθος, vel βȣ́μαϛος, ȣ, ὁ, uva quædam a craſſitudine ita dicta. Ex βȣ̃, & μαϛὸς, mamma.

Βȣμελία, ας, ἡ, q. d. bubula fraxinus, ſpecies fraxini. Ex βȣ̃ς, ſeu βȣ̃, & μελία, fraxinus.

Βȣμέλιος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Βȣμολγὸς, ȣ̃, ὁ, bumulgus, qui vaccas mulget. Ex βȣ̃ς, & ἀμέλγω, mulgeo.

Βȣμυκαὶ, & βȣ́μυκοι, mugitus. A βȣ̃ς, & μυκὴ, mugitus.

Βȣ́νεβρος, ȣ, ὁ, hinnulus magnus. Ex βȣ̃, & νεβρὸς, hinnulus.

Βȣνιὰς, napi genus. A βȣνός.

Βȣνίζω, f. ίσω, accumulo, adgrego. Ab eod.

Βȣ́νιον, ȣ, τὸ, idem quod βȣνιάς.

Βȣνὶς, ίδος, ἡ, ſc. γῆ, terra collibus frequens. A βȣνός.

Βȣνοβατέω, ῶ, per colles incedo. Ex βȣνὸς, & βατέω, vado.

Βȣνοειδὴς, montoſus. Ex βȣνὸς, & εἶδος, ſpecies.

Βȣ́νομος, a bobus depaſtus.

Βȣνόμος, bobus paſcendis aptus. Ex βȣ̃ς, & νέμω, paſco.

Βȣνοπατέω, ῶ, f. ήσω, colles calco, per colles ingredior. Ex βȣνὸς, & πατέω, calco.

ΒΟΥΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, collis, tumulus, clivus; (2) cumulus, acervus.

Βȣνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, collibus, ſeu tumulis frequens, clivoſus, colli ſimilis. A βȣνός.

Βȣ́παις, αιδος, ὁ, puer, vel adoleſcens grandis, & apicularum epitheton, quia e bobus naſcuntur. Ex βȣ̃, & παῖς, puer.

Βȣ́παλις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, multam luctam habens. Ex βȣ̃, & πάλη, lucta.

Βȣ́παλος, ȣ, ὁ, magnus luctator; (2) magnus; (3) magnus aſinus. Ex iiſd.

Βȣπάμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, boum poſſeſſor, pecoris dives. Ex βȣ̃ς, & πάω, poſſideo.

Βȣ́πεινα, ης, ἡ, magna fames. Ex βȣ̃, & πεῖνα, fames.

Βȣπελάτης, ȣ, ὁ, bubulcus. Ex βȣ̃ς, & πελάζω, propinquo.

Βȣπλάϛης, ȣ, ὁ, qui boves fingit. Ex βȣ̃ς, & πλάϛης, fictor.

Βȣ́πλευρον, ȣ, τὸ, herba quædam. Ex βȣ̃ς, & πλευρὰ, latus.

Βȣ́πληκτρον, ȣ, τὸ, bovis ſtimulus. Ex βοῦς, & πλῆκτρον, plectrum, ſtimulus.

Βȣπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex βοῦς, & πλήττω, ferio.

Βȣποίμην, ενος, ὁ, boum paſtor, bubulcus Ex βοῦς, & ποιμὴν, paſtor.

Βȣπόλος, ȣ, ὁ, qui circa boves verſatur, bubulcus. Ex βȣ̃ς, & πολέω, verſor.

Βȣπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad boves transfigendos aptus. Ex βοῦς, & πείρω, transfigo.

Βȣ́πρηϛις, εως, ἡ, inſectum ex cantharidum genere, ſcarabeo ſimile; (2) oleris ſilveſtris ſpecies. Ex βȣ̃ς, & πρήθω, inflammo, quia a bobus in herba devorata eos inflammat ac rumpit.

Βȣ́πρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bovem in prora habet; (2) in quo bos antecedit. Ex βȣ̃ς, & πρῶρα, prora.

ΒΟΥ'ΡΑΣΣΟΣ, ȣ, ὁ, fructus, qui clauditur ſpathe ſ. elate, i. e. palma ſuo involucro incluſa.

ΒΟΥ῀Σ, βοὸς, ὁ ϗ ἡ, bos, vacca; (2) bovina pellis; (3) flagellum factum e corio bubulo, & ſcutum; (4) piſcis quidam; (5) numiſma Atticum bovis imagine ſignatum.

Βȣϛάδιον, ȣ, τὸ, boum ſtabulum, bubile. A βȣ̃ς, & ἵϛαμαι, ſto.

Βούσταθμον, ου, τὸ, idem. Ex βοῦς, & σταθμὸς, *ſtatio.*

Βουστάσιον, ου, τὸ, idem. Ex βοῦς, & στάσις, *ſtatio.*

Βούστασις, εως, ἡ, idem & ex iiſd.

Βουστροφηδὸν, *Adv.* vertendo & flectendo ſe more boum arantium. Ex βοῦς, & στρέφω, *verto.*

Βουσφαγέω, ῶ, f. ήσω, boves macto. Ex βοῦς, & σφάζω, *macto.*

Βουσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Ex iiſd.

Βούτης, ου, ὁ, paſtor boum, bubulcus. A βοῦς.

Βούτιμος, ου, ὁ, bovis pretium æquans. Ex βοῦς, & τιμὴ, *pretium.*

Βούτομον, ου, τὸ, butomon, herba, ſive frutex paluſtris. Ex βοῦς, & τέμνω, *ſeco.*

Βούτομος, ου, idem & ex iiſd.

Βούτορος, ου, ὁ ϗ ἡ, boves penetrans & transfigens, vel penetrandis & transfigendis bobus aptus. Ex βοῦς, & τορέω, *terebro, vulnero.*

Βουτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, boves alens. Ex βοῦς, & τρέφω, *alo.*

Βούτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, boves cædens, qui boves mactat; (2) ſpecies animalculi. Ex βοῦς, & τύπτω, *ferio.*

Βουτύρινος, ίνη, ινον, e butyro factus. A βούτυρον.

Βούτυρον, ου, τὸ, butyrum. Ex βοῦς, & τυρὸς, *caſeus.*

Βουφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, boves vorans; (2) valde vorax, valde edax. Ex βοῦς vel βοῦ, & φαγεῖν, *comedere.*

Βούφθαλμον, ου, τὸ, buphthalmum, herba. Ex βοῦς, & ὀφθαλμὸς, *oculus,* quia flores ejus oculis bovinis ſimiles ſunt.

Βουφονέω, ῶ, f. ήσω, boves macto. A βουφόνος.

Βουφόνια, ων, τὰ, boum mactationes, feſtum apud Athenienſes. Ab eod.

Βουφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui boves cædit & mactat; (2) ſacerdos boves immolans. Ex βοῦς, & φωνὴ, *cædes.*

Βουφορβέω, ῶ, f. ήσω, boves paſco. A βουφορβός.

Βουφόρβια, ων, τὰ, armenta. Ab eod.

Βουφορβὸς, οῦ, ὁ, qui boves paſcit, bubulcus. Ex βοῦς, & φέρβω, *paſco.*

Βουχανδὴς, έος, οῦς, bovis capax. Ex βοῦς, & poëtico χανδάνω, *capio.*

Βοώνης, ου, ὁ, boum emptor. Ex βοῦς, & ὦνομαι, *emo.*

Βοώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, bove emptus. Ex iiſd.

Βοώπης, ου, ὁ, bovinos, i. e. magnos oculos habens. Ex βοῦς, & ὤψ, *oculus.*

Βοῶπις, ιδος, ἡ, cui bovini ſunt oculi, i. e. magni atque rotundi. Ex iiſd.

Βόωψ, βόωπος, piſcis quidam. Ex iiſd.

Βραβεία, ας, ἡ, actio moderandi certamen & conſtituendi de eo; (2) dijudicatio & diſceptatio. A βραβεύς.

Βραβεῖον, ου, τὸ, victoriæ præmium. Ab eod.

ΒΡΑΒΕΥ΄Σ, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis, judex certaminis; (2) arbiter rerum aliarum & præmia diribens.

Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, idem.

Βραβεύω, f. εύσω, præmium do certaminis, certaminis ſum arbiter & moderator; (2) moderor, diſpenſo. Βραβεύειν τὴν δίκην, Plut. A βραβεύς.

ΒΡΑ΄ΒΥΛΟΝ, ου, τὸ, prunum Damaſcenum.

Βραγχαλέος, έα, έον, raucus. A βράγχος.

Βράγχια, ων, τὰ, branchiæ, quibus piſces ſpirant; (2) fauces porci. Ab eod.

Βραγχιάω, ῶ, rauceſco. Ab eod.

ΒΡΑ΄ΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος τὸ, raucedo, raucitas.

Βραγχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, raucus. A βράγχος.

Βραδέως, *Adv.* tarde, ſero; (2) ſegniter, cunctanter. A βραδύς.

Βραδύγλωσσος, vel βραδύγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, tardiloquus, qui tardioris eſt linguæ. Ex βραδὺς, & γλῶσσα, *lingua.*

Βραδυδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui tardo vortice circumagitur; (2) tardus ad motum. Ex βραδὺς, & δίνη, *vortex.*

Βραδύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, tardos, ſeu ſeros dans fructus. Ex βραδὺς, & καρπὸς, *fructus.*

Βραδύνοια, ας, ἡ, tarditas mentis & ingenii. A βραδύνοος.

Βραδύνοος, *contr.* βραδύνους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tarda eſt mente & ingenio. Ex βραδὺς, & νόος, *mens.*

Βραδύνω, f. υνῶ, tardo, cunctor. A βραδύς.

Βραδυπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui tarde & ægre ſibi perſuaderi ſinit. Ex βραδὺς, & πείθω, *perſuadeo.*

Βραδυπεπτέω, ῶ, f. ήσω, tarde coquo; (2) tarde concoquo. Ex βραδὺς, & πέπτω, *coquo.*

Βραδυπεψία, ας, ἡ, tarda & imbecilla concoctio. Ex iiſd.

Βραδυπλοέω, f. ήσω, tarde navigo. Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, Act. 27, 7. Ex βραδὺς, & πλοῦς, *navigatio.*

Βραδυπορέω, ῶ, f. ήσω, lente incedo, tarde progredior. A βραδυπόρος.

Βραδυπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tarde, ſeu lente pertranſiens. Ex βραδὺς, & πορεύομαι, *tranſeo.*

Βραδύπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, tardipes, tardigradus; (2) lentus. Ex βραδὺς, & ποῦς, *pes.*

ΒΡΑΔΥ΄Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, tardus, ſegnis; (2) tardus ingenio. *Comp.* βραδίων, vel βράσσων, vel βραδύτερος, *Superl.* βράδιστος, vel βραδύτατος.

Βραδυσκελὴς, έος, tardigradus, tarde incedens. Ex βραδὺς, & σκέλος, *crus*

Βραδυστομέω, ῶ, f. ήσω, impedite & difficulter loquor. Ex βραδὺς, & στόμα, *os.*

Βραδυτὴς, ῆτος, ἡ, tarditas, cunctatio; (2) ſegnities. A βραδύς.

Βραδυτόκος, ου, ἡ, tarde pariens. Ex βραδὺς, & τίκτω, *pario.*

ΒΡΑ΄ΖΩ, f. άσω, ferveo, bullio.

ΒΡΑ΄ΘΥ, υος, τὸ, ſabina, ſ. ſavina, herba.

Βράσμα, ατος, τὸ, ebullitio, fervor; (2) agitatio, velut aquæ ferventis. A βράζω.

Βρασματίας, ου, ὁ, qui fit cum ebullitione; (2) ebullitioni ſimilis. A βράσμα.

Βρασματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, immodicus, cum quis quaſi fervet & ebullit. Ab eod.

Βρασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod βράσμα.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βράχεα, ων, τὰ, brevia. Quaſi a βράχος, εος.

Βραχέως, *Adv.* breviter; (2) paucis; (3) ad breve tempus. Ab eod.

ΒΡΑΧΙ΄ΩΝ, ονος, ὁ, brachium, lacertus; (2) armus vituli.

Βραχύβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui brevis eſt vitæ. Ex βραχὺς, & βίος, *vita.*

Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas. A βραχύβιος.

Βραχυεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, breviloquus, brevitatis in dicendo ſtudioſus. Ex βραχὺς, & ἔπος, *verbum.*

Βραχυεπῶς, *Adv.* breviter, paucis verbis. A βραχυεπής.

Βραχυκομέω, ῶ, f. ήσω, comam brevem geſto. Ex βραχὺς, & κόμη, *coma.*

Βραχυκαταληκτέω, ῶ, f. ήσω, in brevem ſc. ſyllabam deſino; (2) pede uno brevior ſum. A βραχυκατάληκτος.

Βραχυκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in brevem deſinens; (2) pede uno brevior. Ex βραχὺς, & καταλήγω, *deſino, terminor.*

Βραχύκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevibus membris conſtans. Ex βραχὺς, & κῶλον, *membrum.*

Βραχυλογέω, f. ήσω, brevis ſum in loquendo. A βραχυλόγος.

Βραχυλογία, ας, ἡ, ſermonis compendium, breviloquentia. Ab eod.

Βραχυλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevis in ſermone. Ex βραχὺς, & λέγω, *dico,* vel λόγος, *ſermo.*

Βραχυμέρεια, ας, ἡ, brevitas, tenuitas partium. A βραχυμερής.

Βραχυμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujus partes ſunt breves & exiguæ, tenuis. Ex βραχὺς, & μέρος, *pars.*

Βραχυμυθία, ας, ἡ, breviloquentia. Ex βραχὺς, & μῦθος, *oratio, ſermo.*

Βραχυντικὸς, ὴ, ὸν, breviandi vim habens. A βραχύνω.

Βραχύνω, f. υνῶ, corripio, breve reddo. A βραχύς.

Βραχύνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevis tergo, breve dorſum habens. Ex βραχὺς, & νῶτος, *dorſum.*

Βραχυόνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauca habens ſomnia. Ex βραχὺς, & ὄναρ, *ſomnium.*

Βραχυπαραληκτέω, ῶ, f. ήσω, penultimam brevem habeo. A ſequente βραχυπαράληκτος.

Βραχυπαράληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus penultima brevis eſt. Ex βραχὺς, & παραλήγω, *penultimus ſum.*

Βραχύπνοος, *contr.* βραχύπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, breves ſimulque tardos ſpiritus ducens. Ex βραχὺς, & πνοὴ, *ſpiritus.*

Βραχύπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, breves meatus habens. Ex βραχὺς, & πόρος, *meatus.*

Βραχυπότης, ου, ὁ, brevi tractu bibens, parum potans. Ex βραχὺς, & πότης, *potor.*

Βραχύποτος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Βραχυῤῥιζία, ας, ἡ, brevitas radicum. A βραχύῤῥιζος.

Βραχύῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, breves radices habens. Ex βραχὺς, & ῥίζα, *radix*

ΒΡΑΧΥ΄Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, brevis, parvus, exiguus. Hinc (2) ἐν βραχεῖ, brevi, brevi tempore, ſubito, repente, paucis; (3) κατὰ βραχὺ, ſenſim, paullatim; (4) βραχὺ, aliquantum, interdum, paulliſper, parvi momenti.

Βραχυστελέχης, qui parvo, ſeu brevi caudice eſt. Ex βραχὺς, & στέλεχος, *caudex.*

Βραχύστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui brevi eſt ore, ſive parvo orificio. Ex βραχὺς, & στόμα, *os.*

Βραχυσύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui parvum ſeu exiguum ſymbolum ad convivium confert. Ex βραχὺς, & σύμβολον, *ſymbolum.*

Βραχυτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, brevem finem habens. Ex βραχὺς, & τέλος, *finis.*

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas. A βραχύς.

Βραχυτομέω, ῶ, f. ήσω, ita puto, ut breves remaneant reliquiæ, curte recido. A βραχύτομος.

Βραχύτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ita putatus, ut reliquiæ breves remanſerint, curte reciſus. Ex βραχὺς, & τέμνω, *ſeco.*

Βραχυτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui breve collum habet. Ex βραχὺς, & τράχηλος, *collum.*

Βραχύυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevi contentus ſomno, non diu dormiens. Ex βραχὺς, & ὕπνος, *ſomnus.*

Βραχυφεγγίτης, ου, ὁ, breve & exiguum lumen habens. Ex βραχὺς, & φέγγος, *lumen.*

Βραχύφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevia habens folia. Ex βραχὺς, & φύλλον, *folium.*

Βραχυχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevi tempore durans. Ex βραχὺς, & χρόνος, *tempus.*

Βραχύωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, breves habens auriculas. Ex βραχὺς, & οὖς, *auris.*

ΒΡΑ΄ΧΩ, ſono, ſonitum ſeu crepitum edo.

edo, ſtrepo. Eſt onomatopœia. Hinc ἔϐραχε, ϐράχε, apud Poëtas.

Βρέγμα, ατος, τὸ, ſinciput. A ϐρέχω, *madefacio.*

Βρεγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΒΡΕΚΕΚῈΞ, vox ranarum.

ΒΡΈΜΩ, fremo, murmuro. Μυρίοις δ' ὅπλοις ϐρέμων, Eur. Ph. 113.

ΒΡΈΝΘΙΞ, vel ϐρένθις, lactuca.

ΒΡΈΝΘΟΣ, ου, ὁ, avis quædam; (2) faſtus.

Βρενθύομαι, fremo, ſuperbio. Ὑπὸ φρονήματος ϐρενθύεται, Ariſt. Pac. 26. A ϐρένθος.

ΒΡΈΤΑΣ, τὸ, ſimulacrum.

Βρεφοκτονία, ας, ἡ, infanticidium. A ϐρεφοκτόνος.

Βρεφοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, infanticida. Ex ϐρέφος, & κτείνω, *occido.*

ΒΡΈΦΟΣ, εος, τὸ, infans.

Βρεφοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis & educandis infantibus deſtinatus. Ex ϐρέφος, & τρέφω, *alo.*

Βρεφύλλιον, ου, τὸ, infantulus. Dim. a ϐρέφος.

Βρέχμα, ατος, τὸ, ſinciput. A ϐρέχω, *madefacio.*

Βρεχμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΒΡΈΧΩ, f. ξω, madefacio, irrigo, pluo. Ἤρξατο ϐρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, Luc. 7, 38. Βρέχει ἐπὶ δικαίους ϗ ἀδίκους, Matt. 5, 45.

ΒΡΙ͂, *Partic.* inſep. quæ in *Compoſitione* intenſionem notat, redditurque fere per *valde*, vel *vehementer.*

Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, robuſtus, validus. A ϐριάω.

ΒΡΙΆΩ, ῶ, f. άσω, robuſtum reddo; (2) robuſtus ſum; (3) extollo; (4) tumeſco. Ῥεῖα μὲν γὰρ ϐριάει, ῥέα δὲ ϐριάοντα χαλέπτει, Heſiod. Ἔργ. 5.

Βριζόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui ex ſomniorum interpretatione futura prædicit. Ex ϐρίζω, & μάντις, *vates.*

ΒΡΊΖΩ, f. ίσω, vel ξω, poſt ſumptum cibum paullulum dormio. Ἔνθ' οὐκ ἂν ϐρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον, Il. 4, 223.

Βριήπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, vehementer clamans. Ex ϐρῖ, & ἠπύω, *clamo.*

Βρῖθος, εος, τὸ, pondus, gravitas. A ϐρίθω.

Βριθοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Βριθὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, gravis. Ab eod.

Βριθύκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, gravia habens cornua. Ex ϐριθὺς, & κέρας, *cornu.*

Βριθύνοος, *contr.* ϐριθύνους, ου, ὁ ϗ ἡ, gravem & prudentem mentem faciens. Ex ϐριθὺς, & νόος, *mens.*

ΒΡΊΘΩ, ſum gravis, ingraveſco, onuſtus ſum; (2) deorſum vergo præ pondere, inclinor; (3) ingruo, impreſſionem facio; (4) abundo; (5) gravo. Ἦ χειρὶ ϐρίθεις, ἢ μακροῦ πλούτου ϐάθει, polles manu, vel opibus, Soph. Aj. 130.

Βριμάζω, f. άσω, leonis voce utor. A ϐριμόομαι, *fremo.*

Βριμαίνω, f. ανῶ, idem; (2) excandeſco. Ab eod.

Βριμάω, ῶ, fremo.

Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia. A ϐριάω.

Βριμηδὸν, *Adv.* cum fremitu, fremebunde. A ϐριμάομαι.

Βρίμημα, ατος, τὸ, fremitus. Ab eod.

ΒΡΙΜΌΟΜΑΙ, οῦμαι, f. ώσομαι, fremo, excandeſco ira, frendeo. Ἐϐριμοῦτο τῷ τε Κύρῳ, ϗ τοῖς Μήδοις, Xen.

Βρισάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, currum gravans. Ex ϐρίθω, *gravo*, & ἅρμα, *currus.*

ΒΡΊΣΣΟΣ, ου, ὁ, echini marini genus.

Βρόγχια, ων, τὰ, pulmonis concavitates. A ϐρόγχος.

Βρογχιάζω, f. άσω, p. ακα, deglutio, devoro. A ϐρόγχια.

Βρογχοκήλη, ης, ἡ, tumor in gutture ſeu aſpera arteria exoriens, tumidum guttur. A ϐρόγχος, & κήλη, *hernia, ramex.*

ΒΡΌΓΧΟΣ, ου, ὁ, guttur, fauces; (2) aſpera arteria.

Βρομέω, ῶ, f. ήσω, fremo. A ϐρέμω.

Βρομιάζω, f. άσω, bacchor. A ϐρόμιος.

Βρόμιος, ου, ὁ, Bromius, cognomen Bacchi. A ϐρέμω.

Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor; (2) avena. Ab eod.

Βρομώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fremitum, ſeu ſonum edens. A ϐρόμος.

Βρονταῖος, αία, αῖον, tonitrualis, tonans, tonitruum auctor. A ϐροντή.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, tono. Ab eod.

ΒΡΟΝΤῊ, ῆς, ἡ, tonitru.

Βρόντημα, ατος, τὸ, idem. A ϐροντάω.

Βροντησικέραυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tonans & fulminans. Ex ϐροντάω, unde ϐρόντησις, & κεραυνὸς, *fulmen.*

Βροντογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, filius, vel filia tonitrui. Ex ϐροντὴ, & γείνομαι, *naſcor.*

Βροντόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ϐροντὴ, & παῖς, *ſoboles, filius*, vel *filia.*

Βροντοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, tonitru faciens. Ex ϐροντὴ, & ποιέω, *facio.*

Βρότειος, ου, ὁ ϗ ἡ, mortalis, humanus. A ϐροτός.

Βρότεος, έα, εον, idem & ab eod.

Βροτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ idem & ab eod.

Βροτοϐήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, calcator hominum. Ex ϐροτὸς, & ϐῆμα, *greſſus.*

Βροτόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, voce humana loquens. Ex ϐροτὸς, & γῆρυς, *vox.*

Βροτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt humana ſpecie; (2) homini ſimilis. Ex ϐροτὸς, & εἶδος, *ſpecies.*

Βροτόεις, όεσσα, όεν, ſanioſus, cruore reſperſus. A ϐρότος, *cruor.*

Βροτοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, mortalium interfector, homicida. Ex ϐροτὸς, & κτείνω, *occido.*

Βροτολοιγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, hominibus exitum adferens, homicida. Ex ϐροτὸς, & λοιγὸς, *pernicies.*

ΒΡΟΤῸΣ, οῦ, ὁ, mortalis; (2) homo.

ΒΡΌΤΟΣ, ου, ὁ, ſanies, cruor; (2) ſanguis pulvere permixtus.

Βροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inficio, cruento. A ϐρότος.

ΒΡΟΥ͂ΚΟΣ, ſeu ϐροῦχος, ου, ὁ, ſpecies locuſtarum.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. A ϐρέχω, *humecto.*

Βροχθίζω, f. ίσω, ſorbeo; (2) voro; (3) helluor. A ϐρόχθος.

Βρόχθος, ου, ὁ, guttur; (2) lagena. A ϐρόγχος.

Βροχθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inaquoſus, aridus.

Βρόχος, ου, ὁ, laqueus.

Βρόχω, ſorbeo, voro, deglutio, *inuſ.* unde ἀναϐρόξειε, καταϐρόξειεν apud Hom.

Βρυάζω, f. άσω, floreo, germino; (2) lætor, exſulto. A ϐρύω.

Βρύγδην, *Adv.* cum ſtridore dentium; (2) ſtrictim. A ϐρύχω.

Βρύγμα, ατος, τὸ, morſus. Ab eod.

Βρυγμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor dentium; (2) fremitus; (3) rugitus. Ab eod.

ΒΡΎΚΩ, f. ξω, mordeo; (2) rodo; (3) deglutio. Βρύκουσά σου τοὺς πνεύμονας, Ariſt. Lyſ. 369.

Βρύλλω, potito, ſubbibo; (2) ſorbeo, ſorbillo; inebrior. A ϐρῦν.

ΒΡΥ͂Ν, vox infantium potum petentium.

Βρυόεις, όεσσα, όεν, Gen. όεντος, όεσσης, όεντος, muſcoſus; (2) mollis, friatilis, fluxus. A ϐρύον.

ΒΡΎΟΝ, ου, τὸ, muſcus; (2) alga.

Βρυοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, muſcifer, muſci fertilis. Ex ϐρύον, & φέρω, *fero.*

Βρυόω, ῶ, f. ώσω, muſco oppleo. Ab eod.

Βρύσις, εως, ἡ, quaſi d. ſcaturitio. A ϐρύω.

Βρύτεα, ων, τὰ, reſiduum poſt preſſuram calcatarum uvarum. A ϐρύτον.

ΒΡΎΤΟΝ, ου, τὸ, cereviſia, potus ex hordeo, vinum hordeaceum.

Βρύτος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Βρύττω, idem quod ϐρύχω, edo, devoro.

Βρυχαλέος, έα, έον, rugiens. A ϐρύχω.

Βρυχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ejulo. Ab eod.

Βρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rugio. Ab eod.

Βρυχηδὸν, *Adv.* cum rugitu, cum fremitu. Ab eod.

Βρυχηθμὸς, οῦ, ὁ, rugitus. Ab eod.

Βρύχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Βρύχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubmerſus, ſubmerſorius. Ab eod.

Βρυχμὸς, οῦ, ὁ, morſus, roſio. A ϐρύκω.

ΒΡΎΧΩ, f. ξω, frendo, ſtrideo; (2) fremo; (3) mugio. Ἔϐρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτὸν, Act. 7, 54.

ΒΡΎΩ, f. ύσω, ſcateo; (2) fundo; (3) germino, pullulo; (4) abundo, circumfluo; (5) ſcatere facio; (6) mano. Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς ϐρύει τὸ γλυκὺ ϗ τὸ πικρόν; Jac. 3, 11. Βρύων μελίτταις ϗ προϐάτοις, Ariſt. Nub. 45.

Βρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mucoſus, idem quod ϐρυόεις.

Βρυωνία, ας, ἡ, vitis genus, bryonia. A ϐρύον.

Βρυωνὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Βρῶμα, ατος, τὸ, eſca, cibus; (2) quod exeſum eſt & eroſum eſt. A ϐιϐρώσκω, *comedo.*

Βρωμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, eſcam appeto; (2) præ fame rudo; (3) fœteo, ut leo vel hircus. A ϐρῶμα.

Βρωματίζω, f. ίσω, cibum do. Ab eod.

Βρωμέω, ῶ, f. ήσω, fœteo. A ϐρῶμος.

Βρώμη, ης, ἡ, cibus, edulium, eſca. A ϐρώσκω.

Βρωμήεις, ήεσσα, ῆεν, rudens. A ϐρωμάομαι.

Βρώμησις, εως, ἡ, ruditus. Ab eod.

Βρωμηστὴς, οῦ, ὁ, q. d. ruditor, rudens. Ab eod.

Βρωμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

ΒΡΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, graveolentia, fœtor; (2) virus.

Βρωμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fœtidus. A ϐρῶμος.

Βρωσείω, eſurio, edere cupio. A ϐρώσω, quod eſt f. a ϐρώσκω.

Βρώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, eſculentus, edulis, qui comedi poteſt. A ϐρῶσις.

Βρῶσις, εως, ἡ, cibus, edulium; (2) ipſa comedendi actio; (3) eroſio, adeſio. A ϐρώσκω.

ΒΡΏΣΚΩ, f. ϐρώσω, comedo, depaſco, conſumo. Βεϐρωκὼς κακὰ φάρμακ', gramina, Il. 22, 94.

ΒΥ͂, vox infantis vagientis.

ΒΎΑΣ, ου, ὁ, bubo, avis nocturna.

Βυϐλάριον, ου, τὸ, chartula ex papyro. Dim. a ϐύϐλος.

Βύϐλινος, ίνη, ινον, chartaceus, papyraceus, junceus. Ab eod.

Βυϐλίον, ου, τὸ, papyracea charta, in qua nihil ſcriptum eſt; (2) funiculus nauticus. Ab eod.

ΒΎΒΛΟΣ, ου, ἡ, papyrus Ægyptia; (2) herba quædam papyro ſimilis; (3) liber.

Βύζην, *Adv.* denſe. A ϐύζω.

Βύζω, f. ύσω, confertim impleo; (2) vagio; (3) bubulo. A ϐύω, *obturo*, vel ϐῦ, *voce infantium*, vel ϐύας, *bubo*.

Βυθίζω, f. ίσω, mergo. A ϐυθός.

Βύθιος, ία, ιον, qui eſt in profundo, profundus, unde τὰ ϐύθια, aquatilia. Ab eod.

Βυθίως, *Adv.* ſub fluctibus. A βύθιος.

ΒΥΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, fundum, gurges, profundum.

Βυθοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in profundo nutritus. Ex βυθὸς, & τρέφω, *nutrio*.

ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, buccina.

Βυκάνημα, ατος, τὸ, ipſa actio buccinandi. A βυκάνη, *buccina*.

Βυκανίζω, f. ίσω, buccino. Ab eod.

Βυκανιστήριον, ου, τὸ, buccina. A ϐυκανιστής.

Βυκανιστὴς, οῦ, ὁ, buccinator. A βυκανίζω.

Βύκτης, ου, ſonans, ſpirans. A βύζω.

ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum, malta.

Βυπτέω, ῶ, f. ήσω, mergo. A βάπτω.

ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis.

Βυρσεὺς, έως, ὁ, coriarius. A βύρσα.

Βυρσεύω, f. εύσω, corium apparo, concinno. Ab eodem.

Βύρσινος, ίνη, ινον, coriaceus. Ab eod.

Βυρσὶς, ίδος, ἡ, corium, pellis. Dim. ab eod.

Βυρσοδεψέω, ῶ, f. ήσω, corium concinno, tingo. Ex βύρσα, & δεψέω, *emollio coriariorum more*.

Βυρσοδέψης, ου, ὁ, coriarius, qui coria concinnat. Ex iiſd.

Βυρσοδεψικὸς, ὴ, ὸν, ad coriariorum apparationem pertinens. A βυρσοδέψης.

Βυρσοπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, corio contectus, corio compactus. Ex ϐύρσα, & πηγνύω, *compingo*.

Βυρσοποιὸς, οῦ, ὁ, coriarius. Ex ϐύρσα, & ποιέω, *facio*.

Βυρσοπώλης, ου, ὁ, corii venditor. Ex ϐύρσα, & πωλέω, *vendo*.

Βυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego. A βύρσα.

Βύσιος, ου, ὁ, menſis quidam apud Delphos. A φύω, *germino*, quia eo omnia germinant.

Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum. A βύω.

Βύσσινος, ίνη, ινον, byſſinus. A βύσσος.

Βυσσοϐαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in profundum labens præ pondere. Ex βυσσὸς, pro βυθὸς, & βάρος, *onus*.

Βυσσοδομεύω, f. εύσω, profunde cogito, machinor. A βυσσὸς pro βυθὸς, & δομεύω, pro δομέω, *ædifico*.

Βυσσόθεν, *Adv.* ex imo. A βυσσὸς, pro βυθός.

Βυσσὸς, οῦ, ὁ, fundum, profunditas. A βυθός.

ΒΥ'ΣΣΟΣ, ου, ἡ, byſſus, lini pretioſiſſimi genus.

Βυσσόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, profunda cogitans. Ex βυσσὸς, & φρὴν, *mens*.

Βύσσωμα, ατος, τὸ, profunditas. A βυσσός.

Βύστρα, idem quod βύσμα.

ΒΥ'Ω, f. ύσω, obturo, obſtruo; (2) impleo; (3) tego. Χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐϐύουν τὸ στόμα, Ariſt. Pace, 643. Νήματος ἀσκητοῖο βεϐυσμένον, Odyſſ. 4, 134.

Βώδιον, ου, τὸ, bucula. Ex βοΐδιον, Dim. a βοῦς, *bos*.

Βωλάκιον, ου, τὸ, glebula. Dim. a βῶλαξ, *gleba*.

Βῶλαξ, κος, gleba. A βῶλος.

Βωλάριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Βωληδὸν, *Adv.* in glebæ modum. Ab eod.

Βώλιον, ου, τὸ, glebula. Dim. ab eod.

Βωλίτης, ου, ὁ, boletus, fungi genus. Ab eod.

Βωλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, glebas ſcindo, vel frango, occo. Ex βῶλος, & κοπὴ, *ſectio*.

Βωλοκοπία, ας, ἡ, glebarum ſectio, ſive fractio, occatio. Ex iiſd.

ΒΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, gleba; (2) ager; (3) maſſa; (4) bolus.

Βωλοστροφία, ας, ἡ, glebarum inverſio. Ex βῶλος, & στρέφω, *verto*.

Βωλοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, glebas ſecans. Ex βῶλος, & τέμνω, *ſeco*.

Βωλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, gleboſus. A βῶλος.

Βωμάκευμα, ατος, τὸ, ſcurrile factum, aut dictum. A βώμαξ.

Βώμαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, ſacrilegus, ſcurra; (2) arx parva. A βωμός.

Βώμευσις, εως, ἡ, aræ exſtructio. Ab eod.

Βώμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad aram pertinens. Ab eodem.

Βωμὶς, ίδος, ἡ, arula. Dim. ab eod.

Βωμίστρια, ας, ἡ, quæ ad aram ſacra peragit, ſacerdos, ſacerdotiſſa. Ab eod.

Βωμοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aræ ſimilis. Ex βωμὸς, & εἶδος, *forma*, *ſpecies*.

Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, ſcurrile factum aut dictum. A βωμολοχεύω.

Βωμολοχεύω, f. εύσω, ſcurram ago. A βωμολόχος.

Βωμολοχέω, idem.

Βωμολοχία, ας, ἡ, ſcurrilitas. Ab eod.

Βωμολοχικὸς, ὴ, ὸν, ſcurrilis. Ab eod.

Βωμολόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſacrilegus; (2) improbus, ſceleſtus; (3) ſcurra; (4) adſentator; (5) ſcurrilis; (6) avis quædam e monedularum genere. Ex βωμὸς, & λόχος, *inſidiæ*.

Βωμονείκης, ου, ὁ, qui ad aram contendit. Ex βωμὸς, & νεικέω, *contendo*, *rixor*.

ΒΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, baſis; (2) ara.

Βωνίτης, ου, ὁ, bubulcus. A βοῦς.

Βῶξ, κὸς, ὁ, piſcis quidam. A βοάω, *clamo*.

Βωστρέω, f. ήσω, clamo, voco. Τί με βωστρεῖς; vocas, Ariſt. Ach. 964. Ποιήσω τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον, id. Lyſ. 688. Τόν τε Μανῆν ἡ Σύρα βωστρησάτω τοῦ χωρίου, id. Pace, 1155. A βοάω, clamo.

Βώτης, Paſtor. *Fœm.* βῶτις. A βόσκω, *paſco*.

Βωτιάνδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, alens & educans viros. Ex βώτης, & ἀνὴρ, *vir*.

Βῶτις, ιδος, ἡ, femina paſtoris. A βώτης.

Βώτωρ, ορος, ὁ, paſtor. A βόσκω, vel βόω, *paſco*.

Γ.

Γ, tertia Alphabeti Græci littera, quæ Γάμμα ab Hebræorum *Gimel* dicitur; (2) nota numeralis, ſignificans tria, at cum lineola inferne appoſita ͵γ *tria millia*.

Γαββαθᾶ, ἡ, Gabbatha. Vox Hebræa indeclinabilis. *Pavimentum elatum*.

Γαβριὴλ, Gabriel. Nomen ἄκλιτον, Hebr. *Robur Dei*.

ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, ου, ὁ, Gagates, lapis.

ΓΑΓΓΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, titillo.

Γαγγαμεὺς, ὁ, qui rete in aquam ejectum extrahit, piſcator. A γαγγάμη.

ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, ſagena, rete piſcatorium.

Γάγγαμον, τὸ, idem quod γαγγάμη.

Γαγγαμουλκὸς, ου, ὁ, idem quod γαγγαμεύς. Ex γαγγάμη, & ἕλκω, *traho*.

Γαγγίτης, ου, ὁ, vel γαγγῖτις, Gangites, gemma. A Γάγγης.

ΓΑΓΓΛΙ'ΟΝ, ου, τὸ, nervi præter naturam contorſio.

Γαγγλιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ganglio ſimilis; (2) e gangliorum genere. A γαγγλίον.

ΓΑ'ΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus corporis mortificatio.

Γαγγραινικὸς, ὴ, ὸν, gangrænicus, gangræ ſimilis. A γάγγραινα.

Γαγγραινόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, gangræ laboro, gangræna corripior. Ab eod.

Γαγγραίνωσις, εως, ἡ, gangrænæ ingrueſcentia. A γαγγραινόω.

Γὰδ, ὁ, Gad. Nom. Hebr. ἄκλιτον. *Turma*.

Γαδαρεὺς, έως, ὁ, Gadarenſis. A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœle-Syria.

Γαδαρηνὸς, οῦ, ὁ, Gadarenus. Ab eod.

ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, gaza, opes, divitiæ; (2) theſaurus. Vox Perſica.

Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, gazophylacium; (2) ærarium eccleſiaſticum. A γαζοφύλαξ.

Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, theſauri cuſtos. Ex γάζα, & φύλαξ, *cuſtos*.

ΓΑΙ͂Α, ας, ἡ, terra, tellus; (2) regio; (3) patria.

Γαίηθεν, *Adv.* a terra. A γαῖα.

Γαιήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, terrenus, terreſtris. Ab eodem.

Γαιήοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, terram cingens & continens. Ex γαῖα, & ἔχω, *contineo*.

Γαιηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui terra veſcitur. Ex γαῖα, & φαγεῖν, *comedere*.

Γαιογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui terram deſcribi Ex γαῖα, & γράφω, *ſcribo*.

Γαιοδότης, ου, ὁ, terræ dator. Ex γαῖα, & δότης, *dator*.

Γαΐος, ου, ὁ, Caius, vel Gaius. Nomen viri.

Γαιοῦχος, idem quod γαιήοχος.

ΓΑΙΣΟ'Σ, οῦ, & γαισον, γαῖσα, gæſum contus, armaturæ genus.

ΓΑΙ'Ω, glorior, ſuperbio, efferor. Κύδ γαίων, Il. 1, 405.

Γαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terrenus, terreſtris. A γαῖα.

ΓΑ'ΛΑ, γάλακτος, τὸ, lac; (2) ſuccus.

Γαλαθηνὸς, ὴ, ὸν, lacteus. A γάλα.

Γαλακτιάω, ῶ, lacte abundo, lacte plen ſum. Ab eod.

Γαλακτίζω, f. ίσω, candorem lactis imitor candore lac refero. Ab eod.

Γαλακτικὸς, ὴ, ὸν, lac referens, lacteus. A eodem.

Γαλάκτινος, ίνη, ινον, lacteus. Ab eod.

Γαλακτίτης, ου, ὁ, lapis quidam, ita dictu quod lacteum quemdam ſuccum emitta Ab eodem,

Γαλακτοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lacteus, lac referens. Ex γάλα, & εἶδος, *forma*, *ſpecie*

Γαλακτοκόμος, ου, ὁ, paſtor. Ex γάλα, κομέω, *curam gero*.

Γαλακτόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, lacteſc in lac vertor, in naturam lactis degenero. A γάλα.

Γαλακτοποτέω, ῶ, f. ήσω, lac bibo. A γαλακτοπότης.

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, qui lac bibit. Ex γάλα, & πότης, *potor*.

Γαλακτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, lacte alo. E γάλα, & τροφὴ, *cibus*.

Γαλακτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ lacte. Ex iiſd.

Γαλακτουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, lacticiniorum co fector. Ex γάλα, & ἔργον, *opus*.

Γαλακτουχέω, ῶ, f. ήσω, lacto. A γαλα τοῦχος.

Γαλακτουχία, ας, ἡ, lactatio. Ab eod.

Γαλακτοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, lac habens, lactan lacte nutriens. Ex γάλα, & ἔχω, h beo.

λακτοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, lacte victitans,
lac comedens. Ex γάλα, & φαγεῖν,
comedere.
λακτόχροος, contr. γαλακτόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ,
lactei coloris. Ex γάλα, & χρόα, co-
lor.
λακτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lacteus, albidus, un-
de τὸ γαλακτῶδες, εος, lac & lactis ſerum.
A γάλα.
λάκτωσις, εως, ἡ, degeneratio in lac. A
γαλακτόομαι.
λαξίας κύκλος, circulus lacteus in cœlo.
Et γαλαξίας, λίθος, lapidis genus.
λάτης, ου, ὁ, Galata; (2) Gallus.
λατία, ας, ἡ, Galatia; (2) Gallia. A
Γαλάτης.
λατικὸς, ἡ, ὸν, Galaticus; (2) Gallicus.
Ab eodem.
λεάγρα, ας, ἡ, cavea ferrea & quoddam
carceris genus; (2) decipula. Ex γα-
λέη, & ἄγρα, captura.
ΛΕΉ, ης, contr. γαλῆ, ῆς, ἡ, muſtela;
(2) catus, felis.
λεοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex muſtellino ge-
nere eſt; (2) muſtello ſimilis. Ex γα-
λεὸς, & εἶδος, ſpecies.
λεομυομαχία, ας, ἡ, prælium inter felem
& mures. Ex γαλέη, μῦς, mus, & μά-
χη, pugna.
λεός, ου, ὁ, muſtellus; (2) piſcis qui-
dam; (3) ſtellio; (4) felis. A γαλέη.
λερὸς, ρὰ, ρὸν, tranquillus, ſerenus; (2) hi-
laris. A γαλήνη.
λερωπὸς, ου, ὁ, oculis lætus & hilaris. Ex
γαλερὸς, & ὤψ, oculus.
λεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod γαλεοειδής.
λεώτης, ου, ὁ, ſtellio. A γαλέη.
λῆ, ῆς, ἡ, felis; (2) muſtela. A γα-
λέη, ex quo contractum eſt.
ληναῖος, αία, αῖον, tranquillus. A γαλήνη.
ΛΗ´ΝΗ, ης, ἡ, ſerenitas, tranquilli-
as; (2) tranquillitas & hilaritas vul-
us.
λήνης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod γαληνός.
ληνιάω, ῶ, ſerenus ſum, tranquillus ſum.
A γαλήνη.
ληνίζω, f. ίσω, ſerenus fio, tranquillor.
Ab eodem.
λήνιος, ία, ιον, tranquillus, ſerenus; (2) hi-
aris. A γαλήνη.
ληνισμὸς, οῦ, ὁ, ſerenitas. A γαληνίζω.
ληνὸς, ἡ, ὸν, idem quod γαλήνιος.
ληνότης, ητος, ἡ, ſerenitas, tranquillitas;
2) titulus imperatoris. A γαληνός.
ληνόω, ῶ, f. ώσω, ſereno, tranquillo. Ab
odem.
ληνῶς, Adv. tranquille, tranquillo animo.
Ab eodem.
ηρωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſerenum & hilarem
ultum habens, oculis jucundus. Ex γα-
ηρὸς, pro γαλερὸς, & ὤψ, oculus, vultus.
ιάγκων, ὁ ϗ ἡ, qui eſt brevibus lacertis,
ui juſto breviorem lacertum habet. A
αλῆ, & ἀγκὼν, cubitus.
ιλαία, ας, ἡ, Galilæa. Nomen regio-
is. Hebr. limes.
ιλαῖος, αία, αῖον, Galilæus. A Γαλιλαία.
ιον, ου, το, galium, herba. A γάλα,
uod lac coaguli modo cogat.
ΛΙΟΨΙΣ, εως, ἡ, frutex, urticæ ſi-
ilis, urtica mortua.
λαῖος, αία, αῖον, pertinens ad gallos, qui
allorum eſt. A γάλλος.
ΛΛΟΣ, ου, ſ. Γαλλὸς, οῦ, ὁ, gallus, evi-
tus, ſpado.
χέω, ῶ, f. ήσω, lacte abundo, lac ha-
o. Ex γαλα, & ἔχω, habeo.
χία, ας, ἡ, abundantia lactis. Ex iiſ-
m.

Γάλοως, ἡ, τῆς γάλοω, & γάλως, ἡ, τῆς γάλω, item γάλωος, glos, ſoror mariti; (2) uxor fratris.

Γαμαλιὴλ, ὁ, Gamaliel. Nomen Hebr. ἄκλιτον. Retributio Dei.

Γαμβρεύω, f. εύσω, connubio jungo, vel ſocio. Ἐγεγάμβρευτο δὲ ἤδη καθ᾽ ὁμολογίαν τῷ Ὑρκάνου γένει, Joſeph. A γαμβρός.

Γάμβρια, ων, τὰ, munus, ſeu convivium a genero dari ſolitum. A γαμβρός.

ΓΑΜΒΡΟ`Σ, οῦ, ὁ, gener; (2) ſocer; (3) frater uxoris.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. A γαμέω.

Γαμέτης, ου, ὁ, maritus. Ab eod.

Γαμέτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux. Ab eod.

ΓΑΜΕ´Ω, ῶ, f. ήσω, uxorem duco; (2) nubo. Ἐι κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ᾽ ἡμᾶς; Ariſt. Θεσμ. 796. Ὀυ γὰρ γαμοῦμαι τῷ κασιγνήτῳ ποτὲ, ib. 907.

Γαμήλιον, ου, τὸ, munus nuptiale. A γαμέω.

Γαμήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptialis, conjugalis. Ab eodem.

Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, October, al. Januarius. Ab eodem.

Γαμησείω, nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias deſidero. Ab eod.

Γαμίζω, f. ίσω, nuptum do. Ab eod.

Γαμικὸς, ὴ, ὸν, nuptialis. A γάμος.

Γάμιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω.

Γαμοκλοπέω, ῶ, f. ήσω, furtivas nuptias quæro. Ex γάμος, & κλοπὴ, furtum.

Γομοκλόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptiarum fur, adulter. Ex iiſdem.

Γάμος, ου, ὁ, nuptiæ; (2) connubium, matrimonium, conjugium. A γαμέω.

Γαμοστολέω, ῶ, f. ήσω, nuptias paro. A γαμοστόλος.

Γαμοστόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptias parans, ornans. Ex γάμος, & στέλλω, orno.

Γαμοτελέω, ῶ, nuptias celebro. Ex γάμος, & τελέω, perficio..

Γαμφαὶ, ῶν, αἱ, maxillæ. A γαμψός.

Γαμφηλαὶ, ῶν, αἱ, idem & ab eod.

Γαμψὸς, ὴ, ὸν, incurvus, inflexus, aduncus. A κάμπτω, flecto.

Γαμψότης, ητος, ἡ, curvitas, curvatura, flexura. A γαμψός.

Γαμψωλὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Γαμψώνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, cui curvi ſunt ungues. Ex γαμψὸς, & ὄνυξ, unguis.

Γαμψώνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ΓΑ´ΝΟΣ, εος, τὸ, lætitia; (2) voluptas; (3) ſplendor; (4) hortus; (5) vinum.

Γανόω, ῶ, f. ώσω, lætitia adficio; (2) ſplendeo. A γάνος.

Γάνυμαι, lætor, gaudeo. Γάνυται τῷ ἐπαίνῳ, Luc. Τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, Ariſt. Veſp. 610. Ab eod.

Γανύομαι, f. ύσομαι, idem & ab eod.

Γανυτελέω, ῶ, opipare apparo; (2) lætitiam efficio, jucunditatem adfero. Ex γάνος, & τελέω, perficio.

Γάνωμα, ατος, τὸ, lætitia; (2) ſplendor. A γανόω.

ΓΑ`Ρ, Conjunctio poſtpoſ. enim, nam.

ΓΑΡΓΑΙ´ΡΩ, f. αρῶ, ſplendeo; (2) vibro; (3) palpito; (4) multiplico.

ΓΑΡΓΑΛΙ´ΖΩ, f. ίσω, titillo; (2) lætitia adficio. Γαργαλίζειν τὸν ἄνθρωπον, Cebes.

Γαργαλισμὸς, οῦ, ὁ, titillatio. A γαργαλίζω.

Γάργαλος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Γάργαρα, ων, τὰ, dicitur de multitudine inſigni. Alioquin urbs Troadis. A γαργαίρω.

ΓΑΡΓΑΡΕΩ`Ν, ῶνος, ὁ, gurgulio, guttur, fiſtula, qua ſpiratur.

Γαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo. A γαργαρεών.

Γαργαρισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa gargarizandi actio. A γαργαρίζω.

ΓΑ´ΡΟΝ, ου, τὸ, garum, liquamen piſcium ſale conditorum.

Γάρος, ου, ὁ, idem.

ΓΑΣΤΗ`Ρ, έρος, per Syncop. γαστρὸς, ἡ, venter; (2) ventriculus, in quem cibus recipitur; (3) uterus.

Γάστρα, ας, ἡ, fundum vaſis, navis, & ſimilium. A γαστήρ.

Γάστρη, ης, ἡ, idem & ab eodem.

Γαστρίδιον, ου, τὸ, parvus venter. Dim. ab eodem.

Γαστρίζω, f. ίσω, ventrem expleo, ventrem ſaburro; (2) opipare & laute accipio; (3) in ventrem cædo. Παράβαινε κύκλῳ, ϗ γάστρισον σεαυτὸν, Ariſt. Veſp. 1517. A γαστήρ.

Γαστριμαργία, ας, ἡ, gula, ingluvies, helluatio. A γαστρίμαργος.

Γαστρίμαργος, ου, ὁ, guloſus, cibi avidus. Ex γαστὴρ, & μάργος, inſanus.

Γάστρις, ιος, ὁ, guloſus, lurco, ventri deditus; (2) lumbricus. A γαστήρ.

Γαστρισμὸς, οῦ, ὁ, ventris impletio, ingluvies. A γαστρίζω.

Γαστροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, formam ventris habens, ventroſus. Ex γαστὴρ, & εἶδος, forma.

Γαστροκνημία, ας, ἡ, ſura, pars tibiæ poſterior; (2) pulpa carnis. Ex γαστὴρ, & κνήμη, crus.

Γαστροκνήμιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Γαστρολογία, ίας, ἡ, liber de ventris cupediis, ridiculi cauſa Archeſtrati opus. A γαστρολόγος.

Γαστρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de rebus ventri gratis diſſerit & eas exponit. Ex γαστὴρ, & λόγος, ſermo.

Γαστρομαντεύομαι, f. εύσομαι, ventre vaticinor. Ex γαστὴρ, & μαντεύομαι, vaticinor.

Γαστρονομία, ας, ἡ, lex ventris, jocoſe de Archeſtrati libro. Ex γαστὴρ, & νόμος, lex.

Γαστροοίδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ventre tumidus eſt. Ex γαστὴρ, & οἰδέω, tumeo.

Γαστρορραφία, ας, ἡ, ventris vulnerati connexio. Ex γαστὴρ, & ῥάπτω, ſuo.

Γαστρόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventri amicus, ventri deditus, ventrem amans. Ex γαστὴρ, & φίλος, amicus.

Γαστρόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, manuum labore vivens. Ex γαστὴρ, & χεὶρ, manus.

Γαστρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ventroſus. A γαστήρ.

Γάστρων, ωνος, ὁ, guloſus, lurco. Ab eod.

ΓΑΥΛΟ`Σ, οῦ, ὁ, mulctra, mulctrale, ſitula.

Γαῦλος, ου, ὁ, navigii genus; (2) ſentina.

Γαυρίαμα, ατος, τὸ, exſultatio, gloriatio. A γαυριάω.

Γαυριάω, ῶ, f. άσω, glorior, ſuperbio, efferor, me jacto. Γαυριῶντες ἐπὶ τῷ συκόφαις τὸν παιδαγωγὸν, Plut. A γαῦρος.

Γαυρικὸς, ὴ, ὸν, elatus, ſuperbus. Ab eod.

Γαῦρος, ρα, ρον, ſuperbus, arrogans, ferox; (2) qui elatus eſt & aliqua re exſultat.

Γαυρότης, ητος, ἡ, ſuperbia, elatio, gloriatio. A γαῦρος.

Γαυρόω, ῶ, f. ώσω, ſuperbio, glorior, efferor. Ab eodem.

ΓΑΥΣΟ`Σ, ὴ, ὸν, vel γαῦσος, η, ον, curvus, tortuoſus.

Γαυσόω, ῶ, f. ώσω, curvo. A γαυσός.

ΓΕ`, Particula aliis vocibus fere adnecti ſolita, certe; (2) cum pronominibus, quidem; (3) abundat omnino; (4) ſaltem; (5) καίγε, idem quod γε; (6) ἀλλάγε tamen; (7) καίτοιγε, etſi; (8) μενοῦνγε, immo vero.

Γέα, ας, contr. γῆ, ῆς, ἡ, terra; (2) patria. A γαῖα.

Γεάοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, terram complectens. Ex γέα, & ἔχω, contineo.

Γεγηθότως, Adv. cum gaudio, cum lætitia. A γεγηθὼς, quod eſt a γηθέω.

Γεγωνέω, ῶ, f. ήσω, clare clamo, clare vociferor. Ab inuſ. γνώω.

Γεγώνησις, εως, ἡ, vociferatio, altus clamor. A γεγωνέω.

Γεγωνίσκω, idem quod γεγωνέω.

Γεγωνὸς, ὴ, ὸν, alto clamore enunciatus, clare pronunciatus. A γνώω.

Γεδεὼν, ὁ, Gideon. Nomen Hebr. ἄκλιτον, Evulſor.

ΓΕΈΝΝΑ, ης, ἡ, gehenna, vallis Hinnom; (2) locus ſuppliciorum. Vox Hebr.

Γεηπονία, ας, ἡ, terræ, ſeu agri cultura. A γεηπόνος.

Γεηπόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, agricola. Ex γέα, & πόνος, labor.

Γεηρὸς, ρὰ, ρὸν, terrenus, terreſtris. Ex γέα.

Γειαρότης, ου, ὁ, qui terram arat, agricola. Ex γέα, & ἀρόω, aro.

ΓΕΙΝΟΜΑΙ, a. 1. ἐγεινάμην gignor, naſcor; (2) active de mare & femina, gigno, procreo; (3) ſum.

Γειοκόμος, ου, ὁ, agricola. Ex γέα, ſ. γῆ, & κομέω, curo.

Γειομόροι, ων, οἱ, coloni, qui agrum inter ſe dividunt. Ex γῆ, & μόρος, portio.

Γειοπόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, terram colens, agricola. Ex γεία pro γῆ, & πονέω, laboro.

Γειοτόμον, ου, τὸ, aratrum. A γειοτόμος.

Γειοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui terram ſcindit, agricola. Ex γεία, pro γῆ, & τέμνω, ſeco.

Γείσιον, ου, τὸ, ſeptum, lorica; (2) ſuggrundium. A γεῖσον.

Γεισιποδίζω, f. ίσω, ſuggrundio fulcio. A γεισίπους.

Γεισιπόδισις, εως, ἡ, ſuggrundatio. A γεισιποδίζω.

Γεισιπόδισμα, ατος, τὸ, ſuggrundiorum fulcrum. Ab eod.

Γεισίπους, οδος, ὁ, idem. Ex γεῖσον, & πους, pes.

ΓΕΙ͂ΣΟΝ, ου, τὸ, ſuggrunda, ſuggrundium.

Γεῖσος, εος, τὸ, idem; (2) capitellum. A γεῖσον.

Γεισόω, vel γεισσόω, f. ώσω, ſuggrundo, grundis imbrico; (2) in ſuggrundæ modum conformo. Ab eod.

Γείσσωμα, ατος, τὸ, ſuggrundatio, ſuggrundamentum, imbricamentum. A γεισσόω.

Γείσσωσις, εως, ἡ, ſuggrundatio, imbricatio. Ab eod.

Γείταινα, ης, ἡ, vicina. A γείτων.

Γειτνία, ας, ἡ, vicinitas. Ab eod.

Γειτνιάζω, f. άσω, vicinus ſum; (2) adfinis, cognatus ſum. A γειτνία.

Γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas. A γειτνιάζω.

Γειτνιάω, ῶ, f. άσω, idem quod γειτνιάζω.

Γειτονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Γειτονεύω, f. εύσω, vicinus ſum. A γείτων.

Γειτόνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Γειτόνημα, ατος, τὸ, vicinitas. A γειτονέω.

Γειτονία, ας, ἡ, idem. A γείτων.

Γειτόσυνος, ύνη, υνον, vicinus. Ab eod.

ΓΕΙ΄ΤΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, vicinus; (2) adfinis; (3) ſimilis.

Γειώρας, ου, ὁ, advena; (2) proſelytus; al. γειώρας. Vox Chald.

Γελανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hilaris. A γελάω.

Γελασείω, ridere cupio. Ab eod.

Γελάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ridiculus, riſu dignus. Ab eod.

Γέλασμα, ατος, τὸ, riſus. Ab eod.

Γελαστικὸς, ὴ, ὸν, ridendi facultate præditus. Ab eod.

Γελαστὴς, οῦ, ὁ, riſor, irriſor. Ab eod,

Γελαστὸς, ὴ, ὸν, riſu dignus. Ab eod.

Γελαστὺς, ύος, ἡ, riſus. Ab eod.

ΓΕΛΑ΄Ω, ῶ, f. άσω, rideo; (2) irrideo; (3) ſplendeo, niteo, floreo. Γελώμενος πρὸς σοῦ γε καὶ τοῖν Ἀτρέως διπλῶν στρατηγῶν, deriſus ab, Soph. Phil. 1014 Ἐγέλων μέγα κεκραγότα μ' οἱ θεώμενοι, Ariſt. Veſp. 1278.

ΓΕ΄ΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis merces, ſarcina variarum mercium; (2) color, tinctura.

Γελγηθεύω, f. εύσω, decipio. A γέλγη.

Γελγιδόομαι, οῦμαι, in γέλγιδας evado, in nucleos, ſeu ſpicas divido, & diſcernor. A γέλγις.

ΓΕ΄ΛΓΙΣ, ιος, & γελγὶς, ίδος, ἡ, allii caput, ſeu nucleus.

Γελγοπωλέω, ῶ, f. ήσω, ſcruta vendo. Ex γέλγη, & πωλέω, vendo.

Γελγοπώλης, ου, ὁ, ſcrutorum venditor. Ex iiſd.

Γελγόπωλις, ιδος, ἡ, ſcrutorum venditrix. A γελγοπώλης.

Γελοιάζω, f. άσω, ridicula dico, jocor. A γελοῖος.

Γελοιασμὸς, οῦ, ὁ, jocatio. A γελοιάζω.

Γελοιαστὴς, οῦ, ὁ, jocator, facetus. Ab eod.

Γελοῖος, οία, οῖον, ridiculus, riſu dignus; (2) jocoſus, facetus, urbanus; (3) ludicer. A γελάω.

Γελοίως, Adv. ridicule. A γελοῖος.

Γέλως, ωτος, vel ω, ὁ, riſus; (2) maris ſerenitas. A γελάω.

Γελωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, riſum excito. Ex γέλως, & ποιέω, facio.

Γελωτοποιΐα, ας, ἡ, excitatio riſus. A γελωτοποιός.

Γελωτοποιὸς, οῦ, ὁ, qui riſum concitat, ſcurra. Ex γέλως, & ποιέω, facio.

Γεμίζω, f. ίσω, impleo; (2) onus impono. Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος, Joan. 2, 7. Ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, Luc. 15, 16. A γέμω.

Γέμισμα, ατος, τὸ, impletio, implementum. A γεμίζω.

ΓΕ΄ΜΩ, plenus ſum, onuſtus ſum, proprie de navi, tum vero de variis aliis, adeoque & de rebus animi. Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, Soph. Oed. Tyr. 4.

Γενάρχης, ου, ὁ, generis princeps, gentis & familiæ auctor. Ex γένος, & ἀρχὴ, principium.

Γενεὰ, ᾶς, ἡ, generatio; (2) progenies, genus; (3) tempus, ætas, ævum. A γένος.

Γενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, genus recenſeo, natales progenitorum inveſtigo; (2) annumero in proſapia aliqua. A γενεαλόγος.

Γενεαλογία, ας, ἡ, genealogia, generis recenſio. Ab eod.

Γενεαλογικὸς, ὴ, ὸν, ad generis recenſionem, ſive ad genealogiam pertinens. Ab eod.

Γενεαλόγος, ου, ὁ, qui originem & genus alicujus recenſet. Ex γενεὰ, & λέγω, dico.

Γενέθλη, ης, ἡ, idem & a γενεά.

Γενέθλια, ων, τὰ, feſtivitates in memoriam nativitatis celebrari ſolitæ, natalitia. A γενέθλη.

Γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν, ad natalitia pertinens; (2) genethliacus, planetarius. A γενέθλια.

Γενεθλιαλογία, ας, ἡ, prædictio ex natali die, notatio ex ſideribus natalitiis. A γενεθλιαλόγος.

Γενεθλιαλόγος, ου, ὁ, qui prædictiones e natali die facit. Ex γενέθλια, & λέγω, dico.

Γενεθλιὰς, άδος, ἡ, dies natalis, nativitas. A γενέθλη.

Γενεθλίδιος, ου, ὁ, natalitius. Ab eod.

Γενεθλιολόγος, ου, ὁ, idem quod γενεθλιαλόγος.

Γενέθλιον, ου, τὸ, dies natalis hominis, urbis, &c. A γενέθλη.

Γενέθλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, natalis, natalitius. Ab eod.

Γένεθλον, ου, τὸ, genus, filius vel filia, proles. Ab eod.

Γενειάζω, f. άσω, pubeſco. A γένειον, barba.

Γενειὰς, άδος, ἡ, lanugo, prima barba; (2) barba; (3) genæ. Ab eod.

Γενειάσκω, barbam emittere incipio. A γενειάς.

Γενειάω, ῶ, barbam geſto; (2) pubeſco. A γένειον.

Γενειήτης, ου, ὁ, & γενειάτης, barbatus. A γενειᾶν.

Γένειον, ου, τὸ, mentum; (2) barba. A γένυς.

Γενέσια, ων, τὰ, dies feſtus natalitius. A γένεσις.

Γενεσιάρχης, ου, ὁ, ortus ſeu originis auctor & princeps. Ex γένεσις, & ἀρχὴ, principium.

Γενεσιουργὸς, οῦ, ὁ, ortus & originis cauſſa. Ex γένεσις, & ἔργον, opus.

Γένεσις, εως, ἡ, ortus, origo; (2) creatio; (3) generatio, nativitas; (4) genitura, poſitus cœli tempore nativitatis. A γίνομαι.

Γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens. A γενετήρ.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, ortus, nativitas. A γίνομαι.

Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor, pater. Ab eod.

Γενέτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Γενῇς, ίδος, ἡ, ſecuris. Ἐκεῖ γὰρ οὔ τί π γενῇδος ἦν πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολὴ, Soph. Antig. 255. Ξίφος εἴ ποθεν, ἢ γένυν, ἢ βελέων τι, προπέμψατε, id. Phil. 1295.

Γενῆται, ῶν, οἱ, qui ejuſdem generis ſunt, gentiles. Ab eod.

Γενητὸς, ὴ, ὸν, creatus, factus. Ab eod.

Γενικὸς, ὴ, ὸν, generalis, γενικὴ πτῶσις, genitivus caſus. A γένος.

Γενικῶς, Adv. generaliter. A γενικός.

Γέννα, ης, ἡ, genus, progenies. A γείνομαι

Γεννάδας, ου, ὁ, generoſus; (2) ingenuus. A γεννά.

Γενναῖος, αία, αῖον, ingenuus; (2) nobili loco ortus; (3) naturalis, avitus, inſitus; (4) generoſus, ſtrenuus; (5) vehemens, validus. Ab eod.

Γενναιότης, ητος, ἡ, generoſitas. A γενναι

Γενναίως, Adv. generoſe, fortiter. Ab eo

Γεννάω, ῶ, f. ήσω, genero, progigno, viris, pario, de mulieribus; (2) pari metaphorice. Ab eod.

Γέννημα, ατος, τὸ, quod natum ſeu procre tum eſt, progenies; (2) fructus. A γεννά

Γεννησαρὲτ, τὸ, Genneſaret. Nomen urb Hebr. ἄκλιτον. Hortus principis.

Γέννησις, εως, ἡ, nativitas, generatio. γεννάω.

Γεννήτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens, mat Ab eod.

Γεννητὴς, οῦ, ὁ, generator. Ab eod.

Γεννητικὸς, ὴ, ὸν, generandi vim haben genitalis. Ab eod.

Γεννητὸς, ὴ, ὸν, genitus, natus; (2) mo talis. Ab eod.

Γεννήτωρ, ορος, ὁ, genitor, parens. Ab e

Γεννικὸς, ὴ, ὸν, generoſus, fortis. Ab e

Γεννικῶς, Adv. generoſe, fortiter. A γεννικ

Γένος, εος, τὸ, genus, progenies, famili (2) gens, natio; (3) Genus, cui opp nitur Species. A γείνομαι.

Γενούστης, ου, ὁ, genere propinquus. A γέ

ΓΕ'ΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viſcera.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ', ῆς, ἡ, gentiana, herba.

ΓΕ'ΝΥΣ, υος, ἡ, mentum, maxilla.

Γεῦχος, ȣ, ὁ, terram continens, qui terram ſuo ambitu complectitur. Ex γέα, & ἔχω, *habeo, contineo.*

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, anus; (2) matrona. A γεραιός.

Γεραιὸς, ὰ, ὸν, ſenilis; (2) *maſc.* ſenex. A γέρων.

Γεραίρω, muneror honoris cauſſa, orno. Τραγικοῖσι χοροῖσι αὐτὸν ἐγέραιρον, Herodot. Μέλπε, ϗ γέραιρε φωνῇ, πᾶσα, χορομανεῖ τρόπῳ, Ariſt. Θεσμ. 970. A γέρας

Γεράνδρυον, ȣ, τὸ, arbor annoſa. Ex γέρων, & δρῦς, *arbor.*

Γεράνιον, ȣ, τὸ, grus, machina; (2) herba quædam. A γέρανος.

Γερανίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, geranites, lapis quidam. Ab eod.

Γερανοβοτία, ας, ἡ, grex gruum paſcendum. Ex γέρανος, & βόσκω, *paſco.*

Γερανομαχία, ας, ἡ, pugna cum gruibus. Ex γέρανος, & μάχη, *pugna.*

ΓΕ'ΡΑΝΟΣ, ȣ, ἡ, grus, avis; (2) ſaltationis genus; (3) machina ſcenica; (4) machina tollendis oneribus comparata.

Γεραὸς, ȣ̃, ὁ, ſenex; (2) honoratus. A γέρων.

Γεραρὸς, ρὰ, ρὸν, honorandus, venerandus, auguſtus. Ab eod.

ΓΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus; (2) honor.

Γεράσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, honoratus, honore & præmio dignus; (2) honorificus; (3) ſenilis. A γέρας.

Γερασφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præmium ferens; (2) præmium capiens. Ex γέρας, & φέρω, *fero.*

Γερατοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

εργεσηνὸς, ȣ̃, ὁ, Gergeſenus. Vox Hebr. *Vicinus peregrinationi.*

ερήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, epitheton Neſtoris ap. Hom. honoratus. A γέρας, aut a loco Γερήνια.

ερονταγωγέω, ῶ, f. ήσω, ſenem inſtituo, ſeniles mores formo. A γεροντα γωγός.

ερονταγωγὸς, ȣ̃, ὁ, qui ſenem inſtituit, ſeu erudit. Ex γέρων, & ἀγωγὴ, *ductus.*

ρόντειος, εία, ειον, ſenilis. A γέρων.

ροντιαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

ροντιάω, ῶ, ſenium & delirium reſipio, ſenile delirium reſipio. Ab eod.

ροντικὸς, ὴ, ὸν, ſenilis. Ab eod.

ρόντιον, τὸ, vetulus, ſenecio.

ροντικῶς, *Adv.* ſeniliter. A γεροντικός.

ροντοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, qui ſenis atque adeo parum docilis præceptor eſt. Ex γέρων, & διδάσκαλος, *præceptor.*

ροντοκομεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi ſenes tractantur & curantur. Ex γέρων, & κομέω, *curo.*

ρȣσία, ας, ἡ, ſenatus. A γερȣ́σιος.

ρȣσιαστὴς, ȣ̃, ὁ, ſenator. A γερȣσία.

ρȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad ſenes pertinens; (2) honorabilis. A γέρων.

ῤῥάδια, ων, τὰ, ſtoreæ ex vimine, aut junco. A γέῤῥον.

Ε'ΡΡ'ΟΝ, ȣ, τὸ, ſcutum Perſicum ex vimine textum; (2) quodvis defenſaculum.

Ε'ΡΩΝ, οντος, ὁ, ſenex; (2) *in Plural.* ſenatores, curia; (3) colus.

θμὸς, ȣ̃, ὁ, guſtus. A γεύω.

ῦμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

ματίζω, f. ίσω, guſto. A γεῦμα,

Υ'ΟΜΑΙ, guſto, experior. Εἰ μὴ γεύσεταί σφι ἡ χώρη τὰ ἀπὸ Διὸς, Herodot. irrigetur pluviis. Μὴ διατρίψῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας, Ariſt. Ran. 461. Ἐγευσάμην βραχύ τι μέλιτος, 1 Sam. 14, 29.

σις, εως, ἡ, guſtatio. A γεύω.

Γευστήριον, ȣ, τὸ, guſtandi inſtrumentum; (2) poculum, quo vinum guſtatur. Ab eod.

Γευστικὸς, ὴ, ὸν, guſtatorius. Ab eod.

Γευστὸς, ὴ, ὸν, guſtabilis. Ab eod.

ΓΕ'ΥΩ, f. εύσω, guſtare facio, guſtum præbeo.

ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons; (2) intervallum inter binos inſtructæ aciei ordines.

Γεφυρίζω, f. ίσω, e ponte ſcommata in aliquem jacio; (2) derideo, caviller, ſubſanno. A γέφυρα.

Γεφύριον, ȣ, τὸ, ponticulus. Dim. a γέφυρα.

Γεφυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, actio jaciendi ſcommata in aliquem, deriſio. A γεφυρίζω.

Γεφυριστὴς, ȣ̃, ὁ, qui ſcommata e ponte in aliquem jacit; (2) cavillator, irriſor. Ab eod.

Γεφυροποιέω, ῶ, f. ήσω, pontem facio, pontem jungo. A γεφυροποιός.

Γεφυροποιὸς, ȣ̃, ὁ, pontifex, qui pontem facit. Ex γέφυρα, & ποιέω, *facio.*

Γεφυρόω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono. Γεφυρȣ̃ν διάβασιν, Polyb. τȣ̀ς ποταμȣ̀ς νεκροῖς, Luc. Ex γέφυρα.

Γεφύρωμα, ατος, τὸ, ipſum opus jungendi ponte fluvium; (2) tranſitus. A γεφυρόω.

Γεφύρωσις, εως, ἡ, pontium exſtructio. Ab eod.

Γεφυρωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui pontes exſtruit. Ab eod.

Γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω, terrarum orbem deſcribo. A γεωγράφος.

Γεωγραφία, ας, ἡ, deſcriptio terræ. Ab eod.

Γεωγραφικὸς, ὴ, ὸν, ad terræ deſcriptionem pertinens; (2) terræ deſcriptionis peritus; hinc (3) γεωγραφικὰ, ῶν, τὰ, commentarii de terræ deſcriptione. Ab eod.

Γεωγράφος, ȣ, ὁ, qui terram, ſeu terræ ſitum deſcribit. Ex γέα, & γράφω, *ſcribo.*

Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ diviſio, diſtributio, partitio. Ex γέα, & δαίω, *divido.*

Γεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, terreus, terrenus. A Γέα.

Γεωλοφία, ας, ἡ, tumulus, collis. A γεώλοφον.

Γεώλοφον, ȣ, τὸ, collis, tumulus, mons. A γεώλοφος.

Γεώλοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, e terra inſtar tumuli, ſ. collis elevati; (2) *Subſt.* ὁ, tumulus; (3) homo craſſius, iners, ſtupidus, inutile terræ pondus. Ex γέα, & λόφος, *jumenti cervix.*

Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, terram metior. Γεωμετρῆσαι βȣ́λομαι τὸν ἀέρα ὑμῖν, Ariſt. Av. 1001. A γεωμέτρης.

Γεωμέτρης, ȣ, ὁ, Geometra, agri menſor. Ex γέα, & μετρέω, *metior.*

Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria, terram dimetiendi ſcientia. A γεωμέτρης.

Γεωμετρικὸς, ὴ, ὸν, ad Geometriam, ſ. Geometram pertinens; (2) Geometriæ peritus. Ab eod.

Γεωμετρικῶς, *Adv.* geometrice, pro proportione. A γεωμετρικός.

Γεωμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, terræ mixtus; (2) terrenus. Ex γέα, & μίγνυμι, *miſceo.*

Γεωμορία, ας, ἡ, agricultura. A γεωμόρος.

Γεωμόριον, ȣ, τὸ, terræ portio. Ab eod.

Γεωμόρος, ȣ, ὁ, agricola, colonus. Ex γέα, & μείρω, *divido.*

Γεωνόμος, ȣ, ὁ, qui terram diſtfibuit. Ex γέα, & νέμω, *diſtribuo.*

Γεωπείνης, ȣ, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ poſſidet; (2) famelicus. Ex γέα, & πεῖνα, *fames.*

Γεωπονέω, ῶ, f. ήσω, terram colo. Ex γέα, & πόνος, *labor.*

Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura. Ex iiſd.

Γεωπονικὸς, ὴ, ὸν, ad agriculturam pertinens, ſ. ſpectans. A γεωπονία.

Γεωργέω, ῶ, f. ήσω, terram colo, agriculturam exerceo. Γεωργεῖν τὴν γῆν, Dem. A γεωργός.

Γεώργημα, ατος, τὸ, agricolatio. A γεωργέω,

Γεωργία, ας, ἡ, agricultura. A γεωργός.

Γεωργικὸς, ὴ, ὸν, ad agriculturam pertinens; hinc Γεωργικὰ, ῶν, τὰ, liber, vel aliud opus de agricultura. Ab eod.

Γεώργιον, ȣ, τὸ, agricolatio; (2) arvum, ager aratus. Ab eod.

Γεωργὸς, ȣ̃, ὁ, agricola; (2) vinitor; (3) colonus quivis. Ex γέα, & ἔργον, *opus.*

Γεωργώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ruſticus. Hinc κατὰ τὸ γεωργῶδες, agricolarum, ſive ruſticorum more. A γεωργός.

Γέωρες, ων, οἱ, & γεῶραι, οἱ, qui terram cuſtodiunt, agrorum cuſtodes. Ex γέα, & ȣ̃ρος, *cuſtos.*

Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, terram fodio. A γεωρύχος.

Γεωρύχος, ȣ, ὁ, qui terram fodit, ſuffoſſor. Ex γέα, & ὀρύσσω, *fodio.*

Γεωτόμος, ȣ, ὁ, qui terram ſcindit, agricola. Ex γέα, & τέμνω, *ſcindo.*

Γεωφάνιον, ȣ, τὸ, locus, in quo metalla naſcuntur, ſ. apparent. Ex γέα, & φαίνομαι, *appareo.*

Γῆ, γῆς, ἡ, terra; (2) regio. *Contr.* ex γέα.

Γηγενέτης, ȣ, ὁ, terrigena, terræ filius. Ex γῆ, & γίνομαι, *naſcor.*

Γηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, terrigena, terræ filius; (2) indigena; (3) gigas. Ex iiſd.

Γήδιον, ȣ, τὸ, agellus. Dim. a γῆ.

Γῆθεν, *Adv.* e terra. Ab eod.

ΓΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor. Τίς ἂν τάδε γηθήσειε; Il. 9, 77. Γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη, Heſiod. Θεογ. 173.

Γῆθος, εος, τὸ, gaudium. A γηθέω.

Γηθοσύνη, ης, ἡ, idem. A γῆθος.

Γηθόσυνος, ύνη, υνον, lætus, lætabundus. Ab eod.

Γηθοσύνως, *Adv.* læte, lætabunde. A γηθόσυνος.

ΓΗ'ΘΥΟΝ, ȣ, τὸ, genus cepæ.

Γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) olus porro ſimile. A γήθυον.

Γήθω, idem quod γηθέω.

Γήϊνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, terrenus; (2) corruptioni obnoxius; (3) mortalis. A γῆ.

Γήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Γηΐτης, ȣ, ὁ, agricola, ruſticus. Ab eod.

Γήκινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui terram quatit, vel movet. Ex γῆ, & κινέω, *moveo.*

Γηλεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humi cubans, cui humi lectus eſt. Ex γῆ, & λέχος, *lectus.*

Γήλοφος, ȣ, ὁ, tumulus e terra exſurgens. Ex γῆ, & λόφος, *collis.*

Γηοχέω, ῶ, f. ήσω, terram habeo, agrum poſſideo. Ex γῆ, & ἔχω, *habeo.*

Γηοῦχος, ȣ, ὁ, terram habens; (2) terram continens, *de Neptuno.* Ex iiſd.

Γηπάτταλος, ȣ, ὁ, paxillus terræ. Ex γῆ, & πάτταλος pro πάσσαλος, *paxillus.*

Γήπεδον, ȣ, τὸ, ager, fundus, ſolum; (2) ſolum, quod adjacet prædiis urbanis. Ex γῆ, & πέδον, *ſolum.*

Γηπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in terram delapſus. Ex γῆ, & πίπτω, *cado.*

Γηπονέω, ῶ, f. ήσω, agrum colo. A γηπόνος.

Γηπονία, ας, ἡ, agricultura. Ab eod.

Γηπόνος, ȣ, ὁ, agricola. Ex γῆ, & πόνος, *labor.*

Γηραιὸς, αιὰ, αιὸν, ſenex, ſenilis, ſenio confectus, grandævus. A γῆρας.

Γηραλέος, έα, έον, idem & ab eod.

Γήραμα, ατος, τὸ, ſeneſcentia; (2) floccus vaneſcentis floris. A γηράω.

ΓΗ͂ΡΑΣ, ατος, τὸ, ſenectus, ſenium.

Γηράσκω, f. άσω, ſeneſco. A γηράω.

Γηράω, ῶ, f. άσω, idem. Ἀυτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα, Il. 7, 148. A γῆρας.

Γήρειον, ȣ, τὸ, idem quod γήραμα. Ab eod.

Γηροβοσκέω, ῶ, f. ήσω, in ſenectute alo. A γηροβοσκός.

Γηροβοσκία, ας, ἡ, ſuſtentatio alicujus in ſenectute. Ab eod.

Γηροβοσκὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, ſenum nutritor, qui aliquem in ſenectute alit. Ex γῆρος, & βόσκω, *paſco, alo*.

Γηροκομεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo curantur & aluntur ſenes. A γηροκόμος.

Γηροκομέω, ῶ, f. ήσω, curam alicujus in ſenectute gero. Ab eod.

Γηροκομία, ας, ἡ, cura & nutritio ſenum. Ab eod.

Γηροκομικὸς, ὴ, ὸν, ad curam alendi ſenes pertinens. Ab eod.

Γηροκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui curam habet ſenum. Ex γῆρας, & κομέω, *curam gero*.

Γηροτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo ſenes aluntur. A γηροτρόφος.

Γηροτροφέω, ῶ, f. ήσω, in ſenectute alo. Ab eod.

Γηροτροφία, ας, ἡ, actio & cura alendi ſenes. Ab eod.

Γηροτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſenes nutriens. Ex γῆρας, & τρέφω, *nutrio*.

ΓΗ͂ΡΥΣ, υος, ἡ, vox.

Γήρυμα, ατος, τὸ, vox. A γηρύω.

Γηρύω, f. ύσω, ſono; (2) loquor, dico. Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, Heſiod. Ἔργ. 258. A γῆρυς.

Γήτειον, ȣ, τὸ, idem quod γήθυον.

Γήτης, ȣ, ὁ, agricola, ruſticus. A γηΐτης.

Γητομέω, ῶ, f. ήσω, terram ſcindo, ſeu findo. A γητόμος.

Γητόμος, ȣ, ὁ, qui terram findit, ſeu ſcindit. Ex γῆ, & τέμνω, *ſcindo*.

Γηφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui terra veſcitur; (2) pauper, qui terræ oleribus ſe ſuſtentat. Ex γῆ, & φάγω, *comedo*.

Γήχυτον, ȣ, τὸ, exterior pars terræ mollis & minime lapidoſa. Ex γῆ, & χύω, *fundo*.

Γιγανταῖος, αία, αῖον, gigantæus. A γίγας.

Γιγάντειος, εία, ειον, giganteus. Ab eod.

Γιγαντιάω, ῶ, gigantes imitor, gigantum ſimilis ſum.

Γιγαντολέτειρα, ας, ἡ, gigantum perditrix. Ex γίγας, & ὀλέτειρα, *perditrix*.

Γιγαντολέτης, ȣ, ὁ, gigantum perditor & extinctor. Ex γίγας, & ὄλλυμι, *perdo*.

Γιγαντολέτις, ιδος, ἡ, idem quod γιγαντολέτειρα.

Γιγαντολέτωρ, ορος, ὁ, idem quod γιγαντολέτης.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, pugna, ſeu bellum gigantum. Ex γίγας, & μάχη, *pugna*.

Γιγαντοφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gigantes interficit. Ex γίγας, & φόνος, *cædes*.

Γιγαντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, giganti ſimilis. A γίγας.

ΓΙ'ΓΑΡΤΟΝ, ȣ, τὸ, quod in acino vinaceo oſſeum, ſ. lapidoſum eſt, granum acini.

Γιγαρτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plenus γιγάρτων. A γίγαρτον.

ΓΙ'ΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas.

ΓΙΓΓΙ'ΔΙΟΝ, ȣ, τὸ, herbula, paſtinacæ ſilveſtri ſimilis.

ΓΙΓΓΛΙΣΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, titillatio; (2) riſus petulans, cachinnus.

Γιγγλυμοειδὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ, ἡ, ginglymo ſimilis, ab εἶδος, *ſpecies*, & ſeq.

ΓΙΓΓΛΥΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, cardo portæ, qui cum ipſa porta vertitur; (2) oſſium quædam junctura inſtar vertebræ.

Γιγγλυμοῦσθαι, ginglymo jungi.

Γιγγλυμώδης, εος, ȣς, ὁ, ἡ, quaſi vertebroſus.

Γιγγραίνω, f. ανῶ, cano tibia, quæ gingras dicitur. A γίγγρας.

Γιγγραντὸς, ὴ, ὸν, qui ad gingras cantatur. A γιγγραίνω.

ΓΙ'ΓΓΡΑΣ, ȣ, ὁ, parvula quædam tibia lamentabilem ſonum edens.

Γιγγρασμὸς, ȣ̃, ὁ, cantus, ſeu ſonitus τȣ̃ γίγγρȣ. A γίγγρας.

Γίγνομαι, vide γίνομαι.

Γιγνώσκω, vide γινώσκω.

ΓΙ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, equuleus, equus parvulus; (2) fœtus aſininus, vel equinus, qui in ventre matris corrumpitur, & inde membris depravatis naſcitur.

ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, f. γενήσομαι, p. m. γέγονα, naſcor, gignor; (2) orior; (3) ſum, fio; (4) accido, evenio, contingo. Γίνεσθαι πρός τινος, μετά τινος, ab aliquo ſtare; ἀπό τινος, opponere; ἐπὶ πῆμα, incidere; ἐν ποιήσει, verſari; ἐξ ἴσȣ, æquare; τινὶ διʼ ἔχθρας, inimicus eſſe; ἐπὶ ταύτης τῆς γνώμης, idem ſentire; ἐπ' ἐλπίδος, ſperare; ἐπὶ τῆς γῆς, appellere.

ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, vel γιγνώσκω, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, noſco, cognoſco, agnoſco, intelligo, novi; (2) meum agnoſco; (3) approbo; (4) cenſeo, exiſtimo, judico, ſtatuo; (5) ſentio; (6) cognoſco, coëo cum aliqua. Ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον, Ariſt. Θεσμ. 918. Ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμȣ̃ ὁ Ζεὺς, ſtatuit, Luc.

Γλαγερὸς, ȣ̃, ὁ, &

Γλαγόεις, όεσσα, όεν, lacteus. A γλάγος.

Γλάγος, εος, τὸ, lac. A γάλα.

Γλαγόων, οντος, ὁ, lacteſcens & nondum ſatis adultus. Ab eod.

Γλαμάω, ῶ, f. ήσω, gramia laboro, lippio. A γλάμη.

Γλάμη, ης, ἡ, gramia, lippitudo; (2) oculorum ſordes. A λήμη, *lippitudo*.

Γαμυξιάω, ῶ, idem quod γλαμάω. A γλάμυξος.

Γλάμυξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oculi, quorum anguli ſcabri ſunt, ſ. ſcabra lippitudine laborant. A γλημάω.

Γλαμυρὸς, ρὰ, ρὸν, gramioſus, lippus. A γλάμη.

Γλαμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Γλάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

ΓΛΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, piſcis quidam.

Γλανὸς, ὴ, ὸν, Hyæna.

Γλαρὶς, ίδος, ἡ, inſtrumentum architecti.

Γλαυκιάω, ῶ, Poët. γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor; (2) glauceſco. A γλαυκός.

Γλαυκίζω, f. ίσω, ad glaucum colorem accedo, in glaucum vergo; (2) obtuſe video. Ab eod.

Γλαύκιον & γλαυκίον, herba quædam; (2) avis a glaucis oculis.

Γλαυκιόω, Poët. pro γλαυκιάω, glaucis oculis terribiliter intueor. Γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινὸν, Heſiod. Ἀσπ. 430.

Γλαυκίσκος, ȣ, ὁ, piſcis quidam. Ab eod.

Γλαυκόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glaucos oculos habens, cæſius. Ex γλαυκὸς, & ὄμμα, *oculus*.

ΓΛΑΥΚΟ'Σ, ὴ, ὸν, glaucus, cæſius, cæruleus.

Γλαυκότης, ητος, ἡ, glaucus color. A γλαυκός.

Γλαυκόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cæſiis eſt oculis. Ex γλαυκὸς, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Γλαυκοχαίτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cæſiam jubam, vel comam habens. Ex γλαυκὸς, & χαίτη, *coma*.

Γλαυκόχροος, *contr.* γλαυκόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glauci coloris. Ex γλαυκὸς, & χρόα, *color*.

Γλαυκόω, ῶ, f. ώσω, cæſium reddo. A γλαυκός.

Γλαυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, noctuæ ſpeciem gerens. Ab eod.

Γλαύκωμα, ατος, τὸ, vitium in oculo, glaucedo, ſuffuſio, glaucoma. A γλαυκόω.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæſios habens oculos. Minervæ epitheton apud Hom. Ex γλαυκὸς, & ὤψ, *oculus*.

Γλαυκωπὸς, glaucis oculis præditus.

Γλαύκωσις, εως, ἡ, idem quod γλαύκωμα.

Γλαυκὼψ, ωπὸς, ὁ ϗ ἡ, qui cæſios oculos habet. Ex γλαυκὸς, & ὤψ, *oculus*.

Γλαὺξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua. A γλαυκός.

Γλαύσσω, ſplendeo, cerno. Ab eod.

Γλάφυ, τὸ, ſpelunca, antrum, caverna. A γλάφω.

Γλαφυρία, ας, ἡ, elegantia, concinnitas. A γλαφυρός.

Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, cavus, profundus; (2) ſcitus, elegans, venuſtus; (3) lautus; (4) aptus, appoſitus. A γλάφω.

Γλαφυρῶς, *Adv.* ſcite, eleganter, venuſte. A γλαφυρός.

ΓΛΑ'ΦΩ, f. ψω, cavo, excavo, fodio; (2) ſculpo. Ποσσὶ γλάφει, Heſiod. Ἀσπ. 431.

Γλευκαγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, muſtum vehens. Ex γλεῦκος, & ἄγω, *fero, veho*.

Γλεύκινος, ίνη, ον muſteus. A γλεῦκος.

ΓΛΕΥ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, muſtum; (2) ſuccus dulcis.

Γλεῦξις, εως, ἡ, muſtum decoctum. A γλεῦκος.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. A λήμη.

Γλήνεα, ων, τὰ, res ornatæ, pretioſæ, ſpectaculo digna. A γλήνη.

ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi; (2) oculus; (3) puppa; (4) cavitas oſſis, quæ aliud os recipit.

Γλῆνος, εος, τὸ, ſtella; (2) lumen. A γλήνη.

ΓΛΗ'ΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium.

Γληχωνίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum e pulegio confectum. A γλήχων.

ΓΛΙ'Α, ας, ἡ, gluten.

ΓΛΙ͂ΝΟΣ, ſ. γλεῖνος, genus aceris campeſtre, gallica.

Γλισχραίνω, f. ανῶ, viſcoſum, ſive lentum reddo. A γλίσχρος.

Γλισχραντιλογεξεπίτριπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui damnoſæ & levis litis eſt. Ex γλίσχρος, ἀντιλογία, *lis*, ἐξ, *ex*, & ἐπίτριπτος, *quod conteri poteſt*. Vox Comica.

Γλίσχρασμα, ατος, τὸ, viſcoſitas. A γλίσχρος.

Γλισχρεύομαι, f. εύσομαι, parcus & tenax ſum. Ab eod.

Γλισχρία, ιας, ἡ, miſeria. Ab eod.

ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ρα, ρον, lentus, viſcoſus, tenax, glutinoſus; (2) lubricus; (3) tenax, parcus; (4) ſtrictus; (5) jejunus; (6) valde ſordidus; (7) ærumnoſus; (8) guloſus; (9) ſuavis; (10) humilis; (11) adulator.

Γλισχρότης, ητος, ἡ, viſcoſitas, lentor, tenacitas; (2) lubricitas; (3) parcitas. A γλίσχρος.

Γλισχρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lentus, tenax, viſcoſus. Ab eod.

Γλίσχρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid diſcupit; (2) infelix, infortunatus. Ab eod.

Γλίσχρως, *Adv.* tenaciter, more viſcoſorum; (2) lubrice; (3) parce, tenuiter; (4) vix, difficulter, ægre. Ab eod.

ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, cupio, adfecto, appeto. Γλίχεσθαί τινος, τί, περί τινος. Τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεται, Ariſtot.

Γλοιάζω, connivendo oculos obvolvo. A γλοιός.

Γλοιὰς, άδος, ἡ, equa maligno ingenio. Ab eod.

Γλοίης, ητος, ὁ, invalidus. Ab eod.

ΓΛΟΙΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, invalidus; (2) ſordidus; (3) malignus, malis imbutus moribus; *Subſtantive* (4) ſordes olei, ſtrigmenta.

Γλοιόω, ῶ, f. ώσω, lentum & viſcoſum reddo; *Paſſ.* lenteſco, viſcoſus fio. A γλοιός.

Γλοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtrigmentoſus, glutinoſus, viſcoſus. Ab eod.

Γλοιαδῶς, *Adv.* more eorum, qui nuunt capite inter dormiendum; (2) conniventer. A γλοιώδης.

Γλȣ́τια, ων, τα, naticulæ, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A γλȣτός.

ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, nates, clunes.

Γλυκάζω, f. άσω, dulcedine adficio; (2) dulceſco; (3) ſubdulcis ſum. A γλυκύς.

Γλυκαίνω, f. ανῶ, edulco, dulcem reddo. Ab eod.

Γλύκανσις, εως, ἡ, q. d. dulcificatio. A γλυκαίνω.

Γλύκασμα, ατος, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.

Γλυκασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Γλυκεῖα, ας, ἡ, radix prædulcis, al. γλυκύῤῥιζος; ab Hippocrate vocatur γλυκύμη. A γλυκύς.

Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, dulcis. Ab eod.

Γλυκόεις, όεσσα, όεν, dulciuſculus, ſubdulcis. Ab eod.

Γλυκύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, dulces fundens lachrymas. Ex γλυκὺς, & δάκρυ, *lachrymæ.*

Γλυκυδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dulce videns, aut adſpiciens, qui dulcis adſpectus eſt. Ex γλυκὺς, & δέρκω, *video.*

Γλυκύδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuavia, vel dulcia largitur. Ex γλυκὺς, & δῶρον, *donum.*

Γλυκυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dulciſonus. Ex γλυκὺς, & ἠχέω, *ſono.*

Γλυκυθυμία, ας, ἡ, animæ ſuavitas, animi hilaritas. A γλυκύθυμος.

Γλυκύθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dulcedine animum adficiens; (2) delicatus; (3) placido & miti animo præditus. Ex γλυκὺς, & θυμὸς, *animus.*

Γλυκύκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui dulcem fructum fert. Ex γλυκὺς, & καρπὸς, *fructus.*

Γλυκυμείλιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dulciter mitis, dulciloquus. Ex γλυκὺς, & μείλιχος, *blandus.*

Γλυκύμηλον, ȣ, τὸ, malum quoddam prædulce. Ex γλυκὺς, & μῆλον, *malum ſive pomum.*

Γλυκύπικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dulcedinem amarori, ſive amarorem dulcedini permixtum habens. Ex γλυκὺς, & πικρὸς, *amarus.*

Γλυκύῤῥιζα, ης, ἡ, dulcis radix. Ex γλυκὺς, & ῥίζα, *radix.*

Γλυκύῤῥιζον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, dulcis; (2) jucundus.

Γλυκυσίδη, Glycyſide, planta quædam.

Γλυκύϛρυφνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſapore dulci ſimul & acerbo præditus, dulcis ſimul & amarus. Ex γλυκὺς, & ϛρυφνὸς, *acerbus.*

Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo; (2) Schema oratorium.

Γλυκυτράχηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dulcem cervicem ſeu dulce collum habens. Ex γλυκὺς, & τράχηλος, *cervix.*

Γλυκυφωνία, ας, ἡ, dulcis vox, cantus dulcis. A γλυκύφωνος.

Γλυκύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui dulcis eſt vox, dulciter canens. Ex γλυκὺς, & φωνὴ, *vox.*

Γλύμμα, ατος, τὸ, ſculptura, cælatura, quod ſculptum eſt. A γλύφω.

Γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſculptor, cælator. Ab eod.

Γλύπτης, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Γλυπτὸς, ὴ, ὸν, ſculptilis; (2) ſculptus. Ab eod.

Γλύφανον, ȣ, τὸ, ſcalprum, inſtrumentum ferreum, quo metalla ſcalpuntur & cælantur. Ab eod.

Γλύφανος, ȣ, ὁ, ſculptura, cælatura. Ab eod.

Γλυφεῖον, ȣ, τὸ, ſcalprum. Ab eod.

Γλυφεὺς, έως, ὁ, ſculptor. Ab eod.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, ſculptura, cælatura. Ab eod.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, inciſura & crena ſagittæ. Ab eod.

Γλύφω, f. ψω, ſcalpo, ſculpo. Γλύφειν τὰς ναῦς, Ariſt. A γλάφω.

ΓΛΩ͂ΣΣΑ, *Attice* γλῶττα, ης, ἡ, lingua; (2) dicendi facultas; (3) ſermo unicuique genti peculiaris; (4) vocabulum peregrinum, obſcurum & exoletum; (5) lingua, ſeu lingula tibiæ; (6) calceamentorum vincula.

Γλωσσαλγέω, ῶ, f. ήσω, lingua doleo; (2) lingua prurio. Ex γλῶσσα, & ἀλγέω, *doleo.*

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor; (2) linguæ prurigo; (3) loquax maledicentia. Ex γλῶσσα, & ἄλγος, *dolor.*

Γλωσσαργία, ας, ἡ, garrulitas, loquacitas; (2) linguæ ignavia. A γλωσσαργός.

Γλωσσαργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, garrulus, locutuleius, blatero, nugo. Ex γλῶσσα, & ἀργὸς, *velox.*

Γλωσσάριον, ȣ, τὸ, lingula, parva lingua. Dim. a γλῶσσα.

Γλώσσασπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, qui lingua pro clypeo utitur, qui ſua ſe defendit facundia. Ex γλῶσσα, & ἀσπὶς, *clypeus.*

Γλωσσηματικὸν, ȣ̃, τὸ, vocabulum; (2) vocabulum peregrinum. A γλῶσσα.

Γλωσσογάϛωρ, ορος, ὁ, qui linguæ miniſterio ventrem alit, qui lingua victum quærit. Ex γλῶσσα, & γαϛὴρ, *venter.*

Γλωσσογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui de gloſſematum interpretatione ſcribit. Ex γλῶσσα, & γράφω, *ſcribo.*

Γλωσσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, linguæ ſimilis. Ex γλῶσσα, & εἶδος, *ſpecies.*

Γλωσσοκάτοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, linguam continens. Ex γλῶσσα, & κατέχω, *contineo.*

Γλωσσοκομεῖον, ȣ, τὸ, vas, quod lingulas tibiarum recipit; (2) receptaculum quodvis. A γλωσσόκομον.

Γλωσσόκομον, ȣ, τὸ, theca condendis lingulis tibiarum idonea; (2) loculus, cui Ægyptii includebant cadavera condita; (3) marſupium; (4) arca in templo collocata, in quam conjiciebatur pecunia. Ex γλῶσσα, & κομέω, *curo.*

Γλωσσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, linguam coërceo, taceo. Ex γλῶσσα, & κρατέω, *contineo.*

Γλωσσοϛροφέω, ῶ, f. ήσω, linguam agiliter verſo, blatero. Ex γλῶσσα, & ϛρέφω, *verto, verſo.*

Γλωσσότμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui lingua præciſa eſt. Ex γλῶσσα, & τέμνω, *ſcindo, ſeco.*

Γλωσσοτομέω, ῶ, f. ήσω, linguam alicui amputo, ſive præſcindo. Ex iiſd.

Γλωσσοχαριτέω, ῶ, f. ήσω, lingua blandior. Ex γλῶσσα, & χάρις, *gratia, blanditia.*

Γλωσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lingulatus; (2) linguæ ſimilis; (3) linguax, locutuleius. A γλῶσσα.

Γλῶττα, ης, ἡ, vide γλῶσσα.

Γλωττικὸς, ὴ, ὸν, ad linguam pertinens. Ab eod.

Γλωττισμὸς, ȣ̃, ὁ, oſculum, quo linguæ baſiantium ſe contingunt mutuo. Ab eod.

Γλωττοδεψέω, ῶ, fello, lingua morigeror. Ex γλῶττα pro γλῶσσα, & δεψέω, *ſubigo & emollio coriariorum more.*

Γλωττόκομον, ȣ, τὸ, idem quod γλωσσόκομον.

Γλωττοϛροφέω, ῶ, idem quod γλωσσοϛροφέω.

ΓΛΩΧΙ'Ν, ῖνος, ὁ, cuſpis teli, angulus, acies.

Γλωχὶς, ῖνος, ὁ, idem,

Γναθμὸς, ȣ̃, ὁ, mala, maxilla. A γνάθος.

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ȣ, ἡ, mala, maxilla; (2) dentes; (3) bucca.

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, cædo in malas. A γνάθος.

Γνάθων, ωνος, ὁ, paraſitus; (2) nomen proprium. Ab eod.

Γναμπτὸς, ὴ, ὸν, incurvus, flexibilis. A γνάμπτω.

Γνάμπτω, f. ψω, inflecto. A κάμπτω.

Γνάπτω, f. ψω, carpendo vel vellicando polio. Ab eod.

Γναφάλιον, ȣ, τὸ, herba, cujus foliis nonnulli pro gnaphalo utuntur. A γνάφαλον.

Γνάφαλον, ȣ, τὸ, floccus fullonico carduo detractus e panno inter pectendum; (2) tomentum, quod culcitris infarcitur. A γνάπτω.

Γναφεῖον, ȣ, τὸ, officina fullonis, fullonica. Ab eod.

Γναφεὺς, έως, ὁ, fullo; (2) piſcis quidam. Ab eod.

Γναφευτικὴ, ſc. τέχνη, ης, ἡ, fullonica, ſc. ars. A γναφεύς.

Γναφευτικὸς, ὴ, ὸν, ad fullones, ſive fullonem pertinens. Ab eod.

Γναφεύω, f. εύσω, fullonicam exerceo, ſum fullo. Ab eod.

Γνάφος, ȣ, ὁ, carduus fullonis. A γνάπτω.

Γνάψις, εως, ἡ, politio, quæ fit a fullonibus carpendo & vellendo. Ab eod.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, legitime genitus; (2) genuinus, germanus, ſincerus. A γίνομαι.

Γνησιότης, ητος, ἡ, ſinceritas, germanitas. A γνήσιος.

Γνησίως, *Adv.* legitime, genuine. Ab eod.

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebroſus, caliginoſus. A γνόφος.

Γνοφέω, ῶ, f. ήσω, obtenebro. Ab eod.

ΓΝΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, caligo, tenebræ; (2) turbo.

Γνοφόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, tenebroſum reddo. A γνόφος.

Γνοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caliginoſus. Ab eod.

Γνὺξ, *Adv.* genuflecto. A γόνυ, *genu.*

Γνωματεύω, f. εύσω, ſententioſe loquor; (2) dignoſco, judico. A γνώμη.

Γνώμη, ης, ἡ, ſententia, mens; (2) voluntas; (3) conſilium; (4) æquitas; (5) ſententia, ſ. dictum aliquod inſigne. A γινώσκω.

Γνωμικὸς, ὴ, ὸν, ſententioſus. A γνώμη.

Γνωμοδοτέω, ῶ, f. ήσω, conſilium do, ſententiam pronuncio. Ex γνώμη, & δίδωμι, *do.*

Γνωμολογέω, ῶ, f. ήσω, ſententioſe dico, ſententias loquor. A γνωμόλογος.

Γνωμολογία, ας, ἡ, dictio ſententiæ; (2) ſententiarum collectio. Ab eod.

Γνωμολογικὸς, ὴ, ὸν, ſententiis communiens. Ab eod.

Γνωμολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſententiæ, vel ſententiarum prolocutor. Ex γνώμη, & λόγος, *ſermo.*

Γνωμονικὸς, ὴ, ὸν, peritus, ſciens, doctus; (2) ad ſciatheria pertinens. Hinc ἡ γνωμονικὴ, ſc. τέχνη, Gnomonica, quæ eſt ars conficiendi ſolaria. A γνώμων.

Γνωμονικῶς, *Adv.* gnomonice. A γνωμονικός.

Γνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cognitor; (2) index; (3) norma, amuſſis; (4) dens ætatis index. A γινώσκω.

Γνωρίζω, f. ίσω, noſcito, agnoſco, cognoſco; (2) probo, exploro; (3) notum facio, indico; (4) in memoriam revoco. Γνωρίζειν τȣ̀ς λέγοντας, ὁποῖοι ϗ τίνες εἰσὶ, Iſoc. γνωρίζεσθαι πρός τινος, ab, Luc. Ab eod.

Γνώριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, notus, cujus notitiam habemus; (2) notus, familiaris; (3) clarus, celebris; (4) diſcipulus. A γνωρίζω.

Γνωρίμως, *Adv.* familiariter, more eorum, qui ſunt familiares. A γνώριμος.

Γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium, nota; (2) proprietas; (3) inſigne, ornamentum, decus. A γνωρίζω.

Γνωριστικὸς, ὴ, ὸν, notitiam præbens, indicans. Ab eod.

Γνωσιμαχέω, ῶ, f. ήσω, repugno ſententiæ meæ eamque muto, pœnitentiam ago, reſipiſco. Ex γνῶσις, & μάχομαι, *pugno*.

Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, notitia; (2) cognitio judicis; (3) ſcientia, doctrina, ſapientia. A γινώσκω.

Γνώστης, ου, ὁ, cognitor, ariolus. Ab eod.

Γνωστικὸς, ὴ, ὸν, cognoſcendi facultate præditus. Hinc *οἱ γνωστικοὶ*, qui in myſteria Dei altius, quam cæteri, ſe penetraſſe credebant. A γνώστης.

Γνωστὸς, ὴ, ὸν, cognoſcibilis, notus, cognitus. A γινώσκω.

Γνωτὴ, ῆς, ἡ, ſoror. A γνωτός.

Γνωτὸς, οῦ, ὁ, notus; (2) conſanguineus, propinquus, frater. A γινώσκω.

ΓΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, & γοάομαι, ῶμαι, gemo, deploro, defleo. Δεσμίῳ δὲ γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες, Ariſt. Θεσμ. 1045.

Γόγγρος, ου, ὁ, congrus, vel conger, piſcis; (2) morbus quidam arborum. A γοάω.

Γογγρώνη, ης, ἡ, tumor gutturis.

Γογγύζω, f. ύσω, murmuro, muſſo.

Γογγύλευμα, ατος, τὸ, coagmentum rotundum, opus teres, orbis. A γογγυλεύω.

Γογγυλεύω, f. εύσω, rotundo, rotundum efficio. A γογγύλος.

Γογγυλέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Γογγύλη, ης, ἡ, rapum rotundum; (2) maza rotunda. Ab eod.

Γογγυλίδιον, ου, τὸ, rapulum; (2) pillulæ minutæ. Dim. a γογγύλη.

Γογγυλίζω, f. ίσω, idem quod γογγυλεύω.

Γογγύλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod γογγύλος.

Γογγυλὶς, ίδος, ἡ, rapa. A γογγύλος.

Γογγύλος, η, ον, rotundus. A στρογγύλος.

Γογγυλόσκηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, tabernaculum, ſeu domicilium habens rotundum. Ex γογγύλος, & σκηνὴ, *tabernaculum*.

Γογγυλωπὸς, ὴ, ὸν, qui rotunda eſt facie, rotundus viſu ſeu adſpectu. Ex γογγύλος, & ὢψ, *oculus, vultus*.

Γογγυσμὸς, οῦ, ὁ, murmur, muſſitatio. A γογγύζω.

Γογγυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. Ab eod.

Γογγυστικὸς, ὴ, ὸν, murmuratorius, ad murmurationem propenſus. Ab eod.

Γοερὸς, ρὰ, ρὸν, lugubris, flebilis, lamentabilis. A γοάω.

Γοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, gemebundus, lamentabilis. Ab eod.

Γοηπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. luctivagus. Ex γόη, & πλάνη, *error*.

ΓΟ'ΗΣ, ητος, ἡ, incantator, præſtigiator; (2) impoſtor quivis.

Γοητεία, ας, ἡ, præſtigiæ, incantamentum. A γόης.

Γοήτευμα, ατος, τὸ, incantamentum, præſtigiæ, fallaciæ. A γοητεύω.

Γοητεύω, f. εύσω, incanto, faſcino, incantatione & præſtigiis decipio; (2) illicio, pellicio. Ἐξαπατῶντες καὶ γοητεύοντες, Plat. A γόης.

Γοητικὸς, ὴ, ὸν, incantatorius. Ab eod.

Γολγαθᾶ, Golgatha. Nomen Syr. ἄκλιτον. *Locus calvariæ*.

Γόμοῤῥα, ας, ἡ, Gomorrha. Nomen urbis Hebr. *Habitatio*.

Γομοῤῥαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, Gomorræus. A Γόμοῤῥα.

Γόμος, ου, ὁ, onus navis; (2) merces. A γέμω.

Γομοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſarcinarius. Ex γόμος, & φέρω.

Γομόω, ῶ, f. ώσω, onero. A γόμος.

Γομφίασις, εως, ἡ, mobilitas dentium, morbus dentium. A γομφίος.

Γομφιασμὸς, οῦ, ὁ, confractio, vel ſtupor dentium. Ab eod.

Γομφίος, ὁ, dens molaris. A γόμφος.

ΓΟ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, cuneus; (2) clavus.

Γομφωτήριον, ου, τὸ, q. d. coagmentatorium, id, quo quid coagmentatur. A γόμφος.

Γομφότομος, ου, ὁ, clavis trajectus. Ex γόμφος, & τέμνω, *ſeco*.

Γόμφωμα, ατος, τὸ, coagmentum, coagmentatio, compages, contabulatio. A γομφόω.

Γόμφωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Γομφωτὴρ, ῆρος, ὁ, coagmentator, qui compingit. Ab eod.

Γομφωτὸς, ὴ, ὸν, coagmentatus, compactus. Ab eod.

Γοφόω, ῶ, f. ώσω, clavis compingo; (2) compingo, coagmento. A γόμφος.

Γονατίζω, f. ίσω, ingeniculo, genua flecto; (2) in genua procumbere facio. A γόνυ.

Γονάτιον, ου, τὸ, geniculum. Dim. ab eod.

Γονατόδεσμος, ου, ὁ, genuale, ſcil. ligaculum. Ex γόνυ, & δεσμός.

Γονατόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, geniculor, in geniculum nodor. Ab eod.

Γονατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, geniculatus, geniculis cinctus, nodis geniculatus. Ab eod.

Γονεία, ας, ἡ, fœtificatio. A γονεύς.

Γονεὺς, έως, ὁ, parens. A γονὴ, *genitura*.

Γονὴ, ῆς, ἡ, genitura; (2) ſemen genitale; (3) fœtus, ſoboles. Ab eod.

Γόνιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, genitalis, prolificus; (2) fœcundus; (3) generoſus. Ab eod.

Γονίμως, *Adv.* fœcunde. A γόνιμος.

Γονόεις, όεσσα, όεν, fœcundus, fertilis. A γίνομαι, *naſcor*.

Γονοποιία, ας, ἡ, fœtura, fœtificatio. Ex γονὴ, & ποιέω, *facio*.

Γονόῤῥοια, ας, ἡ, genituræ, ſive ſeminis genitalis profluvium. A γονόῤῥοιος.

Γονόῤῥοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſeminis fluxum patitur, qui profluvio ſeminis laborat. Ex γονὴ, & ῥέω, *fluo*.

Γονοῤῥύα, idem quod γονοῤῥοία.

Γονοῤῥεύης, ου, ὁ, idem quod γονόῤῥοιος. Ex iiſd.

Γονοῤῥυέω, ῶ, f. ήσω, fluxum ſeminis patior. Ex iiſd.

Γόνος, ου, ὁ, ſoboles, proles; (2) generatio; (3) genus; (4) filius. A γίνομαι, *naſcor*.

Γονὸς, οῦ, ὁ, locus, vel ſolum fertile. Ab eod.

ΓΟ'ΝΥ, υος, & γόνατος, & Poët. γουνὸς, τὸ, genu; (2) internodium.

Γονυκλινέω, ῶ, f. ήσω, genu flecto. A γονυκλινής.

Γονυκλινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, genua flectens. Ex γόνυ, & κλίνω, *flecto*.

Γονυκλισία, ας, ἡ, genuflexio, ſupplicatio, quæ fit genibus flexis. Ex γόνυ, & κλίσις, *flexio*.

Γονύκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, blæſus; (2) impurus, cui genua trepidant. Ex γόνυ, & κρότος, *pulſus*.

Γονυπετέω, ῶ, f. ήσω, ad genua accido, ad genua advolvor, procido. A γονυπετής.

Γονυπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui genu ſucciduo procumbit, accidens ad genua alicujus. Ex γόνυ, & πίπτω pro πέτω, *cado*.

Γόος, ου, ὁ, luctus. A γοάω.

Γόργειος, είη, ειον, Gorgonius. A Γοργώ.

Γοργεύω, f. εύσω, gradum cito, velociu gradior, feſtino. A γοργός.

Γοργόνειος, εία, ειον, idem quod γόργειος.

Γοργολόφα, ης, ἡ, galeam habens ex capite Gorgonis, caput Gorgonis in cono galeæ geſtans. Ex Γοργὼ, & λόφος, *criſta ſeu conus galeæ*.

Γοργολόφας, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Γοργόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in tergore Gorgonis caput pictum habens. Ex Γοργὼ, & νῶτος, *dorſum*.

Γοργόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, agiliorem & vivaciorem me præbeo; (2) ferocio, efferor. Ab eod.

ΓΟΡΓΟ'Σ, ὴ, ὸν, velox, vividus, torvus.

Γοργότης, ητος, ἡ, celeritas; (2) torvitas. A γοργός.

Γοργοφόνη, ης, ἡ, Gorgonis interfectrix. Ex Γοργὼ, & φόνος, *cædes*.

Γοργὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, celeritas; (2) Gorgo, una filiarum Phorci, Meduſa ſcilicet, vel Steno, vel Euryale, quæ junctim Γοργόνες dicuntur. A γοργών.

Γοργὼν, όνος, ὁ, idem; (2) animal noxium in Africa.

Γοργῶπις, ιδος, ἡ, adſpectu horrenda u Gorgo. A γοργωπός.

Γοργωπὸς, οῦ, ὁ, adſpectu horrendus u Gorgo. Ex Γοργὼ, & ὢψ, *oculus, vultus*.

Γοῦν, igitur; (2) certe quidem; (3) ſaltem; (4) etiam. Ex γε, & οὖν.

Γουνάζομαι, f. άσομαι, genua amplectens oro. Τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι παρεόντων, Il. 15, 665. A γόνυ.

Γουνόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, genua amplector ſupplex. Ab eod.

Γουνοπαχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, genua pinguis, craſſa habens genua. Ex γόνυ, & παχὺς, *craſſus*.

Γουνὸς, ὴ, ὸν, fertilis; (2) *Subſtantive* ſolum fertile vel ferax.

Γοώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lugubris. A γοάω.

Γράβδην, *Adv.* expreſſe, quaſi depictim. A γράφω.

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, ου, τὸ, tedæ genus.

ΓΡΑΙ͂Α, ας, ἡ, anus, vetula; (2) cuti circa umbilicum, quia in ea rugæ ſenectutem indicant; (3) una Γραιῶν, qu certæ Deæ gentilium erant.

Γραΐδιον, ου, τὸ, vetula, anicula. Dim. a γραῖα.

Γραϊκὸς, ὴ, ὸν, anilis. Ab eod.

ΓΡΑΙΚΟ'Σ, ὴ, ὸν, Græcus, a, um.

Γραίνω, comedo, quaſi a γράω.

Γραινόομαι, οῦμαι, anus fio, ſeneſco. γραῖα.

Γραῒς, ίδος, ἡ, anus. Ab eod.

Γράμμα, ατος, τὸ, ſcriptum, liber; (2) ſcriptio, ſcribendi actio; (3) littera (4) pictura; (5) ſcrupulum in ponderibus; & *in Plurali* (6) epiſtola, li teræ; (7) litteræ, doctrina; (8) ac publica, tabulæ; (9) chirographum.

Γραμμάριον, ου, τὸ, ſcrupulum, vigeſim quarta pars unciæ. A γράμμα.

Γραμματεία, ας, ἡ, ſcriptura, litteratu Ab eod.

Γραμματεῖον, ου, τὸ, tabella, libellus, codicillus, album; (2) volumen quodcum que; (3) teſtamentum, teſtamenti e emplum; (4) chirographum, cautio (5) ludus litterarius; & *in Plura* (6) acta & documenta publica; (7) r tiones argentarii. Ab eod.

Γραμματεὺς, έως, ὁ, ſcriba; (2) legis i terpres; (3) præco verbi divini. A eod.

Γραμματεύω, f. εύσω, ſum ſcriba, ſcrib partes ago. A γραμματεύς.

Γραμματίδ

Γραμματίδιον, ου, τὸ, epiſtolium; (2) ſchedula teſtificantis; (3) tabella, libellus. Dim. A γράμμα.

Γραμματικεύομαι, f. εύσομαι, grammaticum, ſeu litteratorem ago. A γραμματικός.

Γραμματικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, Grammatica, ſc. ars. Ab eodem.

Γραμματικὸς, ὴ, ὸν, litterarius, grammaticus. A γράμμα.

Γραμματικῶς, *Adv.* grammatice. A γραμματικός.

Γραμματίζω, f. ίσω, litteratum reddo. A γράμμα.

Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, Grammaticæ præceptor, ludi litterarii magiſter. A γραμματίζω.

Γραμματοδιδασκαλεῖον, ου, τὸ, ludus litterarius. A γραμματοδιδάσκαλος.

Γραμματοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui litteras docet, ludi litterarii magiſter. Ex γράμμα, & διδάσκαλος, *magiſter*.

Γραμματοεισαγωγεὺς, έως, ὁ, publicarum litterarum promulgator; (2) ad litteras introductor. Ex γράμμα, & εἰσαγωγεὺς, *introductor*.

Γραμματοκύφων, ωνος, ὁ, pueros docens. Ex γράμμα, & κύπτω, *inclino me*.

Γραμματοφορέω, ῶ, f. ήσω, litteras fero. A γραμματοφόρος.

Γραμματοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui litteras fert, nuncius, tabellarius. Ex γράμμα, & φέρω, *fero*.

Γραμματοφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi ſcripta publica adſervantur. Ex γράμμα, & φύλαξ, *cuſtos*.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea; (2) carceres ſive initium curriculi, quod olim ducta linea notabatur; (3) tabula, in qua latrunculis ludebatur. A γράφω.

Γραμμίζω, f. ίσω, latrunculis ludo. A γραμμή.

Γραμμικὸς, ὴ, ὸν, linearis; (2) linearum peritus. Ab eodem.

Γραμμισμὸς, οῦ, ὁ, ludus latrunculorum. A γραμμίζω.

Γραμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lineæ ſimilis. A γραμμή.

Γραοσόβης, ου, ὁ, qui vetulas abigit, proprie ab emendis piſcibus. Vox Comica. A γραῖα, & σοβέω, *abigo*.

Γράπις, ιδος, ἡ, ſenecta, ſeu exuviæ ſerpentis, cicadæ & ſimilium; (2) avis ſpecies.

Γραπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcriptor. A γράφω.

Γράπτης, ου, ὁ, rugoſus. Ab eod.

Γραπτὸς, ὴ, ὸν, ſcriptus. Ab eod.

Γραπτὺς, ύος, ἡ, inſcriptio corporis vulneribus; (2) ſcarificatio. Ab eod.

ΓΡΑ´ΣΟΣ, ου, ὁ, ſordes, quæ in ovium lanis colliguntur; (2) alarum fœtor.

ΓΡΑ´ΣΣΟΣ, ου, ὁ, clamor militum in congreſſu acierum.

Γράστις, εως, ἡ, gramen, A γράω.

Γράσων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, hircoſus, cui fœtent alæ; (2) fatuus, ſtultus, demens. A γράσος.

Γραῦς, αὸς, ἡ, anus. A γραῖα.

Γραφείδιον, ου, τὸ, ſtilus; (2) penicillus. A γραφεύς.

Γραφεῖον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Γραφεὺς, έως, ὁ, ſcriptor; (2) pictor. Ab eod.

Γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura, ſcriptio; (2) pictura; (3) accuſatio.

Γραφικὸς, ὴ, ὸν, ſcriptorius; (2) pingendi peritus. Ab eod.

Γραφικῶς, *Adv.* graphice, expreſſe, ſignanter. A γραφικός.

Γραφὶς, ίδος, ἡ, ſtilus; (2) lineamentorum ductus. A γράφω.

ΓΡΑ´ΦΩ, f. ψω, ſcribo; (2) pingo; (3) inſculpo; (4) decerno, ſancio. Γράφω σε μυρίας δραχμὰς, accuſo, Ariſt. Av. 1057. Γράφεσθαί τινα παρανόμων ἐπί τινος, accuſare coram; δίκην, impingere.

Γραψείω, ſcripturio.

ΓΡΑ´Ω, ῶ, f. άσω, comedo.

Γραώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, anilis. A γραῦς.

Γρηγορέω, ῶ, f. ήσω, vigilo. Ab ἐγρηγορέω.

Γρηγόρησις, εως, ἡ, vigilantia. A γρηγορέω.

Γρηγορικὸς, ὴ, ὸν, vigil, pervigil. Ab eod.

Γρηΐος, ου, ὁ καὶ ἡ, anilis; (2) antiquus. A γραῖα.

Γριπεὺς, έως, ὁ, piſcator; (2) qui conſuit, vel ſarcit retia. A γρῖπος.

Γριπεύω, piſcor.

Γριπίζω, f. ίσω, piſcor. Ab eod.

Γρίπισμα, ατος, τὸ, lucrum. A γριπίζω.

ΓΡΙ´ΠΟΣ, ου, ὁ, rete.

Γρίπων, ὁ, piſcator. A γρῖπος.

Γριφεύω, f. εύσω, griphos diſſolvo. A γρῖφος.

Γρῖφος, ου, ὁ, vel γρῖφος, εος, τὸ, rete; (2) ſagena; (3) convivalis quæſtio ænigmatica; (4) ænigmaticus & ambiguus ſermo quivis, griphus. A γρῖπος.

Γριφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ambagioſus & more griphorum; (2) intricatus. A γρῖφος.

ΓΡΟ´ΝΘΩΝ, primum rudimentum tibicinum, modulus, quem primum docentur, ſ. qui tibias inflare diſcunt.

ΓΡΟ´ΣΦΟΣ, ου, ὁ, teli genus, pilum, haſtæ cuſpis, quam terræ infigimus; (2) glans qualis funda excutitur.

ΓΡΥ˜, vel γρὺ, quicquid minimum eſt; (2) ſordes, quæ ſunt ſub unguibus; (3) genus quoddam parvi numiſmatis; (4) vox ſuum, quam & edere ſolent, qui dedignantur reſpondere.

Γρύζω, f. ύξω, grunnio; (2) hiſco, leniter loquor, allatro. Ὀυ γὰρ γρύζειν ἐᾶθ' ἡμᾶς, Ariſt. Lyſ. 511. A γρῦ.

Γρύλλη, ης, ἡ, grunnitus. Ab eod.

Γρυλλίζω, f. ίσω, grunnio. A γρύλλη.

Γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ, grunnitus. A γρυλλίζω.

Γρυλλίων, ονος, ὁ, Diminut. a γρύλλος.

Γρύλλος, ου, ὁ, idem quod γρυλλισμός.

Γρυμαία, ας, ἡ, peræ quoddam genus; (2) res vilis & minimi pretii. A γρῦ.

Γρυμαιοπώλης, ου, ὁ, qui peras & ſcruta vendit. Ex γρυμαία, & πωλέω, vendo.

Γρυσμὸς, οῦ, ὁ, grunnitus. A γρύζω.

Γρυπαίνω, incurvor. A γρυπός.

Γρυπὸς, οῦ, ὁ, qui naſo, vel roſtro eſt adunco. A γρύψ.

Γρυπὸς, ὴ, ὸν, incurvus, aduncus, inflexus. Ab eodem.

Γρυπότης, ητος, ἡ, incurvitas, aduncitas, peculiariter naſi. A γρυπός.

Γρυπόω, ῶ, f. ώσω, aduncum reddo, incurvum & inflexum facio. Ab eod.

Γρυτάρια, ων, τὰ, ſcruta. A γρῦ.

Γρύτη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Γρυτοπωλεῖον, ſcrutarium, ubi ſcruta venduntur.

Γρυτοπώλης, ου, ὁ, ſcrutorum ſeu rerum vilium venditor. Ex γρύτη, & πωλέω, *vendo*.

ΓΡΩ´ΝΗ, ης, ἡ, caverna, ſaxum exeſum.

ΓΥ´Α, ας, ἡ, arvum, jugerum; (2) via; (3) foſſa.

Γύαια, ῶν, τὰ, funes, quibus naves terræ alligantur. A γύα.

Γυάλαι, ων, αἱ, pocula. Vox Megarica.

ΓΥ´ΑΛΟΝ, ου, τὸ, cavitas; (2) vola; (3) vallis.

Γυαλὸς, ὴ, ὸν, qui manu comprehendi poteſt. A γύαλον.

Γυαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores; (2) vegetus. Ex γυῖον, *membrum*, & ἀρκέω, *ſufficio*.

Γύης, ου, ὁ, dentale, pars aratri. A γύα, *jugerum*.

Γυιάτης, ου, ὁ, claudus. A γυιός.

Γυιοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra depaſcens. Ex γυῖον, & βορὸς, *edax*.

Γυιοδάμας, α, ὁ, qui membra domat. Ex γυῖον, & δαμάω, *domo*.

Γυιοκόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra depaſcens; (2) membra fatigans. Ex γυῖον, & κείρω, *rodo*.

ΓΥ˜ΙΟΝ, ου, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes manuſve.

Γυιὸς, ὴ, ὴν, claudus. A γυῖον.

Γυιοπέδη, ης, ἡ, vinculum, quod membrum vincit ac ligat. Ex γυῖον, & πέδη, *pedica*.

Γυιοτακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, membra tabefaciens. Ex γυῖον, & τήκω, *facio*.

Γυιοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra exedens. Ex γυῖον, & φαγεῖν, *comedere*.

Γυιόω, ῶ, f. ώσω, membra frango; (2) claudum reddo; (3) enervo & vires exſolvo. A γυιός.

Γυλιαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cervicem prælongam & gracilem habens. Vox Comica. Ex γυλιὸς, & αὐχὴν, *cervix*.

ΓΥΛΙΟ´Σ, οῦ, ὁ, & γύλιος, vaſculum militare, vimineum in primis, in quo cibus adſervabatur.

Γυμνάζω, f. άσω, exerceo. A γυμνός.

Γυμνὰς, άδος, ἡ, exercitationi dedita, qualis eſt palæſtrica. Ab eod.

Γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. A γυμνάζω.

Γυμνασιαρχέω, ῶ, f. ήσω, exercitationibus præſum, ſum gymnaſiarcha. A γυμνασιάρχης.

Γυμνασιάρχης, ου, ὁ, gymnaſii præfectus, gymnaſiarcha. Ex γυμνάσιον, & ἄρχων, *princeps*.

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, gymnaſii præfectura, ſeu moderatio. Ab eod.

Γυμνασίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Γυμνάσιον, ου, τὸ, exercitatio; (2) palæſtra, gymnaſium, locus, in quo ſe nudi exercent. A γυμνάζω.

Γύμνασις, εως, ἡ, exercitatio. Ab eod.

Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Γυμναστὴς, οῦ, ὁ, præfectus pueris exercendis. Ab eodem.

Γυμναστικὸς, ὴ, ὸν, exercitatorius. Ab eod.

Γυμνηλὸς, ὴ, ὸν, inops. A γυμνός.

Γυμνῆς, ῆτος, ὁ, miles levis armaturæ, veles, quia tantum inermis ac nudus pugnabat. Ab eodem.

Γυμνησίαι, & γυμνήτιδες, inſulæ Baleares.

Γυμνητεία, & γυμνητία, ἡ, levis armatura, i. e. milites levis armaturæ. A γυμνῆς.

Γυμνητεύω, f. εύσω, ſum miles levis armaturæ; (2) nudus ſum. Γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα, 1 Cor. 4, 11. Ab eod.

Γυμνήτης, ου, ὁ, idem quod γυμνῆς.

Γυμνητικὸς, ὴ, ὸν, levis armaturæ; (2) qui nudus degit. A γυμνήτης.

Γυμνικὸς, ὴ, ὸν, gymnicus. A γυμνός.

Γυμνοδερκέομαι, οῦμαι, nudus conſpicior. Ex γυμνὸς, & δέρκω, *conſpicio*.

Γυμνόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus fructus nudi ſunt, qui non habet fructus involucro aliquo tectos. Ex γυμνὸς, & καρπὸς, *fructus*.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, nudorum puerorum exercitatio. Ex γυμνὸς, & παῖς, *puer*.

Γυμνοποδέω, ῶ, f. ήσω, nudis pedibus incedo; (2) nudipedalia exerceo. A γυμνόπους.

Γυμνοπόδης;

Γυμνοπόδης, idem quod γυμνόπους.

Γυμνοποδία, ας, ἡ, ipſa actio incedendi pedibus; (2) ſaltationis genus, (3) nudipedalia. A γυμνόπους.

Γυμνόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui nudis pedibus eſt, qui nudis pedibus incedit. Ex γυμνὸς, & ποῦς, *pes*.

ΓΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, nudus; (2) inermis; (3) deſtitutus rebus quibuſvis; (4) exutus divitiis hujus mundi; (5) manifeſtus, apertus.

Γυμνοσοφισταὶ, ῶν, οἱ, Indorum ſapientes, qui nudi vitam voluptatis expertem agebant. Ex γυμνὸς, & σοφιστὴς, *ſapiens*.

Γυμνόσπερμος, & γυμνοσπέρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus ſemen nudum, i. e. nullis involucris tectum eſt. Ex γυμνὸς, & σπέρμα, *ſemen*.

Γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas; (2) paupertas. A γυμνός.

Γυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo; (2) ſpolio, privo; (3) aperio, detego. Ab eod.

Γύμνωσις, εως, ἡ, nudatio, denudatio; (2) nuditas. A γυμνόω.

Γυναικάνηρ, mollis, effeminatus. Ex γυνὴ, γυναικὸς, *mulier*, & ἀνὴρ, *vir*.

Γυναικάριον, ου, τὸ, muliercula. Dim. a γυνή.

Γυναικεῖον, ου, τὸ, gynæceum, conclave mulierum. A ſequente γυναικεῖος.

Γυναικεῖος, εία, εῖον, muliebris. Hinc τὰ γυναικεῖα, ων, menſtrua, menſes mulierum. Ab eod.

Γυναικείως, *Adv.* muliebriter. A γυναικεῖος.

Γυναικίας, ου, ὁ, muliebris, effeminatus. A γυνή.

Γυναικίζω, f. ίσω, cultu geſtuque feminam repræſento; (2) in mulierem degenero. Ab eod.

Γυναικικὸς, ἡ, ὸν, effeminatus, muliebris. Ab eodem.

Γυναίκισις, imitatio muliebris.

Γυναικιστὶ muliebriter.

Γυναικισμὸς, οῦ, ὁ, ſuperſtitio muliebris, metus muliebris. A γυναικίζω.

Γυναικοειδὴς, έος, οῦς, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſpecie muliebri. Ex γυνὴ, & εἶδος, *ſpecies*.

Γυναικόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui muliebri eſt animo. Ex γυνὴ, & θυμὸς, *animus*.

Γυναικοθύμως, *Adv.* muliebriter, muliebri animo.

Γυναικοϊέρακες, ων, οἱ, qui mulieribus, ut accipitres avibus inhiant. Ex γυνὴ, & ἱέραξ, *accipiter*.

Γυναικόκοσμοι, ων, οἱ, magiſtratus, qui Athenis mulieres petulantiores multa adficiebant. Ex γυνὴ, & κόσμος, *magiſtratus, inſpector*.

Γυναικοκρατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, feminarum imperio regor, feminæ pareo. Ex γυνὴ, & κρατέομαι, *regor*.

Γυναικοκρατία, ίας, ἡ, muliebre imperium. Ex iiſdem.

Γυναικομανέω, ῶ, amore mulierum inſanio. Γυναικομανῶ γὰρ, προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεὶ, Ariſt. Θεσμ. 583. A ſeq.

Γυναικομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mulierum amore inſanus, mulieroſus. Ex γυνὴ, & μαίνομαι, *furo*.

Γυναικομανία, ίας, ἡ, inſanus mulierum amor. A γυναικομανής.

Γυναικόμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mulieres imitans. Ex γυνὴ, & μιμέομαι, *imitor*.

Γυναικόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, mulieris formam habens. Ex γυνὴ, & μορφὴ, *forma*.

Γυναικονομία, ας, ἡ, mulierum diſciplina. A γυναικονόμοι.

Γυναικονόμοι, ων, οἱ, magiſtratus modeſtiæ matronali præfecti. Ex γυνὴ, & νόμος, *lex*.

Γυναικοπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior, effeminor. Ex γυνὴ, & πάσχω, *patior*.

Γυναικοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mulieribus plenus. Ex γυνὴ, & πλήθω, *plenus ſum*.

Γυναικοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mulieres decens. Ex γυνὴ, & πρέπει, *decet*.

Γυναικοπρεπῶς, *Adv.* muliebriter, ita, ut mulieres decet. A γυναικοπρεπής.

Γυναικοφίλης, ου, ὁ, mulierum amator; (2) effeminatus. Ex γυνὴ, & φίλος, *amicus*.

Γυναικόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, muliebrem vocem habens. Ex γυνὴ, & φωνὴ, *vox*.

Γυναικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, muliebris, effeminatus. A γυνή.

Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, mulierum conclave, contubernium mulierum. Ab eod.

Γυναικωνίτης, ου, ὁ, idem.

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, idem; (2) cœtus mulierum. A γυναικών.

Γυναιμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod γυναικομανής.

Γύναιον, ου, τὸ, muliercula. Dim. a γυνή.

Γύνανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui maſculi & feminei ſexus eſt. Ex γυνὴ, & ἀνὴρ, *vir*.

ΓΥΝΗ', γυναικὸς, γυναικὶ, γυναῖκα, γύναι, mulier, femina; (2) uxor.

Γύνις, & γύννις, ιδος, ὁ, mollis, effeminatus. A γυνή.

Γυπαίετος, ου, ὁ, aquila vulturis ſpeciem referens. Ex γὺψ, *vultur*, & ἀετὸς, ſ. αἰετὸς, *aquila*.

Γυπάριον, ου, τὸ, avis nidus. Ab eod.

Γυπὴ, ῆς, vel γύπη, ης, ἡ, vulturis nidus; (2) tugurium; (3) luſtrum, domicilium ſubterraneum. A γύψ.

Γύπινος, ίνη, ινον, vulturinus, qui e vulture eſt. Ab eod.

Γυραλέος, έα, έον, inflexus, curvus. A γυρός.

ΓΥ'ΡΓΑΘΟΣ, ου, ὁ, caniſtrum e vimine.

Γυρεία, ας, ἡ, foſſio, ſcrobs, repaſtinatio, ambitus. A γυρεύω.

Γυρεύω, f. εύσω, in orbem verſo; (2) fodio; (3) in ſcrobibus condo. A γυρός.

Γυρήτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, in orbem ſciſſus. Ex γῦρος, & τέμνω, *ſcindo*.

Γυρῖνοι, ranæ rotundæ minores & imperfectæ. A γῦρος.

Γύριος, ία, ιον, orbicularis. Ab eodem.

ΓΥ'ΡΙΣ, εως, ἡ, pollen.

Γυρόδρομος, ου, ὁ, in orbem currens, aut motus. A γῦρος, & *inuſ.* δρέμω, *curro*.

ΓΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, curvus, incurvus; (2) rotundus; (3) ὁ *Subſt.* ſcrobs.

Γῦρος, ου, ὁ, gyrus, circulus, ambitus; (2) placentæ quoddam genus. A γυρός.

Γυρόω, ῶ, f. ώσω, incurvo; (2) in gyrum colligo, in orbem verto; (3) in ſcrobem condo. A γυρός.

Γύρωμα, ατος, τὸ, circumactio in orbem; (2) circus. A γυρόω.

Γύρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

ΓΥ'Ψ, γυπὸς, ὁ, vultus.

ΓΥ'ΨΟΣ, ου, ἡ, gypſum, res calci cognata.

Γυψόω, ῶ, f. ώσω, gypſo illino, gypſo obduco. A γύψος.

ΓΩΛΕΑ', ῶν, τὰ, ſpeluncæ & latibula, ſeu luſtra ferarum.

ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, angulus; (2) locus abditus.

Γωνιαῖος, αία, αῖον, angularis. A γωνία.

Γωνιασμὸς, οῦ, ὁ, angulus concurrentium parietum. A γωνιάζω.

Γωνίδιον, ου, τὸ, parvus angulus; (2) locus anguſtus & abditus. Dim. a γωνία.

Γωνιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, anguli formam habens, angularis. Ex γωνία, & εἶδος, *forma*.

Γωνιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, angulo, in angulum formo, angularem reddo. A γωνία.

Γωνιόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, anguloſa folia habens. Ex γωνία, & φύλλον, *folium*.

Γωνισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod γωνιασμός.

Γωνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, anguloſus, angularis, in angulum exiens. A γωνία.

Γωνιωδῶς, *Adv.* in formam anguli. A γωνιώδης.

ΓΩΡΥΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, pharetra.

Δ.

Δ Quarta Alphabeti Græci littera, quæ Δέλτα ab Hebræorum *Daleth* dicitur; (2) nota numeralis ſignificans *quatuor*, & cum lineola inferne appoſita ͵δ *quatuor millia*.

Δα, *Particula* inſeparabilis augens ſignificationem vocum, quibus componitur, v. gr. δάσκιος, valde umbroſus, ex δα, & σκιὰ, umbra. δαφοινὸς, cædis admodum avidus, ex δα, & φόνος, cædes.

Δαβὶδ, ὁ, David. Nomen Hebr. ἀγαπητ *Dilectus*.

ΔΑΓΥ'Σ, ύδος, ἡ, Theocr. ubi exponunt (1) glacies; (2) ſimulacrum cereum; (3) ornamentum quoddam muliebre; (4) corolla.

ΔΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, menſuræ genus.

Δᾳδίον, ου, τὸ, facula. A δαίω, *uro*.

Δᾳδοκοπέω, ῶ, f. ήσω, tædam excido. Ex δᾲς, & κόπτω, *ſcindo*.

Δᾳδουργέω, ῶ, f. ήσω, tædas conficio. A δᾳδουργός.

Δᾳδουργὸς, οῦ, ὁ, qui tædas conficit. Ex δᾲς, & ἔργον, *opus*

Δᾳδουχέω, ῶ, f. ήσω, facem præfero, præluceo; (2) illumino, illuſtro. A δᾳδοῦχος.

Δᾳδουχία, ας, ἡ, facis geſtatio. Ab eod.

Δᾳδοῦχος, ου, ὁ, facem, ſeu tædam habens, ſeu geſtans. Ex δᾲς, & ἔχω, *habeo*.

Δᾳδοφορέω, ῶ, f. ήσω, facem, ſeu tædam geſto. A δᾳδοφόρος.

Δᾳδοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, facem ſeu tædam geſtans. Ex δᾲς, & φέρω, *geſto*.

Δᾳδόω, ῶ, f. ώσω, in tædam converto. A δᾲς.

Δᾳδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tædaceus; (2) tædæ ſimilis; (3) tædis abundans. Ab eod.

Δᾴδωσις, εως, ἡ, in tædam mutatio. A δᾳδόω.

Δαείω, diſco. A δαέω.

Δαέω, ῶ, f. ήσω, diſco, doceor; (2) ſcio. A δαίω.

Δάζομαι, f. δάσομαι, p. δεδάκισμαι, divido; (2) lacero, diſſeco. Ab eod.

Δάη, ης, ἡ, pugna. A δαίω, *incendo*.

Δαηθμὸς, οῦ, ὁ, incendium. Ab eod.

Δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, ſcientia. A δαήμων.

Δαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, doctus, gnarus, peritus. A δαέω.

ΔΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, levir, mariti frater.

Δαὶ, vero. A δέ.

Δαιδαλέος, έα, έον, vel δαιδάλεος, έα, εον, artificioſus, artificioſe factus; (2) varius. A δαίδαλος.

Δαιδάλλω, f. αλῶ, artificioſe facio; (2) variego. Ab eod.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificioſum & egregium. A δαιδάλλω.

ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, Dædalus, artifex ſumme ingenioſus; (2) artificioſus; (3) varius.

Δαιδαλόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, artificioſas manus habens, ſolers. Ex δαίδαλος, & χεὶρ, *manus*.

Δαιδαλόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, artificioſe reſonans. Ex δαίδαλος, & φωνὴ, *vox*.

Δαιδαλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δαιδάλλω.

Δαΐζω, f. ίσω, vel ίξω, divido, partior; (2) diſcerpo, lanio; (3) occido. A δαίω.

Δαιμονάω, ῶ, f. ήσω, ſum dæmoniacus; (2) inſanio, furore correptus ſum. A δαίμων.

Δαιμονιάζω, f. άσω, idem & ab eod.

Δαιμονιακὸς, ὴ, ὸν, a dæmone obſeſſus aut adflatus. Ab eod.

Δαιμονιάω, ῶ, idem quod δαιμονάω.

Δαιμονίζω, f. ίσω, pro dæmone habeo, & δαιμονίζομαι a dæmone poſſideor, vexor, torqueor. Ab eod.

Δαιμονικὸς, ὴ, ὸν, dæmonicus, qui eſt dæmonis. Ab eod.

Δαιμόνιον, ȣ, τὸ, dæmonium, i. e. ſpiritus impurus, diabolus in N. T. apud Prophanos, Numen; (2) larva; (3) genius; (4) fortuna. Ab eod.

Δαιμόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divinus; (2) felix; (3) auguſtus; (4) admiratione dignus; (5) miſer, miſerandus. Ab eod.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, dæmoniacus. Ab eod.

Δαιμονίως, *Adv.* mirabiliter, mirum in modum. A δαιμόνιος.

Δαιμονολάτρης, ȣ, ὁ, dæmonum cultor. Ex δαίμων, & λάτρις, *cultor*.

Δαιμονομανία, ας, ἡ, inſanus dæmonum amor. Ex δαίμων, & μαίνομαι, *inſanio*.

Δαιμονοφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui a dæmone agitatur, dæmoniacus. Ex δαίμων, & φέρω, *fero*.

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, Deus; (2) ſpiritus potens, ſed Deo inferior; (3) genius; (4) fortuna cum bona, tum adverſa; (5) diabolus.

αίνυμαι, convivor, epulor. A δαίω.

αίνυμι, epulas do, convivium præbeo. Ab eodem.

αΐος, ΐα, ΐον, peritus, prudens; (2) hoſtilis. Ab eodem.

αίρω, flagello, verbero, cædo. A δέρω, *flagello*.

αῒς, ΐδος, ἡ, tæda; (2) pugna, prælium, bellum. A δαίω.

αὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum, convivium. Ab eod.

αίσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, edulis, veſcus. Ab eod.

αιταλεὺς, έως, ὁ, conviva; (2) epulo. A δαίτη.

αιταλȣργία, ας, ἡ, coquendi ars. Ex δαίω, & ἔργον, *opus*.

αιταλέω, ῶ, f. ώσω, convivor, epulor. A δαίτη.

αίτη, ης, ἡ, epulum, epulæ. A δαίω.

αίτηθεν, *Adv.* e convivio. A δαίτη.

αῖτις, ιδος, ἡ, fax accenſa ſive ardens & magna. A δαίω, *uro*.

αιτρεύω, f. εύσω, divido cultro; (2) coquum ago. A δαιτρός.

αιτροπόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in cibo parando occupatur, piſtor, coquus. Ex δαιτρὸς, & πονέω, *laboro*.

αιτρὸν, *Adv.* diviſim. A δαιτρός.

αιτρὸς, ȣ̃, ὁ, qui carnes dividit, coquus. A δαίω.

αιτροσύνη, ης, ἡ, ſcientia miniſtrandi more δαιτροῦ, A δαιτρός.

Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, epulo, conviva; (2) qui convivium inſtruit. A δαίω.

Δαιτὺς, ύος, ἡ, idem quod δαίς.

Δαΐφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus; (2) prudens. Ex δαῒς, & φρὴν, *mens*.

ΔΑΙ'Ω, f. αίσω, perf. m. δέδηα, pl. perf. ἐδεδήειν, diſco; (2) epulum præbeo; (3) divido; (4) incendo, uro; (5) epulor, edo.

ΔΑ'ΚΑΡ, genus caſſiæ.

Δακέθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mordens animum; (2) gravis, moleſtus. A δάκνω, & θυμὸς, *animus*.

Δάκετον, ȣ, τὸ, animal venenoſum. A δάκος.

Δακνάζω, idem quod ſequens δάκνω.

ΔΑ'ΚΝΩ, f. δήξω, perf. δέδηχα, aor. 2. ἔδακον, mordeo; (2) pungo. Ἀλλ᾽ ȣ̓ γὰρ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι, Eur. Med. 1347. Δηχθεὶς πρὸς ἃ ᾽ξήκουσεν, ægre ferens, Soph. Phil. 377.

Δακνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mordax. A δάκνω.

Δάκος, εος, τὸ, animal venenoſum. Ab eodem.

ΔΑ'ΚΡΥ, υος, τὸ, lacrima; (2) humor, vel ſuccus e plantis diſtillans.

Δακρυγέλως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, fletu miſto ridens. Ex δάκρυ, & γέλως, *riſus*.

Δακρύδιον, ȣ, τὸ, lacrimula. Dim. a δάκρυ.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacrima. A δακρύω.

Δακρυόεις, όεσσα, όεν, *Gen.* όεντος, οέσσης, όεντος, lacrimoſus, lacrimabundus. A δάκρυ.

Δακρυόεν, *Adv.* lacrimis effuſis. A δακρυόεις.

Δακρυοποιὸς, ὴ, ὸν, lacrimas ciens. Ex δάκρυον, & ποιέω.

Δακρυόστακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lacrimis ſtillans, lacrimoſus. Ex δάκρυ, & στακτὸς, *ſtillatitius*.

Δακρυπλώω, lacrimis exundo. Ex δάκρυ, & πλώω, pro πλέω, *fluito*.

Δακρυῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, lacrimis fluo, lacrimor. A δακρύῤῥοος,

Δακρύῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lacrimis fluens, lacrimas fundens. Ex δάκρυ, & ῥέω, *fluo*.

Δακρυχέω, f. εύσω, lacrimas fundo. Ex δάκρυ, & χέω, *fundo*.

Δακρύω, f. ύσω, lacrimor, deploro. Ἐδάκρυσά γ᾽ ἐμῶν πατέρων κάκην, Ariſt. Av. 547. A δάκρυ.

Δακρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lacrimoſus. Ab eod.

Δακτυλήθρα, ας, ἡ, digitale, digitorum involucrum; (2) tormentum, digitis manuum & pedum adhiberi ſolitum; (3) annuli pala. A δάκτυλος.

Δακτυλιαῖος, αία, αῖον, digitalis. A δάκτυλος.

Δακτυλίδιον, ȣ, τὸ, annellus. A δακτυλίς.

Δακτυλικὸς, ὴ, ὸν, digitalis.

Δακτυλιογλυφία, ας, ἡ, annulorum ſculptura ſive cælatura. A δακτυλιογλύφος.

Δακτυλιογλύφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui annulos ſculpit, aut cælat. Ex δακτύλιος, & γλύφω, *ſculpo*.

Δακτυλιοθήκη, ης, ἡ, annulorum theca, ſive repoſitorium. Ex δακτύλιος, & θήκη, *theca*.

Δακτύλιος, ȣ, ὁ, annulus. A δάκτυλος.

Δακτυλιȣργὸς, ȣ̃, ὁ, annulorum artifex, ſ. faber. Ex δακτύλιος, & ἔργον, *opus*.

Δακτυλὶς, ίδος, ἡ, digitalis. Ab eod.

Δακτυλῖτις, ιδος, ἡ, dactylitis, herbæ genus. Ab eodem.

Δακτυλιώτης, ȣ, ὁ, digitus annularis. A δακτύλιος.

Δακτυλοδεικτέω, ῶ, f. ήσω, digito monſtro. A δακτυλοδείκτης.

Δακτυλοδείκτης, ȣ, ὁ, qui digito monſtrat. Ex δάκτυλος, & δείκνυμι, *monſtro*.

Δακτυλόδεικτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui digito monſtratur.

Δακτυλοδόχμη, ης, ἡ, palmus minor. Ex δάκτυλος, & δοχμὴ, *palmus*.

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, digitus; (2) pes metricus, ſyllaba longa & duabus brevibus conſtans; (3) fructus palmæ; (4) gramen aculeatum; (5) conchæ genus.

Δακτυλωτὸς, ὴ, ὸν, digitatus. A δάκτυλος.

Δαλερὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, calidus. A δαλός.

Δαλίον, ȣ, τὸ, torris, titio. A δαλός.

Δαλμανȣθὰ, ἡ, Dalmanutha. Nomen regionis Hebr. ἄκλιτον. *Hereditas pauperis*.

Δαλὸς, ȣ̃, ὁ, titio, torris; (2) funale. A δαίω.

Δαμάζω, f. άσω, domo. Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει, Epigr. A δαμάω.

Δαμάλη, ης, ἡ, juvenca, vitula, bucula. Ab eodem.

Δαμαλήβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, depaſtus a juvencis. A δαμάλη, & βόω, *paſco*.

Δαμαληφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bucularum, ſeu juvencarum eſor, qui buculas devorat. Ex δαμάλη, & φαγεῖν, *comedere*.

Δάμαλις, εως, ἡ, juvenca, vitula, bucula. A δαμάω, quod ad laborem dometur.

Δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. A δαμάω, quia domatur jugo mariti.

Δαμασίβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domitor mortalium. A δαμάω, & βροτὸς, *mortalis*.

Δάμασις, εως, ἡ, domitio, domitura; (2) colum. A δαμάζω.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui domat mentem. Ex δαμάζω, & φρὴν, *mens*.

Δαμασίφως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, hominum domitor. Ex δαμάζω, & φὼς, *vir*.

Δαμασκὸς, ȣ̃, ἡ, Damaſcus. Urbs Syriæ. Hinc Δαμασκηνὸς, ὴ, ὸν, Damaſcenus, a, um.

Δαμαστήριον, ȣ, τὸ, tormentum, quo quis cogitur fateri, aut facere, quæ nolit. A δαμάζω.

Δαμασώνιον, ȣ, τὸ, herba quædam.

ΔΑΜΑ'Ω, ῶ, f. άσω, p. ακα, aor. 2. ἔδαμον, domo, ſubigo; (2) adfligo; (3) occido. Εἰ δὴ ὁμȣ̃ πόλεμός τε δαμᾷ ϗ λοιμὸς Ἀχαιȣ̀ς, Il. 1, 61. Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊστὸς, Il. 12, 478.

Δαμνάω, ῶ, idem quod δαμάω.

Δάμνημι, idem & ab eodem.

ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, laurus Alexandrina; (2) nomen mulieris.

Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, Argivi. A Δαναός.

Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus; (2) obolus Charonti ſolvi ſolitus. A δαίω.

Δαναοὶ, ῶν, οἱ, Danai, ſive Græci a Danao, Beli filio, ſic dicti.

Δανειακὸς, ὴ, ὸν, mutuus. A δάνειον.

Δανείζομαι, fœneror, fœnore accipio. Δανείζεσθαι ἀργύριόν τινι, παρά τινος, ἐπὶ μείζονι τόκῳ. Ἐδανείσαντο συχνὸν ἀργύριον ὑπὸ τῶν πλȣσίων, acceperunt, Plut.

Δανείζω, f. είσω, mutuum do, fœnero. Ἐς χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμὰς, Ariſt. Pace, 374. A δάνειον.

Δάνειον, ȣ, τὸ, fœnus, mutuum, æs alienum. A δάνος, *donum*.

Δάνεισμα, ατος, τὸ, pecunia fœneratitia; (2) ipſa fœneratio. A δανείζω.

Δανεισμὸς, ȣ̃, ὁ, fœneratio, mutuatio. Ab eod.

Δανειστὴς, οῦ, ὁ, fœnerator, creditor. Ab eod.

Δανειστικὸς, ἡ, ὸν, fœneratorius, fœneratitius. A δανειστής.

Δανιὴλ, ὁ, Daniel. Nomen viri Hebr. ἀδακλιτον. *Judex Dei.*

ΔΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, donum; (2) mutuum; (3) mors, Macedonibus.

Δανὸς, ἡ, ὸν, aridus. A δαίω, *uro.*

Δᾶος, ου, vel Δαὸς, οῦ, ὁ, lumen; (2) ignis; (3) lampas; (4) lupus, Phrygibus; (5) Davus. Ab eod.

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, conſumo, impendo, ſumptus facio; (2) exhaurio; (3) ſplendide vivo & bona abligurio. Δαπανᾶν τὴν οὐσίαν, πολλὰ εἰς ἡδονὰς, ἢ πόλιν.

Δαπάνη, ης, ἡ, ſumptus, impendium. A δαπανάω.

Δαπάνημα, ατος, τὸ, quod inſumptum eſt, impenſa, ſumptus. Ab eod.

Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſumptuoſus, qui magnos ſumptus facit, vel qui libenter ſumptus facit, profuſus; (2) in quem magni ſumptus fiunt. A δαπάνη.

Δαπανηρῶς, *Adv.* ſumptuoſe, magnis ſumptibus. A δαπανηρός.

Δαπανητικὸς, ἡ, ὸν, conſumptorius, conſumendi vim habens. Ab eod.

Δάπανος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſumptor, conſumendi vim habens; (2) ſumptuoſus, profuſus. Ab eodem.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, pavimentum; (2) ſolum.

Δαπίδιον, ου, τὸ, parvus ſeu vilis tapes. A δάπις.

Δάπις, ιδος, ἡ, tapes, tapetum. A τάπης.

Δάπτης, ου, ὁ, vorax, at δαπταὶ μυῖαι, mordaces muſcæ, a δαπτός.

Δάπτριος, ου, ὁ, lacerator, edax. Ab eod.

ΔΑ'ΠΤΩ, f. ψω, voro, dilanio, dilaniando voro. Πέπλοι δὲ λεπτοὶ λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τοῦ δυσδαίμονος, Eur. Med. 1192.

Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod δάπτω, cum reduplicatione. Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι, Ariſt. Nub. 710. Τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος Εὐριπίδου, invadit, Id. Ran. 66.

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, f. δαρθήσομαι, a. 2. ἔδαρθον, dormio. Ἔδραθεν ἐν προδόμῳ, per metath. pro ἔδαρθεν, Odyſſ. 20, 143. Ab inuſ. δαρθέω.

Δαρθέω, ῶ, dormio. *Inuſitatum.*

Δαρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, longævus. Ex δαρὸς, pro δηρὸς, & βίος, *vita.*

Δάρσις, εως, ἡ, excoriatio. A δέρω, *excorio.*

Δαρτὸς, ἡ, ὸν, excoriatus. Ab eod.

Δᾲς, δᾳδὸς, ἡ, tæda, fax. Ex δαΐς.

Δασέως, *Adv.* adſpirate. A δασύς.

ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, daſcillus, piſcis quidam.

Δάσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, denſam & ſpiſſam umbram faciens. Ex δα, & σκιὰ, *umbra.*

Δάσμα, ατος, τὸ, partitio. A δάζομαι, *divido.*

Δάσμευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δασμολογέω, ῶ, f. ήσω, tributum colligo, & δασμολογοῦμαι, tributum pendo. Δασμολογεῖν τοὺς νησιώτας, Iſoc. παρὰ τῶν ἄλλων ἐραστῶν, Dem. A δασμολόγος.

Δασμολογία, ας, ἡ, tributi collectio. Ab eod.

Δασμολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, tributorum collector. Ex δασμὸς, & λέγω, *colligo.*

Δασμὸς, οῦ, ὁ, diviſio; (2) portio; (3) tributum, vectigal. A δάζομαι.

Δασμοφορέω, ῶ, f. ήσω, tributum ſolvo, ſeu pendo. A δασμοφόρος.

Δασμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tributum pendet, tributarius. Ex δασμὸς, & φέρω, *fero.*

Δάσος, εος, τὸ, locus arboribus denſus, locus ſilvoſus; (2) fruticetum. A δασύς.

ΔΑΣΠΛΗ͂Σ, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, difficilis, gravis, atrox. Ex δα intenſivo, & πίμπλημι, repleo, quaſi malo augens, vel a πελάζω, quaſi acceſſu nocens.

Δασπλῆτις, εως, ἡ, gravis; (2) acceſſu difficilis. A δασπλής.

Δασύθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, qui denſo capillo eſt. Ex δασὺς, & θρὶξ, *capillus.*

Δασύκερκος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui villoſa eſt cauda. Ex δασὺς, & κέρκος, *cauda.*

Δασύμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lanoſus, cui denſum eſt vellus. Ex δασὺς, & μαλλὸς, *lana, vellus.*

Δασύνω, f. υνῶ, denſo, piloſum reddo; (2) ſpiritu aſpero vocabulum ſigno. A δασύς.

Δασυπόδειος, ου, ὁ ϗ ἡ, leporinus. A δασύπους.

Δασύπους, οδος, ὁ, lepus; (2) cuniculus. Ex δασὺς, & ποῦς, *pes.*

Δασυπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, denſam barbam habens, hiſpida & hirſuta barba præditus. Ex δασὺς, & πώγων, *barba.*

ΔΑΣΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, denſus; (2) piloſus, hirſutus. Hinc δασὺ πνεῦμα, ſpiritus aſper, ſive denſus apud Grammaticos.

Δασύσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſam, ſeu ſpiſſam umbram faciens. Ex δασὺς, & σκιὰ, *umbra*

Δασυσμὸς, οῦ, ὁ, denſatio, denſitas. A δασύνω.

Δασύστερνος, ου, ὁ ϗ ἡ, hirſutum pectus habens. Ex δασὺς, & στέρνον, *pectus.*

Δασύτης, ητος, ἡ, denſitas; (2) piloſitas; (3) adſpiratio vocis apud Grammaticos. A δασύς.

Δασύτριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui denſo eſt pilo, piloſus. Ex δασὺς, & θρὶξ, *pilus.*

Δασύφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſum, vel hirſutum habens corticem. Ex δασὺς, & φλοιὸς, *cortex.*

Δατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, divido, partior. Ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται χηρωσταὶ, Heſiod. Θεογ. 606. Ἁρμαλιὴν δατέασθαι, id. Ἡμ. 3.

Δάτησις, εως, ἡ, diviſio, partitio. A δατέομαι.

Δατητὴς, οῦ, ὁ, diviſor, diſtributor. Ab eod.

ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, Datiſmus, i. e. barbariſmus vel ſolœciſmus, v. gr. χαίρομαι, pro χαίρω, quo loquendi genere in Græcia utebatur Datis, Perſarum ſatrapa.

Δατύασω, heluor, voro. A δαίω.

Δαυκίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum dauci radice conditum. A δαῦκος.

ΔΑΥ͂ΚΟΣ, ου, ἡ, herba quædam Cretica.

Δαυλὸς, ἡ, ὸν, denſus. Ex δα, & ὕλη, *ſilva.*

Δαυλὸς, οῦ, ὁ, titio, torris. Æolicum a δαλός.

Δαφναῖος, ου, ὁ, Daphnæus. Epitheton Apollinis. A δάφνη.

Δαφνέλαιον, ου, τὸ, laurinum oleum. Ex δάφνη, & ἔλαιον, *oleum.*

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, laurus; (2) nomen proprium Nymphæ in laurum converſæ.

Δαφνήεις, ήεσσα, ῆεν, laureus. A δάφνη.

Δαφνηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, lauri comeſtor. Dicuntur ita vaticinantes. Ex δάφνη, & φαγεῖν, *comedere.*

Δαφνηφορέω, ῶ, f. ήσω, laurum fero; (2) ſum laureatus. A δαφνηφόρος.

Δαφνηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lauriger. Ex δάφνη, & φέρω, *fero.*

Δαφνιακὸς, ἡ, ὸν, laureus, laurinus. A δάφνη.

Δαφνικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Δάφνινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Δαφνὶς, ίδος, ἡ, laurea; (2) bacca laurina. Ab eodem.

Δαφνίτης, ου, ὁ, idem quod δαφναῖος; (2) qui laurum aliqua ſimilitudine refert. Ab eod.

Δαφνῖτις, ιδος, ἡ, planta quædam lauro quodammodo ſimilis. A δαφνίτης.

Δαφνογηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lauro gaudens. Ex δάφνη, & γηθέω, *gaudeo.*

Δαφνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lauri ſpeciem gerens. Ex δάφνη, & εἶδος, *ſpecies.*

Δαφνόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, lauris umbroſus, lauris opacus. Ex δάφνη, & σκιὰ, *umbra.*

Δαφνοφορέω, ῶ, f. ήσω, laurum fero, ſum laureatus. A δαφνοφόρος.

Δαφνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lauriger. Ex δάφνη, & φέρω, *fero.*

Δαφνοφόρως, *Adv.* cum lauro, ſeu laurea. A δαφνοφόρος.

Δαφνὼν, ῶνος, ὁ, lauretum, locus conſitus lauris. A δάφνη.

Δαφοίνεος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde funeſtus, cruentus. Ex δα *intenſ.* & φόνος, *cædes.*

Δαφοινὸς, ἡ, ὸν, cædis avidus, valde cruentus; (2) rufus, valde fulvus. Ex iiſd.

Δαψίλεια, ας, ἡ, copia, abundantia. A δαψιλής.

Δαψιλεύομαι, f. εύσομαι, copioſe & abundanter ſubminiſtro; (2) valde ſollicitus ſum. Ab eodem.

Δαψιλέως, *contr.* δαψιλῶς, *Adv.* copioſe, abundanter, laute. Ab eod.

ΔΑΨΙΛΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, dapſilis, largus, copioſus.

ΔΕ', *Conj.* vero, autem; (2) ſed, verum; (3) enim; (4) igitur; (5) ſane.

Δεδίσκομαι, idem quod δεδίττομαι.

Δεδίττομαι, f. ίξομαι, terreo, terrefacio; (2) metuo, trepido, timeo. Τῷ χάσματι δεδιττόμενος, Luc. A δείδω.

Δέημα, ατος, τὸ, precatio, preces. A δέομαι.

Δέησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δεητικὸς, ἡ, ὸν, precatorius, rogatorius; (2) ſupplex. Ab eod.

Δεῖ, f. δεήσει, a. 1. ἐδέησε, oportet, convenit, opus eſt. Δεῖ σ᾽ ὅπως πατρὸς δείξῃς ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου τράφης, Soph. Aj. 558. Ἔρρεψε δεῖν πειρατέον εἶναι, tentandum putavit, Plat. Οὐδὲν ἐπιτεχνήσεως αὐτῷ δεῖ, Ariſtot. Πολλοῦ δεῖ οὕτως ἔχειν, multum abeſt, Plat. Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα, Luc. A δέω.

Δεία, ας, ἡ, penuria, indigentia, Heſ. Ab eodem.

Δεῖγμα, ατος, τὸ, exemplum. A δείκνυμι.

Δειγματίζω, f. ίσω, palam traduco, in exemplum propono. Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς ϗ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, Col. 2, 15. A δεῖγμα.

Δειδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, timidus, meticuloſus. A δείδω.

Δειδία, ας, ἡ, nox obſcura, nox obſcuritate ſua terrorem incutiens, Suid. Euſt. Ab eod.

Δειδίζω, timeo. Ab eod.

Δειδίσκομαι, idem; (2) humaniter excipio. Ab eodem.

Δειδίσσομαι, vel δειδίττομαι, f. ίξομαι, terreo; (2) metuo. Ab eod.

ΔΕΙ'ΔΩ, f. δείσω, timeo, paveo, trepido. Δείδειν τὴν τίσιν, περί τινος, ὑπέρ τινος, περὶ τοῖσι Ἕλλησι, ἀμφί τινι. Ἦν σὺ μὴ δείσῃς πόθ᾽, Soph. El. 1322. Ὑπὲρ ληστῶν δέδοικε, Iſoc.

Δειελιάω, ῶ, f. ήσω, meridior. Hom. Od. 17, 599. δειελιήσας, ubi exponunt etiam cœnatus. A δείλη.

Δειελινὸς, ἡ, ὸν, pomeridianus; (2) veſpertinus. Ab eodem.

Δείελον, ου, τὸ, merenda; (2) crepuſculum. Ab eodem.

Δείελος, ου, ὁ ϗ ἡ, veſpertinus. Ab eod.

Δεικανάασθαι, comiter & benigne excipere, ſalutare, apud Homerum, Il. 15, 86. ubi δεικανόωντο, pro ἐδεικανῶντο, quaſi a δείκομαι Ionico pro δέχομαι, excipio.

Δεικελιστὴς, οῦ, ὁ, qui velut imaginem quotidianæ vitæ in ſcena repræſentat, mimus; quaſi a δεικελίζω, ſimulacrum repræſento. Hujus verbi f. 1. δεικελίξω Dorice, unde ὁ δεικελίκτας Dor. idem quod δεικελιστής.

ΔΕΙ'ΚΕΛΟΝ, ου, τὸ, ſimulacrum.

Δεικηλίκτας, ου, ὁ, Dor. idem quod δεικελιστής.

Δεικηλιστὴς, οῦ, ὁ, idem quod δεικελιστής.

Δείκηλον, ου, τὸ, idem quod δείκελον.

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, f. δείξω, oſtendo, monſtro, indico, declaro, manifeſto, pro δείκω. Καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰ 'πιτίμια τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί, Soph. El. 1398. Δείκνυμι οἰκοδομῶν, me ædificare, Plat.

Δεικτήριον, ου, τὸ, pulpitum, ſuggeſtus. A δείκνυμι.

Δείκτης, ου, ὁ, oſtenſor, demonſtrator. Ab eod.

Δεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonſtrativus, oſtenſivus. Ab eodem.

Δεικτικῶς, *Adv.* demonſtrative. A δεικτικός.

Δειλαίνω -- ομαι, timidus ſum. Ab eod.

Δείλαιος, αία, αιον, timidus. Ab eod.

Δειλακρίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, extreme timidus, Ariſtoph. A δείλακρος.

Δείλακρος, δειλάκρα, Ariſtoph. idem. Ex δειλός, & ἄκρος, *ſummus*.

Δειλανδρέω, ῶ, f. ήσω, terreor, paveo. Ex δειλὸς, & ἀνὴρ, *vir*.

Δειλανδρία, ας, ἡ, timiditas. Ex iiſd.

ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, tempus pomeridianum; (2) veſpera; (3) diluculum; (4) crepuſculum.

Δειλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, timidus, meticuloſus. A δειλός.

Δειλία, ας, ἡ, timiditas. Ab eod.

Δειλιάζω, f. άσω, formido, ob ignaviam refugio. Ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσι, Pſal. 104, 7. A δειλία.

Δειλιαίνω, f. ανῶ, terrefacio. Ab eod.

Δειλίασις, εως, ἡ, pavor, formido. A δειλιάω.

Δειλιάω, ῶ, f. άσω, formido, ob ignaviam refugio. A δειλία.

Δειλινὸν, οῦ, τὸ, merenda. A δείλη.

Δειλινὸν, *Adv.* veſperi, veſpertino tempore. Ab eodem.

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, pomeridianus. Ab eod.

Δειλόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, timeo, paveo. A δειλός.

ΔΕΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, timidus, ignavus; (2) miſer; (3) debilis; (4) improbus, malus.

Δειλότης, ητος, ἡ, timiditas. A δειλός.

Δειλόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, timidus, timidi animi. Ex δειλὸς, & ψυχὴ, *anima*.

Δεῖμα, ατος, τὸ, timor, metus. A δείδω.

Δειμαίνω, f. ανῶ, timeo. Δειμαίνειν τὴν δύναμίν τινος, περὶ ἑαυτῶ, ὑπέρ τινος. Δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν, ϗ τὸ θεόθεν, Eur. Ph. 264. Ab eod.

Δειμαλέος, έα, έον, timidus; (2) terribilis. A δεῖμα.

Δειμάομαι, ῶμαι, timeo, Heſ. Ab eod.

Δειματόεις, όεσσα, όεν, timidus, pavidus. Ab eod.

Δειματόω, ῶ, f. ώσω, terrefacio. Ἐδειμάτου τοὺς Ἴωνας, Herodot. Ab eod.

Δειματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, terribilis, terrificus. A δειματόω.

Δειμὸς, οῦ, terror, metus. A δείδω.

Δειμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, terribilis, terrificus. A δειμός.

ΔΕΙ͂ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, Gen. δεῖνος, Dat. δεῖνι, Acc. δεῖνα, quidam.

Δεινὰ, *Adv.* vehementer. A δεινός.

Δεινάζω, f. άσω, ægre fero, indignor. Ab eod.

Δεῖναι, vortices, alias δῖναι, Heſ.

Δείνακρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſummopere acutus. Ex δεινὸς, & ἄκρος, *acutus*.

Δεινεύω, f. εύσω, contorqueo, in gyrum circumago. A Δεῖνος.

Δεινέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δείνησις, εως, ἡ, converſio. A δεινέω.

Δεινοθέτης, ου, ὁ, graviter adficiens. Ex δεινὸς, & τίθημι, *pono*.

Δεινολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, graviter conqueror. Ex δεινὸς, & λέγω, *dico*.

Δεινολογία, ας, ἡ, oratio amplificans & exaggerans rei indignitatem. Ex iiſd.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, querela. A δεινοπαθής.

Δεινοπαθέω, ῶ, f. ήσω, graviter adficior, ægre fero. Ab eod.

Δεινοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravi adfectus injuria, ægre ferens. Ex δεινὸς, & πάσχω, *patior*.

Δεινοποιέω, ῶ, f. ήσω, augeo crimen amplificoque dicendo. Ex δεινὸς, & ποιέω, *facio*.

Δεινοπροσωπέω, ῶ, terribili ſum viſu, ſeu adſpectu. Ex δεινὸς, & πρόσωπον, *vultus*.

ΔΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, dirus; (2) vehemens; (3) gravis; (4) ſolers; (5) peritus; (6) validus; (7) magnus; (8) nefarius, improbus; (9) terribilis; (10) graviter aliquid faciens.

Δεῖνος, ου, ὁ, gyrus, turbo; (2) vortex, gurges; (3) poculi genus; (4) ſaltationis genus. A δῖνος.

Δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, acerbitas; (2) calliditas, ſolertia; (3) eloquentia, dicendi facultas. A δεινός.

Δεινόω, ῶ, f. ώσω, contorqueo, in orbem ago; (2) exaggero. Δεινώσας πάντα ἐπὶ τὸ μεῖζον, Thuc. A δεῖνος.

Δεινωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, torvus, gravis. Ex δεινὸς, & ὤψ, *vultus*.

Δεινῶς, *Adv.* vehementer, graviter, valde; (2) terribiliter; (3) mire; (4) accurate; (5) indigne. A δεινός.

Δείνωσις, εως, ἡ, converſio; (2) exaggeratio. A δεινόω.

Δεινωτικῶς, *Adv.* exaggeratorie, cum exaggeratione. A δεινόω.

Δεινωτὸς, ἡ, ὸν, converſus; (2) tornatus. Ab eod.

Δεινώψ, ωπὸς, ὁ ϗ ἡ, terribilis adſpectu. Ex δεινὸς, & ὤψ, *oculus*, *vultus*.

Δεῖξις, εως, ἡ, oſtenſio, oſtentatio; (2) indicium; (3) argumentum. A δείκνυμι.

Δειπνάριον, ου, τὸ, cœnula. Dim. a δεῖπνον.

Δειπνέω, ῶ, f. ήσω, cœno; (2) comedo. Ἀπὸ τραπεζῶν δειπνεῖν, Plato. πολυτελῆ δεῖπνα, Luc. Ab eod.

Δείπνημι, unde δειπνάναι, idem & ab eod.

Δειπνηστὸς, οῦ, ὁ, idem quod δείπνητος, & ab eod.

Δειπνητήριον, ου, τὸ, cœnaculum, cœnatorium. A δειπνεῖν.

Δειπνητικὸς, ἡ, ὸν, ad cœnam pertinens. Ab eod.

Δειπνητὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Δείπνητος, ου, ὁ, cœnæ tempus. Ab eod.

Δειπνίδιον, ου, τὸ, cœnula. Dim. a δεῖπνον.

Δειπνίζω, f. ίσω, cœnam præbeo. Δειπνίζοντες Ξέρξεα, Herodot. Τοιούτοις πολλοῖς δειπνίζουσαι, Xen. Ab eod.

Δειπνοκλήτωρ, ορος, ὁ, qui convivas ad cœnam vocat, vocator. Ex δεῖπνον, & κλήτωρ, *qui vocat*.

Δειπνολογία, ας, ἡ, ſermo de cœna. A δειπνολόγος.

Δειπνολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de cœnis loquitur. Ex δεῖπνον, & λέγω, *dico*, *loquor*.

Δειπνολόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conviviis inſidiatur; (2) comeſſator. Ex δεῖπνον, & λόχος, *inſidiæ*.

Δειπνομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſano cœnarum amore ducitur. Ex δεῖπνον, & μαίνομαι, *inſanio*.

ΔΕΙ͂ΠΝΟΝ, ου, τὸ, cœna; (2) cibus; (3) convivium, epulum.

Δειπνοποιέω, ῶ, f. ήσω, cœnam paro, ſive condico apud me. A δειπνοποιός.

Δειπνοποιὸς, οῦ, ὁ, qui cœnam aut convivium parat. Ex δεῖπνον, & ποιέω, *facio*.

Δειπνοσοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui inter cœnam philoſophatur. Ex δεῖπνον, & σοφιστής.

Δειπνοσύνη, ης, ἡ, cœna. Fictum ridiculi cauſa in Parodia. εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων, ut Hom. εὖ εἰδὼς τοξοσυνάων. A δεῖπνον.

Δειπνοφορία, ας, ἡ, cœnæ portatio. A δειπνοφόρος.

Δειπνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœnam ferens, ad cœnam ferendam comparatus. Ex δεῖπνον, & φέρω, *fero*.

Δειρὰς, άδος, ἡ, jugum montis. A δειρὴ, *cervix*.

Δειραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, collo oneroſus. Ex δειρὴ, & ἄχθος, *onus*.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, collum; (2) cervix. A δέρη.

Δειριάω, ῶ, probris ſcindo. Laconicum. A δαίρω, *verbero*.

Δειροκύπελλον, ου, τὸ, poculum oblongo collo. Ex δειρὴ, & κύπελλον, *poculum*.

Δειροπέδη, ης, ἡ, monile, torques, collare. Ex δειρὴ, & πέδη, *pedica*.

Δειρὸς, οῦ, ὁ, collis, Heſ. A δέρη.

Δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, decollo, caput amputo. Ex δειρὴ, & τέμνω, *ſeco*.

ΔΕΙ͂ΣΑ, vel δεῖσσα, ης, ἡ, humor; (2) ſtercus; (3) fœtor, L. G.

Δεισαλέος, έα, έον, ſtercoreus. A δεῖσα.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, metus deorum, ſuperſtitio; (2) religio. A δεισιδαίμων.

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſuperſtitioſus, qui deos eſſe metu adactus credit. Ex δείδω, *metuo*, & δαίμων, *Dæmon*, *Deus*.

ΔΕ'ΚΑ, οἱ, αἱ, τὰ, decem. Hinc οἱ δέκα, decemviri.

Δεκάβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem boum pretio æſtimabilis. Ex δέκα, & βοῦς.

Δεκαγονία, ας, ἡ, generatio ad decimum uſque gradum. Ex δέκα, & γονὴ, *generatio*.

Δεκαγράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem litteris conſtans. Ex δέκα, & γράμμα, *littera*.

Δεκαδάρχης, ου, ὁ, decurio; (2) decemvir. Ex δέκα, & ἀρχὴ, *principatus*.

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, decemviratus; (2) decurionatus. A δεκαδάρχης.

Δεκάδαρχος, ου, ὁ, idem quod δεκαδάρχης.

Δεκάδελτος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem tabularum. Ex δέκα, & δέλτος, *tabula*.

Δεκαδεὺς, έως, ὁ, decurialis. A δέκα.

Δεκαδικὸς, ἡ, ὸν, denarius. Ab eod.

Δεκαδοῦχος, ου, ὁ, decemvir. Ex δέκα, & ἔχω, *habeo*.

Δεκαδύο, duodecim. Ἄκλιτον, ex δέκα, & δύο, *duo*.

Δεκάδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem palmos longus. Ex δέκα, & δῶρον, *palmus*.

Δεκαὲξ, οἱ, αἱ, τὰ, ſedecim. Ex δέκα, & ἕξ, *ſex*.

Δεκαεπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptemdecim. Ex δέκα, & ἑπτὰ, *ſeptem*.

Δεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, decennalis. A δεκαετής.

Δεκαέτηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δεκαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δέκα, & ἔτος, *annus*.

Δεκαετία, ας, ἡ, decennium. A δεκαετής.

Δεκάζω, f. άσω, do decimam; (2) munere corrumpo; (3) corrumpo, perverto. Τὴν σωτηρίαν ἐδέκαζε χρυσοῦν ἑκάστῳ διανέμων, Plut. A δέκα.

Δεκάκις, *Adv.* decies. Ab eod.

Δεκακυμία, ας, ἡ, decumanus, i. e. magnus fluctus. Ex δέκα, & κῦμα, *fluctus*.

Δεκάλιτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui decem librarum vel obolorum eſt. Ex δέκα, & λίτρα, *libra*.

Δεκάλογος, ȣ, ἡ, Decalogus, decem præcepta Dei. Ex δέκα, & λόγος, *verbum*, *ſermo*.

Δεκαμηνιαῖος, αία, αῖον, decimum menſem agens, decimeſtris. Ex δέκα, & μὴν, *menſis*.

Δεκάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δεκαμναῖος, αία, αῖον, qui decem minarum eſt. Ex δέκα, & μνᾶ, *mina*.

Δεκάμνȣς, idem & ex iiſd.

Δεκανάομαι, ῶμαι, humaniter excipio, Heſ. A Dor. δέκομαι pro δέχομαι, unde δεικανᾶσθαι.

Δεκαοκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim. Ex δέκα, & ὀκτὼ, *octo*.

Δεκάπαλαι, *Adv.* q. d. decies olim. Ex δέκα, & πάλαι, *olim*.

Δεκάπεντε, quindecim. Ex δέκα, & πέντε, *quinque*.

Δεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, decem cubitorum. Ex δέκα, & πῆχυς, *cubitus*.

Δεκαπλασιάζω, f. άσω, decuplo. A δεκαπλάσιος.

Δεκαπλάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decuplus. A δεκάπλȣς.

Δεκάπλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui decem jugerum eſt. Ex δέκα, & πλέθρον, *jugerum*.

Δεκαπλȣ͂ς, decuplus. A δέκα.

Δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens civitates; (2) regio quædam Judææ. Ex δέκα, & πόλις, *civitas*.

Δεκαπολίτης, ȣ, ὁ, qui ex regione Decapoli eſt. A δεκάπολις.

Δεκάπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui decem pedum eſt. Ex δέκα, & πȣ͂ς, *pes*.

Δεκαπρωτεία, ας, ἡ, decemprimatus. A δεκάπρωτοι.

Δεκάπρωτοι, ων, οἱ, decemprimi. Ex δέκα, & πρῶτος, *primus*.

Δεκάρχης, ȣ, ὁ, decurio. Ex δέκα, & ἄρχων, *princeps*.

Δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus. A δεκάρχης.

Δεκαρχικὸς, ἡ, ὸν, decurionalis. Ab eod.

Δεκὰς, άδος, ἡ, decas, numerus denarius; (2) decuria. A δέκα.

Δεκάσκαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem ſcalmis inſtructus. Ex δέκα, & σκαλμὸς, *ſcalmus*.

Δεκασμὸς, ȣ͂, ὁ, decimatio; (2) decimæ; (3) corruptio munerum largitione. A δεκάζω.

Δεκάσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo decem ſementes factæ ſunt; (2) decennalis. Ex δέκα, & σπόρος, *ſatio*.

Δεκαϛάτηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem ſtateribus valens. Ex δέκα, & ϛατὴρ, *ſtater*.

Δεκάϛεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem tecta, ſeu tabulata habens. Ex δέκα, & ϛέγος, *tectum*.

Δεκάϛυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem columnas habens. Ex δέκα, & ϛύλος, *columna*.

Δεκάσχοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem ſchænos longus, vel latus. Ex δέκα, & σχοῖνος, *ſchœnus*.

Δεκαταῖος, αία, αῖον, qui eſt decem dierum. A δέκα.

Δεκαταλαντία, ας, ἡ, decem talenta. A δεκατάλαντος.

Δεκατάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui decem talentorum eſt, qui decem talenta ponderat. Ex δέκα, & τάλαντον, *talentum*.

Δεκατέσσαρες, αν, οἱ ϗ αἱ, quatuordecim. Ex δέκα, & τέσσαρες, *quatuor*.

Δεκάτευσις, εως, ἡ, decimatio. A δεκατεύω.

Δεκατευτήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo decimæ perſolvuntur. Ab eod.

Δεκατευτὴς, ȣ͂, ὁ, decimator, qui decimas exigit; (2) decumanus. Ab eod.

Δεκατεύω, f. εύσω, decimo, decimam partem excerpo; (2) decimum quemque interficio. Δεκατεύειν τὴν ȣ̓σίαν. Herodot. A δέκα.

Δεκάτη, ης, ἡ, decima pars, decima. A δέκατος.

Δεκατηλογία, ας, ἡ, decimæ collectio, ſive exactio. A δεκατηλόγος.

Δεκατηλόγιον, ȣ, τὸ, locus, in quo decimæ colliguntur. Ab eod.

Δεκατηλόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decimarum collector & exactor. Ex δέκα, & λέγω, *colligo*.

Δεκατημόριον, ȣ, τὸ, decima pars. Ex δέκα, & μόρος, *portio*.

Δέκατος, άτη, ατον, decimus. A δέκα.

Δεκατόω, ῶ, f. ώσω, decimas accipio; (2) decimo. Δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραὰμ, Heb. 7, 6. δεδεκάτωται, ib. v. 9. A δέκατος.

Δεκατώνης, ȣ, ὁ, qui decimas redimit. Ex δεκάτη, & ὠνέομαι, *emo*.

Δεκάφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem tribus habens, in decem tribus diviſus. Ex δέκα, & φυλὴ, *tribus*.

Δεκάχαλκον, ȣ, τὸ, decem chalci, decem ærei nummi, denarius. Ex δέκα, & χαλκὸς, *moneta ærea*.

Δεκάχιλοι, αι, α, decies mille. Pro δεκακισχίλιοι, Homerus. Ex δέκα, & χίλιοι, *mille*.

Δεκάχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem chordas habens. Ex δέκα, & χορδὴ, *fides*, *chorda*.

Δεκέμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem inſtructus roſtris. Ex δέκα, & ἐμβολὴ, *roſtrum*.

Δεκέτηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decennis, decennalis. Ex δέκα, & ἔτος, *annus*.

Δεκέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δεκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, decem ordinum remorum, ſcil. navis. Ex δέκα, & ἐρέσσω, *remigo*.

Δεκτέος, έα, έον, accipiendus, excipiendus, recipiendus. A δέχομαι.

Δεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliquos accipit vel ſuſcipit. Ab eod.

Δέκτης, ȣ, ὁ, acceptor; (2) mendicus. Ab eod.

Δεκτικὸς, ἡ, ὸν, ad recipiendum aptus. Ab eod.

Δεκτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, gratus. Ab eod.

Δέκτρια, ας, ἡ, acceptrix, ſuſceptrix, receptrix. A δέκτριος.

Δέκτριος, ȣ, ὁ, ſuſceptor. A δεκτός.

Δελεάζω, f. άσω, ineſco, eſca capio; (2) eſcam impono; (3) *metaphorice* allicio. Δελεάζοντες ψυχὰς ἀϛηρίκτȣς, 2 Pet. 2, 14. Ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος ϗ δελεαζόμενος, Jac. 1, 14. A δέλεαρ.

ΔΕ΄ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, eſca, qua animalia capiuntur; (2) illecebræ quævis; (3) fraus, dolus.

Δελέασμα, ατος, τὸ, ineſcamentum, quod eſcæ loco imponitur hamo vel laqueis, illectamentum. A δελεάζω.

Δελεασμάτιον, ȣ, τὸ, ineſcamentum exiguum. Dim. ab eod.

Δελεασμὸς, ȣ͂, ὁ, illectamentum. A δελεάζω.

Δελέαϛρα, ας, ἡ, decipula, laqueus, tranſenna, in quam eſca imponitur. Ab eod.

Δελεαϛρεὺς, έως, ὁ, ineſcator, qui eſca decipit. Ab eod.

ΔΕ΄ΛΕΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, laterna, fax.

Δελητήριον, ȣ, τὸ, idem quod δέλεαρ.

Δελήτιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Δέλτα, τὸ, littera quarta Alphabeti Græci; (2) pars Ægypti; (3) pudendum muliebre.

Δελτάριον, ȣ, τὸ, tabellula. Dim. A δέλτος.

Δελτίον, ȣ, τὸ, parvi pugillares, tabellulæ, libellus. Dim. ab eod.

Δέλτος, ȣ, ἡ, pugillares, qui forma litteræ Δ plicabantur; (2) liber quilibet; (3) tabula legum; (4) teſtamentum; (5) tabula pictoria. A δέλτα.

Δελτόω, ῶ, f. ώσω, in formam litteræ Δ plico, vel effingo. Ab eod.

Δελτωτὸς, ἡ, ὸν, in formam triangularem litteræ Δ effictus. Hinc Δελτωτὸν, triangulum, ſignum quoddam cœleſte, & δελτωτοὶ, libri in Δ figuram complicati. A δελτόω.

Δελφάκιον, ȣ, τὸ, porcellulus lactens; (2) pudendum muliebre. Dim. a δέλφαξ.

ΔΕ΄ΛΦΑΞ, ακος, ὁ ϗ ἡ, porcellus.

ΔΕΛΦΙ΄Ν, ῖνος, ὁ, delphin, piſcis; (2) nauticum inſtrumentum, quo utebantur ad demergendas naves.

Δελφίνιον, ȣ, τὸ, delphinium, herba. A δελφίν.

Δελφινίσκος, ȣ, ὁ, delphinulus, parvus delphin. Dim. a δελφίν.

Δελφινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, delphini formam habens. Ex δελφὶν, & εἶδος, *forma*, ſive *ſpecies*.

Δελφὶς, ῖνος, ὁ, idem quod δελφίν.

ΔΕΛΦΥ΄Σ, ύος, ἡ, vulva, uterus.

Δέλω, ineſco. A δαίω.

Δέμα, ατος, τὸ, vinculum; (2) faſciculus. A δέω.

ΔΕ΄ΜΑΣ, τὸ, corpus. *Nomen indeclinabile.*

Δεμάτιον, ȣ, τὸ, parvus faſciculus. A δέμα.

ΔΕ΄ΜΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, ſtratum, lectus.

Δεμνιοτήρης, ȣ, ὁ, qui ſtrata cuſtodit. Ex δέμνιον, & τηρέω, *obſervo*, *cuſtodio*.

ΔΕ΄ΜΩ, *Ædifico*; *ſtruo*; eſt inuſitatum, ſicut & δέμομαι; in uſu hæc: ἔδειμα, ἐδειμάμην, δέδμηκα.

Δενδίλλω, oculos huc illuc verto; (2) oculis nuo, vel adnuo. A δινέω, & ἴλλος, *oculus*.

Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, nemoroſus, arboribus abundans. A δένδρον, *arbor*.

Δενδρίζω, arboreſco, arboris figura ſum. Ab eod.

Δενδρικὸς, ἡ, ὸν, arboreus. Ab eod.

Δένδριον, ȣ, τὸ, arbuſcula. Ab eod.

Δενδροβατέω, ῶ, f. ήσω, arbores ſcando. Ex δένδρον, & βαίνω, *ſcando*.

Δενδροειδὴς, έος, ȣ͂ς, ὁ, ἡ, arboris figuram habens. Ex δένδρον, & εἶδος, *ſpecies*.

Δενδροκολάπτης, ȣ, ὁ, Picus. A κολάπτω, *ſcalpo*.

Δενδρόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arboribus comptus & ornatus. Ex δένδρον, & κομάω, orna

Δενδροκοπέω, ῶ, f. ήσω, arbores ſeco, ſeu exſcindo. Ex δένδρον, & κόπτω, cæ

Δενδρολάχανα, ων, τὰ, olera arboreſcenti Ex δένδρον, & λάχανον, *olus*.

Δενδρολίβανος, ȣ, ἡ, thus arbor, ſeu arbo ipſa, quæ thus fert; (2) ros marinu coronarius. Ex δένδρον, & λίβανος, thu

Δενδρομαλάχη, ης, ἡ, malva arboreſcens, althæa. Ex δένδρον, & μαλάχη, malv

ΔΕ΄ΝΔΡΟΝ, ȣ, τὸ, arbor; (2) ſtirps

Δενδροπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, arboribus nocens arbores lædens. Ex δένδρον, & πημ *damnum*.

Δένδρος, εος, τὸ, unde uſitatum δένδρεσι, idem quod δένδρον.

Δενδρότης, ητος, ἡ, arborum incrementu A δένδρον.

Δενδροτομέω, ῶ, f. ήσω, arbores exſcind vaſto, populor. Ex δένδρον, & τέμνω, ſe

Δενδροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arborum ferax. E δένδρον, & φέρω, *fero*.

Δενδρόφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arboribus conſit Ex δένδρον, & φύω, *naſcor*.

Δενδρυάζω, f. άσω, quercus ſubeo, in quercus me abſcondo; (2) quovis mo me abſcondo. A δένδρον.

Δενδρύδιον, ȣ, τὸ, arbuſcula. Ab eod.

Δενδρύφιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Δενδράιδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arboreus, arbo rius; (2) arboroſus, ad arboris mag tudinem accedens. Ab eod.

Δενδρώεις, ώεσσα, ῶεν, arboribus abunda Ab eod.

Δενδρὼν, ῶνος, ὁ, arbuſtum, arboretum, cus arboribus conſitus. Ab eod.

Δεννάζω, f. άσω, maledico, probris inceſſo. A δέννος.

Δενναςὸς, ἡ, ὸν, conviciis & maledictis obnoxius. Ab eod.

ΔΕ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, probrum, contumelia.

Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, receptaculum; (2) lacus; (3) ciſterna; (4) piſcina. A δέχομαι.

Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, ſc. χεὶρ, dextra, ſc. manus; (2) fides per dextram data; (3) pacta, conventa; (4) potentia & auxilium.

Δεξιάδην, *Adv.* a dextra. A δεξιά.

Δεξιάομαι, ῶμαι, dextra prehendo, dextra prehenſum amplector, ſaluto. Præſupponitur propter Homericum δεξιόωντο, quod eſt pro δεξιῶντο, ἐδεξιῶντο ex ἐδεξιάοντο. Ab eod.

Δεξίδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dona accipiens. Ex δέχομαι, & δῶρον, *donum*.

Δεξίμηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oves excipiens, vel ſuſcipiens. Ex δέχομαι, & μῆλον, *ovis*.

Δεξιοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui dextra manu telum jacit. Ex δεξιὸς, & βάλλω, *jacio*.

Δεξιόγυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui dextra & agilia membra habet. Ex δεξιὸς, & γυῖον, *membrum*.

Δεξιολάβος, ȣ, ὁ, ſatelles, ſtipator. A δεξιὰ, & λαμβάνω, *ſumo*.

Δεξιόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, dextram jungo, dextra prehendo; (2) humaniter excipio. Ἐδεξιώσατο δώροις, Herodot. A δεξιά.

ΕΞΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, dexter; (2) fauſtus, proſper; (3) ſolers, acutus, ingenii dexteritate præditus; (4) ſcitus, eruditus, catus, urbanus, lepidus; (5) agilis, promptus, expeditus.

εξιόσειρος, ȣ, ὁ, ſcil. ἵππος, equus jugali equo ad dexterum latus alligatus. Hinc metaphorice δεξιόσειρος Ἄρης apud Sophoclem. Mars in dexterum cornu inclinans. Eſt a σειραὶ, *habenæ*.

εξιοςάτης, ȣ, ὁ, qui a dextra ſtat; (2) qui in dextra chori parte præſidet. Ex δεξιὸς, & ἵςημι, *ſiſto*.

εξιότοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in dextra parte navis remigans. Ex δεξιὸς, & τοῖχος, *paries; latus navis*.

εξιότης, ητος, ἡ, dexteritas, ſolertia. A δεξιός.

εξίπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignem ſuſcipiens, vel excipiens. Ex δέχομαι, & πῦρ, *ignis*.

εξιτερὸς, ρὰ, ρὸν, dexter. A δεξιός.

ξίωμα, ατος, τὸ, id, quod comiter accipimus, & quaſi dextra prehendimus. A δεξιόομαι.

ξιῶς, *Adv.* dextre; (2) proſpere; (3) ſolerter. A δεξιός.

ξίωσις, εως, ἡ, ſuſceptio per dextram; (2) gratulatio. A δεξιόομαι.

ξιώτατα, *Adv.* commodiſſime. A δεξιώτατος, quod eſt Superl. a δεξιός.

ομαι, f. δεήσομαι, oro, rogo; (2) indigeo, mihi opus eſt. Δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν τȣτὶ πάνυ μικρὸν, Ariſt. Nub. 428. πτωχικȣ̃ βακτηρίȣ, id. Ach. 452. A δεῖ, *opus eſt*.

ον, οντος, τὸ, decens, æquum, commodum; (2) deficiens; (3) neceſſarium. Ab eod.

όντως, *Adv.* decenter; (2) commode. A δέον.

ος, δέȣς, τὸ, metus. A δείδω.

Ε'ΠΑΣ, ατος, τὸ, poculum; (2) patera.

παςρον, ȣ, τὸ, poculum, crater. A δέπας.

ραγχης, εος, ὁ ϗ ἡ, collum conſtringens & ſuffocans. Ex δέρη, & ἄγχω, *ſtrangulo*.

ραιον, ȣ, τὸ, collare, torques. A δέρη.

ραιοπέδη, ης, ἡ, laqueus, quo aves capiuntur, laqueus aucupatorius. Ex δέραιον, & πέδη, *pedica*.

Ε'ΡΑΣ, ατος, τὸ, pellis, corium.

ρβη, ης, ἡ, Derbe. Nomen urbis Hebr. *Stimulus*.

Δερβιςὴρ, ῆρος, ὁ, pellis, corium, Suid. Pleonaſmo τȣ̃ β. A δέρας.

Δέργμα, ατος, τὸ, adſpectus. A δέρκω.

Δεργμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

ΔΕ'ΡΗ, ης, ἡ, cervix, collum.

Δέρις, collum, Heſ. A δέρη.

Δερκέσκετο. Apud Homerum eſt a δέρκομαι, video. Imperfectum Ionicum, ut τύπτεσκον, & τυπτέσκετο.

Δερκευνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inter dormiendum videns. Ex δέρκω, & εὐνὴ, *cubile*.

Δερκιάομαι, ῶμαι, video. A δέρκω.

ΔΕ'ΡΚΟΜΑΙ, video. Poëticum.

Δέρμα, ατος, τὸ, pellis, cutis. A δέρω.

Δερμάτινος, ίνη, ινον, coriaceus. A δέρμα.

Δερμάτιον, ȣ, τὸ, pellicula. Dim. a δέρμα.

Δερματοφορέω, ῶ, f. ήσω, pellem geſto, pelle amictus ſum. Ex δέρμα, & φέρω, *fero*.

Δερματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, coriaceus; (2) cuteus. A δέρμα.

Δερμηςὴς, ȣ̃, ὁ, animalculum quoddam a conſumendis pellibus ita dictum. A δέρμα.

Δερμόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, membranis volitans, cui membranulæ loco pinnarum ſunt. Ex δέρμα, & πτερὸν, *ala*.

Δερμύλλω, ſanguinem poto; (2) excorio. Lexicogr. Græc. A δέρμα.

Δέρξις, εως, ἡ, viſio, ipſa actio videndi. A δέρκω.

Δέρος, εος, τὸ, pellis, corium. A δέρας.

Δερρίδιον, ȣ, τὸ, umbraculum coriaceum, umbella ex pellibus confecta. A δέῤῥις.

Δέῤῥιον, ȣ, τὸ, cilicium. A δέῤῥις.

Δέῤῥις, εως, ἡ, pellis; (2) craſſum ſeu vile veſtimentum, cilicium. A δέρας.

Δεῤῥιςὴρ, ῆρος, ὁ, monile equi, Heſ. Ab eod.

Δέρτρον, ȣ, τὸ, membrana; (2) omentum; (3) roſtrum. A δέρας.

Δέρω, f. δερῶ, a. 2. ἔδαρον, excorio, pellem detraho; (2) cædo, verbero. Εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει, 2 Cor. 11, 20. Δαρήσεται ὀλίγας, pro ὀλίγαις πληγαῖς, Luc. 12, 48. A δέρας.

ΔΕ'ΣΙΟΣ, ȣ, ὁ, menſis Junius apud Macedones, ut quidem nonnulli volunt.

Δέσις, εως, ἡ, ligatio; (2) nodus; (3) junctura, conjunctio. A δέω.

Δέσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab eod.

Δεσμευτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad ligandum. A δεσμεύω.

Δεσμεύω, f. εύσω, ligo, vincio, colligo. Δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις, Job 26, 8. A δεσμός.

Δεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι, Luc. 8, 29.

Δέσμη, ης, ἡ, faſciculus. A δέω.

Δέσμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vinctus. Ab eod.

Δεσμὶς, faſciculus. Dim. a δεσμός.

Δεσμὸς, ȣ̃, ὁ, vinculum, ligamen. A δέω.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, commentarienſis, cuſtos vinctorum. A δεσμὸς, & φύλαξ, *cuſtos*.

Δεσμόω, ῶ, f. ώσω, vincio, ligo; (2) in carcerem conjicio. A δεσμός.

Δέσμωμα, ατος, τὸ, vinculum. A δεσμόω.

Δεσμωτήριον, ȣ, τὸ, carcer. Ab eod.

Δεσμώτης, ȣ, ὁ, vinctus, captivus. Ab eod.

ΔΕΣΠΟ'ΖΩ, f. όσω, dominor, dominium obtineo; (2) & *in Paſſivo* dominio alicujus pareo, adquiror.

Δέσποινα, ης, ἡ, hera, domina, regina. A δεσπόζω.

Δεσπόσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, herilis. Ab eod.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, filia herilis; (2) dominium, imperium. A δεσπόσυνος.

Δεσπόσυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, herilis. Hinc ὁ δεσπόσυνος, *Subſt.* filius herilis. A δεσπόζω.

Δεσποτεία, ας, ἡ, dominium, dominatus. A δεσπότης.

Δεσπότειρα, ας, ἡ, domina, hera. A δεσπότης.

Δεσποτεύω, f. εύσω, idem quod ſequens δεσποτέω.

Δεσποτέω, ῶ, f. ήσω, dominor. Ab eod.

Δεσπότης, ȣ, ὁ, herus, dominus; (2) rex, imperator; (3) rei alicujus poſſeſſor. A δεσπόζω.

Δεσποτικὸς, ὴ, ὸν, herilis; (2) qui dominari novit; (3) imperioſus, dominandi cupidus. A δεσπότης.

Δεσποτικῶς, *Adv.* heriliter, more dominorum. A δεσποτικός.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, hera, domina. A δεσπότης.

Δεσποτὸς, ὴ, ὸν, dominabilis. A δεσπόζω.

Δετὴ, ῆς, ἡ, faces in faſciculum colligatæ; A δέω.

Δετὸς, ὴ, ὸν, vinctus, ligatus. Ab eod.

Δεῦμα, ατος, τὸ, irrigatio. A δεύω.

ΔΕΥ͂ΡΟ, *Adv.* huc, hunc in locum; (2) adeſdum.

Δευσοποιὸς, ȣ̃, ὁ, infector, tinctor; (2) bene tinctus; (3) indelebilis. Ex δεύω, & ποιέω, *facio*.

Δεύτατος, άτη, ατον, ultimus, poſtremus. A δεύτερος.

Δεῦτε, *Adv.* huc, agite, adeſte, venite. A δεῦρο.

Δευτεραγωνιςέω, ῶ, f. ήσω, ſecundas fabulæ partes ago; (2) ſecundam in judicio orationem habeo. A δευτεραγωνιςής.

Δευτεραγωνιςὴς, ȣ̃, ὁ, qui ſecundas fabulæ partes agit. Ex δεύτερος, & ἀγωνίζομαι, *certo*.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, ſecundarius; (2) qui ſecunda die aliquid agit. A δεύτερος.

Δευτερεῖα, τὰ, ſecundæ partes. Ab eod.

Δευτερεύω, f. εύσω, ſecundus ſum, ſecundas fero, locum ſecundum obtineo; (2) differo, diſſimilis ſum. Ab eod.

Δευτεριάζω, f. άσω, ſecundas partes ago, qs. lampada alicui trado, ut mihi in actu ſuccedat. A δεύτερος.

Δευτερίας, ſc. οἶνος, vinum ſecundarium, lora. Ab eod.

Δευτέριον, ȣ, τὸ, ſecundæ, partus qs. ſecundarius. Ab eod.

Δευτέριος, ία, ιον, ſecundarius. Ab eod.

Δευτεροβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundum dentes indices jacit. Ex δεύτερος, & βάλλω, *jacio*.

Δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, ſecundaria decima a Levitis olim ſacerdotibus ſolvenda. Ex δεύτερος, & δεκάτη, *decima*.

Δευτερόζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſecundæ Conjugationis. Vox Grammatica. Ex δεύτερος, & ζυγὸς, *jugum*.

Δευτεροκοιτέω, ῶ, ſecundus, vel ſecunda ſum in lecto, ſocium habeo in cubili. Ex δεύτερος, & κοίτη, *cubile*.

Δευτερολογέω, ῶ, f. ήσω, ſecundo loco ſermonem habeo. Secundam orationem habeo. A δευτερολόγος.

Δευτερολογία, ας, ἡ, ſecunda actio, ſecundæ dicendi vices. Ab eod.

Δεύτερον, *Adv.* ſecundo. A δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ȣ, τὸ, repetitio legis, ſecunda lex, liber quintus Moſis. Ex δεύτερος, & νόμος, *lex*.

Δευτερόποτμος. Ita dicebatur is, qui pro mortuo habitus, ideoque juſtis & exequiis de more honoratus, præter omnium opinionem ſalvus rediret ex bello, vel ex peregrinatione. A πότμος, *fortuna; mors*.

Δευτεροπροσωπέω, ῶ, ſum ſecundæ perſonæ. Vox Gram. A δευτεροπρόσωπος.

Δευτεροπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundæ perſonæ eſt. Vox Gram. Ex δεύτερος, & πρόσωπον, *perſona*.

Δευτερόπρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alter primus, a ſecundo primus. Ex δεύτερος, & πρῶτος, *primus*.

ΔΕΥ'ΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, ſecundus, alter, poſterior. Ἐκ δευτέρȣ, *ſecunda vice.*

Δευτερόχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſecundo loco ſequens, ſecundarius. Ex δεύτερος, & ἔχω, *habeo.*

Δευτεροτόκος, ȣ, ἡ, quæ ſecundo parit vel peperit. Ex δεύτερος, & τίκτω, *pario.*

Δευτερότοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundo partu editus eſt. Ex iiſd.

Δευτερȣργὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundas actionis partes, vel ſecundum in agendo locum obtinet; (2) manuarius. Ex δεύτερος, & ἔργον, *opus.*

Δευτερόω, ῶ, f. ώσω, ſecundo facio; (2) itero, repeto. A δεύτερος.

Δευτέρωμα, τος, τὸ, ſecundus actus.

Δευτέρως, *Adv.* ſecundo. Ab eod.

Δευτέρωσις, εως, ἡ, ſecundus actus aut ordo, iteratio, repetitio; (2) traditio. A δευτερόω.

Δευτερωτὴς, ȣ͂, ὁ, traditionum doctor. Ab eod.

ΔΕ'ΥΩ, f. δεύσω, rigo, madefacio, imbuo. Ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα, effudi, Soph. Aj. 376.

ΔΕ'ΦΩ, f. δέψω, excorio; (2) glandem penis denudo.

Δεχάμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem nodos, ſeu vincula habens. Ex δέκα, & ἄμμα, *nodus.*

Δεχήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem dies durans. Ex δέκα, & ἡμέρα, *dies.*

Δέχνυμαι, capio. A δέχομαι.

ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, f. δέξομαι, capio, accipio; (2) excipio, ſuſcipio; (3) admitto, recipio; (4) admitto, approbo. Δέχεσθαι χάριν, τὸν ὅρκον, τινὰ χώρα, τȣ̀ς ςρατιώτας τῷ τείχει, τὶ παρά τινος. Ὅςις ξένȣς δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ κάμνοντας, Ariſt. Θεσμ. 479. Τίς με δέξεται πόλις; Eur. Med. 386.

Δέψα, ης, ἡ, pellis, corium. Suid. A δέφω.

Δεψέω, ῶ, f. ήσω, depſo, ſubigo, mollio coriariorum more. Ab eod.

ΔΕ'Ω, f. δέσω, vel δήσω, ligo, vincio; (2) in vincula conjicio. Κ' ὀπίσω τὼ χεῖρε δεῖ, a tergo liga, Ariſt. Lyſ. 437.

ΔΕ'Ω, δεήσω, abſum; opus habeo. Τοσȣ́τȣ δέȣσι χάριν ἔχειν, Iſoc. Τȣτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίȣ δεῖται πτερῶν, Ariſt. Av. 1381. Ἐλαχίςȣ ἐδέησαν διαφθαρῆναι, parum abfuerunt, quin, Thuc. Τί δεῖ μοχλῶν; opus eſt, Ariſt. Lyſ. 434. Unde δεῖ oportet, ἔδει, ἐδέησε.

ΔΗ', ſane, profecto; (2) porro, vero; (3) igitur, proinde; (4) videlicet, ſcilicet; (5) demum, dumtaxat; (6) interrogationi ſervit; (7) ironicum eſt; (8) abundat.

Δῆγμα, ατος, τὸ, morſus. A δήκω, *mordeo*, pro δάκνω.

Δηγμὸς, ȣ͂, ὁ, idem & ab eod.

Δηθὰ, *Adv.* diu; (2) frequenter, crebro. Poet. A δὴν.

Δηθαγόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, loquax, qui diu loquitur. Ex δηθὰ, & ἀγορεύω, *loquor.*

Δηδαίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, longævus, annoſus. Ex δηθὰ, & αἰὼν, *ævum.*

Δηθάκι, vel δηθάκις, *Adv.* diu; (2) crebro. A δηθά.

Δῆθεν, *Adv.* videlicet, ſcilicet. A δή.

Δηθύνω, f. υνῶ tardo, moror. A δηθά.

Δηϊάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bello captus. Ex δήϊος, & ἁλίσκω, *capio.*

Δηϊάω, ῶ, igne ferroque vaſto, hoſtiliter depopulor. Hinc δηϊάασκον, Ion. *Imperfect.* Pro ἐδηΐων, quod eſt ex ἐδηΐαον. A δήϊος.

Δήϊος, ία, ιον, hoſtilis, infeſtus; & *Subſtantive*, hoſtis. A δάιω.

Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, pugna; (2) bellum. A δήϊος.

Δηϊόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δηϊάω.

Δηϊς, ίδος, ἡ, pugna; (2) bellum. A δαΐω.

Δηκτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mordax. A δήκω pro δάκνω, *mordeo.*

Δήκτης, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Δηκτικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

ΔΗ'ΚΩ, f. δήξω, mordeo. Verbum inuſit.

Δηλαδὴ, *Adv.* videlicet, ſcilicet, profecto. A δῆλον, δῆλα, & Partic. δή.

Δηλαίνω, lædo, corrumpo. A δηλέω.

ΔΗΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, lædo; (2) deludo, decipio. Ὀυδεὶς κακοργὸς δαλεῖται τὸν ἰόντα, Theoc. 15, 48.

Δήλημα, ατος, τὸ, nocumentum, pernicies. A δηλέω.

Δηλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, nocivus, pernicioſus. Ab eod.

Δήλησις, εως, ἡ, læſio, maleficium. A δηλέω.

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lædit. Ab eod.

Δηλητήριον, ȣ, τὸ, nocivum (pharmacum.) Ab eod.

Δηλητηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nocivus. Ab eod.

Δηλίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt oblæſa, ſtolidus; apud Naumachium. Eſt ex δηλέω, & φρὴν, *mens.*

Δηλονότι, *Adv.* nimirum, omnino, profecto, quippe. Quaſi ex δῆλον, & ὅτι.

Δηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifeſtum reddo, manifeſto. Ex δῆλος, & ποιέω, *facio.*

ΔΗ͂ΛΟΣ, η, ον, manifeſtus, notus, certus, perſpicuus.

Δῆλος, ȣ, ἡ, Delus, Inſula. A δῆλος, *manifeſtus*, quod repente mari enata apparuerit.

Δηλόω, ῶ, f. ώσω, manifeſto, declaro, indico. Ἔδοξεν ȣ͂ν μοι πρός σε δηλῶσαι τὸ πᾶν, Soph. Trach. 373. A δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τὸ, quod manifeſtat, quod indicio eſt, indicium. A δηλόω.

Δήλως, *Adv.* manifeſte, aperte. A δῆλος.

Δήλωσις, εως, ἡ, declaratio, manifeſtatio, ſignificatio, enunciatio. A δηλόω.

Δηλωτικὸς, ὴ, ὸν, declarativus, aptus ad declarandum, declarandi, ſive manifeſtandi vim habens. Ab eod.

Δημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, populum duco, quo volo. Δημαγωγῶν τȣ̀ς πολλȣ̀ς, Plut. A δημαγωγός.

Δημαγωγία, ας, ἡ, populi ductus & regimen; (2) concio; (3) adminiſtratio reipublicæ; (4) popularitas, gratia & auctoritas, qua quis valet apud populum; (5) ars, qua quis utitur ad conciliandum ſibi populum. Ab eod.

Δημαγωγὸς, ȣ͂, ὁ, cujus conſiliis populus obſequitur, utpote ſibi gratioſi, popularis. Ex δῆμος, & ἄγω, *ago, duco.*

Δημάρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, populi precibus & votis expetitus. Ex δῆμος, & ἀράομαι, *precor.*

Δημαρχέω, ῶ, f. ήσω, tribunus plebis ſum, tribunatu plebis fungor. A δήμαρχος.

Δημαρχία, ας, ἡ, tribunatus plebis. Ab eod.

Δημαρχικὸς, ὴ, ὸν, tribunitius, ad tribunatum pertinens. Ab eod.

Δήμαρχος, ȣ, ὁ, tribunus plebis. Ex δῆμος, & ἄρχων, *princeps.*

Δημεραςὴς, ȣ, ὁ, populi amator, popularis. Ex δῆμος, & ἐράω, *amo.*

Δημεραςία, ας, ἡ, populi amor, popularitas. A δημεραςής.

Δημευσία, ας, ἡ, proſcriptio. A δημεύω.

Δήμευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δημεύω, f. εύσω, publico; (2) proſcribo; & in *Paſſ.* bonorum publicatione, ſive proſcriptione multor. Δημεύȣσιν ἡμῶν τȣ̀ς ἀγρȣ̀ς, Dion. Hal. A δῆμος.

Δημηγορέω, ῶ, f. ήσω, concionor, orationem ad populum habeo. Ἐδημηγόρει πρὸς αὐτȣ̀ς, Act. 12, 21. A δημηγόρος.

Δημηγορία, ας, ἡ, concio, oratio, deliberatio. Ab eod.

Δημηγορικὸς, ὴ, ὸν, orationem habens, pertinens ad orationes quæ ad populum habentur. Ab eod.

Δημηγόρος, ȣ, ὁ, concionator, orator. *Adject.* concionatorius. Ex δῆμος, & ἀγορέω, *concionem in foro ad populum habeo.*

Δημήτηρ, τερος, τρος, ἡ, & Δήμητρα, ας, Ceres. A δῆ, i. e. γῆ, terra, & μήτηρ, mater. Doribus autem uſitatum δᾶ pro γῆ. Unde & Attici Δάματερ *in Vocativo*; (2) fruges.

Δημήτρια, ων, τὰ, Cerealia, feſtum Cereris. A δημήτηρ.

Δημητριακὸς, ὴ, ὸν, Cerealis. Ab eod.

Δημήτριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eodem; (2) Demetrius. Nomen viri.

Δημήδιον, ȣ, τὸ, popellus, plebecula. A δῆμος.

Δημητρίȣλος, vel Δημήτρȣλος, ȣ, ὁ, hymnus, qui in Cererem canitur. Ex Δημήτηρ, & ἴȣλος, *hymnus in Cererem.*

Δημίζω, f. ίσω, populo ſum addictus, faveo, ut Μηδίζω.

Δημιόπρατα, quæ populus vendit, quæ publicantur. Ex δήμιος, & πιπράσκω, *vendo.*

Δήμιος, ία, ιον, publicus, plebeius; (2) *Subſt.* ὁ miniſter ſive ſervus publicus, lictor, carnifex. A δῆμος.

Δημιȣργεῖον, ȣ, τὸ, officina. A δημιȣργός.

Δημιȣργέω, ῶ, f. ήσω, ſum opifex, opificium exerceo. Efficio; fabricor, condo. Ab eod.

Δημιȣργία, ας, ἡ, rerum popularium adminiſtratio. Ab eod.

Δημιȣργικὸς, ὴ, ὸν, ad opifices pertinens, fabrilis. Ab eod.

Δημιȣργὸς, ȣ͂, ὁ, vel ἡ, quilibet opifex; (2) auctor; (3) cauſſa; (4) creator; (5) mulier, quæ in nuptiis dulciaria conficit; (6) figulus, vaſorum faber; (7) mulier, quæ ſponſæ adſtat; (8) qui publica opera conficit; (9) architectus. Ex δήμιος, & ἔργον, *opus.*

Δημοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bona populi devorat, vel conſumit. Ex δῆμος, & βορὰ, *pabulum.*

Δημογέρων, οντος, ὁ, ſenator; (2) qui in populo honoratior eſt propter ætatem. Ex δῆμος, & γέρων, *ſenex.*

Δημοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, populi doctor; (2) concionator eccleſiaſticus. Ex δήμος, & διδάσκαλος, *doctor.*

Δημόθεν, *Adv.* e populo. A δῆμος.

Δημοθοινία, ας, ἡ, epulum publicum, ſacrificium publicum; (2) dies feſtus. Ex δῆμος, & θοίνη, *epulum.*

Δημοκατάρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, publicæ exſecrationi obnoxius. Ex δῆμος, & κατάρατος, *obnoxius exſecrationi.*

Δημοκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, poplicola, qui populum reverenter colit. Ex δῆμος, & κήδομαι, *colo, curam gero.*

Δημόκοινος, ȣ, ὁ, publicus miniſter, carnifex, tortor. Ex δῆμος, & κοινὸς, *communis.*

Δημοκόλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, adulator populi. Ex δῆμος, & κόλαξ, *adulator.*

Δημόκομπος, ȣ, ὁ, proprie qui ſe jactat ad populum. Ex δῆμος, & κομπὸς, *jactator.*

Δημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populi favorem capto. A δημοκόπος.

Δημοκοπία, ας, ἡ, captatio gratiæ populi popularitas. Ab eod.

Δημοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui populum vel concutit obrepens ei arte aliqua, qui popularitat pularitate ſua populum ſibi ſervire impellit, popularis. Ex δῆμος, & κόπτω, concutio.

Δημοκρατέομαι, οῦμαι, populi imperio ſubſum. Ἔτι δημοκρατȣμένης τ̃ πόλεως, Plat. Ex δῆμος, & κρατέομαι, regor.

Δημοκρατία, ας, ἡ, democratia, populi principatus, imperium populare; (2) reſpublica. Ab eod.

Δημοκρατίζω, f. ίσω, imperio populari faveo. A δημοκρατία.

Δημοκρατικὸς, ὴ, ὸν, ad democratiam ſive imperium populare pertinens. Ab eod.

Δημοκρατικῶς, *Adv.* juxta popularem ſtatum. A δημοκρατικός.

Δημολάλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, populi ſermone jactatus. Ex δῆμος, & λαλέω, loquor.

Δημόομαι, ȣ̃μαι, populum lenociniis capto. Lexicogr. Græci; propter δαμώματα, Dor. apud Ariſtoph. pro δημώματα, ludicra & carmina publica. A δῆμος.

Δημοπίθηκος, ȣ, ὁ, qui ſimiam ſe exhibet erga populum vel adulatione, vel fraudulentia. Ex δῆμος, & πίθηκος, *ſimia*.

ΔΗ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, populus, plebs, vulgus; (2) vicus, oppidum apud Athenienſes; (3) populus Athenienſis; (4) curia; (5) tribus; (6) natio; & (7) *Adjective*, qui e plebe eſt, plebeius.

ΗΜΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, pinguedo, adeps.

ημοσίᾳ, *Adv.* publice, in loco publico. A δημόσιος.

ημοσιακὸς, ὴ, ὸν, publicus. A δημόσιος.

ημοσίευσις, εως, ἡ, promulgatio, divulgatio. A δημοσιεύω.

ημοσιεύω, f. εύσω, promulgo, divulgo, publico; (2) publica perſona fungor, publica civitatis negotia tracto. Δημοσιεύειν τὴν πολιτείαν, Plat. A δημόσιος.

ημόσιον, ȣ, τὸ, ærarium publicum, fiſcus; (2) carcer. Ab eod.

ημόσιος, ία, ιον, publicus, ſolennis; (2) *Subſt.* ὁ, miniſter publicus, præfectus carceris. A δῆμος.

ημοσιόω, ῶ, f. ώσω, publico; (2) divulgo. A δημόσιος.

ημοσιώνης, ȣ, ὁ, homo contemptus, vilis, plebeius. Ex δημόσιος, & ὠνέομαι, *emo*.

ημοσιώνιον, ȣ, τὸ, proventus publicus. A δημοσιώνης.

ημοσίως, *Adv.* publice. A δημόσιος.

ημοστροφέω, ῶ, f. ήσω, in populo verſor. Ex δῆμος, & στρέφω, *verto, verſo*.

ημοτελέω, ῶ, f. έσω, publicis expenſis, aut publico nomine facio. A δημοτελής.

ημοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, publicis expenſis factus; (2) publicus. Ex δῆμος, & τελέω, *perficio*.

ημοτελῶς, *Adv.* publicis impenſis; (2) publice. A δημοτελής.

ημοτερπὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ, ἡ, populo jucundus, populum delectans.

ημοτεύομαι, f. εύσομαι, popularis ſum, municeps ſum, populo alicui accenſeor & ab eo nuncupor. A δημότης.

ημότης, ȣ, ὁ, homo plebeius; (2) popularis, municeps, civis. A δῆμος.

ημοτικὸς, ὴ, ὸν, popularis, plebeius; (2) popularis ſtatus amans. Ab eod.

ημοτικῶς, *Adv.* populariter, more popularium ſeu plebeiorum; (2) humaniter. A δημοτικός.

ημοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plebivorus. Ex δῆμος, & φαγεῖν, comedere.

ημοχαριστὴς, ȣ̃, ὁ, qui populo libenter gratificatur. Ex δῆμος, & χαρίζομαι, *gratificor*.

ημώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plebeius, popularis; (2) publicus. A δῆμος.

Δημωφελέω, ῶ, f. ήσω, populo proſum. Ex δῆμος, & ὠφελέω, *proſum*.

Δημωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, populo utilis. Hinc τὸ δημωφελὲς, έος, publica utilitas. Ex iiſd.

Δημωφελῶς, *Adv.* populo utiliter. A δημωφελής.

ΔΗ`Ν, *Adv.* diu; (2) dudum, pridem, jampridem.

Δηναιὸς, ὰ, ὸν, diuturnus, longævus; (2) vetus, qui jam olim fuit. A δήν.

Δηνάριον, ȣ, τὸ, denarius, numiſma Romanum.

Δήνεον, ȣ, τὸ, conſilium. A δῆνος.

ΔΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, conſilium; (2) ars; (3) vafrities.

Δὴξ, δηκὸς, ἡ, teredo, vermis lignum corrodens. A δήκω, pro δάκνω, *mordeo*.

Δηξίθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animum mordens; (2) moleſtus. Ex δῆξις, & θυμὸς, *animus*.

Δῆξις, εως, ἡ, morſus. A δήκω, *mordeo*.

Δηϊόω, ῶ, f. ώσω, vaſto, hoſtiliter populor. Δηιώσασθαι τὴν νῆσον, Herodot. A δηῒς, *pugna*. A δήιος, *hoſtilis*.

Δῆθεν, *Adv.* ſaltem. Ex δὴ, & θεν.

Δήποθεν, *Adv.* undecumque. Ex δὴ, & ποθὲν, *alicunde*.

Δήποτε, *Adv.* aliquando, tandem, unquam. Ex δὴ, & ποτὲ, *aliquando*.

Δήπȣ, *Adv.* utique, certe, profecto; (2) nimirum. Ex δὴ, & πȣ, particula encliтica.

Δήπȣθεν, *Adv.* videlicet, ſcilicet; (2) utique, certe; (3) alicunde, ex aliquo loco. Ex δὴ, πȣ, & θεν.

Δήρη, ης, ἡ, pugna, contentio. A δῆρις.

Δηριάω, ῶ, contendo, pugno. Ab eod.

Δηρινθῆναι, & Δηρίσασθαι, ejuſdem ſignificationis. Ab inuſitatis, δηρίνω, & δηρίζω.

ΔΗ͂ΡΙΣ, εως, ἡ, pugna, prælium, contentio, rixa.

Δηρίω, f. ίσω, contendo, certo. A δῆρις.

Δηρὸν, *Adv.* diu, ad multum tempus. A δηρός.

Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, diuturnus, longævus. A δήν.

Δῆτα, *Adv.* demum, certe, ſane, igitur. A δή, *ſane*.

ΔΗ´Ω, invenio, vel potius in ſignificatione Futuri, inveniam.

Δηὼ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, Ceres. Qs. Dim. a Δημήτηρ.

Δὶ, pro δὶς, vide δίς.

ΔΙΑ`, *Prapoſ.* cum *Genitivo*, per; (2) ex; (3) in; (4) poſt; (5) inter; (6) notat *cauſſam inſtrumentalem* & redditur Latine Ablativo; (7) cum Nominibus temporis redditur per *quoque*, vel *quaque*, v. g. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo *quoque* anno; (8) facit periphraſin *Adverbii*, v. gr. διὰ τάχȣς, celeriter, διὰ βραχέων, breviter; (9) notat *ſpatium*, vel *intervallum*, διὰ βίȣ, tota vita, δι' ἔτȣς, toto anno; (10) cum *Accuſativo*, per; (11) propter; in *Compoſitione* notat (12) *Diverſitatem*, ut διασκεδάζω, diſpergo; (13) *medium*, per quod, ut διαβαίνω, tranſeo ſive eo per; (14) *continuum*, ut διαμένω, permaneo; (15) *vehementiam* aut *excellentiam*, διορῶ, perſpicio; (16) redditurque adeo per *di*, vel *dis, per, trans, de, circum, ex, poſt, ob, contra* & *ſub*.

Διαβαδίζω, f. ίσω, pertranſeo. Ex διὰ, & βαδίζω, *vado*.

Διαβάθρα, ας, ἡ, ſcala nautica, pons; (2) ſcala, qua in muros adſcenditur. Ex διὰ, & βάθρα, *ſcala*.

Διάβαθρον, ȣ, τὸ, calceamenti genus.

Διαβαίνω, f. βήσομαι, permeo, tranſeo, trajicio; (2) divarico. Διαβαίνειν τ̃ ποταμὸν, εἰς τόπον. Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, Heb. 11, 29. Ex διὰ, & βαίνω, *eo*.

Διαβάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, trajicio, transfero; (2) calumnior, defero, criminor; (3) fallo, decipio. Ὀυ γάρ με ϗ νῦν διαβαλεῖ Κλέων, calumniabitur, Ariſt. Ach. 507. Μή με διαβάλλῃς στρατῷ, Soph. Phil. 583. Διέβαλλέ με ὁ γραῦς, Ariſt. Θεσμ. 1226. Διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, id. Av. 1654. Ex διὰ, & βάλλω, *jacio*.

Διαβασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam ſpeciem præ me fero, regnum mihi vindico, regem ago. Ex διὰ, & βασιλίζομαι, *regem imitor*.

Διάβασις, εως, ἡ, tranſitus. A διαβαίνω.

Διαβάσκω, circumeo. Ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει, Ariſt. Av. 492. Ex διὰ, & βάσκω, pro βαίνω.

Διαβαστάζω, f. άσω, porto. Ex διὰ, & βαστάζω, *porto*.

Διαβατήρια, ων, τὰ, ſacrificia pro tranſitu. A διαβαίνω.

Διαβατήριος, ȣ, ὁ, qui felicem tranſitum largitur. Epith. Jovis. Ab eod.

Διαβάτης, ȣ, ὁ, trajector. Ab eod.

Διαβατὸς, ὴ, ὸν, qui trajici, vel tranſiri poteſt. Ab eod.

Διαβεβαιόομαι, ȣ̃μαι, affirmo, adſevero. Περὶ τȣ́των βȣ́λομαί σε διαβεβαιȣ̃σθαι, Tit. 3, 8. Ex διὰ, & βεβαιόω, *firmo*.

Διαβεβαίωσις, εως, ἡ, affirmatio, aſſertio.

Διάβημα, ατος, τὸ, tranſitus; (2) greſſus. A διαβαίνω.

Διαβησείω, tranſiturio, tranſire cupio. Ab eod.

Διαβήτης, ȣ, ὁ, perpendiculum; (2) circinus. Ab eod.

Διαβιβάζω, f. άσω, trajicio; (2) traduco. Κατὰ τὰς γεφύρας διεβίβασε τ̃ στρατὸν, Herodot. Ex διὰ, & βιβάζω, *eo*.

Διαβιβρώσκω, peredo, exedo, corrodo. Ex διὰ, & βιβρώσκω pro βρώσκω, *edo*.

Διαβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam tranſigo, vitam traduco. Τῶν χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσῃ, Xen. εὐτυχῆ βίον, Iſoc. Ex διὰ, & βιόω, *vivo*.

Διαβλαστάνω, f. στήσω, germino, pullulo. Ex διὰ, & βλαστάνω, *germino*.

Διαβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. A διαβλαστάνω.

Διαβλέπω, f. ψω, perſpicio, viſu penetro; (2) deſpicio. Καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος, &c. Luc. 6, 42. Ex διὰ, & βλέπω, *video*.

Διαβοάω, ῶ, f. ήσω, divulgo, celebro. Διεβοήθη πρὸς τȣ̀ς ἐντὸς ἀνθρώπȣς, Plut. Ex διὰ, & βοάω, *clamo*.

Διαβόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celebris, inſignis; (2) famoſus. A διαβοάω.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, calumnia, criminatio, obtrectatio. A διαβάλλω.

Διαβολία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Διαβολικὸς, ὴ, ὸν, calumniatorius; (2) diabolicus. A διαβολή.

Διάβολος, ȣ, ὁ, calumniator; (2) diabolus, ſatan. A διαβάλλω.

Διαβόλως, *Adv.* calumniatorie. A διάβολος.

Διαβομβέω, ῶ, f. ήσω, perſtrepo. Ex διὰ, & βομβέω, *bombum edo*.

Διαβορβορύζω, & διαβορβορίζω, ſtrepitum edo. Ex διὰ, & βορβορύζω, quod idem notat.

Διάβορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abſumptus, exeſus; (2) peredens, exedens. Ex διὰ, & βορὰ, *pabulum*.

Διαβȣκολέω, ῶ, f. ήσω, permulceo, delinio; (2) decipio. Διαβȣκολεῖ αὐτȣ̀ς ϗ ἐπελπίζει, Luc. Ex διὰ, & βȣκολέω, *boves paſco, demulceo*.

Διαβȣλεύομαι, f. εύσομαι, delibero, decerno. Ex διὰ, & βȣλεύομαι, *delibero*.

Διαβουλία, ας, ἡ, conſilium, deliberatio. Ex διὰ, & βουλὴ, *conſilium*.

Διαβούλιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Διάβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, dubius, conſilii dubii vel duplicis, Heſ. Ex διὰ, vel δὶς, ſ. δὶ, & βουλὴ, *conſilium*.

Διαβρέχω, f. ξω, perfundo, adſpergo, humecto, irroro. Ex διὰ, & βρέχω, *madefacio*.

Διαβρίθω, f. ίσω, gravo. Ex διὰ, & βρίθω, *gravo*.

Διαβροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio, humectatio. A διαβρέχω.

Διάβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, madidus, uvidus, madefactus. Ab eod.

Διάβρωσις, εως, ἡ, pereſio. A ſeq.

Διαβρώσκω, idem quod διαβιβρώσκω.

Διαβρωτικὸς, ὴ, ὸν, peredendi vim habens.

Διαβυνέομαι. Verbum rariſſimum. Apud Herodotum διαβυνέονται, trajiciunt, tranſfigunt.

Διαγαληνίζω, f. ίσω, ſereno, tranquillo. Ex διὰ, & γαληνίζω, *ſereneſco*.

Διαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, perægre fero, indignor. Ex διὰ, & ἀγανακτέω, *moleſte fero*.

Διαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, divulgo. Διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, Luc. 9, 60. Ex διὰ, & ἀγγέλλω, *nuncio*.

Διάγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, juſſum. A διαγγέλλω.

Διάγγελος, ου, ὁ, internuncius. Ex διὰ, & ἄγγελος, *nuncius*.

Διαγείρω, f. ερῶ, congrego, colligo. Ex διὰ, & ἀγείρω, *colligo*.

Διαγελάω, ῶ, f. άσω, derideo; (2) de ſerenitate & tranquillitate. Ex διὰ, & γελάω, *rideo*.

Διαγίγνομαι, idem quod διαγίνομαι.

Διαγιγνώσκω, idem quod διαγινώσκω.

Διαγίνομαι, f. γενήσομαι, interſum; (2) intercedo; (3) duro, permaneo; (4) vitam tolero; (5) evado. Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Act. 25, 13. Ex διὰ, & γίνομαι, *ſum*.

Διαγινώσκω, f. γνώσομαι, pernoſco, plane cognoſco; (2) ſtatuo; (3) delibero. Εἰ γε παῦσαί με διεγνώκατε, Luc. Διαγνώσομαι τὰ καθ᾽ ὑμᾶς, Act. 24, 22. Ex διὰ, & γινώσκω, *cognoſco*.

Διαγκυλέω, ῶ, f. ήσω, digitos amento jaculi inſero. Ex διὰ, & ἀγκυλέω, *manu teneo, quaſi vibraturus*.

Διαγκυλίζω, f. ίσω, idem. Ex διὰ, & ἀγκύλη, *jaculi anſa*.

Διαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, idem & ex iiſd.

Διαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubito innitor, in cubitum reclinatus ſedeo. Ex διὰ, & ἀγκωνίζομαι, *ſinuo me*.

Διαγκωνισμὸς, οῦ, ὁ, reclinatio in cubitum. A διαγκωνίζομαι.

Διαγλάψασα; Homerus, quaſi a διαγλάφω, aut διαγλάπτω, inuſitato.

Διαγλύφω, f. ψω, ſculpo, inſculpo. Ex διὰ, & γλύφω, *ſculpo*.

Διαγνώμη, ης, ἡ, ſtatutum, decretum, plebiſcitum; (2) conſilium; (3) deliberatio, conſultatio. A διαγινώσκω.

Διαγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dijudicator, qui dijudicat. Ab eod.

Διαγνωρίζω, f. ίσω, notifico, divulgo. Διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς, Luc. 2, 17. Ex διὰ, & γνωρίζω, *noſcito, notum facio*.

Διάγνωσις, εως, ἡ, diſcretio. A διαγινώσκω.

Διαγνώστης, ου, ὁ, idem quod διαγνώμων.

Διαγνωστικὸς, ὴ, ὸν, qui eſt dijudicandi & dignoſcendi peritus. Ab eod.

Διαγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro. Διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι ϗ οἱ γραμματεῖς, Luc. 15, 2. Ex διὰ, & γογγύζω, *murmuro*.

Διαγορεύω, f. εύσω, explicate dico, ſcribo, ediſſero. Διαγορεύει κακῶς Πλάτωνα, traducit, Luc. Ex διὰ, & ἀγορεύω, *orationem habeo*.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, titulus; (2) breviarium; (3) decretum, edictum; (4) deſcripta tabella; (5) Diagramma, figura geometrica. A διαγράφω, *deſcribo*.

Διαγραμμισμὸς, οῦ, ὁ, teſſerarii ludi ſpecies. A διαγραμμίζω, verbo in ea re uſitato.

Διάγραπτος, ὁ, ἡ, ut διάγραπτος δίκη, deleta lis.

Διαγραφεὺς, έως, ὁ, qui publico ſcribendi munere fungitur. Ab eod.

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, edictum. Ab eod.

Διαγράφω, f. ψω, deſcribo; (2) conſcribo, deligo; (3) deleo, abrogo. Διέγραψεν ὁ ἄρχων κατὰ τὸν νόμον τὴν τουτοὶ ἀμφισβήτησιν, Dem. Ex διὰ, & γράφω, *ſcribo*.

Διαγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, evigilo. Διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, Luc. 9, 32. Ex διὰ, & ἐγρηγορέω, *vigilo*.

Διαγριαίνω, f. ανῶ, exaſpero, exacerbo, effero. Ex διὰ, & ἀγριαίνω, *effero*.

Διαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, inſomnem noctem tranſigo. Ἦδε πότ᾽ ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα, Ariſt. Ran. 1048. Ex διὰ, & ἀγρυπνέω, *inſomnem noctem duco*.

Διαγυμνάζομαι, f. άσομαι, exercendo me agito. Ex διὰ, & γυμνάζομαι, *exerceo me*.

Διάγχω, f. ξω, ſuffoco, ſtrangulo. Ex διὰ, & ἄγχω, *ſtrangulo*.

Διάγω, f. ξω, traduco, trajicio, tranſmitto; (2) vitam dego, traduco; (3) rego; (4) abduco; (5) diduco, divarico. Διάγειν τὸν βίον μετὰ φρονήσεως, in ſtudio; ἐν ἡσυχίᾳ, ἡδέως· τὴν στρατιὰν, trajicere; ἀπὸ τοῦ λόγου, abducere. Τὸν πάντα χρόνον μετ᾽ ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις, Ariſt. Nub. 462. Ταῦτα κἂν πείθησθέ μοι, εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε, id. Conc. 240. Ex διὰ, & ἄγω, *ago*.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, traductio; (2) productio; (3) vita, vitæ inſtitutum; (4) converſatio; (5) oblectamentum; (6) ſtatio. A διάγω.

Διαγωνιάω, ῶ, f. άσω, valde anxius ſum, trepido; (2) vereor. Ex διὰ, & ἀγωνιάω, *certo* vel *anxius ſum*.

Διαγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, dimico, prælior; (2) certo ad finem ſive extremam dimicationem; (3) conor. Διαγωνίζεσθαί τινι, πρός τινα. Διαγωνίζομαι πρὸς τοὺς πολεμίους, Xen. Ex διὰ, & ἀγωνίζομαι, *certo*.

Διαγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis. Ex διὰ, & γωνία, *angulus*.

Διαδάζομαι, f. άσομαι, divido, diſtribuo, unde διεδάσαντο. Ex διὰ, & δάζομαι, *divido*.

Διαδάπτω, f. ψω, dilacero; (2) percutio, vulnero. Διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν, Il. 5, 858. Ex διὰ, & δάπτω, *dilanio*.

Διαδατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, diſpertior. Χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο, Il. 5, 158. Ex διὰ, & δατέομαι, *divido*.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, oſtendo, do documentum & ſpecimen. Ex διὰ, & δείκνυμι, *oſtendo*.

Διαδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fauſtus, lætus, proſper. Ex διὰ, & δεξιὸς, *dexter*.

Διαδέρκω, f. ξω, & διαδέρκομαι, perſpicio, tranſpicio. Ex διὰ, & δέρκω, *video*.

ΔΙΑ'ΔΕΣΜΑ, ατος, τὸ, malva hortenſis.

Διαδεσμόω, ῶ, f. ώσω, vincio, ligo. Ex διὰ, & δεσμόω, *ligo*.

Διαδέχομαι, f. ξομαι, excipio, accipio; (2) ſuccedo. Διαδεξάμενος ἀρχὴν οὐκ ἄδοξον, Plut. Ex διὰ, & δέχομαι, *capio*.

Διαδέω, f. ήσω, cingo, redimio; (2) corono; (3) connecto; (4) intertexo. Διότι διαδήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο, Luc. Ex διὰ, & δέω, *ligo*.

Διαδηλέω, ῶ, f. ήσω, valde lædo; (2) premo. Ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο, Odyſſ. 14, 37. Ex διὰ, & δηλέω, *lædo*.

Διάδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, perſpicuus; (2) valde manifeſtus. Ex διὰ, & δῆλος, *manifeſtus*.

Διάδημα, ατος, τὸ, diadema, ornamentum capitis, redimiculum regium, corona. A διαδέω.

Διαδηματοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, diadema geſtans. Ex διάδημα, & φέρω, *geſto*.

Διαδιδράσκω, f. άσω, aufugio, evito, effugio. Ex διὰ, & διδράω, *fugio*.

Διαδίδωμι, f. ώσω, trado per manus; (2) diſtribuo; (3) diſſemino, ſpargo. Τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διαδιδώσουσι, Apoc. 17, 13. Ex διὰ, & δίδωμι, *do*.

Διαδικάζω, f. άσω, dijudico, judicium fero; & in *Medio* judicio contendo, ut actor. Ex διὰ, & δικάζω, *judico*.

Διαδικαιόω, ῶ, f. ώσω, juſtum cenſeo, ut juſtum adſero. Ex διὰ, & δικαιόω, *juſtifico*.

Διαδικασία, ας, ἡ, diſceptatio; (2) litigium; (3) altercatio; (4) contentio inter duos pro functione munerum. A διαδικάζω.

Διαδίκασμα, ατος, τὸ, actio, petitio. Ab eod.

Διαδικασμὸς, οῦ, ὁ, lis, diſceptatio, jurgium. Ab eod.

Διαδικέω, ῶ, f. ήσω, judicio contendo, ſeu diſcepto; (2) injuria adficio. A διάδικος.

Διάδικος, ου, ὁ, litigator. Ex διὰ, & δίκη, *lis*.

Διάδιπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplex. Ex διὰ, & διπλόος, *duplex*.

Διαδοιδυκίζω, indecenter ſalto. Ex διὰ, & δοίδυξ, *piſtillum*.

Διαδοκιμάζω, f. άσω, internoſco, dijudico. Ex διὰ, & δοκιμάζω, *probo*.

Διαδοκιμαστικὸς, ὴ, ὸν, cui internoſcendi & dijudicandi vis ineſt; (2) probandi vi præditus. A διαδοκιμάζω.

Διαδοκὶς, ίδος, ἡ, lignum tranſverſarium, quod cæteras trabes ſuſtinet. Ex διὰ, & δοκὶς, *trabecula*.

Διαδονέω, ῶ, f. ήσω, diſcutio, diſturbo. Ex διὰ, & δονέω, *agito*.

Διαδορατίζομαι, f. ίσομαι, haſta dimico vel pugno. Ex διὰ, & δόρυ, *haſta*.

Διαδόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui per manus traditur, qui propagatur. A διαδίδωμι.

Διάδοσις, εως, ἡ, traditio; (2) diviſio, diſtributio. Ab eod.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, ſucceſſio, ſeries. A διαδέχομαι.

Διάδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſucceſſor, ſuccedens. Ab eod.

Διαδραματίζω, f. ίσω, fabulam, vel aliquo poëma ago; (2) comœdiæ, tragœdi vel alterius poëmatis dramatici auctor ſum. Ex διὰ, & δρᾶμα, *fabula*.

Διαδράναι, aufugere. Ab inuſitato διάδρα μι, pro quo uſitatum διαδιδράσκω.

Διαδρασιπολῖται, qui reip. munia ſubterfugiunt; vox Ariſtophanica.

Διαδρομέω, ῶ, diſcurro. Ex διὰ, & δρόμος, *curſus*.

Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, diſcurſus, diſcurſio; (2) excurſio ad laceſſendam pugnam. Ex iiſd.

Διάδρομος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Διαδύνω, f. διαδύσω, ſubeo per medium; (2) permeo, perlabor; (3) effugio, elabor, vito. Ex διὰ, & δύνω, *ſubeo*.

Διαδύομαι, idem. Ἀπορῶν ὅπῃ ποτὲ διαδύσεται, Plat. Δίκην δοῦναι διαδύ Dem.

Διάδυσις, εως, ἡ, permeatio; (2) detrecta tio. A διαδύω.

Διαδύω, f. ύσω, idem quod διαδύνω.

Διάδω, f. διάσω, diſſono. Ex διὰ, & ᾄδω, *canto.*

Διαείδω, perſpicio, cognoſco. Unde apud Homerum διαείδεται, & in fut. διαείσεται. Ex διὰ, & εἴδω, *ſcio.*

Διαέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, aërius. Ex διὰ, & ἀέριος, *aërius.*

Διαζάω, ῶ, f. ήσω, vivo, vitam ago. Ὡς με καὶ μάθῃς ἀφ' ὧν διέζων, ὥς τ' ἔφυν εὐκάρδιος, Soph. Phil. 539. Ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρὴν τοσουτονί, Ariſt. Av. 1440. Ex διὰ, & ζάω, *vivo.*

Διαζεύγνυμι, f. εύξω, disjungo, disgrego; (2) repudio. Ex διὰ, & ζεύγνυμι, *jungo.*

Διαζευγνύω, idem & ex iiſd.

Διαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, disjunctivus. A διαζεύγνυμι.

Διάζευξις, εως, ἡ, ſeparatio, disjunctio. Ab eodem.

Διαζηλοτυπέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, æmulor. invideo. Ex διὰ, & ζηλοτυπέομαι, quod idem ſignificat.

Διαζητέω, exquiro, perquiro. Ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν ἐυ διεζητημένους, Ariſt. Θεσμ. 446. A διὰ, & ζητέω, *quæro.*

Διαζυγία, ας, ἡ, ſeparatio. Ex διὰ, & ζυγία, *copula.*

Διαζύγιον, ου, τὸ, divortium. Ex διὰ, & ζυγὸς, *jugum.*

Διαζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, depingo. Ex διὰ, & ζωγραφέω, *pingo.*

Διάζωμα, ατος, τὸ, ſeptum tranſverſum; (2) cingulum, cinctus, zona. A διαζώννυμι.

Διαζώννυμι, f. ζώσω, præcingo, ſuccingo. Καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτὸν, Joan. 13, 4. ᾧ ἦν διεζωσμένος, ib. v. 5. Ex διὰ, & ζώννυμι, *cingo.*

Διαζωννύω, idem & ex iiſd.

Διαζωστὴρ, ῆρος, ὁ, duodecima dorſi vertebra, ſecundum Pollucem. A διαζώννυμι.

Διαζώω, idem quod διαζῆν. Ex διὰ, & ζῶ, *vivo.*

Διάημι, f. ήσω, perflo. Ex διὰ, & ἄημι, *flo.*

Διαθαλασσεύω, f. εύσω, mari disjungo. Ex διὰ, & θαλασσεύω, *in mari verſor.*

Διαθάλπω, f. ψω, foveo, calefacio; (2) expaſſis alis apricor. Ex διὰ, & θάλπω, *foveo.*

Διαθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, diſpicio, conſidero. Ex διὰ, & θεάομαι, *contemplor.*

Διαθειόω, ῶ, f. ώσω, ſulphure perfumo & expio. Ex διὰ, & θεῖον, *ſulphur.*

Διαθερμαίνω, f. ανῶ, calefacio; (2) incaleſco. Ex διὰ, & θερμαίνω, *calefacio.*

Διαθερμασία, ας, ἡ, calor; (2) calor diffuſus. Ex διὰ, & θερμασία, *calor.*

Διάθερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fervidus, præcalidus. Ex διὰ, & θερμὸς, *calidus.*

Διάθεσις, εως, ἡ, diſpoſitio; (2) teſtamentum; (3) adfectio, adfectus; (4) venditio; (5) conditio, ratio; (6) conſtitutio; (7) caritas; (8) accuratior deſcriptio. A διατίθημι.

Διαθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, inſtituo; (2) deſigno. Ex διὰ, & θεσμοθετέω, *inſtituo.*

Διαθετὴρ, ῆρος, ὁ, ordinator, moderator, rector. A διατίθημι.

Διαθέτης, ου, ὁ, diſpenſator, curator; (2) explanator, interpres. Ab eod.

Διαθετικὸς, ἡ, ὸν, adficiendi vim habens; (2) adfectum denotans. Ab eod.

Διαθέω, f. εύσομαι, diſcurro, percurro, pervagor. Διαθεῖν πρός τινα, Xen. Ex διὰ, & θέω, *curro.*

Διαθήκη, ης, ἡ, teſtamentum; (2) fœdus, pactum; (3) libri Veteris & Novi Teſtamenti. A διατίθημι.

Διαθηλύνω, f. υνῶ, effemino; (2) prorſus effemino. Ex διὰ, & θηλύνω, *effemino.*

Διαθηράω, ῶ, venor, venando indago. Ex διὰ, & θηράω, *venor.*

Διαθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero; (2) prorſus effero, exacerbo. Ex διὰ, & θηριόω, *effero.*

Διαθλάω, f. άσω, perfringo, contuſione penetro. Ex διὰ, & θλάω, *frango.*

Διαθλέω, ῶ, f. ήσω, decerto; (2) laboro. Ex διὰ, & ἀθλέω, *certo.*

Διαθλίβω, f. ψω, premo. Ex διὰ, & θλίβω, *premo, adfligo.*

Διαθολόω, ῶ, f. ώσω, perturbo; (2) infuſco. Ex διὰ, & θολόω, *turbo.*

Διαθορυβέω, ῶ, f. ήσω, valde tumultuor; (2) tumultuari facio; in turbas conjicio. Ex διὰ, & θορυβέω, *tumultuor.*

Διαθραύω, f. αύσω, confringo, lacero. Ex διὰ, & θραύω, *lacero.*

Διαθροέω, ῶ, f. ήσω, tumultuando clamo ſeu loquor; (2) perturbo. Ex διὰ, & θροέω, quod eadem notat.

Διαθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, ſuſurro; (2) rumorem diſſemino; (3) ſæpius eadem inculco. Ex διὰ, & θρυλλέω, *ſuſurro.*

Διαθρύπτω, f. ψω, diffringo, comminuo, contero; (2) deliciis frango, effemino; διαθρύπτομαι, delicior. Διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, Luc. Ex διὰ, & θρύπτω, *frango.*

Διάθρυψις, εως, ἡ, enervatio, effeminatio; (2) deliciæ. A διαθρύπτω.

Διάθυρον, ου, τὸ, obex tranſverſarius ductilis aut verſatilis, repagulum. Ex διὰ, & θύρα, *janua.*

Διαΐγδην, *Adv.* cum impetu tranſeundo. A διαΐσσω.

Διαιθριάζω, f. άσω, diſſereno; (2) ſub dio ago. A δίαιθρος, *ſerenus.*

Δίαιθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus, ſerenus, perſpicuus. Ex διὰ, & αἴθρα, *æthra.*

Δίαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſanguinolentus, cruentus. Ex διὰ, & αἷμα, *ſanguis.*

ΔΙΑΊΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo. Οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων, Il. 13, 30.

Διαίρεσις, εως, ἡ, diviſio, diſtributio; (2) diſcriminatio & differentiarum conſtitutio. A διαιρέω.

Διαιρέτης, ου, ὁ, diviſor, diſtributor. Ab eod.

Διαιρετικὸς, ἡ, ὸν, vim aut facultatem dividendi ſive diſcriminandi habens; (2) aptus ad dividendum. Ab eod.

Διαιρετικῶς, *Adv.* cum facultate dividendi; (2) ſeparatim. A διαιρετικός.

Διαιρετὸς, ἡ, ὸν, diviſibilis, qui dividi poteſt; (2) ſeparabilis; (3) diviſus; (4) fiſſilis; (5) explicabilis. A διαιρέω.

Διαιρετῶς, *Adv.* diviſim, ſeparatim. A διαιρετός.

Διαιρέω, ῶ, f. ήσω, divido, diſtribuo; (2) diſtinguo; (3) findo, ſeco; (4) explano, explico; (5) diſſero, dico, diſputo. Διαιρῶν τὸν ἄνθρωπον κατὰ μέλη πρὸς τοσούτων θεῶν εἰκόνας, Luc. pro Imag. Διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον, Luc. 15, 12. Ex διὰ, & αἱρέω, *capio.*

Διαίρω, f. αρῶ, tollo, attollo, erigo; (2) aperio ſc. os; (3) trajicio. Οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα, Dem. Ex διὰ, & αἴρω, *tollo.*

Διαισθάνομαι, f. σθήσομαι, perſentiſco, perſpicue percipio, plane ſenſu percipio. Τά τε ἀδύνατα καὶ τὰ δυνατὰ διαισθάνεται, Plat. Ex διὰ, & αἰσθάνομαι, *ſentio.*

Διαΐσσω, f. ίξω, cum impetu pertranſeo; (2) emico. Ex διὰ, & ἀΐσσω, *ruo.*

Διαϊστόω, ῶ, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, deleo, extinguo. Ex διὰ, & ἀϊστόω, quod idem ſignificat.

Διαισχύνομαι, f. οῦμαι, vereor, erubeſco. Ex διὰ, & αἰσχύνομαι, *pudefio.*

ΔΊΑΙΤΑ, ης, ἡ, vitæ ſeu vivendi inſtitutum, vitæ ratio, vitæ genus; (2) victus; (3) certa vivendi ratio, quod ad victum corporis attinet; (4) diæta ſeu victus ratio a medicis præſcripta; (5) judicium, arbitrium; (6) habitatio, domicilium.

Διαιτάω, ῶ, f. ήσω, ſum arbiter, concilio, diſcepto; (2) diætam præſcribo. Διαιτᾶν τοὺς νοσοῦντας οἴκοι, Plut.

Διαιτῶμαι, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, verſor; (3) victus ratione utor. Ὑπὸ δεσπότῃ διαιτώμενος μένει, Xen.

Διαίτημα, ατος, τὸ, vitæ inſtitutio & diſciplina, vitæ genus, quod quiſque ſequitur; (2) victus ratio. A διαιτάω.

Διαιτήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, arbitrarius. A διαιτάω.

Διαιτητήριον, ου, τὸ, locus, in quo judicant arbitri. Ab eod.

Διαιτητὴς, οῦ, ὁ, arbiter. Ab eod.

Διαιτητικὴ, ſc. τέχνη, ης, ἡ, diætetica, medicina victum ordinans. Ab eod.

Διαιωνίζω, f. ίσω, perenno, perpetuo duro, in æternum maneo. A διαιώνιος.

Διαιώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſempiternus. Ex διὰ, & αἰώνιος, *æviternus.*

Διακαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, peruſtus, accenſus, ardens. Ex διὰ, & καίω, *uro.*

Διακαθαίρω, f. αρῶ, in diverſis partibus purgo, interpurgo; (2) interputo & interluco, ſc. arbores. Ex διὰ, & καθαίρω, *purgo.*

Διακαθαρίζω, f. ίσω, perpurgo, purifico, mundo. Διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, Matt. 3, 12. Ex διὰ, & καθαρίζω, *purgo.*

Διακάθαρσις, εως, ἡ, interpurgatio, interlucatio. A διακαθαίρω.

Διακαθίζω, f. ίσω, conſeſſum inſtituo ad deliberandum. Ex διὰ, & καθίζω, *ſedere facio.*

Διακαίω, f. καύσω, peruro, urendo penetro; (2) accendo; (3) ſtimulum addo, incito; (4) ira accendo. Ταῦτα διέκαιε καὶ παρόξυνε τὸν Κράσσον, Plut. Ex διὰ, & καίω, *uro.*

Διακαλύπτω, f. ύψω, detego; (2) patefacio. Ex διὰ, & καλύπτω, *occulto, tego.*

Διακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo. Ex διὰ, & κάμπτω, *flecto.*

Διάκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio. A διακάμπτω.

Διακανάξαι, cum murmure deſcendere, Eurip. Vid. ἐγκανάξαι.

Διακάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cor tranſiens. Ex διὰ, & καρδία, *cor.*

Διακαρπόομαι, οῦμαι, fructus decerpo. Ex διὰ, & καρπόομαι, *fructum percipio.*

Διακαρτερέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum uſque perduro, tolero, perfero. Ex διὰ, & καρτερέω, *perfero.*

Διακατελέγχομαι, magis ac magis redarguo. Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, Act. 18, 28. A διὰ, & κατελέγχω, *redarguo.*

Διακατέχω, f. θέξω, moror; (2) obtineo, poſſideo. Ex διὰ, & κατέχω, *retineo.*

Διακατοχὴ, ῆς, ἡ, poſſeſſio, detentio. A διακατέχω.

Διακάτοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, poſſeſſor, detentor. Ab eodem.

Διακαυλίζω, f. ίσω, caulem amitto, decauleſco. Ex διὰ, & καυλὸς, *caulis.*

Διάκαυμα, ατος, τὸ, æſtus & ardor perurens. A διακαίω.

Διάκαυσις, εως, ἡ, peruſtio, uſtio penetrans ſeu pertranſiens. Ab eod.

Διάκειμαι, f. κείσομαι, conſtitutus ſum. Ex διὰ, & κεῖμαι, *jaceo*.

Διακείρω, f. ερῶ, p. αρκα, tondeo, detondeo; (2) interſeco. Ex διὰ, & κείρω, *tondeo*.

Διακεκριμένως, *Adv.* diſcrete, diſtincte. A διακεκριμένος, quod eſt Participium præt. Paſſ. a διακρίνω.

Διακελεύομαι, f. εύσομαι, hortor, adhortor, cohortor; (2) præcipio, præcepta do; (3) jubeo. Τοσοῦτον ὑμῖν διακελεύομαι μνημονεύειν, Iſoc. Ex διὰ, & κελεύομαι, *jubeo*.

Διακελευσμὸς ου, ὁ, adhortatio. A διακελεύομαι.

Διακενῆς, *Adv.* inaniter, fruſtra, nequicquam; (2) inani conatu ſeu tractatione. A διάκενος.

Διάκενος, ου, ὁ καὶ ἡ, vacuus, inanis; (2) macilentus. Ex διὰ, & κενὸς, *inanis*.

Διακενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo. A διάκενος.

Διακεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo; (2) adfigo. Ex διὰ, & κεντέω, *ſtimulo*.

Διακένως, *Adv.* vane, inaniter. A διάκενος.

Διακένωσις, εως, ἡ, evacuatio; (2) inanitas. A διακενόω.

Διακεράννυμι, f. ράσω, miſceo, permiſceo, diluo. Ex διὰ, & κεράννυμι, *miſceo*.

Διακερτομέω, ῶ, f. ήσω, conviciis proſcindo. Ex διὰ, & κερτομέω, *convicior*.

Διακηρυκεύομαι, f. εύσομαι, per caduceatorem ſeu præconem pacem peto; (2) mitto legatos de ineundo fœdere. Ex διὰ, & κηρυκεύω, *præconis munere fungor*.

Διακιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον ſive motacillam, moveor ſive agitor more κίγκλου; (2) concutio, moveo, motito. Ex διὰ, & κιγκλίζω, *imitor κίγκλον*.

Διακινδυνεύω, f. εύσω, periculum adeo, & *in Paſſ.* in periculum adducor, cum periculo fio. Ex διὰ, & κινδυνεύω, *periclitor*.

Διακινέω, ῶ, f. ήσω, permoveo, incito, concutio. Διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, Ariſt. Nub. 477. Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων διακινήσας φαιδροῖς ὠσὶν, id. Pace, 156. Ex διὰ, & κινέω.

Διακλάω, ῶ, f. άσω, frango, confringo, comminuo, findo. Ex διὰ, & κλάω, *frango*.

Διακλείω, f. είσω, diſcludo, intercludo, intercipio; (2) ad inopiam redigo. Ex διὰ, & κλείω, *claudo*.

Διακλέπτω, f. ψω, furto diripio & diſtraho, ſubduco, ſupprimo. Ex διὰ, & κλέπτω, *clepo*.

Διακληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor, vaticinor. Ex διὰ, & κληδονίζομαι, *ominor*.

Διακληρόω, ῶ, f. ώσω, ſorte diſtribuo ſeu divido; (2) *in Medio* ſortior. Ex διὰ, & κληρόω, *ſorte lego*.

Διακλήρωσις, εως, ἡ, diſtributio, quæ fit ſorte; (2) ipſa actio legendi ſorte. A διακληρόω.

Διακλονέω, ῶ, f. ήσω, valde concutio; (2) perturbo. Ex διὰ, & κλονέω, *concutio*.

Διακλύζω, f. ύσω, perluo, colluo. Ex διὰ, & κλύζω, *luo*.

Διάκλυσμα, ατος, τὸ, id, quo colluimus, ſeu quo utimur ad colluendum. A διακλύζω.

Διακλυσμὸς, ου, ὁ, collutio. Ab eod.

Διακναίω, f. αίσω, corrumpo, vitio, fœdo; (2) moleſtia adficio; (3) tabefacio; (4) macero. Ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν, Ariſt. Ran. 1345. Ex διὰ, & κναίω, *corrumpo*.

Διακνίζω, f. ίσω, vellicatim rumpo, ungue dirumpo. Ex διὰ, & κνίζω, *vellico*.

Διάκοιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ſimplex κοῖλος, cavus.

Διακοιρανέω, ῶ, f. ήσω, Regis more obeo & adminiſtro. Ex διὰ, & κοιρανέω, quod idem ſignificat.

Διακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, coagmento, conferrumino. Ex διὰ, & κολλάω, *glutino*.

Διακολλητικὸς, ἡ, ὸν, ad conglutinationem, vel ferruminationem pertinens, vel faciens. A διακολλάω.

Διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, tranſnato. Ex διὰ, & κολυμβάω, *nato*.

Διακομιδὴ, ῆς, ἡ, tranſportatio, traductio, trajectio, quæ portando vehendoque fit. A διακομίζω.

Διακομίζω, f. ίσω, tranſporto, tranſveho; (2) perfero, ut tabellarius. Ex διὰ, & κομίζω, *porto*.

Διακομιστὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid tranſportat, vel tranſvehit; (2) tabellarius, qui litteras perfert. A διακομίζω.

Διακονάω, ῶ, f. ήσω, exacuo. Ex διὰ, & ἀκονάω, *acuo*.

Διακονεῖον, ου, τὸ, Diaconeum, locus, ubi diaconi congregantur, vel convenire ſolent. A διάκονος.

Διακονέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ancillor, miniſtrum ago, inſervio, miniſtro. Ὡς βλακικῶς διακονεῖς; Ariſt. Av. 1328. Διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς, Luc. 8, 3. Ab eod.

Διακόνημα, ατος, τὸ, opera a miniſtro præſtita, miniſterium; (2) utenſile ad ſupellectilem pertinens. A διακονέω.

Διακονία, ας, ἡ, miniſterium; (2) officium publicum; (3) legatio; (4) diaconatus in eccleſia; (5) inſtrumentum ad ſupellectilem pertinens. A διάκονος.

Διακονίζω, f. ίσω, idem quod διακονέω.

Διακονικὸς, ἡ, ὸν, miniſtratorius, ad miniſterium pertinens; (2) promptus ad exſequendum miniſteria, peritus exſequendi miniſterium. Hinc τὸ διακονικὸν, ſacrarium. A διάκονος.

Διακονικῶς, *Adv.* more miniſtratorio, more eorum, qui miniſtrant. A διακονικός.

Διακόνιον, ου, τὸ, diaconatus; (2) placentæ genus; (3) placentæ crepido; (4) jus quoddam; (5) maza. A διάκονος.

Διακονὶς, ίδος, ἡ, adornatio; (2) textura quædam; (3) homo gracilis. Ab eod.

Διακόνισσα, ης, ἡ, diaconiſſa. Ab eod.

Διακονίω, f. ίσω, pulvere perlino; (2) pice perlino; & (3) διακονίομαι, lorico me pulvere more athletæ, in palæſtra ad certamen me paro. Ex διὰ, & κονίω, *pulverem moveo*.

Διάκονος, ου, ὁ καὶ ἡ, miniſter, famulus; (2) legatus; (3) diaconus eccleſiæ; (4) qui eleemoſynas diſtribuebat pauperibus; (5) qui panem & calicem miniſtrabat in Euchariſtia; *in Compar.* (6) διακονέστερος, expeditior & celerior in miniſtrando. Ex διὰ, & κονέω, *miniſtro, famulor*.

Διακοντίζω, f. ίσω, jaculor. Ex διὰ, & ἀκοντίζω, quod idem notat.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, interciſio, præciſio ſeparatio, diviſio, inciſio. A διακόπτω.

Διακόπτω, f. ψω, diſcindo, diſſeco; (2) dirimo, ſeparo; (3) interrumpo, interpello, impedio; (4) perrumpo. Διακόψαι πόταμον, τὰς διαλύσεις, ἀμφισβήτησιν. Ex διὰ, & κόπτω, *ſeco*.

Διακόρευσις, εως, ἡ, devirginatio, ſtuprum. A διακορεύω.

Διακορεύω, f. εύσω, devirgino, ſtupro, vitio. Ὅσπερ με διεκόρευσεν οὖσαν ἑπέτιν, Ariſt. Θεσμ. 487. Ex διὰ, & κορεύω, *devirgino*.

Διακορέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex διὰ, & κόρη, *virgo*.

Διακορὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſatur, ſatiatus, expletus. Ex διὰ, & κόρος, *ſatietas*.

Διακόρησις, εως, ἡ, devirginatio. A διακορέω.

Διακορίζω, f. ίσω, devirgino; (2) intentis oculis vel pupillis intueor. Ex διὰ, & κόρη, *virgo, vel pupilla*.

Διακορκορυγέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum edere cogo. Ex διὰ, & κορκορυγὴ, *ſtrepitus*.

Διάκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod διακορής.

Διακόρως, *Adv.* abunde, adfatim, ſatis ſuperque. A διάκορος.

Διακόσιοι, ιαι, ια, ducenti; (2) duceni. Ex διὰ, & ἑκατὸν, *centum*.

Διακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, ducenteſimus. A διακόσιοι.

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordino; (2) diſtribuo, digero; (3) compono, adorno, exorno. Στρατιὰ ἐπαργύροις καὶ ἐπιχρύσοις ὅπλοις διακεκοσμημένη, Philo. A διάκοσμος.

Διακόσμησις, εως, ἡ, ordinatio; (2) diſtributio; (3) gubernatio. A διακοσμέω.

Διάκοσμος, ου, ὁ, ordo & rerum digeſtio numeros omnes concinnitatis habens. Ex διὰ, & κόσμος, *ordo*.

Διακουράζομαι, f. άσομαι, Etymolog. intentis pupillis ſive oculis adſpicio. Ex διὰ, & κόρη, ſive κούρη, *pupilla*.

Διακούω, f. ούσω, audio ut diſcipulus præceptorem; (2) audio. Διήκουσεν Ἀντιόχ τοῦ ῥήτορος, Plut. Διακούσομαί σου, Act. 23, 35. Ex διὰ, & ἀκούω, *audio*.

Διάκοψις, εως, ἡ, interciſio, diſſectio. A διακόπτω.

Διακραδαίνω, f. ανῶ, quaſſo, concutio, commoveo. Ex διὰ, & κραδαίνω, *quatio*.

Διακράζω, f. ξω, clamo, vociferor. Οἱ πιπίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες; Ariſt. Av. 314. A διὰ, & κράζω, *clamo*.

Διακρανώσασθαι. Theocr. διεκρανώσατε, quod Schol. exponit ἀνεῴξατε aperuiſtis, & ἐπηγάσατε i. e. e fonte manare feciſtis. Quaſi a Dor. κράνα pro κρήνη, *fons*. Al. quaſi pro διεκαρανώσατε, ut ſi caput doli aperuiſtis. Al. quaſi διεκεράσατε i. e. miſcuiſtis.

Διακρατέω, ῶ, f. ήσω, pertinaciter obtineo vel retineo, in rerum natura conſervo, dilabi e manibus non ſino. Ex διὰ, & κρατέω, *retineo*.

Διακράτησις, εως, ἡ, retentio, conſervatio. A διακρατέω.

Διακρέκω, f. ξω, citharam pulſo. Ex διὰ, & κρέκω, *pectine pulſo*.

Διακριβολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, accurate diſcutio; (2) accurate ediſſero. Ex διὰ, & ἀκριβολογέομαι, *accurate expendo*.

Διακριβόω, ῶ, f. ώσω, accurate & ſumm ſtudio aliquid elaboro. Ex διὰ, & ἀκριβόω, *accurate elaboro*.

Διακριδὸν, *Adv.* diſcrete, diſtincte, adhibendo diſcrimen. A διακρίνω.

Διακρίνομαι, diſcepto, judicio contendo; (2) diſpicio, hæſito. A ſeq.

Διακρίνω, f. ινῶ, diſcerno, dirimo, diſcrimino, ſecerno; (2) diſſipo, diſcutio; (3) dijudico, diſcepto. Διακρίνειν τοῦ ἑκουσίου τὸ ἀκούσιον· τὸν πόλεμον, dimicare. Μαρδόνιος τὴν στρατικὴν διέκρινε, Herodo delectum habebat; διακρίνεσθαι μάχῃ. Οὐδ διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, Ac 15, 9. Καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς; Ja 2, 4. Ex διὰ, & κρίνω, *ſecerno*.

Διάκρισις, εως, ἡ, diſcretio, diremptio, diſcriminatio, ſecretio; (2) diſſolutio; (3) judicium, dijudicatio; (4) certamen. A διακρίνω.

Διακριτικ

Διακριτικὸς, ἡ, ὸν, diſcernendi vim habens; (2) ſegregativus & præditus facultate diſcutiendi; (3) diſſipativus. Ab eod.

Διακροβολίζομαι, f. ίσομαι, velitor, prælium capeſſo.

Διάκρȣσις, εως, ἡ, depulſio, prorogatio; evitatio periculi. A διακρȣ́ω.

Διακρȣστικὸς, ἡ, ὸν, impoſtorius. Ab eod.

Διακρȣ́ω, f. ȣ́σω, pulſando penetrare facio; (2) depello, protelo; (3) rejicio; (4) retro ago, retro impello; (5) impello; (6) interpello; (7) eludo, fallo. Ταύτῃ διακρȣσάμενος αὐτȣ̀ς τῇ προφάσει, Dion. Hal. Ex διὰ, & κρȣ́ω, pulſo.

Διακτορία, ας, ἡ, adminiſtratio; (2) functio perferendi mandata. A διάκτωρ.

Διάκτορος, ȣ, ὁ, miniſter; (2) nuncius, internuncius. Mercurii epitheton uti & ſequens. Ab eod.

ιάκτωρ, ορος, ὁ, idem. A διάγω.

ιακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, guberno, rego. Ex διὰ, & κυβερνάω, rego.

ιακυβεύω, f. εύσω, alea ludo; (2) aleam, ſ. periculum adeo. Ex διὰ, & κυβεύω, alea ludo.

ιακυκάω, ῶ, f. ήσω, permiſceo; (2) confundo, perturbo. Ex διὰ, & κυκάω, miſceo.

ιακυκλόω, ῶ, f. ώσω, voluto. Ex διὰ, & κυκλόω, volvo.

ιακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, pervolvo; (2) in diverſas partes volvo. Ex διὰ, & κυλινδέω, volvo.

ιακυμαίνω, fluctuare facio, concito. Ex διὰ, & κυμαίνω, fluctuo.

ακυνοφθαλμίζομαι, f. ίσομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adſpicio; (2) in faciem procaciter reſiſto. Ex διὰ, & κυνοφθαλμίζομαι, impudenter adſpicio.

ακύπτω, f. ψω, per aliquem locum, ut rimam vel ſimile perſpicio, ſuſpicio. Ex διὰ, & κύπτω, inclino me.

ακυρίττεσθαι, dicuntur arietes inter ſe cornibus decertantes; (2) Metaph. ſignif. repugnare, Heſ. Comp. ex διὰ, & κυρίττω, cornu peto.

ακωδωνίζω, f. ίσω, tinnio; (2) tintinnabuli ſono exploro; (3) diligenter exploro, examino; (4) divulgo. Ex διὰ, & κωδωνίζω, tinnio.

ακώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum, obſtaculum, id ipſum, quo prohibemur aliquid facere. A διακωλύω.

ακωλυτὴς, ȣ̃, ὁ, qui vetat, qui impedimento eſt. Ab eod.

ακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto, dico vel taxo, mordacibus dictis inceſſo, ſubſanno, irrideo. Ex διὰ, & κωμῳδέω, quod idem notat.

ακωλύω, f. ύσω, impedio, prohibeo, veto. Ἐάν πως διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοις, imminentem fratribus, Soph. Oed. Col. 1774. Ἢ γάρ σε λιταὶ διακωλύσȣσ᾽ ὀρφανὰν εἶναι παιδὸς μελέας, Eur. Hec. 151. Ex διὰ, & κωλύω, veto.

ακωχὴ, ῆς, ἡ, intermiſſio, ceſſatio; (2) induтiæ. A διέχω, tranſigo, dirimo.

αλαγχάνω, ſortior, ſortito divido, Θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε, Eur. Ph. 68. Ex διὰ, & λαγχάνω, ſortior.

αλακέω, ῶ, f. ήσω, diſrumpor, cum ſonitu diſſilio aut crepo. Ex διὰ, & λακέω, ſono.

αλαλέω, ῶ, f. ήσω, colloquor; (2) divulgo. Διελάλȣν πρὸς ἀλλήλȣς, Luc. 6, 11. Διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, Ibid. 1, 65. Ex διὰ, & λαλέω, loquor.

Διαλαμβάνω, f. λήψομαι, diviſim & ſigillatim accipio; (2) intercipio, occupo; (3) diſtinguo, divido, partior; (4) comprehendo, complector; (5) de aliqua re narro, vel diſſero; (6) tracto; (7) adminiſtro, rego; (8) arbitror, ſuſpicor. Ὁ δὲ διέλαβεν τὰς ὁδȣ̀ς φυλακαῖς, Polyb. Ex διὰ, & λαμβάνω, accipio.

Διαλάμπω, f. ψω, illuceſco; (2) excello, ſplendeo. Ex διὰ, & λάμπω, luceo.

Διαλανθάνω, f. λήσομαι, p. m. λέληθα, prorſus lateo. Ὀυδὲ γὰρ ἐμὲ τȣ̃το διέλαθε, Iſocr. Ex διὰ, & λανθάνω, lateo.

Διαλγέω, ῶ, f. ήσω, vehementer doleo, acri dolore diſcrucior. A διαλγής.

Διαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui perdolet, qui vehementi dolore diſcruciatur. Ex διὰ, & ἄλγος, dolor.

Διαλεγδὸν, *Adv.* eximie, præcipue, inſigniter. A διαλέγω, deligo.

Διαλέγομαι, loquor, ſermocinor; (2) diſputo, diſſero. Ὀυδ᾽ ἂν διαλεχθείην ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, Ariſt. Nub. 424.

Διαλέγω, f. ξω, deligo, ſecerno, eligo. Ex διὰ, & λέγω, dico.

Διαλείβομαι, reſtagno. Ex διὰ, & λείβω, fluo.

Διάλειμμα, ατος, τὸ, interſtitium, ſpatium, quod intereſt. A διαλείπω.

Διαλείπω, f. ψω, intermitto, interjicio; (2) diſto, abſum; (3) *cum Participio* deſino. Ὀυ διέλιπε καταφιλȣ̃σα μȣ τȣ̀ς πόδας, Luc. 7, 45. Ex διὰ, & λείπω, linquo.

Διαλείφω, f. είψω, perungo, perlino; (2) deleo. Ex διὰ, & ἀλείφω, ungo.

Διαλείχω, f. λείξω, perlambo, perlingo. Ex διὰ, & λείχω, lambo.

Διάλειψις, εως, ἡ, intermiſſio. A διαλείπω.

Διαλεκτικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, Dialectica, ars diſſerendi, ars argumentis aliquid demonſtrandi. A διαλεκτικός.

Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, ad ſermocinationem pertinens, dialecticus. A διαλέγω.

Διάλεκτος, ȣ, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, Dialectus. Ab eod.

Διάλεξις, εως, ἡ, ſermocinatio, diſſertatio, colloquium. Ab eod.

Διαλεπτολογέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, argute diſſero, ſubtiliter diſcepto, de rebus parvis argute diſputo. Ex διὰ, & λεπτολογέω, quod idem notat.

Διάλεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pertenuis, perexilis. Ex διὰ, & λεπτὸς, exilis.

Διάλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albo intermixtus & diſtinctus. Ex διὰ, & λευκὸς, albus.

Διάλημμα, ατος, τὸ, intercapedo. A διαλαμβάνω.

Διάληξις, εως, ἡ, diviſio, ſeu partitio per ſortem. A διαλαγχάνω.

Διάληψις, εως, ἡ, interceptio, intercapedo; (2) conſilium, propoſitum, quod quis ex animo faciendum ſibi inſtituit; (3) diſceptatio, ratiocinatio; (4) explicatio rei, quæ tractatur; (5) communicatio; (6) opinio, cogitatio, exiſtimatio. A διαλαμβάνω.

Διάλιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gemmatus, gemmis diſtinctus. Ex διὰ, & λίθος, gemma.

Διαλιμπάνω, interrelinquo, relinquo temporis ſpatium in medio. A διαλείπω.

Διαλινέω, ῶ, f. ήσω, de retibus evado ſeu effugio. Ex διὰ, & λίνον, rete.

Διαλιχμάζω, f. άσω, perlambo. A διαλείχω.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, differentia; (2) reconciliatio. A διαλλάττω.

Διαλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, reconciliator, pacificator. Ab eod.

Διαλλακτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aptus ad reconciliandum, reconciliandi vim habens. Ab eod.

Διαλλακτὴς, ȣ̃, ὁ, reconciliator, pacificator. Ab eodem.

Διαλλάσσω, vel διαλλάττω, f. ξω, muto, permuto; (2) diſſero, diſcrepo; (3) reconcilio. Καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς, fœdus ferire, Ariſt. Lyſ. 631. Πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σȣ, Matt. 5, 24. Ex διὰ, & ἀλλάττω, muto.

Διάλλομαι, tranſilio. Ex διὰ, & ἅλλομαι, ſalio.

Διάλμα, ατος, τὸ, ſaltus. Ex διὰ, & ἅλμα, ſaltus.

Διαλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, ſecretio; (2) dinumeratio; (3) oratio; (4) colloquium. A διαλέγω.

Διαλογίζομαι, f. ίσομαι, diſſero, diſcepto; (2) diſcerno, diſtinguo; (3) rationem cum aliquo ineo; (4) ratiocinor, animo verſo. Διελογίζοντο πρὸς ἑαυτȣ̀ς, Luc. 20, 14. ἐν ἑαυτοῖς, Marc. 2, 8. Ex διὰ, & λογίζομαι, ratiocinor.

Διαλογικὸς, ἡ, ὸν, ad dialogos, ſive dialogorum ſcriptionem pertinens. A διάλογος.

Διαλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſermocinatio, confabulatio; (2) cogitatio hominis ſecum ratiocinantis; (3) nugæ, inanis cogitatio; (4) dubitatio. A διαλογίζομαι.

Διαλογιστικὸς, ἡ, ὸν, ratiocinativus.

Διάλογος, ȣ, ὁ, ſermocinatio, ſermo aliquorum inter ſe diſſerentium aut confabulantium; (2) ſermo ex interrogatione & ſponſione conſtans. A διαλέγω.

Διαλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, & διαλοιδορέομαι, ȣ̃μαι, conviciis lacero, maledictis inſector. Ex διὰ, & λοιδορέω, convicior.

Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictio, maledicentia; (2) convicium, maledictum. A διαλοιδορέω.

Διαλυγίζω, f. ίσω, flecto. Ex διὰ, & λυγίζω, quod idem ſignificat.

Διαλύγισμα, ατος, τὸ, flexio. A διαλυγίζω.

Διαλυμαίνομαι, noceo, detrimentum infero; (2) dilanio, dilacero, excarnifico. Καπηλὶς τȣ̃ χοὸς ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται, Ariſt. Θεσμ. 355. Ex διὰ, & λυμαίνω, lædo.

Διάλυσις, εως, ἡ, diſſolutio; (2) ſolutio, perſolutio, gratiæ relatio; (3) compoſitio, pacificatio; (4) fœdus; (5) mors, interitus. A διαλύω.

Διαλυτὴς, ȣ̃, ὁ, diſſolutor. Ab eod.

Διαλυτικὸς, ἡ, ὸν, diſſolvendi vim habens. Ab eodem.

Διάλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſſolutus. Ab eod.

Διαλυτὸς, ἡ, ὸν, diſſolubilis, qui diſſolvi poteſt. Ab eod.

Διαλύω, f. ύσω, diſſolvo; (2) perſolvo; (3) tollo, abrogo; (4) pacem inter aliquos compono. Ex διὰ, & λύω, ſolvo.

Διαλφιτόω, ῶ, f. ώσω, farina conſpergo. Verbum Ariſtophanicum. Ex διὰ, & ἄλφιτον, farina.

Διαλωβάω, ῶ, f. ήσω, mutilo, depravo. Ex διὰ, & λωβάω, mutilo.

Διαμαλάττω, f. ξω, emollio, penitus emollio. Ex διὰ, & μαλάττω, mollio.

Διαμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor; (2) oraculum peto, oraculum conſulo, augurium capto. Ex διὰ, & μαντεύομαι, vaticinor.

Διαμάομαι, ῶμαι, effodio. Ex διὰ, & ἄμη, ſarculum.

Διαμαρτάνω, f. αρτήσω, aberro; (2) adſequi nequeo, excido; (3) fallo. Διημαρτηκότες τῶν ἐλπίδων, Luc. τῆς δόξης, Iſoc. Ex διὰ, & ἁμαρτάνω, *pecco*.

Διαμαρτία, ας, ἡ, error, aberratio. Ex διὰ, & ἁμαρτία, *peccatum*.

Διαμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, de ſcripto conteſtor; & *in Med.* (2) teſtor, conteſtor. Ex διὰ, & μαρτυρέω, *teſtor*.

Διαμαρτυρία, ας, ἡ, conteſtatio, obteſtatio. Ex διὰ, & μαρτυρία, *teſtimonium*.

Διαμαρτύρομαι, teſtificor, obteſtor. Ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο, Act. 2, 40. Ex διὰ, & μαρτύρομαι, *teſtor*.

Διαμασάομαι, & διαμασσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, commanduco. Ex διὰ, & μασάομαι, *manduco*.

Διαμάσημα, vel διαμάσσημα, ατος, τὸ, manſum, id, quod manſum, ſeu commanducatum eſt. A διαμασάομαι.

Διαμάσησις, εως, ἡ, ipſa actio commanducandi. Ab eod.

Διαμάσσω, vel διαμάττω, f. άξω, ſubigo, pinſo. Ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει, Ariſt. Av. 469. Ex διὰ, & μάσσω, *pinſo*.

Διαμαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris bene cædo. Ex διὰ, & μαστιγόω, *flagello*.

Διαμαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio. A διαμαστιγόω.

Διαμαστροπεύω, f. εύσω, produco, proſtituo, lenociniis concilio. Ex διὰ, & μαστροπεύω, quod idem ſignificat.

Διαμάχη, ης, ἡ, pugna, depugnatio. Ex διὰ, & μάχη, *pugna*.

Διαμάχομαι, f. ήσομαι, έσομαι, & οῦμαι, depugno, acriter pugno; (2) repugno. Διαμάχεσθαι τινι περὶ τῆς χώρης, ὑπὲρ τῆς οὐσίας, πρός τινα ὑπό τινος, τοῖς λόγοις. Ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν φαρισαίων διεμάχοντο, Act. 23, 9. Ex Ex διὰ, & μάχομαι, *pugno*.

Διαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto, abſcindo. Διάμησε χιτῶνα ἔγχος, Il. 3, 359. Ex διὰ, & ἀμάω, *meto*.

Διαμείβω, f. ψω, commuto, permuto. Ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα τῆς ἀρετῆς πλοῦτον, Luc. Ex διὰ, & ἀμείβω, *muto*.

Διαμειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo, aliquantum rideo. Διεμειδία τῷ προσώπῳ, Plut. Ex διὰ, & μειδιάω, *rideo*.

Διαμειρακιεύομαι, f. εύσομαι, adoleſcentior; (2) ludo, exſulto. Τοῖς σοφισταῖς διαμειρακιευόμενος, Plut. Ex διὰ, & μειρακιεύομαι, quod idem ſignificat.

Διάμειψις, εως, ἡ, mutatio, permutatio. A διαμείβω.

Διαμελαίνω, f. ανῶ, nigro, denigro, nigrefacio. Ex διὰ, & μελαίνω, *nigro*.

Διαμελεϊστὶ, *Adv.* membratim, per partes. Ex διὰ, & μελεϊστὶ, idem ſignificante.

Διαμελίζω, f. ίσω, membratim concido; (2) trunco. Ex διὰ, & μελίζω, *trunco*.

Διαμελισμὸς, οῦ, ὁ, conciſio in membra. A διαμελίζω.

Διαμέλλησις, εως, ἡ, cunctatio, mora. A διαμέλλω.

Διαμελλητὴς, οῦ, ὁ, cunctator, prognoſticator. Ab eod.

Διαμέλλω, f. ήσω, futurus ſum; (2) cunctor, moror; (3) differo. Ex διὰ, & μέλλω, quod idem denotat.

Διαμέμφομαι, f. ψομαι, incuſo, conqueror, accuſo. Διαμέμφεσθαί τινα ἀχαριστίας. Ex διὰ, & μέμφομαι, *culpo*.

Διαμένω, f. ενῶ, p. μεμένηκα, permaneo, perduro. Ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου, Luc. 22, 28. Διέμενεν εἰς ἡμᾶς, Plut. Ex διὰ, & μένω, *maneo*.

Διαμερίζω, f. ίσω, partior, diſtribuo. Διεμέριζον αὐτὰ (κτήματα) πᾶσι, Act. 2, 45. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, Matt. 27, 35. Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ᾽ υἱῷ, Luc. 12, 53. Ex διὰ, & μερίζω, *partior*.

Διαμερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio, diſtributio; (2) diſſidium. A διαμερίζω.

Διάμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ, intermedius; (2) qui mediocris fortunæ eſt. Ex διὰ, & μέσος, *medius*.

Διάμεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenus, refertus. Ex διὰ, & μεστὸς, *plenus*.

Διαμεστόω, ῶ, ώσω, repleo, impleo. A διάμεστος.

Διαμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, admetior; (2) diſtribuo. Πεδίον διαμετρήσασθαι σχοίνῳ, Herodot. Ex διὰ, & μετρέω, *metior*.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio. A διαμετρέω,

Διαμετρητὸς, ἡ, ὸν, dimenſus. Ab eod.

Διάμετρος, ου, ἡ, ſc. γράμμη, Diameter, linea dimetiens, per medium ſecans. Hinc ἐκ διαμέτρου directe, ex oppoſito. Ex διὰ, & μέτρον, *menſura*.

Διαμηρίζω, f. ίσω, femora diduco; (2) femoribus diductis ineo. Διαμηριῶ τὴν Ἶριν αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως, Ariſt. Av. 1260. Ex διὰ, & μηρὸς, *femur*.

Διαμηρισμὸς, οῦ, ὁ, femorum diductio; (2) coitio, quæ fit femoribus diductis, congreſſus interfemoralis. A διαμηρίζω.

Διαμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſummo ſtudio machinor, conor. Διαμηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοβήσοι με, Plut. Ex διὰ, & μηχανάομαι, *machinor*.

Διαμικρολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, nimis μικρολόγος, i. e. ſordidus, & ſcrupuloſus ſum. Ex διὰ, & μικρολογέομαι, *parvi pendo*.

Διαμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, magno ſtudio decerto. Ex διὰ, & ἁμιλλάομαι, *certo*.

Διαμισέω, ῶ, f. ήσω, peroſus ſum, penitus odi. Ex διὰ, & μισέω, *odi*.

Δίαμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, arenoſus. Ex διὰ, & ἄμμος, *arena*.

Διαμνημονεύω, f. εύσω, in memoriam revoco, commemoro. Λόγους εἰρημένους αὐτοῖς διαμνημονεύουσι, Luc. Ex διὰ, & μνημονεύω, *memor ſum*.

Διαμοιράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, diſpartior, divido. Καὶ τὰ μὲν ἔπταχα πάντα διεμοιρᾶτο, Odyſſ. 14, 434. Ex διὰ, & μοιράομαι, *divido*.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio, ſtabilitas, perennitas. A διαμένω.

Διαμονομαχέω, ῶ, f. ήσω, ſingulari certamine decerno. Ex διὰ, & μονομαχέω, quod idem notat.

Διαμορφοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, formas ſpecto inter aliquos, de forma aliquorum ex diligenti inſpectione judico. Ex διὰ, & μορφοσκοπέω, *formas ſpecto*.

Διαμορφόω, ῶ, f. ώσω, deformo; (2) ad formam fingo, informo, effingo. Ex διὰ, & μορφόω, *formo*.

Διαμοτόω, ῶ, f. ώσω, illitum linteamentum vulneri indo, linteamentum vulneri indo, ne coëat. Ex διὰ, & μοτόω, *lineamentum carptum ſive vulnerarium vulneri indo*.

ΔΙΑΜΠΑ`Ξ, *Adv.* in totum, penitus, prorſus; (2) ſemper; (3) utrimque.

Διαμπείρω, penitus transfigo. Ex διὰ, & ἀνὰ, & πείρω, *transfigo*.

Διαμπερὲς, *Adv.* prorſus, in totum, penitus, perpetuo. A διαμπείρω.

Διαμπερέως, *Adv.* idem & ab eod.

Διαμύθησις, εως, ἡ, Heſ. deceptio, ſermo fallens. A διαμυθέομαι.

Διαμυθολογέω, ῶ, f. ήσω, & διαμυθολογέομαι, οῦμαι, confabulor; (2) diſputo, diſſero. Διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, Plat. Ex διὰ, & μυθολογέω, *fabulas narro*.

Διαμυθολογικὸς, ἡ, ὸν, fabuloſus. Ex διὰ, & μυθολογικὸς, quod idem notat.

Διαμυθολογικῶς. *Adv.* fabuloſe. A διαμυθολογικός.

Διαμυλλαίνω, f. ανῶ, labra torqueo, rictu os diſtraho; (2) tortis labris illudo; (3) paſtoritia fiſtula proſequor. Οὗτος δὲ διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιὸς, Ariſt. Veſp. 1304. Ex διὰ, & μυλλὸς, *curvus*.

Διαμυστίλλω, diſſeco in fruſta. Ex διὰ, & μυστίλλω.

Διαμφίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeorſim poſitus; (2) ſeparatus; (3) diverſus; (4) alienus. A διαμφίς.

Διαμφὶς, *Adv.* utrimque; (2) ſeorſim. Ex διὰ, & ἀμφὶς, *utrimque*.

Διαμφισβητέω, ῶ, f. ήσω, controverſor, diſcepto. Διαμφισβητεῖν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἡγεμονίας, Dem. Ex διὰ, & ἀμφισβητέω, *dubito*.

Διαμφισβήτησις, εως, ἡ, dubitatio; (2) altercatio. A διαμφισβητέω.

Διαμφοδέω, ῶ, f. ήσω, devio, in bivio ab alio divellor. Ex διὰ, & ἄμφοδος, *bivium*.

Διαμωκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, irrideo, illudo, deludo, derideo. Ex διὰ, & μωκάω, *irrideo*.

Διαμώκησις, εως, ἡ, irriſio, illuſio. A διαμωκάομαι.

Διαναβάλλω, differo, protelo, procraſtino, prolato. Ex διὰ, & ἀναβάλλω, *differo*.

Διαναγκάζω, f. άσω, invitum cogo. Ex διὰ, & ἀναγκάζω, *cogo*.

Διανακλάω, ῶ, f. άσω, reflecto, refringo. Ex διὰ, & ἀνακλάω, quod idem notat.

Διαναπαύω, f. αύσω, recreo, interquieſcere facio, refocillo. Ex διὰ, & ἀναπαύω, *requieſco*.

Διαναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio dimico. Ex διὰ, & ναυμαχέω, idem notante.

Διανάω, perfluo. Ex διὰ, & νάω, *fluo*.

Διάνδιχα, *Adv.* bifariam. Ex διὰ, & ἄνδιχα, quod idem ſignificat.

Διανέμησις, εως, ἡ, diviſio, diſtributio; (2) diſſipatio. A διανέμω.

Διανεμητικὸς, ἡ, ὸν, diſtributivus. Ab eod.

Διανεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo; (2) ventis expono. Ex διὰ, & ἀνεμόω, *ventilo*.

Διανέμω, diſtribuo, divido, partior. Τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτω διανέμων, Plat. Ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν, Act. 4, 17. Ex διὰ & νέμω, *divido*.

Διανεῦσαι, tranare. A διανέω. Ex διὰ, & νε *nato*.

Διανεύω, f. εύσω, annuo, innuo. Ex δι & νεύω, *nuo*.

Διανήθω, f. ήσω, neo. Ex διὰ, & νήθω, ne

Διανηστισμὸς, οῦ, ὁ, jentaculum; (2) jentaculi ſumptio. Ex διὰ, & νῆστις, *jejun*

Διανήχομαι, f. ξομαι, tranſno, natando pervenio; (2) pertranſeo. Ex διὰ, & νήχω, nat

Διανθέω, ῶ, f. ήσω, perfloreo. Ex διὰ, & ἄνθος, *flos*.

Διανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, duplicem florem habens. Ex δὶ pro δὶς, & ἄνθος, *flos*.

Διανθίζω, f. ίσω, floridum reddo, flori coloribus pingo, variego. Ex διὰ, & ἀνθίζω, *floridum reddo*.

Διανίζω, idem quod ſequens διανίπτω. E διὰ, & νίζω, *lavo*.

Διανίπτω, f. ψω, perluo, eluo, abluo. E διὰ, & νίπτω, *luo*.

Διανίστημι, f. στήσω, excito, exſuſcito; (2) e cito, incito. Ex διὰ, & ἀνίστημι, eri

Διανοέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ratiocinor, men agito, ſentio, ſtatuo. Διανοούμενος πρὸς ἑαυ τὸν, Plut. Κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῶν ἰδί Iſocr. Ex διὰ, & νοέομαι, *mente agi*

Διανόη

Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio; (2) commentatio; (3) ſententia. A διανοέομαι.

Διανόησις, εως, ἡ, ipſa actio cogitandi. Ab eod.

Διανοητικὸς, ἡ, ὸν, ad cogitationem pertinens, in cogitatione & commentatione poſitus; (2) cogitatione valens, ingenioſus. Ab eod.

Διάνοια, ας, ἡ, mentis agitatio, cogitatio; (2) mens, animus; (3) ingenium; (4) ſententia, ſenſus. Ex διὰ, & νοῦς, *mens.*

Διανοίγω, f. ξω, adaperio. Διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφὰς, Luc. 24, 32. Διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ, Marc. 7, 35. Ex διὰ, & ἀνοίγω, *aperio.*

Διανομεὺς, έως, ὁ, diviſor, diſtributor, diſpenſator. A διανέμω.

Διανομὴ, ῆς, ἡ, diviſio, diſtributio, largitio. Ab eod.

Διανομοθετέω, ῶ, f. ήσω, fero leges, ſtatuo. Ex διὰ, & νομοθετέω, quod idem notat.

Διανοσφίζω, f. ίσω, disjungo, dirimo, divido. Ex διὰ, & νοσφίζω, *ſeparo.*

Διανταῖος, αία, αῖον, adverſus, ex adverſo penetrans. Ex διὰ, & ἀντὶ, f. ἀνταῖος, *adverſus.*

Διαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio; (2) tolero, perfero. Ex διὰ, & ἀντλέω, *haurio.*

Διανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto. Ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ, Luc. 6, 12. A διὰ, & νυκτερεύω, *pernocto.*

Διάνυσις, εως, ἡ, iter quod conficitur. A διανύω.

Διάνυσμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Διανύω, & διανύτω, f. ύσω, a[illegible]ſolvo, expedio, perficio. Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες, Act. 21, 7. Ex διὰ, & ἀνύω, *perficio.*

Διαξαίνω, carmino, carpo; (2) cædo. Ex διὰ, & ξαίνω, quod idem notat.

Διαξιφίζομαι, digladior, gladio decerto. Ex διὰ, & ξίφος.

Διαξύω, f. ύσω, radendo induco, deleo, oblittero. Ex διὰ, & ξύω, *rado.*

Διαπαγκρατιάζω, f. άσω, pancratio certo. Ex διὰ, & παγκρατιάζω, quod idem notat.

Διαπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, inſtituo pueros; (2) moderor; (3) inſervio, accommodo me. Διαπαιδαγωγοῦντες ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν πολιτείαν, Plut. Ex διὰ, & παιδαγωγέω, quod eadem denotat.

Διαπαιδεύω, f. εύσω, inſtituo, erudio, doceo. Ex διὰ, & παιδεύω, *doceo.*

Διαπαίζω, f. ξω, & σω, illudo, ludificor, irrideo. Ex διὰ, & παίζω, *ludo.*

Διαπαλαίω, f. αίσω, colluctor. Ex διὰ, & παλαίω, *luctor.*

Διαπάλη, ης, ἡ, colluctatio. Ex διὰ, & πάλη, *lucta.*

Διαπάλλω, quaſſo, concutio. Ex διὰ, & πάλλω, *vibro, quatio.*

Διαπαννυχίζω, f. ίσω, totam noctem tranſigo, pernocto. Ex διὰ, & παννυχίζω, *pernocto.*

Διαπαντὸς, *Adv.* ſemper. Ex διὰ, & πᾶς, *omnis.*

Διαπαπταίνω, circumſpecto per. Ex διὰ, & παπταίνω, *circumſpicio.*

Διαπαρακύπτω, f. ψω, oblique adſpicio. Ex διὰ, & παρακύπτω, *adſpicio per.*

Διαπαρθενεύω, f. εύσω, devirgino, vitio virginem. Ex διὰ, & παρθενεύω, *in virginitate dego.*

Διαπαρθένια δῶρα, dona quæ dantur pro virginitate adempta. Ex διὰ, & παρθένος, *virgo.*

Διάπασμα, ατος, τὸ, medicamentum corpori, vel potui inſperſum. A διαπάσσω.

Διαπασσαλεύω, & διαπατταλεύω, diſtendo clavis ab extrema parte fixis. Διαπατταλευθήσεται χαμαὶ, Ariſt. Eq. 370. Ex διὰ, & πασσαλεύω, *clavis figo.*

Διαπάσσω, vel διαπάττω, f. άσω, inſpergo. Ex διὰ, & πάσσω, *ſpargo.*

Διαπατάω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio. Ex διὰ, & ἀπατάω, *fallo.*

Διάπαυμα, ατος, τὸ, intermiſſio, ceſſatio. A διαπαύω.

Διάπαυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Διαπαύω, f. αύσω, interquieſcere facio, intermiſſionem do. Ex διὰ, & παύω, *ceſſare facio.*

Διαπειλέω, ῶ, f. ήσω, interminor, interpoſitis minis territo, minitor. Ex διὰ, & ἀπειλέω, *minor.*

Διαπεινάω, ῶ, f. ήσω, valde eſurio. Ex διὰ, & πεινάω, *eſurio.*

Διάπειρα, ας, ἡ, experientia, periculum. Ex διὰ, & πεῖρα, *periculum.*

Διαπειράζω, f. άσω, pertento. Διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, Herodot. Σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον, Eur. Ph. 26. Ex διὰ, & πειράζω, *tento.*

Διαπειράω, ῶ, f. άσω, tento, ſolicito; (2) capto. Διαπειρώμενος τοῦ παιδὸς, Plut. Ex διὰ, & πειράω, *tento.*

Διαπείρω, f. ερῶ, transfigo, tranſadigo. Ex διὰ, & πείρω, *transfigo.*

Διαπελεκίζω, f. ίσω, ſecuri percutio ſeu ferio. Ex διὰ, & πελεκίζω, quod idem notat.

Διαπέμπω, f. ψω, tranſmitto; (2) dimitto, in varia loca mitto. Διαπέμπεσθαι φίλους πρός τινα, τινί. Κατὰ τὴν χώραν φρουρὰς διέπεμψαν, Thuc. Ex διὰ, & πέμπω, *mitto.*

Διαπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo. Διεπένθησαν ἐνιαυτὸν ὅλον ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ, Plut. Ex διὰ, & πενθέω, *lugeo.*

Διαπέπτω, ſive διαπέττω, f. ψω, percoquo, penitus coquo. Ex διὰ, & πέπτω, *coquo.*

Διαπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, abſolvo. Σελήνη ἐν μηνὶ τὸν ἑαυτῆς διαπεραίνεται κύκλον, Ariſtot. Ex διὰ, & περαίνω, *finio.*

Διαπεραιόω, ῶ, f. ώσω, trajicio in ulteriorem oram, tranſporto, tranſveho. Ὥστ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον, ὥστε καὶ χεροῖν κολεῶν ἐρυστὰ διαπεραιώθη ξίφη, ſtringerentur, Soph. Aj. 741. Ex διὰ, & περαιόω, *tranſmitto.*

Διαπεραίωσις, εως, ἡ, trajectus. A διαπεραιόω.

Διαπεράω, ῶ, f. άσω, transjicio, tranſmitto. Διαπερᾶν πόλιν, Ariſt. Av. 1270. Ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, Matt. 9, 1. Ex διὰ, & περάω, *tranſmitto.*

Διαπέρθω, f. πέρσω, devaſto, everto, depopulor, expugno. Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι, Il. 4, 53. Ex διὰ, & πέρθω, *vaſto.*

Διαπερονάω, ῶ, f. ήσω, fibula trajicio, fibula necto. Ex διὰ, & περονάω, *fibulo.*

Διαπετάζω, f. άσω, aperio, expando. Ἥξω ταχέως, ὅσον διαπετάσασα ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον, Ariſt. Lyſ. 735. Ex διὰ, & πετάζω, *pando.*

Διαπετάννυμι, f. τάσω, pando, aperio. Ex διὰ, & πετάννυμι, *pando.*

Διαπέτομαι, f. πτήσομαι, pervolo, volando penetro. Σιωπῇ διαπέτει διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας, volas, Ariſt. Av. 1222. Ex διὰ, & πέτομαι, *volo.*

Διαπεττεύεσθαι, teſſerarum ludo conficere.

Διάπηγα, ῶν, τὰ, intercolumnia, columnæ parvæ inter majores diſpoſitæ. A διαπήγνυμι.

Διαπήγνυμι, f. ξω, compingo, concinno, compono. Ex διὰ, & πήγνυμι, *compingo.*

Διαπηδάω, ω, f. ήσω, tranſilio, ſaltu ſupero. Διαπηδᾶν τάφρους, Xen. Ex διὰ, & πηδάω, *ſalio.*

Διαπήδησις, εως, ἡ, tranſitus, qui ſaltu fit. A διαπηδάω.

Διαπηδύω, f. ύσω, ſcaturio; (2) Heſ. διαπηδύει, διαπηδᾷ, tranſilit. Ex διὰ, & πηδύω, *ſcaturio.*

Διαπηνικίζω, f. ίσω, decipio, fallo. Ex διὰ, & πηνικίζω, *fallo.*

Διαπήρωμα, ατος, τὸ, id, quod mutilatum eſt. Ex διὰ, & πηρόω, *mutilo.*

Διαπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio, pinguedine diſtendo. Ex διὰ, & πιαίνω, *pinguefacio.*

Διαπιθηκίζω, f. ίσω, ludo more ſimiæ. Ex διὰ, & πίθηξ, *ſimia.*

Διαπιδύω, ſcaturio, permeo. Ex διὰ, & πιδύω, *ſcaturio.*

Διαπίμπρημι, f. πρήσω, peruro. Ex διὰ, & πίμπρημι, *uro.*

Διαπίνω, perpoto, epoto, ebibo; (2) interpoto. Ex διὰ, & πίνω, *poto*

Διαπιπράσκω, f. πράσω, divendo. Ex διὰ, & πιπράσκω, *vendo.*

Διαπίπτω, f. πεσοῦμαι, intercido, interlabor; (2) elabor; (3) decido; (4) aberro, ſpe fruſtror; (5) prolabor; (6) incido. Ἐν τῇ μάχῃ διαπεσόντες, Xen. Λόγου διαπεσόντος εἰς τὰ στρατεύματα, Plut. Ex διὰ, & πίπτω, *cado.*

Διαπιστεύω, f. εύσω, credo, concredo, fidei alicujus committo; (2) διαπιστεύομαι, committitur fidei meæ; (3) creditur mihi, fides habetur mihi. Ex διὰ, & πιστεύω, *credo.*

Διαπιστέω, ῶ, f. ήσω, prorſus diffido, fidem non habeo. Νομίζω μᾶλλον ὑμᾶς τούτοις διαπιστήσειν, Dem. Ex διὰ, & πίστις, *fides.*

Διάπλασις, εως, ἡ, formatio, conformatio; (2) ſpecies. A διαπλάσσω.

Διαπλασμὸς, οῦ, ὁ, formatio, conformatio. Ab eod.

Διαπλάσσω, vel διαπλάττω, f. πλάσω, fingo, formo. Τελεώτατον ἔργον διαπλάσασθαι, Philo. Ex διὰ, & πλάσσω, *formo.*

Διαπλαστικὸς, ἡ, ὸν, effingendi formandique vi præditus. A διαπλάσσω.

Διαπλατύνω, dilato. Ex διὰ, & πλατύνω, *dilato.*

Διαπλέκω, f. ξω, intertexo; (2) pertexo, contexo; (3) implico; (4) dego. Πάρθοι διαπλέξαι μὲν οὐ δυνάμενοι τὸν στρατὸν, perrumpere, Plut. Διαπλέκειν τὸν βίον, Plat. Ex διὰ, & πλέκω, *plico.*

Διάπλεος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenus. Ex διὰ, & πλέος, quod idem ſignificat.

Διαπλέω, f. εύσω, navigando tranſeo, navi tranſmitto. Τό, τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, Act. 27, 5. Διαπλεῖν τὸν βίον εὖ, Herodot. tranſigere. Ex διὰ, & πλέω, *navigo.*

Διαπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo. Ex διὰ, & πλήθω, quod idem ſignificat.

Διαπληκτίζομαι, f. ίσομαι, uſque ad plagas pervenio in altercatione; (2) dimico, pugno. Ex διὰ, & πληκτίζομαι, quod idem notat.

Διαπληκτισμὸς, οῦ, ὁ, altercatio, qua venitur ad manus. A διαπληκτίζομαι.

Διαπλήσσω, f. ξω, ictu perfringo, ictu diffringo, diffindo; (2) diſſipo. Τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ, Il. 23, 120. Ex διὰ, & πλήσσω, *percutio.*

Διαπλοκὴ, ῆς, ἡ, ſimultas. A διαπλέκω.

Διάπλοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, implicitus. Ab eod.

Διάπλοος, *contr.* διάπλους, ου, ὁ, trajectus, trajectio, tranſmiſſio. A διαπλέω.

Διαπλώω, f. ώσω, navigationem conficio; (2) emetior, tranſigo. Ex διὰ, & πλέω, *navigo.*

Διαπνέω, f. εύσω, perflo, perſpiro; (2) difflo; (3) interſpiro; (4) flatum ventris emitto. Διαπνεύσαντες τῆς τιμωρίας ἐπ' ὀλίγον, Philo. Ex διὰ, & πνέω, *ſpiro.*

Διαπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus, perſpiratio. A διαπνέω.

Διαποδίζω, f. ίσω, pedibus dimetior; (2) examino. Ex διὰ, & ποδίζω, *metior pede.*

Διαποδισμὸς, οῦ, ὁ, genus ſaltationis. A διαποδίζω.

Διαποίκιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, variegatus, variis coloribus diſtinctus. Ex διὰ, & ποικίλος, *varius*.

Διαποικίλλω, vario, variego, varie diſtinguo. Ex διὰ, & ποικίλλω, *variego*.

Διαπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bello decerto, depugno, bello vinco. Ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν τυραννίδα, Plat. Ex διὰ, & πολεμέω, *bello*.

Διαπολέμησις, εως, ἡ, depugnatio, decertatio, quæ pugna fit. A διαπολεμέω.

Διαπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, conſtanter obſideo. Ex διὰ, & πολιορκέω, *obſideo*.

Διαπολιτεία, ας, ἡ, concertatio de rebus ad reip. adminiſtrationem pertinentibus. A διαπολιτεύομαι.

Διαπολιτεύομαι, f. εύσομαι, concerto de rebus ad adminiſtrationem reip. pertinentibus; (2) in reipublicæ adminiſtratione verſor. Ex διὰ, & πολιτεύομαι, *remp. adminiſtro*.

Διαπόλλυμι, f. ολέσω, p. ολώλεκα, perdo, interimo. Ex διὰ, & ἀπόλλυμι, *perdo*.

Διαπομπὴ, ῆς, ἡ, tranſmiſſio, dimiſſio. Ab eod.

Διαπόμπιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, tranſmiſſus. A διαπέμπω.

Διαπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, expolio; (2) operam do; (3) exerceo; (4) factito; (5) excolo; (6) laboribus exerceor; (7) laboro. Διαπονεῖσθαι ἐν ὅπλοις, Plut. Διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν, Act. 4, 2. A διάπονος.

Διαπόνημα, ατος, τὸ, labor & exercitatio.

Διαπόνησις, εως, ἡ, idem.

Διάπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborioſus, laborum patiens, induſtrius. Ex διὰ, & πόνος, *labor*.

Διαπόντιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui per mare fertur. Ex διὰ, & πόντος, *mare*.

Διαπόνως, *Adv.* laborioſe, magno cum labore. A διάπονος.

Διαπορεία, ας, ἡ, itio, ſeu iter per aliquem locum; (2) interceſſio. A διαπορεύομαι.

Διαπορεύομαι, f. εύσομαι, eo per locum aliquem; (2) eo, proficiſcor. Διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, Luc. 13, 22. Διεπορεύοντο τὰς πόλεις, Act. 16, 4. Ex διὰ, & πορεύομαι, *eo*.

Διαπόρευσις, εως, ἡ, idem quod διαπορεία.

Διαπορέω, ῶ, f. ήσω, hæſito, dubito, ambigo; (2) dubitationem adfero, addubitans quæro; (3) neſcio; (4) egeo, indigeo. Ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος, Act. 10, 17. Ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, Luc. 24, 4. Ex διὰ, & ἀπορέω, *dubito*.

Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio, addubitatio. A διαπορέω.

Διαπορητικὸς, ἡ, ὸν, dubitativus. Ab eod.

Διαπορητικῶς, *Adv.* dubitanter. A διαπορητικός.

Διαπορθέω, ῶ, f. ήσω, devaſto, depopulor, everto. Τὴν χώραν καλῶς κατεσκευασμένην διεπόρθησαν, Thucyd. Ex διὰ, & πορθέω, *vaſto*.

Διαπορθμευτικῶς, *Adv.* trranſportando, tranſmittendo. A διαπορθμεύω.

Διαπορθμεύω, f. εύσω, transfreto; (2) tranſporto; (3) interpretor. Τὴν στρατιὴν ἐκ Χερσονήσου διεπόρθμευσε ἐς Ἄβυδον, Herodot. Ex διὰ, & πορθμεύω, *transfreto*.

Διαπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex quo aliquid purpurei coloris perlucet, purpureus. Ex διὰ, & πορφύρα, *purpura*.

Διαποστέλλω, f. ελῶ, amando in diverſas partes; (2) dimitto, ſeu emitto nuncium. Ex διὰ, & ἀποστέλλω, *amando*.

Διαποστολὴ, ῆς, ἡ, miſſio internuncii. A διαποστέλλω.

Διαπραγματεύομαι, negotior, lucror. Ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο, Luc. 19, 15. A διὰ, & πραγματεύομαι, *negotior*.

Διάπραξις, εως, ἡ, confectio negotii; (2) negotium. A διαπράσσω.

Διάπρασις, εως, ἡ, venditio, divenditio. A διαπιπράσκω.

Διαπράσσω, vel διαπράττω, f. ξω, conficio, efficio; (2) obtineo, impetro. Διαπράσσειν μοὶ ἐφ' ἃ ἥκοιμι, Dem. Διαπράττεσθαι τὴν κατάβασιν παρά τινος, Luc. Ex διὰ, & πράσσω, *facio*.

Διαπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, excellentia. A διαπρεπής.

Διαπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, eximius, illuſtris, excellens. A διαπρέπω.

Διαπρέπω, decorus ſum & excello inter alios. Διαπρέπεις μορφώματι, Plat. Ex διὰ, & πρέπω, *convenio*.

Διαπρεπῶς, *Adv.* decore, eximie, magnifice. A διαπρεπής.

Διαπρεσβεία, ας, ἡ, legatorum interceſſio. A διαπρεσβεύω.

Διαπρεσβεύω, f. εύσω, legatos dimitto, & διαπρεσβεύομαι, legatus dimittor. Ex διὰ, & πρεσβεύω, *legatum mitto*.

Διαπρήθω, f. ήσω, penitus inflammo, peruro. Ex διὰ, & πρήθω, *incendo*.

Διαπρίω, f. ίσω, ſerra diſſeco. Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο, Act. 5, 33. Ex διὰ, & πρίω, *ſerro*.

Διαπρὸ, *Adv.* per totum, penitus. Ex διὰ, & πρό.

Διαπρύσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, & διαπρύσιος, ία, ιον, penetrabilis; (2) penetrans; (3) clarus, auditui pervius. A διαπορεύω.

Διαπρυσίως, *Adv.* clare, clara voce. A διαπρύσιος.

Διαπταίω, f. αίσω, offendo, titubo. Ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλείονα διαπταίουσα, Luc. Ex διὰ, & πταίω, *offendo*.

Διαπτερόω, f. ώσω, alas explico ſeu expando. Ex διὰ, & πτερόω, *alas addo*.

Διαπτίσσω, f. ίσω, tundo. Ex διὰ, & πτίσσω, *pinſo*.

Διαπτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. Ex διὰ, & πτοέω, *terreo*.

Διαπτόησις, εως, ἡ, pavor attonitus; (2) vehemens libido. A διαπτοέω.

Διάπτυξις, εως, ἡ, explicatio, ſolutio. A διαπτύσσω.

Διαπτύσσω, f. ξω, diſplico, complicatum explico; (2) expando, aperio. Ex διὰ, & πτύσσω, *plico*.

Διάπτυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſpuendus, dignus deſpui. A διαπτύω.

Διαπτύω, f. ύσω, deſpuo; (2) contemno, faſtidio. Σὺ δ' ὁ σέμνος ἀνὴρ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους, Dem. Ex διὰ, & πτύω, *ſpuo*.

Διάπτωμα, ατος, τὸ, lapſus, ruina; (2) opinionis vel ſpei fruſtratio. A διαπίπτω.

Διάπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Διαπύημα, ατος, τὸ, collectio puris univerſi, concocto tumore aliquo, qui præter naturam eſt. A διαπυΐσκω pro διαπυέω.

Διαπύησιν, εως, ἡ, ſuppuratio. Ab eod.

Διαπυητικὸς, ἡ, ὸν, ad pus movendum accommodatus. Ab eod.

Διαπύθω, f. ύσω, penitus putrefacio. Ex διὰ, & πύθω, *putrefacio*.

Διαπυΐσκω, f. πυήσω, pus moveo, ſuppuro, ad ſuppurationem perduco. Ex διὰ, & πυέω, *ſuppuro*.

Διαπυκτεύω, f. εύσω, pugnis decerto; (2) contendo. Τοῖς καταράτοις οἰκονόμοις διαπυκτεύων, Luc. Ex διὰ, & πυκτεύω, *pugilor*.

Διαπύλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui per portam effertur. Ex διὰ, & πύλη, *porta*.

Διαπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, intelligo, cognoſco; (2) ſciſcitor, percontor. Ex διὰ, & πυνθάνομαι, *intelligo*.

Διάπυος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuppuratus. Ex διὰ, & πύον, *pus*.

Διαπυρίζω, f. ίσω, excandefacio; (2) accendo, inflammo; (3) ad iram commoveo. A διάπυρος.

Διάπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, igne excandefactus; (2) fervidus, ardens, vehemens, acer. Hinc τὸ διάπυρον, ardor, fervor. Ex διὰ, & πῦρ, *ignis*.

Διαπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod διαπυρίζω. Ex διὰ, & πυρόω, *inflammo*.

Διαπυρσεύω, f. εύσω, facem accenſam præfero. Ex διὰ, & πυρσεύω, quod idem notat.

Διάπυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, auditus, intellectus, notus. A διαπυνθάνομαι.

Διαπωλέω, ῶ, f. ήσω, divendo. Ex διὰ, & πωλέω, *vendo*.

Διαραίνω, vel διαῤῥαίνω, f. ανῶ, inſpergo, irrigo. Ex διὰ, & ῥαίνω, *rigo*.

Διαράσσω, vel διαράττω, f. άξω, pertundo, perfringo. Διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα, Heſiod. Ἀσπ. 364. Ex διὰ, & ἀράσσω, *frango*.

Διάργεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Suid. partim albus, partim niger. Ab ἀργὸς, *albus*.

Διάρδω, f. άρσω, irrigo; (2) adaquo. Ex διὰ, & ἄρδω, *rigo*.

Διαρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulis ſuis diſtinguo; (2) jungo, annecto; (3) effingo, conformo, exprimo; (4) membratim & artuatim compono, abſolvo; (5) explico, explano. Ex διὰ, & ἀρθρόω, *fingo*.

Διάρθρωσις, εως, ἡ, articulatio, artuum commiſſura; (2) artuum agilitas. A διαρθρόω.

Διαρθρωτικὸς, ἡ, ὸν, articulandi & membra committendi vim habens. Ab eod.

Διαριθμέω, ῶ, f. ήσω, dinumero, diſtincte numero, numerando diſcerno, enumero. Ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ, Ariſt. Av. 1628. Ex διὰ, & ἀριθμέω, *numero*.

Διαρίθμησις, εως, ἡ, dinumeratio, ſupputatio. A διαριθμέω.

Διάρκεια, ας, ἡ, perpetuitas, continuatio. A διαρκής.

Διαρκέω, ῶ, f. έσω, ſufficienter vires habeo, par ſum; (2) duro, perduro, permaneo; (3) ſubgero, ſubminiſtro, ſuppedito. Διαρκεῖν πρὸς τοῦ πένθους τὸ μέγεθος, Luc. τοῖς γεωργοῦσι, Plut. Ex διὰ, & ἀρκέω, *ſufficio*.

Διαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſufficiens, abunde inſtructus; (2) durans, perdurans. A διαρκέω.

Διαρκῶς, *Adv.* ſufficienter; (2) perſeveranter. A διαρκής.

Δίαρμα, ατος, τὸ, elatio; (2) trajectus. A διαίρω, *tollo*.

Διαρμόζω, f. όσω, disjungo, diſgrego. Ex διὰ, & ἁρμόζω, *jungo, apto*.

Διαρμόττω, f. όσω, idem. Ex διὰ, & ἁρμόττω, *adapto*.

Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, direptio. A διαρπάζω.

Διαρπάζω, f. άσω, vel άξω, diripio. Τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, Matt. 12, 29. Ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος, Jer. 21, 12. Ex διὰ, & ἁρπάζω, *rapio*.

Διαῤῥαίνω, vide διαραίνω.

Διαῤῥαίω, f. αίσω, vaſto, perdo, corrumpo, deſtruo. Νὺξ δ' ἥδ' ἠὲ διαῤῥαίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσει, Il. 9, 78. Ex διὰ, & ῥαίω, *vaſto*.

Διαῤῥαντίζω, f. ίσω, adſpergo, conſpergo. Ex διὰ, & ῥαντίζω, *adſpergo*.

Διαῤῥέω, f. εύσω, per mediam regionem fluo; perfluo; (2) diffluo, dilabor. Πᾶσαν (χώραν) διαῤῥέων, Iſocr. διαῤῥεῖν τρυφῇ. Ex διὰ, & ῥέω, *fluo*.

Διαῤῥήγνυμι, f. ήξω, diffringo, diſrumpo, perrumpo. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, Matt. 26, 65. Διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, Luc. 5, 6. Ex διὰ, & ῥήγνυμι, rumpo.

ιαῤῥηγνύω, idem. Ex διὰ, & ῥηγνύω.

ιαῤῥήδην, Adv. palam, clare, expreſſe, claris & diſertis verbis. Ex διὰ, & ῥέω, dico.

ιαῤῥήσσω, f. ξω, diffringo. Ex διὰ, & ῥήσσω, frango.

ιάῤῥιμμα, ατος, τὸ, disjectio, disjectus. A διαῤῥίπτω.

ιαῤῥιπίζω, f. ίσω, diventilo, difflo; (2) ventilando, vel flando diſpergo, disjicio. Ex διὰ, & ῥιπίζω, ventilo.

ιαῤῥίπτω, f. ψω, disjicio, in diverſas partes jacio. Πανταχῆ διάῤῥιψον ὄμμα, Ariſt. Θεσμ. 672. Τί δ' ἂν εἶτα διὰ τ' ἀγάλματ' ἀντὶ τῆς πλάτης γράφων διαῤῥίπτοιμι; Ibid. 781. Ex διὰ, & ῥίπτω, jacio.

ιάῤῥοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex roſis compoſitus. Ex διὰ, & ῥόδον, roſa.

ιαῤῥοὴ, ῆς, ἡ, meatus, canalis, id, per quod aliquid fluit. A διαῤῥέω.

ιάῤῥοια, ας, ἡ, fluxus, fluentum, meatus; (2) profluvium ventris. Ab eod.

ιαῤῥοιζέω, f. ήσω, cum impetu vel ſtridore fluo, trajicio. Ἐς δὲ πνεύμονας ςέρνων διεῤῥοίζησεν, cum ſtridore trajecta eſt ſagitta, Soph. Trach. 577. Ab eod.

ιαῤῥοίζομαι, f. ίσομαι, alvi profluvio laboro. A διάῤῥοια.

ιαῤῥυέω, diffluo, unde in uſu διεῤῥυηκὼς, διαῤῥυεὶς, διαῤῥυῆναι. Διεῤῥυηκὼς ὑπὸ μαλακίας, Plut.

ιαῤῥύπτω, f. ψω, ſordes eluo, purgo, abſtergo. Ex διὰ, & ῥύπτω, quod idem ſignificat.

ιάῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irriguus. A διαῤῥέω.

ιαῤῥὼξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, diſruptus, fiſſus. A διαῤῥήγνυμι.

ιαρσις, εως, ἡ, elatio in altum. A διαίρω, elevo.

ιαρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in fruſta; (2) trucido. Ex διὰ, & ἀρταμέω, quod idem notat.

ιαρτάω, ῶ, f. ήσω, in altum tollo; (2) diduco, dirimo, intervallo aliquo intercipio; (3) decipio, fallo. Ex διὰ, & ἀρτάω, ſuſpendo.

ιαρτίζω, f. ίσω, compingo, fingo, formo. Ex διὰ, & ἀρτίζω, perficio.

ιαρυθμίζω, f. ίσω, coapto. Ex διὰ, & ῥυθμίζω, apto.

ιαρύω, vel διαῤῥύω, f. ύσω, traduco trahendo. Διαρύσαι τὰς νέας τὸν ἰσθμὸν, Herodot. Ex διὰ, & ῥύω, traho.

ιασαλακωνίζω, f. ίσω, mollitie diffluo, delicias facio, molli gradu incedo. Ex διὰ, & σαλακωνίζω, quod idem notat.

ιασαλεύω, f. εύσω, vehementer concutio, quatio, commoveo. Ex διὰ, & σαλεύω, moveo.

ιασαλπίζω, f. ίσω, pervulgo, divulgo. Ex διὰ, & σαλπίζω, tuba cano.

ιασαρδωνίζω, Sardonium riſum rideo; (2) ſubſanno. Ex διὰ, & σαρδωνίζω, quod idem notat.

ιασαυλόομαι, οῦμαι, inuſ. unde διασαυλούμενος, η, ενον, delicians, luxui deditus. Ex διὰ, & σαυλόομαι, delicior.

ιασαφέω, ῶ, f. ήσω, do intelligendum, manifeſtum reddo. Διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα, Matt. 18, 31. Ex διὰ, & σαφέω, manifeſto.

ιασαφηνίζω, f. ίσω, accurate & dilucide explico; (2) explano, declaro. Ex διὰ, & σαφηνίζω, declaro.

Διασάφησις, εως, ἡ, declaratio, explicatio. A διασαφέω.

Διασαφητικὸς, ὴ, ὸν, declarativus, explicativus. Ab eod.

Διασεισμὸς, οῦ, ὁ, concuſſio magiſtratus, quæ fit muneribus, corruptio magiſtratus donatione munerum. A διασείω.

Διάσειςος, ου, ὁ καὶ ἡ, concuſſus. Ab eod.

Διασείω, f. είσω, vehementer concutio; (2) terreo auctoritate; (3) muneribus corrumpo; (4) diſcutio. Μηδένα διασείσητε, Luc. 3, 14. Ὅλον σε διασείων τῆς ἐλπίσι, Luc. Ex διὰ, & σείω, quatio.

Διασήθω, cribro, incerno; (2) abrado, expungo, deleo. Ex διὰ, & σήθω, cribro.

Διασηκόω, ῶ, f. ώσω, pondus manu æſtimo, manu ſublatum pondero. Ex διὰ, & σηκόω, pondero.

Διασημαίνω, f. ανῶ, ſignum do, manu deſigno; (2) nota inſignio, ſigno aliquo noto. Διεσήμηνεν αἴτησιν ἡσυχίας καὶ σιωπῆς, Plut. Ex διὰ, & σημαίνω, ſignum do.

Διάσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſignis, illuſtris. Ex διὰ, & σῆμα, ſignum.

Διασήπω, f. ψω, putrefacio, putredine, ac tabe conſumo. Ex διὰ, & σήπω, putrefacio.

Διάσια, ων, τὰ, Jovialia, feſtum in honorem Jovis Milichii Athenis. A Gen. Διὸς, & ἄσαι, calamitates, quoniam has Athenienſes Jovis Milichii ope quondam effugerant.

Διασιλλαίνω, irrideo, deludo, convitiis proſcindo. Ex διὰ, & σιλλαίνω, quod inter alia idem ſignificat.

Διασιλλόω, ῶ, f. ώσω, idem. Ex διὰ, & σιλλόω.

Διασιωπάω, ῶ, f. ήσω, filentium teneo, conticeſco, obticeſco. Ex διὰ, & σιωπάω, ſileo.

Διασκαλιδεύω, f. εύσω, ſarculo terram verſo. Ex διὰ, & σκαλὶς, ſarculum.

Διασκανδικίζω, Ariſtoph. Euripidis more me gero. Ex διὰ, & σκάνδιξ, olus vile, quod vendere ſolebat Euripidis mater.

Διασκάπτω, f. ψω, perfodio, fodiendo everto. Ex διὰ, & σκάπτω, fodio.

Διασκαριφῆσαι aves dicuntur unguibus terram ſcalpentes; διασκαριφήσασθαι, diſſolvere.

Διασκεδάζω, f. άσω, diſſipo, disjicio, diſpergo; (2) divulgo, diſſemino. Ex διὰ, & σκεδάζω, ſpargo.

Διασκεδάω, ῶ, f. άσω, & διασκεδάννυμι, idem. Διασκεδᾷν γλῶσσαν καὶ νόμους, Soph. Antig. 293. Πολλῶν δικαςῶν σφηκιὰν διασκεδῶ, Ariſt. Veſp. 229. Ex διὰ, & σκεδάω, ſpargo.

Διασκέπτομαι, f. ψομαι, deſpicio, conſidero; (2) contemplor, inſpecto; (3) perſpicio, conſulto, delibero. Ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς, Ariſt. Θεσμ. 694. Ex διὰ, & σκέπτομαι, diſpicio.

Διασκευάζω, f. άσω, adorno, compono, inſtruo. Τὸν μὲν γὰρ λαβοῦσα τύχη βασιλικῶς διεσκεύασε, Luc. Ex διὰ, & σκευάζω, orno, inſtruo.

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, ornamentum; (2) apparatus; (3) ordo militatis. Ex διὰ, & σκευὴ, apparatus.

Διασκευωρέω, ῶ, f. ήσω, captioſe machinor, inſidioſe fabrico, doloſe tracto; (2) conſervo, tueor. Ex διὰ, & σκευωρέω, molior, ſtruo.

Διάσκεψις, εως, ἡ, conſideratio, contemplatio; (2) deliberatio, conſultatio. A διασκέπτομαι.

Διασκέω, ῶ, f. ήσω, exorno. Ex διὰ, & ἀσκέω, orno.

Διασκηνάω, ῶ, vel διασκηνέω, ῶ, f. ήσω, diverſandi cauſſa tabernacula, ſeu tentoria pono; (2) diſpertior tentoria; (3) caſtra metior; (4) tentoria diſſolvo, vaſa colligo. Ex διὰ, & σκηνάω, vel σκηνέω, tentorium figo.

Διασκίδνημι, diſſipo, diſpergo. Διασκιδνᾶσί τε νῆας, Heſiod. Θεογ. 875. Ex διὰ, & σκίδνημι, ſpargo.

Διασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exſulto, exſilio, perſulto. Ex διὰ, & σκιρτάω, ſalio.

Διασκοπέω, ῶ, f. ήσω, diſpicio, contemplor, ſpeculor; (2) contemplor; (3) animo verſo mecum. Διασκοπεῖν σιωπῇ, Ariſt. Θεσμ. 667. Διασκοπῶν ἥδομαι τὰς λημνίας ἀμπέλους, id. Pace, 1170. Ex διὰ, & σκοπέω, ſpeculor.

Διασκοπιάομαι, ῶμαι, ſpeculor, ex ſpecula obſervo. Ex διὰ, & σκοπιάομαι, ſpeculor.

Διασκορπίζω, f. ίσω, diſſipo, diſpergo. Διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν, Luc. 1, 51. Διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης, Matt. 26, 31. Ex διὰ, & σκορπίζω, diſpergo.

Διασκορπισμὸς, οῦ, ὁ, diſperſio, diſſipatio. A διασκορπίζω.

Διασκώπτω, f. ώψω, ſcommata & dicteria jacio. Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω διεσκώπτοντο, Xen. Ex διὰ, & σκώπτω, cavillor.

Δίασμα, ατος, τὸ, licium. A διάζομαι.

Διασμάω, ῶ, extergo, detergo. Ex διὰ, & σμάω, abſtergo.

Διασμέω, ῶ, idem. Ex διὰ, & σμέω, abſtergo.

Διασμήχω, f. ξω, extergendo perpurgo & emundo. Ex διὰ, & σμήχω, purgo.

Διασμιλεύω, f. εύσω, ſcalpello perpurgo, ſeu perpolio; (2) accurate expolio. Ex διὰ, & σμιλεύω, ſcalpello reſeco.

Διασμύχω, f. ξω, peruro. Ex διὰ, & σμύχω, exuro.

Διασοβέω, ῶ, f. ήσω, diſpello, diſcutio, diſturbo. Ex διὰ, & σοβέω, abigo.

Διασοφίζομαι, f. ίσομαι, aſtu utor, ſophiſtice ago. Διασοφίζεται, λέγων, Μέντοι θεοὶ, καὶ μὴ 'ποδιδῶ, Ariſt. Av. 1625. Ex διὰ, & σοφίζομαι, ſophiſticor, fraudulenter ago.

Διασπαθάω, ῶ, f. ήσω, licium inculco τῇ σπάθῃ, inſtrumento quodam textorio; (2) prodige licia telæ addo; (3) dilapido, profuſe inſumo. Διασπαθῆσαι τὴν οὐσίαν, Plut. Ex διὰ, & σπαθάω, quod eadem ſignificat.

Διασπαρακτὸς, ὴ, ὸν, dilaniatus, dilaceratus. A διασπαράσσω.

Διασπαράσσω, vel διασπαράττω, f. ξω, dilacero, dilanio, diſcerpo. Ex διὰ, & σπαράσσω, lacero.

Διασπάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui divelli & diſtrahi poteſt. A διασπάω.

Διάσπασις, εως, ἡ, divulſio.

Διάσπασμα, ατος, τὸ, diſtractio, divulſio. Ab eod.

Διασπασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Διασπάω, ῶ, dilacero, divello, dirimo. Εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, Act. 23, 10. Διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησε, Iſocr. Ex διὰ, & σπάω.

Διασπείρω, f. ερῶ, diſpergo, diſſemino, diſſipo. Πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον, Soph. El. 750. Πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας, Act. 8, 1. Ex διὰ, & σπείρω, ſemino.

Διασπλεκοῦσθαι, implicari coitu, unde διεσπλεκωμένη, coitum paſſa apud Ariſtoph. A πλέκεσθαι, implicari.

Διασπεύδω, f. σω, excito ad properandum,

festinare

feſtinare jubeo. Ex διὰ, & σπεύδω, *feſtino.*

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, diſſeminatio, diſperſio. A διασπείρω.

Διασπορεὺς, έως, ὁ, diſperſor. A præced.

Διασπουδάζω, f. άσω, expeto, do operam. Ex διὰ, & σπουδάζω, *ſedulo ago.*

Διασταδὸν, *Adv.* Eminus, interjecto ſpatio, intercedente utrimque vallo. A διΐστημι, *ſeparo.*

Διασταθμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, metor, diſpono. Ex διὰ, & σταθμάω, *pondero.*

Διάσταλσις, εως, ἡ, fœdus, pactum. A διαστέλλω.

Διαστασιάζω, f. άσω, factionibus & ſeditionibus implico, ſeditionem inter aliquos excito, diſſidiis ſegrego. Ὁ δὲ Μάνλιος διεστασίαζε τὴν πόλιν, Plut. A διάστασις.

Διάστασις, εως, ἡ, diſtantia, interſtitium, intervallum; (2) diremptio, diſtractio in duas partes; (3) diſſidium, animorum disjunctio; (4) mutatio in iis, quæ degenerant; (5) apta & concinna rerum diſpoſitio; (6) drachma data arbitris ab actore. A διΐστημι.

Διαστατέω, ῶ, diſto; (2) diſſidiis implico. A διαστατός.

Διαστατικὸς, ἡ, ὸν, dirimendi vim habens. Ab eodem.

Διαστατὸς, ἡ, ὸν, diſtans, diremptus. A διΐστημι.

Διαστείχω, permeo, pervado; (2) diſcedo. Διαστείχων πόλιν, Eur. Ex διὰ, & στείχω, *eo, vado.*

Διαστέλλω, f. ελῶ, diduco; (2) divido, ſeparo, diſtermino; (3) diſpono, diſtinguo; (4) mando, edico, præcipio; (5) interdico. Διέστειλας αὐτοὺς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων λαῶν, 1 Reg. 8, 53. Διεστείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, Marc. 7, 36. Ex διὰ, & στέλλω, *mitto, contraho.*

Διάστενος, ου, ὁ καὶ ἡ, anguſtus. Ex διὰ, & στενὸς, *anguſtus.*

Διάστερος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtellis diſtinctus, ſtellatus. Ex διὰ, & ἀστὴρ, *ſtella.*

Διάστημα, ατος, τὸ, diſtantia, intervallum. A διΐστημι.

Διαστηματίζω, f. ίσω, pauliſper ſubſiſto & ceſſo, intervallum facio. A διάστημα.

Διαστηματικὸς, ἡ, ὸν, intervallatus, intervallis diſtinctus. Ab eod.

Διαστηρίζω, ſtabilio, firmo. Ex διὰ & στηρίζω, *firmo.*

Διαστίζω, f. ξω, diſtinguo punctis & notis; (2) in punctum deſino. Ex διὰ, & στίζω, *pungo.*

Διαστίλβω, mico, pelluceo, intermico. Αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον, Ariſt. Pace, 565. Ex διὰ, & στίλβω, *ſplendeo.*

Διάστιξις, εως, ἡ, diſtinctio, quæ fit punctis & notis. A διαστίζω.

Διαστοιβάζω, f. άσω, conſtipo, inſtipo. Ex διὰ, & στοιβάζω, *conſtruo.*

Διαστοιχίζω, f. ίσω, ordine colloco & diſpono. Ex διὰ, & στοιχίζω, *ordino.*

Διαστολεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum chirurgicum, quo os ægrotantis aut alia compreſſa diducuntur. A διαστέλλω.

Διαστολὴ, ῆς, ἡ, diſtinctio; (2) diviſio, diſcretio, diſtractio; (3) pacificatio, reconciliatio animorum; (4) eminentia. Ab eod.

Διαστομόω, ῶ, f. ώσω, diduco ore patefacto. Ex διὰ, & στόμα, *os.*

Διαστόμωσις, εως, ἡ, diductio & apertio oris. A διαστομόω.

Διαστομωτρὶς μήλη, ſpecillum, quo os clauſum diducitur. Ab eod.

Διαστοχάζομαι, f. άσομαι, conjector, conjectationibus auguror. Ex διὰ, & στοχάζομαι, *auguror.*

Διαστράπτω, f. ψω, coruſco, fulguro, quaſi diffulguro. Ex διὰ, & ἀστράπτω, *fulguro.*

Διαστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, munus imperatoris obeo. Ex διὰ, & στρατηγέω, *dux ſum.*

Διαστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo, tormentis diſtraho. Ex διὰ, & στρεβλόω, *torqueo.*

Διαστρέφω, f. ψω, perverto, diſtorqueo; (2) depravo. Ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως, Act. 13, 8. Διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας, ib. v. 10. Ex διὰ, & στρέφω, *verto.*

Διαστροβέω, ῶ, f. ήσω, rapido vortice circumago, impetuoſe pervado. Ex διὰ, & στροβέω, *circumago.*

Διαστροφὴ, ῆς, ἡ, diſtortio, obliquitas; (2) iniquitas, perverſitas. A διαστρέφω.

Διάστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſtortus; (2) perverſus, præpoſterus. Ab eod.

Διαστρώννυμι, vel διαστρωννύω, f. στρώσω, ſterno, inſterno. Ex διὰ, & στρωννύω, *ſterno.*

Διάστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, amplus patentibus columnis. Ex διὰ, & στῦλος, *columna.*

Διαστυλόω, ῶ, f. ώσω, columnis fulcio. Ex iiſdem.

Διασύομαι, vel διασεύομαι, tranſeo. Poëtice, ut hinc ſit διέσσυτο.

Διασυρίζω, ſibilum edo. Ex διὰ, & συρίζω, *ſibilo.*

Διασυρμὸς, οῦ, ὁ, diſtractio; (2) Diaſyrmus, figura rhetorica, qua dictio ad duo diverſa ſignificata trahitur; (3) obtrectatio, cavillatio. A διασύρω.

Διασυρτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad obtrectandum, obtrectatorius. Ab eod.

Διασύρω, obtrecto, calumnior, graviter reprehendo. Ὃν ἂν σὺ λοιδορούμενος καὶ διασύρων, Dem. Ex διὰ, & σύρω, *traho.*

Διασφαγὴ, ῆς, ἡ, hiatus in jugulo, ſeu gutture diſſecto; (2) hiatus quilibet. A

Διασφάζω, vel διασφάττω, jugulum ſeco, diſſeco.

Διασφαιρίζω, f. ίσω, in modum pilæ disjicio. Ex διὰ, & σφαιρίζω, *pila ludo.*

Διασφακτὴρ, ῆρος, ὁ, jugulum alicui reſolvens, aptus ad reſolvendum jugulum. A διασφάζω.

Διασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo. Ex διὰ, & σφαλίζω, *munio.*

Διασφάλλω, aberrare facio, fallo. Διέσφηλε τὴν τέχνην, Æſchin. Διασφαλῆναι τῆς πρός τινος συμμαχίας, id. Ex διὰ, & σφάλλω, *fallo.*

Διασφὰξ, γὸς, ἡ, interſtitium, quo duæ rupes diruptæ diſtant a ſe invicem, montis hiatus & ſciſſura, rupes hians & diducta; (2) vallis, quaſi a διασφάζω.

Διασφενδονάω, vel διασφενδονέω, f. ήσω, funda diſſipo, disjicio. Ex διὰ, & σφενδονάω, vel σφενδονέω, *funda utor.*

Διασφενδονίζω, f. ίσω, idem. Ex διὰ, & σφενδονίζω, *funda utor.*

Διασφετερίζεσθαι, ſibi vendicare. Ex διὰ, & σφετερίζω, *meum facio.*

Διασφηκόω, ῶ, f. ώσω, in veſpam converto, veſpæ figura & habitu induo. Ex διὰ, & σφὴξ, *veſpa.*

Διασφηνόω, ῶ, cuneis diffindo. Ex διὰ, & σφηνόω, idem.

Διασφίγγω, f. ξω, perſtringo, valde ſtringo, cohibeo, colligo. Ex διὰ, & σφίγγω, *ſtringo.*

Διασχηματίζω, f. ίσω, figuro. Ex διὰ, & σχηματίζω, *figuro.*

Διασχίζω, f. ίσω, diffindo, diſcindo, diſſeco. Διέσχισται τοῦ καλοῦ, ſeparatur ab honeſto. Ex διὰ, & σχίζω, *findo.*

Διάσχισμα, ατος, τὸ, fruſtum ex diſſectione. A διασχίζω.

Διασχολέω, f. ήσω, negotiis diſtineo, occupo. Ex διὰ, & ἀσχολέω, *non ſum otioſus.*

Διασώζω, f. ώσω, ſervo, ſalvum & incolumem tueor, conſervo. Ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Luc. 7, 3. Διεσώθησαν δι' ὕδατος, 1 Pet. 3, 20. Ex διὰ, & σώζω, *ſervo.*

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, ſanctio, mandatum; (2) miniſterium. A διατάττω.

Διάταγμα, ατος, τὸ, edictum, ſanctio. Ab eodem.

Διατάκτης, ου, ὁ, diſpoſitor. Ab eod.

Διαταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, ærumnis & miſeriis uſque premor. Ex διὰ, & ταλαιπωρέω, *miſer ſum.*

Διαταμιεύω, f. εύσω, in penu cuſtodio. Ex διὰ, & ταμιεύω, quod idem notat.

Διατάμνω, diſſeco, diſcindo. Ion. & Poët. pro διατέμνω.

Διάταξις, εως, ἡ, edictum, conſtitutio; (2) ordinatio; (3) ordo militaris, acies. Ab eodem.

Διαταράσσω, vel διαταράττω, f. ξω, perturbo. Διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, Luc. 1, 29. Ex διὰ, & ταράσσω, *turbo.*

Διάτασις, εως, ἡ, contentio virium & vocis; (2) contentio, ſeu oratio invectiva. A διατείνω.

Διατάσσω, vel διατάττω, f. ξω, ordino, diſpono, (2) ſtatuo, conſtituo; (3) impero, præcipio. Διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, Matt. 11, 1. Ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ, Luc. 17, 9. Ex διὰ & τάσσω, *ordino.*

Διαταφρεύω, f. εύσω, foſſam duco ad dirimendum, foſſa dirimo, vel ſeparo; (2) perfodio, foſſam per aliquem locum duco. Ex διὰ, & ταφρεύω, *foſſam duco.*

Διατέγγω, f. ξω, humecto, mollio. Ex διὰ, & τέγγω, *tingo.*

Διατεθρυμμένως, *Adv.* delicate, molliter; (2) diſſolute. A διατεθρυμμένος, quod eſt *Particip. Perfecti Paſſivi* a διαθρύπτω, *deliciis frango.*

Διατείνω, protendo, extendo, porrigo; (2) pertineo, ſpecto; & (3) διατείνομαι, omnes nervos intendo, enitor, & laboro; (4) adfirmo, adſevero. Διατείνῃ ταῦτα διὰ παντὸς βίου, Ariſt. Διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ πέλτα, οἱ δὲ τὰ τόξα, Xen. Ex διὰ, & τείνω, *tendo.*

Διατειχίζω, f. ίσω, dirimo, diſtermino, muro interjecto. Ἡ δὲ ὑψηλὴ ῥὶς διατετείχικε τὰ ὄμματα, Xen. Ex διὰ, & τειχίζω, *murum conſtruo.*

Διατείχισμα, ατος, τὸ, murus in id ſtructus, ut ſeparet quædam, murus intercipiens. A διατειχίζω.

Διατεκμαίρομαι, a. 1. διετεκμηράμην, certis notis oſtendo; (2) conjicio, conjecturis adſequor. Ἔργα, τά τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο, Heſiod. Ἔργ. 39 Ex διὰ, & τεκμαίρομαι, quod idem notat.

Διατελέω, ῶ, f. έσω, perago, traduco ævum vel vitam; (2) permaneo, perſevero. Διατετελεκὼς τὰ ἐν τοῖς ἐφήβοις δέκα Xen. Ἄσιτοι διατελεῖτε, Act. 27, 3 Ex διὰ, & τελέω, *perficio, finio.*

Διατέμνω, f. εμῶ, diſſeco, divello, rumpo, diſcindo. Διατετμηκότα πολιτ πολιτείαν, Æchin. Ex διὰ, & τέμνω, ſeco.

Διατενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pertendens, contendens. A διατείνω.

Διατερσαίνω, exſicco, inarefacio. Ex διὰ, & τερσαίνω, ſicco.

Διατεταμένως, *Adv.* magna contentione, enixe. A διατείνω.

Διατετραίνω, vel διατιτραίνω, perforo, perterebro, pertundo. Ex διὰ, & τετραίνω, foro.

Διατήκω, f. ήξω, liquo, liquefacio; (2) tabefacio, mollio. Ex διὰ, & τήκω, quod eadem notat.

Διατηρέω, ῶ, f. ήσω, ſervo, conſervo, tueor; (2) ſervo, obſervo; (3) attente obſervo, caveo. Διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, Luc. 2, 51. Ex διὰ, & τηρέω, *ſervo*.

ιατήρησις, εως, ἡ, obſervatio. A διατηρέω.

ιατίθημι, f. θήσω, diſpono, compono; (2) adminiſtro; (3) conſtituo; (4) aliquo modo adficio; (5) tracto; & *in Medio* (6) teſtor, teſtamento mando; (7) paciſcor, pactum ineo, fœdus pango. Ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Heb. 8, 10. Διάθες τάδε κόσμῳ, eleganter, Ariſt. Av. 1336. Ex διὰ, & τίθημι, *pono, ſtatuo*.

ιατιλάω, ῶ, f. ήσω, caco, excerno, ſtercus edo. Ex διὰ, & τιλάω, quod idem notat.

ιατίλλω, pervello, evello. Ex διὰ, & τίλλω, *vello*.

ιάτιλμα, ατος, τὸ, pervulſio, evulſio. A διατίλλω.

ιατιμάω, ῶ, f. ήσω, æſtimo, probo. Διατετίμηται θεοῖς, Æſchyl. Ex διὰ, & τιμάω, *æſtimo*.

ιατίμησις, εως, ἡ, æſtimatio. A διατιμάω.

ιατιμητικὸς, ἡ, ὸν, æſtimandi vim habens, i. e. rei venali pretium conſtituendi. Ab eodem.

ιατινάσσω, f. άξω, diſcutio, quaſſatione diſcutio; (2) quatio, vibro. Κάρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω, Eur. Ex διὰ, & τινάσσω, *quatio*.

ατινθαλέος, έα, έον, fervidus, ignitus, candens. Ex διὰ, & τινθαλέος, *fervidus*.

ατιτραίνω, vide διατετραίνω.

ατλάω, vel διάτλημι, f. ήσω, perfero, perpetior. Ex διὰ, & τλάω, f. τλῆμι, *fero, patior*.

ατμήγω, f. ξω, diſſeco, diſcindo. Ex διὰ, & τμήγω, *ſeco, ſcindo*.

ατμήσσω, idem. Ex διὰ, & τμήσσω, *ſeco*.

ατμίζω, f. ίσω, in vaporem reſolvo. Ex διὰ, & ἀτμίζω, *exhalo*.

ατοιχέω, ῶ, f. ήσω, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex διὰ, & τοῖχος, *paries*.

άτοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, a pariete ad parietem pertinens. Ex iiſd.

ατομὴ, ῆς, ἡ, inciſura. A διατέμνω.

άτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſſectus, diſciſſus; (2) æquali portione diviſus. A διατέμνω, *diſſeco*.

ατόνια, ων, τὰ, circuli, annuli. A διατείνω.

άτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſtentus, extentus; (2) contentus, vehemens. Ab eod.

ατοξεύω, f. εύσω, ſagitta penetro, vel trajicio; (2) jaculor, telum vibro. Ex διὰ, & τοξεύω, *jaculor*.

ατορέω, ῶ, f. ήσω, perforo, perterebro. Ex διὰ, & τορέω, *perforo*.

άτορος, ου, ὁ καὶ ἡ, penetrans; (2) trajectus; (3) qui clare audiri poteſt, acutus, ſonorus. Ex διὰ, & τορὸς, *penetrans*.

Διατρανόω, ῶ, f. ώσω, reddo clarum & perſpicuum, declaro, manifeſto. Ex διὰ, & τρανόω, quod idem notat.

Διατραχηλίζω, f. ίσω, præcipitando collum frango; (2) præcipito. Ex διὰ, & τραχηλίζω, *in collum reſupino*.

Διατρέπω, f. τρέψω, diſtorqueo, perverto; (2) averto, diſſuadendo avoco, pudore injecto deterreo; (3) confundo, perterreo, ad inopiam conſilii redigo. Διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, Herodian. Ex διὰ, & τρέπω, *verto*.

Διατρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio, enutrio. Ἀπὸ ἀρτοποιΐας οἰκίαν διατρέφει, Xen. Ex διὰ, & τρέφω, *nutrio*.

Διατρέχω, f. ξομαι, p. δεδράμηκα, diſcurro, percurro, curriculo pertranſeo. Ex διὰ, τρέχω, *curro*.

Διατρέω, ῶ, f. έσω, intremiſco; (2) perterrefactus diffugio; (3) perterebro, perforo. Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, Il. 11. 486. Ex διὰ, & τρέω, tremo, vel τράω, *perforo*.

Διάτρησις, εως, ἡ, perforatio, pertuſio. A διατιτρέω.

Διάτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, perforatus, foraminibus pertuſus; (2) tornatilis, torno factus. Ab eodem.

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, extractio temporis in longum, procraſtinatio; (2) commoratio in aliquo loco, converſatio; (3) ſtudium & opera, quæ alicui rei impenditur, exercitium, occupatio; (4) Philoſophorum congreſſus & diſputatio; (5) locus, in quo διατριβὴ fit; (6) ſchola, locus, in quo litteræ diſcuntur. A διατρίβω.

Διατρίβω, f. ψω, abſumo, attero, perdo; (2) moror, commoror; (3) tempus tero in aliqua re; (4) procraſtino, differo. Διατρίβειν χρόνον, ἔτη, τὸν βίον, ἔν τινι, ἐπί τινι, περὶ τὰ μαθήματα· πρὸς θυσίαις, Plut. Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς, Act. 14, 28. Ex διὰ, & τρίβω, *tero*.

Διάτριμμα, ατος, τὸ, intertrigo. A διατρίβω.

Διάτριτος, ου, ὁ, acceſſio morbi, ſeu febris tertia die. Ex διὰ, & τρίτος, *tertius*.

Διάτριχα, *Adv.* trifariam, tripliciter. Ex διὰ, & τρίχα, quod idem notat.

Διατροπὴ, ῆς, ἡ, pudor, confuſa facies; (2) confuſio, perturbatio; (3) commiſeratio. A διατρέπω.

Διάτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, perverſus; (2) qui perverti ſolet; (3) mutabilis. Ab eod.

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, victus, cibus. A διατρέφω.

Διατρύγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, frumento conſitus inter vitium ordines; (2) frugifer. Ex διὰ, & τρύγη, *triticum*.

Διατρυπάω, ῶ, f. ήσω, perterebro, perforo, pertundo; (2) penetro, transfigo; (3) excavo. Ex διὰ, & τρυπάω, *terebro*.

Διατρυφάω, ῶ, f. ήσω, delicate vivo, luxurior, luxu diffluo. Διατρυφώσῃ παιδείᾳ τεθραμμένος, Plat. Ex διὰ, & τρυφάω, idem ſignificante.

Διατρώγω, f. τρώξομαι, peredo, perrodo, erodo. Ex δια, & τρώγω, *rodo*.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, ῶ, percribro.

Διάττω, proſilio, deſilio huc & illuc, emico. Ex διὰ, & ἄττω, *proſilio*.

Διατυπόω, ῶ, f. ώσω, conſtituo, ſancio; (2) formo, reformo; (3) apud me conſtituo, animo concipio. Διατυποῦνται ἡμεῖς, Luc. Ex διὰ, & τυπόω, *formo*.

Διατύπωσις, εως, ἡ, informatio; (2) conſtitutio, ſtatutum, teſtamentum; (3) figura rhetorica. A διατυπόω.

Διαυαίνομαι, exſiccor. Ex διὰ, & αὐαίνομαι, *ſiccor*.

Διαυγάζω, f. άσω, diffulgeo, tranſpareo; (2) illuceſco. Ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, 2 Pet. 1, 19. Ex διὰ, & αὐγάζω, *luceo*.

Διαύγασμα, ατος, τὸ, diluculum.

Διαυγασμὸς, οῦ, ὁ, ſplendor tranſlucens. A διαυγάζω.

Διαύγεια, ας, ὁ, idem. A διαυγής.

Διαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pellucidus, tranſlucidus, limpidus. Ex διὰ, & αὐγὴ, *ſplendor*.

Διαυγία, ας, ἡ, ſplendor pellucens. A διαυγής.

Διαυλακίζω, f. ίσω, perſulco, peraro. Ex διὰ, & αὐλακίζω, *ſulcum duco*.

Διαύλειον, ου, τὸ, diaulium, quum omnibus in ſcena tacentibus tibicen intus canit. Ex διὰ, & αὐλὸς, *tibia*.

Διαύλιον, ου, τὸ, idem quod διαύλειον.

Διαυλίσκος, ου, ὁ, canaliculus in dioptris, quo viſus dirigitur. Ex iiſd.

Διαυλοδρομέω, ῶ, quum ad calcem ſeu metam perventum eſt, rurſum ad carceres curſu redeo. A ſeq.

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, qui diaulum currit, qui curſum circenſem, i. e. διστάδιον, peragit.

Δίαυλος, ου, ὁ, circumactus curriculi hujuſmodi, ut, quum ad metam perveniſſent, flectentes eo rurſum recurrerent, unde curſum inierant, curſus duplex, a carcere ad metam & a meta ad carcerem; (2) menſura duorum ſtadiorum; (3) ſtudium abeundi, ſed & mox redeundi. Ex διὰ, & αὐλὸς, quod vide.

Διαυλωνία, ας, ἡ, locus anguſtus, in quo aves ſilveſtres capiuntur. A δίαυλος.

Διαυλωνίζω, f. ίσω, per anguſtum fluo; (2) meatus longos tranſeo. A διαυλωνία.

Διαυχενίζομαι, f. ίσομαι, cervicem erigo; (2) elata cervice incedo. Ex διὰ, & αὐχὴν, *cervix*.

Διαυχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cervicalis. Ex iiſd.

Διαφαγεῖν, peredere, exedere, edendo conſumere. Ex διὰ, & φαγεῖν, *edere*.

Διαφαίνω, f. άνω, q. d. interoſtendo, demonſtro; (2) eluceo, & διαφαίνομαι, inter alia conſpicuus ſum; (3) tranſparens & pellucidus ſum; (4) in conſpectum venio, conſpicuus fio. Διεφάνη οὐδὲν πρὸς αὐτὸ ἰσχύος περὶ τι, ἢ ἀσθενείας, Dioſc. Ex διὰ, & φαίνω, *oſtendo, in lucem profero*.

Διαφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pellucidus candens; (2) illuſtris, celebris, clarus. A διαφαίνω.

Διάφανσις, εως, ἡ, interlucentia; (2) tranſparentia. Ab eod.

Διαφανῶς. *Adv.* pellucide, perſpicue, clare, manifeſte; (2) cum concentu. A διαφανής.

Διαφαρμακεύω, f. εύσω, medeor, medicamentum purgans præbeo. Ex διὰ, & φαρμακεύω, *medeor*.

Διάφασις, εως, ἡ, idem quod διάφανσις.

Διαφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, floccifacio. Ex διὰ, & φαυλίζω, quod idem notat.

Διαφαύω, f. αύσω, illuceſco. Ex διὰ, & φαύω, *luceo*.

Διαφερόντως, *Adv.* excellenter, egregie; (2) magis, maxime, vehementer. A διαφέρων, quod eſt a διαφέρω.

Διαφέρω, f. διοίσω, a. 1. διήνεγκα, differo, in diverſas partes fero; (2) diſſipo; (3) divulgo; (4) traduco, agito, bellum, ætatem, &c. (5) fero, perfero, ſuſtineo; (6) differo, diſcrepo; (7) antecello, excello, præſto; (8) confero, proſum; & (9) διαφέρομαι, jactor, diffundor; (10) diſſideo, diſſentio; (11) contendo, ambigo, litigo. Διαφέρειν τὰς ψυχὰς, diſtrahere, ἐν ἑαυτῷ, cogitare, ἀπὸ τόπου, ἐπὶ τόπον, traducere; γυναικῶν οὐδὲν, differre; τῶν ἄλλων τινι, antecellere in; ἡμῖν, prodeſſe; ἀνδρίᾳ, πρὸς πολέμικας χρείας, τὰ πολεμικὰ, præſtare. Imperſ. ᾧ μάλιστα διαφέρει, cujus maxime intereſt, Ουδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν, diſcrepabis, Ariſt. Nub. 503. Ex διὰ, & φέρω, *fero.*

Διαφεύγω, f. εύξομαι, effugio, evito. Εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι, Ariſt. Nub. 442. Ου ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες, Id. Veſp. 459. Ex διὰ, & φεύγω, *fugio.*

Διαφημίζω, f. ίσω, ſpargo famam, divulgo. Διαφημίζειν τὸν λόγον, Marc. 1, 45. Διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ, Matt. 9, 31. Ex διὰ, & φημίζω, *dico.*

Διαφθείρω, f. ερῶ, corrumpo; (2) ſtupro; (3) intreficio. Πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρετε διὰ τὰ σχήματα, Ariſt. Pace 323. Τὰς οὔσας τέ μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν, Soph. El. 308. Ex διὰ, & φθείρω, *corrumpo.*

Διαφθορὰ, ας, ἡ, corruptio, corruptela; (2) ſtupratio, vitiatio; (3) internecio, ſtrages, cædes, pernicies; (4) mors. A διαφθείρω.

Διαφθορεὺς, έως, ὁ, corruptor; (2) ſtuprator. Ab eod.

Διαφίημι, f. ήσω, dimitto. Διαφεῖναι τὴν δύναμιν, Dem. Ex διὰ, ἀπὸ, & ἵημι, *mitto.*

Διαφιλονεικέω, ῶ, ήσω, pervicaciter contendo.

Διαφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, contendo & magno ſtudio conor aliquid efficere. Ex διὰ, & φιλοτιμέομαι, quod idem notat.

Διαφλέγω, f. ξω, exuro. Ex διὰ, & φλέγω, *uro.*

Διαφοιβάζω, f. άσω, vaticinor. Ex διὰ, & φοιβάζω, *vaticinor.*

Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, pervagor, percrebeſco. Τοῦ ἔργου λόγος μείζων διεφοίτησεν εἰς Ῥώμην, Plut. Ex διὰ, & φοιτάω, *ito, ventito.*

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia, diſcrimen; (2) diſſidium, diſſenſio, controverſia, contentio, inimicitia. A διαφέρω.

Διαφορέω, ῶ, f. ήσω, differo, disjicio, diſtraho; (2) diripio, ſpolio; (3) diſcutio; (4) digero; & in *Paſſivo* exhaurior, reſolvor. Διαφορουμένης τῆς αὐτοῦ χώρας ὑπὸ τῶν λῃστῶν, Dem. Ἵν᾽ ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; dilanier, Ariſt. Av. 360. Διαφορήσω σ᾽, εἴ τι γρύξεις, id. Eq. 294. A διαφορά.

Διαφόρημα, ατος, τὸ, quod diſſipatur, ſeu disjicitur; (2) ludicrum, ludibrium A διαφορέω.

Διαφόρησις, εως, ἡ, diſſipatio, reſolutio; (2) diſſolutio. Ab eod.

Διαφορητικὸς, ἡ, ὸν, diſcutiendi vim habens. Ab eod.

Διάφορον, ου, τὸ, differentia; (2) ſimultas, odium; (3) ſumptus, impenſæ. A διάφορος.

Διάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, differens, diverſus; (2) præſtans, excellens; (3) commodus, conferens; (4) diſſidens, diſſentiens. A διαφέρω.

Διαφορότης, ητος, ἡ, idem quod διαφορά.

Διαφόρως, *Adv.* differenter, cum differentia; (2) diverſe, varie, multifariam. A διάφορος.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, interſepimentum, quod interſepit, ſeu interſepiendo diſcludit; (2) membrana, quæ cor & pulmonem a jecore & liene diſtinguit, præcordia. A διαφράσσω.

Διαφράγνυμι, ſive διαφράγνυμαι, ſepio, munio, obſtruo. Διεφράγνυτο ξύλοις πολλοῖς τὸ στρατόπεδον, Plut. A διαφράσσω.

Διαφράσσω, vel διαφράττω, f. άξω, interſepio, ſepto interjecto diſcludo & ſeparo. Ex διὰ, & φράσσω, *ſepio.*

Διαφροντίζω, f. ίσω, curo, curam ſuſcipio & adhibeo. Ex διὰ, & φροντίζω, *curo.*

Διαφρυκτοῦν, ſecundum Suidam eſt, ſuffragia ferre, & ſortiri. A calculo, qui φρυκτὴ ψῆφος dicebatur, & φρυκτὸς κύαμος.

Διαφυγγάνω, effugio, evado. Διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων, Thuc. A διαφεύγω.

Διαφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium. Ex διὰ, & φυγὴ, *fuga.*

Διαφυὴ, ῆς, ἡ, interſtitium inter artus, intervallum. A διαφύω.

Διαφυλάσσω, vel διαφυλάττω, f. άξω, conſervo, cuſtodio, tueor, retineo. Διαφυλάσσειν τὴν πόλιν, Eur. Ex διὰ, & φυλάσσω, *cuſtodio.*

Διαφυράω, ῶ, f. άσω, ſubigo, pinſo. Ex διὰ, & φυράω, *miſceo, ſubigo.*

Διαφυσάω, ῶ, f. ήσω, perflo; (2) flatu diſcindo; (3) efflo. Ex διὰ, & φυσάω, *flo.*

Διαφύσησις, εως, ἡ, perflatio. A διαφυσάω.

Διάφυσις, εως, ἡ, interſtitium inter artus; (2) fiſſura, rima, res intercurrens & diſcriminans. A διαφύω.

Διαφύσσω, exhaurio. Ex διὰ, & ἀφύσσω, *haurio.*

Διαφύω, f. ύσω, internaſcor; (2) enaſcor, orior. Ex διὰ, & φύω, *naſcor.*

Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, voce ſeu ſono diſſideo, diſſentientem ſonum edo; (2) diſſideo, diſcrepo; (3) pereo. Διαφωνεῖ ταῦτα ἀλλήλοις, Ariſtot. A διάφωνος.

Διοφώνησις, εως, ἡ, diſſonantia, diſcrepantia. A διαφωνέω.

Διαφωνητικὸς, ἡ, ὸν, qui eſt ingenio ad diſſenſionem propenſo. Ab eod.

Διαφωνία, ας, ἡ, vocis ſeu ſoni diſcrepantia; (2) diſſenſio, diſcordia. A διάφωνος.

Διάφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſcrepantem vocem ſeu ſonum habens, diſſonus; (2) diſſentiens. Ex διὰ, & φωνὴ, *vox.*

Διαφώσκω, illuceſco. Ex διὰ, & φώσκω, *luceo.*

Διαφωτίζω, f. ίσω, lucidum reddo, illumino, illuſtro; (2) in lucem profero. Ex διὰ, & φωτίζω, *illumino.*

Διαχαίνω, hiſco, magno hiatu diducor. Ex διὰ, & χαίνω, *hiſco.*

Διαχαλάω, ῶ, f. άσω, laxo, diſſolvo; (2) reſolvo, diſſipo, aperio. Ex διὰ, & χαλάω, *laxo.*

Διαχαράττω, f. ξω, deſcribo, exaro.

Διαχάσκω, hiſco. Ex διὰ, & χάσκω, *hiſco.*

Διαχειμάζω, f. άσω, hiemem traduco, hiberno. Ex διὰ, & χειμάζω, *hiberno.*

Διαχειρίζομαι, interficio, manibus violentis occido.

Διαχειρίζω, f. ίσω, in manibus habeo, adminiſtro, rego, gero, interficio. Διαχειρίζειν τὰ πράγματα, χρήματα, πολλὰ τῶν κοινῶν. Ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου, Act. 5, 30. Ex διὰ, & χειρίζω, *manu tracto.*

Διαχείρισις, εως, ἡ, idem quod ſequens διαχειρισμός.

Διαχειρισμὸς, οῦ, ὁ, adminiſtratio. A διαχειρίζω.

Διαχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ſuffragio meo declaro, utra res ex propoſitis mihi placeat. Ex διὰ, & χειροτονέω, *manum protendo, ſciſco.*

Διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio, qua una duabus rebus alteri ſuffragio præfertur. Ex διὰ, & χειροτονία, *ſuffragii latio.*

Διαχέω, f. εύσω, diffundo, diſpergo, & diſſipo fundendo; (2) perfundo, transfundo; (3) diſſeco, in fruſta ſeco. Καί μιν διέχευαν ἅπαντα, Il. 7, 316. Ex διὰ, & χέω, *fundo.*

Διαχλιδάω, ῶ, f. ήσω, luxui deditus ſum, in deliciis vivo. Ex διὰ, & χλιδάω, quod idem denotat.

Διαχόω, f. ώσω, aggerem perduco; (2) aggere arceo. Ex διὰ, & χόω, *aggerem duco.*

Διαχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, utor; (2) ſuſtento me; (3) interficio; (4) mutuo ſumo. Διαχρᾶσθαι ξεινικοῖσι ἔθεσι, κήρυξι, ἀβουλίᾳ. Διεχρήσαντο τοιούτῳ μόρῳ, Herodot. Ex διὰ, & χράομαι, *utor.*

Διάχρισμα, ατος, τὸ, id, quo perungimur, unguentum; (2) perunctio. A διαχρίω.

Διαχρίω, f. ίσω, perungo, perlino. Ex διὰ, & χρίω, *ungo.*

Διαχρόω, f. ώσω, colore exorno; (2) contamino. Ex διὰ, & χρόω, quod idem notat.

Διάχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro diſtinctus, aurum intextum habens, inauratus. Ex διὰ, & χρυσὸς, *aurum.*

Διαχρώννυμι, vel διαχρωννύω, f. χρώσ idem quod διαχρόω.

Διάχυσις, εως, ἡ, diffuſio, effuſio; (2) profuſio, prodigalitas; (3) lætitia, voluptas. A διαχύω.

Διαχυτικὸς, ἡ, ὸν, diffundendi vim habens; (2) prodigus. Ab eod.

Διαχύω, f. ύσω, diffundo, effundo; (2) la ſpargo. Ex διὰ, & χύω, *fundo.*

Διαχώννυμι, vel διαχωννύω, idem quod διαχόω.

Διαχωρέω, ῶ, f. ήσω, pervado; (2) excerno, onus ventris pono. Ex διὰ, & χωρέω, *eo.*

Διαχώρημα, ατος, τὸ, excrementum; (2) hiatus. A διαχωρέω.

Διαχώρησις, εως, ἡ, ipſa excernendi actio, egeſtio. Ab eod.

Διαχωρίζω, f. ίσω, diſgrego, diſcerno, disjungo. Ex διὰ, & χωρίζω, *ſeparo.*

Διαχώρισις, εως, ἡ, idem quod ſeq.

Διαχωρισμὸς, οῦ, ὁ, ſeparatio, ſejunctio. A διαχωρίζω.

Διαχωριστικὸς, ἡ, ὸν, ſeparandi vim habens, qui diſcernit ac ſeparat. Ab eod.

Διάχωρος, ου, ὁ, intervallum, quod eſt inte cohortes, aut centurias, manipulorum interſtitium. Ex διὰ, & χῶρος, *locus.*

Διαψαθάλλω, idem quod διαψαλάττω, He

Διαψαίρω, f. αρῶ, perpurgo; (2) perfl perſpiro; (3) diſtraho; (4) diſſolutus ſum, diffluo; (5) quietus ſum. Αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ, Ariſt. Av. 1721. Ex διὰ, & ψαίρω, *tergo.*

Διαψαλάττω, dimitto ad ſcrutationem. E διὰ, & ψαλάττω, *tango.*

Διαψάλλω, f. αλῶ, tango; (2) pſallo. E διὰ, & ψάλλω, quod idem notat.

Διάψαλμα, ατος, τὸ, cantus & melo immutatio. A διαψάλλω.

Διαψάω, ῶ, f. ήσω, radendo & tergendo penetro; (2) perforo, perfodio, effodio. Ex διὰ, & ψάω, *radendo complan*

Διαψέγω, f. ψω, vitupero, reprehendo. E διὰ, & ψέγω, quod idem ſignificat.

Διαψεύδομαι, f. εύσομαι, fallo, decipio, mentior. Διαψευσθεὶς ὑπὸ τῆς ἀφροσ Iſocr. Ex διὰ, & ψεύδομαι, *fallo.*

Διαψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, pertrecto.

Διαψηφίζομ

Διαψηφίζομαι, f. *ίσομαι*, calculum in urnam conjicio, ſententiam fero. Ex *διὰ*, & *ψηφίζω*, *calculis computo*.

Διαψήφισις, *εως*, *ἡ*, ſuffragiorum latio; (2) diſquiſitio; (3) recenſio civium populatim tributimque citatorum, examen, quod ſinguli populi de popularibus inſtituunt, inquirentes, num quis revera civis ſit, an vero peregrinus & perperam in civitatem adſcriptus. A *διαψηφίζομαι*.

Διαψιθυρίζω, f. *ίσω*, murmuro, ſuſurro. Ex *διὰ*, & *ψιθυρίζω*, *ſuſurro*.

Διαψύχω, f. *ξω*, refrigero, recreo, reficio; (2) aëri ſeu vento perflandum expono. *Τὰς ναῦς διαψύξαι*, Thuc. Ex *διὰ*, & *ψύχω*, *frigefacio*.

Διάημι, vel *διάω*, perflo, perſpiro. Ex *διὰ*, & *ἄημι*, *flo*.

Δίβαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duobus pedibus incedit, bipes. Ex *διὰ*, & *βαίνω*, *gradior*.

Δίβαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, bis tinctus. Ex *δὶς*, & *βάπτω*, *tingo*.

Δίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, dupliciter injectus; (2) anceps; (3) duplex. Ex *δὶς*, & *βάλλω*, *jacio*.

Δίβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duplicis eſt conſilii. Ex *δὶς*, & *βουλὴ*, *conſilium*.

Δίβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, bis madefactus, bis tinctus. Ex *δὶς*, & *βρέχω*, *madefacio*.

ιγαμία, *ας*, *ἡ*, ſecundæ, ſeu iteratæ nuptiæ. Ab eod.

ίγαμμα, duplex gamma. Æolica litera, figura & vi ſimilis Latinæ F. Sic dicta quod duorum Γ ſibi ſuperimpoſitorum formam gerat.

ίγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſecundo jungitur matrimonio, ſecundo nubens. Ex *διὰ*, & *γάμος*, *nuptiæ*.

γένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mento eſt bipartito. Ex *δὶς*, & *γένειον*, *mentum*.

γενὴς, *έος*, ὁ καὶ ἡ, qui duorum eſt generum; (2) qui duplicis eſt ſexus. Ex *δὶς*, & *γένος*, *genus*.

ίγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, binas pupillas habens. Ex *δὶς*, & *γλήνη*, *pupilla*.

ίγλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, bis inciſus, gemina ſculptura inciſus. Ex *δὶς*, & *γλύφω*, *ſculpo*.

γλωσσος, vel *δίγλωττος*, ου, ὁ καὶ ἡ, bilinguis, duarum linguarum peritus; (2) bilinguis, fallax. Ex *δὶς*, & *γλῶσσα*, *lingua*.

γνωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duplicis ſeu dubiæ eſt ſententiæ, anceps. Ex *δὶς*, & *γνώμη*, *ſententia*.

γόνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplici geniculorum nodo cinctus. Ex *δὶς*, & *γόνυ*, *genu*.

γονία, *ας*, *ἡ*, partus geminus, ſeu partus geminatio & iteratio. A *δίγονος*.

ίγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, geminus, ſeu bis genitus. Ex *δὶς*, & *γίνομαι*, *naſcor*.

γυος, vel *δίγυος*, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duorum jugerum eſt. Ex *δὶς*, & *γύα*, *jugerum*.

ίδαγμα, *ατος*, *τὸ*, documentum. A *διδάσκω*.

δακτήριον, ου, *τὸ*, idem & ab eod.

δακτικὸς, *ἡ*, *ὸν*, aptus ad docendum, docendi peritus. Ab eod.

δακτὸς, *ἡ*, *ὸν*, doctus, peritus; (2) qui doceri poteſt; (3) qui diſci poteſt; (4) docendus, quem docere licet. Ab eod.

δακτρον, ου, *τὸ*, præmium, quod magiſtro pro doctrina traditur, Minerval, didactrum. Ab eod.

δάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duorum eſt digitorum. Ex *δὶς*, *bis*, & *δάκτυλος*, *digitus*.

Δίδαξις, *εως*, *ἡ*, doctrina, docendi actus. A *διδάσκω*.

Διδασκαλεῖον, ου, *τὸ*, locus, ubi docetur, gymnaſium, ſchola. A *διδάσκαλος*.

Διδασκαλία, *ας*, *ἡ*, doctrina, inſtitutio, eruditio. Ab eod.

Διδασκαλικὸς, *ἡ*, *ὸν*, q. d. doctorius, ad doctrinam pertinens; (2) docendi peritus. Ab eod.

Διδασκαλικῶς, more docentium.

Διδασκάλιον, ου, *τὸ*, idem quod *δίδακτρον*. Ab eod.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, magiſter litterarum, aut morum; (2) magiſter quilibet; (3) poëta comicus, tragicus, aut dithyrambicus. A *διδάσκω*.

ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, f. *ξω*, doceo, erudio, inſtituo; (2) in *Paſſiv.* diſco, certior fio. *Διδάσκειν τοὺς πολίτας τὰ συμφέροντα, σὲ περὶ τούτου, τινα μισθοῦ· δρᾶμα*, edere. *Ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα*, Joan. 14, 26.

Διδαχὴ, *ῆς*, *ἡ*, doctrina, inſtructio, admonitio. A *διδάσκω*.

Διδέω, vel *δίδημι*, ligo. A *δέω*, quod idem ſignificat.

Διδόω. Unde *διδώσομεν*, *διδώσειν*, *ἐδίδουν*. Idem quod *δίδωμι*.

Διδράσκω, fugio, aufugio. A *δράω*.

Δίδραχμον, ου, *τὸ*, didrachmum, nummus duas continens drachmas. Ex *δὶς*, & *δραχμὴ*, *drachma*.

Δίδραχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duarum drachmarum pretii eſt. Ex iiſd.

Διδυματόκος, ου, *ἡ*, & *διδυμοτόκος*, gemellipara, quæ gemellos peperit. Ex *δίδυμος*, & *τίκτω*, *pario*.

Διδυμάων, *άονος*, ὁ, geminus. A *δίδυμος*.

Διδυμεύω, f. *εύσω*, geminam habeo prolem, geminos ſeu gemellos habeo. Ab eod.

Διδυμόθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplici voce reſonans. Ex *δίδυμος*, & *θρόος*, *vox*.

ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, geminus, duplex; *in Plurali* (2) gemini, gemelli; (3) teſticuli.

Διδυμότης, *ητος*, *ἡ*, duplicitas; (2) gemina natura; (3) geminatio. A *δίδυμος*.

Διδυμοτοκέω, *ῶ*, f. *ήσω*, geminos pario. A *διδυμοτόκος*.

Διδυμοτοκία, *ας*, *ἡ*, geminorum partus. Ab eod.

Διδυμοτόκος, ου, *ἡ*, idem quod *διδυματόκος*.

Διδυμόχροος, *contr.* *διδυμόχρους*, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gemini coloris eſt, bicolor. Ex *δίδυμος*, & *χρόα*, *color*.

ΔΙ'ΔΩΜΙ, f. *δώσω*, dono, do; (2) concedo, permitto; (3) do nuptum, do in matrimonium; (4) offero, porrigo; (5) dedo; (6) infligo. *Διδῶναι τινι σοφίας ἀριστεῖον, θυγατέρα, εἰς χεῖρας, ἑαυτὸν*, dedere; *πληγὰς*, infligere; *τῷ ῥεύματι*, projicere, *ἀμφιδέας περὶ τοὺς πόδας*, injicere. *Οὐκ οἶσθ᾽ ὅτῳ μ᾽ ἔδωκας εἰς χεῖρας ποτὲ*, Soph. El. 1363. *Γαμικὴν χλανίδα διδότω τις δεῦρό μοι*, Ariſt. Av. 1699.

Δίδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duorum palmorum eſt. Ex *δὶς*, & *δῶρον*, *palmus*.

Διεγγυὴ, *ῆς*, *ἡ*, fidejuſſio. Ex *διὰ*, & *ἐγγύη*, *ſponſio*.

Διεγγυάω, *ῶ*, f. *ήσω*, ſponſione facta recipio & libero, quod fit in adſertione, repignero; (2) oppignero; (3) *in Medio* ſpondeo, promitto, facturum me recipio. *Διεγγυήσαντες τὰ σώματα χρημάτων*, D. Hal. Ex *διὰ*, & *ἐγγυάω*, *ſpondeo*.

Διεγγύησις, *εως*, *ἡ*, fidejuſſionis interceſſio. A *διεγγυάω*.

Διεγείρω, f. *ερῶ*, excito, ſuſcito, expergefacio; (2) exſtimulo. *Ἐν οἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν*, 2 Pet. 3, 1. *Θάλασσα διηγείρετο*, Joan. 6, 18. Ex *διὰ*, & *ἐγείρω*, *excito*.

Διέγερσις, *εως*, *ἡ*, excitatio. A *διεγείρω*.

Διεγερτικὸς, *ἡ*, *ὸν*, excitandi vim habens, concitandi vi præditus. Ab eod.

Διεγρηγορέω, *ῶ*, f. *ήσω*, vigilo, expergiſcor. Ex *διὰ*, & *ἐγρηγορέω*, *vigilo*.

Διεδρία, *ας*, *ἡ*, diſſidium. A *δίεδρος*.

Διέδριον, ου, *τὸ*, ſellula. Dim. a *δίεδρον*.

Δίεδρον, ου, *τὸ*, biſellium, ſellæ genus. A *δίεδρος*.

Δίεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſſidens. Ex *διὰ*, & *ἕδρα*, *ſella*.

Διειδέναι, pernoſcere.

Διειδὴς, *έος*, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus, clarus. Ex *διὰ*, & *εἶδος*, *forma*.

Διειλημμένως, *Adv.* diſtincte, diviſim; (2) præciſe, præciſa formula. A *διειλημμένος*, quod eſt a *διαλαμβάνω*.

Διείλησις, *εως*, *ἡ*, turbo, convolutio. Ex *διὰ*, & *εἰλέω*, *volvo*.

Δίειμι, tranſeo, permeo, tranſmitto; (2) penetro; (3) proſequor; (4) percurro oratione; (5) narro, percenſeo. *Ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα*, narro, Ariſt. Av. 1398. Ex *διὰ*, & *εἶμι*, *eo*.

Δίειμι, uſque ſum, pergo eſſe. Ex *διὰ*, & *εἰμὶ*, *ſum*.

Διείπω, enuncio, expono; (2) adminiſtro. Ex *διὰ*, & *εἴπω*, pro *ἔπω*, *dico*.

Διείργω, f. *ξω*, diduco, dirimo, interſepio, ſeparo. *Βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἡ νῆσος*, Plut. Ex *διὰ*, & *εἴργω*, *arceo*.

Διείρομαι, inquiro, interrogo. Ex *διὰ*, & *εἴρω*, *dico*.

Διείρω, trajicio, inſero, innecto; (2) transfodigo, transſuo. Ex *διὰ*, & *εἴρω*, *necto*.

Διειρωνόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimulato hoſpitio fallens, ſub hoſpitalitatis ſpecie decipiens. Vox Comica Ariſtophanis de Laconibus. Ex *διὰ*, *εἰρωνία*, *ſimulatio*, & *ξένος*, *hoſpes*.

Διεισδύνω, f. *δύσω*, ſubeo, ingredior. Ex *διὰ*, *εἰς*, & *δύνω*, *ingredior*.

Διεκβάλλω, per medium emitto, trajicio. Ex *διὰ*, & *ἐκβάλλω*, *ejicio*.

Διεκβολὴ, *ῆς*, *ἡ*, trajectio; (2) eruptio; (3) exitus per locum anguſtum & interceptum. A *διεκβάλλω*.

Διεκδικέω, *ῶ*, f. *ήσω*, tueor, defendo, ſive armis, ſive oratione. Ex *διὰ*, & *ἐκδικέω*, *ulciſcor*.

Διεκδρομὴ, *ῆς*, *ἡ*, excurſus; (2) percurſus. Ex *διὰ*, & *ἐκτρέχω*, *excurro*.

Διέκδυσις, *εως*, *ἡ*, ambages, fuga & ſtrophæ tergiverſationum. Ex *διὰ*, & *ἐκδύνω*, *elabor*.

Διεκθέω, f. *θεύσομαι*, diſcurro, excurro. Ex *διὰ*, & *ἐκθέω*, *excurro*.

Διεκπαίω, proruo, prorumpo, cum impetu egredior. Ex *διὰ*, & *ἐκπαίω*, quod idem notat.

Διεκπεραίνω, f. *ανῶ*, abſolvo & ad finem perduco rem inſtitutam; (2) percurro. Ex *διὰ*, & *ἐκπεραίνω*, *abſolvo*, *perficio*.

Διεκπεράω, *ῶ*, f. *ήσω*, vel *άσω*, ex loco aliquo per alium tranſeo; (2) exeo; (3) transjicio, tranſeo; (4) transjicio, transfigo. Ex *διὰ*, & *ἐκπεράω*, *tranſeo*.

Διεκπερδικίζω, f. *ίσω*, perdicis more decipio & effugio. Ex *διὰ*, *ἐκ*, & *πέρδιξ*, *perdix*.

Διεκπίπτω, per medium elabor & evado; (2) per rimam & foramen evado; (3) intercido. *Διεκπίπτω ἐκ τῶν στρατοπέδων*, Plu. Ex *διὰ*, & *ἐκπίπτω*, *excido*.

Διεκπλέω, f. *εύσω*, per mediam hoſtium claſſem erumpo, enavigo, elabor. Ex *διὰ*, & *ἐκπλέω*, *enavigo*.

Διέκπλοος, *contr.* διέκπλȣς, ȣ, ὁ, tranſitus, eductio, enavigatio. Ex iiſd.

Διεκπλώω, f. ώσω, idem quod διεκπλέω.

Διεκπνέω, f. εύσω, exſpiro per, perflo. Ex διὰ, & ἐκπνέω, *exſpiro.*

Διεκπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus, exſpiratio, pertranſitus. A διεκπνέω.

Διεκπορεύομαι, f. εύσομαι, egredior, exeo per, tranſeo per; (2) progredior. Ex διὰ, & ἐκπορεύομαι, *egredior.*

Διέκπτωσις, εως, ἡ, elapſus, effugium. A διεκπίπτω.

Διεκρέω, f. ρεύσω, perfluo, effluo per. Ex διὰ, & ἐκρέω, *effluo.*

Διέκροος, *contr.* διέκρȣς, ȣ, ὁ, meatus, per quem aliquid effluit. A διεκρέω.

Διεκτέμνω, f. εμῶ, diſſeco; (2) exſeco; (3) pene trans exſeco. Ex διὰ, & ἐκτέμνω, *exſeco.*

Διεκτρέχω, excurro per, percurro. Ex διὰ, & ἐκτρέχω, *excurro.*

Διεκφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pellucidus; (2) illuſtris, clarus. Ex διὰ, & ἐκφανὴς, *manifeſtus, illuſtris.*

Διελασία, ας, ἡ, decurſio militaris. A διελαύνω.

Διέλασις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Διελαύνω, f. λάσω, perequito, equitando iter perago; (2) decurro in armis; (3) transfigo, transjicio. Ὃν σὺ δορατίῳ διήλασας, Luc. Ex διὰ, & ἐλαύνω, *ago.*

Διελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto; (2) diſcepto. Διελέγχων ἅπαντας, Luc. Ex διὰ, & ἐλέγχω, quod idem notat.

Διελκυστίνδα, ης, ἡ, puerorum luſus, in quo una pars ſingulos alterius partis ad ſe pertrahere ſatagit. A διελκύω.

Διελκύω, f. ύσω, traho per. Ex διὰ, & ἑλκύω, *traho.*

Διέλκω, f. ξω, diduco.

Δίεμαι, humecto.

Διεμβάλλω, injicio, immitto. Ex διὰ, & ἐμβάλλω, *injicio.*

Διεμμένω, f. ενῶ, conſtanter permaneo in. Ex διὰ, & ἐμμένω, *maneo in.*

Διεμπιμπλάω, ſ. διεμπίμπλημι, ſ. διεμπιπλάω, f. πλήσω, impleo. Ex διὰ, & ἐμπιμπλάω, quod idem ſignificat.

Διεμπολάω, ῶ, f. ήσω, coëmo, mercor; (2) divendo. Τί με κατὰ σκότον ποτὲ διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης; dictis obſcuris ducit, Soph. Phil. 580. Ex διὰ, & ἐμπολάω, *negotior.*

Διεμφαίνω, f. ανῶ, q. d. interoſtendo. Ex διὰ, & ἐμφαίνω, *oſtendo.*

Διενιαυτίζω, f. ίσω, peranno, per totum annum duro; (2) per totum annum alicui rei incumbo. Ex διὰ, & ἐνιαυτίζω, *annum ago.*

Διενίσταμαι, f. ενστήσομαι, refragor diſſerendo. Ex διὰ, & ἐνίσταμαι, *inſiſto.*

Διένος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, biennis, bimus, qui eſt duorum annorum. Ex δὶ vel δὶς, & ἔνος, *annus.*

Διεξάγω, f. άξω, traduco; (2) rego, adminiſtro; (3) tranſigo; (4) dirimo. Διεξάγειν τὸν βίον, τὴν ἀμφισβήτησιν, Polyb. Ex διὰ, & ἐξάγω, *educo.*

Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, tranſactio, compoſitio, controverſiæ diremptio. A διεξάγω.

Διεξάττω, f. άξω, erumpo, proſilio, raptim emico. Ex διὰ, & ἐξάττω, *exſilio.*

Διέξειμι, tranſeo; (2) narro, ediſſero, mente revolvo. Ex διὰ, ἐξ, & εἶμι, *eo.*

Διεξελαύνω, f. άσω, tranſeo. Ex διὰ, & ἐλαύνω, *agito.*

Διεξελίσσω, diſſolvo. Φακέλȣς ῥάβδων διεξελίσσȣσι, Herodot. A διὰ, ἐξ, & ἑλίσσω, *volvo.*

Διεξερέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, interrogo, percontor. Ex διὰ, & ἐξερέομαι, *interrogo.*

Διεξερευνάω, ῶ, f. ήσω, perveſtigo, perſcrutor. Διεξερευνώμενος χώραν, Plat. Ex διὰ, ἐξ, & ἐρευνάω, *indago.*

Διεξερευνητὴς, ȣ̃, ὁ, perſcrutator, indagator. A διεξερευνάω.

Διεξερπύζω, f. ύσω, erepo, prorepo. A διεξέρπω.

Διεξέρπω, f. ψω, penetro, rependo. Ex διὰ, ἐξ, & ἕρπω, *ſerpo.*

Διεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, pertranſeo, pervado; (2) percurro narrando, explico; (3) percurro legendo; (4) conſidero, perpendo. Διεξελθεῖν κατηγορίαν κατά τινος βίȣ, Luc. accuſare. Ὅσȣς πονήσας ϗ διεξελθὼν πόνȣς, Soph. Phil. 1409. Ex διὰ, & ἐξέρχομαι, *egredior.*

Διεξετάζω, f. άσω, perquiro, diligenter inquiro. Ex διὰ, & ἐξετάζω, *inquiro.*

Διεξίημι, dimitto, emitto per. Ex διὰ, & ἐξίημι, *emitto.*

Διεξοδικὸς, ὴ, ὸν, pervius, per quem tranſiri poteſt; (2) quo aliquid percurritur & explicatur. A διέξοδος.

Διεξοδικῶς, *Adv.* pertranſeundo, percurrendo. A διεξοδικός.

Διέξοδος, ȣ, ἡ, via qua ex aliquo loco per alium tranſitur; (2) ingreſſio; (3) tranſactio; (4) explicatio & enarratio rei; (5) curſus. Ex διὰ, & ἔξοδος, *via, qua alicunde exitur.*

Διεορτάζω, f. άσω, feſtum celebro. Ex διὰ, & ἑορτάζω, quod idem notat.

Διέπω, adminiſtro, rego, guberno. Ex διὰ, & ἕπω, *curo.*

Διεργάζομαι, f. άσομαι, conficio. Καὶ μή σέ γ' αὐτὸν ϗ πόλιν διεργάσῃ, perdas, Soph. Oed. Col. 1412. Ex διὰ, & ἐργάζομαι, *operor.*

Διερεθίζω, f. ίσω, valde irrito. Ex διὰ, & ἐρεθίζω, *irrito.*

Διερέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum. A διερεθίζω.

Διερείδω, f. είσω, infigo, & διερείδομαι, innitor. Κἀγὼ σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διερειδομένα, Eur. Hec. 65. Διερεισμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ, Ariſt. Conc. 150. Ex διὰ, & ἐρείδω, *figo.*

Διερέσσω, vel διερέττω, f. ξω, remigo per. Ex διὰ, & ἐρέσσω, *remigo.*

Διερευνάω, ῶ, f. ήσω, indago, perveſtigo, perſcrutor. Τȣ̀ς μυχȣ̀ς τῆς θαλάσσης διερευνῶν, App. Ex διὰ, & ἐρευνάω, *ſcrutor.*

Διερίζω, f. ίσω, contendo, certo. Ex διὰ, & ἐρίζω, quod idem notat.

Διερμηνευτὴς, ȣ̃, ὁ, interpres. A διερμηνεύω.

Διερμηνεύω, f. εύσω, interpretor. Διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτȣ̃, Luc. 24, 27. Ex διὰ, & ἑρμηνεύω, *interpretor.*

Διερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, madidus; (2) recens. A διαίνω, *humecto.*

Διερπύζω, f. ύσω, penetro reptando. Ex διὰ, & ἑρπύζω, *repo.*

Διέρπω, f. ψω, idem. Ex διὰ, & ἕρπω, *ſerpo.*

Διέρυθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rubro colore diſtinctus, cui ruber color permiſtus eſt. Ex διὰ, & ἐρυθρὸς, *ruber.*

Διερύκω, f. ύξω, inhibeo, impedio; (2) dirimo quaſi medium me interponendo. Διερύκων ἀψιμαχίαν τινὰ, Plut. Ex διὰ, & ἐρύκω, *inhibeo.*

Διέρχομαι, f. ελεύσομαι, tranſeo, pertranſeo, prætereo; (2) diſſero, enarro, oratione percurro; (3) tranſigo, conficio; (4) pervado, dimano. Διέρχεσθαι τὸν βίον διὰ θεοσεβείας, pie tranſigere. Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον, Act. 13, 6. Περὶ ἐμȣ̃ διῆλθε λόγος, Plat. Τὸν βίον, id. πρὸς ἑαυτὸν, reputare, Iſocr. Ex διὰ, & ἔρχομαι, *venio.*

Διερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. Διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, Act. 10, 17. Ex διὰ, & ἐρωτάω, quod idem notat.

Διεσθίω, f. ίσω, exedo, corrodo, erodo. Ex διὰ, & ἐσθίω, *edo.*

Δίεσις, εως, ἡ, diviſio; (2) tonus muſicus; (3) perfuſio. A διίημι, *divido*, vel δίημι, *perfundo.*

Διεσκεμμένως, *Adv.* prudenter. A διασκέπτομαι, *contemplor.*

Διεστραμμένως, *Adv.* diſtorte. A διαστρέφω, *diſtorqueo.*

Διετηρὶς, ίδος, ἡ, biennium. Ex δὶς, & ἔτος, *annus.*

Διετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bimulus, biennis. Ex iiſdem.

Διετήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per totum annum durans; (2) anniverſarius. Ex διὰ, & ἔτος, *annus.*

Διετία, ας, ἡ, biennium. Ex δὶς, & ἔτος, *annus.*

Διετίζω, f. ίσω, totum annum duro, annum compleo; (2) bimatum compleo. Ex διὰ, vel δὶς, & ἔτος, *annus.*

Διευθετέω, ῶ, f. ήσω, ſuo quodque loco digero & diſpono; (2) boni conſulo. Ex διὰ, & εὐθετέω, *concinne diſpono.*

Διευθυμέω, ῶ, f. ήσω, pergaudeo, bono & hilari ſum animo. Ex διὰ, & εὐθυμέω, *lætor.*

Διευθυντὴς, ȣ̃, ὁ, director, gubernator. A διευθύνω.

Διευθύνω, f. υνῶ, dirigo; (2) corrigo, emendo; (3) examino, diſcepto; (4) refuto; (5) inquiro diſputando. Διευθύν τὸν λόγον, Luc. Ex διὰ, & εὐθύνω, *dirig*

Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, diſcerno, diſtinguo; (2) dijudico, diſputo, diſcutio, accurat examino. Ex διὰ, & εὐκρινὴς, *dijudicat facilis.*

Διευκρίνησις, εως, ἡ, diſcretio, diſcuſſio. A διευκρινέω.

Διευλαβέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, metuo; (2) caveo; (3) vereor; (4) colo. E διὰ, & εὐλαβέομαι, *caveo.*

Διευριπίζω, f. ίσω, huc & illuc vagor, fr Euripi more huc illuc agitor & reciproco. Ex διὰ, & εὐριπίζω, quod idem notat.

Διευρύνω, f. υνῶ, dilato. Ex διὰ, & εὐρύν quod idem ſignificat.

Διευτονέω, ῶ, f. ήσω, validus ſum, valeo ribus, poſſum. Ex διὰ, & εὔτονος, *valid*

Διευτυχέω, ῶ, f. ήσω, uſque quaque proſp utor fortuna. Ex διὰ, & εὐτυχέω, *felix*

Δίεφθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decoctus, concoctus, coctus. Ex διὰ, & ἑφθὸς, *coctus.*

Διεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, disjunctus, diſcre Ex διὰ, & ἔχω, *habeo, teneo.*

Διεχθρεύω, f. εύσω, inimicus ſum, inimi tias gero, ſimultatem exerceo. Ex & ἐχθρεύω, quod idem notat.

Διέχω, perrumpo, divido, disjun (2) pertineo, pertingo aliquo; (3) ſto. Διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα, rodot. Διεῖχον πολὺ ἀπ' ἀλλήλων, T Ex διὰ, & ἔχω, *habeo.*

Δίζημι, idem quod δίζω.

Δίζημαι, quæro, inveſtigo. A δίζω.

Διζήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quæſitor, inveſtig Nonnus. A δίζημαι.

Δίζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bijugis; (2) du Ex δὶς, & ζυγὸς, *jugum.*

Δίζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ΔΙ'ΖΩ, ambigo, dubito; (2) quæro; (3) do operam, ſtudeo. Δίζε γδ̀, ἢ μάχοιτο, &c. Il. 16, 713.

Δίζωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui geminam vitam habet, vitæ geminæ, vel duplicis. Ex δὶς, & ζωὴ, *vita*.

Διηγέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, narro, commemoro, diſſero. Τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' ἀυτοῖς διηγήσαιτο; Ariſt. Av. 205. Διεστείλατο ἀυτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται, Marc. 9, 9. Ex διὰ, & ἡγέομαι, *duco*.

Διήγημα, ατος, τὸ, narratio; (2) expoſitio, commemoratio. A διηγέομαι.

Διηγηματικὸς, ὴ, ὸν, qui narrationibus delectatur, fabulator; (2) ad narrationem pertinens, narrativus. A διήγημα.

Διηγηματικῶς, *Adv.* narrative. A διηγηματικός.

Διηγημάτιον, ȣ, τὸ, narratiuncula. Dim. a διήγημα.

Διήγησις, εως, ἡ, narratio, commemoratio, ſed longior, quam διήγημα. A διηγέομαι.

Διηέριος, pro διαέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aërius, per aërem gradiens vel volans, qui eſt in aëre, ad aërem pertinens. Ex διὰ, & ἀέριος, *aërius*.

Διηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo, eluo. Ex διὰ, & ἤθω, *colo*.

Διήθω, idem & ex iiſd.

ιηκριβωμένως, *Adv.* accurate, abſoluta & perfecta diligentia. Ex διὰ, & ἠκριβωμένως, *accurate*.

ιήκω, f. ήξω, pervado, pertranſeo. Ἰσθμὸς εἰς τ̀ πόντον διήκει, Ariſtot. Ex διὰ, & ἥκω, *venio*.

ιηλιόω, ῶ, f. ώσω, inſolo, ſole peruro. Ex διὰ, & ἡλιόω, quod idem denotat.

ιηλόω, ῶ, f. ώσω, clavum adigo per, clavo transfigo per. Ex διὰ, & ἡλόω, *figo*.

ιήλυσις, εως, ἡ, excurſus; (2) ſeparatio. A διέρχομαι.

ημερεύω, f. εύσω, diem tranſigo, totum diem tranſigo, diem totum duro. Ex διὰ, & ἡμερεύω, quod idem notat.

ημερόω, ῶ, f. ώσω, mitigo, emollio. Ex διὰ, & ἡμερόω, *cicuro*.

Ι'ΗΜΙ, humecto, madefacio, perfundo, diluo.

ηνεκέως, *Adv.* continua & perpetua ſerie, jugi & continuo tenore, continuo, perpetuo, identidem. A διηνεκής.

ηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, continuus, perpetuus. Hinc εἰς τὸ διηνεκὲς, vel διηνεκὲς, in perpetuum, jugiter. Ex διὰ, & ἠνεκὴς, *porrectus*.

ηνεκῶς, *Adv.* idem quod διηνεκέως.

ηπειρόω, ῶ, f. ώσω, in continentem redigo, continenti adjungo. Ex διὰ, & ἠπειρόω, *continentem facio*.

ρημένως, *Adv.* diviſim, diſtincte. A διῃρημένος, *diviſus*, quod eſt a διαιρέω, *divido*.

ήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, biremis. Ex δὶς, & ἐρέσσω, *remigo*.

ηχέω, ῶ, f. ήσω, perſono. Ex διὰ, & ἠχέω, *ſono*.

ηχὴ, ῆς, ἡ, facultas illa, qua, velut vehiculo, ſonitus ad auditum pervehitur. A διηχέω.

θάλασσος, vel διθάλαττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bimaris, qui utrimque mari adluitur. Ex δὶς, & θάλασσα, *mare*.

θεΐα, ας, ἡ, duplex numen, duo dii. Ex δὶς, & θεῖον, *numen*.

θεῖται, ῶν, οἱ, qui duos deos ſtatuunt, qui duplex numen colunt, qui duplex numen adſerunt in divinitate. A διθεΐα.

θηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus. Ex ι, vel δὶς, & θηκτὸς, *acutus*.

Διθυμία, ας, ἡ, diffidium animorum, diſſenſio, diſcordia. A δίθυμος.

Δίθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſcors. Ex δὶς, & θυμὸς, *animus*.

Διθυραμβικὸς, ὴ, ὸν, ad dithyrambos pertinens. A διθύραμβος.

Διθυραμβικῶς, *Adv.* Poëtarum dithyrambicorum more, dithyrambica licentia & audacia. A διθυραμβικός.

Διθυραμβογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quaſi duabus januis in lucem editus. Ex διθύραμβος, & γείνομαι, *naſcor*.

Διθυραμβοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, dithyramborum poëta. Ex διθύραμβος, & διδάσκαλος, *doctor*, *magiſter*.

Διθυραμβοποιέω, ῶ, f. ήσω, dithyrambos ſcribo & compono. A διθυραμβοποιός.

Διθυραμβοποιΐα, ας, ἡ, dithyramborum ſcriptio. Ab eod.

Διθυραμβοποιὸς, ȣ̃, ὁ, dithyramborum poëta, ſeu ſcriptor. Ex διθύραμβος, & ποιέω, *facio*.

Διθύραμβος, ȣ, ὁ, Dithyrambus, cognomen Bacchi; (2) genus carminis in honorem Bacchi. Ex δίθυρος, *biforis*, & ἐμβαίνω, *ingredior*, quia Bacchus primum ex Semele, & deinde ex femore Jovis natus, adeoque bis in vitam ingreſſus fingitur.

Διθυραμβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, dithyrambicam audaciam, ſeu dithyrambicum tumorem præ ſe ferens. A διθύραμβος.

Δίθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duas januas habens, biforis. Ex δὶς, & θύρα, *janua*.

Δίϊδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perſudans. Ex διὰ, & ἶδος, *ſudor*.

Διϊδρόω, ῶ, f. ώσω, perſudo. Ex διὰ, & ἱδρόω, *ſudo*.

Διΐημι, tranſmitto, trajicio; (2) dimitto. Ex διὰ, & ἵημι, *mitto*.

Διϊθυντὴς, ȣ̃, ὁ, rector, moderator. A διϊθύνω.

Διϊθύνω, dirigo, rego, moderor. Ex διὰ, & ἰθύνω, *rego*.

Διϊκμάζω, f. άσω, humecto. Ex διὰ, & ἰκμάζω, *humecto*.

Διϊκνέομαι, ȣ̃μαι, f. διΐξομαι, pervado, permeo; (2) pertingo, pervenio; (3) oratione percurro, enarro. Διϊκνȣ́μενος ἄχρι μερισμȣ̃ ψυχῆς τε ϗ πνεύματος, Heb. 4, 12. Ex διὰ, & ἱκνέομαι, *venio*.

Δίϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Jovialis. A ζεὺς, διός.

Διϊπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a Jove delapſus, qui cœlitus decidit. Ex διὸς, *Jovis*, & πίπτω, *cado*.

Διϊπόλια, Jovialia.

Διϊπολιώδης, εος, ȣς, unde τὰ διϊπολιώδη, priſca, obſoleta, apud Ariſtoph.

Διϊππασία, ας, ἡ, certamen equeſtre. Ex διὰ, & ἱππασία, *equitatio*.

Διΐπταμαι, f. διαπτήσομαι, pervolo. Ex διὰ, & ἵπταμαι, *volo*.

Διΐπτημι, idem quod διΐπταμαι.

Διϊσθμέω, ῶ, f. ήσω, iſthmum trajicio. Ex διὰ, & ἰσθμὸς, *iſthmus*.

Διϊσθμονίζω, f. ίσω, per iſthmum traduco, ſive traho. Ex iiſdem.

Διΐστημι, f. στήσω, ſeorſum ſtatuo; (2) dirimo, diſtinguo, ſeparo; at (3) διΐσταμαι, diſto; (4) differo, diſſentio. Διέστη ἀπ' ἀυτῶν, Luc. 24, 51. Ex διὰ, & ἵστημι, *ſiſto*.

Διϊσχυρίζομαι, f. ίσομαι, adfirmo, contendo dicendo. Ἡ δ̀ διϊσχυρίζετο ȣ̔́τως ἔχειν, Act. 12, 15. Ex διὰ, & ἰσχυρίζομαι, *firmo*.

Διϊσχύω, f. ύσω, viribus ſuperior ſum, viribus vinco. Ex διὰ, & ἰσχύω, *valeo*, *robuſtus ſum*.

Διΐσχω, idem quod διέχω.

Δικάζω, f. άσω, jus dico, judico; (2) litigo, in jus voco. Κατὰ μέγεθος ἀδικήματος ἑκάστῳ δικάζειν, Herodot. A δίκη.

Δικαία, ας, ἡ, Ionice pro δίκη, juſtitia. Ab eodem.

Δικαιαρχία, ας, ἡ, juſtum imperium; (2) juſtorum imperium. Ex δίκαιος, & ἀρχὴ, *imperium*, *principatus*.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, juris adminiſtratio, juriſdictio; (2) cauſſa idonea. Ex δίκαιος, & δόσις, *datio*, a δίδωμι, *do*.

Δικαιοδοτέω, ῶ, f. ήσω, jura reddo. Ex δίκαιος, & δίδωμι, *do*.

Δικαιοδότης, ȣ, ὁ, juris dator, juridicus. A δικαιοδοτέω.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, juſtum judicium. Ex δίκαιος, & κρίσις, *judicium*.

Δικαιοκρίτης, ȣ, ὁ, juſtus judex. Ex δίκαιος, & κριτὴς, *judex*.

Δικαιολογέω, ῶ, f. ήσω, judicio contendo; (2) acculo; (3) defendo. Ἡδέως ἄν σοι δικαιολογησαίμην ὑπὲρ τ̃ ἐγκλημάτων, Luc. A δικαιολόγος.

Δικαιολογία, ας, ἡ, cauſſæ ſuæ defenſio, id, quod pro cauſſæ fundamento dici poteſt; (2) accuſatio. Ab eod.

Δικαιολόγος, ȣ, ὁ, advocatus, cauſſidicus, cauſſarum orator. Ex δίκαιος, & λέγω, *dico*.

Δικαιόπολις, ὁ ϗ ἡ, juſtitiam in ſuis urbibus colens. Ex δίκαιος, & πόλις, *urbs*.

Δικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, juſte ago. Ex δίκαιος, & πράττω, *facio*.

Δικαιοπράγημα, ατος, τὸ, juſte factum. A δικαιοπραγέω.

Δικαιοπραγία, ας, ἡ, actio ex æquo & bono, actio juſta. Ex δίκαιος, & πράττω, *ago*.

Δίκαιος, αία, αιον, juſtus, æquus; (2) dignus; (3) legitimus; (4) probus, innocens. A δίκη, *jus*.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, juſtitia, æquitas; (2) juſtificatio; (3) conformitas cum lege; (4) vita pia & ſancta; (5) liberalitas, beneficentia, benignitas. A δίκαιος.

Δικαιόω, ῶ, f. ώσω, juſtum & æquum cenſeo; (2) cenſeo, judico, ſtatuo; (3) abſolvo, juſtum & innocentem pronuncio; (4) condemno; (5) punio, ſupplicio adficio. Ὁ δ̀ θέλων δικαιȣ̃ν ἑαυτὸν, Luc. 10, 29. Ὀυ δικαιȣ̃ται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμȣ, Gal. 2, 16. Ὀυκ ἐν τȣ́τῳ δεδικαίωμαι, 1 Cor. 4, 4. A δίκαιος.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, juſte factum; (2) jus; (3) privilegium; (4) allegatum, præſidium & firmamentum cauſſæ; (5) quæſtio juris; (6) conflictio; (7) inſtrumentum, litis cautio, cauſſificatio. A δικαιόω.

Δικαίως, *Adv.* juſte, per fas; (2) merito, jure. A δίκαιος.

Δικαίωσις, εως, ἡ, juſtificatio; (2) jus, juſtum judicium; (3) juſta petitio; (4) judicium; (5) condemnatio, pœna; (6) cauſſarum defenſio in judicio. A δικαιόω.

Δικαιωτήριον, ȣ, τὸ, locus, ubi judicium exercetur. Ab eod.

Δικᾶν, apud Herodotum eſt pro δικάσειν, non a δικάω.

Δικανικὸς, ὴ, ὸν, forenſis, judicialis; (2) juris peritus. A δίκη.

Δικάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex διὰ, & κάρηνον, *caput*.

Δικαρπέω, ῶ, f. ήσω, biferus ſum, bis fructum fero. Ex δὶς, & καρπὸς, *fructus*.

Δίκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bis fructum gignens. Ex iiſdem.

Δικάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo judicatur, aut jus dicere licet, judicio præſtitutus. A δικάζω.

Δικασπολίη, ης, ἡ, Ion. pro δικασπολία in Epigramm. judicium, lis, cauſſa, controverſia. A δικασπόλος.

Δικασπόλος, ȣ, ὁ, judex, qui verſatur circa jus; (2) rex. Ex δίκη, & πολέω, *verſor.*

Δικαςήριον, ȣ, τὸ, forum judiciale; (2) judicium; (3) conſeſſus judicum; (4) tribunal. A δικαςής.

Δικαςὴς, ȣ̃, ὁ, judex. A δικάζω.

Δικαςικὸν, ȣ̃, τὸ, merces judicum, ſportulæ judiciales. A δικαςής.

Δικαςικὸς, ὴ, ὸν, ad judicem pertinens, judicialis, judiciarius; (2) judicandi peritus. Ab eod.

Δικάςρια, ας, ἡ, fœmina judex.

Δικαςικῶς, *Adv.* judicum more, ut fit in judiciis. A δικαςικός.

Δικατάληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dupliciter deſinens. Ex δὶς, & καταληκτος, *deſinens.*

ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo, bidens, inſtrumentum ruſticum.

Δικελλίτης, ȣ, ὁ, qui ligone utitur, foſſor. A δίκελλα.

Δικέραιος, ὁ ϗ ἡ, duo cornua, ſive duos apices habens. Ex δὶς, & κεραία, *apex.*

Δικέραος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bicornis. Ex δὶς, & κέρας, *cornu.*

Δίκερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δίκερας, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δικέφαλος, ω, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex δὶς, & κεφαλὴ, *caput.*

ΔΙ'ΚΗ, ης, ἡ, jus, juſtitia, fas; (2) dea judiciorum præſes, Dice; (3) ritus, mos, conſuetudo; (4) dica, judicium, cauſſa, actio, lis; (5) ſupplicium, pœna.

Δίκηλον, ȣ, τὸ, imago, proprie ſtatua Jovis. διὸς, & ἔικελον, *ſimulacrum.* Vide δείκελον.

Δίκησις, εως, ἡ, vindicta. A δίκη.

Δικίδιον, ȣ, τὸ, liticula, controverſiola. Dim. a δίκη.

Δίκλειδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque clauſus. A δικλίς.

Δίκλιδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, fores geminæ, valvæ bifores; (2) quæ duplici clave obſeratur. Ex δὶς, & κλείω, *claudo.*

Δικογραφία, ας, ἡ, cauſſarum ſcriptio, ſeu concinnatio. A δικογράφος.

Δικογράφος, ȣ, ὁ, cauſſarum ſcriptor. Ex δίκη, & γράφω, *ſcribo.*

Δικοδοσία, ας, ἡ, cauſſæ dictio. Ex δίκη, & δίδωμι, *do.*

Δίκοκκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplici grano præditus. Ex δὶς, & κόκκος, *granum.*

Δικολέκτης, ȣ, ὁ, caſſidicus. Ex δίκη, & λέγω, *dico.*

Δικολογέω, ῶ, f. ήσω, cauſſas dico; (2) judiciales præceptiones do. A δικολόγος.

Δικολογία, ας, ἡ, de jure diſceptio. Ab eod.

Δικολόγος, ȣ, ὁ, cauſſidicus. Ex δίκη, & λέγω, *dico.*

Δίκολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duos ſinus habens. Ex δὶς, & κόλπος, *ſinus.*

Δικόνδυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duos nodos habens, qui binis nodis adducitur. Ex δὶς, & κόνδυλος, *nodus & articulus digiti.*

Δικοῤῥαφέω, ῶ, f. ήσω, cauſſas concinno, ſive conſuo. Ariſt. Av. 1441. A δικοῤῥάφος.

Δικοῤῥάφος, ȣ, ὁ, cauſſarum concinnator, ſ. conſarcinator. Ex δίκη, & ῥάπτω, *ſuo.*

Δίκορσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex δὶς, & κόρση, *caput.*

Δικόρυμβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, binos corymbos, ſeu vertices habens. Ex δὶς, & κόρυμβος, *vertex.*

Δικόρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duplicem verticem habet; (2) qui duplici eſt capillorum diſcrimine. Ex δὶς, & κορυφὴ, *vertex.*

Δικότυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duas carunculas concavas circa cirros habens; (2) qui geminas cotylas, ſeu heminas complectitur. Ex δὶς, & κοτύλη, *cotyla.*

Δικόω, ῶ, f. ώσω, ſupplicio adficio. Apud Cic. ἐδικώθησαν. A δίκη.

Δικραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex δὶς, & κράας, *caput.*

Δίκραιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bicornis, bifidus. Ex iiſdem.

Δικραιότης, ητος, ἡ, q. d. bicornitas, bifiditas. A δίκραιος.

Δίκραιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, biceps; (2) bifidus; (3) bicornis. Ex δὶς, & κραῖρα, *caput.*

Δίκρανον, ȣ, τὸ, fuſcina.

Δίκρανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex δὶς, & κράνον, *caput.*

Δικρανόω, ῶ, f. ώσω, bifurcum reddo, biceps facio, in duas partes aperio. A δίκρανος.

Δικρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. bipotens, diviſum habens imperium. Ex δὶς, & κρατέω, *impero.*

Δίκροος, *contr.* δίκρȣς, & Δικρόος, *contr.* δικρȣ̃ς, biceps, bifidus, bifurcus.

Δίκροοσος, ὁ, ἡ, geminam habens fimbriam.

Δίκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bis pulſans; (2) qui utrimque impellitur. Ex δὶς, & κρότος, *pulſus.*

Δίκρȣνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duos habens fontes aquæ ſalientis. Ex δὶς, & κρȣνὸς, *ſcatebra.*

ΔΙ'ΚΤΑΜΟΝ, vel δίκταμνον, ȣ, τὸ, & δίκταμνος, ȣ, ἡ, dictamnum, ſeu dictamnus, herba.

Δικτυαγωγὸς, retiarius. Ex δίκτυον, & ἄγω, *duco.*

Δικτυάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reti captus, irretitus. Ex δίκτυον, & ἁλίσκω, *capio.*

Δίκτυνα, Diana, ἀπὸ τῶν δικτύων, a retibus, quia venatrix.

Δικτύδιον, ȣ, τὸ, reticulum, rete parvum. Dim. a δίκτυον.

Δικτυεὺς, έως, ὁ, piſcator retiarius. Ab eodem.

Δικτυοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rete jacit, piſcator retiarius. Ex δίκτυον, & βάλλω, *jacio.*

Δικτυόθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retium inſtar poſitus, reticulatus. Ex δίκτυον, & τίθημι, *pono.*

Δικτυόκλωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in retia plexus, in retia fili modo intextus. Ex δίκτυον, & κλώθω, *neo, texo.*

ΔΙ'ΚΤΥΟΝ, ȣ, τὸ, rete; (2) plaga, caſſis; (3) media cribri pars.

Δικτυοπλόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui retia texit, ſeu connectit. Ex δίκτυον, & πλέκω, *plecto.*

Δικτυοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui retia conficit. Ex δίκτυον, & ποιέω, *facio.*

Δικτυȣλκὸς, ȣ̃, ὁ, qui rete trahit, piſcator retiarius. Ex δίκτυον, & ἕλκω, *traho.*

Δικτυόω, ῶ, f. ώσω, ad retis formam compono & fabrico, reticulatum facio. A δίκτυον.

Δικτυωτὸς, ὴ, ὸν, reticulatus. A δικτυόω.

ΔΙ'ΚΩ, jacio, dejicio.

Δίκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bimembris. Ex δὶς, & κῶλον, *membrum.*

Δυκωπία, ας, ἡ, ſcapha, quæ duobus tantum remis agitur. A δίκωπος.

Δίκωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duos remos habens. Ex δὶς, & κώπη, *remus.*

Διλήκυθον, ȣ, τὸ, gemina lecythus, binæ lecythi. Ex δὶς, & λήκυθος, *lecythus.*

Δίλημμα, ατος, τὸ, dilemma, ſyllogiſmus ab utraque parte feriens adverſarium, ſyllogiſmus cornutus, complexio. Ex δὶς, & λῆμμα, quod eſt a λαμβάνω, *ſumo.*

Διλογέω, ῶ, f. ήσω, bis idem dico. A δίλογος.

Διλογία, ας, ἡ, ſermonis ambiguitas, quando anceps in utramque partem eſt ſignificatio. Ab eod.

Δίλογος, ȣ, ὁ, bilinguis. Ex δὶς, & λόγος, *ſermo.*

Δίλογχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duas geſtans lanceas. Ex δὶς, & λόγχη, *lancea.*

Διλοχία, ας, ἡ, duplaris decuria. Ex δὶς & λόχος, *decuria.*

Διμάχαι, ὁι, duplicem pugnam committentes, qui equites & pedites depugnant, prout neceſſitas exigit. Ex δὶς, & μάχομαι, *pugno.*

Διμέδιμνον, ȣ, τὸ, menſura capiens duos modios. Ex δὶς, & μέδιμνος, *medimnus, modius.*

Διμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bipartitus, bimembris. Ex δὶς, & μέρος, *pars.*

Διμερῶς, *Adv.* bipartito. A διμερής.

Δίμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duas habens ſeu continens menſuras, qui duabus menſuris ſeu dimenſionibus conſtat. Ex δὶς, & μέτρον, *menſura.*

Διμέτωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bifrons; (2) anceps. Ex δὶς, & μέτωπον, *frons.*

Δίμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bimeſtris, qui duorum menſium eſt. Ex δὶς, & μὴν, *menſis.*

Διμήτωρ, ορος, ὁ, bimater, qui duas matres habet. Ex δὶς, & μήτηρ, *mater.*

Διμίτρον, ȣ, τὸ, duplici zona cinctum; (2) duplex germen. Ex δὶς, & μίτρα, *cinctus.*

Διμναῖος, αία, αῖον, qui duarum minarum eſt, duarum minarum pretium æquans. Ex δὶς, & μνᾶ, *mina.*

Διμοιρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, duas habens partes. Ex δὶς, & μοῖρα, *pars.*

Διμοιρία, ας, ἡ, duæ partes, duplum; (2) bes in hæreditatibus; (3) cohors dimidia in militia. A διμοιρής.

Διμοιρίτης, ȣ, ὁ, qui duplam portionem capit, cui duplex portio, dupla annona, duplum ſtipendium datur; (2) qui dimoiρία præeſt. A διμοιρία.

Δίμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod διμοιρής.

Δίμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, biformis, geminam formam habens. Ex δὶς, & μορφὴ, *forma.*

Δίμυξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duo ellychnia habens. Ex δὶς, & μύξα, *ellychnium.*

Δινεύω, f. εύσω, inſtar vorticis circumago, gyro, verſo, (2) verſor, moveo me, voluto me. A δίνη.

Δινέω, ῶ, f ήσω, idem & ab eod. Διμ... τερος ἱερὸν ἀκτὴν δινέμεν, Heſiod. Ἔ... 596.

ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vortex; (2) aëris turbo.

Δινήεις, εσσα, εν, *Gen.* εντος, έσσης, ... vorticoſus. A δίνη.

Δινηθμὸς, ȣ̃, ὁ, in vorticem ſeu gyrum circumactio, A δινέω.

Δίνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δῖνος, ȣ, ὁ, vortex ætherius, turbo; (2) gyrus; (3) vertigo; (4) ſaltationis genus; (5) vaſculi ſpecies. A δίνη.

Δινόω, ῶ, f. ώσω, inſtar vorticis circumago, torno. A δίνη.

Δίνω, idem quod δινέω.

Δινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbineus, vorticibus plenus. A δίνη.

Δινωτὸς, ἡ, ὸν, turbinatus, tornatus; (2) teſſellatus; (3) rotundus. A δινόω.

Δίξοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bifidus, bifurcus. Ex δὶς, & ξέω, rado, ſcalpo.

Διξὸς, ἡ, ὸν, geminus. Ionice pro δισσός.

Διὸ, Conjunct. ideo, propterea, idcirco, proinde, quapropter, quamobrem. Ex διὰ, & ὃ, quod.

Διόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Jove tactus, ſeu fulmine ictus; (2) a Jove miſſus. Ex ζεὺς, Gen. διὸς, & βάλλω, jacio.

Διόβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Jove miſſus. Ex iiſd.

Διογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e Jove genitus, ſ. ortus; (2) generoſus, divus, nobiliſſimus. Ex διὸς, & γείνομαι, naſcor.

Διογένητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ιογκόω, ῶ, f. ώσω, tumefacio, inflo, tumidum reddo; διογκόομαι, ȣ̃μαι, turgeo. Ex διὰ, & ὀγκόω, quod idem notat.

ιόγκωσις, εως, ἡ, tumefactio. A διογκόω.

ιόγνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod διογένητος.

ιοδεία, ας, ἡ, tranſitus. A διοδεύω.

ιοδεύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pervius, permeabilis. A διοδεύω.

ιοδεύω, f. εύσω, iter facio per, tranſeo, commeo. Διώδευε κατὰ πόλιν ϗ κώμην, Luc. 8, 1. Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, Act. 17, 1. Ex διὰ, & ὁδεύω, iter facio.

ιοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, permeo. Ex δίοδος, & πείρω, tranſeo.

ίοδος, ȣ, ἡ, tranſitus. Ex διὰ, & ὁδὸς, via.

ίοζος, ὁ ϗ ἡ, duos ramos habens. Ex δὶς, & ὄζος, ramus.

ιόθεν, Adv. a Jove. A ζεὺς, Gen. διός.

ιοίγνυμι, f. ξω, aperio, pando, reſero. Ἀλλὰ τὰς γνάθȣς διοίγνυτε, Ariſt. Conc. 849. Ex διὰ, & οἴγω, aperio.

ιοίγω, f. ξω, idem & ex iiſd. Βοᾷ διοίγειν κλεῖθρα, Soph. Oed. Tyr. 1296.

ιοιδαίνω, intumeſco, inturgeſco; (2) intumeſco ira; (3) emano, erumpo. Διῳδήκει ἐκ τῆς φαρμακοποσίας τὰ σκέλη, Luc. Ex διὰ, & οἰδαίνω, tumeſco.

ιοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeſco. Ex διὰ, & οἰδέω, tumeo.

ιοιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tumidus, turgidus. Ex iiſd.

ιοικέω, ῶ, f. ήσω, digero; (2) ſeorſim habito; (3) rego, adminiſtro; (4) inſtituo. Διοικεῖν τὴν πόλιν, τὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὸν βίον· προνοίᾳ διοικεῖται, adminiſtrantur. Ex διὰ, & οἰκέω, habito.

ιοίκησις, εως, ἡ, adminiſtratio, moderatio; (2) quævis provincia, in qua præſes jus dicit, & conventus agit; (3) adminiſtratio multarum provinciarum, apud Scriptores eccleſiaſticos, Diœceſis. A διοικέω.

ιοικητὴς, ȣ̃, ὁ, adminiſtrator, procurator. A διοικέω.

ιοικίζω, f. ίσω, diſſocio, incolas diſpergo, ſparſim colloco. Ex διὰ, & οἰκίζω, condo, loco.

ιοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inter ædificandum ſeparo & diſcrimino. Ex διὰ, & οἰκοδομέω, ædifico.

ιοικονομέω, ῶ, f. ήσω, perſevero regendo. Ex διὰ, & οἰκονομέω, domum adminiſtro.

ιοινόω, ῶ, f. ώσω, vino refercio. Ex διὰ, & οἶνος, vinum.

Δίοιξις, εως, ἡ, apertio, patefactio. A διοίγω.

Διοϊστεύω, f. εύσω, ſagittam mitto per, jaculor. Ex διὰ, & ὀϊστεύω, jaculor.

Διοιχνέω, ῶ, f. ήσω, pererro, permeo. Διοίχνει δυσφάτȣς αἰνιγμάτων οἴμας, Lyc. 10. Ex διὰ, & οἰχνέω, abeo.

Διοίχομαι, f. οἰχήσομαι, pereo, intereo; perii, interii. Ex διὰ, & οἴχομαι, abeo.

Διολισθαίνω, labor per; (2) dilabor, ſive elabor e manibus; (3) labor, cado. Ex διὰ, & ὀλισθαίνω, labor.

Διολισθέω, ῶ, f. ήσω, idem. Διολισθεῖν τȣ̀ς χρήστας, Ariſt. Nub. 433. Ex διὰ, & ὀλισθέω.

Διολκὴ, ῆς, ἡ, diſtractio, tractio per. A διέλκω, diſtraho.

Δίολκος, ȣ, ὁ, Tractus in Iſthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionio in Ægæum & viciſſim trahebantur. Ab eod.

Διόλλυμι, ſ. διολλύω, f. ολέσω, p. ολώλεκα, diſperdo. Τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσε, Soph. Trach. 472. Ex διὰ, & ὄλλυμι, perdo.

Διομαλίζω, f. ίσω, complano, lævigo, æqualem reddo. Ex διὰ, & ὁμαλίζω, complano.

Διομαλύνω, idem. Ex διὰ, & ὁμαλύνω, plano.

Δίομβρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imbre madidus; (2) madidus. Ex διὰ, & ὄμβρος, imber.

Διόμνυμι, f. ομόσω, vel ομȣ̃μαι, dejero; (2) juro; (3) jurejurando adfirmo. Ex διὰ, & ὄμνυμι, juro.

Διομνύω, idem. Ex διὰ, & ὀμνύω, juro.

Διομολογέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, confiteor; (2) paciſcor, ex pacto promitto; (3) conſtituo; (4) adfirmo; (5) tranſigo; (6) decido; (7) a te contendo, ut hoc fatearis. Διωμολογησάμεθα τὴν δικαιοσύνην ἀρετὴν εἶναι, Plat. Ex διὰ, & ὁμολογέομαι, fateor.

Διονομάζω, f. άσω, denomino, appello. Hinc διωνομασμένος, nominatus, celebris. Ex διὰ, & ὀνομάζω, nomino.

Διονύσια, ων, τὰ, ſacra Bacchica, bacchanalia. A Διόνυσος, Dionyſus, ſ. Bacchus.

Διονυσιάζω, f. άσω, bacchanalia ago, feſtum Bacchi celebro. Ab eod.

Διονυσιακὸς, ἡ, ὸν, Bacchicus, Bacchanalis. Ab eod.

Διονυσιὰς, άδος, ἡ, herba quædam. Ab eod.

Διονύσιον, ȣ, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Διονύσιος, ία, ιον, bacchicus. Ab eod.

Διονυσίσκος, ȣ, ὁ, q. d. Bacchulus; (2) oſſea eminentia, quæ prope tempora naſcitur. Dim. ab eod.

ΔΙΟ΄ΝΥΣΟΣ, ȣ, ὁ, Dionyſus, Bacchus.

Διόπαις, αιδος, ὁ, Jovis filius. Ex ζεὺς, Gen. διὸς, & παῖς, filius.

Διόπεμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Jove miſſus. Ex ζεὺς, διὸς, & πέμπω, mitto.

Διόπερ, Conjunct. quapropter, quare, proinde, iccirco. Ex διὰ, propter, & ὅπερ, quod.

Διοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a Jove delapſus, de cœlo deſcendens. Ex ζεὺς, διὸς, & πίπτω, cado.

Διοπομπέομαι, ȣ̃μαι, expio, ablego, procul amando, exigo & procul amoveo, rejicio, negligo. Ex δῖον, & πομπὴ, miſſio, a πέμπω, mitto.

Δίοπος, ȣ, ὁ, adminiſtrator, inſpector; (2) curator navis; (3) rex. A δίοψ.

Δίοπος, ὁ ϗ ἡ, qui habet duo foramina. Ex δὶς, & ὀπὴ, foramen.

Διοπτεύω, f. εύσω, inſpicio, ſpeculor, exploro. Ex διὰ, & ὄπτομαι, video.

Διοπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator, inſpector; (2) diſpenſator; (3) excubitor; (4) inſtrumentum Geometricum, cujus ope rerum altitudo æſtimatur. A διόπτομαι.

Διόπτης, ȣ, ὁ, qui pervidet & proſpicit, inſpector. Ab eod.

Διόπτομαι, f. όψομαι, pervideo, perſpicio. Ex διὰ, & ὄπτομαι, video.

Διόπτρα, ας, ἡ, dioptra, Inſtrumentum geometricum; (2) inſtrumentum librandis aquis aptum; (3) ſpeculum matricis. A διόπτομαι.

Διορατικὸς, ἡ, ὸν, perſpicax. A διοράω.

Διοράω, ῶ, tranſpicio; (2) perſpicio; (3) internoſco. Διορᾶν πρός τινα, Iſocr. Ex διὰ, & ὁράω, video.

Διοργάνωσις, εως, ἡ, partium inſtrumentalium in corpore humano coagmentatio. Ex διὰ, & ὄργανον, inſtrumentum.

Διοργίζω, f. ίσω, ira accendo, vel inflammo. Ex διὰ, & ὀργίζω, irrito.

Διόργυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duas ulnas longus, qui duarum ulnarum eſt. Ex διὰ, & ὀργυιὰ, ulna.

Διορθόω, ῶ, f. ώσω, corrigo, emendo. Διορθȣ̃μαι τὸ χρέος, reddo, Phal. Ex διὰ, & ὀρθόω, rectum facio.

Διόρθωμα, ατος, τὸ, correctio, emendatio. A διορθόω.

Διόρθωσις, εως, ἡ, idem, vel ipſa corrigendi, vel emendandi actio. Ab eod.

Διορθωτὴς, ȣ̃, ὁ, corrector, qui emendat. Ab eod.

Διορθωτικὸς, ἡ, ὸν, qui emendare & corrigere poteſt. Ab eod.

Διορία, ας, ἡ, definita & præſcripta dies; (2) diſcrimen. A δίορος.

Διορίζω, f. ίσω, diſtermino, definio, diſtinguo, conſtituo; (2) explico, explano. Δικαιότατον διορίζεσθαι περί τινος, Iſocr. Ab eod.

Διόρισμα, ατος, τὸ, diſtinctio, definitio. A διορίζω.

Διορισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Διόρνυμαι, procedo. Ex διὰ, & ὄρνυμι, incito.

Δίορος, ȣ, ὁ, diremptor, diſcriminator. Ex διὰ, & ὅρος, terminus.

Διόροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplici tecto inſtructus, duplicem concamerationem, vel contignationem habens. Ex δὶς, & ὄροφος, tectum.

Διορόω, vel διοῤῥόω, f. ώσω, in ſerum converto, in ſeroſam qualitatem muto. Ex διὰ, & ὀρόω, quod idem notat.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, foſſa, perfoſſio. A διορύττω.

Διόρυγμα, ατος, τὸ, foſſa per aliquem locum ducta; (2) fovea. Ab eod.

Διορύσσω, vel διορύττω, f. ξω, perfodio. Ὅπȣ κλέπται ȣ̓ διορύσσȣσι ϗ κλέπτȣσι, Matt. 6, 19. Ex διὰ, & ὀρύσσω, fodio.

Διορχέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, perſalto, uſque ad finem ſalto, deſalto; (2) peritia ſaltandi cum aliquo certo. Ex διὰ, & ὀρχέομαι, ſalto.

Διόρωσις, εως, ἡ, converſio in ſerum. A διορόω.

Δῖος, δῖα, δῖον, a Jove oriundus; (2) divus; (3) generoſus. A ζεὺς, Gen. διός.

Διόσδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Jove datus. Ex Gen. διὸς, & δίδωμι, do.

Διοσημεία, vel διοσημία, ας, ἡ, ſignum a Jove datum; (2) prodigioſa tempeſtas; (3) prodigium, oſtentum. Ex ζεὺς, διὸς, & σημεῖον, ſignum.

Διόσκοροι, ων, οἱ, Jovis filii, Caſtor & Pollux; (2) reges. Ex ζεὺς, διὸς, & κόρος, puer.

Διόσκȣροι, ων, οἱ, idem. Ex Gen. διὸς, & κȣ̃ρος, quod pro κόρος dicitur.

Δίοσμος, ȣ, ὁ, vis illa, quæ odorum ſenſum ad odoratum tranſmittit. Ex διὰ, & ὀσμὸς, odor.

Διόστεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gemino conſtans oſſe. Ex δὶς, & ὀστέον, os.

Διότι, Conjunctio, quoniam, quamobrem, quare. Ex διὰ, propter, & ὅτι, quod.

Διοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a Jove nutritus, Jovis alumnus. Ex ζεὺς, *Gen.* διὸς, & τρέφω, *nutrio, alo.*

Διȣρέω, ῶ, f. ήσω, permingo, permeio. Ex διὰ, & ȣρέω, *meio.*

Διȣρητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens urinam ciendi. A διȣρέω.

Διοχετεύω, f. εύσω, per canalem aquam deduco, aquam per tubum duco. Ex διὰ, & ὀχετεύω, *derivo.*

Διοχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quo duo vehi poſſunt. Ex δὶς, & ὄχος, *currus.*

Διοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, moleſtiam exhibeo, moleſtus ſum. Ex διὰ, & ὀχλέω, *turbo.*

Διοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo. Ex διὰ, & ὀχυρόω, quod idem notat.

Δίοψ, οπος, ὁ, diſpenſator. Heſ. A διόπτομαι.

Δίοψις, εως, ἡ, tranſpectus; (2) perſpectio. Ab eod.

Διπάλαιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duorum palmorum, bipalmis. Ex δὶς, & παλαιϛὴ, *palmus.*

Δίπαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui utrimque vibratur, ſeu vibrari poteſt; (2) utrimque telum vibrans; (3) bina tela tenens; (4) ambidexter. Ex δὶς, & παλτὸς, *vibratus.*

Διπάλτως, *Adv.* utrimque movendo, utrimque vibrando telum; (2) ambabus manibus, totis viribus. A δίπαλτος.

Δίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, bicubitalis. Ex δὶς, & πῆχυς, *cubitus.*

Διπλάζω, f. άσω, geminus ſum; (2) duplico. A διπλόος.

Δίπλαξ, ακος, ἡ, læna duplicata; (2) ὁ ϗ ἡ, duas habens cruſtas. Ab eod. vel etiam ex δὶς, & πλὰξ, *cruſta.*

Διπλασιάζω, f. άσω, duplico, gemino. A διπλάσιος.

Διπλασιασμὸς, ȣ͂, ὁ, duplicatio; (2) Figura grammatica, ſecundum quam littera geminatur. A διπλασιάζω.

Διπλάσιος, ία, ιον, duplo major; (2) duplex, geminus. A διπλόος.

Διπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, duplex. Ab eod.

Δίπλεθρον, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpatium duorum jugerum; (2) duo jugera. Ex δὶς, & πλέθρον, *jugerum.*

Διπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, duplicatus, bis plenus. Ex δὶς, & πλήθω, *impleo.*

Διπλόη, ης, ἡ, duplicitas; (2) fraus, verſutia, deceptio; (3) obſcuritas. A διπλόος.

Διπλοῒς, ίδος, ἡ, læna duplicata; (2) tunica; (3) pallium; (4) chlamys. Ab eod.

ΔΙΠΛΟ΄ΟΣ, ȣ͂ς, f. διπλόη, ῆ, n. διπλόον, ȣ͂ν, duplex, duplus; (2) verſipellis, verſutus.

Διπλοσήμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duas habens ſignificationes. Ex διπλόος, & σημαίνω, *ſignifico.*

Διπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico. Διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, Apoc. 18, 6. A διπλόος.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, diploma, litteræ principum, vulgo *patentes*; (2) vas duplex. A διπλόω.

Διποδιαῖος, αία, αῖον, bipedalis, bipedaneus. A δίπȣς.

Διπόδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Δίπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bis verſus, ſeu aratus. Ex δὶς, & πολέω, *verſo.*

Δίπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duas vias, ſeu duos meatus habens. Ex δὶς, & πόρος, *meatus.*

Δίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, bipes. Ex δὶς, & πȣ͂ς, *pes.*

Διπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, biceps, bifrons, anceps, duplicem faciem habens. Ex δὶς, & πρόσωπον, *facies.*

Δίπρυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplicem puppim habens. Ex δὶς, & πρύμνα, *puppis.*

Δίπρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplicem proram habens. Ex δὶς, & πρῶρα, *prora.*

Δίπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bipennis, binas alas ſive pennas habens. Ex δὶς, & πτερὸν, *ala.*

Διπτέρυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δίπτυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, duplex. Ex δὶς, & πτύσσω, *plico.*

Δίπτυχα, *Adv.* dupliciter. A δίπτυχος.

Δίπτυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplex, geminus. Hinc δίπτυχον δελτίον, Pugillaris duplicatus. A δίπτυξ.

Διπύρηνον, ȣ, τὸ, inſtrumentum chirurgicum, ſpecillum duas cuſpides habens. A ſequente διπύρηνος.

Διπύρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duos nucleos habens; (2) qui interiore ligno gemino eſt. Ex δὶς, & πυρὴν, *nucleus.*

Δίπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui recoquitur & ſecundos experitur ignes. Ex δὶς, & πῦρ, *ignis.*

ΔΙΚΡΑΙ΄Α, ας, ἡ, herba quædam.

Δίρρυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duos temones habens. Ex δὶς, & ῥυμὸς, *temo.*

ΔΙ῀Σ, *Adv.* bis, quod in compoſitis ſequente Vocali vel Diphthongo σ fere retinet, ſequente Conſona vero plerumque amittit, v. gr. δίσεκτος, biſſextus, δίπȣς, bipes. Sed dicitur tamen etiam δίεφθος, pro δίσεφθος, & δισθανὴς, pro διθανής.

Δὶς, διὸς, ὁ, Jupiter, ſed pro hoc Nominativo in uſu eſt Ζεύς.

Δισεγγόνη, ης, ἡ, atneptis. A δισέγγονος.

Δισέγγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, atnepos. Ex δὶς, & ἔγγονος, *nepos.*

Δίσεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, biſſextus. Ex δὶς, & ἑκτὸς, *ſextus.*

Δίσευνος, ȣ, ὁ, qui duas habet uxores. Ex δὶς, & εὐνὴ, *cubile.*

Δίσεφθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bis coctus, recoctus. Ex δὶς, & ἑφθὸς, *coctus.*

Δισθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bis moriens. Ex δὶς, & θνήσκω, *morior.*

Δισκεὺς, έως, ὁ, cometa quidam. A δίσκος.

Δισκεύω, f. εύσω, diſco ludo, diſcum jacio. Ab eod.

Δισκέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δισκοβολία, ας, ἡ, diſci jactus. A δισκοβόλος.

Δισκοβόλος, ȣ, ὁ, diſci jaculator. Ex δίσκος, & βάλλω, *jacio.*

ΔΙ΄ΣΚΟΣ, ȣ, ὁ, diſcus, orbis ferreus, ligneus, ſaxeus, vel plumbeus, quem exercendi corporis cauſſa jacere ſolebant olim; (2) orbis ſolis; (3) vas, in quo cibaria apponuntur, patina, quadra; (4) ſpeculum.

Δίσκȣρα, terminus, qui diſci jactu comprehenditur. Ex δίσκος, & Ionico ȣ͂ρος pro ὅρος, *terminus.*

Δισμύριοι, ιαι, ια, bis decies mille, viginti millia. Ex δὶς, & μύριοι, *decies mille.*

Δίσπαππος, ȣ, ὁ, atavus. Ex δὶς, & πάππος, *avus.*

Δισπιθαμαῖος, αία, αῖον, idem quod ſequens δισπίθαμος.

Δισπίθαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duas ſpithamas longus; (2) duos dodrantes altitudine æquans. Ex δὶς, & σπιθαμὴ, *ſpithama.*

Δισπόνδειος, ȣ, ὁ, geminus, vel duplex ſpondæus. Ex δὶς, & σπόνδειος, *ſpondæus.*

Δισσάκις, *Adv.* bis. A δισσός.

Δισσάρχης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, princeps vel rex geminus. Ex δὶς, & ἄρχων, *princeps.*

Δισσεύω, f. εύσω, duplex ſum. A δισσός.

Δισσολογέω, vel διττολογέω, ῶ, f. ήσω, geminato verbo loquor; (2) bis dico; (3) duobus modis effero. Ex δισσὸς, & λέγω, *dico.*

Δισσὸς, vel διττὸς, ἡ, ὸν, duplex, geminus. A δίς.

Δισσύλλαβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſſyllabus, duabus conſtans ſyllabis. Ex δὶς, & συλλαβὴ, *ſyllaba.*

Δισσυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, duarum ſum Conſonantium. A δισσύμφωνος.

Δισσύμφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duarum eſt Conſonantium. Ex δὶς, & σύμφωνος, *Conſonans.*

Διϛαγμὸς, ȣ͂, ὁ, dubitatio. A διϛάζω.

ΔΙΣΤΑ΄ΖΩ, f. άσω, dubito, ambigo. Ὀλιγόπιϛε, εἰς τί ἐδίϛασας; Matt. 14, 31.

Διϛακτικὸς, ἡ, ὸν, dubitativus.

Δίϛασις, εως, ἡ, dubitatio. A διϛάζω.

Διϛατικὸς, ἡ, ὸν, dubitativus. Ab eod.

Διϛαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bis ſepultus. Ex δὶς, & θάπτω, *ſepelio.*

Διϛεγία, ίας, ἡ, duplex tectum vel domicilium duobus tectis ſeu contignationibus duabus inſtructum. A δίϛεγος.

Δίϛεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duo tecta, vel duas contignationes habens. Ex δὶς, & ϛέγη, *tectum.*

Δίϛιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duos ordines habens; (2) duobus verſibus conſtans. Ex δὶς, & ϛίχος, *ordo, verſus.*

Διϛοιχία, ας, ἡ, duplex ordo, bini ordines. A δίϛοιχος.

Δίϛοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δίϛιχος. Ex δὶς, & ϛοῖχος, *ordo, verſus.*

Δίϛοκος, ȣ, quæ bis peperit. Ex δὶς, & τίκτω, *pario.*

Δίϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, geminum os habens; (2) anceps, acutus; (3) duo habens oſtia. Ex δὶς, & ϛόμα, *os.*

Δισύλλαβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δισσύλλαβος.

Δισχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bifidus. Ex δὶς, & σχίζω, *findo.*

Δισχίλιοι, ιαι, ια, bis mille, duo millia. Ex δὶς, & χίλιοι, *mille.*

Δίσχωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utroque claudicans pede. Ex δὶς, & χωλὸς, *claudus.*

Δισώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bicorpor. Ex δὶς, & σῶμα, *corpus.*

Δίσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Διτάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duorum talentorum eſt, duo talenta ponderans. Ex δὶς, & τάλαντον, *talentum.*

Διτοκέω, ῶ, f. ήσω, bis pario; (2) gemellos pario. A δίτοκος.

Δίτοκος, ȣ, quæ bis peperit. Ex δὶς, & τίκτω, *pario.*

Διτταχῶς, *Adv.* dupliciter. A διττός.

Διττογλωττία, ας, ἡ, duplex lingua. A διττόγλωττος.

Διττόγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bilinguis, duplicis linguæ. A διττὸς, & γλῶττα, *lingua.*

Διττογονέω, ῶ, bis pario, ſeu bina pario. Ex διττὸς, & γέγονα, quod eſt a γίν μαι, *naſcor.*

Διττολογέω, ῶ, idem quod δισσολογέω.

Διττὸς, ἡ, ὸν, duplex. Attice pro δισσός.

Διυγραίνω, madefacio, humecto. A δίυγρος.

Δίυγρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ humidus; (2) uliginoſus; (3) mollis, infirmus. Ex διὰ, & ὑγρὸς, *humidus.*

Διϋλάζομαι, f. άσομαι, in materiam abe Ex διὰ, & ὑλάζομαι, *materior.*

Διϋλίζω, f. ίσω, defæco, per colum tranſfundo. Οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα, Matt.2 24. Ex διὰ, & ὑλίζω, *defæco.*

Διΰλισις, εως, ἡ, defæcatio, percolatio (2) baptiſmus. A διυλίζω.

Διυλισμὸς, ȣ͂, ὁ, idem & ab eod.

Διυλιϛὴρ, ῆρος, ὁ, colum.

Διυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e ſomno excito. Ex διὰ, & ὕπνος, *ſomnus.*

Διυφαίνω, intertexo, pertexo. Ex διὰ, & ὑφαίνω, *texo.*

Διφαλαγγάρχης, ȣ, ὁ, præfectus duaru phalangium. Ex διὰ, & φαλαγγάρχ *præfectus phalangis.*

Διφαλαγγαρχία, ας, ἡ, præfectura, qua qu duabus phalangibus præeſt. A διφαλαγγαρχος.

Διφαλάγγαρχος, ȣ, ὁ, idem quod διφαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία, ας, ἡ, duplicata phalanx; (2) duæ phalanges. Ex δὶς, & φάλαγξ, *phalanx*.

Διφασία, ας, ἡ, duobus modis dici, ſermo duplex & ſecum non conveniens. A διφάσιος.

Διφάσιος, ία, ιον, qui duobus modis dicitur, bifarius; (2) duplex, geminus. Ex δὶς, & φάσις, a φάω, *dico, aio*.

Δίφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duobus modis dicitur. Ex δὶς, & φάω, *dico*.

ΔΙΦΑ'Ω, ῶ, quæro, inveſtigo. Τεὴν διφῶσα καλιὴν, Heſiod. Ἔργ. 372.

Διφήτωρ, ορος, ὁ, quæſitor, inveſtigator. A διφάω.

ΔΙΦΘΕ'ΡΑ, ας, ἡ, pellis, exuvium; (2) veſtis coriacea; (3) membrana, in qua ſcribitur.

Διφθερίας, ȣ, ὁ, qui geſtat διφθέραν, ſive veſtem coriaceam. A διφθέρα.

Διφθέριον, ȣ, τὸ, ulcus quoddam. Ab eod.

Διφθερίτης, ȣ, ὁ, idem quod διφθερίας.

Διφθερῖτις, ιδος, ἡ, femina, quæ veſtem coriaceam geſtat. A διφθερίτης.

Διφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego, corio intego. A διφθέρα.

Δίφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplicem ſonum habens; (2) ἡ, duæ vocales in unum ſonum conflatæ, Diphthongus. Ex φθόγγος, *ſonus*.

Διφορέω, ῶ, f. ήσω, biferus ſum, bis fructum fero. A δίφορος.

Δίφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, biferus, bis anno fructum ferens. Ex δὶς, & φέρω, *fero*.

Δίφραξ, ακος, ἡ, ſella. A δίφρος.

Διφρὰς, άδος, ἡ, idem & ab eod.

Διφρεία, ας, ἡ, aurigatio, currus agitatio vel circumagitatio. A διφρεύω.

Διφρευτὴς, ȣ, ὁ, auriga, currus, ſeu bigarum agitator, rector plauſtri. Ab eod.

Διφρεύω, f. εύσω, curru aut bigis vehor; (2) aurigor, moderor currum. A δίφρος.

Διφρηλασία, ας, ἡ, currus agitatio, aurigatio. Ex δίφρος, & ἐλαύνω, *agito*.

Διφρηλάτης, ȣ, ὁ, currus agitator, auriga. Ex iiſd.

Διφρηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſella lecticaria aliquem geſtat. Ex δίφρος, & φέρω, *fero, geſto*.

Δίφρις, ὁ, iners, otioſus, deſes, q. s. ſellularius. Ex Heſ. A δίφρος.

Διφρίσκος, ȣ, ὁ, ſella curulis aurigæ. Dim. a δίφρος.

Διφροπηγία, ας, ἡ, vehiculorum fabrica, ſellarum fabricatio. Ex δίφρος, & πήγνυμι, *compingo*.

ΔΙ'ΦΡΟΣ, ȣ, ὁ, locus in curru, in quo parabates & auriga ſedebant; (2) bigæ; (3) ſella.

Διφρουλκέω, ῶ, f. ήσω, currum traho. Ἄντυγα διφρουλκεῖ, Epigr. Ex δίφρος, & ἕλκω, *traho*.

Διφρουργία, ας, ἡ, bigarum ſeu ſellarum fabricatio. Ex δίφρος, & ἔργον, *opus*.

Διφροφορέω, ῶ, f. ήσω, curru veho. A διφροφόρος.

Διφροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſella lecticaria aliquem geſtat. Ex δίφρος, & φέρω, *fero*.

Διφρυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bis toſtus, qui bis torretur. Ex δὶς, & φρύγω, *torreo*.

Διφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui duas habet naturas; (2) bipartitus, geminus. Ex δὶς, & φυὴ, *natura*.

Διφυΐα, ας, ἡ, bifida partitio. A διφυής.

Δίφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bina folia habens, bifolius. Ex δὶς, & φύλλον, *folium*.

Δίφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplicem habens vocem; (2) duplici voce loquens, bilinguis. Ex δὶς, & φωνὴ, *vox*.

Δίχα, *Adv.* bifariam, dupliciter, diviſim; (2) ſine, abſque, ſeorſim a. A δίς.

Διχάζω, f. άσω, in duo divido, ſeparo; (2) diſſidere facio. Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ πατρὸς αὐτȣ̃, Matt. 10, 35. A δίχα.

Διχαστὴρ, ῆρος, ὁ, unus dentium quatuor antericorum. A διχάζω, quoniam dentes iſti cibum dividunt.

Διχῆ, *Adv.* diviſim, bifariam, dupliciter. A δίχα.

Διχηλεύω, f. εύσω, ungulam ſciſſam, ſeu biſulcam habeo. A δίχηλος.

Διχηλέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δίχηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in duas chelas fiſſus; (2) ungulam habens biſulcam; (3) biſulcus, bifidus. Ex δὶς, & χηλὴ, *chela, ungula biſulca*.

Διχθὰ, *Adv.* dupliciter, bifariam. A δίχα.

Διχθάδιος, ία, ιον, duplex. A διχθά.

Διχθὰς, άδος, ἡ, duplex. Ab eod.

Διχίτων, ὁ ϗ ἡ, duabus tectus, ſeu involutus tunicis. Ex δὶς, & χιτὼν, *tunica*.

Διχόβουλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſcors, diſſentiens. Ex δίχα, & βουλὴ, *voluntas*.

Διχογνωμέω, ῶ, f. ήσω, diſſentio animo, duplici ſententia diſtrahor. A διχογνώμων.

Διχογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Διχογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ancipiti tractus ſententia; (2) cujus ſententia diſſidet a ſententia alterius. Ex δίχα, & γνώμη, *ſententia*.

Διχόθεν, *Adv.* a duabus partibus. A δίχα.

Διχόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui animum in duas partes ſciſſum habet, dubius animi. A δίχα, & θυμὸς, *animus*.

Διχοίνικον, ȣ, τὸ, menſura continens duas chœnicas. A διχοίνικος.

Διχοίνικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duas capiens chœnicas. Ex δὶς, & χοῖνιξ, *chœnix*.

Διχόλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplicis iræ. Ex δὶς, & χόλωτος, *iracundus*.

Διχόμην, ηνος, ὁ ϗ ἡ, in duas partes menſem ſecans. Ex δίχα, & μὴν, *menſis*.

Διχομηνία, ας, ἡ, dimidiatus menſis, dimidia menſis pars; (2) plenilunium. A διχόμην.

Διχομηνιαία, ας, ἡ, ſc. ἡμέρα, dies, qui menſem in duas partes æquales dividit; (2) quæ decimo quinto die menſis aliquid facit. Ab eod.

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, luna plena & ſoli adverſa. Ab eod.

Διχόμηνος, ȣ, ὁ, ſemiplena luna. Ab eod.

Διχόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, duplicis conſilii, anceps, dubius. Ex δίχα, & μῆτις, *conſilium*.

Διχόμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ambigue loquitur; (2) ambiguus. Ex δίχα, & μῦθος, *oratio, ſermo*.

Διχονοέω, ῶ, f. ήσω, diſſentio, diſſideo. Ex δίχα & νȣ̃ς, *mens*.

Διχόνοια, ας, ἡ, duplex ſeu bifaria ſententia mentis, diſſenſio. Ex iiſd.

Διχορία, ας, ἡ, diviſio chori in duas partes, chorus in duas partes diviſus. Ex δὶς, & χορὸς, *chorus*.

Διχοριάζω, f. άσω, in duabus choreis cano. A διχορία.

Διχορραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, duplicem rupturam habens, dupliciter ruptus. Ex δίχα, & ῥήγνυμι, *rumpo*.

Διχοστασία, ας, ἡ, diſſenſio, ſeditio, ſeceſſio. Ex δίχα, & στάσις, *ſtatio*.

Διχοστατέω, ῶ, f. ήσω, diſſideo, diſſentio, diſcordo; (2) diſſenſionem facio; (3) contendo; (4) ambigo, dubito. Ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῆ, Eurip. Med. 15. Ex δίχα, & ἵστημι, *ſiſto*.

Διχοτομέω, ῶ, f. ήσω, in duas partes ſeco, diſſeco, ſeparo. Διχοτομήσει αὐτὸν, Matt. 24, 51. Ex δίχα, & τέμνω, *ſeco*.

Διχοτόμημα, ατος, τὸ, una ex duabus partibus æqua proportione diviſus; (2) particula, fruſtum. A διχοτομέω.

Διχοτομία, ας, ἡ, diviſio in duas partes, bipartita ſectio. A διχότομος.

Διχότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſſectus, in duo diviſus; (2) dimidiatus; (3) in duo dividens. Ex δίχα, & τέμνω, *ſeco*.

Διχοφροσύνη, ης, ἡ, diſcordia; (2) inimicitia; (3) ſeditio. A διχόφρων.

Διχόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, diſcors, diſſentiens, qui mente eſt diſcordi. Ex δίχα, & φρὴν, *mens*.

Δίχροια, ας, ἡ, geminus color. A δίχροος.

Διχρονοκατάληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſinens in ancipitem vocalem. Ex δίχρονος, & καταληκτος, *deſinens*.

Διχρονέω, ῶ, f. ήσω, ſum duorum temporum, ſum anceps, indifferens. A δίχρονος.

Δίχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duorum temporum eſt, anceps, indifferens, communis. Ex δὶς, & χρόνος, *tempus*.

Δίχροος, *contr.* δίχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bicolor, qui gemini coloris eſt. Ex δὶς, & χρόα, *color*.

Δίχρωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Διχῶς, *Adv.* dupliciter. A δίχα.

ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, ſitis; (2) vehemens deſiderium, cupiditas.

Διψακὸς, ȣ̃, ὁ, morbus renum, quem comitatur maxima ſitis; (2) genus herbæ. A δίψα.

Διψαλέος, έα, έον, ſitibundus, ſiticuloſus. Ab eod.

Διψὰς, άδος, ἡ, ſiticuloſa, bibula, arida; (2) genus viperæ veneno celerius necantis, preſter, cauſo, melanurus; (3) genus herbæ. Ab eod.

Διψάω, ῶ, f. ήσω, ſitio; (2) cupio, deſidero, appeto. Διψῆν ὑδάτων μάλιστα, Herodot. Πόλις ἐλευθερίας διψήσασα, Plat. Ab eod.

Διψηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſiticuloſus, aridus. Ab eod.

Διψητικὸς, ὴ, ὸν, ſitim provocans; (2) ſiticuloſus, ſitiens, ſitibundus. A διψάω.

Δίψιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſiticuloſus, aridus. A δίψα.

Δίψος, εος, τὸ, idem quod δίψα.

Διψυχέω, ῶ, f. ήσω, ambigo, ambiguo & duplici ſum animo. A δίψυχος.

Διψυχία, ας, ἡ, dubitatio, hæſitatio. Ab eod.

Δίψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animo duplex, qui mentem habet dubiam & inconſtantem. Ex δὶς, & ψυχὴ, *anima*.

Διψώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſiticuloſus, ſitibundus. A δίψα, *ſitis*.

ΔΙ'Ω, expello, abigo; (2) timeo; (3) celeriter curro; (4) fugio. Περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν, Il. 5, 566. Μή σε, ϗ ὁπλότερός περ ἐὼν, ἀγρόνδε δίωμαι Βάλλων χερμαδίοισι, Odyſſ. 21, 370.

Διωβόλιον, ȣ, τὸ, duo oboli. Ex δὶς, & ὀβολὸς, *obolus*.

Διώβολον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Δίωγμα, ατος, τὸ, id quod perſequimur; (2) ſacrum quoddam apud Græcos, a quo viri arcebantur. A διώκω.

Διωγμὸς, ȣ̃, ὁ, perſecutio, exagitatio, vexatio. Ab eod.

Διωθέω, ῶ, f. διώσω, vel διωθήσω, diſpello; (2) diluo, refello; (3) intrudo per, trajicio impellendo; (4) detrudo, deturbo; (5) ejicio, propulſo. Ταῦτα πάντα διωθεῦντο, Dem. Διωσάμενος τὴν ἀρχὴν, τὸν ὄχλον, Plut. Ex διὰ, & ὠθέω, *pello*.

Διωθίζω, f. ίσω, idem.

Διωθισμὸς, ȣ, ὁ, impulſio; (2) propulſio. A διωθίζω.

Διωκάθω, Attice idem quod διώκω.

Διωκτέος, έα, έον, perſequendus. Ab eod.

Διώκτης, ȣ, ὁ, perſecutor. Ab eod.

Διωκτὸς, ὴ, ὸν, quem perſequi debemus; (2) quem conſectari oportet, expetendus. Ab eod.

ΔΙΩ΄ΚΩ, f. ξω, & ξομαι, expello, abigo; (2) in exſilium mitto; (3) perſequor, inſequor; (4) adſequi conor, conſector, adfecto, expeto; (5) perſequor judicio, accuſo, reum ago; (6) perſequor oratione, deſcribo. Διώξομαί σε δειλίας, reum agam, Ariſt. Eq. 367. Φρȣ̃δοι διώκοντές σε ναυτικῷ ςόλῳ, diſceſſerunt ut perſequantur, Soph. Phil. 562. Οὐδὲ ταπεινῶς διώκει τὸν ἑαυτȣ̃ βίον, Iſocr.

ΔΙΩΛΥ΄ΓΙΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnus; (2) vehemens; (3) late ſe extendens.

Διωμοσία, ας, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum de calumnia. A διόμνυμι.

Διώνη, ης, ἡ, Dione, mater Veneris.

Διωνυμία, ας, ἡ, q. d. binomitas, τὸ habere duo nomina. A διώνυμος.

Διώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, binominis, duo habens nomina; (2) celebris, pervulgatus. Ex δὶς, & ὄνομα, nomen.

Διώνυσος, idem quod Διόνυσος.

Διώξιππος, ȣ, ὁ, equorum agitator. Ex διώκω, & ἵππος, equus.

Δίωξις, εως, ἡ, perſecutio. A διώκω.

Διωρία, dilatio; (2) intervallum.

Διωρισμένως, *Adv.* definite; (2) ſeorſim, particulatim. A διωρισμένος, quod eſt a διορίζω, *diſtinguo*.

Διώροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplici tecto ſeu concameratione. Ex δὶς, & ἐρέφω, *tego*.

Διωρυγὴ, ῆς, ἡ, foſſa. A διορύσσω.

Διώρυγμα, ατος, τὸ, foſſa per aliquem locum ducta. Ab eod.

Διωρυχτὴς, ȣ̃, ὁ, qui parietes perfodit. Ab eod.

Διώρυξ, υχος, vel υγος, ὁ, foſſa; (2) cuniculus. Ab eod.

Δίωσις, εως, ἡ, protruſio, propulſio; (2) dilatatio cum pulſu. A διωθέω.

Διωςὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum chirurgicum, quo aliquid ex vulnere detruditur; (2) vectis. Ab eod.

Διώτη, ης, ἡ, diota, genus vaſis duas habentis anſas. A δίωτος.

Δίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duas habens aures; (2) duas habens anſas. Ex δὶς, & ȣ̃ς, ὠτὸς, *auris*.

Δμῆσις, εως, ἡ, ſubactio, domitio; (2) ipſe domandi actus. A δαμάω.

Δμήτειρα, ας, ἡ, domitrix. A δμητήρ.

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor. A δαμάω.

Δμητὸς, ὴ, ὸν, domitus. Ab eod.

Δμωὴ, ῆς, ἡ, ſerva, ancilla, quaſi ſervitute domita. A δμώς.

Δμωΐς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Δμωὸς, ȣ̃, ὁ, ſervus. A δμάω, quaſi ſervitute domitus.

Δμὼς, ωὸς, ὁ, idem & ab eod.

ΔΝΟΠΑΛΙ΄ΖΩ, f. ίξω, agito & percutio, vel excutio manibus; (2) induo. Ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν, Il. 4, 472.

Δνόφεος, έα, εον, caliginoſus, ater. A δνόφος.

Δνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

ΔΝΟ΄ΦΟΣ, ȣ, ὁ, tenebræ, caligo.

Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, placitum; (2) dogma, doctrina; (3) ritus, inſtitutum. A δοκέω, *cenſeo*.

Δογματίζω, f. ίσω, dogma aliquod introduco, dogmata trado; (2) ritibus onero; (3) conſulto; (4) cenſeo. Τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε; Col. 2, 20. A δόγμα.

Δογματικὸς, ὴ, ὸν, dogmaticus, qui certa dogmatica in re aliqua perſequitur; (2) ad præcipiendum, vel docendum aptus. Ab eod.

Δογματιςὴς, ȣ̃, ὁ, qui dogmatis alicujus eſt auctor, vel defenſor. A δογματίζω.

Δογματοποιέω, ῶ, f. ήσω, decretum facio. Ex δόγμα, & ποιέω, *facio*.

ΔΟΘΙΗ΄Ν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnoſis corporis partibus.

Δοθίων, ονος, ὁ, idem.

Δοιάζω, f. άσω, dubito; (2) conſulto, delibero. A δοιή.

ΔΟΙ΄ΔΥΞ, υκος, ὁ, piſtillum mortarii; (2) cochlear, quo contuſa eximuntur.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium, dubitatio. A δύο.

Δοιὸς, ὰ, ὸν, geminus. Ab eod.

ΔΟΚΑ΄ΖΩ, f. άσω, obſervo, exſpecto, arbitror. Ὡρᾶν πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς, Dor. pro δοκάσεις, Theoc. 1, 150.

Δοκεύω, f. εύσω, obſervo, exſpecto; (2) inſidior. Βίῃ σύλασκε δοκεύων, Heſiod. Ασπ. 480. Ab eod.

ΔΟΚΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, videor, cenſeo, exiſtimo; (2) probo; (3) in aliqua exiſtimatione ſum. Hinc *Imperſ.* δοκεῖ, videtur. Δοκῶ μοι ἀδύνατος εἶναι, Plat. Κἂν ἐγὼ δοκῶ μοι κίνδυνον τȣ̃τον ὑπομεῖναι, Xen. Ἄριςος εἶναι δοκεῖ, Luc. Ὥς ποτ' ἐδόκει, Æſch.

Δόκημα, ατος, τὸ, idem quod δόκησις. A δοκέω.

Δοκησιδέξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſibi acutus & dexter videtur, qui ſe fauſtum & felicem exiſtimat. Ex δοκέω, & δεξιὸς, *dexter*, *fauſtus*, *acutus*.

Δόκησις, εως, ἡ, exiſtimatio, opinio, ſuſpicio, exſpectatio. A δοκέω.

Δοκησισοφία, ας, ἡ, opinio, quam quis falſo de ſua ſapientia concipit. A δοκησίσοφος.

Δοκησίσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſibi videtur ſapiens eſſe, quum non ſit. Ex δοκέω, & σοφὸς, *ſapiens*.

Δοκίδιον, ȣ, τὸ, trabecula, trabs parva. Dim. a δοκός.

Δοκιμάζω, f. άσω, exploro, probo, examino, experior; (2) approbo, in pretio habeo; (3) utile judico, conſultum cenſeo; & *in Paſſ.* (4) tutelæ meæ permittor, togam virilem ſumo. Δοκιμάζει τȣ̀ς φίλȣς ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας, Iſocr. Πρὸς ἀνθρώπων δοκιμάζεσθαι, Plat. A δόκιμος.

Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio, experimentum. A δοκιμάζω.

Δοκιμαςὴς, ȣ̃, ὁ, explorator, examinator, æſtimator. Ab eod.

Δοκιμαςικὸς, ὴ, ὸν, exploratorius. A δοκιμαςής.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia. A δόκιμος.

Δοκίμιον, ȣ, τὸ, exploratio. Ab eod.

Δόκιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, probus, probatus, acceptus. A δοκέω.

Δοκὶς, ίδος, ἡ, trabecula; (2) trabs. A δοκός.

ΔΟΚΟ΄Σ, ȣ̃, ἡ, trabs, tignum; (2) haſta, lancea.

Δόκωσις, εως, ἡ, contignatio. A δοκὸς, verbale.

Δολερὸς, ρὰ, ρὸν, doloſus. A δόλος.

Δολερῶς, *Adv.* doloſe, fraudulenter. A δολερός.

Δολιεύομαι, f. εύσομαι, fraudulenter ago. A δόλος.

Δολίζω, f. ίσω, adultero. Ab eod.

Δόλιος, ία, ιον, doloſus. Ab eod.

Δολιότης, ητος, ἡ, fraudulentia. A δόλιος.

Δολιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, doloſa cogitans, fraudulentus, doloſus. Ex δόλιος, & φρὴν, *mens*.

Δολιόω, ῶ, f. ώσω, dolo utor, decipio. Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιȣ̃σαν, pro ἐδολίȣν, Bœot. Rom. 3, 13. A δόλιος.

Δολίχαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longas tibias, ſe fiſtulas habens. Ex δολιχὸς, & αὐλὸς, *tibia*.

Δολιχαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, longam cervicem habens. Ex δολιχὸς, & αὐχὴν, *cervix*.

Δολιχεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longam haſtam habens. Ex δολιχὸς, & ἔγχος, *haſta*.

Δολιχεύω, f. εύσω, dolichum, quod eſt curriculum certum, curro, decurro; (2) curſito. Δολιχεύει τὸν τῆς φύσεως δρόμον, Philo. A δόλιχος.

Δολιχήρετμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui longis remis utitur. Ex δολιχὸς, & ἐρετμὸς, *remus*.

Δολιχογραφία, ας, ἡ, ſcriptorum prolixitas. Ex δολιχὸς, & γραφὴ, *ſcriptura*.

Δολιχόδειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, collum longum habens. Ex δολιχὸς, & δειρὴ, *collum*.

Δολιχοδρομέω, ῶ, f. ήσω, dolichum, h. e. curſum longiſſimum decurro. A δολιχοδρόμος.

Δολιχοδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſexies ſtadium decurrit. Ex δόλιχος, & δρέμω, *curro*.

Δολιχόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longum caulem habens; (2) longum haſtile habens. Ex δολιχὸς, & καυλὸς, *caulis*.

Δολιχόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem quod δολιχήπȣς.

ΔΟΛΙΧΟ΄Σ, ὴ, ὸν, longus, prolixus; (2) multus.

Δόλιχος, ȣ, ὁ, curriculum duodecim, vel quatuor & viginti ſtadiorum. A δολιχός.

Δολιχόσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longam projiciens umbram; (2) longus. Ex δολιχὸς, & σκιὰ, *umbra*.

Δολόεις, όεσσα, όεν, doloſus; (2) doloſ factus. A δόλος.

Δολομήδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui dolos meditatur, doloſus. Ex δόλος, & μῆδος, *conſilium*.

Δολομήτης, ȣ, ὁ, vafer, doloſus. Ex δόλος, & μῆτις, *conſilium*.

Δολόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δολομήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dolorum machinator. Ex δόλος, & μηχανὴ, *machina*.

Δολοπεύω, f. εύσω, Lex. Græci. Frauden meditor, inſidior. A δόλοψ.

Δολοπλοκία, ίας, ἡ, dolus. A δολοπλόκος.

Δολοπλόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dolos nectens, ver ſutus, doloſus. Ex δόλος, & πλέκω, *necto*.

Δολόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, doloſo pede gradien Ex δόλος, & πȣ̃ς, *pes*.

Δολοῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex dolis conſutu doloſus. Ex δόλος, & ῥάπτω, *ſuo*.

Δολοῤῥαφία, ας, ἡ, vafrities. A δολοῤῥαφ

ΔΟ΄ΛΟΣ, ȣ, ὁ, dolus, fraus.

Δολοφονέω, ῶ, f. ήσω, dolo & ex inſidi occido. Ex δόλος, & φόνος, *cædes*.

Δολοφονία, ας, ἡ, cædes dolo & ex inſidi patrata. Ex iiſd.

Δολοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dolor animo a tans, aſtutus. Ex δόλος, & φράζω, di

Δολοφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex ii

Δολοφρονέω, ῶ, f. ήσω, dolos, fraudes cogi Τȣ̃νεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέȣσα π ρέςης; Il. 3, 405. Ex δόλος, & φ νέω, *ſapio*.

Δολοφροσύνη, ης, ἡ, doli meditatio, dol fraudes. A δολόφρων.

Δολόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dolos meditans. δόλος, & φρὴν, *mens*.

Δόλοψ, οπος, ὁ, ſpeculator, explorator, i diator, Ap. Heſ. Ex δόλος, & ὄψις, *ſio*. Alioqui Δόλοπες, Theſſaliæ inco

Δολόω, ῶ, f. ώσω, falſo vel doloſe ago, lis capio, decipio; (2) adultero, pravo. Οὐκ ἄρα δεύτερον δολώμ Soph. Phil. 1276. A δόλος.

Δόλων, ονος, ὁ, ſica, gladiolus, pugio occul (2) minimum velum in navi. Ab

Δόλωσις, εως, ἡ, fraus, deceptio. A δο

Δόμα, ατος, τὸ, donum quocumque modo datum. A δίδωμι.

Δομαῖος, αία, αῖον, ad ſtructuram pertinens. A δομή.

Δομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Ὁ δ' Ἀργυρίππαν παρ' Αὐσονῖτιν φυλαμὸν δομήσει, Lyc. 593. Ab eod.

Δομὴ, ῆς, ἡ, ædificium, ſtructura; (2) murus. A δέμω, exſtruo.

Δόμησις, εως, ἡ, ſtructura. A δομέω.

Δομόνδε, Adv. domum verſus. A δόμος.

Δόμος, ου, ὁ, domus. A δέμω.

Δονακεῖον, ου, τὸ, arundinetum. A δόναξ.

Δονακεὺς, έως, ὁ, arundinoſus. Ab eod.

Δονακοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, arundinifer. Ex δόναξ, & τρέφω, alo.

Δονακόχλοος, contr. δονακόχλους, ου, ὁ ϗ ἡ, arundinibus virens. Ex δόναξ, & χλόα, herba virens.

Δονακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arundinoſus. A δόναξ.

ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, arundo concava & craſſa; (2) ſagitta; (3) calamus ſcriptorius; (4) calamus piſcatorius; (5) tibia.

Δονύω, f. ύσω, agito. A δονέω.

ΔΟΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) turbo; (3) laceſſo. Ῥύμη τε ϗ πτεροῖσι ϗ ῥοιζήμασιν αἰθὴρ δονεῖται, Ariſt. Av. 1187.

Δόνημα, ατος, τὸ, motus. A δονέω.

Δόνησις, εως, ἡ, agitatio. Ab eod.

Δόξα, ης, ἡ, ſententia, opinio; (2) fama, rumor; (3) gloria, laus, fama, honor; (4) exſpectatio; (5) dignitas; (6) dogma, axioma. A δοκέω.

οξάζω, f. άσω, glorifico; (2) exiſtimo, opinor, ſuſpicor, conjicio. Δοξάζειν τὸν Θεὸν, τἀληθῆ, κακῶς, φρενί. Δοξάζω περὶ ψυχῆς οὕτως, Thuc. Ἐδοξάσθη εἶναι σοφώτατος, Herodot. A δόξα.

οξάριον, ου, τὸ, parva gloria, gloriola. Dim. a δόξα.

οξασία, ας, ἡ, opinatio, opinio, conjectura. A δοξάζω.

όξασμα, ατος, τὸ, quod faciendum videtur. Ab eod.

οξαστὴς, οῦ, ὁ, opinator. Ab eod.

οξαστικὸς, ὴ, ὸν, vi opinandi præditus. A δοξαστής.

οξαστὸς, ὴ, ὸν, opinabilis. A δοξάζω.

οξοκαλία, ας, ἡ, opinio pulchritudinis ſuæ. Ex δόξα, & καλὸς, pulcher.

οξοκομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito & oſtento me. Ex δόξα, & κομπέω, jactito.

οξοκοπέω, ῶ, f. ήσω, de fama & gloria laboro, ambio.

οξοκοπία, ας, ἡ, oſtentatio, jactantia; (2) auræ popularis captatio. Ex δόξα, & κοπὴ, ſectio.

ξολογέω, ῶ, p. ηκα, laudibus celebro, glorioſa celebratione colo. A δοξολόγος.

ξολογία, ας, ἡ, collaudatio, glorificatio. Ab eod.

ξολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, collaudans, glorificans. Ex δόξα, & λέγω, dico.

ξομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſano gloriæ amore tenetur. Ex δόξα, & μαίνομαι, furo.

ξομανία, ας, ἡ, inſanus gloriæ amor. A δοξομανής.

ξοσοφία, ας, ἡ, opinio, qua quis ſe ipſe ſapientem cenſet. A δοξόσοφος.

ξόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ipſe ſapientem, ſed falſo, credit. Ex δόξα, & σοφὸς, ſapiens.

ρὰ, ᾶς, ἡ, pellis detracta; (2) excoriatio. A δέρω, excorio.

ρατιαῖος, αια, αῖον, haſtilis; (2) haſtæ magnitudinem æquans. A δόρας.

ρατίζομαι, f. ίσομαι, haſtis pugno. Ab eod.

Δοράτιον, ου, τὸ, haſtile, ſpiculum, jaculum. Dim. a δόρας.

Δορατισμὸς, οῦ, ὁ, pugna, quæ fit haſtis. A δορατίζομαι.

Δορατοθήκη, ης, ἡ, locus in quo haſtæ reponuntur. Ex δόρας, & θήκη, theca, repoſitorium.

Δορατοπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui haſtæ craſſitudine eſt. Ex δόρας, & παχὺς, craſſus.

Δορατοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſtatus, ſatelles. Ex δόρας, & φέρω, fero.

Δοριάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſta captus. Ex δόρον, & ἁλίσκω, capio.

Δοριθήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem haſta aliquis venatus eſt, haſta captus. Ex δόρυ, & θηράω, venor.

Δορίκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſta partus, haſta adquiſitus. Ex δόρυ, & κτάομαι, adquiro.

Δορίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſtifremus, bellicoſus. Ex δόρυ, & κτύπος, ſonitus.

Δορίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſta captus. Ex δόρυ, & λαμβάνω, capio.

Δοριμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, haſta furens; (2) inſano belli amore captus, bellandi cupidiſſimus. Ex δόρυ, & μαίνομαι, furo.

Δοριπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui haſta cecidit. Ex δόρυ, & πίπτω, cado.

Δοριπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſta laborans, laborioſus in bello. Ex δόρυ, & πόνος, labor.

Δορὶς, ίδος, ἡ, culter quo utuntur coqui ad excoriandum. A δορὰ, excoriatio, quæ eo fit.

Δορίτολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax haſta. Ex δόρυ, & τόλμα, audacia.

Δορκάδειος, εία, ειον, qui dorcadis eſt ſeu e dorcade. A δορκάς.

Δορκαδίζω, dorcadum ſive caprearum ſaltus imitor. Ab eod.

Δορκάδιον, ου, τὸ, damula, parva caprea ſive dorcas. Dim. ab eod.

Δορκαλίδες, ων, αἱ, flagella e corio caprearum confecta; (2) inſtrumentum, quo ſontes torquebantur. Ab eod.

Δορκὰς, άδος, ἡ, caprea, dama, dorcas. A δόρξ.

Δόρκος, ου, ὁ, caprea. A δόρξ.

Δόρκων, ωνος, ὁ, idem; (2) cervus. Ab eod.

ΔΟ'ΡΞ, κὸς, ἡ, caprea, capra ſilveſtris, dama, dorcas.

Δοροδόκος, ου, ὁ, lignum, quod tectum domus ſuſtinet, trabs. A δοκὸς, trabs.

Δορὸς, οῦ, ὁ, uter, culeus, ſaccus e corio confectus. A δέρας, pellis.

Δορπέω, ῶ, f. ήσω, cœno. Ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες, Il. 23, 11. A δόρπον.

Δόρπη, ης, ἡ, tempus veſpertinum. Ab eod.

Δόρπηστος, ου, ὁ, hora cœnæ. Ab eod.

Δορπία, vel δόρπεια, ας, ἡ, prima dies Apaturiorum, qua ad cœnam conveniebant, qui ex eadem tribu erant. Ab eod.

Δόρπιστος, ου, ὁ, idem quod δόρπηστος.

ΔΟ'ΡΠΟΝ, ου, τὸ, cœna; (2) paſtus; (3) appetitus cœnandi.

Δόρπος, ου, ὁ, idem.

ΔΟ'ΡΥ, Gen. δόρατος, & δουρὸς pro δόρατος. Dat. δουρὶ, & δορὶ, haſta; (2) lignum.

Δορυάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſta captus, bello captus, captivus. Ex δόρυ, & ἁλωτὸς, captus, ab ἁλίσκω, capio.

Δορυδρέπανον, ου, τὸ, falx præacuta infixa longurio, harpago. Ex δόρυ, & δρέπανον, falx.

Δορυθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, haſta audax, bellicoſus. Ex δόρυ, & θάρσος, audacia.

Δορυκλυτὸς, ὴ, ὸν, haſta clarus, bello inclitus. Ex δόρυ, & κλυτὸς, clarus.

ΔΟΡΥ'ΚΝΙΟΝ, ου, τὸ, dorycnium, herba.

Δορύκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δορίκτητος.

Δορύληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δορίληπτος.

Δορύμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſta pugnans. Ex δόρυ, & μάχομαι, pugno.

Δορυμήστωρ, ορος, ὁ, peritus rei militaris. Ex δόρυ, & μήστωρ, peritus.

Δορύξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in bello hoſpitalem cum aliquo amicitiam contraxit; (2) qui ex hoſte factus eſt amicus; (3) qui mittitur legatus de redimendis captivis; (4) hoſpes, amicus. Ex δόρυ, & ξένος, hoſpes.

Δορύξεον, ου, τὸ, locus, ubi haſtæ raduntur aut poliuntur, Heſ. Ex δόρυ, & ξέω, rado.

Δορυξόος, ου, ὁ, & δορύξους, qui haſtas radit aut polit; (2) haſtarum artifex. Ex iiſd.

Δορυπλήκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſta perculſus. Ex δόρυ, & πλήσσω, conſterno.

Δορύπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, igneam haſtam habens. Ex δόρυ, & πῦρ, ignis.

Δορυσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, haſta potens. Ex δόρυ, & σθένος, robur.

Δορυσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſta impetuoſus, haſtarum concuſſor, bellicoſus. Ex δόρυ, & σείω, moveo.

Δορύσσω, f. ξω, haſta pugno. A δόρυ.

Δορυφορέω, ῶ, f. ήσω, ſtipo, comitor ut ſatelles; (2) adſector; (3) tueor, protego; (4) ſervio. Ἐδορυφόρεον τὸν βασιλέα, Herodot. Τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος, Iſocr. Τὴν ἑκάστου σωτηρίαν τούτων δορυφοροῦντες, Dem. A δορυφόρος.

Δορυφόρημα, ατος, τὸ, ſatellitium. A præc.

Δορυφορία, ας, ἡ, ſatellitium. Ab eod.

Δορυφορικὸς, ὴ, ὸν, ad ſatellites pertinens. Ab eod.

Δοροφόρος, ου, ὁ, ſpiculator, ſatelles, haſtatus. Ex δόρυ, & φέρω, gero.

Δοσίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alicujus peccati dat pœnas. Ex δόσις, & δίκη, pœna.

Δόσις, εως, ἡ, donum, donatio. A δίδωμι.

Δότειρα, ας, ἡ, datrix. A δοτήρ.

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. A δίδωμι.

Δότης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Δοτικὸς, ὴ, ὸν, ad dandum propenſus. Ab eod.

Δοτὸς, ὴ, ὸν, qui dari poteſt; (2) datus. Ab eod.

Δουλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, in ſervitutem redigo. A δουλαγωγός.

Δουλαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſervorum ductor. Ex δοῦλος, & ἄγω, duco.

Δουλαπατία, ας, ἡ, ſervorum ſeductio. Ex δοῦλος, & ἀπατάω, ſeduco.

Δουλάριον, ου, τὸ, ſervulus. Dim. a δοῦλος.

Δουλεία, ας, ἡ, ſervitus. Ab eod.

Δούλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervilis. Ab eod.

Δούλευμα, ατος, τὸ, ſervitium, ſervitus. A δουλεύω.

Δούλευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δουλεύω, f. εύσω, ſervio, ſervus ſum. Δουλεύειν ταῖς ἡδοναῖς, Xen. τοῖς νόμοις, Plat. A δοῦλος.

Δούλη, ης, ἡ, ancilla, ſerva. Ab eod.

Δουλικὸς, ὴ, ὸν, ſervilis. Ab eod.

Δουλικῶς, Adv. ſerviliter. A δουλικός.

Δούλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervilis. A δοῦλος.

Δουλὶς, ίδος, ἡ, ſerva. Ab eod.

Δουλιχόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, longam cervicem, ſive longum collum habens. A δουλιχὸς, pro δολιχὸς, longus, & δειρὴ, cervix.

Δουλογράφιον, ου, τὸ, adſertio in ſervitutem. Ex δοῦλος, & γράφω, ſcribo.

Δουλοκρατία, ας, ἡ, ſervorum imperium ſeu poteſtas. Ex δοῦλος, & κρατέω, impero.

Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſervo conveniens, ſervilis, illiberalis. Ex δοῦλος, & πρέπω, convenio.

ΔΟΥ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, ſervus; (2) Adjective, ος, η, ον, ſervus, a, um.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, ſervitus. A δοῦλος.

Δουλόσυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervilis. Ab eod.

Δουλοσώματα, ων, τὰ, mancipia, ſervi, famuli. Ex δοῦλος, & σῶμα, corpus.

Δουλότερος, έρα, ερον, qui magis ſervitutis jugo premitur. Comparat. a δοῦλος.

Δουλοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſervus eſſe videtur. Ex δοῦλος, & φαίνομαι, *appareo*.

Δουλόω, ῶ, f. ώσω, in ſervitutem redigo, ſervum facio. Δουλοῦν ἀπάτῃ τοὺς πολεμίους, Plut. τόπον ὑπὸ νόμοις, Plat. Οἱ Κᾶρες ἐδουλώθησαν ὑπὸ Ἁρπάγου, Herodot. A δοῦλος.

Δούλωσις, εως, ἡ, ſubjugatio, in ſervitutem redactio. A δουλόω.

Δουπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum edo; (2) cadendo ſono. Δούπησεν δὲ πεσὼν, Il. 4, 504. A δοῦπος.

ΔΟΥ῀ΠΟΣ, ου, ὁ, ſonitus, qui ex corpore ad terram adliſo oritur; (2) ſonitus quivis; (3) mors ejus, qui cum ſtrepitu cadit.

Δοῦρα, τὰ, haſtæ, ligna. A δόρυ.

Δούρατα, τὰ, ligna, haſtæ. A δόρυ.

Δουράτεος, έα, εον, ligneus. A δούρατα.

Δούρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A δοῦρα.

Δουρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tantum intervallum continens, quantum haſtæ jactus. Ex δόρυ, & ἠνεκὴς, *longus*.

Δουρικλειτὸς, οῦ, haſta clarus, præclarus bellator. Ex δόρυ, & κλειτὸς, *inclitus*.

Δουρικλυτὸς, οῦ, idem. Ex δόρυ, & κλυτὸς, *clarus*.

Δουρίκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſta adquiſitus. Ex δόρυ, & κτάομαι, *poſſideo*.

Δουρίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello captus. Ex δόρυ, & λαμβάνω, *capio*.

Δούριος, ία, ιον, ligneus. A δοῦρα.

Δουροδόκη, ης, ἡ, haſtæ receptaculum, armarium. Ex δόρυ, & δέκομαι, pro δέχομαι, *capio*.

Δουροθήκη, idem. A θήκη, *theca*.

Δοχαῖος, αία, αῖον, capax. A δέχομαι.

Δοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum. Ab eod.

Δοχεὺς, έως, ὁ, acceptor. Ab eod.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium. Ab eodem.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, palmus. Ab eod.

Δόχμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, obliquus. A δοχμός.

Δοχμόκορσος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui coma eſt obliqua, ſeu tortuoſa, Heſych. Ex δοχμὸς, & κόρση, *crinis*.

ΔΟΧΜΟ'Σ, ὴ, ὸν, obliquus, tortus.

Δοχμόω, ῶ, f. ώσω, curvo, inflecto, obliquo. Θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα δοχμωθεὶς, Heſiod. Ἀσπ. 389. *de apro*. A δοχμός.

Δοχὸς, ὴ, ὸν, capax. A δέχομαι, *capio*.

ΔΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen.

Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. A δράσσω, *prehendo*.

Δραγματολόγος, ου, ὁ, qui manipulos colligit. Ex δράγμα, & λέγω, *colligo*.

Δραγμεύω, & δραγματεύω, f. εύσω, idem. A δράγμα.

Δραγμὴ, ῆς, ἡ, manipulus, Ph. At Etymologo multitudo parvæ pecuniæ. Ab eodem.

Δραθεῖν, dormire, dicitur pro δαρθεῖν.

Δραίνω, f. ανῶ, facio. A δράω.

Δράκαινα, ης, ἡ, dracæna. A δράκων.

Δρακαινὶς, ίδος, ἡ, dracunculus, piſcis. A δράκαινα.

Δρακόντειος, εία, ειον, dracontinus, anguinus. A δράκων.

Δρακοντίας, ου, ὁ, anguinus; (2) lapis quidam. Ab eod.

Δρακόντιον, ου, τὸ, nomen herbæ; (2) genus vitis; (3) ſpecies morbi. Ab eod.

Δρακοντογενὴς, έος, οῦς, ὁ ϗ ἡ, ſerpentigena.

Δρακοντολέτης, ου, ὁ, draconis interfector. Ex δράκων, & ὄλλυμι, *perimo, occido*.

Δρακοντόμιμος, ου, dracones imitans.

Δρακοντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, draconibus, ſeu anguibus plenus. A δράκων.

Δράκος, εος, τὸ, oculus, viſus, apud Nicandrum. A δέρκω, *video*.

ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, draco; δράκοντες, catellæ, armillæ.

Δρᾶμα, ατος, τὸ, fabula, Tragœdia, vel Comœdia; (2) narratio; (3) rei repræſentatio; (4) actus, ſeu facinus. A δράω.

Δραματίζω, f. ίσω, fabulam ago. A δρᾶμα.

Δραματικὸς, ὴ, ὸν, ad fabulam pertinens, fabularis, poëticus, activus. Ab eodem.

Δραματοποιέω, ῶ, f. ήσω, in modum dramatis conſcribo. A δραματοποιός.

Δραματοποιΐα, ας, ἡ, dramatum ſcriptio. Ab eod.

Δραματοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, dramatis, ſeu dramatum ſcriptor. Ex δρᾶμα, & ποιέω, *facio*.

Δραματουργέω, ῶ, idem quod δραματοποιέω; (2) aliquid machinor. A δραματουργός.

Δραματουργία, ας, ἡ, idem quod δραματοποιΐα. Ab eod.

Δραματουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δραματοποιός. Ex δρᾶμα, & ἔργον, *opus*.

Δράμημα, ατος, τὸ, curſus. A τρέχω, *curro*.

Δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. A δράσσω, *prehendo*.

Δραπετεύω, f. εύσω, fugio, aufugio. Τοῦ δραπετεύειν δεσμοῖς ἀπείργουσι, Xen. A δραπέτης.

Δραπέτης, ου, ὁ, ſervus fugitivus. A διδράσκω, *fugio*.

Δραπετίδης, ου, ὁ, idem & ab ipſo.

Δραπετίνδα, ης, ἡ, genus luſus. Ab eodem.

Δραπέτις, ιδος, ἡ, ancilla fugitiva. A δραπέτης.

Δραπετίσκος, ου, ὁ, ſervulus fugitivus. Dim. a δραπέτης.

Δραπετοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, fugitivum faciens. Ex δραπέτης, & ποιέω, *facio*.

Δρασείω, facturio, facere, vel patrare cupio vel cogito. Καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακὸν, Soph. Aj. 326. A δράω.

Δράσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, efficax. Ab eod.

Δρᾶσις, εως, ἡ, actio. Ab eod.

Δρασκάζω, aufugio, latito. A διδράσκω.

Δράσκασις, εως, ἡ, fuga. Heſ. A præc.

Δρασμὸς, οῦ, ὁ, fuga. A διδράσκω, *fugio*.

ΔΡΑ'ΣΣΩ, ſeu δράττω, f. ξω, prehendo, manu arripio. Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, 1 Cor. 3, 19. Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος, fretus, Soph. Antig. 241.

Δραστὴρ, ῆρος, ὁ, ſervus, miniſter. Ion. δρηστὴρ, unde δρήστειρα, famula. A δράω, *facio*.

Δραστήριος, ία, ιον, efficax, ſtrenuus, impiger, induſtrius, promptus. A δραστήρ.

Δράστης, ου, ὁ, idem quod δραστήρ. A δράω.

Δραστικὸς, ὴ, ὸν, efficax. A δράστης.

Δραστοσύνη, ης, ἡ, ſtrenuitas in agendo. Ion. δρηστοσώνη. Ab eod.

Δραχμαῖος, αία, αῖον, drachmæ pretium ſeu pondus æquans. A δραχμή.

ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, drachma, moneta & pondus.

Δραχμιαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Δραχμίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

ΔΡΑ'Ω, ῶ, f. άσω, facio; (2) miniſtro. Δρᾷν τινα ἀγαθὸν, κακὸν, εὖ, κακῶς, χάριν, ἁμαρτήματα. Ὁ Ζεύς με ταῦτ᾽ ἔδρασεν, Ariſt. Plut. 87. Ἀλλὰ δράσω ταῦτα, καί τοι δύσκολος γ᾽ ἔφυσ᾽ ἀνὴρ, Id. Lyſ. 1031. Ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακὰ, Id. Θεσμ. 462.

Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. A δρέπω.

Δρεπανηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, falcem ferens, falcatus. Ex δρεπάνη, & φέρω, *fero*.

Δρεπανὶς, ίδος, ἡ, avis Plinio Drepanis. Gazæ Falcula riparia.

Δρεπανοειδὴς, έος, οῦς, falcis habens formam, falcatus. Ex δρέπανον, & εἶδος, *ſpecies*.

Δρέπανον, ου, τὸ, idem; (2) falx meſſoria. Ab eodem.

Δρεπανουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, falcium artifex. Ex δρέπανον, & ἔργον, *opus*.

Δρεπτὸς, ὴ, ὸν, qui percipi poteſt; (2) quo quis frui poteſt; (3) vindemialis. A δρέπω.

ΔΡΕ'ΠΩ, f. ψω, & δρέπομαι, decerpo, carpo; (2) colligo; (3) vindemio; (4) meto. Μέλισσαι ποικίλα Μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι, Epigr.

Δρήστειρα. Δρηστοσύνη. Vid. Δραστὴρ, & δραστοσύνη.

Δριάω, ῶ, arboribus & herbis vireo. A δρίος.

Δρίλαξ, ακος, ὁ, hirudo, Eleis. Heſ. A δρῖλος.

ΔΡΙ῀ΛΟΣ, ου, ὁ, lumbricus. In Epigrammate.

Δριμέως, *Adv.* acriter, vehementer. A δριμύς.

Δριμύλος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum acris ſeu acerbus, acriuſculus. Ab eod.

ΔΡΙΜΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, qui acri guſtu eſt, acrem ſeu pungentem ſaporem habens; (2) acer, vehemens; (3) aſtutus; (4) truculentus.

Δριμύσσω, acri & mordaci humore adficio. A δριμύς.

Δριμύτης, ητος, ἡ, acrimonia, acritudo; (2) vehementia, acerbitas, aſperitas; (3) acumen, aſtutia. Ab eod.

Δριμυφαγία, ας, ἡ, acrium ciborum eſus; (2) vomitus acrium eſu provocatus. A δριμυφάγος.

Δριμυφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui acribus veſcitur, qui acrium eſu delectatur. Ex δριμὺς, & φαγεῖν, *edere*.

Δρίον, ου, τὸ, locus arboribus conſitus. A δρῦς, *arbor*.

Δρίος, εος, τὸ, ſilva; (2) locus quivis arboribus conſitus, locus nemoroſus. Ab eod.

Δρόιτη, ης, ἡ, alveus balneatorius; (2) arca funebris. Ex δρῦς, & οἶτος, *ærumna*, *interitus*.

Δρομάδην, *Adv.* curſim, curriculo. A δρόμος.

Δρομαῖος, αία, αῖον, curſu valens, velox. A δρομάς.

Δρομαίως, *Adv.* curſim. A δρομαῖος.

Δρομὰς, άδος, ἡ, curſitans, velox, curſoriu Ut δρομὰς κάμηλος, vulgo Dromedariu (2) vagum ſcortum. A δρέμω, vel τρέχω.

Δρομεὺς, έως, ὁ, curſor. Ab eod.

Δρομικὸς, ὴ, ὸν, curſu valens. Ab eod.

Δρομοκήρυξ, υκος, ὁ, præco, nuncius curſorius. Ex δρόμος, & κήρυξ, *præco*.

Δρόμος, ου, ὁ, curſus; (2) fuga; (3) curriculum. A δρέμω, pro quo uſurpat τρέχω.

Δρομοχαίτης, ου, ὁ, ſetas, vel jubam inte currendum agitans. Ex δρόμος, & χαίτη, *juba, ſeta*.

ΔΡΟ'ΜΩΝ, ωνος, ὁ, dromo, parvus cancer.

Δρόπις, ιδος, ἡ, vindemia, Heſ. A δρέπ

Δροσερὸς, ρὰ, ρὸν, roſcidus, rorulentus. δρόσος, Δροσοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rorem jaciens, vel ſpargens. Ex δρόσος, & βάλλω, *jacio*.

Δροσόεις, όεσσα, όεν, roſcidus, rorulentus. A δρόσος.

Δροσόμελι, ιτος, τὸ, roſcidum mel. Ex δρόσος, & μέλι, *mel*.

Δροσοπάχνη, ης, ἡ, ros ſemiconcretus, ros pruinoſus. Ex δρόσος, & πάχνη, *pruina*.

ΔΡΟ΄ΣΟΣ, ȣ, ὁ, ros.

Δροσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roriferus. Ex δρόσος, & φέρω, *fero*.

Δροσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, roſcidus, rorulentus. A δρόσος.

Δρυάδες, ων, αἱ, Dryades, nymphæ. A δρῦς.

Δρύϊνος, ίνη, ινον, quernus, roboreus. Ab eodem.

Δρυΐτης, ȣ, ἡ, dryites, lapis. Ab eod.

Δρυοκολάπτης, ȣ, ὁ, picus. A δρῦς, & κολάπτω, *ſcalpo*.

Δρυμὸν, ȣ͂, τὸ, ſilva querna, quercetum; (2) nemus. Ab eod.

Δρυμὸς, ȣ͂, ὁ, idem & ab eod.

Δρυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſilvoſus. Ab eod.

Δρυμὼν, ῶνος, ὁ, idem quod δρυμόν. Ab eod.

Δρυοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quercu ſeu quercus cortice tinctus. Ex δρῦς, & βάπτω, *tingo*.

Δρυοκοίτης, ȣ, ὁ, in quercu, ſeu arbore cubans. Ex δρῦς, & κοίτη, *cubile*.

Δρυοκολάπτης, ȣ, ὁ, picus arborarius, picus Martius. Ex δρῦς, & κολάπτω, *tundo*, *excavo*, quia arbores roſtro tundit & cavat.

Δρυοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quercus ſecat, qs. queriſeca; (2) generis roboricei avis. Ex δρῦς, & κόπτω, *ſeco*.

Δρυοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e quercubus compactus. Ex δρῦς, & πήγνυμι, *compingo*.

Δρυοπτερὶς, ίδος, ἡ, herba quædam. Ex δρῦς, & πτερὶς, *filix*.

Δρύος, ȣ, ὁ, ſecundum quoſdam pro δρίος, de quo ſupra.

Δρυοτομία, ας, ἡ, arborum amputatio. A δρυοτόμος.

Δρυοτομικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars amputandi arbores. Ab eod.

Δρυοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quercuum amputator; (2) arborum amputator; (3) materiarius, lignarius faber. Ex δρῦς, & τέμνω, *ſeco*.

ρύοχος, ȣ, ὁ, carina, alveus navis; (2) ſecuris. Ex δρῦς, & ἔχω, *habeo*.

ρύοψ, οπος, ὁ, nomen avis. A δρῦς.

ρυπεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oliva, druppa, fructus maturus. Ex δρῦς, & πέπτω, *coquo*.

ρύπεψ, επος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ρυπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, maturus, qui ex arbore cadere ſolet. Ex δρῦς, & πίπτω, *cado*.

ρυπὶς, ίδος, ἡ, frutex, qui loco foliorum ſpinas habet. A δρύπτω, *lacero*.

ΡΥ΄ΠΤΩ, f. ψω, lacero, lanio. Δρύπτεταί τε παρειὰν, Eur. Hec. 651.

ΡΥ͂Σ, υὸς, ἡ, quercus; (2) robur; (3) quævis arbor.

ρύφακτον, ȣ, τὸ, tabulatum, cancelli, ſepes. Ex δρῦς, & φράττω, *ſepio*.

ρύφακτος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

ρυφάκτωμα, ατος, τὸ, cancelli. A δρυφακτόω, *cancellis munio*.

ρυφὰς, άδος, ἡ, unguis; (2) laniatus, Heſ. A δρύπτω.

ρυφὴ, ῆς, ἡ, carptio & laceratio, quæ fit unguibus. Ab eod.

ρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, roboreus, quernus. A δρῦς.

ρωπακίζω, f. ίσω, adglutinatione picis calidæ evello, pilos & cutem deglabro. A δρώπαξ.

Δρωπακισμὸς, ȣ͂, ὁ, dropacis adplicatio. A δρωπακίζω.

ΔΡΩ΄ΠΑΞ, ακος, ὁ, dropax, medicamentum ad evellendos pilos; (2) *Adjective*, vulſus, glaber, comptus.

Δυαδικὸς, ἡ, όν, ad binarium pertinens, dualis. A δυάς.

Δυάζω, f. άσω, dubito; (2) nugor. Ab eodem.

Δυὰς, άδος, ἡ, binarius, dualitas. A δύο.

Δυασμὸς, ȣ͂, ὁ, coitus. A δυάζω.

Δυάω, ῶ, in miſerias & calamitates conjicio, unde Homericum δυόωσι, pro δυῶσι, δυάȣσι. A δύη.

Δυερὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus, ærumnoſus, calamitoſus; (2) damnoſus, noxius. Ab eod.

ΔΥ΄Η, ης, ἡ, calamitas, infelicitas; (2) dolor, mœror, anxietas.

Δυηπάθεια, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpeſſio. A δυηπαθής.

Δυηπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, laborum ærumnarumque patiens; (2) patiens. Ex δύη, & πάσχω, *patior*.

Δυηπαθία, ας, ἡ, dolor, cruciatus. Ex iiſdem.

Δυϊκὸς, ἡ, ὸν, dualis. A δύο.

Δυϊκῶς, *Adv.* dualiter. A δυϊκός.

Δῦμι, ſubeo. A δύνω, vel δύω.

Δυνάζομαι, inuſ. unde ἐδυνάσθην, potui.

ΔΥ΄ΝΑΜΑΙ, f. νήσομαι, poſſum, valeo; (2) æſtimor. Οὐδενὶ ἀρέσαι δύναται, Xen.

Δυναμικὸς, ἡ, ὸν, valens, efficax.

Δύναμις, εως, ἡ, potentia, vis, vires, facultas; (2) exercitus, copiæ; in *Plur.* (3) angeli; (4) miracula. A δύναμαι.

Δυναμόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, roboro. Ab eodem.

Δύνασις, εως, ἡ, potentia. A δυνάζομαι.

Δυναστεία, ας, ἡ, potentia, dominatio, imperium. A δυνάστης.

Δυναστεύω, f. εύσω, potentatum obtineo, ſum princeps, impero, præſum, (2) polleo opibus & potentia; (3) in *Paſſ.* potentiæ ſeu imperio alicujus ſubjectus ſum. Δυναστεύω Ῥώμης, Plat. κτ͂ μοναρχίαν, Gal. Ab eodem.

Δυνάστης, ȣ, ὁ, potentatum obtinens, potens, dominus, dynaſta. A δυνάζομαι.

Δυναστικὸς, ἡ, ὸν, ad obtinendum potentatum aptus, potentatum referens. A δυνάστης.

Δυνάστις, ιδος, ἡ, mulier potentatum obtinens. Ab eod.

Δυνάστωρ, ορος, ὁ, vir obtinens potentatum. Ab eodem.

Δυνατέω, ῶ, f. ήσω, potens ſum. A δυνατός.

Δυνατὸς, ἡ, ὸν, potens; (2) poſſibilis. A δύναμαι.

Δυνατῶς, *Adv.* potenter, valide. A δυνατός.

Δυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, potens, pollens. A δύναμαι.

Δύνω, f. δύσω, ſubeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν, Il. 3, 332. A δύω.

ΔΥ΄Ο, *Gen.* δυοῖν, duo.

Δυόδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim. Ex δύο, & δέκα, *decem*.

Δυοδεκάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim menſium eſt. Ex δυόδεκα, & μὴν, *menſis*.

Δυοδεκαταῖος, duodecim dies natus, vel duodecimo die; (2) qui duodecimo die aliquid facit.

Δυοδέκατος, άτη, ατον, duodecimus. A δυόδεκα.

Δυοκαίδεκα, duodecim. Ex δύο, ϗ, & δέκα, *decem*.

Δυοκαιδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus. A δυοκαίδεκα.

Δυοστὸν, οῦ, τὸ, ſemis quinque. A δύο.

Δυοτοκέω, ῶ, f. ήσω, bina pario. Ex δύο, & τίκτω, *pario*.

Δύπτης, ȣ, ὁ, urinator, qui aquas ſubit. A δύπτω.

Δύπτω, f. ψω, aquas ſubeo, mergo. Φερωνύμȣς ἔδυψε Νηρέως τάφȣς, Lyc. 164. A δύω, *ſubeo*.

ΔΥ΄Σ, *Particula inſeparabilis*, notans in compoſitione ægre, difficulter; (2) male, infeliciter; (3) in, ſive non, velut α privativum; (4) intenſionem, velut α ἐπιτατικὸν, valde.

Δύσαγνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male vel difficulter infeliciterque caſtus, impurus, ſpurcus. Ex δὺς, & ἁγνὸς, *caſtus*.

Δυσαγρέω, ῶ, f. ήσω, infelici captura utor, infelix ſum in venando. Ex δὺς, & ἄγρα, *venatio*.

Δυσαγρία, ας, ἡ, infelix captura, ſeu venatio. Ex iiſd.

Δυσαγωγὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, qui difficile impellitur, vel ducitur, quo volumus; intractabilis, refractarius. Ex δὺς, & ἀγωγὴ, *ductus*.

Δυσαερία, ας, ἡ, malus aër, aëris tempeſtas gravis, cœli intemperies. A δυσάερος.

Δυσάερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malum habens aërem. Ex δὺς, & ἀὴρ, *aër*.

Δυσαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, graviter ſpirans. Ex δὺς, & ἄω, *ſpiro*.

Δυσαίακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter & miſerabiliter defletus; (2) qui non facile lugetur; (3) lugubris; (4) qui non facile luget. Ex δὺς, & αἰάζω, *lugeo*.

Δυσαιανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δὺς, & αἰανὴς, *luctuoſus*.

Δυσαισθησία, ας, ἡ, ſenſuum labefactio. Ex δὺς, & αἴσθησις, *ſenſus*.

Δυσαίσθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſenſu non valens, hebetem ſenſum habens; (2) hebes. Ex δὺς, & αἰσθητὸς, *ſub ſenſum cadens*.

Δυσαίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cui ærumnoſa eſt vita, qui vitam miſeram degit. Ex δὺς, & αἰὼν, *ſæculum*, *ætas*.

Δυσαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficilem & gravem adferens dolorem, ægre tolerabilis; (2) qui ægre dolore alterius adficitur. Ex δὺς, & ἄλγος, *dolor*.

Δυσάλγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis ad dolendum. A δυσαλγής.

Δυσαλθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanatu difficilis; (2) incurabilis. Ex δὺς, & ἄλθος, *ſanatio*.

Δυσάλθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab ipſo.

Δυσαλλοίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutari contumax, qui vix mutari poteſt. Ex δὺς, & ἀλλοιωτὸς, *mutabilis*.

Δυσάλυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix evitabilis; (2) inevitabilis. Ex δὺς, & ἀλύσκω, *evito*.

Δυσάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis captu; (2) qui ægre vel difficulter corripitur vel tentatur. Ex δὺς, & ἁλωτὸς, *qui capi poteſt*.

Δυσάμβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter adiri aut ſcandi poteſt, impervius. Ex δὺς, ἀνὰ, & βαίνω, *ſcando*.

Δυσάμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix, qui fata habet difficilia, Heſ. Ex δὺς, & μόρος, *fatum*.

Δυσάμμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσανάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre rejicitur, vel exſcreatur, non facile exſcreabilis; (2) difficilis perſuaſu. Ex δὺς, & ἀνάγω, *rejicio*.

Δυσανάδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non facile digeritur & in membra diſtribuitur. Ex δὺς, & ἀνάδοτος, *diſtributus*.

Δυσανάκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, revocatu difficilis, qui ægre revocari poteſt. Ex δὺς, & ἀνακαλέω, *revoco.*

Δυσανακόμιϛος, qui ægre reducitur ſeu revocatur. Ex δὺς, & ἀνακομίζω, *reduco.*

Δυσανάκρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter commiſcetur ſeu temperatur. Ex δὺς, & ἀνακεράννυμι, *commiſceo.*

Δυσανάληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficile refocillari, aut recreari poteſt. Ex δὺς, & ἀναλαμβάνω, *recupero.*

Δυσανάλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre reſolubilis, ſeu diſſolubilis. Ex δὺς, & ἀναλύω, *reſolvo.*

Δυσανάπειϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vix diſſuaderi poteſt; (2) qui ægre ab opinione poteſt deduci. Ex δὺς, & ἀναπείθω, *perſuadeo.*

Δυσανάπνευϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre reſpirans. Ex δὺς, & ἀναπνέω, *reſpiro.*

Δυσαναχετέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero, ægro animo tolero, gravor. Δυσαναχετȣ͂ντες ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις, Plut. περὶ θανάτȣ, Phal. A δυσανάχετος.

Δυσανάχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, toleratu difficilis; (2) intolerabilis. Ex δὺς, & ἀναχετὸς, *tolerabilis.*

Δυσαναχέτως, *Adv.* ægro animo, iniquo animo, gravate, intoleranter. A δυσανάχετος.

Δυσανάτρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubverſu, vel everſu difficilis. Ex δὺς, & ἀνατρέπω, *ſubverto.*

Δυσαναφορικὸς, ἡ, ὸν, qui difficulter exſcreat. Ex δὺς, & ἀναφέρω, *ſurſum fero, exſcreo.*

Δυσάνεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυσανάχετος.

Δυσάνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui res parvæ & nullius momenti triſtitiam adferunt, qui facile vehementem mœrorem concipit; (2) anxius. Ex δὺς, & ἀνία, *mœror.*

Δυσάνοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſcenſu difficilis; (2) ad quem accedi vix poteſt. Ex δὺς, & ἄνοδος, *via ſurſum ferens.*

Δυσανταγώνιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum quo male & periculoſe decertatur. Ex δὺς, & ἀνταγωνίζομαι.

Δυσάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, arduus. Apud Poëtas idem quod ſequens.

Δυσάντητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus malus, ſeu ſiniſter eſt occurſus; (2) cui occurrere eſt difficile. Ex δὺς, & ἀντάω, *occurro.*

Δυσαντίβλεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſpectu difficilis, i. e. terribilis. Ex δὺς, & ἀντιβλέπω, *contra adſpicio.*

Δυσαντίλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui vix contradici poteſt, qui vix refelli poteſt. Ex δὺς, & ἀντίλεκτος, *in contradictione poſitus.*

Δυσαντίῤῥητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ægre contradici poteſt. Ex δὺς, & ἀντίῤῥητος, *cui contradici poteſt.*

Δυσαντιῤῥήτως, *Adv.* ita, ut vix contradici queat. Ab ἀντίῤῥητος.

Δυσαπαλλακτία, ας, ἡ, difficultas rejectionis. A δυσαπάλλακτος.

Δυσαπάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter abjici poteſt; (2) qui difficulter profligatur, quo vix liberari poſſumus. Ex δὺς, & ἀπαλλάττω, *dimitto.*

Δυσαπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis deceptu, qui ægre decipi poteſt. Ex δὺς, & ἀπατάω, *decipio.*

Δυσαπιϛέω, ῶ, f. ήσω, difficulter diffido, ægre non credo. Ex δὺς, & ἀπιϛέω, *diffido.*

Δυσαπόκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis ad reſpondendum, cui difficulter reſponderi poteſt. Ex δὺς, & ἀποκρίνομαι, *reſpondeo.*

Δυραποκρίτως, *Adv.* ita, ut ægre reſponderi queat. A δυσαπόκριτος.

Δυσαπολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre defenditur vel excuſatur. Ex δὺς, & ἀπολογέομαι, *excuſo.*

Δυσαπολύτως, *Adv.* ita, ut difficulter avelli, vel abſolvi queat. Ex δὺς, & ἀπολύτως, *ſolute.*

Δυκαπόνιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vix deleri, vel elui poteſt. Ex δὺς, & ἀπονίπτω, *eluo.*

Δυσαπόπαυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui vix finem imponere poſſumus, vix ſedabilis; (2) ſtrenuus in bello. Ex δὺς, & ἀποπαύομαι, *ceſſo.*

Δυσαποπαύϛως, *Adv.* ita, ut vix finis imponi poſſit; (2) firmiſſime. A δυσαπόπαυϛος.

Δυσαπόπλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter ablui poteſt. Ex δὺς, & ἀποπλύνω, *abluo.*

Δυσαπόπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vix decidit, ſeu delabitur. Ex δὺς, & ἀποπίπτω, *decido.*

Δυσαπόσπαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre avellitur. Ex δὺς, & ἀποσπάω, *avello.*

Δυσαποσπάϛως, *Adv.* ita, ut ægre avelli poſſit, more eorum, quæ difficulter avelluntur. A δυσαπόσπαϛος.

Δυσαπότρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cum difficultate avertitur; (2) qui difficulter avocatur, refractarius. Ex δὺς, & ἀποτρέπω, *averto.*

Δυσάπλȣος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre cicatricem ducens. Ex δὺς, & ἀπȣλόω, *cicatricem contraho.*

Δυσαπȣ́λωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Δυσαρέσκομαι, diſpliceo. Ex δὺς, & ἀρέσκομαι, *placeo.*

Δυσάρεσκος, ȣ, ὁ, ineptus gratiæ aucupator. Ex iiſdem.

Δυσαρεϛέω, ῶ, non ſum hilariter adfectus, implacide me habeo, moroſum me præbeo, offenſo ſum animo. A δυσάρεϛος.

Δυσαρέϛησις, εως, ἡ, diſplicentia ſui & tædium. A δυσαρεϛέω.

Δυσάρεϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui placere difficulter queas, moroſus, unde τὸ δυσάρεϛον, ȣ, moroſitas. Ex δὺς, & ἀρεϛὸς, *gratus.*

Δυσαρέϛως, *Adv.* moroſe, iniquo animo. A δυσάρεϛος.

Δυσαριϛοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, ſed malo fato. Ex δὺς, & ἀριϛοτόκεια, *quæ optimos peperit.*

Δύσαρκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui difficile eſt imperare, contumax. Ex δὺς, ;& ἀρχὴ, *principatus.*

Δυσαρμοϛία, ας, ἡ, diſconvenientia, diſcordia. Ex δὺς, & ἁρμόζω, *congruo.*

Δυσαρχία, ας, ἡ, difficultas imperandi, quando milites imperatori vix obediunt. Ex iiſd.

Δυσάχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intolerabilitate moleſtus. Ex δὺς, & ἄχετος, *intolerabilis.*

Δύσαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix ob tibias. Ex δὺς, & αὐλὸς, *tibia.*

Δυσαυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter augeſcit & increſcit, auctu difficilis. Ex δὺς, & αὔξω, *augeo.*

Δυσαύξητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficilis gloriator, moleſtus ſeſe jactando. Ex δὺς, & αὐχὴ, *gloriatio.*

Δυσαφαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis ablatu. Ex δὺς, & ἀφαίρετος, *qui auferri poteſt.*

Δυσαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oneroſus, moleſtus, ita gravis, ut ægre ſufferri queat. Ex δὺς, & ἄχθος, *moleſtia.*

Δυσβάϛακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis portatu. Ex δὺς, & βάϛακτος, *portabilis.*

Δυσβατοποιέομαι, ȣ͂μαι, difficilem aditum, tranſitum vel receptum facio. Ex δύσβατος, & ποιέομαι, *facio.*

Δύσβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter adiri, aut ſcandi poteſt, inacceſſus, impervius, unde τὸ δύσβατον, ȣ, adeundi, ſeu tranſeundi difficultas. Ex δὺς, & βαίνω, *eo.*

Δυσβλαϛέω, ῶ, f. ήσω, difficulter germino. A δυσβλαϛής.

Δυσβλαϛὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficulter germinans. Ex δὺς, & βλαϛάνω, *germino.*

Δυσβοήθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui vix ſuccurri poteſt, ægre medicabilis. Ex δὺς, & βοηθέω, *auxilior.*

Δυσβόηθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δύσβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui jactus aleæ male cecidit. Ex δὺς, & βάλλω, *jacio.*

Δυσβȣλία, ας, ἡ, malum conſilium, infelicitas conſilii. A δύσβȣλος.

Δύσβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus malum vel infelix eſt conſilium. Ex δὺς, & βȣλὴ, *conſilium.*

Δύσβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non valde edulis, gratiam in cibis non habens. Ex δὺς, & βρωτὸς, *qui comedi poteſt.*

Δύσβωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui terra eſt aſpera, vel gleba difficilis. Ex δὺς, & βῶλος, *gleba.*

Δύσγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui infeliciter contraxit nuptias. Ex δὺς, & γάμος, *nuptiæ.*

Δυσγάργαλις, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ægre manibus titillari vel contrectari ſinit. Ex δὺς, & γαργαλίζω, *titillo.*

Δυσγαργάλιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσγάργαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσγένεια, ας, ἡ, ignobilitas, generis obſcuritas; (2) animus degener, ignavia. A δυσγενής.

Δυσγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignobilis, qui claro genere non eſt ortus; (2) degener, minime generoſus. Ex δὺς, & γένος, *genus.*

Δυσγεφύρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ponte vix jungi poteſt, qui ægre fert pontem. Ex δὺς, & γεφυρόω, *ponte jungo.*

Δυσγεώργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter coli poteſt. Ex δὺς, & γεωργέω, *terram colo.*

Δυσγνώριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, agnitu difficilis, qui difficulter agnoſci poteſt. Ex δὺς, & γνωρίζω, *noſcito.*

Δύσγνωϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δὺς, & γνωϛὸς, *cognoſcibilis.*

Δυσγοήτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non facile faſcinari poteſt; (2) qui non facile vel, illecebris, vel ſtupore adficitur. Ex δὺς, & γοητεύω, *faſcino.*

Δυσγρίπιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Scriptum invenitur δυσγρήπιϛος, e quo non facile lucrum percipi poteſt. Ex δὺς, & γριπίζω, *piſcor, lucrum facio.*

Δυσδαιμονία, ας, ἡ, infortunium, infelicitas. A δυσδαίμων.

Δυσδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix, infortunatus. Ex δὺς, & δαίμων, *fortuna, ſors.*

Δύσδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, demonſtratu difficili Ex δὺς, & δείκνυμι, *demonſtro.*

Δυσδιάβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tranſitu difficili impervius. Ex δὺς, & διαβαίνω, *tranſe*

Δυσδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter vide poteſt. Ex δὺς, & δέρκω, *video.*

Δυσδιάθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſpoſitu ſeu compoſitu difficilis. Ex δὺς, & διατίθημι, *diſpono.*

Δυσδιαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficulter diviſibili Ex δὺς, & διαιρέω, *divido.*

Δυαδιαίτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus arbitriu difficile eſt, de quo difficile eſt arbitrari Ex δὺς, & διαιτάω, *arbitror.*

Δυσδιακόμιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, portatu difficili Ex δὺς, & διακομίζω, *porto.*

Δυσδιάκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui diſcerni, ſeu dijudicari ægre poteſt. Ex δὺς, & διακρίνω, *dijudico.*

Δυσδιάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis reconciliatu, qui ægre placari poteſt. Ex δὺ & διαλλάττω.

υσδιάλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter diſſolvi poteſt; (2) qui iram ægre deponit. Ex δὺς, & διαλύω, *diſſolvo*.

υσδιάπνευϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre difflatur; (2) qui per ſpiritales meatus ægre tranſmittitur. Ex δὺς, & διαπνέω, *perflo*.

υσδιατύπωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre ad bonos mores formari poteſt. Ex δὺς, & διατυπόω, *formo*.

υσδιάφευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre evitari poteſt. Ex δὺς, & διαφεύγω, *evito*.

υσδιαφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui difficulter ſucci perſpirabili cute digeruntur. Ex δὺς, & διαφορέω, *digero*.

υσδιάφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre evitabilis. Ex δὺς, & διαφεύγω, *evito*.

υσδιαφύλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre cuſtodiri poteſt. Ex δὺς, & διαφυλάττω, *cuſtodio*.

υσδιαχώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter excernit. Ex δὺς, & διαχωρέω, *excerno*.

υσδιέγερτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excitatu difficilis. Ex δὺς, & διεγείρω, *excito*.

υσδιεξίτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter percurri, ſeu tranſiri poteſt; (2) qui percurrendo vix explicari poteſt. Ex δὺς, & διέξειμι, *tranſeo, percurro*.

υσδιέξοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre pervius, unde exiri non poteſt. Ex δὺς, & διέξοδος, *exitus*.

υσδιερεύνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis inveſtigatu. Ex δὺς, & διερευνάω, *inveſtigo*.

υσδιήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, enarratu difficilis. Ex δὺς, & διηγέομαι, *enarro*.

υσδιοίκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adminiſtratu vel moderatu difficilis. Ex δὺς, & διοικέω, *adminiſtro*.

υσδιόρθωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre emendari poteſt. Ex δὺς, & διορθόω, *emendo, corrigo*.

υσδοκίμαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, probatu perſpectuque difficilis. Ex δὺς, & δοκιμάζω, *probo*.

υσειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deformis, turpis. Ex δὺς, & εἶδος, *forma*.

υσείκαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infeliciter expreſſus, conjectu difficilis. Ex δὺς, & εἰκάζω, *adſimilo*.

υσειματόω, ῶ, f. ώσω, malo, ſeu ſordido veſtitu utor. Ex δὺς, & εἷμα, *veſtitus*.

υσειμονία, ας, ἡ, malus & ſordidus veſtitus. A δυσείμων.

υσείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſordide veſtitus, male indutus, pannoſus. Ex δὺς, & εἷμα, *veſtimentum*.

υσειρεσία, ας, ἡ, difficilis remigatio; (2) remigatio infauſta. Ex δὺς, & εἰρεσία, *remigatio*.

υσείσβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceſſu difficilis, inacceſſus. Ex δὺς, & εἰσβολὴ, *ingreſſus*.

υσείσπλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre patens navibus. Ex δὺς, & εἰσπλώω, *nave intro*.

υσεκβίαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui non facile vis adferri poteſt; (2) pertinax. Ex δὺς, & ἐκβιάζω, *vi exturbo*.

υσέκδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non facile edendus vel elocabilis. Ex δὺς, & ἐκδίδωμι, *edo, eloco*.

υσεκθέρμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre poteſt calefieri, ſeu incaleſcere. Ex δὺς, & ἐκθερμαίνω, *excalefacio*.

υσέκλειπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre deficiens. Ex δὺς, & ἐκλείπω, *deficio*.

υσεκλόγιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre computari poteſt, adeoque perſpectu difficilis eſt. Ex δὺς, & ἐκλογίζομαι, *expendo, ratiocinor*.

υσέκλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre ſolvi vel exſolvi poteſt, vix exſolubilis. Ex δὺς, & ἐκλύω, *exſolvo*.

υσέκνιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter elui poteſt. Ex δὺς, & ἐκνίπτω, *eluo*.

υσεκπέραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter abſolvi & ad finem perduci poteſt. Ex δὺς, & ἐκπεραίνω, *ad finem perduco*.

Δυσέκπλυντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter elui poteſt. Ex δὺς, & ἐκπλύνω, *eluo*.

Δυσέκπλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσεκπύητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuppuratu difficilis, qui ægre ad ſuppurandum perducitur. Ex δὺς, & ἐκπυέω, *ſuppuro*.

Δυσέλεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter redargui poteſt. Ex δὺς, & ἐλέγχω, *redarguo*.

Δυσέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficile evolubilis; (2) difficilibus gyris perplexus. Ex δὺς, & ἑλίσσω, *volvo*.

Δυσελκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujus difficulter curantur ulcera vel vulnera. Ex δὺς, & ἕλκος, *ulcus*.

Δυσελκία, ας, ἡ, difficilis curatio ulceris, vel vulneris. Ex iiſd.

Δύσελπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt abjectæ ſpei. Ex δὺς, & ἐλπὶς, *ſpes*.

Δυσελπιϛέω, ῶ, f. ήσω, prope deſpero. Ex iiſd.

Δυσέλπιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δύσελπις.

Δυσελπιϛία, ας, ἡ, ſpes mala. Ex iiſd.

Δυσέμβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo incedi ægre poteſt, qui pedibus calcari nequit. Ex δὺς, & ἐμβαίνω, *incedo*.

Δυσέμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis acceſſu, in quem difficulter invaſio fieri poteſt. Ex δὺς, & ἐμβάλλω, *injicio*.

Δυσεμετέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A δυσεμής.

Δυσέμετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre vomens. Ab eod.

Δυσεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δὺς, & ἐμέω, *vomo*.

Δυσέμφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malæ & moleſtæ ſignificationis. Ex δὺς, & ἐμφαίνω, *ſignifico*.

Δυσεντερία, ας, ἡ, inteſtinorum tormina. A δυσέντερος.

Δυσεντερικὸς, ὴ, ὸν, dyſentericus; (2) qui dyſenteria laborat. Ab eod.

Δυσέντερος, idem. Ex δὺς, & ἔντερον, *inteſtinum*.

Δυσέντευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad quem non facile patet aditus; (2) inaffabilis. Ex δὺς, & ἐντυγχάνω, *adeo*.

Δυσεξάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficile educitur, vel exportatur. Ex δὺς, & ἐξάγω, *educo*.

Δυσεξάδελφοι, ων, οἱ, filii ἐξαδέλφων, ſ. patruelium. Ex δὺς, & ἐξάδελφος.

Δυσεξάλειπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter deletur ſeu oblitteratur. Ex δὺς, & ἐξαλείφω, *deleo*.

Δυσεξάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari poteſt. Ex δὺς, & ἐξαλλάττω, *muto*.

Δυσεξανάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non facile conſumitur. Ex δὺς, & ἐξαναλίσκω, *conſumo*.

Δυσεξαπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis deceptu. Ex δὺς, & ἐξαπατάω, *decipio*.

Δυσεξαρίθμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix numerabilis. Ex δὺς, & ἐξαριθμέω, *enumero*.

Δησεξέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis explicatu & evolutu. Ex δὺς, & ἐξελίττω, *evolvo*.

Δυσεξερεύνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus difficilis eſt perſcrutatio, qui non facile inveſtigari poteſt. Ex δὺς, & ἐξερευνάω, *inveſtigo*.

Δυσεξεύρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inventu ſeu adinventu difficilis. Ex δὺς, & ἐξευρίσκω, *invenio*.

Δυσεξήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vix explicari poteſt. Ex δὺς, & ἐξηγέομαι, *explico*.

Δυσεξήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis ad cicurandum, qui difficulter cicurari poteſt. Ex δὺς, & ἐξημερόω, *cicuro*.

Δυσεξήνυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix enodabilis; (2) inenodabilis; (3) effectu difficilis. Ex δὺς, & ἐξανύω, *perficio*.

Δυσεξίτηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter elabitur, ſeu evaneſcit. Ex δὺς, & ἐξίτηλος, *evaneſcens*.

Δυσεξίτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis exitu. Ex δὺς, & ἔξειμι, *exeo*.

Δυσέξοιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, elatu vel expoſitu, vel interpellatu difficilis. Ex δὺς, & ἐκφέρω, *effero*.

Δυσεπανόρθωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix emendabilis. Ex δὺς, & ἐπανορθόω, *emendo*.

Δυσεπέκτατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter extenditur. Ex δὺς, & ἐπεκτείνω, *extendo*.

Δυσεπήβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjectu difficilis. quem contingere vix licet, explicatu difficilis. Ex δὺς, & ἐπήβολος, *compos*.

Δυσεπιβούλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui non facile fiunt inſidiæ, cui difficile imponitur. Ex δὺς, & ἐπιβουλεύομαι, *inſidior*.

Δυσεπικούρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui vix auxilium adferri poteſt. Ex δὺς, & ἐπικουρέω, *auxilior*.

Δυσεπίκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo vix judicari poteſt. Ex δὺς, & ἐπικρίνω, *judico*.

Δυσεπίμικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cum aliis commercium non habet, qui non facile aliis admiſcetur. Ex δὺς, & ἐπιμίγνυμι, *admiſceo*.

Δυσεπίσχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter inhiberi, contineri aut retineri poteſt. Ex δὺς, & ἐπίσχω, *cohibeo*.

Δυσεπιτήδευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis difficultatibus implicitus, in quo elaborando ſumma diligentia requiritur. Ex δὺς, & ἐπιτήδευτος, *adfectatus*.

Δυσεπιχείρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non facile invadi poteſt; (2) confectu difficilis. Ex δὺς, & ἐπιχειρέω, *manum admoveo*.

Δυσέργαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, factu difficilis. Ex δὺς, & ἐργάζομαι, *operor*.

Δυσεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod δύσεργος.

Δυσεργία, ας, ἡ, difficultas; (2) ſegnities. A δύσεργος.

Δύσεργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, piger ad opus faciendum; (2) difficilis, operoſus. Ex δὺς, & ἔργον, *opus*.

Δυσερεύνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſcrutabilis. Ex δὺς, & ἐρευνάω, *ſcrutor*.

Δυσέρημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſertus, deſolatus; (2) difficilis ob ſolitudinem. Ex δὺς, & ἔρημος, *deſertum*.

Δύσερις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, contentioſus, moroſus. Ex δὺς, & ἔρις, *contentio*.

Δυσέριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo, vel cum quo contendere difficile eſt; (2) in infelici contentione poſitus. Ex δὺς, & ἐρίζω, *contendo*.

Δυσερμήνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, explicatu difficilis. Ex δὺς, & ἑρμηνεύω, *interpretor*.

Δυσερμία, ας, ἡ, infelicitas, infortunium. Heſ. A δύσερμος.

Δύσερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix. Suidæ exſpes. A δὺς, & Ἑρμῆς, *Mercurius*.

Δύσερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, qui infelici & periculoſo amore tenetur, perdite amans. Ex δὺς, & ἔρως, *amor*.

Δυσερώτως, *Adv.* perdito amore. A δυσέρως.

Δυσετηρία, ας, ἡ, ſterilitas anni, malus annus. Ex δὺς, & ἔτος, *annus*.

Δυσετυμολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus Etymologia vix reddi poteſt. Ex δὺς, & ἐτυμολογέω, *origines verborum indico*.

Δυσεύρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inventu difficilis. Ex δὺς, & εὑρίσκω, *invenio*.

Δυσέφικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad quem vix pertingere poſſumus; (2) cui vix pares eſſe poſſumus. Ex δὺς, & ἐφικτὸς, *ad quem pervenire poſſumus*.

Δυσζηλία, ας, ἡ, zelotypia. A δύσζηλος.

Δύσζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æmulus, invidus, in malam partem æmulator. Ex δὺς, & ζῆλος, *æmulatio*.

Δυσζήτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quæsitu, vel pervestigatu difficilis. Ex δὺς, & ζητέω, *quæro.*

Δύσζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus misera est vita. Ex δὺς, & ζωὴ, *vita.*

Δυσηκὴς, έος, ους, sanatu difficilis. Nam Hes. δυσηκῆ exponit δυσίατον. Ex δὺς, & ἀκέομαι, *curo, sano.*

Δυσηκοέω, ῶ, f. ήσω, difficulter audio; (2) inobediens sum. A δυσήκοος.

Δυσηκοΐα, ας, ἡ, difficultas auditus, aurium tarditas; (2) inobsequentia. Ab eod.

Δυσήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter audit; (2) inobsequens, inobediens. Ex δὺς, & ἀκούω, *audio.*

Δυσήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix equitabilis, inequitabilis. Ex δὺς, & ἐλαύνω, *agito.*

Δυσηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, molestam habens dormitionem; (2) molestus, gravis. Ex δὺς, & λέγομαι, *cubo, dormio.*

Δυσήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad quem sol ægre pervenit, soli minus expositus. Ex δὺς, & ἥλιος, *sol.*

Δυσημερέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix, adversa fortuna utor, res mihi infeliciter cedunt. Ex δὺς, & ἡμέρα, *dies.*

Δυσημερία, ας, ἡ, infaustus dies; (2) infortunium, fortuna adversa. Ex iisd.

Δυσημέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A δυσημής.

Δυσημὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ægre vomens. Ex δὺς, & ἐμέω, *vomo.*

Δυσήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravi vento agitatus, ventis vexatus. Ex δὺς, & ἄνεμος, *ventus.*

Δυσηνίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frenis vix regi potest. Ex δὺς, & ἡνία, *frenum.*

Δυσηνιάστως, *Adv.* ita, ut frenis vix regi queat. A δυσηνίαστος.

Δυσήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frenis contineri nequit; (2) morosus; (3) doloris impatiens. Ex δὺς, & ἡνία, *frenum.*

Δυσηνιόχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, gubernatu difficilis, qui habenis ægre retineri potest. Ex δὺς, ἡνία, *frenum*, & ἔχω, *habeo.*

Δυσηνίως, *Adv.* idem quod δυσηνιάστως. A δυσήνιος.

Δυσήνυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, effectu difficilis, inextricabilis. Ex δὺς, & ἀνύω, *perficio.*

Δυσήροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aratu difficilis. Ex δὺς, & ἀρόω, *aro.*

Δυσήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, tristis, qui animo tristi est. Ex δὺς, & ἦτορ, *cor.*

Δυσηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, horrisonus. Ex δὺς, & ἦχος, *sonus.*

Δυσθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infeliciter aut ægre germinans, ægre virescens. Ex δὺς, & θάλλω, *vireo.*

Δυσθαλπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, calefactu difficilis, frigidus. Ex δὺς, & θάλπω, *foveo.*

Δυσθανατέω, ῶ, iniquo animo mortem fero. A δυσθάνατος.

Δυσθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficulter moriens; (2) difficilem mortem inferens; (3) mortifer. Ex δὺς, & θάνατος, *mors.*

Δυσθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, misere mortuus, qui infelici morte periit. Ex δὺς, & θνήσκω, *morior.*

Δυσθέατος, ου, ὁ ϗ ἡ, invisus, non visus; (2) horribilis vel infelix adspectu. Ex δὺς, & θεάομαι, *adspicio.*

Δύσθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, impius; (2) odiosus Deo. Ex δὺς, & θεὸς, *Deus.*

Δυσθεράπευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre sanabilis. Ex δὺς, & θεραπεύω, *sano.*

Δυσθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, calefactu difficilis. Ex δὺς, & θέρω, *calefacio.*

Δυσθετέω, ῶ, f. ήσω, male adfectus sum, animo sum alienato. Ex δὺς, & θετὸς, *positus.*

Δυσθεώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus contemplatio difficilis est. Ex δὺς, & θεωρέω, *contemplor.*

Δυσθήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis venatu; (2) difficilis intellectu. Ex δὺς, & θήρα, *venatio.*

Δύσθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui parum succedit venatio. Ex iisd.

Δυσθησαύριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, reconditu difficilis, qui ægre in thesauro recondi, aut adservari potest. Ex δὺς, & θησαυρὸς, *thesaurus.*

Δύσθραυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre frangitur. Ex δὺς, & θραύω, *frango.*

Δυσθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum despondeo. A δύσθυμος.

Δυσθυμία, ας, ἡ, animi mœror. Ab eod.

Δύσθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter animo adfectus; (2) quem pœnitentia facti subit. Ex δὺς, & θυμὸς, *animus.*

Δυσθύμως, *Adv.* ægro animo, cum animi mœrore. A δύσθυμος.

Δυσίατος, ου, ὁ ϗ ἡ, incurabilis; (2) curatu difficilis. Ex δὺς, & ἰάομαι, *curo.*

Δύσιδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre sudat, cui difficulter elicitur sudor. Ex δὺς, & ἱδρὼς, *sudor.*

Δυσιερέω, ῶ, f. ήσω, male sacrifico; (2) sacrificia mihi dira portendunt. Ex δὺς, & ἱερὸς, *sacer.*

Δυσιθάλασσος, vel δυσιθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, mare subiens, seu ingrediens. Ex δύω, vel δύνω, & θάλασσα, *mare.*

Δυσίμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre amabilis; (2) ægre cupidus; (3) improbus & protervus amator. Ex δὺς, & ἵμερος, *desiderium.*

Δύσιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, equitatui minus idoneus. Ex δὺς, & ἵππος, *equus.*

Δύσις, εως, ἡ, occasus. A δύνω, *subeo, occido.*

Δυσίχνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, investigatu difficilis, ægre investigabilis. Ex δὺς, & ἰχνεύω, *investigo.*

Δυσκαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter uri, seu cremari potest, ægre ardens. Ex δύς, & καίω, *uro.*

Δυσκαθαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre sive difficulter everti potest. Ex δὺς, & καθαιρέω, *everto.*

Δυσκάθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, purgatu difficilis. Ex δὺς, & καθαίρω, *purgo.*

Δυσκάθεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter contineri seu cohiberi potest. Ex δὺς, & κατέχω, *contineo, comprehendo.*

Δυσκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui non facile flectitur, inflexibilis. Ex δὺς, & κάμπτω, *flecto.*

Δύσκαμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iisd.

Δύσκαπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fumum molestum habens. Ex δὺς, & κάπνος, *fumus.*

Δυσκαρτέρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre tolerabilis; (2) plane intolerabilis. Ex δὺς, & καρτερέω, *tolero.*

Δυσκαταγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, expugnatu difficilis. Ex δὺς, & καταγωνίζομαι, *expugno.*

Δυσκατάκλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, fractu difficilis. Ex δὺς, & κλάω, *frango.*

Δυσκάτακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δὺς, & καταγνύω, *frango.*

Δυσκατάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis reconciliatu, implacabilis. Ex δὺς, & καταλλάττω, *reconcilio.*

Δυσκατάλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre solubilis. Ex δὺς, & καταλύω, *dissolvo.*

Δυσκαταμάθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis ad discendum. Ex δὺς, & καταμανθάνω, *disco.*

Δυσκαταμαθήτως, *Adv.* ita, ut vix addisci, vel intelligi possit. A δυσκαταμάθητος.

Δυσκαταμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix expugnabilis. Ex δὺς, & καταμάχομαι, *expugno.*

Δυσκατανόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix potest animadverti. Ex δὺς, & κατανοέω, *animadverto.*

Δυσκατάπαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix sedari seu cohiberi potest, irrequietus. Ex δὺς, & καταπαύω, *sedo.*

Δυσκαταπαύστως, *Adv.* ita, ut vix sedari possit. A δυσκατάπαυστος.

Δυσκατάποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis deglutitu. Ex δὺς, & καταπίνω, *deglutio.*

Δυσκατάρτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conceptum non perficit. Ex δὺς, & καταρτίζω, *perficio*

Δυσκατάσβεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile extinqui nequit. Ex δὺς, & κατασβέννυμι, *extinguo.*

Δυσκατασκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, conditu seu fabricatu difficilis. Ex δὺς, & κατασκευάζω, *fabrico.*

Δυσκατάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, sedatu difficili Ex δὺς, & καθίστημι, *compono.*

Δυσκαταφρόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui contemn vix potest. Ex δὺς, & καταφρονέω, *despicio, contemno.*

Δυσκατέργαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui effici se confici ægre potest; (2) difficilis concoctu. Ex δὺς, & κατεργάζομαι, *confic*

Δυσκάτοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui spectari vix potest. Ex δὺς, & κατόπτομαι, *specto.*

Δυσκατόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter e animi sententia conficitur; (2) qui difficulter emendatur. Ex δὺς, & κατορθό *in ordinem redigo, emendo.*

Δυσκατούλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre cicatricem ducens. Ex δὺς, & κατουλόω, *cicatricem duco.*

Δυσκέλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum sonum eden horrisonus; (2) maledicus. Ex δὺ & κέλαδος, *strepitus.*

Δυσκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non lucrosus, malum lucrum aut non sine summo labore adferens. Ex δὺς, & κέρδος, *lucrum.*

Δυσκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, graves curas habens (2) difficilis; (3) infestus. Ex δὺ & κῆδος, *cura.*

Δυσκινησία, ας, ἡ, difficilis motus, seu motus difficultas. Ex δὺς, & κίνησις, *motu*

Δυσκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter movetur, aut moveri potest, tardus; (2) inexorabilis, præfractus. Ex δὺς, & κινέω, *moveo.*

Δυσκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inglorius, infami Ex δὺς, & κλέος, *gloria.*

Δύσκλεια, ας, ἡ, obscura fama, gloria pæ nulla. A δυσκλεής.

Δυσκληδόνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mali omini est, male ominatus. Ex δὺς, & κληδονίζομαι, *ominor.*

Δυσκληρέω, ῶ, f. ήσω, difficili sorte premor; (2) sorte a magistratu excludo A δύσκληρος.

Δυσκληρία, ας, ἡ, sors difficilis & asper infortunium. Ab eod.

Δύσκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem sors difficili premit, infortunatus. Ex δὺς, & κλῆρος, *sors.*

Δύσκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inglorius, inhonoratus, incelebris. Ex δὺς, & κλυτὸς, *claru*

Δυσκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui alvus est adstrictior, alvo incommodus. Ex δὺς, & κοιλία, *venter.*

Δυσκοιτέω, ῶ, ægre & non sine molesti cubo. Ex δὺς, & κοίτη, *cubile.*

Δυσκοιτία, ας, ἡ, mala & incommoda cubatio. A δύσκοιτος.

Δύσκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, male & incommod cubans. Ex δὺς, & κοίτη, *cubile.*

Δυσκολαίνω, morosus sum, indigne fero Δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ, ϗ βρενθύεται, Arist Lys. 889. A δύσκολος.

Δυσκολία, ας, ἡ, difficultas, moroſitas. Ab eod.

Δυσκόλλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui glutinari difficulter poteſt, glutine vix ſociabilis. Ex δὺς, & κολλάω, *glutino.*

Δυσκολόκαμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficulter flexibilis, qui ægre flectitur, in quo vox vaſe inflectitur. Ex δύσκολος, & κάμπτω, *flecto.*

Δυσκολόκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilem ſomnum efficiens. Ex δύσκολος, & κοίτη, *cubile.*

ύσκολος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis in ſumendo cibo; (2) moroſus; (3) difficilis; (4) acerbus. Ex δὺς, & κόλον, *cibus.*

υσκόλως, *Adv.* moroſe, iniquo animo. A δύσκολος.

υσκόμιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre tolerabilis. Ex δὺς, & κομίζω, *tolero, porto.*

υσκρασία, ας, ἡ, intemperies. Ex δὺς, & κρᾶσις, *mixtio.*

ύσκρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, male temperatus. Ex δὺς, & κεράννυμι, *tempero.*

ύσκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, judicatu difficilis, cujus diſceptatio difficilis eſt. Ex δὺς, & κρίνω, *judico.*

υσκρίτως, *Adv.* ita, ut non facile ſit dijudicare, ita, ut difficilis ſit diſceptatio. A δύσκριτος.

ύσκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre parabilis, comparatu difficilis. Ex δὺς, & κλητὸς, *qui comparari poteſt.*

υσκυβέω, ῶ, f. ήσω, infelix ſum in ludo teſſerario. Ex δὺς, & κύβος, *teſſera.*

ύσκωφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſurdaſter. Ex δὺς, & κωφὸς, *ſurdus.*

ύσληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, captu difficilis. Ex δὺς, & λαμβάνω, *capio.*

υσλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ratiocinatu difficilis; (2) inconſideratus, qui reputatus & perpenſus non eſt. Ex δὺς, & λογίζομαι, *ratiocinor.*

ύσλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur. Ex δὺς, & λόφος, *cervix.*

υσλόφως, *Adv.* difficulter, periculoſe. A δύσλοφος.

ύσλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vix ſolvi poteſt. Ex δὺς, & λύω, *ſolvo.*

υσλύτως, *Adv.* ita, ut vix ſolvi queat, nexu non facile ſolubili. A δύσλυτος.

υσμάθεια, ας, ἡ, tarditas ad diſcendum, indocilitas. A δυσμαθὴς.

υσμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non facile diſcit, tardus ad diſcendum. Ex δὺς, & μανθάνω, *diſco.*

υσμαθία, ας, ἡ, idem quod δυσμάθεια.

υσμαθῶς, *Adv.* non facile diſcendo. A δυσμαθὴς.

υσμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, rarefactu difficilis. Ex δὺς, & μανὸς, *rarus.*

υσμαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, difficilis. Ex δὺς, & μάρη, *manus.*

υσμαχέω, ῶ, f. ήσω, acriter reſiſto, ita, ut vix ſim expugnabilis. A δύσμαχος.

ύσμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix expugnabilis, inexpugnabilis. Ex δὺς, & μάχη, *pugna.*

υσμείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter ſeu vix mulceri poteſt, implacabilis. Ex δὺς, & μειλίσσω, *mellitum reddo, placo.*

υσμεναίνω, animo erga aliquem ſum male adfecto, adverſor. Ex δὺς, & μένος, *animus.*

υσμένεια, ας, ἡ, animus male erga aliquem adfectus, odium, inimicitia, hoſtilitas. A δυσμενὴς.

υσμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cujus animus male erga aliquem adfectus eſt, malevolus, inimicus. Ex δὺς, & μένος, *animus.*

υσμενῶς, *Adv.* animo male erga aliquem adfecto, inimice, hoſtiliter. A δυσμενὴς.

Δυσμετάβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis mutatu. Ex δὺς, & μεταβάλλω, *muto.*

Δυσμετάδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficile & non libenter impertitur. Ex δὺς, & μεταδίδωμι, *trado.*

Δυσμετάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, tranſpoſitu, vel mutatu difficilis. Ex δὺς, & μετατίθημι, *tranſpono.*

Δυσμετακίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non facile tranſmoveri ſeu mutari poteſt. Ex δὺς, & μετακινέω, *tranſmoveo.*

Δυσμετάπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre de ſententia dimoveri poteſt. Ex δὺς, & μεταπειστὸς, *qui aliud ſibi perſuaderi ſinit.*

Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui capi aut teneri ægre poteſt; (2) qui vix tractari poteſt; (3) inſuperabilis. Ex δὺς, & μεταχειρίζω, *manu tracto.*

Δυσμεταχειρίστως, *Adv.* ita, ut vix tractari queat. A δυσμεταχείριστος.

Δυσμέτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem metiri non eſt facile. Ex δὺς, & μετρέω, *metior.*

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, occaſus ſolis; (2) occaſus quilibet; (3) finis. A δύνω.

Δύσμηνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, cujus gravis eſt ira; (2) injuriarum acceptarum memor, ægre placabilis. Ex δὺς, & μῆνις, *ira.*

Δυσμήτηρ, ερος, ἡ, mala, ſeu infeſta mater. Ex δὺς, & μήτηρ, *mater.*

Δυσμήτης, ου, ὁ, mala meditans, mala conſilia animo volvens. Ex δὺς, & μῆτις, *conſilium.*

Δύσμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσμικὸς, ὴ, ὸν, occidentalis. A δυσμή.

Δύσμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non facile cum alio miſceri poteſt. Ex δὺς, & μικτὸς, *mixtus.*

Δυσμίκτως, *Adv.* non facile admittendo mixtionem. A δύσμικτος.

Δυσμίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix imitabilis. Ex δὺς, & μιμέομαι, *imitor.*

Δυσμίσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, exoſus. Ex δὺς, & μισέω, *odi.*

Δύσμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix. Ex δὺς, & μοῖρα, *ſors.*

Δυσμορία, ας, ἡ, miſeria, qua quis fatum adverſum experitur. A δύσμορος.

Δύσμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui difficile fatum obtingit, infelix; (2) mala infelicique morte periens. Ex δὺς, & μόρος, *fatum.*

Δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas, forma turpis & indecora. A δύσμορφος.

Δύσμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, deformis, infelici forma præditus, turpis adſpectu. Ex δὺς, & μορφὴ, *forma.*

Δύσνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre lavari, aut elui poteſt; (2) qui ægre deleri poteſt. Ex δὺς, & νίπτω, *lavo.*

Δυσνοέω, ῶ, f. ήσω, malevolentia proſequor, infenſus ſum. Ex δὺς, & νοῦς, *mens, animus.*

Δυσνόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre intelligi poteſt, vix intelligibilis, difficilis intellectu. A δυσνοέω, *ægre intelligo.*

Δυσνοήτως, *Adv.* ita, ut difficulter intelligi queat. A δυσνόητος.

Δυσνομία, ας, ἡ, malarum legum inſtitutio. Ex δὺς, & νόμος, *lex.*

Δύσνοος, *contr.* δύσνους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mala eſt mente adverſus aliquem, malevolus, inimicus. Ex δὺς, & νόος, *mens.*

Δύσνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis, infauſtus. Ex δὺς, & νόστος, *reditus.*

Δυσύμφευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravis nuptiis. Ex δὺς, & νυμφεύω, *nuptum do.*

Δύσνυμφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui inauſpicatas contraxit nuptias, infelix ſponſus. Ex δὺς, & νύμφη, *ſponſa.*

Δυσξήραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter inareſcit, difficilis ſiccatu. Ex δὺς, & ξηραίνω, *ſicco.*

Δυσξύμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum quo non facile pacta ineuntur. Ex δὺς, & συμβάλλω, *conjungo.*

Δυσξύνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, imprudens; (2) difficilis intellectu. Ex δὺς, & συνίημι, *intelligo.*

Δύσογκος, ου, ὁ καὶ ἡ, male ſeu valde gravis & oneroſus. Ex δὺς, & ὄγκος, *moles.*

Δυσοδέω, ῶ, f. ήσω, ægre iter facio, in malam & imperviam viam incidi. A δύσοδος.

Δυσοδία, ας, ἡ, iter impervium ſive malum. Ab eod.

Δύσοδμος, ου, ὁ καὶ ἡ, malum odorem ſpirans, olidus, fœtidus. Ex δὺς, & ὀδμὴ, *odor.*

Δύσοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, per quem difficulter iter fieri poteſt; (2) invius, avius; (3) *Subſt.* via difficilis, aſpera & ſalebroſa. Ex δὺς, & ὁδὸς, *via.*

Δυσοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, habitatu difficilis, propemodum inhabitabilis. Ex δὺς, & οἰκέω, *habito.*

Δυσοικονόμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſpenſatu difficilis. Ex δὺς, & οἰκονομέω, *diſpenſo.*

Δύσοικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immiſericors. Ex δὺς, & οἶκτος, *miſericordia.*

Δύσοιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod δύσοδος. Ex δὺς, & οἴμη, *ſemita, via.*

Δύσοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, malum vinum producens; (2) non ferax vini. Ex δὺς, & οἶνος, *vinum.*

Δύσοιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem difficulter ferre queas, ægre tolerabilis. Ex δὺς, & οἴω, *fero.*

Δυσοίστως, *Adv.* ita, ut vix feras. A δύσοιστος.

Δυσοιώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inauſpicatus, ſiniſtri auſpicii. Ex δὺς, & οἰωνὸς, *augurium.*

Δύσοκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, piger, ſegnis, qui aliquid adgredi cunctatur. Ex δὺς, & ὄκνος, *pigritia.*

Δυσόκνως, *Adv.* pigre, ſegniter; (2) ægre, gravatim. A δύσοκνος.

Δυσόλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficulter interiens. Ex δὺς, & ὄλεθρος, *interitus.*

Δυσόμιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum quo conſuetudinem habere & colloqui difficulter poſſumus, ægre adfabilis. Ex δὺς, & ὅμιλος, *cœtus.*

Δυσόμοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſſimilis. Ex δὺς, & ὅμοιος, *ſimilis.*

Δυσόνειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, moleſtis ſomniis moleſtans. Ex δὺς, & ὄναρ, *ſomnium.*

Δύσοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre videtur. Ex δὺς, & ὄπτομαι, *video.*

Δυσόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vix viſui eſt obvius, qui cerni difficulter poteſt. Ex δὺς, & ὁράω, *video.*

Δυσοργησία, ας, ἡ, gravis ira. A δύσοργος.

Δύσοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, iracundus, qui graviter iraſcitur. Ex δὺς, & ὀργὴ, *ira.*

Δυσόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui definiri & determinari vix poteſt. Ex δὺς, & ὁρίζω, *termino.*

Δύσορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtationem navium difficilem & incommodam habens. Ex δὺς, & ὅρμος, *ſtatio navium.*

Δύσορνις, ιθος, ὁ καὶ ἡ, qui adverſa ave fit. Ex δὺς, & ὄρνις, *avis.*

Δυσοσμία, ας, ἡ, malus odor. A δύσοσμος.

Δύσοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, malum odorem ſpirans, fœtidus. Ex δὺς, & ὀσμὴ, *odor.*

Δυσουρέω, ῶ, f. ήσω, ægre urinam reddo. Ex δὺς, & οὖρον, *urina.*

Δυσουρία, ας, ἡ, difficilis urinæ excretio; (2) urinæ ſuppreſſio. Ex iiſd.

Δυσουριάω, ῶ, urinæ difficultate laboro, ægre lotium reddo. A δυσουρία.

Δυσȣρικὸς, ἡ, ὀν, urinæ difficultati obnoxius. Ab eodem.

Δυσȣ́ριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix, qui ſecundo vento non provehitur. Ex δὺς, & ȣ̃ρος, *ventus*.

Δύσȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cuſtoditu difficilis. Ex δὺς, & ȣ̃ρος, *cuſtos*.

Δυσπάθεια, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpeſſio. A δυσπαθής.

Δυσπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, laborum miſeriarumque patiens. Ex δὺς, & πάθος, *paſſio*.

Δυσπάλαιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix eluctabilis, ſuperatu difficilis. Ex δὺς, & παλαίω, *luctor*.

Δυσπάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis & malis inſtructus artibus, Heſ. Ex δὺς, & παλάμη, *ars*.

Δυσπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficilem luctam adferens, non facile ſuperabilis, ſuperatu difficilis; (2) difficilis. Ex δὺς, & πάλη, *lucta*.

Δυσπαράδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis admiſſu ſeu perceptu. Ex δὺς, & παραδέχομαι, *admitto, percipio*.

Δυσπαραίτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exoratu difficilis; (2) inexorabilis, implacabilis. Ex δὺς, & παραιτέομαι, *exoro*.

Δυσπαρακολȣ́θητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem intelligentia non facile conſequi poſſumus, intellectu difficilis. Ex δὺς, & παρακολȣθέω, *intelligentia adſequor*.

Δυσπαρακόμιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter vehitur equo, vel geſtatur, qui difficulter iter facit. Ex δὺς, & κομίζω, *porto*.

Δυσπαραμύθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui verbis vix flecti poteſt, qui hortamenta & ſuaſiones ægre admittit. Ex δὺς, & παραμυθέομαι, *hortor*.

Δυσπαρηγόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix conſolabilis, conſolatu difficilis. Ex δὺς, & παρηγορέω, *conſolor*.

Δυσπαρηγορήτως, *Adv.* q. d. inconſolabiliter, conſolationem non admittendo. A δυσπαρηγόρητος.

Δυσπάρθενος, ȣ, ἡ, virgo miſera. Ex δὺς, & παρθένος, *virgo*.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infauſtus & infelix Paris; (2) infauſtum & male ominatum nomen habens, ut Paris. Ex δὺς, & Πάρις, *Paris*.

Δυσπάριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, progreſſu vel tranſitu difficilis. Ex δὺς, & πάρειμι, *progredior*.

Δυσπείθεια, ας, ἡ, obſequium coactum & involuntarium, inobedientia, inobſequentia. A δυσπειθής.

Δυσπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ægre paret & obſequitur; (2) refractarius; (3) cui ægre perſuaderi poteſt. Ex δὺς, & πείθω, *perſuadeo*.

Δυσπειθῶς, *Adv.* inobſequenter, ita, ut ægre pareatur. A δυσπειθής.

Δύσπειϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre ſibi perſuaderi quidquam ſinit. Ex δὺς, & πείθω, *perſuadeo*.

Δυσπείϛως, *Adv.* ita, ut ægre aliquid alicui perſuadeatur. A δύσπειϛος.

Δυσπέμφελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, trajectu difficilis; (2) valde turbatus, tempeſtuoſus. Ex δὺς, & πέμπω, *mitto*.

Δυσπενθέω, ῶ, f. ήσω, graviter lugeo. A δυσπενθής.

Δυσπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, graviter lugens. Ex δὺς, & πένθος, *luctus*.

Δυσπεπτέω, ῶ, f. ήσω, difficulter concoquo; (2) ferre non poſſum. A δύσπεπτος.

Δύσπεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, concoctu difficilis. Ex δὺς, & πέπτω, *coquo*.

Δυσπέρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter tranſitur. Ex δὺς, & περάω, *tranſeo*.

Δυσπερικαθαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter detrahi ſeu demi poteſt. Ex δὺς, & περικαθαιρέω, *demo*.

Δυσπερικάθαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non facile circumpurgari poteſt. Ex δὺς, & περικαθαίρω, *circumpurgo*.

Δυσπερίληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter comprehendi poteſt. Ex δὺς, & περιλαμβάνω, *circumprehendo*.

Δυσπερίψυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter perfrigerari poteſt, difficulter perfrigeſcens. Ex δὺς, & περιψύχω, *refrigero*.

Δυσπερινόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis intellectu. Ex δὺς, & περινοέω, *intelligo*.

Δυσπετέω, ῶ, f. ήσω, res mihi male cadunt, cum malis conflictor, adverſis caſibus agor; (2) male me habeo; (3) ægre fero. A δυσπετής.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, caſus adverſus, infortunium. A δυσπετέω.

Δυσπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, male cadens, adverſus; (2) difficilis. Ex δὺς, & πίπτω, *cado*.

Δυσπεψία, ας, ἡ, difficultas concoctionis. Ex δὺς, & πέπτω, *coquo*.

Δυσπινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſordibus ac illuvie deformis, ſqualidus, ſordidus. Ex δὺς, & πίνος, *ſordes*.

Δυσπιϛία, ας, ἡ, credendi difficultas. A δύσπιϛος.

Δύσπιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter credit, incredulus; (2) creditu difficilis, cui fidem vix adhibeas. Ex δὺς, & πίϛις, *fides*.

Δύσπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non facile percellitur, ſeu perturbatur. Ex δὺς, & πλήσσω, *percutio*.

Δυσπλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, complectu, ſeu perfectu difficilis. Ex δὺς, & πληρόω, *compleo*.

Δύσπλοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navigatu difficilis; (2) malefidus navibus. Ex δὺς, & πλόος, *navigatio*.

Δυσπνοέω, ῶ, f. ήσω, ſpirandi difficultate laboro. A δύσπνοος.

Δύσπνοια, ας, ἡ, ſpiritus difficultas, cum ægre reſpiratur. Ab eod.

Δυσπνοϊκὸς, ἡ, ὸν, qui ægre ſpirat, reſpirandi difficultate laborans. Ab eod.

Δύσπνοος, *contr.* δύσπνȣς, ȣ, idem. Ex δὺς, & πνέω, *ſpiro*.

Δυσπολέμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bello ægre capi poteſt. Ex δὺς, & πολεμέω, *bellum gero*.

Δυσπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix habilis ad bellum, ægre bellicoſus. Ex δὺς, & πόλεμος, *bellum*.

Δυσπολιόρκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obſeſſu difficilis, qui obſidione vix cingi poteſt. Ex δὺς, & πολιορκέω, *obſidione cingo*.

Δυσπονὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, ærumnoſus, graves & difficiles labores adferens. Ex δὺς, & πόνος, *labor*.

Δυσπόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficili labore fit. Ex δὺς, & πονέω, *laboro*.

Δυσπόρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impervius, invius, difficilem habens tranſitum. Ex δὺς, & πορευτὸς, *pervius*.

Δυσπορία, ας, ἡ, difficultas tranſitus, viæ difficultas. A δύσπορος.

Δυσπόριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre parabilis. Ex δὺς, & πορίζω, *paro*.

Δύσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per cujus viam aut meatum difficulter tranſiri poteſt. Ex δὺς, & πόρον, *tranſitus*.

Δυσποτμέω, ῶ, f. ήσω, adverſa fortuna utor, infelici fato adfligor. A δύσποτμος.

Δυσποτμία, ας, ἡ, ſors, ſeu fortuna adver- ſa, infelicitas. A δύσποτμος.

Δύσποτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ſors eſt adverſa, infelix. Ex δὺς, & πότμος, *ſors*.

Δισπότμως, *Adv.* infeliciter, miſere. A δύσποτμος.

Δυσπραγέω, ῶ, f. ήσω, infeliciter res gero; (2) infelix ſum, adverſa fortuna utor. A δυσπραγής.

Δυσπραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infelix in rebus agendis; (2) infelix in rebus quibuslibet. Ex δὺς, & πράττω, *ago*.

Δυσπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis; (2) infelicitas quævis. A δυσπραγής.

Δυσπραγμάτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficulter tractabilis, difficilis, moroſus, cum quo rem habere difficile eſt. Ex δὺς, & πρᾶγμα, *negotium, res*.

Δύσπρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, factu difficilis. Ex δὺς, & πράττω, *facio*.

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem quod δυσπραγία. Ex δὺς, & πράττω, *ago*.

Δυσ[illegible]πὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indecorus, turpis. E δὺς, & πρέπω, *decorus ſum*.

Δύσπριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſerra ægre ſecabilis ſectu difficilis. Ex δὺς, & πρίω, *ſerra ſeco*.

Δυσπρόπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non facile procidens. Ex δὺς, & προσπίπτω, *procido*.

Δυσπρόσδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre admittitur, ſeu recipitur. Ex δὺς, & προσδέχομαι, *admitto*.

Δυσπροσήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non adfabilis, q difficilem ſe præbet in colloquiis. E δὺς, & προσηγορέω, *alloquor*.

Δυσπροσηγόρως, *Adv.* ita, ut alloqui diffi cile ſit. A δυσπροσήγορος.

Δυσπρόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter adiri ſeu accedi poteſt; (2) qui non eſt ad fabilis. Ex δὺς, & πρόσειμι, *adeo*.

Δυσπροσίτως, *Adv.* ita, ut ægre adiri poſſi A δυσπρόσιτος.

Δυσπρόσοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυσπρό σιτος. Ex δὺς, & πρόσοδος, *acceſſus*.

Δυσπρόσοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſpectu difficilis (2) qui adſpectus infauſti eſt. Ex δ & προσόπτομαι, *adſpicio*.

Δυσπροσπέλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceſſu diffici qui ægre adiri poteſt. Ex δὺς, & προ πελάζω, *accedo*.

Δυσπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui deformi fac eſt, adſpectu triſtis. Ex δὺς, & πρόσω πον, *facies*.

Δυσπύητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuppuratu difficil Ex δὺς, & πυέω, *ſuppuro*.

Δυσραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ruptu difficilis. E δὺς, & ῥήγνυμι, *rumpo*.

Δύσρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre dici, ſeu pr nunciari poteſt; (2) non facile dice dus. Ex δὺς, & ῥέω, *dico*.

Δυσριγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alſioſus, a gravi fri gore illatus. Ex δὺς, & ῥῖγος, *rigor*.

Δύσριγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frigus ægre toler frigoris impatiens. Ex iiſd.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, impietas. A δυσσεβής.

Δυσσεβέω, ῶ, f. ήσω, impius ſum. Ab eo

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, impium facinus, im pietas. A δυσσεβέω.

Δυσσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impius. Ex δὺς, σέβομαι, *religioſe colo*.

Δύσσομαι, Poëtice, ſubeo aquas, merg A δύνω.

Δύσσοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter ſervari p teſt; (2) qui vix abigi poteſt; (3) que difficulter perſequi poſſumus. Ex δ & σόος, *ſalvus*, vel σόω, *in fugam co jicio*.

Δυσσύμβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre colens, ægr ſociabilis. Ex δὺς, & συμβαίνω, *coëo*.

Δυσσύνακτ

Δυϛσύνακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter cogi, ſeu colligi poteſt. Ex δὺς, & συνάγω, *colligo.*

Δύϛακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ordinatu difficilis. Ex δὺς, & τάττω, *ordino.*

Δυϛάλας, ανος, valde miſer, ærumnoſus. Ex δὺς, & τάλας, *miſer.*

Δυϛέκμαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conjectu difficilis, qui difficulter quæri, inveniri aut comprehendi poteſt. Ex δὺς, & τεκμαίρω, *certis ſignis oſtendo.*

Δυϛεκνία, ας, ἡ, infelicitas cum liberis. A δύϛεκνος.

Δύϛεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix liberis. Ex δὺς, & τέκνον, *filius*, vel *filia.*

Δύϛηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre liquabilis. Ex δὺς, & τήκω, *liquefacio.*

Δυϛηνία, ας, ἡ, miſeria, ærumnæ, calamitas. A δύϛηνος.

Δύϛηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſer, ærumnoſus, perditus. Ex δὺς, & ἵϛημι, *ſiſto*, quaſi qui non invenit, ubi conſiſtat.

Δυϛήρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, obſervatu difficilis, qui ægre cuſtodiri poteſt. Ex δὺς, & τηρέω, *ſervo, obſervo.*

Δυϛίβευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui veſtigiis ægre indagatur, inveſtigatu difficilis. Ex δὺς, & ϛιβεύω, *inveſtigo.*

Δυϛλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus. Ex δὺς, & τλήμων, *miſer.*

Δύϛλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, toleratu difficilis. Ex δὺς, & τλάω, *tolero.*

Δυϛοκέω, ῶ, f. ήσω, difficulter pario, ægre partum edo. A δύϛοκος.

Δυϛοκία, ας, ἡ, difficultas pariendi, difficilis partus. Ab eod.

Δύϛοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficulter pariens. Ex δὺς, & τόκος, *partus.*

Δύϛομος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis cæſu. Ex δὺς, & τέμνω, *cædo, ſeco.*

Δυϛοπάζω, f. άσω, difficulter conjicio. Ex δὺς, & τοπάζω, *conjicio.*

Δυϛόπαϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem conjectura difficulter adſequi poſſis, difficilis conjectu. A δυϛοπάζω.

Δύϛοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis, abſurdus. Ex δὺς, & τόπος, *locus.*

Δυϛόχαϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, conjectu difficilis. Ex δὺς, & ϛοχάζω, *conjicio.*

Δυϛραπελία, ας, ἡ, perverſitas & malignitas morum, improbi mores; (2) moleſtia aliquid efficiendi, quum quis ægre aliquid efficere poteſt. A δυϛράπελος.

Δυϛράπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, moroſus, qui difficulter moveri poteſt, cujus animus ægre flecti poteſt, durus, rigidus; (2) qui non facile ſedatur; (3) qui ſuæ calamitatis effugium non invenit. Ex δὺς, & ἔτραπον, a τρέπω, *verto.*

Δυϛραπέλως, *Adv.* implacide, contumaciter; (2) inconcinne, incondite. A δυϛράπελος.

Δυϛροπία, ας, ἡ, difficultas morum, moroſitas, malignitas & pravitas animi. A δύϛροπος.

Δύϛροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ingenio & moribus eſt difficilibus, difficilis; (2) qui transferri & moveri difficulter poteſt; (3) inutilis; (4) pravus, malignus; (5) contumax. Ex δὺς, & τρόπος, *mores*, vel τρέπω, *verto.*

Δυϛρόπως, *Adv.* maligne, morum quadam perverſitate. A δύϛροπος.

Δύϛροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter alitur. Ex δὺς, & τρέφω, *alo.*

Δυϛρύπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, terebratu difficilis. Ex δὺς, & τρυπάω, *terebro.*

Δυϛυχέω, ῶ, f. ήσω, difficili & adverſa fortuna utor, ſum infelix. Δυϛυχεῖν περὶ τὴν μάχην, Plut. ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, Luc. A δυϛυχής.

Δυϛύχημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. A δυϛυχέω.

Δυϛυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, miſer, calamitoſus, infelix. Ex δὺς, & τύχη, *fortuna.*

Δυϛυχία, ας, ἡ, miſeria, infortunium. A δυϛυχής.

Δυϛυχῶς, *Adv.* infeliciter, adverſante fortuna. Ab eodem.

Δυσυπνέω, ῶ, ægre obdormiſco. A δύσυπνος.

Δύσυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre obdormiſcit. Ex δὺς, & ὕπνος, *ſomnus.*

Δυσυποβίβαϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubductu difficilis. Ex δὺς, & ὑποβιβάζω, *ſubduco.*

Δυσύποιϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre ſufferri poteſt, ægre tolerabilis. Ex δὺς, & ὑποφέρω, *tolero.*

Δυσυπόϛατος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus impetus vix ſuſtineri poteſt. Ex δὺς, & υφίϛαμαι, *ſuſtineo.*

Δύσφαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, labefactu & ſubverſu difficilis. Ex δὺς, & σφάλλω, *labefacto.*

Δυσφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vix apparens, obſcurus. Ex δὺς, & φαίνομαι, *appareo.*

Δυσφάνταϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, non facile viſiones concipiens, ad viſorum informationem difficilis. Ex δὺς, & φαντάζω, *apparere facio.*

Δύσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, nefandus, non dicendus. Ex δὺς, & φημὶ, *dico.*

Δυσφημέω, ῶ, f. ήσω, probra & convitia in aliquem jacto; (2) male ominor; (3) ominoſa loquor. Τί με δυσφημεῖς; Eur. Hec. 183. A δύσφημος.

Δυσφημία, ας, ἡ, maledicentia, qua probra alicui ingeruntur. Ab eod.

Δύσφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, maledicus, famam & exiſtimationem alicujus lædens; (2) mali ominis, infauſtus. Ex δὺς, & φημὶ, *dico.*

Δύσφθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix corruptibilis, cujus corruptio ægre contingit. Ex δὺς, & φθείρω, *corrumpo.*

Δυσφορέω, ῶ, f. ήσω, difficulter porto, vel tolero; (2) ægre fero, indignor. A δύσφορος.

Δυσφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, latu toleratuque difficilis; (2) qui non facile reſolvitur. A δυσφορέω.

Δυσφορία, ας, ἡ, portandi, ſeu tolerandi difficultas. A δύσφορος.

Δύσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, portatu difficilis; (2) moleſtus, gravis. Ex δὺς, & φέρω, *fero, porto.*

Δυσφόρως, *Adv.* ita, ut vix portari queat; (2) moleſte, ægre, iniquo animo. A δύσφορος.

Δύσφραϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix explicari poteſt. Ex δὺς, & φράζω, *expono.*

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi ægritudo, anxietas, dolor, ſolicitudo. A δύσφρων.

Δυσφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficile naſcens, aut proveniens. Ex δὺς, & φύω, *naſcor.*

Δυσφυΐα, ας, ἡ, naſcendi difficultas. A δυσφυής.

Δυσφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cuſtoditu difficilis, qui ægre cuſtodiri poteſt. Ex δὺς, & φυλάσσω, *cuſtodio.*

Δύσφυσις, εως, ἡ, mala natura. Ex δὺς, & φύσις, *natura.*

Δυσφωνία, ας, ἡ, aſperitas vocis, ſeu ſoni. A δύσφωνος.

Δύσφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, malam vocem habens, malum aut inſuavem ſonum edens. Ex δὺς, & φωνὴ, *vox.*

Δυσφώνως, *Adv.* voce mala & aſpera, ſono inſuavi. A δύσφωνος.

Δυσφώρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficile deprehendi poteſt. Ex δὺς, & φωράω, *in furto deprehendo.*

Δυϛχάριϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, parum gratus. Ex δὺς, & χάρις, *gratia.*

Δυϛχειμερινὸς, ἡ, ὸν, difficilis habitu ob hiberna frigora; (2) infeſtus hiberno frigore. A δυϛχείμερος.

Δυϛχείμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δὺς, & χειμὼν, *hiems.*

Δύϛχειμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυϛχείρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre ſuperabilis. A δὺς, & χειρόω, *ſubigo.*

Δυϛχεραινόντως, *Adv.* cum indignatione & ſtomacho. A δυϛχεραίνων, quod eſt a δυσχεραίνω.

Δυϛχεραίνω, f. ανῶ, moleſte fero, gravor; (2) pertæſus ſum, indigne fero; (3) rem difficilem eſſe cenſeo, addubito, hæſito; (4) rem difficilem reddo; & (5) δυσχεραίνομαι, ſum moleſtus, odioſus, inviſus. Δυϛχεραίνεις καθ' ἡμῶν, Plut. ἐπὶ πράξει, Luc. τὸ πρᾶγμα, Dem. A δυσχερής.

Δυϛχέρασμα, ατος, τὸ, moroſitas. A δυσχεραίνω.

Δυϛχέρεια, ας, ἡ, difficultas; (2) moleſtia, tædium, incommodum. A δυϛχερής.

Δυϛχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manibus non facile tractabilis; (2) difficilis, arduus; (3) moleſtus, gravis, odioſus. Ex δὺς, & χεὶρ, *manus.*

Δυϛχερῶς, *Adv.* difficulter; (2) odioſe, moleſte. A δυϛχερής.

Δυϛχηματιϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, figuratu ſeu effictu difficilis. Ex δὺς, & ϛχηματίζω, *effingo, figuro.*

Δύϛχιϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter finditur, ſeu ſcinditur. Ex δὺς, & ϛχίζω, *findo.*

Δυϛχλαινία, ας, ἡ, mala & detrita læna; (2) quævis veſtis ſqualida. A δύϛχλαινος.

Δύϛχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, attrita & lacera læna indutus. Ex δὺς, & χλαῖνα, *læna.*

Δυϛχρηϛέω, ῶ, difficilis aut etiam nullius uſus ſum. Δυϛχρηϛοῦμαι, uſu rei cujuſpiam offendor, impedior. Ἐδυϛχρήϛουν τὰ τῶν ἀντιπάλων σκάφη, Polyb. Ex δὺς, & χρῶμαι, *utor.*

Δυϛχρήϛημα, ατος, τὸ, incommodum. A præc.

Δυϛχρηϛία, ας, ἡ, difficultas utendi re aliqua, incommoditas. Ab eod.

Δύϛχρηϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus difficilis eſt uſus; (2) inutilis, incommodus; (3) mala vaticinans, ſiniſtra oracula reddens. Ex δὺς, & χράομαι, *utor*, vel *oraculum reddo.*

Δυϛχρήϛως, ita, ut difficile ſit uti. Ab eod.

Δύϛχροια, ας, ἡ, deformis color, decoloratio. A δύϛχροος.

Δύϛχροος, *contr.* δύϛχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, male coloratus. Ex δὺς, & χρόα, *color.*

Δυϛχυλία, ας, ἡ, ſaporis injucunditas, ſapor inſuavis. A δύϛχυλος.

Δύϛχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilem & ingratum habens ſaporem. Ex δὺς, & χυλὸς, *ſapor.*

Δύϛχυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilem & moleſtum ſuccum, ſeu ſaporem habens. Ex δὺς, & χυμὸς, *ſuccus plantæ.*

Δύϛχωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter claudicans. Ex δὺς, & χωλὸς, *claudus.*

Δυϛχωρία, ας, ἡ, difficultas loci, ſ. regionis, loca difficilia. Ex δὺς, & χῶρος, *locus.*

Δυϛχώριϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter ſejungi aut ſecerni poteſt. Ex δὺς, & χωρίζω, *ſeparo, ſejungo.*

Δυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, graviter olens, fœtidus. Ex δὺς, & ὄζω, *oleo.*

Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A δυσώδης.

Δυσώλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter interit; (2) ægre moriens. Ex δὺς, & ὄλεθρος, *perditio*.

Δυσωνέω, ῶ, f. ήσω, difficilem me præbeo in emendo, noloque tantum dare, quantum petitur. A δυσώνης.

Δυσώνης, difficilis emptor, qui moroſus eſt in emendo. Ex δὺς, & ὠνέομαι, *emo*.

Δυσώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui malum eſt & infauſtum nomen; (2) cujus nomen odioſum eſt; (3) infauſtus. Ex δὺς, & ὄνομα, *nomen*.

Δυσωπέω, ῶ, f. ήσω, pudore adficio; (2) flecto, exoro, perſuadeo; (3) viſum perſtringo, horribili ſpecie perterreo; (4) hæreo, hæſitabunde adſpicio; (5) ſuſpicor, vereor. Τί μάλιστά σε δυσωπεῖ τῶν ὑπὸ Κλεομβρότȣ τιθεμένων; Plut. Ex δὺς, & ὤψ, *vultus, adſpectus*.

Δυσώπησις, εως, ἡ, ipſa actio adficiendi aliquem pudore; (2) exoratio, perſuaſio. A δυσωπέω.

Δυσωπία, ας, ἡ, pudor, qui nos eos intueri non ſinit, qui aliquid a nobis poſtulant; (2) vitioſus & immodicus pudor; (3) difficultas aliquid certo comprehendendi. Ex δὺς, & ὤψ, *oculus, adſpectus*.

Δυσωρέω, ῶ, f. ήσω, difficulter cuſtodio. Ex δὺς, & ȣ̃ρος, *cuſtos*.

Δύτης, ȣ, ὁ, urinator. A δύνω, *aquas ſubeo*.

Δυτικὸς, ὴ, ὸν, urinatorius; (2) qui aquas ſubire amat, ſeu ſolet; (3) occidentalis. A δύτης.

ΔΥ'Ω, f. δύσω, ſubeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον δῦναι, Lyc. 277.

Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim. Ex δύο, & δέκα, *decem*.

Δυωδεκαδάρχης, ȣ, ὁ, qui duodecim viris præeſt. Ex δυώδεκα, & ἄρχων, *princeps, præfectus*.

Δυωδεκάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim menſium eſt. Ex δυώδεκα, & μὴν, *menſis*.

Δυωδεκάπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim habet filios. Ex δυώδεκα, & παῖς, *filius*.

Δυωδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim cubitorum eſt. Ex δυώδεκα, & πῆχυς, *cubitus*.

Δυωδεκάριθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duodecimus numero. Ex δυώδεκα, & ἀριθμὸς, *numerus*.

Δυωκαιεικοσίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui duorum & viginti cubitorum eſt. Ex δύο, ϗ, εἴκοσι, *viginti*, & πῆχυς, *cubitus*.

Δυωδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus. A δυώδεκα.

Δυωδεκαταῖος, qui duodecimo v. g. die aut anno aliquid facit aut patitur. A ſeq.

Δυωδέκατος, duodecimus.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim. Ex δύο, & δέκα *decem*, pro δυώδεκα.

Δωδεκάβοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duodecim boum pretium valens. Ex δώδεκα, & βȣ̃ς, *bos*.

Δωδεκαδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duodecim digitos habens. Ex δώδεκα, & δάκτυλος, *digitus*.

Δωδεκάδαρχος, ȣ, ὁ, idem quod δυωδεκαδάρχης.

Δωδεκάδελτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim tabularum eſt, qui duodecim tabulis conſtat. Ex δώδεκα, & δέλτος, *tabula*.

Δωδεκάδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim palmorum eſt. Ex δώδεκα, & δῶρον, *palmus*.

Δωδεκάεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim baſium, ſ. laterum eſt. Ex δώδεκα, & ἕδρα, *baſis, latus*.

Δωδεκαέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim annorum eſt, duodecennis. Ex δώδεκα, & ἔτος, *annus*.

Δωδεκάθεον, ȣ, τὸ, medicamentum quoddam antidoton; (2) herba quædam, a duodecim diis ſic dicta. Sunt autem οἱ δώδεκα θεοὶ, Jupiter, Juno, Apollo, Mars, Venus, Ceres, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Minerva, Diana, & Veſta.

Δωδεκάθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim deorum eſt.

Δωδεκάκις, *Adv.* duodecies. A δώδεκα.

Δωδεκάκρȣνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duodecim habens fiſtulas, ſive ſcaturigines. Ex δώδεκα, & κρȣνὸς, *ſcatebra ſaliens*.

Δωδεκάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυωδεκάμηνος.

Δωδεκαμήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duodecim inſtructus machinis; (2) duodecim artium peritus, verſutus. Ex δώδεκα, & μηχανὴ, *ars, machina*.

Δωδεκάμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in duodecim partes diviſus. Ex δώδεκα, & μοῖρα, *pars*.

Δωδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim cubitorum eſt. Ex δώδεκα, & πῆχυς, *cubitus*.

Δωδεκάπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim pedes habet; (2) qui duodecim pedum eſt. Ex δυώδεκα, & πȣ̃ς, *pes*.

Δωδεκάσκαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem ſcalmis inſtructus. Ex δώδεκα, & σκαλμὸς, *ſcalmus*.

Δωδεκάσκυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duodecim habens pelles. Ex δώδεκα, & σκύτος, *corium*.

Δωδεκαταῖος, αία, αῖον, qui duodecim dierum eſt; (2) qui dies duodecim alicubi manet, vel alicunde abeſt. A δώδεκα.

Δωδεκατημόριον, ȣ, τὸ, duodecima pars. Ex δωδέκατος, & μόριον, *pars*.

Δωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus. A δώδεκα.

Δωδεκάφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duodecim folia habens. Ex δώδεκα, & φύλλον, *folium*.

Δωδεκάφυλον, ȣ, τὸ, duodecim tribus. Ex δώδεκα, & φυλὴ, *tribus*.

Δωδεκηίδες, Ion. pro δωδεκαΐδες, θυσίαι, quæ & δωδεκίδες dicuntur, ſacrificia ex duodecim animalibus.

Δωδεκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, duodecim remorum ordinibus inſtructus. Ex δώδεκα, & ἐρέσσω, *remigo*.

Δῶμα, ατος, τὸ, domus; (2) tectum planum. A δέμω, *ædifico*.

Δωμάτιον, ȣ, τὸ, cubiculum, conclave; (2) tectum. Dim. a δῶμα.

Δωμάω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Οὗ σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι κόρης, Lyc. 719. Ab eod.

Δώμησις, εως, ἡ, ſtructura, ædificatio. A δωμάω.

Δωμητὺς, ύος, ἡ, apparatus ſtructuræ. Ab eod.

Δωμήτωρ, ορος, ὁ, ædificator, conditor. Ab eod.

Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, donum, munus, ut victus, qui publice alicui præbetur, prima ſedes, immunitas, & ſimilia, quæ in primis honoris cauſſa alicui dantur, ſive quæ ita dantur, ut non reddantur. A δῶρον.

Δωρεὰν, *Adv.* gratis, ſine merito; (2) fruſtra, ſine cauſſa. A δωρεὰ, cujus proprie Accuſativus eſt, ſubaudiendumque venit τὸ κατά.

Δωρέω, ῶ, f. ήσω, & δωρȣ̃μαι, dono. Κροῖσος ἕκαστον δύο στατῆρσι δωρέεται, Herodot. Ἑλένη σ᾽ ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς, Eur. Or. 117. A δῶρον, *donum*.

Δώρημα, ατος, τὸ, donum, munus. A δωρέω.

Δωρηματικὸς, ὴ, ὸν, munificus, liberalis. A δώρημα.

Δωρητὸς, ὴ, ὸν, muneribus placabilis; (2) donatus, dono ſive gratis datus; (3) qui dona accipit. A δωρέω.

Δωρητικὸς, ὴ, ὸν, idem. A δωρέω.

Δωριάζω, Dorice loquor; (2) partem corporis nudo, ſeu nudam conſpiciendam præbeo, ut Doricæ quondam ſolebant. A Δώριος.

Δωρικὸς, ὴ, ὸν, Doricus. A Δωρίς.

Δώριος, ία, ιον, idem & ab eod.

ΔΩΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, Doris, regio Græciæ.

Δωριστὶ, *Adv.* Dorice. A Δωρίς.

Δωροβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui dona vorat, dorivorus. Ex δῶρον, & βόρος, vel βορὸς, *edax*.

Δωρογραφὴ, ῆς, ἡ, accuſatio ejus, qui remp. adminiſtrat, ob dona accepta. Ex δῶρον, & γράφω, *ſcribo*.

Δωροδέκτης, ȣ, ὁ, qui dona accipit. Ex δῶρον, & δέχομαι, *capio*.

Δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, donis inhio, munera accipio; (2) muneribus corrumpo. Οἱ δωροδοκȣ̃ντες ϗ χρήματα λαμβάνοντες ἀδικȣ̃σι, Dem. Δωροδοκῶ παρὰ σȣ̃, id. Δεδωροδόκηνται ταῦτα, id. Ex iiſdem.

Δωροδόκημα, ατος, τὸ, munus per corruptionem acceptum. A δωροδοκέω.

Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio. A δωροδόκος.

Δωροδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, munerum acceptor, donis inhians. Ex δῶρον, & δέχομαι, *accipio*.

Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, de donis reſeco. Ex δῶρον, & κόπτω, *ſeco*.

Δωρολήπτης, ȣ, ὁ, qui munera accipit. Ex δῶρον, & λαμβάνω, *capio*.

Δωροληψία, ας, ἡ, munerum acceptio. Ex iiſdem.

ΔΩ͂ΡΟΝ, ȣ, τὸ, donum; (2) palmus minor.

Δωροξενία, ας, ἡ, quum quis peregrinitatis accuſatus donis judicibus datis effugit. Ex δῶρον, & ξένος, *hoſpes, peregrinus*.

Δωροφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui dona devorat, dorivorus. Ex δῶρον, & φαγεῖν, *vorare*.

Δωροφορέω, ῶ, f. ήσω, donum fero, largior. A δωροφόρος.

Δωροφορία, ας, ἡ, munerum oblatio. Ab eodem.

Δωροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui dona fert, ſeu portat. Ex δῶρον, & φέρω, *fero*.

Δὼς, ἡ, donatio, donum. Ἄκλιτον, a δίδωμι.

Δωσίδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ad pœnam traditur; (2) qui dat pœnas; (3) qui judicio ſe permittit. Ex δίδωμι, & δίκη, *pœna*.

Δώσων, ὁ, Doſon, qui ſemper pollicetur ſe daturum, nec tamen unquam dat, *Dabo, onis*, ex verſione Eraſmi. A δίδωμι, f. δώσω.

Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator, dator. Ab eod.

Δώτης, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Δωτινάζω, dona colligo & accipio. A δωτίνη.

Δωτίνη, ης, ἡ, donum, ſive munus, quod conſumitur, ut vinum, veſtis &c. A δίδωμι.

Δώτωρ, ορος, ὁ, dator, donator. A δίδωμι, *do, dono*.

E.

E Quinta apud Græcos littera, quæ ἐ ψιλὸν, ſive E tenue atque exile dicitur, ad differentiam ἀπὸ τȣ̃ η, quod E latum, & pingue ſonat; (2) nota numeralis valens *quinque*, & cum addita inferne lineola, ͵ε *quinquies mille*, ſ. *quinque millia*.

Ἒ, ἒ, *Interjectio dolentis*, he! he!

Ἔα, *Interjectio querentis*, ah; (2) *admirantis*, hem! Quaſi ab Imperativo Verbi ἐάω, *ſino*. Hinc ἔα δὴ, *age igitur*.

ἘΑ΄Ν, *Conjunct.* ſi; (2) ἐὰν μὴ, niſi; (3) geminatum cum τε notat ſive; (4) particula potentialis pro ἂν; (5) ἐάνπερ, ſi; licet.

Ἑανὸς, ἡ, ὸν, indutu pulcher; (2) ſplendidus; (3) tenuis, ſimplex, coloribus non diſtinctus; & (4) *Subſtantive* amictus, pallium, peplum. Ab ἕω, *induo*.

ἜΑΡ, αρος, τὸ, ver; (2) ſanguis; (3) pinguedo.

Ἐαρίζω, f. ίσω, vernum tempus dego; (2) verno, vernam temperiem refero. Ab ἔαρ.

Ἐαρινὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ab eod.

Ἐάρτερος, έρα, ερον, vernus. Ab ἔαρ.

Ἑαυτοῦ, ῆς, ἡ, ſui ipſius. Ex ἕο pro οὗ, *ſui*, & αὐτὸς, *ipſe*.

ἘΑ΄Ω, ῶ, f. άσω, ſino, permitto; (2) prætermitto, omitto; (3) deſino, ceſſo; (4) valere jubeo, renuncio. Οὐκ ἐῶ ποιεῖν, Xen. Μήτε τὸν ὄχλον ὑβρίζειν ἐᾶς, μήτε ὑβριζόμενον περιορᾷς, Iſocr.

Ἑβδομαδικὸς, ἡ, ὸν, ſeptimanus. Ab ἑβδομάς.

Ἑβδομαῖος, αία, αῖον, qui ſeptimo die aliquid facit; (2) ſeptimanus. Ab ἕβδομος.

Ἑβδομάκις, *Adv.* ſepties. Ab eod.

Ἑβδομὰς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius; (2) hebdomas, ſeptimana; (3) ſeptima quæque dies. Ab eod.

Ἑβδόματος, άτη, ατον, ſeptimus. Ab eod.

Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptuaginta. Ab eod.

Ἑβδομηκοντάκις, *Adv.* ſeptuagies. Ab ἑβδομήκοντα.

Ἑβδομηκοστὸς, ἡ, ὸν, ſeptuageſimus. Ab eod.

Ἕβδομος, όμη, ομον, ſeptimus. Ab ἑπτά.

ΕΒΕΛΟΣ, ου, ὁ, ebenus, lignum graviſſimum.

Ἐβένινος, ίνη, ινον, ebeninus, ex ebeno factus. Ab ἔβενος.

Ἔβενος, ου, ἡ, idem quod Ἔβελος.

Ἑβὲρ, vel Ἐβὲρ, ὁ, Heber, vel Eber. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Tranſiens*.

ἘΒΙ΄ΣΚΟΣ, ου, ἡ, hibiſcus, malva althæa, herba.

Ἑβραΐζω, f. ίσω, Ebræorum more loquor, ſeu vivo. Ab Ἑβραῖος.

Ἑβραϊκὸς, ἡ, ὸν, Ebraicus. Ab eod.

Ἑβραῖος, αία, αῖον, Ebræus. Ab Ἑβέρ.

Ἑβραῒς, ίδος, ἡ, Ebræa. Ab Ἑβραῖος.

Ἑβραϊστὶ, *Adv.* Ebraice. Ab eod.

Ἔγγαιος, αία, αιον, qui in terra eſt. Ex ἐν, & γαῖα, *terra*.

Ἐγγαλακτέομαι, οῦμαι, lacteſco, in lac convertor. Ex iiſd.

Ἐγγαληνίζω, f. ίσω, ſereneſco, ſerenus fio, tranquillor. Ex ἐν, & γαλήνη, *tranquillitas*.

Ἔγγαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lac habens. Ex ἐν, & γάλα, *lac*.

Ἐγγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco, matrimonio jungo. Ex ἐν, & γαμίζω, quod idem notat.

Ἐγγαστρίμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, vaticinator e ventre. Ex ἐν, γαστὴρ, *venter*, & μάντις, *vates*.

Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventriloquus, qui ex ventre vocem reddit; (2) qui in ventre dæmonem habet interrogantibus reſponſa dantem. Ex ἐν, γαστὴρ, *venter*, & μῦθος, *ſermo*.

Ἐγγάστριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in utero, ſeu ventre eſt. Ex ἐν, & γαστὴρ, *venter*.

Ἐγγαστρίτης, ου, ὁ, idem qui ἐγγαστρίμυθος.

Ἔγγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in terra, ſeu ipſo ſolo eſt. Ex ἐν, & γῆ, *terra*.

Ἐγγειότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ipſa terra naſcitur. Ex ἔγγειος, & τόκος, *partus*, a τίκτω, *pario*.

Ἐγγειόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens folia humi ſerpentia. Ex ἔγγειος, & φύλλον, *folium*.

Ἐγγελάω, ῶ, f. άσω, irrideo. Ἐγγελῶσα τοῖς πονουμένοις, Soph. El. 279. Ex ἐν, & γελάω, *rideo*.

Ἐγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigena, ingenitus; (2) conſanguineus. Ex iiſd.

Ἔγγεον, idem quod ἔγγειον, terreſtre.

Ἐγγήραμα, ατος, τὸ, id, cui inſeneſcimus. Ab ἐγγηράσκω.

Ἐγγηράσκω, ſ. ἐγγηράω, f. άσω, inſeneſco. Ex ἐν, & γηράσκω, *ſeneſco*.

Ἐγγίγνομαι, ſ. ἐγγίνομαι, f. γενήσομαι, inſum, innaſcor; (2) interſum, interjicior, *de tempore*; (3) contingo, evenio; & (4) ἐγγίνεται, *Imperſ.* licet, facultas eſt. Ἵνα μηδεὶς χρόνος ἐγγένηται πράγμασι, Dem. Ἵνα μὴ αὖθις ἡμῖν τοιοῦτον ἐγγένηται, Plat. Ex ἐν, & γίγνομαι, *naſcor*, *fio*.

Ἐγγίζω, f. ίσω, appropinquo, immineo, inſto, accedo. Ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, Cebes. Ab ἐγγὺς, *prope*.

Ἐγγίνομαι, vide ἐγγίγνομαι.

Ἐγγίον, *Adv.* propius. Ab ἐγγύς.

Ἔγγιστα, *Adv.* proxime. Ab eod.

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fiſſura, in qua os adfectum loco naturali dimotum ad interiorem cerebri membranam pertingit. Ab eod.

Ἔγγλισχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, viſcoſus, glutinoſus, lentus, tenax. Ex ἐν, & γλίσχρος, *viſcoſus*.

Ἔγγλυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ineſt aliqua dulcedo. Ex ἐν, & γλυκὺς, *dulcis*.

Ἐγγλύσσω, indulco, dulcedinem infero. Ex iiſd.

Ἐγγλύφω, f. ψω, inſculpo. Ἐγγλύφειν ζῶα ἐν λίθοις. Ex ἐν, & γλύφω, *ſculpo*.

Ἐγγλωσσοτυπέω, ῶ, f. ήσω, lingua crepo; (2) ſemper in ore habeo, jacto. Ex ἐν, γλῶσσα, *lingua*, & τυπέω, *ferio*.

Ἐγγλωττογάστωρ, ορος, ὁ, qui lingua victum quærit. Ex ἐν, γλῶσσα, vel γλῶττα, & γαστὴρ, *venter*.

Ἐγγόμφωσις, εως, ἡ, compages dentium. Ex ἐν, & γομφόω, *compingo*.

Ἐγγόνη, ης, ἡ, neptis. Ab ἔγγονος.

Ἔγγονον, ου, τὸ, fœtus, fœtura. Ab eod.

Ἔγγονος, ου, ὁ, nepos. Ex ἐν, & γίνομαι, *naſcor*.

Ἐγγράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſcriptus. Ab ἐγγράφω.

Ἔγγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio. Ab eod.

Ἔγγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſcriptus, ſcripto conſtans, in literas relatus; (2) in ſcriptura exſtans. Ab eod.

Ἐγγράφω, f. ψω, inſcribo, intra ſcribo; (2) refero in; (3) adſcribo, addo; (4) conſcribillo; (5) ſcarifico. Ἐγγράφειν εἰς βιβλίον, εἰς πολιτείαν, εἰς τὸ ψήφισμα· ἐγγράφεσθαι εἰς ἄνδρας, τὸ διπλοῦν τινί, multari. Ex ἐν, & γράφω, *ſcribo*.

Ἐγγράφως, *Adv.* ſcripto, in ſcripto, cum ſcriptis. Ab ἔγγραφος.

Ἐγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus porrigo, inſero; (2) præbeo. Ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει, Il. 2, 436. Ex ἐν, & γύαλον, *manus cavitas*.

Ἐγγυάω, ῶ, f. ήσω, ſpondeo, deſpondeo. Ἐγγυᾷν παῖδά τινι, Herodot. Ἀλλ' εἶγε ἐγγυᾷς σύ μοι ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἐμὲ, οἴσω τὰς χύτρας, Ariſt. Plut. 1203. Οὐδέ τις βούλεται ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, Dem. Ab ἐγγύη.

ἘΓΓΥ΄Η, ης, ἡ, ſponſio, fidejuſſio.

Ἐγγυηθήκη, ης, ἡ, ſcrinium, in quo velut in fidejuſſione nummi deponuntur, & pretioſa ſupellex. Ex ἐγγύη, & θήκη *theca*, *repoſitorium*.

Ἐγγύησις, εως, ἡ, fidejuſſio, vadimonium. Ab ἐγγυάω.

Ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ, fidejuſſor, ſponſor. Ab eod.

Ἐγγυητικὸς, ἡ, ὸν, ad fidejuſſionem pertinens. Ab eod.

Ἐγγυητὸς, ἡ, ὸν, promiſſus; unde ἡ ἐγγυητὴ, ſponſa, deſponſata. Ab eod.

Ἐγγύθεν, *Adv.* cominus, prope. Ab ἐγγύς.

Ἐγγυθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυηθήκη.

Ἐγγύθι, *Adv.* prope. Ab eod.

Ἐγγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἐγγυμνασάμενος πολέμοις, Plut. Ex ἐν, & γυμνάζω, quod idem ſignificat.

Ἐγγυοθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυηθήκη.

Ἔγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, præs; (2) ſponſor. Ab ἐγγύη.

ἘΓΓΥ΄Σ, *Adv.* prope. Hinc ἐγγύτερος, vel ἐγγίων, propior, & ἐγγύτατος, vel ἔγγιστος, *proximus*.

Ἐγγύτατα, *Adv.* proxime. A Superlativo ἐγγύτατος.

Ἐγγυτάτω, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐγγυτέρω, *Adv.* propius. Ab ἐγγύτερος, quod eſt Comparativus ab ἐγγύς.

Ἐγγύτης, ητος, ἡ, propinquitas, vicinitas. Ab eod.

Ἐγγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, angulos habens. Ex ἐν, & γωνία, *angulus*.

ἘΓΕΙ΄ΡΩ, f. ερῶ, excito, expergefacio; (2) excito a mortuis; (3) incito, accendo; (4) exſtruo, ædifico. Μήτ' ἔτι πλείω θρῆνον ἐγείρετε, Soph. Oed. Col. penult. Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται, Matt. 17, 23.

Ἐγερσιβόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, voce excitans. Ex ἐγείρω, & βοάω, *clamo*.

Ἐγερσίγελως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, riſum excitans. Ex ἐγείρω, & γέλως, *riſus*.

Ἐγέρσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, excitabilis. Ab ἐγείρω.

Ἐγερσίνοος, *contr.* ἐγερσίνους, ου, ὁ ϗ ἡ, mentem excitans. Ex ἐγείρω, & νόος, *mens*.

Ἔγερσις, εως, ἡ, excitatio; (2) reſurrectio. Ab eod.

Ἐγερσιφαὴς, έος, οῦς, ὁ, lucem vel ignem excitans. Lapis ignarius. In Epigram. πέτρον ἐγερσιφαῆ. Ex ἔγερσις, & φάος, *lux*.

Ἐγερτὶ, *Adv.* vigilanter. Ab ἐγείρω.

Ἐγερτικὸς, ἡ, ὸν, excitativus, excitandi vim habens. Ab eod.

Ἐγκαγχάζω, f. άσω, illudo, cachinnor, effuſe rideo. Ex ἐν, & καγχάζω, *cachinnor*.

Ἐγκαθαρμόζω, f. σω, adapto, quadro. Τούτων χρὴ ἁπασῶν ἐς τετρυπημένον ξύλον ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα, perforato ſtipite vincire, Ariſt. Lyſ. 684. Ab ἐν, & καθαρμόζω, *apto*.

Ἐγκαθέζομαι, f. εδοῦμαι, inſideo. Ex ἐν, & καθέζομαι, *ſedeo*.

Ἐγκαθείργνυμι, ſ. ἐγκαθειργνύω, & ἐγκαθείργω, f. ξω, includo. Βίᾳ τοῦ πνεύματος τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθείργειν, Plut. Ex ἐν, κατὰ, & εἴργω, *includo carcere*.

Ἐγκάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſidiator. Ex ἐν, & καθίημι, *immitto*.

Ἐγκαθεύδω, f. δήσω, indormio, incubo. Οὐκ ἔστ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος, Ariſt. Lyſ. 617. Ex ἐν, & καθεύδω, *dormio*.

Ἐγκαθέψω, f. ψήσω, incoquo. Ex ἐν, & καθέψω, *decoquo*.

Ἐγκαθηβάω, ῶ, f. ήσω, pubeſco in, juveneſco in, pubertatem conſumo in. Ex ἐν, & καθηβάω, *pubeſco*.

Ἐγκάθημαι, inſideo; (2) obſervo, inſidior. Ex ἐν, & κάθημαι, *ſedeo.*

Ἐγκαθιδρύω, f. ύσω, colloco in. Ex ἐν, & καθιδρύω, *colloco.*

Ἐγκαθίζω, f. ίσω, colloco in; (2) inſideo. Ex ἐν, & καθίζω, *colloco.*

Ἐγκαθίημι, f. ήσω, immitto. Ex ἐν, & καθίημι, *mitto.*

Ἐγκάθισμα, ατος, τὸ, ſeſſio in aqua medicata. Ab ἐγκαθίζω.

Ἐγκαθίστημι, f. στήσω, colloco; (2) conſtituo in; (3) interpono; (4) interſum. Ἐγκαθιστάναι τύραννον πόλει, Dem. φρȣρὰν, Luc. Ex ἐν, & καθίστημι, *colloco.*

Ἐγκαθορμίζομαι, in portum inveho. Ex ἐν, & καθορμίζω, *navem ad ſtationem applico.*

Ἐγκαθυβρίζω, f. ίσω, inſolens & contumelioſus ſum in; (2) inſolens ſum. Ex ἐν, & καθυβρίζω, *inſolens ſum.*

Ἐγκαίνια, ων, τὰ, encænia, feſtus dies novi operis memoriæ dicatus. Ex ἐν, & καινὸς, *novus.*

Ἐγκαινίζω, f. ίσω, renovo, inſtauro; (2) ſancio, confirmo; (3) dedico, conſecro. Ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον ϗ ζῶσαν, Heb. 10, 20. ἐγκεκαίνισται, ibid. 9, 18. Ex iiſd.

Ἐγκαινισμὸς, ȣ̃, ὁ, renovatio, inſtauratio; (2) regeneratio; (3) dedicatio, conſecratio. Ab ἐγκαινίζω.

Ἐγκαινόω, ῶ, f. ώσω, innovo; (2) initio, dedico. Ex ἐν, & καινὸς, *novus.*

Ἐγκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. Ab ἔγκαιρος.

Ἔγκαιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opportunus, tempeſtivus. Ex ἐν, & καιρὸς, *tempus.*

Ἐγκαίρως, *Adv.* opportune, tempeſtive. Ab ἔγκαιρος.

Ἐγκαίω, f. καύσω, inuro; (2) exuro (3) encauſtica pingo. Ex ἐν, & καίω, *uro.*

Ἐγκαλέω, ῶ, in jus voco. Ἐγκαλῶν δέ μοι φόνȣς πατρῴȣς, Soph. El. 781. Οὔτ' ἐγκαλȣ̃ντες, ȣ̃τ' ἐγκαλȣ́μενοι ὑφ' ἑτέρων, Dem. Ex ἐν, & καλέω, *voco.*

Ἐγκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo, obvolvo, operio. Ex ἐν, & καλινδέω, *volvo.*

Ἐγκαλλωπίζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, glorior. Ἀγαθὸς ὢν ἐγκαλλωπίσασθαι τοῖς αἰσχροῖς, Plut. Ex ἐν, & καλλωπίζομαι, *honeſto, orno.*

Ἐγκαλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, id, quo gloriamur. Ab ἐγκαλλωπίζομαι.

Ἐγκαλοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui habet crura in ligno ſeu numella, Heſ. Ex ἐν, κᾶλον, *lignum*, & σκέλος, *crus.*

Ἐγκαλύπτω, f. ύψω, intego, obvelo. Ex ἐν, & καλύπτω, *tego.*

Ἐγκάλυψις, εως, ἡ, velatio. Ab ἐγκαλύπτω.

Ἐγκάμπτω, f. ψω, inflecto. Ex ἐν, & κάμπτω, *flecto.*

Ἐγκαναχήσασθαι. Theocr. ἐγκαναχήσατο, lætus inſonuit. Ex ἐν, & καναχὴ, *ſtrepitus, ſonitus.*

Ἐγκανάξαι. Ariſtoph. ἐγκάναξον, infunde cum ſonitu; quaſi a καναχὴ, *ſtrepitus.* Ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν, Ariſt. Eq. 105. Vide διακανάξαι.

Ἔγκανθις, ιδος, ἡ, canthorum radix; (2) morbus in canthis ſive angulis oculorum naſcens. Ex ἐν, & κανθὸς, *oculi angulus.*

Ἐγκάπτω, f. ψω, voro, devoro. Ex ἐν, & κάμπτω, *comedo.*

Ἔγκαρ, αρος, τὸ, cerebrum; (2) pediculus. Sed hæc vox cum his ſignificationibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur, eorum qui apud Homerum Il. Iota v. 378. pro ἐν καρὸς legebant ἔγκαρος, minus bene.

Ἐγκάρδιον, ȣ, τὸ, q. d. pars, in qua cor eſt, i, e. medulla ligni. Ex ἐν, & καρδία.

Ἔγκαρος, ȣ, ὁ, cerebrum. Ab ἐν, & κάρ. *caput.*

Ἔγκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructum in ſe habens; (2) fœcundus; (3) gravidus. Ex ἐν, & καρπὸς, *fructus.*

Ἐγκάρσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obliquus. Ex ἐν, & κάρσιος, *obliquus.*

Ἐγκαρσίως, *Adv.* oblique. Ex ἐγκάρσιος.

Ἐγκαρτερέω, ῶ, f. ήσω, patienter vel forti animo fero, conſtans maneo in re aliqua. Ἐγκαρτερῶ ταῖς ἀλγηδόσιν, Xen. Ex ἐν, & καρτερέω, *tolero, patienter fero.*

Ἐγκὰς, *Adv.* in profundo, Galenus in Lex. Hippocr.

Ἔγκατα, ων, τὰ, inteſtina, viſcera.

Ἐγκαταβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam conſumo in. Ex ἐν, & καταβιόω, *vitam tranſigo.*

Ἐγκαταγέλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἐν, & καταγελάω, *irrideo.*

Ἐγκαταγηράσκω, conſeneſco in. Ex ἐν, & καταγηράσκω.

Ἐγκαταδαρθάνω, indormio. Ex ἐν, & καταδαρθάνω, *dormio.*

Ἐγκαταδέω, illigo. Ex ἐν, & καταδέω, *ligo.*

Ἐγκαταδίδωμι, f. δώσω, dimitto. Ex ἐν, & καταδίδωμι, *indo.*

Ἐγκαταδύω, ſive ἐγκατάδυμι, ſubeo in. Ex ἐν, & καταδύω, *ſubeo.*

Ἐγκαταζεύγνυμι, f. ζεύξω, adjungo, adapto, accommodo. Ex ἐν, & καταζεύγνυμι, *jungo.*

Ἐγκατάκειμαι, f. κείσομαι, inſideo, incumbo. Ex ἐν, & κατάκειμαι, *ſedeo.*

Ἐγκατακεράννυμι, vel ἐγκατακεραννύω, f. κεράσω, immiſceo. Ex ἐν, & κατακεράννυμι, *permiſceo.*

Ἐγκατακλείω, f. είσω, includo, intercludo, concludo. Ex ἐν, & κατακλείω, *concludo.*

Ἐγκατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono; unde ἐγκατακλίνομαι, diſcumbo, accumbo. Ex ἐν, & κατακλίνω, *reclino.*

Ἐγκαταλαμβάνω, f. λήψομαι, intus capio; (2) obſtringo, obligo; (3) intercipio. Ἐγκαταλημμένοι ἐντὸς τείχεος, Thuc. Ex ἐν, & καταλαμβάνω, *comprehendo.*

Ἐγκαταλέγω, f. ξω, recenſeo inter alios, adnumero; (2) adlego, adſciſco; (3) militibus accenſeo; (4) congero. Ex ἐν, & καταλέγω, *adſcribo.*

Ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, monumentum. Ab ἐγκαταλείπω.

Ἐγκαταλείπω, f. ψω, derelinquo, deſero in diſcrimine. Ὅτι ȣ̓κ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μȣ εἰς ᾅδȣ, Act. 2, 27. Τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε, Thuc. Ex ἐν, & καταλείπω, *relinquo.*

Ἐγκατάλειψις, εως, ἡ, derelictio. Ab ἐγκαταλείπω.

Ἐγκαταλιμπάνω, idem quod ἐγκαταλείπω.

Ἐγκαταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, adnumero. Ex ἐν, & καταλογίζομαι, *computo.*

Ἐγκαταμίγνυμι, vel ἐγκαταμιγνύω, f. ίξω, inſero, immiſceo. Καὶ τȣ́τȣς ἐγκαταμίξαι, Ariſt. Lyſ. 583. Ex ἐν, & καταμίγνυμι, *immiſceo.*

Ἐγκαταπαίζω, f. ξω, vel σω, illudo. Ex ἐν, & καταπαίζω, *illudo.*

Ἐγκαταπήγνυμι, f. ήξω, infigo. Ex ἐν, & καταπήγνυμι, quod idem ſignificat.

Ἐγκαταπλέκω, f. ξω, innecto, inſero. Ex ἐν, & καταπλέκω, *complico.*

Ἐγκαταῤῥάπτω, f. ψω, inſuo in. Ex ἐν, & καταῤῥάπτω, *ſuo, ſarcino.*

Ἐγκατασκευάζω, f. άσω, intus conficio, condo & perficio. Ex ἐν, & κατασκευάζω, *conficio.*

Ἐγκατάσκευος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, concinnus; (2) locuples; (3) abſolutus. Ex ἐν, & κατασκευὴ, *ſtructura, compoſitio.*

Ἐγκατασκήπτω, f. ψω, invado. Ex ἐν, & κατασκήπτω, quod idem notat.

Ἐγκατάσκηψις, εως, ἡ, invaſio morbi. Ab ἐγκατασκήπτω.

Ἐγκατασκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in ſchirrhum induro; (2) invetero. Ex ἐν, & κατασκιῤῥόω, *induro tumefactus.*

Ἐγκατασπείρω, f. ερῶ, ſpargo in, ſemino in; (2) diſſemino, divulgo. Ex ἐν, & κατασπείρω, *diſſemino.*

Ἐγκαταστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, una cum primis elementis indo. Ex ἐν, κατὰ, & στοιχεῖον, *elementum.*

Ἐγκαταχάζω, f. άσω, ſcarifico, ſcalpro aperio. Ex ἐν, & καταχάζω, quod idem notat.

Ἐγκατατάσσω, vel ἐγκατατάττω, f. άξω, inter alios colloco. Ex ἐν, & κατατάσσω, *colloco.*

Ἐγκατατίθημι, f. θήσω, depono in, repono ſeu recondo. Ex ἐν, & κατατίθημι, *depono.*

Ἐγκατειλέω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico. Ex ἐν, & κατειλέω, quod idem notat.

Ἐγκατέχω, inſiſto. Ex ἐν, & κατέχω, *retineo, teneo.*

Ἐγκατιλλώπτω, f. ώψω, irrideo. Heſ. ἐγκατιλλῶψαι, ἐγκαταμυκτηρίσαι. Ex ἐν, & κατιλλώπτω, *contortis oculis intueor.*

Ἐγκατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incola ſum in. Ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, 2 Pet. 2, 8. Ex ἐν, & κατοικέω, *habito.*

Ἐγκατοικίζω, f. ίσω, introduco, colloco in vel intus. Ex ἐν, & κατοικίζω, *in domo colloco.*

Ἔγκατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, interior. Ex ἐν, & κεῖμαι, *jaceo.*

Ἐγκαυλέω, ῶ, f. ήσω, cauleſco, caulem emitto, ſeu gigno, erumpo in caulem. Ex ἐν, & καυλὸς, *caulis.*

Ἔγκαυμα, ατος, τὸ, nota inuſta; (2) inuſtio; (3) puſtula ex uſtione contracta; (4) materia, quæ cito ignem concipit. Ab ἐγκαίω.

Ἔγκαυσις, εως, ἡ, exuſtio; (2) ardor, æſtus. Ab eod.

Ἐγκαυστὴς, ȣ̃, ὁ, inuſtor; (2) pictor, qui inuſtione aliquid pingit. Ab eod.

Ἐγκαυστικὸς, ἡ, ὸν, ad ἔγκαυσιν, ſive inuſtionem pertinens; (2) ἐγκαύσει pictus; unde & ἡ ἐγκαυστικὴ, ſcil. τέχνη, ars inuſtione pingendi. Ab ἐγκαυστής.

Ἔγκαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inuſtus; (2) ἐγκαύσει pictus. Ab ἐγκαίω, *inuro.*

Ἐγκαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, jactor, glorior. Ex ἐν, & καυχάομαι, quod idem notat.

Ἔγκαφος, ȣ, ὁ, buccella. Ab ἐγκάπτω, *comedo.*

Ἔγκειμαι, f. κείσομαι, jaceo in, inſum, inhæreo; (2) invado, immineo, incumbo, inſto, valde cupio. Οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα, Ariſt. Ach. 313. Ὅσοι δ' ἑκȣσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις, Soph. Phil. 1306. Ex ἐν, & κεῖμαι, *jaceo.*

Ἐγκέλαδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ineſt ſtrepitus. Ex ἐν, & κέλαδος, *ſtrepitus.*

Ἐγκέλευσμα, ατος, τὸ, adhortamentum. Ab ἐγκελεύω.

Ἐγκελευσμὸς, ȣ̃, ὁ, hortatio. Ab eod.

Ἐγκέλευστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juſſus. Ab eod.

Ἐγκελεύω, f. εύσω, & ἐγκελεύομαι, hortor, incito. Ex ἐν, & κελεύω, *jubeo.*

Ἐγκέλλω, f. έλσω, inſiſto, incumbo. Ex ἐν, & κέλλω, *appello.*

Ἐγκέντρια, ων, τὰ, calcaria, Heſ. Ab ἔγκεντρος.

Ἐγκεντρίζω, f. ίσω, ſtimulo, pungo; (2) inſero. Δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι

κεντρίσαι αὐτοὺς, Rom. 11, 23. Ἐγκεντριθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ, ibid. 24. Ab eod.

Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus; (2) calcar; (3) graphium, ſtilus; (4) retinaculum ferreum, quo uti ſolent in altum nitentes. Ab eod.

Ἐγκέντρισις, εως, ἡ, inſitio. Ab ἐγκεντρίζω.

Ἔγκεντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aculeatus, cui aculeus eſt. Ex ἐν, & κέντρον, *ſtimulus, aculeus.*

Ἐγκεντρόω, ῶ, f. ώσω, aculeum inſigo. Ab ἐγκεντρος.

Ἐγκεράννυμι, ſeu ἐγκεραννύω, f. κεράσω, immiſceo, perturbo. Ex ἐν, & κεράννυμι, *miſceo.*

Ἐγκερτομέω, ῶ, f. ήσω, convitia ingero, probris inceſſo; (2) illudo. Ex ἐν, & κερτομέω, *convitior.*

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in capite eſt. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, ſc. μυελὸς, cerebrum. Ex ἐν, & κεφαλὴ, *caput.*

Ἔγκηρος, mortalis. Heſ. ἔγκηροι, θνητοὶ, mortales. Ex ἐν, & κὴρ, *Parca, mors.*

Ἐγκηρόω, ῶ, f. ώσω, incero, cera obduco. Ex ἐν, & κηρὸς, *cera.*

Ἐγκιθαρίζω, f. ίσω, citharam pulſo in; citharizo. Ex ἐν, & κιθαρίζω, *cithara cano.*

Ἐγκιρκῶ, immiſceo. Ex ἐν, & κιρκῶ a κεράω, *miſceo.*

Ἐγκιλικεύομαι, f. εύσομαι, moroſus, ſeu potius improbus ſum, ingenio improbo præditus ſum, moribus Cilicum utor. Lexicogr. Gr. Ex ἐν, & Κίλιξ, *Cilix, Cilicia oriundus.*

Ἐγκιλικίζομαι, idem pro eodem.

Ἐγκινούμενος, turbans, impediens, Lexicogr. Gr. Ex ἐν, & κινοῦμαι, *moveor.*

ΕΓΚΙΣΣΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, coitum appeto.

Ἐγκισσεύομαι, hederæ more involvor. Ex ἐν, & κισσὸς, *hedera.*

Ἐγκίσσησις, εως, ἡ, initus, coitus Venereus. Ab ἐγκισσάω.

Ἐγκλαστρίδια, τὰ, inaures.

Ἐγκλάω, f. άσω, infringo. Ex ἐν, & κλάω, *frango.*

Ἐγκλείω, f. είσω, includo. Εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσοι φόβος, præcluderet, Soph. Antig. 511. Ex ἐν, & κλείω, *claudo.*

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen, cujus aliquis accuſatur; (2) accuſatio; (3) querela. Ab ἐγκαλέω.

Ἐγκληματικὸς, ὴ, ὸν, litigioſus, accuſatorius. Ab ἔγκλημα.

Ἐγκληματικῶς, accuſatorie. A præc.

Ἐγκληματόομαι, οῦμαι, ſarmentis ſilveſco. Ex ἐν, & κληματόομαι, quod idem notat.

Ἔγκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſors, particeps; (2) hereditarius; (3) dives. Ex ἐν, & κλῆρος, *ſors, hereditas.*

Ἔγκλησις, εως, ἡ, criminatio, accuſatio, expoſtulatio. Ab ἐγκαλέω.

Ἐγκλητέος, έα, έον, reprehenſione dignus, reprehendendus. Ab eod.

Ἔγκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo provocatio eſt; (2) de quo provocatum eſt. Ab eod.

Ἐγκλιδὸν, *Adv.* inclinando. Ab ἐγκλίνω.

Ἔγκλιμα, ατος, τὸ, inclinatio. Ab ἐγκλίνω.

Ἐγκλίνω, f. ινῶ, inclino. Ἐγκεκλιμένοι τοῖς σκίμποσι, innixi, Plut. Ex ἐν, & κλίνω, *reclino.*

Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio; (2) Modus, apud Grammaticos. Ab ἐγκλίνω.

Ἐγκλιτικὸς, ὴ, ὸν, qui inclinari poteſt; (2) encliticus, ſive qui accentum in vocem præcedentem reclinat, vel rejicit. Ab eod.

Ἐγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, includo, ſeu illigo vinculo, quod collo circumdatur. Ex ἐν, & κλοιόω, *collari*, ſive κλοιῷ, *indo.*

Ἐγκλυδάζομαι, f. άσομαι, intus fluctuo. Ex ἐν, & κλυδάζομαι, *fluctuo.*

Ἐγκλυδαστικὸς, ὴ, ὸν, ſolitus fluctuare, vel æſtuare intus. Ab ἐγκλυδάζομαι.

Ἐγκλύζω, f. ύσω, per clyſterem indo, ſive infundo. Ex ἐν, & κλύζω, quod idem ſignificat.

Ἔγκλυσμα, ατος, τὸ, quod per clyſterem infunditur, infuſio. Ab ἐγκλύζω.

Ἐγκνήθω, f. ήσω, intero ungue radendo carptum. Ex ἐν, & κνήθω, *frico.*

Ἐγκοιλαίνω, f. ανῶ, incavo, excavo. Ex ἐν, & κοιλαίνω, *cavo.*

Ἐγκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ventre eſt. Hinc τὰ ἐγκοίλια, inteſtina, viſcera. Ex ἐν, & κοιλία, *alvus.*

Ἔγκοιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, introrſum cavus. Ex ἐν, & κοῖλος, *cavus.*

Ἐγκοίλωσις, εως, ἡ, excavatio. Ab ἐγκοιλόω, *excavo.*

Ἐγκοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incubo. Ex ἐν, & κοιμῶμαι, *dormio.*

Ἐγκοισυρόομαι, οῦμαι, Cœſyræ mores imitor, luxurioſe vivo, & in primis nimio cultu ornor. Ariſtoph. ἐγκεκοισυρωμένην. Ex ἐν, & κοισυρόομαι, quod eſt a Κοισύρα, quæ femina Athenis erat luxu & mollitie diffluens.

Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, ſculptura tundendo inciſa. Ab ἐγκολάπτω.

Ἐγκολαπτὸς, ὴ, ὸν, inſculptus, inciſus, proprie tundendo. Ab eod.

Ἐγκολάπτω, f. ψω, tundendo inſculpo; (2) inſculpo, incido. Προμάντειαν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ χαλκοῦ λύκου ἐγκολάπτει, Plut. Ex ἐν, & κολάπτω, *tundo, incido.*

Ἐγκολλαβίζω, f. ίσω, & ἐγκολαβέω, inſtar κολλάβου deglutio. Εἶτ᾽ ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολάβησας, Ariſt. Eq. 263. Ex ἐν, & κόλλαβος, *panis genus.*

Ἐγκολπίας, ου, ὁ, ventus, qui e ſinu maris oritur. Ex ἐν, & κόλπος, *ſinus.*

Ἐγκολπίζω, f. ίσω, inſinuo, in ſinum recipio. Πλῆθος ἄλλων σωμάτων ὡς οἰκεῖα ἐγκεκόλπισται μέρη, Philo. Ex iiſd.

Ἐγκολπόω, ῶ, f. ώσω, in ſinum colligo, vel conſtringo. Ex iiſd.

Ἐγκομβόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, induor, ornor. Τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, 1 Pet. 5, 5. Ex ἐν, & κομβόω, *orno.*

Ἐγκόμβωμα, ατος, τὸ, amictorium ſervile. A præced.

Ἔγκομμα, ατος, τὸ, impedimentum, offenſio, offendiculum, obſtaculum. Ab ἐγκόπτω.

Ἐγκονέω, ῶ, f. ήσω, propero, feſtino, urgeo opus. Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις; Ariſt. Av. 1329. Ex ἐν, & κόνις, *pulvis.*

Ἐγκονητὶ, *Adv.* laborioſe, cum labore. Ab eod.

Ἐγκονίομαι, pulvere perfundor, ut luctatores.

Ἐγκονὶς, ίδος, ἡ, ancilla, famula, miniſtra. Ex iiſd.

Ἐγκοπεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum, quo lapides ſecantur. Ab ἐγκόπτω.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, inciſio, inciſura; (2) impedimentum. Ab eod.

Ἔγκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo eſt labor, laborioſus. Ex ἐν, & κόπος, *labor.*

Ἐγκόπτω, f. ψω, incido; (2) impedio, interpello; (3) impingo; (4) figo. Ex ἐν, & κόπτω, *ſcindo.*

Ἐγκορδυλέω, ῶ, f. ήσω, involvo. Ariſtoph. ἐγκεκορδυλημένος. Ex ἐν, & κορδύλη, *involucrum.*

Ἐγκορύπτω, f. ψω, cornibus peto. Τῷ δ᾽ δευτέραν ἐπὶ πληγὴν ἀθαμβὴς κριὸς ἐγκορύψεται, incutiet, Lyc. 558.

Ἐγκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine colloco, ſeu diſpono. Ex ἐν, & κόσμος, *ordo.*

Ἐγκόσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt intra mundum, qui in mundo verſatur. Ex ἐν, & κόσμος, *mundus.*

Ἐγκοτέω, ῶ, f. ήσω, iraſcor, æſtuo ira. Ex ἐν, & κότος, *ira vetus.*

Ἐγκότημα, ατος, τὸ, ira. Ab ἐγκοτέω.

Ἐγκότησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἔγκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui veteres iras animo conditas habet; (2) iratus, pertinaciter infeſtus. Ex ἐν, & κότος, *ira vetus.*

Ἐγκότως, *Adv.* irato animo, iracunde, irate. Ab ἔγκοτος.

Ἐγραγδάνειν, Suidas ἐγβοᾶν. A ſeq.

Ἐγκράζω, inclamo. Ex ἐν, & κράζω, *clamo.*

Ἐγκρασίχολος, cui permixta eſt bilis, bilioſus.

Ἐγκρασίχολοι, piſces quidam. Ab ἐν, & κρᾶσις, *miſtura*, & χολὴ, *bilis.*

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia, moderatio. Ab ἐγκρατής.

Ἐγκρατεύομαι, f. εύσομαι, contineo me, ſum continens. Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, 1 Cor. 7, 9. Ab eod.

Ἐγκρατέω, ῶ, f. ήσω, teneo, contineo. Ἐγκρατῶ τῇ πενίᾳ, Plut. Ab eod.

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in poteſtate habet aliquid; (2) ſuperior; (3) potens, validus; (4) qui potitur re aliqua. Ex ἐν, & κράτος, *robur.*

Ἐγκρατῶς, potenter; (2) continenter. Ab ἐγκρατής.

Ἐγκρεμάννυμι, ἐγκρεμαννύω, & ἐγκρεμάω, ῶ, f. άσω, ſuſpendo in. Ex ἐν, & κρεμάω, *ſuſpendo.*

Ἐγκρίνω, f. ινῶ, admitto, adopto, adjungo. Ἐπειδάν τις εἰς τὴν καλουμένην γερουσίαν ἐγκριθῇ, Dem. Ex ἐν, & κρίνω, *judico.*

ἘΓΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex ſimila & oleo, vel oleo, melle & aqua.

Ἔγκρισις, εως, ἡ, admiſſio, approbatio; (2) ſacrum certamen. Ab ἐγκρίνω.

Ἔγκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, admiſſus, approbatus, probus. Ab eod.

Ἐγκροτέω, ῶ, f. ήσω, pulſo. Ex ἐν, & κροτέω, *pulſo.*

Ἐγκρούω, f. ούσω, pulſando introrſum adigo, inſigo; (2) ad numeros incedo. Ex ἐν, & κρούω, *pulſo.*

Ἔγκρυμμα, ατος, τὸ, milites qui aliquo in loco occuluntur ad circumveniendos hoſtes. Ab ἐγκρύπτω.

Ἐγκρύπτω, f. ψω, condo, intego, occulo. Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, Luc. 13, 21. Ex ἐν, & κρύπτω, *occulto.*

Ἐγκρυφίας, ου, ὁ, genus panis, qui in cinere occultatus coquitur, panis ſubcineritius. Ab ἐγκρύπτω.

Ἔγκτημα, ατος, τὸ, & ἔγκτησις, poſſeſſio, adquiſitio. Ex ἐν, & κτῆμα, κτῆσις, *poſſeſſio.*

Ἔγκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, adquiſitus, comparatus, poſſeſſus. Ab ἐν, & κτητὸς, *adquiſitus.*

Ἐγκτίζω, f. ίσω, in aliquo loco condo. Ex ἐν, & κτίζω, *condo.*

Ἔγκυδον, magna gloria præditum, Heſ. Ex ἐν, & κῦδος, *gloria.*

Ἐγκυκάω, ῶ, f. ήσω, immiſceo, miſceo intra, miſcendo confundo. Ἐσόψεται ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα, Lyc. 674. Ex ἐν, & κυκάω, *miſceo.*

Ἐγκυκλέω, ῶ, f. ήσω, involvo. Ex ἐν, & κυκλέω.

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, circularis, rotundus; (2) trivialis, vulgaris, ad omnes pertinens;

nens; (3) anniverſarius. Ex ἐν, & κύκλος, *circulus*.

Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, diſciplinarum orbis ſive complexus. Ex ἔγκυκλος, & παιδεία, *diſciplina*.

Ἔγκυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, orbicularis, in orbem tactus, circularis. Aſt τὸ ἔγκυκλον, veſtis quædam muliebris. Ex ἐν, & κύκλος, *orbis*.

Ἐγκυκλόω, ῶ, f. ώσω, circo includo, circumago. Ὥσπερ φανή με τὶς ἐγκεκύκλωται, Ariſt. Veſp. 394. Χαιρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυκλωμένος, id. Av. 1185. Ab ἔγκυκλος.

Ἐγκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico. Ex ἐν, & κυλινδέω, *volvo*.

Ἐγκυλίω, f. ίσω, idem. Ex ἐν, & κυλίω, *volvo*.

Ἐγκυμονέω, ῶ, f. ήσω, gravida ſum, fero uterum, utero ingraveſco. Ab ἐγκύμων.

Ἐγκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fœtum habens, prægnans; (2) plenus, refertus. Ex ἐν, & κύω.

Ἔγκυος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐγκύπτω, f. ψω, pronus incumbo; (2) incurvo me ad introſpiciendum. Ex ἐν, & κύπτω, *inclino me*.

Ἐγκυρέω, ῶ, f. ήσω, incurro, incido. Ab ἐγκύρω.

Ἐγκύρω, f. ύρσω, idem. Ex ἐν, & κύρω, *incido*.

Ἔγκυσις, εως, ἡ, partus. Ab ἐγκύω.

Ἐγκυτὶ, *Adv.* ad cutem uſque, Etymologus. Ex ἐν, & κύτος, pro σκύτος, *cutis*.

Ἔγκυτον, ου, τὸ, Laconibus pro ἔγκατον, inteſtinum, Heſ. Ex iiſd.

Ἐγκύω, f. ύσω, in utero fero, ſum prægnans. Ex ἐν, & κύω, quod idem notat.

Ἐγκωμιάζω, f. άσω, laudo. Ἀνδρὸς ἀρετὴν διὰ λόγων ἐγκωμιάζειν, Plut. Ἐγκωμιασθεὶς ἐπ' ἀνδραγαθίας, Iſocr. Ab Ἐγκώμιον, *laus*.

Ἐγκωμιαστέος, έα, έον, laudandus. Ab ἐγκωμιάζω.

Ἐγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, laudator. Ab eod.

Ἐγκωμιαστικὸς, ὴ, ὸν, laudatorius. Ab eod.

ἘΓΚΏΜΙΟΝ, ου, τὸ, encomium, præconium.

Ἐγξέω, ῶ, intus rado; (2) inſculpo, inſcalpo. Ex ἐν, & ξέω, *rado*.

Ἐγρεκύδοιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tumultum excitans bellicum. Ex ἐγείρω, *excito*, & κυδοιμὸς, *turba*.

Ἐγρεμάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, incitans ad pugnam. Ex ἐγείρω, & μάχη, *pugna*.

Ἐγρεσίκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, excitans comeſſationem, cognomen Bacchi. Ex ἐγείρω, & κῶμος, *comeſſatio*.

ἘΓΡΗΓΟΡΈΩ, ῶ, perf. ἐγρήγορα, vigilo. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγορῶ τὴν νύκτα πᾶσαν, Ariſt. Conc. 32.

Ἐγρηγορικὸς, ὴ, ὸν, vigil, pervigil. Ab ἐγρηγορέω.

Ἐγρήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἐγρηγορότως, *Adv.* vigilanter, vigilando. Ab eod.

Ἐγρήγορσις, εως, ἡ, vigilantia, evigilatio. Ab eod.

Ἐγρηγορτὶ, *Adv.* vigilanter. Ab eod.

Ἐγρήσσω, idem quod ἐγρηγορέω.

Ἔγρομαι, ſurgo. Ab ἐγείρω.

Ἐγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) hiante ore illudo. Κἀκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος, Ariſt. Veſp. 1000. Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει, id. Eq. 1309. Ex ἐν, & χαίνω, *hio*.

Ἐγχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego. Ex ἐν, & χαλινόω, quod idem ſignificat.

Ἐγχαλκεύω, f. εύσω, cudo in aliquo, cudendo imprimo. Ab ἔγχαλκος.

Ἔγχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui æs ineſt, æreus; (2) cui eſt pecunia. Ex ἐν, & χαλκὸς, *æs*.

Ἐγχάραγμα, ατος, τὸ, veſtigium. Ab ἐγχαράττω.

Ἐγχάραξις, εως, ἡ, inſculptura, inciſura; (2) ſcarificatio. Ab eod.

Ἐγχαράσσω, vel ἐγχαράττω, f. ξω, inſculpo, incido, imprimo. Ex ἐν, & χαράσσω, *ſculpo*.

Ἐγχάσκω, idem quod ἐγχαίνω.

Ἐγχέζω, f. έσω, *Perf.* ἐγκέχοδα, caco in. Ex ἐν, & χέζω, *caco*.

Ἐγχεία, ας, ἡ, ſive ἐγχείη, ης, haſta; (2) peritia haſta certandi. Ab ἔγχος, *haſta*.

Ἐγχεικέραυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fulmine pro haſta uti ſolet. Ex ἔγχος, & κεραυνὸς, *fulmen*.

Ἐγχειμάζω, f. άσω, hiemem dego in, hiberno in. Ex ἐν, & χειμάζω, *hiberno*.

Ἐγχείμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſta furens, bellicoſus. Ex ἔγχος, & μάργος, *inſanus*.

Ἐγχειρέω, ῶ, f. ήσω, adgredior, tracto. Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ, Ariſt. Θεσμ. 784. Ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν, Ibid. 814. Ex ἐν, & χεὶρ, *manus*.

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, id, quod aliquis adgreditur, cœptum, conatus. Ab ἐγχειρέω.

Ἐγχειρηματικὸς, ὴ, ὸν, ſolers in aggrediendo.

Ἐγχείρησις, εως, ἡ, tractatio. Ab eod.

Ἐγχειρητὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid aggreditur ſive molitur. Ab eod.

Ἐγχειρητικὸς, ὴ, ὸν, ſolers in aggrediendo. Ab eod.

Ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, enchiridium, libellus; (2) pugio, gladiolus; (3) manubrium. Ex ἐν, & χεὶρ, *manus*.

Ἐγχειρίζω, f. ίσω, in manum do, trado, committo; & *in Paſſ.* in manus ſumo, mihi in manus traditur. Ἐγχειρίζειν τὰς πόλεις, Dem. Αὐτοῖς χρήματα ϗ δόξαν ϗ φίλους ἐνεχείρισε, Iſocr. Ex iiſd.

Ἐγχειρίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, in alicujus manu poſitus. Ex ἐν, χεὶρ, *manus*, & τίθημι, *pono*.

Ἐγχείρισις, εως, ἡ, idem quod ſequens ἐγχειρισμός.

Ἐγχειρισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio tradendi in manus. Ab ἐγχειρίζω.

Ἐγχειρίτης, ου, ὁ, qui conatur, molitur. A præc.

Ἐγχειρογάστορες, qui manuum labore victitant. Ab ἐν, *in*, χεὶρ, *manus*, & γαστὴρ, *venter*.

Ἐγχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, inter alios creo manus imponendo. Ex ἐν, & χειροτονέω, *manus impono*.

Ἐγχειρουργέω, ῶ, f. ήσω, manibus operor; (2) fabricor; (3) manu facinus perpetro; (4) medicinam manu admoveo. Ex ἐν, & χειρουργέω, quod eadem notat.

Ἐγχέλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, anguillaris. Ab ἔγχελυς, *anguilla*.

Ἐγχελεὼν, ῶνος, ὁ, vivarium anguillarnm. Ab eod.

Ἐγχέλιον, ου, τὸ, parva anguilla. Dim. ab eod.

Ἐγχελυοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, anguillarum nutritor, qui habet vivarium anguillarum. Ex ἔγχελυς, & τρέφω, *nutrio*.

ἘΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, *Plur.* ἐγχέλεις ἐγχέλεων, anguilla.

Ἐγχελυωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, anguillæ adſpectum habens. Ex ἔγχελυς, & ὤψ, *vultus*.

Ἐγχεσίμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐγχείμαργος.

Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtudio addictus (2) bellicoſus. Ex ἔγχος, & ὤρα, *cura*.

Ἐγχεσίπαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui haſtam vibrat; (2) bellicoſus. Ex ἔγχος, & πάλλω, *vibro*.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐγχέω, f. εύσω, infundo. Ἔγχει δὴ σπονδὴν, ϗ τῶν σπλάγχνων φέρε δεῦρο, Ariſt. Pace, 1111. Ex ἐν, & χέω, *fundo*.

Ἐγχθόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in terra eſt, terrenus. Ex ἐν, & χθὼν, *terra*.

Ἐγχλαινόω, f. ώσω, læna induo. Λεὼς ἰσθῦτα πρὸς τρόπαιον ἐγχλαινούμενος, Lyc. 974. Ab ἐν, & χλαινόω, *id.*

Ἐγχλίω, f. ίσω, delicias habeo in, luxurior in. Ex ἐν, & χλίω, *luxurior*.

Ἔγχλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, virorem in ſe habens, viridis. Ex ἐν, & χλωρὸς, *virens*.

Ἔγχνοος, *contr.* ἔγχνους, ου, ὁ ϗ ἡ, lanuginem in ſe habens, lanuginoſus. Ex ἐν, & χνόος, *lanugo*.

Ἐγχονδρίζω, f. ίσω, chondro adſpergo; (2) cartilaginem coapto. Ab ἔγχονδρος.

Ἔγχονδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, grumos in ſe habens, grumoſus; (2) cartilagineus. Ex ἐν, & χόνδρος, *granum, grumus, cartilago*.

Ἔγχορδος, ut ὄργανα ἔγχορδα, inſtrumenta chordas habentia. Ex ἐν, & χορδὴ.

Ἐγχορεύω, f. εύσω, choros duco in. Ex ἐν, & χορεύω, *choros duco*.

ἜΓΧΟΣ, εος, τὸ, haſta; (2) enſis.

Ἔγχουσα, ης, ἡ, fucus. Anchuſa herba.

Ἐγχουσίζεσθαι, fuco colorari. A præc.

Ἐγχόω, ῶ, f. ώσω, uſit. ἐγχωννύω, terra adgeſta impleo. Ex ἐν, & χόω, quod idem notat.

Ἐγχραύω, f. αύσω, inſligo, impingo. Ἐνέχραυε τὸ σκῆπτρον ἐς τὸ πρόσωπον, Herodot. Ex ἐν, & χραύω, *leviter ſaucio*.

Ἐγχράω, coloro, imbuo. Ex ἐν, & χράω, quod idem ſignificat.

Ἔγχρεμμα, ατος, τὸ, quod in aliquem exſcreamus. Ab ἐγχρέμπτομαι.

Ἐγχρέμπτομαι, f. ψομαι, exſcreo in, inſpuo in. Ex ἐν, & χρέμπτομαι, *ſcreo*.

Ἐγχρίμπτω, & ἐγχρίπτω, appropinquare facio, appello; (2) accedo; (3) fulcio me, nitor. Περισκοπῶ μήπου τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν, Soph. El. 904. Ex ἐν, & χρίμπτω, quod eadem notat.

Ἔγχρισις, εως, ἡ, inunctio. Ab ἐγχρίω.

Ἔγχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inunctus, illitus; (2) qui inungitur, ſeu illinitur. Ab eod.

Ἐγχρίω, f. ίσω, inungo, illino; (2) pungo, ſtimulo. Κολλούριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς σου, Apoc. 3, 18. Ex ἐν, & χρίω, *ungo*.

Ἐγχρονίζω, f. ίσω, diu permaneo in, immoror; (2) inveteraſco. Ab ἔγχρονος.

Ἔγχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, per aliquod tempu durans. Ex ἐν, & χρόνος, *tempus*.

Ἐγχρόω, uſit. ἐγχρωννύω, f. ώσω, color imbuo, tingo; (2) imbuo velut colore. Ex ἐν, & χρόω, *coloro*.

Ἔγχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, aurum habens, in qu eſt aurum. Ex ἐν, & χρυσὸς, *aurum*.

Ἐγχρώζω, vel ἐγχρώννυμι, vel ἐγχρωννυ idem quod ἐγχρόω.

Ἐγχυλίζω, f. ίσω, in ſuccum redigo, ſuccum elicio. Ab ἔγχυλος.

Ἐγχύλισμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus. Ab ἐγχυλίζω.

Ἔγχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuccum in ſe habens ſucculentus; (2) ſapidus. Ex ἐν, & χυλὸς, *ſuccus*.

Ἔγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, ſe infuſum eſt. Ab ἐγχύω.

Ἐγχυματίζω, f. ίσω, infundo, inſtillo. A ἔγχυμα.

Ἐγχυματισμὸς

Ἐγχυματισμὸς, οῦ, ὁ, infuſio, inſtillatio. Ab ἐγχυματίζω.

Ἔγχυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſucculentus, ſucciplenus; (2) ſapidus. Ex ἐν, & χυμὸς, ſuccus.

Ἐγχύμωμα, ατος, τὸ, ſanguinis & humorum in aliquam partem naturalis infuſio. Ab ἔγχυμος.

Ἐγχύμωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἔγχυσις, εως, ἡ, infuſio. Ab ἐγχύω.

Ἔγχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infuſus, qui infundi ſolet aut poteſt. Ab eod.

Ἐγχύτριαι, & ἐγχυτρίστριαι, quæ inferias mortuis ferunt; (2) præficæ; (3) quæ in olla exponunt. A χύτρα.

Ἐγχυτρίζω, in olla pono; (2) occido. A χύτρα.

Ἐγχύω, f. ύσω, infundo. Ex ἐν, & χύω.

Ἐγχώννυμι, vel ἐγχωννύω, f. χώσω, p. ωκα, terra adgeſta impleo. Ex ἐν, & χώννυμι, aggerem duco.

Ἐγχωρέω, ῶ, f. ήσω, concedo, admitto, do locum. Hinc ἐγχωρεῖ, licet, locus eſt. Καθόσον ἐγχωρεῖ, fieri poteſt, Xen. Ex ἐν, & χωρέω, eo.

Ἐγχώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui natus eſt in ea regione, in qua degit, indigena, domeſticus, patrius. Ab ἔγχωρος.

Ἔγχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐν, & χῶρος, locus.

Ἔγχωσις, εως, ἡ, impletio, quæ fit terra adgeſta in locum cavum. Ab ἐγχόω.

ἘΓΩ῍, Gen. ἐμοῦ, per Aphæreſin μοῦ, ego.

Ἐδανὸς, ἡ, ὀν, jucundus, ſuavis. Ab ἡδὺς, dulcis.

Ἔδαρ, ατος, τὸ, unde uſitatum εἶδαρ per Epentheſin τοῦ ι, eſca, edulium, cibus. Ab ἔδω, edo.

Ἐδαφίζω, f. ίσω, ſolo allido, proſterno, ſolo æquo. Ab ἔδαφος.

Ἐδάφιον, ου, τὸ, parvum pavimentum. Dim. ab ἔδαφος.

Ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum; (2) pavimentum; (3) fundum; (4) contextus ſacer. Ab ἕζομαι, ſedeo.

Ἐδέατρος, ου, ὁ, prægustator; (2) convivii apud Perſas magiſter & præfectus. Ab ἔδω.

Ἐδέθλιον, ου, τὸ, firmamentum, fundamentum; (2) ſolum, pavimentum. Ab ἕζομαι, ſedeo.

Ἔδεθλον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἔδεσμα, ατος, τὸ, cibus, edulium. Ab ἔδω.

Ἐδεσματοθήκη, ης, ἡ, penaria cella, locus, ubi penu reponitur. Ex ἔδεσμα, & θήκη, repoſitorium.

Ἐδεστὴς, οῦ, ὁ, eſor, qui edit. Ab ἔδω.

Ἐδεστὸς, ἡ, ὀν, edulis, eſculentus. Ab eod.

Ἐδηδὼν, όνος, ἡ, ſerpigo, phagedæna. Ab eod.

Ἐδητὺς, ύος, ἡ, cibus, id, quod comeditur. Ab eod.

ἝΔΝΑ, vel ἔεδνα, ων, τὰ, munera ſponſalia, quæ ſponſus ſponſæ dat.

Ἐδναία, ας, ἡ, cathedra, ſedes. Suid. Ab ἕζομαι, ſedeo.

Ἐδνὰς, άδος, ἡ, epulum quod acceptis donis ſponſalibus paratur, Heſ. Ab ἕδνα.

Ἕδνιος, ία, ιον, ſponſalis. Ab eod.

Ἐδνόω, ῶ, f. ώσω, deſpondeo. Ab eod.

Ἑδνωτὴ, ῆς, ἡ, quæ ſponſo jam deſponſata eſt & donata ab ipſo donis ſponſalibus. Ab ἑδνόω.

Ἐδνωτὴς, οῦ, ὁ, ſocer, qui filiam deſpondet alii addita dote. Ab eod.

Ἕδος, εος, τὸ, ſedes, ſella; (2) delubrum, templum, ædes; (3) ſimulacrum; (4) firmamentum, baſis. Ab ἕζομαι, ſedeo.

Ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ſedes; (2) baſis; (3) podex hominis; (4) latrina. Ab eod.

Ἑδράζω, f. άσω, colloco, ſtabilio. Ab ἕδρα.

Ἑδραῖος, αία, αῖον, ſedentarius; (2) ſtabilis, firmus. Ab eod.

Ἑδραιόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio, firmo. Ab eod.

Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, ſtabilimentum, firmamentum. Ab ἑδραιόω.

Ἑδραίως, Adv. q. d. ſeſſim; (2) ſtabiliter, firmiter. Ab ἑδραῖος.

Ἕδρανον, ου, τὸ, ſedes; (2) baſis. Ab ἕδρα.

Ἑδρανὸς, ἡ, ὀν, ſtabilis, firmus. Ab eod.

Ἑδρανῶς, Adv. firmiter, ſtabiliter. Ab ἑδρανός.

Ἕδρασμα, ατος, τὸ, firmamentum, fundamentum. Ab ἑδράζω.

Ἑδρήεις, ήεσσα, ῆεν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.

Ἑδριάομαι, ſedeo. Unde ἑδριόωντο pro ἑδριῶντο, ἑδριάοντο.

Ἑδρικὸς, ἡ, ὀν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab eod.

Ἕδριον, ου, τὸ, Heſychio ἕδρια idem quod συνέδρια, conſeſſus. Ab eod.

Ἑδρῖται, ſupplices, Suid. Ab ἕδρα.

Ἑδροδιαστολεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum, quo chirurgi hominis anum diducunt, ut excrementa tranſmittere poſſint. Ex ἕδρα, & διαστέλλω, diduco.

Ἑδροστρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui podicem verſat, velut luctatores inter luctandum. Ex ἕδρα, & στρέφω, verſo.

ἝΔΩ, f. 2. med. ἔδομαι, vel ἐδοῦμαι, perf. ἐδήδοκα, edo; (2) rado, arrodo. Ἐδουσί τε πίονα μῆλα, Il. 12, 319. Τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται, ib. 4, 237.

Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, cibus. Ab ἔδω.

Ἐδώδιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, eſculentus, edulis. Ab eod.

Ἐδωδὸς, ἡ, ὀν, edax. Ab eod.

Ἑδωλιάσαι, conſidere. A ſeq.

Ἑδώλιον, ου, τὸ, ſedes; & in Plur. navium tranſtra, fori. Ab ἕζομαι, ſedeo.

Ἔεδνα, & ἔεδνα, ων, τὰ, dona ſponſalia. Ab ἕδνα.

Ἐεδνώσασθαι ab ἐεδνοῦσθαι, dotatam filiam elocare.

Ἐεδνωτὴς, οῦ, ὁ, qui dotatam elocat; (2) ſocer, affinis.

Ἐείδομαι, aſſimilor, unde ἐεισάμενος.

Ἐείκοσι, Poët. pro εἴκοσι.

Ἐεικοσάβοια, τὰ, pretium viginti boum. Ex εἴκοσι, & βοῦς, bos.

Ἕζομαι, ſedeo.

Ἐθὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, adſuetus, amicus. Ab ἔθος.

ἘΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, coma, cæſaries; (2) juba equorum.

Ἐθειράζω, f. άσω, comam alo. Ab ἔθειρα.

Ἐθειρὰς, άδος, ἡ, idem quod ἔθειρα.

Ἐθέλεχθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui libenter cum aliquo inimicitias exercet. Ex ἐθέλω, & ἔχθρος, inimicus.

Ἐθελέχθρως, Adv. ita, ut libenter cum alio ſuſcipiantur inimicitiæ. Ab ἐθέλεχθρος.

Ἐθελημὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.

Ἐθελήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, volens, lubens. Ab ἐθέλω.

Ἐθελήμως, & ἐθελημῶς, Adv. voluntarie, prompte. Ab ἐθελήμως.

Ἐθελοδουλία, & ἐθελοδουλεία, ας, ἡ, voluntaria ſervitus. Ab ἐθελόδουλος.

Ἐθελόδουλος, ſervus voluntarius. Ab ἐθέλω, & δοῦλος.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, numinis cultus voluntarius; (2) ſuperſtitio. Ex ἐθέλω, & θρησκεία, cultus Dei multis ſuperſtitioſis cærimoniis conſtans.

Ἐθελοθρησκέω, ῶ, arbitratu meo numen aliquod mihi fingo & ſuperſtitioſis cærimoniis colo. Ex ἐθέλω, & θρησκεύω, ſuperſtitioſis cærimoniis Deum colo.

Ἐθελοκακέω, ῶ, f. ήσω, rem ultro ignaviter gero, tergiverſor. Ab ἐθελόκακος.

Ἐθελοκάκησις, εως, ἡ, quum milites voluntarie vincere nolunt ob indignationem & malevolentiam erga imperatorem. Ab ἐθελοκακέω.

Ἐθελοκακία, ας, ἡ, idem. Ab ἐθελόκακος.

Ἐθελόκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, malevolus, male rem ſponte gerens. Ex ἐθέλω, & κακὸς, malus.

Ἐθελοκάκως, Adv. de induſtria ignaviter. Ab ἐθελόκακος.

Ἐθελοκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſua ſponte ſe periculis objicit, temerarius. Ex ἐθέλω, & κίνδυνος, periculum.

Ἐθελοκωφέω, ῶ, ſponte audire nolo. Ab ἐθελόκωφος.

Ἐθελόκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſponte ſurdus eſt & audire non vult. Ex ἐθέλω, & κωφὸς, ſurdus.

Ἐθελοντηδὸν, Adv. ultro, ſponte. Ab ἐθέλω.

Ἐθελοντὶ, Adv. idem & ab eod.

Ἐθελοντὴρ, ῆρος, ὁ, voluntarius. Ab eod.

Ἐθελοντὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐθελοντὶ, Adv. ſponte.

Ἐθελόντιος, voluntarius, ultroneus.

Ἐθελόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui voluntarie peregrinatur. Ex ἐθέλω, & ξένος, hoſpes.

Ἐθελόπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, laboris cupidus. Ex ἐθέλω, & πόνος, labor.

Ἐθελόπορνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſua ſponte corpus ſuum proſtituit. Ex ἐθέλω, & πόρνος, qui corpus ſuum proſtituit.

Ἐθελοπρόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluntarius hoſpes, qui ultro hoſpites ſuſcipit. Ex ἐθέλω, & πρόξενος, hoſpes publicus.

Ἐθελότρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus voluntas mutabilis eſt. Ex ἐθέλω, & τρέπω, verto.

Ἐθελουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ſponte opus ſubit, promptus & impiger factor operis. Ex ἐθέλω, & ἔργον, opus.

Ἐθελούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.

Ἐθελουσίως, Adv. ultro, libenter, ſponte. Ab ἐθελούσιος.

ἘΘΕ΄ΛΩ, f. ἐθελήσω, volo.

Ἐθημοσύνη, ης, ἡ, mos, conſuetudo, adſuetudo. Ab ἐθήμων.

Ἐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, conſuetus. Ab ἔθος, mos.

Ἐθίζω, f. ίσω, adſuefacio, inſtituo; ἐθίζομαι, adſuefio, ſoleo. Πρὸς τοὺς πόνους τὰ σώματα ἐθίζοντες, Luc. Εἰθισμένοι ἀπὸ πολέμου βιοτεύειν, Xen. Ab eod.

Ἔθιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſuetus, adſuetus. Ab eod.

Ἔθισμα, ατος, τὸ, adſuefactio. Ab ἐθίζω.

Ἐθισμὸς, οῦ, ὁ, adſuefactio; (2) conſuetudo; (3) inſtitutum. Ab ἐθίζω.

Ἐθιστὸς, ἡ, ὀν, qui conſuetudine adquiri poteſt. Ab eod.

Ἐθναγὸς, οῦ, ὁ, dux gentis. Ex ἔθνος, & ἀγὸς, dux.

Ἐθνάρχης, ου, ὁ, gentis præfectus. Ex ἔθνος, & ἄρχων, princeps.

Ἐθναρχία, ας, ἡ, præfectura gentis. Ab ἐθνάρχης.

Ἐθνικὸς, ἡ, ὀν, genti alicui peculiaris ac proprius; (2) a fide Chriſtiana alienus, gentilis, ethnicus. Ab ἔθνος.

Ἐθνικῶς, Adv. more gentilium, gentiliter. Ab ἐθνικός.

Ἐθνιστὴς, οῦ, ὁ, gentilis, ejuſdem gentis. Ab ἔθνος.

Ἐθνίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

ἜΘΝΟΣ, ι

ΕΘΝΟΣ, εος, τὸ, gens, natio; (2) gens a vera fide aliena; (3) ſocietas, ordo atque genus hominum; (4) ſexus; (5) multitudo; (6) pars urbis.

Ἔ Θ Ο Σ, εος, τὸ, ritus, mos, conſuetudo; (2) lex non ſcripta.

Ἔθω, p. m. εἴωθα, conſueſco, facio aliquid ex conſuetudine. Ab ἔθος.

Εἰ, *Conjunctio*, ſi; (2) an, utrum, num; (3) utinam; (4) quod. Hinc (5) εἰ δὲ, quod ſi; eja, (6) εἴπερ, ſiquidem; quoniam; ſic; (7) εἴγε, ſi modo; ſi quid; (8) εἰ δὲ μὴ, ſin minus, alioqui; (9) εἰ ἄρα, ſi forte; (10) εἰ γδ, utinam enim; (11) εἰ δὴ, ſi quidem, ſi modo; (12) εἴγȣν, ſi ſaltem; (13) εἰ δ' ἄγε, agedum; (14) εἰ ϗ, etſi; (15) εἰ μὲν, εἰ δὲ, ſi, ſin; (16) εἰ μὴ, niſi; (17) εἴ τις, ſi quis, εἴ τȣ, ſi cujus, εἴ τῳ, ſi cui.

ΕΙΑ, *Adv.* hortantis, eja.

Εἶα, idem; (2) ας, ἡ, herba, gramen, Heſ. & Suid.

ΕΙΑΜΕΝΗ, ῆς, ἡ, locus humectus, irriguus; (2) locus herboſus, pratum.

Εἶαρ, ver. (2) ſanguis. Pro ἔαρ.

Εἰαρινὸς, ἡ, ὸν, vernus.

Εἰαροπότης, ȣ, ὁ, ſanguipota. Ex εἶαρ, *ſanguis*, & πότης, *bibax*.

Εἴβιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtillatitius; (2) ſtillans. Ab εἴβω.

Εἴβω, libo; (2) perfundo; & (3) εἴβομαι, deſtillo; (4) lacrimor. Ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο, Heſiod. Θεογ. 910. A λείβω.

Εἶγμα, ατος, τὸ, imago. Ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

Εἰδαίνομαι, adſimilor, ſimilis fio. Ab εἶδος.

Εἰδάλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpecioſus formoſus. Ab eodem.

Εἰδάλλομαι, idem quod εἰδαίνομαι, L. G.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, eſca, cibus. Ab ἔδω.

Εἰδέα, ας, ἡ, idem quod ἰδέα, idea. Ab εἴδω, *video*.

Εἰδεχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adſpectu deformis, qui adſpectu odioſo eſt. Ex εἶδος, *adſpectus*, & ἔχθος, *odium*.

Εἰδέω, ſcio. inuſ. in præſ. & imperf. uſitata εἰδήσω. οἶδα. ᾔδειν. εἰδήσω. ἐὰν εἰδῶ. εἰδῇς, &c. εἰδείην. εἰδέναι, εἰδώς. Ὅσα γδ ᾔδεις, ἐξέχεας ἅπαντα, Ariſt. Θεσμ. 561.

Εἰδημόνως, *Adv.* ſcienter, perite. Ab εἰδήμων.

Εἰδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſciens, peritus. Ab εἴδω.

Εἴδησις, εως, ἡ, ſcientia, peritia. Ab εἰδέω.

Εἰδικὸς, ἡ, ὸν, ſpecialis; (2) formalis. Ab εἶδος.

Εἰδικῶς, *Adv.* ſpecialiter, ſpeciatim. Ab εἰδικός.

Εἴδομαι, εἴσομαι, εἰσάμην, videor, aſſimilor.

Εἰδοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſpeciem ſeu formam efficio. Ab εἰδοποιός.

Εἰδοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, ſpecificus, ſpeciem efficiens. Ex εἶδος, & ποιέω, *facio*.

Εἶδος, εος, τὸ, ſpecies; (2) forma; (3) facies; (4) genus; (5) ſtatura; (6) modus. Ab εἴδω, *video*.

Εἰδότως, *Adv.* ſcienter. Ab εἴδω.

Εἰδύλλιον, ȣ, τὸ, Idyllium, parvum poëma. Diminutillum. Ab εἶδος.

ΕΙΔΩ, video *in præſ. & imperf.* inuſitatum. Uſitata εἶδον, & ἴδον, a. 2. ἴδοιμι, Opt. ἴδω, Conj. ἰδεῖν, inf. ἰδών, part.

Εἰδωλεῖον, ȣ, τὸ, idoleum, delubrum, in quo idola adſervantur. Ab εἴδωλον.

Εἰδωλόθυτον, ȣ, τὸ, quod idolo immolatur. Ex εἴδωλον, & θύω, *immolo*.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idololatria, cultus idoli. Ab εἰδωλολάτρης.

Εἰδωλολάτρης, ȣ, ὁ, idolatra, cultor idoli. Ex εἴδωλον, & λάτρις, *ſervus*.

Εἰδωλομανία, ας, ἡ, inſanus idolorum cultus. Ex εἴδωλον, & μαίνομαι, *furo*.

Εἴδωλον, ȣ, τὸ, idolum, ſimulacrum. Ab εἶδος, *ſpecies*.

Εἰδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, idola fabrico, ſimulacra conficio. Ex εἴδωλον, & ποιέω, *facio*.

Εἰδωλοποιία, ας, ἡ, imaginis fictio; (2) perſonæ repræſentatio. Ab εἰδωλοποιέω.

Εἰδωλοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimulacri ſpeciem habens. Ex εἴδωλον, & φαίνομαι, *appareo*.

Εἰδωλοφανȣ̃ντες, ων, οἱ, idoli ſpeciem referentes. Ex iiſd.

Εἶεν, age vero, eſto. Ab εἰμὶ, *ſum*.

ΕΙΘΑΡ, *Adv.* ſtatim, confeſtim.

Εἴθε, *Adv.* utinam. Ab εἰ,

Εἰκαδάρχης, ȣ, ὁ, viginti virorum ordinis præfectus. Ab εἰκάς, & ἄρχων, *princeps*.

Εἰκαδισταὶ, ῶν, οἱ, q. d. viceſimarii, quo nomine appellabantur Epicurei, quia viceſimum cujuſvis menſis diem in honorem Epicuri feſtum habebant. Ab εἰκάς.

Εἰκάζω, f. άσω, adſimilo; (2) conjicio. Εἰκάζειν ἀπὸ τȣ̃ προσώπȣ τὴν τ̃ καρδίας διάθεσιν, e vultu judicare. Ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

Εἰκάθω, cedo, pareo. Εἰκάθειν τοῖς κρατȣ̃σι, Soph. El. 398. Τί θηρσὶ δ' ὑμᾶς δῆτ' Ἄδραστος ᾔκασεν; Eur. Ph. 423. Ab εἴκω, *cedo*.

Εἰκαιοβȣλία, ας, ἡ, vana conſultatio; (2) ſtoliditas. Ex εἰκαῖος, & βȣλὴ, *conſilium*.

Εἰκαιομυθέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor. Ex εἰκαῖος, & μῦθος, *ſermo*.

Εἰκαιομυθία, ας, ἡ, vaniloquentia. Ex iiſdem.

Εἰκαιορρημονέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor. Ab εἰκαιορρήμων.

Εἰκαιορρημοσύνη, ης, ἡ, vaniloquentia. Ab εἰκαιορρήμων.

Εἰκαιορρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vaniloquus. Ab εἰκαῖος, & ῥῆμα, *verbum*.

Εἰκαῖος, αία, αῖον, temerarius, qui temere aliquid facit; (2) qui temere ſe offert; (3) vulgaris, trivialis doctrinæ; (4) vanus, futilis. Ab εἰκῆ, *temere*.

Εἰκαιοσύνη, ης, ἡ, temeritas. Ab εἰκαῖος.

Εἰκαιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Εἰκὰς, άδος, ἡ, numerus vicenus; (2) viginti; (3) vigeſima dies menſis. Ab εἴκοσι.

Εἰκασία, ας, ἡ, ſimilitudo, repræſentatio imaginis, adſimilatio; (2) conjectura, imaginatio; (3) ſimulacri effictio. Ab εἰκάζω.

Εἴκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum. Ab eod,

Εἰκασμὸς, ȣ̃, ὁ, conjectura, conjectatio; (2) eventus. Ab eod.

Εἰκαστὴς, ȣ, ὁ, conjector. Ab eod.

Εἰκαστικὸς, ἡ, ὸν, conjecturabilis, dubitativus; (2) adſimilativus. Hinc (3) ἡ εἰκαστικὴ, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria, & εἰκαστικὰ, ſc. ἐπιῤῥήματα, Adverbia dubitativa, ſ. dubitandi. Ab eodem.

Εἰκελόνειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſomnio ſimilis; (2) vanus, inanis. Ex εἴκελος, & ὄνειρος, *ſomnium*.

Εἴκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilis. Ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

ΕΙΚΗ͂, *Adv.* fruſtra; (2) temere, ſine conſilio.

Εἰκοβολέω, ῶ, f. ήσω, conjector. Ex εἰκῆ, & βάλλω, jacio, qs. *temere telum conjicio*.

Εἰκονίζω, f. ίσω, adſimilo, exprimo. Ab εἰκών.

Εἰκονικὸς, ἡ, ὸν, iconicus, omnibus lineis ad exemplar expreſſus, ſimilis, graphice pictus. Ab eod.

Εἰκόνιον, ȣ, τὸ, exigua ſtatua, parva imago. Dim. ab εἰκών.

Εἰκονισμὸς, ȣ̃, ἡ, effictio, iconica repræſentatio, effigies, imago; (2) Figura rhetorica. Ab εἰκονίζω.

Εἰκονογραφέω, ῶ, f. ήσω, rerum perſonarumve imaginem oratione deſcribo. Ex εἰκών, & γράφω, *ſcribo*.

Εἰκονογραφία, ας, ἡ, deſcriptio per imagines ſeu figuras. Ex iiſd.

Εἰκονομαχία, ίας, ἡ, imaginum oppugnatio. Ab εἰκονομάχος.

Εἰκονομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui imagines oppugnat atque e templis deturbat. Ex εἰκὼν, & μάχομαι, *pugno*.

Εἰκὸς, ότος, τὸ, par, decens, conſentaneum, veriſimile, probabile. Ab eod.

Εἰκοσάβοιον, boves viginti valens. Ex εἴκοσι, & βȣ̃ς, *bos*.

Εἰκοσάεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vicenorum ſeſſuum eſt; (2) qui viginti baſibus conſtat. Ex εἴκοσι, & ἕδρα, *baſis*, *ſedes*.

Εἰκοσαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui viginti annorum eſt. Ex εἴκοσι, & ἔτος, *annus*.

Εἰκοσαετία, ας, ἡ, vicennium, tempus viginti annorum. Ex iiſd.

Εἰκοσαετὶς, ίδος, ἡ, quæ viginti eſt annorum.

Εἰκοσάκις, *Adv.* vicies. Ab εἴκοσι.

Εἰκοσάκωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viginti remos habens. Ex εἴκοσι, & κώπη, *remus*.

Εἰκοσάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui viginti menſium eſt, viginti menſes durans. Ex εἴκοσι, & μὴν, *menſis*.

Εἰκοσαπλάσιος, ία, ιον, vigecuplus. Ab εἴκοσι.

Εἰκοσαπρωτεία, ας, ἡ, viginti primatus. Ab εἰκοσάπρωτοι.

Εἰκοσάπρωτοι, ων, οἱ, viginti-primi. Ex εἴκοσι, & πρῶτος, *primus*.

Εἰκοσάφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viginti habens folia. Ex εἴκοσι, & φύλλον, *folium*.

Εἰκοσέτης, εος, ὁ, qui viginti annorum eſt. Ex εἴκοσι, & ἔτος, *annus*.

Εἰκοσήρετμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens viginti remos. Ex εἴκοσι, & ἐρετμὸς, *remus*.

Εἰκοσήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, habens viginti remorum ordines. Ex εἴκοσι, & ἐρέσσω, *remigo*.

ΕΙΚΟΣΙ, viginti. *Adj.* indeclin.

Εἰκοσίβοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viginti boum pretio æſtimabilis. Ex εἴκοσι, & βȣ̃ς, *bos*.

Εἰκοσιὲξ, viginti ſex. Ex εἴκοσι, & ἕξ, *ſex*.

Εἰκοσίμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viginti menſuras capiens. Ex εἴκοσι, & μέτρον, *menſura*.

Εἰκόσιμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viginti minarum. Ex εἴκοσι, & μνᾶ, *mina*.

Εἰκοσινήριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo viginti contendunt. Ex εἴκοσι, & ἐρίζω, *contendo*.

Εἰκοσιοκτὼ, viginti octo. Ex εἴκοσι, & ὀκτὼ, *octo*.

Εἰκοσιπέντε, viginti quinque. Ex εἴκοσι, & πέντε, *quinque*.

Εἰκοσίπηχυς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui viginti cubitorum eſt. Ex εἴκοσι, & πῆχυς, *cubitus*.

Εἰκοσιτέσσαρες, ων, ὁ ϗ ἡ, viginti quatuor. Ex εἴκοσι, & τέσσαρες, *quatuor*.

Εἰκοσόργυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt viginti orgyiarum. Ex εἴκοσι, & ὀργυιὰ, *orgyia*.

Εἰκόσορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui viginti remis agitur. Ex εἴκοσι, & ἐρέσσω, *remigo*.

Εἰκοσταῖος, αία, αῖον, vigeſimo die proveniens. Ab εἰκοστός.

Εἰκοστολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vigeſimam partem colligit. Ex εἰκοστὸς, & λέγω, *colligo*.

Εἰκοστ

Εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, viceſimus. Ab εἴκοσι.

Εἰκοτολογέω, ῶ, f. ήσω, ſimilitudinem veri conſequor in iis, quæ dico; (2) ex conjecturis dico. Ex εἰκὼς, & λέγω, *dico*.

Εἰκότως, *Adv.* merito, ut par eſt, ut conſentaneum eſt. Ab εἰκός.

Εἰκτικὸς, ἡ, ὸν, ad cedendum aptus, facile cedens. Ab εἴκω, *cedo*.

ΕΙΚΩ, f. ξω, ſimilis ſum; (2) cedo, non repugno; (3) morem gero. Εἴκειν τινὶ, τῇ ὀργῇ. Hinc ἔοικε, conſentaneum eſt, par eſt.

Εἰκὼ, όος, *contr.* εἰκοῦς, ἡ, imago, effigies. Ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

Εἰκὼν, όνος, ἡ, imago, effigies; (2) ſchema rhetoricum. Ab eod.

Εἰκὼς, υῖα, ὸς, ſimilis. Ab eod.

Εἰλαδὸν, *Adv.* in gyrum, ſimul, univerſim, turmatim. Ab ἰλαδόν.

Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. Ab εἰλέω, *involvo*.

Εἰλαπινάζω, f. άσω, epulór. Ab εἰλαπίνη.

Εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, conviva. Ab εἰλαπινάζω.

ΕΙΛΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum.

Εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. Ab εἰλέω, *coarcto*.

Εἰλάρχης, ου, ὁ, præfectus agminis equitum, ordinum præfectus. Ab εἴλη, *agmen*, & ἄρχων, *princeps*.

ΕΙΛΕΙ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, dea parturientium; (2) partus.

Εἰλείθυιον, ου, τὸ, templum Lucinæ. Ab εἰλείθυια.

Εἰλεὸς, οῦ, ὁ, volvulus, morbus inteſtinorum; (2) menſa coquinaria; (3) latebra ferarum. Ab εἰλέω, *volvo*.

ΕΙΛΕ'Ω, f. εἰλέω, ῶ, f. ήσω, conglobo, cogo, coarcto, concludo, circumago, volvo, involvo, circumvolvo. Ἥνπερ ἄελλαι χείμεριαι εἰλέωσιν, Il. 2, 294.

Εἰλέω, ήσω, inſolo, Euſt. unde εἵλησις. Ab εἵλη.

Εἰλεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ileo ſive volvulo laborans. Hinc τὰ εἰλεώδη, ilei cruciatas, ſive torſiones. Ab εἰλεός.

Εἴλη, ης, ἡ, globus, agmen, grex; (2) foramen. Ab εἰλέω.

Εἵλη, ης, ἡ, ſplendor ſolis; (2) calor ſolaris. Ab ἕλη.

Εἰληδὸν, *Adv.* turmatim. Ab εἰλέω, *verſo*.

Εἰληθερέω, ῶ, f. ήσω, ad ſolem caleſco, inſolor, apricor. Ab εἰληθερής.

Εἰληθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a ſole calefactus. Ab εἵλη, *ſplendor*, & θέρω, *calefacio*.

Εἰλήϊον, in ſole calefactum, Heſ. Ab εἵλη, *ſolis ſplendor*.

Εἴλημα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum. Ab εἰλέω, *involvo*.

Εἵλησις, εως, ἡ, apricatio, æſtus.

Εἴλησις, εως, ἡ, convolutio, circumvolutio. Ab εἰλέω.

Εἰλητικὸς, ἡ, ὸν, qui ſe volvit & trahit inter incedendum. Ab εἰλέω.

Εἰλητὸς, ἡ, ὸν, convolutus; (2) convolubilis. Ab eod.

Εἰλιγγιάω, ῶ, f. ήσω, tentor vertigine. Ab εἴλιγγος.

Εἴλιγγος, ου, ὁ, vortex, gyrus; (2) tormen inteſtinorum. Ab εἰλέω, *verſo*.

Εἴλιγμα, ατος, τὸ, involutio. Ab εἰλίττω.

Εἰλιγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tortuoſus, intortus, flexuoſus, intortus. Ab εἴλιγμα.

Εἰλιγμὸς, οῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab εἰλίσσω.

Εἰλιδὸν, *Adv.* plexim & implicatim, flexuoſe. Ab εἰλέω, *volvo, verſo*.

Εἰλικοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, flexuoſus, amfractus. Ex ἕλιξ, & εἶδος, *forma*.

Εἰλικόεις, εσσα, όεν, tortuoſus, voluminibus tortus. Ab εἰλίσσω.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ſinceritas. Ab εἰλικρινής.

Εἰλικρινέω, ῶ, f. ήσω, ſincerum reddo. Ab eod.

Εἰλικρινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diſtinctus; (2) ſincerus; (3) manifeſtus. Ex εἵλη, *ſplendor ſolis*, & κρίνομαι, *ſecerno*.

Εἰλινδέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, verſor, volutor. Ab εἰλέω.

Εἷλιξ, κος, ἡ, involucrum; (2) gyrus; (3) ſpecies hederæ; & (4) *Adj.* implicitus. Ab εἰλίσσω.

Εἰλίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, flexipes. Ex εἰλέω, & ποῦς, *pes*.

Εἰλισκότωσις, εως, ἡ, vertigo; (2) vertigo conjuncta cum offuſione oculorum. Ex εἰλίσσω, & σκότος, *umbra*.

Εἰλίσσω, f. ίξω, circumvolvo, verſo. Θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα, Eur. Ph. 3. Βιβλίον εἰλισσόμενον, Apoc. 6, 14. Ab εἰλέω.

Εἰλιτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui volutatim in altum extenditur. Ex εἰλέω, *volvo*, & τείνω, *tendo*.

Εἴλλω, vel εἵλω, in anguſtum cogo. Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων Εἰλομένων, Il. 8, 214. Ab εἰλέω.

Εἰλόπεδον, ου, τὸ, campus apricus, locus calori ſolis expoſitus. Ex εἵλη, & πέδον, *ſolum*.

Εἰλυθμὸς, οῦ, ὁ, latibulum. Ab εἰλύω.

Εἴλυμα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum; (2) veſtis, indumentum. Ab eod.

Εἰλυὸς, οῦ, ὁ, latibulum, luſtrum. Ab εἰλέω.

Εἰλὺς, ύος, ἡ, limus, cœnum. Ab ἰλὺς, quod idem notat.

Εἴλυσις, εως, ἡ, volutio, volutatio. Ab eodem.

Εἰλυσπάομαι, ῶμαι, volvendo trahor. Ex εἰλύω, & σπάομαι, *trahor*.

Εἰλύσπωμα, ατος, τὸ, motus, quo quid volvendo trahitur. Ab εἰλυσπάομαι.

Εἰλύατω, intego, involvo. Ab εἰλύω.

Εἰλυφάζω, verſo, torqueo. Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει, Il. 20, 492. Ab eod.

Εἰλυφάω, ῶ, idem & ab eod. Ἱερὴν φλόγα θ' εἰλυφόωντες, Heſiod. Θεογ. 692.

Εἰλύω, vel εἴλυμι, f. ύσω, verſo, volvo; & (2) εἰλύομαι, volvor; (3) repto, de homine qui incedere nequit; (4) involvo, occulto. Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους, Il. 16, 640. Ab εἰλέω.

Εἴλω, ſive εἵλω, volvo. Μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλε τὴν γνώμην ἀεὶ, Ariſt. Nub. 759. Ab εἰλέω.

ΕΙΛΩΣ, ωτος, ὁ, & εἰλώτης, ου, ὁ, Helos, Helota, ſervus Spartanus.

Εἰλωτεία, ας, ἡ, helotici miniſterii præſtatio, ſervitus; (2) turba ſervorum, mancipia. Ab εἰλωτεύω.

Εἰλωτεύω, f. εύσω, heloticum miniſterium præſto, ſervio. Εἰλωτεύειν τῇ πόλει, Iſocr. Ab εἵλως.

Εἰλωτικὸς, ἡ, ὸν, heloticus, qualis, vel qui helotum eſt. Ab eod.

Εἰλωτὶς, ίδος, ἡ, ſerva, ancilla. Ab eod.

Εἷμα, ατος, τὸ, veſtis. Ab ἕω, *induo*.

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum, divinitus decretum. A μείρω, *divido*, unde εἵμαρμαι, *diviſus fui*.

Εἰμὶ, f. ἔσομαι, ſum. Ab ἔω.

Εἶμι, eo, vado; (2) venio. Ab ἴω.

Εἰνάετες, vel εἰναετὲς, *Adv.* per novem annos. Ex ἐννέα, & ἔτος, *annus*.

ΕΙΝΑ'ΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ρος, ἡ, fratria, i. e. uxor fratris.

Εἰνύω, vel ἕννω, induo. Ab ἕω.

Εἴνατος, pro ἔνατος, nonus.

Εἵνεκα, pro ἕνεκα, propter.

Εἰνὶ, pro ἐνὶ, pro ἐν.

Εἰνόδιος, in via poſitus. Pro ἐνόδιος.

Εἰνοσίφυλλος, in quo folia agitantur, i. e. frondoſus. Ab ἐνόθω, *agito*, & φύλλον, *folium*.

Εἴπερ, ſiquidem, ſi. Ex εἰ, & περ.

Εἴπως, ſi quomodo, ſi qua ratione. Ex εἰ, & πως.

Εἰργάθω, prohibeo, diſtraho. Ab εἴργω.

Εἰργμὸς, οῦ, ὁ, incluſio; (2) conjectio in carcerem; (3) adulteri deprehenſi detentio. Ab εἴργω.

Εἰργμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris cuſtos. Ex εἰργμὸς, & φύλαξ, *cuſtos*.

Εἴργνυμι, f. ξω, coërceo, carcere contineo. Ab εἴργω.

ΕΙΡΓΩ, f. ξω, arceo, prohibeo, veto, excludo. Ἤ φόβος τις εἰργέ νιν; Soph. Phil. 570. Εἴργεσθαι γελώτων, Plat.

ΕΙΡΓΩ, f. ξω, includo; (2) includo carcere, conjicio in carcerem. Ἐάν τις ἀδίκως εἴρξῃ μοιχὸν, Dem.

Εἰρέα, ας, ἡ, concio, cœtus audientium. Ab εἴρω, *dico*.

Εἴρερος, ου, ὁ, captivitas, ſervitus. Ab εἴρω, *necto*.

Εἰρεσία, ας, ἡ, remigatio, remigium. Ab ἐρέσσω.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleæ, lana velatus, quem circumpendentibus arborum fructibus ante fores templi Apollinis ponebat puer tam patrimus, quam matrimus, ad famem vel etiam peſtilentiam avertendam. Ab εἶρος, *lana*.

Εἰρεῦσαι, apud Heſiodum, Θεογ. 38. Ionice pro εἰρέουσαι, dicentes pro ἐρέουσαι.

Εἴρην, ενος, ὁ, Lacedæmoniis puer, qui jam fari poteſt. Ab eod.

Εἰρηναῖος, αία, αῖον, pacificus. Ab εἰρήνη.

Εἰρηναγωγέω, ῶ, f. ήσω, pacifice deduco. Ex εἰρήνη, *pax*, & ἄγω, *ago, duco*.

Εἰρηναῖος, αία, αῖον, pacificus. Ab εἰρήνη.

Εἰρηναίως, *Adv.* pacate, amice. Ab εἰρηναῖος.

Εἰρηνάρχης, ου, ὁ, irenarcha, pacator, magiſtratus quidam. Ex εἰρήνη, & ἄρχων, *princeps*.

Εἰρηνεύω, f. εύσω, & εἰρηνεύομαι, in pace ago, in pace dego. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, 1 Theſſ. 5, 13. μετὰ πάντων, Rom. 12, 18. Ab εἰρήνη.

ΕΙΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pax, quies.

Εἰρηνικὸς, ἡ, ὸν, pacificus, pacatus; (2) pacis ſtudioſus; (3) ad pacem pertinens. Ab εἰρήνη.

Εἰρηνικῶς, *Adv.* pacifice. Ab εἰρηνικός.

Εἰρηνοποιέω, ῶ, f. ήσω, pacem conſtituo, pacifico, paco. Εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος, Col. 1, 20. Ab εἰρηνοποιός.

Εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, pacificus, qui eſt ingenio pacis amante; (2) pacificator, pacis conciliator. Ex εἰρήνη, & ποιέω, *facio*.

Εἰρηνοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, pacis cuſtos; (2) pacificator.

Εἰρίνεος, ου, ὁ καὶ ἡ, laneus. Ab εἶρος.

Εἴριον, ου, τὸ, & εἰρίον, lana. Ab εἶρος.

Εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἴργω.

Εἱρμὸς, οῦ, ὁ, nexus, ſeries. Ab εἴρω, *necto*.

Εἰροκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanas carpens, vel tractans. Ex εἶρος, & κομέω, *curo*.

Εἴρομαι, interrogo.

Εἰροπόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, laniger. Ex εἶρος, & πόκος, *vellus*, a πέκω, *pecto*.

Εἰροπόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lanificio laborem impendit. Ex εἶρος, & πονέω, *laboro*.

ΕΙΡΟΣ, εος, τὸ, lana.

Εἰρύομαι, ſervo, conſervo. Ab ἐρύομαι, & ῥύομαι, id.

ΕΙΡΩ, unde εἴρας, necto.

Ειρω, dico. In præſenti & imperfecto inuſitatum. Fut. ἐρῶ, & per διάλυσιν, ἐρέω, uſitatum. & perf. εἴρηκα. Σοὶ δ᾽ αἰνιγμῶν ἐρῶ, Ariſt. Ran. 61.

ΕΙΡΩΝ, ωνος, ὁ, diſſimulator in oratione, diſſimulate loquens; (2) cavillator, omnia deridens.

Εἰρωνεία, ας, ἡ, diſſimulatio in oratione; (2) deriſio; (3) Tropus rhetoricus. Ab εἴρων.

Εἰρωνεύομαι, f. εύσομαι, utor diſſimulatione in oratione; (2) derideo. Ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται; Ariſt. Av. 1216. Ab eod.

Εἰρωνευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod εἴρων. Ab εἰρωνεύομαι.

Εἰρωνικὸς, ὴ, ὸν, qui diſſimulatione in oratione gaudet. Ab εἴρων.

Εἰρωνικῶς, *Adv.* ficte, diſſimulate, ironice. Ab εἰρωνικός.

ΕΙΣ, *Præpoſ.* regens *Accuſ.* in; (2) ad; (3) erga; (4) contra; (5) ſuper; (6) poſt; (7) propter; (8) apud; (9) per; (10) inter; (11) circiter; (12) *in Compoſitione* notat in, ad, intra; (13) *inſervit Periphraſi* & cum Nomine redditur quandoque adverbialiter, v. g. εἰς τάχος, celeriter, εἰς ἀκριβέστατον, accuratiſſime, εἰς ὑπερβολὴν, ſumme.

ΕΙΣ, μία, ἕν, unus; (2) quidam; (3) alter. Hinc (4) εἷς καθ᾽ εἷς, ſinguli; (5) ἓν παρ᾽ ἕν, viciſſim; (6) ὑφ᾽ ἕν, ſigillatim.

Εἰσαγγελεὺς, έως, ὁ, qui nuntiat adventum alicujus; (2) delator, accuſator in ſenatu. Ab eod.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, delatio, accuſatio. Ab εἰσαγγέλλω.

Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. έλκα, accuſo, defero; (2) renuntio, refero. Τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται, Ariſt. Θεσμ. 604. Ex εἰς, & ἀγγέλλω, *nuntio*.

Εἰσαγείρω, colligo, congrego. Ex εἰς, & ἀγείρω, quod idem notat.

Εἰσάγω, f. ξω, introduco. Ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ, opportunum fuerit, Soph. El. 39. Οὐδεὶς κατ᾽ ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην, Ariſt. Nub. 780. Ex εἰς, & ἄγω, *duco*.

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio. Ab εἰσάγω.

Εἰσαγωγικὸς, ὴ, ὸν, introductorius. Ab εἰσαγωγή.

Εἰσαγώγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, importatus, qui alicunde importatur; (2) quem intendere licet per legem. Ab eod.

Εἰσαεὶ, *Adv.* ſemper. Hinc ὁ εἰσαεὶ, ſempiternus. Ex εἰς, & ἀεὶ, *ſemper*.

Εἰσαθρέω, ῶ, f. ήσω, conſpicio, inſpicio. Ex εἰς, & ἀθρέω, *video*.

Εἰσαίρω, infero, appono. Ex εἰς, & αἴρω, *tollo*.

Εἰσαΐσσω, f. ξω, irruo aliquo, irrumpo. Ex εἰς, & ἀΐσσω, *ruo*.

Εἰσαΐω, audio, inaudio. Ex εἰς, & ἀΐω, *audio*.

Εἰσακοντίζω, f. ίσω, jaculor in aliquem locum; (2) jaculis inceſſo. Ex εἰς, & ἀκοντίζω, *jaculor*.

Εἰσακούω, exaudio. Τοῦ λέγοντος τἀνδρὸς εἰσήκουσ᾽ ἐγὼ, Soph. Trach. 355. Ex εἰς, & ἀκούω, *audio*.

Εἰσάλλομαι, inſilio. Ex εἰς, & ἅλλομαι, *ſalio*.

Εἰσαναβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conſcendo in. Ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα, Il. 2, 514. Ex εἰς, & ἀναβαίνω, *conſcendo*.

Εἰσαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, adigo. Ex εἰς, & ἀναγκάζω, *cogo*.

Εἰσανάγω, f. ξω, introduco, induco. Εἴρερον εἰσανάγουσι, Odyſſ. 8, 529. Ab εἰς, ἀνὰ, & ἄγω, *duco*.

Εἰσανείδω, ſurſum aſpicere, ſuſpicere. Οὐρανὸν εἰσανιδὼν, Il. 24, 307. Ab εἰς, ἀνὰ, & εἴδω, *video*.

Εἰσανέχω, inſurgo, exſurgo. Ex εἰς, & ἀνέχω, *ſuſtollo*.

Εἰσάπαν, *Adv.* omnino, prorſus. Ex εἰς, & ἅπας, *omnis*.

Εἰσάπαξ, *Adv.* ſemel. Ex εἰς, & ἅπαξ, *ſemel*.

Εἰσάττω, inſilio, ſubſilio. Ex εἰς, & ἄττω, *ſalio*.

Εἰσαῦθις, *Adv.* in poſtremum, poſthac. Ex εἰς, & αὖθις, *rurſum*.

Εἰσαύριον, *Adv.* cras, in poſterum diem, poſtridie. Ex εἰς, & αὔριον, *cras*.

Εἰσαφίημι, f. ήσω, jacio intro; (2) projicio; (3) jaculor intro; (4) introduco. Ex εἰς, & ἀφίημι, *jacio*.

Εἰσαφικάνω, accedo; (2) redeo. Μάλα δ᾽ ὦκα φίλον πατέρ᾽ εἰσαφίκανεν, Odyſſ. 22, 99. Ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω, *accedo*.

Εἰσαφικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, idem. Πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι, Il. 22, 17. Ex εἰς, & ἀφικνέομαι, *accedo*.

Εἰσβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, ingredior. Οἱ δ᾽ αἶψ᾽ εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι καθῖζον, Odyſſ. 9, 103. Ex εἰς, & βαίνω, *eo*.

Εἰσβάλλω, injicio; (2) invado, ingredior. Ἐσβάλλειν εἰς θάλασσαν, Herodot. Ex εἰς, & βάλλω, *jacio*.

Εἴσβασις, εως, ἡ, adſcenſus; (2) ingreſſus. Ab εἰσβαίνω.

Εἰσβατὸς, ὴ, ὸν, quem ingredi poſſumus. Ab eod.

Εἰσβιάζομαι, f. άσομαι, vi ingredior; (2) vim infero. Εἰσβιάζονται εἰς τοὺς οἴκους, Plut. Ex εἰς, & βιάζομαι, *vim infero*.

Εἰσβιβάζω, f. άσω, adſcendere facio. Εἰσεβίβαζον τοὺς δούλους ναύτας, Iſocr. Ex εἰς, & βιβάζω, *ineo*.

Εἰσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ingredior ad ferendum auxilium. Ex εἰς, & βοηθέω, *auxilior*.

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus, incurſus; (2) expeditio militaris. Ex εἰς, & βάλλω, *ingredior*.

Εἰσδέχομαι, f. δέξομαι, admitto intro, recipio intro. Κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, 2 Cor. 6, 17. Ex εἰς, & δέχομαι, *capio*.

Εἰσδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. Ab εἰσδέχομαι.

Εἰσδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, ingreſſio; (2) invaſio, irruptio. Ab εἰστρέχω.

Εἰσδύνω, f. ύσω, ſubeo, ingredior, penetro. Ex εἰς, & δύνω, *ſubeo*.

Εἴσδυσις, εως, ἡ, introitus, ingreſſus; (2) os ſpeluncæ. Ab εἰσδύω.

Εἰσδύω, f. ύσω, & εἰσδύομαι, idem quod εἰσδύνω. Ex εἰς, & δύω, *ſubeo*.

Εἰσειλέω, ῶ, f. ήσω, concludo, cogo in anguſtiam, redigo in. Ex εἰς, & εἰλέω, *cogo*.

Εἴσειμι, intro, ingredior. Ex εἰς, & εἶμι, *eo*.

Εἰσελαύνω, f. λάσω, invehor, ingredior, irrumpo. Εἰσήλασε μέσον τῶν πολεμίων, Plut. Ex εἰς, & ἐλαύνω, *agito*.

Εἰσέλευσις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus. Ab εἰσέρχομαι.

Εἰσεμπορεύομαι, f. εύσομαι, importandarum mercium cauſſa me confero aliquo. Ex εἰς, & ἐμπορεύομαι, *negotior, mercaturam exerceo*.

Εἰσέπειτα, *Adv.* vel *Conjunct.* deinde, poſtea. Ex εἰς, & ἔπειτα, quod idem notat.

Εἰσεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregre veniens aliquo diverto. Ex εἰς, & ἐπιδημέω, *adſum in urbe*.

Εἰσέρπω, irrepo. Ex εἰς, & ἕρπω, *repo*.

Εἰσέρχομαι, f. ελεύσομαι, ingredior. Κατὰ ποίας πύλας εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος; Ariſt. Av. 1214. Εἰσέρχεται αὐτῷ φόβος, Plat. Ex εἰς, & ἔρχομαι, *venio*.

Εἰσέτι, *Adv.* in poſterum quoque, adhuc in poſterum. Ex εἰς, & ἔτι, *adhuc*.

Εἰσεφίημι, f. ήσω, intro dimitto, intromitto. Ex εἰς, & ἀφίημι, *dimitto*.

Εἰσέχω, pertineo, pertingo, pervado. Ἐσέχει εἰς τὸν οἶκον ἥλιος, Herodot. Ex εἰς, & ἔχω, *habeo*.

Εἰσηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, conſilium alicui do in aliqua re, ſuadeo; (2) auctor & origo ſum alicujus rei; (3) inſtituo; (4) exemplum præbeo, præeo, præmonſtro; (5) explico. Μὴ ὄκνει ταῦτα εἰσηγεῖσθαι αὐταῖς, Xen. Εἰσηγήσατο τὸν νόμον, Luc. Ex εἰς, & ἡγέομαι, *duco*.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, ſuaſio, admonitio; (2) doctrina. Ab εἰσηγέομαι.

Εἰσηγητὴς, οῦ, ὁ, ſuaſor, monitor, auctor. Ab eod.

Εἰσηγορία, ας, ἡ, accuſatio, querimonia, Suid. Ex εἰς, & ἀγορέω, *dico*.

Εἰσηθέω, ῶ, f. ήσω, Attice ἐσηθῶ, colo, decolo in, colando infundo, per colum inſtillo. Herodotus ἐσηθήσαντες, ubi aliqui ἐσηθίσαντες, quaſi ab ἐσηθίζω, pro εἰσηθίζω.

Εἰσθορέω, ῶ, f. ήσω, inſilio. Ex εἰς, & θορέω, *ſalio*.

Εἰσίημι, immitto, intromitto. Ex εἰς, & ἵημι, *mitto*.

Εἰσίθμη, ης, ἡ, vicus.

Εἰσίπτημι, & εἰσίπταμαι, involo. Διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ᾽ εἰς τὸν ἀέρα, Ariſt. Av. 1178. Ex εἰς, & ἵπταμαι, *volo*.

Εἰσιτήριος, ία, ιον, ad ingreſſum pertinens, ingreſſorius. Ab εἴσειμι. Hinc εἰσιτήρια, ων, τὰ, primus anni dies, & ſacra, quæ initio anni fiebant.

Εἰσιτητὸς, ὴ, ὸν, ad quem ingreſſus pate, acceſſibilis. Ab eod.

Εἰσκαλέω, ῶ, intro voco, advoco, invito. Ἄπορά γ᾽ ἡμῖν πράγματα δαίμων τις εἰσκέκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν, Ariſt. Veſp. 1464. Ex εἰς, & καλέω, *voco*.

Εἰσκέλλω, appello, advenio. Ποίαν τὴν χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει; Ariſt. Θεσμ. 884. Ab εἰς, & κέλλω, *appello*.

Εἰσκηρύττω, f. ξω, voce præconis evoco, in concionem voco. Ex εἰς, & κηρύττω, *præconio pronuncio*.

Εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, invectio. Ab εἰσκομίζ

Εἰσκομίζω, f. ίσω, importo, inveho, introduco. Ex εἰς, & κομίζω, *porto*.

Εἰσκρίνω, intromitto, ingredi facio; (2) i aliquem numerum adſciſco; & (3) εἰσ κρίνομαι, ingredior, inſinuo me. Ex εἰς, & κρίνω, *judico*.

Εἴσκρισις, εως, ἡ, inſinuatio. Ab εἰσκρίν

Εἰσκυκλέω, ῶ, f. ήσω, advolvo, volvend introduco, introveho, infero. Εἰσ τὶς ὡς τάχιστά μ᾽ εἰσκυκλησάτω, Ariſ Θεσμ. 272. Ex εἰς, & κυκλέω, *volvo*.

Εἰσκύκλημα, ατος, τὸ, machina theatralis, qua e conſpectu removebantur oſtenſa. Ab εἰσκυκλέω.

Εἰσκυλίω, f. ίσω, involvo, advolvo. Κακοδαίμων ἐγὼ, εἰς οἷ᾽ ἐμαυτὸν εἰσεκύλισ πράγματα; Ariſt. Θεσμ. 658. Ex εἰ & κυλίω, *volvo*.

Εἰσκύπτω, f. ψω, intueor, exſerto capit introſpicio. Ex εἰς, & κύπτω, *inclino m*

Εἴσκω, adſimilo. Ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

Εἰσκωμάζω, f. άσω, comeſſabunde & temulenter me infero. Ex εἰς, & κωμάζω, *comeſſor*.

Εἰσλάμπω, f. ψω, illuceo, *de Sole radiant* Ex εἰς, & λάμπω, *luceo*.

Εἰσμάσσω, vel εἰσμάττω, f. ξω, imprim Μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσετο θυμό Il. 17, 564. Ex εἰς, & μάσσω, *exprim*

Εἰσνέω, innato. Ex εἰς, & νέω, *nato*.

Εἰσνοέω, ῶ, f. ήσω. Unde εἰσενόησα, an madverti. Φίλον πατέρ᾽ εἰσενόησεν ἰσ ὅτ᾽ ἐν δίφρῳ, Il. 24, 700. Ex εἰς, & νοέω, *intelligo*.

Εἰσοδιάζομαι, f. άσομαι, redeo, inferor, *de pecunia*. Ab εἰσόδιον.

Εἰσόδιον, ου, τὸ, reditus honorarius, penſio honoraria; in *Plur.* reditus quivis, ſumptus. Ab εἴσοδος.

Εἰσόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad introitum pertinens, in ingreſſu adhiberi ſolitus. Ab εἴσοδος.

Εἴσοδος, ου, ἡ, ingreſſus, introitus; (2) via, quæ in locum aliquem fert; (3) reditus, tributum, vectigal. Ex εἰς, & ὁδὸς, *via*.

Εἰσοικειόω, ῶ, f. ώσω, concilio, amice jungo, familiarem & amicum reddo. Ex εἰς, & οἰκειόω, *concilio*.

Εἰσοικέω, ῶ, f. ήσω, habitatum aliquo migro. Ex εἰς, & οἰκέω, *habito*.

Εἰσοικίζω, f. ίσω, domum introduco, ſeu recipio; (2) in urbem habitatum mitto. Ἐχθὲς εἰσῳκισμεθα, Ariſt. Pace, 260. Ex εἰς, & οἰκίζω, *ædifico, in ædibus colloco*.

Εἰσοικισμὸς, οῦ, ὁ, introductio vel receptio in ædes. Ab εἰσοικίζω.

Εἰσοιχνέω, ῶ, ingredior. Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, Odyſſ. 9, 120. Ab εἰς, & οἰχνέω, *gradior*.

Εἰσόκε, & εἰσόκεν, Poët. donec. Ex εἰς, ὃ, *quod*, & κὲ, vel κὲν, pro ἄν.

Εἰσοιστέος, inferendus, introducendus. Ex εἰς, & οἰστέος, *ferendus*.

Εἴσοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui inſpectus eſt, qui inſpici poteſt. Ex iiſd.

Εἰσοπτρίζομαι, f. ίσομαι, inſpicio ſpeculum, in ſpeculo faciem intueor. Ab εἴσοπτρον.

Εἴσοπτρον, ου, τὸ, ſpeculum. Ex εἰς, & ὄπτομαι, *video*.

Εἰσοπίσω, *Adv.* poſtea. Ex εἰς, & ὀπίσω, *poſt*.

Εἰσοράω, ῶ, intueor, adſpicio. Ἵππους τ᾽ εἰσορόων, Il. 5, 183. Ex εἰς, & ὁράω, *video*.

Εἶσος, η, ον, Poët. pro ἴσος, æqualis, æquabilis, moderatus. Ab ἴσος.

Εἰσοχὴ, ῆς, ἡ, quod introrſum vergit. Ab εἰσέχω.

Εἰσπαίω, f. αίσω, feriens inſilio, irrumpo, impetum facio. Ex εἰς, & παίω, *percutio*.

Εἰσπέμπω, f. ψω, immitto, importo. Ex εἰς, & πέμπω, *mitto*.

Εἰσπεράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, tranſeo, tranſjicio; (2) adeo. Ex εἰς, & περάω, *tranſeo*.

Εἰσπέταμαι, f. πτήσομαι, involo, volando introëo. Ex εἰς, & πέταμαι, *volo*.

Εἰσπετάομαι, vel εἰσπέτομαι, idem. Ex εἰς, & πετάομαι, vel πέτομαι, *volo*.

Εἰσπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, irrumpo. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, Act. 16, 29. Ex εἰς, & πηδάω, *ſalio*.

Εἰσπίπτω, incido, irruo. Εἰσπίπτω εἰς τὴν πόλιν, Thuc. Ex εἰς, & πίπτω, *cado*.

Εἰσπλέω, f. εύσω, navigo introrſum, adnavigo. Εἰσέπλει εἰς τὸν λιμένα, Plut. Ex εἰς, & πλέω, *navigo*.

Εἴσπλοος, *contr.* εἴσπλους, ου, ὁ, adnavigatio; (2) locus per quem intrant naves portum. Ex εἰς, & πλοῦς, *navigatio*.

Εἰσπνέω, f. εύσω, inſpiro, adflo; (2) ſpiritum duco; (3) amo. Ex εἰς, & πνέω, *ſpiro*.

Εἰσπνήλης, ου, ὁ, Laconibus amaſius, amoris igne adflatus. Ab εἰσπνέω.

Εἰσπνοὴ, ῆς, ἡ, inſpiratio. Ab eod.

Εἰσποιέω, ῶ, f. ήσω, q. d. facio, ut ſit intra; (2) adſciſco; (3) adopto. Τῶν πραττομένων εἰσεποίει κοινωνὸν αὐτὸν, Dinar. Ex εἰς, & ποιέω, *facio*.

Εἰσποίησις, εως, ἡ, adoptio. Ab εἰσποιέω.

Εἰσποιητὸς, ὴ, ὸν, adoptatus. Ab eod.

Εἰσπομπὴ, ῆς, ἡ, immiſſio. Ab εἰσπέμπω.

Εἰσπορεύομαι, f. εύσομαι, ingredior. Εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοὺμ, Marc. 1, 21. εἰς τὸ ἱερὸν, Act. 3, 2. πρὸς αὐτὸν, ib. 28, 30. Ex εἰς, & πορεύομαι, *vado*.

Εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ, exactor. Ab εἰσπράττω.

Εἴσπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab eod.

Εἰσπράσσω, vel εἰσπράττω, f. ξω, exigo. Εἰσπράττεσθαί τινα τὰ χρήματα, ἐγγύην, Dem. Ex εἰς, & πράττω, *facio*.

Εἰσπτύω, f. ύσω, inſpuo. Ex εἰς, & πτύω, *ſpuo*.

Εἰσρέω, f. εύσω, influo, illabor, interlabor. Ex εἰς, & ῥέω, *fluo*.

Εἴσροος, *contr.* εἴσρους, ου, ὁ, influxus, influxio. Ab εἰσρέω.

Εἴσρυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Εἰστίθημι, impono, pono in, ſeu intra, indo. Ex εἰς, & τίθημι, *pono*.

Εἰστρέπομαι, f. ψομαι, vertor in, ſeu intra, recipio me intra, ſ. intus. Ex εἰς, & τρέπω, *verto*.

Εἰστρέχω, f. ξω, incurro, curro in. Ἕως ἂν εἰσθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμους, Lyc. 1163. Εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν, &c. Act. 12, 14. Ab εἰς, & τρέχω, *curro*.

Εἰστρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro intro, terebrando perforo; (2) inſinuo me, clam me infero. Ex εἰς, & τρυπάω, *terebro*.

Εἰσφέρω, f. εἰσοίσω, a. 1. εἰσήνεγκα, infero, ingero. Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, Act. 17, 20. Εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα, Heb. 13, 11. Ex εἰς, & φέρω, *fero*.

Εἰσφθείρομαι, cum certa pernicie irrepo. Ex εἰς, & φθείρω, *corrumpo*.

Εἰσφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ingredior intro; (2) ſæpe ingredior; (3) ſæpe adeo. Ex εἰς, & φοιτάω, *eo*.

Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio; (2) collatio; (3) tributum. Ab εἰσφέρω.

Εἰσφράσσω, vel εἰσφράττω, f. άξω, obſtruo intra. Ex εἰς, & φράσσω, *obſtruo*.

Εἰσφρέω, & εἴσφρημι, f. ήσω, infero, intromitto. Ab εἰσφέρω.

Εἰσχέω, f. εύσω, infundo. Ex εἰς, & χέω, *fundo*.

Εἴσω, *Adv.* intra; (2) intus. Hinc ὁ εἴσω, interior. Ab εἰς.

Εἰσωθέω, ῶ, f. εἰσώσω, intrudo, intropello. Ex εἰς, & ὠθέω, *pello, trudo*.

Εἰσωπὸς, οῦ, ὁ, ante conſpectum aliquid habens. Ex εἰς, & ὤψ, *vultus*.

ΕἿΤΑ, *Adv.* poſtea, deinde, tum; (2) anne, numquid, itane? *cum indignatione*; (3) abundat.

Εἴτε, *Conjunct.* ſive. Ex εἰ, & τε.

Εἶτεν, & ἔπειτεν, pro εἶτα, & ἔπειτα, Ion. *Adv.* idem quod εἶτα.

Εἴω, *uſitatum* εἶμι, vado, eo. Ab ἕω, *eo*.

Εἰωθότως, *Adv.* conſuete, more ſolito. Ab εἰωθὼς, *conſuetus*, quod eſt ab ἔθω, *ex conſuetudine aliquid facio*.

ἘΚ, ſequente Conſona, & ἐξ ſequente Vocali vel Diphthongo, *Præpoſ.* regens Genitivum, e, ex; (2) a, ab; (3) de; (4) per; (5) propter; (6) juxta; (7) poſt; (8) extra; (9) in; (10) ſæpe cum ſuo caſu pro *Adverbio* ponitur, v. g. ἐκ τοῦ φανεροῦ, aperte, ἐκ τοῦ δικαίου, juſte, ἐκ προαιρέσεως, ultro, conſulto, ἐκ ῥιζῶν, radicitus; (11) interdum *abundat*, v. g. ἐξ οὐρανόθεν, cœlitus; (12) *ſervit Periphraſi*, ut οἱ ἐκ τοῦ Περιπάτου, Peripatetici, οἱ ἐξ ἐριθείας, rixoſi; (13) notat *in Compoſitione* ex, vel extra, item ab, in, re, ſeorſum; (14) *vehementiam*; (15) *ornatum*; (16) *contrarium*.

Ἑκάεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, Apollinis epitheton, longe arcens, procul abigens. Ex ἑκὰς, & εἴργω, *arceo*.

Ἕκαθεν, *Adv.* procul, eminus. Ab ἑκάς.

ἙΚΑ'Σ, *Adv.* procul, e longinquo, eminus.

Ἑκαστάτω, *Adv.* longiſſime. Ab ἑκάς.

Ἑκασταχῆ, *Adv.* ubique, ubilibet. Ab ἕκαστος.

Ἑκασταχόθεν, *Adv.* undique. Ab eod.

Ἑκασταχόθι, *Adv.* ubique gentium, paſſim. Ab eod.

Ἑκασταχόσι, *Adv.* quocumque, quoquo verſum. Ab eod.

Ἑκασταχοῦ, *Adv.* ubilibet, ubique. Ab eod.

Ἑκαστέρω, *Adv.* ulterius, magis procul. Ab ἑκάς.

Ἕκαστος, άστη, αστον, ſinguli, quiſque. Hinc ὁ vel οἱ καθ᾽ ἕκαστον, ſinguli; καθ᾽ ἕκαστον, ſigillatim; καθ᾽ ἑκάστην, ſc. ἡμέραν, *quotidie*.

Ἑκάστοτε, *Adv.* idem & ab eod.

Ἑκαστοτέρω, *Adv.* longius. Ab ἑκάς.

Ἑκάταιον, & ἑκάτειον, Hecates fanum & ſtatua.

Ἑκατεραίκις, *Adv.* alterutra ſeu utraque vice, bis. Ab ἑκάτερος.

Ἑκάτερθεν, *Adv.* utrimque. Ab eod.

Ἑκατερὶς, ίδος, ἡ, genus ſaltationis, in qua manus alternatim movebant. Ab eod.

Ἑκατερομάσχαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, manicis ab utraque axilla dependentibus inſtructus. Ex ἑκάτερος, & μασχάλη, *axilla*.

ἙΚΑ'ΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, alteruter, alter ex duobus, utervis; (2) uterque.

Ἑκατέρωθεν, *Adv.* utrimque. Ab eod.

Ἑκατέρωθι, *Adv.* in alterutra parte, utrobique. Ab eod.

Ἑκατέρως, *Adv.* alterutro modo; (2) utroque modo. Ab eod.

Ἑκατέρωσε, *Adv.* in alterutram partem; (2) in utramque partem. Ab eod.

Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate. Nomen deæ.

Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longe jaculans. Ex ἑκὰς, & βάλλω, *jacio*.

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑκατήσια, τὰ, ſacra Hecates.

Ἕκατι, propter. Ab ἕκητι.

Ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, centimanus, centum habens manus. Ex ἑκατὸν, & χεὶρ, *manus*.

Ἑκαντόγχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑκατόμβαια, ων, τὰ, feſtum in quo hecatombe mactari ſolebat. Ab ἑκατόμβη.

Ἑκατομβαιὼν, ῶνος, ὁ, hecatombæon, menſis Athenienſium, ita dictus ab hecatombis, quæ tum immolabantur.

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, ſacrificium centum boum ſeu quorumvis pecorum, hecatombe; (2) ſacrificium ſolennius quodvis. Ex ἑκατὸν, & βοῦς, *bos*.

Ἑκατόμβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, centum boum, ſeu ejus nominis nummorum pretio æſtimabilis. Ex iiſd.

Ἑκατομπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, centuplus. Ab ἑκατόν.

Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, habens centum civitates. Ex ἑκατὸν, & πόλις, *urbs*.

Ἑκατόμπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, centum habens pedes. Ex ἑκατὸν, & ποῦς, *pes*.

Ἑκατόμπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, centum, i. e. multas habens portas. Ex ἑκατὸν, & πύλη, *porta*.

ἙΚΑΤΟ'Ν, οἱ, αἱ, τὰ, *Adject. indecl.* centum; (2) multi.

Εκατόνζυγος, ſc. ναῦς, centum tranſtrorum navis, centiremis. Ex ἑκατὸν, & ζυγὰ, *tranſtra, ſedes remigum*.

Ἑκατόνσεμνον, ου, auguſtum, multum, magnum. Ex ἑκατὸν, & σεμνὸς, *auguſtus*.

Ἑκατονταέτης, ου, ὁ, centum annorum, qui vixit centum annos. Ex ἑκατὸν, & ἔτος, *annus*.

Ἑκατονταετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑκατοντακάρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, centiceps. Pind. Dor. pro ἑκατοντακάρηνος.

Ἑκατοντακεφάλας, G. α. Apud Ariſtoph. Dorice. Idem. Ex ἑκατὸν, & κεφαλὴ, *caput*.

Ἑκατοντάκις, *Adv.* centies. Ab ἑκατόν.

Ἑκατοντάκλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, centum lectis inſtructus. Ex ἑκατὸν, & κλίνη, *lectus*.

Ἑκατονταλαντία, ας, ἡ, talenta centum. Ab ἑκατοντάλαντος.

Ἑκατοντάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui centum talentorum eſt, centum talenta pondere æquans. Ex ἑκατὸν, & τάλαντον, *talentum.*

Ἑκατονταόργυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui centum cubitorum vel orgyiarum eſt. Ex ἑκατὸν, & ὀργυιὰ, *orgyia.*

Ἑκατονταπλάσιος, ία, ιον, centuplus. Ab ἑκατόν.

Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἑκατονταπλασίως, *Adv.* in centuplum. Ab ἑκατονταπλάσιος.

Ἑκατοντάπυλος, ὁ ϗ ἡ, centum portas habens.

Ἑκατοντάρχης, ȣ, ὁ, centurio, centum hominum princeps. Ex ἑκατὸν, & ἄρχων, *princeps.*

Ἑκατόνταρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria, centenarius. Ab ἑκατόν.

Ἑκατοντάχοος, *contr.* ȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum centeſimo fundens, centies auctum ſe in horreum refundens. Ex ἑκατὸν, & χέω, *fundo.*

Ἑκατόντορος, ſc. ναῦς, q. d. centiremis. Ex ἑκατὸν, & ἐρέσσω, *remigo.*

Ἕκατος, ȣ, ὁ, longe jaculans. Epitheton Apollinis. Ab ἑκάς.

Ἑκατοστεύω, f. εύσω, centuplico. Ab ἑκατόν.

Ἑκατόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, centum oſtia habens. Ex ἑκατὸν, & στόμα, *os.*

Ἑκατοστὸς, ἡ, ὸν, centeſimus. Ab ἑκατόν.

Ἑκατοστὺς, ύος, ἡ, centuria. Ab eod.

Ἐκβαίνω, f. βήσομαι, p. βηκα, egredior; (2) evenio, accido. Ἔτλης θεῶν ἀλοιτὸς ἐκβλῶναι δίκην, Lyc. 136. Κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὑμὸς πόσις, evaſit, Eur. Med. 229. Εὐτυχῶς τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, Ariſt. Conc. 503. Ex ἐκ, & βαίνω, *eo.*

Ἐκβακχεύω, f. εύσω, & ἐκβακχεύομαι, vehementer bacchor, debacchor; (2) ἐκβακχεύω, in furorem bacchicum impello. Ex ἐκ, & βακχεύω, *bacchor.*

Ἐκβάλλω, ejicio. Οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ, effundat, Eur. Hec. 304. Σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλλω, Ariſt. Veſp. 1279. Ἕλωρος ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτὸν, Lyc. 1033. Ex ἐκ, & βάλλω, *jacio.*

Ἐκβαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo; ἐκβαρβαρȣ̃μαι, barbarus fio. Ἐξεβαρβάρωσε τὴν πόλιν, Iſocr. Ex ἐκ, & βάρβαρος, *barbarus.*

Ἐκβάσιος, ȣ, ὁ, exſcenſorius. Epitheton Apollinis. Ab ἔκβασις.

Ἔκβασις, εως, ἡ, egreſſus; (2) eventus, exitus; (3) evaſio; (4) figura rhetorica. Ab ἐκβαίνω.

Ἐκβήττω, f. ξω, extuſſio. Ex ἐκ, & βήττω, *tuſſio.*

Ἐκβιάζω, f. άσω, & ἐκβιάζομαι, vi exturbo; (2) vi adigo; (3) exprimo, extorqueo. Ex ἐκ, & βιάζω, *vim adfero.*

Ἐκβιβάζω, f. άσω, educo; (2) e navi exire facio; (3) exigo. Ἐκβίβασον ἐκ τȣ̃ βȣτόμȣ τȣρνίθιον, Ariſt. Av. 668. Ex ἐκ, & βιβάζω, *admitto.*

Ἐκβιβασμὸς, ȣ̃, ὁ, exactio. Ab ἐκβιβάζω.

Ἐκβιβαστὴς, ȣ̃, ὁ, exactor rei judicatæ, exſequutor ſententiæ; (2) apparitor, viator, qui in jus vocat. Ab eod.

Ἐκβλαστάνω, f. στήσω, egermino. Ex ἐκ, & βλαστάνω, *germino.*

Ἐκβλάστημα, ατος, τὸ, germen, quod egerminat. Ab ἐκβλαστάνω.

Ἐκβλάστησις, εως, ἡ, egerminatio. Ab eod.

Ἔκβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ejiciendus, rejiciendus, ejectitius. Ab ἐκβάλλω.

Ἐκβλύζω, f. ύσω, effundo, emano, ſcaturio. Ex ἐκ, & βλύζω, *ſcaturio.*

Ἐκβοάω, ῶ, exclamo; (2) proclamo; (3) celebro; (4) cum clamore erumpo. Ex ἐκ, & βοάω, *clamo.*

Ἐκβοήθεια, ας, ἡ, proruptio. Ab ἐκβοηθέω.

Ἐκβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum procurro, auxilium fero. Ex ἐκ, & βοηθέω, *auxilio venio.*

Ἐκβόησις, εως, ἡ, exclamatio. Ab ἐκβοάω.

Ἐκβολὰς, άδος, ἡ, abortus; (2) purgamentum argenti. Ab ἐκβάλλω.

Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, ejectio, jactura; (2) alicujus loci, aut fluminis exitus. Ab eod.

Ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον, expoſitus, ejectitius. Ab eod.

Ἐκβόλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἐκβόλιον, ȣ, τὸ, q. d. ejectorium, i. e. ejectrix medicina, abigens enectos in utero infantes; ἐκβόλιος οἶνος, vinum, quo partus ejicitur. Ab eod.

Ἔκβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἐκβόσκω, f. βοσκήσω, & ἐκβόσκομαι, depaſco, abſumo. Ex ἐκ, & βόσκω, *paſco.*

Ἐκβράζω, f. άσω, ebullire ſeu fervere facio. Ex ἐκ, & βράζω, *ferveo.*

Ἔκβρασμα, ατος, τὸ, quod qs. bulliendo erumpit; (2) papula ardens; (3) fragmentum navis in littus ejectum. Ab ἐκβράζω.

Ἐκβρασμὸς, ȣ̃, ὁ, ebullitio; (2) ejectio. Ab eod.

Ἐκβράσσω, æſtus impetu ejicio, ſ. exſpuo. Ab eod.

Ἐκβροντάω, ῶ, f. ήσω, tonitru emitto. Ex ἐκ, & βροντάω, *tono.*

Ἐκβρυχάομαι, ῶμαι, vehementer rugio; (2) rugio, ut leo; (3) ut alia fera. Ex ἐκ, & βρυχάομαι, *rugio.*

Ἔκβρωμα, ατος, τὸ, edulium, quod editur. Ex ἐκ, & βιβρώσκω, *edo.*

Ἐκγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco. Matt. 22, 30. Ex ἐκ, & γαμίζω, quod idem notat.

Ἐκγαμίσκω, idem. Οἱ υἱοὶ τȣ̃ αἰῶνος τȣ́τȣ γαμȣ̃σι ϗ ἐκγαμίσκονται, Luc. 20, 34. Ex ἐκ, & γαμίσκω, *nuptum do.*

Ἐκγαυρόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, ſuperbus fio, inſoleſco; (2) effero, jacto, exaggero. Ex ἐκ, & γαυρόομαι, *ſuperbio.*

Ἐκγελάω, ῶ, f. άσω, in riſum effundor, effuſe rideo. Ex ἐκ, & γελάω, *rideo.*

Ἔκγελως, ωτος, ὁ, riſus effuſus. Ex ἐκ, & γέλως, *riſus.*

Ἐκγενέτης, ȣ, ὁ, oriundus, ortus ex. Ex ἐκ, & γενέτης, *genitor.*

Ἐκγιγαρτίζω, f. ίσω, nucleum eximo, vinacea eximo. Ex ἐκ, & γίγαρτον, *id, quod in acino vinaceo lapidoſum eſt.*

Ἐκγίγνομαι, vel ἐκγίνομαι, f. γενήσομαι, enaſcor, oriundus ſum. Ex ἐκ, & γίγνομαι, *naſcor.*

Ἐκγοητεύω, f. εύσω, præſtigiis illudo. Ex ἐκ, & γοητεύω, *incanto.*

Ἔκγονοι, liberi liberorum. Ab ἔκγονος.

Ἔκγονος, ȣ, ὁ, nepos; (2) *Adject.* ὁ ϗ ἡ, ortus, oriundus. Ex ἐκ, & γονὴ, *proles.*

Ἐκγράφω, & ἐκγράφομαι, exſcribo, deſcribo. Ὃν ἐγὼ παρὰ τ' Ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην, Ariſt. Av. 988.

Ἐκγρηγορέω, ῶ, evigilo. Τȣτὶ τὸ κακὸν ȣ̓ φαῦλον ἐξεγρήγορεν, Ariſt. Av. 1419. Ab ἐκ, & γρηγορέω, *vigilo.*

Ἐκγρυτεύω, f. εύσω, ſcrutor, Heſ. Ex ἐκ, & γρύτη, *ſcrutum.*

Ἐκδακρύω, f. ύσω, illachrimor. Ex ἐκ, & δακρύω, *lachrimor.*

Ἐκδανείζω, f. είσω, fœnero. Ex ἐκ, & δάνος, *mutuum.*

Ἐκδαπανάω, ῶ, f. ήσω, expendo. Ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τ̃ ψυχῶν ὑμῶν, 2 Cor. 12, 15. Ex ἐκ, & δαπάνη, *ſumptus.*

Ἐκδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui aliquid deeſt, imperfectus. Ex ἐκ, & δέομαι, *egeo.*

Ἔκδεια, ας, ἡ, inopia, penuria, defectus. Ex iiſd.

Ἐκδειματόω, ῶ, f. ώσω, terreo, timore percello. Ex ἐκ, & δειματόω, *terrefacio.*

Ἐκδεκτικὸς, ἡ, ὸν, exceptivus. Ab ἐκδέχομαι.

Ἔκδεξις, εως, ἡ, exceptio, ſuſceptio; (2) ſucceſſio. Ab eod.

Ἐκδέρω, f. ερῶ, excorio, pellem detraho. Ex ἐκ, & δέρω, *excorio.*

Ἐκδεσμεύω, f. εύσω, revincio, religo. Ex ἐκ, & δεσμεύω, *vincio.*

Ἐκδέχομαι, f. ξομαι, excipio, ſuccedo; (2) exſpecto; (3) ſuſcipio. Σὺ μὲν μένων νῦν κεῖνον ἐνθάδ' ἐκδέχȣ, Soph. Phil. 122. Ex ἐκ, & δέχομαι, *capio.*

Ἐκδέω, f. ήσω, religo. Ex ἐκ, & δέω, *ligo.*

Ἔκδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, evidens. Ex ἐκ, & δῆλος, *manifeſtus.*

Ἐκδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifeſto; (2) explico. Ab ἔκδηλος.

Ἐκδήλως, manifeſte.

Ἐκδημέω, ῶ, f. ήσω, e gente vel populo meo peregre abſum, peregrinor. Ex ἐκ, & δῆμος, *populus.*

Ἐκδημία, ας, ἡ, peregrinatio. Ab ἔκδημος.

Ἐκδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, popularitate mea populum ad ſerviendum mihi perlicio. Ex ἐκ, & δημοκοπέω, quod idem notat.

Ἔκδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peregre agens, peregrinus, longinquus. Ex ἐκ, & δῆμος, *populus.*

Ἐκδιαδοχὴ, ῆς, ἡ, ſucceſſio. Ex ἐκ, διὰ, & δέχομαι, *capio.*

Ἐκδιαιτάομαι, ῶμαι, deſciſco a diſciplina; (2) in luxum effuſus ſum. Ab ἐκ, & δίαιτα.

Ἐκδιαίτησις, εως, ἡ, diſceſſio a diſciplina; (2) vita in luxum effuſa. A præc.

Ἐκδιδάσκω, f. ξω, edoceo; ἐκδιδάσκομαι, edocendum curo. Λόγῳ δέ σε βραχεῖ τȣτ' ἐκδιδάξω, Soph. Phil. 435. Ex ἐκ, & διδάσκω, *doceo.*

Ἐκδιδράσκω, effugio. Ex ἐκ, & διδράσκω, *fugio.*

Ἐκδίδωμι, dedo, edo; (2) loco docendum, faciendum, do nuptui, eloco; (3) erumpo in aliquem locum, influo, illabor, exonero me. Τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, Mat. 21, 41. Ex ἐκ, & δίδωμι, *do.*

Ἐκδιηγέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, enarro, explico. Ἐκδιηγȣ́μενοι τὴν ἐπιστροφὴν τ̃ ἐθνῶν, Act. 15, 3. Ex ἐκ, & διηγέομαι, *narro.*

Ἐκδικάζω, f. άσω, judicia exerceo. Ex ἐκ, & δικάζω, *judico.*

Ἐκδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo, vindico, ulciſcor. Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τȣ̃ ἀντιδίκȣ μȣ, Luc. 18, 3. Ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τ̃ δȣ́λων αὐτȣ̃ ἐκ τ̃ χειρὸς αὐτῆς, Apoc. 19, 2. Ex ἐκ, & δίκη, *jus, ultio.*

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta. Ab ἐκδικέω.

Ἐκδικητὴς, ȣ̃, ὁ, ultor. Ab eod.

Ἐκδικία, ας, ἡ, defenſio, vindicta.

Ἔκδικος, ȣ, ultor, vindex, defenſor; (2) *adjective* injuſtus. Ex ἐκ, & δίκη, *jus, ultio, pœna.*

Ἐκδίκως, *Adv.* injuſte. Ab ἔκδικος.

Ἐκδιόθεν, *Adv.* ex Jove, divinitus. Ex ἐκ, & διόθεν, *divinitus.*

Ἐκδιφρεύω, f. εύσω, e curru vel ſella excutio. Ex ἐκ, & διφρεύω, *curru vehor.*

Ἐκδιωκτέον, propulſare oportet. Ab ἐκδιώκω.

Ἐκδιώκω, f. ξω, expello. Ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, 1 Theſſ. 2, 15. Ex ἐκ, & διώκω, *proſequor.*

Ἐκδίωξις, εως, ἡ, inſectatio. (2) expulſio. Ab ἐκδιώκω.

Ἐκδονέω, ῶ, f. ήσω, emoveo. Ex ἐκ, & δονέω, *moveo.*

Ἐκδορὰ, ᾶς, ἡ, excoriatio, evulſio. Ab ἐκδέρω, *excorio.*

Ἐκδόρια, ſc. φάρμακα, ων, τὰ, medicamenta excoriatoria. Ab eod.

Ἐκδόσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui edi poteſt, vel debet, qui aptus eſt ad edendum, edendus, locatitius. Ab ἐκδίδωμι.

Ἔκδοσις, εως, ἡ, editio; (2) locatio; (3) nauticum fœnus. Ab eod.

Ἐκδοτέος, έα, έον, edendus; (2) evulgandus. Ab eod.

Ἔκδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, deditus, traditus. Ab eod.

Ἐκδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, promptuarium, ciſterna. Ab ἐκδοχή.

Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio; (2) exſpectatio; (3) ſuſceptio. Ab ἐκδέχομαι.

Ἐκδραμεῖν, excurrere.

Ἐκδραμὼν, ab inuſ. ἐκδρέμω.

Ἔκδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſex drachmarum eſt. Ex ἓξ, & δραχμὴ, *drachma*.

Ἐκδρέπω, & ἐκδρέπομαι, decerpo. Ex ἐκ, & δρέπω, quod idem notat.

Ἐκδρομὴ, ῆς, ἡ, excurſio, excurſus. Ex ἐκτρέχω, *excurro*.

Ἔκδρομος, qui extra inſtitutum curſum fertur.

Ἔκδυμα, ατος, τὸ, exuvium, exuviæ. Ab ἐκδύω.

Ἐκδύνω, emergo. Ἐκδῦναι κακῶν, ὄλεθρον, effugere. Ex ἐκ, & δύνω, *ſubeo*.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, ſpoliatio; (2) exitus, emerſio. Ab ἐκδύω, vel ἐκδύνω.

Ἐκδύω, f. ύσω, ſpolio, exuo. Ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, Mar. 15, 20. Ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὸν ἐπενδύτην, 1 Sam. 18, 3. Ex ἐκ, & δύω, *induo*.

Ἐκεῖ, *Adv.* illic; (2) illuc, eo. Ab ἐκεῖνος.

Ἐκεῖθεν, *Adv.* illinc. Ab ἐκεῖ.

Ἐκεῖθι, *Adv.* illic, ibi. Ab eod.

Ἐκείνῃ, *Adv.* illic; (2) illa ratione, illa via. Ab ἐκεῖνος.

ΕΚΕΙ͂ΝΟΣ, είνη, εῖνο, ille.

Ἐκείνως, *Adv.* illo modo. Ab ἐκεῖνος.

Ἐκεχειρία, ας, ἡ, induciæ, vacatio. Ex ἔχω, *cohibeo*, & χεὶρ, *manus*.

Ἐκεχειροφόρος, fecialis.

Ἔκζεμα, ατος, τὸ, fervida eruptio. Ab ἐκζέω.

Ἔκζεσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἔκζεσμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἐκζέω, f. έσω, efferveo, efferveſco, ebullio; (2) ebullire facio. Ex ἐκ, & ζέω, *ferveo*.

Ἐκζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, exquiro. Καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτὴν, Heb. 12, 17. Ex ἐκ, & ζητέω, *quæro*.

Ἐκζήτησις, εως, ἡ, exquiſitio, inquiſitio.

Ἐκζωόομαι, οῦμαι, animal fio. Ex ἐκ, & ζωόομαι, quod idem notat.

Ἐκζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, excito, exſuſcito ſopitum ignem; (2) aliud quidvis. Ἐκζωπυρεῖν συγγένειαν, Plut. Ex ἐκ, & ζωπυρέω, quod idem ſignificat.

Ἐκζωπύρησις, εως, ἡ, exſuſcitatio, accenſio. Ab ἐκζωπυρέω.

Ἑκηβολία, ας, ἡ, peritia jaculandi eminus. Ab ἑκηβόλος.

Ἑκηβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longe jaculans. Ex ἑκὰς, & βάλλω, *jacio*.

Ἑκηλία, ας, ἡ, quies; (2) benigna tractatio. Ab ἕκηλος.

ΕΚΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, quietus, mitis, pacificus.

Ἑκήλως, *Adv.* quiete, pacifice. Ab ἕκηλος.

Ἕκητι, *Adv.* cauſſa, gratia; (2) voluntarie; (3) ſine, abſque. Ab ἑκών.

Ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, obſtupeſco, expaveſco. Ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, Marc. 9, 15. Ab ἔκθαμβος.

Ἔκθαμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mente attonita ſtupet, attonitus, ſtupore perculſus. Ex ἐκ, & θάμβος, *ſtupor*.

Ἐκθαμνίζω, exſtirpo. Ex ἐκ, & θάμνος, *frutex*.

Ἐκθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, valde confido. Ex ἐκ, & θαῤῥέω, *confido*.

Ἐκθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex ἐκ, & θαρσέω, *confido*.

Ἐκθαυμάζω, f. άσω, valde admiror. Ex ἐκ, & θαυμάζω, *admiror*.

Ἐκθεατρίζω, f. ίσω, per theatrum traduco; (2) arguo; (3) explodo, exigo. Ταχέως ἐξεθεάτρισαν αὐτοὺς, Polyb. Ex ἐκ, & θεατρίζω, *in theatro recito*.

Ἐκθειάζω, f. άσω, deo dedico, conſecro; (2) in numerum deorum refero; (3) divinum habeo, valde admiror. Ἐξεθείαζον αὐτὸν, App. Ex ἐκ, & θειάζω, *dedico*.

Ἐκθειασμὸς, οῦ, ὁ, conſecratio.

Ἔκθεμα, ατος, τὸ, aliquid publice expoſitum, programma publicum. Ab ἐκτίθημι.

Ἐκθεόω, ῶ, deifico, deum efficio; ἐκθεοῦσθαι, deum fieri. Ex ἐκ, & θεόω, *deum facio*.

Ἐκθεραπεύω, f. εύσω, cultu & obſervantia concilio, vel demereor; (2) ſano, perſano. Ὀβίνιον ἐξεθεράπευσε δώροις, Plut. Ex ἐκ, & θεραπεύω, *ſano*.

Ἐκθερίζω, f. ίσω, meto, demeto, reſeco. Ex ἐκ, & θερίζω, *meto*.

Ἐκθερμαίνω, f. ανῶ, excalefacio. Ex ἐκ, & θερμαίνω, *calefacio*.

Ἔκθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, exlex; (2) lege vetitus, illicitus, nefarius. Ex ἐκ, & θεσμὸς, *lex*.

Ἐκθέσμως, *Adv.* illegitime. Ab ἔκθεσμος.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, explicatio, expoſitio; (2) editio alicujus dogmatis, vel dogma editum & promulgatum. Ab ἐκτίθημι.

Ἐκθέσφατα, oracula, Hom. Il. ι. 64. Ubi tamen aliqui legunt ſeparate θεῶν ἐκ θέσφατα, ut ſit, ἐκ θεῶν θέσφατα.

Ἐκθετικὸς, ἡ, ὸν, expoſitivus; (2) expreſſivus. Ab ἐκτίθημι.

Ἔκθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, expoſitus. Ab eod.

Ἐκθέω, f. θεύσομαι, excurro, propero. Ex ἐκ, & θέω, *curro*.

Ἐκθεωτικὸς, ἡ, ὸν, deificus. Ab ἐκθεόω.

Ἐκθηλάζω, f. άσω, exſugo. Ex ἐκ, & θηλάζω, *ſugo*.

Ἐκθηλύνω, effemino, emollio, enervo. Ex ἐκ, & θηλύνω, quod idem notat.

Ἐκθηρεύω, venor.

Ἐκθηρίζω, effero, exaſpero.

Ἐκθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero, mitem naturam in belluinam muto. Ex ἐκ, & θηριόω, *in ferinam naturam verto*.

Ἐκθησαυρίζω, f. ίσω, e theſauro depromo; (2) theſaurum exhaurio. Ex ἐκ, & θησαυρίζω, *theſauros exſtruo*.

Ἐκθλίβω, f. ψω, exprimo, elido. Ex ἐκ, & θλίβω, *premo*.

Ἔκθλιψις, εως, ἡ, eliſio; (2) figura grammatica, qua littera eliditur. Ab ἐκθλίβω.

Ἐκθνήσκω, emorior. Ex ἐκ, & θνήσκω, *morior*.

Ἐκθορέω, ῶ, exſilio. a. 2. ἐξέθορον, ἐξέθορες. Ἐξέθορε χρυσάωρ τε μέγας, Heſiod. Θεογ. 281. Ex ἐκ, & θορέω, *ſalio*.

Ἐκθροεῖν, ἐκθροῆσαι, enunciare, indicare. Ὅς σφῷιν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ, Soph. Oed. Col. 1420. Ab ἐκ, & θροεῖν, *loqui*.

Ἐκθρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo, congelo & concreſcere facio. Ex ἐκ, & θρομβόω, quod idem notat.

Ἐκθρόμβωσις, εως, ἡ, concretio. Ab ἐκθρομβόω.

Ἐκθρώσκω, exſilio, proſilio. Ex ἐκ, & θρώσκω, *ſalio*.

Ἐκθύζω, efferveſco, ebullio; (2) evomo, Heſ. Ab ἐκθύω, *erumpo*.

Ἔκθυμα, ατος, τὸ, quod per cutem quaſi erumpit, puſtula, papula. Ab eod.

Ἐκθυμία, ας, ἡ, animi alacritas, animi promptitudo. Ab ἔκθυμος.

Ἐκθυμιάω, ῶ, ſuffio, adoleo, accendo. Ex ἐκ, & θυμιάω, *adoleo*.

Ἔκθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui animo prompto eſt, alacer. Ex ἐκ, & θυμὸς, *animus*.

Ἐκθύμως, *Adv.* alacriter, prompte. Ab ἔκθυμος.

Ἐκθύομαι, placo, expio. A θύω, *ſacrifico*.

Ἐκθύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, expiandus. A præc.

Ἐκθύω, f. ύσω, perdo & quaſi macto; (2) efferveo, erumpo. Ex ἐκ, & θύω, *macto*.

Ἐκκαγχάζω, f. άσω, effuſe rideo. Ex ἐκ, & καγχάζω, *cachinnor*.

Ἐκκαθαίρω, f. αρῶ, expurgo. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, 1 Cor. 5, 7. Ex ἐκ, & καθαίρω, *purgo*.

Ἑκκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ ſedecim. Ex ἓκ, pro ἓξ, ϗ, & δέκα, *decem*.

Ἑκκαιδεκάδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſedecim palmos longus. Ex ἑκκαίδεκα, & δῶρον, *palmus*.

Ἑκκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, ſedecim annorum tempus. Ex ἑκκαίδεκα, & ἔτος, *annus*.

Ἑκκαιδεκαέτης, ου, ὁ, qui ſedecim annorum eſt. Ex iiſd.

Ἑκκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus ſextus. Ab ἑκκαίδεκα.

Ἑκκαιδεκέτης, ου, ὁ, idem quod ἑκκαιδεκαέτης.

Ἑκκαιδεκήρης, εος, ἡ, ſc. ναῦς, navis ſedecim ordinum. Ex ἑκκαίδεκα, & ἐρέσσω, *remigo*.

Ἔκκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus; (2) exoletus. Ex ἐκ, & καιρὸς, *tempus*.

Ἐκκαίω, exuro; (2) accendo. Rom. 1, 27. Ex ἐκ, & καίω, *uro*.

Ἐκκακέω, ῶ, f. ήσω, ſegneſco; (2) malis ſuccumbo. Αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου, Epheſ. 3, 13. Ex ἐκ, & κακὸς, *malus*.

Ἐκκαλαμάομαι, ῶμαι, extraho, evello. Metaphora a ſpicilegio, ἀπὸ τῆς καλάμης, *a culmo, ſpica*; vel etiam, ἀπὸ τοῦ ἁσπαλιευτικοῦ καλάμου, *ab arundine piſcatoria*. Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται, Ariſt. Veſp. 607.

Ἐκκαλέω, ῶ, & ἐκκαλοῦμαι, evoco, elicio: Τὴν γείτονα τήνδ' ἐκκαλέσωμαι, Ariſt. Conc. 34. Ex ἐκ, & καλέω, *voco*.

Ἐκκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo. Ex ἐκ, & καλύπτω, *tego*.

Ἐκκάμνω, defatigor, elaſſeſco, labori aut dolori ſuccumbo, cedo. Ex ἐκ, & κάμνω, *laſſeſco*.

Ἐκκανάξαι, evacuare, exhaurire. Ut ſupra ἐγκανάξαι, infundere.

Ἐκκαπηλεύω, f. εύσω, adultero cauponum more; (2) cauponor. Ex ἐκ, & καπηλεύω, *cauponor*.

Ἐκκαρπίζω, fructus decerpo & percipio, & ἐκκαρπίζομαι, defrugo, defrugatione exinanio. Ex ἐκ, & καρπίζω, *fructum colligo*.

Ἐκκαρπόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, fructum colligo; (2) exhaurio, extenuo. Ex ἐκ, & καρπόομαι, quod idem notat.

Ἐκκάρπωσις, εως, ἡ, fructum ac commodorum perceptio. Ab ἐκκαρπόομαι.

Ἐκκαταγγέλλω, indico. Ἐκκαταγγείλας ἀγῶνα, Plut. Ex ἐκ, & καταγγέλλω, quod idem notat.

Ἐκκαταλείπω, relinquo, penitus deſtituo. Ex ἐκ, & καταλείπω, *relinquo*.

Ἐκκαυλέω, ῶ, f. ήσω, cauleſco, caulem emitto; (2) quoad caulem marceſco. Ex ἐκ, & καυλέω, *cauleſco*.

Ἐκκαύλημα, ατος, τὸ, id quod caulis inſtar erumpit; (2) caulis ſcapus. Ab ἐκκαυλέω.

Ἐκκαύλησις, εως, ἡ, caulis emiſſio. Ab eod.

Ἐκκαυλίζω, caulem evello. Ab eod.

Ἔκκαυμα, ατος, τὸ, fomes, ſuſcitabulum. Id, quo aut quod accendimus. Ab ἐκκαίω, *accendo*.

Ἔκκαυσις, εως, ἡ, accenſio, aduſſio.

Ἐκκαυστικὸς, ἡ, ὸν, inflammandi & accendendi vim habens.

Ἔκκειμαι, expoſitus ſum. Ex ἐκ, & κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐκκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, devius. Ex ἐκ, & κέλευθος, *via*.

Ἐκκέλευστος, juſſus, ſubornatus; quaſi ἐξ ἄλλων κελευθείς.

Ἐκκενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo, exinanio; (2) denudo. Ex ἐκ, & κενὸς, *vacuus*.

Ἐκκεντάω, ῶ, pungo, ſtimulo, transfigo, tranſverbero. Οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, Apoc. 1, 7. Ex ἐκ, & κεντέω, *pungo*.

Ἐκκεντέω, ῶ, idem & ex iiſd.

Ἐκκεντίζω, f. ίσω, idem & ex iiſd.

Ἐκκένασις, εως, ἡ, egeſtio, evacuatio. Ab ἐκκενόω.

Ἐκκεραΐζω, diripio, populor. Ex ἐκ, & κεραΐζω, *diſſipo*.

Ἐκκεράννυμι, vel ἐκκεραννύω, f. ἐκκεράσω, effundendo miſceo. Ex ἐκ, & κεράννυμι, *miſceo*.

Ἐκκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, voce præconis exterminatus, publice expulſus; (2) expulſus, exactus, ejectus. Ab ἐκκηρύσσω.

Ἐκκηρύσσω, vel ττω, f. ξω, præconis voce extermino, ejicio. Ἐξεκήρυξεν ἐκ τῆς πόλεως, Æſchin. Ex ἐκ, & κηρύσσω, quod idem notat.

Ἐκκινέω, ῶ, f. ήσω, exagito. Σὺ γάρ μ' ἀπευνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ, ſopitum excitas malum, Soph. Trach. 1258. Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε τὸ ῥῆμα; id. Oed. Tyr. 363. Ex ἐκ, & κινέω, *moveo*.

Ἐκκλάω, f. άσω, defringo. Τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, Rom. 11, 20. Ex ἐκ, & κλάω, *frango*.

Ἐκκλείω, f. είσω, excludo. Ἐκκλεῖσαι ἡμᾶς θέλουσιν, Gal. 4, 17. Ex ἐκ, & κλείω, *claudo*.

Ἐκκλέπτω, f. ψω, furto eripio, clam & furtim ſubduco. Μὴ ἐκκλέψῃς λόγον, ne celes, Soph. Trach. 444. Τὴν Φιλοκτήτου σὲ δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψῃς λέγων, dictis ducere, Soph. Phil. 54. Ἐκκλέψας ἐμὲ, decipiens, ibid. 959. Ex ἐκ, & κλέπτω, *furor*.

Ἐκκληΐζω, f. ίσω, excludo. Ab ἐκκλείω.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus convocatus; (2) locus concionis; (3) Eccleſia, cœtus eorum, qui verbum Dei audiunt, eique quocumque modo credunt; (4) cœtus electorum; (5) cœtus fidelium in una aliqua civitate, vel etiam in una aliqua domo; (6) ſoli paſtores & presbyteri, qui Eccleſiæ præſunt; (7) ſoli auditores; (8) locus, in quo cœtus ſacer congregatur, templum. Ab ἐκκαλέω.

Ἐκκλησιάζω, concionor; (2) in concione delibero; (3) ſum in concione, concioni interſum; (4) in concionem voco. Τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλησιάζοντες, Thuc. Ab ἐκκλησία.

Ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, concionator, qui in concione verba facit; (2) qui in concione ſententiam dicit; (3) qui in concione adeſt. Ab ἐκκλησιάζω.

Ἐκκλησιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad concionem pertinens; (2) eccleſiaſticus, ad Eccleſiam Dei pertinens; τὸ ἐκκλησιαστικὸν, apud Athenienſes, merces eorum, qui concioni interfuerunt. Ab eodem.

Ἔκκλησις, εως, ἡ, evocatio. Ab ἐκκαλέω.

Ἐκκλητεύω, f. εύσω, denuntio teſtimonium adjecta pœna, ni pareatur; (2) ob teſtimonium non dictum multor. Ab ἔκκλητος.

Ἐκκλητικὸς, ἡ, ὸν, evocativus, evocatorius, evocandi vim habens. Ab eod.

Ἐκκλητικῶς, *Adv.* evocatorie, tanquam evocando. Ab ἐκκλητικός.

Ἔκκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, evocatus; (2) ad quem provocatur; (3) de quo provocatio eſt; (4) ad certam conſultationem deſtinatus. Ab ἐκκαλέω.

Ἐκκλίνω, deflecto. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, Rom. 3. 12. Ex ἐκ, & κλίνω, *flecto*.

Ἔκκλισις, εως, ἡ, declinatio. Ab ἐκκλίνω.

Ἐκκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo. Τὸν ἐπὶ ψυχῇ ῥύπον ἐκκλύζειν, Luc. Ex ἐκ, & κλύζω, *luo*.

Ἔκκλυσμα, ατος, τὸ, elutio. Ab ἐκκλύζω.

Ἐκκλώζω, exſilio, explodo. Ex ἐκ, & κλώζω, *ſibilo*.

Ἐκκνίζω, f. ίσω, excido, expungo, evello, excerpo. Ex ἐκ, & κνίζω, *vellico*.

Ἐκκοβαλικεύεσθαι, apud Ariſtophanem, fraudulentis adulationibus circumvenire, aſtute furari. Ὥσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται, Ariſt. Eq. 270. Ex ἐκ, & κοβαλικεύω, *decipio*.

Ἐκκοιμάομαι, ῶμαι, ſomno excitor. Ex ἐκ, & κοιμάομαι, *dormio*.

Ἐκκοιτέω, ῶ, excubo, emaneo. Ab ἐκ, & κοίτη, *cubile*.

Ἐκκοκκίζω, f. ίσω, cortice ablato granum eximo; (2) ſpolio, viduo. Ἐκκοκκιῶ τὸ γῆράς σου, Ariſt. Lyſ. 366. Ex ἐκ, & κοκκίζω, *grana eximo*.

Ἐκκολάπτω, f. ψω, exſculpo, tundendo eximo; (2) excido; (3) excludo ovis. Ex ἐκ, & κολάπτω, *tundo*.

Ἐκκόλαψις, εως, ἡ, exciſio, quæ tundendo fit, excluſio ovorum. Ab ἐκκολάπτω.

Ἐκκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato. Μήτις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι, Act. 27, 42. Ex ἐκ, & κολυμβάω, *nato*.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. Ab ἐκκομίζω.

Ἐκκομίζω, f. ίσω, eveho, exporto. Ἐκκομίσας ἐμαυτὸν καὶ χρήματα, Herodot. Ἐξεκομίζετο τεθνηκώς, Luc. 7, 12. Ex ἐκ, & κομίζω, *porto*.

Ἐκκομισμὸς, οῦ, ὁ, exportatio, evectio. A præc.

Ἐκκομπάζω, f. άσω, inſoleſco. Ex ἐκ, & κομπάζω, *magnopere me jacto*.

Ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, exciſio. Ab ἐκκόπτω.

Ἔκκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, feſſus, laſſatus, laſſitudine enervatus. Ex ἐκ, & κόπος, *labor*.

Ἐκκόπτω, excido, exſcindo, extundo. Κλαυσεῖ γὰρ ἢν ἅπαξ γε τὼ 'φθαλμὼ 'κκοπῇς, Ariſt. Av. 348. Ex ἐκ, & κόπτω, *ſcindo*.

Ἐκκορακίζω, ad corvos ablego, Suid. abigo, ejicio, faceſſere jubeo. Ex ἐκ, & κόραξ, *corvus*.

Ἐκκορέω, ῶ, f. ήσω, everro, verrendo expurgo; (2) excutio; (3) pro deſolare. Ex ἐκ, & κορέω, *verro*.

Ἐκκορυφόω, ῶ, f. ώσω, ſummatim dico. Ex ἐκ, & κορυφὴ, *vertex*.

Ἐκκουφίζω, f. ίσω, levo, ſublevo. Ex ἐκ, & κοῦφος, *levis*.

Ἐκκρέμαμαι, & ἐκκρεμάννυμαι, dependeo, ſuſpenſus ſum de, pendeo ab aliquo. Ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων, Luc. 19, 48. Ex ἐκ, & κρέμαμαι, *pendeo*.

Ἐκκρεμάννυμι, ἐκκρεμαννύω, & ἐκκρεμάω, ſuſpendo.

Ἐκκρεμὴς, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, pendulus, dependens. A præc.

Ἐκκρίνω, f. ινῶ, excerno, expello, eximo, rejicio; (2) ordine moveo, expungo; (3) ablacto. Ἐκκρίνουσι δὲ τῶν καμήλων ἐνιαύσιον τὸ ἔκγονον, Ariſtot. Ex ἐκ, & κρίνω, *judico*.

Ἔκκρισις, εως, ἡ, excretio; (2) exhauſtio; (3) evaporatio, vapor. Ab ἐκκρίνω.

Ἐκκριτικὸς, ἡ, ὸν, excernendi vim habens, excretorius. Ab eod.

Ἔκκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſelectus, eximius. Ab eod.

Ἔκκρουσις, εως, ἡ, excuſſio, exturbatio. Ab ἐκκρούω.

Ἔκκρουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, excuſſus, exturbatus; (2) ſtupefactus. Ab eod.

Ἐκκρούω, f. ούσω, expello, excutio; (2) repello, depello; (3) dimoveo, deterreo, deturbo; (4) rejicio a me, procraſtino; (5) tero. Ἐκκρούειν τὸν καιρὸν, εἰς τὴν ὑστεραίαν, τὸν φθόνον. Ἐκκρούσω τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν, Dem. Ex ἐκ, & κρούω, *pulſo*.

Ἐκκυβεύω, f. εύσω, jacio aleam, jacta alea periclitor. Ex ἐκ, & κυβεύω, *alea ludo*.

Ἐκκυβιστάω, ῶ, præceps in caput deſilio. Ex ἐκ, & κυβιστάω, *in caput me dejicio*.

Ἐκκυκλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, revelo. In machina theatrali oſtendo. Ex ἐκ, & κυκλέω, *volvo*.

Ἐκκύκλημα, τὸ, machina theatralis.

Ἐκκυλίω, ἐκκυλινδέω, & ἐκκυλίνδω, evolvo, devolvo. Ex ἐκ, & κυλίω, *volvo*.

Ἐκκύλιστος στέφανος, quaſi dicas, rotatilis, & volubilis corona. A præc.

Ἐκκυμαίνω, fluctuando exundo; (2) fluctuo. Ex ἐκ, & κυμαίνω, *fluctuo*.

Ἐκκύμανσις, εως, ἡ, exundatio. Ab ἐκκυμαίνω.

Ἔκκυνοι κύνες, canes morbo quodam affecti:

Ἐκκύπτω, f. ψω, proſpicio; (2) promineo, foris appareo. Ex ἐκ, & κύπτω, *pronus ſum*.

Ἐκκωμάζω, f. άσω, procax excedo. Ex ἐκ, & κωμάζω, *comeſſabundus venio*.

Ἐκκωφέω, ῶ, f. ήσω, exſurdo, exſurdeſcere facio. Ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν, Ariſt. Eq. 312. Ex ἐκ, & κωφάω, quod idem notat.

Ἐκκωφόω, ῶ, f. ώσω, idem. Ex ἐκ, & κωφόω, *ſurdum reddo*.

Ἐκλαγχάνω, ſortior. Ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχοι χθονὸς, Soph. El. 762. Κακῶν μέρος ἐξέλαχον, Ariſt. Θεσμ. 1080. Ex ἐκ, & λαγχάνω, quod idem ſignificat.

Ἐκλακτίζω, f. ίσω, calces in ſublime jacto, calcibus auram verbero; (2) rejicio calcibus impetendo. Σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων, Ariſt. Veſp. 1481. Ex ἐκ, & λακτίζω, *calce pulſo*.

Ἐκλάκτισμα, ατος, τὸ, ſaltationis genus, quod fiebat calcibus in altum jactatis. Ab ἐκλακτίζω.

Ἐκλακτισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐκλαλέω, ῶ, f. ήσω, effutio, evulgo, eloquor. Παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι, Act. 23, 22. Ex ἐκ, & λαλέω, *loquor*.

Ἐκλαμβάνω, f. λήψομαι, excipio, percipio. Οἱ παρ' ἑκατέρων ἐκλαβόντες, Philo. Ex ἐκ, & λαμβάνω, *ſumo*.

Ἔκλαμπρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lucidus, fulgidus. Ex ἐκ, & λαμπρὸς, quod idem ſignificat.

Ἐκλαμπρύν

Ἐκλαμπρύνω, illuſtro, & ἐκλαμπρύνομαι, clareſco, illuſtrior fio; (2) glorior. Ab ἔκλαμπρος.

Ἐκλάμπω, f. ψω, eluceo, effulgeo; (2) adfulgeo, illuceo; (3) majore laude eniteſco. Ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ, Ariſt. Lyſ. 390. Οὐθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας ἐξέλαμψεν, id. Av. 1716. Ἐυκταῖον ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας, Lyc. 1091. Ex ἐκ, & λάμπω, *fulgeo*.

Ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgor, ſplendor eniteſcens. Ab ἐκλάμπω.

Ἐκλανθάνομαι, obliviſcor. Ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, Heb. 12, 5. Ex ἐκ, & λανθάνω, *lateo*.

Ἐκλαξεύω, expolio, exſculpo. Ex ἐκ, & λαξεύω, *lapidem ſculpo*.

Ἐκλάπτω, lambendo ebibo, ſeu exſorbeo, lambendo exhaurio. Τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πέτρον, Lyc. 1201. Ex ἐκ, & λάπτω, *lambendo bibo*.

Ἐκλατομέω, ῶ, f. ήσω, lapides excido; (2) lapidibus conſtruo. Ex ἐκ, & λατομέω, *lapides cædo*.

Ἐκλαχαίνω, f. ανῶ, effodio. Ex ἐκ, & λαχαίνω, *fodio*.

Ἐκλαχανίσασθαι, olus decerpere. Ex ἐκ, & λάχανον, *olus*.

Ἐκλεαίνω, lævigo, complano; (2) tero & comminuo. Ex ἐκ, & λεαίνω, *levigo*.

Ἐκλέγω, & ἐκλέγομαι, eligo, deligo; (2) adnoto, colligo; (3) eximo, detraho; (4) exigo. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, Luc. 10, 42. Ex ἐκ, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.

Ἔκλειγμα, ατος, τὸ, ecligma, medicamentum, quod alias electuarium dicitur. Ab ἐκλείχω, *delambo*.

Ἐκλεικτὸν, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Ἐκλειοτριβέω, ῶ, f. ήσω, tero minutiſſime, contero & contundo ita, ut leviſſimum evadat. Ex ἐκ, λεῖος, *levus*, & τρίβω, *tero*.

Ἐκλειπτικὸς, ἡ, ὸν, eclipticus, defectivus. Ab ἐκλείπω.

Ἐκλείπω, f. ψω, derelinquo, deſero; (2) omitto, prætermitto; (3) deficio, deſum. Ἡ σελήνη δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδȣ̀ς, Ariſt. Nub. 584. Ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σȣ, Luc. 22, 32. Ex ἐκ, & λείπω, *linquo*.

Ἐκλείχω, delingo, delambo; (2) in eclegmate ſumo. Ex ἐκ, & λείχω, *lingo*.

Ἔκλειψις, εως, ἡ, defectio, defectus; (2) deliquium ſolis, vel lunæ, eclipſis. Ab ἐκλείπω.

Ἐκλεκτικοὶ, philoſophi, qui floſculos legebant ſectarum philoſophiæ. A præc.

Ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, electus. Ab ἐκλέγω.

Ἐκλελυμένως, *Adv.* ſolute. Ab ἐκλύω, *ſolvo*.

Ἐκλεπίζω, f. ίσω, ex cortice & putamine eximo, decortico, deſquamo; (2) excludo, excudo. Ex ἐκ, & λεπίζω, *decortico*.

Ἐκλέπισις, εως, ἡ, corticis detractio; (2) pullorum excluſio.

Ἐκλεπτουργέω, ῶ, f. ήσω, minutiſſima quæque perſequor. Ex ἐκ, & λεπτουργέω, *ſubtilia opera conficio*.

Ἐκλέπω, f. ψω, idem quod ἐκλεπίζω. Ex ἐκ, & λέπω, *decortico*.

Ἐκλευκαίνω, f. ανῶ, dealbo. Ex ἐκ, & λευκαίνω, quod idem ſignificat.

Ἔκλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde albus, candidiſſimus. Ex ἐκ, & λευκὸς, *albus*.

Ἐκλήγω, f. ξω, deſiſto, deſino ab, ceſſo ab. Ex ἐκ, & λήγω, *deſino*.

Ἐκληθάνω, obliviſci facio, oblivionem induco. Ab ἐκλήθω.

Ἐκλήθω, unde ἐκλέλαθον, apud Hom. pro ἐξέλαθον, obliviſci facio. Ex ἐκ, & λήθω, quod idem notat.

Ἐκλήπτωρ, ορος, ὁ, exceptor; (2) ſuſceptor. Ab ἐκλαμβάνω.

Ἔκλησις, εως, ἡ, oblivio. Ab ἐκλήθω.

Ἔκληψις, εως, ἡ, exceptio; (2) ſuſceptio; (3) collectio; (4) conductio. Ab eod.

Ἐκλιθάζω, f. άσω, lapidem jacio. Ex ἐκ, & λιθάζω, *lapido*.

Ἐκλιθολογέω, ῶ, f. ήσω, lapides eligo, i. e. legendo eximo. Ex ἐκ, & λιθολογέω, *lapides lego*.

Ἐκλικμάω, ῶ, f. ήσω, ventilo, ventilabro purgo. Ex ἐκ, & λικμάω, quod idem notat.

Ἐκλιμία, ας, ἡ, vehemens fames, ſeu eſuritio. Ab ἔκλιμος.

Ἔκλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fame confectus, macilentus, jejunus. Ex ἐκ, & λιμὸς, *fames*.

Ἐκλιμπάνω, idem quod ἐκλείπω.

Ἐκλινέω, ῶ, f. ήσω, de retibus evado, ſeu effugio. Ex ἐκ, & λίνον, *linum, rete ex lino factum*.

Ἐκλιπαίνω, pinguefacio. Ex ἐκ, & λιπαίνω, *pinguefacio*.

Ἐκλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impenſe oro, obteſtor. Ex ἐκ, & λιπαρέω, *adſidue rogo*.

Ἐκλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deficiens, prætermiſſus. Ab ἐκλείπω.

Ἐκλογεὺς, έως, ὁ, exactor vectigalium, coactor. Ab ἐκλογέω.

Ἐκλογέομαι, excuſo, crimen diluo. Ex ἐκ, & λέγω, *colligo* vel *dico*.

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio; (2) carmen paſtorale, ecloga. Ab ἐκλέγω, *eligo*.

Ἐκλέγω, f. ξω, eligo. Ἐκλέγειν τῶν προεχόντων ποιητῶν τὰς καλȣμένας γνώμας, Iſocr. Ex ἐκ, & λέγω, *colligo*.

Ἐκλογίζομαι, f. ίσομαι, numero, reputo, perpendo, æſtimo. Ἐι σωφρόνως τις τὸν πόλεμον ἐκλογίζοιτο, Thuc. Ex ἐκ, & λογίζομαι, *ſupputo*.

Ἐκλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, computatio, æſtimatio. Ab ἐκλογίζω.

Ἐκλογιστὴς, ȣ̃, ὁ, præfectus rationibus. Ab eod.

Ἐκλογιστία, ας, ἡ, enumeratio; (2) comparatio; (3) numeratio facta poſito calculo. Ab eod.

Ἐκλȣ́ω, f. ȣ́σω, eluo, abluo. Ex ἐκ, & λȣ́ω, *lavo*.

Ἐκλοχεύω, f. εύσω, partu edo, enitor. Ὃν ἡ ξύναιμος πατρὸς ἐκλοχεύεται, Lyc. 468. Ex ἐκ, & λοχεύω, *parturio*.

Ἐκλοχίζω, f. ίσω, e cohorte ſeligo; (2) in cohortes diſtribuo. Ex ἐκ, & λοχίζω, *in cohortes diſpono*.

Ἐκλοχμόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, ſilveſco denſis fruticibus, fruticor, fruticeſco. Ex ἐκ, & λόχμη, *locus fruticoſus & inſidiis aptus*.

Ἐκλυσσάω, ῶ, rabie & impetu feror. A λύσσα, *rabies*.

Ἔκλυσις, εως, ἡ, exſolutio, diſſolutio, liberatio; (2) imbecillitas, enervatio, debilitatio; (3) deliquium animi viriumque. Ab ἐκλύω.

Ἔκλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſſolutus, languidus. Ab eod.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, redemptio. Ex ἐκ, & λύτρωσις, quod idem notat.

Ἐκλύτως, ſolute, expedite.

Ἐκλύω, f. ύσω, exſolvo; (2) dirimo; (3) diſſipo; (4) diſcedo; (5) enervo, debilito; (6) macero; (7) deſtituo, relinquo; (8) libero. Καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην, ablegavi, Soph. Aj. 531. Μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ, Matt. 15, 32. Ex ἐκ, & λύω, *ſolvo*.

Ἐκλωβέω, f. ήσω, injuria afficio. Μόλις δ' ἐρῶ ἃ 'γων ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολών, Soph. Phil. 329. Ab ἐκ, & λωβέω.

Ἐκλωπίζω, f. ίσω, veſte exuo. Ex ἐκ, & λώπη, *veſtimentum tenue*.

Ἐκμαγεῖον, ȣ, τὸ, expreſſum rei alicujus ſimulacrum. Ab ἐκμάσσω, *exprimo*.

Ἐκμαγειόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo. Ab ἐκμαγεῖον.

Ἔκμαγμα, ατος, τὸ, maſſa ſubacta; (2) expreſſum rei alicujus ſimulacrum. Ab ἐκμάσσω, *exprimo*.

Ἐκμαίνομαι, perfuro; (2) furo, inſanio. Ex ἐκ, & μαίνομαι, *furo*.

Ἐκμαίνω, in furorem ago. Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ; Ariſt. Conc. 961. Ex iiſdem.

Ἐκμακαρίζω, f. ίσω, prorſus beatum prædico. Ex ἐκ, & μακαρίζω, *beatum prædico*.

Ἐκμαλάσσω, vel ἐκμαλάττω, f. ξω, emollio. Ex ἐκ, & μαλάσσω, *mollio*.

Ἐκμαλθακόω, ῶ, f. ώσω, emollio; (2) effemino. Ex ἐκ, & μαλθακόω, *mollio*.

Ἐκμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, furioſus. Ex ἐκ, & μαίνομαι, *furo*.

Ἐκμανθάνω, f. θήσομαι, perdiſco, ediſco; (2) cognoſco, intelligo. Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν τε ϗ φρόνημα ϗ γνώμην, Soph. Antig. 181. Ἔπειτ' ἀκȣ́σασ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων, Ariſt. Conc. 244. Ex ἐκ, & μανθάνω, *diſco*.

Ἔκμαξις, εως, ἡ, exterſio. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαραίνω, f. ανῶ, tabefacio, languidum reddo; (2) extinguo, perimo. Ex ἐκ, & μαραίνω, *flaccidum reddo*.

Ἐκμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtimonio meo prodo; (2) palam teſtificor, Ex ἐκ, & μαρτυρέω, *teſtor*.

Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium abſentis a judicio. Ex ἐκ, & ματρυρία, *teſtimonium*.

Ἐκμαρτύριον, ȣ, τὸ, idem. Ex ἐκ, & μαρτύριον, *teſtimonium*.

Ἐκμάσσω, vel ἐκμάττω, f. ξω, & ἐκμάττομαι, extergo, abſtergo; (2) exprimo. Ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τȣ̀ς πόδας αὐτȣ̃, Joan. 12, 3. Ἄρκτȣ τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπȣς, Lyc. 138. Ex ἐκ, & μάσσω, *pinſo, abſtergo*.

Ἐκματαιόομαι, ȣ̃μαι, vanus fio. Ex ἐκ, & ματαιόομαι, *inepte ago*.

Ἐκμεθύσκω, f. θύσω, ebrium reddo, inebrio. Ex ἐκ, & μεθύσκω, quod idem notat.

Ἐκμειλίσσω, demulceo, delinio. Ex ἐκ, & μειλίσσω, *mellitum ſive dulcem reddo*.

Ἐκμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo. Πολιτείαν τὴν ἀρίστην ἐκμελετήσαιμι, Luc. Ex ἐκ, & μελετάω, *curo*.

Ἐκμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſocors, iners; (2) qui eſt extra modulationem, abſonus, inconcinnus; (3) viribus carens, invalidus; (4) luxatus. Ex ἐκ, & μέλει, *cura eſt*, vel μέλος, *carmen*, ſive *membrum*.

Ἐκμελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco. Ex ἐκ, & μέλος, *membrum*.

Ἔκμελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invalidus, Heſ. Ex ἐκ, & μέλος, *membrum*.

Ἐκμελῶς, *Adv.* cum reſolutione membrorum, ſeu luxatione. Ab ἐκμελής.

Ἐκμετρέω, ῶ, f. ἐκμετρȣ̃μαι, emetior, dimenſione exquiro, dimetior. Τὴν Κορινθίαν ἐκμετρȣ́μενος χθόνα, Soph. Oed. 805. Ex ἐκ, & μετρέω, *metior*.

Ἔκμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, menſuram & modum excedens. Ex ἐκ, & μέτρον, *menſura*.

Ἐκμέτρως, *Adv.* modum excedendo, immodice. Ab ἔκμετρος.

Ἐκμηκύνω, longum facio, in longum extendo. Ex ἐκ, & μηκύνω, quod idem notat.

Ἐκμηνίω, f. ίσω, excandeſco ira, indignor. Ex ἐκ, & μηνίω, *iraſcor*.

Ἔκμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſex menſium eſt. Ex ἐκ, pro ἐξ, & μὴν, *menſis.*

Ἐκμηνύω, f. ύσω, indico, enuncio. Ex ἐκ, & μηνύω, idem notante.

Ἐκμηρύομαι, f. ύσομαι, evolvo; (2) extraho; (3) edico. Ex ἐκ, & μηρύω, *volvo.*

Ἐκμιαίνομαι, polluor profluvio ſeminis. Ex ἐκ, & μιαίνω, *polluo, inquino.*

Ἐκμιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, imitando exprimo. Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμεμιμένη, Lyc. 7. Πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμεμιμημένοι, Ariſt. Av. 1290. Ex ἐκ, & μιμέομαι *imitor.*

Ἔκμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui merces non datur. Ex ἐκ, & μισθὸς, *merces.*

Ἐκμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede eloco. Ab ἔκμισθος, *merces.*

Ἐκμίσθως, *Adv.* ita, ut merces non detur. Ab ἔκμισθος.

Ἐκμίσθωσις, εως, ἡ, locatio, quæ fit pacta mercede. Ab ἐκμισθόω.

Ἐκμολέω, ῶ, f. ήσω, exeo, prodeo. Ex ἐκ, & μολέω, *eo.*

Ἐκμόργνυμι, vel ἐκμόργνυμαι, f. ξομαι, exprimo; (2) imprimo; (3) abſtergo. Ex ἐκ, & μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, *abſtergo.*

Ἐκμορφόω, ῶ, f. ώσω, formam effingo, ſeu exprimo. Ex ἐκ, & μορφόω, *formo.*

Ἐκμοχθέω, ῶ, f. ήσω, exantlo. Ex ἐκ, & μοχθέω, *laboro.*

Ἐκμοχλεύω, f. εύσω, vectibus evello, vel excutio. Ex ἐκ, & μοχλεύω, *vecte moveo.*

Ἐκμυζάω, ῶ, f. ήσω, exſugo. Ex ἐκ, & μυζάω, *ſugo.*

Ἐκμυζέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex ἐκ, & μυζέω, *ſugo.*

Ἐκμύζησις, εως, ἡ, exſuctio, ipſa ſugendi actio. Ab ἐκμυζάω, vel ἐκμυζέω.

Ἐκμυκτηρίζω, f. ίσω, irrideo, ſannis excipio. Ἐξεμυκτήριζον αὐτὸν, Luc. 16, 14. Ex ἐκ, & μυκτηρίζω, *ſubſanno.*

Ἐκμυςίζω, f. ίσω, uno hauſtu & ſpiritu ebibo. Ex ἐκ, & μύω, *os ſive labra claudo.*

Ἐκναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpeſco. Ex ἐκ, ναρκάω, quod idem notat.

Ἐκναυλόω, ῶ, f. ώσω, cum navi portum exeo. Ex ἐκ, & ναυλόω, *loco naulo.*

Ἐκναυσθλόω, ῶ, f. ώσω, naulo accepto exporto; (2) e fluctibus me ſolvo. Λίγξα δ' εἰς Τέρειναν ἐκναυσθλώσεται, Lyc. 726. Ex ἐκ, & ναυσθλόω, *naulo loco.*

Ἐκνεάζω, f. άσω, juveniliter excreſco. Ex ἐκ, & νεάζω, *juveneſco.*

Ἐκνέμεσθαι, depaſci; (2) educere, exire. Οὐκ ἄψορρον ἐκνεμῇ πόδα; retro feres, Soph. Aj. 396.

Ἐκνευρίζω, f. ίσω, enervo, nervos incido. Ex ἐκ, & νεῦρον, *nervus.*

Ἐκνευρόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nervoſus cauliculus eſt, nervicaulis. Ex ἐκ, νεῦρον, & καυλὸς, *caulis,*

Ἔκνευσις, εως, ἡ, declinatio, quum quis inclinato capite ictum evitat, deflexus ſive diverticulum navium. Ab ἐκνεύω.

Ἐκνεύω, f. εύσω, nutu jubeo; (2) propendeo, evito; (3) diverto. Ὁ γδ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ, Joan. 5, 13. Ex ἐκ, & νεύω, *innuo vel nuto.*

Ἐκνέφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, e nube prorumpens. Ex ἐκ, & νεφέλη, *nubes.*

Ἐκνεφίας, ου, ὁ, idem. Ex ἐκ, & νέφος, *nubes.*

Ἐκνέω, f. εύσω, enato; (2) expedio me a re aliqua. Ex ἐκ, & νέω, *nato.*

Ἐκνήφω, f. ψω, ſobrius fio. Ex ἐκ, & νήφω, *ſobrius ſum.*

Ἐκνήχομαι, f. ήξομαι, enato. Ex ἐκ, & νήχομαι, *nato.*

Ἔκνηψις, εως, ἡ, ſobrietas poſt exhalatam crapulam. Ab ἐκνήφω.

Ἐκνικάω, ῶ, f. ήσω, vinco, ſupero; (2) obtineo. Ex ἐκ, & νικάω, *vinco.*

Ἐκνίκημα, τὸ, quod quis vincendo obtinuit.

Ἐκνίκησις, εως, ἡ, evictio.

Ἐκνίπτω, f. ψω, eluo; (2) expio; (3) abſtergo. Οὐδέποτ' ἐκνίψῃ σὺ τὰ κακῶς πεπραγμένα σαυτῷ, Dem. Ex ἐκ, & νίπτω, *lavo.*

Ἐκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, lavo nitro, nitro perfrico, nitro perfrictum expurgo. Ex ἐκ, & νίτρον, *nitrum.*

Ἔκνιψις, εως, ἡ, elutio, abſterſio. Ab ἐκνίπτω.

Ἔκνοια, ας, ἡ, dementia. Ab ἔκνους.

Ἐκνόμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, exlex; (2) inuſitatus, inſolens; (3) ſceleſtus, nefandus. Ex ἐκ, & ἐνόμος, *lex.*

Ἐκνομίως, *Adv.* enormiter, præter modum, magnopere, vehementer. Ab ἐκνόμιος.

Ἔκνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐκνόμιος. Ex ἐκ, & νόμος, *lex.*

Ἔκνοος, *contr.* ἔκνους, ου, ὁ ϗ ἡ, excors, demens, ſtultus. Ex ἐκ, & νόος, *mens.*

Ἐκνοσηλεύω, f. εύσω, ægrum curo. Ex ἐκ, & νοσηλεύω, quod idem notat.

Ἐκνοσφίζω, f. ίσω, ſeparo ex; (2) alieno; (3) rejicio. Ex ἐκ, & νοσφίζω, *ſeparo.*

Ἐκξυλόω, ῶ, f. ώσω, ex alia materia in lignum verto, ex tenero & molli lignoſum reddo; & in *Paſſivo* lignum fio, in lignum mutor. Ex ἐκ, & ξυλόω, *in lignum verto.*

Ἑκοντὶ, *Adv.* ſponte, ultro. Ab ἑκών.

Ἑκουσιάζομαι, f. άσομαι, ſponte offero; (2) voluntarie adhæreo. Ab ἑκούσιος.

Ἑκουσιασμὸς, οῦ, ὁ, oblatio voluntaria. Ab ἑκουσιάζομαι.

Ἑκούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpontaneus, voluntarius. Ab ἑκών.

Ἑκουσίως, *Adv.* ſponte, ultro, voluntarie. Ab ἑκούσιος.

Ἔκπαγλα, *Adv.* terribilem & ſtupendum in modum, immaniter. Neutr. Plur. ab ἔκπαγλος.

Ἐκπαγλέομαι, οῦμαι, admiratione percellor, obſtupeſco, admiror. Ab ἔκπαγλος.

Ἔκπαγλον, *Adv.* idem. Neutr. Sing. Ab eodem.

Ἔκπαγλος, ου, ὁ ϗ ἡ, terribilis, ſtupendus, admirabilis. Ab ἐκπλήσσω, *percello, perterrefacio.*

Ἐκπάγλως, horribiliter, mirifice.

Ἐκπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nihil paſſus eſt, illæſus, incolumis; (2) immodice adfectus. Ex ἐκ, & πάθος, *quod quis patitur.*

Ἐκπαθῶς, *Adv.* cum immodico adfectu. Ab ἐκπαθής.

Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, inſtituo, erudio. Ἃς δὴ Πρόβλαστος ἐξεπαίδευσε θρασὺς, Lyc. 577. Ex ἐκ, & παιδεύω, quod idem notat.

Ἐκπαιφάσσειν, more inſanorum excurrere, Homerus. Ex ἐκ, & παιφάσσω.

Ἐκπαίω, f. αίσω, cum impetu egredior. Ex ἐκ, & παίω, *percutio.*

Ἔκπαλαι, *Adv.* jam olim. Ex ἐκ, & πάλαι, *olim.*

Ἐκπαλαίω, f. αίσω, eluctor; (2) contra leges gymnaſticas ago. Ex ἐκ, & παλαίω, *luctor.*

Ἐκπαλλακίδιοι, ων, οἱ, nothi, ſpurii, Heſ. Ex ἐκ, & παλλακὴ, *concubina.*

Ἐκπαντὸς, *Adv.* omnino, prorſus. Ex ἐκ, & πᾶς, *omnis.*

Ἐκπαπποῦσθαι, in pappos abire & diſſolvi. A πάππος, *lanugo carduorum.*

Ἐκπαρίςημι, prope adſto, adſiſto. Ἐκπαραςῆναι τινὶ ἐν τῇ γνώμῃ, Dem. Ex ἐκ, & παρίςημι, *ſiſto prope.*

Ἐκπατάσσω, f. ξω, percello, attonitum reddo. Unde ἐκπεπαταγμένος, perculſus, attonitus. Ex ἐκ, & πατάσσω, *percutio.*

Ἐκπατέω, ῶ, f. ήσω, extra viam tritam evagor, exſpatior, inambulo. Ex ἐκ, & πάτος, *via.*

Ἐκπάτριον, ου, τὸ, non patrium, diſſimile, Heſ. Ex ἐκ, & πάτριος, *patrius.*

Ἐκπαχύνω, craſſum reddo. Ex ἐκ, & παχύνω, quod idem notat.

Ἐκπειράζω, f. άσω, tento, experior. Καὶ σοῦ τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι, percontabor, Ariſt. Eq. 1230. Ex ἐκ, & πειράζω, *tento.*

Ἐκπειράω, ῶ, & ἐκπειρῶμαι, idem. Ex ἐκ, & πειράω, *tento.*

Ἐκπελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri exſcindo, ſecuri excutio. Ex ἐκ, & πελεκάω, *ſecuri cædo.*

Ἐκπέλει, Heſ. ἔξεςι, licet. A πέλω, *ſum.*

Ἐκπέμπω, f. ψω, emitto. Διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν Παῦλον, Act. 17, 10. Ex ἐκ, & πέμπω, *mitto.*

Ἔκπεμψις, εως, ἡ, emiſſio, legatio. Ab ἐκπέμπω.

Ἐκπεπαίνω, prorſus percoquo, ad maturitatem plane perduco. Ex ἐκ, & πεπαίνω, *excoquo.*

Ἐκπεραίνω, ad finem perduco. Ex ἐκ, & περαίνω, *finio.*

Ἐκπεράω, ῶ, tranſeo; (2) trajicio, traduco, tranſporto. Κέδρου παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ, ſcande, Eur. Ph. 100. Ex ἐκ, & περάω, *tranſeo.*

Ἐκπερδικίζω, f. ίσω, decipio, effugio more perdicis. Ex ἐκ, & πέρδιξ, *perdix.*

Ἐκπέρθω, f. έρσω, everto, devaſto. Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, Il. 1, 19. Ex ἐκ, & πέρθω, *vaſto.*

Ἐκπέρειμι, peragro, luſtro. Ex ἐκ, περὶ & εἶμι, *eo.*

Ἐκπεριέρχομαι, uſquequaque circumeo. Ex ἐκ, & περιέρχομαι, *circumvenio.*

Ἐκπεριλαμβάνω, f. λήψομαι, p. εἴληφα, undique comprehendo & circumplector. Ex ἐκ, & περιλαμβάνω, *comprehendo.*

Ἐκπεριινοςέω, ῶ, f. ήσω, peragro, luſtro. Ex ἐκ, & περινοςέω, *circumeo.*

Ἐκπεριπλέω, f. εύσω, circumnavigo. Ex ἐκ, & περιπλέω, quod idem notat.

Ἐκπερισπασμὸς, οῦ, ὁ, plenior converſio militum triplici flexione conſtans. Ex ἐκ, & περισπασμὸς, *converſio militum duplici flexione conſtans.*

Ἐκπέσσω, excoquo.

Ἐκπέταλος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplus paſſuſque in modum folii. Ex ἐκ, & πέταλον, *folium*

Ἐκπέταμαι, f. πτήσομαι, evolo. Ex ἐκ, & πέταμαι, *volo.*

Ἐκπετάννυμι, vel ἐκπεταννύω, f. ἐκπετάσω, extendo. Unde ἐξεπέτασα, ἐκπετάννυμαι, extendor. Unde ἐκπεπταμένος, extenſus. Ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα, Rom. 10, 21. Ex ἐκ, & πετάννυμι, vel πεταννύω, quæ idem notant.

Ἐκπετάομαι, ῶμαι, evolo. Ex ἐκ, & πετάομαι, *volo.*

Ἐκπετήσιμος, volucris, evolatilis. A præ

Ἐκπέτομαι, volo. Ex ἐκ, & πέτομαι, *volo*

Ἐκπέττω, f. έψω, excoquo. Ex ἐκ, & πέττω, pro πέπτω, *coquo.*

Ἐκπήγνυμι, vel ἐκπηγνύω, f. πήξω, congelo, conglacio. Ex ἐκ, & πήγνυμι, vel πηγνύω, *figo.*

Ἐκπιδ

Ἐκπηδάω, ῶ, f. ήσω, exſilio, ſaltu exeo. Ex ἐκ, & πηδάω, *ſalio.*

Ἐκπήδησις, εως, ἡ, exitus ejus, qui exſiliit. Ab ἐκπηδάω.

Ἐκπηκτικὸς, ὴ, ὸν, congelandi & conglaciandi vim habens. Ab ἐκπήγνυμι.

Ἐκπηνίζω, ίσω, extrico. Ariſt. Ran. 587. ἐκπηνιεῖται, pro ἐκπηνίσεται. A πηνίον, *radius textorius, fuſus quo revolvuntur fila.*

Ἔκπηξις, εως, ἡ, congelatio, concretio, quæ frigore fit. Ab ἐκπήγνυμι.

Ἔκπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ſex cubitorum eſt. Ex ἐκ pro ἓξ, & πῆχυς, *cubitus.*

Ἐκπίασμα, quaſi ab ἐκπιάζω alicubi ſcriptum pro ἐκπίεσμα.

Ἐκπιέζω, f. έσω, exprimo, premendo expello. Ex ἐκ, & πιέζω, *premo.*

Ἐκπίεσις, εως, ἡ, expreſſio; (2) compreſſio, comprehenſio. Ab eod.

Ἐκπίεσμα, ατος, τὸ, id, quod expreſſum eſt, ſuccus ſeu liquor expreſſus; (2) fractura calvariæ in multas partes. Ab ἐκπιέζω.

Ἐκπιεσμὸς, ου, ὁ, expreſſio; (2) oculi prolapſus extra ſuam cavitatem. Ab eod.

Ἐκπιεστήριον, ου, τὸ, in quo aliquid exprimimus, prelum, torcular. Ab eod.

Ἐκπιεστὸς, ὴ, ὸν, expreſſus; (2) qui exprimi poteſt. Ab eod.

κπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo, exaſpero. Ab ἔκπικρος.

κπικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vehementer amarus. Ex ἐκ, & πικρὸς, *amarus.*

κπικρόω, ῶ, f. ώσω, peramarum reddo, extreme amarum efficio. Ab ἔκπικρος.

κπίμπλημι, vel ἐκπιμπλάω, f. πλήσω, impleo, compleo. Ex ἐκ, & πίμπλημι, *impleo.*

κπίνω, ebibo, epoto. Τὸν δὲ λοίσθιον ἐκπιὼν σκύφιον, Lyc. 163. Τοὐμὸν ἐκπίνουσ᾽ ἀεὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα, Soph. El. 787. Ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστὴν, Ariſt. Pace, 921. Ex ἐκ, & πίνω, *bibo.*

κπίπτω, excido; (2) expellor; (3) erumpo. Ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος, Ariſt. Veſp. 1416. Λόγων ματαίων οὕνεκ᾽ ἐκπεσῇ χθονός, Eur. Med. 450. Ex ἐκ, & πίπτω, *cado.*

κπιτίζω, f. ίσω, pitiſſa exhaurio. Ab ἐκπίνω.

κπιτνέω, ῶ, excido, decido. Ex ἐκ, & πιτνέω, *cado.*

κπλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perterritus, attonitus, obſtupefactus; (2) terribilis, horrendus. Ab ἐκπλήσσω.

κπλαγῶς, *Adv.* mirabiliter, egregie. Ab ἐκπλαγής.

κπλεθρίζειν, plethrum ſ. jugerum curſu metiri. Ab ἔκπλεθρος.

κπλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, plethri ſ. jugeri menſuram excedens. Ex ἐκ, & πλέθρον, *jugerum.*

κπλεονάζω, f. άσω, redundo. Ex ἐκ, & πλεονάζω, *redundo.*

κπλεος, εα, εον, Attice ἔκπλεως, expletus; (2) cumulate expletus; (3) qui ſufficit. Ex ἐκ, & πλέος, *plenus.*

κπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex latera habens. Ex ἐκ, pro ἓξ, & πλευρὰ, *latus.*

κπλέω, f. εύσω, enavigo, ſolvo e portu. Οὐ μή ποτ᾽ ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἄγων, Soph. Phil. 380. Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, Act. 20, 6. Ex ἐκ, & πλέω, *navigo.*

κπλέως, *Adv.* cumulate, abunde. Ab ἔκπλεος.

κπλήγδην, *Adv.* terribiliter, cum ſtupore. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo; (2) luo; (3) perfungor. Ὥστε σ᾽ ἐκπλῆσαι χαρᾶς, Eur. Ph. 174. Ex ἐκ, & πλήθω, *impleo.*

Ἐκπληκτικὸς, ὴ, ὸν, terrorem adferens, horribilis. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπληκτικῶς, *Adv.* cum ſtupore, cum terrore, terribiliter. Ab ἐκπληκτικός.

Ἔκπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, attonitus. Ab eod.

Ἐκπλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, æſtu inundo, reſtagno. Ex ἐκ, & πλημμυρέω, quod idem notat.

Ἔκπληξις, εως, ἡ, ſtupor, perterrefactio, conſternatio, mentis abalienatio; (2) ſideratio & arborum tabes. Ab eod.

Ἐκπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. Ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, Act. 13, 32. Ex ἐκ, & πληρόω, *repleo.*

Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, complementum. Ab ἐκπληρόω.

Ἐκπλήσσω, vel ἐκπλήττω, f. ξω, percello, perterrefacio, ſtupefacio. Ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ᾽ Ἰάσονος, Eurip. Med. 8. Ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου, Act. 13, 12. Ex ἐκ, & πλήσσω, *percutio.*

Ἐκπλινθεύω, f. εύσω, lateres eximo. Ex ἐκ, & πλινθεύω, *lateres fingo.*

Ἔκπλοος, *contr.* ἔκπλους, ου, ὁ, enavigatio, eruptio navium ex portu. Ab ἐκπλέω, *enavigo.*

Ἐκπλύνω, f. υνῶ, eluo. Ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, Ariſt. Lyſ. 577. Ἐκπλυθῇ τὸ ἔριον εἰς γάλα, Ariſtot. Ex ἐκ, & πλύνω, *lavo.*

Ἔκπλυσις, εως, ἡ, ipſa eluendi actio. Ab ἐκπλύνω.

Ἔκπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἐκπλυτὸς, ὴ, ὸν, elutus, elotus; (2) colorem non retinens. Ab eod.

Ἐκπλώω, f. ώσω, enavigo. Πέτρας Συμπληγάδας ἐξέπλωμεν, Apoll. Ex ἐκ, & πλώω, *navigo.*

Ἐκπνευματόω, ῶ, f. ώσω, in ſpiritum verto; (2) flatibus extollo. Ex ἐκ, & πνεῦμα, *ſpiritus.*

Ἔκπνευσις, εως, ἡ, exſpiratio, quum efflatur ſpiritus. Ab ἐκπνέω.

Ἐκπνέω, f. εύσω, efflo, exſpiro; (2) morior, animam efflo. Ὅταν στενάζων κῆρας ἐκπνεύσῃ βίον, Lyc. 807. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε, Marc. 15, 37. Ex ἐκ, & πνέω, *ſpiro.*

Ἐκπνοὴ, ῆς, ἡ, exſpiratio, exhalatio. Ab ἐκπνέω.

Ἐκποδὼν, *Adv.* eminus, procul. Ex ἐκ, & ποῦς, *pes.*

Ἐκποιέω, ῶ, f. ήσω, alieno, abalieno; (2) emancipo; (3) ſufficio; (4) perficio, conſummo. Ἐκποιῶ μὲ τοῦ δικαστηρίου, ſubduco, Herodot. Ex ἐκ, & ποιέω, *facio.*

Ἐκποίησις, εως, ἡ, alienatio; (2) emancipatio. Ab ἐκποιέω.

Ἐκποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, emancipatus, in adoptionem datus. Ab eod.

Ἐκποικίλλω, f. ιλῶ, vario, varie diſtinguo. Ex ἐκ, & ποικίλλω, *variego.*

Ἐκποκίζω, f. ίσω, vello crines, vellus adimo, evello. Ἀλλ᾽ ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας, Ariſt. Θεσμ. 574. Ex ἐκ, & ποκίζω, *vello.*

Ἐκπολεμέω, ῶ, f. ήσω, debello, expugno. Ex ἐκ, & πόλεμος, *bellum.*

Ἐκπολεμόω, ῶ, f. ώσω, ad bellum concito. Ἐξεπολεμώθησαν πρὸς τοὺς στρατιώτας, Plut. Ex iiſd.

Ἐκπολίζω, f. ίσω, urbem exſtruo, urbem efficio. Ex ἐκ, & πολίζω, *urbem condo.*

Ἐκπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obſidione capio & expugno. Ἐκπολιορκηθεῖεν δὲ πότεροι ἂν θᾶττον, Xen. Ex ἐκ, & πολιορκέω, *obſidione cingo.*

Ἐκπομπεύω, f. εύσω, pompatice me effero; (2) effero, evulgo, pando ſecreta. Ἐκπομπεύειν τῷ κάλλει, Luc. Ex ἐκ, & πομπεύω, *tranſmitto.*

Ἐκπομπὴ, ῆς, ἡ, emiſſio; (2) deductio; (3) excurſio; (4) relegatio; (5) repudium. Ab ἐκπέμπω, *emitto.*

Ἐκπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio; (2) labores perfero. Ἐκπονεῖν ὑψηλὰ τείχη, Ariſt. Av. 384. Ex ἐκ, & πονέω, *laboro.*

Ἐκπονηρεύω, f. εύσω, pravum & vitioſum reddo, vitio. Ex ἐκ, & πονηρὸς, *malus, pravus.*

Ἐκποντίζω, f. ίσω, trajicio mare. Ex ἐκ, & πόντος, *mare.*

Ἐκπορεύομαι, f. εύσομαι, exeo, egredior, prodeo. Ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως, Marc. 11, 19. Ex ἐκ, & πορεύομαι, *eo.*

Ἐκπόρευσις, εως, ἡ, proceſſio, egreſſio. Ab ἐκπορεύομαι.

Ἐκπορευτὸς, ὴ, ὸν, procedens, egrediens. Ab eod.

Ἐκπορευτῶς, *Adv.* per proceſſionem. Ab ἐκπορευτός.

Ἐκπορθέω, ῶ, f. ήσω, devaſto, diripio, depopulor. Πᾶσαν ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορί, Lyc. 1339. Ex ἐκ, & πορθέω, *vaſto.*

Ἐκπορθήτωρ, ορος, ὁ, vaſtator. A præced.

Ἐκπορία, ας, ἡ, quæſtus, negotiatio. Ex ἐκ, & πόρος, *tranſitus.*

Ἐκπορίζω, f. ίσω, excogito; (2) quæro, comparo; (3) ſuppedito. Τοῖς δεομένοις τὸν βίον ἐκπορίζειν, victum ſuppeditare, Dem. Πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα, κἀκπορίζομεν βίον, Ariſt. Veſp. 1107. Ex ἐκ, & πορίζω, *aditum patefacio.*

Ἐκπορνεύω, f. εύσω, effuſe ſcortor. Αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, Judæ, 7. Ex ἐκ, & πορνεύω, *ſcortor.*

Ἐκποτάομαι, ῶμαι, evolo. Ex ἐκ, & ποτάομαι, *volo.*

Ἐκποτέομαι, οῦμαι, idem. Ὡς δ᾽ ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται, Il. 19, 357. Ex ἐκ, & ποτέομαι, *volo.*

Ἐκπράσσω, vel ἐκπράττω, f. ξω, perficio, exigo. Ἐκπράσσειν χρήματα, μητρῷον φόνον, ulciſci. Ex ἐκ, & πράττω, *facio.*

Ἐκπραΰνω, f. υνῶ, demulceo, permulceo. Ex ἐκ, & πραΰνω, *lenio.*

Ἐκπρεμνίζω, f. ίσω, exſtirpo, radicitus evello. Ex ἐκ, & πρεμνίζω, *una cum ſtipite evello.*

Ἐκπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, decorus & inſignis inter alios, eximius, elegans. Ex ἐκ, & πρέπω, *decorus ſum.*

Ἐκπρέπω, decorus ſum, inter alios excello. Ex iiſd.

Ἐκπρεπῶς, *Adv.* decore, eximie. Ab ἐκπρεπής.

Ἐκπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo; (2) efflo, exſufflo. Ex ἐκ, & πρήθω, *uro.*

Ἔκπρησις, εως, ἡ, incenſio, inflammatio. Ab ἐκπρήθω.

Ἐκπρίαμαι, eximo; (2) pecunia corrumpo. Τοὺς κινδύνους ἐξεπρίαντο, Lyſias. Ex ἐκ, & πρίαμαι, *emo.*

Ἐκπρίω, f. ίσω, ſerra exſeco, excido. Ex ἐκ, & πρίω, *ſeco ſerra.*

Ἐκπροθεσμέω, ῶ, f. ήσω, diem præſtitutum excedo, in mora ſum. Ab ἐκπρόθεσμος.

Ἐκπρόθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præſtitutum diem exceſſit. Ex ἐκ, & προθέσμιος, *præſtitutus.*

Ἐκπροθέσμως, *Adv.* poſt diem præſtitutum. Ab ἐκπρόθεσμος.

Ἐκπροικίζω, f. ίσω, doto, dote data eloco. Ex ἐκ, & προὶξ, *dos.*

Ἐκπροκαλέομαι, οῦμαι, evoco, accerſo. Ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων ἐυναιεταόντων, Odyſſ. 2, 400. Ex ἐκ, πρὸ, & καλέω, voco.

Ἐκπρολείπω, f. ψω, relinquo, dimitto. Μητέρα δ' ἐκπρολίπῃς, Phocyl. Ex ἐκ, & προλείπω, relinquo.

Ἐκπρομολέω, ῶ, f. ήσω, egredior, extra progredior. Ex ἐκ, & προμολέω, progredior.

Ἐκπροφεύγω, effugio. Ex ἐκ, & προφεύγω, profugio.

Ἐκπροχέω, f. εύσω, effundo. Χλοεροὺς ἐκπροχέων πλοκάμους, Epigr. Ab ἐκ, πρὸ, & χέω, fundo.

Ἐκπτερύσσομαι, f. ξομαι, alas pando & quatio, alas expaſſas concutio. Ex ἐκ, & πτερύσσομαι, alis latera ferio.

Ἐκπλήσσω, f. ξω, expavefacio, exterrefacio. Οἴκων μ' ὡς τ' ὄρνιν θάμβει τῷδ' ἐξέπλαξας, Eur. Hec. 181, Ex ἐκ, & πλήσσω, metu concutio.

Ἐκπτύω, f. ύσω, exſpuo; (2) reſpuo, abhorreo, Gal. 4, 14. Ex ἐκ, & πτύω, ſpuo.

Ἔκπτωμα, ατος, τὸ, prolapſio; (2) luxatio. Ab ἐκπίπτω.

Ἔκπτωσις, εως, ἡ, delapſio; (2) calamitas. Ab eod.

Ἔκπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, delapſus. Ab eod.

Ἐκπυέω, ῶ, f. ήσω, ſuppuro; (2) ad ſuppurationem perduco. Ex ἐκ, & πύον, pus.

Ἐκπύημα, ατος, τὸ, univerſi puris collectio. Ab ἐκπυέω.

Ἐκπύησις, εως, ἡ, ſuppuratio. Ab eod.

Ἐκπυητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens ſuppurandi ſeu pus movendi. Ab eod.

Ἐκπυΐσκω, idem quod ἐκπυέω.

Ἐκπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, audio; (2) ſciſcitor. Σκαιῶς αὐτοῦ ἐκπυνθάνει, rogas Ariſt. Plut. 60. Πρὶν ἐκπύθομαι πᾶν τὸ πρᾶγμ', ὅπως ἔχει, Ariſt. Conc. 749. Ἵν' ἐκπυθώμεθα πόθεν πάρεισι, Eur. Cyc. 93. Ex ἐκ, & πυνθάνομαι, quod idem notat.

Ἐκπυόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐκπυέω.

Ἐκπυρηνίζω, f. ίσω, enucleo, educo velut nucleum; (2) extraho. Ex ἐκ, & πυρὴν, nucleus.

Ἔκπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fervidus, æſtuoſus, ardens. Ex ἐκ, & πῦρ, ignis.

Ἐκπυρόω, ῶ, f. ώσω, incendo, accendo, inflammo; (2) excandefacio. Αὐτῶν τ' ἐκπυροῦσι σώματα, Eur. Tro. 293. Ab ἔκπυρος.

Ἐκπυρσεύω, f. εύσω, igni luceo ex aliquo loco. Ex ἐκ, & πυρσὸς, fax.

Ἐκπύρωσις, εως, ἡ, incenſio, inflammatio; (2) ardor. Ab ἐκπυρόω.

Ἔκπυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, exauditus, cognitus. Ab ἐκπυνθάνομαι.

Ἐκπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cui barba excrevit, barbatus. Ex ἐκ, & πώγων, barba.

Ἐκπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo. Ex ἐκ, & πωλέω, quod idem notat.

Ἔκπωμα, ατος, τὸ, poculum, phiala. Ab ἐκπίνω.

Ἐκπωτάομαι, ῶμαι, evolo. Ex ἐκ, & πωτάομαι, volo.

Ἐκραβδίζω, f. ίσω, virgis expello. Ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλινεῖς ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς, Ariſt. Lyſ. 578. Ab ἐκ, & ῥαβδίζω, virgis cædo.

Ἐκραγὴ, ῆς, ἡ, diruptio, effractura. Ab ἐκρήγνυμι, effringo.

Ἐκραίνω, f. ανῶ, ſpargo ex; (2) diſpergendo effundo. Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσου κρατὸς διασπαρέντος, effluit, Soph. Trach. 795. Ex ἐκ, & ῥαίνω, perfundo.

Ἐκρέω, f. εύσω, effluo; (2) excido. Ἐξερρύησαν οἱ Θεμιστοκλέους λόγοι τῶν Ἑλλήνων, Plut. Ex ἐκ, & ῥέω, fluo.

Ἔκρηγμα, ατος, τὸ, abruptum; (2) ſalebra, locus a torrente in campo excavatus; (3) eruptio aquarum. Ab ἐκρήγνυμι.

Ἐκρήγνυμι, vel ἐκρηγνύω, f. ρήξω, effringo, erumpo. Καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη, Soph. Aj. 786. Ex ἐκ, & ῥήγνυμι, rumpo.

Ἔκρηξις, εως, ἡ, diruptio; (2) vociferatio. Ab ἐκρήγνυμι.

Ἐκριζόω, ῶ, f. ώσω, eradico, exſtirpo, radicitus evello. Ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον, Matt. 13, 29. ἐκριζωθήσεται, ib. 15, 13. Ex ἐκ, & ῥιζόω, radico.

Ἐκρίζωσις, εως, ἡ, eradicatio, exſtirpatio. Ab ἐκριζόω.

Ἐκριζωτὴς, οῦ, ὁ, eradicator, exſtirpator. Ab eod.

Ἔκριμμα, ατος, τὸ, purgamentum, quod ejicitur. Ab ἐκρίπτω.

Ἐκρινίζω, f. ίσω, naſo ſuſpendo, ſubſanno. Ex ἐκ, & ῥὶν, naſus.

Ἐκριπίζω, f. ίσω, flando excito; (2) accendo; (3) flando impello; (4) excito. Πνεῦμα προσπεσὸν ἄφνω τὴν παρεσκευασμένην ὕλην ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐξερρίπιζε, Plut. Ex ἐκ, & ῥιπίζω, ventilo.

Ἐκριπτέω, ῶ, projicio, ejicio.

Ἐκρίπτω, f. ψω, projicio; (2) decutio. Ex ἐκ, & ῥίπτω, projicio.

Ἔκριψις, εως, ἡ, projectio, decuſſio, ipſa actio projiciendi. Ab ἐκρίπτω.

Ἐκροὴ, ῆς, ἡ, effluxus. Ab ἐκρέω.

Ἔκροος, contr. ἔκρους, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἐκροφέω, ῶ, f. ήσω, exſorbeo. Ex ἐκ, & ῥοφέω, ſorbeo.

Ἔκρυσις, εως, ἡ, effluxus, profluvium. Ab ἐκρύω, effluo.

Ἐκρύω, f. ύσω, effluo. Et ἐκρύομαι, eximo, libero. Τὴν ποτ' ἐν σφαγαῖς κνημὰς φασγάνων ἐκρύσεται, Lyc. 190. Ex ἐκ, & ῥύω, fluo.

Ἐκσαγηνεύω, f. εύσω, e ſagena, ſeu reti explico. Ex ἐκ, & σαγηνεύω, ſagena includo.

Ἐκσαρκίζω, f. ίσω, excarnifico, carnem ſeparo. Ex ἐκ, & σὰρξ, caro.

Ἐκσαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnem excreſcere facio, carnem ingenero. Ex iiſd.

Ἐκσάρκωμα, ατος, τὸ, carnis excreſcentia. Ab ἐκσαρκόω.

Ἐκσείω, f. είσω, excutio, quaſſando emoveo aut expello. Ex ἐκ, & σείω, moveo.

Ἐκσημαίνω, f. ανῶ, declaro, aperio. Ex ἐκ, & σημαίνω, ſignifico.

Ἐκσήπω, f. ψω, penitus putrefacio. Ex ἐκ, & σήπω, putrefacio.

Ἐκσιφωνίζω, f. ίσω, ſiphone elicio, vel extraho. Ex ἐκ, & σιφωνίζω, elicio, exhaurio.

Ἐκσκεδάζω, f. άσω, ejectos diſſipo, ejicio ſimul & diſpergo. Ex ἐκ, & σκεδάζω, diſſipo.

Ἐκσκευάζομαι, f. άσομαι, vaſa ſummota alicunde exporto; (2) exporto. Ex ἐκ, & σκευάζω, inſtruo, conficio, molior.

Ἐκσκορπισμὸς, οῦ, ὁ, diſſipatio. Ex ἐκ, & σκορπίζω, diſſipo.

Ἐκσμάω, ῶ, f. ήσω, extergo. Ex ἐκ, & σμάω, tergo.

Ἐκσοβέω, ῶ, f. ήσω, expello, abigo foras. Ex ἐκ, & σοβέω, abigo.

Ἐκσπάω, ῶ, f. άσω, extraho, expello. Ex ἐκ, & σπάω, traho.

Ἐκσπένδω, f. σπείσω, libamina effundo, libo. Ex ἐκ, & σπένδω, libo.

Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, ſemen emitto. Ex ἐκ, & σπερματίζω, ſemen fero.

Ἐκσπερματόω, ῶ, f. ώσω, ad ſemen pervenio, ſemen reddo. Ex ἐκ, & σπερματόω, ſemino.

Ἔκσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, excluſus a fœdere vel a ſocietate; (2) fœdifragus; (3) qui nullo fœdere tenetur. Ex ἐκ, & σπονδὴ, fœdus.

Ἐκσπογγίζω, f. ίσω, ſpongia extergo. Ex ἐκ, & σπογγίζω, quod idem ſignificat.

Ἐκστάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex ſtadiorum. Ex ἑκ, pro ἕξ, & στάδιον, ſtadium.

Ἔκστασις, εως, ἡ, dimotio rei e ſtatu, in quo erat; (2) mentis emotio, ecſtaſis; (3) abſceſſus, diſceſſus; (4) mutatio, qua res in aliam naturam degenerat; (5) admiratio, ſtupor. Ab ἐξίστημι, de ſtatu dejicio.

Ἐκστατικὸς, ὴ, ὸν, vim rem aliquam e ſtatu ſuo dimovendi habens; (2) attonitus, mente alienatus, furioſus; (3) dementans; (4) pronus ad iracundiam. Ab eod.

Ἐκστέλλω, f. λῶ, emitto, extramitto; (2) exorno. Ab ἐκ, & στέλλω, mitto.

Ἐκστέφω, f. ψω, coronam aufero, coronam depono; (2) inanio, evacuor; (3) corona exorno; (4) exorno. Πάντας δὲ βωμοὺς, οἳ κατ' Ἀδμήτου δόμους προσῆλθε, κἀξέστεψε, Eur. Alc. 168. Ex ἐκ, & στέφω, redimio.

Ἐκστηθίζω, f. ίσω, ex pectore loquor; (2) non e libro aut membrana recito. Ex ἐκ, & στῆθος, pectus.

Ἐκστραγγίζω, f. ίσω, excolo, ſtillatim exhaurio. Ex ἐκ, & στραγγίζω, guttatim exprimo.

Ἐκστρατεία, ας, ἡ, eductio exercitus in expeditionem. Ab ἐκστρατεύω.

Ἐκστράτευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐκστρατεύω, f. εύσω, exercitum in expeditionem educo, infeſto exeo agmine. Ex ἐκ, & στρατεύω, idem notante.

Ἐκστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra loco extr. Ex ἐκ, & στρατοπεδεύω, caſtra loco.

Ἐκστρέφω, f. ψω, inverto, immuto. Ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους, Ariſt. Nub. 88. Ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους ἱππέας κακὸς κακῶς, ibid. 554. Ex ἐκ, & στρέφω, verto.

Ἐκσύομαι, aut ἐκσεύομαι, erumpo; unde ἐξέσσυτο apud Hom. Ab ἐκ, & σύομαι, f. σεύομαι.

Ἐκσυριγγόω, ῶ, f. ώσω, aperio & pervium reddo velut fiſtulam. Ex ἐκ, & συριγγόω, fiſtulam excavo.

Ἐκσυρίσσω, vel ἐκσυρίττω, f. ξω, exſibilo, explodo. Ex ἐκ, & συρίσσω, ſibilo.

Ἐκσφενδονάω, ῶ, f. ήσω, funda ejaculor (2) funditoris more ejaculor. Ex ἐκ, & σφενδονάω, funda emitto.

Ἐκσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex ἐκ, & σφενδονέω, funda emitto.

Ἐκσφραγίζω, f. ίσω, ad exemplar ſigno. Ex ἐκ, & σφραγίζω, ſigno.

Ἐκσφράγισμα, ατος, τὸ, effigies expreſſ Ab ἐκσφραγίζω.

Ἐκσχίζω, f. ίσω, ſcindo ex, exſcindo. Ex ἐκ, & σχίζω, ſcindo.

Ἐκσώζω, f. ώσω, e periculo ereptum incolumem ſervo, libero, tueor. Τύμβος δ' αὐτὸν ἐκσώσει μόρου Ὁπλοσμίας, Lyc. 61 Πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων, Soph. Phil. 488. Ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, φίλοι, Ὣ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσ την, id. El. 985. Ex ἐκ, & σώζω, ſerv

Ἐκσωρεύω, f. εύσω, accumulo, acervati adgero. Ex ἐκ, & σωρεύω, cumulo.

Ἐκταγὴ, ῆς, ἡ, delegatio. Ab ἐκτάσσω.

Ἐκτάδην, Adv. extenſe, porrectim, mo eorum, quæ extenſa ſunt. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, extenſus, exporrectu (2) amplus, qui longe lateque patet. Ab eo

Ἐκταδὸν, Adv. idem quod ἐκτάδην.

Ἐκταῖος, αία, αῖον, ſextus; (2) ſextan Ab ἕκτος, ſextus.

Ἔκταμα, ατος, τὸ, extenſio, productio, quod extenſum eſt. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάμνω, exſeco, excido. Ἰὺς ἐκτάμνειν, Il. 11, 515. νήϊον, ib. 3, 62. πρυμνὴν, ib. 12, 149. Ab ἐκτέμνω.

Ἐκτανύω, f. ύσω, extendo. Ab ἐκτείνω.

Ἔκταξις, εως, ἡ, ordinatio, inſtructio aciei. Ab ἐκτάττω, ordino.

Ἐκταπεινόω, ῶ, f. ώσω, deprimo, humilem facio. Ex ἐκ, & ταπεινόω, humilio.

Ἐκτάραξις, εως, ἡ, perturbatio. Ab ἐκταράσσω.

Ἐκταράσσω, vel ἐκταράττω, f. ξω, perturbo. Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Act. 16, 20. Ἐταραχθεὶς πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον, Luc. Ex ἐκ, & ταράσσω, commoveo.

Ἐκταρβέω, ῶ, f. ήσω, extimeſco, expaveſco; (2) exterreo, expavefacio. Ex ἐκ, & ταρβέω, terreo.

Ἔκτασις, εως, ἡ, extenſio, porrectio; (2) Figura grammatica, qua ſyllaba brevis producitur. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάσσω, vel τάττω, f. ξω, inſtruo, in ordine pono. Ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκτεταγμένοι πρὸς μάχην, Philo. Ab ἐκ, & τάσσω.

Ἐκτατὸς, ἡ, ὸν, exporrectus, extenſus. Ab eod.

Ἐκτείνω, f. ενῶ, extendo, protendo; (2) extraho, educo. Ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται χρόνος, Soph. Aj. 1419. Μείζον' ἐκτενῶ λόγον, id. Trach. 692. Ex ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκτειχίζω, f. ίσω, muris cingo. Ἆρα θαυμάζεις ὅτι οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ; Ariſt. Av. 1170. Ab ἐκ, & τειχίζω.

Ἐκτελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, conſumo. Ex ἐκ, & τελειόω, perficio.

Ἐκτελέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ἐκτελεῖν τὴν δίκην, φόνον, γάμον τινι. Ex ἐκ, & τελέω, finio.

Ἐκτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perfectus. Ex ἐκ, & τέλος, finis.

Ἐκτέμνω, f. εμῶ, excido, exſeco; (2) caſtro. Ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου, Ariſt. Ran. 584. Ex ἐκ, & τέμνω, ſeco.

Ἐκτένεια, ας, ἡ, extenſio; (2) explicatio; (3) jugis & adſidua opera; (4) copia, abundantia. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, extenſus; (2) ſedulus, diligens; (3) adſiduus, jugis. Ab eod.

Ἐκτενία, ας, ἡ, idem quod ἐκτένεια.

Ἐκτενῶς, *Adv.* vehementer, impenſe, prolixe. Ab ἐκτενής.

Ἐκτεταμένως, explicate. Ab ἐκτεταμένος, quod eſt *Partic. Perf. Paſſ.* ab ἐκτείνω.

Ἐκτεὺς, έως, ὁ, ſextarius. Ab ἑκτὸς, ſextus.

Ἐκτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contechnor, comminiſcor. Ex ἐκ, & τέχνη, ars.

Ἐκτήκω, f. ήξω, eliquo, exprimo liquefactum; (2) emacero, extabefacio. Ex ἐκ, & τήκω, liquo.

Ἑκτημόριον, ου, τὸ, ſextans, ſexta pars, ſextarius. Ex ἑκτὸς, & μόριον, particula.

Ἐκτιθεύω, f. εύσω, enutrio, educo. Ex ἐκ, & τιθεύω, nutrio.

Ἐκτίθημι, f. θήσω, expono, ut e navi, e vehiculo; (2) expono infantem; (3) explico, declaro; (4) depono, colloco; (5) deſigno. Ἐκθεῖναι βρέφος, Eur. Ph. 25. Τὸν δὲ πατέρα Κηφέα, ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί, Ariſt. Θεσμ. 1065. Ἐκτεθεὶς ὑπὸ μητρὸς εἰς τὴν ὁδὸν, Iſocr. Ex ἐκ, & τίθημι, pono.

Ἐκτιθηνεύω, f. εύσω, idem quod ἐκτιθεύω.

Ἐκτιθηνέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἑκτικὸς, ἡ, ὸν, in habitu poſitus; (2) qui hectica febri laborat. Ab ἔχομαι, habeo.

Ἐκτίκτω, f. τέξομαι, partu edo, edo in lucem. Ex ἐκ, & τίκτω, pario.

Ἑκτικῶς, *Adv.* habitualiter, pro habitudine, in modum adfectus. Ab ἑκτικός.

Ἐκτίλλω, evello. Ex ἐκ, & τίλλω, vello.

Ἐκτιμάω, ῶ, f. ήσω, æſtimo, nimio pretio æſtimo; (2) valde honoro. Ἂν ἐκτιμᾷ τις ὀρθῶς, Plat. Ex ἐκ, & τιμάω, honoro.

Ἔκτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers honoris. Ex ἐκ, & τιμὴ, honor.

Ἐκτιναγμὸς, οῦ, ὁ, excuſſio. Ab ἐκτινάσσω.

Ἐκτινάσσω, f. ξω, excutio. Ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν, Matt. 10, 14. Ex ἐκ, & τινάσσω, quatio.

Ἐκτιννύω, f. τίσω, exſolvo, luo. Ab ἐκτίω.

Ἐκτίνω, f. τίσω, idem & ab eod. Ἐκτίνειν τὰ ὀφειλόμενα, Plat. Ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰὼν, retuliſſet, Soph. Aj. 304. ὦ θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν δαίμων, Lyc. 211.

Ἔκτισις, εως, ἡ, perſolutio. Ab eod.

Ἔκτισμα, ατος, τὸ, multa. Ab eod.

Ἐκτιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſolvit; (2) exactor; (3) vindex. Ab eod.

Ἐκτιτρώσκω, f. τρώσω, abortum facio. Ex ἐκ, & τιτρώσκω, vulnero.

Ἐκτίω, f. ίσω, luo, punio, ſolvo, rependo. Ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν, Eur. Med. 267. Ex ἐκ, & τίω, punio.

Ἔκτμημα, ατος, τὸ, fruſtum ſectione extractum, ſegmentum, Ab ἐκτέμνω, exſeco.

Ἔκτμησις, εως, ἡ, exſectio, exciſio; (2) caſtratio. Ab eod.

Ἔκτοθεν, *Adv.* extra, ex eo, ſeorſim. Ab ἐκτός.

Ἔκτοθι, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐκτοκίζω, f. ίσω, fœnori do. Ex ἐκ, & τόκος, uſura.

Ἐκτολυπεύω, f. εύσω, perficio. Ex ἐκ, & τολυπεύω, glomero.

Ἐκτομεὺς, έως, ὁ, ſculptor, exciſor, ſector. Ab ἐκτέμνω.

Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, exciſio. Ab eod.

Ἐκτομίας, ου, ὁ, exſectus, caſtratus. Ab eod.

Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, ſectrix. Ab eod.

Ἔκτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Ἐκτοξεύω, f. εύσω, exhaurio, proprie pharetram. Νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον, Ariſtoph. Plut. 34. Ex ἐκ, & τόξον, arcus.

Ἐκτοπίζω, f. ίσω, e loco moveo; (2) peregre abeo. Ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, Ariſtot. Ab ἔκτοπος.

Ἐκτόπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, peregrinus. Ab eod.

Ἐκτοπισμὸς, οῦ, ὁ, diſceſſus, ſedis mutatio. Ab ἐκτοπίζω.

Ἐκτοπιστικὸς, ἡ, ὸν, qui loca mutare ſolet. Ab eod.

Ἔκτοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, loco ſuo emotus; (2) inuſitatus. Ex ἐκ, & τόπος, locus.

Ἐκτόπως, mirum in modum, incredibiliter, nimium, impendio. A præc.

Ἐκτορέω, ῶ, f. ήσω, tornando elicio. Ex ἐκ, & τορέω, torno.

Ἕκτος, η, ον, ſextus. Ab ἕξ, ſex.

Ἐκτὸς, *Adv.* extra. Ab ἐκ, vel ἐξ, ex.

Ἐκτόσθεν, *Adv.* extra. Ab ἐκτός.

Ἔκτοσε, *Adv.* idem & ab eod.

Ἔκτοτε, *Adv.* ex eo tempore. Ab ἐκ, & τότε, tunc.

Ἐκτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragœdia decanto, tragice decanto & exaggero. Ex ἐκ, & τραγῳδέω, quod idem notat.

Ἐκτράπεζος, ου, ὁ καὶ ἡ, extra menſam conſtitutus, qui in menſam non infertur. Ex ἐκ, & τράπεζα, menſa.

Ἐκτράπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, invenuſtus, fœdus, averſandus. Ex ἐκ, & τρέπω, decorus ſum.

Ἐκτραχηλίζω, f. ίσω, excutio, excido; (2) præcipito, collum ſeu cervicem frango; (3) in ſuperbiam ago, effero, extollo; ἐκτραχηλίζεσθαι, excuti & in collum devolvi; (2) ſuperbire. Ὁ δὲ ἵππος ἐκτραχηλίζει τοὺς μὴ δυναμένους ὀχεῖσθαι, Plut. Ex ἐκ, & τράχηλος, collum, cervix.

Ἐκτραχύνω, exaſpero, exacerbo. Ex ἐκ & τραχύνω, acerbo.

Ἐκτρέπομαι, diverto, deflecto iter; (2) averſor.

Ἐκτρέπω, f. τρέψω, deflecto. Πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω, Soph. Aj. 53. Οὗτος ἐκτρέπεταί με νῦν ἀπαντῶν, Dem. Ex ἐκ, & τρέπω, flecto.

Ἐκτρέφω, f. θρέψω, enutrio. Ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτὴν, Epheſ. 5, 29. Χ' ἥτις ἐξέθρεψε χώρα τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω; Ariſt. Θεσμ. 529. Ex ἐκ, & τρέφω, nutrio.

Ἐκτρέχω, excurro, raptim proripio. Ἐκ τὴν ἰδίαν ἐκτρέχει χώραν, Ariſtot. Ex ἐκ, & τρέχω, curro.

Ἐκτριαινόω, ῶ, f. ώσω, tridente emoveo. Ex ἐκ, & τριαινόω, tridente moveo.

Ἐκτριβὴ, ῆς, ἡ, extritio, deletio.

Ἐκτρίβω, f. ψω, extero. Κατεύχομαι κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκτρῖψαι βίον, exigere, Soph. Oed. Tyr. 256. Σοῦ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε, peribit, Ibid. 436. Ex ἐκ, & τρίβω, tero.

Ἔκτριμμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid abſtergimus; (2) mantile. Ab ἐκτρίβω.

Ἔκτριψις, εως, ἡ, extritio, deletio.

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio, digreſſio; (2) diverticulum; (3) ambages. Ab ἐκτρέπω.

Ἐκτροπίας, ου, ὁ, ſcilicet οἶνος, vappa. Ab eod.

Ἐκτρόπιον, ου, τὸ, vitium palpebræ everſæ. Ab eod.

Ἔκτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, deflexus; (2) male moratus; (3) diſſentaneus. Ab eod.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, enutritio, educatio. Ab ἐκτρέφω.

Ἐκτροχάζω, f. άσω, excurro, procurro, percurro. Ex ἐκ, & τροχάζω, curro, feſtino.

Ἐκτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio. Ex ἐκ, & τρυγάω, quod idem ſignificat.

Ἐκτρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebrando egero; (2) terebrando erumpo. Ἀλλ' ἐκτετρύπηκε λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν, Ariſt. Conc. 337. Ex ἐκ, & τρυπάω, terebro.

Ἐκτρύπημα, ατος, τὸ, terebramentum, ramenta, quæ terebra educit. Ab ἐκτρυπάω.

Ἐκτρυχόω, ῶ, f. ώσω, detero, attero, conſumo, exhaurio. Ex ἐκ, & τρυχάω, tero.

Ἐκτρύχω, idem. Ex ἐκ, & τρύχω, tero.

Ἐκτρώγω, erodo, exedo. Ex ἐκ, & τρώγω, rodo.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω.

Ἐκτρωματαῖος, αία, αῖον, abortivus. Ab ἔκτρωμα.

Ἔκτρωσις, εως, ἡ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω.

Ἐκτρωσμὸς, οῦ, ὁ, abortio. Ab eod.

Ἐγτυγχάνω, adſequor, vel ſum. Ex ἐκ, & τυγχάνω, nanciſcor, adipiſcor, ſum.

Ἔκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, expreſſus ex archetypo. Ex ἐκ, & τύπος, forma.

Ἐκτυπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo, informo. Ex ἐκ, & τυπόω, formo.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies, expreſſio. Ab ἐκτυπόω.

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, expreſſio, efformatio Ab eod.

Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco. Ex ἐκ, & τυφλόω, cæco.

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio. Ab ἐκτυφλόω.

Ἐκτύφομαι & ἐκτυφόομαι, οῦμαι, in fumum evaneſco. Ex ἐκ, & τύφω, fumum excito.

Ἑκυρὰ, ᾶς, ἡ, ſocrus, mariti mater. Ab ἑκυρός.

ἙΚΥΡΟ`Σ, ου, ὁ, ſocer, mariti pater.

Ἐκφαγεῖν, exedere, ἐξέφαγον, ἐκφαγών. Ex ἐκ, & φαγεῖν, *edere*.

Ἐκφαιδρύνω, nitidum ac terſum reddo. Ex ἐκ, & φαιδρύνω, quod idem notat.

Ἐκφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, manifeſtus, apertus; (2) ſplendidus, illuſtris. Ab ἐκφαίνω.

Ἐκφαίνω, f. ανῶ, in lucem edo, profero, evulgo; & (2) ἐκφαίνομαι, in lucem edor; (3) appareo, conſpicuus ſum. Ὡς τὸ πυθικὸν θεοῦ μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοὶ, Soph. Oed. Tyr. 250. Ex ἐκ, & φαίνω, *in lucem edo*.

Ἐκφανίζω, f. ίσω, manifeſtum reddo, aperio. Ab eod.

Ἔκφανσις, εως, ἡ, patefactio, evulgatio; (2) expreſſio, enarratio, ſignificatio. Ab eod.

Ἐκφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciativus, enarrativus. Ab eod.

Ἐκφαντικῶς, *Adv.* enunciative; (2) expreſſe, ſignificanter. Ab ἐκφαντικός.

Ἐκφαντορία, ας, ἡ, doctrina rerum reconditarum interpres. Ab ἐκφαίνω.

Ἐκφαντορικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἐκφαντικός. Ab eod.

Ἔκφαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, patefactus, evulgatus. Ab eod.

Ἐκφάντωρ, ορος, ὁ, enunciator, enarrator, interpres, qui arcanum aliquod patefacit. Ab eod.

Ἐκφανῶς, manifeſte, palam. Ab ἐκφανής.

Ἔκφασις, εως, ἡ, edictum. Ab ἔκφημι.

Ἐκφατνίσματα, ων, τὰ, præſepium purgamenta, ſordes, quæ e præſepibus ejiciuntur. Ab ἐκφατνίζω, quod eſt ab ἐκ, & φάτνη, *præſepe*.

Ἐκφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, flocci facio, pro nihilo habeo elevo, contemno. Ex ἐκ, & φαυλίζω, quod idem notat.

Ἐκφερεμυθῶ, dicta foras elimino, divulgo. Ex ἐκ, φέρω, & μῦθος, *verbum*.

Ἐκφέρομαι, effero, aufero; (2) efferor, rapior.

Ἐκφέρω, effero, promo, profero. Ἐκφέρειν δεῖγμα τῆς φύσεως, exhibere, Iſocr. Πρὸς ὀργὴν ἐκφέρῃ, Soph. El. 630. Καὶ γάρ τινες ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρὸν, Ariſt. Ran. 171. Ex ἐκ, & φέρω, *fero*.

Ἐκφεύγω, effugio. Μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ μὴ καταπετρωθῆναι, parum abfuit quin, Xen. Πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκῆς ἐκφυγεῖν; Ariſt. Av. 361. Αὐλητῆρος ἐκπεφευγότα λαρνακοφθόρους ῥιφὰς, Lyc. 235. Ex ἐκ, & φεύγω, *fugio*.

Ἔκφημι, eloquor; unde ἔκφατο, ἐκφάσθαι. Ex ἐκ, & φημὶ, *loquor*.

Ἐκφθείρομαι, inauſpicato & in perniciem exeo. Ex ἐκ, & φθείρω, *corrumpo*.

Ἐκφλαυρίζω, f. ίσω, idem quod ἐκφαυλίζω. A φλαῦρος, *vilis, pravus*.

Ἐκφλεγματοῦσθαι, in phlegma converti.

Ἐκφλέγω, f. ξω, exuro. Αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν, Ariſt. Pace, 606. Ex ἐκ, & φλέγω, *uro*.

Ἐκφλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, flammam ejaculor. Ex ἐκ, & φλογόω, *inflammo*.

Ἐκφλύζω, f. ύσω, ebullio. Ex ἐκ, & φλύζω, *ferveo*.

Ἐκφλυνδάνω, erumpo. Ex ἐκ, & φλύω, *ebullio*.

Ἐκφλύσσω, f. ξω, ebullio; apud Apollon. Rhod. ἐκφλύξαι, quaſi exæſtuare, ex corde æſtuanti promere. Ex ἐκ, & φλύσσω, *eructo*.

Ἐκφοβέω, ῶ, f. ήσω, exterrefacio, exterreo. Hinc ἐκφοβέομαι, extimeſco. Ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν, 2 Cor. 10, 9. Ab ἔκφοβος.

Ἐκφόβηθρον, ου, τὸ, terriculamentum, ſpectrum. Ab ἐκφοβέω.

Ἔκφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, exterritus, conſternatus. Ex ἐκ, & φόβος, *timor*.

Ἐκφοινίσσω, vel ἐκφοινίττω, f. ξω, rubefacio; (2) cruento. Ex ἐκ, & φοινίσσω, quod idem notat.

Ἐκφοιτάω, ῶ, f. ήσω, exeo, egredior, prodeo, excedo. Παρὰ τῆς γυναικὸς ἐξεφοίτων λόγοι, Plut. Ex ἐκ, & φοιτάω, *eo*.

Ἐκφοίτησις, εως, ἡ, egreſſio. Ab ἐκφοιτάω.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio; (2) elatio funeris; (3) divulgatio. Ab ἐκφέρω.

Ἐκφορέω, ῶ, f. ήσω, effero, exporto. Ἐκφόρησον αὐτὸν τὸν πλοῦτον ἐκ τῆς οἰκίας, Luc. Ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκφορήσεις, Ariſt. Eq. 359. Ab eod.

Ἐκφόρημα, ατος, τὸ, quod exportatum ſ. egeſtum eſt. Ab ἐκφορέω.

Ἐκφόρησις, εως, ἡ, exportatio, egeſtio. Ab eod.

Ἐκφόριον, ου, τὸ, terræ proventus, fructus, quem terra edit. *Plur.* τὰ ἐκφόρια. Ab eod.

Ἔκφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, exportatitius; (2) divulgatus; (3) percitus. Ab eod.

Ἐκφορτίζομαι, f. ίσομαι, onus abjicio, exonero; (2) excutio velut onus. Ex ἐκ, & φορτίζομαι, *onero*.

Ἐκφράζω, f. άσω, eloquor, ediſſero, enarro. Ex ἐκ, & φράζω, *loquor*.

Ἐκφρακτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis ineſt expediendi meatus obſtructos. Ab ἐκφράσσω, *obſtructiones amoveo, aperio*.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, deſcriptio, explicatio, expoſitio. Ab ἐκφράζω.

Ἐκφραστικὸς, ἡ, ὸν, eloquendi facultate præditus. Ab ἐκφράζω.

Ἐκφρέω, vel ἔκφρημι, f. φρήσω, emitto foras; (2) effero. Ex ἐκ, & φρέω, *emitto*.

Ἐκφρονέω, ῶ, f. ήσω, curo; (2) deſpicio; (3) animo efferor. Ab ἔκφρων.

Ἐκφροντίζω, f. ίσω, excogito; (2) non curo; (3) cogito. Ἐκφροντίζειν τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων, Ariſtoph. Ex ἐκ, & φροντις, *cura*.

Ἐκφρόνως, *Adv.* citra mentem, ſtulte, amenter. Ab ἔκφρων.

Ἔκφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt extra mentem, delirans, amens. Ex ἐκ, & φρὴν, *mens*.

Ἐκφυὰς, άδος, ἡ, res, quæ alii adnata eſt. Ab ἐκφύω.

Ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium, evitatio, fuga. Ab ἐκφεύγω.

Ἐκφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præſtans ingenio ita, ut quaſi extra naturam ſit. Ex ἐκ, & φυὴ, *natura*.

Ἐκφυλλοφορέω, ῶ, f. ήσω, ſenatu vel ordine aliquem moveo. Ex ἐκ, φύλλον, *folium*, quo olim ſuffragia ferebantur, & φέρω, *fero*.

Ἐκφυλλοφορία, ας, ἡ, ejectio e tribu, ſenatu, vel populo. Ex iiſd.

Ἔκφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non eſt ejuſdem tribus; (2) qui nullius eſt tribus; (3) peregrinus, externus, barbarus, a moribus gentis abhorrens; (4) inuſitatus. Ex ἐκ, & φυλὴ, *tribus*.

Ἔκφυμα, τος, τὸ, papula. Ab ἐκφύω.

Ἐκφυσάω, ῶ, f. ήσω, exſufflo; (2) follibus ventilo; (3) excito. Ἐξεφύσησε γὰρ τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε, &c. Ariſt. Pace 608. Ex ἐκ, & φυσάω, *ſufflo*.

Ἐκφύσημα, ατος, τὸ, efflatio, exſufflatio; (2) inflatio, morbus; (3) id, quod efflatur. Ab ἐκφυσάω.

Ἐκφύσησις, εως, ἡ, efflatio, exſufflatio. Ab eod.

Ἔκφυσις, εως, ἡ, q. d. enaſcentia, exortus, germinatio; (2) eruptio germinantium poſt ſementem; (3) generatio, procreatio. Ab ἐκφύω.

Ἐκφυτεύω, tranſlatum alicunde planto. Ex ἐκ, & φυτεύω.

Ἐκφύω, f. ύσω, & ἔκφυμι, gigno, produco; (2) naſcor. Ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρὸς, Soph. Aj. 487. Ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν, οὐδ' ἐλευθέρους, id. Phil. 987. Ex ἐκ, & φύω, quod idem notat.

Ἐκφωνέω, ῶ, f. ήσω, exclamo, vocem altam edo; (2) pronuntio, exprimo; (3) nominatim ſeu expreſſe dico. Ex ἐκ, & φωνέω, *clamo*.

Ἐκφώνησις, εως, ἡ, exclamatio; (2) Figura rhetorica; (3) pronunciatio, vocis emiſſio; (4) expreſſio, expreſſa alicujus nominatio. Ab ἐκφωνέω.

Ἐκφωτίζω, f. ίσω, illumino, illuſtro. Ex ἐκ, & φωτίζω, quod idem denotat.

Ἐκχαλάω, ῶ, f. άσω, demitto, laxando emitto; (2) dejicio. Ex ἐκ, & χαλάω, *laxo*.

Ἐκχαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cavernoſum & ſalebroſum reddo, torrentibus impetuoſis excavo. Ex ἐκ, & χαράδρα, *ſulcus, quem torrens fecit*.

Ἐκχαυνόω, ῶ, f. ώσω, laxiorem reddo, emollio. Ex ἐκ, & χαυνόω, *laxum fungoſumque reddo*.

Ἐκχέω, f. εύσω, effundo, exhaurio. Κἀκχέω τὸ πᾶν σόφισμα, Soph. Phil. 14. Θοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα, Lyc. 773. Ex ἐκ, & χέω, *fundo*.

Ἐκχιλόω, ῶ, f. ώσω, pabulo privo, vaſto; unde ἐκκεχιλωμένος, deſolatus. Ex ἐκ, & χιλόω, *pabulum præbeo*.

Ἐκχοΐζω, f. οίσω, fodio; (2) emundo. Ex ἐκ, & χόω, *humum egero*.

Ἐκχολόω, ῶ, f. ώσω, in bilem verto; (2) bile impleo. Ex ἐκ, & χολόω, *bile inflammo*.

Ἐκχρῆσαι, ſufficere; ἐξέχρησε, ſuffecit; ἐκχρήσει, ex uſu erit. A χρὴ, ut ἀποχρῆ.

Ἐκχρηματίζομαι, f. ίσομαι, exigo pecuniam. Ex ἐκ, & χρῆμα, *pecunia*.

Ἐκχυλίζω, f. ίσω, ſuccum elicio; (2) in ſuccum redigo. Ex ἐκ, & χυλίζω, *ſuccum elicio*.

Ἐκχυμίζω, f. ίσω, exſugo. Ex ἐκ, & χυμὸς, *ſuccus*.

Ἐκχυμόω, ῶ, f. ώσω, a quo ἐκχυμοῦσθαι aliquid dicitur, cum ſuccos & humores extra vaſa ſua effundit.

Ἐκχύμωμα, ατος, τὸ, ſanguinis ſub cutem per grumos effuſio. Ab ἐκχυμόω.

Ἐκχύμωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἔκχυσις, εως, ἡ, effuſio. Ab ἐκχύω.

Ἐκχύτης, ου, ὁ, effuſor. Ab eod.

Ἔκχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, effuſus. Ab eod.

Ἐκχυτρίζω, f. ίσω, ex olla effundo, ve eximo; (2) effundo. Ex ἐκ, & χύτρος, olla.

Ἐκχύω, effundo. Ex ἐκ, & χύω, *fundo*.

Ἐκχωρέω, ῶ, f. ήσω, excedo, diſcedo. Χ μῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει, Soph. E ἐκ, & χωρέω, *proficiſcor*.

Ἐκψύχω, f. ξω, animam efflo, exſpir Ex ἐκ, & ψύχω, *ſpiro*.

ἙΚΩ`Ν, οῦσα, ὸν, voluntarius, qui ſpon aliquid facit.

Ἐλάα, ας, ἡ, oliva, fructus oleæ. Ab ἐλαί

Ἐλάδιον, ου, τὸ, pauxillum olei. Ab eod.

ἘΛΑΙ´Α, ας, ἡ, olea, oliva arbor; (2) olea, i. e. fructus olivæ.

Ἐλαίαγνος, ου, ἡ, oleagnus, planta. Ex ἐλαί & ἄγνος, *vitex*.

Ἐλαιόεις, όεσσα, όεν, Gen. εντος, έσσης, ε τος, oleoſus, oleaceus. Ab ἐλαία.

Ἐλαιαλογέω, ῶ, f. ήσω, olivarum fruc colligo. Ex ἐλαία, & λέγω, *lego*, i. *colligo*.

Ἐλαιέμπορος, ου, ὁ, qui olearum mercatura exercet. Ex ἐλαία, & ἔμπορος, *mercat*

Ἐλαΐζω, oleas colo; (2) oleagino colo ſum.

Ἐλαι

Ἐλαιήεις, ήεσσα, ῆεν, oleoſus. Ab ἐλαία.

Ἐλαιηρὸς, ρὰ, ρὸν, olearis, olearius. Ab eod.

Ἐλαΐνεος, έα, εον, oleaginus, ex olea arbore. Ab eod.

Ἐλάϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Ἐλαιόβροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oleo tinctus, imbutus, irrigatus. Ex ἐλαία, & βρέχω, rigo.

Ἐλαιόδευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oleo imbutus. Ex ἐλαία, & δεύω, imbuo.

Ἐλαιοδόκος, vel ἐλαιοδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oleum continens. Ex ἐλαία, & δέχομαι, capio.

Ἐλαιοκομία, olearum cultura. A ſeq.

Ἐλαιοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, olearum cultor. Ex ἐλαία, & κομέω, curo.

Ἐλαιοκονία, ας, ἡ, albarium ex oleo. Ex ἐλαία, & κονία, albarium.

Ἐλαιολογέω, ῶ, f. ήσω, olivo, olivas colligo. Ex ἐλαία, & λέγω, colligo.

Ἐλαιολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui olivas colligit. Ex iiſd.

Ἐλαιόμελι, ιτος, τὸ, elæomeli, oleum melleum, quod in Syria alibique ex arborum caudicibus effluit. Ex ἐλαία, & μέλι, mel.

Ἔλαιον, ȣ, τὸ, oleum. Ab ἐλαία.

Ἐλαιοποιΐα, ας, ἡ, olivatio.

Ἐλαιοπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi venditur oleum. Ex ἔλαιον, & πωλέω, vendo.

Ἐλαιοπώλης, ȣ, ὁ, venditor olei. Ex iiſd.

Ἐλαιοπώλιον, ȣ, τὸ, idem quod ἐλαιοπωλεῖον.

Ἐλαιοτριβεῖον, ȣ, τὸ, trapetum, locus, ubi olivæ teruntur, & oleum exprimitur. Ex ἔλαιον, & τρίβω, tero.

Ἐλαιότρυγον, ȣ, τὸ, olei fæx, amurca. Ex ἔλαιον, & τρύξ, fæx.

Ἐλαιουργεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi oleum conficitur. Ex ἔλαιον, & ἔργον, opus.

Ἐλαιουργία, ας, ἡ, olei confectio. Ex iiſd.

Ἐλαιοφόρον, ȣ, τὸ, vas olearium. Ex ἔλαιον, & φέρω, fero.

Ἐλαιοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferens oleas, olivifer. Ex ἐλαία, & φέρω, fero.

Ἐλαιοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oleis conſitus, in quo oleæ enatæ ſunt. Ex ἐλαία, & φύω, naſcor.

Ἐλαιόφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐλαιοχρισία, ας, ἡ, olei unctio. Ex ἔλαιον, & χρίω, ungo.

Ἐλαιόω, ῶ, f. ώσω, olivo, olivas colligo; (2) oleo perungo. Ab ἐλαία.

Ἐλαῒς, ίδος, ἡ, oliva, olea arbor. Ab eod.

Ἐλαΐϛης, ȣ͂, ὁ, qui oleas colligit. Ab eod.

Ἐλαιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, oleoſus; (2) pinguis. Ab eod.

Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab eod.

Ἐλαιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui olivas colligit, qui olivat. Ab ἐλαιόω.

Ἐλαιωτὸς, ὴ, ὸν, oleo perunctus, ſeu imbutus. Ab eod.

Ἐλαϛείω, expeditionem adfecto & apparo. Ab ἐλαύνω, agito.

Ἐλασία, ας, ἡ, equitatio; (2) cuſio. Ab eod.

Ἐλασίβροντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a tonitru agitatus, impetu quodam agitatus, qualis eſt tonitrus. Ex ἐλαύνω, & βροντὴ, tonitru.

Ἔλασις, εως, ἡ, agitatio equorum, ſeu curſus, aurigatio, equitatio; (2) expeditio; (3) remigatio; (4) expulſio, abactio. Ab ἐλαύνω.

Ἔλασμα, ατος, τὸ, lamina ductilis. Ab eod.

Ἐλασμὸς, ȣ͂, ὁ, idem & ab eod.

Ἔλασσον, Adv. minus.

Ἐλασσόω, vel ἐλαττόω, ῶ, f. ώσω, diminuo, imminuo. Ἐλασσȣ͂μαι τ̃ τιμῆς, Thuc. Ab ἐλάσσων.

Ἐλάσσωμα, ατος, τὸ, diminutio, imminutio, deterior conditio. Ab ἐλασσόω.

Ἐλάσσων, vel ἐλάττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, minor; (2) deterior; (3) inferior; (4) paucior. Comparativus ab ἐλαχύς.

Ἐλαϛὴς, ȣ͂, ὁ, impulſor, agitator. Ab ἐλαύνω.

Ἐλαϛρέω, ῶ, f. ήσω, agito, impello. Ab ἐλαϛής.

Ἐλάτειρα, ας, ἡ, expultrix. Ab ἐλαύνω.

ἘΛΑ´ΤΗ, ης, ἡ, abies.

Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga; (2) placentæ genus. Ab ἐλαύνω.

Ἐλατήριον, ȣ, τὸ, quidquid deorſum ventrem purgat; (2) ſuccus cucumeris agreſtis; (3) cucumer. Ab eod.

Ἐλάτης, ȣ, ὁ, agitator; (2) curſor. Ab ἐλαύνω.

Ἐλατίνη, ης, ἡ, herba quædam. Ab ἐλάτη.

Ἐλάτινος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab eod.

Ἐλατὸς, ὴ, ὸν, ductilis. Ab ἐλαύνω.

Ἔλαττον, Adv. minus, parum. Ab ἐλάσσων.

Ἐλαττονάκις, Adv. minus, rarius. Ab eod.

Ἐλαττονέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo. Ab eod.

Ἐλαττόνως, Adv. minus. Ab ἔλαττον.

Ἐλαττόω, idem quod ἐλασσόω.

Ἐλάττων, idem quod ἐλάσσων.

Ἐλάττωσις, εως, ἡ, diminutio. Ab ἐλαττόω.

ἘΛΑΥ´ΝΩ, f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα, agito, impello; (2) ſtimulo, incito; (3) exerceo, exagito; (4) fatigo; (5) vexo, inſector; (6) perſequor judicio, arceſſo, accuſo; (7) verbero, pulſo, ferio; (8) excutio; (9) excito, cieo, moveo; (10) abigo, expello; (11) duco, ductile opus facio; (12) traduco, transfigo; (13) promoveo, progredior, evado, pervenio; (14) equito; (15) vulnero. Κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ, Soph. Aj. 275. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς, Eur. Med. 706. Ἐπ' Ἰνδȣ̀ς ϛρατιὰν ἤλασε, ſuſcepit, Luc. Ὑπὸ τ̃ συνέσεως τ̃ ἔργων ἐλαυνόμενος, Herodian.

Ἐλάφειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cervinus. Ab ἔλαφος.

Ἐλαφηβολία, ας, ἡ, cervorum jaculatio, ſeu venatio. Ab ἐλαφηβόλος.

Ἐλαφηβόλια, ων, τὰ, feſtum in honorem Dianæ venatricis. Ab eod.

Ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, ὁ, menſis Februarius, ita a figendis cervis dictus. Ab eod.

Ἐλαφηβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cervos jaculis figit, venator cervorum; (2) venator quivis. Ex ἔλαφος, & βάλλω, jacio.

Ἐλαφίνης, ȣ, ὁ, hinnulus cervinus. Ab ἐλαφός.

Ἐλάφιον, ȣ, τὸ, cornu, vel caro cervi. Ab eod.

Ἐλαφοβόσκον, ȣ, τὸ, Elaphoboſcon, herba quædam valens contra morſus ſerpentum. Ex ἔλαφος, & βόσκω, paſco, alo.

Ἐλαφοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cervos occidens. Ex ἔλαφος, & κτείνω, occido.

ἜΛΑΦΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, cervus, vel cerva; (2) placentæ genus.

Ἐλαφοσκόροδον, ȣ, τὸ, allium cervinum. Ex ἔλαφος, & σκόροδον, allium.

Ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas; (2) paucitas. Ab ἐλαφρός.

Ἐλαφρίζω. f. ίσω, levo, elevo, adlevo. Ab eod.

ἘΛΑΦΡΟ´Σ, ὰ, ὸν, levis & celer, velox; (2) levis, non gravis; (3) levis, non moleſtus, non difficilis.

Ἐλαφρύνω, f. υνῶ, allevo. Ab ἐλαφρός.

Ἐλαφρῶς, Adv. leviter, celeriter. Ab eod.

Ἐλάχιϛα, Adv. minime. Ab ἐλάχιϛος.

Ἐλάχιϛος, ίϛη, ιϛον, minimus, pauciſſimus, breviſſimus. Ab ἐλαχύς.

Ἐλαχιϛότερος, έρα, ερον, minimo minor. Comp. a Superl. ἐλάχιϛος.

ἘΛΑΧΥ´Σ, εῖα, ὺ, parvus, exiguus; Comp. ἐλάσσων, Superl. ἐλάχιϛος.

Ἐλάω, f. άσω, abigo, ejicio. Τȣ́σδε παῖδας γῆς ἐλᾷν Κορινθίας μέλλει Κρέων, Eur. Med. 70.

Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab ἐλαία.

ἘΛΔΟΜΑΙ, Poët. cupio, deſidero, appeto.

Ἔλδωρ, ορος, τὸ, deſiderium, cupido. Ab ἔλδομαι.

Ἐλεάζαρ, ὁ, Eleazar, Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Dei auxilium.

Ἐλεαίρω, miſereor. Ab ἔλεος, miſericordia.

Ἐλεακείμ, ὁ, Eleachim, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Deus reſtituet.

ἘΛΕΑ῀Σ, ὁ, nomen avis.

Ἐλεγεία, ας, ἡ, idem quod ἐλεγεῖον.

Ἐλεγεῖον, ȣ, τὸ, carmen elegiacum. Ab eod.

Ἐλεγειοποιὸς, ȣ͂, ὁ, ſcriptor elegiarum. Ex ἐλεγεῖον, & ποιέω, facio.

Ἐλεγεῖος, εία, εῖον, ad mœſtitiam factus. Ab ἔλεγος.

ἘΛΕΓΙ῀ΝΟΙ, ων, οἱ, piſces gregales, elegini.

Ἐλεγκτικὸς, ὴ, ὸν, reprehenſorius. Ab ἐλέγχω.

Ἐλεγκτὸς, ὴ, ὸν, reprehenſibilis. Ab eod.

Ἐλεγμὸς, ȣ͂, ὁ, reprehenſio, redargutio. Ab eod.

Ἔλεγξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

ἜΛΕΓΟΣ, ȣ, ὁ, lamentatio, vox lugubris; (2) carmen elegiacum, quo lamentatio continetur.

Ἐλεγχείη, ης, ἡ, increpatio, probrum. Ab ἐλέγχω.

Ἐλεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vituperabilis. Ab eod.

Ἔλεγχος, εος, τὸ, probrum, dedecus. Ab eod.

Ἔλεγχος, ȣ, ὁ, elenchus, argumentum, probatio; (2) criminatio; (3) accuſatio. Νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν, experientia doctus, Soph. Phil. 97. Ab eod.

ἘΛΕ´ΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentis demonſtro; (2) refuto; (3) redarguo, reprehendo; (4) convinco; (5) reprimo, coërceo; (6) adſpernor; (7) ſciſcitor, percontor. Μή μ' ἔλεγχε πλείοσι λόγοις, interroga, Soph. El. 1369. Ἀμηχανῶ δ' πότερον τὸ σὸν πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον ξένω, id. Phil. 336.

ἘΛΕΔΩ´ΝΗ, ης, ἡ, eledona, ſpecies polypi.

Ἐλεεινολογέω, ῶ, f. ήσω, miſerabiliter loquor, miſerabilem vocem edo. Ex ἐλεεινὸς, & λέγω, dico.

Ἐλεεινολογία, ας, ἡ, oratio miſerabilis. Ex iiſd.

Ἐλεεινὸς, ὴ, ὸν, miſerabilis. Ab ἔλεος.

Ἐλεεινῶς, Adv. miſerabiliter. Ab ἐλεεινός.

Ἐλεέω, ῶ, f. ήσω, miſereor; & in Paſſ. miſericordiam conſequor. Οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον ἄλȣτον ὂν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν; Ariſt. Lyſ. 882. Ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα, id. Pace, 399. Ab ἔλεος.

Ἐλεημόνως, miſericorditer. Ab ἐλεήμων.

Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, miſericordia; (2) ſtips erogata pauperibus, eleemoſyna; (3) omne beneficium, quo calamitoſos proſequimur. Ab eod.

Ἐλεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, miſericors. Ab ἔλεος.

Ἐλεητικὸς, ὴ, ὸν, ad miſericordiam propenſus, miſericors. Ab ἐλεέω.

Ἐλεητὺς, ύος, ἡ, commiſeratio. Ab eod.

Ἐλειοβάτης, ȣ, ὁ, qui per paludes graditur. Ex ἕλος, palus, & βαίνω, eo.

Ἑλειογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in paluſtribus locis natus. Ex ἕλος, & γίνομαι, naſcor.

Ἑλειονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἑλειόνομος, in paludibus degens, paluſtris. Ab ἕλος, & νέμω, colo, habito.

Ἕλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paluſtris, in paludibus naſcens, vel degens. Ab ἕλος.

Ἐλειὸς, ȣ͂, ὁ, glis; (2) ſciurus; (3) ſpecies accipitris. Ab eod.

Ἑλειοσέλινον, apium paluſtre. A σέλινον, apium.

Ἑλειότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, in paludibus altus, creſcens. Ex ἕλος, & τρέφω, nutrio.

Ἑλειόχρυσος, ου, ὁ, aurelia, flos agreſtis aurei coloris. Ex ἕλειος, & χρυσὸς, aurum.

ἘΛΕΛΕΥ͂, acclamario bellica, eleleu!

Ἐλελίζω, f. ίσω, eleleu, ſ. alala clamo; & ἐλελίζομαι, defleo cum acclamatione τοῦ ἐλελεῦ; (2) torqueor. Τὸν ἐμὸν ϗ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσι, Ariſt. Av. 220. Ab ἐλελεῦ.

Ἐλελισφακίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum ſalvia conditum. Ab ἐλελίσφακον.

Ἐλελίσφακον, ου, τὸ, vel ἐλελίσφακος, ου, ὁ, ſalvia obverſa & implicata mari, ſalvia femina. A σφάκος, ſalvia.

Ἐλελίττω, f. ξω, rapido volumine torqueo, convolvo, vel circumago, concutio & tremefacio. Ab εἰλέω, volvo.

Ἐλελίχθημα, ατος, τὸ, rapidus motus & concuſſio. Ab ἐλελίττω.

Ἐλελίχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui terram rapido motu concutit. Ex ἐλελίττω, & χθὼν, terra.

ἙΛΈΝΗ, ης, ἡ, Helena; (2) vas quoddam.

Ἑλενηφόρια, τὰ, feſtum quoddam, dictum ἀπὸ τῆς ἑλένης, a vaſe, in quo myſteria portabantur.

Ἑλένια, τὰ, feſtum apud Lacedæmonios in honorem Helenæ.

Ἑλένιον, ου, τὸ, herba quædam, quæ e lacrimis Helenæ enata fingitur, Ph. inula. Ab Ἑλένη.

Ἐλεοδύτης, ου, ὁ, menſæ miniſter. Ex ἐλεὸς, & δύω.

Ἑλεόθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, genitus ſeu nutritus in paludibus. Ex ἕλος, & τρέφω, alo.

Ἐλεὸν, Adv. miſere, per Syncop. Ab ἐλεεινόν.

Ἐλεὸν, οῦ, τὸ, ſive.

ἘΛΕΟ͂Σ, οῦ, ὁ, menſa coquinaria; (2) avis quædam.

Ἔ΄ΛΕΟΣ, ου, ὁ, vel εος, ους, τὸ, miſericordia, commiſeratio.

Ἑλεοσέλινον, ου, τὸ, apium paluſtre, heleoſelinum. Ex ἕλος, & σέλινον, apium.

Ἑλέπολις, εως, ἡ, ſc. μηχανὴ, machina obſidionalis, machina, qua urbes capiuntur. Ex ἑλεῖν, capere, & πόλις, urbs.

Ἑλέπτολις, urbium captrix. Ex iiſd.

Ἑλετὸς, ἡ, ὸν, prenſabilis apud Homerum, Il. 9, 409. Ab ἑλεῖν, prehendere.

Ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas, qualis eſt eorum, qui ſervi non ſunt. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέρια, τὰ, libertatis ſolennia.

Ἐλευθεριάζω, f. άσω, libere vagor, ut ſervus fugitivus; (2) libertatem uſurpo, libere ago. Ab ἐλευθερία.

Ἐλευθεριαστικὸς, ἡ, ὸν, qui libertatem amat, qui libere agere amat. Ab ἐλευθεριάζω.

Ἐλευθερικὸς, ἡ, ὸν, liber. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberali ingenio præditus, ingenuus; (2) liberalis, libero homine dignus; (3) ſervator, liberator, epitheton Jovis.

Ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas; (2) liberalitas; (3) beneficium a ſincero animo profectum. Ab ἐλευθέριος.

Ἐλευθερίως, Adv. liberaliter, ingenue. Ab eod.

Ἐλευθερόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, cui filii ſunt liberi, & qui ipſe etiam inde liber eſt. Ex ἐλεύθερος, & παῖς, filius vel filia.

Ἐλευθεροπράσιον, τὸ, liberi hominis venditio, unde ἐλευθεροπρασίου δίκη, plagii crimen. A πιπράσκω, vendo.

Ἐλευθεροπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, liberum hominem decens, liberalis. Ex ἐλεύθερος, & πρέπω, convenio.

Ἐλευθεροπρεπῶς, liberaliter, ut hominem liberum & ingenuum decet.

ἘΛΕΎΘΕΡΟΣ, έρα, ερον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, qui vadit quo vult; (2) liber, non ſervus; (3) liber, immunis, liberatus; (4) liberalis, ingenuus, generoſus.

Ἐλευθεροστομέω, ῶ, f. ήσω, libero ore loquor. Ab ἐλευθερόστομος.

Ἐλευθεροστομία, ας, ἡ, libertas loquendi. Ab eod.

Ἐλευθερόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ore libero, qui loquitur libere quæcumque in buccam veniunt. Ex ἐλεύθερος, & στόμα, os.

Ἐλευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto; (2) in libertatem vendico, Ἐλευθεροῦν τινα τῆς αἰτίας, τοῦ πόνου. Ἀπὸ βαρβάρων ἐλευθέρωσε τὴν πόλιν, Plat. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέρως, Adv. libere, ut liberum & ingenuum hominem decet. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio. Ab ἐλευθερόω.

Ἐλευθερωτὴς, οῦ, ὁ, liberator. Ab eod.

Ἐλεύθω, venio. Inuſit. pro ἔρχομαι. Unde uſitata, ἐλεύσομαι, ἐλήλυθα, ἦλθον.

Ἐλευθὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem. Ab ἐλεύθω.

Ἔλευσις, εως, ἡ, adventus; (2) itio. Ab eod.

Ἐλευστέον, eundum eſt. Ab eod.

ἘΛΕΦΑΊΡΩ, decipio, noceo, lædo. Ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων, Heſiod. Θεογ. 330.

Ἐλεφανταγωγὸς, οῦ, ὁ, qui elephantem agit, vel ducit. Ex ἐλέφας, & ἄγω, ago.

Ἐλεφαντάρχης, ου, ὁ, dux eorum, qui pugnant ex elephantis, elephantorum præfectus. Ex ἐλέφας, & ἀρχὴ, præfectura.

Ἐλεφανταρχία, ας, ἡ, præfectura elephantorum. Ab ἐλεφαντάρχης.

Ἐλεφάντειος, ου, ὁ ϗ ἡ, elephantinus. Ab ἐλέφας.

Ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, elephantiaſis, morbus lepræ ſimilis. Ab ἐλεφαντιάω.

Ἐλεφαντιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐλεφαντιάω, ῶ, elephantiaſi laboro. Ab ἐλέφας.

Ἐλεφάντινος, η, ον, eburnus.

Ἐλεφαντιστὴς, οῦ, ὁ, elephantorum magiſter, elephantorum domitor & rector. Ab eod.

Ἐλεφαντόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ebore revinctus. Ex ἐλέφας, & δέω, vincio.

Ἐλεφαντόκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, eburneum capulum habens. Ex ἐλέφας, & κώπη, capulus.

Ἐλεφαντόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, eburneos pedes habens. Ex ἐλέφας, & ποῦς, pes.

ἘΛΈΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas, elephantus; (2) ebur; (3) elephantiaſis, morbus; (4) poculi genus.

ἝΛΗ, ης, ἡ, calor ex ſole prodiens, calor ſolaris; (2) ſplendor ſolis.

Ἑλίγδην, Adv. volutim, convolutim, volubiliter. Ab εἱλίσσω, volvo.

Ἕλιγμα, ατος, τὸ, volutatio, involutio. Ab eod.

Ἑλιγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tortuoſus, flexuoſus, intortus. Ab ἕλιγμα.

Ἑλιγμὸς, οῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab εἱλίσσω.

Ἑλίκη, ης, ἡ, urſa major inter aſtra; ἑλικὴ, ſalix Arcadibus. Ab eod.

Ἑλικηδὸν, Adv. volutatim, in orbem. Ab eod.

Ἑλικίας, ου, ὁ, tortuoſus, unde ἑλικίαι κεραυνοί.

Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui palpebræ ſunt volubiles, tortiles, aut nigræ. Ex ἑλικὸς, volubilis, & βλέφαρον, palpebra.

Ἑλικοειδὴς, έος, οῦς, tortilis. Ab ἕλιξ, & εἶδος, ſpecies.

Ἑλικοειδῶς, tortuoſe, in gyrum.

Ἑλικόεις, όεσσα, όεν, tortuoſus. Ab εἱλίσσω.

Ἑλικὸς, ἡ, ὸν, volubilis, tortilis, vorticoſus; (2) niger. Ab eod.

Ἑλικτὴρ, ῆρος, ὁ, armilla; (2) inauris. Ab eod.

Ἑλικτὸς, ἡ, ὸν, tortilis, tortuoſus. Ab eod.

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, Helicon, mons Muſis ſacer; (2) inſtrumentum quoddam muſicum. Ab eod.

Ἑλικωνιάδες, ων, αἱ, Heliconiades, Muſæ. Ab Ἑλικών.

Ἑλικώνιος, ία, ιον, Heliconius, ad Heliconem pertinens. Hinc αἱ ἑλικώνιαι παρθένοι, eædem ſunt, quæ Heliconiades ſive Muſæ.

Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, puella, quæ amantium oculos ad ſe trahit; (2) cui oculi ſunt nigri, vel rotundi ac verſatiles. Ab ἑλίκωψ.

Ἑλίκωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, cui oculi ſunt verſatiles, nigri, vel rotundi. Ex ἑλικὸς, & ὤψ, oculus.

ἙΛΙΝΝΎΩ, ύσω, quieſco, otior, ceſſo, moror; (2) ſedo, ceſſare facio. Ἐλινύσας οὐδένα χρόνον, Herodot.

ἝΛΙΝΟΣ, ου, ὁ, ramus, apud Nicandrum.

Ἑλινύω, idem quod ἐλιννύω. Οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν, ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, Ariſt. Θεσμ. 605.

Ἕλιξ, ικος, ἡ, volumen, involucrum; (2) vortex, gyrus; (3) clavicula; (4) armilla, annulus; (5) ſpecies hederæ; (6) ὁ ϗ ἡ, intortus, implicitus; (7) volubilis; (8) circumiens. Ab εἱλέω.

Ἑλιξόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, tortuoſa cornu habens. Ex ἕλιξ, & κέρας, cornu.

Ἐλιοὺδ, ὁ, Eliud. Nomen viri Hebræu ἄκλιτον, Laus Dei.

Ἐλισαβὲτ, ἡ, Eliſabetha. Nomen mulieris Hebr. ἄκλιτον, Deus juravit.

Ἐλισσαῖος, ου, ὁ, Eliſſæus. Nomen prophetæ Hebr. A Deo ſalus.

Ἑλίσσω, vel ἑλίττω, f. ξω, volvo, circumvolvo, complico. Σὺν δ' ἑλίσσεται τμητ ἱμᾶσι, Soph. El. 748. Ab εἱλέω.

Ἑλίχρυσος, ου, ὁ, idem quod ἑλειόχρυσος.

Ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longa veſte indutus, peplum inter ferendum trahens. Ex ἑλ κειν, traho, & πέπλος, veſtimentum m liebre.

Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cui longa eſt v ſtis ſive tunica. Ex ἕλκω, traho, & χι τὼν, tunica.

Ἑλκέω, f. ήσω, apud Homerum traho; (2) diſcerpo, dilacero; (3) violo, a tento, per vim traho. Σὲ μὲν κύνες ἠ οἰωνοὶ Ἑλκήσουσ' ἀϊκῶς, Il. 22, 336.

Ἑλκηδὸν, Adv. tractim, trahendo. præc.

Ἑλκηθμὸς, οῦ, ὁ, violentia, tractio, vis. ἑλκέω.

Ἕλκηθρον, ου, τὸ, traha; (2) buris. eod.

Ἑλκοποιέω, ῶ, f. ήσω, ulcero, exulce Ab ἑλκοποιός.

Ἑλκοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vulnificus; (2) e ulcerans. Ex ἕλκος, & ποιέω, facio.

ἝΛΚΟΣ, εος, τὸ, ulcus, ſeu hulcu (2) vulnus, imprimis inveteratum.

Ἑλκόω, ῶ, f. ώσω, ulcero, exulcero. U de Paſſ. ἑλκοῦσθαι, ἡλκωμένος. Ab ἕλκ

Ἑλκ

Ἑλκτικὸς, ὴ, ὸν, tractorius, attractivus. Ab ἕλκω.

Ἑλκτὸς, ὴ, ὸν, tractus, ductilis. Ab eod.

Ἑλκύδριον, ȣ, τὸ, ulcuſculum. Dim. ab ἕλκος.

Ἕλκυσμα, ατος, τὸ, ſcoria ſeu recrementum argenti. Ab eod.

Ἑλκυσμὸς, ȣ̃, ὁ, tractio. Ab eod.

Ἕλκυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἑλκυϛάζω, f. άσω, trahendo rapto. Ab eod.

Ἑλκυϛὴρ, ῆρος, ὁ, tractor; (2) hauſtorius; (3) capiſtrum; (4) inſtrumentum, quo fœtus ex utero trahitur. Ab eod.

Ἑλκυϛικὸς, ὴ, ὸν, vim habens trahendi, tractorius. Ab eod.

Ἑλκύω, f. ύσω, traho. Ἑλκύειν τινα εἰς οἶκτον. Ὅπȣ λινεργὴς κλῶσις ἑλκύσει πικρὰ, Lyc. 716. Ab ἕλκω.

ἝΛΚΩ, f. ξω, traho, attraho, manu, naribus, pondere, &c. (2) ſugo. Ἕλκειν τὸ γένος ἀπό τινος. Τί δῆτα μ' ἕλκεις ἀσθενȣ̃σαν, Ariſt. Θεσμ, 625. Ἴχε συνεργὸν ἠλακάτην ἕλκειν, κτῆμα πένητι βίῳ, Epigr.

Ἑλκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ulceroſus. Ab ἕλκος.

Ἕλκωμα, ατος, τὸ, ulceratum. Bb ἑλκόω.

Ἑλκωματικὸς, ὴ, ὸν, ulcerativus. Ab ἕλκωμα.

Ἕλκωσις, εως, ἡ, ulceratio. Ab ἑλκόω.

Ἐλλαμπρύνομαι, ſplendeſco, clareſco; (2) magnificentiam oſtendo, largitionis ſplendore me illuſtro; (3) ſplendida & magnifica oratione utor. Ex ἐν, & λαμπρύνω, illuſtro.

Ἐλλαμπτικὸς, ὴ, ὸν, illuminativus. Ab ἐλλάμπω.

Ἐλλαμπτικῶς, *Adv.* illuminoſe. Ab ἐλλαμπτικός.

Ἔλλαμψις, εως, ἡ, ſplendor, fulgor, claritas; (2) illuminatio. Ab eod.

Ἐλλάμπω, f. ψω, illuceo; (2) illuſtro, clarum reddo; (3) illumino, divinitus doceo. Ex ἐν, & λάμπω, luceo.

Ἑλλαδικὸς, ὴ, ὸν, Græcanicus. Ab ἑλλάς.

Ἑλλανοδίκαι, ῶν, οἱ, judices ſacrorum certaminum apud Græcos. Ex ἕλλην, & δίκη, judicium.

Ἑλλανοδικέω, ῶ, f. ήσω, judex ſum ſacrorum certaminum. Ex iiſd.

Ἑλλὰς, άδος, ἡ, Hellas, Græcia; (2) *Adj.* Græcanica, Græca, pro ἑλληνική. Ab ἕλλην.

Ἐλλεβοριᾶν, helleboro indigere.

Ἐλλεβορίζω, helleboro purgo. A ſeq.

ἘΛΛΈΒΟΡΟΣ, & ἑλλέβορος, ȣ, ὁ, helleborus, veratrum.

Ἐλλεδανὸς, ȣ̃, ὁ, vinculum, reſtis. Ab εἴλω, ſtringo.

Ἔλλειμα, ατος, τὸ, defectus, delictum, erratum; (2) id quod reliquum eſt penſionis non perſolutæ. Ab ἐλλείπω.

Ἐλλειπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui deeſt aliquid, imperfectus. Ab eod.

Ἐλλειπτικὸς, ὴ, ὸν, defectivus.

Ἐλλειπτικῶς, defective.

Ἐλλείπω, f. ψω, relinquo, prætermitto; (2) deficio. Οὐδὲν ἐλλείψȣσιν αὗται λιπαρᾶς χειρȣργίας, Ariſt. Lyſ. 676. Ex ἐν, & λείπω, linquo.

Ἐλλείχω, f. ξω, linctu ingero, lingendo adſumo. Ex ἐν, & λείχω, lingo.

Ἔλλειψις, εως, ἡ, derelictio, prætermiſſio; (2) defectus; (3) Figura grammatica, qua vox eleganter omittitur. Ab ἐλλείπω.

Ἔλλεχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vulgatus, qui eſt in omnium ore & ſermone. Ex ἐν, & λέχη, ſermocinatio.

ἝΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, Græcus; (2) filius Deucalionis, a quo Græci nomen Ἑλλήνων ſortiti.

Ἑλληνίζω, f. ίσω, Græcos ſequor, ſeu imitor, Græcum refero, Græcus ſum; (2) cum Græcis facio, Græcis faveo; (3) Græce loquor. Ab Ἕλλην.

Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, Græcus, Graius, Græcanicus; (2) Græcos decens; (3) Græcis favens. Ab eod.

Ἑλληνικῶς, *Adv.* Græce, Græco more, Græcanice. Ab ἑλληνικός.

Ἑλλήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod Ἑλληνικός. Ab Ἕλλην.

Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, Græca. Ab eod.

Ἑλληνισμὸς, ȣ̃, ὁ, imitatio Græcorum; (2) litteræ Græcæ, lepos Græcus; (3) ſermo Græcanicus, ſeu proprietas verborum Græcorum. Ab ἑλληνίζω.

Ἑλληνιϛὴς, ȣ̃, ὁ, ſectator, ſeu imitator Græcorum, æmulus & ſtudioſus Græcorum. Ab eod.

Ἑλληνιϛὶ, *Adv.* ad imitationem Græcorum, ritu & more Græcanico; (2) Græce, lingua Græca. Ab eod.

Ἑλληνοδίκαι, ῶν, οἱ, idem quod ἑλλανοδίκαι.

Ἑλληνοταμίαι, ῶν, οἱ, quæſtores Græciæ, ærarii Græci præfecti. Ex Ἕλλην, & ταμίας, diſpenſator, quæſtor.

Ἑλλησποντίας, ȣ, ὁ, nomen venti ab Helleſponto ſpirantis. Ab ἑλλήσποντος.

Ἑλλησπόντιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Helleſpontius; (2) qui ad Helleſpontum provenit. Ab eod.

Ἑλλήσποντος, ȣ, ὁ, Helleſpontus, mare, vel potius fretum inter Europam Aſiamque. Ex Ἕλλη, Helle, & πόντος, mare, quaſi πόντος τῆς Ἕλλης, mare Helles, quæ in ipſo periit.

Ἐλλιμενίζω, f. ίσω, in portu ſum, in portu verſor; (2) in portum venio, portum capio; (3) portorium exigo, Ex ἐν, & λιμὴν, portus.

Ἐλλιμένιον, ȣ, τὸ, portorium. Ex iiſd.

Ἐλλιμενιϛὴς, ȣ̃, ὁ, portorii exactor, portitor, publicanus, decumanus. Ab ἐλλιμενίζω.

Ἐλλιμνάζω, f. άσω, ſtagno, reſtagno. Ex ἐν, & λιμνάζω, quod idem notat.

Ἐλλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui deeſt aliquid. Ab ἐλλείπω,

Ἐλλιπῶς, defective. A præc.

Ἐλλοβίζω, ſiliquor.

Ἐλλόβιον, ȣ, τὸ, inauris. Ex ἐν, & λοβὸς, ima pars auris.

Ἐλλοβοανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, florem in ſiliqua edens, in folliculo florens. Ex ἔλλοβος, & ἄνθος, flos.

Ἔλλοβος καρπὸς, fructus in folliculo, vel in ſiliqua clauſus. Ex ἐν, & λοβὸς, ſiliqua, folliculus.

Ἐλλοβοσπέρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ſemina ſunt in folliculo vel ſiliqua. Hinc ἐλλοβοσπέρματα, ſemina in folliculis clauſa. Ex ἔλλοβος, & σπέρμα, ſemen.

Ἐλλοβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt e genere ſiliquatorum vel ſiliquas ferentium. Ab ἔλλοβος.

Ἐλλογεῖν, imputare. Ab ἔλλογος.

Ἐλλόγιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celebris, clarus, nobilis, qui in ſermone hominum eſt; (2) doctus, facundus. Ex ἐν, & λόγος, ſermo.

Ἔλλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rationis particeps, rationalis; (2) eximius, inſignis, clarus. Ex ἐν, & λόγος, ratio.

Ἐλλοπεύω, f. εύσω, piſcor. Ab ἔλλοψ.

Ἐλλοπιεύω, f. εύσω, idem & ab eod.

ἘΛΛΟ῍Σ, ȣ̃, ὁ, hinnulus; (2) mutus.

Ἐλλοφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hinnulorum cervorum peremptor; (2) cervorum interfector. Ex ἐλλὸς, hinnulus, & φόνος, cædes.

Ἐλλοχάω, ῶ, f. ήσω, in inſidiis lateo, inſidior. Ex ἐν, & λόχος, inſidiæ.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit, mutus, ut piſcis; (2) piſcis. Ex λείπω, & ὄψ, vox.

Ἔλλυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui moleſtiarum & curarum expers eſt. Ex ἐν, & λύπη, moleſtia.

Ἐλλυχνιασμένος, ellychinium habens. A ſeq.

Ἐλλύχνιον, ȣ, τὸ, ellychnium, funale. Ex ἐν, & λύχνος, lychnus.

Ἐλλυχνιωτὸν, linamenti genus apud chirurgos ex materia ellychniorum.

Ἕλλω, contineo. Ab εἰλέω, coarcto.

Ἑλμιθιάω, ῶ, lumbricis infeſtor. Ab ἕλμινς.

Ἑλμίνθιον, ȣ, τὸ, lumbriculus; (2) tinea. Dim. ab eod.

Ἑλμινθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lumbrico ſimilis. Ab eod.

ἝΛΜΙΝΣ, νθος, ἡ, lumbricus; (2) tinea.

Ἐλμωδὰν, Elmodan, Nomen viri Hebr. ἀκλιτον, Deus menſurabit eos.

Ἑλξίνη, ης, ἡ, helxine, herba. Ab ἕλκω, traho, eo quod prætereuntium veſtes attrahat.

Ἕλξις, εως, ἡ, tractio, attractus. Ab eod.

ἝΛΟΣ, εος, τὸ, palus, aqua paluſtris cœno mixta.

Ἐλπίζω, f. ίσω, ſpero; (2) ſuſpicor, reor, exiſtimo. Τήνδε δ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν, Soph. Aj. 810. Τȣτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν ȣ̓δέποτ' ἤλπισα, Ariſt. Av. 962. Ab ἐλπίς.

ἘΛΠΙ῍Σ, ίδος, ἡ, ſpes; (2) exſpectatio.

Ἔλπισμα, ατος, τὸ, id, quod ſperatur, ſpes. Ab ἐλπίζω.

Ἐλπιϛὸς, ὴ, ὸν, ſperabilis, qui ſperari poteſt. Ab eod.

Ἔλπομαι, ſpero; (2) exiſtimo, puto. Ab ἐλπίς.

Ἔλπω, ſperare facio, in ſpem adduco, apud Homerum. Od. 2, 90. Ab eod.

Ἐλπωρὴ, ῆς, ἡ, ſpes. Ab eod.

Ἔλυμα, ſ. ἔλυμα, ατος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris; (2) integumentum. Ab ἐλύω, ſ. ἐλύω, involvo, tego.

Ἐλύμας, α, ὁ, Elymas. Nomen magi Arab.

Ἔλυμος, ȣ, ὁ, theca citharæ; (2) tibia e buxo; (3) genus leguminis, panicum. Ab ἐλύω, involvo.

Ἔλυϛρον, ȣ, τὸ, involucrum, integumentum; (2) pars illa, e qua naſcitur cilium; (3) cruſta in inſectis, quæ alas claudit; (4) folliculus ſeminis; (5) alveus & receptaculum aquarum. Ab eod.

Ἔλυτρον, ȣ, τὸ, idem quod antecedens, ἔλυϛρον.

Ἐλύω, vel ἐλύω, f. ύσω, involvo, implico, intego. Ab εἰλέω, involvo.

Ἑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, paluſtris. Ab ἕλος, palus.

ἝΛΩΡ, ορος, τὸ, captura; (2) rapina, præda, (3) pœna captionis, vel interfectionis.

Ἑλώριον, ȣ, τὸ, idem.

Ἐμαυτȣ̃, ῆς, ȣ̃, mei ipſius. Ex ἐγὼ, Gen. ἐμȣ̃, & αὐτὸς, ipſe.

Ἐμβάδιον, ȣ, τὸ, calceus, vel ſolea. Ab ἐμβάς.

Ἐμβαδὸν, *Adv.* pedeſtri itinere. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβαθμος δικαϛὴς, in Pand. ordinarius judex. Ab eod.

Ἔμβαθρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Ab ἐμβαίνω.

'Εμβαθυνεῖς, Heſ. ſapientes, prudentes, quorum cogitationes ſunt profundæ. Ex ἐν, & βάθος, *profunditas*.

'Εμβαθύνω, f. υνῶ, profundum facio, in profundum extendo; (2) immergo. Ex iiſd.

'Εμβαίνω, ingredior, ſubeo, adeo; (2) ingredior, i. e. gradum facio; (3) inſulto; (4) ἐμβῆσαι, intrare facere, injicere. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις, Eur. Ph. 2. εἰς ἀγορὰν, Plut. Ex ἐν, & βαίνω, *eo, incedo*.

'Εμβάλλω, jaculor in aliquem, immitto, injicio; (2) inſero, interſero, intercalo; (3) ingredior, irrumpo; (4) hoſtiliter irruo, impetum in aliquem facio; (5) pervenio, abeo, intro. Ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης, Eur. Med. 1328. Κἀυτὸς ὁ Ποσειδῶν ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας, ſubvertat, Ariſt. Ach. 516. Ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν, Soph. Phil. 810. Ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτοῖν τοῖν ποδοῖν, Ariſt. Av. 1151. Ex ἐν, & βάλλω, *jacio*.

Ἔμβαμμα, ατος, τὸ, embamma, liquamen, intinctus, jurulentum, quod ad intinctus paratur. Ab ἐμβάπτω.

'Εμβαπτίζω, f. ίσω, intingo, immergo. Ex ἐν, & βαπτίζω, *immergo*.

'Εμβάπτω, f. ψω, idem. Ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε, Ariſt. Nub. 150. Ex ἐν, & βάπτω, *tingo*.

'Εμβαρύθω, f. ύσω, ingravo, gravo. Ex ἐν, & βαρύθω, quod idem notat.

'Εμβὰς, άδος, ἡ, ſolea; (2) calceus, ſoccus. Ab ἐμβαίνω.

'Εμβασικοίτης, ου, ὁ, qui intrare facit, aut intrat τὴν κοίτην, cubile.

'Εμβασιλεύω, f. εύσω, regno in. Ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει, Heſiod. Θεογ. 71. Ex ἐν, & βασιλεύω, *regno*.

'Εμβάσιος, ου, ὁ, conſcenſorius, epithetum Apollinis, qui colebatur in littore a conſcenſuris navem. Ab ἐμβαίνω.

Ἔμβασις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus, conſcenſus; (2) ſolium, in quo lavamus. Ab eodem.

'Εμβασίχυτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ollas repens, nom. muris in Batrachom. Ex ἐμβαίνω, & χύτρα, *olla*.

'Εμβάται, οἱ, calcei; (2) cothurni. Ab ἐμβαίνω.

'Εμβατευτικὸς, ἡ, ὸν, poſſeſſorius. Ab ἐμβατεύω.

'Εμβατεύω, f. εύσω, & ἐμβατέω, f. ήσω, faſtuoſe incedo; (2) invado, ingero me. Ἐμβατεύειν εἰς τὴν οὐσίαν, Dem. εἰς τὴν ναῦν, id. Καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατήσονται λεπρὰς Ἰβηροβόσκους, Lyc. 642. Ex ἐν, & βατεύω, *ineo*.

'Εμβατὴ, ῆς, ἡ, ſolium, vel alveus, ſive vas, quo in balineo ad lavandum utuntur. Ab ἐμβαίνω.

'Εμβατήριον, ου, τὸ, genus cantus ad tibiam; (2) ingreſſus. Ab ἐμβατήριος.

'Εμβατήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingreſſivus. Ab ἐμβαίνω.

'Εμβάτης, ου, ὁ, ſeſſor, equitator; (2) miles claſſiarius. Ab eod.

'Εμβατὸς, ἡ, ὸν, & ἐμβατὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui adſcendi poteſt; (2) facilis acceſſu, ad quem accedere licet. Ab eod.

'Εμβάφιον, ου, τὸ, vas, in quo intingitur. Ex ἐν, & βάπτω, *mergo, tingo*.

'Εμβάφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, bibulus. Ex iiſd.

'Εμβεβαιόω, ῶ, f. ώσω, conſtabilio, confirmo. Ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα, Plut. Ex ἐν, & βεβαιόω, *firmo, ſtabilio*.

'Εμβεβηλάω, ῶ, f. ήσω, profano, contamino. Ex ἐν, & βεβηλόω, quod idem notat.

'Εμβελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt intra teli jactum. Ex ἐν, & βέλος, *telum*.

'Εμβιβάζω, f. άσω, facio ut inſcendat; (2) impono; (3) impello; (4) induco, introduco; (5) deduco. Ἐμβιβάζειν τινὰ εἰς πλοῖον, Plat. Ex ἐν, & βιβάζω, *ineo*.

Ἔμβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitalis, vivus, animatus, cui vita, ſeu vitalis vis ineſt, vividus, vivax. Ex ἐν, & βίος, *vita*.

'Εμβιόω, ῶ, f. ώσω, q. d. inviviſco. Ex ἐν, & βιόω, *vivo*.

'Εμβίωσις, εως, ἡ, q. d. inviviſcentia. Ab ἐμβιόω.

Ἔμβλεμμα, ατος, τὸ, intuitus, rectus adſpectus. Ab ἐμβλέπω.

'Εμβλέπω, f. ψω, intueor, oculos figo. Ἐμβλέψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, Plat. Ex ἐν, & βλέπω, *video*.

Ἔμβλημα, ατος, τὸ, emblema, operi alteri inſertum ornatus cauſſa. Ab ἐμβάλλω.

'Εμβοάω, ῶ, f. ήσω, inclamo, clamorem tollo. Μεῖζον ἐμβοᾷν τοῦ Στέντορος, Luc. Ex ἐν, & βοάω, *clamo*.

Ἔμβοθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, foveam in ſe habens; (2) qui in fovea eſt. Ex ἐν, & βόθρος, *fovea*.

'Εμβολὰς, άδος, ἡ, arbor inſita; (2) fructus inſitus. Ab ἐμβάλλω.

'Εμβολεὺς, έως, ὁ, adgreſſor, invaſor. Ab eod.

'Εμβολὴ, ῆς, ἡ, irruptio; (2) impreſſio irruentis aciei vel grandinis; (3) oſtium fluminis; (4) roſtrum navis. Ab eod.

'Εμβόλια, τὰ, retia quædam.

'Εμβολιμαῖος, αία, αῖον, interjectitius, inſertus, intercalaris. Ab ἐμβόλιμος.

'Εμβόλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, intercalaris, inſertus; (2) imperfectus. Ab ἐμβάλλω.

'Εμβολίσματα, panni hinc inde conſuti.

'Εμβολισμὸς, intercalatio.

Ἔμβολος, ου, ὁ, & ἔμβολον, ου, τὸ, roſtrum navis; (2) paxillus, fulcimentum; (3) acies cuneata, pars machinæ; (4) porticus in templis Græcorum. Ab ἐμβάλλω.

'Εμβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombos edo; (2) reſono in. Ex ἐν, & βομβέω, *bombum edo*.

'Εμβραδύνω, f. υνῶ, immoror, moror in. Ex ἐν, & βραδύνω, *tardo*.

Ἔμβραχυ, *Adv.* ſummatim, breviter. Ab ἔμβραχυς.

Ἔμβρεγμα, ατος, τὸ, liquor, ſuccus, id, in quo aliquid tingitur & madeſit; (2) id, quod in liquore aliquo madefactum parti adfectæ applicatur. Ab ἐμβρέχω.

'Εμβρέμω, infremo. Ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης Ἱστίῳ ἐμβρέμεται, Il. 15, 627. Ex ἐν, & βρέμω, *fremo*.

'Εμβρέχω, f. ξω, impluo, humecto. Ex ἐν, & βρέχω, *madefacio*.

'Εμβρίθεια, ας, ἡ, gravitas. Ab ἐμβριθής.

'Εμβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravis, ponderoſus; (2) majoris momenti; (3) conſtans, ſolidus, firmus; (4) ferox. Ex ἐν, & βρίθω, *ingraveſco*.

'Εμβριθῶς, *Adv.* ponderoſe, graviter; (2) ſevere, rigide; (3) ferociter. Ab ἐμβριθής.

'Εμβριμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fremo, graviter & vultu irato increpo, interminor. Ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Mat. 9, 30. Τῷ πνεύματι, Joan. 11, 33. Ab ἐμβρέμω.

'Εμβρίμημα, ατος, τὸ, comminatio, indignatio, oratio minarum plena. Ab ἐμβριμάομαι.

'Εμβροντάομαι, ῶμαι, attonitus fio, obſtupeſco, unde ἐμβεβροντῆσθαι, ſtupere; ἐμβεβροντημένος, ſtupefactus, ſtupidus. Ex ἐν, & βροντάω, *tono*.

'Εμβροντησία, ας, ἡ, ſtupor; (2) veſania. Ab ἐμβροντάω.

'Εμβρόντητος, ου, ὁ καὶ ἡ, attonitus; (2) amens, veſanus. Ab eod.

'Εμβροχὴ, ῆς, ἡ, irrigatio, quæ fit intingendo, humectatio. Ab ἐμβρέχω.

Ἔμβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, illaqueatus, laqueis implicitus. Ex ἐν, & βρόχος, *laqueus*.

'Εμβρυοδόχος, ου, ὁ, receptor embryii. Ex ἔμβρυον, & δέχομαι, *capio*.

'Εμβρυοθλάστης, ου, ὁ, uncus, ſeu ſpiculum ad educendos fœtus. Ex ἔμβρυον, & θλάω, *contundo, frango*.

'Εμβρυοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœtum necans. Ex ἔμβρυον, & κτείνω, *neco*.

Ἔμβρυον, ου, τὸ, embryon, infans in utero materno adhuc concluſus, crudus & immaturus; (2) fœtus; (3) infans recens natus, vel fœtus, qui ante paucos dies ex utero prodiit. Ex ἐν, & βρύω, *pullulo*, quaſi ἐν τῇ γαστρὶ βρύον, in ventre ſive utero pullulans.

Ἔμβρυος, ου, ὁ καὶ ἡ, prolificus, genitalis. Ex iiſd.

'Εμβρυοτομία, ας, ἡ, umbilici ſectio in infante recens edito. Ex ἔμβρυον, & τέμνω, *ſeco*.

Ἔμβρωμα, ατος, τὸ, jentaculum; (2) eroſio, ſeu id ipſum, quod eroſum eſt. Ex ἐν, & βρῶμα, *edulium, vel quod eroſum eſt*.

'Εμβρωματίζω, f. ίσω, cibum do. Ex ἐν, & βρωματίζω, quod idem notat.

'Εμβύθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt in profundo, profundus, immerſus. Ex ἐν, & βύθιος, quod idem notat.

'Εμβύω, f. ύσω, obturo, obſtruo; (2) impleo; (3) tego. Ex ἐν, & βύω, quod idem ſignificat.

'Εμεσία, ας, ἡ, vomitus. Ab ἐμέω.

'Εμετήρια, ων, τὰ, pharmaca vomitoria. Ab eod.

'Εμετιάω, ῶ, vomiturio. Ab eod.

'Εμετικὸς, ἡ, ὸν, vomitorius, vomitum provocans. Ab eod.

'Εμετοποιέομαι, οῦμαι, vomitum facio ſive cieo.

'Εμετοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vomitum ciens. Ex ἔμετος, & ποιέω, *facio*.

Ἔμετος, ου, ὁ, vomitus, vomitio. Ab ἐμέω.

'Εμετὸς, ἡ, ὸν, vomitu ejectus. Ab eod.

'Εμετωδέως, *Adv.* in modum vomitus. Ab ἐμετώδης, quod eſt ab ἔμετος.

'ΕΜΕ'Ω, ῶ, f. έσω, vomo, evomo. Οὐδέπω τὸ ἧπαρ ἐμέμεκας, Luc. Μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου, Apoc. 3, 16.

'Εμμαίνομαι, furo in, inſanio. Περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, Act. 26, 11. Ex ἐν, & μαίνομαι, *furo*.

'Εμμανὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, furibundus, lymphatus, furore plenus. Ab ἐμμαίνομαι.

'Εμμανῶς, *Adv.* furibunde, furenter. Ab ἐμμανής.

Ἔμμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanatus; (2) lanam promiſſam habens. Ex ἐν, & μαλλὸς, *villus, lana*.

'Εμμανουὴλ, ὁ, *Emmanuel.* Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Deus nobiſcum*.

'Εμμαοῦς, ἡ, *Emmaus.* Nomen Hebr. ἄκλιτον, *propugnaculum*.

'Εμμαπέω, dicto citius aliquid facio, Nicander ἐμμαπέουσα, ubi ſchol. ἐνεργοῦσα, i. e. ſatagens, operoſa. Ex ἅμα, *ſimul cum*, & ἔπος, *verbum*.

'Εμμαπέως, *Adv.* dicto citius, ſimul cum dicto, prompte, ſtudioſe. Ex iiſd.

Ἐμμάρτυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, teſtes habens, teſtimoniis comprobatus. Ex ἐν, & *μάρτυς, teſtis*.

Ἐμμάσαι, Heſ. ἐνερεῖσαι, impingere. Ab ἐν, & μάσαι, *contrectare*, ut ἐπιμάσασθαι ex ἐπὶ, & μάσασθαι, contrectare.

Ἐμματαιάζω, f. άσω, inania & futilia blatero, Suidas. Ex ἐν, & *ματαιάζω, deſipio*.

Ἐμματέω, Nicander ἐμματέων. Ubi Schol. καθιεὶς τοὺς δακτύλους, demittens & immittens digitos. Heſ. ἐμματέων, ψηλαφῶν, i. e. contrectans. Ab ἐμμάσαι.

Ἐμμέθοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo methodus ineſt; (2) compendioſus, artificioſus. Ex ἐν, & μέθοδος, *methodus*.

Ἐμμεθόδως, *Adv.* methodice, artificialiter, via & ratione compendiaria. Ab ἐμμέθοδος.

Ἐμμεθύσκομαι, inebrior in, vel inter; (2) ebrius ſum. Ex ἐν, & μεθύσκω, *ebrium reddo*.

Ἐμμειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo in, vel propter. Ex ἐν, & μειδιάω, *rideo leniter, ſubrideo*.

Ἐμμέλεια, ας, ἡ, modulatio; (2) apta modulatio; (3) quædam ſaltatio; (4) concinnitas, elegantia. Ab ἐμμελής.

Ἐμμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo me in aliqua re. Ex ἐν, & μελετάω, *curam gero*.

Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, id, in quo ſe aliquis exercet. Ab ἐμμελετάω.

Ἐμμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, modulationem habens, canorus; (2) concinnus, ſcitus, aptus. Ex ἐν, & μέλος, *carmen*.

Ἐμμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulando pronuntio; (2) modis muſicis mando. Ex ἐν, & μελῳδέω, *modulor*.

Ἐμμελῶς, *Adv.* concinne, apte; (2) canore. Ab ἐμμελής.

Ἐμμεμαὼς, υῖα, ὸς, *Gen.* ότος, υίας, ότος, concitatus. Ab ἐν, & μάω, *cupiditate flagro*.

Ἐμμενετικὸς, ἡ, ὸν, qui permanere & perſeverare poteſt, aut ſolet. Ab ἐμμένω.

Ἐμμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, permanens & conſtanter perſeverans. Hinc τὸ ἐμμενὲς, έος, conſtantia, ſtabilitas, & ἐμμενὲς, *Adv.* conſtanter, firmiter, perpetuo. Ab ἐμμένω.

Ἐμμένω, f. ενῶ, permaneo, perſevero; (2) adquieſco. Ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, τοῖς λελεγμένοις, τοῖς ὅρκοις, ἐν τῇ τάξει. Οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, Heb. 8, 9. Ex ἐν, & μένω, *maneo*.

Ἐμμενέως, *Adv.* conſtanter, alacriter. Ab ἐμμενής.

Ἔμμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, intermedius, qui medium habet. Ex ἐν, & μέσος, *medius*.

Ἔμμεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenus, impletus, refertus. Ex ἐν, & μεστὸς, *plenus*.

Ἔμμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, metricus, metro conſtans; (2) qui metrice ſcribit. Ex ἐν, & μέτρον, *metrum*.

Ἐμμέτρως, *Adv.* carmine, verbis metro, vel numero adſtrictis, metrice. Ab ἔμμετρος.

Ἐμμήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, menſtruus. Ex ἐν, & μὴν, *menſis*.

Ἔμμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Hinc τὰ ἔμμηνα, ων, menſtrua mulierum. Ex iiſd.

Ἔμμητρος, ου, ὁ ϗ ἡ, medullam in ſe habens. Ex ἐν, & μήτρα, *medulla*.

Ἐμμίγνυμι, vel ἐμμιγνύω, f. ξω, immiſceo. Ex ἐν, & μίγνυμι, *miſceo*.

Ἔμμιλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbutus rubrica, rubrica, rubricæ colore rubens. Ex ἐν, & μίλτος, *minium, rubrica*.

Ἔμμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, mercenarius, mercede aliquid faciens. Ex ἐν, & μισθὸς, *merces*.

Ἔμμονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtabilis, permanens, conſtanter perſeverans. Ab ἐμμένω.

Ἐμμὼρ, ὁ, *Emmor*. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Lutulentus*.

Ἔμμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, particeps; (2) qui in fatis eſt, fatalis. Ex ἐν, & μόρος, *portio, fatum*.

Ἔμμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, forma indutus, informatus; (2) formæ ſpeciem habens. Ex ἐν, & μορφὴ, *forma*.

Ἔμμοτον, ου, τὸ, ſc. φάρμακον, medicamentum liquidum, quod linteolis concerptis exceptum intra ulcera reconditur. Ab ἔμμοτος.

Ἔμμοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ulcere cavo laborat; (2) cui μοτὸς inditus eſt. Ex ἐν, & μοτὸς, *linteum carptum, quod ulceribus indi ſolet*.

Ἔμμουσος, ου, ὁ ϗ ἡ, muſicus; (2) muſicos modulos in ſe habens. Ex ἐν, & Μοῦσα, *Muſa*.

Ἐμμούσως, *Adv.* muſice; (2) Muſarum inſtinctu. Ab ἔμμουσος.

Ἔμμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborum & ærumnarum plenus; (2) qui in laboribus & ærumnis verſatur. Ex ἐν, & μόχθος, *labor, ærumna*.

Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, mola. Ex ἐν, & μύλη, *mola*.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus. Ab ἐγὼ, *Gen.* ἐμοῦ, *mei*.

Ἔμπα, *Conjunct.* tamen. Ab ἔμπας.

ἘΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo; (2) revereor. Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα, Il. 16, 50. Ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων, Odyſſ. 17, 488.

Ἐμπάθεια, ας, ἡ, affectus commotio. A ſeq.

Ἐμπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui inſunt adfectus ſeu perturbationes, adfectu commotus. Ex ἐν, & πάθος, *adfectus*.

Ἐμπαθῶς, *Adv.* cum adfectu, cum perturbationibus. Ab ἐμπαθής.

Ἔμπαιγμα, ατος, τὸ, illuſio, ludibrium. Ab ἐμπαίζω.

Ἐμπαιγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐμπαίζω, f. ξω, vel σω, illudo. Ἡ (Ἥρα) πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει, Ariſt. Θεσμ. 985. Ex ἐν, & παίζω, *ludo*.

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, illuſor, irriſor. Ab ἐμπαίζω.

Ἔμπαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, peritus, expertus. Ab ἐμπάζομαι.

Ἔμπαις, αιδος, ἡ, quæ infantem utero geſtat, gravida, prægnans. Heſ. Ex ἐν, & παῖς, *puer*.

Ἔμπαισμα, ατος, τὸ, imago, ſeu pictura incuſa, ſ. impreſſa. Ab ἐμπαίω.

Ἐμπαιστὸς, ἡ, ὸν, cui imagines ſunt impreſſæ. Ab eod.

Ἐμπαιστικὴ, ſc. τέχνη, ῆς, ἡ, ars excudendi ſeu imprimendi imagines. Ab eod.

Ἐμπαίω, f. αίσω, incudo, imprimo ſc. percuſſu. Ex ἐν, & παίω, *percutio*.

Ἔμπαλιν, *Adv.* contra, e diverſo, vice verſa; (2) retro, retrorſum. Ex ἐν, & πάλιν, *rurſum*.

Ἐμπαλύνω, f. υνῶ, p. υγκα, inſpergo. Ex ἐν, & παλύνω, *adſpergo*.

Ἐμπανηγυρίζω, f. ίσω, publicos feſtoſque conventus celebro in vel ob. Ex ἐν, & πανηγυρίζω, *feſtum ludoſve panegyricos celebro*.

Ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator; (2) tutor; (3) educator. Ab ἐμπάζομαι, *curo*.

Ἐμπαραβάλλομαι, injicio, indo. Ex ἐν, παρὰ, & βάλλω, *jacio*.

Ἐμπαράσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, præparatus, inſtructus. Ex ἐν, & παρασκευὴ, *apparatus*.

Ἐμπαρατίθημι, depono. Ab ἐν, & παρατίθημι.

Ἐμπαρέχω, præbeo; (2) permitto, concedo; (3) accommodo; (4) expono. Οὐ γὰρ ἂν ἐμπαρασχεῖν ἑαυτὸν τοιούτῳ, Luc. Ex ἐν, & παρέχω, *præbeo*.

Ἐμπαρίημι, remitto, laxo, ἐμπαρειμένη ὠδῖσι, partus doloribus fracta. Ex ἐν, & παρίημι, *ſolvo, laxo*.

Ἐμπαροινέω, ῶ, f. ήσω, temulentus alicui injuriam infero, inſulto, ludibrio habeo, per vinum aliquem probris adficio. Ex ἐν, & παροινέω, *per vinum pecco*.

Ἔμπας, *Adv.* omnino, prorſus; (2) *Conjunct.* tamen. Ex ἐν, & πᾶς, *omnis*.

Ἐμπάσσω, & ἐμπάττω, f. άσω, inſpergo; (2) intexo. Πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους, Il. 3, 126. Ex ἐν, & πάσσω, *conſpergo*.

Ἔμπεδα, Adverbialiter, tuto, accurate. Ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδέω, ῶ, f. ήσω, compedibus conſtringo. Ex ἐν, & πεδέω, quod idem ſignificat.

Ἐμπεδόκυκλος χρόνος, tempus quod firmis jugibuſque orbibus volvitur. Nonnus. Ex ἔμπεδος, & κύκλος, *orbis*.

Ἐμπεδόμητις ἀνάγκη, Neceſſitas ſtabilis conſilii. Ex ἔμπεδος, & μῆτις, *conſilium*.

Ἐμπεδόμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, ærumnoſus. Ex ἔμπεδος, & μόχθος, *labor*.

Ἐμπεδόμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui firmi & conſtantis eſt ſermonis. Nonnus. Ex ἔμπεδος, & μῦθος, *ſermo*.

Ἔμπεδον, *Adv.* firmiter; (2) tuto; (3) perpetuo. Ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκέω, ῶ, f. ήσω, fœdus ſive jus juratum ſervo. Ex ἔμπεδος, & ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἔμπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtabilis, firmus, in ſolo ſtans, ceu fixus. Ex ἐν, & πέδον, *ſolum*.

Ἐμπεδόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui mente firma præditus eſt, qui mente captus non eſt. Ex ἔμπεδος, & φρὴν, *mens*.

Ἐμπεδόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui folia non amittit, ſed perpetuo retinet. Ex ἔμπεδος, & φύλλον, *folium*.

Ἐμπεδόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio; (2) firmiter & conſtanter ſervo, ſeu obſervo. Τόνδ' ὅρκον, ὃ κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν, Eur. Iph. in Taur. 793. Ab ἔμπεδος.

Ἐμπέδως, vel ἐμπεδῶς, *Adv.* firmiter, certo. Ab ἔμπεδος, vel ἐμπεδής.

Ἐμπείραμος, Poët. pro ἔμπειρος, peritus.

Ἐμπειρέω, ῶ, peritus ſum, calleo, ut ἐμπειρεῖν χώρας, regionis & loci peritum eſſe. Ab ἔμπειρος.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, experientia; (2) empirice, ſecta medicorum. Ab eod.

Ἐμπειρικὴ, ῆς, ἡ, Empirice, medicorum ſecta.

Ἐμπειρικὸς, ἡ, ὸν, qui ſolum ex experientia aliquid tractat; (2) ὁ, medicus ejuſmodi. Ab eod.

Ἐμπειρικῶς, empiricorum more.

Ἐμπειροπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, belli peritus, in bello exercitatus, veteranus. Ex ἔμπειρος, & πόλεμος, *bellum*.

Ἔμπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, uſu peritus; (2) peritus. Hinc τὸ ἔμπειρον, ου, peritia. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia*.

Ἐμπείρω, f. ερῶ, p. αρκα, infigo. Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, Il. 2, 426. Ex ἐν, & πείρω, *figo*.

Ἐμπείρως, *Adv.* perite, more eorum, qui rei periti ſunt; (2) ſcite, apte. Ab ἔμπειρος.

Ἐμπελάδην, *Adv.* prope; (2) cum impetu. Ab ἐμπελάζω.

Ἐμπελαδὸν, *Adv.* prope; (2) appropinquando. Ab eod.

Ἐμπελάζω, f. άσω, appropinquo, pervenio; (2) admoveo; (3) committo, congredi facio. Αἰεὶ κατθανεῖν ἐπευχόμην πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε, Soph. Trach. 17. Πῶς δ' ἐμπελάζεις τ' ἀνδρὶ ϗ παρίστασαι; ibid. 761. Ex ἐν, & πελάζω, *propinquo*.

Ἐμπελαστικῶς, *Adv.* cum impetu. Ab inuſ. ἐμπελαστικὸς, quod eſt ab ἐμπελάζω.

Ἐμπελάτειρα, ας, ἡ, meretrix. Ab eod. propterea, quod omnibus corpus admoveat.

Ἐμπελάω, ῶ, f. άσω, appropinquo. Ex ἐν, & πελάω, quod idem notat.

Ἐμπέλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, intus lividus, ſeu in quo livor ineſt. Ex ἐν, & πέλιος, *lividus.*

Ἐμπέραμος, ου, ὁ ϗ ἡ, peritus; (2) qui tranſit, qui trajicit; (3) vector. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia*, vel περάω, *tranſeo.*

Ἐμπερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, peritus, Heſ. ex Sophocle. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia.*

Ἐμπεριάγω, f. άξω, circumdo. Ex ἐν, & περιάγω, *circumdo.*

Ἐμπερίβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, ornatus, elegans, artificioſus. Ex ἐν, & περιβάλλω, *cingo, induo.*

Ἐμπεριγράφω, f. ψω, ſcripto comprehendo. Ex ἐν, & περιγράφω, *circumſcribo.*

Ἐμπεριεκτικὸς, ὴ, ὸν, continens, capax, qui ambitu ſuo multa comprehendere poteſt. Ab ἐμπεριέχω.

Ἐμπεριέχω, contineo, comprehendo, complector. Φέρε δὴ, τὰ ἐμπεριεχόμενα καθ' ἑκάστην ἰδέαν τούτων ἐπισκεψώμεθα, Longin. 8. Ex ἐν, & περιέχω, *contineo.*

Ἐμπεριλαμβάνω, intus comprehendo; (2) comprehendo. Ex ἐν, & περιλαμβάνω, *comprehendo.*

Ἐμπερίληψις, εως, ἡ, complexus, quo aliquid intra nos continemus, interior coarctatio. Ab ἐμπεριλαμβάνω.

Ἐμπεριπαθέω, ῶ, f. ήσω, indoleo; (2) ſtomachor in. Ex ἐν, & περιπαθέω, *vehementer doleo.*

Ἐμπεριπατέω, ῶ, f. ήσω, inambulo, incedo; (2) diſcepto, proprie inambulando. Ex ἐν, & περιπατέω, *ambulo.* Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, ϗ ἐμπεριπατήσω, 2 Cor. 6, 16.

Ἐμπερονάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula infigo, perforo, trajicio. Ex ἐν, & περονάω, *fibula figo.*

Ἐμπερόνημα, ατος, τὸ, veſtis fibulas infixas habens, ſeu perforando & fibulas trajiciendo confecta. Ab ἐμπερονάω.

Ἐμπεταλὶς, ίδος, ἡ, edulium ex caſeo paratum. Ex ἐν, & πέταλον, *folium*, quoniam foliis inductum coqui ſolet.

Ἐμπετάννυμι, vel ἐμπεταννύω, f. πετάσω, explico, extendo. Ex ἐν, & πετάω, ſ. πετάννυμι, *pando, extendo.*

Ἔμπετρον, ου, τὸ, ſaxifraga, herba. Ab ἔμπετρος.

Ἔμπετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in petris & locis ſaxoſis provenit. Ex ἐν, & πέτρος, *lapis.*

Ἐμπευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amarus. Ex ἐν, & πεύκη, *amaritudo picea.*

Ἐμπήγνυμι, f. πήξω, infigo, depango, ἐμπήγνυσθαι, concreſcere. Ex ἐν, & πήγνυμι, *figo.*

Ἐμπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, inſulto. Ex ἐν, & πηδάω, *ſalio.*

Ἐμπήκτης, ου, ὁ, miniſter, qui tabulas legales forenſes a legiſlatore accipiens in libellos compingit, Heſ. Ab ἐμπήγνυμι.

Ἔμπηξις, εως, ἡ, infictio. Ab eod.

Ἔμπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutilatus, mutilus. Ex ἐν, & πηρὸς, quod idem ſignificat.

Ἔμπης, idem quod ἔμπας, tamen.

Ἐμπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo in; ἐμπικραίνομαι, amarulentus & infenſus ſum. Ex ἐν, & πικραίνω, *exacerbo.*

Ἔμπικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo amaror eſt, amarulentus. Ex ἐν, & πικρὸς, *amarus.*

Ἐμπιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo ac conſtipo in. Ex ἐν, & πιλέω, *cogo.*

Ἐμπίμελος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo pinguedo eſt, pinguis. Ex ἐν, & πιμελὴ, *pinguedo.*

Ἐμπίμπλημι, vel ἐμπίπλημι, vel ἐμπιπλάω, f. πλήσω, impleo; (2) expleo, exſatio. Ἐμπιπλᾶναι τινα ἀηδίας, καρδίαν τοῦ θείου ἔρωτος. ἀπὸ πιότητος οἴκου θεοῦ ἐμπλησθήσονται. Εὖ γ' οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι; Ariſt. Ach. 451. Ex ἐν, & πίμπλημι, *impleo.*

Ἐμπίμπρημι, vel ἐμπίπρημι, vel ἐμπιπράω, f. ήσω, incendo, inflammo. Ex ἐν, & πίμπρημι, *uro.*

Ἐμπίνω, ebibo, exhaurio; (2) deglutio; (3) poto. Ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς, Ariſt. Pace, 1152. Ex ἐν, & πίνω, *bibo.*

Ἐμπιπλάω, &

Ἐμπίπλημι, impleo. Τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν, Ariſt. Av. 1315. Vide ἐμπίμπλημι.

Ἐμπιπράσκω, f. άσω, vendo. Ex ἐν, & πιπράσκω, quod idem ſignificat.

Ἐμπιπράω, &

Ἐμπίπρημι. Vide ἐμπίμπρημι.

Ἐμπίπτω, incido; (2) invado, irruo; (3) obvius fio. Ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις τοῦδ' ἀνδρὸς, Soph. Phil. 956. Ex ἐν, & πίπτω, *cado.*

ΕΜΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, culicis genus.

Ἐμπιστεύω, f. εύσω, fido, confido; (2) concredo, fidei committo; & ἐμπιστεύομαι, fidei meæ committitur, concreditur mihi. Ex ἐν, & πιστεύω, *credo.*

Ἔμπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui fides ineſt. Ex ἐν, & πίστις, *fides.*

Ἐμπιτνέω, ῶ, irruo, adgredior, adorior. Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, ἐμπιτνῶν, Soph. Aj. 58. Τόσον ἐν ποίμναις πιτνῶν, ibid. 185. Ex ἐν, & πιτνέω, *cado.*

Ἐμπλάζομαι, erro, ſeu vagor in. Inerro. Ex ἐν, & πλάζομαι, *erro.*

Ἐμπλάσσω, vel ἐμπλάττω, f. άσω, illino, inſpergo; (2) obſtruo; (3) in maſſam formo. Τὸν κηρὸν ἐμπλάττουσι, Ariſtot. Ex ἐν, & πλάσσω, *formo.*

Ἐμπλαστικὸς, ὴ, ὸν, ad illinendum aptus. Ab ἐμπλάσσω.

Ἐμπλαστὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Ἔμπλαστρον, ου, τὸ, ſc. φάρμακον, emplaſtrum. Ab eod.

Ἔμπλαστρος, ου, ἡ, ſc. φαρμακεία, idem & ab eod.

Ἐμπλαστρώδης, εος, ους, ὁ ϗ ἡ, emplaſtro ſimilis, emplaſtrum referens.

Ἐμπλέκτης, ου, ὁ, ciniflo. Ph.

Ἐμπλεκτὸν, οῦ, τὸ, ſtructuræ genus apud Architectos. Ab ἐμπλέκω.

Ἐμπλέκτρια, ας, ἡ, ornatrix quæ crines intorquet, quæ capillos fucat. Ab eod.

Ἐμπλέκω, implico, irretio, intexo; (2) confundo, permiſceo. Ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις, Lyc. 213. Χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμὴν, Eur. Or. 253. Ἐμπλακεὶς πόνοις, Plat. Ex ἐν, & πλέκω, *plico.*

Ἔμπλεος, Attice ἔμπλεως. Poët. ἔμπλειος, expletus, plenus, ſatur. Ex ἐν, & πλέος, *plenus.*

Ἐμπλεόω, ῶ, f. ώσω, impleo; (2) ſatio; (3) refercio. Ab eod.

Ἔμπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, latera plena habens. Ex ἐν, & πλευρὰ, *latus.*

Ἐμπλευρόω, ῶ, f. ώσω, in latus alicujus inſilio, coſtas alicujus inſulto. Ab ἔμπλευρος.

Ἐμπλέω, f. εύσω, innavigo; (2) innato. Ἐνέπλεον τῇσι νηυσὶ, Herodot. Ex ἐν, & πλέω, *navigo.*

Ἐμπλέως, *Adv.* plene. Ab ἔμπλεος.

Ἐμπλήγδην, *Adv.* attonite, ſtupide; (2) temere; (3) ſine judicio. Ab ἐμπλήσσω.

Ἐμπλήδην, *Adv.* confertim, plene. Ab ἐμπλήθω.

Ἐμπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo; (2) exſaturo. Ἐμπλήθειν τινα χαύνης ἐλπίδος, Plat. τὴν πόλιν χρημάτων, Plut. Ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ, Ariſt. Nub. 375. Ex ἐν, & πλήθω, *impleo.*

Ἐμπληκτικὸς, ὴ, ὸν, ſtupefaciens. Ab eod.

Ἔμπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, attonitus, ſtupidus, vecors. Ab ἐμπλήσσω.

Ἔμπλην, *Adv.* prope; *Conjunct.* tamen. Ab ἐμπελάω, *appropinquo.*

Ἐμπληξία, ας, ἡ, ſtupor, ſtupiditas; (2) vecordia; (3) pavor. Ab ἐμπλήσσω.

Ἐμπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. Ex ἐν, & πληρόω, quod idem notat.

Ἐμπλήρωσις, εως, ἡ, impletio, expletio. Ab ἐμπληρόω.

Ἐμπλήσσω, vel ἐμπλήττω, f. ξω, feriendo irruo, ingruo; (2) obſtupefacio. Ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπληγμένη, Ariſt. Θεσμ. 1041. Ex ἐν, & πλήσσω, *percutio.*

Ἐμπληστέος, implendus. Ab ἐμπλήθω.

Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. Ab ἐμπλέκω.

Ἐμπλώω, f. ώσω, innavigo. Ex ἐν, & πλώω, *navigo.*

Ἐμπνευματόω, ῶ, f. ώσω, ſpiritus flatuſque ingero, inflo; (2) flatu ſeu vi ventorum incito. Ab ἐμπνέω.

Ἐμπνευματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, flatus movens. Ab ἐμπνευματόω.

Ἐμπνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio, flatuum ingeneratio. Ab eod.

Ἐμπνευματωτικὸς, ὴ, ὸν, inflandi vi præditus, inflans. Ab eod.

Ἔμπνευσις, εως, ἡ, inſpiratio, inflatio. Ab ἐμπνέω.

Ἐμπνευστὸς, ὴ, ὸν, inſpiratus. Ab eod.

Ἐμπνέω, & Poët. ἐμπνείω, f. εύσω, inſpiro; (2) ſpiro; (3) *Metaph.* inſpiro, adſpiro, adflo. Ἔτι μὲν ἐμπνεῖ, βραχὺ δ' ἀναστένει, Eur. Or. 152. Οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτ', ἤνπερ ἐμπνέω, Ariſt. Θεσμ. 933. Ex ἐν, & πνέω, *ſpiro.*

Ἐμπνίγω, f. ίξω, ſuffoco. Ex ἐν, & πνίγω, *ſuffoco.*

Ἔμπνικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuffocatus, ſpecialiter in olla furno incluſa. Ab ἐμπνίγω.

Ἔμπνοια, ας, ἡ, ipſa inſpirandi actio; (2) ſpiratio, vita. Ab ἔμπνοος.

Ἔμπνοος, *contr.* ἔμπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpirans in; (2) ſpirans. Ex ἐν, & πνόος, *flatus.*

Ἐμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento ſum. Τὸ θεῖον ἐνεποδιζέ με, Ariſt. Av. 971. Ἀλλὰ χ' αἱ σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζονται θαμὰ, Soph. Phil. 432. Ex ἐν, & ποῦς, *pes.*

Ἐμπόδιον, ου, τὸ, impedimentum. Ab ἐμπόδιος.

Ἐμπόδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt impedimento; (2) obvius. Ex ἐν, & ποῦς, *pes.*

Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, impedimentum. Ab ἐμποδίζω.

Ἐμποδισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐμποδιστικὸς, ὴ, ὸν, qui eſt impedimento, vel obſtaculo. Ab eod.

Ἐμποδοστάτης, ου, ὁ, qui obſtat, qui impedimento eſt. Ex ἐμποδὼν, & ἵστημι, *ſiſto.*

Ἐμποδὼν, *Adv.* ante pedes, in promptu; (2) impedimento. Hinc ὁ ἐμποδὼν, obvius, τὰ ἐμποδὼν, præſentia. Ex ἐν, & ποῦς, *pes.*

Ἐμποιέω, ῶ, f. ήσω, injicio, indo, incutio, inſero, immitto; (2) facio. Ἐμποιεῖν ἐλπίδας ἀγαθάς τινι Xen. Ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη, depicta, Ariſt. Av. 1306. Ex ἐν, & ποιέω, *facio.*

Ἐμποιητικὸς, ὴ, ὸν, effectivus. Ab ἐμποιέω.

Ἐμποικίλλω, intertexo. Ex ἐν, & ποικίλλω, *variego.*

Ἐμποίμνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in grege eſt. Ex ἐν, & ποίμνη, *grex*.

Ἐμποίνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, puniendus, pœna dignus. Ex ἐν, & ποίνιμος, *pœnalis*.

Ἐμποίνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐν, & ποινὴ, *pœna*.

Ἐμπολαῖος, ου, ὁ, negotiator, mercator; (2) epitheton Mercurii; (3) præſes negotiorum. Ab ἐμπολή.

Ἐμπολάω, ῶ, f. ήσω, vendo, negotior; (2) comparo. Ex ἐν, & πωλέω, *vendo*.

Ἐμπολέμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicus, ad bellum pertinens. Ex ἐν, & πόλεμος, *bellum*.

Ἐμπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus in bello uſus eſt, aptus ad bellum. Ex iiſd.

Ἐμπολεύς, έως, ὁ, mercator, negotiator. Ab ἐμπολέω.

Ἐμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco; (2) emo; (3) comparo. Ἀλλ' οὐδὲν ἐμπόληκά πω, οὔτ' ἄλφιτ', οὔτε τυρὸν, Ariſt. Pace, 367. Ex ἐν, & πωλέω, *vendo*.

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, quod ſibi aliquis emit, vel comparavit, merces, onera; (2) lucrum ex negotiatione partum. Ab ἐμπολέω.

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἔμπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, cui patria eſt & certa civitas; (2) eamdem civitatem incolens. Ex ἐν, & πόλις, *civitas*.

Ἐμπολιτεύω, f. εύσω, & ἐμπολιτεύομαι, verſor in republica, adminiſtro rempublicam; (2) verſor in, habito in. Ex ἐν, & πολιτεύω, *verſor*.

Ἐμπομπεύω, f. εύσω, pompatice me in aliqua re effero; (2) publice traduco; (3) in triumpho duco. Ἐμπομπεύειν τοῖς κατορθώμασι, Dem. Ex ἐν, & πομπεύω, *cum pompa incedo*.

Ἐμπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei, operam alicui rei impendo. Ab ἔμπονος.

Ἐμπόνημα, ατος, τὸ, labor alicui rei impenſus. Ab ἐμπονέω.

Ἔμπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborum patiens; (2) qui eſt in labore. Ex ἐν, & πόνος, *labor*.

Ἐμπορεύομαι, f. εύσομαι, mercaturam facio, negotior, mercor, nundinor; (2) mare trajiciens importo, ut mercator inveho; (3) ad negotiationem utor; (4) lucror, Jac. 4, 13. Ab ἔμπορος.

Ἐμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio, mercatura. Ab ἐμπορεύομαι.

Ἐμπορευτέος, έα, έον, mercandus, mercium loco importandus. Ab eod.

Ἐμπορέω, ῶ, f. ήσω, negotior, mercaturam facio. Ab ἔμπορος.

Ἐμπορητικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad mercatores. Ab ἐμπορέω.

Ἐμπορία, ας, ἡ, mercatura, negotiatio, proprie, qua mare trajicitur, mercium cauſſa. Mercatus, nundinæ. Ab ἔμπορος.

Ἐμπορικὸς, ὴ, ὸν, mercatorius, negotiatorius. Ab eod.

Ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, locus ad mercaturam exercendam aptus, emporium. Ab eod.

Ἔμπορος, ου, ὁ, vector, qui mare transjicit pro naulo in aliena nave; (2) mercator, negotiator, nundinator; (3) viator; (4) ὁ ϗ ἡ, mercatorius. Ex ἐν, & πόρος, *tranſitus*.

Ἐμπορπάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula alligo, ſeu ſubnecto. Ex ἐν, & πορπάω, *fibulo*.

Ἐμπορπέω, ῶ, f. ήσω, infibulo. Ἐνεπορπήσατο σάγον ἰβηρικῶς, App.

Ἐμπόρπημα, ατος, τὸ, infibulatio. Ab ἐμπορπάω.

Ἐμπορπόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐμπορπάω. Ex ἐν, & πορπέω, *fibulo*.

Ἐμπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, indutus purpura; (2) imbutus colore purpureo; (3) in purpuram vergens. Ex ἐν, & πορφύρα, *purpura*.

ἜΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, empuſa, ſpectrum, quod ab Hecate immiſſum miſeris apparere & in varias ſe formas mutare credebatur.

Ἐμπρακτικὸς, ὴ, ὸν, efficax; (2) actuoſus. Ex ἐν, & πρακτικὸς, *aptus ad agendum*.

Ἔμπρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐν, & πράττω, *ago*.

Ἐμπράκτως, *Adv.* efficaciter; (2) actuoſe. Ab ἔμπρακτος.

Ἔμπρεπος, ου, ὁ ϗ ἡ, decorus, conveniens, Heſ. Ab ἐμπρέπω.

Ἐμπρέπω, decorus & præſtans ſum inter; (2) decori ſum, convenio. Hinc *Imperſ.* ἐμπρέπει, decet. Ἐμπρέπειν μόνοις τοῖς ἄρχουσι. Ex ἐν, & πρέπω, *decorus ſum*.

Ἐμπρήθω, f. ήσω, incendo; (2) flatu impleo, inflo. Ἔμπρησεν αὐτῆς τὰς κόμας, Ariſt. Lyſ. 383. Ex ἐν, & πρήθω, *incendo*.

Ἔμπρησις, εως, ἡ, incenſio, inflammatio. Ab ἐμπρήθω.

Ἐμπρησμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) incendium. Ab eod.

Ἐμπρηστὴς, οῦ, ὁ, qui inflammat, qui incendit, incendiarius. Ab eod.

Ἐμπρίω, f. ίσω, ſerra incido; (2) ſerratis inciſuris ſum; (3) conſtringo, comprimo. Ex ἐν, & πρίω, *ſerra ſeco*.

Ἐμπρόθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui intra conſtitutum diem aliquid facit. Ex ἐν, & προθέσμιος, *præſtitutus*.

Ἐμπροθέσμως, *Adv.* intra præſtitutum tempus. Ab ἐμπρόθεσμος.

Ἔμπροικος, dotata. Ab ἐν, & προὶξ, *dos*.

Ἔμπροσθεν, *Adv.* ante, coram. Ex ἐν, & πρόσθεν, quod idem notat.

Ἐμπρόσθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, anterior. Ab ἔμπροσθεν.

Ἐμπροσθόκεντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aculeum in anteriore parte habens; (2) cui aculeus eſt in ore. Ex ἔμπροσθεν, & κέντρον, *aculeus*.

Ἐμπροσθοτονία, ας, ἡ, pronus raptus; (2) inclinatio colli in partes anteriores involuntaria. Ab ἐμπροσθότονος.

Ἐμπροσθοτονικὸς, ὴ, ὸν, qui laborat inclinatione colli, ſive ἐμπροσθοτονίᾳ. Ab eod.

Ἐμπροσθότονος, ου, ὁ ϗ ἡ, in anteriora tendens. Ex ἔμπροσθεν, & τείνω, *tendo*.

Ἐμπροσθουρητικὸς, ὴ, ὸν, ex anteriore parte, ſeu ex adverſo mingens., Ex ἔμπροσθεν, & οὐρέω, *urinam reddo*.

Ἐμπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem in oculis gerimus; (2) qui eſt exemplo vel ſpectaculo. Ex ἐν, & πρόσωπον, *facies*.

Ἔμπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in prora; (2) in proram inclinatus. Ex ἐν, & πρώρα, *prora*.

Ἔμπτυσις, εως, ἡ, ſputi immiſſio in aliquid. Ab ἐμπτύω.

Ἔμπτυσμα, ατος, τὸ, ſputum, vel quod alicui inſpuitur. Ab eod.

Ἐμπτύω, f. ύσω, inſpuo, conſpuo. Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, Marc. 14, 65. Ex ἐν, & πτύω, *ſpuo*.

Ἔμπτωσις, εως, ἡ, lapſus, caſus, prolapſus in. Ab ἐμπίπτω, *incido*.

Ἐμπυκάζω, f. άσω, intego, tego. Ex ἐν, & πυκάζω, *tego*.

Ἐμπυέω, ῶ, f. ήσω, purulentus ſum; (2) pus exſcreo. Ab ἐμπύη.

Ἐμπύη, ης, ἡ, morbus, quum pus ex thorace aut latere per pulmonem proveniens exſcreatur. Ex ἐν, & πύον, *pus*.

Ἐμπύημα, ατος, τὸ, collectio puris, ſuppuratio; (2) effuſio, ſeu exſcreatio puris. Ab ἐμπυέω.

Ἐμπύησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐμπυΐσκω, idem quod ἐμπυέω.

Ἔμπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo pus eſt, purulentus. Ex ἐν, & πύον, *pus*.

Ἐμπύρευμα, ατος, τὸ, incenſio, inflammatio; (2) ſuſcitabulum, ſcintilla, fomentum igniarium. Ab ἐμπυρεύω.

Ἐμπυρεύω, f. εύσω, incendo, inflammo. Ὡς σεαυτὸν ἐμπυρεύσων, Ariſt. Lyſ. 374. Ex ἐν, & πυρεύω, *inflammo*.

Ἐμπυρίζω, f. ίσω, idem. Ex ἐν, & πῦρ, *ignis*.

Ἐμπυρισμὸς, οῦ, ὁ, incenſio, inflammatio. Ab ἐμπυρίζω.

Ἔμπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignem habens, ignitus; (2) qui igni admovetur, qui crematur. Ex ἐν, & πῦρ, *ignis*.

Ἐμπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo. Ex ἐν, & πυρόω, quod idem ſignificat.

Ἔμπυῤῥος, ου, ὁ ϗ ἡ, rufus, ruber. Ex ἐν, & πυῤῥὸς, *rufus*.

Ἐμπυτιάζω, f. άσω, coagulo, contraho, condenſo. Ex ἐν, & πυτία, *coagulum*.

Ἐμπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco, mercaturam alicubi exerceo; (2) comparo mihi, alicunde emo ad revendendum; (3) comparo, adquiro, lucror. Ὡς οὐκέτ' ἐμπωλῶμεν οὐδ' εἰς ἥμισυ, Ariſt. Θεσμ. 459. Ex ἐν, & πωλέω, *vendo*.

Ἐμπωλὴ, ῆς, ἡ, venditio. Ab eod.

Ἐμπώλημα, ατος, τὸ, quod venditur, ſeu venum exponitur. Ab ἐμπωλέω.

Ἐμπώλησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ἐμφαγεῖν, veſci, comeſſe. Ab ἐν, & φαγεῖν.

Ἐμφαγὼν, όντος, paſtus, qui comedit.

Ἐμφαίνω, f. ανῶ, repræſento, ſpeciem præbeo, præ me fero; (2) verbis ob oculos pono, indico, innuo; (3) refero. Hinc (4) ἐμφαίνει, *imperſ.* videtur. Ἅπαντες δὲ πως ἐμφαίνουσιν οἱ καρποὶ ϗ τὸν τοῦ φυτοῦ χυλὸν, Theophr. Ex ἐν, & φαίνω, *oſtendo, in lucem profero*.

Ἐμφάνεια, ας, ἡ, adfectus, apparitio; (2) ſignificatio, demonſtratio. Ab ἐμφανής.

Ἐμφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui repræſentatur oculis noſtris, conſpicuus; (2) manifeſtus, apertus, qui fit in propatulo. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφανίζω, f. ίσω, repræſento, ante oculos pono, patefacio; (2) certiorem facio, indico. Hinc ἐμφανίζομαι, in conſpectum venio, appareo. Ἐμφανίζειν τί τινι, πρός τινα. Οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου, Act. 24, 1. Ab eod.

Ἐμφανισμὸς, οῦ, ὁ, patefactio, declaratio. Ab ἐμφανίζω.

Ἐμφανίστικος, η, ον, habens emphaſin. Ἔστιν ἄρ' ὁ ἰδιωτισμὸς ἐνίοτε τοῦ κόσμου παραπολὺ ἐμφανιστικώτερον, Longin. 31. Ab eod.

Ἔμφανσις, idem quod ἔμφασις.

Ἐμφαντικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἐμφατικὸς, ὴ, ὸν.

Ἐμφαντικῶς, *Adv.* idem quod ἐμφατικῶς.

Ἐμφανῶς, vide ἐμφανέως.

Ἐμφαρυγξάμενος, vel ἀμφαρυξάμενος, qui in guttur demiſit, devoravit. Heſ. & Dioſc. tanquam a themate φαρύσσομαι, quod eſſet a φάρυγξ, *guttur*.

Ἔμφασις, εως, ἡ, repræſentatio, inanis rei exhibitio; (2) ſimulatio; (3) expreſſa rei ſignificatio, quum verbis ineſt tacita quædam vis & ſignificatio. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφατικὸς, ὴ, ὸν, habens emphaſin, ſignificans cum emphaſi. Ab eod.

Ἐμφατικῶς, *Adv.* ſignificanter. Ab ἐμφατικός.

Ἔμφατον, ου, τὸ, per emphaſin dictum. Heſychio ænigmatice dictum. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφέρεια, ας, ἡ, ſimilitudo. Ab ἐμφερής.

Ἐμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis, qui refert aliquid. Ab ἐμφέρομαι.

Ἐμφέρομαι, deferor; (2) contineor; (3) intervenio. Ἐμφερόμενος ἐν πελάγει, Philoſtr. Ex ἐν, & φέρομαι.

Ἐμφερῶς, ſimiliter. Ab ἐμφερής.

Ἐμφθέγγομαι, f. ξομαι, vocem edo. Ex ἐν, & φθέγγομαι, *ſono*.

Ἐμφθορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui periit in. Nicander. Ex iiſd.

Ἐμφιλοκαλέω, ῶ, f. ήσω, in ſtudio rei honeſtæ verſor. Ἐμφιλοκαλεῖν τοῖς στρατιωτικοῖς, Plut. Ex ἐν, & φιλοκαλέω, *rerum honeſtarum ſtudioſus ſum*.

Ἐμφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, philoſophor in, philoſophice commentor in, diſputo in; (2) ſtudium & operam meam colloco in. Ab ἐμφιλόσοφος.

Ἐμφιλοσόφημα, ατος, τὸ, in quo philoſophamur, diſputatio philoſophica, ſtudium philoſophicum. Ex ἐν, & φιλοσοφέω, *philoſophor*.

Ἐμφιλόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, philoſophiæ conveniens, ad philoſophum pertinens. Ex ἐν, & φιλόσοφος, *philoſophus*.

Ἐμφιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter habito in, libenter commoror in; (2) adhæreo. Ex ἐν, & φιλοχωρέω, *libenter verſor in*.

Ἐμφλέγω, f. ξω. inflammo, comburo. Ex ἐν, & φλέγω, *uro*.

Ἔμφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, corticem habens, cui cortex eſt. Ex ἐν, & φλοιὸς, *cortex*.

Ἐμφλοιοσπέρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus ſemina cortice obtecta ſunt. Ex ἔμφλοιος, & σπέρμα, *ſemen*.

Ἔμφλοξ, γος, ὁ ϗ ἡ, inflammatus, ignitus. Ab ἐμφλέγω.

Ἐμφοβέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, timeo. Ἐμφοβήσονται περὶ αὐτὴν, Plut. Ab ἐν, & φοβέομαι.

Ἔμφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, perterritus, timens, timore perculſus. Ex ἐν, & φόβος, *timor*.

Ἐμφόρβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, depaſcens, abſumens. Nicander. Ex ἐν, & φέρβω, *paſco*.

Ἐμφορβιόω, ῶ, f. ώσω, capiſtro, capiſtrum injicio. Unde ἐμπεφορβιωμένος, tibicen apud Ariſtophanem, Av. 868. capiſtratus, capiſtro munitus, ut ſolebant propter nimiam diſtenſionem buccarum. Ex ἐν, & φορβιὰ, *capiſtrum*.

Ἐμφορέω, ῶ, f. ήσω, importo; (2) infligo, incutio. Πολλὰς ἐνεφόρει τῷ προσώπῳ πληγὰς, Plut. Ἐμφορεῖσθαι τῆς ἀμβροσίας, τῶν ὄψων, Luc. Ex ἐν, & φέρω, *fero*.

Ἔμφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, oneratus, onuſtus. Ex ἐν, & φόρτος, *onus*.

Ἔμφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum, ſeptum, obex, obſtructio. Ab ἐμφράσσω.

Ἐμφραγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐμφρακτικὸς, ὴ, ὸν, obſtruendi vim habens. Ab eod.

Ἔμφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, obſtructus, ſeptus, munitus, obturatus. Ab eod.

Ἐμφράσσω, vel ἐμφράττω, f. ξω, obturo, obſtruo; (2) infercio. Ἐμφράττειν στόμα, Dem. Ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς κατὰ σοῦ τιμωρίας, Æſchin. Ex ἐν, & φράσσω, *ſepio*.

Ἐμφρόνως, *Adv.* prudenter. Ab ἔμφρων.

Ἐμφρουρέω, ῶ, f. ήσω, inter cuſtodias ago. Ab ἔμφρουρος.

Ἔμφρουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui præſidia impoſita ſunt, præſidiis munitus; (2) qui in præſidio eſt; qui cuſtodit; (3) in cuſtodiam incluſus, in cuſtodiam traditus. Ex ἐν, & φρουρὸς *cuſtos*.

Ἔμφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos; (2) prudens, ſapiens. Ex ἐν, & φρὴν, *mens*.

Ἐμφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, natura inſitus, naturalis. Ex ἐν, & φυὴ, *natura*.

Ἐμφύλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, tribulis; (2) inteſtinus; (3) civilis. Ab ἔμφυλος.

Ἔμφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐν, & φυλὴ, *tribus*.

Ἐμφῦναι, a. 2. tanquam ab ἔμφυμι. Unde a. 2. ἐνέφυν; ἐμφύς; ἐμφῦναι; inhærere; (2) amplecti. A φύω.

Ἐμφύομαι, inhæreſco. Ἐνεφύοντο γὰρ ἀλλήλοις, ϗ κατεφίλουν, Plut.

Ἐμφυσάω, ῶ, f. ήσω, influo, inſpiro; (2) flatu accendo. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε, ſcil. αὐτοῖς, Joan. 20, 22. Ex ἐν, & φυσάω, *flo*.

Ἐμφύσημα, ατος, τὸ, inſufflatio; (2) id, quod ſufflatur, ſeu inflando immittitur; (3) Spiritus Sanctus; (4) tumor, morbus. Ab ἐμφυσάω.

Ἔμφυσις, εως, ἡ, ingeneratio, ipſa actio ingenerandi. Ab ἐμφύω.

Ἐμφυσιόομαι, οῦμαι, inflor, intumeſco, ſuperbio; ἐμπεφυσιωμένος, tumidus, ſuperbus. Ex ἐν, & φυσιῶ, *inflo*.

Ἐμφυτεία, ας, ἡ, inſitio. Ab ἐμφυτεύω.

Ἐμφύτευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐμφυτεύω, f. εύσω, inſero. Ab ἔμφυτος.

Ἔμφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ingenitus, inſitus a natura; (2) ingenuus, nativus, non fucatus. Ab ἐμφύω.

Ἐμφύω, f. ύσω, ingenero, inſero. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν, Odyſſ. 22, 348. Ex ἐν, & φύω, *gigno*.

Ἐμφωλεύω, f. εύσω, lateo in, tenebras quæro in. Ex ἐν, & φωλεύω, *latibulum habeo*.

Ἔμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vocem in ſe habens, canorus. Ex ἐν, & φωνὴ, *vox*.

Ἐμφώτειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus. Ex ἐν, & φῶς, *lux*.

Ἔμψοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſonitus ineſt; (2) cum ſonitu factus. Ex ἐν. & ψόφος, *ſonitus*, *ſtrepitus*.

Ἔμψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. Ab ἐμψύχω, *refrigero*.

Ἔμψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, animatus, ſpirans. Ex ἐν, & ψυχὴ, *anima*.

Ἐμψυχόω, ῶ, f. ώσω, animam indo, animo, vivifico. Ab ἔμψυχος.

Ἐμψύχω, f. ξω, refrigero, frigus ingenero. Ex ἐν, & ψύχω, *frigefacio*.

Ἐμψύχως, *Adv.* vive, vivaciter, animate. Ab ἔμψυχος.

ἘΝ, *Præpoſ.* regens Dat. in, *quum ſignificat in loco*; (2) pro εἰς, in, *quum ſignificat in locum*; (3) inter; (4) apud; (5) ex; (6) per; (7) ad; (8) penes; (9) vice; (10) *facit Periphraſin Adverbii*, ut ἐν ἡσυχίᾳ, tranquille, ἐν καιρῷ, opportune, ἐν δίκῃ, merito; (11) *Verbi*, v. gr. ἐν φόβῳ εἰμὶ, metuo, ἐν δυνάμει εἶναι, poſſe; (12) *notat tempus*, v.g. ἐν τρισὶν ἡμέραις, ſpatio trium dierum; (13) *abundat*, v. g. ἐν βέλει πληγεὶς, telo percuſſus. Hinc etiam (14) ἐν ᾧ, valet dum, interea dum, propterea quod, quo facto; (15) ἐν τούτῳ, interea; (16) idem quod ἔνθα, ibi.

Ἐναβρύνομαι, inſoleſco. Ab ἐν, & ἁβρύνομαι, *delicior*, *glorior*.

Ἐναγγειοσπέρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, vaſculis ſemen incluſum habens. Ex ἐν, ἀγγεῖον, *vas*, & σπέρμα, *ſemen*.

Ἐναγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis, impurus, piacularis. Ex ἐν, & ἄγος, *piaculum*.

Ἐναγίζω, f. ίσω, ſacra mortuis facio, parento; (2) immolo. Ἐναγίζειν βοῦν, Plut. Ab ἐναγής.

Ἐναγικὸς, ὴ, ὸν, piacularis, de re. Ab ἐναγής.

Ἐνάγισμα, ατος, τὸ, parentatio; (2) libamen, quod parentationis cauſſa adfertur; (3) inferiæ. Ab ἐναγίζω.

Ἐναγισμὸς, οῦ, ὁ, parentatio. Ab eod.

Ἐναγκαλίζομαι, f. ίσομαι, in ulnas recipio, amplector. Ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, ſcil. παιδίον, Marc. 9, 36. Ex ἐν, & ἀγκάλη, *ulna*.

Ἐναγκωνίζω, f. ίσω, cubito incumbo, inclino. Ex ἐν, & ἀγκὼν, *cubitus*.

Ἔναγχος, *Adv.* paullo ante, nuper. Ex ἐν, & ἄγχι, *prope*.

Ἐνάγω, induco, incito; (2) ſuadeo, urgeo; (3) accuſo, defero. Ἐνάγειν τὸν πόλεμον, Thuc. Ex ἐν, & ἄγω, *duco*.

Ἐναγωγὴ, ῆς, ἡ, accuſatio, delatio. Ab ἐνάγω.

Ἐναγωνίζομαι, f. ίσομαι, reſiſto, adverſor; (2) certo in; (3) elaboro, exerceo me in aliqua re. Ἐναγωνίζεσθαι τοῖς Ἕλλησιν, Thuc. Ex ἐν, & ἀγωνίζομαι, *certo*.

Ἐναγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in certaminibus verſatur, certaminum ſtudioſus; (2) ad certamen pertinens; (3) anxius, ſolicitus. Ex ἐν, & ἀγὼν, *certamen*, vel ἀγωνία, *angor*.

Ἐναδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro indifferente habeo; (2) indifferens ſum in aliqua re; (3) contemno, non magni facio. Ex ἐν, & ἀδιαφορέω, quod idem notat.

Ἐνάενος, ου, ὁ ϗ ἡ, anniculus, qui unius eſt anni. Ex ἕν, & ἔνος, *annus*.

Ἐναερίζω, f. ίσω, in aërem ſubveho. Ab ἐναέριος.

Ἐναέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in aëre, aërius. Ex ἐν, & ἀὴρ, *aër*.

Ἐναθρέω, ῶ, f. ήσω, fixis oculis intueor. Ex ἐν, & ἀθρέω, *intueor*.

Ἐναίθριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub dio, apricus. Ex ἐν, & αἴθριος, quod idem notat.

Ἔναιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguine præditus, vivus; (2) ſanguinolentus, cruentus, ſanguine adhuc ſtillans; (3) qui adhuc cruento vulneri injicitur & ſiſtendo ſanguini aptus eſt. Ex ἐν, & αἷμα, *ſanguis*.

ἘΝΑΙ´ΡΩ, occido, interficio; (2) corrumpo, perdo; (3) ſpolio. Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέϊ χαλκῷ, Heſiod. Θεογ. 316.

Ἐναίσιμον, *Adv*, decenter, commode. Ab eod.

Ἐναίσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fatalis, aliquid portendens; (2) idoneus, decens, utilis, æquus, juſtus. Ex ἐν, & αἶσα, *fatum*.

Ἐναιχμάζω, f. άσω, armis pugno. Ἐναιχμάσουσιν αὐτανέψιοι, Lyc. 546. Ab ἐν, & αἰχμάζω, *armo*.

Ἐναιωρέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ſuſpenſus agitor. Ex ἐν, & αἰωρέομαι, *ſurſum evehor*.

Ἐναιώρημα, ατος, τὸ, id quod in urina ſublime ſupernatat, nubecula in urina, quæ non ſubſidet. Ab ἐναιωρέομαι.

Ἐνακμάζω, f. άσω, vigorem accipio, invaleſco, adoleſco. Ex ἐν, & ἀκμάζω, vige

Ἐνακμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vegetus, robuſtus. Ex ἐν, & ἀκμὴ, *vigor ætatis*.

Ἔνακμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐνακολασταίνω, f. στήσω, petulans ſum in aliquem, vel in aliqua re, libidinem meam in aliqua re exerceo. Ex ἐν, & ἀκολασταίνω, *petulanter me gero*.

Ἐνακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, nongenteſimus.

Ἐναλδέω, ῶ, f. ήσω, intriſecus augeo. Ἐναλδήσας κορύνην, Nic. Ex ἐν, & ἀλδέω, augeo.

Ἐνάλειμμα, ατος, τὸ, id, quod illinitur. Ab ἐναλείφω.

Ἐναλείφω, f. ψω, inungo, illino. Ex ἐν, & ἀλείφω, *ungo*.

Ἐναλήθης, ους, ὁ καὶ ἡ, in veritate, verus. Τῆς δὲ ῥητορικῆς φαντασίας, κάλλιστον ἀεὶ τὸ ἔμπρακτον καὶ ἐναληθές, Longin. 15.

Ἐναλίγκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimilis. Ex ἐν, & ἀλίγκιος, quod idem notat.

Ἐναλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo. Ex ἐν, & ἀλινδέω, *volvo*.

Ἐνάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἐνάλιος, ία, ιον, Poët. εἰνάλιος, marinus; (2) maritimus. Ex ἐν, & ἅλς, *mare*.

Ἔναλλα, inverſa, contraria, præpoſtera ap. Theocr. quaſi ἐνηλλαγμένα, aut adverbialiter pro ἐναλλάξ· aut ab ἐν, & ἄλλα, *alia*.

Ἐναλλάγδην, *Adv.* permutato ordine; (2) decuſſatim; (3) complicatim; (4) vice verſa, viciſſim, alternatim, e contrario. Ab ἐναλλάττω.

Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio, ordinis mutatio. Ab eod.

Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, permutatio; (2) pretium. Ab eod.

Ἐναλλὰξ, *Adv.* mutuo; viciſſim; vice verſa. Ab eod.

Ἐνάλλαξις, εως, ἡ, idem quod ἐναλλαγή. Ab eod.

Ἐναλλάσσω, vel ἐναλλάττω, f. ξω, immuto, permuto; (2) vario, vices alterno; ἐναλλάττομαι, immutor; ἐνηλλαγμένος, immutatus; (3) commercium habeo, apud Thuc. ἐνηλλάγησαν Ἀθηναίοις, cum Athenienſibus commercium habuerunt. Νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς τὴν τοῦδ' ὕβριν, Soph. Aj. 1080. Τὴν ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν εἱρμοῦ παντοίως πρὸς μυρίας τροπὰς ἐναλλάττουσι τάξιν, Longin. 22. Ex ἐν, & ἀλλάσσω, *muto*.

Ἐνάλλομαι, inſilio, inſulto. Ex ἐν, & ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἐναλύω, immoror cum tædio. Ex ἐν, & ἀλύω, *tædioſus ſum*.

Ἐναμβλύνω, f. υνῶ, hebeto & obtundo in. Ex ἐν, & ἀμβλύνω, *hebeto*.

Ἐνάμιλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, certans & contendens cum, non cedens, par, reſpondens ex æquo, comparandus, par. Ex ἐν, & ἅμιλλα, *certamen*.

Ἐναμίλλως, *Adv.* ita, ut contendi poſſis, pariter. Ab ἐνάμιλλος.

Ἕναμμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνάπτω, *alligo, illigo*.

Ἐναμοιβαδὶς, *Adv.* permutatis vicibus, viciſſim. Ex ἐν, & ἀμοιβαδὶς, quod idem notat.

Ἐναναπαύομαι, conquieſco in, acquieſco. Ex ἐν, & ἀναπαύομαι, *quieſco*.

Ἐνανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, inter homines verſor & ago. Ex ἐν, & ἄνθρωπος, *homo*.

Ἐνανθρώπησις, εως, ἡ, converſatio inter homines. Ab ἐνανθρωπέω.

Ἐνανθρωπίζω, f. ίσω, idem quod ἐνανθρωπέω.

Ἔναντα, *Adv.* contra. Ex ἐν, & ἄντα, *coram*.

Ἔναντι, *Adv.* coram, ante. Ex ἐν, & ἀντὶ, *contra*.

Ἐναντίβιον, *Adv.* adverſus, contra. Ab ἐναντίβιος.

Ἐναντίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, adverſarius. Ex ἔναντι, & βία, *vis*.

Ἐναντιγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui contrariæ eſt ſententiæ, ſeu opinionis. Ex ἐναντίος, & γνώμη, *ſententia*.

Ἐναντιολογέω, ῶ, f. ήσω, contraria loquor. Ab ἐναντιολόγος.

Ἐναντιολογία, ας, ἡ, contradictio. Ab eod.

Ἐναντιολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, contraria loquens. Ex ἐναντίος, & λέγω, *dico*.

Ἐναντίον, *Adv.* contra, ex adverſo, coram. Ab ἐναντίος.

Ἐναντιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, adverſor. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἠναντιώμεθα, Ariſt. Av. 390. Δῆλός ἐσθ' οὗτος γ' ὅτι ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς, id. Pace, 1054. Ab eod.

Ἐναντιοπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in contrariam partem lapſus, qui in adverſum cecidit. Ex ἐναντίος, & πίπτω, *cado*.

Ἐναντίος, ία, ιον, qui eſt in conſpectu, adverſus, oppoſitus; (2) contrarius. Hinc ἐξ ἐναντίας vel ἐξεναντίας, e regione, ex adverſo, & ὁ ἐναντίος, ου, hoſtis. Ex ἐν, & ἀντίος, *adverſus*.

Ἐναντιότης, ητος, ἡ, contrarietas.

Ἐναντιοτροπὴ, ῆς, ἡ, converſio contraria. Ex ἐναντίος, & τροπὴ, *converſio*.

Ἐναντιόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, contrariam vocem habens. Ex ἐναντίος, & φωνὴ, *vox*.

Ἐναντιπάσχειν, mutuis beneficiis cum aliquo certare. Ex ἐν, & ἀντιπάσχειν, *beneficio viciſſim adfici*.

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, adverſatio. Ab ἐναντιόομαι.

Ἐναντίως, *Adv.* contrarie. Ab ἐναντίος.

Ἐναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia, contrarietas. Ab ἐναντιόομαι.

Ἐναπαιωροῦμαι, pendeo ſ. ſuſpenſus ſum in. Ex ἐν, & ἀπαιωροῦμαι, *dependeo*.

Ἐναπεργάζομαι, f. άσομαι, facio, efficio in. Ex ἐν, & ἀπεργάζομαι, quod idem notat.

Ἐναπερείδω, f. είσω, firmiter infigo; (2) retorqueo. Ex ἐν, & ἀπερείδω, *firmiter figo*.

Ἐναποβρέχω, f. ξω, macero, perfundo. Ex ἐν, & ἀποβρέχω, *macero*.

Ἐναπόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, adſcriptitius, adſcriptitiæ conditionis. Ex ἐν, & ἀπόγραφος, *adnotatus*.

Ἐναποδείκνυμαι, oſtento. Ex ἐν, & ἀποδείκνυμι, *oſtendo*.

Ἐναποζέω, incoquo, decoquo in. Ex ἀποζεῖν, *decoquere*.

Ἐναποθνήσκω, immorior. Ex ἐν, & ἀποθνήσκω, *morior*.

Ἐναποκάμνω, frangor animo, deficio in. Ex ἐν, & ἀποκάμνω, *deficio*.

Ἐναποθωπεύω, f. εύσω, blanditiis delinio in. Ex ἐν, & ἀποθωπεύω, *adulor*.

Ἐναπόκειμαι, repoſitus ſum in, inſum. Ex ἐν, & ἀπόκειμαι, *repoſitus ſum*.

Ἐναποκλάω, intus ſeu ab interiore parte defringo, effringo, unde ἐναποκέκλαστο. Ex ἐν, & ἀποκλάω, *confringo*.

Ἐναποκλείω, f. είσω, intus includo. Ex ἐν, & ἀποκλείω, *includo*.

Ἐναποκλύζω, f. ύσω, intra aliquid abluo, ad abluendum immergo. Ex ἐν, & ἀποκλύζω, *abluo*.

Ἐναπολαμβάνω, intercipio, intercludo. Ex ἐν, & ἀπολαμβάνω, quod idem notat.

Ἐναπολείπω, f. ψω, relinquo, derelinquo. Hinc ἐναπολείπομαι, relinquor, remaneo in. Ex ἐν, & ἀπολείπω, *relinquo*.

Ἐναπόλειψις, εως, ἡ, reliquiæ. Ab ἐναπολείπω.

Ἐναπόληψις, εως, ἡ, interclufio, cohibitio, concluſio. Ab ἐναπολαμβάνω.

Ἐναπομάσσω, vel ἐναπομάττω, f. ξω, in aliquo exprimo. Ἐναπεμάξατο τὸν οἰκεῖον χαρακτῆρα, Philo. Ex ἐν, & ἀπομάσσω, *exprimo*.

Ἐναπομένω, perſiſto, permaneo in. Ex ἐν, & ἀπομένω, *permaneo*.

Ἐναπομόργνυμαι, f. ξομαι, imprimo, inuro; (2) abſtergo, detergo. Ex ἐν, & ἀπομόργνυμι, *exprimo*.

Ἐναπονίζω, abluo in. Ex ἐν, & ἀπονίζω, *abluo*.

Ἐναπονίπτω, idem cum præc.

Ἐναπόνιψις, εως, ἡ, ablutio in.

Ἐναποπατέω, ῶ, f. ήσω, inambulo, congredior. Ἐναποπατεῖν γὰρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ, Ariſt. Pace, 1227. Ab ἐν, & ἀποπατέω.

Ἐναποπλύνω, abluo in. Ex ἐν, & ἀποπλύνω, *abluo*.

Ἐναποπνέω, f. εύσω, ſpiro in, immorior. Ex ἐν, & ἀποπνέω, *efflo, ſpiro*.

Ἐναποτελέω, ῶ, perficio ſeu adficio in; (2) efficio, reddo. Ex ἐν, & ἀποτελέω, *perficio*.

Ἐναποτίθημι, f. θήσω, depono in. Ex ἐν, & ἀποτίθημι, *depono*.

Ἐναποτίω, f. ίσω, perſolvo in. Πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χρήματα, Ariſt. Av. 38. Ex ἐν, & ἀποτίω, *perſolvo*.

Ἐναποτυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimo. Ex ἐν, & ἀποτυπόω, *exprimo*.

Ἐναποψύχω, f. ξω, efflo animam in, immorior; (2) crepitum ventris emitto in; (3) ventris excrementa ejicio in. Ex ἐν, & ἀποψύχω, *animam efflo*.

Ἐνάπτομαι, f. ψομαι, tango, attingo; (2) alligor, annector, induor. Unde ἐνημμένος, indutus. Πέμψω —— ὄρνεις ἐπ' αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημμένους, Ariſt. Av. 1255. Ex ἐν, & ἅπτομαι, *tango*.

Ἐνάπτω, f. ψω, alligo, illigo, innecto, adjungo; (2) incendo, accendo. Ex ἐν, & ἅπτω, *necto, vel incendo*.

Ἔναρα, ων, τὰ, ſpolia, arma interfectis detracta. Ab ἐναίρω, *occido*.

Ἐναράσσω, vel ἐναράττω, f. άξω, illido. Οἱ κριοὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν αὐτόματοι καὶ βίᾳ τὰ κέρατα ἐναράξαντες ἀποθνήσκουσι, Pauſan. Ex ἐν, & ἀράσσω, *pulſo, tundo*.

Ἐνάργεια, ας, ἡ, evidentia, illuſtratio. Ab ἐναργής.

ἘΝΑΡΓΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, clarus, evidens, manifeſtus. Hinc τὸ ἐναργὲς, evidentia.

Ἐναργῶς, *Adv.* evidenter perſpicue, luculenter. Ab ἐναργής.

Ἐνάρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, virtutis particeps, virtute præditus, commendabilis virtutis ergo. Ex ἐν, & ἀρετὴ, *virtus*.

Ἐναρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, exſecrabilis, diris devotus. Ex ἐν, & ἀρὰ, *diræ*.

Ἐναρηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpolia ferens, ſive gerens. Ex ἔναρα, & φέρω, *fero*.

Ἔναρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, articulatus; (2) perfectus. Ex ἐν, & ἄρθρον, *articulus*.

Ἐνάρθρως, *Adv.* articulate, articulatim. Ab ἔναρθρος.

Ἐναρίζω, f. ίξω, interficio; (2) ſpolio. Οὗ φίτυν ἠνάριξεν Οἰταίοις στόνυξ, Lyc. 486. Ab ἔναρα.

Ἐναρίθμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, adnumeratus. Ab ἐνάριθμος.

Ἐνάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἐν, & ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἐναρίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cædit mortales, homicida. Ex ἀναίρω, *occido*, & βροτὸς, *mortalis*.

Ἐναρκτικὸς, ὴ, ὸν, inchoativus. Ab ἐνάρχομαι, *incipio*.

Ἐναρμόζω, f. όσω, & ἐναρμόττω, concinno, coapto; (2) adjungo, adapto; (3) convenio, quadro, cohæreo. Εἰς περιόδους ἐναρμόζων ἅπαντα τὰ νοήματα, D. Hal. Ex ἐν, & ἁρμόζω, *quadro*.

Ἐναρμονικὸς, ὴ, ὸν, ad harmoniæ muſicæ modulos compoſitus. Ab ἐναρμόνιος.

Ἐναρμόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) concinnus, apte compoſitus, cohærens. Ex ἐν, & ἁρμονία, *harmonia, concentus*.

Ἐναρμονίως, *Adv.* compoſite ad modulos muſicæ. Ab ἐναρμόνιος.

Ἔναρος, ου, ὁ καὶ ἡ, diris devotus. Ex ἐν, & ἀρὰ, *diræ*.

Ἐναρφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pro ἐναρόφορος, ſpoliator. Ex ἔναρα, & φέρω, *fero.*

Ἐνάρχομαι, f. ξομαι, incipio, auſpicor. Ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν δευτέρων λόγων ἐνάρχεσθαι, Luc. Ex ἐν, & ἄρχομαι, *incipio.*

Ἔναρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, principium habens; magiſtratu fungens. Ex ἐν, & ἀρχὴ, *principium.*

Ἑνὰς, άδος, ἡ, unitas. Ab εἷς, *unus.*

Ἐνασθενέω, ῶ, f. ήσω, debilis ſum in. Ex ἐν, & ἀσθενέω, *infirmus ſum.*

Ἐνασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo me in aliqua re. Ex ἐν, & ἀσκέω, *exerceo.*

Ἐνασμενίζω, f. ίσω, delector aliqua re, adquieſco. Ex ἐν, & ἀσμενίζω, *lubens ſuſcipio.*

Ἐνασπιδόω, ῶ, f. ώσω, & ἐνασπιδόομαι, ȣ̃μαι, clypeo armo. Ex ἐν, & ἀσπὶς, *clypeus.*

Ἐναστράπτω, f. ψω, q. d. infulguro; (2) interno ſplendore radio. Ex ἐν, & ἀστράπτω, *fulguro.*

Ἔναστρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aſtris apertus. Ex ἐν, & ἄστρον, *aſtrum.*

Ἐνασχημονέω, ῶ, f. ήσω, turpiter in aliqua re me gero. Ex ἐν, & ἀσχημονέω, *turpiter me gero.*

Ἐνασχολέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, occupatus ſum in. Ex ἐν, & ἀσχολέομαι, *occupatus ſum.*

Ἐνατενίζω, f. ίσω, intueor, oculos defigo in, intentis oculis adſpicio. Ex ἐν, & ἀτενίζω, *intentis oculis adſpicio.*

Ἔνατος, άτη, ον, nonus. Ab ἐννέα.

Ἐναυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, voce præditus, vocalis; (2) vivus, ſpirans. Ex ἐν, & αὐδὴ, *vox.*

Ἔναυδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐναυθεντέω, ῶ, f. ήσω, auctoritatem obtineo inter, auctoritate valeo in. Ex ἐν, & αὐθεντέω, *auctoritate valeo.*

Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, diverſor. Ἐναυλιζόμενοι τῶν χωρίων, Thuc. Ex iiſd.

Ἐναύλιον, ȣ, τὸ, domicilium. Ex iiſd.

Ἐναύλισμα, ατος, τὸ, idem. Ab ἐναυλίζομαι.

Ἔναυλος, ȣ, ὁ, ſtabulum. Ex ἐν, & αὐλὴ, *ſtabulum.*

Ἔναυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tibiis perſonans; (2) inhabitans. Ex ἐν, & αὐλὸς, *tibia*, ſ. αὐλὴ, *ſtabulum.*

Ἔναυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo auræ ſunt, auris apertus & pervius. Ex ἐν, & αὖρα, *aura.*

Ἔναυσμα, ατος, τὸ, id, quo ignis accenditur, igniarium, ſuſcitabulum, fomes, fax, incitamentum. Ab ἐναύω, *incendo.*

Ἐναυχένιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad cervicem pertinens, qui in collo eſt, collo injectus, collo inſertus. Ex ἐν, & αὐχὴν, *cervix.*

Ἐναύω, f. αύσω, incendo, accendo. Τὸν κεραυνὸν ἐναυσάμενος ἐκ τῆς Οἴτης, Luc. Ex ἐν, & αὔω, *ſicco*, *accendo.*

Ἐναφανίζομαι, f. ίσομαι, obſcurus fio. Ὥσπερ ϗ τὰ ἀμυδρὰ φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαυγȣ́μενα, Longin. 17. Ab ἐν, & ἀφανίζω.

Ἐναφεψέω, ῶ, f. ήσω, incoquo. Ex ἐν, & ἀφέψω, *coquo.*

Ἐναφέψω, idem & ex iiſd.

Ἐναφίημι, f. ήσω, immitto ex me in alium. Ex ἐν, & ἀφίημι, *dimitto.*

Ἐνγόνασι, vel ἐν γόνασι, ingeniculum, nomen ſideris. Ex ἐν, & γόνυ, *genu.*

Ἔνδαδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tædam in ſe habet. Ex ἐν, & δᾲς, *fax.*

Ἐνδαδόω, ῶ, f. ώσω, in tædam converto, vel convertor. Ab ἔνδαδος.

Ἐνδαιτέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, epulor, convivor. Ex ἐν, & δαίω, *epulum præbeo.*

Ἐνδάκνω, morſus infero. Ex ἐν, & δάκνω, *mordeo.*

Ἔνδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui in lacrimis eſt, cui lacrimæ oboriuntur. Ex ἐν, & δάκρυ, *lacrima.*

Ἐνδάπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indigena. Ex ἐν, & δάπεδον, *ſolum.*

Ἔνδασυς, υος, ὁ ϗ ἡ, piloſus, hirſutus. Ex ἐν, & δασὺς, *piloſus.*

Ἐνδατέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, diſpertior. Τὸν ὠλενίτην χόνδρον ἐνδατȣμένη, Lyc. 155. Ex ἐν, & δατέομαι, *divido.*

Ἐνδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, dapſilis & largus ſum in. Ex ἐν, & δαψιλεύομαι, *copioſe ſubminiſtro.*

Ἐνδεδομένως, *Adv.* remiſſe, laxatis habenis. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδεέστερον, *Adv.* non ſatis, minus quam. Ab ἐνδεής.

Ἐνδεεστέρως, idem & ab eod.

Ἐνδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigus; (2) qui non ſufficit, cui aliquid deeſt; (3) inferior, minor, impar. Hinc τὸ ἐνδεὲς, defectus. Ex ἐν, & δέομαι, *indigeo.*

Ἔνδεια, ας, ἡ, indigentia, penuria, inopia. Ab ἐνδεής.

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium. Ab ἐνδείκνυμι.

Ἐνδείκνυμι, oſtendo, indico; (2) defero, accuſo.

Ἐνδείκνυμαι, oſtento me, vendito me, ſpecimen præbeo. Πολλὴν ἀρετὴν ϗ σωφροσύνην ἐν τῷ βίῳ ἐνδεδειγμένος, Iſocr. Ab ἐν, & δείκνυμι, *oſtendo.*

Ἐνδείκτης, ȣ, ὁ, delator, quadruplator, ſycophanta. Ab ἐνδείκνυμι.

Ἐνδεικτικὸς, ἡ, ὸν, oſtentatorius. Ab eod.

Ἐνδεικτικῶς, *Adv.* oſtentatorie, oſtentabunde, cum oſtentatione; (2) per indicationem. Ab ἐνδεικτικός.

Ἔνδεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravis. Ex ἐν, & δεινὸς, quod idem notat.

Ἔνδειξις, εως, ἡ, demonſtratio, indicium; (2) delatio. Ab ἐνδείκνυμι.

Ἕνδεκα, undecim, οἱ ἕνδεκα, Athenis undecimviri. Ex ἓν, & δέκα, *decem.*

Ἑνδεκαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui undecim annorum eſt. Ex ἕνδεκα, & ἔτος, *annus.*

Ἑνδεκάκις, *Adv.* undecies. Ab ἕνδεκα.

Ἑνδεκάκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, undecim lectis inſtructus; (2) undecies inclinatus. Ex ἕνδεκα, & κλίνη, *lectus*, vel κλίνω, *inclino.*

Ἑνδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt undecim cubitorum. Ex ἕνδεκα, & πῆχυς, *cubitus.*

Ἑνδεκάπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, undecim pedum, ut ἑνδεκάπȣς σκιὰ de hora diei. Ex ἓν, δέκα, & πȣ̀ς, *pes.*

Ἑνδεκὰς, άδος, ἡ, numerus undenarius. Ab ἕνδεκα.

Ἑνδεκαταῖος, αία, αῖον, qui undecima die aliquid facit aut patitur; (2) qui undecimum diem agit. Ab eod.

Ἑνδεκατημόριον, ȣ, τὸ, undecima pars. Ex ἕνδεκα, & μόριον, *pars.*

Ἑνδέκατος, άτη, ατον, undecimus. Ab ἕνδεκα.

Ἑνδεκήρης, εος, ἡ, navis undecim ordinum, undeciremis. Ex ἕνδεκα, & ἐρέσσω, *remigo.*

Ἐνδελέχεια, ας, ἡ, adſiduitas. Ab ἐνδελεχής.

Ἐνδελεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adſiduus, continuus. Ex ἐνδελὴς, pro ἐντελὴς, & ἔχω, *habeo.*

Ἐνδελεχίζω, f. ίσω, adſiduus ſum, continuus ſum. Ab ἐνδελεχής.

Ἐνδελεχισμὸς, ȣ̃, ὁ, adſiduitas, continuatio. Ab ἐνδελεχίζω.

Ἐνδελεχῶς, *Adv.* adſidue, continenter. Ab ἐνδελεχής.

Ἔνδεμα, ατος, τὸ, id, quod illigatur, alligamentum; (2) geſtamen collo appenſum. Ab ἐνδέω.

Ἐνδέμω, obturo, muris vel ædificiis munio, a. 1. ἐνέδειμα, partic. ἐνδείμας. Ex ἐν, & δέμω, *ſtruo.*

Ἐνδέξια, *Adv.* dextre, apte; (2) verſus dextram. Ab ἐνδέξιος.

Ἐνδεξιόομαι, ȣ̃μαι, dextra manu teneo, vel amplector. Ab eod.

Ἐνδέξιος, ία, ιον, qui eſt ad dextram; (2) fauſtus, proſper. Ex ἐν, & δεξιὰ, *dextra.*

Ἐνδέομαι, indigeo, deficior, unde ἐνδεηθεὶς, a. 1. Ab ἐν, & δέω, *abſum.*

Ἐνδέομαι, illigor, unde ἐνδεδεμένος, *Perf.* innexus. Ab ἐν, & δέω, *ligo.*

Ἔνδεσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνδέω.

Ἐνδεσμέω, ῶ, f. ήσω, illigo, implico. Ex ἐν, & δεσμὸς, *vinculum.*

Ἔνδεσμος, ȣ, ὁ, ligatura, volumen, nodus. Ex iiſd.

Ἔνδετος, ὁ ϗ ἡ, conſtrictus, nodatus. A δέω, *ligo.*

Ἐνδέχομαι, admitto, recipio. Hinc ἐνδέχεται, *Imperſ.* convenit, licet, fieri poteſt; ἐνδεχόμενος, conveniens; τὸ ἐνδεχόμενον, contingens. Πάντα γ᾽ ἐνδέξατο ἐφ᾽ ἑαυτὸν τὰ προειρημένα, Dem. Ex ἐν, & δέχομαι, *capio.*

Ἐνδεχομένως, convenienter, quam fieri poteſt maxime.

Ἐνδέω, f. ἐνδεήσω, deficior. Ἐνέδει τῷ ἀριθμῷ, Luc.

Ἐνδέω, f. ἐνδέσω, & ἐνδήσω, illigo, unde ἔνδησον, illiga.

Ἐνδεῶς, *Adv.* indigenter, non ſufficienter. Hinc μὴ ἐνδεῶς, plane; ἐνδεῶς ἔχω, indigeo. Ab ἐνδεής.

Ἔνδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, evidens, inſignis. Ex ἐν, & δῆλος, *manifeſtus.*

Ἐνδήλως, evidenter.

Ἐνδημέω, ῶ, f. ήσω, in populo meo ſum, domi ſum præſens. Ἐνδημȣ̃ντες ἐν τῷ σώματι, 2 Cor. 5, 6. ἐνδημῆσαι πρὸς τ Κύριον, ibid. 8. Ab ἔνδημος.

Ἐνδημία, ας, ἡ, præſentia, quum quis a populo ſuo non abeſt. Ab eod.

Ἐνδήμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, populo cuidam peculiaris. Ab eod.

Ἔνδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in populo eſt, qu in civitate vel domi eſt, domeſticus. E ἐν, & δῆμος, *populus.*

Ἐνδιάγω, agito, ſeu dego in; (2) veſco in. Ex ἐν, & διάγω, *dego.*

Ἐνδιάζω, meridior. Ἐνδιάζοντο ἐκεῖ διὰ σκίαν θρέμματα, Plut. Ab ἔνδιος.

Ἐνδιάθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mente conceptus, in ternus; (2) in canonem ſacrum recep tus. Ex ἐν, & διατίθημι, *diſpono.*

Ἐνδιαθέτως, *Adv.* e ſententia animi. A ἐνδιάθετος.

Ἐνδιαθρύπτω, per delicias illudo. Ex διὰ, & θρύπτω, *frango.*

Ἐνδιαιτάομαι, ῶμαι, immoror, inhabit Ex ἐν, & διαιτάομαι, *vitam dego.*

Ἐνδιαίτημα, ατος, τὸ, locus, qui inhabit tur, habitatio, manſio, hoſpitium. Ab διαιτάομαι.

Ἐνδιαλλάττω, f. άξω, immuto. Ex ἐν, διαλλάττω, *muto.*

Ἐνδιάσκευος, ὁ ϗ ἡ, ornamentis inſtructu Ex ἐν, & διασκευὴ, *apparatus*, *ornamen tum.*

Ἐνδιασπείρω, f. ερῶ, diſſero, diſſemino i Ex ἐν, & διασπείρω, *diſſemino.*

Ενδιατάσσω, vel ἐνδιατάττω, ordino & digero in, ſeu intus. Ex ἐν, & διατάσσω, ordino.

Ενδιατρίβω, tempus tero in, verſor in, operam & ſtudium pono in re aliqua, immoror. Τοῖς ἤθεσι λίαν τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, Ariſt. Conc. 583. Ex ἐν, & διατρίβω, tero tempus.

Ενδιατριπτέον, immorandum eſt. Ab ἐνδιατρίβω.

Ενδιαχρίω, f. ίσω, illino, oblino. Ex ἐν, & διαχρίω, perungo.

Ενδιάω, meridior, dormio in meridie; (2) tranquillus ſum. Ab ἔνδιος.

Ενδιδύσκω, induo. Ἐνεδιδύσκετο πορφύραν, Luc. 16, 19. Ab ἐνδύω, quod idem notat.

Ενδίδωμι, in manus trado, præbeo; (2) cedo, remitto. Ἐι γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβὴν, Ariſt. Lyſ. 675. Ex ἐν, & δίδωμι, do.

Ενδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, juſtus; (2) judicialis. Ex ἐν, & δίκη, jus.

Ενδίκως, jure, merito. A præc.

Ενδινα, ων, τὰ, inteſtina. Ab ἔνδον, intus.

Ενδινέω, ῶ, f. ήσω, inſtar vorticis aut turbinis circum ago. Ex ἐν, & δινέω, quod idem notat.

Ενδιον, ου, τὸ, domicilium, ſedes, habitaculum. Ab ἔνδιος.

ΝΔΙΟΣ, ία, ιον, meridianus.

Ενδίφριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in curru eſt, ſeſſor. Ab ἐν, & δίφρος, currus.

Ενδογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intus genitus; (2) dominatus. Ex ἐν, & γίνομαι, naſcor.

Ενδοθεν, Adv. ex interiore loco, intrinſecus. Ab ἔνδον.

νδοθι, Adv. intus, in. Ab eod.

νδοιάζω, f. άσω, dubito. Μέχρις τινὸς ἐνεδοίαζε, καὶ μάχης οὐ κατῆρχεν, App. Ex ἐν, & δοιὸς, geminus.

νδοιάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, dubius. Ab ἐνδοιάζω.

νδοιασίμως, dubie. A præc.

νδοίασις, εως, ἡ, dubitatio. Ab eod.

νδοιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

νδοιαστὸς, ἡ, ὸν, dubius. Ab eod.

νδοιαστῶς, Adv. ambigendo, dubie, non conſtanter. Ab ἐνδοιαστός.

νδομα, ατος, τὸ, remiſſio, laxatio; (2) indulgentia. Ab ἐνδίδωμι.

νδομάχης, Dor. ἐνδομάχας, ὁ, intus vel domi pugnans. Ex ἔνδον, & μάχομαι, pugno.

νδομενία, ας, ἡ, ſupellex.

νδόμησις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda. Quaſi ab ἐνδομέω, quod eſt ex ἐν, & δομέω, ſtruo.

νδομυχέω, ῶ, intus lateo, ἐνδομυχοῦν κακὸν, latens malum. A ſeq.

νδόμυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, inteſtinus, abditus, occultus. Ex ἔνδον, & μυχὸς, penetrale.

ΝΔΟΝ, Adv. intus.

νδοξάζω, f. άσω, glorifico, ἐνδοξασθῆναι, glorificari. Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, 2 Theſſ. 1, 12. Ex ἐν, & δοξάζω, glorifico.

νδοξολογέω, ῶ, f. ήσω, gloriam in ſermone aucupor. Ex ἐν, & δοξολογέω, glorioſa celebratione colo.

νδοξόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, equorum pullis inclitus. Ex ἔνδοξος, & πῶλος, pullus.

νδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, nobilis, glorioſus; (2) opinabilis. Ex ἐν, & δόξα, gloria, opinio.

νδόξως, Adv. honorifice, ἐνδοξότατα, honorificentiſſime. Ab ἔνδοξος.

νδόσθια, ίων, τὰ, inteſtina. Ab ἔνδον.

νδόσιμον, ου, τὸ, carminis cantus, vel orationis exordium; (2) incitatio; (3) occaſio; (4) indulgentia, conceſſio. Ab ἐνδόσιμος.

Ἐνδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, gratuitus. Ab ἔνδοσις.

Ἔνδοσις, εως, ἡ, remiſſio, laxatio; (2) inclinatio cedentis oneri; (3) deditio; (4) modulationis exordium. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδότατος, άτη, ατον, intimus, penitiſſimus. Superl. ab ἔνδον.

Ἐνδοτάτω, Adv. intime. Ab ἐνδότατος.

Ἐνδότερος, έρα, ερον, interior. Compar. ab ἔνδον.

Ἐνδοτέρω, Adv. interius. Ab ἐνδότερος.

Ἐνδουπέω, ῶ, f. ήσω, inſono, ſonum edo in. Ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσα, Odyſſ. 15, 478. Ex ἐν, & δουπέω, ſono.

Ἐνδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, efficax, habilis ad faciendum, ſolers. Ab ἐν, & δραίνω, facio.

Ἐνδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, inſultus; (2) certaminis quoddam genus. Ab ἐν, & δραμεῖν.

Ἐνδρομίδες, αἱ, calceamenti genus, quo utebantur curſores in certamine; (2) vinculum. Ab eod.

Ἐνδρομὶς, ίδος, ἡ, veſtimentum craſſius apud Juvenalem.

Ἔνδροσος, ου, ὁ καὶ ἡ, rorem habens, roſcidus, rorulentus. Ex ἐν, & δρόσος, ros.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor & medulla arborum; (2) temo; (3) aratrum. Ex ἐν, & δρῦς, arbor, quercus.

Ἐνδυάζω, dubito, hæſito, ambigo, Heſ. Ex ἐν, & δύω, duo.

Ἐνδυασμὸς, οῦ, ὁ, dubitatio, Heſ. Ab ἐνδυάζω.

ἘΝΔΥΚΕ´ΩΣ, Adv. prompto animo, diligenter.

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, indumentum. Ab ἐνδύω, induo.

Ἐνδυναμόω, ῶ, f. ώσω, validum reddo, corroboro, confirmo. Ἐνδυναμοῦντί με, 2 Tim. 4, 17. Ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, Heb. 11, 24. Ex ἐν, & δυναμόω, roboro.

Ἐνδυναστεύω, f. εύσω, auctoritate valeo; (2) primas partes obtineo. Ex ἐν, & δυναστεύω, potentatum obtineo.

Ἐνδύνω, f. δύσω, penetro, induo. Ὅς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν, Ariſt. Θεσμ. 1053. Τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ, id. Lyſ. 1022. Ex ἐν, & δύνω, repo, vel induo.

Ἐνδύομαι, ingredior.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus; (2) veſtitus. Ab ἐνδύω, ſubeo.

Ἐνδυστυχέω, ῶ, f. ήσω, infelix & miſer ſum in. Ἐνδυστυχεῖ τῇ πόλει κακῶς βουλευσάμενος, Plut. Ex ἐν, & δυστυχέω, infelix ſum.

Ἐνδυτὴρ, ῆρος, ὁ, quo quis indui poteſt. Ab ἐνδύω.

Ἐνδυτὸν, οῦ, τὸ, indumentum. Ab eod.

Ἐνδύω, f. ύσω, induo; (2) ingredior, ſubeo. Ex ἐν, & δύω, induo, vel ſubeo.

Ἐνεαρίζω, vernum tempus dego in, ver alicubi tranſigo. Ex ἐν, & ἔαρ, ver.

Ἐνεγγυάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſpondeo, Ex ἐν, & ἐγγύη, ſponſio.

Ἔνεγγυς, Adv. prope. Ex ἐν, & ἐγγὺς, prope.

Ἐνεγκοῦσα, ης, ἡ, patria. Ab ἐνεγκεῖν, ferre.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, inſidiæ. Ex ἐν, & ἕδρα, ſedes, ſeſſio.

Ἐνεδρευτὴς, inſidiator, deceptor. A ſeq.

Ἐνεδρεύω, f. εύσω, inſidior. Ἐκεῖνος ἐνεδρεύων αὐτὸν ὑπὸ τὴν πόλιν, Plut. Τὰ δὲ τῶν ζώων ποτῷ ἐνεδρεύεται, Xen. Ab ἐνέδρα.

Ἔνεδρον, ου, τὸ, inſidioſum, inſidiæ. Ab eod.

Ἔνεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inquilinus. Ab ἐν, & ἕδρα, ſedes.

Ἐνέζομαι, inſideo. Ex ἐν, & ἕζομαι, ſedeo.

Ἐνεθίζω, f. ίσω, adſuefacio. Ex ἐν, & ἐθίζω, quod idem notat.

Ἐνεῖδον, ἐνεῖδες, vidiſti in, animadvertiſti in. Part. ἐνιδὼν, intuitus. Ab ἐν, & inuſ. εἴδω, video.

Ἐνεικονίζω, f. ίσω, ſpecto, vel comparo imagine. Ex ἐν, & εἰκονίζω, effingo.

Ἐνειλέω, ῶ, f. ήσω, implico, involvo. Ex ἐν, & εἰλέω, volvo.

Ἐνείλημα, ατος, τὸ, involucrum, volumen. Ab ἐνειλέω.

Ἐνειλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto in. Ex ἐν, & εἰλινδέω, verſo.

Ἐνειλίσσω, involvo; unde ἐνειλιγμένος, involutus. Καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, Mar. 15, 46. Ἐνειληθεὶς λεοντῇ, Thuc. Ex ἐν, & εἰλίσσω, volvo.

Ἐνείλλω, idem quod ἐνειλέω, a quo etiam deſcendit.

Ἔνειμι, inſum. Ex ἐν, & εἰμὶ, ſum.

Ἐνείργνυμι, vel ἐνειργνύω, includo; (2) prohibeo. Ab ἐνείργω.

Ἐνείργω, f. ξω, idem. Ex ἐν, & εἴργω, arceo.

Ἐνείρω, innecto, inſero, infibulo, implico; (2) conſero, apto. Ex ἐν, & εἴρω, necto.

ἝΝΕΚΑ, Adv. cauſſa, propter.

Ἕνεκεν, Adv. idem.

Ἐνεκτέος, έα, έον, referendus. A φέρω, fero.

Ἔνεμα, ατος, τὸ, id, quod immittitur ſeu infunditur, ſcil. per inferna in alvum. Ab ἐνίημι, immitto.

Ἐνεμέω, ῶ, f. ήσω, evomo in. Ex ἐν, & ἐμέω, vomo.

Ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta. Ab ἐννέα, novem.

Ἐνενηκονταετὴς, έος, οῦς, ὁ, nonagenarius. Ab ἐνενήκοντα, & ἔτος, annus.

Ἐνενηκοντούτης, ου, ὁ, nonagenarius. Ex ἐνενήκοντα, & ἔτος, annus.

Ἐνεξουσιάζω, licentia utor in. Ab ἐν, & ἐξουσία, licentia.

Ἐνεορτάζω, f. άσω, feſtum celebro. Ex ἐν, & ἑορτὴ, feſtum.

Ἐνεὸς, ὰ, ὸν, mutus; (2) ſurdus; (3) ſtultus. Ex ἐν, & ἄυω, clamo.

Ἐνεότης, ητος, ἡ, q. d. mutitas. Ab ἐνεός.

Ἐνεπηρεάζω, inſulto, vexo, calumnior.

Ἐνεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, ut peregrinus verſor & commoror in. Ex ἐν, & ἐπιδημέω, ſum domi, in populo verſor.

Ἐνεπίδημος, qui in patria eſt.

Ἐνεπικύπτω, f. ψω, inclinato capite incumbo; (2) inclinato capite intueor; (3) incumbo; (4) do operam. Ex ἐν, & ἐπικύπτω, pronus incumbo.

Ἐνεπιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero in. Ex ἐν, & ἐπιορκέω, quod idem notat.

Ἐνεπίσκημμα, τὸ, actio judicialis, quam intendebant vindicantes ſibi aliqua de publicatis bonis. A ſeq.

Ἐνεπισκήπτεσθαι, incumbere. Peculiariter creditores ἐνεπισκήπτεσθαι dicebantur, qui publicatis bonis cujuſpiam experiebantur contra populum, ut hodie contra fiſcum, actione pignoratitia in pignora incumbentes, Gu. Bud. Eſt ab ἐν, & ἐπισκήπτω, innitor, incumbo.

Ἐνέπω, & ἐννέπω, dico, cano; (2) calumnior. Ex ἐν, & ἔπω, dico.

Ἐνεργάζομαι, f. άσομαι, facio in, ingenero. Ἐνεργάζεται τοῖς ἄλλοις ἐπιθυμίαν τοῦ ἄρχεσθαι, Plut. Ex ἐν, & ἐργάζομαι, operor.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia. Ab ἐνεργής.

Ἐνεργέω, ῶ, f. ήσω, operor, intus efficio, ago. Hinc ὁ ἐνεργȣ́μενος, ȣ, a diabolo poſſeſſus. Ab eod.

Ἐνέργημα, ατος, τὸ, effectus, operatio, facultas. Ab ἐνεργέω.

Ἐνεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, efficax. Ex ἐν, & ἔργον, *opus*.

Ἐνεργητικὸς, ὴ, ὸν, activus. Ab ἐνεργέω.

Ἐνεργολαβέω, ῶ, f. ήσω, quæſtum in aliqua re facio. Ex ἐν, & ἐργολαβέω, *opus faciendum ſuſcipio*.

Ἐνεργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, operator, efficax. Ex ἐν, & ἔργον, *opus*.

Ἐνεργῶς, *Adv.* efficaciter. Ab ἐνεργής.

Ἐνερείδω, f. είσω, impingo, illido; (2) inhæreo. Ex ἐν, & ἐρείδω, *impingo*.

Ἐνερεύγω, eructo, irructo. Unde a. 2. ἐνήρυγεν. Ex ἐν, & ἐρεύγω, *ructo*.

Ἐνερευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ruber, rubicundus. Ex ἐν, & ἔρευθος, *rubor*.

Ἔνερθε, vel ἔνερθεν, *Adv.* infra. Ex ἐν, & ἔρα, *terra*.

Ἔνεροι, ων, mortui, manes, inferi. Ex iiſd.

Ἐνερόχρωτες, mortuorum colorem habentes, luridi. Ex ἔνερος, & χρόα, *color*.

Ἔνερσις, εως, ἡ, innexio, religatio. Ab ἐνείρω, *innecto*.

Ἐνέρτερος, έρα, ερον, inferior. Ab ἔνερος.

Ἐνεσία, ας, ἡ, conſilium. Ab ἔνεσις.

Ἔνεσις, εως, ἡ, immiſſio. Ab ἐνίημι, *immitto*.

Ἔνεϛι, licet. Ab ἔνειμι.

Ἐνεϛιάω, ῶ, convivio excipio in, convivium celebro in. Ex ἐν, & ἑϛιάω, *convivio accipio*.

Ἐνέϛιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui intra lares eſt, domeſticus. Ex ἐν, & ἑϛία, *lares*.

Ἐνετὴ, ῆς, ἡ, fibula. Ab ἐνίημι, *injicio, immitto*.

Ἐνετὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum medicinale, quo infuſio perficitur, clyſter. Ab eod.

Ἐνευδαιμονέω, ῶ, feliciter vivo in, felicem vitam dego in. Ab ἐν, & εὐδαιμονέω, *ſum felix*.

Ἐνευδοκιμέω, ῶ, inclareſco, clarus ſum in.

Ἐνεύδω, indormio. Ex ἐν, & εὕδω, *dormio*.

Ἐνευημερέω, ῶ, proſperor in; ἐνευημέρηκε, proſpero ſucceſſu uſus eſt in. Ab ἐν, & εὐημερέω, *proſperor*.

Ἐνευθηνεῖσθαι, abundare in aliqua re. Ab ἐν, & εὐθηνέω, *abundo*.

Ἐνευλογέω, ῶ, f. ήσω, benedico in. Ex ἐν, & εὐλογέω, quod idem ſignificat.

Ἐνεύναιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in lecto poſitus, qui eſt in lecto. Ex ἐν, & εὐνὴ, *cubile*.

Ἔνευνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐνευϛομέω, ῶ, f. ήσω, concinna ſuavique melodia cantillo, ſ. perſtrepo in. Ex ἐν, & εὐϛομέω, *concinne modulor*.

Ἐνευσχημονέω, ῶ, f. ήσω, decenter me gero in. Ex ἐν, & εὐσχημονέω, quod idem notat.

Ἐνευσχολέω, ῶ, f. ήσω, otium & operam pono in. Ex ἐν, & εὐσχολέω, *otio abundo*.

Ἐνευτυχέω, ῶ, f. ήσω, felix ſum in, feliciter ago in. Ex ἐν, & εὐτυχέω, *felix ſum*.

Ἐνεύχομαι, precor in, vel inter. Ex ἐν, & εὔχομαι, *precor*.

Ἐνευωχέομαι, ȣ̃μαι, convivor in, conviviis indulgeo. Ex ἐν, & εὐωχέω, *convivor*.

Ἐνεχυράζω, f. άσω, pigneror, pignora capio, loco pignoris accipio. Ab ἐνέχυρον.

Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, pignus, oppigneratum. Ab ἐνεχυράζω.

Ἐνεχυρασμὸς, ȣ̃, ὁ, pigneratio, oppigneratio. Ab eod.

Ἐνέχυρον, ȣ, τὸ, pignus, arrhabo. Ex ἐν, & ἐχυρὸς, *tutus*.

Ἐνεχυριάζω, pigneror, vel oppignero; unde ἠνεχυρίαϛο, pignori oppoſitum fuerat.

Ἐνεχυρίασις, εως, ἡ, pigneratio.

Ἐνεχυριασμὸς, idem quod ἐνεχυρασμός.

Ἐνέχω, inſto, urgeo. Hinc ἐνέχομαι, hæreo, teneor, teneor vinctus, obnoxius ſum. Ἐνέχεται γȣ̃ν μοι σφόδρα, Ariſt. Conc. 357. Ex ἐν, & ἔχω, *habeo*.

Ἕνη, ſ. ἕνη, tertius dies, perendie; (2) ἕνη ϗ νέα, triceſimus ſeu ultimus dies menſis, Atticis.

Ἐνηβητήριον, ȣ, τὸ, locus amœnus, in quo juvenes voluptatibus indulgent. Ab ἔνηβος.

Ἔνηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in pubertate eſt, puber. Ex ἐν, & ἥβη, *pubertas*.

Ἐνήδομαι, delector in. Ex ἐν, & ἥδω, *delecto*.

Ἐνήδονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in voluptate eſt, voluptati deditus; (3) cum voluptate conjunctus. Ex ἐν, & ἡδονὴ, *voluptas*.

Ἐνηδύνω, exhilaro in, illætifico. Ex ἐν, & ἡδύνω, *ſuave reddo*.

Ἐνηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, ſuavitate & voluptate fruor in re aliqua, oblector, adquieſco. Ex ἐν, ἡδὺς, & πάθος, *paſſio*.

Ἐνήεια, ας, ἡ, benignitas, manſuetudo. Ab ἐνηής.

Ἐνηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benignus, placidus, mitis. Ab εὖς, *bonus*.

Ἐνήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, audiendi facultate præditus. Ab ἐνακȣ́ω, *inaudio*.

Ἐνήλατα, ων, τὰ, ligna recta, in quæ defiguntur & adiguntur gradus ſcalæ; (2) clavi rotam in axe continentes; (3) ſpondæ, & in *Singulari* ἐνήλατον, ſponda.

Ἐνήλικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puber. Ex ἐν, & ἡλικία, *juventus, pubertas*.

Ἐνῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, puber.

Ἐνηλλαγμένως, *Adv.* ordine permutato, ordine inverſo, viciſſim. Ab ἐναλλάττω.

Ἐνηλύσιον, locus de cœlo tactus, bidental. Ab ἤλυσις, *adventus, ingreſſus*, ſicut Jupiter *fulminator* dicitur; καταιβάτης quaſi *deſcenſor*.

Ἔνημαι, inſideo. Ex ἐν, & ἧμαι, *ſedeo*.

Ἐνηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quieſco in. Ex ἐν, & ἠρεμέω, *quieſco*.

Ἐνήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, navis remigio inſtructa. Ex ἐν, & ἐρέσσω, *remigo*.

Ἐνηχέω, ῶ, f. ήσω, inſono; (2) inculco, doceo. Ex ἐν, & ἠχέω, *ſono*.

Ἔνηχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſonans, ſonorus. Ex ἐν, & ἦχος, *ſonus*.

ἜΝΘΑ, *Adv.* hic; (2) ubi, illic; (3) ubi; (4) tum.

Ἐνθάδε, *Adv.* hic, iſthic; (2) huc. Ab ἔνθα.

Ἐνθαδὶ, Attice; idem & ab eod.

Ἐνθακέω, ῶ, f. ήσω, inſideo. Ex ἐν, & θακέω, *ſedeo*.

Ἐνθάκησις, εως, ἡ, inſeſſio. Ab ἐνθακέω.

Ἐνθαλασσεύω, vel ἐνθαλαττεύω, f. εύσω, in mari verſor, mare frequento, in mari navigo. Ex ἐν, & θάλασσα, *mare*.

Ἐνθάπτω, f. ψω, q. d. inſepelio in, vel intra. Ex ἐν, & θάπτω, *ſepelio*.

Ἐνθαρσέω, ῶ, & Attice ἐνθαῤῥέω, ῶ, confido, bono animo ſum in. Ab ἐν, & θαρσέω, *confido*.

Ἐνθεάζω, & ἐνθεάζομαι, limphor, divino ſpiritu adflatus ſum. Ab ἔνθεος.

Ἐνθεαϛικὸς, ὴ, ὸν, qui fanatico furore agitatur, fanaticus, numine adflatus, qui numine adflari ſolet. Ab eod.

Ἔνθεμα, ατος, τὸ, ſarculus, qui inſeritur arbori. Ab ἐντίθημι.

Ἐνθέμιον, ȣ, τὸ, interior pars puppis. Ab eod.

Ἔνθεν, *Adv.* hinc; (2) illinc. Ab ἔνθα.

Ἐνθένδε, *Adv.* idem, & exin. Ab eod.

Ἐντεῦθεν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἔνθεος, & ἔνθȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, numine adflatus, divinus, fanaticus. Ex ἐν, & θεὸς, *Deus*.

Ἐνθερίζω, f. ίσω, æſtatem in aliquo loco dego, per æſtatem moror. Ex ἐν, & θερίζω, *meto*.

Ἐνθερμαίνω, f. νῶ, incaleo. Εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ, incenſus ſit, Soph. Trach. 372.

Ἔνθερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, calidus, æſtuoſus, fervidus. Ex ἐν, & θερμὸς, *calidus*.

Ἔνθεσις, εως, ἡ, interpoſitio, inſertio; (2) bolus, buccella. Ab ἐντίθημι.

Ἔνθεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt intra leges; (2) legitimus, licitus, legi conveniens. Ex ἐν, & θεσμὸς, *lex*.

Ἐνθέσμως, *Adv.* legitime, ut fas eſt. Ab ἔνθεσμος.

Ἔνθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſitus. Ab ἐντίθημι.

Ἐνθέως, ſancte, pie; (2) furioſe. Ab ἔνθεος.

Ἐνθηλυπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior in, muliebri libidine tabeſco. Ex ἐν, θῆλυς, & πάθος, *paſſio*.

Ἔνθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feras habens; (2) ferinus. Ex ἐν, & θὴρ, *fera*.

Ἔνθλασις, εως, ἡ, cavitas in capite facta ex contuſione. Ab ἐν, & θλᾶν, *frangere*.

Ἐνθλίβω, f. ψω, infringo, imprimo. Ex ἐν, & θλίβω, *premo*.

Ἐνθνήσκω, immorior. Ex ἐν, & θνήσκω, *morior*.

Ἐνθορέω, ῶ, inſilio. Ex ἐν, & θορέω, *ſali*

Ἔνθȣς, vide Ἔνθεος.

Ἐνθȣσιάζω, f. άσω, fanatico, ſeu divino furore agor; ἐνθȣσιαζόμενος, limphaticus. Ab ἔνθȣς.

Ἐνθȣσιᾶν, limphari, inſanire; in *Particip* ἐνθυσιῶν, inſtinctus, inſaniens. Πολλαχ γὰρ ἐνθȣσιᾶν ἑαυτοῖς δοκȣ̃ντες, ȣ̓ βακχεύ σιν, ἀλλὰ παίζȣσιν, Longin. 3.

Ἐνθȣσίασις, εως, ἡ, fanaticus ſeu divinu adflatus. Ab ἐνθȣσιάζω.

Ἐνθȣσιασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ἐνθȣσιαϛὴς, ȣ̃, ὁ, numine adflatus, fanaticus. Ab eod.

Ἐνθȣσιαϛικὸς, ὴ, ὸν, numine adflatus qui numine adflari ſolet; (2) animo furore divino corripiens. Ab eod.

Ἐνθȣσιαϛικῶς, *Adv.* more eorum, qui furoris fanatici inſtinctu aguntur. Ab ἐν θȣσιαϛικός.

Ἐνθȣσιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐνθ σιαϛικός.

Ἐνθριȣ̃σθαι, ficulneis foliis involvi. *Præt.* ἐντ θριῶσθαι. Ab ἐν, & θρίον, *ficus folium*.

Ἐνθρονίζω, f. ίσω, in throno loco. Hi ἐνθρονίζομαι, in throno ſedeo. Ex ἐν, θρόνος, *thronus*.

Ἐνθρυλλίζω, f. ίσω, immurmuro, inſuſurr Δȣ́λη τινὸς προαγωγὸς ȣ̓σ' ἐνεθρύλλισεν δεσπότῃ, Ariſt. Θεσμ. 348. Ex ἐν, θρυλλίζω, *murmuro*.

Ἔνθρυπτον, ȣ, τὸ, intritum; (2) placen Ab ἐνθρύπτω.

Ἐνθρύπτω, f. ψω, comminuo intra, inte Ex ἐν, & θρύπτω, *tero*.

Ἐνθρώσκω, inſilio. Ἐνθρώσκων πνοα Lyc. 756. Ab ἐν, & θρώσκω, *ſalio*.

Ἐνθυμέομαι, ȣ̃μαι, cogito, mente agi in animo concipio, expendo, conſide reputo. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλ Ariſt. Conc. 262. Ex ἐν, & θυμὸς, anim

Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, animi conceptus, gitatio, commentum; (2) argumen & ſententia oratoria; (3) ſpecies logiſmi, enthymema. Ab ἐνθυμέομαι

Ἐνθυμηματικὸς, ἡ, ὸν, Enthymema continens; (2) acer in argumentando, argutus orator. Ab ἐνθύμημα.

Ἐνθυμημάτιον, ου, τὸ, ſenſiculus, argutulum dictum.

Ἐνθυμηματώδης, έος, ους, commentationibus plenus.

Ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, conſideratio; (2) commentatio. Ab ἐνθυμέω.

Ἐνθυμία, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἔνθυμος.

Ἐνθυμιάω, ῶ, ſuffio intus. Ab ἐν, & θυμιᾶν, *ſuffire.*

Ἐνθυμίζεσθαι, cogitare, reputare.

Ἐνθύμιον, ου, τὸ, cogitatio; (2) id, quod in animo verſatur. Ab ἐνθύμιος.

Ἐνθύμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in animo eſt, de quo cogitamus. Ab ἔνθυμος.

Ἔνθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt animo præſenti, in quo eſt animus fortis, animoſus. Ex ἐν, & θυμὸς, *animus.*

Ἐνθυσιάζω, f. άσω, ſacrifico in. Ab ἐνθύω.

Ἔνι pro ἔνεστι ineſt, licet.

Ἐνὶ pro ἐν, in.

Ἐνιαύσια, *Adv.* quotannis. Ab ἐνιαύσιος.

Ἐνιαυσιαῖος, α, ον, annuus.

Ἐνιαύσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, annuus, anniculus, anniverſarius. Ab ἐνιαυτός.

Ἐνιαυτίζω, annum tranſigo.

ἘΝΙΑΥΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, annus.

Ἐνιαυτοφορέω, ῶ, f. ήσω, annuum fructum fero. Ab ἐνιαυτοφόρος.

Ἐνιαυτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, annuum fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς, & φέρω, *fero.*

Ἐνιαύω, f. αύσω, immoror; (2) indormio. Ex ἐν, & ἰαύω, *commoror.*

Ἐνιαχῆ, *Adv.* nonnullis in locis aut partibus. Ab ἔνιοι.

Ἐνιαχοῦ, *Adv.* alicubi. Ab eod.

Ἐνίγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, uno membro ſeu pede mutilus, claudus, Suidas. Ex ἐν, & γυῖον, *membrum.*

Ἐνιδρόω, ῶ, f. ώσω, inſudo. Ex ἐν, & ἱδρόω, *ſudo.*

Ἐνιδρύνω, colloco in; (2) fundo, firmo. Ex ἐν, & ἱδρόω, *firmo.*

Ἐνιδρύω, f. ύσω, idem quod ἐνιδρύνω.

Ἐνιζάνω, f. ζήσω, inſideo. Ex ἐν, & ἱζάνω, *ſedeo.*

Ἐνιζευγνύω, adjungo; unde ἐνιζευχθεὶς, junctus. Ab ἐνὶ pro ἐν, & ζευγνύω, *jungo.*

ιζω, unum ſeu unitatem pono, aduno. Ab ἕν, *unum.*

ίημι, immitto, infigo, injicio. Ex ἐν, & ἵημι, *mitto.*

ικατατίθημι, depono in, repono, ſeu condo in. Ex ἐνὶ pro ἐν, & κατατίθημι, *depono.*

ικλάω, f. άσω, infringo. Ex ἐνὶ pro ἐν, & κλάω, *frango.*

ικλείω, f. είσω, includo. Ex ἐνὶ pro ἐν, & κλείω, *claudo.*

ικμος, ου, ὁ ϗ ἡ, humidus. Ex ἐν, & ἰκμὰς, *humor.*

ικνέομαι, οῦμαι, intro, penetro. Ex ἐν, & ἱκνέομαι, *venio.*

ικνήθω, f. ήσω, intero radendo ungue, vel radula carptum intero. Ex ἐν, & κνήθω, *frico.*

ικὸς, ἡ, ὸν, ſingularis. Ab ἕν, *unus.*

ικρίνεσθαι pro ἐγκρίνεσθαι, adnumerari; unde ἐνικριθῆναι. Ab ἐνὶ pro ἐν, & κρίνεσθαι, *ſeparari.*

ικῶς, *Adv.* ſingulariter, numero ſingulari. Ab ἐνικός.

ίλλω, irrideo oculis, Euſtath. Ex ἐν, & ἴλλω, *oculis conniveo.*

ιλλωπέω, ῶ, f. ήσω, oculos contorqueo, ſeu diſtorqueo. Ab ἐνίλλω.

ιλλώπτω, ſum ſtrabo. Ab eod.

Ἐνιοβολέω, ῶ, f. ήσω, veneno inficio. Ex ἐν, & ἰοβόλος, *venenum ejaculans.*

ἜΝΙΟΙ, ιαι, ια, aliqui, quidam, nonnulli.

Ἐνίοτε, *Adv.* interdum; (2) aliquando; (3) aliquoties. Ab ἔνιος.

Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, increpatio. Ab ἐνίπτω.

Ἐνίπλειος, Poëtice pro ἔμπλεος, plenus.

Ἐνιπλήθω, f. ήσω, impleo. Εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους, Odyſſ. 23, 358. ἐνιπλησθῆναι, ib. 11, 451. Ab ἐν, & πλήθω.

Ἐνιπλήσσω, vel ἐνιπλήττω, terrorem incutio; (2) irruo, incido. Ex ἐνὶ pro ἐν, & πλήσσω, *percutio, ferio.*

Ἐνιππάζομαι, f. άσομαι, equo invehor, inequito. Ex ἐν, & ἱππάζω, *equito.*

Ἐνιππεύω, f. εύσω, idem. Ex ἐν, & ἱππεύω, *equito.*

Ἐνιπρήθω, f. ήσω, inuro. Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, Il. 8, 182. Ex ἐνὶ pro ἐν, & πρήθω, *uro.*

Ἐνιπτάζω, f. άσω, increpo. Ab ἐνίπτω.

Ἐνιπτύω, f. ύσω, inſpuo. Ex ἐνὶ pro ἐν, & πτύω, *ſpuo.*

Ἐνίπτω, f. ψω, dico; (2) objurgo. Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε, Il. 3, 438. Ex ἐν, & ἔπω, *dico.*

Ἐνισάζω, f. άσω, exæquo. Ex ἐν, & ἴσος, *æqualis.*

Ἐνισκέλλω, intus arefacio. Ex ἐν, & σκέλλω, *arefacio.*

Ἐνισκήπτω, f. ψω, innitor, incumbo. Οὔδει ἐνισκήψαντε κάρηατα, Il. 17, 437. Ex ἐνὶ pro ἐν, & σκήπτω, *nitor.*

Ἐνισκίμπτω, f. ψω, infigo. Δόρυ μακρὸν οὔδει ἐνισκίμφθη, Il. 16, 612. Ex ἐνὶ pro ἐν, & σκίμπτω, *figo.*

Ἐνισπέω, ῶ, f. ήσω, dico. Ex ἐνὶ pro ἐν, & ἔπω, *dico.*

Ἐνίσπω, dico, enarro; (2) increpo, objurgo. Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, Il. 2, 80. Ex iiſd.

Ἐνίσσω, verbis aſperis inceſſo, objurgo, injuria adficio. Ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων, Il. 24, 238. ἐνισσόμενος, *Paſſ.* Odyſſ. 24, 162. Ab ἐνίπτω.

Ἐνίστημι, ſtatuo inter, interpono; (2) colloco; (3) hinc ἐνίσταμαι, inſiſto, inſto; (4) inſtituo, incipio; (5) intendo; (6) immineo, obſervo; (7) obſiſto, repugno; (8) intercedo. Ἤδη τῆς τοῦ κλήρου διαδικασίας ἐνεστηκυίας, Dem. Ὅσον ἔργον ἐνίσταμαι τὸ μέγεθος, Iſocr. Ex ἐν, & ἵστημι, *ſiſto.*

Ἔνισχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, gracilis, tenuis. Ex ἐν, & ἰσχνὸς, quod idem notat.

Ἐνισχυρίζομαι, f. ίσομαι, nitor, fiduciam colloco, innitor. Ex ἐν, & ἰσχυρίζομαι, *nitor.*

Ἐνισχύω, f. ύσω, vires ſumo, invaleſco; (2) corroboro, validum reddo. Ἐνισχύων αὐτὸν, Luc. 22, 43. Ex ἐν, & ἰσχύω, *robuſtus ſum.*

Ἐνίσχω, detineo, retineo; ἐνίσχομαι, inhæreo; (2) hæſito in loquendo. Ex ἐν, & ἴσχω, *habeo.*

Ἐνιτρέφω, alo, ſeu nutrio in. Ὅς Σκύρῳ μοὶ ἐνιτρέφεται φίλος υἱὸς, Il. 19, 326. Ex ἐνὶ pro ἐν, & τρέφω, *alo.*

Ἐνιχρίμπτω, f. ψω, appropinquo; pro ἐγχρίμπτω. Ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν, Il. 17, 405.

Ἐνκάπτω, devoro, avide edo. Ἀλλ' ἐξαρπάσας ὅλην ἐνέκαψε περικυκλίσας τοῖν ποδοῖν, Ariſt. Pac. 7. Ab ἐν, & κάπτω, *comedo.*

Ἐνλείπομαι, *uſitatius* ἐλλείπομαι, deficio. Ex ἐν, & λείπω, *linquo.*

Ἐνναέτειρα, ας, ἡ, inhabitatrix. Ab ἐνναετήρ.

Ἐννάετες, *Adv.* per novem annos. Ex ἐννέα, & ἔτος, *annus.*

Ἐνναετὴρ, ῆρος, ὁ, inhabitator; (2) habitator, incola. Ex ἐν, & ναιέτης, *habitator.*

Ἐνναετηρὶς, ίδος, ἡ, novennium. Ab eod.

Ἐνναέτηρος, ου, ὁ, novennis. Ex ἐννέα, & ἔτος, *annus.*

Ἐνναετὴς, novennis. Fœm. ἐνναέτις. Ab iiſd.

Ἐνναέτης, inhabitator. Fœm. ἐνναέτις, inhabitatrix. Ab ἐνναίω, *inhabito.*

Ἐνναίω, inhabito, incolo. Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, Tmeſis, Il. 9, 154. Ex ἐν, & ναίω, *habito.*

Ἐννακοσιαστὸς, ἡ, ὸν, nongenteſimus. Ab ἐννέα.

Ἐννακόσιοι, ιαι, ια, nongenti. Ab eod.

Ἐνναταῖος, αία, αῖον, q. d. nonanus, cui tranſacti ſunt novem dies. Ab eod.

Ἔνατος, άτη, ατον, nonus. Hinc τὰ ἔνατα, ων, memoriæ mortuorum nono die celebratæ, novemdialia. Ab eod.

Ἐνναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, pugna navali dimico in. Ex ἐν, ναῦς, & μάχομαι, *pugno.*

ἘΝΝΕ'Α, novem.

Ἐννεάβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem boum, ſeu ejus nominis nummûm pretium valens. Ex ἐννέα, & βοῦς, *bos.*

Ἐννεάγηρως, ω, ὁ ϗ ἡ, novem ſenectutes, ſive ætates vivens. Ex ἐννέα, & γῆρας, *ſenectus.*

Ἐννεάδεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui novem vinculis ſeu juncturis continetur; (2) multis vinculis ligatus. Ex ἐννέα, & δεσμὸς, *vinculum.*

Ἐννεαδικὸς, ἡ, ὸν, novennarius, nonarius. Ab ἐννέα.

Ἐννεάζω, f. άσω, juventutem tero in, adoleſco in aliquo ſtudio. Ex ἐν, & νεάζω, *adoleſco.*

Ἐννεακαίδεκα, novemdecim. Ex ἐννέα, ϗ, & δέκα, *decem.*

Ἐννεακαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, tempus, ſive cyclus novemdecim annorum. Ex ἐννέα, ϗ, δέκα, & ἔτος, *annus.*

Ἐννεακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, decimo nono die aliquid agens aut patiens. Ab ἐννεακαίδεκα.

Ἐννεακαιδέκατος, άτη, ον, decimus nonus. Ab eod.

Ἐννεάκεντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem habens ſtimulos ſive aculeos. Ex ἐννέα, & κέντρον, *ſtimulus.*

Ἐννεάκις, *Adv.* nonies. Ab ἐννέα.

Ἐννεάκρουνος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem habens fiſtulas aquam fundentes; (2) nomen fontis Athenis. Ex ἐννέα, & κρουνὸς, *ſcatebra ſaliens.*

Ἐννεάλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, novemplici lino plexus. Ex ἐννέα, & λίνον, *linum.*

Ἐννεάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui novem menſium eſt. Ex ἐννέα, & μὴν, *menſis.*

Ἐννεάμυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui novem annorum eſt, robuſtus, validus, Heſ. Ex ἐννέα, & μύκλοι, *rugæ in collis aſinorum, ex quibus ætas illorum dignoſcitur.*

Ἐννεάνυχες, *Adv.* per novem noctes. Ex ἐννέα, & νὺξ, *nox.*

Ἐννεάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui novem cubitorum eſt. Ex ἐννέα, & πῆχυς, *cubitus.*

Ἐννεαπλάσιος, ία, ιον, novennario numero auctus, novies auctus. Ab ἐννέα.

Ἐννεάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, novem pedes habens. Ex ἐννέα, & ποῦς, *pes.*

Ἐννεὰς, άδος, ἡ, novennarius. Ab ἐννέα.

Ἐννεάφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem ſonos reddens. Ex ἐννέα, & φθόγγος, *ſonus.*

Ἐννεάφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, novem voces habens. Ex ἐννέα, & φωνὴ, vox.

Ἐννεάχιλοι apud Hom. pro ἐννακισχίλιοι, novies mille.

Ἐννεάχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, novem chordas habens, novem intentus fidibus. Ex ἐννέα, & χορδὴ, *chorda*.

Ἐννέμομαι, paſcor in. Ex ἐν, & νέμομαι, *paſcor*.

Ἐννενήκοντα, nonaginta. Ab ἐννέα, *novem*.

Ἐννενηκονταέτης, & ἐννενηκοντούτης, qui nonaginta annorum eſt, nonagenarius. Ex ἐννενήκοντα, & ἔτος, *annus*.

Ἐννενηκοστὸς, ἡ, ὸν, nonageſimus. Ab ἐννέα.

Ἐννεόργυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, novem ulnas (orgyias) longus. Ex ἐννέα, & ὀργυιὰ, *orgyia*.

Ἐννεὸς, ὰ, ὸν, attonitus, mutus, in quo vox præ ſtupore oppreſſa. Ex ἐν, & ἄυω, *clamo*.

Ἐννεοτροφεῖσθαι· ἐννεοτροφηθεὶς, ab adoleſcentia innutritus. Ab ἐν, & νεοτροφεῖσθαι.

Ἐννεοττεύω, f. εύσω, nidifico in. Ἔν τε τοῖς βαλαντίοις ἐννεοττεύσουσι, Ariſt. Av. 1113. Ex ἐν, & νεοττεύω, *nidifico*.

Ἐννέπω, dico, loquor. Ex ἐν, & ἔπω, *dico*.

Ἐννεσία, ας, ἡ, conſilium. Ab ἐνίημι, *immitto*.

Ἐννεύω, f. εύσω, innuo, nutu ſignifico. Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Luc. 1, 62. Ex ἐν, & νεύω, *nuo*.

Ἐννέωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, novennis. Ex ἐννέα, *novem*, & ὥρα, *annus*.

Ἐννῆμαρ, *Adv.* per novem dies. Ex ἐννέα, & ἦμαρ, *dies*.

Ἐννήρης, ſcil. ναῦς, novem ordines remorum habens navis. Ab ἐννέα, & ἐρέσσω, *remigo*.

Ἔννηφιν, in perendinum, perendie. Ex ἔνη, pro ἔνη, & ſyllabica adjectione φι.

Ἐννοέω, ῶ, f. ήσω, mente concipio, cogito, recordor. Ἐπιδεῖξαι ἐθέλω τί ποτε ἐννοεῖ, Plat. Μητρὸς οὐδὲν ἐννοούμενοι κακῶν, Eur. Med. 46. Ab ἔννοος.

Ἐννόημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio, intelligentia. Ab ἐννοέω.

Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio. Ab eod.

Ἔννομα, *Adv.* legitime. Ab ἔννομος.

Ἐννομολέσχης, ου, ὁ, qui de legibus confabulatur. Ex ἐν, νόμος, *lex*, & λέσχη, *confabulatio*.

Ἔννομος, ου, ὁ καὶ ἡ, legitimus, legibus conſentaneus, juſtus; (2) legi obnoxius. Ex ἐν, & νόμος, *lex*.

Ἔννοος, *contr.* ἔννους, ου, ὁ καὶ ἡ, mentis compos, ſapiens, prudens. Ex ἐν, & νόος, *mens*.

Ἔννος, ου, ὁ, vetus. Ab ἔνος, ἔνη.

Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ, quaſſator terræ, epitheton Neptuni. Ex ἐνόθω, & γαῖα, *terra*.

Ἔννοσις, εως, ἡ, idem quod ἔνοσις.

Ἐννοσίφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatiens ſeu agitans folia ſeu frondes, in quo frondes ſeu folia agitantur. Ex ἐνόθω, & φύλλον, *folium*, *frons*.

Ἐννότιος, & ἔννοτος, ὁ καὶ ἡ, humidus, irriguus. A νοτία, *humor*.

Ἐννυκτερεύω, f. εύσω, pernocto in, tranſigo noctem in. Ex ἐν, & νυκτερεύω, *noctem tranſigo*.

Ἔννυμι, vel ἕννυμι, induo. Χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν ἕννυσθαι, Odyſſ. 6, 28. Ex ἐν, & ἕω, quod idem ſignificat.

Ἐννυὸς, οῦ, ὁ, nurus. Ex ἐν, & νυὸς, quod idem notat.

Ἐννύχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, nocturnus. Ex ἐν, & νὺξ, *nox*.

Ἔννυχον, & ἐννύχιον, *Adv.* noctu; multa nocte. Ab ἔννυχος.

Ἔννυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, nocturnus. Ex ἐν, & νὺξ, *nox*.

Ἐινυχώτερον, *Adv.* maturius. Ab ἔννυχος.

Ἐννύω, induo. Ex ἐν, & ἕω, *induo*.

Ἔννωθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo torpor ineſt, torpidus, torpens. Ex ἐν, & νωθρὸς, *tardus*.

Ἐνόδια, ων, τὰ, caſſes. Ab ἐνόδιος.

Ἐνοδία, ας, ἡ, Hecate; Diana. Ab ἐνόδιος.

Ἐνόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in via poſitus, obvius; (2) quod incidit ſeu offertur in via. Ex ἐν, & ὁδὸς, *via*.

Ἔνοδμος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo odor eſt, odorus. Ex ἐν, & ὀδμὴ, *odor*.

Ἐνόθω, f. όσω, quatio, agito, moto.

Ἐνοιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intumeſcens, turgidus, tumidus. Ex ἐν, & οἶδος, *tumor*.

Ἐνοικέω, ῶ, f. ήσω, incolo, inhabito. Ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα, Lyc. 951. Ex ἐν, & οἰκέω, *habito*.

Ἐνοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio. Ab ἐνοικέω.

Ἐνοικίζω, f. ίσω, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio. Ἐνοικίζειν ἀλλότριον. Ex ἐν, & οἰκίζω, *in ædibus loco*.

Ἐνοίκιον, ου, τὸ, pretium conductæ domus; (2) merces, quæ hoſpiti datur, ad quem divertimus. Ab ἔνοικος.

Ἐνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico. Ex ἐν, & οἰκοδομέω, *ædifico*.

Ἔνοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, incola, inquilinus, qui domum aliquo in loco habet. Ex ἐν, & οἶκος, *domus*.

Ἐνοικουρέω, ῶ, domi maneo, ſervo. Ab ἐν, & οἰκουρέω, idem.

Ἐνοινοχοέω, ῶ, f. ήσω, vinum infundo. Ex ἐν, & οἰνοχέω, *vinum fundo*.

Ἐνοκλάζω, f. άσω, genibus flexis ſubſido. Ὁ δὲ τοῖς ὀπισθίοις ἐνοκλάσας ἀνέχει τὴν δέρην, Philoſtr. *de cane*. Ex ἐν, & ὀκλάζω, *in genua procumbo*.

Ἐνολισθαίνω, labor in, nuto. Ex ἐν, & ὀλισθαίνω, *labor*, *lapſo*.

Ἔνολμος, ου, ὁ, divinus vates. Ex ἐν, & ὅλμος, pro tripode, quia ex hoc inter alia Apollo olim reſponſa dabat.

Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, in conſuetudine alicujus ſum, converſor. Ex ἐν, & ὅμιλος, *turba*, *cœtus*.

Ἐνομόργνυμι, f. ξομαι, abſtergo, ſeu detergo in. Ex ἐν, & ὀμόργνυμι, *abſtergo*.

Ἐνὸν, *Imperſon.* cum liceat. Ab ἔνεστι.

Ἐνοπὴ, ῆς, ὁ, vox, clamor. Ab ἐνέπω.

Ἐνοπλίζεσθαι, armari. Στεῤῥὰν ἐνοπλίσουσιν ὠλέναις πλάτην, Lyc. 205. Ex ἐν, & ὁπλίζω, quod idem notat.

Ἐνόπλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in armis eſt, armatus. Ex ἐν, & ὅπλον, *arma*.

Ἔνοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑνοποιέω, ῶ, f. ήσω, unum facio, unio. Ex ἓν, & ποιέω, *facio*.

Ἑνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, unum faciens, vim uniendi habens. Ex iiſd.

Ἐνοπτρεύομαι, f. εύσομαι, intueor in ſpeculum. Ab ἔνοπτρον.

Ἐνοπτρίζω, f. ίσω, in modum ſpeculi illumino. Hinc ἐνοπτρίζομαι, intueor velut in ſpeculo. Ab eod.

Ἔνοπτρον, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpeculum; (2) quidquid viſum reflectit. Ex ἐν, & ὄπτομαι, *video*.

Ἐνοράω, ῶ, inſpicio, animadverto. Ἡ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει, Ariſt. Av. 163. Ex ἐν, & ὁράω, *video*.

Ἐνόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui intra terminos eſt. Ex ἐν, & ὅριος, *terminalis*.

Ἐνόρκιον, ου, τὸ, juramentum. Ab ἐνόρκιος.

Ἐνόρκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui jurejurando fit. Ab ἔνορκος.

Ἔνορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, juratus, jurejurando comprobatus. Ex ἐν, & ὅρκος, *juſjurandum*.

Ἐνορμίζω, f. ίσω, & ἐνορμίζομαι, navem in ſtationem appello, portum teneo, vel capio. Τὴν ναῦν ἐνορμίζει λιμενισκίῳ τινὶ χαρίεντι, Syneſ. Ex ἐν, & ὁρμίζω, *appello*.

Ἐνορμίτης, ου, ὁ, qui in portu ſtationem habet. Ex ἐν, & ὅρμος, *portus*.

Ἐνορούω, f. ούσω, irruo, inſilio. Ex ἐν, & ὀρούω, quod idem notat.

Ἐνόρχης, ου, ὁ, qui unum habet teſticulum. Ex ἓν, & ὄρχις, *teſticulus*.

Ἔνορχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐνόρχης, ου, ὁ, teſticulos habens, teſticulatus. Ex ἐν, & ὄρχις, *teſticulus*.

Ἐνόρω, excito, concito in; unde occurrunt ἐνῶρσας, excitaſti, ἐνῶρτο, excitabatur. Τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν, Il. 6, 499. Ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ib. 1, 599. Ex ἐν, & ὄρω, quod idem ſignificat.

ἜΝΟΣ, vel ἕνος, ου, ὁ, annus.

Ἔνος, η, ον, vel ἕνος, ἕνη, ἕνον, annuus; (2) vetus. Hinc ἕνη καὶ νέα, ultima dies menſis lunaris, quaſi vetus & nova. Ab ἔνος.

Ἔνοσις, εως, ἡ, motio, motus. Ab ἐνόθω, *moveo*.

Ἐνοσίγαιος, ου, ὁ, terræ motor, epitheton Neptuni. Ex ἔνοσις, & γαῖα, *terra*.

Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, terræ quaſſator, Nept. ep. Ex ἔνοσις, & χθὼν, *terra*.

Ἑνότης, ητος, ἡ, unitas. Ab εἷς, ἑνός.

Ἔνουλα, ων, τὰ, gingivæ interiores, carnes dentes intra ambientes. Ex ἐν, & οὖλον, *gingiva*.

Ἐνουράνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in cœlis eſt, cœleſtis. Ex ἐν, & οὐράνιος, *cœleſtis*.

Ἐνουρέω, ῶ, f. ήσω, immeio, meio in; (2) urinam non contineo. Ex ἐν, & οὐρέω, *meio*.

Ἐνουρήθρα, ας, ἡ, matula, matella, vas urinarium. Ab ἐνουρέω.

Ἔνουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in urina eſt. Ex ἐν, & οὖρον, *urina*.

Ἐνούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubſtantialis, cum omnibus ſubſtantiæ propriis conſiſtens; (2) ſubſtantiæ inhærens; (3) innatus; (4) opulentus. Ab ἔνειμι, *inſum*.

Ἐνοφείλομαι, debeor in. Ex ἐν, & ὀφείλω, *debeo*.

Ἐνοφθαλμιάω, ῶ, oculos alicui rei adjicio, oculos in aliquam rem conjicio; (2) frui re aliqua cupio. Ex ἐν, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Ἐνοφθαλμίζω, f. ίσω, inoculo, gemmam cum exiguo cortice in delibratam arborem inſero. Εἴ τις ἐνοφθαλμίσει δένδρο ἓν ὑπὸ πλειώνων διαφόρων, Dioſc. Ex iiſd.

Ἐνοφθαλμισμὸς, οῦ, ὁ, inoculatio. Ab ἐνοφθαλμίζω.

Ἐνοχὴ, ῆς, ἡ, obligatio, nexus. Ab ἐνέχομαι, *obligo*.

Ἐνόχιον, ου, ὁ καὶ ἡ, pretium penſionis. A eod.

Ἐνοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, moleſtus ſum. Νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν, Ariſt. Conc. 30 Ἠνόχλουν τὰς πόλεις τὰς ἐν Πελοποννήσ Iſocr. Ex ἐν, & ὄχλος, *turba*.

Ἔνοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tenetur quaſi vinctu & obſtrictus; (2) obnoxius, obſtrictu reus. Ex ἐν, & ἔχω, *habeo*, *teneo*.

Ἑνόω, ῶ, f. ώσω, unio, aduno. Ab ἑνὸς, *unus*.

Ἐνῤάπτω, f. ψω, inſuo, includo. Ἐνεῤῥάψ το ἐς τὸν μηρὸν, Herodot. Ex ἐν, & ῥάπ *ſuo*.

Ἐνῤάσσω, f. ξω, illido, irrumpo. Ὁ Σαμψὼν ἐνῤάσσει ταῖς πύλαις, Joſeph. A ſ

Ἐνῤήσ

Ἐνρήσσω, illido, irrumpo. Ab ἐν, & ῥήσσω, rumpo.

Ἐνριγόω, ῶ, frigeo in. Unde ἐνερρίγωσα. Ex ἐν, & ῥιγῶ, *frigeo.*

Ἐνρυθμικὸς, ὴ, ὸν, qui certa ratione ordinem ſervat. Ab ἔνρυθμος.

Ἔνρυθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, particeps rhythmi & numerorum. Ex ἐν, & ῥύθμος, *rhythmus.*

Ἐνσαρόω, ῶ, f. ώσω, verro, jacto. Πόντου δ' ἄυπνος ἐνσαρούμενος μυχοῖς, jactatus, Lyc. 753. Ab ἐν, & σαρόω, *verro.*

Ἐνσείω, f. είσω, incutio, infligo. Ex ἐν, & σείω, *quatio.*

Ἐνσημαίνω, & ἐνσημαίνομαι, ſignifico, exprimo, imprimo. Τὴν αἰτίαν ἐνσημαινόμενος, Themiſt. Ex ἐν, & σημαίνω, *ſignifico.*

Ἐνσιαλεύω, f. εύσω, inſpuo. Ex ἐν, & σίαλον, *ſaliva.*

Ἔνσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimus, qui preſſis eſt naribus. Ex ἐν, & σιμὸς, quod idem notat.

Ἐνσκευάζω, f. άσω, inſtruo, induo, orno. Ἱματίῳ δ' ἀνδρείῳ ϗ ὑποδήμασιν ἐνσκευάζει, Plut. Ex ἐν, & σκευάζω, *ſtruo.*

Ἐνσκηνοβατέω, ῶ, f. ήσω, in ſcenam vel proſcenium produco. Ex ἐν, & σκηνὴ, *ſcena,* & βατέω, *calco.*

Ἐνσκήπτω, f. ψω, ingruo, irruo, ut fulmen, immitto. Τοῖσι τουτέων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ θεὸς θήλειαν νοῦσον, Herodot. Ex ἐν, & σκήπτω, *cado.*

Ἐνσκιατροφέομαι, οῦμαι, vitam umbratilem dego. Ab ἐν, & σκιατροφοῦμαι.

Ἐνσοριάζω, f. άσω, in loculo condo, ſepelio. Ex ἐν, & σορὸς, *tumulus.*

Ἐνσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, faſciis involvo. Ἐνσπαργανοῦσθαι ἐπιτηδεύμασι, a teneris unguiculis imbui, Longin. 44. Ex ἐν, & σπαργανόω, quod idem notat.

Ἐνσπείρω, inſero, inſemino; (2) injicio. Ex ἐν, & σπείρω, *ſemino.*

Ἔνσπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo ſemen ineſt, ſemen producens; (2) qui copioſo eſt ſemine. Ex ἐν, & σπέρμα, *ſemen.*

Ἔνσποδος, ου, ὁ ϗ ἡ, cineritius, pulverulentus. Ex ἐν, & σποδὸς, *cinis.*

Ἔνσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœdere junctus, fœderi incluſus, confœderatus; (2) qui a bello fit amicus. Ex ἐν, & σπονδὴ, *fœdus.*

Ἐνσπόνδως, *Adv.* more confœderatorum. Ab ἔνσπονδος.

Ἐνστάζω, f. ξω, inſtillo. Ex ἐν, & στάζω, *ſtillo.*

Ἐνσταλάζω, f. ξω, inſtillo. Ex ἐν, & σταλάζω, *ſtillo.*

Ἔνστασις, εως, ἡ, exordium & auſpicatio rei inſtitutæ; (2) inſtantia litis & cauſſæ; (3) inſtantia, pugnax contentio; (4) propoſitum, inſtitutum; (5) figura oratoria. Ab ἐνίστημι, *ſtatuo in.*

Ἐνστάτης, ου, ὁ, qui in via obſiſtit. Ab eod.

Ἐνστατικὸς, ὴ, ὸν, inſtans & urgens. Ab eod.

Ἐνστατικῶς, *Adv.* inſtanter & pugnaciter, pertinaciter inficiando. Ab ἐνστατικός.

Ἐνστερνίζομαι, f. ίσομαι, in pectoris ſinum recipio, amplector, complector. Ex ἐν, & στέρνον, *pectus.*

Ἐνστερνομαντίας, ου, ὁ, ex cujus pectore Dæmon reſponſa dat. Ex ἐν, στέρνον, & μάντις, *vates.*

Ἐνστερνόμαντις, εως, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἐνστοιβάζω, inſtipo. Ex ἐν, & στοιβάζω, *ſtipo.*

Ἐνστομίζω, f. ίσω, frænum injicio. Ab ἔνστομος.

Ἐνστόμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ore eſt. Ab eod.

Ἐνστόμισμα, ατος, τὸ, frænum. Ab ἐνστομίζω.

Ἔνστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐνστόμιος. Ex ἐν, & στόμα, *os.*

Ἐνστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra metor ſeu pono in. Ex ἐν, & στρατοπεδεύω, *caſtra metor.*

Ἐνστρέφω, intorqueo. Ἔνθα τε μηρὸς ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, Il. 5, 306. Ex ἐν, & στρέφω, *verto.*

Ἐνστύφω, f. ψω, adſtringo linguam; (2) ſpiſſo. Ex ἐν, & στύφω, quod idem notat.

Ἐνσφηνόω, ῶ, f. ώσω, cuneum inculco, vel intrudo, impingo velut cuneum; (2) obſtruo, inſpiſſo, velut adacto cuneo. Ex ἐν, & σφηνόω, *cuneo findo.*

Ἐνσφραγίζω, f. ίσω, ſignum imprimo, nota inſignio. Ex ἐν, & σφραγίζω, *ſigno.*

Ἐνσχολάζω, f. άσω, immoror, verſor in. Ex ἐν, & σχολάζω, *do operam.*

Ἐνσώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, corporeus, corporatus, corporalis. Ex ἐν, & σῶμα, *corpus.*

Ἐνσωματόω, ῶ, f. ώσω, corporea natura induo, in corpus immitto. Ab ἐνσώματος.

Ἐνσωμάτωσις, εως, ἡ, animarum in corpora immiſſio; (2) incorporatio, incarnatio. Ab ἐνσωματόω.

Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum. Ab ἐντέλλω, *mando.*

Ἐνταμιεύω, f. εύσω, introlatum recondo, in theſaurum refero. Ex ἐν, & ταμιεύω, *recondo.*

Ἐντάμνω, incido. Ionice. Ab ἐντέμνω.

Ἐντανύω, f. ύσω, intendo. Νευρὴν ἐντανύσειν, Odyſſ. 21, 97. Ex ἐν, & τανύω, *tendo.*

Ἔντασις, εως, ἡ, intenſio. Ab ἐντείνω, *intendo.*

Ἐντάσσω, vel ἐντάττω, inter ordinandum interjicio, interjicio, interpono. Ex ἐν, & τάσσω, *ordino.*

Ἐντατικὸς, ὴ, ὸν, intendendi vim habens. Ab ἐντείνω.

Ἐντατὸς, ὴ, ὸν, intentus. Ab eod.

Ἐνταῦθα, *Adv.* hic, illic, huc, eo. Ab ἔνθα.

Ἐνταυθοῖ, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐνταφιάζω, f. άσω, funero, ad ſepulturam corpus compono. Πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν, Matt. 26, 12. Ex ἐν, & θάπτω, *ſepelio.*

Ἐνταφιασμὸς, οῦ, ὁ, funeratio. Ab ἐνταφιάζω.

Ἐνταφιαστὴς, οῦ, ὁ, funerator, libitinarius. Ab eod.

Ἐντάφιον, ου, τὸ, ſepultorium linteum. Ab ἐντάφιος.

Ἐνταφιοπώλης, ου, ὁ, qui vendit, quæ ad ſepulturam pertinent, libitinarius. Ex ἐντάφιος, & πωλέω, *vendo.*

Ἐντάφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſepulcralis, funebris. Ab ἐνθάπτω.

ἜΝΤΕΑ, ων, τὰ, arma; (2) vaſa convivalia.

Ἐντείνω, f. ενῶ, intendo; (2) cædo, ferio. Ἐντείνειν ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγὰς, Luc. Ἐντείνομαι τόξον, Xen. Ex ἐν, & τείνω, *tendo.*

Ἐντειχίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui muris ſe continet, qui muris incluſus eſt. Ab ἐντείχιος.

Ἐντειχίζω, f. ίσω, munimentum & murum ædifico. Ex ἐν, & τειχίζω, *murum ædifico.*

Ἐντείχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, muro cinctus. Ex ἐν, & τεῖχος, *murus.*

Ἐντείχισις, εως, ὁ, muri ſeu munimenti in loco aliquo excitatio, ſeu muri exſtructio. Ab ἐντειχίζω.

Ἐντεκνέω, ῶ, f. ήσω, liberos procreo in. Ex ἐν, & τέκνον, *filius.*

Ἐντελευτάω, ῶ, f. ήσω, finio vitam in, morior in. Ex ἐν, & τελευτάω, *morior.*

Ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio; (2) actus. Ab ἐντελεχής.

Ἐντελεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perfectus; (2) adſiduus. Vide ἐνδελεχής.

Ἐντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perfectus, abſolutus. Ex ἐν, & τέλος, *finis.*

Ἐντέλλω, & ἐντέλλομαι, mando, jubeo. Τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ, 1 Reg. 17, 4. Ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος, Act. 13, 47.

Ἐντελόμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui plenam & perfectam accipit mercedem. Ex ἐντελὴς, & μισθὸς, *merces.*

Ἐντελῶς, *Adv.* perfecte, abſolute, complete. Ab ἐντελής.

Ἐντέμνω, incido; (2) cæſas ſeu mactatas hoſtias immolo; (3) dedico. Ἐντεμεῖν σφάγια Περιφήμῳ, Plut. Ex ἐν, & τέμνω, *ſeco.*

Ἐντενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intentus, contentus. Ab ἐντείνω.

Ἐντενίζω, f. ίσω, oculos defigo. Ab ἐντενής.

Ἐντερεύω, f. εύσω, exentero. Ex ἐν, & ἔντερον, *inteſtinum.*

Ἐντερικὸς, ὴ, ὸν, inteſtinalis. Ab ἔντερον.

Ἐντεριώνη, ης, ἡ, interior pars cujuslibet rei, ut medulla, nucleus, &c. (2) intima pars navis. Ab eod.

Ἐντεριωνὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐντεροεπιπλοκήλη, ης, ἡ, tumor ſcroti inteſtino & omento ſimul in ipſum devolutis. Ex ἔντερον, & ἐπιπλοκήλη, *hernia,* quum omentum deſcendit in ſcrotum.

Ἐντεροκήλη, ης, ἡ, ramex, tumor ſcroti ex delapſo in id inteſtino. Ex ἔντερον, & κήλη, *ſcroti tumor.*

Ἐντεροκηλήτης, ου, ὁ, ramicoſus. Gl. V.

Ἐντεροκηλικὸς, idem.

Ἔντερον, ου, τὸ, inteſtinum. Ab ἐντός.

Ἐντερόνεια, ων, τὰ, interiora navis ligna, quæ a carina initium ducunt; (2) ipſa carina navis. Ab ἔντερον.

Ἐντεσιέργος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubjugalis. Epith. mulorum. Ex ἔντεα, & εἴργω, *coerceo.*

Ἐντεσιουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, armorum opifex. Ex ἐν, ἔργον, & ἔντεα.

Ἐντεταμένως, *Adv.* vehementer. Ab ἐντεταμένος, quod eſt ab ἐντείνω.

Ἐντεῦθεν, *Adv.* hinc, ex eo, exinde. Ab ἔνθα.

Ἐντευθενὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Ἔντευξις, εως, ἡ, aditus; (2) poſtulatio, interpellatio, preces. Ab ἐντυγχάνω.

Ἐντευκτικὸς, ὴ, ὸν, qui conveniri & compellari facile poteſt, adfabilis, comis. Ab eod.

Ἔντεφρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo cinis eſt; (2) cinereus; (3) referens id, in quo cinis eſt. Ex ἐν, & τεφρὸς, *cinis.*

Ἐντεχνία, ας, ἡ, peritia, doctrina, eruditio. Ab ἔντεχνος.

Ἔντεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, doctus, artibus inſtructus, peritus; (2) ab arte profectus, artificioſus. Ex ἐν, & τέχνη, *ars.*

Ἐντήκω, f. ξω, illiquefacio, inſtillo; (2) imprimo. Μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι, Soph. El. 1324. Ex ἐν, & τήκω, *liquefacio.*

Ἐντίθημι, f. ήσω, impono; (2) inſero, indo, immitto. Ἐνέθηκε δὲ χειρὶ ἅρπην καρχαρόδοντα, Heſiod. Θεογ. 174. Ex ἐν, & τίθημι, *pono.*

Ἐντίκτω, pario intus; (2) ingenero, inſero, Ἵνα τῆς ἐκείνων ἀρετῆς τοῖς ἀκούουσιν ἐντέκῃ λόγον ἄξιον, Longin. 16. Ex ἐν, & τίκτω, *pario.*

Ἐντιλάω, ῶ, f. ήσω, incaco, caco in vel ad; (2) merda ſeu ſtercore inquino. Ex ἐν, & τιλάω, *inquino*.

Ἐντιμάομαι, ῶμαι, ſuo pretio æſtimo. Ex ἐν, & τιμάω, *æſtimo*.

Ἔντιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in honore & pretio habetur, ſpectabilis, honorabilis, honeſtus, honorificus. Ex ἐν, & τιμὴ, *honor*.

Ἐντιμότης, ητος, ἡ, dignitas. Ab ἔντιμος.

Ἐντίμως, *Adv.* honeſte, honorifice, maximo in honore. Ab eod.

Ἐντιναγμὸς, οῦ, ὁ, incuſſio. Ab ἐντινάσσω.

Ἐντινάσσω, vel ἐντινάττω, f. ξω, incutio. Ex ἐν, & τινάσσω, *quatio*.

Ἔντμημα, ατος, τὸ, inciſura. Ab ἐντέμνω.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, mandatum. Ab ἐντέλλομαι.

Ἔντομα, ων, τὰ, inſecta, ut veſpæ, formicæ, &c. victimæ, inferiæ. Ab ἐντέμνω.

Ἐντομὴ, ῆς, ἡ, inciſio. Ab eod.

Ἐντόμια, τὰ, inſecta.

Ἐντομίας, ου, ὁ, eunuchus, ſpado, exſectus. Ab eod.

Ἐντομίδης, ου, ὁ, qui in funere ſe laniat, aut qui τὰ ἔντομα, i. e. inſecta mactat, aut inferias infert.

Ἐντομὶς, ίδος, ἡ, inciſio, inciſura; (2) laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Ab eod.

Ἔντομος, ου, ὁ καὶ ἡ, exſectus, caſtratus. Ab eod.

Ἐντονία, ας, ἡ, firmitas, intenſio. A ſeq.

Ἔντονος, ου, ὁ καὶ ἡ, intentus; (2) acer, vehemens. Ab ἐντείνω.

Ἐντόνως, *Adv.* intente; (2) acriter, enixe. Ab ἔντονος.

Ἐντοπίζω, f. ίσω, in loco meo me contineo; (2) in loco aliquo dego, ſedem non muto. Ab ἐντόπιος.

Ἐντόπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inquilinus, ejus loci incola. Ex ἐν, & τόπος, *locus*.

Ἐντορεύω, f. εύσω, perforo; (2) ferro trajicio; (3) penetro; (4) torno inſculpo, torno imprimo. Ex ἐν, & τορεύω, quod idem notat.

Ἔντορνος, ου, ὁ καὶ ἡ, tornatus, torno inciſus, torno confectus. Ex ἐν, & τόρνον, *tornus*.

Ἐντὸς, *Adv.* intus, intra. Ab ἐν.

Ἔντοσθε, *Adv.* intus, intra. Ab ἐντός.

Ἐντοστηθίδια, τὰ, interiora pectoris. Poll. Ex ἐντὸς, & στῆθος, *pectus*.

Ἔντοσθι, *Adv.* intus, intra. Ab ἐντός.

Ἐντόσθια, ων, τὰ, inteſtina, viſcera. Ab ἐντός.

Ἐντοσθίδια, ων, τὰ, idem & ab eod.

Ἐντραγεῖν, comedere.

Ἐντραπεζίτης, ου, ὁ, paraſitus, menſæ adſecla. Ex ἐν, & τράπεζα.

Ἐντραπεζίτις, ιδος, ἡ, femina alienas menſas ſectans, paraſita. Ab ἐντραπεζίτης.

Ἐντραχὺς, in quo aſperitas eſt. Ex ἐν, & τραχὺς, *aſper*.

Ἐντρεπτικὸς, ἡ, ὸν, pudefaciendi vim habens, pudore adficiens. Ab ἐντρέπω.

Ἐντρεπτικῶς, *Adv.* pudore reprehenſum adficiendo. Ab ἐντρεπτικός.

Ἐντρέπω, f. ψω, pudore adficio, facio, ut præ pudore aliquis faciem avertat. Hinc (2) ἐντρέπομαι, pudore ſuffundor, verecundor, revereor; (3) curo, curam habeo; (4) mutor, flector. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, 1 Cor. 4, 14. Ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος, Luc. 18, 2. Ex ἐν, & τρέπω, *verto*.

Ἐντρέφω, f. θρέψω, innutrio, nutrio, vel alo in. Μακρῷ χρόνῳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ ἐντεθραμμένη. Herodian. Ex ἐν, & τρέφω, *nutrio*.

Ἐντρέχεια, ας, ἡ, diſcurſus; (2) diligentia, induſtria. Ab ἐντρεχής.

Ἐντρεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, velox; (2) diligens, acer. Ab ἐντρέχω.

Ἐντρέχω, incurro; (2) convenio, quadro; (3) inhæreo, inſideo. Ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα, Il. 19, 385. Ex ἐν, & τρέχω, *curro*.

Ἐντρεχῶς, citate, ſolerter. Ab ἐντρεχής.

Ἐντριάνας, cum tridente incedens, epitheton Neptuni, Pind. Ex ἐν, & τρίαινα, *tridens*.

Ἐντριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diligenter verſatus in aliqua re, adſuetus, tritus. Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς, Soph. Antig. 183. Ab ἐντρίβω.

Ἐντρίβω, f. ψω, intero, infrico; (2) infligo, incutio, impingo. Ex ἐν, & τρίβω, *tero*.

Ἔντριμμα, ατος, τὸ, id, quod infricatur faciei, fucus, ceruſſa. Ab ἐντρίβω.

Ἔντριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, triplex. Ex ἐν, & τρίτος, *tertius*.

Ἔντριτος, ου, ὁ, mediator inter duos, ſequeſter. Ex iiſd.

Ἔντριχον, ου, τὸ, coma appoſititia, galericulum. Ab ἔντριχος.

Ἔντριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui galericulo utitur ob comarum penuriam. Ex ἐν, & θρὶξ, *coma*.

Ἐντρίχωμα, ατος, τὸ, pars ſub oculis ſ. extima palpebra, qua pili longiuſculi enaſcuntur. Ab ἔντριχος.

Ἐντρίχωσις, εως, ἡ, palpebra. Ab eod.

Ἔντριψις, εως, ἡ, infricatio. Ab ἐντρίβω.

Ἔντρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, tremefactus. Ex ἐν, & τρόμος, *terror*.

Ἐντροπαλίζομαι, convertor, reſpecto intereundum. Ex ἐν, & τροπαλίζω, *verto*.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, pudor, pudefactio, reverentia, reſpectus. Ab ἐντρέπω.

Ἐντροπίας, ου, ὁ, mutatus, ut ἐντροπίας οἶνος, vappa. Ab ἐν, & τροπὴ, *mutatio*.

Ἐντροπίδες, ων, αἱ, calceamenta quædam. Ab eod.

Ἔντροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, innutritus, adſuefactus in. Ab ἐντρέφω.

Ἐντρυλίζειν, inclamare in aurem, coturnici ſc. victo in certamine; nam peculiariter id ſic dicebatur. Ab ἐν, & τρυλίζειν, idem. Jul. Poll.

Ἐντρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblecto me; (2) luxurioſe utor; (3) ludificor, illudo, inſulto. Υἱὸς ἐντρυφῶν τῇ μητρὶ, Plut. Ἐντρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, Jac. 5, 5. Ex ἐν, & τρυφάω, *delicate vivo*.

Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, oblectamentum, deliciæ. Ab ἐντρυφάω.

Ἐντρώγω, unde ἐντρωγεῖν, in a. 2. comedens ingero in ventriculum; (2) comedo. Ex ἐν, & τρώγω, *arrodo*.

Ἐντυγχάνω, f. ἐντεύξομαι, a. 2. ἐνέτυχον, Perf. ἐντετύχηκα, occurro alicui; (2) compello, adeo aliquem precandi cauſſa, interpello; (3) invenio. Τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω, Soph. Aj. 433. Εἰ γὰρ ἐντύχῃ τις ἥρωϊ τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ, Ariſt. Av. 1497. Ex ἐν, & τυγχάνω, *ſortior, adipiſcor, ſum*.

Ἐντυλίσσω, vel ἐντυλίττω, f. ξω, involvo. Ἐν ἱματίοισι ἐντετυλίχθαν, Ariſt. Nub. 983. Ex ἐν, & τυλίσσω, *in modum culcitræ involvo*.

Ἐντυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco. Ex ἐν, & τυλόω, quod idem notat.

Ἐντύνω, f. υνῶ, apparo, adorno, inſtruo. Πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον, Lyc. 734. Ab ἔντεα, *arma*.

Ἐντυπὰς, *Adv.* impreſſo corporis veſtigio; (2) obvolutim. Ab ἔντυπος.

Ἔντυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, impreſſus. Ex ἐν, & τύπος, *forma*.

Ἐντυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimo; (2) formam & effigiem exprimo, cudo. Φασὶ τὸν Φειδίαν τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ἐντυπώσασθαι, Ariſtot. Ab ἔντυπος.

Ἐντύπωσις, εως, ἡ, humeri acetabulum, ubi iſte cum brachio coaleſcit. Ab ἐντυπόω.

Ἐντυπωτὴς, οῦ, ὁ, impreſſor. Ab eod.

Ἐντυραννέομαι, οῦμαι, tyranno ſubjectus ſum. Ex ἐν, & τυραννέομαι, quod idem ſignificat.

Ἐντύφω, incendo; (2) intus foveo; (3) foveo. Ex ἐν, & τύφω, *incendo*.

Ἐντυχία, ας, ἡ, congreſſus, colloquium, compellatio. Ab ἐντυγχάνω.

Ἐντύω, paro, adorno, inſtruo. Ab ἔντεα.

Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars; (2) bellicoſus, Martius. Ab Ἐνυὼ, *Bellona*.

Ἐνυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio, injurius & contumelioſus ſum in aliquem. Τὸ σὸν φράσον αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ᾽, ὅτῳ σ᾽ ἐνύβρισαν, Soph. Phil. 341. Ex ἐν, & ὑβρίζω, *contumelioſus ſum*.

Ἐνύβρισμα, ατος, τὸ, contumelia, ludibrium. Ab ἐνυβρίζω.

Ἐνυγροθηρευτὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, piſcator. Ex ἔνυγρος, & θηρευτὴς, *venator*.

Ἔνυγρος, ου, ὁ καὶ ἡ, humidus, madens; (2) in humido degens, aquatilis. Ex ἐν, & ὑγρὸς, *humidus*.

Ἐνυδρία, ας, ἡ, aquæ copia, aquatio. Ab ἔνυδρος.

Ἐνυδρίς, ίδος, vel ἔνυδρις, ιδος, ἡ, lutra. Ab eod.

Ἐνυδρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in aqua vivens, aquatilis. Ex ἔνυδρος, & βίος, *vita*.

Ἔνυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquas in ſe habens; (2) aquis abundans, aquis irriguus; (3) in aquis degens, aquaticus. Ex ἐν, & ὕδωρ, *aqua*.

Ἐνυδρόω, ῶ, f. ώσω, aquoſum reddo. Ab ἔνυδρος.

Ἐνυεῖον, ου, τὸ, templum Bellonæ, vel etiam Martis. Ab Ἐνυώ.

Ἔνυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ineſt materia, materia conſtans, materialis. Ex ἐν, & ὕλη, *materia*.

Ἐνυμενόσπερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemen habens membranis incluſum. Ex ἐν, ὑμὴν, *hymen*, & σπέρμα, *ſemen*.

Ἐνυπάρχω, f. ξω, inſum, contineor, ſum inſitus; (2) antecedo. Ex ἐν, & ὑπάρχω, *ſum*.

Ἐνυπνιάζω, & ἐνυπνιάζομαι, ſomnio. Ἐνυπνιάζει τῶν ζώων μάλιστα ὁ ἄνθρωπος, Ariſtot. Ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, Act. 2, 17. Ab ἐνύπνιον.

Ἐνυπνιαστὴς, οῦ, ὁ, ſomniator. Ab ἐνυπνιάζω.

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, inſomnium. Hinc *Adv* ἐνύπνιον, per ſomnum. Ex ἐν, & ὕπνος, *ſomnus*.

Ἐνυπόστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſubſiſtit, reveraque in rerum natura exſiſtit. E ἐν, & ὑφίστημι, *ſubſiſto*.

Ἔνυστρον, ου, τὸ, magnum inteſtinum. E ἐν, & ὕστερος, *poſterior*, quia eſt in poſtrema corporis parte.

Ἐνυφαίνω, intexo. Ex ἐν, & ὑφαίνω, *tex*

ἘΝΥΩ', όος, *contr.* οῦς, ἡ, Enyo, Bellon Dea belli, Martis ſoror.

Ἔνωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui adhuc aliquid cruditatis ineſt, crudiuſculus, acerbus. E ἐν, & ὠμὸς, *crudus*.

Ἐνωμοτάρχης, ου, ὁ, qui præeſt certo numer militum, qui ἐνωμοτία dicebatur.

Ἐνωμοτία, ας, ἡ, apud Laced. certus numerus militum, videlicet viginti quatuor, vel ſecundum alios, 25. Ab ἐνώμοτος, *juratus*.

Ἐνώμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, juratus, qui juravit, juramento obſtrictus. Ex ἐν, & ὄμνυμι, *juro*.

Ἐνωμότως, *Adv.* cum jurejurando, addito jurejurando. Ab ἐνώμοτος.

Ἐνωπαδὶς, *Adv.* coram. Ab ἐνωπή.

Ἐνωπαδίως, coram. Ab eod.

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, adſpectus. Ex ἐν, & ὢψ, *oculus*.

Ἐνωπῇ, *Adv.* manifeſte, coram. Dat. ab ἐνωπή.

Ἐνώπια, τὰ, apud Hom. paries vicinus oſtio, aut adverſus.

Ἐνωπιδίως, coram.

Ἐνώπιον, *Adv.* in conſpectu, coram. Ab eod.

Ἐνώπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in alicujus præſentia aliquid facit aut dicit. Ab ἐνωπή.

Ἐνωραΐζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, oſtento me in. Γυναιοῖς ἐνωραϊζόμενος, Luc. Ex ἐν, & ὡραΐζομαι, *exorno me*.

Ἔνωρος, in flore ætatis conſtitutus, tempeſtivus, vegetus. Ab ἐν, & ὥρα, *tempus*.

Ἐνὼς, ὁ, *Enos*. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *homo*.

Ἕνωσις, εως, ἡ, unitas, unitio. Ab ἑνόω, *unio*.

Ἐνωτίζομαι, f. ίσομαι, auribus percipio. Ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου, Act. 2, 14. Ab ἐν, & οὖς, *auris*.

Ἐνώτιον, ου, τὸ, inauris. Pl. ἐνώτια, τὰ, inaures. A ἐνώτη.

Ἑνωτικὸς, ἡ, ὸν, q. d. unitivus, adunitivus, vim uniendi habens. Ab ἑνόω, *unio*.

Ἐνὼχ, ὁ, *Enoch*. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *conſecratus*.

Ἔνωχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo pallor eſt, pallidus. Ex ἐν, & ὠχρὸς, *pallidus*.

ἝΞ, οἱ, αἱ, τὰ, ſex.

ἘΞ, *Præpoſ.* e, ex, ſequente vocali, vel diphthongo, quæ ἐκ ſcribitur ſequente conſona. Vide ἐκ.

Ἐξάγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, admiratione dignus, admirabilis. Ex ἐξ, & ἀγαστὸς, quod idem notat.

Ἐξαγγελεὺς, έως, ὁ, nuncius, nunciator, renunciator. Ex ἐξ, & ἄγγελος, *nuncius*.

Ἐξαγγέλλω, f. ελῶ, enuncio, prædico, annuncio. Πῶς σὺ αὐτὸ ἐξαγγέλλεις; Plut. Ex ἐξ, & ἀγγέλλω, *nuncio*.

Ἐξαγγελία, ας, ἡ, nunciatio; (2) evulgatio, enunciatio; (3) annunciatio. Ab ἐξάγγελος.

Ἐξάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nunciat iis, qui foris ſunt, ea, quæ intus fiunt, enunciator; (2) index, qui in fabulis aliquid e ſcena adfert. Ex ἐξ, & ἄγγελος, *nuncius*.

Ἐξαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, nunciativus. Ab ἐξάγγελτος.

Ἐξάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo nuncius adlatus eſt, detectus, patefactus per nuncium. Ab ἐξαγγέλλω.

Ἐξαγγίζω, f. ίσω, evacuo e vaſe. Ex ἐξ, & ἄγγος, *vas*.

Ἐξάγιον, ου, τὸ, ſextula, pondus pendens quatuor ſcrupula. Ex ἐξ, & ἄγω, *pendo*.

Ἐξάγιστος, impurus. Ex ἐξ, & ἄγος, *ſcelus*.

Ἐξαγκωνίζω, f. ίσω, manus lateribus inſero, ut cubiti emineant. Ex ἐξ, & ἀγκὼν, *cubitus*.

Ἐξαγοράζω, f. άσω, redimo. Ἐξαγοράζει κόσμον μεγάλης τιμῆς, Nazian. Ex ἐξ, & ἀγοράζω, *emo*.

Ἐξαγόρευσις, εως, ἡ, indicatio rei arcanæ. Ab ἐξαγορεύω.

Ἐξαγορεύω, f. εύσω, effutio, enarro, confiteor. Ἑκάστη ὃν γόνον ἐξαγόρευεν, Odyſſ. 11, 233. Ex ἐξ, & ἀγορεύω, *concionor*.

Ἐξαγριαίνω, effero, exaſpero, exacerbo. Ex ἐξ, & ἀγριαίνω, *ferocem reddo*.

Ἐξαγριόω, ῶ, f. ώσω, aggreſtem reddo; (2) effero, exaſpero. Ὑπὸ τοῦ λόγου ἤρξατο ἐξαγριαίνεσθαι, Plat. Ex ἐξ, & ἀγριόω, *effero*.

Ἐξαγρίωσις, εως, ἡ, mutatio in naturam ſilveſtrem; (2) efferatio, exaſperatio. Ab ἐξαγριόω.

Ἐξάγω, educo; (2) exporto; (3) ſubduco; (4) proveho; (5) induco, incito, impello; (6) perduco; (7) exeo. Οὓς ἐξῆγον κλαίοντας ἀεὶ, Ariſt. Pace, 743. Ἐξήχθη ὁ περίβολος, exſtructus, Thuc. Ex ἐξ, & ἄγω, *duco*.

Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio; (2) exportatio; (3) demigratio e vita, mors violenta. Ab ἐξάγω.

Ἐξαγώγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exportatur. Hinc τὰ ἐξαγώγιμα, ων, merces, quæ exportantur. Ab eod.

Ἑξαγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſexangulus, qui ſex habet angulos. Ex ἓξ, & γωνία, *angulus*.

Ἑξάγωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑξαδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex habens digitos. Ex ἓξ, & δάκτυλος, *digitus*.

Ἑξάδαρχος, ου, ὁ, ſex virorum præfectus. Ex ἓξ, & ἄρχων, *præfectus*.

Ἐξάδελφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui natus ex fratre vel ſorore eſt. Ex ἐξ, & ἀδελφὸς, *frater*.

Ἑξάδραχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſex drachmarum eſt, qui ſex drachmis venditur. Ex ἓξ, & δραχμὴ, *drachma*.

Ἐξαδρύνεσθαι, ad perfectam maturitatem pervenire. Ab ἐξ, & ἀδρύνεσθαι, *creſcere*.

Ἐξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, elangueo, debilior fio, deficio. Ἐξαδυνατεῖν τῷ σώματι, Plut. Ex ἐξ, & ἀδυνατέω, quod idem notat.

Ἐξᾴδω, excanto, incantatione libero. Ex ἐξ, & ᾄδω, *canto*.

Ἐξαείρω, extollo, elevo. Ex ἐξ, & ἀείρω, *tollo*.

Ἐξαερόω, ῶ, f. ώσω, in aërem converto, extenuo. Hinc ἐξαερόομαι, in aërem convertor, evaneſco. Ex ἐξ, & ἀὴρ, *aër*.

Ἑξάετες, *Adv.* per ſex annos, ſexennio. Ab ἑξαετής.

Ἑξαέτης, ου, ὁ, ſexennis. Ex ἓξ, & ἔτος, *annus*.

Ἑξαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑξαετία, ας, ἡ, ſexennium. A præc.

Ἑξαήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex dies habens vel durans. Hinc τὸ ἑξαήμερον, ου, ſpatium ſex illorum dierum, quo mundus a Deo conditus fuit. Ex ἓξ, & ἡμέρα, *dies*.

Ἐξαθερίζω, f. ίσω, vilipendo, contemno. Ex ἐξ, & ἀθερίζω, quod idem notat.

Ἐξαθυμέω, ῶ, penitus deficior animo, exanimor. Ex ἐξ, & ἀθυμέω, *deficior animo*.

Ἐξαιθριάζω, f. άσω, ſereno cœlo expono; (2) in ſereno habeo, ſub dio habeo; (3) ad ſolem expono, inſolo. Ex ἐξ, & αἰθριάζω, *ſerenum reddo*.

Ἐξαιμάσσω, & ἐξαιμάττω, f. ξω, cruento. Ab ἐξ, & αἱμάσσω, idem.

Ἐξαιματόω, ῶ, f. ώσω, in ſanguinem verto. Ex ἐξ, & αἷμα, *ſanguis*.

Ἐξαιμάτωσις, εως, ἡ, ipſa actio vertendi in ſanguinem, ſanguinis effectio vel generatio. Ab ἐξαιματόω.

Ἔξαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſanguine deſtitutus; (2) qui multum ſanguinis effudit, exſanguis. Ex ἐξ, & αἷμα, *ſanguis*.

Ἐξαίνυμαι, aufero, privo. Φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν ἀμφοτέροιν, Il. 5, 155. Ex ἐξ, & αἴνυμαι, quod idem notat.

Ἐξαιρέσιμος, η, ον, exemptilis. A ſeq.

Ἐξαίρεσις, εως, ἡ, exemptio; (2) eductio; (3) exceptio; (4) locus in portu, in quem merces e navibus exponuntur. Ab ἐξαιρέω.

Ἐξαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, exemptus e numero, ſelectus, eximius, peculiaris. Ab eod.

Ἐξαιρέτως, *Adv.* eximie, præcipue, inprimis, potiſſimum. Ab ἐξαίρετος.

Ἐξαιρέω, ῶ, & ἐξαιρέομαι, οῦμαι, eximo, eruo, educo, aufero, extraho; (2) ſecerno, ſeligo tamquam eximium; (3) diripio, populor; (4) everto, expugno. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας, Ariſt. Nub. 800. Ἐξαιρεῖσθαι τῆς μέμψεως, liberari. Ἡδοναῖς ἀμοχθον ἐξαίρει βίον, exigit, Soph. Trach. 150. Εἴτις αὐτὸν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος ἐξῆρετ', elatus, id. El. 1488. Τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου 'ξηρήσατο; Ariſt. Θεσμ. 768. Ex ἐξ, & αἱρέω, *capio*.

Ἐξαιρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, in lolium vertor, ſeu tranſeo. Ex ἐξ, & αἶρα, *lolium*.

Ἐξαίρω, f. αρῶ, tollo, effero, extollo; (2) tollo e medio, aufero; (3) effero, exporto; (4) aufero, eximo. Ἐξαίρειν τῷ ἵππῳ τὸν χαλινὸν, Xen. Ἐς ὄγκον ἐξαρθεὶς, Plat. Ex ἐξ, & αἴρω, *tollo*.

Ἐξαίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, iniquus; (2) indecens; (3) ingens, immenſus. Ex ἐξ, & αἶσα, *ſors*.

Ἐξαΐσσω, f. ξω, proſilio alicunde, cum impetu prodeo. Ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεώ, Ariſt. Plut. 732. Ex ἐξ, & ἀΐσσω, *ruo*.

Ἐξαϊστόω, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, facio, ut de aliquo nec ſciri quidpiam, nec cognoſci poſſit; (2) deleo, extinguo. Ex ἐξ, & ἀϊστόω, quod idem notat.

Ἐξαιτέω, ῶ, f. ήσω, depoſco, expoſco ad quæſtionem; (2) expeto, poſtulo. Ἐξῄτησεν ἄν με παῖδα τὸν γράφοντα τὰς μαρτυρίας, Dem. Ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, Luc. 22, 31. Ex ἐξ, & αἰτέω, *peto*.

Ἐξαίτησις, εως, ἡ, ipſa actio depoſcendi aliquem ad ſupplicium, vel quæſtionem; (2) deprecatio pro reo. Ab ἐξαιτέω.

Ἔξαιτος, eximius. Heſ. Suid. pro ἐξαίρετος.

Ἐξαίφνης, *Adv.* ſubito, repente, quaſi ex occulto adveniendo. Ex ἐξ, & αἴφνης, quod idem notat.

Ἐξαιφνίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, repentinus, ſubitus, improviſus. Ex ἐξ, & αἰφνίδιος, quod idem ſignificat.

Ἐξακανθίζω, f. ίσω, ſpinis privo, ſpinas evello. Ex ἐξ, & ἀκανθίζω, *ſpinoſum reddo*.

Ἐξακανθόω, ῶ, f. ώσω, ſpinoſum, ſeu aculeatum reddo. Ex ἐξ, & ἀκανθόω, quod idem notat.

Ἐξακέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, medeor, ſano, perſano; (2) placo; (3) ſarcio. Θυάσθλοις Φεραίαν ἐξακεύμενοι θεὰν, Lyc. 1180. Ex ἐξ, & ἀκέομαι, *ſano*.

Ἐξάκεσις, εως, ἡ, ſanatio. Ab ἐξακέομαι.

Ἐξακεστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſanandi vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.

Ἑξάκις, *Adv.* ſexies. Ab ἓξ, *ſex*.

Ἑξακισμύριοι, αι, α, ſexagies mille. Ex ἑξάκις, & μύριοι, *decies mille*.

Ἑξακισχίλιοι, αι, α, ſexies mille. Ex ἑξάκις, & χίλιοι, *mille*.

Ἑξακισχιλιοστὸς, ſexies milleſimus. Ab ἑξακισχίλιοι.

Ἑξάκλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex lectis inſtructus, ſex lectulos habens. Ex ἓξ, & κλίνη, *lectus*.

Ἐξακμάζω,

Ἐξακμάζω, f. άσω, vigorem amitto, flacceſco. Ex ἐξ, & ἀκμάζω, *vigeo.*

Ἐξάκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex κνήμας, ſ. radios habens.

Ἐξακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſequor. Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, 2 Pet. 2, 2. Ex ἐξ, & ἀκολουθέω, quod idem notat.

Ἐξακοντίζω, f. ίσω, jaculor, jaculum emitto. Ἐξακοντίζειν ἐπί τινα, Plut. τοῖς δόρασιν, Xen. Ex ἐξ, & ἀκοντίζω, *jaculor.*

Ἐξακόντισμα, ατος, τὸ, jaculatio; (2) fulguris genus; (3) ſcatebra; (4) ſanguinis ductus. Ab ἐξακοντίζω.

Ἐξακοντισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐξακόσιοι, αι, α, ſexcenti. Ab ἐξ, *ſex.*

Ἐξακοσιοστὸς, ή, όν, ſexcenteſimus. Ab ἐξακόσιοι.

Ἐξάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile exaudiri poteſt; (2) celebris. Ab ἐξακούω.

Ἐξακούω, f. ούσω, exaudio, intelligo. Δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται, Ariſt. Av. 1203. Ex ἐξ, & ἀκούω, *audio.*

Ἐξακριβάζω, f. άσω, diligenter & ad amuſſim aliquid facio. Ex ἐξ, & ἀκριβάζω, quod idem notat.

Ἐξακριβόω, ῶ, f. ώσω, idem. Οὐ μὴν ἐξακριβοῦσί γ' πασαῖς ὁμοίως, Ariſtot. Ex ἐξ, & ἀκριβόω, *diligenter & accurate facio.*

Ἐξακρίζω, f. ίσω, ad verticem pertingo, in cacumen evado. Ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς; Eur. Or. 265. Ex ἐξ, & ἀκρίζω, quod idem notat.

Ἐξακτέος, educendus. Ab ἐξάγω.

Ἐξαλαόω, ῶ, f. ώσω, excæco. Ex ἐξ, & ἀλαόω, quod idem ſignificat.

Ἐξαλαπάζω, f. άσω, & άξω, evacuo, exinanio; (2) diripio, depopulor. Ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει, Heſiod. Ἔργ. 187. Ex ἐξ, & ἀλαπάζω, *vaſto.*

Ἐξαλδαίνω, idem quod ſimplex ἀλδαίνω, *germino.*

Ἐξαλέασθαι, evitare, pro ἐξαλεύασθαι, hoc pro ἐξαλεύσασθαι inuſitato. Οὕτως οὔτι που ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι, Heſiod. Ἔργ. 105. Ab ἐξ, & ἀλεύομαι, *vito.*

Ἐξάλειπτρον, ου, τὸ, vas unguentarium. Ab ἐξαλείφω, *ungo.*

Ἐξαλείφω, f. ψω, unguentum abſtergo; (2) deleo ungendo; (3) deleo, oblittero; (4) ungo. Οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, Apoc. 3, 5. Οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενὸς, Eur. Hec. 590. Εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, Act. 3, 19. Ex ἐξ, & ἀλείφω, *ungo.*

Ἐξάλειψις, εως, ἡ, oblitteratio, deletio, Ab ἐξαλείφω.

Ἐξαλεύω, f. σω, devito, effugio. Ὡς ἂν μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς, Soph. Aj. 665.

Ἐξαλίπτης, ου, ὁ, qui calce, vel alio tectorio illidit. Ab eod.

Ἐξαλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, ubi ſe animalia volutant. Ex ἐξ, & ἀλίστρα, quod idem notat.

Ἐξάλιτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſex librarum eſt. Ex ἐξ, & λίτρα, *libra.*

Ἐξαλίω, f. ίσω, evolvo, volvendo ejicio; (2) e volutabro excito. Ὁ παῖς ἐξαλίσας τὸν ἵππον οἴκαδε ἀπάγει, Xen. Ex ἐξ, & ἀλίω, *volvo.*

Ἐξαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, varietas, diſcrimen. Ab ἐξαλλάττω.

Ἐξάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) diverſitas. Ab eod.

Ἐξαλλάσσω, vel ἐξαλλάττω, f. ξω, immu- (2) differo. Ἐξαλλάττειν τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτοῦ γύμνωσιν, Thuc. τῆς ἀρχαίας μορφῆς, Ariſtot. Κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται, ſemper verſatur, Soph. Aj. 474. Ex ἐξ, & ἀλλάσσω, *muto.*

Ἐξάλλομαι, exſilio. Καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη, pro ἐξαλλόμενος, Il. 17, 343. Ex ἐξ, & ἅλλομαι, *ſalio.*

Ἐξαλλοιόω, ῶ, altero, muto. Ab ἐξ, & ἀλλοιόω, *muto.*

Ἔξαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab aliis diverſus; (2) inuſitatus; (3) egregius; (4) peregrinus. Ex ἐξ, & ἄλλος, *alius.*

Ἐξαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno, emancipo & vendo aliis. Ex ἐξ, & ἀλλοτριόω, *alieno.*

Ἐξάλλως, *Adv.* alio modo; (2) inuſitate; (3) mirum in modum, inſigniter. Ab ἔξαλλος.

Ἔξαλμα, ατος, τὸ, q. d. exſultatio, deſultatio; (2) eruptio; (3) impetus; (4) ſaltus. Ab ἐξάλλομαι.

Ἔξαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari exemptus; (2) extra mare poſitus; (3) exſtans mari. Ex ἐξ, & ἅλς, *mare.*

Ἔξαλσις, εως, ἡ, exſultus, ſaltus. Ab ἐξάλλομαι.

Ἐξαλύξαι, & ἐξαλύξασθαι, effugere, devitare. Ab ἐξ, & ἀλύσκω, *vito.*

Ἐξάλφω, idem quod ſimplex ἄλφω, *invenio.*

Ἐξαμαρτάνω, pecco, aberro; (2) peccare facio. Ἐξαμαρτάνειν εἰς τυράννους ἄνδρας, Eur. Med. 308. Ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν, Soph. El. 1045. Βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς, fruſtrari, Soph. Phil. 94. Ex ἐξ, & ἁμαρτάνω, *pecco.*

Ἐξαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro, oblittero. Ex ἐξ, & ἀμαυρόω, *obſcuro.*

Ἐξαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto, abſcindo. Βρύκουσά σου τοὺς πνεύμονας, καὶ τ' ἄντερ' ἐξαμήσω, Ariſt. Lyſ. 369. Ex ἐξ, & ἀμάω, *meto.*

Ἐξαμβλίσκω, abortio, abortum facio. Ab ἐξαμβλόω.

Ἐξαμβλόω, ῶ, f. ώσω, idem. Φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην, Ariſt. Nub. 137. Ex ἐξ, & ἀμβλόω, *abortio.*

Ἐξάμβλωμα, ατος, τὸ, abortus. Ab ἐξαμβλόω.

Ἐξάμβλωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐξαμβλώσκω, f. βλώσω, abortio. Ab ἐξαμβλόω.

Ἐξαμείβω, f. ψω, immuto, in varias formas muto; (2) rependo, retribuo. Κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο, Æſchyl. Ex ἐξ, & ἀμείβω, *muto.*

Ἐξάμειψις, εως, ἡ, immutatio; (2) viciſſitudo. Ab ἐξαμείβω.

Ἐξαμέλγω, f. ξω, emulgeo, mammam exſugo. Ex ἐξ, & ἀμέλγω, *mulgeo.*

Ἐξαμελέω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno. Ἐξημέλητο τὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς, Plut. Ex ἐξ, & ἀμελέω, *non curo.*

Ἐξάμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex metris conſtans; (2) *Subſt.* verſus hexameter. Ex ἐξ, & μέτρον, *menſura, metrum.*

Ἐξαμηναῖος, α, ον, ſemeſtris. Ab ἐξ, & μὴν, *menſis.*

Ἐξαμηνόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſex menſes vivit. Ex ἐξάμηνος, & βίος, *vita.*

Ἐξάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemeſtris, ſex menſium. Hinc τὸ ἐξάμηνον, ου, ſemeſtre, ſex menſes. Ex ἐξ, & μὴν, *menſis.*

Ἐξαμιλλάομαι, ῶμαι, per contentionem exigo, vel exagito, in certamine expello; (2) inſequor, vexo. Τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; Eur. Or. 415. Αἳ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ, ibid. 83. Ex ἐξ, & ἀμιλλάομαι, *certo.*

Ἑαμναῖος, αία, αῖον, qui ſex minarum eſt. Ex ἐξ, μνᾶ, *mina.*

Ἐξάμνους, idem & ex iiſdem.

Ἐξάμορον, ου, τὸ, ſexta pars. Ex ἐξ, & μόρος, *pars.*

Ἐξαμπρεύω, f. σω, *traho.* Χ' ὅπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου; Ariſt. Lyſ. 289. Ab ἐξ, & ἀμπρεύω, *traho.*

Ἐξαμύνομαι, defendo, tueor. Ex ἐξ, & ἀμύνω, *tueor.*

Ἐξαμυστίσαι, uno ſpiritu epotare. Ab ἐξ, & ἀμυστίζειν, *affatim & ſine reſpiratione bibere.*

Ἐξαμφοτερίζω, f. ίσω, utraque re excido; (2) in dubium pono, dubium facio. Ex ἐξ, & ἀμφοτερίζω, *in utramque partem vergo.*

Ἐξαναγινώσκω, perlego, legendo evolvo. Ἐξαναγνοὺς τὸ βιβλίον, Plut. Ex ἐξ, & ἀναγινώσκω, *lego.*

Ἐξαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, excito, urgeo, inſtigo. Ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτοὺς ἐξηνάγκασεν, Ariſt. Av. 382. Ex ἐξ, & ἀναγκάζω, *cogo.*

Ἐξανάδυμι, ἐξαναδύνω, ἐξαναδύομαι, emergo; (2) detrecto. Ἐξαναδύεσθαι μάχης, Plut. Ex ἐξ, & ἀναδύω, *emergo.*

Ἐξαναζέω, ῶ, f. ήσω, ebullio. Ex ἐξ, & ἀναζέω, *referveo.*

Ἐξανακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, enato. Ex ἐξ, & ἀνακολυμβάω, *emergo.*

Ἐξανακρούω, f. ούσω, retraho. Ex ἐξ, & ἀνακρούω, *retro ago.*

Ἐξαναλίσκω, abſumo, exhaurio, f. ἐξαναλώσω, p. ἐξηνάλωκα, *Paſſ.* ἐξηνάλωμαι, ἐξαναλωθείς. Ex ἐξ, & ἀναλίσκω, *abſumo.*

Ἐξαναλύομαι, f. λύσομαι, eripio, libero; (2) *Paſſ.* penitus reſolvor & evaneſco. Ex ἐξ, & ἀναλύω, *reſolvo.*

Ἐξανανήφω, f. ψω, reſipiſco, ad me redeo. Ex ἐξ, & ἀνανήφω, *ad ſobrietatem redeo.*

Ἐξαναπληρόω, ῶ, f. ώσω, repleo, compleo. Ex ἐξ, & ἀναπληρόω, *expleo.*

Ἐξανάπτω, f. ψω, appendo, ſuſpendo ad, vel ex. Ἐπωτίδων ἐξανῆπτον ἀγκύρας, Eur. Ex ἐξ, & ἀνάπτω, *religo.*

Ἐξαναρπάζω, abripio. Ex ἐξ, & ἀναρπάζω, quod idem notat.

Ἐξανασπάω, ῶ, evello, demolior, amolior. Ex ἐξ, & ἀνασπάω, *ſurſum traho.*

Ἐξανάστασις, εως, ἡ, reſurrectio; (2) expulſio e ſede; (3) everſio. Ex ἐξ, & ἀνάστασις, *reſurrectio.*

Ἐξανατέλλω, exoriri facio, excito. Θόρυβον πολὺν ἐξανατέλλει, Plut. Ex ἐξ, & ἀνατέλλω, *oriri facio.*

Ἐξαναφανδὸν, *Adv.* aperte, clare. Ex ἐξ, & ἀναφανδὸν, quod idem notat.

Ἐξαναφέρω, reficio me; (2) ſuffero, ſuſtineo. Ex ἐξ, & ἀναφέρω, *refero.*

Ἐξαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, recedo ex. Ἐξαναχωρεῖν τὴν στρατιὴν, Herodot. Ex ἐξ, & ἀναχωρέω, quod idem notat.

Ἐξαναψύχω, refrigero, eventilo; (2) abſtergo, ſicco; (3) refocillo, recreo. Ex ἐξ, & ἀναψύχω, quod idem notat.

Ἐξανδραποδίζομαι, f. ίσομαι, in ſervitutem redigo, ſubjugo. Ex ἐξ, & ἀνδραποδίζομαι, *ſubjugo.*

Ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ, abreptio in ſervitutem. Ab ἐξανδραποδίζομαι.

Ἐξανδραποδισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐξανδρόομαι, οῦμαι, vir fio, evado vir. Ex ἐξ, & ἀνδρόομαι, *ætatem virilem adſumo.*

Ἐξάνειμι, egredior, exeo; unde ἐξανιὼν in a. 2. Ex ἐξ, & ἄνειμι, *redeo*.

Ἐξανεμόομαι, οῦμαι, perflatu exinanior, eventilor. Hinc ἐξηνεμωμένος. Ab ἐξ, & ἀνεμόω, *perflo*.

Ἐξανευρίσκω, deprehendo, invenio. Οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν, Soph. Phil. 982. Ex ἐξ, & εὑρίσκω, *invenio*.

Ἐξανέχω, exſto ſuper, emineo. Hinc ἐξανέχομαι, perfero, tolero, ſuſtineo. Ex ἐξ, & ἀνέχω, *ſuſtollo*.

Ἐξανεψιὸς, οῦ, ὁ, ex parte conſobrinus. Ex ἐξ, & ἀνεψιὸς, *conſobrinus*.

Ἐξανθέω, ῶ, f. ήσω, effloreſco ex; (2) defloreſco; (3) ſcateo; (4) pullulo, emergo; (5) per ſumma emineo; (6) emitto. a. 1. ἐξήνθησα, *Perfect.* ἐξηνθηκώς. Ex ἐξ, & ἀνθέω, *floreo*.

Ἐξάνθημα, ατος, τὸ, quod effloruit; (2) puſtula, ſeu papula. Ab ἐξανθέω.

Ἐξάνθησις, εως, ἡ, ipſa effloreſcendi actio.

Ἐξανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus tingo. Ex ἐξ, & ἀνθίζω, *floridum reddo*.

Ἐξανθισμὸς, οῦ, ὁ, eruptio puſtularum. Ab ἐξανθίζω.

Ἐξανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ad humanum cultum traduco. Ab ἐξάνθρωπος.

Ἐξανθρωπίζομαι, ex homine quaſi in alienam naturam tranſmutor, homo eſſe deſino. Ab eod.

Ἐξάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhumanus; (2) ex homine ratione prædito inſanam belluam efficiens; (3) ex hominum numero tollens. Ex ἐξ, & ἄνθρωπος.

Ἐξανίημι, emitto, remitto, libero. Ex ἐξ, & ἀνίημι, *mitto*. Hinc ἐξανήσω, ἐξανείς. Sed ἐξανίεσθαι, exſolvi, liberari, & ἐξανίει, remittit, diſſolvitur, quaſi ab ἀνίω.

Ἐξανίστημι, excito, exſurgere facio; (2) ſurgere cogo; (3) expello, ejicio; (4) funditus ejicio; unde ἐξαναστήσω, ἐξανέστησα, ἐξαναστήσας. At ἐξανίσταμαι, ſurgo, exſurgo; unde ἐξανέστην, ἐξαναστῆναι, ἐξαναστάς. Χρῄζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας, Eur. Med. 1215. Ἐυθὺς ἐξανίσταμαι ὀργῇ βαρείᾳ, efferor, Soph. Phil. 366.

Ἐξανοίγω, aperio. Εἶτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου, Ariſt. Ach. 395. Ex ἐξ, & ἀνοίγω, quod idem notat.

Ἐξαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio, exantlo. Ἐξαντλεῖν γόους, Eur. Ex ἐξ, & ἀντλέω, *haurio*.

Ἐξανύω, f. ύσω, perficio. Λαθίπονον δ' ὀδύναν οὔτ' ἔνδοθεν, οὔτε θύραζ' ἔνεστί μοι ἐξανύσαι βιότου, expellere, Soph. Trach. 1039. Ex ἐξ, & ἀνύω, quod idem notat.

Ἐξαπάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſex palmorum eſt. Ex ἕξ, & παλαιστὴ, *palmus*.

Ἐξαπαλλάττομαι, unde ἐξαπαλλαγῆναι, ſubducere ſe, diſcedere. Ex ἐξ, & ἀπαλλάττομαι, *diſcedo, abeo*.

Ἐξαπατάω, ῶ, f. ήσω, ſeduco, decipio. Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν δὶς καὶ τρὶς ταὔτ' εἰσάγων, Ariſt. Nub. 546. Πολλάκις ἐξηπατήθην ὑπὸ σοῦ, Ariſt. Eq. 1099. Τί ἐξαπατᾷς αὐτὸν ξένον; Id. Θεσμ. 899. Ἐξηπάτησεν ἡ Χάραξ τὴν ἄμπελον, id. Veſp. 1281. Ex ἐξ, & ἀπατάω, *fallo*.

Ἐξαπάτη, ης, ἡ, fallacia, deceptio. Ex ἐξ, & ἀπάτη, *deceptio*.

Ἐξαπατητικὸς, ἡ, ὸν, fallax.

Ἐξαπαφάω, ῶ, f. ήσω, Poët. fallo, decipio. Ex ἐξ, & ἀπαφάω, *decipio*.

Ἐξαπαφίσκω, idem. Ex ἐξ, & ἀπαφίσκω, *fallo*.

Ἐξαπαπάφω, idem. Ὅπως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον, Il. 14, 160. Ex ἐξ, & ἀπάφω, *fallo*.

Ἐξαπείδω, video. Ἐξαπείδομεν τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι, Soph. Oed. Col. 1643. Ab ἐξ, ἀπὸ, & εἴδω, *video*.

Ἐξαπέλεκυς, εως, ὁ καὶ ἡ, cui ſex ſecures præferuntur; (2) quæſtor; (3) tribunus. Ex ἕξ, & πέλεκυς, *ſecuris*.

Ἐξάπινα, *Adv.* repente, ex improviſo. Ex ἐξ, α priv. & φαίνομαι, *appareo*.

Ἐξαπίναιος, αία, αιον, vel ἐξαπιναῖος, αία, αῖον, repentinus, ſubitus, improviſus. Ab ἐξάπινα.

Ἐξαπιναίως, *Adv.* ſubito, ex improviſo, repente. Ab ἐξαπίναιος.

Ἐξαπίνης, *Adv.* idem quod ἐξάπινα.

Ἐξαπλάσιος, ία, ιον, ſeſcuplex, ſeſcuplo major; (2) ſexies tantus. Ab ἕξ, *ſex*.

Ἐξάπλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſex jugerum eſt. Ex ἕξ, & πλέθρον, *jugerum*.

Ἐξαπλῆ, *Adv.* ſextupliciter. Ab ἐξαπλόος.

Ἐξαπλόος, όη, όον, *contr.* ἐξαπλοῦς, ῆ, οῦν, ſextuplex. Ab ἕξ.

Ἐξαπλόω, ῶ, f. ώσω, expando, explico, explano. Ex ἐξ, & ἁπλόω, *pando*.

Ἐξαποβαίνω, deſcendo, unde ἐξαπέβησαν, Hom. Ἐξαπέβησαν ἑταῖροι νηὸς, Odyſſ. 12, 306. Ex ἐξ, & ἀποβαίνω, quod idem notat.

Ἐξαπόδης, ου, ὁ, qui ingreditur ſex pedibus; (2) ſenos pedes longus. Ex ἕξ, & ποῦς, *pes*.

Ἐξαποδίω, f. ἐξαποδίομαι, expello, abigo; unde ἐξαποδίωμαι in *Conj.* Hom. Il. 5, 763. Ex ἐξ, & ἀποδίω, quod idem ſignificat.

Ἐξάποδος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐξαπόδης.

Ἐξαποδύνω, exuo. Ex ἐξ, & ἀποδύνω, *exuo*.

Ἐξαπόλλυμαι, f. ἐξαπολλύω, funditus perdo. At ἐξαπόλλυμαι, emorior, pereo. Hinc ἐξαπώλετο, ἐξαπολόμενος, & ἐξαπόλωλα, deperii, interii. Ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ, Il. 18, 290. Ex ἐξ, & ἀπόλλυμι, *perdo*.

Ἐξαπονέομαι, οῦμαι, revertor. Σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι, Il. 16, 253. Ab ἐξ, ἀπὸ, & νέομαι, *eo*.

Ἐξαπονίζω, abluo, eluo. Τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, Odyſſ. 19, 387. Ex ἐξ, & ἀπονίζω, quod idem notat.

Ἐξαπορέω, ῶ, & ἐξαπορέομαι, οῦμαι, prorſus hæreo, & quo me vertam, neſcio, tædio vincor, egeo, debilitor. Ex ἐξ, & ἀπορέομαι, *hareo, dubito*.

Ἐξαποστέλλω, ablego; unde ἐξαπέστειλα, ἐξαποσταλῆναι, emitti, Ἅμα δὲ τοῖς φυλάττουσιν αὐτὸν ἐξαπέστειλε, Polyb. Ex ἐξ, & ἀποστέλλω, quod idem ſignificat.

Ἐξαποστολὴ, ῆς, ἡ, emiſſio, ablegatio. Ab ἐξαποστέλλω.

Ἐξαποτίνω, punio. Οὕτω μὲν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις, Il. 21, 412. Ab ἐξ, ἀπὸ, & τίνω, *punio*.

Ἐξάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, ſex pedes habens. Ex ἕξ, & ποῦς, *pes*.

Ἐξαποφαίνω, oſtendo. Ex ἐξ, & ἀποφαίνω, quod idem notat.

Ἐξαπτέρυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex alas habens, ſenis alis volans. Ex ἕξ, & πτέρυξ, *ala*.

Ἐξάπτω, adnecto, appendo; unde ἐξάψω, ἐξῆψα. At ἐξάπτομαι, alligor, annector; unde ἐξημμένος, aptus, junctus, dependens, ſuſpenſum habens, ἐξῆπται, dependet. Ἱκέτης ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτάς, Eur. Or. 367. Ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας ὥσπερ πυρὸς, Plat. Ab ἐξ, & ἅπτω, *necto*.

Ἐξάπτω, f. ψω, accendo; unde ἐξαφθεὶς, accenſus. Πῦρ εὗδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτων φλογί, Lyc. 1363. Ab ἐξ, & ἅπτω, *accendo*.

Ἐξάπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex pullos ſeu equuleos habens. Ex ἕξ, & πῶλος, *pullus*.

Ἐξάραγμα, ατος, τὸ, fractura. Ab ἐξαράττω.

Ἐξαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι; unde ἐξαράσθαι, vota perſolvere, Suid. Ex ἐξ, & ἀράομαι, *vota facio*.

Ἐξαράττω, f. ξω, exturbo, effringo; (2) inceſſo. Ἐυθὺς ἐξαράττω πολλοῖς κακοῖς, Ariſt. Nub. 1376. Ex ἐξ, & ἀράσσω, *amputo*.

Ἐξαργέω, ῶ, f. ήσω, otioſus ſum, obtorpeſco; unde ἐξηργηκέναι, & *Paſſ.* ἐξαργηθείς. Διὰ τὸ ἐξηργηκέναι τὴν αὐτοῦ δύναμιν, Ariſtot. Ex ἐξ, & ἀργέω, *otioſus ſum*.

Ἐξάργματα, τὰ, primitiæ. Apud Apollonium membra exteriora, quæ prima amputantur in truncatione. Ab ἐξάρχω, *incipio*.

Ἐξαργυρίζω, in argentum redigo, pecunia vendo, vel permuto. Ex ἐξ, & ἄργυρος, *argentum, pecunia*.

Ἐξαργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento æſtimo; (2) redigo in pecuniam ſignatam. Στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι, Thuc. Ex iiſd.

Ἐξαρεσκεύομαι, placo. Ab ἐξαρέσκομαι.

Ἐξαρέσκομαι, f. έσομαι, idem quod ſimplex ἀρέσκομαι, *placo*. Ἐὰν τοὺς κυρίους δώροις ἐξαρέσηται, Dem. τοῖς θεοῖς, Xen.

Ἐξαρθρέω, ῶ, f. ήσω, unde ἐξηρθρηκὸς, τὸ, luxatum. Ab ἔξαρθρος.

Ἐξάρθρημα, ατος, τὸ, luxatio, in qua totus articulus a ſede ſua recedit. Ab ἐξαρθρόω.

Ἐξάρθρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἔξαρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, articulis ſuis emotus, luxatus; (2) cui articuli naturaliter prominent & exſtant. Ex ἐξ, & ἄρθρον, *articulus*.

Ἐξαρθρόω, ῶ, f. ώσω, artus ſuis ſedibus emoveo. Ab ἔξαρθρος.

Ἐξάρθρωμα, ατος, τὸ, oſſis citra fracturam e loco ſuo emotio. Ab ἐξαρθρόω.

Ἐξάρθρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐξαριθμέω, ῶ, f. ήσω, enumero, recenſeo. Ἐξαριθμήσας γονὰς συὸς κελαινῆς, Lyc. 1255. Ex ἐξ, & ἀριθμέω, *numero*.

Ἐξαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio. Ab ἐξαριθμέω.

Ἐξαρκέω, ῶ, ſufficio, ſatis ſum, ἐξαρκεῖ, ſufficit, ἐξαρκέσει, ἐξήρκεσε. Ταῦτα ὁ φίλος πρὸς τοὺς φίλους ἐξήρκεσεν, Xen. Ex ἐξ, & ἀρκέω, *ſufficio*.

Ἐξαρκής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſufficiens. Ex iiſd.

Ἐξαρκούντως, *Adv.* ſufficienter, quantum ſatis eſt, abunde. Ab ἐκαρκέω.

Ἔξορμα, ατος, τὸ, ſublatio; (2) elevatio poli. Ab ἐξαίρω, *extollo*.

Ἐξαρμόζω, harmonico concentui non ſum conſonus; (2) avello, disjungo. Ex ἐξ, & ἁρμόζω, *quadro*.

Ἐξαρνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, pernego; (2) nego. Οὐκ ἐξαρνοῦμαι πράττειν, Æſchin. Ex ἐξ, & ἀρνέομαι, *nego*.

Ἐξάρνησις, εως, ἡ, negatio, inficiatio. Ab ἐξαρνέομαι.

Ἐξαρνητικὸς, ἡ, ὸν, inficiandi peritus. Ab eod.

Ἔξαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, negator, inficiator. Ab eod.

Ἐξαρπάζω, f. σω, vel ξω, eripio; unde ἐξήρπασα, & ἐξήρπαξα, & *Paſſ.* ἐξήρπαστο, ereptus fuerat. Ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τὰ 'ντερα, Ariſt. Eq. 705. Τὸ παιδίον ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

τιτθίου, Id. Θεσμ. 698. Ex ἐξ, & ἁρπάζω, *rapio*.

Ἔξαρσις, εως, ἡ, ademptio, evulſio; (2) elatio. Ab ἐξαίρω.

Ἐξαρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo, alligo, annecto; (2) elevo, tollo. Hinc ἐξαρτάομαι, ῶμαι, pendeo, dependeo; (3) magnopere deditus ſum; (4) conjungor; unde ἐξήρτημαι, conjunctus ſum, adhæreo. At in voc. Med. ἐξηρτησάμην, ἐξηρτήσω, devinxiſti tibi. Ἐξήρτηντο τοῦ ἀποβησομένου, Xen. Ex ἐξ, & ἀρτάω, *ſuſpendo*.

Ἐξάρτημα, ατος, τὸ, appendix. Ab ἐξαρτάω.

Ἐξάρτησις, εως, ἡ, ſuſpenſio. Ab eod.

Ἐξαρτίζω, f. ίσω, abſolvo; (2) præparo, perfecte inſtruo. *Paſſ.* ἐξηρτισμένος, perfecte inſtructus. Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, Act. 21, 5. Ex ἐξ, & ἀρτίζω, *abſolvo*.

Ἐξαρτύω, adorno, apparo. *Perf. Paſſ.* ἐξήρτυνται, ἐξηρτυμένος, a. 1. ἐξαρτυθεὶς, inſtructus. Παντοδαπῇ ὅπλων παρασκευῇ ἐξηρτυμένοι, Herod. Ex ἐξ, & ἀρτύζω, quod idem notat.

Ἐξάρτυσις, εως, ἡ, apparatus, inſtructio. Ab ἐξαρτύω.

Ἐξαρύω, f. ύσω, exhaurio; (2) exprimo. Οὗτος γὰρ τά γε κείνων κακ' ἐξήρυκε βουλεύων σαφῶς, Soph. Phil. 423. Ex ἐξ, & ἀρύω, *haurio*.

Ἐξάρυσις, εως, ἡ, exhauſtio. Ab eod.

Ἐξαρχῆς, *Adv.* ab initio. Pro ἐξ ἀρχῆς.

Ἔξαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid incipit, auctor ac princeps alicujus rei, qui in aliqua re primus eſt. Ex ἐξ, & ἀρχὴ, *initium*.

Ἐξάρχω, & ἐξάρχομαι, idem quod ſimplex ἄρχω, incipio, auſpicor. Οἷον ὑμῶν ἐξάρξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν; Ariſt. Θεσμ. 711. Στρόμβον τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον, Lyc. 251.

Ἑξὰς, άδος, ἡ, ſenarius numerus. Ab ἓξ, *ſex*.

Ἐξασθενέω, ῶ, f. ήσω, elangueſco, ad languorem uſque debilitor, viribus deficior. Ex ἐξ, & ἀσθενέω, *debilis ſum*.

Ἐξασθενίζω, f. ίσω, debilito. Ex ἐξ, & ἀσθενὴς, *debilis*.

Ἐξασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo; (2) exorno, perpolio. Ἢν ταῦτα πάντα ἐξησκημένοι ὦσιν οἱ ἱππεῖς, Xen. Ex ἐξ, & ἀσκέω, *exerceo*.

Ἑξάστερον, ου, τὸ, Pleiades. Ex ἓξ, & ἄστρον, quoniam tantum ſex plerumque ſtellæ in Pleiade videntur, ſeptima vero obſcura eſt. Ex ἓξ, & ἄστρον, *ſidus*.

Ἑξάστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſenis conſtans ordinibus; (2) ſex conſtans verſibus. Ex ἓξ, *ſex*, & στίχος, *ordo*, *verſus*.

Ἐξαστράπτω, f. ψω, emico, refulgeo. Καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων, Luc. 9, 29. Ex ἐξ, & ἀστράπτω, *fulguro*.

Ἑξάστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex columnas habens. Ex ἓξ, & στῦλος, *columna*.

Ἐξασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo. Ex ἐξ, & ἀσφαλίζω, *firmo*.

Ἐξατιμόω, ῶ, prorſus infamia noto. Ex ἐξ, & ἀτιμόω, *nullo in honore habeo*.

Ἐξατμίζω, f. ίσω, vaporem elicio, exhalationem ſubduco; ἐξατμίζεσθαι, evaporare, exareſcere, expirare; ἐξατμισθεὶς, evaporatus, in vaporem evanidus. Ἐξατμίζεσθαι γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων συμβαίνει, Ariſtot. Ex ἐξ, & ἀτμίζω, *vaporo*, *exhalo*.

Ἐξατονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, fatigor. Ab ἀτονῶ, *deficio*.

Ἐξάττω, exſilio, ſubſilio. Ex ἐξ, & ἄττω, *proſilio*.

Ἐξαυαίνω, f. ανῶ, exſicco. Ab ἐξ, & αὐαίνω, *arefacio*.

Ἐξαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendens, candens. Ex ἐξ, & αὐγὴ, *ſplendor*.

Ἐξαυδάω, ῶ, eloquor. Σὲ κἀκεῖ, μᾶτερ πότνι', ἐξηυδώμαν, invocabam, Soph. Ph. 394. Σοφὸς πεφυκὼς, οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφὸν, ibid. 1232. Ex ἐξ, & αὐδάω, *loquor*.

Ἐξαυλέω, ῶ, unde ἐξηυλημέναι γλῶτται, ſcil. αὐλῶν, inveteratæ & detritæ lingulæ tibiarum. Ab ἔξαυλος.

Ἔξαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui tibia exempta aut fracta eſt; (2) qui tibiæ ſonum non amplius edit. Ex ἐξ, & αὐλὸς, *tibia*.

Ἐξαύξεσθαι, immodice augeri. Ab ἐξ, & αὔξω, *augeo*.

Ἐξαυτῆς, *Adv.* eodem momento, continuo. Ex ἐξ, & αὐτῆς, ſc. ὥρας.

Ἐξαῦτις, *Adv.* continuo, ſtatim.

Ἐξαυτομολέω, ῶ, f. ήσω, a parte mea deficiens transfugio. Ex ἐξ, & αὐτομολέω. *deſerta mea parte ſponte ad alteram tranſeo*.

Ἐξαυχενισμὸς, οῦ, ὁ, excervicatio & contumacia pervicax, quaſi ab ἐξαυχενίζομαι. Ab αὐχὴν, *cervix*.

Ἐξαυχέω, ῶ, f. ήσω, valde glorior. Οὐ γὰρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγὼ, crediderim, Soph. Phil. 870. Ex ἐξ, & αὐχέω, *glorior*.

Ἐξαυχμόω, & ἐξαυχμόομαι, οῦμαι, ſqualeſco, exareſco. Ex ἐξ, & αὐχμὸς, *ſiccitas ex vehementia æſtus*.

Ἐξαύω, accendo, torreo. Ex ἐξ, & αὔω, *ſicco*.

Ἐξαφαιρέομαι, οῦμαι, adſero. Hinc ἐξαφελέσθαι εἰς ἐλευθερίαν, apud Demoſth. quaſi ex ſervitute transdare in libertatem. Ex ἐξ, & ἀφαιρέομαι, *vindico*.

Ἐξαφανίζω, deleo. Ab ἐξ, & ἀφανίζω, *deleo*.

Ἐξαφίημι, dimitto. Ἐξαφεῖται τοῦδε γ', ὡς ἐγὼ κλύω, Soph. Trach. 72. Ex ἐξ, & ἀφίημι, quod idem notat.

Ἐξαφίσταμαι, abſcedo, abſiſto, abducor. Ἐξαφίσταμαι λόγων παλαιῶν, Eur. Ex ἐξ, & ἀφίσταμαι, *abſiſto*.

Ἑξαφόροι, ων, οἱ, qui ſeni aliquod onus geſtant. Ex ἓξ, & φέρω, *fero*.

Ἑξάφορον, ου, τὸ, lectica, quæ a ſex viris geſtatur. Ex iiſd.

Ἐξαφρίζω, f. ίσω, deſpumo; ἐξαφρίζομαι, in ſpumam redigor. Ex ἐξ, & ἀφρὸς, *ſpuma*.

Ἐξαφύω, exhaurio. Ex ἐξ, & ἀφύω, *haurio*.

Ἑξάχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, qui ſex manus habet. Ex ἓξ, & χεὶρ, *manus*.

Ἑξαχῆ, *Adv.* ſexies, ſex modis, in ſex partes. Ab ἓξ, *ſex*.

Ἑξάχοος, *contr.* ἑξάχους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſex congiorum eſt. Ex ἓξ, & χοῦς, *congius*.

Ἔξαψις, εως, ἡ, inflammatio. Ab ἐξάπτω, *inflammo*.

Ἐξεγγυάω, ῶ, ſponſione, vel fidejuſſione aliquem ex, vel a cuſtodia libero. Hinc ἐξεγγυάομαι, expromitto. Μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα, Dem. Ex ἐξ, & ἐγγυάω, *ſpondeo*.

Ἐξεγγύησις, εως, ἡ, vadimonium, fidejuſſio, ſponſio. Ab ἐξεγγυάω.

Ἐξεγείρω, exſuſcito, ſuſcito; unde ἐξεγεῖραι, excitare, a. 1. Hinc ἐξεγείρομαι, exſurgo. Ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, 1 Cor. 6, 14. Ex ἐξ, & ἐγείρω, *ſuſcito*.

Ἐξέγερσις, εως, ἡ, excitatio, ſurrectio. Ab ἐξεγείρω.

Ἐξεδαφίζω, f. ίσω, e fundamentis eruo & everto; unde ἐξεδαφισθὲν, deſolatum. Ab ἐξ, & ἐδαφίζω, *ſolo æquo*.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, exhedra, cella ad colloquendum, in qua frequentes ſedes; (2) popina. Ex ἐξ, & ἕδρα, *ſedes*.

Ἐξέδριον, ου, τὸ, exhedrium, parva exhedra. Dim. ab ἐξέδρα.

Ἔξεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ſede & domicilio ſuo non eſt, a ſede & domicilio abſens, remotus aut expulſus. Ex ἐξ, & ἕδρα, *ſedes*.

Ἐξέδω, exedo, f. ἐξέδομαι, ἐξέδεται, exedet. Ex ἐξ, & ἔδω, *edo*.

Ἐξειδέναι, pernoſſe, a themate inuſitato; unde & ἔξοιδα, perſpectum habeo.

Ἑξείδιον, ου, τὸ, q. d. habitulus, parvus habitus. Dim. ab ἕξις, *habitus*.

Ἑξείης, Poët. pro ἑξῆς, deinceps, ex ordine.

Ἐξεικάζω, f. άσω, effingo, effigiem alicujus exprimo, adſimilo, ad ſimilitudinem alicujus facio. Hinc ἐξεικάζομαι, ſimilis ſum; unde ἐξεικασμένος, imagine expreſſus. Ex ἐξ, & εἰκάζω, *ſimilo*.

Ἐξεικονίζω, f. ίσω, exemplari effingo vel exprimo, omnibus lineamentis ad exemplar exprimo. Ex ἐξ, & εἰκονίζω, *effingo*.

Ἐξειλέω, ῶ, f. ήσω, explico, evolvo. Ex ἐξ, & εἰλέω, *volvo*.

Ἐξείλλω, e poſſeſſione ejicio. Ἐάν τις ἐξείλλῃ τινὰ τῆς ἐργασίας, Dem. Ex ἐξ, & εἴλλω, *coarcto*.

Ἔξειμι, exeo, egredior; (2) exibo. Hinc ἐξιέναι, exire, ἐξιὼν, exiens. Ex ἐξ, & εἶμι, *eo*, *vado*, *ibo*.

Ἐξειπεῖν, enunciare, ἐὰν ἐξείπω, ἐξείπῃ renunciet, ἐξεῖπον, edicat, ἐξεῖπον, effatus ſum, &c. Τάχα γὰρ τύχοις ἂν χρηστὸν ἐξειπών, Ariſt. Av. 460. Ab ἐξ, & inuſ. ἔπω.

Ἐξείργω, f. ξω, cohibeo, excludo. Τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε; Ariſt. Ach. 831. Ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων, id. Conc. 11. Ex ἐξ, & εἴργω, *arceo*.

Ἐξειρύω, f. ύσω, extraho. Ex ἐξ, & εἰρύω, *traho*.

Ἐξείρω, exſero. Ἐξείρειν τὴν γλῶτταν, Ariſt. Ex ἐξ, & εἴρω, *necto*.

Ἐξεκκλησιάζω, f. άσω, concionem advoco, congrego. Ex ἐξ, & ἐκκλησιάζω, quod idem notat.

Ἐξελαιόω, ῶ, f. ώσω, oleo perungo & imbuo; (2) in oleum verto. Ex ἐξ, & ἐλαιόω, *olivas colligo*.

Ἐξελασία, ας, ἡ, expeditio, profectio. Ab ἐξελαύνω.

Ἐξέλασις, εως, ἡ, expulſio; (2) diſceſſus; (3) expeditio militaris. Ab eod.

Ἐξελαύνω, f. ἐξελάσω, Attice ἐξελῶ, p. ἐξελήλακα, expello, abigo; (2) equo erumpo; (3) conflo, facio. Γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγὰς, Soph. Oed. Col. 1287. Ex ἐξ, & ἐλαύνω, *agito*.

Ἐξελάω, ῶ, unde ἐξελάαν, expellere, pe Dialyſin ab ἐξελᾶν, idem. Ex ἐξ, & ἐλάω, pro ἐλαύνω, *agito*.

Ἐξελέγχω, f. ξω, redarguo, convinco. Ἐξελέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς, Judæ 15. Ex ἐξ, & ἐλέγχω, *arguo*.

Ἐξελευθερικὸς, οῦ, ὁ, libertus; (2) libertinus, liberti filius. Ab ἐξελεύθερος.

Ἐξελεύθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, libertus; (2) libertinus. Ex ἐξ, & ἐλεύθερος, *liber*.

Ἐξελευθεροστομέω, ῶ, admodum libero or loquor, apud Soph. Ab ἐξ, & ἐλευθεροστομῶ, *libere loquor*.

Ἐξελευθερόω, ῶ, f. ώσω, liberum facio, libertate dono, manumitto. Ex ἐξ, & ἐλευθερόω, *libero*.

Ἐξέλευσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

Ἐξελιγμὸς, οῦ, ὁ, evolutio, explicatio, in primis aciei. Ab ἐξελίσσω.

Ἐξέλιξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐξελίσσω, vel ἐξελίττω, f. ξω, evolvo, explico, provolvo. Ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, Ariſt. Nub. 33. Ex ἐξ, & ἑλίσσω, volvo.

Ἐξελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero. Ex ἐξ, & ἑλκόω, ulcero.

Ἐξέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἐξελκόω.

Ἐξελκυσμὸς, οῦ, ὁ; extractio. Ab ἐξελκύω.

Ἐξελκύω, f. ύσω, abſtraho, extraho. Ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν εἰρήνην φίλην, Ariſt. Pace, 294. Ex ἐξ, & ἑλκύω, traho.

Ἐξέλκω, f. ξω, idem. Ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν, ἐξεῖλκε κολεοῦ, Eur. Hec. 443. Ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος, Jac. 1, 14. Ex ἐξ, & ἕλκω, traho.

Ἐξελληνίζω, f. ίσω, Græcum facio; (2) a Græcis derivo, a Græco deduco; (3) ad Græcorum formam & ritum inſtituo; (4) ad Græcam facundiam exacte enuncio. Ex ἐξ, & ἑλληνίζω, Græcos ſequor.

Ἐξεμέω, ῶ, evomo, reddo vomitione. Ex ἐξ, & ἐμέω, vomo.

Ἐξεμπεδόω, ῶ, f. ώσω, conſtanter obſervo & ſancio. Ex ἐξ, & ἐμπεδόω, ſtabilio.

Ἐξεμπολάω, ῶ, f. ήσω, divendo, negotior in alia loca. Ex ἐξ, & ἐμπολάω, negotior.

Ἐξεναίρω, interficio; unde ἐξεναρεῖν, a. 2. inf. Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν, Heſiod. Ἀσπ. 329. Ex ἐξ, & ἐναίρω, quod idem notat.

Ἐξεναρίζω, f. ίσω, vel ίξω, interficio; (2) occiſum armis ſpolio. Ἐξηνάριξεν ἐν ποτ' αἰξίφω δόλῳ νέκυς, Lyc. 50. Ex ἐξ, & ἐναρίζω, quod idem ſignificat.

Ἐξενέπω, Poët. edico, eloquor. Ex ἐξ, & ἐνέπω, dico.

Ἐξενεχυριάζω, f. άσω, pigneror; (2) pignora capio. Ex ἐξ, & ἐνεχυριάζω, quod idem notat.

Ἐξέννυμι, exuo. Ex ἐξ, & ἕννυμι, induo.

Ἐξεντερίζω, f. ίσω, exentero, eximo inteſtina, item medullam. Ex ἐξ, & ἔντερον, inteſtinum.

Ἐξεπᾴδω, excanto; (2) incantationibus permulceo. Ex ἐξ, & ἐπᾴδω, incanto.

Ἐξεπαίρω, extollo, effero, ſubveho in altum, effero animo, impello, induco, incito; unde ἐξεπάρῃ, a. 2. Conjunct. 3. Sing. Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρουσιν δόλῳ καταλαβεῖν τὰ χρήματ' ἡμῶν, Ariſt. Lyſ. 626. Ex ἐξ, & ἐπαίρω, attollo.

Ἐξεπίσταμαι, probe novi, percalleo. Ἀκριβῶς ἐξεπιστάμενος, Dem. Ex ἐξ, & ἐπίσταμαι, novi.

Ἐξεπίτηδες, Adv. ex induſtria, de induſtria. Ex ἐξ, & ἐπίτηδες, conſulto, data opera.

Ἐξέραμα, ατος, τὸ, vomitus. Ab ἐξεράω.

Ἐξέρασμα, ατος, τὸ, idem; (2) id, quod ejectum eſt. Ab eod.

Ἐξεράω, ῶ, f. άσω, evacuo, expromo. Τοὺς νῦν μοι λίθους χαμάζε πρῶτον ἐξεράσατε, Ariſt. Ach. 345. Ex ἐξ, & ἔρα, terra.

Ἐξεργάζομαι, f. άσομαι, abſolvo, perficio; (2) everto, occido; unde ἐξείργαστο, ἐξειργάσθη, ἐξειργάσμεθα, ἐξειργασμένος. Ταῦτα ξυμβουλεύειν δεῖ, ἃ τοὺς πολεμίους ὡς πλεῖστα κακὰ ἐργάσεται, Plat. Ex ἐξ, & ἐργάζομαι, operor.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, abſolutio; (2) Figura rhetorica, qua phraſes idem ſignificantes eleganter conjunguntur. Ab ἐξεργάζομαι.

Ἐξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, ad perficiendum idoneus. Ab eod.

Ἐξερεείνω, perquiro, interrogo. Ex ἐξ, & ἐρεείνω, quæro.

Ἐξερεθίζω, f. ίσω, irrito, prorito. Ex ἐξ, & ἐρεθίζω, quod idem notat.

Ἐξερείπω, everto, proſterno. Αὐχένας ἐξεριπόντες, Heſiod. Ἀσπ. 174. Ex ἐξ, & ἐρείπω, proſterno.

Ἐξέρευγμα, ατος, τὸ, id, quod ructu ejectum eſt. Ab ἐξερεύγω.

Ἐξερεύγω, & ἐξερεύγομαι, eructo, ructu effundo, f. ἐξερεύξομαι, a. 2. ἐξήρυγον. Ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγηται γνάθων, Lyc. 474. Ἐξερεύγονται ποτὰ, id. 725. Ex ἐξ, & ἐρεύγω, ructo.

Ἐξερευνάω, ῶ, f. ήσω, perveſtigo, perſcrutor. 1 Pet. 1, 10. Ex ἐξ, & ἐρευνάω, inquiro.

Ἐξερεύνησις, εως, ἡ, perſcrutatio, inveſtigatio. Ab ἐξερευνάω.

Ἐξερευνητὴς, οῦ, ὁ, perſcrutator, indagator. Ab eod.

Ἐξερέω, ῶ, eloquar, dicam, nempe per διάλυσιν ab ἐξέρω; ἐξερέω, & ἐξερέομαι, perquiro. Ex ἐξ, & inuſ. εἴρω, dico.

Ἐξερημόω, ῶ, f. ώσω, deſolo, vaſto. Τὰς ἐξηρημωμένας πόλεις κατοικίζων, Plat. Ex ἐξ, & ἐρημόω, vaſto.

Ἐξερμηνεύω, f. εύσω, interpretor. Ex ἐξ, & ἑρμηνεύω, quod idem notat.

Ἐξέρομαι, interrogo; unde ἐξείρετο, & ἐξήρετο, apud Homer. Ex ἐξ, & ἐρέω, dico.

Ἐξερπύζω, f. σω, prorepo. Ab ἐξ, & ἑρπύζω.

Ἐξέρπω, erepo, prorepo. Δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι, Ariſt. Nub. 709. Ex ἐξ, & ἕρπω, ſerpo.

Ἐξέῤῥω. Hinc ἔξεῤῥε, abi in malam rem. Ex ἐξ, & ἔῤῥω, ægre eo.

Ἐξέρυθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde ruber, valde erubeſcens. Ex ἐξ, & ἐρυθρὸς, ruber.

Ἐξερύω, f. ύσω, extraho. Χείμαρρον ἐξερύσας, Heſiod. Ἔργ. 624. Ex ἐξ, & ἐρύω, traho.

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior. Ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς Joan. 8, 9. Ex ἐξ, & ἔρχομαι, eo.

Ἐξεσθίω, exedo, erodo. Ex ἐξ, & ἐσθίω, edo.

Ἐξεσία, ας, ἡ, ablegatio, legatio publica. Ab ἐξίημι, ablego.

Ἔξεσις, εως, ἡ, expulſio. Ab eod.

Ἔξεστι, licet. Hinc ἐξὸν, cum liceat. Ab ἐξ, & εἰμὶ, ſum.

Ἐξεστραμμένως, Adv. e tranſverſo; (2) more eorum, quæ inverſa ſunt. Ab ἐξεστραμμένος, quod eſt ab ἐκστρέφω.

Ἐξετάζω, f. άσω, examino, inquiro, perſcrutor; (2) diſcutio; (3) exploro, probo, experimentum facio; (4) æſtimo; (5) comparo, contendo; (6) recenſeo, enumero. Πάσας δ' εἰδυίας (τοῦ εὖ λέγειν) ἐξήτασεν, Ariſt. Θεσμ. 444. Ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου, Matt. 2, 8. Ex ἐξ, & ἐτάζω, exploro.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquiſitio, examen; (2) quæſtio, criminis inquiſitio; (3) comparatio; (4) exploratio; (5) recenſio; (6) ſpecimen & documentum induſtriæ. Ab ἐξετάζω.

Ἐξετασμὸς, οῦ, ὁ, inquiſitio; (2) diſcuſſio, diſcrepatio. Ab eod.

Ἐξεταστὴς, οῦ, ὁ, examinator, inquiſitor. Ab eod.

Ἐξεταστικὸς, ἡ, ὸν, qui multus eſt in indagatione veritatis, vel alicujus rei; (2) inquirendi peritus. Ab eod.

Ἐξεταστικῶς, Adv. accurate, exquiſite. Ab ἐξεταστικός.

Ἐξετεροτροπέω, ῶ, f. ήσω, degenero. Ex ἐξ, & ἑτεροτροπέω, quod idem notat.

Ἑξέτης, ου, ὁ, ſexennis. Ex ἓξ, & ἔτος, annus.

Ἐξέτι, Adv. ab illo tempore, jam inde. Ex ἐξ, & ἔτι, adhuc.

Ἑξέτις, ιδος, ἡ, ſex annos nata. Ex ἓξ, & ἔτος, annus.

Ἐξευλαβέομαι, οῦμαι, vereor, caveo. Ex ἐξ, & εὐλαβέομαι, caveo.

Ἐξευμαρίζω, f. ίσω, rem facilem reddo; (2) felicem reddo. Ex ἐξ, & εὐμαρίζω, allevo.

Ἐξευμενίζω, f. ίσω, propitium reddo, placo. Ex ἐξ, & εὐμενίζω, benevolum reddo.

Ἐξευνουχίζω, f. ίσω, eunuchum facio. Ex ἐξ, & εὐνουχίζω, quod idem notat.

Ἐξευπορέω, ῶ, f. ήσω, habeo, ſuppetit mihi; (2) ſubgero, ſuppedito; (3) conſequor, comparo mihi. Ταῦτα δὲ πάντα δύναται πᾶσιν ἐπικουρίαν ταῖς χρείαις ἐξευπορεῖν, Plat. Ex ἐξ, & εὐπορέω, quod idem notat.

Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, ſolers inventum. Ab ἐξευρίσκω.

Ἐξεύρεσις, εως, ἡ, inventio, adinventio. Ab eod.

Ἐξευρίσκω, f. ρήσω, invenio, excogito, comminiſcor; (2) comperio, reperio. Νή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτὲ, pariat, Soph. Trach. 25. Πῶς τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν; Ariſt. Eq. 145. Τοῦτ', ὦ 'γαθ', ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα, id. Av. 1149. Ex ἐξ, & εὑρίσκω, invenio.

Ἐξευτελίζω, f. ίσω, vilipendo, floccifacio, tamquam εὐτελές. Ex ἐξ, & εὐτελίζω, quod idem notat.

Ἐξευτρεπίζω, f. ίσω, paro, apparo, inſtruo. Ex ἐξ, & εὐτρεπίζω, quod idem notat.

Ἐξέφηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pubertatem exceſſit. Ex ἐξ, & ἔφηβος, ephebus.

Ἐξεφίημι, injicio, immitto; ἐξεφίεμαι, mando. Ex ἐξ, & ἐφίημι, quod idem notat.

Ἐξέχω, emineo, exſto, exorior. Πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, Dem. Ex ἐξ, & ἔχω, habeo.

Ἐξέψω, excoquo. Ex ἐξ, & ἕψω, coquo.

Ἔξηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pubertatem exceſſit, jam grandis & adultus. Ex ἐξ, & ἥβη, pubertas.

Ἐξηγέομαι, οῦμαι, dux ſum, præſum; (2) expono, explico, interpretor; (3) cenſeo, diſſero; (4) adminiſtro; (5) educo, deduco. Χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι, ad locum deducam, Soph. Oed. Col. 1515. Ex ἐξ, & ἡγέομαι, duco.

Ἐξήγημα, ατος, τὸ, explicatio, enarratio. Ab ἐξηγέομαι.

Ἐξήγησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, dux in re aliqua; (2) ſequeſter, tranſactor, conciliator; (3) interpres, enarrator, explicator; (4) magus; (5) prudens juris pontificii & ſacrorum interpres. Ab eod.

Ἐξηγητικὸς, ἡ, ὸν, enarrativus. Hinc τὰ, & ἐξηγητικὰ, ῶν, libri pontificiales. Ab ἐξηγητής.

Ἑξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſexaginta. Ab ἓξ, ſex.

Ἑξηκονταετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſexagenarius. Ex ἑξήκοντα, & ἔτος, annus.

Ἑξηκονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, ſexaginta quinque. Ex ἑξήκοντα, & πέντε, quinque.

Ἑξηκοντατέσσαρες, οἱ καὶ αἱ, ſexaginta quatuor. Ex ἑξήκοντα, & τέσσαρες, quatuor.

Ἑξηκοστὸς, ἡ, ὸν, ſexageſimus. Ab ἓξ, ſex.

Ἐξηκριβωμένως, Adv. diligentiſſime, ad amuſſim. Ex ἐξ, & ἠκριβωμένος, quod eſt ab ἀκριβόω, accurate elaboro.

Ἐξήκω, diſcedo; (2) prætereo; (3) egreſſus ſum. Ὁ δὲ χρόνος ἐξήκει, Xen. Ex ἐξ, & ἥκω, venio.

Ἐξηλιάζω, f. άσω, ſole aduro; (2) ſuſpendo. Ex ἐξ, & ἥλιος, ſol.

Ἐξήλυσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

Ἐξῆμαρ, *Adv.* per ſex dies. Ex ἐξ, & ἦμαρ, *dies.*

Ἐξημαρτημένως, *Adv.* falſo, doloſe, perperam. Ab ἐξημαρτημένος, quod eſt ab ἐξαμαρτάνω, *pecco.*

Ἐξημερόω, ῶ, manſuefacio, cicuro. Ex ἐξ, & ἡμερόω, quod idem notat.

Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, cicuratio. Ab ἐξημερόω.

Ἐξημοιβὸς, ὴ, ὸν, permutatorius, Ab ἐξαμείβω.

Ἐξήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, effrenis. Ex ἐξ, & ἡνία, *frenum.*

Ἐξηπεροπεύω, f. εύσω, decipio, circumvenio falſis verbis. Ex ἐξ, & ἠπεροπεύω, quod idem notat.

Ἑξήρης, εος, ἡ, ſc. ναῦς, navis ſex ordinum, hexeres. Ex ἑξ, & ἐρέσσω, *remigo.*

ἙΞΗ͂Σ, *Adv.* deinceps, conſequenter, ordine, ſerie perpetua.

Ἐξητριάζω, f. άσω, præſupponendum, ut hinc ſit ἐξητριασμένον, quod Galeno apud Hippocratem eſt τὸ διὰ ἠτρίου, i. e. λεπτοῦ ὑφάσματος ἠθημένον, per tenue linteum percolatum. Ex ἐξ, & ἤτριον, *linteum.*

Ἐξηττάομαι, ῶμαι, vincor. Ex ἐξ, & ἡττῶμαι, quod idem ſignificat.

Ἐξηχέω, ῶ, f. ήσω, perſono. Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, 1 Theſſ. 1, 8. Ex ἐξ, & ἠχέω, *ſono.*

Ἐξιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, ſano. Ex ἐξ, & ἰάομαι, *ſano.*

Ἐξιδιάζομαι, f. άσομαι, proprium mihi vindico, occupo. Ex ἐξ, & ἴδιος, *proprius.*

Ἐξιδιασμὸς, οῦ, ὁ, uſurpatio. A præc.

Ἐξιδιόομαι, οῦμαι, proprium mihi facio; unde ἐξιδιώσω, a. 1. med. peculiarem tibi feciſti, & privatim familiarem. Ex ἐξ, & ἰδιόω, quod idem notat.

Ἐξιδιοποιέομαι, proprium mihi facio, vendico. Ex ἐξ, & ἰδιοποιέω, *proprium reddo.*

Ἐξιδιοποίησις, εως, ἡ, uſurpatio.

Ἐξιδίω, f. ίσω, exſudo. Ex ἐξ, & ἰδίω, *ſudo.*

Ἐξιδρόω, ῶ, f. ώσω, idem. Ex ἐξ, & ἱδρόω, *ſudo.*

Ἐξιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, dedico. Ex ἐξ, & ἱερόω, *ſacro.*

Ἐξίημι, emitto; (2) eximo; (3) depono. Hinc ἐξέμεν, emittere, Poëtice; ἐξιᾶσιν, emittunt. Ex ἐξ, & ἵημι, *mitto.*

Ἐξιθύνω, rego, dirigo. Ὥστε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει, Il. 15, 410. Ex ἐξ, & ἰθύνω, *dirigo.*

Ἐξικετεύω, f. εύσω, idem quod ſimplex ἱκετεύω, *precor.*

Ἐξικμάζω, f. άσω, exſicco, areſcere facio, exſugo; (2) excoquo; (3) exhalo. Ex ἐξ, & ἰκμάζω, *ſicco.*

Ἐξικνέομαι, οῦμαι, pervenio. Θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους, Il. 8, 439. Ex ἐξ, & ἱκνέομαι, *venio.*

Ἐξίκω, evenio. Ex ἐξ, & ἵκω, *venio.*

Ἐξιλάσκομαι, f. άσομαι, propitium reddo, placo. Ex ἐξ, & ἱλάσκομαι, quod idem notat.

Ἐξίλασις, εως, ἡ, placatio. Ab ἐξιλάομαι.

Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, placamen. Ab eod.

Ἐξιλασμὸς, οῦ, ὁ, placatio, expiatio. Ab eod.

Ἐξιλεόομαι, οῦμαι, propitio, propitium reddo, placo. Ex ἐξ, & ἱλεόω, *placo.*

Ἐξίλλειν, ejicere, arcere. Ex ἐξ, & ἴλλω, *conniveo, volvo.*

Ἐξινόω, ῶ, f. ώσω, evacuo purgationibus, unde ἐξινωμένος, purgatus. Ab ἶνες, *fibræ.*

Ἐξιπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, expurgo. Ex ἐξ, & ἰπόω, *premo more fullonum.*

Ἐξιππάζομαι, f. άσομαι, equo evehor, equo exeo. Ex ἐξ, & ἱππάζω, *equito.*

Ἕξιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo ſunt ſex equi. Ex ἑξ, & ἵππος, *equus.*

Ἐξίπταμαι, evolo. Ab ἐξ, & ἵπταμαι, *volo.*

Ἐξιπωτικὸς, ὴ, ὸν, cui exprimendi vis ineſt; (2) extrahendi & expurgandi vi præditus. Ab ἐξιπόω.

Ἕξις, εως, ἡ, habitus, adfectio corporis vel animi difficulter mobilis a ſubjecto eaque vel bona, vel mala. Ab ἔχω, *habeo.*

Ἐξισάζω, f. άσω, adæquo, æqualem reddo. Ex ἐξ, & ἰσάζω, *æquo.*

Ἐξίσης, *Adv.* æqualiter, æque, perinde. Ex ἐξ, & ἴσος, *æqualis.*

Ἐξίσου, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἐξισοτιμία, ας, ἡ, æqualitas ſeu æquatio honorum. Ex ἐξ, & ἰσότιμος, *par pretio, qui in pari honore eſt.*

Ἐξισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo. Ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας, Ariſt. Ran. 706. Ex ἐξ, & ἰσόω, *æquo.*

Ἐξιστάνω, vel ἐξιστάω, vel

Ἐξίσταμαι, abſiſto, deſiſto, cædo; (2) degenero, exoleſco; (3) paveſco, ſtupeo. Ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, Matt. 12, 23.

Ἐξίστημι, de ſtatu mentis dejicio, mente alieno; (2) percello, ſtupefacio; (3) deſciſcere vel degenerare facio, immuto, corrumpo. Ex ἐξ, & ἵστημι, *ſiſto.*

Ἐξιστορεῖν, exquirere, ſciſcitari. Ἐξιστορῆσαι ὁδὸν βουλευμάτων, Eur. Hec. 733. Ab ἱστορεῖν, *interrogare.*

Ἐξισχύω, f. ύσω, poſſum, valeo. Ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι, &c. Epheſ. 3, 18. Ex ἐξ, & ἰσχύω, *valeo.*

Ἐξίσχω, emineo, promineo; (2) porrigo. Ex ἐξ, & ἴσχω, quod idem eſt ac ἔχω, *habeo.*

Ἐξίσωσις, εως, ἡ, exæquatio. Ab ἐξισόω.

Ἐξισωτὴς, οῦ, ὁ, exæquator.

Ἐξίτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, evanidus, evaneſcens, exoleſcens, fugiens; (2) qui evanuit. Ab ἔξειμι, *exeo.*

Ἐξιτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad diſceſſum pertinens. Ab eod.

Ἑξίτης, ου, ὁ, ſenarius, de jactu in talis. Ab ἑξ.

Ἐξιτητέον, exeundum eſt, prodeundum eſt. Ab eod.

Ἐξιτὸν, exeundum. Ab eod.

Ἐξιχνεύω, f. εύσω, idem quod ſimplex ἰχνεύω, *inveſtigo, veſtigiis conſequor.*

Ἐξιχνιάζω, f. άσω, idem. Ex ἐξ, & ἰχνιάζω, *inveſtigo.*

Ἐξιχνιασμὸς, οῦ, ὁ, inveſtigatio, indagatio. Ab ἐξιχνιάζω.

Ἐξιχνοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, veſtigia alicujus luſtro, inveſtigo ſive quæro per veſtigia. Ex ἐξ, & ἴχνος, *veſtigium,* & σκοπέω, *luſtro.*

Ἐξιχωρίζω, f. ίσω, humorem ſeroſum aut saniem exprimo. Ex ἐξ, & ἰχὼρ, *humor ſeroſus.*

Ἐξογκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio. Τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ, Eur. Or. 386. Ex ἐξ, & ὀγκόω, quod idem notat.

Ἐξοδεύω, f. εύσω, iter facio ex aliquo loco; (2) exeo, procedo; (3) excedo ex hac vita. Ex ἐξ, & ὁδεύω, *iter facio.*

Ἐξοδεία, ας, ἡ, exitus. Ab ἐξοδεύω.

Ἐξοδέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἐξοδεύω. (2) vendo. Ex ἐξ, & ὁδέω, *viatico inſtruo, vendo.*

Ἐξοδία, ας, ἡ, egreſſio, expeditio, excurſio. Ex ἐξ, & ὁδὸς, *via.*

Ἐξοδιάζω, f. άσω, exire facio; (2) erogo, expendo, impendo. Ab ἐξοδία.

Ἐξοδίασις, εως, ἡ, ipſa actio expendendi ſeu impendendi. Ab ἐξοδιάζω.

Ἐξοδικὸς, ὴ, ὸν, ad exitum pertinens. Ab ἔξοδος.

Ἐξοδικῶς, *Adv.* obiter. Ab ἐξοδικός.

Ἐξόδιον, ου, τὸ, exodium, ſive carmen, quod in exitu fabulæ canitur; (2) exitus, finis; (3) feſtum in Vet. Teſtamento quod celebrabatur in memoriam exitus ex Ægypto. Ab ἔξοδος.

Ἐξόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad exitum pertinens. Ab ἔξοδος.

Ἔξοδος, ου, ἡ, via, qua alicunde exitur; (2) ipſe exitus, ſive exeundi actio, egreſſio; (3) expeditio militaris; (4) excurſio, eruptio; (5) profectio ex aliquo loco; (6) cantilena, quæ in exitu alicujus rei canitur; (7) exitus, finis; (8) finis vitæ. Ex ἐξ, & ὁδὸς, *via.*

Ἐξοδοιπορέω, ῶ, f, ήσω, proficiſcor ex aliquo loco, exeo foras, egredior. Ab ἐξ, & ὁδοιπορέω, *proficiſcor.*

Ἐξοίγω, f. ξω, aperio. Ex ἐξ, & οἴγω, *aperio.*

Ἐξοιδέω, ῶ, f. ήσω, extumeſco. Ex ἐξ, & οἰδέω, *tumeo.*

Ἐξοιδίσκω, tumefacio. Ab ἐξοιδέω.

Ἐξοικειόω, ῶ, & ἐξοικειόομαι, οῦμαι, concilio, amice conjungo, familiarem & amicum reddo. Ex ἐξ, & οἰκειόω, quod idem notat.

Ἐξοικέω, ῶ, f. ήσω, domicilio & ſedibus meis exeo, emigro. Ab ἔξοικος.

Ἐξοίκησις, εως, ἡ, emigratio ex ædibus. Ab ἐξοικέω.

Ἐξοικίζω, f. ίσω, domo expello & ejicio; (2) expello; & (3) *in Paſſ.* migro, emigro. Καὶ Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν, Eur. Hec. 876. Φροῦδοι γάρ εἰσιν (οἱ θεοὶ) ἐξῳκισμένοι, Ariſt. Pace, 197. Ex ἐξ, & οἰκίζω, *in ædibus colloco.*

Ἐξοίκισις, εως, ἡ, expulſio ſeu ejectio e domo; (2) expulſio ex quocumque loco. Ab ἐξοικίζω.

Ἐξοικισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐξοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, exædifico, inceptum ædificium perficio; (2) deſtruo, domum dejicio. Ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος, Ariſt. Av. 1129. Ex ἐξ, & οἰκοδομέω, *ædifico.*

Ἔξοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, e domo ſua ejectus, exſul; (2) qui e domo ſua migravit. Ex ἐξ, & οἶκος, *domus.*

Ἐξοιμώζω, f. ώσω, ejulo, ejulatus emitto, in ejulatus erumpo. Ex ἐξ, & οἰμώζω, ejulo

Ἔξοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vineum ſaporem perdidit; (2) vino expletus, ebrius. Ex ἐξ, & οἶνος, *vinum.*

Ἐξοιστράω, ῶ, œſtro exagitor, furore perculſus ſum, furo. Ex ἐξ, & οἰστράω, *œſtro agitor.*

Ἐξοιστρέω, ῶ, œſtro exagitor, demento, & *Active,* œſtro exagito, unde *Paſſ.* ἐξοιστροῦμαι œſtro exagitor. Ex ἐξ, & οἰστρέω, *fur*

Ἐξοιχνέω, ῶ, f. ήσω, egredior. Ex ἐξ, & οἰχνέω, *abeo.*

Ἐξοίχομαι, idem. Ἣ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, Il. 6, 379. Ex ἐξ, & οἴχομαι, *abeo.*

Ἐξοκέλλω, a. 1. ἐξώκειλα, inf. ἐξοκεῖλαι, d labor, impingo, incurro; (2) erump effundo me; (3) averto alium a port a recta via. Ex ἐξ, & ὀκέλλω, *appello.*

Ἐξολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, prorſus negligo contemno. Ex ἐξ, & ὀλιγωρέω, *neglig*

Ἐξολισθαίνω, &

Ἐξολισθέω, ῶ, f. ήσω, elabor, effugio, ev ; (2) delabor, prolabor, incido. Ἐξολισθαίνειν τὰς διαβολὰς, Ariſt. Eq. 48 Πῶς ἐξολισθεῖν πήλινος ὢν δυνήσεται; Pace, 141. Ὡς μή ποτ' ἐξολίσθῃ ἡμᾶς κίνδυνος, animo excidat, id. Conc. 28 Ex ἐξ, & ὀλισθέω, *cado.*

Ἐξολκὴ, ῆς, ἡ, extractio. Ab ἐξέλκω.

'Εξόλλυμι, vel ἐξολλύω, f. ἐξολέσω prorſus everto, omnino perdo. f. 2. ἐξολῶ, in inf. ἐξολεῖν. Perf. ἐξολώλεκα. part. ἐξολωλεκώς. a. 1. Opt. ἐξολέσειε. "Εἰθέ με πυρφόρος αἰθέρος ἀϛὴρ τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν, Ariſt. Θεσμ. 1060. Ex ἐξ, & ὄλλυμι, *perdo.*

'Εξολόθρευσις, εως, ἡ, exterminatio. A ſeq.

'Εξολοθρευτὴς, ȣ͂, ὁ, exterminator. A ſeq.

'Εξολοθρεύω, f. εύσω, diſperdo, funditus perdo; extermino. 'Εξολοθρευθήσεται ἐκ τȣ͂ λαȣ͂, Act. 3, 23. Ex ἐξ, & ὄλεθρος, *exitium.*

'Εξολολύζω, f. ξω, exululo, ululatus edo. Ex ἐξ, & ὀλολύζω, *ululo.*

'Εξομαλίζω, f. ίσω, complano, lævigo; (2) manu permulceo. Ex ἐξ, & ὁμαλίζω, *planum reddo.*

'Εξομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) effundo tamquam pluviam. Ex ἐξ, & ὀμβρέω, *pluo.*

'Εξομβρίζω, f. ίσω, id. Ab eod.

'Εξομήρευσις, εως, ἡ, ipſa actio poſcendi obſides, vel obſtringendi aliquem tamquam obſidibus datis. Ab ἐξομηρεύω.

'Εξομηρεύω, f. εύσω, obſides poſco & exigo acceptiſque corporibus fidem obſtringo; (2) obſidibus datis emereor & adſequor. Ex ἐξ, & ὁμηρεύω, *ſum obſes.*

'Εξομιλέω, ῶ, f. ήσω, conſuetudinem habeo. Ex ἐξ, & ὁμιλέω, *in cœtu aliquorum verſor.*

'Εξόμιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus, abhorrens a conſuetudine. Ex ἐξ, & ὅμιλος, *cœtus, turba.*

'Εξομματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum reddo, viſum reſtituo; (2) exoculo, oculos effodio; (3) ſordes ex oculis abſtergo. 'Αντὶ γδ τυφλȣ͂ ἐξωμμάτωται, Ariſt. Plut. 364. Ex ἐξ, & ὄμμα, *oculus.*

'Εξομμάτωσις, εως, ἡ, abſterſio ſordium, quæ in oculis eſt. Ab ἐξομματόω.

'Εξόμνυμι, & ἐξόμνυμαι, abjuro, cum jurejurando inficior; (2) ejuro, cum jurejurando detrecto. Hinc ἐξομόσασθαι, a. 1. ἐξωμόσατο, ἐξομȣ͂μαι, f. 2. Ex ἐξ, & ὄμνυμι, *juro.*

'Εξομόθεν, *Adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo. Ex ἐξ, & ὁμόθεν, quod idem notat.

'Εξομοιόω, ῶ, f. ώσω, ſimilem efficio, adſimilo. Ex ἐξ, & ὁμοιόω, *ſimilo.*

'Εξομοίωσις, εως, ἡ, effictio, qua ſimulacrum alicujus exprimitur. Ab ἐξομοιόω.

'Εξομολογέω, ῶ, & ἐξομολογέομαι, ȣ͂μαι, confiteor; (2) ſpondeo, polliceor. 'Εξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, Rom. 15, 9. Ex ἐξ, & ὁμολογέω, *fateor.*

'Εξομολόγησις, εως, ἡ, confeſſio; (2) prædicatio; (3) gratiarum actio. Ab ἐξομολογέω.

'Εξομόργνυμι, & ἐξομόργνυμαι, imprimo, exprimo; (2) abſtergo. Unde ἐξομόρξομαι, f. 1. ἐξομόρξεται, ἐξωμορξάμην, a. 1. ἐξωμόρξατο. Ex ἐξ, & ὀμόργνυμι, *abſtergo.*

'Εξόμφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui prominet ſeu procidit umbilicus. Ex ἐξ, & ὀμφαλὸς, *umbilicus.*

'Εξὸν, *Imperſ.* cum liceat. Ab ἔξεϛι, *licet.*

'Εξονειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo. Ex ἐξ, & ὀνειδίζω, *probris increpo.*

'Εξονειδισμὸς, ȣ, ὁ, exprobratio. Ab ἐξονειδίζω.

'Εξονειρωγμὸς, ȣ͂, ὁ, ſeminis in ſomno emiſſio. Ab ἐξονειρώττω.

'Εξονειρωτικὸς, ἡ, ὸν, cui ſemen in ſomno profluere ſolet. Ab eod.

'Εξονειρώττω, f. ξω, ſemen in ſomno emitto. Ex ἐξ, & ὀνειρώττω, *ſomnio.*

'Εξονομάζω, f. άσω, nomine voco; (2) loquor, verba facio. Ex ἐξ, & ὀνομάζω, *nomino.*

'Εξονομαίνω, nuncupo, nomine voco; ἐξονομήνῃς, a. 1. conj. 2. ſ. Ex ἐξ, & ὀνομαίνω, *nomino.*

'Εξονομακλήδην, *Adv.* nominatim. Ex ἐξ, ὄνομα, & κλήδην, *nominatim.*

'Εξονυχίζω, f. ίσω, ungues exſcindo ſeu eximo; (2) ungues præcido, ſeu reſeco; (3) exarmo; (4) exquiſite expendo & ad unguem exigo. Ex ἐξ, & ὄνυξ, *unguis.*

'Εξοξύνω, f. υνῶ, acidum reddo. Unde ἐξοξύνομαι, *aceſco.* Ex ἐξ, & ὀξύνω, *acuo.*

'Εξόπιθεν, poëtice pro ἐξόπισθεν.

'Εξόπισθεν, *Adv.* a tergo. Hinc ὁ ἐξόπισθεν, poſterior. Ex ἐξ, & ὄπισθεν, *a tergo.*

'Εξοπίσω, *Adv.* retro; (2) in poſtremum, poſtea. Ex ἐξ, & ὀπίσω, *retrorſum.*

'Εξοπλίζω, f. ίσω, penitus armis inſtruo; (2) armo; (3) exarmo. 'Εξωπλισμένη σφύρα, App. Ex ἐξ, & ὁπλίζω, *armo.*

'Εξοπλισία, ας, ἡ, quum aliquis ſe inſtruit armis, quum aliquis armis inſtruitur; (2) exercitatio militaris; (3) procinctus. Ab ἐξοπλίζω.

'Εξόπλισις, εως, ἡ, idem & ab eod.

'Εξοπλισμὸς, ȣ͂, ὁ, inſtructio, qua armis aliquem inſtruimus. Ab eod.

"Εξοπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, armatus; (2) exarmatus. Ex ἐξ, & ὅπλα, *arma.*

'Εξοπτάω, ῶ, f. ήσω, excoquo, inaſſo. Ex ἐξ, & ὀπτάω, *aſſo.*

"Εξοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inaſſatus, aſſus. Ex ἐξ, & ὀπτὸς, *aſſus.*

'Εξοργιάζω, ad ſacra ſuſcipienda præparo, ad ſacrorum cultum expio & idoneum reddo. Ἱεροῖς τοῖς ἐξοργιάζȣσιν τὴν ψυχὴν χρῶνται, Ariſtot. Ex ἐξ, & ὀργιάζω, *orgia, ſeu ſacra perago.*

'Εξοργίζω, f. ίσω, ad iram incito, irrito. Ex ἐξ, & ὀργίζω, *irrito.*

'Εξορθόω, ῶ, f. ώσω, erigo; (2) inſtauro, corrigo. Τὸν σὸν ἐξόρθȣ βίον, Soph. Ant. 83. Ex ἐξ, & ὀρθόω, *erigo.*

'Εξορία, ας, ἡ, exterminatio, exſilium. Ab ἐξόριος.

'Εξορίζω, f. ίσω, extermino, exſilio multo. Ab eod.

'Εξόριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui extra terminos eſt; (2) qui exterminatus ſeu in exſilium ejectus eſt. Ex ἐξ, & ὅρος, *terminus.*

'Εξορισμὸς, ȣ͂, ὁ, exterminatio, expulſio extra fines, interdictio finium. Ab ἐξορίζω.

'Εξόριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exterminatus, extorris, exſul. Ab eod.

'Εξορκέω, ῶ, adjuro, adigo ad jusjurandum.

'Εξορκίζω, f. ίσω, adjuro. 'Εξορκίζω σε κατὰ τȣ͂ Θεȣ͂ τȣ͂ ζῶντος, Matt. 26, 63. Ex ἐξ, & ὁρκίζω, quod idem notat.

'Εξορκισμὸς, ȣ͂, ὁ, adjuratio. Ab ἐξορκίζω.

'Εξορκιϛὴς, ȣ͂, ὁ, exorciſta, adjurator. Ab eod.

"Εξορκος, ȣ, ὁ, eximium jusjurandum; (2) jusjurandum contrarium aliorum verbis. Ex ἐξ, & ὅρκος, *jusjurandum.*

'Εξορκόω, ῶ, f. ώσω, jurejurando obſtringo. Ex ἐξ, & ὁρκόω, *caveo jurejurando.*

'Εξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum. Ab ἐξορκόω.

'Εξορμάω, ῶ, f. ήσω, erumpo; (2) proficiſcor; (3) impello. 'Εξορμᾶν ναῦν, Thuc. οἴκοθεν, Xen. Πρώτιϛα μὲν χρὴ κȣ͂φον ἐξορμᾶν πόδα, Ariſt. Θεσμ. 666. Ex ἐξ, & ὁρμάω, *impetu feror.*

'Εξόρμησις, εως, ἡ, eruptio. Ab ἐξορμάω.

'Εξορμέω, ῶ, f. ήσω, e ſtatione navium diſcedo, enavigo, ſolvo. Ab ἔξορμος.

'Εξορμίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

"Εξορμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui e ſtatione ſolvit. Ex ἐξ, & ὅρμος, *ſtatio navium.*

'Εξοροθύνω, concito, incito. Ex ἐξ, & ὀροθύνω, *concito.*

"Εξορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exſul, exterminatus. Ex ἐξ, & ὅρος, *terminus.*

'Εξορȣ́ω, exſilio, proſilio. Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρȣσεν, Il. 3, 325. Ex ἐξ, & ὀρȣ́ω, *irruo.*

'Εξοῤῥίζω, ſerum lactis excolo, ſerum e caſeo exprimo. Ex ἐξ, & ὀῤῥὸς, *ſerum lactis.*

'Εξόρυξις, εως, ἡ, effoſſio. Ab ἐξορύσσω.

'Εξορύσσω, vel ἐξορύττω, f. ξω, effodio; (2) perfodio. Τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ὑμῶν ἐξορύξαντες, Gal. 4, 15. Ex ἐξ, & ὀρύσσω, *fodio.*

'Εξορχέομαι, ȣ͂μαι, f. ήσομαι, exſulto; (2) illudo; (3) enuntio, effutio. Ex ἐξ, & ὀρχέομαι, *ſalto.*

'Εξόρω, excito. Unde ἐξῶρτο apud Apollon. Ex ἐξ, & ὄρω, quod idem notat.

'Εξοσιόω, ῶ, f. ώσω, ſanctum reddo; (2) expio. Ex ἐξ, & ὁσιόω, quod idem ſignificat.

'Εξοϛεΐζω, f. ίσω, exoſſo, oſſa eximo; (2) luxo. Ex ἐξ, & ὀϛέον, *os.*

'Εξοϛρακίζω, f. ίσω, teſtularum ſuffragiis in exſilium mitto; (2) in exſilium quocumque modo ejicio; (3) rejicio. Ex ἐξ, & ὄϛρακον, *teſta.*

'Εξοϛρακισμὸς, ȣ͂, ὁ, exoſtraciſmus, relegatio, quæ per teſtarum ſuffragia fiebat; (2) exſilium. Ab ἐξοϛρακίζω.

'Εξότι, *Adv.* ex quo tempore. Ex ἐξ, & ὅτε, *quando.*

'Εξότȣ, *Adv.* idem. Pro ἐξ ὅτȣ pro ἐξ ȣ͂ τινος.

'Εξοτρύνω, exhortor, exſtimulo. Ex ἐξ, & ὀτρύνω, *incito.*

'Εξȣδενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, contemno, ſperno. Ex ἐξ, & ȣ̓δενέω, *ad nihilum redigo.*

'Εξȣδένησις, εως, ἡ, contemptus. Ab ἐξȣδενέω.

'Εξȣδενητὴς, ȣ͂, ὁ, contemptor. Ab eod.

'Εξȣδενόω, ῶ, f. ώσω, contemno, ſperno, pro nihilo habeo. 'Εξȣδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ ἑαυτῆς, 2 Sam. 6, 16. Ἵνα πολλὰ πάθῃ ϗ ἐξȣδενωθῇ, Marc. 9, 12. Ex ἐξ, & ȣ̓δενόω, *ad nihilum redigo.*

'Εξȣδένωμα, ατος, τὸ, contemptus, abjectio. Ab ἐξȣδενόω.

'Εξȣδένωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

'Εξȣθενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, pro nihilo habeo, adſpernor. Σοφίαν ϗ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξȣθενήσȣσι, Prov. 1, 7. Λίθος ὁ ἐξȣθενηθεὶς ἀφ' ὑμῶν, Act. 4, 11. Ex ἐξ, & ȣ̓θεὶς, *nemo, nullus.*

'Εξȣθένημα, ατος, τὸ, quod nihili ducitur; (2) contemptus, neglectus. Ab ἐξȣθενέω.

'Εξȣθενίζω, f. ίσω, pro nihilo duco; (2) in nihilum redigo. Ex ἐξ, & ȣ̓θεὶς, *nullus.*

'Εξȣ́λη, ejectio.

'Εξȣ́λης δίκη, nomen actionis, quam ii, qui dicunt ſe a bonis ſuis arceri, intendunt illis, qui ipſos arcent. Ab ἐξίλλω, *arceo, excludo, expello.*

"Εξȣρα, in anguſtum coacta. Ab ȣ͂ρος, *terminus.*

'Εξȣρέω, ῶ, f. ήσω, cum urina ejicio, in urina excerno. Ex ἐξ, & ȣ̓ρέω, *urino.*

'Εξȣρίας, *Adv.* ſecundis ventis, feliciter. Ex ἐξ, & ȣ̓ρία, *ventus ſecundus.*

'Εξȣσία, ας, ἡ, licentia; (2) auctoritas; (3) poteſtas; (4) jus; (5) licentia; (6) magiſtratus. Ab ἔξεϛι, *licet.*

'Εξȣσιάζω, f. άσω, poteſtatem habeo, dominor. Ἡ γυνὴ τȣ͂ ἰδίȣ σώματος ȣ̓κ ἐξȣσιάζει. 1 Cor. 7, 4. ἐξȣσιασθήσομαι, ib. 6, 12. Ab ἐξȣσία.

Ἐξουσιαστὴς, οῦ, ὁ, dominus. Ab ἐξουσιάζω.

Ἐξουσιαστικὸς, ὴ, ὸν, ex auctoritate procedens, auctoritatem præ ſe ferens. Ab eod.

Ἐξουσιαστικῶς, *Adv.* cum poteſtate, imperioſe; (2) licenter; ἐξουσιαστικώτερον, licentius. Ab ἐξουσιαστικός.

Ἐξοφέλλω, adaugeo, amplifico, accumulo. Hom. Odyſſ. 15, 18. ἐξώφελλεν ἔεδνα. Ex ἐξ, & ὀφέλλω, *augeo*.

Ἐξόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui oculis eſt prominentibus, cui oculi exſtant. Ex ἐξ, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Ἐξοφρυόομαι, οῦμαι, ſupercilium tollo, ſeu adlevo, unde ἐξωφρυωμένος ſuperciliosus. Ex ἐξ, & ὀφρυόομαι, *grande ſupercilium oſtento*.

Ἔξοχα, *Adv.* egregie, excellenter, ſupra modum. Ab ἔξοχος.

Ἐξοχετεύω, f. εύσω, derivo, & ἐξοχετεύομαι, emano, per canalem effluo. Ex ἐξ, & ὀχετεύω, *aquas derivo*.

Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, prominentia; (2) extuberatio, ſive excreſcentia in corpore; (3) excellentia, præſtantia. Ab ἐξέχω, *emineo*.

Ἔξοχον, *Adv.* excellenter, eximie. Ab ἔξοχος.

Ἔξοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, eminens, præminens; (2) excellens, præſtans. Ab ἐξέχω, *emineo*.

Ἐξοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo. Ex ἐξ, & ὀχυρόω, *munio*.

Ἐξόχως, *Adv.* excellenter, eximie. Ab ἔξοχος.

Ἐξυβρίζω, f. ίσω, inſolentius efferor; (2) præ inſolentia omne jus & fas contemno; (3) fœdera violo; (4) injuriam facio; (5) extra alveum erumpo; (6) nimia ſoli ubertate laſcivio. Ἐξυβρίσαι εὐτυχοῦντα, Xen. εἴς τινα, Luc. Ex ἐξ, & ὑβρίζω, *injurius ſum*.

Ἐξύβρισις, εως, ἡ, luxuria ſegetum. Ab ἐξυβρίζω.

Ἐξυγιαίνω, ſano, ſanitati reſtituo. Ex ἐξ, & ὑγιαίνω, *ſanus ſum*.

Ἐξυγραίνω, madefacio. Unde ἐξυγρανθεὶς, madefactus, & ἐξυγρασμένος. Ex ἐξ, & ὑγραίνω, quod idem notat.

Ἔξυγρος, ου, ὁ καὶ ἡ, prorſus humidus ſeu aqueus. Ex ἐξ, & ὑγρὸς, *humidus*.

Ἐξυδαρόω, ῶ, f. ώσω, in aqueam naturam converto, in aquam reſolvo. Ex ἐξ, & ὕδωρ, *aqua*.

Ἐξυδρίας, ου, ὁ, ἄνεμος, ventus cum aquis pluviis erumpens. Ex iiſd.

Ἐξυδατόω, ῶ, in aquam converto vel reſolvo. Unde Paſſ. ἐξυδατοῦται, aqueſcit. Ex ἐξ, & ὑδατόω, *aquoſum reddo*.

Ἐξυδάτωσις, εως, ἡ, in ſubſtantiam aqueam converſio. Ab ἐξυδατόω.

Ἐξυδρωπιάω, ῶ, hydrope corripior. Ex ἐξ, & ὑδρωπιάω, *hydrope laboro*.

Ἐξυλακτέω, ῶ, f. ήσω, latratum emitto, in latratum erumpo. Τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον, Lyc. 764. Ex ἐξ, & ὑλακτέω, *latro*.

Ἐξυμενίζω, f. ίσω, eximo membranulam, membranas demo. Ex ἐξ, & ὑμὴν, *hymen, membranula*.

Ἐξυμενιστὴρ, ῆρος, ὁ, cultellus, quo in diſſectione membranæ diſſeparantur. Ab ἐξυμενίζω.

Ἐξυμνέω, ῶ, f. ήσω, hymnis proſequor, celebro. Ex ἐξ, & ὑμνέω, *hymnum cano*.

Ἐξυπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio. Ex ἐξ, & ὑπάλυξις, quod idem notat.

Ἐξυπηρετέω, ῶ, & ἐξυπηρετέομαι, οῦμαι, miniſtro, inſervio, do operam. Ex ἐξ, & ὑπηρετέω, quod idem denotat.

Ἐξυπνίζω, f. ίσω, expergefacio. Πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτὸν, Joan. 11, 11. Ab ἔξυπνος.

Ἐξυπνιστὴς, οῦ, ὁ, qui e ſomno excitat. Ab ἐξυπνίζω.

Ἔξυπνος, ου ὁ καὶ ἡ, qui e ſomno evigilavit, expergefactus. Ex ἐξ, & ὕπνος, *ſomnus*.

Ἐξυπτιάζω, f. άσω, idem quod ſimplex ὑπτιάζω, ſupinus ſum, ſupinor; (2) negligens ſum.

Ἐξυφαίνω, pertexo, contexo, texendo abſolvo; (2) compono, ſtruo. Unde a. 1. ἐξύφηνα, in Conj. ἐξυφήνω, ἐξυφήνωσι. Ex ἐξ, & ὑφαίνω, *texo*.

Ἐξύφασμα, ατος, τὸ, tela, quod textum eſt. Ab ἐξυφαίνω.

Ἔξω, *Adv.* foras; (2) foris; (3) extra; (4) præter; (5) abſque, ſine. Hinc ὁ ἔξω, ſc. ὢν, exterior, item *Compar.* ἐξώτερος, έρα, ερον, exterior, & ἐξώτατος, άτη, ατον, *extimus*. Ab ἐξ.

Ἔξωθεν, *Adv.* extrinſecus, ab externo; (2) extra, exterius. Ab ἔξω.

Ἐξωθέω, ῶ, f. ωθήσω, vel ώσω, extrudo, expello, ejicio; (2) e cœtu hominum exturbo; (3) ſedibus expello & extermino. Unde ἐξέωσα a. 1. & ἔξωσα. inf. ἐξῶσαι. a. 1. Paſſ. ἐξωσθῆναι. Ὅς μ' ἐξέωσε, κἀπεσύλησεν πάτρας, Soph. Oed. Col. 1325. Μὴ φθονερὰν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν, exprimere, Id. 1132. Ἐξῶσαι τὸ πλοῖον εἰς κόλπον, Act. 27, 39. Ex ἐξ, & ὠθέω, *impello*.

Ἐξώθησις, εως, ἡ, expulſio, ejectio. Ab ἐξωθέω.

Ἐξωκεανισθῆναι, in oceanum egredior. Ex ἐξ, & ὠκεανὸς, *oceanus*.

Ἐξωκεανισμὸς, οῦ, ὁ, egreſſio in oceanum. Ab ἐξωκεανίζω.

Ἐξώκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui foris cubat, emanſor; (2) exocœtus, piſcis quidam. Ex ἔξω, & κοίτη, *cubile*.

Ἐξώλεια, ας, ἡ, internecio, pernicies, exitium, excidium. Ab ἐξώλης.

Ἐξώλης, εος, ὁ καὶ ἡ, perditus, deploratus; (2) pernicioſus; (3) interitu dignus; (4) perditus cinædus. Ab ἐξόλλυμι, *penitus perdo*.

Ἐξωμίας, ου, ὁ, qui eſt humeris altis; (2) exſertus. Ab ἔξωμος.

Ἐξωμίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuperhumeralis; (2) ab humeris dependens. Ab eod.

Ἐξωμιδοποιΐα, ας, ἡ, opificium conficiendi exomidas. Ab ἐξωμιδοποιός.

Ἐξωμιδοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, exomidum confector. Ex ἐξωμὶς, & ποιέω, *facio*.

Ἐξωμίζω, f. ίσω, humero tenus nudo. Ὁμῶς χειροτονητέον ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα, Ariſt. Conc. 267. Ab ἔξωμος.

Ἐξωμὶς, ίδος, ἡ, brevis & ſubſtricta tunica circa humerum deſinens, ſ. tunica ſervilis non tegens brachia; (2) tunica vilis. Ab eod.

Ἔξωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, humeros nullo indutu adſtrictus, cui humeri exſtant; (2) expeditus; (3) *Subſt.* idem quod ἐξωμίς. Ex ἐξ, & ὦμος, *humerus*.

Ἐξωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio ſive exceptio cum jurejurando. Ab ἐξόμνυμι, *abjuro*.

Ἐξωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, redimo. Χρημάτων ἐξεωνοῦντο τοὺς συνειλημμένους, Ariſtot. Ex ἐξ, & ὠνέομαι, quod idem ſignificat.

Ἐξώνησις, εως, ἡ, redemptio. Ab ἐξωνέομαι.

Ἐξώπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, extra conſpectum poſitus. Ex ἐξ, & ὤψ, *oculus*.

Ἐξώπροικα, ων, τὰ, parapherna dona, quæ ſponſa extra dotem conſtitutam fert ſecum. Ex ἔξω, & προὶξ, *dos*.

Ἐξωραΐζομαι, f. ίσομαι, exorno me. Ex ἐξ, & ὡραΐζομαι, *orno*.

Ἔξωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempeſtivus; (2) ætati non conveniens; (3) qui ex florenti ætate jam exceſſit, qui conſenuit, exoletus. Ex ἐξ, & ὥρα, *tempus*.

Ἔξωσμα, ατος, τὸ, expulſio. Ab ἐξωθέω.

Ἐξωστὴρ, ῆρος, ὁ, expulſor. Ab eod.

Ἐξώστης, ου, ὁ, idem; ἐξώστης ἄνεμος, ventus aſper & violentus. Ab eod.

Ἐξώστρα, ας, ἡ, machina quædam theatralis, qua impulſu converſa oſtendebatur ſpectatoribus, quid in ſcena pararetur. Ab eod.

Ἐξώτατος, vide ἔξω.

Ἐξωτάτω, *Adv.* extime. Ab ἐξώτατος, quod eſt Superlat. ab ἔξω.

Ἐξωτερικὸς, ὴ, ὸν, externus; (2) trivialis. Ab ἐξώτερος, quod eſt Compar. ab ἔξω.

Ἐξώτερος, vide ἔξω.

Ἐξωτέρω, *Adv.* foras, exterius. Ab eod.

Ἐξωτικὸς, ὴ, ὸν, exoticus, peregrinus. Ab ἔξω.

Ἔξωχρος, valde pallidus. Ex ἐξ, & ὠχρὸς, *pallidus*.

Ἐοικότως, *Adv.* ſimiliter; (2) convenienter. Ab ἐοικὼς, ſimilis, conſentaneus, conveniens, meritus, quod eſt Part. Perf. med. Ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἐόργη, ης, ἡ, cochleare, tudicula. Unde ἐοργῆσαι, cochleari agitare, & ἐοργίζεσθαι cochleari agitari. Lexic. Græc.

Ἑορτάζω, f. άσω, feſtum celebro. Ἑορτάσετε ἑορτὴν τῷ Κυρίῳ, Lev. 23, 41. Ab ἑορτή.

Ἑορτάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſolennis, feſtus. Ab ἑορτάζω.

Ἑόρτασμα, ατος, τὸ, feſtivitas. Ab eod.

Ἑορτασμὸς, οῦ, ὁ, feriæ. Ab eod.

Ἑορταστικὸς, ὴ, ὸν, ſolennis. Ab eod.

Ἑορταστέον, feriandum eſt, agenda eſt ſolennitas. Ab eod.

ἙΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, feſtum, feſtus dies; (2) celebritas, dies celebris; (3) feriæ.

Ἑόρτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad feſtum pertinens, ſolennis. Ab ἑορτή.

Ἑορτολόγιον, ου, τὸ, codicillus feſtorum, liber, in quo feſta ſolennia conſignata ſunt. Ex ἑορτὴ, & λόγος, *ſermo, recenſio*.

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, ſuus, *de uno*; (2) meus, *cum Verbis primæ perſonæ*; (3) tuus, *cum verbis ſecundæ perſonæ*; (4) veſter *cum pluralibus & Verbis ſecundæ perſonæ*. Ab οὗ, *ſe*.

Ἐπαγάλλομαι, exſulto; (2) ſuperbio. Ab ἐπὶ, & ἀγάλλομαι, *geſtio*.

Ἐπάγαμαι, admiror; (2) adfecto. Ex ἐπὶ, & ἄγαμαι, *miror*.

Ἐπαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, indignor ob. Ab ἀγανακτέω, quod idem notat.

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, denunciatio; (2) promiſſio; (3) genus quoddam accuſationis. Ab ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλλομαι, ſignifico me velle, poſco; (2) promitto, ſpondeo, polliceor; (3) profiteor. Hinc ἐπηγγειλάμην, a. 1. Ἡ (ζωὴν αἰώνιον) ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς, Tit. 1, 2.

Ἐπαγγέλλομαι, Paſſ. denuncior, indicor, condicor. Hinc ἐπηγγέλθην a. 1. ἐπηγγελμένον, perf. part.

Ἐπαγγέλλω, edico, profiteor, defero, denuncio, a. 1. ἐπήγγειλα. Ἐπαγγέλλει πόλεμον, Dem. πρὸς τοὺς θεσμοθέτα id.

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promiſſio, pollicitatio; (2) profeſſio. Ab ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγελτικὸς, ὴ, ὸν, ad promiſſionem pertinens. Ab eod.

Ἐπαγγελτικῶς, *Adv.* per promiſſionem. Ab ἐπαγγελτικός.

Ἐπαγείρω, congrego, colligo, Il. 1, 126. Ex ἐπὶ, & ἀγείρω, quod idem notat.

Ἐπάγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab ἐπαγείρω.

Ἐπαγινεῖν, adducere, admovere. Herodot.

Ἐπαγλαΐζομαι, exulto ob, inſolentius me effero. Hom. Il. 18, 133. ἐπαγλαϊεῖσθαι, *in futuro*, Attice pro ἐπαγλαΐσεσθαι. Ex ἐπὶ, & ἀγλαΐζομαι, *ornor*.

Ἐπάγριος, ου, ὁ καὶ ἡ, agreſtis, ferox. Ex ἐπὶ, & ἄγριος, *agreſtis*.

Ἐπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſtem reddo, effero. Ab ἐπάγριος.

Ἐπαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, invigilo. Ex ἐπὶ, & ἀγρυπνέω, *vigilo*.

Ἐπάγω, induco, infero, inveho; (2) accerſo; (3) infligo, infero; (4) adduco, adfero poſt aliud, adjicio. Hinc (5) ἐπάγομαι, ſuperinduco, ſuperinveho; (6) mecum adduco; (7) impello, incito, allicio; adſciſco; (8) cito teſtem, auctorem. Κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, 2 Pet. 2, 5. Βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου, Act. 5, 28. Ex ἐπὶ, & ἄγω, *duco*.

Ἐπαγωγεὺς, unde ἐπαγωγεῖς, certarum litium introductores, Polluci.

Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus; (2) introductio; (3) ſubvectio; (4) invaſio hoſtilis; (5) illecebræ; (6) ordinum ſeries. Ab ἐπάγω.

Ἐπαγώγιον, τὸ, præputium.

Ἐπαγωγὸς, ἡ, ὸν, qui alliciendi vim habet, blandus, ad perſuadendum aptus. Ab eod.

Ἐπαγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto ob. Ἐπαγωνίζεσθαι τῇ πίστει, Judæ 3. Ex ἐπὶ, & ἀγωνίζομαι, *certo*.

Ἐπάδω, Poët. ἐπαείδω, accino, incanto. Ἐπάσομαι μέλος τι μελλοδειπνικὸν, Ariſt. Conc. 1147. Ex ἐπὶ, & ᾄδω, *cano*.

Ἐπαείρω, allevo; (2) incito. Ex ἐπὶ, & ἀείρω, *tollo*.

Ἔπαθλον, ου, τὸ, præmium certaminis; (2) præmium quodvis, merces. Ex ἐπὶ, & ἆθλον, *præmium*.

Ἐπαθροίζω, congrego. Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων, Luc. 11, 29. Ex ἐπὶ, & ἀθροίζω, quod idem ſignificat.

Ἐπαιάζω, illacrimor. Ex ἐπὶ, & αἰάζω, *lamentor*.

Ἐπαΐγδην, *Adv.* cum impetu, impetuoſe; (2) in ſuperficie, leviter. Ex ἐπὶ, & ἀΐσσω, *irruo*.

Ἐπαιγίζω, f. ίσω, irruo, impetuoſe ſpiro. Ex ἐπὶ, & αἰγὶς, *procella*.

Ἐπαιδέομαι, οῦμαι, erubeſco. Hinc ἐπαιδεσθεὶς, ἐπαιδεσθήσομαι, Ex ἐπὶ, & αἰδὼς, *pudor*.

Ἔπαικλα, & ἐπαΐκλα, ων, τὰ, bellaria, cœna ſecunda; vox Dorica. Ex ἐπὶ, & αἶκλον, *cibus*, *cœna*, pro quo etiam αἴκνον, & hinc ἐπαίκνια, dicitur.

Ἐπαινετέος, έα, έον, laudandus. Ab ἐπαινέω, *laudo*.

Ἐπαινέτης, ου, ὁ, laudator. Ab eod.

Ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, laudabilis. Ab eod.

Ἐπαινέω, ῶ, laudo; (2) approbo, adſentior. Ἐπῄνει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον τῆς μεγαλοψυχίας, Luc. Ἐπῄνεσ' ἔργον, καὶ πρόνοιαν, ἣν ἔθου, Soph. Aj. 536. Ab ἔπαινος, *laus*.

Ἔπαινος, ου, ὁ, laus, laudatio. Ex ἐπὶ, & αἶνος, *laus*.

Ἐπαινὸς, ἡ, ὸν, inſignis, celebris; (2) durus, horrendus, atrox. Ex ἐπὶ, & αἰνὸς, *gravis*.

Ἐπαιονάομαι, ῶμαι, perfundo, irrigo. Ex ἐπὶ, & αἰονάω, *fluo*.

Ἐπαίρω, & ἐπαίρομαι, attollo, erigo. Unde ἐπάρασθαι, a. 1. ἐπήρθην impulſus ſum. ἐπηρμένος. Ἐπαίρειν τὰς ὀφρῦς, ſ. τὸν αὐχένα, inſolenter ſe gerere· ἐπαίρεσθαι πρὸς ἀλαζονείαν. Ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα, impulit, Ariſtoph. Nub. 42. Ὅστις μ' ἐπάρας εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον, Eur. Or. 276. Ex ἐπὶ, & αἴρω, *tollo*.

Ἐπαισθάνομαι, ſentio; (2) audio, intelligo. Ὅθ' οὕνεκ' οὐδὲν τῶνδε ἐπαισθάνῃ κακῶν, Soph. Aj. 553. Οὔτ' ἄν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο, id. Oed. Col. 1346. Ex ἐπὶ, & αἰσθάνομαι, *ſentio*.

Ἐπαίσθημα, ατος, τὸ, ſenſus. Ab ἀπαισθάνομαι.

Ἐπαΐσσω, f. ΐξω, irruo; (2) accurro; (3) inſequor; (4) percutio; (5) invado; (6) inſurgo. Ἢ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελίῃσιν, Odyſſ. 14, 281. Ex ἐπὶ, & ἀΐσσω, *ruo*.

Ἐπάϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo auditum eſt, qui innotuit, manifeſtus; (2) deprehenſus. Ab ἀπαΐω, *audio*.

Ἐπαισχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cum turpitudine conjunctus, turpis, pudendus, infamis. Ex ἐπὶ, & αἶσχος, *turpitudo*.

Ἐπαισχύνομαι, me pudet, verecundor, erubeſco. Hinc ἐπαισχυνθήσομαι, f. ἐπαισχυνθῶ, ῇς, a. 1. Conj. Ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε, Rom. 6, 21. Τὴν ἅλυσίν μου οὐκ ἐπῃσχύνθη, 2 Tim. 1, 16. Ex ἐπὶ, & αἰσχύνομαι, quod idem ſignificat.

Ἐπαιτέω, ῶ, f. ήσω, mendico, ſtipem peto; (2) inſuper peto, poſt aliud peto. Ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι, Luc. 16, 3. Ex ἐπὶ, & αἰτέω, *peto*.

Ἐπαίτης, ου, ὁ, mendicus.

Ἐπαίτησις, εως, ἡ, mendicatio; (2) mendicitas. Ab ἐπαιτέω.

Ἐπαιτιάω, ῶ, & ομαι, ῶμαι, cauſſam adſigno; (2) criminor, culpo. Μηδ' ἐπαιτιῶ τοὐμὸν ſτόμα, Soph. El. 635. Φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ, Ariſt. Veſp. 1436. Ex ἐπὶ, & αἰτιάομαι, quod idem notat.

Ἐαίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt in culpa. Ex ἐπὶ, & αἰτία, *culpa*.

Ἐπαΐω, idem quod ſimplex ἀΐω, *audio*.

Ἐπαιωρέομαι, οῦμαι, attollor, efferor; (2) impendeo (3) ſuſpenſe ago. Unde ἐπῃωρεῖτο, *imperf.* 3 *ſing.* Ex ἐπὶ, & αἰωρέω, *elevo*.

Ἐπακανθίζειν, aculeatum eſſe, ſpinis horrere.

Ἐπακμάζω, f. άσω, vigeo, ſum ætate vegeta. Ab ἔπακμος.

Ἐπακμαστικὸς, ἡ, ὸν, invaleſcens paullatim, ſenſim efferveſcens. Ab ἐπακμάζω.

Ἔπακμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vegetus, robuſtus. Ex ἐπὶ, & ἀκμὴ, *robur*, *vigor*.

Ἐπακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſubſequor; (2) ſequor; (3) inſto operi; (4) adſector; (5) perſequor; (6) animadverſione & intelligentia dicentem conſequor. Ἆρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ; Ariſt. Conc. 479. Ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ, 1 Pet. 2, 21 Ex ἐπὶ, & ἀκολουθέω, *ſequor*.

Ἐπακολούθημα, ατος, τὸ, quod conſequitur ex alio; (2) appendix. Ab ἐπακολουθέω.

Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, conſequentia, conſecutio. Ab eod.

Ἐπακολουθητικὸς, ἡ, ὸν, conſecutivus, qui conſequitur, qui reſpondet & refertur. Hinc τὸ ἐπακολουθητικὸν, οῦ, conſectarium. Ab ἐπακολουθέω.

Ἐπακοντίζω, f. ίσω, jaculor. Ex ἐπὶ, & ἀκοντίζω, *jaculor*.

Ἐπακοντισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio. Ab ἐπακοντίζω.

Ἐπακουὸς, οῦ, ὁ, auditor. Ab ἐπακούω.

Ἐπακουσμὸς, οῦ, ὁ, exauditio. Ab eod.

Ἐπάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui auditur; (2) qui audiri poteſt; (3) cui præſtatur obedientia. Ab eod.

Ἐπακούω, f. ούσω, exaudio; (2) obedio, ſum dicto audiens; (3) ex præceptore audio, diſco; (4) audio. Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, 2 Cor. 6, 2. Ex ἐπὶ, & ἀκούω, *audio*.

Ἐπακρίζω, f. ίσω, ad ſummum perduco; (2) finem induco. Ab ἔπακρος.

Ἐπάκριος, ου, ὁ, q. d. cacuminatus, epitheton Jovis, qui in montium cacuminibus colebatur. Ab eod.

Ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio, auſculto. Ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι, Act. 16, 25. Ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, *audio*.

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, auſcultatio. Ab ἐπικροάομαι.

Ἔπακρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſummitate anguſtus, in acutum deſinens. Ex ἐπὶ, & ἄκρος, *ſummus*.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἐπάγω, *impello*.

Ἐπακτικὸς, ἡ, ὸν, illex; (2) advena. Ab eod.

Ἐπακτικῶς, *Adv.* per inductionem, ſingula æſtimando percurrendoque. Ab ἐπακτικός.

Ἐπάκτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, littoralis. Ex ἐπὶ, & ἀκτὴ, *littus*.

Ἐπακτὸς, ἡ, ὸν, advectitius, adſcititius; (2) peregrinus; ἐπακτὸς ὅρκος, jusjurandum delatum; ἐπακταὶ ἡμέραι, intercalati dies. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτρὶς, ίδος, ἡ, navigiolum. Ab ἔπακτρον.

Ἐπακτροκέλης, ητος, ὁ, navigium prædatorium. Ex ἔπακτρον, & κέλης, *celox*.

Ἔπακτρον, ου, τὸ, navigium piſcatorium. Ab ἐπάγω.

Ἐπαλαζονεύομαι, f. εύσομαι, idem quod ſimplex ἀλαζονεύομαι, *jacto me*.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, lætus acclamo. Ex ἐπὶ, & ἀλαλάζω, *acclamo*.

Ἐπαλάομαι, ῶμαι, pervagor. Πολλὰ παθὼν, καὶ πολλ' ἐπαληθεὶς, Odyſſ. 15, 176. Ex ἐπὶ, & ἀλάομαι, *vagor*.

Ἐπαλαστέω, ῶ, f. ήσω, graviter adficior ob mala. Ex ἐπὶ, & ἀλαστέω, quod idem notat.

Ἐπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio; (2) id, quo inungimus. Ab ἐπαλείφω.

Ἐπαλείφω, f. ψω, ſuper inungo, ſuperlino, ſuperillino; (2) acuo, exhortor, excito. Βουλόμενος αὐτὸν ἐπαλείφειν ἐπὶ τὸν Ἀντίγονον, Polyb. Ex ἐπὶ, & ἀλείφω, *ungo*.

Ἐπαλεξέω, f. ήσω, auxilior. Τῶν δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος, Il. 11, 428. Ex ἐπὶ, & ἀλεξέω, *arceo*.

Ἐπαλετρεύω, f. εύσω, idem quod thema ἀλέω, *molo*.

Ἐπαληθεύω, f. εύσω, verum reddo; (2) verum eſſe probo, confirmo. Ex ἐπὶ, & ἀληθεύω, *vera loquor*.

Ἐπαλθέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ſimplex ἀλθέω, *curo*, *ſano*.

Ἐπαλλὰξ, *Adv.* permutato ordine, vice verſa. Ab ἐπαλλάττω. Τὼ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, Il. 13, 359.

Ἐπάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) indiſcretus ab altero ad alterum tranſitus; (3) motus celerrimus; (4) micatio digitorum; (5) contractus; (6) mixtio. Ab eod.

Ἐπαλλάσσω, vel ἐπαλλάττω, f. ξω, alterno, varius ſum, viciſſim hoc atque illo modo procedo; (2) vario, evario; (3) implico. Ex ἐπὶ, & ἀλλάσσω, *muto*.

Ἐπαλληλία, ας, ἡ, ſeries continua & ſine interceſſione. Ab ἐπάλληλος.

Ἐπάλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, alius ſuper alium, vel poſt alium; (2) creber & continuus; (3) qui ſine interſtitio aut intercapedine impoſitus eſt alii; (4) ſimilis. Ex ἐπὶ, & ἀλλήλων, quod vide.

Ἐπαλλήλως, *Adv.* ſerie continua & ſine intermiſſione, identidem. Ab ἐπάλληλος.

Ἐπαλλόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliarum plantarum fultus ſuſtentaculo fructificat. Ex ἐπὶ, ἄλλος, & καρπὸς, *fructus.*

Ἐπαλλόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus caulis alii innitur. Ex ἐπὶ, ἄλλος, & καυλὸς, *caulis.*

Ἔπαλξις, εως, ἡ, pinna, propugnaculum muri. Ex ἐπὶ, & ἄλξις, *defenſio.*

Ἐπαλξίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, lapis pinnalis, lapis, qui eſt ſupra pinnam ſive propugnaculum muri poſitus. Ab ἔπαλξις.

Ἐπαλφιτόω, ῶ, unde ἐπηλφίτωσε, farina conſperſit. Ex ἐπὶ, & ἀλφιτόω, quod idem notat.

Ἐπαλωστής, ου, ὁ, triturator, aut qui bobus terentibus ſeu triturantibus moderatur. Ex ἐπὶ, & ἀλοάω, *trituro.*

Ἐπαμάομαι, ῶμαι, accumulo, coacervo. Ex ἐπὶ, & ἀμάω, *cumulo.*

Ἐπαμβλήδην, *Adv.* cum tergiverſatione; (2) procraſtinando, differendo. Ab ἐπαναβάλλομαι, *differo.*

Ἐπαμοιβαδὶς, *Adv.* per vices, mutuo, implicite. Ab ἐπαμοιβός.

Ἐπαμοιβαδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐπαμοιβὸς, ὴ, ὸν, alternans. Ex ἐπὶ, & ἀμοιβὸς, *mutuus.*

Ἐπαμείβω, & ἐπαμείβομαι, permuto; (2) alterno. Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, Il. 6, 230. Ex ἐπὶ, & ἀμείβω, *muto.*

Ἐπαμπέχω, ſuperinduo. Ex ἐπὶ, & ἀμπέχω, quod eſt ex ἀμφὶ, & ἔχω, *habeo.*

Ἐπαμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) vindex. Ab ἐπαμύνω.

Ἐπαμύνω, f. υνῶ, defendo ab injuria, ulciſcor; (2) auxilior, ſuccurro. Ἐπαμύνειν ταῖς ἐνδείαις, Iſocr. Ex ἐπὶ, & ἀμύνω, *auxilior.*

Ἐπαμφιάζομαι, ſuperinduor. Ex ἐπὶ, & ἀμφιάζω, *veſtio.*

Ἐπαμφιέννυμι, f. ιέσω, induo, circuminduo. Ex ἐπὶ, & ἀμφιέννυμι, quod idem notat.

Ἐπαμφίσκω, idem. Ex ἐπὶ, & ἀμφίσκω, *induo.*

Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo, ancipitem me præbeo; (2) utrique ſufficio; (3) in neutras partes tranſeo, neutrum me præbeo; (4) oratione ambigua utor, & quæ in utramque partem accipi poteſt. Ex ἐπὶ, & ἀμφοτερίζω, *ſum anceps.*

Ἐπὰν, *Conjunct.* poſtquam. Ex ἐπεὶ, & ἄν.

Ἐπαναβαθμὸς, οῦ, ὁ, gradus. Ab ἀναβαθμὸς, idem.

Ἐπαναβαίνω, adſcendo ſuper. Ex ἐπὶ, & ἀναβαίνω, *adſcendo.*

Ἐπαναβάλλω, differo; (2) induo. Καὶ θοἰμάτια τἀνδρεῖα, τάπερ ἐκλέψατε, ἐπαναβάλλεσθε, Ariſt. Conc. 276. Ex ἐπὶ, & ἀναβάλλω, quod idem notat.

Ἐπανάβασις, εως, ἡ, adſcenſio. Ab ἐπαναβαίνω.

Ἐπαναβιβάζω, f. άσω, ſuperadſcendere facio. Ex ἐπὶ, & ἀναβιβάζω, *adſcendere facio.*

Ἐπαναβληδὸν, *Adv.* quaſi injectim. Ab ἐπαναβάλλω.

Ἐπαναβοάω, ῶ, f. ήσω, *acclamo.* Ex ἐπὶ, & ἀναβοάω, *acclamo.*

Ἐπαναγινώσκω, relego, ἐπανάγνωθι, lege; ἐπαναγνῶναι, recognoſcere. Ex ἐπὶ, & ἀναγινώσκω, *lego.*

Ἐπαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello. Ex ἐπὶ, & ἀναγκάζω, *cogo.*

Ἐπάναγκες, τὸ, neceſſe, neceſſarium; (2) neceſſario. Ex ἐπὶ, & ἀνάγκη, *neceſſitas.*

Ἐπανάγω, revoco, retrorſum ago, rejicio, commoveo, proveho; ἐπανήγαγον, revocavi, a. 2. Ἐπανάγετε εἰς τὸ βάθος, Luc. 5, 4. Ex ἐπὶ, & ἀνάγω, *tollo, ſubveho, reduco.*

Ἐπαναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, reduplico. Ex ἐπὶ, & ἀναδιπλόω, quod idem notat.

Ἐπαναδίπλωμα, ατος, τὸ, id, quod reduplicatum eſt, replicatum. Ab ἐπαναδιπλόω.

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio, replicatio, geminatio; (2) Figura rhetorica, quum eadem vox in una ſententia primum & ultimum locum occupat; (3) Figura grammatica, quum ſyllaba ab initio vocis geminatur. Ab eod.

Ἐπαναδρομὴ, ῆς, ἡ, recurſio, recurſus; (2) reditus. Ab ἐπανατρέχω, *recurro.*

Ἐπαναθεάομαι, ῶμαι, idem quod ſimplex θεάομαι, *ſpecto.*

Ἐπαναζευγνύω; ἐπαναζεῦξαι, reverti. Ex ἐπὶ, & ἀναζεῦξαι, *abire.*

Ἐπαναιρέομαι, οῦμαι, ſuſcipio; (2) capeſſo; (3) occido. Ex ἐπὶ, ἀνὰ, & αἱρέω, *capio.*

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, occiſio. Ab ἐπαναιρέομαι.

Ἐπαναίρω, elevo. Unde ἐπανήρατο, a. 1. med. ſuſtulit. Ex ἐπὶ, & ἀναίρω, *tollo.*

Ἐπανακαινίζω, f. ίσω, rurſus renovo. Ex ἐπὶ, & ἀνακαινίζω, *renovo.*

Ἐπανακαλέω, ῶ, revoco. Ex ἐπὶ, & ἀνακαλέω, quod idem notat.

Ἐπανακάμπτω, f. ψω, reflecto. Ex ἐπὶ, & ἀνακάμπτω, quod idem ſignificat.

Ἐπανάκειμαι, unde f. ἐπανακείσεται, repoſitus erit, manebit. Ex ἐπὶ, & ἀνάκειμαι, *jaceo.*

Ἐπανακεφαλαιόομαι, οῦμαι, ſummatim enumero & colligo. Ex ἐπὶ, & ἀνακεφαλαιόω, *repeto ſummatim.*

Ἐπανακίρνασθαι, rurſus miſcere. Ex ἐπὶ, ἀνὰ, & κίρναμαι, *miſceor.*

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, revocatio. Ab ἐπανακαλέω.

Ἐπανάκλισις, εως, ἡ, retroceſſio; (2) aciei in ſiniſtram partem inclinatio. Ex ἐπὶ, & ἀνάκλισις, *reflectio.*

Ἐπανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico conſilii capiendi gratia. Ex ἐπὶ, & ἀνακοινόω, *communico.*

Ἐπανακομίζω, f. ίσω, refero. Ex ἐπὶ, & ἀνακομίζω, quod idem notat.

Ἐπανακρέμαμαι, pendeo, ſuſpenſus ſum. Ex ἐπὶ, & ἀνακρέμαμαι, *pendeo.*

Ἐπανακρίνω, interrogo, percontor. Ex ἐπὶ, & ἀνακρίνω, quod idem notat.

Ἐπανάκρουσις, εως, ἡ, repulſus, quo aliquid retroagimus. Ab ἐπανακρούω.

Ἐπανακρούω, f. ούσω, repello, retro pello; (2) retro inhibeo navim, currum, &c. (3) retrocedere ſeu remeare cogo. Ex ἐπὶ, & ἀνακρούω, *retro ago.*

Ἐπανακτάομαι, ῶμαι, recupero. Ex ἐπὶ, & ἀνακτάομαι, quod idem notat.

Ἐπανακυκλέω, ῶ, f. ήσω, repeto, itero. Ex ἐπὶ, & ἀνακυκλέω, *revolvo.*

Ἐπανακυκλόω, ῶ, f, ώσω, revolvo, repeto. Ex ἐπὶ, & ἀνακυκλόω, *circumcingo.*

Ἐπανακύκλωσις, εως, ἡ, revolutio. Ab ἐπανακυκλόω.

Ἐπαναλαμβάνω, repeto, itero; (2) epilogum facio. Ex ἐπὶ, & ἀναλαμβάνω, *repeto.*

Ἐπανάληψις, εως, ἡ, repetitio; (2) Figur rhetorica. Ab ἐπαναλαμβάνω.

Ἐπαναλίσκω, inſumo; ἐπανήλωκα, ultra inſumpſi; ἐπανηλωκότες, qui conſumpſerunt. Ex ἐπὶ, & ἀναλίσκω, *abſumo, inſumo.*

Ἐπαναμένω, ἐπανάμεινον, expecta, a. 1. Ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον, Ariſt. Nub. 801. Ex ἐπὶ, & ἀναμένω, quod idem notat.

Ἐπαναμιμνήσκω, in memoriam revoco; ἐπαναμνῆσαι, commonefacere, a. 1. Ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, Rom. 15, 15. Ex ἐπὶ, & ἀναμιμνήσκω, *recordor.*

Ἐπανανεόω, ῶ, f. ώσω, renovo. Ἐπανανεώσομαι τὸν Θρασυμάχου λόγον, Plat. Ex ἐπὶ, & ἀνανεόω, quod idem notat.

Ἐπανανέωσις, εως, ἡ, renovatio. Ab ἐπανανεόω.

Ἐπαναπαύω, f. αύσω, do requiem, reficio, recreo in. Hinc ἀναπαύομαι, requieſco ſuper; (2) adquieſco in. Ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, Rom. 2, 17. Ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν, Luc. 10, 6. Ex ἐπὶ, & ἀναπαύω, *requieſcere facio.*

Ἐπαναπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, inſurgo. Ex ἐπὶ, & ἀναπηδάω, *ſubſilio.*

Ἐπαναπλέω, ῶ, crebro navigo; ἐπαναπεπλευκέναι, navigaſſe. Ex ἐπὶ, & ἀναπλέω, *navigo.*

Ἐπαναπνέω, inſuper reſpiro, apud Herodot. ἐπαναπνεῖν ἔπεα, effundere verba. Ex ἐπὶ, & ἀναπνέω, *reſpiro.*

Ἐπαναποδίζω, f. ίσω, diligenter perpendo. Ex ἐπὶ, & ἀναποδίζω, quod idem ſignificat.

Ἐπαναποδιστέον, in medium revocandum & diligenter expendendum eſt. Ab ἐπαναποδίζω.

Ἐπαναπολέω, ῶ, f. ήσω, iterum revolvo; (2) iterum in memoriam revoco. Ex ἐπὶ, & ἀναπολέω, *revolvo.*

Ἐπαναῤῥίπτω, unum ſuper aliud rejicio; ἐπαναῤῥιπτεῖν, ejaculari, in ſublime jacere. Ex ἐπὶ, & ἀναῤῥίπτω, *in altum jacio.*

Ἐπανασαλεύω, f. εύσω, concutio, moveo ſurſum verſus. Ex ἐπὶ, & ἀνασαλεύω, *concutio.*

Ἐπανάσεισις, εως, ἡ, concuſſio. Ab ἐπανασείω.

Ἐπανασείω, f. σείσω, concutio vibrando adverſus aliquem. Ex ἐπὶ, & ἀνασείω, *concutio.*

Ἐπανασπείρω, inſuper ſero, denuo ſemino. Ex ἐπὶ, ἀνὰ, & σπείρω, *ſemino.*

Ἐπανασπορὰ, ᾶς, ἡ, ſatio iterata. Ab ἐπανασπείρω.

Ἐπανάστασις, εως, ἡ, inſurrectio, rebellio; (2) eminentia; (3) eruptio. Ab ἐπανίστημι.

Ἐπαναστέλλω, reprimo, inhibeo, compeſco; contraho. Αἱ γενέσεις ἐπαναστέλλουσι τὰς φθορὰς, Ariſtot. Ex ἐπὶ, & ἀναστέλλω, *remitto.*

Ἐπανάστημα, ατος, τὸ, prominentia. Ab ἐπανίστημι.

Ἐπαναστρέφομαι, revertor.

Ἐπαναστραφεὶς, regreſſus, a. 2.

Ἐπαναστρέφω, retrorſus ago; (2) ſubverto; (3) redeo. Ex ἐπὶ, & ἀναστρέφω, quod idem notat.

Ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ, reverſio, reflexus; (2) vi & converſatio. Ab ἐπαναστρέφω.

Ἐπανάτασις, εως, ἡ, extenſio, intenſio; (2) ſublatio, evectio. Ab ἐπανατείνω.

Ἐπανατείνω, intento, ſublatum intento alicui; (2) intendo, augeo; ἐπανατείνασθαι; ἐπανατεινάμενος, a. 1. Ex ἐπὶ, & ἀνατείνω, *intendo.*

Ἐπανατέλλω, orior, exſiſto. Ex ἐπὶ & ἀνατέλλω, *orior.*

Ἐπανατ

Ἐπανατίθημι, inſuper impono; (2) acceptum fero. Ex ἐπὶ, & ἀνατίθημι, *impono.*

Ἐπανατρέπω, ſubverto, everto. Ex ἐπὶ, & ἀνατρέπω, quod idem notat.

Ἐπανατρέχω, recurro; (2) in ſublime excreſco; ἐπανέδραμε, ſuccrevit. Ex ἐπὶ, & ἀνατρέχω, quod idem ſignificat.

Ἐπανατρυγάω, f. ήσω, poſt vindemiam colligo, quæ ſuperſunt. Ex ἐπὶ, & ἀνατρυγάω, *denuo vindemio.*

Ἐπαναφέρω, transfero, removeo, rejicio; (2) refero, renuncio; (3) refero, reduco; (4) repeto, conduplico; ἐπανενεγκεῖν εἰς τὸν Δία in Jovem removere, a. 2. Οἱ δὲ πρέσβεις ἐπανεφέροντο ταῦτα εἰς Ἀθήνας, Xen. Ex ἐπὶ, & ἀναφέρω, *refero.*

Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, repetitio, relatio, reductio; (2) Figura rhetorica, qua ab eodem verbo plures ſententiæ initium ſumunt. Ab ἐπαναφέρω.

Ἐπαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, redeo, revertor. Ἐπαναχωρήσω πάλιν, μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ, Ariſt. Conc. 29. Τῇδε μέντοι θ' ἡμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναχορεύεται, id. Av. 1077. Ex ἐπὶ, & ἀναχωρέω, *retrocedo.*

Ἐπαναχώρησις, εως, ἡ, reditus. Ab ἐπαναχωρέω.

Ἔπανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, virilis, virilitatem præ ſe ferens, viripotens. Ex ἐπὶ, & ἀνὴρ, *vir.*

Ἐπανεγείρω, excito, ſuſcito. Ex ἐπὶ, & ἀνεγείρω, quod idem notat.

Ἐπανέγερσις, εως, ἡ, reſurrectio. Ab ἐπανεγείρω.

Ἐπάνειμι, redeo, revertor; (2) rurſus diſputo, ad diſſerendum redeo; ἐπανίωσι, revertantur, a. 2. Conj. ἐπανιέναι, redire; ἐπανιών. Ἐπ' ἐκείνους γὰρ ἐπάνειμι, Luc. Ex ἐπὶ, & ἄνειμι, *redeo.*

Ἐπανειπεῖν, præconio annunciare.

Ἐπανεῖπον, præconio promiſerunt. Ex ἐπὶ, & ἀνειπεῖν, *pronunciare.*

Ἐπανέρομαι, rurſum interrogo; (2) interrogo. Μὴ δ' αὖθις ἐπανέρῃ με, Ariſt. Ran. 434. Ex ἐπὶ, & ἀνέρομαι, *rogo.*

Ἐπανέρχομαι, redeo, accedo. Ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν, Luc. 19, 15. Ἐπανέχοντες ἐλπίσι, Dem. Ex ἐπὶ, & ἀνέρχομαι, *redeo.*

Ἐπανερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo rurſum. Ex ἐπὶ, & ἀνερωτάω, *interrogo.*

Ἐπανέχω, antecello; (2) innitor. Ex ἐπὶ, & ἀνέχω, *emineo.*

Ἐπανήκω, redeo. Ex ἐπὶ, & ἀνήκω, quod idem ſignificat.

Ἐπανθέω, ῶ, f. ήσω, ſuperfloreo; (2) eniteo, effulgeo. Κύκνου τε πολιώτεραι δὴ αἵδ' ἐπανθοῦσι τρίχες, albicant, Ariſt. Veſp. 1059. Ex ἐπὶ, & ἀνθέω, *floreo.*

Ἐπάνθησις, εως, ἡ, q. d. ſuperfloreſcentia. Ab ἐπανθέω.

Ἐπανθίζω, f. ίσω, refloreo; (2) floridis coloribus illuſtro & exorno; (3) floribus ſpargo; (4) floridum reddo. Ἐπήνθιζον χρυσῷ, Luc. Ex ἐπὶ, & ἀνθίζω, *floridum reddo.*

Ἐπανθισμὸς, οῦ, ὁ, exornatio, quæ fit illuſtratione coloribus floridis. Ab ἐπανθίζω.

Ἐπανθρακίδες, αἱ, piſciculi qui ſuper carbonibus aſſantur. Ab ἐπὶ, & ἄνθρακες, *carbones.*

Ἐπανθρακίζω, f. ίσω, ſuper carbonibus aſſare. Μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἐπανθρακίζομεν, Ariſt. Av. 1552.

Ἐπανίημι, remitto, laxo; ἐπανιεὶς, Partic. Præſ. ἐπανεὶς, a. 2. Part. f. ἐπανεῖσα. inf. ἐπανεῖναι. Μικρὸν ἐπανεὶς τῶν ὀφρύων, Luc. Ex ἐπὶ, & ἀνίημι, quod idem notat.

Ἐπανίσταμαι, aſſurgo; (2) emineo. Ὄρνιθές τινες ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις, Ariſt. Av. 1590.

Ἐπανίστημι, excito, erigo; (2) antepono, præficio; (3) aſſurgo, inſurgo.

Ἐπανιτέον, *Adv. poſit.* redeundum eſt. Ab ἐπάνειμι.

Ἐπανιτητέον, idem & ab eod.

Ἐπάνοδος, ου, ἡ, reditus; (2) Figura rhetorica. Ab ἐπὶ, ἀνὰ, & ὁδὸς, *via.*

Ἐπανοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeſco. Ex ἐπὶ, & ἀνοιδέω, *intumeo.*

Ἐπανορθόω, ῶ, f. ώσω, in integrum reſtituo, corrigo, emendo. Σφαλλομένους πλεῖστα ἐπανορθοῦν, Xen. Ex ἐπὶ, & ἀνορθόω, *rurſum erigo.*

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, quod emendatum & correctum eſt; (2) emendatio, reſtitutio in integrum. Ab ἐπανορθόω.

Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, emendatio, correctio; (2) bona actio; (3) Figura rhetorica. Ab eod.

Ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat. Ab eod.

Ἐπανορθωτικὸς, ὴ, ὸν, qui corrigere poteſt. Ab eod.

Ἐπάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, acclivis; (2) excelſus, altus. Ex ἐπὶ, & ἄντα, *in conſpectu.*

Ἐπαντλέω, ῶ, f. ήσω, hauſtam aquam infundo. Ex ἐπὶ, & ἀντλέω, *haurio.*

Ἐπάντλημα, ατος, τὸ, infuſio aquæ vel alius liquoris, fovendi potiſſimum gratia; (2) fotus, fomentum. Ab ἐπαντλέω.

Ἐπάντλησις, εως, ἡ, infuſio aquæ vel alius liquoris; (2) infuſio aquæ in lavantem. Ab eod.

Ἐπανύω, f. ύσω, perficio. Unde ἐπηνύσθη, a. 1. Paſſ. Ex ἐπὶ, & ἀνύω, quod idem notat.

Ἐπάνω, *Adv.* ſupra; (2) ſupra quam, amplius quam. Ex ἐπὶ, & ἄνω, *ſupra.*

Ἐπάνωθεν, *Adv.* deſuper. Ab ἐπάνω.

Ἐπάνωθι, *Adv.* ſupra. Ab eod.

Ἐπάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus. Ex ἐπὶ, & ἄξιος, quod idem notat.

Ἐπαξιόω, ῶ, f. ώσω, poſtulo, rogo, precor. Τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν, Soph. Phil. 799. Ab ἐπάξιος.

Ἐπαξίως, *Adv.* digne, pro dignitate. Ab ἐπάξιος.

Ἐπαξόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circum axem volvitur. Ex ἐπὶ, & ἄξων, *axis.*

Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, incantatio. Ex ἐπὶ, & ἀοιδὴ, *cantus.*

Ἐπαοιδὸς, οῦ, ὁ, incantator. Ex ἐπὶ, & ἀοιδὸς, *cantator.*

Ἐπαπειλέω, ῶ, p. ηκα, minor. Ἐμοὶ τὰ δείν' ἐπηπείλησ' ἔπη, Soph. Aj. 312. Ex ἐπὶ, & ἀπειλέω, quod idem ſignificat.

Ἐπαπερείδομαι, innitor. A ſeq.

Ἐπαπερείδω, f. είσω, firmiter figo. Ex ἐπὶ, & ἀπερείδω, quod idem notat.

Ἐπαπέρχομαι, diſcedo poſt, ſubſequor. Ex ἐπὶ, & ἀπέρχομαι, *diſcedo.*

Ἐπαποδύομαι, f. ύσομαι, ſuſcipio. Ἀλλ' ἐπαποδυώμεθα τουτῳὶ τῷ πράγματι, Ariſt. Lyſ. 618. Ex ἐπὶ, & ἀποδύομαι, quod idem notat.

Ἐπαποθνήσκω, ſuper morior; (2) poſt aliquem morior. Ex ἐπὶ, & ἀποθνήσκω, *morior.*

Ἐπαπόλλυμι, adhuc perdo, peſſundo porro. Ex ἐπὶ, & ἀπόλλυμι, *perdo.*

Ἐπαπολογέομαι, οῦμαι, inſuper defendo; (2) defendo. Ex ἐπὶ, & ἀπολογέω, *defendo.*

Ἐπαπορέω, ῶ, f. ήσω, addubito, inſuper dubito; (2) aliam inſuper dubitationem & quæſtionem moveo. Ex ἐπὶ, & ἀπορέω, *dubito.*

Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, addubitatio, quæſtio ſuper aliqua re. Ab ἀπαπορέω.

Ἐπαπορηματικὸς, ὴ, ὸν, addubitativus. Ab ἐπαπόρημα.

Ἐπαπόρησις, εως, ἡ, addubitatio & quæſtio ſuper aliqua re. Ab ἐπαπορέω.

Ἐπαποστέλλω, mitto. Ex ἐπὶ, & ἀποστέλλω, *mitto.*

Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio. Ex ἐπὶ, & ἀρὰ, *preces.*

Ἐπαράομαι, ῶμαι, imprecor. Ἐπαρησάμενος Πέρσῃσι πολλὰ, Plat. Ex ἐπὶ, & ἀράομαι, quod idem notat.

Ἐπαράσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis. Ab ἐπαράομαι.

Ἐπαράσσω, vel ἀττω, item ἐπαῤῥάσσω, ττω, ξω, illido; (2) irruo, incumbo. a. 1. ἐπήραξε, & ἐπήῤῥαξε. Ex ἐπὶ, & ἀράσσω, *pulſo.*

Ἐπάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis; (2) diris devotus. Ab ἐπαράομαι.

Ἐπάργεμος, leucomate ſ. albugine laborans, de oculo & animante. Ex ἐπὶ, & ἄργεμος, *albugo oculi.*

Ἐπάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inargentatus. Ex ἐπὶ, & ἄργυρος, *argentum.*

Ἐπάρδω, f. σω, irrigo. Ex ἐπὶ, & ἄρδω, quod idem ſignificat.

Ἐπαρέσκομαι, placo, reconcilio. Ex ἐπὶ, & ἀρέσκομαι, *placo.*

Ἐπαρήγω, f. ξω, auxilior. Ὀδυσῆι παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει, Il. 23, 783. Ex ἐπὶ, & ἀρήγω, quod idem notat.

Ἐπαρηγὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, adjutor, auxiliator. Ab ἐπὶ, & ἀρηγὼν, id.

Ἐπαρίστερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiniſter, perverſus, ineptus. Ex ἐπὶ, & ἀριστερὸς, quod idem notat.

Ἐπαριστερότης, ητος, ἡ, q. d. ſiniſteritas; (2) ineptia, inſulſitas. Ab ἐπαρίστερος.

Ἐπαριστέρως, *Adv.* ſiniſtre; (2) inepte. Ab eod.

Ἐπάρκεια, ας, ἡ, auxilium. Ab ἐπαρκέω.

Ἐπαρκέω, ῶ, arceo, propulſo; (2) opitulor, opem fero; (3) ſuppedito, ſubgero. f. ἐπαρκέσω, ἐπαρκέσοντα, opem laturum, a. 1. ἐπήρκεσα, inf. ἐπαρκέσαι, Poët. ἐπαρκέσσαι. Ἥδιον ἐς θάλατταν τὰ σφέτερα αὐτῶν βάλοιεν, ἢ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσειεν, Dem. Ex ἐπὶ, & ἀρκέω, *arceo, propulſo.*

Ἐπαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſufficiens. *Neut.* ἐπαρκές.

Ἐπάρκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſufficiens. Ab ἐπαρκέω.

Ἐπαρκούντως, *Adv.* ſufficienter. Ab ἐπαρκέων, ῶν, quod eſt Participium ab ἐπαρκέω.

Ἔπαρμα, ατος, τὸ, elatio, ſublatio in altum. Ab ἐπαίρω.

Ἐπάρουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circa arva opus facit, agricola, hortulanus. Ex ἐπὶ, & ἄρουρα, *arvum.*

Ἔπαρσις, εως, ἡ, elevatio. Ab ἐπαίρω.

Ἐπαρτάω, ῶ, ſuſpendo deſuper; ſed ἐπαρτάομαι, ῶμαι, impendeo. Perf. ἐπηρτημένος κίνδυνος impendens periculum. Ex ἐπὶ, & ἀρτάω, *ſuſpendo.*

Ἐπαρτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, paratus, qui eſt in promptu. Ex ἐπὶ, & ἀρτέομαι, *paro.*

Ἐπαρυστὴρ, ῆρος, ὁ, & ἐπαρυστρὶς, ίδος, ἡ, hauſtrum. Ex ἐπὶ, & ἀρύω, *haurio.*

Ἐπαρτύω, apto, adapto. Ex ἐπὶ, & ἀρτύω, *apto.*

Ἐπαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia. Ab ἔπαρχος.

Ἐπαρχιώτης, ου, ὁ, provincialis, qui eſt e provincia. Fœm. ἐπαρχιῶτις, τιδος. Ab eod.

Ἔπαρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præſes, præfectus. Ex ἐπὶ, & ἄρχων, princeps.

Ἐπάρχω, f. ξω, impero, dominor; (2) ſum præfectus. Hinc ἐπάρχομαι, auſpicor. Τῆς Εὐρώπης ἐπῆρχον, Iſocr. Ex ἐπὶ, & ἄρχω, priores parsas occupo.

Ἐπαρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium. Ex ἐπὶ, & ἀρωγὴ, quod idem notat.

Ἐπαρωγὸς, ȣ, ὁ, auxiliator. Ex ἐπὶ, & ἀρωγὸς, quod idem ſignificat.

Ἐπασθμαίνω, idem quod ſimplex ἀσθμαίνω, anhelo.

Ἐπασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo, do operam. Σοφίαν ἐπασκεῖ, Ariſt. Nub. 517. Ex ἐπὶ, & ἀσκέω, exerceo.

Ἐπασκητὴς, ȣ, ὁ, exercitator, athleta, Heſ. Ab ἐπασκέω.

Επασμα, ατος, τὸ, incantamentum; (2) cantilena pueris a nutricibus cantari ſolita. Ab ἐπᾴδω.

Ἐπασσύτερος, έρα, ερον, alter poſt alterum. Ex ἐπὶ, & ἆσσον, prope.

Ἐπαυγάζω, f. άσω, luminis radiis illuſtro, lucem adfero; at in Paſſ. ſplendeſco; (2) ſplendeo. Ex ἐπὶ, & αὐγάζω, illuſtro.

Ἐπαύγασμα, ατος, τὸ, ſplendor. Ab ἐπαυγάζω.

Ἐπαυδάω, ῶ, f. ήσω, inſuper dico. Ex ἐπὶ, & αὐδάω, dico, loquor.

Ἐπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, in pertinacia perduro, pertinaciter reſiſto. Ex ἐπὶ, & αὐθαδίζομαι, contumax ſum.

Ἐπαυλέω, ῶ, f. ήσω, præcino, accino. Θρῆνον ἐπηύλει τῷ Πυθαγόρᾳ, Luc. Ex ἐπὶ, & αὐλέω, cano.

Ἐπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſtabulor, in loco commoror. Τὴν νύκτα ἐπηυλισάμεθα τῇ μάχῃ, Luc. Ex ἐπὶ, & αὐλίζομαι, ſtabulor.

Ἐπαύλιον, ȣ, τὸ, villa, villula; τὰ ἐπαύλια, repotia, ſecundus nuptiarum dies. Ex ἐπὶ, & αὔλιον, domicilium ruri.

Ἔπαυλις, εως, ἡ, villa, caſa, ſtabulum, ovile. Ex ἐπὶ, & αὖλις, locus, ubi pernoctatur.

Ἔπαυλος, ȣ, ὁ, ſtabulum. Ex ἐπὶ, & αὐλὴ, quod idem notat.

Ἐπαυξάνομαι, & ἐπαύξομαι, creſco.

Ἐπαυξάνω, & ἐπαύξω, f. ξήσω, adaugeo, amplifico. Ἐπαυξῆσαι πατρίδα, Dem. Ex ἐπὶ, & αὐξάνω, augeo.

Ἐπαυξὴ, ῆς, ἡ, accretio, incrementum. Ab ἐπαύξω.

Ἐπαύξησις, εως, ἡ, idem. Ab ἐπαυξάνω.

Ἐπαυρέω, ῶ, ἐπαυρίσκομαι, & ἐπαύρομαι, fruor, utilitatem & fructum percipio; (2) damnum accipio, pœnas luo; (3) adſequor, contingo; (4) conſequor, nanciſcor. Πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν, Il. 11, 572.

Ἐπαύρησις, vel ἐπαύρεσις, εως, ἡ, fruitio, voluptas, gaudium. Ab ἐπαυρέω.

Ἐπαύριον, *Adv.* cras. Hinc ὁ ἐπαύριον, craſtinus. Ex ἐπὶ, & αὔριον, cras.

Ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.

Ἐπαύρομαι, idem.

Ἐπαυτοφώρῳ, in flagranti delicto, in ipſo facto. Sic conjunctim ſæpe invenitur, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, cujus dativi nominativus τὸ αὐτόφωρον, ipſum furtum, eſt indictus, cum occurrat αὐτόφωρος, manifeſtarius.

Ἐπαυχένιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cervici imponitur. Ex ἐπὶ, & αὐχὴν, cervix.

Ἐπαυχέω, ῶ, f. ήσω, glorior ob. Ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις, Ariſt. Av. 635. Ex ἐπὶ, & αὐχέω, quod idem notat.

Ἐπαφαιρέω, ῶ, inſuper demo ſeu detraho. Ex ἐπὶ, & ἀφαιρέω, demo.

Ἐπαφαυαίνω, exſicco. Ex ἐπὶ, & ἀφαυαίνω, arefacio. Sed hoc verbum præſupponitur tantum, propter ἐπαφαυάνθην, ex Ariſtophanis Ranis, ubi tamen alii legunt, ἀπαφαυάνθην.

Ἐπαφάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contrecto; (2) demulceo. Ab ἐπαφή.

Ἐπαφὴ, ῆς, ἡ, attactus, contactus, contrectatio. Ex ἐπὶ, & ἀφάω, tango, palpo.

Ἐπαφίημι, f. ήσω, immitto. Ἐπαφιέναι τὰ παλτὰ, Xen. Ex ἐπὶ, & ἀφίημι, mitto.

Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, Epaphras. Nomen viri, decurtatum ab Ἐπαπρόδιτος.

Ἐπαφρόδιτος ȣ, ὁ, Epaphroditus. Nomen viri. *Venuſtus.*

Ἔπαφρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuper quo ſpuma eſt. Ex ἐπὶ, & ἀφρὸς, ſpuma.

Ἐπάχθεια, ας, ἡ, moleſtia, offenſa. Ab ἐπαχθής.

Ἐπαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravis, moleſtus. Ex ἐπὶ, & ἄχθος, pondus.

Ἐπαχθῶς, *Adv.* moleſte. Ab ἐπαχθής.

Ἐπεὰν, *Conj.* poſteaquam. Ab ἐπάν.

Ἐπεγγελάω, ῶ, illudo, inſulto. Τοῖς θανοῦσι τοι φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν, Soph. Aj. 1008. Ex ἐπὶ, & ἐγγελάω, irrideo.

Ἐπέγγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſponſionis interceſſione factus. Ex ἐπὶ, & ἐγγύη, ſponſio.

Ἐπεγείρω, excito. Δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν ἐπεγείρειν, Soph. Oed. Col. 525. Σφῷιν δ' αὐτὸν εἵνεκ' ἐπεγερῶ, Ariſt. Av. 84. Ex ἐπὶ, & ἐγείρω, quod idem notat.

Ἐπεγκάπτω, unde ἐπέγκαψον, ſuperingere, devora inſuper. Ex ἐπὶ, & ἐγκάπτω, devoro.

Ἐπεγκεράννυμι, inſuper miſceo. Ex ἐπὶ, & ἐγκεράννυμι, immiſceo.

Ἐπεγκολάπτω, inſculpo. Ex ἐπὶ, & ἐγκολάπτω, quod idem notat.

Ἐπεγχαίνω, inhio, irrideo, in a. 2. ἐπεγχανεῖν, ἐπεγχανών. Ex ἐπὶ, & ἐγχαίνω, quod idem ſignificat.

Ἐπέγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur ſeu infuſum eſt. Ab ἐπεγχύω.

Ἐπεγχυματίζω, inſtillo, infundo. Ab ἐπέγχυμα.

Ἐπεγχύτης, ȣ, ὁ, pincerna, qui vinum infundit. Ab eod.

Ἐπεγχύω, inſuper infundo, iterum infun- Ex ἐπὶ, & ἐγχύω, infundo.

ἘΠΕΙ', poſtquam; (2) quoniam, quandoquidem; (3) alioqui.

ἘΠΕΊΓΩ, f. ξω, urgeo, impello; ἐπείγομαι, feſtino, propero, maturo; (2) inſto, incumbo. Ἐπείγει γάρ με τοὐκ θεοῦ παρὸν ſcil. fatum, Soph. Oed. Col. 1535. Τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον, id. Phil. 499. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη ʼπείξομαι, Ariſt. Conc. 1143.

Ἐπειδὰν, poſtquam, quoniam. Ab ἐπεί.

Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεὶ, a quo etiam deſcendit.

Ἐπειδήπερ, *Conj.* quandoquidem. Ex ἐπειδὴ, & ſyllabica adjectione περ.

Ἐπεῖδον, inſpexi, ab inuſitatio ἐπείδω.

Ἐπειὴ, Poëtice quum; (2) quoniam. Ab ἐπεί.

Ἐπεικάζω, f. άσω, conjicio, conjecto; (2) conjectura adſequor. Ex ἐπὶ, & εἰκάζω, conjicio.

Ἐπείκεν, ſ. ἐπεί κεν, quando, poſtquam, poëticum pro ἐπειδάν.

Ἐπείκτης, ȣ, ὁ, inſtigator. Ab ἐπείγω.

Ἔπειμι, ſuccedo; (2) invado. Επεισί μοι γελᾶν, Luc. Ex ἐπὶ, & εἶμι, eo, vado.

Ἔπειμι, ſuperſto, immineo, ſum ſuper & poſt. unde ἐπεσσόμενοι, Poët. poſteri. Ex ἐπὶ, & εἰμὶ, ſum.

Ἔπειξις, εως, ἡ, feſtinatio, properatio. Ab ἐπείκω.

Ἐπείπερ, *Conj.* quoniam, quandoquidem. Ex ἐπεὶ, & περ.

Ἐπειρύω, attraho. Ex ἐπὶ, & ἐρύω, traho.

Ἐπειρωνεύομαι, ironice loquor ſuper aliqua re, derideo. Ex ἐπὶ, & εἰρωνεύω, ironice loquor.

Ἐπείσαγμα, ατος, τὸ, Sophocl. id quod ſuperinductum eſt, acceſſio, incrementum. Ab ἐπεισάγω. Sed apud Sophocl. alii legunt ἐπίσαγμα, ab ἐπισάττω.

Ἐπεισάγω, ſuper induco, aliunde inveho, adſciſco. Ex ἐπὶ, & εἰσάγω, induco.

Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſuperinductio. Ab eodem.

Ἐπεισαγώγιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invectitius, importatus aliunde, qs. ſuperinductivus. Ab ἐπεισάγω.

Ἐπείσακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, advectitius, aſcititius. Ab eod.

Ἐπεισβαίνω, inſuper ingredior; (2) ingredior. Ἐπεισβαίνων τῷ ἵππῳ ἐπὶ τὴν θάλατταν, Xen. Ex ἐπὶ, & εἰσβαίνω, ingredior.

Ἐπεισδέχομαι, f. ξομαι, inſuper admitto & recipio intro. Ex ἐπὶ, & εἰσδέχομαι, admitto.

Ἐπείσειμι, ſuper ingredior, invado. Ex ἐπὶ, & εἴσειμι, ingredior.

Ἐπεισέρχομαι, ingredior. Ex ἐπὶ, & εἰσέρχομαι, quod idem notat.

Ἐπεισηγέομαι, ȣμαι, inſuper introduco; (2) orno, celebro. Ex ἐπὶ, & εἰσηγέομαι, induco.

ἘΠΕΙ'ΣΙΟΝ, ȣ, τὸ, aqualiculus, im pars ventris.

Ἐπεισκαλέω, ῶ, inſuper intro voco. Ex ἐπὶ, & εἰσκαλέω, voco intro.

Ἐπεισκρίνομαι, ingredior, inſinuo me. Ex ἐπὶ, & εἰσκρίνομαι, quod idem notat.

Ἐπεισκυκλέω, ῶ, advolvo; (2) attexo annecto. Ex ἐπὶ, & εἰσκυκλέω, advolvo

Ἐπεισόδιον, ȣ, τὸ, pars fabulæ quaſi adventitia; (2) omne acroama, adventitium & incundum. Ab ἐπείσοδος.

Ἐπεισόδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuperinductus, adventitius. Ab eod.

Ἐπεισοδιόω, ῶ, tamquam epiſodion interjicio & interſero. Ab ἐπεισόδιον.

Ἐπεισοδιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui conſtat ex crebris ἐπεισοδίοις.

Ἐπείσοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingreſſio, adgreſſio. Ex ἐπὶ, & εἴσοδος, ingreſſus.

Ἐπεισπαίω, inſilio, irrumpo, ἐπεισπέπαικεν, irruit, irrupit, Ariſtoph, Plut. 80 Ex ἐπὶ, & εἰσπαίω, quod idem notat.

Ἐπεισπηδάω, ῶ, f. ήσω, ſuper inſilio. Ex ἐπὶ, & εἰσπηδάω, inſilio.

Ἐπεισπίπτω, ſuper incido. Ex ἐπὶ, & εἰσπίπτω, incido.

Ἐπεισπνέω, inſuper ſpiro. Ex ἐπὶ, & εἰσπνέω, inſpiro.

Ἐπεισρέω, ſuper influo. Ex ἐπὶ, & εἰσρέω, influo.

Ἐπεισφέρω, infero, intromitto. Χρεία ποία τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον; Ariſt. Θεσμ. 1174. Ex ἐπὶ, & εἰσφέρω, infero.

Ἐπεισφρέω, & ἐπείσφρημι, inſuper intro fero; (2) ſuperintro. Hinc ἐπεισέφρησα a. 1. ἐπεισφρήσας, & ἐπεισφρησάμενος. Ex ἐπὶ, & εἰσφρέω, intus admitto.

Ἔπειτα, *Adv.* deinde, poſtea, tum. Hinc ἐς ἔπειτα, in poſterum; οἱ ἔπειτα, poſteri, τὸ ἔπειτα, poſteritas; (2) nonnumquam abundat; (3) interrogantis eſt cum indignatione. Ex ἐπὶ, & εἶτα, *poſtea*.

Ἐπεὶτε, poſtquam. Ex ἐπεὶ, & τε.

Ἐπεῖτοι, idem ex ἐπεὶ, & τοι.

Ἐπεκβαίνω, egredior. Ex ἐπὶ, & ἐκβαίνω, quod idem notat.

Ἐπεκβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxiliandum procurro, auxilium fero. Ex ἐπὶ, & ἐκβοηθέω, quod idem ſignificat.

Ἐπεκδιδάσκω, f. δάξω, amplius doceo & demonſtro. Ex ἐπὶ, & ἐκδιδάσκω, *edoceo*.

Ἐπεκδιηγέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, inſuper commemoro vel enarro, inſuper explico. Ex ἐπὶ, & ἐκδιηγέομαι, *explico*.

Ἐπεκδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio. Ab ἐπεκδιηγέομαι.

Ἐπεκδίδωμι, inſuper elargior, ἐπεκδȣ̃ναι, a. 2. Ex ἐπὶ, & ἐκδίδωμι, *elargior*.

Ἐπεκδραμεῖν, excurrere adverſum. Ab ἐπὶ, & ἐκδραμεῖν, *excurrere*.

Ἐπεκδρομὴ, ῆς, ἡ, excurſio, eruptio. Ab ἐπεκτρέχω.

Ἐπέκεινα, *Adv.* illic; (2) ultra; (3) ante. Ex ἐπὶ, & ἐκεῖνα, *illa*.

Ἐπεκθέω, adverſus aliquem excurro. Ex ἐπὶ, & ἐκθέω, *excurro*.

Ἐπεκλέγομαι, percenſeo, perlego.

Ἐπεκκλίνω, declino, devito. Ex ἐπὶ, & ἐκκλίνω, quod idem notat.

Ἐπεκπίνω, inſuper ebibo. Ex ἐπὶ, & ἐκπίνω, *ebibo*.

Ἐπέκπλοος, *contr.* ἐπέκπλȣς, ȣ, ὁ, enavigatio adverſus aliquem. Ex ἐπὶ, & ἔκπλοος, *enavigatio*.

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, extenſio. Ab ἐπεκτείνω.

Ἐπεκτείνω, idem quod ἐκτείνω, extendo.

Ἐπεκτρέχω, excurro adverſum; (2) excurſionibus & latrociniis infeſto. Ex ἐπὶ, & ἐκτρέχω, *excurro*.

Ἐπεκτυπέω, ῶ, f. ήσω, perſono. Πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄλυμπος, Ariſt. Av. 786. Ab ἐπὶ, & ἐκτυπέω, *ſono*.

Ἐπεκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio, i. e. pronunciatio. Ex ἐπὶ, & ἐκφορὰ, quod idem notat.

Ἐπεκχέω, inſuper effundo.

Ἐπέλασις, εως, ἡ, invaſio, impetus, expeditio adverſus aliquem. Ab ἐπελαύνω.

Ἐπελαύνω, infeſto incurſu in aliquem feror, invado; (2) admoveo, promoveo. Χρὴ τάχιςα ἀλλήλοις ἐπελαύνειν, Xen. Ex ἐπὶ, & ἐλαύνω, *impello*.

Ἐπελαφρίζω, f. ίσω, ſurſum tollo, elevo, attollo. Ex ἐπὶ, & ἐλαφρίζω, *tollo*.

Ἐπέλεγχος, ȣ, ὁ, ſequens elenchus, elenchus elencho ſuperadditus. Ex ἐπὶ, & ἔλεγχος, *elenchus*.

Ἐπέλευσις, εως, ἡ, invaſio; (2) impetus; (3) adventus. Ab ἐπέρχομαι, *advenio*.

Ἐπελευςικὸς, ἡ, ὸν, ſuperveniens, adventitius; (2) ſubito ſuperveniens. Ab eod.

Ἐπέλκω, Ionice pro ἐφέλκω, retraho, attraho. Ex ἐπὶ, & ἕλκω, *traho*.

Ἐπελπίζω, f. ίσω, in ſpem adduco, bona ſpe eſſe jubeo; (2) ſpe falſa allicio; (3) ſpero. Ex ἐπὶ, & ἐλπίζω, *ſpero*.

Ἐπεμβαδὸν, *Adv.* adſcendendo. Ab ἐπεμβαίνω.

Ἐπεμβαίνω, ingredior; (2) inſulto. Ἄγαν ἔοικεν ἡμῖν ἐπεμβαίνειν, Plut. Ex ἐπὶ, & ἐμβαίνω, quod idem notat.

Ἐπεμβάλλω, intercalo, interſero; (2) ſuper adjicio, auctarium addo; (3) urgeo, impello; (4) in alium irrumpo. Πολλὰ ἡμεῖς τῶν μέτρων ἕνεκα ϗ τ̃ εὐφωνίας ἐπεμβάλλομεν, Luc. Ex ἐπὶ, & ἐμβάλλω, *injicio*.

Ἐπέμβασις, εως, ἡ, incurſus. Ab ἐπεμβαίνω.

Ἐπεμβοάω, ῶ, f. ήσω, inclamo, clamorem tollo. Ex ἐπὶ, & ἐμβοάω, quod idem notat.

Ἐπεμβολὰς, άδος, ἡ, inſititia. Ab ἐπεμβάλλω.

Ἐπεμβολὴ, ῆς, ἡ, Figura grammatica parentheſi fere ſimilis, interjectio. Ab ἐπεμβάλλω.

Ἐπεμπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſuper inſulto calcibus; (2) inſilio; (3) ſuper aliquem ingredior. Ex ἐπὶ, & ἐμπηδάω, *inſilio*.

Ἐπεμπίπτω, ſuper incido; (2) invado, irruo. Τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; Soph. Aj. 42. Ex ἐπὶ, & ἐμπίπτω, *incido*.

Ἐπένδυμα, ατος, τὸ, ſuperior tunica, ſuper indumentum. Ab ἐπενδύω.

Ἐπενδύτης, ȣ, ὁ, amiculum, induſium. Ab eod.

Ἐπενδύω, f. ύσω, ſuper induo. Ex ἐπὶ, & ἐνδύω, *induo*.

Ἐπένεγξις, εως, ἡ, illatio. Scribitur ſine γ, ἐπένεξις. Ab ἐπιφέρω, *infero*.

Ἐπενθορέω, ῶ, inſilio. Unde a. 2. ἐπένθορε, irruit, ἐπενθορὼν, ἐπενθορȣ̃σα. Ex ἐπὶ, & ἐνθορέω, quod idem notat.

Ἐπενθρώσκω, inſilio, irruo. Ex ἐπὶ, & θρώσκω, *ſalio*.

Ἐπενθυμέομαι, ȣ̃μαι, enthymema enthymemati ſuper addo. Ex ἐπὶ, & ἐνθυμέομαι, *in animo verſo*.

Ἐπενθύμημα, ατος, τὸ, enthymema enthymemati additum. Ab ἐπενθυμέομαι.

Ἐπενθύμησις, εως, ἡ, enthymematis ad enthymema adjunctio. Ab eod.

Ἐπεντανύω, f. ύσω, inſuper intendo. Ex ἐπὶ, & ἐντανύω, *intendo*.

Ἐπεντρυφάω, ῶ, f. ήσω, luxurioſe aliqua re utor. Ex ἐπὶ, & ἐντρυφάω, quod idem notat.

Ἐπεντύνω, apparo, inſtruo. Ἀδάμαςος θεὰ ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν, ἔσφηλεν, Soph. Aj. 451. Ex ἐπὶ, & ἐντύνω, *paro*.

Ἐπεντύω, idem. Ex ἐπὶ, & ἐντύω, *paro*.

Ἐπεξάγω, educo exercitum. Ex ἐπὶ, & ἐξάγω, *educo*.

Ἐπεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, progreſſio exercitus agmine compoſito. Ab ἐπεξάγω.

Ἐπέξειμι, egredior, erumpo; (2) reum perago; (3) ulciſcor; (4) perſequor ſtilo; (5) operam navo; (6) exſequor. Ex ἐπὶ, & ἔξειμι, *exeo*.

Ἐπεξελαύνω, f. λάσω, progredior ſeu provehor equo; (2) immitto; (3) erumpere jubeo. Οἱ Ὀλύνθιοι ἐπεξελαύνȣσι τȣ̀ς ἱππεῖς, Xen. Ex ἐπὶ, & ἐλαύνω, *impello*.

Ἐπεξέλευσις, εως, ἡ, vindicta, ultio; (2) pœna; (3) exſecutio. Ab ἐπεξέρχομαι.

Ἐπεξεργάζομαι, f. άσομαι, elaboro; (2) effectum opus polio; (3) abſolvo. Ex ἐπὶ, & ἐξεργάζομαι, *efficio*.

Ἐπεξεργαςὴς, ȣ̃, ὁ, exſecutor. Ab ἐπεξεργάζομαι.

Ἐπεξεργαςικὸς, ἡ, ὸν, ad operis expolitionem faciens. Ab eod.

Ἐπεξεργαςικῶς, *Adv.* cum quadam operis expolitione. Ab ἐπεξεργαςικός.

Ἐπεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, incurſo, invado, inſulto; (2) percurro, oratione perſequor; (3) ulciſcor, punio. Ex ἐπὶ, & ἐξέρχομαι, *egredior*.

Ἐπεξευρίσκω, f. ρήσω, ultra adinvenio. Ex ἐπὶ, & ἐξευρίσκω, *adinvenio*.

Ἐπεξήγησις, εως, ἡ, narrationi juncta narratio; (2) enarratio; (3) Figura, quæ idem variis verbis explicat ornandi vel dilucidius explicandi gratia. Ex ἐπὶ, & ἐξήγησις, *explicatio*.

Ἐπέξοδος, ȣ, ἡ, eruptio, exitus adverſus aliquem. Ex ἐπὶ, & ἔξοδος, *exitus*.

Ἐπεργάζομαι, colo, aro, ſubigo. Ex ἐπὶ, & ἐργάζομαι, *operor*.

Ἐπεργασία, ας, ἡ, jus arandi inter ſe; (2) aratio, quæ fit ultra terminos; (3) aratio, cultura. Ab ἐπεργάζομαι.

Ἐπερεθίζω, irrito.

Ἐπερεθισμὸς, ȣ̃, ὁ, irritatio, proritatio.

Ἐπερείδω, f. είσω, infigo, valde firmo & impingo, imprimo, ἐπερείδομαι, innitor, incumbo. Ex ἐπὶ, & ἐρείδω, *figo*.

Ἐπέρεισις, εως, ἡ, illiſus; (2) applicatio intellectus & incubitus in rem intelligibilem. Ab eod.

Ἐπέρομαι, f. ρήσομαι, ſciſcitor. Πρὶν λέγειν ὑμᾶς τιδὶ, ἐπερήσομαί τι μικρὸν, Ariſt. Lyſ. 98. Ex ἐπὶ, & ἔρομαι, *interrogo*.

Ἐπερύω, f. ύσω, attraho. Ex ἐπὶ, & ἐρύω, *traho*.

Ἐπέρχομαι, f. ελεύσομαι, ſuper venio. Εἶθ' ἐπέλθοις ἅπαντά μοι σαφῶς, percurras, ſ. narres, Ariſt. Eq. 615. Ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, *venio*.

Ἐπερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo; (2) conſulo. Ex ἐπὶ, & ἐρωτάω, *rogo*.

Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio. Ab ἐπερωτάω.

Ἐπερώτησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπεσβαίνω, f. βήσομαι, ingredior; (2) conſcendo. Ἐπεσβαίνειν ἐς τὴν θάλασσαν, Thuc. Ex ἐπὶ, & ἐσβαίνω, *ingredior*.

Ἐπεσβολία, ας, ἡ, convitium. Ab ἐπεσβόλος.

Ἐπεσβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verba probroſa in aliquem jaciens, nugator, conviciator. Ex ἐπὶ, ἐς, & βάλλω, *jacio*.

Ἐπεσθίω, ſuperedo, poſt aliud edo, inſuper edo. Ἐπεσθίειν μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψον, Xen. Ex ἐπὶ, & ἐσθίω, *edo*.

Ἐπέσθω, poëtice pro ἐπεσθίω.

Ἔπεςι, *Imperſ.* imminet; (2) licet. Ab ἔπειμι, *immineo*.

Ἐπίςιος, ȣ, ὁ, Ionice pro ἐφέςιος, rectius autem ἐπίςιος, domeſticus, familiaris, epitheton Jovis. Ex ἐπὶ, & ἑςία, *domus*.

Ἐπετειόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno anno fructificans. Ex ἐπέτειος, & καρπὸς, *fructus*.

Ἐπετειόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſingulis annis caulem mutans. Ex ἐπέτειος, & καυλὸς, *caulis*.

Ἐπέτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anniverſarius. Ex ἐπὶ, & ἔτος, *annus*.

Ἐπετειοφορέω, ῶ, f. ήσω, annuatim fero, ſ. fructifico. Ab ἐπετειοφόρος.

Ἐπετειοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, annuatim ferens, ſingulis annis fructum ferens. Ex ἐπέτειος, & φέρω, *fero*.

Ἐπετειόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſingulis annis folia mutans. Ex ἐπέτειος, & φύλλον, *folium*.

Ἐπέτης, ȣ, ὁ, pediſſequus, famulus. Ab ἕπομαι, *ſequor*.

Ἐπετήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἐπετήσιος, ία, ιον, per totum annum durans; (2) annuus. Ex ἐπὶ, & ἔτος, *annus*.

Ἐπετικὸς, ἡ, ὸν, qui ſequitur; (2) qui paret, ſeu obſequitur. Ab ἕπομαι.

Ἐπέτις, ιδος, ἡ, pediſſequa, famula. Ab eod.

Ἐπευθυμέω, ῶ, f. ήσω, bono ſeu æquo animo ſum in, vel ob. Ex ἐπὶ, & εὐθυμέω, *animo bono ſum*.

’Επευθύνω, dirigo; (2) rego. Ex ἐπὶ, & εὐθύνω, quod idem notat.

’Επευκτὸς, ἡ, ὸν, expetendus votis, exoptandus. Ab ἐπεύχομαι.

’Επευλαβέομαι, ȣ̃μαι, metuo. Ex ἐπὶ, & εὐλαβέομαι, quod idem notat.

’Επευφημέω, ῶ, f. ήσω, fauſta acclamatione ſignificationem do approbationis. ’Επευφήμησαν ’Αχαιοὶ αἰδεῖσθαί θ’ ἱερῆα, Il. 1, 22. Ex ἐπὶ, & εὐφημέω, *celebro, fauſta precor.*

’Επευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, preces, votum. Ab ἐπεύχομαι.

’Επεύχομαι, f. ξομαι, precor, facio vota; (2) glorior, jacto me. Τοσαῦτ’ ἔλεξε, πᾶς δ’ ἐπηύξατο ςρατὸς, Eur. Hec. 542. ’Επεύξατο τοῖς θεοῖς, Plut. Ex ἐπὶ, & εὔχομαι, *precor.*

’Επευωνίζω, f. ίσω, vilis pretii facio; (2) vili pretio vendo. ’Επευωνίσαι τὴν ἀγορὰν, Plut. Ex ἐπὶ, εὖ, & ὠνέομαι, *emo.*

’Επέχω, f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, inhibeo; (2) ſubſiſto; (3) differo; (4) adhibeo, applico; (5) attendo; (6) do, præbeo; (7) obtineo, occupo; (8) re aliqua nitor, fretus ſum; (9) in animo habeo; (10) nanciſcor, incido in; (11) exagito, faceſſo negotium; (12) irruo, invado. ’Επέχειν περί τινος, haſitare; ἀπὸ τȣ̃ αἰκισμȣ̃, abſtinere; τινὰ λέγοντα, impedire; τὴν γνώμην τινὶ, applicare; ἐπέχεσθαί τινας ἡμέρας, intermittere. ’Ου πολὺν χρόνον μ’ ἐπέχον μή με ναυςολεῖν ταχὺ, permiſerunt; Soph. Phil. 348. Ex ἐπὶ, & ἔχω, *habeo.*

’Επήβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, compos, qui aliquid adeptus eſt. Ab ἐπιβάλλω, *injicio.*

’Επηγκενίδες, ων, αἱ, tabulæ navium a puppi ad proram extenſæ, quaſi ἐπενεγκίδες. Ab ἐπενεγκεῖν, *inferre.*

’Επηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuſo, incuſo; (2) queror, conqueror. Ex ἐπὶ, & ἀγορέω, *verba facio.*

’Επηγορία, ας, ἡ, accuſatio, incuſatio; (2) querela. Ab ἐπηγορέω.

’Επηετανὸς, ὴ, ὸν, annuus, toto anno durans; (2) copioſus, abundans, largus. Ex ἐπὶ, & ἔτος, *annus.*

’Επήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, audiens, auditor, qui rem aliquam audit vel audivit; (2) unde aliquid audiri poteſt. Ex ἐπὶ, & ἀκȣ́ω, *audio.*

’Επηλις, ιδος, ἡ, operculum arcæ vel ciſtæ; (2) macula a ſole. Ex ἐπὶ, & ἧλος, *clavus.*

’Επηλυγάζω, & ἐπηλυγάζομαι, obumbro, velut umbraculo tego. Ex ἐπὶ, & ἡλυγάζω, quod idem notat.

’Επηλυγίζω, f. ίσω, idem. Ex ἐπὶ, & ἡλυγίζω, *obumbro.*

’Επηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, advena, extraneus, peregrinus. Ab ἐπελεύθω, *advenio.*

’Επηλυσίη, ης, ἡ, pro ἐπηλυσία, ας, ἡ, adventus, aditus; (2) incantatio, quæ fit veneficiis. Ab ἔπηλυς.

’Επηλύτης, ȣ, ὁ, advena. Ab eod.

’Επημοιβὸς, ὴ, ὸν, permutatorius, mutuus. Ex ἐπὶ, & ἀμείβω, *muto.*

’Επηνέμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ventoſus, vanus, evanidus, talis qui in ventum abiturus eſt. Ex ἐπὶ, & ἄνεμος, *ventus.*

’Επήορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſublimis, in alto ſitus. Ex ἐπὶ, & ἀείρω, *tollo.*

’Επήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amabilis. Ex ἐπὶ, & ἐράω, *amo.*

’ΕΠΗΡΕΑ'ΖΩ, f. άσω, noceo, damno adficio; (2) infeſto; (3) vexo; (4) calumnior. ’Επηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριςῷ ἀναςροφὴν, 1 Pet. 3, 16.

’Επηρεασμὸς, ȣ, ὁ, vexatio; (2) malevolentia; (3) contumelia. Ab ἐπηρεάζω.

’Επηρεαςικὸς, ὴ, ὸν, injurioſus; (2) infeſtus. Ab eod.

’Επήρεια, ας, ἡ, damnum; (2) injuria; (3) inſultatio. Ab eod.

’Επήρετμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad remigationem accinctus; (2) remis inſtructus. Ab ἐπὶ, & ἐρετμὸς, *remus.*

’Επηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus, coopertus. Ex ἐπὶ, & ἐρέφω, *tego.*

’Επήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, paratus & inſtructus, proprie ad remigationem. Ex ἐπὶ, & ἐρέσσω, *navigo.*

’Επήριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo contenditur; (2) æmulatione dignus. Ex ἐπὶ, & ἔρις, *contentio.*

’Επητὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facundus. Ab ἔπω, *dico.*

’Επήτριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſus, confertus. Ex ἐπὶ, & ἤτριον, *ſtamen.*

’Επητὺς, ύος, ἡ, facundia. Ab ἐπητής.

’Επηχέω, ῶ, f. ήσω, obſtrepo, inſono. Ex ἐπὶ, & ἠχέω, *ſono.*

’Επήωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impendens; (2) ſublimis. Ex ἐπὶ, & ἀείρω, *tollo.*

’ΕΠΙ', *Præpoſ. cum Genitivo* ſuper; (2) ſub; (3) in; (4) coram; (5) ad; (6) verſus; (7) penes; (8) erga; (9) per; (10) cum; (11) de; (12) a, in notatione officii, ut ἐπὶ τῶν ἐπιςολῶν, ab epiſtolis; (13) apud; (14) inſervit periphraſi, ut τὰ ἐπὶ μέρȣς, particularia, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, equitum magiſter; *cum Dativo* (15) ſuper; (16) ad; (17) penes; (18) in; (19) poſt; (20) præter; (21) ob, propter; (22) adverſus, (23) apud, juxta; (24) cum; (25) notat conditionem, ut σπονδὴ ἐπὶ τȣ́τοις ἐγένετο, induciæ his conditionibus fiebant; (26) tempus, ut ἐπ’ ἤματι, uno die, *vel* per unum diem; (27) abundat, ut ἐπὶ γογγύλαις ἐβίω, rapis vixit; (28) facit periphraſin Adverbii, ut ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, vere; *cum Accuſativo*; (29) ſuper; (30) ſupra; (31) ad; (32) verſus; (33) contra, adverſus; (34) in; (35) propter; (36) per; (37) apud, inter; (38) notat tempus, ut ἐπὶ τοσȣ̃τον, ſc. χρόνον, tamdiu; (39) *ſine Caſu,* deſuper, ſuperne; in compoſitione notat; (40) ad, in, ſuper, contra, imminutionem, intenſionem, proclivitatem, & vitiationem ſeu depravationem.

’Επιάλλω, f. αλῶ, immitto; (2) mitto. ’Επιάλλειν οἴκαδε, Thuc. Ex ἐπὶ, & ἰάλλω, *mitto.*

’Επιάλτης, ȣ, ὁ, inſultor, inſultator; (2) incubus. Ex ἐπὶ, & ἅλλομαι, *ſalio.*

’Επιανδάω, complaceo, gratus ſum. Ex ἐπὶ, & ἁνδάνω, *placeo.*

’Επιαύω, dormio inter, vel apud. Ἧσι συβώτης ἐσθλὸς ἐὼν ἐπίαυεν, Odyſſ. 15, ult. Ex ἐπὶ, & ἰαύω, *dormio.*

’Επιάχω, acclamo, Hom. ἐπίαχον, Il. 5, 860. acclamarunt. Ex ἐπὶ, & ἰάχω, *clamo.*

’Επιβάθρα, ας, ἡ, pons qui machinis admovetur ad muros urbium ſcandendos.

’Επίβαθρον, ȣ, τὸ, naulum. Ab ἐπιβαίνω.

’Επιβαίνω. f. βήσομαι, p. βηκα, conſcendo, ’Επιβαίνειν τῆς Λακωνικῆς, Dem. ἐτῶν τετταράκοντα, Plat. τοῖς ςρώμασι, Thuc. Κολχίδα νῆα, Soph. ἐπὶ τὰς ναῦς, Thuc. εἰς λόγον, Herodot. Ex ἐπὶ, & βαίνω, *gradior, eo.*

’Επιβάλλω, f. λῶ, ſuper injicio, incumbo. ’Ουδὲ σύμβολον ἐπέβαλεν ’Ορνίθαρχος ȣ̓δεὶς σοι παρών; Ariſt. Av. 1220. Διὰ τȣ̃το ταῖς γυναικωνίτισιν σφραγῖδας ἐπιβάλλȣσιν, Ariſt. Θεσμ. 422. Ab ἐπὶ, & βάλλω, *jacio.*

’Επιβαπτίζω, immergo. A βαπτίζω, *mergo, intingo.*

’Επιβάπτω, f. ψω, idem. Ex ἐπὶ, & βάπτω, *mergo.*

’Επιβαρέω, ῶ, f. ήσω, adgravo; (2) gravi damno adficio. Ex ἐπὶ, & βαρέω, *gravo.*

’Επίβασις, εως, ἡ, aſcanſio; (2) invaſio; (3) inceſſio; (4) iter; (5) actio. Ab ἐπιβαίνω.

’Επιβάσκω, induco. Hom. Il. 2, 234. ἐπιβασκέμεν, inducere. Ex ἐπὶ, & βάσκω, *eo.*

’Επιβατεύω, f. εύσω, navem ingredior; (2) navigio vehor; (3) in navi milito; (4) adſcendo; (5) minitor, inſiſto, incumbo; (6) invado, occupo, mihi vendico; (7) ineo, congredior, rem veneream habeo, de animalibus. ’Επιβατεύων τȣ́τȣ τȣ̃ ῥήματος, Herodot. Ab ἐπιβαίνω.

’Επιβατήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcanſorius, ad ſcandendum pertinens. Ab ἐπιβαίνω.

’Επιβάτης, ȣ, ὁ, epibata, vector. Ab eod.

’Επιβατικὸς, ὴ, ὸν, ad epibatas pertinens. A præc.

’Επιβατὸς, ὴ, ὸν, ad quem patet acceſſus, qui conſcendi poteſt. Ab eod.

’ΕΠΙ'ΒΔΑ, ἡ, dies quarta & ultima feſti Apaturiorum apud Athenienſes; (2) poſtridiana feriarum dies; (3) dies ſecunda nuptiarum.

’Επιβεβαιόω, ῶ, & ἐπιβεβαιόομαι, ȣ̃μαι, confirmationem addo, poſt confirmo, confirmo. Ex ἐπὶ, & βεβαιόω, *confirmo.*

’Επιβήτωρ, ορος, ὁ, inſcenſor, vel adſcenſor, qui navem vel equum conſcendit, qui nave vel equo vehitur; (2) mobilis, agilis; (3) qui feminam conſcendit. Ab ἐπιβαίνω.

’Επιβιβάζω, f. άσω, impono, facio adſcendere. ’Επιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, Luc. 10, 34. Ab eod.

’Επιβιόω, ῶ, & ἐπιβίωμι, ſupervivo, ultra vivo, ſuperſtes ſum. Hinc ἐπιβιώσομαι, ἐπιβιώσεται), ἐπιβιȣ̀ς, ἐπιβιῶναι. Ex ἐπὶ, & βιόω, *vivo.*

’Επιβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noxius, damnoſus. Ab ἐπιβλάπτω.

’Επιβλαβῶς, damnoſe, noxie. A præc.

’Επιβλάπτω, f. ψω, inſuper noceo & damnum infero. Ex ἐπὶ, & βλάπτω, noce

’Επιβλαςάνω, ſuper germino, inſuper germino; (2) refrutico. Ex ἐπὶ, & βλαςάνω, *germino.*

’Επιβλαςέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex ἐπὶ, & βλαςέω, *germino.*

’Επιβλάςησις, εως, ἡ, ſuper germinatio, ſecunda germinatio. Ab ἐπιβλαςέω.

’Επιβλαςικὸς, ὴ, ὸν, qui ſupergerminat vel ſupergerminandi vim habet. A eod.

’Επιβλέπω, f. ψω, inſpicio. ’Επιβλέπ εἴς τι, τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τῆς ἀβȣλία Iſocr. Ab ἐπὶ, & βλέπω, *adſpicio.*

’Επιβλήδην, *Adv.* q. d. injectim, ſuperinjectim, injiciendo. Ab eod.

’Επίβλημα, ατος, τὸ, additamentum; (2) pa niculus; (3) inſerta purpura in fine v ſtis; (4) ornamentum domus. Ab e dem.

’Επιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, peſſulus. Ab e dem.

’Επίβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adjectitius, adve titius. Ab eod.

’Επιβλὺξ, *Adv.* abunde, adfluenter. E ἐπὶ, & βλύζω, *mano, ſcaturio.*

’Επιβόας, ὁ, valde ſtrepens, clamoſus. ἐπιβοάω.

’Επιβο

Ἐπιϐοάω, ῶ, & ἐπιϐοάομαι, ῶμαι, inclamo, invoco, imploro. Κἀπιϐοᾶται Θέμιν εὐκταίαν, Eur. Med. 168. Ex ἐπὶ, & ϐοάω, *clamo.*

Ἐπιϐοήθεια, ας, ἡ, auxilium, ſubſidium. Ab ἐπιϐοηθέω.

Ἐπιϐοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum ſupervenio, inſuper auxilior, præter alios ſubvenio. Ex ἐπὶ, & ϐοηθέω, *auxilior.*

Ἐπιϐόημα, ατος, τὸ, acclamatio. Ab ἐπιϐοάω.

Ἐπιϐόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infamis. Ab eod.

Ἐπίϐοιον, τὸ, ſcil. θῦμα, ſacrificium, quod præter, vel poſt bovis immolationem fit. Ex ἐπὶ, & ϐȣ̃ς, *bos.*

Ἐπιϐόλαιον, ȣ, τὸ, velamen, amictorium. Ab ἐπιϐολή.

Ἐπιϐολὴ, ῆς, ἡ, injectio, impoſitio; (2) applicatio mentis; (3) impetus; (4) inceptatio; (5) multa; (6) tributum, vectigal. Ab ἐπιϐάλλω.

Ἐπίϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, compos, qui aliquid adeptus eſt. Ab eod.

Ἐπιϐόλως, *Adv.* ingenioſe, apte, ſapienter. Ab ἐπίϐολος.

Ἐπιϐομϐέω, ῶ, f. ήσω, bombis adſono; (2) bombos edo; (3) ſtrepitum facio. Ex ἐπὶ, & ϐομϐέω, *ſono.*

Ἐπιϐόσκησις, εως, ἡ, depaſtio. Ab ἐπιϐόσκω.

Ἐπιϐοσκὶς, ίδος, ἡ, promuſcis. Ab eod.

Ἐπιϐόσκομαι, paſcor, depaſcor.

Ἐπιϐȣκόλος, ȣ, ὁ, bubulcus. Ex ἐπὶ, & ϐȣκόλος, quod idem ſignificat.

Ἐπιϐȣ́λευμα, ατος, τὸ, inſidiæ; (2) molimen, adgreſſio, conatus. Ab ἐπιϐȣλεύω.

Ἐπιϐȣ́λευσις, εως, ἡ, inſidiatio, inſidiæ. Ab eod.

Ἐπιϐȣλευτὴς, ȣ̃, ὁ, inſidiator. Ab eod.

Ἐπιϐȣλεύω, f. εύσω, inſidias ſtruo; (2) inſidioſe molior; (3) conſilium capio, delibero. Ἐπιϐȣλεύειν τῇ τυραννίδι, Plat. θάνατόν τινι, Thuc. λαϐεῖν, Dem. Ex ἐπὶ, & ϐȣλεύω, *conſilium ineo.*

Ἐπιϐȣλὴ, ῆς, ἡ, conſilium adverſus aliquem initum, inſidiæ. Ex ἐπὶ, & βȣλὴ, *conſilium.*

Ἐπίϐȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſidioſus. Ab ἐπιϐȣλή.

Ἐπιϐȣ́λως, *Adv.* inſidioſe. Ab ἐπίϐȣλος.

Ἐπιϐραδύνω, idem quod ſimplex ϐραδύνω, *cunctor, immoror.*

Ἐπιϐραχὺ, *Adv.* ad breve tempus. Ex ἐπὶ, & ϐραχὺς, *brevis.*

Ἐπιϐρέμω, & ἐπιϐρέμομαι, adfremo, admurmuro. Ex ἐπὶ, & ϐρέμω, *fremo.*

Ἐπιϐρέχω, perfundo, irroro. Ex ἐπὶ, & ϐρέχω, *rigo, madefacio.*

Ἐπιϐρίθω, f. ίσω, ingraveſco, magno cum pondere irruo, impreſſionem facio; (2) degravo, deprimo. Ex ἐπὶ, & ϐρίθω, *gravis ſum.*

Ἐπιϐριμάομαι, ῶμαι, infrendeo.

Ἐπιϐρομέω, ῶ, f. ήσω, adfremo, rugio. Ab ἐπιϐρέμω.

Ἐπιϐροντάω, ῶ, f. ήσω, inſuper tono, attono, intono. Ex ἐπὶ, & ϐροντάω, *tono.*

Ἐπιϐρόντητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui tonitrua mentem perculere, attonitus; (2) vecors, veſanus. Ab ἐπιϐροντάω.

Ἐπιϐροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio. Ab ἐπιϐρέχω.

Ἐπιϐρύχω, f. ξω, infremo, fremo. Ex ἐπὶ, & ϐρύχω, *fremo.*

Ἐπιϐρύω, f. ύσω, ſcateo, plenus ſum. Ex ἐπὶ, & ϐρύω, *ſcateo.*

Ἐπιϐύστρα, ας, ἡ, obturamentum; (2) obturatrix, obſtructrix. Ab ἐπιϐύω.

Ἐπιϐύω, f. ύσω, obturo, obſtruo. Ἐπιϐύειν τὸ στόμα τινος κέρμασι, Ariſtoph. Ἐπιϐύσασθαι τὰ ὦτα, Luc. Ex ἐπὶ, & ϐύω, quod idem notat.

Ἐπιϐωμίζω, f. ίσω, ad aras ſacrifico. Ex ἐπὶ, & ϐωμὸς, *ara.*

Ἐπιϐώμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, altari impoſitus; (2) ad altare cantari ſolitus. Ex iiſd.

Ἐπιϐωστρέω, ῶ, f. ήσω, invoco. Ab ἐπιϐοάω.

Ἐπιϐώτωρ, ορος, ὁ, paſtor. Ab ἐπὶ, & ϐόσκω.

Ἐπίγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuper terram eſt; (2) humi repens. Ex ἐπὶ, & γαῖα, *terra.*

Ἐπιγαμϐρεία, ας, ἡ, connubiorum junctio. Ab ἐπιγαμϐρεύω.

Ἐπιγαμϐρεύω, f. εύσω, adfinitatis jure duco. Ex ἐπὶ, & γαμϐρεύω, *connubio jungo.*

Ἐπιγαμϐρία, ας, ἡ, adfinitas, quæ ex juncto matrimonio eſt. Ab eod.

Ἐπιγαμέω, ῶ, uxorem ſuper induco, a. 1. ἐπέγημα. Οὐ γὰρ ἐπιγαμεῖν πόσει πόσιν, Eur. Or. 572. Ex ἐπὶ, & γαμέω, *uxorem duco.*

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, adfinitas, jus connubiale. Ab ἐπίγαμος.

Ἐπίγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nubilis. Ex ἐπὶ, & γάμος, *nuptiæ.*

Ἐπιγάννυμαι, vel ἐπιγάνυμαι, gaudeo aliqua re. Ex ἐπὶ, & γάννυμαι, vel γάνυμαι, *lætor.*

Ἐπιγάστριον, ȣ, τὸ, epigaſtrium, venter exterior. Ex ἐπὶ, & γαστὴρ, *venter.*

Ἐπιγαυριάω, ῶ, inſulto.

Ἐπιγαυρόομαι, ȣ̃μαι, exſulto, lætor, efferor animo & ferocior reddor. Ex ἐπὶ, & γαυρόω, *inſoleſco.*

Ἐπίγαυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jactabundus; (2) fortis. Ex ἐπὶ, & γαῦρος, *ſuperbus.*

Ἐπιγειόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humicaulis, cujus caulis humilis eſt, qui non erectum, ſed humi ſtratum caulem habet. Ex ἐπίγειος, & καυλὸς, *caulis.*

Ἐπίγειον, ȣ, τὸ, apſis ima planetarum, auge; (2) funis quo navis terræ alligatur. Ab ἐπίγειος.

Ἐπίγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, terreſtris; (2) humi repens. Ex ἐπὶ, & γέα, *terra.*

Ἐπιγειόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a radice tantum foliatus; (2) ſparſa humi folia habens. Ex ἐπίγειος, & φύλλον, *folium.*

Ἐπιγελάω, ῶ, arrideo; (2) irrideo, inſulto. Ἐπιγελᾶσαι προθύμως ταῖς χορείαις, Ariſt. Θεσμ. 988. Ex ἐπὶ, & γελάω, *rideo.*

Ἐπιγεμίζω, f. ίσω, onero. Ex ἐπὶ, & γεμίζω, quod idem ſignificat.

Ἐπιγέννημα, ατος, τὸ, id, quod ad aliquam rem quaſi inſuper accedit, acceſſio; (2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigena; (2) natus poſt, adnatus, ſeu inſuper natus. Ab eod.

Ἐπιγεννάω, ω, f. ήσω, adgenero, inſuper genero. Ex ἐπὶ, & γεννάω, *genero.*

Ἐπιγεννηματικὸς, ἡ, ὸν, adnatus. Ab ἐπιγεννάω.

Ἐπιγεραίρω, inſuper muneror vel honore adficio. Ex ἐπὶ, & γεραίρω, *muneror.*

Ἐπιγεύομαι, f. εύσομαι, guſto, deguſto. Ex ἐπὶ, & γεύομαι, *guſto.*

Ἐπιγηθέω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor ſuper aliqua re. Ex ἐπὶ, & γηθέω, *gaudeo.*

Ἐπιγῆτις, ιδος, ἡ, herba quædam humilis. Ab ἐπίγειος.

Ἐπιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, poſt naſcor; (2) adnaſcor; (3) ſuccedo, ſubſequor; (4) advenio, ſupervenio. Οἱ ἐπιγινόμενοι, poſteri, Iſocr. Ex ἐπὶ, & γίγνομαι, vel γίνομαι, *naſcor, fio.*

Ἐπιγιγνώσκω, f. ἐπιγινώσκω, agnoſco, cognoſco, reſcio, novi. Ex ἐπὶ, & γιγνώσκω, *cognoſco.*

Ἐπιγλυκαίνω, reddo dulce, (2) edulco; (3) dulceſco. Ex ἐπὶ, & γλυκαίνω, *dulce reddo.*

Ἐπίγλυκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dulcis; (2) ſubdulcis. Ex ἐπὶ, & γλυκὺς, *dulcis.*

Ἐπιγλύφω, f. ψω, inſculpo. Ex ἐπὶ, & γλύφω, *ſculpo.*

Ἐπιγλωσσίζομαι, vel ἐπιγλωττίζομαι, convitium facio. Περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττίσομαι τοιοῦτον οὐδὲν, Ariſt. Lyſ. 37. Ex iiſd.

Ἐπιγλωσσὶς, vel ἐπιγλωττὶς, ίδος, ἡ, lingula, lingua minor; (2) membrana cartilaginoſa rotunditatis oblongæ in interiore gutturis parte. Ex iiſd.

Ἐπιγνάμπτω, f. ψω, inflecto, intorqueo. Ex ἐπὶ, & γνάμπτω, *flecto.*

Ἐπίγναφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, interpolitus, innovatus. Ex ἐπὶ, & γνάπτω, *polio.*

Ἐπιγνώμη, ης, ἡ, cognitio; (2) venia. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, arbitrium, cognitio. Ab ἐπιγνώμων.

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, arbiter, judex, interceſſor; (2) inſpector ſive æſtimator frumenti. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, ſcientia. Ab eod.

Ἐπίγνωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cognitus, notus. Ab eod.

Ἐπιγονατὶς, ίδος, ἡ, os latum rotundum quo genuum commiſſura tegitur, patella.

Ἐπιγονὴ, ῆς, ἡ, inſtauratio generis; (2) fœtus. Ab ἐπιγίγνομαι.

Ἐπίγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, poſt natus, fœtus ſuccidaneus; (2) ſecundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, ων, οἱ, poſteri filii. Ab eod.

Ἐπιγȣνατὶς, ίδος, ἡ, os toti genu ſuperjectum, mola, patella; (2) femur, genu muſculus. Ex ἐπὶ, & γόνυ, *genu.*

Ἐπιγȣνίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, genibus impoſitus. Ab ἐπιγȣνίς.

Ἐπιγȣνὶς, ίδος, ἡ, femur, muſculus genu; (2) os, quo tegitur genu. Ex ἐπὶ, & γόνυ, *genu.*

Ἐπιγράϐδην, *Adv.* ſtrictim, perſtringendo, leviter. Ab ἐπιγράφω.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, epigramma, inſcriptio, ſive proſaria, ſive metrica. Ab eod.

Ἐπιγραφεὺς, έως, ὁ, quæſtor, qui pecuniam in ærarium conferendam deſcribit. Ab eod.

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio, titulus; (2) indictio; (3) deſcriptio cenſus. Ab eod.

Ἐπιγράφω, f. ψω, inſcribo; (2) adſcribo, acceptum refero; (3) viritim collationem deſcribo; (4) adſcribo mihi aliquid; (5) teſtium nomina edo, quos producturus ſum; (6) ſubſcribo. Ἐπιγράφειν τίμημά τινι, Ariſt. Ἐπιγράφεσθαι ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις, ſubſcribere, Dem. Ἀχθεσθεῖσ' ὅτι αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο, Ariſt. Pace, 682. Ex ἐπὶ, & γράφω, *ſcribo.*

Ἐπίγρυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, naſum aliquantum aduncum habens; (2) curvus, aduncus Ex ἐπὶ, & γρυπὸς, *qui naſo eſt adunco ſive aquilino.*

Ἐπιδαίομαι, in medium profero.

Ἐπιδαίσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, communis. Ex ἐπὶ, & δαίω, *divido, partior.*

Ἐπιδαιτέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, epulor, convivor, Heſ. Ex ἐπὶ, & δαίω, *epulum præbeo.*

Ἐπίδαιτρον, ȣ, τὸ, opſonium. Ex ἐπὶ, & δαιτρὸς, *coquus.*

Ἐπιδακρύω, f. ύσω, defleo. Ex ἐπὶ, & δακρύω, *fleo*.

Ἐπίδαμος, ὁ ϗ ἡ, Dorice pro ἐπίδημος, publicus.

Ἐπιδανείζω, f. είσω, ultra fœnero. Ex ἐπὶ, & δανείζω, *fœnero*.

Ἐπίδασυς, εος, ὁ ϗ ἡ, aliquantum denſus & hirſutus. Ex ἐπὶ, & δασὺς, *hirſutus*.

Ἐπιδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, indulgeo, addo corollarium ſeu auctarium. Ex ἐπὶ, & δαψιλεύομαι, *copioſe ſubminiſtro*.

Ἐπιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigens. Ex ἐπὶ, & δέομαι, *indigeo*.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, ſpecimen. Ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδείελα, *Adv.* poſt meridiem. Ab ἐπιδείελος.

Ἐπιδείελος, ου, ὁ ϗ ἡ, pomeridianus. Ex ἐπὶ, & δείλη, *tempus pomeridianum*.

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, & ἐπιδείκνυμαι, oſtendo, demonſtro. Σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις, Ariſt. Av. 672. Ex ἐπὶ, & δείκνυμι, quod idem notat.

Ἐπιδεικτιάω, ῶ, oſtendere vel oſtentare me cupio, oſtento. Ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδεικτικὸς, ὴ, ὸν, demonſtrativus, oſtenſivus. Ab eod.

Ἐπιδεικτικῶς, *Adv.* cum oſtentatione; (2) demonſtrative; (3) aperte, in propatulo. Ab ἐπιδεικτικός.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonſtratio, oſtentatio, ſpecimen, indicium. Ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδειπνέω, ῶ, f. ήσω, ſecundariam cœnam perago. Ex ἐπὶ, & δειπνέω, *cœno*.

Ἐπιδείπνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui poſt cœnam eſt, fit, &c. Ab ἐπίδειπνον.

Ἐπιδειπνὶς, ίδος, ἡ, q. d. poſt-cœnium, cœna ſecundaria. Ab eod.

Ἐπίδειπνον, ου, τὸ, idem. Ex ἐπὶ, & δεῖπνον, *cœna*.

Ἐπιδέκατος, άτη, ατον, decimus; (2) qui poſt decem penditur. Ex ἐπὶ, & δέκατος, *decimus*.

Ἐπιδέμνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſtrato poſitus, qui in aut ſuper ſtrato eſt. Ex ἐπὶ, & δέμνιον, *ſtratum*.

Ἐπιδεξελευθέρως, *Adv.* dextre & ingenue. Ex ἐπιδέξιος, & ἐλεύθερος, *ingenuus*.

Ἐπιδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ad dextram, dexter, (2) ſcitus, elegans; (3) urbanus, lepidus. Ex ἐπὶ, & δεξιὸς, *dexter*.

Ἐπιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas. Ab ἐπιδέξιος.

Ἐπιδεξίως, *Adv.* ſcite, convenienter, decenter, lepide. Ab eod.

Ἐπιδέομαι, f. δεήσομαι, inſuper egeo; (2) egeo, indigeo. Ex ἐπὶ, & δέομαι, *egeo*.

Ἐπιδέρκομαι, inſpicio. Ex ἐπὶ, & δέρκω, *video*.

Ἐπίδερκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, viſibilis. A præc.

Ἐπιδερματὶς, ίδος, ἡ, pellis, quæ eſt inter digitos anſerum & avium hujus generis; (2) cuticula ſenſu deſtituta & veræ cuti ſupertenſa. Ex ἐπὶ, & δέρας, *pellis*.

Ἐπιδερμὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐπίδεσις, εως, ἡ, alligatio, obligatio. Ab ἐπιδέω.

Ἐπιδεσμεύω, f. εύσω, innecto, obligo. Ab ἐπίδεσμος.

Ἐπιδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἐπιδέσμιον, τὸ, faſciola.

Ἐπίδεσμος, ου, ὁ, & ἐπίδεσμον, τὸ, ligamen, id, quo vulnus obligatur, faſcia. Ex ἐπὶ, & δεσμὸς, *vinculum*.

Ἐπιδεσπόζω, f. όσω, idem quod ſimplex δεσπόζω, *dominor*.

Ἐπιδευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigens. Ex ἐπὶ, & δεύω, *indigeo*.

Ἐπιδεύομαι, indigeo. Ὀμμάτων ἐπιδεῦτο, Plat. Ex iiſd.

Ἐπιδέχομαι, excipio; (2) accipio, admitto. Ex ἐπὶ, & δέχομαι, *capio*

Ἐπιδέω, obligo; (2) alligo. Ex ἐπὶ, & δέω, *ligo*.

Ἐπιδεῶς, *Adv.* indigenter, non ſatis, non ſufficienter. Ab ἐπιδεής.

Ἐπίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus. Ex ἐπὶ, & δῆλος, quod idem ſignificat.

Ἐπιδήλως, *Adv.* manifeſte. Ab ἐπίδηλος.

Ἐπιδημεύω, f. εύσω, advena ſum, peregre advenio domum; (2) domi ſum, in urbe verſor. Ab ἐπίδημος.

Ἐπιδημέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἐπιδήμησις, εως, ἡ, adventus peregre. Ab ἐπιδημέω.

Ἐπιδημητικὸς, ὴ, ὸν, domi & quaſi intra populi fines manens. Ab eod.

Ἐπιδημία, ας, ἡ, adventus. Ab ἐπίδημος.

Ἐπιδήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſans in populo; (2) civilis; (3) domeſticus; (4) popularis; (5) publicus; (6) peregrinus. Ab eod.

Ἐπιδημιουργοὶ, apud Thuc. gubernatores, quaſi tribuni quidam aliquo miſſi, item, quibus murorum reficiendorum cura commiſſa. Ex ἐπὶ, & δημιουργὸς, *moderator*.

Ἐπίδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐπὶ, & δῆμος, *populus*.

Ἐπιδιαβαίνω, poſt alium, qui tranſit, ipſe etiam tranſeo; (2) pertranſeo. Ex ἐπὶ, & διαβαίνω, *tranſeo*.

Ἐπιδιαγινώσκω, iterum decerno; (2) recognoſco. Ex ἐπὶ, & διαγινώσκω, *cognoſco*.

Ἐπιδιαθήκη, ης, ἡ, poſterius teſtamentum. Ab ἐπιδιατίθημι.

Ἐπιδιαίτησις, εως, ἡ, diſpenſatio; (2) victus ratio ſeu ordinatio. Ex ἐπὶ, & διαιτάομαι, *alo, arbitror*.

Ἐπιδιάκειμαι, adquieſco. Ex ἐπὶ, & διάκειμαι, *conſtitutus ſum*.

Ἐπιδιακρίνω, inſuper diſcerno, poſtea diſcerno. Ex ἐπὶ, & διακρίνω, *diſcerno*.

Ἐπιδιαλάμπω, perluceo, eluceo per. Ex ἐπὶ, & διαλάμπω, *perluceo*.

Ἐπιδιανέμω, inſuper diſtribuo. Ex ἐπὶ, & διανέμω, *diſtribuo*.

Ἐπιδιαπλέω, f. εύσω, inſuper navi trajicio; (2) trajicio. Ex ἐπὶ, & διαπλέω, *trajicio navi*.

Ἐπιδιασκευάζω, f. άσω, recognoſco, retracto. Ex ἐπὶ, & διασκευάζω, *inſtruo*.

Ἐπιδιασκεύασις, εως, ἡ, recognitio, retractatio. Ab ἐπιδιασκευάζω.

Ἐπιδιατάσσομαι, vel ἐπιδιατάττομαι, inſuper mando, vel conſtituo; (2) inſuper addo. Ex ἐπὶ, & διατάσσομαι, vel διατάττομαι, *conſtituo*.

Ἐπιδιατίθημι, inſuper paciſcor; (2) depono. Ex ἐπὶ, & διατίθημι, *depono*.

Ἐπιδιατρίβω, f. ψω, tempus tero, moram traho. Ex ἐπὶ, & διατρίβω, *tempus tero*.

Ἐπιδιδυμὶς, ίδος, ἡ, propria & intima teſticulorum tunica dura, craſſa & admodum valida. Ex ἐπὶ, & δίδυμος, *teſticulus*.

Ἐπιδίδωμι, inſuper do; (2) dono præterea; (3) do, trado, exhibeo. Ὁρῶν καθ' ἑκάστην ἐπιδιδοῦσαν τῶν πολεμίων ἰσχὺν, vires quotidie creſcentes, Thucyd. Ex ἐπὶ, & δίδωμι, *do*.

Ἐπιδιετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui biennium exceſſit. Ex ἐπὶ, & διετὴς, *bimus*.

Ἐπιδίζημαι, inſuper quæro. Ex ἐπὶ, & δίζημαι, *quæro*.

Ἐπιδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio. Ex ἐπὶ, & διήγησις, *narratio*.

Ἐπιδικάζω, & ἐπιδικάζομαι, ſententia mea adjudico. Hinc ἐπιδικάζομαι, hereditatem jure peto, vel obtineo. Ex ἐπὶ, & δικάζω, *judico*.

Ἐπιδικασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate controverſa. Ab ἐπιδικάζω.

Ἐπίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, litigioſus, controverſus. Ex ἐπὶ, & δίκη, *jus*.

Ἐπιδίμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, plus quam duas habens partes. Ex ἐπὶ, & δίμοιρος, *duas habens partes*.

Ἐπιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verſo. Ex ἐπὶ, & δινέω, *verſo*.

Ἐπιδιορθόω, ῶ, f. ώσω, inſuper corrigo & emendo, corrigo, quod dixi aut feci. Ex ἐπὶ, & διορθόω, *corrigo*.

Ἐπιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum, quæ dicta ſunt. Ab ἐπιδιορθόω.

Ἐπιδιορθωτικὸς, ὴ, ὸν, qui ad corrigenda ſuperiora adjicitur, quo corrigere volumus ea, quæ diximus. Ab eod.

Ἐπιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico, ingemino. Ex ἐπὶ, & διπλασιάζω, quod idem notat.

Ἐπιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, idem. Ex ἐπὶ, & διπλόω, *duplico*.

Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, currus circumferentia. Ex ἐπὶ, & δίφρος, *currus*.

Ἐπιδίφριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuper curru eſt, ſedet, aut pugnat; (2) ignavus, effeminatus. Ex iiſd.

Ἐπίδιχα, *Adv.* ſeorſim, ſeparatim. Ex ἐπὶ, & δίχα, quod idem notat.

Ἐπιδίψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiticuloſus. Ex ἐπὶ, & δίψιος, quod idem ſignificat.

Ἐπιδίω, f. ίσω, inſudo. Ex ἐπὶ, & ἰδίω, *ſudo*.

Ἐπιδιώκω, f. ξω; inſequor, perſequor. Ex ἐπὶ, & διώκω, *perſequor*.

Ἐπίδομα, ατος, τὸ, adjectio, quæ ſupra juſtam menſuram datur emptori. Ab ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo eſt aliqua opinio in futurum; (2) celebris, clarus, illuſtris. Ex ἐπὶ, & δόξα, *opinio*.

Ἐπιδόξως, *Adv.* honorifice. Ab ἐπίδοξος.

Ἐπιδορατὶς, ίδος, ἡ, ferrum lanceæ, cuſpis haſtæ. Ex ἐπὶ, & δόρυ, *haſta*.

Ἐπιδορπέω, ῶ, f. ήσω, cœnam ſecundariam ſumo. Ex ἐπὶ, & δορπέω, *cœno*.

Ἐπιδορπίζομαι, f. ίσομαι, idem. Ab ἐπιδορπίς.

Ἐπιδόρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad cœnam utilis; (2) q. d. poſt-cœnius. Ex ἐπὶ, & δόρπον, *cœna*.

Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, q. d. poſt-cœnium, cœna ſecundaria. Ex ἐπὶ, & δόρπον, *cœna*.

Ἐπιδόρπισμα, ατος, τὸ, quod in ſecundis menſis apponitur. Ab ἐπιδορπίζομαι.

Ἐπιδορπισμὸς, οῦ, ὁ, cœnæ ſecundariæ ſumptio. Ab eod.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, acceſſio, additamentum; (2) largitio, erogatio publice facta, donativum, congiarium; (3) incrementum. Ab ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, addititius, ex acceſſione proveniens. Ab eod.

Ἐπιδοτικὸς, ὴ, ὸν, ad ſuperaddendum ſeu ſupererogandum propenſus. Ab eod.

Ἐπιδουπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum edo. Ex ἐπὶ, & δουπέω, *ſono*.

Ἐπιδοχεῖον, τὸ, receptaculum.

Ἐπιδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, ſuſceptio; (2) ſucceſſio. Ab ἐπιδέχομαι, *recipio*.

Ἐπιδράσσομαι, vel ἐπιδράττομαι, f. ξομαι, idem quod ſimplex δράσσομαι, vel δράττομαι, *prehendo, adripio*.

Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, irruptio. Ab ἐπιτρέχω, *incurro*.

Ἐπίδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facilis, planus; (2) incurſionibus expoſitus. Ab eod.

Ἐπιδυναστεύω, f. εύσω, poſt alium obtineo imperium. Ex ἐπὶ, & δυναστεύω, *imperium obtineo*.

Ἐπιδυσφημέω, ῶ, infami appellatione noto. A δυσφημεῖν, *infamare.*

Ἐπιδύω, & ἐπιδύνω, f. ύσω, occido ſuper. Ex ἐπὶ, & δύνω, vel δύω, *ſubeo.*

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, æquum bonum, ſummi juris moderatio; (2) clementia; (3) modeſtia, quum quis facile cedit, vel aliquid moderate fert. Ab ἐπιεικής.

Ἐπιείκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimilis. Ex ἐπὶ, & εἴκελος, quod idem notat.

Ἐπιεικεύω, ex æquo & bono ago, ſum mitis. Ab ἐπιεικής.

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquus; (2) decens, conſentaneus; (3) clemens, lenis; (4) bonus, modeſtus; (5) mediocris, non magnus; (6) qui bonus & frugi eſt. Ex ἐπὶ, & εἴκω, *ſimilis, vel conſentaneus ſum.*

Ἐπιείκησις, εως, ἡ, pietas. Ab ἐπιεικής. Sed potius ἐπιείκισις legendum, ut ſit a ſequente.

Ἐπιεικίζω, f. ίσω, ex fide bona, ex æquo & bono ſtatuo, arbitror. Ab eod.

Ἐπιεικτὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis; (2) facile cedens. Ex ἐπὶ, & εἴκω, *cedo.*

Ἐπιεικῶς, *Adv.* non abſurde; (2) moderate; (3) clementer; (4) valde, ſufficienter. Ab ἐπιεικής.

Ἐπιέλπομαι, ſpero; (2) deſpero. Ex ἐπὶ, & ἔλπομαι, *ſpero.*

Ἐπιέννυμι, induo. Ex ἐπὶ, & ἕννυμι, quod idem notat.

Ἐπιέπομαι, inſequor. Ex ἐπὶ, & ἕπομαι, *ſequor.*

Ἐπιζαφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde vehemens, ardens, fervidus. Ex ἐπὶ, & ζαφελὴς, *vehemens.*

Ἐπιζάφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐπιζαφελῶς, *Adv.* vehementer, ardenter. Ab ἐπιζαφελής.

Ἐπιζάω, ῶ, f. ήσω, vel ήσομαι, ſupervivo, ultra vivo, ſuperſtes ſum. Ex ἐπὶ, & ζάω, *vivo.*

Ἐπίζεμα, ατος, τὸ, q. d. infervefactio. Ab ἐπιζέω, *infervesco.*

Ἐπιζεύγνυμι, vel ἐπιζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, inſuper innecto, adjungo. Ex ἐπὶ, & ζεύγνυμι, *jungo.*

Ἐπιζευκτὴρ, ῆρος, ὁ, catena; (2) ſeries. Ab ἐπιζεύγνυμι.

Ἐπίζευξις, εως, ἡ, conjunctio; (2) iteratio; (3) Figura rhetorica, quum eadem vox repetitur cum vehementia. Ab eod.

Ἐπιζέω, f. έσω, infervesco. Οἷος ἂν μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν, igne incanduit, Ariſt. Ach. 325. Οὐ θαυμάσιόν ἐς', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολὴν, id. Θεσμ. 475. Ex ἐπὶ, & ζέω, *ferveſco.*

Ἐπίζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æmulandus, invidendus. Ex ἐπὶ, & ζῆλος, *æmulatio.*

Ἐπιζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypia laboro. Ex ἐπὶ, & ζηλοτυπέω, quod idem ſignificat.

Ἐπιζήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, damnoſus, noxius; (2) cui multa eſt irrogata. Ex ἐπὶ, & ζημία, *damnum.*

Ἐπιζημίως, *Adv.* damnoſe. Ab ἐπιζήμιος.

Ἐπιζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, rei amiſſæ deſiderio teneor; (2) poſco. Ἐπιζητεῖν τι παρά τινος, Ariſtot. Ex ἐπὶ, & ζητέω, *quæro.*

Ἐπιζήτησις, εως, ἡ, requiſitio, deſiderium. Ab ἐπιζητέω.

Ἐπιζητήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui requiri poteſt, aut ſolet. Ab eod.

Ἐπιζυγόω, ῶ, f. ώσω, claudo, munio. Ab ἐπιζεύγνυμι.

Ἐπιζώςρα, ας, ἡ, balteus. Ex ἐπὶ, & ζωςὴρ, *cingulum.*

Ἐπιήρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, amabilis. Ex ἐπὶ, & ἐράω, *amo.*

Ἐπίηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliator; (2) gratiam referens. Ex iiſd.

Ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ, epithalamium, carmen nuptiale. Ab ἐπιθαλάμιος.

Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad thalamum pertinens, nuptialis. Ex ἐπὶ, & θάλαμος, *thalamus.*

Ἐπιθαλασσίδιος, vel ἐπιθαλαττίδιος, ία, ιον, vel ὁ ϗ ἡ, maritimus. Ex ἐπὶ, & θάλασσα, *mare.*

Ἐπιθαλάσσιος, vel ἐπιθαλάττιος, idem & ex iiſd.

Ἐπιθαλπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, calidus; (2) jucundus, delectabilis. Ex ἐπὶ, & θάλπω, *foveo.*

Ἐπιθαμβέω, ῶ, f. ήσω, cum ſtupore attonito admiror, ſtupeo. Ex ἐπὶ, & θαμβέω, *ſtupeo.*

Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, morti deſtinatus, morti obnoxius. Ex ἐπὶ, & θάνατος, *mors.*

Ἐπιθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, mortem accerſens, ſeu adferens, letifer; (2) morti vicinus. Ex iiſd.

Ἐπιθανάτως, *Adv.* ita, ut morti vicinus ſit. Ab ἐπιθάνατος.

Ἐπιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, morti propinquus. Ex ἐπὶ, & θνήσκω, *morior.*

Ἐπιθαρσέω, ῶ, f. ήσω, confido. Ex ἐπὶ, & θαρσέω, *fido.*

Ἐπιθαρσύνω, f. υνῶ, audacem reddo, animum addo. Ex ἐπὶ, & θαρσύνω, quod idem notat.

Ἐπιθαυμάζω, f. άσω, donis honoro. Ex ἐπὶ, & θαυμάζω, *miror.*

Ἐπιθεάζω, f. άσω, deorum opem contra aliquem imploro; (2) deorum iram alicui imprecor. Ex ἐπὶ, & θεάζω, *divinus ſum.*

Ἐπιθειάζω, f. άσω, numine divino adflor, inſtinctu divino agor; (2) vaticinor; (3) deos precor; (4) imprecor. Ex ἐπὶ, & θειάζω, *divinum inſtinctum immitto.*

Ἐπιθείασις, εως, ἡ, obteſtatio, quæ fit per Deos vel Deum; (2) precatio, qua Dei opem imploramus. Ab ἐπιθειάζω.

Ἐπιθειασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, id, quod imponitur, ſeu ſuper imponitur; (2) ſtatua, quæ defuncti ſepulchro imponitur; (3) operculum; (4) agitatio, exhibitio, & præſentatio conſecrandi cauſſa; (5) corona; (6) cinctura. Ab ἐπιτίθημι, *impono.*

Ἐπιθεραπεύω, f. εύσω, obſequium præſto. Ἐπιθεραπεύων τὴν ἑαυτοῦ κάτοδον εἰς τὴν πατρίδα, Thuc. Ex ἐπὶ, & θεραπεύω, *ſervio.*

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impoſitio; (2) adgreſſio, invaſio; (3) rerum novarum molitio; (4) conjuratio; (5) inſidiæ, impoſtura; (6) amor, concupiſcentia, libido. Ab eod.

Ἐπιθεσπίζω, oraculum reddo in, ſancio. A θεσπίζω, *ſancio.*

Ἐπιθεσπισμὸς, οῦ, ὁ, oraculum, ſcitum. A præc.

Ἐπιθετέον, imponendum, aggrediendum. Ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθέτης, ου, ὁ, impoſtor. Ab eod.

Ἐπιθετικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad invadendum, ad ſaliendum; (2) adgreſſu promptus, audax. Ab ἐπιθέτης.

Ἐπίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, adjectus, adjectivus, qui adjici ſolet; (2) aliunde invectus; (3) commentitius; (4) impoſitus, qui imponi ſolet. Hinc τὸ ἐπίθετον, vel τὸ ἐπίθετον ὄνομα, apud Grammaticos eſt nomen adjectivum. Ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθέω, adcurro, incurro, irruo. Ex ἐπὶ, & θέω, *curro.*

Ἐπιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, proſpicio, adſpicio. Ex ἐπὶ, & θεωρέω, *ſpecto, contemplor.*

Ἐπιθήγω, acuo, exacuo. Ex ἐπὶ, & θήγω, *acuo.*

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, acceſſio, additio. Ab ἐπιτίθημι.

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, operculum, tegmen, integumentum. Ab eod.

Ἐπιθηματῶ, operculo. A præc.

Ἐπιθηματουργία, ας, ἡ, januarum, tectorum, & aliorum operimentorum confectio. Ex ἐπίθημα, & ἔργον, *opus.*

Ἐπιθηραρχία, ας, ἡ, duplaris feraria, qua quis aliis θηράρχοις, vel quatuor etiam elephantis præeſt. Ab ἐπιθήραρχος.

Ἐπιθήραρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliis θηράρχοις præeſt, qui quatuor elephantos regit. Ex ἐπὶ, & θήραρχος, *præfectus belluarum, ſeu elephantorum.*

Ἐπιθίγω, attingo, tango. Ex ἐπὶ, & θίγω, *tango.*

Ἐπιθλίβω, idem quod ſimplex θλίβω, *premo.*

Ἐπιθοάζω, inſideo; (2) ſedeo. Ex ἐπὶ, & θοάζω, *ſedeo.*

Ἐπιθολόω, ῶ, f. ώσω, infuſco, obfuſco, perturbo, Ex ἐπὶ, & θολόω, *turbo.*

Ἐπιθορέω, ῶ, adſilio, inſilio, ſuperſilio. Ex ἐπὶ, & θορέω, *ſalio.*

Ἐπιθόρνυμαι, ineo feminam. Ab ἐπιθορέω.

Ἐπιθορυβέω, ῶ, f. ήσω, adſtrepo, ſecundo rumore adſtrepo, admurmuro. Ex ἐπὶ, & θορυβέω, *ſtrepo.*

Ἐπιθρηνέω, ῶ, f. ήσω, allamentor, collamentor. Ex ἐπὶ, & θρηνέω, *lamentor.*

Ἐπιθρομβόω, ῶ, in grumos cogo, coagulo in. Nicand. ἢν ἐπιθρομβωθῇ, ſi coaguletur in. Ex ἐπὶ, & θρομβόω, quod idem notat.

Ἐπιθρώσκω, inſilio; (2) ſubſilio, ſubſultim progredior. Ex ἐπὶ, & θρώσκω, *ſalio.*

Ἐπιθυμέω, ῶ, f. ήσω, cupio, concupiſco, deſidero. Ὦ τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν, Ariſtoph. Nub. 411. Κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν, id. Ran. 359. Ex ἐπὶ, & θυμὸς, *animus.*

Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, cupiditas, deſiderium. Ab ἐπιθυμέω.

Ἐπιθύμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπιθυμητὴς, οῦ, ὁ, qui tenetur alicujus rei deſiderio, cupidus, ſtudioſus. Ab eod.

Ἐπιθυμητικὸς, ἡ, ὸν, q. d. deſiderativus, ad deſiderandum ſeu concupiſcendum propenſus, inſitam concupiſcendi facultatem habens; (2) impellens ad concupiſcendum; τὸ ἐπιθυμητικὸν, libido, cupiditas. Ab ἐπιθυμητής.

Ἐπιθυμητικῶς, *Adv.* ad deſiderium propenſe. Ab ἐπιθυμητικός.

Ἐπιθυμητὸς, ἡ, ὸν, deſiderabilis, qui deſiderari ſolet. Ab ἐπιθυμέω.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, deſiderium, aviditas; (2) libido, cupiditas effrenata. Ex ἐπὶ, & θυμὸς, *animus.*

Ἐπιθυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffimentum, quod ad ſuffiendum adoletur. Ab ἐπιθυμιάω.

Ἐπιθυμιάω, ῶ, f. άσω, ſuffio, adoramenta aboleo, ſeu accendo. Ex ἐπὶ, & θυμιάω, *ſuffio.*

Ἐπιθυμόδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœnarum appetens. Ex ἐπιθυμέω, & δεῖπνον, *cœna.*

Ἐπιθύνω, corrigo. Suid. Ex ἐπὶ, & ἰθύνω, *dirigo.*

Ἐπιθύω, f. ύσω, impetu feror in aliquem; (2) immolo vel ſacrifico poſt alium; (3) immolo, ſacrifico. Ex ἐπὶ, & θύω, *ſacrifico,* item *impetu quodam feror.*

Ἐπιθωρακίδιον, ου, τὸ, veſtis, quæ thoraci ſuper induitur. Ab ἐπιθωρακίζω.

Ἐπιθωρακίζω, f. ίσω, inſuper lorico; (2) lorico; (3) ſuper thoracem aliquid induo. Ex ἐπὶ, & θωρακίζω, *lorico.*

Ἐπιθωρήσσομαι, armor adverſus aliquem. A θωρήσσομαι, *loricor, armor.*

Ἐπιθωΰσσω, f. ξω, inclamo, acclamo, vociferando incito. Ex ἐπὶ, & θωΰσσω, *clamo.*

Ἐπιΐδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſimplex ἴδμων, *gnarus, peritus.*

Ἐπιΐστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ſciens, peritus. Ex ἐπὶ, & ἴστωρ, quod idem ſignificat.

Ἐπικαγχάζω, f. άσω, cachinnum ſuſtollo ad aliquid. Ex ἐπὶ, & καγχάω, *cachinnor.*

Ἐπικαθέζομαι, conſido. Ex ἐπὶ, & καθέζομαι, *ſedeo.*

Ἐπικαθεύδω, indormio; (2) incubo. Ex ἐπὶ, & καθεύδω, *dormio.*

Ἐπικάθημαι, inſideo; (2) ſedeo. Ex ἐπὶ, & κάθημαι, *ſedeo.*

Ἐπικαθίζω, f. ίσω, inſideo; (2) impono. Ex ἐπὶ, & καθίζω, *ſedere facio.*

Ἐπικαθίστημι, ſubſtituo, ſufficio. a. 1. ἐπικατέστησα. Paſſ. ἐπικατεστάθην, ἐπικατασταθεὶς, ſubſtitutus. Ex ἐπὶ, & καθίστημι, *conſtituo.*

Ἐπικάθισμα, ατος, τὸ, inſeſſus. Ab ἐπικαθίζω.

Ἐπικαινίζω, f. ίσω, inſtauro, innovo. Ex ἐπὶ, & καινίζω, *novo.*

Ἐπικαίριος, ου, ὁ ϗ ἡ, opportunus, commodus; (2) præcipuus; (3) temporarius. Ab ἐπίκαιρος.

Ἐπίκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐπὶ, & καιρὸς, *tempus opportunum.*

Ἐπικαίρως, *Adv.* opportune. Ab ἐπίκαιρος.

Ἐπικαίω, & ἐπικάω, f. αύσω, accendo, incendo; ἐπικεκαυμένος, aduſtus. Τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι, Plat. Ex ἐπὶ, & καίω, *uro.*

Ἐπικαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, poſt alios ſpicilegium facio; (2) ſpolio bonis, quæ ab aliis relicta ſunt. Ex ἐπὶ, & καλαμάομαι, *ſpicilegium facio.*

Ἐπικαλέομαι, οῦμαι, invoco, imploro; (2) provoco, ſuperiorem appello; ἐπεκαλεσάμην, a. *Paſſ.* ἐπικαλοῦμαι, cognominor; ἐπικληθεὶς, cognominatus. a. 1. *Part.* (2) poſtulor, accuſor. Ἐπικαλεῖτο τὸν Βροῦτον, Thuc.

Ἐπικαλέω, ῶ, nomino, appello; (2) objicio, vitio verto; (3) invoco, imploro. Ἀνδραποδιστὰς ἑαυτοὺς ἐπεκάλει, Xen. Ex ἐπὶ, & καλέω, *voco.*

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum, integumentum. Ab ἐπικαλύπτω.

Ἐπικαλυπτήριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἐπικαλύπτω, f. ψω, tego, contego; (2) obſcuro. Ex ἐπὶ, & καλύπτω, *tego.*

Ἐπικάλυψις, εως, ἡ, contectio, velatio. A præced.

Ἐπικαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, incurvatio, curvamen. Ab ἐπικάμπτω.

Ἐπικαμπτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inflexus, incurvus. Ab eod.

Ἐπικάμπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἐπικαμπή.

Ἐπικάμπτω, f. ψω, inflecto; (2) perſuadeo, animum alicujus ad meam voluntatem inflecto. Ex ἐπὶ, & κάμπτω, *flecto.*

Ἐπικαμπύλος, ου, ὁ ϗ ἡ, incurvus. Ex ἐπὶ, & καμπύλος, *curvus.*

Ἐπικανθίδες, ων, αἱ, canthorum radices. Ex ἐπὶ, κανθὸς, *canthus.*

Ἐπίκαρ, *Adv.* ad verticem, in caput. Ex ἐπὶ, & κὰρ, *caput.*

Ἐπικάρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, frugifer, fructifer, qui ſemen continet. Ex iiſd.

Ἐπικαρπία, ας, ἡ, fructus, ſeu fructuum proventus; (2) uſus rei fructuoſus; (3) quæſtus, fœnus; (4) vectigal, quod a fructibus provenit. Ab ἐπὶ, & καρπὸς, *fructus.*

Ἐπικάρσιος, ία, ιον, vel ἐπικάρσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, obliquus, tranſverſus. Ex ἐπὶ, & κάρσιος, *obliquus.*

Ἐπικαρυκεύω, inſuper condio, condimentum aliud addo. Ex ἐπὶ, & καρυκεύω, *condio.*

Ἐπικαταβαίνω, deſcendo. Ex ἐπὶ, & καταβαίνω, *deſcendo.*

Ἐπικαταβάλλω, deprimo, demitto.

Ἐπικατάγνυμι, inſuper frango. Ex ἐπὶ, & κατάγνυμι, *frango.*

Ἐπικατάγομαι, poſt alium applico, vel appello. Ex ἐπὶ, & κατάγω, *adduco.*

Ἐπικαταδαρθάνω, indormio; ἐπικαταδαρθεῖν, a. 2. indormire, indormiſſe. Ex ἐπὶ, & καταδαρθάνω, *dormio.*

Ἐπικατακλείω, f. είσω, concludo, recondo. Ex ἐπὶ, & κατακλείω, *concludo.*

Ἐπικατακοιμάομαι, ῶμαι, indormio. Ex ἐπὶ, & κατακοιμάομαι, *obdormio.*

Ἐπικαταλαμβάνω, occupo, anteverto; (2) adſequor; (3) opprimo. Ex ἐπὶ, & καταλαμβάνω, *deprehendo, adſequor.*

Ἐπικατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, maledictus, exſecrabilis. Ex ἐπὶ, & κατάρατος, *Diis devotus.*

Ἐπικαταράσσω, vel ἐπικαταράττω, percutio, impetuoſe impello Ex ἐπὶ, & καταράσσω, *frango, impetuoſe deturbo.*

Ἐπικαταῤῥέω, influo, illabor ex ſuperiore loco.

Ἐπικαταῤῥήγνυμαι, ſuper aliqua re frangor. Ex ἐπὶ, & καταῤῥήγνυμι, *frango.*

Ἐπικατασείω, f. είσω, ſuper decutio, ſuper deturbo. Ex ἐπὶ, & κατασείω, *decutio.*

Ἐπικατασκάπτω, f. ψω, ſuper fodio, diruo ſuper. Ex ἐπὶ, & κατασκάπτω, *fodio.*

Ἐπικατασπένδω, f. σπείσω, libo deſuper. Ex ἐπὶ, & κατασπένδω, *libo.*

Ἐπικαταστρέφω, f. ψω, ſuperinverto, inverto ſuperjaciendo. Ex ἐπὶ, & καταστρέφω, *inverto.*

Ἐπικατασφάττω, f. ξω, inſuper jugulo, macto ſuper. Ex ἐπὶ, & κατασφάττω, *macto.*

Ἐπικατατέμνω, concido, lacero. Ex ἐπὶ, & κατατέμνω, *concido.*

Ἐπικαταφορὰ, ᾶς, ἡ, *vocabulum mathematicum*, præceps locus in octavo ab horoſcopo ſigno. Ab ἐπικατάφορος.

Ἐπικατάφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, pronus, proclivis. Ex ἐπὶ, & καταφέρω, *deorſum fero.*

Ἐπικαταχωννύω, adobruo. Ex ἐπὶ, & καταχώννυμι, *terra adgeſta obruo.*

Ἐπικαταψεύδομαι, mentior adverſus aliquem. Ex ἐπὶ, & καταψεύδομαι, *mentior.*

Ἐπικατεράω, ῶ, defuſum, transfuſum, ſeu decapulatum, vel elutriatum ſuperpono, vel indo compoſitioni. Ex ἐπὶ, & κατεράω, *defundo.*

Ἐπικατοικέω, inhabito, incolo. Ex ἐπὶ, & κατοικέω, quod idem ſignificat.

Ἐπικαττύω, & ἐπικαττύομαι, veteramentarii ſutoris artem exerceo, coria inveterata & detrita conſuo. Ex ἐπὶ, & καττύω, vel κασσύω, *conſuo.*

Ἐπικαυλόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, a caule tantum foliatus. Ex ἐπὶ, καυλὸς, *caulis*, & φύλλον, *folium.*

Ἐπίκαυμα, ατος, τὸ, aduſtio; (2) id ipſum, quod aduſtum eſt; (3) oculorum aduſtio. Ab ἐπικαίω, *aduro.*

Ἐπίκαυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπίκαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, præuſtus. Ab eod.

Ἐπικαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior adverſus aliquem; (2) inſulto alicui. Ex ἐπὶ, & καυχάομαι, *glorior.*

Ἐπικαύχησις, εως, ἡ, inſultatio. Ab ἐπικαυχάομαι.

Ἐπικαχλάζω, ſuperne ſtrepito. Ex ἐπὶ, & καχλάζω, *ſtrepito.*

Ἐπικάω, idem quod ἐπικαίω, quod videndum.

Ἐπίκειμαι, impoſitus ſum, ſuper impoſitus ſum; (2) imponor, ſuper imponor; (3) jaceo ſuper; (4) incumbo, immineo. Ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταΐ, Ariſt. Av. 1024. Ex ἐπὶ, & κεῖμαι, *jaceo.*

Ἐπικείρω, attondeo; (2) præcido. Ex ἐπὶ, & κείρω, *tondeo.*

Ἐπικελεύω, & ἐπικελεύομαι, hortor. Ex ἐπὶ, & κελεύω, quod idem ſignificat.

Ἐπικέλλω, Poët. appello, vel appellor, pervenio. f. ἐπικέλσω. a. 1. ἐπέκελσα, ἐπικέλσαι, ἐπικέλσας. Ex ἐπὶ, & κέλλω, quod idem ſignificat.

Ἐπίκενος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſimplex κενὸς, vanus.

Ἐπικεράννυμι, vel ἐπικεράω, ῶ, admiſceo, attempero. Ex ἐπὶ, & κεράννυμι, *miſceo.*

Ἐπικέρας, vel ἐπίκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum. Ex ἐπὶ, & κέρας, *cornu.*

Ἐπικεραστικὸς, ἡ, ὸν, cui attemperandi vis ineſt, obtundens vel temperans malignitatem morbi. Ab ἐπικεράννυμι.

Ἐπικερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quæſtuoſus, lucroſus. Hinc τὸ ἐπικερδὲς, lucrum, quæſtus. Ex ἐπὶ, & κέρδος, *lucrum.*

Ἐπικερτομέω, ῶ, f. ήσω, maledictis ſeu probris inceſſo ſuper aliqua re; (2) falſum timorem incutere alicui cupio; (3) deludo, derideo. Ex ἐπὶ, & κερτομέω, *maledictis inceſſo.*

Ἐπικερτόμημα, ατος, τὸ, dictum mordax cum irriſione; (2) objurgatio. Ab ἐπικερτομέω.

Ἐπικερτόμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπικεύθω, f. εύσω, occulo, celo. Ex ἐπὶ, & κεύθω, quod idem notat.

Ἐπικεφάλαιον, ου, τὸ, capitatio, id, quod in capita ſingula penditur, tributum capitulare, Ph. Ex ἐπὶ, & κεφάλαιον, *caput.*

Ἐπικήδειος, ου, ὁ ϗ ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπικήδειον, ου, Epicedium, carmen funebre, nænia. Ex ἐπὶ, & κῆδος, *funus.*

Ἐπικήκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ridiculus; (2) infamis. Ex ἐπὶ, & κηκάζω, *convitiis inſector.*

Ἐπικήπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, hortenſis. Ex ἐπὶ, & κῆπος, *hortus.*

Ἐπικήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſequens ἐπίκηρος.

Ἐπίκηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fato letifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius; (2) caducus, fluxus. Ex ἐπὶ, & κὴρ, *fatum.*

Ἐπικηρυκεία, ας, ἡ, actus mittendi legatos de pace aut fœdere. Ab ἐπικηρυκεύω.

Ἐπικηρυκεύομαι, per caduceatorem, ſeu præconem pacem peto, ſeu de pace ago. Ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι, Ariſt. Θεσμ. 1173. Ex ἐπὶ, & κηρυκεύω, *conduceatoris munus obeo.*

Ἐπικηρύσσω, vel ἐπικηρύττω, f. ξω, per præconem denuncio, publico edicto propono; (2) ſufficio, ſubſtituo. Ἐπεκήρυττον τὰ χρήματα, ϗ τὰ σώματα, Plut. Ex ἐπὶ, & κηρύττω, *præconio pronuncio.*

Ἐπικήρως, *Adv.* more eorum, qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii ſunt. Ab ἐπίκηρος.

Ἐπικίδναμαι, diſſipor ſuper, diſpergor ſuper. Ex ἐπὶ, & κίδνημι, *diſſipo.*

Ἐπικινδυνεύομαι, f. εύσομαι, in periculo verſor, in periculum adductus ſum. Ex ἐπὶ, & κινδυνεύω, *periclitor.*

Ἐπικίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum periculo conjunctus, periculoſus. Ex ἐπὶ, & κίνδυνος, *periculum.*

Ἐπικινδύνως, *Adv.* periculoſe, cum periculo. Ab ἐπικίνδυνος.

Ἐπικλάζω, flecto, infringo.

Ἐπικλαίω, fleo ſuper; (2) fleo. Σὲ δ' (χρὴ) ἐπικλαίειν ὕστερον, Ariſt. Θεσμ. 1072. Ex ἐπὶ, & κλαίω, *fleo.*

Ἐπίκλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, flebilis, lamentabilis. Ab ἐπικλαίω.

Ἐπικλάω, ῶ, f. άσω, frango, flecto; (2) animum alicujus flecto; (3) reflecto; ἐπικλασθῆναι, a. 1. *Paſſ.* frangi, flecti, nempe animo; ἐπικεκλασμένος, reflexus. Ex ἐπὶ, & κλάω, *frango.*

Ἐπικλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, glorioſus, celeber. Ex ἐπὶ, & κλέος, *gloria.*

Ἐπικλείω, celebro; (2) perhibeo, dico, nomino, appello; (3) invoco. Ex ἐπὶ, & κλείω, *celebro.*

Ἐπίκλημα, ατος, τὸ, criminis objectio; (2) accuſatio; (3) crimen, quod objicitur. Ab ἐπικαλέω.

Ἐπίκλην, *Adv.* cognomento; (2) prænomine. Ab eod.

Ἐπίκληρος, ἡ, puella, ad quam univerſa hereditas pertinet; (2) orba, locuples, opulenta. Ex ἐπὶ, & κλῆρος, *ſors.*

Ἐπικληρόω, ῶ, f. ώσω, ſorte diſtribuo, adlego. Ἐπικληρȣ̃ν τ ἄρχοντα, Dem. Ex ἐπὶ, & κληρόω, *ſortior.*

Ἐπικλήρωσις, ſortitio, attributio per ſortem.

Ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognomen; (2) invocatio; (3) ignominia. Ab eod.

Ἐπίκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, advocatus, evocatus, accitus; (2) nobilis, celebris; (3) attributus, adſignatus; (4) conviva extraordinarie vocatus. Ab eod.

Ἐπικλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, declinans, deorſum vergens, declivis, devexus. Ab ἐπικλίνω.

Ἐπικλίντης, ȣ, ὁ, inclinans, faciens, ut quid inclinet. Ab eod.

Ἐπίκλιντρον, ȣ, τὸ, ſella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere poſſumus. Ab eod.

Ἐπίκλισις, εως, ἡ, inclinatio; (2) acclinatio. Ab eod.

Ἐπικλίνω, acclino, inclino, declino, jaceo ſuper. Apollon. ἐπικέκλιται, adjacet; ἐπικεκλιμένος, inclinatus. Thuc. Ex ἐπὶ, & κλίνω, *inclino.*

Ἐπικλονέω, ῶ, f. ήσω, concutio, perturbo; (2) valde concutio. Ex ἐπὶ, & κλονέω, *commoveo.*

Ἐπίκλοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, furax, avidus furandi; (2) furtivus, occultus; (3) ſubdolus, vafer, verſutiloquus; (4) *Subſt.* fur. Ex ἐπὶ, & κλέπτω, *furor.*

Ἐπικλύζω, f. ύσω, proluo; (2) inundo, ſubmergo. Ὀυκ ἂν τοσῶνδε κῦμ' ἐπέκλυσε κακῶν, Lyc. 228. Ex ἐπὶ, & κλύζω, *eluo.*

Ἐπίκλυσις, εως, ἡ, proluvies, diluvium maris terram obruentis; (2) illuvio, inundatio. Ab ἐπικλύζω.

Ἐπικλυσμὸς, ȣ̃, ὁ, inundatio.

Ἐπικλυτὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, celebris, inclytus. Ab ἐπικλύω.

Ἐπικλύω, f. ύσω, audio. Ex ἐπὶ, & κλύω, quod idem denotat.

Ἐπικλώθω, neo, fatalia ſtamina duco; ἐπέκλωσεν, deſtinavit; ἐπικλώσαντο, deſtinarunt; ἐπικεκλωσμένα, fato deſtinata; ἐπικλωσθεὶς, ſorte attributus. Ex ἐπὶ, & κλώθω, *neo.*

Ἐπικάμπτω, inflecto; (2) intorqueo; propter Homericum ἐπικνάμψασα, Il. 1, 569. ſed ibi plerique legunt ἐπιγνάμψασα. Ex ἐπὶ, & γνάμπτω, *flecto.*

Ἐπικνήθω, f. ήσω, intero. Ab ἐπὶ, & κνήθω, *ſcalpo, ſcabo.*

Ἐπικνάω, ῶ, idem cum præc. Ἐπικνῶσιν τυρὸν, ἔλαιον, σίλφιον, ὄξος, apponunt, Ariſt. Av. 539.

Ἐπικνίζω, f. ισω, in ſuperficie ſcalpo; (2) per ſumma incido. Ex ἐπὶ, & κνίζω, *pungo, leniter rado.*

Ἐπίκνισις, εως, ἡ, ſcarificatio, ſcalptura; (2) inciſio, quæ per ſummas partes fit. Ab ἐπικνίζω.

Ἐπικοιλὶς, ίδος, ἡ, ſuperior palpebra, cilium. Ex ἐπὶ, & κοιλὶς, quod idem ſignificat.

Ἐπικοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incumbo. Ex ἐπὶ, & κοιμάομαι, *dormio.*

Ἐπίκοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, communis, promiſcuus. Hinc τὰ ἐπίκοινα, ων, nomina epicœna, quæ ſub una terminatione utrumque ſexum denotant. Ex ἐπὶ, & κοινὸς, *communis.*

Ἐπικοινωνέω, ῶ, f. ήσω, commune habeo. Ex ἐπὶ, & κοινωνέω, *in communionem venio.*

Ἐπικοιτάζομαι, cubile habeo, vel conſtituo mihi in. Ex ἐπὶ, & κοιτάζομαι, *ſum in cubili.*

Ἐπικολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino, glutino ſuper, glutine jungo. Ex ἐπὶ, & κολλάω, *glutino.*

Ἐπικόλλημα, ατος, τὸ, id, quod glutinamentis alicui rei jungitur. Ab ἐπικολλάω.

Ἐπικολπίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in ſinu geſtatur. Ex ἐπὶ, & κόλπος, *ſinus.*

Ἐπικομίζω, f. ίσω, curo, procuro. Ex ἐπὶ, & κομίζω, *curo.*

Ἐπικομπάζω, f. άσω, jactabundis verbis prædico; (2) jactabundis verbis addo. Ex ἐπὶ, & κομπάζω, *jacto.*

Ἐπικομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito, oſtento. Ἐπικομπῶν τὰ μέγιστα, Thuc. Ex ἐπὶ, & κομπάζω, *crepito.*

Ἐπικόπανον, ȣ, τὸ, menſa coquorum, ſupra quam carnes ſecari ſolent. Ab ἐπικοπή.

Ἐπικοπὴ, ῆς, ἡ, inciſio, acciſio, præciſio, qua arborum extremæ partes præciduntur. Ab ἐπικόπτω.

Ἐπίκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acciſus, præciſus, decacuminatus; (2) brevis; *Subſt.* τὸ, lignum, quod ſupponitur rei, quæ ſecatur. Ab eod.

Ἐπικόπτης, ȣ, ὁ, reprehenſor. A ſeq.

Ἐπικόπτω, f. ψω, incido, præcido, in cacumine cædo; (2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo, reprehendo. Ex ἐπὶ, & κόπτω, *ſeco.*

Ἐπικορίζω, ſperno, rejicio. Gaza apud Ariſtot.

Ἐπίκορσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra tempora ſ. maxillas eſt. Ex ἐπὶ, & κόρσαι, *tempora.*

Ἐπικορύσσομαι, armor adverſum. Ex ἐπὶ, & κορύσσομαι, *armor.*

Ἐπικὸς, epicus, ut poëta, verſus. Ab ἔπος, *verſus.*

Ἐπίκοτα, τὰ, irata, culpanda, ob quæ quis merito iraſcatur, Heſ. Ex ἐπὶ, & κότος, *ira vetus.*

Ἐπικοτταβίζω, f. ίσω, defundo ita, ut ſonitum reddat. Ex ἐπὶ, & κοτταβίζω, quod vide.

Ἐπικότως, *Adv.* irate, iracunde, Heſ. Ab ἐπίκοτος.

Ἐπικȣρέω, ῶ, f. ήσω, auxilior, auxilio venio, opem fero. Ἐπικȣρεῖν τοῖς δεομένοις, Luc. Ab ἐπίκȣρος.

Ἐπικȣ́ρησις, εως, ἡ, opitulatio, auxilium. Ab ἐπικȣρέω.

Ἐπικȣρία, ας, ἡ, auxilii latio. Ab ἐπίκȣρος.

Ἐπικȣρικὸς, ὴ, ὸν, auxiliaris. Hinc τὸ ἐπικȣρικὸν, ȣ̃, auxiliares copiæ. Ab eod.

Ἐπικȣ́ριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auxiliaris. Ab eod.

ἘΠΙ'ΚΟΥΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auxiliator, adjutor, opitulator.

Ἐπικȣφίζω, f. ίσω, allevo. Ἐπικȣφίζειν τὴν πενίαν τινος, Greg. Ex ἐπὶ, & κȣφίζω, *levo.*

Ἐπικραδαίνω, evibro, quatio ſuper. Ex ἐπὶ, & κραδαίνω, *vibro.*

Ἐπικράζω, inclamo. Ex ἐπὶ, & κράζω, *clamo.*

Ἐπικραίνω, & ἐπικραιαίνω, efficio, perficio. Hinc a. 1. ἐπικρήηνον, apud Homerum, Il. 1, 455. perfice. ſ. ἐπικρήηνον. Ὅς ταῦτ' ἐπέκρανεν, Soph. Phil. 1458. Ex ἐπὶ, & κραίνω, quod idem notat.

Ἐπικρανὶς, ίδος, ἡ, cerebellum. Ex ἐπὶ, & κράνον, *caput.*

Ἐπίκρανον, ȣ, τὸ, quod ſuper caput eſt, vitta, capitis ligamen; (2) munimentum, quod capiti imponitur; (3) capitulum columnæ. Ex iiſd.

Ἐπίκρασις, εως, ἡ, attemperatio. Ab ἐπικεράννυμι.

Ἐπικραταιόω, ῶ, f. ώσω, inſuper firmo. Ex ἐπὶ, & κραταιόω, *firmo.*

Ἐπικράτεια, ας, ἡ, poteſtas, ditio.

Ἐπικρατέως, potenter, prævalide. Poët. pro ἐπικρατῶς.

Ἐπικρατέω, ῶ, f. ήσω, prævaleo, potior, dominium obtineo, ſupero, cohibeo. Ἐπικρατεῖν τροφῆς, Thuc. τὰς τ φύσεως ἁμαρτίας, Iſocr. Ex ἐπὶ, & κρατέω, *imperium obtineo.*

Ἐπικρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in poteſtate ſua habens, alicujus rei compos; (2) fortis. Ex ἐπὶ, & κράτος, *robur.*

Ἐπικρατίδες, ων, αἱ, ſudaria, lintea ſudatoria. Ex ἐπὶ, & κρὰς, *caput.*

Ἐπικρατίδιον, ȣ, τὸ, ſudarium, quo caput obvolvebatur. Ex ἐπὶ, & κρὰς, *caput.*

Ἐπικρατικὸς, ὴ, ὸν, cui attemperandi vis ineſt. Ab ἐπικεράννυμι.

Ἐπικρατύνω, confirmo, roboro. Ex ἐπὶ, & κρατύνω, *validum reddo.*

Ἐπικρατῶς, *Adv.* valide. Ab ἐπικρατής.

Ἐπικρεμάννυμι, vel ἐπικρεμαννύω, vel

Ἐπικρεμάω, ſuſpendo ſuper, imminere facio. Hinc a. 1. ἐπικρέμασα· ἐπικρέμασας κίνδυνον, periculum impendere feciſti. Hinc ἐπικρέμαμαι, ſuſpenſus ſum ſuper, impendeo, immineo; ἐπικρεμάμενος κίνδυνος, impendens periculum, in a. 1. ἐπικρεμασθεὶς. Ex ἐπὶ, & κρεμάω, *ſuſpendo.*

Ἐπικρεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuſpenſus ſuper, impendens. Ab ἐπικρεμάω.

Ἐπίκρημνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præceps, in præcipitium vergens. Ex ἐπὶ, & κρημνὸς, *præcipitium.*

Ἐπικρητηρίδιον, ȣ, τὸ, operculum κρητηριδίȣ, ſive parvæ crateræ. Ex ἐπὶ, & κρητηρίδιον, quod eſt Dim. a κρατὴρ, *crater.*

Ἐπικρίνω, judicio meo approbo, decerno. Ex ἐπὶ, & κρίνω, *judico.*

Ἐπίκριον, ȣ, τὸ, antenna navis. Hinc τὰ ἐπίκρια, ων, navis tabulata. Ex ἐπὶ, & ἰκρίον, *tabulatum.*

Ἐπίκρισις, εως, ἡ, adjudicatio; (2) judicium, juramentum; (3) diſcretio; (4) cenſura; (5) dignatio. Ab ἐπικρίνω.

Ἐπικριτὴς, ȣ̃, ὁ, arbiter; (2) conſultor. Ab eod.

Ἐπίκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lectus, delectus, approbatus. Ab eod.

Ἐπικροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo, plaudo ſuper aliqua re; (2) crepo, crepito. Ex ἐπὶ, & κροτέω, *pulſo.*

Ἐπίκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulſatus, propulſatus, proculcatus. Ex ἐπὶ, & κρότος, *pulſus.*

Ἐπίκρȣμα, ατος, τὸ, pulſus, ictus. Ab ἐπικρȣ́ω.

Ἐπίκρȣσις, εως, ἡ, certa percuſſio ferulis levibus. Ab eod.

Ἐπικρȣ́ω, f. ȣ́σω, impello, incito. Μᾶλλον ἐπικρȣ́σεις σύγε (τ ἧλον) infiges, Ariſt. Θεσμ. 1013. Ex ἐπὶ, & κρȣ́ω, *pulſo.*

Ἐπικρυπτικὸς, ἡ, ὸν, q. d. occultativus; (2) occultationis ſignificationem habentia. Ab ἐπικρύπτω.

Ἐπικρύπτω, f. ψω, abſcondo; (2) celo, diſſimulo. Ex ἐπὶ, & κρύπτω, *celo*.

Ἐπίκρυψις, εως, ἡ, occultatio; (2) ſermo ænigmaticus. Ab ἐπικρύπτω.

Ἐπίκρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, occultus. Ab eod.

Ἐπικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, inſuper adquiro, ultra adquiro, ſeu comparo. Ex ἐπὶ, & κτάομαι, *adquiro*.

Ἐπικτένιον, ȣ, τὸ, locus ſupra pubem. A κτεὶς, quod de pube etiam dicitur.

Ἐπίκτησις, εως, ἡ, acceſſio adquiſitionis, acceſſio ad poſſeſſionem. Ab ἐπικτάομαι.

Ἐπίκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adquiſitus, poſſeſſus. Ab eod.

Ἐπικτίζω, f. ίσω, ſuper ædifico, ſuperſtruo, inſuper ædifico. Ex ἐπὶ, & κτίζω, *ſtruo*.

Ἐπικτυπέω, ῶ, f. ήσω, inſono, ſtrepo, perſtrepo; (2) ſtrepitum excito. Ex ἐπὶ, & κτυπέω, *ſono, ſtrepo*.

Ἐπικυδεςέρως, *Adv.* glorioſius, honoratius; (2) meliore fortuna & ſucceſſu. Ab ἐπικυδέςερος, quod eſt Comparat. ab ἐπικυδής.

Ἐπικυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, glorioſus; (2) potens; (3) victor honoratus; (4) magna fiducia præditus. Ex ἐπὶ, & κῦδος, *gloria*.

Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, ſuperfœto. Ex ἐπὶ, & κυέω, *in utero geſto*.

Ἐπικύημα, ατος, τὸ, q. d. ſuperfœtamentum, id quod ſuper uterum concipitur. Ab ἐπικυέω.

Ἐπικυΐσκω, idem quod ἐπικυέω, a quo etiam formatur.

Ἐπικυλίδες, ων, αἱ, ſuperiores palpebræ. Ex ἐπὶ, & κυλίδες, quod idem notat.

Ἐπικυλίκειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inter pocula dictus vel factus. Ex ἐπὶ, & κυλίκειος, quod idem ſignificat.

Ἐπικυλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo ſuper, devolvo in. Ex ἐπὶ, & κυλινδέω, *volvo*.

Ἐπικυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindris in ſuperficie æquo & complano. Ex ἐπὶ, & κύλινδρος, *cylindrus*.

Ἐπικυλίνδω, idem quod ἐπικυλινδέω.

Ἐπικυμαίνω, fluctuando irruo. Ex ἐπὶ, & κυμαίνω, *fluctuo*.

Ἐπικυματίζω, f. ίσω, innato. Ex ἐπὶ, & κυματίζω, *fluctuare facio*.

Ἐπικύπτω, f. ψω, pronus vel propendens incumbo. Ex ἐπὶ, & κύπτω, *pronus ſum*.

Ἐπικυρέω, f. ήσω, incido, nanciſcor. Ab ἐπικύρω.

Ἐπικυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, approbo, comprobo. Ex ἐπὶ, & κυρόω, quod idem notat.

Ἐπίκυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſimplex κυρτὸς, *incurvus*.

Ἐπικυρτόω, ῶ, f. ώσω, incurvo. Ab ἐπίκυρτος.

Ἐπικύρω, f. ύρσω, idem. a. 1. ἐπικύρσαι, incidere; ἐπικύρσας, Partic. Ex ἐπὶ, & κύρω, quod idem ſignificat.

Ἐπικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio. Ab ἐπικυρόω.

Ἐπίκυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incurvus. Ab ἐπικύπτω.

Ἐπικωθωνίζομαι, f. ίσομαι, perpoto. Ex ἐπὶ, & κωθωνίζω, *poto*.

Ἐπικωκύω, f. ύσω, allamentor, allacrimor. Κἀπικωκύω πατρὸς τὴν δυςάλαιναν δαῖτα, Soph. El. 285. Ex ἐπὶ, & κωκύω, *fleo*.

Ἐπικώλυσις, εως, ἡ, impeditio. Ab ἐπικωλύω.

Ἐπικωλύω, f. ύσω, impedio; (2) inſuper impedio, inſuper prohibeo. Τίς ἔςαι μ' ȣ̓ 'πικωλύσων τάδε; Soph. Phil. 1230. Ex ἐπὶ, & κωλύω, *impedio*.

Ἐπικωμάζω, f. άσω, vinolentus & comeſſabundus adeo. Ex ἐπὶ, & κωμάζω, *comeſſor*.

Ἐπικώμιον, ȣ, τὸ, encomium, laus. Ab ἐπικώμιος.

Ἐπικώμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laudatorius. Ab ἐγκώμιον, pro quo etiam poëtice dicitur.

Ἐπίκωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ad comeſſationes ventitat, comeſſator. Ex ἐπὶ, & κῶμος, *comeſſatio*.

Ἐπικωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis inceſſo, mordeo, noto, taxo, ſubſanno. Ex ἐπὶ, & κωμῳδὸς, *comœdus*.

Ἐπίκωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, remo admotam habens manum, remigationi accinctus; (2) remigio inſtructus. Ex ἐπὶ, & κώπη, *remus*.

Ἐπιλαγχάνω, ſuper alio ſeu poſt alium ſorte obtineo; unde ἐπιλαχὼν a. 2. ſorte ſuffectus, ſublectus, ſubſortitus. Ex ἐπὶ, & λαγχάνω, *ſortior*.

Ἐπιλάζυμαι, prehendo, comprehendo, contineo. Ex ἐπὶ, & λάζυμαι, *capio*.

Ἐπιλαῒς, ίδος, ἡ, curruca, avicula, quæ & ὑπολαῒς nuncupatur.

Ἐπιλαμβάνω, inſuper accipio, adſumo; (2) ſumo poſt aliud; (3) excipio, ſuccedo; (4) opprimo, invado, corripio, manum injicio; (5) occupo; (6) attingo; (7) nanciſcor; (8) retineo, ſiſto; (9) obſtruo, obturo; ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, arripio, reprehendo, corripio. Νυκτὸς ἐπιλαβȣ́σης τὸ ἔργον, Thuc. Σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, Dem. Ex ἐπὶ, & λαμβάνω, *ſumo*.

Ἐπίλαμπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clarus, illuſtris, manifeſtus. Ex ἐπὶ, & λάμπω, *fulgeo*.

Ἐπιλάμπω, ſuperfulgeo, luceo ſuper aut poſt; (2) illuſtro. Ex iiſd.

Ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor. f. ἐπιλήσομαι, Perfect. ἐπιλέλησμαι, a. 2. ἐπιλαθόμην. Νήπιος ὅςις τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται, Soph. El. 145. Ταῦτ' ἐπιλέλησαι πρὶν μαθεῖν, oblitus eſt, Ariſt. Nub. 631. Ex ἐπὶ, & λανθάνω, quod idem ſignificat.

Ἐπιλαρχία, ας, ἡ, turba duplaris, duæ turmæ, agmen militum centum viginti octo. Ex ἐπὶ, & ἰλάρχης, *præfectus equitum ſexaginta quatuor*.

Ἐπιλεαίνω, levigo, polio. Ex ἐπὶ, & λεαίνω, quod idem ſignificat.

Ἐπιλέγω, dicendo addo, dictis addo, eligo, deligo, ſeligo; ἐπιλέγομαι, eligo, deligo; (2) lego; (3) recenſeo; ἐπιλεξάμην, a. 2. ἐπιλελεγμένοι, *Perf.* delecti. Ἐπιλέγειν τεκμήρια, Thuc. Ex ἐπὶ, & λέγω, *dico*.

Ἐπιλείβω, inſuper, ſeu ultra libo; (2) ſuper aliqua re libo; (3) libo. Ex ἐπὶ, & λείβω, *libo*.

Ἐπιλείπω, f. ψω, deficio, deſum. Κλητῆρες ἐπιλείψȣσι τȣ̀ς καλȣμένȣς, Ariſt. Veſp. 1324. Ἐπιλίποι δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, Iſocr. Ex ἐπὶ, & λείπω, *linquo, deſum*.

Ἐπιλείχω, in ſuperficie lambo; (2) lambo. Ex ἐπὶ, & λείχω, *lambo*.

Ἐπίλειψις, εως, ἡ, defectio. Ab ἐπιλείπω.

Ἐπίλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, delectus, ſelectus. Ab ἐπιλέγω.

Ἐπίλεξις, εως, ἡ, delectus. Ab eod.

Ἐπιλευκαίνω, dealbo, in ſuperficie dealbo. Ex ἐπὶ, & λευκαίνω, *dealbo*.

Ἐπίλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliquantum albus, albicans. Ex ἐπὶ, & λευκὸς, *albus*.

Ἐπιλεύσσω, adſpicio, proſpicio. Ex ἐπὶ, & λεύσσω, *video*.

Ἐπιλήθομαι, obliviſcor. Κἀπιλήθομαι κακῶν, Eur, Hec. 285.

Ἐπίληθον, apud Hom. aliqui pro ἐπιληςικὸν, efficax oblivionis. Vid. mox.

Ἐπιλήθω, apud Poëtas obliviſci facio, oblivionem induco. a. 1. ἐπέλησεν, obliviſci fecit. Ab hoc ἐπιλήθω, *Participium Neutr.* ἐπιλῆθον, apud Hom. Odyſſ. 4, 221. obliviſci faciens, ſecundum eos, qui ibi non ſcribunt ἐπίληθον. Ex ἐπὶ, & λήθω, *obliviſcor*.

Ἐπιληκέω, crepitum ſeu ſtrepitum excito ad, applaudo. Ex ἐπὶ, & ληκέω, *ſono*.

Ἐπιλήναιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in feſto Bacchi uſitatus. Ex ἐπὶ, & Ληναῖος, *Bacchus*.

Ἐπιλήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, torcularius, ad torcular pertinens. Ex ἐπὶ, & ληνὸς, *torcular*.

Ἐπιληπτίζω, f. ίσω, morbo comitiali laboro. Ab ἐπίληπτος.

Ἐπιληπτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad epilepſiam; (2) morbo comitiali laborans. Ab eod.

Ἐπιλήπτομαι, idem quod ἐπιληπτίζω.

Ἐπίληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reprehenſione dignus; (2) correptus a dæmone; (3) laborans epilepſia, ſive morbo comitiali. Ab ἐπιλαμβάνω.

Ἐπιλήπτωρ, ορος, ὁ, reprehenſor. Ab eod.

Ἐπιλήσμη, ης, ἡ, oblivio. Ab ἐπιλήθω.

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπιλησμοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπιλήσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, oblivioſus, quem facile capit oblivio; (2) oblitus, immemor. Ab ἐπιλήθω.

Ἐπιληψία, ας, ἡ, invaſio; (2) morbus comitialis, epilepſia; (3) retentio, obſtructio, obturatio. Ab ἐπιλαμβάνω.

Ἐπιλήψιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reprehenſione dignus. Ab eod.

Ἐπίληψις, εως, ἡ, prehenſio, apprehenſio; (2) invaſio, manus injectio, vendicatio; (3) morbus comitialis, epilepſia. Ab eod.

Ἐπιλίγδην, *Adv.* ſtrictim, leviter. Ex ἐπὶ, & λίγδην, quod idem ſignificat.

Ἐπιλιμνάζω, ſuper ſtagno, reſtagno. A λιμνάζω, *ſtagno*.

Ἐπιλιπαίνω, pinguedine illino. Ex ἐπὶ, & λιπαίνω, *pinguefacio*.

Ἐπιλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deficiens. Ab ἐπιλείπω.

Ἐπιλλίζω, f. ίσω, oculis innuo. Ex ἐπὶ, & ἴλλος, *oculus*.

Ἐπιλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtrabus, diſtortos habens oculos. Ex iiſd.

Ἐπιλοβὶς, ίδος, ἡ, jecinoris fibræ, Heſ. Ex ἐπὶ, & λοβὸς, *extrema pars hepatis*.

Ἐπιλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, electio. Ab ἐπιλέγω, *ſeligo*.

Ἐπιλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, ſupputo; (2) excogito, recogito, reputo. Ex ἐπὶ, & λογίζομαι, *computo*.

Ἐπιλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, computatio, enumeratio; (2) cogitatio, reputatio. Ab ἐπιλογίζομαι.

Ἐπίλογος, ȣ, ὁ, dictum, quod ſubjungitur ad reddendam antea dictorum rationem, dicti alicujus explicatio; (2) epilogus, concluſio. Ab ἐπιλέγω.

Ἐπιλοίμια ἔπη, carmina, quæ cantantur poſt ſedatam peſtem. Ex ἐπὶ, & λοιμὸς, *peſtis*.

Ἐπίλοιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reliquus. Ab ἐπιλείπω, *relinquo*.

Ἐπίλȣτρον, ȣ, τὸ, merces pro lotura, merces balneatoris. Ex ἐπὶ, & λȣ̃τρον, *balneum*.

Ἐπιλυπέω, ῶ, f. ήσω, inſuper moleſtiam adfero; (2) contriſto. Ex ἐπὶ, & λυπέω, *dolore adficio*.

Ἐπίλυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde mœſtus, admodum triſtis. Ex ἐπὶ, & λύπη, *triſtitia*.

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explication. Ab ἐπιλύω.

Ἐπιλυτικ

Ἐπιλυτικὸς, nodoſas quæſtiones ſolvendi peritus.

Ἐπιλύω, & ἐπιλύομαι, explico, ſolvo. Ex ἐπὶ, & λύω, *ſolvo.*

Ἐπιλωβεύω, f. εύσω, cavillor, irrideo. Ex ἐπὶ, & λωβεύω, *contumelia adficio.*

Ἐπιμαιμάω, ῶ, f. ήσω, vehementer cupio. Ἐπιμαιμῶσαι μάχης, Lyc. Ab ἐπὶ, & μαιμάω, *cupio.*

Ἐπιμαίνομαι, inſanio; (2) furioſe amo. a. 2. ἐπεμάνην; ἐπιμανεὶς, ἐπιμανεῖσα. Ex ἐπὶ, & μαίνομαι, *furo.*

Ἐπιμαίομαι, attingo; (2) inſtigo; (3) cupio; (4) inquiro. Ex ἐπὶ, & μαίω, *cupio, quæro.*

Ἐπίμαλθος, ου, ὁ ϗ ἡ, maltha inductus. Ex ἐπὶ, & μάλθα, *maltha, cera emollita.*

Ἐπιμᾶλλον, *Adv.* promptius, propenſius, vehementius. Ex ἐπὶ, & μᾶλλον, *magis.*

Ἐπιμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſanus, furioſus. Ab ἐπιμαίνομαι.

Ἐπιμανθάνω, diſco ſeu doceor poſt. Ex ἐπὶ, & μανθάνω, *diſco.*

Ἐπίμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſanus. Ex ἐπὶ, & μάργος, quod idem notat.

Ἐπιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, atteſtor, teſtimonium perhibeo, ſeu attribuo; (2) teſtimonio meo attribuo vel adſcribo. Ex ἐπὶ, & μαρτυρέω, *teſtor.*

Ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ, atteſtatio. Ex ἐπὶ, & μαρτυρία, *teſtimonium.*

Ἐπιμαρτύρομαι, teſtes appello, cito ſuper aliqua re; (2) teſtor, conteſtor. Ὁ ὑχῖνος ἓν ἔχων, τίν᾽ ἐπιμαρτύρατο, Ariſt. Veſp. 1426. Ex ἐπὶ, & μαρτύρομαι, *teſtor.*

Ἐπιμάρτυρος, Poëtice, qui teſtis eſt ſuper aliqua re, qui teſtis adhibetur. Ex ἐπὶ, & μάρτυρ, *teſtis.*

Ἐπιμασσάομαι, ῶμαι, inſuper mando, ſ. manduco; ἐπιμασσηθεὶς, inſuper manducatus.

Ἐπιμάσσω, & ἐπιμάσσομαι, tango, attingo, contingo ita ut alius perſentiſcat; (2) tactu exploro, palpo; (3) prehendo; (4) abſtergo. Ex ἐπὶ, & μάσσω, *tango.*

Ἐπιμαστίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, mammæ admotus; (2) ſubrumus. Ex ἐπὶ, & μαστὸς, *mamma.*

Ἐπιμάστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐπιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fero auxilium. Ab ἐπίμαχος.

Ἐπιμαχία, ας, ἡ, ſocietas belli in propulſanda injuria, ſocietas belli ſubſidiaria. Ab eod.

Ἐπίμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppugnabilis; (2) expugnabilis; (3) qui auxiliatur in pugna. Ex ἐπὶ, & μάχομαι, *pugno.*

Ἐπιμειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo; (2) adrideo. Ex ἐπὶ, & μειδιάω, *rideo.*

Ἐπιμείλια, τὰ, apud Hom. Il. 9, 147. res dotales, quaſi munera mulcentia maλίσσω, *mulceo.*

Ἐπιμελαίνομαι, niger reddor, nigreſco, in ſuperficie nigredine inficior. Ex ἐπὶ, & ritos. A μεμελαίνω, *denigro.*

Ἐπιμέλας, αινα, αν, nigricans. Ex ἐπὶ, & μέλας, *niger.*

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia, ſtudium; (2) curatio, procuratio; (3) curatio muneris. Ab ἐπιμελής.

Ἐπιμελέομαι, οῦμαι, f. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero, ſtudeo, operam do. Ἐπιμελεῖσθαι τοῦ σώματος· τῶν κοινῶν, res publicas. Ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος, Iſocr. Ex ἐπὶ, & μέλει, *curæ eſt.*

Ἐπιμελέστατα, *Adv.* diligentiſſime. Ab ἐπιμελέστατος, quod eſt Superl. ab ἐπιμελής.

Ἐπιμελέστερον, *Adv.* diligentius. Ab ἐπιμελέστερος, quod eſt Compar. ab eod.

Ἐπιμέλημα, ατος, τὸ, negotium, cujus curam gerimus, res, quæ curæ eſt. Ab ἐπιμελέομαι.

Ἐπιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui curam agit; (2) ſolicitus, diligens; (3) qui curæ eſt, qui curatur. Ex ἐπὶ, & μέλει, *curæ eſt.*

Ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, curator, qui rei alicujus curam ſuſcipit; (2) procurator. Ab ἐπιμελέομαι.

Ἐπιμελητικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad curam gerendam alicujus rei; (2) diligens & peritus curator. Ab ἐπιμελητής.

Ἐπιμέλλω, f. λήσω, cunctor. Ex ἐπὶ, & μέλλω, *ſum.*

Ἐπιμέλομαι, idem quod ἐπιμελέομαι. Ab ἐπὶ, & μέλομαι, *curo.*

Ἐπιμελῶς, *Adv.* cura adhibita, diligenter. Ab ἐπιμελής.

Ἐπίμεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, culpabilis, accuſabilis. Ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπιμεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἐπιμέμφομαι, f. ψομαι, conqueror ſuper aliqua re, incuſo; (2) reprehendo, vitupero. Ἐπιμέμφεσθαι ἑαυτῷ τῆς τόλμης, Dioſc. Ex ἐπὶ, & μέμφομαι, *conqueror.*

Ἐπίμεμψις, εως, ἡ, conqueſtio, reprehenſio. Ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπιμένω, f. ενῶ, permaneo, perſevero; (2) expecto. a. 1. ἐπέμεινα; ἐπιμεῖναι. Ἔτι δὲ Κασαλίας ὕδωρ ἐπιμένει με, Eur. Ph. 231. Ex ἐπὶ, & μένω, *maneo.*

Ἐπιμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuperpartialis. Ex ἐπὶ, & μέρος, *pars.*

Ἐπιμερίζω, f. ίσω, impertior. Ex ἐπὶ, & μερίζω, *partior.*

Ἐπίμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, deponens. Hinc enim ἐπίμεσα ῥήματα, Verba Deponentia. Ex ἐπὶ, & μέσος, *medius.*

Ἐπίμεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſuperplenus, redundans. Ex ἐπὶ, & μεστὸς, *plenus.*

Ἐπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, ſuper juſtam debitamque menſuram adjicio; (2) inſuper certa menſura mutuo do, quod eadem reddatur mihi; (3) admetior. Ex ἐπὶ, & μετρέω, *metior.*

Ἐπίμετρον, ου, τὸ, quod ſuper certam juſtamque menſuram additur, auctarium; (2) quod ex abundanti additur. Ex ἐπὶ, & μέτρον, *menſura.*

Ἐπιμήδομαι, f. ήσομαι, excogito. Ex ἐπὶ, & μήδομαι, *curam gero.*

Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, conſilium poſt rem jam peractam. Ab ἐπιμηθεύς.

Ἐπιμηθεύομαι, conſilium re jam peracta capio. Ab eod.

Ἐπιμηθεὺς, έως, qui ſero ſapit, qui re jam peracta conſilium capit. Epimetheus. Ex ἐπὶ, & μῆδος, *conſilium.*

Ἐπιμηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prudens. Ex iiſd.

Ἐπιμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, oblongus; (2) ſublongus; (3) prælongus; (4) procerus. Ex ἐπὶ, & μῆκος, *longitudo.*

Ἐπιμηλὶς, ίδος, ἡ, meſpili arboris genus; (2) apii quoddam genus. Ex ἐπὶ, & μηλὶς, *malus, arbor.*

Ἐπιμήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, menſtruus, qui ſingulis menſibus fit. Ex ἐπὶ, & μὴν, *menſis.*

Ἐπιμηνίω, f. ίσω, iraſcor. Ex ἐπὶ, & μηνίω, quod idem notat.

Ἐπιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, inſuper molior, vel machinor. Ex ἐπὶ, & μηχανάομαι, *machinor.*

Ἐπιμίγνυμι, vel ἐπιμιγνύω, f. μίξω, miſceo, permiſceo; (2) commercium habeo, exerceo. Ex ἐπὶ, & μίγνυμι, *miſceo.*

Ἐπίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, permixtus, commixtus; (2) promiſcuus. A præc.

Ἐπιμιμνήσκομαι, recordor, memini, mentionem facio. f. ἐπιμνήσομαι, & ἐπιμνησθήσομαι. a. 1. ἐπιμνήσασθαι, & uſitatius ἐπιμνησθῆναι. Ἐπεὶ δὲ ϗ κολακείας ἐπεμνήσθης, Luc. Ex ἐπὶ, & μνάομαι, *recordor.*

Ἐπιμίμνω, Poët. permaneo in, incumbo. A μίμνω, *maneo.*

Ἐπιμὶξ, *Adv.* miſtim, promiſcue. Ab ἐπιμίγνυμι.

Ἐπιμιξία, ας, ἡ, permiſtio, commiſtio coaleſcentia; (2) commercium; (3) congreſſus. Ab eod.

Ἐπίμιξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπιμίσγομαι, commercium habeo, in conſortium venio; (2) ingredior, accedo. Ab ἐπιμίγνυμι.

Ἐπιμίσθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit. Ex ἐπὶ, & μισθὸς, *merces.*

Ἐπιμοιράω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, impertior. Ex ἐπὶ, & μοιράω, *partior.*

Ἐπιμομφὴ, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehenſio. Ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπιμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio, perduratio, perſeverantia; (2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμένω.

Ἐπίμονος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſtanter permanens, perdurans. Ab eod.

Ἐπιμονόω, ῶ, f. ώσω, deſolo, ſolum reddo, ſolitudinem adfero; (2) deſero, deſtituo; unde ἐπιμονωθεὶς, deſtitutus. Ex ἐπὶ, & μονόω, *ſolum reddo.*

Ἐπιμόνως, *Adv.* conſtanter permanendo, perſeveranter. Ab ἐπίμονος.

Ἐπιμόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſuperparticularis, qui alium continet & adhuc partem etiam ipſius. Ex ἐπὶ, & μόριον, *particula.*

Ἐπίμορτος γῆ, tellus, quæ pro parte fructuum colitur. A μορτὴ, pars, quam dominus colono dat.

Ἐπιμορφίζω, f. ίσω, formam mentior. Ex ἐπὶ, & μορφίζω, quod idem notat.

Ἐπίμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, ærumnoſus. Ex ἐπὶ, & μόχθος, *labor.*

Ἐπιμόχθως, *Adv.* magno cum labore & moleſtia. Ab ἐπίμοχθος.

Ἐπιμύζω, f. ξω, compreſſis labris gemo. Ex ἐπὶ, & μύζω, *gemo.*

Ἐπιμυθέομαι, οῦμαι, inſuper dico, vel ſuadeo. Ex ἐπὶ, & μυθέομαι, *dico.*

Ἐπιμυθεύω, & ἐπιμυθεύομαι, adfabulor. Ex ἐπὶ, & μῦθος, *fabula.*

Ἐπιμύθιον, ου, τὸ, adfabulatio, id, quod fabulæ narratæ ſubjungitur ad mores hominum informandos. Ex iiſd.

Ἐπιμύλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad molam pertinens. Hinc τὸ ἐπιμύλιον, ου, mola ſuperior. Ex ἐπὶ, & μύλη, *mola.*

Ἐπίμυξις, εως, ἡ, ſuſpirium ſeu gemitus, qui fit compreſſis labris. Ab ἐπιμύζω.

Ἐπιμύσσω, vel ἐπιμύττω, f. ξω, ſubſanno, ſtrepitu narium flocci facio. Ex ἐπὶ, & μύσσω, *mungo.*

Ἐπιμύω, f. ύσω, idem quod ſimplex μύω, *claudo.*

Ἐπιμωμάομαι, ῶμαι, vel ἐπιμωμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, idem quod ſimplicia μωμάομαι, vel μωμέομαι, *vitupero, reprehendo.*

Ἐπίμωμος, ον, ὁ ϗ ἡ, culpabilis. Ab ἐπὶ, & μῶμος.

Ἐπινάστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſedibus ſuis relictis ſe habitatum contulit; pulſus patria, exſul. Ex ἐπὶ, & ναίω, *habito.*

Ἐπινάσσω, vel ἐπινάττω, f. άσω, oppleo. Præſupponitur propter ἐπινενασμέναι, oppletæ; apud Ariſtoph. Ex ἐπὶ, & νάσσω, vel νάττω, *impleo.*

Ἐπίνειον, ου, τὸ, navale emporium. Ex ἐπὶ, & νεῖος, *navalis.*

'Επινέμησις, εως, ἡ, diſtributio, diviſio; (2) indictio. Ab ἐπινέμω.

'Επινέμω, diſtribuo, partior; (2) in numeros militares refero, decurio, centurio. 'Επινέμειν τὰ βοσκήματα, Plat. Ex ἐπὶ, & νέμω, diſtribuo.

'Επινεύω, f. εύσω, innuo, nutu ſignifico faciendum eſſe aliquid; (2) annuo, adſentior; (3) vergo, deorſum vergo, propendeo. Σὺ μὲν γδ ἐπένευσας τάδ', Eur. Or. 274. Ex ἐπὶ, & νεύω, nuo.

'Επινέφελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nubibus tectus, nubibus obductus; (2) nubiloſus, in quo nubes ſparſæ ſunt. Ex ἐπὶ, & νεφέλη, nubes.

'Επινεφέω, ῶ, f. ήσω, nubibus obtego, obnubilo. Ab ἐπινεφής.

'Επινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubibus tectus, ſ. obductus, obnubilus. Ex ἐπὶ, & νέφος, nubes.

'Επινεφρίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in renibus. Ex ἐπὶ, & νεφρὸς, ren.

'Επίνεψις, εως, ἡ, actio ipſa obtegendi nubibus. Ab inuſ. ἐπινέφω, pro ἐπινεφέω.

'Επινέω, ſupernato, in ſuperficie aquæ nato; (2) adnato. Ex ἐπὶ, & νέω, nato.

'Επινέω, ſive ἐπινήθω, f. ήσω, fatalibus filis attribuo, fatalia fila nens tribuo, ſeu deſtino; ἐπινενησμένα, fato attributa. Ex ἐπὶ, & νέω, ſive νήθω, neo.

'Επινέω, ſive ἐπινήω, accumulo.

'Επινήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuper navi eſt aut fit. Ex ἐπὶ, & ναῦς, navis.

'Επίνητρον, ȣ, τὸ, id, ſupra quod fila deducta glomerantur, fuſus, ſeu fuſum. Ab ἐπινήθω.

'Επινήφω, f. ψω, ſobrius ſum. Ex ἐπὶ, & νήφω, quod idem ſignificat.

'Επινήχομαι, f. ξομαι, innato, in ſuperficie aquæ nato. Ex ἐπὶ, & νήχομαι, nato.

'Επινίκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad victoriam pertinens, victorialis. Hinc τὸ ἐπινίκιον, ȣ, epinicium, carmen in victoriam. Ex ἐπὶ, & νικάω, vinco.

'Επινιπτρὶς, κύλιξ, poculum, quod poſt lotas manus extremo convivis apponitur. Ex ἐπὶ, & νίπτρον, aqua lavandis manibus aut pedibus.

'Επινίσσομαι, advenio. Ex ἐπὶ, & νίσσομαι, venio, redeo.

'Επινίφω, f. ψω, ningo ſuper, nive obruo; in ſuperficie irrigo. Ex ἐπὶ, & νίφω, ningo.

'Επινοέω, ῶ, f. ήσω, excogito, comminiſcor; (2) mente agito, cogito; (3) animadverto; (4) deſtino, in animum induco. Εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ ϗ προμηθικῶς, Ariſt. Av. 1517. Ἢν ταῦθ' ἃ 'πινοεῖς κατεργάσῃ, Ariſt. Conc. 247. Ex ἐπὶ, & νοέω, mente agito.

'Επινόημα, ατος, τὸ, commentum. Ab ἐπινοέω.

'Επινοηματικὸς, ἡ, ὸν, qui prompto eſt animo ad excogitandum. Ab ἐπινόημα.

'Επινοητικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab ἐπινοέω.

'Επίνοια, ας, ἡ, cogitatio; (2) commentum; (3) ſolertia, qua quis excogitat. Ex ἐπὶ, & νȣ̃ς, mens.

'Επινομία, ας, ἡ, jus paſcendi in alieno; (2) jus paſcendi inter ſe, paſcuarium commercium. Ex ἐπὶ, & νέμω, paſco.

'Επινομὶς, ίδος, ἡ, ſtrena; (2) appendix legum, dialogus quidam Platonis. Ex ἐπὶ, & νόμος, lex.

'Επινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, inſuper ſancio, ad leges latas aliquam addo. Ex ἐπὶ, & νομοθετέω, leges fero.

'Επίνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hæres, [illegible] Ab ἐπινέμω, diſtribuo.

'Επίνοσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, morbis obnoxius. Ex ἐπὶ, & νόσος, morbus.

'Επινόσως, Adv. more eorum, qui morbis tentantur. Ab ἐπίνοσος.

'Επινοτίζω, f. ίσω, in ſuperficie humecto; (2) irroro, inſpergo. Ex ἐπὶ, & νοτίζω, humecto.

'Επινυκτερεύω, f. εύσω, pernocto. Ex ἐπὶ, & νυκτερεύω, noctu aliquid facio.

'Επινυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula noctu in eminentioribus corporis partibus erumpens, & noctu maxime etiam crucians; (2) nocturna hominis cuſtodia; (3) commentarium nocturnum. Ex ἐπὶ, & νὺξ, nox.

'Επινύσσω, vel ἐπινύττω, f. ξω, pungo, fodico; (2) admoveo, impello. Ex ἐπὶ, & νύσσω, pungo.

'Επινυϛάζω, f. άξω, capite declivi dormito, indormio; (2) inſuper dormito. Ex ἐπὶ, & νυϛάζω, dormito.

'Επινωμάω, ῶ, f. ήσω, inſuper diſtribuo. Οὐδ' ἔτιν αὐτῷ παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν, Soph. Phil. 167. Ab ἐπὶ, & νωμάω, diſtribuo.

'Επινώτια, dorſualia. Ab ἐπὶ, & νῶτος, dorſum.

'Επινωτίδιον, ȣ, τὸ, mantica, quæ tergo imponitur. Ab ἐπινώτιος.

'Επινώτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuper dorſum poſitus vel ſitus eſt. Ex ἐπὶ, & νῶτος, tergum.

'Επιξαίνω, exulcero. Ex ἐπὶ, & ξαίνω, percutio.

'Επίξανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliquantum flavus, ſubflavus. Ex ἐπὶ, & ξανθὸς, flavus.

'Επιξενόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, hoſpitio excipior, hoſpitor; (2) peregrinor, peregre advenio. Ex ἐπὶ, & ξενόομαι, hoſpitio conjungor.

'Επιξέω, in ſuperficie rado ſeu ſcalpo. Ex ἐπὶ, & ξέω, rado.

'Επίξηνον, menſa coquinaria. A ξαίνω, carpo, cædo.

'Επιξηραίνω, in ſuperficie ſicco; (2) exſicco, arefacio. Ex ἐπὶ, & ξηραίνω, ſicco.

'Επιξηραντικὸς, ἡ, ὸν, exſiccandi ſeu arefaciendi vim habens. Ab ἐπιξηραίνω.

'Επιξιφίζω, f. ίσω, protenſis enſibus ſalto. Ex ἐπὶ, & ξιφίζω, manu in altum ſublata ſalto.

'Επίξυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, communio, promiſcuus. Ex ἐπὶ, & ξυνὸς, quod idem notat.

'Επιξύω, f. ύσω, in ſuperficie rado. Ex ἐπὶ, & ξύω, rado.

'Επιόγδοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeſquioctavus. Ex ἐπὶ, & ὄγδοος, octavus.

'Επιόπτομαι, f. ψομαι, inſpicio. Τȣ̀ς ἂν ἐγὼν ἐπόψομαι, οἱ δὲ πιθέσθων, Il. 9, 167. Ex ἐπὶ, & ὄπτομαι, video.

'Επιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero. Τȣ̀ς θεȣ̀ς ἐπιορκῶ, Æſch. Ab ἐπίορκος.

'Επιορκητικὸς, ἡ, ὸν, perjurus. Ab ἐπιορκέω.

'Επιορκία, ας, ἡ, perjurium. Ab ἐπίορκος.

'Επιόρκιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

'Επίορκον, Adv. pejerando. Ab eod.

'Επίορκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perjurus. Ex ἐπὶ, & ὅρκος, juſjurandum.

'Επιόρκως, Adv. perjure, neglecto jurejurando. Ab ἐπίορκος.

'Επιόσσομαι, adloquor, ſignifico; (2) proſpicio. Ex ἐπὶ, & ὄσσομαι, auguror.

'Επίȣρα, τὰ, interſtitium. Ab ἐπὶ, & ȣ̃ρος, terminus.

'Επίȣρος, ȣ, ὁ, cuſtos. Ex ἐπὶ, & ȣ̃ρος, quod idem ſignificat.

'Επιȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venturus; (2) de die in diem ſufficiens, quotidianus, nobis ſuſtentandis idoneus. Ab ἐπιȣ̃σα, ſcil. ἡμέρα, craſtina dies, quod eſt Partic. Verbi ἔπειμι, ſuccedo, ſequor.

'Επιόπτομαι, f. ἐπιόψομαι, idem quod ſimplex, ὄπτομαι, video.

'Επίπαγος, ȣ, ὁ, glacies ſuperficiaria; (2) humor in ſummo concretus; (3) ſuccus, qui inciſo arboris cortice emanans concreſcit. Ab ἐπιπήγνυμι.

'Επιπάγχυ, Adv. prorſus, omnino. Ex ἐπὶ, & πάγχυ, pro πάνυ, valde.

'Επιπαιανίζω, f. ίσω, pæanis cantu celebro. Ex ἐπὶ, & παιανίζω, pæanem cano.

'Επιπαίζω, deludo. Ex ἐπὶ, & παίζω, ludo.

'Επίπαισμα, ατος, τὸ, offendiculum, offenſio. Ab ἐπιπαίω.

'Επιπαίω, f. αίσω, impingo, offendo. Ex ἐπὶ, & παίω, percutio, ferio.

'Επιπακτὶς, ίδος, ἡ, herba quædam. Ab ἐπιπήγνυμι.

'Επιπακτόω, ῶ, f. ώσω, obſero, claudo. Ex ἐπὶ, & πακτόω, quod idem denotat.

'Επιπαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, admachinor, contechnor; (2) aſtute applaudo; (3) doloſe ago. Ex ἐπὶ, & παλαμάομαι, ſtruo, machinor.

'Επιπαμφαλάω, ῶ, attonitus inſpicio. Apollonius ἐπιπαμφαλόωντες, pro ἐπιπαμφαλῶντες, ἐπιπαμφαλάοντες. Ex ἐπὶ, & παμφαλάω, quod idem ſignificat.

'Επίπαν, Adv. in univerſum, omnino. Ex ἐπὶ, & πᾶν, omne.

'Επίπαππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, proavus, aliis atavus. Ex ἐπὶ, & πάππος, avus.

'Επιπαρανέω, ῶ, f. ήσω, inſuper accumulo, inſuper exſtruo & exadgero. 'Επιπαρένησαν τ̃ ἄλλης πόλεως, Thuc. Ex ἐπὶ, & παρανέω, juxta adgero.

'Επιπαρανήω, f. ήσω, idem. Ex ἐπὶ, & παρανήω, juxta acervo.

'Επιπαρασκευάζω, f. άσω, inſuper paro, vel præparo. Ex ἐπὶ, & παρασκευάζω, præparo.

'Επιπάρειμι, ſuper adſum; unde ἐπιπαρὼν, adſtans. Ex ἐπὶ, & πάρειμι, adſum.

'Επιπάρειμι, ſupervenio; (2) ſubſequor a latere. Ex ἐπὶ, παρὰ, & εἶμι, eo, venio.

'Επιπαρέξειμι, ſenſim exeo; unde ἐπιπαρεξιὼν, paulatim evadens, ſeu excedens. Ex ἐπὶ, & παρέξειμι, exeo.

'Επιπαρορμάω, ῶ, f. ήσω, inſuper adhortor. Ex ἐπὶ, & παρορμάω, incito.

'Επιπάσσω, vel ἐπιπάττω, f. άσω, q. d. inſuper adſpergo, inſpergo. Ex ἐπὶ, & πάσσω, adſpergo.

'Επίπαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſperſus condimentis, qui inſpergitur; (2) qui inſpergendo adhibetur. Ab ἐπιπάσσω.

'Επιπαταγέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepo ſuper. Ex ἐπὶ, & παταγέω, ſtrepo.

'Επιπάτωρ, ορος, ὁ, vitricus. Ex ἐπὶ, & πατὴρ, pater.

'Επιπαφλάζω, f. άσω, inferveo, infervesco; (2) ſuper ferveo, ſuper æſtuo. Ex ἐπὶ, & φλάζω, ferveo.

'Επίπεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in ſuperfici ſoli & ex eo non eminet; planus; (2) la tus; (3) campeſtris. Hinc τὸ ἐπίπε δον, ȣ, ſuperficies. Ex ἐπὶ, & πέδ ſolum.

'Επιπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obediens, morem ge rens, obſequens. Ab ἐπιπείθω.

'Επιπείθω, f. είσω, perſuadeo. Hinc ἐπι πείθομαι, perſuadeor; (2) credo; (3) o bedio, morem gero. Ὅσκε θεοῖς ἐπιπεί θηται, Il. 1, 218. Ex ἐπὶ, & πείθω, perſuade

'Επιπειρά

Ἐπιπειράω, ῶ, f. άσω, tento, periculum facio. Ex ἐπὶ, & πειράω, *periclitor.*

Ἐπίπεμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeſquiquintus; (2) quinta pars. Ex ἐπὶ, & πέμπτος, *quintus.*

Ἐπιπέμπω, f. ψω, inſuper mitto; (2) mitto ad; (3) mitto; (4) immitto. Εἶτα σιτία τις τ̃ τεκȣ́σης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν; Ariſt. Conc. 235. Ex ἐπὶ, & πέμπω, *mitto.*

Ἐπίπεμψις, εως, ἡ, miſſio in aliquem locum. Ab ἐπιπέμπω.

Ἐπιπεντάμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quintarius alter. Ex ἐπὶ, & πεντάμοιρος, *quintarius, quinque habens partes.*

Ἐπίπερκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubniger, nigricans. (2) maculis nigris diſtinctus. Ex ἐπὶ, & περκὸς, *niger.*

Ἐπιπετάομαι, ῶμαι, advolo; (2) involo; (3) evolo. Ex ἐπὶ, & πετάομαι, *volo.*

Ἐπιπέτομαι, idem. Ex ἐπὶ, & πέτομαι, *volo.*

Ἐπίπετρον, ȣ, τὸ, herba quædam. Ex ἐπὶ, & πέτρος, *petra.*

Ἐπιπήγνυμι, vel ἐπιπηγνύω, f. ξω, in ſuperficie congelo, in ſumma parte concreſco. Ex ἐπὶ, & πήγνυμι, *compingo.*

Ἐπιπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, inſulto, invado. Κȣ̓κέτ' εἰσαῦθίς γ' ἐπεπήδησά γ' αὐτῷ κειμένῳ, Ariſt. Nub. 550. Ex ἐπὶ, & πηδάω, *ſalio.*

Ἐπιπήσσω, idem quod ἐπιπήγνυμι.

Ἐπίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra cubitum eſt. Hinc τὸ ἐπίπηχυ, ſc. μέρος, pars cubiti ſuperior. Ex ἐπὶ, & πῆχυς, *cubitus.*

Ἐπίπικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad amaritudinem accedens, aliquid amari habens. Ex ἐπὶ, & πικρὸς, *amarus.*

Ἐπιπίνω, ſuperbibo; (2) potum potui addo. Ex ἐπὶ, & πίνω, *bibo.*

Ἐπιπίπτω, irruo. Ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτȣ̀ς, Act. 11, 15. Ex ἐπὶ, & πίπτω, *cado.*

Ἐπιπίϛωσις, εως, ἡ, confirmatio inſuper accedens, altera confirmatio. Ex ἐπὶ, & πίϛωσις, *confirmatio.*

Ἔπιπλα, ων, τὰ, ſupellex, bona mobilia. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπίπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum, quod illinitur aut imponitur. Ab ἐπιπλάσσω.

Ἐπιπλάσσω, vel ἐπιπλάττω, f. πλάσω, illino; (2) inſpergo; (3) obſtruo. Ex ἐπὶ, & πλάσσω, *fingo.*

Ἐπίπλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fictus, ſimulatus, commentitius. Ab ἐπιπλάσσω.

Ἐπιπλαταγέω, ῶ, f. ήσω, plaudo ſuper re aliqua, alicui applaudo. Ex ἐπὶ, & πλαταγέω, *crepito.*

Ἐπιπλατύνω, dilato, expando. Ex ἐπὶ, & πλατύνω, *pando.*

Ἐπιπλεῖον, *Adv.* ut plurimum; (2) ulterius, amplius, copioſius. Ab ἐπίπλειος.

Ἐπιπλεῖϛον, *Adv.* frequentiſſime, maxime. Ex ἐπὶ, & πλεῖϛος, quod eſt Superl. a πολὺς, *multus.*

Ἐπίπλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, refertus, plenus. Ex ἐπὶ, & πλεῖος, *plenus.*

Ἐπιπλείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amplior, copioſior. Ex ἐπὶ, & πλείων, *plus.*

Ἐπιπλέκω, f. ξω, permiſceo, implico, intrico. Ex ἐπὶ, & πλέκω, *plico.*

Ἐπιπλέον, *Adv.* amplius, copioſius. Ab ἐπίπλεος.

Ἐπίπλεος, έα, εον, plenus. Ex ἐπὶ, & πλέος, *plenus.*

Ἐπίπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra latus eſt, coſtis ſuperjacens; (2) latera magna habens. Ex ἐπὶ, & πλευρὰ, *latus.*

Ἐπίπλευσις, εως, ἡ, ingreſſus navis, vel claſſis. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπιπλέω, f. εύσω, ſupernavigo; (2) navigo in, adverſus; (3) claſſe invado; (4) navigando oppugno; (5) appello, applico; (6) navi advenio; (7) innato, fluito. Αὖθις ἀθροισθέντες ἐπέπλεον τοῖς Κερκυραίοις, Thuc. Ex ἐπὶ, & πλέω, *navigo.*

Ἐπίπλεως, idem quod ἐπίπλεος.

Ἐπιπλήκτης, ȣ, ὁ, caſtigator. Ab ἐπιπλήσσω.

Ἐπίπληξις, εως, ἡ, increpatio, objurgatio, reprehenſio. Ab ἐπιπλήσσω.

Ἐπιπληρόω, ῶ, f. ώσω, adimpleo; (2) impleo. Ex ἐπὶ, & πληρόω, *impleo.*

Ἐπιπλήσσω, vel ἐπιπλήττω, f. ξω, increpo, objurgo, caſtigo. Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, 1 Tim. 5, 1. Ex ἐπὶ, & πλήσσω, *percutio.*

Ἐπιπλοκὰς, άδος, ἡ, amplexus, complexio. Ab ἐπιπλέκω.

Ἐπιπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, implexus; (2) nexus amicitiæ, familiaritas, adfinitas. Ab eod.

Ἐπιπλοκήλη, ης, ἡ, hernia, ramex, quum omentum deſcendit in ſcrotum. Ex ἐπίπλοον, & κήλη, *hernia.*

Ἔπιπλον, ȣ, τὸ, ſupellex. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπίπλοον, ȣ, τὸ, omentum. Ab eod quod reliquis inteſtinis quodammodo innatat.

Ἐπίπλοος, *contr.* ȣς, ȣ, ὁ, navigatio adverſus aliquem; (2) conflictus. Ab eod.

Ἐπιπλώω, f. ώσω, q. d. ſupernavigo, (2) navigo adverſus. Ab eod.

Ἐπιπνείω, inſpiro. Ab ἐπιπνέω.

Ἐπίπνευσις, εως, ἡ, adflatus, inſpiratio. Ab eod.

Ἐπιπνέω, f. εύσω, adſpiro, adflo; (2) flo ſeu ſpiro ſuper. Στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας αἵματι Θήβας, incitans contra, Eur. Ph. 796. Ex ἐπὶ, & πνέω, *ſpiro.*

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, adflatus inſtinctuſque divinus. Ab ἐπιπνέω.

Ἐπίπνοος, *contr.* ἐπίπνȣς, ȣ, ὁ, adflatus. Ab eod.

Ἐπιποθέω, ῶ, f. ήσω, expeto, deſidero, intime amo. Ex ἐπὶ, & ποθέω, *deſidero.*

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, deſiderium. Ab ἐπιποθέω.

Ἐπιπόθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exoptatus. Ab eod.

Ἐπιποθία, ας, ἡ, deſiderium. Ab eod.

Ἐπιποιέω, ῶ, f. ήσω, adfingo. Ex ἐπὶ, & ποιέω, *facio.*

Ἐπιποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fictus, commentitius. Ab ἐπιποιέω.

Ἐπίποκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lanatus, vellere intectus. Ex ἐπὶ, & πόκος, *vellus.*

Ἐπιπολάζω, f. άσω, innato; (2) in ſuperficie ſum, per ſumma feror, exſiſto; (3) multus & frequens ſum; (4) invaleſco; (5) emergo, emineo. Ab ἐπιπολῆς.

Ἐπιπολαιόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus radices tantum per ſuperficiem terræ ſunt ſparſæ. Ex ἐπιπόλαιος, & ῥίζα, *radix.*

Ἐπιπόλαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuperficiarius, qui in ſuperficie tantum corporis alicujus exſtat; (2) levis, non profundus, non penetrans; (3) trivialis; (4) extans, non intus latens; (5) evidens, perſpicuus, non obſcurus. Ab ἐπιπολῆς.

Ἐπιπολαίως, *Adv.* in ſuperficie, leviter, non vehementer, ſummatim. Ab ἐπιπόλαιος.

Ἐπιπολασμὸς, ȣ̃, ὁ, innatatio cibi in ventriculo. Ab ἐπιπολάζω.

Ἐπιπολαϛικὸς, ὴ, ὸν, fluitans, innatans, redundans. Ab eod.

Ἐπιπολαϛικῶς, *Adv.* redundanter, ſupra modum. Ab ἐπιπολαϛικός.

ἘΠΙΠΟΛΗ͂Σ, *Adv.* in ſuperficie, in ſummitate, ſupra.

Ἐπιπολιόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, ſuperne caneſco; (2) caneſco, canus fio. Ex ἐπὶ, & πολιόομαι, *caneſco.*

Ἐπιπολὺ, *Adv.* multum, valde, admodum; (2) diu; (3) magna ex parte. Hinc ὡς ἐπιπολὺ, ὡς ἐπιτοπολὺ, plerumque, fere, pene ſemper, ut plurimum. Ex ἐπὶ, & πολὺ, *multum.*

Ἐπιπομπεύω, f. εύσω, triumpho, pompam duco. Ex ἐπὶ, & πομπεύω, *cum pompa incedo.*

Ἐπιπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei; (2) labores tolero. Ab ἐπίπονος.

Ἐπίπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, operoſus; (2) labores & moleſtias adferens, laſſeſcens, laſſitudinem ſentiens. Hinc τὸ ἐπίπονον, ȣ, labor, moleſtia. Ex ἐπὶ, & πόνος, *labor.*

Ἐπιπόνως, *Adv.* magno cum labore, difficulter, ægre; (2) ſedulo, diligenter, magno cum ſtudio. Ab ἐπίπονος.

Ἐπιποντία, ας, ἡ, q. d. ſupermarina, Veneris cognomentum. Ex ἐπὶ, & πόντος, *pontus.*

Ἐπιπορεύομαι, f. εύσομαι, eo ad, proficiſcor ad; (2) eo, ſeu proficiſcor per, peragro. Τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, Luc. 8, 4. Ex ἐπὶ, & πορεύομαι, *eo.*

Ἐπιπόρπημα, & Dor. ἐπιπόρπαμα, ατος, τὸ, ornamentum ſupra fibulam; (2) fibula. Ex ἐπὶ, & πορπῶ, *fibulo.*

Ἐπιπορπὶς, ίδος, ἡ, fibula. A πορπὴ, idem.

Ἐπιπόρπωμα, ατος, τὸ, idem quod ἐπιπόρπημα, Heſ. Ab ἐπιπορπόω.

Ἐπιπορφυρίζω, f. ίσω, ad purpuram accedo, in purpuram candico. Ab ἐπιπόρφυρος.

Ἐπιπόρφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, accedens ad purpuram. Ex ἐπὶ, & πορφύρα, *purpura.*

Ἐπιποτάομαι, ῶμαι, involo, advolo. Ab ἐπιπέτομαι.

Ἐπιπράττομαι, addo, inſuper facio. Ex ἐπὶ, & πράττω, *facio.*

Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, decus. Ab ἐπιπρέπω.

Ἐπιπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, decorus. Ab eodem.

Ἐπιπρέπω, decorus ſum in, vel ſuper. Dat. jungitur. Ex ἐπὶ, & πρέπω, *decorus ſum.*

Ἐπιπρεσβεύω, & ἐπιπρεσβεύομαι, legatus mittor, ſeu eo ad. Ex ἐπὶ, & πρεσβεύω, *ſenior ſum.*

Ἐπιπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cernuus, in faciem inclinatus. Ex ἐπὶ, & πρηνὴς, *pronus.*

Ἐπιπρίω, f. ίσω, in ſuperficie ſerro; (2) ἐπιπρίω τȣ̀ς ὀδόντας, dentibus ſuper aliqua frendeo. Ex ἐπὶ, & πρίω, *ſerro.*

Ἐπιπρὸ, *Adv.* longo tractu, perpetim. Ex ἐπὶ, & πρό.

Ἐπιπροβάλλω, ſuperinjicio. Ex ἐπὶ, & προβάλλω, *projicio.*

Ἐπιπροϊάλλω, protendo, foras emitto. Ex ἐπὶ, & προϊάλλω, *protendo.*

Ἐπιπροΐημι, inſuper mitto. Ex ἐπὶ, & προΐημι, *mitto.*

Ἐπίπροικος, ȣ, ἡ, dotata, quæ cum dote elocatur. Ab ἐπίπροιξ.

Ἐπίπροιξ, quod doti additur, quod doti accedit, Heſ. Ex ἐπὶ, & προὶξ, *dos.*

Ἐπίπροσθε, vel ἐπίπροσθεν, *Adv.* ante, coram. Ex ἐπὶ, & πρόσθε, vel πρόσθεν, quod idem ſignificat.

Ἐπιπρόσθεσις, εως, ἡ, appoſitio, adjectio. Ex ἐπὶ, & πρόσθεσις, *additio.*

Ἐπιπροσθέω, ῶ, f. ήσω, objicio, obtendo; (2) obſcuro, officio luminibus, obtenebro; (3) interjectus ſum. Ab ἐπίπροσθεν.

Ἐπιπρόσθησις, εως, ἡ, obumbratio; (2) obtentus. Ab ἐπιπροσθέω.

Ἐπιπρόσω, procul. Ab ἐπὶ, & πρόσω, procul.

Ἐπιπροτέρωσε, *Adv.* ulterius. Ex ἐπὶ, & προτέρωσε, quod idem notat.

Ἐπιπταίρω, inſuper ſternuto, ſternuto ob aliquam rem, adverſus ſternuto; a. 2. ἐπέπταρον. Ex ἐπὶ, & πταίρω, *ſternuto.*

Ἐπίπταισμα, ατος, τὸ, offenſio, quum impingitur; (2) læſio pedis ex offenſione. Ab ἐπιπταίω.

Ἐπιπταίω, f. αίσω, impingo, offendo; (2) titubo, vacillo; (3) labor, collabor, corruo; (4) fallor, fruſtror. Ex ἐπὶ, & πταίω, quod eadem ſignificat.

Ἐπίπταμαι, advolo, ſuperinvolo; unde occurrunt ἐπέπτατο, ἐπιπτάμενοι, ἐπιπτήσεσθαι. Ab ἐπὶ, & πτῆμι, ἵπτημι, *volo.*

Ἐπιπτάρνυμαι, idem quod ἐπιπταίρω. Ex ἐπὶ, & πτάρνυμαι, *ſternuto.*

Ἐπίπτυγμα, ατος, τὸ, operculum. Ab ἐπιπτύω.

Ἐπίπτυξις, εως, ἡ, applicatio operculi. Ab eod.

Ἐπιπτύσσω, f. ξω, circumplico, circum circa involvo; (2) circumdo, circumfundo; complector, amplector. Ex ἐπὶ, & πτύσσω, *plico.*

Ἐπιπτυχὴ, ῆς, ἡ, operculum; (2) plicatura. Ab ἐπιπτύσσω.

Ἐπίπτυςος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui inſputetur. Ab ἐπιπτύω.

Ἐπιπτύω, f. ύσω, inſpuo, inſputo. Ex ἐπὶ, & πτύω, *ſpuo.*

Ἐπίπυῤῥος, ad rufum colorem inclinans. A πυῤῥὸς, *rufus.*

Ἐπιπωλέομαι, οῦμαι, obambulo; (2) luſtro. Ex ἐπὶ, & πωλέω, *verto.*

Ἐπιπώλησις, εως, ἡ, obambulatio. A præc.

Ἐπιπωματίζω, f. ίσω, operculo claudo & obturo. Ex ἐπὶ, & πωματίζω, *obturo.*

Ἐπιπωρόω, f. ώσω, inſuper obduro, præterea obduro. Ex ἐπὶ, & πωρόω, *induro.*

Ἐπιπώρωσις, obſtinatio; (2) cæcitas. A præc.

Ἐπίρικνος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantum rugoſus aut incurvus; (2) ſuperne incurvus, aut rugoſus. Ex ἐπὶ, & ῥικνὸς, *rugoſus.*

Ἐπιῤῥαίνω, f. ανῶ, inſpergo, irroro, infundo. Ex ἐπὶ, & ῥαίνω, *perfundo.*

Ἐπιῤῥακτὸς, ἡ, ὸν, incumbens hiatu. Ab ἐπιῤῥάσσω.

Ἐπίῤῥαμμα, ατος, τὸ, aſſumentum. Ab ἐπιῤῥάπτω.

Ἐπιῤῥαντίζω, f. ίσω, inſpergo. Ab ἐπιῤῥαίνω.

Ἐπιῤῥαπίζω, f. ίσω, refello, reprehendo, quaſi bacillis percutiendo. Ex ἐπὶ, & ῥαπίζω, *bacillis percutio.*

Ἐπιῤῥαπισμὸς, ου, ὁ, murmur. Ab ἐπιῤῥαπίζω.

Ἐπιῤῥάπτω, f. ψω, inſuo. Οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, Marc. 2, 21. Ex ἐπὶ, & ῥάπτω, *ſuo.*

Ἐπιῤῥάσσω, vel ἐπιῤῥάττω, f. ξω, irruo, incumbo. Ex ἐπὶ, & ῥάσσω, *allido.*

Ἐπιῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, recito more rhapſodorum. Ex ἐπὶ, & ῥαψῳδέω, quod idem ſignificat.

Ἐπιῤῥέζω, f. ξω, idem quod ſimplex ῥέζω, *ſacrifico.*

Ἐπιῤῥέπεια, ας, ἡ, pronitas, propenſio. Ab ἐπιῤῥεπής.

Ἐπιῤῥεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui propendet, propenſus, proclivis, pronus; (2) felix, ſuccedens. Ab ἐπιῤῥέπω.

Ἐπιῤῥέπω, f. ψω, propendeo, vergeo; (2) vergere facio, inclino. Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπει ἄλλοτε ἄλλῳ, Epigr. Ex ἐπὶ, & ῥέπω, *vergeo.*

Ἐπιῤῥέω, f. ῥεύσω, influo; (2) fluo ſuper; (3) inundo; (4) largior copioſe. Ex ἐπὶ, & ῥέω, *fluo.*

Ἐπιῤῥήδην, *Adv.* palam, aperte; (2) nominatim. Ex ἐπὶ, & ῥέω, *dico.*

Ἐπίῤῥημα, ατος, τὸ, Adverbium, pars orationis; (2) pars comœdiæ; (3) geſtamen quoddam comicum. Ex iiſd.

Ἐπιῤῥηματικὸς, ἡ, ὸν, adverbialis, adverbii formam habens. Ab ἐπίῤῥημα.

Ἐπιῤῥηματικῶς, *Adv.* adverbialiter. Ab ἐπιῤῥηματικός.

Ἐπίῤῥησις, εως, ἡ, vituperatio; (2) accuſatio. Ex ἐπὶ, & ῥέω, *dico.*

Ἐπίῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, vituperabilis, reprehenſione dignus, probroſus, infamis. Ex iiſd.

Ἐπιῤῥίζιον, ου, τὸ, additamentum ad radicem; radicamentum; capillamentum radicum. Ex ἐπὶ, & ῥίζα, *radix.*

Ἐπιῤῥιπτέω, ῶ, ſuperjicio, injicio. Ab ἐπιῤῥίπτω.

Ἐπιῤῥίπτω, f. ψω, idem. Ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, Luc. 19, 35. Ex ἐπὶ, & ῥίπτω, *projicio.*

Ἐπιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, influxus, influxio; (2) abundantia, adfluentia. Ab ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu fremitum edo; (2) tumultuor. Ab ἐπίῤῥοθος.

Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxiliator, adjutor, auxilium ferens cum magna animi alacritate; (2) utilis. Ex ἐπὶ, & ῥόθος, *undarum ſtrepitus.*

Ἐπίῤῥοια, ας, ἡ, idem quod ἐπιῤῥοή.

Ἐπιῤῥοιβδην, *Adv.* rapido cum impetu & ſtridore. Ex ἐπὶ, & ῥοῖβδος, *ſtridor.*

Ἐπιῤῥοίζω, urgeo, advolvo. Λεύσσω--σύρουσαν ἅλμην κἀπιῤῥοιζοῦσαν πάτρῃ δεινὰς ἀπειλὰς, Lyc. 217. vid. v. 585.

Ἐπιῤῥοφάω, ῶ, f. ήσω, ſorbeo, ſorbitione ſumo. Ex ἐπὶ, & ῥοφάω, *ſorbeo.*

Ἐπιῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex ἐπὶ, & ῥοφέω, *ſorbeo.*

Ἐπιῤῥυγχὶς, ίδος, ἡ, curvitas roſtri in avibus rapacibus. Ex ἐπὶ, & ῥύγχος, *roſtrum.*

Ἐπιῤῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros redigo. Ex ἐπὶ, & ῥυθμίζω, quod idem notat.

Ἐπίῤῥυσις, εως, ἡ, confluxio, influxio, adfluxio. Ab ἐπιῤῥέω.

Ἐπίῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui influit; (2) adventitius; (3) in quem humor influit. Ab eod.

Ἐπιῤῥώννυμι, f. ῥώσω, corroboro. Ex ἐπὶ, & ῥώννυμι, *roboro.*

Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, centones, qui ſupponuntur clitellis; (2) clitellæ. Ab ἐπισάσσω, *impono clitellas.*

Ἐπισαλεύω, f. εύσω, concutior, agitor. Ab ἐπίσαλος.

Ἐπίσαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui agitatur, qui concutitur, mobilis, inſtabilis. Ex ἐπὶ, & σάλος, *ſalum*, item *jactatio navigantis.*

Ἐπίσαξις, εως, ἡ, cumulatio, adgeſtio. Ab ἐπισάττω.

Ἐπισάσσω, vel ἐπισάττω, f. ξω, impono clitellas ſeu ſtragula; (2) ſterno, inſterno; (3) impono; (4) conſtipo. Ex ἐπὶ, & σάττω, *onero.*

Ἐπίσειςος, cui ἐπισείονται αἱ τρίχες, ventilantur crines. Perſonæ quædam comicæ ſic repræſentabantur. Ab ἐπισείω.

Ἐπισείω, f. είσω, incutio; (2) quatiendo vibro; (3) vibro; (4) infero; (5) incutio timorem. Ἱκετεύω σε μὴ ᾿πίσειέ μοι τὰς αἱματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας, Eur. Or. 245. Οὐκ ἤκουσαν ἐπισείσω πόλιν, ibid. 596. Ex ἐπὶ, & σείω, *quatio.*

Ἐπισεύω, & ἐπισεύομαι, concito, impello adverſus aliquem. Ex ἐπὶ, & σεύω, *agito.*

Ἐπισημαίνω, f. ανῶ, indico, indicium facio; (2) portendo. Hinc (3) ἐπισημαίνομαι, quamcumque ſignificationem do; (4) acclamatione teſtor; (5) applaudo; (6) ſubſcribo, approbo, obſigno. Ex ἐπὶ, & σημαίνω, *ſignifico.*

Ἐπισημασία, ας, ἡ, ſignificatio cujuſcumque rei; (2) ſignificatio acceſſionis febrilis. Ab ἐπισημαίνω.

Ἐπισημειόω, ῶ, f. ώσω, adnoto, ſcribo adnotationes; (2) plauſu approbo. Ex ἐπὶ, & σημειόω, *noto.*

Ἐπισημείωσις, εως, ἡ, adnotatio. Ab ἐπισημειόω.

Ἐπίσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ſignum, ſeu nota impreſſa eſt, ſignatus; (2) inſignis, nobilis, illuſtris. Ex ἐπὶ, & σῆμα, *nota.*

Ἐπισήμως, *Adv.* inſigniter; (2) perſpicue, ſignificanter. Ab ἐπίσημος.

Ἐπίσης, adæque. Ab ἴσος, ἴση, *par.*

Ἐπισίζω, canes inſtigo, ſeu incito ſibilo quodam. Ex ἐπὶ, & σίζω, *ſtrideo, ut ferrum candens in aquam immiſſum.*

Ἐπίσιγμα, ατος, τὸ, canum inſtigatio. Ab ἐπισίζω.

Ἐπισινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui noceri poteſt, detrimento obnoxius. Ex ἐπὶ, & σίνω, *noceo.*

Ἐπισίνιος, ου, ὁ, inſidiator, clam aliis nocere ſtudens. Ex iiſd.

Ἐπισιτιάζω, f. άσω, viaticum ſumo. Ab ἐπισίτια.

Ἐπισιτίζομαι, frumentor, rem frumentariam & alimoniam deporto. Ex ἐπὶ, & σιτίζω, *nutrio.*

Ἐπισίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui victus cauſſa alicui operam locat. Hinc τὰ ἐπισίτια, ων, cibaria, commeatus, viatica. Ab ἐπίσιτος.

Ἐπισιτισμὸς, ου, ὁ, commeatus, cibaria. Ab ἐπισιτίζομαι.

Ἐπίσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἐπὶ, & σῖτος, *frumentum.*

Ἐπισιττέω, ῶ, f. ήσω, incito paſtorum vel venatorum more. Ex ἐπὶ, & σίττα, vox, qua paſtores gregem incitare ſolent ad feſtinandum.

Ἐπισίφλιον, irriſione dignum, turpe, Heſ. Ex ἐπὶ, & σίφλος, *reprehenſio.*

Ἐπισκάζω, f. άσω, idem quod ſimplex σκάζω, *claudico.*

Ἐπισκάπτω, f. ψω, infodio. Ex ἐπὶ, & σκάπτω, *fodio.*

Ἐπισκεδάζω, f. άσω, inſuper diſſipo, & diſpergo; (2) inſpergo, ſpargo ſuper. Ex ἐπὶ, & σκεδάζω, *diſſipo.*

Ἐπισκέλησις, εως, ἡ, prima equi inceptio ad greſſus glomerandos. Ex ἐπὶ, & σκέλος, *crus.*

Ἐπισκεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſuperne tectus; (2) a vento remotus. Ex ἐπὶ, & σκέπη, *tegamentum.*

Ἐπισκέπτομαι, f. ψομαι, inviſo, viſito; (2) viſito ad pœnas ſumendas; (3) viſito, ut opem feram; (4) adſpicio, inſpicio, contemplor; (5) luſtro, recenſeo; (6) conſidero, animo expendo; (7) diſquiro; diſcepto mecum, commentor. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ, Act. 6, 3. Ex ἐπὶ, & σκέπτομαι, *circumſpicio.*

Ἐπισκευάζω, f. άσω, ſarcio, reſtauro, inſtauro; (2) inſterno clitellas & onera jumentis impono. Ὡς τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐς ἐπεσκευασμένον ἀπαξάπασιν, Ariſt. Conc. 1142. Ex ἐπὶ, & σκευάζω, *inſtruo.*

Ἐπισκευαςὴς, ου, ὁ, inſtaurator. Ab ἐπισκευάζω.

'Επισκευαϛὸς, ἡ, ὸν, inſtauratitius, redivivus. Ab eod.

'Επισκευὴ, ῆς, ἡ, inſtauratio, refectio. Ex ἐπὶ, & σκευὴ, *apparatus*.

'Επίσκεψις, εως, ἡ, inſpectio; (2) recenſio, quæ fit luſtrando & inſpiciendo; (3) conſideratio, perpenſio, cogitatio; (4) diſputatio, diſquiſitio. Ab ἐπισκέπτομαι.

'Επισκήνιον, ȣ, τὸ, domicilium ſuper ſcena; (2) ſuperior ſcenæ pars. Ab ἐπίσκηνος.

'Επίσκηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuper ſcena eſt aut fit. Ex ἐπὶ, & σκηνὴ, *ſcena*.

'Επισκηνόω, ῶ, in tentoriis habito. Ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ δύναμις τȣ̃ Χριϛȣ̃, 2 Cor. 12, 9.

'Επισκήπτω, f. ψω, irruo, ingruo in; (2) urgeo, inſto; (3) mando, injungo; (4) obteſtor, obſecro; (5) innitor, incumbo. Ὑμῖν τε κοινῇ τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν, mando, Soph. Aj. 567. Ex ἐπὶ, & σκήπτω, *nitor*, item *decido*.

'Επισκηρίπτω, f. ψω, innitor. Ab ἐπισκήπτω.

'Επίσκηψις, εως, ἡ, ipſa incumbendi actio; (2) actio, qua teſti crimen falſi teſtimonii intendimus; (3) oratio, qua moriens a circumſtantibus aliquid petit, vel iis quidpiam mandat. Ab ἐπισκήπτω.

'Επισκιάζω, f. άσω, inumbro, obumbro; (2) tenebras offundo, obſcuro. Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζȣσα αὐτοῖς, Marc. 9, 7. Νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτȣ̀ς, Matt. 17, 5. Ex ἐπὶ, & σκιάζω, *obumbro*.

'Επισκιασμὸς, ȣ̃, ὁ, obumbratio; (2) tegumentum, velamentum. Ab ἐπισκιάζω.

'Επισκιάω, ῶ, f. άσω, idem quod ſimplex σκιάω, *obumbro*.

'Επίσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbra tectus, umbroſus; (2) umbratilis. Ex ἐπὶ, & σκιὰ, *umbra*.

'Επισκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exſulto in, exſultim ludo in. Ex ἐπὶ, & σκιρτάω, *ſalto*.

'Επισκοπεῖον, ȣ, τὸ, domus epiſcopi. Ab ἐπίσκοπος.

'Επισκοπεύω, f. εύσω, epiſcopus ſum. Ab eod.

'Επισκοπέω, ῶ, f. ήσω, viſo, viſito, inviſo; (2) inſpicio; (3) curator, inſpector ſum; (4) diſpicio mecum, animo verſo, conſidero; (5) video, obſervo, animadverto. 'Επισκοπεῖν δὲ πανταχῆ κυκλȣ̃σαν ὄμμα χρὴ χορȣ̃ κατάϛασιν, Ariſt. Θεσμ. 966. Πᾶν ὅ, τι ἂν μέλλῃς λέγειν, πρότερον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ, Iſocr. ad Dem. Ex ἐπὶ, & σκοπέω, *intueor*.

'Επισκοπὴ, ῆς, ἡ, inſpectio, munus inſpiciendi; (2) epiſcopatus; (3) viſitatio ad opem ferendam, vel pœnam ſumendam. Ab ἐπισκοπέω.

'Επισκοπικὸς, ὴ, ὸν, epiſcopalis. Ab ἐπίσκοπος.

'Επίσκοπος, ȣ, ὁ, inſpector; (2) qui alicui rei curandæ præfectus eſt; (3) inſpector eccleſiæ, epiſcopus. Ab ἐπισκέπτομαι.

'Επισκοτέω, ῶ, f. ήσω, obtenebro, tenebras offundo; (2) luminibus obſtruo. Ex ἐπὶ, & σκότος, *tenebræ*.

'Επισκότησις, εως, ἡ, obtenebratio, obfuſcatio; (2) caligo. Ab ἐπισκοτέω.

'Επισκυθίζω, f. ίσω, Scythas imitor, inprimis in potando. Ex ἐπὶ, & σκυθίζω, *Scythas imitor*.

'Επισκύνιον, ȣ, τὸ, ſupercilium; (2) faſtus. Ex ἐπὶ, & σκύνιον, *cilium*.

'Επισκώπτω, f. ψω, ſcommata & dicteria jacio, cavillor. 'Επισκώπτειν τινὰ, Xen. εἴς τι, Plut. Ex ἐπὶ, & σκώπτω, *cavillor*.

'Επισμαραγέω, ῶ, f. ήσω, inſono, inſtrepo, infremo. Ex ἐπὶ, & σμαραγέω, *reſono*.

'Επισμήχω, f. ξω, abſtergo, detergo in ſumma parte. Ex ἐπὶ, & σμήχω, *abſtergo*.

'Επισμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnoſus, miſerabilis; (2) triſtificus, cor dolore urens. Ex ἐπὶ, & σμυγερὸς, *ærumnoſus*.

'Επισμυγερῶς, *Adv.* ærumnoſe. Ab ἐπισμυγερός.

Ἔπισος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æqualis. Ex ἐπὶ, & ἴσος, quod idem ſignificat.

'Επισπαίρω, ſubſulto, velut ab animi deliquio palpitabundus. Ex ἐπὶ, & σπαίρω, *palpito*.

'Επίσπασις, εως, ἡ, attractio, adductio. Ab ἐπισπάω.

'Επισπαϛὴρ, ῆρος, ὁ, attractor, inſtrumentum, quo aliquid attrahimus. Ab eod.

'Επισπαϛικὸς, ὴ, ὸν, attrahendi vim habens. Ab ἐπισπαϛός.

'Επισπαϛὸς, ὴ, ὸν, quem quis ſibi ipſe attraxit & accerſivit. Ab ἐπισπάω.

'Επίσπαϛρον, ȣ, τὸ, laqueus, quem quis ſibi ipſe attraxit & induit; (2) marculus ferreus; (3) funis, quo aliquid attrahitur; (4) velum, quod obducitur aditui alicui. Ab eod.

'Επισπάω, ῶ, f. άσω, attraho; (2) conſequor, adquiro; (3) adſequor, inſequor. 'Εγὼ δὲ ϗ δίχα κείνων πέποιθα τȣ̃τ' ἐπισπάσειν κλέος, Soph. Aj. 780. Ex ἐπὶ, & σπάω, *traho*.

'Επισπείρω, f. ερῶ, inſuper ſero, denuo ſemino; (2) diſſemino; (3) inſero, inſemino, ſero in aliquo. Ex ἐπὶ, & σπείρω, *ſemino*.

'Επίσπεισις, εως, ἡ, libatio, libamen. Ab ἐπισπένδω.

'Επισπένδω, f. σπείσω, libo, infundo ex patera. Ex ἐπὶ, & σπένδω, *libo*.

'Επισπερχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, incitatus, feſtinus, properans ſtudioſe aliquid. Ex ἐπὶ, & σπέρχω, *urgeo*.

'Επισπέρχω, idem quod ſimplex σπέρχω, *feſtinare cogo, premo*.

'Επισπερχῶς, *Adv.* ſtudioſe, feſtinanter. Ab ἐπισπερχής.

'Επισπεύδω, f. εύσω, accelero, propero, feſtino; (2) feſtinare cogo, incito; (3) urgeo, exhortor. 'Επισπεύδων τοῖς ἱεροῖσι, Herod. τὸ δρᾶν, Plat. Ex ἐπὶ, & σπεύδω, *urgeo*.

'Επισπλαγχνίζομαι, f. ίσομαι, miſericordia commoveor ſuper. Ex ἐπὶ, & σπλαγχνίζομαι, *miſericordia moveor*.

'Επισπονδὴ, ῆς, ἡ, fœdus; (2) induciæ. Ab ἐπισπένδω, *libo*.

'Επισπορὰ, ᾶς, ἡ, ſatio iterata, qua ſatis prioribus novum ſuperſeritur; (2) inſitio, ſatio alicujus in alio. Ab ἐπισπείρω.

'Επισπορία, ας, ἡ, idem & ab eod.

'Επίσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui inſeritur vel reſeritur. Ab eod.

'Επισπȣδάζω, f. άσω, feſtino; (2) incito, inſtigo. Ex ἐπὶ, & σπȣδάζω, *ſedulo ago*.

'Επισπȣδαϛὴς, ȣ̃, ὁ, accelerator, exactor, qui urget. Ab ἐπισπȣδάζω.

'Επίσσυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impetuoſus, ingruens, incumbens. Ab ἐπισσεύω, *concito, impello*.

'Επιϛαγμὸς, ȣ̃, ὁ, inſtillatio. Ab ἐπιϛάζω, *inſtillo*.

'Επιϛαδὸν, *Adv.* conſtanter; (2) inſtando; (3) ſcite, ſcienter, perite. Ab ἐφιϛάμαι, *inſto*, vel ἐπίϛαμαι, *ſcio*.

'Επιϛάζω, f. άξω, inſtillo; (2) ſuper inſtillo. Ex ἐπὶ, & ϛάζω, *ſtillo*.

'Επίϛαθμα, ων, τὰ, manſiones, ſtativa. Ab ἐφίϛημι.

'Επιϛαθμεία, ας, ἡ, ſtabulatio, diverſatio; (2) neceſſitas hoſpites accipiendi, vel recipiendi comitatum principis, aut legati. Ab eod.

'Επιϛαθμεύω, ῶ, f. εύσω, ſtabulor alicubi, ſtativa habeo, diverſor. Ex ἐπὶ, & ϛαθμεύω, quod idem notat.

'Επίϛαθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtationarius, manſionum curator. Ab ἐφίϛημι.

'Επίϛαθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ponderi adjicitur. Ex ἐπὶ, & ϛαθμὸς, *libra*.

'Επιϛαλάζω, f. άξω, inſtillo, irrigo, ſuper inſtillo. Ex ἐπὶ, & ϛαλάζω, *ſtillo*.

'Επιϛαλάω, ῶ, idem. Ex ἐπὶ, & inuſitat. ϛαλάω, *ſtillo*.

'Επίϛαλμα, ατος, τὸ, mandatum, quod fit per epiſtolam, commiſſio. Ab ἐπιϛέλλω, *mitto*.

'Επιϛαλτικὸς, ὴ, ὸν, qui ſcribendis epiſtolis operam dat. Ab eod.

'Επίϛαμαι, ſcio, peritus ſum; (2) contentus ſum; (3) exiſtimo, credo. Ex ἐπὶ, & ἴσαμαι, *ſcio*.

'Επιϛαμένως, *Adv.* ſcienter, perite; (2) prudenter. Ab ἐπιϛάμενος, quod eſt Particip. ab ἐπίϛαμαι.

'Επιϛασία, ας, ἡ, attenta conſideratio; (2) præfectura, imperium; (3) cura, inſpectio. Ab ἐφίϛημι.

'Επιϛάσιος, ȣ, ὁ, ſtator, epitheton Jovis. Ab eod.

'Επίϛασις, εως, ἡ, animadverſio, conſideratio; (2) commentatio; (3) cautio; (4) ſubſtitutio; (5) cura, curatio, inſpectio; (6) cohibitio; (7) impetus; (8) quod inſidet, vel ſupernatat urinæ; (9) pars navis. Ab eod.

'Επιϛατεία, ας, ἡ, functio. Ab ἐπιϛατεύω.

'Επιϛατεύω, f. εύσω, præfectus ſum, præſum. Ab ἐπιϛάτης.

'Επιϛατέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. 'Επιϛατεῖν πᾶσι τοῖς τεχνίταις, Plut. τῶν ἔργων, Xen.

'Επιϛατὴρ, ῆρος, ὁ, roſtrum navis. Ab ἐφίϛημι.

'Επιϛάτης, ȣ, ὁ, qui præfectus eſt alicui rei, qui præeſt, curator; (2) qui reipublicæ præeſt; (3) mendicus, qui ad fores ſtare ſolet. Ab eod.

'Επιϛατικὸς, ὴ, ὸν, ad curatorem vel præfectum pertinens. Ab ἐπιϛάτης.

'Επιϛάτις, ιδος, ἡ, quæ curandis & adminiſtrandis negotiis præeſt. Ab eod.

'Επιϛείβω, idem quod ſimplex ϛείβω, *calco*.

'Επιϛείχω, adeo, accedo, advento; (2) ingredior, inambulo. Ex ἐπὶ, & ϛείχω, *eo*.

'Επιϛέλλω, mitto ad; (2) mitto; (3) mitto litteras; (4) per litteras certiorem facio, litteris ſignifico; (5) mando, jubeo; (6) attraho, adduco, f. ἐπιϛελῶ, a. 1. ἐπέϛειλα, perf. paſſ. ἐπεϛαλμένος, τὰ ἐπεϛαλμένα. Διὰ βραχέων ἐπέϛειλα ὑμῖν, Heb. 13, 22. Ex ἐπὶ, & ϛέλλω, *mitto*.

'Επιϛενάζω, f. άξω, ingemo, ingemiſco ob. Ex ἐπὶ, & ϛενάζω, *gemo*.

'Επιϛενάχω, idem. Ex ἐπὶ, & ϛενάχω, *gemo*.

'Επιϛένω, idem. Τί δῆτα λίαν τοισδ' ἐπιϛένεις τέκνοις; Eur. Med. 929. Ex ἐπὶ, & ϛένω, *gemo*.

'Επιϛεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corona impoſita cinctus vel redimitus. Ab ἐπιϛέφω.

'Επιϛέφω, f. ψω, corona impoſita redimio. Κȣ̃ροι μὲν κρητῆρας ἐπεϛέψαντο ποτοῖο, Il. 1, 470. Ex ἐπὶ, & ϛέφω, *corono*.

'Επιϛήθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in pectore recumbens. Ex ἐπὶ, & ϛῆθος, *pectus*.

'Επίϛημα, ατος, τὰ, columna, quæ defunctis erigi ſolet, ſtela ſepulcralis. Ab ἐφίϛημι.

'Επιϛήμη, ης, ἡ, ſcientia; (2) peritia; (3) ars. Ab ἐπίϛαμαι.

'Επιϛήμος, hæſitans. Ab ἐφίϛημι.

'Επιϛημονικὸς, ὴ, ὸν, cui ſcientia ineſt, ſcientia præditus; (2) ſcientiæ cujuſque proprius; (3) ſcientiam efficiens. Ab ἐπιϛήμων.

'Επιϛημονικῶς, *Adv.* perite. Ab ἐπιϛημονικός.

'Επιϛημόνως, *Adv.* ſcienter, perite, ſcite. Ab ἐπιϛήμων.

'Επιϛημοσύνη, ης, ἡ, ſcientia; (2) peritia. Ab ἐπιϛήμων.

'Επιϛήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſcientia præditus, ſciens, peritus. Ab ἐπίϛαμαι.

'Επιϛηρίζω, f. ίξω, denuo ſtabilio; (2) ſtabilio & firmo ſuper. Hinc ἐπιϛηρίζομαι, innitor, incumbo, fulcio me ſuper. 'Επιϛηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, Act. 14, 22. 'Επεϛήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ, Luc. Ex ἐπὶ, & ϛηρίζω, *ſtatuo firmiter.*

'Επιϛητέον, *Adv. poſit.* ſciendum eſt. Ab ἐπίϛαμαι.

'Επιϛητὸς, ὴ, ὸν, ſub ſcientiam cadens, quod ſcitur. Ab eod.

'Επιϛίζω, f. ίξω, notis compungo; (2) in ſuperficie notis diſtinguo. Ex ἐπὶ, & ϛίζω, *pungo.*

'Επιϛίλβω, idem quod ſimplex ϛίλβω, *ſplendeo, fulgeo.*

'Επιϛοβέω, ῶ, f. ήσω, irrideo, contumelia adficio, convicior, apud Apollon. Rhod. Quaſi ἐπιϛομέω. Ex ἐπὶ, & ϛόμα, *os.*

'Επιϛοιβάζω, f. άσω, conſtruo, compono, digero ſuper. Ex ἐπὶ, & ϛοιβάζω, *conſtruo.*

'Επιϛολάδην, *Adv.* ornate, ſuccincte. Ab ἐπιϛέλλω.

'Επιϛολεὺς, έως, ὁ, epiſtolarum ſcriptor; (2) epiſtolarum magiſter; (3) tabellarius; (4) vicarius navarchi. Ab eod.

'Επιϛολὴ, ῆς, ἡ, epiſtola, litteræ, quæ ad aliquem mittuntur; (2) mandatum, juſſum, præceptum. Ab eod.

'Επιϛολικὸς, ὴ, ὸν, epiſtolaris. Ab ἐπιϛολή.

'Επιϛολιμαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

'Επιϛόλιον, ου, τὸ, parva epiſtola, epiſtolium. Dim. ab eod.

'Επιϛολιοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui epiſtolas fert, tabellarius. Ex ἐπιϛόλιον, & φέρω, *fero.*

'Επιϛομίζω, f. ίσω, os obturo, & loquentem reprimo; (2) frænum injicio, inhibeo. Οὓς δεῖ ἐπιϛομίζειν, Tit. 1, 11. Ex ἐπὶ, & ϛόμα, *os.*

'Επιϛόμιον, ου, τὸ, idem quod ſequens ἐπιϛόμισμα.

'Επιϛόμισμα, ατος, τὸ, obturamentum, præpedimentum, quo os alicui obſtruitur; (2) obſtaculum. Ab ἐπιϛομίζω.

'Επιϛοναχέω, ῶ, f. ήσω, ingemiſco. Ex ἐπὶ, & ϛοναχέω, *gemo.*

'Επιϛοναχίζω, f. ίσω, idem. Ex ἐπὶ, & ϛοναχίζω, *gemo.*

'Επιϛρατεία, ας, ἡ, expeditio, quæ adverſus aliquem ſuſcipitur; (2) copiæ ſupervenientes; (3) exercitus. Ab ἐπιϛρατεύω.

'Επιϛράτευσις, εως, ἡ, eductio exercitus in expeditionem. Ab ἐπιϛρατεύω.

'Επιϛρατεύω, f. εύσω, expeditionem ſuſcipio adverſus, infeſto agmine tendo in. 'Επιϛρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, Soph. Trach. 366. Διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεϛρατεύετο, infeſtabat, Eur. Med. 1188. 'Επιϛρατεύσειν φασ' ἄνωθεν τῷ Διί, Ariſt. Av. 1528. Ex ἐπὶ, & ϛρατεύω, *exercitum in expeditionem educo.*

'Επιϛρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra moveo adverſus. Ex ἐπὶ, & ϛρατοπεδεύω, *caſtra figo.*

'Επιϛρεπτικὸς, ὴ, ὸν, vim habens convertendi. Ab ἐπιϛρέφω.

'Επιϛρέφεια, ας, ἡ, ſolertia, induſtria, ſagacitas, ſeveritas, accurata diligentia. Ab ἐπιϛρεφής.

'Επιϛρεφέως, *Adv.* diligenter, accurate; (2) fraudulenter. Ab ἐπιϛρεφής.

'Επιϛρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſolers, induſtrius, circumſpectus, prudens; (2) perverſus; (3) verſutus. Ab ἐπιϛρέφω.

'Επιϛρέφω, f. ψω, converto, convertere greſſum cogo, retroago; (2) in diverſum converto, (3) errantem in veram viam reduco; (4) pedem refero; (5) intorqueo, contorqueo; (6) vexo; (7) adduco, attraho, corrugo; (8) inflecto, incurvo. Κύων ἐπιϛρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, 2 Pet. 2, 22. Ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιϛραφήτω. Matt. 10, 13. 'Οδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιϛρέφειν, Ariſt. Plut. 1131. Ex ἐπὶ, & ϛρέφω, *verto.*

'Επιϛρογγύλος, ου, ὁ καὶ ἡ, in rotundum inclinatus, ſubrotundus, turbinatus. Ex ἐπὶ, & ϛρογγύλος.

'Επιϛροφάδην, *Adv.* huc illuc ſe convertendo, in utramque partem ſe convertendo; (2) ſtudioſe; (3) ſtrenue, fortiter. Ab ἐπιϛροφή.

'Επιϛροφεὺς, έος, ὁ, primus ſpondylus, qui una cum collo convertitur. Ab ἐπιϛρέφω.

'Επιϛροφὴ, ῆς, ἡ, converſio; (2) reverſio, reciprocatio; (3) vortex; (4) turbatio; (5) turba, multitudo; (6) animadverſio, cura, reſpectus; (7) caſtigatio, punitio, ultio. Ab eod.

'Επιϛροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris, quaſi Antevorta, vel Verticordia. Ab eod.

'Επιϛροφίδες, ων, *αἱ*, crines contorti, concinni. Ab eod.

'Επίϛροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui convertitur, reciprocus, flexuoſus; (2) qui converſatur cum aliis. Ab eod.

'Επίϛρωμα, ατος, τὸ, inſtragulum. Ab ἐπιϛρώννυμι.

'Επιϛρώννυμι, vel ἐπιϛρωννύω, f. ϛρώσω, inſterno, ſuperſterno, ſtrato tego. 'Επιϛρωννύουσι τῇ γῇ νιφετὸν, Luc. Ex ἐπὶ, & ϛρώννυμι, *ſterno.*

'Επιϛρωφάω, ῶ, verſor in, oberro, obeo. 'Επιϛρωφῶσι πόληας, Odyſſ. 17, 486. Ab ἐπιϛρέφω.

'Επιϛυγνάζω, triſtor ob aliquid, contriſtor, dolore & triſtitia adficior propter aliquid. Ex ἐπὶ, & ϛυγνάζω, *triſtor.*

'Επιϛύλιον, ου, τὸ, trabs, aut lapis, qui ſupra columnam ponitur. Ex ἐπὶ, & ϛῦλος, *columna.*

'Επιϛύφω, f. ψω, adſtringo, coërceo. Ex ἐπὶ, & ϛύφω, quod idem ſignificat.

'Επισυκοφαντέω, ῶ, f. ήσω, ſycophantice aliquem inſector. Ex ἐπὶ, & συκοφαντέω, *ſycophantor.*

'Επισυλλέγω, f. ξω, colligo, congrego, congero. Ex ἐπὶ, & συλλέγω, quod idem ſignificat.

'Επισύλληψις, εως, ἡ, ſuperfœtatio. Ex ἐπὶ, & σύλληψις, *conceptio.*

'Επισυμβαίνω, ſuperaccido, inſuper accido, poſtea accido. Ex ἐπὶ, & συμβαίνω, *accido.*

'Επισυμμαχία, ας, ἡ, jus contrahendi ſocietatem mutuo. Ex ἐπὶ, & συμμαχία, *ſocietas in bello.*

'Επισυνάγω, f. άξω, adgrego, poſt alium colligo, inſuper colligo. (2) colligo. Ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, Matt. 23, 37. Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν, Marc. 1, 33. Ex ἐπὶ, & συνάγω, *colligo.*

'Επισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, adgregatio, congregatio. Ab ἐπισυνάγω.

'Επισυνάπτω, coagmento, conjungo. Πόλεμον σὺν δίκῃ ἐπισυνάπτουσι, Plut. Ex ἐπὶ, & συνάπτω, quod idem notat.

'Επισυνδέω, inſuper colligo, ſeu connecto Ex ἐπὶ, & συνδέω, *colligo.*

'Επισυνδίδωμι, invaleſco, accreſco. Ex ἐπὶ, & συνδίδωμι, *ſimul do.*

'Επισύνειμι, inſuper convenio in unum. Unde ἐπισυνιόντες, ſupervenientes; ἐπισυνιέναι, convenire. Ex ἐπὶ, & σύνειμι, *convenio.*

'Επισυνέχω, contineo, apto. Ex ἐπὶ, & συνέχω, *cohibeo.*

'Επισύνθεσις, εως, ἡ, cumulata conjunctio. Ab ἐπισυντίθημι.

'Επισυνίϛαμαι, coëo, conſpiro, inſurgo in aliquem; (2) concreſco. Ex ἐπὶ, & συνίϛημι, *cogo.*

'Επισυντάσσω, vel ἐπισυντάττω, f. άξω, impono aliis jam conſtructis. Ex ἐπὶ, & συντάττω, *conſtruo.*

'Επισυντίθημι, inſuper compono & conjungo cum; (2) cumulatim adnecto & adjungo. Ex ἐπὶ, & συντίθημι, *compono.*

'Επισυντρέχω, concurro ad. 'Ιδὼν δὲ ὁ 'Ιησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, Marc. 9, 25. Ab ἐπὶ, & συντρέχω, *concurro.*

'Επισύομαι, impetum facio. Unde ἐπέσσυμαι, incitatus ſeu concitus ſum; ἐπεσσύμενος. Ex ἐπὶ, & σύω τὸ σεύω, *cieo, agito.*

'Επισυρίσσω vel ἐπισυρίττω, f. ξω, ſibilo ad, ſibilis excipio; (2) exſibilo; (3) more gruum vociferor. Ex ἐπὶ, & συρίττω, *ſibilo.*

'Επίσυρμα, ατος, τὸ, id, quod aliquis poſt ſe trahit; (2) veſtigium corporis tractim ſe agentis. Ab ἐπισύρω.

'Επισύρω, attraho, poſt me traho; (2) tractim duco. Ex ἐπὶ, & σύρω, *traho.*

'Επισύϛασις, εως, ἡ, conjuratio, coitio factioſa. Ab ἐπισυνίϛημι.

'Επισυϛρέφω, f. ψω, una converto ad aliquid ſuſcipiendum contra aliquem. Ex ἐπὶ, & συϛρέφω, *converto.*

'Επισφαγεὺς, έος, ὁ, jugulator, mactator. Ab ἐπισφάζω.

'Επισφαγιάζομαι, f. άσομαι, immolo ſe macto ſuper, immolo poſt. Ab eod.

'Επισφάζω, f. άξω, jugulo, ſeu macto ſuper. Ex ἐπὶ, & σφάζω, *macto.*

'Επισφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui labefactari poteſt, lubricus; (2) inſtabilis, incertus; (3) periculoſus; (4) damnoſus. A ἐπισφάλλω.

'Επισφάλλω, idem quod ſimplex σφάλλ *ſupplanto, everto, fallo.*

'Επισφαλῶς, *Adv.* ita, ut labefactari poſſi lubrice, non ſine periculo. Ab ἐπ σφαλής.

'Επίσφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, pernicioſus, exiti lis. Ex ἐπὶ, & φάω, *occido*, Euſt.

'Επισφάττω, f. άξω, jugulo ſeu macto ſuper. Ex ἐπὶ, & σφάττω, *macto.*

'Επισφελίτης, ου, ὁ, remex, Heſ. Ex ἐπ & σφέλας, *ſedes remigum.*

'Επισφίγγω, f. ξω, adſtringo, adductum me ſtringo & arcte complector. Ex ἐπ & σφίγγω, *ſtringo.*

'Επισφραγίζω, f. ίσω, ſignum imprim (2) probo, approbo, ſubſcribo; (3) co ſigno; (4) concludo velut ſigillo. ἐπὶ, & σφραγίζω, *obſigno.*

'Επισφραγιϛὴς, οῦ, ὁ, qui ſigillum imprim obſignator. Ab ἐπισφραγίζω.

'Επισφύριον, ου, τὸ, fibula ocreæ; tegum tum ſeu faſcia malleolorum ſive tibiaru Ex ἐπὶ, & σφυρὸν, *malleolus pedis.*

'Επισχάζω, f. άσω, in ſuperiore parte ſa fico, ſeu cultro aperio. Ex ἐπὶ, & ζω, *ſacrifico.*

'Επισχεδὸν, *Adv.* prope. Ex ἐπὶ, & δὸν, quod idem notat.

'Επισχερὼ, *Adv.* deinceps, ordine. T quam ab ἐπίσχω, *inhibeo.*

'Επισχ

Ἐπισχεσία, ας, ἡ, prætextus; (2) mora. Ab ἐπίσχω, *inhibeo*.

Ἐπίσχεσις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, repreſſio, remora. Ab eod.

Ἐπισχετικὸς, ἡ, ὸν, inhibendi & reprimendi vim habens. Ab eod.

Ἐπισχηματίζω, f. ίσω, effingo, compono. Ex ἐπὶ, & σχηματίζω, *fingo*.

Ἐπισχίδες, ων, αἱ, cunei, quibus aliquid finditur aut diſtinetur. Ab ἐπισχίζω.

Ἐπισχίδιον, ου, τὸ, cuneus, quo aliquid finditur. Ab eod.

Ἐπισχίζω, f. ίσω, in ſuperficie aliquid findo, vel ſcindo, incido. Ex ἐπὶ, & σχίζω, *findo*.

Ἐπισχναίνω, f. ανῶ, arefacio, extenuo. Ex ἐπὶ, & ἰσχναίνω, *arefacio*.

Ἐπισχναντέον, *Adv. poſit.* arefacere oportet. Ab ἐπισχναίνω.

Ἐπισχυρίζω, f. ίσω, corroboro; (2) omni ope reſiſto. Ex ἐπὶ, & ἰσχυρίζω, *nitor*.

Ἐπίσχυρος, ου, ὁ, auxiliator. Ex ἐπὶ, & ἰσχυρὸς, *robuſtus*.

Ἐπισχύω, f. ύσω, vires ſumo, invaleſco. Οἱ δὲ ἐπίσχυον, Luc. 23, 5. Ex ἐπὶ, & ἰσχύω, *valeo*.

Ἐπίσχω, cohibeo, inhibeo, reprimo, retardo; (2) adhibeo. Ἐπίσχες τοῦ δρόμου, Ariſt. Av. 1205. Ex ἐπὶ, & ἴσχω, *habeo*.

Ἐπισωματόω, ῶ, f. ώσω, corpus eſſe facio. Ex ἐπὶ, & σωματόω, quod idem notat.

Ἐπίσωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, corpulentus; (2) toroſus. Ex ἐπὶ, & σῶμα, *corpus*.

Ἐπισωρεύω, f. εύσω, accumulo, acervatim adgero. Κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, 2 Tim. 4, 3. Ex ἐπὶ, & σωρεύω, *cumulo*.

Ἐπίσωτρον, ου, τὸ, ferrum curvum, quo σῶτρον munitur, ne citius deteratur. Ex ἐπὶ, & σῶτρον, *lignum orbiculare rota quod radios in ſe continet*.

Ἐπιταγὴ, ῆς, ἡ, mandatum, imperium. Ab ἐπιτάττω.

Ἐπίταγμα, ατος, τὸ, ſubſidiaria cohors; (2) mandatum. Ab eod.

Ἐπιταγματικὸς, ἡ, ὸν, ſubſidiarius. Ab ἐπίταγμα.

Ἐπιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui imperat. Ab ἐπιτάττω.

Ἐπιτακτικὸς, ἡ, ὸν, imperioſus; (2) ad imperium pertinens. Hinc ἐπιτακτικὴ, ſc. τέχνη, ars imperandi. Ab eod.

Ἐπιτακτικῶς, *Adv.* imperioſe, pro imperio, cum imperio, cum mandato. Ab ἐπιτακτικός.

Ἐπίτακτοι, milites triarii & ſubſidiarii. Ab ἐπιτάττω.

Ἐπιτανύω, f. ύσω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) enitor, adnitor. Ex ἐπὶ, & τανύω, *tendo*.

Ἐπιταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, inſuper laboro & moleſtias perfero. Ex ἐπὶ, & ταλαιπωρέω, *miſer ſum*.

Ἐπιτὰξ, *Adv.* breviter, compendiarie. Ab ἐπιτάττω, Etym. M.

Ἐπίταξις, εως, ἡ, mandatum, imperium. Ab eod.

Ἐπιταράσσω, vel ἐπιταράττω, f. ξω, interturbo, interpello. Ἐπιτάραττε ἡμῖν τὰς οἰμωγάς, Luc. Ex ἐπὶ, & ταράσσω, *turbo*.

Ἐπιτάρροθος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxiliator, adjutor. Ex ἐπὶ, & ῥόθος, *undarum ſtrepitus*.

Ἐπίτασις, εως, ἡ, intentio; (2) amplificatio, exadgeratio, vehementia; (3) pars Comœdiæ. Ab ἐπιτείνω, *intendo*.

Ἐπιτάσσω, vel ἐπιτάττω, f. ξω, colloco ſeu diſpono poſt; (2) mando, impero, jubeo. Hinc ἐπιτάττομαι, ſubditus ſum alicujus poteſtati. Ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, Luc. 4, 36. Ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας, Marc. 6, 39. Ex ἐπὶ, & τάττω, *ordino*.

Ἐπιτατικὸς, ἡ, ὸν, intendendi augendique vim habens, intenſivus. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτάφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπιτάφιον, ου, carmen ſepulchrale, Epitaphium, quod tumulo, vel ſepulchro inſcribitur. Ex ἐπὶ, & τάφος, *ſepulchrum*.

Ἐπιταχύνω, accelero, urgeo. Ex ἐπὶ, & ταχύνω, *accelero*.

Ἐπιτεθειασμένως, *Adv.* adflatu, ſeu cum adflatu numinis. Ab ἐπιτεθειασμένος, quod eſt ab ἐπιθειάζω.

Ἐπιτείνω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) increſco, invaleſco; (4) enitor, annitor. Hinc ἐπέτεινα, ἐπιτεῖναι. a. 1. intendere. Paſſ. ἐπετάθην. conj. ἐπιταθῶ· ἐπιταθῶσι, intendantur, augeantur. perf. ἐπιτεταμένος, intenſus. Ἐπιτείνεις μοι τὸν ἔρωτα, Luc. Ex ἐπὶ, & τείνω, *tendo*.

Ἐπιτειχίζω, f. ίσω, munio muris eductis adverſum; (2) excitato muro oppugno; (3) murum addo, muro cingo. Ex ἐπὶ, & τειχίζω, *murum ſtruo*.

Ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum contra aliquem munitum. Ab ἐπιτειχίζω.

Ἐπιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, excitatio muri adverſus aliquem. Ab eod.

Ἐπιτείχισις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπιτελειόω, idem quod ſequens ἐπιτελέω.

Ἐπιτελείωσις, εως, ἡ, perfectio, abſolutio, peractio; (2) augmentum; (3) procreatio. Ab ἐπιτελειόω.

Ἐπιτελεόω, ῶ, f. ώσω, offero ἐπιτελέωμα. Ab ἐπιτελής.

Ἐπιτελέω, ῶ, f. έσω, perficio, perago, exſequor, præſto; (2) obeo, perfungor; (3) celebro. Μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν, Hebr. 8, 5. Βουλεύου μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δ' ταχέως τὰ δόξαντα, Iſocr. Νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; Gal. 3, 3. Ex ἐπὶ, & τελέω, *finio*.

Ἐπιτελέωμα, ατος, τὸ, hoſtia ſuccidanea, quæ poſt cæteras omnes immolatur, ut priora ſacrificia rata fiant. Ab ἐπιτελεόω.

Ἐπιτελὴς, έως, ὁ καὶ ἡ, ad finem perductus, abſolutus; (2) non irritus; (3) maturus. Ex ἐπὶ, & τέλος, *finis*.

Ἐπιτέλλω, faciendum injungo, jubeo, mando; (2) orior, exſiſto. Hinc a. 1. ἐπέτειλα, in Med. ἐπετειλάμην, injunxi. Ex ἐπὶ, & τέλλω, *orior*, *mando*.

Ἐπιτέμνω, f. εμῶ, incido, concido; (2) brevius reddo, abbrevio, in compendium redigo. Ὅμως δὲ οὗ ἕνεκα ἐπιτεμοῦμαι τὴν ἀπολογίαν, Luc. pro imag. Ex ἐπὶ, & τέμνω, *ſeco*.

Ἐπίτεξ, εκος, ἡ, partui vicina, parturiens. Ab ἐπὶ, & τίκτω, *pario*.

Ἐπιτερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigioſe adfingo & adfabulor. Ex ἐπὶ, & τερατεύομαι, *portenta loquor*.

Ἐπιτέρμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui terminis, ſeu limitibus præeſt. Ex ἐπὶ, & τέρμα, *terminus*.

Ἐπιτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, delectationem & voluptatem adferens; (2) deditus rebus voluptatem adferentibus. Ab ἐπιτέρπω.

Ἐπιτέρπω, f. ψω, idem quod ſimplex τέρπω, *oblecto*, *delecto*.

Ἐπιτερπῶς, *Adv.* jucunde, ſuaviter, ita, ut delectationi ſit. Ab ἐπιτερπής.

Ἐπιτεταμένως, *Adv.* intenſe, vehementer. Ab ἐπιτεταμένος, quod eſt ab ἐπιτείνω, *intendo*.

Ἐπίτευγμα, ατος, τὸ, adeptio, proſper ſucceſſus. Ab ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui ſolet adſequi id, ad quod contendebat, ſucceſſu non carens. Ab eod.

Ἐπίτευξις, εως, ἡ, impetratio. Ab eod.

Ἐπιτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, inſuper machinor; (2) molior, machinor, comminiſcor. Ex ἐπὶ, & τεχνάομαι, *arte paro*.

Ἐπιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, adinventio; (2) commentum, inventum; (3) ſolertia. Ab ἐπιτεχνάομαι.

Ἐπιτεχνητὸς, ἡ, ὸν, arte factus, artificialis. Ab eod.

Ἐπιτεχνολογέω, ῶ, f. ήσω, arte & methodo traditis aliquid adjungo artificioſe differendo. Ex ἐπὶ, & τεχνολογέω, *de arte diſſero*.

Ἐπιτήδειος, εία, ειον, idoneus, aptus, commodus, opportunus; (2) amicus, benevolus, ſtudioſus, neceſſarius, amicitia conjunctus. Hinc τὰ ἐπιτήδεια, ων, ad vitam neceſſaria, victus, commeatus. Ab ἐπιτηδής.

Ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, opportunitas & habilitas, aptitudo. Ab ἐπιτήδειος.

Ἐπιτηδείως, *Adv.* commode, utiliter. Ab eod.

Ἐπίτηδες, *Adv.* de induſtria, data opera, ſtudio. Ab ἐπιτηδής.

Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, ſtudium, inſtitutum, quod ſtudioſe ſectamur, tam in malam, quam in bonam partem; (2) profeſſio; (3) diſciplina; (4) vitæ inſtitutum, vitæ genus. Ab ἐπιτηδεύω.

Ἐπιτήδευσις, εως, ἡ, ſtudium accuratum, induſtria, opera; (2) adfectatio. Ab eod.

Ἐπιτηδευτὸς, ἡ, ὸν, adfectatus, nimis accurato ſtudio factus. Ab eod.

Ἐπιτηδεύω, f. εύσω, ſtudio & data opera aliquid facio; (2) ſtudeo, operam do, ſtudioſe ſector in bonam & in malam partem. Hinc ἐπιτηδεύομαι, exerceor, habilis reddor, inſtruor. Ἐπιτηδεύειν χαρακτῆρα τινος, Plat. Ab ἐπιτηδής.

Ἐπιτηδέως, *Adv.* commode, apte. Ab eod.

ἘΠΙΤΗΔΗΣ, έος, ὁ καὶ ἡ, idoneus, aptus, habilis.

Ἐπιτήθη, ης, ἡ, abavia, avi vel aviæ mater. Ex ἐπὶ, & τήθη, *avia*.

Ἐπιτήκω, f. ήξω, illiquefacio; (2) liquefacto obduco. Ex ἐπὶ, & τήκω, *liquefacio*.

Ἐπιτηρέω, ῶ, f. ήσω, diligenti animadverſione obſervo; (2) obſervo. Καιρὸν ἐπιτηρεῖ, Plut. Ex ἐπὶ, & τηρέω, *ſervo*.

Ἐπιτήρησις, εως, ἡ, obſervatio, animadverſio. Ab ἐπιτηρέω.

Ἐπιτηρητικὸς, ἡ, ὸν, qui obſervare ſolet, obſervator. Ab eod.

Ἐπιτιθέω, idem quod ſequens ἐπιτίθημι.

Ἐπιτίθημι, impono, ſuper impono; (2) adfero, infero; (3) irrogo, infligo; (4) addo, adjicio; (5) obdo, occludo; Et ἐπιτίθεμαι, (6) impono aliquid faciendum, injungo, mando; (7) manum impono, inchoo, adgredior; (8) hoſtiliter adgredior, adorior, invado; (9) toto pectore incumbo, penitus deditus ſum; (10) cunctor, diem duco. Ταῖς ὑποσχέσεσι τὸν νεανικώτατον ἐπέθηκας, Plat. Ex ἐπὶ, & τίθημι, *pono*.

Ἐπιτίκτω, inſuper pario; (2) pario, partum edo. Ex ἐπὶ, & τίκτω, *pario*.

Ἐπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, carius indico; (2) pretium augeo ſeu intendo; (3) præterea æſtimo; (4) reprehendo, objurgo; (5) glorifico, celebro. Μάλιστα δ' ἂν εὐδοκιμοίης, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων, ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττουσιν ἐπιτιμῴης, Iſoc. Ex ἐπὶ, & τιμάω, *honoro*.

Ἐπιτίμημα, ατος, τὸ, id, quod alicui vertitur vitio, quod in aliquo reprehenditur. Ab ἐπιτιμάω.

Ἐπιτίμησις, εως, ἡ, reprehenſio, objurgatio, increpatio, interminatio. Ab eod.

Ἐπιτιμητὴς, ου, ὁ, reprehenſor, objurgator, caſtigator; (2) qui rem æſtimatam denuo æſtimat. Ab eod.

Ἐπιτιμητικὸς, ὴ, ὸν, ad reprehenſionem pertinens, reprehenſorius. Ab ἐπιτιμητής.

Ἐπιτιμήτωρ, ορος, ὁ, punitor, ultor, vindex. Ab ἐπιτιμάω.

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, ſtatus civis juſtus & integer, quum fama ejus & exiſtimatio integra eſt, honorificentia; (2) increpatio. Ab ἐπίτιμος.

Ἐπιτίμιον, ου, τὸ, multa, pœna; (2) præmium. Ab ἐπὶ, & τιμὴ, *præmium*, *pœna*.

Ἐπίτιμος, ου, ὁ κὶ ἡ, cui ad honores accedere licet; (2) cui honos ſuus integer & illæſus eſt, honoratus. Ex ἐπὶ, & τιμὴ, *honor*.

Ἐπιτίμως, honeſte, honorifice. A Præc.

Ἐπιτίτθιος, ου, ὁ κὶ ἡ, ſubrumus, lacteus. Ex ἐπὶ, & τιτθὸς, *mamma*.

Ἐπιτλάω, vel ἐπίτλημι, perfero, perpetior. Unde ἐπιτλήτω, *imperat.* toleret, perferat. Ex ἐπὶ, & τλάω, *ſuſtineo*.

Ἐπιτμήγω, ſeu ἐπιτμήσσω, incido, abbrevio. Ab ἐπιτέμνω.

Ἐπίτοκος, ου, ὁ κὶ ἡ, partui vicinus; (2) ἐπίτοκον δάνειсμα, fœneratio quæſtuoſa. Ex ἐπὶ, & τόκος, *partus*, *fœnus*.

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, ortus ſiderum. Ab ἐπιτέλλομαι, *orior*.

Ἐπιτολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo. Ex ἐπὶ, & τολμάω, quod idem ſignificat.

Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio; (2) epitome, compendium. Ab ἐπιτέμνω, *abbrevio*.

Ἐπίτομος, ου, ὁ κὶ ἡ, inciſione, ſeu præciſione brevior factus, præciſus; (2) in compendium redactus; (3) brevis, compendiarius. Ab eod.

Ἐπιτόνιον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo chordæ funeſve intenduntur; (2) amplificatio. Ab ἐπίτονος.

Ἐπίτονος, ου, ὁ, ſc. ἱμὰς, lorum, quo aliquid intenditur; (2) funis, ſeu rudens, qui a ſumma mali parte in puppim tentus malum firmat. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτοξάζομαι, f. άσομαι, arcum in aliquem tendo. Ex ἐπὶ, & τοξάζομαι, *arcum tendo*.

Ἐπιτοξὶς, ίδος, ἡ, crena & cavum illud, cui imponitur in arcu ſagitta. Ex ἐπὶ, & τόξον, *arcus*.

Ἐπιτοπίζω, f. ίσω, in loco & ſede mea me contineo, ſedem non muto. Ex ἐπὶ, & τόπος, *locus*.

Ἐπιτραγέαι, ῶν, αἱ, piſcium genus. Ex ἐπὶ, & τράγος, *caper*.

Ἐπιτραγία, ας, ἡ, Veneris cognomen. Ex iiſd.

Ἐπίτραγος, ου, ὁ, vitium vitis, quum carbunculatur. Ex iiſd.

Ἐπιτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragice decanto & exaggero. Ex ἐπὶ, & τραγῳδέω, *tragœdia decanto*.

Ἐπιτραπεζίδιος, ου, ὁ κὶ ἡ, qui eſt ſuper menſam, aut ſuper menſa fit. Ab ἐπιτραπέζιος.

Ἐπιτραπέζιος, ου, ὁ κὶ ἡ, idem. Ex ἐπὶ, & τράπεζα, *menſa*.

Ἐπιτραπεζώματα, ων, τὰ, quæ in menſa ſeu ſuper menſa apponuntur; (2) ſecundæ menſæ. Ex ἐπὶ, & τραπεζόω, *menſæ impono*.

Ἐπιτραχήλιος, ου, ὁ κὶ ἡ, qui ſupra collum eſt, collaris. Ex ἐπὶ, & τράχηλος, *collum*.

Ἐπιτραχύνω, exaſpero. Ex ἐπὶ, & τραχύνω, *aſperum reddo*.

Ἐπιτρεπτέον, *Adv. poſit.* permittendum. Ab ἐπιτρέπω.

Ἐπιτρέπω, f. ψω, permitto, trado; (2) committo curæ alicujus. Ὀυκ ἂν ποτ᾽ ἄλλῳ τοῦτ᾽ ἐπέτρεπον ποιεῖν, Ariſt. Plut. 1078. Ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ γεροντάγωγεῖν, id. Eq. 1094. Ex ἐπὶ, & τρέπω, *verto*.

Ἐπιτρέφω, alo ſuper, alendo ſuperinduco, adnaſci facio. Ex ἐπὶ, & τρέφω, *alo*.

Ἐπιτρέχω, percurro; (2) adcurro; (3) incurro, incido; (4) incurſionem facio. Πολλαῖς μυριάσι ἐπιτρέχειν, adoriri, Philo. Ex ἐπὶ, & τρέχω, *curro*.

Ἐπιτρίβω, f. ψω, attero, adfligo. Hinc a. 2. ἐπετρίβην; ἐπιτριβείης, in Conj. pereas. Perf. ἐπιτέτριψαι, periiſti. Ὁι δώδεκα θεοὶ εἴξασιν ἐπιτρίψαι σε, Ariſt. Av. 96. Ὃ (ὕψος) ἐπελέτρεψεν ἢ χρόνος τὶς, ἢ φθόνος, Epigr. Ex ἐπὶ, & τρίβω, *tero*.

Ἐπιτριηραρχέω, ῶ, f. ήσω, munus trierarchi compleo; (2) ultra juſtum tempus munus trierarchi obeo. Ex ἐπὶ, & τριηραρχέω, *munere trierarchi fungor*.

Ἐπιτριηράρχημα, ατος, τὸ, tempus, quo quis triremem regit. Ab ἐπιτριηραρχέω.

Ἐπίτριμμα, ατος, τὸ, id, quod atteritur ſeu adfricatur, protrimentum. Ab ἐπιτρίβω.

Ἐπίτριπτος, ου, ὁ κὶ ἡ, contritus; (2) dignus, qui conteratur, vel perdatur; (3) ſceleratus, perditus. Ab eod.

Ἐπιτρὶς, *Adv.* ter. Ex ἐπὶ, & τρὶς, quod idem ſignificat.

Ἐπίτριτος, ου, ὁ κὶ ἡ, ſeſquitertius; (2) pes poëticus. Ex ἐπὶ, & τρίτος, *tertius*.

Ἐπίτριψις, εως, ἡ, ipſa conterendi actio; (2) fluctus. Ab ἐπιτρίβω.

Ἐπιτροπάδην, *Adv.* ex commiſſo, non ſponte. Ab ἐπιτροπή.

Ἐπιτροπαῖος, αία, αῖον, commiſſus, conceſſus; (2) curæ alicujus traditus. Ab eod.

Ἐπιτροπάω, ῶ, idem quod ἐπιτρέπω.

Ἐπιτροπεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio. Ab ἐπιτροπεύω.

Ἐπιτροπευτικὸς, ὴ, ὸν, peritus aliquid procurandi, ſeu adminiſtrandi. Ab eod.

Ἐπιτροπεύω, f. εύσω, ſum adminiſtrator ſeu præfectus, procuro, adminiſtro; (2) tutor ſum, in tutela habeo. Hinc (3) ἐπιτροπεύομαι, ſum ſub tutela. Θαυμάζω δ᾽ ὅπως τὸν δῆμον οἷός τ᾽ εἰμ᾽ ἐπιτροπεύειν ἐγὼ, Ariſt. Eq. 212. Ab ἐπιτροπή.

Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ipſa actio τοῦ ἐπιτροπεύειν, ſive adminiſtrandi ſeu procurandi aliquid, procuratio, tutela; (2) deditio. Ab ἐπιτρέπω.

Ἐπίτροπος, ου, ὁ κὶ ἡ, cui cura alicujus commiſſa eſt, procurator, vicarius; (2) tutor. Ab eod.

Ἐπιτροχάδην, *Adv.* mature, feſtinanter, more ejus qui currit; (2) ſummatim, breviter, ſuccincte. Ab ἐπιτροχάζω.

Ἐπιτροχάζω, f. άσω, percurro. Ex ἐπὶ, & τροχάζω, *curro*, *feſtino*.

Ἐπιτρόχαλος, ου, ὁ κὶ ἡ, velox, volubilis. Ab ἐπίτροχος.

Ἐπιτροχασμὸς, οῦ, ὁ, percurſio; (2) verborum ſuper ſe invicem effuſio ad perturbandum adverſarium. Ab ἐπιτροχάζω.

Ἐπιτρόχος, ου, ὁ κὶ ἡ, idem quod ἐπιτρόχαλος.

Ἐπιτρόχως, *Adv.* velociter, cito, modo eorum, qui currunt. Ab ἐπίτροχος.

Ἐπιτρύζω, f, ύσω, admurmuro, accino. Ex ἐπὶ, & τρύζω, *murmuro*.

Ἐπιτυγχάνω, adſequor, nanciſcor; (2) attingo; & (3) ſuccedo, feliciter evenio; (4) incido in aliquid; (5) convenio, adloquor. Hinc a. 2. ἐπέτυχον; ἐπιτυχὼν, adeptus; (2) ὁ ἐπιτυχὼν, quilibet obvius, vulgaris. Perf. ἐπιτετύχηκα, nactus ſum. Paſſ. ἐπιτετευγμένον, quo potiti ſumus, quod bene ſucceſſit. Τούτου δ᾽ ἂν ἐπιτυγχάνοις, εἰ λήγοις τῶν πόνων ἔτι πονεῖν δυνάμενος, Iſocr. ad Dem. Ἦν που ᾽πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς, Ariſt. Nub. 535. Ex ἐπὶ, & τυγχάνω, *nanciſcor*, item *accido*.

Ἐπιτυμβίδιος, ου, ὁ κὶ ἡ, ſuper ſepulcro poſitus; (2) ad ſepulcrum pertinens; (3) galeritus ut alauda. Ab ἐπιτύμβιος.

Ἐπιτύμβιος, ου ὁ κὶ ἡ, idem. Ex ἐπὶ, & τυμβὸς, *buſtum*, *ſepulcrum*.

Ἐπιτυφλόω, ῶ, f. ώσω, obcæco. Ex ἐπὶ, & τυφλόω, *excæco*.

Ἐπιτύφω, f. ψω, accendo in, inflammo adverſus. Ex ἐπὶ, & τύφω, *accendo*.

Ἐπιτυχὴς, έος, ὁ κὶ ἡ, qui voti ſui compos fit. Ab ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτυχία, ας, ἡ, adeptio, proſper ſucceſſus. Ab eod.

Ἐπιτυχῶς, *Adv.* ita, ut adſequaris, proſpero ſucceſſu, feliciter. Ab ἐπιτυχής.

Ἐπιτωθάζω, f. άσω, irrideo, derideo, convitior; (2) effuſe cachinnor; (3) adſentor, adulor. Ex ἐπὶ, & τωθάζω, *dicteriis inceſſo*.

Ἐπιφαγεῖν, a. 2. poſt aliquid edere, ſuperedere, una cum pane edere. Ex ἐπὶ, & φαγεῖν, *edere*.

Ἐπιφαιδρύνω, f. υνῶ, exhilaro; (2) ſplendidum reddo. Ex ἐπὶ, & φαιδρύνω, quod eadem ſignificat.

Ἐπιφαίνω, appareo ſuper aliqua re, i.e. dum res geritur; (2) intervenio, ſupervenio; (3) appareo. Ex ἐπὶ, & φαίνω, *appareo*.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, apparentia, quæ ſuperne & in ſummo eſt; (2) ſuperficies; (3) habitus & forma loci, item corporis, ſeu oris; (4) celebritas; (5) apparitio Deorum; (6) apparitio Chriſti in carne; (7) item in judicio mundi; ſed τὰ ἐπιφάνεια, ων, dies, qua Chriſtus baptizatus fuit, item, qua gentibus manifeſtari cœpit, Magique ad eum acceſſere. Ab ἐπιφανής.

Ἐπιφανὴς, έος, ὁ κὶ ἡ, qui ſupra alios apparet & conſpicuus eſt; (2) illuſtris, inſignis, clarus. Ab ἐπιφαίνω.

Ἐπιφανία, ας, ἡ, vel τὰ ἐπιφάνια, ων, idem quod ἐπιφάνεια.

Ἐπιφανῶς, *Adv.* inſigniter, inſignem in modum, ſplendide, magnifice. Ab ἐπιφανής.

Ἐπίφασις, εως, ἡ, apparentia. Ab ἐπιφαίνω.

Ἐπιφατνίδιος, ου, ὁ κὶ ἡ, præſepialis. Ex ἐπὶ, & φάτνη, *præſepe*.

Ἐπίφατος, ου, ὁ κὶ ἡ, qui male audit. Ex ἐπὶ, & φημὶ, *dico*.

Ἐπιφαύσκω, luceo, ſplendeo, effulgeo; & *in Med.* in lucem profero, oſtendo. Ex ἐπὶ, & φάω, *luceo*.

Ἐπιφαύω, f. αύσω, illuceſco. Ex ἐπὶ, & φαύω, *luceo*.

Ἐπιφάω, idem. Ex ἐπὶ, & φάω, *ſplendeo*, *luceo*.

Ἐπιφώσκω, idem. Ex ἐπὶ, & φώσκω, *luceo*.

Ἐπιφέρω, f. ἐποίσω, a. 1. ἐπήνεγκα, infero, induco; (2) importo, inveho; (3) impingo; (4) objicio; (5) adſcribo; (6) impono, ſuperimpono; (7) ſubjicio, ſubjungo, poſt cætera profero; (8) profero, promo; (9) mecum fero; ἐπιφέρομαι, irruo. Ἀιτίαν ἡμῖν ὡς κατασκόποις ἐπέφερεν, objiciebant, Philo. Ἐπίφερε πολέμιον ὁρμὰν φονίαν, Ariſt. Av. 350. Ex ἐπὶ, & φέρω, *fero*.

Ἐπιφημιστὴρ, ῆρος, ὁ, fauſta precans, qui bona ominatur, adclamans, adſentiens. Ex ἐπὶ, & φημὶ, *dico*.

Ἐπιφημίζω,

Ἐπιφημίζω, f. ίσω, famæ ſeu nomini alicujus adſcribo; (2) adſcribo, adſigno, tribuo; (3) pervulgo, diſſemino. Ex ἐπὶ, & φημίζω, *dico.*

Ἐπιφήμισμα, ατος, τὸ, omen; (2) favor; cautio. Ab ἐπιφημίζω.

Ἐπιφημισμὸς, ȣ͂, ὁ, prolocutio, verbi prolatio. Ab eod.

Ἐπιφθέγγομαι, f. ξομαι, adſono, acclamo, reſpondeo. Ex ἐπὶ, & φθέγγομαι, *ſono.*

Ἐπίφθεγμα, ατος, τὸ, acclamatio. Ab ἐπιφθέγγομαι.

Ἐπιφθονέω, ῶ, f. ήσω, invideo ob, vel ſuper. Ex ἐπὶ, & φθονέω, *invideo.*

Ἐπίφθονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invidiæ expoſitus, invidioſus; (2) reprehenſione dignus. Ex ἐπὶ, & φθόνος, *invidia.*

Ἐπιφθόνως, *Adv.* invidioſe. Ab ἐπίφθονος.

Ἐπίφθορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exitialis, letalis. Ex ἐπὶ, & φθορὰ, *exitium.*

Ἐπιφθύω, f. ύσω, inſpuo veneficarum more. Ab ἐπιπτύω, *inſpuo.*

Ἐπιφιλοπονέω, ῶ, & έομαι, ȣ͂μαι, graviter alicui rei operam do. Ex ἐπὶ, & φιλοπονέω, *laborum amans ſum.*

Ἐπίφλεβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venæ applicatus. Ex ἐπὶ, & φλὲψ, *vena.*

Ἐπιφλέγω, f. ξω, incendo, inflammo, comburo; (2) illuſtro. Ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην, Il. 2, 455. Ex ἐπὶ, & φλέγω, *uro.*

Ἐπιφλογὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flammeus, incendens. Ab ἐπιφλέγω.

Ἐπιφλόγισμα, ατος, τὸ, incendium, inflammatio. Quaſi ab ἐπιφλογίζω, incendo, quod eſt ex ἐπὶ, & φλὸξ, *flamma.*

Ἐπιφλύω, f. ύσω, nugor, deblatero. Ex ἐπὶ, & φλύω, quod idem notat.

Ἐπίφοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, metu perculſus, perterritus. Ex ἐπὶ, & φόβος, *metus.*

Ἐπιφοινικίζω, q. d. ſuperpurpuraſco, in ſuperficie ad colorem purpureum vergo. Ex ἐπὶ, & φοινικίζω, *purpuraſco.*

Ἐπιφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio ad, accedo ad; (2) ventito ad aliquem audiendi cauſſâ; (3) viſo; (4) pervado; (5) peragro; (6) in mentem venio; (7) conſuetudinem ſtupri habeo. Ex ἐπὶ, & φοιτάω, *ito, ventito.*

Ἐπιφοίτησις, εως, ἡ, acceſſus, adventus; (2) ipſa actio ſuperveniendi. Ab ἐπιφοιτάω.

Ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, vis, impreſſio; (2) impetus hoſtilis; (3) vis atque impetus imbris; (4) oratio invectiva & cum impetu prolata; (5) præmium præter ſtipendium publicum nautis dari ſolitum a trierarchis; (6) pecuniæ ſolutio & pœnæ perpeſſio; (7) humoris impetus in aliquam partem corporis influentis; (8) illatio, quæ adſumptionem ſequitur in Syllogiſmis, concluſio; (9) ſententia addita ſermoni præcedenti; (10) Figura rhetorica idem verbum in fine ſententiarum repetens, adeoque Anaphoræ oppoſita. Ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφορβέω, ῶ, f. ήσω, paſco in vel ſuper. Ex ἐπὶ, & φορβέω, *paſco.*

Ἐπιφορέω, ῶ, f. ήσω, comporto, adgero, ingero, injicio; (2) gravidam reddo, gravido; (3) infero poſt cætera, poſtremo loco infero. Ου κατορύξεις, κἀπιφορήσεις τ̃ γῆς πολλήν; Ariſt. Pace, 167. Ex ἐπὶ, & φορέω, *fero, geſto.*

Ἐπιφόρημα, ατος, τὸ, quod infertur poſt primam menſam, menſa ſecunda, bellaria. Ab ἐπιφορέω.

Ἐπίφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferens, perferens; (2) ſecundus, de vento; (3) uterum ferens; (4) proclivis, propenſus ad aliquid, pronus. Ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφορτίζω, f. ίσω, onero, onus impono; (2) moleſtiam exhibeo; (3) in humeros attollo. Ex ἐπὶ, & φορτίζω, *onero.*

Ἐπίφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum. Ab ἐπιφράσσω.

Ἐπιφραδέως, *Adv.* conſulte, prudenter. Ab ἐπιφράζω.

Ἐπιφράζω, indico, ut hinc ſit ἐπέφραδε a. 2. indixit; ἐπιφράζομαι, excogito, comminiſcor, ut hinc ſit f. ἐπιφράσομαι, & Poët. ἐπιφράσσομαι. ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον, Hom. Odyſſ. 15, 443. Ex ἐπὶ, & φράζω, *dico.*

Ἐπιφράσσω, vel ἐπιφράττω, f. ξω, obturo, obſtruo. Ἐπιφράττομαι τὰ ὦτα, Luc. Ex ἐπὶ, & φράσσω, *ſepio, munio.*

Ἐπιφρὶξ, horror maris, apud Homerum ἐχεύατο πόντον ἐπιφρὶξ, ubi tamen alii rectius, ἐχεύατο πόντον ἔπι φρὶξ. Il. 7, 63. Ex ἐπὶ, & φρὶξ, quod idem ſignificat.

Ἐπιφροσύνη, ης, ἡ, prudentia. Ab ἐπίφρων.

Ἐπίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos; (2) prudens, ſapiens. Ex ἐπὶ, & φρὴν, *mens.*

Ἐπιφυάδες, propagines. Ab ἐπιφύω.

Ἐπιφυλάττω, f. ξω, obſervo. Ex ἐπὶ, & φυλάσσω, *cuſtodio.*

Ἐπιφυλλίζω, f. ίσω, racemationem facio, racemor; (2) accurate exquiro. Ab ἐπιφυλλίς.

Ἐπιφυλλὶς, ίδος, ἡ, racemulus, qui magno racemo ſuperjacet; (2) pampinus racemarius; (3) racematio; (4) racemus poſt vindemiam relictus; (5) parvus racemus, qui ſub foliis latet. Ex ἐπὶ, & φύλλον, *folium.*

Ἐπιφυλλόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſuper folia fructum habens, qui in folii dorſo fructum gerit. Ex ἐπὶ, φύλλον, *folium,* & καρπὸς, *fructus.*

Ἐπίφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde foliatus, multa ac magna folia habens. Ex ἐπὶ, & φύλλον, *folium.*

Ἐπιφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo. Ex ἐπὶ, & φυσάω, *ſufflo.*

Ἐπίφυσις, εως, ἡ, accretio, incrementum; (2) unitio oſſis cum alio oſſe. Ab ἐπιφύω.

Ἐπιφυτεύω, f. εύσω, ſuperſero. Ex ἐπὶ, & φυτεύω, *ſero.*

Ἐπιφύω, inſuper produco ſeu edo; ἐπίφυμι, & ἐπιφύομαι, adnaſcor, innaſcor; (3) adhæreo, adhæreſco; (4) adorior, invado, inſurgo. Hinc perf. ἐπιπεφυκὼς, innatus, ἐπιφυεὶς, agnatus, poſt natus, adortus; quod & ἐπιφὺς, inhærens, incumbens, ἐπιφυῆναι, ingruere. Ex ἐπὶ, & φύω, *naſcor.*

Ἐπιφωνέω, ῶ, f. ήσω, acclamo; (2) dictum aliquod iis, quæ dicta ſunt, cum acclamatione adjungo. Ex ἐπὶ, & φωνέω, *ſonum edo.*

Ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio; (2) Epiphonema, dictum ſuperioribus additum cum acclamatione. Ab ἐπιφωνέω.

Ἐπιφωνηματικὸς, ἡ, ὸν, qui per acclamationem effertur. Ab ἐπιφώνημα.

Ἐπιφωνηματικῶς, exclamatorie, cum epiphonemate. A præc.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio, inclamatio. Ab ἐπιφωνέω.

Ἐπιφωράω, ῶ, in furto deprehendo; (2) deprehendo in quocumque facinore. Ex ἐπὶ, & φωράω, *deprehendo in furto.*

Ἐπιφώσκω, illuceſco. Ex ἐπὶ, & φῶς, *lux.*

Ἐπιχαίνω, inhio. perf. ἐπικεχηνὼς, inhians. Ex ἐπὶ, & χαίνω, *hio.*

Ἐπιχαιράγαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui honeſtis delectatur ſtudiis & virtutem amplectitur. Ex ἐπὶ, χαίρω, *gaudeo,* & ἀγαθὸς, *bonus.*

Ἐπιχαιρεκακία, ας, ἡ, lætitia & gaudium ex aliena calamitate, voluptas, quæ ex alienis malis capitur. Ab ἐπιχαιρέκακος.

Ἐπιχαιρέκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gaudet alienis malis, qui gaudium ex aliorum calamitate percipit. Ex ἐπὶ, χαίρω, *gaudeo,* & κακὸς, *malus.*

Ἐπιχαίρω, ex re aliqua gaudium percipio, lætor aliqua re. Ex ἐπὶ, & χαίρω, *gaudeo.*

Ἐπιχαλαζάω, ῶ, grandine impeto, inſulto ſeu verbero. Ex ἐπὶ, & χαλαζάω, *grandine laboro.*

Ἐπιχαλάω, ῶ, laxo, reſolvo; (2) demitto, deprimo; (3) remitto. Ex ἐπὶ, & χαλάω, *laxo.*

Ἐπιχαλκεύω, f. εύσω, fabricor ſeu cudo ſuper; (2) inſuper fabricor & cudo; (3) expolio; (4) auditorum mentes mihi concilio. Ex ἐπὶ, & χαλκεύω, *fabrariam artem exerceo.*

Ἐπίχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſuperficie æratus, ære obductus. Ex ἐπὶ, & χαλκὸς, *æs.*

Ἐπιχαράσσω, vel ἐπιχαράττω, f. άξω, inſculpo, imprimo; (2) inciſuris ſerratum reddo. Ex ἐπὶ, & χαράσσω, *ſculpo.*

Ἐπιχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gaudens & lætus ob aliquid. Ab ἐπιχαίρω.

Ἐπίχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ, gratus, gratioſus, amabilis, jucundus, comis, cui gratia ineſt. Ex ἐπὶ, & χάρις, *gratia.*

Ἐπιχαρίτως, *Adv.* gratioſe, cum gratia, venuſte, lepide. Ab ἐπίχαρις.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium, irriſio. Ab ἐπιχαίρω.

Ἐπίχαρσις, εως, ἡ, gaudium ob aliquam rem; (2) inſultatio. Ab eod.

Ἐπίχαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ob quem, vel apud quem lætamur, lætitiam ac gaudium nobis adferens; (2) cujus malis atque infortuniis lætamur. Ab eod.

Ἐπιχέζω, f. έσω, caco ſuper. Perf. ἐπικέχοδα, ἐπικεχοδώς. Ex ἐπὶ, & χέζω, *caco.*

Ἐπιχειλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, labra attingens, labris vicinus; (2) qui ſupra labro aut crepidine eſt; (3) qui non eſt plenus, ſed cui aliquid deeſt. Ex ἐπὶ, & χεῖλος, *labrum.*

Ἐπιχειμάζω, f. άσω, hiemem dego in; (2) in hibernis me contineo. Ex ἐπὶ, & χειμάζω, *hiemo.*

Ἐπιχείμασις, εως, ἡ, tempeſtas, quæ poſt diem ſtatutum ſequitur. Ab ἐπιχειμάζω.

Ἐπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, manum admoveo, manum injicio; (2) conor, nitor, adgredior; (3) argumentis adſtruere & probare conor. Καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειρȣ͂σι, Iſocr. πράγμασι νεωτέροις, Plut. Ex iiſd.

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, quod quis adgreditur ſeu molitur, molimentum, conatus, inceptio; (2) argumentum, quo aliquid probare ſatagimus; (3) ſyllogiſmus dialecticus. Ab ἐπιχειρέω.

Ἐπιχειρηματικὸς, ἡ, ὸν, exercitatus in argumentationibus; (2) qui novit petitiones athleticas & gladiatorias. Ab ἐπιχείρημα.

Ἐπιχείρησις, εως, ἡ, adgreſſio, molitio; (2) argumentatio. Ab ἐπιχειρέω.

Ἐπιχειρητέα, pro ἐπιχειρητέον, *Adv. poſ.* adgrediendum eſt. Ab eod.

Ἐπίχειρον, ȣ, τὸ, manupretium; (2) præmium militare; (3) præmium quodvis. Ex ἐπὶ, & χεὶρ, *manus.*

Ἐπιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ſciſco, decerno, ſuffragia fero. Ἐπειδὰν ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας, Dem. Ex ἐπὶ, & χειροτονέω, *manum protendo.*

Ἐπιχειροτονία, ας, ἡ, plebiſcitum. Ab ἐπιχειροτονέω.

Ἐπιχεῤῥονησιάζω, f. άσω, accedo ad figuram cherroneſi. Ex ἐπὶ, & χεῤῥόνησος, *cherroneſus, vel cherſoneſus.*

Ἐπιχέω, f. εύσω, infundo, ſuperinfundo. Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα, Odyſſ. 4, 52. Ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χεόντο, Tmeſis, Il. 8, 159. Ex ἐπὶ, & χέω, *fundo.*

Ἐπιχθόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, terreſtris, in terris verſans. Ex ἐπὶ, & χθὼν, *terra.*

Ἐπιχλευάζω, f. άσω, ludificor, illudo. Ex ἐπὶ, & χλευάζω, quod idem ſignificat.

Ἐπιχνοάω, ῶ, ſum obſitus lanugine. Ex ἐπὶ, & χνοάω, quod idem notat.

Ἐπίχνοος, *contrac.* ἐπίχνους, ου, ὁ καὶ ἡ, lanugine tectus, ſuper quo lanugo eſt. Ex ἐπὶ, & χνόος, *lanugo.*

Ἐπίχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, iracundus. Ex ἐπὶ, & χολὴ, *ira.*

Ἐπιχορδὶς, ίδος, ἡ, corpus membranoſum in medio inteſtinorum ſitum. Ex ἐπὶ, & χορδὴ, *inteſtinum.*

Ἐπιχορηγέω, ῶ, f. ήσω, ſuppedito, ſubminiſtro, adjicio. Ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, 2 Pet. 1, 5. Ex ἐπὶ, & χορηγέω, *ſumptus præbeo more choragorum.*

Ἐπιχορήγημα, ατος, τὸ, quod inſuper ſuppeditatur, additamentum ad priorem ſuppeditationem. Ab ἐπιχορηγέω.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio. Ab eod.

Ἐπιχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, utor aliquo, familiaris ſum alicui. Ex ἐπὶ, & χράομαι, *utor.*

Ἐπιχράω, invado, vehementi cum impetu adorior. Ex ἐπὶ, & χράω, *invado furioſe.*

Ἐπιχρίμπτω, f. ψω, idem quod ſimplex χρίμπτω, *appropinquare facio, appello, admoveo.*

Ἐπίχρισμα, ατος, τὸ, id, quo illinimur, quo inungimur. Ab ἐπιχρίω.

Ἐπίχριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui litus, qui inunctus eſt. Ab eod.

Ἐπιχρίω, f. ίσω, inungo, illino, proprie in ſuperficie. Ex ἐπὶ, & χρίω, *ungo.*

Ἐπιχρονίζω, f. ίσω, immoror; (2) inveteraſco. Ab ἐπίχρονος.

Ἐπιχρόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, diuturnus, inveteratus. Ab ἐπίχρονος.

Ἐπίχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἐπὶ, & χρόνος, *tempus.*

Ἐπίχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, inauratus; auro in ſuperficie obductus. Ex ἐπὶ, & χρυσὸς, *aurum.*

Ἐπιχρώζω, f. ώσω, in ſuperficie coloro. Δόξαις ἐπικεχρωσμένοι, Plat. Ex ἐπὶ, & χρώζω, *coloro.*

Ἐπιχρωματίζω, colore imbuo, coloro. A χρῶμα, *color.*

Ἐπιχρώννυμι, vel ἐπιχρωννύω, f. ώσω, idem. Ex ἐπὶ, & χρώννυμι, vel χρωννύω, *coloro.*

Ἐπίχρωσις, εως, ἡ, macula ſuperficiei adfricata. Ab ἐπιχρόω.

Ἐπιχύνω, vel ἐπιχύω, infundo, ſuperinfundo. Unde uſitata, ἐπέχυντο, ἐπιχυθείς. Ex ἐπὶ, & χύνω, pro χύω, *fundo.*

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infuſio; (2) vaſculum, quo aliquid infundimus; (3) dealbatio; (4) numerus redundans, multitudo ingens. Ab ἐπιχύω.

Ἐπίχυτος, ου, ὁ, genus quoddam placentæ. Ab eod.

Ἐπίχωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantum claudus; (2) claudus. Ex ἐπὶ, & χωλὸς, *claudus.*

Ἐπίχωμα, ατος, τὸ, agger, adgeſtus. Ab ἐπιχόω.

Ἐπιχώννυμι, vel ἐπιχωννύω, f. χώσω, aggere munio; (2) terra adgeſta operio. Ex ἐπὶ, & χώννυμι, *aggerem duco.*

Ἐπιχωρέω, ῶ, f. ήσω, concedo, permitto. Ex ἐπὶ, & χωρέω, *eo.*

Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, permiſſio; (2) ceſſio. Ab ἐπιχωρέω.

Ἐπιχωριάζω, f. άσω, ſum indigena, ſum vernaculus; (2) ad locum aliquem ventito; (3) frequenter verſor apud. Ab ἐπιχώριος.

Ἐπιχώριος, ία, ιον, vel ἐπιχώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, indigena, patrius, vernaculus, *de perſona & re.* Ex ἐπὶ, & χῶρος, *locus.*

Ἐπιχωρίως, *Adv.* more regionis, more patrio. Ab ἐπιχώριος.

Ἐπίχωσις, εως, ἡ, agger; (2) adgeſtio terræ. Ab ἐπιχόω.

Ἐπιψάλλω, f. αλῶ, idem quod ſimplex ψάλλω, pſallo, cano.

Ἐπιψαύδην, *Adv.* ita, ut ſummis tantum digitis attingas; (2) ſtrictim. Ab ἐπιψαύω.

Ἐπιψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto leviter in ſuperficie. Κἀξεπεύξασθαι βροτῶν ἀρετῆς ἕκατι τῆσδ' ἐπιψαῦσαι μόνον, Soph. Phil. 670. Χεῖρα δεξιὰν ὁρᾷς κώπης ἐπιψαύουσαν; ibid. 1243. Ex ἐπὶ, & ψαύω, *tango.*

Ἐπιψέγω, f. ξω, inhumo, ſepelio. Ex ἐπὶ, & ψέγω, *reprehendo.*

Ἐπιψεκάζω, f. άσω, irroro, rore adſpergo; (2) inſtillo. Ariſt. Pace, 1150. Ex ἐπὶ, & ψεκάζω, *roro.*

Ἐπιψεύδομαι, f. εύσομαι, adfingo, ementior. Ἐπιψεύδεσθαι κατηγορίαν ἀκάκοις. Ex ἐπὶ, & ψεύδομαι, *mentior.*

Ἐπίψηγμα, ατος, τὸ, ſtrigmentum, ramentum, purgamentum. Ab ἐπιψύχω, *in ſuperficie rado, deſtringo.*

Ἐπιψηλαφάω, ῶ, leviter attrecto. A ψηλαφᾷν, *contrectare.*

Ἐπιψηφίζω, & ἐπιψηφίζομαι, in ſuffragium mitto, rogo ſententias; (2) ſuffragio meo comprobo, decerno. Ex ἐπὶ, & ψηφίζω, *ſuffragor.*

Ἐπιψήφισις, εως, ἡ, actio ipſa mittendi in ſuffragium; (2) approbatio. A præc.

Ἐπίψογος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reprehenſionem meretur, in vituperium incurrens. Ex ἐπὶ, & ψόγος, *reprehenſio.*

Ἐπιψύχω, f. ξω, refrigero, perflo, perſpiro. Ex ἐπὶ, & ψύχω, *frigefacio.*

Ἐπιψωμίζω, f. ίσω, inſuper cibo, inſuper bolos in buccam ingero. Ex ἐπὶ, & ψωμίζω, *cibo in os inſerto paſco vel nutrio,*

Ἐπιωγαὶ, loca, ubi naves ſtantes a ventorum injuria tutæ eſſe poſſunt. Ex ἐπὶ, ἰωὴ, *flatus,* & ἄγω, *frango.*

Ἐπόγδοος, ſeſquioctavus. Ab ὄγδοος, *octavus.*

Ἐπόγκιαι, ῶν, αἱ, ſarcinæ & onera navis, Heſ. Ex ἐπὶ, & ὄγκος, *maſſa, moles.*

Ἐπόδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenus moleſtiæ & laboris. Ex ἐπὶ, & ὀδύνη, *labor.*

Ἐποδύρομαι, fleo ſuper, defleo, deploro. Ex ἐπὶ, & ὀδύρομαι, *fleo.*

Ἐπόζω, oleo, ſuboleo, fæteo. Unde a. 1. ἐπώζεσεν. Ex ἐπὶ, & ὄζω, *oleo.*

Ἐποιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeſco; (2) in ſuperficie tumeo. Ex ἐπὶ, & οἰδέω, *tumeo.*

Ἐποιδίσκω, tumefacio; (2) in ſuperficie tumefacio. Ex ἐπὶ, & οἰδίσκω, *tumefacio.*

Ἐποικέω, ῶ, f. ήσω, aliis ejectis inhabito vel incolo. Πέμψει ξένην ἐποικήσοντας ὀθνείαν κόνιν, Lyc. 926. Ex ἐπὶ, & οἰκέω, *habito.*

Ἐποικιδία, Ceres, quaſi domeſtica.

Ἐποίκιον, ου, τὸ, ſupellex; (2) villa, caſa, domicilium. Ex ἐπὶ, & οἶκος, *domus.*

Ἐποικοδομέω, ῶ, ſuperſtruo, ædifico. Ex ἐπὶ, & οἰκοδομέω, *ædifico.*

Ἐποικοδόμησις, εως, ἡ, ædificatio ſuper, ſuperſtructio. Ab ἐποικοδομέω.

Ἐποικονομέω, ῶ, accuro. Ab οἰκονομεῖν, *diſpenſare.*

Ἔποικος, ου, ὁ, colonus, advena. Ex ἐπὶ, & οἶκος.

Ἐποικουρέω, ῶ, f. ήσω, inhabito. Ex ἐπὶ, & οἰκουρέω, *domum cuſtodio, domi me teneo.*

Ἐποικτείρω, miſereor, commiſereor. Κοὐκ ἐποικτερεῖτέ με; Soph. Phil. 1062. Παῖδ' τὴν σὴν ὥς τ' ἐποικτεῖραι τύχην, Eur. Hec. 347. Ex ἐπὶ, & οἰκτείρω, quod idem notat.

Ἐποικτίζω, f. ίσω, commiſeror; (2) miſerabiliter queror. Ex ἐπὶ, & οἰκτίζω, *miſeror.*

Ἐποιμώζω, f. ώξω, allamentor, adgemo. Ex ἐπὶ, & οἰμώζω, *ploro, ejulo.*

Ἐποίνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vinoſus. Ex ἐπὶ, & οἰνὸς, *vinum.*

Ἐποιχνέω, ῶ, eo adverſum, irruo, invado; (2) obeo, percurro; (3) adeo, accedo. Ex ἐπὶ, & οἰχνέω, *abeo, diſcedo.*

Ἐποίχομαι, idem. Ex ἐπὶ, & οἴχομαι, *abeo.*

Ἐποκέλλω, impingo, illido. a. 1. ἐπώκειλα. Ex ἐπὶ, & ὀκέλλω, *appello.*

Ἐπολισθαίνω, & ἐπολισθέω, ῶ, f. ήσω, illabor, incido. Ex ἐπὶ, & ὀλισθαίνω, *labor.*

Ἐπολολύζω, f. σω, ejulo, miſerabiliter lamentor. Μέλος Χάριτες Μοῦσαι τ' ἐπωλόλυξαν, Ariſt. Av. 789. Ex ἐπὶ, & ὀλολύζω, *lamentor.*

Ἐπολοφύρομαι, lamentor ſuper, lamentis proſequor. Ex ἐπὶ, & ὀλοφύρομαι, *lamentor.*

ἝΠΟΜΑΙ, ſequor. Ἕπεσθαι τινὶ, ἅμα τινὶ, μετά τινος· τῷ λόγῳ μᾶλλον ἕπεται, rationi conſentaneum. Τάχος γὰρ ἔργου, καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται, Soph. Aj. 825.

Ἐπομβρέω, ῶ, f. ήσω, imbre rigo, irrigo. Ab ἔπομβρος.

Ἐπόμβρησις, εως, ἡ, irrigatio, quæ fit imbre. Ab ἐπομβρέω.

Ἐπομβρία, ας, ἡ, imbris copia; (2) humiditas. Ab ἔπομβρος.

Ἔπομβρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbrem habens ſeu pluviam, imbre abundans. Ex ἐπὶ, & ὄμβρος, *imber.*

Ἐπομένως, *Adv.* conſequenter, exinde, deinde tum; (2) pedario more ſequendo. Ab ἑπόμενος, quod eſt ab ἕπομαι.

Ἐπόμνυμι, ἐπομνύω, ἐπόμνυμαι, de re aliqua juro, jurejurando confirmo; (2) inſuper vel præterea juro; (3) dejero; (4) juro. Hinc f. ἐπομοῦμαι. a. 1. ἐπώμοσα. inf. ἐπομόσαι. Part. ἐπομοσάμενος. Ex ἐπὶ, & ὄμνυμι, *juro.*

Ἐπομόργνυμι, & ἐπομόργνυμαι, imprimo, inuro. Ex ἐπὶ, & ὀμόργνυμι, quod idem notat.

Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, quod ſupra umbilicum eſt; (2) umbo clypei. Ex ἐπὶ, & ὀμφαλὸς, *umbilicus.*

Ἐπομφάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, umbilicatus. Ex iiſd.

Ἐπονειδίζω, f. ίσω, probris & conviciis increpo, exprobro. Ex ἐπὶ, & ὀνειδίζω, quod idem ſignificat.

Ἐπονείδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui probroſe obji poteſt, probroſus. Ab ἐπονειδίζω.

Ἐπονειδίστως, *Adv.* probroſe, cum probro. Ab ἐπονείδιστος.

Ἐπονομάζω, f. άσω, cognomino; (2) nomen do, nominatim conſecro. Ex ἐπὶ, & ὀνομάζω, *nomino.*

Ἐπονομασία, ας, ἡ, cognominatio. Ab ἐπονομάζω.

Ἐπονόμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cognominatus. Ab eod.

Ἐπονομάστως, *Adv.* nominatim. Ab ἐπονόμαστος.

Ἐποξίζω, f. ίσω, coaceſco. Ex ἐπὶ, & ὀξίζω, *aceo.*

Ἐποξύνω, inſtigo. Ab ὀξύνω, *acuo.*

Ἐποπίζω, f. ίσω, revereor, caveo. Ex ἐπὶ, & ὀπίζω, *curo.*

Ἐπόπισθεν, *Adv.* a tergo, pone. Ex ἐπὶ, & ὄπισθεν, quod idem ſignificat.

Ἐποποιΐα, ας, ἡ, ſcriptio verſuum heroicorum. Ex ἔπος, & ποιέω, *facio.*

Ἐποποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad epopœiam pertinens. Ab ἐποποιΐα.

Ἐποποιὸς, οῦ, ὁ, heroicorum verſuum ſcriptor. Ab ἔπος, *carmen heroicum*, & ποιέω, *facio.*

Ἐποπτεία, ας, ἡ, inſpectio; (2) inſpectio ſacrorum. Ab ἐποπτεύω.

Ἐποπτεύω, f. εύσω, inſpicio, inſpecto; (2) ſecretiora ſacra poſt annum initiationis inſpicio; (3) ferior. Ab ἐπόπτομαι.

Ἐποπτὴρ, ῆρος, ὁ, inſpector, ſpeculator. Ab eod.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, inſpector, ſpectator, ſpeculator; (2) qui aliquid inſpicit & cenſura notat; (3) inſpector ſacrorum, qui dignitate cæteros antecedit. Ab eod.

Ἐποπτικὸς, ἡ, ὸν, ad ἐπόπτην pertinens. Ab ἐπόπτης.

Ἐπόπτομαι, f. όψομαι, inſpicio, viſo, inviſo; (2) diligenti facta inviſione ſecerno ac ſeligo. Ὀικτρὸν γὰρ οἰκτρὸν κεῖν' ἐπόψομαι φάος, Lyc. 304. Τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται πάθος ἀμέγαρτον, ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ; Ariſt. Θεσμ. 1057. Ex ἐπὶ, & ὄπτομαι, *video.*

Ἔποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, aſpectabilis. Ab ἐπόπτομαι.

Ἐποράω, inſpicio, guberno. Ἐπορᾷν τὰ πράγματα, Herodot. Ab ἐπὶ, & ὁράω, *video.*

Ἐποργάω, ῶ, f. ήσω, impetu feror & concitor, proprie libidinis. Ex ἐπὶ, & ὀργάω, *appeto vehementer.*

Ἐπορέγομαι, f. ξομαι, exporrecta manu prenſo, protenta manu capto; (2) porrecta manu præbeo. Ex ἐπὶ, & ὀρέγω, *porrigo.*

Ἐπορθρεύω, f. εύσω, diluculo ſurgo. Ex ἐπὶ, & ὀρθρεύω, *matutinus aliquid ago.*

Ἐπορθρίζω, f. ίσω, idem. Ex ἐπὶ, & ὀρθρίζω, *mane aliquid ago.*

Ἐπορθρισμὸς, οῦ, ὁ, quod fit matutino tempore. Ab ἐπορθρίζω.

Ἐπορκίζω, f. ίσω, adjuro, exorcizo. Ex ἐπὶ, & ὁρκίζω, *juro.*

Ἐπορκισμὸς, οῦ, ὁ, adjuratio, exorciſmus. Ab ἐπορκίζω.

Ἐπορκιστὴς, οῦ, ὁ, adjurator, exorciſta. Ab eod.

Ἐπόρνυμι, vel ἐπορνύω, concito & paro adverſus. Ex ἐπὶ, & ὄρνυμι, *ruo.*

Ἐπορίνω, concito. Ex ἐπὶ, & ὀρίνω, *concito.*

Ἐπορούω, f. ούσω, impetu ſeu gradu concitato feror, hoſtiliter adſilio. Ex ἐπὶ, & ὀρούω, *impetum do.*

Ἐπορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, inſulto. Ex ἐπὶ, & ὀρχέομαι, *ſalto.*

Ἐπόρω, concito adverſus. Unde a. 1. ἐπῶρσα, ἐπῶρσεν, incitavit. Ex ἐπὶ, & ὄρω, *concito.*

Ἔπος, εος, τὸ, verbum, vocabulum; (2) carmen heroicum; (3) verſus; (4) verſus contextus biblici; (5) oraculum. Ab ἔπω, *dico.*

Ἐποστρακίζω, f. ίσω, concham vel teſtulam mitto per ſuperficiem aquæ, quod pueri ludentes facere ſolent. Ex ἐπὶ, & ὄστρακον, *teſta, concha.*

Ἐποστρακισμὸς, οῦ, ὁ, ludus, quo conchæ vel teſtæ per ſuperficiem aquæ mittuntur. Ab ἐποστρακίζω.

Ἐποτοτύζω, defleo, deploro, ſuper aliquem lugeo. Ex ἐπὶ, & ὀτοτύζω, *fleo, ploro.*

Ἐποτρύνω, inſtigo, excito, incito. a. 1. Part. ἐποτρύνας. Ex ἐπὶ, & ὀτρύνω, *incito.*

Ἐπουλὶς, ίδος, ἡ, vitium gingivarum, quo tuberculum quoddam in iis provenit. Ex ἐπὶ, & οὖλον, *gingiva.*

Ἐπουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco, ad cicatricem perduco. Ex ἐπὶ, & οὐλὴ, *cicatrix.*

Ἐπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio.

Ἐπουλωτικὸς, ἡ, ὸν, efficax cicatricis.

Ἐπουραῖος, αία, αῖον, qui in cauda eſt; (2) cui cauda eſt, caudatus. Ex ἐπὶ, & οὐραῖος, *caudatus.*

Ἐπουράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœleſtis. Ex ἐπὶ, & οὐράνιος, quod idem notat.

Ἐπουρέω, ῶ, f. ήσω, meio ſuper; (2) meio, mingo. Ex ἐπὶ, & οὐρέω, *mingo.*

Ἐπουριάζω, flatu ſecundo impello; (2) obſecundo. Ab οὐρία, *proſperitas venti.*

Ἐπουρίζω, f. ίσω, vento ſecundo impello; (2) ſecundo & perficio velut proſpera aura promovens. Ab ἔπουρος.

Ἔπουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento ſecundo impellens. Ex ἐπὶ, & οὖρος, *ventus ſecundus.*

Ἐπουσιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad ſubſtantiam accedens, ſubſtantiæ adjunctus. Ex ἐπὶ, & οὐσία, *eſſentia.*

Ἐποφείλω, inſuper debeo. a. 1. ἐπωφείλησα. Ex ἐπὶ, & ὀφείλω, *debeo.*

Ἐποφέλλω, adaugeo, amplifico, accumulo. Ex ἐπὶ, & ὀφέλλω, *augeo.*

Ἐποφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, oculos injicio & concupiſco, invideo; (2) adnicto. Ex ἐπὶ, & ὀφθαλμὸς, *oculus.*

Ἐποφθαλμιάω, ῶ, idem. Ex ἐπὶ, & ὀφθαλμιάω, *oculos doleo.*

Ἐποφθάλμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculo impoſitus, ſupra oculum ſitus. Ex ἐπὶ, & ὀφθαλμὸς, *oculus.*

Ἐποχετεία, derivatio. Ab ὀχετὸς, *rivus, canalis.*

Ἐποχετεύω, per canalem deduco ad, derivo ad.

Ἐποχεύω, iterum ineo. Ab ὀχεύω, *ſubagito.*

Ἐποχέω, ῶ, f. ήσω, veho, ἐποχοῦμαι, innitor, invehor. Ab ἔποχος.

Ἐποχὴ, ῆς, ἡ, retentio, repreſſio; (2) remora, impedimentum; (3) retentio adſenſus; (4) ſtatus cœli poſituſque ſiderum; (5) initium chronologiæ, Epocha. Ab ἐπέχω, *contineo.*

Ἔποχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vehitur curru, ſeu equo; (2) qui firmiter inſidet ad vehendum; (3) cui quis inſidet. Ex ἐπὶ, & ὀχέω, *veho, porto.*

ἜΠΟΨ, οπος, ὁ, upupa, avis.

Ἐποψάομαι, ῶμαι, una cum pane comedo, opſonii loco veſcor. Ab ὄψον, *opſonium.*

Ἐποψιασμὸς, οῦ, ὁ, inſpiciendi vel ſpectandi cupiditas. Quaſi ab ἐποψιάζω, quod eſt ab ἔποψις.

Ἐπόψημα, ατος, τὸ, quod cum pane comeditur.

Ἐπόψησις, εως, ἡ, idem. Ab ὄψον, *opſonium.*

Ἐποψία, ας, ἡ, inſpectio. Ex ἐπὶ, & ὄπτομαι, *video.*

Ἐπόψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſpectabilis, qui cernitur, viſibilis; (2) epith. Jovis. Ab ἐπόπτομαι.

Ἔποψις, εως, ἡ, adſpectus, proſpectus. Ab eod.

ἙΠΤΑ', ſeptem. Hinc ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, numerus ſeptenarius.

Ἑπταβόειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ſeptem bibulis pellibus factus; (2) impenetrabilis. Ex ἑπτὰ, & βοῦς, *bos.*

Ἑπτάβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptem boves, i. e. nummos bovis imagine ſignatos valens. Ex iiſd.

Ἑπτάγλωσσος, vel ἑπτάγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptilinguis. Ex ἑπτὰ, & γλῶσσα, *lingua.*

Ἑπταγράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſeptem litterarum eſt. Ex ἑπτὰ, & γράμμα, *littera.*

Ἑπτάγωνα, ων, τὰ, muſica inſtrumenta quædam, q. d. ſeptangula. Ex ἑπτὰ, & γωνία, *angulus.*

Ἑπταέτης, vel ἑπταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſeptennis, qui ſeptem annorum eſt. Ex ἑπτὰ, & ἔτος, *annus.*

Ἑπταετία, ας, ἡ, ſeptennium. Ab ἑπταέτης.

Ἑπταήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſeptem dierum eſt. Ex ἑπτὰ, & ἡμέρα, *dies.*

Ἑπτακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptemdecim. Ex ἑπτὰ, ϗ, & δέκα, *decem.*

Ἑπτακαιδέκατος, άτη, ατον, decimus ſeptimus. Ab ἑπτακαίδεκα.

Ἑπτακαιδεκέτης, qui ſeptemdecim annorum eſt. Ex ἑπτακαίδεκα, & ἔτος, *annus.*

Ἑπτακαιεικοσαπλάσιος, ,ου ὁ ϗ ἡ, ſeptem & viginti partibus major. Ex ἑπτὰ, & εἰκοσαπλάσιος, *vigecuplus.*

Ἑπτάκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptem caules habens. Ex ἑπτὰ, & καυλὸς, *caulis.*

Ἑπτάκι, vel ἑπτάκις, *Adv.* ſepties. Ab ἑπτά.

Ἑπτακισχίλιοι, ιαι, ια, ſepties mille. Ex ἑπτάκις, & χίλιοι, *mille.*

Ἑπτάκλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptem lectis inſtructus. Ex ἑπτὰ, & κλίνη, *lectus.*

Ἑπτακισμύριοι, ιαι, ια, ſeptuagies mille. Ex ἑπτάκις, & μύριοι, *decies mille.*

Ἑπτάκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptiſonus, ſeptem ſonos edens. Ex ἑπτὰ, & κτύπος, *ſonus.*

Ἑπτάλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſepticollis. Ex ἑπτὰ, & λόφος, *collis.*

Ἑπτάλυχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptem lucernas habens. Ex ἑπτὰ, & λύχνος, *lucerna.*

Ἑπταμηνιαῖος, αία, αῖον, ſeptimum menſem agens; (2) qui ſeptimo menſe in lucem editus eſt. Ex ἑπτὰ, & μὴν, *menſis.*

Ἑπτάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑπταμήτωρ, ορος, ἡ, ſeptem filiorum mater. Ex ἑπτὰ, & μήτηρ, *mater.*

Ἑπτάμιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptem habens chordas. Ex ἑπτὰ, & μίτος, *fides citharæ.*

Ἑπταμόριον, ου, τὸ, ſeptima pars. Ex ἑπτὰ, & μόριον, *pars.*

Ἑπτάμυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptem habens receſſus. Ex ἑπτὰ, & μυχὸς, *receſſus.*

Ἑπτάπεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſepties vel multoties tonderi poteſt. Ex ἑπτὰ, & πείκω, *pecto.*

Ἑπτάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ſeptem cubitorum eſt. Ex ἑπτὰ, & πῆχυς, *cubitus.*

Ἑπταπλασιάζω, f. άσω, reddo ſeptuplo majorem. Ab ἑπταπλάσιος.

Ἑπταπλάσιος, ία, ιον, ſeptuplus. Ab ἑπτά.

Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἑπταπλασίως, *Adv.* ſeptuplo. Ab ἑπταπλάσιος.

Ἑπτάπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſeptem latera habet; (2) cui ſeptem coſtæ ſunt. Ex ἑπτὰ, & πλευρὰ, *latus.*

Ἑπτάπλοος, *contr.* ἑπτάπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptuplex. Ab ἑπτά.

Ἑπταπόδης, ου, ὁ, ſeptempedalis. Ex ἑπτὰ, & ποῦς, *pes.*

Ἑπτάπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptem habens vias. Ex ἑπτὰ, & πόρος, *via.*

Ἑπτάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſeptem pedum. Ex ἑπτὰ, & ποῦς, *pes.*

Ἑπτάπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habet ſeptem portas. Ex ἑπτὰ, & πύλη, *porta.*

Ἑπτάπυργος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habet ſeptem turres. Ex ἑπτὰ, & πύργος, *turris.*

Ἑπτάῤῥοος, *contr.* ἑπτάῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptemfluus; (2) ſeptem oſtia habens. Ex ἑπτὰ, & ῥέος, *fluentum.*

Ἑπτὰς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius. Ab ἑπτά.

Ἑπτάςολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem modis inſtructus ſeu ornatus. Ex ἑπτὰ, & ςόλος, *ornatus, apparatus,*

Ἑπτάςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem ora ſeu oſtia habens, ſeptem oſtiis in mare influens. Ex ἑπτὰ, & ςόμα, *os.*

Ἑπτάτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem tonos habens, ſeu ſeptem chordis inſtructus. Ex ἑπτὰ, & τόνος, *tonus.*

Ἑπτάφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem voces ſeu ſonos edens. Ex ἑπτὰ, & φθόγγος, *ſonus.*

Ἑπτάφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἑπτὰ, & φωνὴ, *vox.*

Ἕπταχα, *Adv.* ſeptempliciter. Ab ἑπτά.

Ἑπταχῆ, *Adv.* idem & ab eod.

Ἑπτάχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeptem fidibus inſtructus. Ex ἑπτὰ, & χορδὴ, *fides.*

Ἑπτέτης, ȣ, ὁ, ſeptennis, ſeptem annos natus. Ex ἑπτὰ, & ἔτος, *annus.*

Ἑπτέτις, ιδος, ἡ, ſeptem annos nata. Ab ἑπτέτης.

Ἑπτήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſeptem remorum ordinibus inſtructus, ſeptiremis. Ex ἑπτὰ, & ἐρέσσω, *remigo.*

Ἐπύλλιον, ȣ, τὸ, verſiculus; (2) verbulum. Dim. ab ἔπος, *verbum.*

ἜΠΩ, dico; inuſitatum. a. 2. εἶπον, εἰπεῖν, εἰπῶν. a. 1. εἶπα, uſitata.

ἝΠΩ, ago, operor, in compoſitione uſitatum.

Ἐπῳάζω, f. άσω, ovis incubo; (2) ovis incubans cano vel clamo. Ex ἐπὶ, & ᾠὸν, *ovum.*

Ἐπώασις, εως, ἡ, incubatio, incubitus. Ab ἐπῳάζω.

Ἐπωασμὸς, ȣ͂, ὁ, idem & ab eod.

Ἐπωβελία, ας, ἡ, ſexta pars æſtimationis litis, eo quod reus calumniæ in quamlibet drachmam obolo, qui ſexta pars drachmæ erat, multaretur. Ex ἐπὶ, & ὀβολὸς, *obolus.*

Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, incantamentum; (2) carmen; (3) cantio. Ab ἐπαείδω, *contract.* ἐπᾴδω.

Ἐπῳδικὸς, ὴ, ὸν, ſuccinens. Ab ἐπῳδός.

Ἐπωδίνω, parturio. Ex ἐπὶ, & ὠδίνω, quod idem notat.

Ἐπῴδιον, ȣ, τὸ, quod odæ accinitur, verſiculus. Ab ἐπὶ, & ᾠδὴ, *oda, carmen.*

Ἐπῳδὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, incantator, vel incantatrix, pueros ægrotantes carminibus curans; (2) pars carminis lyrici, in primis odæ Pindaricæ; (3) verſiculus brevior poſt longiorem. Ex iiſd.

Ἐπώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dolorem inferens, vel adferens. Ex ἐπὶ, & ὀδύνη, *dolor.*

Ἐπωθέω, ῶ, f. ἐπώσω, impello. Ex ἐπὶ, & ὠθέω, quod idem notat.

Ἐπωθίζω, f. ίσω, idem. Ex ἐπὶ, & ὠθίζω, *impello.*

Ἐπωλένιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in ulnis, vel inter ulnas fertur. Ex ἐπὶ, & ὠλένη, *ulna.*

Ἐπωμάδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuperhumeralis, humeris ſuperimpoſitus. Ex ἐπὶ, & ὦμος, *humerus.*

Ἐπωμαδὸν, *Adv.* ſuper humeros, in humeris. Ex ἐπὶ, & ὠμαδὸν, quod idem notat.

Ἐπωμίδιον, ȣ, τὸ, parva epomis. Dim. ab ἐπωμίς.

Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, ſuperhumerale, i. e. ſumma humeri pars; (2) humerus; (3) nomen veſtis muliebris, humeros tegens; (4) pars eminens in navi, cui inſcriptum eſt elogium. Ex iiſd.

Ἐπωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, quod additur ad confirmationem alicujus rei. Ab ἐπόμνυμι.

Ἐπώμοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui juravit, adſtrictus juramento; (2) obſtrictus. Ab eod.

Ἐπώνιον, ȣ, τὸ, tributum, quod pro aliqua re empta penditur. Ex ἐπὶ, & ὠνέομαι, *emo.*

Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum, cognomen; (2) nomen. Ab ἐπώνυμος.

Ἐπώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, additus ad nomen, q. ſupernominis; (2) denominatus, qui nomen traxit ab alio; (3) qui nomen dat alii. Hinc τὸ ἐπώνυμον, ȣ, cognomen. Ex ἐπὶ, & ὄνομα, *nomen.*

Ἐπωνύμως, *Adv.* de nomine. Ab ἐπώνυμος.

Ἐπωπάζω, inſpicio, Heſ. Ab ἐπώπης.

Ἐπωπάω, ῶ, idem, Heſ. Ab eod.

Ἐπώπης, ȣ, ὁ, inſpector, Heſ. Ex ἐπὶ, & ὤψ, *oculus.*

Ἐπωριάζω, curo, ſolicitus ſum. Ab ἐπὶ, & ὥρα, *cura.*

Ἐπωρύω, f. ἐπωρύομαι, ululo, infremo. Ex ἐπὶ, & ὠρύω, *ululo.*

Ἔπωσις, εως, ἡ, impulſio. Ab ἐπωθέω.

Ἐπωτίδες, αἱ, ligna ex utraque proræ parte prominentia. Quaſi auriculæ navis. Ab ἐπὶ, & ȣ͂ς, *auris.*

Ἐπωφέλεια, ας, ἡ, utilitas. Ab ἐπωφελέω.

Ἐπωφελέω, ῶ, f. ήσω, inſuper juvo; (2) proſum. Ex ἐπὶ, & ὠφελέω, *juvo.*

Ἐπωφέλημα, ατος, τὸ, utilitas. Ab ἐπωφελέω.

Ἐπωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utilis. Ab ἐπωφελέω.

Ἐπωφέλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

ἜΡΑ, ας, ἡ, terra.

Ἔραζε, *Adv.* in, vel ad terram. Ab ἔρα.

Ἔραμαι, amo. Ab ἐράω.

Ἐρανάρχης, ȣ, ὁ, qui ſtipibus erogandis præeſt; (2) qui præeſt cœnæ collatitiæ. Ex ἔρανος, & ἀρχὴ, *principatus.*

Ἐρανέμπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circa ἐράνȣς mercaturam exercet. Ex ἔρανος, & ἐμπολέω, *mercor.*

Ἐρανίζω, f. ίσω, collationem obtineo, facio, ut amici aliquid in me conferant; (2) peto, ut amici aliquid in me conferant; (3) corrogo, emendico; (4) confero ſymbolam; (5) confero, contribuo; (6) quæſtum facio. Τȣ̀ς φίλȣς ἐρανίσας, Dem. Ab ἔρανος.

Ἐρανικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad ἐράνȣς, qui fit ad corrogandam ſtipem. Ab eod.

Ἐράνιον, ȣ, τὸ, parva ſymbola; (2) exigua ſtips. Dim. ab eod.

Ἐρανισμὸς, ȣ͂, ὁ, corrogatio.

Ἐρανιςὴς, ȣ͂, ὁ, qui eſt ex numero eorum, qui ſtipem ſeu ſymbolam in cœnam ſeu convivium dedere, cui cum aliis ſtructa eſt cœna collatitia. Ab ἐρανίζω.

Ἐραννὸς, ὴ, ὸν, amabilis. Ab ἐράω, *amo.*

ἜΡΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, collatitia cœna, convivium, in quod quiſque ſymbolam ſuam confert; (2) collatio, contributio, qua quis pro virili parte confert; (3) ſymbola; (4) beneficium, beneficentia; (5) gratia; (6) præmium, merces.

Ἐρασίμολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans carminis ſeu cantus. Ex ἐράω, & μολπὴ, *cantus.*

Ἐρασιπλόκαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſus capillitii. Ex ἐράω, & πλόκαμος, *cincinni.*

Ἔρασις, εως, ἡ, amatio. Ab ἐράω.

Ἐρασιχρήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pecuniæ deſiderio flagrans, pecuniam ſive opes amans. Ex ἐράω, & χρήματα, *opes.*

Ἐράσμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amabilis, deſiderabilis. Ab ἐράω.

Ἐραςὴς, ȣ͂, ὁ, amator, amans. Ab eod.

Ἐρατεινὸς, ὴ, ὸν, amabilis, amœnus. Ab ἐρατός.

Ἐρατίζω, f. ίσω, amo, cupio. Ab eod.

Ἐρατὸς, ὴ, ὸν, amabilis, blandus. Ab ἐράω.

Ἐρατόχροος, *contr.* ἐρατόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amabili colore præditus. Ex ἐρατὸς, & χρόα, *color.*

Ἐρατὼ, ȣ͂ς, Erato, una Muſarum.

Ἐρατῶπις, ιδος, ἡ, amabiles oculos habens. Ex ἐρατὸς, & ὤψ, *oculus.*

ἘΡΑ'Ω, ῶ, amo, amore proſequor; (2) cupio, adfecto; ἠράσθην, a. 1. amavi; ἐρασθεὶς, qui amavit; ἐρώμενος, *ſubſtantive,* amaſius; ἐρωμένη, *ſubſtantive,* amaſia, amica. Ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς, Ariſt. Av. 135. Ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει πατρίδος ἐρᾷν ἅπαντας, Eur. Ph. 361. Ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν, id. Med. 700.

Ἐργάζομαι, f. άσομαι, operor, laboro; (2) lucror; (3) colo; (4) fabricor, efficio. Τὰ δεινὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται, Soph. Antig. 332. Τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινόν; Ariſt. Lyſ. 368. Ab ἔργον, *opus.*

Ἐργάθω, arceo, aufero, ſeparo. Ab εἴργω, *arceo.*

Ἐργαλεῖον, ȣ, τὸ, inſtrumentum, ferramentum. Ab ἔργον.

Ἐργάνη, ης, ἡ, Minervæ cognomen, q. d. opifex. Ab ἔργον, & ἄνω, *perficio.*

Ἐργασία, ας, ἡ, operatio, opus; (2) factura, elaboratio; (3) cultus; (4) opificium, opera, labor; (5) concoctio; (6) quæſtus, lucrum. Ab ἐργάζομαι.

Ἐργάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fabricabilis, qui elaborari poteſt; (2) confectus, elaboratus; (3) cultus. Ab eod.

Ἐργαςέον, *Adv. poſ.* opera danda eſt, agendum eſt. Ab eod.

Ἐργαςὴρ, ῆρος, ὁ, operarius. Ab eod.

Ἐργαςηριάρχης, ȣ, ὁ, manceps officinæ; tabernarius; inſtitor. Ex ἐργαςήριον, & ἀρχὴ, *principatus.*

Ἐργαςήριον, ȣ, τὸ, officina, taberna. Ab ἐργάζομαι.

Ἐργαςικὸς, ὴ, ὸν, operarius; (2) operoſus, efficax; (3) in opere ſolicitus; (4) opere & labore præſtans. Ab eod.

Ἐργάτης, ȣ, ὁ, operator, operarius. Ab eod.

Ἐργατήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui coli & laborari poteſt. Ab eod.

Ἐργατίνης, ȣ, ὁ, operarius. Ab eod.

Ἐργατικὸς, ὴ, ὸν, operarius, operoſus. Ab ἐργάτης.

Ἐργατικῶς, *Adv.* operoſe. Ab ἐργατικός.

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix; (2) mercenaria. Ab ἐργάτης.

Ἐργάω, ῶ, idem quod ἐργάζομαι. Ab ἔργον.

Ἐργεπείκτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui opus urget. Ex ἔργον, & ἐπείκτης, *inſtigator.*

Ἐργεπιςάτης, ȣ, ὁ, qui operi præeſt, operum reficiendorum curator. Ex ἔργον, & ἐπιςάτης, *præfectus.*

Ἔργελος, ȣ, ὁ, ſepes, ſepimentum, impedimentum, Heſ. Ab ἔργω pro εἴργω, *includo.*

Ἕργμα, ατος, τὸ, ſeptum, clauſtrum. Ab eod.

Ἔργμα, ατος, τὸ, factum, opus, facinus. A ῥέζω, *facio.*

Ἐργοδιωκτέω, ῶ, f. ήσω, urgeo opus. Ab ἐργοδιώκτης.

Ἐργοδιώκτης, ȣ, ὁ, qui urget opus. Ex ἔργον, & διώκτης, *perſecutor.*

Ἐργοδοτέω, ῶ, f. ήσω, opus loco. Ab ἐργοδότης.

Ἐργοδότης, ου, ὁ, qui opera diſtribuit, qui penſum dat, operis locator. Ex ἔργον, & δότης, *dator*.

Ἐργοεπιστάτης, ου, ὁ, idem quod ἐργεπιστάτης.

Ἐργολαβέω, ῶ, opus faciendum ſuſcipio, operam loco, redempturas facio. Aliquando de iis, qui judiciis corrumpendis operam ſuam locant.

Ἐργολαβία, ας, ἡ, operis faciundi ſuſceptio, redemptura, vel conductio. Ab ἐργολάβος.

Ἐργολάβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui opus faciendum ſuſcipit, redemptor. Ex ἔργον, & λαμβάνω, *ſumo*.

Ἐργολήπτης, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐργομωκία, ας, ἡ, adulatio. Ab ἐργόμωκος.

Ἐργόμωκος, ου, ὁ ϗ ἡ, illuſor; (2) adulator. Ex ἔργον, & μῶκος, *illuſio*.

Ἐργομωκεύω, & ἐργομωκῶ, adſentor, adulor, ancillor.

ἘΡΓΟΝ, ου, τὸ, opus, factum, res; (2) difficultas. Ὀυκ ἄρα ἡμῖν ἔργον ἑστάναι, opus eſt, Ariſt. Av. 113.

Ἐργότρυς, inſpector operum, qui urget opus, Heſ. Ex ἔργον, & ὀτρύνω, *urgeo*.

Ἐργόχειρον, ου, τὸ, opus manus. Ex ἔργον, & χεὶρ, *manus*.

Ἐργω, f. ξω, arceo, prohibeo, veto, includo. Ἔιργετο ἑκὼν τῆς πόλιος, Herodot. Ab εἴργω.

Ἐργώδης, εος, ὁ, operoſus, difficilis, laborioſus. Ab ἔργον.

Ἐργωδῶς, *Adv.* difficulter. Ab ἐργώδης.

Ἔρδω, facio. Ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο, Soph. Phil. 7. Ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην, exerceat, Ariſt. Veſp. 1420. A ῥέζω, quod idem notat.

Ἐρέα, ας, ἡ, lana. Ab εἶρος, quod idem ſignificat.

Ἐρεβεννὸς, ἡ, ὸν, furnus, obſcurus. Ab ἔρεβος.

Ἐρεβίνθειος, ου, ὁ ϗ ἡ, cicerinus. Ab ἐρέβινθος.

Ἐρεβινθιαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

ἘΡΕΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, cicer, leguminis genus; (2) pudendum virile.

Ἐρεβινθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cicerinus; (2) ciceri ſimilis. Ab ἐρέβινθος.

Ἐρεβοδιφάω, orci tenebris abſcondita ſcrutor; (2) ſubterranea ſcrutor. Ex ἔρεβος, & διφάω, *quæro*.

Ἐρέβοθεν, *Adv.* ex erebo, ex orci tenebris. Ab ἔρεβος.

ἘΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, erebus, orci tenebræ ſeu caligo.

Ἐρεβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tenebroſus; (2) profundus. Ab ἔρεβος.

Ἔρεγμα, ατος, τὸ, faba freſa fractaque molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta; (2) legumina quævis eo modo ſe habentia. Ab ἐρείκω, *frango*.

Ἐρεγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐρεείνω, interrogo. Ab ἐρέω, *dico*.

Ἐρεθίζω, f. ίσω, irrito, laceſſo. Κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων, Il. 17, 658. Ab ἐρέθω.

Ἐρέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum. Ab ἐρεθίζω.

Ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio, provocatio; (2) roſio. Ab eod.

Ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ, irritator, procurator. Ab eod.

Ἐρεθιστικὸς, ἡ, ὸν, irritatorius, proritandi vim habens. Ab ἐρεθιστής.

ἘΡΕΘΩ, laceſſo, irrito, provoco. Ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν, Odyſſ. 19, 517.

ἘΡΕΙΔΩ, f. ἐρείσω, figo, firmo, fulcio, trudo; (2) ingruo. Ἐις θῖν' ἐρείσας λοιαθίαν αἴθων λύκος, Lyc. 246. Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, Il. 13, 131.

Ἐρεικτὸς, ἡ, ὸν, confractus, freſus, fiſſus. Ab ἐρείκω.

ἘΡΕΙΚΩ, frango, confringo, contundo; (2) frangor, adfringor. Ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ, Il. 13, 441.

Ἔρειξις, εως, ἡ, fractio, fiſſio. Ab ἐρείκω.

Ἐρείπιον, ου, τὸ, collapſum, ſeu ſemi collapſum ædificium; (2) collapſi ædificii rudera. Ab ἐρείπω.

ἘΡΕΙΠΩ, everto, diſturbo, demolior, ἐρειφθεὶς, paſſ. part. proſtratus, a. 2. ab ἐρείπω, ruo, ἤριπον, cecidi, lapſus ſum. Ὀυ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν κείνην ἐρείψεις, Soph. Oed. Col. 1367. Λίστροις αἰπὺν ἤριψεν πάγον, Lyc. 1348.

Ἔρεισμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum, columen, ſuſtentaculum. Ab ἐρείδω.

Ἐρείψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cadivus, caducus, ruinoſus, labilis. Ab ἐρείπω.

Ἐρεέω, interrogo. Ab ἐρέω.

Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, tenebricoſus, obſcurus, caliginoſus; (2) terribilis, horribilis. Ab ἔρεβος.

Ἐρεοῦς, ῆ, οῦν, laneus. Ab εἶρος, *lana*.

ἘΡΕΠΤΩ, & ἐρέπτομαι, edo; (2) tego; (3) orno; (4) corono. Ἄρτον ἐρέπτων, Non.

Ἐρεσία, ας, ἡ, remigatio. Ab ἐρέσσω.

ἘΡΕΣΣΩ, vel ἐρέττω, remigo; (2) impello. Τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέσσων, animo volvens, Soph. Antig. 164. Ἀλλ' ἐν μεταλλαγᾷ πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσῃ, id. Phil. 1125.

ἘΡΕΣΧΕΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, cavillor, ſcommate illudo, ludificor; (2) contendo, rixor.

Ἐρεσχελία, ας, ἡ, ludificatio; (2) contentioſa diſputatio. Ab ἐρεσχελέω.

Ἐρέτης, ου, ὁ, remex. Ab ἐρέσσω.

Ἐρετικὸς, ἡ, ὸν, ad remos pertinens. Hinc ἡ ἐρετικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars remigandi. Ab ἐρέσσω.

Ἐρετμὸν, οῦ, τὸ, remus. Ab eod.

Ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, remus. Ab eod.

Ἐρετμόω, ῶ, f. ώσω, remis inſtruo; (2) remigo. Ab ἐρετμός.

Ἐρέττω, vide ἐρέσσω.

Ἔρευγμα, ατος, τὸ, ructus. Ab ἐρεύγω.

Ἐρευγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ructus movens. Ab ἔρευγμα.

Ἐρευγμὸς, οῦ, ὁ, ructatio. Ab ἐρεύγω.

ἘΡΕΥΓΩ, & ἐρεύγομαι, f. ἐρεύξομαι, ructo; (2) emitto, vel evolvo, quaſi eructando. Ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος, Il. 16, 162.

Ἐρευθέδανον, ου, τὸ, rubia, herba quædam. Ab ἔρευθος.

Ἐρευθήεις, ήεσσα, ῆεν, rubicundus, ruber. Ab eod.

Ἐρευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ruber. Ab eod.

Ἐρευθιάω, ῶ, rubefio, rubeſco, ſum ruber. Ab eod.

Ἐρευθόδανον, ου, τὸ, rubia, herba. Ab eod.

ἜΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, rubor.

Ἐρεύθω, f. εύσω, rubefacio. Ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων πύθεται, Il. 11, 394. Ab ἔρευθος.

Ἐρευκτικὸς, ἡ, ὸν, ructum movens. Ab ἐρεύγω.

Ἔρευνα, ης, ἡ, indagatio, ſcrutinium. Ab ἐρευνάω.

ἘΡΕΥΝΑΩ, ῶ, f. ήσω, indago, inveſtigo; (2) ſcrutor, perſcrutor, inquiro. Ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς; Lyc. 823.

Ἐρευνητὴρ, ῆρος, ὁ, ſcrutator. Ab ἐρευνάω.

Ἐρευνητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ἘΡΕΦΩ, f. ψω, tego, contego, tectum impono. Ἔιποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, Il. 1, 39.

Ἐρέχθω, ſcindo, agito.

Ἐρέψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tectis idoneus. Ab ἔρεψις.

Ἔρεψις, εως, ἡ, tectura, tectum. Ab ἔρεψις.

Ἐρέω, ῶ, quæro, interrogo, nuntio; (2) dicam, quæram, nunciabo. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι, Il. 1, 297. Ab εἴρω, *dico*.

Ἐρημάζω, f. άσω, in ſolitudine vagor, loca deſerta frequento. Ab ἔρημος.

Ἐρημαῖος, αία, αῖον, ſolitarius, deſertus; (2) privatus, orbatus. Ab eod.

Ἐρημία, ας, ἡ, deſertum, ſolitudo; (2) penuria. Ab ἔρημος.

Ἐρημιὰς, άδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐρημικὸς, ἡ, ὸν, ſolitarius. Ab eod.

Ἐρημίτης, ου, ὁ, ſolitarius, eremita. Ab eod.

Ἐρημοδίκιον, ου, τὸ, deſertio vadimonii. Ex ἔρημος, & δίκη, *cauſſa*, *lis*.

Ἐρημόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, in deſerto paſtus. Ex ἔρημος, & νέμω, *paſco*.

Ἐρημοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui deſertum aliquid reddit, qui vaſtat. Ex ἔρημος, & ποιέω, *facio*.

ἘΡΗΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἔρημος, ήμη, ημον, deſertus, ſolus, ſolitarius, inhabitatus; (2) incultus; (3) præſidio deſtitutus, incuſtoditus, unicus, ſingularis; (4) *Subſt.* ἡ, ſc. χώρα, eremus, deſertum; (5) ἡ ἐρήμη, ſc. δίκη, vadimonium deſertum.

Ἐρημόω, ῶ, f. ώσω, vaſto, deſertum reddo; (2) derelinquo. Φύσις ἐρημωθεῖσα τῆς ἐκ θεοῦ σωτηρίας, Ariſtot. Ab ἔρημος.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, vaſtatio, deſolatio. Ab ἐρημόω.

Ἐρημωτὴς, οῦ, ὁ, vaſtator. Ab eod.

ἘΡΗΤΥΩ, f. ύσω, inhibeo, cohibeo, reprimo. Πολλὰ κέλευθος ἐρητύει, Soph. Oed. Col. 156.

ἘΡΙ, particula, augens ſignificationem vocum, cum quibus componitur, v. g. ἐρίβρομος, *valde fremens*.

Ἐριαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem elatam habens. Ex ἐρι, & αὐχὴν, *cervix*.

Ἐριβόας, ου, ὁ, valde clamans, clamoſus. Ex ἐρι, & βοάω, *clamo*.

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, graviter fremens, valde fremens. Ex ἐρι, & βρέμω, *fremo*.

Ἐρίβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐριβρύχης, ου, ὁ, & ἐρίβρυχος, valde mugiens. Ex ἐρι, & βρύχω, *mugio*.

Ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, valde gleboſus; (2) fertilis. Ex ἐρι, & βῶλος, *gleba*.

Ἐρίβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ventroſus. Ex ἐρι, & γαστὴρ, *venter*.

Ἐρίγδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde ſonans. Ex ἐρι, & δοῦπος, *ſonus*.

Ἐρίγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnas pupillas habens, Nonnus. Ex ἐρι, & γλήνη, *pupilla*.

Ἔριγμα, ατος, τὸ, faba aliaque legumina freſa. Ab ἐρείκω.

Ἐρίγμη, ης, ἡ, genus pulmenti ex leguminibus contuſis. Ab ἐρείκω, *frango*.

Ἐριδαίνω, certo, contendo. Ab ἔρις.

Ἐριδδήσασθαι, Iliad. ψ. 279. contendere, verbi ἐρίζω, f. 2. analogice ἐριδῶ. Unde novum verbum ἐριδέω, Poët. duplicatione ἐριδδέω.

Ἐρίδηλο

Ἐρίδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde manifeſtus, Nonnus. Ex ἔρι, & δῆλος, *manifeſtus*.

Ἐριδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde vorticoſus. Ex ἔρι, & δίνη, *vortex*.

Ἐρίδιον, ȣ, τὸ, exigua lana. Dim. ab ἔριον.

Ἐριδμαίνω, contendo, certo; (2) irrito, ad contentionem provoco. Οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες, Il. 16, 260. Ab ἔρις.

Ἐρίδȣπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde ſonans. Ex ἔρι, & δȣ̃πος, *ſonitus*.

Ἐρίζω, & ἐρίζομαι, contendo, certo; (2) exaſpero. Ab ἔρις.

Ἐρίζωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vivax, Heſ. Ex ἔρι, & ζωὴ, *vita*.

Ἐρίηρος, ȣ, ὁ, valde congruus, amabilis. Sæpe apud Homerum & ἐρίηρες, ἐρίηρας, per metaplaſmum. Ab ἔρι, & ἄρω, *apto*.

Ἐριηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magniſonus, valde ſonans. Ex ἔρι, & ἠχέω, *ſono*.

ἘΡΙΘΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, erithace, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos.

Ἐρίθακος, ȣ, ὁ, erithacus, avis quædam ſolitaria, quæ a quibuſdam *Silvia*, ab aliis *Rubecula* dicitur. Ab ἐριθάκη.

Ἐριθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde vireſcens, valde pullulans vel frondens. Ex ἔρι, & θάλλω, *frondeo*.

Ἐριθαλὶς, ίδος, ἡ, herba quædam. Ab ἐριθαλής.

Ἐριθαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐριθαλής.

Ἐριθεία, ας, ἡ, contentio. Ab ἐριθεύω.

Ἐριθεύω, & ἐριθεύομαι, litigo, contendo; (2) lanam tracto; (3) laboro; (4) ſervio. Ab ἔρις, *contentio*, vel ἔριον, *lana*.

Ἐριθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde virens, pullulans, aut frondens. Ex ἔρι, & θάλλω, *vireo*.

Ἔριθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lanificus, textor, vel textrix; (2) agricola, meſſor. Ex εἶρος, *lana*, vel ἔρα, *terra*.

Ἐρίκλαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde lacrimoſus. Ex ἔρι, & κλαυτὸς, *lacrimabilis*.

Ἐρικτέανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde dives. Ex ἔρι, & κτέανον, *poſſeſſio*.

Ἐρίκτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde ſonans. Ex ἔρι, & κτύπος, *ſonus pulſu factus*.

Ἐρικυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde illuſtris, admodum glorioſus. Ex ἔρι, & κῦδος, *gloria*.

Ἐρίκω, frango; (2) ſcindo, Il. 17, 295. Ab ἐρείκω.

Ἐρικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, diſruptus. Ab eod.

Ἐριμήκετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde longus. Ex ἔρι, & μῆκος, *longitudo*.

Ἐρίμυκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde mugiens. Ex ἔρι, & μυκάω, *mugio*.

Ἐρινάζω, f. άσω, caprificos admoveo. Ab ἐρινός.

Ἐρινὰς, άδος, ἡ, caprificus. Ab eod.

Ἐρινασμὸς, ȣ̃, ὁ, caprificatio. Ab ἐρινάζω.

Ἐρινεὸν, ȣ̃, τὸ, caprificus fructus, ficus ſilveſtris. Ab ἐρινεός.

ἘΡΙΝΕΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, caprificus, arbor, ficus ſilveſtris; (2) caprificus fructus.

ἘΡΙΝΝΥ΄Σ, ύος, ἡ, Erinnys, furia, Dea infernalis.

Ἐριννώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, furioſus. Ab eod.

Ἐρινὸν, ȣ̃, τὸ, idem quod ἐρινεόν.

Ἐρινὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ἐρινεός,

Ἐρινόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐρινάζω.

Ἐριόδων, οντος, ὁ ϗ ἡ, magnos habens dentes. Ex ἔρι, & ὀδȣ̀ς, *dens*.

Ἔριον, ȣ, τὸ, lana. Ab εἶρος.

Ἐριόξυλον, ȣ, τὸ, lana ſeu lanugo xyli, id eſt, goſippi fruticis. Ex εἶρον, & ξύλον, *xylum*.

Ἐριοπλύτης, ȣ, ὁ, qui lanas lavat, fullo. Ex ἔριον, & πλύνω, *lavo*.

Ἐριοπωλέω, ῶ, f. ήσω, lanam vendo, ſum venditor lanæ. Ex ἔριον, & πωλέω, *vendo*.

Ἐριοπώλης, ȣ, ὁ, lanæ venditor. Ex iiſdem.

Ἐριοπωλικῶς, *Adv.* more eorum, qui lanam vendunt. Ab ἐριοπώλης.

Ἐριοπώλιον, ȣ, τὸ, locus, ubi lana venditur, emporium lanæ. Ab eod.

Ἐριȣ́νος, & ἐριȣ́νιος, ȣ, ὁ, valde utilis, Mercurii epitheton. Ex ἔρι, & ὄνυμι, *proſum*.

Ἐριȣργέω, ῶ, f. ήσω, lanificium exerceo. Ab ἐριȣργός.

Ἐριȣργία, ας, ἡ, lanificium.

Ἐριȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, lanificium exercens. Ex ἔριον, & ἔργον, *opus*.

Ἐριοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laniger. Ex ἔριον, & φέρω, *fero*.

Ἐριόω, ῶ, f. ώσω, laboro circa lanificium. Ab ἔριον.

Ἐρίπνη, ης, ἡ, cacumen. Ex ἔρι, & πνέω, *flo*, quia valde perflatur.

Ἐριπόω, ῶ, f. ώσω, everto, diſturbo. Ab ἐρείπω.

ἜΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio; (2) Dea contentionum.

Ἐριαθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde potens, præpotens. Ex ἔρι, & σθένω, *poſſum*, *valeo*.

Ἔρισμα, ατος, τὸ, contentio, certamen. Ab ἐρίζω.

Ἐρισμάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde tonans. Ex ἔρι, & σμαραγέω, *magnos ſtrepitus edo*.

Ἐρίσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad ſementem recipiendam aptus. Ex ἔρι, & σπορὰ, *ſatio*.

Ἐρισάραδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, grandifremus. Ex ἔρι, & ἄραδος, *ſtrepitus*.

Ἐριςάφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnas ferens uvas. Ex ἔρι, & ςαφυλὴ, *uva*.

Ἐριςὴς, ȣ̃, ὁ, litigator. Ab ἐρίζω.

Ἐριςικὸς, ἡ, ὸν, contentioſus. Ab ἐριςός.

Ἐριςὸς, ἡ, ὸν, de quo contenditur. Ab ἐρίζω.

Ἐριταρβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum pavidus & meticuloſus, Heſ. Ex ἔρι, & τάρβος, *pavor*.

Ἐρίτιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pretioſus, valde honoratus. Ex ἔρι, & τιμὴ, *honor*.

Ἐρίφειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hœdinus. Ab ἔριφος.

Ἐρίφιον, ȣ, τὸ, parvus & tenellus hœdus. Dim. ab eod.

ἜΡΙΦΟΣ, ȣ, ὁ, hœdus. Hinc οἱ ἔριφοι, ων, hœdi, aſtrum.

Ἐρίφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde foliatus, multa aut magna folia habens. Ex ἔρι, & φύλλον, *folium*.

Ἐριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cui lana ineſt, lanatus, laniger. Ab ἔριον.

Ἐριώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravem dolorem adferens. Ex ἔρι, & ὀδύνη, *dolor*.

Ἐριώλη, ης, ἡ, vehemens procella, ſive turbo. Ab ἔρι, & ἄημι, *flo*, & εἱλεῖν, *volvere*, ut & ἄελλα. Apud Ariſtoph. jocoſe ἐριώλη, dicitur veſtis lanoſa, quaſi ἐρίων ἀπώλεια, lanæ pernicies.

Ἐριώπης, ȣ, ὁ, magnos habens oculos & venuſtos. Ex ἔρι, & ὤψ, *oculus*.

Ἐριῶπις, ιδος, ὁ, quæ magnos & venuſtos oculos habet. Ab ἐριώπης.

Ἑρκάνη, ης, ἡ, ſepes, ſepimentum, Euſt. Ab εἵργω, *includo*.

Ἕρκατος, ſ. ἕρχατος, ȣ, ὁ, ſepes, ſepimentum, murus, Heſ. Ab eod.

Ἕρκειος, ſ. ἑρκεῖος, Jovis epitheton, quaſi tutelaris, qui tutatur ſepta. Ab ἕρκος.

Ἑρκίον, ȣ, τὸ, ſeptum. Ab ἕρκος.

Ἕρκος, εος, τὸ, ſeptum, vallum; (2) τὰ ἕρκη, retia. Ab εἵργω, *includo*.

Ἑρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἵργω, *includo*.

ἝΡΜΑ, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimentum; (2) confidentia; (3) ſaburra; (4) ſcopulus, ſaxum in mari; (5) inauris.

Ἑρμάδιον, ȣ, τὸ, Mercuriale, Suid. Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμάζω, f. άσω, fulcio; (2) ſaburro. Ab ἕρμα.

Ἑρμαθήνη, ſtatua Mercurii cum Minerva. Ex Ἑρμῆς, & Ἀθηνᾶ.

Ἑρμαϊκὸς, ἡ, ὸν, Mercurialis. Ab eod.

Ἕρμαιον, ȣ, τὸ, lucrum inſperatum. Ab ἕρμαιος.

Ἕρμαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel Ἑρμαῖος, αία, αῖον, Mercurialis. Hinc τὰ Ἑρμαῖα, ων, Mercurii feſtum. Ab Ἑρμῆς.

Ἕρμακες, ſaxa mari latentia; (2) cumuli lapidum.

Ἑρμᾶς, ȣ̃, ὁ, Hermas. Nomen viri. Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμὰς, άδος, ἡ, ſcopulus occultus in mari. Ab ἕρμα.

Ἕρμασις, εως, ἡ, ſaburra, vel quod ſaburræ loco ad ſtabiliendam juſto pondere navem adhibetur. Ab ἑρμάζω.

Ἕρμασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἑρματίζω, f. ίσω, ſaburro, ſaburra onero. Ab ἕρμα.

Ἑρμαφρόδιτος, ȣ, ὁ, qui utriuſque ſexus membrum habet, quaſi ex Mercurio & Venere mixtus, hermaphroditus. Ex Ἑρμῆς, & Ἀφροδίτη, *Venus*.

Ἑρμάων, ωνος, ὁ, Mercurius, adeoque idem quod Ἑρμῆς.

Ἑρμέας, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ἑρμείας, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ἑρμήδιον, ȣ, τὸ, Mercuriolus, parvus Mercurius. Dim. ab Ἑρμῆς.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, elocutio. Ab ἑρμηνεύς.

ἙΡΜΗΝΕΥ΄Σ, έως, ὁ, interpres.

Ἑρμήνευμα, ατος, τὸ, interpretamentum, interpretatio. Ab ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνευτὴς, ȣ̃, ὁ, interpres. Ab eod.

Ἑρμηνευτικὸς, ἡ, ὸν, interpretatorius, ad interpretationem pertinens. Hinc ἡ ἑρμηνευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars interpretandi. Ab ἑρμηνευτής.

Ἑρμηνεύω, f. εύσω, interpretor, explico. Ab ἑρμηνεύς.

ἙΡΜΗ͂Σ, ȣ̃, ὁ, Mercurius.

Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, fulcrum tori. Ab ἕρμα.

Ἑρμογλυφεῖον, ȣ, τὸ, officina ejus, qui Mercurii ſtatuas ſculpit. Ab ἑρμογλυφεύς.

Ἑρμογλυφεὺς, έως, ὁ, qui Mercurii ſtatuas ſculpit; (2) ſtatuarius quivis. Ex ἑρμῆς, & γλύφω, *ſculpo*.

Ἑρμογλυφικὸς, ἡ, ὸν, ad ſtatuarum confectionem pertinens. Hinc ἡ ἑρμογλυφικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſculpendi ſtatuas. Ab ἑρμογλυφεύς.

Ἑρμογλύφος, ȣ, ὁ, idem quod ἑρμογλυφεύς.

Ἑρμοκοπίδης, ȣ, ὁ, qui mutilat ſtatuas Mercurii. Ex Ἑρμῆς, & κόπτω, *amputo*.

Ἑρμόπαν, ανος, ὁ, Pan. Ex Ἑρμῆς, *Mercurius*, & Πᾶν, *Pan*, qui a Mercurio fingitur genitus.

Ἐρνοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui plantas educat & curat, hortulanus. Ex ἔρνος, & κομέω, *curo*.

ἜΡΝΟΣ, εος, τὸ, planta, germen; (2) ramus.

Ἐρνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis plantæ vel germini; (2) ramoſus. Ab ἔρνος.

Ἑρξείης, ȣ, ὁ, coërcitor, Herodotus. Ab εἵργω, *coërceo*.

Ἐρόεις, όεσσα, όεν, *Gen.* εντος, [illegible] έσσης, εντος, amabilis. Ab ἐράω.

Ἔρομαι, f. ἡσομαι, interrogo, rogo, inquiro. Ἀπόκριναι νῦν ἅττ' ἂν ἔρομαι, Ariſt. Ab ἐρέω.

Ἔρος, ου, ἡ, amor. Ab ἔρως.

Ἑρπάκανθα, ης, ἡ, herpacantha, genus herbæ. Ex ἕρπω, & ἄκανθα, *ſpina*.

Ἑρπετόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, morſus, ſeu ictus a reptilibus, ſeu ſerpentibus. Ex ἑρπετὸς, δάκνω, *mordeo*.

Ἑρπετὸς, ἡ, ὸν, reptilis. Ab ἕρπω.

Ἑρπετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt naturæ reptilis. Ab ἑρπετός.

Ἑρπηδὼν, όνος, ὁ, idem quod ſequens ἕρπης.

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus a ſerpendo dictus, eo quod per corpus ſerpat. Ab ἕρπω, *ſerpo*.

Ἑρπηστὴς, οῦ, ὁ, reptator. Ab eod.

Ἑρπηστικὸς, ἡ, ὸν, reptilis. Ab eod.

Ἑρπινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, repens, ſerpens; (2) vim ſerpendi habens, ad ſerpendum aptus. Ab eod.

Ἕρπις, vinum apud Ægyptios.

Ἑρπύζω, f. ύσω, ſerpo. Ab ἕρπω.

Ἕρπυλλον, ου, τὸ, ſerpyllum. Ab eod.

Ἑρπυσμὸς, οῦ, ὁ, reptatio. Ab ἑρπύζω.

Ἑρπυστὴρ, ῆρος, ὁ, reptator. Ab eod.

Ἑρπυστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἑρπυστικὸς, ἡ, ὸν, reptilis, aptus ad rependum, rependi vim habens. Ab ἑρπυστής.

ἙΡΠΩ, f. ψω, ſerpo, repo. Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει, ad potentem, Soph. Aj. 157. Εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν οὐ καλὸν, Eur. Or. 108.

Ἐῤῥαστωνευμένως, *Adv.* per inertiam, ſegniter. A *perf.* verbi ῥαστωνεύω, *inertiæ indulgeo.*

Ἐῤῥιγόω, ῶ, f. ώσω, inalgeo, a. 1. ἐνεῤῥίγωσα. Ex ἐν, & ῥιγόω, *algeo.*

Ἐῤῥίγω, horreo, cum horrore trepido. Ab ἔῤῥιγα, quod eſt Perfect. Med. a ῥιγέω, *rigeo.*

Ἔῤῥινον, ου, τὸ, medicamentum purgando capiti naribus infuſum. Ex ἐν, & ῥὶν, *naſus.*

Ἔῤῥιψις, εως, ἡ, proſtratio & dejectio corporis. Ex ἐν, & ῥίψις, *projectio.*

ἘΡῬΩ, ægre eo, dolens & adflictus eo; (2) inauſpicato & cum pernicie accedo; (3) abeo in malam rem, faceſſo in malam crucem; (4) pereo, intereo, peſſum eo. Ἔῤῥει ταῦτα ἐκ τῶν ἑαυτῶν χώρας, Plat.

Ἐῤῥωμένως, *Adv.* robuſte, fortiter. Hinc ἐῤῥωμενέστερον, & ἐῤῥωμενεστέρως, fortius. Ab ἐῤῥωμένος, quod eſt a ῥώννυμι, *corroboro.*

ἘΡῬΩΟΣ, οῦ, ὁ, aper; (2) aries.

Ἐρσαῖος, αία, αῖον, rorulentus, roſcidus, rore imbutus. Ab ἔρση.

ἙΡΣΗ, vel ἔρση, ης, ἡ, ros; (2) agnus, vel hædus recens natus.

Ἑρσήεις, ήεσσα, ῆεν, rorulentus, roſcidus. Ab ἔρση.

Ἔρσην, ενος, ὁ, mas, Ionice pro ἄρσην.

Ἔρσις, vel ἕρσις, εως, ἡ, nexus, plexus, religatio. Ab εἴρω, *necto.*

Ἑρσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἑρσήεις.

Ἐρυγγάνω, eructo. Ab ἐρεύγω.

Ἐρυγὴ, ῆς, ἡ, ructus, eructatio. Ab eod.

Ἐρυγμαίνω, eructo. Ab ἐρυγμός.

Ἐρυγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ructus movens. Ab eod.

Ἐρύγμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter boans; (2) eructans cibos. Ab eod.

Ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.

Ἐρυθαίνω, rubefacio, ἐρυθαίνομαι, rubeo. Ab ἔρευθος, τὸ, *rubor.*

Ἐρύθημα, ατος, τὸ, rubor; (2) verecundia. Ab ἐρυθαίνω.

Ἐρυθιάω, ῶ, rubeſio. Ab ἔρευθος.

Ἐρυθραίνω, rubefacio. Ab ἐρυθρός.

Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, ruber. Ab eod.

Ἐρύθρημα, ατος, τὸ, rubor.

Ἐρυθρίας, ου, ὁ, rubicundus, ruber. Ab eod.

Ἐρυθρίασις, εως, ἡ, rubor.

Ἐρυθρῖνος, vel ἐρυθρινὸς, rubellio, piſcis nomen.

Ἐρύθριον, τὸ, Malagmatis nomen, apud Æginetam.

Ἐρυθριάω, ῶ, f. άσω, erubeſco, rubore ſuffundor. Ab eod.

Ἐρυθρόγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubeis lineis interſtinctus. Ex ἐρυθρὸς, & γράμμη, *linea.*

Ἐρυθροδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubros habens digitos. Ex ἐρυθρὸς, & δάκτυλος, *digitus.*

Ἐρυθρόδανον, ου, τὸ, rubia, herba, qua tinguntur lanæ. Ab ἐρυθρός.

Ἐρυθροδανωμένα, apud Heſ. rubra, coccinea, tincta rubiæ radice. Quaſi ab ἐρυθροδανόω.

Ἐρυθροῒς, ίδος, ἡ, vel ἐρυθροειδὴς, tunica teſtium & vaſorum ſpermaticorum, ubi extra ventrem proceſſere. Ab ἐρυθρὸς, quia rubet.

Ἐρυθροκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubro corde præditus. Ex ἐρυθρὸς, & καρδία, *cor.*

Ἐρυθρόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rubeis eſt comis. Ex ἐρυθρὸς, & κόμη, *coma.*

Ἐρυθρόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, cui pedes rubent, rubeos pedes habens. Ex ἐρυθρὸς, & ποῦς, *pes.*

Ἐρυθρὸς, ρὰ, ρὸν, ruber. Ab ἔρευθος.

Ἐρυθρόστικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubeis maculis diſtinctus. Ex ἐρυθρὸς, & στικτὸς, *punctus.*

Ἐρυκανέω, & ἐρυκάνω, coërceo, Hom. ἠρύκακε, ἐρυκανέειν, ἐρυκάνοι. Ab ἐρύκω.

ἘΡΥΚΩ, f. ξω, inhibeo, contineo, impedio; (2) ſervo. Ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, Il. 3, 113. Ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται, Soph. Phil. 1145.

Ἔρυμα, ατος, τὸ, tutamen; (2) præſidium. Ab ἐρύω, *ſervo.*

Ἐρυμνόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dorſum habens munitum ſeu loricatum. Ex ἐρυμνὸς, & νῶτος, *dorſum.*

Ἐρυμνὸς, ἡ, ὸν, munitus, tutus. Ab ἐρύω.

Ἐρυμνότης, ητος, ἡ, munitio, qua quid eſt munitum. Ab ἐρυμνός.

Ἐρυμνόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ab eod.

Ἐρυσάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, currum trahens. Hom. Il. 16, 370. ἐρυσάρματες ἵπποι, pro ἐρυσάρματοι, per metaplaſmum. Ex ἐρύω, & ἅρμα, *currus.*

Ἐρυσιάζω, pignoris loco capio. Ab ῥυσιάζω, quod idem notat.

Ἐρυσιβάω, ῶ, æruginem creo, ἐρυσιβᾷ, ærugine laborat. Ab ἐρυσίβη.

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, morbus ex aëre ſuperveniens ſegetibus. Ab ἔρευθος, *rubor.*

Ἐρυσιβόομαι, οῦμαι, ἐρυσιβοῦται, ærugine vitiatur. Ab ἐρυσίβη.

Ἐρυσίθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, cui rufi ſunt capilli; (2) qui capillos diſtrahit. Ex ἐρυθρὸς, vel ἐρύω, & θρὶξ, *capillus.*

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, eryſimum, herba. Ab ἐρύω.

Ἐρυσίπελας, ατος, τὸ, tumor e tenui ferventique ſanguine ortus, ignis ſacer, Eryſipelas. Ex ἐρύω, & πέλας, *prope*, vel *in vicinia*, unde etiam *vicinitraha*, & *vicinirubia* dicitur.

Ἐρυσιπελατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, eryſipelatis ſpecimen habens, in ignem ſacrum vergens. Ab ἐρυσίπελας.

Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, cuſtos urbis. Ex ἐρύω, & πόλις, *urbs.*

Ἐρυσίσκηπτρον, Eryſiſceptrum. Frutex ſpinoſus, alio nomine dictus ἀσπάλαθος.

Ἐρυστὸς, ἡ, ὸν, tractilis; (2) tractus, ſtrictus. Ab ἐρύω.

Ἐρυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſalvum & incolumem reddit. Ab eod.

ἘΡΥΩ, f. ύσω, traho; (2) cuſtodio, ſervo; (3) vito. Τρώας εἰς ἱπποδάμους ἐρύσσει, Il. 17, 230.

Ἔρφος, ου, ὁ, pellis, Nicander. Ab ἐρέφω, *tego.*

Ἕρχατος, ου, ὁ, ſepes, ſeptum, murus. Ab εἴργω, *includo.*

Ἑρχατόω, ῶ, f. ώσω, obſepio, concludo, ut hinc ſit ἐρχατόωντο, apud Homerum, Odyſſ. 14, 15. Ab ἕρχατος.

ἜΡΧΟΜΑΙ, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, *per Sync.* ἦλθον, perf. ἐλήλυθα, venio, eo; (2) adgredior, incipio. Σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας; Ariſt. Nub. 830.

Ἕρψις, εως, ἡ, reptatio. Ab ἕρπω, *repo.*

ἘΡΩΔΙΟΣ, οῦ, ὁ, ardea.

ἘΡΩΕΩ, ῶ, f. ήσω, eo; (2) fluo; (3) impetu feror; (4) ceſſo; (5) retrocedo; (6) inhibeo; (7) impello. Αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί, Il. 1, 303.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, impetus; (2) ceſſatio; (3) retroceſſio; (4) fuga. Ab ἐρωέω.

Ἐρωμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amore inſaniens; (2) amatorius. Ex ἔρος, & μαίνομαι, *inſanio.*

Ἐρωμανία, ας, ἡ, amoris inſania, perditus & inſanus amor. Ab ἐρωμανής.

Ἐρωμανῶς, *Adv.* inſano & furioſo amore. Ab eod.

Ἐρωμένη, ης, ἡ, amica. Ab ἐρᾷν, *amare.*

Ἐρωμένιον, ου, τὸ, ſcortulum; præcedentis diminutivum.

Ἐρώμενος, amaſius.

Ἔρως, ωτος, ὁ, amor, quo proſequimur aliquem; (2) Cupido, Amor, Deus amoris; (3) amor quivis. Ab ἐράω.

Ἐρωτάριον, ου, τὸ, parvus Cupido. Dim. ab ἔρως.

ἘΡΩΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, interrogo, rogo, ſciſcitor; (2) oro, precor; (3) propono argumentum, vel quæſtionem, ratiocinor. Ἠρώτησε πρῶτα μὲν αὐτοὺς, πότεροι τῇ ναυσὶ κρατοῦσιν, Ariſt. Ach. 654.

Ἐρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quæſtio. Ab ἐρωτάω.

Ἐρωτηματίζω, f. ίσω, interrogo. Ab ἐρώτημα.

Ἐρωτηματικὸς, ἡ, ὸν, interrogatorius, interrogativus, qui per interrogationem effertur; (2) ad interrogationem pertinens. Ab eod.

Ἐρωτηματικῶς, *Adv.* interrogative, per interrogationem. Ab ἐρωτηματικός.

Ἐρωτημάτιον, ου, τὸ, interrogatiuncula. Dim. ab ἐρώτημα.

Ἐρώτησις, εως, ἡ, interrogatio, ipſa interrogandi actio; (2) quæſtio; (3) propoſitio. Ab ἐρωτάω.

Ἐρωτίδια, ων, τὰ, amoris feſtum. Ab ἔρως.

Ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, amatorius, ad amorem pertinens, ab amatore proficiſcens; (2) in amorem valde propenſus; (3) rerum ad amorem pertinentium peritus. Hinc τὰ ἐρωτικὰ, ῶν, feſtum, quod Amori celebratur. Ab eod.

Ἐρωτικῶς, *Adv.* amaorie. Ab ἐρωτικός.

Ἐρώτιον, ου, τὸ, parvus cupido; (2) imaguncula Cupidinis. Dim. ab eod.

Ἐρωτὶς, ίδος, ἡ, amicula, ſcortillum. Ab eod.

Ἐρωτοδιδάσκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, artem amandi, ſeu amoris præcepta tradens. Ex ἔρως, & διδάσκαλος, *doctor*.

Ἐρωτόληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui amore captus eſt; (2) cujus amor auctus eſt. Ex ἔρως, & λαμβάνω, *capio*.

Ἐρωτοληψία, ας, ἡ, libido, perditus amor, quo quis captus eſt. Ex iiſd.

Ἐρωτομανέω, ῶ, f. ήσω, impatienter & furioſe amo. Ab ἐρωτομανής.

Ἐρωτομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perdite & furioſe amans. Ex ἔρως, & μαίνομαι, *furo*.

Ἐρωτομανία, ας, ἡ, furioſus amor. Ab ἐρωτομανής.

Ἐρωτοπαίγνιον, ου, τὸ, poëma, quo luſus amatorius continetur. Ex ἔρως, & παίγνιον, *luſus*.

Ἐρωτοπλοέω, ῶ, in amore navigo. Ex ἔρως, & πλόος, *navigatio*.

Ἐρωτοποιέομαι, οῦμαι, ad amorem adjicio. Ex ἔρως, & ποιέω, *facio*.

Ἐρωτοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, amorem pariens. Ex ἔρως, & τίκτω, *pario*.

Ἐρωτοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, amorem alens. Ex ἔρως, & τρέφω, *nutrio*.

Ἐρωτύλος, ου, ὁ, amatorculus, parvus amator. Ab ἔρως.

Ἐς, *Præpoſ.* pro εἰς, quod videndum.

Ἐσαγγέλλω, vide εἰσαγγέλλω, & ita vocabula etiam reliqua, in quibus ἐς Attice pro εἰς poſitum eſt.

Ἔσθημα, ατος, τὸ, veſtimentum. Quaſi ab ἐσθέω pro ἕω, *induo*.

Ἐσθημένος, ένη, ενον, veſtitus. Ab eod.

Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, veſtis, veſtimentum. Ab ἕω, *induo*.

Ἔσθησις, εως, ἡ, veſtitus. Ab inuſ. ἐσθέω.

Ἐσθίω, edo, comedo; (2) abſumo. Ab ἔσθω.

ἘΣΘΛΟ'Σ, ή, όν, bonus; (2) frugi, probus; (3) utilis; (4) ſtrenuus, fortis; (5) peritus.

Ἐσθλότης, ητος, ἡ, bonitas; (2) ſtrenuitas. Ab ἐσθλός.

Ἔσθλωμα, ατος, τὸ, factum ſtrenuum, facinus præclarum. Ab eod.

Ἔσθος, εος, τὸ, veſtis. Ab ἕω, *induo*.

ἜΣΘΩ, edo, comedo.

Ἐσλὸς, Dorice pro ἐσθλός.

Ἐσμὸς, οῦ, ὁ, examen apum; (2) examen quodvis, multitudo. Ab ἕω, *mitto*.

Ἑσπέρα, ας, ἡ, veſpera; (2) veſpertina; (3) occidens, occidentalis mundi pars. Hinc ἑσπέρας vel πρὸς ἑσπέραν, veſperi. Ab ἕσπερος.

Ἑσπερία, ας, ἡ, occaſus, occidens. Heſperia. Ab eod.

Ἑσπερίζω, f. ίσω, veſperi edo, veſpertinum ſumo cibum. Ab ἕσπερος.

Ἑσπερινὸς, ή, όν, veſpertinus. Ab eod.

Ἑσπέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἑσπέριος, ία, ιον, veſpertinus, veſperi accedens; (2) occidentalis. Ab eod.

Ἑσπερὶς, ίδος, ἡ, occidua, occidentalis, herba quædam noctu fragrantius, quam interdiu ſpirans, Ἑσπερίδες vero ſunt Heſperides, Deæ. Ab eod.

Ἑσπέρισμα, ατος, τὸ, veſpertina manducatio.

ἙΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, veſper, heſperus, ſtella Veneris, quæ Heſperus dicitur ſolem ſequens, Phoſphorus ſolem antecedens; (2) veſpera; (3) veſpertinus; (4) occidentalis, occidentem ſpectans.

Ἐσπουδασμένως, *Adv.* bona fide. Ab ἐσπουδασμένος, quod eſt a σπουδάζω.

Ἔσσον, ου, τὸ, veſtimentum. Ab ἕω, *induo*.

Ἐσσυμένως, *Adv.* incitate, cum impetu, cum ſtudio. Ab ἐσσυμένος, quod eſt a σεύω.

Ἔστε, *Adv.* donec. Ex ἐς pro εἰς, & τέ.

Ἐστενωμένως, *Adv.* anguſte, arcte. Ab ἐστενωμένος, quod eſt a στενόω, *in arctum cogo*.

Ἑστήκω, f. ἑστήξομαι, ſto, perſto, conſtanter ſto. Ab ἕστηκα, quod eſt Perf. ab ἵστημι.

ἙΣΤΙ'Α, ας, ἡ, focus, lar; (2) domus; (3) ara; (4) aſylum; (5) Veſta, Dea.

Ἑστίαμα, ατος, τὸ, epulum. Ab ἑστιάω.

Ἑστιὰς, άδος, ἡ, Veſtalis. Ab ἑστία.

Ἑστίασις, εως, ἡ, epulatio, convivatio; (2) epulum, convivium; (3) animi pabulum. Ab ἑστιάω.

Ἑστιατόριον, ου, τὸ, convivatorium, locus, in quo convivium inſtituitur. Ab eod.

Ἑστιάτωρ, ορος, ὁ, convivator, qui convivium præbet. Ab eod.

Ἑστιάω, ῶ, f. άσω, lare vel domo excipio; (2) convivio excipio; (3) agito convivia; (4) convivio celebro; (5) paſco animum, oblecto. Ἑστιᾶν γὰρ μέλλομεν ξένους τινὰς, Ariſt. Lyſ. 1060. Τοῖς κόραξιν ἑστιῶν, id. Θεσμ. 949. Ἐνύπνιον ἑστιώμεθα, id. Veſp. 1212. Ab ἑστία.

Ἑστιοπάμμων, ονος, ὁ, pater familias, domus dominus. Ex ἑστία, & πάω, *poſſideo*.

Ἑστιοῦχος, ου, ὁ, domus cuſtos Εἰ γὰρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον, Longin. 3.

Ἔστωρ, ορος, ὁ, clavus temonis. Ab ἕω, *mitto*.

ἘΣΧΑ'ΡΑ, ας, ἡ, focus; (2) altare; (3) vagina terebri; (4) baſis ex arrectariis & tranſverſariis compacta; (5) craticula; (6) pars balnei; (7) pudendum muliebre; (8) cruſta ex aduſtione vulneri adhærens.

Ἐσχαρεὺς, έως, ὁ, qui foco præeſt in navi. Ab ἐσχάρα.

Ἐσχαρεὼν, ῶνος, ὁ, focus. Ab eod.

Ἐσχάριον, ου, τὸ, foculus; (2) craticula; (3) acerra, turibulum. Ab eod.

Ἐσχάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad focum pertinens. Ab eod.

Ἐσχαρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐσχαρίτης, ου, ὁ, focalis, coctus in foco. Ab eod.

Ἐσχαρόω, ῶ, cruſtas obduco, in cruſtas erumpere facio. Unde Perf. ἐσχαρωμένα ἕλκη, incruſtata vulnera. Ab eod.

Ἐσχάρωσις, εως, ἡ, incruſtatio. Ab ἐσχαρόω.

Ἐσχαρωτικὸς, ή, όν, cruſtas inducens. Ab eod.

Ἐσχατεύω, f. εύσω, extremus, ſ. ultimus ſum; (2) in extremis finibus, ſeu oris ſitus ſum. Ab ἔσχατος.

Ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, extremitas; (2) prædium. Ab eod.

Ἐσχατιάω, ῶ, f. άσω, in extrema parte ſum. Ab ἐσχατιά.

Ἐσχατίζω, f. ίσω, extremus, ſ. ultimus ſum; (2) tardo. Ab ἔσχατος.

Ἐσχάτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ultimus. Ab eod.

Ἐσχατόγηρως, extremam ſenectutem agens, decrepitus.

Ἐσχατόεις, όεσσα, όεν, ultimus, poſtremus, in ultimis finibus ſitus. Ab eod.

ἘΣΧΑΤΟΣ, άτη, ατον, ultimus, poſtremus; (2) ſummus.

Ἐσχάτως, *Adv.* extreme; (2) ſumme, ita ut nihil ſupra ſit. Ab ἔσχατος.

Ἔσω, *Adv.* intra. Ab εἰς.

Ἔσωθεν, *Adv.* intrinſecus. Ab ἔσω.

Ἐσώτατος, άτη, ατον, intimus, penitiſſimus. Superl. ab ἔσω.

ἘΤΑ'ΖΩ, f. άσω, examino, inquiro, ſcrutor. In compoſitione uſitatum.

Ἑταίρα, ας, ἡ, amica; (2) meretrix. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρεία, ας, ἡ, ſocietas, ſodalitas, amicitia; (2) factio, ſocietas factioſa; (3) ſcortatio. Ab ἑταιρεύω.

Ἑταιρεῖος, εία, εῖον, ſodalitius; (2) qui ſodalitatibus præeſt; (3) meretricius. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρεύω, f. εύσω, ſocietatem ago, in ſocietate verſor; (2) meretricor. Ab eod.

Ἑταιρέω, ῶ, f. ήσω, proſtituo me, mereor; ἑτηρηκὼς, perf. part. qui meruit, ſeſe proſtituit. Ab eod.

Ἑταιρήϊος, ΐη, ήϊον, Ionice. idem quod ἑταιρεῖος.

Ἑταίρησις, εως, ἡ, impudicitia. Ab ἑταιρέω.

Ἑταιρία, ας, ἡ, ſodalitium. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρίδεια, ων, τὰ, feſtum in honorem Jovis ſodalitii celebrari ſolitum. Ab ἑταιρία.

Ἑταιρίζω, & ἑταιρίζομαι, ſodalis fio; (2) opitulor. Ab eod.

Ἑταιρικὸς, ή, όν, ſodalitius; (2) meretricius. Ab eod.

Ἑταίριος, ία, ιον, idem & ab eod.

Ἑταιρὶς, ίδος, ἡ, ſcortum, meretrix. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρισμὸς, οῦ, ὁ, ſcortatio, vita meretricia. Ab ἑταιρίζω.

Ἑταιριστὴς, οῦ, ὁ, ſcortator, qui meretricari ſolet. Ab eod.

Ἑταιρίστρια, ας, ἡ, meretrix. Ab ἑταιριστής.

ἙΤΑΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, ſodalis; (2) familiaris; (3) ſocius; (4) adminiſter, adjutor; (5) nomen, quo compellamus non ſatis notum.

Ἕταρος, ου, ὁ, idem quod ἑταῖρος.

Ἔτασις, εως, ἡ, inquiſitio, examen. Compoſita uſitata. Ab ἐτάζω.

Ἐτασμὸς, οῦ, ὁ, inquiſitio; (2) tormentum, in compoſitione uſitatum. Ab eod.

Ἐτεῖος, εία, εῖον, annuus. Ab ἔτος.

Ἐτεοδμὼς, ῶος, ὁ, fideliter ſerviens, ita ſerviens, ut bonum ſervum decet. Ex ἐτεὸς, & δμὼς, *ſervus*.

Ἐτεόκριθον, ου, τὸ, genuinum hordeum, hordei genus, quod nunquam vitiatur. Ex ἐτεὸς, & κριθὴ, *hordeum*.

Ἐτεὸν, *Adv.* vere, revera. Ab ἐτεός.

Ἐτεὸς, ά, όν, verus. Ab ἐτός.

Ἑτεραλκέως, ῶς, *Adv.* ancipite Marte. Ab ἑτεραλκής.

Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dubius, anceps, q d. anceps robur. Ex ἕτερος, & ἀλκὴ, *robur*.

Ἑτέρῃ, *Adv.* Ionice. alia via, alia ratione, alio modo. Ab ἕτερος.

Ἑτερήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, alternis diebus durans; (2) viciſſim & mutuas ſorte habens, per dies variatas. Ex ἕτερος, & ἡμέρα, *dies*.

Ἑτερογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, alienigena; (2) alterius & diverſi generis. Ex ἕτερος, & γένος, *genus*.

Ἑτερόγλαυκος, ου, ὁ καὶ ἡ, altero oculo cæſius. Ex ἕτερος, & γλαυκὸς, *cæſius*.

Ἑτερόγλωσσος, vel ἑτερόγλωττος, ου, ὁ καὶ qui alterius & diverſæ linguæ eſt. E ἕτερος, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἑτερόγναθος, ου, ὁ καὶ ἡ, utriuſque mandibulis avide comedens; (2) edax; (3) qu duro ore eſt. Ex ἕτερος, & γνάθος, *mandibulum, maxilla*.

Ἑτερογνωμοσύνη, ης, ἡ, diverſa ſententi Ab ἑτερογνώμων.

Ἑτερογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui alteri ſeu diverſæ eſt ſententiæ. Ex ἕτερος, γνώμη, *ſententia*.

Ἑτερόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, e vario genere natus. Ex ἕτερος, & γονὴ, *genitura*.

Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, f. ήσω, diverſam doctrinam doceo. Ex ἕτερος, & διδάσκω, *doceo*.

Ἑτεροδοξέω, ῶ, f. ήσω, alterius ſum opinionis, orthodoxis non adſentior. Ab ἑτερόδοξος.

Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, opinio diverſa; (2) opinio prava. Ab eod.

Ἑτερόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius eſt opinionis; (2) qui alterius eſt ſectæ. Ex ἕτερος, & δόξα, *opinio*.

Ἑτεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui diverſæ eſt ſpeciei. Ex ἕτερος, & εἶδος, *ſpecies*.

Ἑτεροεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui diverſæ eſt gentis. Ex ἕτερος, & ἔθνος, *gens*.

Ἑτερόζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alio zelo ducitur. Ex ἕτερος, & ζῆλος, *zelus*.

Ἑτεροζήλως, *Adv.* inique, alieno animo, animo erga aliam partem magis adfecto. Ab ἑτερόζηλος.

Ἑτεροζύγιοι, quibus in jugo non convenit. Ab ἕτερος, & ζυγὸς, *jugum*.

Ἑτερόζυγος, Phocyl. ϛαθμὸς ἑτερόζυγος, ſtatera in alteram partem inclinans. Ex ἕτερος, & ζυγὸς, *trutina*.

Ἑτεροθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui altera tantum ex parte viret, vel altero ramo; (2) cujus pater vel mater tantum vivit. Ex ἕτερος, & θαλέω, *vireo*.

Ἑτεροθελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui aliud vult. Ex ἕτερος, & θέλω, *volo*.

Ἑτερόθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. alteriſonus; (2) qui diverſæ eſt linguæ; (3) alienigena. Ex ἕτερος, & θρόος, *vox*, *ſonus*.

Ἑτεροῖος, οία, οῖον, alius, diſſimilis, diverſus a reliquis. Ab ἕτερος.

Ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto. Ab ἑτεροῖος.

Ἑτεροίως, *Adv.* alio & diverſo modo, aliter, diſſimiliter, diverſe. Ab ἑτεροῖος.

Ἑτεροίωσις, εως, ἡ, alteratio, diverſitas, quum rerum qualitates aliæ atque aliæ fiunt. Ab ἑτεροιόω.

Ἑτεροκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verſatilis; (2) in alteram partem vergens. Ex ἕτερος, & κλίνω, *inclino*.

Ἑτερόκλιτον, ου, τὸ, ſc. ὄνομα, Heterocliton, nomen, quod in diverſas declinationes cadit. Ab ἑτερόκλιτος.

Ἑτερόκλιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliter declinatus, a communi declinandi ratione deflectens. Ex ἕτερος, & κλίνω, *flecto*.

Ἑτεροκλίτως, *Adv.* aliter declinando. A præc.

Ἑτεροκλονέω, ῶ, f. ήσω, in diverſum moveo, vel quatio. Ex ἕτερος, & κλονέω, *quatio*.

Ἑτεροκρανία, ας, ἡ, dolor alteram cranii, ſeu capitis partem tentans. Ex ἕτερος, & κρανίον, *cranium*.

Ἑτεροκωφέω, ῶ, alii ſurdus ſum. Ex ἕτερος, & κωφὸς, *ſurdus*.

Ἑτερόμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, altera parte villoſus. Ex ἕτερος, & μάλλος, *vellus*.

Ἑτερομάσχαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, altera tantum parte manuleatus. Ex ἕτερος, & μασχάλη, *axilla*.

Ἑτερομεγεθέω, ῶ, f. ήσω, inæqualiter creſco. Ex ἕτερος, & μέγεθος, *magnitudo*.

Ἑτερομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt alterius partis, in alteram partem inclinans. Ex ἕτερος, & μέρος, *pars*.

Ἑτερομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, altera parte longior. Ex ἕτερος, & μῆκος, *longitudo*.

Ἑτερομήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diverſa matre. Ex ἕτερος, & μήτηρ, *mater*.

Ἑτερομόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, quo, vel ad quem altera tantum pars venit, vel accedit; ut ἑτερομόλιος δίκη, in qua adverſarii non comparuerunt, Suid. Ex ἕτερος, & μολέω, *venio*.

Ἑτερόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui formæ diverſæ, vel alterius eſt. Ex ἕτερος, & μορφὴ, *forma*.

Ἑτεροπάθεια, ας, ἡ, alterius partis vexatio. Ex ἕτερος, & πάθος, *paſſio*.

Ἑτερόπλοος, *contr.* ἑτερόπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, ab altera tantum parte navigationem præbens; ἑτερόπλουν δάνεισμα, pecunia mutua nautica, qua periculo creditoris transferuntur emptæ merces aliquo, non vero aliæ inde reportantur, ut in ἀμφοτερόπλῳ fit. Dicuntur & ἀμφοτερόπλοια, ſc, χρήματα, vel δανείσματα. Ex ἕτερος, & πλόος, *navigatio*.

Ἑτεροπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, perſona differo. Ab ἑτεροπρόσωπος.

Ἑτεροπροσωπικὸς, ὴ, ὸν, qui alius ſeu diverſæ perſonæ eſt. Ab eod.

Ἑτεροπροσωπικῶς, *Adv.* in alia perſona. Ab ἑτεροπροσωπικός.

Ἑτεροπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἑτεροπροσωπικός. Ex ἕτερος, & πρόσωπον, *perſona*.

Ἑτεροῤῥεπέω, ῶ, f. ήσω, in alteram partem vergo, ſeu propenſus ſum. Ex ἕτερος, & ῥέπω, *repo*, *vergo*.

Ἑτεροῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in alteram partem vergens, ſeu inclinans. Ex iiſd.

Ἑτεροῤῥοπέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἑτεροῤῥεπέω.

Ἑτερόῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἑτεροῤῥεπής.

Ἑτερόρυθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius rhythmi eſt. Ex ἕτερος, & ῥυθμὸς, *rhythmus*.

ἝΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, alter; (2) alius; (3) diverſus.

Ἑτερόσκιοι, quorum alterum latus umbram facit, quorum umbra aut ad ſeptemtrionem, aut ad meridiem ſpectat. Ex ἕτερος, & σκιὰ, *umbra*.

Ἑτερόϛοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius eſt ordinis & diverſæ ſeriei. Ex ἕτερος, & ϛοῖχος, *ordo*.

Ἑτερόϛομος, ου, ὁ ϗ ἡ, altera tantum parte aciem habens, ex altera tantum parte acutus. Ex ἕτερος, & ϛόμα, *acies*.

Ἑτερόϛροφα, dicuntur metra quædam ab alteratione ſtropharum, de quibus vid. Hephæſtio. Ex ἕτερος, & ϛροφὴ, *ſtropha*.

Ἑτεροσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui alterius ſeu diverſæ figuræ eſt, figura diverſus. Ex ἕτερος, & σχῆμα, *figura*.

Ἑτερότης, ητος, ἡ, diverſitas. Ab ἕτερος.

Ἑτερότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliuſmodi, diverſus; (2) alius; (3) diſſimilis. Ex ἕτερος, & τρόπος, *modus*.

Ἑτερούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius ſeu diverſæ eſt eſſentiæ; (2) alius, diverſus. Ex ἕτερος, & οὐσία, *eſſentia*.

Ἑτερόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterum tantum ex oculis habet, orbus altero oculorum; (2) qui varios habet oculos. Ex ἕτερος, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Ἑτεροφθαλμία, ας, ἡ, vitium in primis in equis, quum varios habent oculos. Ab ἑτερόφθαλμος.

Ἑτερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, aliter ſentiens. Ex ἕτερος, & φρὴν, *mens*.

Ἑτεροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diverſæ naturæ; (2) alibi natus. Ex ἕτερος, & φυὴ, *natura*.

Ἑτερόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ex alia tribu; (2) qui diverſæ eſt gentis, alienigena; (3) qui diverſæ eſt naturæ. Ex ἕτερος, & φυλὴ, *tribus*.

Ἑτεροφωνία, ας, ἡ, diverſitas & differentia vocis. Ab ἑτερόφωνος.

Ἑτερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliam & diverſam edens vocem. Ex ἕτερος, & φωνὴ, *vox*.

Ἑτεροχροέω, ῶ, f. ήσω, alio & diverſo colore ſum. Ab ἑτερόχροος.

Ἑτερόχροος, *contr.* ἑτερόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcolor, diverſo præditus colore, verſicolor. Ex ἕτερος, & χρόα, *color*.

Ἑτερόχρως, idem & ex iiſd.

Ἑτερόχρωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἕτερος, & χρῶμα, *color*.

Ἑτερόω, ῶ, f. ώσω, altero, muto. Ab ἕτερος.

Ἑτέρωθεν, *Adv.* altera ex parte, diverſa ex parte. Ab ἕτερος.

Ἑτέρωθι, *Adv.* alibi, alio loco. Ab eod.

Ἑτερώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, diverſum nomen habens. Ex ἕτερος, & ὄνομα, *nomen*.

Ἑτερωνύμως, *Adv.* diverſo nomine, non analogice. Ab ἑτερώνυμος.

Ἑτέρως, *Adv.* alio modo, aliter, ſecus. Ab ἕτερος.

Ἑτέρωσε, *Adv.* alteram in partem; (2) alio. Ab eod.

Ἑτέρωσις, εως, ἡ, alteratio. Ab ἑτερόω.

ἝΤΗΣ, ου, ὁ, ſocius, amicus; (2) civis; ἔται, ſodales. Hinc ὦ 'τὰν, o bone.

Ἐτησίαι, ῶν, οἱ, Eteſiæ, venti anniverſarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu caniculæ ſpirare ſolent. Ab ἐτήσιος.

Ἐτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, anniverſarius, annuus. Ab ἔτος.

Ἐτητυμία, ας, ἡ, veritas. Ab ἐτήτυμος.

Ἐτήτυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, verus, verax. Hinc ἐτήτυμον, *Adv.* vere, revera. Ab ἔτυμος.

ἜΤΙ, *Adv.* adhuc, etiamnum; (2) amplius, præterea; (3) poſthac, in poſtremum; (4) quin, quin etiam; (5) vacat. Hinc ἔτι νῦν, etiam nunc.

Ἐτνηρὸς, οῦ, ὁ, pulmentarium ex freſis elixiſque leguminibus confectum. Ab ἔτνος.

Ἐτνήρυσις, εως, ἡ, trulla, qua puls hauritur; (2) omne inſtrumentum, quo aliquid hauritur, cochlear, tudicula. Ab eod.

ΕΤΝΟΣ, εος, τὸ, puls ex leguminibus elixis confecta.

Ἑτοιμάζω, f. άσω, paro, expedio, facio, ut in promptu ſit. Ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, 1 Cor. 2, 9. Οὐκ ἔϛιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμαϛαι, Marc. 10, 40. Ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio; (2) baſis, ſedes firma, fundamentum; (3) promptitudo, alacritas. Ab ἑτοιμάζω.

ἝΤΟΙΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, promptus, paratus.

Ἑτοιμότης, ητος, ἡ, promptitudo, alacritas; (2) propenſio. Ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμοτρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facile flectitur & vertitur. Ex ἕτοιμος, & τρέπω, *verto*.

Ἑτοίμως, *Adv.* prompte, expedite, parate. Ab ἕτοιμος.

ἜΤΟΣ, εος, τὸ, annus.

Ἐτὸς, ὴ, ὸν, verus; (2) bonus. Ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἐτὸς, *Adv.* fruſtra, temere, perfunctorie. Ab eod.

Ἐτυμηγόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, veridicus. Ex ἔτυμος, & ἀγορέω, *dico*.

Ἐτυμόδρυς, υος, ἡ, q. d. veriquercus, quercus proprie dicta. Ex ἔτυμος, & δρῦς, *quercus*.

Ἐτυμόθροος, *contr.* ἐτυμόθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, veriſonus, veriloquus. Ex ἔτυμος, & θρόος, *ſonus*.

Ἐτυμολογέω, ῶ, f. ήσω, origines verborum indico. Ab ἐτυμολόγος.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, Etymologia, originis verborum indicatio. Ab eod.

Ἐτυμολογικὸς, ὴ, ὸν, etymologicus, peritus etymologiarum explicandarum. Ab ἐτυμολογία.

Ἐτυμολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui origines verborum indicat. Ex ἔτυμος, & λέγω, *dico*.

ἜΤΥΜΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verus. Hinc ἔτυμον, *Adv.* vere, revera, & τὸ ἔτυμον, etymum, vera origo alicujus vocabuli.

Ἐτυμότης, ητος, ἡ, idem quod ἐτυμολογία.

Ἐτυμώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verus. Ab ἔτυμος.

Ἐτύμως, *Adv.* vere; (2) ab origine vocis, ſecundum originem vocis. Ab ἔτυμος.

Ἐτωσιοεργὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, qui incaſſum laborat; (2) qui laborem fugit. Ex ἐτώσιος, & ἔργον, *opus*.

Ἐτώσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inanis, caſſus, inutilis. Ab ἐτὸς, *fruſtra*.

Εὖ, *Adv.* bene; (2) recte; (3) facile; (4) feliciter; (5) commode; (6) rite; (7) præclare; (8) pulchre; in compoſitione notat (9) facile; & interdum (10) feliciter. Ab ἐΰς.

Εὖα, ας, ἡ, Eva. Nomen mulieris Hebr. *vivificans*.

Εὐαγγέλια, τὰ, ſacrificium ob lætum nuncium. Ex εὖ, & ἀγγελία, *nuncium*.

Εὐαγγελίζω, & εὐαγγελίζομαι, bonum nuncio, læta nuncio; (2) doctrinam Chriſti annuncio, evangelium prædico, evangelizo. Ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτȣ͂ δȣ́λοις τοῖς προφήταις, Apoc. 10, 7. Εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τȣ͂ Θεȣ͂, Luc. 8, 1. Ab εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελικὸς, ἡ, ὸν, evangelicus, ad Evangelium pertinens. Ab eod.

Εὐαγγέλιον, ȣ, τὸ, lætum nuncium; (2) præmium, quod nuncium lætum adferenti datur; (3) annunciatio beneficii Chriſti, quo homines morte ſua ab æterna morte liberavit; (4) hiſtoria Chriſti, prout ab Evangeliſtis deſcripta eſt. Ex εὖ, & ἀγγελία, *annunciatio*.

Εὐαγγελιστὴς, ȣ͂, ὁ, Evangeliſta, Evangelii præco; (2) Evangelii ſive Hiſtoriæ evangelicæ ſcriptor. Ab eod.

Εὐαγγελίστρια, ας, ἡ, quæ Evangelium annunciavit. Ab εὐαγγελιστής.

Εὐάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fauſta annunciat. Ex εὖ, & ἄγγελος.

Εὐαγέως, *Adv.* ſancte, pure, rite. Ab eod.

Εὐαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanctus, ſacer, purus, caſtus, pius; (2) agilis; (3) ſecundus; (4) qui facile frangi poteſt. Ex εὖ, & ἄγος, *res ſacra*, vel ἄγω, *ago*, ſ. *frango*.

Εὐάγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purus, ſplendidus, clarus; (2) mobilis, qui huc & illuc agitur. Quaſi ab εὖ, & ἄγω, vel ab αὐγὴ, *ſplendor*.

Εὐάγκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem facile complecti poſſumus, facilis complexu, facilis portatu. Ex εὖ, & ἀγκάλη, *ulna*.

Εὔαγλις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, bonas ſeu pulchras ſpicas habens; (2) bonos nucleos habens. Ex εὖ, & ἄγλις, *allii caput ſeu nucleus*.

Εὐαγρέω, ῶ, f. ήσω, in captura ſum felix; (2) prædæ copiam habeo. Ex εὖ, & ἄγρα, *venatio*.

Εὐαγρία, ας, ἡ, felicitas & bonus ſucceſſus in captura, proſpera venatio, opima præda. Ex iiſd.

Εὐάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ductilis, qui facile duci poteſt; (2) tractabilis, docilis. Ex εὖ, & ἀγωγός.

Εὐαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, placidus, tranquillus. Ex εὖ, & ἅδω, *placeo*.

Εὐαδίκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile injuria adfici ſolet, injuriæ obnoxius; (2) imbecillis. Ex εὖ, & ἀδικέω, *injuria adficio*.

Εὐαερία, ας, ἡ, tranquillitas cœli. Ex εὖ, & ἀὴρ, *aër*.

Εὐάζω, f. άσω, Evan clamo, evo, ovo. Ab εὐάν.

Εὐαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſalubriter ſpirans; (2) qui bene a ventis perflatur. Ex εὖ, & ἄημι, *ſpiro*.

Εὔαθλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtrenue certans. Ex εὖ, & ἆθλος, *certamen*.

Εὐαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile capi poteſt. Ex εὖ, & αἱρέω, *capio*.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, ſenſuum vigor. Ex εὖ, & αἰσθάνομαι, *ſentio*.

Εὐαίσθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſenſu valens, ſenſum acrem habens. Hinc τὸ εὐαίσθητον, ȣ, ſentiendi facultas, ſenſus acumen. Ab eod.

Εὐαίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, beatus, felicis ævi. Ex εὖ, & αἰὼν, *ævum*.

Εὐάκεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curatu facilis. Ex εὖ, & ἀκέομαι, *medeor*.

Εὐάκτιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens radios. Ex εὖ, & ἀκτὶν, *radius*.

Εὐαλδέως, feliciter & cum profectu. A ſequente.

Εὐαλδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene & feliciter creſcens, bonum incrementum accipiens. Ex εὖ, & ἀλδέω, *creſco*.

Εὐαλθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanatu facilis. Ex εὖ, & ἄλθω, *ſano*, *medeor*.

Εὐάλιος, ſoli bene expoſitus, apricus. Dorice pro εὐήλιος.

Εὐαλλοίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile mutari poteſt. Ex εὖ, & ἀλλοιωτὸς, *mutabilis*.

Εὐαλωσία, ας, ἡ, Cereris epitheton, quoniam areas frugum copia implet, Heſ. Ex εὖ, & ἀλοάω, *trituro*.

Εὐάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, captu facilis, expugnabilis. Ex εὖ, & ἁλίσκομαι, *capio*.

Εὐάμπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchre vitibus conſitus, bonas vites habens. Ex εὖ, & ἄμπελος, *vitis*.

Εὐὰν, Vox mulierum Bacchum inclamantium. Hinc Latinum *Evan* idem eſt, quod ipſe Bacchus.

Εὐανάγνωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lectu facilis. Ex εὖ, & ἀναγινώσκω, *lego*.

Εὐανάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile rejicitur, ſive exſcreatur. Ex εὖ, & ἀναγωγὴ, *emiſſio*, *ſubductio*.

Εὐανάδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile digeritur & in membra diſtribuitur. Ex εὖ, & ἀναδίδωμι, *digero*.

Εὐανάκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, revocatu facilis; (2) qui facile flecti poteſt & ab ira revocari. Ex εὖ, & ἀνακαλέω, *revoco*.

Εὐανακλήτως, placabiliter. A præc.

Εὐανάληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile refocillari poteſt. Ex εὖ, & ἀναλαμβάνω, *recupero*.

Εὐανάσφαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile ex morbo reſurgens; facile convaleſcens. Ab εὖ, & ἀνασφάλλω, *convaleſco*.

Εὐανάτρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubverſu ſeu everſu facilis. Ex εὖ, & ἀνατρέπω, *everto*.

Εὐανδρέω, ῶ, f. ήσω, bonis & ſtrenuis viris abundo; (2) viribus polleo, vigeo. Ab εὔανδρος.

Εὐανδρία, ας, ἡ, abundantia fortium virorum; (2) virilitas. Ab eod.

Εὔανδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtrenuos ſeu fortes viros habens, qui a ſtrenuis viris incolitur. Ex εὖ, & ἀνὴρ, *vir*.

Εὐάνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonos & proſperos ventos habens; (2) ſerenus, pulcher; (3) a ventis tutus. Ex εὖ, & ἄνεμος, *ventus*.

Εὐάνετος, ὁ ϗ ἡ, remiſſu facilis; diſſolutu & dilutu facilis; facile liqueſcens. Ab ἀνίημι, *remitto*.

Εὐάνθεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, floridus. Ex εὖ, & ἄνθος, *flos*.

Εὐανθέω, ῶ, f. ήσω, bene & proſpere floreo. Ab εὐανθής.

Εὐανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pulchre floridus; (2) nitidus, venuſtus. Ex εὖ, & ἄνθος, *flos*.

Εὐάνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui moderate dolores fert, lenis, mitis. Ex εὖ, & ἀνία, *triſtitia*.

Εὐάνοικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apertu facilis, qui facile reſeratur. Ex εὖ, & ἀνοίγω, *reſero*.

Εὐάντητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile obvius, expoſitus; (2) propitius; (3) cui occurrere bonum & fauſtum eſt. Ex εὖ, & ἀντάω, *occurro*.

Εὐαντίλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui facile contradici poteſt, qui facile refelli poteſt. Ex εὖ, & ἀντιλέγω, *contradico*.

Εὐάντυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, pulchram cirumferentiam aut orbem habens. Ex εὖ, & ἄντυξ, *orbis*.

Εὐαπάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quo facile liberari poſſumus. Ex εὖ, & ἀπαλλάσω, *dimitto*, *ſubmoveo*.

Εὐαπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile decipitur. Ex εὖ, & ἀπατάω, *decipio*.

Εὐαπόβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilem habens deſcenſum. Ex εὖ, & ἀποβαίνω, *deſcendo*.

Εὐαπόδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, demonſtratu facilis, probabilis. Ex εὖ, & ἀποδείκνυμι, *demonſtro*.

Εὐαπόδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maxime acceptabilis, gratiſſimus. Ex εὖ, & ἀποδέχομαι, *accipio*.

Εὐαπόδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, redditu facilis; (2) qui facile excernitur. Ex εὖ, & ἀποδίδωμι, *reddo*.

Εὐαποκρίτως, *Adv.* ita, ut facile reſponderi queat. Ex εὖ, & ἀποκρίνομαι, *reſpondeo*.

Εὐαπολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile excuſari poteſt. Ex εὖ, & ἀπολογέομαι, *excuſo*.

Εὐαπόλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile exſolvi poteſt. Ex εὖ, & ἀπολύω, *abſolvo*.

Εὐαπόρρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile defluens. Ex εὖ, & ἀπόρρυτος, *defluens*.

Εὐαπόσπαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile avelli vel abſtrahi poteſt. Ex εὖ, & ἀπόσπαστος, *qui abſtrahi poteſt*.

Εὐαποτείχιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circumvallari & muniri facile poteſt. Ex εὖ, & ἀποτειχίζω, *munio*.

Εὐαρδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene irrigatus; (2) irrigationi aptus & conveniens. Ex εὖ, & ἄρδω, *irrigo*.

Εὐάρεσκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, blandus, placere cuilibet ſtudens, placidus, obtemperans. Ex εὖ, & ἀρέσκω, *placeo*.

Εὐαρέσκως, *Adv.* blande. Ab εὐάρεσκος.

Εὐαρεστέω, ῶ, f. ήσω, bene placeo. Εὐηρέστησε δὲ Ἡνὼχ τῷ Θεῷ, Gen. 5, 22. Τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεὸς, Heb. 13, 16. Ex εὖ, & ἀρεστέω, *placeo*.

Εὐαρεστήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, placatorius. Ab εὐαρεστέω.

Εὐαρέστησις, εως, ἡ, placabilitas, placiditas, gratiæ concilatio. Ab eod.

Εὐάρεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceptus, valde gratus, bene placens. Ex εὖ, & ἀρεστὸς, *placitus*.

Εὐαρέστως, *Adv.* ad placitum, grate. Ab εὐάρεστος.

Εὐαρίθμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, numeratu facilis; (2) non multus, paucus. Ex εὖ, & ἀρίθμητος, *numerabilis*.

Εὐαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad propulſandum ve auxiliandum valde ſufficiens. Ex εὖ, & ἀρκέω, *arceo*.

Εὐάρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bonum habe currum eoque feliciter utitur. Ex εὖ, & ἅρμα, *currus*.

Εὐαρμοστία, ας, ἡ, aptitudo, dexteritas, lepos. Ab εὐάρμοστος.

Εὐάρμοςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aptus, habilis, dexter, quadrans, commodus; (2) harmonice compoſitus. Ab εὐαρμόζω.

Εὐαρμόςως, *Adv.* apte, concinne. Ab εὐάρμοςος.

Εὐάροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aratu facilis; (2) bene aratus. Ex εὖ, & *ἀροτὸς, arabilis.*

Εὐαρχία, ας, ἡ, ductus principatuſque bonus. Ab εὔαρχος.

Εὔαρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonus ductor & imperator; (2) morigerus, imperio parens. Ex εὖ, & ἀρχὴ, *principatus.*

Εὔασμα, ατος, τὸ, ovatio, vociferatio bacchantium; (2) vociferatio quævis. Ab εὐάζω.

Εὐασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Εὐάςερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſplendide lucidus, luciſſime fulgens. Ex εὖ, & ἀςὴρ, *ſtella.*

Εὐαςὴρ, ῆρος, ὁ, ovator, qui celebrat Bacchanalia; (2) ſacerdos Bacchi. Ab εὐάζω.

Εὐαςὴς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Εὐαυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, auctu perfacilis; (2) auctu inſignis. Ex εὖ, & αὐξάνω, *augeo.*

Εὐαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facile tangi poteſt, mollis, tractabilis. Ex εὖ, & ἀφὴ, *tactus.*

Εὐάφορμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opportunus; (2) excuſatu facilis; (3) excuſatione dignus. Ex εὖ, & ἀφορμὴ, *evitatio, impetus.*

Εὐάφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, editus, unde longe proſpici poteſt. Ex εὖ, & ἀφοράω, *proſpicio.*

Εὐαφῶς, *Adv.* decenti tactu, appoſitiſſime. Ab εὐαφής.

Εὐβάςακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis geſtatu, facilis ad ferendum. Ex εὖ, & βαςάζω, *fero.*

Εὔβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile adiri, aut tranſiri poteſt, pervius. Ex εὖ, & βατὸς, *pervius.*

Εὔβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene & commode vivens, compos vitæ facilioris, cui victus facilis eſt. Ex εὖ, & βίος, *vita.*

Εὐβίοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὔβλαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, offenſioni expoſitus, qui facile lædi poteſt. Ex εὖ, & βλάπτομαι, *lædo.*

Εὐβλάςεια, ας, ἡ, copioſa germinatio. Ab εὐβλαςής.

Εὐβλαςέω, ῶ, f. ήσω, bene & copioſe germino. Ex εὖ, & βλαςάνω, *germino.*

Εὐβλαςὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene germinans. Ex iiſd.

Εὐβλαςία, ας, ἡ, copioſa germinatio. Ab εὔβλαςος.

Εὔβλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene germinans. Ex εὖ, & βλαςάνω, *germino.*

Εὐβοήθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui facile eſt opitulari, facile medicabilis, qui facile juvatur. Ex εὖ, & βοηθέω, *juvo.*

Εὐβολέω, ῶ, f. ήσω, felicem aleæ jactum ſortior, feliciter aleam jacio. Ab εὔβολος.

Εὔβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix jactu. Ex εὖ, & βάλλω, *jacio.*

Εὐβοσία, ας, ἡ, pabuli bonitas, ſeu ubertas, bonum nutrimenrum, fertilitas, pabuli copia. Ex εὖ, & βόσκω, *paſco.*

Εὐβόςρυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens cincinnos, ſeu cirros. Ex εὖ, & βόςρυχος, *cirrus.*

Εὔβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene paſtus; (2) paſcuis abundans; (3) bonas pecudes habens. Ex εὖ, & βόσκω, *paſco.*

Εὔβοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, pulchros racemos habens. Ex εὖ, & βότρυς, *racemus.*

Εὐβȣλία, ας, ἡ, bonum conſilium, prudentia, ſive ſcientia diſpiciendi, quid & quomodo aliquid faciendum ſit, ut commodis noſtris conſulatur. Ab εὔβȣλος.

Εὔβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſultus, prudens, qui bene conſulit aliis. Ex εὖ, & βȣλὴ, *conſilium.*

Εὐβȣ́λως, *Adv.* prudenter. Ab εὔβȣλος.

Εὔβροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens laqueos. Ex εὖ, & βρόχος, *laqueus.*

Εὔβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile comedi poteſt, veſcus, edulis. Ex εὖ, & βρωτὸς, *qui comedi poteſt.*

Εὐγάθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dorice pro εὐγήθητος, delectabilis. Ex εὖ, & γαθέω, pro γηθέω, *gaudeo, lætor.*

Εὐγάλακτοι, ων, οἱ ϗ αἱ, bene lactati. Ex εὖ, & γάλα, *lac.*

Εὔγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix in nuptiis, cui proſpere ſucceſſit conjugium. Ex εὖ, & γάμος, *nuptiæ.*

Εὖγε, *Adv. laudantis ſeu adſentientis,* euge, ſane, recte; (2) inſultantis vel irridentis. Ex εὖ, & γε.

Εὔγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ſolum bonum eſt, fertilis. Ex εὖ, & γῆ, *terra.*

Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas; (2) ingenuitas. Ab εὐγενής.

Εὐγένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram barbam habens; (2) barbatus; (3) villoſus; (4) generoſus, nobilis. Ex εὖ, & γένειον, *barba,* vel γένος, *genus.*

Εὐγενέτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nobili & præſtanti genere ortus, generoſus. Ex εὖ, & γενέτης, *genitor.*

Εὐγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, claro & nobili genere ortus, generoſus. Ex εὖ, & γένος, *genus.*

Εὐγενῶς, *Adv.* generoſe. Ab εὐγενής.

Εὔγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὔγειος.

Εὐγηρία, ας, ἡ, commoda ſenectus, felix ſenium. Ex εὖ, & γῆρας, *ſenectus.*

Εὔγηρυς, εος, ὁ ϗ ἡ, vocalis. Ex εὖ, & γῆρυς, *vox.*

Εὐγήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, ſenio felix, cui commoda & felix ſenectus obtigit. Ex εὖ, & γῆρας, *ſenectus.*

Εὐγλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lacte abundans & plenus. Ex εὖ, & γλάγος, *lac.*

Εὔγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras & bonas pupillas in oculis habens; (2) acutum cernens. Ex εὖ, & γλήνη, *pupilla.*

Εὔγλυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene inſculptus; (2) bene cavatus. Ex εὖ, & γλύφω, *ſculpo.*

Εὐγλυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐγλωσσία, vel εὐγλωττία, ας, ἡ, recte loquendi facultas; (2) facundia, ſuavitas ſermonis. Ab εὔγλωσσος.

Εὔγλωσσος, vel εὔγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſertus, facundus. Ex εὖ, & γλῶσσα, vel γλῶττα, *lingua.*

Εὐγλωττέω, ῶ, f. ήσω, facundus, ſ. diſertus ſum. Ab εὔγλωττος.

Εὖγμα, ατος, τὸ, votum, precatio; (2) gloriatio. Ab εὔχομαι, *precor.*

Εὔγναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flexibilis, qui facile flecti poteſt. Ex εὖ, & γναμπτὸς, *flexibilis.*

Εὐγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, fidem bonam agnoſco; (2) æquo animo ſum. Ab εὐγνώμων.

Εὐγνωμόνως, *Adv.* ex æquo bonoque, ex bona fide. Ab eod.

Εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas animi; bona mens; (2) æquanimitas; (3) candor. Ab eod.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, proba mente præditus, fidelis, æquanimis; (2) bonus rerum æſtimator; (3) qui bonam fidem agnoſcit; (4) candidus. Ex εὖ, & γνώμη, *ſententia.*

Εὐγνώριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, agnitu facilis, qui facile agnoſci poteſt. Ex εὖ, & γνωρίζω, *cognoſco.*

Εὔγνωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cognoſcibilis, cognitu facilis; (2) bene notus. Ex εὖ, & γνωςὸς, *cognitus.*

Εὐγόνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchra genicula ſeu internodia habens, bene ſeu pulchre geniculatus. Ex εὖ, & γόνας, *genu.*

Εὐγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab εὔγονος.

Εὔγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœcundus, ad generandum & pocreandum habilis. Ex εὖ, & γονὴ, *fœtura.*

Εὐγραμμία, ας, ἡ, lineamenta ſcite ducta, accurata delineatio. Ab εὔγραμμος.

Εὔγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene delineatus, lineamentis bene diſtinctus. Ex εὖ, & γράμμη, *linea.*

Εὐγραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene, ſeu pulchris litteris ſcriptus; (2) bene ſcribens, ſeu pingens. Ex εὖ, & γράφω, *pingo, ſcribo.*

Εὐγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recte angulatus, angulos bonos & rectos habens. Ex εὖ, & γωνία, *angulus.*

Εὐδαιμονέςατα, *Adv.* feliciſſime. Ab εὐδαιμονέςατος, quod eſt Superl. ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, felix ſum, beate vivo. Ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμόνημα, ατος, τὸ, res beata & felix. Ab εὐδαιμονέω.

Εὐδαιμονία, ας, ἡ, felicitas, beatitudo. Ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, beatum judico, vel prædico. Ab eod.

Εὐδαιμονικὸς, ὴ, ὸν, ad felicitatem idoneus; (2) beatus. Ab eod.

Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, felicitas. Ab εὐδαιμονίζω.

Εὐδαιμονισμὸς, ȣ̃, ὁ, beatitudinis exiſtimatio vel prædicatio. Ab eod.

Εὐδαιμονιςέος, έα, έον, fortunatus, exiſtimandus. Ab eod.

Εὐδαιμόνως, *Adv.* fortunate, feliciter. Ab εὐδαίμων.

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fortunatus, felix, beatus; (2) dives, opulentus. Ex εὖ, & δαίμων, *Deus, fortuna.*

Εὐδάκρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchre lacrimans. Ex εὖ, & δακρύω, *lacrimo.*

Εὐδάπανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui largiter ſumptus facit, ſumptuoſus, largus, liberalis in faciendis ſumptibus. Ex εὖ, & δάπανος, *ſumptus.*

Εὐδαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene & acute videns, acute oculatus, Heſ. pro εὐδερκής. Ex εὖ, & δέρκω, *video.*

Εὐδείελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ad occaſum, vel etiam ad meridiem ſitus; (2) clarus; (3) tranquillus. Ex εὖ, & δείλη, *pomeridianum tempus.*

Εὔδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonis epulis inſtructus. Ex εὖ, & δεῖπνον, *cœna.*

Εὔδενδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arboribus bene conſitus. Ex εὖ, & δένδρον, *arbor.*

Εὐδέψητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubactu facilis. Ex εὖ, & δέψω, *ſubigo.*

Εὔδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum manifeſtus, evidens. Ex εὖ, & δῆλος, *manifeſtus.*

'ΕΥΔΙ'Α, ας, ἡ, q. d. aëris bonitas; (2) ſerenitas, ſudum, ſerenum cœlum; (3) pulchra dies; (4) tranquillitas aëris; (5) tranquillitas maris.

Εὐδιάβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile tranſiri poteſt. Ex εὖ, & διαβαίνω, *tranſeo.*

Εὐδιάβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem facile calumniari poſſumus; (2) calumniæ obnoxius; (3) dignus calumnia. Ex εὖ, & διαβάλλω, *calumnior.*

Εὐδιάβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐδιάγνωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile diſcernendus. Ab εὖ, & διαγινώσκω, *diſcerno.*

Εὐδιάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lætus, hilaris; (2) qui eſt læti ſeu jucundi convictus; (3) qui oblectat vitam & tædium adimit. Ex εὖ, & διαγωγὴ, *vitæ inſtitutum.*

Εὐδιάζομαι, f. άσομαι, tranquillus ſum, tranquille vivo. Hinc & ἐυδιαζόμενος, tranquillus, ſerenus, clemens & tepidus. Ab ἐυδία.

Εὐδιάθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ſeu pulchre diſpoſitus, bene adfectus. Ex εὖ, & διάθετος, *diſpoſitus.*

Εὐδιαθέτως, *Adv.* interpoſitis ſpatiis. Ab ἐυδιάθετος.

Εὐδιαῖος, ȣ, ὁ, clavus ligneus in carina navis in foramine quodam fixus, quo exempto defluit aqua in ſentina collecta; (2) feneſtra in carina, per quam egeritur ſentina. Ab ἐυδία.

Εὐδιαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dividuus, qui facile dividi poteſt, ſciſſilis. Ex εὖ, & διαιρετὸς, *diviſibilis.*

Εὐδιαίτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arbitratu facilis, de quo arbitrari facile eſt. Ex εὖ, & διαιτάω, *arbitror.*

Εὐδίαιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui victu facili eſt contentus, homo frugi. Ex εὖ, & δίαιτα, *ratio victus.*

Εὐδιάκλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fragilis, fractu facilis. Ex εὖ, & διακλάω, *perfringo.*

Εὐδιάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile reconciliabilis, placabilis. Ex εὖ, & διαλλάττω, *reconcilio.*

Εὐδιάλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile diſſolvi poteſt. Ex εὖ, & διαλύω, *diſſolvo.*

Εὐδιανέμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dividuus, qui facile diſtribui poteſt. Ab εὖ, & διανέμω, *diſtribuo.*

Εὐδιάπνοος, *contr.* ἐυδιάπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perflabilis, perflatum facile capiens; (2) qui per ſpiritales meatus facile tranſmittitur. Ex εὖ, & διαπνέω, *perflo.*

Εὐδιάρπαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, direptu facilis, direptioni expoſitus. Ex εὖ, & διαρπάζω, *diripio.*

Εὐδιάφθορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile corruptibilis. Ex εὖ, & διαφθείρω, *corrumpo.*

Εὐδιαφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui facile ſucci perſpirabili cute digeruntur; (2) qui facile digeritur. Ex εὖ, & διαφορέω, *digero.*

Εὐδιάφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile vitari poteſt. Ex εὖ, & διαφεύγω, *diffugio.*

Εὐδιάχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile diffunditur & diffluit. Ex εὖ, & διαχύω, *diffundo.*

Εὐδιαχώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile egeritur. Ex εὖ, & διαχωρέω, *pervado.*

Εὐδιάω, ῶ, tranquillus ſum, tranquillitate fruor. Hinc ἐυδιόων, Ionice pro ἐυδιῶν, ἐυδιάων.

Εὐδίδακτος, ὁ ϗ ἡ, docilis, docibilis. Ab εὖ, & διδακτὸς, *docibilis.*

Εὐδιεινὸς, ἡ, ὸν, ſerenus, tranquillus. Ab ἐυδία.

Εὐδιεινῶς, *Adv.* cum ſerenitate, tranquille. Ab ἐυδιεινός.

Εὐδιήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, narratu facilis. Ex εὖ, & διηγέομαι, *enarro.*

Εὐδικία, ας, ἡ, bonum jus, judicium ſincerum. Ex εὖ, & δίκη, *jus.*

Εὐδίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile mobilis. Ex εὖ, & δινέω, *moveo.*

Εὐδίοδος, ὁ ϗ ἡ, tranſitu facilis, facile pervius, permeabilis. Ab εὖ, & δίοδος, *tranſitus.*

Εὐδιοίκητος, tractabilis, qui facile adminiſtrari poteſt. A διοικεῖν, *adminiſtrare.*

Εὐδιόρθωτος, ὁ ϗ ἡ, emendabilis, emendatus. A διορθῶ, *corrigo.*

Εὐδίοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile pervideri poteſt, viſui facile pervius. Ex εὖ, & διόπτομαι, *pervideo.*

Εὔδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſerenus, tranquillus. Hinc ἔυδια, *Adv.* tranquille, placide. Ab ἐυδία.

Εὔδμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ædificatus. Ex εὖ, & δέμω, *ſtruo.*

Εὐδοκέω, ῶ, f. ήσω, adquieſco, oblector; (2) bene volo. (3) bona exiſtimatione ſum; (4) probor; (5) celebror. Διὸ ἐυδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, 2 Cor. 12, 10. ἐν σοὶ, Luc. 3, 22. ὁλοκαυτώματα, Heb. 10, 6. Ex εὖ, & δοκέω, *videor.*

Εὐδοκία, ας, ἡ, adfectus benevolus, benevolentia; (2) bona & propenſa voluntas Dei, amor Dei gratuitus; (3) ſummum deſiderium; (4) decretum, placitum. Ab ἐυδοκέω.

Εὐδοκιμέω, ῶ, & ἐυδοκιμέομαι, ȣ̃μαι, bene audio; (2) clarus ſum. Ἐυδοκιμεῖν παρὰ τοῖς ἄλλοις, Iſocr. Ab ἐυδόκιμος.

Εὐδοκίμησις, εως, ἡ, gloriæ adeptio, honor, nominis ſplendor; (2) approbatio. Ab ἐυδοκιμέω.

Εὐδόκιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, probus, probatus & laudatus. Ex εὖ, & δόκιμος, *probus.*

Εὐδοξέω, ῶ, f. ήσω, celebror ſermone hominum, ſum clarus & illuſtris. Ab ἔυδοξος.

Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas, claritas nominis, bona exiſtimatio. Ab eod.

Εὔδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celebris, illuſtris, glorioſus, honorificus. Ex εὖ, & δόξα, *gloria.*

Εὔδȣλος, ȣ, ὁ, bonæ frugi ſervus; (2) ſervis benevolus, aut benignus. Ex εὖ, & δȣ̃λος, *ſervus.*

Εὐδράνεια, ας, ἡ, potentia, vires, robur, efficacia. Quaſi ab ἐυδρανὴς, *efficax.*

Εὐδρανία, ας, ἡ, idem quod ἐυδράνεια.

Εὐδρομέω, ῶ, bene curro, agilis & pernix curſu ſum; (2) inoffenſo pede procurro. Ab ἔυδρομος.

Εὐδρομίας, ȣ, ὁ, qui bene currit, celer. Ab eod.

Εὔδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) bene procedens. Ex εὖ, & δρόμος, *curſus.*

Εὔδροσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchre roſcidus. Ex εὖ, & δρόσος, *ros.*

Εὐδυσώπητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile pudore adficitur; (2) facile exorabilis. Ex εὖ, & δυσωπέω, *pudore adficio, exoro.*

Εὐδυσωπήτως, *Adv.* facile erubeſcendo, flexibiliter. Ab ἐυδυσώπητος.

ΕΥ΄ΔΩ, dormio. Ὡς ȣ̓́ποτ' εὕδῃ λυπρὰ σȣ κηρύγματα; ceſſabis clamare, Eur. Hec. 657.

Εὐέανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decenter velatus. Ex εὖ, & ἑανὸς, *veſtis.*

Εὔεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui tuto inſidetur; (2) firmus; (3) tutus; (4) qui firmiter inſidet. Ex εὖ, & ἕδρα, *ſedes.*

Εὐειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpecioſus, formoſus, ſcitus, pulcher. Ex εὖ, & εἶδος, *ſpecies.*

Εὐείκαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjectu, ſeu ad conjecturam facilis. Ex εὖ, & εἰκάζω, *adſimilo.*

Εὔεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile cedens, obſequens, morigerus. Ex εὖ, & εἴκω, *cedo.*

Εὐείκτως, *Adv.* cum prompto obſequio, facile, prompte. Ab ἔυεικτος.

Εὔειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apricus, ad apricandum aptus. Ex εὖ, & εἵλη, *ſplendor ſolis.*

Εὐείματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene & eleganter veſtitus. Ex εὖ, & εἷμα, *veſtis.*

Εὐειματέω, ῶ, bene & eleganter ſum indutus. Ex iiſd.

Εὐείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐυείματος.

Εὔειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonam habens lanam. Ex εὖ, & εἶρος, *lana.*

Εὐείσϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingreſſum vel adgreſſum facilem habens. Ex εὖ, & εἰσϐολὴ, *ingreſſus.*

Εὐέκϐατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis egreſſu. Ex εὖ, & ἐκβαίνω, *egredior.*

Εὐέκκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excretu facilis, qui facile ejicitur. Ex εὖ, & ἐκκρίνω, *excerno.*

Εὐέκνιπτος, ὁ ϗ ἡ, qui facile elui & ablui poteſt. Ab ἐκνίπτω, *eluo.*

Εὐέκπλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile eluitur. Ex εὖ, & ἔκπλυτος, *elotus.*

Εὐεκτέω, ῶ, f. ήσω, ſum bona corporis habitudine, ſum firmo corporis habitu. Ab ἐυέκτης.

Εὐέκτης, ȣ, ὁ, qui eſt bona corporis habitudine. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo.*

Εὐεκτικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab ἔυεκτος.

Εὐεκτικῶς, *Adv.* corpore firmo, bona corporis habitudine. Ab ἐυεκτικός.

Εὐεκτὸς, qui bene habito corpore eſt, ſtrenuus, nitidus. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo.*

Εὐέκφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum fertilis. Ex εὖ, & ἔκφορος, *fertilis.*

Εὐέλαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, olei bene ferax. Ex εὖ, & ἐλαία, *oliva.*

Εὐέλεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile reprehendi poteſt, qui facile refelli poteſt; (2) proclivis ad reprehendendum. Ex εὖ, & ἐλέγχω, *reprehendo.*

Εὐελκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ulcus facile ſanatu habens. Ex εὖ, & ἕλκος, *ulcus.*

Εὔελπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, bona ſpe fretus, bene ſperans. Hinc τὸ ἔυελπι, bona ſpes. Ex εὖ, & ἐλπὶς, *ſpes.*

Εὐελπςὶ, *Adv.* cum bona ſpe. Ab ἔυελπις.

Εὐελπιςία, ας, ἡ, bona ſpes. Ab eod.

Εὐέμϐατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis ingreſſu. Ex εὖ, & ἐμϐαίνω, *ingredior.*

Εὐέμϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis invaſu. Ex εὖ, & ἐμϐολὴ, *invaſio.*

Εὐέμετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vomitum facile movens. Ab ἐυεμέω.

Εὐεμέω, ῶ, facile vomo, unde ἐυεμέσῃ, a. 2. conjunct. vomitio bene ſuccedat. Ex εὖ, & ἐμέω, *vomo.*

Εὐεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facile vomens, proclivis ad vomendum. Ex iiſd.

Εὐέμπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile incidit, ſeu illabitur. Ex εὖ, & ἐμπίπτω, *incido.*

Εὐεμπτώτως, *Adv.* facile incidendo ſeu illabendo, procliviter. Ab ἐυέμπτωτος.

Εὐένδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile cedit. Ex εὖ, & ἐνδίδωμι, *cedo, præbeo.*

Εὐέντευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aditu facilis, effabilis. Ab ἐντυγχάνω, *adeo, convenio.*

Εὐεξάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile avehi poteſt. Ex εὖ, & ἐξάγω, *aveho.*

Εὐεξάλειπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, delebilis, qui facile deletur. Ex εὖ, & ἐξαλείφω, *deleo.*

Εὐεξαπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis deceptu. Ex εὖ, & ἐξαπατάω, *decipio.*

Εὐέξαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, accenſu facilis, qui facile accendi poteſt. Ex εὖ, & ἐξάπτω, *accendo.*

Εὐεξέλεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile argumentis probari poteſt, certus, exploratus, bene diſcuſſus; (2) qui facile refelli poteſt. Ex εὖ, & ἐξελέγχω, *redarguo.*

Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo.*

Εὐέξοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilem exitum habens, facilis ad egreſſum. Ex εὖ, & ἔξοδος, *egreſſus.*

'Ευεπανόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, correctu & emendatu facilis. Ex εὖ, & ἐπανορθόω, *corrigo.*

'Ευέπεια, ας, ἡ, facundia; (2) apta verborum compoſitio, nitor & elegantia verborum. Ab ἐυεπής.

'Ευεπήβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid adeptus eſt. Ex εὖ, & ἐπήβολος, quod idem notat.

'Ευεπηβόλως, *Adv.* manifeſte; (2) recte. Ab ἐυεπήβολος.

'Ευεπηρέαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile noceri poteſt, damnis ſeu injuriis obnoxius. Ex εὖ, & ἐπηρεάζω, *damno adficio.*

'Ευεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facundus, diſertus, eloquens. Ex εὖ, & ἔπος, *verbum.*

'Ευεπία, ας, ἡ, facundia. Ex iiſd.

'Ευεπίβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile conſcendi poteſt. Ex εὖ, & ἐπιβαίνω, *conſcendo.*

'Ευεπιβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui facile inſidiæ ſtrui poſſunt. Ex εὖ, & ἐπιβουλεύω, *inſidias ſtruo.*

'Ευεπίγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis cognitu. Ex εὖ, & ἐπιγιγνώσκω, *cognoſco.*

'Ευεπίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, adgreſſu, vel invaſu facilis. Ex εὖ, & ἐπιτίθημι, *adgredior.*

'Ευεπίληστος, ου, ὁ ϗ ἡ, oblivioſus, facile obliviſcens. Ex εὖ, & ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor.*

'Ευεπίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis ad converſandum, ſociabilis ad conſortium. Ex εὖ, & ἐπιμίγνυμι, *commiſceo.*

'Ευεπιμίκτως, *Adv.* facile admittendo congreſſum, ſeu conſortium. Ab ἐυεπίμικτος.

'Ευεπίφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, pronus ad aliquid. Ex εὖ, & ἐπίφορος, quod idem ſignificat.

'Ευεπιφόρως, *Adv.* procliviter ad aliquid. Ab ἐυεπίφορος.

'Ευεπιχείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem adoriri facile licet, adgreſſu facilis. Ex εὖ, & ἐπιχειρέω, *adgredior.*

'Ευεργεσία, ας, ἡ, beneficentia. Ab ἐυεργός.

'Ευεργετέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. 'Ευεργετεῖν δεομένους, Ariſt. Plut. 835. τὴν πόλιν, Dem. ὅσα ἐυεργέτηκεν ὑμᾶς οὗτος ἀνὴρ, id. Ab ἐυεργέτης.

'Ευεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium. Ab ἐυεργετέω.

'Ευεργέτης, ου, ὁ, benefactor, beneficus. Ex εὖ, & ἔργον, *opus.*

'Ευεργετητέον, benefaciendum eſt. Ab ἐυεργετέω.

'Ευεργετητικὸς, ἡ, ὸν, beneficus. Ab eod.

'Ευεργετικὸς, ἡ, ὸν, beneficus, ad benefaciendum proclivis. Hinc τὸ ἐυεργετικὸν, οῦ, beneficium, beneficentia. Ab ἐυεργέτης.

'Ευεργέτις, ιδος, ἡ, benefica. Ab eod.

'Ευεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene tabricatus; (2) agilis, ad opus faciendum expeditus; (3) qui bene, vel bona operatur; (4) beneficus; (5) bene meritus de aliquo. Ex εὖ, & ἔργον, *opus.*

'Ευεργία, ας, ἡ, felix rerum ſucceſſus. Ab ἐυεργός.

'Ευεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui bene & honeſte operatur, qui ſe bene gerit; (2) expeditus, facilis; (3) bene factus, bene cultus. Ex εὖ, & ἔργον, *opus.*

'Ευεργῶς, *Adv.* efficaciter. Ab ἐυεργὴς, vel ἐυεργός.

'Ευερέθιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile irritabilis, iracundus. Ex εὖ, & ἐρεθίζω, *irrito.*

'Ευέρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, promptus, expeditus. Ex εὖ, & ἑυρίσκω, *invenio.*

'Ευέρκεια, f. ἐυερκία, ας, ἡ, munitio, bona munitio. A ſeq.

'Ευερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene ſeptus, bene munitus. Ex εὖ, & ἕρκος, *ſeptum.*

'Ευερκῶς, *Adv.* munite, bono ſepto. Ab ἐυερκής.

'Ευερμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fortunatus, felici rerum ſucceſſu gaudens. Ex εὖ, & Ἑρμῆς, *Mercurius*, qui mercimoniorum habebatur præſes, & lucri inde provenientis procurator.

'Ευερμία, ας, ἡ, fortunæ ſucceſſus, felicitas, proſperitas. Ab ἐυερμής.

'Ευερνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, virens, qui eſt lætis germinibus; (2) pulchros habens ſtipites ſ. truncos; (3) denſus arboribus. Ex εὖ, & ἔρνος, *germen*, vel *ramus.*

"Ευερος, & ἐυέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene lanatus. Ab ἔριον, *lana.*

'Ευέστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonam domum habens, bonum focum poſſidens. Ex εὖ, & ἑστία, *domus, focus.*

'Ευεστὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, felicitas, animi tranquillitas, ſtatus rerum bonus ac tranquillus. Ex εὖ, & ἵστημι, *ſiſto.*

'Ευετηρία, ας, ἡ, annuorum proventuum felicitas, fertilitas, ubertas. Ex εὖ, & ἔτος, *annus.*

'Ευέφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad quem facile patet aditus, acceſſu facilis. Ex εὖ, & ἔφοδος, *acceſſus.*

'Ευέψητος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene coctus; (2) coctu ſeu concoctu facilis. Ex εὖ, & ἑψητὸς, *coctus*

'Ευζηλία, ας, ἡ, bona æmulatio, æmulatio in bonam partem. Ab ἔυζηλος.

"Ευζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bono zelo ducitur, æmulator in bonam partem; (2) bonus & felix æmulator, ſeu imitator. Ex εὖ, & ζῆλος, *æmulatio.*

'Ευζήλως, *Adv.* bono zelo; (2) feliciter. Ab ἔυζηλος.

"Ευζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene junctus ſeu copulatus. Ex εὖ, & ζυγὸς, *jugum.*

'Ευζωὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἐυζωὴ, bona & beata vita. Ex εὖ, & ζωὴ, *vita.*

'Ευζωΐα, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

"Ευζωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, jurulentus, in jure ſeu condiendis cibis gratiam habens. Hinc τὸ ἔυζωμον, ου, herba eruca, quæ miræ ſuavitatis eſt. Ex εὖ, & ζωμὸς, *jus, eſculentum.*

"Ευζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene cinctus; (2) formoſus; (3) expeditus. Ex εὖ, & ζώνη, *zona.*

"Ευζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus vita beata eſt; (2) vivax. Ex εὖ, & ζωὴ, *vita.*

"Ευζωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene merus, bene meracus. Comp. ἐυζωρότερος, & ἐυζωρέστερος, meracior. Ex εὖ, & ζωρὸς, *merus.*

'Ευηγεσία, ας, ἡ, bonus ductus, bonum imperium, bona adminiſtratio. Ex εὖ, & ἡγεσία, *præitio.*

'Ευηγορέω, ῶ, f. ήσω, laudo, benedico. Ab ἐυήγορος.

'Ευηγορία, ας, ἡ, benedicentia, ſermonis elegantia, facultas ornate loquendi. Ab eod.

'Ευήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene peritus fori; (2) jureconſultus; (3) facundus. Ex εὖ, & ἀγορὰ, *forum.*

'Ευηγόρως, *Adv.* q. d. benedice, facunde, Ab ἐυήγορος.

'Ευήθεια, ας, ἡ, innocentia, (2) fatuitas, ſtultitia. Ab ἐυήθης.

'Ευήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, bonis moribus præditus; (2) ſimplex; (3) fatuus, ſtultus. Ex εὖ, & ἦθος, *mos, indoles.*

'Ευηθίζομαι, ſimpliciter ago; (2) inſulſe vel ſtulte ago, ineptus ſum, inſanio. 'Τί ἐυηθίζεσθε πρὸς ἀλλήλους; Plat. Ab ἐυηθία.

'Ευηθικὸς, ἡ, ὸν, ſimplex; (2) ſtultus, ineptus. Ab eod.

'Ευηθικῶς, *Adv.* ſimpliciter; (2) ſtulte, inepte. Ab ἐυηθικός.

'Ευήθως, *Adv.* ſimpliciter; (2) bona fide; (3) ſtulte, incaute. Ab ἐυήθης.

'Ευήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, valde ſeu bene acutus. Ex εὖ, & ἄκη, *mucro.*

'Ευηκοέω, ῶ, f. ήσω, facile audio; (2) obedio. Ab ἐυήκοος.

'Ευηκοΐα, ας, ἡ, facilitas audiendi; (2) obſequentia. Ab eod.

'Ευήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile audiens, auditu valens; (2) qui facile auditur, exaudibilis; (3) obſequens, morigerus; (4) attentus. Ex εὖ, & ἀκούω, *audio.*

'Ευηλάκατος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram colum habens; (2) colus tractandæ peritus; (3) pulchras ſagittas habens; (4) artis ſagittariæ peritus. Ex εὖ, & ἠλακάτη, *colus, ſagitta.*

'Ευήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bene ductus eſt; (2) ſpatioſus, equitabilis, patens, facilis equitatu. Ex εὖ, & ἐλαύνω, *duco, agito.*

'Ευήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, apricus, ſoli expoſitus. Ex εὖ, & ἥλιος, *ſol.*

'Ευημερέω, ῶ, f. ήσω, proſpero, proſperor, dies feliciter tranſigo, commode & ex animi ſententia vivo, bona ſum habitudine, vigeo, gratia & auctoritate valeo. Ab ἐυήμερος.

'Ευημέρημα, ατος, τὸ, res, quæ proſpere ſucceſſit, felix inceptum, ſucceſſus. Ab ἐυημερέω.

'Ευημερία, ας, ἡ, diei ſerenitas; (2) cœli temperies; (3) ſucceſſus, proſperitas; (4) ſecunda fama, gloria. A ſeq.

'Ευήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, proſper, felix; (2) manſuetus. Ex εὖ, & ἡμέρα, *dies.*

'Ευημονία, ας, ἡ, peritia jaculandi. Ex εὖ, & ἧμα, *jaculum.*

'Ευήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, proſperos ventos habens; (2) amœnus, pulcher. Ex εὖ, & ἄνεμος, *ventus.*

'Ευήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habenas facile admittit; (2) tractabilis, mitis, lenis; (3) obſequens; (4) non turbulentus. Ex εὖ, & ἡνία, *frænum.*

'Ευήνυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, effectu, ſeu confectu facilis. Ex εὖ, & ἀνύω, *perficio.*

'Ευήνωρ, ορος, ὁ, q. d. bene virilis; (2) bene viriles ſeu ſtrenuos faciens, viris animum addens; (3) habens & generans bonos viros; (4) potens; (5) viros ornans ac tuens. Ex εὖ, & ἀνὴρ, *vir.*

'Ευηπιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manſuetus; (2) obediens. Ex Heſ. Ex εὖ, & πέλομαι, *ſum, fio.*

'Ευηπελία, ας, ἡ, proſperitas, bona habitudo, Heſ. Ab ἐυηπιλής.

'Ευήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde amabilis. Ex εὖ, & ἐράω, *amo.*

'Ευήρεια, ας, ἡ, facilitas in remigando; (2) facilitas in re quavis. Ab ἐυήρης.

'Ευήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonos habens remos. Ex εὖ, & ἐρέσσω, *remigo.*

'Ευήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, remigationi accommodatus, ad remigandum aptus; (2) qui facile agi vel duci poteſt. Ex iiſd.

'Ευῆρις, ἡ, affabre eleborata. Ex εὖ, & ἄρω, *apto.*

'Ευήροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aratu facilis; (2) bene aratus; (3) bonam habens terram. Ex εὖ, & ἀρόω, *aro.*

'Ευητόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, animum oblectans. Ex εὖ, & ἦτορ, *animus, cor.*

'Ευήτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene textus. Ex εὖ, & ἤτριον, *ſtamen.*

'Ευηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene ſonans, ſonorus, bonam vocem habens. Ex εὖ, & ἦχος, *ſonus.*

'Ευήχητος,

Εὐήχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.
Εὔηχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.
Εὐθαλέω, ῶ, f. ήσω, bene vireo ſeu pullulo, proſpere germino. Ab εὐθαλής.
Εὐθαλής, έος, ὁ ϗ ἡ, bene florens, floridus. Ex εὖ, & θάλλω, *floreo.*
Εὐθανασία, ας, ἡ, bona & facilis mors. Ex εὖ, & θάνατος, *mors.*
Εὐθανατέω, ῶ, f. ήσω, felici & honeſta morte morior. Ab εὐθάνατος.
Εὐθάνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene & honeſte moriens; (2) bonam & honeſtam mortem adferens. Ex εὖ, & θάνατος, *mors.*
Εὐθανάτως, *Adv.* bona & felici morte; (2) facili morte. Ab εὐθάνατος.
Εὐθάρσεια, ας, ἡ, fiducia, animi præſentia. Ab εὐθαρσής.
Εὐθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fiducia præditus, qui fidenti eſt animo, alacer, confidens. Ex εὖ, & θάρσος, *fiducia.*
Εὐθαρσῶς, *Adv.* cum fiducia, audacter. Ab eod.
Εὐθένεια, vel εὐθενία, ας, ἡ, proſper ſucceſſus; (2) annonæ ubertas, abundantia & copia rerum. Ex iiſd.
Εὐθενέω, ῶ, f. ήσω, proſpero rerum ſucceſſu utor; (2) ſum dives, rebus omnibus abundo. Εὐθενȣ̃ντων τ̃ πραγμάτων, Dem. Ex εὖ, & θὶς, *cumulus.*
Εὐθεράπευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile ſanabilis. Ex εὖ, & θεραπεύω, *ſano.*
Εὐθέρμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene calefactus; (2) bene caleſcens. Ex εὖ, & θερμαντὸς, *calefactus.*
Εὐθεσία, ας, ἡ, bona corporis habitudo, firma corporis conſtitutio. Ex εὖ, & θέσις, *poſitio.*
Εὐθετέω, ῶ, f. ήσω, aptus ſum; (2) utilis ſum; (3) bene habitus ſum; (4) concinne diſpono, ſcite digero. Εὐθετεῖν πάντα, Syn. Ab εὔθετος.
Εὐθετίζω, f. ίσω, concinne diſpono. Ab eod.
Εὔθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, appoſitus, aptus. Ex εὖ, & τίθημι, *pono.*
Εὐθεώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpectatu facilis. Ex εὖ, & θεωρητὸς, *ſpectabilis.*
Εὐθέως, *Adv.* ſtatim, confeſtim. Ab εὐθύς.
Εὐθηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene acutus. Ex εὖ, & θήγω, *acuo.*
Εὔθηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.
Εὔθηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mammoſus, bene diſtentas mammas habens. Ex εὖ, & θηλὴ, *papilla.*
Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum diſpoſitio, ordo. Ab εὐθήμων.
Εὐθημονέω, ῶ, f. ήσω, apte & concinne diſpono. Εὐθημονεῖν γνάθȣς, Plut. Ab eod.
Εὐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, concinnus, bene conſtitutus, apte ſeu pulchre diſpoſitus. Ex εὖ, & τίθημι, *pono.*
Εὐθηνέω, ῶ, & εὐθηνέομαι, ȣ̃μαι, abundo, exubero, proſperis ſucceſſibus utor; bona ſum habitudine. vid. εὐθενέω. Εὐθηνεῖ αὐτοῖς ὁ γόνος, Joſeph.
Εὐθηνία, ας, ἡ, ubertas, annonæ abundantia. vid. εὐθένεια.
Εὐθήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis venatu, qui facile capi poteſt venando. Ab εὔθηρος.
Εὔθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix in venando. Ex εὖ, & θήρα, *fera.*
Εὐθήσαυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix propter theſauros, habens egregios theſauros; qui bene reconditur & cuſtoditur. Ex εὖ, & θησαυρὸς, *theſaurus.*
Εὔθικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tactu facilis, tractabilis; (2) facetus, dicax. Ex εὖ, & θίγω, *tango.*
Εὐθίκτως, *Adv.* apte, congrue. Ab εὔθικτος.
Εὐθιξία, ας, ἡ, dexteritas in feriendo ſcopo; (2) ſagacitas in re aliqua conjicienda & adſequenda. Ex εὖ, & θίγω, *tango.*
Εὔθοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſplendida cœna, ſeu ſplendido epulo inſtructus, lautus. Ex εὖ, & θοίνη, *epulum.*
Εὐθορύβητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile perturbatur & tumultuans de gradu dejicitur. Ex εὖ, & θορυβέω, *turbo.*
Εὔθραυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fractu vel contuſu facilis, fragilis; (2) aptus ad vulnera imprimenda. Ex εὖ, & θραύω, *vulnero.*
Εὔθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, bene capillatus; (2) bene coronatus. Ex εὖ, & θρὶξ, *capillus.*
Εὔθρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrum thronum habens. Ex εὖ, & θρόνος, *thronus.*
Εὔθροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchre ſonans, ſonorus, canorus. Ex εὖ, & θρόος, *vox, ſonus.*
Εὔθρυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fragilis, qui facile frangi poteſt; (2) friabilis; (3) fractus deliciis, ſolutus; (4) mollis. Ex εὖ, & θρύπτω, *frango.*
Εὐθὺ, *Adv.* recta; (2) ſtatim. Neutrum ab εὐθύς.
Εὐθυβολέω, ῶ, f. ήσω, directe conjicio, recta jaculor. Ab εὐθύβολος.
Εὐθυβολία, ας, ἡ, rectus jactus; (2) recta conjectura. Ab eod.
Εὐθύβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, appoſitus, q. d. recte jactus. Ex εὐθὺς, & βάλλω, *jacio.*
Εὐθυβόλως, *Adv.* recto & deſtinato jactu, recte. Ab εὐθύβολος.
Εὐθύγλωσσος, vel εὐθύγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui veridicam linguam habet, veridicus; (2) qui ea aperte loquitur, quæ ſentit; (3) ſincerus, probus, verax. Ex εὐθὺς, & γλῶσσα, *lingua.*
Εὐθύγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectis lineis diſtinctus, directis lineis conſtans, rectilineus; τὸ εὐθύγραμμον, recta linea. Ex εὐθὺς, & γραμμὴ, *linea.*
Εὐθυδικέω, ῶ, f. ήσω, quaſi pede collato & recto certamine confligo; (2) recta caput cauſæ peto. Ab εὐθύδικος.
Εὐθυδικία, ας, ἡ, recta intenſionis depulſio; (2) judicium rectum & incorruptum. Ab eod.
Εὐθύδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in neutram partem muneribus illectus inclinat, recte judicans. Ex εὖ, & δίκη, *jus.*
Εὐθυδρομέω, ῶ, f. ήσω, rectum curſum teneo, recto curſu pergo. Εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, Act. 16, 11. Ab εὐθύδρομος.
Εὐθύδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui recto curſu pergit. Ex εὐθὺς, & δρόμος, *curſus.*
Εὐθυέντερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui recta ſunt inteſtina. Ex εὐθὺς, & ἔντερον, *inteſtinum.*
Εὐθυεπία, ας, ἡ, rectum minimeque obliquum dicendi genus, Heſ. Ab εὐθὺς, & ἔπος, *dictum.*
Εὐθυθάνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubitam mortem inferens, ſtatim interficiens. Ex εὐθὺς, & θάνατος, *mors.*
Εὐθύθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, qui crinibus eſt rectis. Ex εὐθὺς, & θρὶξ, *capillus.*
Εὐθύκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rectum habet caulem. Ex εὐθὺς, & καυλὸς, *caulis.*
Εὐθύληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, comparatu facilis. Ex εὐθὺς, & λαμβάνω, *capio, ſumo.*
Εὐθυλογέω, ῶ, f. ήσω, directe loquor, recte & proprie loquor. Ex εὐθὺς, & λέγω, *dico,* vel λόγος, *ſermo.*
Εὐθύμακρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recta in longitudinem tendens. Ex εὐθὺς, & μακρὸς, *longus.*
Εὐθυμάχης, ȣ, ὁ, Dor. εὐθυμάχας, qui recta in prælium tendit; (2) vir fortis. Ex εὐθὺς, & μάχη, *pugna.*
Εὐθυμαχία, ας, ἡ, prælium, ſeu bellum tumultuarium & repentinum. Ex iiſd.
Εὐθυμάχος, ȣ, ὁ, tumultuarie pugnans; (2) bellicoſus.
Εὐθυμέω, ῶ, & έομαι, ȣ̃μαι, bono & læto animo ſum. Εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω, Jac. 5, 13. Ab εὔθυμος.
Εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia animi, alacritas, æquanimitas. Ab eod.
Εὔθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt bono & alacri animo. Ex εὖ, & θυμὸς, *animus.*
Εὐθύμως, *Adv.* alacriter, bono animo. Ab εὔθυμος.
Εὐθύνη, ης, ἡ, diſquiſitio; (2) accuſatio; (3) crimen; (4) pœna. Ab εὐθύνω.
Εὔθυνος, ȣ, ὁ, qui rationes geſti muneris ab aliquo exigit. Ab eod.
Εὔθυνσις, εως, directio, correctio. Ab eod.
Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, director, corrector. Ab eod.
Εὐθυντηρία, ας, ἡ, apud architectos de complanatione ſoli; (2) pars navis, ab εὐθύνειν, gubernare, ut Lat. gubernaculum; prius illud ab εὐθύνω, complano.
Εὐθυντὴς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.
Εὐθυντικὸς, ὴ, ὸν, directorius, correctorius.
Εὐθυντὸς, ὴ, ὸν, directus. Ab eod.
Εὐθύνω, f. υνῶ, complano; (2) guberno, dirigo; (3) reprehendo, redarguo; (4) inquiro, exigo; (5) reum facio, poſtulo; (6) damno & mulcto. Φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ, Eur. Hec. 9. Ab εὐθύς.
Εὐθυονειρία, ας, ἡ, inſomnium aperte oſtendens quid futurum ſit. Ab εὐθυόνειρος.
Εὐθυόνειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aperte videt in ſomnis quod futurum ſit. Ex εὐθὺς, & ὄνειρος, *ſomnium.*
Εὐθυόνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, rectos ungues habens. Ex εὐθὺς, & ὄνυξ, *unguis.*
Εὐθυόνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.
Εὐθύπλοια, ας, ἡ, recta navigatio, rectus navis curſus. Ex εὐθὺς, & πλόος, *navigatio.*
Εὐθυπλοκία, ας, ἡ, recta textura ſeu connexio. Ex εὐθὺς, & πλοκὴ, *nexus.*
Εὐθύπνοος, *contr.* εὐθύπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recta ſpirans, cujus flatus in rectum procedit. Ex εὐθὺς, & πνόος, *flatus.*
Εὐθυπορέω, ῶ, f. ήσω, ſum meatibus in rectum porrectis, habeo meatus in rectum protenſos; (2) rectam viam ſequor, recto itinere progredior. Ab εὐθύπορος.
Εὐθυπορία, ας, ἡ, meatuum rectitudo, progreſſio in rectum. Ab eod.
Εὐθύπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus meatus in rectum porriguntur, tramite recto progrediens; (2) rectus. Ex εὐθὺς, & πόρος, *tranſitus.*
Εὐθυῤῥημονέω, ῶ, f. ήσω, recte loquor, ſimpliciter & aperte verum dico. Ab εὐθυῤῥήμων.
Εὐθυῤῥημόνως, diſerte, veridice. Ab eod.
Εὐθυῤῥημοσύνη, ης, ἡ, oratio recta. Ab eod.
Εὐθυῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, rectiloquus; utens recta oratione & non aberrante a vero; (2) qui aperte & abſque circuitione ulla rem ipſam loquitur. Ex εὐθὺς, & ῥῆμα, *verbum.*
Εὐθύῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus rectæ ſunt radices, cujus radices in rectum ſunt protenſæ. Ex εὐθὺς, & ῥίζα, *radix.*
Εὐθύῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, qui recto eſt naſo, habens naſum juſtæ proportionis. Ex εὐθὺς, & ῥὶν, *naſus.*
Εὐθύῤῥις, idem & ex iiſd.
ΕΥΘΥ῾Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, rectus, non obliquus; (2) apertus, nulla circuitione tectus. Hinc εὐθὺς, *Adv.* recta; (2) protinus, confeſtim, ſtatim; (3) jam inde; (4) inconſulte, inconſiderate; (5) aperte, non diſſimulanter.

'Εὐθυσκοπέω, ῶ, f. ήσω, recte adſpicio. Ex εὐθὺς, & σκοπέω, *video, adſpicio.*

'Εὐθυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, directus, in directum tendens. Ex εὐθὺς, & τείνω, *tendo.*

'Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo; (2) æquitas. Ab εὐθύς.

'Εὐθύτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in rectum ſecans. Ex εὐθύς, & τέμνω, *ſeco.*

'Εὐθύτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in rectitudinem extenſus. Ex εὐθὺς, & τείνω, *tendo.*

'Εὐθύτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in rectum perforatus, recta habens foramina. Ex εὐθὺς, & τρητὸς, *perforatus.*

'Εὐθυφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in rectum tendens; (2) rectus. Ex εὐθὺς, & φέρω, *fero.*

'Εὐθύφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectum corticem habens; (2) ſpecies roboris. Ex εὐθὺς, & φλοιὸς, *cortex.*

'Εὐθυφορέομαι, ȣ̃μαι, in rectum feror, recta feror. Ex εὐθὺς, & φορέω, *fero.*

'Εὐθυωρέω, ῶ, f. ήσω, recta linea progredior. Ab εὐθυωρός.

'Εὐθυωρία, ας, ἡ, rectitudo; (2) proceritas; (3) directio; (4) rectus trames; (5) rectus proceſſus; (6) rectæ lineæ porrectio. Ab εὐθύς.

'Εὐθυωρὸν, *Adv.* ſecundum lineam rectam; (2) recto tramite, recta via; (3) ſtatim, eadem hora. Ab εὐθυωρὸς.

'Εὐθυωρὸς, ὰ, ὸν, rectus, ſecundum lineam rectam. Ab εὐθύς.

'Εὐθώρηκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene thoracatus ſeu loricatus; (2) bene armatus. Ex εὖ, & θώραξ, *thorax.*

'Εὐίατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanatu facilis. Ex εὖ, & ἰάομαι, *ſano.*

'Εὐϊλασία, ας, ἡ, propitiatio. Ab εὖ, & ἱλάσκομαι, *propitior, placor.*

'Εὐϊλατεύω, f. εύσω, propitius ſum; (2) ignoſco. Ab εὐΐλατος.

'Εὐΐλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propitius. Ex εὖ, & ἱλάω, *propitius ſum.*

"Εὐϊνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene fibratus, nervoſus. Ex εὖ, & ἲς, *fibra, nervus.*

"Εὐιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonos ſeu præſtantes equos habens; (2) equitandi peritus; (3) equitatu præſtans. Ex εὖ, & ἵππος, *equus.*

'Εὐκαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facile flagrans, qui facile crematur, qui facile accenditur. Ex εὖ, & καίω, *uro.*

'Εὐκαθαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile everti poteſt. Ex εὖ, & καθαιρέω, *everto.*

'Εὐκάθεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile contineri aut cohiberi poteſt, facile in ordinem redigendus. Ex εὖ, & κατέχω, *contineo.*

'Εὐκαιρέω, ῶ, f. ήσω, opportunitatem nanciſcor; (2) vacat mihi; (3) opulentus ſum. 'Ουδὲ φαγεῖν ηὐκαίρȣν, Marc. 6, 31. Ab εὔκαιρος.

'Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. Ab eod.

"Εὐκαιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opportunus, tempeſtivus. Ex εὖ, & καιρὸς, *tempus.*

'Εὐκαίρως, *Adv.* opportune, tempeſtive. Ab εὔκαιρος.

'Εὐκάματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non laborioſus, facilem laborem habens. Ex εὖ, & κάματος, *labor.*

'Εὐκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flexibilis, qui facile flecti poteſt. Ex εὖ, & κάμπτω, *flecto.*

'Εὔκαμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Εὐκαμψία, ας, ἡ, flexibilitas. Ex iiſd.

'Εὐκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonum cor habens, forti animo præditus. Ex εὖ, & καρδία, *cor.*

'Εὐκαρδίως, *Adv.* forti & præſenti animo; (2) prompte, cupide. Ab εὐκάρδιος.

'Εὐκαρπέω, ῶ, f. ήσω, fructibus uberibus fœcundus ſum, uberes fructus fero. Ab εὔκαρπος.

'Εὐκαρπία, ας, ἡ, fructuum uber proventus, fructuum ubertas, in fructibus gignendis felicitas, fœcunditas, fertilitas. Ab eod.

"Εὐκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructuoſus, bene fructificans, fructibus uberibus fœcundus; (2) fructificare faciens, fructuum ubertatem adjuvans; (3) fœcundus. Ex εὖ, & καρπὸς, *fructus.*

'Εὐκατάγνωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reprehenſibilis. A καταγίνωσκω, *reprehendo.*

'Εὐκαταγώνιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expugnatu facilis, facili certamine exſuperabilis, parum validus. Ex εὖ, & καταγωνίζομαι, *ſupero.*

'Εὐκατάληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, comprehenſu facilis. Ex εὖ, & καταλαμβάνω, *comprehendo, percipio.*

'Εὐκατακόμιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deportatu facilis; (2) pronus, proclivis. Ex εὖ, & κατακομίζω, *deporto.*

'Εὐκατάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis reconciliatu, placabilis. Ex εὖ, & καταλλάττω, *reconcilio.*

'Εὐκαταμάχητος, ὁ ϗ ἡ, expugnabilis. A καταμάχομαι, *expugno.*

'Εὐκατανόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem facile intelligere & animadvertere poſſumus. Ex εὖ, & κατανοέω, *intelligo.*

'Εὐκαταπραΰντος, ὁ ϗ ἡ, placabilis. A καταπραΰνω, *placo.*

'Εὐκατάπρηστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis combuſtu. Ex εὖ, & καταπίμπρημι, *comburo.*

'Εὐκατάπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, proclivis ad lapſum, caducus; (2) debilis. Ex εὖ, & καταπίπτω, *decido.*

'Εὐκατασήμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obſignatu facilis. Ex εὖ, & κατασημαίνω, *obſigno.*

'Εὐκατασκεύαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conditu ſeu fabricatu facilis. Ex εὖ, & κατασκευάζω, *conficio, fabricor.*

'Εὐκατάστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene conſtitutus; (2) bene compoſitus; (3) ſedatus, placidus; (4) ſtabilis. Ex εὖ, & καθίστημι, *conſtituo.*

'Εὐκατατρόχαστος, ὁ ϗ ἡ, volubilis in modum rotæ, volaticus, inconſtans. A τροχός, *rota.*

'Εὐκατάτροχος, ὁ ϗ ἡ, propenſus. A τρέχω, *curro.*

'Εὐκαταφορία, ας, ἡ, proclivitas. Ab εὐκατάφορος.

'Εὐκατάφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propenſus, pronus, proclivis. Ex εὖ, & καταφέρω, *deorſum fero.*

'Εὐκαταφρόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contemptibilis, deſpicabilis, adſpernabilis. Ex εὖ, & καταφρονέω, *deſpicio.*

'Εὐκατέργαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile confici aut effici poteſt; (2) ſuperatu facilis; (3) qui facile ſubigitur, vel aratur. Ex εὖ, & κατεργάζομαι, *conficio.*

'Εὐκατηγόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile accuſari poteſt, facile reprehenſibilis. Ex εὖ, & κατηγορέω, *accuſo.*

'Εὐκάτοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perſpicuus. Ex εὖ, & κατόπτομαι, *perſpicio.*

'Εὐκατόρθωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, factu facilis. Ex εὖ, & κατορθόω, *perficio.*

'Εὐκάτοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile coërceri poteſt. Ex εὖ, & κατέχω, *coerceo.*

'Εὐκέαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile findi poteſt, ſciſſilis; (2) qui facile frangi poteſt. Ex εὖ, & κεάζω, *findo.*

'Εὐκέατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Εὐκέλαδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ſonans; (2) ſonorus. Ex εὖ, & κέλαδος, *ſtrepitus.*

"Εὐκεντρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene aculeatus, bonum habens ſtimulum & acumen. Ex εὖ, & κέντρον, *ſtimulus.*

'Εὐκέραος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene cornutus; (2) pulchra habens cornua. Ex εὖ, & κέρας, *cornu.*

'Εὐκέραστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene miſtus; (2) bene dilutus & temperatus. Ex εὖ, & κεράννυμι, *miſceo.*

'Εὐκερῶς, idem quod εὐκέραος.

'Εὐκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bono ſeu egregio capite præditus; (2) capiti conveniens ſ. conducens. Ex εὖ, & κεφαλὴ, *caput.*

'Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, placatrix. Ab εὔκηλος.

'Εὐκηλία, ας, ἡ, quies, Heſ. Ab eod.

"Εὐκηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quietus, mitis. Ab ἕκηλος.

'Εὐκινησία, ας, ἡ, facilis motus, agilitas, mobilitas. Ex εὖ, & κινέω, *moveo.*

'Εὐκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile movetur, ſ. moveri poteſt, mobilis, agilis. Ex iiſd.

'Εὐκίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens columnas. Ex εὖ, & κίων, *columna.*

"Εὐκλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fractu facilis, fragilis. Ex εὖ, & κλάω, *frango.*

'Εὐκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, glorioſus, celeber. Ex εὖ, & κλέος, *gloria.*

'Εὐκλεΐα, vel εὐκλεία, ας, ἡ, ſ. εὔκλεια, gloria, ſplendor nominis. Ab εὐκλεής.

'Εὐκλεΐζω, f. ίσω, celebro. Ab εὐκλεής.

'Εὐκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, glorioſus. Ex εὖ, & κλέιος, *gloria.*

'Εὐκλεῶς, *Adv.* glorioſe. Ab εὐκλεής.

'Εὐκληὶς, ἡ, bene clauſa. Ex εὖ, & κλείω, *claudo.*

'Εὐκληρέω, ῶ, f. ήσω, bonam ſortem ſum nactus, proſpera fortuna utor. Ab εὔκληρος.

'Εὐκλήρημα, ατος, τὸ, proſpera fortuna. A præc.

'Εὐκληρία, ας, ἡ, bona ſors, proſpera fortuna, felicitas. Ab eod.

"Εὐκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui bona ſors obtigit, fortunatus. Ex εὖ, & κλῆρος, *ſors.*

"Εὐκλωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene nendo ductus, nendo bene contortus. Ex εὖ, & κλώθω, *neo.*

'Εὔκναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flexibilis, qui flecti facile poteſt. Ex εὖ, & κνάμπτω, *flecto.*

'Εὔκναπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene paratus a fullone. Ex εὖ, & κνάπτω, *expolio fullonum more.*

"Εὐκνημις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, bene ocreatus, vel armatus. Ex εὖ, & κνημὶς, *ocrea.*

"Εὐκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bonis ſeu pulchris tibiis eſt. Ex εὖ, & κνήμη, *tibia.*

'Εὐκοίλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonam alvum faciens. Ex εὖ, & κοιλία, *alvus.*

'Εὐκοινώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile communicans, in communicatione facilis, adfabilis. Ex εὖ, & κοινωνέω, *communico.*

'Εὐκολία, ας, ἡ, facilitas. Ab εὔκολος.

'Εὐκόλλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. adglutinabilis, ſociabilis. A κολλᾶν, *glutinare.*

"Εὐκολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis, qui non eſt ſtomacho faſtidioſo; (2) ſimplex, apertus, ingenuus. Ex εὖ, & κόλον, *cibus.*

'Εὐκόλως, *Adv.* expedite, facile; εὐκολώτατα, facillime. Ab εὔκολος.

'Εὐκόλυμβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, urinandi peritus. Ex εὖ, & κόλυμβος, *urinator.*

'Εὐκόμης, ȣ, ὁ, bene comatus. Ex εὖ, & κόμη, *coma.*

'Εὐκομιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene curatus; (2) bene tractatus. Ex εὖ, & κομίζω, *curo.*

'Εὐκόμιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bene curatur. A κομίζω, *curo.*

"Εὐκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene vel pulchre comatus. Ex εὖ, & κόμη, *coma.*

'Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas. Ab εὔκοπος.

"Εὐκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis, qui facili labore fit; (2) qui facili labore aliquid conficit. Ex εὖ, & κόπος, *labor.*

'Εὐκόπως, *Adv.* facili labore & negotio. Ab εὔκοπος.

'Εὐκόρυθος,

Εὐκόρυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchre galeatus. Ex εὖ, & κόρυ, *galea*.

Εὐκοσμέω, ῶ, f. ήσω, modeſte me gero, officio meo fungor. Ab εὔκοσμος.

Εὐκοσμία, ας, ἡ, decentia, modeſtia, mores compoſiti. Ab eod.

Εὔκοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene ordinatus, concinnus. Ex εὖ, & κόσμος, *ordo*.

Εὐκόσμως, *Adv.* concinne, recte. Ab εὔκοσμος.

Εὐκραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene temperatus. Ex εὖ, & κεράννυμι, *miſceo*.

Εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies. Ab εὖ, & κεράννυμι, *miſceo*.

Εὔκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, temperatus; (2) ſincerus; (3) qui media conſtat temperatione; (4) qui confundi commiſcerique poteſt. Ex iiſd.

Εὔκραιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchra cornua habens. Ex εὖ, & κραῖρα, *cornu*.

Εὐκρατῶς, *Adv.* firmiter. Ex εὖ, & κράτος, *robur*.

Εὔκρεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene ſeu pulchre ſtrepens; (2) canorus, ſonorus. Ex εὖ, & κρέκω, *ſono*.

Εὔκρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſcaturigine bona præditus. Ex εὖ, & κρήνη, *ſcaturigo*.

Εὔκριθος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonum habens hordeum. Ex εὖ, & κρίθη, *hordeum*.

Εὐκρίνεια, ας, ἡ, diluciditas, puritas. Ab εὐκρινής.

Εὐκρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purus, liquidus; (2) ordine collocatus; (3) diſtinctus; (4) qui e morbo convaluit. Ex εὖ, & κρίνω, *diſcerno*.

Εὐκρόκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram in littore arenam habens. Ex εὖ, & κροκάλη, *arena littoralis*.

Εὐκρινῶς, *Adv.* diſtincte, diſcrete. Ab εὐκρινής.

Εὐκρυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facile ſe occultans; (2) qui bene latet. Ex εὖ, & κρύπτω, *occulo*.

Εὐκταῖος, αία, αῖον, optabilis, optandus. Ab εὔχομαι.

Εὐκταίως, *Adv.* optabiliter. Ab εὐκταῖος.

Εὐκτέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, dives, opulentus. Ex εὖ, & κτέανον, *poſſeſſio*.

Εὐκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, bene inſtructus poſſeſſionibus, opulentus, dives. Ex εὖ, & κτάομαι, *poſſideo*.

Εὐκτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, precatorius, ad preces pertinens. Hinc εὐκτήριον, oratorium, ſacrarium, lararium. Ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔκτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, eleganter conditus. Ex εὖ, & κτιστὸς, *conditus*.

Εὐκτικὸς, ὴ, ὸν, optativus. Ab εὔχομαι, *precor, opto*.

Εὐκτικῶς, *Adv.* optative. Ab εὐκτικὸς.

Εὔκτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene ſtructus. Ex εὖ, & κτίζω, *ſtruo*.

Εὐκτὸς, ὴ, ὸν, optabilis, optandus, expetendus. Ab εὔχομαι.

Εὐκτῶς, *Adv.* optabiliter. Ab εὐκτός.

Εὐκυβέω, ῶ, f. ήσω, felici ſucceſſu ludo teſſeris. Ex εὖ, & κύβος, *teſſera*.

Εὔκυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, rotundus. Ex εὖ, & κύκλος, *circulus*.

Εὐκύλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, volubilis. A κυλίω, *volvo*.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumſpectio. Ab εὐλαβής.

Εὐλαβέομαι, οῦμαι, vereor, caveo religioſe; (2) timeo, metuo; (3) caveo, declino religioſe; (4) vito, fugio; (5) religione teneor. Εὐλαβεῖσθαι τὴν ἀπό τινος λύμην. Εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, Act. 23, 10. Μάλιστα εὐλαβοῦ τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας, Iſocr. Ab εὐλαβής.

Εὐλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui bene res capeſſit, ſeu adgreditur, circumſpectus, cautus; (2) timidus; (3) religioſus; (4) verecundus. Ex εὖ, & λαμβάνω, *capio*.

Εὐλαβητέον, *Adv. poſit.* cavendum eſt. Ab εὐλαβέομαι.

Εὐλαβῶς, *Adv.* timide, caute; (2) religioſe. Ab εὐλαβής.

Εὐλάζω, putreſco, vermes produco, Heſ. Ab εὐλαί.

Εὐλάζω, f. εὐλάξω, aro.

ΕΥΛΑΙ', ῶν, αἱ, vermes, & quidem proprie, qui e putredine in vulnere ulcereve naſcuntur.

Εὐλάϊγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ, e bonis pulchriſque lapidibus ſtructus. Ex εὖ, & λάϊγξ, *lapillus*.

ΕΥΛΑ'ΚΑ, ας, ἡ, Vox Dorica. vomer; (2) bidens, ligo.

Εὔλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene loquens, facundus, diſertus; (2) loquaculus. Ex εὖ, & λαλέω, *loquor*.

Εὐλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene ſeu pulchre ſplendens, præfulgidus. Ex εὖ, & λάμπω, *ſplendeo*.

Εὐλείαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile levigatur aut complanatur; (2) qui facile conteritur. Ex εὖ, & λειαίνω, *levigo*.

Εὔλειμος, ου, ὁ ϗ ἡ, bona prata habens, pratis ornatus. Ex εὖ, & λειμὼν, *pratum*.

Εὐλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὔλεξις, εως, ὁ ϗ ἡ, bonas dictiones habens. Ex εὖ, & λέξις, *vocabulum, dictio*.

Εὐλέπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſquamatu facilis; (2) qui facile delibratur & cortice ſpoliatur. Ex εὖ, & λεπίζω, *deſquamo, decortico*.

Εὔλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde albus. A λευκὸς, *albus*.

Εὐληθάργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile labitur in lethargum. Ex εὖ, & λήθαργος, *lethargus*.

Εὐληματέω, ῶ, f. ήσω, animoſus ſum, forti ſum animo. Ex εὖ, & λῆμα, *animus præſens*.

Εὔληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile capi poteſt. Ex εὖ, & λαμβάνω, *capio*.

Εὐλήπτως, *Adv.* ita, ut facile & cito capi poſſit. Ab εὔληπτος.

'ΕΥΛΗΡΑ, ων, τὰ, lora, habenæ.

Εὔλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens lapides. Ex εὖ, & λίθος, *lapis*.

Εὐλίμενος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene inſtructus portu, portum bonum habens. Ex εὖ, & λιμὴν, *portus*.

Εὐλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde pinguis, præpinguis. Ex εὖ, & λίπος, *pinguedo*.

Εὐλογέω, ῶ, f. ήσω, bene dico; (2) laudo, prædico; (3) bene precor. Ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ, Ariſt. Ach. 376. Ἀλλὰ πολλά τε κἀγαθὰ, ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλογεῖ, id. Conc. 454. Ex εὖ, & λόγος, *ſermo*.

Εὐλογητὸς, ὴ, ὸν, benedictus; (2) laudatus. Ab εὐλογέω.

Εὐλογία, ας, ἡ, honeſtus ſermo; (2) laus, prædicatio; (3) benedictio; (4) beneficium, munus, eleemoſyna; (5) ſacra Cœna. Ex εὖ, & λόγος, *ſermo*.

Εὐλογιστέω, ῶ, f. ήσω, recte ratiocinor; (2) æquo animo fero. Ab εὐλόγιστος.

Εὐλογιστία, ας, ἡ, ratio bene ſubducta; (2) conſilium, vel ratio recte inita, prudentia in capiendis conſiliis. Ab eod.

Εὐλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem facile reputare & perpendere licet; (2) qui recte ratiocinatur, prudens, moderatus. Ex εὖ, & λογίζομαι, *ratiocinor*.

Εὔλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, rationabilis, rationi conſentaneus, probabilis; (2) quod facile parari & haberi poteſt. Ex εὖ, & λόγος, *ratio*.

Εὐλουσία, ας, ἡ, mundities, qua quis bene elotus eſt; (2) purgatio. Ex εὖ, & λούω, *lavo*.

Εὔλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, fortem cervicem habens; (2) ſtrenuus; (3) morigerus; (4) bene criſtatus, pulchram criſtam habens. Ex εὖ, & λόφος, *cervix*.

Εὐλόφως, *Adv.* generoſe, fortiter. Ab εὔλοφος.

Εὔλοχος, ου, ὁ, gravidis vel parturientibus favens, epitheton Dianæ. Ex εὖ, & λοχὸς, *gravida*.

Εὐλύγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, flexilis, qui facile flecti poteſt. Ex εὖ, & λυγίζω, *flecto*.

Εὐλύρας, Dor. pro εὐλύρης, ου, ὁ, bonam lyram habens; (2) bene lyra canens; (3) canorus. Ex εὖ, & λύρα, *lyra*.

Εὔλυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὔλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile ſolvi poteſt; (2) paratus diſcedere, expeditus. Ex εὖ, & λύω, *ſolvo*.

Εὐμάθεια, ας, ἡ, docilitas, celeritas ad diſcendum. Ab εὐμαθής.

Εὐμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, docilis, ingenioſus; (2) facilis intellectu. Ex εὖ, & μανθάνω, *diſco*.

Εὐμαθία, ας, ἡ, idem quod εὐμάθεια.

Εὐμαθῶς, *Adv.* ita, ut quis facile addiſcat, facile diſcendo. Ab εὐμαθής.

Εὐμάλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile emollitur, facile emolleſcens. Ex εὖ, & μαλάσσω, *emollio*.

Εὐμάραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile marceſcit, caducus. Ex εὖ, & μαραίνω, *marceſco*.

Εὐμάρεια, ας, ἡ, facilitas; (2) tranquillitas animi. Ab εὐμαρής.

Εὐμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facilis. Ex εὖ, & μάρη, *manus*.

Εὐμαρία, ας, ἡ, idem quod εὐμάρεια; (2) ſeceſſus, ubi alvus exoneratur; (3) ipſa ventris exoneratio. Ab εὐμαρής.

Εὐμαρὶς, ίδος, ἡ, calceamenti genus. Ab εὐμαρὴς, quia facile induitur aut expeditum inceſſum facit.

Εὐμαρίζω, f. ίσω, allevo. Ab eod.

Εὐμαρῶς, *Adv.* facile, nullo negotio. Ab eod.

Εὐμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, valde magnus, ingens; (2) procerus. Ex εὖ, & μέγεθος, *magnitudo*.

Εὐμέθοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo methodu eſt; (2) compendioſus, artificioſus. Ex εὖ, & μέθοδος, *methodus*.

Εὐμεθοδικῶς, *Adv.* methodice; (2) compendioſe. Ex εὖ, & μεθοδικῶς, quod idem notat.

Εὐμεθόδως, *Adv.* idem. Ab εὐμέθοδος.

Εὐμειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hilaris, lætus. Ex εὐ & μειδιᾶν, *ridere molliter*.

Εὐμείλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile mulceri leniri vel placari poteſt. Ex εὖ, & μειλίσσω, *mulceo*.

Εὐμείλιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐμέλεια, ας, ἡ, apta modulatio. Ab εὐμελής.

Εὐμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui apta modulati ineſt, canorus. Ex εὖ, & μέλος, *modulatio*.

Εὐμελία, ας, ἡ, idem quod εὐμέλεια.

Εὐμελίας, ου, ὁ, fraxini, i. e. haſtæ e fraxino peritus. Ex εὖ, & μελία, *fraxinu*

Εὐμελιττέω, ῶ, f. ήσω, apes meæ bene mellificant; (2) bene mellifico. Ex εὖ, μέλιττα, *apis*.

Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia, animus be adfectus, clementia, placabilitas. Ab εὐμενής.

Εὐμενεστέρως, *Adv.* benignius. Ab eod.

Εὐμενέτης, ου, ὁ, qui est animo bene erga aliquem adfecto, benevolus, amicus. Ab εὐμενέω.

Εὐμενέω, ῶ, f. ήσω, benevolus sum, propitius sum. Ab eod.

Εὐμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cujus animus bene erga aliquem adfectus est, benevolus, clemens, amicus, benignus. Ex εὖ, & μένος, *animus*.

Εὐμενίδες, ίδων, αἱ, Eumenides, furiæ. Per Antiphrasin ab εὐμενής.

Εὐμενίζω, f. ίσω, benevolum reddo. Ab eod.

Εὐμενῶς, *Adv.* animo bene adfecto, benevole, benigne. Ab eod.

Εὐμέριστος, ὁ καὶ ἡ, dividuus. A μεριστὸς, quod idem significat.

Εὐμετάβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutabilis. Ex εὖ, & μεταβάλλω, *muto*.

Εὐμετάβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Εὐμετάδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis ad impertiendum. Ex εὖ, & μεταδίδωμι, *impertior*.

Εὐμετάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile transponitur & mutatur, transpositu facilis, mutabilis. Ex εὖ, & μετατίθημι, *transpono*.

Εὐμετακίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile transmoveri & mutari potest. Ex εὖ, & μετακινέω, *transmoveo*.

Εὐμετακόμιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, transportatu & traductu facilis, qui facile transportari potest. Ex εὖ, & μετακομίζω, *transporto*.

Εὐμετάπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui facile aliud persuadetur; (2) qui facile dissuaderi potest. Ex εὖ, & μεταπείθω, *persuadeo*.

Εὐμετάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile mutatur, mutationi obnoxius. Ex εὖ, & μεταπίπτω, *recido, mutor*.

Εὐμετάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutabilis, instabilis, inconstans. Ex εὖ, & μεθίσταμαι, *mutor*.

Εὐμεταχείριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, tractabilis, non difficilis; (2) qui facile capi potest. Ex εὖ, & μεταχειρίζω, *tracto*.

Εὐμεταχειρίστως, *Adv.* ita, ut facile tractari queat. Ab εὐμεταχείριστος.

Εὔμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, modum servans, moderatus. Ex εὖ, & μέτρον, *modus*.

Εὐμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, bene longus. Ex εὖ, & μῆκος, *longitudo*.

Εὔμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchras oves habens, ovibus abundans; (2) pecorum ferax, pecorosus. Ex εὖ, & μῆλον, *ovis*.

Εὔμηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui bona seu firma femora habet. Ex εὖ, & μηρὸς, *femur*.

Εὐμήρυτα ἔρια, lanæ ad nendum faciles. Ex εὖ, & μηρύομαι, *filum diduco*.

Εὔμητις, ιδος, ἡ, bono consilio instructa, prudens. Ex iisd.

Εὐμηχανία, ας, ἡ, industria, solertia. Ab εὐμήχανος.

Εὐμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad machinandum promptus, industrius, ingeniosus. Ex εὖ, & μηχάνη, *machina*.

Εὐμηχάνως, *Adv.* ingeniose, artificiose. Ab εὐμήχανος.

Εὐμίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, imitabilis. A μιμεῖσθαι, *imitari*.

Εὐμίσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui facile conciliatur odium, odio expositus. Ex εὖ, & μισέω, *odi*.

Εὔμιτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene cinctus. Ex εὖ, & μίτρα, *cinctus, cingulum*.

Εὐμνημόνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, memoratu facilis, commemorabilis. Ex εὖ, & μνημονεύω, *memoria teneo*.

Εὐμνηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus facile recordamur, cujus memoria semper nobis observatur. Ex εὖ, & μνάομαι, *recordor*.

Εὐμοιρέω, ῶ, bona sorte, bono fato utor, prosperor. Ab εὔμοιρος.

Εὔμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, bono fato seu bona sorte utens, felix. Ex εὖ, & μοῖρα, *sors, fatum*.

Εὐμοίρως, *Adv.* felici fato. A præc.

Εὐμολπία, ας, ἡ, elegans cantus, elegantia cantus; (2) suavitas vocis. A μολπὴ, *cantus*.

Εὐμορφία, ας, ἡ, bona & decora forma, pulchritudo. Ab εὔμορφος.

Εὔμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, formosus, speciosus. Ex εὖ, & μορφὴ, *forma*.

Εὐμουσία, ας, ἡ, musica elegantia, musicus lepos; (2) doctrinæ lepos & gratia. Ex εὖ, & Μοῦσα, *Musa*.

Ἐμούσως, *Adv.* eleganter, erudite. Ex iisd.

Εὔμοχθος, ου, ὁ, labor honestus, seu qui in rem honestam confertur. Ex Hes. Ab εὖ, & μόχθος, *labor*.

Εὐνάζομαι, dormio, cubo. Ab εὐνή.

Εὐνάζω, f. άσω, sopio; (2) in cubili colloco, cubile alicui statuo; (3) dormio, quiesco; (4) concumbo. Τὸν τετράπνιω ὕδρον εὐνάσας θρόνοις, Lyc. 1313. Γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται, Eur. Med. 18. Καὶ τὸν μὲν ἡμῖν εὐνάσει δαίμων δόρυ, Lyc. 567. Ab εὐνή.

Εὐναία, ης, ἡ, Ion. pro εὐνή.

Εὐναῖον, ου, τὸ, stratum lecti, stragulum. Ab eod.

Εὐναῖος, αία, αῖον, qui procumbere amat. Ab eod.

Εὐνάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad cubandum, seu cubile statuendum aptus, vel opportunus. Ab εὐνάζω.

Εὐναστὴρ, ῆρος, ὁ, concubitor; (2) maritus. Ab eod.

Εὐναστήριον, ου, τὸ, cubiculum, dormitorium; (2) cubicularis lectus. Ab eod.

Εὐναστὴς, οῦ, ὁ, cubicularius. Ab eod.

Εὐάστωρ, ορος, ὁ, idem quod εὐναστήρ.

Εὐνάτειρα, ας, ἡ, concubitrix; (2) conjux, marita. Ab εὐνατήρ.

Εὐνατὴρ, ῆρος, ὁ, concubitor; (2) maritus. Ab εὐνή.

Εὐνατήριον, ου, ὁ, cubile; (2) dormitorium. Ab eod.

Εὐνάω, ῶ, f. ήσω, sopio; (2) concumbo. Τῆς δ' εὔνησε γόον, Odyss. 4, 758. Θεᾷ βροτῷ εὐνηθεῖσα, Il. 2, 821. Ab εὐνή.

Εὐνέτης, ου, ὁ, concubitor; (2) maritus. Ab εὐνάω.

Εὐνέτις, ιδος, ἡ, concubitrix; (2) uxor. Ab εὐνέτης.

ΕΥΝΗ', ῆς, ἡ, cubile; (2) lustrum; (3) concubitus; (4) tentorium; (5) sepulchrum; (6) locus quivis, in quo aliquis commoratur; (7) ancora.

Εὐνῆθεν, *Adv.* e lecto. Ab εὐνή.

Εὐνητὴρ, ῆρος, ὁ, cubicularis; εὐνητὴρ χιτὼν, vestis cubicularis, nocturna.

Εὐνήστρια, ας, ἡ, cubitrix, cubans.

Εὔνητος, f. εὔνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene textus. Ex εὖ, & νέω, *neo*.

Εὐνῆφι, *Adv.* e lecto. Ab εὐνή.

Εὔνια, ων, τὰ, stragula, strata. Ab eod.

Εὐνὶς, ίδος, ἡ, uxor. Ab eod.

Εὖνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, privatus, orbus, viduus, vidua, orba. Ab εἷς, *unus*.

Εὐνοέω, ῶ, f. ήσω, benevolus sum, bene adfectus sum. Ab εὔνοος.

Εὐνόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis intellectu. Ab εὐνοέω.

Εὐνοήτως, *Adv.* ita, ut facile intelligi queat. Ab εὐνόητος.

Εὔνοια, ας, ἡ, benevolentia. Ab eod.

Εὐνοϊκὸς, ὴ, ὸν, benevolus. Ab eod.

Εὐνοϊκῶς, *Adv.* benevole; εὐνοϊκωτέρως, magis benevole. Ab εὐνοϊκός.

Εὐνομέω, ῶ, f. ήσω, bonis legibus instituo. Hinc εὐνομέομαι, οῦμαι, bonis legibus utor. Πόλις μέλλει εὐνομήσεσθαι, Plat. Ab εὔνομος.

Εὐνομία, ας, ας, ἡ, bona legum constitutio, bonæ leges; (2) status sub bonis legibus; (3) æquitas. Ab eod.

Εὔνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui bonis legibus utitur; (2) pascuus, pabulosus. Ex εὖ, & νόμος, *lex*, vel νέμω, *pasco*.

Εὐνοέω, ῶ, bene adfectus sum. Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου, Matt. 5, 25. A seq.

Εὔνοος, *contr.* εὔνους, ου, ὁ καὶ ἡ, bene adfectus erga aliquem, benevolus; τὸ εὔνουν, benevolentia. Comp. εὐνούστερος. Sup. εὐνούστατος. Ex εὖ, & νόος, *mens, animus*.

Εὔνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, numen molendinis appositum, quod farinæ mensuram inspicere eique præesse credebatur. Ex εὖ, & νόστος, idem.

Εὐνουχίας, ου, ὁ, spado. Ab εὐνοῦχος.

Εὐνουχίζω, f. ίσω, eunuchizo, castro, eviro. Matt. 19, 12. Ab eod.

Εὐνουχιστὴς, οῦ, ὁ. castrator. A præc.

Εὐνούχιον, ου, τὸ, lactucæ genus Veneri maxime adversum. Ab eod.

Εὐνοῦχος, ου, ὁ, eunuchus, spado; (2) continentiam servans; (3) gynæcei præfectus. Ex εὐνὴ, *cubile*, & ἔχω, *habeo, servo, curo*.

Εὐνουχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, effeminatus, ut eunuchus. Ab εὐνοῦχος.

Εὐνόως, *Adv.* benevole. Ab εὔνοος.

Εὔνως, *Adv.* idem & ab eod.

Εὔνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bonum habens dorsum; (2) bonos & latos humeros habens. Ex εὖ, & νῶτος, *dorsum*.

Εὔξεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, hospitalis, hospitalis amicitiæ cultor. Hinc Εὔξεινος, sc. πόντος, Pontus Euxinus, qui ante a feritate accolentium ἄξεινος dicebatur. Ab εὔξενος.

Εὐξείνως, *Adv.* hospitaliter, amice. Ab εὔξεινος.

Εὔξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὔξεινος. Ex εὖ, & ξένος, *hospes*.

Εὐξένως, idem quod εὐξείνως. Ab εὔξενος.

Εὔξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene rasus, politus. Ex εὖ, & ξέω, *rado, polio*.

Εὐξηράντατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile desiccatur, exsiccatu facilis. Ex εὖ, & ξηραίνω, *sicco*.

Εὔξοος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene rasus, seu politus; (2) qui rasura seu scalptura facile poliri potest. Ex εὖ, & ξέω, *rado, polio*.

Εὐξυλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui est probæ materiæ. Ex εὖ, & ξύλον, *lignum*.

Εὔξυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Εὐξύμβολος, vide εὐσύμβολος, & sic etiam cætera, in quibus τὸ ξὺν *Attice* pro σὺν positum est.

Εὔξυστος, ὁ καὶ ἡ, rasilis. A ξύω, *rado*.

Εὔογκος, ου, ὁ καὶ ἡ, molis amplæ & compactæ; (2) qui admittit & requirit ornatum; (3) portatu facilis. Ex εὖ, & ὄγκος, *moles, pondus*.

Εὐοδέω, ῶ, f. ήσω, & εὐοδέομαι, οῦμαι, prospere progredior, prosperum iter præbeo. Ἡ μὲν ἂν εὐοδῇ φέρηται κάτω, scil. *aqua*, Dem. Ab εὔοδος.

Εὐοδία, ας, ἡ, prosperum iter. Ab eod.

Εὐοδμία, ας, ἡ, bonus odor, fragrantia. Ex εὖ, & ὀδμὴ, *odor*.

Εὔοδμος, ου, ὁ καὶ ἡ, boni odoris, fragrans. Ex iisd.

Εὔοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, per quem facile iter patet, pervius; (2) iter expeditum hahens; (3) qui proſpero ſucceſſu utitur. Ex εὖ, & ὁδὸς, *via*.

Εὐοδόομαι, οῦμαι, f. εὐοδωθήσομαι, proſperum iter mihi datur, feliciter mihi ſuccedunt res. Εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι ϗ ὑγιαίνειν, 3 Joan. 2. A præc.

Εὐοδόω, ῶ, f. ώσω, proſperum iter præbeo. Ab εὔοδος.

Εὐόδως, *Adv.* facili via, expedite; (2) proſpero ſucceſſu, feliciter. Ab eod.

ΕΥΟΙ͂, Euoë, vox, qua Baccho acclamabatur. Hinc ὁ Εὔιος, Bacchi cognomen.

Εὐοικονόμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſpenſatu facilis; (2) digeſtu facilis. Ex εὖ, & οἰκονομέω, *diſpenſo*.

Εὔοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonam domum habens; (2) bonus & commodus ad habitandum. Ex εὖ, & οἶκος, *domus*.

Εὐοινέω, ῶ, f. ήσω, vino abundo; (2) vinum bonum fero. Ab εὔοινος.

Εὐοινία, ας, ἡ, vini abundantia & bonitas; (2) annus vini copia & bonitate inſignis. Ab eod.

Εὔοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonum vinum ferens; (2) vino abundans. Ex εὖ, & οἶνος, *vinum*.

Εὐοιώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, auſpicatus. Ab οἰωνίζομαι, *ominor, auſpicor*.

Εὐόλισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde lubricus, labilis. Ex εὖ, & ὄλισθος, *lubricitas*.

Εὔομβρος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbribus abundans. Ex εὖ, & ὄμβρος, *imber*.

Εὐόμιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bene & dextre novit cum aliis converſari, affabilis. Ex εὖ, & ὅμιλος, *cœtus*.

Εὐομολόγητον, clarum & conceſſu facile. Ex εὖ, & ὁμολογέομαι, *concedo*.

Εὐόνειρος, qui bona ſomnia videt, vel efficit. Ex εὖ, & ὄνειρος, *ſomnium*.

Εὔοπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene armatus; (2) felix in armis. Ex εὖ, & ὅπλον, *arma*.

Εὔοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, adſpectabilis. Ex εὖ, & ὄπτομαι, *video*.

Εὐόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem facile videre licet, qui facile cerni poteſt. Ex εὖ, & ὁράω, *video*.

Εὐοργησία, ας, promptitudo, ſeu facilitas ad iraſcendum. Ab εὔοργος.

Εὐόργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile ſeu levi de cauſſa iraſcitur; (2) qui moderate iraſcitur. Ab eod.

Εὐοργήτως, *Adv.* ita iracunde, ut ne ira modum excedat. Ab εὐόργητος.

Εὔοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile iraſcitur; (2) qui moderate iraſcitur. Ex εὖ, & ὀργὴ, *ira*.

Εὐόρεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bene appetit cibos; (2) qui ſtomacho appetitum cibi conciliat. Ex εὖ, & ὀρέγομαι, *appeto*.

Εὐόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuis finibus facile continetur; (2) quem definire & ſuis limitibus deſcribere facile eſt. Ex εὖ, & ὁρίζω, *definio*.

Εὐορκέω, ῶ, f. ήσω, religioſe juro, liquide juro. Ὑμεῖς δὲ κατὰ νόμον εὐσεβοῦντες ϗ εὐορκοῦντες κρινεῖτε, Xen. Ab εὔορκος.

Εὐορκησία, ας, ἡ, ſanctum juſjurandum. Ab εὐορκέω.

Εὐορκία, ας, ἡ, juriſjurandi fides. Ab εὔορκος.

Εὔορκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui juſjurandum religioſe colit; (2) pius. Ex εὖ, & ὅρκος, *juſjurandum*.

Εὐόρκως, *Adv.* religioſe juſjurandum ſervando; (2) interpoſito ſacramento. Ex εὔορκος.

Εὔορμος, ου, ὁ ϗ ἡ, commodam & tutam navium ſtationem habens. Ex εὖ, & ὅρμος, *ſtatio navium*.

Εὔορνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, qui bonis avibus ſive lætis auſpiciis fit. Ex εὖ, & ὄρνις, *avis*.

Εὔοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene olens, fragrans, odoratus. Ex εὖ, & ὀσμὴ, *odor*.

Εὐόσφρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, olfactu pollens, ſagax. Ex εὖ, & ὀσφράομαι, *olfacio*.

Εὐόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pulchris & venuſtis oculis eſt; (2) qui alienis oculis gratus eſt; (3) honeſtus, bellus. Ex εὖ, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Εὐοφθάλμως, *Adv.* cum quadam oculorum venuſtate; (2) decore, decenter. Ab εὐόφθαλμος.

Εὔοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, pulchra habens ſupercilia. Ex εὖ, & ὀφρὺς, *ſupercilium*.

Εὐοχέομαι, οῦμαι· εὐοχεῖται, recte habenis regitur. Ab ὀχέω, *promoveo, veho*.

Ἐοχθέω, ῶ, f. ήσω, lætor, feliciter ago ex labore. Ab εὔοχθος.

Εὔοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, lætus. Ex εὖ, & ὀχθέω, *laboro*.

Εὐοψία, ας, ἡ, facies pulchra, pulcher adſpectus, venuſtas; (2) opſoniorum abundantia, bona opſonia. Ex εὖ, & ὄψις, *adſpectus*, vel ὄψον, *opſonium*.

Εὔοψος, ου, ὁ ϗ ἡ, opſoniis abundans. Ex εὖ, & ὄψον, *opſonium*.

Εὐπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene compactus. Ex εὖ, & πήγνυμι, *compingo*.

Εὐπάθεια, ας, ἡ, natura, quæ facile adfici poteſt, corporis conſtitutio injuriis facile obnoxia; (2) felicitas; (3) beneficium, quatenus quis eo adficitur; (4) voluptas, oblectatio, deliciæ. Ab εὐπαθής.

Εὐπαθέω, ῶ, f. ήσω, facile patior ſeu adficior; (2) felicitate fruor; (3) bona ſum corporis habitudine; (4) genio vel voluptatibus indulgeo. Ab eod.

Εὐπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facile patitur, ſeu adficitur; (2) pronus, promptus. Ex εὖ, & πάθος, *adfectus*.

Εὐπάθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, paſſibilis, patiendi neceſſitati valde expoſitus. Ab εὐπαθεῖν.

Εὐπαθὼν, beneficiarius. Partic. Ab εὐπάσχω.

Εὐπαιδευσία, ας, ἡ, recta inſtitutio liberorum; (2) diſciplinarum notitia, quæ ineſt recte inſtituto. Ex εὖ, & παιδεύω, *inſtituo*.

Εὐπαίδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recte inſtitutus, valde eruditus, doctiſſimus. Ex iiſd.

Εὐπαιδεύτως, *Adv.* erudite, docte, perite. Ab εὐπαίδευτος.

Εὐπαιδία, ας, ἡ, felicitas habendi bonos liberos; felicitas, quam adferunt boni liberi. Ab εὔπαις.

Εὔπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, bonos habens liberos; (2) bona proles. Ex εὖ, & παῖς, *filius*, vel *filia*.

Εὐπάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, manu perita ſeu induſtria ſtructus, artificioſus, bene conſtructus; (2) dexter, agilis; (3) validus. Ex εὖ, & παλάμη, *palma, manus*.

Εὐπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, luctam facilem habens, facile eluctabilis. Ex εὖ, & πάλη, *lucta*.

Εὐπαράγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile decipitur; (2) cui facile perſuadetur. Ex εὖ, & παραγωγὴ, *deceptio*

Εὐπαράδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, acceptu facilis. Ex εὖ, & παραδέχομαι, *decipio*.

Εὐπαραίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile exorabilis, placabilis, non durus deprecantibus. Ex εὖ, & παραιτέομαι, *deprecor*.

Εὐπαράκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile advocatur, qui facile allicitur, placabilis; (2) propenſus ad recipiendum. Ex εὖ, & παρακαλέω, *advoco*.

Εὐπαρακολούθητος, ου, ὁ ϗ ἡ. facilis intellectu, quem facile intellectu adſequimur; (2) perſpicax. Ex εὖ, & παρακολουθέω, *adſequor*.

Εὐπαρακόμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, advectu ſeu comportatu facilis. Ex εὖ, & παρακομίζω, *importo, conveho*.

Εὐπαραμύθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile verbis flecti poteſt, facile exorabilis. Ex εὖ, & παραμυθέομαι, *verbis flecto*.

Εὐπαράπειστος, ὁ ϗ ἡ, pravi docilis; cui facile malum ſuadetur. A παραπείθω, *ſuadendo depravo*.

Εὐπαράτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile ſeducitur & decipitur. A παρατρέπω, *in pravum impello*.

Εὐπάρεδρος, ὁ ϗ ἡ, conſtanter aſſidens; aſſiduus in aliquo negotio. A πάρεδρος, *adſeſſor*.

Εὐπαράφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile in malam partem detorquetur; (2) qui facile in mentis errorem incidit. Ex εὖ, & παράφορος, *inſanus*.

Εὐπάρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchras genas habens. Ex εὖ, & παρειὰ, *gena*.

Εὐπάρθενος, ου, ὁ ϗ ἡ, felix virgo. Ex εὖ, & παρθένος, *virgo*.

Εὐπαρήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile conſolationem admittens, æquus animo. Ex εὖ, & παρήγορος, *conſolator*.

Εὐπαρηγόρως, *Adv.* æquo animo, facilem ſe conſolationibus præbendo. Ab εὐπαρήγορος.

Εὐπαρόρμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile commovetur. Ex εὖ, & παρορμάω, *concito*.

Εὐπάροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilem ſe præbens. Ex εὖ, & παρέχω, *præbeo*.

Εὐπάρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus veſtis inſignem pulchrumque limbum habet attextum, eleganti limbo prætextus. Ex εὖ, & παραφυαὶ, *veſtium oræ, limbi veſtibus attexti*.

Εὐπάσχω, beneficio adficior; unde εὐπαθὼν ſupra. Ex εὖ, & πάσχω, *patior*.

Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre nata, generoſa; quaſi ab εὐπάτηρ.

Εὐπάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile calcari poteſt. Ex εὖ, & πατέω, *calco*.

ΕΥΠΑΤΟ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, eupatorium, herba quædam.

Εὐπατρίδης, Dor. εὐπατρίδας, patricius. Ab εὖ, & πατήρ.

Εὔπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὐπάτωρ.

Εὐπάτωρ, ορος, ὁ, a bono patre natus.

Εὐπέδιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchris indutus calceis, ſeu talaribus. Ex εὖ, & πέδιλον, *calceus, talare*.

Εὐπείθεια, ας, ἡ, obſequium, obedientia. Ab εὐπειθής.

Εὐπειθέω, ῶ, f. ήσω, obtempero, obſequor. Ab eod.

Ἐπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facile paret ſe obſequitur, credulus. Ex εὖ, & πείθω, *perſuadeo*.

Εὐπειθῶς, *Adv.* obſequenter, obſequioſe Ab εὐπειθής.

Εὔπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui facile aliquid perſuaderi poteſt; (2) morigerus. Ex ε & πείθω, *perſuadeo*.

Εὐπείστως, *Adv.* ita, ut facile perſuade quis poſſit. Ab εὔπειστος.

Εὔπεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene pexus. Ex & πεκτὸς, *pexus*.

Εὐπελέκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſecari facilis, dolatu facilis. Ex εὖ, & πελεκάω, *dolo*.

Εὐπένθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nobilem ſocerum habet. Ex εὖ, & πενθερὸς, *ſocer*.

Εὔπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchrum habens peplum. Ex εὖ, & πέπλος, *peplum*.

Εὔπεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, concoctu facilis. Ex εὖ, & πέπτω, *coquo.*

Εὐπεριάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis circumactu, verſatilis. Ex εὖ, & περιάγω, *circumago.*

Εὐπεριαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile detrahitur. Ex εὖ, & περιαιρέω, *detraho.*

Εὐπερίβλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus. A περίβλεπτος, id.

Εὐπερίγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, congruenti modo circumſcriptus. Ex εὖ, & περιγράφω, *circumſcribo.*

Εὐπερικάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile celari poteſt. Ex εὖ, & περικαλύπτω, *occulto, celo.*

Εὐπερίοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde adſpectabilis; (2) qui facile deſpici poteſt, contemptibilis. Ex εὖ, & περιόπτομαι, *circumſpicio.*

Εὐπερίπατος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene ambulare ſeu incedere faciens, qui non impedit iter facere. Ex εὖ, & περιπατέω, *circumambulo.*

Εὐπεριόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile terminari ſeu circumſcribi poteſt. Ex εὖ, & περιορίζω, *termino.*

Εὐπερίστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad circumcingendum proclivis; (2) tenaciter inhærens. Ex εὖ, & περιΐσταμαι, *circumſto.*

Εὐπερίστροφος, verſatilis, verſutus. A περιστρέφω, *circumverto.*

Εὐπερίτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumactu facilis, ſubverti facilis. Ex εὖ, & περιτρέπω, *circumago.*

Εὐπερίφωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile fieri poteſt, manifeſtus, deprehenſu facilis. Ex εὖ, & περιφωράω, *deprehendo.*

Εὐπερίχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile circumfunditur. Ex εὖ, & περιχύω, *circumfundo.*

Εὐπέταλος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene foliatus, foliis decorus. Ex εὖ, & πέταλον, *folium.*

Εὐπέταστος, ου, ὁ ϗ ἡ, expanſu ſeu explicatu facilis. Ex εὖ, & πετάζω, *pando.*

Εὐπέτεια, ας, ἡ, facilitas. Ab εὐπετής.

Εὐπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facilis. Ex εὖ, & πίπτω, *cado.*

Εὐπετῶς, *Adv.* facile, ſine moleſtia, expedite. Ab εὐπετής.

Εὐπεψία, ας, ἡ, facilis concoctio. Ex εὖ, & πέπτω, *coquo.*

Εὐπηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene compactus, firmus, validus. Ex εὖ, & πήγνυμι, *compingo.*

Εὔπηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐπήληξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, pulchra ornatus galea. Ex εὖ, & πήληξ, *galea.*

Εὔπηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pretioſe ſeu pulchre textus. Ex εὖ, & πήνη, *fuſus, filum.*

Εὔπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, pulchros cubitos habens. Ex εὖ, & πῆχυς, *cubitus.*

Εὐπίδαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, fontibus ſcatebriſque ornatus, pulchros fontes habens. Ex εὖ, & πίδαξ, *fons, ſcatebra.*

Εὐπινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſqualidus, ſordidus. Ex εὖ, & πίνος, *ſqualor.*

Εὔπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile credit, credulus; (2) fidelis; (3) credibilis, qui facile creditur. Ex εὖ, & πίστις, *fides.*

Εὐπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui feliciter errat & vagatur. Ex εὖ, & πλανὴς, *erro.*

Εὔπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile fingi poteſt, qui facile formam induit. Ex εὖ, & πλάσσω, *fingo.*

Εὐπλατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde latus, peramplus. Ex εὖ, & πλατὺς, *latus.*

Εὐπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene junctus, nexilis; unde εὐπλεκέες poët. Ex εὖ, & πλέκω, *necto.*

Εὔπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene plexus, bene plicatus, eleganter nexus, ſeu contextus. Ex iiſd.

Εὔπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene coſtatus, qui bonis firmiſque lateribus eſt, lateribus valens, ſeu decorus. Ex εὖ, & πλευρὰ, *latus.*

Εὔπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile pulſatur. Ex εὖ, & πλήσσω, *pulſo.*

Εὐπλήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene repletus; (2) qui facile impletur. Ex εὖ, & πληρόω, *impleo.*

Εὔπλοια, ας, ἡ, Ion. εὐπλοΐη, felix & bona navigatio. Ex εὖ, & πλέω, *navigo.*

Εὐπλοκαμὶς, ίδος, ἡ, pulchros cincinnos habens. Ab εὐπλόκαμος.

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchros cincinnos & cirros habens. Crinitus, cincinnatus. Ex εὖ, & πλόκαμος, *cincinnus.*

Εὔπλοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene textus. Ex εὖ, & πλέκω, *plecto.*

Εὔπλοος, *contr.* εὔπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, navigatu facilis, navigationem facilem habens. Ex εὖ, & πλόος, *navigatio.*

Εὔπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnis divitiis auctus, valde dives. Ex εὖ, & πλοῦτος, *divitiæ.*

Εὐπλυνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene lotus; (2) mundus. Ex εὖ, & πλύνω, *lavo.*

Εὐπνευστία, ας, ἡ, commoda ſpiratio, ſpiritus facilitas, facilis flatus. Ab εὔπνευστος.

Εὔπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene ſpirans, cujus ſpiracula aperta ſunt; (2) perflabilis; (3) bonum odorem ſpirans. Ex εὖ, & πνέω, *ſpiro.*

Εὔπνοος, *contr.* εὔπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, bene ſpirans; (2) perflabilis. Ex iiſd.

Εὐποδία, ας, ἡ, pedum integritas, boni pedes. Ab εὔπους.

Εὐποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, beneficium confero. Εὐποιεῖν τὸν εὐποιοῦντα, Xen. Ex εὖ, & ποιέω, *facio.*

Εὐποιητέος, έα, έον, beneficio adficiendus. Ab εὐποιέω.

Εὐποιητικὸς, ὴ, ὸν, propenſus ad benefaciendum. Ab eod.

Εὐποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, benefactus, elegans. Ab eod.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, beneficentia, beneficium. Ab eod.

Εὐποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, beneficus. Ab eod.

Εὔποκος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonum vellus habens. Ex εὖ, & πόκος, *vellus.*

Εὐπολέμητος, ὁ ϗ ἡ, oppugnabilis, qui debellari facile poteſt, cum quo bellum gerere facile eſt. A πολεμεῖν, *belligerare.*

Εὐπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, habilis ad bellum, bellicoſus, ſtrenuus & fortis in bello. Ex εὖ, & πόλεμος, *bellum.*

Εὐπολιόρκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, obſeſſu facilis. Ex εὖ, & πολιορκέω, *obſidione cingo.*

Εὔπομπος, ου, ὁ, bonus dux. Ex εὖ, & πομπὸς, *qui aliquem deducit.*

Εὐπόρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile pervius, permeabilis. Ex εὖ, & πορεύω, *tranſeo.*

Εὐπορέω, ῶ, & εὐπορέομαι, οῦμαι, abunde poſſum, eſt mihi facultas. Εὐπορεῖν χρημάτων, τῆς τροφῆς, Ariſtot. εἰπεῖν, Plat. τὰ χρήματα, Dem. Ex εὖ, & πόρος, *tranſitus.*

Εὐπόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, parabilis, cujus copia facile nobis fit, abunde ſuppetens. Ab εὐπορέω.

Εὐπορία, ας, ἡ, copia, facultas, opes. Ab eod.

Εὐπόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, parabilis, adquiſitu & paratu facilis, qui facile ſuppeditatur. Ex εὖ, & πορίζω, *adquiro.*

Εὔπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, expeditus; (2) copioſus, opulentus, locuples. Ex εὖ, & πόρος, *tranſitus, reditus.*

Εὐπόρως, *Adv.* facile. Ab εὔπορος.

Εὐπορώτερον, facilius. *Adv.*

Εὐποτμία, ας, ἡ, bona fortuna, felicitas. Ab εὔποτμος.

Εὔποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, felix, fortunatus. Ex εὖ, & πότμος, *ſors.*

Εὐπότμως, *Adv.* fortunate, feliciter. Ab εὔποτμος.

Εὔποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, potatu facilis, potui aptus; (2) e quo bibere facile ac jucundum eſt. Ex εὖ, & ποτὸν, *potus.*

Εὔπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, bonis pedibus præditus, pedibus firmus; (2) velox. Ex εὖ, & ποῦς, *pes.*

Εὐπραγέω, ῶ, f. ήσω, feliciter res ago, felix ſum in rebus gerendis. Ab εὐπραγής.

Εὐπράγημα, ατος, τὸ, felicitas in rebus agendis; (2) opera ſtrenue navata. Ab εὐπραγέω.

Εὐπραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, felix in rebus agendis. Ex εὖ, & πράττω, *facio.*

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem; (2) ſors proſpera, res ſecundæ; (3) recta actio, bonum opus. Ab εὐπραγής.

Εὔπρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, factu facilis. Ab εὐπράττω.

Εὐπραξία, ας, ἡ, felicitas in rebus agendis, proſper rerum ſucceſſus; (2) bona actio, bonum opus. Ab eod.

Εὐπράσσω, vel εὐπράττω, f. ξω, felix ſum in rebus gerendis, ſecundis rebus utor. Εὐπράττειν ἐν τῇ μάχῃ, Thuc. Ex εὖ, & πράττω, *facio.*

Εὔπρεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchrum habens ſtipitem. Ex εὖ, & πρέμνον, *ſtipes.*

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, decora forma, decora ſpecies, pulchritudo, decus, ſpecioſitas. Ab εὐπρεπής.

Εὐπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, decorus, decens, ſpecioſus. Ex εὖ, & πρέπω, *decorus ſum.*

Εὐπρεπῶς, *Adv.* decore, decenter, ſpecioſe, ſpecioſo prætextu; εὐπρεπεστέρως, decentius, quod & εὐπρεπέστερον. Ab εὐπρεπής.

Εὔπρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis accenſu uſtuque; (2) inflatu facilis. Ex εὖ, & πρήθω, *accendo, inflammo.*

Εὔπριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerra eleganter ſectus aut diſſectus; (2) qui ſerra facile ſecari poteſt. Ex εὖ, & πρίζω, *ſerra ſeco.*

Εὐπροαίρετος, ὁ ϗ ἡ, promptus. A προαιροῦμαι, *propono, volo.*

Εὐπροόρατος, ὁ ϗ ἡ, perſpectus, prævifus. A προορῶ, *proſpicio, prævideo.*

Εὐπροπαθῶν, οῦσα, ὸν, Part. qui prior beneficio eſt adfectus. Ex εὖ, & προπάσχω, *prior patior.*

Εὐπρόσδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene acceptus, acceptabilis. Ex εὖ, & προσδέχομαι, *accipio.*

Εὐπρόσεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, apte adhæreſcens & adſiduus in aliquo negotio. Ex εὖ, & πρόσεδρος, *adſidue occupatus.*

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, adfabilitas. Ab εὐπροσήγορος.

Εὐπροσήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, adfabilis, comis. Ex εὖ, & προσήγορος, quod idem notat.

Εὐπρόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facilis. Ex εὖ, & πρόσειμι, *accedo.*

Εὐπρόσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facilis, ad quem aditus patet. Ex εὖ, & πρόσοδος, *acceſſus.*

Εὐπρόσοιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, allatu facilis; (2) pervius; (3) expoſitus. Ex εὖ, & προσφέρω, *adfero.*

Εὐπρόσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, promptus. Ex εὖ, & πρόσφορος, *conveniens.*

Εὐπρόσφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile coiens & coaleſcens. Ex εὖ, & προσφύω, *coaleſco.*

'Ευπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, ſpecioſus appareo. "Οσοι θέλȣσιν ἐυπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, Gal. 6, 12. Ab ἐυπρόσωπος.

'Ευπροσωπία, ας, ἡ, bonus adſpectus. Ab eod.

'Ευπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulcher adſpectu, qui ſpecioſa forma eſt; (2) ſpecioſus, probabilis; (3) qui hilari & læto eſt vultu. Ex εὖ, & πρόσωπον, *facies.*

'Ευπροφάσιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prætextu facilis; (2) ſpecioſum prætextum habens; (3) excuſatione dignus. Ex εὖ, & προφασίζομαι, *prætexo, prætendo.*

'Ευπροφασίϛως, *Adv.* ſpecioſo prætextu. Ab ἐυπροφάσιϛος.

"Ευπρυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram puppim habens. Ex ἐυ, & πρύμνα, *puppis.*

"Ευπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene alatus, ſeu pennatus, pennis plurimum potens. Ex εὖ, & πτερὸν, *ala.*

"Ευπτορθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens pulchros ramos. Ex εὖ, & ὀρθὸς, *rectus.*

"Ευπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui bonæ ſeu pulchræ nates ſunt. Ex εὖ, & πυγὴ, *nates.*

"Ευπυργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras turres habens. Ex ἐυ, & πύργος, *turris.*

'Ευπύρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile igneſcit, facilis excandefactu. Ex ἐυ, & πυρωτὸς, *ignitus.*

'Ευπώγων, ονος, ὁ, barbatus. Ab ἐυ, & πώγων, *barba.*

"Ευπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, producens bonos equos; (2) qui facile vertitur aratro. Ex εὖ, & πῶλος, *pullus*, vel πωλέω, *verto.*

'Ευραθάμιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, pulchris irrorans guttis, Nonnus. Ex εὖ, & ῥαθάμιγξ, *gutta.*

'Ευραι, ῶν, *αἱ*, ferramenta axi infixa ideo, ne a rota atteratur, Pollux. Ab ἐυρὺς, *latus.*

'Ευρὰξ, *Adv.* ex obliquo. Ab εὖρος.

'Ευραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pulchre ſeu bene conſutus, pulchram ſuturam habens. Ex εὖ, & ῥάπτω, *ſuo.*

"Ευρεμα, ατος, τὸ, inventum. Ab ἐυρίσκω, *invenio.*

'Ευρεσιεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verborum inventor. Ex ἐυρίσκω, & ἔπος, *verbum.*

'Ευρεσιλογέω, ῶ, f. ήσω, prompte & ſolerter verba invenio; (2) verba fundito. Ab ἐυρεσιλόγος.

'Ευρεσιλογία, ας, ἡ, ſolertia in inveniendis verbis, facundia; (2) loquacitas. Ab eod.

'Ευρεσιλόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolers in inveniendis verbis, facundus, diſertus; (2) nugator. Ex ἐυρίσκω, & λόγος, *ſermo.*

"Ευρεσις, εως, ἡ, inventio. Ab ἐυρίσκω.

'Ευρετὴς, ȣ̃, ὁ, inventor. Ab eod.

'Ευρετέος, έα, έον, inveniendus; (2) inveſtigabilis. Ab eod

'Ευρετικὸς, ὴ, ὸν, qui inveniendi vim habet, inventivus. Ab eod.

'Ευρετὶς, ίδος, ἡ, inventrix. Ab ἐυρετής.

'Ευρετὸς, ὴ, ὸν, inventus; (2) qui inveniri poteſt. Ab ἐυρίσκω.

"Ευρετρα, τὰ, præmium inventori rei amiſſæ dari ſolitum. Ab eod.

'Ευρέτρια, ας, ὁ, inventrix. Ab ἐυρετής.

"Ευρημα, ατος, τὸ, inventum. Ab eod.

'Ευρημοσύνη, ης, ἡ, facundia. Ab ἐυρήμων.

'Ευρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, facundus. Ex ἐυ, & ῥέω, *dico.*

'Ευρησιεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐυρεσιεπής.

'Ευρητέος, έα, έον, inveniendus. Ab ἐυρίσκω.

"Ευριζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene radicatus, firmis nitens radicibus; (2) radice exuberans. Ex ἐυ, & ῥίζα, *radix.*

'Ευριζόω, ῶ, f. ώσω, bene radicatus ſum; (2) radicibus exubero. Ab ἔυριζος.

"Ευριν, ινος, ὁ ϗ ἡ, ſagax, quaſi cui bonus eſt naſus. Ex εὖ, & ῥὶν, *naſus.*

"Ευρινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ευριπιδικῶς, *Adv.* more Euripidis. Ab ἐυριπιδικὸς, quod eſt ab 'Ευριπίδης, *Euripides.*

'Ευρίπιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui inſtabilis eſt, ut Euripus; (2) qui fide incerta eſt. Ab ἐυριπίζω.

"ΕΥΡΙΠΟΣ, ȣ, ὁ, Euripus, fretum reciprocrum, quale eſt inter inſulam Eubœam & Atticam; (2) fretum quodvis; (3) aquæ ductus & receptaculum, ciſterna, lacuna, ſtagnum.

'Ευριπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Euripo ſimilis, reciprocos æſtus habens, velut Euripus. Ab ἔυριπος.

'ΕΥΡΙ'ΣΚΩ, invenio inveſtigando & inquirendo, (2) caſu reperio; (3) adipiſcor, conſequor, paro, adquiro; (4) comperio, reperio, deprehendo. F. ἐυρήσω, p. ἔυρηκα, a. 2. ἔυρον, ἐυρών. At ἐυρίσκομαι, invenior, a. 1. ἐυρέθην, & *Active*, invenio, a. 1. med. ἐυράμην, inveni, ἐυράμενος, adeptus, ἐυρημένος, *Perf.* id. ἐυρέαϑȣ, inveniſſe, a. 2. 'Αρετὰς ἐυρήσεις πάσας μαθήσει τε ϗ μελέτῃ αὐξανομένας, Xen. Τὰ δ' ἔργα τȣ̀ς λόγȣς ἐυρίσκεται, inveniunt, Soph, El. 627.

'Ευροέω, ῶ, f. ήσω, bene fluo; (2) facilem curſum habeo; (3) feliciter ago, proſpera fortuna utor. 'Ευρώσαντος τȣ̃ πράγματος, Polyb. Ab ἔυροος.

"Ευροια, ας, ἡ, facilis fluxus; (2) facilis curſus; (3) res proſperæ & ad voluntatem fluentes. Ab eod.

'Ευροίζητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ſtridens; (2) celeriter volans. Ex εὖ, & ῥοῖζος, *ſtridor.*

'Ευροκλύδων, ωνος, Euroaquilo, fluctuoſus Eurus. Ex ἔυρος, & κλύδων, *fluctus.*

'Ευρόνοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Euronotus, ventus ab oriente hiberno ſpirans. Ex ἔυρος, & νότος, *notus.*

"Ευροος, *contr.* ἔυρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene fluens, facilem curſum habens; (2) facilem meatum præbens; (3) copioſe fluens; (4) facundus. Ex ἐυ, & ῥόος, *fluxus.*

"ΕΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, Eurus, ventus ab oriente ſpirans.

"Ευρος, εος, τὸ, latitudo, amplitudo. Ab ἐυρὺς, *latus.*

'Ευῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene ſeu pulchre conſutus. Ex εὖ, & ῥάπτω, *ſuo.*

'Ευῤῥείτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchre fluens. Hom, ἐυῤῥείταο, *in Genitivo.* Ex ἐυ, & ῥέω, vel ῥείω, *fluo.*

'Εύῤῥηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens agnas, ſeu oves. Ex ἐυ, & ἄρς ἀρνὸς, *agnus.*

'Ευῤῥὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aut ἐυῤῥεὺς, q. d. pulchrifluus, ut hinc ſit *Genitiv.* ἐυῤῥεῖος, apud Hom. Ex ἐυ, & ῥέω, *fluo.*

'Εύῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, ſagacis naris. Ex ἐυ, & ῥὶν, *naſus.*

'Εύῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nimis fluens, bene fluens. Ex ἐυ, & ῥόος, *fluxus.*

'Ευρὺ, *Adv.* late. Ab ἐυρύς.

'Ευρυάγυιος, υία, υιον, latas vias habens. Ex ἐυρὺς, & ἀγυιὰ, *via.*

'Ευρύαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latam ſeu amplam aream habens; (2) latus, amplus. Ex ἐυρὺς, & ἅλως, *area.*

'Ευρυάλως, ωος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ευρυβατεύεσθαι, improbe agere, ut Eurybates, ſ. Eurybatus.

'Ευρυβίης, pro ἐυρυβίας, ȣ, ὁ, cujus vis ſe late extendit. Ex ἐυρὺς, & βία, *vis.*

'Ευρυγένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latas generationes habens. Ex ἐυρὺς, & γένος, *genus.*

'Ευρυδίνης, ȣ, ὁ, latos vortices habens. Ex ἐυρὺς, & δινὴ, *vortex.*

'Ευρυθμία, ας, ἡ, concinnitas, quam adferunt numeri; (2) concinnitas, corporis decens & aptus motus. Ab ἔυρυθμος.

"Ευρυθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, numeroſus; (2) concinnus. Ex ἐυ, & ῥυθμὸς, *numerus.*

'Ευρύθμως, *Adv.* numeroſe; (2) concinne. Ab ἔυρυθμος.

'Ευρυκάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum ſeu vaſtum caput habens. Ex ἐυρὺς, & κάρηνον, *caput.*

'Ευρύκερως, ωτος, lata cornua habens. Ex ἐυρὺς, & κέρας, *cornu.*

'Ευρυκρείων, οντος, ὁ, late dominans. Ex ἐυρὺς, & κρείων, *dominans.*

'Ευρυλείμων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, lata prata habens; (2) latus, amplus. Ex ἐυρὺς, & λειμὼν, *pratum.*

'Ευρυμέδων, οντος, ὁ, late regnans, late rex, Ex ἐυρὺς, & μέδω, *impero.*

'Ευρυμέτωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latam frontem habens. Ex ἐυρὺς, & μέτωπος, *frons.*

'Ευρύνω, f. υνῶ, dilato. Καλὸν δ' ἔυρυναν ἀγῶνα, Odyſſ. 8, 260. Ab ἐυρύς.

'Ευρύνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum dorſum habens. Ex ἐυρὺς, & νῶτος, *dorſum.*

'Ευρυόδειος, εία, εῖον, vel ἐυρυόδειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latas vias habens. Hinc ἐυρυοδείη, Ion. Ex ἐυρὺς, & ὁδὸς, *via.*

'Ευρυόπα, pro ἐυρυόπης, apud Hom. late ſonans, cujus vox late diffunditur. Ex ἐυρὺς, & ὄψ, *vox.*

'Ευρύοχλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latus ſeu amplus turba; (2) populoſus. Ex ἐυρὺς, & ὄχλος *populus, turba.*

'Ευρύοψ, late ſonans, ut hinc ſit accuſativus ἐυρύοπα Κρονίδην. Ab ὄψ, *vox.*

'Ευρύπεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum habens ſolum. Ex ἐυρὺς, & πέδον, *ſolum.*

'Ευρυπέδιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum habens calceum. Ex ἐυρὺς, & πέδιλος, *calceus.*

'Ευρύπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latos habens meatus; (2) lata habens vada. Ex ἐυρὺς, & πόρος, *tranſitus, meatus.*

'Ευρύπρωκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum & amplum podicem habens. Ex ἐυρὺς, & πρωκτὸς, *podex.*

'Ευρυπύλη, ης, ἡ, lata & ſpatioſa porta. Ex ἐυρὺς, & πύλη, *porta.*

'Ευρυπυλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, latas, amplas & ſpatioſas portas habens. Ex iiſd.

'Ευρύπυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ευρυρέεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lata habens fluenta, late fluens. Ex ἐυρὺς, & ῥέω, *fluo.*

'Ευρυρέω, f. εύσω, latefluo. Ex iiſd.

'ΕΥΡΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, latus, amplus.

'Ευρυσάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, latum & amplum ſcutum habens. Ex ἐυρὺς, & σάκος, *ſcutum.*

'Ευρυσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, late potens. Ex ἐυρὺς, & σθένος, *robur.*

'Ευρύσορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum habens loculum, ut ἐυρέσορον σπέος, in Epigr. amplum & capax ſepulchrum. Ex ἐυρὺς, & σορὸς, *loculus.*

'Ευρύϛερνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum pectus habens. Ex ἐυρὺς, & ϛέρνον, *pectus.*

'Ευρυϛήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui lato ſeu amplo pectore eſt, pectoroſus. Ex ἐυρὺς, & ϛῆθος, *pectus.*

'Ευρύϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lato ore, ſeu oſtio eſt. Ex ἐυρὺς, & ϛόμα, *os.*

'Ευρυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui late diſtenditur, latus, amplus. Ex ἐυρὺς, & τείνω, *tendo.*

'Ευρύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo. Ab ἐυρύς.

"Ευρυτος, ὁ ϗ ἡ, bene fluens, manans, liquidus. A ῥυτὸς, ῥευϛὸς, *fluidus.*

Ἐυρύτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lata & ampla habens foramina. Ex εὐρὺς, & τρητὸς, *perforatus.*

Ἐυρυφαρέτρης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, altam ſeu amplam habens pharetram. Epitheton Apollinis. Ex εὐρὺς, & φαρέτρα, *pharetra.*

Ἐυρυφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, late creſcens. Ex εὐρὺς, & φύω, *creſco.*

Ἐυρυχαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, latus, capax. Ex εὐρὺς, & χάζω, *capax ſum.*

Ἐυρυχαίτας, Dor. pro εὐρυχαίτης, ȣ, ὁ, latam comam habens. Ex εὐρὺς, & χαίτη, *coma.*

Ἐυρύχορος, ȣ, ἡ, in qua ampli chori duci poſſunt, & propterea ampla, ſpatioſa, ſc. urbs vel regio, ut ſit ab εὐρὺς, & χορὸς, *chorea.* Aut εὐρύχορος, pro εὐρύχωρος, metri cauſſa.

Ἐυρυχωρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὐρύχωρος.

Ἐυρυχωρία, ας, ἡ, locus amplus, ſpatium latum. Ab εὐρύχωρος.

Ἐυρύχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, locus amplus, ſpatioſus, capax. Ex εὐρὺς, & χῶρος, *locus.*

Ἐυρύωψ, ωπος, vel οπος, ὁ ϗ ἡ, latum vel magnum habens oculum, late videns. Jovis epitheton, quaſi omnia longe lateque providentia ſua perluſtrantis & gubernantis. Ab ὢψ, *oculus.* Aut ab ὄψ, *vox*, ut ſit longe lateque ſonans, tonans, Hom. Il. 1, 498. εὐρύοπα Κρονίδην. Apud eundem eſt & εὐρυόπα Ζεὺς, Il. 5, 265. *Nominativus*, pro εὐρυόπης.

Ἐυρώγης, εος, ὁ ϗ ἡ, bene acinatus. Ex εὖ, & ῥὼξ, *acinus.*

Ἐυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, & εὐρώεις, εντος, putris, ſitu obſitus; (2) tenebroſus, obſcurus; (3) amplus, latus. Ab εὐρώς.

Ἐυρωπαῖος, αία, αῖον, Europæus. Ab Ἐυρώπη.

Ἐυρωπεὺς, έως, ὁ, idem & ab eod.

Ἐυρώπη, ης, ἡ, Europa.

Ἐυρωπὸς, ἡ, ὸν, adſpectu latus; (2) tenebricoſus. Ab εὐρύωψ.

ἘΥΡΩ'Σ, ῶτος, ὁ, ſitus, mucor, caries.

Ἐυρωϛία, ας, ἡ, robur, firmitas, bona valetudo. Ab εὔρωϛος.

Ἔυρωϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, robuſtus, validus, bene valens. Ex εὖ, & ῥώννυμι, *roboro.*

Ἐυρώϛως, *Adv.* robuſte, valide, firmiter, fortiter. Ab εὔρωϛος.

ἘΥΡΩ'ΤΑΣ, ȣ, ὁ, Eurotas, fluvius Laconiæ; (2) veretrum in Epigr. apud Suidam.

Ἐυρωτιάω, ῶ, ſitu obſitus ſum, putreo, marceo, εὐρωτιῶν, Part. carioſus, ſordidus. Ab εὐρώς.

ἘΥ'Σ, bonus; (2) ſtrenuus.

Ἐυσανίδωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene tabulatus. Ex εὖ, & σανιδόω, *tabulo.*

Ἐυσαρκία, ας, ἡ, corpulentia, corporis plenitudo. Ab εὔσαρκος.

Ευσαρκος, ȣ, ὁ, bonam habens carnem, carnoſus, corpulentus. Ex εὖ, & σὰρξ, *caro.*

Ἐυσαρκόω, ῶ, f. ώσω, reddo corpulentum & carnoſum. Ab εὔσαρκος.

Ἐυσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio. Ab εὐσεβής.

Ἐυσεβέω, ῶ, f. ήσω, probe & religioſe Deum colo, pius ſum, pie ago. Πρῶτον μ̃ ἐν εὐσέβει τὰ πρὸς τȣ̀ς θεȣ̀ς, Iſocr. Ab eod.

Ἐυσεβέως, *Adv.* pie, religioſe. Ab εὐσεβής.

Ἐυσέβημα, ατος, τὸ, pium factum, officium pietatis. Ab εὐσεβέω.

Ἐυσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pius, religioſus, qui pie colit Deum. Hinc τὸ εὐσεβὲς, έος, pietas. Ex εὖ, & σέβομαι, *veneror, adoro, colo.*

Ἐυσεβῶς, *Adv.* idem quod εὐσεβέως.

Ἐυσειϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile poteſt concuti; (2) terræ motibus obnoxius. Ex εὖ, & σείω, *quatio.*

Ἐυσέληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucidus, lunæ fulgore illuſtris; (2) non illunis. Ex εὖ, & σελήνη, *luna.*

Ἔυσελμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchra habens tranſtra. Ex εὖ, & σέλμα, *tranſtrum.*

Ἔυσεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venerabilis. Ex εὖ, & σέβω, *colo, veneror.*

Ἔυσημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ſignificans; (2) inſignis. Ex εὖ, & σῆμα, *ſignum.*

Ἔυσηπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile putreſcit, putredini obnoxius. Ex εὖ, & σήπω, *putreſco.*

Ἐυσηψία, ας, ἡ, putreſcendi facultas. Ex iiſd.

Ἐυσθένεια, ας, ἡ, virium integritas, robur, fortitudo. Ab εὐσθενής.

Ἐυσθενέω, ῶ, f. ήσω, viribus polleo. Ἕκαϛον εὐσθενεῖ ἐν τῇ οἰκείᾳ χώρᾳ, Ariſtot. Ab eod.

Ἐυσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viribus pollens, validus, admodum robuſtus. Ex εὖ, & σθένος, *robur.*

Ἐυσιτέω, ῶ, f. ήσω, bene habitus ſum e cibo; (2) cibum appeto; (3) cibum alacriter ſumo. Ab εὔσιτος.

Ἔυσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bono eſt ſtomacho. Ex εὖ, & σῖτος, *cibus.*

Ἔυσκαρθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ſaltans, celer, velox, agilis. Ex εὖ, & σκαρθμὸς, *ſaltus.*

Ἐυσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bona habens crura. Ex εὖ, & σκέλος, *crus.*

Ἐυσκεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene tectus, bonum tegumentum habens. Ex εὖ, & σκέπω, *tego.*

Ἔυσκευος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vaſis utenſilibus bene inſtructus. Ex εὖ, & σκεῦος, *vas.*

Ἐυσκευόω, vaſis utenſilibus bene inſtruere. Ὅυτω μ̃ εὐσκευȣ̃μεν, Soph. Aj. 834. Ab εὖ, & σκευόω.

Ἔυσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus, gratas umbras habens, amœnus. Ex εὖ, & σκιὰ, *umbra.*

Ἔυσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſcopum perite adſequitur; (2) providus; (3) opportunus. Ex εὖ, & σκόπος, *finis, ſcopus.*

Ἐυσχωμμόνως, *Adv.* more eorum qui faciles ſunt in ſcommatis proferendis. Ab εὐσκώμμων.

Ἐυσκωμμοσύνη, ης, ἡ, facilitas in ſcommatis & dicteriis ſalſis jaciendis. Ab eod.

Ἐυσκώμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, facilis in dicteriis ſive ſcommatibus dicendis. Ex εὖ, & σκῶμμα, *ſcomma.*

Ἐυσμίλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcalpro bene politus, ex Heſ. Ex εὖ, & σμίλη, *ſcalprum.*

Ἔυσοια, ας, ἡ, robur, virium potentia, Heſ. & Suid. Ab εὔσοος.

Ἔυσοος, *contr.* εὔσȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tuto ſervatur, incolumis, bene ſalvus, ex Heſ. Ex εὖ, & σόος, *ſalvus.*

Ἔυσπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras ſpiras faciens, pulchre ſe in ſpiras colligens, in ſpiras bene convolutus. Ex εὖ, & σπεῖρα, *ſpira, linea flexuoſa.*

Ἐυσπλαγχνία, ας, ἡ, animoſitas; (2) miſericordia. A ſeq.

Ἔυσπλαγχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animoſus; (2) miſericors. Ex εὖ, & σπλάγχνα, *viſcera.*

Ἔυσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœcundus ſeminis. Ex εὖ, & σπορὸς, ὁ, *ſemen.*

Ἐυϛάθεια, ας, ἡ, ſtabilitas, firmitas, conſtantia; (2) bona conſtitutio corporis. Ab εὐϛαθής.

Ἐυϛαθέω, ῶ, f. ήσω, ſtabilis ac firmus ſum, placidus ac tranquillus ſum, quieſco. Ἐυϛαθȣ̃ν πέλαγος, Luc. Ab eod.

Ἐυϛαθία, ας, ἡ, idem quod εὐϛάθεια.

Ἐυϛαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſtabilis, firmus, conſtans. Hinc τὸ εὐϛαθὲς, έος, bona conſtitutio. Ex εὖ, & ἵϛημι, *ſiſto.*

Ἐυϛαθῶς, *Adv.* conſtanter, firmiter, tuto. Ab εὐϛαθής.

Ἐυϛαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene inſtructus, decenter ornatus; (2) ſuccinctus & paratus; (3) leviter armatus, ideoque expeditus. Ex εὖ, & ϛέλλω, *orno, apparo.*

Ἐυϛαλῶς, *Adv.* decenti cultu & ornatu, compoſite. Ab εὐϛαλής.

Ἐυϛάφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uvis onuſtus. Ex εὖ, & ϛαφυλὴ, *uva.*

Ἔυϛαχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, bonas ſpicas ferens. ſpicis abundans. Ex εὖ, & ϛάχυς, *ſpica.*

Ἔυϛερνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonum ac firmum pectus habens. Ex εὖ, & ϛέρνον, *pectus.*

Ἐυϛέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corona pulchra cinctus, bene coronatus; (2) bene munitus, bene muris cinctus. Ex εὖ, & ϛέφανος, *corona.*

Ἐυϛεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex εὖ, & ϛέφω, *corono.*

Ἐυϛέφιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐυϛιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene tritus & calcatus, pedibus viatorum; (2) planus. Ex εὖ, & ϛείβω, *calco.*

Ἔυϛιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἔυϛολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene indutus, pulchre ornatus; (2) bene inſtructus, habilis. Ex εὖ, & ϛέλλω, *orno.*

Ἐυϛομα, *Adv.* de ſilentio in ſacris, ut εὔϛομ' ἔχε, ore fave, lingua fave, i. e. ſile, εὔϛομα κείσθω, lingua favendum. Ab εὖ, & ϛόμα, *os.*

Ἐυϛομαχία, ας, ἡ, bonus ventriculus; (2) ſapor ſtomacho gratus. Ab εὐϛόμαχος.

Ἐυϛόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonum habens ſtomachum; (2) ſtomacho conveniens, utilis, gratus, ſtomachum corroborans. Ex εὖ, & ϛόμαχος, *ſtomachus.*

Ἐυϛομέω, ῶ, f. ήσω, ſuavem ore cantum modulor; (2) ore rotundo loquor; (3) ore faveo, bona verba dico. Ab εὔϛομος.

Ἐυϛομία, ας, ἡ, bona pronunciatio; (2) oris feſtivitas, dicacitas; (3) ſapor ori gratus. Ab eod.

Ἔυϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ori conveniens, ſapidus; (2) qui pulchro ore eſt; (3) diſertus. Ex εὖ, & ϛόμα, *os.*

Ἐυϛοχάζομαι, f. άσομαι, conjectura adſequor. Ex εὖ, & ϛοχάζομαι, *collimo.*

Ἐυϛοχέω, ῶ, f. ήσω, jaculandi peritus ſum, ſolerter jaculor, ſcopum attingo; (2) ſolerter conjecto. Πάσης εὐϛοχεῖν περιϛάσεως, Polyb. Ab εὔϛοχος.

Ἐυϛόχημα, ατος, τὸ, id, quod conjicitur, quod ſolerter perſpicitur; (2) ſententia, apophthegma. Ab εὐϛοχέω.

Ἐυϛοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, perſpicacitas, ſolertia conjectandi. Ab εὔϛοχος.

Ἔυϛοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix in jaculando, peritus jaculandi; (2) recta ad ſcopum tendens, directus; (3) ſolers, ingenioſus, perſpicax, acutus. Ex εὖ, & ϛοχάζομαι, *collimo.*

Ἐυϛόχως, *Adv.* modo eorum, qui ſcopum bene attingunt; (2) dextre, apte, ſolerter. Ab εὔϛοχος.

Ἔυϛρα, vel εὖϛρα, ας, ἡ, foſſa, in qua ſues mactabantur; (2) ſpica hordei toſta. Ab εὕω, vel εὔω, *uſtulo.*

Ἐυϛραβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facile torquetur, vel flectitur. Ex εὖ, & ϛρέφω, *verto, torqueo, flecto.*

Ἐυϛρατηγέω, ῶ, f. ήσω, bene impero exercitui. Ex εὖ, & ϛρατηγέω, *exercitum duco.*

Ἐυϛραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verſatilis, qui dextre circumagi poteſt, qui facile flecti aut torqueri poteſt, agilis; (2) navus, ſtrenuus. Ex εὖ, & ϛρέφω, *verto, flecto, torqueo.*

Ἔυϛρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ευστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pulchre tortus; (2) flexilis. Ex iiſd.

’Ευστροφία, ας, ἡ, q. d. verſatilitas; (2) verſutia, verſatile ingenium. Ab ἔυστροφος.

῎Ευστροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tortilis; (2) agilis; (3) pulchre tortus. Ex εὖ, & στρέφω, *torqueo.*

’Ευστρογγυλίζω, f. ίσω, in rotunditatem conglobo. Ex εὖ, & στρογγυλίζω, *rotundo.*

῎Ευστυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, columnas juſtis intervallis diſtributas habens, ideoque columnarum ſpecie decorus. Ex εὖ, & στύλος, *columna.*

’Ευσύλληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile concipit; (2) facilis captu; (3) comprehenſibilis. Ex εὖ, & συλλαμβάνω, *comprehendo.*

’Ευσυλλόγιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile colligi poteſt. Ex εὖ, & συλλογίζομαι, *colligo, ratiocinor.*

’Ευσύμβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui per conjecturas facile cognoſci poteſt. Ex εὖ, & συμβάλλω, *conjicio.*

’Ευσύμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis in pactis, facilis in commercio, cum quo facile pactum inimus; (2) fauſti ominis, fauſti ſigni; (3) facile aliquid conjiciens, bonus conjector. Ex εὖ, & σύμβολον, *ſymbolum.*

’Ευσυμπερίφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile circumducitur quo quis vult, obſequioſus, moriger, facile adſentiens. Ex εὖ, & συμπεριφέρω, *una circumduco.*

’Ευσύμφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile coaleſcens, qui facile coagmentari poteſt. Ex εὖ, & συμφύω, *coaleſco.*

’Ευσυνάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile congregari poteſt; (2) in quem facile aliquid comportari poteſt. Ex εὖ, & συνάγω, *conduco, comporto.*

’Ευσυνάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum quo facile haberi poteſt commercium, ſociabilis, placidus, ingenuus. Ex εὖ, & συναλλάττω, *concilio.*

’Ευσυνάρμοστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile aptari & coagmentari poteſt. Ex εὖ, & συναρμόζω, *coagmento.*

’Ευσυνάρπαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile abripi poteſt. Ex εὖ, & συναρπάζω, *abripio.*

’Ευσυνείδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ſibi conſcius, bona conſcientia vivens. Ex εὖ, & συνειδέναι, *conſcium ſibi eſſe.*

’Ευσυνεσία, ας, ἡ, bona ſagacitas, bona prudentia in judicando. Ex εὖ, & σύνεσις, *intelligentia.*

’Ευσύνετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intellectu facilis; (2) admodum prudens, perſpicax, ſagax. Ex εὖ, & συνίημι, *intelligo.*

’Ευσυνθετέω, ῶ, bene compoſitus ſum; (2) fœderibus ineundis facilem me præbeo; (3) fœdera & pacta ſervo. Ab ἐυσύνθετος.

’Ευσύνθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apte compoſitus; (2) aptus ad compoſitionem. Ex εὖ, & σύνθετος, *compoſitus.*

’Ευσύνοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile conſpici poteſt, conſpicuus, manifeſtus, intellectu facilis. Ex εὖ, & σύνοπτος, *conſpicuus.*

῎Ευσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, elegantes habens pedes. Ex εὖ, & σφυρὸν, *malleolus pedis.*

’Ευσχημολογέω, ῶ, f. ήσω, honeſte & ſcite loquor. Ex ἔυσχημος, & λέγω, *dico.*

’Ευσχημονέω, ῶ, f. ήσω, honeſte me contineo; (2) decenti corporis habitu ſum. Ab ἐυσχήμων.

’Ευσχημόνως, *Adv.* decore, decenter. Ab eod.

῎Ευσχημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, honeſtus, compoſitus. Ex εὖ, & σχῆμα, *forma, geſtus.*

’Ευσχημοσύνη, ης, ἡ, decor, ſpecioſitas, modeſtia. Ab ἐυσχήμων.

’Ευσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, decens, ſpectabilis, honoratus; (2) modeſtiæ ſtudens, & legibus obtemperans. Ex εὖ, & σχῆμα, *habitus.*

’Ευσχήμως, *Adv.* honeſte, compoſite. Ab ἔυσχημος.

’Ευσχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene fiſſus aut ſciſſus. Ex εὖ, & σχίζω, *findo.*

῎Ευσχιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fiſſilis, qui facile findi aut ſcindi poteſt. Ex iiſd.

’Ευσχολέω, ῶ, f. ήσω, vaco, otio abundo. Ab ἔυσχολος.

’Ευσχολία, ας, ἡ, vacatio.

῎Ευσχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui abundat otio. Ex εὖ, & σχολὴ, *otium.*

’Ευσωματέω, ῶ, f. ήσω, ſum corpore pulchro & bene conſtituto. ’Ευσωματεῖ γδ ϗ σφριγᾷ, Ariſt. Nub. 797. Ab ἐυσώματος.

’Ευσωματία, ας, ἡ, bona corporis conſtitutio. Ab eod.

’Ευσώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui corpore bene conſtituto eſt, corpulentus, qui corpus habet robuſtum. Ex εὖ, & σῶμα, *corpus.*

῎Ευσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem ac corpulentus. Ex iiſd.

῎Ευσωτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens bonas curvaturas ligneas rotæ. Ex εὖ, & σῶτρον, *curvatura lignea rotæ.*

’Ευτακτέω, ῶ, f. ήσω, ordinem ſervo. Ab ἔυτακτος.

῎Ευτακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ordinatus, diſpoſitus; (2) ordinem ſervans, certo ordine procedens. Hinc τὸ ἔυτακτον, ȣ, diſciplina, modeſtia. Ex εὖ, & τάττω, *ordino.*

’Ευτάκτως, *Adv.* ordinate; (2) æqualiter, compoſite. Ab ἔυτακτος.

’Ευταμίευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene reconditus; (2) qui parce promitur. Ex εὖ, & ταμιεύω, *recondo.*

’Ευταξία, ας, ἡ, bonus ordo, modeſtia. Ex εὖ, & τάττω, *ordino.*

’Ευτάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile perturbatur. Ex εὖ, & ταράσσω, *perturbo.*

῎ΕΥΤΕ, *Adv.* aliquando; (2) quando, quum, ubi; (3) quoad; (4) quandoquidem; (5) ſicut, velut, ceu.

’Ευτείχης, εος, ὁ ϗ ἡ, bene munitus. Ex εὖ, & τεῖχος, *murus.*

’Ευτείχεος, idem & ex iiſd.

’Ευτέκμαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjectu facilis. Ex εὖ, & τεκμαίρομαι, *conjicio.*

’Ευτεκνέω, ῶ, ἐυτεκνȣ̃σα, felix prole.

’Ευτεκνία, ας, ἡ, felicitas ſobolis. Ab ἔυτεκνος.

῎Ευτεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix ſobole; (2) fœcundus. Ex εὖ, & τέκνον, *filius.*

’Ευτέλεια, ας, ἡ, parvus ſumptus, frugalitas, parſimonia; (2) vilitas, humilitas. Ab ἐυτελής.

’Ευτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non magnam impenſam requirens, tenuis, frugalis, qui parvos ſumptus facit; (2) vilis, frivolus. Ex εὖ, & τέλος, *ſumptus.*

’Ευτελίζω, f. ίσω, floccifacio, vilipendo, contemno aliquid, tanquam ἐυτελές. ’Ευτελίζειν τὰς θεὰς, Luc. Ab ἐυτελής.

’Ευτελῶς, *Adv.* parvo ſumptu, frugaliter, tenuiter. Ab eod.

’Ευτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, una Muſarum. Ex εὖ, & τέρπω, *delecto.*

’Ευτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aptus ad delectandum, vi delectandi præditus, amœnus. Ex iiſd.

’Ευτεχνία, ας, ἡ, peritia, doctrina, eruditio. Ab ἔυτεχνος.

῎Ευτεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, artificioſus, artis peritus. Ex εὖ, & τέχνη, *ars.*

῎Ευτμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ſectus & paratus. Ex εὖ, & τέμνω, *ſeco.*

’Ευτοκέω, ῶ, f. ήσω, facile pario. Ab ἔυτοκος.

’Ευτοκία, ας, ἡ, fœcunditas; (2) facilis partus. Ab eod.

῎Ευτοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœcundus; (2) facile pariens. Ex εὖ, & τίκτω, *pario.*

’Ευτολμία, ας, ἡ, audacia, confidentia, animoſitas, animi præſentia. Ab ἔυτολμος.

῎Ευτολμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, audax, confidens, animoſus, intrepidus. Ex εὖ, & τολμάω, *audax ſum.*

’Ευτόλμως, *Adv.* audacter, animoſe, intrepide. Ab ἔυτολμος.

῎Ευτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſectu facilis; (2) bene ſeu pulchre ſectus. Ex εὖ, & τέμνω, *ſeco.*

’Ευτονέω, ῶ, f. ήσω, validus ſum; (2) vires recipio. Ab ἔυτονος.

’Ευτονία, ας, ἡ, firmitas tenoris. Ab eod.

῎Ευτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, validus, firmus. Ex εὖ, & τείνω, *tendo.*

’Ευτόνως, *Adv.* acriter, magna contentione. Ab ἔυτονος.

’Ευτοξία, ας, ἡ, dexteritas & peritia jaculandi. Ab ἔυτοξος.

῎Ευτοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonum arcum habens. Ex εὖ, & τόξον, *arcus.*

῎Ευτορνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tornatu facilis; (2) pulchre tornatus. Ex εὖ, & τόρνος, *tornus.*

’Ευτράπεζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos laute excipit; (2) qui tranſigitur ad menſam laute inſtructam; (3) qui bene inſtructa menſa utitur. Ex εὖ, & τράπεζα, *menſa.*

’Ευτραπελεύομαι, lepide jocor.

’Ευτραπελία, ας, ἡ, urbanitas, facetiæ; (2) ſcurrilitas, dicacitas. Ab ἐυτράπελος.

’Ευτραπελίζω, f. ίσω, feſtive jocor.

’Ευτράπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſua verba ſcite vertere poteſt, urbanus, facetus, lepidus, feſtivus, jocoſus, ſcurra. Ex εὖ, & τρέπω, *verto.*

’Ευτραφέω, ῶ, nutrimentis abundo. A τρέφω, *nutrio.*

’Ευτραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene nutritus, ſaginatus, pinguis. Ab eod.

’Ευτρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene paratus. Ex iiſd.

’Ευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, inſtruo. Ab ἐυτρεπής.

’Ευτρεπισμὸς, ȣ̃, ὁ, apparatus, apparatio. Ab ἐυτρεπίζω.

῎Ευτρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verti facilis, mutabilis. Ex εὖ, & τρέπω, *verto.*

’Ευτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene nutritus, bene ſaginatus. Ex εὖ, & τρέφω, *nutrio.*

῎Ευτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene perforatus, late hians. Ex εὖ, & τιτράω, *perforo.*

’Ευτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene tritus. Ex εὖ, & τρίβω, *tero.*

῎Ευτριπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tritu facilis, friabilis. Ex iiſd.

῎Ευτριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene comatus, bene capillatus. Ex εὖ, & θρὶξ, *coma.*

’Ευτροπία, ας, ἡ, morum probitas, morum elegantia. Ab ἔυτροπος.

῎Ευτροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui probatis eſt moribus, bene moratus. Ex εὖ, & τρόπος, *mores.*

’Ευτροφέω, ῶ, f. ήσω, bene alor, copioſum nutrimentum accipio. Ab ἔυτροφος.

’Ευτροφία, ας, ἡ, bona nutritio, alimen copia; (2) habitus vegetior. Ab eod.

῎Ευτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bene altus ſeu nutritus eſt; (2) pinguis, plenus; (3) copioſe nutriens. Ex εὖ, & τρέφω, *nutri*

’Ευτρόχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rotundus; (2) pl nus. Ab ἔυτροχος.

῎Ευτροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene currens, volubilis, agilis. Ex εὖ, & τρέχω, *curro.*

’Ευτρύγητ

Εὐτρύγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile demetitur, qui facile decerpitur, qui facile vindemiatur. Ex εὖ, & τρυγάω, *cereales fructus colligo*.

Εὔτυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene fabricatus, affabre factus; (2) paratus; facilis. Ex εὖ, & τεύχω, *fabricor*.

Εὐτυχέω, ῶ, f. ήσω, ſum felix, ſecunda fortuna utor; (2) feliciter obtineo, aſſequor. Εὐτύχηται τοῖς πολεμίοις, Plut. Ab εὐτυχής.

Εὐτυχέως, Ion. pro εὐτυχῶς, feliciter. Ab eod.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, felicitas. Ab εὐτυχέω.

Εὐτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſecunda fortuna, felicitas. Ab εὐτυχής.

Εὐτυχία, ας, ἡ, ſecunda fortuna, felicitas. Ab εὐτυχής.

Εὐτυχῶς, feliciter; proſpere.

Εὔυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aqua abundans. Ex εὖ, & ὕδωρ, *aqua*.

Εὔυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laude dignus, celebrandus. Ex εὖ, & ὕμνος, *hymnus*.

Εὐυπέρβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuperatu facilis, facile ſuperabilis. Ex εὖ, & ὑπερβάλλω, *ſupero*.

Εὔυφαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene & eleganter textus. Ex εὖ, & ὑφαντὸς, *textus*.

Εὐυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene & eleganter textus. Ab εὖ, & ὑφὴ, *textura*.

Εὐφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene clarus, pellucidus, Nonnus. Ex εὖ, & φαίνω, *appareo*.

Εὐφαντασίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bene & facile capit viſiones; (2) qui ſibi omnia ſecundum verum optime fingit. Ex εὖ, & φαντασιόομαι, *viſiones concipio*.

Εὐφαρέτρας, Dor. pro εὐφαρέτρης, ȣ, ὁ, pulchram pharetram habens. Ex εὖ, & φαρέτρα, *pharetra*.

Εὐφάρμακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medicamentis conveniens, ſeu utilis. Ex εὖ, & φάρμακον, *medicamentum*.

Εὐφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pulchrum ſplendorem habens, valde ſplendidus. Ex εὖ, & φέγγος, *ſplendor*.

Εὐφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo; (2) gratulor, bene ominor; (3) faveo lingua, bona verba dico; εὐφήμει, melius ominare; bona verba quæſo; deſine male loqui; ſile; εὐφημεῖτε, favete linguis. Ἐν κακοῖσι γὰρ οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν ϛόμα, Eur. Hec. 659. Ab εὔφημος.

Εὐφημία, ας, ἡ, bona fama; (2) laus, favor; (3) honorifica appellatio; (4) bonum omen; (5) fauſta acclamatio. Ab eod.

Εὐφημίζω, f. ίσω, fauſtis acclamationibus proſequor. Ab eod.

Εὐφημισμὸς, ȣ̃, ὁ, boni ominis captatio; (2) Euphemiſmus, figura rhetorica, qua res ingrata nomine non ingrato effertur. Ab εὐφημίζω.

Εὔφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, honorificus; (2) qui fauſta precatur; (3) pius, religioſus. Ex εὖ, & φήμη, *fama*.

Εὐφήμως, *Adv.* honeſto nomine; (2) per Euphemiſmum; (3) bona verba dicendo, bene precando; (4) religioſe. Ab εὔφημος.

Εὔφθαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile corruptibilis. Ex εὖ, & φθείρω, *corrumpo*.

Εὔφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ſonans, ſuavem edens ſonum. Ex εὖ, & φθόγγος, *ſonus*.

Εὔφιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſtringens, vim adſtringendi habens, obturandi vel obſtruendi vi pollens. Ex εὖ, & φιμὸς, *camus, fiſcella*.

Εὔφλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inflammatu ſeu uſtu facilis. Ex εὖ, & φλέγω, *uro*.

Εὐφορβία, ας, ἡ, paſtus, ſeu alimenti copia. Ex εὖ, & φορβὴ, *pabulum*.

Εὐφόρβιον, ȣ, τὸ, nomen arboris. Ex iiſd.

Εὐφορέω, ῶ, f. ήσω, ferax ſum, uberes fructus profero. Ἀνθρώπȣ τινὸς πλȣσίȣ εὐφόρησεν ἡ χώρα, Luc. 12, 16. Ab εὔφορος.

Εὐφορία, ίας, ἡ, portandi facilitas; (2) feracitas, fertilitas, abundantia, ubertas. Ab eod.

Εὐφόρμιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, pulchram citharam habens; (2) *Subſt.* ἡ, pulchra cithara. Ex εὖ, & φόρμιγξ, *cithara*.

Εὐφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, portatu ſeu toleratu facilis, tolerabilis. Ab εὐφορέω.

Εὔφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, portatu facilis; (2) qui facile fert, fertilis, ferax, fœcundus; (3) agilis, expeditus. Ex εὖ, & φέρω, *fero*.

Εὐφόρως, *Adv.* ita, ut facile portetur vel toleretur; (2) leviter, facile. Ab εὔφορος.

Εὐφραδέως, *Adv.* eleganter, prudenter; (2) decenter, ornate. Ab εὐφραδής.

Εὐφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clarus, manifeſtus; (2) bene diſſerens, diſertus. Ex εὖ, & φράζω, *dico*.

Εὐφραδία, ας, ἡ, venuſtas ſermonis, vis dicendi. Ab εὐφραδής.

Εὐφραίνω, f. ανῶ, lætifico, exhilaro, oblecto; εὐφραίνομαι, lætor. Κάκȣσας γ' ἐμȣ̃ τοιαῦθ' ἃ τὸν τȣ̃δ' ȣ̓́ποτ' εὐφρανεῖ βίον, Soph. Oed. Col. 1348. Ἦν δ' ἐμοὶ ϗ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνηθ' εὑρήμασιν, Ariſt. Nub. 561. Πεπαυμένος μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται, Soph. Aj. 280. Ex εὖ, & φρὴν, *mens*.

Εὐφραντικὸς, ἡ, ὸν, exhilarans, genialis.

Εὐφρασία, ας, ἡ, lætitia, gaudium honeſtum. Ab εὐφραίνω.

Εὔφραϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, explicatu facilis; (2) pronunciatu facilis; (3) bene notus, notabilis, certus. Ex εὖ, & φράζω, *dico*.

Εὐφρονέω, ῶ, f. ήσω, bene ſapio; (2) bene cupio. Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, Il. 2, 78. Ab εὔφρων.

Εὐφρόνη, ης, ἡ, nox. Ab εὐφρονέω, quia nox aptiſſima ad inventionem & conſiderationem rerum.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia, hilaritas, animi voluptas. Ab εὔφρων.

Εὐφρόσυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lætitiam adferens; (2) hilaris, lætus. Ab eod.

Εὔφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens ſe bene habet; (2) hilaris, lætus; (3) lætitiam adferens, exhilarans. Ex εὖ, & φρὴν, *mens*.

Εὐφυγία, ας, ἡ, fugæ facilitas ſeu commoditas. Ex εὖ, & φεύγω, *fugio*.

Εὐφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ingenioſus, induſtrius; (2) aptus, commodus; (3) bene creſcens; (4) validus, robuſtus. Ex εὖ, & φύω, *naſcor, creſco*.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, bona indoles, ingenii dexteritas. Ab εὐφυής.

Εὐφύλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cuſtoditu ſeu ſervatu facilis; (2) bene cuſtoditus; (3) a quo facile caveri poteſt. Ex εὖ, & φυλάσσω, *cuſtodio*.

Εὔφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchra folia habens. Ex εὖ, & φύλλον, *folium*.

Εὐφυῶς, *Adv.* ingenioſe; (2) ut decet bona indole præditum; (3) percommode. Ab εὐφυής.

Εὐφωνία, ας, ἡ, bona vox, vox canora, vocalitas; (2) ſuavis pronunciatio. Ab εὔφωνος.

Εὔφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ſonans, vocalis, canorus. Ex εὖ, & φωνὴ, *vox*.

Εὐφώνως, *Adv.* bona voce; (2) ſuavi pronunciatione. Ab εὔφωνος.

Εὐφώρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deprehenſu facilis. Ex εὖ, & φωράω, *deprehendo*.

Εὐχαίτης, ȣ, ὁ, bene ſeu pulchre jubatus; (2) bene comatus. Ex εὖ, & χαίτη, *coma*.

Εὔχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonum æs habens, ex pulchro ære factus. Ex εὖ, & χαλκὸς, *æs*.

Εὔχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ, gratioſus, gratus, jucundus, facetus, cui gratia ineſt. Ex εὖ, & χάρις, *gratia*.

Εὐχαριϛέω, ῶ, f. ήσω, gratum me præbeo, gratias ago. Εὐχαριϛεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, 2 Theſſ. 1, 3. Ab εὐχάριϛος.

Εὐχαριϛήριον, ȣ, τὸ, gratiarum actio; (2) ſacra Cœna. Ab εὐχαριϛέω.

Εὐχαριϛήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut hymnus, quo gratiæ aguntur. Ex εὖ, & χαριϛήριος, quod idem notat.

Εὐχαριϛία, ας, ἡ, grata beneficiorum commemoratio, grata animi ſignificatio; (2) gratiarum actio; (3) myſterium ſacræ Cœnæ, quia pars ejus gratiarum actio cum beneficiorum per Chriſtum partorum commemoratione conjuncta. Ab εὐχάριϛος.

Εὐχάριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gratus, beneficii memor; (2) gratioſus, acceptus, amabilis. Ex εὖ, & χάρις, *gratia*.

Εὐχαρίϛως, *Adv.* animo grato; (2) placide, gratioſe. Ab εὐχάριϛος.

Εὔχειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene labroſus, pulchra ſeu magna labia habens. Ex εὖ, & χεῖλος, *labium*.

Εὐχείμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad hiberna accommodatus; (2) ſalubri frigori expoſitus; (3) frigoris bene patiens. Ex εὖ, & χεῖμα, *hiems*.

Εὔχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, cui manus ſunt habiles, manu fortis, ſtrenuus. Ex εὖ, & χεὶρ, *manus*.

Εὐχειρία, ας, ἡ, manuum dexteritas ſeu agilitas; (2) artificium. Ab εὔχειρ.

Εὔχειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὔχειρ.

Εὐχείρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile in poteſtatem redigi poteſt, facile ſuperabilis, captu & manſuefactu facilis. Ex εὖ, & χειρόω, *manuum viribus ſupero*.

Εὐχέρεια, ας, ἡ, facilitas; (2) levitas; (3) proclivitas. Ab εὐχερής.

Εὐχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manibus facile tractabilis, facilis; (2) levis; (3) proclivis. Ex εὖ, & χεὶρ, *manus*.

Εὐχερῶς, *Adv.* facile; (2) leviter; εὐχερέϛερον, facilius; εὐχερέϛατα, facillime. Ab εὐχερής.

Εὐχετάομαι, ῶμαι, precor; ſupplico. (2) glorior; jacto me. Poët. εὐχετόωνται pro εὐχετῶνται, εὐχετάονται, 3. plur. ind. εὐχετοώμην, imperf. pro εὐχετώμην, εὐχεταόμην. Μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαϛος, Il. 8, 347. Ab εὔχομαι.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, oratio, precatio, votum. Ab eod.

Εὔχιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abundans pabulo & alimonia. Ex εὖ, & χιλὸς, *pabulum*.

Εὔχλοος, *contr.* εὔχλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene virens, pulchre vireſcens. Ex εὖ, & χλόα, *herba virens*.

Εὔχλωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchre viridans; (2) viridis. Ex εὖ, & χλωρὸς, *viridis*.

Εὐχολόγιον, ȣ, τὸ, libellus, in quo preces continentur. Ex εὐχὴ, & λόγος, *ſermo*.

ΕΥΧΟΜΑΙ, f. εὔξομαι, precor; opto; voveo; (2) glorior; jacto me; (3) profiteor. Ἕτεροι γάρ εἰσιν, οἷσιν εὔχομαι θεοῖς, Ariſt. Ran. 1002. Εὐξόμεθ' ἑαυτοῖς ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ', id. Av. 630.

Εὔχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens chordas. Ex εὖ, & χορδὴ, *chorda*.

Εὔχορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœno ſeu gramine abundans. Ex εὖ, & χόρτος, *fœnum.*

Εὖχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus; (2) gloriatio, jactatio. Ab εὔχομαι.

Εὐχρηματέω, ῶ, f. ήσω, opulentus ſum, divitiis abundo. Ab εὐχρήματος.

Εὐχρηματία, ας, ἡ, opulentia. Ab eod.

Εὐχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, pecunioſus, a pecunia bene inſtructus. Ex εὖ, & χρήματα, *opes, pecunia.*

Εὐχρημονέω, ῶ, f. ήσω, idem quod εὐχρηματέω.

Εὐχρηστέω, ῶ, f. ήσω, facilem ſeu commodum uſum præbeo, utilis ſum; εὐχρηστοῦμαι, commodis afficior, ſeu beneficiis. Ab εὔχρηστος.

Εὐχρήστημα, ατὸς, τὸ, commodum. Ab εὐχρηστέω.

Εὐχρηστία, ας, ἡ, utendi facilitas; uſus commodus, commoditas; (2) utilitas. Ab εὔχρηστος.

Εὔχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, commodus; utilis. Ex εὖ, & χράομαι, *utor.*

Εὐχρήστως, ***Adv.*** commode, utiliter. Ab εὔχρηστος.

Εὐχροέω, ῶ, f. ήσω, bono ſum colore, colore ſum hilari, vel jucundo; (2) bona ſum corporis habitudine. Ab εὔχροος.

Εὐχροὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὔχροος.

Εὔχροια, ας, ἡ, pulcher color. Ab εὔχροος.

Εὔχροος, *contr.* εὔχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, bono præditus colore, bene coloratus. Ex εὖ, & χρόα, *color.*

Εὔχρως, ὁ ϗ ἡ, boni coloris. Ab eod.

Εὐχυλία, ας, ἡ, bonitas ſucci; (2) bonus ſapor. Ab εὔχυλος.

Εὔχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, bono ſucco præditus, ſapidus; (2) ſucco abundans. Ex εὖ, & χυλὸς, *ſuccus.*

Εὐχυμία, ας, ἡ, bonus ſuccus, bonus ſapor, ſaporis gratia. A χυμὸς, *ſuccus, ſapor.*

Εὔχυμος, ὁ ϗ ἡ, qui boni ſucci eſt, ſapidus. A χυμὸς, *ſuccus, ſapor.*

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum; (2) precatio; (3) devotio; (4) gloriatio; (5) gloria. Ab εὔχομαι.

Εὐχωλιμαῖος, αία, αῖον, qui vota facit, devotus; (2) optabilis. Ab εὐχωλή.

Εὐχώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile ſeparatur, ſeparatu & ſecretu facilis. Ex εὖ, & χωρίζω, *ſeparo.*

Εὔχωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile muniri aggere poteſt. Ex εὖ, & χώννυμι, *aggere munio.*

Εὐψηλάφητος, ὁ ϗ ἡ, tractabilis. A ψηλαφᾶν, *contrectare.*

Εὔψυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis refrigeratu. Ex εὖ, & ψύχω, *refrigero.*

Εὐψυχέω, ῶ, f. ήσω, forti magnoque ſum animo, confido, bono ſum animo. Ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ, Phil. 2, 19. Ab εὔψυχος.

Εὐψυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jucundo & ſalubri expoſitus frigori; (2) frigidus. Ex εὖ, & ψύχω, *frigefacio.*

Εὐψυχία, animi præſtantia & fortitudo, magnanimitas, æquanimitas. Ab εὔψυχος.

Εὔψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui generoſo & alacri eſt animo, animoſus, magnanimus; (2) lætus; (3) æquo animo, animo miti præditus; (4) audax. Ex εὖ, & ψυχὴ, *anima.*

Εὐψύχως, ***Adv.*** animoſe, animo magno fortique, æquo animo. Ab εὔψυχος.

ΕΥ͂Ω, vel εὕω, uro, uſtulo. Ἦτ' ἄνδρα ϗ ἰφθιμόν περ ἐόντα, Εὔει ἄτερ δαλοῦ, Heſiod. Ἔργ. 703.

Εὐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bene olens, fragrans. Ex εὖ, & ὄζω, *oleo.*

Εὐωδία, ας, ἡ, odor, fragrantia, ſuavitas odoris. Ab εὐώδης.

Εὐωδιάζω, f. άσω, boni odoris ſum, bene oleo, odoratum reddo, odorem ſpargo. Ab εὐωδία.

Εὐώδιν, ινος, ἡ, partu felix. Nonnus, εὐώδινος θαλάσσης, fœcundi maris. Ex εὖ, & ὠδὶν, *dolor partus.*

Εὐώλενος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens ulnas. Ex εὖ, & ὠλένη, *ulna, cubitus.*

Εὐώμαλος, ὁ ϗ ἡ, æquabilis. Ab ὁμαλὸς, *planus.*

Εὐώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vilis pretii eſt. Ab εὔωνος.

Εὐωνία, ας, ἡ, vile pretium; (2) vilitas mercium. Ab eod.

Εὐωνίζω, f. ίσω, vilem facio, contemnendum reddo. Ab eod.

Εὔωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vilis pretio, qui vili pretio emi poteſt, qui bono pretio emi poteſt. Ex εὖ, & ὠνέομαι, *emo.*

Εὐώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fauſti nominis; (2) clarus, celebrandus; (3) ſiniſter, ſævus, quoniam læva olim felicia habebantur. Ex εὖ, & ὄνομα, *nomen.*

Εὐώνως, ***Adv.*** bono ſeu vili pretio. Ab εὔωνος.

Εὐώπης, qui pulchros habet oculos, qui pulchro eſt adſpectu. Voc. εὐῶπα. Ex εὖ, & ὢψ, *oculus, adſpectus.*

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchros habet oculos; (2) adſpectu pulchra. Ab εὐώπης.

Εὐωπὸς, ἡ, όν, qui bene cernit; (2) idem quod εὐώπης.

Εὐωρεῖν, leviter curare; negligere, Heſ. Suid.

Εὐωρία, ας, ἡ, levis cura; negligentia, Heſ. Suid. Ab ὥρα, *cura.*

Εὔωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene curans; (2) male cuſtoditus, neglectus; (3) qui non curat, negligens, Suid. Heſ. Ex εὖ, & ὥρα, *cura.*

Εὐωχέω, ῶ, f. ήσω, convivio accipio; (2) ſaturo, ſatio; (3) oblecto; (4) paſco; εὐωχοῦμαι, convivor; epulor. Δοκῶ μοί σε εὐωχήσειν καινῶν λόγων, Theophr. περὶ λογοπ. Εὐωχεῖ τοὺς ἑπομένους, Herodot. Ab εὐωχία.

Εὐωχητικὸς, ἡ, ὸν, epulatorius. A præc.

ΕΥΩΧΙ'Α, ας, ἡ, convivium, epulum, dapes.

Εὐῶψ, ωπὸς, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens oculos; (2) qui pulchro eſt adſpectu, ſeu vultu. Ex εὖ, & ὢψ, *oculus, adſpectus.*

Ἐφαιρέομαι, οῦμαι, poſt eligo, poſt alium eligo; (2) ſubſtituo in locum alius, qui fuerat electus. Τοῦ δὲ μετ' αὐτὸν Ἱππαγρέτου ἐφῃρημένου, Thuc. Ex ἐπὶ, & αἱρέομαι, *eligo.*

Ἐφάλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad mare ſitus, maritimus, mari vicinus; (2) qui eſt ſuper mare. Ex ἐπὶ, & ἅλς, *mare.*

Ἐφάλλομαι, inſilio; irruo. a. 1. ἐφηλάμην. part. ἐφηλάμενος, qui inſiluit. Apud poëtas ἐπάλμενος pro ἐφαλλόμενος, inſiliens, irruens. Ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος, Act. 19, 16. Ex ἐπὶ, & ἅλλομαι, *ſalio.*

Ἔφαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, muria conditus. Ex ἐπὶ, & ἅλμη, *ſalſugo.*

Ἔφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐφάλιος.

Ἔφαλσις, εως, ἡ, inſultus. Ab ἐφάλλομαι.

Ἐφάμιλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimilis, par, æqualis; (2) æmulus, æmulator. Ex ἐπὶ, & ἅμιλλα, *certamen.*

Ἔφαμμα, ατος, τὸ, amictus, indumentum. Ex ἐπὶ, & ἅμμα, *vinculum, nexus.*

Ἔφαμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, arenoſus. Ab ἄμμος, vel ἅμμος, *arena.*

Ἐφανδάνω, complaceo, gratus ſum. Ex ἐπὶ, & ἁνδάνω, *placeo.*

Ἐφάπαξ, ***Adv.*** ſemel. Ex ἐπὶ, & ἅπαξ, quod idem notat.

Ἐφάπλωμα, ατος, τὸ, integumentum, culcitra. Ab ἁπλῶ, *pando.*

Ἐφαπτὶς, ίδος, ἡ, veſtimenti ſuperhumeralis & militaris genus, ſagum, paludamentum. Ab ἐφάπτω.

Ἐφάπτομαι, attingo; alligor; impendeo. Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο, Ariſtoph. Plut. 727. Ἱκέτης ἔφαψαι πατρὸς ὅς σ' ἐγείνατο, Soph. Aj. 1191. Ab ἅπτομαι, *tango.*

Ἐφάπτω, f. ψω, illigo, alligo; (2) accendo. Ex ἐπὶ, & ἅπτω, *necto, accendo.*

Ἐφάπτωρ, ορος, ὁ, captor, qui captis pignoribus aliquem coërcet. Ex ἐπὶ, & ἅπτω, *tango* vel *ligo.*

Ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ, commiſſura, convenientia. Ab ἐφαρμόζω.

Ἐφαρμόζω, f. όσω, accommodo, adapto, concinno; (2) congruo, convenio, quadro. Ἀνὴρ σοφὸς φειδοῖ ϗ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο, Luc. in Epigr. Ex ἐπὶ, & ἁρμόζω, *apto.*

Ἐφαρμόττω, accommodo; (2) quadro. Ἐφαρμόττειν ἀλλήλοις, Procl. ἐπ' ἄλλο γένος, Ariſtot. Ab ἐφαρμόζω.

Ἐφαψὶς, ίδος, ἡ, vinctura. Ab ἐφάπτω.

Ἐφέδρα, ας, ἡ, inſeſſio; (2) herba quædam, ita dicta quod arboribus inſideat.

Ἐφέδρανα, ων, τὰ, natium prominentiæ. Ab ἐφέδρα.

Ἐφεδρεία, ας, ἡ, ſeſſio, ipſe ſedendi vel inſidendi actus; (2) ſtatio, quæ alicui ſorte obtingit; (3) actus inſidiandi vel obſervandi. Ex ἐπὶ, & ἕδρα, *ſedes.*

Ἐφεδρεύω, f. εύσω, inſideo, ſubſideo; (2) inſidior; (3) victori immineo, ut cum eo quam primum congredior; (4) immineo calamitati alicujus. Βουλόμενος ἐφεδρεῦσαι τοῖς τῶν συμμάχων καρποῖς, Polyb. Ab ἔφεδρος.

Ἐφεδρίζω, f. ίσω, inſideo; (2) inſideo tergo alicujus, quod fiebat in ludo. Ab eod.

Ἐφεδρισμὸς, οῦ, ὁ, actus inſidendi tergo alicujus in ludo, ab ἐφεδρίζω. Heſ. ἐφεδριασμὸς, quaſi ab ἐφεδριάζω, quod idem eſt.

Ἐφεδριστὴρ, ῆρος, ὁ, qui in ludo devicti, manibus a tergo junctis, inſiſtens portabatur; ex Heſ. Ab eod.

Ἔφεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſidens; (2) inſidiator, qui eventum rei quaſi ex inſidiis aucupatur; (3) captator occaſionis; (4) ſubſidiarius, ſubſeſſor, triarius; ſuperſtes; (5) adverſarius; (6) ſucceſſor. Ex ἐπὶ, & ἕδρα, *ſedes.*

Ἐφέζομαι, inſideo. Ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἕβρον ποταμὸν, Ariſt. Av. 780. Ex ἐπὶ, & ἕζομαι, *ſedeo.*

Ἐφεκτικὸς, ἡ, ὸν, inhibendi & reprimendi vim habens, compeſcens; ἐφεκτικοὶ, Philoſophi, Sceptici, Pyrrhonici, a cohibendo aſſenſu. Ab ἐπέχω, *cohibeo.*

Ἔφεκτος τόκος, q. d. uſura ſextaria; a ſexta ſummæ parte. (2) ἔφεκτον, ſupra ſex creſcens. Ex ἐπὶ, & ἑκτὸς, *ſextus.*

Ἐφελκὶς, ίδος, ἡ, ramentum, cruſta ulceris. Ex ἐπὶ, & ἕλκος, *ulcus.*

Ἐφελκυστὴς, οῦ, ὁ, attractor; (2) auxiliator, adjutor. Ab ἐφελκύω.

Ἐφελκυστικὸς, ἡ, ὸν, attractivus; (2) attractus. Ab eod.

Ἐφελκύω, f. ύσω, attraho; (2) elicio; (3) impello. Ex ἐπὶ, & ἑλκύω, *traho.*

Ἐφέλκω, f. ξω, idem. Πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ, Eur. Med. 461. Ex ἐπὶ, & ἕλκω, *traho*.

Ἐφεξῆς, *Adv.* deinceps, poſtea; (2) ordine. Ex ἐπὶ, & ἑξῆς, quod idem notat.

Ἔφεξις, εως, ἡ, retentio, inhibitio. Ab ἐπέχω, *cohibeo, inhibeo*.

Ἐφέπομαι, ſubſequor. Poët. ἐφέσπομαι, a. 2. ἐπεσπόμην, ἐπίσπομαι. Τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ, Soph. El. 1043. Ἀλλ' ἢν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι, ibid. 973. vid. Schol. edit. per *Johnſon*. Ab ἕπομαι, *ſequor*.

Ἐφέπω, apud poëtas perſequor, ſector; (2) rego, guberno; (3) quæro, incolo. Ὡς τοὺς Ἀτρείδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων, Il. 11, 177. Ex ἐπὶ, & ἕπω, *ſequor*.

Ἐφερπύζω, f. ύσω, adrepto, in aliquem locum reptando eo. Ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι, Ariſt. Plut. 674. Ex ἐπὶ, & ἑρπύζω, *ſerpo, repo*.

Ἐφέρπω, idem. Ex ἐπὶ, & ἕρπω, *ſerpo*.

Ἐφέσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui transferri poteſt de judicio ad judicium. Ab ἔφεσις.

Ἔφεσις, εως, ἡ, provocatio de judicio ad judicium, tranſlatio cauſæ de foro ad forum; (2) appetitus, deſiderium; (3) impetus, impreſſio. Ab ἐφίημι.

Ἐφεσπερεία, ας, ἡ, veſpertina. Ab ἐφέσπερος.

Ἐφεσπερεύω, f. εύσω, veſperi advigilo. Ab eod.

Ἐφέσπερος, ου, ὁ ϗ ἡ, veſpertinus. Ex ἐπὶ, & ἕσπερος, *veſperus*.

Ἐφέσπομαι, proſequor, ſector. Poët. ᾧ χάρις ἐφέσπετο, Ariſt. Veſp. 1268. Ab ἐφέπομαι.

Ἐφέστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, domeſticus, qui eſt apud focum; (2) qui habet focum ſeu larem, id eſt, domum; (3) oppidanus, civis, incola; (4) qui in eadem eſt domo; (5) qui domi eſt, qui domum rediit; ἐφέστιοι θεοὶ, penates. Ex ἐπὶ, & ἑστία, *domus*.

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, ſagum, chlamys, amiculum. Ex ἐπὶ, & ἕννυμι, *induo*.

Ἐφέται, ῶν, οἱ, Ephetæ, magiſtratus apud Athenienſes, qui de cauſſis capitalibus judicabant. Ab ἐφίημι, *immitto*.

Ἐφετικὸς, ἡ, ὸν, deſiderativus. Ab ἐφίημι, *deſidero*.

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum, juſſum. Ab ἐφίεμαι, *mando*.

Ἐφευρετής, οῦ, ὁ, inventor. Ab ἐφευρίσκω.

Ἐφευρίσκω, invenio. Οὔτέ τιν' ἄλλην μῆτιν ἐφευρίσκω, Odyſſ. 19, 158. Ex ἐπὶ, & εὑρίσκω, quod idem ſignificat.

Ἐφεψιάομαι, ῶμαι, illudo; ἐφεψιόωντο 3 pl. imperf. pro ἐφεψιῶντο, ἐφεψιάοντο. Αὐτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες, Odyſſ. 19, 331. Ex ἐπὶ, & ἑψιάομαι, *ludo*.

Ἐφέψω, recoquo, inſuper coquo. Ex ἐπὶ, & ἕψω, *coquo*.

Ἐφέω, ῶ, f. έσω, p. εικα, inſidere facio, colloco. Ex ἐπὶ, & ἕω, *colloco*.

Ἐφηβάω, ῶ, pubeſco, adoleſco. Ab eodem.

Ἐφηβεία, ας, ἡ, ipſa actio pubeſcendi; (2) pubertas; (3) adoleſcentia. Ab ἐφηβεύω.

Ἐφηβεῖον, ου, τὸ, Ephebeum, locus, in quo ephebi verſantur. Ab ἔφηβος.

Ἐφηβεύω, f. ύσω, pubeſco; (2) puber ſum. Ab eod.

Ἐφηβία, ας, ἡ, idem quod ἐφηβεία. Ab eod.

Ἐφηβικὸς, ἡ, ὸν, ad ephebos ſeu puberes pertinens. Hinc τὸ ἐφηβικὸν, οῦ, pubertas ipſa pubes. Ab eod.

Ἐφήβαιον, ου, τὸ, pubes, puberale; id omne, quod eſt ab hypogaſtrio uſque ad pudenda. Ab ἔφηβος.

Ἔφηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad pubertatem pervenit, puber, pubeſcens, adoleſcens, uſque ad virilem ætatem. Ex ἐπὶ, & ἥβη, *pubertas*.

Ἐφηβότης, ητος, ἡ, pubertas. Ab ἔφηβος.

Ἐφηγέομαι, οῦμαι, præſum. Ex ἐπὶ, & ἡγέομαι, *duco*.

Ἐφήγησις, εως, ἡ, actio adverſus eum, qui recepit aliquem, cui publice regione interdictum eſt. Ab ἐφηγέομαι.

Ἐφήδομαι, delector, vel gaudeo aliqua re. f. ἐφησθήσομαι, ἐφησθησόμενος. a. 1. ἐφησθῆναι *in inf.* Ex ἐπὶ, & ἥδομαι, *gaudeo*.

Ἐφηδύνω, exhilaro ſuper aliqua re. Ex ἐπὶ, & ἡδύνω, *exhilaro*.

Ἐφήκω, pervenio; (2) advenio; (3) venio. Καιρὸν ἐφήκειν, Soph. Ex ἐπὶ, & ἥκω, *venio*.

Ἐφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, coætaneus, coævus; (2) qui adoleſcentiam ſeu florentem ætatem attigit. Ex ἐπὶ, & ἧλιξ, *qui ejuſdem eſt ætatis*.

Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ex ἐπὶ, & ἧλος, *clavus*.

Ἔφηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ἔφηλις, ιδος, adfixus; (2) maculis ſolaribus adfectus; (3) ſoli expoſitus. Ex ἐπὶ, & ἧλος, *clavus*, vel ἥλιος, *ſol*.

Ἐφημερία, ας, ἡ, & pl.

Ἐφημερίαι, vices diariæ. Ab ἐφήμερος.

Ἐφημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus. Ab eod.

Ἐφημέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, diurnus; (2) qui unius eſt diei. Ab eod.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, ephemeris, libellus, in quo acta diurna ſive quotidiana conſignantur, diarium. Ab eod.

Ἐφήμερον, ου, τὸ, herba quædam; (2) cicuta, quæ ita dicitur ab interitus brevitate. Ab eod.

Ἐφήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, quotidianus; (2) diurnus; (3) in diem vivens; brevis vitæ; mortalis; homo. Ex ἐπὶ, & ἡμέρα, *dies*.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, mandatum. Ab ἐφίεμαι, *mando*.

Ἐφησυχάζω, f. άσω, acquieſco, quietem ago. Ex ἐπὶ, & ἡσυχάζω, *quieſco*.

Ἑφθαλέος, έα, έον, coctus, elixus. Ab ἑφθὸς, *coctus*.

Ἑφθήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſeptem dierum, durans ſeptem dies; (2) factus intra ſeptem dies. Ex ἑπτὰ, & ἡμέρα, *dies*.

Ἑφθημιμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiſeptenarius. Ex ἑπτὰ, & ἡμιμερὴς, *ſemis*, ſive *dimidius*.

Ἑφθοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi cocta ſeu elixa veneunt. Ab ἑφθοπώλης.

Ἑφθοπώλης, ου, ὁ, qui cocta ſeu elixa vendit. Ex ἑφθὸς, & πώλης, *venditor*.

Ἑφθὸς, ἡ, ὸν, elixus, coctus. Ab ἕψω, *coquo*.

Ἑφθόω, ῶ, elixo, coquo; (2) aſſo. Ab ἑφθός.

Ἐφιάλλω, immitto; (2) manus admoveo. f. ἐφιαλῶ, ἐφιαλεῖς. Ἐφιαλῶ κέντρον ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον, Ariſt. Nub. 1302. Ex ἐπὶ, & ἰάλλω, *mitto*.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ, ephialtes, incubus. Ex ἐπὶ, & ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἐφιαλτία, ας, ἡ, herba pæonia adverſus ephialten valens. Ab ἐφιάλτης.

Ἐφιάλτιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἐφιδρόω, ῶ, f. ώσω, inſudo; (2) ſudore langueo; (3) ſudo. Ex ἐπὶ, & ἱδρόω, *ſudo*.

Ἐφίδρωσις, εως, ἡ, ſudor, inſudatio. Ab ἐφιδρόω.

ἘΦΙΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, calyculus, vel ſimile quid in corona.

Ἐφίεμαι, mando; (2) expeto. Τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι, Soph. Aj. 116.

Ἐφιζάνω, inſideo, ſedeo in, vel ſuper. Ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, Il. 10, 26. Ex ἐπὶ, & ἱζάνω, *ſedeo*.

Ἐφίημι, f. ήσω, injicio, immitto; (2) remitto, relaxo; (3) indulgeo; (4) permitto; (5) admitto; (6) impello, incito; (7) appello, provoco ad judicem alium. Hinc (8) ἐφίεμαι, peto, appeto, cupio; (9) mando, præcipio. Ὦ δυστυχῆ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ ἀκτῖν' ἐφῆκας, Eur. Ph. 5. Τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίῃ; Soph. El. 144. Τῆς ἀρετῆς ἐφίεσθαι, Xen. Ex ἐπὶ, & ἵημι, *mitto*.

Ἐφικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, attingo, pertingo, pervenio ad; (2) adſequor, conſequor; (3) adſpiro; (4) permeo, pervado. Τῆς ἀρετῆς ἐφίκεσθαι, Iſocr. Ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, 2 Cor. 10, 14. Ex ἐπὶ, & ἱκνέομαι, *venio*.

Ἐφικτὸς, ἡ, ὸν, quem adſequi poſſumus. Hinc ὡς ἐφικτὸν, pro viribus. Ab ἐφικνέομαι.

Ἐφίμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, amabilis, deſiderabilis. Ex ἐπὶ, & ἵμερος, *deſiderium*.

Ἐφιππάζομαι, f. άσομαι, equo invehor; (2) equito ſuper vel adverſus. Ex ἐπὶ, & ἱππάζομαι, *equito*.

Ἐφιππαρχία, ας, ἡ, turma equitum mille & viginti quatuor. Ex ἐπὶ, & ἱππαρχία, *præfectura equitum*.

Ἐφίππιος, ου, ὁ ϗ ἡ, equeſtris. Hinc τὸ ἐφίππιον, ου, ſtratum equi, ephippium. Ab ἔφιππος.

Ἔφιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui equo inſidet aut vehitur; eques. Ex ἐπὶ, & ἵππος, *equus*.

Ἐφίπταμαι, involo, advolo; ἐπέπτατο, advolabat; ἐπιπτάσθαι, involare. Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, Odyſſ. 15, 160. Ex ἐπὶ, & ἵπταμαι, *volo*.

Ἐφίπτημι, idem & ex iiſd.

Ἐφίστημι. f. ἐπιστήσω, ſiſto juxta, colloco juxta, admoveo, appono, adhibeo; (2) præficio; (3) animum intendo, intentus ſum; (4) reprimo, inhibeo, coërceo. Hinc ἐφίσταμαι, inſto, advento; (2) repente ex inſidiis prodeo; (3) præfectus ſum; (4) adhibeo mentem; (5) ſupernato. a. 1. ἐπέστησα, admovi, adverti; ἐφιστάναι, admovere, advertere; ἐπέστην, adveni, a. 2. ἐφέστηκα, perf. adſtiti, adſum, immineo, inſto. Ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς, Act. 4, 1. Κεναῖς δ' ἐφίσταμαι τραπέζαις, Soph. El. 194. Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκε τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν, animum intendit, Ariſt. Ach. 634. Ex ἐπὶ, & ἵστημι, *ſiſto*.

Ἐφιστορέω, ῶ, f. ήσω, ſciſcitor, percontor, inſuper ſciſcitor. Ex ἐπὶ, & ἱστορέω, *ſciſcitor*.

Ἐφοδεία, ας, ἡ, luſtratio, quæ obeundo fit; (2) munus obeundi vigilias. Ab ἔφοδος.

Ἐφοδεύω, & ἐφοδεύομαι, obeo, percurro, luſtro. Ariſt. Av. 1165. Ab eod.

Ἐφοδιάζω, f. άσω, ad viam inſtruo & viatico dono; (2) inſtruo quaſi viatico; ἐφοδιάζομαι, viatico donor, inſtruor. Ἐφοδιάζειν ἀργίαν, Plut. Ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐφοδιασθῆναι, Xen. Ab ἐφόδιον.

Ἐφόδιον, ου, τὸ, viaticum; (2) adminiculum, ſubſidium. Ab ἔφοδος.

Ἔφοδος, ου, ἡ, via, qua aliquo acceditur, aditus; (2) via, ratio; (3) inſinuatio; (4) acceſſus, adventus, in primis hoſtilis, invaſio, impetus; (5) narratio, expoſitio; (6) apparatus, inſtrumentum; (7) ὁ, circuitor, vigiliarum recognitor; (8) ὁ ϗ ἡ, ad quem via patet, qui adiri poteſt. Ex ἐπὶ, & ὁδὸς, *via*.

Ἐφόλκαιον, ου, τὸ, gubernaculum; (2) temo. Ab ἐφέλκω.

Ἐφόλκιον, ου, τὸ, navis parva, quæ a magna trahitur; (2) navicula, ex qua vectores in majorem admittuntur; (3) navicula quævis; (4) gubernaculum; (5) quidquid ex alio dependet. Ab eod.

Ἐφολκὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐφολκὸς, ὴ, ὸν, attractorius, attrahendi vim habens. Ab eod.

Ἐφομαρτέω, ῶ, f. ήσω, inſequor. Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον ϗ σπεύδετον, Il. 8, 191. Ex ἐπὶ, & ὁμαρτέω, *eo una*.

Ἐφοπλίζω, f. ίσω, armo, apparo adverſus. Ἐφοπλίζειν δαῖτα γέρουσι, Il. 4, 344. ἡμιόνους ϗ ἄμαξαν, Odyſſ. 6, 37. δόρπον, Il. 23, 55. Ex ἐπὶ, & ὁπλίζω, *armo*.

Ἐφορατικὸς, ὴ, ὸν, peritus inſpiciendi res & illis providendi. Ab ἐφοράω.

Ἐφοράω, ῶ, intueor, oculis luſtro; (2) obſervo. Ζεὺς ὃς ἐφορᾷ πάντα, ϗ κρατύνει, Soph. El. 176. Ex ἐπὶ, & ὁράω, *video*.

Ἐφορεία, ας, ἡ, inſpectio, Ephororum magiſtratus. Ab ἐφορεύω.

Ἐφορεῖον, ου, τὸ, Ephororum curia, locus, in quo Ephori judicia exercebant. Ab eod.

Ἐφορεύω, f. εύσω, Ephorum ago, inſpector ſum. Ab ἔφορος.

Ἐφορία, ας, ἡ, confinium; (2) fines. Ab ἐφόριος.

Ἐφόριος, ία, ιον, qui in finibus eſt, finitimus. Ab eod.

Ἐφορμάω, ῶ, f. ήσω, irruo, invado, impetum facio in. Ἐφορμοῦσιν ἀλλήλοις, Thuc. Πομπηΐῳ δὲ ἀνὴρ μέγας πεζὸς ἐφόρμησε, Plut. πόλεμον, Il. 3, 165. Ἐφορμήσαντες ἄεθλους, Heſiod. Ἀσπ. 127. Ex ἐπὶ, & ὁρμάω, *irruo*.

Ἐφορμέω, ῶ, f. ήσω, appello, applico; (2) in ſtatione ſum; (3) in ſtatione me continens alteri immineo; (4) obſideo portum. Πόλιν μεγάλην ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς, Dem. Ab ἔφορμος.

Ἐφορμὴ, ῆς, ἡ, incitatio; (2) invaſio. Ex ἐπὶ, & ὁρμὴ, *impetus*.

Ἐφόρμησις, εως, ἡ, invaſio cum impetu; (2) ipſa irruendi actio; (3) invaſio, adgreſſio. Ab ἐφορμάω.

Ἐφορμητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens faciendi impetum. Ab eod.

Ἐφορμίζω, f. ίσω, navem ad ſtationem appello, applico. Ab ἔφορμος.

Ἔφορμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ſtatione eſt; (2) ὁ, locus, ſtationi navium accommodatus; (3) ingreſſus navium. Ex ἐπὶ, & ὅρμος, *ſtatio navium*.

Ἔφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, finitimus, confinis. Ex ἐπὶ, & ὅρος, *terminus*.

Ἔφορος, ου, ὁ, inſpector, ephorus, præſes. Ab ἐφοράω, *intueor, obſervo*.

Ἐφόσον, *Adv.* in quantum, quoad. Ex Ex ἐπὶ, & ὅσον, *quantum*.

Ἔφραθα, ης, ἡ, Ephratha. Nomen urbis Hebræum. *Fructifera*.

Ἐφραῒμ, ὁ, Ephraim. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Seſe propugnans*.

Ἐφυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio. Ποῦ δ' ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει Καπανεύς; Eur. Ph. 185. τὸν δῆμον, Plut. Ex ἐπὶ, & ὑβρίζω, quod idem ſignificat.

Ἐφυβριστὴρ, ῆρος, ὁ, qui in aliquem injurius eſt, contumelioſus in alios, inſolens, petulans. Ab ἐφυβρίζω.

Ἐφυβριστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐφύβριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, contumelioſus, injurioſus. Ab eod.

Ἐφυβρίστως, *Adv.* contumelioſe, injurioſe, ignominioſe. Ab ἐφύβριστος.

Ἔφυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, irriguus, uliginoſus, humidus. Ex ἐπὶ, & ὑγρὸς, *humidus*.

Ἐφυδάτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquaticus. Ex ἐπὶ, & ὕδωρ, *aqua*.

Ἐφυδρεύω, irrigo; ἐφυδρεύομαι, adaquor.

Ἐφυδρία, ας, ἡ, aquæ copia. Ab ἔφυδρος.

Ἔφυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquoſus, aquis abundans, (2) aquaticus, aquas adferens. Ex ἐπὶ, & ὕδωρ, *aqua*.

Ἐφύδωρ, ὁ, apparitor apud Athenienſes, qui clepſydras vertebat. Ex iiſd.

Ἐφυμνέω, ῶ, f. ήσω, decanto, celebro. Ex ἐπὶ, & ὑμνέω, *hymnum cano*.

Ἐφύμνιον, ου, τὸ, canticum, quod hymno ſuccinitur, ſive, quod poſt hymnum cantatur. Ex ἐπὶ, & ὕμνος, *hymnus*.

Ἐφύπερθε, ſive ἐφύπερθεν, *Adv.* deſuper. Ex ἐπὶ, & ὑπὲρ, *ſuper*.

Ἐφυπερθύριον, ου, τὸ, ſuperliminare. Ex ἐπὶ, & ὑπερθύριον, quod idem notat.

Ἐφυπνίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad ſomnum adferendum facit, ſomnum inducens. Ex ἐπὶ, & ὕπνος, *ſomnus*.

Ἐφυστερίζω, f. ίσω, poſterior ſum vel fio. Ex ἐπὶ, & ὑστερίζω, quod idem ſignificat.

Ἐφυφαίνω, intexo, (2) inter texendum ingero. Ex ἐπὶ, & ὑφαίνω, *texo*.

Ἐφυφὴ, ῆς, ἡ, id, quod ſtamini ſubtexitur, trama, ſubtegmen. Ex ἐπὶ, & ὑφὴ, *textura*.

Ἐφύω, f. ύσω, ſuperpluo; (2) pluvia perfundo. Hinc ἐφύει, *Imperſ.* impluit, pluvia ſtatim ſequitur, ſtatim poſt pluit. Ex ἐπὶ, & ὕω, *pluo*.

Ἐφφαθα, vox Syriaca. *Aperitor*.

Ἐφώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, tempeſtivus. Ex ἐπὶ, & ὥριος, quod idem notat.

Ἐχέβοιον, ου, τὸ, lorum, quo bos alligatur aratro. Ex ἔχω, & βοῦς, *bos*.

Ἐχέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, fide dignus; (2) qui promiſſa ſervat; (3) ad fidem faciendam aptus. Ex ἔχω, & ἐγγύη, *ſponſio*.

Ἐχέθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente præditus; (2) qui animi cupiditates coërcet. Ex ἔχω, & θυμὸς, *animus*.

Ἐχείδιον, ου, τὸ, vipercula; (2) catulus viperæ. Dim. ab ἔχις.

Ἐχέκαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchritudinem habens, ſpectabilis. Ex ἔχω, & κάλλος, *pulchritudo*.

Ἐχέκολλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenax inſtar glutinis. Ex ἔχω, & κόλλα, *gluten*.

Ἐχεκόλλως, *Adv.* more eorum, quæ glutinoſa tenacitate prædita ſunt. Ab ἐχέκολλος.

Ἐχεκτέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens divitias, dives. Ex ἔχω, & κτέανον, *poſſeſſio, divitiæ*.

Ἐχεμυθέω, ῶ, f. ήσω, linguam contineo, ſupprimo verba. Ab ἐχέμυθος.

Ἐχεμυθία, ας, ἡ, taciturnitas, ſilentium. Ab eod.

Ἐχέμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui linguam cohibere novit, taciturnitas; (2) qui myſterium occultum ſervat. Ex ἔχω, & μῦθος, *ſermo*.

Ἐχενηῒς, ίδος, ἡ, echeneïs, remora, piſciculus; (2) ancora navem retinens. Ex ἔχω, & ναῦς, *navis*, utpote quam retinere poſſe creditur.

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amarus; (2) mortifer. Ex ἔχω, & πεύκη, *picea*.

Ἐχέπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pullos equinos habens; (2) equos habens. Ex ἔχω, & πῶλος, *pullus*.

Ἐχέσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carni ſeu cuti adhærens. Ex ἔχω, & σὰρξ, *caro*.

Ἐχέστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gemitus adfert; (2) pernicioſus. Ex ἔχω, & στόνος, *gemitus*.

Ἐχέτης, ου, ὁ, dives. Ab ἔχω, *habeo*.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, ſtiva. Ab eod.

Ἐχέτλιον, ου, τὸ, locus in navi, ubi res reconduntur. Ab eod.

Ἐχεφρονέω, ῶ, f. ήσω, prudens ſum, ſapio. Ab ἐχέφρων.

Ἐχεφροσύνη, ης, ἡ, prudentia, mens cordata. Ab eod.

Ἐχέφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens, cordatus. Ex ἔχω, & φρὴν, *mens*.

Ἐχθαίρω, odio proſequor. Μοῦνον δὲ σὸν ἄκριτον ὄμμα Ἐχθαίρω, Epigr. Ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς ἐχθαίρομαι, Soph. Aj. 457. Ab ἔχθος, *odium*.

Ἐχθὲς, *Adv.* heri. A χθὲς, quod idem ſignificat.

Ἐχθεσινὸν, heſternum. A præc.

Ἔχθημα, ατος, τὸ, odium. Ab ἔχθος.

Ἐχθιόνως, *Adv.* magis infenſe, infeſtius. A comparat. ἐχθίων, *infenſior*; qui eſt ab ἐχθρός.

Ἔχθιστος, inimiciſſimus, infenſiſſimus. Superl. Ab ἐχθρός.

Ἐχθοδοπέω, ῶ, f. ήσω, altercor; (2) inviſus fio, odio ſum. Ὅτ' ἄν μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἥρῃ, Il. 1, 518. Ab ἐχθοδοπός.

Ἐχθοδοπὸς, ὴ, ὸν, odioſus, inviſus. Ex ἔχθος, & ὤψ, *viſus*, ſeu *vox*.

ἘΧΘΟΣ, εος, τὸ, odium, inimicitiæ ſimultas. Hinc *Comp.* ἐχθίων, odioſior, magis inimicus, & *Superl.* ἔχθιστος, odioſiſſimus, inimiciſſimus.

Ἔχθρα, ας, ἡ, ſimultas, inimicitiæ. Ab ἔχθος.

Ἐχθραίνω, odio proſequor; (2) pro inimico habeo, inviſum reddo. Ἐχθραίν βίον ϗ πόλεμον, Plut. Ἐχθρανῇ ἐξ ἐμοῦ odio habeberis, Soph. Antig. 93. Ab ἐχθρός.

Ἐχθραντέος, έα, έον, odio proſequendus, pro inimico habendus. Ab ἐχθραίνω.

Ἐχθρεύω, f. εύσω, inimicus ſum, inimicitias gero; ſimultatem exerceo. Ab ἔχθρα.

Ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inviſus Diis; (2) infelix. Ex ἐχθρὸς, & δαίμων, Deus.

Ἐχθρόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, oſor hoſpitum. Ex ἐχθρὸς, & ξένος, *hoſpes*.

Ἐχθροποιέω, ῶ, f. ήσω, inimicum reddo, inimicitias concito. Ex ἐχθρὸς, & ποιέω, *facio*.

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, inviſus, quem odimus; (2) qui odit, infenſus; (3) inimicus. Ab ἔχθος.

Ἐχθρότατα, *Adv.* inimiciſſime.

Ἐχθρωδῶς, *Adv.* infenſe, infeſte, infeſto animo, hoſtiliter. Ab ἐχθρός.

Ἔχθω, odio proſequor, odi; & ἔχθομαι ſum odio. Ἐχθομένη Ἀθήνῃ, Odyſſ. 502. Ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι, ibid. 366. Ab ἔχθος.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera *femina*. Ab ἔχις.

Ἐχιδναῖος, αία, αῖον, viperinus. Ab ἔχιδνα.

Ἐχιδνήεις, ήεντος, idem & ab eod.

Ἐχίδνιον, ου, τὸ, viperula, vipera parva. Dim. ab eod.

Ἐχιδνόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, morſus a vipera, ictus a vipera. Ex ἔχιδνα, & δάκνω, *mordeo*.

Ἐχιδνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viperæ ſimilis; vipereus. Ab ἔχιδνα, & εἶδος, *ſpecies*.

Ἐχίειον, apud Nicandrum τὸ ἔχιον, quod vide.

Ἐχιναλώπηξ, εκος, ἡ, echinovulpes. Ex ἐχῖνος, & ἀλώπηξ, *vulpes*.

Ἐχῖνες, ων, οἱ, murium quoddam genus. Ab ἐχῖνος.

Ἐχινίσκος, ου, ὁ, echinulus, parvus echinus; (2) concavitas aurium. Dim. ab ἐχῖνος.

Ἐχινοκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui caput habet capiti echini ſimile. Ex ἐχῖνος, & κεφαλὴ, *caput*.

Ἐχινομῆτραι, ῶν, αἱ, echinometræ, echinorum matres ſeu matrices, echini cæteris majores. Ex ἐχῖνος, & μήτρα, *matrix*.

Ἐχινόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, ſpinæ vel tribuli genus aculeis horrens. Ex ἐχῖνος, & ποῦς, *pes*.

ἘΧΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, echinus, qui vel marinus eſt, vel terreſtris. Erinaceus. (2) teſta echini marini; (3) ollæ ſpecies; (4) capſa vel ſcrinium forenſe in quod acta conjiciebantur; (5) freni pars; (6) placentæ genus.

Ἐχινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, echinatus; (2) ſpinoſus, aſper ut echinus. Ab ἐχῖνος.

Ἐχιόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, morſus a vipera. Ex ἔχις, & δάκνω, *mordeo*.

Ἔχιον, ου, τὸ, echion, herba. Ab ἔχις, quod hujus morſibus medetur.

ἜΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, anguis, vipera, *mas*.

Ἐχίτης, ου, ὁ, echites, lapis quidam, ſeu gemma. Ab ἔχις.

Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum; (2) junctura. Ab ἔχω, *teneo*.

Ἐχμάζω, f. άσω, inhibeo, prohibeo; (2) detineo; (3) firmo; (4) quieſco. Ab ἔχμα.

Ἐχομένως, *Adv.* proxime, contigue; (2) deinceps; (3) ſtatim; (4) conſentaneo modo. Ab ἐχόμενος, quod eſt Part. ab ἔχομαι.

ἘΧΥΡΌΣ, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus, tutus.

Ἐχυρότης, ητος, ἡ, munitio, munimen, firmitudo. Ab ἐχυρός.

Ἐχυρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, firma & ſtabili prudentia præditus. Ex ἐχυρὸς, & φρὴν, *mens*.

Ἐχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo, firmum reddo; (2) vallo. Καὶ ταύταις ἐχυρῶσαι τὴν Ἑλλάδα, Iſocr. Ab ἐχυρός.

Ἐχύρωμα, ατος, τὸ, munitio; (2) ſecuritas. Ab ἐχυρόω.

Ἐχυρῶς, *Adv.* tuto, firme. Ab ἐχυρός.

ἜΧΩ, f. ἕξω, vel σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, habeo, poſſideo, teneo, obtineo; (2) ſuſtineo; (3) reſiſto, obſiſto; (4) cohibeo, reprimo; (5) cingo, circumdo; (6) appello; (7) pertingo; (8) tendo; (9) attineo; (10) geſto, (11) ſcio, (12) habito, incolo; (13) æſtimo, reputo; (14) poſſum; (15) ago; (16) adminiſtro, guberno; (17) adfectus ſum; & ad hæc ἔχομαι inter alia (18) prehendo; (19) adhæreo, conjunctus ſum alicui; (20) capeſſo, adgredior; (21) deſiſto, abſtineo. Cum variis Adverbiis varie ſignificat. e. g. ἐπιῤῥεπῶς ἔχω, proclivis ſum; ἀμφιβόλως ἔχω, dubito; εὐνοϊκῶς ἔχω, benevolus ſum, &c. Ἀσσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω, in memoria, Lyc. 8. Τὸν ἄνδρ᾽ ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου ἕξειν, Soph. Phil. 821. Εὖ ἔχειν, κακῶς, εὐνοϊκῶς πρός τινα· πῶς ἔχεις δόξης, quid ſentis? Plat. Διὰ χειρὸς, ςόματος, ἐλπίδος· ἔχεσθαι ἔργου, πολέμου, ὁδοιπορίας, aggredi.

Ἑψαλέος, έα, έον, coctus, elixus; (2) coctilis; (3) jurulentus. Ab ἕψω, *coquo*.

Ἑψάνη, ης, ἡ, olla; id, in quo coquitur, Heſ. Ab eod.

Ἑψανός, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ἑψέω, ῶ, f. ήσω, coquo; elixo; ἑψῆσαι, & ἑψήσασθαι, coquere, a. 1. ἑψημένος, perf. coctus, fervens.

Ἕψημα, ατος, τὸ, pulmentum; (2) coctile, quidquid ad coquendum idoneum, (3) ſapa, defrutum. Ab ἑψέω.

Ἑψηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſapam redolens.

Ἕψησις, εως, ἡ, coctio, elixatio, coquendi ratio aut actus. Ab eod.

Ἑψητήριον, ου, τὸ, olla, id, in quo coquitur, aut elixatur aliquid. Ab eod.

Ἑψητὴς, οῦ, ὁ, coctor. Ab eod.

Ἑψητικὸς, ὴ, ὸν, coctivus.

Ἑψητὸς, ὴ, ὸν, coctus, elixatus. Ab eod.

Ἕψια, τὰ, ludicra dicta.

Ἑψία, ας, ἡ, confabulatio; (2) ludicrum; ludus. Ab ἔπω, *dico*.

Ἑψιάομαι, ſ. ἑψιόομαι, ῶμαι, confabulor, ludo, facetiis & jocis exhilaror, delector; ἑψιόωνται, 3 pl. pro ἑψιῶνται, ἑψιάονται. imperfect. ἑψιόωντο, pro ἑψιῶντο, ἑψιάοντο. imperativ. ἑψιάασθων pro ἑψιάσθωσαν. Οὗτοι δ᾽ ἢ θύρῃσι καθήμενοι ἑψιάασθων, Odyſſ. 17, 530.

ἝΨΩ, coquo, elixo.

Ἔω, inuſ. hinc f. ἔσομαι, ero. Cujus præſ. εἰμὶ, ſum.

Ἕω, inuſ. hinc f. ἕσω, Poët. ἕσσω, ἕσσεις, ἕσσει, induet. a. 1. m. ἑσσάμην. imperat. ἕσσαι, indue. perf. εἷμαι, indutus ſum; εἱμένος, indutus. præſ. uſit. ἕννυμι, induo.

Ἕω, inuſit. a cujus f. ἕσω eſt a. 1. Ion. ἕσα, ἕσας, collocaſti; εἷσε, collocavit. perf. paſſ. εἷμαι, collocatus ſum; εἵαται pro εἷνται, collocata ſunt.

Ἕω, inuſ. unde f. ἥσω, mittam. perf. ἧκα, miſi; in præſ. uſit. ἵημι, mitto.

Ἕωθεν, *Adv.* mane, diluculo. Ab ἕως.

Ἑωθινὸς, ὴ, ὸν, matutinus. Ab eod.

Ἑώϊος, ία, ον, matutinus; (2) orientalis.

Ἑωλίζω, f. ίσω, putreſco ſepoſitus. Ab ἕωλος.

Ἑωλοκρασία, ας, ἡ, miſtura pridiana & exoleta; (2) potio vana & inefficax, heſternæ repletionis gravedo & incommoditas, temulentia pridiana. Ex ἕωλος, & κρᾶσις, *miſtio*.

Ἑωλόνεκρος, qui dudum eſt mortuus, Suid. Ex ἕωλος, & νεκρὸς, *mortuus*.

ἙΩΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, heſternus, pridianus; (2) marcidus, rancidus; (3) vetus, obſoletus.

Ἑῷος, α, ον, matutinus; (2) orientalis.

Ἑώρα, ας, ἡ, exaltatio, geſtatio; (2) ſuſpendium.

Ἑωρέομαι, οῦμαι, ſublimis tollor, Heſ.

Ἑώρημα, ατος, τὸ, elatio. Ab ἑώρα.

Ἑώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἑωρίζομαι, geſtor. Ab ἑώρα.

Ἕως, ω, ἡ, aurora; (2) oriens. Ab ἠώς.

Ἑῷος, ἑῴα, ἑῷον, matutinus, eous, (2) orientalis. Ab ἕως.

Ἕως, *Adv.* donec, uſquedum, tantiſper dum, quoad, quamdiu; (2) in Scriptura S. ſæpe actum continuum notat. Hinc ἕως ὅτε, donec, quoad; (2) ἕως πότε, quouſque; (3) ἕως νῦν, ἕως ἄρτι, uſque nunc, (4) ἕως οὗ, ἕως ὅτου, ἕως τίνος, quouſque? (5) ἕως τινὸς, uſque ad aliquod tempus; (6) ἕως τούτου, hucuſque. Ab ὡς.

Ἑωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. Ex ἕως, *aurora*, & φέρω, *fero*.

Z.

Z Eſt ſexta littera Græcorum, quæ Ζῆτα appellatur, atque ab Hebræorum Zade exiſtimatur orta; (2) in Notis numeralibus valet *ſeptem*, & cum lineola inferius addita (ζ) *ſepties mille*.

ΖΑ, *Particula inſeparabilis* augens ſignificationem vocis, cum qua compoſita eſt, v. gr. Ζάπλουτος, *valde dives*, ζαφλεγὴς, *vehementer ardens*.

Ζάβα, lorica, ζάβαι, arma bellica, Suid.

Ζαβαρεῖον, ου, τὸ, zabareum, locus, in quo reponuntur zabæ; armamentarium, Suid A ζάβα.

Ζαβάλλειν, Heſ. & Etym. ἐξαπατᾷν, decipere, putatur eſſe a διαβάλλειν, calumniari.

Ζάβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, admodum abundans paſcuis; (2) abundans pecoribus, Heſ. Ex ζα, & βοτὸς, *paſcuum*, vel βοτὸν, *pecus*.

Ζαβουλὼν, ὁ, Zabulon. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Cohabitatio*.

ΖΑΒΡΟ'Σ, ὁ, edax, vorax, Heſ. Suid.

ΖΑ'ΓΚΛΗ, ης, ἡ, falx.

Ζάγκλον, ου, τὸ, idem.

Ζαγρεὺς, έος, ὁ, Bacchus, aliis Pluto. Ex ζα, & ἀγρεύω, *venor*.

ΖΑΓΡΟ'Σ, diſcalceatus, Suid.

Ζαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vehementer ſpirans. Ex ζα, & ἄω, *ſpiro*.

Ζάθεος, ζαθέη, valde divina. Ex ζα, & θεὸς, *Deus*.

Ζαθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, admodum calidus, fervidus, ardens. Ex ζα, & θέρω, *calefacio*.

Ζακαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, admodum formoſus, perpulcher, Heſ. Ex ζα, & κάλλος, *pulchritudo*.

ΖΑΚΕΛΤΙ'ΔΕΣ, ſ. ζεκελτίδες, ων, αἱ, rapa; (2) cucurbitæ.

Ζάκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, æditus; (2) famulus, miniſter. Ex ζα, pro διὰ, & κορέω, *verro*.

Ζάκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, furioſus, valde iracundus. Ex ζα, & κότος, *ira vetus*.

Ζακυνθίδες, ων, αἱ, cucurbitæ, Heſ.

Ζακχαῖος, αίου, ὁ, Zacchæus. Nomen viri Syriacum. *Juſtus*.

Ζάκχος, ου, ὁ, gazophylacium. Vox Hebr.

Ζαλάω, ῶ, f. ήσω, fluctuo, procellis agitor; unde apud Nicandrum ζαλόωσα, pro ζαλῶσα, ζαλάουσα.

ΖΑΛΕΙ'Α, ας, ἡ, zalea, laurus Alexandrina quibuſdam, teſte Dioſcor.

ΖΑ'ΛΗ, ης, ἡ, turbo vehemens, procella; (2) agitatio maris; æſtus; tempeſtas.

Ζαλόεις, όεσσα, όεν, procelloſus. A ζάλη.

Ζάλος, ου, ὁ, aqua agitata & fluctuans. Ab eod.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, oleum e baccis olivarum.

Ζαμενέω, ῶ, f. ήσω, magna vi ago; (2) valde iratus ſum. Καὶ ζαμενήσει, καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ, Heſiod, Θεογ. 928. A ζαμενής.

Ζαμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vehemens, validus; (2) magnanimus; (3) infenſus; (4) valde iracundus; (5) violentus. Ex ζα, & μένος, *mens*, *robur*, *ira*.

Ζὰν, ζανὸς, ὁ, Jupiter. Vox Dor.

Ζανώ, όος, ἡ, Juno. A ζάν.

Ζάπεδον, ου, τὸ, latum pavimentum, magnum ſolum. Ex ζα, & πέδον, *ſolum*.

Ζαπίμελος, ου, ὁ καὶ ἡ, præpinguis, admodum pinguis, Heſ. Ex ζα, & πιμελὴ, *pinguedo*.

Ζαπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, admodum plenus, copioſus, multus. Ex ζα, & πλήθω, *impleo*.

Ζαπλουτέω, ῶ, f. ήσω, valde dives ſum, abundo divitiis. A ζάπλουτος.

Ζάπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde dives, prædives. Ex ζα, & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ζαπότης, ου, ὁ, valde bibax, magnus ſeu ſtrenuus potator, Heſ. Ex ζα, & πότης, *potator*.

Ζάπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde igneus. Ex ζα, & πῦρ, *ignis*.

Ζαρὰ, ἡ, Zara, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Ortus*.

Ζατέω, Dor. pro ζητέω, quæro; unde ζατεῦσα pro ζητοῦσα, quærens.

Ζατρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ſervi puniuntur, carcer ſervorum; ex Vet. Lex. al. ζητρεῖον.

Ζατρεύω, in piſtrino torqueo. Lexicogr. Gr. Ex ζα, & τρέω, *timeo*.

Ζατρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene nutritus, ſaginatus, pinguis. Ex ζα, & τρέφω, *nutrio*.

Ζαφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum lucidus & ſplendidus; ex Heſ. Ex ζα, & φέγγος, *lux*.

Ζαφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde ſimplex, Suid. (2) durus, vehemens, Heſ. Ex ζα, & ἀφελὴς, *ſimplex*, vel ex ζα, & ὀφέλλω, *augeo*.

Ζάφελος, vehemens, intentus, quaſi ζαόφελος. Ex ζα, & ὀφέλλω, *augeo*, Etym.

Ζαφελῶς, *Adv.* valde ſimpliciter, Suid. (2) vehementer, Heſ. A ζαφελής.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum urens; (2) valde ſplendens; (3) ſummo vigore præditus. Ex ζα, & φλέγω, *uro*.

Ζάχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde iracundus. Ex ζα, & χολὴ, *ira*.

Ζαχρεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde utilis. Ex ζὰ, & χρεία, *neceſſitas*, *utilitas*. Hom. ζαχρεεῖς ἀνέμους, quia venti nobis utiles. Sed quidam ibi legunt ζαχρηεῖς, a ſeq.

Ζαχρηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impetuoſus. Ex ζα, & χράω, *ingruo*.

Ζάχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, dives auri. Ex ζα, & χρυσὸς, *aurum*.

ΖΑ'Ω, ζῶ, vivo, vigeo. Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον, Ariſt. Av. 161. Flectitur hoc verbum ſic: ζῶ, ζῇς, ζῇ. Imp. ἔζων, ἔζης. f. 1. ζήσομαι. a. 1. ἔζησα. Part. ζῶν, ζῶντος. Inf. ζῆν. Doriſmus obtinet; Poët. ζώω, ζώεις, vivo, vivis.

ΖΕ'Α, ας, ἡ, zea, far, hordei genus, ſpelta; (2) ſtriata pars oris equi.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, Zebedæus. Nomen viri Hebræum. *Donatus* vel *munificus*.

Ζειὰ, ας, ἡ, idem quod ζέα.

Ζείδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fertilis, almus. Ex ζειὰ, & δῶρον, *donum*.

ΖΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, amiculum, palla; (2) redimiculum.

Ζειρεῖν, aromata facere, Heſ.

Ζεῖρον, varium, Heſ.

Ζείω, Poët. pro ζέω, ferveo.

ΖΕ'ΛΛΩ, jacio, Heſ. Etym.

Ζέμα, ατος, τὸ, decoctio, potus coctus. A ζέω.

Ζέννυμι, vel ζεννύω, ferveo; unde ζεννύμενον, quod coquitur. A ζέω.

Ζέρεθρον, τὸ βέρεθρον, τὸ βάραθρον, barathrum.

Ζέσις, εως, ἡ, fervor. A ζέω.

Ζεστὸς, ὴ, ὸν, fervidus. Ab eod.

Ζεστολουσία, ας, ἡ, lotio, quæ fit aqua fervida. Ex ζεστὸς, & λούω, *luo*.

Ζευγάριον, ου, τὸ, parvum jugum. A ζεῦγος, *jugum*.

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, qui agit boum jugum, qui agit boves, jugarius. Ex ζεῦγος, & ἐλαύνω, *agito*.

Ζευγηλατέω, ῶ, f. ήσω, jugum boum ago. A ζευγηλάτης.

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, idem quod ζευγελάτης.

Ζευγήσιον, cenſus τῶν ζευγιτῶν apud Athenienſes.

Ζευγίτης, ου, ὁ, jugalis, jugo adſtrictus; ζευγῖται apud Athenienſes ex inſtituto Solonis claſſis civium equeſtri ordini ſubordinata; quaſi jugales, a jumentis quæ ζεύγη; aut quia junctim bini equeſtrem cenſum explerent. A ζεῦγος, *jugum*.

Ζεύγλη, ης, ἡ, jugum. Ab eod.

Ζευγλόδεσμον, ου, τὸ, lorum jugi. Ex ζεύγλη, & δεσμὸς, *vinculum*.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, junctura, conjunctio; (2) zeugma, figura Grammatica. A ζευγνύω.

ΖΕΥ'ΓΝΥΜΙ, vel ζευγνύω, f. ζεύξω, jungo, copulo; (2) jungo matrimonio; (3) jungo ponte. a. 1. ζεῦξαι, & ζεύξασθαι, jungere. Paſſ. ἐζεύχθην, ζευχθεὶς. a. 2. Paſſ. ἐζύγην, ἐζύγης. Καί τοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς, Soph. Phil. 1017. Ζεύξομαι ἅρματι πώλους, Eur. Hec. 469.

Ζευγοποιΐα, ας, ἡ, conjugatio, copulatio parium, & in ſpecie bigarum conſtructio. Ex ζεῦγος, & ποιέω, *facio*.

Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum; (2) bigæ; (3) par; (4) vehiculum. A ζευγνύω.

Ζευγοτροφεῖν, par equorum alere. Ex ζεῦγος, & τρέφω, *alo*.

Ζευγοτρόφος, qui alit bigas ad certamina.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, vinculum. A ζεύγνυμι, *jungo*.

Ζευκτὸς, ὴ, ὸν, conjugatus, junctus. Ab eod.

Ζευξίλεως, ω, ὁ, cui ſubditi ſunt populi. Ex ζεῦξις, & λαὸς, vel *Attice* λεὼς, *populus*.

Ζεῦξις, εως, ἡ, connexio. A ζεύγνυμι.

ΖΕΥ'Σ, *Gen.* διὸς, ὁ, Juppiter.

Ζεφυρικὸς, ὴ, ὸν, zephyrius. A ζέφυρος.

Ζεφύριος, ου, ὁ ϗ ἡ, favonialis.

ΖΕ'ΦΥΡΟΣ, ου, ὁ, zephyrus, favonius.

ΖΕ'Ω, f. ζέσω, ferveo, bullio, excandeſco; (2) ſcateo. Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, Il. 21, 362.

Ζηβύνη, venabulum, Ph.

Ζηλαῖος, αία, αῖον, invidus. A ζῆλος.

Ζηλευτὴς, οῦ, ὁ, æmulator; (2) invidus. A ζηλεύω.

Ζηλεύω, f. εύσω, æmulor. A ζῆλος.

Ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus, zelotypus. A ζῆλος, aut quaſi a ζηλέω, quod eſſet *invideo*.

ΖΗ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, æmulatio; (2) invidia; (3) zelus, amor cultus divini; (4) zelotypia; (5) felicitas, gloria.

Ζηλοσύνη, ης, ἡ, invidia. A ζῆλος.

Ζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypus ſum, præ amoris vehementia rivalem pati nequeo; (2) zelo ducor; (3) æmulor, bono zelo proſequor; (4) invideo, maligno animo proſequor. Ζηλοτυπεῖν ἀρετὴν, Æſchin. A ζηλότυπος.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, zelotypia, invidentia, qua quis rivalem in amore pati nequit; (2) invidia, æmulatio. Ab eod.

Ζηλότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, zelotypus, invidia percuſſus. Ex ζῆλος, & τύπτω, *verbero*, *percutio*.

Ζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulor, ambio; (2) probo; (3) invideo; (4) beatum prædico; (5) zelotypus ſum. Ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ, ob prudentiam laudo, Soph. El. 1033. Ὅσοι δημηγόρους ζηλοῦτε τιμὰς, Eur. Hec. 257. Οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως, Ariſt. Θεσμ. 182. A ζῆλος.

Ζήλωμα, ατος, τὸ, æmulatio, zelotypia. A ζηλόω.

Ζήλωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ζηλωτέος, έα, έον, æmulandus. Ab eod.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, æmulator, accenſus zelo. Ab eod.

Ζηλωτικὸς, ὴ, ὸν, æmulativus. A ζηλωτής.

Ζηλωτὸς, ὴ, ὸν, æmulandus; (2) qui beatus eſt ducendus; (3) laudandus. Ab eod.

ΖΗΜΙ'Α, ας, ἡ, damnum, detrimentum; (2) multa; (3) pœna, ſupplicium, (4) privatio.

Ζημιόω, ῶ, f. ώσω, damnum adfero, detrimento adficio; (2) multo pecunia, exſilio, &c. Ἐζημίωσε πατέρα, Eur. Or. 561. τινὰ χρημάτων, Plat. βασιλέα χρήμασι, Plut. θανάτῳ τινα, Thuc. A ζημία.

Ζημιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, damnoſus, pernicioſus, qui fraudi eſt. Ab eod.

Ζημιωδῶς, damnoſe.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, damnum, detrimentum; (2) multa. A ζημιόω.

Ζημίωσις, εως, ἡ, multatio. Ab eod.

Ζὴν, ζηνὸς, ὁ, Juppiter.

Ζηνόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Jovem ſapiens. Ex ζὴν, & φρὴν, *mens*.

Ζητεύω, f. εύσω, quæro. A ζητέω.

ΖΗΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, quæro; (2) quæſtionem habeo ſeu exerceo; (3) requiro, rei amiſſæ deſiderio teneor; (4) ſtudeo, conor. Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, 1 Cor. 1, 22. Ζητεῖ τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι, Plat. Οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος, Heb. 8, 7.

Ζήτημα, ατος, τὸ, quæſtio, quæſitum. A ζητέω.

Ζητημάτιον, ου, τὸ, quæſtiuncula. Dim. a ζήτημα.

Ζήτησις, εως, ἡ, ipſa quærendi actio, inveſtigatio; (2) quæſtio, controverſia. A ζητέω.

Ζητητέος, έα, έον, quærendus. Ab eod.

Ζητητήρια, τὰ, quæſtiones, vel potius loca, ubi quæſtiones exercentur, adhibitis tormentis, Suid. Ab eod.

Ζητητὴς, οῦ, ὁ, quæſtor, quæſitor criminum. Ab eod.

Ζητητικὸς, ὴ, ὸν, qui quærere & inveſtigare ſolet, ſagax, ad quæſtiones movendas promptus. A ζητητής.

Ζητρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ſervi puniuntur. Vid. ζατρεῖον.

Ζιβύνη, ης, ἡ, lancea, haſta, jaculum, venabulum. A σιβύνη.

ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, zingiberis, planta Arabica.

ΖΙ'ΓΓΟΣ, ου, ἡ, ſonus apum. Heſ.

ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, zizanium, lolium, quod in frumento naſcitur.

Ζόη, ης, ἡ, vita. Ion.

Ζορκάδες, capreæ, pro δορκάδες.

Ζόρκες, capreæ, pro δόρκες.

Ζόφεος, έα, εον, idem quod ſequens ζοφερός.

Ζοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebroſus, caliginoſus, obſcurus. A ζόφος.

Ζοφοδορπίας, ου, ὁ, qui veſperi cœnat. Ex ζόφος, & δόρπον, *cœna*.

Ζοφόδορπις, ιδος, ἡ, cœna tenebricoſa, h. e. ſerotina. Ex iiſd.

Ζοφόεις, όεσσα, όεν, tenebricoſus, obſcurus. A ζόφος.

Ζοφομηνία, ας, ἡ, obſcuritas lunæ, lunæ defectus. Ex ζόφος, & μὴν, *luna*.

ΖΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ; (2) occaſus, pars occidentalis.

Ζοφόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obſcuro. A ζόφος.

Ζοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tenebricoſus, obſcurus. Ab eod.

Ζόφωσις, εως, ἡ, obſcuratio; (2) tenebræ, obſcuritas. A ζοφόω.

Ζυγὰ, τὰ, juga, tranſtra.

Ζυγάδην, *Adv.* jugatim, junctim. A ζυγός.

Ζύγαινα, ης, ἡ, zygæna, vel libella, piſci Ab eod.

Ζυγάστριον, ου, τὸ, arca, capſa. Ab eod.

Ζύγαστρον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ζυγηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, jugum ferens. Ex ζυγὸς, & φέρω, *fero*.

Ζυγέω, ῶ, jugo, in jugum porrigor, quo fieri ſolebat in acie, quum militum ordine dines ab uno cornu in alterum inſtruebantur. A ζυγός.

Ζυγιακὸς, ἡ, ὸν, natus ſub libra, ſigno cœleſti. Ab eod.

Ζύγιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jugatorius, jugalis. Ab eod.

Ζυγίον, ȣ, τὸ, ſtatera, libella.

Ζύγιος, ία, ιον, jugatorius, jugalis. Ab eod.

Ζυγίτης, ȣ, ὁ, remex in medio navis ſupra arborem, remex medii ordinis; (2) ζυγῖται, οἱ ζευγῖται, de quibus ſupra. Ab eod.

Ζυγόδεσμον, ȣ, τὸ, lorum, quo temo alligatur jugo; (2) collare, ſubjugium lorum. Ex ζυγὸς, & δεσμὸς, *vinculum.*

Ζυγόδεσμος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ζυγοδέτης, ȣ, ὁ, idem. Ex ζυγὸς, & δέω, *ligo, vincio.*

Ζυγοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jugi ſpeciem præferens. A ζυγὸς, & εἶδος, *ſpecies.*

Ζυγομαχέω, ῶ, f. ήσω, reluctor, recalcitro; (2) diſſentio, rixor. Διὰ γαστέρα πρὸς οἰκέτην ζυγομαχεῖν, Plut. Ex ζυγὸς, & μάχη, *pugna.*

Ζυγὸν, ȣ̃, τὸ, tranſtrum, ſedes remigum. A ζυγός.

Ζυγοποιέω, ῶ, f. ήσω, juga curruum conſtruo. Ex ζυγὸς, & ποιέω, *facio.*

Ζυγὸς, ȣ̃, ὁ, jugum; (2) jugum citharæ; (3) jugum in acie, ſeries porrecta; (4) ſtatera, trutina; (5) libra, ſignum cœleſte; (6) calceamenti corrigia.

Ζυγοστατέω, ῶ, f. ήσω, pondero, in trutina appendo, libra exæquo. A ζυγοστάτης.

Ζυγοστάτης, ȣ, ὁ, libripens, ponderator. Ex ζυγὸς, *libra,* & ἵστημι, *ſtatuo.*

Ζυγοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jugifer, qui fert jugum. Ex ζυγὸς, & φέρω, *fero.*

Ζυγόω, ῶ, f. ώσω, jugo ſubmitto; (2) conjungo. A ζυγός.

Ζυγωθρίζω, f. ίσω, claudo obdito vecte; (2) examino, libro, perpendo. A ζύγωθρον.

Ζύγωθρον, ȣ, τὸ, vectes, qui valvas ſeu ambas fores conjungit. Ex ζυγὸς, & θύρα, *oſtium.*

Ζύγωμα, ατος, τὸ, jugamentum. Ab eod.

Ζυγωτὸς, ἡ, ὸν, junctus jugo. A ζυγόω.

ΖΥ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, zythus, potus ex hordeo confectus, cereviſia.

ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, fermentum; (2) falſa doctrina; (3) pravi mores.

υμήεις, ήεσσα, ῆεν, fermentatus. A ζύμη.

υμίζω, f. ίσω, fermentum refero. Ab eod.

υμίτης, ȣ, ὁ, fermentator. Ab eod.

υμόω, ῶ, f. ώσω, fermento. Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ, Gal. 5, 9. Ἕως ȣ̃ ἐζυμώθη ὅλον, Luc. 13, 21. Ab eod.

υμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fermentaceus; (2) non mucidus. Ab eod.

ύμωμα, ατος, τὸ, fermentum. A ζυμόω.

ύμωσις, εως, ἡ, fermentatio. Ab eod.

υμωτὸς, ἡ, ὸν, fermentatus. Ab eod.

ωάγρια, τὰ, præmium pro vita ſervata. A ζωγρέω.

ωαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ad vitam ſuſtentandam ſufficit, vitam adjuvans. Ex ζωὴ, & ἀρκέω, *ſufficio.*

ωαρχικὸς, ἡ, ὸν, qui vitæ principium eſt. Ex ζωὴ, & ἀρχὴ, *principium.*

ώαρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui animanti præeſt; (2) qui præeſt elephanto. Ex ζῶον, & ἀρχὸς, *præfectus.*

γραφεῖον, ȣ, τὸ, officina pictoria.

γραφέω, ῶ, f. ήσω, animalia pingo; (2) quidvis pingo. Ex ζῶον, & γράφω, *pingo.*

Ζωγράφημα, ατος, τὸ, pictura, id ipſum, quod pictum eſt. A ζωγραφέω.

Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. A ζωγράφος.

Ζωγραφικὸς, ἡ, ὸν, pictorius, pingendi peritus; (2) ad artem pictoriam pertinens. Ab eod.

Ζωγράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pictor. Ex ζῶον, & γράφω, *pingo.*

Ζωγρεία, ας, ἡ, & ζωγρία, ipſe actus capiendi vivos. A ζωγρέω.

Ζωγρεῖον, ȣ, τὸ, vivarium, beſtiarium, cavea, locus, in quo animalia capta adſervantur, cavea. A ζωγρέω.

Ζωγρέω, ῶ, f. ήσω, vegeto, vivifico; (2) in vitam revoco, exſuſcito; (3) inſtauro; (4) vivum capio, a cæde captum ſervo, vitam alicui in bello ſervo. Ζώγρει ἐπιπνείȣσα κακῶς κεκαφηότα θυμὸν, Il. 5, 698. Ex ζωὴ, & ἐγείρω, *excito;* vel ἀγρέω, *capio.*

Ζωγρίας, ȣ, ὁ, vivus captus; ex Heſ. Ab eod.

Ζῶγρον, τὸ, vivarium, cavea. Ab eod.

Ζωδάριον, ȣ, τὸ, animalculum. Dim. a ζῶον.

Ζωδιακὸς, ȣ̃, ὁ, ſignifer, Zodiacus in cœlo. A ζώδιον.

Ζώδιον, ȣ, τὸ, animalculum; (2) ſignum cœleſte in zodiaco. Dim. a ζῶον.

Ζωδιοτὸς, ἡ, ὸν, animalibus pictis diſtinctus. A ζώδιον.

Ζωδιοφόρος, ſignifer, ſcil. circulus. Ab eod. & φέρω.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. A ζάω.

Ζωηδὸν, *Adv.* animantium ritu, ſeu more. A ζῶον.

Ζωηρὸς, ρὰ, ρὸν, vivax; (2) vitam præbens. A ζωή.

Ζωηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitam adferens, ſalutaris. Ex ζωὴ, & φέρω, *fero.*

Ζωθάλπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vividus, almus, Heſ. Ex ζωὴ, & θάλπω, *foveo.*

Ζωΐδιος, ȣ, ὁ, idem quod ζωδιακός.

Ζωϊκὸς, ἡ, ὸν, animalis. A ζῶον.

Ζῶμα, ατος, τὸ, veſtimentum, quo cingimur, cingulum. A ζώννυμι.

Ζωμάρυστρον, ȣ, τὸ, trulla, cochlear. A ζωμὸς, *jus,* & ἀρύω, *haurio.*

Ζώμευμα, ατος, τὸ, condimentum, ſalgamum. A ζωμεύω.

Ζωμεύω, f. εύσω, condio; (2) elixo, decoquo. A ζωμός.

Ζωμήρυσις, εως, ἡ, trulla ad hauriendum juſculum. Ex ζωμὸς, & ἀρύω, *haurio.*

Ζωμίδιον, ȣ, τὸ, juſculum. A ζωμός.

Ζωμοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, opifex juris in culina, condiendi juris peritus; (3) in cibos idoneus. Ex ζωμὸς, & ποιέω, *facio.*

ΖΩΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, jus, juſculum.

Ζωμοτάριχος, ȣ, ὁ, qui muria piſcium ſale conditorum nimium delectatur. Ex ζωμὸς, & τάριχος, *ſalſamentum.*

Ζωνάριον, τὸ, zonula. A ſeq.

Ζώνη, ης, ἡ, zona, baltheus, cingulum; (2) pera. A ζωννύω, *cingo.*

Ζώνιον, ȣ, τὸ, cingulum; (2) cinctus. Dim. a ζώνη.

Ζωνιοπλόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui zonas plicat, qui zonas conficit, zonarius artifex. Ex ζώνιον, & πλέκω, *plico.*

Ζωνίτης, ȣ, ὁ, zonarius. A ζώνη.

Ζωνῖτις, ιδος, ἡ, zonaria. A ζωνίτης.

ΖΩ'ΝΝΥΜΙ, ζωννύω, ζωννύσκω, f. ζώσω cingo, præcingo. Ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σȣ, ϗ ἄλλος σε ζώσει, Joan. 21, 18.

Ζώννυσθαι, accingi, armari, ſeſe parare, ζῶσαι, a. 1. med. accinge te, ἐζωσμένος, perf. paſſ. particip. accinctus.

Ζωνογάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, medio ventre cinctus. Ex ζώνη, & γαστὴρ, *venter.*

Ζώντειον, ſ. ζώντιον, ȣ, τὸ, mola, quia ea eſca ad vitam paratur. A ζωή.

Ζωογονέω, ῶ, f. ήσω, animal ſeu vivum gigno; (2) fœtifico; (3) vivifico; (4) vivum conſervo. Ex ζῶον, vel ζωὴ, & γονὴ, *fœtura.*

Ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis, animantis procreatio; (2) vermiculatio. A ζωογόνος.

Ζωογόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vivum animal generans; (2) vitalis; (3) numerus ſeptenarius, quod infantes ſeptimo menſe nati vivant facilius, quam qui nati menſe ſequente. Ex ζῶον, vel ζωὴ, & γονὴ, *fœtura.*

Ζωοδότειρα, ας, ἡ, vitæ largitrix. A ζωοδότης.

Ζωοδότης, ȣ, ὁ, vitæ largitor. Ex ζωὴ, & δίδωμι, *do.*

Ζωόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitam donans. Hinc τὸ ζωόδωρον, ȣ, vitam dandi facultas. Ex ζωὴ, & δῶρον, *donum.*

Ζωοθυτέω, ῶ, f. ήσω, animal ſacrifico. Ex ζῶον, & θύτης, *ſacrificus.*

Ζωόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, formam animalis habens. Ex ζῶον, & μορφὴ, *forma.*

Ζῶον, ȣ, τὸ, animal. A ζάω, *vivo.*

Ζωοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, ad vitam effingo, animal effingo, vivum formo. Ζωοπλαστῶν ἄνδρας, Lyc. 844. Ex ζῶον, vel ζωὸς, & πλαστέω, *formo.*

Ζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, vivifico; (2) vermes genero. Ex ζωὸς, & ποιέω, *facio.*

Ζωοποίησις, εως, ἡ, vivificatio; (2) in vitam reſtitutio; (3) conſervatio. A ζωοποιέω.

Ζωοποιητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens generandi viva, vim vivificandi habens. Ab eodem.

Ζωοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vivificus; (2) vivum & animale generans. Ex ζωὸς, & ποιέω, *facio.*

Ζωοπώλης, ȣ, ὁ, qui animalia vendit. Ex ζῶον, & πωλέω, *vendo.*

Ζωὸς, ἡ, ὸν, vivus. A ζάω.

Ζωοστασία, ας, ἡ, animalium ſtatio, ſtabulum. A ζῶον, & στάσις, *ſtatio.*

Ζωότης, ητος, ἡ, q. d. animalitas, natura animalis. A ζῶον.

Ζωοτοκέω, ῶ, f. ήσω, animal genero, ſeu pario. A ζωοτόκος.

Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio. Ab eod.

Ζωοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animal gignens vel pariens; (2) viviparus. Ex ζῶον, vel ζωὸς, & τίκτω, *pario.*

Ζωοτὸς, ἡ, ὸν, animalibus pictis diſtinctus. A ζωόω.

Ζωοτροφεῖον, ȣ, τὸ, vivarium. A ſeq.

Ζωοτροφέω, ῶ, f. ήσω, animalia nutrio. A ζωοτρόφος.

Ζωοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animalia nutriens. Ex ζῶον, & τρέφω, *nutrio.*

Ζωοφαγέω, ῶ, animalibus victito. A ζωοφάγος.

Ζωοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animantes devorans, animalibus victitans. Ex ζῶον, & φάγω, *edo.*

Ζωόφθαλμον, τὸ, herba quæ & βȣ́φθαλμον, Plinius.

Ζωοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animalia ferens; (2) circulus cœleſtis duodecim ζώδια ſive animalia continens, zodiacus. Ex ζῶον, & φέρω, *fero.*

Ζωόφυτα, τὰ, quæ mediæ ſunt naturæ inter animalia & plantas. Ex ζῶον, & φύω.

Ζωόω, ῶ, f. ώσω, vivifico, animo. A ζωός.

Ζώπισσα, ης, ἡ, pix a piceatis navibus deraſa, reſina, quæ in uſum medicaminum a navibus deraditur. A πίσσα, *pix.*

Ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, ignem ſopitum accendo; (2) bella aut alia mala ſopita ſuſcito; (3) refocillo, vires propemodum extinctas reſtauro; (4) vitæ reſtituo. Ἐι νὴ τὼ θεὼ μὲ ζωπυρήσεις, irritabis, Ariſt. Lyſ. 685. A ζώπυρον.

Ζωπύριον, ȣ, τὸ, follis. A ζώπυρον.

Ζώπυρον, ȣ, τὸ, ſuſcitabulum ignis; (2) reliquiæ ignis ſopiti & cineribus obruti; (3) vitam conſervans & quaſi excitans ſopitam; (4) follis, cujus flatu ignis excitatur; (5) reliquiæ quævis rem conſervantes; (6) herba quædam.

Ζωπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ζωπυρέω.

Ζωροποτέω, ῶ, f. ήσω, merum bibo. A ζωροπότης.

Ζωροπότης, ȣ, ὁ, meri bibulus, qui meracius bibit; (2) ebrioſus. Ex ζωρὸς, & πίνω, *bibo*.

ΖΩΡΟ'Σ, merus, meracus.

Ζωρότερος, ſcil. οἶνος, meracius vinum.

Ζὼς, pro ζωὸς, vivus, apud Hom. Il. 5, 887.

Ζώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitalis, qui vivere poteſt. A ζάω.

Ζῶσις, εως, ἡ, ipſa cingendi actio. A ζωννύω.

Ζῶσμα, ατος, τὸ, cingulum. Ab eod.

Ζωϛὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus. Ab eod.

Ζωϛηρία, Palladis epitheton. A ζώσασθαι, *accingi & armari*.

Ζωϛὸς, ὴ, ὸν, cinctus. A ζωννύω.

Ζώϛης, ȣ, ὁ, cinctor. Ab eod.

Ζῶϛρον, ȣ, τὸ, cinctus, veſtis ad præcingendum. Ab eod.

Ζώτειον, ȣ, τὸ, locus, ubi ſervi molunt, idemque adeo quod ζώντειον.

Ζωτικὸς, ὴ, ὸν, vivax; (2) vitalis; (3) vivificus; (4) vegetabilis. A ζάω.

Ζωτικῶς, *Adv.* vivifice; (2) vitaliter. A ζωτικός.

Ζωΰφιον, ȣ, τὸ, animalculum, beſtiola, inſectum. A ζῶον.

Ζώφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fertilis plantarum. Ex ζωὸς, & φυτὸν, *planta*.

Ζώω, vivo. A ζάω.

Ζωώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, animalis; (2) belluinus. A ζῶον.

Ζώωσις, εως, ἡ, vivificatio animantium, animatio. A ζωόω.

Ζωωτὸς, ὴ, ὸν, animalibus pictis diſtinctus. Ab eod.

H.

H, Septima littera Græcorum, quæ Ἦτα dicitur; (2) in Notis numeralibus valet *octo*, & cum lineola inferne addita; (ˏη) *octies mille*.

Ἢ, aut, vel an, quam.

Ἠὲ, *Poët.* pro ἤ.

Ἤπερ, quam.

Ἤτοι-ἤ, aut-aut.

Ἤτοι, *Poët.* pro μὲν, *quidem*, Hom. Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, *ille quidem ſic locutus*. Additur & μὲν, eadem manente ſignificatione.

Ἢ ἤ, ah! ah!

Ἦ, certe, profecto, utrum, an.

Ἦ μὴν, profecto, *Poët.* & ἦ μέν.

Ἧ, *Adv.* qua ratione, quomodo, quatenus, qua, qua via, qua parte. Ab ἥ, *qua*.

Ἧ, περ, quomodo, prout, pro ὥσπερ.

Ἡ, *Artic. præp.* ὁ, ἡ, τό.

Ἥ, *Artic. poſtp.* ὃς, ἣ, ὃ, qui, quæ, quod; (2) *pron. poſſ.* ſua; (3) pro ἄυτη hæc, *Poët.*

Ἦα, ἠίων, pro ἤια, ἠίων, τὰ, paleæ; (2) viaticum.

Ἠβαιὸν, *Adv.* paullulum. Ab ἠβαιὸς.

Ἠβαιὸς, ὰ, ὸν, exiguus, parvus. A βαιὸς, *parvus*.

Ἡβάσκω, pubeſco. Ab ἥβη.

Ἡβάω, ῶ, f. ήσω, idem; item adoleſco, floreo, vigeo, ἡβῶν, puber. Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο, Heſiod. Ἔργ. 696. Ab eod.

ἭΒΗ, ης, ἡ, pubes, pubertas; (2) locus pubis; (3) Hebe, Dea pubertatis, juventas.

Ἡβηδὸν, *Adv.* juveniliter, puberum more, petulanter; (2) *uſitatiſſime*, viritim, per totam pubem, complectendo totam pubem, omnem ætatem. Ab ἥβη.

Ἡβητὴρ, ῆρος, ὁ, qui pubeſcit, puber. Ab ἡβάω.

Ἡβητήριον, ȣ, τὸ, locus litterarius, locus exercitii litterarii adoleſcentum; (2) locus amœnus ad convivia agitanda. Ab eod.

Ἡβήτης, ȣ, ὁ, adoleſcens, qui pubeſcit, puber. Ab eod.

Ἡβητικὸς, ὴ, ὸν, juvenilis, ad pubeſcentes, ſeu adoleſcentes pertinens.

Ἡβήτριον, ȣ, τὸ, idem quod ἡβητήριον; (2) diverſorium. Ab eod.

ἩΒΟ'Σ, ὴ, ὸν, curvus; (2) gibboſus.

Ἡβυλλιάω, ῶ, pubeſco, adoleſco. Ab ἥβη.

Ἡβώτης, ȣ, ὁ, adoleſcens. Ab ἡβάω.

Ἡβώω, Poët. pubeſco. Ab eod.

Ἠγάθεος, ἠγαθέη, admodum divinus, ſacer, quaſi ab ἄγαν, *valde*, & θεῖος, *divinus*.

Ἠγαλέος, α, ον, fractus, pro ἀγαλέος, ab ἄγνυμι, *frango*.

Ἤγανον, ȣ, τὸ, ſartago, pro τήγανον.

Ἡγεμονεία, ας, ἡ, præitio, principatus; (2) ducatus. Ab ἡγεμονεύω.

Ἡγεμονεύω, f. εύσω, præeo, ſum dux, rego. Οὐδ' ὁδὸς, ὅππη μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ, Heſiod. Θεογ. 387. Ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ὑμῶν ȣκ ἀξιȣσι, Thuc. Ab ἡγεμών.

Ἡγεμονέω, ῶ, f. ήσω, principatum teneo. Ab eod.

Ἡγεμόνη, ης, ἡ, Dianæ epitheton, Heſ. & alii, item Veneris, Heſ.

Ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium, ducatus. Ab ἡγεμών.

Ἡγεμονίδης, ȣ, ὁ, princeps, rector; (2) dominator ſenſuum. Ab ἡγεμονία.

Ἡγεμονικὸς, ὴ, ὸν, principalis, præſidialis, imperatorius. Hinc τὸ ἡγεμονικὸν, ȣ, principatus. Ab eod.

Ἡγεμονικῶς, *Adv.* imperatorie, ut imperatorem decet; (2) ut decet virum principem. Ab ἡγεμονικός.

Ἡγεμόνιος, ȣ, ὁ, Mercurius, qui ita dicitur, quoniam viæ dux eſt, & animas deducit. Ab ἡγεμών.

Ἡγεμονὶς, ίδος, ἡ, imperatrix, regina, quæ principatum obtinet. Ab eod.

Ἡγεμόσυνον, ȣ, τὸ, præmium ducendi. Ab eod.

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, dux, præſes. Ab ἡγέομαι.

ἩΓΕ'ΟΜΑΙ, ȣμαι, f. ήσομαι, duco, dux ſum, præeo; (2) opinor, puto, reor, arbitror, ἥγημαι, exiſtimavi, puto. Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγȣμεθα, Ariſt. Plut. 15. Πᾶν κέρδος ἡγȣ ζημιȣμένη φυγῆ, quod tantum exilio puniris, Eurip. Med. 455. Τίς ȣκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιτ' ὁρῶν; Ariſt. Conc. 101.

Ἠγερέομαι, Poët. ἠγερέεσθαι, Hom. congregari. Ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι, Il. 10, 127. Ab ἀγείρομαι, *congregor*.

Ἡγεσία, ας, ἡ, præitio; (2) principatus. Ab ἡγέομαι.

Ἡγέτης, ȣ, ὁ, dux. Ab eod.

Ἡγηλάζω, f. άσω, duco, ago, pello, ſuſtineo. Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει, Odyſſ. 17, 217. Ab eod. aut ab ἄγειν, & ἐλᾷν, *pellere*.

Ἥγημα, ατος, τὸ, ductus; (2) conſilium. Ab eod.

Ἥγησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἡγήτειρα, ας, ἡ, dux, *femina*, ductrix. Ab ἡγήτηρ.

Ἡγετέον, ducendum, putandum eſt. Ab ἡγέομαι.

Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, dux, ductor. Ab eod.

Ἡγητηρία, ας, ἡ, maſſa ficuum, quæ in feſtivitate quadam præferebatur, in memoriam mitioris & manſuetioris victus.

Ἡγητορία, ας, ἡ, principatus, Suid. (2) maſſa ficuum, Suid. A ſeq.

Ἡγήτρια, ας, ἡ, ductrix. Ab eod.

Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, dux, ductor. Ab eod.

Ἡγμένως, *Adv.* erudite. Ab ἡγμένος, doctus, eruditus; quod eſt Partic. perfecti Paſſ. ab ἄγω.

Ἤγȣν, *Conj.* ſive; (2) videlicet. Ex ἤ, & γȣ̃ν.

Ἡδανὸς, ὴ, ὸν, dulcis, ſuavis. Ab ἡδὺς, *dulcis*.

ἨΔΕ', *Conj.* apud Poëtas pro ϗ, et.

Ἡδέως, *Adv.* ſuaviter, libenter. Ab eod.

ἬΔΗ, *Adv.* jam; (2) mox, abhinc.

Ἥδιστα, *Adv.* ſuaviſſime, lubentiſſime. Ab ἥδιστος, quod eſt Superl. ub ἡδὺς, *dulcis*, *ſuavis*.

Ἥδομαι, delector, lætor, ἥσθην, a. 1. delectatus ſum, delector, f. ἡσθήσομαι, Part. pr. ἡδόμενος, libens. gaudens. Ἥσθην ἀπειλαῖς, Ariſt. Eq. 693. Καὶ δέδρακάς γ' ἥδομαι, id. Av. 332.

Ἡδομένως, libenter. A præc.

Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, libido, voluptas, ſuavitas, delectatio. Ab ἡδύς.

Ἡδονικὸς, ὴ, ὸν, voluptuarius. Ab ἡδονή.

Ἡδονοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, voluptate percuſſus, voluptati deditus. Ex ἡδονὴ, & πλήσσω, *percutio*.

Ἧδος, τὸ, utilitas, delectatio, ſuavitas, jucunditas. Ab ἡδύς.

Ἧδος, εος, τὸ, acetum. Ab eod.

Ἡδὺ, *Adv.* ſuaviter. Ab ἡδύς.

Ἡδύβια, placentæ quædam genera. E ἡδὺς, & βίος, *vita*.

Ἡδυβόας, Dor. pro ἡδυβόης, ȣ, ὁ, jucundum clamans, ſuavem vocem edens, canorus. Ex ἡδὺς, & βοάω, *clamo*.

Ἡδύγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonam terram ſeu bonum ſolum habens. Ex ἡδὺς, & γαι *terra*.

Ἡδύγελως, ὁ ϗ ἡ, dulce ridens, ſuaviter ridens. Ex ἡδὺς, & γέλως, *riſus*.

Ἡδύγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuavem & jucundam linguam habens. Ex ἡδὺς, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἡδυγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui conſilio & opinione homines delectat. Ex ἡδὺς, & γνώμη, *ſententia*.

Ἡδυέπεια, ας, ἡ, ſuaviloqua. Ab ἡδυεπ

Ἡδυεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuaviloquus. Ex ἡδυ & ἔπος, *vox*, *verbum*.

Ἡδύθροος, *contr.* ἡδύθρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuav ter ſonans, dulciſonus. Ex ἡδὺς, & θρόο *clamor*, *ſonus*.

Ἡδύκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuaves fructus h bens. Ex ἡδὺς, & καρπὸς, *fructus*.

Ἡδύκρεως, ω, ὁ ϗ ἡ, cujus caro grati eſt ſ poris, habens carnem ſuavem. Ex ἡδ & κρέας, *caro*.

Ἡδύκωμ

Ἡδύκωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jucundam præbens comeſſationem; (2) jucunda comeſſatio; (3) genus ſaltationis. Ex ἡδὺς, & κῶμος, *comeſſatio.*

Ἡδυλίζω, f. *ίσω*, adulor, jucunda loquor. Ab ἡδύς.

Ἡδυλισμὸς, ȣ, ὁ, adulatio, adſentatio. Ab ἡδυλίζω.

Ἡδυλογέω, ῶ, f. *ήσω*, loquor grata atque jucunda, adulor. Ab ἡδυλόγος.

Ἡδυλογία, *ας*, ἡ, ſuavitas ſermonis, ſuaviloquentia; (2) ſcurrilis dicacitas. Ab eod.

Ἡδυλόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuaviloquus, ſuaviloquens, ſcurra. Ex ἡδὺς, & λόγος, *ſermo.*

Ἡδυλύρης, ȣ, ὁ, ſuaviter lyra canens; (2) ſuaviſonus. Ex ἡδὺς, & λύρα, *lyra.*

Ἡδυμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuavem & canoram vocem habens. Ex ἡδὺς, & μέλος, *carmen.*

Ἥδυμος, ſuavis, jucundus, dulcis. Ab ἡδύς.

Ἡδυντήρ· ἡδυντῆρες ἅλες, ſal condiendi vim habens. Ab ἡδύνω.

Ἡδυντικὸς, ὴ, ὸν, condiendi vim habens, ad condiendum aptus; (2) ad condiendi ſcientiam pertinens. Hinc ἡδυντικὰ, ῶν, condimenta. Ab ἡδύνω.

Ἡδυντὸς, ὴ, ὸν, conditus. Ab eod.

Ἡδύνω, ſuave reddo, condio; (2) lætitia adficio. Ab ἡδύς.

Ἡδύοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuave vinum ferens. Ex ἡδὺς, & οἶνος, *vinum.*

Ἡδυόνειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuavia & jucunda adferens ſomnia. Ex ἡδὺς, & ὄνειρος, *ſomnium.*

Ἡδυοσμία, *ας*, ἡ, odoris ſuavitas, odor jucundus. Ex ἡδύοσμος.

Ἡδύοσμον, τὸ, mentha.

Ἡδύοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jucunde & ſuaviter olens; (2) mentha; (3) ὁ, calamus aromaticus. Ex ἡδὺς, & ὀσμὴ, *odor.*

Ἡδυπάθεια, *ας*, ἡ, voluptas, vita voluptuaria, mollities, libido. Ab ἡδυπαθής.

Ἡδυπαθέω, ῶ, f. *ήσω*, voluptate fruor, molliter vivo. Ab eod.

Ἡδυπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, voluptati deditus, voluptuarius, libidinoſus. Ex ἡδὺς, & πάθος, *adfectus.*

Ἡδύπνοος, *contr.* ἡδύπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuaviter ſpirans. Ex ἡδὺς, & πνοὴ, *flatus.*

Ἡδύπολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, gratus & acceptus civitati. Ex ἡδὺς, & πόλις, *civitas.*

Ἡδυπορφύρα, *ας*, ἡ, oſtrea quædam.

Ἡδυπότιδες, phialæ & pocula quædam. Ab ἡδυπότης, cujus fœm. ἡδυπότις. A πίνειν *bibere*, & πότος, *potio.*

Ἡδύποτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus potus ſuavis eſt. Ex iiſd.

ἩΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, ſuavis, jucundi ſaporis, jucundus; (2) lætus, lepidus.

Ἥδυσμα, *ατος*, τὸ, ſuavitas; (2) condimentum ſuave. Ab ἡδύς.

Ἡδυσμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ἡδύτης, ητος, ἡ, ſuavitas; lepos; jucunditas.

Ἡδύτατα, *Adv.* libentiſſime, ſuaviſſime. Ab ἡδέως, *libenter, ſuaviter.*

Ἡδυφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuave ſplendens. Ex ἡδὺς, & φάω, *ſplendeo.*

Ἡδυφάρυγγες θρυμματίδες, gutturi gratæ placentæ. Ex ἡδὺς, & φάρυγξ, *guttur.*

Ἡδυφωνία, *ας*, ἡ, vocis ſuavitas. Ab ἡδύφωνος.

Ἡδύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuavem vocem habens, ſuaviloquus. Ex ἡδὺς, & φωνὴ, *vox.*

Ἡδυφώνως, *Adv.* ſuavem vocem emittendo, ſuaviter ſonando. Ab ἡδύφωνος.

Ἡδύχροος, *contr.* ἡδύχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jucundo colore præditus. Ex ἡδὺς, & χρόα, *color.*

Ἥδω, ſuavitate & jucunditate adficio, delecto, oblecto. f. 1. ἥσω, a. 1. ἧσα; τὸ ἧσας, delectaſti. Ab ἡδύς.

Ἠὲ, *Conjunct.* aut, vel, ſive; (2) an? Ab ἤ.

Ἠέλιος, ȣ, ὁ, Poët. pro ἥλιος, ſol.

Ἠέπερ, *Conjunct.* quam. Ex ἠὲ, & περ.

Ἠερέθομαι, in aërem attollor; (2) pendeo, ſuſpenſus ſum; (3) inconſtans, vel ſuſpenſo animo ſum. Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθοντο, Il. 2, 448. Ἀιεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, ibid. 3, 108. Ab ἀείρω, *tollo.*

Ἠερινὸς, ὴ, ὸν, vernus. Ab ἔαρ, *ver.*

Ἠέριος, *ία*, *ιον*, aërius, per aërem volans, qui eſt in aëre; (2) excelſus; (3) vernus; (4) matutinus. Ab ἠὴρ, pro ἀήρ.

Ἠεροδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aërem agitans; (2) qui in aëre agitatur. Ex ἠὴρ, & δινέω, *moveo, agito.*

Ἠεροδίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in aëre agitatus. Ex iiſd.

Ἠεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus. Ex ἠὴρ, & εἴδω, *video.*

Ἠερόεις, *όεσσα*, *όεν*, tenebroſus, caliginoſus. Ab ἠήρ.

Ἠερόθεν, *Adv.* ex aëre, ab aëre. Ab eod.

Ἠεροφοῖτις, *ιδος*, ἡ, per aërem means; (2) quæ in tenebris vagatur, quæ obſcuritate ſepta vel aliorum oculos latens incedit. Ex ἠὴρ, & φοιτάω, *eo.*

Ἠερόφοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per aërem vagans; (2) aërius. Ex iiſd.

Ἠερόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, elatam ſeu altam vocem habens, voce aërem replens, valde clamans. Ex ἠὴρ, & φωνὴ, *vox.*

Ἠὴρ, ἠέρος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀὴρ, aër.

Ἠθάνιον, τὸ, colum. Ab ἠθεῖν, *percolare.*

Ἠθὰς, *άδος*, ὁ ϗ ἡ, familiaris, adſuetus. Ab eod.

Ἠθεῖος, εία, εῖον, venerandus, colendus; ἠθεῖε, vox junioris ad ſeniorem reverentiæ cauſa; germane venerande; colende frater. A θεῖος, *divinus.*

Ἠθέω, ῶ, f. *ήσω*, colo, per colum mitto. Ab ἤθω.

Ἠθητὴς, ȣ, ὁ, colator, ſaccellator. Ab ἠθέω.

Ἠθίζω, f. *ίσω*, colo. Ab eod.

Ἠθικὸς, ὴ, ὸν, ethicus, moralis, moratus; (2) colatus. Ab ἦθος, *mos*, vel ἤθω, *colo.*

Ἠθικῶς, *Adv.* moraliter, ethice, modeſte. Ab ἠθικός.

Ἤθισις, εως, ἡ, colatio, per colum tranſmiſſio. Ab ἠθίζω.

Ἠθισμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ἠθμάριον, ȣ, τὸ, parvum colum, ſaccellus. Dim. ab ἠθμός.

Ἠθμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coli formam habens. Ab ἠθμὸς, & εἶδος, *ſpecies.*

Ἠθμὸς, ȣ, ὁ, colum, qualus. Ab ἤθω.

Ἠθογραφέω, ῶ, f. *ήσω*, mores pingendo exprimo. Ab ἦθος, & γράφω, *ſcribo.*

Ἠθογράφος, ȣ, ὁ, morum depictor. Ab iiſd.

Ἠθολογία, *ας*, ἡ, figura rhetorica, quum verba moreſque alicujus oratione exprimuntur. Ab ἠθολόγος.

Ἠθολόγοι, morum effictores, mimi. Ex ἦθος, & λόγος, *ſermo.*

Ἠθοποιέω, ῶ, f. *ήσω*, mores formo, vel fingo. Ex ἦθος, & ποιέω, *facio.*

Ἠθοποιΐα, *ας*, ἡ, morum fictio, adfectuum expreſſio. Ab ἠθοποιός.

Ἠθοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mores inſtituens; (2) mores exprimens. Ex ἦθος, & ποιέω, *facio.*

ἯΘΟΣ, εος, τὸ, unde uſitatum plur. ἤθεα, ἤθη, domicilium, manſio, ſedes conſuetæ.

ἮΘΟΣ, τὸ, ingenium, indoles, morum quædam proprietas; (2) mores, affectus, natura, proprietas.

ἬΘΩ, colo, percolo, ſaccello, per colum mitto. f. ἤσω, unde a. 1. part. ἤσας, i. e. ἠθίσας.

Ἤια, τὰ, viatica; (2) paleæ.

ἨΙ'ΘΕΟΣ, ȣ, ὁ, adoleſcens, juvenis; (2) cœlebs; (3) Venerem non expertus.

Ἠϊόεις, *όεσσα*, *όεν*, habens magnas ripas, ſive magnum littus. Ab ἠϊὼν, *ripa.*

Ἤϊος, *ία*, *ιον*, jaculandi peritus. Ab ἵημι, *mitto, jacio.*

ἨΙ"Ω'Ν, *όνος*, ἡ, littus, ripa.

ἮΚΑ, *Adv.* leniter, quiete, ſenſim, ſubmiſſe.

Ἠκαλόεις, *όεσσα*, *όεν*, lenis, quietus. Ab ἠκαλός.

Ἠκαλὸς, ὴ, ὸν, tranquillus, quietus. Ab ἦκα.

Ἤκεν, Poëtice pro ἢν, ἂν, ἐὰν, *ſi; an.*

Ἤκεστος, έστη, εστον, ſtimulo nondum domitus, ſtimulum nondum expertus. Ex ἠ pro α priv. & κεντέω, *ſtimulo.*

Ἥκιστα, *Adv.* minime. Ab ἥκιστος.

Ἥκιστος, *ίστη*, *ιστον*, minimus. Ab ἦκα.

Ἠκριβωμένως, *Adv.* accurate. Ab ἠκριβωμένος, quod eſt Part. Perf. ab ἀκριβόω, *penſito, examino.*

ἭΚΩ, f. ἥξω, venio, accedo, pervenio, veni, pertineo, attineo. Ἥκει σοι ὄλεθρος, Dem. εἰς Ἀττικὴν, id. ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Xen. ἐπὶ τὴν πρεσβείαν, Dem. πρὸς ὑποψίαν, Xen. ἐκκλησιάσοντες, Iſocr.

Ἠλαίνω, ſtulteſco; ἠλαίνονται, vagantur. Ab ἠλεὸς, *ſtultus.*

ἨΛΑΚΑ'ΤΗ, ης, ἡ, colus; *in Plurali* τὰ ἠλάκατα, ων, fuſus; (2) fila, ſtamina; lanæ colui circumvolutæ.

Ἠλακατῆνες, piſces quidam a ſimilitudine coli ita dicti. Ab ἠλακάτη.

Ἠλασκάζω, idem quod ſequens ἠλάσκω. Ἐιπεῖν ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει, fugiat, Odyſſ. 9, 457.

ἨΛΑ'ΣΚΩ, vagor, errabundus circumeo; (2) declino, devito; (3) errabundum fugito, vagabundum declino. Ἄιτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν, Il. 2, 470.

Ἤλεκτρον, ȣ, τὸ, electrum, ſuccinum; (2) metallum ex auro & argento conflatum; (3) lapis chryſtallinus. Ab ἠλέκτωρ.

Ἠλέκτρος, ȣ, ἡ, idem & ab eod.

Ἠλεκτροφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſtar electri fulgens. Ex ἤλεκτρον, & φάω, *luceo.*

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, ſol. Ex η pro α priv. & λέκτρον, *lectum*, quia eo oriente lectos deſerimus, aut ab electri ſplendore.

Ἠλέματος, *άτη*, *ατον*, vanus, ſtultus. Ab ἠλεός.

ἨΛΕΟ'Σ, ὰ, ὸν, ſtultus, ſtolidus.

Ἠλὶ, ὁ, *Eli.* Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Adſcenſus.*

Ἡλιάζω, f. *άσω*, & *άξω*, ad ſolem expando, ſoli expono. Hinc ἡλιάζομαι, apricor; (2) in Heliæa judico. Ἀλλ' ȣκ ἔθ' ἡλιάξεις, in foro ſedebis, Ariſt. Lyſ. 382. Ab ἡλιαία.

Ἡλιαία, ας, ἡ, Heliæa, forum Athenis, in quo judicia in aprico exercebantur. Ab ἥλιος.

Ἡλιακὸν, ȣ, τὸ, ſolarium, locus apricus. Ab ἡλιακός.

Ἡλιακὸς, ὴ, ὸν, ſolaris. Ab ἥλιος.

Ἡλιὰς, *άδος*, ἡ, ſcil. κόρη, ſolis filia.

Ἡλιάδες, Heliades, ſolis filiæ.

Ἠλίας, ȣ, ὁ, Elias. Nomen Hebræum viri. *Deus meus.*

Ἡλίασις, εως, ἡ, inſolatio, apricatio; (2) judicandi munus. Ab ἡλιάζω.

Ἡλιαστήριον, ȣ, τὸ, locus ad apricandum, ſolarium. Ab eod.

Ἡλιαστὴς, ȣ, ὁ, judex in Heliæa. Ab ἡλιάζω.

Ἡλιαστικὸς, ὴ, ὸν, heliaſticus, judicialis. Ab ἡλιαστής.

Ἡλιάω, ῶ, ſolem refero, ſolis inſtar candeo. Ab ἥλιος.

Ἠλιβάτας, pro ἠλιβάτης, ȣ, ὁ, errabundus. Ab ἀλιτεῖν, aberrare, & βάσις, greſſus.

Ἠλίβατος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, tam altus, ut uni ſoli pervius. Ex ἥλιος, & βαίνω, vado, vel etiam ἠλίβατος, tam altus aut profundus, ut acceſſum fruſtretur. Ab ἀλιτεῖν, aberrare, & βάσις, greſſus.

Ἤλιθα, *Adv.* fruſtra; (2) copioſe, valde; (3) ſimul. Ab ἠλίθιος.

Ἠλιθιάζω, f. άσω, ſtulte ago, ſtultus ac ſtupidus ſum. Ab eod.

ἨΛΙ'ΘΙΟΣ, ία, ιον, ſtultus, ſtolidus, brutus, inſipiens, ſenſu communi deſtitutus.

Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, ſtoliditas, ſtultitia, dementia. Ab ἠλίθιος.

Ἠλιθιόω, ῶ, f. ώσω, ſtultum reddo. Ab eod.

Ἠλιθίως, *Adv.* ſtulte, ſtolide. Ab eod.

Ἠλιθοεργὸς, ȣ̃, ſtulte agens, ſtolida facta admittens. Ex ἠλίθιος, & ἔργον, *opus.*

ἩΛΙΚΙ'Α, ας, ἡ, ſtatura; (2) ætas; (3) adoleſcentia, juventus, ætatis vigor; (4) ætas bello apta; (5) juvenum multitudo, juventus; (6) ætas ſenilis; (7) ætas, i. e. ſæculum.

Ἡλικιώτης, ȣ, ὁ, coætaneus, coævus, æqualis. Ab ἡλικία.

Ἡλικιῶτις, ιδος, ἡ, coæva, quæ eſt ejuſdem ætatis. Ab ἡλικιώτης.

ἩΛΙ'ΚΟΣ, ίκη, ίκον, quantus, quam magnus; (2) quam potens.

Ἧλιξ, ικος, ὁ κ̀ ἡ, qui ejuſdem eſt ætatis, coævus, æqualis. Ab ἡλικία.

Ἡλιόβολος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, qui ſolis radiis quaſi feritur, ſoli expoſitus. Ex ἥλιος, & βάλλω, *jacio.*

Ἡλιοειδὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, ſolis formam habens, ſoli ſimilis. Ex ἥλιος, & εἶδος, *forma.*

Ἡλιοειδῶς, *Adv.* inſtar ſolis. Ab ἡλιοειδής.

Ἡλιοκαὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, peruſtus a ſole, exuſtus in ſole. Ex ἥλιος, & καίω, *uro.*

Ἡλιοκαΐα, ας, ἡ, ardor, ſive æſtus ſolis, inſolatio. Ab ἡλιοκαής.

Ἡλιοκάμινος, ȣ, ὁ, fornax ſolaris, caminus ſolaris, vaporarium ſolare. Ex ἥλιος, & κάμινος, *caminus.*

Ἡλιοκάνθαρος, ȣ, ὁ, ſcarabæus ſolaris. Ex ἥλιος, & κάνθαρος, *ſcarabæus.*

Ἡλιόκαυστος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, ſole toſtus, ſole exuſtus. Ex ἥλιος, & καίω, *uro.*

Ἡλιόκεντρις, ιδος, ἡ, q. d. ſolipuga, muſca in æſtu ſolari pungens. Ab ἥλιος, & κέντρον, *ſtimulus.*

Ἡλιομανὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, inſano ſolis amore captus, qui ſole nimium gaudet. Ex ἥλιος, & μαίνομαι, *furo.*

Ἡλιόμορφος, ὁ κ̀ ἡ, ſolis formam habens. Ab ἥλιος, & μορφὴ, *forma.*

Ἡλιόπ[illegible], οδος, ὁ, heliotropium magnum. Ex ἥλιος, & πȣ̃ς, *pes.*

ἩΛΙΟΣ, ȣ, ὁ, ſol.

Ἡλιοσκόπιος, ȣ, q. d. ſolem ſpectans, helioſcopium tithymalli ſpecies comas cum ſole circumagens. Ex ἥλιος, & σκοπὸς, *ſpectator.*

Ἡλιοστερὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, ſole privatus; (2) ſole privans, inumbrans. Ex ἥλιος, & στερέω, *privo.*

Ἡλιοστιβὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, a ſole tritus, per quem ſoli incedit aut meat. Ex ἥλιος, & στίβω, *calco.*

Ἡλιοτρόπιον, ȣ, τὸ, herba ſolaris, heliotropion; (2) ſolarium, horologium. Ex ἥλιος, & τρέπω, *verto.*

Ἡλιοφάνεια, ας, ἡ, ſolaris claritas. Ab ἡλιοφανής.

Ἡλιοφανὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, ſolarem ſplendorem habens; (2) a ſole illuſtratus. Ex ἥλιος, & φαίνω, *luceo.*

Ἡλιόω, ῶ, f. ώσω, inſolo, in ſole expono, ad ſolem expono. Hinc *in Paſſ.* ἡλιόομαι, ȣ̃μαι, ſole illuſtror, a ſole uror. Κȣ̓χ ἡλίωσε τύπος, irritus fuit, Soph. Trach. 263. Ab ἥλιος.

Ἡλίσκος, ȣ, ὁ, claviculus, parvus clavus. Dim. ab ἧλος, *clavus.*

Ἠλιτενὴς, altus; quaſi ad ſolem protenſus. Ab ἥλιος, & τείνω, *tendo.*

Ἡλίτης, ȣ, ὁ, clavaris. Hinc ἡλῖτις, ιδος, ἡ, ſquama æris, quæ e clavis decutitur. Ab eod.

Ἠλιτόμηνος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, aberrans a menſibus, qui ante juſtos menſes natus eſt. Ab ἀλιτέω, *erro*, & μὴν, *menſis.*

ἮΛΙΨ, ιπος, calceus. Schol. Theocr.

Ἡλιώδης, εος, ὁ κ̀ ἡ, qui ſolem refert, ſoli ſimilis. Ab ἥλιος.

Ἡλίωσις, εως, ἡ, inſolatio, corporis in ſole apricatio. Ab ἡλιόω.

Ἡλοειδὴς, ὁ κ̀ ἡ, clavi formam habens.

Ἡλόκεντρον, ȣ, τὸ, calcar. Ab ἧλος, & κέντρον, *ſtimulus.*

ἯΛΟΣ, ȣ, ὁ, clavus, palus; (2) oleæ morbus, qui & fungus; (3) tubercula calloſa potiſſimum in plantis & digitis pedum, etiam in albo oculorum.

Ἠλὸς, ὴ, ὸν, ſtolidus. Ab ἠλεός.

Ἡλότυπος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, clavo percuſſus aut fixus; (2) clavo trajectus. Ex ἧλος, & τύπτω, *percutio.*

Ἡλόω, ῶ, f. ώσω, clavo figo, configo. Ab ἧλος.

Ἠλυγάζω, f. άσω, obumbro, obtenebro; (2) occulto. Ab ἠλύγη.

Ἠλυγαῖος, αία, αῖον, umbroſus, opacus. Ab eod.

Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, tenebræ, umbra. Ab λύγη, quod idem notat.

Ἠλυγίζω, f. ίσω, idem quod ἠλυγάζω.

Ἠλυγισμὸς, ȣ̃, ὁ, obtenebratio, obumbratio; (2) obſcuritas. Ab ἠλυγίζω.

Ἠλύσιον, ſcil. πεδίον, Elyſius campus.

Ἤλυσις, εως, ἡ, adventus, ingreſſus, itio. Ab ἔρχομαι, *venio.*

Ἧμα, ατος, τὸ, telum, miſſile, jaculum. Ab ἵημι, *mitto.*

Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, arenoſus. Ab ἄμαθος, *arena.*

ἯΜΑΙ, ἧσαι, ἧται, ſedeo.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. Ab ἡμέρα.

Ἠμάτιος, ία, ιον, diurnus. Ab ἦμαρ.

Ἡμεδαπὸς, ὴ, ὸν, qui eſt e noſtro, ſc. ſolo, noſtras. Ex ἡμεῖς, & δάπεδον, *pavimentum, ſolum.*

ἩΜΕΚΤΕ'Ω, ægre fero, indignor.

Ἠμελημένως, *Adv.* incurioſe, non ulla habita cura, negligenter. Ab ἠμελημένος, quod eſt ab ἀμελέω, *negligo.*

ἨΜΕ'Ν, *Conjunct.* &, atque.

ἩΜΕ'ΡΑ, ας, ἡ, dies.

Ἡμερεύω, f. εύσω, diem tranſigo, in opere diem totum verſor. Ab ἡμέρα.

Ἡμερήσιον, ȣ, τὸ, merces diurna; (2) diarium. Ab ἡμερήσιος.

Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσιος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, qui eſt unius diei, diurnus. Ab ἡμέρα.

Ἡμερία, ας, ἡ, Dor. ἁμερία, dies. Ab eod.

Ἡμερίδης, ȣ, ὁ, mitis. Ab ἥμερος.

Ἡμερίδιον, ȣ, τὸ, diecula. Dim. ab ἡμέρα.

Ἡμερινὸς, ὴ, ὸν, diurnus. Ab eod.

Ἡμέριος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, idem; (2) unicum diem durans. Ab eod.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, manſueta, cicur. Ab ἥμερος.

Ἡμερόβιος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, qui in diem vivit; (2) victum quotidie mendicans. Ex ἡμέρα, & βίος, *vita*, vel *victus.*

Ἡμεροδρομέω, ῶ, ſum curſor, ſum apedibus; (2) totum diem curro. Ab ἡμεροδρόμος.

Ἡμεροδρόμος, ȣ, ὁ, q. d. curſor diurnus, qui curſum die conficit; (2) tabellarius; (3) qui eſt a pedibus. Ex ἡμέρα, & δρόμος, *curſus.*

Ἡμερόδρυς, υος, ἡ, arbor quædam glandifera, ſpecies quercus. Ex ἥμερος, & δρῦς, *quercus.*

Ἡμεροθαλὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, placide & benigne vigens ſeu pullulans; (2) placide vireſcere & pullulare faciens. Ex ἥμερος, & θάλλω, *vireo.*

Ἡμεροκλέπτης, ȣ, ὁ, interdiarius. Ph. Ab ἡμέρα, & κλέπτης, *fur.*

Ἡμεροκαλλὶς, ίδος, ἡ, flos uno die vigens.

Ἡμερόκοιτος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, qui tota die dormit. Ex ἡμέρα, & κοίτη, *lectus.*

Ἡμερολεκτέω, ῶ, f. ήσω, quotidie numero, diem ex die numero, dies ſupputo. Ex ἡμέρα, & λέγω, *dico.*

Ἡμερολογεῖον, & ἡμερολόγιον, ȣ, τὸ, diarium, calendarium, faſti. Ex iiſd.

Ἡμερολογέω, ῶ, f. ήσω, dies numero. Ex iiſd.

Ἡμερονύκτιον, ȣ, τὸ, diei & noctis ſpatium. Ex ἡμέρα, & νὺξ, *nox.*

Ἡμεροποιὸς, q. d. manſuefactor. Ab ἥμερος, & ποιεῖν, *facere.*

Ἡμεροποιέω, ῶ, f. ήσω, manſuetum reddo. Ex ἥμερος, & ποιέω, *facio.*

ἩΜΕΡΟΣ, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, manſuetus, cicur, mitis, placidus; (2) ſativus.

Ἡμεροσκοπεῖον, vel ἡμεροσκόπειον, diurnæ ſpeculationis locus. Ab ἡμεροσκόπος.

Ἡμεροσκόπος, ȣ, ὁ, diurnus ſpeculator, qui excubias diurnas agit. Ex ἡμέρα, & σκοπὸς, *ſpeculator.*

Ἡμερότης, ητος, ἡ, manſuetudo, moderatio. Ab ἥμερος.

Ἡμερόφοιτος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, interdiu oberrans. Ex ἡμέρα, & φοιτάω, *eo.*

Ἡμερόφωνος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, diem inclamans, ſe vocans, i. e. lucem. Ex ἡμέρα, & φωνὴ, *vox.*

Ἡμερόω, ῶ, f. ώσω, manſuefacio, cicuro; ἡμεροῦμαι, manſueſco, manſuefio. Ab ἥμερος.

Ἡμέρωμα, ατος, τὸ, mitigatio, manſuefactio. Ab ἡμερόω.

Ἡμερωρεῖν, interdiu cuſtodire, Suid. He Ex ἡμέρα, & ὠρέω, *cuſtodio.*

Ἡμέρωσις, εως, ἡ, manſuefactio. Ab ἡμερόω.

Ἡμέτερος, έρα, ερον, noſter; (2) qui nobiſcum facit. Ab ἡμεῖς.

Ἠμὶ pro φημὶ, dico. Att. Ariſtoph. παῖ ἠμὶ, παῖ, *puer, inquam, puer.* Hinc ἦ δ' ἐγὼ dicebam; ἦ δ' ὅς, dicebat, inquit. Apud Atticos.

Ἡμιαμφόριον, ȣ, τὸ, amphoræ dimidium urna. Ex ἥμισυς, & ἀμφορεὺς, *amphora*

Ἡμίανδρος, ȣ, ὁ, ſemivir. Ἡμίανδροι, ſemimares. Ex ἥμισυς, & ἀνὴρ, *vir.*

Ἡμιάνθρωπος, ȣ, ὁ, ſemihomo, ſemivir. Ex ἥμισυς, & ἄνθρωπος, *homo.*

Ἡμιάνωρ, ορος, ὁ, ſemivir. Ex ἥμισυς, & ἀνὴρ, *vir.*

Ἡμιάρτιον, ȣ, τὸ, genus panis hemicy figura. Heſ. ἡμίαρτον. Ex ἥμισυς, & ἄρτος, *panis.*

Ἡμιαστράγαλον, ȣ, τὸ, ſemitalus. Ex ἥμισυς, & ἀστράγαλος, *talus.*

Ἡμιβάρβαρος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, ſemibarbarus. Ex ἥμισυς, & βάρβαρος, *barbarus.*

Ἡμιβρεχ

Ἡμιβρεχὴς, & ἡμιβραχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dimidia ex parte rigatus, ſemimadidus. Ex ἥμισυς, & βρέχω, *madefacio.*

Ἡμίβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemimadidus, ſemirigatus. Ex ἥμισυς, & βρέχω, *madefacio.*

Ἡμιβρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, ſemeſus. Ex ἥμισυς, & βρώσκω, *edo.*

Ἡμίβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἡμιγένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemibarbatus. Ex ἥμισυς, & γένειον, *barba.*

Ἡμιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemigenitus, i. e. imperfectum genus habens, quaſi ſemicreatus, ſemiinchoatus. Ex ἥμισυς, & γίνομαι, *naſcor.*

Ἡμίγυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeminudus. Ex ἥμισυς, & γυμνὸς, *nudus.*

Ἡμίγυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemimulier, ſemivir. Ex ἥμισυς, & γυνὴ, *mulier.*

Ἡμιδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemeſus, ſemieſus; (2) ſemidiviſus; (3) ſemiuſtus. Ab ἥμισυς, & δαίω, *epulum præbeo, divido, uro.*

Ἡμιδάϊκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemiocciſus. Ex ἥμισυς, & δαΐζω, *occido.*

Ἡμιδαμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemidomitus. Ex ἥμισυς, & δαμάω, *domo.*

Ἡμιδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui dimidium deeſt, ſemivacuus, ſemiplenus. Ex ἥμισυς, & δέομαι, *egeo.*

Ἡμιδιπλοΐδιον, ου, τὸ, dimidiata diplois, ſemicinctium, veſtimenti muliebris genus. Ex ἥμισυς, & διπλοῒς, *diplois.*

Ἡμίδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemiſervus. Ex ἥμισυς, & δοῦλος, *ſervus.*

Ἡμιεκτέον, ου, τὸ, dimidiatus ſextarius, dimidium ſextarii. Ex ἥμισυς, & ἐκτὸς, *ſextus.*

Ἡμίεκτον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἡμιεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemifactus, ad dimidium factus; (2) inchoatus. Ex ἥμισυς, & ἔργον, *opus.*

Ἡμίεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἡμίετες, dimidium anni, dimidiatus annus. Ex ἥμισυς, & ἔτος, *annus.*

Ἡμίεφθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemielixus, ſemicoctus. Ex ἥμισυς, & ἑφθὸς, *coctus.*

Ἡμιζώνιον, ου, τὸ, ſemicinctium. A ζώνη, *cingulum.*

Ἡμίζωος, ὁ καὶ ἡ, ſemivivus. A ζωὸς, *vivus.*

Ἡμίηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, dimidia ex parte ſoli expoſitus; (2) ad dimidium ſiccatus. Ex ἥμισυς, & ἥλιος, *ſol.*

Ἡμιθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemiviridis. A θάλλω, *vireo.*

Ἡμιθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſeminex, ſemimortuus. Ex ἥμισυς, & θνήσκω, *morior.*

Ἡμιθέαινα, ης, ἡ, ſemidea. Ab ἡμίθεος.

Ἡμίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemideus, indiges, heros; ἡμίθεοι, indigetes, divi. Ex ἥμισυς, & Θεὸς, *Deus.*

Ἡμιθὴρ, ηρος, ſemiferus. A θὴρ, *fera.*

Ἡμιθνὴς, ῆτος, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, ſemimortuus. Ex ἥμισυς, & θνήσκω, *morior.*

Ἡμίθνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemimortuus; (2) ſemimortalis, ſemideus; (3) qui alterius vicibus vivit, vel moritur. Ex iiſd.

Ἡμίθραυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, dimidia ex parte fractus, ſemifractus. Ex ἥμισυς, & θραύω, *frango.*

Ἡμιθωράκιον, ου, τὸ, dimdiatus thorax. Ex ἥμισυς, & θώραξ, *thorax.*

Ἡμικάδδιον, vel ἡμικάδιον, ου, τὸ, dimidius cadus, dimidium cadi. Ex ἥμισυς, & κάδδος, vel κάδος, *cadus.*

Ἡμίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemimalus, ſemipravus; (2) non plene bonus; (3) neglectus. Ex ἥμισυς, & κακὸς, *malus.*

Ἡμικάκως, *Adv.* ſemiprave, non omnino bene. Ab ἡμίκακος.

Ἡμίκαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemiuſtus, dimidia ex parte crematus. Ex ἥμισυς, & καίω, *uro.*

Ἡμίκαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἡμίκενος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemivacuus, ſemiplenus. A κενὸς, *vacuus.*

Ἡμικέραμον, ου, τὸ, urna. A κέραμος, *vas figulinum.*

Ἡμικεφάλαιον, & ἡμικεφάλιον, nec non ἡμικέφαλον, ſinciput. A κεφαλὴ, *caput.*

Ἡμικλάδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemiputatus. A κλαδεύω, *puto, frondo.*

Ἡμίκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemifractus. Ex ἥμισυς, & κλάω, *frango.*

Ἡμικόριον, ου, τὸ, dimidia pars cori. Ex ἥμισυς, & κόρος, *corus.*

Ἡμικοτυλιαῖος, αία, αῖον, qui eſt cotylæ dimidiatæ. Ab ἡμικοτύλιον.

Ἡμικοτύλιον, ου, τὸ, cotyla, ſeu hemina dimidiata. Ex ἥμισυς, & κοτύλη, *cotyla.*

Ἡμίκραιρα, ας, ἡ, dimidia capitis pars; (2) medium capitis. Ex ἥμισυς, & κραῖρα, *caput.*

Ἡμικρανία, ας, ἡ, dolor circa dimidium ſive medium capitis. Ab ἡμίκρανον.

Ἡμικρανικὸς, οῦ, ὁ, hemicrania laborans. Ab ἡμικρανία.

Ἡμίκρανον, ου, τὸ, dimidia capitis pars; ſinciput. Ex ἥμισυς, & κράνον, *caput.*

Ἡμικύκλιον, ου, τὸ, ſemicirculus, ſemiorbis, hemicyclium. Ab ἡμικύκλιος.

Ἡμικύκλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemicirculi figuram habens, ſemicircularis. Ex ἥμισυς, & κύκλος, *circulus.*

Ἡμίκυκλος, ου, ὁ, ſemicirculus, hemicyclus. Ex ἥμισυς, & κύκλος, *circulus.*

Ἡμικυλίνδριον, ου, τὸ, ſemicylindrus. Ex ἥμισυς, & κύλινδρος, *cylindrus.*

Ἡμίκυπρον, ſemimodius. A κύπρον, *menſura quædam.*

Ἡμικύων, υνος, ὁ καὶ ἡ, ſemicanis. Ex ἥμισυς, & κύων, *canis.*

Ἡμιλαίσταυρος, nequam. A λαίσταυρος, *ſalax, nequam.*

Ἡμιλέπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemidecorticatus. Ex ἥμισυς, & λεπίζω, *decortico.*

Ἡμίλευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemialbus. Ex ἥμισυς, & λευκὸς, *albus.*

Ἡμιλιτριαῖος, αία, αῖον, ſelibris, ſemilibris. Ab ἡμίλιτρον.

Ἡμίλιτρον, ου, τὸ, ſelibra, ſemilibra, libra dimidiata; (2) ſemiobolus, ſex ærei. Ex ἥμισυς, & λίτρα, *libra.*

Ἡμίλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemilotus. Ex ἥμισυς, & λούω, *lavo.*

Ἡμιλοχία, ας, ἡ, dimidiatus λόχος, dimidia cohors. Ex ἥμισυς, & λόχος, *cohors.*

Ἡμιλοχίτης, ου, ὁ, qui præeſt ἡμιλοχίᾳ. Ex iiſd.

Ἡμιμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemidoctus. Ex ἥμισυς, & μανθάνω, *diſco.*

Ἡμιμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemiinſanus. Ex ἥμισυς, & μαίνομαι, *ſum inſanus.*

Ἡμιμάοσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemimanſus. Ex ἥμισυς, & μαοσάομαι, *mando.*

Ἡμιμέδιμνος, ου, ὁ, ſemimedimnus. Ex ἥμισυς, & μέδιμνος, *medimnus.*

Ἡμιμέθυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemiebrius. Ex ἥμισυς, & μέθυσος, *ebrius.*

Ἡμιμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt dimidiæ partis, ſemi. Ex ἥμισυς, & μέρος, *pars.*

Ἡμίμεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemiplenus, ſemiinanis. Ex ἥμισυς, & μεστὸς, *plenus.*

Ἡμίμναιον, ου, τὸ, dimidium minæ, dimidiata mina. Ex ἥμισυς, & μνᾶ, *mina.*

Ἡμιμηνιαῖος, α, ον, ſemimenſtruus. A μὴν, *menſis.*

Ἡμιμήνιον, τὸ, ſemi-menſtruum, menſis dimidius. Ab eod.

Ἡμιμόριον, ου, τὸ, dimidiata pars, altera pars. Ex ἥμισυς, & μόριον, *pars.*

Ἡμιμόχθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemimalus. Ex ἥμισυς, & μοχθηρὸς, *malus.*

Ἡμίνα, ης, ἡ, hemina, dimidium ſextarii, cotyla, acetabulum. Ab ἥμισυς.

Ἡμιξύρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemiraſus. Ex ἥμισυς, & ξυράω, *rado.*

Ἡμίξεστον, hemina, dimidius ſextarius. A ξέστης, *ſextarius.*

Ἡμίξηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemiarefactus, ſideratus. Ab ἥμισυς, & ξηρὸς, *aridus.*

Ἡμιόδιον, ſemita. Philoxenus. Ab ὁδὸς, *via.*

Ἡμιόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dimidia parte præeſt itineribus. Ex ἥμισυς, & ὁδὸς, *via.*

Ἡμιολία, ας, ἡ, ſeſcuplum; (2) ſeſquialtera. Ab ὅλος, *totus.*

Ἡμιολιασμὸς, οῦ, ὁ, penſio ſeſcupli. Ab ἡμιόλιος.

Ἡμιόλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus cum dimidia ſui parte, ſeſcuplus, ſeſquialter, ſeſquiplex. Ex ἥμισυς, & ὅλος, *totus.*

Ἡμίολος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἡμιόνειος, ου, ὁ καὶ ἡ, mularis. Ex ἥμισυς, & ὄνος, *aſinus.*

Ἡμιονηγὸς, οῦ, ὁ, agaſo mulorum, mulio. Ex ἡμίονος, & ἄγω, *ago.*

Ἡμιονικὸς, ὴ, ὸν, mularis. Ab ἡμίονος.

Ἡμιόνιον, ου, τὸ, herba quædam, *aſpledon* alias dicta; (2) avis quædam. Ab eod.

Ἡμιονίτης, ου, ὁ, mularis. Ab eod.

Ἡμιονῖτις, ιδος, ἡ, mularis; (2) mulum pariens. Ab ἡμιονίτης.

Ἡμίονος, ου, ὁ καὶ ἡ, mulus, vel mula, ſemiaſinus. Ex ἥμισυς, & ὄνος, *aſinus.*

Ἡμιόπλος, q. d. ſemiermis. Ab ὅπλα, *arma.*

Ἡμίοποι αὐλοὶ, tibiæ quædam paucioribus ſolito foraminibus inſtructæ. Ab ἥμισυς, & ὀπὴ, *foramen.*

Ἡμίοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemiaſſatus, ſemiaſſus; (2) ſemicoctus. Ex ἥμισυς, & ὀπτάω, *aſſo.*

Ἡμιοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ex dimidio apparet. Ex ἥμισυς, & φαίνω, *appareo.*

Ἡμιπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemiconcretus. Ex ἥμισυς, & πηγνύω, *compingo.*

Ἡμιπαίδευτος, ſemidoctus. Suidæ indoctus. Ab ἥμισυς, & παιδεύω, *erudio.*

Ἡμιπαχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemicraſſus. Ex ἥμισυς, & παχὺς, *craſſus.*

Ἡμιπέλεκον, ου, τὸ, ſecuris uno tantum latere ſcindens, ab una tantum parte acuta. Ex ἥμισυς, & πέλεκυς, *ſecuris.*

Ἡμίπεπτος, ου, ὁ, ſemicoctus. Ex ἥμισυς, & πεπτὸς, *coctus.*

Ἡμιπηχυαῖος, αία, αῖον, ſemicubitalis. Ex ἥμισυς, & πηχυαῖος, *cubitalis.*

Ἡμίπλεθρον, ου, τὸ, dimidium jugeri. Ex ἥμισυς, & πλέθρον, *jugerum.*

Ἡμιπληκτικὸς, ὴ, ὸν, qui hemiplexia laborat. Ab ἡμιπλὴξ.

Ἡμιπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, ſemipercuſſus, ſemiconcuſſus ictibus. Ex ἥμισυς, & πλήττω, *percutio.*

Ἡμιπληξία, ας, ἡ, dimidii corporis reſolutio, paralyſis, hemiplexia, quæ eſt partis corporis, ſicut apoplexia totius corporis. Ab eod.

Ἡμιπλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemiplenus, ſemiinanis. Ex ἥμισυς, & πληρόω, *impleo.*

Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, dimidiatus later; ἡμίπλινθοι, ſemilateres. Ex ἥμισυς, & πλίνθος, *later.*

Ἡμίπνικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemiſuffocatus. A πνίγω, *ſuffoco.*

Ἡμίπνοος, *contr.* ἡμίπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemianimis, ſemivivus. Ex ἥμισυς, & πνέω, *ſpiro.*

Ἡμιπόδιον, ου, τὸ, ſemipes, pes dimidius. Ex ἥμισυς, & ποῦς, *pes.*

Ἡμίπολον, ου, τὸ, dimidium poli, i. e. cœli media pars, Heſ. Ex ἥμισυς, & πόλος, *polus*.

Ἡμιπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemimalus, ſemimalignus. Ex ἥμισυς, & πονηρὸς, *malus*.

Ἡμίπους, οδος, ſemipes. A ποῦς, *pes*.

Ἡμίπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemirutus, qui dimidia ex parte corruit. Ex ἥμισυς, & πίπτω, *cado*.

Ἡμίπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiuſtus, ſemiardens. Ex ἥμισυς, & πῦρ, *ignis*.

Ἡμίπυῤῥος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemirufus. Ex ἥμισυς, & πυῤῥὸς, *rufus*.

Ἡμιῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemifractus, ſemilacerus, interruptus. Ex ἥμισυς, & ῥήσσω, *frango*.

Ἡμισάλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimidia ex parte concuſſus & agitatus. Ex ἥμισυς, & σαλεύω, *agito*.

Ἡμισαπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiputris, qui dimidia ex parte computruit. Ex ἥμισυς, & σήπω, *putrefacio*.

Ἡμίσευμα, ατος, τὸ, dimidium, dimidia pars. Ab ἡμισεύω.

Ἡμισεύω, dimidius ſum; (2) dimidia ex parte æquo; (3) ad dimidias partes redigo. Ab ἥμισυς.

Ἡμίσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiſapiens. Ex ἥμισυς, & σοφὸς, *ſapiens*.

Ἡμίσπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemivulſus, ſemiavulſus. Ex ἥμισυς, & σπάω, *vello*.

Ἡμιστίχιον, ου, τὸ, hemiſtichium, dimidium verſus. Ex ἥμισυς, & στίχος, *verſus*.

Ἡμιστρατιώτης, ου, ὁ, ſemimiles, miles ſemivir. Ex ἥμισυς, & στρατιώτης, *miles*.

Ἥμισυ, εος, τὸ, dimidium, altera pars, ſubduplum, ſemis. Ab ἥμισυς.

ἩΜΙΣΥΣ, σεια, συ, *Gen.* εος, είας, εος, dimidius, ſemi, ſemis.

Ἡμισφαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemimactatus. A σφάττω, *macto*.

Ἡμισφαίριον, ου, τὸ, dimidia ſphæra, dimidium globi; (2) cœli dimidium. Ex ἥμισυς, & σφαῖρα, *ſphæra*.

Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, ſemitalentum. Ex ἥμισυς, & τάλαντον, *talentum*.

Ἡμιτάριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui media ex parte eſt ſalſamentum. Ex ἥμισυς, & τάριχος, *ſalſamentum*.

Ἡμιτέλεια, ας, ἡ, dimidium ſeu ſemiſſis. Ab ἡμιτελής.

Ἡμιτέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimidia ex parte abſolutus, imperfectus. Ab eod.

Ἡμιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiabſolutus, interruptus, ſemifinitus, imperfectus. Ex ἥμισυς, & τέλος, *finis*.

Ἡμιτόμης, ου, ὁ, ſemicaſtratus, cui alter teſticulus exſectus eſt. Ex ἥμισυς, & τέμνω, *ſeco*.

Ἡμιτομίας, ου, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἡμιτόμιον, ου, τὸ, dimidia pars, dimidium. Ab ἡμίτομος.

Ἡμίτομον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἡμίτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiſectus, dimidiatus. Ex ἥμισυς, & τέμνω, *ſeco*.

Ἡμιτόνιον, ου, τὸ, dimidia pars toni, ſemitonium. Ex ἥμισυς, & τόνος, *tonus*.

Ἡμίτραυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemibalbus. Ex ἥμισυς, & τραυλὸς, *balbus*.

Ἡμιτριταῖος, αία, αῖον, ſemitertianus. Ex ἥμισυς, & τριταῖος, *tertianus*.

Ἡμιτύβιον, τὸ, indumentum lineum, fimbria; (2) ſudarium, faſcia.

Ἡμιτύμβιον, ου, τὸ, dimidium, h. e. parvum buſtum, parvum ſepulchrum. Ex ἥμισυς, & τύμβος, *ſepulchrum*.

Ἡμίυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiſomnis. Ab ἥμισυς, & ὕπνος, *ſomnus*.

Ἡμιφάλακρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemicalvus. Ex ἥμισυς, & φαλακρὸς, *calvus*.

Ἡμιφάριον, ου, τὸ, dimidia veſtis pars. Ex ἥμισυς, & φᾶρος, *veſtis*.

Ἡμιφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiuſtus, ſemiuſtulatus. Ex ἥμισυς, & φλέγω, *uro*.

Ἡμίφλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἡμίφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimidiatam vocem edens, ſemivocalis. Ex ἥμισυς, & φωνὴ, *vox*.

Ἡμίχλωρος, ὁ ϗ ἡ, ſemiviridis. A χλωρὸς, *viridis*.

Ἡμιχοαῖος, αία, αῖον, dimidium continens congium, ſemiſextarius. Ex ἥμισυς, & χόος, *congius*.

Ἡμίχοος, *contr.* ἡμίχους, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Hinc & ἡμίχουν, ſc. ἀγγεῖον, dimidius congius.

Ἡμιχοίνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimidiatam chœnicem continens. Ex ἥμισυς, & χοῖνιξ, *chœnix*.

Ἡμιχολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſemibilioſus. Ex ἥμισυς, & χολώδης, *bilioſus*.

Ἡμιχόριον, ου, τὸ, altera pars chori bipartiti. Ex ἥμισυς, & χορὸς, *chorus*.

Ἡμίχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemibonus, ſemiprobus. Ex ἥμισυς, & χρηστὸς, *probus*.

Ἡμίχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex dimidia parte aureus. Ex ἥμισυς, & χρυσὸς, *aurum*.

Ἡμίχωστος, ὁ ϗ ἡ, ſemirutus. A χωννύω, *obruo*.

Ἡμιψυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſeq.

Ἡμίψυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemifrigefactus, ſemigelatus. Ex ἥμισυς, & ψύχω, *frigefacio*.

Ἡμίψυχος, ὁ ϗ ἡ, ſemianimis. A ψυχὴ, *anima*.

Ἡμιωβολιαῖος, αία, αῖον, ſemiobolaris, ſemiobolum pretio æquans; (2) vilis, exigui pretii. Ab ἡμιώβολον.

Ἡμιωβόλιον, ου, τὸ, ſemiobolus, dimidia oboli pars. Hinc & τὰ ἡμιωβόλια, ων, vaſa minimi pretii. Ab eod.

Ἡμιόβολον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἡμιώριον, ου, τὸ, ſemihora. Ex ἥμισυς, & ὥρα, *hora*.

ἫΜΟΣ, *Adv.* Poët. quando, quum.

Ἡμὸς, ὴ, ὸν, noſter. Poët. Ab ἡμεῖς.

Ἡμοσύνη, ης, ἡ, jaculatio, ſeu jaculandi peritia. Ab ἥμων.

Ἠμυόεις, όεσσα, όεν, qui ſolet inclinare, ſeu cadere. Ab ἠμύω.

ἨΜΥ'Ω, f. ύσω, inclino, cado. Ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν, Il. 2, 148. ἤμυσε κάρη, ibid. 8, 308.

Ἥμων, ονος, ὁ, jaculator. Ab ἵημι, *mitto*.

ἮΝ, *Conjunctio* ſi, pro ἐὰν, ſi. Hinc ἢν μὴ, niſi.

Ἠνεκέως, *Adv.* diu multumque, longo tempore. Ab ἠνεκής.

ἨΝΕΚΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, porrectus, protentus in longitudinem; (2) perpetuus, continuus.

ἨΝΙ', *Adv.* ecce.

ἩΝΙ'Α, ας, ἡ, habena, lorum, retinaculum.

Ἡνιάζω, f. άσω, fræno. Ab ἡνία.

Ἠνίδε, *Adv.* ecce. Ab ἠνί.

ἩΝΙ'ΚΑ, *Adv.* quum, quando.

Ἡνίον, ου, τὸ, frænum. Ab ἡνία.

Ἡνιοποιεῖον, ου, τὸ, officina, in qua habenæ conficiuntur. Ab ἡνιοποιός.

Ἡνιοποιέω, ῶ, f. ήσω, habenas conficio; (2) habenas rego & duco; (3) rego, moderor. Ab eod.

Ἡνιοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui habenas conficit. Ex ἡνία, & ποιέω, *facio*.

Ἡνιοστροφέω, ῶ, habenas verto, guberno. Ὃς ἁρμαλευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβώς, Eur. Ph. 176 Ὁ τὴν πόδαργον Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν, Lyc. 166. Ab ἡνιοστρόφος.

Ἡνιοστρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habenas vertit, auriga. Ex ἡνία, & στρέφω, *verto*.

Ἡνιοχεία, ας, ἡ, aurigatio; (2) gubernatio, moderatio, agitatio. Ab ἡνιοχεύω.

Ἡνιοχεὺς, έος, auriga; obliqui caſus ἡνιοχῆος, ἡνιοχῆι, ἡνιοχῆα, Poët. Ab ἡνιοχέω.

Ἡνιοχεύω, f. εύσω, habenas teneo, aurigo; (2) moderor, rego. Πόλιν ἡνιοχεύει, Epigr. Ab ἡνίοχος.

Ἡνιοχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἡνιόχησις, εως, ἡ, aurigatio. Ab ἡνιοχέω.

Ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga. Ex ἡνία, & ἔχω, *habeo*.

Ἧνις, ιος, ἡ, annicula. Ab ἔνος, *annus*.

Ἠνορέα, ας, ἡ, vel ἠνορέη, ης, ἡ, virilitas. Ab ἀνὴρ, *vir*.

Ἤνοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, ſonorus, vocalis; (2) perſpicuus, lucidus. Ab ὄψ, *vox*, vel ὤψ, *oculus*.

Ἤνυστρον, ου, τὸ, unus ex ventriculis animalium ruminantium. Ab ἀνύω, *perficio*.

Ἠοῖος, οία, οῖον, orientalis, matutinus. Ab ἠὼς, *aurora*.

Ἠόνιος, ία, ιον, littoralis. Ab ἠιὼν, *littus*.

ἮΠΑΡ, ατος, τὸ, hepar, jecur.

Ἡπατηρὸς, ὰ, ὸν, hepaticus, hepatarius; a præc. Afferunt & ἡπατήρια, ſcil. φάρμακα, medicamenta hepatica. Ab eod.

Ἡπατίας, ου, ὁ, hepatarius, ad hepar pertinens. Ab eod.

Ἡπατίζω, f. ίσω, hepar refero, hepati ſimilis ſum; (2) ad hepatis colorem vergo. Ab eod.

Ἡπατικὸς, ὴ, ὸν, jecoralis; (2) qui morbo hepatico laborat. Ab eod.

Ἡπάτιον, ου, τὸ, juſculum. Ab ἧπαρ.

Ἡπατίτης, ου, ὁ, hepaticus, hepatarius. Ab eod.

Ἡπατῖτις, ιδος, ἡ, hepatica. Ab ἡπατίτης.

Ἡπατοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jecinori ſimilis. Ab ἧπαρ, & εἶδος, *ſpecies*.

Ἧπατος, ου, ὁ, piſcis quidam a jecinoris colore nomen ſortitus. Ab ἧπαρ.

Ἡπατοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, exta conſulo. Ex ἧπαρ, & σκοπέω, *exploro*.

Ἡπατοσκοπία, ας, ἡ, jecinoris inſpectio, haruſpicina. Ab ἡπατοσκόπος.

Ἡπατοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, haruſpex, extiſpex, qui ex inſpecto victimæ jecinore futura colligit. Ex ἧπαρ, & σκοπέω, *inſpicio, exploro*.

Ἡπατώριον, eupatorium, herba.

Ἠπάω, ῶ, f. ήσω, ſarcio. Hinc ἠπήσασθαι, ſarcire.

Ἠπεδανὸς, ὴ, ὸν, claudus; (2) infirmus; (3) ſtolidus. Ex η pro α priv. & πέζα, *pes extremus*; ut ſit quaſi ἄπους.

Ἠπεδανόω, debilito. Ab ἠπεδανός.

ἬΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, terra continens ac mediterranea; (2) nomen regionis, Epirus.

Ἠπειρόω, ῶ, f. ώσω, continentem facio, continenti adjicio. Ἀναχωρήσεις κυμάτων θαλάσσας ἠπείρωσαν, Ariſtot. Ab ἤπειρος.

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, in continente natus; (2) Epirota, quidam ex Epiro. Ab eod.

Ἠπειρωτικὸς, ὴ, ὸν, ad continentem ſpectans; (2) Epiroticus. Ab eod.

Ἠπειρῶτις, ιδος, ἡ, mediterranea. Ab ἠπειρώτης.

Ἠπερόπευμα, ατος, τὸ, res, qua aliquem decipimus. Ab ἠπεροπεύω.

Ἠπεροπεὺς, έος, ſ. ῆος, ὁ, impoſtor, deceptor. Ab eod.

Ἠπερόπευσις, εως, ἡ, deceptio, circumventio, impoſtura. Ab eod.

Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod ἠπεροπεύς.

Ἠπεροπεύω, f. εύσω, decipio, fallo. Ἦ οὐχ ἅλις, ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις; Il. 5, 349. Ab ὄψ, *vox*.

Ἠπητὴς, ου, ὁ, ſartor, vel ſutor. Ab ἠπάω, *ſarcio*.

Ἠπήτρια, ας, ἡ, ſartrix, vel ſutrix. Ab ἠπητής.

Ἠπήτριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo ſutores & ſartores in conſuendis coriis vel pannis utuntur, ſubula, acus. Ab ἠπάω, *ſarcio*.

Ἠπιαλέω, ῶ, epiala febri laboro. Ab ἠπίαλος.

Ἠπιάλης, ητος, ὁ, Epialus, incubo.

ἨΠΊΑΛΟΣ, ου, ὁ, febris quotidianæ ſpecies, epialus.

Ἠπιαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, febrilis. A præc.

Ἤπιαμα, ατος, id, quo aliquid mitigamus, lenimentum. Ab ἠπιάω.

Ἠπιάω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, mitigo, lenio. Ab ἤπιος.

Ἠπιόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lenis, qui mitia dat. Ab ἤπιος, & δῶρον, *donum*.

Ἠπιόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui benigno & miti animo præditus eſt. Ex ἤπιος, & θυμὸς, *animus*.

Ἠπιόλης, ου, ὁ, epialus, incubo. Ab ἠπίαλος.

Ἠπιόλιον, ου, τὸ, levis febris, epiolæ acceſſio. Dim. ab ἠπίολος.

Ἠπίολος, ου, ὁ, beſtiola circa lychnum volitans. Dicitur etiam idem eſſe quod ἠπίαλος.

ἬΠΙΟΣ, ία, ιον, placidus, clemens, mitis, lenis.

Ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas, clementia. Ab ἤπιος.

Ἠπιόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, qui placidas & benignas manus habet. Ex ἤπιος, & χεὶρ, *manus*.

Ἠπίως, *Adv.* leniter, benigne, clementer, æquo animo. Ab ἤπιος.

Ἦ που, nimirum, certe, profecto.

Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator. Ab ἠπύω.

Ἠπύω, f. ύσω, ſono, ſonitum edo, vociferor, clamo. Οὔτ᾽ ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν Ἠπύει, Il. 14, 399. Ab ἀπύω, quod idem ſignificat.

Ἦρ, ἦρος, τὸ, ver; (2) diluculum. Ab ἔαρ, *ver*.

Ἦρα, τὰ, grata, apta, convenientia. Ab ἐρᾷν, *amare*, vel ab ἄρω, *apto*.

ἭΡΑ, ας, ἡ, Juno.

Ἡραῖος, αία, αῖον, Junonius. Hinc ἥραιον, τὸ, pro ἡραῖον, Junonis templum, τὰ ἥραια, pro ἡραῖα, ων, Junonia ſacra, ſeu feſtum Junonis. Ab ἥρα.

Ἡρακλέης, έεος, *contr.* Ἡρακλῆς, Hercules. Declinatur: Ἡρακλῆς, Ἡρακλέους, Ἡρακλεῖ, Ἡρακλέα, Ἥρακλεις. Apud Poëtas, Ἡρακλέης, Ἡρακλῆος, Ἡρακλῆι, Ἡρακλῆα, Ἡρακλέην, Ἡρακλῆν.

Ἡρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Patronymicum ab Ἡρακλέης.

Ἡράκλειος, εία, ειον, Herculeus. Hinc τὰ ἡράκλεια, ων, feſtum Herculis, & τὸ ἡράκλειον, ου, templum Herculis. Ab eod.

Ἡράκλεις, *Adv.* Hercle. Ab eod.

Ἡρακλειτίζω, f. ίσω, ſum ſectæ Heraclitex. Ab Ἡράκλειτος, *Heraclitus*.

Ἡρακλειτιστὴς, ου, ὁ, ſectator Heracliti. A præc.

Ἠράνθεμον, ου, τὸ, eranthemon, herba. Ex ἦρ, *ver*, & ἀνθέω, *floreo*, quod vere floreat.

Ἤρανος, ου, ὁ, rex, opitulator, Etym. Heſ.

Ἠραρχικὸς, ἡ, ὸν, a vere incipiens. Ex ἦρ, & ἄρχομαι, *incipio*.

Ἠρέμα, *Adv.* ſenſim, paullatim, lente, tacite. Ab ἤρεμος.

Ἠρεμάζω, mæreo. Ab ἠρέμα.

Ἠρεμαῖος, αία, αῖον, quietus, ſubmiſſus, lentus. Ab ἤρεμος.

Ἠρεμαίως, *Adv.* ſenſim. Ab ἠρεμαῖος.

Ἠρεμεστέρως, *Adv.* quietus. Ab ἠρεμέστερος, quod eſt Comp. ab ἤρεμος.

Ἠρεμέω, ῶ, f. ήσω, quieſco. Ab ἤρεμος.

Ἠρέμησις, εως, ἡ, ipſa quieſcendi actio, quies; (2) perturbationum ſedatio. Ab ἠρεμέω.

Ἠρεμία, ας, ἡ, quies. Ab ἤρεμος.

Ἠρεμίζω, f. ίσω, ſedo, quieſcere facio. Ab ἤρεμος.

ἬΡΕΜΟΣ, έμη, εμον, quietus, otioſus, mitis, placidus.

Ἦρι, *Adv.* mane; (2) vere. Ab ἦρ.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, diluculum producens, auroræ epith. Ex ἦρι, & γίνομαι, *orior, naſcor*.

Ἠριγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vernus; (2) matutinus. Ex ἦρ, vel ἦρι, & γίνομαι, *naſcor*.

Ἠριγέρων, οντος, ὁ, ſenecio, herbæ genus, cui hoc nomen datum, quo vere flores ejus capillorum modo caneſcant. Ex ἦρ, & γέρων, *ſenex*.

Ἠριεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſepulchrorum confector, ſpoliator ſepulchrorum, Heſ. Ex ἠρίον, & ἔργον, *opus*.

Ἠρινὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ex ἐαρινὸς, ab ἔαρ, *ver*.

ἨΡΊΟΝ, ου, τὸ, monumentum, ſepulchrum.

Ἠριπόλη, ης, ἡ, aurora; (2) dies. Ex ἦρι, & πολέω, *verſor*.

ἨΡΥΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, eryngium, herba.

Ἤρυγγος, ου, ὁ, villus dependens ex mento hircorum. Quaſi ab ἐρίον, *lanugo*.

ἨΡΥΓΩ, mugio, Heſ. ἠρύγων μυκώμενος, mugiens.

Ἡρώδης, ου, ἡ, Herodes.

Ἡρωδιανοὶ, ῶν, οἱ, Herodiani, Herodis miniſtri. Ab Ἡρώδης.

Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, Herodias, Herodis concubina. Ab eod.

Ἡρώειον, ου, τὸ, herois monumentum. Ab ἥρως.

Ἡρωελεγεῖον, ου, τὸ, metrum ex heroicis & elegiacis verſibus conſtans. Ex ἡρῷος, & ἐλεγεῖον, *elegia*.

Ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, heroicus. Ab ἥρως.

Ἡρωΐνη, & ἡρῴνη, ης, ἡ, heroina, i. e. ſemidea. Ab eod.

Ἡρωΐος, ία, ιον, herous. Ab eod.

Ἡρωῒς, ίδος, ἡ, herois, heroina, heroica. Ab eod.

Ἡρωΐσσα, & ἡρῷσσα, ης, ἡ, idem & ab eod.

Ἡρῷον, ου, τὸ, heroum, herois fanum ſeu monumentum, ſacrarium; (2) carmen heroicum; (3) epulum ſolenne in honorem herois. Ab ἥρως.

Ἡρῶος, vel ἡρῷος, ώα, vel ῴα, ῶον, vel ῷον, herous. Ab ἥρως, vel ex ἡρωΐος.

ἭΡΩΣ, ωος, ὁ, heros, ſemideus, generoſus, potens, fortis.

Ἧσις, εως, ἡ, voluptas, delectatio. Ab ἥδω, *delecto*.

Ἧσσα, vel ἧττα, ης, ἡ, adverſum prælium, clades, inferiores partes. Ab ἥσσων.

Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, ῶμαι, inferior diſcedo, ſuperor, vincor, ſuccumbo, ἡττηθεὶς, a. 1. victus, ἡττημένος, perf. victus, ἡσσῆσθαι, victum eſſe, ἡσσᾶσθαι, præſ. vinci. Πικροῦ δ᾽ ἔρωτος ἡττηθήσομαι, Eur. Hipp. 731. τῶν συμφορῶν, Iſocr. τῶν ἡδονῶν, Xen. Ab eod.

ἭΣΣΩΝ, vel ἥττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, minor, inferior. Ἀλλ᾽ εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες, vincuntur a lucro, Ariſtoph. Plut. 363.

Ἡστὸς, ἡ, ὸν, jucunditate adfectus, exhilaratus, delectatus; (2) qui jucunditate adfici poteſt. Hinc τὸ ἡστὸν, ου, jucunditas, ſuavitas. Ab ἥδω.

Ἥσυχα, *Adv.* quiete, tacite, paullulum, ſenſim. Ab ἥσυχος.

Ἡσυχάζω, f. άσω, quieſco; (2) taceo; (3) tranquille vivo. Ἡσυχάζειν τοὺς πόδας, Thuc. Ab eod.

Ἡσυχαῖος, αία, αῖον, quietus. Ab eod.

Ἡσυχαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo degunt ἡσυχασταί. Ab ἡσυχαστής.

Ἡσυχαστὴς, ου, ὁ, monachus, ſolitariam & tranquillam vitam agens. Ab ἡσυχάζω.

Ἡσυχῆ, *Adv.* idem quod ἥσυχα.

Ἡσυχία, ας, ἡ, quies, tranquillitas, ſilentium, otium. Ab ἥσυχος.

Ἡσύχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſequens ἥσυχος.

ἭΣΥΧΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, quietus, quiete fruens; (2) ſedatus, placidus.

Ἡσύχως, *Adv.* quiete, tranquille. Ab ἥσυχος.

Ἦτορ, τὸ, animus, anima, cor, pectus.

Ἡτραῖος, αία, αῖον, qui ad imum ventrem pertinet. Ab ἦτρον.

Ἡτριαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Ἠτρίδιον, ου, τὸ, tomaculum; (2) ſumen, abdomen, Dim. ab eod.

ἨΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, ſtamen; (2) textum.

ἮΤΡΟΝ, ου, τὸ, imus venter, pars ab umbilico uſque ad pubem.

Ἧττα, vide ἧσσα.

Ἡττάομαι, ῶμαι, vide ἡσσάομαι.

Ἥττημα, ατος, τὸ, diminutio, defectus, clades. Ab ἡττάομαι.

Ἡττητέα, *Adv. poſit.* cedendum eſt. Αὐτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ᾽ ἔσθ᾽ ἡττητέα ἡμῖν, Ariſt. Lyſ. 453.

Ἧττον, ονος, τὸ, minus; (2) damnum. Ab ἥττων.

Ἥττων, vide ἥσσων.

Ἠϋγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum barbatus, pulchre barbatus. Ex ἠῢ, pro εὖ, & γένειον, *barba*.

Ἠΰκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchre comatus, pulchras comas habens. Ex ἠῢ, pro εὖ, & κόμη, *coma*.

Ἠῢς, έος, ὁ, bonus; (2) fortis; (3) magnus; (4) generoſus. Ab ἐΰς.

Ἠΰτε, *Adv.* ſicut, tamquam. Ab εὖτε.

Ἡφαίστειος, εία, ειον, Vulcanius. Hinc τὸ ἡφαίστειον, ου, Vulcani templum, & τὰ ἡφαίστεια, ων, Vulcanalia, ſ. Vulcani feſtum. Ab Ἥφαιστος.

Ἡφαίστια, ων, τὰ, Vulcanalia. Ab eod.

ἭΦΑΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, Vulcanus, fabrorum metallicorum Deus, ignis præſes; (2) ignis, flamma; (3) lux.

Ἡφαιστόπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Vulcano elaboratus. Ex ἥφαιστος, & πόνος, *labor*.

Ἡφαιστότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἥφαιστος, & τευκτὸς, *factus, fabricatus*.

Ἠχάνω, mendico, Suid. Quaſi ab ἀχὴν, quod vide.

Ἠχεῖον, ου, τὸ, ſonale, ſonaculum, vas, ſeu machina, qua ſonus editur. Ab eod.

Ἠχέτης, ου, ὁ, ſonator, ſonorus, ἠχέτα τέττιξ, cicada ſtrepens, canora. Ab ἠχέω.

Ἠχετικὸς, ἡ, ὸν, ſonorus, canorus. Ab ἠχέτης.

Ἠχέω, ῶ, f. ήσω, ſono, reſono, tinnio. Ἠχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ κωκυτὸν εἴσω, edit ploratum, Soph. Trach. 875. Ab ἦχος.

Ἠχὴ, ῆς, ἡ, ſonus. Ab eod.

Ἠχήεις, ήεσσα, ῆεν, reſonans, ſonorus. Ab eod.

Ἠχητὴς, ου, ἡ, ſonans, ſonorus. Ab ἠχεῖν.

Ἠχητικὸς, ἡ, ὸν, ſonorus. Ab ἠχεῖν.

Ἧχι, *Adv.* ubi.

Ἠχόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, ſonipes, pedibus ſonitum edens, Euſt. Ex ἦχος, & πους, *pes.*

ἮΧΟΣ, ου, ὁ, ſonus, ſonitus; (2) clamor.

Ἠχὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Echo, ſonus reciprocus, vox repercuſſa. Ab ἦχος.

Ἠχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſonorus, reſonabilis, ſonans. Ab eod.

Ἠῶθεν, *Adv.* mane. Ab ἠὼς, *aurora.*

Ἠῶθι, *Adv.* in aurora, in diluculo, mane. Ab eod.

Ἠώκοιτος, ου, ὁ, matutinus, Heſ. Ex ἠὼς, & κοίτη, *cubile.*

Ἠὼν, όνος, ἡ, littus, ripa. Ab ἠϊών.

Ἠῷος, ῴα, ῷον, matutinus; (2) orientalis; (3) oriens, orientalis plaga. Ab ἠώς.

ἨΩ'Σ, ἠόος, *contr.* ἠοῦς, ἡ, aurora, diluculum; (2) dies; (3) oriens.

Θ.

Θ Octava littera Græcorum, quæ θῆτα appellatur, atque nomen habet ab Hebræorum Teth; (2) in numeris ſignificat *novem*, & cum lineola inferne addita (͵θ) *novies mille*, (3) ſola extra numeros poſita olim θάνατον notabat, ſignumque erat condemnationis.

Θαάσσω, ſedeo. Λιπὼν ἕδος, ἔνθα θαάσσεν, Il. 9, 194.

Θάημα, ατος, τὸ, ſpectaculum, miraculum. A θέα, *ſpectaculum.*

Θαητὸς, ἡ, ὸν, ſpectabilis, mirandus. Ab eod.

ΘΑΙΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, cardo, axis.

Θακεύω, ſedeo. A θάκος.

Θακέω, ῶ, ſedeo. Ab eod.

Θάκημα, ατος, τὸ, ſeſſio, ſedendi actio. A θακέω.

Θάκος, ου, ὁ, ſedes, ſedile.

Θάκος, εος, τὸ, idem.

Θαλάμαι, ῶν, αἱ, foramina ſeu cavitates narium, nares. A θαλάμη.

Θαλάμαξ, ακος, ὁ, remex infimi ordinis. A θάλαμος.

Θαλάμευμα, ατος, τὸ, contubernium. A θαλαμεύω.

Θαλαμεύτρια, ας, ἡ, mulier, quæ curat ad thalamum & nuptias pertinentia, pronuba. Ab eod.

Θαλαμεύομαι, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo verſor. A θάλαμος.

Θαλάμη, ης, ἡ, cubile, latibulum, antrum. A θάλαμος.

Θαλαμηγὸς, οῦ, ἡ, thalamegus, navigii genus. Ab ἄγω.

Θαλαμήιος. Hinc θαλαμήια δοῦρα, ligna thalamo ſtruendo apta. Pro θαλάμειος.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cubicularis, circa cubiculum verſans, idque cuſtodiens. Ex θάλαμος, & πολέω, *verſor.*

Θαλαμιὰ, ᾶς, ἡ, Ion. θαλαμίη, ης, navis foramen, per quod remus exſtat. A θάλαμος.

Θαλάμιος, ου, ὁ, ſcil. ἐρέτης, remex infimi ordinis, θαλαμία ὀπὴ ἡ θαλαμιά. A θάλαμος.

Θαλαμίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, thalamus, cubiculum; (2) cubiculum conjugum; (3) cubiculum, ubi reponuntur pecuniæ & alia pretioſa domini; (4) domus; (5) cella; (6) nidus; (7) pars navis inferior; (8) nuptiæ; (9) latibulum piſcium.

ΘΑΛΑΣΣΑ, ſ. θάλαττα, ης, ἡ, mare; (2) aqua marina, aqua ſalſa; (3) aquæductus ſeu foſſa.

Θαλλασσεὺς, έως, ὁ, piſcator. A θάλασσα.

Θαλασσεύω, f. εύσω, in mari verſor, mare frequento. Ab eod.

Θαλασσίας, ου, ὁ, cui marina aqua admixta eſt. Ab eod.

Θαλασσίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, marinus, maritimus. Ab eod.

Θαλάσσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, marinus, ad mare pertinens. Ab eod.

Θαλασσίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum, cui aqua marina admixta eſt. Ab eod.

Θαλασσοβίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, e mari victum parans. Ex θάλασσα, & βίος, *victus.*

Θαλασσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, maris ſpeciem referens, qui eſt coloris marini. Ex θάλασσα, & εἶδος, *ſpecies.*

Θαλασσοκοπέω, ῶ, tumultuor, vana & inania loquor. Ex θάλασσα, & κοπὴ, *contuſio.*

Θαλασσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, maris imperium obtineo. Ex θάλασσα, & κρατέω, *obtineo.*

Θαλασσοκρατία, ας, ἡ, imperium in mari. A θαλασσοκρατέω.

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, qui maris imperio potitur, maris dominus. Ex θάλασσα, & κράτος, *robur.*

Θαλασσόμελι, ιτος, τὸ, thalaſſomeli, confectio ex melle, aqua marina, & aqua pluvia. Ex θάλασσα, & μέλι, *mel.*

Θαλασσόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in mari paſcitur. Ex θάλασσα, & νέμω, *paſco.*

Θαλασσόπλαγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, per mare errans, marivagus, fluctivagus. Ex θάλασσα, & πλαγκτὸς, *erro, vagus.*

Θαλασσοπορέω, ῶ, f. ήσω, per mare iter facio. A θαλασσοπόρος.

Θαλασσοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, per mare iter faciens. Ex θάλασσα, & πόρος, *tranſitus.*

Θαλασσουργέω, ῶ, f. ήσω, in mari opus facio, maritimis negotiationibus vaco. A θαλασσουργός.

Θαλασσουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, in mari opus faciens, rei nauticæ operam dans, piſcator. Ex θάλασσα, & ἔργον, *opus.*

Θαλασσόω, ῶ, f. ώσω, mari ſubmergo, mari obruo. Ἠπείρους ἐθαλάττωσαν, Ariſtot. A θάλασσα.

Θαλαττεὺς, θαλαττεύω, θαλαττίας, θαλαττίδιος, θαλάττιος, &c. vide θαλασσεὺς, θαλασσεύω, θαλασσίας, θαλασσίδιος, θαλάσσιος, &c.

Θαλάττωσις, εως, ἡ, ſubmerſio, quæ fit a mari, inundatio, proluvies maris. A θαλαττόω, quod idem eſt ac θαλασσόω.

Θάλεα, έων, τὰ, omnia bona, quæ hominem quaſi florere faciunt. A θάλος.

Θαλέθω, vireo, pullulo. Ab eod.

Θαλεία, vel θάλεια, ας, ἡ, Thalia, nomen Muſæ; (2) epulum ſolenne ac ſplendidum; (3) dies feſtus; (4) omnium rerum adfluentia. A θάλλω, *vireo.*

Θάλειος, εία, vel εια, ειον, virens, floridus. Ab eod.

Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, in flore exſiſtens, floridus. Ab eod.

Θαλέω, ῶ, floreo, vireo; (2) decoror, ornor. Ab eod.

Θαλία, ας, ἡ, convivium, epulæ ſolennes; (2) frons oleagina; (3) ramus virens. Ab eod.

Θαλιάζω, f. άσω, convivia florida ago; ſertis virentibus redimitus convivor. A θαλία.

Θάλικτρον, ου, τὸ, thalictrum, herba. A θαλέω.

Θαλιοποιὸς, οῦ, ὁ, qui arculas corio obductas ſive riſcos coriaceos conficit. Ex θαλία, *ramus virens,* & ποιέω, *facio.*

Θαλλέω, ῶ, f. ήσω, floreo, vireo. A θάλλω.

Θαλλία, ας, ἡ, ramus virens, germen. Ab eod.

Θαλλὸς, οῦ, ὁ, oleæ germen; (2) omnis frons vel planta virens. Ab eod.

Θαλλοφαγέω, ῶ, frondes comedo. A φαγεῖν, *comedere.*

Θαλλοφορέω, ῶ, oleaginem frondem geſto. A φορεῖν, *geſtare.*

Θαλλοφόρος, ου, ὁ, oleaginem frondem geſtans, ut in Panathenæorum feſto apud Athenienſes. A φέρω.

ΘΑ'ΛΛΩ, vireo, floreo; (2) pullulo; (3) ſcateo. Perf. τέθηλα, Partic. τεθηλὼς, fœm. τεθαλυῖα. Ἡ δ' ἐμὴ νόσος ἀεὶ τέθηλε, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται, Soph. Phil. 258.

Θαλὸς, ου, ὁ, ramus virens. A θάλλω.

Θάλος, εος, τὸ, germen; (2) proles, filius. Ab eod.

Θαλπεύω, calefacio. A θάλπω.

Θαλπιάω, ῶ, caleſco. Ab eod. Hinc θαλπιόων, calens, pro θαλπιῶν, θαλπιάων, Odyſſ. 19, 319.

Θάλπις, ιδος, ἡ, iris, H. Steph. ex Vet. Lex. Ab eod.

Θαλπνὸς, ἡ, ὸν, calidus, fervidus; (2) ſplendidus. Ab eod.

Θάλπομαι, caleſio. Καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται ῥάκη, ſiccantur, Soph. Phil. 37. A ſeq. θάλπω.

Θάλπος, εος, τὸ, calor, æſtus. Ab eod.

Θαλποτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in vapore alitus, ſuſtentatus. A τρέφω, *alo.*

Θαλπτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, fovendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc θαλπτήριον, ου, τὸ, fomentum, tegumentum. Ab eod.

ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, foveo, calefacio. Ἄλλον ἰοῖσα θάλπε φίλον, Theocr. 14, 38. Ὑπό τ' εὐτρήτου χοάνοιο θαλφθεὶς, de ſtanno, Heſiod. Θεογ. 864.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum; (2) ſolamen, ſpes. A θάλπω.

Θαλυκρὸς, ὰ, ὸν, calidus, fervidus; (2) vehemens. A θαλύω.

Θαλύνω, calefacio, Heſ. A θαλύω.

Θαλύσια, ων, τὰ, Cerealia, feſtum poſt comportatas fruges; (2) primitiæ frugum. A θάλλω, *vireo.*

Θαλύσιος, ία, ιον, ex novis frugibus factus; (2) qui pro felici frugum poventu datur. Ab eod.

Θαλύω, calefacio, uro, incendo. Et Paſſ. θαλύομαι, unde θαλύεσθαι, φλέγεσθαι, Heſ.

Θάλψις, εως, ἡ, calefactio, calor, tepor, fomentum. A θάλπω.

ΘΑΜΑ', *Adv.* crebo, frequenter; (2) perpetuo.

Θαμάκις, Dor. idem ac θαμὰ, Pind. Nem. Od. 10. ſtr. 3.

Θάμαρ, ἡ, Thamar. Nomen mulieris Hebr. *Palma.*

Θαματροχέω, ω, inquietus ſum. Ex Heſ. Ex θαμὰ, & τρέχω, *curro.*

Θαμβαλέος, έα, έον, ſtupendus, formidabilis; (2) ſtupens, admirabundus. A θάμβος.

Θαμβέω, ῶ, f. ήσω, obſtupefacio, ſtupore percello; (2) obſtupeo, θαμβέομαι, οῦμαι, paveſco, τεθαμβημένος, ſtupefactus. Οἱ δ' ἰδόντες θάμβησαν, Il. 8, 77. Ἐθάμβεον αὐτὸν, Odyſſ. 17, 367. Ab eod.

ΘΑ'ΜΒΟΣ, εος, τὸ, ſtupor, attonita admiratio, pavor, quo attoniti percellimur.

Θαμβὸς, attonitus, ſtupenda admiratione perculſus, Euſt. A θάμβος.

Θαμειὸς, ὰ, ὸν, creber, frequens. A θαμά.

Θαμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, creber, frequens. Hic Nominativus vix occurrit, ſed ab eo pluralia, ϑαμέες, ϑαμέας, ϑαμέσι.

Θαμίζω, f. ίσω, frequento, frequens ſum. Ὀυδὲ ϑαμίζεις ἡμῖν, Plat. Ab eod.

Θαμινὰ, *Adv.* frequenter, crebro, ſæpicule. A ϑαμινός.

Θαμινὸς, ὴ, ὸν, creber, frequens. A ϑαμά.

Θαμινῶς, *Adv.* frequenter, crebro. A θαμινός.

ΘΑ'ΜΙΞ, ικος, ἡ, vulpes, Heſ.

Θαμνίζω, ίσω, frutico, frutices produco. A ϑάμνος.

Θαμνίον, ου, τὸ, fruticetum parvum. Dim. a ϑάμνος.

Θαμνίσκος, ου, ὁ, idem. Ab eod.

Θαμνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fruticoſus. Ex θαμνὸς, & εἶδος, *ſpecies*.

ΘΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, dumus, frutex, fruticetum; (2) ramulus denſus arbori adnatus, ϑάμνοι, vepres, virgulta.

Θαμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fruticoſus. A ϑάμνος.

Θαμνὼν, όνος, ὁ, fruticetum. A ϑάμνος.

Θαμυρίζω, congrego, cogo in unum, Heſ. A ϑάμυρις.

Θάμυρις, ιδος, ἡ, ſolennis conventus hominum, concilium, Heſ. Alioqui nomen proprium. A ϑαμά.

Θανάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ϑανάσιμος, ίμη, ιμον, letalis, mortifer, exitialis; ϑανάσιμα, morticina. A ϑάνατος.

Θανασίμως, *Adv.* letaliter. A ϑανάσιμος.

Θανατάω, ῶ, mori cupio, mortem mihi opto. Ab eod.

Θανατιάω, ῶ, idem & ab eod.

Θανατηφορία, ας, ἡ, mortis illatio. A ſeq.

Θανατηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, letifer, mortiferus. Ex ϑάνατος, & φέρω, *adfero*.

Θανατικὸς, ὴ, ὸν, letalis, mortifer, capitalis. A ϑάνατος.

Θανατόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Θάνατος, ου, ὁ, mors, letum; (2) res capitalis. A ϑνήσκω, *morior*.

Θανατόω, ῶ, f. ώσω, occido, morte adficio; (2) morti adjudico, capitis damno; (3) mortifico. Ὃν κρίνας, ἐθανάτωσε, Plut. A ϑάνατος.

Θανατούσια, ων, τὰ, feſtum apud inferos. Ab eod.

Θανατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, letalis, mortifer. Ab eod.

Θανάτωσις, εως, ἡ, occiſio, internecio, cædes; (2) mortificatio. A ϑανατόω.

Θάπος, ſtupor, attonita admiratio. A ϑάπτω, *ſtupeo*.

Θαπτέος, έα, έον, ſepeliendus. A ϑάπτω, *ſepelio*.

ΘΑ'ΠΤΩ, f. ψω, ſepelio, humo, inhumo; (2) ſtupeo, admiror cum ſtupore. Θάψαι νεκροὺς μοι τούσδε ϗ κλαῦσαι πάρες, Eur. Med. 1380. Τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται, Soph. Aj. 578.

Θάρα, ὁ, Thara. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Spirans*.

ΘΑΡΓΗ'ΛΙΑ, ων, τὰ, Thargelia, feſtum in honorem Apollinis & Dianæ.

Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, Thargelion, undecimus menſis apud Athenienſes. A ϑαργήλια, quia feſtum hoc in eo celebrabatur.

Θαῤῥαλέος, έα, έον, fidens, animoſus; (2) audax, in bonam partem. A Θάῤῥος.

Θαῤῥαλεότης, ητος, ἡ, fiducia, fidentia. A præc.

Θαῤῥαλέως, *Adv.* audacter, confidenter. A ϑαῤῥαλέος.

Θαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, p. τεθάῤῥηκα, confido, bono animo ſum, ϑαῤῥῶν, fretus. Ὄυτε Φίλιππος ἐθάῤῥει τούτοις, Dem. A ϑάῤῥος.

Θαῤῥητικὸς, ὴ, ὸν, fiducia fretus; (2) animoſus. A ϑαῤῥέω.

Θάῤῥος, εος, τὸ, audacia, confidentia.

Θαῤῥούντως, audacter, confidenter. A θαῤῥεῖν.

Θαῤῥύνω, fiduciam affero, animum addo. Θαῤῥύνων τοὺς στρατιώτας, Plut.

Θαρσαλέος, έα, έον, fidens, audax. A θάρσος.

Θαρσαλέως, confidenter. A præc.

Θαρσέω, ῶ, f. ήσω, confido, animum habeo. A ϑάρσος, *audacia*.

Θαρσήεις, ήεσσα, ῆεν, qui eſt animo fidenti, fidens; (2) audax, ferox. Ab eod.

ΘΑ'ΡΣΟΣ, εος, τὸ, fiducia, audacia.

Θάρσυνος, ύνη, υνον, confidens, in ſpem erectus. Ab eod.

Θαρσύνω, audaciam adfero, ϑαρσύνεσκε, hortabatur ad audendum, pro ἐθάρσυνε Ionice. Τί σε ϑαρσύνει; Eur. Alc. 94. Τοὺς μάλα ϑαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν, Il. 4, 233.

Θαρσὺς, εῖα, ὺ, fiducia præditus, fidens, animo præſente, audax. Rariſſime occurrit. Ab eod.

Θᾶσσον, *Adv.* citius. A ϑάσσων.

Θάσσω, ſedeo. Ἥσυχοι ϑάσσουσ' ἐπ' ἀκτῆς τῆσδε Θρηϊκίας χθονὸς, Eur. Hec. 39. Τί δὴ σὺ ϑάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας; Ariſt. Θεσμ. 896.

Θάσσων, vel ϑᾶττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, celerior. Hinc ϑᾶσσον, vel ϑᾶττον, *Adv.* celerius, citius, magis. Comp. a ταχὺς, *celer*.

Θάτερον, alterutrum. Hinc ϑατέρου, & ſic porro, ἐπὶ ϑάτερα, in diverſum, in alteram partem. Ex τὰ, & ἕτερα.

Θάττων, vide ϑάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira, admiratio, miraculum. A ϑαυμάζω.

ΘΑΥΜΑ'ΖΩ, f. άσω, p. τεθαύμακα, miror, admiror; (2) obſervantia proſequor, colo, magnifacio, in pretio habeo; (3) laudo; (4) contemplor. Τῆς εὐλαβείας ϗ καλοκαγαθίας τὸν Κάμιλλον ἐθαύμασαν, Plut. Ὑμᾶς μὲν τοι θαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς, Xen. Ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας, Iſocr.

Θαυμαίνω, admiror. A ϑαυμάζω.

Θαυμαλέος, έα, έον, admirandus. Ab eod.

Θαυμάσιος, ία, ιον, admirabilis, admiratione dignus, mirus. Hinc τὰ ϑαυμάσια, ων, admiranda Dei opera, quæ ſalutis hominum cauſſa ab eo eduntur. Ab eod.

Θαυμασιότης, ητος, ἡ, admirabilitas. A ϑαυμάσιος.

Θαυμασίως, *Adv.* admirabiliter. Ab eod.

Θαυμασμὸς, οῦ, ὁ, admiratio. A ϑαυμάζω.

Θαυμαστέον, mirandum.

Θαυμαστὴς, οῦ, ὁ, admirator; (2) laudator. Ab eod.

Θαυμαστικὸς, ὴ, ὸν, ad admirationem propenſus; (2) immodice admirans. A ϑαυμαστής.

Θαυμαστικῶς, *Adv.* immodice admirando. A ϑαυμαστικός.

Θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, admirabilis, admirandus. A ϑαυμάζω.

Θαυμαστόω, ῶ, f. ώσω, admirabilem reddo. A ϑαυμαστός.

Θαυμαστῶς, *Adv.* admirabiliter. Ab eod.

Θαυματίζομαι, f. ίσομαι, rei admirabilitate obſtupeſio. A ϑαῦμα.

Θαυματοποιέω, ῶ, f. ήσω, præſtigiatoris in modum facio, præſtigiis utor. A ϑαυματοποιός.

Θαυματοποιΐα, ας, ἡ, q. d. præſtigiatio; præſtigiæ; (2) miraculum. Ab eod.

Θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, præſtigiator, circulator; (2) miracula edens; (3) res mirabiles repræſentans. Ex ϑαῦμα, & ποιέω, *facio*.

Θαυματουργέω, ῶ, f. ήσω, miracula edo; (2) præſtigiis utor. Ἐφ' οὗ ἔμελλε θαυματουργήσειν, Xen. A ϑαυματουργός.

Θαυματουργία, ας, ἡ, præſtigiatio, præſtigiæ; (2) miraculum. Ab eod.

Θαυματουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui miracula edit; (2) præſtigiator. Ex ϑαῦμα, & ἔργον, *opus*.

Θαψία, ας, ἡ, herba quædam ab inſuſo Thapſo ita dicta.

Θάψινος, ίνη, ινον, Thapſinus, Thapſo ſimilis. A θάψος.

ΘΑ'ΨΟΣ, ου, ἡ, thapſus, lignum Scythicum; (2) herba ad tingendum apta.

Θάω, video cum ſtupore, inuſ.

Θέα, ας, ἡ, ſpectaculum. Ab eod:

Θεὰ, ᾶς, ἡ, Dea. A Θεός.

Θεαγγελεὺς, έως, ὁ, qui denunciat ſolennitates Deorum, præco. Ex Θεὸς, & ἄγγελος, *nuncius*.

Θεαγωγία, ας, ἡ, Deorum evocatio; (2) divinatio; (3) auſpicium. Ex ϑεὸς, & ἄγω, *duco*.

Θεάζω, f. άσω, divinus ſum, proxime ad Deum accedo. A ϑεός.

Θέαινα, ης, ἡ, Dea. Ab eod.

Θέαμα, ατος, τὸ, ſpectaculum. A ϑεάομαι, *ſpecto*.

Θεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſpectator, contemplator, ſpeculator. Ab eod.

Θεανδρικὸς, ὴ, ὸν, divinus & humanus ſimul, deivirilis. A ϑέανδρος.

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. άσομαι, ſpecto, contemplor; (2) ſpecto ludos; (3) video. Θεάσονταί σέ τι ποιήσεις, Dem.

Θεάρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deo placens. Ex ϑεὸς, & ἀρέσκω, *placeo*.

Θεαρέστως, *Adv.* ita, ut Deo placeat. A ϑεάρεστος.

Θεάριον, ου, τὸ, locus ſacer, templum. A Θεός.

Θεαρχία, ας, ἡ, ſuprema divinitas, Deus ſupremus, divinum & æternum principium omnium rerum. Ex ϑεὸς, & ἀρχὴ, *principium, principatus*.

Θεαρχικὸς, ὴ, ὸν, qui ſupremæ divinitatis eſt; (2) qui ſummi Dei eſt; (3) divinus. A ϑεαρχία.

Θεαστικὸς, ὴ, ὸν, divinus; (2) qui ſpiritu divino agitur. A ϑεάζω.

Θεατέον, ſpectandum. A ϑεῶμαι.

Θεατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator. A ϑεάομαι.

Θεατὸς, ὴ, ὸν, viſibilis, ſpectabilis. A θεῶμαι.

Θεατρεῖον, ου, τὸ, theatrum. A ϑέατρον.

Θεάτρια, ας, ἡ, ſpectatrix. A ϑεατής.

Θεατρίδιον, ου, τὸ, parvum theatrum. A ϑέατρον.

Θεατρίζω, f. ίσω, in theatro verſor, comœdiam ago; (2) edo in theatro, oſtento; (3) traduco, in theatro omnibus deridendum propono. Ὀνειδισμοῖς τε ϗ θλίψεσι ϑεατριζόμενοι, Heb. 10, 33. Ab eod.

Θεατρικὸς, ὴ, ὸν, theatralis, ad theatrum pertinens; (2) qui theatralibus ſpectaculis delectatur; (3) oſtentatorius, ad oſtentationem compoſitus. Ab eod.

Θεατρικῶς, *Adv.* theatrice; (2) faſtuoſe, oſtentatorie. A ϑεατρικός.

Θεατροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, theatralis formæ. Ex ϑέατρον, & εἶδος, *ſpecies, forma*.

Θεατροκρατία, ας, ἡ, theatralis poteſtas. Ex θέατρον, & κράτος, *robur, poteſtas.*

Θεατρομανέω, ῶ, f. ήσω, inſano theatri amore teneor. Ex θέατρον, & μαίνομαι, *inſanio.*

Θέατρον, ȣ, τὸ, theatrum, locus, in quo comœdiæ tragœdiæque ſpectantur; (2) ſpectaculum. A θεάομαι.

Θεατροπώλης, ȣ, ὁ, qui a ſpectatoribus mercedem theatralem exigit. Ex θέατρον, & πώλης, *venditor.*

Θεατροσκοπία, ας, ἡ, theatralis ſpectatio. Ex θέατρον, & σκοπέω, *video.*

Θεατρώνης, ȣ, ὁ, theatri magiſter, qui theatrum conduxit. Ex θέατρον, & ὠνέομαι, *mercor.*

Θεάφιον, ſulphur. A θεῖον, id. & ἅπτω, *incendo.*

Θέαφος, ſulphur.

Θέϊον, ſulphur. Poët. pro θεῖον.

Θεϊόω, ῶ, f. ώσω, ſulphure perfumo, vel expio. Ὄφρα θεϊόσω μέγαρον, Odyſſ. 22, 482. A θέϊον pro θεῖον, *ſulphur.*

Θεηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo genitus, Deo natus. Ex θεὸς, & γίνομαι, *naſcor.*

Θεηγόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diviniloquus, divina loquens, digna Deo loquens; (2) vates, propheta; (3) theologus. Ex θεὸς, & ἀγορὰ, *oratio.*

Θεηδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dei ſeu rerum divinarum ſuſceptor. Ex θεὸς, & δέχομαι, *ſuſcipio.*

Θεηδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Θεήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Deo invectus, a Deo impulſus, a Deo immiſſus. Ex θεὸς, & ἐλαύνω, *agito.*

Θέημα, ατος, τὸ, miraculum, quod cum admiratione ſpectamus; pro θέαμα, Ionice.

Θεημαχία, ας, ἡ, pugna adverſus Deum ſ. Deos. A θεημάχος.

Θεημάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Deo repugnans, cum Deo pugnans. Ex θεὸς, & μάχομαι, *pugno.*

Θεημοσύνη, ης, ἡ, ſpeculatio, contemplatio. A θεήμων.

Θεήμων, ονος, ὁ, ſpectator. Ion. pro θεάμων.

Θεηπολέω, ῶ, f. ήσω, Deorum ſimulacra circumfero & ſtipem corrogo. Ex θεὸς, & πολέω, *verſo.*

Θεητὴς, ȣ, ὁ, ſpectator. Ion. pro θεατής.

Θεητόκος, ȣ, ἡ, quæ Deum peperit. Ex θεὸς, & τίκτω, *pario.*

Θεητὸς, ἡ, ὸν, cum admiratione ſpectandus. Ion. pro θεατός.

Θεία, ας, ἡ, amita; (2) matertera. A θεῖος, *patruus.*

Θειάζω, f. άσω, divinum inſtinctum immitto, divino adflatu incito. Θειάζȣσι τελευταῖς, Philoſtr. A θεῖος, *divinus.*

Θειασμὸς, ȣ, ὁ, adflatio numinis; (2) curioſum & ſuperſtitioſum divinum numen colendi ſtudium. A θειάζω.

Θειητὸς, ἡ, ὸν, admirandus. A θεητός.

Θεϊκὸς, ἡ, ὸν, divinus. A θεός.

Θεϊκῶς, *Adv.* divine; (2) Deum reſpiciendo; (3) ad Deum referendo. A θεϊκός.

Θειλοπεδεύω, in loco ſolis calori expoſito exſicco, inſolo. A θειλόπεδον.

Θειλόπεδον, ȣ, τὸ, locus ſolis calori expoſitus; pro εἱλόπεδον, quod eſt ex εἵλη, *calor ſolis*, & πέδον, *ſolum.*

ΘΕΙ´ΝΩ, ferio, percutio. Ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκȣ́ργȣ Θεινόμεναι βȣπλῆγι, Il. 6, 135. θεινομένlω, Il. 1, 588.

Θεῖον, ȣ, τὸ, ſulphur.

Θεῖος, εία, εῖον, divinus, ad Deum pertinens. Hinc τὸ θεῖον, ȣ, divinitas; (2) numen divinum; (3) providentia divina. Ab eod.

ΘΕΙ´ΟΣ, ȣ, ὁ, patris vel matris frater; avunculus.

Θειοτέρως, *Adv.* divinius. A θειότερος, quod eſt Compar. a θεῖος.

Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majeſtas. A θεῖος.

Θειόχροος, *contr.* θειόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſulphuris colorem habens, luridus. Ex θεῖον, & χρόα, *color.*

Θειόω, ῶ, f. ώσω, Deo, ſeu Diis conſecro; (2) ſulphure perfumo. Ex θεῖος, *divinus*, vel θεῖον, *ſulphur.*

Θείω, curro, metri cauſa, pro θέω, curro.

Θειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſulphureus. A θεῖον, *ſulphur.*

Θείως, *Adv.* divine, divinitus, divina ſorte. A θεῖος.

Θελγῖνες, Heſychio ſunt οἱ τελχῖνες, præſtigiatores venefici; verſipelles. A θέλγω.

Θέλγητρον, ȣ, τὸ, delinimentum; illecebræ. A θέλγω.

Θέλγμα, ατος, τὸ, delinimentum. Ab eod.

ΘΕ´ΛΓΩ, f. ξω, mulceo, delinio, demulceo; (2) decipio, ſeduco; (3) lædo; (4) obſcuro, tenebras induco. Ἀυτὰρ Ἀχαιῶν Θέλγε νόον, Il. 12, 255. θυμὸν, Il. 15, 594. Πόλλ' Ἀγαμεμνονέlω ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν, Odyſſ. 3, 264.

Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. A θέλω.

Θέλημος, ὁ, voluntarius, lubens. Vet. Lex. Ab eod.

Θελήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſpontaneus, volens. Ab eod.

Θέλησις, εως, ἡ, volitio, voluntas. Ab eod.

Θελητὴς, ȣ, ὁ, qui vult, qui libenter facit. Ab eod.

Θελητὸς, ἡ, ὸν, cupitus, expetitus. Ab eod.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, delinitor. A θέλγω.

Θελκτήριον, ȣ, τὸ, illecebra. Ab eod.

Θελκτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, delinitivus, cui deliniendi vis ineſt, oblectatorius; (2) blandus; (3) pellax. Ab eod.

Θέλκτριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Θέλκτρον, ȣ, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θελκτὼ, όος, ἡ, adulatrix, blandiens, Suid. A θέλγω.

Θελξίνοος, *contr.* θελξίνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mentem demulcens; (2) animum decipiens. Ex θέλγω, & νόος, *mens.*

Θελξίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, animum deliniens. Ex θέλγω, & φρlὼ, *mens, animus.*

Θέλυμνον, ȣ, τὸ, fundamentum. A θέμηλον.

Θέλω, f. θελήσω, volo; (2) opto; (3) delector; (4) poſſum. Ab ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, poſitio, id, quod poſitum, appoſitum, expoſitum aut depoſitum eſt; (2) legio provinciæ alicui impoſita; (3) ipſa provincia; (4) quod propoſitum eſt, apud Rhetores; (5) horoſcopus, ſidus natalitium. A τίθημι, *pono.*

Θεματίζω, f. ίσω, depono, pono caſum; (2) themata facio, horoſcopum erigo. A θέμα.

Θεματικὸς, ἡ, ὸν, poſitivus; (2) primitivus apud Grammaticos; (3) provincialis. A θέμα.

Θεματισμὸς, ȣ, ὁ, poſitio caſus; (2) poſitus, ſtatio; (3) thematis aſtronomici erectio. A θεματίζω.

Θεμείλιον, τὸ, pro θεμέλιον, metri cauſa.

Θέμεθλον, ȣ, τὸ, fundamentum. A θέμηλον.

Θεμέλιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Θεμελιόθεν, funditus.

Θεμέλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in fundamento ſeu fundamenti loco ponitur. Ab eod.

Θεμέλη, ης, ἡ, fundamentum, Heſ.

Θεμελιόω, ῶ, f. ώσω, fundamentum jacio. Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τlὼ γῆν ἐθεμελίωσας, Heb. 1, 10. Τεθεμελίωτο γὸ ἐπὶ τlὼ πέτραν, Matt. 7, 25. Ab eod.

Θεμελίωσις, εως, ἡ, fundatio, fundamenti ſubſtructio. A θεμελιόω.

Θεμελιωτὴς, ȣ, ὁ, fundator, qui fundamentum ponit. Ab eod.

ΘΕ´ΜΗΛΟΝ, ȣ, τὸ, fundamentum.

ΘΕ´ΜΙΣ, ιςος, vel ιδος, ἡ, lex; (2) inſtitutum; (3) jus, fas; (4) Dea juris, ſive juſtitiæ, conſiliorumque & oraculorum præſes. *In Plurali* θέμιςες, tributa, vectigalia; (2) oracula, vaticinia; (3) conſilia.

Θεμιςεῖος, εία, εῖον, juſtus. Ab eod.

Θεμιςευτὸν, lege ſancitum, Heſ. A ſequente.

Θεμιςεύω, f. εύσω, do jura & leges; (2) vaticinor, do reſponſa & oracula; (3) impero. Θεμιςεύει δὲ ἕκαςος Παίδων ἠδ' ἀλόχων, Odyſſ. 9, 114. Ab eod.

Θεμιςοπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circa leges & reddenda jura verſatur, legis peritus; (2) judex. Ex θέμις, & πολέω, *verſor.*

Θεμιςὸς, ἡ, ὸν, legibus conſentaneus, juſtus. A θέμις.

Θεμίςωρ, ορος, ὁ, juſtus; (2) prudens; (3) æquus. Ab eod.

Θεμιτὸς, ἡ, ὸν, juſtus, licitus, legibus conſentaneus. Ab eod.

Θεμιτῶς, *Adv.* juſte, licite, legitime. A θεμιτός.

Θεμόω, ῶ, f. ώσω, appropinquare facio, accedere cogo. Θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι, Odyſſ. 9, 486. A θέω, *pono*, ſc. in conſpectu.

Θὲν, Particula, ſignificans in compoſitione motum de loco, v. g. ȣ̓ρανόθεν, de cœlo.

ΘΕ´ΝΑΡ, αρος, τὸ, vola, cavitas manus & pedis.

Θεναρίζω, f. ίσω, percutio. A θείνω.

Θένω, cædo, pulſo, tundo. Τῷ σκέλει θένε τlὼ πέτραν, Ariſt. Av. 54. Τlὼ γνάθον βȣ́λει θένω; id. Lyſ. 823. A θείνω.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, læſio Deorum, impietas; (2) dira ſtoliditas. A θεοβλαβής.

Θεοβλαβέω, ῶ, f. ήσω, divinitus punior. Ab eod.

Θεοβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui Deus mentem eripuit, divinitus mente captus; (2) in Deos contumelioſus; (3) adverſo numine agens, (4) a Deo reprobatus. Ex θεὸς, & βλάπτω, *noceo.*

Θεογάμια, ων, τὰ, feſtum Proſerpinæ. Ex θεὸς, & γάμος, *nuptiæ.*

Θεογενεσία, ας, ἡ, regeneratio, baptiſmus. Ex θεὸς, & γένησις, *generatio.*

Θεογέννητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Deo ortum habens, a Deo genitus; (2) baptizatus. Ex θεὸς, & γίνομαι, *naſcor.*

Θεόγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divinas, i. e. pulcherrimas oculorum pupillas habens, adſpectu divino præditus. Nonnus. Ex θεὸς, & γλήνη, *pupilla.*

Θεόγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui divina eſt lingua. Ex θεὸς, & γλῶσσα, *lingua.*

Θεόγνια, ων, τὰ, Dei natalis. A θεογονία.

Θεογνωσία, ας, ἡ, cognitio Dei; (2) religio orthodoxa. Ex θεὸς, & γιγνώσκω, *cognoſco.*

Θεόγνωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Deo cognitus. Ex iiſd.

Θεογονία, ας, ἡ, Deorum generatio, Deorum ortus & origo. Ex θεὸς, & γίνομαι, *naſcor.*

Θεοδέγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Dei ſeu rerum divinarum ſuſceptor divinus. Ex θεὸς, & δέχομαι, *capio.*

Θεόγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Deo ſcriptus. Ex θεὸς, & γράφω, *ſcribo.*

Θεοδέκτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Θεοδήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo læſus; (2) Dei noxa illatus. Ex θεὸς, & δηλέω, *lædo.*

Θεοδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo doctus. Ex θεὸς, & διδάσκω, *doceo.*

Θεοδινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui a Deo circumagitur, a Deo agitatus, inſtinctu Dei editus. Ex θεὸς, & δινέω, *agito.*

Θεόδμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, divinitus ædificatus, a Diis exſtructus. Ex θεὸς, & δέμω, *ſtruo.*

Θεοδόσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, divinitus datus. Ex θεὸς, & δίδωμι, *do.*

Θεόδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Θεοδρομέω, ῶ, f. ήσω, ſecundum Deum ambulo. Ex θεὸς, & δρέμω, *curro.*

Θεοειδία, ας, ἡ, ſimilis Deo forma. A θεοειδής.

Θεοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo ſimilis, Dei formam habens. Ex θεὸς, & εἶδος, *ſpecies.*

Θεοειδῶς, *Adv.* Deo ſimiliter, ita, ut Dei figuram repræſentet, divine. A θεοειδής.

Θεοείκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, Deo ſimilis. Ex θεὸς, & εἴκελος, *ſimilis.*

Θεόθεν, *Adv.* a Deo, divinitus. A θεὸς, & θεν.

Θεόθυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Deo immolatus, Diis ſacrificatus. Ex θεὸς, & θύω, *immolo.*

Θεοίνια, ων, τὰ, Bacchanalia, Vinalia, ſacrificia Bacchi, Heſ. Suid. A θέοινος.

Θεοίνιον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Θέοινος, ου, ὁ, Deus vini, Bacchus, Suid. Ex θεὸς, & οἶνος, *vinum.*

Θεοκάπηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui Deum ſeu res divinas cauponatur & quæſtui habet, ſacrilegus nundinator. Ex θεὸς, & κάπηλος, *inſtitor.*

Θεοκήρυξ, υκος, ὁ, præco Dei. Ex θεὸς, & κήρυξ, *præco.*

Θεόκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo vocatus; (2) quo, vel in quo Deus invocatur. Ex θεὸς, & καλέω, *voco.*

Θεοκλυτέω, ῶ, f. ήσω, Deum invoco, ſc. ut preces meas audiat; (2) Deum audio. Θεοκλυτεῖν τὸν Κυρῖνον, Plut. Ex θεὸς, & κλύω, *audio.*

Θεοκλύτησις, εως, ἡ, Deorum imploratio, Dei invocatio. A θεοκλυτέω.

Θεόκλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo honoratus. Ex θεὸς, & κλυτὸς, *inclytus.*

Θεόκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo laboratus, i. e. divinus. Ex θεὸς, & κάμνω, *laboro.*

Θεοκρατία, ας, ἡ, Dei imperium. Ex θεὸς, & κράτος, *imperium.*

Θεόκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, divino judicio electus. Ex θεὸς, & κρίνω, *judico.*

Θεόκτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo conditus, a Deo inſtitutus. Ex θεὸς, & κτίζω, *condo.*

Θεόληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, numine adflatus, qui divino inſtinctu rapitur, a numine correptus. Ex θεὸς, & λαμβάνω, *accipio.*

Θεοληψία, ας, ἡ, numinis adflatus, ſeu inſtinctus. Ex iiſd.

Θεολογέω, ῶ, f. ήσω, de Deo loquor, de rebus divinis diſſero; θεολογούμενα, ea, quæ de diis feruntur; quæ theologice diſputantur. Θεολογεῖται ἡ ἀρχέγονος φύσις τοῖς ἔπεσι τοῦ Ὁμήρου, Plut. A θεολόγος.

Θεολογεῖον, ου, τὸ, locus ſupra ſcenam, in quo Dii oſtendebantur. Ab eod.

Θεολογία, ας, ἡ, theologia, ſermo de Deo. Ab eod.

Θεολογικὸς, ἡ, ὸν, theologicus, pertinens ad eos, qui de Deo rebuſve divinis loquuntur; (2) theologiæ peritus; (3) theologiæ deditus. A θεολογία.

Θεολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, theologus, qui de Deo diſſerit, rerum divinarum conſultus. Ex θεὸς, & λόγος, *ſermo*, quod eſt a λέγω, *dico, loquor, diſſero.*

Θεομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deorum inſtinctu furens, cui furor a Diis immiſſus eſt. Ex θεὸς, & μαίνομαι, *furo.*

Θεόμαντις, εως, ου, ὁ καὶ ἡ, qui Dei inſtinctu vaticinatur, vates. Ex θεὸς, & μάντις, *vates.*

Θεομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum Deo pugno, Deo repugno. Act. 29, 9. A θεομάχος.

Θεομαχία, ας, ἡ, Deorum pugna. A ſeq.

Θεομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum Deo pugnans, Deo repugnans. Ex θεὸς, & μάχομαι, *pugno.*

Θεομηνία, ας, ἡ, ira divina, ira Dei, ſeu Deorum. Ex θεὸς, & μῆνις, *ira.*

Θεομητίω, ῶ, divina ſapio, divino ſpiritu agor. Ex Heſ. A θεόμητις.

Θεόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, divina ſapiens, divina conſulens. Ex θεὸς, & μῆτις, *conſilium.*

Θεομιμησία, ας, ἡ, Dei imitatio. Ex θεὸς, & μιμεῖσθαι, *imitari.*

Θεομίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad imitationem Dei factus & inſtitutus. Ex iiſd.

Θεομιμήτως, *Adv.* imitando Deum, cum imitatione Dei. A θεομίμητος.

Θεομισὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo inviſus. Ex θεὸς, & μῖσος, *odium.*

Θεομίστης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui Deum odit. Ex iiſd.

Θεόμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſortem divinitus accepit, præſtantiſſimus. Ex θεὸς, & μοῖρα, *ſors, fatum.*

Θεομυσὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quem Deus abominatur, ſceleratus, abominandus. Ex θεὸς, & μῦσος, *ſcelus, facinus deteſtandum.*

Θεοξένια, ων, τὰ, feſtum in omnium Deorum honorem inſtitutum. Ex θεὸς, & ξένος, *hoſpes.*

Θεόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, divina ſoboles, Deo natus. Ex θεὸς, & παῖς, *puer.*

Θεοπαράδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, divinitus traditus; (2) divinitus inſtitutus. Ex θεὸς, & παραδίδωμι, *trado.*

Θεοπάρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo productus. Ex θεὸς, & παράγω, *produco.*

Θεοπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, parens, ſeu obediens Deo, fidelis, pius. Ex θεὸς, & πείθομαι, *perſuadeor.*

Θεόπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo miſſus. A θεὸς, & πεμπτὸς, *miſſus.*

Θεοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, Deos fingo. A θεοπλάστης.

Θεοπλάστης, ου, ὁ, Deorum fictor; (2) Deus, rerum omnium effictor. Ex θεὸς, & πλάστης, *fictor.*

Θεόπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, divinitus inſpiratus. Ex θεὸς, & πνέω, *ſpiro.*

Θεοποιέω, ῶ, f. ήσω, Deum, ſeu Deos facio. Θεοποιεῖν τὴν κοιλίαν, Luc. A θεοποιός.

Θεοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ars Deorum fabricatrix ſeu ſimulacrorum. A præc.

Θεοποιία, ας, ἡ, Deorum fabricatio, ſimulacrorum in Deorum honorem effictio. Ab eod.

Θεοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui Deos, ſeu Deorum imagines fabricatur. Ex θεὸς, & ποιέω, *facio.*

Θεοπολέω, ῶ, circa Deos verſor, Deos fingo, Deorum ſimulacra fabricor. Ex θεὸς, & πολέω, *verſor.*

Θεοπόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo elaboratus, factus, ſtructus. Ex θεὸς, & πονέω, *laboro.*

Θεοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo conveniens, divinus. Hinc τὸ θεοπρεπὲς, έος, divinum decus, divina majeſtas. Ex θεὸς, & πρέπει, *decet, convenit.*

Θεοπρεπῶς, *Adv.* ut Deum decet, Deo convenienter, divine. A θεοπρεπής.

Θεοπροπέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor. Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις, Il. 1, 109. A θεοπρόπος.

Θεοπροπία, ας, ἡ, vaticinatio, vaticinium, oraculum. Ab eod.

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, vaticinium; (2) oraculum. Ab eod.

Θεοπρόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, vates; (2) Dei propheta. Ex θεὸς, & πρέπω, *excello.*

Θεόπτης, ου, ὁ, qui Deum videt. Ex θεὸς, & ὄπτομαι, *video.*

Θεοπτία, ας, ἡ, viſio Dei, ſeu divina Dei conſpectus. A θεόπτης.

Θεοπτικὸς, ἡ, ὸν, Deum videns. Ab eod.

Θεόπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo ardens, divinitus accenſus. Ex θεὸς, & πῦρ, *ignis.*

Θεοργὸν, οῦ, τὸ, quod fit a Deo. Ex θεὸς, & ἔργον, *opus.*

Θεορρημοσύνη, ης, ἡ, inſtitutio divina, doctrina divina; (2) inſtitutio, quæ viva voce fit. A θεορρήμων.

Θεορρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui divina loquitur, divina locutus. Ex iiſd.

Θεόρρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo dictus; (2) divinus. Ex θεὸς, & ῥέω, *dico.*

Θεόρρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo profluens, a Jove fuſus. Ex θεὸς, & ῥύω, *fluo.*

Θεόρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo excitatus. Ex θεὸς, & ὄρω, *excito.*

ΘΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, Deus; ἡ θεὸς, & ἡ θεὰ, Dea.

Θεόσδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo datus, divinitus datus. Ex θεὸς, & δίδωμι, *do.*

Θεοσέβεια, ας, ἡ, Dei cultus, religio. A θεοσεβής.

Θεοσεβέω, ῶ, Deum colo. Ab eod.

Θεοσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Dei cultor, religioſus. Ex θεὸς, & σέβω, *colo.*

Θεοσεβῶς, *Adv.* pie. A θεοσεβής.

Θεόσεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dei inſtar colendus, venerabilis, venerandus. Ex θεὸς, & σεπτὸς, *venerabilis.*

Θεοσέπτωρ, ορος, ὁ, Dei cultor, pius. Ex iiſd.

Θεοσεχθρία, ας, ἡ, odium & inimicitia in Deum, Dei odium, impietas. Ex θεὸς, & ἔχθρα, *inimicitia.*

Θεοσημεία, ας, ἡ, ſignum divinitus editum, miraculum; (2) oraculum. Ex θεὸς, & σημεῖον, *ſignum.*

Θεοσκυνέω, ῶ, Deos honoro, Deos colo. Ex θεὸς, & κυνέω, *oſculor.*

Θεοσοφία, ας, ἡ, rerum divinarum ſcientia, Theologia, religio Chriſtiana. A θεόσοφος.

Θεόσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, rerum divinarum conſultus, Theologus. Ex θεὸς, & σοφὸς, *ſapiens.*

Θεόσσυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo impulſus, divinus, a Deo profectus. Ex θεὸς, & σεύω, *concutio, agito.*

Θεοστιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a Deo calcatus, vel calcandus. Ex θεὸς, & στίβος, *via.*

Θεόστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dei amans. Nonnus. Ex θεὸς, & στοργὴ, *amor.*

Θεοστυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Dei oſor, Deum exoſus; (2) Deo inviſus. Ex θεὸς, & στυγέω, *odio perſequor.*

Θεοστυγία, ας, ἡ, odium Dei. A θεοστυγής.

Θεοσυλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſacrilegus, qui res Deo ſacratas furatur. Ex θεὸς, & σύλη, *præda, ſpolium.*

Θεόταυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Deus taurus. Epith. Jovis. Ex θεὸς, & ταῦρος, *taurus.*

Θεοτέρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo prodigioſe proficiſcens. Ex θεὸς, & τέρας, *ſignum, portentum.*

Θεοτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deum delectans, Deo gratus. Nonnus. Ex θεὸς, & τέρπω, *delecto.*

Θεότευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo factus ſeu fabricatus. Ex θεὸς, & τευκτὸς, *fabricatus.*

Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. A θεός.

Θεοτίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Deo honoratus; (2) divino honore adficiendus, venerandus. Ex θεὸς, & τιμάω, *honoro*.

Θεότιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divinitus honoratus. Ex θεὸς, & τιμὴ, *honor*.

Θεοτόκος, ȣ, ἡ, Deum pariens, Dei genitrix. Ex θεὸς, & τίκτω, *pario*.

Θεότοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Deo natus. Ex iiſd.

Θεοτυπία, ας, ἡ, conformatio Dei. A θεὸς, & τύπος, *forma*.

Θεουδεία, ας, ἡ, pietas, religio. Nonnus. A ſeq.

Θεουδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo ſimilis, religioſus, pius, Deo acceptus. Ex θεὸς, & εἶδος, *forma*.

Θεουδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dei, ſeu rerum divinarum ſuſceptor, Deum ſeu res divinas capiens. Ex θεὸς, & δέχομαι, *capio*.

Θεουργία, ας, ἡ, opus divinum. A θεουργός.

Θεουργικὸς, ἡ, ὸν, cui Deos faciendi vis ineſt. Ab eo[illegible]

Θεουργὸς, ȣ̃, ὁ κ[illegible]ui ſacris operatur. Ex θεὸς, & ἔργον, [illegible]

Θεοφάνεια, ας, ἡ, Dei apparitio; (2) incarnatio filii Dei. Ex θεὸς, & φαίνω, *oſtendo*.

Θεοφάνεια, ων, τὰ, & θεοφανίαι, αἱ, Feſtum ſolenne, quod illo die celebratur, quo Deus hominibus apparuit. Apud Chriſtianos feſtum nativitatis Chriſti. Ex iiſd.

Θεόφαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Deo declaratus, aut manifeſtatus. Ex iiſd.

Θεοφάντωρ, ορος, ὁ, ſacerdos; (2) theologus. Ex θεὸς, & φαίνω, *oſtendo, declaro*.

Θεοφατίζω, f. ίσω, ex Deo loquor, vaticinor, Heſ. A θεόφατος.

Θεόφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Deo pronunciatus, Dei oraculo editus. Ex θεὸς, & φημὶ, *loquor*.

Θεοφιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo gratus; (2) amans Deorum; (3) pius; (4) qui divini numinis favore alicui contingit. Ex θεὸς, & φίλος, *amicus*.

Θεοφιλία, ας, ἡ, amor Dei; (2) amicitia & familiaritas cum Deo. A θεόφιλος.

Θεόφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dei amans, amicus Dei, Deo gratus. Ex θεὸς, & φίλος, *amicus*.

Θεόφιν, *Adv.* divinitus. Ex θεὸς, & φιν.

Θεόφοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Deum timens, Heſ. Ex θεὸς, & φόβος, *timor*.

Θεοφορέομαι, ȣ̃μαι, divino numine correptus agor. Παραδόξως τὰ τȣ̃ Λυκȣ́ργȣ βασίλεια κτ̀ τὴν ἐπιφάνειαν τȣ̃ Διονύσȣ θεοφορεῖται, Longin. 15. A θεοφόρος.

Θεοφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui numine agitur, numine adflatus. A θεοφορέω.

Θεοφορήτως, *Adv.* numine divino agente, divino inſtinctu. A θεοφόρητος.

Θεοφορία, ας, ἡ, numinis adflatus. Ab eod.

Θεοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Deum ferens; (2) divinus. Ex θεὸς, & φέρω, *fero*.

Θεοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a Deo pronunciatus; (2) diviniloquus, qui divina loquitur. Ex θεὸς, & φράζω, *dico*.

Θεοφραδία, ας, ἡ, conſilium divinum, oraculum divinum. A θεοφραδής.

Θεοφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ex Deo loquitur, in quo Deus loquitur. Ex iiſd.

Θεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, divina mente præditus, vates, propheta. Ex θεὸς, & φρὴν, *mens*.

Θεοφροσύνη, ύνης, ἡ, pietas, religio, qua ſcilicet divina ſapimus. A θεόφρων.

Θεοφύλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Deo ſervatus, qui eſt in Dei tutela. Ex θεὸς, & φυλάσσω, *cuſtodio*.

Θεόφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Deo plantatus. Ex θεὸς, & φύω, *planto*.

Θεοχάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Deo ſculptus vel impreſſus. Ex θεὸς, & χαράσσω, *ſculpo*.

Θεόχριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, e Deo unctus. Ex θεὸς, & χρίω, *ungo*.

Θεοχολωσία, ας, ἡ, diræ, Philoxenus. A θεὸς, & χολȣ̃σθαι, *iraſci*.

Θεοχόλωτος, dirus. id. ex iiſd.

Θεόω, ῶ, f. ώσω, Deum facio, Deum efficio. Ex θεός.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla, famula. A θεράπων.

Θεραπαινίδιον, ȣ, τὸ, ancillula. Dim. a θεραπαινίς.

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, ancilla. A θεράπων.

Θεραπεία, ας, ἡ, famulatus, miniſterium; (2) famuli, miniſtri, ſervi; (3) obſervantia, obſequium; (4) cultus, qui exhibetur; (5) cultus arborum, herbarum, plantarum; (6) ſanatio, medela. A θεραπεύω.

Θεράπευμα, ατος, τὸ, cultus, quo demeremur, vel conciliamus; (2) id, quod ſanandum proponitur. Ab eod.

Θεραπευσία, ας, ἡ, curatio, ſanatio; (2) ſupplicatio. Ab eod.

Θεραπεύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medicabilis, ſanabilis. Ab eod.

Θεραπευτέος, έα, έον, venerandus; (2) ſanandus; (3) colendus. Ab eod.

Θεραπευτὴρ, ῆρος, ὁ, cultor; (2) curator. Ab eod.

Θεραπευτὴς, ȣ̃, ὁ, miniſter; (2) medicus, curator. Ab eod.

Θεραπευτικὸς, ἡ, ὸν, obſequioſus, officioſus, colendis hominibus deditus; (2) ſanandi vim habens; (3) aptus ad gerendam curam alicujus rei. A θεραπευτής.

Θεραπευτικῶς. *Adv.* officioſe, obſequioſe. A θεραπευτικός.

Θεράπευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanabilis, curabilis. A θεραπεύω.

Θεραπευτρὶς, ίδος, ἡ, cultrix; (2) curatrix. Ab eod.

Θεραπεύω, f. εύσω, famulor, ſervio; (2) obſequium præſto, officiis demereor, colo, curo, procuro; (3) medeor, remedia adhibeo, ſano. Θεραπεύειν τινὰ, τȣ̀ς Θεȣ̀ς, σῶμα. Ταῦτα γάρ τοι γνȣ̃ς ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα, Ariſt. Θεσμ. 179. A θεράπων.

Θεραπὶς, ίδος, ἡ, cultrix, Heſ. Ab eod.

Θεράπνη, ης, ἡ, ancilla. Per ſyncopen a θεράπαινα.

Θεραπνίδιον, ȣ, τὸ, ancillula. Dim. a θεράπνη.

ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντος, ὁ, miniſter, famulus, ſervus; (2) cultor.

Θέραψ, απος, ὁ, ſervus, miniſter. A θεράπων.

Θέρεια, vel θερεία, ας, ἡ, æſtas, tempus æſtatis. A θέρος.

Θερείβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æſtiva habens paſcua; θερείβοτον, locus æſtiva habens paſcua. A θέρος, & βόσκω, *paſco*.

Θερειλεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æſtate lectum præbens, umbroſus. Ex θέρεια, & λέχος, *lectus*.

Θέρειος, εία, ειον, æſtivus. A θέρος.

Θερείτατος, η, ον, æſtuoſiſſimus. A θέρος, vel θέρειος.

Θέρετρον, ȣ, τὸ, locus habitationi æſtivæ accommodatus. Ab eod.

Θερήγανον, ȣ, τὸ, currus, quo meſſis importatur, Heſ. Ex θέρος, & ἄγω, *ago, porto*.

Θερηΐη, ης, ἡ, ἡ θερεία, Ionice.

Θέριος, ία, ον, æſtivus. A θέρος.

Θερίζω, f. ίσω, æſtivo, æſtatem alicubi traduco; (2) meto, demeto, proſterno. Καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον, Ariſt. Av. 512. Καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ, Apoc. 14, 16. Ab eod.

Θερικὸς, ἡ, ὸν, æſtivus; (2) meſſorius in Vet. Lex. Ab eod.

Θερινὸς, ἡ, ὸν, æſtivus. Ab eod.

Θέρισις, εως, ἡ, meſſio. A θερίζω.

Θερισμὸς, ȣ̃, ὁ, meſſis. A θερίζω.

Θεριστικὸς, ἡ, ὸν, meſſorius. Ab eod.

Θεριστήριον, ȣ, τὸ, falx meſſoria. A θεριστής.

Θεριστὴς, ȣ̃, ὁ, meſſor. A θερίζω.

Θεριστὸς, ἡ, ὸν, meſſus; meſſilis. Ab eod.

Θερίστρια, ας, ἡ, quæ metit. Ab eod.

Θερίστριον, ȣ, τὸ, veſtis æſtiva. Ab eod.

Θέριστρον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Θερμάζω, ſive θερμάω, calefacio, foveo. Nicand. θερμάσσαιο in a. 1. med. A θέρμη, *calor*.

Θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Conj. a. 1. θερμήνω, θερμήνῃς, calefacias; θερμαίνομαι, caleſco; θερμανθῆναι, a. 1. inf. caleſcere; (2) febricitare. Ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται, Soph. Aj. 478. Μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ, Ariſt. Ran. 954. Ab eod.

Θέρμανσις, εως, ἡ, calefactio. A θερμαίνω.

Θερμαντὴρ, ῆρος, ὁ, calefactorium, caldarium. Ab eod.

Θερμαντήριον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Θερμαντικὸς, ἡ, ὸν, qui calefacere poteſt, calefactorius. A θερμαντός.

Θερμαντὸς, ἡ, ὸν, calefactus; (2) qui calefieri poteſt.

Θερμασία, ας, ἡ, calefactio, calor. A θερμάζω.

Θερμαστῆθεν, *Adv.* e caminis, Heſ. A θέρμαστρα.

Θέρμαστρα, ας, ἡ, caminus, Heſ. A θερμάζω.

Θερμαστρὶς, ίδος, ἡ, caldarium; (2) genus ſaltationis. Ab eod.

Θέρμαυστρα, ας, ἡ, caminus. A θέρμαστρα.

Θερμαϋστρίζω, f. ίσω, in altum exſilio, & antequam in terram deferar, pedes ſæpius alternans geſticulor. A θερμαυστρίς.

Θερμαυστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod θερμαστρίς.

Θερμερῶπις, ιδος, ἡ, faciem rubefaciens, Æſchyl. θερμερῶπιν αἰδῶ, pudorem, qui faciei calorem & ruborem inducit.

Θέρμη, ης, ἡ, calor, æſtus. A θέρω.

Θερμημερίαι, ῶν, αἱ, dies calidi, dies æſtivi, tempus æſtatis. Ex θερμὸς, & ἡμέρα, *dies*.

Θέρμια, τὰ, lupini. A θέρμος.

Θερμοδότης, ȣ, ὁ, qui calidam aquam dat, qui calidum præbet. Ex θερμὸς, & δίδωμι, *do*.

Θερμοδότις, ιδος, ἡ, quæ calidam præbet. A θερμοδότης.

Θερμολουσία, ας, ἡ, lavatio calidæ aquæ, lavacrum calidum. Ex θερμὸς, & λούω, *lavo*.

Θερμολουτέω, ῶ, f. ήσω, lavor calida. Ex iiſd.

Θερμολουτρέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex θερμὸς, & λȣ̃τρον, *lavacrum*.

Θερμοπότης, ȣ, ὁ, qui calidam bibit. Ex θερμὸς, & ποτὴς, *potator*.

Θερμοποτὶς, ίδος, ἡ, poculum, e quo calidum bibebatur. A θερμοπότης.

Θερμόπυλαι, ῶν, αἱ, thermopylæ, q. d. portæ calidæ, fauces in Græcia, prope quas fontes erant calidi. Ex θερμὸς, & πύλαι, *portæ*.

Θερμοπώλης, ȣ, ὁ, qui calida vendit. Ex θερμὸς, & πωλέω, *vendo*.

Θερμοπώλιον, ȣ, τὸ, locus, ubi calida, ut calidus potus, venduntur, thermopolium. Ex iiſd.

Θερμὸς, ἡ, ὸν, calidus; (2) ardens, fervens, etiam animo. A θέρω.

Θέρμος, ȣ, ὁ, lupinus; leguminis genus.

Θερμοσποδιὰ, ᾶς, ἡ, calidus cinis. Ex θερμὸς, & σποδία, *cinis*.

Θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor, æſtus; (2) fervor animi. A θερμός.

Θερμοτραγέω, ῶ, calida comedo. Ex θερμὸς, & τραγέω, *comedo*.

Θερμουργία, ας, ἡ, audax & temerarium facinus. A θερμουργός.

Θερμουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, fervidus ingenio; (2) audax, temerarius, acer, confidens. Ex θερμὸς, & ἔργον, *opus*.

Θέρμω, calefacio. Hom. θέρμετο δ' ὕδωρ, calefiebat aqua, Il. 18, 348. A θέρω.

Θερμωλὴ, ῆς, ἡ, calor; (2) febris. A θερμός.

Θερμῶς, *Adv.* calide, fervide. Ab eod.

ΘΕ'ΡΟΣ, εος, τὸ, æſtas; (2) meſſis ſive fruges demeſſæ.

ΘΕ'ΡΩ, f. θερῶ, (& *Æol.* θέρσω, unde θερσόμενος apud Homerum, Odyſſ. 19, 507.) calefacio; (2) medeor, curo. Et *in Paſſ.* calefio, caleſco, uror, caleo.

Θέσις, εως, ἡ, poſitio; poſitura; ſitus; adoptio. A τίθημι.

Θέσκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deo ſimilis. Ex θεὸς, & εἴκελος, *ſimilis*.

Θέσμιον, ου, τὸ, debitum, legitimum; (2) conſuetudo. A θέσμιος.

Θέσμιος, ία, ιον, legitimus, legibus conveniens, conſuetus. A θεσμὸς, *lex*.

Θεσμοδοκέω, ω, f. ήσω, legem accepto & admitto, legi me ſubmitto. Ex θεσμὸς, & δέχομαι, *accipio*.

Θεσμοθεσία, ας, ἡ, lex, inſtitutum; (2) legiſlatio; (3) ritus, mos. Ex θεσμὸς, & τίθημι, *pono*.

Θεσμοθέσιον, ου, τὸ, locus, ubi leges feruntur, conſilium civitatis. Ex iiſd.

Θεσμοθετέω, ῶ, ſum theſmotheta; leges fero.

Θεσμοθέτης, ου, ὁ, legiſlator, inſtitutorum auctor; (2) magiſtratus quidam Athenis. Ex iiſd.

ΘΕΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, lex, inſtitutum, ritus. A τίθημι, *pono*.

Θεσμοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, legiſlator; ex Nonno. Ex θεσμὸς, & τίκτω, *pario*.

Θεσμοφόρια, ων, τὰ, Cerealia; feſtum quod in Cereris legiferæ honorem celebratur. A θεσμοφόρος.

Θεσμοφοριάζω, f. άσω, ſacra Cereris legiferæ celebro. A θεσμοφόρια.

Θεσμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, legifer, legiſlator. Ex θεσμὸς, & φέρω, *fero*.

Θεσμοφύλακες, legum & inſtitutorum cuſtodes. Ex θεσμὸς, & φύλαξ, *cuſtos*.

Θεσμῳδέω, ῶ, leges & inſtituta ſacra cano. Ex θεσμὸς, & ᾠδὴ, *cantus*.

Θεσπέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinus. A θέσπις.

Θεσπεσίως, *Adv.* divine; divinitus.

Θεσπιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, divinitus ardens. Ex θέσπις, & δαίω, *uro*.

Θεσπιέπεια, ας, ἡ, divino ore loquens, fatidica. Ex θέσπιος, & ἔπος, *verbum*.

Θεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum reddo; (2) ſancio, ſtatuo. A θέσπις.

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, vates, divinus, ex Deo loquens; (2) a Deo dictatus.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, reſponſum vatis, oraculum; (2) quod dictum vel ſancitum eſt. A θεσπίζω.

Θεσπιῳδέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oracula cano. Ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου, Ariſt. Plut. 9. A θεσπιῳδός.

Θεσπιῳδὸς, & Poët. θεσπιαοιδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vates, fatidicus. Ex θέσπις, & ᾠδὴ, *cantus*

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Theſſalonicenſis. A Θεσσαλονίκη.

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, Theſſalonica, urbs Macedoniæ.

Θέσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo dictus; fatalis. Hinc τὰ θέσφατα, ων, divina reſponſa, oracula. Ex θεὸς, & φημὶ, *dico*.

Θετέον, ponendum. A τίθημι.

Θέτης, ου, ὁ, qui aliquid deponit apud alium. Ab eod.

Θετικὸς, ἡ, ὸν, poſitivus. Ab eod.

Θετικῶς, *Adv.* poſitive, adfirmative. A θετικός.

Θετὸς, ἡ, ὸν, poſitus; (2) adpoſitivus. A τίθημι, *pono*.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Theudas. Nomen viri Hebr. *Torrens*.

Θευμορία, ας, ἡ, Dei pars, h. e. primitiæ, caro, quæ ſacerdotibus datur, quum ſacrificatur, Heſ. Ex θεὸς, & μόριον, *pars*.

Θευμοριάζω, Deo munus offero. Ex Heſ. A θευμορία.

Θευφορίη, ης, ἡ, furor & inſtinctus divinus, Poët. pro θεοφορία, Suid.

ΘΕ'Ω, f. θεύσομαι, curro. Ὁδὶ δὲ καὐτὸς ὄπι σὲ κάμ' ἔοικε θεῖν, Ariſt. Veſp. 1349.

ΘΕ'Ω, *inuſ.* f. θήσω, p. τέθεικα, pono.

Θεωνυμίαι, αἱ, divinæ appellationes apud Areopagitam. Ex θεὸς, & ὄνομα, *nomen*.

Θεωρέω, ῶ, f. θεωρήσω, p. τεθεώρηκα, ſpecto, contemplor, inſpicio; (2) perpendo, accurate inveſtigo; (3) ludos ſpecto, ludos ſpectatum venio. Θεωρεῖν τι, περί τινος, ἔς τι. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ, πλὴν ἐς Πάρον, Ariſt. Veſp. 1182. A θεωρός.

Θεώρημα, ατος, τὸ, ſpectaculum, quod ſpectamus; contemplatio; θεωρήματα, ſpeculamenta diſciplinarum, commentationes & præcepta. A θεωρέω.

Θεωρηματικὸς, ἡ, ὸν, contemplativus; theorematicus, dogmaticus, præceptis artium utens. A θεώρημα.

Θεώρησις, εως, ἡ, contemplatio. A θεωρέω.

Θεωρητήριον, ου, τὸ, locus, ubi ſpectantur ludi, cavea in theatro. Ab eod.

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, contemplativus, contemplationi deditus; (2) theoreticus, theoremata continens. Ab eod.

Θεωρητὸς, ἡ, ὸν, ſpectabilis, adſpectabilis; (2) qui ſub animi contemplationem cadit, perceptibilis, comprehenſibilis. Ab eod.

Θεώρητρα, τὰ, munera, quæ ſponſus ſponſæ dabat, cum ſe primum, depoſito flammeo, ſpectandum daret. Ab eod.

Θεωρητῶς, *Adv.* ſpectabiliter, viſibiliter. A θεωρητός.

Θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio, commentatio; (2) ſpectatio ludorum; (3) ludus ipſe, ſpectaculum; (4) inſpectio morum cujuſque civitatis. A θεωρός.

Θεωρικὸς, ἡ, ὸν, ad ſpectationem ludorum ſeu ſpectaculorum pertinens. A θεωρία.

ΘΕΩΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſpectator, contemplator; (2) qui rerum ſacrarum curam gerit; (3) qui donaria ad ſolennia ſacrificia perfert.

Θέωσις, εως, ἡ, deificatio, apotheoſis; (2) unio cum Deo, in Deum adſumptio. A θεόω.

Θεώτερος, divinior, pro θειότερος. A θεὸς, ut a βασιλεὺς βασιλεύτερος.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Thebis oriundus, Thebis genitus ſive natus. Ex Θήβη, & γείνομαι, *naſcor*.

Θήβαζε, *Adv.* Thebas. A Θήβη.

Θηβαϊκὸς, ἡ, ὸν, Thebaicus; ad Thebanos pertinens.

Θηβαῒς, ίδος, ἡ, Thebais, ſcil. poëſis.

Θηβαῖος, αία, αῖον, Thebanus.

Θήβη, ης, ἡ, Θῆβαι, αἱ, Thebe ſive Thebæ. Urbs in Ægypto, Aſia min. & Bœotica.

Θήβησι, Thebis.

Θήβηθεν, *Adv.* Thebis. A Θήβη.

Θηγαλέος, έα, έον, acutus; in Epigramm. A θήγω.

Θηγάνη, ης, ἡ, cos. A θήγω.

Θήγανον, ου, τὸ, idem & ab eod.

ΘΗ'ΓΩ, f. θήξω, acuo; (2) excito, inſtigo, inflammo; τεθηγμένος, perf. acutus. Θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα, de apro, Heſiod. Ἀσπ. 388. & Il. 11, 416. Τὰς ψυχὰς εἰς τὰ πολέμικα, Xen.

Θηέομαι, cum admiratione ſpecto. Thema Ionicum propter talia: ἐθηεῖτο, ſpectabat; θηεῦντο, ſpectabant mirabundi; θηήσατο, a. 1. cum admiratione ſpectavit; ἐθηήσαντο, ſpectarunt; θηήσαιτο, opt. admiraretur. A θεάομαι.

Θηητὴρ, ῆρος, ὁ, qui cum admiratione ſpectat. A θηέομαι.

Θηητὸς, ἡ, ὸν, cum admiratione ſpectandus, ſpectabilis, admirabilis. Ab eod.

Θηήτωρ, ορος, ὁ, admirator, admirans ſpectator. Ab eod.

Θήιον, τὸ, pro θεῖον, Ionice, Sulphur.

Θηκαῖος, αία, αῖον, thecæ deſtinatus ad aliquid condendum aut recipiendum. A θήκη.

Θήκη, ης, ἡ, theca, vagina, conditorium, ſepulchrum, loculus. A τίθημι.

Θηκίον, ου, τὸ, repoſitoriolum; (2) loculus. Dim. a θήκη.

Θηκτὸς, ἡ, ὸν, acutus. A θήγω.

Θηλάζω, f. άσω, papillam ſugendam præbeo, lacto; (2) lacteo, mammam præbitam ſugo. (Μακάριοι) μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν, Luc. 23, 29. (Μακάριοι) μαστοὶ, οὓς ἐθήλασας, ibid. 11, 27. Θηλάζω τὸ θηρίον, Plut. de Romul. A θηλή.

Θηλαίνω, lacto; unde apud Heſ. a. 1. med. θήλαντο.

Θηλαμινὸς, ἡ, ὸν, lactens, recens a partu, Heſ. A θηλάζω.

Θηλαμὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, nutritor, nutrix, Euſtath. Ab eod.

Θηλασμὸς, οῦ, ὁ, lactatio; (2) nutritio; (3) lactis hauſtus. Ab eod.

Θηλάστρια, ας, ἡ, nutrix, lactatrix. Ab eod.

Θήλεια, ας, ἡ, Ion. θηλέη, ης, ἡ, femina, femella, cujuſvis generis animantium. A θῆλυς.

Θηλέω, f. ήσω, germino, vireo; ut hinc ſit θήλεον, pro ἐθήλεον, virebant, in imperfecto, & θηλήσαντα, in a. 1. part. Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου Θήλεον, Odyſſ. 5, 73. A θάλλω, *vireo*.

ΘΗΛΗ', ῆς, ἡ, papilla; mamilla; mamma; ruma.

Θελοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, papillatus; papillæ formam habens, Gl. V.

Θῆλυ, τὸ, femella.

Θηλυγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, femina ortus, muliebris. Ex θῆλυς, & γείνομαι, *naſcor*.

Θηλυγονία, ας, ἡ, feminarum procreatio; (2) cognatio a matre. A θηλυγόνος.

Θηλυγόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, feminam procreans, ſeu gignens. Ex θῆλυς, & γόνος, *generatio*.

Θηλυδριᾷν, puellaſcere, Gl. V.

Θηλυδρίας, ου, ὁ, mollis, effeminatus. A θῆλυς.

Θηλυδριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mollis & effeminatus; (2) qualis eſt mollium & effeminatorum. A θηλυδρίας.

Θηλυκὸς, ἡ, ὸν, femininus; (2) feminam referens; (3) effeminatus; (4) femineo ſexui proprius & peculiaris. A θῆλυς.

Θηλυκῶς, *Adv.* feminino genere. A θηλυκός.

Θηλυκρανεία, vel θηλυκρανία, ας, ἡ, cornus *femina.* Ex θῆλυς, & κρανεία, *cornus.*

Θηλύκτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a muliere interfectus. Ex θῆλυς, & κτείνω, *interficio.*

Θηλυμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſano feminarum amore captus, mulieroſus. Ex θῆλυς, & μαίνομαι, *furo.*

Θηλυμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, molliter & ut femina canens. Ex θῆλυς, & μέλος, *cantus.*

Θηλύμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feminina forma præditus, qui forma feminea eſt. Ex θῆλυς, & μορφὴ, *forma.*

Θηλύνοος, *contr.* θηλύνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui animo eſt femineo, mollis, effeminatus. Ex θῆλυς, & νόος, *animus.*

Θηλύνω, effemino, emollio; ἐθηλύνθην, a. 1. paſſ. Ἐθηλύνθην ϛόμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικὸς, Soph. Aj. 660. A θῆλυς.

Θηλύπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, ut θηλύπȣς βάσις, apud Eur. pes ſ. inceſſus femineus, ſ. feminarum. Ex θῆλυς, & πȣ̃ς, *pes.*

Θηλυπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, feminis conveniens. Ex θῆλυς, & πρέπει, *convenit.*

Θηλυπτερὶς, ίδος, ἡ, filix *femina.* Ex θῆλυς, & πτερὶς, *filix.*

ΘΗ͂ΛΥΣ, εως, ὁ ϗ ἡ, vel υς, εια, υ, femineus, qui eſt ſexus feminei. Hinc θηλύτερος, έρα, ερον, effeminatior, mollior. Unde αἱ θηλύτεραι, feminæ, feminei ſexus.

Θηλύτης, ητος, ἡ, feminea natura, femineum ingenium; (2) feminea mollities. A θῆλυς.

Θηλυτοκέω, ῶ, f. ήσω, feminei ſexus partum edo. A θηλυτόκος.

Θηλυτοκία, ας, ἡ, partus femineus. Ab eod.

Θηλυτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feminei ſexus partum edens; (2) habilis feminæ procreandæ. Ex θῆλυς, & τίκτω, *pario.*

Θηλυφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui videtur eſſe femina, feminæ ſimilis. Ex θῆλυς, & φαίνομαι, *appareo.*

Θηλυφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feminas occidens, feminei ſexus animalia interimens. Ex θῆλυς, & φόνος, *cædes.*

Θηλύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, muliebri mente præditus, mollis, effeminatus, ſapiens muliebria. Ex θῆλυς, & φρὴν, *mens.*

Θηλυχίτων, ὁ, muliebri indutus tunica. A θῆλυς, & χιτὼν, *tunica.*

Θηλὼ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, altrix, nutrix, Heſ. A θηλή.

Θηλωτὶς, ίδος, ἡ, altrix. Ab eod.

Θῆμα, ατος, τὸ, theca, ſepulchrum, Heſ. A τίθημι.

Θημὼν, ῶνος, ὁ, acervus, cumulus. A θῆμα.

Θημωνία, ας, ἡ, idem & ab hoc ipſo. Apud Heſ. & θημονιά.

ΘΗ'Ν, θινὸς, ὁ, acervus, cumulus, agger; (2) cumulus arenæ; (3) acervus frumenti; (4) littus.

ΘΗ'Ν, Particula Poët. ſane, diu; ȣ̓ θὴν haud ſane.

Θήνιον, ȣ, τὸ, lac, Heſ.

Θῆξις, εως, ἡ, momentum, punctum, celeritas, quaſi a θήγω, niſi forte θίξις ſcribendum. A θιγγάνειν, *attingere.*

Θήπω, ſtupeo, cum ſtupore admiror. Fingitur hoc verbum propter τέθηπα, perf. med. obſtupui, miror. Ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπὼς, Il. 21, 64.

ΘΗ'Ρ, θηρὸς, ὁ, fera, bellua.

Θήρα, ας, ἡ, venatio, venatus, captatio; (2) præda venatu capta. A θήρ.

Θηράγρα, ας, ἡ, ferarum captura, venatio; (2) res capta in venatu. Ex θὴρ, & ἄγρα, *venatio.*

Θηραγρέτης, ȣ, ὁ, venator. A θηράγρα.

Θήραμα, ατος, τὸ, captura, quod venatu capitur; (2) venatio. A θηράω.

Θηραρχία, ας, ἡ, imperium in belluas; (2) in elephantos. A θήραρχος.

Θήραρχος, ȣ, ὁ, præfectus ferarum ſeu belluarum, rector ferarum; (2) rector elephantorum. Ex θὴρ, & ἀρχὸς, *princeps.*

Θηράσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui venatu capi poteſt; (2) venatu captus. A θηράω.

Θηρατέον, *Adv. poſit.* venandum eſt. Ab eod.

Θηρατέος, έα, έον, venandus. Ab eod.

Θηρατὴς, ȣ̃, ὁ, venator. Ab eod

Θηρατικὸς, ὴ, ὸν, venaticus. Ab eod.

Θήρατρον, ȣ, τὸ, inſtrumentum venatorium, id, quo feras capimus, v. g. laqueus, pedica, rete. Ab eod.

Θηράω, ῶ, & θηράομαι, ῶμαι, venor, ſector, conſector. Θηρᾶν ȣ̓ πρέπει τἀμήχανα, Soph. Ant. 92. Πολλῆς ἀνοίας ϗ τὸ θηρᾶσθαι κενὰ, id. El. 1060. A θήρ.

Θήρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferinus, belluinus. Ab eod.

Θήρευμα, ατος, τὸ, captura, venatus. A θηρεύω.

Θηρεύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui venatu capi poteſt; (2) ad venandum aptus. A θήρευσις.

Θήρευσις, εως, ἡ, venatio, ipſa venandi actio. A θηρεύω.

Θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.

Θηρευτὴς, ȣ̃, ὁ, venator, captator. Ab eod.

Θηρευτικὸς, ὴ, ὸν, venaticus. Hinc θηρευτικὴ, ſcilicet τέχνη, venandi ſcientia. Ab eod.

Θηρευτὸς, ὴ, ὸν, q. d. venabilis, qui venatione capi poteſt. Ab eod.

Θηρεύω, f. εύσω, feras venor, aucupor; (2) ſector, conſector; (3) inſidioſe obſervo. Θηρεύȣσι γὰρ σεμνοῖς λόγοισιν αἰσχρὰ μηχανώμενοι, Eur. Hipp. 960. A θήρ.

Θήρημα, ατος, τὸ, venatio, captura. A θηρεύω.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Θηριακὰ, ῶν, τὰ, ſcil. φάρμακα, medicamenta, quibus venatores animalium morſus depellunt. A θηριακός.

Θηριακὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἀντίδοτος, theriaca, antidotus adverſus venenum. Ab eod.

Θηριακὸς, ὴ, ὸν, ferinus; (2) agens de feris. A θήρ.

Θηριάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a feris captus. Ex θηρίον, & ἁλίσκω, *capio.*

Θηρίβορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a feris adeſus, a feris comeſus. Ex θὴρ, & βορὰ, *cibus, eſca.*

Θηρίδιον, ȣ, τὸ, beſtiola. Dim. a θήρ.

Θηρίκλειος, ὁ ϗ ἡ, Thericleius, ut Θηρίκλειοι, ſc. κύλικες. Θηρίκλεια, ſc. ποτήρια, pocula ab artifice Thericle.

Θηριόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a feris comeſtus. Ex θηρίον, & βρώσκω, *comedo.*

Θηριόδηγμα, ατος, τὸ, morſus a fera illatus; (2) morſus ſerpentis. Ex θηρίον, & δάκνω, *mordeo.*

Θηριόδηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a fera ſeu bellua morſus; (2) a ſerpente morſu ictus. Ex iiſd.

Θηριομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum belluis pugno. Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, 1 Cor. 15, 32. A θηριομάχος.

Θηριομαχία, ας, ἡ, pugna cum belluis. Ab eod.

Θηριομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cum feris ſeu belluis pugnat, beſtiarius. Ex θηρίον, & μάχομαι, *pugno.*

Θηριόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, belluinam formam habens. Ex θηρίον, & μορφὴ, *forma.*

Θηρίον, ȣ, τὸ, beſtia, bellua, fera; (2) beſtia venenata, lumbricus. A θήρ.

Θηριότης, ητος, ἡ, feritas. A θηρίον.

Θηριοτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi belluæ aluntur, vivarium. A θηριοτρόφος.

Θηριότροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui feris veſcitur; (2) qui veſcitur ſerpentibus. Ex θηρίον, & τρέφω, *alo.*

Θηριοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui belluas alit. Ex iiſd.

Θηριοφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui belluas occidit, qui feras interficit. Ex θηρίον, & φόνος, *cædes.*

Θηριόω, ῶ, in naturam ferinam converto; effero; τεθηριωμένος, exaſperatus, efferatus. A θηρίον.

Θηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ferus, belluinus; (2) feris refertus. Hinc τὸ θηριῶδες, εος, feritas. Ab eod.

Θηριωδία, ας, ἡ, feritas. A θηριώδης.

Θηριωδῶς, *Adv.* ferino more. Ab eod.

Θηρίωμα, ατος, τὸ, ulceris teterrimi genus. A θηριόω.

Θηρίωσις, εως, ἡ, efferatio, in belluam mutatio. Ab eod.

Θηροβολέω, ῶ, f. ήσω, feras ferio. Ex θὴρ, & βολέω, pro βάλλω, *jacio, ferio.*

Θηρόβορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a feris adeſus ſeu arroſus. Ex θὴρ, & βορὰ, *cibus.*

Θηρόβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a feris depaſtus; (2) feris paſcendis aptus. Ex θὴρ, & βόσκω, *paſco.*

Θηρόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a feris devoratus. Ex θὴρ, & βιβρώσκω, *voro.*

Θηροθῆραι, οἱ, venatores, Heſ. Ex θὴρ, & θήρα, *venatio.*

Θηροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animalium formas habens; ut veſtis animalium figuris picta. Ab εἶδος, *forma.*

Θηροκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferarum occiſor. Ex θὴρ, & κτείνω.

Θηρολέξης, ȣ, ὁ, in dicendo adfectator, venator verborum, Suid. A θήρα, & λέγω, *dico.*

Θηρολέτης, ȣ, ὁ, perditor ferarum, belluarum occiſor. Ex θὴρ, & ὀλέτης, *perditor.*

Θηρονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feras paſcens. Ex θὴρ, & νέμω, *paſco.*

Θηροσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feras obſervans, feris inſidians. Ex θὴρ, & σκοπὸς, *ſpectator.*

Θηροσύνη, ης, ἡ, venatio. Ex Heſ. A θήρ.

Θηρότροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui feris veſcitur. Ex θὴρ, & τρέφω, *alo.*

Θηροτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feras alens. Ex iiſd.

Θηροφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feras occidens. Dianæ epith. θηροφόνον, aconitum ab occidendis feris. Ex θὴρ, & φόνος, *cædes.*

ΘΗ'Σ, θητὸς, ὁ, operarius, ſervus mercenarius.

Θησαυρίζω, f. ίσω, theſauros exſtruo; (2) in theſauro repono; (3) recondo, adſervo. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυρȣ̀ς ἐπὶ τῆς γῆς, Matt. 6, 19. Ἕκαϛος δὴ ἃ εἶχεν ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο, Herodian. A θησαυρός.

Θησαύρισμα, ατος, τὸ, quod in theſauro conditum & repoſitum eſt, theſaurus; (2) repoſitorium; (3) adſervatio. A θησαυρίζω.

Θησαυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, ipſa actio recondendi & reponendi in theſauro. Ab eod.

Θησαυριϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui theſauros congerit, qui in theſauris adſervat opes. Ab eod.

Θησαυριϛικὸς, ὴ, ὸν, theſaurizans, in theſauro recondens. Ab eod.

Θησαυροποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, collector theſauri; (2) avarus. Ex θησαυρὸς, & ποιέω, *facio.*

ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, theſaurus, acervus rerum repoſitarum in poſterum; (2) ipſæ opes repoſitæ; (3) copia rerum bonarum vel malarum.

Θησαυροφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, locus, in quo theſauri repoſiti cuſtodiuntur. A θησαυροφύλαξ.

Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, theſaurarius, cuſtos theſauri. Ex θησαυρὸς, & φύλαξ, *cuſtos*.

Θῆσσα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. A θής.

Θητεία, ας, ἡ, ſervitus, famulatus mercedis cauſſa. Ab eod.

Θητεὺς, έως, ὁ, qui operam ſuam mercede locat. Ab eod.

Θητεύω, f. εύσω, mercede ſervio. Ἐθήτευσεν παρ' Ἀδμήτῳ, Luc. Ab eod.

Θητικὸς, ἡ, ὸν, mercenariorum proprius & peculiaris; (2) mercenarius; (3) qui conſtat e mercenariis famuliſque operariis. Ab eod.

Θῆττα, ης, ἡ, idem quod θῆσσα.

Θητώνιον, ου, τὸ, pretium, quo mercenarius conducitur ac veluti emitur. Ex θὴς, & ὠνεῖσθαι, *emere*.

Θιαγόνες, panes, qui Diis ponebantur.

Θιάσαι, choros ducere, tripudiare, Heſ. A θίασος.

ΘΙ'ΑΣΟΣ, ου, ὁ, cœtus & multitudo tripudiantium, proprie Bacchicos choros agitans; (2) examen & caterva mulierum; (3) cœtus convivantium; (4) convivium.

Θιασάρχης, ου, ὁ, ſacri chori princeps & antiſtes ſacrificantium, vel ſolenni cœtu Deum colentium. Ex θίασος, & ἀρχὴ, *principatus*.

Θιασεύω, pompatice & thiaſi more progredior. A θίασος.

Θιασώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, thiaſis celebris. Ab eod.

Θιασὼν, ῶνος, ὁ, locus, in quo thiaſi & feſta convivia aguntur, choreæve exercentur, locus convivalis, cænatio. Ab eod.

Θιασῶται, ῶν, οἱ, ſodales thiaſos agitantes, ſocii in chorea. Ab eod.

Θιασωτικὸς, ἡ, ὸν, ad thiaſos pertinens. Ab eod.

ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, fiſcella e vimine plexa in modum arculæ.

ΘΙΒΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, toſtus ſub carbonibus; (2) tener.

Θιγγάνω, tango, contrecto. Θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ, Soph. Oed. Col. 322. Πάρεστι ταῦτά σοι ϗ θιγγάνειν, id. Phil. 668. Μὴ θιγγάνειν μου μηδέν', ἀλλ' εἴργειν ὄχλον τῆς παιδὸς, ſcil. χρὴ, Eur. Hec. 605. A θίγω.

Θίγμα, ατος, τὸ, quod tangitur. A θίγω.

ΘΙ'ΓΩ, f. θίξω, tango, attingo. Πᾶσι δ' ἦν φόβος θίγειν νεκροῦ, Eur. Med. 1205. Τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν, Soph. Oed. Tyr. 770. Ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ γλώσσῃ θίγοντα, id. Phil. 406. Θίγειν ὠλέναις τέκνου, Eur. Ph. 307. Κλαίων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμοῦ γε θίξεται, id. Hipp. 1089.

ΘΙ'Ν, θινὸς, ὁ, vel ἡ, acervus, cumulus; (2) littus, ripa; (3) collis; (4) agger.

Θινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, littoreus; (2) leviter elatus in modum cumulorum arenarum & acervorum frugum.

Θίξις, εως, ἡ, tactus, contactus, contagium, ictus. A θίγω.

Θὶς, θινὸς, idem quod θίν.

Θλαδίας, ου, ὁ, eunuchus, cui teſtes contuſi. A θλάω, *frango*.

Θλασίας, ου, ὁ, idem & ab eod.

Θλάσις, εως, ἡ, contuſio. Ab eod.

Θλάσμα, ατος, τὸ, contuſio, colliſio. Ab eod.

Θλάσπι, εως, ἡ, thlaſpi, herba. Ab eod.

Θλαστικὸς, ἡ, ὸν, contundendi ſeu collidendi vim habens. Ab eod.

Θλαστὸς, ἡ, ὸν, contuſus. Ab eod.

ΘΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, contundo, colligo, conquaſſo, frango. Οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε, Heſiod. Ἀσπ. 140.

Θλιβίας, ου, ὁ, ſpado, cui teſtes contuſi ſunt, Heſ. A θλίβω.

ΘΛΙ'ΒΩ, f. ψω, premo; (2) comprimo, conſtringo; (3) elido; (4) adfligo. Ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτὸν, Mar. 3, 9. Μέλλομεν πλίβεσθαι, 1 Theſſ. 3, 4.

Θλῖμμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus. A θλίβω.

Θλιμμὸς, οῦ, ὁ, adflicto. Ab eod.

Θλῖψις, εως, ἡ, compreſſio; (2) adflictio, anguſtiæ, anxietas. Ab eod.

Θνησείδιον, ου, τὸ, materia morticina. A θνήσκω.

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus. Hinc τὸ θνησιμαῖον, ου, cadaver. Ab eod.

Θνῆσις, εως, ἡ, mors, Suid. Ab eod.

ΘΝΗ'ΣΚΩ, morior, f. θανοῦμαι, & τεθνήξομαι, perf. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον, θανών. Poëtice perf. part. τεθνειὼς, mortuus, pro τεθνεὼς, a τεθνηὼς, a τεθνηκώς· τεθνᾶσι, mortui ſunt, inf. τεθνάναι, & τεθνάναι, τέθναθι imperat. τεθναίην Opt. &c. pleraque quaſi a θνῆμι, vel τέθνημι. Τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης, Soph. El. 48. Ἃς ἔχρῃζε, γᾶς ἐπὶ ξένας ἔθανε, in terra ubi optavit, id. Oed. Col. 1700,

Θνητογαμία, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, nuptiæ cum mortali. Ex θνητὸς, & γάμος, *nuptiæ*.

Θνητογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mortalibus genitus. Ex θνητὸς, & γίνομαι, *naſcor*.

Θνητοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, formam mortalis habens; (2) mortalis. Ex θνητὸς, & εἶδος, *forma*.

Θνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis; (2) homo. A θνήσκω.

Θοάζω, f. άσω, celeriter moveor; (2) ſedeo, proprie celeriter in ſedile inſilio. Τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε; Soph. Oedip. 2. Τίς ὅδ' ἀγὼν φόνιος ἔρχεται, θοάζων σε τὸν μέλεον; Eur. Or. 321. A θοός.

Θοιματίδιον, ου, τὸ, parvav eſtis; (2) palliolum. Dim. a θοιμάτιον.

Θοιμάτιον, τὸ, veſtis; (2) pallium. Ex τὸ, & ἱμάτιον, *veſtis*.

Θοίναμα, ατος, τὸ, epulum, convivium. A θοινάω.

Θοινατήριον, ου, τὸ, idem quod θοινητήριον, infra.

Θοινάω, ῶ, & θοινάομαι, ῶμαι, epulor, convivor; (2) cœno; (3) in cœna abſumo; (4) veſcor, comedo, devoro. Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς, Heſiod. Ἀσπ. 212. Αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένους, Eur. Alceſt. 539. A θοίνη.

ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; (2) cibus, dapes.

Θοινητήριον, ου, τὸ, cœnatio, epulæ, dapes, id ipſum, quod epulamur. A θοίνη.

Θοινήτωρ, ορος, ὁ, comeſtor, conviva, epulo, devorator. Ab eod.

Θοινητικὸς, ἡ, ὸν, ad epulationem idoneus. A θοινάω.

Θοινητὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) ad comedendum aptus. Ab eod.

Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, turbidus. A θολός.

Θολερῶς, *Adv.* turbide. A θολερός.

Θολία, ας, ἡ, pileus faſtigiatus, umbella. A θόλος.

Θολοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tholi ſeu cameræ formam habens. Ex θόλος, & εἶδος, *forma*.

ΘΟΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſordes turbidæ; (2) fuſcus & turbidus humor, quem ſepiæ emittunt.

Θολὸς, ἡ, ὸν, turbidus. A θολός.

ΘΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, tholus, camera faſtigiata, rotunda, teſtudo ædificii; (2) apud Athenienſes locus in quo Prytanes cœnare ſolebant; (3) ædificium rotundum, in quo vaſa quotidiano uſui neceſſaria reponebantur; (4) locus in balneis, in quo ſudor elicitur ſicco calore.

Θολόω, ῶ, f. ώσω, turbo cœno fæculento excitato; (2) turbo, perturbo animum; (3) infuſco, inquino. Τεθόλωται τῇ φράσει, Longin. 3. A θολός.

Θολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbulentus, limoſus, fæculentus. Ab eod.

Θόλωσις, εως, ἡ, turbatio; (2) infuſcatio, inquinatio. A θολόω.

ΘΟΟ'Σ, ὰ, ὸν, celer, velox; (2) acutus.

Θοόω, ῶ, acuo. Hinc ἐθόωσα, acui. a. 1. apud Hom. Ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς Ἄκρον, Odyſſ. 9, 227. A θοός.

Θοραῖος, αία, αῖον, ſeminalis. A θορή.

ΘΟΡΕ'Ω, ῶ, ſalio, ut hinc ſit a. 1. ἔθορον, θόρον, θορὼν, θοροῦσα. Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, Il. 8, 252.

Θορὴ, ῆς, ἡ, genitura, ſemen genitale. Ab eod.

Θορικὸς, ἡ, ὸν, ſeminalis, genitali ſemini accommodus. A θορή.

Θόρνυμι, vel θορνύω, item θόρνυμαι, & θορνύομαι, inſilio, ineo, libidine agitor, coëo. Ab eod.

Θορὸς, οῦ, ὁ, ſemen genitale. Ab eod.

Θόρος, ου, ὁ, initor, admiſſarius, Heſ. Ab eod.

Θορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor; (2) perturbo, τεθορύβηκα, perf. turbavi. paſſ. τεθορυβημένος, turbatus, a. 1. ἐθορυβήθην, part. θορυβηθεὶς, turbatus. Ὅπως δὲ μὴ θορυβήσῃ μοι, Dem. Ταῦτα Γάλβαν ἐθορύβει, Plut. Τεθορύβηνται ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεδείνωται, Longin. 3. A θόρυβος.

Θορυβοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, tumultum faciens, tumultum excitans; (2) ſeditioſus. Ex θόρυβος, & ποιέω, *facio*.

ΘΟ'ΡΥΒΟΣ, ου, ὁ, tumultus, turba.

Θορυβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tumultuoſus, turbulentus; (2) ſtrepens, obſtrepens. A θόρυβος.

Θορυβωδῶς, *Adv.* tumultuoſe, turbulente, raptim. A θορυβώδης.

ΘΟ'ΡΩ, ſalio; ut hinc ſit ἔθορον, θόρον, imperf. & a. 2. θορὼν, θοροῦσα, a. 2. part. Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος, Il. 8, 320.

Θουραῖος, αία, αῖον, qui cum impetu adſultat, impetuoſus. A θοῦρος.

Θουρὰς, άδος, ἡ, impetuoſa, Nicand.

Θουρήθρα, ας, ἡ, initus, ὀχεία, Heſ. A θόρω.

Θούρης, ου, ὁ, admiſſarius, qui init. Heſ. Ab eod.

Θουρικὸς, ἡ, ὸν, impetuoſus, violentus. Ab eod.

Θούριος, ία, ιον, impetuoſus, bellicoſus. Ab eod.

Θοῦρις, ιδος, ἡ, impetuoſa. A θοῦρος.

Θοῦρος, ου, ὁ, impetuoſus, qui cum impetu adſultat. A θόρω.

Θόωκος, ὁ, ſedile, ſolium, conſeſſus. A θῶκος.

Θοῶς, *Adv.* celeriter. A θοός.

Θράκη, ης, ἡ, Thracia; τὰ ἐπὶ Θράκης, Thracia. A Θρᾷξ.

Θρᾷκες, οἱ, Thraces. Edones.

Θρακίας, ου, ὁ, Thracias, ut θρακίας λίθος, *lapis*.

Θρακικὸς, ἡ, ὸν, Thracicus. A Θρᾷξ.

Θρακιστὶ, *Adv.* Thracum more. Ab eod.

Θρανύω, f. ύσω, ſupra ſcabellum, ubi coria extenduntur, extendo. Ἡ βύρσα σου θρανύσεται, Ariſt. Eq. 368. A θρᾶνος.

Θρανίδιον, ου, τὸ, ſellula, parvum ſcabellum. Dim. ab eod.

Θρανίτης, ου, ὁ, remex, qui in puppi remigat. Ab eod.

Θρανῖτις, ιδος, ἡ, remus thranitæ. A θρανίτης.

Θρανιτικὸς, ὴ, ὸν, qui thranitarum eſt. Ab eod.

Θρᾶνος, ου, ὁ, ſella; (2) ſcabellum, hypopodium; (3) ſcabellum, in quo coria extenduntur. A θράω, *ſedeo*.

Θρανύσσω, f. ξω, confringo, contero. Οἱ πάντα θρανύξαντες ἐυτόρνῳ σκάφῃ, Lyc. 664. A θραύω, *frango*.

ΘΡΑ'Ξ, Θρακὸς, ὁ, Thrax.

Θραΐκιος, ία, ιον, Thracius. A Θρᾴξ.

Θρᾴκιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Θρασέως, *Adv.* audacter, temerarie. Ab eod.

Θρασκίας, ου, ὁ, Thraſcias, Cæcias, ventus. Quaſi θρᾳκίας, a Θρᾴξ.

Θράσος, εος, τὸ, audacia, ferocitas. A θάρσος.

Θρᾷσσα, vel Θρᾶττα, Θρῇσσα, Θρηΐσσα, Threſſa vel Threiſſa, femina ex Thracia. A Θρᾴξ.

Θράσσω, Attice θράττω, f. ξω, perturbo; (2) vellico. A ταράσσω.

Θρασύγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, audacilinguis, audax verbis. Ex θρασὺς, & γλῶττα, *lingua*.

Θρασύγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, audax membris. Ex θρασὺς, & γυῖον, *membrum*.

Θρασύδειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſimul eſt audax & timidus, audaciæ timidus oſtentator. Ex θρασὺς, & δειλὸς, *timidus*.

Θρασυκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, audaci præditus corde. Ex θρασὺς, & καρδία, *cor*.

Θρασυμάχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro θρασυμήχανος, audax machinator, qui conſilia audacia init. Ex θρασὺς, & μηχάνη, *machina*.

Θρασυμάχας, ου, ὁ, Dor. pro θρασυμάχης, audax in pugna, Gen. pl. Dor. θρασυμαχᾶν. A μάχη, *pugna*.

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui audacter irruentum hoſtem exſpectat, vel ſuſtinet. Ex θρασύς, & μένω, *maneo*.

Θρασύμητις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, & θρασυμήτης, ου, ὁ, audax conſilio. A θρασὺς, & μῆτις, *conſilium*.

Θρασύμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, in verbis audax & temerarius. A θρασὺς, & μῦθος, *ſermo*.

Θρασύνω, audacem reddo. Hinc θρασύνομαι, audax fio, audacter & libere loquor, ſum confidens. Θρασύνομαι ἀβεβαίοις ὑπονοίαις, Plut. πρός τινα, id. A θρασύς.

Θρασυξενία, ας, ἡ, hoſpitis inſolentia, audacia hominis peregrini. A θρασύς, & ξένος, *hoſpes*.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, audax, temerarius, protervus; (2) magnanimus, fortis, ſtrenuus. A θαρσύς.

Θρασύσπλαγχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt viſceribus audacibus, h. e. corde intrepido præditus. Ex θρασὺς, & σπλάγχνον, *viſcera*.

Θρασυσπλάγχνως, *Adv.* audacter, intrepide. A θρασύσπλαγχνος.

Θρασυστομέω, ῶ, f. ήσω, audacter & inſolenter loquor. A θρασύστομος.

Θρασύστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ore audaci eſt. Ex θρασὺς, & στόμα, *os*.

Θρασύτης, ητος, ἡ, audacia, temeritas, ferocia. A θρασύς.

Θρασυφωνία, ας, ἡ, vocis audacia & procacitas. A θρασύφωνος.

Θρασύφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, audaci & procaci ore utens. Ex θρασὺς, & φωνὴ, *vox*.

Θρασύχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, audax manu. Ex θρασὺς, & χεὶρ, *manus*.

Θρασυχειρία, ας, ἡ, audacia manus, ſeu manuum. A θρασύχειρ.

Θράττω, vid. θράσσω.

Θραῦλος, ruptu facilis. Comp. θραυλοτέρας, Heſ. Suid. A θραύω, *rumpo, frango*.

Θραύπαλος, traupalus, arbor apud Theophr.

Θραυπίς, ίδος, ἡ, avis. Gazæ curduelis, apud Ariſtot.

Θραυσάντυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, frangens canthum ſeu orbem currus. Ex θραύω, & ἄντυξ, *canthus*.

Θραῦσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fruſtum. A θραύω.

Θραῦσις, εως, ἡ, fractio, ruptura. Ab eod.

Θραυστὸς, ὴ, ὸν, fragilis, qui frangi poteſt; (2) friabilis. Ab eod.

ΘΡΑΥ'Ω, f. αύσω, frango; (2) frio, contundo; (3) debilito. Ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας, Soph. El. 747. Θραῦσαι τὴν ἐλπίδα, Herodian. τὴν Ἀθηναίων δύναμιν, Plut.

ΘΡΑ'Ω, ſedeo, verbum rariſſimum, occurrit θρήσασθαι apud Athenæum ex Phileta.

Θρεκτικὸς, ὴ, ὸν, velox, celer, curſu velox. A τρέχω, *curro*.

Θρεκτὸς, οῦ, ὁ, curſu peractus. Ab eod.

Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, quod alitur. A τρέφω, *alo*.

Θρεξάσκω, curro. Præſupponitur propter θρέξασκον, Homericum, Il. 18, 599, & 602. Cum potius habendum ſit hoc imperf. Ionicum, formatum ab a. 1. ἔθρεξα, ἔθρεξας, ἐθρέξασκον, θρέξασκον. A τρέχω, *curro*.

Θρέπτειρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. A θρεπτήρ.

Θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor, altor. A τρέφω.

Θρεπτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ali ſolet; (2) ad alendum idoneus. Hinc τὰ θρεπτήρια, ων, alimenta, item nutritionis præmia. Ab eod.

Θρεπτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad nutriendum, alendi vim habens. Ab eod.

Θρεπτὸς, ὴ, ὸν, nutritus, altilis.

Θρέπτρια, ας, ἡ, nutrix, altrix. Ab eod.

Θρέπτρον, τὸ, plur. θρέπτρα, nutritionis præmium, quod & θρέπτα.

ΘΡΕ'ΤΤΕ, vox barbara pro θαῤῥῶν, audacem eſſe.

Θρέψις, εως, ἡ, nutritio, alitura. A τρέφω, *alo*.

ΘΡΕ'Ω, f. θρέομαι, tumultuando clamo, ſeu loquor. Αὐτὴ θρεομένη σαυτῇ κακὰ, Eur. Med. 51.

Θρηνέω, ῶ, f. ήσω, lamentor; (2) lugeo; (3) odas lugubres cano. Τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ πατέρα, Soph. El. 94. Ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις, id. Phil. 1392. Οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς, Ariſt. Av. 218. A θρῆνος.

Θρηνητέος, έα, έον, lugendus. A θρηνέω.

Θρηνητικὸς, ὴ, ὸν, ad lamentandum propenſus. Ab eod.

Θρηνητικῶς, *Adv.* lugubriter, lamentabiliter. A θρηνητικός.

Θρηνήτρια, ας, ἡ, præfica. A θρηνέω.

ΘΡΗ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, threnus, planctus, lamentatio.

Θρῆνυς, υος, ὁ, ſcabellum pedum. A θράω, *ſedeo*.

Θρηνῳδέω, ῶ, f. ήσω, lugubre carmen cano; (2) lugeo, deploro. A θρηνῳδός.

Θρηνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad lamentandum propenſus, luctui adſuetus, flebilis, gemebundus, querulus. A θρῆνος.

Θρηνῳδία, ας, ἡ, lugubris cantus, lamentum. A θρηνῳδός.

Θρηνῳδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui carmen lugubre canit, ἡ θρηνῳδὸς, præfica, quæ conducta plorat in funere. Ex θρῆνος, & ᾠδὴ, *cantus*.

Θρησκεία, ας, ἡ, religio, ſuperſtitio, ritus, ceremoniæ. A θρησκεύω.

Θρησκευτης, οῦ, ὁ, religioſus, cultor, ſuperſtitioſus. A ſeq.

ΘΡΗΣΚΕΥ'Ω, f. εύσω, ſuperſtitioſe Deum colo, veneror; (2) colo, veneror. Θρησκεύουσι γὰρ μάλιστα τὴν θεὰν τήνδε Ῥωμαῖοι, Herodian.

Θρῆσκος, ου, ὁ, religioſus; (2) ſuperſtitioſus. A θρησκεύω.

Θριάζω, f. άσω, folia fici arboris colligo; (2) furore percitus ſum, numine adflor, Heſ. A θρίον, vel θριαί.

ΘΡΙΑΙ', ῶν, αἱ, calculi, quos ſortilegi in urnam conjiciunt.

Θριαμβευτὴς, οῦ, ὁ, triumphator. A θριαμβεύω.

Θριαμβεύω, f. εύσω, triumpho de aliquo; (2) triumphare facio. Hinc θριαμβεύομαι, in triumpho ducor, ſ. de me triumphatur. Ἐθριάμβευσε βασιλεῖς, ſcil. κτλ, Plut. Ἀπὸ τούτων, id. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ, 2 Cor. 2, 14. A θρίαμβος.

Θριαμβικὸς, ὴ, ὸν, triumphalis. A θρίαμβος.

Θριαμβὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

ΘΡΙ'ΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, triumphus.

Θριασταὶ, ῶν, οἱ, ficuum cultores; (2) vinitores. A θριάζω.

Θριγκίον, ου, τὸ, ſeptum parvum. Dim. a θριγκός.

ΘΡΙΓΚΟ'Σ, ſ. θριγγὸς, οῦ, ὁ, pinna ſeu corona murorum; (2) lorica muri; ſeptum, vallum, maceria.

Θριγκόω, ῶ, f. ώσω, vallo, ſepio, lorico; (2) faſtigium ſeu coronam ædificio impono. Ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ, Odyſſ. 14, 10. A θριγκός.

Θρίγκωσις, εως, ἡ, loricatio, circumſeptio. Ab eod.

Θριδακίνη, ης, ἡ, lactuca ſilveſtris. A θρίδαξ.

Θριδακινὶς, ίδος, ἡ, lactucula. Ab eod.

Θριδακίσκη, ης, ἡ, lactuca. Ab eod.

Θριδακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lactucæ ſimilis, qui e lactucarum genere eſt. A θρίδαξ.

ΘΡΙ'ΔΑΞ, ακος, ἡ, lactuca.

Θρίζω, f. ίσω, meto; (2) incido; (3) rado. A θερίζω.

Θρινακία, ας, ἡ, Sicilia. Θρινακίη, Sicula.

Θρινακὶς, ίδος, Sicula.

Θρίναξ, ακος, ὁ, quaſi tridens, ligo, bidens; (2) vannus, vannulus, ventilabrum. A τρεῖς.

ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, capillus; (2) ſeta; (3) villus.

Θριοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui θριὰς in urnam jacit, ſortilegus. Ex θριαὶ, & βάλλω, *jacio*.

ΘΡΙ'ΟΝ, vel θρῖον, ου, τὸ, folium ficulneum; (2) folium quodvis; (3) genus edulii.

ΘΡΙ'ΟΙ, *οἱ*, extremi rudentes, qui laxantur primum in prora vento favente.

Θριπήδεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, corroſus & exeſus a tineis. Ex θρὶψ, & ἔδω, *edo*.

Θριπόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) corroſus & exeſus a vermibus quibuſvis. Ex θρὶψ, & βιβρώσκω, *voro*.

Θριποφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui victus eſt coſſis; (2) qui veſcitur vermibus ligna rodentibus. Ex θρὶψ, & φαγεῖν, *edere*.

Θριπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, putreſcens, vermibus obnoxius. A θρίψ.

Θρὶψ, θριπὸς, ὁ, vermis, qui lignis veſcitur. A τρίβω, *tero*.

Θροέω, ῶ, f. ήσω, turbo; (2) tumultuando clamo.

clamo, vel loquor; (3) dico, loquor. Ὁ ξένος θροεῖ τοῖς αἰχμαλώτοις παισὶν, alloquitur, Soph. Trach. 540. Ὀυ πρὸς ἰατρȣ̃ σοφȣ̃ θροεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι, canere; id. Aj. 583. A θρόος, θρȣ̃ς, *clamor tumultuantium.*

Θρομβήιον, pro θρομβεῖον, ȣ, τὸ, grumulus, parvus grumus. A θρόμβος.

Θρομβίον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Θρομβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, grumoſus, grumo ſimilis. A θρόμβος, & εἶδος, *ſpecies.*

ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, grumus, fruſtum rei in unam maſſam concretæ; (2) partes ſanguinis concretæ; (3) locus editus.

Θρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo. Hinc θρομβόομαι, ȣ̃μαι, in grumos coëo. A θρόμβος.

Θρομβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, grumo ſimilis, grumoſus. A θρομβόω.

Θρόμβωσις, εως, ἡ, concretio rei in grumos. Ab eod.

Θρονίζω, f. ίσω, in throno colloco. A θρόνος.

Θρονισμὸς, ȣ̃, ὁ, collocatio in throno. A θρονίζω.

Θρονιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui in throno collocat. Ab eod.

ΘΡΟ'ΝΟΝ, ȣ, τὸ, flos; (2) pigmentum; (3) pharmacum, venenum. Uſitatum in plurali, τὰ θρόνα.

Θρονοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui thronos conficit & fabricatur. Ex θρόνος, & ποιέω, *facio.*

ΘΡΟ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, thronus, ſolium, ſedes, ſedile, ſella; (2) regnum, imperium; (3) regimen ſeu adminiſtratio Eccleſiæ.

Θρόος, ȣ, *contr.* θρȣ̃ς, ȣ̃, ὁ, clamor tumultuantium, (2) tumultus; (3) murmur, ſuſurrus; (4) fama ſuſurrans, rumor; (5) turba. A θρέω, *clamo.*

ΘΡΥΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, ellychnium; (2) herba, cujus folia apta ſunt ad ellychnia.

ΘΡΥΓΑΝΑ'Ω, ῶ, frico, ſcalpo. Τὴν γείτονα τήνδ' ἐκκαλέσομαι θρυγανῶσα τὴν θύραν, Ariſt. Conc. 34.

Θρυΐνος, ίνη, ινον, junceus. A θρύον.

Θρυλλέω, ῶ, f. ήσω, ſuſurro; (2) famigero, diſſemino, jacto in vulgus; (3) inculco. Ταῦτα ὑπὸ πλειόνων τεθρύλληται, Plut. A θρύλλος.

Θρύλλημα, ατος, τὸ, quod vulgi rumoribus jactatur, fabula vulgi, proverbium vulgi, rumor, ſuſurrus. A θρυλλέω.

Θρύλλιγμα, ατος, τὸ, quod confractum, ſive quod diſcerptum eſt. A θρυλλίσσω.

Θρυλλίζω, f. ίσω, ſuſurro, murmuro. A θρύλλος,

Θρυλλίσσω, f. ξω, frango, quaſi a θραύω. Θρυλλίξας δέμας, Lyc. 487.

ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſuſurrus, murmur, rumor; (2) tumultus; (3) colloquium clandeſtinum.

Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. A θρύπτω.

Θρυμματὶς, ίδος, ἡ, genus placentæ; (2) fruſtum panis; (3) cruſtum. A θρύμμα.

ΘΡΥ'ΟΝ, ȣ, τὸ, juncus; (2) ulva.

Θρύορος, ȣ, ὁ, genus herbæ veſicariæ. A θρύον.

Θρυπτικὸς, ἡ, ὸν, propenſus ad delicatam vitam, delicatus, mollis; (2) frangendi, ſeu comminuendi vim habens. A θρύπτω.

Θρυπτικῶς, molliter, delicate. A θρύπτεσθαι, *deliciari.*

ΘΡΥ'ΠΤΩ, f. ψω, frango, confringo, comminuo, contero; (2) frio; (3) frango deliciis, luxu, θρύπτομαι, deliciis frangor, enervor, delicior, delicias facio. Χαυνȣ̃νται γὰρ ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν ἐπαίνων ϗ θρύπτονται, Xen.

Θρυψικὸς, ἡ, ὸν, mollis, delicatus. A θρύψις.

Θρύψις, εως, ἡ, ipſa actio frangendi, fractio, comminutio, friatio; (2) deliciæ, mollities. A θρύπτω.

Θρυψίχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, qui molli & delicata eſt cute, Heſ. Ex θρύψις, & χρόα, *cutis.*

ΘΡΩ'ΣΚΩ, ſalio, inſilio, pro θορέω. Ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπȣς θρώσκῃ δόμȣς, tempeſtive redit, Soph. Trach. 58. Ἆυται πλησίον θρώσκȣσί μȣ, Eur. Or. 247.

Θρωσμὸς, ȣ̃, ὁ, tumulus, locus eminens. A θρώσκω.

Θύα, ας, ἡ, arbor quædam odora. A θύω.

Θυάζω, f. άσω, ſacrifico, conſecro; (2) Bacchica orgia celebro. A θύω.

Θύαρος, ȣ, ὁ, lolium, ita dicitur a quibuſdam, Dioſc. A θύω.

Θυὰς, άδος, ἡ, quæ furore percita fertur; (2) Baccha, quoniam Bacchæ quaſi furore percitæ ferebantur, cum ſacra ſua celebrarent; (3) *Adj.* ſolennis. A θύω.

Θυάτειρα, ας, ἡ, Thyatira. Nomen urbis.

Θυάω, ῶ, ſubo, velut ſus libidinoſo furore percita. A θύω.

ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, τέρος, *per Syncop.* τρὸς, ἡ, filia, gnata.

Θυγατριδȣ̃ς, ὁ, nepos ex filia.

Θυγατριδῆ, ἡ, neptis ex filia.

Θυγάτριον, ȣ, τὸ, filiola. Dim. a θυγάτηρ.

Θύεια, ας, ἡ, Thya, arbor quædam odora.

Θυεία, ſ. θυΐα, ας, ἡ, mortarium. A θύω.

Θυείδιον, ȣ, τὸ, mortariolum. Dim. a θυεία.

ΘΥ'ΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella, turbo.

Θυελλήεις, ήεσσα, ῆεν, procelloſus. A θύελλα.

Θυελλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, procelloſus. Ab eod.

Θυέστειος, εία, ειον, Thyeſteus. A Θυέστης, *Thyeſtes.*

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, odorifer, odoratus, redolens ſuffimentis. Ab eod.

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, aruſpicium, extiſpicium; (2) libamenta, primitiæ ſacrorum; (3) ſacculus, in quem ſuffimenta conjiciuntur. A θύω.

Θυηλήματα, άτων, τὰ, farra ad ſacrificium pertinentia; (2) ſuffimenta, quæ in aris adolebantur. A θυηλή.

Θύημα, ατος, τὸ, ſuffimentum, odoramentum. A θύος.

Θυηπολέω, ῶ, f. ήσω, ſacrifico, macto. Καθ' ἃς θυηπολȣ̃σι, ſcil. βίβλȣς, Plat. A θυηπόλος.

Θυηπολία, ας, ἡ, operatio in ſacris. Ab eod.

Θυηπόλιον, ȣ, τὸ, ſacrificium. Ab eod.

Θυηπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circa ſacra verſatur, ſacerdos, ſacrificus. Ex θύος, & πολέω, *verſor.*

Θυηφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, victimam conſumens. Ex θύος, & φαγεῖν, *comedere.*

Θυΐα, ας, ἡ, Thya, arbor perpetuo virens; (2) mortarium; (3) pila. A θύω.

Θυϊὰς, άδος, ἡ, idem quod θυάς.

Θυΐδιον, ȣ, τὸ, mortarium parvum. Dim. a θυΐα.

Θύϊνος, ίνη, ινον, thyinus, qui eſt ex thyia. A θύω.

Θύϊος, ἡ, thyam ſimilitudine referens.

Θυϊον, τὸ, invenitur pro θύον.

Θυΐσκη, ης, ἡ, tribulum, acerra; (2) mortariolum. A θύω.

Θυΐσκος, ȣ, ὁ, acerra, thuribulum. Ab eod.

Θυΐτης, ſc. λίθος, lapis thyites.

Θυλάκιον, ȣ, τὸ, ſacculus; (2) folliculus, vagina ſeminis. Dim. a θύλακος.

Θυλακίσκος, θυλακίσκη, θυλακίσκιον, idem & ab eod.

Θυλακοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſacci formam habens; (2) follicullo ſimilis. Ex θύλακος, & εἶδος, *forma.*

Θυλακίτης, ȣ, ὁ, fœm. θυλακῖτις, ιδος, ἡ, ſacci, ſ. folliculi formam habens.

ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ȣ, ὁ, ſaccus, ſacculus, follis, crumena; (2) folliculus, vagina ſeminis; (3) panarium, ſaccus, in quo panes conduntur.

Θυλακοτρώξ, τρῶγος, ὁ, ſaccos rodens, nomen muris. Ex θύλαξ, & τρώγω, *rodo.*

Θυλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſacci formam habens. A θύλακος.

Θύλαξ, ακος, ὁ, idem quod θύλακος.

Θύλημα, ατος, τὸ, farina, quæ Diis offerebatur vino & oleo irrorata. A θύω.

Θῦμα, ατος, τὸ, odoramentum; (2) ſacrificium, victima. Ab eod.

Θυμαίνω, f. ανῶ, iraſcor, excandeſco. Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι, Heſiod. Ἀσπ. 262. A θυμός.

Θυμαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dolorem adferens animo. Ex θυμὸς, & ἄλγος, *dolor.*

Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, titio ambuſtus, titio, carbo, ſemiuſtus. A τύφω, *uſtulo.*

Θυμαρέω, ῶ, f. ήσω, animo alicujus placeo; (2) animo meo placeo. A θυμαρής.

Θυμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gratus, placidus. Ex θυμὸς, & ἄρω, *apto.*

Θυμάρμενον, animo gratum, Nicand. A θυμὸς, & ἄρω, *apto.*

Θυμάτιον, ȣ, τὸ, parvum & vile ſacrificium, hoſtiola, victima exigua. Dim. a θῦμα.

ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, thymbra, herba odorata, Satureia Philox.

Θυμβρεπιδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui thymbra ſuper cœna utitur. Ex θύμβρα, ἐπὶ & δεῖπνον, *cœna.*

Θύμβρις, ιδος, ἡ, Tiberis, nomen fluvii.

Θυμβρίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum thymbrites, i.e. thymbra conditum. A θύμβρα.

Θύμβρον, ȣ, τὸ, idem quod θύμβρα.

Θυμβροφάγος, ὁ ϗ ἡ, thymbra victitans.

Θυμέλη, ης, ἡ, altare; (2) ara Bacchi poſt orcheſtram; (3) farina, quæ in ara offertur; (4) ſcena, theatrum. A θύω.

Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, ad thymelen pertinens, in thymele verſans, ludens, ſcenicus, theatricus; *Subſt.* ὁ, hiſtrio. A θυμέλη.

Θυμέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, iraſcor. Σὲ τὴν σκυθρωπὸν, ϗ πόσει θυμȣμένην Μήδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν, Eur. Med. 271. A θυμός.

Θυμηγερέω, ῶ, f. ήσω, animum recolligo. Ex θυμὸς, & ἀγείρω, *colligo.*

Θυμηδέω, ῶ, f. ήσω, animo lætor. Ex θυμὸς, & ἥδομαι, *delector.*

Θυμηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animo gratus. Ex θυμὸς, & ἡδὺς, *dulcis.*

Θυμηδία, ας, ἡ, animi voluptas, animi delectatio, lætitia. A θυμηδής.

Θυμήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, animo conveniens & gratus. Ex θυμὸς, & ἄρω, *apto.*

Θυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffitus, ſuffimentum ex aromatibus, *incenſum, thus.* A θυμιάω.

Θυμίασις, εως, ἡ, ſuffitus, ſuffitio; (2) evaporatio, exhalatio. Ab eod.

Θυμιατήριον, ȣ, τὸ, thuribulum, acerra. Ab eod.

Θυμιατικὸς, ἡ, ὸν, ad ſuffiendum aptus, vaporificus. Ab eod.

Θυμιατὸς, ἡ, ὸν, exhalabilis. Ab eod.

ΘΥΜΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, ſuffio, odores accendo, adoleo, θυμιαθεὶς, a. 1. part. paſſ. accenſus, uſtus. Θυμιᾷν τȣ̃ λιβανωτȣ̃, Luc.

λιβανωτὸν,

λιβανωτὸν, Herodian. Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, Luc. 1, 9.

Θυμίδιον, ου, τὸ, animulus, parvus animus, Dim. a θυμός.

Θυμικὸς, ὴ, ὸν, animoſus; (2) fortis; (3) iracundus. Ab eod.

Θύμινος, ίνη, ινον, thyminus, qui ex thymo factus eſt. A θύμος.

Θύμιον, ου, τὸ, ſmilax, taxus, cunila; (2) quod ſupra corpus quaſi verrucula eminet. A θύμος.

Θυμίτης, ου, ὁ, thymo conditus, ut θυμίτης οἶνος, vinum thymites, ἅλες θυμῖται, ſales cum thymo triti. Ab eod.

Θυμιτίδης, ου, ὁ, thymo miſtus, tritus. Hinc apud Ariſtoph. θυμιτιδᾶν ἁλῶν, Dorice pro θυμιτιδῶν ἁλῶν, ſalium thymo miſtorum. A θυμίτης.

Θυμοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animum gravatum habens, animo dolens, luctu & mærore gravatus. Ex θυμὸς, & βάρος, *pondus*.

Θυμοβορέω, ῶ, f. ήσω, animum exedo triſtitia. Ἄλγεα θυμοβορεῖν, Heſiod. Ἡμ. 35. A θυμοβόρος.

Θυμοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, animum exedens. Ex θυμὸς, & βορὰ, *pabulum*.

Θυμοδακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, moleſtus, animum mordens. Ex θυμὸς, & δάκνω, *mordeo*.

Θυμοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animoſus, acer & vehemens. Ex θυμὸς, & εἶδος, *forma*.

Θυμοειδῶς, *Adv.* animoſe, iracunde. Ex θυμοειδής.

Θυμολέαινα, ης, ἡ, leonina, h. e. magna mente prædita. Ex θυμὸς, & λέαινα, *leæna*.

Θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus. Ex θυμὸς, & λέων, *leo*.

Θυμόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui animo futura proſpicit, vates. Ex θυμὸς, & μάντις, *vates*.

Θυμομαχέω, ῶ, f. ήσω, infenſo animo bellum gero. Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις, Act. 12, 20. Ex θυμὸς, & μάχη, *pugna*

Θύμον, ου, τὸ, thymum, herba odora; (2) cepa agreſtis, bulbus. A θύμος.

Θυμοξάλμη, ης, ἡ, confectio medica ex thymo, aceto & ſalibus, pulegio & ruta. A θύμος, & ὄξος, *acetum*, & ἅλμη, *muriæ ſalſedo*.

Θυμοραϊστὴς, οῦ, ὁ, animum deſtruens ſeu perdens. Ex θυμὸς, & ῥαϊστὴς, *corruptor*.

ΘΥΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, animus, mens; (2) cupiditas; (3) animi præſentia; (4) animi præſtantia; (5) animi vehementia; (6) animalis & vivificus ſpiritus; (7) ira, excandeſcentia, iracundia; (8) iræ effectus, pœna.

Θύμος, ου, ὁ, thymus, herba; (2) bulbus, cepa agreſtis; (3) glanduloſa illa ſubſtantia, quæ in jugulo ad os ſummum pectoris conſiſtit; (4) tuberculum carnoſum, quod ſuper corpus quaſi verrucula exſiſtit. A θυμὸς, quia facit contra animi deliquium, vel a θύω, ob fragrantiam.

Θυμοσοφικὸς, ὴ, ὸν, qui ipſe ſibi animi ſui acumine peritiam alicujus rei adquiſivit; (2) ingenio præſtans, ingenioſus, ſolers. Ex θυμὸς, & σοφὸς, *ſapiens*.

Θυμόσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſapientiam non ex diſciplina, ſed ab ipſa natura hauſit, natura ſolers, docilis, ingenioſus. Ex iiſd.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, animum labefactans, animum perdens. Ex θυμὸς, & φθείρω, *corrumpo*.

Θυμόω, ῶ, f. ώσω, ad iram provoco, concito; θυμόομαι, οῦμαι, iraſcor; θυμωθεὶς, iratus, a. 1. part. Ἐθυμώθη λίαν, Matt. 2, 16. τὸ θυμούμενον τῆς γνώμης, Thuc. A θυμός.

Θυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, animoſus; (2) iracundus; (3) thymum referens. Ex θυμὸς, vel θύμος.

Θύμωσις, εως, ἡ, excandeſcentia, ira naſcens & modo exſiſtens. A θυμόω.

Θυνέω, cum impetu feror. Δελφῖνες τῇ καὶ ἔθυνεον ἰχθυάοντες, Heſiod. Ἀσπ. 210. A θύνω.

Θυννάζω, f. άσω, pungo ut piſcator thynnum majorem conto, vel tridente. Εἶτα δ' ἑσπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους, Ariſt. Veſp. 1081. A θύννος.

Θυνναῖος, αία, αῖον, qui ex thynno eſt. Hinc θυνναῖον, ου, ſacrificium e thynnis. Ab eod.

Θύνναξ, ακος, ὁ, parvus thynnus. Ab eod.

Θυννεῖον, ου, τὸ, fruſtum thynni.

Θυννίδες, ων, αἱ, ſalſamenta muriæ; (2) fruſta thynnorum in partes conciſorum. Ab eod.

Θυννίζω, f. ίσω, pungo, ſtimulo; (2) rejicio; (3) decipio. Ab eod. Vide θυννάζω.

Θυννίον, ου, τὸ, parvus thynnus. Dim. a θύννος.

Θύννις, ίδος, ἡ, thynna *piſcis*. Ab eod.

Θυννοθηραῖος, αία, αῖον, thynnorum venationi aptus. A θυννοθήρας.

Θυννοθήρας, ου, ὁ, thynnorum venator, qui thynnos captat. Ex θύννος, & θῆρα, *venatio*.

ΘΥ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, thynnus, *piſcis*.

Θυννοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, thynnos ſpeculor & capto; (2) intentis oculis accurate obſervo. Ab eod.

Θυννοσκοπεῖον, ου, τὸ, locus thynnorum obſervationi aptus. A θυννοσκόπος.

Θυννοσκοπία, ας, ἡ, thynnorum ſpeculatio & captatio; (2) accurata obſervatio. Ab eod.

Θυννοσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui thynnos obſervat & captat. Ex θύννος, & σκοπὸς, *ſpeculator, obſervator*.

Θυννώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, thynnum referens; (2) craſſus & ineptus. A θύννος.

Θύνω, cum impetu feror, propero, ruo, feſtino. Θῦνε γὰρ ἀμπεδίον, Il. 5, 87. Διὰ προμάχων, ib. 20, 412. Οἱ δὲ, λύκοι ὣς, Θῦνον, ib. 11, 73. A θύω.

Θυοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuffimentorum receptor. Hinc θυοδόκον, ſcil. ἀγγεῖον, ſuffimentorum receptaculum. A θύον, & δέχομαι, *recipio*.

Θυόεις, όεσσα, όεν, odorus, ſuffitu repletus. A θύω.

Θύον, ου, τὸ, libum, quod diis offerebatur, (2) aroma ſeu ſuffimentum; (3) thya, *arbor odora*. A θύω.

Θύος, εος, τὸ, victima hoſtia, ſacrificium; (2) ſuffimentum. A θύω.

Θυσκόος, ου, ὁ, aruſpex, qui intelligit ea, quæ per ignita ſacrificia ſignificantur. Ex θύος, & κοέω, pro νοέω, *intelligo*.

Θυσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, aruſpex, qui hoſtiæ viſcera inſpectans futura prædicit. Ex θύος, & σκοπὸς, *ſpeculator*.

Θυόω, ῶ, f. ώσω, rebus odoratis ſuffio, odore jucundum reddo. A θύον, vel θύος.

ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, janua, oſtium.

Θύραζε, *Adv.* foras, extra domum; (2) extra, foris. A θύρα.

Θυράθεν, *Adv.* foris; (2) forinſecus, extrinſecus. Hinc ὁ καὶ ἡ θύραθεν, externus, a, um, τὰ θύραθεν, bona externa.

Θυραία, ας, ἡ, janua inter duas ædes. A θυραῖος.

Θυραῖος, αία, αῖον, foris veniens, foris adlatus, qui foris eſt, abſens, externus; (2) ad januam pertinens. A θύρα.

Θυραυλέω, ῶ, f. ήσω, excubo, ad fores pernocto, foribus adſideo; (2) per regionem vagor. A θύραυλος.

Θυραυλία, ας, ἡ, pernoctatio ad fores. Ab eod.

Θυραυλικὸς, ὴ, ὸν, qui ſub dio eſt, aut fit. Ab eod.

Θύραυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ante fores jacens ſeu excubans, foris pernoctans. Ex θύρα, & αὐλὴ, *atrium*.

Θυρεοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſcutiformis; (2) cartilago quædam. Ex θυρεὸς, & εἶδος, *forma*.

Θυρεὸς, οῦ, ὁ, janua, operculum; (2) ſcutum, quod ita dicitur a forma januæ. A θύρα.

Θυρεοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſcutifer, qui geſtat ſcutum. A θυρεὸς, & φέρω, *geſto*.

Θυρεπανοίκτης, ου, ὁ, januarum apertor, Philoxeno effractor; (2) qui quaſvis ædes impune ingreditur. Ex θύρα, & ἐπανοίγω, *aperio*.

Θύρετρον, ου, τὸ, janua, oſtium, janua anguſta. A θύρα.

Θύρηφι, *Dativus Adv.* foris, extra. Ex θύρα, & Particula φι.

Θυρίδιον, ου, τὸ, oſtiolum, parva janua. Dim. a θύρα.

Θύριον, idem & ab eod.

Θυρὶς, ίδος, ἡ, oſtiolum; (2) feneſtra. Ab eod.

Θυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oſtii ſpeciem habens. A θύρα, & εἶδος, *ſpecies*.

Θυροιγὸς, οῦ, ὁ, janitor, januæ apertor. Ex θύρα, & οἴγω, *aperio*.

Θυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, januam pulſo. Ἀπὸ γὰρ οἴνου γίνεται καὶ θυροκοπῆσαι, καὶ πατάξαι, καὶ βαλεῖν, Ariſt. Veſp. 1245. Ex θύρα, & κόπτω, *pulſo*.

Θυροκοπήτης, ου, ὁ, januæ pulſator. Ab eod.

Θυροκόπος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Θυροκρουστέω, ῶ, f. ήσω, januas pulſo. Ex θύρα, & κρούω, *pulſo*.

Θυροπηγία, ας, ἡ, januarum fabricatio. Ex θύρα, & πήγνυμι, *compingo, fabricor*.

Θυροποιὸς, οῦ, ὁ, januarum opifex. A θύρα, & ποιεῖν, *facere*.

Θυρόω, ῶ, f. ώσω, janua claudo ſeu obſtruo, foribus munio. Θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις, Ariſt. Av. 621. A θύρα.

Θυρσοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, thyrſi formam referens. Ex θύρσος, & εἶδος, *figura*.

Θυρσομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, thyrſo furens. Ex θύρσος, & μαίνομαι, *furo*.

Θυρσοπλὴξ, unde apud Heſ. θυρσοπλῆγες, thyrſo percuſſi, inſanientes in orgiis Bacchicis. A πλήσσω, *percutio*.

Θύρσος, ου, ὁ, thyrſus, haſtula frondibus veſtita. A θύω.

Θυρσοφορέω, ῶ, f. ήσω, thyrſum geſto. A θυρσοφόρος.

Θυρσοφορία, ας, ἡ, thyrſi geſtatio. Ab eod.

Θυρσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, thyrſifer, thyrſum geſtans. Ex θύρσος, & φέρω, *geſto*.

Θύρωμα, ατος, τὸ, janua; (2) tabulamentum ad januas faciendas. A θυρόω.

Θυρὼν, ῶνος, ὁ, veſtibulum. A θύρα.

Θυρωτεῖον, ου, τὸ, locus, in quo janitor commoratur, locus inter duas januas. A θυρωρός.

Θυρωρέω, ῶ, f. ήσω, januam cuſtodio, ſum janitor. Ἦν θυρωρεῖν αὐτὸν ἐπιστήσης, Luc. Ab eod.

Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, januæ cuſtos, janitor, oſtiarius. Ex θύρα, & οὖρος, *cuſtos*, vel ὤρα, *cura*.

Θυσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus. A θύσανοι.

ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, οἱ, fimbriæ, limbi.

Θυσάνουρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hirtam & villoſam fimbriatam vel alatam habens caudam, Heſ. Ex θύσανος, & ȣ̓ρὰ, *cauda*.

Θυσανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fimbriatus. A θύσανος.

Θυσανωτὸς, ἡ, ὸν, idem, & quaſi a θυσανόω, *fimbrio*.

Θύσθλα, ων, τὰ, vitis folia ſeu rami cum fructu appenſo; (2) virgæ Bacchicæ; (3) folia ficus, quæ altaribus imponebantur. A θύω.

Θυσία, ας, ἡ, ſacrificatio, ipſa actio ſacrificandi, ſolennitas in re divina facienda; (2) feriæ, quibus ſacra fiunt; (3) victima, hoſtia. A θύω.

Θυσιάζω, f. άσω, ſacrifico, immolo. A θυσία.

Θυσιὰς, άδος, ἡ, Baccha. A θύω.

Θυσιαστήριον, ȣ, τὸ, altare, ſacrarium. A θυσιάζω.

Θύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſacrificari poteſt aut ſolet, immolatitius. A θύω.

Θυσκάριον, ȣ, τὸ, parva ſcapha, quæ τὰ θύματα Diis offerenda recipit. Dim. a θύσκη.

Θύσκη, ης, ἡ, ſcapha, τὰ θύματα Diis offerenda recipiens. A θύω.

Θύσσανοι, & θυσσανωτὸς, vide θύσανοι.

Θύσσω, quatio. Ex Heſ. Ab eod.

Θυστὰς, άδος, ἡ, ſacrifica, ſacrificialis. Ab eod.

Θυτὴρ, ῆρος, ὁ, ſacrificus. A θύω.

Θυτήριον, ȣ, τὸ, ara. A θύω.

Θυτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aptus ad ſacrificandum.

Θύτης, ȣ, ὁ, ſacrificus, immolator, aruſpex, ſacerdos. Ab eod.

Θυτικὸς, ἡ, ὸν, ſacrificus, ad ſacrificia pertinens. Hinc ἡ θυτικὴ, ſc. τέχνη, aruſpicina, aruſpicum diſciplina, ſcientia faciendi rem divinam. A θύω.

Θύψις, εως, ἡ, uſtio. A τύφω, *uro*.

ΘΥ'Ω, f. θύσω, p. τέθυκα, ſacrifico, ſacra facio, macto; (2) cum impetu quaſi furibundus feror, præpropero & feſtino impetu feror; (3) furo; (4) ferveo, æſtuo. Ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, Ariſt. Av. 191. Ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον, Marc. 14,12. Ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη, 1 Cor. 5,7.

Θυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, odorus, odore jucundus. A θύος.

Θυώεις, ώεσσα, ῶεν, odoratus, bene olens. Ab eod.

Θύωμα, ατος, τὸ, ſuffimentum odoratum, odoramentum. A θυόω.

Θυωρὶς, ίδος, ἡ, menſa ſacra theatralis liba ſuſtinens, Pollux. A θύη, & ὠρεῖν, *cuſtodire*.

Θυωρίτης, ȣ, ἡ, qui ſacræ menſæ miniſtrat, Heſ. Ab eod.

Θυωρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, ut τράπεζα θυωρὸς, menſa, quæ ſacris uſibus dicatur.

ΘΩΗ', ῆς, ἡ, multa, damnum alicui impoſitum.

Θωκέω, ῶ, ſedeo. Θωκεῖν ἐν θρόνῳ, Herodot. A θῶκος.

Θῶκος, ȣ, ὁ, ſedile, ſolium; (2) conſeſſus. A θάκος.

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas. Nomen viri Hebr. *Geminus*.

Θώμιγξ, γος, ὁ, funis, reſtis, ligaculum e canabi.

ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel θωμίσσω, f. ξω, vincio ſeu ligo; (2) fodico, pungo, flagris cædo; θωμιχθεὶς, a. 1. paſſ. verberatus, flagellis cæſus.

ΘΩΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, acervus frumenti lignorum.

Θωπεία, ας, ἡ, adſentatio, adulatio; (2) blanditiæ. A θωπεύω.

Θώπευμα, ατος, τὸ, blandimentum. Ab eod.

Θωπευματικὸς, ἡ, ὸν, adſentatorius, blandus. A θωπεύω.

Θωπευμάτιον, ȣ, τὸ, adſentatiuncula. Dim. ab eod.

Θωπευτικῶς, *Adv.* adſentatorie. A θωπευματικός.

Θωπεύω, f. εύσω, adulor, adſentor, blandior. Δοκεῖς γὰρ ἄν με τόνδε θωπεῦσαι ποτ' ἄν; Eur. Med. 368. A θώψ.

Θωπικὸς, ἡ, ὸν, adſentatorius, adulatorius. A θώψ.

Θωπικῶς, *Adv.* adſentatorum more, adulatorie. A θωπικός.

ΘΩ'ΠΤΩ, adſentor; (2) colo; (3) cavillor, irrideo.

Θωρακίζω, f. ίσω, thorace munio, lorico; (2) armo. Θωρακίσας δὲ αὑτοὺς ϗ ἵππους, Xen. A θώραξ.

Θωράκιον, ȣ, τὸ, loricula, lorica; (2) propugnaculum; (3) pars mali nautici. Dim. a θώραξ.

Θωρακισμὸς, ȣ̃, ὁ, loricatio. A θωρακίζω.

Θωρακίτης, ȣ, ὁ, miles thoracatus, miles lorica munitus. A θώραξ.

Θωρακομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui thorace indutus pugnat. Ex θώραξ, & μάχομαι, *pugno*.

Θωρακοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui thoraces conficit, loricarius. Ex θώραξ, & ποιέω, *facio*.

Θωρακοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui thoracem geſtat. Ex θώραξ, & φέρω, *fero*, *geſto*.

ΘΩ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, thorax, pectus; (2) lorica; (3) murus; (4) poculi genus.

Θωρηκτὴς, ȣ̃, ὁ, thoracatus, loricatus; (2) armatus. A θωρήσσω.

Θώρηξις, εως, ὁ ϗ ἡ, loricatio; (2) potatio vini. Ab eod.

Θωρήσσω, f. ξω, thorace munio, lorico; (2) armo; (3) poto, θωρηχθῆναι, armari, a. 1. paſſ. θωρηχθεὶς, part. armatus, inebriatus, ebrius. Μορμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς, Il. 16, 155. Τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι, armabor adverſus, ib. 7, 101. A θώραξ.

Θὼς, θωὸς, ὁ ϗ ἡ, animal lupo ſimile, lupus cervarius, Gloſſ. antiq. A θέω, *curro*, vel a θοὸς, *celer*.

Θωΰκτὴρ, ῆρος, ὁ, latrator. A θωΰσσω.

Θώϋμα, ατος, τὸ, miraculum, res miranda. Ion. pro θαῦμα.

Θωϋμάζω, admiror. Ion. pro θαυμάζω.

ΘΩΥ'ΣΣΩ, f. ξω, clamo, vociferor; (2) clamore incito, adhortor; (3) impetuoſe feror. Ἦ οὐκ ἠκούσατε Αἴαντος, οἵαν τήνδε θωΰσσει βοήν; Soph. Aj. 335. Πανώλεθρον κηλῖδα θωΰξας γένει, imprecatus, Lyc. 165.

Θὼψ, θωπὸς, ὁ, adſentator, adulator, palpo, blandus, adſentatorius, adulatorius. A θώπτω.

I.

I Eſt nona littera Græcorum, quæ ἰῶτα dicitur, ſemperque vocalis eſt, & numquam conſonans; (2) nomen habet ab Hebræorum Jod; (3) in numeris valet *decem*, & cum lineola inferne addita (ι) *decem millia*; (4) Matth. v, 18. idem eſt ac minimum quid, velut apex, punctum, vel ſimile.

Ἴα, Ion. ἴη, vox.

Ἴα, una.

Ἰάϊρος, ȣ, ὁ, Jairus. Nomen viri Hebr. *Illuminabit*.

Ἰάζω, Iones imitor, Ionum lingua utor. Ab Ἴων.

Ἰαιβοῖ, *Adv.* dolentis.

ἸΑΙ'ΝΩ, calefacio, tepefacio; (2) liquefacio, diſſolvo, emollio; (3) perfundo lætitia, exhilaro, ἴηνατε a. 1. calefacite, ἰάνθη, a. 1. paſſ. exhilaratus eſt. Οἷά τε θυμὸν αἰεὶ δμώεσσι ἰαίνει, Odyſſ. 15, 378. Θυμὸς ἐϋφροσύνῃσιν ἰαίνεται, ibid. 6, 156.

Ἰακὸς, ἡ, ὸν, Ionicus. A Ἴων.

Ἰακχαγωγὸς, ȣ̃, ὁ, quaſi myſtagogus, miniſter in orgiis. Ab ἴακχος, & ἀγωγὸς, *ductor*.

Ἰακχάζω, clamo, vociferor bacchantium more. Ab Ἴακχος.

Ἴακχος, ȣ, ὁ, Iacchus, Bacchus; (2) Hymnus in Bacchum.

Ἰακὼβ, ὁ, Jacob. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Plantam tenens*.

Ἰαλεμίζω, fleo, lugeo, Heſ. Ab Ἰάλεμος.

ἸΑ'ΛΕΜΟΣ, ȣ, ὁ, Ialemus, Calliopes filius, poëta ineptus & frigidus; (2) qui defunctos luget; (3) carmen lugubre & lamentabile; (4) *Adject.* miſer, flebilis.

Ἰαλεμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nullius pretii, frigidus & ineptus, Suid. Ab Ἰάλεμος.

Ἴαλλος, ȣ, ὁ, deriſor, cavillator; (2) ſcomma, dicterium, Suid. Ab ἰάλλω.

ἸΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, mitto, emitto, jacio. Ἴαλλεν ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν, Il. 8, 300. χεῖρας ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα, ib. 9,91. ἀτιμήσιν τινα, afficere, Odyſſ. 13, 142. Μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον, volitant, Heſiod. Θεογ. 269.

Ἴαμα, ατος, τὸ, ſanatio; (2) remedium. Ab ἰάομαι.

Ἰαμβαυλεῖν, Iambis tibiam adhibere, Heſ. Ex Ἴαμβος, & αὐλέω, *tibia cano*.

Ἰαμβεῖον, ȣ, τὸ, carmen iambicum. Ab Ἴαμβος.

Ἰάμβειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iambeus, iambicus. Ab eod.

Ἰάμβηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, convitiator, maledicus, Heſ. Ab eod.

Ἰαμβιάζω, ex Epigr. pro ἰαμβίζω.

Ἰαμβίζω, Iambis inſector; (2) maledico.

Ἰαμβικὸς, ἡ, ὸν, iambicus, Iambis conſtans. Ab eod.

Ἰαμβιστὴς, ȣ̃, ὁ, convitiator, & quidem proprie, qui alios Iambis proſcindit. Ab ἰαμβίζω.

ἼΑΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, Iambus, pes metricus, ſyllaba brevi & longa conſtans; (2) carmen verſibus iambicis conſtans; (3) carmen convitiatorium & inſectatorium, quod Iambico carminis genere fere conſcribi ſolebat.

Ἰαμβρῆς, ȣ̃, ὁ, Jambres. Nomen viri Hebr. *Rebellans*.

Ἰαμβύκαι, ῶν, αἱ, organa, ſive inſtrumenta muſica, triangula, quibus carmina Iambica canebantur, Heſ. Suid. Ab Ἴαμβος.

Ἰαμεναὶ, αἱ, loca herboſa & irrigua, prata, vireta, Heſ. Ab εἰαμενὴ, quod idem ſignificat.

Ἴαμνοι, οἱ, apud Nicandrum, idem quod ἰαμεναί.

Ἰάνθινος, ίνη, ινον, violaceus. Ab ἴανθος.

Ἴανθος, ȣ, ὁ, flos colore purpureo, ſeu violaceo, Heſ. Ab ἴον.

Ἰαννὰ, Janna. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Adflictio ſuperborum*.

Ἰαννὴς, ῆς, ὁ. Jannes. Nomen viri Hebr. *Reſponſans*.

ἸΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, medeor, ſano, curo. f. ἰάσομαι, a. 1. ἰασάμην, Ion. ἰήσομαι, ἰησάμην, a. 1. paſſ. ἰάθην, ſanatus ſum. Ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν, Ariſt. Veſp. 649. Ἰασάμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, Æſchin.

Ἰάονες, Iones, Athenienſes, Græci.

ἸΑ'ΠΤΩ,

ΙΑ'ΠΤΩ, f. ἰάψω, mitto, jacio; (2) noceo; (3) jungo; (4) conviciis inſector. Ἰάπτειν ὀρχήματα αὐτοδαῆ, Soph. Aj. 710. Καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ, λόγοις ἰάπτων, ib. 501.

ΙΑ'ΠΥΞ, υγος, ὁ, Japyx, Appulus, ventus ex Apulia flans verſus Romam.

Ἰὰς, άδος, ἡ, Ionica. A Ἴων.

Ἰάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanabilis, medicabilis. Ab ἰάομαι.

Ἴασις, εως, ἡ, ſanatio. Ab ἰάομαι.

ΙΑΣΙΩ'ΝΗ, ης, ἡ, Iaſione, olus ſilveſtre.

Ἰάσμη, ης, ἡ, Iaſme, & ἰάσμινον μῦρον, unguentum quoddam. Ab ἴον, viola, quod ex violis albis conficeretur.

Ἰάσμινον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἰασπίζειν, jaſpidem imitari, jaſpidis colore eſſe, Dioſcor. Ab ἴασπις.

ΙΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, Jaſpis, gemma.

Ἰαστὶ, *Adv.* Ionice. Ab Ἴων.

Ἰασὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Jaſo, Dea ſanationis. Ab ἰάομαι.

Ἰάσων, ονος, ὁ, Jaſon. Nomen viri.

Ἰατέον, ſanandum eſt. Ab eod.

Ἰατέος, έα, έον, ſanandus. Ab eod.

Ἰατὴρ, ῆρος, ὁ, medicus. Ab eod.

Ἰατηρίη, medicina, ars medica, Heſ. A ſeq.

Ἰατήριος, ία, ιον, ſanatorius, ſanandi vim habens. Ab eod.

Ἰατικὸς, ἡ, ὸν, ſanandi vim habens, qui ſanat. Ab eod.

Ἰατραλείπτης, ου, ὁ, medicus unguentis & perfrictionibus corporis morbos ſanans, medicus unguentarius. Ex ἰατρὸς, & *ἀλείφω, ungo.*

Ἰατραλειπτικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, ars unguentis curandi. Ab ἰατραλείπτης.

Ἰατρεία, ας, ἡ, curatio, medela, ipſa actio medendi. Ab ἰατρεύω.

Ἰατρεῖον, ου, τὸ, medici vel chirurgi officina; (2) merces, ſeu præmium, quod medico dari ſolet. Ab eod.

Ἰάτρευσις, εως, ἡ, medicatio, ſanatio. Ab ἰατρεύω.

Ἰατρεύω, f. εύσω, medeor, curo, ſano; (2) medicinam profiteor. Σαυτὸν πρὸ τῆς ἀνάγκης ἰάτρευσεν, Naz. Ab ἰατρός.

Ἰάτρια, ας, ἡ, medica, mulier artis medicæ perita. Ab eod.

Ἰατρικὸς, ἡ, ὸν, ad medicos vel ad medicinam pertinens; (2) medicinæ peritus. Hinc ἰατρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars medica, medicina. Ab eod.

Ἰατρικῶς, *Adv.* medicorum more. Ab ἰατρικός.

Ἰατρίνη, ης, ἡ, medica; (2) obſtetrix. Ab ἰατρός.

Ἰατρολογέω, ῶ, f. ήσω, de medicina loquor ſeu diſſero. Ex ἰατρὸς, & λέγω, *dico.*

Ἴατρον, ου, τὸ, merces, quæ datur medico. Ab ἰατρός.

Ἰατρονίκης, ου, ὁ, medicorum victor. Ex ἰατρὸς, & *νικάω, vinco.*

Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, medicus. Ab ἰάομαι.

Ἰατροτέχνης, ου, ὁ, medicinæ artifex, qui medicinam profitetur. Ex ἰατρὸς, & τέχνη, *ars.*

ΙΑΤΤΑΤΑΙ', *Interjectio lamentantis*, heu!

Ἰατταταιὰξ, *Interjectio*, heu! eheu! Ab eod.

ΙΑΥ', *Interjectio* indignantis; (2) lugentis.

Ἰαυθμὸς, οῦ, ὁ, locus quietus, in quo quis commoratur; (2) ſtabulum, luſtrum; (3) cubile; (4) ſomnus. Ab eod.

Ἰαυοῖ, *Interject.* exclamantis, qua quis utitur adventante gaudio; (2) audientis vocantem & reſpondentis. Ab ἰαῦ.

ΙΑΥ'Ω, commoror, tempus tero; (2) dormio, pernocto; ἰαύεσκον eſt imperfectum Ion. ab ἴαυον, ἴαυες, non ab ἰαυέσκω. Ἰαύσει τὸν μεμορμένον πότμον, Lyc. 430. Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις, Il. 14, 213.

Ἰαφέτης, ου, ὁ, qui ſagittas emittit, ſagittarius. Ex ἰὸς, & *ἀφίημι, emitto.*

Ἰαχέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor; (2) cum clamore ſeu vociferatione loquor. Οὐδὲ μάτην ἰάχησας, Epigr. Ab ἰάχω.

Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, vociferatio, clamor. Ab eod.

Ἰάχημα, ατος, τὸ, vociferatio. Ab ἰαχέω.

ΙΑ'ΧΩ, vociferor, clamo. Ἴαχε σάλπιγξ, Il. 18, 219. Ἀχιλλεὺς, ib. 228.

ΙΒΗΡ, ηρος, ὁ, Iberus, *gentile.*

Ἰβηρία, ας, ἡ, Iberia. Nomen regionis geminæ, orientalis alterius, alterius occidentalis, quæ & Hiſpania dicitur.

Ἰβηρικὸς, ἡ, ὸν, Hiſpanicus. Ab Ἰβηρία.

Ἰβηρικῶς, *Adv.* more Hiſpanico. Ab Ἰβηρικός.

ΙΒΗΡΙ'Σ, ἡ, Iberis, herba.

ΙΒΙΣ, ιδος, ἡ, Ibis, avis Ægyptia ſerpentes devorans.

ΙΒΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, hibiſcus, ſpecies malvæ ſilveſtris.

Ἴβυξ, υκος, ὁ, Ibyx, avis clamoſæ genus.

Ἴγδη, ης, ἡ, mortarium, pila; (2) genus ſaltationis.

Ἰγδίον, ου, τὸ, mortariolum. Dim. ab eod.

Ἴγδις, idem quod ἴγδη.

Ἴγδισμα, ατος, τὸ, genus ſaltationis, ubi lumbi agitantur, quaſi ab ἰγδίζω, quod ſit cum agitatione lumborum tripudiare.

Ἰγνύα, ας, ἡ, poſterior genu pars, poples. A γόνυ.

Ἰγνὺς, ύος, ἡ, idem & ab eod.

ΙΔΑ, ης, ἡ, Ida, mons Phrygiæ.

Ἰδαία, ας, ἡ, Idæa, herba, quæ & laurus Alexandrina dicitur. Ab Ἴδα.

Ἰδαῖος, αία, αῖον, Idæus. Ab eod.

Ἰδάλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, æſtuoſus, ſudoriferus; (2) ſpecioſus, formoſus. Ab ἴδος, *ſudor*, & ἰδέα, *ſpecies.*

Ἰδὲ, *Conjunctiv. Modi* pro ἠδὲ, &, atque.

Ἰδέα, ας, ἡ, idea, ſpecies; (2) genus; (3) forma; (4) pulchritudo. Ab ἰδεῖν, *videre.*

Ἰδίᾳ, *Adv.* privatim; (2) ſeorſim, ſeparatim; (3) clam. *Dativus adverbiaſcens* ab ἴδιος.

Ἰδιάζω, f. άσω, ſeorſim ſum ab aliis, in ſeceſſu dego; (2) proprium mihi facio, mihi vendico, ἰδιάζων, proprius, ſingularis, peculiaris. Κελεύει τῷ Μακρίνῳ ἀποστάντι ϗ ἰδιάσαντι ἐντυχεῖν τοῖς γράμμασι, Herodian. Ab ἴδιος.

Ἰδιαζόντως, *Adv.* peculiariter, ſingulariter. Ab ἰδιάζων, quod eſt ab ἰδιάζω.

Ἰδιαίτατα, *Adv.* maxime peculiariter, ſeorſim ac proprie. Ab ἰδιαίτατος.

Ἰδιαίτατος, άτη, αίτατον, maxime peculiaris vel proprius. Ab ἴδιος.

Ἰδιαίτερον, *Adv.* peculiarius; (2) ſecretius, magis ſeorſim. Ab eod.

Ἰδιαστὴς, οῦ, ὁ, qui vitam agit privatam. Ab ἰδιάζω.

Ἰδικὸς, ἡ, ὸν, ſpecialis, peculiaris. Ab ἴδιος, vel εἶδος, *ſpecies.*

Ἰδικῶς, *Adv.* ſeorſim, ſpecialiter. Ab ἰδικός.

Ἰδιοβουλεύω, f. εύσω, meo & privato conſilio utor. Ex ἴδιος, & βουλεύω, *conſilium capio.*

Ἰδιοβουλέω, ῶ, f. ήσω, proprio conſilio nitor. Ex ἴδιος, & βουλὴ, *conſilium.*

Ἰδιογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, proprium & privatum genus habens, ſui generis. Ex ἴδιος, & γένος, *genus.*

Ἰδιόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriam & peculiarem linguam habens. Ex ἴδιος, & γλῶσσα, *lingua.*

Ἰδιογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, propriam ac peculiarem ſententiam habeo, vivo meo arbitratu. Ab ἰδιογνώμων.

Ἰδιογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui propriam & peculiarem ſententiam habet, qui ex ſuo arbitrio privato ſtatuit, qui ſuæ ſententiæ eſt. Ex ἴδιος, & γνώμη, *ſententia.*

Ἰδιόγραφον, ου, τὸ, ſcriptum manu propria exaratum. Ex ἴδιος, & γράφω, *ſcribo.*

Ἰδιόκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, peculiaris, Ph. Ex ἴδιον, & κτάομαι, *poſſideo.*

Ἰδιολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, de omnibus ſigillatim loquor. Ex ἴδιος, & λέγω, *dico.*

Ἰδιολογία, ας, ἡ, propria & peculiaris loquendi forma. Ex ἴδιος, & λόγος, *ſermo.*

Ἴδιον, τὸ, peculium, Ph.

Ἰδιόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui propriæ & peculiaris formæ eſt. Ex ἴδιος, & μορφὴ, *forma.*

Ἰδιοξενία, ας, ἡ, amicitia ſeu neceſſitudo hoſpitalis cum aliquo propria alicui, privatum hoſpitium. Ab ἰδιόξενος.

Ἰδιόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui peculiariter eſt amicitia hoſpitalis cum aliquo, privatus hoſpes. Ex ἴδιος, & ξένος, *hoſpes.*

Ἰδιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, mihi vendico, approprio. Ab ἴδιος.

Ἰδιοπάθεια, ας, ἡ, propria & peculiaris paſſio ſeu adfectio. Ab ἰδιοπαθής.

Ἰδιοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intrinſecus patiens. Ex ἴδιος, & πάθος, *paſſio* ſeu *adfectio.*

Ἰδιοποιέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, proprium mihi facio, uſurpo, vendico mihi; (2) concilio mihi. Ex ἴδιος, & ποιέω, *facio.*

Ἰδιοποίημα, ατος, τὸ, uſurpatio, Ph.

Ἰδιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, mea negotia curo, non aliena. Ex ἴδιος, & πρᾶγος, *negoti*

Ἰδιοπραγία, ας, ἡ, ipſa actio curandi negotia propria; (2) privata commodita Ex iiſd.

Ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſua tantum curans, ſuas res agens; (2) vitam privatam agens. Ex ἴδιος, & πρᾶγμα, *negoti*

Ἰδιοπραξία, ας, ἡ, privata commodita Ab ἴδιος, & πρᾶξις, *actio.*

ΙΔΙΟΣ, ία, ιον, peculiaris, ſpecialis, ſu generis; (2) proprius, ſuus; (3) privatus.

Ἰδιόστολος ναῦς, navis, quam quis ſibi propriis ſumptibus inſtruxit. Ex ἴδιος, & στόλος, *apparatus.*

Ἰδιοσυγκρισία, ας, ἡ, propria & peculiar quædam concretio & conſtitutio, pec liare temperamentum. Ex ἴδιος, & σύ κρισις, *concretio.*

Ἰδιοσύστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habet prop am hypoſtaſin, per ſe conſiſtens. ἴδιος, & συνίσταμαι, *conſiſto.*

Ἰδιοσυστάτως, *Adv.* ex propria conſiſt tia. Ab ἰδιοσύστατος.

Ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. Ab ἴδιος.

Ἰδιότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui proprii cujuſd & peculiaris modi eſt. Ex ἴδιος, & πος, *modus.*

Ἰδιοτρόπως, *Adv.* modo proprio & pe liari; (2) peculiariter & privatim. ἰδιότροπος.

Ἰδιότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſeorſim alit paſcitur, qui peculiaribus & propriis trimentis utitur. Ex ἴδιος, & τρ *alo.*

Ἰδιόχειρον, propria manu ſcriptum, fa ve. Ex ἴδιος, & χεὶρ, *manus.*

Ἰδιοχείρως, manu propria. A præc.

Ἴδισις, εως, ἡ, ſudatio; (2) ſudor. Ab ἰδίω.

Ἰδίω, f. ίσω, ſudo. Ὥστε ἤδη τινὲς ἴδισαν αἱματώδη ἱδρῶτα, Ariſtot. Ab ἶδος.

Ἰδιόω, ῶ, f. ώσω, approprio. Ab ἴδιος.

Ἰδίωμα, ατος, τὸ, proprietas; (2) idioma, proprietas linguæ. Ab ἴδιος.

Ἰδιωματικὸς, ὴ, ὸν, peculiaris. Ab ἰδίωμα.

Ἰδίως, *Adv.* proprie. Ab ἴδιος.

Ἰδίωσις, εως, ἡ, ipſa actio appropriandi ſibi. Ab ἰδιόω.

Ἰδιωτεία, ας, ἡ, vita privata. Ab ἰδιωτεύω.

Ἰδιωτεύω, f. εύσω, privatam vitam ago. Τοῦτο τοῦ πράγματος τῆς ἀρετῆς οὐδένα δεῖ ἰδιωτεύειν, Plat. Ab ἰδιώτης.

Ἰδιώτης, ου, ὁ, idiota, privatus, vitam privatam agens; (2) laicus, apud ſcriptores eccleſiaſticos, ſive qui munere in eccleſia non fungitur; (3) unus e vulgo, plebeius; (4) rei alicujus imperitus; (5) domeſticus, inquilinus. Ab ἰδιόω.

Ἰδιωτικὸς, ὴ, ὸν, ad privatos ſeu vulgus pertinens; (2) privatus. Ab ἰδιώτης.

Ἰδιωτικῶς, *Adv.* privatorum hominum more, vulgi more; (2) ſermone, quo vulgus utitur. Ab ἰδιωτικός.

Ἰδιῶτις, ιδος, ἡ, privata. Ab ἰδιώτης.

Ἰδιωτισμὸς, οῦ, ὁ, ſermonis forma e vulgo ſumpta. Ab eod.

Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, ſcientia. Ab ἴδμων.

Ἴδμων, ονος, ὁ, ſciens, peritus. Ab εἰδέναι, *ſcire*.

ἸΔΝΟ'Ω, ῶ, f. ώσω, incurvo, inflecto, intorqueo, a. 1. paſſ. ἰδνώθη, incurvatus eſt, ſeſe retorſit. Ἰδνώθη δὲ πεσών, Il. 13, 618. ἰδνωθεὶς ὀπίσω, ib. 12, 205.

ἼΔΟΣ, εος, τὸ, ſudor.

Ἰδοὺ, *Adv.* en, ecce. Ab ἰδεῖν, *videre*.

Ἰδουμαία, ας, ἡ, Idumæa. Nomen regionis, Hebr. *Rufa*.

Ἰδρεία, ας, ἡ, peritia. Ab ἴσημι.

Ἰδρία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἴδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, peritus, ſciens; (2) providus. Ab eod.

Ἱδρόω, ῶ, f. ώσω, ſudo. Οὔτε αὐτός ποτε πρὶν ἱδρῶσαι δεῖπνον αἱρεῖτο, Xen. Ab ἱδρώς.

Ἵδρυμα, ατος, τὸ, opus ab aliquo conſtructum; (2) firmamentum, fundamentum, ſtabilimentum; (3) delubrum, locus, in quo Deorum ſimulacra collocantur, fanum; (4) ſedes. Ab ἱδρύω.

Ἵδρυμι, idem quod ἱδρύω.

Ἱδρύνω, idem, & utraque ab ἱδρύω.

Ἵδρυσις, εως, ἡ, collocatio, fundatio; (2) ſedes. Ab ἱδρύω.

Ἱδρυτέον, ſedendum, collocandum.

Ἱδρυτὸς, ὴ, ὸν, fundatus, firmatus, ſtabilitus. Ab eod.

Ἱδρύω, f. ύσω, ſedere facio, ſtatuo, colloco; & *in Paſſ.* ſtatuor, collocor, ſedeo, inſideo; ἱδρυμένος, perf. paſſ. collocatus, ἱδρύθη, a. 1. paſſ. collocatus eſt. Καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἱδρῦσθαι χθονός; commorari, Soph. Trach. 68. Ἀνωφελὴς εὐηθία κατ᾽ οἶκον ἵδρυται γυνὴ, Eur. Hipp. 643.

Ἱδρῶα vel ἱδρῷα, ων, τὰ, morbi ex ſudore puſtulis ulceribuſve ſe exſerentes. Ab ἱδρώς.

Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, ſudor. Ab ἶδος.

Ἵδρωσις, εως, ἡ, ſudatio, ſudoris evocatio. Ab ἱδρόω.

Ἱδρωτήριον, ου, τὸ, ſudatorium. Ab ἱδρόω.

Ἱδρωτικὸς, ὴ, ὸν, ſudare ſolitus, crebro ſudans, ſudatorius. Ab eod.

Ἱδρωτικῶς, *Adv.* propenſe in ſudorem. Ab ἱδρωτικός.

Ἱδρωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſudorem elicio, & *in Paſſ.* ſudo. Ab ἱδρωτοποιός.

Ἱδρωτοποιΐα, ας, ἡ, ſudoris evocatio, ſudatio. Ab eod.

Ἱδρωτοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſudorem eliciens. Ex ἱδρὼς, & ποιέω, *facio*.

Ἱδρώω, ſudo. Ab ἱδρόω, quod idem notat.

Ἰεζαβὴλ, Jezabel. Nomen mulieris ἄκλιτον, Hebr. *In inſula habitans*.

Ἵεμαι, eo cum impetu. Ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων, Odyſſ. 10, 529. Ἄστυδε, ib. 17, 5.

Ἵεμαι, cupio, deſidero. Ἱέμενος νόστοιο, Odyſſ. 15, 69. φιλέειν, ib. 201. ἐπὶ οἰκίαν, Luc. πρὸς τὴν πόλιν, Plut.

Ἱερὰ, τὰ, ſacra, exta.

Ἱερὰ, ᾶς, ἡ, medicamenti quædam compoſitio; (2) ſerpentis nomen. Ab ἱερός.

Ἱεράγγελος, ου, ὁ, qui ſacras celebritates annunciat. Ex ἱερὸς, & ἄγγελος, *angelus*.

Ἱεράκιον, ου, τὸ, hieracium, genus herbæ. Ab ἱέραξ, quoniam ejus ſucco oculorum hebetudini mederi credebantur accipitres.

Ἱερακίτης, ου, ὁ, lapis quidam. Ab eod.

Ἱερακίσκος, ου, ὁ, parvus accipiter. Dim. ab eod.

Ἱεράμοιβοι, οἱ, ſacri vates, προφῆται, Heſ. Ex ἱερὸς, & ἀμοίβω, *commuto, vices ſermonis reddo*.

ἹΕ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, accipiter.

Ἱεραοιδὸς, οῦ, ὁ, ſacer cantor, i. e. poëta, Heſ. Ex ἱερὸς, & ἀοιδὸς, *cantor*.

Ἱεράομαι, ῶμαι, ἱεράσομαι, ſacerdos ſum; ἱερωμένη, fœmina ſacerdotio fungens; ἱερασάμην, a. 1. ſacerdos factus ſum. Ἱερᾶσθαι τῆς θεοῦ, Pauſan. τῇ Ἀθηνᾷ, id. Ab ἱερός.

Ἱεραρχέω, ῶ, f. ήσω, ſacris præſum, ſacro imperio & magiſtratu fungor. Ab ἱεράρχης.

Ἱεράρχης, ου, ὁ, qui ſacris præeſt; (2) pontifex, qui ſacris ordinibus præeſt. Ex ἱερὸς, & ἀρχὴ, *principatus*.

Ἱεραρχία, ας, ἡ, ſacrum imperium, imperium in rebus ſacris. Ab ἱεράρχης.

Ἱεραρχικὸς, ὴ, ὸν, pontificialis, ad eum pertinens, qui ſacris præeſt, vel etiam ad hierarchiam ipſam. Ab eod.

Ἱεραρχικῶς, *Adv.* more eorum, qui ſacris præſunt. Ab ἱεραρχικός.

Ἱερατεία, ας, ἡ, ſacerdotium. Ab ἱερατεύω.

Ἱερατεῖον, ου, τὸ, ſacrarium. Ab eod.

Ἱεράτευμα, ατος, τὸ, ſacerdotium. Ab eod.

Ἱερατεύω, & ἱερατεύομαι, ſacerdotio fungor, ſum ſacerdos. Τῷ θεῷ, ᾧ ἱεράτευσε, Herodian. Ab ἱερός.

Ἱερατικὸς, ὴ, ὸν, ſacerdotalis; (2) ſacris uſibus deſtinatus. Ab ἱεράομαι.

Ἱέρεια, ας, ἡ, ſacerdos, *femina*. Ab ἱερεύς.

Ἱερεῖον, ου, τὸ, victima, hoſtia. Ab eod.

Ἱερείτης, ου, ὁ, ſacerdos. Ex Platone. Ab eod.

Ἱερεμίας, ου, ὁ, Hieremias. Nomen Hebr. viri, *Exaltans Deum*.

Ἱερεὺς, έως, ὁ, ſacerdos. Ab ἱερεύω.

Ἱερεύω, f. εύσω, ſacrifico; (2) dico, conſecro. Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων Πίονα, Il. 2, 402. δυοκαίδεκα μῆλ᾽, Odyſſ. 8, 59. Ab ἱερός.

Ἱέρη, ης, ἡ, ſacerdos, antiſtita, Plut.

Ἱερήιον, Ionice τὸ ἱερεῖον.

Ἱερὶς, ίδος, ἡ, ſacerdos, femina. Ab eod.

Ἱεροβοτάνη, ης, ἡ, verbena. Ab ἱερὸς, & βοτάνη, *herba*.

Ἱερογλύπτης, ου, ὁ, ſacra ſculpens, peritus ſculpendi hieroglyphica. Ex ἱερὸς, & γλύφω, *ſculpo*.

Ἱερογλυφικὰ, ῶν, τὰ, hieroglyphica, ſacra monumenta apud Ægyptios, non litteris, ſed variis figuris animalium, aliarumque rerum conſtantia. Ex iiſd.

Ἱερογλύφος, ου, ὁ, idem qui ἱερογλύπτης.

Ἱερόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacram linguam habens. Ex ἱερὸς, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἱερογραμματεὺς, έως, ὁ, ſcriba rerum ſacrarum, & myſticarum, ſacer ſcriba. Ex ἱερὸς, & γραμματεὺς, *ſcriba*.

Ἱερόγραφα, ων, τὰ, divinarum rerum imagines ſeu adumbrationes. Ex ἱερὸς, & γράφω, *ſcribo, pingo*.

Ἱερογραφία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per ſigna quædam. Ex iiſd.

Ἱερογραφούμενα, ων, τὰ, idem quod ἱερόγραφα.

Ἱεροδιδάσκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſacra docet, ſacrorum doctor, qui ad ſacra initiat. Ex ἱερὸς, & διδάσκαλος, *doctor*.

Ἱερόδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacris inſerviens, ædituus; (2) Deo ſacratus. Ex ἱερὸς, & δοῦλος, *ſervus*.

Ἱεροθετέω, ῶ, ſacros ritus inſtituo, ſacros ritus conſtituo. Ab ἱεροθέτης.

Ἱεροθέτης, ου, ὁ, ſacrorum rituum inſtitutor. Ex ἱερὸς, & τίθημι, *conſtituo*.

Ἱεροθήκη, ης, ἡ, ſacrarium, Ph. Ab ἱερὸς, & θήκη, *repoſitorium*.

Ἱερόθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacrorum ritu mactatus, ſeu immolatus. Hinc τὰ ἱερόθυτα, ων, ſacræ hoſtiæ. Ex ἱερὸς, & θύω, *ſacrifico*.

Ἱεροκήρυξ, υκος, ὁ, ſacer præco, qui in ſacris aliquid edicit. Ex ἱερὸς, & κήρυξ, *præco*.

Ἱεροκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſacrorum curam gerit, ædituus. Ex ἱερὸς, & κομέω, *curo*.

Ἱερολογέω, ῶ, de ſacris rebus loquor; (2) ſacra verba pronuncio. Ex ἱερὸς, & λόγος, *ſermo*.

Ἱερολογία, ας, ἡ, ſacer ſermo, qui in eccleſia pronunciatur. Ex iiſd.

Ἱερομηνία, ας, ἡ, calendæ; (2) dies feſti; (3) feſtivi ludi. Ex ἱερὸς, & μὴν, *menſis*.

Ἱερομνημονέω, ῶ, f. ήσω, fungor munere ἱερομνήμονος. Ab ἱερομνήμων.

Ἱερομνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſacrarum rerum, ſeu ſacrorum rituum memoriæ præfectus, ſacrorum præſul; (2) ſacer ſcriba, qui eſt a commentariis rerum ſacrarum. Ex ἱερὸς, & μνήμων, *memor*.

Ἱερομύστης, ου, ὁ, qui ſacris myſteriis initiat, qui ſacros ritus tradit, ſacrorum antiſtes. Ex ἱερὸς, & μύστης, *myſta*.

Ἱερόμυρτος, ου, ἡ, myrtus acuta, myrtus ſilveſtris. Ex ἱερὸς, & μύρτος, *myrtus*.

Ἱερὸν, οῦ, τὸ, ſacrum, ſacrificium; (2) hoſtia, victima; (3) ſacellum, fanum, templum, delubrum. Ab ἱερός.

Ἱερονίκης, ου, ὁ, victor in ſacris Græcorum certaminibus. Ex ἱερὸς, & νίκη, *victoria*.

Ἱερονόμος, ου, ὁ, ſacræ diſciplinæ magiſter & exactor. Ex ἱερὸς, & νέμω, *diſtribuo, adminiſtro*.

Ἱερόπλαστα, ων, τὰ, rerum divinarum imagines ſeu adumbrationes. Ex ἱερὸς, & πλάστης, *effictor*.

Ἱεροπλαστία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per quædam ſigna. Ex iiſd.

Ἱεροποιέω, ῶ, f. ήσω, ſacra facio; (2) dico, conſecro. Εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι, Dem. Ex ἱερὸς, & ποιέω, *facio*.

Ἱεροποιΐα, ας, ἡ, ſacrificatio, ſacrificium. Ab ἱεροποιός.

Ἱεροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſacrificus, ſacrificulus. Ex ἱερὸς, & ποιέω, *facio*.

Ἱερόπολις, εως, ἡ, urbs ſacra, ſancta civitas. Ex ἱερὸς, & πόλις, *urbs*.

Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanctimoniam præ ſe ferens, ſanctimonia decoratus. Hinc τὸ ἱεροπρεπὲς, έος, ſanctimonia. Ex ἱερὸς, & πρέπει, *decet*.

Ἱεροπρεπῶς, *Adv.* ut decet ſanctum, ut convenit rei ſacræ, ſacro quodam modo. Ab ἱεροπρεπής.

ἹΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, ſacer, ſanctus, ſacroſanctus, auguſtus.

Ἱεροσαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, tubicen in ſacris; liticen, Ph. Ex ἱερὸς, & σαλπιγκτὴς, *tubicen*.

Ἱεροσκοπέω, haruſpicis ſacerdotio fungor. Ab ἱεροσκόπος.

Ἱεροσκοπία, ας, ἡ, haruſpicina. Ab eod.

Ἱεροσκόπος, ου, ὁ, haruſpex, extiſpex. Ex ἱερὸς, & σκοπὸς, *inſpector*.

Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, vel ων, τὰ, vel Ἱερουσαλὴμ, ἡ, ἄκλιτον, Hieroſylma. Nomen urbis Hebr.

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, Hieroſolymitanus. Ab Ἱεροσόλυμα.

Ἱεροσυλέω, ῶ, f. ήσω, ſacrilegium committo. Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς; Rom. 2, 22. Ab ἱερόσυλος.

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, ſacrilegium. Ab eod.

Ἱερόσυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacrilegus. Ex ἱερὸν, *ſacrum*, & συλάω, *ſpolio*.

Ἱεροτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui ſacris initiat, ſacerdos, epiſcopus. Ex ἱερὸς, & τελέω, *initio*.

Ἱερότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſacra figura impreſſa eſt. Ex ἱερὸς, & τύπος, *figura*.

Ἱερουργέω, ῶ, f. ήσω, ſacra celebro, operor ſacris. Ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον, Rom. 15, 16. Ab ἱερουργός.

Ἱερουργία, ας, ἡ, rei divinæ peractio, ſeu operatio, ſacrificium. Ab eod.

Ἱερουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, divina peragens, divinis operans, ſacrificus, immolator. Ex ἱερὸς, & ἔργον, *opus*.

Ἱεροφαντέω, ῶ, f. ήσω, ſacrorum antiſtes ſum, ſacra doceo. Ab ἱεροφάντης.

Ἱεροφάντης, ου, ὁ, qui ſacra & cærimonias docet, ſacrorum antiſtes. Ex ἱερὸς, & φαίνω, *oſtendo*.

Ἱεροφαντία, ας, ἡ, antiſtitis ſacrorum dignitas; (2) ſacrorum cærimonia. Ab ἱεροφάντης.

Ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, ſacerdotalis. Ab eod.

Ἱεροφαντικῶς, *Adv.* more ſacrorum antiſtitum, more ſacerdotum. Ab ἱεροφαντικός.

Ἱεροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſacra fert. Ex ἱερὸς, & φέρω, *fero*.

Ἱεροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi ſacra cuſtodiuntur, ſacrarium. Ab ἱεροφύλαξ.

Ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ, ſacrorum cuſtos, æditutius. Ex ἱερός, & φύλαξ, *cuſtos*.

Ἱερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacram vocem habens. Ex ἱερὸς, & φωνὴ, *vox*.

Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, ſacer cantor, qui ſacra canit, pſaltes in ſacris. Ex ἱερὸς, & ψάλτης, *cantor*.

Ἱερόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt divinæ mentis, divinum animum habens. Ex ἱερὸς, & ψυχὴ, *anima*.

Ἱερόω, ῶ, f. ώσω, ſacro, dedico, initio, inauguro; ἱερῶσθαι, perf. paſſ. ſacratum, ſacrum eſſe. Partic. ἱερωμένος θεῷ, Deo ſacratus, ſacer. Ab ἱερός.

Ἱέρωμα, ατος, τὸ, quod conſecratum eſt, ſacrum. Ab ἱερόω.

Ἱερώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſacrum eſt nomen. Ex ἱερὸς, & ὄνομα, *nomen*.

Ἱερῶς, *Adv.* ſancte. Ab ἱερός.

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, ſacerdotium, pontificatus. Ab ἱερός.

ἹΕΥ͂, hui! (2) irridentis.

Ἰεφθὰς, ὁ, Jephtha. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον.

Ἱέω, jacio, jaculor, mitto, immitto; thema inuſ. unde imperf. 3. ſing. in uſu, ἵει, mittebat, jaciebat apud Poët. Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων, Il. 1, 479. ὄπα μεγάλην ἐκ στήθεος, ib. 3, 221. ἕνα οἴκονδε, ib. 4, 397. γεινομένοισιν κακότητα βαρεῖαν, ib. 10, 71. ἐς τεῖχος ῥόον, ib. 12, 25. οἰστὸν, ib. 13, 650. Ab ἕω, quod idem notat.

Ἰζάνω, ſedere facio; (2) ſedeo, ſido, peſſum eo, f. ἰζήσω, a. 1. ἴζησα, mutuatur ab inuſit. ἰζέω. Οὔ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος Ἰζάνει, Il. 10, 91.

Ἴζημα, ατος, τὸ, ſedimentum. A præc.

ἽΖΩ, f. ἵσω, ſedere facio, colloco; (2) ſedeo; ἵζομαι, ſedeo; (2) ſido. Ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει, Il. 13, 281.

ἸΗ', io! ἰὴ παιὰν, io Pæan.

Ἰὴ, vox; ἰὴν, vocem.

Ἴη, una, ſola. Ab ἴα, *una*, *ſola*.

Ἰήϊος, ου, ὁ, epitheton Apollinis, ab ἰὴ, quod ipſi Pythonem interficienti acclamabatur.

Ἰήκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, doloribus medens. Ab ἰάομαι, & κόπος, *labor*.

Ἰήλεμος, Ion. pro ἰάλεμος, lamentatio.

Ἰηλεμίστρια, ας, ἡ, ploratrix, præfica ex Heſ. quaſi ab ἰηλεμίζειν, quod eſſet *plorare*.

Ἴημα, ατος, τὸ, medicamen, ſanatio. Ion. pro ἴαμα.

Ἵημι, mitto; (2) emitto; ἱεῖσιν, & ἱᾶσι mittunt; ἱέμεν, mittere, & in a. 2. εἷμεν Poët. At f. ἥσω ab ἕω, ut & perf. ἧκα, Poët. ἕηκα, ut in ἀφέηκα, προέηκα; paſſ. ἵεμαι, ſignificat cupio, deſidero. Ἵημι φωνὴν, Plat. διὰ χώρου, Heſiod. Θεογ. 806.

Ἰηπαιήων, ονος, ὁ, Apollinis cognomen ab acclamatione ἰὴ παιάν.

Ἰήσιμος, ſanabilis, Ion. pro ἰάσιμος.

ἸΗΣΟΥ͂Σ, οῦ, ὁ, JESUS, nomen Salvatoris noſtri, origine Hebræum & idem notans, quod Græcum Σωτὴρ, *Servator*, ſeu, quod ſcriptoribus Eccleſiaſticis magis uſitatum eſt, *Salvator*.

Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus. Ion. pro ἰατήρ.

Ἰητρεῖον, ου, τὸ, officina medici, Ion. pro ἰατρεῖον.

Ἰητρος, οῦ, ὁ, Medicus, Ion. pro ἰατρός.

Ἰθαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, originalis; indigena, q. d. recte natus. Ex ἰθὺ, & γείνομαι, *naſcor*.

Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen inſulæ.

Ἰθεῖαν, vel Ion. ἰθείην, recta. Ab ἰθύς.

Ἰθέως, *Adv.* recte; (2) confeſtim, ſtatim. Ab ἰθύς.

Ἴθι, *Adv.* age, agedum. Proprie imperativus eſt ab εἶμι, *eo*, *vado*.

Ἴθμα, ατος, τὸ, greſſus, motus, paſſus. Ab eod.

Ἰθὺ, & ἰθὺς, *Adv.* recta; (2) obviam; (3) ſtatim. Ab ἰθύς.

Ἰθύβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui recta jacitur, ſeu projicitur; (2) directus. Ex ἰθὺς, & βάλλω, *jacio*.

Ἰθυδίκης, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus judicia recta ſunt. Ex ἰθὺς, & δίκη, *jus*.

Ἰθύδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, recta currens, rectam viam in currendo tenens. Ex ἰθὺς, & δρόμος, *curſus*.

Ἰθύθριξ, ιχος, ὁ, qui crinibus eſt rectis. Ab ἰθὺς, & θρὶξ, *capillus*.

Ἰθυκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, recta via ambulans. Ex ἰθὺς, & κέλευθος, *via*.

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, pugna legitima, quæ aperto Marte fit. Ex ἰθὺς, & μάχη, *pugna*.

ἼΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, ſaltatores ridicularii, vel ſaltationes ſive cantiones ridiculæ ad Bacchum pertinentes, Poll. Heſ.

Ἴθυνσις, εως, ἡ, directio. Ab ἰθύνω.

Ἰθύντειρα, ας, ἡ, rectrix, moderatrix. Ab ἰθυντήρ.

Ἰθυντὴρ, ῆρος, ὁ, director, rector, moderator. Ab ἰθύνω.

Ἰθυντήριον, ου, τὸ, regimen, Ph. At Heſ. ſceptrum e lauro, quod vates geſtarent. Ab ἰθύνω.

Ἰθυντὴς, οῦ, ὁ, idem quod ἰθυντήρ.

Ἰθύντωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Ἰθύνω, rego, dirigo; (2) corrigo; (3) multo. Βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη Ῥῖνα παρ' ὀφθαλμὸν, Il. 5, 291. ἐπὶ στάθμην, Odyſſ. 21, 44. σκολιὸν, Heſiod. Ἔργ. 7. μύθους, ib. 261. Ab ἰθύς.

Ἰθυπετεῖν, recta volare. Ex ἰθὺς, & πέτομαι, *volo*.

Ἰθυπόρος, & ἰθύπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, recta procedens. Ex ἰθὺς, & πορεύομαι, *procedo*.

Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, recta volans. Ex ἰθὺς, & πέτομαι, *volo*.

ἸΘΥ'Σ, έος, ὁ, rectus, directus, non obliquus; (2) rectus, verus, apertus. Fem. ἰθεῖα, & ἰθείη. N. ἰθύ.

Ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus. Ab ἰθύω.

Ἰθὺς, & ἰθὺ, *Adv.* recta, vel recta in, ad, adverſus; (2) obviam, ex adverſo. Ab ἰθὺς, *rectus*.

Ἰθύτατος, η, ον, rectiſſimus. Ab ἰθύς.

Ἰθυτένεια, ας, ἡ, via in rectum extenſa, via recta. Ab ἰθυτενής.

Ἰθυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in rectum extenſus; (2) rectus. Ex ἰθὺς, & τείνω, *tendo*.

Ἰθυτὴς, οῦ, ὁ, director. Ab ἰθύνω.

Ἰθύτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, in rectum ſectus; (2) rectus. Ex ἰθὺς, & τέμνω, *ſeco*.

Ἰθύτριχες vide ἰθύθριξ.

Ἰθύφαλλος, ου, ὁ, penis erectus; (2) carmen, quod in erectum penem cantabatur; (3) qui in ſacris Bacchi phallum ſequebatur, muliebri indutus veſte, ac phallium ſeu Ithyphallicum carmen cum tripudio canebat. Ex ἰθὺς, & φαλλὸς, *penis ligneus*.

Ἰθύω, f. ύσω, recta feror, recta pergo; (2) impetu feror, prorumpo; (3) deſiderio alicujus rei feror ſeu agor, incendor deſiderio. Ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες, Il. 12, 443. Ab ἰθύς.

Ἰθυωρία, ας, ἡ, rectitudo. Ab eod.

Ἰΐζω, æruginem refero, ærugini ſ. ferrugini aſſimilis ſum, Dioſcor. Ab ἰός.

Ἱκανοδοσία, ας, ἡ, ſatisdatio. Theophil. & Ph. Ex ἱκανὸς, & δίδωμι, *do*, unde δόσις, *datio*.

Ἱκανοδότης, ου, ὁ, ſatisdator, Ph. Ab iiſd.

ἹΚΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, idoneus; (2) ſufficiens, aptus; (3) ſatis magnus, ſatis multus. Hinc ἐξ ἱκανοῦ, ſcil. χρόνου, a multo tempore, ἐφ' ἱκανὸν, diu.

Ἱκανότης, ητος, ἡ, ſufficientia. Ab ἱκανός.

Ἱκανόω, ῶ, idoneum vel ſufficientem reddo. Ὃς ϗ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, 2 Cor. 3, 6. Ab eod.

Ἱκάνω, convenio, adeo, adſequor, ſupplico, & ἱκάνομαι pro ἱκάνω, venio ſupplex. Ab ἥκω.

Ἱκανῶς, *Adv.* abunde, ſatis, ſufficienter. Ab ἱκανός.

Ἴκελος, έλη, ελον, ſimilis. Ab εἴκελος.

Ἰκελόω, ῶ, adſimilo, ex Vet. Lex. Ab ἴκελος.

Ἱκεσία, ας, ἡ, ſupplicatio, preces ſupplices, deprecatio, preces. Ab ἱκέτης.

Ἱκέσιος, ία, ιον, ſupplicum præſes; (2) ſupplex. Ab eod.

Ἱκετεία, ας, ἡ, ſupplicatio. Ab eod.

Ἱκέτευμα, ατος, τὸ, ſupplicamentum, ſupplicatio. Ab ἱκετεύω.

Ἱκετευτικὴ,

Ἱκετευτικὸς, ὴ, ὸν, ſupplicatorius. A ſeq.

Ἱκετεύω, f. εύσω, ſupplico, ſupplex oro. Ἱκετεύω σε πεφθλῶαι τί μοι, Soph. Oed. Col. 1409. Ἱκετεύω σε τ̃ δὲ γονάτων, ϗ σȣ̃ γενείȣ, Eur. Hec. 741. Ab ἱκέτης.

Ἱκετρία, ας, ἡ, ſupplicatio, deprecatio; (2) oleæ ramus, lana relatus, qualem geſtabant ſupplices. Ab eod.

Ἱκετήριος, ία, ιον, ad ſupplices pertinens, ſupplicibus conveniens, ad ſupplicationem idoneus. Ab eod.

ἹΚΕ´ΤΗΣ, ȣ, ὁ, ſupplex, qui humiliter & more ſervili aliquid orat; (2) cui ſupplicatur; (3) ſervus.

Ἱκετήσιος, ία, ιον, idem quod ἱκέσιος.

Ἱκετικὸς, ὴ, ὸν, ſupplicatorius. Ab ἱκέτης.

Ἱκέτις, ιδος, ἡ, femina, quæ ſupplicat; (2) famula, ſerva. Ab ἱκέτης.

Ἱκετοδόχος, vel ἱκετοδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupplicum receptor. Ex ἱκέτης, & δέχομαι, recipio.

Ἱκετώσυνα, ων, τὰ, ſupplicationes. Ab ἱκέτης.

Ἰκμάζω, f. άσω, humecto, humefacio, humidum reddo. Ab ἰκμάς.

Ἰκμαίνω, idem; (2) emollio. Ab eod.

Ἰκμαῖος, Jupiter, q. d. humidus, humidi dator. Ab eod.

Ἰκμαλέος, έα, έον, humidus. Ab eod.

ἸΚΜΑ`Σ, άδος, ἡ, vel ἰκμὰς, humor; (2) vapor.

Ἰκμασία, ας, ἡ, humor, humiditas. Ab ἰκμάζω.

Ἰκμὴς, vel ἴκμενος, humidus, ſecundus, de vento. Ab ἰκμὰς, humor, vel ab ἱκνȣ̃μαι, venio.

Ἴκμη, ης, ἡ, planta quædam humida. Ab ἰκμάς.

Ἰκμοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humorem jactans. Ex ἰκμὰς, & βάλλω, jacio.

Ἰκμόβωλον, ȣ, τὸ, gleba humecta. Ex ἰκμὰς, & βῶλος, gleba.

ἹΚΝΕ´ΟΜΑΙ, ȣ̃μαι, venio, advenio; (2) ſubeo; (3) invado; (4) pertineo, tango, (5) ſupplico, obſecro. f. ἵξομαι, & a. 2. ἱκόμην ab inuſ. ἵκομαι Ἐγὼ θαρσȣ̃σα μᾶλλον ἐς λόγȣς τȣ̀ς σȣ̀ς ἱκοίμην, loquerer, Soph. El. 316. Καί σε πρὸς τȣ̃ σȣ̃ τέκνȣ ϗ θεῶν ἱκνȣ̃μαι, Soph. Aj. 589.

Ἱκνȣμένως, Adv. congrue, convenienter. Ab ἱκνέομαι.

ἼΚΡΙ´ΟΝ, ȣ, τὸ, tabula, tabulatum.

Ἰκριοπηγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui tabulata conficit, ſeu coagmentat. Ex ἰκρίον, & πήγνυμι, compingo.

Ἴκταρ, Adv. juxta, prope; (2) celerrime. Ab ἱκνέομαι.

Ἰκτεράω, ſ. ἰκτεριάω, ῶ, ictero ſeu aurigine laboro, felle ſuffuſus ſum, morbo regio correptus ſum. Ab ἴκτερος.

Ἰκτερικὸς, ὴ, ὸν, ictericus, auruginoſus, luridus, arquatus. Ab ἴκτερος.

Ἰκτεριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ictero laborans, ictericus. Ab eod.

Ἰκτερόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, idem quod ἰκτεράω.

ἼΚΤΕΡΟΣ, ȣ, ὁ, icterus, morbus regius ſeu arquatus, qui e bile naſcitur; (2) avis galbula.

Ἰκτὴρ, ῆρος, ὁ ϗ ἡ, ſupplex. Ab ἱκέτης.

Ἰκτήριος, ία, ιον, ſupplicatorius, ſupplicibus conveniens, pro ἱκετήριος.

Ἰκτίδεος, έη, εον, e muſtela confectus. Ab ἴκτις, muſtela.

ἸΚΤΙ´Ν, ῖνος, ὁ, milvus, ſeu milvius; (2) lupi genus.

Ἰκτῖνος, ȣ, ὁ, idem.

ἸΚΤΙ`Σ, ιδος, ἡ, muſtela ſilveſtris; (2) muſtela domeſtica major, viverra; (3) animal aquaticum & piſcivorum; caſtor.

ἽΚΩ, venio; (2) adſequor. f. ἵξω, a. 1. ἷξα; eſt & ἶξον imperfectum, tanquam a themate ἵξω, facto ex futuro. Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος, Il. 2, 667.

Ἰλαδὸν, Adv. turmatim. Ab ἴλη, agmen, turma.

Ἱλάομαι, propitio, ἱλάεσθαι, propitiare, placare, ἱλάονται, placant. f. ἱλάσομαι, hinc ἱλάσεαι, 2 ſing. placabis, ἱλασώμεθα, a. 1. Conjunct. propitiemus, ἱλάσατο, 3 ſing. a. 1. Ind. propitium reddidit; ἵλασο, a. 1. imperat. propitia, placa. Part. ἱλασάμενος, qui propitiavit, aut cum propitiaſſet, ἱλάσθητι, a. 1. imperat. eſto propitius, ἱλασμένος, propitiatus, ἱλασμένος κριὸς, aries expiatorius Num. 5. Occurrit & ἱλάξονται, f. 1. porpitiabunt, apud Apoll. Rhod.

Ἵλαος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propitius; (2) benignus, clemens, facilis. Ab ἱλάω.

Ἱλάρια, ων, τὰ, hilaria, feſtum quoddam. Ab ἵλαρος.

Ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, hilaris, lætus. Ab ἱλάω.

Ἱλαρότης, ητος, τὸ, hilaritas. Ab ἱλαρός.

Ἱλαρόω, ῶ, hilaro, exhilaro, lætifico. Ab ἱλαρός.

Ἱλαρύνω, hilaro, exhilaro, lætifico. Ab ἱλαρός.

Ἰλάρχης, ȣ, ὁ, præfectus turmæ, ſeu agminis; (2) qui octo elephantis præfectus eſt. Ex ἴλη, turma, & ἀρχὴ, principatus.

Ἰλαρχία, ας, ἡ, præfectura turmæ militum, ſeu equitum. Ab ἰλάρχης.

Ἱλαρῳδεῖν, læta carmina cantare, ut de amoribus rebuſque jucundis ad theatra & convivia exhilaranda. Ab ἱλαρὸς, & ᾠδὴ, cantus.

Ἱλαρῳδία, ας, ἡ, decantatio carminum hilarium & feſtivorum in theatris & conviviis.

Ἱλαρῳδὸς, ȣ̃, ὁ, carminum hilarium poëta & cantator. Ab ᾠδὸς, cantor.

Ἱλάσκομαι, propitio, placo; (2) paſſ. propitior, placor. Εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τȣ̃ λαȣ̃, Heb. 2, 17. τ̃ θεὸν, Luc.

Ἱλάσκω, propitio, placo.

Ἱλασμὸς, ȣ̃, ὁ, propitiatio. Ab eod.

Ἱλαστήριον, ȣ, τὸ, propitiatorium; (2) altare. Ab eod.

Ἱλαστήριος, ία, ιον, propitiatorius, habens vim propitiandi. Ab ἱλάσκομαι.

Ἵλεος, ȣ, ὁ, Poët. propitius, facilis, benignus; (2) hilaris, lætus. Ab ἱλάω.

Ἱλεόομαι, ȣ̃μαι, propitium reddo, placo. Ab ἵλεος.

Ἵλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, propitius, Att. pro ἵλαος.

Ἱλέως, Adv. animo propitio & hilari, hilariter. Ab ἵλεος.

Ἴλη, ης, ἡ, agmen, grex, multitudo congregata, (2) turma, ordo equitum. Ab εἴλη.

Ἱλάσκω, placo, propitio.

Ἱλήκω, propitius ſum. Ut hinc ſit ἱλήκοις, Opt. ſis propitius, ἱλήκοι, ſit propitius, & in Subj. ἱλήκῃσι pro ἱλήκῃ.

Ἵλημι, propitius ſum; præſupponitur propter ἵλαθι, & ἵληθι, imperat. Ἀλλὰ, ἄνασσ', ἵληθι, Odyſſ. 3, 380. eſto propitius.

Ἰλιακὸς, ὴ, ὸν, Iliacus, Trojanus. Ab Ἴλιον.

Ἰλιὰς, άδος, ἡ, Ilias, prius Homeri Poëma, quod de rebus agit Iliacis; (2) mulier Iliaca; (3) turdi ſpecies; (4) multitudo. Ab eod.

Ἰλιγγιάω, ῶ, vertigine laboro. Ὑπὸ τȣ̃ δέȣς γδ ὢν τ̃ ὅπλων, ἰλιγγιῶ, Ariſt. Ach. 587. Ab ἴλιγξ.

Ἴλιγξ, γος, ἡ, vortex. Ab εἰλίσσω.

Ἴλιγγος, ȣ, ὁ, vertigo oculorum; (2) hæſitatio hominis, quo ſe vertat, neſcientis. Ab ἴλιγξ.

Ἰλιόθεν Adv. ab Ilio. Ab ἴλιον.

ἼΛΙΟΝ, ȣ, τὸ, Ilium, urbs Troja.

Ἰλιοραΐστης, ȣ̃, ὁ, Ilii populator. Ex ἴλιον, & ῥαίω, deſtruo.

Ἰλλαίνω, f. ανῶ, oculos diſtorqueo, torve inſpicio. Ab ἴλλος.

Ἰλλὰς, άδος, ἡ, vinculum contortum, funis. Ab ἴλλω.

Ἰλλίζω, oculis innuo. Ab ἴλλος.

Ἰλλὶς, ίδος, ἡ, luſcioſa, quæ oculis retortis eſt. Ab ἰλλός.

ἼΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, oculus.

Ἰλλὸς, ȣ̃, ὁ, ſtrabo, ſtrabus, luſcioſus, oculis retortis; (2) cæcus. Ab ἴλλω.

Ἰλλυρικὸν, ȣ̃, τὸ, Illyricum. Hinc Ἰλλυριοὶ Illyrii, incolæ Illyrici.

Ἴλλω, oculis conniveo; (2) volvo, convolvo; (3) vincio, conſtringo; (4) contineo; (5) concludo. Ab ἴλλος.

Ἰλλωπέω, ῶ, f. ήσω, nicto; (2) conniveo; (3) alucinor. Ab eod.

Ἰλλωπίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Ἰλύα, ας, ἡ, caverna, latibulum. Ab eod.

Ἰλυόεις, όεσσα, όεν, limoſus; (2) fæculentus. Ab eod.

Ἰλυὸς, ȣ̃, ὁ, luſtrum. Ab εἰλυός.

ἸΛΥ`Σ, ύος, ἡ, limus, qualis in paludibus & fluviis; (2) lutum, cœnum; (3) fæx.

Ἰλύω, f. ύσω, oblimo, limo obduco. Ab ἴλυς.

Ἰλυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, limoſus; (2) fæculentus. Ab eod.

Ἷμα, ατος, τὸ, veſtimentum pro εἷμα.

Ἱμαῖος, αία, αῖον, molaris, ad eos pertinens, qui molas verſant, aut aquas e puteis extrahunt. Ab eod.

Ἱμαῖος, ȣ, ὁ, hauſtor. Ab ἱμάω.

Ἱμαλιὰ, ᾶς, ἡ, cumulata farinæ menſura, Heſ. Ab eod.

Ἱμάλιος, ία, ιον, abundans, copioſus, Heſ. Ab eod.

Ἱμαλὶς, ἡ, Dea farinæ; cantilena molentium. Ab eod.

Ἱμαντάριον, ȣ, τὸ, ſitula nautica; (2) inſtrumentnm nauticum quodvis. Ab ἱμάς.

Ἱμαντίδιον, ȣ, τὸ, loriolum, corrigiola, Dim. ab eod.

Ἱμάντινος, ίνη, ινον, loreus, e loris factus. Ab eod.

Ἱμάντιον, ȣ, τὸ, uva *morbus*, columnæ in ore extenſio. Ab eod.

Ἱμαντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lori vicem præbens, lori vice flexilis. Ab eod.

Ἱμάντωσις, εως, ἡ, loramentum, corrigiarum in calceamentis conſtrictio; (2) lignum, quod ad continendos parietes in medio ſtructuræ ponitur; (3) adfectus morbidus gurgulionis. Ab eod.

Ἱμαοιδὸς, ȣ̃, ὁ, qui canit ἱμαῖον, i. e. cantilenam aquas haurientium. Ab ἀοιδὸς, cantor.

ἹΜΑ`Σ, ἄντος, ὁ, lorum, corrigia, habena; (2) adfectus gurgulionis, quum longior aridiorque evadit.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, ſcutica, flagellum. Ab ἱμάς.

Ἱμάσσω, loris cædo, verbero. f. ἱμάσω, unde a. 1. ἵμασεν, partic. ἱμάσας, poët. ἱμάσσας. Ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππȣς, Il. 11, 280. μάστιγι φαεινῇ Ἡμιόνȣς, Odyſſ. 6, 316. Ab eod.

Ἱματιδάριον, ȣ, τὸ, idem quod ſequens ἱματίδιον.

Ἱματίδιον, ȣ, τὸ, q. d. veſticula, palliolum. Dim. ab ἱμάτιον.

Ἱματίζω, f. ίσω, veſtio. Luc. 8, 35. Ab eod.

Ἱματιοθήκη, ης, ἡ, veſtiarium. Ab ἱμάτιον, & θήκη, *repoſitorium*.

Ἱματιοκάπηλος, ȣ, ὁ, veſtimentorum propola, veſtiarius. Ex ἱμάτιον, & κάπηλος, *inſtitor*.

Ἱματιοκλέπτης, ȣ, ὁ, veſtium fur. Ex ἱμάτιον, & κλέπτω, *furor*.

Ἱματιομίσθης, ȣ, ὁ, qui choragis veſtes mercede locat. Ex ἱμάτιον, & μισθὸς, *merces*.

Ἱματιομισθώτης, ȣ, ὁ, idem. A μισθόω, ῶ, *loco*.

Ἱμάτιον, ȣ, τὸ, veſtimentum, velamen, toga. Ab εἱμάτιον.

Ἱματιοπώλης, ȣ, ὁ, veſtium venditor, veſtiarius. Ex ἱμάτιον, & πωλέω, *vendo*.

Ἱματιόπωλις, ιδος, ἡ, veſtiaria. Hinc ἀγορὰ ἱματιόπωλις, forum veſtiarium, ſ. in quo veſtes venduntur. Ab ἱματιοπώλης.

Ἱματιοφυλάκιον, ȣ, τὸ, arca veſtiaria, veſtiarium, locus, in quo veſtes adſervantur. Ab ἱματιοφύλαξ.

Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ, veſtium cuſtos. Ex ἱμάτιον, & φύλαξ, *cuſtos*.

Ἱματισμὸς, ȣ̃, ὁ, veſtitus & cultus. Ab ἱματίζω.

Ἱματοποιΐα, ας, ἡ, veſtificium, Gl. V. Ab ἷμα, pro εἷμα, *veſtimentum*, & ποιεῖν, *facere*.

Ἱματȣργικὸς, ἡ, ὸν, ad veſtes conficiendas pertinens. Hinc ἱματȣργικὴ, ſc. τέχνη, ars veſtiaria. Ab ἱματȣργός.

Ἱματȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui veſtes conficit, veſtiarius. Ex ἷμα, pro εἷμα, *veſtimentum*, & ἔργον, *opus*.

Ἱματοφύλαξ, & ἱματοφυλάκιον, idem quod ἱματιοφύλαξ, &c.

Ἱμάω, ῶ, f. ήσω, loreo fune extraho, haurio. Ab ἱμάς.

ἹΜΕΙ'ΡΩ, & ἱμείρομαι, deſidero, cupio. Ἱμείρων λέχȣς, Lyc. 201. ἱμείρων φιλότητος, Heſiod. Ἀσπ. 31. χρήματα ἔχειν, Plut.

Ἱμερόεις, όεσσα, όεν, deſiderabilis, amabilis. Ab ἵμερος.

Ἵμερος, ȣ, ὁ, deſiderium, cupiditas, cupido; (2) Cupido, Deus amoris; (3) deſiderium amatorium. Ab ἱμείρω.

Ἱμερȣ̃σθαι, Venerem pati, ἱμερωθεῖσαι, a. 1. Hippocr. coitum paſſæ. Ab ἵμερος.

Ἱμερόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vocem habet ſuavem & optabilem, ſuaviloquus, ſuaviter loquens. Ex ἵμερος, & φωνὴ, *vox*.

Ἱμερτὸς, ἡ, ὸν, deſiderabilis, optabilis, amabilis, formoſus, ſuavis. Ab eod.

Ἱμητὸς, ἡ, ὸν, loreo fune extractus, hauſtus. Ab ἱμάω.

Ἱμονιὰ, ᾶς, ἡ, funis loreus, ſeu e loris bubulis tortus, quo aqua ex puteis extrahitur. Ab eod.

Ἱμονιοστρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, verſat. Ex ἱμονιὰ, & στρέφω, *verſo*.

ἾΝ, nomen menſuræ; (2) fibra.

ἽΝΑ, *Conj.* ut; (2) *Adv.* ubi. Hinc ἵνα μὴ, ne, ut ne. Apud Hom. ἵνα μὴ, pro εἰ μὴ, niſi, ἵνα τί, vel ἱνατί, quamobrem? quare? quomodo? in quem uſum?

Ἰνάσσω, vires præbeo, robur addo. Varin. quaſi ab ἴς.

Ἰνάω, ῶ, inanio, vacuo, expurgo. Heſ. ἰνᾶσθαι ἐκκενȣ̃σθαι. Ab ἰνέω.

Ἰνδάλλομαι, ſimilis videor; (2) videor, appareo. Οἰμωγὴ δέ μοι ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται, Lyc. 254. Κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοις, id. 597. Ab εἰδάλλομαι, quod eſt ab εἶδος, *forma*.

Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, ſimulacrum, ſpecies. Ab ἰνδάλλομαι.

ἸΝΔΙΚΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, piper vel zingiber Indicum; (2) coloris & medicamenti genus.

Ἰνδολέτης, ȣ, ὁ, Indorum perditor, qui Indis cladem intulit, Bacchi epitheton. Ex Ἰνδὸς, & ὄλλυμι, *perdo*.

Ἶνες, αἱ, fibræ.

Ἰνεύω, tendo. Ex Heſ. Ab ἴς, *nervus*.

ἸΝΕ'Ω, ῶ, vacuo, inanio, purgo.

Ἰνηθμὸς, ȣ̃, ὁ, purgatio, vacuatio, inanitio. Ab ἰνέω.

Ἰνίον, ȣ, τὸ, occipitium, occiput a cerebri baſi uſque ad latos nervos, qui robur noſtrum continere creduntur, poſterior colli pars. Ab ἴς.

Ἶνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, filius, puer, infans, nepos, Heſ.

Ἰνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fibræ ſimilis, nervoſus. Ex ἴς, & εἶδος, *ſpecies*.

Ἰνὼ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, Ino. Nomen mulieris.

Ἰνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ fibroſus, nervoſus. Ab ἴς, *fibra*.

ἾΞ, ἰκὸς, ὁ, vermiculus vites arrodens.

Ἴξαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſaltu progreditur, ſaltator, crebo ſaltans, impetuoſus, ſalax. Ex ἰξὺς, & ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἴξευμα, ατος, τὸ, aucupium. Ab ἰξεύω.

Ἰξευτηρία, ας, ἡ, q. d. viſcatrix, viſcata. Ab ἰξεύω.

Ἰξευτήριον, ȣ, τὸ, aucupium. Ab eod.

Ἰξευτὴς, ȣ̃, ὁ, viſcarius, viſco aves captans, auceps. Ab eod.

Ἰξευτικὸς, ἡ, ὸν, aucupatorius, ad aucupes ſeu aucupium pertinens. Ab eod.

Ἰξεύτρια, ας, ἡ, viſcaria. Ab eod.

Ἰξεύω, viſco aves capto, aucupor. Ab ἰξός.

Ἰξία, ας, ἡ, viſcum; (2) herba, Chamæleon albus; (3) varix. Ab ἰξός.

Ἰξίας, ȣ, ὁ, radix quædam viſcoſa lethalis. Ab eod.

Ἰξιβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viſco veſcens, viſcum vorans; (2) turdi ſpecies. Ex ἰξὸς, & βορὰ, *cibus*, *pabulum*.

Ἰξίνη, ης, ἡ, planta viſcoſa, maſtichen ferens. Ab ἰξός.

Ἰξιόεις, όεσσα, όεν, viſcoſus; (2) lethalis. Ab eod.

Ἴξις, εως, ἡ, adventus. Ion. ἴξις, apud Hippocr. ductus rectus. Ab ἱκνέομαι, *advenio*.

Ἰξιφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viſco victitans, viſcum vorans. Ex ἰξὸς, & φάγω, *comedo*.

Ἰξοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἰξιβόρος.

ἸΞΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, viſcum; (2) arundo aucupatoria; (3) varix; (4) tenax, parcus.

Ἰξοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἰξιφάγος.

Ἰξοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viſcum ferens, ut ἰξοφόροι δρύες, viſciferæ quercus.

Ἰξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, viſcoſus; (2) viſci modo lentus & tenax. Ab ἰξός.

ἸΞΥ'Σ, ύος, ἡ, lumbus, coxa.

Ἰόβακχος, Heſ. ὁ Διόνυσος, Bacchus. A bacchantium clamore.

Ἰοβάπτης, ȣ, ὁ, violarius, Gl. V. Ab ἴον, *viola*, & βάπτω, *tingo*.

Ἰοβλέφαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, violacea nigra pulchra habens ſupercilia. Ex Heſ. Ab ἴον, & βλέφαρον, *ſupercilium*.

Ἰοβολέω, ῶ, ſagittas jaculor, ſagittas emitto, veneno inficio. Ab ἰοβόλος.

Ἰοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſagittas jaculatur; (2) venenum ejaculans, venenatus, venenoſus. Ex ἰὸς, *ſagitta*, vel *venenum*, & βάλλω, *jacio*.

Ἰοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venenivorus, venenatus; (2) iracundus, Heſ. Ex ἰὸς, & βορὰ, *pabulum*.

Ἰοβόστρυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cirros habens fuſci coloris. Ex ἴον, & βόστρυχος, *cirrus*.

Ἰογλήνη, ης, ἡ, nigricantes habens pupillas in modum violæ. Ex ἴον, & γλήνη, *pupilla*.

Ἰοδνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, violaceus, purpureus. Ex ἴον, & δνόφος, *tenebræ*.

Ἰοδόκη, ης, ἡ, pharetra, ſagittarum receptaculum. Ab ἰοδόκος.

Ἰοδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſagittas recipiens. Ex ἰὸς, & δέχομαι, *capio*.

Ἰοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, niger, rubiginoſus; (2) purpureus, violaceus. Ex ἰὸς, vel ἴον, & εἶδος, *forma*.

Ἰόεις, όεσσα, όεν, rubigini obnoxius, ferrugineus; (2) accommodus ad ſagittas conficiendas; (3) niger. Ab ἰὸς, vel ἴον.

Ἰόζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, violaceo, ſeu purpureo cingulo circumdatus. Ex ἴον, & ζώνη, *zona*, *cingulum*.

Ἰοθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſtar violæ florens. Ex ἴον, & θάλλω, *floreo*.

Ἰομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, veneno mixtus, venenatus. Ex ἰὸς, & μίγνυμι, *miſceo*.

Ἰόμωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jaculator, bellator, mortem inferens jaculis, ſagittis occidens. Ex ἴος, & μόρος, *fatum*.

ἾΟΝ, ȣ, τὸ, viola, vaccinium, Philoxenus.

Ἰονθὰς, άδος, ἡ, lanuginoſa; (2) villoſa; (3) varis laborans; (4) velox. Ab ἴονθος.

ἼΟΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, lanugo, primi pili; (2) varus in facie.

Ἰόομαι, ȣ̃μαι, rubiginor, rubigine corrumpor; ἰωμένος, perf. paſſ. in partic. Ab ἰός.

Ἰόπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peplum violæ colore purpurantem geſtans. Ex ἴον, & πέπλος, *peplum*.

Ἰοπλόκαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, violaceos vel nigros capillos habens. Ex ἴον, & πλόκαμος, *cincinni*.

Ἰοπλόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, e violis corollas nectens. Ex ἴον, & πλέκω, *necto*.

Ἰόππη, ης, ἡ, Joppe. Nomen urbis Hebr. *Pulchritudo*.

Ἰορδάνης, ȣ, ὁ, Jordanes. Nomen fluvii Hebr. *Fluvius*.

ἸΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprearum genus.

ἸΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, miſſile, ſagitta, jaculum; (2) venenum; (3) rubigo metallorum, præcipue rubigo æris, ærugo.

ἼΟΣ, ἴα, ἴον, ſolus, unus.

Ἰοστέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, coronam e violis geſtans. Ex ἴον, & στέφανος, *corona*.

Ἰότης, ητος, ἡ, conſilium; (2) voluntas, ut ἰότητι θεῶν, voluntate deorum, Hom. Ab ἕω, *mitto*.

Ἰοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venenum pariens, venenoſus. Ex ἰὸς, & τίκτω, *pario*.

Ἰοτυπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jaculo percuſſus, ſagitta ictus. Ex ἰὸς, & τύπτω, *percutio*

ἸΟΥ', *Interjectio dolentis*, heu, eheu, o (2) *exſultantis*, io! ſcribitur & ἰȣ̃.

Ἰȣδαΐζω, f. ίσω, Judaizo, Judæus fio, Judaic vivo, Gal. 2, 14. Ab Ἰȣδαῖος.

Ἰȣδαϊκὸς, ἡ, ὸν, Judaicus. Ab eod.

Ἰȣδαϊκῶς, *Adv.* Judaice. Ab Ἰȣδαϊκός.

Ἰȣδαϊσμὸς, ȣ̃, ὁ, Judaiſmus. Ab Ἰȣδαΐζ

Ἰȣδαῖος, ȣ, ὁ, Judæus; (2) Judaicus. A Ἰȣ́δας.

Ἰȣ́δας, α, ὁ, Judas. Nomen viri Hebr. *Filius celebrationis*.

Ἰȣλίζω, f. ίσω, primam lanuginem emitto, pubeſco, primam barbam emitto. Ab eod

Ἰουλὶς, ἴδος, ἡ, Iulis, piſcis quidam ſaxatilis. Ab eod.

Ἰουλόπεζοι, naves apud Lycophronem, quæ multos habent remos. Ex *ἴουλος*, & *πέζα, pes*.

Ἴουλος, ου, ὁ, manipulorum collectorum faſcis; (2) cantilena lanam tractantium; (3) prima lanugo ex puberum genis efflorefcens; (4) lanugo aliarum rerum; (5) beſtiola quædam multipes. Ab *οὖλος*.

Ἰουλοφυέω, ῶ, primam lanuginem emitto. Ex *ἴουλος*, & *φύω, naſcor*.

Ἰουλὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres. Ab *ἴουλος, faſciculus frumenti*.

Ἰουλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, Iulos, vermes multipedes, referens. Ab *ἴουλος*.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit ſagittas, vel ſagittis gaudens, Diana. Ex *ἰὸς*, & *χέω, fundo*, vel *χαίρω, gaudeo*.

Ἴπνιος, ία, ιον, qui e furno eſt, qui furni eſt. Ab eod.

Ἰπνίτης, ου, ὁ, ut *ἄρτος*, panis furnaceus; (2) teſtaceus. Ab *ἰπνός*.

Ἰπνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui furnos facit, vel fabricatur. Ex *ἰπνὸς*, & *ποιέω, facio*.

Ἰπνὸς, οῦ, vel *ἴπνος*, ου, ὁ, furnus; (2) caminus; (3) culina; (4) lampas, lychnus; (5) ſterquilinium. Ab *ἴπτω*.

Ἰποκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vermiculos vites arrodentes occidit. Ex *ἴψ*, & *κτείνω, occido*.

Ἶπος, ου, ὁ, muſcipula. Ab *ἴπτω, lædo, opprimo*.

Ἶπος, ου, ὁ, preſſura. Ab eod.

Ἰπόω, ῶ, f. *ώσω*, premo. Ab *ἴπτω*.

Ἱππαγρέται, ῶν, οἱ, equos congregantes, quomodo dicebantur tres viri apud Lacedæmonios ab Ephoris electi, qui equitatum congregabant. Ex *ἵππος*, & *ἄγρομαι*, pro *ἀγείρομαι, congrego*.

Ἵππαγρος, ου, ὁ, equus ſilveſtris & ferus. Ex *ἵππος*, & *ἀγρὸς, ager*.

Ἱππαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, equos vehens, vel trajiciens. Ex *ἵππος*, & *ἄγω, ago*.

Ἱππάετος, ου, ὁ, aquila magnitudine equum æquans; (2) animal ex aquila & equo. Ex *ἵππος*, & *ἀετὸς, aquila*.

Ἱππάζω, & *ἱππάζομαι*, equito, equo vehor. Ὅταν γε *μὴν ἱππαζόμενον ὠνῆται*, Xen. Ab *ἵππος*.

Ἱππαιχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui haſta vel lancea ex equo pugnat. Ex *ἵππος*, & *αἰχμὴ, cuſpis*.

Ἱππάκη, ης, ἡ, caſeus equinus; (2) equi coagulum. Ab *ἵππος*.

Ἱππάκης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἱππακοντισταὶ, equeſtres jaculatores, qui ex equo pugnant. Ex *ἵππος*, & *ἀκοντιστὴς, jaculator*.

Ἱππαλεκτρυὼν, ῶνος, ὁ, magnus gallinaceus, animal marinum. Ex *ἵππος*, & *ἀλεκτρυὼν, gallus*.

Ἱππαπαὶ, vox per jocum ab Ariſtophane ficta.

Ἱππάρδιον, ου, τὸ, Hippardium, animal equo ſimile. Apud Ariſtot. Ab *ἵππος*.

Ἱππάριον, ου, τὸ, equuleus, parvus equus; (2) avis nomen, ſimilis vulpanſeri. Dim. ab *ἵππος*.

Ἱππαρχέω, ῶ, f. *ήσω*, ſum magiſter equitum, præſum equitatui. Ab *ἵππαρχος*.

Ἱππάρχης, ου, ὁ, idem quod *ἵππαρχος*.

Ἱππαρχία, ας, ἡ, præfectura equitum. Ab eod.

Ἱππαρχικὸς, ὴ, ὸν, ad magiſtrum equitum pertinens; (2) præfecturæ equeſtris peritus. Ab eod.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, equitum magiſter, præfectus equitum. Ex *ἵππος*, & *ἀρχὴ, principatus*.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, equeſtris. Ab *ἵππος*.

Ἱππασία, ας, ἡ, equitatio; (2) equitatus. Ab *ἱππάζω*.

Ἱππάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, equitabilis, equis idoneus. Ab eod.

Ἱππαστὴς, οῦ, ὁ, eques, equitator, qui equo vehitur. Ab eod.

Ἱππαστὶ, *Adv.* equitantium modo, divaricatis pedibus. Ab eod.

Ἱππάφεσις, εως, ἡ, carceres, locus, unde dimittuntur equi, ad currendum ſtadium. Ex *ἵππος*, & *ἀφίημι, dimitto*.

Ἱππεία, ας, ἡ, equitatio; (2) munus aurigandi. Ab *ἱππεύω*.

Ἵππειος, εία, ειον, equeſter, equinus. Ab *ἵππος*.

Ἱππέλαφος, ου, ὁ, equicervus, animal, quod formam equi & cervi habet. Ex *ἵππος*, & *ἔλαφος, cervus*.

Ἱππεραστὴς, οῦ, ὁ, equorum amator, equorum ſtudioſus. Ex *ἵππος*, & *ἐραστὴς, amator*.

Ἵππερος, ου, ὁ, equorum amor, equorum ſtudium. Vox ficta ab Ariſtophane, cum alluſione ad morbos, ut *ἴκτερος, ὕδερος*, ut *ἵππερος τῶν χρημάτων* ſit inſanus amor equorum, ſimulque tabes & pernicies opum. Ex *ἵππος*, & *ἔρος, amor*.

Ἵππευμα, ατος, τὸ, equitatio; (2) iter equeſtre, iter, quod ab equite conficitur. Ab *ἱππεύω*.

Ἵππευσις, εως, ἡ, equitatio. Ab eod.

Ἱππεὺς, έως, ὁ, eques, & *in Plur. ἱππεῖς*, ordo equeſtris; (2) genus cometæ. Ab *ἱππεύω*.

Ἱππευτὴς, οῦ, ὁ, equitandi peritus, equeſtris. Ab eod.

Ἱππεύω, f. *εύσω*, equito, ſum eques. Ab *ἵππος*.

Ἱππηγέτης, ου, ὁ, equorum ductor. Epith. Neptuni. Ab *ἵππος*, & *ἄγω, duco*.

Ἱππηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ut *ἱππηγοὶ νῆες*, hippagines. Ab *ἵππος*, & *ἄγω*.

Ἱππηδὸν, *Adv.* equorum & equitantium modo. Ab *ἵππος*.

Ἱππηλασία, ας, ἡ, equorum agitatio. Ex *ἵππος*, & *ἐλαύνω, agito*.

Ἱππηλάσιος, ut *ἱππηλασίη ὁδὸς*, apud Hom. Il. 7, 340. via equitabilis, per quam equi aguntur. Ex iiſd.

Ἱππηλατέω, ῶ, f. *ήσω*, equos agito, equos impello; (2) equito. Ab *ἱππήλατος*.

Ἱππηλάτης, ου, ὁ, equitator, agitator equorum. Ex iiſd.

Ἱππήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, equitabilis, per quem equi agi poſſunt; (2) ſpatioſus, amplus, latus. Ab eod.

Ἱππημολγοὶ, equimulgi, populi. Ex *ἵππος*, & *ἀμέλγω, mulgeo*.

Ἱππιατρία, ας, ἡ, mulomedicina, ars veterinaria, medicina equaria. Ab *ἱππίατρος*.

Ἱππίατρος, ου, ὁ, medicus equarius, veterinarus, mulomedicus. Ex *ἵππος*, & *ἰατρὸς, medicus*.

Ἱππίδιον, ου, τὸ, equuleus, parvus equus. Dim. ab *ἵππος*.

Ἱππικὸς, ὴ, ὸν, equeſtris; (2) equeſtris artis peritus. Hinc *ἡ ἱππικὴ*, ῆς, ſc. *τέχνη*, ars equitandi, & *τὸ ἱππικὸν*, οῦ, equitatus. Ab *ἵππος*.

Ἵππιος, ου, ὁ, equeſtris. Ab eod.

Ἱππιοχαίτης, ου, ὁ, ex juba equina, ſive ſetis equinis factus. Ex *ἵππος*, & *χαίτη, ſeta*.

Ἱππιοχάρμης, ου, ὁ, equis gaudens, qui equo in pugna utitur. Ex *ἵππος*, & *χαίρω, gaudeo*.

Ἱππίσκος, ου, ὁ, equulus. Dim. ab *ἵππος*.

Ἱπποβάμων, ονος, ὁ, qui equum conſcendit, eques, equeſtris; (2) grandis & quaſi equo vehens. Ex *ἵππος*, & *βαίνω, ſcando, conſcendo*.

Ἱπποβάτης, ου, ὁ, eques, qui equum conſcendit. Ex iiſd.

Ἱπποβήτης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἱππόβινος, valde libidinoſus, vox ficta ab Ariſtophane, qui Calliam Hipponici F. libidinoſum hominem, vocat *Καλλίαν τὸν ἱπποβίνου*. Ex *ἵππος*, quod ſignificat magnitudinem in compoſitione quandoque, & *βινεῖν*, quod venereum actum ſignificat.

Ἱπποβότης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui equos paſcit, ſeu alit ad certamina potiſſimum equeſtria; (2) qui opibus & gloria præcellit. Ex *ἵππος*, & *βόσκω, paſco*.

Ἱππόβοτος, equis paſcendis aptus. Ex iiſdem.

Ἱπποβουκόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, equiſo, equorum paſtor ſeu educator. Ex *ἵππος*, & *βουκόλος, paſtor*.

Ἱππόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab equis devoratus. Ex *ἵππος*, & *βιβρώσκω, devoro*.

Ἱππογέρανοι, qui magnis gruibus ceu equis vehuntur, apud Luc. in Vera Hiſt. Ex *ἵππος*, & *γέρανος, grus*.

Ἱππόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, linguam equinam habens, ſeu referens. Hinc *τὸ ἱππόγλωσσον*, ου, Hippogloſſa, frutex, cujus folia linguæ equinæ ſimilia ſunt. Ex *ἵππος*, & *γλῶσσα, lingua*.

Ἱππογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui equas gravidas ab aliis internoſcit, Vet. L. (2) magnanimus. Ex *ἵππος*, & *γινώσκω, cognoſco*.

Ἱππόγυποι, equites, qui vulturibus vehuntur apud Luc. in Vera Hiſt. Ex *ἵππος*, & *γύψ, vultur*.

Ἱππόδαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, equorum domitor. Ex *ἵππος*, & *δομάω, domo*.

Ἱππόδασυς, εῖα, υ, denſus inſtar equi, hirſutus ex ſetis equinis. Ex *ἵππος*, & *δασὺς, hirſutus*.

Ἱππόδεσμα, ων, τὰ, vincula ſeu lora equorum, habenæ. Ex *ἵππος*, & *δεσμὸς, vinculum*.

Ἱπποδέτης, ου, ὁ, ligans equum, *ἱπποδέτης ῥυτὴρ*, lorum equi, quo equus ligatur. Ex *ἵππος*, & *δέω, ligo*.

Ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, equorum agitator, eques. Ex *ἵππος*, & *διώκω, perſequor*.

Ἱπποδρόμια, τὰ, equiria, ludi Circenſes.

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, curſus, equeſtris. Ab *ἱππόδρομος*.

Ἱπποδρόμιος, ου, ὁ, ut *ἱπποδρόμιος μὴν*, menſis, in quo equorum curſu certatur. Ab eod.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, hippodromus, circus, in quo habentur certamina equeſtria, ſeu curulia. Ex *ἵππος*, & *δρόμος, curſus*.

Ἱππόθεν, *Adv.* ex equo. Ab *ἵππος*.

Ἱπποθῆλαι, οἱ, equimulgi, pulli equarum lactentes, pulli equarum uberibus ſuppoſiti. Ex *ἵππος*, & *θηλὴ, papilla*, ſeu *apex uberis*.

Ἱππόθοος, ου, ὁ καὶ ἡ, equo velox ſeu celer; (2) auriga, Heſ. Ex *ἵππος*, & *θοὸς, celer*.

Ἱππόθορος, ου, ὁ, in equas inſiliens, equas incendens, admiſſarius; (2) cantio ſolita accini equabus coëuntibus ad magis exſtimulandas eas. Ex *ἵππος*, & *θόρω, inſilio*.

Ἱπποθυτέω, ῶ, f. *ήσω*, equum ſacrifico. Ex *ἵππος*, & *θύω, ſacrifico*.

Ἱπποκάμπη, ης, ἡ, Hippocampus, animal marinum. Ex *ἵππος*, & *κάμπτω, flecto*.

Ἱππόκαμπος,

Ἱππȣ́καμπος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἱπποκέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iter equo faciens, equeſter, qui multum itineris conficit. Ex ἵππος, & κέλευθος, *via*.

Ἱπποκένταυρος, ȣ, ὁ, hippocentaurus. Ex ἵππος, & κένταυρος, *centaurus*.

Ἱπποκομέω, ῶ, ſum ἱπποκόμος.

Ἱπποκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equiſo, equorum curator. Ex ἵππος, & κομέω, *curo*.

Ἱππόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex ſetis equinis conſtans. Ex ἵππος, & κόμη, *coma*, *ſeta*.

Ἱπποκορυστὴς, ȣ͂, ὁ, qui armato equo pugnat, bellator equeſtris. Ex ἵππος, & κορύσσω, *galea armo*.

Ἱπποκρατέω, f. ήσω, equeſtribus copiis vinco; (2) equeſtribus copiis præſto. Ex ἵππος, & κρατέω, *vinco*.

Ἱπποκρατίας ας, ἡ, victoria, quæ equeſtribus copiis obtinetur. Ab ἱπποκρατέω.

Ἱππόκρημνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rupium modo grandis, valde aſper ſicut præcipitia, vox ficta apud Ariſtophanem ad aſperitatem verborum Æſchyl. exprimendam, ἱππόκρημνα ῥήματα, verba prærupta, alta, aſpera. Ex ἵππος, *intenſivo*, & κρημνὸς, *præcipitium*.

Ἱπποκροτέω, ῶ, f. ήσω, equis perſtrepo. Ex ἱππόκροτος.

Ἱππόκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equis perſtrepens. Ex ἵππος, & κρότος, *pulſus*.

Ἱππολάπαθον, ȣ, τὸ, hippolapathum, herba. Ex ἵππος, & λάπαθον, *lapathum*.

Ἱππολȣ́στρα, ας, ἡ, locus, ubi equi lavantur, Heſ. Ex ἵππος, & λȣ́ω, *lavo*.

Ἱππομανὲς, έος, τὸ, frutex quidam equis lethalis; (2) equina cupido coitus; (3) amoris veneficium, quod equis innaſcitur; virus ex equarum equientium naturalibus diſtillans. Ab ἱππομανής.

Ἱππομανέω, ῶ, equorum inſano amore ducor; (2) equio, de equa, quæ ad rabiem coitus agitur; (3) libidinis furore, equarum more, exſtimulor. Ab eod.

Ἱππομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſano amore equorum flagrans; (2) qui equino more libidinis furiis exſtimulatur; (3) valde inſanus. Ex ἵππος, & μαίνομαι, *furo*.

Ἱππομανία, ας, ἡ, inſanus equorum amor, inſanus equorum curulium ſtudium. Ab ἱππομανής.

Ἱππομάραθρον, ȣ, τὸ, fœniculum ſilveſtre ſativo majus. Ex ἵππος, & μάραθρον, *fœniculum*.

Ἱππομαχέω, ῶ, f. ήσω, ex equo pugno. Ab ἱππόμαχος.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, equeſtre prælium. Ab eod.

Ἱππόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex equo pugnans. Ex ἵππος, & μάχομαι, *pugno*.

Ἱππομολγὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, equi mulgus, vel equi mulga, equum mulgens. Ex ἵππος, & ἀμέλγω, *mulgeo*.

Ἱππομύρμηκες, ων, οἱ, qui magnis formicis, velut equis, vehuntur, apud Lucianum in Ver. Hiſt. Ex ἵππος, & μύρμηξ, *formica*.

Ἱππόνομα, merces ex equis & mulis locatis, Heſ. Ab ἱππονόμος,

Ἱππονομεὺς, έως, ὁ, equarius, equi paſtor. Ab ἵππος, & νομεύς, *paſtor*.

Ἱππονόμος, ȣ, ὁ, equos paſcens, equorum paſtor. Ex ἵππος, & νέμω, *paſco*.

Ἱππονώμας, ȣ, ὁ, equos agitans, Epith. Solis. Ex ἵππος, & νωμάω, *agito*.

Ἱππόομαι, ȣ͂μαι, ἱππȣ͂σθαι, equum fieri. Ab ἵππος.

Ἱπποπείρης, ȣ, ὁ, qui equi aut artis equeſtris periculum facit. Ex ἵππος, & πειράω, *tento*, *probo*.

Ἱπποπῆραι, bulgæ, ſacculi, ſive peræ, quibus equites neceſſaria itineri ſecum ferunt. Ex ἵππος, & πήρα, *pera*.

Ἱπποπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circa equos verſatur, qui equos alit, equeſter, bellicoſus. Ex ἵππος, & πολέω, *verſor*.

Ἱππόπορνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equæ equientis more ſcortans, immane ſcortans. Ex ἵππος, *intenſivo*, & πόρνος, *ſcortum*.

Ἱπποποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus equeſtris. Ex ἵππος, & Ποσειδῶν, *Neptunus*.

Ἱπποπόταμος, ȣ, ὁ, Hippopotamus, equus fluvialis. Ex ἵππος, & ποταμὸς, *fluvius*.

Ἱπποπώλης, ȣ, ὁ, equorum venditor. Ex ἵππος, & πωλέω, *vendo*.

ἽΠΠΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, equus, equa; (2) equitatus, ἡ ἵππος; (3) nomen piſcis; (4) oculorum quædam affectio; (5) in compoſitione ſignificationem auget, & magnitudinem inſignem ejus notat, cum quo componitur, v.g. ἱππόπορνος, ἱππομανὴς, ἱπποσέλινον.

Ἱπποσέλινον, ȣ, τὸ, apium ſativo multo majus. Ex ἵππος, & σέλινον, *apium*.

Ἱπποσόας, α, ὁ, equorum agitator. Ex ἵππος, & σείω, vel σεύω, *agito*, *quatio*.

Ἱπποστασία, ας, ἡ, equile, ſtabulum equorum, ſtatio equorum. Ex ἵππος, & στάσις, *ſtatio*.

Ἱπποστάσιον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἱππόστασις, εως, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἱπποστράτηγος, ȣ, ὁ, dux equitum. Ex ἵππος, & στρατηγὸς, *dux*.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, ars ſive peritia equitandi. Ab ἵππος.

Ἱππόσυνος, ȣ, ὁ, equeſter. Ab eod.

Ἱππότης, ȣ, ὁ, eques. Ab eod.

Ἱππότιλος, ȣ, ὁ, morbus quidam equorum. Ab ἵππος, & τιλᾶν, *ſtercus elidere*.

Ἱπποτοξότης, ȣ, ὁ, eques ſagittarius. Ex ἵππος, & τόξον, *arcus*.

Ἱπποτραγέλαφος, ὁ, beſtia, quæ partim equus, partim hircus, partim cervus eſt. Ab ἵππος, τράγος, & ἔλαφος.

Ἱπποτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos alo. Ab ἱπποτρόφος.

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio. Ab eod.

Ἱπποτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui equos alit. Ex ἵππος, & τρέφω, *alo*.

Ἱπποτυφία, ας, ἡ, equina, i.e. magna, ſuperbia, inanis gloria. Ex ἵππος, & τῦφος, *faſtus*, *ſuperbia*.

Ἱππȣκρήνη, ης, ἡ, Hippocrena, i. e. equi fons. Ex ἵππος, & κρήνη, *fons*.

Ἵππȣρις, ιδος, ἡ, galea criſtam ex ſetis equinis habens; (2) ſetis equinis comans; (3) cauda equina, herbæ nomen. Ex ἵππος, & ȣ̓ρὰ, *cauda*.

Ἱππȣρεὺς, piſcis nomen, Plin. Hippurus.

Ἵππȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caudam equinam habens; (2) piſcis quidam; (3) ſciurus, a magnitudine caudæ; (4) genus muſcæ. Ex iiſd.

Ἱππόφαιστον, ȣ, τὸ, Hippophæſtum, planta, ſpina fullonia.

Ἱπποφοβὰς, άδος, ἡ, equis terrorem incutiens, herba quædam, quam equæ in primis averſantur. Ex ἵππος, & φόβος, *timor*.

Ἱπποφορβεὺς, έως, ὁ, equorum paſtor. Ex ἵππος, & φέρβω, *paſco*.

Ἱπποφόρβια, ων, τὰ, greges equorum. Ex iiſd.

Ἱπποφόρβιον, ȣ, τὸ, locus paſcendis equis. Ex iiſd.

Ἱπποφορβὸς, ȣ͂, ὁ, equorum paſtor. Ex iiſd.

Ἱπποφορεὺς, έως, ὁ, tollutarius, gradarius, Gl. V. Ex ἵππος, & φέρω, *fero*.

Ἱπποφυὲς, έος, τὸ, vel ἱππόφυον, carduus, quo fullones utuntur in concinnandis veſtibus. Ex ἵππος, & φύω, *naſcor*. Scribitur & ἱπποφαὲς, & ἱπποφανὲς, & ἱππόφεως.

Ἱπποχάρμης, ȣ, ὁ, equis gaudens. Ex ἵππος, & χαίρω, *gaudeo*.

Ἱππώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, equinus, equo ſimilis. Ab ἵππος.

Ἱππὼν, ῶνος, ὁ, equile, equorum ſtabulum. Ab eod.

Ἱππωνέω, ῶ, f. ήσω, equos emo. Ex ἵππος, & ὠνέομαι, *emo*.

Ἱππώνης, ȣ, ὁ, equorum emptor, qui equariam mercaturam exercet. Ex iiſd.

Ἱππωνία, ας, ἡ, equorum emptio. Ex iiſd.

ἼΠΤΑΜΑΙ, f. πτήσομαι, volo; (2) cito curſu vel impetu feror. Ἐκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀϊστὸς, Il. 13, 592. Ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμὸς, ib. 16, 469.

ἼΠΤΩ, f. ἴψομαι, lædo, noceo, damnum infero. Τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν, Il. 2, 193.

Ἴπω, idem.

Ἰραὶ, vel ἶραι, ἰρῶν, ἰράων, concio, locus, ubi habentur conciones, forum. Ab εἴρω, *dico*.

Ἱρὰ, τὰ, ſacra, victimæ, Ion. pro ἱερά, ἱερεῖα.

ἸΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, arteriæ. Affertur ex Hippocrate.

Ἰρινόμικτος, unde ἰρινομίκτοις σμήγμασι, apud Athenæum, Smegmatibus irino oleo ſ. unguento mixtis, aut etiam irina radice. Ex ἴρινος, & μίγνυμι, *miſceo*.

Ἰρίνοον μύρον, unguentum irinum, oleum irinum. Ab ἶρις.

ΙΡΙΣ, ιδος, ἡ, iris, arcus cœleſtis; (2) Iris, Dea; (3) circulus oculi; (4) herba quædam aromatica.

Ἱρμὸς, ȣ͂, ὁ, ſeries, conſequentia, Heſ. alias εἱρμός. Ab εἴρω, *necto*.

Ἱρμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris præfectus. Affertur pro εἰργμοφύλαξ, εἱρμοφύλαξ. Ex εἴρω, & φύλαξ, *cuſtos*.

Ἱρὸς, ρὰ, ρὸν, pro ἱερὸς, ſub quo videnda etiam cetera, in quibus ι pro ιε *Ionice* dicitur.

ἾΡΟΣ, ȣ, ὁ, Irus, mendicus quidam apud Homerum; (2) pauper, mendicus quivis.

Ἱρȣργία, ῶν, αἱ, ſacra, cærimoniæ. Ex ἱρὸς, & ἔργον, *opus*.

Ἴρω, idem quod εἴρω, necto.

ἽΣ, ἰνὸς, ἡ, fibra, nervus; (2) robur, vis.

Ἶσα, *Adv.* perinde, æque. Ab ἴσος, *par*.

Ἰσαὰκ, ὁ, Iſaac. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Ridebit*.

Ἰσάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, par angelis. Ex ἴσος, & ἄγγελος, *angelus*.

Ἰσάζω, f. άσω, adæquo. Ἰσάζῃ ἀλλήλοις, Ariſtot. Ab ἴσος.

Ἰσαῖος, αία, αῖον, par, æqualis, ſimilis, ut hinc ſit apud Nic. ἰσαίας acc. pl. fœm. ſed poteſt Ionice eſſe ab ἰσαία, pro ἴση, ut σεληναία, pro σελήνη. Ab eod.

Ἰσαίω, idem quod ἰσάζω, unde ἰσαιομένην apud Nicandr.

Ἰσάκις, *Adv.* æqualiter, pariter, totidem modis ſeu vicibus. Ab eod.

ἸΣΆΛΗ, ης, ἡ, veſtis e pelle caprina. Ab ἰξάλη.

Ἰσάμιλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in contentione par, æqualis in certamine. Ex ἴσος, & ἅμιλλα, *certamen*.

Ἰσάνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vento par velocitate, velociſſimus. Ex ἴσος, & ἄνεμος, *ventus*.

Ἰσάξιος, æquivalens, æquipollens. Ex ἴσος, & ἄξιος, *dignus*.

Ἰσαπόστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, par apoſtolis. Ex ἴσος, & ἀπόστολος, *apoſtolus*.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, par numero. Ex ἴσος, & ἀριθμὸς, *numerus*.

ΙΣΑ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, glaſtum, herba.

Ἰσατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ut ἰσατώδης χολὴ, bilis, quæ iſatin ſeu glaſtum colore refert, i. e. fuſca. A præc.

Ἰσαχῶς, *Adv.* tot modis, æqualiter. Ab ἴσος.

Ἰσεῖον, ου, τὸ, ſacrarium Iſidis. Ab Ἶσις, *Iſis*.

Ἰσηγορέω, ῶ, & ἰσηγορέομαι, οῦμαι, æque libere loquor, pari dicendi libertate utor. Ex ἴσος, & ἀγορεύω, *loquor*.

Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas; (2) generaliter, juris æquabilitas, ſtatus reip. popularis. Ab ἰσηγορέω.

Ἰσῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ætate par, coætaneus, æquævus. Ex ἴσος, & ἧλιξ, *coætaneus*.

Ἰσημερία, ας, ἡ, æqua dies, equinoctium. Ab ἰσήμερος.

Ἰσημερινὸς, ινὴ, ινὸν, æquinoctialis. Ab eod.

Ἰσήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut ἰσήμερος πυρὸς, apud Theophr. triticum, quod æquinoctio verno ſeritur. Philoxenus ἰσήμερος, æquidialis. Ex ἴσος, & ἡμέρα, *dies*.

ΙΣΗΜΙ, ſcio, novi, cognoſco. Theocr. Dor. ἴσαμι, ſcio. Alioquin uſitata: ἴσμεν & ἴδμεν, ſcimus; ἴστε, ſcitis, pro ἴσαμεν, ἴσατε. ἴσθι, ἴστω, &c. *ſcias, ſciat*, pro ἴσαθι, ἰσάτω.

Ἰσήμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui portio æqualis cum cæteris datur, qui parem portionem accipit. Ex ἴσος, & μοῖρα, *portio*.

Ἰσήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, totidem ſeu æquales remos habens. Eurip. Ex ἴσος, & ἐρετμὸς, *remus*.

Ἰσήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, æqualis, par. Ex ἴσος, & ἄρω, *apto*.

Ἰσήριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἰσάριθμος.

Ἴσθμια, τὰ, monile, ornamentum collare. Ab ἰσθμὸς, *fauces, guttur*.

Ἴσθμια, τὰ, ſcil. ἱερὰ, Iſthmia, quæ in honorem Neptuni celebrabantur in Iſthmo Corinthiaco. Ab ἰσθμός.

Ἰσθμιάζειν, Suidas ait dici ἐπὶ τῶν κακῶς βιούντων, de minus commode ſalubriterque viventibus.

Ἰσθμιακὸς, ἡ, ὸν, Iſthmiacus, ad Iſthmia pertinens. Ab eod.

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, Iſthmiaca. Ab eod.

Ἰσθμικὸς, ἡ, ὸν, Iſthmicus. Ab ἰσθμός.

Ἴσθμιον, ου, τὸ, quod circa fauces eſt; (2) ornamentum collare, monile. Ab eod.

Ἴσθμιος, ία, ιον, in Iſthmo habitans; (2) Iſthmius. Ab eod.

Ἰσθμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Iſthmo ſimilis. Ab εἶδος, *forma*.

Ἰσθμοῖ, *Adv.* in Iſthmo. Ab eod.

ΙΣΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, Iſthmus, terra anguſta inter duo maria; (2) Iſthmus Peloponneſi; (3) aliquid Iſthmo ſimile, fauces, guttur; (4) collum clepſydræ.

Ἰσθμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Iſthmo ſimilis, Iſthmi formam habens, in modum Iſthmi anguſtus. Ab ἰσθμός.

Ἰσιακὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, indutus more eorum, qui Iſidis templum viſebant; (2) qui initiatus eſt Iſiacis ſacris, ſacerdos Iſidis. Ab Ἶσις.

Ἰσίκιον, ου, τὸ, & ἴσικος, ου, ὁ, lucanica, edulii genus, e carne diligenter intrita & minutiſſime inciſa; videtur Latinum.

ΙΣΙΣ, ιδος, ἡ, Iſis, Dea Ægyptiorum.

Ἴσκω, Hom. ἴσκεν, Odyſſ. 22, 31. ſciebat, fingebat.

Ἰσοβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æque profundus. Ex ἴσος, & βάθος, *profunditas*.

Ἰσοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualis ponderis, æque gravis. Ex ἴσος, & βάρος, *pondus*.

Ἰσοβασιλεὺς, έως, ὁ, par, vel æqualis regi. Ex ἴσος, & βασιλεὺς, *rex*.

Ἰσόβοιον, bovis pretium æquans. Rob. Ex ἴσος, & βόος, βοῦς, *bos*.

Ἰσόβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualis ponderis. Heſ.

Ἰσόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, terræ æqualis. Ex ἴσος, & γαῖα, *terra*.

Ἰσογώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquiangulus, pares angulos habens. Ex ἴσος, & γωνία, *angulus*.

Ἰσοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui æquali ſorte fruitur, qui ejuſdem ſortis eſt. Ex ἴσος, & δαίμων, *Deus, genius, fortuna, ſors*.

Ἰσόδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, arborem æquans. Ex ἴσος, & δένδρον, *arbor*.

Ἰσοδίαιτα, ης, ἡ, æqualitas victus, ſimilitudo in victu. Ex ἴσος, & δίαιτα, *victus*.

Ἰσοδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquali ſeu pari victu cum alio utens. Ex iiſd.

Ἰσόδομος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualiter ſtructus. Ex ἴσος, & δομέω, *ſtruo*.

Ἰσοδρομέω, ῶ, f. ήσω, curſu æquo, pariter curro & una feror. Ab ἰσόδρομος.

Ἰσόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, curſu æquans. Ex ἴσος, & δρόμος, *curſus*.

Ἰσοδυναμέω, ῶ, f. ήσω, æque potens ſum, æquipolleo, Gl. V. ἰσοδυναμοῦντα, æqualia. Ab ἰσοδύναμος.

Ἰσοδυναμία, ας, ἡ, æqualis poteſtas. Ab eod.

Ἰσοδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, æque potens. Ex ἴσος, & δύναμις, *potentia*.

Ἰσοελκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, par pondere; æquilibris. Ab ἴσος, & ἕλκω, *traho*.

Ἰσοζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. æquijugis, par, æqualis. Ab ἴσος, & ζυγὸς, *jugum*.

Ἰσόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ q. d. æquijugis, par, æqualis. Ex ἴσος, & ζυγὸς, *jugum*.

Ἰσόζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἰσοθεΐα, ας, ἡ, æqualitas Dei, Deo æqualis, Deitas. Ab ἰσόθεος.

Ἰσόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ Deo par, Deo æquiparandus. Ex ἴσος, & θεὸς, *Deus*.

Ἰσοκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualiter deſinens, ſimilem terminationem habens. Ex ἴσος, & καταλήγω, *deſino*.

Ἰσοκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in pari diſcrimine, qui pari periculo ſe exponit. Ex ἴσος, & κίνδυνος, *periculum*.

Ἰσοκιννάμωμον, quaſi cinnamomo æquipollens, caſia.

Ἰσοκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gloria par, eamdem gloriam habens. Ex ἴσος, & κλέος, *gloria*.

Ἰσόκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pari cum alio ſorte eſt, cui par portio ſorte obvenit. Ex ἴσος, & κλῆρος, *ſors*.

Ἰσοκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualiter vergens & inclinans; (2) æque propenſus, ad æquilibrium quoquo verſus tendens. Ex ἴσος, & κλίνω, *inclino*.

Ἰσόκοιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualis concavitatis. Ex ἴσος, & κοῖλος, *cavus*.

Ἰσοκόρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualem verticem habens, æque eminens. Ex ἴσος, & κορυφὴ, *vertex*.

Ἰσοκρατεῖα, ſ. ἰσοκρατία, ας, ἡ, æquale imperium. Ab ἴσος, & κράτος, *robur*.

Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquali robore præditus, æque pollens. Ex ἴσος, & κράτος, *robur*.

Ἰσοκρατὴς, vel ἰσοκραὴς, æqualiter temperatus. Ab ἴσος, & κεράννυμι, *miſceo*.

Ἰσοκωλία, ας, ἡ, membrorum æqualitas. A ſeq.

Ἰσόκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, paria membra habens. Ex ἴσος, & κῶλον, *membrum*.

Ἰσολογία, ας, ἡ, par & æqualis ratio; (2) honoris æqualitas. Ex ἴσος, & λόγος, *ratio*.

Ἰσόμαχοι, οἱ, pares & æquales in pugna. Ex ἴσος, & μάχη, *pugna*.

Ἰσομεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, æque magnus, æqualis magnitudinis. Ex ἴσος, & μέγεθος, *magnitudo*.

Ἰσομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualiter participans. Ab ἴσος, & μέρος, *pars*.

Ἰσομέτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus menſura æquata eſt, æquam menſuram habens. Ex ἴσος, & μετρέω, *menſuro*.

Ἰσομέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, parem frontem habens, de acie dictum; ἰσομέτωποι, æquata acie ſtantes. Ex ἴσος, & μέτωπον, *frons*.

Ἰσομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui pari longitudine ſeu proceritate eſt. Ex ἴσος, & μῆκος, *longitudo*.

Ἰσομοιρέω, ῶ, f. ήσω, æqualem portionem capio. Ab ἰσόμοιρος.

Ἰσομοιρία, ας, ἡ, æqualis portio. Ab eod.

Ἰσόμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui portio par & æqualis datur. Ex ἴσος, & μοῖρα, *portio*.

Ἰσόμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; ex Heſ. Ab ἴσος, & μόρα, *pars*.

Ἰσομυθέω, ῶ, exquiſite verba facio. Heſ. ἰσομυθοῦντες, ἀκριβολογοῦντες. Ex ἴσος, & μυθέομαι, *facio verba*.

Ἶσον, *Adv.* æqualiter. Ab ἴσος.

Ἰσόνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſomnio ſimilis, inanis, vanus. Ex ἴσος, & ὄνειρος, *ſomnium*.

Ἰσόνεκυς, εως, ὁ ϗ ἡ, æquali fato defunctus. Ex ἴσος, & νέκυς, *mortuus*.

Ἰσονομέομαι, οῦμαι, in legum ſeu juris æquabilitate vivo. Ab ἰσόνομος.

Ἰσονομία, ας, ἡ, æquabilitas legum & juris. Ab eod.

Ἰσονομικὸς, ἡ, ὸν, æquabilitate juris utens, ſeu gaudens. Ab eod.

Ἰσονομικῶς, *Adv.* æquabiliter. Ab eod.

Ἰσόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquabilitate legum, ſeu juris utens; (2) æquabiliter diſtributus. Ex ἴσος, & νόμος, *lex*, vel νέμω, *diſtribuo*.

Ἰσοπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, par in lucta ſeu pugna; (2) par viribus. Ex ἴσος, & πάλη, *lucta*, vel πάλος, *ſors*.

Ἰσόπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἰσοπαλῶς, *Adv.* æqualibus viribus in pugna, ſ. lucta. Ab ἰσοπαλής.

Ἰσοπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æque craſſus, æqualem habens craſſitiem. Ex ἴσος, & παχὺς, *craſſus*.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities. Ab ἰσόπεδος.

Ἰσόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, planus. Ex ἴσος, & πέδον, *ſolum*.

Ἰσοπέλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui totidem jugerum eſt, æque magnus. Ex ἴσος, & πέλεθρον pro πλέθρον, *jugerum*.

Ἰσόπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, par numero cubitorum, qui totidem cubitorum eſt. Ex ἴσος, & πῆχυς, *cubitus*.

Ἰσοπλατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æque latus. Hinc τὸ ἰσοπλατὲς, έος, par latitudo. Ex ἴσος, & πλατὺς, *latus*.

Ἰσόπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualia habens latera. Ex ἴσος, & πλευρὰ, *latus*.

Ἰσοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualiter plenus. Ex ἴσος, & πλῆθος, *plenitudo*.

Ἰσοπολῖται, ῶν, οἱ, æquales cives. Ex ἴσος, & πολίτης, *civis*.

Ἰσοπολιτεία, ας, ἡ, par jus civitatis; (2) æqualitas reipublicæ. Ex ἴσος, & πολιτεία, *civitas, respublica*.

Ἰσόπυρον, τὸ, Iſopyrum, planta quædam, alias Phaſiolos.

Ἰσορροπέω, ῶ, f. ήσω, æquilibrium facio, ſum æqualis momenti, in neutram par-

tem

tem vergo, æqualibus ſum viribus, æqualis ſum, adæquo. Ab ἰσόῤῥοπος.

Ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, æquilibrium. Ab ἰσόῤῥοπος.

Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, par, æquivalens. Ex ἴσος, & ῥέπω, *propenſus ſum*.

ΙΣΟΣ, vel ἶσος, η, ον, æqualis, par, æquabilis. Hinc τὸ ἴσον, ου, æqualitas, æqualis portio; ἴσα καὶ, perinde ac, æque ac; ἴσοι, totidem.

Ἰσοσθένεια, ας, ἡ, æqualitas virium, æquipollentia. Ab ἰσοσθενής.

Ἰσοσθενέω, ῶ, f. ήσω, æquipolleo, æquali polleo robore. Ab eod.

Ἰσοσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pari robore præditus, paribus pollens viribus, æquipollens. Ex ἴσος, & σθένος, *robur*.

Ἰσοσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æqualia habens crura; (2) æqualia habens latera. Ex ἴσος, & σκέλος, *crus*.

Ἰσόσπριος, ου, ὁ καὶ ἡ, legumini ſimilis. Ex ἴσος, & ὄσπριον, *legumen*.

Ἰσοσταθμία, ας, ἡ, æquilibrium, Ph. A ſequente.

Ἰσόσταθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, par pondere, qui eſt æqualis ponderis. Ex ἴσος, & σταθμὸς, *pondus*.

Ἰσοστάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἴσος, & ἵστημι, *appendo*.

Ἰσοτάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui paris eſt ponderis & momenti, æquilibrium faciens; (2) æqualis. Ex ἴσος, & τάλαντον, *talentum*.

Ἰσοταχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui pari celeritate eſt, æque velox. Ex ἴσος, & ταχὺς, *celer*.

Ἰσοταχῶς, *Adv.* æque celeriter, pari celeritate. Ab ἰσοταχής.

Ἰσοτέλεια, ας, ἡ, æqualitas in pendendo vectigali ſeu tributo cum civibus; (2) æqualis libertas. Ab ἰσοτελής.

Ἰσοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui idem cum alio vectigal pendit; (2) qui iiſdem legibus cum civibus vivit. Ex ἴσος, & τέλος, *vectigal*.

Ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas, par conditio, parilitas; (2) æquitas. Ab ἴσος.

Ἰσοτιμία, ας, ἡ, par honor & dignitas; (2) par conditio & jus. Ab ἰσότιμος.

Ἰσότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, æque pretioſus. Ex ἴσος, & τιμὴ, *pretium*, *honor*.

Ἰσότονος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt æqualis toni, qui eodem accentu eſt præditus. Ex ἴσος, & τόνος, *tonus*.

Ἰσοτόνως, *Adv.* æquali tono; (2) æque, perinde. Ab ἰσότονος.

Ἰσοτροπέω, ῶ, f. ήσω, æqualibus ſum moribus, ſimilibus moribus ſum præditus. Ab ἰσότροπος.

Ἰσότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſimilibus eſt moribus. Ex ἴσος, & τρόπος, *mos*.

Ἰσότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, eamdem habens formam & ſculpturam. Ex ἴσος, & τύπος, *forma*, *typus*.

Ἰσοτύραννος, ου, ὁ καὶ ἡ, tyrannis par & æqualis. Ex ἴσος, & τύραννος, *tyrannus*.

Ἰσουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, paria operans, æqualia faciens. Ex Heſ. Ab ἴσος, & ἔργον, *opus*.

Ἰσοϋψὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ejuſdem eſt altitudinis, æque altus. Ex ἴσος, & ὕψος, *altitudo*.

Ἰσοφαρίζω, æquo, adæquo, æquiparo; quaſi ἰσοφερίζω. Οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν, Il. 6, 101. Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι, ib. 9, 390. Ab ἴσον, & φέρειν, *ferre*, ut ἐμφερὴς, *ſimilis*.

Ἰσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, par ferens, æqualem partem ferens. Ex ἴσος, & φέρω, *fero*.

Ἰσοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æqualis naturæ, qui ejuſdem eſt eſſentiæ. Nonn. Ex ἴσος, & φυὴ, *natura*.

Ἰσοχειλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, labra æquans, labris æqualis & par, de menſura, plenus uſque ad labra. Ex ἴσος, & χεῖλος, *labium*.

Ἰσόχνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, æque lanuginoſus. Ex ἴσος, & χνόη, *lanugo*.

Ἰσόχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, paribus & æqualibus conſtans chordis. Ex ἴσος, & χορδὴ, *chorda*.

Ἰσοχρονέω, ῶ, f. ήσω, tempore æquo, æquali tempore vivo. Ab ἰσόχρονος.

Ἰσοχρόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ſequens ἰσόχρονος.

Ἰσόχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, tempore ſeu ætate par, contemporaneus, coævus, æquævus. Ex ἴσος, & χρόνος, *tempus*.

Ἰσόχροος, *contr.* ἰσόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimili colore præditus. Ex ἴσος, & χρόα, *color*.

Ἰσόχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo eſt æqua auri portio; (2) auro par; (3) qui auro rependitur, auro repenſus. Ex ἴσος, & χρυσὸς, *aurum*.

Ἰσοψηφία, ας, ἡ, par auctoritas in ſuffragiis ferendis; (2) paria ſuffragia. Ab ἰσόψηφος.

Ἰσόψηφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui par eſt in ſuffragiis ferendis; (2) parem auctoritatem habens. Ex ἴσος, & ψῆφος, *ſuffragium*.

Ἰσόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, unanimus, pari præditus animo. Ex ἴσος, & ψυχὴ, *anima*.

Ἰσόω, ῶ, f. ώσω, æquo, adæquo, æquiparo. Δρόμου δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα, Soph. El. 688. Ab ἴσος.

Ἰσραὴλ, ὁ, Iſraël. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Princeps Dei*.

Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, Iſraëlita. Ab ἰσραήλ.

Ἰσραηλῖτις, ιδος, ἡ, Iſraëlitis. Ab ἰσραηλίτης.

Ἵσταμαι, ſto, ſubſiſto, perſto, ſtatuo. Vide ſeq.

Ἱστάω, ῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ, ſiſto. Vid. ἵστημι.

Ἱστέον, ſciendum. Ab ἵστημι.

Ἵστημι, ſtatuo, ſiſto, appendo, pondero. Ab his f. στήσομαι, ſtabo. a. 1. στῆσαι, & στήσασθαι, ſtatuere. perf. ἕστηκα, ſteti; in partic. ἑστὼς, ἑστῶσα, ἑστὼς, ſtans; in inf. ἑστηκέναι, ſtare; ἱστάναι, ſtatuere, ἑστάναι, ſtare, στὰς, ſtans, &c. Ὀρθὸν οὖς ἵστησιν, arrigi aures, Soph. El. 27. Ἐνταῦθα στησόμεθα τοῦ λόγου, Dem. βασιλέα, Plat.

Ἱστίη, ſ. ἱστίη, ης, ἡ, Ion. pro ἑστία, focus, Veſta.

Ἱστιητήριον, ου, τὸ, convivatorium, locus epulationis, pro ἑστιατήριον, Ion.

Ἱστιοδρομέω, ῶ, f. ήσω, paſſis velis feror, non remis impellor. Ex ἱστίον, & δρόμος, *curſus*.

Ἱστιοκώπη, ης, ἡ, navigatio, quæ fit velo & remis. Ex ἱστίον, & κώπη, *remus*.

Ἱστίον, ου, τὸ, velum navis, textum, velum, velamen. Ab ἱστός.

Ἱστιοῤῥάφος, ου, ὁ καὶ ἡ, velorum ſutor, qui vela conſuit; (2) doloſus, aſtutus. Ex ἱστίον, & ῥάπτω, *ſuo*.

Ἱστοβοεὺς, έως, ὁ, lignum aratri longius, quod inter utrumque bovem eſt medium, temo. Ex ἵστημι, & βοῦς, *bos*.

Ἱστοβόη, ης, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἱστοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali nautici. Ab ἱστὸς, & δέχομαι, *recipio*.

Ἱστοκεραία, ας, ἡ, antemna. Ex ἱστὸς, & κεραία, quod idem notat.

Ἱστοπέδη, ης, ἡ, pes mali nautici, lignum rectum e carina adſurgens, cui alligatur malus. Ex ἱστὸς, & πέδη, *pedica*.

Ἱστόπους, οδος, ὁ, pes textorii mali, ſeu ligni, e quo ſtamina ducta ſunt. Ex ἱστὸς, & ποῦς, *pes*.

Ἱστορέω, ῶ, f. ήσω, inquiro, ſciſcitor; (2) viſo, luſtro; (3) memoriæ trado, litteris prodo; (4) ſciſcitando vel percontando audio, vel cognoſco. Τόλμησον εἰπεῖν εἴ φρονεῖς ἅ σ' ἱστορῶ, Soph. Trach. 408. Βουλόμενος ἱστορῆσαι τὴν πόλιν, Plut. Ab ἵστωρ.

Ἱστορία, ας, ἡ, cognoſcendi ſtudium; (2) luſtratio locorum; (3) percontatio, inquiſitio; (4) commentatio; (5) hiſtoria, rerum geſtarum expoſitio; (6) ſenſus Scripturæ hiſtoricus ſive litteralis. Ab eod.

Ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, ad hiſtoriam pertinens; (2) hiſtoricus, hiſtoriarum ſcriptor. Ab ἱστορία.

Ἱστορικῶς, *Adv.* hiſtorice, hiſtoricorum more; (2) ſenſu litterali. Ab ἱστορικός.

Ἱστοριογράφος, ου, ὁ, hiſtoriographus, hiſtoriarum ſcriptor. Ex ἱστορία, & γράφω, *ſcribo*.

Ἱστόριον, ου, τὸ, argumentum, fides ſeu probatio rei alicujus, apud Hippocr. Ab ἵστωρ.

Ἱστοριοσυγγραφεὺς, έως, ὁ, hiſtoriarum ſcriptor. Ab ἱστορία, & συγγραφεύς.

Ἱστὸς, οῦ, ὁ, malus navis; (2) inſtrumentum textorium, e quo ſtamina ducuntur; (3) ipſa tela. Ab ἵστημι.

Ἱστουργεῖον, ου, τὸ, textrina. A ſeq.

Ἱστουργέω, ῶ, f. ήσω, telas tracto, telam texo. Ab ἱστουργός.

Ἱστουργία, ας, ἡ, textura, telæ contextio. Ab eod.

Ἱστουργικὸς, ἡ, ὸν, ad textorem, vel artem texendi pertinens. Hinc ἱστουργικὴ, ſc. τέχνη, ars textoria. Ab eod.

Ἱστουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui telas conficit, textor, textrix. Ex ἱστὸς, & ἔργον, *opus*.

ἽΣΤΩΡ, ορος, ὁ καὶ ἡ, ſciens, peritus; (2) teſtis, judex, arbiter.

Ἰσχάδιον, ου, τὸ, caricula. Dim. ab ἰσχὰς, *carica*.

Ἰσχαδοπώλης, ου, ὁ, caricarum venditor. Ex ἰσχὰς, & πωλέω, *vendo*.

Ἰσχαδόπωλις, ιδος, ἡ, caricarum venditrix. Ex iiſd.

Ἴσχαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiſtens ſanguinem, ſiſtendi ſanguinis vim habens. Ex ἴσχω, *cohibeo*, & αἷμα, *ſanguis*.

Ἰσχαίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio, pro ἰσχναίνω, ab ἰσχνὸς, *macilentus*.

Ἰσχαλέος, έα, έον, macer. Ab eod.

Ἰσχανάω, ῶ, inhibeo, retineo; (2) appeto, deſidero, Poët. Hinc ἰσχανάα, cupit pro ἰσχανᾷ, per dialyſin, ἰσχανόων, deſiderans, cupidus, pro ἰσχανῶν. Αὐτὸν τ ἰσχανάασκον, Il. 15, 723. Τὴν ὅγ' ὑπ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν, ib. 23 300. Ab ἴσχω, *habeo*.

Ἰσχάνω, Poëticum, comprimo, contine Δέος ἰσχάνει ἄνδρας, Il. 14, 387. Ὁπότ κρύος ἀνέρας εἴργον Ἰσχάνει, Heſiod. Ἔργ. 493 Ab eod.

Ἰσχὰς, άδος, ἡ, carica, ficus arida; (2) ficus quævis. Ab ἰσχνός.

Ἰσχιαδικὸς, ἡ, ὸν, ad coxendicis dolores faciens; (2) qui coxarum dolores patitur. Ab ἴσχις.

Ἰσχιακὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ἰσχιὰς, άδος, ἡ, ut ἰσχιὰς νόσος, coxendicum dolor.

Ἰσχίον, ου, τὸ, coxa, coxendix, lumbus. A eod.

ἼΣΚΙΣ, εως, ἡ, lumbus. Heſ.

Ἰσχναίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio. Ab ἰσχνός.

Ἰσχναλέος, έα, έον, macilentus, gracilis. Ab ἰσχναίνω.

Ἴσχνανσις, εως, ἡ, emaciatio, attenuatio, macies. Ab eod.

Ἰσχναντικὸς, ἡ, ὸν, extenuandi & emaciandi vim habens. Ab ἰσχναίνω.

Ἰσχνασία, ας, ἡ, emaciatio. Ab eod.

Ἰσχνολογία, ας, ἡ, nimis arguta de re aliqua diſputatio. Ex ἰσχνὸς, & λόγος, *ſermo*.

Ἰσχνομυθέω, ῶ, ſubtiliter loquor. Heſ. Suid. ἰσχνομυθοῦντες.

Ἰσχνομυθία, ας, ἡ, leptologia, Heſ. Suid. Ex ἰσχνὸς, & μῦθος, *ſermo*.

Ἰσχνόπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, graciles meatus habens. Ex ἰσχνὸς, & πόρος, *meatus*.

ἸΣΧΝΟ΄Σ, ἡ, ὸν, macer, gracilis, tenuis.

Ἰσχνοσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, exilia habens crura. Ex ἰσχνὸς, & σκέλος, *crus*.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas. Ab ἰσχνός.

Ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, vocis exilitas; (2) linguæ hæſitatio. Ab ἰσχνόφωνος.

Ἰσχνόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gracili & tenui voce eſt; (2) cui vox ſupprimitur, & ſiſtitur inter loquendum. Ex ἰσχνὸς, & φωνὴ, *vox*.

Ἰσχνόω, ῶ, emacio, macilentum reddo. Ab ἰσχνός· ἰσχνοῦται, extenuatur.

Ἰσχουρία, ας, ἡ, obſtructio veſicæ, urinæ in veſica ſuppreſſio. Ex ἴσχω, & οὖρον, *urina*

Ἰσχυρίζομαι, f. ίσομαι, contendo viribus; (2) nitor, fiduciam colloco; (3) adſevero, adfirmo. Ἰσχυρίζεσθαι περὶ τῶν νεκρῶν, Dem. τῷ νόμῳ, Xen. Ab ἰσχυρός.

Ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, ἡ, pertinacia, ſeu pervicacia in ſua ſententia, propoſitum tenax. Ab ἰσχυρογνώμων.

Ἰσχυρογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, obfirmatus in ſua ſententia, tenax propoſiti. Ex ἰσχυρὸς, & γνώμη, *ſententia*.

Ἰσχυροποιέω, ῶ, robuſtum ſeu validum reddo, corroboro, confirmo; ἰσχυροποιοῦμαι, corroboror. Ex ἰσχυρὸς, & ποιέω, *facio*.

Ἰσχυρόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicem validam habens, ſeu agens. Ex ἰσχυρὸς, & ῥίζα, *radix*.

Ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, validus, potens, fortis, vehemens. Ab ἰσχύς.

Ἰσχυρόω, ῶ, f. ώσω, robuſtum ſeu validum reddo, corroboro, confirmo. Ab ἰσχυρὸς.

Ἰσχυρῶς, *Adv.* valde, vehementer, admodum, enixe, naviter. Ab ἰσχυρὸς.

ἸΣΧΥ΄Σ, ύος, ἡ, robur, vires, potentia.

Ἰσχύω, f. ύσω, robuſtus ſum; (2) potens ſum, polleo, prævaleo, poſſum. Τανῦν δ' ἄθλον ἴσχουσιν βίον, ſuſtinent, Soph. Trach. 306. τοῖς ὅπλοις, Dem. σώμασι, Xen. Ab ἰσχύς.

Ἴσχω, habeo, teneo; (2) occupo, occupatum poſſideo; (3) cohibeo, coërceo, contineo, reprimo, impedio, repello; (4) retineo; (5) ſcatere facio; (6) valeo, de pretio; ἴσχομαι, hæreo, ſiſto gradum, deſino. Ἴσχειν ξύγγνοιαν, dare veniam, Soph. Ant. 66. Χαλεπὸν ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ſc. χεῖρας ἴσχειν, Ariſt. Lyſ. 507. Ab ἔχω.

Ἰσωνία, ας, ἡ, æquale pretium. Ex ἴσος, & ὠνέομαι, *emo*.

Ἰσώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui idem nomen habet. Ex ἴσος, & ὄνομα, *nomen*.

Ἴσως, *Adv.* æqualiter, æque, pariter; (2) fortaſſe, forſitan. Ab ἴσος.

Ἴσωσις, εως, ἡ, æquatio, comparatio. Ab ἰσόω.

Ἰταλία, ας, ἡ, Italia, regio Europæ. Ab Ἰταλός.

Ἰταλικὸς, ἡ, ὸν, Italicus; (2) Latinus. Ab Ἰταλία.

Ἰταλιώτης, ου, ὁ, Italus, magnæ Græciæ incola, qui eſt ex magna Græcia. Ab eod.

Ἰταλιῶτις, ιδος, ἡ, Itala. Ab Ἰταλιώτης.

Ἰταλὸς, οῦ, ὁ, Italus; (2) taurus, bos. Aliis Ἴταλος.

Ἰταμὸς, ἡ, ὸν, temerarius, præceps, protervus, trux, petulans, impudens. Ab ἴτης.

Ἰταμότης, ητος, ἡ, temeritas, procacitas, impudentia.

Ἰταμῶς, *Adv.* proterve, impudenter. Ab ἰταμός.

ἸΤΕ΄Α, ας, ἡ, & ἰτέη, ης, ἡ, ſalix.

Ἰτέϊνος, ίνη, ινον, ſalignus, qui e ſalice eſt. Ab ἰτέα.

Ἰτέον, eundum. Ab εἶμι, *eo*.

Ἰτεὼν, ῶνος, ὁ, ſalicetum, ſalictum, locus conſitus ſalicibus. Ab ἰτέα.

ἼΤΗΣ, ου, ὁ, temerarius, audax, præceps, impudens, magnanimus, animoſus.

Ἰτητικὸς, ἡ, ὸν, temerarius, præceps, temerarium reddens. Ab ἴτης.

Ἰτουραία, ας, ἡ, Ituræa. Nomen regionis Syr. *Montoſa*.

Ἴτρια, τὰ, ſumen, abdomen; (2) placentæ genus.

Ἰτριοπώλης, ου, ὁ, placentarum, quæ ἴτρια dicuntur, venditor. Ex ἴτριον, & πωλέω, *vendo*.

ἼΤΥΣ, υος, ἡ, circumferentia & curvatura rotæ, omnis extremitas rei rotundæ, umbo.

Ἰϋγὴ, ῆς, ἡ, clamor acutus. Ab ἰΰζω.

Ἰϋγμὸς, οῦ, ὁ, clamor acutus, ſtridor. Ab eod.

ἼΫΓΞ, γος, ἡ, torquilla, vel motacilla, avicula veneficis in uſu; (2) illecebræ amoris; (3) illecebræ quævis.

Ἰΰζω, acutum clamo, ſtrideo.

Ἰϋκτὴς, οῦ, ὁ, acutum clamans, ſtridens. Ab ἰΰζω.

Ἴφθιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἴφθιμος, ίμη, ιμον, viribus potens, robuſtus; (2) fortis, generoſus, animoſus. Ex ἶφι.

Ἶφι, *Adv.* valide, fortiter, magno animo. Ab ἴς.

Ἰφικρατίδες, ων, αἱ, genus calceamentorum, quæ ab Iphicrate nomen indepta ſunt.

Ἴφιον, roboris efficax, pingue; ut hinc ſit ἴφια μῆλα, apud Hom. Ab ἶφι.

Ἰχθύα, ας, & ἰχθύη, ης, ἡ, pellis arida marinæ ſquatinæ; (2) ferreus unguis, cujus uſus eſt in extractione & ſectione fœtus; (3) limatura, ſcobs, cæmentum. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυάω, ῶ, piſcor. Hinc ἰχθυάα, apud Hom. Odyſſ. 12, 95. pro ἰχθυᾷ, & ἰχθυάασκον, Ion. pro ἰχθύων, ἰχθύαον. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυβολεὺς, έως, ὁ, qui tridente piſces figit, piſcator. Ex ἰχθὺς, & βάλλω, *jacio*.

Ἰχθυβολέω, ῶ, piſces tridente figo, piſcor. Ἔτρεφεν ἰχθυβολεῦντα, κατέφλεγε τεθνεῶτα, Epigr. *De nave*. Ab ἰχθυβόλος.

Ἰχθυβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, piſces tridente figens, piſcator. Ex ἰχθὺς, & βάλλω, *jacio*.

Ἰχθύδιον, ου, τὸ, piſciculus, parvus piſcis. Dim. ab ἰχθύς.

Ἰχθύη, ης, ἡ, vid. ἰχθύα.

Ἰχθυήματα, ων, τὰ, ſquamæ piſcium; (2) ſcobs, ramentum. Ab ἰχθυάω.

Ἰχθυηρὸς, ρὰ, ρὸν, piſculentus, piſcarius; (2) aptus ad piſces. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυϊκὸς, ἡ, ὸν, ut ἰχθυϊκὴ πύλη, piſcaria porta. Ab eod.

Ἰχθύκεντρον, ου, τὸ, fuſcina tridens. Ab ἰχθὺς, & κέντρον, *ſtimulus, acumen*.

Ἰχθυοβολεὺς, έως, ὁ, idem quod ἰχθυβολεύς.

Ἰχθυοβολέω, ῶ, idem quod ἰχθυβολέω.

Ἰχθυοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἰχθυβόλος.

Ἰχθυόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a piſcibus depaſtus, aut depaſcendus. Ex ἰχθὺς, & βιβρώσκω, *comedo*.

Ἰχθυοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, piſci ſimilis. Ex ἰχθὺς, & εἶδος, *forma*.

Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, piſcoſus. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυοθήρας, ου, ὁ, piſcator. Ex ἰχθὺς, & θήρα, *venatio, indagatio*.

Ἰχθυοθηρευτικὴ, ῆς, ἡ, piſcatoria. Ab ἰχθὺς, & θηρεύω, *venor, capto*.

Ἰχθυόθηρον, vel ἰχθυόθηρος, rapum terræ.

Ἰχθυοκόλλα, ης, ἡ, Ichthyocolla, piſcis, cui glutinoſum eſt corium. Ex ἰχθὺς, & κόλλα, *gluten*.

Ἰχθυολκὸς, οῦ, ὁ, qui piſces reti e mari vel flumine trahit, piſcator. Ex ἰχθὺς, & ἕλκω, *traho*.

Ἰχθυολογέω, ῶ, de piſcibus diſſero.

Ἰχθυόλογος, ου, ὁ, qui de piſcibus diſſerit. Ab ἰχθὺς, & λόγος, *ſermo*.

Ἰχθυόμαντις, εως, ὁ, ex piſcibus futura prædicens. Ex ἰχθὺς, & μάντις, *vates*.

Ἰχθυονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, piſcibus imperans, piſcibus jus dicens. Ex ἰχθὺς, & νόμος, *lex*.

Ἰχθυοπώλαινα, ης, ἡ, piſcium venditrix. Ex ἰχθὺς, & πωλέω, *vendo*.

Ἰχθυοπωλεῖον, & ἰχθυοπώλιον, ου, τὸ, piſcaria, forum piſcarium, locus, ubi piſces venduntur. Ex iiſd.

Ἰχθυοπώλης, ου, ὁ, piſcium venditor. Ex iiſd.

Ἰχθυοτροφεῖον, ου, τὸ, piſcium vivarium, locus, ubi piſces aluntur. Ab ἰχθυοτρόφος.

Ἰχθυοτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui piſcibus alendis delectatur. Ab eod.

Ἰχθυοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui piſces alit, piſcinarius. Ex ἰχθὺς, & τρέφω, *alo*.

Ἰχθυουλκὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἰχθυολκός.

Ἰχθυοφαγέω, ῶ, piſcibus victito. Ab ἰχθυοφάγος.

Ἰχθυοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui piſcibus vivit, qui piſces comedit. Ex ἰχθὺς, & φαγεῖν, *comedere*.

ἸΧΘΥ΄Σ, ύος, ὁ, piſcis.

Ἰχθυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, piſcoſus, piſculentus; (2) piſcis ſimilitudinem habens, piſcem referens. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυωδῶς, *Adv.* piſcium modo. Ab ἰχθυώδης.

Ἰχνάομαι, ῶμαι, veſtigo, veſtigiis conſequor. Ab ἴχνος.

Ἰχνεία, ας, ἡ, veſtigatio, indagatio. Ab ἰχνεύω.

Ἰχνελάτης, ου, ὁ, veſtigator. Ab ἴχνος, & ἐλαύνω, *perſequor*.

Ἴχνευμα, ατος, τὸ, veſtigatio. Ab ἰχνεύω.

Ἰχνεύμων, ονος, ὁ, Ichneumon, quaſi inveſtigator Crocodili; (2) genus veſpæ. Ab eod.

Ἴχνευσις, εως, ἡ, indagatio, inveſtigatio. Ab eod.

Ἰχνευτὴς, οῦ, ὁ, veſtigator, indagator. Ab eod.

Ἰχνεύω, f. εύσω, veſtigo, veſtigiis conſequor. Τὰ μὲν γὰρ ὄρη οἷον δεῖ καὶ ἰχνεύειν, Xen. Ab ἴχνος.

Ἰχνηλασία, ας, ἡ, inveſtigatio, indago. Ab ἰχνηλάτης.

Ἰχνηλατέω, ῶ, indago, inveſtigo. Ἰχνηλατεῖν τἀληθὲς, Philo. Ab ἰχνηλάτης.

Ἰχνηλάτης, ου, ὁ, inveſtigator, indagator, qui aliquid veſtigiis conſequitur. Ex ἴχνος, & ἐλαύνω, *perſequor*.

Ἴχνιον, ου, τὸ, veſtigium; ἴχνια, τὰ, veſtigia. Dim. ab ἴχνος.

Ἰχνοβάτης, ου, ὁ, qui veſtigiis inſiſtit. Ex ἴχνος, & βαίνω, *incedo*.

Ἰχνογραφία, ας, ἡ, deſcriptio operis futuri, forma, ichnographia. Ex ἴχνος, & γράφω, *ſcribo*.

Ἰχνοπέδη, ης, ἡ, laqueus pedum, rete, caſſis. Ex ἴχνος, & πέδη, *pedica*.

ἼΧΝΟΣ, εος, τὸ, veſtigium, i. e. ima pars pedis; (2) veſtigium, i. e. ſignum, quod pes ſolo vel alii rei molli imprimit

Ἰχνοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, veſtigia alicujus luſtro. Ex ἴχνος, & σκοπέω, *inſpicio*, *luſtro*.

Ἰχνοσκοπία, ας, ἡ, indagatio ferarum ex veſtigiis. Ex iiſd.

ἸΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, ſanies, tabum, pus, humor ſeroſus, vel cruor, proprie deorum, ſecundum Homerum.

Ἰχωρίζω, puro, Gl. V. unde ſuppuratus. Ab ἰχὼρ, *pus*.

Ἰχωροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humoris ſeroſi ſpeciem habens, ſaniem referens. Ab ἰχὼρ, & εἶδος, *ſpecies*.

Ἰχωῤῥοέω, ῶ, humore ſeroſo aut ſanie fluo. Ab ἰχὼρ, & ῥοὴ, *fluxus*.

Ἶψ, ἰπὸς, ὁ, pl. ἶπες, vermis cornua adrodens; (2) vermis vites infeſtans. Ab ἴπτω, *lædo*.

ἸΩ', heu! eho! proh!

Ἰωαθὰμ, ὁ, Jotham. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *A Deo profectus*.

Ἰωακεὶμ, ὁ, Joachim. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Dominus excitabit ipſum*.

Ἰωάννα, Joanna. Nomen mulieris Hebr. *Gratioſa*.

Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὁ, Joannas. Nomen viri Hebr. *Gratioſus*.

Ἰωάννης, ου, ὁ, Joannes. Nomen viri Hebr. *Gratioſus*.

Ἰὼβ, ὁ, Jobus. Nomen viri Hebr. *Ejulans*.

ἸΩΒΗΛΑΓΟΣ, ου, ὁ, Jubilæus.

ἸΩΓΗ', ῆς, ἡ, tegmen; tectura; protectio; quies; littus; (2) vox; clamor.

Ἰώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, violaceus, violæ ſimilis; (2) rubiginoſus, ferrugineus; (3) venenoſus. Ab ἴον vel ἰός.

ἸΩΗ', ῆς, ἡ, vox, clamor; (2) flatus.

Ἰωὴλ, ὁ, Joel. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Adquieſcit*.

Ἰωκὴ, ῆς, ἡ, perſecutio, impetus, quaſi διωκὴ, a διώκω, *perſequor*; in accuſ. ἰῶκα, per metaplaſmum pro ἰωκήν.

ἸΩΝ, ωνος, ὁ, Ion, filius Xuthi, nepos Hellenis; (2) Ionicus.

Ἰὼν, *Interject.* eho, heus! Ab ἰώ.

Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, Jonas. Nomen viri Hebr. *Columbus*.

Ἴωνες, Ἰώνων, οἱ, Iones, populus Græcus. Ab Ἴων.

Ἰωνιὰ, ᾶς, ἡ, violetum, locus, ubi naſcuntur violæ. Ab Ἴων.

Ἰωνία, ας, ἡ, Ionia, regio. Ab Ἴων.

Ἰωνίζω, Iones æmulor, Iones ſequor. Ab Ἴωνες.

Ἰωνικὸς, ἡ, ὸν, qui Ionum eſt, Ionum proprius, Ionicus. Ab eod.

Ἰωνικῶς, *Adv.* Ionice, Ionum more. Ab Ἰωνικός.

Ἰωνὶς, ίδος, ἡ, Ionica. Ab Ἴων.

Ἰωρὰμ, ὁ, Joram. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Ex Domino excelſus*.

Ἴωρος, ου, ὁ, locus montanus; (2) mons; (3) veſtibulum domus; (4) veſtibuli ſeu domus cuſtos. Ab οὖρος, *cuſtos*.

Ἰωσαφὰτ, Joſaphat. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Dominus judicabit*.

Ἰωσῆ, ὁ, Joſe. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Senex*.

Ἰωσὴφ, ὁ, Joſeph. Nomen viri Hebr. indeclinabile. *Addat*.

Ἰωσίας, ου, ὁ, Joſias. Nomen viri Hebr. *Qui eſt a Domino*.

Ἰῶτα, τὸ, Iota. Nomen litteræ Græcæ ἄκλιτον.

Ἰωτακισμὸς, οῦ, τὸ, vitium cum iota ſupra juſtum decorum extenditur, Diomed. quaſi ab ἰωτακίζω.

Ἰωχμὸς, οῦ, ὁ, perſecutio, hoſtilis infeſtatio. Pro διωχμὸς, a διώκω.

ἼΩΨ, ἴωπος, ὁ, iöps, piſcis nomen.

K.

K. Decima littera Græcorum, quæ Κάππα dicitur, & nomen habet ab Hebræorum Caph; (2) in numeris valet *viginti*, & cum lineola inferne poſita (͵κ) *viginti millia*.

Κάβαισος, edax, vorax, qui cibo expleri nequit. A κάβος.

ΚΑΒΑ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, caballus, equus clitellarius.

Κάβη, ης, ἡ, cibus, Suid. quaſi a κάπτειν, *edere*.

Κάβηξ, ηκος, ὁ, vel κάβαξ, larus, avis vorax; (2) verſutus, vafer. Lex. Gr. Ab eod.

ΚΑ'ΒΟΣ, ου, ὁ, menſuræ frumentaceæ genus; (2) menſura vinaria.

ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, Cancamum, lacrima ligni Arabici.

Κάγκανον, τὸ, herba quædam.

Κάγκανος, aridus. A καγκαίνω.

ΚΑΓΧΑ'ΖΩ, cachinnor, convitior. Καγχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου, Ariſt. Conc. 846.

ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, calefacio, arefacio, Heſ.

Καγχαλάω, ῶ, cachinnor, rideo; (2) exſulto ſummo gaudio; καγχαλόων pro καγχαλῶν, καγχαλάων, Il. 6, 514. Ἦπου καγχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί, Il. 3, 43. A καγχάζω.

Καγχασμὸς, οῦ, ὁ, cachinnatio, ipſa actio cachinnandi; (2) riſus effuſus. A καγχάζω.

Καγχαστὴς, οῦ, ὁ, cahinnator, qui lubenter cachinnatur, ſeu effuſius ridet. Ab eod.

Καγχαστικὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Καγχριδίας, ου, ὁ, ut καγχριδίας ἄρτος, panis hordeaceus; alias καγχρυδίας.

Κάγχρυς, ſ. κάγχρυ, roris marini fructus, Dioſc. Etiam ſine γ.

Κάγχρυς, αἱ, hordea, hordei farina; alias κάχρυς. A κάγχρυες, contr.

Κάδδος, κάδδιον, καδδίσκος, vide κάδος, κάδιον, καδίσκος.

Καδμεία, ας, ἡ, arx Thebana.

Καδμεία, ſive καδμία, ας, ἡ, lapis æroſus; (2) medicamentum metallicum.

Καδμεῖος, εία, εῖον, Cadmæus. Καδμεῖοι, Thebani, poſteri Cadmi. A Κάδμος.

Καδμείωνες, οἱ, Thebani. Ab eod.

Καδμηὶς, ίδος, ἡ, Cadmæa, Thebana. Ab eod.

Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, filius Agenoris, Ægyptius, & arcis Cadmææ, in Bœotia poſtea conditor.

Καδίον, ου, τὸ, parvus cadus, ſitella; (2) pera. Dim. a κάδος.

Καδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΚΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, cadus, dolium, vas vinarium, ſitula; (2) ſitella ſuffragiorum.

ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ου, ὁ, herbula Syriaca arboribus & ſpinis ſe circumvolvens.

ΚΑ'ΖΩ, f. κάσω, orno, exorno, decoro, excolo, inſtruo. Unde uſitatum apud Poët. κεκασμένος, ornatus, perfect. part. paſſ. ἐκέκαστο, pl. p. paſſ. ornatus erat. Ἐκέκαστο ἐγχείῃ, Il. 2, 530. κάλλεϊ, ib. 13, 432. ἱπποσύνῃ, 23, 289. ὄλβῳ, πλούτῳ, ib. 24, 536. μαντοσύνῃ, Odyſſ. 9, 509. Καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, Il. 4, 339.

Καθὰ, *Adv.* velut, ſicut. Ex κατὰ, & ἅ.

Καθαγιάζω, f. άσω, conſecro; (2) cremo. Ex κατὰ, & ἁγιάζω, quod idem ſignificat.

Καθαγίζω, f. ίσω, conſecro; (2) ſolvo juſta, perago exſequias; (3) adoleo, cremo, uro. Καθαγίζειν τὸ σῶμα τινὸς, Plut. Ex κατὰ, & ἄγος, *res ſacra*.

Καθαγισμὸς, οῦ, ὁ, conſecratio; (2) parentatio, parentalia. A καθαγίζω.

Καθαγνίζω, f. ίσω, purifico; (2) expio. Πυρὶ καθηγνίσαι δέμας, Eur. Or. 40. Ex κατὰ, & ἁγνίζω, quod idem notat.

Καθαιμακτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, valde cruentatus. A καθαιμάσσω.

Καθαιμάσσω, f. άξω, cruento, valde cruento. Μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην, Eur. Or. 1504. Σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα, id. Andr. 588. Ex κατὰ, & αἱμάσσω, *cruento*.

Καθαιματόω, ῶ, f. ώσω, cruento. Πληγὲν (τὸ παιδίον) μαχαίρᾳ τῇδε φονίας φλέβας, καθαιματώσει βωμὸν, Ariſt. Θεσμ. 702. Ex κατὰ, & αἱματόω, quod idem notat.

Καθαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſanguinolentus, cruentus. Ex κατὰ, & αἷμα, *ſanguis*.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, deſtructio, ſubverſio, demolitio; (2) cædes. A καθαιρέω.

Καθαιρετέος, έα, έον, evertendus. Ab eod.

Καθαιρέτης, ου, ὁ, dejector, everſor, vaſtator; (2) interfector. Ab eod.

Καθαιρετικὸς, ὴ, ὸν, evertendi item minuendi vim habens. Ab eod.

Καθαιρέω, ῶ, detraho, everto, deſtruo; καθελεῖν, a. 2. inf. deducere, dejicere, minuere. part. καθελὼν, qui minuit, &c. καθαιρέομαι, οῦμαι, dejicior, evertor, imminuor; καθαιρεθεὶς, a. 1. depoſitus, dejectus, &c. Καθαιρεῖν τὰς στήλας, reſcindere, Dem. τὸ ἀξίωμα, Plut. ψήφισμα, id. Καθαιρεῖσθαι, Act. 19, 27. Ex κατὰ, & αἱρέω, *tollo*.

ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, p. αρκα, purgo, mundo; (2) luſtro, expio; (3) flagris cædo. a. 1. ἐκάθηρα, purgavi. paſſ. ἐκαθάρθην, part. καθαρθεὶς, purgatus. Καθαίρειν καθαρμὸν, Plat. Ὄμβροις γῆ καθαίρεται, Ariſtot.

Καθάλλομαι, deſilio. Καθάλλεσθαι ἀπ' ὀχθῶν, Xen. Ex κατὰ, & ἅλλομαι, *ſalio*.

Καθαλμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aliquantum ſalſus; (2) ſalſus, Nicand. Ex κατὰ, & ἅλς, *ſal*.

Κάθαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſale conſperſus; (2) ſubſalſus. Ex iiſd.

Καθαμαξεύω, Ex κατὰ, & ἁμαξεύω, plauſtrum duco, agito. Hinc in uſu καθαμαξευμένος, in perf. paſſ. tritus, trivialis, καθαμαξευθὲν, a. 1. paſſ. tritum.

Κάθαμμα, ατος, τὸ, vinculum, nodus. Ex κατὰ, & ἅμμα, quod idem ſignificat.

Καθαμμίζω, arena obruo. Ex κατὰ, & ἄμμος, *arena*.

Καθάπαν, pro καθ' ἅπαν, *Adv.* omnino, in univerſum.

Καθάπαξ, *Adv.* omnino, prorſus. Ex κατὰ, & ἅπαξ, *ſemel*.

Καθάπερ, *Adv.* ſicut, veluti, ut, ceu, quaſi, tanquam. Ex κατὰ, & ἅπερ.

Καθαπερανεὶ, veluti, quaſi, ac ſi. Ex καθάπερ, ἂν, & εἰ.

Καθαπερεὶ, veluti, quaſi, ac ſi.

Καθαπτικὸς, ἡ, ὸν, invectivus, mordax. A καθάπτομαι, *impeto*.

Καθάπτομαι, attingo, tango, taxo, impeto, pungo, mordeo, manus injicio, invado. f. καθάψομαι, a. 1. καθηψάμην, καθῆψω, tetigiſti, pupugiſti. Καθηψάμην τυραννίδος, Plut.

Καθαπτὸν, tactionale, Guil. Bud. A καθάπτομαι, *tango*.

Καθαπτὸς, ligatus, adſtrictus, inductus. A καθάπτω, *adapto*.

Καθάπτω, adapto, annecto, necto, alligo, a. 1. καθῆψα. Οἷον τόδ' ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς, Soph. Trach. 1068. ſcil. *malum*. Ex κατὰ, & ἅπτω, *necto*.

Καθάργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mundus, munditiem ſervans. A καθαίρω.

Καθαρεύω, f. εύσω, purgo; (2) ſum purus. Καθαρεύειν τῶν τοιούτων τὴν πόλιν, Plut. Ab eod.

Καθαρίζω, f. ίσω, purgo, purifico, mundo. Τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν, Act. 15, 9. Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Luc. 17, 17. A καθαρός.

Καθάριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mundus, munditiem ſervans, delicatus, Ph. Ab eod.

Καθαριότης, ητος, ἡ, mundities, puritas. Ab eod.

Καθαρισμὸς, ȣ, ὁ, purificatio, purgatio; (2) expiatio, piaculum. A καθαρίζω.

Καθαρίως, *Adv.* munde, munditiem ſervando; (2) eleganter. A καθάριος.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. Hinc τὰ καθάρματα, ων, homines viles & abjecti; (2) ſacri & piaculares. A καθαίρω, *purgo*.

Καθαρμόζω, f. όσω, adapto, compono. Βρόχον λευκᾷ καθαρμόζουσα δέρᾳ, Eur. Hipp. 774. Ex κατὰ, & ἁρμόζω, *apto*.

Καθαρμὸς, ȣ, ὁ, purgatio, purificatio, luſtratio. A καθαίρω.

Καθαροποιέω, ῶ, purifico. Ex καθαρὸς, & ποιέω, *facio*.

Καθαρὸς, ρὰ, ρὸν, purus, mundus, nitidus, ſincerus, merus, candidus; (2) impermixtus, ſimplex; (3) qui ſe non contaminavit ſcelere; (4) expeditus, nullis impedimentis impeditus; (5) præſtans, excellens; ἄρτος καθαρὸς, purior panis, Gl. V. Siligineum. A καθαίρω.

Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, nitor, mundities; (2) puritas, innocentia. A καθαρός.

Καθαρπάζω, corripio. Ἐκ τε δεξιᾶς ξίφη καθαρπάζουσιν ἐξαιρούμενοι, Eur. Andr. 813. Ex κατὰ, & ἁρπάζω, *rapio*.

Καθάρσιον, ȣ, τὸ, purgatio, expiatio, luſtratio, piaculum; καθάρσια, ſacra expiatoria, piacula, expiamenta. A κάθαρσις.

Καθάρσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purgatorius, luſtralis, expiatorius. Ab eod.

Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) expiatio, luſtratio. A καθαίρω.

Καθαρτέον, purgandum. Ab eod.

Καθαρτὴρ, ηρος, ὁ, purgator; (2) luſtrator, expiator. Ab eod.

Καθαρτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purgativus, purgandi vim habens, expiativus. Hinc τὰ καθαρτήρια, ων, purgationes, & τὸ πῦρ καθαρτήριον, ignis purgatorius, purgatorium. Ab eod.

Καθαρτὴς, ȣ, ὁ, purgator; (2) expiator, luſtrator. Ab eod.

Καθαρτικὸς, ἡ, ὸν, purgativus, purgandi vim habens; (2) luſtralis. A καθαίρω.

Καθαρύλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dim. a καθαρὸς, ἄρτοι τῶν καθαρύλλων, Alexis, panis purior, vid. καθαρός.

Καθαρῶς, *Adv.* pure, nitide; (2) dilucide, manifeſte; (3) pura mente, candide, ſincere; (4) prorſus, omnino. Ab eod.

Καθαυαίνω, arefacio, exarefacio. Ex κατὰ, & αὐαίνω, *arefacio*.

Καθαυτὸν, *Adv.* ſeorſim; (2) per ſe, ſua ſponte. Ex κατὰ, & αὐτὸν, *ſe*.

Καθέδρα, ας, ἡ, cathedra, ſuggeſtum; (2) ſedes, ſella, ſedile; (3) locus exonerandæ alvi. Ex κατὰ, & ἕδρα, *ſella*.

Καθέζομαι, ſedeo, f. καθεδοῦμαι, ſedebo; καθέζεσθαι, etiam caſtra dicuntur alicubi ſubſiſtentia & manentia. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ' ἀρχῆς, Eur. Ph. 75. ἐς τὸ Ἡραῖον, Thuc. A κατὰ, & ἕζομαι, *ſedeo*.

Καθειμένως, *Adv.* remiſſe, parce, demiſſe. A καθειμένος, quod eſt perf. paſſ. a καθίημι.

Καθείργνυμι, & καθειργνύω, coërceo, cohibeo, concludo. Καθείργνυντο εἰς οἴκημα, Plut.

Καθείργω, f. ξω, idem, a. 1. καθεῖρξα. perf. paſſ. καθειργμένος. Εἶτα δὴ αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον, Ariſt. Nub. 749. Ex κατὰ, & εἴργω, *includo*.

Κάθειρξις, εως, ἡ, prohibitio, concluſio, coërcitio. A καθείργω.

Καθεῖς, unuſquiſque ſigillatim, unus poſt alium. Ex κατὰ, & εἷς, *unus*.

Καθεκάστην pro καθ' ἑκάστην, ſcil. ἡμέραν, quotidie, indies; καθέκαστον, καθ' ἕκαστον, ſingulatim.

Καθεκούσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, voluntarius. Ex κατὰ, & ἑκούσιος, quod idem ſignificat.

Καθεκτέον, retinendum eſt. A κατέχω.

Καθεκτικὸς, ἡ, ὸν, cohibens, continens, retinens. A καθεκτός.

Καθεκτὸς, ἡ, ὸν, qui contineri aut detineri poteſt; (2) qui fieri poteſt. A κατέχω.

Καθεκτῶς, *Adv.* ita, ut contineri, vel retineri queat. A καθεκτὸς.

Καθελκύω, f. ύσω, traho deorſum. Καθελκύειν τὰς ναῦς, Thuc. Ex κατὰ, & ἑλκύω, *traho*.

Καθέλκω, f. ξω, idem; καθέλκειν & καθελκύσαι τὰς ναῦς, naves in mare deducere. Ναῦς δὴ καθέλκειν τῷ πένητι μὲν δοκεῖ, Ariſt. Conc. 197. τὰς τριήρεις, Dem. Ex κατὰ, & ἕλκω, *traho*.

Κάθεμα, ατος, τὸ, monile ex variis gemmis in pectus mulierum deſcendens, ornamentum collare. Ex καθίημι, *demitto*.

Καθεξῆς, *Adv.* ordine, deinceps. Ex κατὰ, & ἑξῆς, quod idem notat.

Κάθεξις, εως, ἡ, retentio, conſervatio; (2) detentio. A κατέχω, *detineo, retineo*.

Καθερπύζω, f. ύσω, irrepo, ſerpo. Καθερπύσαντες ἀπὸ τῶν τειχῶν, Joſeph. Ex κατὰ, & ἑρπύζω, *ſerpo*.

Κάθεσις, εως, ἡ, ſedes, domicilium, diverſorium, habitatio; (2) demiſſio, dejectio, immiſſio, inſectatio. A καθέζω, vel καθίημι.

Καθεσμὸς, ȣ, ὁ, conſeſſus, ſedes. A καθέζομαι, *ſedeo*.

Καθεστηκότως, *Adv.* compoſite, animo compoſito & moderato. A καθεστηκὼς, quod eſt a καθίστημι.

Καθεστήκω, conſto, perſto, conſtanter permaneo, ut hinc ſit, f. 1. καθεστήξω, καθεστήξει, conſtabit.

Καθεστῶτα, ων, τὰ, ſtatus præſens, pro καθεστηκότα. A καθίστημι, *conſtituo*.

Καθετὴρ, ῆρος, ὁ, q. d. demiſſor, immiſſor. Inſtrumentum chirurgicum veſicarium; (2) lineamentum tortum, quod intra ulcera immittitur; (3) redimiculum, Ph. A καθίημι.

Κηθετηρισμὸς, ȣ, ὁ, operatio per catheterem. A καθετήρ.

Καθέτης, ȣ, ὁ, perpendiculum. Ph. A καθίημι.

Κάθετος, ȣ, ὁ, agnus, qui in mare demittebatur. A καθίημι.

Κάθετος, ȣ, ἡ, ſc. γραμμὴ, perpendiculum, linea perpendicularis, (2) altitudo rectis lineis ſubvecta, perpendiculariter ardua; (3) linea piſcatoria, hamus, rete. Ab eod.

Καθεύδω, f. καθευδήσω, dormio; (2) cum muliere rem habeo. imp. καθηῦδον, καθηῦδες, καθηῦδε, dormiebat. Οὐδ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεύδειν, Ariſt. Θεσμ. 486. Ex κατὰ, & εὕδω, *dormio*.

Καθεύρεμα, ατος, τὸ, inventum. Ex κατὰ, & εὕρεμα, quod idem ſignificat.

Καθεψέω, ῶ, f. ήσω, decoquo. Ex κατὰ, & ἕψω, *coquo*.

Καθεψιάομαι, ῶμαι, ſcommatis inceſſo, illudo. Ex κατὰ, & ἐψιάομαι, *colloquor*.

Καθέψω, idem & ex iiſd.

Καθηβάω, ῶ, idem quod ſimplex ἡβάω, *pubeſco*.

Καθηγεμονικὸς, ἡ, ὸν, ad præeundum & præcipiendum aptus. A καθηγεμών.

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, dux viæ; (2) ſuaſor; (3) præceptor. A καθηγέομαι.

Καθηγέομαι, ȣμαι, f. ήσομαι, dux ſum, duco, præeo. Καθηγήσατο δὲ Καίσαρος ὁ Ἀθηνόδωρος, Strab. τοῦ πολιτεύματος, Plut. Ex κατὰ, & ἡγέομαι, *duco*.

Καθηγητὴς, ȣ, ὁ, dux viæ; (2) inſtitutor, præceptor, doctor, monitor. A καθηγέομαι.

Καθηγουμένη, ης, ἡ, præfecta monaſterii, abbatiſſa. Ab eod.

Καθηγούμενος, ȣ, ὁ, præfectus monaſterii, abbas. Ab eod.

Καθηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, per voluptatem & luxum abſumo. Τοὺς τοῦ πολέμου καιροὺς καθηδυπαθῶν, Luc. Ex κατὰ, & ἡδυπαθέω, *voluptate fruor*.

Καθῆκον, οντος, τὸ, conveniens, decens; (2) officium. A καθήκω.

Καθηκόντως, *Adv.* ita, ut officium poſtulat, convenienter, decenter, rite. A καθῆκον.

Καθήκω, convenio, pertineo. Hinc καθήκει μοι *Imperſ.* convenit mihi, conſentaneum eſt mihi; officii mei eſt, partium mearum eſt. Ex κατὰ, & ἥκω, *accedo*.

Καθηλόω, ῶ, f. ώσω, clavo defigo, clavis configo, figo. Ex κατὰ, & ἡλόω, *clavis figo*.

Καθήλωσις, εως, ἡ, confixio, quæ fit clavis. A καθηλόω.

Καθηλωτὴς, ȣ, ὁ, confixor. A καθηλῶ.

Κάθημα, ατος, τὸ, monile idemque adeo, quod κάθεμα.

Κάθημαι, ſedeo; (2) maneo; (3) deſideo; (4) habito; (5) inſideo & obſideo; (6) caſtra metor. Καθῆσθαι ἐπὶ τῶν ἵππων, Xen. πρὸς τὸ πῦρ, Ariſt. ἐπὶ ταῖσι θύραις, id. χαμαὶ, id. Ex κατὰ, & ἧμαι, *ſedeo*.

Καθημέραν, *Adv.* in dies, ſingulis diebus, quotidie. Ex κατὰ, & ἡμέρα, *dies*.

Καθημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus, diurnus. Ex iiſd.

Καθημέριος, ία, ιον, idem & ex iiſd.

Καθημερόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in diem vivit, qui præſentibus rebus contentus, & minime ſolicitus de futuris eſt. Ex κατὰ, ἡμέρα, & βίος, *vita*.

Καθιδρόω, ῶ, deſudo, Gl. V. Ex κατὰ & ἱδρόω, *ſudo*.

Καθίδρυμα, ατος, τὸ, delubrum, Ph. Pulvinar, Ph. A καθιδρύω.

Καθιδρύνω, idem quod καθιδρύω.

Καθίδρυσις, εως, ἡ, dedicatio. A καθιδρύω.

Καθιδρύω, f. ύσω, colloco; (2) fundo, inſtituo, conſtituo, erigo; (3) dedico, conſecro. Ἐν γὰρ τοῖς τιμιωτέροις τὸ τιμιώτερον καθίδρυκεν ἡ φύσις, Ariſtot. Ὅποι καθιδρυθέντι διαγενοίμεθ᾽ ἄν, Ariſt. Av. 45. Ex κατὰ, & ἱδρύω, *conſtituo*.

Καθίδρως, Suid. laſſus uſque ad ſudorem. A κατὰ, & ἱδρὼς, *ſudor*.

Καθίεμαι, demittor, p. paſſ. καθειμένον, demiſſum. A καθίημι, *demitto*.

Καθιερεύω, f. εύσω, ſacrifico, ſacris operor; (2) ſacro, dedico, conſecro. Ex κατὰ, & ἱερεύω, *ſacro*.

Καθιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, devoveo. Τὰ δ᾽ ἐργαλεῖα καθιερώσει Μυνδίας ἀνακτόροις, Lyc. 950. τῷ θεῷ τὴν δεκάτην, Plut. Ex κατὰ, & ἱερόω, *ſacro*.

Καθιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio, devotio. A καθιερόω.

Καθιερωτέα, conſecranda.

Καθιζάνω, ſedeo, inſideo, reſideo; (2) conſtituo. Ἐφ᾽ ἅπαντα τὰ βλαστήματα καθιζάνειν, Iſocr. Ex κατὰ, & ἱζάνω, *ſedeo*.

Καθίζω, f. ίσω, ſedere facio ſeu jubeo, colloco; (2) conſtituo; (3) ſedeo; (4) conſideo ut judex; (5) ſido; (6) obſideo, circumſideo, ut exercitus; καθίζομαι, ſedeo. Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα, Ariſt. Nub. 253. Στένει ἢν μὴ ᾽πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου, id. Veſp. 90. Ex κατὰ, & ἵζω, *ſedere facio*.

Καθίημι, demitto, ſubmitto; (2) immitto; καθεὶς, demittens; καθεὶς in a. 2. qui demiſit; καθιέναι, demittere; καθῆκα, demiſi; p. poët. καθέηκα, p. paſſ. καθειμένος, demiſſus, dejectus; & de barba promiſſus, promiſſaque barba, Virg. Καθίημι τὸν πώγωνα, τὸ ἱμάτιον, βοστρύχους. Ex κατὰ, & ἵημι, *mitto*.

Καθικετεύω, f. εύσω, idem quod ſimplex ἱκετεύω, *ſupplico*.

Καθικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, contingo, adſequor. Μέσον κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο, percuſſit, Soph. Oed. Tyr. 818. Ex κατὰ, & ἱκνέομαι, *accedo*.

Καθιμάω, ῶ, f. ήσω, fune loreo demitto; (2) demitto. Ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα δήσας σαυτὸν, Ariſt. Veſp. 378. Ex κατὰ, & ἱμάω, *loreo fune extraho*.

Καθίμησις, εως, ἡ, demiſſio per funem loreum. A καθιμάω.

Καθιππάζομαι, f. άσομαι, equo decurro; (2) in equo, vel equitatu incurſo. Καθιππάζεσθαι τῆς φιλοσοφίας, ſe exercere in, Laert. Ex κατὰ, & ἱππάζομαι, *equo vehor*.

Καθίππευσις, εως, ἡ, invaſio & incurſio, quæ fit in equo; (2) adequitatio. A καθιππεύω.

Καθιππεύω, f. εύσω, perequito, equitando decurro. Ex κατὰ, & ἱππεύω, *equito*.

Καθιπποκρατέω, ῶ, f. ήσω, equis ſeu equeſtribus copiis vinco. Ex κατὰ, & ἱπποκρατέω, quod idem notat.

Καθιπποτροφέω, ῶ, f. ήσω, in alendis equis inſumo. Ex κατὰ, & ἱπποτροφέω, *equos alo*.

Καθίπταμαι, vel καθίπτημι, f. πτήσομαι, devolo, volando deſcendo. Ex κατὰ, & ἵπταμαι, *volo*.

Κάθισις, εως, ἡ, ſeſſio, ſeſſus. A καθίζω.

Κάθισμα, ατος, τὸ, ſeſſio; (2) ſedile, ſella.

Καθιστάνω, & καθιστάω, ῶ, f. καταστήσω, idem quod καθίστημι.

Καθίστημι, vel καθίσταμαι, conſtituo; (2) inſtituo; (3) colloco; καθίσταμαι, fio, ſum. Ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται, Eur. Ph. 51. Πανταχῇ φυλακαὶ καθεστήκασι, Ariſt. Av. 1166. Καταστήσω σ᾽ ἐγὼ τύραννον, ibid. 1678. Ex κατὰ, & ἵστημι, *ſiſto*.

Καθὸ, *Adv.* ſicut; (2) in quantum, quatenus. Ex κατὰ, & ὃ, *quod*.

Καθοδηγέω, ῶ, f. ήσω, dux viæ ſum, deduco. A καθοδηγός.

Καθοδηγία, ας, ἡ, viæ deductio. Ab eod.

Καθοδηγὸς, οῦ, ὁ, dux viæ, ſeu itineris, deductor. Ex κατὰ, & ὁδηγὸς, *dux viæ*.

Κάθοδος, ου, ἡ, deſcenſus, migratio ex aliquo loco; (2) reditus; plerumque exſulum, in patriam. Ex κατὰ, & ὁδὸς, *via*.

Καθολικὸς, ἡ, ὸν, univerſalis; (2) perpetuus. Ex κατὰ, & ὅλος, *totus*.

Καθολικῶς, *Adv.* univerſaliter, in univerſum. A καθολικός.

Καθόλου, *Adv.* prorſus, omnino, penitus, in univerſum, in genere, in ſumma. Ex κατὰ, & ὅλος, *totus, univerſus*.

Καθομαλίζω, f. ίσω, complano; (2) a ferocia in manſuetudinem redigo. Ex κατὰ, & ὁμαλὸς, *planus*.

Καθομηρίζω, idem quod ſimplex ὁμηρίζω, *Homerice induco, Homericis verſibus deſcribo*.

Καθομιλέω, ῶ, f. ήσω, conſuetudinem ſeu commercium habeo; (2) inſervio tempori; (3) alloquor, colloquor, & *in Paſſ.* in conſuetudinem abeo. Καθομιλεῖν τοῖς καιροῖς, Ariſtot. Ex κατὰ, & ὁμιλέω, *converſor*.

Καθομολογέω, ῶ, f. ήσω, confiteor; (2) paciſcor, deſpondeo. Καθωμολογημένος τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Πακόρῳ, Plut. Ex κατὰ, & ὁμολογέω, *ſimul dico, confiteor*.

Καθοπλίζω, f. ίσω, armo. Καθοπλίζειν τινα ὅπλοις, Chryſ. Ἰσχυρὸς καθωπλισμένος, Luc. 11, 21. Ex κατὰ, & ὁπλίζω, quod idem ſignificat.

Καθόπλισις, εως, ἡ, actio ipſa armandi. A καθοπλίζω.

Καθοπλισμὸς, οῦ, ὁ, inſtructio armis, armatura. Ab eod.

Καθορατικὸς, ἡ, ὸν, perſpicax. A καθοράω.

Καθοράω, ῶ, deſpicio, deſpecto, deorſum adſpicio; (2) perſpicio, oculis luſtro; (3) animadverto. Ἀτενέσιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς καθορῶν, fixis, Luc. Καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διὸς, Ariſt. Pace, 178. Τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, Rom. 1, 20. Ex κατὰ, & ὁράω, *intueor*.

Καθορίζω, f. ίσω, definio. Ex κατὰ, & ὁρίζω, quod idem ſignificat.

Κάθορμα, ατος, τὸ, collare, ornamentum. Heſ. Ex κατὰ, & ὅρμος, *monile*.

Καθορμίζω, f. ίσω, ſtationem ſubeo, in portum appello. Καθορμίζειν ἑαυτὸν εἰς ἡσυχίαν, Plut. Καθορμισάμενος ἐς τὴν Ἔφεσον, Thuc. Ex κατὰ, & ὁρμίζω, *navem in ſtationem ſubduco*.

Καθόρμιον, ου, τὸ, monile. Ex κατὰ, & ὅρμος, quod idem ſignificat.

Καθοσιόω, ῶ, f. ώσω, ſanctum reddo, ſanctifico; (2) expio; (3) conſecro, dico, devoveo; (4) ſacrifico. Καθοσιώσας τὴν πόλιν καθαρμοῖς, Plut. Ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα καθωσιώθη, Ariſt. Plut. 660. Ex κατὰ, & ὁσιόω, *ſanctifico*.

Καθοσίωσις, εως, ἡ, ſanctificatio, juſtificatio & condemnatio; (2) devotio, dicatio. A καθοσιόω.

Καθόσον, *Adv.* quantum. Ex κατὰ, & ὅσος, *quantus*.

Καθότι, *Adv.* eo quod. Ex κατὰ, & ὅ, τι, *quod*.

Καθυβρίζω, f. ίσω, inſolenter adficio injuriis, injuria laceſſo, dedecore adficio. Τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων, inſultans, Soph. Aj. 153. Ὡς μή τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ, Eur. Med. 1383. Οἵ τέ σου καθύβρισαν γέρας πατρὸς συλῶντες, Soph. Phil. 1353. Ex κατὰ, & ὑβρίζω, *injuria adficio*.

Καθυγραίνω, madefacio, humecto. Ex κατὰ, & ὑγραίνω, quod idem notat.

Κάθυγρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ſimplex ὑγρὸς, *humidus, madidus*.

Κάθυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquoſus, aquis abundans. Ex κατὰ, & ὕδωρ, *aqua*.

Καθυλακτέω, ῶ, f. ήσω, oblatro, latro in. Ex κατὰ, & ὑλακτέω, *latro*.

Καθυλομανέω, ῶ, frondibus & foliis luxurio, ſupervacuis frondibus ſilveſco. Ex κατὰ, & ὑλομανέω, *ſilveſco*.

Καθυμνέω, ῶ, f. ήσω, decanto, celebro. Ex κατὰ, & ὑμνέω, *canto*.

Καθυπερέχω, ſupero, ſuperior ſum, vinco. Ex κατὰ, & ὑπερέχω, *vinco*.

Καθύπερθε, vel καθύπερθεν, *Adv.* in ſummo loco, ſupra. Ex κατὰ, & ὕπερθεν, *ſupra*.

Καθυπερτερέω, ῶ, f. ήσω, præſto, ſuperior ſum. Ex κατὰ, & ὑπερτερέω, *ſum ſuperior*.

Καθυπέρτερος, έρα, ερον, ſuperior; (2) præſtantior; (3) ditior; (4) elatior. Hinc Superl. καθυπέρτατος, editiſſimus, ſupremus. Ex κατὰ, & ὑπέρτερος, *ſuperior*.

Καθυπισχνέομαι, οῦμαι, f. νήσομαι, promitto, polliceor; (2) voveo. Καθυπίσχετο τῷ θεῷ, Naz. Ex κατὰ, & ὑπισχνέομαι, *polliceor*.

Καθυπνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravi ſ. alto ſomno oppreſſus, graviter conſopitus. Ex κατὰ, & ὕπνος, *ſomnus*.

Κάθυπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Καθυπνόω, ῶ, f. ώσω, obdormio, ſomnium capio. Ἵνα δὲ καθυπνώσεις ἡδέως, Xen. A κάθυπνος.

Καθύπνωσις, εως, ἡ, obdormitio. A καθυπνόω.

Καθυποβάλλω, ſubjicio; (2) ſubgero, admoneo. Ex κατὰ, & ὑποβάλλω, *ſubjicio*.

Καθυπόκειμαι, ſubjacio, ſubſiſto, ſuppoſitus ſum. Ex κατὰ, & ὑπόκειμαι, quod idem notat.

Καθυποκρίνομαι, hiſtrionica actione capio, vel demulceo. Ex κατὰ, & ὑποκρίνομαι, *perſonam alicujus ago*.

Καθύποπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuſpectus. Ex κατὰ, & ὕποπτος, quod idem notat.

Καθυποτάσσω, vel καθυποτάττω, ſubigo, ſubjicio. Ex κατὰ, & ὑποτάσσω, quod idem ſignificat.

Καθυστερέω, ῶ, poſterior ſum, tardius venio, cedo, inferior ſum. Ex κατὰ, & ὑστερέω, quod idem notat.

Καθυστερίζω, f. ίσω, tardo, moror. Ex κατὰ, & ὕστερος, *poſterior*.

Καθυφαίνω, intexo, detexo. Ex κατὰ, & ὑφαίνω, *texo*.

Καθύφεσις, εως, ἡ, prævaricatio. A καθυφίημι.

Καθυφίημι, ſubmitto, remitto; (2) cedo; (3) prodo cauſam adverſariis, prævaricor; (4) ſubtraho. Τὸν δὲ καιρὸν τῶν πραγμάτων ἐάν τις ἑκὼν καθυφῇ, Dem. Ex κατὰ, & ὑφίημι, *ſubmitto*.

Καθύω, compluo. Ex κατὰ, & ὕω, *pluo*.

Καθωραΐζομαι, f. ίσομαι, glorior. Ex κατὰ, & ὡραΐζομαι, *exorno*.

Καθὼς, *Adv.* ſicut, prout, velut. Ex κατὰ, & ὡς.

ΚΑΙ`, *Conjunctio*, &, atque, ac; (2) etiam; (3) æque, perinde, ſic &; (4) quam, ac; (5) ſed, at; (6) nam; (7) aut; (8) igitur; (9) an vero; (10) ſubauditur; (11) abundat Attice. Hinc (12) κἂν vel καὶ ἂν, etiam, etiamſi, plane; (13) κἂν εἰ, quod ſi; (14) καὶ γὰρ, etenim, & quidem; (15) καί γε, quamquam, ſaltem, atqui; (16) καὶ δὴ, continuo, protinus, ideo, vel καὶ δὴ καὶ, & quidem, & certe, quin etiam; (17) καὶ εἰ, etſi, etiamſi; (18) καὶ ἢ, ſive; (19) καὶ μάλα, certe, ita, profecto; (20) καὶ μὴν, enimvero, & vero, & ſane, & profecto, porro, cæterum, jam vero, equidem; (21) καὶ μὴν καὶ, quin etiam; (22) καὶ μήν γε, at ſaltem, at vero; (23) καί τοι, atqui;

qui; at; etiam; quamquam; & quidem, & vero; proinde, itaque; & tamen; (24) καί τοι εἰ vel ἄν, quod ſi; (25) ϗ γάρ τοι, etenim; (26) ϗ ȣ̓, ϗ μὴ, non autem; (27) ϗ νὴ δία, atque adeo; (28) ϗ πάλαι, jam pridem; (29) καίπερ, quamvis, quamquam; (30) ϗ ταῦτα, idque præſertim; (31) ϗ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, atque hæc quidem ita ſe habent, ſed de his hactenus.

ΚΑΙΑ´ΔΑΣ, ȣ, ὁ, carcer ſubterraneus, in quem ſontes conjiciebantur apud Spartanos; (2) barathrum, ſive foſſa, in quam conjiciebantur apud eoſdem cadavera ſupplicio adfectorum.

Καϊάφας, α, ὁ, Caiphas. Nomen viri Hebr. *Circuitor* vel *blaſphemus.*

Καίγε, *Conj.* & quidem. Ex ϗ, & γε.

ΚΑΙΚΙ´ΑΣ, ȣ, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æſtivo ſpirans.

Καὶν, ὁ, Cain. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Adquiſitus.*

Καϊνὰν, ὁ, Cainan. Nomen viri Hebr. indeclinabile. *Poſſeſſor.*

Καινία, ας, ἡ, victoria cæde parta. Heſ. A καίνω.

Καινίζω, f. ίσω, novo; (2) renovo. A καινός.

Καινισμὸς, ȣ̃, ὁ, novatio, innovatio. A καινίζω.

Καινιϛὴς, ȣ̃, ὁ, innovator. Gl. V. A καινίζω.

Καινοδοξία, ας, ἡ, ſtudium & amor erga res novas. Ex καινὸς, & δόξα, *opinio.*

Καινολογία, ας, ἡ, ſermonis novitas, nova loquendi ratio. Ex καινὸς, *novus*, & λόγος.

Καινοπηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, novo quodam modo compactus. Ex καινὸς, & πήγνυμι, *compingo.*

Καινοποιέω, ῶ, res novas facio; (2) reficio, novo, innovo aliquid. A καινοποιός.

Καινοποιητὴς, ȣ̃, ὁ, novis artificiis in re aliqua utens. A καινοποιέω.

Καινοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, innovator, nova faciens. Ex καινὸς, & ποιέω, *facio.*

Καινοπραγία, ας, ἡ, rerum novarum deſignatio. Ex καινὸς, & πρᾶγος, *negotium.*

Καινοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, novitatem decentem habens. Ex καινὸς, & πρέπω, *decorus ſum.*

Καινοπρεπῶς, *Adv.* novitati convenienter. A καινοπρεπής.

ΚΑΙΝΟ`Σ, ἡ, ὸν, novus. Hinc ἐκ καινῆς, denuo, de integro.

Καινότης, ητος, ἡ, novitas. A καινὸς.

Καινοτομέω, ῶ, f. ήσω, innovo, res novas facio, res novas molior, metallum aut lapidem excido. A καινοτόμος.

Καινοτόμημα, ατος, τὸ, innovatio, rerum novatio novum inſtitutum. A καινοτομέω.

Καινοτομία, ας, ἡ, innovatio; (2) rerum novarum molitio; (3) novitas. A καινοτόμος.

Καινοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui novas vias ſecat; (2) qui novas res molitur. Ex καινὸς, & τέμνω, *ſeco.*

Καινότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo novæ viæ ſectæ & apertæ ſunt. Ex iiſd.

Καινοτόμως, *Adv.* nove, novo quodam more. A καινοτόμος.

Καινȣργέω, ῶ, f. ήσω, deſigno, res novas edo. Τὰ περὶ τȣ̀ς ἀνθρώπȣς καινȣργῆσαι, Luc. A καινȣργός.

Καινȣ́ργημα, ατος, τὸ, innovatio. A καινȣργέω.

Καινȣργίζω, f. ίσω, idem quod καινȣργέω.

Καινȣργισμὸς, ȣ̃, ὁ, innovatio. A καινȣργίζω.

Καινȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, innovator, nova operans. Ex καινὸς, & ἔργον, *opus.*

Καινόφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens amicus; (2) qui non iiſdem, ſed ſubinde novis rebus utitur. Ex καινὸς, & φίλος, *amicus.*

Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum. Ex καινὸς, & φωνὴ, *vox.*

Καινόω, ῶ, f. ώσω, novo, innovo, renovo. A καινὸς.

Καίνυμαι, vinco. Ἢ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο, Heſiod. Ἀσπ. 4. A καίνω.

ΚΑΙ´ΝΩ, perimo, interficio, occido. Παῖς πατέρα καίνῃ, Eur. Ph. 44.

Καινῶς, *Adv.* nove, novo modo. A καινός.

Καίομαι, ardeo, conflagro. p. paſſ. κεκαυμένος, combuſtus. Καιόμεναι δεταὶ, Il. 11, 553. πυρὶ, ib. 21, 361. A καίω, *uro.*

Καίπερ, *Conjunct.* etſi, quamvis. Ex ϗ, & περ.

Καίριος, ία, ιον, vel καίριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tempeſtivus, opportunus; (2) præcipuus, primarius; (3) lethalis. A καιρός.

Καιρίως, *Adv.* tempeſtive, opportune; (2) lethaliter. A καίριος.

Καιρόεις, όεσσα, όεν, bene textus; ut hinc ſit Homericum illud καιροσέων, nempe pro καιροεσσῶν, gen. pl. fœm. Od. 7, 107. A καῖρος.

ΚΑΙΡΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, occaſio, opportunitas temporis; (2) commoditas; (3) modus; (4) tempus.

ΚΑΙ῀ΡΟΣ, ȣ, ὁ, licium.

Καιροφυλακέω, ῶ, occaſionem obſervo & tempus, occaſioni immineo ad nocendum alicui. Ex καιρὸς, & φύλαξ, *cuſtos.*

Καιροφυλακτέω, ῶ, idem & ex iiſd.

Καιρόω, ῶ, ſtamen connecto. A καῖρος.

Καίρωμα, ατος, τὸ, connexio ſtaminis. A καιρόω.

Καίρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Καιρωϛὶς, ίδος, ἡ, textrix. Ab eod.

Καιρωϛρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καισαρ, αρος, ὁ, Cæſar. Nomen Latinum.

Καίτοιγε, *Conjunct.* quamquam. Ex ϗ, τοὶ, & γε.

ΚΑΙ´Ω, f. καύσω, & καύσομαι, p. κέκαυκα, uro, incendo, cremo, uſtulo; (2) uro, ut nix, vel frigus. a. 1. ἐκαύθην, 2. ἐκάην. Ὀυδὲ καίȣσι λύχνον, Matt. 5, 15. Ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μȣ, ἵνα καυθήσωμαι, 1 Cor. 13, 3.

Κακαγγελία, ας, ἡ, malum nuntium. A κακάγγελος.

Κακάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mala nuntians, malus nuncius. Ex κακὸς, & ἄγγελος, *nuncius.*

Κακάγγελτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malum nuncium habens; infauſti nuncii. A κακάγγελος.

ΚΑ´ΚΑΛΑ, ων, τὰ, muri. Heſ.

ΚΑΚΑΛΙ´Α, ας, ἡ, Cacalia, leontice, *herba.*

Κακανδρία, ας, ἡ, ignavia, timiditas. Ex κακὸς, & ἀνὴρ, *vir.*

Κακανέω, ῶ, excito. Vox Laconica.

ΚΑΚΑ´Ω, ῶ, caco; κακᾷν, cacare.

Κακέμφατον, ȣ, τὸ, dictio obſcæna; (2) oratio mali ominis. Ex κακὸς, & ἔμφατος.

Κακεντρέχεια, ας, ἡ, ſolertia ſubdola & malefica. A κακεντρεχής.

Κακεντρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, induſtrius & ſolers in re mala, aſtutus, verſutus, malitioſus. Ex κακὸς, & ἐντρεχὴς, *ſolers.*

Κακεργάτις, ιδος, ἡ, malefica. A κακὸς, & ἐργάτις, *operatrix.*

Κακεργέτης, ȣ, ὁ, maleficus, malum operans. Ex κακὸς, & ἔργον, *opus.*

Κακεργέτις, ιδος, ἡ, malefica. A præc.

Κακέσχατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, extreme malus & improbus. Ex κακὸς, & ἔσχατος, *extremus.*

Κακέφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo male loquuntur, inglorius, ignobilis, Heſ. Ex κακὸς, ἐν, & φημί, *dico, loquor.*

Κάκη, ης, ἡ, malitia, ignavia, timiditas, timor, pavor, quo fit, ut locus in acie deſeratur; (2) vitium. A κακός.

Κακηγορέω, ῶ, f. ήσω, maledico, vitupero, convitior. A κακήγορος.

Κακηγορία, ας, ἡ, maledicentia. Ab eod.

Κακηγόριον, ȣ, τὸ, maledicentia, ut, κακηγορίȣ δίκη, actio injuriarum.

Κακηγορίϛερος, maledicentior; κακηγορίϛατος, maledicentiſſimus. A ſeq.

Κακήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maledicus, obtrectator, vituperator. Ex κακὸς, & ἀγορεύω, *dico.*

Κακηγόρως, *Adv.* maledice, cum maledicentia. A κακήγορος.

Κακηπελέων. A Nicandro dicitur, ὁ κακῶς ἔχων, qui male habet, æger. A κακὸς, & πέλω, ſum, ad exemplum Homerici ὀλιγηπελέων, Il. 15, 24.

Κακία, ας, ἡ, malitia, malignitas; (2) vitium, vitioſitas; (3) peccatum, ſcelus; (4) ignavia, timiditas; (5) incommodum, malum, adflictio. A κακός.

Κακιζότεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, artem vituperans. Ex κακίζω, & τέχνη, *ars.*

Κακίζω, f. ίσω, vitupero. Ex κακίζομαι, ignavus fio, ſum timidus. A κακὸς, *malus.*

Κακίμηνος, adfertur pro adverſa luna natus, infelix. Ex κακὸς, & μὴν, *menſis.*

Κάκιον, *Adv.* pejus. A κακὸς, κακίων, *pejor.*

Κακισμὸς, ȣ̃, ὁ, vituperatio, ipſa actio vituperandi, probrum, detractio. A κακίζω.

Κάκιϛα, *Adv.* peſſime. A κακὸς, κάκιϛος, *peſſimus.*

ΚΑΚΚΑ´ΒΑ, ης, ἡ, perdix.

ΚΑΚΚΑ´ΒΑ, ας, ἡ, ſ. κακκάϐη, ης, ἡ, & κάκκαϐος, ȣ, ὁ, cacabus, olla teſtacea.

Κακκαϐίζω, caccabo, vox perdicum; (2) ulularum. A κακκάϐη.

Κακκάϐιον, ȣ, τὸ, parvus cacabus. Dim. a κακκάϐη.

Κακκαϐὶς, ίδος, ἡ, perdix.

Κακκάζειν, gallinarum cantus ad ovorum partum. Heſ. At Poll. Meleagridum.

Κακκάω, idem quod κακάω.

Κάκκη, ης, ἡ, merda.

Κακκείω, decumbere cupio, pro κατακείω. Ex κατὰ, & κείω, *cubiturio.*

Κακόϐιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male ſeu duriter vivens, duram vitam agens. Ex κακὸς, & ϐίος, *via.*

Κακοϐλαϛέω, ῶ, f. ήσω, male germino. A κακόϐλαϛος.

Κακοϐλαϛὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, male germinans, in germinando deficiens. Ex κακὸς, & ϐλαϛάνω, *germino.*

Κακόϐλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Κακοϐȣλία, ας, ἡ, malum conſilium, temeritas, perverſitas & pravitas in capiendis conſiliis. A κακόϐȣλος.

Κακόϐȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus malum eſt conſilium; malevolus. Ex κακὸς, & ϐȣλὴ, *conſilium.*

Κακογάμιον, ȣ, τὸ, nuptiæ malæ, ſive malo conſilio & non rite contractæ, ut κακογαμίȣ δίκη, accuſatio ob tales nuptias. Ex κακὸς, & γάμος, *nuptiæ.*

Κακογείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, malus vicinus. Ex κακὸς, & γείτων, *vicinus.*

Κακογένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male barbatus, cui tenuis vel rara eſt barba. Ex κακὸς, & γένειον, *barba.*

Κακόγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt malæ & inauſpicatæ linguæ, inauſpicatus; (2) miſerabilis. Ex κακὸς, & γλῶσσα, *lingua.*

Κακοδαιμονάω, ῶ, a malo genio ſive cacodæmone agor. A κακοδαίμων.

Κακοδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, ſum infelix, adverſa fortuna utor. Ab eod.

Κακοδαιμονία, ας, ἡ, infelicitas, calamitas. Ab eod.

Κακοδαιμονίζω, f. ίσω, infelicem judico, vel exiſtimo. Ab eod.

Κακοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſer, calamitoſus; (2) malus dæmon, malus genius

genius ſeu ſpiritus. Ex κακὸς, & δαίμων, *dæmon*.

Κακοδεκτεύω, male excipio, male accipio. Ex Heſ. A κακὸς, & δέχομαι, *capio*.

Κακοδιδασκαλέω, ῶ, f. ήσω, male doceo. Ex κακὸς, & διδάσκαλος, *doctor*.

Κακοδικία, ας, ἡ, malum & corruptum judicium. Ex κακὸς, & δίκη, *jus*.

Κακοδοξέω, ῶ, f. ήσω, ſum pravæ & malæ opinionis; (2) infamia laboro. Πρὸς δὲ τούτοις κακοδοξῶν, Xen. A κακόδοξος.

Κακοδοξία, ας, ἡ, mala opinio; (2) malum dogma; (3) infamia, ignominia. Ab eod.

Κακόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignobilis; (2) malæ famæ. Ex κακὸς, & δόξα, *fama*, *opinio*.

Κακόδȣλος, ȣ, ὁ, malus & infelix ſervus. Ex κακὸς, & δȣ̃λος, *ſervus*.

Κακοειμονία, ίας, ἡ, malus ac ſordidus veſtitus. A κακοείμων.

Κακοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, male indutus, perperam veſtitus, pannoſus, detrita veſte amictus. Ex κακὸς, & εἷμα, *veſtis*.

Κακοέπεια, ας, ἡ, ſermo vitioſus; (2) maledicentia, obtrectatio. Ex κακὸς, & ἔπος, *ſermo*.

Κακοεργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus ſum. A κακȣργός.

Κακοεργίη, ης, ἡ, Ion. pro κακοεργία, maleficium, improbitas. Ab eod.

Κακοεργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, maleficus. Ex κακὸς, & ἔργον, *opus*.

Κακοζηλία, ας, ἡ, male & infelix æmulatio, ſeu adfectatio. A κακόζηλος.

Κακόζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malus & infelix æmulator ſeu imitator, malus adfectator. Ex κακὸς, & ζῆλος, *æmulatio*.

Κακοζήλως, *Adv.* cum mala & infelici adfectatione. A κακόζηλος.

Κακοζωΐα, ας, ἡ, miſera vita, Ex κακὸς, & ζωὴ, *vita*.

Κακοήθεια, ας, ἡ, prava conſuetudo, malignitas. A κακοήθης.

Κακοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, male moratus; (2) malignus, malitioſus. Ex κακὸς, & ἦθος, *mos*.

Κακοηθῶς, *Adv.* maligne. A κακοήθης.

Κακοηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui mali ſoni eſt. Ex κακὸς, & ἦχος, *ſonus*.

Κακοθελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, malevolus, malignus. Ex κακὸς, & θέλω, *volo*.

Κακοθελία, & κακοθέλεια, ας, ἡ, malevolentia, obtrectatio. Ex iiſd.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia, proprie quum res male geruntur & diſponuntur. A κακοθήμων.

Κακοθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt corpore male conſtituto; (2) male digeſtus; (3) ignavus. Ex κακὸς, & τίθημι, *pono*.

Κακοθηνεῖν, infelicem eſſe, vel male habitum, κακοθηνεῖν dicuntur τὰ πρόβατα, oves, cum male proveniunt agni, ipſæque partu ſunt infelices, cum parva agnorum copia eſt. Ex κακὸς, & θὴν, *cumulus*.

Κακόθροος, *contr.* κακόθρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maledicus; (2) diabolus. Ex κακὸς, & θρόος, *murmur*, *vox*, *clamor*.

Κακοθυμία, ας, ἡ, malevolentia, animus malo adfectus. A κακόθυμος.

Κακόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui malo, ſeu malevolo animo eſt. Ex κακὸς, & θυμὸς, *animus*.

Κακοΐλιον, ȣ, τὸ, infelix Ilium; ſceleſtum Ilium. Ex κακὸς, & Ἴλιον, *Ilium*.

Κακοκαρπία, ας, ἡ, mala & infelix fructuum editio. A κακόκαρπος.

Κακόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male & infeliciter fructificans, malos fructus gignens. Ex κακὸς, & καρπὸς, *fructus*.

Κακοκέρδεια, ας, ἡ, Ion. κακοκερδίη, ης, ἡ, turpis quæſtus. Ex κακὸς, & κέρδος, *lucrum*, *quæſtus*.

Κακοκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infamis, qui malæ famæ eſt. Ex κακὸς, & κλέος, *fama*.

Κακόκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui crura habet exilia. Ex κακὸς, & κνήμη, *tibia*.

Κακοκρισία, ας, ἡ, parvum & iniquum judicium. Ex κακὸς, & κρίσις, *judicium*.

Κακολίμνηστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malum portum habens. Ex κακὸς, & λίμνη, *portus*.

Κακολογέω, ῶ, f. ήσω, male dico, obtrecto. Δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με, Marc. Marc. 9, 39. A κακολόγος.

Κακολογία, ας, ἡ, maledictio, vituperatio, obtrectatio, convitium. Ab eod.

Κακολογικὸς, ὴ, ὸν, vituperatorius. A præc.

Κακολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maledicus, vituperator. Ex κακὸς, & λόγος, *ſermo*.

Κακομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui male didicit, male doctus. Ex κακὸς, & μανθάνω, *diſco*.

Κακόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, malus vates, mala vaticinans. Ex κακὸς, & μάντις, *vates*.

Κακομάχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malorum machinator & excogitator. Ex κακὸς, & μαχανὴ, pro μηχανὴ, *machina*.

Κακομαχέω, ῶ, f. ήσω, malitioſe, improbe ac ſubdole pugno, dolo malo utor in pugna. Ex κακὸς, & μάχη, *pugna*.

Κακομετρέω, ῶ, male metio. A κακόμετρος.

Κακόμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male metiens. Ex κακὸς, & μέτρον, *menſura*.

Κακομηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui malum eſt conſilium; (2) fraudulentus, aſtutus. Ex κακὸς, & μῆδος, *conſilium*.

Κακομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, malam habens matrem. Ex κακὸς, & μήτηρ, *mater*.

Κακομήτης, ȣ, ὁ, malo conſilio utens, cujus mala ſunt conſilia. Ex κακὸς, & μῆτις, *conſilium*.

Κακομηχανάομαι, ῶμαι, mala machinor, mala ſtruo vel molior. A κακομήχανος.

Κακομηχανέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Κακομηχανία, ας, ἡ, mala ars, dolus, fraus, machinatio malorum. Ab eod.

Κακομήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malorum excogitator, malorum machinator. Ex κακὸς, & μηχανὴ, *machina*.

Κακομιμήτως, *Adv.* male imitando. Ex κακὸς, & μιμάομαι, *imitor*.

Κακόμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infortunatus. Ex κακὸς, & μόρος, *fatum*, *ſors*.

Κακομορφία, ας, ἡ, deformitas. A ſeq.

Κακόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deformis. Ex κακὸς, & μορφὴ, *forma*.

Κακόμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male, i. e. in vanum laborans. Ex κακὸς, & μόχθος, *labor*.

Κακονοέω, ῶ, malevolus ſum, male cogito. A κακόνοος.

Κακόνοια, ας, ἡ, malevolentia. Ab eod.

Κακόνοος, *contr.* κακόνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malevolus, male mente præditus. Ex κακὸς, & νόος, *mens*.

Κακόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui malis legibus utitur. Ex κακὸς, & νόμος, *lex*.

Κακονȣ́στατα, *Adv.* nimis malevole. A κακόνȣς.

Κακόνυμφος, ȣ, ἡ, quæ infeliciter nupſit. Ex κακὸς, & νύμφη, *ſponſa*.

Κακόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui male ſe gerit erga hoſpites, inhoſpitalis. Ex κακὸς, & ξένος, *hoſpes*.

Κακόνως, malevole. A κακόνȣς.

Κακοξύνετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in malis ſapiens ac prudens. Ex κακὸς, & ξύνετος, pro σύνετος, *ſapiens*.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, moleſtia, ærumna, calamitas, labor. A κακοπαθής.

Κακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, mala patior, adflictus ſum, tolero adverſa, vexor. Σὺ ȣ̃ν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃, 2 Tim. 2, 3. A κακοπαθής.

Κακοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus, adflictus, malis preſſus. Ex κακὸς, & πάθος, *adfectus*.

Κακοπαθῶς, *Adv.* ærumnoſe, male, aſpere. A κακοπαθής.

Κακόπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, malo patre ortus; (2) qui obſcuris eſt natalibus; (3) cui mala eſt patria. Ex κακὸς, & πατὴρ, *pater*, vel πατρὶς, *patria*.

Κακοπέτης, male volans. Ex κακὸς, & πέτομαι, *volo*.

Κακόπηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malam habens peram. Ex κακὸς, & πήρα, *pera*.

Κακοπινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impurus, ſordibus & illuvie fœdus; (2) malignus. Ex κακὸς, & πίνος, *ſordes*.

Κακόπλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male fictus, ſi ſit a πλάσσω, fingo, ſed affertur ex Hermog. pro errativus, ut ſit a πλάζομαι, *erro*.

Κακοπλώω, male navigo. Ex κακὸς, & πλώω, *navigo*.

Κακοποιέω, ῶ, f. ήσω, male facio, noceo, Luc. 6, 9. A κακοποιός.

Κακοποιία, ας, ἡ, maleficentia, maleficium, A κακοποιός.

Κακοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, maleficus, malis adficiens. Ex κακὸς, & ποιέω, *facio*.

Κακοπολιτεία, ας, ἡ, prava reipublicæ adminiſtratio, corruptus reip. ſtatus. Ex κακὸς, & πολιτεία, *reſpublica*.

Κακοπονητικὸς, ȣ̃, ex Ariſtot. affertur pro, peſſime adfectus ad labores tolerandos, ad laborem ineptus, debilis. Ex κακὸς, & πονέω, *laboro*.

Κακόποτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ſors mala, ſive difficilis eſt, infelix. Ex κακὸς, & πότμος, *ſors*.

Κακόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui infirmis eſt pedibus. Ex κακὸς, & πȣ̃ς, *pes*.

Κακοπραγέω, ῶ, f. ήσω, conflictor malis, infelix ſum. A κακοπραγής.

Κακοπραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, male factus. Ex Heſ. A κακὸς, & πράττω, *ago*, vel πρᾶγος, *negotium*.

Κακοπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis, ſeu gerendis; (2) infelicitas quævis, ſors dura, res adverſæ. A κακοπραγής.

Κακοπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, improbe ago; (2) improbas, ſeu malas res molior, male cogito. A κακοπράγμων.

Κακοπραγμοσύνη, ης, ἡ, nequitia, improbitas, calumnia. Ab eod.

Κακοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui malas res agit, qui ſe improbe gerit, litigioſus, calumniator. Ex κακὸς, & πρᾶγμα, *negotium*, *res*.

Κακοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mala facie præditus. Ex κακὸς, & πρόσωπον, *facies*.

Κακόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male pennatus, male volans. Ex κακὸς, & πτερὸν, *ala*.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, Ion. κακοῤῥαφίη, ης, ἡ, ſutela, malorum machinatio, inſidiæ, dolus, fraudes. A κακοῤῥάφος.

Κακοῤῥάφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malorum ſutor, dolorum machinator. Ex κακὸς, & ῥάπτω, *ſuo*.

Κακοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, maledicentia. A κακοῤῥήμων.

Κακοῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, maledicus. Ex κακὸς, & ῥῆμα, *verbum*.

Κακοῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, q. d. malo ſtrepitu linguæ proſequor, vel inſector. Οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακοῤῥοθεῖ; Ariſt. Ach. 582. Τίς ἡ γραῦς ἡ κακοῤῥοθοῦσά σε; id. Θεσμ. 903. Συγγόνους κακοῤῥοθεῖς; Eur. Hipp. 344. Ex κακὸς, & ῥοθέω, *cum impetu ſtrepituque feror.*

ΚΑΚΟ'Σ, ή, όν, malus, improbus, nequam; (2) infauſtus, pernicioſus; (3) ignavus, timidus; (4) ignobilis; (5) humilis, abjectus; (6) pauper; (7) vilis vetuſque. Hinc τὸ κακὸν, οῦ, *ſcelus, calamitas, damnum.*

Κακόσινος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum ſeu damnum inferens. Ex κακὸς, & σίνω, *noceo.*

Κακοσιτία, ας, ἡ, cibi faſtidium. A κακόσιτος.

Κακόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtomachi vitio cibum faſtidit. Ex κακὸς, & σῖτος, *cibus.*

Κακοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui malis eſt cruribus. Ex κακὸς, & σκέλος, *crus.*

Κακοσμία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A κάκοσμος.

Κάκοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum odorem ſpirans. Ex κακὸς, & ὀσμὴ, *odor.*

Κακόσπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, male ſementans, malum ſemen proferens ſeu habens. Ex κακὸς, & σπέρμα, *ſemen.*

Κακοσσόμενος, afferunt ex Hom. Il. α. 105. ſed legendum κάκ' ὀσσόμενος.

Κακοστατέω, ῶ, male ſto, male conſtitutus ſum. Ex κακὸς, & στατὸς, *ſtans.*

Κακοστόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus ſtomachus male adfectus eſt; (2) qui ſtomachum lædit. Ex κακὸς, & στόμαχος, *ſtomachus.*

Κακοστομέω, ῶ, f. ήσω, maledico, convitior; (2) male pronuncio. A κακόστομος.

Κακοστομία, ας, ἡ, vitium, quo quis male pronunciat verba alienæ linguæ. Ab eod.

Κακόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mali eſt oris, maledicus; (2) qui perperam pronunciat verba alienæ linguæ. Ex κακὸς, & στόμα, *os.*

Κακοσύμβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, male ſuadens, maleſuada, Gl. V. Ex κακὸς, & σύμβουλος, *ſuaſor.*

Κακοσύνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, prudentia abutens ad malum. Ex κακὸς, & συνετὸς, *prudens.*

Κακοσυνθεσία, ας, ἡ, malum fœdus; (2) mala compoſitio; (3) malorum ſtructura & machinatio. Ex κακὸς, & συντίθημι, *compono.*

Κακοσύνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, male compoſitus. Ex iiſd.

Κακοσύστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, male conſiſtens. Ex κακὸς, & συνίσταμαι, *conſiſto.*

Κακοσφυξία, ας, ἡ, gravitas pulſus. Ex κακὸς, & σφύξις, *pulſus venarum.*

Κακοσχημόνως, *Adv.* indecenter, turpiter. A κακοσχήμων.

Κακοσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, indecens, indecorus. Ex κακὸς, & σχῆμα, *forma.*

Κακοσχολία, ας, ἡ, otium inutile, otium, quod malis rebus teritur. A κακόσχολος.

Κακόσχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, otio male utens, malis rebus otium impendens; (2) male feriatus, improbus. Ex κακὸς, & σχολὴ, *otium.*

Κακότακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, male ordinatus. Ex κακὸς, & τάττω, *ordino.*

Κακοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, malis artibus utor, (2) malis artibus adultero & depravo. Κακοτεχνῶν δὲ φαίνῃ περὶ τὰς διαθήκας, Dem. A κακότεχνος.

Κακοτέχνης, idem quod κακότεχνος.

Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars, quæ ad hominum perniciem convertitur, maleficium. Ab eod.

Κακοτέχνιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κακότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, malis artibus deditus; (2) in malis rebus artificioſus, malignus. Ex κακὸς, & τέχνη, *ars.*

Κακότης, ητος, ἡ, malitia; (2) improbitas; (3) vitium; (4) ſcelus; (5) ignavia, timiditas; (6) malum, calamitas, ærumna. A κακός.

Κακοτροπεύομαι, f. εύσομαι, malis artibus ago, malitioſe improbeque ago. Κακοτροπευσάμενος πρὸς τοὺς προειρημένους, Polyb. A κακότροπος.

Κακοτροπία, ας, ἡ, mali & perverſi mores; (2) malignitas, nequitia. Ab eod.

Κακότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, male moratus, mali moris; (2) malus, pravus, malignus. Ex κακὸς, & τρόπος, *mores.*

Κακοτρόπως, *Adv.* maligne, perverſe. A κακότροπος.

Κακοτροφέω, ῶ, male nutrior, malum alimentum ſive parum alimenti accipio, a. 1. part. κακοτροφήσας, male nutritus; & paſſ. κακοτροφηθεὶς, idem. A κακοτρόφος.

Κακοτροφία, ας, ἡ, mala nutritio. Ab eod.

Κακότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ qui male nutritur. Ex κακὸς, & τρέφω, *alo.*

Κακοτυχέω, ῶ, f. ήσω, infelix ſum, infeliciter ago. A κακοτυχής.

Κακοτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infelix, infortunatus. Ex κακὸς, & τύχη, *fortuna.*

Κακουργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus & fraudulentus ſum; (2) damno adficio. Τὴν χώραν ϗ τὰ κτήματα κακουργεῖν, Plat. A κακουργός.

Κακούργημα, ατος, τὸ, maleficium, facinus maleficum, ſcelus. A præc.

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas, ſcelus, maleficium, idque fere tectum & occultum, aſtus, fraus; ſtellionatus, Gl. V. Ab eod.

Κακοῦργος, ου, ὁ ϗ ἡ, maleficus, improbus, facinoroſus; (2) fraudator, latro, inſidiator. Ex κακὸς, & ἔργον, *opus.*

Κακούργως, malefice, improbe, ſcelerate. A præc.

Κακουχέω, ῶ, f. ήσω, male tracto, male aliquem habeo. Ex κακὸς, & ἔχω, *habeo.*

Κακουχία, ας, ἡ, male tractatio; (2) cultus corporis neglectus. Ex iiſd.

Κακόφατον, τὸ, mala compoſitio ſyllabarum, junctura deformem ſonum reddens. Detorſio ſermonis in obſcœnum. Ex nominibus male ominatis conſiſtens. Al. κακέφατον, & κακέμφατον. Ex κακὸς, & φημὶ, *dico.*

Κακοφημία, ας, ἡ, famoſitas; (2) obtrectatio. A κακόφημος.

Κακόφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt mali ominis, inauſpicatus; (2) famam lædens, infamiam adferens; (3) famoſus. Ex κακὸς, & φήμη, *fama.*

Κακοφθορεὺς, έως, ὁ, male perdens, Nicand. Ex κακὸς, & φθείρω, *perdo.*

Κακοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, perditor, male perdens; idem & ex iiſd.

Κακόφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum corticem habens, Nicand. Ex κακὸς, & φλοιὸς, *cortex.*

Κακοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, malum cogitans ſeu machinans. Vocativ. κακοφραδές. Ex κακὸς, & φραδὴς, *conſultus, prudens.*

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, malitioſa mens; (2) ſtultitia; (3) mens malevola. A κακόφρων.

Κακόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mala vel malitioſa mens eſt; (2) malevolus; (3) ſtultus. Ex κακὸς, & φρὴν, *mens.*

Κακοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui prava eſt natura, pravo ingenio ſeu animo præditus; (2) male naſcens, male proveniens. Ex κακὸς, & φύω, *naſcor.*

Κακοφυΐα, ας, ἡ, mala indoles, pravum ingenium, ingenii indoliſque corruptio. A κακοφυής.

Κακοφωνία, ας, ἡ, vox ſeu ſonus aſper; (2) inſuavis pronunciatio. A κακόφωνος.

Κακόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, malam vocem ſeu aſperam habens; (2) ingratam & inſuavem pronunciationem habens. Ex κακὸς, & φωνὴ, *vox.*

Κακοφώνως, *Adv.* ingrata pronunciatione. A κακόφωνος.

Κακόχαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienis malis gaudens; (2) quo mali gaudent. Ex κακὸς, & χαίρω, *gaudeo.*

Κακοχράσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, improbus. Ex κακὸς, & χράομαι, *utor.*

Κακοχροέω, ῶ, f. ήσω, mali ſum coloris. A κακόχροος.

Κακόχροια, ας, ἡ, malus color. Ab eod.

Κακόχροος, *contr.* κακόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, decolor, qui mali eſt coloris. Ex κακὸς, & χρόα, *color.*

Κακόχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mali eſt ſucci. Ex κακὸς, & χολὸς, *ſuccus.*

Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia malorum humorum. A κακόχυμος.

Κακόχυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, malis & vitioſis humoribus plenus; (2) malos humores gignens. Ex κακὸς, & χυμὸς, *ſuccus, humor.*

Κακόψογος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nequiter reprehendit, maledicus. Ex κακὸς, & ψέγω, *reprehendo.*

Κακοψυχία, ας, ἡ, puſillanimitas, demiſſio animi. A κακόψυχος.

Κακόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, puſillanimis, qui animo eſt demiſſo, ſive malo. Ex κακὸς, & ψυχὴ, *anima.*

Κακόω, ῶ, f. ώσω, malo ſeu damno adficio, infeſto, vexo, adfligo, male tracto, κεκακωμένος, perf. paſſ. adflictus. Ἕως ἂν ἡ ἡμετέρα χώρα κάκωται, Xen. A κακός.

ΚΑ'ΚΤΟΣ, ου, ἡ, Cactus, ſpinoſa quædam planta, carduus.

Κακύνω, malum vel improbum reddo, depravo, vitio, corrumpo, κακύνομαι, depravor, improbus fio, improbe ago. Ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι, Eur. Hipp. 690. A κακός.

Κακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, male olens. Ex κακὸς, & ὀδωδὴ, *odor.*

Κακῶς, *Adv.* male, improbe, perperam. A κακός.

Κάκωσις, εως, ἡ, adflictio, vexatio, infeſtatio; (2) clades, exitium. A κακόω.

Κακωτικὸς, ή, όν, infeſtandi ſeu vexandi vim habens, noxius. Ab eod.

Καλὰ, *Adv.* opportune. A καλός.

ΚΑΛΑΒΡΙ'ΖΩ, Calabros imitor.

Καλαβρισμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio quædam Calabrica. A καλαβρίζω.

Καλάθιον, ου, τὸ, parvus calathus, quaſillus. Dim. a κάλαθος.

Καλαθὶς, ίος, ἡ, idem & ab eod.

Καλαθίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Καλαθισμὸς, οῦ, ὁ, ſaltationis quoddam genus, & quidem, ut nonnulli opinantur, cum calathis. Ab eod.

Καλαθοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, figuram calathi habens. Ex κάλαθος, & εἶδος, *forma.*

Καλαθοειδῶς, calathi forma. A præc.

ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, calathus, qualus; (2) poculum.

Καλάϊνος, ίνη, ινον, ex calai lapide factus, vel conſtans. A κάλαϊς.

ΚΑ'ΛΑΪΣ, ὁ, calais, lapis quidam.

Καλαμάγρωστις, ἡ, arundinaceum gramen. Ex κάλαμος, & ἄγρωστις, *gramen.*

Καλαμαῖος, αία, αῖον, culmarius, inter culmos ſeu ſtipulas verſans. A κάλαμος.

Καλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſtipulas lego, ſpicas colligo poſt meſſores; (2) racemo; (3) ſpolio poſt alium; (4) ſummas olerum partes vindemio & comedo. Ab eod.

Καλαμάριον, ου, τὸ, calamarium, theca, in qua reconduntur calami. Ab eod.

Καλαμαύλης, ου, ὁ, qui calamo in tibiam formato canit. Ex κάλαμος, & αὐλὸς, *tibia*.

Καλαμαυλητὴς, οῦ, ὁ, idem. Ex κάλαμος, & αὐλήτης, *tibicen*.

Καλαμευτὴς, οῦ, ὁ, meſſor. A καλαμεύω.

Καλαμεύω, f. εύσω, meto, calamos ſeco & colligo. A κάλαμος.

Καλάμη, ης, ἡ, ſtipula; (2) frumenti ſpica; (3) corpus ſenecta confectum & quaſi areſcens; (4) cadaver hominis interempti. Ab eod.

Καλαμητομία, ας, ἡ, culmorum ſeu ſtipularum ſectio; (2) meſſis. Ex κάλαμος, & τέμνω, *ſeco*.

Καλαμήτρια, ας, ἡ, quæ ſtipulas colligit; (2) quæ ſpicas colligit. A κάλαμος.

Καλαμητρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καλαμηφορεῖν, culmos geſtare.

Καλαμηφόρος, culmos geſtans. A καλάμη, & φέρω, *fero*.

Καλαμίζω, f. ίσω, calamo cano, calamo canentes imitor, ſtipula vel calamo carmen diſperdo. Ab eod.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, calamintha, herba. Ab eod.

Καλαμίνθιος, ου, ὁ, nomen ranæ in Batrachom. A καλαμίνθη.

Καλάμινος, ίνη, ινον, arundinaceus, arundineus; (2) arundinis ſpeciem referens, arundinoſus. A κάλαμος.

Καλάμιον, ου, τὸ, calamulus, parvus calamus, parva arundo; (2) ſpecillum, inſtrumentum medicum; (3) ornamentum parvum cincinnos ambiens. Dim. a κάλαμος.

Καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piſcatoria; (2) calamarium, ſive theca calamorum; (3) acus arundinea, qua mulieres in componendo capillo utebantur. Ab eod.

Καλαμίσκος, ου, ὁ, idem quod καλάμιον.

Καλαμίτης, ου, ὁ, culmus frumenti. A κάλαμος.

Καλαμῖτις, ιδος, ἡ, ſpicis gaudens. A καλαμίτης.

Καλαμοβόας, ου, ὁ, calamoſtrepus. Ex κάλαμος, & βοάω, *clamo*.

Καλαμογλυφέω, ῶ, calamos, ſive arundines ſculpo. A καλαμογλύφος.

Καλαμογλύφος, ου, ὁ ϗ ἡ, calamorum, ſive arundinum ſculptor. Ex κάλαμος, & γλύφω, *ſculpo*.

Καλαμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, calami ſpeciem habens. Ex κάλαμος, & εἶδος, *forma*, *ſpecies*.

Καλαμόεις, όεσσα, όεν, arundineus. A κάλαμος.

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, calamus, arundo; (2) culmus; (3) virga Geometrica; (4) calamus ſcriptorius; (5) tibia; (6) ſtipula.

Καλαμοστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, calamis ſive culmis redimitus. Ex κάλαμος, & στέφω, *corono*.

Καλαμοτύπος, ου, ὁ, auceps, Laconice. Heſ. Ex κάλαμος, & τύπτω, *figo*.

Καλαμοφθέγγης, ου, ὁ, calamo ſonans, arundine canens. Ex κάλαμος, & φθέγγω, *ſono*.

Καλαμόφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Καλαμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, calamum ſeu arundinem geſtans. Ex κάλαμος, & φέρω, *geſto*.

Καλαμόφυλλος, ου, ὁ, arundinacea folia habens. Ex κάλαμος, & φύλλον, *folium*.

Καλαμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arundineus, arundinaceus, arundinoſus. Hinc τὰ καλαμώδη, arundineta. A κάλαμος.

Καλαμὼν, ῶνος, ὁ, arundinetum. Ab eod.

Καλαμώτη, ης, ἡ, ſeptum quoddam ex calamis in navigiorum oris, ſive extremitatibus. Ab eod.

Καλαπόδιον, ου, τὸ, forma caligaris, Gl. V. vid. ſeq.

Καλάπους, οδος, ὁ, norma, Ph. forma calcei lignea. Ex κάλον, *lignum*, & ποῦς, *pes*.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, veſtis linea, ad talos demiſſa, tunica lata.

Καλαυρῖτις λιθάργυρος, apud Dioſcoridem, ſpuma argenti ex puro argento, forſitan quod in Calauria ſive Calabria fieret.

Καλαῦροψ, οπος, ἡ, pedum, proprie, quod in ſummo eſt repandum, ſive in ſummo divergit. Ex καυλὸς, & ῥέπω, *vergo*.

Καλέομαι, οῦμαι, vocor; (2) voco in jus.

ΚΑΛΕ'Ω, ῶ, voco. f. καλέσω. p. κέκληκα. Καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, πρὸς τὰ κοινὰ, ad remp. εἰς τὸ δικαστήριον, in jus; θεὸν, invocare. Σὲ καλῶ σύμμαχον, Ariſt. Lyſ. 348. Ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν, id. Θεσμ. 895. Ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, id. Av. 339. Μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; id. Conc. 349. Καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως, id. Av. 1051.

Καλήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui felix eſt dies; (2) qui pulchram habet diem. Ex καλὸς, & ἡμέρα, *dies*.

Καλήτωρ, ορος, ὁ, vocator. A καλέω.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus; (2) cavea; (3) domus, & quidem proprie lignea; (4) horreum. A κᾶλον.

Καλιὰς, άδος, ἡ, tugurium; domuncula. A καλιά.

Καλίδιον, ου, τὸ, domuncula, tugurium. Dim. a καλιά.

Καλινδέω, ῶ, voluto, verſo; καλινδοῦμαι, volutor; καλινδηθεὶς, a. 1. volutatus. A καλίω.

Καλιὸς, οῦ, ὁ, caſa, tugurium.

Κάλλαια, τὰ, barbæ galli gallinacei.

Καλλιβλέφαρον, ου, τὸ, ſc. φάρμακον, medicamentum ad pulchritudinem palpebrarum faciens. Ex κάλλος, & βλέφαρον, *palpebra*.

Κάλλη, τὰ, flores, veſtes purpureæ.

Καλλιβόας, ου, ὁ, qui pulchram habet vocem. Ex καλὸς, & βοάω, *clamo*.

Καλλίβοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, pulchros racemos habens. Ex καλὸς, & βότρυς, *racemus*.

Καλλιγένεια, ας, ἡ, Telluris aut ſecundum alios Cereris epitheton. Alii nutricem, alii pediſſequam Cereris volunt.

Καλλιγέφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchro ponte præditus ſive junctus. Ex κάλλος, & γέφυρα, *pons*.

Καλλίγονος, pulchri generis, Gl. V. Ex κάλλος, & γόνος, *genus*.

Καλλιγραφέω, ῶ, eleganter ſcribo; (2) fuco. A καλλιγράφος.

Καλλιγραφία, ας, ἡ, elegans ſcriptura, ſcribendi pingendive elegantia. Ab eod.

Καλλιγράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eleganter ſcribit aut pingit; (2) librarius. Ex καλὸς, & γράφω, *ſcribo*, *pingo*.

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ ϗ ἡ, pulchris mulieribus abundans. Ex καλὸς, & γυνὴ, *mulier*.

Καλλιέθειρα, ας, ἡ, quæ pulchram habet comam. Ex καλὸς, & ἔθειρα, *coma*.

Καλλιέλαιος, ου, ὁ, frugifera olea. Ex καλὸς, & ἐλαία, *olea*.

Καλλιέπεια, ας, ἡ, q. d. pulchriloquentia, elegantia & ornatus ſermonis, ſermo ornatus. Ex iiſd.

Καλλιεπέω, ῶ, f. ήσω, eleganter loquor, ornate & eleganter dico; κεκαλλιεπημένοι λόγοι, dicta elegantibus vocabulis contexta. Ex καλὸς, & ἔπω, *dico*.

Καλλιεργέω, ῶ, f. ήσω, pulchre fabricor, adfabre facio. A καλλίεργος.

Καλλίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchre fabricatus, adfabre factus. Ex καλὸς, & ἔργον, *opus*.

Καλλιερέω, ῶ, f. ήσω, lito, felici eventu ſacrifico, numen propitium habeo poſt ſacrificia facta. Ex καλὸς, & ἱερὸς, *ſacer*.

Καλλιέρημα, ατος, τὸ, ſacra litata. A καλλιερέω.

Καλλιθέμεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchre fundatus. Ex καλὸς, & θέμεθλον, *fundamentum*.

Καλλίθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, habens pulchros capillos. Ex καλὸς, & θρὶξ, *capillus*.

Καλλίθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonis auſpiciis aut rite ſacrificatus; (2) in quo pulchra aut ſplendida ſacrificia fiunt. Ex καλὸς, & θύω, *ſacrifico*.

Καλλικαρπέω, ῶ, f. ήσω, bonos vel pulchros fructus edo vel fero. A καλλίκαρπος.

Καλλικαρπία, ας, ἡ, pulchrorum fructuum editio; (2) fructuum pulchritudo & venuſtas. Ab eod.

Καλλίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchros aut etiam bonos fructus ferens. Ex καλὸς, & καρπὸς, *fructus*.

Καλλικέλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchrum ſonum edens. Ex καλὸς, & κέλαδος, *ſonus*, *ſtrepitus*.

Καλλίκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, pulchra & elegantia cornua habens. Ex καλὸς, & κέρας, *cornu*.

Καλλίκοκκος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchra habens grana, cui pulcher eſt acinus. Ex καλὸς, & κόκκος, *granum*.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, q. d. collis pulcher; locus quidam amœniſſimus juxta Simoëntem Fl. Troadis. Ex κάλλος, & κολωνὸς, *tumulus*.

Καλλίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram comam habens. Ex καλὸς, & κόμη, *coma*.

Καλλικοτταβέω, ῶ, cottabo venuſte ludo, ſcite cottabizo. Ex καλὸς, & κότταβος, quod vide.

Καλλίκρεας, ατος, τὸ, pulchra caro, caro candida & ſubpinguis eſuque jucundiſſima. Ex καλὸς, & κρέας, *caro*.

Καλλικρήδεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram habens vittam. Ex καλὸς, & κρήδεμνον, *vitta*.

Καλλιλογέω, ῶ, ſcite & venuſte loquor. Ex καλὸς, & λόγος, *ſermo*.

Καλλιλογία, ας, ἡ, elegans venuſtaque dicendi facultas, vis bene dicendi. Ex iiſd.

Καλλίμηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchra femora habens. Ex καλὸς, & μηρὸς, *femur*.

Καλλίμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchra forma præditus. Ex καλὸς, & μορφὴ, *forma*.

Κάλλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulcher, elegans; proſper, ſecundus. A καλός.

Καλλίναος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchre fluens. Ex καλὸς, & νάω, *fluo*.

Καλλίνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pulchram & egregiam victoriam adeptus eſt, victor egregius; (2) pulchritudine vincens. Gl. V. At Ph. Victorioſus, invictiſſimus. Ex καλὸς, & νίκη, *victoria*.

Καλλιοινία, ας, ἡ, vini præſtantia & bonitas; (2) largus vini proventus. Ex καλὸς, & οἶνος, *vinum*.

Κάλλιον, *Adverbialiter*, melius. A καλός.

Καλλιόπη, ης, ἡ, Calliope; una Muſarum.

Καλλίουλος, ου, ὁ, hymnus in Cererem. Ex καλὸς, & οὖλος, quod idem notat.

Καλλιόω, ῶ, f. ώσω, pulchrius & venuſti reddo. A κάλλος.

Καλλιπαιδ

Καλλιπαιδία, ας, ἡ, pulchri liberi, τὸ habere pulchros liberos. A καλλίπαις.

Καλλίπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, cui pulchri ſunt liberi. Ex καλὸς, & παῖς, *puer puellave*.

Καλλιπάρῃος, Bœot. pro καλλιπάρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras genas habens. Ex καλὸς, & παρειὰ, *gena*.

Καλλιπάρθενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras virgines habens. Ex καλὸς, & παρθένος, *virgo*.

Καλλιπέδιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens calceos. Ex καλὸς, & πέδιλον, *calceus*.

Καλλίπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrum habens peplum. Ex καλὸς, & πέπλος, *peplum*.

Καλλιπέτηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchra folia habens. Ex καλὸς, & πέταλον, *folium*.

Καλλίπηχυς, εως, ὁ ϗ ἡ, pulchros cubitos habens. Ex καλὸς, & πῆχυς, *cubitus*.

Καλλιπλόκαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras comas vel comarum cincinnos habens. Ex καλὸς, & πλόκαμος, *cincinnus*.

Καλλίπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras opes habens. Ex καλὸς, & πλȣ͂τος, *divitiæ, opes*.

Καλλίπνοος, *contr.* καλλίπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchre ac ſuaviter ſpirans. Ex καλὸς, & πνοὴ, *ſpiratio*.

Καλλίπολις, εως, ἡ, egregia ſeu pulchra civitas. Ex καλὸς, & πόλις, *civitas, urbs*.

Καλλιπόταμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens fluvios. Ex καλὸς, & ποταμὸς, *fluvius*.

Καλλίπρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram habens proram; (2) pulchram habens faciem. Ex καλὸς, & πρώρα, *prora*.

Καλλιπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſpectu pulcher, qui facie eſt elegante. Ex καλὸς, & πρόσωπον, *facies*.

Καλλιπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, egregius & ſtrenuus in bello, bellicoſus. Ex καλὸς, & πόλεμος, *bellum*.

Καλλίπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens nates, pulchras habens clunes. Ex καλὸς, & πυγὴ, *nates*.

Καλλίπυργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchre turritus, pulchre turribus munitus; (2) ſublimis. Ex καλὸς, & πύργος, *turris*.

Καλλιπύργωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Καλλίπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchros equos habens. Ex καλὸς, & πῶλος, *pullus equinus*.

Καλλιρέεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchra fluenta habens, pulchrifluus. Ex καλὸς, & ῥέεθρον, *fluentum*.

Καλλίροος, *contr.* καλλίρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrifluus. At Καλλιρόη, fons Athenis alias Ἐννεάκρȣνος. Ex καλὸς, & ῥόος, *fluxus, fluentum*.

Καλλιῤῥημοσύνη, ης, ἡ, pulchra & venuſta dictio, verba elegantia. A καλλιῤῥήμων.

Καλλιῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pulchris & elegantibus ornatus verbis. Ex καλὸς, & ῥῆμα, *verbum*.

Καλλίῤῥοος, idem quod καλλίροος.

Καλλισθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viribus decorus, egregio robore præditus. Ex καλὸς, & σθένος, *robur*.

Κάλλιϛα, *Adv.* optime. A κάλλιϛος, pulcherrimus. A καλὸς, *pulcher*.

Καλλιϛεῖα, ων, τὰ, certamen in templo Junonis apud Lesbios de muliebris formæ præſtantia. A καλλιτεύω.

Καλλιϛεῖον, ȣ, τὸ, præmium pulchritudinis cæteris præſtantis; (2) præmium quodvis honeſtiſſimi optimique. Ab eod.

Καλλιϛεύω, f. εύσω, pulchritudine excello, formoſiſſimus ſum. Πότερα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιϛεύτο πασῶν γυναικῶν; Eur. Hipp. 1012. A κάλλος.

Καλλιϛέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchra redimitus corona. Ex καλὸς, & ϛέφανος, *corona*.

Καλλιϛρȣ́θια σῦκα, paſſariæ ficus, Plin. Ex καλὸς, & ϛρȣθὸς, *paſſer*.

Καλλίσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui pulchri ſunt pedum malleoli, pulchros habens pedes, pulcher. Ex καλὸς, & σφυρὰ, *malleolus*.

Καλλιτεκνία, ας, ἡ, fœcunditas. A καλλίτεκνος.

Καλλίτεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens liberos. Ex καλὸς, & τέκνον, *filius* vel *filia*.

Καλλιτεχνέω, ῶ, f. ήσω, eleganti artificio elaboro. A καλλίτεχνος.

Καλλιτεχνία, ας, ἡ, artis pulchritudo, artis elegantia. Ab eod.

Καλλίτεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram artem factitans, pulchra artis opera edens. Ex καλὸς, & τέχνη, *ars*.

Καλλίτοκος, ȣ, ἡ, pulchros edens partus. Ex Heſ. A κάλλος, & τόκος, *partus*.

Καλλίτοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrum habens arcum; (2) bonas habens ſagittas. Ex καλὸς, & τόξον, *arcus*.

Καλλίτριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pulchro eſt capillo; (2) pulchros capillos faciens; frutex quidam.

Καλλίφαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchre veſtitus; (2) ſplendidus. Ex καλὸς, & φᾶρος, *veſtitus*.

Καλλιφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pulchrum habens ſplendorem, valde lucidus. Ex καλὸς, & φέγγος, *lux, ſplendor*.

Καλλίφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrum reddens ſonum. Ex καλὸς, & φθόγγος, *ſonus*.

Καλλίφλοξ, γος, ὁ ϗ ἡ, pulchra flamma, ſeu egregio ſplendore coruſcans. Ex καλὸς, & φλὸξ, *flamma*.

Καλλίφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchris foliis præditus. Ex καλὸς, & φύλλον, *folium*.

Καλλιφωνία, ας, ἡ, vox pulchra, ſonus elegans. A καλλίφωνος.

Καλλίφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram vocem habens, eleganter ſonans. Ex καλὸς, & φωνὴ, *vox*.

Καλλιχέλωνος, ȣ, ὁ, dicitur obolus, teſtudine ſignatus. Heſ. q. d. pulchra teſtudinis figura inſignitus. Ex καλὸς, & χελώνη, *teſtudo*.

Καλλίχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens manus. Ex καλὸς, & χεὶρ, *manus*.

Κάλλιχθυς, υος, ὁ, q. d. pulcher, piſcis quidam. Ex καλὸς, & ἰχθὺς, *piſcis*.

Καλλίχοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchros porculos habens. Ex καλὸς, & χοῖρος, *porcus*.

Καλλίχορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo pulchræ choreæ duci poſſunt; (2) pulcher, amabilis, amœnus; (3) pulchras choreas agitans; (4) tripudiis ſe oblectans. Ex καλὸς, & χορὸς, *chorea*.

Καλλίχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram regionem habens. Ex καλὸς, & χώρα, *regio*.

Καλλιώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrum nomen habens. Ex καλὸς, & ὄνομα, *nomen*.

Καλλονὴ, ῆς, ἡ, pulchritudo, forma, elegantia, decor. A κάλλος.

Κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo oris, decor; (2) cujuſvis rei pulchritudo; (3) Veneris unguentum; (4) barba ſeu palearia galli gallinacei. A καλός.

Καλλόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchris foliis præditus. Ex καλὸς, & φύλλον, *folium*.

Καλλυντήριον, ȣ, τὸ, ornamentum, Heſ. καλλυντήρια, τὰ, feſtum quoddam apud Athen. Etym. A καλλύνω.

Καλλυντὴς, ȣ͂, ὁ, ornator, comptor; (2) tonſor, Heſ. A καλλύνω.

Κάλλυντρον, ȣ, τὸ, omne inſtrumentum comptorium, ſeu aptum ad comendum; (2) inſtrumentum, quo verrimus, ſcopæ; (3) ſpathula. A καλλύνω.

Καλλύνω, pulchrum, ſeu venuſtum reddo, orno, honeſto; (2) verro, mundo; & (3) καλλύνομαι, venuſtor; nitide eleganterque me habeo; (4) glorior, mihique ipſe placeo. Κρηπῖδα πηγῷ νέρθε καλλυνεῖ πλόκῳ, Lyc. 336. χρυσῷ φαιδρὰ ῥέθη, ib. 862. A κάλλος.

Καλλωπίζω, f. ίσω, decoro, elegantem & venuſtam faciem facio; (2) orno, honeſto, venuſto. Hinc καλλωπίζομαι, honeſtor, ornor, efferor, glorior, mihi placeo, artem oſtento. Ex καλὸς, & ὤψ, ὠπὸς, *facies*.

Καλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, cultus, comptus; (2) cultus ſuperfluus. A καλλωπίζω.

Καλλωπισμὸς, ȣ͂, ὁ, comptus. Ab eod.

Καλλωπιϛὴς, ȣ͂, ὁ, cultus in veſtitu nimium ſtudioſus. Ab eod.

Καλλωπιϛικὸς, ἡ, ὸν, ad comendum vel ornandum aptus. A καλλωπιϛής.

Καλλωπίϛρια, ας, ἡ, cultus in veſtitu nimium ſtudioſa; (2) comptrix. Ab eod.

Καλοβάτης, ȣ, ὁ, funambulus, Gl. V. & Ph. (2) grallator. A κᾶλον, & βαίνω, *incedo*.

Καλοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, honeſtatis magiſter, honeſta docens. Ex καλὸς, & διδάσκαλος, *magiſter, doctor*.

Καλοιώνιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui boni eſt augurii, ſeu ominis. Ex καλὸς, & οἰωνὸς, *augurium*.

Καλοκαγαθία, ας, ἡ, probitas, integritas & honeſtas. A καλοκάγαθος.

Καλοκαγαθικὸς, ἡ, ὸν, honeſtus, probus, integer. Ab eod.

Καλοκάγαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex καλὸς, ϗ, & ἀγαθὸς, *bonus*.

Καλοκοπέω, ῶ, ligna cædo, findo. A κᾶλον, & κόπτω, *cædo*.

ΚΑ͂ΛΟΝ, ȣ, τὸ, lignum.

Καλοπέδιλον, ȣ, τὸ, ligneæ compedes. Ex κᾶλον, & πέδιλον, *calceus*.

Καλοπόδιον, ȣ, τὸ, pes ligneus, inſtrumentum ſutorum, forma calcei, norma. Ex κᾶλον, & πȣ͂ς, *pes*.

Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, bonum facio. Ex καλὸς, & ποιέω, *facio*.

Καλόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, pulchros pedes habens; (2) ligneum pedem habens; (3) pes ligneus, forma calcei, norma ſutoris. Ex καλὸς, vel κᾶλον, & πȣ͂ς, *pes*.

ΚΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, pulcher, formoſus; (2) decens, decorus, honeſtus, laudabilis, egregius; (3) probus, bonus, æqui bonique amans; (4) ſtrenuus, fortis; (5) jucundus, ſuavis. Hinc τὸ καλὸν, ȣ͂, decus, ornamentum, commodum; & *Compar.* καλλίων, pulchrior, *Superl.* κάλλιϛος, pulcherrimus, & *Adv.* καλὸν, pulchre, belle, honeſte.

Κάλος, ȣ, ὁ, rudens, funis nauticus; uſitatius κάλως.

Καλοτίθηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene nutriens; (2) bene nutritus; apud Heſ. Ex καλὸς, & τιθηνὸς, *nutritor*.

Καλοτύπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ligna tundens. Ex κᾶλον, & τύπτω, *tundo*.

Καλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, benevolus; (2) pulchra mente præditus. Ex καλὸς, & φρὴν, *mens*.

Καλπάζειν, equum in greſſum exſultantem urgere, vulgo callopare; ſummis pedibus & molliter incedere.

ΚΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, urna, ſitula, hydria, urceus.

Κάλπις, ιδος, ἡ, idem.

Κάλπιον, ȣ, τὸ, genus poculi. A κάλπη.

Κάλπος, poculi genus, Heſ.

Καλύβη, ης, ἡ, caſa, tugurium, gurguſtium; (2) caverna; (3) cella. A καλύπτω.

Καλύβιον, ȣ, τὸ, tuguriolum, caſula, gurguſtiolum. Dim. a καλύβη.

Καλυϐίτης, ου, ὁ, qui in tugurio habitat. Ab eod.

Καλυϐοποιέω, ῶ, & καλυϐοποιοῦμαι, gurgustia, ſeu caſas facio. Ex καλύϐη, & ποιέω, *facio.*

Καλυϐὸς, οῦ, ὁ, thalamus; (2) ex velorum obductione facta ſcena, Heſ. A καλύϐη.

Καλυκίζω, f. ίσω, floreo, Heſ. Ab κάλυξ.

Καλύκιον, ου, τὸ, calyculus. Ab eod.

Καλυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, calyculatus, calycula intectus. Ab eod.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, velamen, velum, tegmen, tegumentum. A καλύπτω.

Καλυμμάτιον, ου, τὸ, parvum tegmen. Dim. a κάλυμμα.

Κάλυξ, υκος, ἡ, calyx, flos roſæ nondum apertus; (2) omnis folliculus, ſeu omne putamen, quo aliquid continetur; (3) ornamentum muliebre; (4) nomen herbæ. A καλύπτω.

Κάλυξις, calix roſæ; (2) ornamentum quoddam e roſis, Heſ. Quaſi a καλύσω, quod eſſet *tego.*

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum; (2) tegula, imbrex. A καλύπτω.

Καλυπτὸς, ἡ, ὸν, opertus, tectus. A καλύπτω.

Καλυπτήριον, ου, τὸ, operimentum. Ab eod.

Καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre; (2) tegumentum, operculum quodvis. Ab eod.

ΚΑΛΥ´ΠΤΩ, f. ψω, tego, operio, velo. Τί δέ με δεῖ καλύπτειν πέπλοις στέρνα; Eur. Andr. 832. Καλύψαι τινα τάφῳ, ſepelire. Εὐαγγέλιον κεκαλυμμένον, 2 Cor. 4, 3.

Καλχαίνω, purpureo colore perfundo; (2) alta mente cogito, alte animo verſo. A κάλχη.

ΚΑ´ΛΧΗ, ης, ἡ, flos vel animal, quo purpura tingitur.

Κάλχιον, ου, τὸ, purpura κάλχῃ tincta. A κάλχη.

Καλώδιον, ου, τὸ, funiculus nauticus; (2) quivis funiculus. A κάλως.

Καλωποδιώκτης, ου, ὁ, qui conſectatur pulchros. Ex καλωπὸς, & διώκω, *perſequor.*

Καλωπὸς, ἡ, ὸν, pulcher adſpectu. Ex καλὸς, & ὤψ, *adſpectus.*

ΚΑ´ΛΩΣ, ωος, vel ω, ὁ, rudens, funis nauticus. Πάντα κάλων κινεῖν, Proverb. omnem funem vel lapidem movere.

Καλῶς, *Adv.* pulchre, recte, belle, honeſte. A καλός.

Καλωστρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui funes parat torquendo. Ex κάλως, & στρέφω, *torqueo.*

Καμακίας, ου, ὁ, ut καμακίας σῖτος, frumenti genus, forte a magnitudine, quod perticam æquet. A κάμαξ, *pertica.*

Καμάκινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ex pertica eſt. Ab eod.

Καμακὶς, ἡ, ornamentum muliebre capitis. Ab eod.

ΚΑ´ΜΑΞ, ακος, ἡ, vitis pedamentum, palus; (2) pertica; (3) contus; (4) lignum haſtæ.

ΚΑΜΑ´ΡΑ, ας, ἡ, camara ſeu camera, fornix, teſtudo; (2) vehiculi contecti genus; (3) zona militaris; (4) pars auris juxta foramen ejus.

Καμαρεύω, laboro, labore me fatigo; (2) adquiro, accumulo, Heſ. A καμάρα.

Καμάριον, ου, τὸ, cerebri pars ſupra communem meatum fornicis modo ſuperinducta. Ab eod.

Καμαρὶς, ἡ, ornamentum quoddam muliebre. Ab eod.

Καμαρόω, fornico, Gl. V. A καμάρα, *fornix.*

Καμαροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fornicis habens figuram, concameratus. Ex καμάρα, & εἶδος, *forma.*

Καμάρωμα, ατος, τὸ, fornicatio, fornix. Quaſi a καμαρόω.

Καμάρωσις, εως, ἡ, concameratio, q. d. teſtudinatio. Quaſi a καμαρόω, *fornico, concamero.*

Καμαρωτὸς, ἡ, ὸν, fornicis habens formam, fornicatus. Ab eod.

ΚΑΜΑΣΙ῀ΝΕΣ, vel καμασῆνες, ων, οἱ, piſces quidam marini.

ΚΑΜΑ´ΣΣΩ, moveo, Heſ.

Καματηρὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus; (2) defeſſus, defatigatus. A κάματος.

Καματηρῶς, *Adv.* laborioſe, ægre. A καματηρός.

Κάματος, ου, ὁ, labor, fatigatio; (2) id, quod labore partum eſt; (3) morbus. A κάμνω.

Καματόω, ῶ, laboro, fatigor, fatiſco; (2) delaſſo, Gl. V. A κάματος.

Καματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus; (2) gravis. Ab eod.

Καμηλαύκιον, ου, τὸ, vel καμελαύκιον, pileus. Quaſi ex καῦμα, *æſtus*, & ἐλαύνω, *cohibeo.*

Καμήλειος, εία, ειον, camelinus. A κάμηλος.

Καμηλέμπορος, ου, ὁ, negotiator, qui camelis merces vehit. Ex κάμηλος, & ἔμπορος, *mercator.*

Καμηλησασία, ας, ἡ, camelorum agitatio. Ex κάμηλος, & ἐλαύνω, *agito.*

Καμηληλάτης, ου, ὁ, cameli vel camelorum agitator. Ex iiſd.

Καμηλίτης, ου, ὁ, cameli agitator, vel curator. A κάμηλος.

Καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ, Camelopardalis. Ex κάμηλος, & πάρδαλις, *pardalis.*

ΚΑ´ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, Camelus, animal.

Καμηλωτὴ, ῆς, ἡ, ſc. δορὰ, pellis cameli. A κάμηλος.

ΚΑ´ΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, funis nauticus, quo nautæ utuntur ad ancoras jaciendas.

Καμινεία, ας, ἡ, opera, quæ navatur circa caminum ſeu fornacem. A καμινεύω.

Καμινευτὴς, οῦ, ὁ, in camino aliquid excoquens, ſeu circa fornacem laborans. Ab eod.

Καμινεύτρια, ας, ἡ, quæ circa caminum ſeu fornacem laborat; (2) quæ in heræ cubiculo opus facit, famula cubicularia. A καμινευτής.

Καμινεύω, f. εύσω, in camino excoquo, ſeu candefacio. A κάμινος.

Καμιναῖος, αία, αῖον, caminarius, ad caminum pertinens. Ab eod.

Καμινίτης, ου, ὁ, ἄρτος, panis caminarius, in camino coctus. Ab eod.

Καμίνιον, ου, τὸ, parvus caminus, parva fornax. Dim. ab eod.

Καμινοκαύστης, ου, ὁ, furnarius, Gl. V. A καίω, *uro.*

ΚΑ´ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, caminus, fornax, furnus; (2) ignis, flamma; (3) æſtus, ardor; (4) pars quædam navis.

Καμινὼ, οῦς, ἡ, fuligine camini oppleta. A κάμινος.

Καμινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fuliginoſus, fuligineus. Ab eod.

Κάμματα, ων, τὰ, edulia quædam Laconica. A κάπτω, *comedo.*

Καμματίδες, ων, αἱ, idem & ab eo ipſo.

Καμμονίη, ης, ἡ, perſeverantia, victoria conſtanter parta. Ex κατὰ, & μένω, *maneo.*

Καμμύω, ύσω, conniveo, oculos claudo. a. 1. ἐκάμμυσα. Τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, Act. 28, 27. Ex κατὰ, & μύω, *oculos claudo.*

ΚΑ´ΜΝΩ, f. καμῶ, p. κέκμηκα, laſſeſco, fatigor, deficio; (2) cum labore facio, elaboro; (3) cum labore comparo, ſeu adquiro; (4) ægroto, male me habeo. Καὶ κάμνεις μήθ' ἑστὼς, μήτε βαδίζων, Ariſt. Nub. 414. Ὅταν κάμνωσιν ὁπλίτῃ στρατῷ, Lyc. 1210. Διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας, ϗ οὐ κέκμηκας, Apoc. 2, 3.

Καμπαλέος, έα, έον, inflexus, incurvus. A κάμπτω.

Καμπεσίγουνος, ου, ὁ ϗ ἡ, incurvans genua. Ex κάμπτω, & γόνυ, *genu.*

Καμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, flexus, curvatio, curvatura, articulus; (2) flexus cantûs. Ab eod.

Κάμπη, ης, ἡ, eruca. Ab eod.

Κάμπιμος, ίμη, ιμον, flexilis; flexibilis. Ab eod.

Καμπτὴρ, ῆρος, ὁ, flexus, curvatura; (2) meta circi, vel hippodromi. Ab eod.

Καμπτὸς, ἡ, ὸν, flexilis. flexibilis; (2) flexus. Ab eod.

Κάμπτρα, ας, ἡ, capſa, quæ fiebat e lignis flexilibus. Ab eod.

ΚΑ´ΜΠΤΩ, f. ψω, flecto, inflecto, incurvo; (2) flecto, inflecto curru; (3) flecto, exoro, de ſententia deduco, animum alicujus mollio; κεκαμμένος, inflexus, p. paſſ. καμφθῆναι, flecti, exorari, a. 1. paſſ. Κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα, Epheſ. 3, 14. Ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, Rom. 14, 11. Τέλος δὲ κάμψαιμ' ὥσπερ ἠρξάμην βίου, Eur. Hipp. 92.

Καμπύλη, ης, ἡ, baculus curvus; item lituus, Ph. A καμπύλος.

Καμπυλιάζω, f. άσω, inflecto, incurvo. Ab eod.

Καμπυλόεις, όεσσα, όεν, recurvus. Ab eod.

Καμπυλόγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, curvas lineas habens, qui curvis lineis formatur. Ex καμπύλος, & γραμμὴ, *linea.*

Καμπυλόρριν, ινος, ὁ ϗ ἡ, incurvum ſeu aduncum naſum habens. Ex καμπύλος, & ῥὶν, *naſus.*

Καμπύλος, ύλη, ύλον, curvus, inflexus. A κάμπτω.

Καμπυλοσαλπισταὶ, cornicines, Ph. A καμπύλη, & σαλπίζω.

Καμπυλότης, ητος, ἡ, curvitas. A καμπύλος.

Κάμψα, ης, ἡ, capſa. Ab eod.

Καμψάκης, ου, ὁ, vas olearium. Ab eod.

Καμψιδίαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. in diaulo reciprocans; (2) volubilis, cito percurrens aliquid. Ex κάμπτω, & δίαυλος, *diaulus.*

Καμψίουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, flectens caudam. Ex κάμψις, & οὐρὰ, *cauda.*

Κάμψις, εως, ἡ, inflexio, curvatio, curvatura, flexus, flexura, anfractus, de via. A κάμπτω.

Καμψόδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, flectendo vel inflexu frequenti dolens. Ex κάμψις, & ὀδύνη, *dolor.*

Καμψὸς, ἡ, ὸ, inflexus, curvus. A κάμπτω.

Καμὼν, όντος, ὁ, mortuus; καμόντων, mortuorum. A κάμνω, *laboro.*

Κἀν, & in. Ex ϗ, & ἐν.

Κἂν, ſaltem, quamvis, etſi, tametſi. Ex ϗ, & ἄν.

Κἂν γοῦν, ſaltem.

Κανάϐινος, vid. καννάϐινος.

Κανᾶ, ἡ, Cana. Nomen urbis Hebr. ἄκλητον. *Poſſeſſio.*

ΚΑ´ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, lignum tenue, cui fictores ceram vel linum circumlinunt; (2) κάναβοι, fontes multiplicibus rivulis ſparſi.

Κάναθρον, ου, τὸ, currus ex ſtorea. A κάνν

Κανανίτης, ȣ, ὁ, Cananites. Nomen gentile. *Æmulator.*

Κανάξαι, exinanire, exhaurire. Vid. ἐκκανάξαι.

Καναϛραῖα, ων, τὰ, vaſa quædam cava. Suid. A κάνης.

Κάναϛρον, ȣ, τὸ, caniſtrum; (2) cochlear. Ab eod.

Καναχέω, ῶ, f. ήσω, reſono, ſtrepitum, ſeu crepitum edo. Ab καναχὴ, & ἦχος.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, ſonitus, Ab eod.

Καναχηδὰ, *Adv.* cum ſtrepitu. Ab eod.

Καναχηδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Καναχήπȣς, ſonipes, Gl. V. Ex καναχὴ, & πȣ̃ς, *pes.*

Καναχίζω, reſono, ſtrepo. Τῶν δ᾽ ὑποστενομένων κανάχιζε πόσ᾽ εὐρεῖα χθὼν, Heſiod. Ἀσπ. 373. A καναχός.

Κανδάκη, ης, ἡ, Candace. Nomen commune omnibus Æthiopiæ reginis.

Κάνδαυλος, ȣ, ὁ, edulii genus, ex amylo, lacte, caſeo, & melle. A κάνδυλος.

Κανδύκη, ης, ἡ, Perſica veſtis. A κάνδυς.

Κανδύλαι, & κανδύταναι, ſ. κανδύτανες, & κανδύταλις, veſtiaria, pretioſorum veſtimentorum repoſitoria. Ab eod.

ΚΑ΄ΝΔΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, idem quod κάνδαυλος.

ΚΑ΄ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Perſicum.

Κάνεον, & κανȣ̃ν, caniſtrum, ciſta.

ΚΑ΄ΝΗΣ, ητος, ὁ, caniſtrum, calathus.

Κανήτιον, ȣ, τὸ, parvum caniſtrum. Dim. a κάνης.

Κανηφορεῖν, caniſtrum ferre in ſacris. A κανηφόρος.

Κανηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caniſtrum ferens; canephori virgines ſacra portantes. Ex κάνης, & φέρω, *fero.*

Κανθαρίζειν, Ammonio tremere. A κάνθαρος.

Κανθάριον, ȣ, τὸ, cantharulus, parvus cantharus. Dim. Ab eod.

Κανθάριος, vel κανθάρεος, ſ. κανθαρέος, vitis genus.

Κανθαρὶς, ίδος, ἡ, ſcarabæus frumentum erodens; (2) inſectum alatum viroſum cauſticum, e muſcarum genere, vulgo muſca Hiſpanica. Ab eod.

Κανθαρίτης οἶνος, vinum cantharites. A κανθάριος.

ΚΑ΄ΝΘΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, ſcarabæus; (2) cantharus, poculi genus; (3) piſcis quidam littoralis; (4) nota in lingua Apidis; (5) navigii genus.

Κανθήλια, ων, τὰ, clitella. A κανθήλιος.

Κανθήλιος, ȣ, ὁ, aſinus magnus; (2) bardus, ſtolidus, tardus ad intelligendum, hebeti ingenio præditus. A κάνθων.

Κανθὶς, ίδος, ἡ, aſella. Dim. ab eod.

ΚΑΝΘΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, oculi angulus, hirquus; (2) canthus, ferrum, quo rotæ vinciuntur.

ΚΑ΄ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, aſinus.

Κανίσκιον, ȣ, τὸ, parvum caniſtrum. Dim. a κάνης.

Κάνιϛρον, ȣ, τὸ, caniſtrum. Heſ. Ab eod.

ΚΑ΄ΝΝΑ vel κάννη, ης, ἡ, canna, ſtorea.

Καννάβινος, ίνη, ινον, ex cannabe factus, ſtuppeus. A κάνναβις.

ΚΑ΄ΝΝΑΒΙΣ, & κάνναβος, cannabis, ſtuppa.

Καννεύσας pro καταννεύσας, a. 1. apud Hom. Odyſſ. 15, 463. A καταννεύω, *innuo.*

Κάννη, ης, ἡ, idem quod κάννα.

Καννοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui ſtoreas ſeu tegetes conficit. Pollux. Ex κάννη, & ποιέω, *facio.*

Κανονάρχης, ȣ, ὁ, præfectus canonum, qui monachos ad canendos canones in vigiliis excitat. Ex κανὼν, & ἀρχὴ, *principatus.*

Κανονίας, ȣ, ὁ, & plur. κανονίαι apud Hippocr. quibus ventres velut ad canonem ſive regulam exacti ſunt. A κανών.

Κανονίζω, f. ίσω, ad regulam dirigo, ad normam exigo; (2) per certas regulas ſeu canones conſtituo aliquid; (3) in canonem Scripturarum refero aliquid; (4) concinno, modulor. Τῇ πείρᾳ τὴν ἐνέργειαν φαρμάκων κανονίζειν, Dioſc. Ab eod.

Κανονικὸς, ὴ, ὸν, canonicus, regularis, regulæ conſentaneus; (2) in canonem Scripturæ relatus. Ab eod.

Κανονικῶς, *Adv.* regulariter, rite, ſecundum regulam & normam. A κανονικός.

Κανόνιον, ȣ, τὸ, lignum, cui in navibus cataphractis tabulæ incumbunt; (2) libellus, ſeu quodvis tractatus ſeu operis genus. Dim. a κανών.

Κανονὶς, ίδος, ἡ, ſcriptorium inſtrumentum, quo utuntur elegantius ſcripturi; (2) librorum ſeu chartarum volumen. Ab eod.

Κανȣ̃ν, τὸ, & plur. κανᾶ, caniſtrum, caniſtra.

ΚΑΝΩ`Ν, όνος, ὁ, id, quod eſt ſupra trutinam, & æquilibrium facit; (2) regula, norma; (3) examen; (4) calamus, circa quem textores fila involvunt; (5) virgulæ, quibus olim clypeos tenebant; (6) palus, ſeu lignum erectum, menſura ſaltus; (7) tributum ordinarium; (8) doctrina verbo Dei tradita; (9) decretorum ſynodalium capita; (10) pſalmus & cantus certis diebus ordinarie cantari ſolitus; (11) ordo Clericorum.

Κανωπικὸν, ȣ̃, τὸ, pityuſa herba. A κάνωπον.

ΚΑ΄ΝΩΠΟΝ, ȣ, τὸ, ſambuci flos.

Καπάνη, ης, ἡ, præſepe; (2) rheda; (3) pars quædam currus; (4) galea e pilis. A κάπτω.

Καπανικὸς, unde καπανικώτερα, magis ſatiantia, grandiora.

Καπερναȣ̀μ, ἡ, Capernaum. Nomen urbis ἄκλιτον. *Vicus conſolationis.*

Κάπετος, ȣ, ὁ, foſſa, fovea, ſcrobs, conditorium, ſepulchrum. A σκάπτω, *fodio.*

Κάπη, ης, ἡ, præſepe; (2) pabulum equis in præſepi appoſitum. A κάπτω.

Κάπηθεν, *Adv.* a præſepi, Suid. Ex κάπη, & θεν.

Καπηλεία, ας, ἡ, ars inſtitoria, ars cauponaria; (2) cauponatio, ipſa cauponandi actio. A καπηλεύω.

Καπηλεῖον, ȣ, τὸ, caupona, popina, taberna. Ab eod.

Καπηλευτὴς, ȣ̃, ὁ, nundinator, Gl. V. A ſeq.

Καπηλεύω, f. εύσω, cauponor, cauponariam exerceo; (2) nundinor, cauponor, callide & avare tracto. Τὴν εἰρήνην ἀεὶ πρὸς Ῥωμαίȣς χρυσίȣ καπηλεύοντες, Herodian. *de Germanis.* A κάπηλος.

Καπηλικὸς, ὴ, ὸν, cauponarius, ad cauponam pertinens. Hinc καπηλικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars cauponaria. Ab eod.

Καπηλικῶς, *Adv.* cauponarie, cauponatorie; (2) fraudulenter, doloſe. A καπηλικός.

Καπήλιον, ȣ, τὸ, taberna. A κάπηλος.

Καπηλὶς, ίδος, ἡ, quæ cauponariam exercet. Ab eod.

Καπηλοδύτης, ȣ, ὁ, qui cauponam ſubinde ingreditur; ganeo, tabernarius. Ex κάπηλος, & δύω, *ſubeo.*

Κάπηλον, dolo fraudeque vitiatum, adulteratum. A κάπηλος.

ΚΑ΄ΠΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, caupo; (2) inſtitor, cujuſque rei propola.

ΚΑΠΗ΄ΡΙΑ, placentæ genus, Suid.

Καπίθη, ης, ἡ, menſura duarum cotylarum Atticarum capax. A πίθος, *dolium.*

Καπνείω, fumigo, ſuffio. Poëtice pro καπνέω.

Κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. A καπνός.

Καπνία, ας, ἡ, fuligo. Ab eod.

Καπνίας, ȣ, ὁ, fumoſus; (2) lapis ex jaſpidum genere.

Καπνιάω, ῶ, fumigo, fumo. Ab eod.

Καπνίζω, f. ίσω, fumum excito; (2) ignem accendo; (3) infumo, fumigo, fumo inficio; (4) fumo; (5) ignem accendo convivii gratia. Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, ϗ δεῖπνον ἕλοντο, Il. 2, 399. Ab eod.

Καπνίον, ȣ, τὸ, parvus fumus. Dim. a καπνός.

Κάπνισις, εως, ἡ, idem quod ſequens κάπνισμα.

Κάπνισμα, ατος, τὸ, infumatio; (2) thus incenſum. A καπνίζω.

Καπνιϛὸς, ὴ, ὸν, fumigatus, infumatus. A καπνίζω.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, fumarium. Ex καπνὸς, & δέχομαι, *capio.*

Καπνοδοχεῖον, ȣ, τὸ, fumi receptaculum, caminus. Ex iiſd.

Καπνοδόχη, ης, ἡ, idem & ex iiſd.

Καπνοδόχον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Καπνόομαι, ſuffumigor. Ἡ νῦν καπνȣ̃ται, Eur. Tro. 8. A καπνός.

ΚΑΠΝΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, fumus; (2) ignis.

Καπνοσφραντὴς, ȣ̃, ὁ, q. d. fumi olfactor, ſordidus & præparcus. Ex καπνὸς, & ὀσφραντὴς, *olfactor.*

Καπνȣ̃χος, ȣ, ὁ, tubulus, per quem fumus exit. Ex καπνὸς, & ἔχω, *habeo.*

Καπνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fumoſus, fumidus; (2) nebuloſus; (3) fæculentus. Ab eod.

Κάπος, ȣ, ὁ, flatus, ſpiritus, anhelitus; (2) cortex palmæ, in quo fructus latet & primum germen.

Καππάριον, ȣ, τὸ, parva capparis, frutex & fructus. Dim. a κάππαρις.

ΚΑ΄ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, capparis, frutex ſpinoſus.

Καπποφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Kappa ferens inuſtum vel quocumque modo impreſſum. Ex Κάππα, & φέρω, *fero.*

Κάπραινα, ης, ἡ, libidinoſa. A κάπρος.

Καπράω, ῶ, ſubo velut ſus aprum appetens, prurio. Ab eod.

Καπρία, ας, ἡ, virus ex genitalibus ſcropharum. A κάπρος.

Καπριάω, ῶ, ſubo, prurio. Ab eod.

Καταπρίζω, ſubo, prurio. Ab eod.

Κάπριος, ȣ, ὁ, aper; (2) roſtratus. Ab eod.

Κάπριος, ὁ ϗ ἡ, aprugnus; ut καπρίȣς πρώρας, aprorum inſtar roſtratas proras.

ΚΑ΄ΠΡΟΣ, ȣ, ὁ, aper, verres.

Καπρώζω, idem quod καπράω.

ΚΑ΄ΠΤΩ, comedo; (2) avide edo; (3) mordeo. Ὅλην ἐνέκαψε περικυκλώσας τοῖν ποδοῖν, Ariſt. Pace 7.

Καπύρια, & καπυρίδια, τὰ, cruſtula, placentæ genus. A καπυρός.

Καπυρίζω, f. ίσω, clare & ſonore rideo, cachinnor; (2) gulæ indulgeo & ventri ſervio. A καπυρός.

Καπυρὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, aduſtus; (2) efflans, exſpirans. A καπύω.

Καπύω, flo, exſpiro, ut hinc ſit a. 1. ἐκάπυσσε, efflavit ap. Hom. Ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε, Il. 22, 467. A κάπος.

Κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus caſtratus.

Κὰρ pro κάρα, caput, ἐπὶ κὰρ, in caput.

ΚΑ´Ρ, Καρὸς, ὁ, Car, gentile; (2) mancipium Caricum, homo nauci. Κᾶρες, Cares, Καρία, Caria regio.

Κάρα, τὸ, caput; (2) vertex; (3) tota facies. A κάρηνον.

Καράβιον, ȣ, τὸ, parvus carabus; (2) navicula in Lex. Vulg. Dim. a κάραβος.

Καραβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, carabi ſpeciem habens. Ex κάραβος, & εἶδος, *forma*.

ΚΑ´ΡΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, carabus, animal marinum e cancrorum genere.

Καραβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui e caraborum genere eſt. A κάραβος.

Καραδοκέω, ῶ, f. ήσω, exſpecto, capite quaſi ad videndum exſerto, ſolicite & cupide exſpecto; (2) intueor. Καραδόκει, ὅταν ϛράτευμ' Ἀργείων ἐξίῃ κάλως, Eur. Tro. 93. Ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βȣλὴ πάλιν, Ariſt. Eq. 660. Ex κάρα, & δοκέω, *videor*.

Καραδοκία, ας, ἡ, ſolicita exſpectatio. A καραδοκέω.

Καραιβαράω, ῶ, gravedine capitis laboro. A κάρα, & βάρος, *gravitas*.

Καραιβαρέω, ῶ, idem & ex iiſd.

Καρακάλλιον, ȣ, τὸ, cuculla, Gl V. q. ex κάρα, & κάλλος, quod vide.

Καρανιϛὴς, ȣ, ὁ, capitalis. A κάρηνον.

Κάρανος, ȣ, ὁ, Dominus, qui ſummo cum imperio præeſt, caput reliquorum omnium. A κάρα.

Καρατομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. Χρῆν καρατομεῖν ξίφει, Eur. Rheſ. 585. A καρατόμος.

Καρατόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui caput amputat, caput abſcindens. Ex κάρα, & τέμνω, *ſeco*.

Καράτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui caput amputatum eſt. Ex iiſd.

Καρβανίζειν, & καρβάζειν, & καρβαΐζειν, Carice ac barbare loqui, Heſ.

Κάρβανος, Barbarus.

ΚΑΡΒΑΤΙ´ΝΗ, ης, ἡ, vile & ruſticum calceamentum.

Κάρδακες, qui rapto vivunt, & mercede conducti milites.

Καρδαμογλύφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum parcus, ita ut etiam e naſturtio exſculpat, quo vitam toleret. Ex κάρδαμον, & γλύφω, *ſculpo*.

Καρδαμίνη, ης, ἡ, herba naſturtio ſimilis, Cardamine. A κάρδαμον.

Καρδαμὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

ΚΑ´ΡΔΑΜΟΝ, ȣ, τὸ, naſturtium.

Καρδάμωμον, ȣ, τὸ, Cardamomum, planta aromatica. Ex κάρδαμον, & ἄμωμον, quia utrique ſimile.

ΚΑΡΔΙ´Α, ας, ἡ, cor; (2) animus; (3) os ventriculi; (4) adfectus, appetitus; (5) medulla arboris; (6) alveus clepſydræ.

Καρδιακὸς, ή, όν, cordialis; (2) cardiacus, cui cor vel potius os ventriculi dolet. A καρδία.

Καρδιαλγεῖν, dolore cordis adfici. A καρδιαλγής.

Καρδιαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui cor dolet; (2) cordis dolorem adferens. Ex καρδία, & ἄλγος, *dolor*.

Καρδιαλγία, ας, ἡ, dolor cordis, vel potius oris ventriculi. A καρδιαλγής.

Καρδιαλγικὸς, ή, όν, cum dolore cordis conjunctus, cordis dolorem invehens. Ab eod.

Καρδιάω, ῶ, cordis dolorem ſentio, ſeu potius dolorem oris ventriculi ſeu ſtomachi. Hinc καρδιόωντα, apud Nicandrum pro καρδιῶντα, καρδιάοντα, Acc. ſ. part. præſ.

Καρδίνημα, ατος, τὸ, capitis gravedo, Vox Ionica. Erotianus. Ex κάρα, & δινεῖσθαι, *quati*.

Καρδιοβολεῖσθαι, corde vulnerari, contriſtari, Heſ. Ex καρδία, & βολὴ, *jactus*, *ictus*, *vulneratio*.

Καρδιογνώϛης, ȣ, ὁ, qui corda novit, cordium ſcrutator. Ex καρδία, & γινώσκω, *cognoſco*.

Καρδιȣλκέω, ῶ, f. ήσω, cor extraho vel evello. Τὰ ἔγκατα ἐξαιρῶν ϗ καρδιȣλκῶν, Luc. Ex καρδία, & ἕλκω, *traho*.

Καρδιοφύλαξ, ακος, ὁ, ferreum tutamen pectoris apud Romanos. Ex καρδία, & φύλαξ, *cuſtos*.

Καρδιόω, ῶ, f. ώσω, vulnero. A καρδιȣσθαι, Heſ. καρδιȣργεῖν, de victimis, q. d. cor laniare, apud Etym. victimæ cor adipe tectum igni imponere, καρδιώσασθαι. A καρδία.

Καρδιωγμὸς, ȣ, ὁ, dolor cordis ſeu oris ventriculi. A καρδιώσσω.

Καρδιώσσω, & καρδιώττω, ventriculi dolorem ſentio. A καρδία.

Καρδοπεῖον, τὸ, capiſtrum, quo ſervi pinſentes aut farinam ſubigentes a comedendo arcebantur.

Καρδοπογλύφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui alveos ſeu mactras ſculpit ſeu conficit. Ex κάρδοπος, & γλύφω, *ſculpo*.

ΚΑ´ΡΔΟΠΟΣ, ȣ, ἡ, mactra, alveus, in quo farina ſubigitur.

Κάρη, τὸ, *indeclinabile*, caput. A κάρηνον.

Κάρηαρ, ατος, τὸ, caput. A κάρη.

Καρηβαρᾶν, capite gravari.

Καρηβαρέω, ῶ, f. ήσω, gravedine capitis laboro, gravor capite. Ex κάρη, & βάρος, *gravitas*.

Καρηβαρία, & καρηβάρεια, ας, ἡ, gravedo capitis. Ex iiſd.

Καρηβαριᾶν, capite gravari.

Καρηβαρικὸς, ή, όν, gravedinem capitis inducens, caput gravans. A καρηβαρία.

Καρηβαρίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum gravedinem capiti adferens, Suid. Ex iiſd.

Καρηβοάω, ῶ, caput clamoribus oppletum habeo; (2) vertigine laboro. Ex κάρη, & βοάω, *clamo*.

Καρηκομάω, ῶ, caput comatum habeo, capite crinito ſum. Hinc illud Homericum καρηκομόωντες, comantes, capillati, pro καρηκομῶντες, καρηκομάοντες. Ex κάρη, & κόμη, *coma*.

ΚΑ´ΡΗΝΟΝ, ȣ, τὸ, caput; (2) vertex, ſummitas.

Καρία, ας, ἡ, Caria, regio Aſiæ minoris. A Κάρ.

Καρίδιον, & Καριδάριον, τὸ, parva ſquilla. A καρίς.

Καρικοεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a Carica gente factus. Ex Καρικὸς, & ἔργον, *opus*.

Καρικὸς, ή, όν, Carius. A Κάρ.

Καρίναι, ῶν, *αἱ*, mulieres, quæ planctu proſequebantur funera, e Caria fere ortæ. A Καρία.

Καριόω, unde καριῶσαι, perimere, Heſ. A κὰρ, pro κὴρ, *mors*.

Καρὶς, ίδος, ἡ, ſquilla, piſcis caput permagnum habens. A κάρη.

Καριϛί, Carice.

ΚΑΡΚΑΙ´ΡΩ, reſono, ſonitum edo; (2) pulſatus vibro vel tremo. Κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν, Il. 20, 157.

Καρκινάδες, ων, *αἱ*, parva animalcula cancris ſimilia, colore fulvo. A καρκῖνος.

Καρκίνιον, ȣ, τὸ, parvus cancer. Dim. ab eod.

ΚΑΡΚΙ῀ΝΟΣ, vel καρκίνος, ȣ, ὁ, cancer, animal ἀμφίβιον; (2) ſidus cœleſte; (3) morbus; (4) vinculi genus; (5) genus calceamenti; (6) forceps; (7) inſtrumentum, quo peſſulus attollitur; & (8) καρκίνοι, oſſa duo jugalia, quæ prope tempora committuntur.

Καρκινόω, ῶ, cancro adſimilo; (2) cancro morbo infeſto, καρκινȣσθαι, cancro tentari. A καρκῖνος.

Καρκινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cancro ſimilis; (2) qui e cancrorum genere eſt; (3) a cancro exeſus, cancroſus. Ab eod.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, carcinoma, cancer morbus. A καρκινόω.

Καρνεάται, ῶν, *οἱ*, Carneatæ, cælibes quidam Apollinis Carnei miniſterio deſtinati, Heſ. A καρνεῖος.

Κάρνεια, vel κάρνεα, ων, τὰ, ſacra Carnea, quæ celebrabantur in honorem Apollinis Carnei. Ab eod.

ΚΑΡΝΕΙ῀ΟΣ, ȣ, ὁ, Carneus, Apollinis cognomen, a Carno, ut putatur, Jovis & Europæ filio, Heſ.

Καρνεονίκαι, ῶν, *οἱ*, victores in ludis Carneis. Ex Κάρνεια, ſeu Κάρνεα, & νίκη, *victoria*.

ΚΑ´ΡΝΟΣ, εος, τὸ, pediculus; (2) ovis; (3) pecus, Heſ.

Κάροινον, ȣ, τὸ, Carœnum, muſtum decoctum. Ex κάρα, *caput*, & οἶνος, eo quod caput gravet.

ΚΑ´ΡΟΣ, ȣ, ὁ, ſopor cum gravedine, marcor.

Κάρος, vel κάρον, herba, quæ in officinis Carui. al. κάρεον, & κάριον, item κάρυον, nec non καρναβάδιον.

Καρόω, ῶ, ſoporem cum gravedine adfero. Et *in Paſſivo* gravedine ſoporis adgravor, ebrior, alto gravique ſomno corripior. A κάρος.

ΚΑ´ΡΠΑΙ, putantur eſſe vermes, qui oleis innaſcuntur.

ΚΑΡΠΑΙ´Α, ας, ἡ, ſaltationis genus.

Καρπάλιμος, celer, rapidus. Quaſi ab ἁρπάλιμος, ab ἁρπάζω, *rapio*.

Καρπαλίμως, *Adv.* cito, raptim. A καρπάλιμος.

ΚΑ´ΡΠΑΣΟΣ, ȣ, ἡ, venenatum quoddam medicamentum.

Καρπεία, ας, ἡ, fructus perceptio, uſus fructus. A καρπεύω.

Καρπεῖον, ȣ, τὸ, fructus. Ab eod.

Καρπεύω, f. εύσω, fructum percipio; (2) fruor. Πολλὰς πράξεις καρπεύσεται, D. Hal. A καρπός.

ΚΑΡΠΗ´ΣΙΟΝ, ȣ, τὸ, Carpeſium, feſtuca tenuis.

Καρπία, ας, ἡ, idem quod καρπεία. A καρπός.

Καρπίζω, & καρπίζομαι, fructum decerpo, defrugo, fruor; καρπίζομαι, in libertatem adſeror. Καρπίζȣσι δὲ αὐτὴν ἐν θέρει, Dioſc.

Κάρπιμος, ίμη, ιμον, frugifer, ferax frugum, fructifer; (2) ad fructus edendos aptus. A καρπός.

Καρπὶς, ίδος, ἡ, vindicta, adſertio. A καρπός.

Καρπισμὸς, ȣ, ὁ, fructus perceptio, uſus fructus; (2) defrugatio; (3) vindicta, adſertio. A καρπίζω.

Καρπιϛεία, ας, ἡ, adſertio, quod manus brachiale caperetur, quod carpus dicitur.

Καρπιϛὴς, ȣ, ὁ, adſertor, vindex. Ab eod.

Καρποβάλσαμον, ȣ, τὸ, balſami fructus. Ex καρπὸς, & βάλσαμον, *balſamum*.

Καρπόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructum exeſum habens; (2) fructum eſculentum habens. Ex καρπὸς, & βρώσκω, *comedo*.

Καρπογένεθλος, ȣ, ὁ, generator fructuum. Ex καρπὸς, & γενέθλη, *generatio*.

Καρπογονέω, ῶ, f. ήσω, fructum gigno ſeu fero. A καρπογόνος.

Καρπογονία, ας, ἡ, fructus editio, quum ſtirpes fructum pariunt. Ab eod.

Καρπογόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructum gignens, frugifer. Ex καρπὸς, & γίνομαι, *gigno*.

Καρπόδεσμα, ων, τὰ, manicæ ſeu vincula, quæ manui injiciuntur. Sic abuſive Lexiphanes Luciani; cum ſit ornamentum manuum. Gl. V. καρπόδεσμος, lemniſcus, articularia faſciola. Ex καρπὸς, & δεσμὸς, *vinculum*.

Καρποδέσμιος, lemniſcatus, Gl. V.

Καρποδότης, ȣ, ὁ, fructuum ſeu frugum dator, frugifer. Ex καρπὸς, & δότης, *dator*.

Καρπολογέω, ῶ, f. ήσω, fructus lego, vel colligo. Ex καρπὸς, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.

Καρπομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, luxurians fructu, inſane fructificans. Ex καρπὸς, & μαίνομαι, *furo*.

Καρπόομαι, ȣ̃μαι, fructum percipio, fruor, exhaurio fructibus. Ἐκ τȣ́των καρπȣ̃μαι ἀσφάλειαν ϗ εὔκλειαν, Xen. Ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπȣ́μεθα, Soph. Trach. 207.

Καρποποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, fructificus. Ex καρπὸς, & ποιέω, *facio*.

ΚΑΡΠΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, fructus; (2) ſemen cum ſuo involucro; (3) ſemen quodvis; (4) utilitas, emolumentum; (5) junctura manus cum brachio, Carpus.

Καρποτοκέω, ῶ f. ήσω, fructum pario, vel fero. A καρποτόκος.

Καρποτοκία, ας, ἡ, fructus editio. Ab eod.

Καρποτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructum pariens, frugifer, fructifer. Ex καρπὸς, & τίκτω, *pario*.

Καρπότροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frugibus nutritus & altus. Ex καρπὸς, & τρέφω, *alo*.

Καρποφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructibus vivens, fructuum eſu vitam ſuſtentans. Ex καρπὸς, & φαγεῖν, *edere*.

Καρποφορέω, ῶ, f. ήσω, fructum fero, fructifico. Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, Marc. 4, 28. Καρποφορȣμένον, Col. 1, 6. A καρποφόρος.

Καρποφορία, ας, ἡ, actio ferendi fructus, ubertas.

Καρποφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructus ferens, fructifer, frugifer. Ex καρπὸς, & φέρω, *fero*.

Καρποφυέω, ῶ, fructus edo, ſeu gigno. Ex καρπὸς, & φύω, *gigno*.

Καρποφύλαξ, ακος, ὁ, fructuum cuſtos. Ex καρπὸς, & φύλαξ, *cuſtos*.

Καρπόω, ῶ, fructum offero, fruendum offero. A καρπός.

Καρπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fructuoſus, Gl. V.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, fructus, qui percipitur, quæſtus; (2) oblatio, ſacrificium, hoſtia, victima. A καρπόω.

Καρπώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex quo fructus capi poteſt; (2) frugiferus. Ab eod.

Κάρπωσις, εως, ἡ, fruitio, uſus rei fructuoſus; (2) holocauſtum. Ab eod.

Καρπωτὸς χιτὼν, veſtis talaris, 2 Reg. cap. 13.

Καῤῥέζω, demulceo, Hom. Il. 5, 424. καῤῥέζȣσα. Ex κατὰ, & ῥέζω, *facio*.

Κάῤῥων, ονος, ὁ ϗ ἡ, melior, præſtantior, fortior. Comparativ. Dor. ab ἀγαθός.

Καρσία, ας, ἡ, obliquitas. A κάρσιος.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ια, ιον, obliquus.

Κάρσις, εως, ἡ, tonſura. A κείρω, *tondeo*.

Καρσίως, *Adv.* oblique. A κάρσιος.

Κάρτα, *Adv.* valde, vehementer, admodum; (2) profecto, certe. A κάρτος pro κράτος.

Καρταίνω, valeo, vinco. A κάρτα.

Καρταλάμιον, ȣ, τὸ, parvus κάρταλλος. Roberſ. At Gl. V. καρταλάμιον, cartalamia.

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ & κάρταλος, ȣ, ὁ, fiſcella, cophinus, ſeu corbis in anguſtum deſinens.

Καρτεραίχμης, ȣ, ὁ, haſtipotens, qui potens eſt bellicis armis. Ex καρτερὸς, & αἰχμὴ, *cuſpis*.

Καρτερέω, ῶ, f. ήσω, forti animo ſum; (2) perſevero, tolero, patienter fero, duro, perduro. Τὸν ἰσοῤῥοπικὸν ὄγκον μόλις ἂν οἱ δȣ̃λοι καρτερήσειαν, Iſocr. τοῖς κινδύνοις, Xen. πρὸς τὸ μέτριον, id. A καρτερός.

Καρτέρησις, εως, ἡ, tolerantia, patientia. A καρτερέω.

Καρτερία, ας, ἡ, tolerantia, patientia. A καρτερός.

Καρτερικὸς, ὴ, ὸν, patientia præditus, patiens. A καρτερία.

Καρτερικῶς, *Adv.* toleranter, ſedulo. A καρτερικός.

Καρτερόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pertinaci animo eſt, pertinax, tolerans. Ex καρτερὸς, & θυμὸς, *animus*.

Καρτερὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, potens, qui re aliqua potiri, vel illam in poteſtate ſua retinere poteſt; (2) magnanimus; (3) violentus; (4) tolerans, patiens. A κάρτος pro κράτος.

Καρτερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, præfractus; (2) magnanimus. Ex καρτερὸς, & φρὴν, *mens*.

Καρτερόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, cui fortis eſt manus. Ex καρτερὸς, & χεὶρ, *manus*.

Καρτεροψυχία, ας, ἡ, animi fortitudo. Ex καρτερὸς, & ψυχὴ, *anima*.

Καρτερώνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, qui fortes ſive robuſtos habet ungues. Ex καρτερὸς, & ὄνυξ, *unguis*.

Καρτερώνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Καρτὸς, ὴ, ὸν, tonſus. A κείρω.

Κάρτος, εος, τὸ, vires, robur, per Metatheſin pro κράτος, quod vide.

Καρτύνω, firmum reddo, corroboro. Τιτῆνες δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, Heſiod. Θεογ. 676. A κάρτος.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, nux juglans, arbor.

Καρυάριον, τὸ, nucula, Gl. V.

Καρύλλα, τὰ, nuces, Gl. V.

Καρυηδὸν κάταγμα, fractura oſſis in tenues partes, tamquam nucis fractæ. A κάρυον.

Καρυηρὸς, ρὰ, ρὸν, nuceus, ad nucem pertinens, adfinitatem cum nuce habens. Ab eod.

Καρύϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Καρυΐσκος, ȣ, ὁ, ſcyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυκεία, ας, ἡ, condimenti exquiſiti confectio; (2) conditura ſupervacanea. A καρυκεύω.

Καρύκευμα, ατος, τὸ, condimentum exquiſite factum. Ab eod.

Καρυκεύω, f. εύσω, exquiſite condio; (2) condio quovis modo. A καρύκη.

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam ſeu condimentum Lydorum; (2) condimentum exquiſite factum; (3) conditura, ſeu condimentum quodvis.

Καρυκὸν, ȣ̃, τὸ, medicamentum quoddam ex nucibus & aliis rebus confectum. A κάρυον.

Καρυκοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio καρύκην; (2) condio ſuaviter; (3) condimentum quodvis conficio. A καρυκοποιός.

Καρυκοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui conficit καρύκην. Ex καρύκη, & ποιέω, *facio*.

Καρυοκατάκτης, ȣ, ὁ, q. d. nucifrangibulum, inſtrumentum, quo nuces franguntur. Ex κάρυον, & καταγνύω, *frango*.

Καρυοκοκκύμηλα, nucipruna, Vet. Lex. ex Plin.

Κάρυον, ȣ, τὸ, nux, juglans, fructus; (2) omnis fructus, qui durum & lignoſum corticem habet. A καρύα.

Καρύοπος, ȣ, ὁ, nucis ſuccus. Ex κάρυον, & ὀπὸς, *ſuccus*.

Καρυόφυλλον, ȣ, τὸ, caryophyllum, quaſi nucis folium, fructus, vel etiam flos arboris cujuſdam Indicæ. Ex κάρυον, & φύλλον, *folium*.

Καρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nuceus, nucis referens ſpeciem. A κάρυον.

Καρυῶτις, ιδος, ἡ, caryotis, caryota palmula.

Καρυωτὸν, τὸ, ſcyphus in nucis modum factus.

Καρυωτὸς, ὴ, ὸν, nuceus; καρυωτὸς φοῖνιξ, caryota palmula. Ab eod.

Καρφαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus. A κάρφω.

Καρφεῖον, ȣ, τὸ, ramentum. A κάρφη.

Κάρφη, ης, ἡ, ſtramen, palea, fœnum. A κάρφω.

Καρφίον, ȣ, τὸ, parva feſtuca; (2) ſurculus. Dim. a κάρφη.

Κάρφις, εως, ἡ, idem quod κάρφη.

Καρφίτης, ȣ, ὁ, qui eſt e feſtucis compoſitus, ut καρφίτης θάλαμος. Ab eod.

Καρφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, feſtucæ modo gracilis. Ex κάρφη, & εἶδος, *forma*.

Καρφυλογέω, ῶ, f. ήσω, paleas ſ. feſtucas lego; (2) exquiſite in alium inquiro, quaſi feſtucam in oculo ſcrutans; (3) floccos lego & quiſquilias in veſte hærentes. Ἐάν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ πνεύματος προσενεχθῇ ἄχυρον καρφυλογῆσαι, Theoph. Char. c. 2. varie autem ſcribitur, Caſaub. leg. καρφελογῆσαι, alii καρφολ. Ex κάρφος, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.

Καρφυλογία, ας, ἡ, palearum, ſ. feſtucarum, ſ. floccorum lectio. Ex iiſd.

Κάρφος, εος, τὸ, palea; (2) feſtuca, id eſt, arida & craſſior in fœno nondum demeſſo ſtipula, ſurculus.

Καρφύνω, idem quod κάρφω. Heſ. καρφύνεσθαι ξηραίνεσθαι, areſcere, corrumpi. A κάρφω.

ΚΑ'ΡΦΩ, ſicco, arefacio; (2) deprimo, facio, ut defloreſcat. Κάρψε μὲν οἱ χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, Odyſſ. 13, 430. Ἀγήνορα κάρφει, Heſiod. Ἔργ. 7.

Καρφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtramentitius.

Καρχαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus.

Καρχαρίας, ȣ, ὁ, canis marinus, piſcis, ſic dictus ab aſperis, quos habet, dentibus; (2) piſcis ſpecies. A κάρχαρος.

Καρχαρόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, dentibus aſper. A κάρχαρος, & ὀδȣ̀ς, *dens*.

Κάρχαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aſper, acutus; (2) vehemens.

Καρχηδόνιος, ȣ, Carthaginienſis. A Καρχηδών.

Καρχηδὼν, όνος, ἡ, Carthago, urbs Africæ.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ȣ, τὸ, carcheſium, ſumma pars mali nautici, antenna; (2) poculum quoddam oblongum.

Κάρωσις, εως, ἡ, ſoporatio, actio inducendi ſoporem, ſopor. A καρόω.

Καρωτίδες, & καρωτικαὶ ἀρτηρίαι, arteriæ quædam in collo.

Καρωτικὸς, ἡ, ὸν, ſoporifer, ſoporem inducendi vim habens, gravedinem adferens. Ab eod.

Κασαλβάζω, f. άσω, convitiis & probris meretricum more inceſſo. Κασαλβάσω τȣ̀ς ἐν Πύλῳ ϛρατηγȣ̀ς, Ariſt. Eq. 354. A κασαλβάς.

Κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix. A κασάλβη.

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, meretrix, ſcortum.

Κασάλβιον, ȣ, τὸ, lupanar. A κασάλβη.

Κάσαμον, ȣ, τὸ, Caſamum, a quibuſdam medicis ἡ κυκλάμινος.

ΚΑ'ΣΑΣ, ȣ, ὁ, tapes ab utraque parte villoſus.

Κασαύρα, ας, ἡ, meretrix, ſcortum, Heſ. Ex κάσσα, & ὤρα, cura.

Κασσαυρὰς, άδος, ἡ, idem & ab eo ipſo.

Κασαυρεῖον, ȣ, τὸ, lupanar. Ab eod.

Κασαύριον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Κασαυρὶς, ίδος, ἡ, meretrix, Heſ.

Κασία, ας, ἡ, Caſia, frutex lauro ſimilis, cujus cortex abraditur. A κασσία.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror, germana. Ex κάσις, *frater* vel *ſoror*, & γείνομαι, *naſcor*.

Κασίγνητος, ȣ, ὁ, frater ex utroque parente, germanus; (2) conſobrinus, fratris vel ſororis filius; (3) conſanguineus; (4) *Adject.* fraternus, germanus.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, frater vel ſoror; (2) coætaneus.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix, ſcortum.

Κασσαβὰς, άδος, ἡ, idem.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, Caſſia, frutex aromaticus.

Κασσίζω, caſſiam refero. A κασσία.

Κασσιτέρινος, ίνη, ινον, ſtanneus, e ſtanno confectus. A κασσίτερος.

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ȣ, ὁ, ſtannum, plumbum album.

Κασσιτερȣργὸς, ȣ͂, ὁ, qui ſtannea opera conficit; Gl. V. ſtannator.

Κασσιτερόω, ῶ, f. ώσω, ſtanno induco; κεκασσιτερωμένος, ſtanno inductus. A κασσίτερος.

Κάσσυμα, Att. κάττυμα, ατος, τὸ, corium, *proprie*, e quo calcei conſuuntur; (2) doloſa machinatio. A κασσύω.

ΚΑΣΣΥ'Ω, Att. καττύω, conſuo, reficio conſuendo, ut veteramentarius calceamenta; (2) ſtruo, machinor. Οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τȣ͂θ', ὅθεν πάλαι καττύεται, Ariſt. Eq. 314.

Κασσωρεῖον, ȣ, τὸ, lupanar. A κασσωρεύω.

Κασσωρεύω, ſcortor, meretricor. Βασσάρα σεμνῶς κασσωρεύȣσα, Lyc. 772. A κασσωρίς.

Κασσωρὶς, ίδος, ἡ, ſcortum, meretrix. A κάσσα.

ΚΑ'ΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, Caſtana, urbs Theſſaliæ & Ponti. Hinc

Καϛαναϊκὸς, ἡ, ὸν, Caſtaneus, ut Καϛαναϊκὸν κάρυον, nux Caſtanea.

Κάϛανον, ȣ, τὸ, Caſtanea. A Κάϛανα.

Καϛόρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Caſtoreus, qui fit in honorem Caſtoris. Καϛόρειον μέλος, quod canebatur a Spartanis prælium inituris. A Caſtore Spartano.

Καϛόριαι, & Καϛορίδες κύνες, canes Spartani. A Caſtore.

Καϛορίζω, imitor Caſtorium, Caſtorium refero. A καϛόριον.

Καϛόριον, & καϛόρειον, ȣ, τὸ, καϛόρεια, caſtorea, teſticuli caſtoris; (2) medicamentum e caſtoris teſticulis. A κάϛωρ.

Καϛόρνυμι, ſterno, conſterno, pro καταϛόρνυμι. Hom. καϛορνῦσα, conſternens. Κώεα καϛορνῦσα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισι, Odyſſ. 17, 32.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, caſtor, fiber. Caſtor propr. frater Pollucis.

ΚΑΤΑ', *Præpoſ. cum Genit.* adverſus, contra, in, ſuper, de, poſt, ſub. *Cum Accuſ.* ſecundum, juxta, per, in, propter. Sæpe per Adverbium redditur, ut κτ̀ βραχὺ, κτ̀ μικρὸν, paullatim, ſenſim; κατὰ καιρὸν, opportune. *Cum Accuſ. & Articulo Periphraſi ſervit*, v. g. οἱ κατὰ ἀγορὰν, cauſſidici. *Aliquando deficit*, v. g. ὃν τρόπον, ad quem modum, quemadmodum; σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην, Scenopœi artem, i. e. quod attinet ad artem, vel ſecundum artem; *in compoſitione notat* (α) *oppoſitum* τȣ͂ ἄνω, ſive, de, vel deorſum, ut καταβαίνω, deorſum ſcando, deſcendo; (β) *contra*, ut κατακαυχᾶσθαι, contra gloriari; (γ) *valde*, ſive *intendit ſignificationem*, ut κατείδωλος, refertus idolis; (δ) *retinet ſignificationem ſimplicis*, ut καταθνήσκω, morior.

Κᾆτα, deinde. Ex ϗ, & εἶτα, *deinde*.

Καταβάδην, *Adv.* q. d. deſcenſim, tanquam deſcendendo. A καταβαίνω.

Καταβαθμὸς, ȣ͂, ὁ, deſcenſus. Ab eod.

Καταβαίνω, deſcendo: (2) demitto me; (3) incurro, competo, congruo; κατάβα, deſcende, pro κατάβηθι. Πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς ἀνίκ' ἔλειπον ἄϛυ, Eur. Andr. 111. εἰς πεδίον, Xen. ἀπὸ τȣ͂ ἵππȣ, id. Ex κατὰ, & βαίνω, *eo*.

Καταβάλλω, dejicio, everto, deturbo, proſterno; (2) conjicio; (3) projicio; (4) mando; (5) abjicio; (6) ſolvo, perſolvo, & καταβάλλομαι, præmolior, auſpicor, præſtruo, fundamentum. Οὐ καταβαλεῖς τὰ κῶδι', ὦ θυηπόλε; Ariſt. Pace, 1133. τὸ ἀργύριον, Dem. Ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος, Plat. Ex κατὰ, & βάλλω, *jacio*.

Καταβαπτίζω, demergo, obruo. A καταβάπτω.

Καταβαπτιϛὴς, ȣ͂, ὁ, qui demergit, aqua obruit, ſubmerſor. A καταβαπτίζω.

Καταβάπτω, demergo. A κατὰ, & βάπτω, *mergo*.

Καταβαρέω, ῶ, degravo, præpondero, pondere deprimo. Ex κατὰ, & βάρος, *onus*.

Καταβάρησις, εως, ἡ, oppreſſio, Gl. V. A præced.

Καταβαρύνω, degravo. Ex κατὰ, & βαρύνω, *gravo*.

Καταβάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſcendens. A κατάβασις.

Κατάβασις, εως, ἡ, deſcenſus, deſcenſio, clivus. A καταβαίνω.

Καταβασκαίνω, idem quod ſimplex βασκαίνω, *faſcino*.

Καταβάτης, ȣ, ὁ, deſcenſor. Ab eod. Vid. καταιβάτις.

Καταβαυκαλᾶν, & καταβαυκαλεῖν, lallo, ſive lallando ſopire, ut nutrices puerulis ſomnum inducentes. Ex κατὰ, & βαυκαλᾶν, quod eſt cantu ſive lallando ſopire, apud Heſ. & Suid.

Καταβαυκάλησις, εως, ἡ, lallatio, ſ. lallus ſopiendis puerulis. A καταβαυκαλᾶν.

Καταβαυκαλίζω, f. ίσω, ſopio cantu nutricis more. Ex κατὰ, & βαυκὸς, *jucundus*.

Καταβεβαιόομαι, ȣ͂μαι, confirmo. Ex κατὰ, & βέβαιος, *firmus*.

Καταβεβλακευμένως, *Adv.* per ſocordiam, ſocorditer, remiſſo animo. A καταβλακεύομαι.

Καταβιάζω, & καταβιάζομαι, vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo. Καταβιάζεται ἀπ' αὐτȣ͂, Plut. Ex κατὰ, & βιάζω, *cogo*.

Καταβιβάζω, f. άσω, deſcendere cogo, deduco, dejicio, deturbo. Κατὰ μικρὸν καταβιβάζει τὴν πόλιν πρὸς τὴν θάλασσαν, Plut. Ἕως ᾅδȣ καταβιβασθήσῃ, Matt. 11, 23. Ex κατὰ, & βιβάζω, *admoveo*.

Καταβιβασμὸς, ȣ, ὁ, degradatio. A præc.

Καταβιβρώσκω, comedo, devoro, deglutio. Τὰ ὄντα καταβέβρωκε, Hyper. Ex κατὰ, & βιβρώσκω, *edo*.

Καταβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam tranſigo, vitam ad finem perduco, Ex κατὰ, & βιόω, *vivo*.

Καταβλακεύομαι, f. εύσομαι, ſocordiæ me dedo, ſocorditer me gero, obtorpeſco. Ex κατὰ, & βλακεύω, quod idem notat.

Καταβλάπτω, f. ψω, lædo, detrimento adficio. Καὶ σιγᾶν, ὅτε μήτι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτȣ͂, Hom. Hym. in Merc. 93. Ex κατὰ, & βλάπτω, *noceo*.

Καταβλέπω, f. ψω, deorſum adſpicio; (2) diligenter contemplor, adſpicio. Καταβλέπειν εἰς τὴν γῆν, Pol. Ex κατὰ, & βλέπω, *video*.

Κατάβλημα, ατος, τὸ, quidquid exterius parti ſuperinjicitur, ut fimbria vel ſimile quidpiam; (2) aulæum ſive tabula picta in theatro, in qua fabulæ argumentum depictum erat. A καταβάλλω.

Καταβλητέον, dejiciendum; reddendum. Ab eod.

Καταβλητικὸς, ἡ, ὸν, dejiciendi vel proſternendi vim habens. Ab eod.

Καταβληχάομαι, ῶμαι, balo. Ex κατὰ, & βληχάομαι, quod idem notat.

Καταβλώσκω, decurro in, percurro, ſubterfugio. Εἰς Τέμεσσαν ναῦται καταβλώξȣσιν, Lyc. 1068. ἄϛυ, Odyſſ. 16, 466. Ex κατὰ, & βλώσκω, *eo*.

Καταβοάω, ῶ, f. ήσω, & ήσομαι, vociferor; (2) reclamo; (3) clamore perſequor, convicior. Ex κατὰ, & βοάω, *clamo*.

Καταβοὴ, ῆς, ἡ, accuſatio, incuſatio. Ex κατὰ, & βοὴ, *clamor, vociferatio*.

Καταβόησις, εως, ἡ, convitium, incuſatio; (2) reclamatio; (3) invectio, querela. A καταβοάω.

Καταβολεὺς, ſolutor, Gl. V. A ſeq.

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, jactum fundamentum, molimen; (2) penſio, ſolutio; (3) calumnia; (4) adflatus inſtinctuſque divinus; (5) deſtructio, deſcenſus; (6) ſacrificium; (7) jactus, qui fit ex alto deorſum; (8) febris per certa temporis intervalla in orbem rediens. A καταβάλλω.

Καταβορβόρωσις, εως, ἡ, cœni oblitio, dejectio in cœnum. Ex κατὰ, & βορβορόω, *cœno obduco*.

Κατάβορρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, boreæ expoſitus, ſive obverſus. Ex κατὰ, & βορρᾶς, *boreas*.

Καταβόσκω, & καταβόσκομαι, depaſco. Ξύλοχον καταβοσκομενάων, Il. 5, 162. Ex κατὰ, & βόσκω, *paſco*.

Καταβόϛρυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cincinnis crinium obtectus, comatus, capillis tectus. Ex κατὰ, & βόϛρυχος, *cincinnus*.

Καταβȣκολέω, ῶ, decipio, irrideo, deludo. Ex κατὰ, & βȣκολέω, *boves paſco, item decipio*.

Καταβραβεύω, f. εύσω, debito præmio privo, præmio victoriæ defraudo; (2) imperioſe ago. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω, Col. 2, 18. Ex κατὰ, & βραβεύω, *do præmium certaminis*.

Καταβραχὺ, paullatim, parumper; pro κατὰ βραχύ.

Καταβρέχω, perfundo, madefacio, irrigo, mergo. Ex κατὰ, & βρέχω, *irrigo*.

Καταβρίθω, f. ίσω, ingraveſco; (2) onuſtus ſum. Εἰροπόκοι δ' ὄϊες μαλλοῖς καταβεβρίθασι, Heſiod. Ἔργ. 232. Ex κατὰ, & βρίθω, *gravis ſum*.

Καταβροντάω, ῶ, f. ήσω, adverſus aliquem tono; (2) tonitru obſtupefacio, attonitum reddo. Ex κατὰ, & βροντάω, *tono*.

Καταβροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inquino, cruento. Ex κατὰ, & βροτόω, *cruento*.

Καταβροχθίζω, f. ίσω, devoro, deglutio. Ἐγὼ δὲ ἤνυστρον βοὸς, καὶ κοιλίαν ὑείαν καταβροχθίσας, Ariſt. Eq. 356. Ὀβολὸν κατεβρόχθισα, id. Av. 509. Ex κατὰ, & βρόχθος, *guttur*.

Καταβρόχω, ſorbeo, vel reſorbeo; ut hinc ſit καταβρόξειεν, apud Hom. Odyſſ. 4, 222. Ex κατὰ, & *inuſ.* βρόχω, *ſorbeo, deglutio*.

Καταβρύκω, f. ξω, comedo, commando. Ex κατὰ, & βρύκω, *mando, mordeo*.

Καταβρύχω, f. ξω, idem quod ſimplex βρύχω, *frendeo*.

Κατάβρωμα, ατος, τὸ, eſca, cibus. A καταβρώσκω.

Καταβρώσκω, ſive καταβιβρώσκω, devoro, deglutio. perf. καταβέβρωκα, part. καταβεβρωκὼς, qui devoravit. Ὡς μὴ καταβρώξῃ νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων, Lyc. 742. Ex κατὰ, & βιβρώσκω, *voro*.

Καταβυθίζω, f. ίσω, in profundum jacio, demergo; peſſundo. Καταβυθίζειν πολύτιμα. Ex κατὰ, & βυθίζω, quod idem notat.

Καταβυθισμὸς, οῦ, ὁ, demerſio. A præc.

Καταβυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego. Τὰς γὰρ πρώρας καὶ τῆς νεὼς ἄνω ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν. Ex κατὰ, & βυρσόω, quod idem ſignificat.

Κατάγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubterraneus. Ex κατὰ & γαῖα, *terra*.

Καταγγελεὺς, έως, ὁ, annunciator, delator. A καταγγέλλω.

Καταγγελία, ας, ἡ, annunciatio, prædicatio. Ab eod.

Καταγγέλλω, annuncio, nuncio; (2) indico; (3) defero, accuſo. Ἀντὶ δὲ εἰρήνης πόλεμον κατηγγέλκασι, Plut. Διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται, Act. 13, 38. Ex κατὰ, & ἀγγέλλω, *nuncio*.

Κατάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, obnunciator. A καταγγέλλω.

Κατάγγελτος, patefactus per nuncium, detectus.

Καταγγίζω, in vas defundo, vel condo. Ex κατὰ, & ἄγγος, *vas*.

Κατάγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubterraneus. Ex κατὰ, & γέα, *contr.* γῆ, *terra*.

Καταγέλασμα, ατος, τὸ, deriſus, deriſio. A καταγελάω.

Καταγελαστικῶς, *Adv.* deridendo, deriſorum more. A καταγελαστικὸς, *deriſorius*.

Καταγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ridiculus, qui derideri ſolet, deriſione dignus, deriſus. Ab eod.

Καταγελάστως, *Adv.* ridicule. A καταγέλαστος.

Καταγελάω, ῶ, f. άσω, derideo, irrideo. Οὐ σοῦ καταγελῶμεν, Ariſt. Av. 98. Πέρσῃσι, Herodot. Ex κατὰ, & γελάω, *rideo*.

Κατάγελως, ωτος, ὁ, deriſio, irriſio. Ex κατὰ, & γέλως, *riſus*.

Καταγέμω, plenus ſum, onuſtus ſum. Ex κατὰ, & γέμω, *plenus ſum*.

Καταγειῶται, ῶν, οἱ, pollinctores, qui inhumant mortuos, Heſ. A κατάγειος.

Καταγηράσκω, f. ράσω, ſeneſco, conſeneſco. Ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι, Heſiod. Ἔργ. 93. Ex κατὰ, & γηράσκω, quod idem notat.

Καταγηράω, ῶ, f. άσω, conſeneſco. Ex κατὰ & γηράω, *ſeneſco*.

Κατάγηρως, ω, ὁ καὶ ἡ, conſeneſcens, ſenex, ſenio confectus. Ex κατὰ, & γῆρας, *ſenectus*.

Καταγιγαρτίσαι, verbum ab Ariſtophane comice fictum, pro inire, permolere, a γίγαρτον, *nucleus ſive os acini*.

Καταγίζω, Ionice pro καθαγίζω, conſecro, dico, offero, adoleo. Ex κατὰ, & ἁγίζω, *ſacro, purifico*.

Καταγινέω, deorſum fero, vel veho, deveho, e loco ſuperiore fero. Ἄστυ δ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην, Odyſſ. 10, 104. Ex κατὰ, & ἀγινέω, pro ἄγω, *duco*.

Καταγίνομαι, verſor, ſum occupatus; (2) habito, moror; (3) perſevero. Καταγίνεσθαι περί τι, περί τινος. Ex κατὰ, & γίνομαι, *ſum, fio*.

Καταγινώσκω, decerno adverſus aliquem, condemno; (2) cognoſco, intelligo, percipio; (3) ſentio de, judico, exiſtimo de; (4) arguo, reprehendo, accuſo. f. καταγνώσομαι, reprehendam, paſſ. καταγνωσθήσομαι, reprehendar. a. 2. καταγνῶναι, damnare, paſſ. καταγνωσθῆναι, damnari. Καταγινώσκειν τινὸς φόνον, τινὰ φόνου. Τί δὴ ἰδὼν ποιοῦντα ταῦτα κατέγνωκας αὐτοῦ; Xen. Πολλὴν γέ μου κατέγνωκας ἀτυχίαν, Plat. Ex κατὰ, & γινώσκω, *cognoſco*.

Καταγκυλόω, ῶ, f. ώσω, tortuoſum reddo. Ex κατὰ, & ἀγκυλόω, quod idem notat.

Καταγλυκαίνω, dulce ſeu ſuave reddo; (2) mulceo. Ποιητῶν μέτρῳ καὶ μύθῳ καταγλυκαινόντων τὴν ἀκοήν, Greg. Ex κατὰ, & γλυκαίνω, quod idem ſignificat.

Καταγλωττίζω, f. ίσω, oſcula jungo columbatim, ſuavior lingua ori inſerta; (2) elinguem reddo, obturo os. Καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου, deblateravit, Ariſt. Ach. 384. Ex κατὰ, & γλῶττα, *lingua*.

Καταγλώττισμα, ατος, τὸ, ſuaviatio. A καταγλωττίζω.

Καταγλωττισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κάταγμα, ατος, τὸ, fractura; (2) glomus; (3) id, quod netur. A καταγνύω, *frango*, vel κατάγω, *deduco*.

Κατάγνυμι, vel καταγνύω, frango. a. 1. κατέαξα, p. m. κατέαγα. Vid. κατάγω. Γυνή ποτε κατέαξ' ἐχῖνον, Ariſt. Veſp. 1425. Καίπως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα, Ariſt. Veſp. 1417. Ex κατὰ, & ἄγνυμι, *frango*.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, reprehenſio, damnatio, condemnatio. A καταγινώσκω.

Καταγνωστὸς, ignominioſus, notatus, Gl. V. Ab eod.

Καταγογγύζω, f. ύσω, murmuro adverſus aliquem, obgannio, obmurmuro. Ex κατὰ, & γογγύζω, *murmuro*.

Καταγοητεύω, f. εύσω, præſtigiis illudo, faſcino. Ex κατὰ, & γοητεύω, quod idem ſignificat.

Κατάγομος, onuſtus, Gl. V. Ex κατὰ intenſivo & γόμος, *onus, ſarcina*.

Καταγομφόω, ῶ, f. ώσω, adfligo, infligo. Ex κατὰ, & γομφόω, *clavis compingo*.

Καταγόρευσις, εως, ἡ, delatio, arcani enunciatio, expoſitio. A καταγορεύω.

Καταγορεύω, f. εύσω, defero, indico, arcanum enuncio. Καταγορεύω τ' ἀληθῆ, Iſocr. Ex κατὰ, & ἀγορεύω, *facio verba pro concione*.

Κατάγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſcriptus, perſcriptus, pictus, depictus, notis punctiſque diſtinctus. A καταγράφω.

Καταγραφὴ, ῆς, ἡ, perſcriptio; (2) deſcriptio; (3) delineatio. Ab eod.

Κατάγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod κατάγραπτος.

Καταγράφω, deſcribo, delineo. Τὰς Ὀρφεία κατέγραψε γῆρυς, Eur. Alc. 957. Νόμοι κατεγράφησαν εἰς ξυλίνους ἄξονας, Plut. Ex κατὰ, & γράφω, *ſcribo*.

Καταγυιόω, ῶ, f. ώσω, enervo, imbecillum reddo, deartuo. Ex κατὰ, & γυιόω, *membra frango*.

Καταγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἢν πολλαῖς ἀναγκαῖς καὶ πόνοις ἀτέχνως τοὺς νέους καταγυμνάζωσι, Luc. Ex κατὰ, & γυμνάζω, quod idem notat.

Καταγύναιξ, αικος, ὁ, mulieroſus. Ex κατὰ, & γυνὴ, *mulier*.

Καταγύναιος, ſalax, Ph. mulieroſus. Ab iiſd.

Καταγύνης, ου, τὸ, mulieroſus. Ab iiſd.

Κατάγχω, ſuffoco. Ex κατὰ, & ἄγχω, *ſuffoco*.

Κατάγω, frango, confringo. In *præſ.* inuſitatum, & pro eo dicitur καταγνύω, & κατάγνυμι; verum a κατάγω formantur, κατέαξα, a. 1. & κατέαγα, p. med. fregi; κατεαγὼς, qui fregit; partic. paſſ. κατεαγμένος, fractus; κατεάγην, a. 2. paſſ. fractus ſum; ἐὰν καταγῇ, ſi fractum fuerit; καταγὲν, fractum. Ex κατὰ, & ἄγω, *frango*.

Κατάγω, f. ξω, duco, deduco, reduco; (2) appello in portum, applico; κατάγομαι, deducor; (2) appello, ſ. applico in portum; (3) diverſor, hoſpitor. a. 2. act. καταγαγεῖν, paſſ. καταχθῆναι, κατήχθη, appulit. Κατάγειν & κατάγεσθαι τὰς νῆας, ad terram appellere. Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει (Δαμόνιον) tollit, dejicit, Epigr. Ὅς νιν εἰς ᾅδου δόμους μέλλει κατάξειν, Eur. Alc. 26.

Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, diverſorium; (2) advectio, appulſus in portum; (3) reditus exſulum in patriam. A κατάγω, *deduco*.

Καταγώγιον, ου, τὸ, diverſorium. Ab eod.

Καταγωγὶς, ίδος, ἡ, indumentum muliebre, fimbria, Heſ. Ab eod.

Καταγωνίζομαι, f. ίσομαι, in certamine vinco, debello, devinco. Οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, Heb. 11, 33. Ex κατὰ, & ἀγωνίζομαι, *certo*.

Καταγώνισις, εως, ἡ, q. d. devictio. A præc.

Καταγωνισμὸς, οῦ, ὁ, expugnatio, ſubactio, & quaſi debellatio. A καταγωνίζομαι.

Καταδάζομαι, f. άσομαι, divido, diſcerpo. Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται, Tmeſis, Il. 22, 354. A κατὰ, & δάζομαι, *divido*.

Καταδαίνυμαι, epulor; comedo. Nonnus. Ex κατὰ, & δαίνυμαι, quod idem notat.

Καταδάκνω, mordeo. Ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν, ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω, Hom. Βατρ. 45. Ex κατὰ, & δάκνω, quod idem notat.

Καταδακρύω, f. ύσω, defleo, deploro; (2) ad lachrymas provoco. Κατεδάκρυσε τὴν ἑαυτοῦ τύχην, Xen. Ex κατὰ, & δακρύω, *fleo*.

Καταδαμάζω, f. άσω, edomo, perdomo. Ex κατὰ, & δαμάζω, *domo*.

Καταδάμναμαι, idem ac δάμναμαι, *domo*.

Καταδάνειος, ου, ὁ καὶ ἡ, obæratus. Ex κατὰ, & δάνειον, *mutuum*.

Καταδαπανάω, ῶ, f. ήσω, conſumo, impendo, ſumptus facio. Καταδαπανᾶν τὸν χρόνον. Ex κατὰ, & δαπανάω, quod idem ſignificat.

Καταδαπάνη, ης, ἡ, ſumptus. Ex κατὰ, & δαπάνη, *ſumptus*.

Καταδάπτω, f. ψω, voro, dilanio, voro; (2) lacero. Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν, Il. 22, 339. Καταδάπτετ' ἦτορ, Odyſſ. 16, 92. Ex κατὰ, & δάπτω, *voro*.

Καταδαρδάπτω, idem & ex iiſd.

Καταδαρθάνω, indormio, obdormio; (2) cubitum eo, dormitum eo. a. 2. καταδαρθεῖν, obdormire, obdormiſſe; καταδαρθὼν, qui obdormivit; καδδραθέτην, apud Hom. Odyſſ. 15, 493. pro καταδραθέτην, κατεδαρθέτην. Κἂν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι, Ariſt. Θεσμ. 802. Ex κατὰ, & δαρθάνω, *dormio.*

Καταδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui aliquid deeſt, non expletus omnibus numeris; καταδεέστερος, inferior. Ex κατὰ, & δέομαι, *indigeo.*

Καταδεῖ, indiget, ei deeſt. Ex κατὰ, & δεῖ, *indiget.*

Καταδείδω, pertimeſco, formido. a. 1. καταδεῖσαι, formidare. Μήτε τὴν προσηγορίαν καταδείσαντες, Luc. Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', Ariſt. Pace, 758. Ex κατὰ, & δείδω, *metuo.*

Καταδείκνυμι, vel καταδεικνύω, oſtendo, patefacio; (2) inſtituo, doceo; (3) conſtituo, edo. Πάλαι καταδεδειγμένον τοῦτο ποιεῖν, Syneſ. Ex κατὰ, & δείκνυμι, *oſtendo.*

Καταδειλιάω, ῶ, f. άσω, timide & ignave ſuccumbo, extimeſco, expaveſco. Ex κατὰ, & δειλιάω, *timeo.*

Κατάδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenus & conſitus arboribus. Ex κατὰ, & δένδρον, *arbor.*

Καταδέομαι, rogo, precor, obſecro. a. 1. opt. ἐὰν καταδεηθείη, ſi rogaverit. Οὐκ ἂν ἐκεῖνός γε αὐτοῦ καταδεηθείη, Plat. Ex κατὰ & δέομαι, *rogo.*

Καταδέομαι & καταδοῦμαι, devincior, adſtringor. a. 1. καταδεθεὶς, vinctus, deligatus.

Κατάδεσις, εως, ἡ, adſtrictio. A præc.

Καταδεσμεύω, f. εύσω, deligo, devincio, adſtringo. Ex κατὰ, & δεσμεύω, *vincio.*

Καταδεσμέω, ῶ, innodo, vincio, Gl. V. Ex κατὰ, & δεσμέω, *ligo.*

Κατάδεσμος, ου, ὁ, vinculum, quo quis adſtringitur, ligatura; (2) incantatio. A καταδέω.

Καταδεύω, f. εύσω, madefacio. Ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ, Heſiod. Ἔργ. 544. Ex κατὰ, & δεύω, quod idem notat.

Καταδέχομαι, f. δέξομαι, recipio, admitto; (2) ſuſtineo, poſſum; (3) non recuſo, ſubeo; (4) probo. Καταδέξασθαι τὸ λεγάτον, Pand. Ex κατὰ, & δέχομαι, *ſuſcipio.*

Καταδέω, f. δήσω, deligo, devincio, adſtringo; (2) prohibeo; (3) impedio; (4) arguo, convinco facinoris alicujus; (5) incanto, veneficio adficio. Προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, Luc. 10, 34. Ex κατὰ, & δέω, *ligo.*

Καταδεῶς, *Adv.* ita ut aliquid deſit, indigenter. A καταδεής.

Καταδηϊόω, ῶ, f. ώσω, devaſto, deprædor, exſcindo. Ex κατὰ, & δηϊόω, *vaſto.*

Κατάδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde manifeſtus, perſpicuus. Ex κατὰ, & δῆλος, *manifeſtus.*

Καταδημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, blande & populariter loquor, populum demulceo. Τούτους ὁ Περικλῆς καταδημαγωγούμενος, Plut. Ex κατὰ, δῆμος, & ἄγω, *duco.*

Καταδημοβορέω, ῶ, f. ήσω, populum devoro, quæ ſunt populi voro; (2) devoro, conſumo. Λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι, Il. 18, 301. Ex κατὰ, δῆμος, & βορὰ, *eſca.*

Καταδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populariter mihi populum ſervire perpello; (2) favorem alicujus capto. Ex κατὰ, & δημοκοπέω, *populo blandior.*

Καλαδημομερίσαι, in populum diſtribuere, quaſi a δημομερίζω. Ex δῆμος, & μερίζω, *diſtribuo.*

Καταδῃόω, ῶ, idem quod καταδηϊόω.

Καταδηριάομαι, ῶμαι, certo, concerto, contendo. Τοὺσδε δ' ἐᾶν πεδίον καταδηριάασθαι, Il. 16, 96. Ex κατὰ, & δηριάομαι, *certo.*

Καταδιαιρέω, ῶ, divido. a. 2. καδιελέσθαι, dividere, Heſ. Ex κατὰ, & διαιρέω, quod idem ſignificat.

Καταδιαιτάω, ῶ, condemno. Οὔτε ἔφη με καταδιαιτήσασθαι τὴν δίκην αὐτοῦ, Dem. κατὰ, & διαιτάω, *arbitror.*

Καταδιαλλάσσω, vel ττω, permuto, pacem ineo. Εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην, Ariſt. Veſp. 1274. A κατὰ, & διαλλάσσω, *permuto.*

Καταδίδωμι, diſtribuo; (2) influo, indo. Ἔνθα τὰ ἔλη καταδίδωσι, Plut. *de mari.* Καταδιδοῖ ἐς ποταμὸν, Herodot. Ex κατὰ, & δίδωμι, *do.*

Καταδιΐστημι, dirimo, intervallo aliquo ſeparo. Ex κατὰ, & διΐστημι, *dirimo.*

Καταδικάζω, condemno, multo. Οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους, Matt. 12, 7. Ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ, ib. 37. Ex κατὰ, & δικάζω, *judico.*

Καταδίκη, ης, ἡ, condemnatio; (2) judicatum, res judicata; (3) multa. Ex κατὰ, & δίκη, *jus.*

Κατάδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, obnoxius e re judicata, damnatus, damnatitius. Ex iiſd.

Καταδιφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego, corio contego. Ex κατὰ, & διφθερόω, *pelle obtego.*

Καταδιψάω, ῶ, intenſe ſitio. Ex κατὰ, & διψάω, *ſitio.*

Καταδιώκω, proſequor, perſequor, inſequor. Ἐκ τὴν θάλασσαν καταδιώξαντε, Xen. Ex κατὰ, & διώκω, *perſequor.*

Καταδοκέω, ῶ, f. ήσω, arbitror, exiſtimo; (2) improbo. Ex κατὰ, & δοκέω, *arbitror.*

Καταδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, deblatero & nugando futio in aliquem; (2) meditor. Οὐδ' ἵνα τὴν ἄλλως ἀδολεσχῶ, Dem. Ex κατὰ, & ἀδολεσχέω, *garrio.*

Καταδοξάζω, f. άσω, contra opinor; (2) opinor, exiſtimo. Ex κατὰ, & δοξάζω, *opinor.*

Καταδουλόω, ῶ, & καταδουλόομαι, οῦμαι, in ſervitutem redigo, ſubjugo. Κατεδούλωσε τὴν νῆσον βασιλεῖ, Iſocr. Οἱ ἀνδρεῖοι τοὺς ἀνάνδρους καταδουλωσάμενοι καρποῦνται, Xen. Ex κατὰ, & δουλόω, quod idem ſignificat.

Καταδούλωσις, εως, ἡ, ſubactio, ſubjugatio, ſervitus impoſita. A καταδουλόω.

Καταδουπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum edo ex alto decidens, cum ſonitu decido. A κατάδουπος.

Κατάδουπος, ου, ὁ, ſonitus corporis ex alto decidentis; (2) cataracta. Ex κατὰ, & δοῦπος, *ſonitus.*

Καταδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. A καταδέχομαι, *recipio.*

Καταδρέπω, decerpo. Ex κατὰ, & δρέπω, *carpo.*

Καταδρομέω, ῶ, f. ήσω, contra curro. A κατάδρομος.

Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, incurſio, decurſus; (2) inſectatio, reprehenſio. A κατατρέχω.

Κατάδρομος, ου, ὁ, locus, in quo decurrunt equites. A κατατρέχω.

Κατάδρυμα, ατος, τὸ, dilaceratio. Affertur ex Eurip. καταδρύματα pro lacerationibus; ſed potius καταδρύματα leg. A καταδρύπτω.

Κατάδρυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſilvoſus, ſilvis obſitus. Ex κατὰ, & δρυμὸς, *ſilva.*

Καταδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, diſcerpo. Καταδρύψασα παρειὰς, Epigr. Ex κατὰ, & δρύπτω, *lacero.*

Καταδρυφάσσω, f. ξω, ſepio, munio. Χηλῷ κατεδρύφαξε διπλύχους γονὰς, Lyc. 239. Ex κατὰ, δρῦς, *quercus*, & φάσσω, pro φράσσω, *munio.*

Καταδυναστεία, ας, ἡ, oppreſſio. A καταδυναστεύω.

Καταδυναστεύω, potentia mea opprimo, tyrannidem exerceo in aliquem, ſub poteſtatem meam redigo. Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν; Jac. 2, 6. Καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, Act. 10, 38. Ex κατὰ, & δυναστεύω, *ſum princeps.*

Κατάδυμι, idem quod ſequens καταδύνω.

Καταδύνω, penitus ingredior, ſeu in penitiorem locum, in profundum ingredior; (2) adeo; (3) abdo me, latito; (4) verecundor, erubeſco; (5) demergo, ſubmergo; (6) occido; (7) induo. Κατεδύσαμεν γε ναῦς τῶν πολεμίων, Ariſt. Ran. 50. ἐφ' ὕδατι, Ariſtot. Ὑπ' αἰδοῦς καταδεδυκὼς, Luc. Ex κατὰ, & δύνω, *ſubeo.*

Κατάδυσις, εως, ἡ, receſſus, latibulum; (2) immerſio. A καταδύνω.

Καταδυσωπέω, ῶ, pudore adficio; (2) flecto, exoro. Οὕτω κατεδυσώπησε τὸν θεὸν, Luc. Ex κατὰ, & δυσωπέω, quod idem notat.

Καταδύω, f. ύσω, idem quod καταδύνω.

Καταᾴδω, occino, cantu obſtrepo; (2) incanto; (3) carminibus placo. Ψαλτρίαν ἔχων καὶ καταᾳδόμενος, Luc. Ex κατὰ, & ᾄδω, *cano.*

Καταδωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, ſordidis muneribus corrumpo; (2) ſordida munera accipio. Ἡ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται, Ariſt. Ran. 360. Ex κατὰ, & δωροδοκέω, *munera accipio.*

Καταείδω, Poëtice, idem quod καταᾴδω.

Καταέννυμι, vel καταεννύω, induo, conveſtio; καταείνυον, induebant, tegebant; καταειμένος, partic. indutus. Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον, Il. 23, 135. Ex κατὰ, & ἕννυμι, *induo.*

Καταζαίνω, ſicco, arefacio. Καταζήνασκε δὲ δαίμων, Odyſſ. 11, 586. Ex κατὰ, & ἀζαίνω, *ſicco.*

Καταζώω, ῶ, longum vitæ tempus traduco. Ex κατὰ, & ζάω, *vivo.*

Καταζεύγνυμι, vel καταζευγνύω, f. εύξω, conjungo, copulo; (2) caſtra metor. Ἀναπαυστικὸν τῶν καταζευγνύντων ἐπίφθεγμα, Plat. Ex κατὰ, & ζεύγνυμι, *jungo.*

Καταζευγοτροφέω, ῶ, f. ήσω, in alendis equis conſumo. Ex κατὰ, & ζευγοτροφέω, *par equorum alo.*

Κατάζευξις, εως, ἡ, caſtrametatio, caſtrorum metatio. A καταζεύγνυμι.

Καταζώννυμι, vel καταζωννύω, f. ζώσω, præcingo, circumcingo. Ex κατὰ, & ζωννύω, *cingo.*

Καταθάλπω, f. ψω, concalefacio. Ex κατὰ, & θάλπω, *foveo.*

Καταθαμβέω, ῶ, f. ήσω, demiror cum ſtupore. Κατατεθαμβημένος τὸν Ἀννίβαν, Plut. Ex κατὰ, & θαμβέω, *admirabundus ſtupeo.*

Καταθάπτω, ſepelio, inhumo, funero. Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, Il. 19, 228. Ex κατὰ, & θάπτω, *ſepelio.*

Καταθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, fidenti animo ſum, fidenter ſeu audacter me adverſus aliquem gero. Τῶν ἡμετέρων ὅπλων καταθαῤῥήσας, Herodian. Ex κατὰ, & θαῤῥέω, *confidens ſum.*

Καταθαρσέω, ῶ, idem. Ex κατὰ, & θαρσέω, *animo fidenti ſum.*

Καταθαρσύνω, animo. Ex κατὰ, & θαρσύνω, animo.

Καταθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, respicio, suspicio. Ἵνα τὸν οὐρανὸν καταθεᾶται, Philo. Ex κατὰ, & θεάομαι, inspicio.

Καταθέλγω, f. ξω, demulceo, cicuro. Κατέθελγε δὲ κούρην, Mosch. 2, 94. Σὸς γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον, Epigr. Ex κατὰ, & θέλγω, mulceo.

Κατάθελξις, εως, ἡ, demulsio, delinitio. A καταθέλγω.

Καταθεραπεύω, percuro, Gl. V. Ex κατὰ, & θεραπεύω, curo.

Καταθέσιον, ου, τὸ, repositorium, conditorium. A κατατίθημι.

Κατάθεσις, εως, ἡ, depositio, adfirmatio, professio, solutio. Ab eod.

Καταθέω, decurro; (2) hostiliter percurro, incursionibus infesto. Καταθεῖν εἰς τόπον, Xen. Ex κατὰ, & θέω, curro.

Καταθήγω, f. ξω, acuo, exacuo. Ex κατὰ, & θήγω, acuo.

Καταθήκη, ης, ἡ, depositio; (2) depositum, fidei commissum. A κατατίθημι.

Καταθηλύνω, mulierem facio, effemino. Ex κατὰ, & θηλύνω, effemino.

Καταθλάω, ῶ, f. άσω, contundo, confringo. Ex κατὰ, & θλάω, tundo.

Καταθλέω, ῶ, f. ήσω, athleticis certaminibus seu exercitationibus operam do; (2) vinco certamine athletico; (3) vinco. Ex κατὰ, & ἀθλέω, vinco.

Καταθλίβω, comprimo, opprimo. A θλίβω, premo.

Κατάθλιψις, εως, ἡ, compressio, oppressio. A præc.

Καταθνήσκω, morior. Σὺν σοὶ καθθανεῖν αἱρήσομαι, Eur. Or. 297. Βροτοῖς ἅπασι καθθανεῖν ὀφείλεται, id. Alc. 777. Ex κατὰ, & θνήσκω, quod idem significat.

Καταθνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis. Ex κατὰ, & θνητὸς, quod idem notat.

Καταθοινάω, ῶ, absumo epulando, absumo in cœna; (2) comedo, depasco. Ex κατὰ, & θοινάω, epulor.

Καταθολόω, ῶ, turbo, turbidum reddo. Ex κατὰ, & θολόω, quod idem significat.

Καταθορέω, ῶ, desilio. a. 2. καταθορὼν, qui desiluit. Ex κατὰ, & θορέω, salio.

Καταθορυβῶ, obturbo, deturbo, exturbo. Ex κατὰ, & θορυβῶ, turbo.

Καταθρασύνω, audacem reddo contra aliquem; καταθρασύνομαι, audax sum. Ex κατὰ, & θρασύνομαι, audax sum. Ex κατὰ, & θρασύνω, audacem reddo.

Καταθραύω, f. αύσω, effringo. Ex κατὰ, & θραύω, frango.

Καταθρέω, ῶ, f. ήσω, inspicio, perspicio. Ex κατὰ, & ἀθρέω, video.

Καταθρώσκω, desilio. Καταθρώσκειν τὴν αἱμασίαν, Herodot. Ex κατὰ, & θρώσκω, insilio.

Καταθυμέω, ῶ, animo concido & labasco; (2) considero. Δῆμος παντελῶς κατεθύμησεν, Xen. Ex κατὰ, & θυμὸς, animus.

Καταθύμιον, ου, τὸ, animi desiderium, libitum. A καταθύμιος.

Καταθύμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel καταθύμιος, ία, ιον, animo obversans; (2) animo gratus, gratus, jucundus. Ex κατὰ, & θυμὸς, animus.

Καταθυμίως, Adv. ex animi sententia, libenter. A καταθύμιος.

Καταθυμοβορέω, ῶ, f. ήσω, animum exedo tristitia. Ex κατὰ, & θυμοβορέω, quod idem notat.

Καταθύω, f. θύσω, sacrifico, immolo, macto, Deo offero. Καταθύσομαι ἄνδρα, Theocr. 2, 3. Ex κατὰ, & θύω, sacrifico.

Καταιβασίαι, αἱ, signa cœlitus in terram demissa. A καταβαίνω.

Καταίβασις, εως, ἡ, descensus. A καταβαίνω.

Καταιβάτης, ου, ὁ, descensor. Ab eod.

Καταιβατὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, permeabilis, pervius, Θύραι καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν, Odyss. 5, 110. καται in compos. Poet. pro κατά. Ab eod.

Καταιβάτις, fœm. declivis. Ab eod.

Καταιβατὸς, ἡ, ὸν, declivis, per quem descendere licet. Ab eod.

Καταΐγδην, Adv. impetuose, irruendo. A καταΐσσω.

Καταιγίζω, impetuosus sum, ingruo, de vento; καταιγιζόμενος, procellosus. Ab eod.

Καταιγὶς, ίδος, ἡ, procella. A καταΐσσω.

Καταιδέω, ῶ, erubescere facio, pudore perfundo, animum flecto; καταιδέομαι, οῦμαι, revereor, perpudet. a. 1. κατῃδέσθην, partic. καταιδέσθητι, reverere. Καταιδέσθητι πατρῷον Δία, Arist. Nub. 1470. Ex κατὰ, & αἰδὼς, pudor.

Καταιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) nigrifacio, fuliginosum reddo. Καταιθαλώσει (σῶμα) σου Λικυμνίαις βολαῖς, Arist. Av. 1247. Καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν, Lyc. 1376. Ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ, Eur. Supp. 641. Ex κατὰ, & αἰθαλόω, uro.

Καταιθύσσω, cum splendore emitto. Ex κατὰ, & αἰθύσσω, splendeo.

Καταίθω, comburo. Καταίθειν τὸ πανοῦργον, Arist. Θεσμ. 734. Κάταιθε γεῖσα τοῦ χεος τάδε, Eur. Or. 1599. Σάρκας καταίθων λοφνίσιν, Lyc. 48. γαῖαν, ibid. 250. 'Αλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, Theocr. 2, 40. Ex κατὰ, & αἴθω, uro.

Καταικίζω, f. ίσω, defœdo, contumeliose injurioseque fœdo. Σῶμα σὸν καταικιῇ, Eur. Andr. 827. 'Αλλὰ κατῄκισται ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμὴ, Odyss. 16, 290. Ex κατὰ, & αἰκίζω, crucio.

Καταίνεσις, εως, ἡ, adsensus, approbatio; (2) sponsio. A καταινέω.

Καταινέω, ῶ, f. έσω, comprobo, collaudo; (2) annuo, annuendo comprobo, adsentior. Καὶ καταίνεσον μήποτε προδώσειν τάσδ' ἑκὼν, te nunquam proditurum, Soph. Oed. Col. 1629. Ex κατὰ, & αἰνέω, laudo.

Καταῒξ, ίκος, ἡ, turbo, procella. A καταΐσσω.

Καταιονάω, ῶ, perfundo, adspergo. Καταιονᾷν ἐλαίῳ, Gal. Ex κατὰ, & αἰονάω, quod idem notat.

Καταιόνησις, εως, ἡ, perfusio. A καταιονάω.

Καταίρω, appello, applico, deferor, descendo, advenio. Καταίρειν τὰς νῆας, appellere ad terram. Κᾆπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βιβλία, Arist. Av. 1293. Ex κατὰ, & αἴρω, tollo.

Καταισθάνομαι, intelligo, sentio. Ex κατὰ, & αἰσθάνομαι, quod idem significat.

Καταΐσσω, cum impetu delabor, descendo, deferor; (2) irruo. Ex κατὰ, & ἀΐσσω, ruo.

Καταισχύνω, dehonesto, pudefacio, dedecoro, probro adficio, fœdo; (2) stuprum vel vitium offero; καταισχύνομαι, pudefio; dedecoror, erubesco. Τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν, Soph. El. 611. Καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνῃ θεοὺς; id. Phil. 1372. Ex κατὰ, & αἰσχύνω, pudefacio.

Καταιτιάομαι, ῶμαι, criminor, accuso, insimulo; καταιτιαθεὶς, accusatus, a. 1. pass. Ex κατὰ, & αἰτιάομαι, caussam esse dico.

ΚΑΤΑΙΓΥΞ, υγος, ἡ, cassis, galea sine christa, & depressa.

Καταιωρέομαι, οῦμαι, dependeo. Θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ, Hesiod. 'Ασπ. 225. Ex κατὰ, & αἰωρέω, in sublime tollo.

Κατακαίνω, perimo, conficio, interimo. Ex κατὰ, & καίνω, occido.

Κατακαίω, f. αύσω, concremo, exuro, comburo; κατακαίομαι, conflagro; κατακεκαυμένος, p. pass. combustus. a. 2. κατακαεὶς, combustus, torridus. Ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων, Arist. Nub. 406. Μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι ὑμᾶς κατακαύσω; id. Lys. 1221. Ex κατὰ, & καίω, uro.

Κατακαλέω, ῶ, advoco, accerso; (2) adquiro; (3) invoco, imploro. Ἐκ τῆς μητροπόλεως κατακληθεὶς, Thuc. Ex κατὰ, & καλέω, voco.

Κατακαλλύνω, exorno; (2) verro. Ex κατὰ, & καλλύνω, orno.

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, operimentum, velum. A κατακαλύπτω.

Κατακαλύπτω, f. ψω, obvelo, obtego, operio. Κατακαλυψάμενος τῷ λογισμῷ, Plat. Ex κατὰ, & καλύπτω, tego.

Κατακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo, detorqueo. Κατέκαμψεν εἰς κύκλον, Plat. Ex κατὰ, & κάμπτω, flecto.

Κατάκαμψις, εως, ἡ, inflexio. A κατακάμπτω.

Κατακαπηλεύω, adultero cauponum more. Ex κατὰ, & καπηλεύω, cauponor.

Κατακάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad cor tendens, in cor directus. Ex κατὰ, & καρδία, cor.

Κατάκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, fructuosus, frugifer. Ex κατὰ, & καρπὸς, fructus.

Κατακαρπόω, ῶ, f. ώσω, adoleo. A κατάκαρπος.

Κατακάρπωσις, εως, ἡ, cinis in altari e consumpto holocausto relictus. A κατακαρπόω.

Κατακάρφω, desicco, exsicco; (2) e conspectu seu medio tollo. Ex κατὰ, & κάρφω, sicco.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, quod exustum seu combustum est; (2) ambustum. A κατακαίω.

Κατάκαυσις, εως, ἡ, ambustio; (2) exustio, combustio. Ab eod.

Κατακαύτης, ου, ὁ, combustor, combustor mortuorum. Ab eod.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, glorior, adversus aliquem; (2) insulto alicui. Rom. 11, 18. Ex κατὰ, & καυχάομαι, glorior.

Κατάκειμαι, decumbo ut ægrotus; (2) accumbo, discumbo; (3) dispositus sum, procumbo. Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, Marc. 1. 30. Ex κατὰ, & κεῖμαι, jaceo.

Κατακείρω, detondeo; (2) absumo. Βίον κατακείρετε πολλὸν, Odyss. 4, 676. Ex κατὰ, & κείρω, tondeo.

Κατακείω, decumbo, recumbo, ut dormiam. Ex κατὰ, & κείω, jaceo.

Κατακελευσμὸς, οῦ, ὁ, cantus quidam in ludis Pythiis; qui adhortatio Delphorum videtur fuisse, qua Apollinem ad feriendum Pythonem draconem excitabant. A κατακελεύω.

Κατακελεύω, f. εύσω, hortor ut nauta; (2) hortor quovis modo; (3) silentium indico. Ex κατὰ, & κελεύω, jubeo.

Κατακενόω, ῶ, evacuo, exinanio. Ex κατὰ, & κενόω, evacuo.

Κατακεντάννυμι, idem quod sequens κατακεντάω.

Κατακεντάω, ῶ, pungo, stimulo, confodio. Ex κατὰ, & κεντάω, stimulo.

Κατακεντέω, f. ήσω, pungo, stimulo. Ex κατὰ, & κεντέω, pungo.

Κατακέντημα, ατος, τὸ, punctum, punctionis opus. A κατακεντέω.

Κατακεράννυμι, commiſceo, permiſceo. Ex κατὰ, & κεράννυμι, *miſceo.*

Κατακέρασις, εως, ἡ, commixtio, contemperatio. A κατακεράννυμι.

Κατακεραστικὸς, ἡ, ὸν, contemperandi vim habens. Ab eod.

Κατακεραυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmine icio, fulmine interficio. Ex κατὰ, & κεραυνόω, *fulmino.*

Κατακερδαίνω, quæſtum facio. Ex κατὰ, & κερδαίνω, quod idem ſignificat.

Κατακερματίζω, f. ίσω, in minutos nummulos redigo, minutis nummulis muto; (2) in minutas partes comminuo ſeu diſſeco. Ἀκουέσθω δὲ νῦν μὴ τὰ δεόντως συνεστραμμένα, ἀλλ' ὅσα ἄντικρυς μικρὰ ϗ κατακεκερματισμένα, Longin. 42. Ex κατὰ, & κερματίζω, quod idem notat.

Κατακερτομέω, ῶ, f. ήσω, verbis mordacibus animumque proſcindentibus inſector. Ex κατὰ, & κερτομέω, *maledictis inceſſo.*

Κατακηλέω, ῶ, f. ήσω, demulceo, permulceo, ſuavitate auditus animum demulceo, delinio. Ἡ τῶν κυρίων ϗ μεγαλοπρεπῶν ὀνομάτων ἐκλογὴ θαυμαστῶς ἄγει ϗ κατακηλεῖ τοὺς ἀκούοντας, Longin. 30. Ex κατὰ, & κηλέω, *permulceo.*

Κατακηλητικὸς, ἡ, ὸν, cui facultas ineſt ſuavitate auditus animum permulcendi. A κατακηλέω.

Κατακηρόω, ῶ, cera obduco, cera illino. Κατακηρώσαντες δὴ ὦν τὸν νέκυν Πέρσαι γῇ κρύπτουσι, Herodot. Ex κατὰ, & κηρόω, *incero.*

Κατακηρύσσω, vel κατακηρύττω, per præconem indico. Ex κατὰ, & κηρύσσω, *prædico, annuncio.*

Κατακινέω, ῶ, f. ήσω, commoveo; (2) dimoveo. Ex κατὰ, & κινέω, *moveo.*

Κατακίνησις, εως, ἡ, dimotio. A κατακινέω.

Κατακιρνάω, ῶ, contempero, permiſceo. Ἡ ὑγρότης κατεκίρνα τὸ ἄγαν θερμὸν τοῦ μέλιτος, Al. Aphr. Ex κατὰ, & κιρνάω, *miſceo.*

Κατακισσηρίζω, pumice polio, pumice lævigo. Ex κατὰ, & κίσσηρις, *pumex.*

Κατακλαίω, f. αύσω, defleo, deploro; (2) lachrymis ad miſericordiam commoveo. Ex κατὰ, & κλαίω, *fleo.*

Κατάκλασις, εως, ἡ, fractio, fractura. A κατακλάω.

Κατάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. A κατακλαίω.

Κατακλάω, ῶ, f. άσω, defringo; (2) frango; (3) torqueo. Κατέκλασε τοὺς ἄρτους, Marc. 6, 41. Ex κατὰ, & κλάω, *frango.*

Κατακλεὶς, εῖδος, ἡ, quæ claudendis foribus adhibetur; (2) jugulum, pars ſcapularum in collum ſub pectore deſinens; (3) parvum foramen in veſte muliebri, in quod inſerebatur fibula. Ex κατὰ, & κλεὶς, *clavis.*

Κατάκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, incluſus, concluſus. A κατακλείω.

Κατακλείω, f. είσω, includo, concludo, occludo; (2) finio, claudo; (3) claudo obſidione, obſidione cingo. Κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ, Luc. 3, 20. φυλακαῖς, Act. 26, 10. Ὅταν εἰς αὐτὰς ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ, Ariſt. Nub. 403. Ex κατὰ, & κλείω, *claudo.*

Κατακληΐζω, f. ίσω, concludo, occludo. Ex κατὰ, & κληΐζω, *claudo.*

Κατακληροδοτέω, ſorte diſtribuo. Κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν, Act. 13, 19. Ex κατὰ, & κληροδοτέω, quod idem notat.

Κατακληρονομέω, ῶ, hereditatem adeo; (2) hereditatem poſſideo; (3) heredem facio; (4) hereditatis loco tribuo. Κατεκληρονόμησεν αὐτὸν Κύριος, 1 Reg. 2, 15. Ex κατὰ, & κληρονομέω, *heres fio.*

Κατακληρουχέω, ῶ, f. ήσω, ſorte adſignatum accipio, ſorte nanciſcor, in ſortem accipio; (2) in colonias deſcribo, colonis diſtribuo. Κατεκληρούχησαν τὴν χώραν, Polyb. Ex κατὰ, & κληρουχέω, *ſorte adſignatum poſſideo.*

Κατακληρόω, ῶ, f. ώσω, ſorte lego ſeu deligo. Ex κατὰ, & κληρόω, *ſortior, ſorte lego.*

Κατακλησία, ας, ἡ, convocatio multitudinis. Heſ. A κατακαλέω.

Κατάκλησις, εως, ἡ, evocatio. Ab eod.

Κατακλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, decumbens in lecto, qui reclinatus decumbit; (2) qui decumbit ob adverſam valetudinem, valetudinarius. A κατακλίνω.

Κατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono; (2) diſcumbere facio; (3) diſcumbo; κατακλίνομαι, reclinor; decumbo; procumbo; devergo; a. 1. κατέκλινα, reclinavi. paſſ. κατεκλίθην, decubui; κατακλιθεὶς, diſcumbens. a. 2. κατακλινεὶς, diſcumbens. a. 1. med. κατακλινάμενος, diſcumbens. f. 2. paſſ. κατακλινήσομαι, accumbam. p. paſſ. κατακέκλιται, vergit. Κατακλίνατε αὐτοὺς, Luc. 9, 14. Μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, ib. 14, 8. Ex κατὰ, & κλίνω, *inclino.*

Κατάκλισις, εως, ἡ, accubitus; (2) decubitus. A κατακλίνω.

Κατάκλιτον, ου, τὸ, lectulus diſcubitorius; (2) ſedes, in qua reclinari poſſumus. Ab eod.

Κατακλύζω, f. ύσω, proluo, ut mare terram ſupergreſſum, inundo, obruo aquis, ſubmergo; (2) abundare facio; (3) obruo. Τὴν Φρυγῶν πόλιν χρυσῷ ῥέουσαν ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν, Eur. Tro. 996. Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο, 2 Pet. 3, 6. Ex κατὰ, & κλύζω, *abluo, eluo.*

Κατάκλυσις, εως, ἡ, proluvies, illuvies, illuvio; (2) diluvium, inundatio terræ. A κατακλύζω.

Κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, diluvium, inundatio; (2) ablutio, eluvies. Ab eod.

Κατάκλυστρον, ου, τὸ, compluvium, Ph. Ex κατὰ, & κλύζω, *eluo.*

Κατακλῶθες, ων, αἱ, Parcæ, ſtamina fatalia deducentes. A κατακλώθω.

Κατακλώθη, ης, ἡ, fatum, Suid. Ab eod.

Κατακλώθω, fila deduco, ſtamina deduco; (2) deduco ſtamina fatalia. Ex κατὰ, & κλώθω, *neo.*

Κατακνάω, ῶ, f. ήσω, concido, diſſeco; (2) derado, abrado, defrico. Ex κατὰ, & κνάω, *ſcalpo, ſcabo.*

Κατακνήθω, f. ήσω, derado. a. 1. Conj. Paſſ. κατακνησθείην, divellicer; κατακνήθομαι, pruritum patior, prurio. Ex κατὰ, & κνήθω, *ſcalpo.*

Κατάκνηστις, ιος, ἡ, culter, quo caſeum abradimus, Heſ. A κατακνήθω.

Κατακνιδεύω, pungo, vel uro in modum urticæ; ſcarifico. Ex κατὰ, & κνίδη, *urtica.*

Κατακνίζω, f. ίσω, concido, lancino, carpo, vellico; (2) ſugillo; obtrecto; (3) titillo, pruritum excito. Τὰ τοῦ Ὁμήρου κατακνίζουσι, Luc. Ex κατὰ, & κνίζω, *ſeco, rado.*

Κατακοιμάω, ῶ, f. ήσω, ſopio, conſopio; κατακοιμάομαι, ῶμαι, obdormio, dormio; κατακοιμηθεὶς, a. 1. ſopitus; κατακεκοιμημένος, p. ſopitus. Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω Il. 9, 427. Ex κατὰ, & κοιμάω, *dormire facio.*

Κατακοιμητὴς, οῦ, ὁ, cubicularius. A κατακοιμάω, *ſopio.*

Κατακοιμητικὸς, ἡ, ὸν, ſoporativus, ſomnum inducendi vim habens. A κατακοιμάω.

Κατακοιμίζω, f. ίσω, ſopio, ſoporo. Ex κατὰ, & κοιμίζω, *ſopio.*

Κατακοιμιστὴς, οῦ, ὁ, cubicularius. A κατακοιμίζω.

Κατακοινωνέω, ῶ, f. ήσω, communico, impertio. Ex κατὰ, & κοινωνέω, *communico.*

Κατακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, adminiſtro. Ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι, Odyſſ. 1, 247. Ex κατὰ, & κοιρανέω, *dominor.*

Κατάκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in cubili eſt, jacet, aut dormit. Ex κατὰ, & κοίτη, *cubile.*

Κατακολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino, adglutino. Ex κατὰ, & κολλάω, *glutino.*

Κατακολουθέω, ῶ, f. ήσω, conſequor, ſector, adſector; (2) exſequor, aſſentior, accedo opinioni alicujus; (3) obſecundo, obſequor. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ, Act. 16, 17. Ex κατὰ, & ἀκολουθέω, *ſequor.*

Κατακολπίζω, f. ίσω, in ſinum deflecto, ſinum intro. Κατακολπίζειν εἰς Αἴγιναν, Thuc. Ex κατὰ, & κολπίζω, *ſinuo.*

Κατακόλπισις, εως, ἡ, receptio in ſinum, Suid. A κατακολπίζω.

Κατακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, nato; (2) urinor. Ex κατὰ, & κολυμβάω, quod eadem notat.

Κατακολυμβητὴς, οῦ, ὁ, qui aquas ſubit, urinator. A κατακολυμβάω.

Κατακομιδὴ, ῆς, ἡ, deportatio; (2) comportatio. A κατακομίζω.

Κατακομίζω, f. ίσω, deporto, deveho, deduco; κατακομίζομαι, domum redeo. Κατακομίζειν ναῦν, Æſch. Ex κατὰ, & κομίζω, *porto, fero.*

Κατάκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui disjecta coma eſt, vel qui denſam comam habet. Ex κατὰ, & κόμη, *coma.*

Κατακομψεύεσθαι, ſcite & eleganter dicere. Ex κατὰ, & κομψεύω, *ſcite dico.*

Κατακονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) corrumpo & attenuo atterendo. Κατακονᾷ μὲν οὖν ἀβίωτος βίος, Eur. Hipp. 824. Ex κατὰ, & ἀκονάω, *acuo.*

Κατακονδυλίζω, f. ίσω, pugnos ingero, pugnis cædo. Ex κατὰ, & κονδυλίζω, quod idem ſignificat.

Κατακοντίζω, f. ίσω, confodio telo, ſeu jaculo; κατηκοντίσθαι, p. paſſ. jaculis confoſſum eſſe. Ex κατὰ, & ἀκοντίζω, *jaculor.*

Κατακοπὴ, ῆς, ἡ, deciſio, deputatio, detruncatio. A κατακόπτω.

Κατάκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, defeſſus, labore confectus. Ex κατὰ, & κόπος, *labor.*

Κατακόπτω, f. ψω, decido, amputo, detrunco; (2) concido, in minutas partes ſeco; (3) trucido; (4) percutio, batuo; κατακόπτομαι, concidor, percutior, trucidor; (2) plango. Κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις, Marc. 5, 5. Ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὗτοι ἐς τοὺς γάμους; Ariſt. Av. 1695. Ex κατὰ, & κόπτω, *ſcindo, ſeco.*

Κατακορέννυμι, vel κατακορεννύω, ſatio, exſaturo. Ex κατὰ, & κορέννυμι, quod idem notat.

Κατακορέως, adfatim, Hippocr. A κατακορὴς.

Κατακορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, faſtidium adferens; (2) ſaturatus; (3) multus, abundans; (4) merus, purus, ſincerus. Ex κατὰ, & κορέω, *ſatio.*

Κατάκορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſatur, ſatiatus; (2) nimius, qui ſatietatem adfert. Ex iiſd.

Κατακόρως, *Adv.* abunde, adfatim, immodice, crebro. A κατάκορος.

Κατακοσμέω, ῶ, f. ήσω, compono, exorno, condecoro, ordino, digero in ordinem, colo. Κατακοσμῆσαι τινα σεμνοτέροις πράγμασιν, Ariſt. Veſp. 1462. Ex κτ', & κοσμέω, *orno.*

Κατακόσμησις, εως, ἡ, ordo & digeſtio rerum aptaque compoſitio. A κατακοσμέω.

Κατακȣϛὴς, ȣ̃, ὁ, auſcultator, Gl. V. A ſeq.

Κατακȣ́ω, f. ȣ́σω, exaudio; (2) dicto ſum audiens, obedio, obſequor, obtempero. Νυκτιδρόμȣ σύριγγος ἰὰν κατακȣ́ω, Eur. Rheſ. 552. Ex κτ', & ἀκȣ́ω, *audio.*

Κατακράζω, reclamo, obſtrepo, occlamo, clamore obtundo; paulo poſt f. κατακεκράξομαι, clamore obtundam. Ex κτ', & κράζω, *clamo.*

Κατάκρας, *Adv.* Ion. κατάκρης, pro κατ' ἄκρας, & κατ' ἄκρης, quaſi a ſummo, ſcil. ad imum, i. e. in totum, penitus, prorſus, funditus. Ab ἄκρα, *ſumma, arx,* vel a κᾶρα, ſive κάρη, *caput.* Aliqui κατάκρας pro κατὰ κράτος, i. e. vi, per vim.

Κατάκρασις, εως, ἡ, commiſtio, permiſtio. A κατακεράννυμι.

Κατακρατέω, ῶ, f. ήσω, robore vinco, ſubigo, ſupero; (2) cohibeo, reprimo. Κατακρατεῖν τῆς ἀρχῆς ȣ̓ δύναται, Theophr. Ex κτ', & κρατέω, *vinco.*

Κατακράτησις, εως, ἡ, ſubactio, ſuperatio, domitio. A κατακρατέω.

Κατακρατητικὸς, ἡ, ὸν, cohibendi ſeu ſiſtendi vim habens. Ab eod.

Κατακράτος, *Adv.* per vim; (2) omnino; (3) vehementer; (4) pro viribus. Ex κατὰ, & κράτος, *vis.*

Κατακραυγάζω σȣ, occlamo tibi, Suid. Ex κατὰ, & κραυγάζω, *clamo.*

Κατακρεμάννυμι, vel κατακρεμαννύω, ſuſpendo de; κατακρεμάννυμαι, ſuſpenſus ſum de, dependeo de. Ex κατὰ, & κρεμάννυμι, *ſuſpendo.*

Κατακρέμαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dependens de, ſuſpenſus de. A κατακρεμάω.

Κατακρεμάω, ῶ, f. άσω, ſuſpendo de. Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασε φόρμιγγα λίγειαν, pro κατεκρέμασε, Odyſſ. θ, 105. Ex κατὰ, & κρεμάω, *ſuſpendo.*

Κατακρεȣργέω, ῶ, f. ήσω, lanionum more concido. Ὁ Πύθης ἕως τȣ̃δε ἐπὶ τῆς νεὼς ἐμάχετο, ἕως ἅπας κατεκρεȣργήθη, Longin. 31. ex Herodot. Ex κατὰ, & ἔργον, *opus.*

Κατακρῆθεν, ſive κατάκρηθεν, *Adv.* a capite; in totum, penitus. Ex κατὰ, & κάρη, ſ. καρὴ, *caput*; vid. κατάκρας.

Κατακρημνάω, ῶ, f. ήσω, præcipito, præcipitem ago. Ex κατὰ, & κρημνάω, quod idem notat.

Κατακρήμνημι, idem & ab eod. κατακρήμναμαι, præceps dependeo, præcipitor.

Κατακρημνίζω, f. ίσω, per prærupta loca dejicio, præcipito, deorſum ago. Εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτὸν, Luc. 4, 29. Ex κατὰ, & κρημνίζω, *præcipito.*

Κατακρημνιϛὴς, ȣ̃, ὁ, præcipitator. At Gl. V. præceps. A præc.

Κατάκρημνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præceps. Ex κατὰ, & κρημνὸς, *præcipitium.*

Κατάκρης, *Adv.* in totum, funditus. Al. vi, per vim. Vid. κατάκρας.

Κατακριβόω, ῶ, accurate & exquiſite rimor. Ex κατὰ, & ἀκριβόω, *accurate ago.*

Κατάκριμα, ατος, τὸ, damnatio, condemnatio. A κατακρίνω.

Κατακρίνω, ῶ, damno, condemno; κατακρινεῖ, f. condemnabit; κατακριθεὶς, a. 1. paſſ. condemnatus. Κατακρινȣ̃σιν αὐτὸν θανάτῳ, Marc. 10, 33. Ὁ δὲ ἀπιϛήσας κατακριθήσεται, Marc. 16, 16. Ex κατὰ, & κρίνω, *judico.*

Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio. A κατακρίνω.

Κατάκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, damnatus, condemnatus. Ab eod.

Κατακροάομαι, ῶμαι, auſculto. Ex κατὰ, & ἀκροῶμαι, *audio.*

Κατακροταλίζω, f. ίσω, magnopere ſtrepito. Ex κατὰ, & κροταλίζω, *ſtrepito.*

Κατακροτέω, ῶ, f. ήσω, latis plauſibus excipio, ſeu comprobo, valde laudo. Ex κατὰ, & κροτέω, *plaudo.*

Κατακρȣνίζω, f. ίσω, defluo, inſtar ſalientis aquæ fluo deorſum. Ex κατὰ, & κρȣνὸς, *ſcatebra ſaliens.*

Κατάκρȣσις, εως, ἡ, repreſſio, repreſſus deſuper illatus. A κατακρȣ́ω.

Κατακρȣϛικὸς, ἡ, ὸν, vim habens reprimendi. Ab eod.

Κατακρȣ́ω, f. ȣ́σω, deorſum pello, adigo; (2) repello, reprimo; (3) fallo. Ex κατὰ, & κρȣ́ω, *pulſo.*

Κατακρύπτω, f. ψω, occulto, diſſimulo. Κατακρύψαντες πέπλοισιν ἡλίȣ πρόσθεν φλογὸς, Eur. Iph. in Tau. 1210. Ex κατὰ, & κρύπτω, *occulto.*

Κατάκρυψις, εως, ἡ, occultatio, diſſimulatio. A κατακρύπτω.

Κατακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro. Ex κατὰ, & κτάομαι, *poſſideo.*

Κατακτείνω, f. ενῶ, interficio, occido. Παῖδά μȣ κατακτενȣ̃σι σοῖς δολώσαντες γάμοις; Eur. Iph. in Au. 921. Ex κατὰ, & κτείνω, quod idem notat.

Κατακτενίζω, f. ίσω, pectine como, pecto. Ex κατὰ, & κτενίζω, *como.*

Κατακτενοκόμη, ης, ἡ, quæ pexis comis ſeu capillis eſt, Heſ. Ex κατὰ, κτεὶς, *pecten,* & κόμη, *coma.*

Κατάκτημι, interficio, occido. Κεῖνον δ' εὐθὺς ἄκοντι πάλιν δρομέοντι κατέκτα, Epigr. A κατὰ, & κτῆμι, *interficio.*

Κατάκτης, ȣ, ὁ, deductor. A κατάγω, *deduco.*

Κατάκτης, ȣ, ὁ, fractor. A κατάγω pro καταγνύω, *frango.*

Κατάκτησις, εως, ἡ, acquiſitio. A κατακτῶμαι.

Κατακτὸς, ἡ, ὸν, fragilis. Ab ἀγνύω, *frango.*

Κατακτὸς, deductilis, penſilis. A κατάγω, *deduco.*

Κατακτυπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitu percutio. Ex κατὰ, & κτυπέω, *ſonitum pulſu cieo.*

Κατακυβεύω, f. εύσω, in alea conſumo & diſſipo. Κατακυβεύσας τὰ ὄντα, Lyſias. Ex κατὰ, & κυβεύω, *alea ludo.*

Κατακυκλόω, ῶ, f. ώσω, circumcludo, circumdo. Ex κατὰ, & κυκλόω, quod idem ſignificat.

Κατακυλίνδω, deorſum volvo, devolvo. Ex κατὰ, & κυλίνδω, *volvo.*

Κατακυλίω, f. ίσω, idem; κατακεκυλισμένος, devolutus. Κατακεκυλισμένοι ἀπὸ τῶν ἵππων, Xen. Ex κατὰ, & κυλίω, *volvo.*

Κατακύπτω, f. ψω, inclino me; (2) deorſum adſpicio. Κατέκυψεν εἴσω τȣ̃ χάσματος, Luc. Ex κατὰ, & κύπτω, *inclino me.*

Κατακυριεύω, f. εύσω, dominor; (2) ſupero, ſubigo, vinco. Οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύȣσιν αὐτῶν, Matt. 20, 25. Ex κατὰ, & κυριεύω, *dominor.*

Κατακυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo; (2) adjudico, addico; (3) damno, condemno. Ψήφῳ θανάτȣ κατακυρωθεὶς, Eur. Or. 1002. Ex κατὰ, & κυρόω, *auctoritatem do.*

Κατακωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, remoror, detineo. Μὴ κατακωλύοιμι τȣ̀ς πρέσβεις, Dem. Ex κατὰ, & κωλύω, *veto.*

Κατακωχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio, poſſeſſio; (2) inſtinctus, adflatus numinis. A κατέχω, *retineo.*

Κατακώχιμος, qui detineri & capi poteſt. A κατακωχή.

Καταλαγνεύω, unde apud Heſ. καταλαγνευθεὶς, a. 1. paſſ. εἰς ἡδονὰς κατενεχθεὶς, ad libidines dejectus, in libidines prolapſus. Ex κατὰ, & λαγνεύω, *libidinoſus ſum.*

Καταλαζονεύομαι, f. εύσομαι, jactabunde aliquid dico vel facio, arroganter & vane commemoro. Καταλαζονεύεσθαι περὶ τȣ̃ πλȣ́τȣ, Iſocr. Ex κατὰ, & ἀλαζονεύομαι, *glorior.*

Καταλακτίζω, inculco, Gl. V. Ex κατὰ, & λακτίζω, *calcitro.*

Καταλαλέω, ῶ, f. ήσω, obloquor, loquacitate obruo; (2) traduco, detraho. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, Jac. 4, 11. τινὰ, Polyb. Ex κατὰ, & λαλέω, *loquor.*

Καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ, obtrectatio, oblocutio. A κατάλαλος.

Κατάλαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oblocutor, maledicus, obtrectator. Ex κατὰ, & λάλος, *qui loquitur.*

Καταλαμβάνω, deprehendo, offendo, nanciſcor; (2) comprehendo, adſequor; (3) comperio; (4) invado; (5) occupo; (6) contingo, accido. Καταλαμβάνειν τὸ ϛρατόπεδον, Thuc. Καταλαμβάνει με συμφορὰ, Plat. Ex κατὰ, & λαμβάνω, *capio.*

Καταλάμπω, f. ψω, illumino, illuſtro; (2) ſplendeo, fulgeo. Καταλάμπειν τινὰ, Luc. τινὸς, Ariſtid. τινὶ, Naz. Ex κατὰ, & λάμπω, *ſplendeo.*

Καταλγύνομαι, doloribus & moleſtiis adficio. Ex κατὰ, & ἀλγύνομαι, quod idem ſignificat.

Καταλεαίνω, f. ανῶ, lævigo; (2) complano; (3) explano, explico. Ex κατὰ, & λεαίνω, *lævigo.*

Καταλέγω, deligo, deſcribo, centurio; (2) allego, adſcribo; (3) cenſeo, exiſtimo, loco habeo; (4) recenſeo, enumero; (5) narro, commemoro, dico. Καταλέγειν ϛρατιώτας, conſcribere, Ariſt. Ach. 1070. Καταλέγεσθαι ἐν τοῖς τακτικοῖς ἀριθμοῖς, Xen. Ex κατὰ, & λέγω, *dico.*

Καταλείβω, effundo & deſtillo; (2) *Paſſ.* defluo. Δέμας ἀϊκέλιον καταλείβειν, Eur. Andr. 131. Καταλειβομένας ἄλγεσι πολλοῖς. Id. Supp. 1116. Ex κατὰ, & λείβω, *ſtillo.*

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, id, quod relictum eſt. A καταλείπω.

Κατάλειπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, relictus. Ab eod.

Καταλείπω, relinquo, deſero; (2) ab aliquo deficio; (3) relinquo poſt me, relinquo poſteris meis; (4) omitto. Ἀλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον, Soph. Phil. 805. Καταλείπεται ἀείμνηϛος δόξα, Thuc. Ex κατὰ, & λείπω, *linquo.*

Καταλείφω, f. ψω, oblino, illino. Ex κατὰ, & ἀλείφω, *ungo.*

Κατάλειψις, εως, ἡ, relictio, reliquiæ. A καταλείπω.

Καταλεπτολογέω, ῶ, f. ήσω, ſubtiliter & accurate rimor. Ex κατὰ, & λεπτολογέω, quod idem notat.

Καταλεπτύνω, extenuo, attenuo, deminuo. Ex κατὰ, & λεπτύνω, quod idem ſignificat.

Καταλεύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dignus, qui lapidibus obruatur. A ſeq.

Καταλεύω, f. εύσω, lapidibus cooperio, lapidibus obruo. a. 1. κατέλευσα, paſſ. καταλευσθεὶς, lapidibus obrutus. Κατέλευσαν βάλλοντες, Plat. Ex κατὰ, & λεύω, quod idem denotat.

Καταλέω, ῶ, f. έσω, commolo, mola frango. Ab ἀλέω, *molo.*

Καταλήγω, f. ξω, deſino, terminor, extremus ſum. Ex κατὰ, & λήγω, *deſino*.

Καταληΐζομαι, f. ίσομαι, prædationibus incurſo, vaſto, diripio, depopulor. Ex κατὰ, & ληΐζομαι, *deprædor*.

Καταληκτικὸν μέτρον, carmen, cui in fine deeſt ſyllaba ad perfectionem. A καταλήγω.

Κατάληξις, εως, ἡ, terminatio, clauſula, finis. Ab eod.

Καταληπτέον, occupandum eſt. A καταλαμβάνω.

Καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendendi vim habens, comprehendendi facultate præditus; (2) qui præoccupat, occupativus. Ab eod.

Καταληπτικῶς, *Adv.* comprehenſive, ex certa comprehenſione. A καταληπτικός.

Καταληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi poteſt, comprehenſibilis, qui obtineri poteſt. A καταλαμβάνω.

Καταλήψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad deprehenſionem & condemnationem faciens & incitans. A κατάληψις.

Κατάληψις, εως, ἡ, deprehenſio, (2) comprehenſio; (3) invaſio, occupatio; (4) adeptio; (5) comprehenſio mente; (6) exploratio concentus chordarum pulſando; (7) morbus quidam. A καταλαμβάνω.

Καταλιθάζω, f. άσω, lapidibus obruo ſeu cooperio, lapido. Πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς, Luc. 20, 6. Ex κατὰ, & λιθάζω, *lapido*.

Καταλιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus impeto. Ex κατὰ, & λιθοβολέω, *lapidibus peto*.

Κατάλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapidibus conſtans. Ex κατὰ, & λίθος, *lapis*.

Καταλιθόω, ῶ, lapidibus obruo ſeu cooperio. Ex κατὰ, & λιθόω, *in lapidem verto*.

Καταλιμπάνω, relinquo, deſero. Χώραν καταλιμπάνειν φαύλοις ἀνθρώποις, Plat. A καταλείπω, quod idem notat.

Καταλιπαίνω, pinguem reddo, ſagino. Ex κατὰ, & λιπαίνω, quod idem ſignificat.

Καταλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impenſe rogo, obteſtor. Ex κατὰ, & λιπαρέω, *adſiduo precor*.

Καταλίσκομαι, convincor, ex Herodot. A κατὰ, & ἁλίσκομαι, *capior*.

Καταλιχνεύω, abligurio. A κατὰ, & λιχνεύω, *ligurio*.

Καταλλάγδην, *Adv.* per commutationem, ſeu permutationem; (2) mutuo, viciſſim, e converſo. A καταλλάττω.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio, compenſatio; (2) reconciliatio, pacificatio. Ab eod.

Καταλλακτικὸς, ἡ, ὸν, reconciliabilis, placidus, facilis.

Καταλλάσσω, vel καταλλάττω, f. άξω, commuto, permuto; (2) reconcilio; (3) concilio, καταλλάττομαι, commuto, permuto, & *Paſſ.* reconcilior. Κατήλλαξεν αὐτοὺς πρὸς ἀλλήλους, Ariſtot. Καταλλάττομαι χρυσίον ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, Dem. Ex κατὰ, & ἀλλάσσω, *muto*.

Κατάλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ordine conſentaneo compoſitus, congruus, conſentaneus, ſibi reſpondens. Ex κατὰ, & ἀλλήλων, *mutuo*.

Καταλληλότης, ητος, ἡ, congruentia, ſeries congruens, cohærentia quadrans. A κατάλληλος.

Καταλλήλως, *Adv.* congruenter, convenienter. Ab eod.

Καταλογάδην, *Adv.* proſaice, proſaica oratione, proſa. Ex κατὰ, & λογάδην *lecte*.

Καταλογεὺς, εως, ὁ, qui delectus facit. A κατάλογος.

Καταλογὴ, ῆς, ἡ, reſpectus, Ph. Ex κατὰ, & λέγω, *ſeligo*.

Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo; (2) imputo; (3) numero inter, adnumero, adſcribo. Καταλογίζεσθαι πρός τινα τὸ εὐεργέτημα, Dem. τινὰ ἐν τοῖς ἀδικοῖς, Xen. Τι ἐπ' ἀρετῇ, Æſch. Ab eod.

Καταλογισμὸς, οῦ, ὁ, computatio, numeratio, recenſio, imputatio. A καταλογίζομαι.

Κατάλογος, ου, ὁ, enumeratio, recenſio, proprie eorum, qui ſtipendia merent; (2) delectus; (3) tabella, cui militum nomina inſcribebantur. A καταλέγω.

Καταλοιάω, contundo, confringo. Ex κατὰ, & ἀλοιάω, *trituro, comminuo*.

Κατάλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, reliquus. A καταλείπω, *relinquo*.

Καταλοκίζω, f. ίσω, ſulco. Ex κατὰ, & ἀλοκίζω, quod idem notat.

Καταλούω, perluo, ſubluo, Gl. V. Apud Ariſtophanem a καταλούομαι eſt καταλοῦ, pro καταλούῃ, balneis impendis, abſumis, conſumis, Nub. 836. Ex κατὰ, & λούω, *lavo*.

Καταλοφάδια, *Adv.* ſupra cervicem, ſuper humeros. Ex κατὰ, & λόφος, *humerus*.

Καταλόχεια, ας, ἡ, turma. A κατάλοχος.

Καταλοχίζω, f. ίσω, decurio, centurio, in decurias ſeu centurias diſtribuo, in claſſes deſcribo. Ab eod.

Καταλοχισμὸς, οῦ, ὁ, diſtributio in cohortes. A καταλοχίζω.

Καταλυγίζω, f. ίσω, circumago, torquendo flecto, vincio. Ex κατὰ, & λυγίζω, *flecto*.

Καταλυκουργίζω, Lycurgi leges cito & uſurpo contra aliquam rem. Ex κατὰ, & λυκουργίζω, *Lycurgi leges cito*.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, diverſorium. A καταλύω, *diverto*.

Καταλυμαίνομαι, noceo, incommodo, everto, depopulor. Ex κατὰ, & λυμαίνομαι, quod idem notat.

Καταλύμανσις, εως, ἡ, depopulatio. A præc.

Καταλύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui diſſolvi, qui deſtrui, qui aboleri poteſt, delebilis. Ab eod.

Κατάλυσις, εως, ἡ, diſſolutio, everſio, deſtructio; (2) finis, exitus; (3) diverſatio hoſpitalis, diverſorium; (4) reconciliatio. A καταλύω.

Καταλυσσάω, vel καταλυττάω, ῶ, rabie ſum contra aliquem incitatus, Suid. Ex κατὰ, & λυσσάω, *in rabiem actus furo*.

Καταλυτήριον, ου, τὸ, diverſorium. Ab eod.

Καταλυτὴς, οῦ, ὁ, diſſolutor, deſtructor, everſor. Ab eod.

Καταλύτης, ου, ὁ, hoſpes, qui divertit ad aliquem. Ab eod.

Καταλύω, f. ύσω, diſſolvo; (2) everto, deſtruo, aboleo; (3) finio; (4) deſino; (5) diverto, hoſpitium capio; (6) ſedo, conſumo, conficio. Καταλύειν τὸν πόλεμον, λόγον, βίον· παρά τινα, εἰς πανδοχεῖον, divertere; τινὰ τῆς ἀρχῆς. Τοὺς δούλους κατέλυσεν, Ariſt. Pace, 742. φονία αἰχμὰ, Eur. Tro. 821. Ex κατὰ, & λύω, *ſolvo*.

Καταμαγεύω, f. εύσω, magicis incantationibus occupo. Ex κατὰ, & μαγεύω, *incanto*.

Καταμάθησις, εως, ἡ, conſideratio, diſciplina, eruditio. Ex κατὰ, & μάθησις, *eruditio*.

Καταμαίνομαι, furore incitatus ſum contra, Ph. καταμαίνεται, ſuccenſet. Ex κατὰ, & μαίνομαι, *inſanio*.

Καταμάκτης, ου, ὁ, terſor, Gl. V. A καταμάσσω.

Καταμαλακίζω, f. ίσω, emollio, effemino. Ex κατὰ, & μαλακίζω, *mollio*.

Καταμαλάσσω, vel καταμαλάττω, f. άξω, emollio; (2) demulceo, cohibeo. Ex κατὰ, & μαλάσσω, *mollio*.

Καταμαλθακίζω, f. ίσω, idem. Ex κατὰ, & μαλθακίζω, quod idem notat.

Καταμαλθάσσω, vel καταμαλθάττω, idem, Ex κατὰ, & μαλθάσσω, quod idem notat.

Καταμανθάνω, conſidero, perdiſco, pernoſco; (2) animadverto; (3) perpendo, diligenter conſidero, Τὴν σεαυτοῦ φύσιν κατάμαθε, Epict. τὶ ἔκ τινος, Iſocr. Ex κατὰ, & μανθάνω, *diſco*.

Καταμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, conjicio. Καταμαντεύεσθαι τὰ μέλλοντα, Ariſtot. Ex κατὰ, & μαντεύομαι, *vaticinor*.

Καταμαξεύω, curru tero, unde ὁδὸς κατημαξευμένη, via trita, κατημαξευμένον, tritum, triviale, vulgare. Ex κατὰ, & ἅμαξα, *currus*.

Καταμαραίνω, tabefacio. Ex κατὰ, & μαραίνω, quod idem notat.

Καταμάρπτω, f. ψω, comprehendo, manu corripio. Ὅτε μὶν κατέμαρπτε διώκων, Il. 16, 598. Ex κατὰ, & μάρπτω, *capio*.

Καταμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtimonium dico contra aliquem, καταμαρτυροῦμαι, teſtimoniis convincor, teſtimonium dicitur contra me; καταμεμαρτύρηται, convictus eſt. Αὐτὸς ἑαυτοῦ καταμεμαρτύρηκε, Dem. Ex κατὰ, & μαρτυρέω, *teſtificor*.

Καταμασάομαι, & καταμασσάομαι, ῶμαι, commanduco, abſumo. Ex κατὰ, & μασάομαι, *manduco*.

Καταμάσσω, tergo, Gl. V. Ex κατὰ, & μάσσω, *tergo*.

Καταμαστεύω, f. εύσω, diligenter inquiro vel exquiro. Ex κατὰ, & μαστεύω, *perquiro*.

Καταμάχομαι, expugno, vinco. Ex κατὰ, & μάχομαι, *pugno*.

Καταμάω, ῶ, f. ήσω, accumulo ut meſſores; καταμήσασθαι, accumulare. Τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἑῇσιν, Il. 24, 165. Ex κατὰ, & ἀμάω, *meto, colligo*.

Καταμβλύνω, hebeto, obtundo. Τοὐμὸν παρεὶς ϗ καταμβλύνων κέαρ, Soph. Oed. Tyr. 700. Ex κατὰ, & ἀμβλύνω, quod idem ſignificat.

Καταμεθύω, f. ύσω, inebrio, inebrium facio. Ex κατὰ, & μεθύω, *inebrio*.

Καταμειδιάω, ῶ, derideo, ludibrio habeo. Ex κατὰ, & μειδιάω, *rideo*.

Καταμειλίσσω, vel καταμειλίττω, f. ξω, demulceo, delinio. Ex κατὰ, & μειλίσσω, *mellitum reddo*.

Καταμελετάω, ῶ, meditor, exerceo; καταμεμελετηκέναι, meditatum eſſe. Ex κατὰ, & μελετάω, idem ſignificante.

Καταμελέω, ῶ, negligo, nullam curam gero, prorſus negligo, contemno; a. 1. paſſ. καταμεληθεῖσα, contempta; perf. paſſ. κατημελημένος, neglectus. Κατημελημένως, neglectim, contemptim. A καταμελημένος. Κἂν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγὼ, Soph. Aj. 45. Ex κατὰ, & ἀμελέω, *negligo*.

Καταμελιτόω, ῶ, f. ώσω, melle inficio, ſuavitate afficio. Οἷον καταμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην; Ariſt. Av. 231. Ex κατὰ, & μέλι, *mel*.

Καταμέλλειν, cunctari, procraſtinare. Ex κατὰ, & μέλλειν, cunctari.

Καταμέμφομαι, f. ψομαι, conqueror, accuſo, incuſo, reprehendo. Καταμέμφεσθαι ἑαυτὸν τῆς προτέρας ζωῆς, ἐμαυτὸν, Xen. Ex κατὰ, & μέμφομαι, carpo, taxo.

Κατάμεμψις, εως, ἡ, querimonia, reprehenſio, vituperatio, incuſatio. A καταμέμφομαι.

Καταμένω, f. ενῶ, remaneo, commoror; (2) ſubſideo. Οὗ ἦσαν καταμένοντες, Act. 1, 13. Ex κατὰ, & μένω, maneo.

Καταμερίζω, f. ίσω, in partes diſſeco, in fragmenta divido; (2) diſtribuo, diſpenſo. Καταμερίζειν τὸν πλοῦτον πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν, Baſil. Ex κατὰ, & μερίζω, partior.

Καταμερὶς, ίδος, ἡ, fragmentum. Ex κατὰ, & μέρος, pars.

Καταμέρως, *Adv.* membratim, ſigillatim. Ex iiſd.

Καταμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, metior. Ex κατὰ, & μετρέω, metior.

Καταμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio, menſuræ & ſpatii deſcriptio. A καταμετρέω.

Καταμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, perlongus. Ex κατὰ, & μῆκος, longitudo.

Καταμηλόω, ῶ, f. ώσω, ſpecillum immitto, demitto, ſpecillo ſeu ſpathula demiſſa agito, vel exploro. Ex κατὰ, & μηλόω, quod idem notat.

Καταμήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, menſtruus; καταμήνια, τὰ, menſtrua muliebria. Ex κατὰ, & μὴν, menſis.

Καταμηνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, menſtrualis, menſtruus. A καταμήνιος.

Καταμηνύω, f. ύσω, indico, defero & oſtendo, prodo, enuncio. Κατεμήνυσε πρᾶξιν, Plut. Ex κατὰ, & μηνύω, indico.

Καταμήνυσις, εως, ἡ, indicatio, proditio, delatio. A καταμηνύω.

Καταμιαίνω, polluo. Ex κατὰ, & μιαίνω, quod idem ſignificat.

Καταμίγνυμι, vel καταμιγνύω, immiſceo, permiſceo. Λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα, Ariſt. Nub. 230. Καταμιγνύετο τοῖς ἀναγκαίοις ἀρετῆς τινὰ ζῆλον, Plut. Ex κατὰ, & μίγνυμι, miſceo.

Κατάμιξις, εως, ἡ, commixtio, permiſtio. A καταμίγνυμι.

Καταμικρὸν, *Adv.* ſenſim, paullatim; (2) diviſim. Ex κατὰ, & μικρὸς, parvus.

Καταμίσγομαι, admiſceo. Ὑάκινθος καταμίσγεται ἄκριτα ποίην, Hom. Hym. in Pan. 26. Ex κατὰ, & μίσγομαι, miſceo.

Καταμισθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, largitione emo. Ex κατὰ, & μισθοδοτέω, mercedem do.

Καταμισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, in ſtipendia militum exhaurio. Κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα, Æſchin. Ex κατὰ, & μισθὸς, merces, ſtipendium, & φέρω, fero.

Καταμνημονεύω, f. εύσω, idem quod ſimplex μνημονεύω, memor ſum.

Καταμόνας, *Adv.* ſolum; (2) ſeorſim, privatim. Ex κατὰ, & μόνος, ſolus.

Καταμονὴ, ῆς, ἡ, ſtatio, remanſio, Gl. V. A καταμένω, remaneo.

Καταμονομαχέω, ῶ, f. ήσω, ſingulari certamine devinco. Κύκνον κατεμονομάχησε, Plut. Ex κατὰ, & μονομαχέω, ſingulari certamine depugno.

Κατάμονος, ου, ὁ ϗ ἡ, permanens, perdurans. A καταμένω.

Καταμόσχευσις, propagatio, Gl. V. A καταμοσχεύω, propago, quod eſt ex κατὰ, & μοσχεύω, planto.

Καταμουσόω, ῶ, numeris & modis exorno, & venuſtius reddo. Ex κατὰ, & μουσόω, quod idem notat.

Κατάμπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitibus conſitus, vites producens. Ex κατὰ, & ἄμπελος, vitis.

Καταμπέχω, cooperio. Ex κατὰ, & ἀμπέχω, circumdo.

Καταμυθολογέω σε, fabulas tibi narro, ſeu fabularum narrationibus te occupo aut oblecto, Philoſtr. Ex κατὰ, & μυθολογέω, quod idem notat.

Καταμύσσω, vel καταμύττω f. ξω, lacero, perſtringo; κατεμύξατο, a. 1. med. perſtrinxit, a. 1. paſſ. καταμυχθεὶς, ſauciatus, ſaucius. Πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιὴν, Il. 5, 425. Ex κατὰ, & ἀμύσσω, lacero.

Καταμυττόω, ῶ, f. ώσω, allium contundo, facio intritum alliatum. Ariſtoph. καταμεμυττωμένα, perf. paſſ. contrita penitus ut allia in mortarium conjecta, ſive ut alliatum quod in mortario contunditur. Ex κατὰ, & μυττωτὸν, intritum ex alliis.

Καταμύω, f. ύσω, conniveo, oculos claudo; (2) morior, Ariſt. Veſp. Ex κατὰ, & μύω, claudo.

Καταμωκάομαι, ῶμαι, derideo, deludo. Καταμωκησόμενός σου, Arian. Ex κατὰ, & μωκάομαι, deludo.

Καταμώκησις, εως, ἡ, irriſio, illuſio, deriſio. A καταμωκάομαι.

Καταναγκάζω, f. άσω, cogo, adigo, compello, impello. Ex κατὰ, & ἀναγκάζω, quod idem notat.

Κατανάγκη, ης, ἡ, violentior amoris illecebra; (2) Catanance, herba quædam ad amorem alliciendi vim habens. Ex κατὰ, & ἀνάγκη, neceſſitas.

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, maledictum. Ex κατὰ, & ἀνάθεμα, quod idem notat.

Καταναθεματίζω, f. ίσω, mihi anathema imprecor, me ipſum devoveo. Matt. 26, 74. A κατανάθεμα.

Καταναισιμόω, ῶ, inſumo, impendo. Ex κατὰ, & ἀναισιμόω, quod idem notat.

Καταναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me erga aliquem gero. Ex κατὰ, & ἀναισχυντέω, impudens ſum.

Καταναλίσκω, f. λώσω, conſumo, impendo, abſumo, κατηνάλωσε, conſumpſit, a. 1. κατηναλωμένον, conſumptum, perf. paſſ. Καταναλίσκει τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοΐαν, Iſocrat. ad Dem. Ex κατὰ, & ἀναλίσκω, inſumo.

Καταναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpefacio, torpidum reddo; (2) obtorpeo. Οὐ κατενάρκησα οὐδενὸς, 2 Cor. 11, 8. Ex κατὰ, & ναρκάω, obtorpeſco.

Καταναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio oppugno; (2) navali prælio ſupero. Τὸν βασιλικὸν κατεναυμάχησε στόλον, Suid. Ex κατὰ, & ναυμαχέω, navali prælio decerto.

Κατανάω, habitare facio, colloco. Hinc a. 1. apud poët. κατένασσε, collocavit, habitare juſſit. Κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης, Heſiod. Ἐργ. 167. Ex κατὰ, & νάω, pro quo uſitatius dicitur ναίω, habito.

Κατανδρίζομαι, f. ίσομαι, fortiter vinco, viriliter ſupero. Ex κατὰ, & ἀνδρίζομαι, virum me præſto.

Κατανδρολογία, ας, ἡ, collectio viritim facta. Ex κατ᾽ ἄνδρα, & λέγω, ſeligo.

Κατανεανιεύομαι, f. εύσομαι, juveniliter glorior; (2) juvenili robore prævaleo, animoſe ſupero. Ex κατὰ, & νεανιεύομαι, juvenili robore ſuſcipio.

Κατανείσσομαι, vel κατανίσσομαι, venio de, deſcendo. Ἐξ ὀρέων κατανίσσεται, Apollon. Ex κατὰ, & νείσσομαι, eo, redeo.

Κατανεμέσησις, εως, ἡ, indignatio. Ex κατὰ, & νεμεσάω, indignor.

Κατανέμω, diſtribuo, partior, κατανέμομαι, incolo, poſſideo, fruor, κατανειμάμενοι, a. 1. med. partic. paſſ. κατανεμηθέντες, diſtributi; καταnενεμημένος, perf. paſſ. depaſtus. Ὃν ἐγὼ κατανεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσί ποτε ἐς καττύματα, Ariſt. Ach. 305. Ex κατὰ, & νέμω, diſtribuo.

Κατανέομαι, ſive κατανεῦμαι, venio de, deſcendo, κατανεύμενος, deſcendens, Nonnus. Ex κατὰ, & νέομαι, venio.

Κατάνευσις, εως, ἡ, actio ipſa adnuendi. A κατανεύω.

Κατανεύω, f. εύσω, adnuo, nutu aliquid confirmo; (2) nutu aliquid ſignifico. Κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, Luc. 5, 7. Ex κατὰ, & νεύω, nuo.

Κατανῆσαι, aggerare, extruere, Herodot. Ex κατὰ, & νῆσαι, quaſi a νέω, ſive νήω, glomero, cumulo.

Κατανήχομαι, denato. Ex κατὰ, & νήχομαι, nato.

Κατανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto ſeu redigo, κατηνθρακωμένος, perf. paſſ. in carbones verſus. Ἐπεὶ δ᾽ ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμ᾽ ἐν Ἡφαίστου φλογὶ, Eur. Iph. in Au. 1649. Ex κατὰ, & ἀνθρακόω, quod idem notat.

Κατανίζω, diffundo, transfundo, Vet. Lex. Ex κατὰ, & νίζω, lavo.

Κατανίπτης, ου, ὁ, qui Athenis peplum Minervæ infra ſordidatum eluebat. A κατανίπτω.

Κατανίπτω, f. ψω, idem quod κατανίζω. Κατανίψων ἀπὸ γλώττης ἅπαντας, Luc. Ex κατὰ, & νίπτω, lavo.

Κατανίσσομαι, idem quod κατανείσσομαι.

Κατανίσταμαι, conſurgo contra aliquem, inſurgo repugnaturus. Κατανέστη τῶν πολεμίων τῇ τόλμῃ, Polyb. Ex κατὰ, & ἀνίσταμαι, conſurgo.

Κατανίφω, f. ψω, ningo deorſum; (2) nive obruo. Κεἰ κριμνώδη κατανίφοι, Ariſt. Nub. 962. Ex κατὰ, & νίφω, ningo.

Κατανοέω, ῶ, f. ήσω, contemplor, conſidero, animadverto, intelligo, perſpicio. Κατανοήσατε τὰ κρίνα, Luc. 12, 27. Ex κατὰ, & νοέω, cogito, video.

Κατανόημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo animadverſum ſeu perſpectum eſt, commentum, remedium excogitatum. A κατανοέω.

Κατανόησις, εως, ἡ, contemplatio, animadverſio, deprehenſio; (2) cognitio; (3) diligens & attenta conſideratio; (4) documentum. Ab eod.

Κατανοητικὸς, perſpicax. Ab eod.

Κατάνομαι, abſumor. Τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται, Odyſſ. 2, 58. Ex κατὰ, & ἄνομαι, conſumor.

Κατανομιστεύω, f. εύσω, in nummos conflo, vel in nummos cudendos inſumo, apud Suidam. Ex κατὰ, & νομίζω, in ea ſignificatione qua & νόμισμα, nummus inde deſcendit.

Κατανομοθετέω, ῶ, legem oppono, legem obrogo. Ex Plat. Ex κατὰ, & νομοθετέω, legem fero.

Κατανουθετέω, ῶ, commoveo, monitis inſtituo & moderor. Ex κατὰ, & νουθετέω, quod idem notat.

Κάταντα, ων, τὰ, declivia, Poëtice. A κατάντης.

Καταντάω, ῶ, f. ήσω, devenio, pervenio, evado; (2) pervenire facio, transfero.

Κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, Act. 25, 13. Μισθοφορίας ἀξιολόγου προκειμένης, πολλοὶ ἐθελοντὶ κατήντων, Diod. Ex κατὰ, & ἀντάω, *occurro*.

Κατάντημα, ατος, τὸ, occurſus. A καταντάω.

Κατάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, declivis, proclivis, deorſum vergens. Ab eod.

Καταντιβολέω, ῶ, f. ήσω, precor. Ex κατὰ, & ἀντιβολέω, *obteſtor*.

Καταντικρὺ, *Adv.* ex adverſo, e regione, ex oppoſito. Ex κατὰ, & ἀντικρὺ, quod idem notat.

Καταντίον, *Adv.* idem. Ex κατὰ, & ἀντίον, quod idem ſignificat.

Καταντιπέρας, *Adv.* idem. Ex κατὰ, & ἀντιπέρας, quod idem denotat.

Καταντλέω, ῶ, f. ήσω, hauſta aqua perfundo, & proprie quidem cum magna abundantia. Ph. καταντλῶ, fomento. Ἀλλ᾽ ὅταν ξυνήγορος ταῦτά σου καταντλῇ, accuſationibus aſperget, Ariſt. Veſp. 481. A κάταντλος.

Κατάντλημα, ατος, τὸ, fomentum, quod cum infuſione fit. A præc.

Κατάντλησις, εως, ἡ, infuſio aquæ vel alius liquoris potiſſimum fovendi gratia. A καταντλέω.

Κάταντλος, ου, ὁ ϗ ἡ, abundans, circumfluens. Ex κατὰ, & ἄντλος, *ſentina*.

Κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio; (2) dolor animi; (3) veternus profundus & omni ſenſu privans, ſopor, ſtupor. A κατανύσσω.

Κατανύσσω, vel κατανύττω, f. ξω, pungendo penetro, compungo, a. 2. paſſ. κατενύγην, 3. pl. κατενύγησαν. Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, Act. 2, 37. Ex κατὰ, & νύσσω, *pungo*.

Κατανυστάζω, f. άσω, dormito capite declivi; (2) obdormiſco; (3) aliquantum dormio. Ex κατὰ, & νυστάζω, *dormio*.

Κατανύω, f. ύσω, conficio, perago; (2) pervenio. Κατανύειν δρόμον, τὴν πορείαν, Plut. Ex κατὰ, & ἀνύω, *perficio*.

Κατανωτιαῖος, αία, αῖον, qui a tergo eſt. Ex κατὰ, & νωτιαῖος, quod idem ſignificat.

Κατανωτίζομαι, dorſo fero, ſublatum bajulo. Ex κατὰ, & νωτίζω, *terga verto*.

Καταξαίνω, carpo, carmino; (2) lacero; (3) excorio; (4) cædo; (5) contero, attero, f. 1. καταξανῶ, εῖς; a. 1. part. καταξάνας; paſſ. καταξανθείς. Ὡς οὐκ ἀρκέσοι τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν, Soph. Aj. 739. Μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα; cruentare, Ariſt. Ach. 324. Κατεξάνθην πόνοις, Eur. Tro. 757. Ex κατὰ, & ξαίνω, *carmino*.

Καταξέω, f. έσω, edolo, derado, deradendo & ſcalpendo polio, a. 1 paſſ. κατεξέσθην, Sub. 3. ſing. καταξεσθῇ. Ὅταν δὲ πρισθῇ ϗ καταξεσθῇ, Plut. de *cornibus*. Ex κατὰ, & ξέω, *polio*.

Καταξηραίνω, deſicco, exſicco. Ex κατὰ, & ξηραίνω, *ſicco*.

Κατάξηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiccus, aridus, peraridus. Ex κατὰ, & ξηρὸς, *aridus*.

Καταξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum judico, dignor; (2) rogo, imploro, paſſ. καταξιοῦμαι, dignus judicor; a. 1. κατηξιώθην, inf. καταξιωθῆναι. Κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι, Act. 5, 41. τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, Luc. 20, 35. Ex κατὰ, & ἀξιόω, *dignor*.

Καταξίως, *Adv.* digne, pro dignitate. Ex κατὰ, & ἀξίως, *digne*.

Καταξυσμὸς, οῦ, ὁ, ſculptura. A καταξύω.

Καταξύω, f. ύσω, derado, abrado, radens litura obduco, oblittero; (2) incido, ſcarifico. Τὰς ἐπιφανείας αὐτῶν καταξύοντες, Luc. Ex κατὰ, & ξύω, *rado*.

Καταπαίζω, f. αίξω, vel αίσω, deludo, illudo, ludibrio habeo, a. 1. part. paſſ. καταπαιχθεὶς, eluſus. Ex κατὰ, & παίζω, *ludo*.

Καταπαίω, f. αίσω, percutio deorſum; (2) percutio, flagello, ferio. Ex κατὰ, & παίω, *ferio*.

Καταπαλαίω, f. αίσω, eluctor, lucta vinco; (2) vinco, a. 1. part. paſſ. καταπαλαισθεὶς, lucta victus. Ἀλλ᾽ οἱ λόγοι καταπαλαίουσιν λόγους, Eur. Iph. in Au. 1038. Ex κατὰ, & παλαίω, *vinco*.

Καταπανουργεύω, f. εύσω, malitioſe ago contra, dolis utor adverſus. Ex κατὰ, & πανουργεύω, *malitioſe ago*.

Κατάπασμα, ατος, τὸ, id, quo corpus conſpergitur. A καταπάσσω.

Καταπάσσω, vel καταπάττω, f. καταπάσω, conſpergo. Κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν, Ariſt. Nub. 177. Πάντα ταυτὶ καταπάσω βουλευματίων, ϗ γνωμιδίων, ϗ νοϊδίων, Ariſt. Eq. 99. Ex κατὰ, & πάσσω, *ſpargo*.

Κατάπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſperſus, qui adſpergitur. A καταπάσσω.

Καταπατέω, ῶ, f. ήσω, conculco, proculco. Τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, Heb. 10, 29. Καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Matt. 5, 13. Ex κατὰ, & πατέω, *calco*.

Καταπάτημα, ατος, τὸ, id, quod conculcatur. A καταπατέω.

Καταπάτησις, εως, ἡ, ipſa conculcandi actio. Ab eod.

Κατάπαυμα, ατος, τὸ, requies; (2) finis. A καταπαύω.

Καταπαύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, requiem adferens. A κατάπαυσις.

Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies, quies; (2) ſedatio. A καταπαύω.

Καταπαύω, f. αύσω, ceſſare, ſeu deſiſtere facio, coerceo, compeſco, reprimo; (2) finio, termino, finem impono; (3) requieſco, ceſſo, καταπαυθήσεται, ſedabitur, f. 1. paſſ. Δέσποινα χόλον καταπαύσει, Eur. Med. 172. Ἐγώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς, Ariſt. Av. 1403. Τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν, id. Pace, 738. Ex κατὰ, & παύω, *quieſco*.

Καταπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſequens, morem gerens. A καταπείθω.

Καταπείθω, f. πείσω, perſuadeo, adduco, adhortor, induco. Et *Paſſ.* obedio, morem gero, pareo. Ex κατὰ, & πείθω, *ſuadeo*.

Καταπειλέω, ῶ, f. ήσω, interminor, minor contra. Ex κατὰ, & ἀπειλέω, *minor*.

Κατάπεινος, ου, ὁ ϗ ἡ, fame confectus. Ex κατὰ, & πεῖνα, *ſitis*.

Κατάπειρα, ας, ἡ, tentamentum, experimentum. Ex κατὰ, & πεῖρα, quod idem notat.

Καταπειράζω, f. άσω, periculum & experimentum facio, attento, tento. Καταπειράζειν τῶν πολεμίων, Polyb. Ψῆφον τινὸς, Lyſ. Ex κατὰ, & πειράζω, *tento*.

Καταπειρασμὸς, οῦ, ὁ, tentatio, qua fit alicujus rei periculum, experientia. A καταπειράζω.

Καταπειράω, ῶ, f. άσω, idem quod καταπειράζω.

Καταπειρητὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant. A καταπειράω.

Καταπειρητηρίη, ης, ἡ, Ion. pro καταπειρατηρία, inſtrumentum, quo nautæ maris explorant profunditatem. Ab eod.

Καταπείρω, f. ερῶ, transfigo, tranſadigo, configo, καταπεπαρμένος, perf. paſſ. confixus. Ex κατὰ, & πείρω, quod idem notat.

Καταπελματόω, ῶ, f. ώσω, pittaciis corſuo; vel novis ſoleis reficio. Ex κατὰ, & πέλμα, *ſolea calceamenti*.

Καταπελτάζω, catapultis impugno; (2) invado vel incurſo more peltatorum militum, f. 1. καταπελτάσονται, peltati incurſabunt. Καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην, Ariſt. Ach. 164. A καταπέλτης.

Καταπελταφέτης, ου, ὁ, qui catapultam ſeu telum e catapulta mittit. Ex καταπέλτης, & ἀφίημι, *mitto*.

Καταπέλτης, ου, ὁ, catapulta, balliſta, machina bellica; (2) ſupplicii genus. Ex κατὰ, & πέλτη, *pelta*.

Καταπελτικὸς, ἡ, ὸν, catapultarius. A καταπέλτης.

Καταπέμπω, f. ψω, demitto, deorſum mitto; (2) mitto. Καταπέμπειν γράμματα, Herodian. Ex κατὰ, & πέμπω, *mitto*.

Καταπεπαίνω, commitigo, Gl. V. Ex κατὰ, & πεπαίνω, *maturo, mollio*.

Καταπενθέω, ῶ, f. ήσω, defleo, deploro. Ex κατὰ, & πενθέω, *fleo*.

Καταπέπτω, f. ψω, percoquo, decoquo, concoquo. Ex κατὰ, & πέπτω, *coquo*.

Καταπέρδω, oppedo, crepitum ventris contra emitto, a. 2. καταπαρδεῖν, oppedere. Ex κατὰ, & πέρδω, *pedo*.

Καταπερίειμι, longe ſuperior ſum, multum ſupero. Ex κατὰ, & περίειμι, *ſuperior ſum*.

Καταπερονάω, ῶ, infibulo, velut fibula defigo. Ex κατὰ, & περονάω, *fibula figo*.

Καταπερπερεύομαι, adulor. Ex κατὰ, & περπερεύομαι, quod de inutili & ſuperfluo ornatu exponitur.

Καταπετάζω, f. άσω, expando, explico, extendo; (2) obtego, obvelo, cooperio. Κατεπέτασ᾽ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι, Ariſt. Plut. 730. Ex κατὰ, & πετάζω, *pando*.

Καταπετάννυμι, vel καταπεταννύω, idem. Ex κατὰ, & πετάννυμι, *pando*.

Καταπετάομαι, ῶμαι, vel καταπέτομαι, devolvo, volando deſcendo. Ex κατὰ, & πετάομαι, *volo*.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ, aulæum, quod rei alicui obtenditur. A καταπετάζω.

Καταπετρόω, ῶ, f. ώσω, de ſaxo præcipito, (2) lapidibus obruo, lapido. Ex κατὰ, & πέτρος, *lapis*.

Καταπέττω, Att. pro καταπέσσω, idem quod καταπέπτω.

Καταπέφνω, occido. Εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ, Il. 3, 281. E κατὰ, & πέφνω, pro φένω, *occido*.

Καταπήγνυμι, vel καταπηγνύω, defigo, depango; (2) gelu conſtringo, congelo, conglacio. Εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτὸ ſcil. ὀβελίσκον, Ariſt. Av. 365. Ex κατὰ, & πήγνυμι, *pango*.

Καταπηδάω, ῶ, f. ήσω, deſilio, inſilio. E κατὰ, & πηδάω, *inſilio*.

Καταπημαίνω, f. ανῶ, noceo, damnum adfero, unde a. 1. opt. καταπημήνειε, noceat, lædat. Ex κατὰ, & πημαίνω, quo idem notat.

Καταπὴξ, ῆγος, ὁ, ſublica, palus, qui terram defigitur. A καταπήγνυμι.

Καταπήσσω, vel καταπήττω, f. ξω, defig Ab eod.

Καταπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio. Ex κατὰ, & πιαίνω, quod idem ſignificat.

Καταπιέζω, f. έσω, deprimo, opprim (2) comprimo, preſſo. Ex κατὰ, πιέζω, *premo*.

Καταπίε

Καταπίεσις, εως, ἡ, depreſſio, oppreſſio, compreſſio. A καταπιέζω.

Κατάπικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peramarus. Ex κατὰ, & πικρὸς, *amarus*.

Καταπίμελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præpinguis, admodum obeſus. Ex κατὰ, & πιμελὴ, *pinguedo*.

Καταπιμπλάω, καταπίμπλημι, vel καταπίπλημι, repleo, oppleo; compleo, f. καταπλήσω, a. 1. κατέπλησα, paſſ. καταπίμπλαμαι, oppleor. Ex κατὰ, & πιμπλάω, *impleo*.

Καταπιμπράω, vel καταπίμπρημι, f. ήσω, incendo, inflammo, comburo. Κατεπίμπρησαν τὰς οἰκίας, Plut. Ex κατὰ, & πιμπράω, *incendo*.

Καταπίνω, abſorbeo, ebibo, epoto; (2) deglutio, devoro, f. 2. καταπιȣ̃μαι, καταπιȣ̃νται, devorabunt; paſſ. f. 1. καταποθήσομαι, καταποθήσεται, devorabitur; a. 1. paſſ. καταποθῆναι; a. 2. act. κατέπιον, Conj. ἐὰν καταπίω. Ἄυτη γέ τοι ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥᾳδίως, Ariſt. Veſp. 1141. Ἧκον ὡς τρισμύριαι γέρανοι θεμελίȣς καταπεπωκυῖαι λίθȣς, id. Av. 1142. Ex κατὰ, & πίνω, *poto, bibo*.

Καταπίπλημι, vide καταπιμπλάω.

Καταπιπράσκω, vendo, venundo. Ex κατὰ, & πιπράσκω, *vendo*.

Καταπίπτω, prolabor, procumbo, decido, labor; a. 2. κατέπεσον, καταπεσὼν, prolapſus; perf. inf. καταπεπτωκέναι, deciſſe. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, Act. 26, 14. Ex κατὰ, & πίπτω, *cado*.

Καταπισσόω, vel καταπιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice illino, pice incruſto. Ex κατὰ, & πισσόω, *pico*.

Καταπιϛεύω, f. εύσω, concredo, fidei alicujus committo. Καταπιϛεύεσθαι τ̃ Μȣ́σαις, Phal. Ex κατὰ, & πιϛεύω, *credo*.

Καταπιϛόω, ῶ, f. ώσω, fidem facio, fidem præſto, fidem exigo. Ex κατὰ, & πίϛις, *fides*.

Καταπίϛωσις, εως, ἡ, fiduciæ & ſecuritatis contractus. A καταπιϛόω.

Καταπίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, præpinguis, valde obeſus, Suid. Ex κατὰ, & πίων, *pinguis*.

Καταπλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, metu conſternatus. A καταπλήσσω.

Κατάπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum, quod illinitur, vel quod ſuperimponitur, emplaſtrum. A καταπλάσσω.

Καταπλάσσω, vel καταπλάττω, f. άσω, illino, oblino; (2) cataplaſma impono, cataplaſmate curo. Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε, Epigr. Ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ ἕϛηκα, fucata, Ariſt. Con. 875. Ex κατὰ, & πλάσσω, *fingo, formo, illino*.

Καταπλαϛὸς, ἡ, ὸν, qui illinendo adhibetur. A καταπλάσσω.

Καταπλέκω, f. ξω, complico, necto. Καταπλέκειν τὴν ζόην, Herodot. finire, ῥῆσιν, perorare. Ex κατὰ, & πλέκω, *necto*.

Κατάπλεος, & Att. κατάπλεως, cumulate expletus, plene ſatiatus. Ex κατὰ, & πλέος, *plenus*.

Καταπλέω, navigando deſcendo, devehor, navi devehor in terram, appello in portum. Κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, Luc. 8, 26. Ex κατὰ, & πλέω, *navigo*.

Καταπληγμὸς, ȣ̃, ὁ, objurgatio, inſultatio. A καταπλήσσω.

Καταπλήθω, f. ήσω, impleo, repleo. Ex κατὰ, & πλήθω, *impleo*.

Καταπληκτικὸς, ἡ, ὸν, formidabilis, terribilis, ſtuporem adferens. A καταπλήσσω.

Καταπληκτικῶς, *Adv.* cum ſtupore, cum terrore. A καταπληκτικός.

Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, perculſus, conſternatus; (2) pavidus; (3) ſtolidus. A καταπλήσσω.

Κατάπληξις, εως, ἡ, obſtupefactio; (2) ſtupor, mens attonita. Ab eod.

Καταπλήσσω, vel καταπλήττω, perterrefacio, percello, obſtupefacio; καταπλήσσομαι, obſtupeſco, ſtupeo, percellor, a. 1. act. καταπλῆξαι, perculiſſe. in med. καταπλήξασθαι; a. 2. paſſ. καταπλαγῆναι, percelli, perculſum eſſe. Κατέπληξε πάντας, Xen. Καταπλαγῆναι τȣ̀ς πολεμίȣς, Thuc. Ex κατὰ, & πλήσσω, *percutio*.

Καταπλοκὴ, ῆς, ἡ, contentus, complexio. A καταπλέκω.

Κατάπλοος, *contr.* κατάπλȣς, ȣ, ὁ, navigatio deorſum, ſive qua deſcendimus; (2) appulſus; (3) locus, ad quem appellimus. Ex κατὰ, & πλόος, *navigatio*.

Καταπλȣτέω, ῶ, f. ήσω, dives ſum, abundo. Ex κατὰ, & πλȣτέω, quod idem ſignificat.

Καταπλȣτίζω, f. ίσω, dito, locupleto. Ex κατὰ, & πλȣτίζω, quod idem notat.

Καταπλύνω, f. υνῶ, abluo, eluo; (2) lavo, perluo. Ex κατὰ, & πλύνω, *lavo*.

Καταπλώω, Ion. pro καταπλέω, navi devehor, a. 1. καταπλώσας, *devectus*.

Κατάπνευμα, ατος, τὸ, perſpiratio, perflatus. A καταπνέω.

Καταπνέω, f. εύσω, perflo, adflo. Ex κατὰ, & πνέω, *flo*.

Καταπνίγω, f. ίξω, ſuffoco, præfoco, ſtrangulo. Καταπνίγειν πῦρ, Gal. Ex κατὰ, & πνίγω, quod idem notat.

Κατάπνιξις, εως, ἡ, ſtrangulatio, ſuffocatio. A præc.

Καταπόδα, & καταπόδας, *Adv.* e veſtigio, cominus, per veſtigia. Ex κατὰ, & πȣ̃ς, *pes*.

Καταπόθρα, ας, ἡ, fauces infimæ, quibus cibus devoratur, ſtomachi orificium. A καταπίνω, *deglutio*.

Καταποικίλλω, variego, varietate diſtinguo. perf. paſſ. καταπεποίκιλται, variegatum eſt. Αἱ τῶν πτώσεων, χρόνων, προσώπων, ἀριθμῶν, γενῶν ἐναλλάξεις πῶς ποτε καταποικίλλȣσι ϗ ἐπεγείρȣσι τὰ ἑρμηνευτικά; Longin. 23. Ex κατὰ, & ποικίλλω, quod idem notat.

Καταπολαύω, perfruor; (2) nimium & plus, quam par eſt, fruor. Ex κατὰ, & ἀπολαύω, *fruor*.

Καταπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bellum gero contra aliquem, oppugno, debello. Καταπολεμεῖν τινὰ ἐγκλήματι, Thuc. Ex κατὰ, & πολεμέω, *bello appeto*.

Καταπολέμησις, εως, ἡ, oppugnatio, debellatio. A καταπολεμέω.

Καταπολιτεύομαι, f. εύσομαι, politica ratione vinco, inſtitutis meis vinco vel antiquo. Κατεπολιτεύσατο τὴν ἐν τȣ́τοις πλεονεξίαν, Plut. Ex κατὰ, & πολιτεύομαι, *in republica verſor*.

Καταπολὺ, *Adv.* multum, valde; (2) multo, *cum Compar.* Ex κατὰ, & πολὺς, *multus*.

Καταπομπεύω, tranſmitto, tranſveho deducendo. Ex κατὰ, & πομπεύω, quod idem notat.

Καταπονέω, ῶ, f. ήσω, labore conficio, fatigo, affligo, vexo, laſſo, καταπονȣ̃μαι, labore conficior, fatiſco, affligor; καταπονηθεὶς, a. 1. part. debilitatus, vexatus. Ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονȣμένῳ, Act. 7, 24. Ex κατὰ, & πονέω, *laboro*.

Καταπόνησις, εως, ἡ, delaſſatio, defatigatio, laſſitudo. A præc.

Κατάπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, labore defeſſus, labore confectus. Ex κατὰ, & πόνος, *labor*.

Καταποντίζω, f. ίσω, demergo in pontum, ſeu mare, ſubmergo, immergo. Καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τ̃ θαλάσσης, Matt. 18, 6. Ex κατὰ, & ποντίζω, *in pontum mergo*.

Καταποντισμὸς, ȣ̃, ὁ, demerſio in pontum, ſive in mare, ſubmerſio. A καταποντίζω.

Καταποντιϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui in pontum demergit; (2) pirata, qui poſt prædam captam homines in aquas ſubmergit. Ab eod.

Καταποντόω, ῶ, f. ώσω, idem quod καταποντίζω. Ex κατὰ, & πόντος, *mare*.

Καταποπέρδω, oppedo. Ex κατὰ, & ἀποπέρδω, *pedo*.

Καταπορεύομαι, f. εύσομαι, redeo ex exſilio. Ex κατὰ, & πορεύομαι, *eo, proficiſcor*.

Καταπόρνευσις, εως, ἡ, ſcortatio; (2) conſtupratio. A καταπορνεύω.

Καταπορνεύω, f. εύσω, ſtupro, ſtuprum infero; (2) proſtituo; (3) corrumpo, adultero. Ex κατὰ, & πορνεύω, *ſtupro*.

Καταπορνοκοπέω, ῶ, in meretrices inſumo. Ex κατὰ, & πορνοκόπος, *leno*.

Κατάποσις, εως, ἡ, abſorptio, devoratio, deglutitio cibi vel potus in ventriculum; (2) gula, cibi meatus, Gl. V. κατάποσις, vorago. A καταπίνω.

Καταπότης, ȣ, ὁ, vorax, devorator, helluo, Gl. V. (2) gula, guttur. Ab eod.

Καταπότιον, ȣ, τὸ, Catapotium, medicamentum, quod deglutiendo ſumitur. Ab eod.

Καταπραγματεύομαι, f. εύσομαι, negotior. Ex κατὰ, & πραγματεύομαι, quod idem notat.

Καταπρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, declivis, pronus, dependens. Ex κατὰ, & πρανὴς, quod idem notat.

Καταπράσσω, vel καταπράττω, & καταπράττομαι, efficio, perago, tranſigo; (2) pertracto; (3) comparo. Ἐὰν μὴ πάντα, ὅσα ἡ πόλις βȣ́λεται, καταπράττῃ, Plut. Ex κατὰ, & πράσσω, *ago*.

Καταπραΰνσις, εως, ἡ, mitigatio, ſedatio. A καταπραΰνω.

Καταπραΰνω, mitigo, manſuefacio, lenio, demulceo, compeſco, ſedo. Κατεπράϋνε τ̃ ὀργῆς αὐτὸν, Plut. Ex κατὰ, & πραΰνω, quod idem notat.

Κατάπρεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ramis & ſtirpibus abundans. Ex κατὰ, & πρέμνον, *ſtirps*.

Καταπρήθω, f. πρήσω, comburo, deuro; (2) incendo. Ex κατὰ, & πρήθω, *uro*.

Καταπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pronus, declivis, dependens. Ex κατὰ, & πρηνὴς, quod idem notat.

Καταπρηνίζω, pronum præcipito. Ex κατὰ, & πρηνίζω, *præcipito*.

Καταπρηνόω, ῶ, præcipito, peſſundo; hinc a. 1. med. καταπρηνώσαο, pro κατεπρηνώσω. Ex κατὰ, & πρηνὸς, *pronus*.

Καταπρίω, f. ίσω, ſerra deſeco, vel præcido, ſerra deſcindo; (2) deſcindo, diſſeco. Ex κατὰ, & πρίω, *ſerra ſeco*.

Καταπροδίδωμι, prodo. Μήτε τȣ̀ς συμμάχȣς καταπροδιδῶμεν, Thuc. Ex κατὰ, & προδίδωμι, quod idem notat.

Καταπροΐημι, e manibus dimitto, projicio; (2) cum neglectu abjicio. Ex κατὰ, & προΐημι, *projicio*.

Καταπροίκομαι, progredior longius; (2) impune evado; (3) impune aliquid facio. Hoc thema inuſitatum præſupponitur, ut hinc ſit καταπροίξεσθαι, futurum. Sic autem occurrit: ȣ̓ καταπροίξει pro ȣ̓ καταπροίξῃ, haud impune feceris; & ȣ̓ καταπροίξεται, non impune fecerit. Οὔτοι σὺ καταπροίξει λέγȣσα ταυτὶ, Ariſt. Θεσμ. 573. & Veſp. 1385. Quaſi κατὰ προῖκα, gratis, impune; in altera ſignificatione quaſi ex κατὰ, πρὸ, & ἵκομαι vel ἵκω, venio.

Καταπροτερέω, ῶ, f. ήσω, primas partes eripio, devinco. Ex κτ̀, & προτερέω, prior ſum, vinco.

Καταπροχέω, f. εύσω, p. ευχα, profundo, effundo. Ex κτ̀, & προχέω, quod idem ſignificat.

Καταπτάω, ῶ, f. καταπτήσομαι, devolo. Præſ. inuſ.

Κατάπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plene plumatus, aliger. Ex κτ̀, & πτερὸν, ala.

Καταπτήσσω, f. καταπτήξω, p. κατέπτηχα, conſternor, perterrefio, obſtupeſco; (2) pertimeſco, valde timeo. Ex κτ̀, & πτήσσω, metu contrahor.

Καταπτοέω, f. ήσω, metu conſterno, perterrefacio. Ex κτ̀, & πτοέω, quod idem ſignificat.

Κατάπτυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſpuendus, deteſtandus, abominabilis. A καταπτύω, deſpuo.

Κατάπτομαι, Ion. pro καθάπτομαι, tango, exprobro; cito, de teſte. Ex κτ̀, & ἅπτομαι.

Καταπτύω, ύσω, deſpuo, deſpicio, contemptim averſor. Ex κτ̀, & πτύω, ſpuo.

Καταπτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſinuoſus & multas plicas habens. Ex κτ̀, & πτύσσω, plico.

Κατάπτωμα, ατος, τὸ, lapſus, caſus, ruina. A καταπίπτω.

Κατάπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Καταπτώσσω, metu concido, trepido. Ex κτ̀, & πτώσσω, expaveſco.

Κατάπτωτος, ſucciduus, Gl. V. A καταπίπτω, decido.

Καταπτωχεύομαι, f. εύσομαι, inops ſum; (2) ad mendicitatem redigor, pauper fio. Ex κτ̀, & πτωχεύομαι, quod idem ſignificat.

Καταπυγὴς, έος, ὁ, cinædus; (2) obſcenus, Heſ. Ex κτ̀, & πυγὴ, nates.

Κατάπυγος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Καταπυγοσύνη, ης, ἡ, flagitium cinædorum. A κατάπυγος.

Καταπύγων, ωνος, ὁ, cinædus. A κατὰ, & πυγὴ, nates.

Καταπυγωνέστερος, impudicior, libidinoſior.

Καταπύθω, f. ύσω, putrefacio, putredine conſumo; καταπύθομαι, putreſco. Ex κτ̀, & πύθω, quod idem ſignificat.

Κατάπυκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, condenſus. Ex κτ̀, & πυκνὸς, denſus.

Καταπυκνόω, ῶ, f. ώσω, condenſo. Κατεπύκνȣ παραδειγμάτων πλήθει τὴν πόλιν, Plut. Ταῖς ἐκ τῆς ἀληθείας φαντασίαις καταπεπυκνωμένον, Longin. 9. Ex κτ̀, & πυκνόω, denſo.

Καταπυκτεύω, f. εύσω, vinco in pugilatu. Ex κτ̀, & πυκτεύω, pugilatu decerto.

Καταπυρίζω, f. ίσω, inflammo.

Καταπυρπολέω, ῶ, f. ήσω, incendiis abſumo, comburo. Ex κτ̀, & πυρπολέω, quod idem notat.

Κατάπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignitus, igne excandefactus; (2) ardentiſſimus, ferventiſſimus. Ex κτ̀, & πῦρ, ignis.

Κατάπυῤῥος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde rufus. Ex κατὰ, & πυῤῥὸς, rufus.

Καταπώγων, ωνος, ὁ, barbatus. Ex κατὰ, & πώγων, barba.

Κατάρα, ας, ἡ, exſecratio, diræ. Ex κατὰ, & ἀρὰ, diræ.

Καταρακόω, ſive καταῤῥακόω, ῶ, lacero. Unde p. part. κατεῤῥακωμένος, laceratus. Νῦν δ' ὧδ' ἄναρθρος ϗ κατεῤῥακωμένος τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας, Soph. Trach. 1119. A κατα, & ῥάκος, pannus vilis, veſtis lacerata.

Καταράκτης, ȣ, ὁ, cataracta, locus abruptus & præceps in flumine, unde aqua præceps ruit; (2) vectis, obex; (3) porta; (4) avis quædam. A καταῤῥάσσω.

Καταράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exſecror, devoveo. Ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ, Ariſt. Ran. 764. Ἡ συκῆ, ἣν κατηράσω, Marc. 11, 21. Ex κατὰ, & ἀρὰ, preces, diræ.

Κατάρασις, εως, ἡ, maledictio, ipſa exſecrandi actio. A καταράομαι.

Καταράσσω, vel καταράττω, vide καταῤῥάσσω, vel καταῤῥάττω.

Κατάρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diris devotus, exſecratione dignus. Ab eod.

Κατάρβυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uſque ad calceos demiſſus. Ex κατὰ, & ἀρβύλη, calceamenti genus.

Καταργέω, ῶ, f. ήσω, p. κατήργηκα, inefficacem reddo, ceſſare facio ab opere, caſſo, aboleo; inutilem reddo, inutiliter occupo. Κατήργηκα τὰ τȣ͂ νηπίȣ, 1 Cor. 13, 11. Κατηργήθημεν ἀπὸ τȣ͂ νόμȣ, Rom. 7, 6. Ex κατὰ, & ἀργέω, ceſſo.

Κάταργμα, ατος, τὸ, initiatio, & in Plur. primitiæ. A κατάρχω.

Κατάργυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inargentatus; (2) argenteus. Ex κατὰ, & ἄργυρος, argentum.

Καταργυρόω, ῶ, f. ώσω, inargento, argento obduco, vel tego; (2) pecunia corrumpo. Ex iiſd.

Κατάρδω, irrigo. Οὔτε πανȣργῶν, ȣ̓́τε καταρδῶν, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων, laudibus perfundens, Ariſt. Ach. 664. Ex κατὰ, & ἄρδω, rigo.

Κατάρδευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, irriguus. Gl. V. quaſi a καταρδεύω, quod eſſet irrigo.

Καταρέζω, f. ξω, demulceo manu. Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, Il. 1, 361. Ex κατὰ, & ῥέζω, facio.

Κατάρης ἄνεμος, ventus contortus & deſuper irruens cum impetu, typhon. A καταράσσω.

Καταρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo. Ex κατὰ, & ἀρθρόω, quod idem ſignificat.

Καταριγηλὸς, ἡ, ὸν, horribilis, horrendus. Ex κατὰ, & ῥιγηλὸς, quod idem ſignificat.

Καταριθμέω, ῶ, f. ήσω, annumero; (2) enumero; (3) connumero; (4) numero. Κατηρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μέτα, Eur. Tro. 873. Κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, Act. 1, 17. Ex κατὰ, & ἀριθμέω, numero.

Καταριπτάζω, f. άσω, dejicio, Heſ. Ex κατὰ, & ῥιπτάζω, jacto.

Καταριστάω, ῶ, f. ήσω, prandeo. Ex κατὰ, & ἀριστάω, quod idem notat.

Καταρκέω, ῶ, ſufficio. Ἐμοὶ δὲ φῶς ἓν ἡλίȣ καταρκέσει, Eur. Rheſ. 446. Ex κατὰ, & ἀρκέω, quod idem denotat.

Καταρμόζω, Ionice pro καθαρμόζω, adapto. Ex κατὰ, & ἁρμόζω, apto.

Καταρόω, ῶ, f. ώσω, aro. Ex κατὰ, & ἀρόω, quod idem ſignificat.

Καταῤῥαθυμέω, ῶ, f. ήσω, per deſidiam aut inertiam ago, per negligentiam derelinquo. Ex κατὰ, & ῥαθυμέω, remiſſo ſum animo.

Καταῤῥαίνω, f. ανῶ, perfundo ſtillatim; (2) adſpergo, inſpergo. Ex κατὰ, & ῥαίνω, perfundo, adſpergo.

Καταῤῥάκτης, ȣ, ὁ, idem quod καταράκτης.

Καταῤῥάπτω, f. ψω, inſuo, conſuo, perſuo. Ex κατὰ, & ῥάπτω, ſuo.

Καταῤῥάσσω, vel καταῤῥάττω, f. ξω, frango, rumpo; (2) impetuoſe deturbo; (3) erumpo, cum impetu decido; (4) decido more ſalientium aquarum, defluo. Κατέῤῥαξε δ' εἰς τὴν θάλασσαν ἅπαντας, Dem. Ex κατὰ, & ῥάσσω, allido, dejicio.

Κατάῤῥαφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſutus; (2) pannoſus; (3) ex commiſſuris conſtans, non integer. A καταῤῥάπτω.

Καταῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, nugor conſuendo carmina; (2) nugor. Ex κατὰ, & ῥαψῳδέω, carmina conſuo.

Καταῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deorſum vergens, declivis; (2) in alteram partem vergens. A καταῤῥέπω.

Καταῤῥιπτάζω, f. άσω, dejicio vel disjicio. Ex κατὰ, & ῥιπτάζω, jacto.

Καταῤῥέπω, f. ψω, deorſum vergo & inclinor. Ex κατὰ, & ῥέπω, vergo.

Καταῤῥέω, f. εύσω, defluo, adfluo; (2) decido, delabor; (3) collabor, concido. Ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεὶς καταῤῥυῇς ἐντεῦθεν, Ariſt. Pace, 146. Φωνῶ καταῤῥεῖ, Eur. Tro. 16. Ex κατὰ, & ῥέω, fluo.

Καταῤῥήγνυμι, vel καταῤῥηγνύω confringo, diffringo; (2) cum impetu decidere facio, dejicio. Γυναῖκες καταῤῥηγνύμεναι τȣ̀ς πέπλȣς, Xen. Ex κατα, & ῥήγνυμι, rumpo.

Κατάῤῥησις, εως, ἡ, accuſatio; (2) condemnatio. Ex κατὰ, & ῥέω, dico.

Καταῤῥήσσω, vel καταῤῥήττω, f. ξω, confringo, diffringo; (2) conſtrepo, interſono. Ex κατὰ, & ῥήσσω, frango.

Καταῤῥητορεύω, f. εύσω, contra aliquem verba facio, ſ. orationem habeo; (2) eloquentia ſupero; (3) elequentiæ vi demulceo. Ex κατὰ, & ῥητορεύω, rhetoricor.

Κατάῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, radices terræ infixas habens; (2) radices e capite demittens. Ex κατὰ, & ῥίζα, radix.

Καταῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo ſeu fulcio, radicibus fixis ſtabilio. A κατάῤῥιζος.

Καταῤῥινάω, ῶ, f. ήσω, limo, lima polio. Ex κατὰ, & ῥίνη, lima.

Καταῤῥινίζω, f. ίσω, idem. Ex κατὰ, & ῥινίζω, limo.

Καταῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, dejicio, proſterno. A καταῤῥίπτω.

Καταῤῥίπτω, f. ψω, idem. Ex κατὰ, & ῥίπτω, jacio, projicio.

Καταῤῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, aſthmate ſibilan laboro. Ex κατὰ, & ῥοιζέω, ſibilo, ſtrid

Καταῤῥοίζομαι, f. ίσομαι, catarrho laboro, deſtillationibus vexor. A κατάῤῥοος.

Καταῤῥοϊκὸς, ή, ὸν, a catarrho proveniens (2) catarrho obnoxius. Ab eod.

Καταῤῥοντικὸς, ή, ὸν, idem & ab eod.

Κατάῤῥοος, contr. κατάῤῥȣς, ȣ, ὁ, catarrhu defluxio; deſtillatio; gravedo. A κατα & ῥόος, ῥȣ͂ς, fluxus.

Καταῤῥοπία, ας, ἡ, declivitas, deorſum ve gentia. A κατάῤῥοπος.

Κατάῤῥοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, declivis, deorſu vergens. A καταῤῥέπω.

Καταῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, ſorbillo, ſorben deglutio. Ex κατὰ, & ῥοφέω, ſorbillo.

Καταῤῥυθμέω, ῶ, f. ήσω, quadrare faci ad numeros aptos redigo. Ex κατὰ, ῥυθμέω, quod idem ſignificat.

Καταῤῥυθμίζω, f. ίσω, idem. Ex κατ & ῥυθμίζω, ad numeros redigo.

Καταῤῥυπαίνω, f. ανῶ, conſpurco, con mino. Σπερμολόγα ῥήματα τȣ̀ς λέγ τας πρώτους καταῤῥυπαίνῃ, Plut. Ex κατὰ, & ῥυπαίνω, *fœdo*.

Καταῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, irriguus, qui defluente humore irrigatur. A καταῤῥέω.

Καταῤῥωδέω, ῶ, extimeſco; metu conſternor. Unde pl. p. καταῤῥωδήκεε, Ion. pro καταῤῥωδήκει. Partic. καταῤῥωδηκὼς, ap. Herodot. Ab ἀῤῥωδέω, *timeo*.

Κάταρσις, εως, ἡ, appulſus navium, deſcenſus navis; (2) locus, ubi naves appellunt, vel unde etiam egrediuntur. A καταίρω.

Καταρτάω, ῶ, f. ήσω, appendo; (2) adapto, coapto. Ἵνα καταρτήσω ἐς τοῦτο κεῖνα πάντα, Herodot. Ex κατὰ, & ἀρτάω, *appendo*.

Κατάρτησις, εως, ἡ, coaptatio. A καταρτάω.

Καταρτίζω, f. ίσω, membrum luxatum loco ſuo repono; (2) inſtauro; (3) perficio, abſolvo, ſtruo, inſtruo; (4) accommodo, apte compono; (5) ex multis unum compono; (6) concilio, ad concordiam adduco; (7) reconcinno, reſarcio, reficio. Καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, Matt. 5,21. Σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι, Heb. 10,5. Ex κατὰ, & ἀρτίζω, *compono, inſtauro, ſarcio*.

Κατάρτισις, εως, ἡ, inſtauratio, perfectio, abſolutio. A καταρτίζω.

Καταρτισμὸς, οῦ, ὁ, reſtauratio membrorum luxatorum in locum naturalem; (2) inſtauratio. Ab eod.

Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, compoſitor, conciliator, moderator. Ab eod.

Καταρτύω, f. ύσω, compono, coagmento, inſtruo; (2) condio. Ex κατὰ, & ἀρτύω, quod idem notat.

Καταρχὰς, *Adv.* ab initio. Ex κατὰ, & ἀρχὴ, *initium*.

Καταρχὴ, ῆς, ἡ, initium, exordium; (2) primitiæ; (3) libatio. Ex iiſd.

Κατάρχω, f. ξω, prior, vel primus facio aut dico; (2) incipio, inchoo; (3) auctor ſum alicujus rei, exemplum præbeo; (4) præcentorem ago; (5) imperito, dominor; (6) κατάρχομαι, incipio, inchoo; victimam ferio, libo. Ταύρῳ κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται ὁ χιλίαρχος, ſacrificia, Lyc. 209. Κατάρχομαι νόμων βακχείων, Eur. Hec. 680. Τέθνηκ' Ὀρέστης, οὗ κατηρξάμην ἐγὼ, id. Iph. in Tau. 56. Ex κατὰ, & ἄρχω, *incipio*.

Κατάσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carnoſus, corpulentus, obeſus. Ex κατὰ, & σὰρξ, *caro*.

Κατασαρκόω, ῶ, f. ώσω, obeſum reddo. A κατάσαρκος.

Κατασάττω, f. ξω, conſtipo, condenſo. Ex κατὰ, & τάσσω, vel σάττω, *ſtipo*.

Κατασβέννυμι, vel κατασβεννύω, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, extinguo; (2) ſedo, reſtinguo. Ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι, Ariſt. Lyſ. 376. Ὅμοιος ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον, Eur. Or. 680. Ex κατὰ, & σβέννυμι, quod idem notat.

Κατάσβεσις, εως, ἡ, extinctio. A κατασβέννυμι.

Κατασείω, f. σείσω, decutio; (2) concutio, quaſſo; (3) terrefacio; (4) manu deorſum commota ſilentium præcipio, ſeu aliud ſignum do. Κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, Act. 21, 40. τὴν χεῖρα, ib. 19, 33. Ex κατὰ, & σείω, *quatio*.

Κατασημαίνω, f. ανῶ, annoto, obſervo; (2) obſigno, ſigillo; (3) noto, inſignio. Ex κατὰ, & σημαίνω, *ſignifico*.

Κατασήπω, f. ψω, tabefacio, marceſcere facio, putrefacio. Ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γέ μοι δοκεῖς, Ariſt. Plut. 1035. Ex κατὰ, & σήπω, quod idem notat.

Κατασιγάζω, f. άσω, ſilere facio, ſilentium impero. Ex κατὰ, & σιγάζω, *tacere jubeo*.

Κατασιγάω, ῶ, f. ήσω, conticeſcere facio; (2) conticeſco, ſileo. Ex κατὰ, & σιγάω, *ſileo*.

Κατασικελίζω, Siculum quid comedo. Verbum comice fictum ab Ariſtophane, τυρὸν κατεσικέλιζε caſeum Siculum devorabat. Ex κατὰ, & Σικελία, *Sicilia*.

Κατάσιμος, reſimus, Gl. V. Ex κατὰ, & σιμὸς, *ſimus*.

Κατασινάζω, f. άσω, admodum lædo. A κατασίνομαι.

Κατασίνομαι, idem. Ex κατὰ, & σίνομαι, *noceo, lædo*.

Κατασιτέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, comedo, veſcor. Ex κατὰ, & σιτέομαι, quod idem ſignificat.

Κατασιωπάω, ῶ, f. ήσω, conticeſco; (2) ſilentium impero; (3) ſedo. Ex κατὰ, & σιωπάω, *ſileo*.

Κατασκάζω, f. άσω, concido; (2) procumbere facio. Ex κατὰ, & σκάζω, *claudico*.

Κατασκαίρω, deſilio. Ex κατὰ, & σκαίρω, *ſalio*.

Κατασκάπτω, f. ψω, ſuffodiendo everto, diruo, everto. Κατασκάπτειν πόλιν, Eur. Iph. in Au. 63. Μεθ' ὧν Τροίαν σ' ἑλεῖν δεῖ, ϗ κατασκάψαι βίᾳ, Soph. Phil. 989. Πατρῷα θ' ἑστία κατεσκάφη, Eur. Hec. 22. Ex κατὰ, & σκάπτω, *fodio*.

Κατασκαριφάω, f. ῶ, vellico, pungo, fodio. Ex κατὰ, & σκαριφάω, quod idem notat.

Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, everſio. A κατασκάπτω.

Κατασκαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dirutus, ſuffodiendo everſus. Ab eod.

Κατασκεδάζω, f. άσω, diſpergo, diſſipo; (2) diluo, refuto; (3) diſſipo, v. g. rumores; (4) offundo. Κατεσκέδασαν θερμὸν τοῦτο καθ' ὑμῶν αὐτῶν, Ariſt. Av. 542. Ex κατὰ, & σκεδάζω, *diſſipo*.

Κατασκεδάννυμι, idem.

Κατασκελετεύω, f. εύσω, exſicco, exarefacio, extenuo, proprie carnem & medullam demo, ut ſola oſſa remaneant, ſceleton efficio. Ex κατὰ, & σκελετεύω, quod idem notat.

Κατασκεπάζω, f. άσω, protego. Ex κατὰ, & σκεπάζω, *tego*.

Κατασκέπτομαι, f. ψομαι, exploro, ſpeculor; (2) provideo. Ex κατὰ, & σκέπτομαι, *video*.

Κατασκευάζω, f. άσω, inſtruo, adorno; (2) armis inſtruo, armo; (3) exſtruo, exædifico; (4) adſtruo, probo argumentis, confirmo; (5) inſtauro; (6) molior, machinor; (7) efficio, reddo; (8) comparo, adquiro; (9) fabricor, compono, conficio; (10) præparo. Ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεὸς, Heb. 3, 4. Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ib. Ex κατὰ, & σκευάζω, *inſtruo, orno*.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, id, quod ſtructum eſt, molimen, machinamentum; (2) ædificium; (3) commentum, molimentum ſubdolum; (4) remedium excogitatum. A κατασκευάζω.

Κατασκευασμὸς, οῦ, ὁ, commentum, molimentum ſubdolum. Ab eod.

Κατασκευαστὴς, οῦ, ὁ, exſtructor, molitor, opifex. Ab eod.

Κατασκευαστικὸς, ὴ, ὸν, adſtructivus, adſtruendi vim habens, aptus ad adſtruendum, ſeu confirmandum. Ab eod.

Κατασκευαστικῶς, *Adv.* more adſtruentium & demonſtrantium. A κατασκευαστικός.

Κατασκευαστὸς, ὴ, ὸν, exſtructus, conditus, ſtructilis; (2) compactus; (3) fabrilis; (4) ſubornatus, appoſitus, ſubmiſſus. Ab eod.

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, exſtructio, ſtructura, opificium; (2) ſtructura, compoſitio & artificium orationis; (3) conſtitutio; (4) inſtitutum; (5) apparatus; (6) ſuppellex, vaſa & inſtrumenta domus vel fundi: (7) metatio caſtrorum; (8) adſtructio, probatio, demonſtratio. Ex κατὰ, & σκευὴ, *apparatus*.

Κατάσκεψις, εως, ἡ, ſpeculatio, ipſa ſpeculandi actio. A κατασκέπτομαι.

Κατασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo; (2) erudio. Ex κατὰ, & ἀσκέω, *exerceo*.

Κατασκηνάω, ῶ, & κατασκηνάομαι, ῶμαι, tentorium defigo, ſedem & domicilium pono. Ex κατὰ, & σκηνάω, *tentorium figo*.

Κατασκηνόω, ῶ, f. ώσω, idem; (2) tentorium ſeu tabernaculum præbeo; (3) quieſco. Κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, Num. 35, 34. ἐπ' ἐλπίδι, Act. 2, 26. ἐν τοῖς κλάδοις, nidulari, Xen. Ex κατὰ, & σκηνόω, *tentorium figo*.

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, tentoriorum ſeu tabernaculorum collatio; (2) tentorium, habitaculum; (3) nidus. A κατασκηνόω.

Κατασκήπτω, f. ψω, impetu devehor, impetuoſe irruo; (2) corripio, invado; (3) incumbo. Κατέσκηψεν ἐς ἀγγέλους, Herodot, τῷ ὀδόντι, Ariſtot. Κατασκήπτω λιταῖς ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους, Soph. Oed. Col. 1008. Ex κατὰ, & σκήπτω, *nitor*.

Κατάσκηψις, εως, ἡ, invaſio; (2) decubitus. A κατασκήπτω.

Κατασκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco. Κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον, Heb. 9, 5. Ex κατὰ, & σκιάζω, quod idem ſignificat.

Κατασκιάω, ῶ, obumbro, opaco. Hinc κατεσκίαον apud Hom. Odyſſ. 12, 436. obumbrabant, tegebant. Ex κατὰ, & σκιάω, *obumbro*.

Κατασκίδναμαι, diſſipor. Ex κατὰ, & σκίδναμαι, *diſſipor*.

Κατάσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus. Ex κατὰ, & σκιὰ, *umbra*.

Κατασκλῆμι, exareſco, contabeſco; p. κατέσκληκα, exarui, contabui. Partic. κατεσκληκὼς, emaciatus, tabefactus. Ex κατὰ, & σκλῆμι, *indureſco*.

Κατασκόπευσις, εως, ἡ, exploratio, ſpeculatio. A κατασκοπεύω.

Κατασκοπεύω, f. εύσω, exploro, ſpeculor. Ex κατὰ, & σκοπὴ, *ſpeculatio*.

Κατασκοπέω, ῶ, f. ήσω, exploro. Παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, Gal. 2, 4. Ex κατὰ, & σκοπέω, *ſpeculor*.

Κατασκοπὴ, ῆς, ἡ, ſpeculatio, exploratio; (2) ſpecula. A κατασκέπτομαι.

Κατασκόπησις, εως, ἡ, exploratio. A κατασκοπέω.

Κατασκοπικὸς, ὴ, ὸν, ſpeculatorius, exploratorius. A κατασκοπή.

Κατασκόπιον, ου, τὸ, navis exploratoria. Ab eod.

Κατάσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, explorator, ſpeculator, index. A κατασκέπτομαι.

Κατασκώπτω, f. ψω, cavillor, dictis mordacibus inceſſo. Ex κατὰ, & σκώπτω, quod idem notat.

Κατασμικρολογέω, ῶ, parvi pendo; (2) parcum & illiberalem judico, obloquor, ut parco. Ex κατὰ, & σμικρολογέω, *parvi pendo*.

Κατασμικρύνω, f. υνῶ, parvum reddo, imminuo, extenuo, deprimo. Ex κατὰ, & σμικρύνω, quod idem notat.

Κατάσμυρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, myrrhatus, myrrham redolens. Ex κατὰ, & σμύρνα, *myrrha*.

Κατασμύχω, f. ξω, comburo, exuro. Ex κατὰ, & σμύχω, *exuro*.

Κατασμώχω, f. ξω, contero, tundendo comminuo. Ex κατὰ, & σμώχω, *percutio*.

Κατασοβαρεύομαι, inſolenter, vel ſuperbe me adverſus aliquem effero. Ex κατὰ, & σοβαρεύομαι, *inſolenter me infero*.

Κατασοβέω, ῶ, f. ήσω, ago, propulſo, expello; (2) perſequor; (3) arceo. Ex κατὰ, & σοβέω, *abigo*.

Κατασοφίζω, & κατασοφίζομαι, ſophiſtice decipio, ſophiſmate circumvenio, redarguo, aut percello; (2) fraudes & dolos machinor, doloſe ago; (3) ante aliqua decipio, circumvenio. Paſſ. κατασοφίζομαι, decipior. a. 1. part. κατασοφισθεὶς, deceptus. Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, Act. 7, 19. Ὑπὸ τεχνίτου ῥήτορος σχηματίοις κατασοφίζεται, Longin. 17. Ex κατὰ, & σοφίζω, *ſapientem reddo*.

Κατασοφιστεύω, f. εύσω, eludo captioſe verborum argutiis. Ex κατὰ, & σοφιστεύω, *ſophiſticam artem doceo*.

Κατασπάζομαι, f. άσομαι, valde comiter accipio & amplector. Ex κατὰ, & ἀσπάζομαι, *amplector*.

Κατασπαθάω, ῶ, f. ήσω, luxu conſumo, prodigo. Κατασπαθᾷν τὰ ὄντα. Ex κατὰ, & σπαθάω, *profuſe inſumo*.

Κατασπαράσσω, vel κατασπαράττω, f. ξω, dilacero, dilanio, diſcerpo. Τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξετε, Ariſt. Eq. 725. Ex κατὰ, & σπαράσσω, *lacero*.

Κατάσπασις, εως, ἡ, detractio, tractio deorſum. A κατασπάω.

Κατάσπασμα, ατος, τὸ, detractio; (2) convulſum. Ab eod.

Κατασπαστικὸς, ή, όν, detrahendi vim habens. Ab eod.

Κατασπαταλάω, ῶ, delicior, in deliciis vivo. Ex κατὰ, & σπαταλάω, quod idem ſignificat.

Κατασπάω, ῶ, detraho, deſtruo; convello, deturbo; (2) avide deglutio, ſeu haurio faucibus. p. in ſign. præſ. κατέσπακας, deglutis, ſive ſoles deglutire, apud Ariſtoph. Τῶν τριχῶν κατέσπασα, Ariſt. Lyſ. 728. Ex κατὰ, & σπάω, *traho*.

Κατασπείρω, ſero, ſemino, conſero. Ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας, φθίνεις; Soph. Aj. 1024. Ex κατὰ, & σπείρω, *ſemino*.

Κατάσπεισις, εως, ἡ, perfuſio qualis hoſtiæ. A κατασπένδω.

Κατασπένδω, f. σπείσω, libo, perfundo libamine ſeu libamento; (2) devoveo. Χοὰς κατασπείσουσ᾽ ὑπὲρ ματρὸς τάφου, Eur. Or. 1176 Οἵ με κατασπείσαντες ἀπήμονα, Epigr. Ex κατὰ, & σπένδω, *libo*.

Κατασπέρχω, impello, urgeo, citato gradu progredi cogo. Ex κατὰ, & σπέρχω, *urgeo*.

Κατασπεύδω, f. εύσω, feſtino, propero; (2) urgeo, incito, inſtigo. p. part. κατεσπευσμένος, acceleratus. Κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα, Æſchin. Ex κατὰ, & σπεύδω, quod idem ſignificat.

Κατασπιλάζω, f. άσω, commaculo, labem adſpergo, inquino. Ex κατὰ, & σπῖλος, *macula*.

Κατασποδέω, f. ήσω, ferio, percutio. Τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν, Ariſt. Θεσμ. 567. A κατὰ, & σποδέω, *ferio*.

Κατασπορὰ, ᾶς, ἡ, ſeminatio. A κατασπείρω.

Κατασπουδάζω, f. άσω, ſtudeo, operam navo, ſtudioſe adfecto. p. part. κατεσπουδασμένος, rerum agendarum anxius. Ex κατὰ, & σπουδάζω, *ſtudeo*.

Κατασπουδὴν, *Adv.* de induſtria, ſtudio, data opera. Ex κατὰ, & σπουδὴ, *ſtudium*.

Κατασταγμὸς, οῦ, ὁ, deſtillatio. A καταστάζω.

Καταστάζω, f. άξω, deſtillo, inſtillo, ſtillatim infundo, ſtillatim effundo. Ἱδρὼς γέτοι νιν πᾶν καταστάζει δέμας, Soph. Phil. 823. Ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ᾽, οὗ καταστάζω δάκρυ; Eur. Hec. 749. Ἀφρῷ καταστάζοντα Καδμείαν χθόνα, Eur. Supp. 588. Ex κατὰ, & στάζω, *ſtillo*.

Κατασταθμεύω, f. εύσω, in ſtatione, diverſorio ſeu ſtabulo colloco. Τὰ βοσκήματα κατασταθμεύουσι, Strabo. Ex κατὰ, & σταθμεύω, *ſtabulor*.

Κατασταθμίζω, f. ίσω, appendo, pondere demetior. Ex κατὰ, & σταθμίζω, *pondero*.

Κατασταθμισμὸς, οῦ, ὁ, appenſio. A κατασταθμίζω.

Κατασταλτικὸς, ή, όν, reprimendi aut ſiſtendi vim habens, reprimens, ſiſtens, cohibens. A καταστέλλω, *reprimo*.

Κατασταμνίζω, f. ίσω, in vas ſeu dolium infundo & condo. Ex κατὰ, & στάμνος, *amphora, vas, dolium*.

Καταστασιάζω, f. άσω, ſeditione opprimo & adfligo; (2) concerto. Καταστασιάζει τὴν βουλὴν, Plut. Καταστασιαζόμενος ὑπὸ τῶν Λυσάνδρου φίλων, Xen. Ex κατὰ, & στασιάζω, *factionibus contendo*.

Κατάστασις, εως, ἡ, collocatio & conſtitutio cujuſvis rei in ſuam ſedem; (2) conſtitutio, ordinatio, inſtitutio; (3) ordinatio ad officium; (4) conſtitutio, v. gr. aëris, corporis humani; (5) ſtatus, conditio; (6) ipſa actio ſtandi; (7) locus, in quo conſiſtitur; (8) conſeſſus, concilium, concio; (9) ſedes; (10) ſedatio; (11) ſtipendium equeſtre. A καθίστημι.

Καταστάτης, ου, ὁ, inſtaurator, diſpoſitor. Ab eod.

Καταστατικὸς, ή, όν, certo ſtatu præditus; (2) ſedandi vim habens. Ab eod.

Καταστεγάζω, f. άσω, tego, operio. Ex κατὰ, & στεγάζω, quod idem notat.

Κααστέγασμα, ατος, τὸ, operimentum, tegmen. A καταστεγάζω.

Κατάστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, tectus, tecto coopertus; ſubtegulareus. Ex κατὰ, & στέγω, *tego*.

Καταστείβω, ψω, calco, pedibus tero. Ex κατὰ, & στείβω, *calco*.

Καταστείχω, f. ξω, deſcendo; (2) redeo, revertor. Ex κατὰ, & στείχω, *ordine eo*.

Καταστέλλω, reprimo, ſedo, reſtringo, compeſco, mitto; (2) veſtio, orno; καταστεῖλαι in a. 1. compeſcere; κατεσταλμένος, p. part. moderatus. Καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, Act. 19, 35. Ἀλλ᾽ αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει, πάλιν καταστελοῦμεν, Eur. Bac. 932. Ex κατὰ, & στέλλω, *mitto*.

Καταστενάζω, f. νάξω, ingemiſco, cum gemitu deploro Ex κατὰ, & στενάζω, *gemo*.

Καταστένω, f. νῶ, ingemo, ſuſpiro. Τί δῆτα σοῦ καταστένω τέκνον; Eur. Andr. 444. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς, id. Iph. in Au. 481. A κατὰ, & στένω, *gemo*.

Καταστερίζω, f. ίσω, ſtellis diſtinguo, ſtellis inſignio; (2) inter aſtra colloco, in aſtra refero. A κατάστερος.

Κατάστερος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtellatus, qui ſiderum ſplendorem imitatur. Ex κατὰ, & ἀστὴρ, *ſidus*.

Καταστέρισις, εως, ἡ, conſtellatio. Gl. V. A καταστερίζω.

Καταστερισμὸς, οῦ, ὁ, relatio in aſtra. Eratoſthenis καταστερισμοὶ, enarratio eorum, quæ in aſtra ſunt relata, iiſque nomen dedere. Ab eod.

Καταστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corono. Ex κατὰ, & στεφανόω, quod idem ſignificat.

Καταστέφω, f. ψω, corona cingo, ſerto redimio, corono. Σοὶ καταστέψας ἐγώ νιν ἦγον, ὡς γαμουμένην, Eur. Iph. in Au. 928. βωμὸν, id. Herac. 125. Ex κατὰ, & στέφω, *corono*.

Καταστηλιτεύω, f. εύσω, in ſtela noto, in cippo proſcribo; p. part. κατεστηλιτευμένος, proſcriptus. Ex κατὰ, & στηλιτεύω, quod idem notat.

Κατάστημα, ατος, τὸ, conſtitutio, habitus, ſtatus; (2) habitus vultuſque hominis compoſitæ mentis. A καθίστημι.

Καταστηματικὸς, ή, όν, ſedatus, & qui nullo modo turbatur. A κατάστημα.

Καταστηρίζω, f. ίξω, incumbo. Ex κατὰ, & στηρίζω, *figo, firmiter ſtatuo*.

Καταστίζω, f. ξω, punctis diſtinguo, compungo. Ex κατὰ, & στίζω, *pungo*.

Κατάστικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, punctis diſtinctus, notis compunctus, varius, interſtinctus. A καταστίζω.

Καταστίλβω, niteo, fulgeo, refulgeo. Ex κατὰ, & στίλβω, quod idem notat.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, repreſſio, inhibitio, cohibitio; (2) veſtitus, amictus. A καταστέλλω.

Καταστομίζω, f. ίσω, tacere facio, ad infantiam redigo. Ex κατὰ, & στομίζω, *os obturo*.

Καταστομὶς, ίδος, ἡ, tibiæ pars quædam. Ex κατὰ, & στόμα, *os*.

Καταστοναχέω, ῶ, ingemiſco, ſuſpiro graviter. Ex κατὰ, & στοναχέω, *ingemiſco*.

Καταστοναχίζω, f. ίσω, idem. Ex κατὰ, & στοναχίζω, *gemo*.

Καταστορέννυμι, vel καταστορεννύω, humi ſterno; obfirmo, complano, ſedo. A καταστορέω.

Καταστορέω, ῶ, proſterno; (2) conſterno, ſterno, complano; (3) ſedo; a. 1. κατεστόρεσε, ſtravit, ſedavit; pl. p. paſſ. κατεστόρηντο, ſtrati ac cæſi fuerant. a. 1. paſſ. καταστορεσθῆναι, ſedari. Καταστορεῖν τὴν φιλοτιμίαν, Plut. Ex κατὰ, & στορέω, *ſterno*.

Καταστοχάζομαι, f. άσομαι, collimo, collineo, ad ſcopum tendo, ſcopum peto; (2) velut ſcopum propoſitum habeo, ſpecto. Ex κατὰ, & στοχάζομαι, *collimo*.

Καταστραγγίζω, f. ίσω, facio deſtillare. Ex κατὰ, & στραγγίζω, f. ίσω, facio deſtillare. Ex κατὰ, & στραγγίζω, *deſtillo*.

Καταστράπτω, f. ψω, fulgore vel fulgetra illuſtro, fulgore vel ſplendore obruo. Ex κατὰ, & ἀστράπτω, *fulguro*.

Καταστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, ſtratagemate ſupero, bellica aſtutia decipio. p. par. paſſ. κατεστρατηγημένος, ſtratagemate circumventus. Καίσαρα καταστρατηγῶν, Plut. Ex κατὰ, & στρατηγέω, *exercitum duco*.

Καταστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra moveo adverſus, exercitu inveſto, invado; (2) caſtra metor; in caſtris dego. Ex κατὰ, & στρατοπεδεύω, *caſtra metor*.

Καταστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo; (2) diſtorqueo, depravo. Ex κατὰ, & στρεβλόω, quod idem notat.

Καταστρέφω, f. ψω, ſubverto; (2) dejicio, proſterno; (3) revoco; (4) exigo, finio, claudo; (5) morior, vitam finio; (6) deſino, finior; (7) ſubigo, ſubjugo, in poteſtatem redigo; καταστρέφομαι, act. & paſſive, ut κατεστραμμένος πολλὴν γῆν, qui multum terræ ſubegit; κατεστραμμένος, ſubactus, everſus. Τὰς τραπέζας ----- κατέστρεψε, Marc. 11, 15. Οἱ Λυδ

Αὐδοὶ κατεστρέφατο ὑπὸ Περσέων, Herodot. Καταστρεψάμην γε τοὺς ἐναντίους, fugavi, Ariſt. Veſp. 1086. Ex κατὰ, & στρέφω, *verto.*

Καταστρηνιάω, ῶ, f. άσω, inſolentius & laſcivius me gero adverſus aliquem, laſcivio contra aliquem. Ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, 1 Tim. 5, 11. Ex κατὰ, & στρηνιάω, *in deliciis ſum ſeu vivo.*

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, cataſtrophe, extrema pars fabulæ; (2) ſubverſio; (3) exitus, mors. A καταστρέφω.

Καταστροφικῶς, *Adv.* more cataſtropharum, ſeu ut in cataſtrophis fabularum fieri ſolet. A καταστροφή.

Κατάστρωμα, ατος, τὸ, ſuperius tabulatum navis, quod nautas aut milites ſuſtinet, fori. A καταστρώννυμι.

Καταστρώννυμι, vel καταστρωννύω, f. στρώσω, conſterno; (2) humi ſterno, humi adfligo. Inf. καταστρωννύναι, ſternere. a. 1. κατέστρωσαν, ſtraverunt; pl. p. κατέστρωντο, ſtrati fuerant. Κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 1 Cor. 10, 5. Ex κατὰ, & στρώννυμι, *ſterno.*

Κατάστρωσις, εως, ἡ, conſtratio, proſtratio. A καταστρώννυμι.

Καταστυγέω, ῶ, f. ήσω, averſor, odio proſequor. Ex κατὰ, & στυγέω, *odi.*

Καταστύφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde durus, admodum aſper. Ex κατὰ, & στυφελὸς, *durus, aſper.*

Καταστωμύλλω, deblatero. p. part. paſſ. κατεστωμυλμένος, ad loquacitatem & garriendum factus, compoſitus. a. 1. med. κατεστωμύλατο argute accuſavit, argute recitavit. Οἷα κατεστωμύλατο οὐκ ἄκαιρα, Ariſt. Θεσμ. 468. Ex κατὰ, & στωμύλλω, *blatero.*

Κατασύομαι, cum impetu deſcendo; ut hinc ſit Homericum κατέσσυτο. Il. 21, 382. Ex κατὰ, & σύομαι *concitatus ruo.*

Κατασυρίττω, f. ξω, ſibilum edo, ſibilo; (2) exſibilo. Ex κατὰ, & συρίττω, *ſibilo.*

Κατασύρω, detraho, deorſum traho; (2) populor, diripio; (3) pertraho. Μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, Luc. 12, 58. Τῆς διὰ μεσσατίης κατασύρεται ὕδατα Ῥήνου, Dion. Περ. 296. Ex κατὰ, & σύρω, *traho.*

Κατασφαγὴ, ῆς, ἡ, interemptio, occiſio. A ſeq.

Κατασφάζω, ſive κατασφάττω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio, occido. a. 2. part. κατασφαγεὶς, interemptus. Κατασφάξατε (αὐτοὺς) ἔμπροσθέν μου, Luc. 19, 27. Κατεσφάγη στρατὸς, Eur. Rheſ. 811. Ex κατὰ, & σφάζω, *macto.*

Κατασφακτικὸς, ἡ, όν, jugulatorius, avidus jugulationis & cædis, ſanguinolentus. A κατασφάζω.

Κατασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo; (2) demiſſum munio, ſecuritatis cauſſa demiſſum obfirmo. Ex κατὰ, & ἀσφαλίζω, *munio, firmo.*

Κατασφενδονάω, ῶ, f. ήσω, fundam contorqueo adverſus aliquem. Ex κατὰ, & σφενδονάω, *funda utor, fundam torqueo.*

Κατασφηκόω, ῶ, f. ώσω, in anguſtum contraho. Ex κατὰ, & σφηκόω, quod idem notat.

Κατασφηνόω, ῶ, f. ώσω, cuneo findo. Ex κατὰ, & σφηνόω, quod idem ſignificat.

Κατασφίγγω, diſtringo. Gl. V. Ex κατὰ, & σφίγγω, *ſtringo.*

Κατασφραγίζω, f. ίσω, ſigno, ſignaculo obfirmo. Βιβλίον κατεσφραγισμένον, Apoc. 5, 1. Ex κατὰ, & σφραγίζω, *obſigno.*

Κατασχάζω, f. άσω, ſcarifico, ſcalpro aperio. Ex κατὰ, & σχάζω, *ſcarifico.*

Κατάσχασμα, ατος, τὸ, ſcarificatio, inciſio aut apertura ſcalpello facta. A κατασχάζω.

Κατασχασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κατασχαστέον, ſcarificandum. Ab eod.

Κατασχέθω, inhibeo, detineo. Ex κατὰ, & σχέθω, quod idem notat.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, poſſeſſio, occupatio; (2) retentio. A κατέχω, *contineo.*

Κατασχετλιάζω, f. άσω, indignor adverſum. Ex κατὰ, & σχετλιάζω, *indignor, conqueror.*

Κατάσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, detentus, qui captus detinetur. A κατέχω, *detineo.*

Κατασχηματίζω, f. ίσω, effingo, confirmo. Κατεσχημάτισεν ἑαυτὸν, Plut. Ex κατὰ, & σχηματίζω, quod idem notat.

Κατασχημονέω, ῶ, f. ήσω, indecore & contumelioſe ago, ſeu tracto. Ex κατὰ, & ἀσχημονέω, quod idem notat.

Κατασχίζω, f. ίσω, diffindo, diſcindo, conſcindo, diffindendo convello; (2) præcido. Σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι, Ariſt. Ran. 402. Ex κατὰ, & σχίζω, *findo.*

Κατάσχισις, εως, ἡ, diffiſſio, diſciſſio. A κατασχίζω.

Κατάσχισμα, ατος, τὸ, fruſtum diffidendo avulſum. Ab eod.

Κατασχολέω, ῶ, f. ήσω, occupo, occupatus ſum; (2) otio male utor. Ex κατὰ, & ἀσχολέω, *in opere detineo.*

Κατασωρεύω, f. εύσω, accumulo, coacervo. Ex κατὰ, & σωρεύω, *cumulo.*

Κατασώχω, attero, contero. Ex κατὰ, & σώχω, *tero.*

Κατατάμνω, idem quod κατατέμνω.

Κατατανύω, f. ύσω, extendo; (2) explico, expedio. Ex κατὰ, & τανύω, *tendo.*

Κατάταξις, εως, ἡ, centuriatio, decuriatio. A κατατάσσω.

Κατατάσσω, vel κατατάττω, f. ξω, ordino, conſtituo, in ordines militares refero, centurio, decurio; (2) refero inter, inſero. Εἴ τις αὐτὸν ταξίαρχος εἰς τάξιν τινὰ κατέταξε, Lyſ. Ex κατὰ, & τάσσω, *ordino.*

Καταταχέω, ῶ, f. ήσω, celeritate vinco & averto. Κατετάχησε γὰρ αὐτοὺς Ἀννίβας, Polyb. Ex κατὰ, & ταχὺς, *celer.*

Κατατάχος, *Adv.* celeriter. Ex κατὰ, & τάχος, *celeritas.*

Κατατεθαῤῥηκότως, *Adv.* confidenter, audacter, licenter. A καταθαῤῥέω.

Κατατείνω, tendo; (2) retineo, attractis habenis; (3) inhibeo, coërceo; (4) proſterno, dejicio; (5) contendo; (6) diſtendo, extendo, diſtendendo torqueo; (7) tendo, porrigor, pertineo; (8) pergo; (9) contendo, connitor. Κατατείνειν τοὺς ἵππους, Plut. Ὁ δὲ κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου, Dem. Ex κατὰ, & τείνω, *tendo.*

Κατατειχίζω, f. ίσω, muros demolior & dejicio. Ex κατὰ, & τειχίζω, *muros exſtruo.*

Κατατελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perfectus, totus, uſque ad reliquias. Hinc τὰ κατατέλεια, ων, reliquiæ; (2) ſumptus & impenſæ; (3) magiſtratuum conſeſſus. Ex κατὰ, & τέλος, *finis.*

Κατατέμνω, f. εμῶ, concido; (2) vulneribus multis conciſum interficio; (3) occido; (4) diſſeco, in partes ſeco; (5) dirimo, dirimo ſocietatem. a. 2. κατέταμον. part. καταταμὼν, qui ſcidit. a. 1. paſſ. κατετμήθην, part. κατατμηθεὶς, ſciſſus. Ἑαυτὸν κατατέμνειν, Xen. Ex κατὰ, & τέμνω, *ſeco.*

Κατατέρπω, f. ψω, delecto. Ex κατὰ, & τέρπω, *delecto.*

Κατατεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo. Ex κατὰ, & τεφρόω, quod idem ſignificat.

Κατατεχνολογέω, ῶ, f. ήσω, artificioſe diſtinguo & diſſero; (2) in artem redigo. Ex κατὰ, & τεχνολογέω, *ſecundum artem loquor.*

Κατάτεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, artificioſus, induſtrius; (2) artificioſe elaboratus & perpolitus. Ex κατὰ, & τέχνη, *ars.*

Κατατεχνικὸς, ἡ, όν, idem & ex iiſd.

Κατατεχνικῶς, *Adv.* artificioſe. A κατατεχνικός.

Κατατήκω, f. ξω, colliquo, colliquefacio; (2) emaceo, extabefacio. Ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ', Ariſt. Plut. 1034. Ex κατὰ, & τήκω, *liquo.*

Καταθήπω, admiror, obſtupeſco. p. med. κατατέθηπα· κατατεθήπεσαν, 3 pl. pl. p. Ex κατὰ, & θήπω, *admiror.*

Κατατίθημι, depono; (2) pendo, perſolvo, numero; (3) repono, colloco, conſtituo; (4) adipiſcor, adquiro. Κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, Marc. 15, 46. Θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, Act. 24, 27. Ex κατὰ, & τίθημι *pono.*

Κατατιλάω, ῶ, f. ήσω, ſtercore contamino; (2) ſtercus emitto adverſum. Ex κατὰ, & τιλάω, *caco.*

Κατατίλλω, pervello, depilo; (2) compilo, convello. Ex κατὰ, & τίλλω, *vellico.*

Κατατιτραίνω, perforo. Ex κατὰ, & τιτραίνω, *perforo.*

Κατατιτράω, ῶ, f. κατατρήσω, perforo, pertundo, perterebro. p. part. paſſ. κατατετρημένος, perforatus. Ex κατὰ, & τιτράω, *perforo.*

Κατατιτρώσκω, f. κατατρώσω, ſaucio, vulnero. Ex κατὰ, & τιτρώσκω, quod idem notat.

Κατατοκίζω, f. ίσω, fœnore obruo & exhaurio. Ex κατὰ, & τοκίζω, *fœnori do.*

Κατατολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo adverſus aliquem. Ex κατὰ, & τολμάω, *audeo.*

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, conciſio; (2) inciſio, ſectio, inciſura. A κατατέμνω.

Κατάτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, deorſum tendens; (2) minus altus. A κατατείνω, *deorſum tendo.*

Κατατοξεύω, f. εύσω, ſagitta impeto, ſagittam in aliquem dirigo; (2) ſagitta configo, trajicio, transfigo, confodio. Βολίδι κατατοξευθήσεται, Heb. 12, 20. Ex κατὰ, & τοξεύω, *ſagittam emitto.*

Κατατραυματίζω, f. ίσω, ſaucio, vulneribus conficio. Ex κατὰ, & τραυματίζω, *vulnero.*

Κατατράω, ῶ, f. ήσω, perforo. Ex κατὰ, & τράω, *foro.*

Κατατρέπω, f. ψω, in fugam converto, fundo, fugo. Ex κατὰ, & τρέπω, *verto.*

Κατατρέχω, incurro, incurſionem facio, incurſionibus vaſto; (2) inſector, invehor, reprehendo; (3) percurro, luſtro, conſidero. a. 2. κατατέδραμον, inf. καταδραμεῖν; part. καταδραμών. Κατατρέχοντες τὴν χώραν, καὶ λείαν ἀπάγοντες, καὶ πορθήσαντες, Herod. Κατέδραμεν ἐπ' αὐτοὺς, Act. 21, 32. Ex κατὰ, & τρέχω, *curro.*

Κατάτρησις, εως, ἡ, perforatio. A κατατράω.

Κατατρίβω, f. ψω, contero, attero, infrico; (2) conſumo vel tero tempus; κατατριβῆναι, a. 2. paſſ. ætatem conſumpſiſſe; p. paſſ. κατατέτριμμαι, ætatem conſumpſi. Κατατρίβειν χρόνους, ἡμέραν, Dem. Κατατρίβεσθαι ἡδοναῖς, περὶ τὸν πόλεμον, Plut. Ex κατὰ, & τρίβω, *tero.*

Κατατρίζω, f. ίσω magnopere ſtrido, magnum ſtridorem edo. Ex κατὰ, & τρίζω, *ſtrido.*

Κατατρίχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſtar pili tenuis. Ex κατὰ, & θρὶξ, *pilus.*

Κατάτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, deorſum verſus, deorſum vergens, declivis, Heſ. A κατατρέπω.

Κατατροχάζω, f. άσω, decurro, incurro; (2) roto. Ex κατὰ, & τρόχος, *curſus,* vel τροχὸς, *rota.*

Κατατρυπάω, ῶ, penetro, terebro. Ex κατὰ, & τρυπάω, *terebro*.

Κατατρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblector, delector; (2) luxu diffluo, delicate admodum vivo; (3) luxurior in aliqua re. Κατετρύφησαν περὶ τὴν θάλασσαν, Ariſtid. Ex κατὰ, & τρυφάω, *delector*.

Καταστρύχω, exhaurio; (2) adfligo, vexo. Δώροισι καταστρύχω, Il. 17, 225. Ex κατὰ, & τρύχω, *attero*.

Κατατρύω, f. ύσω, emacero, conficio. Ex κατὰ, & τρύω, *tero, macero*.

Κατατρώγω, comedendo ſeu corrodendo conſumo, comedo. Ex κατὰ, & τρώγω, *rodo*.

Κατατυγχάνω, evenio, ſucceſſum habeo, conſequor, adſequor; κατατυχὼν, a. 2. part. voti compos; ſucceſſu uſus; inf. κατατυχεῖν, aſſequi, ſortiri. Ex κατὰ, & τυγχάνω, *evenio*.

Κατατυραννέω, ῶ, f. ήσω, tyrannidem magnopere exerceo. Ex κατὰ, & τυραννέω, *tyrannidem exerceo*.

Καταυαίνω, arefacio. Ψυχρὸν νεκὺν ἀκτὶς σφὶν καταυανεῖ, Lyc. 397. Ex κατὰ, & αὐαίνω, quod idem notat.

Καταυγάζω, f. άσω, illumino, illuſtro; (2) reſplendeo, luceo. Καταυγάζων φύσιν ἀνδρῶν, Nonn. Καταυγάζεσθαι ὑπὸ τῆς σοφίας. Ex κατὰ, & αὐγάζω, *illuſtro*.

Καταυγασμὸς, ȣ̃, ὁ, illuminatio, illuſtratio. A καταυγάζω,

Καταύδησις, εως, ἡ, vociferatio. Ex κατὰ, & αὐδάω, *clamo*.

Καταῦθι, *Adv.* illic. Ex κατὰ, & αὖθι, quod idem notat.

Καταυλακίζω, f. ίσω, ſulco. Ex κατὰ, & αὐλακίζω, quod idem notat.

Καταυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia modulor. Et *in Paſſ.* καταυλέομαι, ȣ̃μαι, tibiæ cantum audio; (2) tibiis perſono; (3) exſibilor & derideor. Ex κατὰ, & αὐλέω, *tibia cano*.

Καταύλησις, εως, ἡ, tibiarum inflatus. A καταυλέω.

Καταυλίζομαι, f. ίσομαι, ſtationem habeo; (2) caſtra metor, conſideo. Νῦν μὲν καταυλισθέντε, Eur. Rheſ. 517. Ex κατὰ, & αὐλίζομαι, *ſtabulor*.

Καταυτίκα, *Adv.* ſtatim, illico. Ex κατὰ, & αὐτίκα, *ſtatim*.

Καταυτόθι, *Adv.* ibi, illic, iſtic. Ex κατὰ, & αὐτόθι, quod idem notat.

Καταυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior contra. Ex κατὰ, & αὐχάομαι, *glorior*.

Καταύω, f. αύσω, torreo, exuro; (2) aboleo. Ex κατὰ, & αὔω, *ſicco*.

Καταφαγὰς, nepos, comiſſator, vorax, comeſtor, devorator, helluo, ganeo, Ph. καταφαγὰς, comeſtor, Ph. καταφαγάδες, gulatores, Ph. A καταφαγεῖν, *devorare*.

Καταφαγεῖν, a. 2. Præſ. non datur; perdere, edere, devorare; (2) conſumere, abſumere, per luxum abligurire; καταφαγȣ̃μαι, devorabo. Καταφαγών σȣ τὸν βίον, Luc. 15, 30. Πȣ̃ γδ ἣν νῦν δ' ἤφερες, ȣ̓ κατέφαγε; Ariſt. Pac. 6. Ex κατὰ, & φαγεῖν, *edere*.

Καταφαίνομαι, appareo, videor eſſe. Ex κατὰ, & φαίνομαι, *appareo*.

Καταφάνεια, ας, ἡ, claritas, perſpicuitas. A καταφαίνομαι.

Καταφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, apertus, qui apparet. Ab eod.

Καταφαντάζω, f. άσω, apparere facio, & phantaſia adficio. Ex κατὰ, & φαντάζω, *apparere facio*.

Καταφαντὸς, ὴ, ὸν, adfirmativus, qui adfirmari poteſt, adfirmandus; (2) qui videri aut conſpici poteſt, conſpiciendus. A καταφαίνομαι.

Καταφανῶς, *Adv.* aperte, evidenter, manifeſte. A καταφανής.

Καταφαρμακεύω, f. εύσω, veneficio adficio & ſortilegio; (2) lenocinio adficio, fuco. Ex κατὰ, & φαρμακεύω, *veneficio adficio*.

Καταφαρμάσσω, vel καταφαρμάττω, f. ξω, veneno adficio, veneno noceo. Ex κατὰ, & φαρμάσσω, quod idem notat.

Κατάφασις, εως, ἡ, adfirmatio, enunciatio cum adſenſu. A κατάφημι.

Καταφάσκω, idem quod κατάφημι.

Καταφατίζω, dico contra aliquem; (2) ſancte polliceor, affirmo. Ex κατὰ, & φάτις, *fama*.

Καταφατικὸς, ὴ, ὸν, adfirmativus, adfirmans. A κατάφημι.

Καταφατικῶς, *Adv.* adfirmative, adfirmando. A καταφατικός.

Καταφαυλίζω, f. ίσω, pro virili habeo, elevo, contemno. Ex κατὰ, & φαυλίζω, quod idem ſignificat.

Καταφέγγω, fulgore percello. Ὥσπερεὶ καταβροντᾷ ϗ καταφέγγει τȣ̀ς ἀπ' αἰῶνος ῥήτορας, Longin. 34. A κατὰ, & φέγγω, *luceo*.

Καταφέρεια, ας, ἡ, proclivitas. A καταφερής.

Κωταφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, declivis, pronus, proclivis. A καταφέρω.

Καταφέρω, deorſum fero, defero, demitto; (2) dejicio, deturbo; (3) adigo, allido, incutio; καταφέρομαι, defero, appello; κατενεχθεὶς, a. 1. part. delatus, appulſus, in act. κατενεγκὼν, qui detulit, adegit. Ἀναιρȣμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον, Act. 26, 10. Καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ, ib. 20, 9. ἀπὸ τȣ̃ ὕπνȣ, ib. Ex κατὰ, & φέρω, *fero*.

Καταφεύγω, confugio. Τόνδ' ȣ̓κ ἔχομεν καταφυγεῖν, Eur. Cyc. 433. Κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις, Act. 14, 6. Ex κατὰ, & φεύγω, *fugio*.

Κατάφευξις, εως, ἡ, perfugium, confugium. A καταφεύγω.

Κατάφημι, aio, adfirmo, confirmo. Ex κατα, & φημὶ, *dico*.

Καταφημίζω, f. ίσω, divulgo, famam ſpargo. Ex κατὰ, & φημίζω, *dico, vulgo*.

Κατάφημος, famoſus, Gl. V. Ex κατὰ, & φήμη, *fama*.

Καταφθείρω, corrumpo, perdo. Ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται, 2 Pet. 2, 12. Ex κατὰ, & φθείρω, quod idem ſignificat.

Καταφθινύθω, profligo, perdo, corrumpo; (2) contabeſco, diſpereo. Ex κατὰ, & φθινύθω, *perdo*.

Καταφθίνω, pereo, diſpereo, marceſco; (2) conſumo tabe. Οὐδ' εἴασε σȣ στερέντα γῆρα πενθίμῳ καταφθινεῖν, Eur. Alc. 618. Ex κατὰ, & φθίνω, *pereo*.

Καταφθίω, f. ίσω, perdo, interficio. Ἐπεὶ κατέφθιτο πατὴρ ἐμὸς, Soph. Phil. 345. Ex κατὰ, & φθίω, *corrumpo*.

Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, deſtructio; (2) maceratio; (3) ſtupratio; (4) internecio, ſtrages, cædes; (5) mors æterna; (6) vita, quæ in peccatis & iniquitatibus tranſigitur. A καταφθείρω.

Καταφιλέω, ῶ, f. ήσω, deoſculor. Ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τȣ̃ Παύλȣ κατεφίλȣν αὐτὸν, Act. 20, 37. Ex κατὰ, & φιλέω, *oſculor*.

Καταφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, philoſophice contra aliquem diſputo; (2) philoſophica diſputatione vinco; (3) ſilentio vinco aliquem. Ex κατὰ, & φιλοσοφέω, *philoſophor*.

Καταφλέγω, f. ξω, comburo, inflammo; καταφλέγομαι, deflagro; καταφλεχθεὶς, a. 1. paſſ. part. combuſtus. Τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ, Il. 22, 512. Ex κατὰ, & φλέγω, *uro*.

Καταφλεξίπολις, incenſor ſeu exuſtor urbis, qui civitatem inflammat. Ex κατάφλεξις, & πόλις, *urbs*.

Κατάφλεξις, εως, ἡ, combuſtio, exuſtio, concrematio, incenſio. A καταφλέγω.

Καταφλυαρέω, ῶ, f. ήσω, obgannio; (2) deblatero, nugas effutio. Ex κατὰ, & φλυαρέω, *nugor*.

Καταφοβέω, ῶ, f. ήσω, exterreo, conterreo. A κατάφοβος.

Κατάφοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, formidoloſus. Ex κατὰ, & φόβος, *metus*.

Καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio, diſcedo. Ex κατὰ, & φοιτάω, *ventito*.

Καταφονεύω, f. εύσω, cædem perpetro, occido, interficio, trucido. Ἔα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτροις, Eur. Or. 608. Ex κατὰ, & φονεύω, *occido*.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, lapſus, delapſus; (2) ictus; (3) adliſio; (4) altus ſopor, gravis ſomnolentia; (5) invectiva. A καταφέρω.

Καταφορέω, ῶ, f. ήσω, deorſum fero, deveho, defero. A κατάφορος.

Καταφορικὸς, ὴ, ὸν, vehemens, cum impetu incurrens, invectivus. Ab eod.

Κατάφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, proclivis, pronus, propenſus. A καταφέρω.

Καταφορτίζω, f. ίσω, magnopere onero. Ex κατὰ, & φορτίζω, *onero*.

Καταφορτικὸς, ὴ, ὸν, oneroſus; (2) vehemens. A καταφορτίζω.

Κατάφραγμα, ατος, τὸ, munimentum. A καταφράσσω, *munio*.

Καταφράζομαι, f. άσομαι, conſidero, perpendo, animadverto. Καταφράζεσθε ϗ αὐτοὶ τήνδε δίκην, Heſiod. Ἔργ. 246. Ex κατὰ, & φράζομαι, quod idem ſignificat.

Κατάφρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumquaque armis munitus, cataphractus. A καταφράσσω.

Καταφράσσω, vel καταφράττω, f. ξω, munio; (2) armis munio. Ex κατὰ, & φράσσω, *munio*.

Καταφρονέω, ῶ, f. ήσω, contemno, ſperno, deſpicio. *Alicubi & pro* adfecto, meditor. Ἢ τῆς ἐκκλησίας τȣ̃ Θεȣ̃ καταφρονεῖτε; 1 Cor. 11, 22. Οὐ καταφρονῶ 'γὼ τῶν θεῶν, θνητὸς γεγώς, Eur. Bac. 19 Ex κατὰ, & φρονέω, *ſapio, cogito*.

Καταφρόνημα, ατος, τὸ, contemptus, contemptio, deſpicientia. A καταφρονέω.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, deſpectio. Ab eod.

Καταφρονητὴς, ȣ̃, ὁ, contemptor. Ab eod.

Καταφρονητικὸς, ὴ, ὸν, ad contemnendum propenſus, qui facile contemnit. Ab eod.

Καταφρονητικῶς, *Adv.* contemptim, pe contemptum. A καταφρονητικός.

Καταφροντίζω, f. ίσω, in curas literaria expendo, in ſtudia inſumo; jocoſe fictum ab Ariſtophane, ȣ̓κ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα, ſcil. θοιμάτιον, no amiſi veſtem, verum ſtudiis impendi, Nub. 855. Ex κατὰ, & φροντίζω, *cogito, commentor*.

Καταφρύαγμα, ατος, τὸ, faſtus, ſupercilium. A καταφρυάσσομαι.

Καταφρυάσσομαι, vel καταφρυάττομαι, gloriam mihi adversus aliquem adſumo, efferro me contra aliquem. Ex κατὰ, & φρυάσσομαι, *fremo, inſoleſco.*

Καταφρύγω, f. ξω, torreo, torrefacio, arefacio; (2) cremo. Καταφρυγῇ βάλλων ἡμᾶς, Ariſt. Nub. 395. Ex κατὰ, & φρύγω, *torreo.*

Καταφρύσσω, vel καταφρύττω, f. ξω, idem. Ex κατὰ, & φρύσσω, vel φρύττω, *torreo.*

Καταφυγγάνω, confugio. A καταφεύγω.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, refugium. Ab eod.

Καταφύγιον, ȣ, τὸ, perfugium, confugium, refugium. Ab eod.

Καταφυλαδὸν, *Adv.* per tribus, tributim, per gentes. Ex κατὰ, & φῦλον, *tribus.*

Καταφυλάσσω, vel καταφυλάττω, f. ξω, obſervo. Ex κατὰ, & φυλάσσω, *obſervo.*

Καταφυλλοροέω, ῶ, f. ήσω, folia demitto, folia abjicio. Ex κατὰ, & φύλλον, *folium.*

Καταφύξιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad quem perfugium eſt. A καταφεύγω.

Καταφυσάω, ῶ, flatu effundo, inflando perfundo. Καταφυσῶσιν οἴνῳ γλυκεῖ, Ariſtot. Ex κατὰ, & φυσάω, *flo.*

Καταφύτευσις, εως, ἡ, complantatio. A ſeq.

Καταφυτεύω, f. εύσω, complanto, conſero. Ex κατὰ, & φυτεύω, *planto.*

Κατάφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſitus, arboribus conſitus. Ex κατὰ, & φυτὸν, *planta.*

Καταφωνεῖν, reſonare facere, *de cicadis.* Ex κατὰ, & φωνέω, *ſono.*

Καταφώνησις, εως, ἡ, actio ipſa reddendi aliquid ſonorum. A καταφωνέω.

Καταφωράω, ῶ, f. άσω, in furto, aut alio facinore deprehendo; (2) deprehendo & comperio; (3) ſcrutor, exquiro. Τȣ̀ς ἐπιβȣλεύοντας μὴ καταφωρᾷν, Thuc. A κατάφωρος.

Κατάφωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deprehenſus, manifeſtus, manifeſtarius. Ex κατὰ, & φὼρ, *fur.*

Καταφωτίζω, f. ίσω, illumino, illuſtro; (2) baptizo. Ex κατὰ, & φωτίζω, *illumino.*

Καταχαίνω, dehiſco; (2) derideo. Ex κατὰ, & χαίνω, *hiſco.*

Καταχαίρω, gaudeo contra, i. e. ob infortunium alicujus, aliorum malis lætor, inſulto. Καταχαίρειν ἐπί τινος, Herodot. Ex κατὰ, & χαίρω, *gaudeo.*

Καταχαλαζάω, ῶ, grandine impeto, ſeu verbero, vel infeſto. Ex κατα, & χαλαζάω, *grandine laboro.*

Καταχαλάω, ῶ, demitto per funem. Ex κατὰ, & χαλάω, *laxo.*

Κατάχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æratus. Ex κατὰ, & χαλκὸς, *æs.*

Καταχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco. A κατάχαλκος.

Καταχαρίζομαι, f. ίσομαι, indulgeo, condono, gratioſe remitto; (2) in gratiam alicujus facio; (3) populariter & ambitioſe loquor. Ὀυ προδιδȣ̀ς ὑμᾶς, ȣ̓δὲ τ̀ ἀγῶνα καταχαρισάμενος, Æſchin. Ex κατὰ, & χαρίζομαι, *gratificor.*

Καταχαριστικὸς, ȣ̃, ὁ, largitor. A præc.

Κατάχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium. Ex κατὰ, & χάρμα, *gaudium.*

Κατάχασμα, ατος, τὸ, hiatus, profunditas. A καταχαίνω.

Καταχασμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dehiſco; (2) derideo. A κατάχασμα.

Καταχάσμησις, εως, ἡ, deriſio. A καταχασμάομαι.

Καταχέζω, f. έσω, decaco, concaco. Ex κατὰ, & χέζω, *caco.*

Καταχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, adverſus aliquem ſuffragium fero, ſuffragio condemno. Ex κατὰ, & χειροτονέω, *manum protendo.*

Καταχειροτονία, ας, ἡ, condemnatio per ſuffragia, condemnatio a plebe facta. A καταχειροτονέω.

Καταχέω, defundo, effundo, profuſum ſive effuſum dejicio, offundo, perfundo. a. 1. κατέχευα. Ἀλλ' ἵππερόν μȣ κατέχεε τ̃ χρημάτων, Ariſt. Nub. 74. Ἐγὼ δὲ καταχέασα τȣ̃ στροφέως ὕδωρ, ſupra cardinem, id. Θεσμ. 494. Ex κατὰ, & χέω, *fundo.*

Καταχήνη, ης, ἡ, deriſio, contemptus. A καταχαίνω.

Καταχὲς, έος, τὸ, ſonorum, ſtreperum. Dorice pro κατηχές. A κατηχής.

Κατάχθομαι, rei alicujus moleſtia adficior. Ex κατὰ, & ἄχθομαι, *gravor.*

Καταχθόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus, infernus, infernalis; καταχθόνιοι, inferi. Ex κατὰ, & χθὼν, *terra.*

Καταχλευάζω, f. άσω, ludificor, ludo, irrideo, ſubſanno, cavillor. Ex κατὰ, & χλευάζω, quod idem notat.

Καταχλιδάω, ῶ, delicias facio. Ex κατὰ, & χλιδάω, *in luxu vivo.*

Καταχορδεύειν, inteſtina & ventrem concidere, ſecare, reſcindere, Herodot. Ex κατὰ, & χορδὴ, *inteſtinum.*

Καταχόρευσις, εως, ἡ, ſpecies cantus, quo in ludis Pythiis Apollo ob jam devictum Pythonem ovans repræſentabatur. Ex κατὰ, & χόρευσις, *ſaltatio.*

Καταχορηγέω, ῶ, f. ήσω, conſumo in choragia, abſumo in apparatu ludorum choricorum; (2) ſuppedito, largior, erogo; (3) effundo, large contribuo. Ex κατὰ, & χορηγέω, *choros inſtituo.*

Καταχόω, inuſ. ſed f. 1. καταχώσω, & tempora inde formanda ſuppeditat verbo καταχωννύω, humo congeſta tego, humo vel arena obruo. Ex κατὰ, & χόω, *humo repleo.*

Καταχράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, abutor, immodice utor, abſumo, profundo; (2) utor; (3) male accipio verberibus, morte adficio, interficio; (4) utendum accipio. Ἐις τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξȣσίᾳ μȣ, 1 Cor. 9, 18. Ex κατα, & χράομαι, *utor.*

Καταχρέμπτομαι, exſcreo in; (2) deſpuo, conſpuo. Ex κατὰ, & χρέμπτομαι, *ſpuo.*

Κατάχρεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Att. κατάχρεως, ære alieno oppreſſus, obæratus; (2) obnoxius. Hinc τὰ κατάχρεα, ων, bona oppignerata & obærata. Ex κατὰ, & χρέος, *debitum.*

Κατάχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus, uſurpatio; (2) catachreſis, figura rhetorica. A καταχράομαι.

Καταχρηστικὸς, ὴ, ὸν, abuſivus. Ab eod.

Καταχρηστικῶς, *Adv.* abuſive. A καταχρηστικός.

Κατάχρισις, εως, ἡ, inunctio. A καταχρίω.

Κατάχρισμα, ατος, τὸ, unguentum. Ab eod.

Κατάχριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inunctus, perlitus. Ab eod.

Καταχρίω, f. ίσω, inungo, illino, oblino, perungo. Ex κατὰ, & χρίω, *ungo.*

Καταχρόω, inuſit. ſed ſuppeditat f. καταχρώσω, verbo καταχρωννύω, colore imbuo; (2) tingo. Ex κατὰ, & χρόω, *coloro.*

Κατάχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro obductus, inauratus. Ex κατὰ, & χρυσὸς, *aurum.*

Καταχρυσόω, ῶ, f. ώσω, inauro, auro obduco. A κατάχρυσος.

Καταχρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo. Ex κατὰ, & χρώζω, quod idem ſignificat.

Καταχρώννυμι, vel καταχρωννύω, idem. Ex κατὰ, & χρώννυμι, vel χρωννύω, *coloro.*

Κατάχυμα, ατος, τὸ, profuſio, infuſio, adſperſio. A καταχύω.

Κατάχυσις, εως, ἡ, defuſio, adfuſio, profuſio; (2) inſtrumentum, quo aqua manibus infunditur, vel menſæ infertur. A καταχύω.

Κατάχυσμα, ατος, τὸ, adſpergo, inis; quod effunditur, ſeu defunditur in aliquid. Hinc τὰ καταχύσματα, ων, bellaria, nuces & ficus, quæ in capita recens emptorum ſervorum ad forum ſedentium, vel etiam ſponſorum effundi ſolebant. Ab eod.

Καταχυσμάτιον, ȣ, τὸ, juſculum & condimentum, quo perfunditur caro aſſa. Dim. a κατάχυσμα.

Κατάχυτλον, ȣ, τὸ, perfundibulum, vas, quo lavantes ſe perfundunt balneatores. A καταχύω.

Καταχυτρίζω, f. ίσω, in olla vel vaſe fictili condo, vel repono; (2) in fictili expono; (3) occido. Ex κατὰ, & χυτρίζω, *in olla pono.*

Καταχύω, f. ύσω, defundo, effundo; inuſ. Ex κατὰ, & χύω, *fundo.*

Καταχωλεύω, f. εύσω, claudico. Ex κατὰ, & χωλεύω, quod idem ſignificat.

Καταχωνεύω, f. εύσω, conflo. Ex κτ̀, & χωνεύω, *in fornacem conflatoriam conjicio.*

Καταχώννυμι, vel καταχωννύω, f. καταχώσω ab inuſ. καταχόω, aggerem duco; (2) terra obruo. a. 1. part. paſſ. καταχωσθεὶς, obrutus. Κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις, Ariſt. Ach. 299. Ex κατὰ, & χώννυμι, *aggerem facio.*

Καταχωρίζω, f. ίσω, ſemoveo; (2) in aliquo loco colloco, in loco aliquo ſtatuo; (3) inſero libro vel ſcripto. Ex κατὰ, & χωρίζω, *loco.*

Καταχωρισμὸς, ȣ̃, ὁ, collocatio.

Καταψαίρω, commoveor. Ex κατὰ, & ψαίρω, *vibror.*

Καταψάλλω, fidibus orno, fidibus oblecto. Ex κατὰ, & ψάλλω, *cano.*

Καταψάω, ῶ, f. ήσω, tergendo ſiccandove demulceo, deſiico, demulceo. Καταψήσας αὐτȣ̃ τὴν κεφαλὴν, Xen. Ex κατὰ, & ψάω, *tergo.*

Καταψεκάζω, f. άσω, irroro, rore adſpergo; (2) adſpergo. Ex κατὰ, & ψεκάζω, *roro.*

Καταψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, mendaciter confingo; (2) mendaciter traduco. Καταψεύδεσθαί τινος προδοσίαν, Phal. Ex κατὰ, & ψεύδομαι, *mentior.*

Καταψευδομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, falſum teſtimonium dico in, falſo teſtimonio oppugno & opprimo. Καταψευδομαρτυρεῖν τινὸς, Xen. Ex κατὰ, & ψευδομαρτυρέω, *falſum teſtimonium dico.*

Κατάψευσις, εως, ἡ, figmentum, mendacium, obtrectatio. A καταψεύδομαι.

Καταψευσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι, damno; (2) cenſeo, decerno, pronuncio; (3) ſententiam fero negativam, antiquo. Καταψηφίζεσθαί τινος θάνατον, Xen. Ex κατὰ, & ψηφίζομαι, *decerno, ſtatuo.*

Καταψηφισμὸς, ȣ̃, ὁ, condemnatio. A præc.

Καταψήχω, f. ξω, mulceo, permulceo, demulceo, frico, derado, deſtringo, detergo; (2) æquo, complano; (3) confero, contundo. Καταψήχειν ἵππȣς, Eur. Hipp. 115. Ex κατὰ, & ψήχω, *rado.*

Καταψιλόω, ῶ, f. ώσω, denudo, depilo, compilo; (2) complano. Ex κατὰ, & ψιλόω, *nudo.*

Κατάψυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, refrigeratus, qui refrigerari poteſt. Ab eod.

Καταψυκτικὸς, ἡ, ὸν, refrigerandi vim habens. A καταψύχω.

Κατάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio, frigiditas. Ab eod.

Κατάψυχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, perfrigidus, pergelidus. Ab eod.

Καταψύχω, f. ξω, refrigero; (2) inarefacio, exſicco; (2) ſedo, refocillo. Καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, Luc. 16, 24. Ex κατὰ, & ψύχω, *frigefacio*.

Κατεγγυάω, ῶ, f. ήσω, vadimonio, ſponſione, vel ſatisdatione obſtringo; (2) deſpondeo, vel deſponſatam trado; κατεγγυημένη, deſponſata, ſponſa. Ἥν σοι κατηγγύησ' ἑταιρίαν σέβων, Eur. Or. 1068. Ex κατὰ, & ἐγγυάω, *ſpondeo*.

Κατεγγύη, ης, ἡ, deſponſio. Ph. Ex κατὰ, & ἐγγύη, *ſponſio*.

Κατεγγυητικὰ, ſponſalia, Gl. V. A κατεγγυᾶν.

Κατεγκαλέω, ῶ, in judicium voco, actione convenio; (2) accuſo. Ex κατὰ, & ἐγκαλέω, *accuſo*.

Κατέγκλημα, ατος, τὸ, criminis objectio, criminatio; (2) crimen, quod objicitur; (3) accuſatio. A κατεγκαλέω.

Κατεγκονέω, ῶ, f. ήσω, feſtino. Ex κατὰ, & ἐγκονέω, quod idem notat.

Κατεγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) hiante ore illudo, irrideo. Ex κατὰ, & ἐγχαίνω, *inhio*.

Κατεγχλιδάω, ῶ, f. ήσω, delicias facio; (2) delicato faſtidio rejicio. Ex κατὰ, & ἐγχλιδάω, *luxui deditus ſum*.

Κατεδαφίζω, f. ίσω, ſolo æquo; (2) ſolo allido. Ex κατὰ, & ἐδαφίζω, *ſolo æquo*.

Κατέδω, comedo, conſumo. p. κατεδηδοκὼς, qui devoravit. a. 1. paſſ. κατηδέσθην. p. paſſ. κατεδηδεσμένος, comeſtus. Τὴν πρέσβιστον ἐμὲ πτόλιν, Ἴλιον ἱρὴν---- Αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν, Epigr. τροφαλίδα Σικελὴν, Ariſt. Veſp. 834. Αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ Πάρνοπες οὐ κατέδονται, Ariſt. Av. 595. Ex κατὰ, & ἔδω, *edo*.

Κατεθίζω, conſuefacio. Ex κατὰ, & ἐθίζω, *adſuefacio*.

Κατείβω, effundo, perfundo; κατείβομαι, defluo, fluo. Θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν, per genas, Il. 24, 794. Ex κατὰ, & εἴβω, pro λείβω, *ſtillo*.

Κατείδω, inuſit. ſed hinc κατεῖδον, conſpexi; κατειδὼς, conſpicatus. Πουλὺ Λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αὐτοδάικτον Ξέρξης, Epigr. Ὤφθη δὲ μᾶλλον, ἢ κατεῖδε μαινάδας, Eur. Hec. 1075.

Κατείδωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idolis refertus, idolis deditus. Ex κατὰ, & εἴδωλον, *idolum*.

Κατεικάζω, f. άσω, conjecturis adſequor. Ex κατὰ, & εἰκάζω, quod idem notat.

Κατεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cedens, obſequens, morigerus. Ex κατὰ, & εἴκω, *ſimilis ſum, vel cedo*.

Κατειλέω, ῶ, f. ήσω, includo, implico, involvo; (2) colligo in artum, in orbem conglobo; (3) involvo. Κατειληθέντες ἐς Μέμφιν, Herodot. Ex κατὰ, & εἰλέω, *coarcto, vel involvo*.

Κατειλίασω, obvolvo; κατειλίαστο pl. p. paſſ. 3 pl. obvoluti erant. Ex κατὰ, & εἰλίασω, *volvo*.

Κατείλλω, coarctum & quaſi concluſum teneo, in anguſtum cogo. Ex κατὰ, & εἴλλω, quod idem ſignificat.

Κατειλυσπάομαι, ῶμαι, corpus inſtar ſerpentis traho. Ex κατὰ, & εἰλέω, *involvo*, & σπάομαι, *traho*.

Κατειλύω, f, ύσω, intego, occulto. Ex κατὰ, & εἰλύω, *involvo*.

Κατειλωτίζω, f. ίσω, in ſervitutem redigo, mancipo. Ex κατὰ, & εἵλως, *ſervus; Laconum*.

Κάτειμι, deſcendo; (2) redeo, revertor. Ex κατὰ, & εἶμι, *eo*.

Κατείργω, f. ξω, veto, arceo; (2) ſubigo, compello. Ναυσὶν ἐκ θαλάσσης κατείργειν, Pauſan. στρατεία, id. Κατείργεσθαι ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου, Thuc. Ex κατὰ, & εἴργω, *arceo*.

Κατειρωνεύομαι, f. εύσομαι, per diſſimulationem deludo; (2) cavillor. Ex κατὰ, & εἰρωνεύομαι, *diſſimulatione in loquendo utor*.

Κατελαύνω, depello. Ex κατὰ, & ἐλαύνω, *agito*.

Κατελέγχω, f. ξω, redarguo, convinco. Ου κατελέγχει Περσέα σὸν κλιστὴν, Epigr. Ex κατὰ, & ἐλέγχω, *arguo*.

Κατελεέω, εῶ, miſereor, commiſereor. Κατελεήσατέ με, Luc. Ex κατὰ, & ἐλεέω, *miſereor*.

Κατελίσσομαι, Ion. pro καθελίσσομαι, convolvor. Ex κατὰ, & ἑλίσσομαι, *volvor*.

Κατελπίζω, f. ισω, ſpero, ſpem concipio. Ex κατα, & ἐλπίζω, quod idem ſignificat.

Κατελπισμὸς, οῦ, ὁ, ſpes. A κατελπίζω.

Κατεμβλέπω, f. ψω, intueor, adſpicio. Ex κατὰ, & ἐμβλέπω, *intueor*.

Κατεμέω, ῶ, f. έσω, vomitu conſpergo. Ex κατὰ, & ἐμέω, *vomo*.

Κατεμματέω, demitto, immitto. Nicand. Ex κατὰ, & ἐμματέω, quod vide.

Κατεμπάζω, corripio, urgeo; apud Nicand. Ex κατὰ, & ἐμπάζω, *curo, concito*.

Κατεμπρήθω, f. πρήσω, incendo, inflammo; (2) efflo, exſufflo. Ex κατὰ, & ἐμπρήθω, *incendo*.

Κατεναίρω, interficio, corrumpo. a. 1. m. κατενήρατο, interfecit. Ex κατὰ, & ἐναίρω, *tollo*.

Κατέναντι, *Adv.* ex adverſo, e regione; (2) adverſus, obviam. Ex κατὰ, & ἔναντι, quod idem notat.

Κατεναντία, *Adv.* idem. Ex κατὰ, & ἐναντία, *ex adverſo*.

Κατεναντίον, *Adv.* idem. Ex κατὰ, & ἐναντίον, *ex adverſo*.

Κατεναρίζω, interficio, occido, jugulo. p. paſſ. κατηναρισμένος, jugulatus. Ex κατὰ, & ἐναρίζω, quod idem ſignificat.

Κατενδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigus. Ex κατὰ, & ἐνδεὴς, *indigus*.

Κατενεχυράζω, f. άσω, pigneror. Ex κατὰ, & ἐνεχυράζω, *pigneror*.

Κατεντείνω, diſtraho, enixe contendo. Ex κατὰ, & ἐντείνω, *intendo*.

Κατεντευκτὴς, οῦ, ὁ, qui aliquem conveniens accuſat, vel alium, vel ipſum, quem convenit. A κατεντυγχάνω.

Κατεντρυφάω, ῶ, inſulto. Philoxenus κατεντρυφᾶν, inſoleſcere. Ex κατὰ, & ἐντρυφάω, *inſulto*.

Κατεντυγχάνω, convenio, compello aliquem contra alium. Ex κατὰ, & ἐντυγχάνω, *convenio, compello*.

Κατενῶπα, vel κατένωπα, *Adv.* in conſpectu, coram. Ex κατὰ, & ἐνώπιον, quod idem notat.

Κατενώπιον, *Adv.* idem & ex iiſd.

Κατεξανίσαμαι, contra aliquem inſurgo. Ex κατὰ, & ἐξανίσαμαι, *inſurgo*.

Κατεξετάζω, recognoſco. Ex κατὰ, & ἐξετάζω, *examino*.

Κατεξουσιάζω, f. άσω, poteſtatem exerceo in aliquem. Οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν, Matt. 20, 25. A κατεξούσιος.

Κατεξούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſuæ poteſtatis, qui eſt ſui juris & arbitrii. Ex κατὰ, & ἐξουσία, *poteſtas*.

Κατεπαγγελία, ας, ἡ, promiſſio. Ex κατὰ, & ἐπαγγελία, *promiſſio*.

Κατεπαγγέλλομαι, polliceor, promitto. Ex κατὰ, & ἐπαγγέλλω, *denuncio*.

Κατεπάγω, induco, infero; (2) invito. Τὸ Μολωμὸν εἶτα δ' αὐτὸ κατεπάγων πυκνὸν, Ariſt. Eq. 25. Ex κατὰ, & ἐπάγω, *induco*.

Κατεπάδω, incanto; (2) mulceo, ut incantatores ſolent; (3) cantu oppugno, cantu expello. Ex κατὰ, & ἐπάδω, *incanto*.

Κατεπαίρομαι, effero me adverſum aliquem. Ex κατὰ, & ἐπαίρω, *effero*.

Κατεπείγω, urgeo, compello; κατεπείγομαι, feſtino, propero, maturo, accelero; (2) ſtudioſus ſum. f. 1. κατεπειχθήσεται, urgebitur. Ex κατὰ, & ἐπείγω, *urgeo*.

Κατεπίθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, concupiſcens. Gl. V. κατεπίθυμος, deſiderabilis. Ex κατὰ, & ἐπιθυμία, *cupiditas*.

Κατεπιορκέω, ῶ, perjurio cauſſam ſubverto, vel judicium obtineo. Ex κατὰ, & ἐπιορκέω, *adjuro*.

Κατέπω, contra aliquem loquor. Μὴ πρός τῶν θεῶν, ἡμῶν κατείπῃς, ἀντιβολῶ σε, δέσποτα, Ariſt. Pace, 377. Ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ σὸν σαυτοῦ τρόπον, id. Nub. 478.

Κατεράσαι, defundere; quaſi ab ἔρα, *terra*; unde ἔραζε, *humi*.

Κατεργάζομαι, efficio, perficio, perago; (2) conficio, concoquo; (3) conſumo; (4) profligo; (5) interficio; (6) operor; κατειργασμένος, p. paſſ. cultus. Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται, Rom. 4, 15. Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν, 2 Cor. 12, 12. Μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει, *diſpatch'd*, Eur. Iph. in Tau. 1176. Ex κατὰ, & ἐργάζομαι, *operor*.

Κατεργασία, ας, ἡ, confectio; (2) opificium; (3) concoctio. A κατεργάζομαι.

Κατεργαστέον, expugnandum eſt, enitendum eſt. Ab eod.

Κατεργαστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens conficiendi. Ab eod.

Κατέργαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, excultus, operoſus. Ab eod.

Κάτεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborando excultus, cultus. Ex κατὰ, & ἔργον, *opus*.

Κατερεθίζω, f. ίσω, irrito, incito. Ex κατὰ, & ἐρεθίζω, quod idem ſignificat.

Κατερείδω, f. είσω, ſuperimpono. Ex κατὰ, & ἐρείδω, *firmo, fulcio*.

Κατερείκω, f. ξω, frango, confringo, contundo. Ex κατὰ, & ἐρείκω, quod idem ſignificat.

Κατερείπω, f. ψω, dejicio, diruo; κατηρειμμένος, p. paſſ. dirutus. Ἔστην ἐν φόρμιγγι, κατηρείφθην δὲ σὺν αὐλῷ Θήβη, Epigr. Ex κατὰ, & ἐρείπω, *everto*.

Κατερεύγω, eructo in, ructu effundo aut efflo in; κατήρυγεν, a. 2. ructavit in faciem. Ὡς θερμὸν ἢ μιαρά τί μου κατήρυγεν; Ariſt. Veſp. 1145. Ex κατὰ, & ἐρεύγω, *ructo*.

Κατερεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus, coopertus. A κατερέφω.

Κατερέφω, f. ψω, tego, tectum impono. Ὡς εὖ κατηρέψασθε ϗ νουβυστικῶς κεράμῳ τὸ νῶτον, Ariſt. Veſp. 1284. opertæ eſtis. Ex κατὰ, & ἐρέφω, *tego*.

Κατερέω, ῶ, dicam ſeu loquar contra, indicabo, obloquar, ediſſeram. Κατερῶ πρός γ' ὑμᾶς ἐλευθέρως τἀληθῆ, Ariſt. Nub. 518. Ἀποθανεῖ, εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ τι πότ' ἐστί σοι, id. Pace, 188. Ex κατὰ, & ἐρέω, ῶ, *dicam*.

Κατερητύω, detineo, retineo. Κατερητύσων θ' ὁδὸν ἣν ςέλλῃ, Soph. Phil. 1407. Ex κατὰ, & ἐρητύω, *inhibeo.*

Κατερυθραίνω, rubefacio. Ex κατὰ & ἐρυθραίνω, quod idem ſignificat.

Κατερυκάκω, detineo, remoror, ut hinc ſit Homericum μὴ κατερύκακε, ne detine, ſed ibi legitur & κατερύκανε, Il. 24, 218. Ex κατὰ, & ἐρυκάκω, quod idem ſignificat.

Κατερυκάνω, detineo, remoror. Ex κατὰ, & ἐρυκάνω, *moror.*

Κατερύκω, f. ξω, detineo, inhibeo, remoror. Σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις, Ariſt. Veſp. 599. Ex κατὰ, & ἐρύκω, *inhibeo.*

Κατερύω, f. ύσω, detraho, deduco. Τὴν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν, Odyſſ. 5, 251. Ex κατὰ, & ἐρύω, *traho.*

Κατέρχομαι, f. ελεύσομαι, deſcendo; (2) venio, diſcedo, eo, confero me; (3) redeo ex exſilio, poſtliminio redeo. Ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἕλλην ἀνὴρ, Eur. Iph. in Tau. 39. ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, Act. 21, 10. πρὸς τοὺς ἁγίους, ib. 9, 32. Ex κατὰ, & ἔρχομαι, *venio.*

Κατεσθίω, edo, peredo, prorſus edo, voro, devoro. Ὅτι κατεσθίουσι τοὺς πατέρας ἀποθανόντας, Luc. τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, Matt. 23, 14. Ex κατὰ, & ἐσθίω, *edo.*

Κατεσπευσμένως, *Adv.* feſtinanter, accelerate. A κατεσπευσμένος, quod eſt part. perf. paſſ. Verbi κατασπεύδω, *feſtino.*

Κατεσπουδασμένως, *Adv.* bona fide. A κατεσπουδασμένος, quod eſt particip. perf. paſſ. Verbi κατασπουδάζω, *feſtino.*

Κατέτος, *Adv.* quotannis, annuatim, pro κατ' ἔτος. Ex κατὰ, & ἔτος, *annus.*

Κάτευγμα, ατος, τὸ, imprecatio, diræ; (2) res vota, donum votivum. A κατεύχομαι.

Κατευδαιμονίζω, f. ίσω, fortunatum dico, beatum prædico. Ex κατὰ, & εὐδαιμονίζω, *beatum judico.*

Κατευημερέω, ῶ, proſpere ago; (2) gratia & auctoritate polleo; (3) auctoritate & gratia ſupero. Κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν, Æſchin. Ex κατὰ, & εὐημερέω, *dies feliciter tranſigo.*

Κατευθικτέω, ῶ, f. ήσω, recta ſcopum tango, vel attingo; (2) rem acu tango; (3) adſequor. Ex κατὰ, & εὔθικτος, *tactu facilis.*

Κατευθὺ, *Adv.* recta. Ex κατὰ, & εὐθὺς, *rectus.*

Κατευθυντηρία, ας, ἡ, amuſſis, regula fabrilis. A κατευθύνω.

Κατευθύνω, dirigo; (2) rego, moderor; (3) compono, conſtituo; (4) multo; (5) commode ago ſeu vivo, felici ſucceſſu gaudeo; (6) recta incedo. Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας, 2 Theſſ. 3, 5. τοὺς πόδας ἡμῶν, Luc. 1, 79. Ex κατὰ, & εὐθύνω, *dirigo.*

Κατευλογέω, ῶ, deprædico, prædico, laudibus extollo; (2) benedico. Κατευλογοῦσι πρὸς τοὺς πολλοὺς, Plut. Ex κατὰ, & εὐλογέω, *benedico.*

Κατευμαρίζω, verbis aliquid levo; (2) levo, elevo; (3) complano; (4) facile aliquid efficio. Ex κατὰ, & εὐμαρίζω, *facilem reddo.*

Κατευμεγεθεῖν, ſuperiorem eſſe, dominari. A κατὰ, & εὐμεγέθης, *magnus.*

Κατευνάζω, f. άσω, ſopio; (2) ſedo, paco; (3) finio; (4) quieſco, requieſco; (5) cubo, dormio. Ἐκτὸς αὐτὸν τάξιν κατεύνασεν Ἕκτωρ, Eur. Rheſ. 613. Τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν ποῦ κατεύνασαι φράσον, ibid. 613. Ex κατὰ, & εὐνάζω, *ſopio.*

Κατευναςὴς, οῦ, ὁ, cubicularius; (2) qui ſponſam ducit dormitum; (3) qui delicias recenſet. A κατευνάζω.

Κατευνάω, ῶ, unde a. 1. paſſ. κατευνηθέντα, ſopitum, idem quod κατευνάζω.

Κατευοδόω, ῶ, f. ώσω, proſperum iter præbeo, fortuno. Et *in Paſſ.* κατευοδοῦμαι, proſperor, proſpere ago. Ex κατὰ, & εὐοδόω, quod idem ſignificat.

Κατευόδωσις, εως, ἡ, proſperatio. Gl. V. A præc.

Κατευορκέω, ῶ, f. ήσω, ſancte & religioſe juro; (2) non pejero. Ex κατὰ, & εὐορκέω, *recte juro.*

Κατευςοχέω, ῶ, f. ήσω, bene conjecto contra; (2) conjecto. Ex κατὰ, & εὐςοχέω, quod idem notat.

Κατευτελίζω, f. ίσω, elevo, parvi facio. Ex κατὰ, & εὐτελὴς, *vilis.*

Κατευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, inſtruo. Καὶ μέν τοι σὺ μὲν ταῦτας κατευτρέπιζ', Ariſt. Conc. 508. Ex κατὰ, & εὐτρεπίζω, *paro, apparo.*

Κατευτυχέω, ῶ, f. ήσω, feliciter ago in. Ex κατὰ, & εὐτυχέω, *feliciter ago.*

Κατευφημέω, ῶ, f. ήσω, fauſta acclamatione proſequor; (2) laudo, collaudo. Πολλὰ κατευφημοῦντες αὐτὸν, Plut. Ex κατὰ, & εὐφημέω, *fauſta acclamo.*

Κατευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, obſecratio, votum; (2) imprecatio, Gl. V. A κατεύχομαι.

Κατεύχομαι, f. ξομαι, imprecor, diras precor, devoveo; (2) magnopere precor; (3) precor; (4) votum facio; (5) opto; (6) glorior, me jactor. Ὅταν κατεύχῃ ταῦτ', ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν εὔχου, Soph. Aj. 392. Καὶ πᾶσα πρόσθεν ἑςίας κατηύξατο, Eur. Alc. 152. Ex κατὰ, & εὔχομαι, *precor.*

Κατευωχέομαι, οῦμαι, epulor. Ex κατὰ, & εὐωχέομαι, quod idem ſignificat.

Κατεφίςημι, inſurgo in aliquem. Κατεπέςησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, Act 18, 12. Ex κατὰ, & ἐφίςημι, quod idem ſignificat.

Κατεχθραίνω odio proſequor, inimicus ſum alicui. Ex κατὰ, & ἐχθραίνω, *inimicor.*

Κατέχω, f. καθέξω, vel κατασχήσω, detineo, retineo; (2) teneo, occupo, poſſideo; (3) retineo, non amitto; (4) contineo, cohibeo, coërceo; (5) applico, appellor. Et ad hæc *in Paſſ.* numine ſum adflatus. Ἀλλ' ἀγρίαις κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν ςρατόπεδον δυσφημίαις, implebat, Soph. Phil. 11. Κατέχουσι ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως, Ariſt. Av. 1321. Μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ, Soph. Aj. 142. Καρδίαν κατείχετο ἔρωτι δεινῷ, Eur. Hipp. 27. Ex κατὰ, & ἔχω, *habeo.*

Κατηβολέω, ῶ, animam ago, linquor animo, Nicand Ex κατὰ, & βολέω, *jacio.*

Κατηγεμὼν, Ion. pro καθηγεμὼν, dux.

Κατηγέομαι, Ion. pro καθηγοῦμαι.

Κατηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuſo, reprehendo, adverſus aliquem loquor; (2) indico, arguo, defero nomen, demonſtro. Ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ, Act. 24, 8. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αὕτη κατηγόρηκεν εὖ, Ariſt. Θεσμ. 451. Ἐγὼ δ' ἅ σ' οἶδα διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ κατηγορήσειν, ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι, Eur. Trô. 918. Κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, Act. 22, 30. Ex κατὰ, & ἀγορέω, *loquor.*

Κατηγόρημα, ατος, τὸ, id, de quo quis accuſatur, crimen, quod alicui objicitur; (2) accuſatio; (3) quod de aliquo dicitur, vel prædicatur, prædicatum apud Logicos. A κατηγορέω.

Κατηγορητέον, accuſandum. Ab eod.

Κατηγορία, ας, ἡ, accuſatio; (2) Categoria, Prædicamentum apud eoſd. Ab eod.

Κατηγορικὸς, ὴ, ὸν, accuſatorius; (2) prædicamentalis, ad Prædicamentum pertinens; (3) delator. A κατήγορος.

Κατήγορος, ου, ὁ καὶ ἡ, accuſator. A κατηγορέω.

Κατήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, dicto audiens, morigerus; (2) imperio alicujus ſubditus; (3) attentus; (4) explorator auritus, auſcultator; (5) auditor. A κατακούω.

Κατήκω, Ion. pro καθήκω, devenio, pertineo, pertingo. Ex κατὰ, & ἥκω, *venio.*

ΚΑΤΗ̃ΛΙΨ, ιπος, vel ιφος, ἡ, tabulatum, trabs tectum ſuſtinens; (2) ſcala.

Κατηλογέω, ῶ, f. ήσω, contemno, nihili facio. Ex κατὰ, & ἀλογέω, quod idem notat.

Κατηλοκίζω, f. ίσω, ſulco. Ex κατὰ, & ἀλοκίζω, quod idem ſignificat.

Κάτηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, declivis, Nonnus. A κατέρχομαι.

Κατηλυσία, ας, ἡ, deſcenſus. A κάτηλυς.

Κατήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Κατῆμαρ, *Adv.* indies, quotidie, ſingulis diebus. Ex κατὰ, & ἦμαρ, *dies.*

Κατημελημένως, *Adv.* contemptim, neglectim, cum neglectu. A κατημελημένος, *neglectus*, *vilis*, quod eſt perf. part. paſſ. a καταμελέω, *negligo.*

Κατήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventis obnoxius, ventis expoſitus, ventoſus. Ex κατὰ, & ἄνεμος, *ventus.*

Κατήορος, ου, ὁ καὶ ἡ, dependens, demiſſus. Ex κατὰ, & αἴρω, *tollo.*

Κατηπιάω, ῶ, mitigo, lenio, placo; (2) lenis & placidus ſum. Hinc Homericum κατηπιόωντο, leniebantur, pro κατηπιάοντο, imperf. Il. 5, 417. Ex κατὰ, & ἠπιάω, *mitigo.*

Κατηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quieſcere facio, ſedo. Ex κατὰ, & ἠρεμέω, *ſedo.*

Κατηρεμίζω, f. ίσω, idem. Ex κατὰ, & ἠρεμίζω, *ſedo.*

Κατηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tectus, coopertus, opacus. Ex κατὰ, & ἐρέφω, *tego.*

Κατήφεια, ας, ἡ, vultus demiſſus, pudor cum mœrore κατηφής.

Κατηφέω, ῶ, f. ήσω, ſum vultu demiſſo præ pudore. Ab eod.

Κατηφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt vultu præ pudore demiſſo, pudibundus, ſubtriſtis, mœſtus. Ex κάτω, *deorſum*, & φάος, *vultus*, *oculus.*

Κατηφιάω, ῶ, f. άσω, erecto vultu intueri, non audeo præ pudore. Hinc Poëtice κατηφιόων, part. pro κατηφιάων, κατηφιῶν. A καταφής.

Κατηχέω, ῶ, f. ήσω, ſono, inſono; (2) inſono aliquid auribus alicujus, viva voce doceo aliquem; (3) doceo prima artis alicujus rudimenta; (4) doceo prima elementa Chriſtianiſmi, a. 1. paſſ. κατηχηθεὶς, edoctus, informatus. Ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, 1 Cor. 14, 19. Περὶ ὧν κατηχήθης, Luc. 1, 4. Ex κατὰ, & ἠχέω, *ſono.*

Κατήχημα, ατος, τὸ, ſonitus. A κατηχέω.

Κατηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſonorus, ſtreperus. Ex κατὰ, & ἦχος, *ſonus.*

Κατήχησις, εως, ἡ, catecheſis, inſtitutio in primis rei alicujus elementis. A κατηχέω.

Κατηχητὴς, ȣ̃, ὁ, qui prima tradit elementa, qui initiat. Ab eod.

Κατήχητοι, qui initiantur. Vulg. Lex. ex Dionyſ. Areop. Ab eod.

Κατηχίζω, f. ίσω, idem quod κατηχέω.

Κατηχισμὸς, ȣ̃, ὁ, catechiſmus, prima rei, in primis Chriſtianiſmi, elementa. A κατηχίζω.

Κατηχιϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui prima elementa rei, in primis Chriſtianiſmi ſive doctrinæ Chriſtianæ docet. Ab eod.

Κατηχιϛικὸς, ὴ, ὸν, ad inſtitutionem primam in re aliqua pertinens. Ab eod.

Κατηχȣ́μενα, vel κατηχȣμενεῖα, ων, τὰ, loca, in quibus ſtabant catechumeni, tabulæque item catecheticæ adſervabantur. A κατηχέω.

Κατιάπτω, f. ψω, lædo, corrumpo. Ex κατὰ, & ἰάπτω, *lædo*.

Κατίημι, Ion. pro καθίημι, demitto.

Κατίζω, Ion. pro καθίζω, colloco.

Κατικετεύω, Ion. pro καθικετεύω, ſupplico.

Κατιλλαίνω, diſtortis oculis irrideo. Ex κατὰ, & ἰλλαίνω, *oculos diſtorqueo*.

Κατιθὺ, *Adv.* recta, e regione, ex adverſo. Ex κατὰ, & ἰθὺ, *rectum*.

Κατιθύνω, dirigo. Ex κατὰ, & ἰθύνω, *dirigo*.

Κατίλλω, dejectis oculis irrideo. Ex κατὰ, & ἴλλω, *oculis conniveo*.

Κατιλλωπέω, ῶ, idem quod κατίλλω. Ex κατὰ, & ἰλλώπτω, *nicto*.

Κατιλλώπτω, idem; (2) ſtrabis ſeu contortis oculis intueor. Ex κατὰ, & ἰλλώπτω, *ſtrabis oculis intueor*.

Κατιλύω, f. ύσω, limo obduco; unde a. 1. paſſ. κατιλυθεὶς, oblimatus. Ex κατὰ, & ἰλύω, quod idem notat.

Κατιόω, ῶ, rubigine obduco, ſeu conſumo; κατιόομαι, ȣ̃μαι, rubigine conſumor, perf. part. κατιωμένος. Ex κατὰ, & ἰόω, quod idem ſignificat.

Κατισχναίνω, idem quod κατισχνόω.

Κάτισχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, macer, gracilis. Ex κατὰ, & ἰσχνὸς, quod idem ſignificat.

Κατισχνόω, ῶ, f. ώσω, attenuo, emacio; (2) diligenter examino, minutiſſima quæque perveſtigo. Ex κατὰ, & ἰσχνόω, *attenuo*.

Κατισχύω, f. ύσω, viribus ſum præditus adverſus aliquem; (2) invaleſco; (3) poſſum; (4) roboro, corroboro; (5) conor, & (6) *in Paſſ.* viribus alicujus opprimor, vincor, cedo. Κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν, Luc. 23, 23. Ex κατὰ, & ἰσχύω, *valeo, poſſum*.

Κατίσχω, coerceo, contineo, ſiſto; (2) appello. Λέγȣσι σέλας ἐπὶ τὴν βȣ̃ν ἐκ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ κατίσχειν, Herodot. deferri. Ἐς Σαλαμῖνα κατίσχε τὰς νῆας, idem. Ex κατὰ, & ἴσχω, *habeo, teneo*.

Κατοδυνάω, ῶ, dolore conficio, κατοδυνῶμαι, dolore conficior. Ex κατὰ, & ὀδυνάω, *dolore adficio*.

Κατοδύρομαι, deploro, defleo. Ex κατὰ, & ὀδύρομαι, quod idem ſignificat.

Κατοικὰς, άδος, ἡ, domeſtica, ædes inhabitans. A κάτοικος.

Κατοικίσια, ων, τὰ, feſta eo die quotannis celebrari ſolita, quo quis aliquo habitatum conceſſerat. Ab eod.

Κατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incolo; (2) habito. Κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν ξὺν ἀνδρὶ ϗ τέκνοισιν, Eur. Med. 10. Ἀνὴρ κατοικεῖ τȣ́σδε τȣ̀ς τόπȣς σαφῶς, Soph. Phil. 39. Ex κατὰ, & οἰκέω, *habito*.

Κατοίκησις, εως, ἡ, habitatio, habitandi locus, domicilium. A κατοικέω.

Κατοικητήριον, ȣ, τὸ, domicilium, habitaculum, ſedes. Ab eod.

Κατοικία, ας, ἡ, habitatio, habitandi locus; (2) colonia; (3) præfectura; (4) oppidum; (5) pagus; (6) coloniæ deductio. A κάτοικος.

Κατοικίδιος, ία, ιον, vel κατοικίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domeſticus, domi noſtræ degens, Ab eod.

Κατοικίζω, f. ίσω, in domo colloco; (2) habitatum mitto, habitare facio; (3) condo, ædifico; (4) creo; (5) incolis frequento, κατοικίζομαι, habitatum mittor, collocor. Ὡς ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σȣ̃ τὴν πόλιν, Ariſt. Av. 203. Ex κατὰ, & οἰκίζω, *ſtruo*.

Κατοικὶς, ίδος, ἡ, domeſtica, in domo habitans. A κάτοικος.

Κατοίκισις, εως, ἡ, collocatio in ædibus. A κατοικίζω.

Κατοικισμὸς, ȣ̃, ὁ, domicilium. Ab eod.

Κατοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico, inædifico. Ex κατὰ, & οἰκοδομέω, quod idem ſignificat.

Κατοικονομέω, ῶ, f. ήσω, diſpenſo. Ex κατὰ, & οἰκονομέω, quod idem notat.

Κάτοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habitator, incola, qui locum aliquem incolit. Ex κατὰ, & οἶκος, *domus*.

Κατοικοφθορέω, ῶ, f. ήσω, domum & familiam prorſus everto; (2) rem familiarem penitus conſumo ac perdo. Ex κατὰ, & οἰκοφθορέω, *domum everto*.

Κατοικτείρω, miſeror, a. 1. part. κατοικτείρας. Κατοίκτειρόν με τὴν πανάθλιαν, Ariſt. Θεσμ. 1117. Ἀλλ' αἰδέσαί με, ϗ κατοίκτειρον βίον, Eur. Iph. in Au. 1274. τέκνα, id. Herac. 445. Ex κατά, & οἰκτείρω, quod idem notat.

Κατοικτίζω, & κατοικτίζομαι, commiſereor; (2) conditionem meam amare defleo. Τὰς τῶνδ' ἀβȣ́λȣς ξυμφορὰς κατοικτίσεις, Eur. Herac. 153. Ex κατὰ, & οἰκτίζω, *miſereor*.

Κατοίκτισις, εως, ἡ, commiſeratio, miſericordia. A κατοικτίζω.

Κατοίκτρισις, εως, ἡ, idem. Ab οἰκτρὸς, *miſerabilis*.

Κατοιμώζω,, in ejulatus erumpo. Ex κατὰ, & οἰμώζω, *ejulo*.

Κάτοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, violentus, ebrius, vino obrutus. Ex κατὰ, & οἶνος, *vinum*.

Κατοινόω, ῶ, f. ώσω, vino inebrio, vino obruo. A κάτοινος.

Κατοίομαι, arroganter de me ſentio. Ex κατὰ, & οἴομαι, *puto*.

Κατοίχομαι, morior; οἱ κατοιχόμενοι, mortui. Ex κατὰ, & οἴχομαι, *abeo, diſcedo*.

Κατοιωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auguror. Ex κατὰ, & οἰωνίζομαι, quod idem notat.

Κατοκλάζω, f. άσω, in genua procumbo, genua flecto. Ex κατὰ, & ὀκλάζω, quod idem notat.

Κατοκνέω, ῶ, f. ήσω, piget me, pigror; (2) timeo, vereor, gravor; (3) non poſſum, nequeo. Κατοκνέω περιϊδεῖν γῆν τμηθεῖσαν, vaſtari. Thuc. Ex κατὰ, & ὀκνέω, *ſum piger*.

Κατολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, prorſus negligo, prorſus parvi pendo. Ex κατὰ, & ὀλιγωρέω, *parvi pendo*.

Κατολισθαίνω, & κατολισθέω, ῶ, f. ήσω, delabor, κατολισθὼν, collapſus, a. 2. Ex κατὰ, & ὀλισθαίνω, *labor*.

Κατολοφύρομαι, deploro, defleo. Κατολοφύρομαί σε τῶν χερνίβων ῥανῖσι μελόμενον αἱμακτῶν, Eur. Iph. in Tau. 644. Ex κατὰ, & ὀλοφύρομαι, *fleo*.

Κατομβρέω, ῶ, f. ήσω, imbre madefacio, rigo; (2) humecto, madefacio. A κάτομβρος.

Κατομβρία, ας, ἡ, diluvium, ex Vet. Gloſſ. A ſeq.

Κάτομβρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imbre madens; (2) humidus, madidus. Ex κατὰ, & ὄμβρος, *pluvia*.

Κατόμνυμι, & κατόμνυμαι, dejero; (2) contra aliquem juro; (3) ſancte juro; (4) jurejurando confirmo; κατώμοσα, a. 1. juravi. Κατόμοσον νῦν ταῦτά μοι, Ariſt. Av. 450. Τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγὼ, Eur. Or. 1492. Ex κατὰ, & ὄμνυμι, *juro*.

Κατονειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo, increpo, vitupero. Ex κατὰ, & ὀνειδίζω, *probro*.

Κατονεύομαι, ſuculam verſo & circumago. Ex κατὰ, & ὀνεύω, quod idem ſignificat.

Κατονομάζω, f. άσω, nomino; (2) denomino. Κατονομαζόμενος τοῖς πάθεσι, ab, Philo. Ex κατὰ, & ὀνομάζω, *nomino*.

Κατονομασία, ας, ἡ, denominatio. A κατονομάζω.

Κατονόω, ῶ, & κατόνομαι, vitupero, carpo, vilipendo, ſperno, deſpicio, ut hinc ſi Herodoteum μή με κατονοθῇς, in. a. 1. conj. paſſ. ne me contemnas. Ex κατὰ, & ὀνόω, *vitupero*.

Κάτοξυς, ξεῖα, ξυ, peracutus. Ex κατὰ, & ὀξὺς, *acutus*.

Κατοπάζω, a tergo premo, perſequor. Ex κατὰ, & ὀπάζω, quod idem notat.

Κάτοπιν, *Adv.* a tergo, retro. Ex κατὰ, & ὀπίσω, *retro*.

Κατόπισθε, vel κατόπισθεν, idem. Ex κατὰ, & ὄπισθε, *a tergo*.

Κατοπτάω, ῶ, f. ήσω, inaſſo, pertorreo. A κάτοπτος.

Κατόπτευσις, εως, ἡ, adſpectus, inſpectio ſpeculatio. A κατοπτεύω.

Κατοπτεύω, deſpicio, ſpeculor, adſpicio, oculis luſtro; (2) perſpicio, animadverto. Κράτιϛος ἐγένετο ῥητόρων φύσιν ἀνθρώπων κατοπτεῦσαι, D. Hal. A κατόπτομαι.

Κατοπτὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum, quo anus inflammatus diducitur, ut excrementa exire poſſint. A κατόπτομαι.

Κατόπτης, ȣ, ὁ, ſpeculator, explorator. A eod.

Κατοπτία, ας, ἡ, ſpeculatio, contemplati A κατόπτομαι.

Κατόπτομαι, f. ψομαι, perſpicio, video cerno. Μὴ καί τις ὄψεθ' ἡμᾶς, χ' μῶν ἴσως κατόπτῃ, Ariſt. Conc. 49 Παρθένον τε ϗ δάμαρτα, δίω νεκ κατόψεται, Eur. Or. 1514. Ex κατ & ὄπτομαι, *video*.

Κάτοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, oculis exp ſitus; (2) pertoſtus, valde aſſatus. A τόπτομαι, vel ex κατὰ, & ὀπτὸς, *aſſ*

Κατοπτρίζω, f. ίσω, imagines & reflexi nes facio in modum ſpeculi; κατοπτρί μαι, in ſpeculo me contemplor, intue velut in ſpeculo. A κάτοπτρον.

Κατοπτρικὸς, ὴ, ὸν, ſpecularis. Hinc ἡ κα τοπτρικὴ, ſc. τέχνη, Catoptrica, diſcip na optices, quæ reflectiones deprehend Ab eod.

Κατοπτρικῶς, *Adv.* ſpeculari ratione. κατοπτρικός.

Κάτοπτρον, ȣ, τὸ, ſpeculum. A κατ τομαι.

Κατοράω, ῶ, Ion. pro καθορῶ, proſpic cerno.

Κατοργᾶν, vigere vel deflorere, vigor amittere. Ex Heſ. Ex κατὰ, & ὀργ *turgere*.

Κατοργιάζω, f. άσω, Orgiis initio, ad Orgia præparo. Ex κατὰ, & ὀργιάζω, *Orgia celebro.*

Κατορθόω, ῶ, f. ώσω, erigo, inſtauro; (2) felici ſucceſſu rem gero; (3) perpetro, conſtituo, proſpero ſucceſſu uſus compono; (4) rei alicui laudabiliter ſtudeo; (5) voti compos fio; (6) recte & laudabiliter perficio. Τοῖς θεοῖς μὲν εὔμαι τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα, dirigens, Ariſt. Conc. 172. Ὀυδὲ πολλοστημόριον ἂν εὑρεθείη τῶν ἐκείνοις τοῖς ἥρασι πάντη κατορθȣμένων, Longin. 36. Ex κατὰ, & ὀρθόω, *ordino.*

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, perpetratio, res feliciter geſta, facinus felici ſucceſſu patratum; (2) recte factum, bonum opus; (3) beneficium Dei erga homines; κατορθώματα, fortia facta, res geſtæ. A κατορθόω.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, perpetratio, rei felix geſtio, res feliciter geſta, proſper ſucceſſus; (2) recta effectio; (3) directio; (4) correctio. Ab eod.

Κατορθωτὴς, ȣ, ὁ, perpetrator. Ab eod.

Κατορθωτικὸς, ὴ, ὸν, qui recte efficere omnia ſolet, ad res feliciter gerendas idoneus. Ab eod.

Κατοῤῥωδέω, ῶ, f. ήσω, vehementer timeo. Ex κατὰ, & ὀῤῥωδέω, *timeo.*

Κατορυκτὸς, ὴ, ὸν, defoſſus. A κατορύσσω.

Κατόρυξις, εως, ἡ, defoſſio. A κατορύσσω.

Κατορύσσω vel κατορύττω, f. ξω, defodio, terra obruo; (2) ſepelio. Ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτε, Ariſt. Θεσμ. 469. Ἢν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν, κατορυχθησόμεσθα πȣ̃ γῆς, id. Av. 400. Ex κατὰ, & ὀρύσσω, *fodio.*

Κατορυχὴ, ῆς, ἡ, defoſſio, ipſa actio defodiendi; (2) id, quod defoſſum eſt. Ab eod.

Κατορχέομαι, ȣ̃μαι, ſaltationibus demulceo; (2) in contemptum & contumeliam alicujus ſalto. Φῦλον ȣ̃τω μάχιμον τοῖς αὐτοῖς θιάσοις κατωρχήσατο, Luc. Ex κατὰ, & ὀρχέομαι, *ſalto.*

Κατορχήτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum demulcens lenitudine ſua. A κατορχέομαι.

Κατȣδαῖος, ſubterraneus, κατȣδαῖοι, ſubterranei, inferi. Ex κατὰ, & ȣ̃δος, *ſolum.*

Κατȣλὰς, άδος, ἡ, ſcil. νὺξ, obſcura nox. A κατίλλω.

Κατȣλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco. Ex κατὰ, & ȣ̃λος, *cicatrix.*

Κατȣλωτικὸς, ὴ, ὸν, vim cicatricem obducendi habens. A κατȣλόω.

Κατȣρέω, ῶ, f. ήσω, meio contra; (2) permeio. Ex κατὰ, & ȣ̓ρέω, *meio.*

Κατȣρίζω, vento ſecundo expando, explico, ut ventus ſecundus inſpiret. Ex κατὰ, & ȣ̓ρίζω, *vento ſecundo proveho.*

Κατȣρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod κατȣρίζω. Τὸ λοιπὸν πλῆθος ἐπαράμενον τȣ̀ς ἱστȣ̀ς, ϗ κατȣρῶσαν, Polyb. Ex κατὰ, & ȣ̃ρος, *ventus ſecundus.*

Κατοφείλω, debeo. Ex κατὰ, & ὀφείλω, quod idem notat.

Κατοφρυάομαι, ῶμαι, ſupercilium tollo ſeu allevo; (2) ſuperbus fio. Ex κατὰ, & ὀφρὺς, *ſupercilium.*

Κατοφρυόομαι, ȣ̃μαι, ſupercilium tollo; κατωφρυωμένος, perf. part. paſſ. ſuperbus, qui elato eſt ſupercilio.

Κατοχεὺς, έως, ὁ, retinaculum, Gl. V. A κατέχω.

Κατοχεύω, f. εύσω, coire ſino. Ex κατὰ, & ὀχεύω, *admiſſarium admitto.*

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio; (2) poſſeſſio; (3) adflatus, inſtinctuſque numinis; (4) adfectus quidam cerebri poſteriora plerumque occupans. A κατέχω.

Κατόχιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, numine adflatus, fanaticus; (2) quod poſſidetur. A κατοχή.

Κάτοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tenetur; (2) qui captus tenetur; (3) tenaciter hærens; (4) numine adflatus. A κατέχω.

Κατοψοφαγέω, ῶ, f. ήσω, opſonia comedo. Ex κατὰ, & ὀψοφαγέω, quod idem notat.

Κατοψοφαγία, ας, ἡ, opſoniorum comeſtio, opſoniorum devoratio. A κατοψοφαγέω.

Κατόψιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oculis ſubjectus, conſpicuus. A κατόπτομαι.

Κάττυμα, ατος, τὸ, corium; (2) machinamentum doloſum. A καττύω, quoniam e corio calcei conſui ſolent.

ΚΑΤΤΥ'Ω, f. ύσω, vel κασσύω, conſuo, reficio conſuendo, & quidem imprimis calceos, ut veteramentarius; (2) machinor, ſtruo. Ἔοικε Πέλμασιν οἷσι πέδιλα παλίμβολα κασσύȣσι, Nicand.

ΚΑ'ΤΩ, *Adv.* infra; (2) deorſum; (3) inferne, in inferiore parte, ſubter; (4) ὁ, ἡ, τὸ κάτω, infernus; (5) τὰ κάτω, terrena; (6) οἱ κάτω, homines terrenis rebus addicti.

Κατωβλέπων, οντος, ὁ, Catoblepon, beſtia tauro ſimilis, ſolo adſpectu hominem interficiens. Ex κάτω, & βλέπω, *video.*

Κατώβλεψ Ἑρμῆς, deorſum reſpiciens Mercurius. Ex iiſd.

Κατώγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus. Ex κατὰ, & γέα, ſ. γῆ, *terra.*

Κατώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui dolore adficitur. Ex κατὰ, & ὀδύνη, *dolor.*

Κάτωθι, vel κάτωθεν, *Adv.* ex inferiori loco, ab ima parte; (2) infra, deorſum, in inferiorem locum. A κάτω.

Κατωθέω, ῶ, detrudo, depello, dejicio. Ex κατὰ, & ὠθέω, *trudo.*

Κατωκάρα, *Adv.* in caput, capite deorſum vergente. Ex κάτω, & κάρα, *caput.*

Κατωμάδιος, ȣ, ία, Ion. ίη, ιον, qui humeris fertur; (2) qui ex humeris dependet. A κάτωμος.

Κατωμαδὸν, *Adv.* humeris, per humeros, in humeris. Ab eod.

Κατωμίζω, humeris tollo. Ab eod.

Κατωμισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſublatio in humeros; (2) operatio chirurgica, qua humerus luxatus in ſuum locum reponitur. A κατωμίζω.

Κατωμιστὴς, ȣ̃, ὁ, ἵππος, equus ſternax, ſeſſorem ex humeris excutiens, Heſ. Ab eod.

Κάτωμος, ȣ, ἡ, qui eſt demiſſis humeris, vel armis. Ex κάτω, & ὦμος, *humerus, armus.*

Κατωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum. A κατόμνυμι.

Κατώμοσις, εως, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum. Ab eod.

Κατωμοτικὸς, ὴ, ὸν, dejerativus. Ab eod.

Κατωνάκη, ῆς, ἡ, vel κατωνάκης, ȣ, ὁ, veſtis ſervilis, cui adſutus erat limbus e pelle ovina. Ex κάτω, & νάκος, *pellis ovina.*

Κατωπιάω, ῶ, oculos dejicio, vultum demitto. A κατωπές.

Κατωπὲς, ὴ, ὸν, qui oculos dejicit, qui vultum demittit ob mœrorem. Ex κάτω, & ὤψ, *oculus, vultus.*

Κατῶρυξ, defoſſus; κατώρυχες λίθοι, lapides in fundamentis ædificiorum defoſſi, Homerus κατωρυχέας vocat, Pollux. κατώρυξ, propago, Gl. V. nempe ſtirpes & virgulta in terram defoſſa ad plantandum. Ex κατὰ, & ὀρύσσω, *fodio.*

Κατωρυχὴς, έος, ὁ, defoſſus. Hic Nominativus ſupponitur, ut hinc fit Dat. κατωρυχέεσσι λίθοισι, defoſſis lapidibus apud Hom. vid. κατώρυξ. Ὀδυσσ. 9, 185.

Κατώρυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, defoſſus. Ex κατὰ, & ὀρύσσω, *fodio.*

Κατώτερος, inferior, κατώτατος, infimus, imus, κατωτέρω, *Adv.* inferius, κατωτάτω, *Adv.* imo loco, maxime infra. A κάτω.

Κατωφαγᾶς, ᾶ, ὁ, nomen avis; (2) cognomen ſcommaticum Cleonymi apud Ariſtoph. Ex κάτω, & φαγεῖν, *comedere.*

Κατωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utilis. Ex κατὰ, & ὀφελὴς, quod idem notat.

Κατωφέρεια, ας, ἡ, pronitas, qua aliquid deorſum fertur. A κατωφερής.

Κατωφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui deorſum fertur, declivis, deorſum propendens, proclivis, pronus; (2) ſalax, libidinoſus. Ex κάτω, & φέρομαι, *feror.*

Κατωφερῶς, *Adv.* deorſum, in præceps. Ab eod.

Κατώφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ima petens, deorſum tendens.

Κατωχράω, ῶ, perpalleo, perpalleſco, admodum pallidus fio. In Epigram. κατωχρήσασα, a. 1. part. pallore perfuſa. Ex κατὰ, & ὠχράω, *palleo.*

Κατωχριάω, ῶ, idem. Ex κατὰ, & ὠχριάω, *palleo.*

ΚΑΥ'ΑΞ, ακος, ὁ, & καύηξ, ηκος, ὁ, larus, avis quædam.

Καυμὸς, ȣ̃, ὁ, uredo, arborum quidam morbus. A καίω, *uro.*

ΚΑΥΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, caucalis, herba quædam ex olerum genere; (2) myrrha admodum exoleta.

Καυκίζεσθαι, ſaltare indutum καυκίσιν, ut ex fragmento quodam apud Athenæum colligitur. Vid. ſeq.

ΚΑΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, calceamenti genus, apud Athenæum.

Καυλέω, ῶ, cauleſco. A καυλός.

Καυληδὸν, *Adv.* in modum caulis. Ab eod.

Καυλίας, ȣ, ὁ, ut καυλίας ὀπὸς, ſuccus e caule. Ab eod.

Καυλικὸς, ὴ, ὸν, cauliculaceus. Ab eod.

Καυλίον, ȣ, τὸ, cauliculus; (2) herba quædam. Dim. a καυλός.

Καυλίσκος, ȣ, ὁ, cauliculus, parvus caulis. Ab eod.

Καυλοπώλης, ȣ, ὁ, qui caules vendit. Ex καυλὸς, & πωλέω, *vendo.*

ΚΑΥΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, caulis; (2) virga membri virilis; (3) oſtium uteri muliebris; (4) ligni in haſta extremitas, quæ cuſpidi immittitur.

Καυλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cauloſus, caulaceus, qui caule magno eſt. Ab eod.

Καυλατὸς, ὴ, ὸν, caulatus, caulem habens. Ab eod.

Καῦμα, ατος, τὸ, ardor, æſtus, calor nimius; (2) æſtus febris; (3) id, quod aduſtum eſt. A καίω, *uro.*

Καυμασία, ας, ἡ, pileus latus ad arcendum ſolis æſtum, ex Vet. L. vid. καυσία. A καῦμα.

Καυματηρὸς, ὰ, ὸν, æſtuoſus, æſtivus. A καῦμα.

Καυματίζω, f. ίσω, æſtu adfligo, ardore excrucio; καυματίζομαι, torreſio, a. 1. ἐκαυματίσθη, æſtu interiit. Ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τȣ̀ς ἀνθρώπȣς ἐν πυρί, Apoc. 16, 8. Ἡλίȣ δ' ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, Matt. 13, 6. Ab eod.

Καυματόομαι, ȣ̃μαι, æſtuo, Gl. V. A καῦμα.

Καυματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, æſtuoſus. Ab eod.

Καυνάκη, ης, ἡ, veſtis barbarica, Perſica. A νάκος, *pellis cum ſuo villo.*

Καυνάσαι, ſortiri. A καῦνος, ſors, vel a Cauniis (Caunii Cariæ urbis incolis) quod præcipue ſortitionibus uterentur.

ΚΑΥ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, ſors, Heſ. Schol. Ariſtoph.

Καῦρος, ου, ὁ, ventoſus, levis, Suid. Ab αὔρα, *aura.*

Καυαθμὸς, οῦ, ὁ, uredo, arborum quidam morbus; ſupra καυθμός. A καίω.

Καυσία, ας, ἡ, Cauſia, tegumentum Macedonicum capitis. Ab eod.

Καύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, aptus ad comburendum, qui uri & cremari poteſt. Ab eod.

Καῦσις, εως, ἡ, uſtio, crematio; καῦσις νεκρῶν, uſtrina, buſtuarium, Gl. V. (2) cremandi & abolendi modus; (3) uſtio medicorum; (4) uſtio architectonica; (5) æſtus, ardor. Ab eod.

Καυσόομαι, οῦμαι, æſtuo, ardore infeſtor, ardore nimio corripior, calore extremo uror. Καυσουμένῳ στομάχῳ βοηθεῖ, Dioſc. A καυσόω, *ardore infeſto*; hoc a καῦσος.

Καῦσος, ου, ὁ, ardor, æſtus, calor nimius; (2) febris ardens; (3) dipſas, ſerpens quidam. Ab eod.

Καυστρὸς, ὰ, ὸν, ardens, fervens. Ab eod.

Καυστήριον, ου, τὸ, locus, ubi inuruntur ſtigmata; (2) ferrum, quo ſtigmata inuruntur. Ab eod.

Καυστηρὸς, ρὰ, ρὸν, ardens, fervens. Ab eod.

Καυστὴς, οῦ, ὁ, combuſtor, Gl. V. καυστὴς νεκρῶν, buſtuarius. Ab eod.

Καυστικὸς, ἡ, ὸν, urendi ſeu adurendi vim habens. A καίω.

Καῦστις, εως, ἡ, ſeges adulta & ſole adurente matureſcens; (2) fœnum ejuſmodi; (3) pudendum muliebre. Ab eod.

Καυστὸς, ἡ, ὸν, uſtus, crematus; (2) qui uri & cremari poteſt. Ab eod.

Καύστρα, ας, ἡ, καύστρα νεκρῶν, uſtina, Ph. Ab eod.

Καυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, æſtuoſus, ardens. A καῦσος.

Καύσαμα, ατος, τὸ, ardor, æſtus; (2) inflammatio. Ab eod.

Καύσων, ωνος, ὁ, ardor, æſtus. Ab eod.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, Cauter, inſtrumentum, quo notæ & ſtigmata inuruntur, item, quo medici partem corporis putrem inurunt. Ab eod.

Καυτηριάζω, f. άσω, cautere inuro; (2) cautere amputo. Κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, 1 Tim. 4, 2. A καυτήρ.

Καυτήριον, ου, τὸ, Cauterium, quod urendi vim habet; (2) medicamentum urens; (3) ſtigma inuſtum; (4) locus, ubi inuruntur ſtigmata. Ab eod.

Καυτικὸς, ἡ, ὸν, urendi vim habens; ſupra καυστικός. Ab eod.

Καυτὸς, ἡ, ὸν, uſtilis, qui uri poteſt; (2) uſtus. Ab eod.

ΚΑΥΧΑ΄ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior, me jacto; (2) exſulto; (3) jactans prædico. Μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, Prov. 27, 1. ἐν ἀνθρώποις, 1 Cor. 3, 21. ἐπ' ἐλπίδι, Rom. 5, 2. ὑπὲρ τοῦ τοιούτου, 2 Cor. 12, 5.

Καυχὰς, άδος, ἡ, jactatrix. A καυχάομαι.

Καύχη, ης, ἡ, idem quod καύχησις.

Καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio; (2) de quo quis gloriatur. A καυχάομαι.

Καυχηματίας, ου, ὁ, glorioſus, jactator. A καύχημα.

Καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, jactatio. A καυχάομαι.

Καυχητὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.

Καφέω, ῶ, f. ήσω, ſpiro, anhelo, exſpiro; præſupponitur, ut hinc ſit κεκαφηὼς, κεκαφηότα apud Hom. pro κεκαφηκώς, Il. 5, 698. A κάπτω, *flo.*

Κάφος, & κάπος, flatus. Ab eod.

ΚΑΦΩ΄ΡΗ, ης, ἡ, vulpes, Suid.

Καχάζω, cachinnor. f. Dor. καχαξῶ. A καγχάζω, quod idem notat.

Κάχαρις, imaguncula ex cera alba, vel auro, puellarum ludicrum. Ex κηρὸς, *cera*, & χάρις, *gratia.*

Καχεκτέω, ῶ, malo corporis habitu laboro; mala ſum corporis habitudine. Οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν, Polyb. Ex κακὸς, & ἔχω, *habeo.*

Καχέκτης, ου, ὁ, male habitus; (2) qui malæ mentis & ſeditioſus eſt. Ex iiſd.

Κάχεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Καχεξία, ας, ἡ, malus corporis habitus, cachexia; (2) mala mens; (3) perturbatio. Ex iiſd.

Καχεταιρεία, ας, ἡ, malum conſortium. Ex κακὸς, & ἑταιρία, *ſodalitas.*

Καχήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui malus ſeu infelix eſt dies. Ex κακὸς, & ἡμέρα, *dies.*

Καχλάζω, ſtrepito, reſono; (2) turbor; (3) tumeo, efferveo, ebullio. Gl. V. ſcaturio, ebullio. A κάχληξ.

Καχλαίνω, turbo, Heſ. A καχλάζω.

Κάχλασμα, ατος, τὸ, ſtrepitus, ſonitus. Ab eod.

Καχλασμὸς, οῦ, ὁ, ſcaturigo, Gl. V. A καχλάζω.

ΚΑ΄ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus, qui in aqua inveniri poteſt.

Καχρυδίας, ου, ὁ, ut καχρυδίας ἄρτος, panis ex hordeo toſto. A κάχρυς.

Καχρύδιον, ου, τὸ, hordeum toſtum. Dim. a κάχρυς.

Καχρυόεις, όεσσα, όεν, hordeo toſto ſimilis. Ab eod.

ΚΑ΄ΧΡΥΣ, υος, ἡ, hordeum in furno toſtum; (2) ſemen roſmarini; (3) granum hordei; (4) quiddam, quod pilulæ forma in arboribus, quercu, abiete, & aliis creſcit.

Καχρυφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, planta, κάχρυν φέρουσα, apud Nicand. A κάχρυς, *roris marini ſemen*, & φέρω, *fero.*

Καχρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod καχρυόεις.

Καχύποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuſpicioſus, qui prave ſuſpicatur de re; (2) de quo mala ſuſpicio eſt. Ex κακὸς, & ὑπόπτης, *ſuſpicioſus.*

Καχυποτοπέομαι, οῦμαι, mala ſuſpicor. A καχυπότοπος.

Καχυπότοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, mala ſuſpicans, ſuſpicioſus, Suid. Ex κακὸς, & ὑποτοπέω, *ſuſpicor.*

Κάψα, ης, ἡ, capſa, ciſta, arca, theca. A κάπτω.

Καψάκης, ου, ὁ, ciſta, theca. A κάπτω, vel etiam κάμπτω, quaſi καψάκη.

Καψάκιον, ου, τὸ, ciſtula, capſula. Dim. a καψάκης.

Καψιδρώτιον, ου, τὸ, ſudarium. Ex κάψις, & ἱδρὼς, *ſudor.*

Κάψις, εως, ἡ, voratio; (2) morſus. A κάπτω.

Κάω, idem quod καίω, uro, cremo, incendo; κάομαι, uror, ardeo. a. 2. ἐκάην. f. 2. καήσομαι.

ΚΕ, *ſequente conſona*, & κεν, *ſequente vocali*, particula poëtica, idem notans, quod ἂν potentiale in proſa.

Κεάζω, f. άσω, findo, ſcindo. Ἐν δ' ἐπισταμένως κέασαν ξύλα, Odyſſ. 20, 161. Ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη, Il. 16, 412. A κέω, *findo.*

ΚΕΑ΄ΝΩΘΟΣ, ου, ἡ, ſpina quædam. Theophraſt.

ΚΕ΄ΑΡ, ατος, τὸ, cor; (2) animus.

Κέασμα, ατος, τὸ, fractura, fragmentum, Heſ. A κεάζω.

Κέβλη, ης, ἡ, caput. A κεβαλὴ, quod Macedonica dialecto eſt ἡ κεφαλή.

Κεβλήπυρις, avis quædam apud Ariſtoph.

Κεβληγόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, in capite fœtum habens, ut papaver. Ex κέβλη, & γονὴ, *fœtura, ſoboles.*

ΚΕΒΡΙΟΝΗΣ, ου, ὁ, Cebriones, avis quædam apud Ariſtophanem; at apud Homerum gigantis nomen.

Κεγχραλέτης, ου, ὁ, milii molitor, qui milii grana mola frangit. Ex κέγχρος, & ἀλέτης, *molitor.*

Κεγχραμιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, granis ficus ſimilis, ſive e genere κεγχραμίδων. A κεγχραμίς.

Κεγχραμις, ίδος, ἡ, granum ſeu ſemen ficus; (2) nucleus ſeu os olivæ. A κέγχρος.

ΚΕΓΧΡΕΑΙ΄, ῶν, αἱ, Cenchreæ, nomen portus Corinthiaci.

Κεγχρεὼν, ῶνος, ὁ, officina, in qua grana metallorum exſiccantur. A κέγχρος.

Κεγχριαῖος, αία, αῖον, qui milii magnitudine eſt. Ab eod.

Κεγχρίας, ου, ὁ, miliaris, e milio confectus. Ab eod.

Κεγχριδίας, ου, ὁ, veluti milii granis variegatus. Ab eod.

Κέγχρινος, ίνη, ινον, e milio confectus, miliaceus. Ab eod.

Κεγχρὶς, ίδος, ἡ, cenchris, avis ex accipitrum genere; (2) ſerpentis nomen. Ab eod.

Κεγχρίτης, ου, ὁ, ſcil. λίθος, cenchrites lapis, qui quaſi milii granis reſperſus eſt. Ab eod.

Κεγχροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, milio ſimilis. Ex κέγχρος, & εἶδος, *ſpecies.*

ΚΕ΄ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, milium; (2) ſerpens quidam, qui quaſi milii granis conſperſus eſt; (3) adamantis genus; (4) ornamentum veſtis; (5) granum ficus.

Κεγχροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, milii ferax. Ex κέγχρος, & φέρω, *fero.*

Κεγχρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, milio ſimilis, ad milii magnitudinem vel formam accedens. A κέγχρος.

Κεγχρώματα, ων, τὰ, ornamenta in ſcutorum ambitu granorum milii inſtar adſperſa; (2) parva foramina in ſcutorum ambitu, per quæ ſpeculabantur adverſarios. Ab inuſ. κεγχρόω, *exorno, vario.*

Κεδάζω, ſive κεδάω, f. άσω, diſſipo, diſpergo. Ὅς' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας, Il. 5, 88. Ἀχαιοὺς, Odyſſ. 3, 131. Κεδασθέντες κατὰ νῆας, Il. 2, 398. A σκεδάζω, quod idem notat.

Κεδαίω, diſſipo; κεδαίομαι, diſſipor; κεδαιομένης, Nicand.

ΚΕ΄ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni e defluxionibus adfectus, diuturni articulorum dolores.

Κεδματώδεα, τὰ, ad naturam κεδμάτων accedentia. A κέδματα.

Κεδνὸς, ἡ, ὸν, dignus, cujus cura habeatur, in pretio ob virtutem habendus; (2) venerandus; (3) prudens; (4) probus, honeſtus; (5) pudicus; (6) temperans. A κῆδος, *cura.*

Κεδρέλαιον, ου, τὸ, oleum cedrinum. Ex κέδρος, & ἔλαιον, *oleum.*

Κεδρελάτη, ης, ἡ, cedrus abietem magnitudine æquans. Ex κέδρος, & ἐλάτη, *abie*

Κεδρία, ας, ἡ, pix cedrina, reſina, lachrim cedri; (2) oleum cedrinum. A κέδρος

Κεδρίνεο

Κεδρίνεος, έα, έον, cedrinus, e cedro confectus. Ab eod.

Κέδρινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Κέδριον, ου, τὸ, oleum, quod e cedro naſcitur. Ab eod.

Κεδρὶς, ίδος, ἡ, fructus cedri; (2) frutex cedro ſimilis. Ab eod.

Κεδρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, cedrites, vinum cedrinum. Ab eod,

ΚΕ΄ΔΡΟΣ, ου, ἡ, cedrus, arbor odorata.

Κεδρόω, ῶ, f. ώσω, cedrino oleo, vel liquore perungo, vel condio. A κέδρος.

Κεδρὼν, ῶνος, ὁ, locus, ubi multi cedri naſcuntur. Ab eod.

Κεδρωτὸς, ἡ, ὸν, cedratus, cedrino oleo perunctus. A κεδρόω.

ΚΕ΄ΔΡΩΣΤΙΣ, εως, ἡ, cedroſtis, vitis alba.

Κεῖθεν, illuc; pro ἐκεῖθεν.

Κεῖθι, illic; pro ἐκεῖθι.

ΚΕΙ῀ΜΑΙ, f. κείσομαι, jaceo; (2) poſitus ſum, ſitus ſum; (3) ſtatutus ſum, poſitus ſum pro axiomate; (4) repoſitus ſum; (5) propoſitus ſum; (6) projectus ſum; (7) mortuus ſum; (8) ſepultus ſum; (9) pendeo, dependeo; (10) deſideo, ferior. Κεῖται δὴ πάνθ᾽ ἅπερ εἶπας, parata ſunt, Ariſt. Conc. 512. Πάντων δ᾽ Ἑλλήνων κείσομαι ἐν ςόμασιν, *de Ilio*, Epigr.

Κειμηλιάρχης, ου, ὁ, qui pretioſæ ſupellectili præeſt, theſaurarius. Ex κειμήλιον, & ἀρχὴ, *principatus*.

Κειμηλιάρχιον, ου, τὸ, locus, ubi pretioſa ſupellex reponitur. A κειμηλιάρχης.

Κειμηλίαρχος, ου, ὁ, idem quod κειμηλιάρχης.

Κειμήλιον, ου, τὸ, ſupellex, pretioſa, cimelium; (2) ſupellex quævis; (3) corpus hominis. A κεῖμαι.

Κειμήλιος, qui velut pretioſa ſupellex reponitur, vel repoſitus eſt. A κειμήλιον.

Κείνῃ, illa ratione, illa via. Pro ἐκείνῃ.

Κεῖνος, ille. Pro ἐκεῖνος.

Κεινὸς, vacuus, inanis. Pro κενός.

Κείνως, illa ratione. Pro ἐκείνως.

Κειρία, ας, ἡ. Κειρίαι, faſcia, cui mortuus involvitur, faſciæ ſepulchrales; (2) faſciæ, quibus colligatur infans in cunis poſitus. Gl. V. κειρίαι, inſtita. Sunt autem ligamina ſpondarum.

Κεῖρις, εως, ἡ, Ciris, avis quædam, halcyon aliis, aliis accipiter; quibuſdam ſcylla. A κείρω.

ΚΕΙ΄ΡΩ, f. κερῶ, tondeo; (2) ſcindo, abſcindo; (3) populor, vaſto, diripio; (4) inſatiabili edacitate voro. a. 1. ἔκειρα. Med. ἐκειράμην. a. 2. paſſ. ἐκάρην. p. act. κέκαρκα. paſſ. κέκαρμαι. part. κεκαρμένος, tonſus. Ἐκείρατο τὴν κόμην, Job. 1, 20. Πολύν σοι βοςρύχων πλόκαμον κεροῦμαι, Eur. Tro. 1184.

Κεῖσε, illuc. Pro ἐκεῖσε.

Κειῶ, jacere, decumbere ſeu cubare cupio. A κεῖμαι.

Κεκλήγω, clamo, clango, fremo. Ὣς οἱ κεκλήγοντες ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄρουσαν, Il. 16, 430. A κλάζω.

Κέκλομαι, jubeo, hortor; (2) invoco; (3) voco, advoco. Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ ςίχας, Il. 15, 354. A κέλομαι.

Κεκολασμένως, *Adv.* moderate, frenando & moderando cupiditates luxuriamve. A κεκολασμένος, quod eſt part. perf. paſſ. a κολάζω.

Κέκραγμα, ατος, τὸ, clamor, vociferatio. A κράζω.

Κεκραγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κεκράγω, clamo, vociferor; unde a. 1. ἐκέκραξα. Ab eod.

Κεκράκτης, ου, ὁ, clamator, clamoſus. A κράζω.

Κεκραμένως, *Adv.* temperate. A κεκραμένος, quod eſt part. perf. paſſ. a κεράννυμι, *miſceo, tempero*.

Κεκραξιδάμας, ου, ὁ, qui vociferatione & clamore aliquem vincit ac domat, valde clamoſus. Vocabulum Ariſtophanicum de Cleone. Ex κράζω, & δαμάω, *domo*.

Κεκριμένως, *Adv.* exacte, adhibito judicio, adhibita cenſura. A κεκριμένος, quod eſt part. perf. paſſ. a κρίνω, *judico*.

Κεκρυμμένως, *Adv.* occulte, clam, latenter. A κεκρυμμένος, quod eſt part. perf. paſſ. a κρύπτω, *occulto*.

Κεκρυφαλοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui reticula nectit. Ex κεκρύφαλος, & πλέκω, *necto*.

ΚΕΚΡΥ΄ΦΑΛΟΣ, ου, ὁ, reticulum, quo mulieres crines revinciunt, vitta, vinculum capillorum; (2) ſudarium; (3) venter quidam animalium ruminantium.

Κελαδεινὸς, obſtreperus, tumultuoſus, ſtrepitum & ſonum edens; κελαδεινὴ dicitur Diana a tumultu & ſtrepitu venatorio. A κέλαδος.

Κελαδέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepo; (2) tumultuor; (3) ſono, inſono, reſono. Βοὰν, βοὰν δ᾽ Ἑλλὰς κελάδησε, Eur. Hel. 376. Ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ, ibid. 93. Ἔυηχα κελαδοῦσι, Luc. Ab eod.

Κελάδημα, ατος, τὸ, ſtrepitus; (2) clamor, tumultuatio. A κελαδέω.

ΚΕ΄ΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus; (2) tumultus; (3) clamor; (4) ſonus muſicus.

Κελαινεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nigram ac funeſtam haſtam habet. Ex κελαινὸς, & ἔγχος, *haſta*.

Κελαινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubium obfuſcator, nubes atras reddens, vel cogens; (2) nubes atras habens. Ex κελαινὸς, & νέφος, *nubes*.

Κελαινιάω, ῶ, nigricor, ſum niger. Hinc κελαινόων pro κελαινιάων, κελαινιῶν, partic. A κελαινός.

Κελαινόλωτα κεράσια, Heſ. ceraſa quæ ſunt nigricantia, ut lotus. Ex κελαινὸς, & λωτὸς, *lotus*.

Κελαινοπάθιμον, cujus adfectus ſunt obſcuri; tectum, argutum, ſubdolum, Heſ. Ex κελαινὸς, & πάθος, *adfectus*.

Κελαινὸς, ἡ, ὸν, niger, ater; (2) horrendus; (3) obſcurus. A μέλας, *niger*.

Κελαινότης, ητος, ἡ, nigredo. A κελαινός.

Κελαινοφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, niger apparens; (2) ater, obſcurus. Ex κελαινὸς, & φάος pro φῶς, *lux*.

Κελαινώπας, Dorice pro κελαινώπης, ου, ὁ, Soph. κελαινώπας θυμὸς, animus non palam apparens, ſed in tenebris latens, quaſique abſconditus & inſidioſus; (2) profunda cogitans, ac proinde velut nigricans, ſubdolus. A κελαίνωψ.

Κελαίνωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, qui nigrum corpus vel oculum habet; (2) formidabilis adſpectu. Ex κελαινὸς, & ὤψ, *vultus*.

ΚΕΛΑΡΥ΄ΖΩ, vel κελαρίζω, cum ſtrepitu fluo; (2) murmuro, ſtrepito. Τῆς δὲ διὰ μέσσης Κηφισσοῦ μέγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει, Dion. Περ. 440.

Κελάρυξις, εως, ἡ, murmur, ſtrepitatio. A κελαρύζω.

Κελάρυσμα, ατος, τὸ, murmur ſeu ſtrepitus aquæ fluentis. Ab eod.

Κελαρυσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κελέβη, ης, ἡ, poculum. A λείβω, *libo*.

ΚΕΛΕΟ΄Σ, οῦ, ὁ, avis quædam perniciſſima, galgulus. Eſt & nomen proprium Herois Attici.

Κελευθεῖαι, Deæ, quæ in viis ſtatuebantur ad eas monſtrandas, vel ad viatores cuſtodiendos, Heſ. A κέλευθος.

Κελευθείω, viam carpo; ὁδεύω. Heſ. Ab eod.

Κελευθήτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.

Κελευθιάω, ῶ, iter facere cupio. Ab eod.

ΚΕ΄ΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, via, cum terreſtris, tum marina, vel aëria, *Plur.* τὰ κέλευθα, *via*.

Κέλευσις, εως, ἡ, juſſio, ipſa actio jubendi; (2) imperium. A κελεύω.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, juſſum, mandatum; (2) hortamentum, quod hortandi cauſa dicitur; (3) celeuſma, ſ. hortamentum remigum; (4) hortamentum aurigæ; (5) clamor hortatorius. Ab eod.

Κελευσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, juſſum, mandatum.

Κελευςὴς, οῦ, ὁ, juſſor, qui jubet, hortator; (2) qui celeuſma canit, celeuſta, hortator remigum; (3) trierarcha, proreta. Ab eod.

Κελευςικὸς, ἡ, ὸν, hortatorius, hortandi vim habens. A κελευςής.

Κελευςὸς, ἡ, ὸν, juſſus, imperatus. A κελεύω.

Κελευτιάω, ῶ, hortor. Hinc κελευτιόων, pro κελευτιῶν, κελευτιάων. Ὣς ῥα κελευτιόων Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιοὺς, Il. 13, 125. Ab eod.

Κελεύω, f. εύσω, jubeo, impero; (2) hortor, invito ad aliquid agendum; (3) peto, poſtulo; (4) permitto; (5) cenſeo; (6) remiges clamore incito. Ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις, Matt. 15, 35. δεθῆναι ἁλύσεσι, Act. 21, 33. Εἰ χρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν, Eur. Iph. in Tau. 1293. A κέλω, *jubeo*.

ΚΕ΄ΛΗΣ, ητος, ὁ, celes, equus deſultorius; (2) deſultor, eques deſultorius, qui in certamine uno tantum equo utitur; (3) navigium parvum, quod uno tantum remigio agitur, celox; (4) pudendum muliebre.

Κελητίζω, f. ίσω, celete equo vehor, equum deſultorium ago. Ὣς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς, Il. 16, 679. A κέλης.

Κελήτιον, ου, τὸ, parva celox. Dim. ab eod.

ΚΕ΄ΛΛΩ, f. κέλσω, appello, appellor, pervenio in portum; (2) moveo; (3) celeriter curro. Ἐν μέσσῳ σκάφει θέντες σφὲ πρὸς γῆν τήνδ᾽ ἐκέλσαμεν μόλις, Soph. Trach. 817.

Κελύφανον, ου, τὸ, putamen. A κέλυφος.

Κέλυφος, εος, τὸ, putamen, cortex. A καλύπτω.

ΚΕ΄ΛΩ, ſeu quod uſitatius, κέλομαι, jubeo, hortor. Ἦ μὲν Τρῶές γε κέλονται, Il. 7, 393. Κελοίμην Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, ib. 9, 513.

Κέλωρ, nepos, Heſ. (2) ſpado, exſectus. Idem. (3) vox; id. & Etym. A κέλω.

Κελωρύειν, vociferari, clamare, Heſ. A κέλωρ.

ΚΕΜΑ΄Σ, άδος, ἡ, dama, binnulus cervi; (2) ſpecies capræ ſilveſtris.

Κὲν, vide κέ.

Κεναγγία, ας, ἡ, vaſorum vacuitas. Ex κενὸς, *vacuus*, & ἄγγος, *vas*.

Κενανδρία, ας, ἡ, vacuitas virorum. A κένανδρος.

Κένανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, viris vacuus; (2) vir vanus ac futilis, Suid. Ex κενὸς, & ἀνὴρ, *vir*.

ΚΕ΄ΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, inſtrumentum ad fabricandas naves; in Epigramm.

Κενεαγγεῖν, habere vaſa inania. Hippocr. A κενεαγγία.

Κενεαγγείη, ης, ἡ, Ion. pro κενεαγγία, apud Hippocr. vaſorum vacuitas & inanitas; (2) inanitas vaſorum corporis; (3) fames, inedia. Ex κενὸς, & ἄγγος, *vas*.

Κενεαγγικὸς, ἡ, ὸν, habens vaſa vacua; (2) pertinens ad adfectum, quo vaſa corporis habentur inania. Id. A κενεαγγία.

Κενεαγγικῶς, *Adv.* eorum more, quibus vaſa ſunt vacua. Id. A κενεαγγικός.

Κεναγορία, ας, ἡ, vanorum verborum jactatio, vaniloquentia, inanis ſermo. Ex κενὸς, & ἀγορὰ, *ſermo*.

Κεναυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vana jactans; (2) ſuperbus. Ex κενὸς, & αὐχέομαι, *jacto, glorior*.

Κενέβρια, ων, τὰ, morticinæ carnes, carnes e cadavere exciſæ. A νεκρός.

Κενεμβατέω, ῶ, f. ήσω, per inane gradior. Ex κενὸς, & ἐμβατέω, *gradior, incedo*.

Κενεὸς, ὰ, ὸν, vanus, inanis. A κενός.

Κενεόφρων, idem quod κενόφρων.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, pars corporis inter thoracem & os ad ilia pertinens; (2) venter; (3) capacitas vacua, ſpatium vacuum. A κενεός.

Κενεώπρισις, εως, ἡ, morbus equorum circa ilia. Ex κενεὼν, & πρίσις, *fiſſio*.

Κενήριον, ȣ, τὸ, vacuum ſepulchrum, inane monumentum. Ex κενὸς, & ἠρίον, *ſepulchrum*.

Κενοβȣλία, ας, ἡ, conſilium inane & futile. Ex κενὸς, & βȣλὴ, *conſilium*.

Κενοδοξία, ας, ἡ, vana gloria; (2) inanis gloriæ cupiditas; (3) vana de ſe opinio. A κενόδοξος.

Κενόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inanis gloriæ cupidus. Ex κενὸς, & δόξα, *gloria*.

Κενολογέω, ῶ, f. ήσω, inaniter loquor, ſupervacanea dico. Ex κενὸς, & λέγω, *dico*.

Κενολογία, ας, ἡ, vaniloquium. A ſeq.

Κενολόγος, ȣ, ὁ, vaniloquus, inaniloquus, Gl. V. Ab eod.

Κενοπαθέω, ῶ, f. ήσω, vanis ducor adfectibus, inaniter patior. Ex κενὸς, & πάθος, *adfectus*.

ΚΕΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vacuus, inanis; (2) inanis, vanus. Hinc εἰς κενὸν, fruſtra.

Κενοσοφία, ας, ἡ, vana & inanis ſapientia. A κενόσοφος.

Κενόσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in vanis & inanibus ſapiens, inani ſapientia præditus. Ex κενὸς, & σοφὸς, *ſapiens*.

Κενοσπȣδία, ας, ἡ, inane ſtudium. A κενόσπȣδος.

Κενόσπȣδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rebus inanibus ſtudens. Ex κενὸς, & σπȣδὴ, *induſtria, ſtudium*.

Κενοσπȣ́δως, *Adv.* ſtudio inani, fruſtra. A κενόσπȣδος.

Κενοταφέω, ῶ, f. ήσω, tumulo inani ſepelio, tumulum inanem erigo. Ὃν Τυνδαρὶς παῖς ἤδ' ἄποντα κενοταφεῖ; Eur. Hel. 1261. Ex κενὸς, & τάφος, *tumulus, ſepulchrum*.

Κενοτάφιον, ȣ, τὸ, Cenotaphium, honorarium ſed inane ſepulchrum; (2) quivis inanis tumulus; (3) ſimulacrum, ſeu imago. Ex iiſd.

Κενότης, ητος, ἡ, inanitas; (2) vanitas. A κενός.

Κενοτομία, ας, ἡ, inanium & vanarum rerum ſtudium. Ex κενὸς, & τέμνω, *ſeco*.

Κενοφροσύνη, ης, ἡ, vana mens, inanis opinio mente concepta. A κενόφρων.

Κενόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vana cogitans. Ex κενὸς, & φρὴν, *mens*.

Κενοφωνέω, ῶ, f. ήσω, inanes emitto voces. Suid. A κενόφωνος.

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus; (2) ſermo vanus & futilis; (3) ſermo impius ſive hæreticus. Ab eod.

Κενόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inanes voces funditans. Ex κενὸς, & φωνὴ, *vox*.

Κενόω, ῶ, f. ώσω, exinanio, evacuo; (2) deprimo, humilio; (3) inutilem reddo; (4) exhaurio, conſumo, omnia in aliquid impendo; (5) corpus humoribus purgo; κενȣ̃σθαι, evaneſcere, vacuari, purgari, de corpore. a. 1. κενωθεὶς, exinanitus. Τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας; Eur. Med. 959. Ναȣ̀ς τίνοντες δ' ἀδικίας κενώσετε, id. Ion. 448. Μυριάδας τε πόλȣς ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν, id. Rheſ. 915. Ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ ϛαυρὸς τȣ̃ Χριϛȣ̃, 1 Cor. 1, 17. A κενός.

Κενταύρειος, εία, ειον, Centaureus, ut κενταυρεία βοτάνη, herba centaurea. A κένταυρος.

Κενταυρίδης, ȣ, ὁ, Centauri filius, e Centauro natus, a Centauro genus ducens. Ab eod.

Κενταυρικὸς, ἡ, ὸν, Centauricus. Ab eod.

Κενταυρικῶς, *Adv.* Centaurorum more; (2) more & ritu agreſti feroque. A κενταυρικός.

Κενταύριον, ſeu κενταύρειον, ȣ, τὸ, Centaurium, herba. A κένταυρος.

Κενταυρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Κενταυρίσκος, ȣ, ὁ, parvus Centaurus; (2) ruſticus, agreſtis. Dim. ab eod.

Κενταυρομαχία, ας, ἡ, Centaurorum pugna; (2) pugna immanis, qualis Centaurorum erat cum Lapithis. Ex Κένταυρος, & μάχη, *pugna*.

Κενταυροπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Centaurorum plenus. Ex κένταυρος, & πλήθω, *impleo*.

Κένταυρος, ȣ, ὁ, Centaurus, animal, qua ſuperiores partes, homo, qua inferiores, equus, ut quidem fingitur; (2) ſignum quoddam cœleſte; (3) navis quædam. Ex κεντέω, *ſtimulo*, & ταῦρος, *taurus*.

Κεντάω, pungo; κεντᾷ, pungit, Ph.

ΚΕΝΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, pungo, ſtimulo. Πάντα γὰρ κεντȣ̃μεν ἄνδρα, κἀκπορίζομεν βίον, Ariſt. Veſp. 1107. Τὸ πρόσωπον ἅπαν ϗ τὠφθαλμὼ κεντȣ́μενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν, id. Nub. 944.

Κέντημα, ατος, τὸ, aculeus, ſtimulus, id, quo pungimus; (2) punctio, Ph. κέντημα, hic punctus, punctum. A κεντέω.

Κέντησις, εως, ἡ, punctio, Gl. V.

Κεντητήριον, ȣ, τὸ, id, quo pungere ſ. ſtimulare poſſumus; (2) ſubula. Ab eod.

Κεντητικὸς, ἡ, ὸν, cui pungendi vis ineſt, pungens, aculeatus. Ab eod.

Κεντητὸς, ἡ, ὸν, punctus, punctis diſtinctus. Ab eod.

Κεντίζω, f. ίσω, pungo. A κεντέω.

Κεντρήεις, ήεσσα, ῆεν, aculeatus. A κέντρον.

Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſtimulis agitatus. Ex κέντρον, & εἴκω, *cedo*.

Κεντρίζω, f. ίσω, ſtimulo, pungo; (2) incito, excito. Ὀρχηϛὴν μαϛιγῶν ϗ κεντρίζων, Xen. Ab eod.

Κεντρίναι, ῶν, οἱ, culicum genus. A ſeq.

Κεντρίνης, ȣ, ὁ, q. d. aculeatus, genus ſquali piſcis. A κέντρον.

Κεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus, ut apum, veſparum, & ſimilium; (2) locus in equo, qui a calcaribus ſtimulatur, punctum Plinio; (3) genus ſerpentis. Ab eod.

Κεντροδήλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſ. κεντροδάλητος, qui pungendo noxam adfert. Ex κέντρον, & δηλέω, *noceo*.

Κεντρομυρσίνη, ης, ἡ, ruſcus, myrtus ſylveſtris, quæ & ὀξυμυρσίνη, q. d. acuta myrtus, & μυῤῥινάκανθος, q. d. ſpinoſa myrtus. A κέντρον, *acumen*, & μυρσίνη, *myrtus*.

Κέντρον, ȣ, τὸ, ſtimulus; (2) calcar; (3) incitatorium; (4) aculeus, ſpiculum, cuſpis, acumen; (5) centrum; (6) vitium lignorum ſ. lapidum; κέντρα, cardines cœli. A κεντέω.

Κεντροτύπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtimulo ſeu jaculo feriens, aculeum infigens. Ex κέντρον, & τύπτω, *ferio*.

Κεντρόω, ῶ, f. ώσω, ſtimulo, ſpiculo configo; (2) aculeo ſ. ſpiculo armo; κεκεντρωμένος, aculeatus, p. paſſ. A κέντρον.

Κέντρωνες, centones. Ab eod.

Κεντρωτὸς, ἡ, ὸν, ſtimulis confixus; (2) aculeis ſ. ſpiculis armatus. A κεντρόω.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio. Vox Latina.

Κέντω, f. κένσω, ſtimulo; ut hinc ſit κένσαι, a. 1. inf. apud Homerum. Ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον Κένσαι ὁμοκλήσας, Il. 23, 337.

Κέντωρ, ορος, ὁ, ſtimulator, qui pungit; κέντορες ἵππων, agitatores equorum. A κεντέω.

Κένωμα, ατος, τὸ, evacuamentum, quod evacuatur, evacuatio. A κενόω.

Κενῶς, vane. A κενὸς, *vanus*.

Κένωσις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio; (2) detractio humorum e corporibus. Ab eod.

Κενωτικὸς, ἡ, ὸν, evacuatorius, evacuandi vim habens. Ab eod.

Κέομαι pro κεῖμαι, jaceo; unde apud Hom. κέονται, jacent. Ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, Il. 22, 510.

ΚΕ'ΠΦΟΣ, ȣ, ὁ, ſpecies avis marinæ leviſſimæ, quæ a quovis vento facile circumagitur; (2) homo levis, homo ſtolidus.

Κεπφȣ̃σθαι, leviter efferri & circumagi in modum τȣ̃ κέπφȣ; unde κεπφωθεὶς, a. 1. part. elatus, agitatus, incitatus, Suid. deceptus, Heſ. κεκεπφωμέναι, p. paſſ. elatæ. Heſ. A κέπφος.

Κέρα, ας, ἡ, rhaphanus agreſtis, Theophr. At τὰ κέρα, cornua, & alicubi crines ap. Hom.

Κεραβάτης, ȣ, ὁ, qui cornuum adminiculo ſcandit. Ex κέρας, & βαίνω, *ſcando*.

Κεραελκὴς, έος, ὁ, qui cornibus trahit aut trahitur.

Κεραία, ας, ἡ, cornu; (2) antenna; (3) virgula inflexa; (4) punctum ſupra litteras; (5) apex. A κέρας.

Κεραΐζω, cornibus diſſipo; (2) vaſto, exſcindo, deleo; (3) incurſo, velut infeſtis cornibus. Ὅθι πὲρ Τρῶας κεραΐζε ϗ ἄλλȣς, Il. 2, 861. Θαλάμȣς κεραϊζομένȣς, ib. 22, 63. A κέρας.

Κεραίνω, miſceo; ut hinc ſit κέραιε, miſce, il. Iota v. 203. ſed ibi rectius legitur κέραιρε. A ſeq.

Κεραιȣ̃χος, κάλως, funis antennæ cornua tenens. Ex κεραία, & ἔχω, *habeo*.

Κεραίρω, miſceo. A κεράω, κεράννυμι, *miſceo*.

Κεραὶς, ίδος, ἡ, perditrix, vaſtatrix; (2) vermis cornu infeſtans. A κεραΐζω.

Κεραϊϛὴς, ȣ̃, ὁ, cornutus, Heſ. (2) vaſtator, populator; (3) ſpecies ſerpentis. Ab eod.

Κεραϊϛὶς, ίδος, ἡ, cornuta. A κεραϊϛής.

Κεραΐτις, ιδος, ἡ, fœnum Græcum. Ab eod.

ΚΕΡΑ'ΜΒΗΛΟΝ, κέραμβον, ȣ, τὸ, & κεράμβυξ, υκος, beſtiola, ſcarabæo ſimilis, quæ ficui arbori circumligata culice abigit, Heſ.

Κεραμαῖος, αία, αῖον, fictilis, figulinus. A κέραμος.

Κεραμεία, ας, ἡ, ſc. τέχνη, ars figularis, figlina. A κεραμεύς.

Κεραμεῖον, ου, τὸ, figuli officina, figlina. Ab eod.

Κεραμεικὸς, locus erat Athenis ita dictus.

Κεράμειος, εία, ειον, figulinus. A κεραμεύς.

Κεράμεος, έα, εον, *contr.* κεραμοῦς, fictilis, figulinus. A κέραμος.

Κεραμεὺς, έως, ὁ, figulus. Ab eod.

Κεραμευτικὸς, ἡ, ὸν, ad figulum pertinens. Hinc ἡ κεραμευτικὴ, ſc. τέχνη, ars figularis. A κεραμεύω.

Κεραμεύω, f. εύσω, fingo, figlinam exerceo. Καλλίστη κόρη, ἥπερ κεραμεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς, Ariſt. Av. 1544. Τὰ τρύβλια κακῶς κεραμεύειν, id. Conc. 253. A κεραμεύς.

Κεραμιδόω, ῶ, f. ώσω, tegulis tego. Κεραμιδουμένη οἰκία, Ariſtot. A κεραμίς.

Κεραμικὸς, ἡ, ὸν, fictilis, figularis, figulinus. A κέραμος.

Κεράμιον, ου, τὸ, vas fictile; (2) amphora, urceus; (3) dolium. Ab eod.

Κεράμιος, ία, ιον, fictilis, figulinus. Ab eod.

Κεραμὶς, ίδος, ἡ, vas fictile, teſta; (2) tegula; (3) dolium; (4) genus terræ. Ab eod.

Κεραμοποιὸς, οῦ, ὁ, figulus, tegularius, Gl. V. Ex κέραμος, & ποιῶ, *facio*.

Κεραμοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi fictilia venduntur. A κεραμοπωλέω.

Κεραμοπωλέω, ῶ, f. ήσω, vaſa fictilia vendo; (2) tegulas vendo. Ex κέραμος, & πωλέω, *vendo*.

Κεραμοπώλης, ου, ὁ, fictilium venditor. Ex κέραμος, & πώλης, *venditor*.

ΚΕ'ΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, terra figularis, ſive e qua fictilia ſiunt; (2) vas fictile; (3) teſta; (4) tegula; (5) omne inſtrumentum menſarium, argenteum, aureum, fictile, & ex quacumque demum materia conſtans; (6) carcer.

ΚΕΡΑ'ΝΝΥΜΙ, vel κεραννύω, vel κεράω, ῶ, f. άσω, miſceo; (2) infundo; (3) miſceo, iminiſceo, ſc. aquam vino; (4) tempero; κεράσαι, a. 1. act. & κεράσασθαι, a. 1. med. miſcere, temperare; p. paſſ. part. κεκερασμένος, & uſitatius κεκραμένος, miſtus; a. 1. paſſ. part. κερασθεὶς, miſtus. Κεραννύειν τὴν ἐπιείκειαν τῇ δικαιοσύνῃ, οἴνῳ τὴν πηγήν. Οἴμοι δὲ κύλικος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένης, Ariſt. Plut. 1132. Φύσει πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν εὖ κεκραμένος τὸ ἦθος, Plut.

Κέραξ, ακος, ὁ, arcus; (2) pilus; (3) pudendum. A κέρας.

Κεραοξόος, ου, ὁ ϗ ἡ, cornuum politor, ex quibus arcus conficiuntur. Gl. V. κεραοξόος, cornarius. Ex κέρας, & ξέω, *polio*.

Κεραὸς, cornutus; (2) corneus. A κέρας.

ΚΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, cornu; (2) potentia; (3) tibia vel poculum e cornu factum; (4) arcus; (5) cornu, pars exercitus; (6) extremitas altera uteri; (7) fluminis oſtium, ſeu ramus; (8) ſophiſma & captioſæ argutiæ; (9) cincinnus & plexus ad cornu formam factus, (10) antenna.

Κερὰς, άδος, ἡ, cornuta. A κέρας antecedente.

Κερασβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut κερασβόλον σπέρμα, ſemen, quod cornu contigerit, ſeu in cornu inciderit. Metaphorice κερασβόλος, durus, contumax, intractabilis; (2) præfractus. Ex κέρας, & βάλλω, *jacio*.

Κερασία, ας, ἡ, idem quod κέρασος, a quo etiam derivatur.

Κεράσιον, ου, τὸ, ceraſum, fructus arboris ceraſi. A κέρασος.

Κέρασμα, ατος, τὸ, mixtura. A κεράννυμι.

ΚΕ'ΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, ceraſus, arbor.

Κεράστης, ου, ὁ, ceraſtes, vermiculus ficus infeſtans; (2) ſerpentis genus; (3) cervus, quum perfecta cornua habet. A κέρας.

Κερασφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, corniger, cornutus. Ex κέρας, & φέρω, *fero*.

Κεράχειλοι, labia cornuum modo incurva habentes, Heſ. Ex κέρας, & χεῖλος, *labium*.

Κερατaύλης, ου, ὁ, cornicen, qui cornu canit. Ex κέρας, & αὐλὸς, *tibia*.

Κερατεία, ας, ἡ, ſiliquaſtrum. A κέρας.

Κερατίας, ου, ὁ, cornutus; (2) cornu ſpeciem habens. Ab eod.

Κερατίζω, f. ίσω, cornu peto, cornu ferio, arieto. Ab eod.

Κεράτινος, ίνη, ινον, corneus, e cornu factus. Hinc κερατίνη, ης, *buccina*. Ab eod.

Κεράτιον, ου, τὸ, corniculum; (2) ſiliqua. Dim. a κέρας.

Κερατιστὴς, οῦ, ὁ, qui cornu ferit. A κερατίζω.

Κερατίτης, ου, ὁ, cornutus, corniculatus. Fœm. κερατῖτις, corniculata. A κέρας.

Κερατογλύφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cornua ſcalpit. Ex κέρας, & γλύφω, *ſcalpo*.

Κερατοειδὴς, έος, ὁ, corneus, cornu ſpeciem & formam habens. Ex κέρας, & εἶδος, *ſpecies*.

Κερατοποιὸς, οῦ, ὁ, opifex cornuum, nempe ex quibus arcus conficiuntur. Gl. V. κερατοποιὸς, cornificus.

Κερατόπους, οδος, ὁ, cornipes, Gl. V. Ex κέρας, & ποῦς, *pes*.

Κερατουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui cornu elaborat, qui aliquid e cornu conficit. Ex κέρας, & ἔργον, *opus*.

Κερατοφορέω, ῶ, f. ήσω, cornua gero, ſum corniger. A κερατοφόρος.

Κερατοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, corniger. Ex κέρας, & φέρω, *fero*.

Κερατόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cornu reſonans. Ex κέρας, & φωνὴ, *vox*.

Κερατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cornu imitans, cornutus, corniger. Ab eod.

Κερατὼν, ῶνος, ὁ, ara in inſula Delo e meris cornibus ſiniſtris conſtructa. Ab eod.

Κεραύλης, ου, ὁ, qui cornu in tibiam formato canit, cornicen. Ex κέρας, & αὐλέω, *tibia cano*.

Κεραύνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, fulmineus, fulminalis. Ab eod.

Κεραυνίας, ου, ὁ, fulmine ictus, Heſ. Ab eod.

Κεραύνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod κεραύνειος.

Κεραυνοβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, fulmine ictus. Ex κεραυνὸς, & βάλλω, *jacio*.

Κεραυνόβλητος, ὁ, attonitus, Gl. V. Ab eod.

Κεραυνοβολέω, ῶ, f. ήσω, fulmen jaculor, fulmine peto. A κεραυνοβόλος.

Κεραυνοβολία, ας, ἡ, fulminis jaculatio. Ab eod.

Κεραυνοβόλιον, τὸ, bidental, fulgur, Gl. V. Ab eod.

Κεραυνοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, fulminis jaculator. Ex κεραυνὸς, & βάλλω, *jacio*.

Κεραυνόβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, fulmine ictus. Ex iiſd.

ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, fulmen.

Κεραυνοσκοπεῖον, ου, τὸ, locus in ſcena, e quo fulmina mittebant. Ex κεραυνὸς, & σκοπὸς, *ſpeculator*.

Κεραυνοφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in modum fulminis coruſcans. Ex κεραυνὸς, & φάω, *ſplendeo*.

Κεραυνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fulmen gerens ſeu geſtans. Ex κεραυνὸς, & φέρω, *fero*.

Κεραυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmino, fulmine percutio; κεραυνωθεὶς, a. 1. paſſ. fulmine percuſſus, de cœlo tactus. Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος, Heſiod. Θεογ. 859. A κεραυνός.

Κεραύνωσις, εως, ἡ, fulminatio, ipſa actio fulminandi. A κεραυνόω.

Κεράω, vide κεράννυμι.

ΚΕ'ΡΒΕΡΟΣ, ου, ὁ, cerberus, canis infernalis fictitius.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio, quæſtum facio. f. 1. κερδανῶ, a. 1. ἐκέρδανα. Aliud f. 1. a κερδέω, κερδήσω, & κερδήσομαι. a. 1. ἐκέρδησα. p. κεκέρδηκα. Ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου, Matt. 18, 15. κερδηθήσωνται, 1 Pet. 3, 1. A κέρδος.

Κερδαλέη, έης, *contr.* ῆ, ῆς, pellis vulpina. A κερδάλη, *vulpes*.

Κερδαλέος, λέα, λέον, lucroſus, quæſtuoſus; (2) aſtutus; (3) utilis. A κέρδος vel κερδώ.

Κερδαλεότης, ητος, ἡ, aſtutia, verſutia, prudentia. A κερδαλέος.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vulpina mente præditus. Ex κερδαλέος, & φρὴν, *mens*.

Κερδαλέως, *Adv.* lucroſe, cum lucro, utiliter. Ab eod.

Κερδάλη, ης, ἡ, vulpes, Heſ. A κερδώ.

Κερδάριον, ου, τὸ, lucellum. Gl. V. A κέρδος.

Κερδέω, ῶ, lucror, lucrum facio. Verbum κερδαίνω hinc ſumit f. 1. κερδήσω, & inde deſcendentia. Ἐκ φορτίων μέγιστα ἐκέρδησαν, Herodot. Ὅπως πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι ϗ κτῴμην χάριν, Soph. Trach. 193.

Κερδητικὸς, lucroſus. Gl. V. A κερδέω.

Κερδογαμέω, ῶ, f. ήσω, lucri gratia uxorem duco. Ex κέρδος, & γαμέω, *uxorem duco*.

ΚΕ'ΡΔΟΣ, εος, τὸ, lucrum, quæſtus, emolumentum, compendium, commodum, utilitas; (2) aſtutia, verſutia, dolus. Hinc *comparativus* ὁ ϗ ἡ κερδίων, ϗ τὸ κέρδιον, lucroſior, utilior, lucroſius, utilius; & *ſuperl.* κέρδιστος, utiliſſimus, lucroſiſſimus.

Κερδοσύνη, ης, ἡ, aſtutia, verſutia, calliditas, dolus. A κέρδος.

Κερδὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, vulpes. Ab eod.

Κερδύφιον, ου, τὸ, lucellum, quæſticulus, Gl. V. Dim. a κέρδος.

Κερδῷος, lucrifer, lucroſus; (2) qui lucris præeſt; (3) vulpinus. Epith. Mercurii. A κέρδος vel κερδώ.

Κέρθιος, ου, ὁ, avicula quædam parva.

Κερκίδιον, ου, τὸ, radiolus. Dim. a κερκίς.

Κερκιδοποιικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi radios textorios. A κερκιδοποιός.

Κερκιδοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui radios textorios conficit. Ex κερκὶς, & ποιέω, *facio*.

Κερκίζω, f. ίσω, radio diſcrimino fila inter texendum; (2) concutio. A κερκίς.

ΚΕΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, radius textorius, pecten; (2) tudicula, qua aliquid agitatur inter coquendum; (3) os majus, quod tibiam fert; (4) ſummum pini & populi cacumen; (5) plectrum; (6) radius mathematicus.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, cercopithecus, ſimia caudata. Ex κέρκος, & πίθηκος, *ſimia*.

ΚΕ'ΡΚΟΣ, ου, ἡ, cauda; (2) anſa poculi; (3) cauda virilis.

Κέρκουρος, vel κερκοῦρος, ου, ὁ, genus navigii longioris, al. brevioris; (2) ſpecies piſcis. Ex κέρκος, & οὐρὰ, *cauda*.

Κερκοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, caudatus, qui caudam gerit. A κέρκος, & φέρω, *fero*.

Κερκύρα, ας, ἡ, Corcyra, *inſula*.

Κερκυραῖος, αία, αῖον, Corcyræus, ut Κερκυραία μάστιξ, prov. de magno & egregio flagello. A Κερκῦρα.

Κέρκω, pecto, pulſo, reſonare facio. Pro κρέκω.

Κερκώπειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verſutus, fraudulentus, veteratorius. A κέρκωψ.

Κερκώπη, ης, ἡ, cicada quædam parvula, vel animalculum ſimile cicadæ.

Κερκωπίζω, cercopem ago, i. e. veteratorem; laſcivio; adulor; ſubſanno. A κέρκωψ.

Κέρκωψ, ωπος, ὁ, caudatus, verſutus; (2) fera ingentem caudam habens; (3) homo verſutus & fraudulentus. A κέρκος.

Κέρμα, ατος, τὸ, fruſtum monetæ minutulum, minutiæ æris, nummulus, æs, pecunia. A κείρω.

Κερματίζω, f. ίσω, in minutos nummulos comminuo; (2) in minuta ſcindo, comminuo. A κέρμα.

Κερμάτιον, ȣ, τὸ, nummulus, fruſtum. Dim. a κέρμα.

Κερματιστὴς, ȣ͂, ὁ, qui minutias æres cudit, qui minutiis æris aurum vel argentum commutat, nummularius. A κερματίζω.

ΚΕ'ΡΝΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, vel κέρνον, ȣ, τὸ, vas fictile, quod omnis generis fructibus repletum Diis offerebatur, crater myſticus; (2) genus ſaltationis.

Κερνοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, κέρνον, craterem myſticum ferens. Ex κέρνος, & φέρω, *fero*.

Κεροβάτης, ȣ, ὁ, qui ſuper cornua graditur, i. e. corneos pedes habens. Epitheton panis. Ex κέρας, & βαίνω, *incedo*.

Κερόδετος, ligatis & compactis cornibus conſtans, ut arcus. Ex κέρας, & δέω, *ligo*.

Κεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cornu ſimilis. Ex κέρας, & εἶδος, *ſpecies*.

Κερόεις, όεσσα, όεν, cornutus; (2) capillos habens plexos & intortos. A κέρας.

Κερούαξ, ακος, ὁ, antennæ extremitas, antennæ cornu. Ex κέρας, & οἴαξ, *temo*.

Κεροπλάστης, ȣ, ὁ, comæ ornandæ artifex, Pollux. Ex κέρας, & πλάστης, *formator*.

Κερόστρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cornibus ſeu corneis laminis ſtratus; ceroſtrotum opus, ramentis & teſſelis cornuum pictorum variis coloribus & vermiculatim ligno inſertorum compoſitum. Ex κέρας, & στόρνυμι, *ſterno*.

Κερȣλκὶς, ίδος, ἡ, quæ cornibus trahitur. A κερȣλκίς.

Κερȣλκὸς, ἡ, ὸν, cornibus trahens; κερȣλκοὶ βόες, cornibus atratum trahentes, Heſ. κερȣλκὸς κάλως, funis quo antenna trahitur, Heſ. κερȣλκὸς Apollo, quaſi corneum arcum trahens. Ex κέρας, & ἕλκω, *traho*.

Κερȣτίας, ȣ, ὁ, ſuperbus, elatus, ferox, ut taurus cornua efferens. A κέρας, *cornu*.

Κερȣτιάω, ῶ, cornua tollo, cornua ſumo. Metaph. ſuperbio. Ariſtoph. κἀκερȣτίας pro ϗ ἐκερȣτίας, imp. Ind. 2. ſing. & cornua ſumebas, ſuperbiebas, Eq. 1340.

Κερȣχὶς, ίδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἶγες κερȣχίδες, Theocr. A κερȣ͂χος.

Κερȣ͂χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cornua habens, corniger, cornutus; (2) κερȣ͂χος κάλως, Ceruchus, funis antennam, ſeu antennæ cornua tenens. Ex κέρας, & ἔχω, *habeo, teneo*.

Κερτομέω, ῶ, f. ήσω, convicior, maledictis inceſſo. Πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε; Soph. Phil. 1223. Ἴσως ἐκερτόμησε κἀμὲ, ϗ σέ τις, Eur. Iph. in Au. 862. A κέρτομος.

Κερτόμησις, εως, ἡ, irriſio, ludibrium. A κερτομέω.

Κερτομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia. A κέρτομος.

Κερτομίας, ȣ, ὁ, maledicus, conviciator, cavillator, irriſor. Ab eod.

Κερτόμιος, ȣ, ὁ, cor alicui ſcindens, cavillatorius, mordax. Ab eod.

Κέρτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cor alicui ſcindens, conviciator vel conviciatrix; (2) cavillatorius, jocularis. Ex κέαρ, *cor*, & τέμνω, *ſeco*.

Κερχαλέος, έα, έον, qui ira exaſperatus raucum ſonitum edit; (2) aridus, ſiccus. Hippocr. A κέρχω.

Κερχάω, ῶ, raucum creperumque ſono. Hippocr. Ab eod.

Κερχναλέος, Hippocr. idem quod κερχαλέος.

Κερχνασμὸς, ȣ͂, ὁ, raucitas. Gal. Lex. Hippocr. A κερχνάω.

Κερχνάω, ῶ, idem quod κερχάω.

Κέρχνη, ης, ἡ, puls e milio; (2) auris piſcis; (3) avis quædam; (4) quæ eſt melleo colore. A κέρχω.

Κερχνηὶς, ίδος, ἡ, avis quædam, ſtridula, vel etiam ſtrix. A κέρχνη.

Κέρχνος, ȣ, ὁ, aſperitas gutturis quaſi milii granis conſperſi; (2) milium; (3) ſonus, qui editur e ſenſu aſperitatis in arteria, aut phlegmatis in pulmone; (4) pulvis in officinis argentariis, ſeu argentifodinis; (5) *Adjective* ſiccus; (6) aſper. A κέρχω.

Κερχνόω, ῶ, f. ώσω, aſpero, ceu granis milii. A κέρχνος.

Κέρχνω, idem quod κέρχω.

Κερχνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui aſperum quid raucumque ſonat; (2) qui tale quid ſonare facit. Ab eod.

Κέρχνωμα, ατος, τὸ, aſperitas; (2) cælatura. A κερχνόω.

Κερχνωτὸς, ἡ, ὸν, ſignis aſper, cælatus, tornatus. Ab eod.

ΚΕ'ΡΧΩ, exaſpero; κέρχομαι, exaſperor, & quidem ita ut vocem ſeu ſonum edam raucum & creperum.

Κερχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ita exaſperatus, ut ſonum raucum edat. A κέρχω.

Κερῳδὸς, ȣ͂, ὁ, cornicen, Gl. V. Ex κέρας, & ᾄδω, *cano*.

Κεστὸς ἱμὰς, ceſtus, cingulum Veneris illecebroſum, acupictus. A κεντέω, *pungo*.

ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) piſcis ſpecies; (3) genus teli militaris, ſudes.

Κεστραῖος, ȣ, ὁ, piſcis ſpecies alia, quam κέστρα. A κέστρα.

Κεστρεὺς, έως, ὁ, mugil, piſcis. Ab eod.

Κεστρεύειν, præ fame ore hiare, Heſ. A κεστρεύς.

Κεστρῖνος, ίνȣ, ὁ, idem quod κεστρεύς.

Κεστρίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum e ceſtro. A κέστρον.

ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, ceſtrum, herba quædam, betonica.

Κέστρος, ȣ, ὁ, teli genus, tragula, Suid.

Κεστροσφενδόνη, ης, ἡ, tragula. Ex κέστρα vel κέστρος, & σφενδόνη, *funda*.

Κεστρωτὸν ξύλον, lignum urendo acuminatum. Apud Heſ. A κέστρα.

Κευθάνω, occulto, occulto. Ὀυ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, Il. 3, 453. A κεύθω.

Κευθμὸς, ȣ͂, ὁ, locus, qui aliquem occulit, ſive in quo aliquis latet, latebra, latibulum. A κεύθω.

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, idem; (2) penetrale, receſſus, abditus locus; (3) latibulum, ſeu luſtrum feræ. Ab eod.

Κεῦθος, εος, τὸ, idem & ab eod. occurrit in pl. κεύθεα, κεύθεσι.

ΚΕΥ'ΘΩ, f. κεύσω, oculo ſeu occulto, abſcondo; κέκευθε, p. med. in ſign. præſ. celat, occultat. Ὄυτι σε κεύσω, Dion. Περ. 270. Ὀυ γάρ ἐσθ' ὅπȣ τοιόνδ' ὄχημα χθὼν κέκευθε πωλικὸν, Eur. Rheſ. 620. Ἕυρε δὲ κευθόμενον χρυσȣ͂ κλέαρ, Epigr.

Κεφαλαία, ας, ἡ, inveteratus & ægre cedens capitis dolor. A κεφαλή.

Κεφάλαιον, ȣ, τὸ, caput, capitulum; (2) quod ſummum & præcipuum eſt; (3) vertex, cardo; (4) caput, unde fructus & reditus manat, ſumma pecuniæ; (5) pars libri Adjective aut per appoſitionem ap. Ariſtoph. κεφαλαίῳ ῥήματι, grandi & gravi verbo. Ὡς ἐν κεφαλαίῳ φάναι, ut ſummatim dicam.

Κεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, ſummatim & capitulatim attingo, in capita & ſummas redigo; (2) in caput vulnero. Κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, Marc. 12, 4. A κεφάλαιον.

Κεφαλαιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſummarius. Ab eod.

Κεφαλαιωδῶς, *Adv*. ſummatim. A κεφαλαιώδης.

Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, quod in ſummam ſubductum eſt; (2) ſumma ipſa. A κεφαλαιόω.

Κεφαλαλγέω, ῶ, f. ήσω, caput doleo, capitis dolore laboro. A κεφαλαλγής.

Κεφαλαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, caput dolens, cui caput dolet; (2) dolorem capitis adferens, vel excitans. Ex κεφαλὴ, & ἄλγος, *dolor*.

Κεφαλαλγία, ας, ἡ, dolor capitis. A κεφαλαλγέω.

Κεφαλαλγικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κεφαλαλγὴς, a quo etiam deſcendit.

Κεφαλαλγὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, caput; (2) homo; (3) extremum oſſis, craſſius illud rotundumque; (4) ſumma & concluſio; (5) princeps, qui primas tenet; (6) quod in aliqua re præcipuum eſt.

Κεφαληγερέτης, ȣ, ὁ, Dor. κεφαληγερέτας. Sic a Cratino apud Plut. dicitur Pericles, qui erat oblongiore capite, alluſione facta ad Homericum Jovis Epith. νεφεληγερέτης; quaſi caput extollens. Ex κεφαλὴ, & ἐγείρω, *excito, tollo*.

Κεφαλικὸς, ἡ, ὸν, capitalis, ad caput pertinens. A κεφαλή.

Κεφαλικῶς, *Adv*. capitaliter. A κεφαλικός.

Κεφαλίνη, ης, ἡ, pars linguæ proxima faucibus, alias γεῦσις, guſtus, quia ibi præcipue ſentitur. Poll.

Κεφαλῖνος, ȣ, ὁ, Cephalinus, piſcis quidam. A κεφαλή.

Κεφάλιον, ȣ, τὸ, capitulum; (2) caput. Dim. a κεφαλή.

Κεφαλὶς, ίδος, ἡ, capitium, tegumentum capitis, pileus; (2) caput, capitulum; (3) volumen. Ab eod.

Κεφαλισμὸς, ȣ͂, ὁ, ſimplicium numerorum uſque ad decem multiplicatio, vulgo abacus Pythagoricus. Ab eod.

Κεφαλίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, lapis angularis. Ab eod.

Κεφαλοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujus caput grave & ponderoſum eſt. Ex κεφαλὴ, & βάρος, *pondus*.

Κεφαλοδέσμιον, ȣ, τὸ, capitis ligamentum, frontale; retiolum, Gl. V. A κεφαλόδεσμος.

Κεφαλόδεσμος, ȣ, ὁ, idem. Ex κεφαλὴ, & δεσμὸς, *vinculum*.

Κεφαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, capitis figuram ſive ſpeciem referens. Ex κεφαλὴ, & εἶδος, *ſpecies*.

Κεφαλόθλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caput contuſum habens. Hinc τὰ κεφαλόθλαστα, contuſiones capitis. Ex κεφαλὴ, & θλάω, *tundo*.

Κεφαλοκρȣ́στης, ȣ, ὁ, caput pulſans, feriens. Ex κεφαλὴ, & κρȣ́ω, *pulſo*.

Κεφαλόρριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicem habens capitatam. Ex κεφαλὴ, & ῥίζα, *radix*.

Κέφαλος, ου, ὁ, cephalus, piſcis quidam, mugil. Gl. V. κέφαλος, ἰχθὺς, capito, mugilis. A κεφαλή.

Κεφαλοτομέω, ῶ, f. ήσω, decollo, caput amputo. Ex κεφαλὴ, & τέμνω, *ſeco*.

Κεφαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, caput imitans, ſ. referens; (2) in caput extuberans. A κεφαλή.

Κεφαλωτὸς, ὴ, ὸν, caput habens, capitatus; ut πράσον κεφαλωτὸν, porrum capitatum. Ab eod.

Κεχαρισμένως, *Adv.* grate, accepte, jucunde, ad gratiam. A κεχαρισμένος, quod eſt part. paſſ. perf. a χαρίζομαι.

Κεχηνότως, *Adv.* ore hiante. A κεχηνὼς, quod eſt perf. part. med. a χαίνω, *hio*.

ΚΕ'Ω, jaceo, thema inuſitatum. Hinc κέομαι, κέονται, apud Hom. jacent. Et κέσκετο, Odyſſ. 21, 41. jacebat, imperf. quod formatur a f. 1. κέσω, inuſ. κέσκω, inuſ. ἔκεσκον, inuſ. ἐκεσκόμην, ἐκέσκετο. Hinc & κείω, decubiturio.

ΚΕ'Ω, findo; thema inuſ. Hinc κείω, findo. Hom. κείων, findens.

ΚΕ'Ω, uro; thema inuſ. Hinc a. 1. verbi καίω, uro, ἔκεια, pro ἔκηα, ἔκαυσα, part. κείαντες, pro κήαντες, καύσαντες, κείομεν, pro κήομεν, καύσωμεν, uramus.

ΚΗ͂ΒΟΣ, ου, ὁ, cebus, animal e genere ſimiarum.

Κηδαίνω, curo, ſolicitus ſum. A κῆδος.

Κηδεία, ας, ἡ, funeratio, parentatio, ſepultura; (2) adfinitas. A κῆδος, *funus*, vel a κηδεύω, *adfinitatem contraho*.

Κήδειος, ου, ὁ, cujus curam gerimus; (2) carus, amatus. A κῆδος.

Κηδεμονία, ας, ἡ, curatio, cura alicujus rei, ſolicitudo alicujus de alio. A κηδεμών.

Κηδεμονικὸς, ὴ, ὸν, accuratus, cui adhibetur cura; (2) qui curam gerit alicujus rei. Ab eod.

Κηδεμονικῶς, *Adv.* ſolicite, ſedulo. A κηδεμονικός.

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit; (2) funeris curator. A κῆδος.

Κηδεὸς, cura ſeu ſepultura dignus. Ab eod.

Κηδέσκετο, vide κήδω.

Κηδεστὴς, οῦ, ὁ, adfinis, propinquus; (2) ſocer; (3) gener; (4) frater uxoris. Ab eod.

Κηδεστία, ας, ἡ, adfinitas. A κηδεστής.

Κηδεστικὸς, ὴ, ὸν, ad affinitatem pertinens. Ab eod.

Κηδέστρια, ας, ἡ, ſocrus, Gl. V. Ab eod.

Κήδευμα, ατος, idem. A κηδεύω.

Κηδευτὴς, οῦ, ὁ, funerator, qui curam alicujus rei gerit, curator. Ab eod.

Κηδεύω, f. εύσω, curam alicujus rei gero; (2) funero, curam funeris ſeu exſequiarum gero; (3) adfinitatem contraho, adfinis ſum. Ἀλλὰ κηδεύσω σ᾽ ἐγὼ, Eur. Or. 781. Καὶ πῶς με κηδεύσουσιν αὐθέντων χέρες; id. Rheſ. 874. A κῆδος.

Κηδέω, ῶ, f. ήσω, curo, curam gero. Ab eod.

Κήδιστος, chariſſimus, dilectiſſimus. A κῆδος, *cura*.

Κήδομαι, curo; (2) ſatago; (3) exſequias alicujus curo. Ἀλλ᾽ εἴ τι κήδῃ τῶν πατρῴων ἀλφίτων, Ariſt. Nub. 106. Πότερα παρ᾽ οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ᾽ ἔτι; Soph. El. 1341. Ἔοικας ἡμῶν οὐδὲν κήδεσθαι, Plat. Ab eod.

ΚΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, cura ſolicitudo; (2) mœror, luctus, moleſtia, ærumna, damnum; (3) exſequiæ, funus, parentalia, cura funeris; (4) adfinitas; (5) nuptiæ. Hinc ſuperlat. κήδιστος, ίστη, ιστον, cariſſimus, cujus præcipue curam gerimus.

Κηδοσύνη, ης, ἡ, mœſtitia. A κῆδος.

Κηδόσυνος, ου, ὁ, mœſtus, diligens. Ab eod.

Κήδω, mœrore adficio, ango, moleſtus ſum; (2) lædo, noceo; κῆδε, imperf. pro ἔκηδε, angebat; ἔκηδες, unde novum imperf. Ion. ἐκήδεσκον, κήδεσκον. Ἀνέρα κήδῃ, Heſiod. Ἐργ. 362. Ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς, Il. 5, 404. A κῆδος.

Κηδωλὸς, ὴ, ὸν, ſolicitus, anxius. Ab eod.

Κηθάριον, ου, τὸ, vaſculum, in quod ſuffragia ſeu ſortes conjiciebantur, ſcutella. A κήθιον.

ΚΗ'ΘΙΟΝ, ου, τὸ, idem.

Κηκαδέω, ῶ, convicior, irrideo, Heſ. A κηκάς.

Κηκάζω, f. άσω, idem & ab eod.

Κηκὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, maledicus, conviciator; (2) improbus. A κακὸς, *malus*.

Κηκασμὸς, οῦ, ὁ, convicium, maledictum; (2) conviciorum ingeſtio. A κηκάζω.

Κηκίδιον, ου, τὸ, gallula, parvula galla apud Suid. Dim. a κηκίς.

Κηκὶς, ίδος, ἡ, nidor in altum velut ſaliens; (2) galla, quia e quercu quaſi ſubito proſilit. A κηκίω.

Κηκίω, f. ίσω, cum ſaltu ſurſum feror. Θάλασσα δ᾽ ἔκηκιε πολλή, Odyſſ. 5, 445. A κίω.

Κηλαίνω, mulceo, permulceo, permulcendo manſuefacio. A κηλέω.

ΚΗΛΑ'Σ, hiberna dies; (2) nubes; (3) capra; (4) vulpes.

ΚΗ'ΛΑΣΤΟΣ, ου, ἡ, arbor tarde ſuos fructus perficiens, ut juniperus.

ΚΗΛΑ'ΣΤΡΑΙ, ῶν, αἱ, vaſa quædam paſtoralia; (2) arbores quædam.

Κήλειος, ου, ὁ, vel κήλεος, urens, ardens, calens, ſplendens. A καίω, *uro*.

Κηλέστης, ου, ὁ, qui aurium illecebris decipit, qui mulcedine aliquem capit. A κηλέω.

ΚΗΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, lenio, delinio, mulceo, demulceo, & quidem proprie cantus vel rei ſimilis auribus gratæ dulcedine; (2) decipio; (3) noceo. Κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὓς ἐβουλόμην, Eur. Iph. in Au. 1241. Θρασύμαχος γάρ μοι φαίνεται ὥσπερ ὄφις κηληθῆναι, Plat.

ΚΗ'ΛΗ, ης, ἡ, tumor in quacumque parte corporis; (2) tumor ſcroti, ramex, hernia.

Κηληθμὸς, οῦ, ὁ, mulcedo, aurium delinimentum. A κηλέω.

Κήλημα, ατος, τὸ, idem; (2) fraus, deceptio. Ab eod.

Κήλησις, εως, ἡ, actio ipſa mulcendi aures, ſuavitas auditus aures permulcens. Ab eod.

Κηλητήριον, ου, τὸ, delinimentum ad aures permulcendas; (2) illicium, quo animum alicujus permulcemus. A κηλητήριος.

Κηλητήριος, ία, ιον, mulcendi vim habens. A κηλέω.

Κηλήτης, ου, ὁ, qui tumore ſcroti laborat, hernioſus. A κήλη.

Κηλήτωρ, ορος, ὁ, qui aures alicui permulcet, delinitor. Hinc κηλήτειρα, ας, quæ aures demulcet. A κηλέω.

Κηλιδόω, ῶ, f. ώσω, maculo, labe fœdo. Οὐ δεσμοῖσιν διὰ τυραννίδας πατέρας ἐκηλίδωσαν, Eur. Her. fur. 1323. A κηλίς.

Κηλιδωτὸς, ὴ, ὸν, maculatus, ſordidus, labe fœdatus. A κηλιδόω.

ΚΗΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, macula; (2) ulcus; (3) cicatrix; (4) nævus; (5) probrum, ignominia.

Κῆλον, ου, τὸ, jaculum, ſive telum ligneum. A κᾶλον, *lignum*.

Κηλὸς, ὴ, ὸν, ſiccus, aridus, toſtus. A κέω, *uro*.

Κηλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) decipio; (3) noceo; (4) ſubagito; (5) Heſ. precor. A κηλέω, vel κηλός.

ΚΗ'ΛΩΝ, ωνος, ὁ, machina hauriendæ aquæ; (2) equus admiſſarius.

Κηλώνειον, & κηλώνιον, ου, τὸ, machina, cujus ope aqua hauritur, tolleno, ciconia. A κήλων.

ΚΗΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, camus, capiſtrum; fiſcella e vimine, cadus judiciarius.

Κημόω, ῶ, f. ώσω, capiſtro, camum circumpono. A κημός.

Κήμωσις, εως, ἡ, fiſcellæ ſeu cami circumpoſitio. Ab eod.

ΚΗ͂ΝΣΟΣ, ου, ὁ, cenſus. Vox Lat.

ΚΗ'Ξ, κηκὸς, ἡ, larus, avis quædam; aliis fulica, quibuſdam mergus.

Κηπαῖος, αία, αῖον, hortenſis; κηπαία, ας, ἡ, cepæa, herba portulacæ ſimilis, Dioſc. A κῆπος.

Κηπεία, ας, ἡ, horti cultura. A κηπεύω.

Καπευτὴς, οῦ, ὁ, hortulanus, Ph. A κηπεύω.

Κηπευτὸς, ὴ, ὸν, hortenſis, in horto ſatus vel cultus. Ab eod.

Κηπεύω, f. εύσω, hortum colo; (2) in horto ſero. Αἰδὼς δὲ ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις, Eur. Hipp. 83. A κῆπος.

Κηπίδιον, ου, τὸ, hortulus. A κηπίον.

Κηπίον, ου, τὸ, idem; (2) tonſuræ quoddam genus, quod κῆπος, etiam appellatur. Dim. a κῆπος.

Κηποκόμος, ου, ὁ, hortorum curator, hortulanus. Ex κῆπος, & κομέω, *curo*.

ΚΗ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, hortus; (2) pubes muliebris; (3) tonſuræ quoddam genus.

Κηπουρέω, ῶ, f. ήσω, hortum colo. A κηπουρός.

Κηπουρικὸς, ὴ, ὸν, ad hortulanum pertinens. Ab eod.

Κηπουρὸς, οῦ, ὁ, hortorum cuſtos, hortulanus. Ex κῆπος, & οὖρος, *cuſtos*.

Κηπωρικὸς, ὴ, ὸν, olitorius, Gl. V. A ſeq.

Κηπωρὸς, οῦ, ὁ, hortulanus; olitor. Ex κῆπος, & ὤρα, *cura*.

ΚΗ'Ρ, κηρὸς, ἡ, ſors fatum; κῆρες, Parcæ; (2) fatum funeſtum; (3) fatum, mors; (4) peſtis; (5) calamitas, noxa; (6) morbus. Sed κῆρ, pro κέαρ, *cor*.

Κηραίνω, interimo, corrumpo, noceo; (2) pereo quaſi fatali quadam neceſſitate. Τί ποτ᾽, ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις; Eur. Hipp. 227. A κήρ.

Κηραίνω, animo voluto, ſolicite cogito. Ποῖ᾽ ὄνειρα κηραίνουσ᾽ ὁρῶ; Eur. Her. fur. 521. A κῆρ, *cor*.

Κηραμύντης, ου, ὁ, lethiferi fati propulſor. A κὴρ, & ἀμύνω, *arceo*.

Κηραχάτης, ου, ὁ, Cerachates, achates quidam ita dictus a cerino colore. Ex κηρὸς, *cera*, & ἀχάτης, *achates*.

Καράνθεμον, ου, τὸ, erithace, herba. Ex κὴρ, & ἄνθεμον, *flos*.

Κηρεῖαι, & κειρίαι, faſciæ ſepulcrales; (2) faſciæ lecti. A κήρ.

Κηρέλαιον, ου, τὸ, medicamentum e cera & oleo, cui adfunditur & ſuccus refrigerans Ex κηρὸς, & ἔλαια, *oliva*.

Κηρέσιος, fatalis noxius, Heſ. A κήρ.

Κηρεσιφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatis agitatus; (2) qui a letifero fato agitatur, quem funeſta fata afferunt. Ex κὴρ, & φορητὸς, *agitatus*, *latus*.

Κηριάζω, f. άσω, favos confingo, ſeu ſtruo; (2) cerifico. Ἁλίσκονται δὲ τȣ̃ ἔαρος, ὅταν κηριάζωσιν, Ariſtot. A κηρίον.

Κήρινθον, ȣ, τὸ, cerinthum, flos æſtivus. A κήρυς.

Κήρινος, ίνη, ινον, cereus. Ab eod.

Κηριοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, favi ſpeciem habens. Ex κηρίον, & εἶδος, *ſpecies*.

Κηρίον, ȣ, τὸ, favus. Ab eod.

Κηριοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui favos conficit. Ex κηρίον, & ποιέω, *facio*.

Κηρίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, cerites, gemma. Ab eod.

Κηροτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui una cum letifero fato alitur, qui inter duras miſerias educatur. Ex κὴρ, & τρέφω, *alo*.

Κηρίφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui morbo fatali deceſſit, fato decedens. Ex κὴρ, & φάω, *occido*.

Κηρογονία, ας, ἡ, ceræ generatio, ceræ opificium. Ex κηρὸς, & γονὴ, *generatio*.

Κηρογραφέω, ῶ, f. ήσω, ceris pingo. A κηρογράφος.

Κηρογραφία, ας, ἡ, pictura, quæ ceris fit. Ab eod.

Κηρογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cera ſeu ceris pingit. Ex κηρὸς, & γράφω, *pingo*.

Κηρόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cera ligatus, cera compactus. Ex κηρὸς, & δετὸς, *ligatus*.

Κηροδομέω, ῶ, f. ήσω, ex cera ædifico, cereas ædes ſtruo. Ex κηρὸς, & δομέω, *ædifico*.

Κηροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ceræ forma eſt, ceræ ſimilis. Ex κηρὸς, & εἶδος, *forma*.

Κηρόθι, *Adv.* corde, ex animo, cordicitus. A κὴρ, *cor*.

Κηρόπισσον, ȣ, τὸ, malta, Gl. V. Ex κηρὸς, & πίσσα, *pix*.

Κηροπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e cera compactus. Ex κηρὸς, & πήγνυμι, *pango*.

Κηροπήγιον, ȣ, τὸ, candelabrum ubi cerei depanguntur, Ex iiſd.

Κηροπλαστέω, ῶ, f. ήσω, ex cera vel in cera fingo; (2) ceras fingo. A κηροπλάστης.

Κηροπλάστης, ȣ, ὁ, qui e cera imagines fingit. Ex κηρὸς, & πλάστης, *fictor*.

Κηρόπλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, e cera formatus, cereus, cera compactus. Ex κηρὸς, & πλαστὸς, *formatus*.

Κηροπώλης, ȣ, ὁ, cerarius, Gl. V. Ex κηρὸς, & πωλέω, *vendo*.

ΚΗΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, cera.

Κηροτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, letum ſeu mortem adferens, letifer, mortifer; (2) ceram alens. Ex κὴρ, *mors*, vel κηρὸς, *cera*, & τρέφω, *alo*.

Κηρȣλκὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, ad fatum letiferum trahens, ad funeſtum fatum rapiens. Ex κὴρ, & ἕλκω, *traho*.

Κηροφορέω, ῶ, f. ήσω, favos fero. Ex κηρὸς, & φέρω, *fero*.

Κηροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cerea veſte indutus. Ex κηρὸς, & χιτὼν, *tunica*.

Κηρόχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, e cera fuſus vel liquatus. Ex κηρὸς, & χύω, *fundo*.

Κηρόω, ῶ, f. ώσω, incero, cera obduco, cera circumlino; (2) lædo, vitio. A κηρὸς, vel κὴρ, *fatum*, *damnum*.

ΚΗΡΥ'ΒΙΑ, τὰ, folliculi fabarum.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, prædicatio. A κηρύσσω.

Κηρυκεία, ας, ἡ, præconis munus; (2) merces, quæ datur præconi. A κῆρυξ.

Κηρύκειον, ȣ, τὸ, caduceus; (2) præmium quod datur præconi, aut quidpiam nuncianti, aut vendenti. Ab eod.

Κηρύκειος, εία, ειον, ad præconem pertinens. Ab eod.

Κηρύκευμα, ατος, τὸ, præconium. A κηρυκεύω.

Κηρύκευσις, εως, ἡ, munus præconis ſeu caduceatoris; (2) merces, quæ datur præconi venditionis ſeu auctionis nomine. Ab eod.

Κηρυκευτικὸς, ἡ, ὸ, prædicatorius, ad prædicandum pertinens. Ab eod.

Κηρυκεύω, f. εύσω, munus præconis obeo. Τὰ δὲ τοιαῦτα χρὴ κηρυκεύειν, ὅστις ἀνοικτος, Eur. Tro. 783. A κῆρυξ.

Κηρύκιον, ȣ, τὸ, caduceus. Ab eod.

Κηρυκιοφόρος, ȣ, ὁ, caducifer, Gl. V. A κηρύκιον, & φέρω.

Κηρυκτὴς, ȣ, ὁ, prædicator, Gl. V. A κηρύσσω.

ΚΗ'ΡΥΞ, υκος, ὁ, præco, caduceator; (2) piſcis quidam, murex; (3) avis quædam, & quidem, ut nonnulli putant, gallus gallinaceus.

Κηρυξις, εως, ἡ, præconium, prædicatio, Gl. V. A κρύσσω.

Κηρύσσω, vel κηρύττω, f. ξω, prædico, præconio promulgo, præconio convoco; (2) præconis voce edico; (3) præconis voci ſubjicio, per præconem vendo; (4) divulgo; (5) invoco. Ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει, Act. 19, 13. Ὅπȣ ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον, Matt. 26, 13. Κηρυξάτω μὴ ἀδικεῖν μηδένα τὴν ἀγορὰν, Xen. A κῆρυξ.

Κηρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cerinus, cereus, ceram referens. A κηρός.

Κήρωμα, ατος, τὸ, ceroma, tabula cerata, in qua olim ſcribebatur; (2) ceratura; (3) unguentum ex oleo & cera. A κηρόω.

Κηρωματικὸς, ἡ, ὸν, ceromaticus, ceromate unctus. A κήραμα.

Κηρωματιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui ceromate aliquem ungit. Ab eod.

Κήρωσις, εως, ἡ, materia, e qua cera conficitur. A κηρόω.

Κηρωτὸς, ἡ, ὸν, ceratus, cera obductus, fucatus. Ab eod.

Κητεία, ας, ἡ, cetorum captura. A κῆτος.

Κήτειος, εία, ειον, cetaceus; (2) magnus. Ab eod.

Κητήνη, ης, ἡ, navigium ceti inſtar, magnum, Heſ. Ab eod.

ΚΗ͂ΤΟΣ, εος, *contr.* κήτȣς, Cetos, cetus, bellua marina, animal marinum ingentioris magnitudinis; (2) ſignum cœleſte.

Κητώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cetaceus, qui e cetorum genere eſt. A κῆτος.

Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, κητώεσσα, Lacedæmonis epitheton, ob magnitudinem. A κῆτος.

Κητῷος, ῴα, ῷον, cetaceus. Ab eod.

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, fucus, apum genus.

Κηφήνιον, ȣ, τὸ, parvus fucus, fœtus fuci. Dim. a κηφήν.

Κηώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bene olens, fragrans, proprie ex ſuffitu vel aromatibus crematis. Ex καίω, *uro*.

Κηώεις, ώεσσα, ῶεν, idem & ab eod.

Κιβδηλεία, ας, ἡ, ſcoriæ admixtio, adulteratio, quæ fit ſcoriæ admixtione; (2) quævis adulteratio ſive corruptela. A κιβδηλεύω.

Κιβδήλευμα, ατος, τὸ, cui ſcoria admixta eſt, adulteratum; (2) adulteratio. Ab eod.

Κιβδηλεύω, f. εύσω, ſcoriam admiſceo, adultero; (2) corrumpo, depravo. Κιβδηλεύειν τὰ νομίσματα, Ariſtot. Εὖ τȣ̃τ' ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀκȣ̃σαι θέλω, Eur. Bac. 475. A κίβδηλος.

Κιβδηλία, ας, ἡ, vitium metalli non ſatis a ſcoria defæcati; (2) ſcoria, metallorum fæx; (3) improbitas, depravatio. Ab eod.

Κιβδηλιάω, ῶ, palleo, *proprie* ut aurum adulteratum. Κιβδηλιᾷν ὑπὸ λιμȣ̃, Ariſtot. A κιβδηλία.

ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ſcoria admixta eſt, non ſatis purgatus a fæcibus; (2) non ſincerus, fucatus, adulterinus.

ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, εως, ἡ, pera, ſacculus. Vox Cypria.

ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ; (2) poculi genus; (3) *proprie* loculus fabæ; (4) vaſis genus, quibus altaria ornantur.

Κιβώτιον, ȣ, τὸ, arcula, capſula, ſcriniolum. Dim. a κιβωτός.

Κιβωτοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui arcas ſeu ciſtas conficit, arcarum fabricator. Ex κιβωτὸς, & ποιέω, *facio*.

ΚΙΒΩΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, arca, ciſta, capſa.

Κιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, ſ. crebro motu corporis motacillam imitor; (2) crebro motu agito. Εὖ πόκα κιγλίζευ, Theoc. 5, 117. A κίγκλος.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, cancelli, porta cancellata, valvæ cancellatæ, Gl. V. κιγλὶς, tranſenna.

Κίγκλισις, εως, ἡ, crebra & levis agitatio, ſuccuſſio. A κιγκλίζω.

Κιγκλισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ȣ, ὁ, avis quædam, cinclus ſeu motacilla.

ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, Cidaris, pileus regius Perſicus; (2) genus ſaltationis apud Arcadas.

Κιδαφεύειν, malitioſe & vafre agere, more ſcilicet vulpino, Heſ. A κιδάφη.

ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, vulpes, Heſ.

Κιδάφιος, fraudulentus, aſtutus, doloſus vulpis inſtar, Heſ. A κιδάφη.

Κίδαφος, vulpes, Heſ. (2) doloſus, Heſ.

Κίδναμαι, diſſipor, diſpergor, diffundor, ἐκίδνατο, imperf. ſpargebatur. Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, Il. 8, 1. Ἦμος ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδὺς ἐπ' ὄσσοις κίδναται, Eur. Hec. 903. A ſeq.

Κίδνημι, diſpergo, diſſipo. A κιδάω, pro σκεδάω.

ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, cithara, inſtrumentum muſicum; (2) ſuperior pars thoracis ad jugulum, Hippocr.

Κιθαραοιδὸς, ȣ̃, ὁ, citharœdus, κιθαραοιδότατος, Ariſtoph. fidicen peritiſſimus. Ex κιθάρα, & ἀοιδὸς, *cantor*.

Κιθαρίζω, f. ίσω, cithara cano, κιθαρίζομαι, cithari mihi canitur, cithara aures meæ perſonant, τὸ κιθαριζόμενον, quod cithara canitur. Φωνὴν ἤκȣσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν, Apoc. 14, 2. Πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλȣ́μενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον, 1 Cor. 14, 7. A κιθάρα.

Κιθάριον, ȣ, τὸ, parva cithara. Dim. a κιθάρα.

Κίθαρις, εως, ἡ, cithara, ars canendi cithara. Ab eod.

Κιθάρισις, εως, ἡ, citharæ pulſatio, citharæ cantus. A κιθαρίζω.

Κιθάρισμα, ατος, τὸ, citharæ pulſatæ ſonus. Ab eod.

Κιθαριστήριος, ία, ιον, ad citharam pertinens, quo citharæ accinitur. Ab eod.

Κιθαριστὴς, ȣ̃, ὁ, cithariſta, qui cithara canit. Ab eod.

Κιθαριστικὸς, ἡ, ὸν, ad citharistam pertinens; (2) peritus pulſandi citharam. Hinc & ἡ κιθαριστικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, peritia canendi cithara. A κιθαριστής.

Κιθαρίστρια, ας, ἡ, cithariſtria, femina, qu cithara canit. Ab eod.

Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, ars pulſandi citharam, ars canendi cithara. A κιθαρίζω.

Κιθαρ

Κίθαρος, ου, ὁ, citharus, piſcis quidam, fidicula. A κιθάρα.

Κιθαρῳδέω, ῶ, f. ήσω, cithara cano. A κιθαρῳδός.

Κιθαρῳδία, ας, ἡ, citharæ cantus, citharœdica modulatio. Ab eod.

Κιθαρῳδικὸς, ὴ, ὸν, citharœdicus, citharæ accommodus. Ab eod.

Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, citharœdus, qui cithara canit, qui citharam pulſans ſimul voce accinit. Ex κιθάρα, & ᾠδὸς, *cantor*.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, tunica.

ΚΙ΄ΚΙ, εως, τὸ, cici, arbor quædam; (2) genus olei.

Κίκινος, ίνη, ινον, ut κίκινον ἔλαιον, oleum cicinum, ſive ex fructu arboris prædictæ factum. A κίκι.

ΚΙ΄ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, cincinnus, cirrus, crinis intortus.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ͂, vox clamantium noctuarum, Schol. Ariſtoph.

Κικκαβὴ, ῆς, ἡ, noctua, Sch. Ariſtoph.

Κικλήσκω, voco, accerſo; (2) appello, nomino; (3) convoco. Ὑψιμέδοντα μὲν Θεῶν Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν πρῶτα μέγαν κικλήσκω, Ariſt. Nub. 564. A καλέω.

Κικλισμὸς, οῦ, ὁ, riſus, cachinnus, Heſ. pro κιγχλισμός.

Κικράω, ῶ, miſceo. A κεράω.

Κικυμὶς, ίδος, ἡ, noctua. A κικκαβαῦ.

Κικυμώσσειν, vel κικυμώττειν, cæcutire, debili eſſe viſu, ut noctuæ interdiu, Suid. Heſ. A κίκυμις.

ΚΙ΄ΚΥΣ, vis, vires, robur.

Κικύω, valeo, viribus polleo, accelero, propero, feſtino, Suid. A κίκυς.

Κιλίκειος, εία, ειον, pertinens ad Cilices. Ab eod.

Κιλικία, ας, ἡ, Cilicia, regio Aſiæ minoris. Ab eod.

Κιλικίζω, f. ίσω, Cilices imitor; (2) cum Cilicibus facio; (3) ſum improbus & truculentus, ut Cilix. A Κίλιξ.

Κιλίκιον, ου, τὸ, Cilicium, veſtis ex villis hircorum. A κιλίκιος.

Κιλίκιος, ία, ιον, Cilicius. A κίλιξ.

ΚΙ΄ΛΙΞ, ικος, ὁ, Cilix, Cilicia oriundus; (2) Cilicius; (3) Filius Phœnicis, a quo genti & regioni nomen inditum putatur.

Κιλικισμὸς, οῦ, ὁ, cædes ex temulentia patrata, Suid. A κιλικίζω.

Κίλισσα, ης, ἡ, quæ eſt e Cilicia. A κίλιξ.

Κιλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, agaſo, Pollux, Ex κίλλος, & ἄγω.

ΚΙΛΛΙ΄ΒΑΝΤΕΣ, ων, οἱ, ligna tribus ſuffulta cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis, qui quieſcere volebant a belli laboribus; tripodes.

Κίλλιος, ία, ιον, aſininus; (2) fuſcus. A κίλλος.

ΚΙ΄ΛΛΟΣ, ου, ὁ, aſinus, apud Dores, Pollux.

ΚΙΜΒΕ΄ΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, veſtimenti genus, Suid. At Heſ. κιμβερικόν.

ΚΙ΄ΜΒΗΞ, κος, ὁ, animalculum e veſparum vel apum genere; (2) ſordidus, nimis parcus, avarus & nimis tenax.

Κίμβιξ, ικος, ὁ, idem quod κίμβηξ.

Κιμωλία γῆ, terra e monte Cimolo effoſſa, candida alia, alia ad purpuram colore accedens.

ΚΙΝΑ΄ΒΡΑ, ας, ἡ, canum cibus; (2) fœtor, quem alæ caprarum reddunt; (3) fœtor quivis.

Κιναβράω, ῶ, oleo, fœteo, & quidem hircinum quid. Ἀιγῶν τε κιναβρώντων μέλη, Ariſt. Plut. 294. A κινάβρα.

Κινάβρευμα, ατος, τὸ, purgamentum fœtens, Heſ. Quaſi a κιναβρεύω, quod eſt a κινάβρα.

Κινάδιον, ου, τὸ, vulpecula, Suid. Dim. a κίναδος.

ΚΙ΄ΝΑΔΟΣ, ου, τὸ, vel ὁ, vulpes; (2) homo vafer & verſutus, vulpina mente præditus.

Κιναθίζω, moveo; (2) exili voce lamentor, ap. Heſ. A κινέω.

Κινάθισμα, ατος, τὸ, motus, ſtrepitus multitudinis congregatæ, Æſchyl. Prom. A κιναθίζω.

Κινάμωμον, ου, τὸ, vid. κιννάμωμον.

Κιναιδία, ας, ἡ, cinædica impuritas. A κίναιδος.

Κιναιδίζομαι, f. ίσομαι, cinædice me gero, impuritate cinædos imitor. Ab eod.

Κιναίδιον, τὸ, Heſ. ἡ ἴυγξ, motacilla.

Κιναίδισμα, ατος, τὸ, obſcœnitas cinædica. A κιναιδίζομαι.

Κιναιδολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, turpiloquus, cinædico ſermone utens. Ex κίναιδος, & λέγω, *dico*.

Κίναιδος, ου, ὁ, cinædus, pathicus, mollis, puer meritorius. Ph. κίναιδος, eviratus. Ex κινέω, *moveo*, & αἰδὼς, vel αἰδοῖον, *pudendum*.

Κινάρα, ας, ἡ, carduus, carix, Gl. V. Vid. κυνάρα.

Κινδαλισμὸς, οῦ, ὁ, luſus, qui fit paxillis, Pollux. cujus Ed. Nov. κυνδαλισμός. A ſeq.

ΚΙ΄ΝΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, clavus, paxillus. Apud. Poll. in Ed. Nov. κύνδαλα, & κύνδαλοι.

Κίνδαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, agilis, qui facile huc illuc movetur, Heſ. A κινέω.

Κινδύνευμα, ατος, τὸ, periclitamentum, facinus audax; (2) periclitatio. A κινδυνεύω.

Κινδυνευτέος, έα, έον, periclitandus. Ab eod.

Κινδυνευτὴς, οῦ, ὁ, periclitator, qui periclitari ſolet. Ab eod.

Κινδυνευτικὸς, ὴ, ὸν, qui facile ſe offert periculo. A κινδυνευτής.

Κινδυνεύω, f. εύσω, periclitor, in periculo ſum; (2) periculum adeo, vel ſuſcipio; (3) dimico; (4) periclitor capite, reus ſum; (5) videor. Κινδυνεύειν τῆς ἀρχῆς, τῇ πόλει δεῖ, ὑπέρ τινος· ἐφ' ἑνὶ παιδὶ, στερηθῆναι τοῦ παντός. Ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν, 1 Cor. 15, 30. A κίνδυνος.

ΚΙ΄ΝΔΥΝΟΣ, ου, ὁ, periculum, diſcrimen.

Κινδυνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, periculoſus. A κίνδυνος.

ΚΙΝΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, moveo; (2) moveo loco; (3) agito, quatio; (4) permoveo, excito, incito, muto, abrogo. Μὴ Θεῶν κίνει φρένας δεινὰς, Ariſt. Av. 1243. Κεκίνηται στρατὸς, Eur. Rheſ. 89. Κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, Matt. 27, 39. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, Act. 17, 28.

Κινηθμὸς, οῦ, ἡ, motus. A κινέω.

Κίνηθρον, ου, τὸ, tudicula, inſtrumentum tinctorum, quo pannos inficiendos demergunt verſantque, Poll. A κινέω.

Κίνημα, ατος, τὸ, motus, motio, commotio, qua aliquid movetur; (2) perturbatio. A κινέω.

Κίνησις, εως, ἡ, motus, commotio, qua quis movet, & aliquid movetur. Ab eod.

Κινητέος, έα, έον, movendus. Ab eod.

Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, motor. Ab eod.

Κινητὴς, οῦ, ὁ, motor; (2) perturbator, rerum novarum ſtudioſus. A κινέω.

Κινητικὸς, ὴ, ὸν, movendi vi præditus; (2) motuum ſtudioſus, turbulentus, ſeditioſus. Ab eod.

Κινητὸς, ὴ, ὸν, qui movetur, mobilis. Ab eod.

Κίνητρον, ου, τὸ, vid. κίνηθρον.

ΚΙ΄ΝΝΑ, ης, ἡ, cinna, gramen quoddam in Cilicia naſcens.

ΚΙΝΝΑ΄ΒΑΡΙ, εως, τὸ, cinnabari, vel cinnabaris, gummi arboris Indicæ; (2) calx colorata; (3) coloris genus, vulgo etiam κόκκινον dictum. Gl. V. κινάβαρις, minium, Ph. κιννάβαρις, minium.

Κινναβαρίζω, f. ίσω, colore cinnabarim imitor, ſum colore cinnabaris. A κιννάβαρι.

Κινναβάρινος, ίνη, ινον, cinnabarinus, ſ. cinnabarius. Ab eod.

Κινναβάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, cinnabarius. Ab eod.

Κιννάβευμα, ατος, τὸ, idem quod ſeq. κίνναβος. Quaſi a κινναβεύω, quod eſt a κίνναβος,

ΚΙ΄ΝΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, exemplar, quod ſibi proponit plaſtes in effingendo ſimulacro alicujus rei, proplaſma, Suid.

Κινναμώμινον μύρον, unguentum e cinnamomo factum. A κιννάμωμον.

Κινναμολόγος, ου, ὁ, avis cinnamomi ſurculis nidificans. Ex κίνναμον, & λέγω, *lego*.

Κίνναμον, τὸ, cinnamomum.

ΚΙΝΝΑ΄ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, cinnamomum, frutex brevis, cujus dos omnis in cortice eſt,

Κινναμωμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cinnamomophorus, qui fert cinnamomum. Ex κιννάμωμον, & φέρω, *fero*.

Κίνυγμα, ατος, τὸ, quod movetur, jactatur; αἰθέριον κίνυγμα, dicitur Prometheus apud Æſchylum Caucaſo affixus, quaſi αἰώρημα, quia ſuſpenſus eſt & ſublimis pendet, ſeque jactat. Schol. minus recte, ὥσπερ εἴδωλον κρέμαται ὑπὸ τὸν ἀέρα, uti & Euſt. αἴριον εἴδωλον. Deſcendit a κινύσσω.

Κίνυμαι, moveor. Δήϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες, Il. 4, 281. A κινέω, *moveo*.

ΚΙΝΥ΄ΡΑ, ας, ἡ, inſtrumentum muſicum Phœnicium & Syrium, ſonum querulum edens.

Κινύρομαι, voce querula lamentor, lugubri voce queror. Τί κινυρόμεθ' ἄλλως; Ariſt. Eq. 11. τινὰ, Epigr. A κινύρα.

Κινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querulus, lamentabilis, funeſtus. Ab eod.

Κινύσσω, moveo, Euſt.

Κινώπετα, ων, τὰ, feræ beſtiæ. Quaſi ex κινέω, & πέδον, *campus*.

Κιόνιον, ου, τὸ, columella. Apud Dioſcoridem purpurarum buccinarumque media pars, circa quam velut columellam teſtæ volumen intorquetur. A κίων,

Κιονὶς, ίδος, ἡ, oris columella, quæ & uvula dicitur. Ab eod.

Κιονίσκος, ου, ὁ, columella, parvula columella. Dim. ab eod.

Κιονόκρανον, ου, τὸ, caput columnæ. Ex κίων, & κράνον, *caput*.

ΚΙΡΚΑΙ΄Α, ας, ἡ, circæa, herba quædam.

Κιρκήσια, ων, τὰ, Circenſia, ſ. Circenſes ludi. Ab eod.

ΚΙ΄ΡΚΟΣ, ου, ὁ, circus, accipitris ſpecies, falco, Gl. V. (2) locus circularis, Circus; (3) circulus, annulus.

Κιρκόω, ῶ, f. ώσω, annulo aut circulo in orbem ductum ligo & adſtringo. Σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ, Æſchyl. A κίρκος.

Κιρνάω, f. ῶ, & κίρνημι, miſceo. A κεράω.

ΚΙΡ'Ρ'Ο'Σ, ρὰ, ρὸν, fulvus, gilvus, luteus, rubeus.

Κίρσιον, ȣ, τὸ, Cirſium, herba. A κιρσός.

Κιρσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, varicis ſpeciem habens, varicum modo tumens, varicoſus. Ex κιρσὸς, & εἶδος, *ſpecies*.

Κιρσοκήλη, ης, ἡ, varicoſus ramex. Ex κιρσὸς, & κήλη, *ramex*.

ΚΙΡΣΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, varix, venæ dilatatio, vena dilatata.

Κιρσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, varicis ſpeciem gerens, varici ſimilis, varicoſus, ad varicem proxime accedens. A κιρσός.

ΚΙ'Σ, κιὸς, ὁ, cis, vermis, qui in frumento & ligno naſci ſolet, eaque rodit.

ΚΙ'ΣΣΑ, vel κίττα, ης, ἡ, pica, avis; (2) faſtidium conſuetorum ciborum, & abſurdorum appetitus, pica, malacia.

Κισσαβίζω, vel κιτταβίζω, picæ vocem imitor. A κίσσα.

Κισσάμπελος, ȣ, herba quædam. Ex κίσσα, & ἄμπελος, *vitis*.

Κισσάνθεμον, ȣ, τὸ, herba quædam. Ex κίσσα, & ἄνθεμον, *flos*.

Κίσσαρος, ȣ, ὁ, hedera. A κισσός.

Κισσάω, ῶ, f. ήσω, pica ſeu malacia laboro; (2) impotenter appeto, inſolito more appeto; (3) cum voluptate concipio. Ὑμεῖς μὲν ȣ̃ν οἱ κιττῶντες τ̃ εἰρήνης, Ariſt. Pace, 495. Οὕτω κιττῶ διὰ τ̃ σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν, id. Veſp. 348. A κίσσα.

Κίσσηρις, εως, ἡ, pumex. A κίς.

Κισσηρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pumicoſus, ad pumicem proxime accedens, pumicis ſpeciem habens, A κίσσηρις.

Κισσινοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hederaceo colore tinctus. Ex κισσὸς, & βάπτω, *tingo*.

Κίσσινος, ίνη, ινον, hederaceus, ex hedera confectus. A κισσός.

Κίσσιον, ȣ, τὸ, hederula. Ab eod.

Κισσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hederæ ſimilis, hederæ ſpeciem gerens, hederaceus. Ex κισσὸς, & εἶδος, *ſpecies*.

Κισσοκόμης, ȣ, ὁ, hederacea fronde redimitus. Ex κισσὸς, & κόμη, *coma*.

ΚΙΣΣΟ'Σ vel κιττὸς, ȣ̃, ὁ, hedera, frutex.

Κισσοστέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hedera coronatus. Ex κισσὸς, & στέφανος, *corona*.

Κισσοφορέω, vel κιττοφορέω, ῶ, f. ήσω, hederam gero, hederacea corona redimitus ſum. A κισσοφόρος.

Κισσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hederam geſtans, hedera redimitus. Ex κισσὸς, & φέρω, *fero*.

Κισσοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, hederacea indutus tunica, hedera velut tunica amictus. Ex κισσὸς, & χιτὼν, *tunica*.

Κισσόω, vel κιττόω, ῶ, f. ώσω, hedera orno, hedera corono; κεκισσωμένος, p. part. paſſ. hedera redimitus. Μέλλων χορεύειν κρᾶτα κισσώσας ἐμὸν, Eur. Bac. 205. A κισσός.

Κισσύβιον, ȣ, τὸ, poculum e ligno hederaceo. Ab eod.

Κισσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hederaceus, ad hederam proxime accedens; (2) malacia ſeu pica laborans. A κισσὸς, vel κίσσα.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, ciſta, capſa, capſula.

Κιστὶς, ίδος, vel κίστις, ιδος, ἡ, idem.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ȣ, ὁ, ciſtus, frutex.

Κιστοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ciſtifer, qui ciſtam geſtat; (2) nummus quidam, in quo imago ciſtam ferentis expreſſa erat. Ex κίστος, & φέρω, *fero*.

Κίταρις, εως, ἡ, Citaris; regium capitis ornamentum, quod & κίδαρις, quod vide.

ΚΙΤΡΙ'Α, ας, ἡ, Citria, arbor, ſeu malus Medica.

Κίτριον, ȣ, τὸ, malum citrium; (2) arbor citria; (3) cortex citrius. A κιτρία.

Κιτταβίζω, vide κισσαβίζω.

Κιχάνω, κιχέω, κίχημι, invenio; (2) adſequor, comprehendo. f. 1. κιχήσω, med. κιχήσομαι κιχήσατο. a. 1. med. pro ἐκιχήσατο; κιχανόμενοι, præſ. part. advenientes; κιχήμεναι pro κιχῆναι, inf. deprehendere. Μέχρις ἂν μυχȣ̀ς κίχωσι τȣ̃ κάτω θεȣ̃, pervenerint, Soph. Aj. 572. Τράπεζαν ἑδάρων πλήρη κιχὼν, Lyc. 1250. Μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ, Eur. Alc. 22.

Κιχείω pro κιχέω, metri cauſa, Subjunct.

Κίχησις, εως, ἡ, adſecutio, comprehenſio, Heſ. A κιχέω.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, turdus; (2) piſcis quidam marinus.

Κιχλίζω, f. ίσω, pingues epulor turdos; (2) indecenter & effuſius rideo. Οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλὰξ, Ariſt. Nub. 979. A κίχλη.

Κιχλισμὸς, ȣ̃, ὁ, pinguium turdorum comeſtio; (2) riſus immodicus, cachinnus. A κιχλίζω.

Κίχορα, τὰ, & κιχόρια, item κιχόρεια, τὰ, olera quædam agreſtia.

Κιχράω, ῶ, & κίχρημι frequentius, commodo; κιχρὰς, qui utendum dedit & κιχράμενος, part. qui utendum rogavit; κιχρῶ commodo, Gl. V. κιχρᾶται, mutuatur, Phil. A χράω, *utor*.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, cichorium, oleris arvenſis ſpecies.

Κιχώριον, ȣ, τὸ, idem. Gl. V. ambuvia. A κιχώρη.

Κιχωριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis cichorio. Ab eod.

ΚΙ'Ω, vado, eo; κίε pro ἔκιεν, imp. ibat; κιὼν, a. 2. part. profectus. Ἡ δ' ἀέκȣσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν, Il. 1, 348.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, columna; (2) curculio præter naturam auctus & oblongior, apud medicos; (3) interſeptum narium carnoſum uſque ad labrum deſcendens; (4) κίων, aut potius κιὼν, congregata multitudo beſtiolarum frumentum peredentium, Gal. Lex. Hipp. (5) κίων ejuſmodi vermis unus, Gal. Lex. Hippocr.

Κλαγγάζω, clango ut grus. A κλάζω.

Κλαγγάνω, clango, ut canis in venatione. Ab eod.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, clangor, *proprie* gruum; (2) anſerum; (3) tubarum & cornuum; (4) hominum præcipue in prælio conſtitutorum; (5) ſuum; (6) canum in venatione; (7) ſagittarum emiſſarum. Ab eod.

Κλαγγηδὸν, *Adv.* cum clangore. A κλαγγή.

Κλαγγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, clangori ſimilis. Ab eod.

Κλάγγω, clango, Gl. V. clamo, ſtrido, vociferor. a. 1. ἔκλαγξα. Vid. κλάζω.

Κλαδαρόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mobilibus eſt oculis, Heſ. Ex κλαδαρὸς, *vibratilis*, & ὄμμα, *oculus*.

Κλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, vibratilis; (2) fragilis; (3) ramalis, A κλάδος.

Κλαδάσσομαι, vibror, agitor; κλαδασσόμενον αἷμα, ſanguis currens, agitatus, Empedocles. A κλαδάω, *quaſſo*.

Κλαδάω, ramulos deputo, pampino; (2) quaſſo, concutio. Ab eod.

Κλάδευσις, εως, ἡ, putatio. A κλαδεύω.

Κλαδευτὴρ, ῆρος, ὁ, putator, pampinator. Ab eod.

Κλαδευτήριον, ȣ, τὸ, id, quo putamus, falx putatoria. A κλαδευτήρ.

Κλαδεύω, puto, vites puto.

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ȣ, ὁ, ramus, proprie tener & flexilis; κλαδὶ, Dat. per metaplaſmum, quaſi a κλὰς, κλαδός.

Κλαδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ramoſus. A κλάδος.

Κλαδὼν, όνος, ὁ, ramulus, Heſ. Dim. a κλάδος.

ΚΛΑ'ΖΩ, clamo, vociferor, clango, ſtrido. p. med. κέκληγα, κεκληγὼς, part. κεκληγυῖα, in fœm. clamitans, vociferans. Poteſt hinc etiam formari ἔκλαγξα, à f. inuſit. κλάξω, per epentheſin κλάγξω, ἔκλαγξα. Δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρȣ, Eur. Rheſ. 567. Σὺ δὲ κιθάρα κλάζεις παιᾶνας μέλπων, id. Ion. 939.

ΚΛΑΙ'Ω, lachrimor, fleo, ploro, ejulo; (2) deploro, defleo; (3) do pœnas, vapulo. f. κλαύσω, κλαύσομαι, & κλαιήσω, κλαήσω. Κείνȣς δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένȣς, Eur. Med. 347. Κλαίȣσ' ἀδελφὴν, id. Or. 61. Κακῆς ὠδῖνος ἔκλαυσε βάρος, Lyc. 477. Οἰκέται δ' ἐκλαίομεν δέσποιναν, Eur. Alc. 758.

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, mutilatus.

ΚΛΑ'ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, armilla.

Κλαὶξ, ακὸς, ἡ, clavis. Vox Dorica a κλείω, *claudo*.

Κλασιβῶλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, glebas frangens. Ex κλάσις, & βῶλαξ, *gleba*.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio; (2) fractura; (3) putatio vitium. A κλάω.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fruſtum defractum. Ab eod.

Κλαστάω, ῶ, f. ήσω, ſarmenta defringo vel amputo; (2) frango. Βȣλὴν πατήσεις, ϗ στρατηγȣ̀ς κλαστήσεις, Ariſt. Eq. 166. Ab eod.

Κλαστήριον, ȣ, τὸ, id, quo aliquid frangimus, frangibulum. Ab eod.

Κλάστης, ȣ, ὁ, qui frangit, fractor; (2) qui vites amputat. Ab eod.

Κλαύδη, ης, ἡ, Clauda. Nomen inſulæ.

Κλαυδία, ας, ἡ, Claudia. Nomen mulieris Latinum.

Κλαυθμονὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ploratus. A κλαυθμών.

Κλαυθμὸς, ȣ̃, ὁ, fletus, ploratus. A κλαίω.

Κλαυθμυρίζω & κλαυθμυρίζομαι, fleo, vagio. A κλαυθμός.

Κλαυθμυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, ejulatus, vagitus. A κλαυθμυρίζω.

Κλαυθμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui cum fletu fit. A κλαυθμός.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, locus flentium, ſ. fletus; (2) fletus. A κλαίω.

Κλαῦμα, ατος, τὸ, ploratus, ejulatus. A κλαίω.

Κλαυμονὴ, ῆς, ἡ, fletus. Ab eod.

Κλαυσάσκω, fleo, ejulo. Ab eod.

Κλαυσιάω, ῶ, plorare cupio, crepo. Ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ, Ariſt. Plut. 1099. A κλαίω.

Κλαυσίγελως, ωτος, ὁ, fletus cum riſu permixtus, lachrimæ riſui intermixtæ. Ex κλαῦσις, & γέλως, *riſus*.

Κλαύσιμος, flebilis. Gl. V. A κλαίω.

Κλαυτὸς, ἡ, ὸν, lachrimabilis, fletu dignus. Ab eod.

Κλάω, lachrimor, ploro, ejulo. Attice pro κλαίω.

ΚΛΑ'Ω, f. άσω, frango; κλασθεὶς, a. 1. paſſ. κεκλασμένος, p. paſſ. fractus. Χρύσεια μῆλα κλάσας, Epigr. Ὅτι τȣ̀ς πέντε ἄρτȣς ἔκλασα, Marc. 8, 19.

Κλεεινὸς, ἡ, ὸν, inclytus, illuſtris, celeber. Heſ. A κλείω, *celebro*.

Κλεεννὸς, inclytus, celeber, pro κλεινός.

Κλεηδὼν, όνος, ὁ, omen, prædictio, oraculum. A κλέος, *fama*.

Κλειδίον, ȣ, τὸ, clavicula, parva clavis. Dim. a κλεὶς, *clavis*.

Κλειδοπυιό

Κλειδοποιὸς, οῦ, ὁ, cloſtrarius, Gl. V. Ex κλεὶς, & ποιέω, *facio*.

Κλειδοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, clavem habens, claviger. Ex κλεὶς, & ἔχω, *habeo*.

Κλειδοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, cuſtos clavium, æditūus. Ex κλεὶς, & φύλαξ, *cuſtos*.

Κλειδόω, ῶ, f. ώσω, claudo, obſero; clatro, Gl. V. A κλείς.

Κλείδωμα, ατος, τὸ, obſeramentum, ſera. A κλειδόω.

Κλείδωσις, εως, ἡ, obſeratio. Ab eod.

Κλείζω, f. ίσω, celebro. A κλεῖος.

Κλειθρία, ας, ἡ, rima januæ. Gl. V. κλειθριὰ, rima. A κλείω.

Κλειθριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rimoſus, Gl. V. A præc.

Κλεῖθρον, ου, τὸ, clauſtrum, ſera; (2) clathrum. Ab eod.

Κλειθροποιὸς, οῦ, ὁ, clauſtrarius, Gl. V. Ex κλεῖθρον, & ποιέω, *facio*.

Κλείνιος, inclytus, celeber, Heſ. A κλείω, *celebro*.

Κλεινὸς, ἡ, ὸν, inclytus, celebris.

Κλεῖος pro κλέος, *gloria*.

Κλεὶς, ειδὸς, ἡ, clavis. A κλείω.

Κλεισίαι, ῶν, αἱ, fores, vel januæ latæ, per quas etiam jumenta ingrediuntur. Ab eod.

Κλεισιὰς, άδος, ἡ, valvæ, fores; (2) clauſura. Ab eod.

Κλείσιον, ου, τὸ, locus, in quo ſtant boves, ſtabulum. Ab eod.

Κλεισμὸς, οῦ, ὁ, ſedes. Ab eod.

Κλειστὸς, ἡ, ὸν, clauſus; (2) qui claudi ſolet. Ab eod.

Κλεῖστρον, ου, τὸ, ſera. Ab eod.

Κλεισώρεια, ας, ἡ, clauſtrum montis, vel montium. Ex κλείω, & ὄρος, *mons*.

Κλειτόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, circa equos inſignis. Ex κλειτὸς, & πῶλος, *pullus equinus*.

Κλειτοριάζω, f. άσω, idem quod ſequens κλειτορίζω.

Κλειτορίζω, f. ίσω, myrtum muliebrem contrecto. A κλειτορίς.

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, myrtus in natura muliebri. A κλείω.

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, inclytus, celebris, præclarus. A κλείω.

ΚΛΕΙ´Ω, είσω, claudo, obſero; κεκλεισμένος, p. part. paſſ. clauſus. Κλεῖε πηκτὰ δωμάτων, repagula, Ariſt. Ach. 484. Ἐκλείσθη ἡ θύρα, Matt. 25, 10.

ΚΛΕΙ´Ω, celebro, celebrem reddo; (2) memoro, dico, perhibeo.

Κλειὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Clio, una Muſarum. A κλέος, vel κλεῖος.

Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum, peculatus; (2) obreptio. A κλέπτω.

Κλεμμάδιον, ου, τὸ, furtivum. A κλέμμα.

Κλεμμαδὸν, *Adv.* furtim. Ab eod.

Κλεμματικὸς, ἡ, ὸν, furtivus, furax; (2) aſtutus. Ab eod.

Κλέομαι, celebror. Μήτι τε κλέομαι, ϗ κέρδεσιν, Odyſſ. 13, 299. A κλέος.

Κλεόπας, Cleopas. Nomen viri, pro Κλεόπατρος, per Syncopen, ut Ἀντίπας, pro Ἀντίπατρος.

Κλέος, κλέους, τὸ, gloria, celebritas, ſplendor nominis; (2) fama, rumor. A κλείω.

Κλέπος, εος, τὸ, furtum. A κλέπτω.

Κλεπτάριον, ου, τὸ, furunculus, Gl. V. A κλέπτης.

Κλεπτέλεγχος, ου, ὁ, fures arguens, fures deprehendens; ut κλεπτέλεγχος λίθος, apud Dioſcor. de aëtite, lapis cujus indicio fures deprehenduntur. Ex κλέπτης, & ἐλέγχω, *arguo*.

Κλέπτης, ου, ὁ, fur, qui res alienas ſurripit. A κλέπτω.

Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars furandi. A κλεπτικός.

Κλεπτικὸς, ἡ, ὸν, furax, furtivus, furtis deditus. A κλέπτω.

Κλεπτίστατος, furaciſſimus. Superlativus Atticus. A κλέπτης.

Κλέπτον pro κλεπτικὸν, furtivum, furax quiddam, apud Ariſtoph. partic. neutr. a κλέπτω.

Κλεπτοσύνη, ης, ἡ, furtum, furacitas, fallacia. Ab eod.

Κλέπτρια, ας, ἡ, femina furax. A κλέπτης.

ΚΛΕ´ΠΤΩ, f. ψω, clepo, furor, depeculor, ſuffuror; (2) occulo, ſupprimo; (3) clam facio aut dico; (4) fallo, decipio. p. κέκλοφα· κεκλοφὼς, furatus. paſſ. κεκλεμμένος, ſurreptus; κλαπεὶς, a. 2. deceptus. Κλέπτειν τὴν εὔνοιαν κολακείᾳ λόγῳ, dolum verbis ſtruere, Soph. El. 56. Ἐι μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα præ ſenio deliramus, id. Antig. 692. Ἐι μὴ ξύμφοραὶ κλέπτουσί με, fallant, id. Trach. 247.

Κλεψίαμβοι, carminis genus, apud Alcmanem, Heſ. At Polluci κλεψίαμβος, inter inſtrumenta muſica quæ pulſantur.

Κλεψιμαῖος, αία, αῖον, furtivus, furto ablatus. A κλέπτω.

Κλεψίνοος, *contr.* κλεψίνους, ου, ὁ ϗ ἡ, aliud in pectore clauſum habens, aliud in lingua promptum, qui aliud mente occulit, quam loquitur. Ex κλέπτω, & νόος, *mens*, *animus*.

Κλεψιποτέω, ῶ, parce bibo, ac compotatorem fallo, Suid. A κλεψιπότης.

Κλεψιπότης, ου, ὁ, apud Suid. ſine expoſitione, forte qui fallaciter potat. Ex κλέπτω, & πότης, *potor*.

Κλεψίρρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, furtim & per occultos meatus fluens, ut Athenis aquæ fontis Clepſydræ, Heſ. Ex κλέπτω, & ῥύω, *fluo*.

Κλεψιτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, partum furans. Ex κλέπτω, & τόκος, *partus*.

Κλεψίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, verſutus, qui mente decipit, qui animum occultat. Ex κλέπτω, & φρὴν, *mens*.

Κλεψίχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, bilem occultans, bilem occultam habens. Ex κλέπτω, & χολὴ, *fel*.

Κλεψύδρα, ης, ἡ, clepſydra; (2) fons quidam Athenis. Ex κλέπτω, & ὕδωρ, *aqua*.

ΚΛΕΩΝΙ´Α, ας, ἡ, Cleonia, quibuſdam helenium, herba.

Κλήδην, *Adv.* nominatim. A καλέω.

Κληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor. A κληδών.

Κληδόνισμα, ατος, τὸ, augurium, omen, quod capitur e re aliqua. A κληδονίζομαι.

Κληδονισμὸς, οῦ ὁ, ominatio, divinatio, augurium. Ab eod.

Κληδουχοῦμαι, infamia notor, dicteriis laceſſor. Γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδουχούμενοι, Eur. Her. fur. 1293. A κληδὼν, *fama mala*, & ἔχω, *habeo*.

Κληδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor; (2) omen, divinatio; (3) armilla. A κλῄζω.

Κλῄζω, f. ῄσω, claudo; (2) celebro; (3) voco. Pro κληΐζω, a κλείω, *claudo*, vel *celebro*. Πάλαι, πάλαι δὴ τὴν δ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν, Ariſt. Av. 927. Τὰν Διὸς κόραν κλῄσωμεν Ἄρτεμιν, Eur. Iph. in Au. 1574. Τοῦδε κλῄζεται πατὴρ, id. Iph. in Tau. 920.

Κληηδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor.

Κλήθρη, ης, ἡ, Ion. pro κλήθρα, ας, ἡ, alnus. A κλάω, *frango*.

Κλῆθρον, ου, τὸ, clauſtrum, ſera, repagulum. A κλείω, *claudo*.

Κλῆθρος, ου, ἡ, alnus. A κλάω, *frango*.

Κληΐζω, f. ίσω, claudo; (2) celebre; (3) commemoro; (4) voco, appello. Τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατὴρ ἐκληΐζετο, Eur. Or. 1380. A κλείω, *claudo*, vel *celebro*.

Κληῒς, ίδος, ἡ, Ion. pro κλεὶς, clavis.

Κληϊστὸς, ἡ, ὸν, clauſus, qui claudi poteſt. A κληΐζω, *claudo*.

Κλῆμα, ατος, τὸ, palmes, ſarmentum; flagellum, vitigineum, virga vitea; (2) vitis, i. e. centurionatus, quia virga vitea inſigne centurionum erat. A κλάω, *frango*.

Κληματικὸς, ἡ, ὸν, pampinarius. A κλῆμα.

Κλημάτινος, ίνη, ινον, ſarmentitius, e ſarmentis factus. A κλῆμα.

Κλημάτιον, ου, τὸ, viticula, ſarmentulum, flagellulum. Dim. ab eod.

Κληματὶς, ίδος, ἡ, κληματίδες, herbæ, quæ emittunt κλήματα, flagella vitigineis flagellis ſimilia. Ab eod.

Κληματῖτις, ſarmentaria, herba.

Κληματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pampinoſus, Gl. V. A κλῆμα.

Κληρικὸς, ἡ, ὸν, qui cenſetur in clero, clericus. A κλῆρος.

Κληροδοσία, ας, ἡ, diſtributio, quæ fit ſorte; (2) id, quod ſorte datur; (3) partium diviſio; (4) hereditas. Ex κλῆρος, *ſors*, & δόσις, *datio*.

Κληροδοτέω, ῶ, f. ήσω, ſorte diſtribuo. Ex κλῆρος, & δίδωμι, *do*.

Κληροδότης, ου, ὁ, teſtator; (2) qui per ſortem dat. Ex κλῆρος, & δότης, *dator*.

Κληροθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, ſortitu theſmotheta fio. Ex κλῆρος, & θεσμοθέτης, *legum lator*.

Κληρονομέω, ῶ, f. ήσω, hereditatem adeo, heres fio vel ſum; (2) heredem relinquo. Ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ, Num. 21, 35. A κληρονόμος.

Κληρονόμημα, ατος, τὸ, hereditas. A κληρονομέω.

Κληρονομία, ας, ἡ, idem. A κληρονόμος.

Κληρονομικὸς, ἡ, ὸν, hereditarius.

Κληρονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, heres; (2) cui ſorte aliquid tribuitur. Ex κλῆρος, & νέμω, *diſtribuo*.

Κληροπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſorte diſtribuitur. Ex κλῆρος, & πάλλω, *agito*.

ΚΛΗ˜ΡΟΣ, ου, ὁ, ſors ſ. nota, quæ in vas conjicitur ad ſortiendum, calculi, quibus ſortimur; (2) ipſa ſortitio; (3) ſors, quæ ſortiendo obvenit; (4) hereditas, bona hereditaria; (5) collegium eorum, qui ſacris funguntur; (6) vermiculus infeſtans apum favos.

Κληρουχέω, ῶ, f. ήσω, ſorte adſignatum poſſideo, in ſortem accipio. Χρηρουχεῖν τὰ χωρία, App. A κληροῦχος.

Κληρουχία, ας, ἡ, adſignatio, qua colonis agri ſorte diſtribuebantur; (2) portio ipſa ſorte obtenta. A κληροῦχος.

Κληρουχικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eos, qui ſortiuntur, aut qui ſorte aliquid obtinuere. Ab eod.

Κληροῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſorte aliquid ſibi attributum poſſidet; (2) qui certam aliquam agri partem obtinuit, colonus; (3) qui agros poſſidendos ſorte attribuit. Ex κλῆρος, & ἔχω, *habeo*.

Κληρόω, ῶ, f. ώσω, ſorte lego; (2) Clericum facio, Clericis adſcribo; & κληρόομαι, οῦμαι, ſortior, ſortes duco. Δελφῶν ἀριστεῖς, οὓς ἐκλήρωσεν πάλος, Eur. Ion. 417. Ἐν ᾧ ϗ ἐκληρώθημεν, Epheſ. 1, 11. A κλῆρος.

Κλήρωσις, εως, ἡ, ſortitio. A κληρόω.

Κληρωτήριον, ου, τὸ, locus, ubi magiſtratus ſorte creantur; (2) locus in theatro, ubi magiſtratus ſorte lecti ſedebant. Ab eod.

Κληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui ſorte legit. Ab eod.

Κληρωτὶ, *Adv.* ſortito, ex ſorte. Ab eod.

Κληρωτικὸς, ὴ, ὸν, ad ſortiendum pertinens, ad ſortitionem faciendam aptus. Ab eod.

Κληρωτὶς, ίδος, ἡ, urna, ſ. ſitula, in quam conjiciebantur ſortes. Ab eod.

Κληρωτὸς, ὴ, ὸν, ſorte lectus, ſorte deſignatus, ſ. electus. Ab eod.

Κληρωτρὶς, ίδος, ἡ; urna. Ph. A κληρόω.

Κληρωτῶς, ſortito, Gl. V. A κληρόω.

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio; (2) officium; (3) vocatio ad cœnam; (4) vocatio in jus. A καλέω.

Κλητέος, έα, έον, vocandus. Ab eod.

Κλητεύω, f. εύσω, in jus voco; (2) teſtimonium denuncio; (3) teſtis ſum in jus vocationis. Γυναικὶ κλητεύειν ἐοικὼς Θαψίνῃ, Ariſt. Veſp. 1402. Ab eod.

Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, vocator; (2) apparitor, qui in jus vocat; (3) anteſtatus, teſtis vocationis in jus. Ab eod.

Κλητικὸς, ὴ, ὸν, appellativus, vocativus. Ab eod.

Κλητὸς, ὴ, ὸν, vocatus. Ab eod.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, vocator, accerſitor, invitator; (2) præco, nuncius, miniſter; (3) teſtis. Ab eod.

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, Clibadium, herba quædam, quam nonnulli helxinen vocant.

Κλιβανίτης, ου, ὁ, teſtuaceus, in teſtu coctus. A κλίβανος.

Κλιβανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clibani formam habens. Ex κλίβανος, & εἶδος, *forma*.

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, clibanus, in quo hordeum coquitur; (2) clibanus quivis; (3) focus; (4) caminus.

Κλιβανωτὸν, teſtuaceum. Gl. V. A κλίβανος.

Κλίμα, ατος, τὸ, cœli inclinatio, clima; (2) terræ tractus, regio; (3) declivitas, devexitas. A κλίνω.

Κλιμακηδὸν, vel κλιμακιδὸν, *Adv.* gradatim, per gradus. A κλίμαξ.

Κλιμακίζω, f. ίσω, certo illo luctæ genere, quod κλίμαξ appellatur; (2) perverto, detorqueo. Ab eod.

Κλιμάκιον, ου, τὸ, ſcalula, parva ſcala; (2) lignum in ſcala tranſverſum. Dim. a κλίμαξ.

Κλιμακὶς, ίδος, ἡ, ſcalula; (2) femina adſentatrix, quæ reginæ in currus adſcenſuræ dorſum ſubſternebat. Ab eod.

Κλιμακίσκος, ου, ὁ, parva ſcala. Dim. ab eod.

Κλιμακόεις, όεσσα, όεν, gradatus, ſcalæ inſtar factus. Ab eod.

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, κλιμακτῆρες, ſcalæ gradus; (2) anni ſcanſiles ſive climacterici. Ab eod.

Κλιμακτηρικὸς, ὴ, ὸν, climactericus. A κλιμακτήρ.

Κλιμακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gradatus, ſcalaris. A κλίμαξ.

Κλιμακωτὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, climax, ſcala, gradus; (2) inſtrumentum tortorium; (3) gradatio, figura rhetorica; (4) palæſtræ genus; (5) pars currus.

Κλινάριον, ου, τὸ, lectulus. Dim. a κλίνη, *lectus*.

Κλίνη, ης, ἡ, lectus, lectica. A κλίνω.

Κλινήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, lecto adfixus. Ab eod.

Κλινηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lectum ferens. Ex κλίνη, & φέρω, *fero*.

Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus; (2) lectica. A κλίνη.

Κλινικὸς, ὴ, ὸν, clinicus, morbo ita decumbens, ut adſurgere nequeat.

Κλινὶς, ίδος, ἡ, lectulus; (2) ſellula. A κλίνη.

Κλινοκοσμέω, ῶ, f. ήσω, lectos orno. Ex κλίνη, & κοσμέω, *orno*.

Κλινοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in lectum procumbit. Ex κλίνη, & πίπτω, *cado*.

Κλινοπηγία, ας, ἡ, lectorum compactio. Ex κλίνη, & πήγνυμι, *compingo*.

Κλινοπήγιον, ου, τὸ, locus, ubi lecti compinguntur. Ex iiſd.

Κλινοπόδιον, ου, τὸ, clinopodium, lecti pediculus, frutex quidam; κλινοπόδιον, lecti pes. Gl. V. Ex κλίνη, & ποῦς, *pes*.

Κλινόπους, οδος, ὁ, pes lecti; κλινόποδες, lecti pedes. Gl. V. Ex κλίνη, & ποῦς, *pes*.

Κλινοποιϊκὸς, ὴ, ὸν, ad lectorum fabricationem pertinens. Hinc κλινοποιϊκὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars fabricandi lectos. A κλινοποιός.

Κλινοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lectos fabricans, Gl. V. grabbatarius, lectarius. Ex κλίνη, & ποιέω, *facio*, *fabricor*.

Κλινοφόρος, ου, ὁ, lecticarius, Gl. V. Ex κλίνη, & φέρω.

Κλινότροχον, ου, τὸ, vel κλινότροχος, ου, ἡ, lectirotaria; aceris genus, ex quo lecti torno fiebant; (2) rotula lecti pedi indita. Ex κλίνη, & τρέχω, *curro*.

Κλινοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lectum amans. Ex κλίνη, & χαίρω, *gaudeo*.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, ſella apta ad declinandum corpus; (2) lectus. A κλίνω.

Κλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, vel ſella, in qua reclini capite recumbimus. A κλιντήρ.

ΚΛΙ'ΝΩ, f. ινῶ, inclino: (2) reclino; (3) acclino; (4) deprimo; (5) inclino me; (6) declino, deflecto; (7) reflecto, in poſteriora averto. a. 1. ἔκλινα, inclinavi. paſſ. ἐκλίνθην, inclinatus ſum, jaceo; κεκλιμένος, inclinatus, jacens. Κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας, Eur. Or. 301. Ἡμέρα κλίνει τε, κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τ' ἀνθρώπεια, deprimit, & attollit, Soph. Aj. 131. Κλινεῖ πρὸς οὖδας, ſternet, Lyc. 557. Ἔκλινε γὰρ κέρας τὸ λαιὸν ἡμῶν, Eur. Supp. 705. Κλιθεὶς ἐς οὖδας, id. Her. fur. 959.

Κλισία, ας, ἡ, locus, in quo recumbitur, tabernaculum; (2) caſa, tugurium; (3) ſtabulum; (4) ſella diſcubitoria, aut in qua reclini capite ſedemus; (5) lectus; (6) diſcumbentium claſſis. A κλίνω.

Κλισίηνδε, *Adv.* in κλισίαν. Ab eod.

Κλισίηθεν, *Adv.* ex κλισία. A κλισίον.

Κλίσιον, ου, τὸ, idem quod κλισία; (2) ovile, caula, ſtabulum. Ab eod.

Κλίσις, εως, ἡ, inclinatio; (2) deflexus militum in haſtam; (3) motus, qui viritim fit; (4) vocatio in jus, citatio; (5) Figura Grammatica. A κλίνω.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, lectus, in quo recumbere poſſumus; (2) ſella recubitoria. Ab eod.

Κλίτος, εος, τὸ, declivitas, devexitas. Ab eod.

Κλιτὸς, ὴ, ὸν, qui declinatur ſ. inclinatur; (2) latus. Ab eod.

Κλιτὺς, ύος, ἡ, declivitas. Ab eod.

Κλοιὸν, οῦ, τὸ, idem quod ſeq. κλοιός.

Κλοιὸς, οῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur, boia, collare; manica. A κλείω.

Κλοιωτὸς, ὴ, ὸν, collari incluſus; quaſi a κλοιόω, quod eſſet collari induere.

Κλονέω, ῶ, f. ήσω, commoveo; agito tumultuoſe, turbulentum reddo; (2) quatio, concutio. Ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν, Μιλησίους κλονήσεις, Ariſt. Eq. 360. Παντόθεν βόρειος ὥς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται, Soph. Oed. Col. 1235. A κλόνος.

Κλόνησις, εως, ἡ, concuſſio, commotio, perturbatio. A κλονέω.

Κλόνιον, ου, τὸ, coxendix, ſpina dorſi, Heſ. Ab eod.

Κλόνις, εως, ἡ, venter. Ab eod.

Κλονόεις, όεσσα, όεν, tumultuoſus, turbulentus. Ab eod.

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, motus tumultuoſus; (2) tumultus; (3) ſtrepitus; (4) concuſſio; (5) tumultus bellicus.

Κλονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod κλονόεις.

Κλοπαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλοπή.

Κλοπεία, ας, ἡ, furtum, ipſa furandi actio. A κλοπεύω.

Κλοπεὺς, έως, ὁ, fur. A κλοπή.

Κλοπεύω, f. εύσω, furor. A κλοπή.

Κλοπέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum, ipſa actio furandi. A κλέπτω.

Κλοπία, ας, ἡ, idem. A κλοπός.

Κλοπιμαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλόπιμος.

Κλοπιμαίως, furtim, Gl. V. A præc.

Κλόπιμος, ίμη, ιμον, furtivus, furto ablatus. Ab eod.

Κλόπιος, ου, ὁ, furax, furtivus; (2) ſubdolus. Ab eod.

Κλοποφορέω, ῶ, f. ήσω, furto aufero, furtim expilo. Ex κλοπὴ, & φέρω, *fero*.

ΚΛΟΤΟΠΕΥ'Ω, f. εύσω, latenter furor & ſubduco tempus; (2) ſubterfugio; (3) verba do, decipio. Οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας, Il. 19, 149.

ΚΛΥ'ΒΑΤΙΣ, herba, quæ & helxine, & Lat. parietaria dicitur.

Κλυδάζομαι pro κλυδωνίζομαι, fluctuo. A κλύδων.

Κλυδασμὸς, οῦ, ὁ, fluctuatio. A κλυδάζομαι.

Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda; (2) æſtus, tempeſtas. A κλύζω.

Κλυδωνίζομαι, f. ίσομαι, fluctuo, fluctibus agitor. Κλυδωνιζόμενοι ϗ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ διδασκαλίας, Epheſ. 4, 14. Ab eod.

Κλυδώνιον, ου, τὸ, parvus fluctus, parva unda; (2) fluctus, unda; (3) æſtus, Dim. ab eod.

ΚΛΥ'ΖΩ, f. ύσω, abluo, eluo, lavo; (2) clyſtere perluo; (3) ſonum, ut fluctus, edo; ἐκλύσθη θάλασσα, a. 1. paſſ. turbatum eſt mare; κλύζεσκον, imp. Ion. pro ἔκλυζον, lavabant. Θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακὰ, Eur. Iph. in Tau. 1196.

Κλῦμι, audio, Hinc κλῦθι, imperat. audi; κλῦτε, & per reduplicationem κέκλυτε; vide κλύω.

Κλύσις, εως, ἡ, lavatio; (2) infuſio; (3) clyſter. A κλύζω.

Κλύσμα, ατος, τὸ, ablutio, lotio; (2) ipſa actio abluendi; (3) æſtuarium. Ab eod.

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, id quo alvus eluitur; (2) ipſum inſtrumentum, quo illa elutio fit. Ab eod.

Κλυστήριον, ου, τὸ, parvus clyſter, clyſteriolum. Dim. a κλυστήρ.

Κλυτοεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, inclytus artifex. Ex κλυτὸς, & ἔργον, *opus*.

Κλυτόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, inclytum fructum habens. Ex κλυτὸς, & καρπὸς, *fructus*.

Κλυτόμαντις, εως, ὁ, inclytus vates, vaticiniis ſ. oraculis clarus. Ex κλυτὸς, & μάντις, *vates*.

Κλυτομήτης, ου, ὁ, inclytus prudentia vel conſilio. Ex κλυτὸς, & μῆτις, *conſilium*.

Κλυτόμητις, ιος, ἡ, inclyta conſilio vel prudentia. A κλυτομήτης.

Κλυτόμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inclytus laboribus. Ex κλυτὸς, & μόχθος, *labor*.

Κλυτόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, inclytus filiis, clarus liberis. Ex κλυτὸς, & παῖς, *filius*.

Κλυτόπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celebris equorum pullis. Ex κλυτὸς, & πῶλος, *pullus*.

Κλυτὸς, ὴ, ὸν, vel κλυτὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inclytus, clarus, celebris; (2) vocalis, cujus vox audiri poteſt, ſtrepitum edens, obſtrepens. A κλύω, *audio*.

Κλυτοτέχνης, ȣ, ὁ, celebris artifex, arte clarus. Ex κλυτὸς, & τέχνη, *ars*.

Κλυτότοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arcu & jaculis inſignis, arte ſagittandi celebris. Ex κλυτὸς, & τόξον, *arcus*.

ΚΛΥ'Ω, audio; (2) exaudio; (3) auſculto, obtempero, obedio, morem gero; (4) percipio, ſentio. Ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύοις, Soph. Phil. 23.

ΚΛΩΒΟ'Σ, ȣ, ὁ, cavea avium. Ex Epigr.

Κλωγμὸς, ȣ͂, ὁ, Clogmus, exſibilatio acutior, vox proprie graculorum, tum vero gallinaceorum etiam, itemque equitum; (2) ſonus, quo quis explodebatur e theatro. A κλώζω.

Κλώδωνες, ώνων, αἱ, Bacchæ ſ. Mænades. Vox Macedonica.

ΚΛΩ'ΖΩ, clamo more graculorum; (2) explodo e theatro; (2) ſibilo.

ΚΛΩ'ΘΩ, f. ώσω, neo; (2) glomero; (3) torqueo; κλώθεσθαι etiam dicuntur, quæ fato deſtinantur; κεκλωσμένα, p. fato deſtinata.

Κλωθὼ, όος, *contr.* ȣ͂ς, ἡ, Clotho, una Parcarum. A κλώθω.

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, clivoſus, adſcenſu difficilis. A κλώμαξ.

Κλώμαξ, ακος, ὁ, aſperitas.

ΚΛΩ'Ν, ωνὸς, ὁ, ramus, ſurculus; (2) qui deputari ſolet.

Κλώναξ, ακος, ὁ, ſurculus parvus, Heſ. Dim. a κλών.

Κλωνάριον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Κλωνίζω, f. ίσω, ramulos ſeu ſurculos amputo, Suid. Ab eod.

Κλωνίον, ȣ, τὸ, idem quod κλωνάριον.

Κλωὸς, ȣ͂, ὁ, boia. Attice pro κλοιός.

Κλωπᾶσθαι, furari, furtim & clanculum atque ſine ſtrepitu incedere, aut aliquid agere, Heſ.

Κλωπεία, ας, ἡ, furtum. A κλωπεύω.

Κλωπεύω, f. εύσω, furor. A κλώψ.

Κλωπικὸς, ὴ, ὸν, furax. Ab eod.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, fure patre natus. Ex κλὼψ, & πατὴρ, *pater*.

Κλώσκω, neo, Heſ. ubi κλώσκων part. A κλώθω.

Κλῶσμα, ατος, τὸ, filum, quod nendo deductum, glomus; (2) faſcia, quæ ornatus cauſa ſtolis talaribus addi ſolebat. Ab eod.

Κλωςὴρ, ῆρος, ὁ, filum, nendo deductum; (2) filum Parcarum; (3) ipſa fili deductio; (4) fuſus. Ab eod.

Κλωςὴς, ȣ͂, ὁ, qui ſtamina digitis torquet, qui fila deducit. Ab eod.

Κλωςὸς, ὴ, ὸν, nendo vel digitis inter nendum tortus, connexus vel contortus. Ab eod.

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, fur, prædo, graſſator, latro, qui vias obſidet, & viatores pecunia veſtibuſque ſpoliat. A κλέπτω.

Κμητὸς, ὴ, ὸν, elaboratus, factus. Ex Heſ. A κάμνω, *laboro*.

Κνάιω, ſcindo; (2) radula caſeum rado; (3) contriſto. Ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν Κνήςι χαλκείῃ, Il. 11, 639. A κνάω.

Κνακὸς, ὴ, ὸν, flavus; (2) albus; (3) colore varius. A κνῆκος.

Κνάκων, ωνος, ὁ, Cneci colorem habens, i. e. album flavente miſtum. Ab eod.

Κνάμπτω, flecto; (2) robore vinco; κνάμπτομαι, malis frangor, ſuccumbo. A κνάμπτω, *flecto*.

ΚΝΑ'ΠΤΩ, carmino, carpo, ut fullones, pecto, polio.

Κνάφαλον, ȣ, τὸ, floccus fullonico carduo detractus; (2) tomentum e floccis fullonicis. A κνάπτω.

Κναφεῖον, ȣ, τὸ, officina fullonis, fullonica. A κναφεύω.

Κναφεὺς, έως, ὁ, fullo, qui carduo pectit & diſtringit pannos. A κναφεύω.

Κναφεύω, f. εύσω, fullonicam exerceo, ſum fullo. Ὁ μὲν κναφεύει τις, ὁ δὲ πλύνει κώδια, Ariſt. Plut. 166. A κνάπτω.

Κναφικὸς, ὴ, ὸν, fullonicus, ad fullonem pertinens. A κνάφος.

Κνάφος, carduus fullonicus. A κνάπτω.

ΚΝΑ'Ω, & κνέω, vel κνῆμι, f. ήσω, rado, ſcalpo, ſcabo, pruritum moveo, titillo.

Κνεφαῖος, αία, αῖον, tenebricoſus, caliginoſus, obſcurus; (2) qui aliquid facit ſub tenebras matutinas, veſpertinas, aut nocturnas. A κνέφας.

Κνέφαλον, ȣ, τὸ, tomentum, Suid. Heſ.

ΚΝΕ'ΦΑΣ, τὸ, caligo, tenebræ; (2) crepuſculum; (3) diluculum ſeu ultima pars noctis.

Κνέφος, εος, τὸ, obſcuritas, umbra, caligo. A κνέφας.

Κνέωρον, ȣ, τὸ, herba quædam linguam mordens. A κνέω.

Κνήδη, urtica; vid. κνίδη.

Κνηθιάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνηθμὸς, ȣ͂, ὁ, pruritus. A κνήθω.

Κνήθω, f. ήσω, ſcalpo, ſcabo, frico; (2) prurire facio, pruritum moveo; (3) irrito, ad iram provoco, & (4) κνήθομαι, prurio. A κνάω.

Κνηκεῖος, niger aut fulvus, aquilæ epith. apud Lycophr.

Κνηκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cneci ſpeciem gerens, cneco ſimilis, Heſ. Ex κνῆκος, & εἶδος, *ſpecies*.

Κνηκίας, ȣ, ὁ, lupus, a colore ut videtur. A κνῆκος.

Κνήκινος, ίνη, ινον, cnecinus, ex cneco confectus. Ab eod.

ΚΝΗ͂ΚΟΣ, ȣ, ἡ, Cnecus, herba quædam flore croceo. Ph. κνῆκος, ſemen candidum.

Κνηκὸς, ὴ, ὸν, flavus, rutilus, luteus, croceus, albidus. A κνῆκος.

Κνηκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cneco ſimilis, ad cnecum accedens. Ab eod.

Κνῆμα, ατος, τὸ, ramentum, id, quod abraditur; (2) pruritus. A κνάω.

Κνημαῖος, αία, αῖον, tibialis, ad tibiam ſpectans. A κνήμη.

Κνήμαργος, ȣ, ὁ, qui craſſas tibias habet. Heſ. forte ut λαίμαργος, guloſus.

ΚΝΗ'ΜΗ, ης, ἡ, tibia, crus; (2) ſura; (3) tibia in rota, radius.

Κνημία, ας, ἡ, radius rotæ. A κνήμη.

Κνημιδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ocreas ſeu tibialia geſtat, ocreis armatus. Ex κνημὶς, & φέρω, *fero*.

Κνημιδωτὸς, ὴ, ὸν, ocreatus, Gl. V. A κνημίς.

Κνημὶς, ίδος, ἡ, tibiale; (2) ocrea; (3) rotæ radius. A κνήμη.

Κνημοπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cruris ſeu tibiæ craſſitudinem æquans; æque craſſus ac ſura hominis. Ex κνήμη, & παχὴς, *craſſus*.

Κνημὸς, ȣ͂, ὁ, pars montis, quæ a pede ipſius adſcendit; (2) locus denſus. Ab eod.

Κνησείω, prurio. A κνήθω.

Κνησιάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνῆσις, εως, ἡ, perfricatio, frictio. A κνάω.

Κνῆσμα, ατος, τὸ, idem quod κνῆμα.

Κνησμονὴ, ῆς, ἡ, fricatio, fricandi motus; (2) prurigo. A κνήθω.

Κνησμὸς, ȣ͂, ὁ, pruritus, prurigo. Ab eod.

Κνησμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pruritum excitans. A κνησμός.

Κνηςὴρ, ῆρος, ὁ, qui radit; (2) radula. Ab eod.

Κνηςήριον, ȣ, τὸ, radula. A κνηςήρ.

Κνηςιάω, ῶ, prurio. A κνάω.

Κνηςὶς, ίδος, ἡ, lancinula; (2) fiſtula; (3) acus. Ab eod.

Κνῆςις, εως, ἡ, culter; (2) radula, idemque adeo quod κνήθω.

Κνηςὸς, ὴ, ὸν, raſus; (2) ſectus, conciſus. A κνάω.

Κνῆςρον, ȣ, τὸ, idem quod κνηςήριον.

Κνήφη, ης, ἡ, pruritus, prurigo. A κνάω.

Κνιδάω, ῶ, mordeo. Ex Heſ. ubi κνιδᾶται, δάκνεται, mordetur. A κνίδη.

Κνιδέλαιον, ȣ, τὸ, oleum e Cnidio grano. Ex κνίδιον, & ἔλαιον, *oleum*.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica; (2) piſcis nomen. A κνίζω.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ȣ, τὸ, atriplex; (2) granum Cnidium.

Κνίδωσις, εως, ἡ, punctura & pruritus, qualis ab urtica excitatur, prurigo ſive uredo, qualis urticæ herbæ piſciſve contactum ſequitur. A κνίδη.

Κνίζα, ης, ἡ, ſcalptura. A κνίζω.

Κνίζω, f. ίσω, ſeco; (2) rado; (3) per ſumma & leviter derado; (4) ſcalpo; (5) ſcarifico; (6) pruritum moveo; (7) urticæ in modum pungo, vel uro; (8) indignationem moveo, moleſtus ſum, ſolicitudine adficio; (9) perdo. Ὅμως δ' ἔκνιζέ μ' αἰεὶ τοῦθ', Soph. Oed. Tyr. 795. Καί με κακίςαις ἔκνισε, Ariſt. Veſp. 1276. A κνάω.

Κνιπήρα, ας, ἡ, folliculus ulmi vel vitis, in quo naſcuntur κνίπες, quaſi κνιποπήρα. Ex κνὶψ, & πήρα, *pera*.

Κνιπολόγος, ȣ, ὁ, nomen avis, culicibus, vel etiam vermibus ligna erodentibus infeſtæ, culicilega. Ex κνὶψ, & λέγω, *colligo*. Al. κνιπολόχος, quod iis inſidietur, a λοχεύειν, *inſidiari*.

Κνιπεία, ας, ἡ, parcitas. A κνιπός.

Κνιπὸς, parcus, neceſſariis etiam aliquid abradens; tenuiter vivens; κνιπὸς, cupidus, Ph. A κνίψ.

Κνιπότης, ητος, ἡ, pruritus, aut lippitudo ſicca. Galen. Lex. Hippocr. Ab eod.

Κνὶς, κνιδὸς, urtica. Ph. A κνίζω.

Κνίσα, ης, ἡ, nidor. Vid. κνίσσα.

Κνίσμα, ατος, τὸ, vellicatio; (2) pruritus; (3) ignes, quibus amantum pectora uruntur. A κνίζω.

Κνισμὸς, ȣ͂, ὁ, pruritus, prurigo; (2) pruritus Venereus; (3) diſſidium & jurgium inter amantes. Ab eod.

Κνισμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pruriens. A κνισμός.

Κνισολοιχὸς, idem quod κνισσολοιχὸς, quod vide.

ΚΝΙ'ΣΣΑ, ſive κνίσα, ης, ἡ, nidor, arvinæ ſ. pinguedinis alius incenſæ fumus; (2) odor & vapor ex carnibus, quæ torrentur, aut aſſantur; (3) ipſa pinguedo, arvina, aut adeps.

Κνισσάριον, vel κνισάριον, ȣ, τὸ, exigua pinguedo, Suid. Dim. a κνίσσα vel κνίσα.

Κνισσάω, vel κνισάω, ῶ, f. ήσω, nidore inficio ſeu repleo; (2) vaporo, ſuffio. Κνισσᾶν τ' ἀγυιὰς, Ariſt. Av. 1238. περὶ τοὺς βωμοὺς, Luc. Ex iiſd.

Κνισσήεις, vel κνισήεις, ήεσσα, ῆεν, nidore plenus, nidorem referens, Ab iiſd.

Κνισσηρὸς.

Κνισηρὸς, vel κνισηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab iisd.

Κνισοδιώκτης, ου, ὁ, qui nidorem ſectatur. Ex κνίσσα, & διώκτης, *ſectator*.

Κνισοκόλαξ, ακος, ὁ, qui nidoris ſeu pinguedinis fruendæ cauſa adulatur, paraſitus. Ex κνίσσα & κόλαξ, *adulator*.

Κνισολοιχία, vel κνισολοιχία, ας, ἡ, guloſitas, qua quis rebus pinguibus lingendis inhiat; (2) guloſitas quævis, liguritio. A κνισολοιχὸς, vel κνισολοιχός.

Κνισολοιχὸς, vel κνισσολοιχὸς, ἡ, ὸν, luguguritor, guloſus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus rebus lambendis inhiat. Ex κνίσσα, & λείχω, *lambo*.

Κνισσότερος, ου, ὁ, nidoris appetentior, guloſior, quaſi a κνισσὸς, quod eſſet *liguritor, guloſus*.

Κνισσόω, vel κνισόω, ῶ, f. ώσω, nidore inficio, nidore repleo; (2) fumigo; (3) in fumum redigo. A κνίσσα, vel κνίσα.

Κνισσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nidoroſus, nidore plenus, nidorem referens. A κνίσσα.

Κνιστὸς, ἡ, ὸν, conciſus, abraſus. A κνίζω.

Κνίφος, εος, τὸ, urtica, apud Heſ.

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex. A κνάω.

Κνοὴ, ῆς, ἡ, ſtrepitus axis, rotæ, vel pedum, Heſ.

Κνόος *contr.* κνοῦς, οῦ, ὁ, idem. Heſ.

ΚΝΥ͂, res minima.

Κνύζα, ας, ἡ, ſcabies, prurigo; (2) conyza, cunilago. A κνύζω.

Κνυζάομαι, ῶμαι, gannio, proprie ut canis queribundum ululatum edens; (2) gannio queribunde & adulatorie; (3) vagio. A κνύζα.

Κνυζάω, & κνυζέω, ῶ, gannio. Ab eod.

Κνυζηθμὸς, οῦ, ὁ, gannitus canis adulatorius & queribundus; (2) ploratus ſeu vagitus infantis; (3) rugitus. A κνυζάω.

Κνύζημα, ατος, τὸ, vagitus. Ab eod.

Κνύζομαι, lamentabiliter & gemibunde gannio ſeu ululo. A κνύζα.

Κνυζόω, ῶ, f. ώσω, ſcabie infeſto ſeu deturpo; (2) deturpo, deformo. Ab eod.

Κνύζω, rado, ſcalpo; apud Hippocr. ἔκνυξεν, a. 1. Dor. ſonuit; item gannio. A κνύω.

Κνῦμα, ατος, τὸ, ſcalptura. A κνύω.

Κνύος, εος, τὸ, ſcabies, prurigo; (2) perditio, corruptio. Ab eod.

Κνύω, f. ύσω, rado, ſcalpo. Ὅυτος πόθῳ μ' ἔκνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν, Ariſt. Θεσμ. 488. A κνάω.

ΚΝΩ΄ΔΑΛΟΝ, ου, τὸ, bellua, Ph.

Κνώδων, οντος, ὁ, mucro, cuſpis ſeu acies gladii; (2) dentale in venabulo, quod hominem a læſione apri tuetur. Ab ὀδοὺς, *dens*.

Κνώσσω, profunde dormio; (2) cubo; (3) ſterto. Ex κενὸς, i. e. ἀργὸς, *otioſus*, & ὄσσε, *oculi*, quoniam oculi inter dormiendum ſunt otioſi.

Κνὼψ, ωπὸς, ὁ ϗ ἡ, cæcus, Suid. At apud Nicandrum κνώπεσσι, quod eſt pro κνωψὶ, Schol. exponit φαλαγγίοις. Ex κενὸς, *vacuus*, & ὢψ, *oculus, viſus*.

ΚΟΑ΄ΛΕΜΟΣ, ſtolidus, amens.

ΚΟΑ΄Ξ, vox ranæ clamantis.

Κοάω, ῶ, audio; κοᾶ, audis.

Κοβαλεία, ας, ἡ, impoſtura, quæ fit joco, deceptio ludicri ſpeciem habens; (2) adulatio doloſa hominis improbi. A κοβαλεύω.

Κοβαλεύω, decipio, impono, ſum κόβαλος. A κόβαλος.

Κοβαλία, ίας, ἡ, idem quod κοβαλεία. Ab eod.

Κοβαλίκευμα, ατος, τὸ, deceptio, impoſtura, verſutia; (2) aſtutum & doloſum facinus. A κοβαλικεύω.

Κοβαλικεύω, f. εύσω, idem quod κοβαλεύω.

ΚΟ΄ΒΑΛΟΣ, ου, ὁ, vafer, maleficus, blaterator, adulator, impoſtor, deceptor. Cobalus, dæmon quidam.

ΚΟ΄ΒΕΙΡΟΣ, ridiculus, ſcurra, dicax, convitiator, Heſ.

Κόγγρος, ου, ὁ, conger. A γόγγρος.

Κογχάριον, ου, τὸ, parva concha ſ. cochlea. Dim. a κόγχη.

ΚΟ΄ΓΧΗ, ης, ἡ, concha, oſtreum marinum & aquatile; (2) menſura conchæ capacitatem æquans; (3) vaſculum in modum conchæ concavum; (4) oculi cavitas.

Κογχίον, ου, τὸ, conchula. Dim. a κόγχη.

Κογχίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, conchites, lapis. Ab eod.

Κόγχος, ου, ὁ, vel ἡ, idem quod κόγχη.

Κογχύλη, ης, ἡ, oſtreum, ſ. purpura, murex. A κόγχη.

Κογχυλευτὴς, οῦ, ὁ, qui conchylia venatur, conchyliarius. Quaſi a κογχυλεύω, quod eſſet conchylia capio.

Κογχύλιον, ου, τὸ, conchylium, concha, murex; (2) conchæ genus, menſæ æque ac veſtibus inficiendis aptum; (3) lana ſ. veſtis conchylii cruore infecta; (4) teſta oſtrei. A κογχύλη.

Κογχυλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, conchyliatus, conchylii formam referens. A κογχύλιον.

Κογχυλιωτὸς, ἡ, ὸν, muricatus, Gl. V. quaſi a κογχυλιόω, quod eſt a κογχύλιον.

Κοδομεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo ad frigendum hordeum utebantur veteres. A κοδομεύς.

Κοδομεὺς, έως, ὁ, qui hordeum frigit & torret. A κοδομεύω.

Κοδομεύτρια, ας, ἡ, quæ hordeum frigit ac torret. Ab eod.

ΚΟΔΟΜΕΥ΄Ω, hordeum frigo ac torreo; (2) in furno vel aliquo vaſe frigo, Heſ.

Κοδράντης, ου, ὁ, quadrans, ſ. quarta pars aſſis. Vox Latina.

Κοέω, ῶ, intelligo, ſentio. A νοέω.

ΚΟ΄ΘΟΡΝΟΣ, ου, ὁ, cothurnus, calceamentum utrique pedi & utrique ſexui aptum.

Κοθοῦρις, vulpes, Heſ. Ex κεύθω, & οὐρὰ, *cauda*.

Κόθουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, caudam abſcondens; (2) fucus, quia aculeum abſcondit. Ex iiſd.

ΚΟΙ͂, vox grunnientium porcellorum, apud Ariſtoph.

Κοΐζω, f. ίξω, grunnio, apud Ariſt. A κοί.

Κοικύλλειν, circumſpectare, apud Ariſtophan. Θεσμ. 859. ubi alii aliter.

Κοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, cavum reddo; curvo. Κοιλανεῖ δόμους, Lyc. 772. A κοῖλος.

Κοίλανσις, εως, ἡ, excavatio; (2) concavitas. A κοιλαίνω.

Κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis cava, convallis, caverna, Ph. κοιλάδες, cavernæ, Ph. A A κοῖλος.

Κοιλέμβολον, ου, τὸ, acies cava; aciei quidam modus, cum duplicis phalangis poſteriora cornua conjuncta ſunt, ſed anteriora disjuncta. Ex κοῖλος, & ἐμβολὴ, *aggreſſio*.

ΚΟΙΛΙ΄Α, ας, ἡ, venter, alvus, ventriculus.

Κοιλιακὸς, ἡ, ὸν, cœliacus, alvinus, qui excrementa ſemicocta & fluida ſubito reddit. A κοιλία.

Κοιλίδιον, ου, τὸ, ventriculus. Dim. a κοιλία.

Κοιλιοδαίμων, cui venter Deus eſt, qui in gula & ventre ſummum bonum ponit. Ex κοιλία, & δαίμων, *dæmon*.

Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, ventrale, vinculum, quo venter revincitur. Ex κολία, & δεσμὸς, *vinculum*.

Κοιλιόδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventris ſervus, ventri deditus. Ex κοιλία, & δοῦλος, *ſervus*.

Κοιλιολυσία, ίας, ἡ, ventris ſolutio ſ. reſolutio. Ex κοιλία, & λύσις, *ſolutio*.

Κοιλιοπώλης, ου, ὁ, qui vendit ventres & omaſa. Ex κοιλία, & πώλης, *venditor*.

Κοιλιώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, ventroſus, ventris ſpeciem habens. A κοιλία.

ΚΟΙ͂ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, cavus, concavus. Hinc τὸ κοῖλον, ου, cavitas, & τὰ κοῖλα, ων, ilia, cava lateris.

Κοιλοσταθμέω, ῶ, f. ήσω, fornico, camero, laqueo, contigno. A ſeq.

Κοιλόσταθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cava habens ſtabula, i. e. ſtabula fornicata. Ex κοῖλος, & σταθμὸς, *ſtabulum*.

Κοιλοστομία, ας, ἡ, vitium, quo vox velut in ſpecu obſcuratur, & quaſi in receſſu auditur. A κοιλόστομος.

Κοιλόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cavo ore loquitur. Ex κοῖλος, & στόμα, *os*.

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, Cœloſyria, regio Aſiæ. Ex κοῖλος, & Συρία, *Syria*.

Κοιλότης, ητος, ἡ, cavitas, concavitas. A κοῖλος.

Κοιλοφθαλμιάω, ῶ, cavis oculis ſum, oculi mihi ſubſidunt. A κοιλόφθαλμος.

Κοιλοφθαλμία, ίας, ἡ, oculorum cavitas. Ab eod.

Κοιλόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cavis eſt oculis, cujus oculi ſubſidunt. Ex κοῖλος, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Κοιλόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, concava folia habens. Ex κοῖλος, & φύλλον, *folium*.

Κοιλόω, ώσω, cavo, Gl. V. A κοῖλος.

Κοίλωμα, ατος, τὸ, cavum, cavitas; (2) ulcus in cornea tunica oculi. A κοιλόω.

Κοιλῶπις, ἡ, cava adſpectu, Suid. A κοιλωπός.

Κοιλωπὸς, οῦ, ὁ, cavus adſpectu. Ex κοῖλος, & ὢψ, *vultus*.

ΚΟΙΜΑ΄Ω, ῶ, f. ήσω, facio dormire, ſopio; (2) in lecto colloco; κοιμάομαι, ῶμαι, cubo dormiendi gratia; (3) dormio, obdormio; (4) morior, κεκοιμημένοι, mortui, p. part. κοιμηθεὶς, ſopitus, a. 1. Φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλισ' ἀεὶ κοιμῶ τόδ' ἕλκος, mitigem, Soph. Phil. 650. Ἱερὸν ὕπνον κοιμᾶται, Epigr. Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, Joann. 11, 11.

Κοίμημα, ατος, τὸ, dormitio. A κοιμάω.

Κοίμησις, εως, ἡ, dormitio; (2) mors, obitus. Ab eod.

Κοιμητήριον, ου, τὸ, cœmeterium, locus, in quo dormitur; (2) locus, in quo humana corpora mortua jacent, ſ. humantur. Ab eod.

Κοιμίζω, f. ίσω, dormire facio, ſomnum induco, ſopio. Καλῶ δ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι, Soph. Aj. 843. A κοιμάω.

Κοιμιστὴς, οῦ, ὁ, ſopitor. A κοιμίζω.

Κοινεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ſunt communes omnibus mulieres, lupanar. A κοινός.

Κοινῇ, *Adv.* communiter, in commune. Ab eod.

Κοινοβιακὸς, ἡ, ὸν, cœnobiacus. Hinc κοινοβιακοὶ qui non ſolum ſimul habitant, ſed & eodem vitæ genere in univerſum utuntur. A κοινόβιον.

Κοινοβιάρχης, ου, ὁ, cœnobiarcha, abbas. Ex κοινόβιον, & ἄρχων, *princeps*.

Κοινόβιον, ȣ, τὸ, cœnobium, id eſt, vitæ communicatæ ſocietas, communis monachorum habitatio. Ex κοινὸς, & βίος, *vita*.

Κοινόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſors, Ph. Ex iiſd.

Κοινοβιότης, ητος, ἡ, conſortium, Gl. V. A præc.

Κοινοβȣλέω, ῶ, f. ήσω, communiter conſulto, conſilia communico. A κοινοβȣ́λης.

Κοινοβȣ́λης, ὁ, ſenator, Heſ. Ex κοινὸς, & βȣλὴ, *conſilium*.

Κοινοβȣλία, ας, ἡ, commune conſilium, voluntatis communicatio. A κοινοβȣ́λης.

Κοινοβȣ́λιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Κοινογάμια, τὰ, communes & promiſcuæ nuptiæ. Ex κοινὸς, & γάμος, *nuptiæ*.

Κοινογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui communis eſt generis, ut mulus ex aſino & equa. Ex κοινὸς, & γένος, *genus*.

Κοινοδημεὶ, *Adv.* vulgo, publice. Ex κοινὸς, & δῆμος, *populus*.

Κοινοδήμιον, ȣ, τὸ, publicum, Suid. Ex κοινὸς, & δήμιος, *publicus*.

Κοινοδίκαιον, ȣ, τὸ, concilium publicum. Ex κοινὸς, & δίκαιος, *juſtus*.

Κοινοδρομέω, ῶ, pari incitatione communiter decurro. Ex κοινὸς, & δρόμος, *curſus*.

Κοινολαΐτης, ȣ, ὁ, aliquis e vulgo, plebeius. Ex κοινὸς, & λαὸς, *populus*, *plebs*.

Κοινόλεκτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, communem lectum habens. Ex κοινὸς, & λέκτρον, *lectus*.

Κοινολέκτως, *Adv.* vulgari ſermone, communi lingua. Ex κοινὸς, & λεκτὸς, *dictus*.

Κοινολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod κοινόλεκτρος. Ex κοινὸς & λέχος, *lectus*.

Κοινολογέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, aliquid cum aliquo communico. Κοινολογȣ̃νται γὰρ ἀλλήλοις περὶ τῆς κρίσεως, Ariſtot. Ex κοινὸς, & λόγος, *ſermo*.

Κοινολόγημα, ατος, τὸ, colloquium. A κοινολογέομαι.

Κοινολογία, ας, ἡ, collocutio. Ab eod.

Κοινόπλοος, *contr.* κοινόπλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui communis cum aliquo navigatio eſt, navigationis ſocius. Ex κοινὸς, & πλόος, *navigatio*.

Κοινοποιέομαι, ȣ̃μαι, commune facio, communico. Ex κοινὸς, & ποιέω, *facio*.

Κοινόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, communi & ſocio pede iter faciens. Ex κοινὸς, & πȣ̃ς, *pes*.

Κοινοπραγέω, ῶ, f. ήσω, communiter aliquid facio, auxiliatorem & conſortem me præbeo. Ex κοινὸς, & πράττω, *facio*.

Κοινοπραγία, ας, ἡ, conſpiratio, ſocietas in re aliqua peragenda. Ex iiſd.

ΚΟΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, communis, publicus; (2) pervagatus, vulgaris, tralatitius; (3) ſocietate & converſatione gaudens; (4) profanus, impurus, immundus. Hinc & τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, reſpublica, commune commodum.

Κοινότης, ητος, ἡ, communitas, participatio; (2) ſocietas; (3) ſimplicitas. A κοινός.

Κοινότοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, communi partu editus. Ex κοινὸς, & τόκος, *partus*.

Κοινοτροφικὸς, ὴ, ὸν, verſans circa communem nutritionis rationem. Ex κοινὸς, & τρέφω, *nutrio*.

Κοινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, communem cum alio mentem, ſ. communem mentis voluntatem habens. Ex κοινὸς, & φρὴν, *mens*.

Κοινοχρησία, ας, ἡ, communis uſus, publica utilitas. Ex κοινὸς, & χρῆσις, *uſus*.

Κοινόω, ῶ, f. ώσω, communico, impertio, participem facio; (2) confero cum aliquo, communico cum aliquo; (3) inquino, polluo. Φέρε, κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς, Eur. Iph. in Au. 44. Κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον, Act. 21, 28. Συμφορὰν θέλω κοινȣμένη τήνδ', ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς, Eur. Ion. 895. A κοινός.

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, ſocius; ſociatus, conjunctus, copulatus, Ph. Ab eod.

Κοινωνέω, ῶ, f. ήσω, in communionem venio, commune aliquid habeo, particeps ſum, communico; (2) ſacræ cœnæ particeps fio, ad ſacram cœnam accedo; (3) ad S. cœnam admitto; (4) ſacram cœnam alicui miniſtro. Ἐγὼ δ' καὐτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης, Eur. Med. 302. Ἵνα αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμὸν, Ariſt. Nub. 197. Οὐχ ἑκȣ̃σα τῷ δ' ἐκοινώθην λέχει, Eur. Andr. 38. A κοινωνός.

Κοινώνημα, ατος, τὸ, commercium, communicatio, ſocietas. A κοινωνέω.

Κοινωνητικὸς, ὴ, ὸν, ſocietatis amans. Ab eod.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, communitas, conſortium, ſocietas, communicatio, participatio; (2) beneficentia, eleemoſyna, officium caritatis; (3) ſacra cœna. A κοινωνός.

Κοινωνικὸς, ὴ, ὸν, communis, communionis, ſ. ſocietatis amans; (2) facilis ad communicandum, liberalis; (3) ad communionem pertinens; (4) qui ad S. cœnam admittitur, non excommunicatus. Ab eod.

Κοινωνοποιέω, ῶ, communico, ſocio, Gl. V. Ex κοινωνὸς, & ποιέω, *facio*.

Κοινωνὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, cui alicujus rei cum alio eſt communitas, ſocius, particeps. A κοινός.

Κοινῶς, *Adv.* communiter, vulgo, in commune, ſimul, una, publice, uno animo. A κοινός.

Κοινωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, communem adferens utilitatem reipublicæ, omnibus utilis. Ex κοινὸς, & ὠφελέω, *proſum*.

Κοινωφελία, ας, ἡ, communis utilitas. A præc.

Κοινωφέλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex κοινὸς, & ὠφέλιμος, *utilis*.

ΚΟ'ΙΞ, ικος, ὁ, Coix, ſpecies plantæ; (2) vas farinarium ex arborum corticibus contextum.

Κοιογένεια, ας, ἡ, Cœo genita, Latona. Ex Κοῖος, & γείνομαι, *naſcor*.

Κοιρανέω, ῶ, f. ήσω, dominor, impero, principis, imperatoris, domini partibus fungor, principatum obtineo, inſtar principis excello. Οἳ ἐνθάδε κοιρανέȣσι, Odyſſ. 20, 234. A κοίρανος.

Κοιρανίη, ης, ἡ, dominium, imperium. A κοίρανος.

Κοιρανίδης, ȣ, ὁ, idem quod κοίρανος.

Κοιρανικὸς, ὴ, ὸν, imperatorius, principalis. Ab eod.

ΚΟΙ'ΡΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, princeps, imperator, dominus.

ΚΟΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, Cœſyra, femina Athenis, dives, ſed luxu diffluens nimiumque ſe ornans.

Κοισυρόομαι, ȣ̃μαι; κοισυρȣ̃ται, delicate ornatur. A κοισύρα.

Κοιτάω, & κοιτάζω, cubare facio, in lecto colloco; & κοιτάζομαι, ſum in cubili, decumbo, cubo. Ἔγρεσθε, τί μέλλετε κοιτᾶν; Eur. Rheſ. 531. A κοίτη.

Κοιταῖος, αία, αῖον, qui lectum petit, qui it cubitum. Hinc τὸ κοιταῖον, ȣ, luſtrum ferarum. Ab eod.

Κοιτασία, ας, ἡ, concubitus. A κοιτάζομαι.

ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ, cubile, lectus; (2) concubitus; (3) ipſum cubandi tempus; (4) ciſta. A κοίτη.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, lectulus; (2) parva ciſta, arcula, capſula; (3) capſa veſtiaria, κοιτίδες, cunæ, Gl. V. A κοίτη.

Κοῖτος, ȣ, ὁ, idem quod κοίτη; (2) dormitio, ſomnus; (3) piſciculus quidam fluviatilis ſub ſaxis latens. Ab eod.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, locus domus, ubi ſunt cubilia, cubiculum, cubile. Ab eod.

Κοιτωνὶς, ίδος, ἡ, parvum cubiculum. A κοιτών.

Κοιτωνίσκος, ȣ, ὁ, idem; (2) parvus lectus, lectulus. Dim. ab eod.

Κοιτωνίτης, ȣ, ὁ, cubicularius, Gl. V. Ab eod.

Κόκκαλος, ȣ, ὁ, ſtrobilus, nucleus nucis pineæ. A κόκκος.

Κοκκίζω, f. ίσω, grana ſeu acinos eximo. Ab eod,

Κοκκινοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cocco tinctus. Ex κόκκινος, & βάπτω, *tingo*.

Κόκκινος, ίνη, ινον, coccinus, coccineus, cocco tinctus. Ab eod.

Κοκκίον, ȣ, τὸ, pilula. Dim. ab eod.

Κοκκοθραύστης, ȣ, ὁ, avis quædam, Heſ. Ex κόκκος, & θραύω, *frango*, a frangendis baccis.

ΚΟ'ΚΚΟΣ, ȣ, ὁ, granum pomorum & ſimilium, bacca; (2) pilula apud medicos; (3) granum ilicis arboris rubens, quo punicea inficiuntur; (4) ἡ, frutex ſurculoſus, cui grana adhærent, quibus tinctores utuntur.

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, vel κοκύαι, ῶν, avi & majores, Heſ.

Κοκκύζω, f. ύσω, coccvzo, canto ut cuculus; (2) ut gallus gallinaceus. Ἐκόκκυζον, ὃ μόνον μοι τότε δυνατὸν ἦν, Luc. A κόκκυξ.

Κοκκυμηλέα, ας, ἡ, prunus. Ex κόκκυξ, & μηλέα, *malus*, *arbor*.

Κοκκύμηλον, ȣ, τὸ, prunum. Ex κόκκυξ, & μῆλον, *malum*.

Κοκκύμηλος, ȣ, ἡ, prunus, Gl. V.

Κοκκυμηλὼν, ῶνος, ὁ, prunetum, Gl. V. A præc.

ΚΟ'ΚΚΥΞ, υγος, ὁ, coccyx, cuculus, avis clamans κόκκυ, cuccu; (2) piſcis quidam; (3) groſſus caprifici arboris; (4) galea, galerus; (5) collis; (6) herba quædam; (7) os in imo ſacri oſſis.

Κόκκων, ωνος, ὁ, granum Cnidium, granum mali Punici. A κόκκος.

Κοκκωτὸν, baccatum, granitum, Ph. quaſi a κοκκόω, grano, unde granatus.

Κοκύαι, vide κοκκύαι.

ΚΟ'ΛΑ, ης, ἡ, venter, Dat. plur. τοῖς κόλαις, Suid. At τὰ κόλα, Heſ. oſſa, membra.

Κολαβεῖν, buccellam devorare, deglutire. A κόλαβος.

Κόλαβος, ȣ, ὁ, offula, buccea parva. A κόλον, *cibus*.

Κολαβρεύεσθαι, ſaltare, quaſi ex κόλα, & ἁβρός.

Κολαβρίζειν, laſcive ſaltare, Heſ. A κόλαβρος.

Κολαβρίζεσθαι, infamari, abjici, contemni, Suid.

Κολαβρισμὸς, ȣ̃, ὁ, laſciva ſaltatio. A κολαβρίζω.

ΚΟ'ΛΑΒΡΟΣ, ȣ, ἡ, porcellus; (2) cantio quædam laſciva, qua κολαβρίζοντες utebantur.

Κνισσηρὸς, vel κνισηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab iiſd.

Κνισσοδιώκτης, ȣ, ὁ, qui nidorem ſectatur. Ex κνίσσα, & διώκτης, *ſectator*.

Κνισσοκόλαξ, ακος, ὁ, qui nidoris ſeu pinguedinis fruendæ cauſa adulatur, paraſitus. Ex κνίσσα & κόλαξ, *adulator*.

Κνισσολοιχία, vel κνισολοιχία, ας, ἡ, guloſitas, qua quis rebus pinguibus lingendis inhiat; (2) guloſitas quævis, liguritio. A κνισσολοιχὸς, vel κνισολοιχός.

Κνισολοιχὸς, vel κνισσολοιχὸς, ἡ, ὸν, luguguritor, guloſus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus rebus lambendis inhiat. Ex κνίσσα, & λείχω, *lambo*.

Κνισσότερος, ȣ, ὁ, nidoris appetentior, guloſior, quaſi a κνισσὸς, quod eſſet *liguritor, guloſus*.

Κνισσόω, vel κνισόω, ῶ, f. ώσω, nidore inficio, nidore repleo; (2) fumigo; (3) in fumum redigo. A κνίσσα, vel κνίσα.

Κνισσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nidoroſus, nidore plenus, nidorem referens. A κνίσσα.

Κνιϛὸς, ἡ, ὸν, conciſus, abraſus. A κνίζω.

Κνίφος, εος, τὸ, urtica, apud Heſ.

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex. A κνάω.

Κνοὴ, ῆς, ἡ, ſtrepitus axis, rotæ, vel pedum, Heſ.

Κνόος *contr.* κνȣ̃ς, ȣ̃, ὁ, idem. Heſ.

ΚΝΥ͂, res minima.

Κνύζα, ας, ἡ, ſcabies, prurigo; (2) conyza, cunilago. A κνύζω.

Κνυζάομαι, ῶμαι, gannio, proprie ut canis queribundum ululatum edens; (2) gannio queribunde & adulatorie; (3) vagio. A κνύζα.

Κνυζάω, & κνυζέω, ῶ, gannio. Ab eod.

Κνυζηθμὸς, ȣ̃, ὁ, gannitus canis adulatorius & queribundus; (2) ploratus ſeu vagitus infantis; (3) rugitus. A κνυζάω.

Κνύζημα, ατος, τὸ, vagitus. Ab eod.

Κνύζομαι, lamentabiliter & gemibunde gannio ſeu ululo. A κνύζα.

Κνυζόω, ῶ, f. ώσω, ſcabie infeſto ſeu deturpo; (2) deturpo, deformo. Ab eod.

Κνύζω, rado, ſcalpo; apud Hippocr. ἔκνυξεν, a. 1. Dor. ſonuit; item gannio. A κνύω.

Κνῦμα, ατος, τὸ, ſcalptura. A κνύω.

Κνύος, εος, τὸ, ſcabies, prurigo; (2) perditio, corruptio. Ab eod.

Κνύω, f. ύσω, rado, ſcalpo. Ὅυτος πόθεν μ' ἔκνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν, Ariſt. Θεσμ. 488. A κνάω.

ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, bellua, Ph.

Κνώδων, οντος, ὁ, mucro, cuſpis ſeu acies gladii; (2) dentale in venabulo, quod hominem a læſione apri tuetur. Ab ὀδȣ̀ς, *dens*.

Κνώσσω, profunde dormio; (2) cubo; (3) ſterto. Ex κενὸς, i. e. ἀργὸς, *otioſus*, & ὄσσε, *oculi*, quoniam oculi inter dormiendum ſunt otioſi.

Κνὼψ, ωπὸς, ὁ ϗ ἡ, cæcus, Suid. At apud Nicandrum κνώπεσσι, quod eſt pro κνωψὶ, Schol. exponit φαλαγγίοις. Ex κενὸς, *vacuus*, & ὢψ, *oculus*, *viſus*.

ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, ſtolidus, amens.

ΚΟΑ`Ξ, vox ranæ clamantis.

Κοάω, ῶ, audio; κοᾶ, audis.

Κοβαλεία, ας, ἡ, impoſtura, quæ fit joco, deceptio ludicri ſpeciem habens; (2) adulatio doloſa hominis improbi. A κοβαλεύω.

Κοβαλεύω, decipio, impono, ſum κόβαλος. A κόβαλος.

Κοβαλία, ίας, ἡ, idem quod κοβαλεία. Ab eod.

Κοβαλίκευμα, ατος, τὸ, deceptio, impoſtura, verſutia; (2) aſtutum & doloſum facinus. A κοβαλικεύω.

Κοβαλικεύω, f. εύσω, idem quod κοβαλεύω.

ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, vafer, maleficus, blaterator, adulator, impoſtor, deceptor. Cobalus, dæmon quidam.

ΚΟ'ΒΕΙΡΟΣ, ridiculus, ſcurra, dicax, convitiator, Heſ.

Κόγγρος, ȣ, ὁ, conger. A γόγγρος.

Κογχάριον, ȣ, τὸ, parva concha ſ. cochlea. Dim. a κόγχη.

ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, concha, oſtreum marinum & aquatile; (2) menſura conchæ capacitatem æquans; (3) vaſculum in modum conchæ concavum; (4) oculi cavitas.

Κογχίον, ȣ, τὸ, conchula. Dim. a κόγχη.

Κογχίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, conchites, lapis. Ab eod.

Κόγχος, ȣ, ὁ, vel ἡ, idem quod κόγχη.

Κογχύλη, ης, ἡ, oſtreum, ſ. purpura, murex. A κόγχη.

Κογχυλευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui conchylia venatur, conchyliarius. Quaſi a κογχυλεύω, quod eſſet conchylia capio.

Κογχύλιον, ȣ, τὸ, conchylium, concha, murex; (2) conchæ genus, menſæ æque ac veſtibus inficiendis aptum; (3) lana ſ. veſtis conchylii cruore infecta; (4) teſta oſtrei. A κογχύλη.

Κογχυλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, conchyliatus, conchylii formam referens. A κογχύλιον.

Κογχυλιωτὸς, ἡ, ὸν, muricatus, Gl. V. quaſi a κογχυλιόω, quod eſt a κογχύλιον.

Κοδομεῖον, ȣ, τὸ, inſtrumentum, quo ad frigendum hordeum utebantur veteres. A κοδομεύς.

Κοδομεὺς, έως, ὁ, qui hordeum frigit & torret. A κοδομεύω.

Κοδομεύτρια, ας, ἡ, quæ hordeum frigit ac torret. Ab eod.

ΚΟΔΟΜΕΥ'Ω, hordeum frigo ac torreo; (2) in furno vel aliquo vaſe frigo, Heſ.

Κοδράντης, ȣ, ὁ, quadrans, ſ. quarta pars aſſis. Vox Latina.

Κοέω, ῶ, intelligo, ſentio. A νοέω.

ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, ȣ, ὁ, cothurnus, calceamentum utrique pedi & utrique ſexui aptum.

Κοθȣ̃ρις, vulpes, Heſ. Ex κεύθω, & ȣ̓ρὰ, *cauda*.

Κόθȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caudam abſcondens; (2) fucus, quia aculeum abſcondit. Ex iiſd.

ΚΟΙ͂, vox grunnientium porcellorum, apud Ariſtoph.

Κοΐζω, f. ίξω, grunnio, apud Ariſt. A κοί.

Κοικύλλειν, circumſpectare, apud Ariſtophan. Θεσμ. 859. ubi alii aliter.

Κοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, cavum reddo; curvo. Κοιλανεῖ δόμȣς, Lyc. 772. A κοῖλος.

Κοίλανσις, εως, ἡ, excavatio; (2) concavitas. A κοιλαίνω.

Κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis cava, convallis, caverna, Ph. κοιλάδες, cavernæ, Ph. A A κοῖλος.

Κοιλέμβολον, ȣ, τὸ, acies cava; aciei quidam modus, cum duplicis phalangis poſteriora cornua conjuncta ſunt, ſed anteriora disjuncta. Ex κοῖλος, & ἐμβολὴ, *aggreſſio*.

ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, venter, alvus, ventriculus.

Κοιλιακὸς, ἡ, ὸν, cœliacus, alvinus, qui excrementa ſemicocta & fluida ſubito reddit. A κοιλία.

Κοιλίδιον, ȣ, τὸ, ventriculus. Dim. a κοιλία.

Κοιλιοδαίμων, cui venter Deus eſt, qui in gula & ventre ſummum bonum ponit. Ex κοιλία, & δαίμων, *dæmon*.

Κοιλιόδεσμος, ȣ, ὁ, ventrale, vinculum, quo venter revincitur. Ex κολία, & δεσμὸς, *vinculum*.

Κοιλιόδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ventris ſervus, ventri deditus. Ex κοιλία, & δȣ̃λος, *ſervus*.

Κοιλιολυσία, ίας, ἡ, ventris ſolutio ſ. reſolutio. Ex κοιλία, & λύσις, *ſolutio*.

Κοιλιοπώλης, ȣ, ὁ, qui vendit ventres & omaſa. Ex κοιλία, & πώλης, *venditor*.

Κοιλιώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, ventroſus, ventris ſpeciem habens. A κοιλία.

ΚΟΙ͂ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, cavus, concavus. Hinc τὸ κοῖλον, ȣ, cavitas, & τὰ κοῖλα, ων, ilia, cava lateris.

Κοιλοϛαθμέω, ῶ, f. ήσω, fornico, camero, laqueo, contigno. A ſeq.

Κοιλόϛαθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cava habens ſtabula, i. e. ſtabula fornicata. Ex κοῖλος, & ϛαθμὸς, *ſtabulum*.

Κοιλοϛομία, ας, ἡ, vitium, quo vox velut in ſpecu obſcuratur, & quaſi in receſſu auditur. A κοιλόϛομος.

Κοιλόϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cavo ore loquitur. Ex κοῖλος, & ϛόμα, *os*.

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, Cœloſyria, regio Aſiæ. Ex κοῖλος, & Συρία, *Syria*.

Κοιλότης, ητος, ἡ, cavitas, concavitas. A κοῖλος.

Κοιλοφθαλμιάω, ῶ, cavis oculis ſum, oculi mihi ſubſidunt. A κοιλόφθαλμος.

Κοιλοφθαλμία, ίας, ἡ, oculorum cavitas. Ab eod.

Κοιλόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cavis eſt oculis, cujus oculi ſubſidunt. Ex κοῖλος, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Κοιλόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, concava folia habens. Ex κοῖλος, & φύλλον, *folium*.

Κοιλόω, ώσω, cavo, Gl. V. A κοῖλος.

Κοίλωμα, ατος, τὸ, cavum, cavitas; (2) ulcus in cornea tunica oculi. A κοιλόω.

Κοιλῶπις, ἡ, cava adſpectu, Suid. A κοιλωπός.

Κοιλωπὸς, ȣ̃, ὁ, cavus adſpectu. Ex κοῖλος, & ὢψ, *vultus*.

ΚΟΙΜΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, facio dormire, ſopio; (2) in lecto colloco; κοιμάομαι, ῶμαι, cubo dormiendi gratia; (3) dormio, obdormio; (4) morior, κεκοιμημένοι, mortui, p. part. κοιμηθεὶς, ſopitus, a. 1. Φύλλον τί μοι πάρεϛιν, ᾧ μάλιϛ' ἀεὶ κοιμῶ τόδ' ἕλκος, mitigem, Soph. Phil. 650. Ἱερὸν ὕπνον κοιμᾶται, Epigr. Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, Joann. 11, 11.

Κοίμημα, ατος, τὸ, dormitio. A κοιμάω.

Κοίμησις, εως, ἡ, dormitio; (2) mors, obitus. Ab eod.

Κοιμητήριον, ȣ, τὸ, cœmeterium, locus, in quo dormitur; (2) locus, in quo humana corpora mortua jacent, ſ. humantur. Ab eod.

Κοιμίζω, f. ίσω, dormire facio, ſomnum induco, ſopio. Καλῶ δ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι, Soph. Aj. 843. A κοιμάω.

Κοιμιϛὴς, ȣ̃, ὁ, ſopitor. A κοιμίζω.

Κοινεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo ſunt communes omnibus mulieres, lupanar. A κοινός.

Κοινῇ, *Adv.* communiter, in commune. Ab eod.

Κοινοβιακὸς, ἡ, ὸν, cœnobiacus. Hinc κοινοβιακοὶ qui non ſolum ſimul habitant, ſed & eodem vitæ genere in univerſum utuntur. A κοινόβιον.

Κοινοβιάρχης, ȣ, ὁ, cœnobiarcha, abbas. Ex κοινόβιον, & ἄρχων, *princeps*.

Κοινόβιον, ου, τὸ, cœnobium, id eſt, vitæ communicatæ ſocietas, communis monachorum habitatio. Ex κοινὸς, & βίος, *vita*.

Κοινόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſors, Ph. Ex iiſd.

Κοινοβιότης, ητος, ἡ, conſortium, Gl. V. A præc.

Κοινοβουλέω, ῶ, f. ήσω, communiter conſulto, conſilia communico. A κοινοβούλης.

Κοινοβούλης, ὁ, ſenator, Heſ. Ex κοινὸς, & βουλὴ, *conſilium*.

Κοινοβουλία, ας, ἡ, commune conſilium, voluntatis communicatio. A κοινοβούλης.

Κοινοβούλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κοινογάμια, τὰ, communes & promiſcuæ nuptiæ. Ex κοινὸς, & γάμος, *nuptiæ*.

Κοινογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui communis eſt generis, ut mulus ex aſino & equa. Ex κοινὸς, & γένος, *genus*.

Κοινοδημεὶ, *Adv.* vulgo, publice. Ex κοινὸς, & δῆμος, *populus*.

Κοινοδήμιον, ου, τὸ, publicum, Suid. Ex κοινὸς, & δήμιος, *publicus*.

Κοινοδίκαιον, ου, τὸ, concilium publicum. Ex κοινὸς, & δίκαιος, *juſtus*.

Κοινοδρομέω, ῶ, pari incitatione communiter decurro. Ex κοινὸς, & δρόμος, *curſus*.

Κοινολαΐτης, ου, ὁ, aliquis e vulgo, plebeius. Ex κοινὸς, & λαὸς, *populus*, *plebs*.

Κοινόλεκτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, communem lectum habens. Ex κοινὸς, & λέκτρον, *lectus*.

Κοινολέκτως, *Adv.* vulgari ſermone, communi lingua. Ex κοινὸς, & λεκτὸς, *dictus*.

Κοινολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod κοινόλεκτρος. Ex κοινὸς, & λέχος, *lectus*.

Κοινολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, aliquid cum aliquo communico. Κοινολογοῦνται γὰρ ἀλλήλοις περὶ τῆς κρίσεως, Ariſtot. Ex κοινὸς, & λόγος, *ſermo*.

Κοινολόγημα, ατος, τὸ, colloquium. A κοινολογέομαι.

Κοινολογία, ας, ἡ, collocutio. Ab eod.

Κοινόπλοος, *contr.* κοινόπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, cui communis cum aliquo navigatio eſt, navigationis ſocius. Ex κοινὸς, & πλόος, *navigatio*.

Κοινοποιέομαι, οῦμαι, commune facio, communico. Ex κοινὸς, & ποιέω, *facio*.

Κοινόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, communi & ſocio pede iter faciens. Ex κοινὸς, & πούς, *pes*.

Κοινοπραγέω, ῶ, f. ήσω, communiter aliquid facio, auxiliatorem & conſortem me præbeo. Ex κοινὸς, & πράττω, *facio*.

Κοινοπραγία, ας, ἡ, conſpiratio, ſocietas in re aliqua peragenda. Ex iiſd.

ΚΟΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, communis, publicus; (2) pervagatus, vulgaris, tralatitius; (3) ſocietate & converſatione gaudens; (4) profanus, impurus, immundus. Hinc & τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, reſpublica, commune commodum.

Κοινότης, ητος, ἡ, communitas, participatio; (2) ſocietas; (3) ſimplicitas. A κοινός.

Κοινότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, communi partu editus. Ex κοινὸς, & τόκος, *partus*.

Κοινοτροφικὸς, ὴ, ὸν, verſans circa communem nutritionis rationem. Ex κοινὸς, & τρέφω, *nutrio*.

Κοινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, communem cum alio mentem, ſ. communem mentis voluntatem habens. Ex κοινὸς, & φρὴν, *mens*.

Κοινοχρησία, ας, ἡ, communis uſus, publica utilitas. Ex κοινὸς, & χρῆσις, *uſus*.

Κοινόω, ῶ, f. ώσω, communico, impertio, participem facio; (2) confero cum aliquo, communico cum aliquo; (3) inquino, polluo. Φέρε, κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς, Eur. Iph. in Au. 44. Κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον, Act. 21, 28. Συμφορὰν θέλω κοινουμένη τήνδ', ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς, Eur. Ion. 895. A κοινός.

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, ſocius; ſociatus, conjunctus, copulatus, Ph. Ab eod.

Κοινωνέω, ῶ, f. ήσω, in communionem venio, commune aliquid habeo, particeps ſum, communico; (2) ſacræ cœnæ particeps fio, ad ſacram cœnam accedo; (3) ad S. cœnam admitto; (4) ſacram cœnam alicui miniſtro. Ἐγὼ δὲ καὐτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης, Eur. Med. 302. Ἵνα αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμὸν, Ariſt. Nub. 197. Οὐχ ἑκοῦσα τῷ δ' ἐκοινώθην λέχει, Eur. Andr. 38. A κοινωνός.

Κοινώνημα, ατος, τὸ, commercium, communicatio, ſocietas. A κοινωνέω.

Κοινωνητικὸς, ὴ, ὸν, ſocietatis amans. Ab eod.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, communitas, conſortium, ſocietas, communicatio, participatio; (2) beneficentia, eleemoſyna, officium caritatis; (3) ſacra cœna. A κοινωνός.

Κοινωνικὸς, ὴ, ὸν, communis, communionis, ſ. ſocietatis amans; (2) facilis ad communicandum, liberalis; (3) ad communionem pertinens; (4) qui ad S. cœnam admittitur, non excommunicatus. Ab eod.

Κοινωνοποιέω, ῶ, communico, ſocio, Gl. V. Ex κοινωνὸς, & ποιέω, *facio*.

Κοινωνὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, cui alicujus rei cum alio eſt communitas, ſocius, particeps. A κοινός.

Κοινῶς, *Adv.* communiter, vulgo, in commune, ſimul, una, publice, uno animo. A κοινός.

Κοινωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, communem adferens utilitatem reipublicæ, omnibus utilis. Ex κοινὸς, & ὠφελέω, *proſum*.

Κοινωφελία, ας, ἡ, communis utilitas. A præc.

Κοινωφέλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex κοινὸς, & ὠφέλιμος, *utilis*.

ΚΟ'ΙΞ, ικος, ὁ, Coix, ſpecies plantæ; (2) vas farinarium ex arborum corticibus contextum.

Κοιογένεια, ας, ἡ, Cœo genita, Latona. Ex Κοῖος, & γείνομαι, *naſcor*.

Κοιρανέω, ῶ, f. ήσω, dominor, impero, principis, imperatoris, domini partibus fungor, principatum obtineo, inſtar principis excello. Οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσι, Odyſſ. 20, 234. A κοίρανος.

Κοιρανίη, ης, ἡ, dominium, imperium. A κοίρανος.

Κοιρανίδης, ου, ὁ, idem quod κοίρανος.

Κοιρανικὸς, ὴ, ὸν, imperatorius, principalis. Ab eod.

ΚΟΙ'ΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, princeps, imperator, dominus.

ΚΟΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, Cœſyra, femina Athenis, dives, ſed luxu diffluens nimiumque ſe ornans.

Κοισυρόομαι, οῦμαι; κοισυροῦται, delicate ornatur. A κοισύρα.

Κοιτάω, & κοιτάζω, cubare facio, in lecto colloco; & κοιτάζομαι, ſum in cubili, decumbo, cubo. Ἔγρεσθε, τί μέλλετε κοιτᾶν; Eur. Rheſ. 531. A κοίτη.

Κοιταῖος, αία, αῖον, qui lectum petit, qui it cubitum. Hinc τὸ κοιταῖον, ου, luſtrum ferarum. Ab eod.

Κοιτασία, ας, ἡ, concubitus. A κοιτάζομαι.

ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ, cubile, lectus; (2) concubitus; (3) ipſum cubandi tempus; (4) ciſta. A κοίτη.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, lectulus; (2) parva ciſta, arcula, capſula; (3) capſa veſtiaria, κοιτίδες, cunæ, Gl. V. A κοίτη.

Κοῖτος, ου, ὁ, idem quod κοίτη; (2) dormitio, ſomnus; (3) piſciculus quidam fluviatilis ſub ſaxis latens. Ab eod.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, locus domus, ubi ſunt cubilia, cubiculum, cubile. Ab eod.

Κοιτωνὶς, ίδος, ἡ, parvum cubiculum. A κοιτών.

Κοιτωνίσκος, ου, ὁ, idem; (2) parvus lectus, lectulus. Dim. ab eod.

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicularius, Gl. V. Ab eod.

Κόκκαλος, ου, ὁ, ſtrobilus, nucleus nucis pineæ. A κόκκος.

Κοκκίζω, f. ίσω, grana ſeu acinos eximo. Ab eod,

Κοκκινοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cocco tinctus. Ex κόκκινος, & βάπτω, *tingo*.

Κόκκινος, ίνη, ινον, coccinus, coccineus, cocco tinctus. Ab eod.

Κοκκίον, ου, τὸ, pilula. Dim. ab eod.

Κοκκοθραύστης, ου, ὁ, avis quædam, Heſ. Ex κόκκος, & θραύω, *frango*, a frangendis baccis.

ΚΟ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, granum pomorum & ſimilium, bacca; (2) pilula apud medicos; (3) granum ilicis arboris rubens, quo punicea inficiuntur; (4) ἡ, frutex ſurculoſus, cui grana adhærent, quibus tinctores utuntur.

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, vel κοκύαι, ῶν, avi & majores, Heſ.

Κοκκύζω, f. ύσω, coccyzo, canto ut cuculus; (2) ut gallus gallinaceus. Ἐκόκκυζον, ὃ μόνον μοι τότε δυνατὸν ἦν, Luc. A κόκκυξ.

Κοκκυμηλέα, ας, ἡ, prunus. Ex κόκκυξ, & μηλέα, *malus*, *arbor*.

Κοκκύμηλον, ου, τὸ, prunum. Ex κόκκυξ, & μῆλον, *malum*.

Κοκκύμηλος, ου, ἡ, prunus, Gl. V.

Κοκκυμηλὼν, ῶνος, ὁ, prunetum, Gl. V. A præc.

ΚΟ'ΚΚΥΞ, υγος, ὁ, coccyx, cuculus, avis clamans κόκκυ, cuccu; (2) piſcis quidam; (3) groſſus caprifici arboris; (4) galea, galerus; (5) collis; (6) herba quædam; (7) os in imo ſacri oſſis.

Κόκκων, ωνος, ὁ, granum Cnidium, granum mali Punici. A κόκκος.

Κοκκωτὸν, baccatum, granitum, Ph. quaſi a κοκκόω, grano, unde granatus.

Κοκύαι, vide κοκκύαι.

ΚΟ'ΛΑ, ης, ἡ, venter, Dat. plur. ταῖς κόλαις, Suid. At τὰ κόλα, Heſ. oſſa, membra.

Κολαβεῖν, buccellam devorare, deglutire. A κόλαβος.

Κόλαβος, ου, ὁ, offula, buccea parva. A κόλον, *cibus*.

Κολαβρεύεσθαι, ſaltare, quaſi ex κόλα, & ἁβρός.

Κολαβρίζειν, laſcive ſaltare, Heſ. A κόλαβρος.

Κολαβρίζεσθαι, infamari, abjici, contemnis, Suid.

Κολαβρισμὸς, οῦ, ὁ, laſciva ſaltatio. A κολαβρίζω.

ΚΟ'ΛΑΒΡΟΣ, ου, ἡ, porcellus; (2) cantio quædam laſciva, qua κολαβρίζοντες utebantur.

ΚΟΛΑ´ΖΩ, f. άσω, punio, caſtigo; (2) reprimo, coërceo, moderor, fræno; κεκολασμένος, perf. paſſ. punitus. Ὅτ' ȣ̓δὲ κολάσ' ἔξεϛί μοι τȣ̀ς οἰκέτας, Ariſt. Nub. 7. Παραινῶ τȣ̃τον κολάσαι τ̀ ἄνδρα, id. Θεσμ. 461. Δέννοις κολασθεὶς, Lyc. 777. Πῶς κολάσονται αὐτȣ̀ς, Act. 4, 21.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, adſentatio, blandimentum, illecebræ. A κολακεύω.

Κολάκευμα, ατος, τὸ, adulatio, lenocinium. Ab eod.

Κολακευτέος, έα, έον, cui blandiendum eſt. Ab eod.

Κολακευτὴς, ȣ̃, ὁ, blandus, Gl. V. A κολακεύω.

Κολακευτικὸς, ὴ, ὸν, adulatorius, adſentatorius, adulandi peritus. Ab eod.

Κολακευτικῶς, *Adv.* adſentatorum more, adulatorie. A κολακευτικός.

Κολακεύω, f. εύσω, adulor, adſentor, adulationibus capio vel decipio; κολακευθεὶς, a. 1. paſſ. blanditiis tentatus. Κολακεύειν τινα, Xen. A κόλαξ.

Κολακικὸς, ὴ, ὸν, adulatorius, adſentatorius; (2) adulandi peritus, peritus adſentator. Ab eod.

Κολακικῶς, adſentatorie, adulatorie. A præc.

Κολακὶς, ίδος, ἡ, adſentatrix. Κολακίδες dicebantur mulierculæ quædam in aulis regum & principum, quæ reginis currum aſcendentibus aut de curru deſcendentibus dorſum ſcalæ loco ſubjiciebant.

ΚΟ´ΛΑΞ, ακος, ὁ, adulator, adſentator; (2) paraſitus.

Κολαπτὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum lapicidarum, malleo ſimile, ſed roſtratum; ſcalprum. A κολάπτω.

ΚΟΛΑ´ΠΤΩ, f. ψω, tundo, tundendo excavo, incido, ſcalpo, ſculpo; κεκολαμμένος, perf. paſſ. excavatus, ſculptus. Τὸ ἧπαρ κολάπτειν, Luc. τὰ ὄμματα, Ariſtot.

ΚΟ´ΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, animal ululæ inimicum.

Κόλασις, εως, ἡ, punitio, caſtigatio, ſupplicium; (2) amputatio arborum luxuriantium. A κολάζω.

Κόλασμα, ατος, τὸ, pœna, vel quod pœnæ loco infligitur. Ab eod.

Κολασμὸς, ȣ, ὁ, pœnæ inflictio, punitio; (2) moderatio, refrænatio. Ab eod.

Κολαϛήριον, ȣ, τὸ, locus ſupplicii, locus, ubi ſontes torquentur; (2) inſtrumentum aptum ad pœnas inferendas; (3) carcer; (4) ipſa pœna. Gl. V. κολαϛήριον, carnificina. Ab eod.

Κολαϛήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aptus ad infligendas pœnas. Ab eod.

Κολαϛὴς, ȣ̃, ὁ, punitor, caſtigator; (2) vindex, ultor; (3) tortor. Ab eod.

Κολαϛικὸς, ὴ, ὸν, q. d. punitorius, pœnas infligens. A κολαϛής.

Κολαφίζω, f. ίσω, alapam alicui infringo, colaphum infligo, Gl. V. κολαφίζειν, depalmare. Ἐκολάφισαν αὐτὸν, Matt. 26, 67. Κολαφιζόμεθα, 1 Cor. 4, 11. A κόλαφος.

Κολάφισμα, ατος, τὸ, plaga colaphi incuſſi; (2) ipſe colaphus, alapa. A κολαφίζω.

Κόλαφος, ȣ, ὁ, colaphus, alapa. A κολάπτω.

Κολεόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus pennæ involucro cruſtaceo, velut vagina, includuntur. Ex κολεὸς, & πτερὸν, *ala*.

ΚΟΛΕΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, vagina, culeus, loculus.

Κολεραὶ ὄϊες, oves glabræ ſeu brevem lanam habentes, apud Ariſtot. Hiſt. An.

ΚΟΛΕΤΡΑ´Ω, ῶ, proculco. Τȣ̃τον δ' εἰλάσειν κολετρῶσ' ἀεὶ, Ariſt. Nub. 552.

Κολίανδρον, coliandrum, Gl. V. Schol. Ariſtoph. κολίανδρον dictum ait τὸ κορίαννον, quod eſt coriandrum.

ΚΟΛΙ´ΑΣ, ȣ, ὁ, piſcis quidam.

ΚΟΛΙΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, avis quædam, galgulus.

ΚΟ´ΛΛΑ, ης, ἡ, gluten, glutinum.

Κολλαβίζω, f. ίσω, impingo; (2) κολλαβίζειν, ludere ludum, quo quidam manibus expanſis oculos tegit ſuos, alius vero, poſtquam eum percuſſit, rogat, utra manu percuſſerit. A κόλλαβος.

Κολλαβισμὸς, ȣ̃, ὁ, luſus κολλαβιζόντων. A κολλαβίζω.

Κόλλαβος, ȣ, ὁ, epitonium chordarum; (2) verticillus lyræ vel chordæ; (3) panis genus. A κόλλοψ.

Κολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino; (2) adjungo firmius; unde κολλάομαι, ῶμαι, adjungo me, adhæreſco. Partic. κολλώμενος, adhærens, qui adglutinatur; κεκολλημένος, perf. paſſ. glutinatus. Ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τ̀ χώρας ἐκείνης, Luc. 15, 15. Κολλήθητι τῷ ἅρματι τȣ́τῳ, Act. 8, 29. τῷ ἀγαθῷ, Rom. 12, 9. A κόλλα.

Κολλήεις, ήεσσα, ῆεν, glutinatus, conglutinatus. Ab eod.

Κόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum. A κολλάω.

Κόλλησις, εως, ἡ, glutinatio, conglutinatio, concinnatura, Gl. V. (2) applicatio cucurbitulæ; (3) Figura rhetorica. A κολλάω.

Κολλητήριον, ȣ, τὸ, glutinatorium. Ab eod.

Κολλητὴς, ȣ̃, ὁ, glutinator; (2) concinnator. Ab eod.

Κολλητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens conglutinandi. Ab eod.

Κολλητὸς, ὴ, ὸν, glutinatus, glutine compactus. Ab eod.

Κολλικοφάγος, qui κόλλικας vorat. Ariſtoph. Comice. Vide ſeq.

Κόλλιξ, ικος, ὁ, panis quidam rotundus; (2) paſtillus. A κόλλοψ.

Κολλομελέω, ῶ, carmina conglutino & concinno; verbum comice factum ab Ariſtoph. Ex κόλλα, & μέλος, *carmen*.

Κολλοπίζω, f. ίσω, claviculis ſ. verticillis intendo. A κόλλοψ.

Κολλοποδιώκτης, ȣ, ὁ, qui pueris exoletis & durioribus inhiat, Euſt. Ex κόλλοψ, & διώκτης, *perſecutor*.

Κολλȣ́ριον, ȣ, τὸ, medicamentum certa forma figuratum, in primis oblongum & teres, quo in fiſtulis introduci poſſet. Vid. κολλύριον.

ΚΟ´ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, corium durius in collis ſ. cervicibus boum aut ovium; (2) puer exoletus & calloſus, ſ. ſupra ætatem libidinans; (3) verticillus in cithara aut lyra, quo chordæ intenduntur.

Κολλυβιϛὴς, ȣ̃, ὁ, trapezita, nummularius, qui nummos aureos argenteoſque minoribus permutat. A κόλλυβος.

Κολλυβιϛικὸς, ὴ, ὸν, ad rem nummulariam pertinens, cambialis. A κολλυβιϛής.

ΚΟ´ΛΛΥΒΟΣ, ȣ, ὁ, vel κόλλυβον, ȣ, τὸ, collybus, genus numiſmatis, cui bovis imago impreſſa erat; (2) permutatio pecuniæ.

ΚΟΛΛΥ´ΡΑ, ας, ἡ, collyra, ſpecies panis, quæ pueris dabatur, fruſtulum panis; (2) panis, qui in cinere coquebatur.

Κολλυρίζω, f. ίσω, opus piſtorium facio, placentas paro. A κολλύρα.

ΚΟΛΛΥ´ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, collyrium, medicamentum oculorum, quod ex ſpodio fiebat, & coloris cinerei erat; (2) quodvis medicamentum oculorum; (3) id, quod adhibebatur ad reſignandas litteras, ne fraus ſentiretur.

Κολλυρὶς, ίδος, ἡ, collyris. Dim a κολλύρα.

ΚΟΛΛΥΡΙ´ΩΝ, ωνος, ὁ, avis quædam

Κολλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, glutinoſus, tenax. A κόλλα.

Κολόβιον, ȣ, τὸ, ſubucula, Gl. V.

Κολοβοανθεῖν, florem minutulum aut ceſſilem gerere. A κολοβοανθής.

Κολοβοανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, minutulum florem habens, minutulum florem edens. Ex κολοβὸς, & ἄνθος, *flos*.

Κολοβόκερκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cauda mutilatus. Ex κολοβὸς, & κέρκος, *cauda*.

Κολοβόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, truncus pedibus, truncatus pedes. Ex κολοβὸς, & πȣ̃ς, *pes*.

Κολοβόῤῥιν, vel κολοβόῤῥις, ινος, ὁ ϗ ἡ, cui naſus præciſus, qui mutilo eſt naſo. Ex κολοβὸς, & ῥιν, *naſus*.

Κολοβὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, mutilus, truncus, recutitus. A κολȣ́ω, *amputo*.

Κολοβόϛαχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, ſpicis truncatus; (2) brevem ferens ſpicam. Ex κολοβὸς, & ϛάχυς, *ſpica*.

Κολοβότης, ητος, ἡ, q, d. decurtatio, qua aliquid curtum, mancum, truncatum, aut mutilum eſt, defectio. A κολοβός.

Κολόβȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cauda truncatus, cui cauda amputata eſt, Heſ. Ex κολοβὸς, & ȣ̓ρὰ, *cauda*.

Κολοβόω, ῶ, f. ώσω, decurto, mutilo, trunco, contraho. Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, Marc. 13, 20. Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, Matt. 24, 22. κολοβωθήσονται, ibid. A κολοβός.

Κολοβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mancus, mutilus, imperfectum aliquod membrum habens. Ab eod.

Κολόβωμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod mutilum aut truncum eſt, quidquid aliquo membro deficit. A κολοβόω.

Κολόβωσις, εως, ἡ, mutilatio, detruncatio, defectus. Ab eod.

Κολοβωτὴς, ȣ̃, ὁ, decurtator, detruncator; (2) qui in pronunciando ultimas ſyllabas ſupprimit. Ab eod.

Κολοιᾶν, dicuntur graculi clamantes, Pollux. A κολοιός.

ΚΟΛΟΙΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, graculus, monedula, parva cornix.

Κολοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, graculo ſimilis, ad graculos proxime accedens. A κολοιός.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ´Α, ας, ἡ, faba Ægyptia, colocaſia; (2) ejus fabæ radix.

Κολοκάσιον, ȣ, τὸ, idem.

Κολόκυμα, ατος, τὸ, fluctus ſurdus, qui nullo agitante vento tollitur, vel nullum agitatis lapillis ſtrepitum edit; aliis fluctus magnus. Ex κολοβὸν, i. e. κȣφὸν, vel κόλον, & κῦμα, *fluctus*.

ΚΟΛΟ´ΚΥΝΘΑ, κολοκύνθη, & κολοκύντη, ης, ἡ, cucurbita.

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, cucurbita caprina, cucurbita Alexandrina, cucumer amarus. A κολόκυνθα.

Κολοκύντη, ης, ἡ, vide κολόκυνθα.

Κολοκύντιον, ȣ, τὸ, cucurbitula, parva cucurbita. Dim. a κολοκύντη.

ΚΟ´ΛΟΝ, ȣ, τὸ, cibus; (2) inteſtinum, pro κῶλον.

Κόλος, mutilus, truncatus.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, Coloſſæ, urbs Aſiæ minoris.

Κολοσσαῖος, αία, αῖον, coloſſæus, qui coloſſum æquat, coloſſo par. A κολοσσός.

Κολοσσεὺς, έως, ὁ, Coloſſenſis. A Κολοσσαί.

Κολοσσικὸς, ἡ, ὸν, Coloſſicus. Ab eod.

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, coloſſus, ſtatua ingentis magnitudinis.

Κολοσσουργία, ας, ἡ, coloſſi ſtructura. Ex κολοσσὸς, & ἔργον, *opus*.

Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, ſtrepitus ſarmentorum, quum per terram trahuntur; (2) turba, tumultus. Ex κόλον, *mutilum*, & σύρω, *traho*.

Κολούριον, cauda truncum. Ex Suid. Ab eod.

Κόλουρις, vulpes. Supra κοθοῦρις.

Κόλουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cauda mutilus; (2) circuli duo in doctrina ſphærica, ſecantes ſe mutuo in polis mundi, & per cuncta æquinoctialia & ſolſtitialia tranſeuntes, ita dicti, quod eorum pars, ſ. cauda quaſi, ſemper ſub horizonte lateat. Ex κόλος, & οὐρὰ, *cauda*.

Κόλουσις, εως, ἡ, truncatio, amputatio, decurtatio. A κολούω.

Κόλουσμα, ατος, τὸ, quod decurtatum eſt, fragmentum reciſum & detruncatum, Heſ. Ab eod.

ΚΟ'ΛΟΥΤΤΕ'Α, ας, ἡ, colutea, arbor.

ΚΟΛΟΥ'Ω, f. ούσω, decurto, amputo, trunco, imminuo, retundo. Κολούειν ἀξίωμα, Plut. Τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος, Epigr.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, faſtigium, apex; (2) ſumma manus, finis. Aſiæ min. olim civitas potens.

Κολοφώνιος, ία, ιον, Colophonius.

Κολοφωνία, reſina. Gl. V. Κολοφωνία πίσσα, Colophonia pix. A κολοφών.

Κολπίας, ου, ὁ, ſinuatus. A κόλπος.

Κολπίζω, f. ίσω, ſinuo. Ab eod.

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ου, ὁ, ſinus, gremium.

Κολπόω, ῶ, f. ώσω, in ſinus contraho. A κόλπος.

Κολπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſinuoſus. Ab eod.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, quod ſinuatum eſt, quod ſinuato volumine collectum eſt. A κολπόω.

Κόλπωσις, εως, ἡ, ſinuatio, in ſinum collectio. Ab eod.

Κολπωτὸς, ὴ, ὸν, ſinuatus. Ab eod.

ΚΟ'ΛΥΘΡΟΝ, ου, τὸ, colythrum, plantæ genus.

Κολυμβὰς, άδος, ἡ, urinatrix, natatrix; (2) oliva in muria natans. A κολυμβάω.

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, nato; (2) urinor, aquas ſubeo. Ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾷν, Act. 27, 43.

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, locus, ubi natare poſſumus, piſcina; (2) baptiſterium, baptiſmus. A κολυμβάω.

Κολυμβητὴς, οῦ, τὸ, natator, urinator. Ab eod.

Κολυμβὶς, ίδος, ἡ, urinatrix; (2) avis quædam. Ab eod.

Κόλυμβος, ου, ὁ, urinator; (2) natatio; (3) avis quædam. Ab eod.

ΚΟΛΥΤΤΕ'Α, ας, ἡ, Colytea, arbor.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, Colchium, herba quædam venenata.

ολῳάω, ῶ, tumultuor, do turbas; (2) vociferando perſtrepo, more graculorum garrio. Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῴα, Il. 2, 212. A κολοιός.

ολώνη, ης, ἡ, collis, tumulus, locus editus; (2) montium faſtigium. A κολωνός.

ΟΛΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, idem.

ολῳίον, ου, τὸ, id. quod κολῳὸς, Heſ.

ολῳὸν, ου, τὸ, idem quod κολῳὸς, Heſ.

ολῳὸς, οῦ, ὁ, tumultus, perturbatio. A κολοιὸς, *graculus*, quia graculi gregatim cum magno ſtrepitu ac garritu volant.

Κόμαιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, flavam habens cæſariem. Ex κόμη, & αἶθος, *flamma*.

Κόμαρον, ου, τὸ, fructus arbuti; (2) arbutum. A κόμαρος.

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, arbutus.

Κομαροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui arbutis veſcitur. Ex κόμαρος, & φαγεῖν, *comedere*.

Κομάω, ῶ, ήσω, comatus ſum; comam alo; (2) abundo, ornatus ſum; (3) effero me, glorior & me jacto, magnifice de me ſentio; ſuperbio; κομόωντες, poët. pro κομῶντες, κομάοντες, comantes, part. præſ. κομόωσι, poët. pro κομῶσι, κομάουσι, 3. pl. præſ. ind. ſibi placent, gloriantur. Ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι, 1 Cor. 11, 14. Εἰπέ μοι, ἐπὶ τῷ κομᾷς, καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖς; Ariſt. Veſp. 1306. A κόμη.

Κομβολύτης, ου, ὁ, marſupiorum amputator, Heſ. Ex κόμβος, & λύω, *ſolvo*.

ΚΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, nodus, nodulus.

Κομβόω, ῶ, f. ώσω, nodo, necto, Gl. V. (2) κομβώσασθαι, veſtire, Heſ. A κόμβος.

Κόμβωμα, ατος, τὸ, veſtitus, amictus, Heſ. (2) ornamentum, Suid. A κομβόω.

ΚΟΜΕ'Ω, ῶ, curo, curam gero; (2) nutrio, alo; κομέεσκε, curabat, imperf. Ion. pro ἐκόμεε, ἐκόμει. Κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν, Heſiod. Ἔργ. 622.

ΚΟ'ΜΗ, ης, ἡ, coma, compta cæſaries & curioſius culta hominis; (2) coma, i. e. frondes arboris, herbarum & ſimilium; (3) herba quædam.

Κομήτης, ου, ὁ, comans, comatus, crinitus; ſc. ἀστὴρ, Cometa, ſtella comata. A κομάω.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura, curatio, qua alicujus rei cura geritur; (2) portatus, vectio, vectura; (3) advectio, importatio; (4) acceſſio; (5) recuperatio alicujus rei. A κομίζω.

Κομιδῇ, *Adv.* perquam, valde, admodum, nimis, oppido. Dat. adverb. a κομιδή.

Κομίζω, curo, curam gero, alo, foveo, porto, veho, fero, apporto, adveho, adduco, deduco, effero, datum aut redditum accipio, recupero, reſtituitur mihi; κομίζομαι, curor, portor, accipio, recipio; f. 1. κομίσω, & κομίσομαι, Attice κομιοῦμαι, κομιεῖ, recipies, auferes; κομισθεὶς, a. 1. paſſ. portatus, vectus. Κόμιζε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν, ὡς ἴδω, Soph. Aj. 530. Κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν, Ariſt. Av. 556. Τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχοῦ καλὸν, καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται, Eur. Hipp. 436.

Κομιστὴ, ῆς, ἡ, commeatus, cibus, Heſ. A κομίζω.

Κομιστὴρ, ῆρος, ὁ, portator, bajulus; (2) deductor. Ab eod.

Κομιστὴς, οῦ, ὁ, curator. Ab eod.

Κομίστρια, ας, ἡ, curatrix. A κομιστής.

Κόμιστρον, ου, τὸ, præmium, quod datur portatori. A κομίζω.

Κόμμα, ατος, τὸ, ſegmen, fragmentum; (2) inciſum, inciſio, inciſura; (3) pars periodi; (4) nota, ſ. ſignum, nummo impreſſa. A κόπτω.

Κομματικὸς, ὴ, ὸν, commaticus, commatis & inciſis conſtans, in quo crebra ſunt inciſa ſeu commata. A κόμμα.

Κομματικῶς, *Adv.* ita, ut crebra ſint commata. A κομματικός.

Κομμάτιον, ου, τὸ, parvum ſegmentum. Dim. a κόμμα.

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, gummi. Nomen indecl. (2) *in ſpecie* gummi Arabicum.

Κομμιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, gummoſus; gummi referens. A præc.

Κομμίζειν, gummi ſpeciem præbere. A κόμμι.

Κομμιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, gummoſus, gummi referens. Ab eod.

Κομμὸς, οῦ, ὁ, planctus, plangor. A κόπτομαι, *plango*.

ΚΟΜΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, ornatus nimis accuratus & ſupervacaneus; nitor fucatus & adſcititius, fucus, mangonium.

Κομμόω, ῶ, f. ώσω, ornatum accuratum & ſupervacaneum adhibeo, fuco; unde κομμοῦν, inf. præſ. & κομμῶσαι, a. 1. κομμωθεῖσα, a. 1. paſſ. ornata, A κομμός.

Κόμμωμα, ατος, τὸ, id, quod ad corpus mangonizandum adhibetur; cultus muliebris. A κομμόω.

Κόμμωσις, εως, ἡ, ornatus & cultus corporis ſupervacaneus. Ab eod.

Κομμωτὴς, οῦ, ὁ, qui cultu ſupervacaneo in corpore ornando utitur; mangonizandi corporis artifex; mango. Ab eod.

Κομμωτίζω, f. ίσω, curioſius orno. A κομμωτής.

Κομμωτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad formæ lenocinia; (2) ad cultum crinium comparatus. A κομμόω.

Κομμωτικῶς, *Adv.* compte. A κομμωτικός.

Κομμώτρια, ας, ἡ, ornatrix. A κομμωτής.

Κομμωτρίδιον, ου, τὸ, calamiſtrum ſ. aliud aliquod inſtrumentum aut medicamentum, quo crines ornantur. Ab eod.

Κομοτροφέω, ῶ, f. ήσω, comam alo. Ex κόμη, & τρέφω, *alo*.

Κομπάζω, f. άσω, magnopere me jacto, inſolenter & faſtuoſe me gero; (2) *proprie* ſtrepitum ſ. ſonitum edo. Καὶ σοὶ μὲν, πόσι, γυναῖκ' ἀρίστην ἐστὶ κομπάσαι λαβεῖν, Eur. Alc. 321. Ὡς οὕνεκ' ὄλβῳ μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ, id. Herc. fur. 64. A κόμπος.

Κόμπασμα, ατος, τὸ, id ipſum, quo nos jactamus, efferimus, gloriamur[illegible]A præc.

Κομπασμὸς, οῦ, ὁ, jactatio, ja[illegible]ntia, gloriatio, elatio, inſolentia ve[illegible]orum. A κομπάζω.

Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.

Κομπαστικὸς, ὴ, ὸν, jactans, jactabundus. Ab eod.

Κομπαστικῶς, *Adv.* jactabunde, more eorum, qui ſe jactant. A κομπαστικός.

Κομπέω, ῶ, f. ήσω, crepo, ſtrepo, crepito, edo ſtrepitum, qualem aper acuens ſ. collidens dentes, crepo, jacto, glorior. Τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον, Soph. Aj. 781. Κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος, id. Phil. 835. Ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖς Θεσσαλοῖς εἶναι τόδ', Eur. El. 823. A κόμπος.

Κομπηρὸς, ρὰ, ρὸν, jactans ſe, jactabundus. Ab eod.

Κομπολακέω, inaniter ſtrepo. Hinc imp. ap. Ariſtoph. ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν, at non dabam grandem ſine mente ſonum, Ran. 1078. Ex κόμπος, & λακέω, *ſono*.

Κομπολακύθης, ου, ὁ, magna ſonans; jactator tumidus; glorioſus; vox Ariſtophanica. Ex κόμπος, & λήκυθος, *ampulla*.

Κομποῤῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui ſe grandibus verbis jactat, tumidus jactator. Ex κόμπος, & ῥῆμα, *verbum*.

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ου, ὁ, crepitus apri acuentis dentes; (2) ſtrepitus, crepitus quivis; (3) ſonitus, qui a ſaltantibus pulſando pedibus terram editur; (4) verborum ampullæ, jactatio, gloriatio, oſtentatio, inſolentia.

Κομπὸς, ȣ, ὁ, jactator, jactabundus. A κόμπος.

Κομποφακελορρήμων, ονος, ὁ, ampulloſa & grandi verborum compoſitione utens, percrepans grandiloquentia & velut faſcibus verborum. Vox Ariſtophanica. Ex κόμπος, φάκελλος, *faſcis*, & ῥῆμα, *vox*.

Κομπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, jactans ſui, jactabundus. Hinc τὸ κομπῶδες, εος, jactantia. A κόμπος.

Κομπωδῶς, *Adv.* jactanter, jactabunde. A κομπώδης.

Κομψεία, ας, ἡ, elegantia, feſtivitas, lepor; (2) vafrities. A κομψεύω.

Κόμψευμα, ατος, τὸ, ſcitamentum; (2) ſpecioſus ſermo. Ab eod.

Κομψευριπιδικῶς, *Adv.* ſcite & eleganter, Euripidis more. Vox Ariſtophanica. Ex κομψὸς, & Εὐριπίδης, *Euripides*.

Κομψεύομαι, ſcite ſeu feſtive aliquid facio; ſcite & urbane cavillor; ſcitus & facetus eſſe volo; ſcite confingo; oſtentatorie fingo; κεκομψευμένον, p. paſſ. ſcite & eleganter compoſitum, dictum. Οἱ πλάσαι δὲ ἔτι μᾶλλον κομψεύονται ἐν τῷ ἔργῳ, Plat. A κομψός.

Κομψοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facetus, verbis elegans. Ex κομψὸς, & ἔπος, *verbum*.

Κομψοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcitus, elegans, feſtivus, decens feſtivos. Ex κομψὸς, & πρέπω, *decorus ſum*.

ΚΟΜΨΟ'Σ, ἡ, ὸν, ſcitus, elegans, bellus, venuſtus; (2) lepidus, facetus, feſtivus; (3) loquaculus, garrulus; (4) vafer, verſutus; (5) plenus jactantiæ & ſuperbiæ.

Κομψότης, ητος, ἡ, elegantia, lepor, feſtivitas; (2) argutia, ſubtilitas. A κομψός.

Κομψῶς, *Adv.* ſcite, eleganter, lepide, feſtive. A κομψός.

Κοναβέω, ῶ, f. ήσω, reſono, ſonum reddo. Ἀμφὶ δὲ νῆες Σμερδαλέον κονάβησαν, Il. 2, 334. A κόναβος.

Κοναβηδὸν, *Adv.* cum ſonitu. Ab eod.

Κοναβίζω, f. ίσω, reſono. Αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε ϗ ἵππων, Il. 2, 466. Ab eod.

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, ſonitus, ſtrepitus.

ΚΟ'ΝΔΥ, υος, τὸ, poculum barbaricum, Perſicum, certe Aſiaticum decem cotylarum capax.

Κοδύλη, ης, ἡ, tuber, vibex.

Κονδυλίζω, f. ίσω, digitis in condylos contractis verbero; pugnum impingo, pugno cædo. Ab eod.

Κονδυλισμὸς, ȣ, ὁ, talitrum; plaga pugno incuſſa. A κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, digiti articulus & junctura, ſ. nodus & curvatura, qua digitus flectitur; (2) tuber in digitorum junctura; (3) digiti in condylum contracti, pugnus; (4) ictus, quo petimus aliquem digitis dicto modo contractis; (5) junctura, tuber & nodus in brachio vel humero. Gl. V. κόνδυλοι articuli; κόνδυλες, colaphus, talitrum, pugnus.

Κονδυλόομαι, ȣ̃μαι, intumeſco, extubero inſtar tuberum in juncturis digitorum. A κόνδυλος.

Κονδυλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nodos & tubera in digitorum juncturis repræſentans. Ab eod.

Κονδύλωμα, ατος, τὸ, tuber, quale eſt nodorum in juncturis digitorum. A κονδυλέω.

ΚΟΝΕ'Ω, ῶ, feſtino, propero, curro, miniſtro, famulor, Heſ. uſitatum in compoſitione, ut ἐγκονεῖν, διακονεῖν.

Κονήτης, ȣ, ὁ, miniſter, famulus, Heſ. A κονέω.

Κονία, ας, ἡ, arena, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium; (4) calx, tectorium, cæmentum, albarium, Gl. V. (5) arena. A κόνις.

Κονίαμα, ατος, τὸ, id, quod calce inductum eſt, opus albarium ſ. tectorium; κονιάματα, circumlitiones, Gl. V. A κονιάω.

Κονίασις, εως, ἡ, albarii ſ. tectorii operis inductio. Gl. V. tectorium. Ab eod.

Κονιατὴς, ȣ̃, ὁ, & κονιάτης, ȣ, ὁ, qui opere albario parietes tegit. Ph. dealbator, tector. Ab eod.

Κονιατὸς, ἡ, ὸν, albario & tectorio opere inductus, calce illitus. Ab eod.

Κονιάω, ῶ, f. άσω, pulvere impleo, pulvere adſpergo, inſpergo; (2) calce induco vel obduco, calce dealbo; (3) ceruſſo, fuco; κονιῶμαι, in pulvere volutor, dealbor, & alicubi active, tectorio induco; κεκονιαμένος, p. paſſ. pulverulentus, dealbatus. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, Matt. 23, 27. A κονία.

Κονιέω, ῶ, pulverem excito, pulverem moveo. Vulg. Lex. A κόνις.

Κόνιζα, vid. κόνυζα.

Κονίζω, f. σω, pulvere impleo, reſpergo, fœdo; κονίζομαι, in pulvere volutor, verſor; (2) ad pugnam me athletarum more paro, exerceor; κεκονισμένος, p. paſſ. pulverulentus; vid. κονίω. Κεκόνιστο ὁ ποταμὸς, Epigr.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, cunila, herba quæ & origanum Herculeum dicitur.

Κόνιον, ȣ, τὸ, pulvis. A κόνις.

Κονιόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, cujus pedes in pulvere verſantur, cujus pedes pulvere reſperſi ſunt; calceamenti genus. Vid. κονίπȣς. Ex κόνις, & πȣ̃ς, *pes*.

Κονιορτόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, cujus pedes in pulvere verſantur. Heſ. κονιορτόποδες ἀγροῖκοι ἐργάται, ruſticani operarii, agricolæ. Ex κονιορτὸς, & πȣ̃ς, *pes*.

Κονιορτὸς, ȣ̃, ὁ, pulvis, pulvis excitatus & in aërem elevatus; (2) homo ſqualidus & illuvie laborans. Ex κόνις, & ὄρω, *excito*.

Κονιορτόω, ῶ, f. ώσω, pulvero, Gl. V. κονιορτȣ̃μαι, pulvereſco, Gl. V. A præc.

Κονιορτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pulverulentus, Gl. V. A κονιορτός.

Κόνιος, pulvereus ſ. pulveralis, ut ζεὺς κόνιος. A κόνις.

Κονιόω, ῶ, pulverem excito. Ab eod.

Κονίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, cujus pedes in pulvere verſantur; κονίποδες, calceamenta quædam. Ex κόνις, & πȣ̃ς, *pes*.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium.

Κόνις, ιδος, ἡ, lens, ovum pediculorum; κόνιδες, lendes. A κόνις.

Κονίσαλος, vel κονίσσαλος, ȣ, ὁ, pulvis motus, pulvis excitatus. Gl. V. pulviſculus; (2) pudendum ſ. numen quoddam Priapeum. Ex κόνις, & ἅλλομαι, *ſalio*.

Κονιστήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo athletæ decertaturi pulvere ſe obducebant, oleo antea peruncti. A κονίζω.

Κονιστικὸς, ἡ, ὸν, qui in pulvere volutari ſolet. Ab eod.

Κονίστρα, ας, ἡ, volutabrum pulvereum, arena, in qua ſe exercebant athletæ; (2) cavum pulvereum, in quo ſe volutant aves. Ab eod.

Κόνιτρον, ȣ, τὸ, pulvis, vel pulvereum volutabrum. A κονίω.

Κονίω, pulvere impleo; pulverem excito; oblino, oblino pulvere; κονίομαι, in pulvere volutor. Ad pugnam me paro athletarum more; κονισάμενος, a. 1. med. volutatus in pulvere; κεκονιμένος, p. paſſ. pulverulentus. Κονίοντες πεδίοιο, Il. 13, 820. Ὣς τȣ̃ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν, Il. 22, 405. A κόνις.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, Conarus, arbor apud Alexandrinos.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, barba; (2) gratia, Heſ. Alicubi junctum voci ψέλλιον, armilla, videtur tale ornatus genus ſignificare. Eſt Κόννος ſive potius Κόννας & Κοννᾶς etiam nomen proprium citharœdi cujuſdam pauperis miſerique; unde proverb. Κόννȣ ψῆφος. de re homine nihili.

Κοννόφρων, unde Dat. plur. apud Heſ. κοννόφροσι, quod exponit ἄφροσι, dementibus, amentibus. Ex Κόννος, & φρὴν, *mens*.

Κοντίλος, ȣ, ὁ, contus, Lex. Vet. (2) coturnix, Heſ. (3) ſerpens quidam, Heſ. A κοντός.

ΚΟΝΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, contus, pertica, ſudes.

Κοντοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui contum geſtat, conto armatus. Ph. κοντοφόρος, haſtatus. Ex κοντὸς, & φέρω, *fero*.

Κοντωτὰ πλοῖα, contis inſtructa navigia, quæ contis impelluntur. A κόντος.

Κόνυζα, ης, ἡ, herba coronaria; cunilago.

Κοπάζω, f. άσω, deſino, quieſco. Ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, Matt. 14, 32. A κόπος, *laſſitudo*.

Κοπανίζω, piſtillo contundo, pinſo. A κόπανον.

Κοπανιστήριον, ȣ, τὸ, piſtillum. A κοπανίζω.

Κόπανον, ȣ, τὸ, piſtillum. A κόπτω.

Κοπὰς, άδος, ἡ, arbor inciſa, arbor, quæ cædi ſolet. Ab eod.

Κόπτον, ȣ, τὸ, vel κόπαιον, fruſtum. Ph. κόπιον, fruſtum. Ab eod.

Κοπετὸς, ȣ̃, ὁ, planctus. A κόπτομαι, *plango*.

Κοπεὺς, έως, ὁ, cælum, quo lapides & ſimilia cædimus. A κόπτω.

Κοπὴ, ῆς, ἡ, ſectio, inciſio, cædes, ſtrages. Ab eod.

Κοπιαρὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus, moleſtus, laſſitudinem nervis inferens. A κοπιάω.

Κοπιάτης, ȣ, ὁ, veſpillo; κοπιάται, veſpillones, Ph. Ab eod.

Κοπιάω, ῶ, f. άσω, laboro; (2) moleſte fero, faſtidio; (3) fatigor, laſſeſco, fatiſco; κοπιάσας, a. 1. delaſſatus. p. κεκοπιακὼς, laſſus, fatigatus. præſ. part. paſſ. κοπιώμενος, fatiſcens. Περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, 1 Cor. 15, 10. Κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, Joan. 4, 6. Ὥστε παρέσαι κοπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν, Ariſt. Av. 740. A κόπος.

Κοπίζω, f. ίσω, epulum agito, quod κοπὶς dicitur; κοπίζειν, mentiri, Heſ.

ΚΟΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, gladius ſ. culter aptus ad cædendum; (2) cœna ſ. convivium quoddam Laconicum.

Κόπος, ȣ, ὁ, labor; (2) moleſtia; (3) laſſitudo, defatigatio ex labore. A κόπτω.

Κοπόω, ῶ, f. ώσω, laſſo, fatigo; κοπόομαι, ȣ̃μαι, laſſor, fatigor; ἐκοπώθη, a. 1. laſſus eſt, Hom. Βατρ. 188. κεκοπωμένος, p. laſſitudine confectus, defatigatus. A κόπος.

Κοππατίας, ȣ, ὁ, equus τῷ κάππα inſignitus. A κόππα pro κάππα.

Κοπραγωγὸς, ȣ̃, ὁ, fimum vehens. Ex κόπρος, & ἀγωγὸς, *vector*.

Κοπρεύω, ſtercoro, Euſt. A κόπρος.

Κοπρέω, ῶ, f. ήσω, ſtercoro. Ab eod.

Κοπρία, ας, ἡ, ſtercus; (2) ſterquilinium, fimetum. Ab eod.

Κοπρίζω, f. ίσω, ſtercoro, fimo ſaturo. Ab eod.

Κοπρικὸς, ἡ, ὸν, ſtercoreus, ſtercoroſus. Gl. V. ſtercoratorius. Ab eod.

Κόπρινος, ſtercoreus, Gl. V.

Κόπριον, ȣ, τὸ, ſtercus, fimus. Ab eod.

Κόπριος, ία, ιον, ſtercoreus; (2) vilis, abjectus. Ab eod.

Κόπρισις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρίζω.

Κοπρισμὸς, ȣ, ὁ, ſtercoratio. Ab eod.

Κοπριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtercoroſus. A κόπριον.

Κοπριὼν, ῶνος, ὁ, ſcarabæus quidam, ſtercoreas pilas provolvens. Ab eod.

Κοπροδοχεῖον, είȣ, τὸ, ſterquilinium, Gl. V. Ex κόπρος, & δέχομαι, *capio*.

Κοπρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſtercora colligit; (2) extreme ſordidus. Ex κόπρος, & λέγω, *colligo*.

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ȣ, ἡ, ſtercus, fimus; lætamen, Gl. V. lutum, cœnum.

Κοπροφορέω, ῶ, f. ήσω, ſtercus fero, ſtercus ingero. Κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις. Ariſt. Eq. 295. A κοπροφόρος.

Κοπροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſtercora fert, ſtercora ingerens. Ex κόπρος, & φέρω, *fero*.

Κοπρόω, ῶ, ſtercoro. Euſt. A κόπρος.

Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, ſterquilinium, fimetum, locus, ubi ſtercus colligitur. A κόπρος.

Κοπρώνης, ȣ, ὁ, ſterquilinarius, homo ultimæ ſortis. A κοπρών.

Κόπρωσις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρόω.

Κοπρώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a ſtercore nomen habens. Ex κόπρος, & ὄνομα, *nomen*.

Κοπτάριον, ȣ, τὸ, placentula e materia contuſa; (2) pharmacum placentulæ formam habens. A κόπτω.

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, copta, placenta. A κόπτω.

Κοπτὸς, ἡ, ὸν, tuſus, contuſus; pharmacum ad placentæ formam tundendo factum. Ab eod.

ΚΟΠΤΩ, f. ψω, ſcindo, ſeco, findo; (2) amputo, ſuccido, cædo; (3) vulnero, ſaucio; (4) cædo, percutio, ferio; (5) impello, pulſo; (6) cudo; (7) tundo; (8) obtundo; (9) ſuccutio; (10) præcido; κόπτομαι, plango, cædor, &c. κεκοπὼς, p. med. qui pulſavit; κεκομμένος, paſſ. conciſus; κοπῆναι, a. 2. paſſ. cædi, cæſum eſſe. Τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν, Ariſt. Plut. 1097. Κόπτεσθ' Ἄδωνιν φησιν, lugeri, id. Lyſ. 399. Ἐκόπτοντο αὐτὴν, Luc. 8, 52. ἐπ' αὐτὸν, Apoc. 1, 7.

Κοπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus; (2) moleſtus; (3) laſſus, feſſus, laſſatus; (4) quo laſſamur. A κόπος.

Κόπωσις, εως, ἡ, labor, moleſtia, fatigatio, laſſitudo. A κοπόω.

Κοραγεῖν, puellam abducere, Heſ. Ex κόρη, & ἄγω, *ago*.

Κορακεύομαι, denigro. V. L. A κόραξ.

Κορακεὺς, έως, ὁ, piſcis ſpecies; κορακέων, gen. pl. ficorum ſpecies. A κόραξ.

Κορακίας, ȣ, ὁ, corvinus, corvo ſimilis; (2) graculus. Ab eod.

Κορακινίδιον, ȣ, τὸ, parvus coracinus. A κορακῖνος.

Κοράκινος, ίνη, ινον, corvinus. A κόραξ.

Κορακῖνος, ȣ, ὁ, Coracinus, piſcis quidam. Ab eod.

Κοράκιον, ȣ, τὸ, corvulus; (2) malleus, quo fores pulſantur; (3) ſpecies ficus. Dim. a κόραξ.

Κορακίσκος, ȣ, ὁ, corvus, Gl. V. parvus corvus. Dim. κόραξ.

Κορακοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corvi ſpeciem habens. Ex κόραξ, & εἶδος, *ſpecies*.

Κορακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, corvinus, qui eſt corvini generis. Ab eod.

Κοραλλίζω, corallum imitor, coralli more rubeo. A κοράλλιον.

ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, vel κȣράλιον, ȣ, τὸ, corallium, corallum, curalium, lapis marinus rubens.

ΚΟ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, corvus; (2) ſignum cœleſte; (3) nomen piſcis; (4) machina bellica; (5) malleus, quo fores pulſantur; (6) roſtrum gallinaceum, Euſt. (7) genus ſupplicii; (8) nomen paſtilli; (9) repagulum.

Κοράσιον, ȣ, τὸ, pupa, puella, puellula. A κόρη.

Κορασιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, puellaris. A κοράσιον.

Κοράττω, precibus inſto, urgeo, pertinaciter & improbe aliquid flagito, Suid. A κόραξ, *malleus, quo pulſantur fores*.

Κορδακίζω, f. ίσω, cordacem ſalto, turpiter & incondite ſalto. A κόρδαξ.

Κορδακικὸς, ἡ, ὸν, cordacicus, cordaci conveniens, cordacem decens. Ab eod.

Κορδακισμὸς, ȣ, ὁ, cordacis ſaltatio. A κορδακίζω.

ΚΟ'ΡΔΑΞ, ακος, ὁ, Cordax, genus ſaltationis comicæ, & laſcivioris.

ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, clava, fuſtis; (2) involucrum capitis; (3) viliſſimus piſciculus quidam; (4) fœtus thynni.

Κόρδυλος, ȣ, ὁ, piſcis quidam, cordylus. A κορδύλη.

Κορεία, ας, ἡ, virginitas; (2) pulchritudo, Heſ. (3) ſacrificium in honorem Proſerpinæ, Heſ. (4) ſaturitas, Heſ. A κόρη, vel κορεύω.

Κορεννύω, ſaturo. vid. κορέω.

Κορεστὸς, ἡ, ὸν, ſatiabilis. A κορέω.

Κόρευμα, ατος, τὸ, virginitas. A κορεύω.

Κορεύω, f. εύσω, devirgino, virginitatem libo, ſtupro. paſſ. κορεύεται, devirginatur. Σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, πῶς κορευθήσῃ καλῶς; Eur. Alc. 310. A κόρη.

Κορέω, κορεννύω, κορέννυμι, f. έσω, & ήσω, ſatio, ſaturo; κεκορεσμένος, & κεκορημένος, p. paſſ. ſatiatus; ἐκορέσθην, a. 1. paſſ. ſatiatus ſum; κορέσατο, poët. pro ἐκορέσατο, a. 1. med. ſe ſatiavit; κεκόρεστο, 3. ſ. pl. p. paſſ. ſatiatus erat; κορέει, poët. pro κορεῖ, f. 2. act. ſatiabit. Ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν σᾶς δ' αἰόλας σαρκὸς, Soph. Phil. 1149. Μαιμῶν κορέσαι χεῖρα διψῶσαν φόνȣ, Lyc. 1171. Τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας; Epigr. Κορεσθέντες τροφῆς, Act. 27, 38.

Κορέω, ήσω, verro, purgo, everro; κεκορημένος, purgatus, p. paſſ. Τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν, Dem.

Κόρη, ης, ἡ, pupa, puella, juvencula, virgo, filia, puella nupta; (2) Proſerpina; (3) pupa, imaguncula, qua puellæ ludunt; (4) pupilla, nigrans pars oculi. A κορέω.

Κόρηθρον, ȣ, τὸ, ſcopæ, ſcopulæ. A κορέω.

Κόρημα, ατος, τὸ, quod verrendo collectum eſt, purgamentum; (2) ſcopæ. Ab eod.

Κορημάτιον, ȣ, τὸ, ſcopula, Gl. V. A præc.

ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, acervus, agger, tumulus, Heſ. Suid.

Κορθύνω, idem quod ſeq. κορθύω.

Κορθύω, in acervum colligo, coacervo; κορθύεται, attollitur, intumeſcit. Ἄμυδις δέ τε κῦμα κέλαινον Κορθύεται, Il. 9, 7. A κόρθυς.

Κορίαννον, vel κορίανον, ȣ, τὸ, coriandrum; (2) annulus, qui in indice digito geſtatur. A κόρις.

Κορίδιον, ȣ, τὸ, puellula, pupa. Dim. a κόρη, *puella*.

Κορίζομαι, f. ίσομαι, blandior, blande compello. Τȣ̃τον τὸν υἱὸν λαμβάνȣσ' ἐκορίζετο, Ariſt. Nub. 68. Ab eod.

Κορίκιος, ad puellas vel virgines ſpectans, Ph. Ab eod.

Κορικὸς, ἡ, ὸν, puellaris, virginalis. Ab eod.

Κορικῶς, *Adv.* puellariter, virginum more. A κορικός.

Κορινθιάζειν, corinthiari, ſcortari, lenonem agere, Heſ. A Κόρινθος.

Κορινθιουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a Corinthio opifice factus. Ex Κορίνθιος, & ἔργον, *opus*.

Κορίνθιος, ία, ιον, Corinthius. A Κόρινθος.

ΚΟ'ΡΙΝΘΟΣ, ȣ, ἡ, Corinthus, urbs Achaiæ.

Κόριον, ȣ, τὸ, pupa, puellula; (2) ſacrificium pro puellis ſ. pueris juvenculis; (3) coriandrum. Dim. a κόρη.

ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ, vel ἡ, cimex; (2) herbæ ſeu fruticis nomen, qui alias hypericon appellatur; κόρεις, cimices.

Κορίσκη, ης, ἡ, puella, puellula, pupa. Dim. a κόρη.

Κορίσκιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Κορκορυγέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepo, latro, *de ventre*. Compoſ. legitur apud Ariſt. Κλένος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν; Nub. 386. A κορκορυγή.

Κορκορυγὴ, ῆς, ἡ, inteſtinorum tumultus ac ſtrepitus; (2) ſtrepitus quivis.

Κορκορυγμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Κορμάζειν, truncare, putare; (2) circumligare. Heſ. A κορμός.

Κορμὸς, ȣ, ὁ, truncus, caudex, ſtipes.

Κορνοπίων, cognomentum Herculis, quod a fugatis locuſtis accepit. A κόρνωψ.

ΚΟ'ΡΝΩΨ, οπος, ὁ, locuſta.

Κόροιφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, virginum corruptor Ex κόρη, & οἰφεῖν, *coire*.

Κοροκόσμιον, ȣ, τὸ, puellarum ſ. virginum ornamentum. Ex κόρη, & κόσμος, *ornamentum*.

Κοροπλάθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pupas fingit. Ex κόρη, & πλάσσω, *fingo*.

Κοροπλάστης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Κόρος, ȣ, ὁ, ſatietas, faſtidium.

Κόρος, ȣ, ὁ, puer, juvenculus, filius. Alias & κȣ̃ρος; (2) novellum germen.

Κόρος, Corus, menſuræ quoddam genus.

Κορσεὺς, έως, ὁ, tonſor, Heſ. Ab eod.

Κόρση, Att. κόῤῥη, ης, ἡ, crinis; (2) tempus, pars capitis; (3) caput; (4) maxilla, gena, bucca, mala. A κείρω.

Κόρσης, ȣ, ὁ, qui barbam ſibi primum raſit. Ab eod.

Κορσόω, ῶ, tondeo, rado, Heſ. Ab eod.

Κορσωτεὺς, έως, ὁ, tonſor. A κορσόω.

Κορσωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.

Κορσωτήριον, ȣ, τὸ, tonſtrina, tonſoris officina. A κορσωτήρ.

Κορυβαντιάω, ῶ, f. άσω, Corybantas imitor entheo inceſſu inſanio. A κορύβας.

Κορυβαντίζω, f. ίσω, Corybantum ſacris initio. Ab eod.

Κορυβαντικὸς, ἡ, ὸν, corybantius, corybanticus; (2) corybanti proprius. A κορύβας.

Κορυβάντιον, ȣ, τὸ, Corybantum templum. Ab eod.

Κορυβαντισμὸς, ȣ, ὁ, expiatio, quæ fit a corybante ære ſonoro, Heſ. A κορυβαντίζω.

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ. Κορύβαντες, Corybantes, ſacerdotes Deæ Phrygiæ, Rheæ, Cybeles.

Κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ, galerita, genus alaudæ. A κόρυς.

Κορυδαλὸς, & κορυδαλλὸς, ȣ, ὁ, galerita, alauda in vertice criſtam habens.

Κορυδὸς, ȣ, ὁ, galerita, alauda criſtata.

ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, gravedo, humoris crudi capite deſtillatio, morbus cerebri; (2) mucus narium, pituita; (3) ſtultitia, ſtoliditas.

Κορυζάω, ῶ, f. ήσω, gravedine laboro, muco plenus ſum. A κόρυζα.

Κορυθαΐξ, κος, ὁ, galeam movens, bellator. A κόρυς, & ἀΐσσω, *moveo*.

Κορυθαίολος, vel κορυθαιόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habet galeam variegatam, criſtatus; (2) armatus, agilis, celer ad pugnam, bellicoſus. Ex κόρυς, & αἰόλος, *varius*.

Κορύθιον, ου, τὸ, galeola, Gl. V. A κόρυς.

ΚΟ'ΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, ſacculus, marſupium; (2) ſcrotum; (3) pilæ genus e pellibus conſui & vento inflari ſolitum; infra per ω, κώρυκος.

Κορυμβήθρα, ας, ἡ, hedera, corymbos ferens. Ab eod.

Κορυμβίας, ου, ὁ, ſc. κιττὸς, hederæ ſpecies, cujus racemi in orbem ſunt circumacti. A κόρυμβος.

Κορυμβόομαι, οῦμαι, hinc κεκορυμβωμένη κόμη apud Suid. coma corymbis faſtigiata. A κόρυμβος.

ΚΟ'ΡΥΜΒΟΝ, ου, τὸ, vel κόρυμβος, ου, ὁ, vertex, cacumen, eminentia; (2) cacumen montium; (3) apluſtria navium; (4) coma certo modo nodata; (5) caulis, racemus, ramus; (6) corymbus, bacca.

Κορυνάω, ῶ, inſtar clavæ faſtigium edo, faſtigio me & velut thyrſum profero. A κορύνη.

ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, clava; (2) metaph. pro aſini veretro, Nicand. (3) κορύνη βλαστοῦ, geniculatum incrementum & cacuminum articulatio in germinatione arborum; κορύναι, articulus ſummi humeri necnon cubiti, capitulata ſ. capitata oſſa in humeri cubitique articulatione, ap. Pollucem.

Κορύνησις, εως, ἡ, germinatio, Heſ. A κορυνάω.

Κορυνήτης, ου, ὁ, clavarius, qui clava utitur in pugna; clavator, Gl. V. Ab eod.

Κορυνηφόρος, ου, ὁ, claviger, clavator.

Κορυνοέις, όεσσα, όεν, clavæ formam habens, in clavæ modum faſtigiatus. A κορύνη.

Κορυνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod κορυνοέις.

Κορυπτίλος, ου, ὁ, qui cornibus petit, petulcus; cornupeta, Gl. V. A κορύπτω.

Κορυπτίλης, ου, ὁ, idem, Heſ.

Κορύπτω, f. ψω, cornibus peto, cornibus ferio; arieto, Gl. V.

ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ἡ, galea, caſſis; (2) galerita, alaudæ genus.

Κορύσσω, galea armo; (2) armo; (3) incito; & κορύσσομαι, impetu feror, furo. Πόλεμον κορύσσων, Il. 2, 273. Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, ib. 4, 424. A κόρυς.

Κορυστὴς, οῦ, ὁ, armiger, armatus miles, bellator. A κορύσσω.

Κορυφαία, ας, ἡ, pars habenæ ſummum caput equi cingens. A κορυφή.

Κορυφαῖον, ου, τὸ, pars retis. A κορυφαῖος.

Κορυφαῖος, αία, αῖον, verticalis, in vertice poſitus; (2) ſupremum locum obtinens; (3) ſupremus, præcipuus; (4) præſultor; (5) cæteris honore quocumque præſtans. A κορυφή.

ΚΟΡΥΦΗ', ῆς, ἡ, vertex capitis; (2) cacumen, faſtigium, vertex cujuſvis rei; (3) ſumma, caput; (4) ornamentum quoddam muliebre; (5) digiti extremitas interna; (6) pars oſſis verſus anum inclinans.

Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo, faſtigio, conſummo; κορυφοῦμαι, in verticem attollor; faſtigior; conſummor. Κορυφούμενος εἰς ἓν ἀριθμὸς, collectus, Epigr. A κορυφή.

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, olus quoddam vile ſilveſtre; (2) piſcis quidam.

Κορώνεως, ω, ficus, cujus fructus coracino colore ſunt.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, cornix; (2) malleus ferreus, quo fores pulſantur; (3) annulus, quo fores attrahuntur; (4) ſummitas in curvamine arcus, curvatura in arcu, ubi figitur ex utraque parte nervus; (5) inflexum ſ. curvitas in puppi navis; (6) apex ligni inter utrumque bovem in aratro protenſi; (7) quævis ſummitas; (8) corona.

Κορωνιάω, ῶ, cervicem vel cornua effero; (2) incurvus & lunatus ſum. Κορωνιόωντα πέτηλα, Heſiod. Ἀσπ. 289. A κορώνη.

Κορωνιδεὺς, έως, ὁ, cornicis pullus. Ab eod.

Κορωνίζω, f. ίσω, cornicis ſtipem colligo, ut ſolebant circulatores quidam, cornicem præferentes, ſtipemque ei corrogabant cantilenam quamdam canentes. Ab eod.

Κορώνιος, incurva & lunata habens cornua. Heſ. A κορωνίς.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, navis, cujus ſummitates inflexæ; (2) ſummitas cornuum in bobus inflexa; (3) nota libris appingi ſolita ad denotandum eorum finem; (4) faſtigium, ſummitas, apex alicujus rei; (5) id, quod ultimum ædificio imponitur. A κορώνη.

Κορώνισμα, ατος, τὸ, carmen, quod κορωνίζοντες canebant. A κορωνίζω.

Κορωνιστὴς, οῦ, ὁ, circulator κορωνίζων. Ab eod.

Κορωνοβόλον ὄργανον, inſtrumentum ad cornices petendas accommodatum. Ex κορώνη, & βάλλω, *jacio*.

Κορωνοποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pedi cornicis ſimilis. Ex κορωνόπους, & εἶδος, *figura*, *forma*.

Κορωνοπόδιον, τὸ, coronopus herba. Diminut. a ſeq.

Κορωνόπους, οδος, ὁ, pes cornicis, herba quædam. Ex κορώνη, & ποῦς, *pes*.

Κορωνὸς, οῦ, ὁ, elatus, cervicem efferens. A κορώνη, *ſummitas*.

Κοσκινεύω, f. εύσω, cribro. A κόσκινον.

Κοσκινηδὸν, *Adv.* in modum ſ. inſtar cribri. Ab eod.

Κοσκινίζω, f. ίσω, cribro. Ab eod.

Κοσκίνιον, ου, τὸ, cribellum, Dim. a κόσκινον.

Κοσκινόμαντις, ιος, ὁ ϗ ἡ, vates, qui ad vaticinandum cribro utitur. Ex κόσκινον, & μάντις, *vates*.

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ου, τὸ, cribrum.

Κοσκινοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui cribra conficit, cribrifex. Gl. V. cribrarius. Ex κόσκινον, & ποιέω, *facio*.

Κοσκινόρινος, ου, ὁ, pellis ad conficienda cribra. Heſ. Ex κόσκινον, & ῥινὸς, *pellis*, *corium*.

ΚΟΣΚΥΛΜΑ'ΤΙΑ, ων, τὰ, minuta rerum, ut corii, præſegmina, quæ abjici ſolent.

Κοσμάριον, ου, τὸ, parvum ornamentum. Dim. a κόσμος.

Κοσμέω, ῶ, f. ήσω, orno, honeſto, condecoro; (2) ordino, colloco ordine, diſtribuo, compono, diſpono; (3) adorno, inſtruo, apparo; (4) fungor officio meo; de Coſmis. Ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν, Matt. 25, 7. Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει, Ariſt. Plut. 940. Εὑρίσκει κεκοσμημένον, Matt. 12, 44. Σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηνται δόμοι Φρυγίοις, Eur. El. 1014. Ab eod.

Κόσμημα, ατος, τὸ, ornamentum, inſigne. A κοσμέω.

Κόσμησις, εως, ἡ, ornatio, exornatio. A κοσμέω.

Κοσμητὴς, οῦ, ὁ, ſ. κοσμήστης, ου, ὁ, ornator, moderator. A κοσμέω.

Κοσμητικὸς, ἡ, ὸν, ornandi peritus. Ab eod.

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, dux, princeps; (2) qui aciem inſtruit. Ab eod.

Κοσμητὸς, ἡ, ὸν, exornatus, excultus. Ab eod.

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, mundanus, rebus mundanis deditus; (2) ſæcularis, qui extra clerum eſt; (3) externus, viſibilis & caducus. A κόσμος.

Κόσμιον, ου, τὸ, ornamentum. Ab eod.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt moribus compoſitis, moderatus, modeſtus. Hinc τὸ κόσμιον, ου, modeſtia, & οἱ κόσμιοι, magiſtratus quidam apud Cretenſes. Ab eod.

Κοσμιότης, ητος, ἡ, modeſtia, decorum. A κόσμιος.

Κοσμιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, modeſtus. Ab eod.

Κοσμίως, *Adv.* moderate, modeſte. A κόσμιος.

Κοσμογένεια, vel κοσμογονία, ας, ἡ, mundi generatio, vel creatio. Ex κόσμος, & γίνομαι, *naſcor*.

Κοσμογραφία, ας, ἡ, deſcriptio mundi. A κοσμογράφος.

Κοσμογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mundum deſcribit. Ex κόσμος, & γράφω, *ſcribo*.

Κοσμοκόμης, ου, ὁ, comam ornans. Ex κόσμος, & κόμη, *coma*.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, mundi princeps, mundi imperium obtinens; (2) Satanas. Ex κόσμος, & κρατέω, *impero*.

Κοσμολογία, ας, ἡ, diſſertatio de mundo, ſermo, qui habetur de mundo. Ex κόσμος, & λόγος, *ſermo*.

Κοσμολογικὸς, ἡ, ὸν, ad κοσμολογίαν ſive doctrinam de mundo pertinens. A κοσμολογία.

Κοσμοπλάστης, ου, ὁ, mundi fictor, mundi creator. Ex κόσμος, & πλάσσω, *fingo*.

Κοσμοποιέω, ῶ, f. ήσω, mundum condo, mundum creo. A κοσμοποιός.

Κοσμοποιΐα, ας, ἡ, mundi fabricatio, ſ. creatio. Ab eod.

Κοσμοποιὸς, οῦ, ὁ, mundi conditor, ſ. factor. Ex κόσμος, & ποιέω, *facio*.

Κοσμοπολίτης, ου, ὁ, mundi civis. Ex κόσμος, & πολίτης, *civis*.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ου, ὁ, ordo; (2) modus & ratio; (3) diſciplina; (4) ornatus, ornamentum; (5) decus, laus; (6) magiſtratus quidam apud Cretenſes; (7) mundus, orbis mundi; (8) cœlum, (9) homines, qui in mundo ſunt; (10) homines impii; (11) imperium Romanum.

Κοσμοσωτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, mundo ſalutaris, mundo ſalutem adferens. Ex κόσμος, & σωτηρία, *ſalus*.

Κοσμουργία, ας, ἡ, mundi opificium. A κοσμουργός.

Κοσμουργὸς, οῦ, ὁ, mundi opifex, mundi conditor. Ex κόσμος, & ἔργον, *opus*.

ΚΟ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, colaphus, alapa.

ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, vel κότλυφος, ου, ὁ, merula, *avis*.

ΚΟ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, Coſtus, planta aromatica.

ΚΟΣΥ'ΜΒΗ, vel κοσσύμβη, ης, ἡ, crinium nodus; (2) capitis redimiculum; (3) tunica fimbriata; (4) fibula.

Κόσυμβος, vel κόσσυμβος, ου, ὁ, idem.

Κοσυμβωτὸς, οῦ, ὁ, fimbriatus, nodatus, nodis ſubſtrictus. A κόσυμβος.

Κοταίνω, idem quod ſequens κοτέω.

Κοτέω, iraſcor, æſtuo ira diu ſub pectore preſſa; κοτεσσάμϑμος, a. 1. med. iratus. p. part. κεκοτηὼς pro κεκοτηκὼς; κεκοτηότι ϑυμῷ, irato animo. Σοὶ δ' ȣ̓́πω μάλα πάγχυ ϑεοὶ μάκαρες κοτέȣσιν, Il. 14, 143. Τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη, ib. 5, 747. A κότος.

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, iratus. Ab eod.

Κοτινὰς, άδος, ἡ, ut κοτινὰς ἐλαία, olea in oleaſtrum inſerta; (2) bacca oleaſtri. A κότινος.

Κοτινηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oleaſtrum ferens. Ex κότινος, & φέρω, *fero*.

ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oleaſter, oliva ſilvatica; (2) corona ex oleaſtro; (3) acinus.

ΚΟ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, ira vetus, ira diu in mente repoſita.

Κοτταβεῖον, ȣ, τὸ, præmium, quod ei dabatur, qui cottabo viciſſet; (2) pelvis, in quam id, quod a potu in poculo reliquum erat, ita effundebatur, ut reſonaret; (3) vas, in quod injiciebant τὰς λατάγας. A κότταβος.

Κοτταβίζω, f. ίσω, cottabo ludo, cottabo certo, i. e. vinum ex poculo in altum jacio, ominis captandi gratia, num felix in amore ſim futurus; (2) vomo, evomo. Ab eod.

Κοτταβικὸς, ἡ, ὸν, cottabicus. Ab eod.

Κοτταβισμὸς, ȣ͂, ὁ, luſus cottabi. A κοτταβίζω.

Κοττάβισις, εως, ἡ, idem & ab eod.

ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, cottabus, genus ludendi, quo amatores cum primis liquorem aliquem in altum jaciebant, ut caderet in areas phialas, &c, ſi major ſtrepitus ederetur, ab amaſiis ſe amari credebant.

ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, caput, Heſ.

Κοττοὶ, galli gallinacei. A κόττη, ob caput inſigniter criſtatum, Heſ.

ΚΟΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, cavum, cavitas; (2) cavitas coxæ; (3) vola ſive cavitas manus vel pedis; (4) ſinus, in quo caput femoris volvitur; (5) quævis cavitas profundior oſſis, in qua aliud volvitur; (6) vaſculum quoddam concavum; (7) menſura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus; (8) menſura aridorum, unciarum novem capax.

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem; (2) umbilicus Veneris, herba; (3) pars concava in polypodis cirris; (4) os venæ ſ. arteriæ intra uterum eminentis. A κοτύλη; (5) polypodis cirrus.

Κοτυλήρυτος, vel κοτυλήῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vola hauſtus, utraque manu conjuncta hauſtus. Ex κοτύλη, & ῥέω, *fluo*.

Κοτυλιαῖος, αία, αῖον, cotylæ menſuram æquans. A κοτύλη.

Κοτυλίζω, f. ίσω, cotylatim ſ. heminatim liquida aridaque vendo. Ab eod.

Κοτυλὶς, ίδος, ἡ, concavitas coxendicis. Ab eod.

Κοτυλίσκη, ης, ἡ, parva cotyla. Dim. a κοτύλη.

Κοτυλίσκιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Κοτυλίσκος, ȣ, ὁ, parvus crater, Baccho ſacer, quo utebantur ſacerdotes ejus; (2) placentæ genus.

Κότυλος, ȣ, ὁ, poculum, capiens quantum cotyle; (2) menſura unciarum quatuor. Ab eod.

Κοτυλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui cotylæ formam repræſentat. Ab eod.

ΚΟΥ'ΚΙ, τὸ, Cuci, fructus arboris cujuſdam.

Κȣκίμηλον, ȣ, τὸ, cuci pomum. Ex κȣ͂κι, & μῆλον, *pomum*.

Κȣκιοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cucifer. Ex κȣ͂κι, & φέρω, *fero*.

Κȣλεὸν, ȣ͂, τὸ, ſive κȣλεὸς, ȣ͂, ὁ, vagina, theca gladii.

Κȣλεόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus pennæ involucro cruſtaceo, velut vagina includuntur, ut ſcarabæorum. Ex κȣλεὸς, & πτερὸν, *penna*.

Κȣ͂μι, ſurge. Vox Hebr.

Κȣρὰ, ᾶς, ἡ, tonſura. A κείρω.

Κȣράλιον, ȣ, τὸ, corallium.

Κȣρεακὸς, ἡ, ὸν, tonſorius, ad tonſores pertinens. A κȣρά.

Κȣρεῖον, ȣ, τὸ, tonſtrina, officina tonſoris. A κȣρεύω.

Κȣρείω, cupio tonderi. Ab eod.

Κȣρεὺς, έος, ὁ, tonſor. Ab eod.

Κȣρευτὴς, ȣ͂, ὁ, idem & ab eod.

Κȣρεύτρια, ας, ἡ, tonſtrix. A κȣρευτής.

Κȣρεύω, f. εύσω, tondeo. A κείρω.

Κȣ́ρη, ης, ἡ, idem eſt, quod κόρη, quod videndum.

Κȣρίας, ȣ, ὁ, tonſus, tonſum capillum habens. A κείρω.

Κȣριάω, ῶ, tonſuram appeto, tonderi volo. A κȣρά.

Κȣριδία, ας, ἡ, quæ virgo viro nupſit; juvenilis. A κȣρίδιος.

Κȣρίδιος, ȣ, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit; (2) juvenilis. A κȣ͂ρος pro κόρος.

Κȣρίζω, f. ίσω, juvenilem ætatem ago; (2) juvenilia ſapio; (3) a puerili ætate educo; (4) tondeo, attondeo; (5) ſuccido; (6) deputo. Αἱ κτ῀ γαῖαν Ἄνδρας κȣρίζȣσιν, Heſiod. Θεογ. 347. A κȣ͂ρος pro κόρος, vel a κȣρά.

Κȣρικὸς, ἡ, ὸν, tonſorius, ad tonſorem pertinens, ſ. ad tonſuram idoneus. A κȣρά.

Κȣ́ριμος, ίμη, ιμον, idem & ab eod.

Κȣρὶξ, *Adv.* per comam, coma. Ab eod.

ΚΟΥ͂ΡΜΙ, τὸ, Curmi, potionis genus ex hordeo vel tritico.

Κȣρογονία, ας, ἡ, puerorum vel puellarum generatio. Ex κȣ͂ρος, & γονὴ, *generatio*.

Κȣροθάλλα δάφνη, laurus virentibus ramis decora. Ex κȣ͂ρος, & ϑάλλω, *vireo*.

Κȣ͂ρος idem eſt, ac κόρος, quod vide.

Κȣροσύνη, ης, ἡ, pueritia, infantia. A κȣ͂ρος.

Κȣροτόκος, ȣ, ἡ, quæ puerum vel puellam peperit, puerpera, mater. Ex κȣ͂ρος, & τίκτω, *pario*.

Κȣροτροφέω, ῶ, f. ήσω, juvenes nutrio. A κȣροτρόφος.

Κȣροτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juvenum nutritor, vel nutrix. Ex κȣ͂ρος, & τρέφω, *alo*.

Κȣςωδία, ας, ἡ, cuſtodia. Vox Latina.

Κȣφαγωγὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, leve onus ferens. Ex κȣ͂φος, & ἄγω, *duco*.

Κȣφίζω, f. ίσω, levo, elevo, ſublevo; (2) in altum tollo; (3) erigo adflictum & conſolor; (4) levis ſum. Ὡς πλῆϑος κȣφίσειε μητέρα χϑόνα, Eur. Hel. 40. Ἐγώ τε γδ λέξασα κȣφισϑήσομαι ψυχὴν, id. Med. 473. A κȣ͂φος.

Κȣ́φισις, εως, ἡ, levatio, allevatio. A κȣφίζω.

Κȣ́φισμα, ατος, τὸ, levatio, ſublevatio, levamen. Ab eod.

Κȣφισμὸς, ȣ͂, ὁ, idem & ab eod.

Κȣφιςικὸς, ἡ, ὸν, levandi vel leve faciendi vim habens. Ab eod.

Κȣφοδοξία, ας, ἡ, vana opinio. Ex κȣ͂φος, & δόξα, *opinio*.

Κȣφολογέω, ῶ, f. ήσω, verborum levitate utor. A κȣφολόγος.

Κȣφολογία, ας, ἡ, verba levia, levitas verborum, nugæ. A κȣφολόγος.

Κȣφολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui levis eſt in verbis. Ex κȣ͂φος, & λέγω, *dico*.

Κȣφόνοος, *contr.* κȣφόνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mente levis & inconſtans. Hinc τὸ κȣφόνȣν, inconſtantia & levitas mentis. Ex κȣ͂φος, & νόος, *mens*.

Κȣφόνως, *Adv.* cum quadam mentis levitate, temere. A κȣφόνȣς.

Κȣφόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui levi & agili dorſo eſt. Ex κȣ͂φος, & νῶτος, *dorſum*.

ΚΟΥ'ΦΟΣ, κȣ́φη, κȣ͂φον, levis, non ponderoſus; (2) remiſſus, languidus; (3) exiguus; (4) ventoſus, inconſtans; (5) vacuus; (6) facilis.

Κȣφότης, ητος, ἡ, levitas. A κȣ͂φος.

Κȣφόω, ῶ, f. ώσω, levo, allevo. Ab eod.

Κȣ́φως, *Adv.* leviter, facile; (2) temerarie. Ab eod.

Κοφινοποιὸς, ȣ͂, ὁ, quaſillarius, Gl. V. Ex κόφινος, & ποιέω, *facio*.

ΚΟ'ΦΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, cophinus, corbis, qualus; (2) menſura apud Bœotos cum liquidorum, tum aridorum.

Κοχλάζω, ebullio, ſcaturio. Al. καχλάζω.

Κοχλακοειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, ſiliceus. Ab eod.

ΚΟ'ΧΛΑΞ, ακος, ὁ, glarea, calculus, lapillus in fluvii ripa vel maris littore; (2) ſilex.

Κόχλαι, ῶν, αἱ, conchæ. A κόχλος.

Κοχλιάριον, ȣ, τὸ, cochleare. Ab eod.

Κοχλίας, ȣ, ὁ, cochlea; (2) machina aquaria. Ab eod.

Κοχλίδιον, ȣ, τὸ, conchula, cochleola, parva cochlea. Dim. a κοχλίας, vel κόχλος.

Κοχλὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Κοχλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cochleæ ſpeciem gerens, cochleæ ſimilis; (2) tortuoſus, tortilis. Ab eod.

Κόχλος, ȣ, ὁ, concha; (2) conchylium, oſtrum, purpura. A κόχλος.

ΚΟ'ΧΛΩ, gyro, roto, torqueo, Etym.

ΚΟ'ΧΟΣ, ȣ, ὁ, humor abunde fluens. Schol. Theocr.

Κοχυδέω, ῶ, id. quod ſeq.

Κοχύω, magna copia cum ſtrepitu defluo, abunde fluo. Ἐκ δὲ μετώπω Ἱδρώς μευ κοχύεσκεν, Theoc. 2, 107. A κόχος.

ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, commiſſura partium coxendicis cum podice.

Κόχωνον, ȣ, τὸ, idem.

ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, ȣ, ἡ, genus arboris.

ΚΟ'ΨΙΧΟΣ, vel κόψυχος, ȣ, ὁ, avis quædam, merula.

Κρᾶας, ατος, τὸ, caput. A κάρηνον.

ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, vel κράββατος, ȣ, ὁ, grabbatus, lecti vel lecticæ ſpecies.

ΚΡΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, piſcis e genere ſquillarum.

ΚΡΑ'ΓΓΟΝΕΣ, ων, οἱ, Crangines, iidem ſquillarum ſpecies.

Κραγέτης, ȣ, ὁ, vociferator, clamator. A κράζω.

Κραδαίνω, vibro, criſpo, commoveo, quaſſo, concutio; κραδάνας, a. 1. part. quatiens, vibrans; κραδαίνομαι, tremiſco, metu concutior. Τὸ δόρυ κραδάνας, Plut. Ἐν δὲ οἱ ἔγχος Νηδυίοισι μάλ' κραδαινόμϑμον λῦσε γυῖα, Il. 17, 524. A κραδάω.

Κράδαιον, ȣ, τὸ, folium ficulnum. A κράδη.

Κράδαλος, ȣ, ὁ, ramus ficulnus. Ab eod.

Κραδαλὸς, ἡ, ὸν, vibratilis, qui facile concutitur ſ. quaſſatur. Ab eod.

Κραδάω, ῶ, vibro, concutio, quatio; (2) κράδω laboro. Κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος, Il. 7, 213. A κράδος.

Κραδεύω, f. σω, vibro, quatio.

ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, ſurculus ficulneus; (2) folium ficulneum; (3) quodvis folium; (4) machina theatralis.

Κραδηφορία, ας, ἡ, geſtatio ramorum *proprie* ficulnorum. Ex κράδη, & φέρω, *fero*.

Κράδος, ου, ὁ, ramus ficulnus; (2) vitium ſ. morbus in ficu. A κράδη.

Κραδοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ficus aut folia ficulnea ſ. ramos ficulneos comedit. Ex κράδος, & φαγεῖν, *comedere*.

ΚΡΑ'ΖΩ, f. άξω, clamo, ut cornix vel corvus, crocito; (2) clamo quovis modo; paulo poſt f. κεκράξομαι, p. med. κέκραγα, clamavi, clamo; τί κέκραγας; quid vociferaris? Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ Act. 7, 60. Ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα; propter quem, Soph. Aj. 1253. Εὐθὺς δ' ἀπὸ δόρπιστου κέκραγεν ἐμβάδας, poſcit, Ariſt. Veſp. 103.

Κραιαίνω, perficio; κρήηνον, perfice, a. 1. imperat. Ion. pro κραίανον, Il. 1, 41.

ΚΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, perficio, effectum reddo; (2) impero, regno; κρανθεὶς, a. 1. paſſ. part. conſummatus, κρανθεῖσα ψῆφος, victrix ſententia. Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί, Eur. Med. 1419. & Alc. 1148. Ὃς κραίνει στρατοῦ, Soph. Aj. 1069. Ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη, Eur. Supp. 815. Ἐπεί σοι πολύθυτος αἰεὶ τιμὰ κραίνεται, id. Herac. 778. κέκρανται, id. Ion. 1045.

Κραιπαλάω, ῶ, crapulam ſentio, dolorem capitis ſentio ex nimio potu; (2) inebrior; (3) deſipio, deliro per crapulam, vino demento; κραιπαλῶντες, vacillantes, Ph. Ἡμεῖς ζητήσομεν Κύκλωπα---- κραιπαλῶντα, Ariſt. Plut. 298. A κραιπάλη.

ΚΡΑΙΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, crapula; (2) comeſſatio; (3) obtenebratio mentis a potu.

Κραιπαλίζω, crapulor. A κραιπάλη.

Κραιπαλόκωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ebrius & vino gravatus comeſſatur & bacchatur. Ex κραιπάλη, & κῶμος, *comeſſatio*.

Κραιπαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, obnoxius crapulæ; (2) ad crapulam uſque potans. A κραιπάλη.

ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ἡ, όν, pernix, celer, velox, rapidus. Hinc κραιπνὰ, *Adv.* velociter.

Κραιπνόσυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, velociter concitatus, celeritate incitatus, celer, velox. Ex κραιπνὸς, & σύω, *concito*.

Κραιπνόφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, velox, citus. Ex κραιπνὸς, & φέρομαι, *agitor*.

Κραιπνῶς, *Adv.* velociter, cito; (2) proſpere. A κραιπνός.

ΚΡΑΙ῀ΡΑ, ας, ἡ, caput, Heſ.

Κράκτης, ου, ὁ, clamator, clamoſus. A κράζω.

Κρακτικὸς, ή, όν, clamoſus. A κράκτης.

Κρᾶμα, ατος, τὸ, mixtura, mixtum; (2) vinum aqua mixtum; (3) maſſa corporis naturalis concreta, ſive concretio & temperatura corporis naturalis. A κεράννυμι, *miſceo*.

Κραμβαλέος, toſtus, aſſus, ſiccus. A κράμβος.

Κραμβεῖον, ου, τὸ, cicuta. Vox Sicula. A κράμβη.

ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, braſſica, crambe, caules.

Κραμβίδιον, ου, τὸ, braſſica; (2) decoctum braſſicæ. A κράμβη.

ΚΡΑ'ΜΒΟΣ, η, ον, aridus, ſiccus, torridus; (2) bonus; (3) dulcis; (4) *Subſt.* vitium fructuum, præcipue uvarum.

Κραμβοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui braſſica veſcitur. Ex κράμβη, & φαγεῖν, *comedere*.

Κραναήπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, aſperſum ſolum habens. Ex κραναὸς, & πέδον, *ſolum*.

Κρανάϊνος, ινη, ινον, corneus, e corno. A κρανεία, *cornus*.

Κραναὸς, ή, όν, aſper; (2) ſterilis. A κράνον, *caput*.

ΚΡΑΝΕΙ'Α, ας, ἡ, cornus, arbor; (2) haſta ex corno facta.

Κρανέϊνος, ίνη, ινον, corneus, ex corno. A præc.

Κράνεον, ſ. Κράνιον, Craneum. Nomen Gymnaſii Corinthi.

Κράνεος, corneus.

Κρανία, ας, ἡ, cornus.

Κρανίον, ου, τὸ, calvaria. A κράνον.

Κρανοκολάπτης, ου, ὁ, genus phalangii beſtiolæ lucernis advolitanti non diſſimile, phalangium, quod caput petit, ſi in aliquem irruit. Ex κράνον, & κολάπτω, *percutio*.

Κρανοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, galearum opifex. Ex κράνος, & ποιέω, *facio*.

Κράνον, ου, τὸ, caput, Euſt. A κάρηνον.

Κράνος, εος, τὸ, galea. A κράνον.

Καρανουργία, ας, ἡ, galearum fabricatio. A ſeq.

Κρανουργὸς, οῦ, ὁ, galearum opifex. Ex κράνος, & ἔργον, *opus*.

Κράντειρα, ας, ἡ, regina; (2) perfectrix. A κραντήρ.

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector, qui efficit vel perficit; (2) κραντῆρες, dentes, qui Lat. genuini. A κραίνω.

Κραντήριοι, qui efficiunt, Heſ. Ab eod.

Κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps. Ab eod.

Κραπάταλλος, fatuus, delirus, Heſ. (2) numiſma, id. Pollux. (3) κραπάταλλοι, piſces quidam, id.

Κρὰς, ατὸς, τὸ, caput.

Κρᾶσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, peculiariter, qua aqua vino miſcetur; (2) temperamentum corporis & elementorum; (3) contractio vocalium & diphthongorum apud Grammaticos. A κεράννυμι.

Κράσπεδον, ου, τὸ, fimbria, limbus, inſtita, lacinia; (2) margo retis; (3) margo littoris; (4) montis radix; (5) veſtis ſacerdotis, ſic dicta, quod ad ſolum uſque pertingat. Ex κρέμαμαι, & πέδον, *ſolum*.

Κραστήριον, ου, τὸ, crates lignea ſuper præſepi, cui imponitur fœnum, Pollux. A κρᾶστις.

Κραστίζεσθαι, veſci gramine, Etymologus. Ab eod.

ΚΡΑ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, ου, ὁ, Cratægos, arbor habens folium ſimile meſpilo.

Κραταιγύαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, firmus, fortis. A κραταιὸς, & γύαλον, *vola*.

Κραταιγὼν, ῶνος, ὁ, idem quod κράταιγος.

Κραταίνω, conforto, Gl. V. A κράτος.

Κραταῖον, ου, τὸ, conſuetum ſcripturæ aut picturæ firmamentum. A κραταιός.

Κραταιὸς, ὰ, όν, potens, fortis, robuſtus, validus; (2) validus ſ. potens in retinendo; (3) ingens, magnus; (4) violentus, truculentus. A κράτος.

Κραταιότης, ητος, ἡ, robur, vis, fortitudo. A κραταιός.

Κραταιόω, ῶ, f. ώσω, viribus potentem reddo, roboro, corroboro. Δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος, Epheſ. 3, 16. A κραταιός.

Κραταίπεδον οὖδας, ſolum, firmum, ſeu lapidibus ſtratum. Ex κραταιὸς, & πέδον, *ſolum*.

Κραταίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui pedes robuſtos habet. Ex κραταιὸς, & ποῦς, *pes*.

Κραταίωμα, ατος, τὸ, firmamentum, robur. A κραταιόω.

Κραταιῶς, *Adv.* valide, fortiter, robuſte. Ab eod.

Κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, validus, fortis; (2) vehemens, acer, violentus; (3) acerbus, minax. A κράτος.

Κρατερόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infractus animo, cui mens eſt dura & rigida, durus, acer, præfractus; (2) magnanimus. Ex κρατερὸς, & φρὴν, *animus*.

Κρατερόω, ῶ, f. ώσω, validum & firmum reddo, ſolido. A κρατερός.

Κρατέρωμα, ατος, τὸ, mixtura æris & ſtanni, qua aliquid ſolidatur, Heſ. A κρατερόω.

Κρατερώνυξ, υχος, ὁ καὶ ἡ, ſolidos, firmos, & robuſtos ungues habens; ſolidas ungulas habens. Ex κρατερὸς, & ὄνυξ, *unguis, ungula*.

Κρατερώνυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, id. & ex iiſd.

Κρατερῶς, *Adv.* valide, fortiter, ſtrenue, firmiter; (2) totis viribus; (3) intrepide; (4) aperte. A κρατερός.

Κρατευταὶ, ῶν, αἱ, veruum fulcra. A κρατεύω.

Κρατευτήρια, ων, τὰ, idem & ab eod.

Κρατέω, ῶ, f. ήσω, imperium obtineo, impero, dominor; (2) poſſideo, potior, compos ſum; (3) ſuperior ſum, vinco; (4) præſto, excello; (5) contineo; (6) vinco, obtineo, invaleſco, retineo, mordicus retineo; (7) memoria teneo; (8) prehendo, apprehendo. Πολλὴ κρατεῖ τούτων ἀνάγκη, cogit, Soph. Phil. 915. Ζεὺς ἔσθ' ὁ τῆς δὲ γῆς κρατῶν, ibid. 980. Νῦν δ' οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων, Ariſt. Veſp. 1343. A κράτος, *vis, robur*.

Κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater, cratera, vas, in quo miſcetur vinum; (2) ſignum cœleſte; (3) conceptaculum aquæ ſalientis; (4) κρατῆρες, montis Ætnæ foramina, quibus ignis ciniſque evomitur. A κεράννυμι.

Κρατηρίζω, f. ίσω, compoto, Euſt. ex Vett. ἐκρατηριάσθημεν, a. 1. paſſ. inebriati ſumus exhauſtis crateribus, Heſ. A κρατήρ.

Κρατήριον, ου, τὸ, parvus crater. Dim. a κρατήρ.

Κρατησίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui victoriam in præliis obtinet. Ex κρατέω, & μάχομαι, *pugno*.

Κρατήσιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vincit equis. Ex κρατέω, & ἵππος, *equus*.

Κράτησις, εως, ἡ, potentia; retentio, Ph. A κρατέω.

Κρατητικὸς, ή, όν, tenax, Gl. V. A κρατέω.

Κράτιστα, *Adv.* optime, præſtantiſſime. A κράτιστος.

Κρατιστεύω, f. εύσω, præſtantiſſimus ſum, præſto, antecello; τὸ κρατιστεῦον, quod potiſſimum & præſtantiſſimum eſt. Τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες, Xen. A κράτιστος.

Κράτιστος, ίστη, ιστον, fortiſſimus; validiſſimus; (2) optimus. Superlat. a κράτος, *robur*.

ΚΡΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, robur, vis, potentia; (2) imperium, imperii ſumma; (3) victoria; (4) pars manus vergens ad digitos, in qua manus robur.

Κρατυντὴρ, ῆρος, ὁ, victor, prævalens, Heſ. A κρατύνω.

Κρατυντήριος κλισμὸς, ſella ad retinendum & firmandum. A præc.

Κρατυντικὸς, ή, όν, firmandi vim habens. Ab eod.

Κρατύνω, f. υνῶ, validum ac firmum reddo, munio; (2) confirmo, ſtabilio, vim magnam tribuo; (3) roboro, induro; (4) impero. Κρατύνειν ἔρετμα, Apollon. Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, Il. 11, 215. pro ἐκρα. A κράτος.

Κρατὺς, ὁ, validus viribus, fortis, potens. Ab eod.

Κρατυσμὸς, οῦ, ὁ, corroboratio. A κρατύς.

Κραυγάζω, f. άσω, clamo, clamito, vociferor. Φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε, Joan. 11, 43. A κραυγή.

Κραυγάνω, idem quod antecedens κραυγάζω.

Κραύγασος, ου, ὁ, vociferator, clamoſus, clamator. A κραυγάζω.

Κραυγαστικὸς, ἡ, ὸν, clamoſus. Ab eod.

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio. A κράζω, *clamo*.

Κραυγίας, ου, ὁ, ut κραυγίας ἵππος, equus, qui clamore & ſtrepitu terretur. A κραυγή.

Κραυρᾶν, ſtruma laborare; (2) de morbo apum cum vermes & araneas gignunt, Heſ. A κραῦρος.

ΚΡΑΥ͂ΡΟΣ, ρα, ρον, aridus, ſiccus, torridus, friabilis, rigidus; (2) *Subſt.* ſtruma; (3) morbus boves tentans.

Κραυρότης, ητος, ἡ, ariditas, ſiccitas, friabilitas. A κραῦρος.

Κρεάγρα, ας, ἡ, fuſcina, harpago, inſtrumentum ad eximendas carnes ex olla, vel aheno. Ex κρέας, & ἀγρεύω, *capio*.

Κρεαγρὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Κρεάδιον, ου, τὸ, caruncula, carnis fruſtum, carnis fruſtulum. Dim. a κρέας.

Κρεανομέω, ῶ, f. ήσω, carnes diſtribuo; (2) aliorum carnes diſſeco, coquo ac voro. A κρεανόμος.

Κρεανομία, ας, ἡ, diſtributio carnis, viſceratio. Ab eod.

Κρεανόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, carnes diſtribuens. Ex κρέας, & νέμω, *diſtribno*.

ΚΡΕ΄ΑΣ, ατος, τὸ, caro; (2) fruſtum carnis; (3) corpus.

Κρεγμὸς, οῦ, ὁ, pulſatio, ſonitus. A κρέκω.

Κρεηδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad recipiendas carnes factus. Ex κρέας, & δέχομαι, *capio*.

Κρεηφαγέειν, Ion. pro κρεαφαγεῖν, carnibus veſci. Ex κρέας, & φαγεῖν, *comedere*.

Κρεηφαγίη, ης, ἡ, pro κρεωφαγία, carnium comeſtio. A præc.

Κρεῖον, ου, τὸ, vas carnarium, carnium receptaculum. A κρέας.

Κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, melior, præſtantior; (2) præſtantor viribus, robuſtior, potentior. A κράτος.

Κρείων, rex, regnator; κρείουσα, regina.

Κρέκην, ſonum odioſum ait ſignificare Galenus apud Hippocr. A κρέκω.

Κρέκελος, fletus, ploratus, Heſ. Ab eod.

ΚΡΕ΄ΚΩ, pectine ſeu radio pulſo; (2) pulſo; (3) ſonum moleſtum & odioſum edo. Ἁδὺ κρέκεις τι μέλος, Epigr. Συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ πτεροῖσι κρέκοντες, ἴαχον Ἀπόλλω, Ariſt. Av. 778.

Κρεμάθρα, ας, ἡ, vas penſile aut ſtorea penſilis, in qua reponuntur caſei, aut opſoniorum reliquiæ. A κρεμάω.

Κρέμαμαι, pendeo; κρεμάμενος, ſuſpenſus. Κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡδῶν ἡ τέχνη, Ariſt. Av. 1393.

Κρεμάννυμι, vid. κρεμάω.

Κρεμασμὸς, οῦ, ὁ, ſuſpenſio. Ab eod.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſuſpendit aut ſuſpenſum tenet; (2) κρεμαστῆρες, nervi teſtium; (3) crates viminea, in qua caſei ſiccantur; (4) lorum ſ. habena penſilis, e qua aliquid dependet. A κρεμάω.

Κρεμαστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, pendulus, penſilis. A κρεμαστήρ.

Κρεμαστὸς, ἡ, ὸν, pendulus, penſilis. A κρεμάω.

Κρεμάστρα, ας, ἡ, id, unde aliquid pendet; (2) vas penſile, in quo panes, caſei & ſimilia reponuntur; (3) appendix ſ. pediculus multifidus, ex quo fructus appenduntur. Ab eod.

ΚΡΕΜΑ΄Ω, ῶ, vel κρεμάννυμι, ſ. κρεμαννύω, f. μάσω, ſuſpendo; (2) ſuſpenſum teneo; & (3) *in Paſſ.* ſuſpendor; (4) pendeo. Ἐκρέμασε κόραξι δεῖπνον, Ariſt. Θεσμ. 1037. Μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου, κρεμάσαντι σαυτὸν, id. Ran, 122.

Κρεμβαλιάζω, crembalis pulſo, Heſ. A κρέμβαλον.

Κρεμβαλιαστὴς, οῦ, ὁ, crembali peritus, qui crembalum inſonare novit. A κρεμβαλιάζω.

Κρεμβαλιαστὺς, ύος, ὁ, ſtrepitus ſ. ſonitus, quem edit crembalum. Ab eod.

Κρεμβαλίζω, f. ίσω, crembalum pulſo. A κρέμβαλον.

ΚΡΕ΄ΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, crembalum, crepitaculum, quod digitis agitatum ſtrepitum edit.

Κρεμνάω, ῶ, idem quod κρεμάω, a quo etiam factum.

Κρέμνημι, idem & ab eod.

Κρεμόω, ῶ, idem quod κρεμάω, a quo etiam deſcendit.

ΚΡΕ΄ΜΥΣ, υος, ὁ, piſcis quidam.

Κρὲξ, κὸς, ἡ, Crex, avis pugnax, roſtrum acutum & ſerratum habens nuptiiſque inauſpicata. A κρέκω.

Κρεοκάκκαβος, ου, ὁ, edulium e carnibus minutim conciſis, & cum ſanguine, arvina, & dulci jure concinnatis. Ex κρέας, & κακκάβη.

Κρεονομία, ας, ἡ, vid. κρεωνομία, ubi & alia compoſita.

Κρεοσήπομαι, carnium more putreſco. Ex κρέας, & σήπομαι, *putreſco*.

Κρεοσκευασία, ας, ἡ, ratio apparandarum carnium. Ex κρέας, & σκευασία, *apparatio*.

Κρεουργέω, ῶ, f. ήσω, excarnifico, dilanio, lanius ſum, carnes lanii more concido. A κρεουργός.

Κρεουργηδὸν, *Adv.* more eorum, quæ in parva fruſta diſſecta ſunt, ſ. quæ a laniis conciduntur. Ab eod.

Κρεουργία, ας, ἡ, carnium diſſectio ſ. conciſio, laniatus, viſceratio. Ab eod.

Κρεουργικὸς, ἡ, ὸν, lanionius. A ſeq.

Κρεουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, lanius, lanio. Ex κρέας, & ἔργον, *opus*.

Κρεοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui carnes comedit, qui carne veſcitur. Ex κρέας, & φαγεῖν, *comedere*.

Κρεύλλιον, ου, τὸ, caruncula. Dim. a κρέας.

ΚΡΕΩ, vel κρείω, regno, impero.

Κρεωδαισία, ας, ἡ, carnium in fruſta conciſarum diſtributio, viſceratio. Ex κρέας, & δαίω, *divido*.

Κρεωδαίτης, ου, ὁ, carnium in fruſta diviſarum diſtributio.

Κρεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, carnoſus. A κρέας.

Κρεωδοσία, ας, ἡ, carnium diſtributio, viſceratio. Ex κρέας, & δίδωμι, unde δόσις, *datio*.

Κρεωδοτέω, ῶ, f. ήσω, carnes do, carnes diſtribuo. A κρεωδότης.

Κρεωδότης, ου, ὁ, carnium dator ſ. diſtributor. Ex κρέας, & δίδωμι, *do*.

Κρεωδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad recipiendas ſeu adſervandas carnes factus. Ex κρέας, & δέχομαι, *capio*.

Κρεωθήκη, ης, ἡ, carnarium, Gl. V. Ex κρέας, & θήκη, *conditorium*.

Κρεωκοπέω, ῶ, f. ήσω, carnes ſeco. Ex κρέας, & κόπτω, *ſeco*.

Κρεωλογέω, ῶ, f. ήσω, carnem colligo. Ex κρέας, & λέγω, *colligo*.

Κρεωνομέω, ῶ, f. ήσω, carnes diſtribuo. Ex κρέας, & νέμω, *diſtribno*.

Κρεωνομία, ας, ὁ, carnium diſtributio. Ex iiſd.

Κρεωπωλεῖον, ου, τὸ, idem quod κρεωπώλιον, quod vide.

Κρεωπώλης, ου, ὁ, carnium venditor, lanius. Ex κρέας, & πωλέω, *vendo*.

Κρεωπωλικὸς, ἡ, ὸν, ad lanium ſ. carnium venditorem pertinens. A κρεωπώλης.

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur carnes, macellum, laniena. A κρεωπώλης.

Κρεωστάθμη, ης, ἡ, ſtatera, in qua carnes appenduntur. Ex κρέας, & σταθμὴ, *ſtatera, libra*.

Κρεωφαγέω, ῶ, f. ήσω, carnes voro, carne veſcor. Ex κρέας, & φαγεῖν, *comedere*.

Κρεωφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, carnes edens, qui carnibus veſcitur. Ex κρέας, & φαγεῖν, *comedere*.

ΚΡΗ΄ΓΥΟΣ, υον, gratus, jucundus, placitus; (2) bonus; (3) utilis; (4) idoneus, aptus; (5) ſuavem vocem edens.

ΚΡΗ΄ΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, capitis ligamentum, vitta, velamentum capitis, quod ad humeros uſque demittebatur; (2) operculum doliorum aut vaſorum & ſimilium.

Κρῆθεν, *Adv.* a capite. A κρὰς, *caput*.

ΚΡΗ͂ΘΜΟΝ, ου, τὸ, herbæ genus.

Κρήμναμαι, pendeo, ſuſpenſus ſum. Νῦν δὲ καὶ ῥέπτρον χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα, Eur. Ion. 1658. A κρημνός.

Κρημνάω, ῶ, vel κρήμνημι, f. νήσω, præcipito. Ab eod.

Κρημνηγορέω, ῶ, verba ardua & grandia fundito. Ex κρημνὸς, & ἀγορέω, *loqnor, dico*.

Κρημνίζω, f. ίσω, præcipito. A κρημνός.

Κρημνοβατέω, ῶ, f. ήσω, per præcipitia incedo. A κρημνοβάτης.

Κρημνοβάτης, ου, ὁ, per præcipitia ambulans, per loca prærupta incedens; (2) funambulus. A κρημνὸς, & βαίνω, *incedo*.

Κρημνοκομπέω, ῶ, verbis præruptis & arduis glorior, jacto, arroganter & ſuperbe loquor. Ex κρημνὸς, & κομπέω, *glorior*.

ΚΡΗΜΝΟ΄Σ, οῦ, ὁ, præceps rupes, præcipitium; (2) ripa; (3) labrum ulceris; (4) omne excelſum & prominens.

Κρημνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, præruptus, præceps, arduus. A κρημνός.

Κρημνώρεια, ας, ἡ, præcipitium montis. Ex κρημνὸς, & ὄρος, *mons*.

Κρηναῖος, αία, αῖον, fontanus; (2) frigidus, ut aqua fontana. A κρήνη.

ΚΡΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, fons; (2) vas aquarium.

Κρηνὶς, ίδος, ἡ, fonticulus. Dim. a κρήνη.

Κρηνοφυλάκιον, ου, τὸ, fontis cuſtodia, munus cuſtodiendi & curandi fontes. A κρηνοφύλαξ.

Κρηνοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, fontis cuſtos. Ex κρήνη, & φύλαξ, *cuſtos*.

Κρηπιδοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui crepidas conficit, ſutor crepidarius. Ex κρηπὶς, & ποιέω, *facio*.

Κρηπιδοπώλης, ου, ὁ, crepidarum venditor. Ex κρηπὶς, & πώλης, *venditor*.

Κρηπιδόω, ῶ, f. ώσω, fundo, fundamentum pono; κρηπιδούμενος, præſ. part. paſſ. crepidatus. A κρηπίς.

ΚΡΗΠΙ΄Σ, ίδος, ἡ, crepida, ſoccus; (2) baſis, fundamentum; (3) crepido; margo; (4) placentæ genus.

ΚΡΗ΄Σ, Κρητὸς, ὁ, Cres, Cretenſis.

Κρῆς, pro κρέας, caro.

Κρῆσσα, ης, ἡ, femina Cretenſis. A Κρής.

ΚΡΗΣΕ΄ΡΑ, ας, ἡ, cribrum, excuſſorium pollinarium e filo laneo; (2) pannus

nus ratus, per quem aliquid colatur; (3) operculum calathi.

Κρησφύγετον, ȣ, τὸ, refugium eorum, qui Minoem Cretenſem, ſeverum vindicem ſcelerum fugiebant; (2) perfugium ſ. refugium quodvis; (3) munitio ſubſidiaria; (4) aſylum; (5) latebra. Ex Κρὴς, & φεύγω, *fugio.*

Κρήτη, ης, ἡ, Creta; inſula.

Κρήτηθεν, *Adv.* e Creta.

Κρητήριον, ȣ, τὸ, parva cratera, parvus crater. Dim a κρητὴρ, pro κρατήρ.

Κρητίζω, Cretiſſo, Cretenſes imitor. A Κρής.

Κρητισμὸς, ȣ̃, ὁ, mos Creticus; (2) Cretica fallacia. A κρητίζω.

Κρηφαγεῖν, pro κρεηφαγεῖν, carnem comedere.

Κρῖ, τὸ, hordeum.

Κριαγὸς, ἡ, ὸν, in ariete natus. A κριός.

Κριβανίτης, ȣ, ὁ, teſtaceus, in teſta coctus; ut κριβανίτης ἄρτος. A κρίβανος.

Κρίβανος, ȣ, ὁ, fornax, idemque quod κλίβανος, quod ſupra videndum.

Κριγὴ, ῆς, ἡ, ſtridor, Suid. Etym. M. A κρίζω.

Κριγμὸς, ȣ̃, ὁ, Suid. idem & ab eod.

ΚΡΙ΄ΖΩ, f. ξω, ſtrido, ſtridorem edo. Κεκριγότες ἐπεςρατεύσȣν φασ' ἄναθεν τῷ Διΐ, Ariſt. Av. 1527.

Κριθανίας, ȣ, ὁ, hordeago, genus tritici; ut κριθανίας πυρὸς, triticum hordeacei generis. A κριθή.

Κριθάριον, ȣ, τὸ, hordeum, hordiolum, Gl. V. A κριθή.

ΚΡΙΘΗ΄, ῆς, ἡ, hordeum, planta granumve; (2) tuberculum parvum oblongum, palpebræ adnaſci ſolitum.

Κριθίασις, εως, ἡ, morbus, quum equus κριθιᾷ. A κριθιάω.

Κριθιάω, ῶ, f. άσω, hordeo ſaturor; (2) e nimio hordei paſtu laſcivio; (3) de equo dicitur, quum ex itinere vel curſu anhelabundus hordeum devorat, indeque cruditate vexatur. Ab eod.

Κριθίδιον, ȣ, τὸ, hordeolum, hordei granulum. Dim. ab eod.

Κρίθινος, ίνη, ινον, hordeaceus. Ab eod.

Κριθολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui hordeum colligit. Ex κριθὴ, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo.*

Κριθόμαντις, εως, ὁ, qui ex hordeo vaticinatur. Ex κριθὴ, & μάντις, *vates.*

Κριθοφαγία, ας, ἡ, hordei comeſtio; (2) pœna quædam militaris. A κριθοφάγος.

Κριθοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hordei comeſtor. Ex κριθὴ, & φαγεῖν, *comedere.*

Κριθοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hordeum ferens, ſ. hordei ferax. Ex κριθὴ, & φέρω, *fero.*

Κριθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hordeaceus. A κριθή.

Κρικίον, ȣ, τὸ, circellus, Gl. V. A κρίκος.

Κρίκος, ȣ, ὁ, annulus; (2) circulus. A κρίκος.

Κρικόω, ῶ, f. ώσω, annulo trajicio & infibulo. A κρίκος.

Κρικωτὸς, ἡ, ὸν, annulis conſertus. A κρικόω.

Κρίμα, ατος, τὸ, judicium; (2) damnatio; (3) decretum; (4) præceptum, mandatum. A κρίνω.

Κριμνίτης, ȣ, ὁ, ut κριμνίτης πλακȣ̃ς, placenta e farina craſſiore confecta. A κρίμνον.

ΚΡΙ΄ΜΝΟΝ, ȣ, τὸ, farina craſſior; (2) hordeum; (3) panis e craſſiore hordei farina.

Κριμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, de urina, cui inſunt, vel innatant fruſtula velut craſſioris farinæ. A κρίμνον.

ΚΡΙ΄ΝΟΝ, ȣ, τὸ, lilium; (2) cucurbita; (3) cucurbitæ flos; (4) pauper; (5) ſpecies ſaltationis.

ΚΡΙ΄ΝΩ, f. κρινῶ, ſecerno, diſcerno, dijudico; (2) excerno; (3) ſeligo, deligo; (4) diſcepto, judico; (5) cenſeo, æſtimo; (6) adjudico; (7) ſtatuo, conſtituo; (8) accuſo, diem dico, reum ago, defero; (9) damno; (10) probo, exploro. Κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς κρίνει παραςὰς, percunctatur, Soph. Trach. 197. Ἐκ τȣ̃ ςόματός σȣ κρινῶ σε, Luc. 19, 22. Δολοβέλλαν ἔκρινε κακώσεως ἐπαρχίας, Plut. Ὡς ȣ̓ κρινȣ̃μαι τῶνδὲ σοὶ τὰ πλείονα, litigabo, Eur Med. 609.

Κρινὼν, ῶνος, ὁ, lilietum, hoc eſt, locus conſitus liliis.

Κρινωνιὰ, ᾶς, ἡ, lilietum. A κρίνον.

Κριοδόχη, ſ. κριοδόκη, ης, ἡ, machina arietaria, ipſum arietem ſuſtinens. Ex κριὸς, & δέχομαι, *capio.*

Κριοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, arietis formam habens. Ex κριὸς, & εἶδος, *ſpecies.*

Κριοκοπέω, ῶ, f. ήσω, arieto, ariete quatio. Ex κριὸς, & κόπτω, *percutio, ferio.*

Κριομαχία, ας, ἡ, arietum pugna. Ex κριὸς, & μάχη, *pugna.*

Κριομαχῶ, arieto, Gl. V.

Κριοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui arietina facie eſt, arietem facie referens. Ex κριὸς, & πρόσωπον, *facies.*

ΚΡΙΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, aries, ovium dux; (2) ſignum cœleſte; (3) navis genus; (4) machina bellica; (5) voluta in capitulis columnarum ſuperiorum ordinum, Ionicæ ſcil. Romanæ, atque Corinthiacæ.

Κριοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arietum vorator. Ex κριὸς, & φαγεῖν, *comedere.*

Κριοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arietem geſtans. Ex κριὸς, & φέρω, *fero, geſto.*

Κρίσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. judicatorius, ad judicationem pertinens, ex quo argumentum judicii faciendi petimus, criticus, quo judicium inſtituitur, decretorius. A κρίσις.

Κρίσις, εως, ἡ, judicatio, ipſa judicandi actio; (2) judicium, ſententia, quæ de aliqua re fertur, cenſura, æſtimatio alicujus rei; (3) examen; (4) ſuffragium; (5) cauſſæ dictio; (6) accuſatio; (7) decretorium in bello prælium; (8) morbi ſolutio aut mutatio in melius deteriuſve; (9) condemnatio; (10) juſtitia, juſtum judicium; (11) ultimi judicii dies, ſ. ultimum judicium. A κρίνω.

ΚΡΙ΄ΣΚΡΑΝΑ, ων, τὰ, ſcrinia regis. Cteſias.

Κρισσὸς, ȣ̃, ὁ, varix. Pro κιρσός.

Κρισσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, varicoſus, Gl. V. A præc.

Κριτήριον, ȣ, τὸ, organum ſ. inſtrumentum judicandi; (2) ſenſus & pars animi rerum judicatrix & arbitra, judicium; (3) id, ex quo judicandi materiam petimus, ad quod reſpicimus judicantes; (4) locus, ubi judicium exercetur, tribunal judicis. A κρίνω.

Κριτὴς, ȣ̃, ὁ, judex, dijudicator; (2) arbiter, arbitrator, æſtimator. Ab eod.

Κριτικὸς, ἡ, ὸν, ſolers ad judicandum, judicandi peritus, qui dijudicat; (2) criticus, qui de aliorum ſcriptis judicat; (3) decretorius. Ab eod.

Κρῖτις, ίδος, ἡ, judex, arbitra, æſtimatrix. A κριτής.

Κριτὸς, ἡ, ὸν, ſelectus, delectus, judicatus. A κρίνω.

Κρȣαίνων, apud Homerum de equo, pulſans pedibus, ut ſonipes apud Virg. it. Quadrupedante putrem ſonitu quatit ungula campum. A κρȣ́ω, *pulſo.*

Κροκάλη, ης, ἡ, calculus littoralis, arena littoralis; (2) littus. A κρόκη.

ΚΡΟ΄ΚΗ, ης, ἡ, trama, ſubtegmen, id, quod ſtamini inſeritur; (2) arena littoralis; κρόκαι, αἱ, arena littorea; (3) littus.

Κροκίας, ȣ, ὁ, ut κροκίας λίθος, crocias lapis: quod colore ſit croceo.

Κροκιδίζω, ſ. κροκυδίζω, floccos lego; (2) adulor floccos piloſque ex veſte alterius legens. A κροκίς.

Κροκιδισμὸς, ȣ̃, ὁ, floccorum ſ. pilorum lectio. A κροκιδίζω.

Κροκίζω, f. ίσω, texo, neo; (2) croco ſimilis ſum, crocum refero. A κρόκη, vel κρόκος.

Κρόκινος, ίνη, ινον, crocinus, croceus. A κρόκος,

Κροκὶς, ίδος, ἡ, ſubtegmen; (2) floccus ſeu filum in veſte prominens; (3) medicamentum, quod tomento exceptum ano inditur. A κρόκη.

Κροκόβαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, croco tinctus. Ex κρόκος, & βάπτω, *tingo.*

Κροκοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Κροκοδείλιον, ȣ, τὸ, herba chameleontis nigri figura. A κροκόδειλος.

ΚΡΟΚΟ΄ΔΕΙΛΟΣ, ȣ, ὁ, crocodilus, animal ἀμφίβιον; (2) quæſtio quædam captioſa.

Κροκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, croco ſimilis, coloris crocei; luteus. Ex κρόκος, & εἶδος, *forma.*

Κροκοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, croceo amictu indutus. Ex κρόκος, & εἷμα, *indumentum.*

Κροκόεις, όεσσα, όεν, croceus, crocum referens, crocei coloris. A κρόκος.

Κρόκεος, έα, εον, idem & ab eod.

Κρόκον, ȣ, τὸ, ovi vitellus. Ab eod.

Κροκόμαγμα, ατος, τὸ, retrimentum crocini unguenti. Ex κρόκος, & μάγμα, *unguentum.*

Κροκόπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, croceum peplum ſeu veſtimentum habens. Ex κρόκος, & πέπλον, ſ. πέπλος, *peplum.*

ΚΡΟ΄ΚΟΣ, ȣ, ὁ, & κρόκον, ȣ, τὸ, crocus vel crocum.

Κροκόω, ῶ, f. ώσω, croco imbuo, croco tingo. A κρόκος.

Κροκύζω, f. ύσω, idem quod κροκίζω.

Κροκὺς, ύδος, ἡ, idem quod κροκίς.

Κροκύφαντος, ȣ, ὁ, peplum ſ. velum ex trama textum. Ex κρόκη, & ὑφαίνω, *texo.*

Κροκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, croceus. A κρόκος.

Κροκωτὸς, ἡ, ὸν, croco tinctus, & abſolute κροκωτὸς, ȣ̃, ὁ, veſtis croceo colore imbuta. A κροκόω.

Κροκωτοφορέω, ῶ, f. ήσω, crocotam geſto, crocota indutus ſum. A κροκωτοφόρος.

Κροκωτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui crocotam geſtat, crocota indutus. Ex κροκωτὸς, & φέρω, *fero, geſto.*

Κρομμυογήτειον, ȣ, τὸ, Crommyogetium, olus mixtæ naturæ ex getio & cepa. Ex κρόμμυον, & γήτειον, *getium.*

Κρόμμυον, vel κρόμυον, ȣ, τὸ, cepa. A κάρα, *caput.*

Κρομμυοξυρεγμία, ας, ἡ, fœtidus ructus, qualis eorum eſt, qui allium vel cepas comederunt. Ex κρόμμυον, & ἐξυρεγμία, *ructus.*

Κρομμυοπώλης, ȣ, ὁ, qui cepas vendit. Ex κρόμμυον, & πώλης, *venditor.*

Κρόνια, ων, τὰ, Saturnalia, ſacra quæ in honorem Saturni peragebantur. A Κρόνος.

Κρονιάδες, ων, αἱ, ſc. ἡμέραι, dies Saturnales. Ab eod.

Κρονίδης, ȣ, ὁ, Saturni filius, Jupiter in primis, quandoque Neptunus etiam, & Pluto. Ab eod.

Κρονικὸς, ἡ, ὸν, Saturnius; (2) præ ſenio delirus; (3) ſtultus; (4) pervetuſtus & rancidus. Ab eod.

Κρόνιος, ία, ιον, idem quod antecedens Κρονικός.

Κρονίων, ωνος, ὁ, Saturni filius, idemque adeo quod Κρονίδης.

Κρόνιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde fatuus. Vox Ariſtophanica. Ex κρόνος, & ἵππος, quod ſignificationem h. l. intendit.

Κρονόληρος, ȣ, ὁ, delirus ſenex. Vox Ariſtophan. Ex Κρόνος, & λῆρος, nugæ, ineptiæ.

ΚΡΟ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, Saturnus; (2) ſenex moroſus & maleficus; (3) bardus, fatuus, delirus.

Κρόσσαι, αἱ, ſcalæ; (2) ſcalæ ſcalis ſuperimpoſitæ; (3) pinnæ murorum aut territorium. A κροσσός.

ΚΡΟΣΣΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, fimbria, limbus, extremitas veſtis; villus, qui imæ oræ veſtimenti adſui ſolebat.

Κροσσόω, ῶ, fimbria villove veſtem prætexo. A κροσσός.

Κροσσωτὸς, ȣ̃, ὁ, ſc. χιτὼν, veſtis fimbriata, tunica fimbria villove prætexta. A κροσσόω.

Κρόσφος, ȣ, ὁ, cuſpis ferrea, idem quod γρόσφος.

Κροτάλια, ων, τὰ, ornamenta margaritarum, quæ colliſa ſonum edunt. A κρότος.

Κροταλίζω, f. ίσω, pulſo, crepitare facio, plaudo. A κρόταλον.

Κροταλισμὸς, ȣ̃, ὁ, plauſus, Gl. V. A præc.

Κρόταλον, ȣ, τὸ, crotalum, crepitaculum, tintinnabulum. A κρότος.

Κρόταλος, ȣ, ὁ, homo garrulus. Ab eod.

Κροταίνω, idem quod κροτέω.

Κροταφίτης, ȣ, ὁ, ut κροταφῖται μῦες, muſculi temporales. A κρόταφος.

ΚΡΟ'ΤΑΦΟΣ, ȣ, ὁ, tempus, pars capitis; κρόταφοι, tempora.

Κροτέω, ῶ, f. ήσω, crepito, pulſo, verbero; (2) plaudo, plauſu comprobo; (3) crepo, dico; (4) clocito ut ciconia. Κιθάραν κροτῆσαι, Theoc. 18, 35. A κρότος.

Κρότημα, ατος, τὸ, plauſus, id ipſum, quod ex plaudendi actione oritur. A κροτέω.

Κρότησις, εως, ἡ, plauſus, ipſa plaudendi actio. Ab eod.

Κροτητὸς, ἡ, ὸν, pulſatus, plauſibilis. Ab eod.

Κροτισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod κρότος.

Κροτοθόρυβος, ȣ, ὁ, plauſus, qui fit cum aliquo tumultu. Ex κρότος, & θόρυβος, tumultus.

ΚΡΟ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, pulſus, qui fit manu, remis, pedibus, vel ſimili modo; (2) plauſus, favor; (3) crepitatio, quam ciconia edit roſtro.

ΚΡΩ'ΤΩΝ, ωνος, ὁ, ricinus, muſca canina.

ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, ἡ, vitium in olea arbore.

Κροτωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ricino ſimilis, ricini figuram habens. Ex κρότων, & εἶδος, figura.

Κρȣ̃μα, ατος, τὸ, ſonus, quem inſtrumenta muſica pulſata edunt; (2) pulſus. A κρȣ́ω.

Κρȣματικὸς, ἡ, ὸν, pulſandi peritus. A κρȣ̃μα.

Κρȣματοποιὸς, ȣ̃, ὁ, inſtrumenta muſica pulſandi peritus. Ex κρȣ̃μα, & ποιέω, facio.

Κρȣναῖος, αία, αῖον, e ſcatebris ſaliens, e fonte ſaliente. A κρȣ̃νος.

Κρȣνηδὸν, *Adv.* inſtar ſcatebræ, ad modum fontis ſalientis. Ab eod.

Κρȣνίζω, f. ίσω, in modum fontis ſalientis effluo. Ab eod.

Κρȣ́νισμα, τος, τὸ, id, quod in modum ſalientis aquæ effluit. A κρȣνίζω.

ΚΡΟΥΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, ſcatebra, fons ſaliens.

Κρȣ́πεαλα, ων, τὰ, lignei calcei, Heſ. Ex κρȣ́ω, & πάλλω, vibro.

Κρȣπέζαι, ῶν, αἱ, calceamenta lignea apud Bœotos uſitata. Ex κρȣ́ω, & πέζα, malleolus pedis, pes.

Κρȣπέζια, ων, τὰ, idem & ex iiſd.

Κρȣπεζȣ́μενοι, qui induratis ſunt pedibus, Heſ. A κρȣπέζαι.

Κρȣσιδημέω, ῶ, populo aures obtundo; (2) populum fallo. A κρȣσίδημος.

Κρȣσίδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui populum fallaciis circumſcribit, malitioſe illum in alteram partem impellendo. Ex κρȣ̃σις, & δῆμος, populus.

Κρȣσιμετρέω, ῶ, f. ήσω, lancem alteram inter ponderandum impello, ut inclinet & præponderare alteri videatur. A κρȣσίμετρος.

Κρȣσίμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſmodi fraude utitur, quæ ſub voce præcedente deſcripta eſt. Ex κρȣ̃σις, & μέτρον, menſura.

Κρȣ̃σις, εως, ἡ, pulſatio, ipſa actio pulſandi; (2) exploratio, (3) id, quod pulſatur. A κρȣ́ω.

Κρȣ̃σμα, ατος, τὸ, idem quod κρȣ̃μα.

Κρȣσματικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ſeq. κρȣϛικός.

Κρȣϛικὸς, ἡ, ὸν, pulſandi vim habens; (2) pulſans aures. A κρȣ́ω.

ΚΡΟΥ'Ω, f. ȣ́σω, ferio; percutio; pulſo; collido. Κἀκρȣσα χεῖρας, Eur. Supp. 721. Ἑλικτὸν κρȣ́σω πόλεμον, id. Elec. 181.

Κρύβδα, *Adv.* clam, occulte. A κρύπτω.

Κρύβδην, *Adv.* idem & ab eod.

Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus, algidus; (2) horribilis, horrendus; (3) dirus; (4) triſtificus. A κρύος.

Κρυμαλέος, έα, έον, frigidus, gelidus, algidus. A κρυμός.

Κρυμὸς, ȣ̃, ὁ, frigus, algor, rigor hyemis. A κρύος.

Κρυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, frigidus, rigidus, algidus. A κρυμός.

Κρυόεις, όεσσα, όεν, idem. A κρύος.

Κρυόομαι, ȣ̃μαι, gelaſco; κρυȣ̃ται, gelat, Ph. A κρύος.

ΚΡΥ'ΟΣ, εος, τὸ, frigus, gelu, algor, rigor.

Κρυπτάδιος, ία, ιον, occultus, clandeſtinus. A κρύπτω.

Κρυπτάσκω, cooperio. Ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ, Il. 8, 272. Ab eod.

Κρύπτη, ης, ἡ, crypta, teſtudo ſubterranea, locus abditus & concameratus. Ab eod.

Κρυπτηρία, ας, ἡ, latibulum, Gl. V. A κρύπτω.

Κρυπτήριον, ȣ, τὸ, latibulum, Gl. V.

Κρυπτικὸς, ἡ, ὸν, crypticus, occultativus, celandi peritus. Ab eod.

Κρυπτικῶς, *Adv.* occultative, cum quodam ad occultandum & fallendum artificio, captioſe. A κρυπτικός.

Κρυπτὸς, ἡ, ὸν, occultus, abditus, clandeſtinus. A κρύπτω.

ΚΡΥ'ΠΤΩ, f. ψω, abſcondo, occulo, abdo, tego; (2) celo; κρύπτομαι, occultor; κεκρυμμένος, p. paſſ. occultatus; κρυβεὶς, a. 2. paſſ. occultatus. Κρύπτειν υἱὸν τὸν θάνατον τῆς ἀδελφῆς· τινὰ κατὰ χθονὸς, ſepelire, Soph. Ant. 24. Δεῖ δή σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα, πασφιλῆ λόγον κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν', ὧν ἀκήκοας, id. Phil. 589. παρ' ὑμῖν, ibid. 740. Ἔκρυπτε δ' ὢν γενναῖος, Eur. Alc. 853.

Κρυπτῶς, *Adv.* occulte, abſcondite. A κρυπτός.

Κρυϛαίνομαι, κρυϛαίνεται, glaciatur, glaciali frigore adſtringitur. Nicand. A κρύος.

Κρυϛαλλίζω, inſtar cryſtalli ſplendeo. A κρύϛαλλος.

Κρυϛάλλινος, ίνη, ινον, cryſtallinus, e cryſtallo, cryſtalli puritatem habens. Ab eod.

Κρυϛαλλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cryſtalli ſpeciem præ ſe ferens, cryſtallo ſimilis; (2) qui glaciali ſpecie eſt. Ex κρύϛαλλος, & εἶδος, figura, forma.

Κρυϛαλλόομαι, ȣ̃μαι, glacior, gelo; κρυϛαλλωθεὶς, a. 1. paſſ. conglaciatus, gelu concretus.

Κρυϛαλλόπηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glacie vel frigore concretus. Ex κρύϛαλλος, & πήγνυμι, compingo.

ΚΡΥ'ΣΤΑΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, glacies; (2) gelu; (3) cryſtallus, cryſtallum, lapis pellucidus.

Κρύφα, *Adv.* latenter, clam, clanculum, occulte. A κρύπτω.

Κρυφαῖος, αία, αῖον; clandeſtinus, abditus, occultus. Ab eod.

Κρυφαίως, *Adv.* occulte, latenter, clam. A κρυφαῖος.

Κρυφανδὸν, *Adv.* idem. Heſ. A κρύπτω.

Κρυφῆ, *Adv.* idem & ab eod.

Κρυφηδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Κρυφιαῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, Gl. V. A κρύφιος.

Κρυφίνοος, contr. κρυφίνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui animi ſui ſenſa occultat & celat. Ex κρύπτω, & νόος, animus, mens.

Κρύφιος, ία, ιον, & κρύφιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, occultus, abſconditus, clandeſtinus. A κρύπτω.

Κρυφίως, *Adv.* occulte, clam. A κρύφιος.

Κρύφος, ȣ, ὁ, latebra. A κρύπτω.

Κρυψίνοος, contr. κρυψίνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod κρυφίνοος.

Κρύψις, εως, ἡ, occultatio, abſconſio; (2) ars occultandi id, quod concludi debet. A κρύπτω.

Κρυψίχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bilem occultans, iram celans. Ex κρύψις, & χόλος, bilis.

Κρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, frigidus, gelidus, algidus, horridus. A κρύος.

ΚΡΩ'ΒΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, villus, cinnus, cincinni ſive crines intorti puerorum; nodus capillorum a fronte in verticem reductorum.

Κρωγμὸς, ȣ̃, ὁ, crocitatio, vox corvi vel cornicis. A κρώζω.

ΚΡΩ'ΖΩ, crocito, ut corvus; (2) ut quævis avis male canens; (3) garrio. Τȣ̃το μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κρώξαις, Ariſt. Lyſ. 508.

Κρωμακόεις, όεσσα, όεν, præceps, abruptus. Heſ. A κρώμαξ.

Κρωμακωτὸς, ἡ, ὸν, præceps & ſcanſu difficilis, Euſt. Ab eod.

ΚΡΩ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, acervus lapidum, Heſ.

ΚΡΩ'ΠΙΟΝ, ȣ, τὸ, falx.

Κρωσσίον, ȣ, τὸ, urceolus, Heſ. A ſeq.

ΚΡΩΣΣΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, hydria, urceus, vas aquarium ſ. balneatorium.

ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. κτήσομαι, adquiro, comparo, concilio; (2) *in perf.* adquiſivi, habeo, poſſideo. Σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις, Eur. El. 1017. Σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται, id. Alc. 178.

Κτεάνον, ȣ, τὸ, poſſeſſio, facultates, opes. A κτάομαι.

Κτέαρ, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Κτεατίζω, f. ίσω, adquiro, poſſideo; κτεάτισσα, a. 1. pro ἐκτεάτισα, acquiſivi. Ἣν δȣρὶ ἐμῷ κτεάτισσα, Il. 16, 57. Ab eod.

ΚΤΕΊΝΩ, f. ενῶ, interficio, occido, neco; ἔκτεινα, a. 1. interfeci. Κτενοῦσί σε δισσοὶ λαβόντες γῦπες, Eur. Andr. 75.

ΚΤΕΙ'Σ, ενὸς, ὁ, pecten; (2) pubes, inguen; (3) κτένες, conchæ quædam marinæ; (4) κτένες, dentes quatuor anteriores.

Κτενίζω, f. ίσω, pecto; κτενισθεὶς, pexus, a. 1. paſſ. A κτείς.

Κτένιον, ου, τὸ, pectunculus, parvus pecten. A κτείς.

Κτενιστὴς, οῦ, ὁ, pectinator, Gl. V. A κτενίζω.

Κτενοειδῶς, pectinatim, Gl. V. quaſi a κτενοειδὴς, pectinem referens. Ex κτεὶς, & εἶδος, *ſpecies*.

Κτενοπώλης, ου, ὁ, qui pectines vendit. Ex κτεὶς, & πώλης, *venditer*.

Κτέννω, κτέννυμι, κτεννύω, interficio. A κτείνω.

Κτενώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pectini ſimilis. Ab eod.

Κτέρας, ατος, τὸ, res poſſeſſa; (2) donum. A κτάομαι.

ΚΤΕ'ΡΕΑ, ων, τὰ, exſequiæ, juſta, inferiæ.

Κτερείζω, f. σω, exſequias celebro, juſta facio. A κτέρεα.

Κτερίζω, f. ίσω, ſepelio, humo. Ab eod.

Κτέρισμα, ατος, τὸ, parentatio, funus, juſta, quidquid in honorem mortui fit. A κτερίζω.

Κτεριστὴς, οῦ, ὁ, libitinarius, curator funeris. Ab eod.

Κτέρος, εος, ἡ, idem quod κτέρισμα.

Κτηδὼν, όνος, ἡ, venarum curſus in arboribus; (2) filamenta & fibræ tunicarum in corpore humano. A κτείς.

Κτῆμα, ατος, τὸ, quod aliquis adquiſivit, poſſeſſio; (2) fundus, prædium; & (3) *in Plur.* κτήματα, opes, facultates. A κτάομαι.

Κτηματικὸς, ἡ, ὸν, qui multa poſſidet, dives, opulentus. A κτήματα.

Κτημάτιον, ου, τὸ, poſſeſſiuncula; (2) prædiolum. A κτῆμα.

Κτηματίτης, ου, ὁ, dives, multa bona poſſidens. Ab eod.

Κτηματολογία, ας, ἡ, bonorum ſ. poſſeſſionum index. Ex κτῆμα, & λόγος, *ſermo*.

Κτῆμι, occido, interficio; inuſit. Sed hinc a. 2. ἔκτην, particip. κτὰς, κτάμενος.

Κτηνηδὸν, *Adv.* jumentorum ſ. pecorum more. A κτῆνος.

Κτηνίατρος, ου, ὁ, jumentorum medicus. Veterinarius, Gl. V. Ex κτῆνος, & ἰατρὸς, *medicus*.

Κτηνίτης, ου, ὁ, jumentarius, Ph. A κτῆνος.

Κτηνοβάται, qui jumenta ineunt. Ex κτῆνος, & βαίνω, ineo.

Κτηνόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, jumentum fio, in jumenti ſ. pecudis morem degenero. A κτῆνος.

Κτηνοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jumentis conveniens. Ex κτῆνος, & πρέπω, *convenio*.

ΚΤΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, jumentum, pecus.

Κτηνοστάσιον, ου, τὸ, jumentarium, *ſcil. ſtabulum*, Gl. V. Ex κτῆνος, & στάσις, *ſtatio*.

Κτηνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, jumenta paſco. A κτηνοτρόφος.

Κτηνοτροφία, ας, ἡ, ipſa actio paſcendi jumenta ſeu pecora. Ab eod.

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, jumentorum paſtor; jumentarius, Gl. V. Ex κτῆνος, & τρέφω, *alo*.

Κτηνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. jumentarius, pecuarius, ad jumenta ſeu pecudes pertinens, jumento, pecudi ſimilis; belluinus, brutus; (2) ſtolidus. A κτῆνος.

Κτηνωδία, ας, ἡ, ſtoliditas pecuaria & beſtialis. A κτηνώδης.

Κτησείδιον, ου, τὸ, poſſeſſiuncula, curta ſupellex. Dim. a κτῆσις.

Κτήσιος, ου, ὁ, quæſtor, fortunator; (2) quæſtorius; ut κτήσιος ζεὺς, Jupiter; κτήσιος ἑρμῆς, Mercurius. A κτῆσις.

Κτήσιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, poſſeſſor equorum. Ex κτῆσις, & ἵππος, *equus*.

Κτῆσις, εως, ἡ, poſſeſſio, ipſa poſſidendi actio; (2) adquiſitio; (3) res, quæ poſſidetur, facultates, opes, fortunæ. A κτάομαι.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, famula acquiſita, empta. A κτητός.

Κτητικὸς, ἡ, ὸν, adquirendi peritus; (2) poſſeſſivus. Hinc κτητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars adquirendi, ars quæſtuaria. A κτάομαι.

Κτητὸς, ἡ, ὸν, adquiſibilis; (2) adquiſitus, emptus, emptius. Ab eod.

Κτήτωρ, ορος, ὁ, poſſeſſor, dominus. Ab eod.

Κτίδεος pro ἰκτίδεος, viverræ ſilveſtris pelle ſeu corio confectus, nam galeam talem κτιδέην κυνέην dixit Homerus. Il. 10, 335, & 458. A κτὶς pro ἰκτὶς, *muſtela, viverra*.

ΚΤΙ'ΖΩ, f. ίσω, condo, creo, fabricor; (2) coloniam aliquo duco; (3) locum aliquem ædificiis in eo exſtructis habitabilem reddo; (4) inſtituo, auctor ſum alicujus rei; κτισθεὶς, a. 1. paſſ. & ἐκτισμένος, p. conditus. Ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν, 1 Tim. 4, 3. Τὰ πάντα δι᾽ αὐτοῦ ϗ εἰς αὐτὸν ἔκτισται, Col. 1, 16. ἐκτίσθη, ib.

ΚΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, aries, dux ovium; (2) *adjective*, cicur, manſuetus.

Κτιλόω, ῶ, f. ώσω, cicuro, manſuefacio; (2) delinio, demulceo. Hinc a. 1. med. ἐκτιλώσαντο apud Herodot. manſuetas reddidere; ἐκτιλωμένος, p. paſſ. part. familiaris factus, quod Euſt. affert ex Pauſania. A κτίλος.

Κτίννυμι, vel κτιννύω, occido. A κτείνω.

Κτὶς, ίδος, ἡ, muſtela ſilveſtris. Ab ἰκτὶς, quod idem notat.

Κτίσις, εως, ἡ, creatio, fabricatio, productio rerum e nihilo; (2) regeneratio; (3) inſtauratio & renovatio cœli & terræ; (4) res condita, res creata, creatura; (5) creatura, rerum creatarum univerſitas; (6) totum genus humanum; (7) ordinatio politica, magiſtratus. A κτίζω.

Κτίσμα, ατος, τὸ, conditum, creatum, creatura; (2) opus, ſtructura, ædificium. Ab eod.

Κτισματολατρεία, ας, ἡ, rerum creatarum cultus & veneratio. A κτισματολάτρης.

Κτισματολάτρης, ου, ὁ, rerum creatarum cultor. Ex κτίσμα, & λάτρης, *cultor*.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, & κτίστης, ου, ὁ, conditor, creator. A κτίζω.

Κτιστὸς, ἡ, ὸν, conditus, creatus, fabricatus. Ab eod.

Κτιστὺς, ύος, ἡ, ædificatio. Ab eod.

Κτίστωρ, ορος, ὁ, conditor, creator, fabricator. Ab eod.

Κτίτης, ου, ὁ, idem quod κτιστής.

Κτονέω, ῶ, occido. A κτόνος.

Κτόνος, ου, ὁ, cædes. A κτείνω.

Κτυπέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepo, pulſu ſonitum cieo; (2) ſtrepo, reſono; (3) quatio, percutio, tundo. Ἅπασα δὲ στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν, Eur. Med. 1183. Πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον, id. Rheſ. 307. A κτύπος.

Κτύπημα, ατος, τὸ, ſonitus, ſtrepitus, proprie qui pulſu cietur; (2) fragor. A κτυπέω.

Κτύπος, ου, ὁ, fragor, ſtrepitus. A τύπτω.

Κυάθειον, ου, τὸ, parvus cyathus. A κύαθος.

Κυαθίζω, f. ίσω, cyathis ludo, cyathis indulgeo, poto. Ab eod.

Κυάθιον, ου, τὸ, parvus cyathus, Dim. ab eod.

Κυαθὶς, ίδος, ἡ, vas cotylæ ſimile. Ab eod.

Κυαθίσκος, ου, ὁ, parvus cyathus. At κυαθίσκος τῆς μήλης, concava pars ſpecilli chirurgici, ſpecillum averſum. Ab eod.

ΚΥ'ΑΘΟΣ, ου, ὁ, cyathus, vas potorium; (2) liquoris vel aridi menſura apud Romanos quatuor cochlearium.

Κυαθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cyatho ſimilis. A κύαθος.

Κυάμειος λίθος, cyamea gemma. A κύαμος.

Κυαμευτὴς, οῦ, ὁ, qui fabis eligit, ſortilegus. A κυαμεύω.

Κυαμευτὸς, ἡ, ὸν, fabis ſeu ſorte electus. Ab eod.

Κυαμεύω, f. εύσω, fabis eligo, fabis ſuffragium fero; κυαμεύομαι, ſortior, fabis ſortior. A κύαμος.

Κυαμιαῖος, αία, αῖον, fabalis, qui fabali magnitudine eſt. Ab eod.

Κυαμίζω, catulio, de puella virum appetente. Ab eod.

Κυάμινος, ίνη, ινον, fabaginus. Ab eod.

Κυάμιον, ου, τὸ, fabula, parva faba. Dim. ab eod.

ΚΥ'ΑΜΟΣ, ου, ὁ, faba, planta, & fructus; (2) calculus in ſuffragiis ferendis, quia veteres pro calculis fabis utebantur; (3) teſticulus; (4) papilla extumeſcens in pubeſcentibus; (5) animalculum ſub hydriis naſci ſolitum fabæ magnitudine; (6) menſura apud medicos; (7) ſors, quæ alicui obtingit.

Κυαμοφαγία, ας, ἡ, fabarum eſus. Ex κύαμος, & φαγεῖν, *comedere*.

Κυαμοτρὼξ, ῶγος, ὁ, fabarum vorator, qui in ſuffragiis ferendis quæſtui ſimul faciendo ſtudet. Vox Ariſtophanica. Ex κύαμος, & τρώγω, *voro, rodo*.

Κυαμὼν, ῶνος, ὁ, locus fabis conſitus, fabetum. A κύαμος.

Κυανάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, cœruleum habens ἄμπυκα. Ex κύανος, & ἄμπυξ, quod vide.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, nigram ac formidabilem ægidem geſtans. Ex κύανος, & αἰγὶς, *ægis*.

Κυαναυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cœruleum ſplendens. Ex κύανος, & αὐγὴ, *ſplendor*.

Κυάνεος, έα, έη, εον, cyanum referens, cœruleus, cyaneus, coloris cœrulei atro miſti, ferrugineus, ater, niger, fuſcus; κυανοῦν, cærulum, ferrugineum, glaucum, Gl. V. A κύανος.

Κυάνειος, εία, ειον, idem & ab eod.

Κυανέμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœruleum roſtrum habens. Ex κύανος, & ἔμβολος, *roſtrum*.

Κυανίζω, cyanum imitor, cyani colorem refero, ſum colore cyaneo. A κύανος.

Κυανῖτις, ιδος, ἡ, in cyanum vergens. Ab eod.

Κυανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cyano ſimilis, cœruleus. Ex κύανος, & εἶδος, *ſpecies*.

Κυανόπεζα, ης, ἡ, cœruleos pedes habens. Ex κύανος, & πέζα, *pes*.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœruleum peplum habens. Ex κύανος, & πέπλος, *peplus*.

Κυανοπρώρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœruleam proram habens, proram nigricantem habens. Ex κύανος, & πρῶρα, *prora*.

Κυανόπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Κυανόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, alas cœruleas ſ. nigricantes habens. Ex κύανος, & πτερὸν, *ala*.

ΚΥ'ΑΝΟΣ, ου, vel κυανὸς, οῦ, ὁ, color cœruleus, qualis cœlo ineſt; (2) lapis ſ. ſuccus in metallis concretus, cœrulei coloris; (3) floris nomen in frumentario agro naſcentis; (4) aqua marina, Heſ. avis quædam,

quædam, Heſ. (5) *adjective*, cœruleus; unde κυανώτατος, ſuperl. apud Suid.

Κυανόστολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœrulea veſte indutus. Ex κύανος, & στολὴ, *ſtola*.

Κυανόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, nigrum ſupercilium habens. Ex κύανος, & ὀφρὺς, *ſupercilium*.

Κυανοχαίτης, ȣ, ὁ, qui eſt nigricantibus ſetis; cujus crines cyanum referunt. Ex κύανος, & χαίτη, *juba*.

Κυανόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt colore cyaneo, cœruleus. Ex κύανος, & χρόα, *color*.

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, cœruleo adſpectu, nigricantes vel cœruleos habens oculos. Ex κύανος, & ὢψ, *oculus*.

Κυάνωσις, εως, ἡ, inductio coloris cœrulei. Quaſi a κυανόω, quod eſſet cyani colore induco.

ΚΥ´ΑΡ, κύατος, τὸ, foramen acus; (2) pars auris interior.

ΚΥ´ΒΒΑ, poculum, cuppa, Heſ.

Κύβδα, *Adv.* inclinato capite. A κύπτω, *caput inclino*.

Κυβεία, ας, ἡ, alea, luſus aleæ; (2) aſtutia, verſutia, calliditas. A κυβεύω.

Κυβεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi alea ſ. teſſera luditur. Ab eod.

Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, magna mater Deûm.

ΚΥΒΕΡΝΑ´Ω, ῶ, f. ήσω, navem rego, navis curſum dirigo; (2) guberno & rego. Κυβερνήσει αὐτȣργότευκτον βάριν, Lyc. 746.

Κυβερνήσια, ων, τὰ, gubernatoria, dies feſti in Attica, in honorem Nauſithoi & Phæacis. A κυβερνάω.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Ab eod.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix. A κυβερνητὴρ.

Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, gubernator. A κυβερνάω.

Κυβερνητήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad gubernandum aptus. A κυβερνητὴρ.

Κυβερνήτης, ȣ, ὁ, dux ſ. gubernator navis; (2) gubernator quivis. A κυβερνάω.

Κυβερνητικὸς, ὴ, ὸν, ad gubernatorem pertinens, gubernatorius. A κυβερνήτης.

Κυβευτήριον, ȣ, τὸ, aleatorium, locus ubi alea luditur; (2) conſeſſus aleatorius. A κυβεύω.

Κυβευτὴς, ȣ̃, ὁ, aleator, qui alea ludit. Ab eod.

Κυβευτικὸς, ὴ, ὸν, ad aleatorem pertinens, aleatorius; (2) aleæ peritus. A κυβευτής.

Κυβεύω, f. εύσω, alea ludo, ludo teſſeris; (2) ſubeo aleam, periclitor. Κυβεύειν πρὸς ἀλλήλȣς περὶ τ̃ γυναικῶν, Athen. A κύβος.

ΚΥ´ΒΗ, ης, ἡ, caput.

Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele. A κυβήβω, quia miniſtros ſuos facit κυβηβᾷν.

Κύβηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pronus, inclinatus. Etym. A κύβη.

Κυβηβᾷν, in caput projicere, Etym. Suid. Ab eod.

Κυβηλίζω, f. ίσω, ſecuri percutio, Heſ. Suid. A κύβηλις.

ΚΥ´ΒΗΛΙΣ, ιος, ἡ, ſecuris, bipennis.

Κυβηλιστὴς, ȣ̃, ὁ, improbus, maleficus, Heſ. Suid. A κυβηλίζω.

Κύβης, ȣ, ὁ, idem quod κυβευτής. Heſ. A κύβος.

Κυβίζω, f. ίσω, cubum facio, in cubum formo. Ab eod.

Κυβικὸς, ὴ, ὸν, cubitus, teſſerarius. Ab eod.

Κυβικῶς, *Adv.* cubice, in modum cubi. A κυβικός.

Κυβιστάω, ῶ, f. ήσω, in caput me dejicio, in caput ſalto, Gl. V. cernuo, cernulo, merſo, urino. A κύβη.

Κυβίστημα, ατος, τὸ, ſaltatio in caput. A κυβιστάω.

Κυβίστησις, εως, ἡ, idem quod κυβίστημα, & ab eod.

Κυβιστητὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator, qui ſe in caput dejicit, urinator. Ab eod.

Κυβιτίζω, f. ίσω, cubito pello vel percutio. A κύβιτον.

ΚΥ´ΒΙΤΟΝ, ȣ, τὸ, cubitus, nodus brachii, Hippocr.

Κυβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpeciem cubi habens. Ex κύβος, & εἶδος, *figura*.

ΚΥ´ΒΟΣ, ȣ, ὁ, cubus; (2) teſſera; (3) luſus teſſerarum; (4) unio teſſeræ inſculpta; (5) panis quadratus, (6) numerus cubicus; (7) ſpina vertebræ & inprimis colli.

Κύβωλον, ȣ, τὸ, idem quod κύβιτον, Pollux.

ΚΥΓΧΝΙ´Σ, ίδος, ἡ, calix parvus medicis quondam uſitatus, Galen. Lex. Hippocr.

ΚΥ´ΓΧΡΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, Cynchramus, dux coturnicum.

Κυδάγχη, ης, ἡ, convicium, probrum. Ex Heſ. A κυδάσσω.

Κυδάγχω, convitiis & probris inceſſo. Ex Heſ. Ab eod.

Κυδάζω, f. άσω, convitior, maledico. Κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμȣ̃, Soph. Aj. 733. A κύδος.

Κυδαίνω, f. ανῶ, celebro, laudo; (2) generoſum reddo, illuſtro. Λοιβαῖσι ἔτος κυδανȣ̃σιν οἰωνὸν θεὰν, Lyc. 721. αἰανῆ θεὸν θυέθλοις βοῶν id. 929. Κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, Odyſſ. 16, 212. A κῦδος.

Κυδάλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glorioſus. Ab eod.

Κυδάσσω, convitior, Heſ. A κύδος.

Κυδάω, ῶ, glorior; (2) veneror, admiror, extollo, Vet. Lex. A κῦδος.

Κύδειος, εία, ειον, glorioſus, Vulg. L. Ab eod.

Κυδήεις, ήεσσα, ῆεν, glorioſus. Ab eod.

Κυδιάνειρος, ȣ, ὁ, viros honeſtans; (2) claros viros continens; κυδιάνειρα ἀγορὰ, ap. Hom. concio, in qua oratores inclareſcunt. Ex κῦδος, & ἀνὴρ, *vir*.

Κυδιάω, ῶ, glorior, glorioſe me effero & jactito. Hinc partic. κυδιόων, poët. pro κυδιῶν, κυδιάων, Il. 2, 579. A κῦδος.

Κύδιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glorioſus, inclytus. Ab eod.

Κύδιστος, ȣ, ὁ, glorioſiſſimus, gloria eminentiſſimus Superl. a κῦδος.

Κυδίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, glorioſior. Comp. a Subſt. κῦδος.

Κυδνὸς, ὴ, ὸν, inclytus, glorioſus. Ab eod.

Κυδοιδοπάω, ῶ, tumultuor, miſceo. Ἐψόφει γȣ̃ν ἔνδον, ȣ̓κ οἶδ᾽ ἅττα, κἀκυδοιδόπα, Ariſt. Pace, 1161. Ex κυδοιμὸς, & δȣπέω, *fragorem edo*.

Κυδοιμέω, ῶ, turbas excito, tumultuor. Hinc apud Hom. κυδοίμεον, imperf. tumultuabantur, Il. 11, 324. A κυδοιμός.

ΚΥΔΟΙΜΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, turba, tumultus.

ΚΥ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, gloria, decus.

ΚΥ´ΔΟΣ, ȣ, ὁ, convitium, probrum.

Κυδρὸς, ρὰ, ρὸν, glorioſus, gloria præſtans, decorus. A κῦδος, εος.

Κυδρόω, ῶ, f. ώσω, glorioſum reddo, gloria illuſtro; κυδροῦμαι, glorior, glorioſe me effero. A κυδρός.

ΚΥ´ΔΩΝ, ωνος, ἡ, Cydon, urbs Cretæ.

Κυδαναῖα σῦκα, ficus hibernæ, apud Athenæum.

Κυδωνιάω, ῶ, imitor & repræſento malum Cydonium. A Κύδων.

Κυδώνιον μῆλον, Cydonium malum; Cotonium, Ph.

Κυδωνίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum Cydonium. Ab eod.

Κυέω, ῶ, f. κυήσω, uterum fero. Κύȣσα τὰ ἄρρενα, Ariſtot. A κύω.

Κύημα, ατος, τὸ, quod in utero geſtatur, fœtus. A κυέω.

Κύησις, εως, ἡ, prægnatio, graviditas, ipſa actio geſtandi in utero. Ab eod.

Κυητικὸς, ὴ, ὸν, concipiendi vim habens. Ab eod.

Κυθέρεια, ας, ἡ, Cytherea, id eſt, Venus, quæ ita dicitur ab inſula Cythera.

Κύθρα, olla, Gl. V. Ion. pro χύτρα.

Κυθρόγαυλος, ȣ, labrum conchæ ſpecie, apud Joſeph. Ex κύθρα, & γαυλὸς, *mulctra, ſitula*.

Κύθος, ſperma, ſemen, Etym. A κύω.

ΚΥ´ΙΞ, κος, ἡ, Cyix, bulboſa quædam planta.

Κυίσκω, & κυΐσκομαι, concipio, fero partum, ſum prægnans. A κύω.

ΚΥ´ΚΑΣ, genus palmæ Æthiopicæ.

Κυκανάω, ῶ, f. ήσω, miſceo. Νῦν ȣ̃ν ἐμοὶ τȣ̃το δοκεῖ, ὄλεθρόν τιν᾽ ἡμᾶς κυκανᾷν ἁμωσγέπως, Ariſt. Θεσμ. 435. A ſeq.

ΚΥΚΑ´Ω, ῶ, f. ήσω, miſceo, liquores miſceo, confundo, turbo, perturbo. Ἐγὼ δ᾽ ἐπεισπηδῶν γε τὴν βȣλὴν βίᾳ κυκήσω, Ariſt. Eq. 362.

Κυκεία, ας, ἡ, permixtio, confuſio. A κυκάω.

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miſcellanea potio. Acc. κυκεῶνα, & κυκεῶ, item poët. κυκειῶ. Ab eod.

Κυκήθρα, ας, ἡ, miſcella, permiſtio; (2) confuſio, perturbatio. A κυκέω.

Κύκηθρον, ȣ, τὸ, rutrum, rudicula. Ab eod.

Κύκημα, ατος, τὸ, permiſtio; (2) perturbatio. A κυκέω.

Κυκησίτεφρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cineres miſcens ſ. turbans. Ex κυκέω, & τέφρα, *cinis*.

Κυκητὴς, ȣ̃, ὁ, perturbator. A κυκέω.

Κυκλάζω, circumeo, Heſ. A κύκλος.

Κυκλαίνω, roto, rotundo, Heſ. Ab eod.

Κυκλάμινος, ȣ, ἡ, & κυκλάμινον, τὸ, cyclaminus, herba ex coronariarum genere, tuber terræ, rapum, umbilicus terræ.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, orbiculata, rotunda; (2) Κυκλάδες νῆσοι, Cyclades inſulæ; (3) Κυκλὰς, cyclas, veſtis genus vel limbus. Ab eod.

Κυκλεύω, f. εύσω, cingo, circumdo, in orbem ago; Gl. V. circumeo, luſtro, ambio. Ab eod.

Κυκλέω, ῶ, f. ήσω, verſo, roto. Ποῖ σὸν πόδ᾽ ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; Eur. Or. 615. Ἴδεσθέ μ᾽ οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται, Soph. Aj. 353. Ab eod.

Κυκληδὸν, *Adv.* inſtar circuli; (2) circumcirca. Ab eod.

Κυκλικὸς, ὴ, ὸν, circularis, orbiculatus, rotundus; (2) circulator, circumforaneus, trivialis; ut cyclici poëtæ, circulares chori, circularia carmina. Ab eod.

Κυκλιοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, carminum circularium magiſter; dithyrambicus poëta. Ex κύκλιος, & διδάσκαλος.

Κύκλιος, ία, ιον, circularis.

Κυκλίσκος, ȣ, ὁ, orbiculus; (2) ſcalper exciſorius. Ab eod.

Κυκλόεις, όεσσα, όεν, orbiculatus. Ab eod.

Κυκλοβορέω, ῶ, circulatorem ago, circum quæſtui habeo, circulatoris modo aliquem clamoribus obtundo, perturbo. Verbum Ariſtophanicum. A κυκλοβόρος.

Κυκλοβόρος, ȣ, ὁ, circulator, qui in circulo declamitat, ut inde habeat, quod edat. Aliis Atticæ torrens turbulentus. Ex κύκλος, & βορὰ, *cibus*.

Κυκλοδίωκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in orbem actus, in orbem currere coactus. Ex κύκλος, & διώκω, *agitor*.

Κυκλόεις, όεντος, ὁ, orbiculatus, rotundus. A κύκλος.

Κυκλόθεν, *Adv.* circuitu, in circuitu. A κύκλος.

Κυκλοπαιδεία, ας, ἡ, diſciplina circularis, complexus diſciplinarum omniſque eruditionis circulo quaſi cohærentis. Ex κύκλος, & παιδεία, *diſciplina*.

Κυκλοπορέω, ῶ, circumeo, ambages in itinere ſequor. Διὰ σκολιᾶς κυκλοπορεῖν, Strabo. Ex κύκλος, & πόρος, *tranſitus*.

ΚΥ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, circus, orbis, circulus, ambitus; (2) corona hominum; (3) argumentatio circularis; (4) locus, ubi vendebantur homines; (5) ambitus verborum; (6) κύκλοι προσώπου, malæ hominis; (7) κύκλοι, orbes rotarum, rotæ ipſæ; (8) κύκλος, annulus; (9) tabula orbicularis ſ. circulus planus. In *plurali* κύκλοι, & κύκλα dicitur.

Κυκλόσε, *Adv.* in orbem, circulatim. A κύκλος.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tornando rotundus factus. Ex κύκλος, & τερέω, *terebro*.

Κυκλοτερῶς, *Adv.* in circuitu. A κυκλοτερής.

Κυκλοφορέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago; κυκλοφοροῦμαι, in orbem agitor. Ex κύκλος, & φέρω, *fero*.

Κυκλοφορητικὸς, ή, όν, qui in orbem circumferri poteſt; (2) circularis, orbicularis. A κυκλοφορέω.

Κυκλοφορητικῶς, *Adv.* more eorum, quæ in orbem feruntur. A κυκλοφορητικός.

Κυκλοφορία, ας, ἡ, rotatio, in orbem circumactio. Ex κύκλος, & φέρω, *fero*.

Κυκλοφορικὸς, ή, όν, idem quod κυκλοφορητικός.

Κυκλόω, ῶ, f. ώσω, circulo, circulo includo; (2) circumdo, cingo; (3) in orbem ago, circumago; κυκλόομαι, οῦμαι, circumdor, circumvenior; & *active* circumdo, circumvenio. Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, Joan. 10, 24. Ἀμφὶς ἐοῦσαι Δῆλον ἐκυκλώσαντο, Dion. Περ. 526. Κυκλωθέντα (τείχη) ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, Hebr. 11, 30. A κύκλος.

Κύκλῳ, *Adv.* circum. A κύκλος.

Κύκλωμα, ατος, τὸ, circumrotatio, rotæ circumactio; (2) circuitus. A κυκλέω.

Κυκλώπειος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel Κυκλώπειος, εία, ειον, Cyclopicus, Cyclopeus, ad Cyclopem pertinens; (2) beatus, minime laborioſus. A Κύκλωψ.

Κυκλωπικὸς, ή, όν, Cyclopicus, Cyclopes referens. Ab eod.

Κυκλωπικῶς, *Adv.* Cyclopice, more Cyclopum. A κυκλωπικός.

Κυκλώπιον, ου, τὸ, albugo oculi. Ex κύκλος, & ὤψ, *oculus*.

Κυκλωπὶς, ίδος, ἡ, Cyclopica. A Κύκλωψ.

Κύκλωσις, εως, ἡ, ipſa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. A κυκλόω.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, Cyclops. Ex κύκλος, & ὤψ, *oculus*, quia Cyclopes unicum oculum orbicularem in medio frontis habebant.

Κύκνειος, cygneus, olorinus. A κύκνος.

Κυκνοκάνθαρος, ου, ὁ, navis cycni & canthari effigiem gerens. Ex κύκνος, & κάνθαρος, *cantharus*.

ΚΥ'ΚΝΟΣ, ου, ὁ, cycnus, olor; (2) genus navigii.

ΚΥ'ΛΑ, ων, τὰ, cavitates oculorum, quæ palpebris ſubſunt.

Κυλικεῖον, ου, τὸ, repoſitorium calicum; (2) convivium compotatorum. A κύλιξ.

Κυλίκειος, ου, ὁ ϗ ἡ, inter pocula dictus vel factus. Ab eod.

Κυλικηγορέω, ῶ, f. ήσω, inter calices ſ. ſcyphos loquor. A κυλικηγόρος.

Κυλικηγόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inter ſcyphos verba facit, inter pocula ſermones faciens. Ex κύλιξ, & ἀγορέω, *loquor*.

Κυλικήρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, calice hauſtus, ita exundans, ut calicibus hauriri queat. Ex κύλιξ, & ἀρύω, *haurio*.

Κυλίκνη, ης, ἡ, pelvis, patina, catinus. A κυλίχνη.

Κυλίκιον, ου, τὸ, parvus calix. A κύλιξ.

Κυλικὶς, ίδος, ἡ, pyxis medicamentaria. A κυλίω, quia tornando facta.

Κυλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto; κυλινδοῦμαι, volvor, volutor; κυλινδηθεὶς, a. 1. paſſ. volutatus. Ὄνομα αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλινδεῖται, Ariſt. Veſp. 490. Ἐγώ γ' οὖν ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδών, id. Av. 508. Vid. κυλίνδω.

Κυλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, in quo jumenta ſe volutant. A κυλινδέω.

Κυλίνδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.

Κυλινδρικὸς, ή, όν, cylindricus, cylindraceus, qui cylindri eſt. A κύλινδρος.

Κυλινδρικῶς, in modum cylindri. A præc.

Κυλινδροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cylindro ſimilis. Ex κύλινδρος, & εἶδος, *forma*.

Κύλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, corpus teres; (2) lapis vel ſimile quidpiam gravius teres, quo huc illucque volutato area complanatur. A κυλίνδω.

Κυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindro æquo, cylindro complano. A κύλινδρος.

Κυλινδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cylindro ſimilis, cylindrum imitans. Ab eod.

Κυλίνδω, volvo, voluto; (2) devolvo; κυλίνδομαι, volvor. Πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει, Il. 17, 688. Κῦμα κυλίνδεται, 11, 307. A κυλίω.

Κύλιξ, ικος, ὁ, calix. Ab eod.

Κύλισις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.

Κύλισμα, ατος, τὸ, volutabrum. Ab eod.

Κυλιστὸς, ή, όν, verſatus, volutatus; (2) volubilis, rotatilis; (3) pactilis. Ab eod.

Κυλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, in quo jumenta ſe volutant. Ab eod.

Κυλίχνη, ης, ἡ, poculum vel pyxis medicamentaria. A κύλιξ.

Κυλίχνιον, ου, τὸ, idem. Dim. a κυλίχνη.

Κυλιχνὶς, ίδος, ἡ, exiguus calix. Dim. a κύλιξ.

Κύλιχνος, ου, ὁ, idem quod κυλίχνη.

ΚΥΛΙ'Ω, f. ίσω, volvo, voluto, roto; κυλίομαι, verſor, κυλιόμενα, rotantia. Ἐκ τροχηλάτων δίφρων κυλισθεὶς, Soph. El. 50.

Κυλλοπόδης, ου, ὁ, qui diſtortis pedibus eſt, loripes, claudus, mutilus. Ex iiſd.

Κυλλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt diſtortis pedibus, cui crura introrſum curvata ſunt, claudus, mutilus. Ex κυλλὸς, & ποῦς, *pes*.

Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, Vulcani Epith. apud Hom. in voc. κυλλοπόδιον, Il. 21, 331. Gl. V. κυλλοποδίων, mulciber, loripes.

Κυλοιδιάω, ῶ, ſum tumentibus oculis. Hinc part. κυλοιδιόων pro κυλοιδιῶν, κυλοιδιάων. Ex κύλα, & οἰδέω, *tumeo*. Ἐὰν γὰρ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη, Ariſt. Lyſ. 475.

ΚΥΛΛΟ'Σ, ή, όν, claudus; curvus; mancus.

Κυλλόω, ῶ, f. ώσω, curvo, curvum reddo. A κυλλός.

ΚΥ῀ΜΑ, ατος, τὸ, fluctus, unda; (2) metaph. magna lues; (3) varia mala; (4) maxima frequentia.

Κῦμα, ατος, τὸ, fœtus, germen; (2) braſſicæ cauliculus. A κύω.

Κυμαίνω, f. ανῶ, fluctuo, æſtuo, undo; (2) agito, concito; (3) exubero; (4) undoſo inflexu procedo; κυμαίνομαι, fluctuo, æſtuo; κυμανθὲν πέλαγος, fluctibus concitatum mare, a. 1. paſſ. part. At κυμήνας a. 1. act. in neutr. gen. κυμῆναν. Βαρὺ πρηστῆρι κυμαίνων ἅλα, Lyc. 1018. A κῦμα, *fluctus*.

Κύμανσις, εως, ἡ, fluctuatio, undoſus modus.

Κυμὰς, άδος, ἡ, gravida. A κύω.

Κυματηρὸς, ά, όν, fluctuoſus, Gl. V. A κῦμα.

Κυματίας, ου, ὁ, Ion. κυματίης, fluctuans, fluctibus agitatus, impetuoſus. Ab eod.

Κυματίζω, f. ίσω, undabundum reddo, undis agito, fluctus moveo; κυματίζεσθαι, æſtuare; undis agitari. Ab eod.

Κυμάτιον, ου, τὸ, parva unda, parvus fluctus; (2) cauliculus braſſicæ; (3) pars columnæ, cymatium. A κῦμα, *fluctus*, *germen*.

Κυματοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, undivomus, Gl. V. Ex κῦμα, & βάλλω, *jacio*.

Κυματοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fluctuum ſ. undarum ſpeciem præ ſe ferens. Ex κῦμα, & εἶδος, *ſpecies*.

Κυματοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, undis ſ. fluctibus pulſatus, fluctibus jactatus; idem & κυματοπληγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unde pl. κυματοπληγεῖς. Ex κῦμα, & πλήσσω, *pulſo*.

Κυματόω, ῶ, f. ώσω, undabundum reddo, undis agito; κυματοῦμαι, fluctuo, æſtuo. Θάλασσα κυματωθεῖσα, Thuc. A κῦμα.

Κυματωγὴ, ῆς, ἡ, littus, ad quod undæ feruntur & franguntur; crepido. Ex κῦμα, & ἄγω, *frango*.

Κυματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fluctuoſus. A κῦμα.

Κυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio, æſtuatio. A κυματόω.

Κυμβαλίζω, f. ίσω, cymbalum pulſo. A κύμβαλον.

Κυμβαλιστὴς, οῦ, ὁ, cymbaliſta, cymbalum pulſans. A præc.

Κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum, crepitaculum, crotalum, inſtrumentum cavum, quod manu pulſum crepitat. A κύμβος.

Κύμβαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pronus in caput; (2) extrema galeæ pars, cui criſta inditur. A κύμβη, *caput*.

Κύμβη, ης, ἡ, cymba, navigii genus; (2) acetabulum; (3) genus poculi rotundi; (4) caput. A κύμβος.

Κυμβίον, ου, τὸ, poculi quoddam genus. A κύμβη.

ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, cavus receſſus; (2) ollæ fundum.

ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, ἡ, avis quædam nocturna.

Κυμινοδοχὴ, ῆς, ἡ, receptaculum cumini. Ex κύμινον, & δέχομαι, *capio*.

Κυμινοδόχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Κυμινοθήκη, ης, ἡ, repoſitorium cumini. Ex κύμινον, & θήκη, *theca*, *repoſitorium*.

Κυμινοκίμβιξ, ικος, ὁ, præparcus, nimium adſtrictus. Ex κύμινον, & κίμβιξ, *ſordidus*, *parcus*.

ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, cyminum, cuminum, herba & ſemen.

Κυμινοπρίστης, ου, ὁ, qui cuminum præ nimia tenacitate in partes ſecat; (2) præparcus, ſordidus. Ex κύμινον, & πρίστης, *qui ſerra aliquid ſecat*.

Κυμινοπριστοκαρδαμογλύφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ita parcus eſt, ut non vereatur cuminum in partes ſecare & e cardamo ſive naſturtio, herba vili, exſculpere, quod comedat, perquam ſordidus. Vox Comica. Ex κύμινον, πρίω, *ſeco*, κάρδαμον, *naſturtium* & γλύφω, *ſculpo*.

Κυμινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cuminaceus, cumino ſimilis, ad cuminum proxime accedens. A κύμινον.

Κυμινότριβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum cumino tritus. Ex κύμινον, & τρίβω, *tero*.

Κυμοδέγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fluctus excipiens. Ex κῦμα, & δέχομαι, *capio*.

Κυμοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fluctus ſecans, machina quædam triangularis pontibus præſtrui ſolita ad fluctus frangendos. Ex κῦμα, & τέμνω, *ſeco*.

Κυνάγχη, ης, ἡ, angina; millum, collare canum. Ex κύων, & ἄγχω, *ſtrangulo*.

Κυναγωγὸς, ȣ̃, ὁ, canum ductor. Ex κύων, & ἀγωγὸς, *ductor*.

Κύναιδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impudens, ut canis, Heſ. Ex κύων, & αἰδὼς, *pudor*.

Κυνάκανθα, vel κυνακάνθη, ης, ἡ, ſentis canina. Ex κύων, & ἄκανθα, *ſentis*.

Κυναλώπηξ, ηκος, ὁ, canivulpes, vulpe & cane natus; (2) homo impudens, ut canis, & aſtutus, ut vulpes. Ex κύων, & ἀλώπηξ, *vulpes*.

Κυνάμυια, ας, ἡ, muſca canina; (2) impudens & audax. Vid. κυνόμυια. Ex κύων, & μυῖα, *muſca*.

Κυνάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verſipellis; (2) impudens. Ex κύων, & ἄνθρωπος, *homo*.

Κυνάρα ἄκανθα, & κύναρος ἄκανθα, ſentis canina, cynosbatos. Gl. V. κυνάρα, cardui.

Κυνάριον, ȣ, τὸ, catellus. Dim. a κύων.

Κυνὰς, άδος, ἡ, pilus caninus; (2) pulpa mollior ex pane, ad manus adtergendas adhiberi ſolita; (3) rubus caninus, ſentis canina. A κύων.

Κύναϛρον, ȣ, τὸ, canicula, ſtella, aſtrum caninum. Ex κύων, & ἄϛρον, *aſtrum*.

Κυνάω, ῶ, Cynicum ago, Cynicos imitor, ſum Cynicus. Ab eod.

Κυνέη, ης, ἡ, *contr.* κυνῆ, ῆς, pellis canina; (2) pellis canis fluvialis, qua olim caput tegebant; (3) galea; (4) pileus, galerus. A κύνεος.

Κύνειος, εία, ειον, vel κύνειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caninus. A κύων.

Κύνεος, έα, εον, idem & ab eod.

Κυνέω, ῶ, f. ήσω, oſculor, ſuavior; (2) turbo, commoveo. Κύνει δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα παίδων, Eur. Med. 1144. Ἐγὼ κυνήσομαι τοιόνδε πῶμα, id. Cyc. 170. A κύω.

Κυνηγεσία, ας, ἡ, venatio, venatus. A κυνηγός.

Κυνηγέσιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Κυνηγετέω, ῶ, f. ήσω, venor. Ab eod.

Κυνηγέτης, ȣ, ὁ, venator. A κυνηγέω.

Κυνηγετικὸς, ὴ, ὸν, venatorius; ad venatorem & venationem pertinens; (2) venationis ſtudioſus; (2) de re venatoria agens. A κυνηγέτης.

Κυνηγέτις, ιδος, ἡ, venatrix. Ab eod.

Κυνηγέω, ῶ, f. ήσω, venor; (2) veſtigo. Ὁ μὲν ἐκυνήγει τὸν Ἡρακλείδην, Plato. A κυνηγός.

Κυνηγία, ας, ἡ, venatus, venatio. Ab eod.

Κυνήγιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Κυνηγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, venator vel venatrix. Ex κύων, & ἄγω, *duco*.

Κυνηδὸν, *Adv.* canum inſtar, canum more. A κύων.

Κυνηλασία, ας, ἡ, canum incitatio. Ex κύων, & ἐλαύνω, *agito*.

Κυνηλατέω, ῶ, f. ήσω, canes agito. Ex iiſd.

Κυνήποδες, ων, οἱ, oſſa in cruribus equorum inter ungulam & ſuram. Ex κύων, & πȣ̃ς, *pes*.

Κυνία, ας, ἡ, ſc. κράμβη, crambe canina. A κύων.

Κυνίδιον, ȣ, τὸ, catellus. Dim. ab eod.

Κυνίζω, f. ίσω, canem ago; (2) ſum Cynicus, Philoſophiam ſ. Sectam Cynicam ſequor. Ab eod.

Κύνικλος, ȣ, ὁ, cuniculus. Sed rectius ſcribitur κύνικλος.

Κυνικὸς, ὴ, ὸν, caninus; (2) Cynicus. A κύων.

Κυνίσκη, ης, ἡ, catella. A κύων.

Κυνίσκος, ȣ, ὁ, catellus. Dim. a κύων, (2) impudens.

Κυνισμὸς, ȣ̃, ὁ, Cynica inſtitutio, vita Cynica. A κυνίζω.

Κυνοβλὼψ, ῶπος, ὁ, cui adſpectus caninus eſt. Ex κύων, & βλέπω, *video*.

Κυνόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a canibus comeſus vel exeſus. Ex κύων, & βρώσκω, *edo*.

Κυνόγλωσσον, ȣ, τὸ, q. d. lingua canina, plantago minor, *herba*. Ex κύων, & γλῶσσα, *lingua*.

Κυνοδέσμιον, ȣ, τὸ, vinculum, quo membri genitalis cuticula cum glande colligatur, quod κύνα vocant. Ex κύων, & δεσμὸς, *vinculum*.

Κυνόδηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cane morſus. Hinc τὰ κυνόδηκτα, canum morſus. Ex κύων, & δάκνω, *mordeo*.

Κυνόδȣς, dens caninus; κυνόδοντες, οἱ, dentes canini. Ex κύων, & ὀδȣ̀ς, *dens*.

Κυνοδρομέω, ῶ, f. ήσω, incitato curſu, tamquam canis feror; (2) cum canibus curro, perveſtigo. Ex κύων, & δρόμος, *curſus*.

Κυνοδρομία, ας, ἡ, canum curſus. Ex iiſd.

Κυνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, canis ſpeciem referens, qui eſt canino adſpectu. Ex κύων, & εἶδος, *forma*.

Κυνόζολον, chameleo niger gravem odorem ſpirans. Ex κύων, & ὄζω, *oleo*.

Κυνοθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, canina præditus audacia ſ. impudentia. Ex κύων, & θάρσος, *audacia*.

Κυνοκάρδαμον, ȣ, τὸ, naſturtium. Ex κύων, & κάρδαμον, quod idem notat.

Κυνόκαυμα, ατος, τὸ, æſtus caniculæ. Ex κύων, & καίω, *uro*, unde καῦμα, *æſtus*.

Κυνόκεντρον, ȣ, τὸ, herbæ nomen, Heſ. quaſi aculeus caninus. Ex κύων, & κέντρον, *ſtimulus*, *aculeus*.

Κυνοκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, capite canino præditus, caniceps; (2) impudens, ut canis; κυνοκέφαλοι, Cynocephali, animalia quædam a figura ſic dicti. Ex κύων, & κεφαλὴ, *caput*.

Κυνόκλοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, canis fur, canem furatus. Ex κύων, & κλέπτω, *furor*.

Κυνοκοπέω, ῶ, f. ήσω, canina pelle percutio. Κυνοκοπήσω σȣ̃ τὸ νῶτον, Ariſt. Eq. 289. A κύων, & κόπτω, *percutio*.

Κυνοκράμβη, ης, ἡ, braſſica canina. Ex κύων, & κράμβη, *crambe*.

Κυνοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, canicida, canes occidens. Hinc κὸ κυνοκτόνον, ȣ, aconitum, quod canes ab ipſis comeſtum necat. Ex κύων, & κτείνω, *neco*.

Κυνολέσχης, ȣ, ὁ, cui confabulationes ſunt de rebus obſcœnis. Ex κύων, & λέσχη, *confabulatio*.

Κυνόλοφα, ων, τὰ, aſperitates quædam poſt primam ſpinam. Ex κύων, & λόφος, *cervix in jumentis*.

Κυνόλυσσος, ȣ, ὁ, morſus a cane rabido. Ex κύων, & λύσσα, *rabies*.

Κυνομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum canibus pugno, ſ. adverſus canes pugno. Ex κύων, & μάχομαι, *pugno*.

Κυνόμυια, ας, ἡ, muſca canina; (2) impudens. Ex κύων, & μυῖα, *muſca*.

Κυνοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui canina facie eſt, caninum adſpectum habens. Ex κύων, & πρόσωπον, *facies*.

Κυνόροδον, vel κυνόῤῥοδον, ȣ, τὸ, roſa canina, roſa ſilveſtris. Gl. V. liguſtrum. Ex κύων, & ῥόδον, *roſa*.

Κυνοῤῥαιϛὴς, vel κυνοραιϛὴς, ȣ̃, ὁ, ricinus. Ex κύων, & ῥαίω, *perdo*, quia canes perdit.

Κυνόσαργες, εος, τὸ, gymnaſium & populus in Attica. Ex κύων, & ἀργὸς, *albus*.

Κυνόσβατον, ȣ, τὸ, rubus caninus, ſentis canis. Ex κύων, & βάτος, *rubus*.

Κυνόσβατος, ȣ, ὁ, idem, ſive cynosbatus. Ex iiſd.

Κυνὸσσημα, vel κυνὸς σῆμα, monumentum canis: hoc eſt, Hecubæ.

Κυνόσσοοι, venatores, Heſ. Ex κύων, & σεύω, *agito*.

Κυνοσȣρὰ, ᾶς, ἡ, canis cauda, urſa minor, cynoſura, ſidus boreale. Ex κύων, & ȣ̓ρὰ, *cauda*.

Κυνόσȣρα ὠὰ, ova urina, irrita, ventoſa. Ex κύων, & ȣ̓̃ρος, *ventus*.

Κυνȣ̃χος, ȣ, ὁ, lorum, quo canis tenetur; (2) ſaccus, marſupium. Ex κύων, & ἔχω, *habeo*.

Κυνοφθαλμίζομαι, caninis i. e. impudentibus oculis adſpicio, Heſ. Ex κύων, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Κύντερος, ȣ, ὁ, impudentior, protervior, ſævior. A κύων.

Κύντατον, atrociſſimum. A præc.

Κυνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caninus. A κύων.

Κυνώπης, ȣ, ὁ, caninum adſpectum ſive vultum habens. Ex κύων, & ὤψ, *vultus*.

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, oculos ſeu vultum caninum habens, impudens, inverecunda. Ex iiſd.

Κύνωψ, ωπος, ὁ, herba, canaria, oculus caninus. Ex iiſd.

Κύος, εος, τὸ, fœtus. A κύω.

Κυοτοκία, ας, ἡ, fœtus editio, partus. Ex κύος, & τίκτω, *pario*.

Κυοφορέω, ῶ, f. ήσω, in utero fero, prægnans ſum. Κυοφορεῖν ἔκ τινος, Luc. Ex κύος, & φέρω, *fero*.

Κυοφορία, ας, ἡ, tempus, quo mulier fert uterum; (2) fœtus in utero geſtatio; (3) conceptio. Ex iiſd.

Κυπαρίσσινος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, cupreſſinus, e cupreſſo factus. A κυπάρισσος.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, vel κυπάριττος, ȣ, ἡ, cupreſſus.

Κυπαρισσὼν, ῶνος, ὁ, cupreſſetum, locus, in quo naſcuntur cupreſſi. A κυπάρισσος.

Κυπαριττοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cupreſſos alens. Ex κυπάριττος, & τρέφω, *alo*.

ΚΥΠΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, vas magnum concavum ac capax.

ΚΥΠΑΣ, άδος, ἡ, pallium & lecti ſtragulum.

ΚΥΠΑΣΣΙΣ, vel κύπασσις, ιος, ἡ, ſupparum, ſpecies tunicæ.

Κυπειρὶς, cyperis. A κύπειρος.

Κύπειρον, ȣ, τὸ, cyperum, gladiolus, herba. A κύπειρος.

ΚΥΠΕΙΡΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, cyperus, juncus anguloſus, juncus triangularis.

ΚΥΠΕΛΛΟΝ, ȣ, τὸ, quoddam genus poculi.

Κυπριάζειν, florere; unde apud Suid. Κυπριάζȣσαι, ἀνθȣ̃σαι, florentes.

Κυπρίζειν, germinare, florere; unde ap. Heſ. κυπρίζȣσαι, ἀνθȣ̃σαι, florentes.

Κύπρινον, ȣ, τὸ, ſc. μύρον, ſeu ἔλαιον, oleum ſ. unguentum cyprinum, factum ex floribus Cypri arboris.

Κυπρῖνος, ȣ, ὁ, Cyprinus, piſcis fluvialis. Ab eod.

Κύπριος, ȣ, ὁ, Cyprius, incola inſulæ Cypri. A Κύπρος.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Cypris, i. e. Venus, quæ ita dicitur a Cypro inſula, in qua olim in primis colebatur, immo & nata credebatur; (2) actio Venerea.

Κυπρισμὸς, ȣ̃, ὁ, germinatio. A κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Venus. Ex Κύπρος, & γείνομαι, naſcor. Vide Κύπρις.

Κυπρογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Cypro natus. Ex iiſd.

ΚΥ'ΠΡΟΣ, ȣ, ὁ, Cyprus, arbor quædam; (2) inſula Veneri olim ſacra; (3) menſura quædam.

Κυπλάζω, pronus ſpecto, proſpecto, ſpecto demiſſis oculis, cunctor, tempus tero. Τί κυπλάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; Ariſt. Nub. 509. A κύπλω.

ΚΥ'ΠΤΩ, f. ψω, pronus ſum, incurvo me ad videndum, demitto oculos; vergo; inclino; κεκυφὼς, perf. part. pronus ſpectans. Ὁ δὲ Ἰησȣ̃ς κάτω κύψας, Joan. 8, 6. Στένων ϗ κύπλων εἰς τὴν γῆν, Dem.

Κυρβαίη μᾶζα, ap. Hom. in Ireſione fuerit maza ſ. offa furfuribus conſperſa, aut etiam furfuracea; quaſi ἀπὸ τῶν κυρηβίων, quæ ſunt τὰ πίτυρα, furfures; ut πιτυρίτης, & πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus.

ΚΥΡΒΑΣΙ'Α, ας, ἡ, criſta gallinacei; (2) tiara.

ΚΥ'ΡΒΙΣ, εως, ὁ, quibuſdam ἡ, tabula triangularis, cui leges Athenis inſcribebantur.

Κυρεία, ας, ἡ, dominatus, poteſtas, Suid. Vid. κυρία. A κῦρος.

Κυρέω, ῶ, f. ήσω, incido; (2) adſequor; (3) contingo, evenio; (4) ſum, exſiſto. Νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ, contingit, Soph. Trachin. p. 295. Εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίȣς ἀπὸ χθονὸς φεύγοντας, Eur. Rheſ. 113. A κύρω.

Κυρηβάω, cornibus peto. Πρὸς σκέλος κυρηβάσει, cornibus incurſabit, pugnabit, Ariſt. Eq. 272.

Κυρηβασία, ας, ἡ, pugna, quæ fit cornibus, concurſus animalium cornutorum, Suid. A κυρηβάω.

ΚΥΡΗ'ΒΙΑ, ων, τὰ, glumæ, paleæ, furfures.

Κύρημα, ατος, τὸ, inventum fortuitum, in quod caſu incidimus, Suid. A κυρέω.

Κυρήνη, ης, ἡ, Cyrene, urbs Africæ.

Κυρήνιος, ȣ, ὁ, Quirinus. Nomen Latinum.

Κυρία, ας, ἡ, domina; κυρία, ſubaud. ἡμέρα, præſtitutus dies; (2) κυρία, poteſtas, dominium. A κύριος.

Κυριακὸς, ὴ, ὸν, ad dominum pertinens; (2) ad Dominum noſtrum, Jeſum Chriſtum, pertinens; (3) dominicus. Hinc τὸ κυριακὸν, ȣ̃, templum Dei, & τὰ κυριακὰ, ῶν, bona eccleſiaſtica; κυριακὴ, ſc. ἡμέρα, dominica. Ab eod.

Κυριαρχία, ας, ἡ, dominationis principium & origo. Ex κυρία, & ἀρχὴ, *principium*.

Κυρίευσις, εως, dominium. A κυριεύω.

Κυριεύω, f. εύσω, dominor, dominus ſum vel fio; (2) potior, capio, in poteſtatem redigo; (3) recupero. Κυριεύω σȣ, dominor tibi; σὲ, dominum te facio. Πάντων κυριεύειν, Xen. Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύȣσιν αὐτῶν, Luc. 22, 25. A κύριος.

Κυριοκτονέω, ῶ, f. ήσω, dominum occido. A κυριοκτόνος.

Κυριοκτονία, ας, ἡ, domini cædes. Ab eod.

Κυριοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domini interfector. Ex κύριος, & κτείνω, *occido*.

Κυριολεκτέω, ῶ, f. ήσω, proprie loquor. Ex κύριος, & λέγω, *loquor*.

Κυριολεξία, ας, ἡ, proprietas loquendi. Ex iiſd.

Κυριολογέω, ῶ, f. ήσω, proprie loquor. Ex κύριος, & λόγος, *ſermo*.

Κυριολογία, ας, ἡ, proprietas loquendi, ſermo ſ. oratio propriis conſtans verbis, non tropicis. Ex iiſd.

Κύριος, ȣ, ὁ, auctoritatem in aliquam rem habens, a cujus auctoritate pendet aliquid, Dominus. A κῦρος.

Κύριος, ία, ιον, penes quem eſt poteſtas alicujus rei; qui pro arbitrio aliquid facit; (2) auctoritatem habens, ratus; (3) præcipuus, antiquiſſimus; (4) proprius. Ab eod.

Κυριότης, ητος, ἡ, dominium, dominatio, dominatus. A κύριος.

Κυρίσσω, vel κυρίττω, f. ξω, cornibus peto, cornibus ferio. Λακτίζοντες ϗ κυρίττοντες, Plato. A κέρας.

Κυριώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a domino nomen habens. Ex κύριος, & ὄνομα, *nomen*.

Κυρίως, *Adv.* cum auctoritate & poteſtate; (2) firmiter, ſtabiliter; (3) proprie. A κύριος.

Κυρκανᾷν, miſcere, turbare. Verbum Ariſtophanicum. Τί ἂν σὺ κυρκανᾷς; Θεσμ. 859. Quaſi a κυκᾷν.

Κύρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, quod nanciſcitur; præda. A κύρω, *incido*.

ΚΥ͂ΡΟΣ, εος, τὸ, auctoritas; (2) firmamentum, rata fides. Πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος, rata ſunt, Soph. Oed. Col. ult. Sed Κῦρος, ȣ, ὁ, Cyrus, rex Perſarum.

Κυρόω, ῶ, f. ώσω, ſancio, decerno, ratum facio, auctoritate mea comprobo; κεκυρωμένον, ſancitum, a. 1. κυρωθεὶς, probatus. Κυρῶσαι ἀγάπην, 2 Cor. 2, 8. κεκυρωμένη διαθήκη, Gal. 3, 15. A κῦρος.

Κυρσάνιος, unde Voc. κυρσάνιε, adoleſcens, ap. Ariſtoph. Vox Laconica.

Κυρταύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cui incurva eſt cervix. Ex κυρτὸς, & αὐχὴν, *cervix*.

Κύρτη, ης, ἡ, naſſa, qualus, fiſcella.

Κυρτίδιον, ȣ, τὸ, quaſillum. A præc.

Κυρτὶς, ίδος, ἡ, qualus, fiſcella. A κύρτη.

ΚΥΡΤΟ'Σ, ὴ, ὸν, curvus, gibboſus, incurvus; (2) convexus.

Κύρτος, ȣ, ὁ, naſſa; (2) cavea. A κυρτός.

Κυρτότης, ητος, ἡ, curvitas. Ab eod.

Κυρτόω, ῶ, f. ώσω, curvo, incurvo, curvum aut convexum reddo; κυρτȣ̃μαι, curveſco. Ἀπὸ βάρȣς κυρτȣ̃νται, Xen. Ab eod.

Κύρτωμα, ατος, τὸ, quod eſt incurvatum, gibbus; (2) tumor omnis præter naturam. A κυρτόω.

Κύρτωσις, εως, ἡ, curvitas, gibboſitas. Ab eod.

ΚΥ'ΡΩ, f. Æol. κύρσω, a. 1. ἔκυρσα, incido; (2) nanciſcor; (3) impingo; (4) ſum. Ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε; Eur. Med. 1366. Ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμȣ̃, id. Supp. 1167.

Κύρωσις, εως, ἡ, comprobatio, quæ fit auctoritate alicujus, confirmatio, rata fides. A κυρέω.

Κυρωτέον, ſanciendum. Ab eod.

Κυρωτικὸς, ὴ, ὸν, confirmandi vim habens. Ab eod.

ΚΥ'ΣΘΟΣ, ȣ, ὁ, nates, podex; (2) pudendum muliebre. Gl. V. cunnus.

Κυσοβάκχαρις, qui nates ſibi baccari inungit, Heſ. Ex κύσος, & βάκχαρις, *baccaris*.

Κυσοδακνιᾶν, quaſi nates prurire. Heſ. κυσοδακνιᾷ, ψωριᾷ, ſcabioſus eſt. Ex κύσος, & δάκνω, *mordeo*.

Κυσολάκων, ὁ, pueris abutens, Heſ. Ex κύσος, & λάκων, unde λακωνίζειν, *pedicare*.

Κυσολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, noctiluca, Heſ. Ex κύσος, & λάμπω, quod nates ejus lucent.

Κυσολέσχης, ȣ, ὁ, turpiloquus. Ex κύσος, & λέσχη, *ſermocinatio*, *confabulatio*.

Κυσονίπτης, ȣ, natium ſ. pudendorum lavator. Heſ. πόρνος, impudicus, fornicarius. Ex κύσος, & νίπτω, *lavo*.

Κυσὸς, ȣ̃, vel κύσος, ȣ, idem quod κύσθος. Gl. V. κυσσὸς, cunnus.

Κύσσαρος, ȣ, ὁ, idem, anus, podex, & ab eod.

ΚΥ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, veſica.

ΚΥ'ΤΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, cytinus, flos & primus partus mali Punici.

Κυτίδιον, ȣ, τὸ, ciſtula. A κυτίς.

Κυτινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, capitulo mali Punici ſimilis. A κύτινος.

Κυτὶς, ίδος, ciſta. A κύτος, *cavitas*.

Κυτισήνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cytiſo paſcitur. Ex κύτισος, & νέμω, *paſco*.

ΚΥ'ΤΙΣΟΣ, ȣ, ὁ, cytiſus, frutex.

ΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, cavitas, cavus ſinus, alveus; (2) venter cavus; (3) corporis truncus; corporis moles; corpus.

Κυτλάριον, ȣ, τὸ, cellula, alveolus. Dim. a κύτλαρος.

Κύτλαρος, ȣ, ὁ, loculamentum apum & veſparum. A κύτος.

Κυτώδης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cavus, cavo ſinu tumens; alveo tumens. A κύτος.

Κυφαγωγὸς ἵππος, equus proni vel cernui capitis. Ex κυφὸς, & ἄγω, *duco*.

Κυφαὶ, vel κῦφαι, ῶν, αἱ, genus ſquillarum, gibbæ. A κυφός.

Κυφαλέος, έα, έον, incurvus, gibboſus. Ab eod.

ΚΥ͂ΦΙ, εως, τὸ, cyphi, ſuffimenti genus, ſacerdotibus Ægyptiis uſitatum.

Κυφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cyphi ſimilis. Ex κῦφι, & εἶδος, *figura*, *forma*.

Κυφὸς, ὴ, ὸν, curvus, incurvus, gibboſus. A κύπτω.

Κῦφος, εος, τὸ, incurvitas, gibboſitas. Ab eod.

Κυφότης, ητος, ἡ, idem. A κυφός.

Κυφόω, ῶ, incurvo; κυφȣ̃σθαι, incurvari.

Κύφωμα, ατος, τὸ, gibbus. A κυφόω.

Κύφων, ωνος, ἡ, inſtrumentum, quo torquebantur ſontes, cataſta, numella, collare; (2) furcifer, maleficus; (3) κύφωνες, vel κυφῶνες, virgæ incurvatæ ſupra currum, Pollux de partibus currus; curvatura, camera, fornix, Etym. (4) angina, Heſ. Pſellus. (5) veſtis genus, Heſ.

Κυφωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſupplicium. A κύφων.

Κύφωσις, εως, ἡ, incurvatio, gibboſitas. A κυφόω.

ΚΥΨΕ'ΛΗ, ης, ἡ, alveare apum, e viminibus aut ſtramine plexum; (2) arca; (3) genus vaſis aut menſuræ frumentariæ; (4) interius auris foramen; (5) ſordes aurium.

Κυψέλιον, ȣ, τὸ, ciſtula. Dim. a κυψέλη.

Κυψελὶς, ίδος, ἡ, alveus; (2) ciſtula, ciſtella; (3) ſordes aurium. Ab eod.

Κυψελόβυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui aurium foramina ſordibus, vel alio modo obtura ſunt. Ex κυψέλη, & βύω, *obturo*.

ΚΥ'Ω, & κυέω, f. κυήσω, in utero geſto, ſum prægnans; (2) concipio.

ἔτη δύο, Theophr. Οὓς τέκε κυσαμένη, Hesiod. Θεογ. 125.

Κύω, f. κύσω, osculor. Κῦσόν με, ϗ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν, Arist. Nub. 81.

ΚΥΏΝ, κυνὸς, ὁ vel ἡ, canis; (2) canis marinus; (3) canis cœleſtis, Sirius, canicula; (4) canis, jactus quidam in ludo aleatorio; (5) ſcintilla ex ferro candente dum cuditur proſiliens, Heſ. (6) membrum virile, Heſ. pars quadam ejus, Etym. At Euſt. de pudendo muliebri; (7) morbus quidam; (8) κύων ξυλίνη, rubus canina.

Κῶας, pellis ovina villoſa, vellus. A καίω.

Κωβιδάριον, ου, τὸ, parvus gobio, gobiunculus. Dim. a κωβιός.

Κωβίδιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

ΚΩΒΙΌΣ, ȣ͂, ὁ, gobius, ſ. gobio, piſcis quidam.

Κωβῖτις, ιδος, ἡ, apuæ ſpecies. A κωβιός.

Κωβιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gobio ſimilis. Ab eod.

Κωδάριον, ου, τὸ, Dimin. a κώδιον, pellis, vellus.

ΚΏΔΕΙΑ, vel κωδία, ας, ἡ, caput papaveris; (2) globulus.

Κώδιον, ου, τὸ, pellis, vellus. A κώας.

ΚΏΔΩΝ, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola; (2) metaph. homo garrulus; (3) tubæ orificium; (4) tuba ipſa.

Κωδωνίζω, f. ίσω, tinnio, tintinnabulum ſ. nolam pulſo; (2) tintinnabulo exploro; (3) vaſa figulina exploro; (4) ſimpliciter, exploro. Ὅ, τι ποιεῖ, κωδωνίσω, Ariſt. Ran. 79. A κώδων.

Κωδωνοφαλαρόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nolas ſ. tintinnabula equorum phaleris adjicit. Vox Ariſtophanica. Ex κώδων, φάλαρα, *phaleræ*, & πῶλος, *pullus equinus*, *equus*.

Κωδωνοφορέω, ῶ, tintinnabulum, nolam, circumfero; vigilias exploro. Ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, Ariſt. Av. 1165. A ſeq.

Κωδωνοφόρος, ου, ὁ, tintinnabulum, nolam, circumferens; vigiliarum explorator.

ΚΏΘΩΝ, ωνος, ὁ, Cothon, genus poculi Laconici & militaris; (2) compotatio ipſa.

Κωθωνίη, ης, ἡ, larga potio. A κώθων.

Κωθωνίζω, f. ίσω, poto, compoto. Ab eod.

Κωθωνισμὸς, ȣ͂, ὁ, potatio, compotatio. A κωθωνίζω.

Κώκυμα, ατος, τὸ, fletus, ploratus, ejulatus, lamentum. A κωκύω.

Κωκυτὸς, ȣ͂, ὁ, idem; (2) Cocytus, fluvius infernalis. Ab eod.

ΚΩΚΎΩ, f. ύσω, fleo, ploro, lamentor, ejulo. Ἀκτέριστον ἐν πέτραις αἰῶνα κωκύουσιν, Lyc. 908.

ΚΩΛΑΚΡΈΤΑΙ, ῶν, οἱ, quæſtores & cuſtodes judicialis pecuniæ & ſumptuum in Deos.

Κωλάριον, ου, τὸ, parvum colon. Dim. a κῶλον,

Κωλῆ, ῆς, ἡ, perna; contr. ex κωλέα.

Κωλὴν, ῆνος, ὁ, perna, petaſo. Ab eod.

Κωλὴψ, ηπος, ἡ, talus; (2) ſura. Ab eod.

Κωλικὸς, ἡ, όν, colicus, ad coli dolorem pertinens. Ab eod.

ΚΩ͂ΛΟΝ, ου, τὸ, membrum, ut pes, lacertus, crus; (2) pars periodi; (3) inteſtinum craſſum; (4) alvus.

Κωλοτομέω, ῶ, f. ήσω, membra incido, membris trunco. Ex κῶλον, & τέμνω, *ſeco*.

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum. A κωλύω.

Κωλύμη, ης, ἡ, impedimentum. Ab eod.

Κωλυσάνεμος, ου, ὁ, ventos prohibens atque arcens. Ex κωλύω, & ἄνεμος, *ventus*.

Κωλυσίδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœnam impediens. Ex κωλύω, & δεῖπνον, *cœna*.

Κωλυσιεργία, ας, ἡ, operis impedimentum & remora. Ex κώλυσις, & ἔργον, *opus*.

Κώλυσις, εως, ἡ, impeditio, remora; (2) impedimentum, obſtaculum. A κωλύω.

Κωλυτὴρ ῆρος, ὁ, qui impedit. Ab eod.

Κωλυτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, impediendi vim habens. Hinc τὸ κωλυτήριον, ου, impedimentum, remora. A κωλυτήρ.

Κωλυτὴς, ȣ͂, ὁ, impeditor. A κωλύω.

Κωλυτικὸς, ἡ, ὸν, prohibitorius. Ab eod.

Κωλυτὸς, ἡ, ὸν, impeditus; (2) qui prohiberi poteſt. Ab eod.

ΚΩΛΎΩ, f. ύσω, prohibeo, impedio; veto; inhibeo, reprimo; κωλυθῆναι, a. 1. paſſ. reprimi; κωλυθεὶς, prohibitus. Perf. κεκωλύσθαι, prohibitum eſſe. Ἐστὶν τις ἐστὶν, ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν, Soph. Phil. 1230. Σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμέ; Ariſt. Θεσμ. 225. Τί μ' ἐκώλυσας ῥῖψαι τύμβου τάφρον εὐκοίλην; Eur. Alc. 891. Εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν ἃ βούλομαι, id. Ion. 392.

ΚΩΛΏΤΗΣ, ου, ὁ, ſtellio.

ΚΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, ſomnus profundus, ſopor altus, veternus, dulcis ſomnus, dulcis quies; (2) marcor; veternus; (3) illecebra, Schol. Pind.

Κωμάζω, f. άσω, comeſſor; (2) ſum petulans & laſcivus more comeſſantium; (3) ex temulentia proterva convicior & pulſo obvios; (4) tripudio; (5) comeſſabundus venio; (6) hymnis celebro. Κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ, ad, Heſiod. Ἀσπ. 281. Τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν, Eur. Her. fur. 180. A κῶμος, *comeſſatio*.

Κωμαίνω, dormito, dormiturio, Heſ. A κῶμα.

ΚΏΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, fructus quidam aromaticus.

Κώμαξ, ακος, ὁ, petulans, nugator, Euſt. A κῶμος.

Κωμάρχης, ου, ὁ, pagi præfectus, qui vicorum vel urbium imperio præeſt. Ex κώμη, & ἀρχὴ, *principatus*.

Κώμαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Κωμάσδω, Dor. pro κωμάζω.

Κωμαστὴς, ȣ͂, ὁ, comeſſator. A κωμάζω.

Κωμαστικὸς, ἡ, ὸν, ad comeſſatores vel comeſſationem pertinens. A κωμαστής.

Κωμαστικῶς, *Adv.* comeſſabunde, comeſſantium more. A κωμαστικός.

Κωματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, quem marcor ſ. veternus tenet, vel opprimit. A κῶμα.

ΚΏΜΗ, ης, ἡ, pagus, vicus, (2) villa; (3) caſtellum; (4) vicus in urbe.

Κωμηδὸν, *Adv.* vicatim. A κώμη.

Κωμήτης, ου, ὁ, paganus; κωμῆται, ejuſdem vici incolæ, ejuſdem viciniæ; vicini.

Κωμητικὸς, ἡ, ὸν, paganus, qui in pago eſt, vel ad pagum pertinet. Ab eod.

Κωμῆτις, ιδος, ἡ, pagana, vicina. A κωμήτης.

Κωμικεύομαι, Comice loquor. A κωμικός.

Κωμικὸς, ȣ͂, ὁ, Comicus, ad comœdiam pertinens, Poëta Comicus.

Κώμιον, ου, τὸ, parvus pagus ſ. vicus. Dim. a κώμη,

Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum. Ex κώμη, & πόλις, *urbs*.

ΚΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, comeſſatio, convivium laſcivum; (2) laſcivia; (3) Comus, comeſſationum Deus.

Κωμοῦσθαι, alto ſopore opprimi; unde perf. part. κεκωμωμένος, apud Hippocr. veterno oppreſſus. A κῶμα.

ΚΏΜΥΣ, υθος, ἡ, laurus, quæ ante fores ſtatuitur; (2) faſciculus fœni.

Κωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis inceſſo, mordeo, noto, taxo, velut in primis in vetere Comœdia fieri ſolebat. Κωμῳδῆθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου, Ariſt. Ran. 367. A κωμῳδός.

Κωμῴδημα, ατος, τὸ, dictum mordax, ſubſannatio. A κωμῳδέω.

Κωμῳδία, ας, ἡ, fabula, Comœdia; (2) Satira, ſcriptum Satiricum. A κωμῳδός.

Κωμῳδικὸς, ἡ, ὸν, comicus, ad comœdiam pertinens. A κωμῳδία.

Κωμῳδοδιδασκαλία, ας, ἡ, ars comica. A ſeq.

Κωμῳδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, comœdiæ ſcriptor, Poëta comicus. Ex κωμῳδία, & διδάσκαλος, *doctor*, *magiſter*.

Κωμῳδολοιχῶν, comœdilinctor. Κωμῳδολειχῶν περὶ τὸ εὖ πράττοντ' ἀεὶ, Ariſt. Veſp. 1307. A κωμῳδία, & λείχω, *lingo*.

Κωμῳδοποιΐα, ας, ἡ, actio ipſa ſcribendi Comœdias. A κωμῳδοποιός.

Κωμῳδοποιητὴς, ȣ͂, ὁ, Poëta Comicus. Ex κωμῳδία, & ποιητής.

Κωμῳδοποιὸς, ȣ͂, ὁ, Comœdiæ ſcriptor, qui Comœdias conficit, Poëta comicus. Ex κωμῳδὸς, & ποιέω, *facio*.

Κωμῳδὸς, ȣ͂, ὁ, Comœdus, comœdiæ auctor vel actor. Ex κώμη, & ᾠδὴ, *cantus*, quoniam Comœdiæ ab initio in vicis & pagis decantabantur.

ΚΩΝΑΙ͂Ν, circumagere, Heſ. κωνῆσαι a. 1. circumagere, pice oblinere, Heſ.

Κωνάριον, ου, τὸ, parvus conus; nux pinea.

Κωνειάζομαι, f. άσομαι, cicutam bibo, lethale pharmacum haurio. A κώνειον.

Κώνειον, ου, τὸ, cicuta. A κῶνος.

Κώνησις, εως, ἡ, gummitio apum. A κωνῶ.

Κωνίας, ου, ὁ, ut κωνίας οἶνος, vinum picatum.

Κωνικὸς, ἡ, ὸν, conicus, in coni figuram compoſitus. A κῶνος.

Κωνικῶς, *Adv.* ad inſtar coni, metæ, &c. A κωνικός.

Κωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coni formam habens, turbinatus. Ex κῶνος, & εἶδος, *forma*.

ΚΩ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, conus, turbo, meta, corpus mathematicum ex lato in acutum definens, turbo, quo pueri ludunt, nux pini piceæque, involucrum quorundam fructuum, apex galeæ.

Κωνοφορέω, ῶ, f. ήσω, conum fero. A κωνοφόρος.

Κωνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, conum ferens, conifer. Ex κῶνος, & φέρω, *fero*.

Κωνωπεῖον, ου, τὸ, conopeum, velamen ad arcendos culices. A κώνωψ.

Κωνωπεὼν, inſtrumentum ad arcendos culices. Ab eod.

Κωνωποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, culicis ſpeciem habens. Ex κώνωψ, & εἶδος, *ſpecies*.

Κωνωποθήρας, ου, ὁ, avis culices venans, Heſ. Ex κώνωψ, & θήρα, *venatio*.

ΚΏΝΩΨ, ωπος, ὁ, vel ἡ, culex.

Κῶος, εος, τὸ, vellus, ſtragulum e pelle villo. At κῷος, ου, ὁ, jactus aſtragali. Alioqui Κῶος, qui eſt ex inſula Co.

Κώπαιον, ου, τὸ, ſuperior pars remi, Heſ. A κώπη.

Κωπεὺς, έως, τὸ, remex. A κώπη.

ΚΏΠΗ, ης, ἡ, remus, tonſa; (2) manubrium, capulus.

Κωπήεις, ήεσσα, ῆεν, manubrium ſ. capulum habens. A κώπη.

Κωπηλασία, ας, ἡ, remigatio. A κωπηλάτης.

Κωπηλατέω, ῶ, f. ήσω, remigo. Τρύπανον κωπηλατῶ, Eur. Cyc. 454. Ab eod.

Κωπηλάτης, ου, ὁ, remex, qui remum impellit. Ex κώπη, & ἐλαύνω, *impello*.

Κωπήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui remis impellitur ſ. agitur, actuarius. A κώπη.

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, id, quo remus ſcalmo alligatur. Ab eod.

Κωπίον, ȣ, τὸ, parvus remus; κωπία, oſſa anguſtiora coſtarum. Dim. a κώπη.

Κωρυκαῖος, ȣ, ὁ, explorator, delator. A κώρυκος.

Κωρυκιώτης, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

ΚΩ'ΡΥΚΟΣ, ȣ, ὁ, pera, ſaccus coriaceus; (2) pila, folliculus ſeu pila major inflata; (3) montis nomen.

Κωρυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, peræ ſ. folliculo ſimilis. A κώρυκος.

ΚΩ'Σ, pellis ovina villoſa, vellus ovis; (2) ſtragulum.

Κῶς, κῶ, ἡ, Cos, inſula.

Κώταλις, tudicula, Euſt.

Κωτιλὰς, άδος, ἡ, hirundo. A κωτίλλω.

Κωτιλία, ης, ἡ, adulatio, blanditiæ. A ſequente.

ΚΩΤΙ'ΛΛΩ, fabulor, garrio, loquitor; (2) blandis & fallacibus verbis decipio. Παύσασθ', ὦ δύςανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι, Theoc. 15, 87. Αἱμύλα κωτίλλȣσα, Heſiod. Ἔργ. 372.

Κωτίλος, ίλη, ίλον, garrulus, loquax; (2) canorus; (3) blandus, fallax, aſtutus. A κωτίλλω.

Κωφάω, ῶ, exſurdo, exſurdeſcere facio, & κωφάομαι, ῶμαι, obmuteſco, obſurdeſco. A κωφός.

Κωφίας, ȣ, ὁ, ſurdaſter, ſpecies ſerpentis, Heſ. Ab eod.

ΚΩΦΟ'Σ, ἡ, όν, ſurdus, cui auditus eſt vitiatus; (2) fatuus, ſtolidus, hebes, abſurdus; (3) mutus; (4) invalidus, inefficax; (5) tranquillus, ſtrepitu carens.

Κωφότης, ητος, ἡ, ſurditas. A κωφός.

Κωφόω, ῶ, f. ώσω, exſurdo, ſurdum reddo; κωφοῦμαι, ſurdeo, ſurdeſco. Ab eod.

Κώφωμα, ατος, τὸ, ſurditas morbo ſuperveniens. A κωφόω.

Κώφωσις, εως, ἡ, ſurditas, exſurdatio. Ab eod.

Λ.

Λ Undecima littera Græcorum, quæ λάμβδα, vel etiam λάβδα, ab Hebræorum Lamed dicitur; (2) inter notas numerales *triginta* notat, & cum lineola inferne poſita ͵λ *triginta millia*.

Λα, *particula*, augens ſignificationem vocum, cum quibus componitur, e. gr. λάμαχος, valde pugnax. Ex λα, & μάχομαι, *pugno*.

ΛΑ~ΑΣ, gen. λάαος, *contr.* λᾶος, ὁ, lapis, ſaxum.

Λαβάργυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pecuniam accipit; (2) qui nihil niſi accepta pecunia facit. Ex λαβεῖν, & ἄργυρος, *pecunia*.

Λαβδακισμὸς, ȣ, ὁ, crebrior litteræ λ uſurpatio. A λάβδα, quod idem eſt ac λάμβδα.

Λαβδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ut λαβδοειδὴς ῥαφὴ, ſutura tranſverſa in poſteriore cranii parte, litteræ Lambda formam habens. Ex λάβδα pro λάμβδα.

Λαβὴ, ῆς, ἡ, prehenſio, proprie, qua athleta adverſarium corripit; (2) id, quo aliquid prehendimus, velut anſa, capulus, manubrium; (3) anſa, occaſio. A λαβεῖν.

Λαβίδιον, ȣ, τὸ, forcipitula. A λαβίς.

Λάβιον, ȣ, τὸ, manubrium. Dim. a λαβή.

Λαβὶς, ίδος, ἡ, anſa, capulus, manubrium; (2) forceps. Ab eod.

Λαβραγορέω, ῶ, procaciter loquor, præceps vel incontinens ſum in loquendo. Ex λάβρος, & ἀγορέω, *loquor*.

Λαβραγόρης, ȣ, ὁ, procaciter ſive effuſe loquax. Ex iiſd.

Λαβράζω, f. άσω, idem quod λαβραγορέω, Nicand. A λάβρος.

Λάβραξ, ακος, ὁ, labrax, piſcis, lupus marinus. Ab eod.

Λαβρεία, ας, ἡ, præcipitantia & procacitas in loquendo. A ſeq.

Λαβρεύομαι, f. εύσομαι, præceps ſum in dicendo, incontinens ſum in loquendo. Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεται, Il. 23, 478. Ab eod.

Λαβροποτέω, ῶ, f. ήσω, avido & hianti ore bibo. A λαβροπότης.

Λαβροπότης, ȣ, ὁ, qui avido & hianti ore bibit; (2) vehemens & impetuoſus, *de torrente*. Ex λάβρος, & πότης, *potator*.

ΛΑ'ΒΡΟΣ, ȣ, ὁ, valde vorax, avidus; (2) vehemens; (3) qui avido & hianti ore aliquid facit. Hinc τὸ λάβρον, ȣ, aviditas hianti ore omnia devorandi.

Λαβρόσσυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum impetu ruens. Ex λάβρος, & σεύομαι, *feror, ruo*.

Λαβροστομέω, ῶ, f. ήσω, procaci ſum ore, procax ſum in loquendo. A λαβρόστομος.

Λαβροστομία, ας, ἡ, procacitas in loquendo. Ab eod.

Λαβρόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ore procaci, ſ. valde garrulo, garrulus, loquax.

Λαβροσύνη, ης, ἡ, voracitas, incontinentia; (2) procacitas. A λάβρος.

Λαβρότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Λαβροφαγέω, ῶ, avido & hianti ore voro. Ex λάβρος, & φαγεῖν, *comedere*.

Λαβρύσσω, idem quod λαβράζω.

Λαβρώνιον, ȣ, τὸ, poculum quoddam latum Perſis in primis uſitatum. A λάβρος.

Λαβρώνιος, ȣ, ὁ, id. & ab eod.

Λάβρως, *Adv.* voraciter, incontinenter; (2) procaciter; (3) confertim; (4) impetuoſe, rapide. Ab eod.

Λαβυρίνθειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Labyrintheus, labyryntho ſimilis. A λαβύρινθος.

ΛΑΒΥ'ΡΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, labyrinthus, locus multis viarum ambagibus inflexus.

Λαβυρινθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod λαβυρίνθειος.

Λαγάνιον, ȣ, τὸ, parvum laganum. Dim. a λάγανον.

ΛΑ'ΓΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, laganum, placentæ genus e ſimila & oleo recente.

Λαγαρίζομαι, laxus fio & exinanior. Ἐκ κιθαρίȣ λαγαριζόμενον, Ariſt. Veſp. 672. A λαγαρός.

Λαγαρόομαι, ȣμαι, ita laxus fio, ut non ſim diſtentus; (2) extenuor, contrahor. Ab eod.

Λαγαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, vacuus, ſubvacuus, non diſtentus, non plenus; λαγαρὸς ςίχος, verſus, cui aliquid in medio deeſt. A λαγών.

Λαγαρότης, ητος, ἡ, laxitas, quum aliquid non diſtentum, ſed inaniter laxum eſt. A λαγαρός.

Λαγγάζειν & λαγγεύειν, pigrari, fugere, Heſ.

Λαγγων, ceſſator, Ph.

Λάγδην, *Adv.* calce, extremo pede. A λάξ.

Λάγειος, leporinus; ut λάγειον κρέας, & pl. λάγεια ſc. κρέα, leporina caro. A λαγώς.

Λαγέτης, ȣ, ὁ, dux, ductor populi. Ex λαὸς, & ἡγέτης, *dux*.

Λαγηνίον, ȣ, τὸ, lagenula. Dim. a λάγηνος.

ΛΑ'ΓΗΝΟΣ, ȣ, ἡ, lagena, poculi genus; (2) genus menſuræ, ſextarius.

Λαγηνοφορία, ας, ἡ, feſtum quoddam Alexandriæ. Ex λάγηνος, & φέρω, *fero*.

Λαγιδεὺς, έως, ὁ, fœtus leporinus, leporis catulus; (2) cuniculus. A λαγωός.

Λάγιον, vel λαγίον, ȣ, τὸ, lepuſculus. Dim. a λαγός.

Λαγνεία, ας, ἡ, libidinoſitas, ſalacitas, immoderata rei Venereæ appetentia; (2) coitus; (3) ſemen genitale. A λαγνεύω.

Λάγνευμα, ατος, τὸ, laſcivia, ſalacitas; (2) coitus; (3) ſemen genitale. Ab eod.

Λαγνεύω, f. εύσω, libidinoſus & ſalax ſum; (2) rebus Venereis utor; (3) ſemen emitto. A λάγνος.

Λάγνης, ȣ, ὁ, idem quod ſequens ὁ λάγνος.

ΛΑ'ΓΝΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, libidinoſus, ſalax, laſcivus, pronus ad rem Veneream.

Λαγοθήρας, ȣ, ὁ, leporis venator. Ex λαγὸς, & θήρα, *venatio*.

Λαγὸς, ȣ, ὁ, lepus.

Λαγοσφαγία, ας, ἡ, leporum occiſio. Ex λαγὸς, & σφαγὴ, *mactatio*.

Λαγοτροφεῖον, είȣ, τὸ, leporarium, Gl. V. Ex λαγὸς & τρέφω, *alo*.

Λαγύνιον, ȣ, τὸ, laguncula, parva lagena. A λάγυνος.

Λάγυνος, ȣ, ὁ, idem quod λάγηνος.

ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, ſortior, ſortes duco; (2) ſorte accipio, ſortito nanciſcor vel obtineo; (3) participem reddo, velut ſortem attribuo; (4) obtineo, obvenit mihi. a. 2. ἔλαχον, part. λαχὼν, ſortitus p. εἴληχα, & apud poët. præcipue, λέλογχα, pl. p. ἐλελόγχειν. Λαγχάνειν τιμῆς, τὰς δίκας. Ἀλλ' ȣ̓χ ὁ χρηςὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσον, Soph. Antig. 526.

Λαγῷα, ων, τὰ, carnes leporinæ; (2) deliciæ. A λαγωός.

Λαγωβολεῖον, ȣ, τὸ, pedum quo lepores capiuntur. A λαγωβόλος.

Λαγωβολία, ας, ἡ, venatus leporum, quo ſc. lepores figuntur. Ab eod.

Λαγωβόλον, ȣ, τὸ, pedum, quo lepores fugientes petuntur. Ab eod.

Λαγωβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lepores impetens vel figens. Ex λαγωὸς, & βάλλω, *jacio*.

Λαγωδίας, ȣ, ὁ, otus, avis. A λαγωός.

Λαγώδιον, ȣ, τὸ, lepuſculus. Dim. ab eod.

Λαγωθήρας, ȣ, ὁ, leporum venator. Ex λαγὼς, & θήρα, *venatio*.

Λαγωθηρέω, ῶ, f. ήσω, leporem venor. Κατ' ἐλαγωθήρει πλεξάμενος ἄρκυς, Ariſt. Lyſ. 792. Ab eod.

ΛΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ, vel ὁ, ilia, lateris cavitas laxior & exoſſis; (2) cavitas terræ; (3) retis.

ΛΑΓΩΟ'Σ, ȣ, ὁ, Att. λαγὼς, ῶ, Ion. λαγὸς, ȣ, lepus, (2) ſidus quoddam cœleſte hujus nominis.

Λαγῷος, ῴα, ῷον, leporinus. A λαγωός.

Λαγώπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes leporinos habens; (2) nomen avis; (3) nomen herbæ. Ex λαγὼς, & πȣ̃ς, *pes*.

Λαγώπυρος, ȣ, ἡ, vel λαγώπυρον, ȣ, τὸ, leporis triticum, herba quædam. Ex λαγὼς, & πυρὸς, *triticum*.

Λαγὼς vide λαγωός.

Λαγωτροφεῖον, ȣ, τὸ, vivarium, in quo lepores aluntur. A λαγωτροφέω.

Λαγωτροφέω, ῶ, f. ήσω, lepores alo. Ex λαγὼς, & τρέφω, *alo*.

Λαγωφαγία, ας, ἡ, leporum eſus, leporum comeſtio. Ex λαγὼς, & φαγεῖν, *comedere*.

Λαγώφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oculis apertis, ſicut lepus, dormiens, eo quod palpebræ ſuperiores ſurſum reductæ oculos non plene tegunt. Ex λαγὼς, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Λαγωφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lepores occidens. Ex λαγὼς, & φόνος, *cædes*.

Λάδανον vid. λήδανον.

ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, capio, prehendo, arripio, corripio.

Λάζυμαι, idem. Λάζυσθε χερῶν τȣ̃δ', Eur. Bac. 41. Λάζυσθε χρεὼν μοχλȣ̀ς, id. Her. fur. 946.

Λάθα, ας, Dor. pro λήθη, oblivio.

Λάθαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clandeſtinus, clam malus & mordens. A præc.

Λαθίβης, ȣ, ὁ, immemor juventæ, valde ſenex, qui juventutis quaſi oblitus eſt. Ex λήθη, & ἥβη, *juventus*.

Λαθητικὸς, ἡ, όν, qui latere poteſt. Ex λαθεῖν, *latere*.

Λαθικηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, curas oblivione tegens. Ex λήθω, & κῆδος, *cura*.

Λαθίνοστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, redire oblitus. Ex λήθομαι, *obliviſcor*, & νόστος, *reditus*.

Λαθίποινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, punire oblitus; (2) qui non punitur. Ex λάθος, & ποινὴ, *pœna*.

Λαθόπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laborum & moleſtiarum oblitus. Ex λάθος, & πόνος, *labor*.

Λαθίφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vocis oblivionem inducens, faciens, ut loqui obliviſcamur. Ex λάθος, & φθόγγος, *vox*, *ſonus*.

Λαθιφροσύνη, ης, ἡ, oblivio, dementia. A λαθίφρων.

Λαθίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cujus mens obliviosus eſt; (2) mentis ſuæ oblitus, ſtultus, demens. Ex λάθος, & φρὴν, *mens*.

Λάθος, εος, τὸ, oblivio, memoria abolita; (2) negligentia, incuria. A λήθω.

Λάθρα, *Adv.* clam, clanculum, latenter, furtim. Ion. λάθρη. Ab eod.

Λαθραῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, latens, occultus. A λάθρα.

Λαθραίως, *Adv.* idem quod λάθρα. A λαθραῖος.

Λαθρηδὰ, vel λαθρηδὸν, *Adv.* clam, clanculum, furtim. A λάθρα.

Λαθρίδιος, ία, ιον, occultus, latens. Ab eod.

Λαθριδίως, *Adv.* clam, furtim. A λαθρίδιος.

Λαθριμαῖον, clandeſtinum, Philoxenus. A λάθρα.

Λάθριος, ȣ, ὁ, idem quod λαθρίδιος, & ab eod. λάθρα.

Λαθρίως, *Adv.* clam, furtim. A λάθριος.

Λαθροβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clam feriens. Ex λάθρα, & βάλλω, *jacio*.

Λαθρογαμία, ας, ἡ, clandeſtinum matrimonium. Ex λάθρα, & γάμος, *nuptiæ*, *matrimonium*.

Λαθρόδακνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel λαθρόδακνος, δάκνη, δακνον, clam mordens. Ex λάθρα, & δάκνω, *mordeo*.

Λαθροδήκτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λαθρόνυμφος, ȣ, ἡ, quæ clam nubit. Ex λάθρα, & νύμφη, *ſponſa*.

Λαθροφαγεῖν, clam & furtim comedere, Poll. Ex λάθρα, & φαγεῖν, *comedere*.

Λαθροφονευτὴς, ȣ̃, ὁ, latro, homicida ex vel in inſidiis. Ex λάθρα, & φονεύω, *occido*.

ΛΑΘΥΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, Lathyris, *herba*.

ΛΑ'ΘΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, cicercula, genus leguminis.

Λάιγξ, ιγγος, ἡ, lapillus, calculus. A λᾶας.

ΛΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, ſiniſter; (2) impudens, procax.

Λαίθαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clandeſtinus. A λάθαργος.

Λαικάζω, f. άσω, decipio; (2) ſcortor. Ἐν Πρυτανείῳ λαικάσεις, Ariſt. Eq. 167. Ex λα, & κάζω, *orno*.

Λαικαστὴς, ȣ̃, ὁ, ſcortator. A λαικάζω.

Λαικάστρια, ας, ἡ, meretrix, proſtibulum. A λαικαστής.

Λαϊκὸς, ἡ, ὸν, laicus, qui non eſt e clero. A λαός.

Λαιλαπίζω, f. ίσω, ut per procellam aufero. A λαῖλαψ.

ΛΑΙ'ΛΑΨ, απος, ἡ, turbo, ventus procelloſus, procella.

Λαῖμα, τὸ, q. d. cruentum guttur, vox Comice ficta ab Ariſtophane ex λαιμὸς, *guttur*, & αἷμα, *ſanguis*.

Λαιμάζω, immodice edo. Ex Heſ. A λαιμός.

Λαιμαργία, ας, ἡ, gulocitas, voracitas, ingluvies. A λαίμαργος.

Λαίμαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, guloſus, gulæ deditus, vorax; (2) inſatiabilis. Ex λαιμὸς, & μάργος, *inſano alicujus rei amore flagrans*.

Λαιμάσσω, inſatiabili aviditate deglutio, immodice edo, Suid. A λαιμός.

Λαιμάω, ῶ, idem & ab eod. Ex Heſ.

Λαιμητόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jugulum incidens ſeu ſecans. In Epigramm. Ex λαιμὸς, & τέμνω, *ſeco*.

Λαιμήτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui jugulum eſt ſectum, jugulatus, Eurip. Ex iiſd.

Λαιμίζω, f. ίσω, decollo. Ἣν ἐς βαθεῖαν λαιμίσας ποιμανδρίαν, Lyc. 326. A λαιμός.

Λαιμοδακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gulam mordens. Ex λαιμὸς, & δάκνω, *mordeo*.

Λαιμοπέδη, ης, ἡ, collare canis, millum; (2) pedica, qua gula avium conſtringitur, quum capiuntur. Ex λαιμὸς, & πέδη, *pedica*.

ΛΑΙΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, guttur, gula, jugulus.

Λαιμότμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui jugulus eſt inciſus, jugulatus. A λαιμοτομέω.

Λαιμοτομέω, ῶ, f. ήσω, jugulo, jugulum incido, ſeu ſeco. Ex λαιμὸς, & τέμνω, *ſeco*.

Λαιμότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod λαιμότμητος, & ab eod.

Λαιμάσσω, gulæ ingerere & abligurire cupio, famelicus ſum. A λαιμός.

Λάϊνεος, έα, εον, lapideus. A λᾶας, *lapis*.

Λάϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Λαῖον, ȣ, τὸ, ſeges, qua frui poſſumus. Dor. pro λήιον, A λαύω.

ΛΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, lævus, ſiniſter.

Λαιοτομέω, ῶ, ſegetem ſeco, meto. Ex λαῖον, & τέμνω, *ſeco*.

ΛΑΙ͂ΠΟΣ, cinædus, ſalax, libidinoſus, Heſ.

Λαισήϊον, ȣ, τὸ, breve ſcutum, parmula.

ΛΑΙ'ΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo, Heſ. Suid.

Λαίσκαπρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laſcivus, perdite petulans, Suid. Etym. Ex λα, & κάπρος, *aper*.

Λαισποδίας, ȣ, ὁ, valde libidinoſus; quaſi ex λα intenſivo, vel λίαν, *valde*, & σποδεῖν, ſubagitare. Fuit & nomen proprium viri Attici vitioſum pedem habentis.

Λαιστὸν, oneroſum, moleſtum, Suid.

ΛΑΙ͂ΤΜΑ, ατος, τὸ, trajectus; (2) latitudo; (3) æquor.

Λαίφη, ης, ἡ, veſtis, veſtimentum. A λαῖφος.

ΛΑΙ͂ΦΟΣ, εος, τὸ, veſtis e tenui ſtamine; (2) veſtis quævis; (3) veſtis attrita & lacera; (4) velum.

Λαιψηρόδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velociter currens. Ex λαιψηρὸς, & δρόμος, *curſus*.

Λαιψηροκέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter viam conficiens; (2) velox, rapidus. Ex λαιψηρὸς, & κέλευθος, *via*.

Λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, valde mobilis, perquam agilis, admodum celer, pervelox. Ex λα, & αἰψηρὸς, *celer*, *velox*.

Λαιψηρῶς, *Adv.* celeriter, velociter. A λαιψηρός.

Λακάζω, inſono, ſtrepo. A λήκω, quod idem notat.

ΛΑΚΑ'ΘΗ, ης, ἡ, Lacatha, arbor campeſtris.

Λάκαινα, ης, ἡ, Lacæna, mulier Lacedæmone oriunda. A Λάκων.

ΛΑ'ΚΑΦΘΟΝ, ȣ, τὸ, ſpecies aromatis.

Λακεδαίμων, ονος, ἡ, Lacedæmon, urbs Peloponneſi. Hinc Λακεδαιμόνιος, Lacedæmonius, vel Laco.

Λακεῖν, ſonare, crepare, ſtrepere, eſt a. 2. præſentis vicem gerens; λάκε Ion. pro ἔλακε, ſonuit, crepuit; λελακυῖα, p. part. vociferans, latrans; τί λέλακας; quid clamitas? quid ais? τί ἔλακε; quid effatus eſt? Vid. λακῶ & ληκέω.

ΛΑΚΕ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, garrula, loquax; (2) maledica, conviciatrix.

Λακερύζεσθαι, garrire, convitiari, Heſ. Suid. A λακέρυζα.

Λακιδόω, ῶ, lacero. A λακίς.

Λακίζω, diſcindo; lacero; λελακισμένος, p. part. ſciſſus, dilaceratus. Λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας, Lyc. 1113. A λακίς.

Λακὶς, ίδος, ἡ, fiſſura cum crepitu facta, ſciſſura; (2) fruſtum ſ. lacinia panni lacerando avulſa. A ληκέω.

Λάκισμα, ατος, τὸ, fiſſura, fragmentum. A λακίζω.

Λακιστὸς, ἡ, ὸν, dilaniatus, dilaceratus. Ab eod.

Λακκαῖος, ut λακκαῖον ὕδωρ, aqua ciſternina, e ciſterna. A λάκκος.

Λακκόπλουτος, ȣ, ὁ, e foſſa ditatus, e ciſterna factus dives. Ex λάκκος, & πλȣ̃τος, *divitiæ*.

Λακκόπρωκτος, ȣ, ὁ, podicem habens latum & profundum; (2) cinædus. Ex λάκκος, & πρωκτὸς, *anus*, *podex*.

ΛΑ'ΚΚΟΣ, ȣ, ὁ, foſſa, fovea, lacuna, fovea ſubterranea, ciſterna, puteus.

Λακκοποιὸς, lacunarius, Gl. V. Ex λάκκος, & ποιέω, *facio*.

Λακκοσχέας, ȣ, ὁ, cui ſemper laxus eſt teſticulorum ſacculus. Ex λάκκος, & ὀσχέα, *ſcrotum*, *ſaccus teſticulorum*.

Λακπατέω, ῶ, calce premo, planta pedis calco. Heſ. ubi λακπατῆσαι, a. 1. inf. Ex λὰξ, *calce*, & πατέω, *calco*.

Λακπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, calce preſſus, calce pulſatus. A λακπατέω.

Λακτίζω, f. ίσω, calcitro, calce ferio; λακτισθεὶς, a. 1. part. calcibus inſultatus. Οἶδ' ἐκαρτέρουν πρὸς κῦμα λακτίζοντες, Eur. Iph. in Tau. 1401. Ὧν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν, id. Rheſ. 410. A λάξ.

Λακτιστὴς, ȣ̃, ὁ, calcitro, qui calcitrat. A λακτίζω.

Λακτιστικὸς, ἡ, ὸν, qui calce ferire ſolet, calcitrans. A λακτίζω.

Λακῶ, crepo, Gl. V.

ΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, Laco, incola Lacedæmonis ſ. agri Spartani.

Λακωνίζω, f. ίσω, Lacedæmonios imitor; (2) facio cum Lacedæmoniis; (3) brevis ſum in loquendo, ut quondam ſolebant eſſe Lacones. A Λάκων.

Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, ſc. χώρα, Laconica, regio Peloponneſi. Ab eod.

Λακωνικὸς, ἡ, ὸν, Lacedæmonius, Laconicus. Ab eod.

Λακωνικῶς, *Adv.* more Laconum, Laconice; (2) breviter. A Λακωνικός.

Λακωνὶς, ίδος, ἡ, mulier Laconica. A Λάκων.

Λακωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, Laconiſmus, breviloquentia. A λακωνίζω.

Λακωνιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui Lacedæmoniis favet, qui partes Lacedæmoniorum ſequitur. Ab eod.

Λακωνομανέω, ῶ, inſanio more Lacedæmoniorum. Ἐλακωνομάνουν πάντες ἄνθρωποι τότε, Ariſt. Av. 1286. Ab Λάκων, & μανέω, pro μαίνω, *in furorem ago*.

Λαλαγέω, ῶ, reſono, clamo, vociferor; λαλαγεῦσαν ἀχὼ, pro λαλαγȣ̃σαν, reſonantem echo; λαλαγεῦσιν ὀδόντες pro λαλαγοῦσι, ſonant, crepitant dentes.

Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio, Heſ. Ab eod.

Λαλάγημα, ατος, τὸ, ſonitus, jubilum. A λαλαγέω.

Λαλαγήτης, ου, ὁ, nugator. Ab eod.

Λαλάζω, vociferor, Heſ. A λαλέω.

Λάλαξ, αγος, ὁ, clamor, vociferatio, tumultus, ſonitus. Ab eod.

ΛΑΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, loquor; (2) garrio, temere & inconſiderate verba facio ſeu fundo. Ὀλίγα μὲν λαλῶν, πολλὰ δὲ ἀκούων, Luc. Λαλεῖτε ἀλήθειαν, Epheſ. 4, 25. πρὸς τοὺς πατέρας, Luc. 1, 55. Καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι, Act. 27, 25. λαληθήσεται, Matt. 26, 13.

Λάληθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, garrulus, loquax. A λαλέω.

Λάλημα, ατος, τὸ, ſermo; (2) loquacitas. Ab eod.

Λαλητέος, έα, έον, dicendus, prædicandus, celebrandus. Ab eod.

Λαλητὸς, ὴ, ὸν, loquendi facultatem habens, qui loqui poteſt. Ab eod.

Λαλητικὸς, ὴ, ὸν, loquax, garrulus; (2) vim habens loquendi. Ab eod.

Λαλητρὶς, ίδος, ἡ, garrula, loquax. Ab eod.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, loquela, ſermo; (2) loquacitas. A λαλέω.

Λάλιος, ου, ὁ, fœm. λαλίην ἑταίρην, in Epigr. facundam amicam. Ab eod.

Λάλις, poët. pro λάλος, V. L.

Λαλόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Λάλος, ου, ὁ ϗ ἡ, loquax, verboſus, argutus.

ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, accipio, ſumo, capio, capeſſo, tollo, conſequor, percipio; λαμβάνομαι, prehendo, teneo; & *Paſſ.* capior, corripior, prehendor. f. λήψομαι, accipiam. p. εἴληφα, accepi. p. paſſ. part. εἰλημμένος, ſumptus. a. 1. paſſ. ληφθεὶς, acceptus. a. 2. ἔλαβον, accepi. part. λαβὼν, adeptus. med. λαβόμενος, prehendens. Λαμβάνειν μισθὸν, δεξιὰν· δίκην, ſumere; εἰς τὰς χεῖρας, ἐν ταῖς γνώμαις· ἔλαβέ με πόθος, inceſſit; κακὸν, pati; τι ὀβόλου, emere; λαμβάνεσθαι νόσῳ, corripi; λαβόμενος τῆς χειρὸς, χολῆς. Πρὸς σῆς ὁμαίμου ϗ κασιγνήτης λαβὼν, ab, Soph. Elect. 12. Λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς, Eur. Med. 899. Ἐμὲ δὲ κἀυτὸν τῆς κόρης ταύτης ἔρως εἴληφεν, Ariſt. Θεσμ. 1128.

Λαμβδακισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod λαβδακισμὸς, quod vide.

ΛΑ'ΜΙΑ, ſ. λαμία, ας, ἡ, Lamia, beſtia quædam; monſtrum; terriculamentum puerorum. Lamiæ, ſagæ incantatrices.

Λαμπαδαρχία, ας, ἡ, munus ejus, qui λαμπαδηφορίαν dirigebat. Ex λαμπὰς, & ἀρχὴ, *principatus*.

Λαμπαδηδρομία, ας, ἡ, curſus, quo lampades geſtantes contendebant, quis primus ad ſcopum pervenire poſſet, lampade non extincta. Ex λαμπὰς, & δρόμος, *curſus*.

Λαμπαδηφορέω, ῶ, f. ήσω, lampadem geſto; (2) lampadem geſtans curſu certo. A λαμπαδηφόρος.

Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, lampadis geſtatio; (2) certamen illud, quo lampades geſtantes curſu certabant. Ab eod.

Λαμπαδηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lampadem geſtat. Ex λαμπὰς, & φέρω, *fero*, *geſto*.

Λαμπαδίζω, f. ίσω, lampadem ferens curro.

Λαμπαδιστὴς, οῦ, ὁ, ut λαμπαδισταὶ ἀγῶνες, certamina ludicra ferendis facibus.

Λαμπάδιον, ου, τὸ, parva lampas, facula, funale; (2) inſtrumentum, quod vulneri inditur; (3) perſona comica. Dim. a λαμπάς.

Λαμπαδουχέω, ῶ, f. ήσω, lampadem manu geſto; (2) lampada geſtans curſu contendo. A λαμπαδοῦχος.

Λαμπαδοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, facem tenens. Ex λαμπὰς, & ἔχω, *habeo*, *teneo*.

Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax, funale; (2) phantaſma aërium ſive meteorum quoddam igneum; (3) genus tormenti. A λάμπω, *luceo*.

Λαμπετάω, ῶ, luceo, ſplendeo. Hinc λαμπετόων, partic. pro λαμπετῶν, λαπετάων· πυρὶ λαμπετόωντι, igni lucenti, Il. 1, 104. Ab eod.

Λαμπετίη, ης, ἡ, Lampetia, ſolis filia. A λάμπω.

Λάμπη, ης, ἡ, ſ. λαμπὴ, ῆς, ἡ, craſſior ſpuma vino innatans eaque renitens. Ab eod.

Λαμπηδὼν, ῶνος, ἡ, fulgor, ſplendor, candor, nitor. Ab eod.

Λαμπήνη, ης, ἡ, currus regius, lectica regia.

Λαμπηνικὸς, ſ. λαμπήνικος, ἁμάξας λαμπηνικὰς, plauſtra tecta, Num. VII, 3. ubi & λαμπηνίκας legitur. A λαμπήνη.

Λαμπηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpumoſus, ſpumeus, Gal. Lex. Hippocr. A λάμπη.

Λάμπος, ου, ὁ, Lampus, equus auroræ; (2) equus Hectoris. A λάμπω.

Λαμπουρὶς, ίδος, ἡ, vulpes; (2) cicindela, noctiluca. A λάμπουρος.

Λάμπουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucentem caudam habens, cujus cauda fulget; canis nomen ap. Theocr. Ex λάμπω, & οὐρὰ, *cauda*.

Λαμπρείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ſplendide induitur, ſplendide veſtitus. Ex λαμπρὸς, & εἷμα, *veſtis*.

Λαμπρόβιος, ου, ὁ, lautus, Ph. Ex λαμπρὸς, & βίος, *victus*.

Λαμπροείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſplendide veſtitus. Ex λαμπρὸς, & εἷμα, *veſtis*.

Λαμπροπυρσόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus facies rutilo ſplendore coruſcat. Angeli Epith. Naz. Ex λαμπρὸς, πυρσὸς, *fax*, & μορφὴ, *forma*.

Λαμπρὸς, ρὰ, ρὸν, ſplendidus, fulgidus, luculentus, candidus; magnificus, clarus, illuſtris, præclarus, celebris; clarus, ita, ut exaudiri queat. A λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, ſplendor, fulgor, claritas; (2) ſplendor nominis, claritas; (3) ſplendor orationis, ſplendidum dicendi genus. A λαμπρός.

Λαμπροφορέω, ῶ, f. ήσω, candidam ſeu ſplendidam veſtem gero. A λαμπροφόρος.

Λαμπροφορία, ας, ἡ, ſplendidæ vel candidæ veſtis geſtatio. Ab eod.

Λαμπροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſplendidam ſeu candidam veſtem gerens. Ex λαμπρὸς, & φέρω, *fero*, *gero*.

Λαμπροφωνία, ας, ἡ, vocis ſplendor atque elegantia. A λαμπρόφωνος.

Λαμπρόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſplendida & eleganti voce præditus. Ex λαμπρὸς, & φωνὴ, *vox*.

Λαμπρόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui egregio & præſtanti eſt animo. Ex λαμπρὸς, & ψυχὴ, *animus*.

Λαμπρυντὴς, οῦ, ὁ, oſtentator ferociæ. A λαμπρύνω.

Λαμπρυντικὸς, ὴ, ὸν, vim habens illuſtrandi & reddendi nitidum. Ab eod.

Λαμπρύνω, clarifico, illuſtro; λαμπρύνομαι, illuſtror; clareſco; magnifice me oſtento. Ὄχοις τε ϗ στολῇ λαμπρύνεται, Eur. El. 974. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος, ib. 1053. Λελάμπρυνται κόρας, Ariſt. Plut. 634 A λάμπω.

Λαμπρῶς, *Adv.* ſplendide, magnifice; (2) clare, aperte. A λαμπρός.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, fax fulgens, lucerna; (2) lignum in foculo ardens ad faciendam lucem. Ph. λαμπτὴρ, candela. A λάμπω.

Λαμπτηροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lampadem ſ. facem fert. Ex λαμπτὴρ, & φέρω, *fero*.

Λαμπυρίζω, f. ίσω, lampyridem refero, cicindelæ inſtar luceo. A λαμπυρίς.

Λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, lampyris, noctícula, cicindela. Ex λάμπω, & πῦρ, *ignis*.

ΛΑ'ΜΠΩ, f. ψω, niteo, luceo, ſplendeo, fulgeo, mico; (2) ſplendeo, ſplendeſco, *metaph.* Ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ, Ariſt. Av. 11. 1714. Ἀὴρ ὑπὸ κινήσεως λαμπόμενος, Ariſt.

Λαμπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in quo ſpuma innatat, Erotian. A λάμπη.

Λαμυρία, ας, ἡ, facundia, lepores; (2) loquacitas; (3) protervia, impudentia; (4) limpiditas. A λαμυρός.

ΛΑΜΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, & λάμυρος, diſertus, loquaculus, lepidus, facetus; (2) impudenter loquax, ſucrrilis.

Λαμυρῶς, *Adv.* diſerte, lepide; (2) loquaciter, ſcurriliter, procaciter & proterve. A λαμυρός.

Λάμψις, εως, ἡ, ſplendor, fulgor. A λάμπω.

Λανθάνεμος ὥρα, tempus, quo ſilent venti, clementia temporis. Ex λανθάνω, & ἄνεμος, *ventus*.

Λανθανόντως, *Adv.* latenter, clam, ita, ut nemo ſentiat. A λανθάνων, quod eſt particip. a λανθάνω.

ΛΑΝΘΑ'ΝΩ, lateo, deliteſco, fallo; λανθάνομαι, obliviſcor; ſumit tempora a λήθω, f. λήσω, latebo. p. λέληθα, latui, lateo. p. paſſ. λέλησμαι. part. λελησμένος, oblitus. poët. λελασμένος. a. 2. act. ἔλαθον, latui. part. λαθὼν, latens. Ἐχρῆν σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, ϗ ζητεῖν ὅπου λέληθεν ὑμᾶς, Ariſt. Θεσμ. 607. Λαθὼν τὴν φυλακὴν, Thuc.

ΛΑ'Ξ, *Adv.* calce, calcibus, extremo pede.

Λαξευτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo lapicidæ utuntur. A λαξεύω.

Λαξευτὴς, οῦ, ὁ, lapicida. Ab eod.

Λαξευτὸς, ὴ, ὸν, in ſaxo inciſus. Ab eod.

Λαξεύω, f. εύσω, lapides polio, lapides ſcalpo, lapides incido. Ex λάας *contr.* λᾶς, & ξέω, *polio*.

Λάξις, ιος, ἡ, Ion. ſortitio; ſors; portio; pro λῆξις.

Λαξπάτηλος, id. quod λακπάτηλος, quod vide.

Λαογραφία, ας, ἡ, populi deſcriptio, cenſus. Ex λαὸς, & γράφω, *deſcribo*.

Λαοδάμας, αντος, ὁ, populorum domitor. Ex λαὸς, & δαμάω, *domo*.

Λαοδογματικῶς, *Adv.* prout vulgo videtur, ex vulgi opinione. Ex λαὸς, & δογματικῶς.

Λαοξόος, ου, ὁ, lapidum ſculptor, lapicida. Ex λᾶς, *lapis*, & ξέω, *ſcalpo*, *polio*.

Λαοπλάνος, ου, ὁ, populi ſeductor. E λαὸς, & πλάνος, *ſeductor*.

Λαοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, populos tranſien Ex λαὸς, & πόρος, *tranſitus*.

Λαόπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, per quem popul tranſit. Ex iiſd.

ΛΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, populus, turba.

Λαοσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a populo cultus. E λαὸς, & σέβομαι, *colo*.

Λαοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, populum ſervans, p puli tutor ſ. ſervator; (2) qui popul agitat, ſ. concitat. Ex λαὸς, & σ *ſalvus*, vel σόω, *agito*, *in fugam conji*

Λαοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui populum alit. Ex λαὸς, & τρέφω, *alo.*

Λαότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, a populo nutritus. Ex iiſd.

Λαοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, populum corrumpens & evertens, populi pernicies. Ex λαὸς, & φθείρω, *perdo.*

Λαοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, populum occidens. Ex λαὸς, & φένω, *occido.*

Λαοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, populos ferens. Ex λαὸς, & φέρω, *fero.*

Λάπαγμα, ατος, τὸ, id, quod evacuando educitur. A λαπάζω.

Λαπαγμὸς, οῦ, ὁ, evacuatio, exinanitio. Ab eod.

ΛΑΠΑ'ΖΩ, & λαπάσσω, ſive λαπάττω, f. άξω, evacuo; inanio; (2) mollio; (3) perdo, deſtruo. Λαπάττειν τὴν γαστέρα, Gal.

Λάπαθον, ου, τὸ, foſſa, terræ ſulcus evacuando excavatus; (2) lapathum, herba. A λαπάζω.

Λάπαθος, ου, ἡ, idem & ab eod.

Λάπαξις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio. Ab eod.

Λαπάρα, ας, ἡ, locus infra coſtas, quaſi laxus & vacuus, quia caret coſtis; abdomen, ilia, Gl. V. A λαπαρός.

Λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis; (2) tenuis, mollis. A λαπάζω.

Λαπάσσω, vid. λαπάζω.

ΛΑ'ΠΗ, ης, ἡ, pituita.

ΛΑΠΙ'ΖΩ, inſolentius me effero & jacto, Etym.

Λάπισμα, ατος, τὸ, jactantia. A λαπίζω.

Λαπιστὴς, οῦ, ὁ, jactator, nugax, mendax, temerarius; (2) delicatus & mollis; (3) nihil penſi habens. Ab eod.

ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, lambo, lambendo more canum bibo; (2) me ingurgito, confertim bibo; (3) evacuo, exinanio. Τὸ αἷμα λάπτουσι προθύμως, Plut.

Λαρινεύομαι, ſaginor. A λαρινός.

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, ſaginatus, pinguis; λαρινοὶ βόες, ſaginati, bene habiti boves.

Λαρκίδιον, ου, τὸ, corbiculus, parvus corbis. Dim. a λάρκος.

ΛΑ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, corbis e vimine plexus, cophinus, corbis carbonarius.

Λαρκοφορέω, ῶ, f. ήσω, corbem vimineum fero. Ex λάρκος, & φέρω, *fero.*

Λαρνακοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcam corrumpens. Ex λάρναξ, & φθείρω, *corrumpo.*

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ὁ, capſa, arca, riſcus, ciſta, loculus, conditorium.

ΛΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, Larus, gavia, avis vorax.

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, hilaris, jucundus, gratus. Ab ἱλαρός.

Λαρυγγιάω, ῶ. Hinc λαρυγγιόων, part. præſ. pro λαρυγγιῶν, λαρυγγιάων, raucum ſtertens in gutture, raucos gutture ronchos edens. A λάρυγξ.

Λαρυγγίζω, vocem dilato; clamito, vociferor, λαρυγγιῶ, f. Att. pro λαρυγγίσω, clamore obtundam. Λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας, Ariſt. Eq. 357.

Λαρυγγισμὸς, ου, ὁ, clamor, vociferatio, quæ fit gutture latius diducto. A λαρυγγίζω.

Λαρυγγιστὴς, οῦ, ὁ, vociferator, vel vorator, lurco. Ab eod.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, *contr.* a λάας.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, laſanum, vaſculum, olla; (2) cloaca, ſella familiaris.

Λασανοφόρος, ου, ὁ, qui domino laſanum fert. Ex λασανον, & φέρω.

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, illuſio, contemptus, contumelia, probrum.

Λασιαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, hirtam ſeu villoſam cervicem habens. Ex λάσιος, & αὐχὴν, *cervix.*

Λασιόθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, hirtus, hirſutus, villoſus. Ex λάσιος, & θρὶξ, *pilus.*

Λασιόκωφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſurdus ex nimia aurium hiſpiditate, Heſ. Suid. Ex λάσιος, & κωφὸς, *ſurdus.*

Λασιόμαλον, ου, τὸ, pomum quaſi hiſpidum, utpote lanugine obductum, Heſ. Ex λάσιος, & μᾶλον pro μῆλον, *malum.*

ΛΑ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, hirſutus, hiſpidus, piloſus, ſetoſus, horridus, hirtus, villoſus; (2) herbidus, fruticibuſque & arboribus conſitus.

Λασιόστερνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hirſutum habet pectus. Ex λάσιος, & στέρνον, *pectus.*

Λασιόφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, qui hirſuta habet ſupercilia. Ex λάσιος, & ὀφρὺς, *ſupercilium.*

Λασιὼν, ῶνος, ὁ, loca denſa & arbuſtis hirta. A λάσιος.

ΛΑ'ΣΚΩ, loquor. Τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους; Eur. Andr. 671. Σφῷ πατρὶ λάσκει τὰς ἐπηκόους λιτὰς, Lyc. 460.

Λασταυροκάκκαβον, edulium quoddam operoſius & lautius. Ex λάσταυρος, & κάκκαβος.

Λάσταυρος, ου, ὁ, hirſutus circa virilia, & quidem inprimis inter anum & ſcrotum; (2) inſigniter mutoniatus; (3) ſalax, impudicus. Ex λα, vel λάσιος, & ταῦρος, *pars veretri.*

Λαταγεῖν, ſtrepitum ſ. ſonitum edere λάταξιν effuſis. A λάταξ.

ΛΑ'ΤΑΞ, γος, ἡ, ſonitus, qui fit inter cottabizandum poculo in altum ſublato, &, quod a potu reliquum fuit, in ſubjectam pelvim effundendo; (2) animal quoddam amphibium.

Λατομεῖον, ου, τὸ, lapicidina. A λατομέω.

Λατομέω, ῶ, f. ήσω, ſaxa cædo, lapides incido. Ὃ (μνημεῖον) ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, Matt. 27, 60. λελατομημένον, Marc. 15, 46. A λατόμος.

Λατομητὸς, ὴ, ὸν, inciſus in lapides. A λατομέω.

Λατομία, ας, ἡ, lapicidina. A λατόμος.

Λατόμιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Λατόμος, ου, ὁ, lapicida. Ex λᾶς, & τέμνω, *incido, cædo.*

ΛΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, latus, *piſcis.*

Λατρεία, ας, ἡ, ſervitus; (2) cultus, ſervitus religioſa; (3) cultus Dei; (4) euchariſtiæ celebratio. A λατρεύω.

Λάτρευμα, ατος, τὸ, ſervitium, miniſterium; (2) cultus. Ab eod.

Λατρεὺς, έως, ὁ, ſervus, miniſter, famulus. Ab eod.

Λατρευτὴς; οῦ, ὁ, cultor. Ab eod.

Λατρευτὸς, ὴ, ὸν, ſervilis. Ab eod.

Λατρεύω, f. εύσω, ſervio, famulor; (2) religioſe colo; (3) ſacrifico. (4) habito. Καλοῦσί δ' αὐτὸν, ᾧ λατρεύομεν, Πολύφημον, Eur. Cyc. 24. Φοίβῳ λατρεύων μὴ παυσαίμην, id. Ion. 150. Τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον λατρεύεις; id. Elec. 131. A λάτρις.

ΛΑ'ΤΡΙΣ, ιος, ὁ καὶ ἡ, ſervus, famulus, qui pro mercede ſervit.

Λάτρον, ου, τὸ, merces, quæ ſervienti datur. A λάτρις.

Λατυπέω, ῶ, f. ήσω, lapides incido; (2) muros e lapidibus extruo. A λάτυπος.

Λατύπη, ης, ἡ, quod e lapide abraditur; (2) terra figlina; (3) gypſum. Ab eod.

Λατύπος, ου, ὁ, qui tundit ſ. percutit lapides, lapicida. Ex λᾶς, & τύπτω, *tundo, percutio.*

ΛΑΥΚΑΝΙ'Α, ας, ἡ, guttur, gula.

Λαῦρα, ας, ἡ, platea lata, vicus. A λαῦρος.

ΛΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, latus; (2) multus, (3) copioſus.

Λαύρως, *Adv.* late; (2) abunde. A λαῦρος.

Λαυροστομέω, ῶ, f. ήσω, procaciter & præcipitanter loquor, pleno ore blatero, Æſchyl. Ex λαῦρος, & στόμα, *os.*

Λαφυγμὸς, οῦ, ὁ, deglutio, helluatio. A λαφύσσω.

Λαφύκτης, ου, ὁ, liguritor, helluo. Ab eod.

Λάφυρα, ων, τὰ, exuviæ, ſpolia, manubiæ, præda. Ab eod.

Λαφυραγωγέω, ῶ, f. ήσω, ſpolio, prædor, diripio. Ex λάφυρα, & ἀγωγὴ, *ductio, actio.*

Λαφυραγωγὸς, οῦ, ὁ, prædator. Ex iiſd.

Λαφυρεύω, f. εύσω, idem. A λάφυρα.

Λαφυροπωλεία, ας, ἡ, haſtarium, Gl. V. ſubhaſtatio prædæ. A πωλέω, *vendo.*

Λαφυροπωλεῖον, ου, τὸ, officina, in qua ſpolia divenduntur. A λαφυροπωλέω.

Λαφυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, ſpolia vel exuvias vendo; (2) ſub haſta divendo, auctionor. A λαφυροπώλης.

Λαφυροπώλης, ου, ὁ, ſpoliorum ſ. exuviarum venditor; (2) qui captivos vendit. Ex λάφυρα, & πώλης, *venditor.*

ΛΑΦΥ'ΣΣΩ, vel λαφύττω, f. ξω, avide deglutio; (2) helluor, abligurio, lurcor, conſumo per luxum, devoro. Πρὶν λαφύξασθαι γάνος, Lyc. 321.

Λαφύστιος, ία, ιον, vorax, helluo. A λαφύσσω.

ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, fodio, ſulco. Ἢν μή τις χέρσον λαχήνῃ, βουσὶν ἄυλακας τεμὼν, Lyc. 624. Τῇ μεγάλην (τάφρον) ἐλάχαινε, Moſch. 4, 96.

Λαχανεία, ας, ἡ, locus oleribus conſitus; (2) olerum collectio. A λαχανεύομαι.

Λαχανεύομαι, f. εύσομαι, olera produco; (2) oleris inſtar eſui ſum. A λάχανον.

Λαχανηρὸς, ρὰ, ρὸν, oleraceus. Ab eod.

Λαχανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, olera ferens. Ex λάχανον, & φέρω, *fero.*

Λαχανίζομαι, f. ίσομαι, olera colligo, vel lego. A λάχανον.

Λαχανισμὸς, οῦ, ὁ, olerum collectio. A λαχανίζομαι.

Λάχανον, ου, τὸ, olus. A λαχαίνω.

Λαχανοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi olera venduntur. A λαχανοπωλέω.

Λαχανοπωλέω, ῶ, f. ήσω, olera vendo. Ex λάχανον, & πωλέω, *vendo.*

Λαχανοπώλης, ου, ὁ, olerum venditor. Ex λάχανον, & πώλης, *venditor.*

Λαχανοπωλήτρια, ας, ἡ, olerum venditrix. A λαχανοπώλης.

Λαχανόπωλις, ιδος, ἡ, olerum venditrix. A λαχανοπώλης.

Λαχανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, oleraceus, qui ex olerum genere eſt. A λάχανον.

Λάχεια, ας, ἡ, foſſu facilis; (2) brevis. A λαχαίνω.

Λάχεσις, εως, ἡ, Lacheſis, una Parcarum. A λαγχάνω, *ſortior.*

Λάχη, ης, ἡ, ſors, Heſ. Ab eod.

ΛΑΧΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, pilorum denſitas.

Λαχμὸς, οῦ, ὁ, ſors. Gl. V. λαχμὸς, micatio. A λαγχάνω.

Λαχναῖος, αία, αῖον, lanuginoſus, villoſus, piloſus, hirſutus, hiſpidus. A λάχνη.

ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, lanugo; (2) pili, lanuginis modo molles; (3) pellis lanugine hirta, ſ. pellis hirſuta pilis mollioribus.

Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod λαχναῖος.

Λάχνος, pro λαχνήεις, Suid.

Λαχνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod λαχανώδης.

Λάχος, εος, τὸ, ſors. A λαγχάνω.

ΛΑ'Ω, video; (2) volo; (3) fruor. Ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων, Odyſſ. 19, 230.

Λαώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, popularis. A λαός.

Λέα, ας, ἡ, lapis, quem textor inter texendum ſtamini appendit, Etym. A λᾶς.

Λέαινα, ης, ἡ, leæna. A λέων.

Λεαίνω, f. λεανῶ, lævigo, polio, complano; (2) comminuo; caleo. Ἐπεὶ θ' ἵνα λεαίνοιμι τοῦτ' ἠμπιεχόμην, calefierem, Arist. Conc. 538. A λεῖος.

Λεάντειρα, ας, ἡ, lævigatrix. A λεαίνω.

Λεαντικὸς, ἡ, ὸν, lævigandi vim habens. Ab eod.

Λεββαῖος, ου, ὁ, Lebbæus. Nomen Apoſtoli Hebr. *cordatus*.

ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis depoſita, membrana ſive ſenectus anguium depoſita, vernatio, vernatio anguina; (2) cortex fabæ, pellicula fabæ, Heſ.

ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, lebes, ahenum, cacabus; (2) pelvis.

Λεβητάριον, ου, τὸ, parvus lebes. Dim. a λέβης.

Λεβήτιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Λεβητοχάρων, lebetibus gaudens. Ex λέβης, & χαίρω, *gaudeo*, cum alluſione ad Charontem.

Λεβητώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lebetis formam habens vel referens. Ab eod.

Λεβιανὸς, οῦ, ὁ, lebianus, piſcis quidam.

Λεβίας, ου, ὁ, lebias, piſcis.

Λεγεὼν, ῶνος, ὁ, legio. Vox Latina.

ΛΕ'ΓΝΟΝ, ου, τὸ, fimbria, quæ adſuitur extremæ veſti.

Λεγνόω, ῶ, unde apud Heſ. λεγνῶσαι, a. 1. inf. quod exponit ποικίλαι, i. e. variegare.

Λεγνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, varius, variegatus, Heſ. ubi λεγνώδεις, ποικίλας. A λέγνον.

Λεγνωτὸς χιτὼν, fimbriata tunica.

ΛΕ'ΓΩ, f. λέξω, dico; aio; memoro; (2) numero, percenſeo; (3) lego; colligo; deligo; λέγομαι, dicor; deligor; recenſeor; (2) deligo; numero; percenſeo; (3) diſſero; loquor; (4) cubo, jaceo, dormio. Μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν---- ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω, Ariſt. Θεσμ. 189. Τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω, nihili facio, Soph. Antig. 189. Ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω, ſummatim, id. El. 675.

Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, ipſa actio agendi prædam; (2) præda. Ex λεία, & ἐλαύνω, *ago*, *impello*.

Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, prædam ago, prædando abigo, depopulor, prædor. Λεηλατεῖν ἔκ τινος, Xen. Ex iiſd.

Λεηλατικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius. Ex iiſd.

ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, præda, corpora capta, pecudes prædando abactæ.

Λειαίνω, f. ανῶ, lævigo, polio. Πᾶν δ' εὖ λείηνας, Il. 4, 111. Λείηναν χορὸν, Odyſſ. 8, 260. A λεῖος.

Λειάντειρα, ας, ἡ, lævigatrix. A λειαίνω.

ΛΕΙ'ΒΩ, libo, fundo, ſtillo. Ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον λεῖβε, Il. 1, 463. Δάκρυα λείβων, ib. 13, 658. Ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι λείβεται, *de apro*, Heſiod. Ἀσπ. 390. Hinc λείβομαι, fluo, liqueſco.

Λείβηθρον, ου, τὸ, rivus, aquæ ductus; (2) locus irriguus. A λείβω.

Λειεντερέω, ῶ, f. ήσω, laboro lævore ſeu fluxu inteſtinorum. Ex λεῖος, & ἔντερον, *inteſtinum*.

Λειεντερία, ας, ἡ, lævitas inteſtinorum, cibos incoctos elabi ſinens. Ex iiſd.

Λεΐζομαι, & poët. ληΐζομαι, f. ίσομαι, prædor. A λεία.

Λεικνάριον, ου, τὸ, vannulus, Gl. V. A λεῖκνον.

Λεικνίζω, vanno, Gl. V. A λεῖκνον.

Λεῖκνον, ου, τὸ, vannus; ventilabrum, quod & λίκνον.

Λείμαξ, ακος, ὁ, pratum. A λειμών.

Λειμὰς, άδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεῖμμα, ατος, τὸ, quod relictum eſt, reliquiæ. A λείπω.

Λειμοδώρον, ου, τὸ, Limodorum, herba, fœnum Græcum ſuffocans.

ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus.

Λειμωνήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ut λειμωνήρης βοτάνη, herba pratenſis. A λειμών.

Λειμωνία, ας, ἡ, anemones ſpecies. Ab eod.

Λειμονιὰς, άδος, ἡ, pratenſis. Ab eod.

Λειμωνιάτης, λίθος, Limoniates, gemma, quæ Plinio eadem videtur cum ſmaragdo, dicta a pratenſi virore. A λειμών, *pratum*.

Λειμώνιον, ου, τὸ, Limonium, quibuſdam beta ſilveſtris. Ab eod.

Λειμώνιος, ία, ιον, pratenſis. Ab eod.

Λειμωνὶς, ίδος, ἡ, pratenſis, ut λειμωνὶς πόα, herba pratenſis. Ab eod.

Λειμωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prato ſimilis, floridus, herbidus. Ex λειμὼν, & εἶδος, *forma*.

Λειμωνόθε vel λειμωνόθεν, *Adv.* e prato. A λειμών.

Λειόβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, lævigradus, leniter incedens. Ex λεῖος, & βαίνω, *eo*.

Λειογένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, læve mentum habens; (2) tenui molliquebarba præditus. Ex λεῖος, & γένειον, *mentum*.

Λειοκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, læve & glabrum caput habens. Ex λεῖος, & κάρηνον, *caput*.

Λειόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lævem caulem habens, cui ſcapus eſt lævis. Ex λεῖος, & καυλὸς, *caulis*.

Λειοκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, λειοκύμων θάλασσα, mare pacatum, non aſperum fluctibus, ſed quaſi complanatum. Ex λεῖος, & κῦμα, *fluctus*.

Λειοντῆ, ῆς, ἡ, pro λεοντῆ, leonina pellis.

Λειοντοπάλης, ου, ὁ, qui luctatur cum leone. Ex λέων, & πάλη, *lucta*.

Λειόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui lævibus eſt pedibus. Ex λεῖος, & ποῦς, *pes*.

ΛΕΙ~ΟΣ, λεία, λεῖον, lævis, non aſper, glaber, planus; (2) proclivis, facilis; (3) tritura lævigatus; (4) minutim contuſus. Hinc τὸ λεῖον, ου, lævor; item pulvis.

Λειόστρακος, ου, ὁ ϗ ἡ, lævi teſta intectus. Ex λεῖος, & ὄστρακον, *teſta*.

Λειόστρεια, ων, τὰ, oſtreæ leves, oſtrea non ſcabra. Ex λεῖος, & ὄστρεον, ſeu ὄστρειον, *oſtrea*.

Λειότης, ητος, ἡ, lævitas, lævor. A λεῖος.

Λειοτριβέω, ῶ, f. ήσω, contero, contundo & comminuo, ita, ut lævigetur. Ex λεῖος, & τρίβω, *tero*.

Λειοτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ita tritus & tuſus eſt, ut ſit lævis. Ex λεῖος, & τρίβω, *tero*.

Λειοτριχεῖν, lævi capillo præditum eſſe; λειοτριχεῖν ποιεῖ, pilos lævigat & expolit. Ex λεῖος, & θρὶξ, *capillus*.

Λειουργέω, ῶ, expolio, lævigo, complano. Ex λεῖος, & ἔργον, *opus*.

Λειόφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, lævem, ſeu tactu mollem corticem habens. Ex λεῖος, & φλοιὸς, *cortex*.

Λειόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lævia, non aſpera, habens folia. Ex λεῖος, & φύλλον, *folium*.

Λειόω, ῶ, f. ώσω, lævigo. A λεῖος.

Λειπανδρεῖν, viris deſtitui, virorum inopia laborare. Ex λείπω, & ἀνὴρ, *vir*.

Λειπανδρεῖον, ου, τὸ, decretum de virorum penuria emendanda. A λειπανδρέω.

Λειπανδρία, ας, ἡ, virorum penuria. Ex iiſd.

Λειποβοτανέω, ῶ, herba ſeu gramine deficior, pabulo careo. Ex λείπω, & βοτάνη, *herba*.

Λειπόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nuptias reliquit. Ex λείπω, & γάμος, *nuptiæ*.

Λειπογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dentibus deſtitutus, qui dicuntur gnomones. Ex λείπω, & γνώμων, *index*.

Λειποδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inops, egenus, pauper. Ex λείπω, & δέω, *egeo*.

Λειπόδερμος, ου, ὁ, cui deficit præputium ſ. cutis glandem tegens, apella. Gl. V. λειπόδερμος, verpus. Ex λείπω, & δέρμα, *pellis*, *cutis*.

Λειποδρανέω, ῶ, viribus ad agendum deſtituor, ad faciendum aliquid imbecillis ſum. Ex λείπω, & δράω, *facio*.

Λειποθυμέω, ῶ, f. ήσω, animo deficio ſ. deficior. A λειπόθυμος.

Λειποθυμία, ας, ἡ, animi defectio, animi deliquium. Ab eod.

Λειπόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, animo deficiens, qui animi deliquium patitur. Ex λείπω, & θυμὸς, *animus*.

Λειπόκρεως, ω, ὁ ϗ ἡ, cui caro deficit, non carnoſus, Gl. V. λειπόκρεως, macilentus. Ex λείπω, & κρέας, *caro*.

Λειπομαρτύριον, ου, τὸ, deſertio teſtimonii dicendi; (2) actio in deſertores teſtimonii. Ex λείπω, & μαρτύριον, *teſtimonium*.

Λειποναύτης, ου, ὁ, qui ſocios nautas deſerit. Ex λείπω, & ναύτης, *nauta*.

Λειποναύτιον, ου, τὸ, deſertio ſociorum nautarum; (2) λειποναυτίου δίκη, lis, quæ intenditur deſertoribus navium, nautarum ſociorum, vel etiam certaminis navalis. A λειποναύτης.

Λειποπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui patrem deſerit. Ex λείπω, & πατὴρ, *pater*.

Λειποπυρίας, ου, ὁ, ut λειποπυρίας πυρετὸς, febris continua, in qua ſimul externa frigent, interna uruntur. Ex λείπω, & πῦρ, *ignis*.

Λειποπωγωνία, ας, ἡ, barbæ defectus, quum quis barba deſtituitur. Ex λείπω, & πώγων, *barba*.

Λειπόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui carne deficitur, non carnoſus, macilentus, Ex λείπω, & σὰρξ, *caro*.

Λειποστρατεία, ας, ἡ, militiæ deſertio. Ex λείπω, & στρατὸς, *exercitus*.

Λειποστρατία, ας, ἡ, vel λειποστράτιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Λειποστράτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui militiam deſerit. Ex iiſd.

Λειποτακτέω, ῶ, f. ήσω, deſero ordinem, deſero ſtationem. Λειποτακτεῖν τοῦ φίλου. A λειποτάκτης.

Λειποτάκτης, ου, ὁ, qui locum in acie deſerit, deſertor ordinis, ſtationis, vel aciei. Ex λείπω, & τάσσω, *ordino*.

Λειποταξία, ας, ἡ, deſertio ordinis, aut loci in acie. Ex λείπω, & τάξις, *ordo*.

Λειποταξίας, ου, ὁ, idem quod λειποτάκτης.

Λειποτάξιον, ου, τὸ, idem quod λειποταξία.

Λειποτάξιος, ſive λειποταξίας, ου, ὁ, qui locum in acie deſerit; aciei deſertor, deſertor. Ex λείπω, & τάξις, *ordo*.

Λειποψυχέω, ῶ, f. ήσω, anima linquor, animo deficio, deficio, Xen. Ex λείπω, & ψυχὴ, *anima*.

Λειποψυχία, ας, ἡ, animi deliquum ſ. defectio. Ex λείπω, & ψυχὴ, *animus*.

Λειποψυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qualis quis eſt, qui deliquium animi patitur. A λειποψυχία.

Λειπτέον, *Adv. poſit*, relinquendum eſt. Ὁ λειπτέον τάδε, Eur. Her. fur. 1390.

ΛΕΙ'ΠΩ, f. ψω, linquo, relinquo, deſero; (2) relinquo alicui aliquid; (3) deſum, deficio, abſum; λείπομαι, relinquor, ſuperſum; ſuperor, minor ſum. p. m. λέλοιπα, reliqui. a. 2. ἔλιπον, reliqui.

paſſ. part. λελειμμένος, relictus. a. 1. paſſ. part. λειφθεὶς, relictus. Τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν, ſuperaretur, Soph. Trach. 270. Ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων ἐλείπετ' οὐδὲν ἀμφί νιν γοώμενος, omiſit, ibid. 954. Παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων, cedunt, Eurip. Med. 76.

Λείρινος, ίνη, ινον, liliaceus, e liliis factus; (2) lilio ſimilis. A λείριον.

Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus; (2) floridus; (3) ſuavis; (4) tener. Ab eod.

ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, lilium; (2) flos narciſſi; (3) flos quilibet.

Λειρὸς, ρὰ, ρὸν, gracilis, pallidus, Heſ. A λεῖος.

Λειρόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui placido & miti adſpectu eſt. Ex λειρὸς, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Λεϊστὸς, ὴ, ὸν, prædabilis. A λεΐζω.

Λειτουργέω, ῶ f. ήσω, publicum munus obeo; (2) munere aliquo eccleſiaſtico fungor; (3) ſacram cœnam adminiſtro; (4) munus quodvis obeo; fungor. Λειτουργεῖν τῇ πόλει, Xen. τὰς δαπανηρὰς λειτουργίας, Dem. περὶ τὰς ἀρχὰς, Ariſtot. πρός τι, id. A λειτουργός.

Λειτούργημα, ατος, τὸ, miniſterium ſacrum & eccleſiaſticum; (2) onus tributi. A λειτουργέω.

Λειτουργία, ας, ἡ, miniſterium ſ. munus publicum; (2) miniſterium quodvis; (3) quodvis pietatis officium; (4) adminiſtratio S. cœnæ. A λειτουργός.

Λειτουργικὸς, ὴ, ὸν, miniſtratorius, miniſterialis, ad miniſterium pertinens. Ab eod.

Λειτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui munus publicum obit; (2) miniſter eccleſiæ. Vid. ληιτουργός.

Λειφαιμέω, ῶ, ſanguine deſtituor, exſanguis & pallidus reddor. A λείφαιμος.

Λείφαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſanguis deficit, pallidus & exſanguis. Ex λείπω, & αἷμα, *ſanguis*.

Λειχάζω, fello, as, Gl. V. A λείχω.

ΛΕΙΧΗ'Ν, ῆνος, ὁ, lichen, impetigo, ſumma cutis aſperitas, cum leni pruritu; (2) callus in equorum genibus; (3) herbæ ſpecies, lichenas ſanans.

Λειχηνιάω, ῶ, lichene ſeu impetigine laboro. A λειχήν.

ΛΕΙ'ΧΩ, f. ξω, lambo, lingo, Ariſt. Eq. 1281.

Λειψανδρία, ας, ἡ, virorum penuria. Ex λεῖψις, & ἀνὴρ, *vir*.

Λείψανον, ου, τὸ, reliquiæ, quod relictum eſt. A λείπω.

Λεῖψις, εως, ἡ, relictio; (2) penuria. Ab eod.

Λειψυδρία, ας, ἡ, aquæ defectus, aquæ penuria. Ex λεῖψις, & ὕδωρ, *aqua*.

Λειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lævis, planus, Suid. A λεῖος.

Λείωμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod lævigatum eſt; (2) id, quod friando in pulverem redactum. A λειόω.

Λείωσις, εως, ἡ, lævigatio, ipſa actio lævigandi. Ab eod.

Λεκανάριον, ου, τὸ, patella. A ſeq.

ΛΕΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina.

Λεκάνιον, ου, τὸ, patella, parva pelvis, catinulus. Dim. a λεκάνη.

Λεκανὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεκανίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Λεκανόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui e pelvi vaticinatur. Ex λεκάνη, & μάντις, *vates*.

Λεκιθίτης, ου, ὁ, qui e vitello eſt, ſ. in quo vitelli ſunt. A λέκιθος.

Λεκιθοπώλης, ου, ὁ, qui piſa vendit. Ex λέκιθος, & πώλης, *venditor*.

Λεκιθόπωλις, ιδος, ἡ, quæ piſa vendit. A λεκιθοπώλης.

ΛΕ'ΚΙΘΟΣ, ου, ὁ, vitellus, ovi luteum; (2) ἡ λέκιθος, piſum; (3) lens, cui cortex detracta; (4) pulmentum e leguminum farina.

Λεκιθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, luteus, croceus, colorem vitelli referens; (2) qui e farina leguminum confectus eſt. A λέκιθος.

Λεκὶς, ίδος, ἡ, parva ſcutella. A λεκός.

Λεκίσκιον, ου, τὸ, ſcutella. A λεκίς.

Λεκίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΛΕΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, vel λέκος, εος, τὸ, patina, ſcutella, Heſ. Pollux.

Λεκτέος, έα, έον, dicendus. Hinc λεκτέον, dicendum eſt. A λέγω.

Λέκτης, ου, ὁ, dicentarius, Gl. V. A λέγω.

Λεκτικὸς, ὴ, ὸν, orationi & ſermoni accommodatus. Gl. V. λεκτικὸς, dicax. Ab eod.

Λεκτὸς, ὴ, ὸν, collectus, delectus, dictus, dicendus, qui dici poteſt, qui in dictis, ſeu verbis conſiſtit. Ph. λεκτὸν, dicibile. Ab eod.

Λέκτρον, ου, τὸ, lectus, cubile. A λέγω, *cubare facio*.

Λέκτρονδε, *Adv.* ad lectum. Ex λέκτρον, & δε.

Λέκυθος, ου, ὁ, idem quod λέκιθος.

Λεληθότως, *Adv.* latenter, clam, furtim. A λεληθὸς, quod eſt part. perf. med. a λανθάνω, *lateo*.

Λελογισμένως, *Adv.* prudenter, caute. A λελογισμένος, quod eſt partic. p. paſſ. a λογίζομαι.

Λεμβάδιον, ου, τὸ, lembunculus, parvus lembus. Dim. a λέμβος.

ΛΕ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, lembus, parvum navigium.

Λεμβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lembo ſimilis. A λέμβος.

Λέμμα, ατος, τὸ, cortex, liber, id, quod decorticando aufertur; (2) cortex nondum detractus; (3) tunica plantæ, leguminis & ſimilium; (4) tegmen. A λέπω.

ΛΕ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, mucus concretus.

Λεμφὸς, οῦ, ὁ, vel λέμφος, ου, ὁ, mucoſus; (2) ſtolidus, ſtultus. A λέμφος.

Λέντιον, ου, τὸ, linteum. Vox Latina.

Λεξίδιον, vel λεξείδιον, ου, τὸ, dictiuncula, vocula, vocabulum. Dim. a λέξις.

Λεξείω, dicturio, Gl. V. A λέξω, *dicam*.

Λεξιθήρας, ου, ὁ, vocabulorum captator. Ex λέξις, & θήρα, *venatio*.

Λεξιθηρέω, ῶ, voculas aucupor, voculas ſublego & capto. Ex iiſd.

Λεξιθηρία, ας, ἡ, vocum aucupandi ſtudium. A λεξιθηρέω.

Λεξικογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, Lexici ſcriptor, qui Lexicon conficit. Ex λεξικὸν, & γράφω, *ſcribo*.

Λεξικὸς, οῦ, ὁ, vocabula ſua ſerie poſita explicans. Hinc ἡ λεξικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars lexica, vocabulorum rationem reddens, & τὸ λεξικὸν, οῦ, ſc. βιβλίον, liber, in quo vocabula ſua ſerie poſita explicantur, Lexicon, dictionarium, vocabularium. A λέξις.

Λέξις, εως, ἡ, dictio, elocutio, oratio, ſermo, ſtilus; (2) vocabulum, verbum. A λέγω.

Λεοντέη, ης, & *contr.* λεοντῆ, ῆς, ἡ, ſc. δορὰ, pellis leonina, exuvium leonis. A λέων.

Λεόντειος, εία, ειον, vel λεόντειος, ου, ὁ ϗ ἡ, leoninus, qui leonis eſt, qualis leonis eſt. Ab eod.

Λεοντηδὸν, *Adv.* more leonino, inſtar leonis. Ab eod.

Λεοντιαῖος, αία, αῖον, leoninus. Ab eod.

Λεοντιδεὺς, έως, ὁ, pl. λεοντιδεῖς, leonis catuli. Ab eod.

Λεοντικὴ, ῆς, ἡ, Leontice, *herba*. Ab eod.

Λεόντιος, ία, ιον, leoninus. Ab eod.

Λεοντίσκος, ου, ὁ, leunculus, parvus leo. Dim. ab eod.

Λεοντόβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, leonibus paſcendis aptus, leones alens. Ex λέων, & βόσκω, *paſco*.

Λεοντοδάμας, αντος, ὁ, leones domans, leonis domitor. Ex λέων, & δαμάω, *domo*.

Λεοντόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, leonino, id eſt, forti animo præditus. Ex λέων, & θυμὸς, *animus*.

Λεοντοκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caput leonis habens. Ex λέων, & κεφαλὴ, *caput*.

Λεοντοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui datum eſt negotium curandi leones, leonum curator. Ex λέων, & κομέω, *curo*.

Λεοντομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, leonis mixtione genitus; ut λεοντομιγεῖς κύνες, canes canum & leonum coitu progeniti. Ex λέων, & μίγνυμι, *miſceo*.

Λεοντοπέταλον, ου, τὸ, Leontopetalum, herba quædam. Ex λέων, & πέταλον, *folium*.

Λεοντοπόδιον, ου, τὸ, leontopodium, pes leonis, *herba*. Ex λέων, & ποῦς, *pes*.

Λεοντοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, leonicida, leonum interfector. Ex λέων, & φόνος, *cædes*.

Λεοντοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, leoniger, leonem ferens. Ex λέων, & φέρω, *fero*.

Λεοντοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex leone natus. Ex λέων, & φύω, *naſcor*.

Λεοντόχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, pelle leonina indutus. Ex λέων, & χλαῖνα, *veſtis*.

Λεοντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, leoninus, leoni ſimilis, qualis eſt leonum. A λέων.

Λεοντωδῶς, *Adv.* more leonino. A λεοντώδης.

Λεουργὸς, vid. λεωργός.

Λέπαδνον, ου, τὸ, pl. τὰ λέπαδνα, lora lata, quibus equi collum ad jugum religatur, antilena. A λέπω.

Λεπαῖος, αία, αῖον, montanus, arduus, præruptus; (2) corticibus abundans. A λέπας, vel λέπος.

Λέπαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, albus, Euſt. Ex λεπὶς, & ἀργὸς, *albus*.

Λέπας, τὸ, rupes, promontorium. A λέπω.

Λεπὰς, άδος, ἡ, lepas, concha petræ adnaſcens. A λέπας.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, Lepaſta, genus poculi conchæ formam habens. A λεπάς.

Λεπαστὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεπίδιον, ου, τὸ, parvus cortex; (2) parva ſquama; (3) lancinula. Dim. a λεπίς.

Λεπιδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſquamæ formam habens. Ex λεπὶς, & εἶδος, *forma*.

Λεπιδόχαλκος, ου, ὁ, æris ſquama. Ex λεπὶς, & χαλκὸς, *æs*.

Λεπιδωτὸς, ὴ, ὸν, ſquamatus, ſquameus, ſquamoſus; (2) piſcis quidam. A λεπίς.

Λεπίζω, f. ίσω, decortico, delibro, putamen, vel ſquamam detraho; (2) pellem detraho. A λεπίς.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, cortex, liber; (2) ſquama; (3) lamina. A λέπω.

Λέπισμα, ατος, τὸ, cortex, qui decorticatus eſt; (2) decorticatio. A λεπίζω.

Λέπος, εος, τὸ, cortex, liber, id, quod decorticando aufertur; (2) cortex plantam aut legumen adhuc ambiens, ſiliqua; (3) ſquama piſcis. A λέπω.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo, aſperitas cutis profundior cum pruritu eam in ſquamas reſolvens. A λεπρός.

Λεπρὰς, άδος, ἡ, ſcabra, aſpera. Ab eod.

Λεπράω, ῶ, ſcaber fio; ſcaber ſum. A λέπρα.

Λεπριάω, ῶ, idem & ab eod.

Λεπρικὸς, ὴ, ὸν, ad lepram pertinens; (2) lepræ medens. Ab eod.

ΛΕΠΡΟ'Σ.

ΛΕΠΡΟ'Σ, ἀ, ὸν, ſcaber, aſper; (2) leproſus, cujus cutis quaſi in ſquamulas aſperas reſolvitur. Hinc τὸ λεπρὸν, ȣ̃, lepra.

Λεπρόω, ῶ, f. ώσω, ſcabrum reddo, velut ſquamulis obduco. Hinc λεπρόομαι, ȣ̃μαι, lepram patior, lepra laboro. Ab eod.

Λεπρύνω, ſcabrum reddo; λεπρύνομαι. ſcaber fio, ſcabris ſquamulis obducor. Ab eod.

Λεπρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, leproſus, ſcaber. Ab eod.

Λεπτακινὸς, ȣ̃, ὁ, tenuis, minuſculus, minutulus. In Epigr. Ph. λεπτακίνης, gracilis. A λεπτός.

Λεπταλέος, έα, έον, tenuis, ſubtilis. Ab eod.

Λεπτεπίλεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gracilis ſupra graciles, gracilitate omnes ſuperans, tenui tenuior; ex Epigr. Ex λεπτὸς, ἐπὶ, & λεπτός.

Λεπτηγορέω, ῶ, f. ήσω, minutiſſima quæque recenſeo. Ex λεπτὸς, & ἀγορέω, recenſeo.

Λεπτοβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tenuiter profundus, non admodum profundus. Ex λεπτὸς, & βάθος, profunditas.

Λεπτόβλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenuia germina edens. Ex λεπτὸς, & βλαϛάνω, germino.

Λεπτοβόης, ȣ, ὁ, exilem & gracilem vocem habens, Ex λεπτὸς, & βοὴ, clamor.

Λεπτόγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ſolum tenue & non pingue eſt. Ex λεπτὸς, & γαῖα, terra.

Λεπτόγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex λεπτὸς, & γέα, contr. γῆ, terra.

Λεπτόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, cujus ſolum tenue & non pingue eſt; τὸ λεπτόγεων, tenuitas ſoli. Ex iiſd.

Λεπτογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cujus ſubtilis eſt ſententia; (2) acer, acutus, ſubtilis. Ex λεπτὸς, & γνώμη, ſententia.

Λεπτόγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minutis litteris ſeu lineis conſtans. Ex λεπτὸς, & γράμμα, littera, ſive γραμμὴ, linea.

Λεπτόγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minutis & exiguis litteris deſcriptus. Ex λεπτὸς, & γράφω, ſcribo.

Λεπτοδέρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenuem pellem ſeu cutem habens. Ex λεπτὸς, & δέρμα, pellis.

Λεπτόδερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λεπτοδερμία, ας, ἡ, corii ſeu corticis tenuitas. A ſeq.

Λεπτόδομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenuiter ædificatus, ex tenui materia ſtructus. Ex λεπτὸς, & δέμω, ædifico.

Λεπτοεπέω, ῶ, ſubtiliter diſſero, minutiſſima quæque tracto. Ex λεπτὸς, & ἔπος, verbum.

Λεπτόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, qui tenui pilo ſ. capillo eſt. Ex λεπτὸς, & θρὶξ, capillus, pilus.

Λεπτόθριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenuia habens folia. Ex λεπτὸς, & θρίον, folium, proprie ficus, arboris.

Λεπτόϊνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenues nervos ſeu exiles fibras habens. Ex λεπτὸς, & ἲς, nervus.

Λεπτόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus tenuis eſt. Ex λεπτὸς, & καρπὸς, fructus.

Λεπτοκάρυον, ȣ, τὸ, nux avellana. Ex λεπτὸς, & κάρυον, nux.

Λεπτόκαρφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feſtucam ſeu ſurculum tenuem habens. Ex λεπτὸς, & κάρφος, feſtuca.

Λεπτόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tenuem caulem, ſ. ſcapum habet. Ex λεπτὸς, & καυλὸς, caulis.

Λεπτόκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exiles tibias, ac ſuras, ſ. crura exilia habens. Ex λεπτὸς, & κνήμη, tibia.

Λεπτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, minutatim concido, ſeu contundo, comminuo. Ex λεπτὸς, & κοπὴ, ſectio.

Λεπτολεσχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſubtiliter & nimis ſcrupuloſe de re leviori diſputans. Ex λεπτὸς, & λέσχη, ſermo.

Λεπτολεσχία, ας, ἡ, ſubtile nugamentum, nimis ſubtilis de re leviori diſputatio. Ex iiſd.

Λεπτολογέω, ῶ, f. ήσω, minuta & ſubtilia diſputo, ſubtiliter nimis de re levi diſſero, curioſe expono. Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, ϗ περὶ καπνȣ̃ ϛενολεσχεῖν, Ariſt. Nub. 319. A λεπτολόγος.

Λεπτολόγημα, ατος, τὸ, idem quod ſequens λεπτολογία.

Λεπτολογία, ας, ἡ, ſubtilis de rebus minimis diſputatio. Ab eod.

Λεπτολογιϛὴς, ȣ̃, ὁ, nimis ſubtilis argutator. Ex λεπτὸς, & λογιϛὴς, ratiocinator.

Λεπτολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſubtiliter & minutatim de rebus diſſerit; (2) argutus; (3) accuratus. Ex λεπτὸς, & λόγος, ſermo.

Λεπτομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium, ſubtilitas. A λεπτομερής.

Λεπτομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tenues & exiles partes habens, tenuis, exilis, minutus. Ex λεπτὸς, & μέρος, pars.

Λεπτομέριμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcrupuloſus, anxius, Ph. Ex λεπτὸς, & μέριμνα, cura.

Λεπτομερῶς, Adv. minutim, ſubtiliter, excutiendo minutiſſima quæque. A λεπτομερής.

Λεπτόμητις, εως, ἡ, prudens conſilium; (2) animus cordatus. Ex λεπτὸς, & μῆτις, conſilium.

Λεπτόμιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenui licio ſ. filo textus. Ex λεπτὸς, & μίτος, licium.

Λεπτὸν, ȣ̃, ὁ, minutum quoddam nummi genus. A λεπτός.

Λεπτόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubtiliter netus, vel etiam e ſtamine ſubtili textus. Ex λεπτὸς, & νέω, neo.

Λεπτοποιέω, ῶ, tenuem ſeu gracilem reddo, extenuo, attenuo. Ex λεπτὸς, & ποιέω, facio.

Λεπτόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, tenues & graciles pedes habens. Ex λεπτὸς, & πȣ̃ς, pes.

Λεπτόπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenues & exiles habens nates. Ex λεπτὸς, & πυγὴ, nates.

Λεπτόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui tenuis eſt radix. Ex λεπτὸς, & ῥίζα, radix.

Λεπτόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenuiter fluens. Ex λεπτὸς, & ῥύω, fluo.

ΛΕΠΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, tenuis, ſubtilis; (2) exiguus, parvus; (3) gracilis, macer; (4) rarus; (5) ſubtilis, acutus, ingenioſus, argutus.

Λεπτοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tenuia habens crura. Ex λεπτὸς, & σκέλος, crus.

Λεπτόσπερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tenue & minutum ſemen habet. Ex λεπτὸς, & σπέρμα, ſemen.

Λεπτοσύνη, ης, ἡ, tenuitas, exilitas, gracilitas. A λεπτός.

Λεπτοσχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tenuibus fiſſuris diſtinctus, tenuibus ſciſſuris ſive inciſuris diffiſſus. Ex λεπτὸς, & σχίζω, findo.

Λεπτόσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenue & gracile corpus habens. Ex λεπτὸς, & σῶμα, corpus,

Λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, ſubtilitas; (2) gracilitas, macies; (3) argutia, ſubtilitas ingenii. A λεπτός.

Λεπτότριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tenues & raros capillos, ſ. pilos habet. Ex λεπτὸς, & θρὶξ, pilus, capillus.

Λεπτȣργέω, ῶ, f. ήσω, ſubtilia opera conficio; (2) ſubtiliter partior & diſtinguo, ſubtiliter exprimo; (3) ad ſubtilem rationem perduco. Ἀλλ' ȣ̓ γὰρ ἐνδέοντι λεπτȣργεῖς, Eur. Hipp. 926. A λεπτȣργός.

Λεπτȣργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſubtili artificio factus. Ab eod.

Λεπτȣργία, ας, ἡ, confectio operis ſubtilis. Ab eod.

Λεπτȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, ſubtilium operum artifex. Gl. V. λεπτȣργὸς, faber tignarius. Ex λεπτὸς, & ἔργον, opus.

Λεπτόφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenuem & ſubtilem corticem habens. Ex λεπτὸς, & φλοιὸς, cortex.

Λεπτοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui tenuis & exilis naturæ eſt, qui tenuis natus eſt. Ex λεπτὸς, & φυὴ, natura.

Λεπτόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tenuia folia habet. Ex λεπτὸς, & φύλλον, folium.

Λεπτοφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis, vox tenuis. A λεπτόφωνος.

Λεπτόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tenuem & gracilem vocem habet. Ex λεπτὸς, & φωνὴ, vox.

Λεπτόχειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenuia labra habens. Ex λεπτὸς, & χεῖλος, labrum.

Λεπτόχυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tenuem habet ſuccum, qui ſucci tenuis eſt. Ex λεπτὸς, & χυλὸς, ſuccus.

Λεπτόω, ῶ, paſſ. λεπτόομαι, ȣ̃μαι, macer fio, macreo, Gl. V. A λεπτός.

Λέπτυνσις, εως, ἡ, attenuatio, extenuatio. A λεπτύνω.

Λεπτυντικὸς, ὴ, ὸν, attenuandi vim habens, qui tenuem & gracilem aliquem reddere poteſt. Ab eod.

Λεπτύνω, attenuo, tenuem & gracilem reddo, minuo, extenuo; λεπτύνομαι, macreſco. A λεπτός.

Λεπτυσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod λέπτυνσις.

Λεπτῶς, Adv. tenuiter, ſubtiliter, accurate. A λεπτός.

Λεπύριον, ȣ, τὸ, parvus cortex, exiguum putamen, ſquamula. Dim. a λέπυρον.

Λεπυριόω, ῶ, f. ώσω, decortico, deglabro. A λεπύριον.

Λεπυριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tunicis multiplicibus obvolutus. A λεπύριον.

Λέπυρον, ȣ, τὸ, putamen, cortex, teſta. A λέπω.

Λεπυρὸς, ρὰ, ρὸν, corticoſus, ſquamoſus, ſquama tectus. A λέπυρον.

Λεπυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tunicis multiplicibus obvolutus; (2) ſquamoſus, ſquamis tectus. Ab eod.

Λεπύχανον, ȣ, τὸ, gluma, folliculus. A λέπω, decortico.

ΛΕ'ΠΩ, f. ψω, decortico, delibro, putamen vel ſquamam detraho. Μάζης μελαγχρῆ μερίδα λαμβάνων λέπει, Athen.

Λεπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſquamoſus, Gl. V. A λέπος.

Λερναῖος, αία, αῖον, Lernæus. A Λέρνη.

Λέρνη, ης, ἡ, Lerna, palus in Argolide, in quam ſordes omnis generis confluebant.

Λεσβιάζω, f. άσω, Lesbiorum mores obſcœnos imitor. A Λέσβιος.

Λεσβιὰς, άδος, ἡ, fellatrix, fœmina obſcœna. Ab eod.

Λεσβίζω, f. ίσω, f. inf. λεσβιεῖν, Att. pr λεσβίσειν, idem quod λεσβιάζω.

Λέσβιος, ία, ιον, Lesbius, ex inſula Lesbo. Ab eod.

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, fœmina Lesbia. Ab eod.

ΛΕ'ΣΒΟΣ, ȣ, ἡ, Lesbus, inſula maris Ægei.

Λεσχάζω, f. άσω, garrio, blatero, ſermocinor. A λέσχη.

Λεσχαῖος, ȣ, ὁ, expoſitor, Heſ. Ab eod.

ΛΕ'ΣΧΗ, ης, ἡ, ſermocinatio, crebra confabulatio; (2) futilis ſermo; (3) ſedes & locus, in quam homines de rebu

philoſophic

philoſophicis diſputandi gratia convenire ſolebant.

Λεσχηνεία, ας, ἡ, confabulatio; (2) loquacitas; (3) contumelia, convicium, injuria. A Λεσχηνεύω.

Λεσχηνευτὴς, ȣ̃, ὁ, confabulator. Ab eod.

Λεσχηνεύω, f. εύσω, ſermocinor, confabulor, garrio. A λέσχη.

Λεσχηνόριος, ȣ, ὁ, confabulator, cognomen Apollinis, quod ipſo lucente ſeu interdiu homines inter ſe confabulari ſolent. Quidam λεσχηνάριον, alii λεσχηκόριον. Ab eod.

Λεσχηνῶται, diſcipuli, qui ſermonibus præceptoris interſunt. Ab eod.

Λεσχηνῶ, confabulor, ſermocinor, Heſ. Ab eod.

Λεσχόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, confabulationibus pugnans. Ex λέσχη, & *μάχομαι, pugno.*

Λευγαλέος, έα, έον, exitioſus, pernicioſus; (2) difficilis, gravis, moleſtus; (3) malus; (4) miſerabilis, ærumnoſus; (5) invalidus. A λοιγός.

Λευγαλέως, *Adv.* graviter, acerbe, triſti animo. A λευγαλέος.

Λευκαίνω, f. ανῶ, dealbo, candidum facio; λευκαίνομαι, dealbor, item albus ſ. candidus ſum, albeo, candeo, candico. Λευκαίνῃ τόδε φῶς ἤδη λάμπȣσ' ἠὼς, Eur. Iph. in Au. 154. A λευκός.

Λευκάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, albas vittas habens. Ex λευκὸς, & ἄμπυξ, *vitta.*

Λευκάλφιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albam polentam ſ. farinam habens. Ex λευκὸς, & ἄλφιτον, *polenta, farina.*

Λευκάκανθα, ης, ἡ, ſpina alba. Ex λευκὸς, & ἄκανθα, *ſpina.*

Λευκάνθεμον, ȣ, τὸ, anthemidis ſpecies. Ex λευκὸς, & ἄνθος, *flos.*

Λευκανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, florem album habens. Ex iiſd.

Λευκανθίζω, f. ίσω, albico, candidus ſum. Ex λευκὸς, & ἀνθίζω, *floreo.*

Λευκανία, ας, ἡ, Ion. λευκανίη, ης, ἡ, guttur, gula. A λαυκανία.

Λευκανίηνδε, *Adv.* ad gulam. A λευκανία.

Λευκανόθεν, *Adv.* ex gutture, ex imo gutturis. Ab eod.

Λεύκανσις, εως, ἡ, dealbatio. A λευκαίνω.

Λευκαντὴς, ȣ̃, ὁ, dealbator, Gl. V. A λευκαίνω.

Λευκάργιλος, ȣ, ἡ, argilla candida. Ex λευκὸς, & ἄργιλος, *argilla.*

Λευκὰς, άδος, ἡ, alba, candida; (2) clara; (3) leucas, herba. A λευκός.

Λευκασμὸς, ȣ̃, ὁ, dealbatio; (2) candor. Vet. L. Quaſi a λευκάζω, quod eſſet, *dealbo, candico.*

Λεύκασπις, ιδος, ἡ, album clypeum habens. Ex λευκὸς, & ἀσπὶς, *clypeus.*

Λευκαχάτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, gemmæ ſpecies, achates albus. Ex λευκὸς, & ἀχάτης, *achates.*

Λευκερινεὸς, ȣ̃, ἡ, caprificus alba, ficus ſpecies. Ex λευκὸς, & ἐρινεὸς, *caprificus,* ſive *ficus ſilveſtris.*

Λευκέρυθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albor ruborem admixtum habens. Ex λευκὸς, & ἐρυθρὸς, *ruber.*

Λευκερώδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ardea alba, ardeola. Ex λευκὸς, & ἐρωδιὸς, *ardea.*

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba; (2) vitiligo alba. A λευκός.

Λευκηπατίας, ȣ, ὁ, pallidus ex vitio quodam hepatis; (2) timidus. Ex λευκὸς, & ἧπαρ, *hepar.*

Λευκήρετμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſc. ναῦς, navis albos remos habens. Ex λευκὸς, & ἐρετμὸς, *remus.*

Λεύκινος, ίνη, ινον, populeus. A λευκή.

Λεύκιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui candidos equos habet. Ex λευκὸς, & ἵππος, *equus.*

Λευκίσκος, ȣ, ὁ, piſcis e mugilum genere. A λευκή.

Λευκίτης, ȣ, ὁ, candidus; apud Theocritum hircus dicitur λευκίτας, Dor. a colore. A λευκός.

Λευκόγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus terra alba eſt. Ex λευκὸς, & γαῖα, *terra.*

Λευκόγειος, ȣ, vel *Attice* λευκόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, id. Ex λευκὸς, & γῆ, *terra.*

Λευκογραφέω, ῶ, f. ήσω, colore albo depingo. Ex λευκὸς, & γράφω, *pingo.*

Λευκογραφὶς, ίδος, ἡ, leucographis, genus lapidis. Ex iiſd.

Λευκοδέρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alba pelle amictus. Ex λευκὸς, & δέρμα, *pellis.*

Λευκοδίφθερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albis pellibus ſ. rhenonibus indutus. Ex λευκὸς, & διφθέρα, *pellis.*

Λευκοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, candidatus, Gl. V. Ex λευκὸς, & εἷμα, *veſtis.*

Λευκοθέα, ας, ἡ, Leucothea, Albunea mater, Matuta; Ino. λευκοθέαι, Nereides. Ex λευκὸς, & Θεὰ, *Dea.*

Λευκόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, qui candidos habet capillos, cui nivei ſunt pili. Ex λευκὸς, & θρὶξ, *pilus.*

Λευκόϊον, ȣ, τὸ, alba viola. Ex λευκὸς, & ἴον, *viola.*

Λευκόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albos fructus proferens, ſ. habens. Ex λευκὸς, & καρπὸς, *fructus.*

Λευκόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus caulis eſt albus. Ex λευκὸς, & καυλὸς, *caulis.*

Λευκοκέρατες, alba habentes cornua, Heſ. Ex λευκὸς, & κέρας, *cornu.*

Λευκόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui candida eſt coma. Ex λευκὸς, & κόμη, *coma.*

Λευκόκρας, candidum habens caput, Heſ. Ex λευκὸς, & κρὰς, *caput.*

Λευκόκυμα, ατος, τὸ, albicans fluctus. Ex λευκὸς, & κῦμα, *fluctus.*

Λευκόλιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex albo lapide conſtans. Ex λευκὸς, & λίθος, *lapis.*

Λευκόλινον, ȣ, τὸ, linum album. Ex λευκὸς, & λίνον, *linum.*

Λευκόλοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albam criſtam habens. Ex λευκὸς, & λόφος, *criſta.*

Λευκομαινὶς, ίδος, ἡ, mœna candida, piſcis. Ex λευκὸς, & μαινὶς, *mœna.*

Λευκομέτωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidam habens frontem; (2) candidus. Ex λευκὸς, & μέτωπον, *frons, facies.*

Λευκομφάλιος, ficus ſpecies. Ex λευκὸς, & ὀμφαλὸς, *umbilicus.*

Λευκόνοτος, ȣ, ὁ, purus & candidus, i. e. ſiccus notus ſ. auſter, qui imbribus caret. Ex λευκὸς, & νότος, *notus.*

Λευκοπάρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidas genas habens. Ex λευκὸς, & παρειὰ, *gena.*

Λευκοπάρηος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λευκοπάρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus veſtis albo limbo eſt prætexta. Ex λευκὸς, & παρυφὴ, *limbus, fimbria.*

Λευκοπέταλος, gemma, quæ candorem nivis ex auro diſtinguit, Plin. Ex λευκὸς, & πέταλον, *folium.*

Λευκόπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, albos habens cubitos. Ex λευκὸς, & πῆχυς, *cubitus.*

Λευκοπληθὴς ἐκκλησία, concio albis, i. e. mulieribus plena, Ariſtoph. Ex λευκὸς, & πλῆθος, *multitudo.*

Λευκόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, albos habens pedes. Ex λευκὸς, & πȣ̃ς, *pes.*

Λευκόπρωκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui album habet podicem, cui candidæ ſunt nates. Ex λευκὸς, & πρωκτὸς, *podex.*

Λευκόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albas alas, vel etiam alba vela habens. Ex λευκὸς, & πτερὸν, *ala.*

Λευκόπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albas habens nates; (2) mollis & effeminatus. Ex λευκὸς, & πυγὴ, *nates.*

Λευκόπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui albis equis vehitur, ſ. utitur. Ex λευκὸς, & πῶλος, *pullus equinus.*

Λευκόπωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albos ſ. candidos fructus ferens. Ex λευκὸς, & ὀπώρα, *fructus autumnalis.*

Λευκόροδον, ȣ, τὸ, roſa alba ſ. candida, Ph. λευκόροδον, liguſtrum, ſaliunca. Ex λευκὸς, & ῥόδον, *roſa.*

ΛΕΥΚΟΣ, ἡ, ὀν, albus, candidus; (2) limpidus; (3) dilucidus, perſpicuus; (4) fauſtus, felix; (5) jucundus; (6) ſerenus

Λευκόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidam carnem habens. Ex λευκὸς, & σάρξ, *caro.*

Λευκοϛεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alba lana coronatus ſeu redimitus. Ex λευκὸς, & ϛέφω, *redimio, corono.*

Λευκόϛικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albis punctis ſ. maculis diſtinctus. Ex λευκὸς, & ϛικτὸς, *punctus.*

Λευκόσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidos habens pedum malleolos, albos pedes habens. Ex λευκὸς, & σφύρα, *malleolus.*

Λευκότης, ητος, ἡ, albor, candor. A λευκός.

Λευκοτριχέω, ῶ, albos crines habeo. Ex λευκὸς, & θρὶξ, *capillus, crinis.*

Λευκοϋφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex alba textura conſtans; (2) albus. Ex λευκὸς, & ὑφάω, *texo.*

Λευκοφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui albus videtur, albus adſpectu. Ex λευκὸς, & φάω, *luceo.*

Λευκόφαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex albo & fuſco mixtus. Ex λευκὸς, & φαιὸς, *fuſcus.*

Λευκόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidos ſeu albicantes oculos habens. Ex λευκὸς, & ὀφθαλμὸς, *oculus.*

Λευκοφλεγματίας, ȣ, ὁ, ut λευκοφλεγματίας ὕδρωψ, hydrops, qui totius corporis ſuperficiem alba pituita plenam extollit. Ex λευκὸς, & φλέγμα, *phlegma, pituita.*

Λευκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albam ſ. candidam veſtem gerens; (2) albatus, candidatus. Ex λευκὸς, & φέρω, *fero.*

Λεύκοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, candida habens ſupercilia. Ex λευκὸς, & ὀφρὺς, *ſupercilium.*

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, candidam tunicam habens. Ex λευκὸς, & χιτὼν, *tunica.*

Λευκόχροια, ας, ἡ, candidus & albus color. Ex λευκὸς, & χροιὰ, *color.*

Λευκόχροος, *contr.* λευκόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui albi coloris eſt, colore albicans. Ex λευκὸς, & χρόα, *color.*

Λευκόχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſc. λίθος, lapis aureus interveniente candida vena, Plin. Ex λευκὸς, & χρυσὸς, *aurum.*

Λευκόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, qui candidam habet cutem. Ex λευκὸς, & χρὼς, *cutis.*

Λευκόω, ῶ, f. ώσω, dealbo, album reddo; λελευκωμένος, perf. paſſ. part. dealbatus, albo colore inductus. Λελευκωμένον γραμματεῖον, Dem. A λευκός.

Λευκώλενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidos habens lacertos; (2) formoſus. Ex λευκὸς, & ὠλένη, *lacertus, ulna.*

Λεύκωμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod dealbatum eſt; (2) tabella albo colore inducta; (3) album ovi, albumen; (4) album oculorum, albugo. A λευκόω.

Λευκὼν, ῶνος, ὁ, populetum. A λεύκη, *populus alba.*

Λευκώπης, ου, ὁ, albus adſpectu, qui intuentibus albus apparet. Ex λευκος, & ὤψ, *oculus*.

Λευκαπίας, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Λευκῶπις, ιδος, ἡ, alba adſpectu. A λευκώπης.

Λεύκωσις, εως, ἡ, albugo, morbus oculorum; (2) dealbatio. A λευκόω.

Λευρὸς, ρὰ, ρὸν, lævis. A λεῖος.

Λεύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapidatorius, lapidatus. A λεύω.

Λευσμὸς, οῦ, ὁ, lapidatio. Ab eod.

ΛΕΥ'ΣΣΩ, video, adſpicio. Σὺ ταῦτα λέξεις, ἡνίκ' ἂν λεύσσῃς μ' ἐκεῖ, Eur. Herac. 736. Λεύσσω πάλαι δὴ σπεῖραν ὀλκαίων κακῶν σύρουσαν ἄλμῃ, Lyc. 216.

Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, lapidator; (2) dignus, qui lapidetur, ſ. lapidibus obruatur. A λεύω.

Λευστὸς, ὴ, ὸν, lapidatus. Ab eod.

Λευχειμονέω, ῶ, f. ήσω, albis induor; (2) lætitiam ſermone præ me fero. A λευχείμων.

Λευχείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, candidatus, qui albam veſtem geſtat. Ex λευκὸς, & εἷμα, *veſtis*.

Λεχηπατίας, vid. λευκηπατίας.

Λεύω, f. εύσω, lapido, lapidibus obruo; λευσθεὶς, a. 1. paſſ. apud Heſ. lapidatus. A λᾶς, vel λάας, *lapis*.

Λεχαῖος, αία, αῖον, toris ſ. lectis exſtruendis aptus. A λέχος, *lectus*.

Λεχεποίης, ferens herbas lectis & ſtibadiis idoneas, Acc. λεχεποίην, ap. Hom. Il. 2, 697. Ex λέχος, *lectus* & πόα, *herba*.

Λεχήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, lecto adfixus. A λέχος.

Λέχος, εος, τὸ, lectus, cubile; (2) concubitus, coitus. A λέγω, *cubare facio*.

Λέχοσδε, *Adv.* lectum verſus, ad lectum. A λέχος.

ΛΕ'ΧΡΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

Λέχρις, *Adv.* oblique. A λέχριος.

Λεχὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, jacens, decumbens in lecto, puerpera. A λέχος.

Λεχώϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad puerperium pertinens. A λεχώ.

Λεχωῒς, ίδος, ἡ, puerpera. Ab eod.

Λεωβάτος, ου, ἡ, ſ. ὁδὸς, via publica & vehicularis. Ex λεὼς, pro λαὸς, & βαίνω, *eo*.

Λεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vulgaris, Ph. A λεώς.

Λεωλογέω, ῶ, populum percenſeo. Ex λεὼς, & λέγω, *percenſeo*.

ΛΕ'ΩΝ, οντος, ὁ, leo; (2) piſcis quidam; (3) ſerpens quidam; (4) aſtrum zodiaci; (5) morbus quidam, qui & elephantiaſis; (6) ſaltatio quædam.

Λεωπάτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a populo calcatus. Ex λεὼς, & πατέω, *calco*.

Λεωπέτρα, vel λειοπέτρα, ας, ἡ, petra plana & lævis. Ex λεῖος, & πέτρα, *petra*.

Λεωργὸς, οῦ, ὁ, hominum fabricator; opifex publicus. Epith. Promethei apud Æſchyl. Ex λεὼς, & ἔργον, *opus*.

Λεὼς, ὼ, ὁ, Attice pro λαὸς, populus.

Λεωσφέτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem ſuæ civitatis jure donant, civemque faciunt, quem aliqui unum ex ſuo populo, i. e. civem faciunt. Ex λεὼς, & σφέτερος, *ſuus*.

Λεωφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, populum ſ. populos ferens; via publica, via regia. Ex λεὼς, pro λαὸς, & φέρω, *fero*.

ΛΗ'ΓΩ, f. ξω, ceſſo, deſino, finem facio; (2) ceſſare ſ. deſinere facio. Ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων, Soph. El. 103. Λήγετον τοῦδ' ἄχους, luctu, id. Oed. Col. 1719. ὕπνου, Eur. Her. fur. 1014. Λήγω ποιῶν, Plat.

Λήδανον, ου, τὸ, idem quod λῆδον, vel etiam pingue illud roſcidum, quod e λήδῳ colligebatur in Arabia. A λῆδον.

Ληδάριον, ου, τὸ, veſtis vilis, qualis æſtate geſtabatur. A λῆδος.

Λήδιον, vel ληδίον, ου, τὸ, idem & ab eod.

ΛΗ͂ΔΟΝ, ου, τὸ, ledon ſ. ladon, ciſti genus.

ΛΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, veſtis e panno raro & detrito.

Λήθαιος, αία, αιον, vel ληθαῖος, αία, αῖον, lethæus, oblivioſus, oblivionem inducens. A λήθη.

Ληθάνω, obliviſci facio. Ab eod.

Ληθαργία, ας, ἡ, lethargus.

Ληθαργικὸς, ὴ, ὸν, veterno morbo laborans, lethargicus, veternoſus. A λήθαργος.

Ληθαργίζω, f. ίσω, veterno laboro, dormiendi neceſſitate ſum oppreſſus, Ab eod.

Λήθαργος, ου, ὁ, lethargus, veternus, quo quis ſemper dormit. Sed *adject.* ὁ καὶ ἡ, oblivioſus. Ex λήθη, & ἀργὸς, *ignavus*.

Ληθεδανὸς, ὴ, ὸν, oblivionem inducens. A ληθεδών.

Ληθεδὼν, όνος, ἡ, oblivio, memoria abolita. A λήθη.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio, memoria abolita. A λήθω.

Ληθικὸς, ὴ, ὸν, oblivionem inducens. A λήθη.

Λήθιος, ία, ιον, clandeſtinus, clancularius, Heſ. Ab eod.

Ληθοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ab eod.

Ληθότης, ητος, ἡ, oblivio, Suid. Ab eod.

ΛΗ'ΘΩ, f. ήσω, lateo; λήθομαι, obliviſcor. Οὐδέ σε λήθω, Il. 1, 561. Οὐδέ μιν ἠὼς φαινομένη λήθεσκεν, ib. 24, 13. Σὺ δὲ λήθεαι, ib. 9, 259.

Ληϊάδης, ου, ὁ, prædando captus, ſ. abductus, captivus, Heſ. A ληΐη.

Ληϊάνειρα, ας, ἡ, injiciens viris mulierum amorem. Ex ληΐη, & ἀνὴρ, *vir*.

Ληϊὰς, άδος, ἡ, prædando capta, captiva. A ληΐη.

Ληϊβότειρα, ας, ἡ, quæ ſegetes depaſcit, & arva vaſtat. Ex λήϊον, & βόσκω, *paſco*, unde βότειρα, *quæ paſcit*.

Ληϊβοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſegetem depaſcit. Ex iiſd.

Ληϊβότης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ληϊδάριον, ου, ὁ, veſtis vilis. Dim. a λῆδος.

Ληΐδιος, ία, ιον, prædando captus, captivus. A ληΐς.

Ληΐζω, f. ίσω, prædor, depopulor; (2) eripio, rapio; (3) ſortior, nanciſcor. Ὃς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ξειναπάτης ἐλῄσατο, Eur. Tro. 868. Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον Τῆς ἀγαθῆς, Heſiod. Ἔργ. 700. A ληΐη.

Ληΐη, ης, ἡ, præda. Ion. pro λεία.

ΛΗ'Ϊ́ΟΝ, ου, τὸ, ſeges; (2) triticum; (3) arvum ſegete conſitum, campus ſegetum.

Ληῒς, ίδος, ἡ, præda; (2) magna pecoris copia, & amplæ opes. A λεία.

Ληϊστὴρ, ῆρος, ὁ, prædo, prædator. A ληΐζω.

Ληϊστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ληϊστὸς, ὴ, ὸν, prædando captus ſeu adquiſitus; (2) qui prædando captus ſeu adquiri poteſt. Ab eod.

Ληϊστοσάλπιγγες, dicti fuerunt Tyrrheni, quod prædones eſſent, & primi tubas inveniſſent, Heſ. Ex ληϊστὴς, & σάλπιγξ, *tuba*.

Ληϊστὺς, ύος, ἡ, præda. Ab eod.

Ληΐστωρ, ορος, ὁ, prædo, prædator; (2) prædatorius, furtivus. Ab eod.

Ληῗτις, ίδος, ἡ, prædatrix, epitheton Dianæ. A λεία.

Ληϊτὶς, ίδος, ἡ, bello ſ. prædando capt mulier. Ab eod.

Ληϊτάρχαι, qui præerant ſacrificiis, Heſ. Ex λήϊτον, & ἀρχὴ, *principatus*.

Λήϊτον, ου, τὸ, locus publicus, ubi magiſtratus conveniunt, curia. A λήϊτος.

Λήϊτος, ου, ὁ, publicus. A λεῖτος.

Ληϊτουργέω, ῶ, opus aliquod publicum facio. A ληϊτουργός.

Ληϊτουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, opus aliquod publicum faciens; (2) miniſter publicus. Ex λήϊτος, & ἔργον, *opus*.

ΛΗΚΕ'Ω, ῶ, ſono, reddo ſonitum, reſono, vocem edo, loquor. Hinc aliqui a. 2. ἔλακον, vid. λακεῖν.

Ληκυθίζω, f. ίσω, pigmentis oratoriis exorno & illuſtro, elucubro ad lucernam, cui oleum e lecytho adfunditur, compono, ampullor, ſeſquipedalia verba crepo. A λήκυθος.

Ληκύθιον, ου, τὸ, parva lecythus, parva ampulla; (2) idem quod λήκυθος. Dim. ab hoc ipſo.

Ληκυθισμὸς, οῦ, ὁ, cantillatio, frigillatio, ſuavitas vocis. A ληκυθίζω.

Ληκυθιστὴς, οῦ, ὁ, qui cavam vocem edit, ſc. qualem edunt vaſa cava, quum pulſantur, qui exilem edit vocem, Heſ. Suid. Ab eod.

Ληκυθοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui lecythos conficit, qui ampullas fabricatur. Ex λήκυθος, & ποιέω, *facio*.

Ληκυθοπώλης, ου, ὁ, qui lecythos vendit. Ex λήκυθος, & πώλης, *venditor*.

ΛΗ'ΚΥΘΟΣ, ου, ἡ, lecythus, vas olearium, ampulla olearia; (2) ampulla unguentaria; (3) arcula pigmentaria; (4) pigmenta oratoria; (5) ſcriptum magno ſtudio & elucubratione confectum.

ΛΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, præſens animus, animus fortis viriliſque, fortitudo; (2) ſuperbia, animus timidus; (3) voluntas, conſilium, decretum, propoſitum animi; (4) dignitas; (5) lucrum.

Λημαλέος, έα, έον, gramioſus; (2) lippus. A λήμη.

Λημάτιας, ου, ὁ, præſenti & confidenti animo præditus. A λῆμα.

Ληματιάω, ῶ, præſenti animo ſum. Ab eod.

Ληματόω, ῶ, f. ώσω, animum addo, animo confidenti munio. Ab eod.

Λημάω, ῶ, lippio, gramioſos oculos habeo. Ὦ λημῶντε τὰς φρένας, Ariſt. Plut. 580. Νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτὰς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις, id. Nub. 326. A λήμη.

ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, gramia, ſordes oculorum, cum lacrimæ & pituita concreſcunt; (2) lippitudo.

Λῆμμα, ατος, τὸ, acceptum, ſumptio, res, quæ accipitur; (2) munus, quo quis corrumpitur; (3) lucrum & reditus, qui alicunde capitur; (4) redditus, obventio; (5) ſumptio, adſumptio, *apu* *dialecticos*; (6) major propoſitio *apu* *eoſdem*; (7) titulus & argumentum ejus, quod tractatur; (8) apophthegma. A λαμβάνω.

Λημάτιον, ου, τὸ, propoſitiuncula, ſumptiuncula. Dim. a λῆμμα.

Λήμνιος, ία, ιον, Lemnius; (2) maximus, *de malo aliquo*. A Λῆμνος, *Le* *nus*, inſula.

ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, lemniſcus, faſciola corona dependens; (2) linamentu oblongum, quod vulneri inditur.

Λημνόθεν, ex Lemno. A Λῆμνος.

Λῆμνος, ου, ἡ, Lemnus, inſula, Vulcano ſacra.

Ληναὶ, ῶν, αἱ, Lenæ, Bacchæ, mulieres bacchantes; (2) Nymphæ, torcularium præſides, A ληνός.

Ληναϊκὸς ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo ſacri. Ab eod.

Λήναιον, ου, τὸ, plur. Λήναια, Lenæa. Lenæum, feſtum in honorem Bacchi agitari ſolitum. A ληναῖος.

Ληναῖος, Lenæus Bacchus, idem.

Ληναΐτης, ου, ὁ, ut Ληναΐτης ἀγὼν, Ludi Baccho Lenæo ſacri.

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, menſis, in quo feſtum Lenæum in honorem Bacchi agitabatur. Quibuſdam idem eſt, qui Januarius noſter. A ληνός.

Ληνοβάτης, ου, ὁ, calcator, torculator, Gl. V. Ex ληνὸς, & βαίνω, *calco*.

ΛΗΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, lacus præli torcularii, ubi uvæ exprimuntur, torcular; (2) lacus ſ. concavus locus in prato; (3) alveus, in quo farina ſubigitur; (4) locus concavus in curru, in quo ab aurigis reponebantur ſcuticæ; (5) mali nautici receptaculum; (6) canalis, aqualiculus; (7) eccleſia, *metaph.*

ΛΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, lana.

Ληξιαρχικὸν, οῦ, τὸ, ſ. βιβλίον, liber, in quem puerorum nomina inſcribebantur, qui jam ſuæ tutelæ facti erant. A ληξίαρχοι.

Ληξίαρχοι, ων, οἱ, magiſtratus Athenis, qui pueros ſuæ tutelæ factos in ληξιαρχικὸν inſcribebant. Ex λῆξις, & ἄρχων, *princeps.*

Ληξιπύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, faciens ceſſare febrem. Ex λῆξις, & πυρετὸς, *febris.*

Λῆξις, εως, ἡ, ſortitio; (2) ſors, id, quod ſortitione obtingit; (3) conditio; (4) hereditas; (5) ceſſatio; (6) regio, locus; (7) culmen, faſtigium. A λήχω, pro λαγχάνω, *ſortior*, vel λήγω, *deſino.*

Ληπτέος, έα, έον, capiendus, petendus, ſumendus. Hinc ληπτέον, capiendum, ſumendum, incipiendum eſt. A λαμβάνω.

Ληπτὴς, οῦ, ὁ, acceptor, qui capit, prehendens. Ab eod.

Ληπτικὸς, ἡ, ὸν, ad capiendum ſ. accipiendum proclivis. Ab eod.

Ληπτὸς, ἡ, ὸν, captus; (2) perceptus; (3) qui capi aut percipi poteſt. Ab eod.

Ληραίνω, nugor, deliro, ineptio. A λῆρος.

Ληρέω, ῶ, deliro, nugor, ineptio. Τὸ γὰρ νοσοῦντι ληρεῖν, ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος, Soph. Trach. 442. Λῆρον ληρεῖς, Ariſt. Plut. 516. A λῆρος.

Λήρημα, ατος, τὸ, nugamentum, deliramentum. A ληρέω.

Λήρησις, εως, ἡ, nugatio, deliratio, delirium. Ab eod.

Ληρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nugas loquitur, nugator. Ex λῆρος, & λόγος, *ſermo.*

ΛΗ͂ΡΟΣ, ου, ſeu pl. λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, res nullius pretii, res vana, deliramentum; (2) nugax, nugator, vaniloquus.

Ληρῳδέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro. Ex λῆρος, & ᾠδὴ, *cantus.*

Ληρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nugatorius, nugax. A λῆρος.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui ludi oblivionem inducit. Epith. Bacchi. ſunt qui λυσιπαίγμων legunt. Ex λήθω, & παίγμα, *ludus.*

Λῆσις, εως, ἡ, voluntas, propoſitum, electio. A λῶ, *volo.*

Λησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio, Gl. V. A λήσμων.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio. A λήσμων.

Λήσμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, obliviosus, immemor. A λήθομαι, *obliviſcor.*

ΛΗ͂ΣΟΣ, ου, ὁ, ſtella ſplendida in ſpina ſcorpionis, Heſ.

Λῃστάρχης, ου, ὁ, princeps latronum, princeps prædo. Ex λῃστὴς, & ἀρχὴ, *principatus.*

Λῄσταρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Λῃστεία, ας, ἡ, latrocinium, ipſa prædandi actio. A λῃστεύω.

Λῃστεύω, f. εύσω, latrocinor, prædor, prædonem ago, ex rapto vivo, prædando infeſto, vaſto, corrumpo. Κώμαις τε καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων ἐλῄστευεν, Herodian. A λῃστής.

Λῃστήριον, ου, τὸ, prædonum receptaculum; (2) prædonum agmen; (3) prædatio, latrocinium. Ab eod.

Λῃστὴς, οῦ, ὁ, latro, prædo, prædator, pro ληϊστὴς, a λεία, *præda.*

Λῃστικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius, ex rapto vivens. Hinc τὸ λῃστικὸν, οῦ, ſc. σύστημα, agmen prædonum. A ληστής.

Λῃστικῶς, *Adv.* more prædonum, prædatorio more. A λῃστικός.

Λῆστις, εως, ἡ, oblivio. A λήθω.

Λῃστοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, prædonum interfector. Ex λῃστὴς, & κτείνω, *interficio.*

Λῃστὸς, ἡ, ὸν, qui prædando captus eſt, vel capi poteſt. A ληΐζω.

Λῃστρικὸν, οῦ, τὸ, prædones, vel prædonum agmen. A λῃστής.

Λῃστρικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius. Ab eod.

Λῃστρικῶς, *Adv.* prædonum more. A λῃστρικός.

Λῃστρὶς, ίδος, ἡ, prædatoria, prædatrix. A λῃστής.

Λητὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Latona.

Λητωὶς, ίδος, ἡ, filia Latonæ; ut Λητωὶς κούρη, Diana.

Λητῷος, ου, ὁ, Latonius.

Λῆψις, εως, ἡ, acceptio; (2) captura, prehenſio, captio; (3) ſumptio, ſeu adſumptio apud Dialecticos. A λαμβάνω, *capio, ſumo.*

ΛΙΑ'ΖΩ, f. άσω, agito, jacto, turbo; (2) admodum propero, magnam adhibeo diligentiam; (3) ſeparo; & (4) λιάζομαι, ſeparo me, ſecedo; (5) egredior, exeo; (6) abeo, diſcedo; (7) eo, venio; (8) inclino, demitto me; (9) coëo, claudo me. Οἱ δ' οὖσα γρώνης εὐγάληνα χερμάδος ναῦται λίαζον, ſolvebant, Lyc. 20. Σπουδῇ πρὸς σ' ἐλιάσθην, exii, Eur. Hec. 99. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶ λιάζετο κῦμα θαλάσσης, Il. 24, 96.

ΛΙ'ΑΝ, *Adv.* valde, admodum.

Λιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus, egelidus, calidus, ſuavis, placidus, pro χλιαρός. A χλιαίνω, *tepefacio.*

Λίασμα, ατος, τὸ, fomentum, medicamentum tepidum. Pro χλίασμα. A χλιαίνω.

Λιβάδιον, ου, τὸ, locus irriguus, pratum, centaurium minus, herba. A λιβάς.

Λιβάζω, f. άσω, ſtillo, gutto. Ab eod.

Λιβανικὸς, ἡ, ὸν, thureus, thus referens. A λίβανος.

Λιβάνινος, thurinus, Gl. V. A λίβανος.

Λιβανοκαΐα, ας, ἡ, q. d. uſtio thuris, Ph. λιβανοκαΐα, atthuratio. Ex λίβανος, & καίω, *uro.*

Λιβανόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui e thure incenſo vaticinatur. Ex λίβανος, & μάντις, *vates.*

ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, thus; (2) arbor thurifera; (3) Libanus, mons Syriæ.

Λιβανοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, thuriferus. Ex λίβανος, & φέρω, *fero.*

Λιβανόχροος, *contr.* λιβανόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui thureo colore eſt. Ex λίβανος, & χρόα, *color.*

Λιβανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, thureus, thus referens, thuris modo odoratus. A λίβανος.

Λιβανωτίζω, f. ίσω, thus adoleo. A λιβανωτός.

Λιβανώτιον, ου, τὸ, thuſculum, Gl. V. Dim. a λιβανωτόν.

Λιβανωτὶς, ίδος, ἡ, roſmarinus. A λίβανος, quoniam radix ejus thus redolet.

Λιβανωτὸν, οῦ, τὸ, thus, liquor arboris thuriferæ. Ab eod.

Λιβανωτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, thus vendo. A λιβανωτοπώλης.

Λιβανωτοπώλης, ου, ὁ, qui thus vendit. Ex λιβανωτὸς, & πώλης, *venditor.*

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, thus. A λίβανος.

Λιβανωτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, thurifer. Ex λιβανωτὸς, & φέρω, *fero.*

Λιβανωτρὶς, ίδος, ἡ, planta thurea. A λιβανωτός.

Λιβὰς, άδος, ἡ, gutta, liquor, uligo. A λείβω, *fundo.*

Λίβηθρον, ου, τὸ, aquæ ductus, foſſa. A λείβω, λίβω.

Λιβηρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, ſtillans. Ab eod.

Λιβόνοτος, ου, ὁ, Libonotus, ventus inter Africum & Auſtrum ſpirans. Ex λὶψ, & νότος, *notus.*

Λίβος, εος, τὸ, gutta, ſtilla, ſtillatio humoris ex oculis. A λίβω.

Λιβρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus; (2) tenebricoſus, niger. Ab eod.

Λιβύη, ης, ἡ, Libya, regio Africæ, Africa.

Λιβυκὸς, ἡ, ὸν, Africus, Punicus, Libycus. A Λιβύη.

Λιβυρνὶς, ίδος, ἡ, Liburnica navis.

Λίβυρνον, ου, τὸ, Liburnum, ſpecies navigioli.

Λίβυς, υος, ὁ, Libycus, Africus, Africanus, Punicus.

Λίβυσσα, ης, ἡ, Libyca, Punica; (2) femina e Libya.

Λίβω, libo, ſtillo, Heſ. A λείβω.

Λίγα, *Adv.* ſtridule, argute. Pro λιγέα a λιγύς.

Λιγαίνω, ſtridulum & argutum ſono; clare prædico. A λιγύς.

ΛΙ'ΓΓΩ, ſtrideo, ſtrido, ſtridorem edo; præſupponitur, ut hinc ſit Homericum λίγξε, a. 1. Λίγξε βιὸς, Il. 4, 125.

ΛΙ'ΓΔΗΝ, *Adv.* ſtrictim; in ſuperficie tantum, non profunde; (2) leviter.

ΛΙ'ΓΔΟΣ, ου, ὁ, pila, mortarium; (2) fornacula, in qua metalla conflantur.

Λιγέως, *Adv.* ſtridule. A λιγύς.

Λίγνα, τὰ, veſtis partes quædam interiores, Pollux. At Ph. λίγνον, bandum.

Λιγνυόεις, όεσσα, όεν, fuliginoſus. A λιγνύς.

ΛΙΓΝΥ'Σ, ύος, ἡ, fuligo; (2) fumus; (3) flamma.

Λιγνυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fuliginoſus. A λιγνύς.

Λιγνωτὸς, pingui ſimilis; λιγνωτὰ, Nicand. ubi Schol. λιπώδη.

Λιγυηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſtridulum ſeu canorum reſonans, argutum tinniens. Ex λιγὺς, & ἠχέω, *ſono.*

Λιγύθροος, *contr.* λιγύθρους, ου, ὁ καὶ ἡ, argutum ſonans. Ex λιγὺς, & θρόος, *ſonus.*

Λιγύμολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuaviter canens. Ex λιγὺς, & μέλπομαι, *cano.*

Λιγύμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſtridula voce loquitur. Ex λιγὺς, & μῦθος, *ſermo.*

Λιγυπνείων, οντος, ὁ, dulce ſpirans, argutum ſeu ſtridulum flatu ſonum reddens. Ex λιγὺς, & πνείω pro πνέω, *ſpiro.*

Λιγύπνοος, λιγύπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtridulum, i. e. leniter flans. Ex λιγὺς, & πνοὴ, *ſpiratio*.

Λιγυρίζω, f. ίσω, argute & concinne cano. A λιγύς.

Λιγυρία, ας, ἡ, Liguria. A Λίγυς.

Λιγύριον, ου, τὸ, lyncurius, lapis.

Λιγυρόθροος, *contr.* λιγυρόθρους, ου, ὁ καὶ ἡ, argutum ſonans. Ex λιγυρὸς, & θρόος, *ſonus*.

Λιγυρόπνοος, *contr.* λιγυρόπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtridulum ſpirans. Ex λιγυρὸς, & πνέω, *ſpiro*.

Λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſtridulus, argutus, argutum ſtridens; (2) canorus; (3) jucundus. A λιγύς.

Λιγὺς, εῖα, ὺ, idem. A λίγγω.

ΛΙ΄ΓΥΣ, υος, ὁ καὶ ἡ, Ligur.

Λιγυστικὸς, ὴ, ὸν, Liguſticus. A Λίγυς.

Λίγυστις, ιδος, ἡ, femina Ligur, ſ. Liguſtica. Ab eod.

Λιγύφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtridulam & ſuavem vocem habens, argutus. Ex λιγὺς, & φθόγγος, *ſonus*.

Λιγύφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex λιγὺς, & φωνὴ, *vox*.

Λιθάζω, f. άσω, lapido, lapidibus obruo. Λιθάσαντες τὸν Παῦλον, Act. 14, 19. Ἐλιθάσθησαν, Heb. 11, 37. Λιθασθῶσιν, Act. 5, 26. A λίθος.

Λίθαξ, ακος, ὁ, vel ἡ, lapillus; (2) locus aſper; (3) petra lubrica vel aſpera; (4) *Adject.* lapidoſus. Ab eod.

Λιθάργυρος, ου, ἡ, ſpuma argenti; (2) medicamentum metallicum. Ex λίθος, & ἄργυρος, *argentum*.

Λιθαρίδιον, ου, τὸ, lapillus, gemma, Gl. V. Dim. A ſeq.

Λιθάριον, ου, τὸ, lapillus, Ph. λιθάριον, gemma. Dim. a λίθος.

Λιθὰς, άδος, ἡ, lapillus, lapis. Ab eod.

Λιθαστὴς, οῦ, ὁ, lapidator, Ph. A λιθάζω.

Λίθειος, εία, ειον, vel λίθειος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapideus, ſaxeus. A λίθος.

Λίθεος, έα, εον, vel λίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Λιθιακὸς, unde λιθιακὰ, τὰ, liber de lapidibus. A λίθος.

Λιθίασις, εως, ἡ, calculi generatio in veſica; Gl. V. calculoſitas; (2) morbus oculorum in exteriori palpebrarum parte. A λιθιάω.

Λιθιάω, ῶ, f. άσω, calculo laboro. Part. λιθιῶν, calculoſus, Ph. A λίθος.

Λιθίδιον, ου, τὸ, lapillus. Dim. a λίθος.

Λίθινος, ίνη, ινον, vel λίθινος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapideus, ſaxeus. Ab eod.

Λιθίνως, *Adv.* ad inſtar lapidis vel ſaxi. A λίθινος.

Λιθὶς, ίδος, ἡ, lapillus, parvus lapis. Dim. a λίθος.

Λιθόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapidibus petitus, ſ. impetitus, lapidatus, lapidibus obrutus. Ex λίθος, & βάλλω, *jacio*.

Λιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapido, lapidibus peto, lapidibus obruo. Λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, Luc. 13, 34. Ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι, Joan. 8, 5. Λιθοβοληθήσεται, Heb. 12, 20. A λιθοβόλος.

Λιθοβολία, ας, ἡ, lapidatio. Ab eod.

Λιθοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapidibus jaculans, lapidibus impetens. Ex λίθος, & βάλλω, *jacio*.

Λιθογλύπτης, ου, ὁ, lapicida. Ex λίθος, & γλύπτης, *ſculptor*.

Λιθογλυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in lapide inſculptus. Ex λίθος, & γλύφω, *ſculpo*.

Λιθογλύφος, ου, ὁ, qui lapides ſculpit, ſtatuarius, ſculptor marmorarius, Ph. Ex iiſd.

Λιθόδενδρον, ου, τὸ, corallium. Ex λίθος, & δένδρον, *arbor*.

Λιθοδερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, epith. Gorgonis, quaſi lapideo adſpectu. Ex λίθος, & δέρκω, *video*.

Λιθόδερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pelle lapidea tectus, corio duritie ad lapidem accedente munitus. Ex λίθος, & δέρμα, *corium*.

Λιθοδόμος, ου, ὁ, faber, ſ. architectus lapidarius; (2) qui ex lapidibus ædificia ſtruere novit. Ex λίθος, & δέμω, *ædifico*.

Λιθοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lapidis ſpeciem ſ. formam habens. Ex λίθος, & εἶδος, *forma*.

Λιθοθλάω, ῶ, lapidem, lapides, aut lapide frango. Ex λίθος, & θλάω, *frango*.

Λιθοκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lapideo corde eſt, immiſericors. Ex λίθος, & καρδία, *cor*.

Λιθοκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapideum & durum caput habens. Ex λίθος, & κεφαλὴ, *caput*.

Λιθοκόλλα, ης, ἡ, glutinum, quo lapides conglutinantur. Ex λίθος, & κόλλα, *gluten*.

Λιθοκόλλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, e lapidibus conglutinatus & compactus; (2) cui lapides pretioſi adglutinati ſunt; (3) gemmis & lapidibus diſtinctus ac picturatus. Ex λίθος, & κολλητὸς, *glutinatus*.

Λιθοκοπία, ας, ἡ, ictus lapide factus. Suid. ἡ ἐκ λίθων βολὴ, percuſſio quæ fit lapidibus conjectis. A ſeq.

Λιθοκόπος, ου, ὁ, lapicida, latomus. Ex λίθος, & κόπτω, *cædo*.

Λιθολεύστης, ου, ὁ, lapidator. A λιθολεύω.

Λιθόλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapidibus obrutus, lapidatus; (2) per lapidationem factus. Ab eod.

Λιθολευστῶ, lapido, Guil. Bud. A λιθολεύστης.

Λιθολεύω, lapido, Vet. Lex. Ex λίθος, & λεύω, *lapido*.

Λιθολογέω, ῶ, f. ήσω, lapides lego, ſeu operi faciendo idoneos lapides ſeligo. A λιθολόγος.

Λιθολόγημα, ατος, τὸ, ædificium ex lectis lapidibus exſtructum; ſtrues ex lapidibus lectis. A λιθολογέω.

Λιθολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lapides legit, ſ. colligit, ſ. ſeligit operi faciundo idoneos. Ex λίθος, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.

Λιθοξοεῖον, είου, τὸ, lapicidina, Gl. V. Ex λίθος, & ξέω, *polio*.

Λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον, inſtrumentum radendis aut ſcalpendis lapidibus idoneum. A λιθοξέος.

Λιθοξόος, ου, ὁ, qui lapides ſcalpit ſ. polit, aut radendo complanat. Ex λίθος, & ξέω, *rado*.

Λιθοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, calculum gignens, ſaxificus. Ex λίθος, & ποιέω, *facio*.

Λιθοπρίστης, ου, ὁ, ſerrarius lapidarius, Gl. V. Ex λίθος, & πρίω, *ſerra ſeco*.

Λιθόρρινος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapidea pelle tectus, corio fere lapideo munitus. Ex λίθος, & ῥινὸς, *pellis*.

ΛΙ΄ΘΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, lapis, ſaxum; (2) lapis pretioſus, gemma.

Λιθοσόος, vel λιθοσσόος, ου, ὁ, lapidum jactu fugans; (2) lapidator, lapides jaciens. Ex λίθος, & σόω, *in fugam conjicio*.

Λιθόσπερμον, ου, τὸ, Lithoſpermum, herba, quæ ſic dicitur ob ſeminis duritiem. Ex λίθος, & σπέρμα, *ſemen*.

Λιθόστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapidibus ſtratus. Ex λίθος, & στρωτὸς, *ſtratus*.

Λιθοτομεῖον, είου, τὸ, lapicidina, Gl. V. Ex λίθος, & τέμνω, *ſeco*.

Λιθοτομέω, ῶ, f. ήσω, lapides exſcindo. A λιθοτόμος.

Λιθοτομία, ας, ἡ, lapicidina. Ab eod.

Λιθοτόμος, ου, ὁ, lapicida, cæmentarius; (2) chirurgus calculum exſcindens. Ex λίθος, & τέμνω, *ſeco*.

Λιθότομος, ου, ὁ, inciſus a lapide. Ex iiſd.

Λιθοτράχηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lapideam habet cervicem. Ex λίθος, & τράχηλος, *cervix*.

Λιθοτριβικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars lapides elaborandi ad operum ornamenta. Ex λίθος, & τρίβω, *tero*.

Λιθουλκέω, ῶ, lapides traho, extraho, eximo. A λιθουλκός.

Λιθουλκὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, lapides extrahens e lapicidina. Ex λίθος, & ἕλκω, *traho*.

Λιθουργέω, ῶ, f. ήσω, lapides elaboro; (2) in lapidem converto. A λιθουργός.

Λιθουργία, ας, ἡ, opus lapidarium. Ab eod.

Λιθουργικὸς, ὴ, ὸν, lapides incidens. Hinc ἡ λιθουργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars incidendi lapides. Ab eod.

Λιθούργιον, ου, τὸ, lapicidina. Ab eod.

Λιθουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui lapides elaborat, qui lapides ſcalpit & operi aptat; lapidarius, Gl. V. Ex λίθος, & ἔργον, *opus*.

Λιθοφορέω, ῶ, f. ήσω, lapides fero, lapides porto, lapides comporto. A λιθοφόρος.

Λιθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapides ferens ſ. portans; λιθοφόρος, ſc. μηχανὴ, catapulta, quæ lapides mittit. Ex λίθος, & φέρω, *fero*.

Λιθόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem verto ſ. converto, lapidem reddo; λιθόομαι, οῦμαι, lapideſco. A λίθος.

Λιθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lapidoſus, ſaxoſus, lapideus, ſaxeus. Ab eod.

Λιθωδία, ας, ἡ, ſaxoſitas, ſaxea durities. Ab eod.

Λιθωμόται, qui ad lapidem in concione jurabant, Heſ. Ex λίθος, & ὄμνυμι, *juro*.

Λίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem, ſ. in naturam ſaxeam. A λιθόω.

Λικμάω, ῶ, f. ήσω, ventilo, evanno, ventilabro purgo; (2) cribro. Il. 5, 500. A λικμός.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat. A λικμάω.

Λικμητήριον, ου, τὸ, ventilabrum, vannus, qua frumentum purgatur. Ab eod.

Λικμητρὶς, ίδος, ἡ, qualus, per quem fæx percolatur. Ab eod.

Λικμητὴς, οῦ, ὁ, ventilator. A λικμάω.

Λικμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Λικμίζω, trituro, tero, Heſ. ubi λικμίζει, ἀλοᾷ, i. e. *triturat*, *terit*.

ΛΙΚΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, ventilabrum, vannus.

Λικμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vannum ferens; vannifer, vanniger. Vid. λικνοφόρος. Ex λικμὸς, & φέρω, *fero*.

Λικνάριον, ου, τὸ, vannulus, Gl. V. A λίκνον.

Λικνίζω, vanno, vannio, Gl. V. A λίκνον.

Λικνίτης, ου, ὁ, Bacchi epitheton, ἀπὸ τῶν λίκνων, ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται, a cunis, Heſ.

Λικνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vanno ſimilis; (2) ſordidus. Ex λίκνον, & εἶδος, *forma*.

Λίκνον, ου, τὸ, vannus; (2) cribrum; (3) cunabulum. Gl. V. cunæ.

Λικνοφορέω, ῶ, vannum geſto. A λικνοφόρος.

Λικνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vannum geſtat in Bacchicis ſacris. Ex λίκνον, & φέρω, *fero*, *geſto*.

Λικριφὶς, *Adv.* oblique, ex obliquo.

ΛΙΚΡΟΙ', rami cornuum cervorum, Heſ.

Λίκτης, ου, ὁ, linctor, Gl. V. A λείχω, *ungo.*

ΛΙΛΑΙ'ΟΜΑΙ, cupio, appeto, deſidero. Οὐδέ τι αὐτὸς Ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, Il. 13, 253. Ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, ib. 3, 133.

Λιμαγχέω, ῶ, inedia neco. Ex λιμὸς, & ἄγχω, *ſtrangulo.*

Λιμαγχονάω, ῶ, fame neco; (2) fame ango & adfligo. Ex iiſd.

Λιμαγχονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iiſd.

Λιμαίνω, fame laboro. A λιμός.

Λιμακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, herbidus, humidus. Ex Hippocr. A λείμαξ.

Λιμβρὸς, obſcurus, tenebroſus, Heſ. Suid. A λιβηρός.

Λιμενάρχης, ου, ὁ, portûs ſ. portuum præfectus. Gl. V. portitor. Ex λιμὴν, & ἀρχὴ, *principatus.*

Λιμεναρχία, ας, ἡ, portuum ſ. portus præfectura, munus ejus, qui portibus præeſt. A λιμενάρχης.

Λιμενήοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui portum continet. Ex λιμὴν, & ἔχω, *habeo, teneo.*

Λιμενίοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui a portu continetur. Ex iiſd.

Λιμενίζω, f. ίσω, ſum in portu. A λιμήν.

Λιμένιον, ου, τὸ, portulus, parvus portus. Dim. ab eod.

Λιμενίσκος, ου, ὁ, porticulus, Gl. V. Ab eod.

Λιμενίτης, ου, ὁ, in portu verſans, qui portum incolit. Fœm. λιμενῖτις. Ab eod.

Λιμενοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, portui ſimilis, portuoſus. Ex λιμὴν, & εἶδος, *forma.*

Λιμενορμίτης, ου, ὁ, qui ad portum applicare facit & applicat. Ex λιμὴν, & ἐνορμίτης, quod idem ſignificat.

Λιμενοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, portuum inſpector. Ex λιμὴν, & σκοπὸς, *ſpeculator.*

Λιμενοφυλακία, ας, ἡ, portuum cuſtodia, munus cuſtodiendi portum. A λιμενοφύλαξ.

Λιμενοφύλαξ, ακος, ὁ, portus ſ. portuum cuſtos. Ex λιμὴν, & φύλαξ, *cuſtos.*

ΛΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, portus.

Λιμηρὸς, ρὰ, ρὸν, famelicus, fame laborans. A λιμός.

Λίμνα, Dorice pro λίμνη, mare apud Soph.

Λιμνάζω, f. άσω, ſtagno; reſtagno; (2) ſtagnare facio. Λιμνάζει τὰς ἀρούρας, Philo. A λίμνη.

Λιμναῖος, αία, αῖον, paluſter, lacuſter. A λίμνη. At Λιμναῖος, Bacchus, a Λίμναι, loco Atticæ.

Λιμνὰς, άδος, ἡ, paluſtris, lacuſtris. A λίμνη.

Λιμνᾶτις, Dorice pro λιμνῆτις, paluſtris.

ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, palus, ſtagnum, lacus; (2) mare. At Λίμναι, locus Atticæ.

Λιμνήτης, ου, ὁ, idem quod λιμναῖος.

Λιμνῆτις, ιδος, ἡ, paluſtris, lacuſtris.

Λιμνοθάλαττα, ης, ἡ, ſtagnum maritimum, lacus maritimus. Ex λίμνη, & θάλασσα vel θάλαττα, *mare.*

Λιμνομάχαι παῖδες, pueri pugilatu certantes in loco, qui Λίμναι dicebatur, Heſ. Ex Λίμναι, & μάχη, *pugna.*

Λιμνόομαι, οῦμαι, in paludem ſ. lacum abeo & exundo, in paludem redundo, aqua ſtagnante repleor. A λίμνη.

Λιμνόστρεα, ων, τὰ, paludis ſ. paludum oſtrea. Ex λίμνη, & ὄστρεον, *oſtreum.*

Λιμνουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui circa paludes opus facit. Ex λίμνη, & ἔργον, *opus.*

Λιμνοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in palude ſ. ſtagno natus. Ex λίμνη, & φύω, *naſcor.*

Λιμνοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, paludibus gaudens, qui ſtagno delectatur, & in eo vivit. Ex λίμνη, & χαίρω, *gaudeo.*

Λιμνόχαρις, Limnocharis, ranæ nomen in Batrachom. q. d. paludibus gaudens. A præced.

Λιμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, paludoſus, paluſtris, paludem imitans. A λίμνη.

Λιμοδωριεῖς, qui fame adacti aliquo demigrant, ut Dorienſes e Peloponneſo, qui Rhodum & Cnidum incoluerunt; aut qui relicto Dorio Peloponneſum incoluerunt, Heſ. A λιμὸς, & Δωριεὺς, *Dorienſis.*

Λιμοδωριέω, fame compulſus aliquo commigro. V. Lex. A ſeq.

Λιμοκίμβιξ, κος, ὁ, ἡ, τὸ, qui ad famem uſque parcus eſt. Ex λιμὸς, & κίμβιξ, *ſordidus, perparcus.*

Λιμοκτονέω, ῶ, fame eneco, fame conficio. A λιμοκτόνος.

Λιμοκτονία, ας, ἡ, q. d. cædes, quæ fit fame, ſumma fames, ſumma eſuritio; (2) abſtinentia omnimoda a cibo. Ab eod.

Λιμοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fame enecans, famem mortiferam adferens. Ex λιμὸς, & κτείνω, *interficio.*

Λιμόξηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, famelicus, Gl. V. Ex λιμὸς, & ξηρὸς, *aridus.*

Λιμοξήρως, famelice, Ph. A præc.

ΛΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, fames, eſuries, ciborum penuria.

Λιμοφορεὺς, έως, ὁ, famem afferens, Gen. plur. poët. λιμοφορήων, in Epigr. pro λιμοφορέων. A ſeq.

Λιμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, famem afferens. Ex λιμὸς, & φέρω.

Λιμόψωρος, ου, ὁ, ſtrigoſitas & ſcabies, e fame orta, ſive qua homines jumentaque in fame corripiuntur, Suid. Ex λιμὸς, & ψώρα, *ſcabies.*

Λιμπάνω, linquo. A λείπω.

Λιμφεύω, f. εύσω, fallo, decipio. A λιμφός.

ΛΙΜΦΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſycophanta, delator rerum contra leges commiſſarum, Heſ.

Λιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, famelicus, tolerandæ fami obnoxius. A λιμός.

Λιμώττω, eſurio, fame laboro, famelicus ſum. Ἄσιτος ϗ λιμώττων ἐν αὐτοῖς πολιτεύεται, Luc. Ab eod.

Λιναῖος, lino factus, V. Lex. A λίνον.

Λινάριον, ου, τὸ, funiculus, parvum filum, V. Lex. (2) rete, Euſt. Dim. ab eod.

Λίνεος μίτος, lineum ſtamen, Suid. Ab eod.

Λίνεος, έα, εον, *contr.* λινοῦς, ῆ, οῦν, lineus. Ab eod.

Λινεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e lino factus. Ex λίνον, & ἔργον, *opus.*

ΛΙΝΕΥ'Σ, έως, ὁ, mugil, piſcis, Heſ.

Λινίσκος, ου, ὁ, parvum filum lineum, funiculus, V. Lex. Dim. a λίνον.

Λινόδεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex lino vinculum habens; (2) vinculum lineum. Ex λίνον, & δεσμὸς, *vinculum.*

Λινόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, lino vinctus. Ex λίνον, & δέω, *vincio.*

Λινόδρυς, herba, quæ alio nomine χαμαίδρυς, triſſago. Dioſc. Ex λίνον, & δρῦς, *quercus.*

Λινόζωστις, herba mercurialis, Dioſc.

Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, lineum thoracem habens. Ex λίνον, & θώραξ, *thorax.*

Λινοκαλάμη, ης, ἡ, lini ſtipula, Joſ. 2, 6. Ex λίνον, & καλάμη, *ſtipula.*

Λινόκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo linum netur. Ex λίνον, & κλώθω, *neo.*

Λινόκροκος, ου, ὁ ϗ ἡ, e lino textus & croco imbutus. Ex λίνον, & κρόκος, *crocus.*

ΛΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, linum; (2) filum lineum; (3) filum quodvis; (4) chorda citharæ; (5) rete; (6) linea piſcatoria; (7) textum quoddam e lino; (8) linteum, velum.

Λινόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lineam veſtem indutus. Ex λίνον, & πέπλος, *indumentum, palla.*

Λινοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, retia plicans ſ. complicans, piſcator. Gl. V. linarius. Ex λίνον, & πλέκω, *plico.*

Λινοπλύνας, ου, ὁ, q. d. lini lotor. Ex λίνον, & πλύνω, *lavo.*

Λινοποιὸς, οῦ, ὁ, linarius, Gl. V. Ex λίνον, & ποιέω, *facio.*

Λινοπέρος, ου, ὁ ϗ ἡ, per linum tranſiens, per velum tranſiens. Ex λίνον, & πόρος, *tranſitus.*

Λινοπτάζω, retia ſpecto, defixos in retia oculos habeo, Heſ. A λινόπτης.

Λινοπτάω, ῶ, & λινοπτάομαι, ῶμαι, retia ſpeculor, retia ſervo. A λινόπτης.

Λινόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, lineas habens alas, i. e. vela. Ex λίνον, & πτέρον, *ala.*

Λινόπτης, ου, ὁ, qui retia ſpeculatur, qui retibus venatoriis adſtans attendit, an feræ in ea incidant. Ex λίνον, & ὄπτομαι, *video.*

Λῖνος, ου, ὁ, foſſorum & agricolarum cantilena.

Λινόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. lineam, i. e. ex lino carnem habens, tenuis & mollis. Ex λίνον, & σὰρξ, *caro.*

Λινόσπαρτον, ου, τὸ, genus quoddam lini, quo ad ligandum utebantur, Theophr. Ex λίνον, & σπάρτον.

Λινόσπερμον, ου, τὸ, lini ſemen, Gl. V. Ex λίνον, & σπέρμα, *ſemen.*

Λινοστασία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex λίνον, & στάσις.

Λινοστατέω, ῶ, retia pono ſeu colloco. Et *in paſſ.* λινοστατέομαι, οῦμαι, in retia incido, illaqueor. Ex λίνον, & στατέω, *colloco.*

Λινοστολία, ας, ἡ, amictus lineus. Ex λίνον, & στολὴ, *ſtola.*

Λινόστροφον, ου, τὸ, marrubium, herba, Ph. Ex λίνον, & στρέφω, *verto.*

Λινουργεῖον, ου, τὸ, lanificium. A λινουργός.

Λινουργία, ας, ἡ, lini apparatio, lini confectio & elaboratio. Ab eod.

Λινουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui linum elaborat, ſ. apparat. Gl. V. lintearius. Ex λίνον, & ἔργον, *opus.*

Λινοῦχος, ου, ὁ, retiarius, Gl. V. Ex λίνον, *rete,* & ἔχω, *habeo.*

Λινοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, linum corrumpens. Ex λίνον, & φθείρω, *corrumpo.*

Λινοχίτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, lineam veſtem habens, linea veſte indutus. Ex λίνον, & χιτὼν, *tunica.*

Λινοχλαίνης, ου, ὁ, idem. Ex λίνον, & χλαῖνα, *lana.*

Λινόω, ῶ, lino vincio. A λίνον.

Λίνωσις, εως, ἡ, ligatio. A λινόω.

Λίπα, indecl. pingue. A λίπος.

Λιπαίνω, f. ανῶ, pinguefacio, pinguem reddo. paſſ. λιπαίνομαι, pingueſco. a. 1. part. λιπανθεὶς, pinguefactus. Ἣν τέγγων ῥόος νασμοῖς λιπαίνει, Lyc. 886. Ab eod.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, ut Θασίαν λιπαράμπυκα, apud Ariſtoph. phialam vino Thaſio quaſi coronatam, plenam. Ex λιπαρὸς, *nitidus,* & ἄμπυξ, *pro ambitu.*

Λιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adſiduus ſum, perſevero, adſto; (2) adſidue rogo, flagito, efflagito, rogo, poſtulo. Καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; quid petis? Soph. Oed. Tyr. 1434. Ὅσα νῦν λιπαρεῖς πρὸς ἐμοῦ μανθάνειν, Xen. A λιπαρής.

Λιπαρέως, ῶς, *Adv.* jugiter, adſidue; (2) flagitanter, inſtanter orando. A λιπαρής.

ΛΙΠΑΡΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, adſiduus, ſedulus, qui inſtanter aliquid facit.

Λιπαρητέον, *Adv. poſit.* rogandum eſt, poſtulandum. Τὸ δὲ μὴ ἀποθανεῖν οὐκ οὕτω λιπαρητέον εἶναι, Plat.

Λιπαρία, ας, ἡ, Ion. λιπαρίη, ης, ἡ, adſiduitas, ſedulitas, (2) adſidua obteſtatio. A λιπαρὴς, vel λιπαρός.

Λιπαρία, ας, ἡ, pinguedo, Gl. V. A λιπαρός.

Λιπαρόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, pinguem terram habens. Ex λιπαρὸς, & γῆ, *terra.*

Λιπαρόζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, nitidam ac ſplendidam & velut unctam zonam habens, ſplendide cinctus. Ex λιπαρὸς, & ζώνη, *zona.*

Λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram habens vittam. Ex λιπαρὸς, & κρήδεμνον, *vitta.*

Λιπαρόμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt nitentibus & pulchris oculis. Ex λιπαρὸς, & ὄμμα, *oculus.*

Λιπαροπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nitida eſt coma. Ex λιπαρὸς, & πλόκαμος, *coma.*

Λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis, obeſus, adipoſus, nitidus, unctus; (2) opimus, opiparus, opulentus; (3) pulcher, præclarus, inſignis; (4) beatus, felix. A λίπος.

Λιπαρότης, ητος, ἡ, pinguedo, pinguitudo. A λιπαρός.

Λιπαρῶς, *Adv.* adſidue, jugiter; (2) flagitanter inſtanter orando; pro λιπαρέως a λιπαρής; (3) pinguiter, nitide; (4) beate, feliciter. A λιπαρός.

Λιπαρόχροος, *contr.* λιπαρόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, nitido corpore præditus. Ex λιπαρὸς, & χρόος, *corpus.*

Λιπαρὼψ, ut λιπαρῶπα τράπεζαν, menſam pinguem. Ex λιπαρὸς, & ὢψ, *facies.*

Λίπασμα, ατος, τὸ, res, quæ pinguefacit. A λιπαίνω.

Λιπασμὸς, οῦ, ὁ, pinguefactio, ſaginatio. Ab eod.

Λιπαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendore ſeu lumine defectus, obſcurus. Ex λείπω, & αὐγὴ, *ſplendor.*

Λιπάω, ῶ, pingueo, pinguis & obeſus ſum. A λίπος.

Λιπερνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex agro in urbem fugit; ex divite pauper, Ph. & al. Gl. V. λιπερνὴς, pupillus, orbus. Ex λείπω, & ἔρνος, *planta, germen.*

Λιπερνήτης, & λιπερνίτης, ου, ὁ, egenus, mendicus, Lexicogr. Gr. A præc.

Λιπεσάνωρ, ορος, ἡ, maritum deſerens, adultera. Ex λείπω, & ἀνὴρ, *vir.*

Λιπήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtatutum diem deſeruit, qui ſtatuto die non præſto fuit. Ex λείπω, & ἦμαρ, *dies.*

Λιπητὸς, οῦ, ὁ, tempus, quo germinantia ſucco turgere incipiunt. A λιπάω.

Λιπέβιοι, qui vitam deſeruerunt, mortui. Heſ. Ex λείπω, & βίος, *vita.*

Λιποβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui palpebræ deſunt: Nonnus pro eo qui oculo eſt deſtitutus. Ex λείπω, & βλέφαρον, *palpebra.*

Λιπόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, artubus deſtitutus, deſtitutus pedibus, mancus. Ex λείπω, & γυῖον, *membrum.*

Λιπόδερμος, ου, ὁ, cui deeſt præputium, apella, recutitus. Ph. λιπόδερμος, curtus. Ex λείπω, & δέρμα, *pellis.*

Λιπόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſocietatis jugum deſeruit, ſolitarius. Ex λείπω, & ζυγὸς, *jugum.*

Λιπομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui matrem reliquit. Ex λείπω, & μήτηρ, *mater.*

Λιπόναυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, navis deſertor. Ex λείπω, & ναῦς, *navis.*

Λιπόνεως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λιπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, eximie improbus, inſigniter nequam, Heſ. Ex λίαν, & πονηρὸς, *malus.*

Λιπόῤῥινος, ου, ὁ ϗ ἡ, pelle deſtitutus dura, uvidam & lubricam habens pellem. Ex λείπω, & ῥινὸς, *pellis.*

ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, pinguedo, pinguitudo, adeps, ſebum.

Λιποσαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, macilentus, cui caro deficit. Ex λείπω, & σὰρξ, *caro.*

Λιπόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λιπόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenebras relinquens, qui umbram ſuam relinquit, clarus. Nonnus. Ex λείπω, & σκιὰ, *umbra.*

Λιποστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, e corollis ſeu ſertis defluens, ſ. decidens. Ex λείπω, & στέφανος, *corolla.*

Λιποστρατία, ας, ἡ, deſertio militiæ. A λιποστράτιος.

Λιποστράτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſertor militiæ. Ex λείπω, & στράτος, *exercitus.*

Λιποτακτέω, ῶ, deſero. A λιποτάκτης.

Λιποτάκτης, ου, ὁ, deſertor, idem quod λειποτάκτης, quod vide.

Λιποτάξιον, ου, τὸ, idem quod λειποτάξιον, quod vide.

Λιποτριχὴς, έος, depilis, cui pili defluunt. Ex λείπω, & θρὶξ, *pilus.*

Λιποφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, linquens lucem. Ex λείπω, & φέγγος, *lux.*

Λιπόφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem vox deſtituit, mutus. Ex λείπω, & φθόγγος, *ſonus, vox.*

Λιποψυχέω, ῶ, f. ήσω, animo deficio, animam efflo. Ex λείπω, & ψυχὴ, *anima.*

ΛΙ'ΠΤΩ, cupio, deſidero, appeto.

Λιπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pinguis. A λίπος.

Λίρινος, ίνη, ινον, idem quod ſupra λείρινος.

Λιριόεις, όεσσα, όεν, idem quod λειριόεις.

Λίριον, ου, τὸ, idem quod λείριον, quod vide.

Λιρόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui oculis eſt impudentibus & audacibus, Suid. Ex λίρος, & ὀφθαλμὸς, *oculus.*

ΛΙ'ΡΟΣ, & λῖρος, ου, ὁ, vel λιρὸς, οῦ, ὁ, impudens, inverecundus, audax, Heſ.

Λῖς, acc. λῖν, leo.

Λῖς, Dat. λιτὶ, Acc. λῖτα, tenue & ſubtile linteum. Vid. λῖτον.

Λὶς, ἡ, lævis, glabra; pro λισσὴ, quod id.

ΛΙΣΓΑ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, ligo. Schol. Theocriti per hoc exponit vocem σκαπάνη. Et videtur linguæ fuiſſe vulgaris.

Λισπόπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, attritas & exiles nates habens. Ex λίσπος, & πυγὴ, *nates.*

Λίσπος, f. λίσπη, attritus, ſ. detritus uſu.

Λισσὰς, άδος, ἡ, lævis, glabra. A λισσός.

ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, ſupplico, ſupplex oro, precor; λισσέσκετο, 3 ſing. imperf. Ion. pro ἐλίσσετο. Πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν, Soph. El. 430. Ὃν λισσόμεθ' ἐλθεῖν, Eur. Supp. 60.

ΛΙΣΣΟ'Σ, ὴ, ὸν, lævis, glaber.

Λιστραίνω, complano, æquabile reddo, fodio. A λίστρον.

Λιστρεύω, f. εύσω, idem & ab eod.

ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, ſcaphula ſ. ventilabrum ad complanandum ſolum; (2) radula.

Λιστρόω, ῶ, f. ώσω, pavio, complano, æquo. A λίστρον.

Λιστρωτὸς, ὴ, ὸν, pavitus, complanatus. A λιστρόω.

Λιτάζομαι, ſupplico, ſupplex oro, Heſ. A λιτή.

Λιταίνω, ſupplico. Τέκος ἐμὸν λιταίνω, Eur. El. 1231. A beod.

Λιτανεία, ας, ἡ, ſupplices preces, ſupplicatio. A λιτανεύω.

Λιτανεύω, f. εύσω, ſupplex oro, ſupplico; Κατεύξατο ϗ λιτάνευσε Τὰν πομπὰν θάσασθαι, Theoc. 2, 72. A λίσσομαι.

Λιταργίζω, feſtino, celeri gradu proficiſcor. f. λιταργίσω, Att. λιταργιῶ, 1 pl. λιταργιοῦμεν, properabimus. Εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία, Ariſt. Pace, 560. A λίταργος.

Λιταργισμὸς, οῦ, ὁ, rapidus curſus, rapida fuga, ſaltus. A λιταργίζω.

Λίταργος, ου, ὁ ϗ ἡ, velox, celer, Suid. Quaſi ex λίαν, & ἀργὸς, *celer.*

Λιτὴ, ῆς, ἡ, ſupplicatio, ſupplices preces, precatio, obſecratio. Hinc Λιταὶ, ῶν, Deæ, præſides ſupplicationum. A λίσσομαι.

Λιτήσιος αὐχὴν, ſupplex cervix, Nonnus. A λιτή.

Λιτόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vili & tenui victu vivens, Ex λιτὸς, & βίος, *victus.*

Λιτοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuiter & frugaliter nutritus, tenui & vili victui adſuetus. Ex λιτὸς, & βορὰ, *cibus, victus.*

Λιτοδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex λιτὸς, & δίαιτα, *victus.*

Λίτομαι, ſupplico, ſupplex oro. a. 1. ἐλλισάμην, poët. pro ἐλισάμην. a. 2. inf. λιτέσθαι. Τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε ἔθνεα νεκρῶν Ἐλλισάμην, Odyſſ. 11, 36. Πρόφρων δή κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην, ib. 14, 406. A λίσσομαι.

Λῖτον, τὸ, tenue & ſubtile linteum; ut hinc fit λῖτα apud Homerum in pl. Il. 8, 441. Vid. λῖς. A λιτός.

ΛΙΤΟ'Σ, ὴ, ὸν, ſimplex, nudus, vilis; (2) tenuis, exiguus; (3) non elaboratus, incultus.

Λιτότης, ητος, ἡ, vilitas, tenuitas, frugalitas, ſimplicitas; (2) Fig. rhetorica, qua res magna modeſtiæ cauſſa extenuatur.

ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, libra, pondus duodecim unciarum; (2) numiſmatis genus exigui pretii.

Λιτραῖος, & λιτριαῖος, libralis, Gl. V. A λίτρα.

Λίτρον, ου, τὸ, Att. pro νίτρον, nitrum.

Λιτροσκόποι, qui λίτρας ſpeculantur; (2) nummularii. Heſ. fœneratores. Ex λίτρα, & σκοπὸς, *ſpeculator.*

Λιτρώδης, εος, ους, ὁ ϗ ἡ, nitroſus. A λίτρον.

Λιτυέρσης, & λιτυέρσας, ου, ὁ, foſſorum & agricolarum cantilena.

Λιτῶς, *Adv.* tenuiter, ſuppliciter, debiliter. A λιτός.

Λιφαιμέω, ῶ, ſanguinem amitto; (2) deficio corpore, Heſ. Ex λείπω, & αἷμα, *ſanguis.*

Λιχάζειν, per prærupta dejicere, Cretenſibus, Heſ. (2) cupere, Heſ.

ΛΙΧΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, index digitus; (2) nomen ſonitus harmonici.

Λιχὰς, άδος, ἡ, menſura interſtitii inter pollicem & indicem digitos diſtentos, Pollux. A λιχανός.

Λιχὴν, ῆνος, ὁ, impetigo, Gl. V.

Λιχηνωτὸς, ὴ, ὸν, impetigoſus, Gl. V. Quaſi a λιχηνόω, quod eſſet impetigine afficio.

Λιχμάζω, f. άσω, lambo, ligurio, lingo. Λίχμαζον δ' ἄρα τώ γε, Heſiod. Ἀσπ. 235. A λείχω.

Λιχμὰς, άδος, ἡ, quæ lambitur ſeu lingitur. Ab eod.

Λιχμάω, ῶ, & λιχμάομαι, ῶμαι, lambo, lingo. Δέρματα ἕψοντες ἐλιχμῶντο, App. Ab eod.

Λιχμήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, exſerta lingua os lingens. Ab eod.

Λιχνεία, ας, ἡ, liguritio, guloſitas, catillatio. Α λιχνεύω.

Λίχνευμα, ατος, τὸ, cupediæ, delicatæ dapes, quibus avido ore inhiamus. Ab eod.

Λιχνεύω, & λιχνεύομαι, ligurio, catillo, avide capto. Α λίχνος.

Λίχνος, η, ον, qui ita cupediis deditus eſt, ut digitos ſ. catinos lingat, liguritor, catillo, guloſus, avidus. Α λείχω.

Λιχνοφιλάργυρος, ου, ὁ, guloſus ſimul & avarus. Ex λίχνος, & φιλάργυρος, *avarus*.

Λίχνως, *Adv.* guloſe, avide, voraciter, more catillorum. Α λίχνος.

Λὶψ, λιβὸς, ἡ, petra, unde aqua deſtillat, Heſ. (2) gutta, ſtilla.

Λὶψ, λιβὸς, ὁ, Africus ventus.

Λιψύδριον, ου, τὸ, locus quidam Atticæ, aqua deſtitutus, ex re nomen habens. Ex λείπω, & ὕδωρ, *aqua*.

Λόβιον, ου, τὸ, gibba pars hepatis, fibra, Dim. a λοβός.

ΛΟΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, ima pars auris; (2) extrema pars hepatis; (3) ſiliqua, leguminum integumentum, quo plura ſimul involvuntur.

Λοβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſiliquæ ſ. folliculo leguminum ſimilis, ſiliquaceus. Α λοβός.

Λογάδες, oculi, Suid. album in oculo, Schol. Nicandri. At λογάδες, electi, vid. λογάς.

Λογάδην, *Adv.* lecte, electe, collectim. Α λογάς.

Λογαῖος, αία, αῖον, lectus, delectus, ſelectus. Α λογάς.

Λογαριάζω, f. άσω, rationem ineo, computo. Α λογάριον.

Λογαριασμὸς, οῦ, ὁ, computatio. Α λογαριάζω.

Λογαριαστὴς, οῦ, ὁ, computator. Ab eod.

Λογάριον, ου, τὸ, verbulum, dictiuncula, vocula; (2) oratiuncula; (3) diſputatiuncula; (4) ratiuncula, computatiuncula. Dim. a λόγος.

Λογὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, delectus, ſelectus, lectus. pl. λογάδες, electi, delecti. Α λέγω, *deligo*.

Λογάω, ῶ, dicturio, dicere ſ. diſſerere cupio. Lexiph. Luc. λόγος.

ΛΟ'ΓΓΗ, ης, ἡ, ſepulchrum, buſtum, Heſ.

ΛΟΓΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, lapis in portu pertuſus, ut per ejus foramen fune trajecto navis religari poſſit, Etym.

Λογεῖον, ου, τὸ, pulpitum in theatro, ſuper quo hiſtriones fabulam recitant; (2) quibuſdam & os, quoniam per illud ſermo exit, Pollux. (3) in Sacris Literis oraculum, quod ſacerdos in pectore geſtabat, duodecim in primis gemmis, pro numero tribuum Iſraëlitarum conſtans. Vetus verſio: rationale. Nova, pectorale. Α λόγος.

Λογέμπορος, ου, ὁ, verborum venditor, qui mercaturam verborum exercet; de Sophiſtis. Ex λόγος, & ἔμπορος, *mercator*.

Λογεὺς, έως, ὁ, tabularius, ſcriba. Α λόγος.

Λογία, ας, ἡ, collectio, collecta, id, quod in eccleſia colligebatur, ad pauperum ſuſtentationem. Α λέγω, *colligo*.

Λογίατρος, ου, ὁ, verbis tenus medicus. Ex λόγος, & ἰατρὸς, *medicus*.

Λογίδιον, ου, τὸ, verbulum, dictiuncula; (2) oratiuncula; (3) fabella. Dim. a λόγος.

Λογιεὺς, ίως, ὁ, orator, qui cauſas dicit, ὁ ῥήτωρ, ut exponit Pollux ex Critia. Α λόγιος.

Λογίζομαι, f. ίσομαι, rationem ineo ſeu ſubduco, computo, ſupputo; (2) collatis utrimque rationibus certi aliquid concludo; (3) mecum reputo, conſidero, perpendo, cogito, cenſeo, arbitror, exiſtimo, opinor, æſtimo; (4) imputo, tribuo. Ὥστ᾽ εἴ τις δύο ἢ καὶ πλείους τις ἡμέρας λογίζεται, μάταιός ἐστιν, ſibi promittit, Soph. Trach. 960. Τούτου τὴν σωτηρίαν ἐν οὐδενὶ λογίζεται, nihili ducit, Chryſ. Τὸν καθ᾽ ἡμέραν βίον λογίζου σὸν, Eur. Alc. 780. Α λόγος, *ratio*.

Λογικεύομαι, f. εύσομαι, ratiocinor, ratione utor. Α λογικός.

Λογικὸς, ἡ, ὸν, rationalis, ratione præditus, ratione utens; (2) dialecticus, pertinens ad diſſerendi methodum; (3) qui ſermocinari poteſt, ſermocinator; (4) eloquens, facundus, diſertus; (5) doctus; (6) in oratione proſa uſitatus. Hinc τὸ λογικὸν, οῦ, ratio, & ἡ λογικὴ, ſc. τέχνη, Logica, ars ratiocinandi. Α λόγος.

Λογικῶς, *Adv.* cum ratione, more eorum, qui ratione utuntur; (2) diſſerendi & ſermocinandi modo. Α λογικός.

Λόγιμος, ίμη, ιμον, vel λόγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, mentione dignus, memorabilis, celebris, nobilis. Α λόγος.

Λόγιον, ου, τὸ, eloquium; reſponſum; oraculum; pulpitum in theatro; rationale, in Sacris Literis. Ab eod.

Λόγιος, ία, ιον, celebris, memorabilis; (2) hiſtoriæ & antiquitatis peritus in eaque facundus; (3) eloquens, diſertus, facundus, elegans, doctus; (4) fatidicus, vates. Ab eod.

Λογιότης, ητος, ἡ, eloquentia, facundia. Α præcedente.

Λόγισμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod in rationibus ſupputandis alicui imputatur. Α λογίζομαι.

Λογισμὸς, οῦ, ὁ, ſupputatio, computatio, ratiocinium; (2) ratiocinatio, reputatio, cogitatio; (3) conſilium, deliberatio; (4) ipſa ratio ac mens; (5) Syllogiſmus; (6) confeſſio, apud med. ætatis Græcos. Ab eod.

Λογιστέον, ratiocinandum, conſiderandum, cogitandum. Ab eod.

Λογιστεύω, computo. Philoxen. λογιστεύει, curat. Α λογιστής.

Λογιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi ſedebant λογισταί. Gl. V. tabularium; (2) λογιστήρια, ſcholæ calculatoriæ, ſcholæ ratiocinatorum. Item ſcholæ, in quibus diſſeritur.

Λογιστὴς, οῦ, ὁ, ratiocinator, ſupputator, calculator; (2) cui reddenda eſt ratio adminiſtratæ reip. (3) æſtimator. Gl. V. curator; tabularius; penſitator. Α λογίζομαι.

Λογιστικὸς, ἡ, ὸν, calculatorius ſeu ratiocinatorius, artis calculatoriæ peritus; (2) rationalis, rationis compos, qui ratione uti poteſt. Α λογιστής.

Λογίως, diſerte, eloquenter, eleganter. Α λόγιος.

Λογογραφέω, ῶ, f. ήσω, ſcribo orationes forenſes, aut hiſtoriam; (2) ſcriptito, ſcribo. Λογογραφῶν κρύφα τοῖς ἀντιδίκοις, Plut. Α λογογράφος.

Λογογραφία, ας, ἡ, orationum aut etiam hiſtoriæ ſcriptio. Ab eod.

Λογογραφικὸς, ἡ, ὸν, ad ſcribendi artem pertinens. Hinc ἡ λογογραφικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſcribendi orationes. Α λογογράφος.

Λογογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui orationes ſcribit, orator; (2) tabularius; ſcriba, Gl. V. Ex λόγος, & γράφω, *ſcribo*.

Λογοδαίδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, orationum ingenioſus concinnator, orationum peritus artifex, qui orationes vario artificio elaborat & variegat. Ex λόγος, & Δαίδαλος, *Dædalus*, ſ. *artificioſus*.

Λογόδειπνον, ου, τὸ, cœna verbis magis ac ſermonibus, quam cibo aut ferculis conſtans. Ex λόγος, & δεῖπνον, *cœna*.

Λογοδηρία, ας, ἡ, verborum contentio, altercatio inanis. Ex λόγος, & δῆρις, *pugna*.

Λογοδιάῤῥοια, ας, ἡ, verborum profluvium, profluentia loquendi. Ex λόγος, & διάῤῥοια, *profluvium*.

Λογοδιδάσκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, dicendi ſeu artis oratoriæ magiſter. Ex λόγος, & διδάσκαλος, *magiſter*.

Λογοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſolutæ orationis ſpeciem habens; (2) rationis ſimilitudinem præ ſe ferens. Ex λόγος, & εἶδος, *forma*.

Λογοειδία, vitium dicitur in poemate, cum nihil cultus ſplendoriſque habet, ſed futile eſt & nugax.

Λογοθεσία, ας, ἡ, diſcuſſio, Ph. Ex λόγος, & θέσις, *poſitio*.

Λογοθέσιον, ου, τὸ, rationum exactio. Ex λόγος, & τίθημι, *pono*.

Λογοθετέω, ῶ, f. ήσω, rationem repoſco; (2) ratiocinor, computo. Α λογοθέτης.

Λογοθέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, rationum exactor. diſcuſſor. Ph. cancellarius. Ex λόγος, & τίθημι, *pono*.

Λογοθήρας, ου, ὁ, qui verba aucupatur, verborum captator. Ex λόγος, & θήρα, *venatio, captatio*.

Λογολεσχεῖν, blaterare, nugari. Α λογολέσχης.

Λογολέσχης, ου, ὁ, blatero, blaterator, nugator, loquax. Ex λόγος, & λέσχη, *ſermocinatio*.

Λογομανέω, ῶ, litteris & diſciplinis vehementer incumbo, inſano quaſi amore quodam earum teneor. Ex λόγος, & μαίνομαι, *furo, inſanio*.

Λογομαχέω, ῶ, verbis pugno, rixor. 2 Tim. 2, 14. Α λογομάχος.

Λογομαχία, ας, ἡ, pugna, quæ fit verbis, rixa. Ab eod.

Λογομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui verbis pugnat, argutator. Ex λόγος, & μάχομαι, *pugno*.

Λογομύθιον, ου, τὸ, oratio fabuloſæ narrationis. Ex λόγος, & μῦθος, *fabula*.

Λογοποιέω, ῶ, fabulas fingo, ſeu ſcribo, more poëtarum fingo; (2) fingo, mentior, rumorem falſum ſpargo; (3) dictito, perhibeo; (4) diſſero, ſermones confero. Καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνομίας ἐλογοποίησαν κατὰ τῶν θεῶν, Iſocr. Α λογοποιός.

Λογοποίημα, ατος, τὸ, fabula, commentum, mendacium; (2) rumor. Α λογοποιέω.

Λογοποιητικὴ τέχνη, ars oratoria. Ab eod.

Λογοποιία, ας, ἡ, fabularum confictio, fabularum ſcriptio; (2) mendaciorum confictio. Α λογοποιός.

Λογοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, fabularum confictor ſeu ſcriptor; (2) qui mendacia confingit, qui falſos rumores ſpargit, mendax, fabulator; (3) orator, orationis artifex; (4) hiſtoriarum ſcriptor, hiſtoricus. Ex λόγος, & ποιέω, *facio*.

Λογοπραγέω, ῶ, confingo, mentior, falſum rumorem ſpargo; (2) rationem exigo, ad rationem reddendam adigo, Suic. Lex. Ex λόγος, & πράσσω, *facio*.

Λογοπράτης, ου, ὁ, verborum venditor, cauſidicus, rabula; (2) Λόγου venditor, Judas proditor. Ex λόγος, & πράτης, *venditor*.

Λόγος, ου, ὁ, dictum, verbum; (2) ſermo, oratio, verba; (3) rumor, fama; (4) opinio; (5) liber, tractatus; (6) defininitio; (7) ratio; (8) cauſſa; (9) proportio; (10) mentis conceptus, cogitatio;

tio; (11) fabula, mendacium; (12) ratio, unde reddere rationem; (13) verbum eſſentiale Dei, ſive Chriſtus; (14) λόγοι, ſtudia artium liberalium, literæ. A λέγω.

Λογοτόπος, ȣ, ὁ, Syllogiſmus hypotheticus, ſive conditionalis apud Dialecticos. Ex λόγος, & τόπος, *locus*.

Λογόω, ῶ, f. ώσω, rationalem facio; λογόομαι, ȣ̃μαι, rationalis fio; naturam τȣ̃ λόγȣ, quodammodo induco. A λόγος.

Λογχάριον, ȣ, τὸ, parva lancea, lanceola. Dim. a λόγχη.

Λόγχη, ης, ἡ, lancea, ſpiculum; (2) Ionum idiomate, ſors, portio, παρὰ τὸ λαγχάνειν, ſortiri. A λαγχάνω, *ſortior*.

Λογχαῖος, ȣ, ὁ, haſtatus, Suid. A λόγχη, *lancea*.

Λογχήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, lanceatus, qui fert lanceam. Ab eod.

Λογχίτης, ȣ, ὁ, haſtatus, lanceatus. Ab eod.

Λογχόομαι, ȣ̃μαι, mucronatim, ſive in acutum deſino. Ab eod.

Λογχοποιὸς, ȣ̃, ὁ, lancearum fabricator. Ex λόγχη, & ποιέω, *facio*.

Λογχοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lanceam fert, levis armaturæ miles; lancearius. Ex λόγχη, & φέρω, *fero*.

Λογχωτὸς, ἡ, ὸν, mucronatus, mucroni aut cuſpidi vel lanceæ ſimilis. A λογχόομαι.

Λόγωσις, εως, ἡ, verbificatio, quum quis quodammodo ad naturam Verbi ſive Filii Dei accedit. A λογόω.

Λοεσσάμενος, λοέσσαι, vide λȣ́ω.

Λοετρὸν, ȣ̃, τὸ, lavacrum, balneum; (2) aqua lavationi parata. A λȣ́ω, unde λȣτρὸν, & ab hoc per διάλυσιν, λοετρόν.

Λοετροχόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus affundens. Eſt autem dialyſis λοετροχόος pro λȣτροχόος.

Λοέω, lavo. Supponitur ut hinc ſit λοέσσαι. Odyſſ. 19, 320. vid. λȣ́ω.

Λοιβάομαι, libo; unde apud Heſychium λοιβᾶται, σπένδει, θύει. A λείβω.

Λοιβάσιον, ȣ, τὸ, vas, quo libatur. A λοιβή.

Λοιβεῖον, ȣ, τὸ, libamen; (2) vas, quo libatur. A λείβω.

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio, libamen; ſacrum, quod vino fit. Ab eod.

Λοιβὶς, ίδος, ἡ, calix, quo vinum in ſacris deorum libatur. A λοιβή.

Λοιγαῖος, αία, αῖον, lugubris; ut λοιγαία ἐσθὴς apud Lycophr. veſtis lugubris. A λοιγός.

Λοιγήεις, ήεσσα, ῆεν, idem & ab eod.

Λοίγιος, ία, ιον, exitialis, pernicioſus. A λοιγός.

ΛΟΙΓΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, pernicies, exitium.

Λοιδορέω, ῶ, & λοιδορέομαι, ȣ̃μαι, convitior, maledico, probris inſector; (2) reprehendo, objurgo. Λοιδορῆσαι τȣ̀ς πονηρȣ̀ς, ȣ̓δὲν ἐϛ᾽ ἐπίφθονον, Ariſt. Eq. 1270. Ὁ μιαρὸς ȣ̃τος ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ Εὐριπίδȣ ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο; id. Θεσμ. 657. Ἀτὰρ ἢν Κεφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρεὶς, id. Conc. 248. A λοίδορος.

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, convitium, probrum, id ipſum, quod alicui probroſe objicitur. A λοιδορέω.

Λοιδορημάτιον, ȣ, τὸ, convitiolum. Dim. a λοιδόρημα.

Λοιδορησμὸς, ȣ̃, ὁ, objurgatio. A λοιδορέω.

Λοιδορία, ας, ἡ, convitium, maledictum, maledictio, obtrectatio. A λοίδορος.

ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, convitiator, qui probro adficit, maledicus. Hinc τὸ λοίδορον, ȣ, maledicentia.

Λοιδόρως, *Adv.* conviciando, maledicendo. A λοίδορος.

Λοιμικὸς, ἡ, ὸν, peſtilens. A λοιμός.

ΛΟΙΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, peſtis, peſtilentia, lues, contagium; (2) homo peſtilens & exitialis.

Λοιμοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peſtifer. Ex λοιμὸς, & φέρω.

Λοιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, peſtilens. A λοιμός.

Λοιμώττειν, peſte laborare, peſte infeſtari, Lucian. Ab eod.

Λοιπαδάριον, ȣ, τὸ, reliquarium, Gl. V. A λοιπάς.

Λοιπὰς, άδος, ἡ, reliquarium, Gl. V. λοιπάδες reliqua, Guil. Bud.

Λοιπάζεσθαι, reliquari, Guil. Bud. Ab eod.

Λοιπογραφία, ας, ἡ, reliquatio, Ph.

Λοιπογραφῶ, reliquo, Gl. V. Ex λοιπὸς, & γράφω.

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, reliquus. Hinc τὸ λοιπὸν, quod ſupereſt, & λοιπὸν, *Adv.* cæterum, alioquin, & τȣ̃ λοιπȣ̃, de cætero. A λείπω.

Λοισθεὺς, λοισθῆος, λοισθῆϊ, poët. poſtremus, in primis in certamine. A λοῖσθος.

Λοισθήϊα, Ionice pro λοισθεῖα, præmia, quæ ultimo certatori dantur. A λοῖσθος.

Λοίσθιος, ία, ιον, ultimus, poſtremus. Ab eod.

ΛΟΙ͂ΣΘΟΣ, ȣ, ὁ, ultimus, poſtremus.

ΛΟ'ΚΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, ciconia; apud Ariſtot. Hiſt. anim.

Λοξᾶ, *Adv.* oblique. A λοξός.

Λοξεύω, obliquo, obliquum reddo. Ab eod.

Λοξίας, ȣ, ὁ, obliquator, epith. Apollinis, quia obliqua dabat reſponſa, vel quia ſol obliquis flexibus cœlum percurrit. Ab eod.

Λοξοβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, oblique incedens. Ex λοξὸς, & βαίνω, *incedo*.

Λοξοβάτης, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Λοξοπολέω, ῶ, oblique vagor, tranſverſus feror. Ex λοξὸς, & πολέω, *vagor*.

Λοξοπορέω, ῶ, oblique incedo. Ex λοξὸς, & πόρος, *inceſſus, meatus*.

ΛΟΞΟ'Σ, ἡ, ὸν, obliquus, non rectus, tranſverſus.

Λοξότης, ητος, ἡ, obliquitas. A λοξός.

Λοξοτροχὶς, ίδος, ἡ, oblique currens; (2) oblique verba volvens. Ex λοξὸς, & τρέχω, *curro*.

Λοξόω, ῶ, obliquo, obliquum reddo. Ab eod.

Λοξῶς, *Adv.* oblique. Ab eod.

Λόξωσις, εως, ἡ, obliquatio. A λοξόω.

Λοπαδαρπαγίδης, ȣ, ὁ, patellarum raptor, cum ſcommate dictum in voracem. Ex λοπὰς, & ἁρπαγὴ, *raptio*.

Λοπάδιον, ȣ, τὸ, parva patina, patella. A λοπάς.

Λοπαδοφυσητὴς, ȣ̃, ὁ, helluo. Ex λοπὰς, & φυσάω, *inflo*.

ΛΟΠΑ'Σ, άδος, ἡ, patina, patella.

Λοπάω, ῶ, cortice turgeſco, ſum cortice turgido. A λοπός.

Λοπητὸς, ȣ̃, ὁ, tempus anni, quo arborum cortices turgeſcunt & exemptiles fiunt. A λοπάω.

Λοπία, ας, ἡ, corticis turgiditas, corticis tumor, quum humor ſub eo eſt. Ab eod.

Λοπιάω, ῶ, idem quod λοπάω.

Λοπίζω, f. ίσω, decortico. A λοπός.

Λόπιμος, ȣ, ὁ, decorticabilis, qui decorticari poteſt; ut κάρυον λόπιμον, nux. Gl. V. λόπιμα, caſtaneæ. Ab eod.

Λοπὶς, ίδος, ἡ, ſquama; (2) cortex, putamen. Ab eod.

Λόπισμα, ατος, τὸ, cortex, putamen. A λοπίζω, *decortico*.

Λοπὸς, ȣ̃, ὁ, cortex. A λέπω.

Λορδαίνω, f. ανῶ, incurvo in anteriora. A λορδός.

ΛΟΡΔΟ'Σ, ἡ, ὸν, curvus, cernuus, incurvus in anteriora; mancus, Ph.

Λορδόω, ῶ, f. ώσω, incurvo; λορδȣ̃μαι, incurvor. A λορδός.

Λόρδωσις, εως, ἡ, incurvatio, inclinatio in anteriora. A λορδόω.

Λȣδοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laniſta, Ph. Ex ludus, & τρέφω, *alo*.

Λȣκᾶς, ᾶ, ὁ, Lucas. Nomen viri.

Λȣ̃μαι, lavor, Att. pro λȣ́ομαι, vid. λȣ́ω.

ΛΟΥΝΟ'Ν, Heſ. λαμπρὸν, lucidum, ſplendidum.

Λȣ̃σις, εως, ἡ, lavatio, Gl. V. A λȣ́ω.

ΛΟ͂ΥΣΣΟΝ, ȣ, τὸ, luſſum, album quiddam in abiete naſcens; apud Theophr.

Λȣτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum; labrum. A λȣ́ω.

Λȣτηρίδιον, ȣ, τὸ, labellum. Dim. a λȣτρόν.

Λȣτήριον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Λȣτηρίσκος, ȣ, ὁ, labellum, Gl. V. A λȣτρόν.

Λȣτιάω, ῶ, lavare cupio, Luc. Lexiphan. Ab eod.

Λύτριον, ȣ, τὸ, aqua ſordida balnei, in qua quis lavit, Heſ. Ab eod.

Λȣ̃τρον, ȣ, τὸ, aqua ſordida in qua quis lavit.

Λȣτρὸν, ȣ̃, τὸ, lavacrum, ipſa aqua in balneo; (2) balneum; (3) lavacrum ſacrum, ſ. baptiſma. A λȣ́ω.

Λȣτροφορέω, ῶ, lavacrum fero, ſponſo loturo fero aquam. A λȣτροφόρος.

Λȣτροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aquam ferens ad lavandum. Ex λȣ̃τρον, & φέρω, *fero*.

Λȣτροχόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus adfluens. Ex λȣ̃τρον, & χέω, *fundo*.

Λȣτρὼν, ῶνος, ὁ, balneum, lavacrum, Gl. V. A λȣτρόν.

ΛΟΥ'Ω, f. λȣ́σω, lavo, & quidem proprie corpus; λȣ́ομαι, lavor, lavo me. f. λȣσόμενος, lavaturus, a. 1. λȣ́σασθαι, lavari. p. paſſ. λελȣμένος, lotus; λȣ̃μαι, lavor. part. λȣ́μενος, qui lavatur, poëtice pro λȣ̃σαι dicitur λοέσσαι, a. 1. λοεσσάμενος, part. lavans, lotus. Κἀν τῷ καλπίδι ἔλȣσαν ἡμᾶς, Ariſt. Lyſ. 404. Ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα ἐλȣ́σατ᾽, Eur. Alc. 157.

Λόφαλοι, ων, οἱ, ſcutula ſplendida, quæ galeis adfigi ſolebant, V. Lex. A λόφος.

Λοφάω, ῶ, criſtatus ſum, criſtam in capite gero; (2) criſtam appeto. Ab eod.

Λοφεῖον, ȣ, τὸ, criſtarum repoſitorium; (2) theca ſpeculi. Ab eod.

Λοφιὰ, ᾶς, ἡ, Ion. λοφιὴ, ῆς, ἡ, cervix, dorſum ſ. eminentia dorſi; (2) juba, ſeta; (3) ſummitas, cacumen. Ab eod.

Λοφίζω, exalto, Vulg. Lex. A λόφος.

Λοφίον, ȣ, τὸ, parva criſta. A λόφος.

Λοφὶς, ίδος, ἡ, criſtæ in galea repoſitorium. Ab eod.

Λοφνία, ας, ἡ, fax, tæda.

Λοφνὶς, ίδος, ἡ, facula, tæda.

Λοφόεις, όεντος, ὁ, tumuloſus, editos colles habens. A λόφος.

Λοφοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui criſtas in galeis conficit. Ex λόφος, & ποιέω, *facio*.

Λοφοπωλέω, ῶ, criſtas vendo. Ex λόφος, & πωλέω, *vendo*.

ΛΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, cervix, ſ. ea pars colli in jumentis, cui jugum imponitur; (2) collum ſeu cervix hominis; (3) criſta ſ. ſetæ equinæ in galea; (4) criſtæ avium; (5) collis, tumulus.

Λόφȣρα, ων, τὰ, animalia, quæ caudam & ſetas in cervice erectas habent in modum criſtæ. Ex λόφος, & ȣ̓ρὰ, *cauda*.

Λόφυρος, criſta inſignis, qui cervicem erigit, ſuperbus, Heſ. A λόφος.

Λόφωσις, εως, ἡ, criſtatura, criſtæ emiſſio. Quaſi a λοφόω, quod eſſet *criſtatum reddo.*

Λοφωτὸς, ἡ, ὸν, criſtatus, criſta inſignis. Ab eod.

Λοχαγέτης, ȣ, ὁ, cohortis ductor, Dorice pro λοχηγέτης.

Λοχαγέω, ῶ, f. ήσω, cohortem duco; (2) inſidiis ſtruendis præfectus ſum. A λοχαγός.

Λοχαγία, ας, ἡ, præfectura cohortis. Ab eod.

Λοχαγὸς, ȣ͂, ὁ, qui cohortem ducit, ductor λόχȣ. Ex λόχος, & ἄγω, *duco.*

Λοχαγωγὸς, ȣ͂, ὁ, idem & ex iiſd.

Λοχαγία, ας, ἡ, turmæ vel inſidiarum præfectura. Ab eod.

Λοχάδην, *Adv.* inſidioſe, furtim. A λόχος.

Λοχάζω, inſidior, Heſ. A λόχος.

Λοχαῖος, αία, αῖον, ad parturientem pertinens. A λοχός.

Λοχάρχης, ȣ, ὁ, decurio, Gl. V. Ex λόχος, & ἄρχω, *præſum.*

Λοχάω, ῶ, f. ήσω, inſidior; inſidias pono; λοχάομαι, ῶμαι, inſidiis petor; (2) in inſidiis locatus ſum. Ἐλόχησαν τὰς γυναῖκας, Herodot. Λοχηθῆναι πρὸς τῶν διαδράντων, Heliod. A λόχος.

Λοχεία, ας, ἡ, puerperium, partus.

Λοχεῖα, ων, τὰ, purgamenta poſt partum in mulieribus relicta. Ab eod.

Λοχεῖος, εία, εῖον, ad partum pertinens; ut λοχεία Ἄρτεμις, Diana cum a parturientibus invocatur. At λοχεῖα, τὰ, purgamenta in utero poſt partum relicta. Alicubi & τὰ λοχεῖα, pro loco natali. Ab eod.

Λόχευμα, ατος, τὸ, fœtus, partus, id, quod partu editur. A λοχεύω.

Λοχεύτρια, ας, ἡ, puerpera, pariens; (2) obſtetrix. Ab eod.

Λοχεύω, f. εύσω, parturio, pario; λοχεύομαι, partu edor; ἐλοχεύθης, a. 1. genitus es; & *active* λοχευθείσης τῆς μητρὸς, mater puerperio functa. Ἄνοστον λοχεύσασ', ὥστε μὴ γνῶναι φίλους, Eur. Ion. 1641. Λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρὶ, id. Bac. 3. A λοχός.

Λοχεύω, inſidior. A λόχος.

Λοχηγετέω λόχȣ, ſum tribunus cohortis, Herodot.

Λοχηγέτης, ȣ, ὁ, cohortis ductor. Ex λόχος, & ἡγέομαι, *duco.*

Λοχηγέω, ῶ, f. ήσω, cohortem duco. Ex λόχος, & ἡγέομαι, *duco.*

Λόχια, ων, τὰ, puerperium. A λοχός.

Λοχία, ας, ἡ, puerperium, Gl. V.

Λοχίζω, f. ίσω, in cohortes diſpono, decurio; (2) inſidias pono, in inſidiis colloco. Λοχίζει εἰς ὁδόν τινα κοίλην ϗ λοχμώδη ὁπλίτας τινὰς, Thuc. A λόχος; ſed λοχίζω, parturio, pario, a λοχός.

Λόχιος, ία, ιον, ad partum ſ. puerperium pertinens; λόχια, τὰ, purgamenta poſt partum in utero relicta. A λοχός.

Λοχισμὸς, ȣ͂, ὁ, inſidiarum collocatio. A λοχίζω.

Λοχίτης, ȣ, ὁ, inſidiator; (2) manipularis. A λόχος.

Λοχμαῖος; ut λοχμαία μȣ͂σα, muſa ſylveſtris, ſeu ex ſylvis & fruticetis reſonans. A ſequente.

Λόχμη, ης, ἡ, dumetum, fruticetum; locus inſidiis aptus, ob virgulta denſiora. A λόχος.

Λόχμιος, ſilveſtris, arbuſta & fruticeta frequentans. A λόχμη.

Λοχμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arbuſtis & virgultis denſus, fruticoſus. Ab eod.

Λόχονδε, *Adv.* ad inſidias. A λόχος.

ΛΟ΄ΧΟΣ, ȣ, ὁ, cohors, agmen, aliis centuria, aliis decuria; (2) inſidiæ.

ΛΟΧΟ΄Σ, ȣ͂, ἡ, gravida, Dioſc. puerpera, Ph.

Λόω, lavo, ut hinc ſit λό' apud Hom. pro ἔλοε, lavabat, Odyſſ. 10, 361. Sed poteſt & pro ἔλȣε, a λȣ́ω.

Λύα, ας, vel λύη, ης, ἡ, ſeditio, diſſidium, pugna. A λύω, *ſolvo.*

Λυαῖος, ȣ, ὁ, Lyæus, Bacchus. Ab eod.

Λυγαῖος, αία, αῖον, tenebroſus, obſcurus. A λύγη, *tenebræ.*

Λυγαίως, *Adv.* obſcure, latenter, Heſ. Suid. A λυγαῖος.

Λυγδάνω, ſingultio, Heſ. A λύζω.

Λύγδην, *Adv.* ſingultando, ſ. cum ſingultibus. Ab eod.

Λύγδινος, ίνη, ινον, lygdinus, e lygdo confectus. A λύγδος.

ΛΥ΄ΓΔΟΣ, ȣ, ἡ, lygdus, lapidis genus, candoris plane eximii, Parium marmor.

ΛΥ΄ΓΗ, ης, ἡ, tenebræ, obſcuritas.

Λυγίζω, f. ίσω, Dor. ξω, flecto, torqueo; vieo, Gl. V. Τὺ θὴν τὸν ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγιξεῖν, Theoc. 1, 97. Ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης, ib. 98. A λύγος.

Λύγινος, ίνη, ινον, viticeus, vimineus. A λύγος.

Λύγισμα, ατος, τὸ, flexus, contortio. A λυγίζω.

Λυγισμὸς, ȣ͂, ὁ, idem & ab eod.

Λυγιστὴς, ȣ͂, ὁ, λυγισταὶ, vietores, Gl. V. A λυγίζω.

Λυγιστικὸς, ἡ, ὸν, agilis in flectendo ſe; (2) qui commode flecti poteſt, Gl. V. λυγιστικὸν, viminale. Ab eod.

Λυγιστὸν, flexile, Gl. V. Ab eod.

Λυγιαίνω, ſingultio, Suid. A λύζω.

Λυγκεὺς, εως, ὁ, Lynceus dictus quidam ob inſignem viſus aciem, unde proverb. A λύγξ.

Λυγκȣ́ριον, ȣ, τὸ, lyncurium electrum, quod e lyncis urina concreſcit. Ex λύγξ, & ȣ͂ρον, *urina.*

Λὺγξ, γδὸς, ἡ, ſingultus. A λύζω.

ΛΥ΄ΓΞ, κὸς, ὁ, vel ἡ, lynx, fera, prædita acerrimo viſu,

Λυγκικὸς, ἡ, ὸν, lynceus. A λύγξ.

Λυγμὸς, ȣ͂, ὁ, ſingultus. A λύζω.

Λυγοδέσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitice unctus. Ex iiſd.

ΛΥ΄ΓΟΣ, ȣ, ἡ, vitex, vimen; (2) virga, bacillus.

Λυγὸς, ȣ͂, ὁ, prelum quoddam, Heſ. A λυγίζω.

Λυγοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viticeus, vimineus; ut λυγοτευχὴς κύρτος, de cavea pſittaci. Ex λύγος, & τεύχω, *ſtruo.*

Λυγόω, ῶ, f. ώσω, flecto, inflecto, vincio, ligo. Καὶ Δανάης ἐλύγωσεν ὁ χρύσος φρένα, Epigr. A λύγος.

ΛΥΓΡΟ΄Σ, ρὰ, ρὸν, gravis, difficilis, funeſtus, triſtis, exitioſus, miſerabilis, miſero conveniens.

Λυγρῶς, *Adv.* graviter, exitioſe, miſerabiliter. A λυγρός.

Λωγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, viticeus, vitici ſimilis, lentus, flexibilis. A λύγος.

Λύδδα, ης, ἡ, Lydda, urbs Judææ.

Λυδία, ας, ἡ, Lydia, regio Aſiæ min. Mæonia; (2) nomen mulieris. A Λυδός.

Λυδιάζω, Lydos imitor, Lydos ſequor; (2) cum Lydis facio, Suid. Ab eod.

Λυδιακὸς, ἡ, ὸν, Lydius, Lydicus. Ab eod.

Λύδειος, εία, ειον, Lydius, Lydicus. Ab eod.

Λυδίζω, ίσω, Lydos imitor & ſector; cum Lydis facio.

Λύδιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Λυδιστὶ, *Adv.* Lydorum imitatione, Lydio more, Lydice. A λυδίζω.

Λυδοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obnoxius iis πάθεσι, quibus Lydi; voluptuarius, mollis.

ΛΥΔΟ΄Σ, ȣ͂, ὁ, Lydus, e Lydia oriundus.

ΛΥ΄ΖΩ, f. ξω, ſingultio, ſingulto. Γοερὸν λύζειν, Epigr.

ΛΥ΄ΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, cruor, ſanguis pulverulentus, pulvis ſanguine permixtus, cruor, ſanies, tabus.

Λυθρόω, ῶ, f. ώσω, cruento, ſanguine cum pulvere permiſto fœdo; unde part. paſſ. p. λελυθρωμένος, cruentatus. A λύθρον.

Λυθρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cruentus, ſanguinolentus. Ab eod.

ΛΥΚΑ΄ΒΑΣ, αντος, ὁ, annus.

Λύκαια, ων, τὰ, Lupercalia. A λύκος.

Λυκαίνα, ης, ἡ, lupa. Ab eod.

Λυκαινὶς, ίδος, ἡ, parva lupa. Dim. a λύκαινα.

Λυκαῖος, Lycæus. Jovis cognomentum, a Lycæis. ſ. Lupercalibus, quæ Lycaon inſtituit.

Λυκανθρωπία, ας, ἡ, morbus melancholicus, quo qui laborant, noctu luporum more egrediuntur & in primis circa mortuorum corpora, donec illuceſcat, verſantur. A λυκάνθρωπος.

Λυκάνθρωπος, ſc. νόσος, ἡ, idem. At λυκάνθρωπος, ὁ, homo, qui lycanthropo, ſeu lycanthropiæ laborat. Ex λύκος, & ἄνθρωπος, *homo.*

Λυκαυγὲς, εος, τὸ, diluculum. Ex λύκη, & αὐγη, *fulgor.*

Λυκέη, *contr.* λυκῆ, ῆς, ἡ, pellis lupina. A λύκος.

Λύκειον, ȣ, τὸ, Lyceum, gymnaſium Athenis.

Λύκειος, εία, ειον, vel λύκειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lupinus. Eſt & Apollinis epith. a λύκος; quia lupus ei dicatus; vel a λύκη, quæ ſole oriente exiſtit.

ΛΥ΄ΚΗ, ης, ἡ, lux prima, quæ præcedit ſolis ortum.

Λυκηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lucem generans; (2) in Lycia genitus; (3) epith. Apollinis, quod ei lupus ſit dicatus; vel quia ſol oriens τὴν λύκην producit. Ex λύκος, vel λύκη, & γείνομαι, *naſcor.*

Λυκηδὸν, *Adv.* luporum more. Ab eod.

Λυκηθμὸς, ȣ͂, ὁ, luporum ululatus, Suid. Ab eod.

Λυκιδεὺς, έως, ὁ, lupi catulus. pl. λυκιδεῖς. A λύκος.

Λυκίηθεν, *Adv.* e Lycia. A Λυκία, *Lycia.*

Λύκιον, ȣ, τὸ, lycium, arbor quædam ſpinoſa; (2) locus in Theſſalia; (3) ſuccus e lycio arbore ſ. frutice extractus. A λύκος.

Λυκὶς, ίδος, ἡ, lupa parva. Ab eod.

Λυκίσκος, ȣ, ὁ, trochlea ſucula carens, Heſ.

Λυκοβατίας, ȣ, ὁ, ut λυκοβατίας δρυμὸς, nemus, ſaltus, ubi lupi verſantur. Ex λύκος, & βαίνω, *vado.*

Λυκόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a lupo manſus, a lupo arroſus, a lupo morſus. Ex λύκος, & βρώσκω, *voro.*

Λυκόδοντες, canini dentes, qui bini, al. κυνόδοντες. Ex λύκος, & ὀδȣ̀ς, *dens.*

Λυκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lupo ſimilis, lupi ſpeciem habens. Ex λύκος, & εἶδος, *forma, ſpecies.*

Λυκοεργὴς, ſ. λυκεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, arcens ſeu urgens lupos. Ex λύκος, & εἴργω, *arceo.*

Λυκοθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lupi more audax, magnanimus. Ex λύκος, & θάρσος, *audacia.*

Λυκοθήρας, α, ὁ, luparius, Gl. V. nempe qui lupos venatur. Ex λύκος, & θήρα, *venatio*.

Λυκοκτονέω, ῶ, f. ήσω, lupum vel lupos occido. A λυκοκτόνος.

Λυκοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, luporum interfector. Hinc τὸ λυκοκτόνον, ου, aconitum, quod lupos interficiat, forte ab ipſis comeſtum. Ex λύκος, & κτείνω, *interficio*.

Λυκοπάνθηρ, ηρος, ὁ, animal, quod ex parte lupus, ex parte panthera eſt. Ex λύκος, & πάνθηρ, *panthera*.

Λυκόποδες, ων, οἱ, ſatellites tyrannorum. Ex λύκος, & πους, *pes*, vel quod pedes pellibus lupinis contectos haberent, vel potius, quod luporum more rapaces eſſent, vel etiam lupi inſigne in clypeis geſtarent.

Λυκοῤῥαίστης, ου, ὁ, luporum lanatior; λυκοῤῥαισταὶ κύνες in Epigr. Ex λύκος, & ῥαίω, *perimo*.

ΛΥ´ΚΟΣ, ου, ὁ, lupus; (2) lupatum, fræni genus aſperrimum, Heſ. (3) λύκοι, flos herbæ iridis, quod labiorum lupi ſpeciem referant, V. Lex. (4) inſtrumentum quoddam coquinarium, Pollux. (5) avis e monedularum genere, V. Lex. Ex Ariſtot. (6) piſcis, qui alio nomine καλλιώνυμος, ex Athenæo; (7) aranei genus, Heſ. (8) paſtilli nomen adſtringentis & deſiccantis, ap. Aëtium; (9) pro ſole, Macrob.

Λυκοσκυτάλιον, ου, τὸ, quibuſdam Seſamoides magnum, Dioſc. Ex λύκος, & σκυτάλιον, quod vide.

Λυκοσπάδες, ων, οἱ, equi a fræni genere, quod λύκος, lupatum, Plut Symp. Euſtathio ſunt, qui bibentes dimidiam capitis partem in aquam immittant. At Nicandri Scholiaſtæ, veſpæ.

Λυκόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ore lupino eſt; apuæ epith. apud Suid. Ex λύκος, & στόμα.

Λυκόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. lupinos oculos habens; eſt autem gemmæ nomen.

Λυκοφιλία, ας, ἡ, lupina, ſuſpecta & ſubdola amicitia. A λυκοφίλιος.

Λυκοφίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubdolus, ſuſpectus, lupina quadam amicitia nixus. Ex λύκος, & φίλος, *amicus*.

Λυκοφιλίως, *Adv.* ſuſpecte, ſubdole, cum lupina quadam ſimultate. A λυκοφίλιος.

Λυκόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt lupini animi. Ex λύκος, & φρὴν, *mens*.

Λυκοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lupum ferens. Ex λύκος, & φέρω, *fero*.

Λυκόφως, τὸ, tempus, quod ſolis exortum præcedit. Gl. V. crepuſculum, diluculum. Ex λύκος, & φῶς, *lux*.

Λυκόχροος, *contr.* λυκόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, lupi colorem habens. Ex λύκος, & χρόα, *color*.

Λυκοψία, ας, ἡ, aliis nox ſubluſtris, aliis noctis obſcuritas, crepuſculum. Ex λύκος, & ὄψις, *adſpectus*.

Λύκοψις, λύκοψος, vel λυκοψὸς, quarta anchuſæ ſpecies. Dioſc. Gal. Paul. Ægin.

Λυκόω, ῶ, dilanio, dilacero lupi more. Paſſ. λυκοῦμαι, unde p. part. λελυκωμένα, a lupo dilacerata. A λύκος.

Λυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lupinus, lupo ſimilis, lupum referens. Ab eod.

ΛΥ͂ΜΑ, ατος, τὸ, purgamentum; ſordes; λύματα, piacula, Ph.

Λυμαίνω, & frequentius λυμαίνομαι, devaſto, labefacto, violo; populor; vitio, corrumpo; λυμηνάμενος, a. 1. med. qui vaſtavit; λελυμασμένος, p. part. paſſ. vaſtatus. Λυμαίνεσθαι τὰ πράγματα τῆς πόλεως, Dem. λέχη, Eur. Bac. 354. Τοιαῦτα μέν τοι Σοφοκλέης λυμαίνεται ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα, Ariſt. Av. 100. A λύμη.

Λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, corruptor. A λυμαίνω.

Λυμαντήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, pernicioſus, exitialis. A λυμαντήρ.

Λυμαντὴς, οῦ, ὁ, idem quod λυμαντήρ.

Λυμεὼν, ῶνος, ὁ, perditor, vaſtator, violator. A λύμη.

ΛΥ´ΜΗ, ης, ἡ, lues, noxa, exitium; (2) injuria fœda in corpore humano; (3) ſordes.

Λυπέω, ῶ, f. ήσω, dolore adficio, contriſto; (2) lædo, offendo, detrimento adficio; λυποῦμαι, triſtor, mœreo. Ἔι με λυπήσεις πέρα, præter modum, Ariſt. Av. 1251. Μηδένα λυπῆσαι τῶν πολιτῶν, Iſocr. A λύπη.

ΛΥ´ΠΗ, ης, ἡ, dolor, animi moleſtia & ægritudo, triſtitia, mœror.

Λύπημα, ατος, τὸ, idem. A λυπέω.

Λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, moleſtus, moleſtiam & ægritudinem animi adferens, acerbus, triſtis. A λύπη.

Λυπηρῶς, *Adv.* cum moleſtia, moleſte, cum dolore, dolenter. A λυπηρός.

Λυπητικὸς, ὴ, ὸν, qui triſtitia adficere ſolet; (2) qui triſtatur. A λυπέω.

Λυπρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duram degit vitam. Ex λυπρὸς, & βίος, *vita*.

Λυπρόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, gracile & macilentum ſolum habens. Ex λυπρὸς, & γαῖα, *terra*.

Λυπρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λυπηρὸς; (2) gracilis, tenuis, macilentus, aridus. A λυπηρός.

Λυπρότης, ητος, ἡ, ariditas, gracilitas, macies. A λυπρός.

Λυπρόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod λυπρόγαιος. Ex λυπρὸς, & χώρα, *regio*.

Λυπρῶς, *Adv.* tenuiter, viliter, ſteriliter. A λυπρός.

ΛΥ´ΡΑ, ας, ἡ, lyra, inſtrumentum muſicum; (2) ſidus cœleſte; (3) piſcis quidam.

Λυραοιδὸς, οῦ, ὁ, lyricen, qui lyra canit. Ex λύρα, & ἀοιδὸς, *cantor, qui canit*.

Λυρίζω, f. ίσω, lyra cano, lyra ludo. A λύρα.

Λυρικὸς, ὴ, ὸν, lyricus, melicus; (2) ὁ, poëta lyricus. Ab eod.

Λύριον, ου, τὸ, lyrula, parva lyra. Dim. a λύρα.

Λυριστὴς, οῦ, ὁ, qui lyra canit. fidicen, Ph. A λυρίζω.

Λυρογηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lyra gaudens, epith. Apollinis in Epigr. Ex λύρα, & γήθομαι, *gaudeo*.

Λυρόεις, όεσσα, όεν, lyricus, cui lyrica modulatio ineſt. A λύρα.

Λυροεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui lyras conficit. Ex λύρα, & ἔργον, *opus*.

Λυροθελγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui lyra ſeu lyræ ſono permulſus eſt. Ex λύρα, & θέλγω, *mulceo*.

Λυρόκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, lyra adquiſitus. Ex λύρα, & κτάομαι, *adquiro*.

Λυροκτυπίη, ης, ἡ, lyræ ſonus, lyræ pulſus. Ex λύρα, & κτύπος, *ſonitus*.

Λυροκτύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lyram pulſat. Ex λύρα, & κτύπος, *ſonitus*.

Λυροποιητικὸς, ὴ, ὸν, lyras conficiendi peritus. Ex λύρα, & ποιέω.

Λυροποιΐα, ας, ἡ, lyrarum compactio, lyrarum conficiendarum ſcientia. A λυροποιός.

Λυροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui lyras conficit, qui lyras compingit. Ex λύρα, & ποιέω, *facio*.

Λυροφοίνιξ, ικος, ὁ, ſpecies quædam lyræ, quaſi lyra Phœnicia, Heſ. Ex λύρα, & φοίνιξ, *Phœnix*.

Λυρῳδία, ας, ἡ, lyræ cantus, lyræ modulatio. A λυρῳδός.

Λυρῳδὸς, οῦ, ὁ, lyricen, qui lyra canit. Ex λύρα, & ᾠδὴ, *cantus*.

Λυρῳδῶς, *Adv.* lyrice, more eorum, qui lyra canunt. A λυρῳδός.

Λυσανίας, ου, ὁ, dolores ſolvens. Apud Ariſtophanem alluſio ad Lyſanias, nomen viri.

Λυσήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, homines ſolvens, homines frangens. Ex λύσις, & ἀνὴρ, *vir, homo*.

Λυσίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptias ſolvens. Ex λύσις, & γάμος, *nuptiæ*.

Λυσιγυΐα, ας, ἡ, membrorum ſolutio, membrorum luxatio. A λυσίγυιος.

Λυσίγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, membra ſolvens, diſſolvens artus. Ex λύσις, & γυῖον, *artus*.

Λυσίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lites dirimit; (2) qui jura diſſolvit. Ex λύσις, & δίκη, *jus, fas*.

Λυσιέθειρα, ας, ἡ, capillos ſolutos ſive paſſos habens. Ex λύσις, & ἔθειρα, *capilli*.

Λυσιζώνη, ης, ἡ, quæ zonam ſolvit. Ex λύσις, & ζώνη, *zona*.

Λυσίζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcinctus, Ph. (2) quæ virginitatem amiſit, ſoluta zona virginali. Ex iiſd.

Λυσίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, malorum ſolutor, a malis liberans. Ex λύσις, & κακὸς, *malus*.

Λυσίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, capillos ſolutos ſ. paſſos habens. Ex λύσις, & κόμη, *coma*.

Λυσιμαχία, ας, ἡ, Lyſimachia, herba, cujus ea vis eſſe dicitur, ut jumentis diſcordantibus impoſita, aſperitatem cohibeat. Ex λύσις, & μάχη, *pugna*.

Λυσιμελέω, dimembro, Gl. V. A ſeq.

Λυσιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolvens membra. Ex λύσις, & μέλος, *membrum*.

Λυσιμέριμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, curas ſolvens; (2) curis ſolvendis idoneus. Ex λύσις, & μέριμνα, *cura*.

Λύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolubilis, qui ſolvi poteſt; (2) qui refelli vel refutari poteſt; (3) exemptilis. A λύσις.

Λυσίνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, legis diſſolutor, legis raptor, Nonnus. Ex λύσις, & νόμος, *lex*.

Λύσιος, ία, ιον, vel λύσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolvendi ſ. liberandi vim habens. Epith. Bacchi, quia ſolvit & liberat curis. At λύσιοι Θεοὶ, expiationum præſides dii. A λύω.

Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, in jocos reſolvens. Epith. Bacchi. Ex λύω, & παῖγμα, *jocus*.

Λυσιπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, detrimento vel damno liberans. Ex λύω, & πῆμα, *damnum*.

Λυσίποθος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſiderium ſ. amorem ſolvens. Ex λύω, & πόθος, *deſiderium*.

Λυσίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, laboribus & moleſtiis liberans, dolores eximens. Ex λύω, & πόνος, *labor*.

Λύσις, εως, ἡ, ſolutio, diſſolutio; (2) actio ſolvendi captivitate; (3) redemptio; (4) ſolutio quæſtionis vel ænigmatis; (5) ſolutio pecuniæ vel debiti; (6) expiatio. A λύω, *ſolvo*.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas. A λυσιτελής.

Λυσιτελέω, ῶ, utilis ſum, proſum, expedio, confero; λυσιτελεῖ, expedit. Μηδενὶ δεσπότῃ λυσιτελεῖν, Xen. Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος, &c. Luc. 17, 2. Ab eod.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utilis, frugifer, commodus; λυσιτελέστερον, commodius. Ex λύω, & τέλος, *vectigal*.

Λυσιτελούντως, *Adv.* utiliter. A λυσιτελέων, quod eſt partic. præſ. a λυσιτελέω.

Λυσιτελῶς, *Adv.* utiliter, commode. A λυσιτελής.

Λυσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentem curis ſolvens l. liberans, ſeu prudentiam e mente tollens, epith. Lyæi ſ. Bacchi. Ex λύω, & φρὴν, *mens, prudentia.*

Λυσιῳδὸς, οῦ, ὁ, Lyſiodus. Λυσιῳδοὶ, erant theatrales quidam muſici, a Lyſide quodam ſic dicti, & ᾠδὴ, *cantus.*

ΛΥΣΚΑ'ΖΩ, aufugio, Heſ.

ΛΥ'ΣΣΑ, vel λύττα, ης, rabies, furor, proprie canum; (2) vermiculus ſub lingua canum, quo exempto nec rabidi fieri, nec faſtidium ſentire dicuntur.

Λυσσαλέος, έα, έον, rabidus. A λύσσα.

Λυσσὰς, άδος, ἡ, rabida, rabioſa. Ab eod.

Λυσσάω, vel λυττάω, ῶ, rabidus ſum, in rabiem actus furo, de canibus & lupis; (2) de homine. Λυττῶν ϗ ἄγριος δεσπότης, Plat. Ab eod.

Λυσσήεις, εντος, ὁ, rabidus, furioſus.

Λύσσημα, ατος, τὸ, rabies, furor. A λυσσάω.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, qui furit, rabidus, rabioſus. A λυσσάω.

Λυσσόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a rabido cane morſus. Ex λύσσα, & δάκνω, *mordeo.*

Λυσσομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in rabidum furorem actus, rabidus præ furore. Ex λύσσα, & μαίνεσθαι, *furere.*

Λυσσόω, ῶ, f. ώσω, in rabiem ago; λυσσόμαι, in rabiem agor, rabie percellor, a. 1. λυσσαθῆναι, rabie agitari. A λυσσόω.

Λυσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rabidus, rabioſus. Ab eod.

ΛΥ'ΣΩΜΑ, ατος, τὸ, æquamentum capillorum. Gl. V. λύσωμα, diſcriminale.

Λυσωμάτιον, ου, τὸ, diſcerniculum, Gl. V. A præc.

Λύσωσις, εως, ἡ, idem quod λύσωμα.

Λύτειρα, ας, ἡ, ſolutrix, quæ ſolvit. A λυτήρ.

Λυτέον, ſolvendum. A λύω.

Λυτὴρ, ῆρος, ὁ, ſolutor, liberator; (2) expiator. A λύω.

Λυτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberatorius, ſolutorius; (2) expiatorius; (3) ſolvendi ſeu liberandi vim habens. A λυτήρ.

Λυτικὸς, ἡ, ὸν, ſolvendi vim habens. A λύω.

Λυτικῶς, cum quadam diſſolvendi facultate. A præc.

Λυτὸς, ἡ, ὸν, ſolubilis, qui ſolvi poteſt; (2) ſolutus. Ab eod.

Λύτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium, pretium redempti captivi. Ph. λύτρα, redimiæ. Ab eod.

Λυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo; λυτρόομαι, οῦμαι, redimo, redimor; λυτρώσασθαι, redimere; λυτρωθῆναι, redimi, redemptum eſſe. Ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ, Luc. 24, 21. Ὀυ φθαρτοῖς-- ἐλυτρώθητε, 1 Pet. 1, 18. A λύτρον.

Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio, luitio. A λυτρόω.

Λυτρωτέον, redimendum. Ab eod.

Λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, redemptor. Ab eod.

Λύτωρ, ορος, ὁ, liberator, ſolutor. A λύω.

Λυχναῖος, ου, ὁ, & λυχνεὺς, έως, ὁ, lapis pellucidus, ſpecieſque pyropi, vel carbunculi. A λύχνος.

Λυχνάπτης, ου, ὁ, qui lychnum ſ. lumen accendit. Ex λύχνος, & ἅπτω, *incendo.*

Λυχναψία, ας, ἡ, luminis ſeu lychni accenſio; lucernarum accenſio, Gl. V. Ex λύχνος, & ἅπτω, *accendo.*

Λυχνεῖον, ου, τὸ, candelabrum. A λύχνος.

Λυχνεύω, f. εύσω, præluceo. Ab eod.

Λυχνεὼν, ῶνος, ὁ, lucernarum repoſitorium. Ab eod.

Λυχνία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Λυχνιαῖος, αία, αῖον, ut λυχνιαία φλὸξ, lucernæ flamma. Ab eod.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, lucernula. Dim. ab eodem.

Λύχνιον, ου, τὸ, idem quod λυχνία.

Λυχνὶς, ίδος, ἡ, lucernula; (2) flos quidam. Ph. λυχνὶς, roſa Græca; *item*, populia; (3) gemma quædam. A λύχνος.

Λυχνίσκος, ου, ὁ, lucernula. A λύχνος.

Λυχνίτης, ου, ὁ, q. d. lucernarius; λυχνίτης λίθος, λυχνῖτις πόα, herba lucernaria; lychnites, lapis. Ab eod.

Λυχνόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, quæ noctu agenda ſunt interdiu agens, & quæ interdiu peragenda ſunt, noctu agens, lucernarius. A λύχνος, & βίος, *vita.*

Λυχνοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lychni ſ. ellychnii vorator. Ex λύχνος, & βορὰ, *cibus.*

Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, Ion. λυχνοκαΐη, ης, ἡ, dies feſtus apud Ægyptios, quo lampades accendebantur. Ex λύχνος, & καίω, *uro.*

Λυχνοκαυτία, ας, ἡ, luminum, lucernarum ſeu lychnorum accenſio. Ex iiſd.

Λυχνοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lucernarum confector. Ex λύχνος, & ποιέω, *facio.*

Δυχνόπολις, εως, ἡ, urbs lucernarum, nomen fictum a Luciano in V. Hiſt. Ex λύχνος, & πόλις, *urbs.*

Λυχνοπώλης, ου, ὁ, lychnorum ſ. lucernarum venditor. Ex λύχνος, & πωλέω, *vendo.*

ΛΥ'ΧΝΟΣ, ου, ὁ, lychnus, lucerna, candela.

Λυχνοῦχος, ου, ὁ, lychnuchus, qui lychnum tenet, qui lumen ſuſtinet. Gl. V. lucernarius; candelabrum; (2) lucerna. Ex λύχνος, & ἔχω, *habeo.*

Λυχνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucernam ferens, prælucens. Ex λύχνος, & φέρω, *fero.*

ΛΥ'Ω, f. λύσω, p. λέλυκα, ſolvo, laxo, remitto, libero, ſolvo e portu. Ὀυ γὰρ ἥσυχος κόρη ἔλυσε χρησμῶν (διὰ) ὡς πρὶν αἰόλον στόμα, Lyc. 4. Πρῶτος ἀγγέλων ὄκνου σε λύσω, Soph. Trach. 184. Τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος, id. El. 945. Ὁι γὰρ Πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν, Ariſt. Ach. 177. Λῦσόν με δεσμῶν, id. Θεσμ. 1118.

ΛΩ῀, λῇς, λῇ, vel λῆς, λῆ, volo, vis, vult; λῶντι, pro λῶσι, volunt.

Λωβάζω, injuria adficio, contumeliam infero; λωβάζεσθαι, contumelioſe improbari. A λώβη.

Λωβάομαι, ῶμαι, idem; (2) corrumpo, depravo; (3) mutilo, deformo. *Item Paſſ.* λελωβημένος, contumelia affectus; depravatus, mutilatus; λωβηθεὶς, a. 1. idem. Πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον, Soph. Antig. 54. Τὴν πόλιν οὕτως αἰσχρῶς ϗ δεινῶς ἐλωβήσαντο, Herodot. Ab eod.

Λώβευσις, εως, ἡ, contumeliæ illatio, irriſio. A λωβεύω.

Λωβεύω, f. εύσω, contumelia adficio; (2) irrideo, illudo. Τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν; Odyſſ. 23, 15. A λώβη.

Λωβέω, λωβέομαι, Ionice, injuriam infero. Ab eod.

ΛΩ'ΒΗ, ης, ἡ, injuria, contumelia; (2) opprobrium, dedecus; (3) pernicies, damnum, jactura, mutilatio; (4) quidam aurium morbus.

Λωβήεις, ήεσσα, ῆεν, damnoſus, pernicioſus. A λώβη.

Λώβησις, εως, ἡ, injuriæ ſ. contumeliæ illatio. A λωβέω.

Λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, injuriæ ſ. contumeliæ illator, injurioſus, contumelioſus; (2) contumelia dignus; flagitioſus. Ab eod.

Λωβητὴς, οῦ, ὁ, injurioſus, contumelioſus; (2) depravator, corruptor. Ab eod.

Λωβητὸς, ἡ, ὸν, injuria ſ. contumelia adfectus, læſus; (2) injuriæ ſ. contumeliæ expoſitus, ſive obnoxius; (3) dolore adfectus. Ab eod.

Λωβήτωρ, ορος, ὁ, convitiator, contumelioſus; (2) qui nocet, qui perdit, qui vaſtat. Ab eod.

Λωβὸς, ἡ, ὸν, qui aurium quodam morbo laborat; (2) perplexus. A λώβη.

ΛΩΓΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, quod e bovis collo dependet.

Λωΐων, ονος, ὁ ϗ ἡ, melior, quem magis volumus. Hinc *Compar.* alius, λωΐτερος, melior, & *Superl.* λώϊστος, & *contr.* λῷστος, optimus. A λῶ, *volo.*

ΛΩ῀ΜΑ, ατος, τὸ, fimbria, inſtita, ora veſtimenti.

Λωμάτιον, ου, τὸ, fimbriola. A λῶμα.

ΛΩ῀ΟΣ, vel λῷος, ου, ὁ, Lous, menſis, apud Macedonas, cujus primo die ſolſtitium æſtivum incidit.

Λωπὰς, άδος, ἡ, veſtimentum tenue. A ſeq.

Λώπη, ης, ἡ, pallium; (2) veſtimentum, veſtis. Ab eod.

Λωπίζω, f. ίσω, veſte exuo, denudo. Ab eod.

Λώπιον, ου, τὸ, parvula tunica; (2) veſtis; (3) veſtimentum vile; (4) velum nauticum. Dim. ab eod.

Λωποδυσία, ας, ἡ, ſpoliatio, graſſatio, proprie veſtium exſpoliatio. A λωποδύω.

Λωποδυτέω, ῶ, f. ήσω, veſte exuo, veſtimenta furor; (2) ſpolio, rapinis infeſto. Ph. λωποδυτεῖ, graſſatur. Λωποδυτεῖ τὴν Ἑλλάδα, Hermog. vid. & Ariſt. Plut. 165. A λωποδύτης.

Λωποδύτης, ου, ὁ, qui viatores vel mortuos veſtimentis exuit & ſpoliat; graſſator. A λωποδύω.

Λωποδύω, f. ύσω, idem quod λωποδυτέω.

ΛΩ῀ΠΟΣ, εος, τὸ, veſtimentum tenue.

ΛΩ῀ΡΟΝ, ου, τὸ, lorum, habena; (2) vinculum capitis, diadema imperatorium.

Λῶρος, ου, ὁ, idem.

Λῷστος, vid. λωΐων.

Λώταξ, αγος, ὁ, mendicus; (2) tibicen. A λωτός.

Λωτεῦντα πεδία, campi loto abundantes, herboſi apud Homerum, Il. μ, 283. pro λωτοῦντα, quod veteres contractum ex λωτόεντα volunt, a λωτόεις, alii ex λωτέοντα, quaſi a verbo λωτέω, quod eſſet lotum & herbas profero.

Λωτία, ας, ἡ, ſertum e loto textum. Ab eod.

Λωτίζω, f. ίσω, lotum carpo, lotum decerpo. Ab eod.

Λώτινος, ίνη, ινον, lotinus, qui e loto eſt. Ab eod.

Λωτόεις, όεσσα, όεν, loti ferax, herboſus. Hoc vocabulum præſupponitur, ut hinc ſit λωτεῦντα.

ΛΩΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, lotus; (2) trifolium. Ph.

Λωτοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, lotum alens ſeu produc[illegible]. Ex λωτὸς, & τρέφω, *alo.*

Λωτοφ[illegible], populi loto victitantes. Ex λωτὸς, & φαγεῖν, *comedere.*

Λωτροχόος, aquam fundens, Dorice pro λουτροχόος, vid. λοετροχόος.

ΛΩΦΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, reſpiro, interquieſco. Κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν φόνου, Soph. Aj. 61. Ἀπὸ νόσου μεγάλης ϗ πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν, Thuc.

Λωφέω, ῶ, quieſco, Heſ. (2) ſedo, Heſ.

Λωφήϊον, ſedandi vim habens. A λωφέω.

Λώφημα, ατος, τὸ, laxamentum. A λωφάω.

Λώφησις, εως, ἡ, quies, ceſſatio, reſpiratio, laxamentum. Ab eod.

M.

M, Littera Græcorum duodecima, quæ μῦ dicitur, atque nomen habet ab Hebræorum Mem; (2) nota numeralis valens *quadraginta*, & cum lineola inferne appoſita μ, *quadraginta millia*.

MA', *Adv.* jurandi negativum; μὰ Δία non certe, per Jovem. οὐ μὰ Δία, idem. Sed ναὶ μὰ Δία affirm. profecto, certe, per Jovem. Occurrit μὰ ſolum & affirmative, ſed raro, & fere apud recentiores.

Μαγαδίζειν, magadi canere, pſallere. Ab eod.

Μαγάδιον, ου, τὸ, parva μαγὰς; (2) aſſerculus, qui recipit chordas lyræ. Dim. a μαγάς.

Μάγαδις, ſive μαγάδις, Acc. ιν, ἡ, magas, inſtrumentum quoddam muſicum. Ab eod.

Μαγάζειν, fides pulſare, pſallere. Ab eod.

ΜΑΓΑ'Σ, άδος, ἡ, hemiſphærium, ſeu lamina lignea repanda, ſuper qua citharæ nervi contenduntur, fulcrum, ponticulus, canon.

Μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium, præſtigiæ, incantatio, lenocinia. A μαγγανεύω.

Μαγγάνευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Μαγγανευτὴς, οῦ, ὁ, veneficus, præſtigiator, mango, qui varias res miſcet, ut alios decipiat. Ab eod.

Μαγγανευτικὸς, ἡ, ὸν, præſtigiatorius. A μαγγανευτής.

Μαγγανεύω, præſtigiis & incantationibus utor. Κίρκην---μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους, λαβόντες, Ariſt. Plut. 310. A μάγγανον.

ΜΑ'ΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, veneficium, præſtigiæ; (2) machinamentum præſtigiatorium; (3) ſeræ vectis, peſſulus, repagulum. Ph. μάγγανον πολεμικὸν, balliſtra; μάγγανα πολεμικὰ, tormenta.

Μαγδαλὰ, Magdala. Nomen loci Hebr. *Turris*.

Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, Magdalena. Nomen mulieris Hebr. *Magnifica*, vel etiam quæ e Magdala oriunda eſt, Magdalenſis.

Μαγδαληνὸς, ὴ, ὸν, Magdala, Magdalenſis. A Μαγδαλά.

Μαγδαλία, ας, vel μαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, pulpa mollior ex pane, ad detergendas manus adhiberi ſolita. A μάσσω.

Μαγεία, ας, ἡ, magia, ars magica, ſcientia magica. A μαγεύω.

Μαγειρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo coquinaria exercetur, culina, coquina. A μάγειρος.

Μαγειρεύω, f. εύσω, coquinariam exerceo, ſum coquus; (2) lanio, macto. Ab eod.

Μαγειρικὸς ὴ, ὸν, ad coquum [illegible]rtinens, coquinarius, culinarius. Hinc ἡ μαγειρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars coquinaria. Ab eod.

Μαγειρίσκος, ου, ὁ καὶ ἡ, coquulus. Dim. ab eod.

Μαγείρισσα, ης, ἡ, coqua. Ab eod.

ΜΑ'ΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, coquus, qui cibos coquit ſeu parat.

Μάγευμα, ατος, τὸ, machinamentum magicum, artes magicæ. A μαγεύω.

Μαγεὺς, έως, ὁ, pinſor, piſtor; (2) tergens, abſtergens, abſterſor. A μάσσω, *pinſo*, vel *tergeo*.

Μαγευτὴς, οῦ, ὁ, magicus, artis magicæ peritus. A μαγεύω.

Μαγεύω, magus ſum, artes magicas calleo, vel exerceo, magicis artibus utor. Καταγαγεῖν τὸν Δία μαγεύσαντας ἐκείνους, Plut. A μάγος.

Μαγικὸς, ὴ, ὸν, magicus, præſtigiatorius, veneficus. Ab eod.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, mactra, vas ſubigendæ farinæ; (2) offa, A μάσσω.

Μάγμα, ατος, τὸ, quidquid ſupereſt craſſum ex aliqua materia expreſſa, recrementum; (2) unguentum, & omne ſpiſſius pauco humore ſubactum. Ab eod.

ΜΑ'ΓΝΗΣ, ητος, ἡ, magnes, lapis ferrum attrahens; (2) qui eſt ex Magneſia.

Μαγνησίη λίθος, Hippocr. magnes.

Μαγνήτης, ου, ὁ, idem, quod Thema μάγνης.

Μαγνῆτις, ιδος, ἡ, ſc. λίθος, magnes.

ΜΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, magus, ſapiens apud Perſas, rerum divinarum naturaliumque peritus; (2) præſtigiator, veneficus, magicæ artis peritus.

Μαγοφονία, ας, ἡ, magorum cædes, eorum, qui poſt Cambyſis mortem regnum invaſerant. Feſtum apud Perſas. Ex μάγος, & φόνος, *cædes*.

ΜΑΓΥ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, magudaris, radix laſerpitii.

Μαγὼγ, ὁ, Magog. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Munimentum*.

Μαγῳδὴ, ῆς, ἡ, mollis quædam & effeminata ſaltatio, dicta a Chryſogono quodam mago, Heſ.

Μαγῳδία, ας, ἡ, Magodia, artificium hiſtrionicum, quo magorum decantabantur miracula. A μαγῳδός.

Μαγῳδὸς, οῦ, ὁ, hiſtrio magorum miracula decantans, geſtibuſve exprimens. Ex μάγος, & ᾠδὸς, *cantor*.

Μαδάλλω, glabro, depilo, Heſ. A μαδός.

Μαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, depilis, glaber, lævis. Ab eod.

Μαδαρότης, ητος, ἡ, glabrities, lævor, ex defluvio pilorum. A μαδαρός.

Μαδαρόω, ῶ, f. ώσω, glabro, depilo. Ab eod.

Μαδάρωσις, εως, ἡ, depilatio; (2) idem quod μαδαρότης; (3) defluvium palpebrarum. A μαδαρόω.

Μαδάω, ῶ, f. ήσω, lævis & depilis ſum; (2) madeo, madidus ſum; part. μαδῶντες, glabriones, Gl. V. Ariſt. Plut. 266. Ab eod.

Μάδδα, Dorice pro μάζα.

Μαδιὰν, ἡ, Madian. Nomen regionis Hebr. ἄκλιτον. *Judicium*.

Μαδίζω, f. ίσω, glabro, depilo; (2) depilis ſum; μαδισθεὶς, a. 1. paſſ. part. depilatus, Ph. A μαδός.

Μάδισις, εως, ἡ, defluvium pilorum, glabrities. A μαδίζω.

Μαδιστήριον, ου, τὸ, id, quo glabratur, ſeu lævigatur cutis. Gl. V. volſella. Ab eod.

ΜΑΔΟ'Σ, ὴ, ὸν, lævis, glaber, depilis.

Μάδρυα, ων, τὰ, pruna, madrya. A μαλόδρυα.

ΜΑ'ΖΑ, vel μᾶζα, ης, ἡ, maza, offa.

Μαζαγόας, ου, ὁ, ob mazam flens, Heſ. Ex μάζα, & γοάω, *fleo*.

Μαζαγρέτας, Dor. pro μαζαργέτης, ου, ὁ, mazarum ſectator, lurco, helluo. Ex μάζα, & ἀγρέω, *ſector*.

Μαζάω, ῶ, mazas pinſo, ſeu coquo, conficio. A μάζα.

Μάζινος, ίνη, ινον, e maza factus. Ab eod.

Μαζίον, ου, τὸ, mamilla, Gl. V. A μαζός.

Μάζιον, ου, τὸ, mazula, parva maza, offula, Gl. V. Dim. a μάζα.

Μαζίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Μαζονόμιον, ſ. μαζονομεῖον, ου, τὸ, lanx, Pollux.

Μαζόνομος, lanx. Gl. V. μαζόνομοι, lances, Gl. V. A μάζα, & νέμω, *tribuo*.

Μαζοπέπτης, ου, ὁ, qui mazas coquit. Ex μάζα, & πέπτω, *coquo*.

Μαζοποιὸς, οῦ, ὁ, offarius, Gl. V. Ex μάζα, & ποιέω, *facio*.

Μαζοποιέω, ῶ, f. ήσω, mazas conficio. Ex μάζα, & ποιέω, *facio*.

ΜΑΖΟ'Σ, οῦ, ὁ, mamma, mamilla. Apud Callimachum & pro nutrice.

Μαζοφορὶς, ίδος, ἡ, ciſtilla ferendis mazis, Heſ. Ex μάζα, & φέρω, *fero*.

ΜΑ'ΖΩΝΕΣ, bacchanale convivium, apud Spartanos.

ΜΑΘΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, genus poculi vel menſuræ.

Μάθημα, ατος, τὸ, diſciplina, ſtudium, documentum; μαθήματα, mathematicorum theoremata. A μανθάνω.

Μαθηματικὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἐπιστήμη, matheſis, diſciplinarum mathematicarum complexus & notitia. A μαθηματικός.

Μαθηματικὸς, ὴ, ὸν, ad diſciplinas pertinens, ad diſciplinas aptus; (2) diſcendi cupidus; (3) docilis; (4) ſciens, peritus; (5) ad mathemata pertinens, ad mathematicos pertinens; (6) mathematicus, diſciplinarum mathematicarum peritus. A μάθημα.

Μαθηματικῶς, *Adv.* mathematice, mathematicorum more. A μαθηματικός.

Μάθησις, εως, ἡ, ipſa diſcendi actio, cognitio, perceptio, doctrina, diſciplina. A μανθάνω.

Μαθητεία, ας, ἡ, inſtitutio diſcipuli, doctrina vel diſciplina oralis. A μαθητεύω.

Μαθητέον, diſcendum eſt, diſcere oportet. A μανθάνω.

Μαθητεύω, f. εύσω, diſcipulus ſive audito ſum; (2) doceo, inſtituo; μαθητεύομαι, doceor. Ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ, Matt. 27, 57. Μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, ib. 28, 19. A μαθητής.

Μαθητὴς, οῦ, ὁ, diſcipulus. A μανθάνω.

Μαθητιάω, ῶ, diſcipulus eſſe cupio. Δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη, μαθητι γὰρ, Ariſt. Nub. 183. A μαθητής.

Μαθητὸς, ὴ, ὸν, q.d. diſcibilis, qui diſci poteſt. A μανθάνω.

Μαθήτρια, ας, ἡ, diſcipula. A μαθητής.

Μαθητρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Μαθουσάλα, ὁ, Mathuſala. Nomen vi Hebr. indeclin. *Mortem pellens*.

ΜΑΙ͂Α, ας, ἡ, obſtetrix; (2) nutrix; (3) avia; (4) appellatio honeſtior matronæ cujuſvis ætate provectioris; (5) gen cancrorum; (6) Maia, filia Atlantis.

Μαιάνδριος, ία, ιον, Mæandrius, a flumin Μαιάνδρου.

ΜΑΙ'ΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, Mæander, fluvi Aſiæ minoris admodum flexuoſus.

Μαιὰς, άδος, ἡ, nutrix; (2) avia. A μαι

Μαιεία, ας, ἡ, obſtetricis functio. A μαι

Μαίευμα, ατος, τὸ, quod ab obſtetrice e tractum eſt, partus, infans. Ab eod.

Μαίευσις, εως, ἡ, idem quod μαιεία. Ab eo

Μαιευτικὸς, ὴ, ὸν, ad obſtetricem pertinen obſtetricius. Ab eod.

Μαιευτικῶς, *Adv.* obſtetricum more. μαιευτικός.

Μαιευτρ

Μαιεύτρια, ας, ἡ, obſtetrix. A μαιεύω.

Μαιευτρικῶς, *Adv.* obſtetricum ritu. A μαιεύτρια.

Μαιεύω, & μαιεύομαι, obſtetricem ago, ſum obſtetrix; (2) pullos avium nutrio; (3) quæro, inveſtigo, ſcrutor. Αἰετὸν τίκτοντα κάνθαρος σε μαιεύσομαι, Ariſt. Lyſ. 698. A μαῖα.

Μαιμάζειν, palpitare, agitari, ſalire, fluctuari, Suid. A μάω.

Μαιμακτήρια, ων, τὰ, ſacra, quæ apud Athenienſes fiebant Jovi Μαιμάκτῃ.

Μαιμακτηριὼν, ῶνος, ὁ, menſis, a quo hyems incipit, quo Jovi Μαιμάκτῃ ſacrificabant Athenienſes, propter mutationem & turbulentiam aëris. September, Gl. V.

Μαιμάκτης, ȣ, ὁ, furore percitus, furioſus; turbulentus, Jovis epith. A μαιμάσσω.

Μαίμαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, turbulentus, impetuoſus, Heſ. Ab eod.

Μαιμάσσειν, vehementer cupere, palpitare, Heſ. A μάω.

Μαιμάω, ῶ, f. ήσω, vehementer cupio, impetu feror. Μαιμῶν κορέσαι χεῖρα διψῶσαν φόνȣ, Lyc. 1171. Ab eod.

Μαιμώσσω, cupio, impetu feror. A μαιμάσσειν.

Μαιμώω, f. ώσω, idem quod μαιμάω.

Μαινὰς, άδος, ἡ, inſana, furioſa, lymphata. Μαινὰς, Baccha. Μαινάδες, fœminæ Bacchi comites. A μαίνομαι.

Μαίνη, ης, ἡ, mæna, piſcis Hecatæ ſ. Dianæ ſacer.

Μαινίδιον, ȣ, τὸ, mænula. Dim. a μαινίς.

Μαινὶς, ίδος, ἡ, mæna, piſcis. A μαίνη.

Μαινόλης, ȣ, ὁ, furens, lymphatus, Bacchi epith. A μαίνομαι.

Μαινόλιος, ȣ, ὁ, idem, itidem Bacchi epith.

ΜΑΙ'ΝΟΜΑΙ, f. μανȣ̃μαι, inſanio, furo, deſipio; μαινόμενος, part. furens, inſanus, lymphatus, Ph. μανεὶς, a. 2. in furorem actus, furore percitus. Ὁ δεσπότης μȣ μαίνεται καινὸν τρόπον, Ariſt. Pac. 54.

Μαίνȣργος, ȣ, ὁ, Mænurgus, piſcis.

ΜΑΙ'ΝΩ, in furorem ago, a. 1. ἔμηνα. Φαρμάκοις ἑτέρα (γυνὴ) τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν, Ariſt. Θεσμ. 568.

Μαίομαι, cupio, geſtio; (2) quæro. A μάω.

Μαῖρα, canicula, ſidus; æſtus intenſiſſimus; luna, Heſ. A μαίρω, *luceo.*

ΜΑΙ'ΡΩ, luceo.

Μαίωσις, εως, ἡ, obſtetricis opera, functio, officium. A μαῖα.

Μαίωτρον, ȣ, τὸ, præmium ſ. merces, quæ obſtetrici ſolvitur. Ab eod.

ΜΑ'ΚΑΡ, αρος, ὁ, ἡ, τὸ, beatus; μάκαρες dicuntur dii, & homines beati poſt mortem.

Μακαρία, ας, ἡ, locus beatorum poſt mortem apud inferos, locus vitæ beatæ. A μάκαρ.

Μακαρίζω, f. ίσω, beatum prædico; beo. Τὸν δὲ κατ' ἦμαρ, ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω, Eur. Bac. 910. Ὥς σε μακαρίζομεν, Ariſt. Veſp. 1265. Ab eod.

Μακάριος, ρία, ριον, beatus, felix; (2) defunctus, qui ſepelitur. Ab eod.

Μακαριότης, ητος, ἡ, beatitas, beatitudo. A μακάριος.

Μακαρὶς, ίδος, ἡ, beata, locus beatorum apud inferos. A μάκαρ.

Μακαρισμὸς, ȣ̃, ὁ, beatitatis prædicatio, qua nimirum aliquem beatum prædicamus; (2) μακαρισμοὶ, hymni in commemorationem beatitudinis ſanctorum. A μακαρίζω.

Μακαριστὸς, ἡ, ὸν, qui beatus habetur & prædicatur, quem omnes beatum judicant. Ab eod.

Μακαρίτης, ȣ, ὁ, beatus, defunctus, qui ita dicitur bene ominandi gratia. A μάκαρ.

Μακαρῖτις, ιδος, ἡ, defuncta, ſeu poſt mortem in numerum beatorum recepta. Ab eod.

Μακαρίως, *Adv.* beate, feliciter. A μακάριος.

Μάκαρς, αρος, ὁ ϗ ἡ, beatus. A μακάριος, per Syncopen factum. Euſt.

Μακάρτατος, beatiſſimus. A μάκαρς, vel μάκαρ.

Μακάρτερος, beatior, apud Nonn. Ab eod.

Μακαρτὸς, ἡ, ὸν, beatus & opulentus. Ex Epigr. A μάκαρς.

Μακεδνὸς, ὴ, ὸν, longus, procerus; quaſi a μακεδανὸς, Dor. ut μηκεδανὸς, a μῆκος, *longitudo.*

Μακεδονία, ας, ἡ, Macedonia. A Μακεδών.

Μακεδονίζω, f. ίσω, Macedones ſequor, cum Macedonibus facio. Ab eod.

Μακεδονικὸς, ὴ, ὸν, Macedonicus. Ab eod.

Μακεδονιστὶ, Macedonico more vel ſermone.

Μακεδὼν, όνος, ὁ, Macedo.

Μακέλη, ης, ἡ, ligo. A κέλλω.

Μάκελλα, ης, ἡ, idem & ab eod.

Μάκελλον, ȣ, τὸ, macellum. Vox Latina.

ΜΑ'ΚΕΡ, macer vel macir, cortex quidam, qui ex India advehitur.

Μακεσίκρανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oblongam galeam habens; upupæ epith. Heſ. Ex μᾶκος, pro μῆκος, & κράνος, *galea.*

Μακεστὴρ, ῆρος, ὁ, longus, prolixus. A μᾶκος, pro μῆκος, *longitudo.*

ΜΑΚΚΟ͂ΑΝ, deſipere, ſtulte & fatue ſe gerere; μεμακκοακότα, perf. part. delirantem. Καὶ τὸ τȣ̃ δήμȣ πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον, Ariſt. Eq. 395.

Μακραίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, diurnus, longævus, annoſus. Ex μακρὸς, & αἰὼν, *ævum.*

Μακρακόντιον, ȣ, τὸ, ſpiculum longum. Ex μακρὸς, & ἀκόντιον, *ſpiculum.*

Μακρὰν, *Adv.* longe, procul, de loco; (2) longum, de tempore. A μακρός.

Μακραύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cui collum eſt prælongum. Ex μακρὸς, & αὐχὴν, *cervix, collum.*

Μακρέτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in longos annos perdurat. Ex μακρὸς, & ἔτος, *annus.*

Μακρηγορέω, ῶ, f. ήσω, longa & prolixa oratione utor, multa verba facio, Eur. Hipp. 708. & Ph. 768. Ex μακρὸς, & ἀγορεύω, *dico, loquor.*

Μακρηγορία, ας, ἡ, ſermo prolixus, oratio longa. Ex iiſd.

Μακροβάμων, ονος, ὁ, qui longis paſſibus incedit. Ex μακρὸς, & βαίνω, *eo.*

Μακρόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui longam vitam vivit, longævus; vivax. Ex μακρὸς, & βίος, *vita.*

Μακροβιότης, ητος, ἡ, vita longæva, vivacitas. A μακρόβιος,

Μακροβιώτερος, vivacior, Comp. a μακρόβιος.

Μακροβολία, ας, ἡ, in longum jaculatio. A μακροβόλος.

Μακροβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, e longinquo feriens; (2) longius ſ. eminus feriens. Ex μακρὸς, & βάλλω, *jacio.*

Μακρόβωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui longis eſt glebis. Ex μακρὸς, & βῶλος, *gleba.*

Μακρογένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui longo eſt mento. Ex μακρὸς, & γένειον, *mentum.*

Μακρόγηρως, ω, ὁ ϗ ἡ, qui longam ſenectutem agit, qui diu in ſenectute vivit. Ex μακρὸς, & γῆρας, *ſenectus.*

Μακρογόγγυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longus & teres. Ex μακρὸς, & γογγύλος, *rotundus.*

Μακροδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longos habens digitos. Ex μακρὸς, & δάκτυλος, *digitus.*

Μακρόδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui longos curſus conficit. Ex μακρὸς, & δρόμος, *curſus.*

Μακροζωΐα, ας, ἡ, longa vita, longævitas. Ex μακρὸς, & ζωὴ, *vita.*

Μακροημέρευσις, εως, ἡ, longitudo dierum, longævitas. A μακροημερεύω.

Μακροημερεύω, f. εύσω, diu vivo. A μακροήμερος.

Μακροήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longævus. Ex μακρὸς, & ἡμέρα, *dies.*

Μακρόθεν, *Adv.* procul, longe, eminus. Hinc & ἀπὸ μακρόθεν, e longinquo. A μακρός.

Μακροθυμέω, ῶ, f. ήσω, patienter fero, leni ſum animo, patienter exſpecto, iram differo ſ. cohibeo; duro, Ph. Μακροθυμεῖν ἐπί τινι, Matt. 18, 26. πρός τινα, 1 Theſſ. 5, 14. εἴς τινα, 2 Pet. 3, 9. A μακρόθυμος.

Μακροθυμία, ας, ἡ, tolerantia, lenitas animi, longanimitas. Ab eod.

Μακρόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longaminis, lenis patiens. Ex μακρὸς, & θυμὸς, *animus.*

Μακροθύμως, *Adv.* patienter, longanimiter, æquo animo, iram differendo. A μακρόθυμος.

Μακροκατάληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in vocalem longam deſinens. Ex μακρὸς, & καταλήγω, *deſino.*

Μακρόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caulem longum habens. Ex μακρὸς, & καυλὸς, *caulis.*

Μακρόκεντρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longum aculeum habens, longo ſpiculo armatus. Ex μακρὸς, & κέντρον, *aculeus.*

Μακρόκερκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prælongam caudam habens. Ex μακρὸς, & κέρκος, *cauda.*

Μακροκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longum caput habens; cilo, Gl. V. Ex μακρὸς, & κεφαλὴ, *caput.*

Μακροκομέω, ῶ, longam & prolixam comam alo ſeu habeo. Ex μακρὸς, & κόμη, *coma.*

Μακροκωλία, ας, ἡ, longius membrum; (2) quum periodus longius membrum habet. A μακρόκωλος.

Μακρόκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, membra ſeu cola longa habens. Ex μακρὸς, & κῶλον, *membrum, colon.*

Μακρόλοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longam habens ſiliquam ſeu folliculum, ſiliqua oblonga incluſus. Ex μακρὸς, & λόβος, *ſiliqua.*

Μακρολογέω, ῶ, f. ήσω, prolixe loquor, longa oratione utor. A μακρολόγος.

Μακρολογία, ας, ἡ, prolixitas ſermonis, ambages. Ab eod.

Μακρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prolixus in ſermone. Ex μακρὸς, & λόγος, *ſermo.*

Μακρονοσία, ας, ἡ, morbus longus ſ. diuturnus. Ex μακρὸς, & νόσος, *morbus.*

Μακροπαραληκτεῖν, in penultimam longam deſinere. Ex μακρὸς, & παραλήγω, *deſino.*

Μακροπαροίνιος, longe contumelioſiſſimus, & quidem ex ebrietate. Ex μακρὸς, & παροίνιος, *petulans ex temulentia.*

Μακρόπνοος, *contr.* μακρόπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui longos ducit ſpiritus. Ex μακρὸς, & πνοὴ, *ſpiritus.*

Μακροπορέω, ῶ, f. ήσω, procul eo, longum iter facio. Ex μακρὸς, & πορεύομαι, *eo.*

Μακροπορία, ας, ἡ, longum iter. Ex μακρὸς, & πόρος, *iter.*

Μακροπόνηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longe improbiſſimus, Suid. Ex μακρὸς, & πονηρὸς, *malus.*

Μακρόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, longos pedes habens. Ex μακρὸς, & πȣ̃ς, *pes.*

Μακρόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longas alas, ſive longas pennas habens. Ex μακρὸς, & πτερὸν, *ala*.

Μακροπτόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, e longinquo pugnans. Ex μακρὸς, & πόλεμος, *bellum*.

Μακρόπυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longas habens portas. Ex μακρὸς, & πύλη, *porta*.

Μακροπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, longam barbam habens. Ex μακρὸς, & πάγων, *barba*.

Μακρορριζία, ας, ἡ, longitudo radicum. A μακρόρριζος.

Μακρόρριζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longas radices habens. Ex μακρὸς, & ῥίζα, *radix*.

Μακρόρυγχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſtrum longum habens. Ex μακρὸς, & ῥύγχος, *roſtrum*.

Μακρὸς, ρὰ, ρὸν, longus, prolixus; (2) longus, diuturnus; (3) magnus, multus; (4) altus, excelſus. A μῆκος.

Μακροσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longa crura habens. Ex μακρὸς, & σκέλος, *crus*.

Μακροστελέχης, εος, ὁ ϗ ἡ, longum ſeu procerum truncum habens, qui longo eſt caudice. Ex μακρὸς, & στέλεχος, *candex, truncus*.

Μακρότατα, *Adv.* longiſſime. A μακρός.

Μακροτέρω, longius. Ab eod.

Μακροτέρως, *Adv.* diutius, longius. A μακρότερος, quod eſt Comp. a μακρός.

Μακρότης, ητος, ἡ, longitudo, longinquitas; (2) diuturnitas. Ab eod.

Μακροτομέω, ῶ, f. ήσω, ita puto, ut longæ redundent amputatæ partis reliquiæ. A μακρότομος.

Μακρότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ita putatus, ut amputati longæ reliquiæ ſuperſint. Ex μακρὸς, & τέμνω, *ſeco*.

Μακροτράχηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longum habens collum. Ex μακρὸς, & τράχηλος, *collum*.

Μακροφλυαρίτης, ȣ, ὁ, prolixus nugator. Ex μακρὸς, & φλυαρέω, *nugor*.

Μακροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, natura longus, longus natus. Ex μακρὸς, & φύω, *naſcor*.

Μακρόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longa habens folia. Ex μακρὸς, & φύλλον, *folium*.

Μακρόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, longimanus; (2) cui una manus longior eſt altera. Ex μακρὸς, & χεὶρ, *manus*.

Μακρόχηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ungulas longiores habens. Ex μακρὸς, & χηλὴ, *ungula*.

Μακροχρονίζω, f. ίσω, diuturnus ſ. longævus ſum. A μακροχρόνιος.

Μακροχρόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longævus, diu durans. Ex μακρὸς, & χρόνος, *tempus*.

Μακροχρονιότης, ητος, ἡ, longævitas, Gl. V. A præc.

Μάκρυμμα, ατος, τὸ, id, quod longe removetur, abominatio. A μακρύνω.

Μακρύνω, f. υνῶ, elongo, longe ſeu procul ſemoveo, longinquo. A μακρός.

Μακρῷ, *Dativus adverbiaſcens*, longe, multo. A μακρός.

Μακρῶς, *Adv.* longe, prolixe.

Μάκρασις, εως, ἡ, prolongatio, in longum diductio. Quaſi a μακρόω, quod eſſet *prolongo*.

Μακρώτης, ȣ, ὁ, longas aures habens. Ex μακρὸς, & ȣ̃ς, ὠτὸς, *auris*.

Μάκται, qui mazas pinſunt, Heſychio; at Philoxeno, gulatores. A μάσσω.

Μάκτρα, ας, ἡ, vas, in quo pinſitur, & farina ſubigitur, mactra. Apud Nicandrum pro colo, ſ. mortario. Ab eod.

Μακτρισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſaltationis quoddam genus. Quaſi a μακτρίζω.

Μάκτρον, ȣ, τὸ, mappa, Gl. V. A μάσσω, *abſtergo*.

ΜΑ'ΛΑ, *Adv.* valde, multum, admodum, vehementer. Hinc *compar.* μᾶλλον, magis, amplius, potius, & *ſuperlat.* μάλιστα, maxime, potiſſimum, præſertim, jungiturque Nominibus, Verbis, & Adverbiis.

Μαλαβάθρινον, ȣ, τὸ, foliatum, Gl. V. ſubaud. unguentum. Vid. μαλόβαθρον.

Μάλαγμα, ατος, τὸ, malagma, id, quo aliquid mollitur. A μαλάσσω.

Μαλακαυγητὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, pro μαλακαλγητὸς, dolores leniens. Μαλακαυγητὸς ὕπνος, Ariſtot. A μαλάσσω, lenio, & ἄλγος, *dolor*.

Μαλακευνέω, ῶ, molliter decumbo & dormio. Ex μαλακὸς, & εὐνὴ, *cubile, lectus*.

Μαλάκια, ων, τὰ, mollia, piſcium genus. A μαλακός.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, in primis animi, ignava & effeminata; (2) morbus quidam. A μαλακός.

Μαλακίας, ȣ, ὁ, mollis & effeminatus. Ab eod.

Μαλακιάω, ῶ, mollis & effeminatus ſum, mollitie laboro; (2) langueo, æger ſum. Αἱ γ᾽ κύνες μαλακιῶσαι τὰς ῥίνας ȣ̓ δύνανται αἰσθάνεσθαι, Xen. A μαλακία.

Μαλακίζω, f. ίσω, mollio, effemino, malaciſſo, & *paſſ.* μαλακίζομαι, molleſco & effeminor; langueo, ægroto. Πρὸς τὸν θάνατον ἐμαλακίσατο, Xen. A μαλακός.

Μαλάκιον, ȣ, τὸ, ornamentum quoddam muliebre, Heſ. Ab eod.

Μαλακίων, ωνος, ὁ, molliculus. Dim. a μαλακίας.

Μαλακόγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mollem habens terram. Ex μαλακὸς, & γῆ, *terra*.

Μαλακογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui molli eſt mente ſeu animo. Ex μαλακὸς, & γνώμη, *ſententia*.

Μαλακόδερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mollem habens cutem; (2) molle habens putamen. Ex μαλακὸς, & δέρμα, *cutis, corium*.

Μαλακόθριξ, ὁ ϗ ἡ, mollem habens pilum; μαλακότρχιες, quibus molles capilli. Ex μαλακὸς, & θρὶξ, *pilus*.

Μαλακόκισσος, ȣ, ὁ, q.d. mollis hedera, convolvolus. Ex μαλακὸς, & κισσὸς, *hedera*.

Μαλακοκόλαξ, ακος, ὁ, ad mollitiem fovendam palpator. Ex μαλακὸς, & κόλαξ, *adulator*.

Μαλακοκρανεὺς, έως, ὁ, q. d. molliceps, avis quædam. Ex μαλακὸς, & κράνον, *caput, cranium*.

Μαλακοπύρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mollem & tenerum habens nucleum. Ex μαλακὸς, & πυρὴν, *nucleus*.

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, mollis; (2) placidus, lenis, mitis; (3) effeminatus; (4) remiſſus, languidus, molli & remiſſo animo aliquid agens; (5) placidus, tranquillus. A μαλάσσω.

Μαλακόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mollem ac teneram habens carnem. Ex μαλακὸς, & σὰρξ, *caro*.

Μαλακόστρακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molli teſta tectus. Ex μαλακὸς, & ὄστρακον, *teſta*.

Μαλακότης, ητος, ἡ, mollities, mollitudo. A μαλακός.

Μαλακόφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mollem corticem habet. Ex μαλακὸς, & φλοιὸς, *cortex*.

Μαλακόχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, molles manus habens. Ex μαλακὸς, & χεὶρ, *manus*.

Μαλακοψυχέω, ῶ, molli ſum animo. Ex μαλακὸς, & ψυχὴ, *animus*.

Μαλακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui mollit, ſeu emollit. A μαλάσσω.

Μαλακτικὸς, ὴ, ὸν, emolliendi vim habens. Ab eod.

Μαλακτὸς, ὴ, ὸν, qui molliri, ſeu emolliri poteſt. Ab eod.

Μαλάκυνσις, εως, ἡ, emollitio, qua aliquid mollius redditur. A μαλακύνω.

Μαλακύνω, mollio, emollio, mollem reddo. *Paſſ.* μαλακύνομαι, mollior, molliorem me præbeo, molleſco, languidior & remiſſior ſum. A μαλακός.

Μαλακῶς, *Adv.* molliter, leniter, placide, effeminate, remiſſe. A μαλακός.

Μάλαξις, εως, ἡ, mollitio, emollitio. A μαλάσσω.

ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, vel μαλάττω, f. ξω, mollio, emollio. Ὡς ἂν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ, Ariſt. Eq. 388. Καὶ τῆς παρ᾽ ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιαδῶν, νόσȣ μαλαχθῇς τῆσδε, leveris, Soph. Phil. 1322. Χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον, Eur. Or. 1190.

Μαλαλεὴλ, ὁ, Malaleel. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Laudans Deum*.

Μαλάχη, ης, ἡ, malache, malva, herba emolliendi vim habens. A μαλάσσω.

Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, uſtivus, conſumens, ignis epith.

ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, axilla, ala.

Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.

Μαλθακευνία, ας, ἡ, lecti ſ. cubilis mollities. A μαλθακὸς, & εὐνὴ, *cubile*.

Μαλθακηρὸς, ρὰ, ρὸν, tener, mollis. A μαλθακός.

Μαλθακία, ας, ἡ, mollities, mollitudo. Ab eod.

Μαλθακίζω, f. ίσω, mollio, emollio; (2) delinio, emollio animum. *Paſſ.* μαλθακίζομαι, molleſco, ignaviter ago, langueſco, elangueſco. Ab eod.

Μαλθάκινος, ίνη, ινον, mollis. Ab eod.

Μαλθακιστέον, molliter agendum eſt & ſegniter. A μαλθακίζω.

Μαλθακὸς, ὴ, ὸν, mollis; (2) iners, remiſſus, ignavus, lentus; (3) effeminatus. A μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mollem ac teneram habet vocem. Ex μαλθακὸς, & φωνὴ, *vox*.

Μαλθακόω, ῶ, f. ώσω, mollio, emollio. A μαλθακός.

Μαλθακτικὸς, ὴ, ὸν, emolliendi vim habens. A μαλθάσσω.

Μαλθακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui emollit. A μαλθακός.

Μάλθαξις, εως, ἡ, emollitio, fotus. A μαλθάσσω.

Μαλθάσσω, f. ξω, mollio; (2) mollibus verbis perſuadeo, delinio, demulceo. Ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν, Eur. Her. fur. 299. A μάλθα, vel μαλάσσω.

Μάλθη, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.

Μαλθόω, ῶ, f. ώσω, mollio, emollio, velut ceram, Heſ. A μάλθα.

Μαλθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, malthinus, cereus. Ab eod.

Μάλθων, ὁ, mollis & effeminatus, diſſolutus. Ph. μάλθων, nebulo. Ab eod.

Μαλιναθάλλη, ης, ἡ, planta in Ægypto naſcens, Theophr.

Μαλιασμὸς, ȣ̃, ὁ, veterinorum morbus. A μαλιάω.

Μαλιάω, ῶ, malide laboro. A μάλις.

ΜΑ'ΛΙΣ, ιος, ἡ, Malis, jumentorum morbus, quum tuſſiunt.

Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen. Dor. pro Μηλὶς, a pomis; μῆλον, *malum, pomum*.

Μάλιστα, *Superl.* a μάλα, quod vide.

Μαλκέω, Ion. μαλκείω, frigore contrahor, ex frigore obtorpeſco. A μάλκη.

ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, manuum pedumque contractio & ſtupor ex frigore.

Μαλκιάω, ῶ, idem quod μαλκέω.

Μάλκιον, frigidum. A μάλκη.

Μᾶλλον, *Adv.* Comp. a μάλα, quod vide.

ΜΑΛΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, vellus; lana promiſſa, villus; (2) coma promiſſa, cirrus, cincinnus.

Μαλλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vellus ferens, laniger. Ex μαλλὸς, & φέρω.

Μαλλωτὸς, ἡ, ὸν, villoſus, vellere denſus. A μαλλός.

ΜΑΛΟ'ΒΑΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, Malobathrum, folium, quod in Indiæ paludibus naſcitur.

Μαλοπάρῃος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malis ſ. pomis ſimiles genas habens. Ex μᾶλον, & παρειὰ, gena.

Μᾶλον pro μῆλον, Dorice, malum, pomum.

ΜΑΜΗΡΑ', vel μαμιρὰ, ᾶς, ἡ, ſ. μαμιρὰς, medicamenti genus, quod quidam idem ac Doronicum Romanum cenſent.

ΜΑ'ΜΜΑ, μάμμη, μαμμαία, ἡ, voces, quibus pueri matrem, vel aliam feminam ætate provectiorem appellabant; (2) avia.

Μαμμάκȣθος, ȣ, ὁ, Mammacuthus; nomen hominis notæ ſtultitiæ; ideo quivis ſtolidus & ignavus ſic appellatur.

ΜΑΜΜΑ͂Ν, vox, qua puerulus panem flagitabat.

Μαμμάριον, ȣ, τὸ, mater. Dim. a μάμμα.

Μαμμία, ας, ἡ, mater; (2) avia. Ab eod.

Μαμμίον, ȣ, τὸ, matercula. Dim. Ab eod.

Μαμμόθρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a nutrice, vel potius avia, eoque mollius educatus. A μάμμα, & τρέφω, alo.

Μαμμωνᾶ vel μαμωνᾶ, vox Syr. ἄκλιτος, divitiæ.

Μὰν pro μὴν, Dor. tamen, ſane, certe.

Μανάκιον, ȣ, τὸ, ornamentum quoddam collare, Schol. Theocr. Dim. a μάννος. Vid. μανιάκης.

Μανασσῆς, ὁ, Manaſſes. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Faciens obliviſci.*

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis.

Μανδακηδὸν, *Adv.* ad cutem. A μανδάκη.

Μάνδαλον, ȣ, τὸ, peſſulum, repagulum, Ph.

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ'Ν, ȣ̃, ὁ, oſculi genus immodeſtum.

ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſtabulum, caula, ſeptum, quo noctu clauduntur pecora; (2) ſpelunca; (3) locus, ubi ſunt torcularia.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ȣ, ὁ, mandragoras, planta, cui vis ineſt obſtupefaciendi ſenſus & ſoporandi homines.

Μανδραγορίζω, mandragoram propino. A μανδραγόρας.

Μανδραγορίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum mandragora conditum. Ab eod.

Μάνδρευμα, ατος, τὸ, ſtabulum, caula. A μάνδρα.

ΜΑΝΔΥ'ΑΣ, ȣ, ὁ, genus veſtimenti militaris ap. Perſas.

Μανδύη, ης, ἡ, veſtis pænulæ ſimilis, Pollux; & Gl. V. μανδύη, impluvia.

Μανέομαι, inſanio; ut ſit μεμάνημαι, p. paſſ. apud Theocritum, amore inſanio. A μαίνομαι.

ΜΑ'ΝΗΣ, ȣ, ὁ, ſervus, famulus; (2) poculi genus; (3) nomen jactus teſſerarii.

ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα, diſco; (2) intelligo, percipio, animadverto, cognoſco; (3) doceo. a. 2. ἔμαθον, partic. μαθὼν, qui didicit. Πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἤκειν αἰσχρὰ, edoctus a, Soph. Phil. 963. 'Απ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνȣσιν οἱ σοφοὶ, Ariſt. Av. 379.

Μανία, ας, ἡ, furor, inſania; veſania; intemperiæ. A μαίνομαι.

Μανιάκης, ȣ, ὁ, ornamentum collare ſ. brachiale, Gl. V. torques.

Μανιάκιον, ȣ, τὸ, idem; μανιάκια, Heſychius inter ornamenta numerat in μηνίσκοι.

Μανίακον, ȣ, τὸ, idem. Polyb.

Μανίαξ, tortile, circulus, tortus, Gl. V.

Μανιὰς, άδος, ἡ, furioſa, inſana. A μαίνομαι.

Μανικὸς, ἡ, ὸν, inſanus; (2) ad inſaniam pronus; (3) inſaniam ſeu furorem gignens; (4) divinus ac numine inflatus. Ab eod.

Μανικῶς, *Adv.* furioſe, furenter. A μανικός.

Μανιόκηπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, furioſe libidinoſa, cuju pubes inſanit, Euſt. Ex μανία, & κῆπος, *pubes muliebris.*

Μανιοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, ad inſaniam redigens. Ex μανία, & ποιέω, *facio.*

Μανιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, furioſus, inſanus, furore percitus, veſanus; (2) inſaniam gignens. A μανία.

ΜΑ'ΝΝΑ, vel μὰν, τὸ, manna. Vox Hebr. ἄκλιτος, quæ cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Iſraëlitas in deſerto ſuſtentavit; (2) manna Indicum vel Sacharum veterum.

Μαννάκιον, ȣ, τὸ, idem quod μανάκιον.

Μαννοδοτέω, ῶ, f. ήσω, manna do, vel ſuppedito. Ex μάννα, & δότης, *dator.*

ΜΑ'ΝΝΟΣ, vel μάνος, ȣ, ὁ, ornamentum quoddam collare.

Μανόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rarum ferens fructum, cujus fructus non denſe hæret. Ex μανὸς, & καρπὸς, *fructus.*

ΜΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, rarus, ſolutus, fungoſus, laxus, mollis.

Μανοσπορέω, ῶ, rare ſemino, ſemen non denſe ſpargo. A μανόσπορος.

Μανόσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rare ſeminatus. Ex μανὸς, & σπείρω, *ſemino.*

Μανόστημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui laxo ſ. raro eſt ſtamine. Heſ. Ex μανὸς, & στήμων, *ſtamen.*

Μανότης, ητος, ἡ, raritas; (2) laxitas. A μανός.

Μανόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ſunt rara folia. Ex μανὸς, & φύλλον, *folium.*

Μανόω, ῶ, rarefacio, ſolutiorem reddo; μανȣ̃σθαι, rareſcere. A μανός.

Μαντεία, ας, ἡ, divinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum; (2) oraculi petitio. A μαντεύομαι.

Μαντεῖον, ȣ, τὸ, vaticinium, oraculum; (2) locus, in quo editur oraculum. Ab eod.

Μαντεῖος, εία, εῖον, ad vaticinationem ſ. vates pertinens. Ab eod.

Μάντευμα, ατος, τὸ, vaticinium, oraculum. Ab eod.

Μαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, oraculum edo; (2) divino, ariolor, auguror, conjicio, opinor; (3) oraculum conſulo, oraculum peto. Ταῦτα ϗ μαντεύομαι, Eur. Ion. 347. 'Ουδ' ἂν πιθοίμην εὖ μεμαντεῦσθαι τόδε, id. El. 995. Τῷ πατρί μȣ τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρόγηρων πάντες ἐμαντεύσανθ', Epigr. A μάντις.

Μαντευτέον, *Adv. poſit.* vaticinandum eſt. Τῷ γὰρ θεῷ τἀναντί' ȣ μαντευτέον, Eur. Ion. 374.

Μαντευτὴς, ȣ̃, ὁ, vates, vaticinator. A μαντεύομαι.

Μαντευτικὸς, ἡ, ὸν, ad vaticinationem ſ. vaticinatores pertinens; (2) vaticinandi artis peritus. Ab eod.

Μαντευτὸς, ἡ, ὸν, vaticinio prædictus. Ab eod.

Μαντηΐη, ης, ἡ, Ion. vaticinatio, oraculum, pro μαντεία.

Μαντήιον, ȣ, τὸ, oraculum, Ion. pro μαντεῖον.

Μαντήιος, ȣ, ὁ, vaticinus, fatidicus, epith. Apollinis, Ion. pro μαντεῖος.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars ratiocinandi ſ. divinandi. Ab eod.

Μαντικὸς, ἡ, ὸν, ad vatem ſ. vates pertinens; (2) vatem efficiens; (3) ratiocinationem habens. Ab eod.

Μαντικῶς, *Adv.* vaticinando, per vaticinium. A μαντικός.

Μαντιπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circa vaticinia verſatur, vates. Ex μάντις, & πολέω, *verſor.*

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, vates, hariolus, divinus, fatidicus, haruſpex.

Ματιχώρας, ȣ, ὁ, Mantichora; beſtia quædam horrenda; de qua Ariſtot. Hiſt. An. & Ælianus, Plinius item. Apud Cteſiam μαρτιχόρα.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium, vaticinatio, ars vaticinandi. A μάντις.

Μαντόσυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vaticinatorius, vaticinus, divinus. Ab eod.

Μαντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fatidicus, vaticinus. Ab eod.

Μαντῷος, ȣ, ὁ, vaticinus, fatidicus, epith. Apollinis. Ab eod.

Μανύω, f. ύσω, indico, expono. Dorice pro μηνύω.

Μανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, laxus, rarus, remiſſus. A μανός.

Μάνωσις, εως, ἡ, rarefactio; (2) raritas, laxitas. A μανόω.

Μαπέειν, comprehendere, a. 2. & μεμάποιεν, Opt. a μάρπτω, prehendo, a. 2. ἔμαρπον, abjecto ρ ἔμαπον.

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, ſ. Σμάραγδος, ȣ, ὁ, Smaragdus, gemma.

ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, flagellum, ſcutica; (2) genus ſupplicii.

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, marathrum, fœniculum.

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, macero, marcidum reddo, marceſcere facio, tabefacio; μαραίνομαι, marceſco, flacceſco, flaccidus reddor, exareſco. Κάλλος μὲν ἢ χρόνος ἀνάλωσεν, ἢ νόσος ἐμάρανε, Iſoc. Φθίνει γὰρ, ϗ μαραίνεται νόσῳ, Eur. Alc. 200.

Μαραίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, cui pedes marcuere, qui marcidos pedes habet. Heſ. Ex μαραίνω, & πȣ̃ς, *pes.*

Μάρανσις, εως, ἡ, marcor, tabefactio. A μαραίνω.

Μαραντικὸς, ἡ, ὸν, flaccidum ſeu marcidum reddens, corrumpens, abſumens. Ab eod.

Μαρασμὸς, ȣ̃, ὁ, tabefactio, marcor, flacciditas, tabes. Ab eod.

Μαρασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, laborans μαρασμῷ, cui ineſt μαρασμός. A μαρασμός.

ΜΑΡΑ'ΣΣΩ, luceo, ſplendeo; (2) perſtrepo, ſonitum edo.

Μαραυγεῖν, lumina perſtringi. Plut. Quaſi ex μείρω, *privo*, μαρῶ, & αὐγὴ, *ſplendor.*

Μαραυγία, ας, ἡ, obſcuratio viſus. Ex iiſd.

Μαργαίνω, inſanio. Μαργαίνειν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι, Il. 5, 882. A μάργος.

Μαργαρίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, margarita, gemma. A μάργαρον.

Μαργαρῖτις, ιδος, ἡ, ſc. λίθος, idem & ab eod.

ΜΑ'ΡΓΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, unio; pl. μάργαρα, margaritæ.

Μαργαρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, margaritæ ſimilis. A præc.

Μαργάω, ῶ, inſanio. A μάργος.

Μάργη, ης, ἡ, inſania, protervia, Heſ. Ab eod.

Μαργήεις, ήεσσα, ῆεν, inſanus, amens. Ex Heſ. A μάργη.

Μάργης, ȣ, ὁ, inſanus. Suid. Ab eod.

Μαργίτης, ου, ὁ, nomen proprium hominis cujuſdam ſtolidi; (2) ſtolidus, fatuus, leviculus, imbellis. Ab eod.

ΜΑ'ΡΓΟΣ, η, ον, vel μάργος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſanus, amens, veſanus, ſtolidus; (2) protervus, petulans, improbe libidinoſus.

Μαργοσύνη, ης, ἡ, inſania, veſania, vecordia; (2) petulantia, protervia, procacitas. A μάργος.

Μαργότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, veterum ſcholiaſtarum teſtimonio μάραι dictæ fuere manus, Euſt.

Μαριλευτής, οῦ, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius. A μαριλεύω.

Μαριλεύω, favillas tracto, circa carbones verſor. A μαρίλη.

ΜΑΡΙ'ΛΗ, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla.

Μαριλοκαύτης, ου, ὁ, carbonarius, Heſ. ubi μαριλοκαυτῶν, τῶν ἀνθρακευτῶν. Ex μαρίλη, & καίω, *uro*.

Μαριλοπότης, ου, ὁ, favillæ potor. Vulcani cæterorumque fabrorum ac carbonariorum epitheton. Ex μαρίλη, & πότης, *potor*.

ΜΑΡΙ͂ΝΟΙ, piſces quidam.

ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ἡ, maris, menſura liquidorum.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, rutilo, reſplendeo, vibranti ſplendore coruſco. Ἦλθες μοι χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων, Eur. Ion. 921. Ὄμματα μαρμαίροντα, Il. 3, 397.

Μαρμάρειος, εία, ειον, marmoris more candens, marmoreus. A μαρμαίρω.

Μαρμάρεος, εα, Ion. έη, εον, idem & ab eod.

Μαρμαρίζω, marmoreo ſplendore vibro, ut marmor ſplendeo. Ab eod.

Μαρμάρινος, ίνη, ινον, marmoreus, e marmore confectus. Ab eod.

Μαρμαρογλυφία, ας, ἡ, marmoris ſculptura ſeu cælatura. Ex μάρμαρος, & γλύφω, *ſculpo*.

Μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, marmoris nitore ſplendens. A μάρμαρος.

Μάρμαρον, ου, τὸ, vide μάρμαρος.

Μαρμαροποιὸς, οῦ, ὁ, marmorarius, Ph. Ex μάρμαρον, & ποιέω, *facio*.

Μάρμαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, albus, candidus; (2) ſc. λίθος, marmor, quod & μάρμαρον; (3) cæmentum marmoris, cæmentum quodvis; μάρμαρον, & μάρμαρα, vitium quoddam veterinorum.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor, ſplendor vibrans, fulgor. Quaſi a μαρμαρύσσω, quod eſſet *ſplendeo*.

Μαρμαρυγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fulgidos radios e ſe vibrans. A μαρμαρυγή.

Μαρμαρωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, oculis micans. Ex μαρμαίρω, & ὤψ, *oculus*.

Μαρμάρωσις, εως, ἡ, exornatio, quæ fit marmore, Gl. V. incruſtatio. Quaſi a μαρμαρόω.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, pugno, prælio decretorio decerto. Μαρνάμενον Μενελάῳ, Il. 3, 307. Ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν, Eur. Tro. 728.

ΜΑ'ΡΠΤΩ, f. ψω, capio, corripio, prehendo, adſequor, attingo ſcopum. Οὐκ ἄν τις αὔτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ, præter me, Soph. Aj. 444. Φράζεο δὴ, μή πως σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας ἴκτινος μάρψῃ, Ariſt. Pace, 1109.

Μαρσίπιον, vel μαρσύπιον, ου, τὸ, marſupium parvum, ſacculus. Dim. a μάρσιπος.

ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, vel μάρσυπος, ου, ὁ, marſupium, crumena, loculus, ſacculus.

Μαρτιχόρα, vid. μαντιχώρας.

ΜΑ'ΡΤΥΡ, υρος, ὁ καὶ ἡ, teſtis; (2) martyr, qui ſanguine etiam Chriſtum confitetur, vel ob fidem in Chriſtum gravia ſupplicia tantum ſuſtinet, etiamſi morte non adficiatur.

Μαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtor, teſtificor, teſtis ſum, teſtimonium dico, perhibeo; ſignifico, declaro. Apud Eccleſ. ſcriptores, ſum martyr, martyrium ſubeo; μαρτυρέομαι, οῦμαι, perhibeor, teſtibus teſtimonio comprobor; (2) teſtor, teſtificor. Μαρτυρῶ σοι τοὺς λόγους ἀληθεῖς εἶναι, Dem. ἐς τὰ πράγματα ἐμὰ, Luc. κατά τινος, de, Herodot. περί τινος, Philo. A μάρτυρ.

Μαρτύρημα, ατος, teſtimonium, quod teſtimonio perhibetur. A μαρτυρέω.

Μαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium, quod a teſte perhibetur; (2) ipſa dictio teſtimonii; (3) elogium, teſtimonium, quod alicui datur; (4) martyrium. Ab eod.

Μαρτυρικὸς, ἡ, ὸν, ad martyrium pertinens, ad martyres ſpectans. Ab eod.

Μαρτυρικῶς, *Adv.* martyrum more. A μαρτυρικός.

Μαρτύριον, ου, τὸ, teſtimonium, ſeu quod teſtimonii loco adfertur; (2) ipſe teſtis; (3) argumentum, ſeu teſtimonium, quo aliquid comprobatur; (4) doctrina, præceptum, mandatum; (5) accuſatio; (6) redargutio; (7) martyrium; (8) templum ſeu ſacellum in honorem martyris erectum. Ab eod.

Μαρτύρομαι, teſtor, teſtificor, teſtatum facio; interdico, Ph. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι Ariſt. Veſp. 1425. Ὅρκους παλαιοὺς Τυνδάρεω μαρτύρεται, Eur. Iph. in Au. 77. Ab eod.

Μαρτυροποίημα, ατος, τὸ, conteſtatio, teſtificatio, Ph. A μάρτυρ, & ποιεῖν, *facere*.

Μαρτυροποιία, ας, ἡ, teſtificatio.

Μάρτυρος, pl. μάρτυροι, poët. teſtes.

Μάρτυς, υος, ὁ, vel ἡ, idem & ab eod.

Μαρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

Μαρύκημα, ruminatio. A præc.

Μαρύομαι, Dorice pro μηρύομαι, neo, fila torqueo.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ, vel μασσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, comedo, voro. Ἕωθεν σκορόδια μασώμεθα, Ariſt. Θεσμ. 501. Λαβὼν τιν' ἄρτον καὶ κρέας, μασσώμενος τὸ λοιπὸν, id. Plut. 321. Ἐμασσῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, Apoc. 16, 10.

Μασδὸς, Dor. pro μαζὸς, mamilla.

Μάσημα, ſeu μάσσημα, ατος, τὸ, id ipſum, quod manſum, ſeu manducatum eſt. A μασάομαι.

Μάσησις, vel μάσσησις, εως, ἡ, manducatio, ipſa manducandi actio. Ab eod.

Μασητὴρ, ſeu μασσητὴρ, ῆρος, ὁ, qui mandit, qui commanducat. Ab eod.

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum; corium, pellis; (2) homo mollis & in improbitate exercitatus.

Μασθὸς, οῦ, ὁ, mamma, mamilla; μασθοὶ, ubera. A μαζός.

ΜΑ'ΣΠΕΤΟΝ, ου, τὸ, laſerpitii folium.

Μασσάομαι, ῶμαι, manduco. Vide μασάομαι.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, pinſo, ſubigo; μεμαγμένος, perfectum partic. paſſ. ſubactus. Πότερον σκληρὰν ἢ μαλακὴν μάξει, Ariſtot. Μεμαγμένον σκῶρ' ἐσθίειν, Ariſt. Plut. 305.

Μάσσω, vel μάττω, f. ξω, abſtergo.

Μάσσω, ſive μάσσομαι, tango. f. μάσω, unde a. 1. μάσασθαι, & μάσσασθαι.

Μάσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, longior, amplior, major. Quaſi a μακρὸς, *longus*.

Μαϛάζω, mando, manſito, commanduco. A μασάομαι.

Μάϛαξ, ακος, ἡ, mandibula, vel os; (2) labrum ſuperius & in eo enati pili; (3) eſca, cibus, alimentum; (4) cicada.

Μαϛαρύζω, male mando, languide manduco; (2) labra contraho in modum lactentium puerorum. Ὅδ' ὑπὸ γήρως μαϛαρύζει, Ariſt. Ach. 695. A μαϛάζω, vel μαϛός.

Μάϛευσις, εως, ἡ, inquiſitio, ipſa actio quærendi. A μαϛεύω.

Μαϛευτὴς, οῦ, ὁ, inquiſitor, inveſtigator. Ab eod.

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, f. εύσω, quæro, perquiro, veſtigo; (2) deſidero, cupio, adfecto. Τί χρῆμα μαϛεύουσα; Eur. Hec. 743. πόνους θυγατρὸς, id. Hel. 1036. Σκύμνος ὃ πατρὸς χῆρα μαϛεύων φόνου, Lyc. 1120.

Μαϛὴρ, ῆρος, ὁ, inquiſitor, inveſtigator. A μάω, *quæro*.

Μαϛιγεὺς, έως, ὁ, virgator, flagellator, qui flagello cædit aliquem. A μάϛιξ.

Μαϛιγέων, Ionice pro μαϛιγῶν, Herodot. Lib. I. flagris vel verberibus cædens.

Μαϛιγίας, ου, ὁ, maſtigia, flagrio, verbero, mancipium. Ab eod.

Μαϛιγιάω, ῶ, verberibus indigeo. A μαϛιγίας.

Μάϛιγμα, ατος, τὸ, q. d. flagellamentum, Plut. A μαϛίζω.

Μαϛιγονόμος, ου, ὁ, qui gymnicis certaminibus præeſt, deſignator. Ex μάϛιξ, & νέμω, *tribuo*.

Μαϛιγοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, flagellifer; (2) lictor, qui agonothetas in ſacris certaminibus comitabatur ad ſubmovendam turbam & cohibendas ſeditiones. Ex μάϛιξ, & φέρω, *fero*.

Μαϛιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo, verbero; μαϛιγοῦμαι, flagellor, vapulo; μαϛιγώσεται, f. 1. flagellabitur; μαϛιγωθεὶς, a. 1. flagellis cæſus. Πλευράς τε καὶ ὤμους Οὐρῇ μαϛιγόων, Heſiod. Ασπ. 431. illic etiam ſcribunt aliqui μαϛίζων, alii μαϛιόων. Μαϛιγωθεὶς ὁπόσας ἂν δόξῃ τοῖς δικαϛαῖς, Plat.

Μαϛιγώσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, verberibus ſ. flagello dignus. A μαϛιγόω.

Μαϛίγωσις, εως, ἡ, flagellatio, verberatio. Ab eod.

Μαϛιγωτέος, flagellandus. A μαϛιγόω.

Μαϛίζω, f. ξω, flagello, flagris cædo, verbero; Μαϛιχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verberatus. Τοὺς ἵππους ἐμάϛιζον, Plut. Κεραυνίῃ μάϛιγι μαϛιχθήσεται, Lyc. 740. A μάϛιξ.

ΜΑ'ΣΤΙΞ, γος, ὁ, flagrum, flagellum, ſcutica; (2) metaph. pœna a Deo irato nobis inflicta; etiam pro morbo.

Μάϛις, poët. pro μάϛιξ; unde acc. μάϛιν, Odyſſ. ο, & Dat. μάϛι pro μάϛι

Μαϛίσδω, Dorice pro μαϛίζω, μαϛίσδοιεν, Theocr. Id. 7, 108. pro μαϛίζοιεν, flagris cædant.

Μαϛιχάω, ῶ, mando, manduco. Hinc apud Heſiodum in Scuto, 387. μαϛιχόωντι pro μαϛιχάοντι, μαϛιχῶντι, mandenti, frendenti. A μασάομαι.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, maſtiche, Gl. V. maſtix; lentiſcina reſina.

Μαϛίχινον ἔλαιον, maſtichinum oleum. A μαϛίχη.

Μαϛίω, poët. pro μαϛίζω.

Μαϛοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mammæ ſimilis. Ex μαϛὸς, & εἶδος, *forma*.

Μαϛὸς, οῦ, ὁ, mamma, mamilla, Gl. V. ruma. A μαζός.

Μαϛρωπεία, ας, ἡ, lenocinium. A μαϛρωπεύω.

Μαϛρωπεύω, f. εύσω, lenocinor; produco ad proſtitutionem, proſtituo. A μαϛρωπ

Μαϛρώπιον, ου, τὸ, lenulus, Gl. V. A μαϛρωπός.

Μαστρωπὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, leno, vel lena; occurrit & μαστροπὸς per ο.

Μαστὺς, ύος, ἡ, veſtigatio, inquiſitio. A μαστεύω.

Μαστώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mammoſus, Gl. V. mammatus. A μαστός.

Μάστωρ, ορος, ὁ, quæſitor, inquiſitor, qui de rebus publicis inquirit. A μάω, quæro.

ΜΑΣΧΑ´ΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla, armus; (2) pars folii olivæ, Heſ. (3) palmæ virga, Heſ. (4) pars proræ.

Μασχαλίζω, f. ίσω, axillis appendo; (2) extremas corporis partes per ignominiam trunco. Ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενὴς, ἐμασχαλίσθη, Soph. El. 447. A μασχάλη.

Μασχάλιον, ου, τὸ, caniſtrum palmeum vel funis e palma, Heſ. Ab eod.

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, axilla, ala. Ab eod.

Μασχαλίσματα, truncationes, mutilationes; partes detruncatæ, Heſ. Suid. A μασχαλίζω.

Μασχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, quo equi alligantur currui; (2) vinculum latum, quod ornatus cauſſa gerebatur ſub axilla. Ab eod.

Ματάζω, vana ſeu inepta cogito, ineptio, deſipio. A ματάω.

Ματαιάζω, ineptio. Πατέρα παῦσαι ματαιάζοντα, Luc. A μάταιος.

Ματαΐζω, vana ſeu inepta cogito; ineptio, deſipio; vana jacto; (2) pedo, unde comp. ἀποματίασαι apud Herodot. pedere.

Ματαιοβαστάκτης, ου, ὁ, nugigerulus, Gl. V. Ex μάταιος, & βαστάζω, gero.

Ματαιοβουλία, ας, ἡ, inane conſilium. Ex μάταιος, & βουλὴ, conſilium.

Ματαιολογέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor, blatero. A ματαιολόγος.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, verba vana; vaniloquium, fruſtratio. Ab eod.

Ματαιολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanus in loquendo, vaniloquus. Ex μάταιος, & λόγος, ſermo.

Ματαιολοιχὸς, οῦ, ὁ, qui frivolas res conſectatur, eas velut delambens. Ex μάταιος, & λείχω, lambo; vid. ματιολοιχός.

Ματαιοπονέω, ῶ, f. ήσω, fruſtra laboro, operam perdo. A ματαιόπονος.

Ματαιοπονία, ας, inanis labor, opera fruſtranea. Ab eod.

Ματαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, fruſtra laboro. Ex μάταιος, & πράσσω, facio.

Ματαιοπραγία, ας, ἡ, inanis labor. Ex iiſd.

Μάταιος, αία, αιον, qui fruſtra fit, vanus, inanis; vanus, ineptus; futilis; mendax, falſus. A μάτην.

Ματαιοσπουδία, ας, ἡ, inane ſtudium. A ματαιόσπουδος.

Ματαιόσπουδος, ου, ὁ ϗ ἡ, rebus inanibus ſtudens, in rebus vanis operam locans. Ex μάταιος, & σπουδὴ, ſtudinm.

Ματαιοσύνη, ης, ἡ, fatuitas, deſipientia. A μάταιος.

Ματαιοτεχνία, ας, ἡ, vanæ artis ſtudium, vana artis imitatio. A ματαιότεχνος.

Ματαιότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanis artibus deditus, inanium artium ſtudioſus. Ex μάταιος, & τέχνη, ars.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. A μάταιος.

Ματαιοφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, fruſtra largus ſum; (2) fruſtra glorior & mihi placeo. Ex μάταιος, & φιλοτιμέομαι, honoris conſequendi canſſa aliquid facio.

Ματαιοφρονέω, ῶ, f. ήσω, vana cogito, deſipio. A ματαιόφρων.

Ματαιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui inepta & abſurda ſapit. Ex μάταιος, & φρὴν, mens.

Ματαιόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fruſtra & inepte loquens, garrulus. Ex μάταιος, & φωνὴ, vox.

Ματαιόω, ῶ, f. ώσω, vanum reddo; fruſtror; ματαιόομαι, οῦμαι, inepte & ſtulte ago; vanus & irritus fio, Gl. V. evaneſco. Ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, Rom. 1, 21. A μάταιος.

Ματαϊσμὸς, οῦ, ὁ, actio ſtolida, ſ. rerum ſtolidarum. A ματαΐζω.

Ματαίως, *Adv.* vane, inepte, leviter. A μάταιος.

Ματάω, ῶ, f. ήσω, vane tempus tero, fruſtra laboro, operam perdo, ſegniter ago, piger ſum. Οὐ ματᾷ τοὔργον τόδε, Æſchyl. A μάτην.

Ματεύω, f. εύσω, quæro. Πατέρα ματεύων, Soph. Phil. 1200. Μάτευε ταχὺ πάντα, Ariſt. Θεσμ. 670. Ὅδ' αἰνόλεκτρον ἁρπαγεῖσαν εὐνέτης πλάτιν ματεύων, Lyc. 821. A μάω, *quæro.*

Ματέω, ῶ, quæro, inquiro. Ab eod.

ΜΑ´ΤΗΝ, *Adv.* fruſtra, incaſſum, in vanum, temere, nequicquam.

Ματὴρ, ῆρος, ὁ, inquiſitor, Heſ. A μάω.

Μάτηρ, Dor. pro μήτηρ, *mater.*

Ματία, ας, ἡ, Ion. ματίη, vanitas, levitas, ſtoliditas; (2) fruſtrata & infelix cupiditas. A ματάω.

Ματίζω, indago, quæro. A μάτος.

Ματιολοιχὸς, οῦ, ὁ, qui ex falſa menſura lucrum captat. Ariſt. in Nub. 450. ſcribitur & ματαιολοιχὸς, quod vide. Ex μάτιον, & λείχω, *lambo.*

ΜΑ´ΤΙΟΝ, ου, τὸ, genus menſuræ vendentium.

Μάτος, inquiſitio, perquiſitio, Gal. Lex. Hippocr. A μάω.

Ματρόξενος, ſpurius, Heſ. Dor. pro μητρόξενος.

Ματρυλλεῖον, ου, τὸ, lupanar, locus, in quo lenæ ſuas meretrices proſtituunt. A ματρύλλη.

ΜΑΤΡΥ´ΛΛΗ, ης, ἡ, lena.

Ματρύλλιον, ου, τὸ, idem quod ματρυλλεῖον.

ΜΑ´ΤΤΑΒΟΣ, ου, ὁ, ſtultus, fatuus, Heſ.

Ματτύα, ας, ἡ, deliciæ ciborum, lautitiæ omnis generis, quæ in eduliis adhiberi ſolent. A μάττω pro μάσσω.

Ματτυάζω, f. άσω, paro epulas lautas.

Μάττω, f. ξω, pinſo; μάττομαι, pinſo; (2) pinſor.

ΜΑΥΛΙ´Α, gladius, Schol. Thuc. Suid.

Μαυλίζω, f. ίσω, mercede proſtituo. A μαυλίς.

ΜΑΥΛΙ´Σ, ίδος, ἡ, culter, gladius; (2) mercede aliquid faciens, Heſ.

Μαυλιστὴς, οῦ, ὁ, qui mercede alterius corpus proſtituit, leno. A μαυλίζω.

Μαῦρος, fatuus, ſtultus. Heſ. Suid. μαῦρον, iiſdem τὸ ἀμαυρὸν ϗ ἀσθενὲς, obſcurum & invalidum. Ab ἀμαυρὸν per aphæreſin.

Μαυρόω, ῶ, obſcuro, deleo, extinguo, peſſundo. Ῥεῖα τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, Heſiod. Ἔργ. 323. A μαυρός.

ΜΑΦΟ´ΡΙΟΝ, ου, τὸ, muliebre tegmentum capitis, colli ac humerorum, velum de capite in humeros defluens.

Μάχαιρα, ας, ἡ, machæra; gladius; ſica; culter; cultellus; novacula.

Μαχαιρίδιον, ου, τὸ, gladiolus, cultellus. Dim. a μάχαιρα.

Μαχαίριον, ου, τὸ, gladiolus; cultellus; novacula. Ab eod.

Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, culter tonſorius; μαχαιρίδες, forcipes. Ab eod.

Μαχαιροδέτης, ου, ὁ, lorum, quo gladius alligatur, Heſ. Ex μάχαιρα, & δέω, *ligo.*

Μαχαιρομαχέω, ῶ, machæra pugno, ſ. certo. Ex μάχαιρα, & μάχομαι, *pugno.*

Μαχαιροποιὸς, οῦ, ὁ, machærarum, cultrorum, gladiorumve artifex. Ex μάχαιρα, & ποιέω, *facio.*

Μαχαιροπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi gladii venduntur. A μαχαιροπώλης.

Μαχαιροπώλης, ου, ὁ, gladiorum ſ. cultrorum venditor. Ex μάχαιρα, & πώλης, *venditor,* a πωλέω, *vendo.*

Μαχαιροπώλιον, ου, τὸ, idem quod μαχαιροπωλεῖον.

Μαχαιροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gladium geſtat, gladio cinctus. Sicarius, Gl. V. Ex μάχαιρα, & φέρω, *fero.*

Μαχαιρώνιον, ου, τὸ, nomen herbæ, quæ alias etiam ξίφιον dicitur. A μάχαιρα.

Μαχαιρωτὸς, ἡ, ὸν, ad formam machæræ factus. Quaſi a μαχαιροῦσθαι, quod eſſet in formam gladii formari.

Μαχάω, ῶ, pugnare volo, pugnam deſidero. Heſ. A μάχομαι.

Μαχεύω, f. εύσω, contendo, pugno. Ab eod.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, conflictus, prælium, dimicatio; (2) contentio, altercatio, lis, rixa; jurgium. Ab eod.

Μαχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pugnax. Ab eod.

Μαχησμὸς, οῦ, ὁ, prælium, pugna; (2) præliatio, pugnatio. Ab eod.

Μαχητὴς, οῦ, ὁ, Dor. μαχατὰς, pugnator, bellator; (2) pugnax, bellicoſus. Ab eod.

Μαχητικὸς, ἡ, ὸν, pugnax, ad pugnam propenſus. Hinc τὸ μαχητικὸν, οῦ, pugnacitas. A μαχητής.

Μαχητὸς, ἡ, ὸν, oppugnabilis, ſ. expugnabilis. A μάχομαι.

Μάχιμος, ίμη, ιμον, vel μάχιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pugnax, bellicoſus, habilis ad pugnam, vel ad bellum. Ab eod.

Μαχλὰς, άδος, ἡ, mulier laſciva & libidinoſa, meretrix. A μάχλος.

Μαχλάω, ῶ, libidini indulgeo, laſcivus ſum, ſcortor. Heſ. ubi μαχλῶντες, πορνεύοντες. Ab eod.

Μαχλὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαχλάς.

ΜΑ´ΧΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, incontinens, libidinoſus, laſcivus.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, laſcivia, propenſio ad Venerem, impudicitia. A μάχλος.

ΜΑ´ΧΟΜΑΙ, pugno, prælior, bellum gero; jurgo, litigo, rixor, diſputo. f. 1. μαχέσομαι & μαχήσομαι, quaſi a μαχέομαι; unde & μαχεούμενος, part. pugnans, & μαχειόμενος, apud Homerum. f. 2. μαχοῦμαι, pugnabo. Μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, Dem. περὶ, ὑπέρ τινος, Xen. ἀμφί τινι, Hom. περὶ τινα, contra, Plat. πρός τινα, Joan. 6, 52. Ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι, Ariſt. Plut. 1076.

Μαχομένως, *Adv.* repugnanter. A μαχόμενος, quod eſt partic. a μάχομαι.

ΜΑ´Ψ, *Adv.* fruſtra, incaſſum.

Μαψαῦραι, ῶν, αἱ, leves auræ, venti leves. Heſiod. Theog. 872. ubi tamen aliqui rectius μὰψ αὖραι, ſeparatim.

Μαψίδιος, ία, ιον, inanis, vanus. A μάψ.

Μαψιδίως, *Adv.* inaniter, vane, incaſſum, fruſtra, temere. A μαψίδιος.

Μαψιλάκας, ου, ὁ, blaterator. Ex μὰψ, & λακεῖν, *ſonare.*

Μαψιλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, vaniloquus. Ex μὰψ, & λέγω, *dico.*

Μαψίφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fruſtra & inaniter loquens, garrulus. Ex μὰψ, & φωνὴ, *vox.*

Μαψύλακτος, fruſtra latrans, inanibus ſtrepitans latratibus, magno cum clamore inania deblaterans. Apud Plut. γλῶσσαν μαψυλάκταν, Dor. pro μαψυλάκτην, fœm. Ex μὰψ, & ὑλάκτης, *latrator*.

ΜΑ'Ω, μῶ, vehementer cupio, ſupra modum deſidero; (2) quæro. p. μέμαα, pro μέμακα; in part. μεμαὼς, pro μεμακώς; unde μεμακυῖα, μεμαυῖα, fœm. μέμαμεν, 1 pl. p. ind. pro μεμάκαμεν; μέμασαν, 3 plur. pl. p. pro μεμάκεσαν, vel μεμάκεισαν. Μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι, Il. 2, 863.

Μεγάδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magna donat, valde munificus. Ex μέγας, & δῶρον, *munus*.

Μεγαθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magna fiducia præditus, magnanimus, animoſus. Ex μέγας, & θάρσος, *audacia, fiducia*.

Μέγαθος, εος, τὸ, Ion. pro μέγεθος, magnitudo. A μέγας.

Μεγάθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno & celſo animo præditus. Ex μέγας, & θυμὸς, *animus*.

ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, invideo, (2) curo, reſpecto; ἐμέγηρε, a. 1. invidit. part. μεγήρας, ſolicitus. Ἐμέγηρέ μοι τόκοιο, Apollon.

Μεγακήτης, εος, ὁ, vel ἡ, ad cete inſtar magnus. Ex μέγας, & κῆτος, *cete*.

Μεγαλαδικητικὸς, ἡ, ὸν, vehementer injurioſus. Ex μέγας, & ἀδικητὸς, *injurioſus*.

Μεγαλαλκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magno robore præditus. Ex μέγας, & ἀλκὴ, *robur*.

Μεγαλάμφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplos circuitus habens. Ex μέγας, & ἄμφοδος, *circuitus*.

Μεγάλανδροι, magni viri aut fortes. Ex μέγας, & ἀνὴρ, *vir*.

Μεγαλαρτία, ας, ἡ, feſtum, quo offeruntur magni panes. A μεγάλαρτος.

Μεγάλαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, magni panis dator. Ex μέγας, & ἄρτος, *panis*.

Μεγαλαυχέω, ῶ, & μεγαλαυχέομαι, οῦμαι, magnifice me effero, me jactito, magna ſ. grandia jacto, glorior. Ἀισθανόμενός σε μεγαλαυχούμενον ἐπὶ τῇ Βουσιρίδος ἀπολογίᾳ, Iſocr. A μεγαλαυχής.

Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui valde gloriatur, oſtentator. Ex μέγας, & αὐχὴ, *gloriatio*.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, jactantia, oſtentatio. Ab eod.

Μεγάλαυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod μεγαλαυχής.

Μεγαλεῖον, ου, τὸ, magnificentia, majeſtas; (2) unguentum quoddam, quod & μεγάλλιον. A μεγαλεῖος.

Μεγαλεῖος, εία, εῖον, magnificus, venerandus, ſublimis, grandis; μεγαλεῖα, τὰ, magnalia. A μέγας.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, magnificentia, magnitudo, majeſtas. A μεγαλεῖος.

Μεγαλείως, *Adv.* magnifice. A μεγαλεῖος.

Μεγαλέμπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, rerum magnarum & pretioſarum negotiator. Gl. V. magnarius. Ex μέγας, & ἔμπορος, *mercator*.

Μεγαλεπήβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnis rebus manum admovet, ardua capeſſens. Ex μέγας, & ἐπήβολος, *qui aliquid adeptus eſt*.

Μεγαληγορέω, ῶ, f. ήσω, magnifice loquor, magna loquor, magna jacto, magnifice de re aliqua loquor, magnis rem laudibus extollo. Τὰς πράξεις μεγαληγορῶν, Herodian. Ex μέγας, & ἀγορέω, *loquor*.

Μεγαληγορία, ας, ἡ, magniloquentia, magnificentia verborum, jactantia. A μεγαληγόρος.

Μεγαληγόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnifice loquens, jactabundus. Ex μέγας, & ἀγορέω, pro ἀγορεύω, *loquor*.

Μεγαληγόρως, *Adv.* magnifice loquendo, jactabunde. A μεγαληγόρος.

Μεγαληνορία, ας, ἡ, ſuperbia. A μεγαλήνωρ.

Μεγαλήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnos viros faciens; (2) acris; (3) magnanimus. Ex μέγας, & ἀνὴρ, *vir*.

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magni cordis. Ex μέγας, & ἦτορ, *pectus*.

Μεγαλίζω, f. ίσω, magnifice effero, extollo; μεγαλίζομαι, magnifice efferor, elatus ſum, ſuperbio. Μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ, Il. 10, 69. A μέγας.

Μεγάλλιον μύρον, unguentum quoddam ab inventore Megalo, ut quibuſdam videtur, ita dictum. Reperitur & μεγαλήσιον. Vid. μεγαλεῖον.

Μεγαλόβρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, horrendum fremens. Ex μέγας, & βρύχω, *fremo*.

Μεγαλόβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnas habens glebas. Ex μέγας, & βῶλος, *gleba*.

Μεγαλογάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnum habens ventrem. Ex μέγας, & γαστὴρ, *venter*.

Μεγαλογνωμοσύνη, ης, ἡ, magnitudo animi, magnus animus, animus magna cogitans. A μεγαλογνώμων.

Μεγαλογνωμόνως, magnanimiter. A ſeq.

Μεγαλογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui magno eſt animo, qui animo magnas res cogitat; (2) qui excelſo eſt animo. Ex μέγας, & γνώμη, *ſententia*.

Μεγαλογραφία, ας, ἡ, magnarum rerum deſcriptio ſeu pictura. Ex μέγας, & γράφω, *ſcribo, pingo*.

Μεγαλοδαίμων, ονος, ὁ, magnus dæmon, Suic. Ex μέγας, & δαίμων, *dæmon*.

Μεγαλόδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnis conſitus arboribus. Ex μέγας, & δένδρον, *arbor*.

Μεγαλόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnam habens vel adferens gloriam. Ex μέγας, & δόξα, *gloria*.

Μεγαλόδους, όδοντος, ὁ ϗ ἡ, magnos dentes habens. Ab ὀδοὺς, *dens*.

Μεγαλοδυναμέομαι, οῦμαι, potentia præſto. A μεγαλοδύναμος.

Μεγαλοδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum potens, præpotens. Ex μέγας, & δύναμις, *potentia*.

Μεγαλοδωρεὰ, ᾶς, ἡ, donatio magnifica, largitio magna. Ex μέγας, & δῶρον, *donum*.

Μεγαλοδωρία, ας, ἡ, idem. A μεγαλόδωρος.

Μεγαλόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magna donat, munificus. Ex μέγας, & δῶρον, *munus*.

Μεγαλοεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnificus, Gl. V. Ab ἔργον, *opus*.

Μεγαλοεργία, ας, ἡ, magnificentia. Gl. V. magnificium. A præc.

Μεγαλοεργῶς, magnifice. Ph. magno opere. Ab eod.

Μεγαλόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, hiſpidus, Ph. A θρὶξ, *capillus*.

Μεγαλόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno & celſo animo præditus. Ex μέγας, & θυμὸς, *animus*.

Μεγάλοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde infortunatus, ærumnoſus. Ex μέγας, & οἶτος, *ærumna*.

Μεγαλόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructus magnos ferens. Ex μέγας, & καρπὸς, *fructus*.

Μεγαλόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnum caulem habens. Ex μέγας, & καυλὸς, *caulis*.

Μεγαλοκευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magna penetralia habens, Rob. Ex μέγας, & κεῦθος, *penetrale*.

Μεγαλοκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnum caput habet, capito. Ex μέγας, & κεφαλὴ, *caput*.

Μεγαλοκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magna pericula adit, magnis periculis ſe objiciens. Ex μέγας, & κίνδυνος, *periculum*.

Μεγαλόκλονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnum & multum & ſtrepitum excitat. Ex μέγας, & κλόνος, *tumultus*.

Μεγαλοκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnum ventrem habet. Ex μέγας, & κοιλία, *venter*.

Μεγαλόκολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnum ſinum habens, Rob. Ex μέγας, & κόλπος, *ſinus*.

Μεγαλοκόρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnum verticem habet. Ex μέγας, & κορυφὴ, *vertex*.

Μεγαλοκρατὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde potens, Suic. Ex μέγας, & κράτος, *potentia, robur*.

Μεγαλοκράτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnipotens, Rob. Ex μέγας, & κρατέω, *poſſum*.

Μεγαλοκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ingentes fluctus excitans. Ex μέγας, & κυμα, *fluctus*.

Μεγαλόκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, grandiora membra habens; (2) in quo articulorum internodia magna ſunt; (3) magnis colis (partibus periodi) conſtans. Ex μέγας, & κῶλον, *membrum*.

Μεγαλόλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, magniloquax, Gl. V. A λάλος, *loquax*.

Μεγαλόμαζος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnarum mazarum dator, Suic. Ex μέγας, & μάζα, *maza*.

Μεγαλομάρτυρ, υρος, ὁ, magnus martyr. Ex μέγας, & μάρτυρ.

Μεγαλόμασθος, ου, ἡ, quæ magnas mammas habet. Ex μέγας, & μασθὸς, *mamma*.

Μεγαλομέρεια, ας, ἡ, rei conſtitutio, qua illa ex magnis partibus conſtat; (2) magnitudo & potentia, ſeu amplitudo. A μεγαλομερής.

Μεγαλομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnis partibus conſtans. Ex μέγας, & μέρος, *pars*.

Μεγαλομερία, ας, ἡ, idem quod μεγαλομέρεια.

Μεγαλομερῶς, *Adv.* partibus magnis; (2) laute & ſplendide. A μεγαλομερής.

Μεγαλομήτηρ, ἡ, avia, Heſ. Ex μέγας, & μήτηρ, *mater*.

Μεγαλόμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magna mercede aliquid facit, qui amplum meretur ſtipendium. Ex μέγας, & μισθὸς, *merces*.

Μεγαλόμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnos oculos habens, Rob. Ab μέγας, & ὄμμα, *oculus*.

Μεγαλομυκήτης, ου, ὁ, grande mugiens, grande rudens. Ex μέγας, & μυκάω, *mugio*.

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis præſtantia, magnitudo vel celſitudo animi; (2) magnanimitas, Gl. V. ſuperbia, Heſ. A μεγαλόνοος.

Μεγαλόνοος, *contr.* μεγαλόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, mente præſtans, magni animi; magnanimus, Gl. V. Ex μέγας, & νόος, *mens*.

Μεγαλοπάθεια, ας, ἡ, gravium læſionum tolerantia. Quaſi a μεγαλοπαθὴς, quod eſt ex μέγας, & πάθος, *paſſio*.

Μεγαλόπετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnas petras habens. Ex μέγας, & πέτρος, *petra*.

Μεγαλοπλούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, grandes divitias poſſidens. Ex μέγας, & πλούσιος, *dives*.

Μεγαλόπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex μέγας, & πλοῦτος, *divitiæ*.

Μεγαλοποιέω, ῶ, magnas res facio, Gl. V. magnifico, amplifico. Ex μέγας, & ποιέω, *facio*.

Μεγαλόπολις, εως, ἡ, magna civitas. Ex μέγας, & πόλις, *civitas*.

Μεγαλοπολίτης, ου, ὁ, magnæ urbis civis. Ex μέγας, & πολίτης, *civis*.

Μεγαλοπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in magnis rebus improbus eſt, immane improbus. Ex μέγας, & πόλις, *urbs*.

Μεγαλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, magnos pedes habens. Ex μέγας, & ποὺς, *pes*.

Μεγαλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promptus ad res magnas ſuſcipiendas. A μεγαλοπράγμων.

Μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, magnarum rerum ſuſceptor. Ex μέγας, & πρᾶγμα, *res, negotium.*

Μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, majeſtas. A μεγαλοπρεπής.

Μεγαλοπρεπής, έος, ὁ ϗ ἡ, magnum virum decens; (2) magnificus. Ex μέγας, & πρέπω, *convenio.*

Μεγαλοπρεπῶς, *Adv.* magnifice. A μεγαλοπρεπής.

Μεγαλοπτέρυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnas habens alas. Ex μέγας, & πτέρυξ, *ala.*

Μεγαλόπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnas portas habens. Ex μέγας, & πύλη, *porta.*

Μεγαλόρραξ, αγος, ὁ ϗ ἡ, magnos habens acinos, Suic. Ex μέγας, & ῥάξ, *acinus.*

Μεγαλορρημονέω, ῶ, grandibus verbis utor, magna loquor & jactito. A μεγαλορρήμων.

Μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, magniloquentia. Ab eod.

Μεγαλορρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, magniloquus, magna loquens, arrogans. Ex μέγας, & ῥῆμα, *verbum.*

Μεγαλόρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnam radicem habens, Rob. Ex μέγας, & ῥίζα, *radix.*

Μεγαλόσαρκος, ου, ὁ, qui magna carne eſt, Ezech. 16. carnoſus. Ex μέγας, & σάρξ, *caro.*

Μεγαλοσθενής, έος, ὁ ϗ ἡ, magnis præditus viribus. Ex μέγας, & σθένος, *robur.*

Μεγαλοσμάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnum ſonans, Suic. Ex μέγας, & σμάραγος, *ſonus.*

Μεγαλόσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magna & in tumorem ſublata viſcera habet; (2) qui magnum cor ſ. magnum animum habet, iracundus. Ex μέγας, & σπλάγχνον, *viſcus.*

Μεγαλόσταχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, magnam emittens ſpicam. Ex μέγας, & στάχυς, *ſpica.*

Μεγαλόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnum & amplum habet os, Suic. Ex μέγας, & στόμα, *os.*

Μεγαλοσύνη, ης, ἡ, magnitudo, Gl. V. A μέγας.

Μεγαλόσχημος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnum gerens habitum, Suic. Ex μέγας, & σχῆμα, *habitus.*

Μεγαλοσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, magna conſtans figura. Ex iiſd.

Μεγαλόσωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magno ſive procero, ſ. craſſo etiam corpore eſt. Gl. V. corpulentus. Ex μέγας, & σῶμα, *corpus.*

Μεγαλότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, arte ſ. artificio magnus. Ex μέγας, & τέχνη, *ars.*

Μεγαλότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in magno habetur honore. Ex μέγας, & τιμή, *honor.*

Μεγαλοτίμως, *Adv.* magno honore, Rob. A μεγαλότιμος.

Μεγαλότολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde audax, magna audacia præditus. Ex μέγας, & τόλμα, *audacia.*

Μεγαλουργές, τὸ, grandium rerum conatus. A μεγαλουργής, *magna conans.*

Μεγαλουργέω, ῶ, magnifice ago. Hinc paſſ. ἡ μεγαλουργηθεῖσα ὄψις, apud Philon. ſpectaculi magnificentia. A μεγαλουργός.

Μεγαλουργία, ας, ἡ, magnificentia. Ab eod.

Μεγαλουργός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, magnificus. Ex μέγας, & ἔργον, *opus.*

Μεγαλόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnos habens oculos. Ex μέγας, & ὀφθαλμός, *oculus.*

Μεγαλόφλεβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnas habet venas. Ex μέγας, & φλέψ, *vena.*

Μεγαλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, magna ſapio, magnifice de me ſentio, ſuperbio. Μεγαλοφρονεῖν ἐφ' ἑαυτῷ, Xen. μεγαλοφρονούμενος περί τι, Plato. A μεγαλόφρων.

Μεγαλοφρόνως, *Adv.* cum animi magnitudine, excelſo animo; (2) magnifice, abunde, uberrime. Ab eod.

Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, magnus & excelſus animus, quo quis magna ſapit, ſuperbia, Gl. V. magnanimitas. Ab eod.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui magnus eſt animus, magnanimus; (2) magnificus, liberalis. Ex μέγας, & φρὴν, *mens.*

Μεγαλοφυής, έος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno animo præditus. Ph. magnificus, amplificus. Ex μέγας, & φύω, *naſcor.*

Μεγαλοφυΐα, ας, ἡ, magnanimitas. A μεγαλοφυής.

Μεγαλόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, magna habens folia. Ex μέγας, & φύλλον, *folium.*

Μεγαλοφυῶς, laute, Gl. V. A μεγαλοφυής.

Μεγαλοφωνία, ας, ἡ, vocis magnitudo, altiloquentia. A μεγαλόφωνος.

Μεγαλόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnam ſeu claram vocem habens; (2) altiloquus. Ex μέγας, & φωνή, *vox.*

Μεγαλοψυχέω, ῶ, largior & magnifice liberalis ſum, Suic. Ex Heſ. A μεγαλόψυχος.

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, animi celſitudo; (2) magnificentia, liberalitas. Ab eod.

Μεγαλόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno & excelſo animo præditus. Ex μέγας, & ψυχή, *animus.*

Μεγαλοψύχως, *Adv.* magno & excelſo animo. A μεγαλόψυχος.

Μεγαλύνω, magnifice effero, extollo, verbis prædico; (2) magnum & potentem reddo. Gl. V. amplio; amplifico; magnifico; μεγαλύνομαι, effero me, Gl. V. grandeſco, ingrandeſco. Μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, Matt. 23, 5. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Luc. 1, 46. Ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Act. 19, 17. Μεγαλυνθήσεται Χριστὸς, Phil. 1,20. A μέγας.

Μεγαλώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnos dolores ſeu cruciatus ferens. Ab ὀδύνη, *dolor, cruciatus.*

Μεγαλώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnum, i. e. celebre nomen habens, nominatiſſimus. Ex μέγας, & ὄνομα, *nomen.*

Μεγαλωπός, ή, όν, qui magnos habet oculos, Rob. Ex μέγας, & ὤψ, *oculus.*

Μεγάλως, *Adv.* magnifice; (2) valde, vehementer. A μέγας.

Μεγαλωστί, *Adv.* valde, vehementer; (2) late; (3) magnifice. Ab eod.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, magnificentia, majeſtas. Ab eod.

Μεγαλωφελής, έος, ὁ ϗ ἡ, magnam utilitatem adferens, valde utilis, magnæ frugis. Ex μέγας, & ὠφελέω, *proſum.*

Μεγάμυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, grande mugiens ſive boans. Heſychius ait aſini eſſe epitheton; ut ſit grande rudens. A μέγας, & μυκή *boatus.*

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, magnos viros faciens, ſuperbos reddens. Ex μέγας, & ἀνὴρ, *vir.*

Μέγαρα, τὰ, Megara, urbs Iſthmo vicina verſus Atticam Μεγάραδε, verſus Megaram. Μεγαροῖ, Megaris, in urbe. Μεγαρόθεν, Megaris, ex urbe.

Μεγαρεῖς, Megarenſes, a Μεγαρεύς. A Μέγαρα.

Μεγαρίζω, f. ίσω, Megarenſes imitor ſeu ſequor. Μεγαριεῖς, f. 1. Att. Ariſtoph. κλάων Μεγαριεῖς, flebis Megariſſans, Ach. 8, 28. A Μεγαρίς.

Μεγαρικός, ή, όν, Megaricus.

Μεγαρίς, ίδος, ἡ, ut Μεγαρὶς γῆ vel χώρα, Megaricus ager.

Μέγαρον, ου, τὸ, domus, domicilium, ædes.

Μέγαρσις, εως, ἡ, invidia, Heſ. A μεγαίρω.

Μεγαρτός, ή, όν, invidioſus, Heſ. Ab eod.

ΜΕ'ΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, *Gen.* μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, magnus, ingens, grandis; (2) vehemens, atrox, violentus.

Μεγασθενής, έος, ὁ ϗ ἡ, præditus magnis viribus. Ex μέγας, & σθένος, *vis, robur.*

Μεγαυχής, έος, ὁ ϗ ἡ, magna jactans. Ex μέγας, & αὐχέω, *glorior.*

Μεγάφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus. Ex μέγας, & φρὴν, *mens.*

Μεγεθοποιέω, ῶ, magna loquor, magna loquendo reddo. Ἐν δὲ τοῖς μάλιστα μεγεθοποιεῖ τὰ λεγόμενα, Longin. 40. A ſeq.

Μεγεθοποιός, οῦ, ὁ, ſublimitatem, magniloquentiam efficiens. Ex μέγεθος, & ποιεῖν, *facere.*

Μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, granditas, ſublimitas, proceritas; (2) ſtatura; (3) vehementia; (4) gravitas, majeſtas; (5) magnitudo animi; (6) dignitas, amplitudo.

Μεγεθουργία, ας, ἡ, operis magnitudo. Ex μέγεθος, & ἔργον, *opus.*

Μεγεθύνω, magnitudinem tribuo, majorem reddo, amplifico; μεγεθύνομαι, major fio, increſco. A μέγεθος.

Μεγήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum amabilis, peramabilis. Ex μέγας, & ἐράω, *amo.*

Μεγιστᾶνες, οἱ, primates, proceres. Gl. V. ſummates, magnates. Dat. pl. μεγιστᾶσι, a μεγιστὰν, ᾶνος. A μέγιστος.

Μεγιστεύω, f. εύσω, magnus ſum, major fio, Suic. Ab eod.

Μέγιστον, *Adv.* maxime, plurimum. Ab eod.

Μεγιστόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, maximas urbes efficiens. Ex μέγιστος, & πόλις, *urbs.*

Μεδέω, impero, imperium teneo; (2) curo. Ἴδηθεν μεδέων, Il. 3, 276. Πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος, ib. 9, 646. A μέδω.

Μεδιμναῖος, αία, αῖον, modialis, Gl. V. A ſeq.

ΜΕ'ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, medimnus, menſura aridorum Attica. Gl. V. modius.

ΜΕ'ΔΩ impero, imperium teneo; (2) curo, curam gero; ὁ μέδων, οντος, regnator, imperator, præfectus. Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, Il. 2, 79. Κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην, ib. 4, 21. Νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς, ib. 418.

Μέζεα, ων, τὰ, genitalia in beſtiis.

Μεζόνως, majorem in modum, Ion. pro μειζόνως.

Μεθαιρέω, ῶ, accipio, a. 2. μεθεῖλον, Ion. μεθέλεσκον, Odyſſ. 8, 376. Ex μετὰ, & αἱρέω, *capio.*

Μεθάλλομαι, tranſilio. Hinc poët. μετάλμενος, Il. 5, 336. Ex μετὰ, & ἅλλομαι, *ſalio.*

Μεθαρμόζω, & μεθαρμόζομαι, tranſmuto aliter aptando, commuto, verto, transfero; (2) emendo, caſtigo, meliorem reddo; (3) apto, accommodo. Μεθαρμοσάμενος τὴν ψευδῆ δόξαν εἰς ἀλήθειαν, Philo. Νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον, Eur. Alc. 1145. Ex μετὰ, & ἁρμόζω, *apto.*

Μεθεκτικός, ή, όν, participativus. A μετέχω, *particeps ſum.*

Μεθεκτέον, participandum eſt. A μετέχω, *participo.*

Μεθεκτός, ή, όν, qui participatur. Ab eod.

Μεθέλεσκον, vide μεθαιρέω.

Μεθέλκω, f. ξω, retraho, trahendo traduco. Μεθέλκουσι τὴν ἡδονὴν ἐς τὸ νωθρόν, Philo. Ex μετὰ, & ἕλκω, *traho.*

Μέθεξις, εως, ἡ, participatio, communio. A μετέχω.

Μεθέορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, feſtum ſequens, feſto ſuccedens. Ex μετὰ, & ἑορτή, *feſtum.*

Μεθέπω, ſequi facio; (2) advenio; (3) inveſtigo, quæro; μεθέπομαι, f. μεθέψομαι, ſequar, ſectabor, imitabor. Αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους, Il. 5, 329. Ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασὺν, ib. 8, 126. Ου σοι μὴ μεθέψομαί ποτε, Soph. El. 1058. Ex μετὰ, & ἕπω, curo, ago; f. ἕπομαι, ſequor.

Μεθερμηνεύω, f. εύσω, interpretor, transfero, verto. Ἐμμανουὴλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, Matt. 1, 23. Μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν, Plut. Ex μετὰ, & ἑρμηνεύω, interpretor.

Μεθέρπω, adrepo, vel repo poſt, Rob. Ex μετὰ, & ἕρπω, ſerpo, repo.

Μέθεσις, εως, ἡ, relaxatio, remiſſio, Suic. A μεθίημι.

Μεθετέον, dimittendum. A μεθίημι.

Μέθη, ης, ἡ, vinolentia, temulentia, ebrietas. A μέθυ.

Μεθηλικιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι ab una ætate in aliam tranſeo. Ex iiſd.

Μεθηλικίωσις, εως, ἡ, tranſitio ab ætate in ætatem, velut a pueritia ad adoleſcentiam, ab adoleſcentia ad juventutem, & ſic porro. A μεθηλικιόομαι.

Μέθημαι, adſideo; unde μεθήμενος, part. apud Hom. aſſidens, Odyſſ. 1, 118. Ex μετὰ, & ἧμαι, ſedeo.

Μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, diurnus, qui interdiu fit. Ex μετὰ, & ἡμέρα, dies.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, remiſſio, negligentia. A μεθήμων.

Μεθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, remiſſus, negligens. A μεθίημι.

Μεθιδρύω, f. ύσω, in alia ſede colloco, transfero. Ex μετὰ, & ἱδρύω, colloco.

Μεθίημι, dimitto, miſſum facio, depono, negligo, permitto, emitto, remitto, condono. f. 1. μεθήσω, ſinam. a. 1. μεθῆκα, ſivi. a. 2. imper. μέθες, ſine; præſ. partic. μεθιεὶς; inf. μεθιέναι & μεθεῖναι. f. inf. μεθήσειν, Ion. & poët. μεθησέμεν. Apud poëtas quædam quaſi a μεθιέω, ut μεθίει, dimittebat; μεθίεμαι, voce paſſ. ſed active, dimitto, omitto. Ουκ ἂν μεθείην τοῦ θρόνου, Ariſt. Ran. 940. Ἰὼ δύσμορος, ὃς χεροῖν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας, Soph. Aj. 373. Τῆς δ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι, Eur. Hec. 406. ξίφος εἰς γυναῖκα, id. Or. 1122. Ex μετὰ, & ἵημι, mitto.

Μεθίστημι, ſtatuo aliud pro alio; (2) muto; (3) transfero, traduco; (4) ſubmoveo, expello, faceſſere jubeo, in exſilium mitto, migrare cogo; μεθίσταμαι, degenero, migro, decedo, ſecedo. ap. Hom. ſto, verſor, ſum inter. f. μεταστήσω. a. 2. μετέστην. inf. μεταστῆναι, migrare. part. μεταστὰς, digreſſus. a. 1. paſſ. μετεστάθην. imper. a. 2. act. μετάστηθι, tranſi. p. act. μεθέστηκα, ſeceſſi. part. μεθεστηκὼς, profectus, item μεθεστὼς, pl. μεθεστῶτες, qui deceſſerunt. Ἐις τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ, Eur. Med. 911. Κοὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος, mutat, Ariſt. Eq. 397. Καί σε δαίμονες νόσου μεταστήσειαν ὡς αὐτὸς θέλεις, liberent, Soph. Phil. 462. Καὶ πῶς δίκαιον, ἅ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς, πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; reſtituere, ibid. 1235. Ex μετὰ, & ἵστημι, ſtatuo.

Μεθὸ, poſtquam. Pro μεθ' ὅ. Ex μετὰ, & ὅ, quod.

Μεθοδεία, ας, ἡ, occulta & fraudulenta circumventio. A μεθοδεύω.

Μεθοδεύω, f. εύσω, machinor, architector; (2) methodo ac via proſequor & tracto; circumvenio. paſſiv. μεθοδεύεσθαι, via quadam & arte tractari; circumveniri. Μεθοδεύειν ἐπιστήμην, Nicom. A μέθοδος.

Μεθοδηγέω, ῶ, f. ήσω, aliter deduco & monſtro viam. Ex μετὰ, & ὁδηγέω, viam monſtro, dux ſum.

Μεθοδικὸς, ἡ, ὸν, in quo methodus eſt compendioſa; (2) artificioſus; (3) qui methodum ſequitur. A μέθοδος.

Μεθοδικῶς, *Adv.* artificioſa ratione, methodum ſequendo. A μεθοδικός.

Μεθοδίτης, ου, ὁ, artifex, Heſ. A μέθοδος.

Μεθόδιον, ου, τὸ, viaticum, Heſ. (2) methodus, Suid. Dim. a μέθοδος.

Μέθοδος, ου, ἡ, via; (2) compendium; (3) ratio & via aliquid docendi, vel diſcendi; (4) tractatus aut liber. Ex μετὰ, & ὁδὸς, via.

Μεθολκὴ, ῆς, ἡ, retractio, contractio. A μεθέλκω.

Μεθομιλέω, ῶ, f. ήσω, converſor, commercium habeo cum. Ουδέ ποτ' ἀγρομένῃσι μεθωμίλησε γυναιξὶν, Muſ. 1, 34. Ex μετὰ, & ὁμιλέω, converſor.

Μεθορία, ας, ἡ, confinium. A μεθόριος.

Μεθορίζω, f. ίσω, confinis ſum, participo. Ab eod.

Μεθόριον, ου, τὸ, confinium; (2) interſtitium inter res aliquas. Ab eod.

Μεθόριος, ία, ιον, vel μεθόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, conterminus, confinis; (2) qui duas res velut terminus dirimit. Ex μετὰ, & ὅρος, terminus.

Μεθορκόω, ῶ, f. ώσω, novo jurejurando adſtringo eum, qui ſe juramento jam liberavit. Ex μετὰ, & ὁρκόω, juro.

Μεθορμάω, ῶ, f. ήσω, impetum facio in, cum impetu irruo. paſſ. μεθορμάομαι, ῶμαι, irruo. a. 1. part. μεθορμηθεὶς, incitatus. Μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ, Il. 20, 192. Ex μετὰ, & ὁρμάω, irruo.

Μεθορμίζω, f. ίσω, tranſmitto, transjicio; μεθορμίζομαι, tranfreto. Μεθορμιεῖ σε πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφου, Eur. Alc. 794. Ἐξ ἕδρας μεθώρμισα, id. Bac. 930. εἰς Σηστὸν, Polyb. Ex μετὰ, & ὁρμίζω, appello.

ΜΕ´ΘΥ, τὸ, vinum, temetum. Gen. μέθυος, occurrit in Epigramm.

Μεθυδότης, ου, ὁ, vini dator. Ex μέθυ, & δότης, dator.

Μεθυδώτης, ου, ὁ, vini dator, vel ebrietatis auctor, Suic. Ex μέθυ, & δίδωμι, do.

Μεθυμναῖος, ου, ὁ, Methymnæus, epith. Bacchi a μέθυ, vel a Methymna, Leſbi civitate.

Μεθύπαρξις, εως, ἡ, q. d. poſt exſiſtentia, Suic. Ex μετὰ, & ὕπαρξις, exſiſtentia.

Μεθυπέρβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo verborum ordo trajectus eſt, perplexus, confuſus, Suic. Ex μετὰ, & ὑπέρβατος, trajectus.

Μεθυπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præ vino titubans, ebrius, Suic. Ex μετὰ, & πλάνη, error.

Μεθυπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, ebrius, ebrioſus. Ex μετὰ, & πλήσσω, percutio.

Μεθυποδύομαι, f. ύσομαι, poſt induo. Ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδυσάμην, μιμουμένη σε, Ariſt. Conc. 542. Ex μετὰ, & ὑποδύομαι, induo.

Μεθυπόστρωσις, εως, ἡ, ſtrati permutatio, dum lectus ſubſternitur, Suic. Ex μετὰ, & ὑποστρωννύω, ſubſterno.

Μέθυσις, εως, ἡ, inebriatio. A μεθύομαι.

Μεθύσκω, f. ύσω, ebrium reddo, inebrio; μεθύσκομαι, inebrior; μεθυσθεὶς, a. 1. partic. ebrius, inebriatus. Ἔπιον ϗ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ, Gen. 43, 34. A μέθυ.

Μέθυσμα, ατος, τὸ, q. d. inebriamentum; potus inebrians. A μεθύσκω.

Μεθυσοκότταβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ebrius & temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus. Vox Ariſtophanica. Ex μέθυσος, & κότταβος, cottabus.

Μέθυσος, ύση, υσον, vel μέθυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ebrius; (2) ebrioſus. A μέθυ.

Μεθύστερος, έρα, ερον, poſterus, Suic. Ex μετὰ, & ὕστερος, quod idem notat.

Μεθυστικὸς, ἡ, ὸν, qui inebriatur, propenſus ad ebrietatem; (2) inebriandi vim habens. Ab eod.

Μεθυσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præ vino titubans; (2) cui vinum deeſt. Ex μέθυ, & σφάλλω, ſupplanto, fallo.

Μεθυτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, alens vinum. Ex μέθυ, & τρέφω, alo.

Μεθύω, ebrius ſum; μεθύων, ebrius; μεθύουσα, ebria. Μεθύοντι ἐοικὼς, Odyſſ. 18, 239. Μεθυσθείς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, Eur. Cyc. 530. A μέθυ.

Μειαγωγέω, ῶ, f. ήσω, pondero; minus pondero. Τί δὲ μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν; Ariſt. Ran. 896. A μειαγωγός.

Μειαγωγία, ας, ἡ, minoris victimæ adductio. Ab eod.

Μειαγωγὸς, οῦ, ὁ, minoris victimæ introductor. Vid. Suid. Ex μεῖον, minus, & ἄγω, duco.

ΜΕΙΔΑ´Ω, vel μηδέω, ῶ, f. ήσω, molliter ſeu leniter rideo, ſubrideo. Hinc μείδησεν, a. 1. apud Hom. pro ἐμήδησεν, Il. 1, 595.

Μείδημα, ατος, τὸ, riſus, lenis riſus. A μειδάω.

Μειδίαμα, ατος, τὸ, riſus, lenis riſus. A μειδιάζω.

Μειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo, rideo. part. poët. μειδιόων pro μειδιάων, μειδιῶν, Il. 7, 212.

Μείζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, major; μεῖζον, τὸ, majus.

Μειζόνως, *Adv.* majorem in modum, magis, amplius. A μείζων.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, lenimentum, lenimen, placamen, placamentum. A μειλίσσω.

Μειλικτήριον, ου, τὸ, placamentum, placamen. Ab eod.

Μειλικτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, mulcendi ſeu demulcendi vim habens, aptus ad demulcendum. Ab eod.

Μειλικτὸς, οῦ, ὁ, placabilis, mitigabilis; placatus, lenitus. A μειλίσσω.

Μείλικτρον, ου, τὸ, placamen. Ab eod.

Μειλινόεις, Nicand. μειλινόεσσα, quæ mellis colore eſt, quaſi a μέλι, mel. Sed vid. μηλινόεις.

Μείλιξις, εως, ἡ, actio reddendi dulce; (2) actio leniendi, ſeu demulcendi. A μειλίσσω.

Μείλιον, ου, τὸ, munus placabile, quo aliquem demulcemus. Ab eod.

ΜΕΙΛΙ´ΣΣΩ, f. ίξω, verbis factove demulceo, ſeu delinio, mihi concilio; demulceo; placo; μειλίσσομαι, demulceo; (2) demulceor; μειλιχθεὶς, a. 1. placatus. Λοιβαῖσι μειλίσσουσιν ἀστεργῆ Κράγον, Lyc. 542. Μηδέ τι μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, Odyſſ. 3, 96.

Μειλίχιος, ία, ιον, vel μειλίχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandus, placidus, mitis, manſuetus; (2) placabilis. A μειλίσσω.

Μειλιχίως, *Adv.* blande, comiter, leniter, manſuete; (2) placabiliter. A μειλίχιος.

Μειλιχόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, blandam vocem habens, Rob. Ex μείλιχος, & γῆρυς, vox.

Μειλιχόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, blanditias donans, blandos reddens. Ex μείλιχος, & δῶρον, donum.

Μειλιχόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, cujus blanda & mitia ſunt conſilia; (2) miti & placido ingenio præditus. Ex μείλιχος, & μῆτις, conſilium.

Μείλιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandus, placidus. A μειλίσσω.

Μεῖον, ονος, τὸ, minus.

Μεῖον, ου, τὸ, meon, herbæ genus. Sed rectius ſcribitur μῆον, quod vide.

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo, minorem partem ſeu portionem habeo, deteriore ſum conditione. Τῆς ἰσωδῆς μειονεκτεῖν, Luc. Ex μεῖος, & ἔχω, *habeo.*

Μειονέκτημα, ατος, τὸ, deterior conditio. A μειονεκτέω.

Μειονεξία, ας, ἡ, idem. Ex μεῖον, & ἕξις, *habitus.*

Μειότερος, minor. Apollon. Rhod. A μείων.

Μειουρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas eſt exilior; vitium verſus in fine claudicantis. A μείουρος.

Μειουρίζειν, in acutum deſinere; in extremitate arctari. Ab eod.

Μείουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. cui cauda diminuta eſt & truncata; cujus extremitas in acutum deſinit; in fine mutilus; decurtatus; ut μείουρος ϛίχος, verſus mutilus in fine claudicans, deficiente uno tempore, ut quantitas fit plena. Ex μεῖον, & οὐρὰ, *cauda.*

Μειόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mente diminutus, levis, ſtultus, Heſ. Ex μεῖον, & φρὴν, *mens.*

Μειόω, ῶ, f. ώσω, minuo, imminuo, minorem reddo; μειόομαι, οῦμαι, minuor, decreſco, inferior, vel deteriore conditione ſum; μειωθεὶς, diminutus. Μειοῦμαι τὴν διάνοιαν, delirus, Xen. A μείων.

Μειρακεύομαι, adoleſcentis more laſcivio & exſulto. A μεῖραξ.

Μειρακεξαπάτης, ου, ὁ, juvenum deceptor, Suic. Ex μειράκιον, & ἐξαπατάω, *decipio.*

Μειρακιεύομαι, q. d. adoleſcenturio, adoleſcentis more ago, adoleſcentis more laſcivio & exſulto. Παραπαίεις, ὦ γέρον, ϗ μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεὼν, mortem, Luc. A μειράκιον.

Μειρακίζομαι, f. ίσομαι, adoleſco. A μεῖραξ.

Μειράκιον, ου, τὸ, adoleſcens, adoleſcentulus, juvenculus. Ab eod.

Μειρακιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, adoleſco, adoleſcens evado, plenam pubertatem attingo. A μειράκιον.

Μειρακίσκη, ης, ἡ, adoleſcentula. A μεῖραξ.

Μειρακίσκος, ου, ὁ, adoleſcentulus. Ab eod.

Μειρακιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, juvenilis, puerilis. Ab eod.

Μειρακιωδῶς, *Adv.* pueriliter, puerorum modo. A μειρακιώδης.

Μειρακύλλιον, ου, τὸ, adoleſcentulus, juvenculus. A μειράκιον.

ΜΕΙ´ΡΑΞ, ακος, ὁ ϗ ἡ, puer, puella, adoleſcens, juvenculus, juvencula.

Μείρω, divido, partior, Euſt. μείρομαι, ſortior. in imperat. μείρεο pro μείρου, ſortire, accipe. Ab hoc μείρω, cujus fut. eſſet μερῶ, formatur perf. med. ἔμμορα, poët. pro μέμορα; ἔμμορε, ſortitus, nactus eſt; it. perf. paſſ. εἵμαρμαι, εἵμαρται, fato deſtinatum eſt. part. εἱμαρμένος, fato deſtinatus, fatalis; εἱμαρμένη, fatum.

ΜΕΙ´ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, minor. Comp. irregular. a μικρός.

Μείωσις, εως, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. A μειόω.

Μειωτικὸς, ὴ, ὸν, vim habens diminuendi ſeu imminuendi. Ab eod.

Μειωτὸς, ὴ, ὸν, decrementum ſuſcipiens, qui decreſcit aut decreſcere poteſt, R. Ab eod.

Μελάγγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus ſolum nigrum eſt. Ex μέλας, & γῆ, *terra, ſolum.*

Μελάγγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, cujus ſolum nigrum eſt. Ex iiſd.

Μελάγκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigrum ferens fructum, fructus loco atram adferens obſcuritatem. Ex μέλας, & καρπὸς, *fructus.*

Μελάγκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, nigra habens cornua, R. Ex μέλας, & κέρας, *cornu.*

Μελαγκόρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, atrum verticem habens. nomen avis. Ph. atricapillus. Ex μέλας, & κορυφὴ, *vertex.*

Μελάγκρανος, η, ον, melancranus; ex junco, qui μελάγκρανις vocatur, Strabo.

Μελάγκρανις, ιος, ἡ, nigriceps, junci genus, Plin. Ex μέλας, & κράνον, *caput.*

Μελαγκρανισμὸς, οῦ, ὁ, atrifer, Gl. V. junci genus a nigro fructu, Theophr.

Μελαγκρήδεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, atram habens vittam. Ex μέλας, & κρήδεμνον, *vitta.*

Μελάγκροκος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigricroceus, Suic. Ex μέλας, & κρόκος, *crocus.*

Μελαγχαίτης, ου, ὁ, nigram jubam, vel nigram cæſariem habens. Ex μέλας, & χαίτη, *juba.*

Μελάγχειμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui hieme niger eſt; ut μελάγχειμα, loca, quæ hieme ſunt atra, ſine nivibus. Ex μέλας, & χεῖμα, *hyems.*

Μελάγχιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, niger, ater. A μέλας.

Μελαγχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, nigra veſtitus tunica, metaph. triſtis, mœſtus. Ex μέλας, & χιτὼν, *tunica.*

Μελάγχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, atra indutus læna. Ex μέλας, & χλαῖνα, *læna.*

Μελάγχλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, colorem habens atrum pallore mixtum, viridis ſimul ac niger. Ex μέλας, & χλωρὸς, *viridis.*

Μελαγχολάω, ῶ, melancholia laboro; (2) furo, inſanio, deſipio. Μελαγχολᾷς, ὦ 'νθρωπε, Ariſt. Plut. 366. Ex μέλας, & χολάω, *bile mihi jecur accenditur.*

Μελαγχολία, ας, ἡ, melancholia, furor, ſeu deſipientia ex atræ bilis abundantia. Ex iiſd.

Μελαγχολικὸς, ὴ, ὸν, ex melancholia proficiſcens. A μελαγχολία.

Μελαγχολικῶς, *Adv.* melancholice, more melancholicorum. A μελαγχολικός.

Μελαγχολόω, ῶ, f. ώσω, melancholiam genero. A μελαγχολία.

Μελαγχρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nigri coloris eſt, fuſcus. Ex μέλας, & χρόα, *color.*

Μελαγχροὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μελαγχροιὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μελάγχροος, *contr.* μελάγχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, id. fuſcus, cærulus, Gl. V.

Μελάγχρως, οος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. pl. μελάγχροες.

Μελαγχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, qui nigra cutis eſt, corpus atrum habens; pl. μελαγχρῶτες. Ex μέλας, & χρὼς, *cutis, corpus.*

Μελαδίνης, nigros vortices habens, R. Ex μέλας, & δίνη, *vortex.*

ΜΕ´ΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, domus; lacunar.

Μελαθρόφιν, *Adv.* de lacunari. Ex μέλαθρον, & Syllabica adjectione φιν.

Μελαιναίετος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquila nigra ſ. pulla. Ex μέλας, & αἰετὸς, *aquila.*

Μελαίνω, f. ανῶ, nigrum reddo, nigrefacio, Gl. V. denigro; μελαίνομαι, nigreſco. a. 1. opt. μελανθείην, 3. pl. μελανθεῖεν, nigreſcant. Ἐυ δ' ἄρ μελανθεῖεν κότυλοι, Hom. Καμ. 3. A μέλας.

Μελαμβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, niger ex profunditate. Ex μέλας, & βάθος, *profunditas.*

Μελαμβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nigro colore imbutus. Ex μέλας, & βάπτω, *intingo.*

Μελάμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigram, i. e. obſcuram ducens vitam, Vet. Lexic. Ex μέλας, & βίος, *vita.*

Μελαμβόρειος, vel μελαμβόρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento ſeptemtrionali expoſitus, Suic. Ex μέλας, & βόρειος, *borealis.*

Μελάμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, niger homo, R. Ex μέλας, & βροτὸς, *homo.*

Μελάμβωλος γῆ, terra nigras glebas habens, fertilis. Ex μέλας, & βῶλος, *gleba.*

Μελαμπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, concretus & nigreſcens, R. Ex μέλας, & πήγνυμι, *compingo.*

Μελάμπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigrum peplum habens; (2) niger, pullus. Ex μέλας, & πέπλος, *peplum.*

Μελαμπέταλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigra folia habens, Suic. Ex μέλας, & πέταλον, *folium.*

Μελαμπόδιον, ου, τὸ, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inventore.

Μελάμπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigras habens nates; (2) fortis, quia Hercules hujuſmodi nates habuiſſe traditur. Ex μέλας, & πυγὴ, *podex.*

Μελάμπυρον, ου, τὸ, melampyron, herba, in quam degenerat triticum. Ex μέλας, & πυρὸς, *triticum.*

Μελαμφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, niger apparens, tenebricoſus, obſcurus. Ex μέλας, & φάος, *lux.*

Μελάμφυλλον, ου, τὸ, acanthi ſpecies, quam pæderota vocant. A ſeq.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigra habens folia. Ex μέλας, & φύλλον, *folium.*

Μελάμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vocem fuſcam & obſcuram habens. Ex μέλας, & φωνὴ, *vox.*

Μελαμψηφὶς, ίδος, ἡ, nigros lapillos ſeu calculos habens, R. Ex μέλας, & ψηφὶς, *lapillus.*

Μέλαν, ανος, τὸ, atramentum. A μέλας.

Μελαναιγὶς, ίδος, ἡ, atro nimbo horrens. Ex μέλας, & αἰγὶς, *procella.*

Μελαναυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, atrum ſplendens, ater. Ex μέλας, & αὐγὴ, *ſplendor.*

Μελάνδετον ἄορ, enſis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo. Ex μέλας, & δέω, *ligo.*

Μελανδίνης, ου, ὁ, nigricantes habens vortices, R. Ex μέλας, & δίνη, *vortex.*

Μελανδόκος κίϛη, arcula atramentum recipiens, atramentarium, in Epigram. Ex μέλας, & δέχομαι, *capio.*

Μελάνδρυον, ου, τὸ, medulla ſeu pars interior quercus, nigricans ea & duriſſima; (2) herba quædam; (3) pulpamentum e thynnis conditis. Ex μέλας, & δρῦς, *quercus.*

Μέλανδρυς, υος, ὁ, thynni genus grandius cæteris. Gl. V. μέλανδρυς, robor, robur; ſorbus, ſorba. Ex iiſd.

Μελανειμονέω, ῶ, f. ήσω, pullis ſeu atris veſtibus indutus. A μελανείμων.

Μελανείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, atris indutus veſtibus, pullatus, atratus, Ph. Ex μέλας, & εἷμα, *veſtis.*

Μελανθέλαιον, ου, τὸ, oleum e melanthio. Ex μελάνθιον, & ἔλαιον, *oleum.*

Μελάνθεμον, ου, τὸ, melanthemon, anthemidis ſpecies. Ex μέλας, & ἄνθεμον, *flos.*

Μελάνθινον ἔλαιον, oleum e melanthio confectum. A μελάνθιον.

Μελάνθιον, ου, τὸ, melanthium, *herba*, nigella, gith. Ph. μελάνθιον, hoc git. indeclinabile eſt; gitter. Nigella, al. Gl. Ex μέλας, & ἄνθον, *flos.*

Μελανία, ας, ἡ, nigredo, nigror; atritudo, Gl. V. A μέλας.

Μελανίζω, f. ίσω, nigrico, R. Ab eod.

Μελάνιον, ου, τὸ, nigra viola. Ex μέλας, & ἴον, *viola.*

Μελανόγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigris lineis interſtinctus. Ex *μέλας*, & *γραμμὴ*, *linea*.

Μελανοδοχεῖον, ȣ, τὸ, atramenti receptaculum, atramentarium. Ex *μέλας*, & *δέχομαι*, *capio*.

Μελανόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, nigros pilos habens. Ex *μέλας*, & *θρὶξ*, *capillus*, *pilus*.

Μελανοκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nigrum cor, ſeu nigram medullam habet; (2) qui atroci & crudeli animo eſt. Ex *μέλας*, & *καρδία*, *cor*.

Μελανοκόμης, ȣ, ὁ, nigram comam habens. Ex *μέλας*, & *κόμη*, *coma*.

Μελανόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μελανόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigricantes habens oculos. Ex *μέλας*, & *ὄμμα*, *oculus*.

Μελανονεκυοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, atris & funebribus veſtibus indutus. Ex *μέλας*, *νέκυς*, *mortuus*, & *εἷμα*, *veſtis*.

Μελανοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, nigrum reddens, Suic. Ex *μέλας*, & *ποιέω*, *facio*.

Μελανόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigras habens pennas ſ. alas. Ex *μέλας*, & *πτερὸν*, *ala*.

Μελανοπτέρυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex *μέλας*, & *πτέρυξ*, *ala*.

Μελανόρριζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigram habens radicem, Suic. Ex *μέλας*, & *ῥίζα*, *radix*.

Μελανόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigram carnem habens, Suic. Ex *μέλας*, & *σὰρξ*, *caro*.

Μελανόστικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, atris maculis, ſeu notis diſtinctus, Suic. Ex *μέλας*, & *στικτὸς*, *notatus punctis*.

Μελανόστολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigram habens veſtem, atra indutus ſtola. Ex *μέλας*, & *στολὴ*, *ſtola*, *veſtis*.

Μελανότης, ητος, ἡ, nigror, nigredo, nigrities. A *μέλας*,

Μελανουρίδες, piſcis, qui & *μελάνουροι* dicuntur.

Μελάνουρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigram habens caudam; (2) piſcis, in cauda nigras maculas habens; (3) vipera quædam. Ex *μέλας*, & *οὐρὰ*, *cauda*.

Μελανόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigros habens oculos. Ex *μέλας*, & *ὀφθαλμὸς*, *oculus*.

Μελανοφορέω, ῶ, f. ήσω, atris veſtibus amictus ſum, Suic. Ex *μέλας*, & *φέρω*, *geſto*.

Μελανόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, nigra habens ſupercilia. Ex *μέλας*, & *ὀφρὺς*, *ſupercilium*.

Μελανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui nigra mente eſt; (2) crudelis, ferox, immanis, Suic. Ex *μέλας*, & *φρὴν*, *mens*.

Μελανοχρὼς, ὥος, ὁ ϗ ἡ, qui nigri coloris eſt. Ex *μέλας*, & *χρόα*, *color*.

Μελανόχροος, ȣ, ὁ, qui nigro colore ſ. corpore eſt. Ex *μέλας*, & *χρόα*, *cutis*, *color*.

Μελανόω, ῶ, infuſco, Gl. V. nigro; perf. paſſ. part. *μεμελανωμένος*, denigratus. A *μέλας*.

Μέλανσις, εως, ἡ, denigratio, Suic. A *μελαίνω*.

Μελάντερος, nigrior; *μελάντατος*, nigerrimus. A *μέλας*.

Μελαντειχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nigros muros habens, R. Ex *μέλας*, & *τεῖχος*, *murus*.

Μελαντηρία, ας, ἡ, melanteria; ſuccus niger in metallis concreſcens, unde quibuſdam atramentum metallicum; quaſi a *μελαντὴρ*, quod eſſet nigrator. A *μελαίνω*.

Μελάνυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigras effundens aquas. Ex *μέλας*, & *ὕδωρ*, *aqua*.

Μελάνω, nigreſco. Hom. *μελάνει*, pro *μελαίνεται*, Il. 7, 64.

Μελάνωσις, εως, ἡ, denigratio; (2) macula. A *μελανόω*.

ΜΕ'ΛΑΣ, *ανος*, ὁ, *μέλαινα*, *αίνης*, ἡ, *μέλαν*, *ανος*, τὸ, ater, niger, fuſcus; ſenſu fig. profundus; (2) malus, immitis, crudelis.

Μέλασμα, *ατος*, τὸ, nigror, nigredo. A *μελαίνω*.

Μελασμὸς, ȣ̃, ὁ, denigratio & livor a frigore contractus. Ab eod.

ΜΕ'ΛΔΩ, liquefacio, macero, conſumo, elixo, coquo. *Κνίσην μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο*, Il. 21, 363.

ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, *αἱ*, meleagrides, gallinarum Africanarum ſpecies

ΜΕΛΕΔΑΙ'ΝΩ, curo, ſolicitus ſum. *Τῶ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω*, Theoc. 9, 12.

Μελέδη, ης, ἡ, cura, curatio, apud Hippocr. A *μελεδαίνω*.

Μελέδημα, *ατος*, τὸ, cura, anxia & curioſa cogitatio. Ab eod.

Μελεδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, curator, qui ſe exercet. Ab eod.

Μελεδὼν, όνος, ὁ, curator; (2) rex; (3) præfectus. Ab eod.

Μελεδωνεὺς, έως, ὁ, curator, qui alicujus curam gerit. Ab eod.

Μελεδώνη, ης, ἡ, meditatio, cogitatio, ſolicitudo, cura. Ab eod.

Μελεδωνὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, curator, procurator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, pedica, funis, quo ligantur artus. Ex Oppiani Cyn.

ΜΕ'ΛΕΙ, f. *μελήσει*, p. *μεμέληκε*, curæ eſt; *μέμηλε*, curæ eſt, pro *μεμέληκε*, part. *μεμηλὼς*, ſolicitus, curans. *Ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει*, parvi æſtimo, Ariſt. Lyſ. 248. *Οὐδὲν μέλει μοι τῶν σκωμμάτων*, Xen.

Μελεϊστὶ, *Adv.* membratim, per membra. A *μέλος*.

ΜΕ'ΛΕΟΣ, *έα*, *εον*, vanus, ſtultus, inanis; (2) infortunatus, infelix; (3) nihil efficiens. Hinc *μέλεον*, *Adv.* incaſſum, otioſe, ſine effectu. Voc. *ὦ μέλε* per apoc. miſer.

Μελεόφρων, *ονος*, ὁ ϗ ἡ, infelix animi, mente miſer. Ex *μέλεος*, & *φρὴν*, *mens*.

Μέλεται, f. *μελήσεται*, idem quod *μέλει*, *μεμελημένος*, perf. part. q. d. curatus; charus, dilectus.

Μελετάω, ῶ, f. ήσω, curo, curam gero; (2) meditor; (3) exerceo me; (4) declamo; *μελετάομαι*, *ῶμαι*, exerceor; part. perf. *μεμελετημένος*, conſideratus; exercitatione comparatus. *Μελετᾷν τὰ περὶ τὸν πόλεμον, περὶ πλείστου δόξαν ἀρετῆς γράφειν*. *Λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ*, Act. 4, 25. *Τὰς τάξεις ἀεὶ τὰ προσήκοντα μελετώσας θεάσῃ*, officium præſtantes, Xen. Cyr. 1, 24. A *μελέτη*.

Μελέτη, ης, ἡ, cura; (2) meditatio, exercitatio, præmeditatio; (3) induſtria, diligentia; (4) declamatio. A *μέλει*.

Μελέτημα, *ατος*, τὸ, meditatio, exercitatio. A *μελετάω*.

Μελετηρὸς, *ρὰ*, *ρὸν*, exercitatus. Ab eod

Μελετητήριον, ȣ, τὸ, locus exercitationis, ſeu meditationis; (2) inſtrumentum, quo ſe quis exercet. Ab eod.

Μελετητικὸς, ή, όν, ad meditationem ſ. exercitationem pertinens, vel aptus; (2) meditationis ſtudioſus, (3) declamatorius. Ab eod.

Μελετητὸς, ή, όν, meditatione conſtans. Ab eod.

Μελέτωρ, ορος, ὁ, qui alicujus rei curam gerit. Ab eod.

Μεληδὸν, *Adv.* per membra, membratim, minutatim. A *μέλος*.

Μεληδὼν, όνος, ἡ, cura, Heſ. ſupra *μελεδών*.

Μέλημα, *ατος*, τὸ, cura, ſolicitudo. A *μέλει*.

Μελησίμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui hominibus curæ eſt. Ex *μέλει*, & *βροτὸς*, *homo*.

Μέλησις, εως, ἡ, curatio, cura, Vulg. Lex. A *μέλει*.

Μελησμὸς, ȣ̃, ὁ, idem, Vulg. L. Ab eod.

Μελητέον, curandum eſt. Ab eod.

ΜΕ'ΛΙ, *μέλιτος*, τὸ, mel; (2) ſaccharum, veteribus, Strabo.

ΜΕΛΙ'Α, *ας*, Ion. *μελίη*, ης, ἡ, fraxinus, *arbor*; (2) fraxinea haſta.

Μελιαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro *μελιηδὴς*, mellis dulcedine præditus. Ex *μέλι*, & *ἡδύς*.

Μελίβρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, melleum & dulcem ſonum edens. Ex *μέλι*, & *βρέμω*, *fremo*, *ſono*.

Μελιγαθὴς, Dor. pro *μελιγηθὴς*, έος, ὁ ϗ ἡ, melle gaudens, melleus. Ex *μέλι*, & *γηθέω*, *gaudeo*.

Μελίγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, mellíloquus. Dor. *μελίγαρυς* ut *μελιγάρυες ὕμνοι*. Ex *μέλι*, & *γῆρυς*, *vox*, *ſonus*.

Μελίγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, melleas pupillas habens, dulcis adſpectu, Heſ. Ex *μέλι*, & *γλήνη*, *pupilla*.

Μελιγλώσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mellitam habens linguam, cujus ſuavis eſt oratio. Ex *μέλι*, & *γλῶσσα*, *lingua*.

Μελίδειον, ȣ, τὸ, favus, Suid. A *μέλι*.

Μελίδουπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, melliſtrepus, R. Ex *μέλι*, & *δοῦπος*, *ſtrepitus*.

Μελίζω, f. *ίσω*, membratim concido, trunco. Gl. V. *μελίζομαι*, dividor. A *μέλος*, *membrum*.

Μελίζω, f. *ίσω*, Dor. *μελίσδω*, modulor. *Ἁδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα. ϗ ἣν σύριγγι μελίσδω*, Theocr. 20, 28. *Μελίσδετο πένθιμον ᾠδάν*, Moſch. 3, 15. *Τίς ποτὲ σᾷ σύριγγι μελίσδεται*; ib. 52. A *μέλος*, *carmen*.

Μελίζωρον, ȣ, τὸ, melicratum, aqua mulſa. Ex *μέλι*, & *ζωρὸς*, *merus*.

Μελίζωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, meri mellis guſtu præditus. Ex iiſd.

Μελιηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mellis dulcedine præditus, mellis inſtar dulcis. Ex *μέλι*, & *ἡδὺς*, *dulcis*.

Μελίθρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, melle nutritus. Ex *μέλι*, & *θρεπτὸς*, *nutritus*.

Μελίθροος, *contr.* *μελίθρους*, ȣ, ὁ ϗ ἡ, melleum ſonum edens. Ex *μέλι*, & *θρόος*, *ſonus*.

Μελίϊνος, *ίνη*, *ινον*, fraxineus. A *μελία*.

Μελίκηρα, ſ. *μελικήρα*, ας, ἡ, favago, purpurarium; lentor cujuſdam ceræ, quem purpuræ verno tempore mutuo attritu ſalivant. Ex *μέλι*, & *κηρὸς*, *cera*.

Μελικηρία, ας, ἡ, ſanies craſſior & glutinoſa melique albo ſubſimilis. Ex iiſd.

Μελικηρὶς, *ίδος*, ἡ, favus, Gl. V. (2) abſceſſus quidam apud medicos tumorque materiam melli ſimilem continens; (3) vitis quædam ac herba. Ex iiſd.

Μελίκηρον, ȣ, Dor. *ω*, τὸ, favus.

Μελίκομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mellis inſtar ſuavem vocem habens, vel mellito glorians ſono, R. Ex *μέλι*, & *κόμπος*, *crepitus*, *ſonus*, *jactantia*.

Μελικὸς, ή, όν, qui cantilenas ſcribit, lyricus. A *μέλος*.

Μελίκρατον, ȣ, τὸ, aqua melle miſta; aqua mulſa; mulſum, Gl. V. (2) miſtura mellis & lactis. Ex *μέλι*, & *κεράω*, *miſceo*.

Μελίκρητον, Ion. pro *μελίκρατον*, miſtura mellis & lactis.

Μελίκταινα, ης, ἡ, apiaſtrum, Nicander. A *μέλιττα*, & rectius ſcribitur *μελίτταινα*.

Μελιλώτινος, *ίνη*, *ινον*, qui ex meliloto eſt; ut *μελιλώτινοι στέφανοι*. A *μελίλωτον*.

Μελίλωτον, ȣ, τὸ, melilotum; q. d. lotus melligenus. Ex *μέλι*, & *λωτὸς*, *lotus*.

Μελίλωτος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Μελίμηλον, ȣ, τὸ, genus mali ſic dicti a mellea dulcedine. Ex *μέλι*, & *μῆλον*, *malum*.

Μελίνη, ης, ἡ, genus leguminis milio ſimile, panicum. A *μέλι*.

Μέλινον, ȣ, τὸ apiaſtrum. Ab eod.

Μέλινος, ȣ, ὁ, panicum. Ab eod.

Μέλινος, ίνη, ινον, fraxineus. A *μελία*.

Μελίπηκτον, ȣ, τὸ, placenta ex melle. Ex *μέλι*, & *πηκτὸς*, *compactus*.

Μελίπνοος, *contr.* *μελίπνȣς*, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mel, i. e. ſuaviter ſpirans. Ex *μέλι*, & *πνοὴ*, *ſpiritus*.

Μελίῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mellifluus, Gl. V. Ex *μέλι*, & *ῥȣ̃ς*, *fluxus*.

Μελίῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mellifluus. Ex *μέλι*, & *ῥύω*, *fluo*.

Μέλισμα, ατος, τὸ, canticum, cantio, cantilena. A *μελίζω*.

Μελισμάτιον, ȣ, τὸ, parvum carmen, cantiuncula. Dim. a *μέλισμα*.

Μελισμὸς, ȣ̃, ὁ, diviſio in partes; (2) modulatio, cantus. A *μελίζω*, *diſtribuo*, it. *cano*.

Μελίσπονδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo diis melle libatur; ut *μελίσπονδα ἱερὰ*, ſacra, quæ mellis libamenta habent. Ex *μέλι*, & *σπονδὴ*, *libatio*.

ΜΕΛΙΣΣΑ, vel *μέλιττα*, ης, ἡ, apis.

Μελίσσαιον, ȣ, τὸ, apiarium, Gl. V. A *μέλισσα*.

Μελισσαῖος, epith. Jovis. A *μέλισσα*.

Μελισσεὺς, έως, ὁ, apiarius. Ab eod.

Μελίσσιον, ȣ, τὸ, examen, Gl. V. & Heſ. Ab eod.

Μελίσσιον, ȣ, τὸ, apicula, Gl. V. Dim. ab eod.

Μελισσοβότανον, ȣ, τὸ, herba apiaria. Ex *μέλισσα*, & *βοτάνη*, *herba*.

Μελισσόβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab apibus depaſtus; *μελισσόβοτον*, ȣ, apiaſtrum, Nicandro. Ex *μέλισσα*, & *βοτὸς*, *paſtus*.

Μελισσοβότος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apium paſtor. Ex *μέλισσα*, & *βόσκω*, *paſco*.

Μελισσοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. Ex *μέλισσα*, & *κομέω*, *curo*.

Μελισσονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apes paſcens. Ex *μέλισσα*, & *νέμω*, *paſco*.

Μελισσόος Πὰν, in Epigr. Pan apiarius; apum cuſtos. A *μέλισσα*, & *σόος*, *ſalvus*.

Μελισσότοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab apibus genitus, Suic. Ex *μέλισσα*, & *τίκτω*, *pario*.

Μελισσοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apes nutriens. Ex *μέλισσα*, & *τρέφω*, *alo*.

Μελισσȣργικὸς, ἡ, ὸν, ad rem apiariam pertinens. Ex *μέλισσα*, & *ἔργον*, *opus*.

Μελισσόφυλλον, ȣ, τὸ, meliſſophyllum, apiaſtrum. Ex *μέλισσα*, & *φύλλον*, *folium*.

Μελισσὼν, vel *μελιττὼν*, ῶνος, ὁ, apiarium. Gl. V. mellarium, locus, ubi ſita ſunt alvearia. A *μέλισσα*.

Μελισταγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mel ſtillans; (2) dulcis, ſuavis. Ex *μέλι*, & *στάζω*, *ſtillo*.

Μελιστὴς, ȣ, ὁ, cantor, modulator, lyricus, melicus. A *μελίζω*.

Μελίταινα, ης, ἡ, apiaſtrum. A *μέλι*.

Μελίτεια, ας, ἡ, idem & ab eod.

Μελίτειον, ȣ, τὸ, ſc. *ποτὸν*, potus melleus, ſive ex melle. Ab eod.

Μελιτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mellitus, ſuavis ut mel, Suic. Ex *μέλι*, & *τέρπω*, *delecto*.

Μελιτήμερον, ſuave; mellea dulcedine præditum, Heſ. Ex *μέλι*, & *ἥμερος*, *dulcis*.

Μελιτήριος, ία, ιον, melligenus. A *μέλι*.

Μελιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus, mellarius. Ab eod.

Μελίτινος, ίνη, ινον, melleus. Ab eod.

Μελιτίτης, ȣ, ὁ, ut *μελιτίτης οἶνος*, vinum melle conditum, melites. Ab eod.

Μελιτόεις, όεσσα, όεν, melleus, mellitus; (2) ſerenus, placidus, tranquillus. Ab eod.

Μελιτοπωλέω, ῶ, mel vendo. A *μελιτοπώλης*.

Μελιτοπώλης, ȣ, ὁ, mellis venditor. Ex *μέλι*, & *πώλης*, *venditor*.

Μελιτόπωλις, ιδος, ἡ, mellis venditrix. A *μελιτοπώλης*.

Μελιτοτροφέω, ῶ, melle nutrio, ſeu alo, Suic. Ex *μέλι*, & *τρέφω*, *alo*.

Μελιτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit melle, Suic. Ex iiſd.

Μελιτȣργεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi mel fit. A *μελιτȣργός*.

Μελιτȣργέω, ῶ, f. ήσω, mel facio, mellifico. Ab eod.

Μελιτȣργία, ας, ἡ, mellificatio, mellificium. Ab eod.

Μελιτȣργικὸς, ἡ, όν, mellificatorius, ad mellificium pertinens. Ab eod.

Μελιτȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, mellarius, melliturgus, mellificator. Ex *μέλι*, & *ἔργον*, *opus*.

Μελιτȣ̃ττα, ης, ἡ, placentæ genus melle conditæ. Quaſi *μελιτόεσσα*. A *μέλι*.

Μελιτόχροος, *contr.* *μελιτόχρȣς*, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mellis colorem referens, Suic. Ex *μέλι*, & *χρόα*, *color*.

Μελιτόω, ῶ, f. ώσω, melle condio, melle miſceo; *μεμελιτωμένος*, perf. part. paſſ. melle conditus, mellitus. Ἐφέλκοντες *μήκωνα μεμελιτωμένην*, Thuc. A *μέλι*.

Μέλιττα, ης, ἡ, Attice pro *μέλισσα*.

Μελίττιον, ȣ, τὸ, apicula. Dim. a *μέλιττα*.

Μελιττοπόλος, ȣ, ὁ, apiarius, qui circa apes verſatur, Suic. Ex *μέλιττα*, & *πολέω*, *verſor*.

Μελιττοτροφεῖον, ȣ, τὸ, apiarium, mellarium. Ex *μέλιττα*, & *τρέφω*, *alo*.

Μελιττȣργέω, ῶ, rem apiariam tracto. Ex *μέλιττα*, & *ἔργον*.

Μελιττȣργία, ας, ἡ, apum cura. Ex iiſd.

Μελιττȣργὸς, ȣ̃, ὁ, apiarius. Ex iiſd.

Μελιττώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad apes accedens, qui ex apum genere eſt. A *μέλιττα*.

Μελιττὼν, ῶνος, ὁ, vide *μελισσών*.

Μελιτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, melleus, mellis inſtar dulcis. A *μέλι*.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, melitoma; mellarium, Gl. V. opus dulciarium ex melle, placenta mellita. A *μελιτόω*.

Μελίτωσις, εως, ἡ, meliatio, Gl. V. A *μελιτόω*.

Μελίφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mellitos, i. e. ſuaves, ſonos edens. Ex *μέλι*, & *φθόγγος*, *ſonus*.

Μελίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui mellea dulcedine animum perfundit. Ex *μέλι*, & *φρὴν*, *mens*.

Μελίφυλλον, ȣ, τὸ, apiaſtrum. Ex *μέλι*, & *φύλλον*, *folium*.

Μελίφυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, melle mixtus. Ex *μέλι*, & *φύρω*, *miſceo*.

Μελίφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, melleam vocem habens, dulciſonus, Suic. Ex *μέλι*, & *φωνὴ*, *vox*.

Μελίχλωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pallens mellis colore; (2) gemma quædam. Ex *μέλι*, & *χλωρὸς*, *pallidus*.

Μελίχροος, *contr.* *μελίχρȣς*, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mellis colorem imitans, qui melleo colore eſt. Gl. V. *μελίχρȣς*, fuſcus; (2) mellitus, dulcis, cui mel admixtum. Ex *μέλι*, & *χρόα*, *color*.

Μελιχρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus, mellitus, mellea dulcedine præditus; (2) qui melleum habet colorem. A *μέλι*.

Μελίχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut *μελίχρυσοι λίθοι*, lapides a colore ſic dicti. Vid. Plin. Ex *μέλι*, & *χρυσὸς*, *aurum*.

Μελίχρωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mellis colorem imitans, qui melleo colore eſt. Ex *μέλι*, & *χρόα*, *color*.

Μελιχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μέλλα, ης, ἡ, cibus quidam ex lacte. Paulus Ægin. Gal. Paxamus. Vox peregrina, reſpondens Germanico *melc*, **Milk**.

Μέλλαξ, adultus, adoleſcens, Gl. V.

Μελλέβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemimortuus, Heſ. quaſi vix vivens. Ex *μέλλω*, & *βίος*.

Μελλείρενες, Lacedæmoniis pueri grandiſſimi. Ex *μέλλω*, & *εἴρην*, quod vide.

Μελλέποσις, vel *μελλόποσις*, εως, ὁ, futurus maritus. Ex *μέλλω*, & *πόσις*, *maritus*.

Μελλέπταρμος, vel *μελλόπταρμος*, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jamjam ſternutaturus. Ex *μέλλω*, & *πταρμὸς*, *ſternutatio*.

Μελλέφηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pubertati proximus, qui mox pubertatem ingreſſurus eſt. Ex *μέλλω*, & *ἔφηβος*, *ephebus*, *puber*.

Μέλλημα, ατος, τὸ, cunctatio, prolatatio, procraſtinatio, mora, dilatio. A *μέλλω*.

Μέλλησις, εως, ἡ, cunctatio, procraſtinatio; Ph. moramentum, al. Gl. V. A *μέλλω*.

Μελλησμὸς, ȣ̃, ὁ, cunctatio, tergiverſatio, Ph. Ab eod.

Μελλητὴς, ȣ̃, ὁ, cunctator, procraſtinator, ceſſator. Ab eod.

Μελλητιάω, ῶ, cunctari cupio; (2) cunctor. Ab eod.

Μελλητικὸς, ἡ, ὸν, cunctabundus, pronus ad cunctationem ſeu procraſtinationem. A *μελλητής*.

Μελλιέρη, ης, ἡ, quæ ſacerdos futura eſt; quæ alias ad myſteria initiat. Ex *μέλλω*, & *ἱέρη*, *ſacerdos*.

Μελλόγαμβρος, ȣ, ὁ, qui brevi futurus eſt gener; (2) qui uxorem ducturus eſt. Ex *μέλλω*, & *γαμβρὸς*, *gener*.

Μελλόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mox nuptias celebraturus eſt. Ex *μέλλω*, & *γάμος*, *nuptia*.

Μελλοδειπνικὸς, ἡ, ὸν, ad futuram cœnam pertinens. Ex *μέλλω*, & *δεῖπνον*, *cœna*.

Μελλοθάνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui brevi moriturus eſt; (2) decrepitus. Ex *μέλλω*, & *θάνατος*, *mors*.

Μελλονικιᾶν, Niciæ modo cunctari, verbum Ariſtophanicum. Av. 646. Ex *μέλλω*, & Νικίας, *Nicias*.

Μελλονύμφη, ης, ἡ, quæ brevi ſponſa futura ſ. nuptura eſt. Ex *μέλλω*, & *νύμφη*, *ſponſa*.

Μελλονυμφίος, ȣ, ὁ, qui brevi ſponſus futurus eſt. Ex *μέλλω*, & *νυμφίος*, *ſponſus*.

Μελλόνυμφος, ȣ, ὁ, qui brevi ſponſus futurus eſt. Ex *μέλλω*, & *νύμφη*, *ſponſa*.

Μελλόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, qui proximus eſt adoleſcentiæ, adoleſcentiam brevi ingreſſurus. Ex *μέλλω*, & *παῖς*, *puer*.

Μελλόποσις, εως, ὁ, vide *μελλέποσις*.

Μελλόπταρμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide *μελλέπταρμος*.

ΜΈΛΛΩ, f. *μελλήσω*, quaſi a *μελλέω*, futurus ſum; (2) debeo, paro, in animo habeo, cunctor, moror, differo; ceſſo; ὁ *μέλλων χρόνος*, poſteritas. Futurum. *μέλλȣσα*, futura, poſtera. Etiam paſſ. ap. Thuc. *ἐλπιζόμενα μέλλεται*, futura ſperantur, differuntur. *Τί ἔμελλον κελεύσειν, ἢ τί συμβȣλεύσειν αὐτῇ ποιεῖν*; Dem. *Ἀλλ' ȣ̓ μέλλειν χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύειν*, Ariſt. Plut. 605.

Μελογραφεῖν, membra alicui adſcribere, Suic. Ex *μέλος*, & *γράφω*, *ſcribo*.

Μελογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mele ſeu carmen melicum ſive lyricum ſcribit, poëta lyricus; (2) pſalmographus, Suic. Ex *μέλος*, & *γράφω*, *ſcribo*.

Μελοκοπέω, ῶ, membra amputo, Suic. Ex *μέλος*, & *κόπτω*, *ſeco*.

Μελοκοπία, *ας*, ἡ, membrorum amputatio, membrorum in fruſta conciſio. Ex iiſd.

Μελοκόπος, ου, ὁ, articulator, Ph. nempe qui articulos & membra incidit. Ex iiſd.

Μελοποιέω, ῶ, f. ήσω, carmen compono, ſcribo mele, vel modulationem adhibeo. A *μελοποιός*.

Μελοποιητὴς, οῦ, ὁ, qui mele ſeu carmina ſcribit, poëta lyricus. A *μελοποιέω*.

Μελοποιΐα, *ας*, ἡ, ſcriptio carminum lyricorum; (2) carmen lyricum, modulatio, qualis eſt in carminibus melicis. A *μελοποιΐα*.

Μελοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui mele ſcribit, lyricus poëta. Gl. V. modulator. Ex *μέλος*, & *ποιέω*, *facio*.

ΜΕ΄ΛΟΣ, εος, τὸ, membrum, artus.

ΜΕ΄ΛΟΣ, εος, τὸ, carmen; modulus.

Μέλπηθρον, ου, τὸ, ludicrum, ludibrium. A *μέλπω*.

ΜΕ΄ΛΠΩ, canto, cantu celebro; *μέλπομαι*, canto, ludo, tripudio & ſalto ad cantum, cantu circumſonor. Ἥραν τε τὴν τελείαν μέλψωμεν, Ariſt. Θεσμ. 983. Ἐγὼ δὲ κώμοις σε φιλοχόροισι μέλψω, ibid. 998. Πολλά σε μουσοπόλοι μέλψουσι, Eur. Alc. 443. Μέλπεσθαι Ἄρηϊ, Il. 7, 240.

Μελπῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, carminum decantator, Heſ. Ex *μέλπω*, & *ᾠδὴ*, *cantus*.

Μελύδριον, ου, τὸ, parvum carmen, canticuncula. Dim. a *μέλος*.

Μέλχι, ὁ, Melchi. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Rex meus*.

Μελχισεδὲχ, ὁ, Melchiſedech. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Rex juſtitiæ*.

Μέλω, curæ ſum. Hinc *Imperſ.* *μέλει*, curæ eſt.

Μελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulor, cano cum modulatione, cum modulatione laudo; *μελῳδεῖσθαι*, cantari. Ὁ ὕποψ μελῳδεῖν ἂν παρασκευάζεται, Ariſt. Av. 233. Μελῳδεῖν ὕμνον, Heliod. A *μελῳδός*.

Μελῴδημα, *ατος*, τὸ, quod cum modulatione canitur, pſalmus. Gl. V. modulus. A *μελῳδέω*.

Μελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, membroſus, Gl. V. A *μέλος*, *membrum*.

Μελῳδητὸς, ἡ, ὸν, qui cum modulatione canitur. Ab eod.

Μελῳδία, *ας*, ἡ, melodia. Modulatio, cantilena, Gl. V. A *μελῳδός*.

Μελῳδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, cantor ſeu modulator carminum, modulationem habens. Gl. V. modulator. Ex *μέλος*, & *ᾠδὴ*, *cantus*.

Μέμβλομαι, curæ ſum; *μέμβλετο*, pro *ἐμέμβλετο*, imp. curæ erat. Ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς; Il. 19, 343. A *μέλω*.

Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana. Vox Lat.

ΜΕΜΒΡΑ΄Σ, *άδος*, ἡ, apuæ quædam ſpecies.

Μεμελημένως, *Adv.* ſolicite, accurate, diligenter, elaborate. A *μεμελημένος*, quod eſt a *μέλω*.

Μεμερισμένως, *Adv.* partite, diviſe. A *μεμερισμένος*, quod eſt a *μερίζω*, *divido*.

Μεμετρημένως, *Adv.* ſervata menſura. A *μετρέω*, *metior*.

Μεμηνιμένως, *Adv.* irate, indignabunde, iracunde. A *μηνίω*, *iraſcor*.

Μεμιγμένως, *Adv.* mixte, promiſcue, confuſe. A *μίγνυμι*, *miſceo*.

ΜΕ΄ΜΝΟΝΕΣ, aves quædam, circa Memnonis ſepulchrum quotannis in Troade videri ſolitæ. Æl. Oppian. Plin. cui Memnonides.

Μεμπτέος, culpandus, accuſandus. A *μέμφομαι*.

Μεμπτὸς, ἡ, ὸν, incuſandus, reprehenſione dignus; (2) conquerens de, reprehendens. A *μέμφομαι*.

Μέμφομαι, f. *ψομαι*, queror, expoſtulo, incuſo, vitio verto, reprehendo; a. 1. *ἐμεμψάμην*, reprehendi; paſſ. part. *μεμφθεὶς*, cauſatus. Μέμφεσθαί τινι, Luc. *μέμψιν δικαίαν τινι*, Ariſtoph. Plut. 10. Ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι τοῖς σοφοῖς, id. Nub. 525. Ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμὴν, accuſaſti, Soph. Oed. Tyr. 345. Μὴ μέμψῃ παριὼν τὰ μνήματά μου, Epigr.

Μεμφωλὴ, ῆς, ἡ, queſtus, querimonia, Heſ. Suid. A *μέμφομαι*.

Μεμψιβολέω, ῶ, q. d. querimoniis & reprehenſionibus impeto; conqueror de, incuſo, reprehendo, Suid. Ex *μέμψις*, & *βάλλω*, *jacio*.

Μεμψιμοιρέω, ῶ, f. ήσω, conqueror de ſorte mea; (2) conqueror, queror; (3) expoſtulo, ſuccenſeo. Μεμψιμοιρήσας τῷ βασιλεῖ περί τινων, D. Sic. A *μεμψίμοιρος*.

Μεμψιμοιρία, *ας*, ἡ, conqueſtio, querela de ſorte ſua. Ab eod.

Μεμψίμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui de ſorte ſua queritur, qui ſortem ſuam incuſat, querulus; (2) moroſus, in minima quæque inquirens. Ex *μέμψις*, & *μοῖρα*, *ſors*.

Μέμψις, εως, ἡ, querimonia, queſtus, reprehenſio, incuſatio. A *μέμφομαι*.

ΜΕ΄Ν, *Conj.* quidem; (2) cum ſequente δὲ, facit orationem adverſativam, diſtributivam, vel copulativam; (3) quum δὲ non ſequitur, ponitur aliquando pro *δὴ*, ſane, profecto, certe. Hinc etiam eſt *μὲν γὰρ*, enim; *μὲν δὴ*, quidem, certe quidem, itaque, porro quidem, ſane quidem, enimvero, at enim; *μὲν οὖν γε*, *μενοῦν γε*, immo vero, immo quidem; *μέν που*, quidem, certe, utique; *μέν ῥα*, pro *μὲν* ſequente δὲ; *μέν τοι*, vel *μέντοι*, approbandi particula in reſponſionibus, certe quidem; verum, tamen, ſed tamen, vero, porro, rurſus.

Μέναιχμος, prælio perſeverans, ſeu conſtans, in Epigramm. *χειρὶ μεναίχμᾳ*, manu in prælio perſeverante. Ex *μένω*, & *αἰχμὴ*, *pugna*.

Μένανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, virum in ſe irruentem excipiens & ſuſtinens; (2) virilis, virum decens; (3) virum exſpectans. Ex *μένω*, & *ἀνὴρ*, *vir*.

Μενεαίνω, cupio, animi quodam impetu incitor; (2) iratus ſum; (3) animo deficio. Μάχης ἄμοτον μενεαίνων, Heſiod, Ἀσπ. 361. Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν, Il. 15, 104. Κτεινόμενος μενέαινε, ib. 16, 492. A *μένος*.

Μενέγχης, εος, ὁ καὶ ἡ, haſta validus, bellicoſus, Suic. Ex *μένω*, & *ἔγχος*, *haſta*.

Μενεδήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, audax, bellicoſus, belli patiens. Ex *μένω*, & *δηῒς*, *pugna*, *bellum*,

Μενέκλυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicos ſtrepitus & tumultus ſuſtinens. Ex *μένω*, & *κλύπος*, *ſtrepitus*.

Μενέμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pugnam ſuſtinens Suic. Ex *μένω*, & *μάχη*, *pugna*.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellum fortiter ſuſtinens. Ex *μένω*, & *πόλεμος*, *bellum*.

Μενετέον, manendum. A *μένω*.

Μενετὸς, ἡ, ὸν, qui manere & expectare poteſt aut ſolet, qui moram patitur. A *μένω*.

Μενεφύλοπις, *ιος*, ὁ, in pugna manens, Suic. Ex *μένω*, & *φύλοπις*, *pugna*.

Μενεχάρμης, ου, ὁ, qui bellicos labores ſtrenue ſuſtinet. Ex *μένω*, & *χάρμη*, *pugna*, *conflictio*.

Μενέχαρμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Μενητέον, manendum eſt, Suic. A *μένω*.

Μενθῆραι, curæ, Heſ. quaſi *μενεοθῆραι*. Ex *μένος*, & *θηράομαι*, *capto*.

Μενθηρίζω, curo, Heſ. ubi f. *μενθηρίσω*, & Att. *μενθηριῶ*. A *μενθῆραι*.

Μενὶ pro *μὲν*, ut *νῦν μενὶ*, vel *νυνομενί*.

Μενοεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animo gratus, animum permulcens. Ex *μένος*, & *εἴκω*, *ſimilis ſum*.

Μενοινάω, ῶ, f. ήσω, impetu quodam animi concitatus cupio, animo agito, cogito. Σφάξαι μενοινᾷς, Eur. Cyc. 441. A *μενοινή*.

Μενοινέω, ῶ, idem & ab eod.

Μενοινὴ, ῆς, ἡ, impetus ſ. cupiditas animi, alacritas. A *μένος*.

Μενοινώω, idem quod *μενοινάω*.

Μενοῦν γε, vid. *μέν*.

ΜΕ΄ΝΟΣ, εος, τὸ, animi ardor quidam ſeu impetus, quo ad aliquid agendum, aut ſuſtinendum excipiendumve, fertur; (2) animus; (3) robur; (4) vehementia, vis; (5) ira.

Μένπου, vide idem.

Μέντοι, vide *μέν*.

ΜΕ΄ΝΩ, f. *μενῶ*, p. *μεμένηκα*, maneo, permaneo, conſtanter maneo, immotus & fixus maneo; (2) exſpecto, præſtolor; (3) in ſtatione maneo, & irruentem hoſtem exſpecto. a. 1. *ἔμεινα*, perf. med. *μέμονα*, apud Poëtas, cupio. Ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν, Eur. Med. 323. Ἄλλος μενεῖ δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος, Lyc. 666. Οὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν, Ariſt. Av. 605. Μένειν ἐπί τινι, acquieſcere, Dem. Πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν; Il. 7, 36.

Μεράρχης, ου, ὁ, præfectus ſ. dux *μεραρχίας*. Ex *μέρος*, & *ἀρχὴ*, *principatus*.

Μεραρχία, *ας*, ἡ, agmen militum conſtans ex bis mille & quadraginta octo viris, Æl. Tact. A *μεράρχης*.

ΜΕ΄ΡΔΩ, f. *σω*, privo, prohibeo, noceo, Heſ. intueor, obtueor, Euſt.

Μεριδάρπαξ, *αγος*, ὁ, partem rapiens, nomen muris in Batrach. Ex *μερὶς*, & *ἁρπάζω*, *rapio*.

Μεριδάρχης, ου, ὁ, qui particeps eſt principatus. Ex *μερὶς*, & *ἀρχὴ*, *principatus*.

Μεριδαρχία, *ας*, ἡ, ordinum militarium præfectura. A *μεριδάρχης*.

Μερίζω, f. *ίσω*, partior, divido, diſtribuo; *μερίζομαι*, dividor, diſſideo, in varias partes ſcindor, diſtrahor, diſſentio. Ἑκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως, Rom. 12, 3. Ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη, Matt. 12, 26. πόλις μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ib. 25. μερίσασθαι κληρονομίαν, Luc. 12, 13. A *μερίς*.

Μερικὸς, ἡ, ὸν, particularis, quod ex parte eſt, partialis. A *μέρος*.

Μερικῶς, *Adv.* particulatim, particulariter, partite; (2) ex parte. A *μερικός*.

ΜΕ΄ΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, cura, ſolicitudo.

Μεριμνάω, ῶ, f. ήσω, curo, ſolicitus ſum, anxie cogito; (2) anxie contemplor, curioſe inquiro; μεριμνηθεὶς, a. 1. paſſ. part. excogitatus. Ἡ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς, Matt. 6, 34. τὰ περὶ τινος, Phil. 2, 20. Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, Luc. 12, 22.

Μεριμνητὴς, ȣ, ὁ, curioſus contemplator & cogitator. A μεριμνάω.

Μεριμνητικὸς, ὴ, όν, anxie vel ſolicite cogitans, curans; ſolicitus, Gl. V. τὸ μεριμνητικὸν, ȣ, cura, ſolicitudo. A μεριμνητής.

Μεριμνοποιῶ, ſolicito, Gl. V. Ex μέριμνα, & ποιῶ, *facio.*

Μεριμνοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curas pariens. Ex μέριμνα, & τίκτω, *pario.*

Μεριμνοφροντιϛὴς, ȣ, ὁ, anxius contemplator. Vox Ariſtophanica. Ex μέριμνα, & φροντιϛὴς. *ſpeculator.*

Μερὶς, ἰδος, ἡ, portio, particula; (2) ferculum, quod unicuique in convivio apponitur; (3) particula panis conſecrati in Sacra Cœna, quæ unicuique communicantium datur; (4) pars, factio. A μέρος.

Μεριϛμὸς, ȣ, ὁ, partitio, diviſio; (2) portio, pars; (3) Figura rhetorica; diſtributio. A μερίζω.

Μεριϛὴς, ȣ, ὁ, diviſor, partitor. Ab eod.

Μεριϛικὸς, ὴ, όν, dividendi vim habens. A μεριϛής.

Μεριϛὸς, ὴ, ὸν, qui dividi poteſt, ſeparabilis. Ab eod.

Μεριτεύομαι, partior. Jobi 41, 6. A μερίτης.

Μερίτης, ȣ, ὁ, particeps, Ph. A μέρος.

ΜΕΡΜΑΙ΄ΡΩ, curas animo volvo, curo, anxie cogito; (2) iraſcor, Heſ.

Μέρμερος, curioſus; (2) cura dignus; (3) difficilis & arduus; (4) anxius percontator, ſeu indagator; μέρμερα, quæ ſolicitum reddunt. A μερμαίρω.

Μερμέρω, Heſ. idem quod μερμαίρω.

Μέρμηρα, ας, ἡ, ſolicitudo, anxia cura; (2) ſomnus levis, qui hominem ſub auroram occupat. Gl. pl. μερμηράων, pro μερμηρῶν, curarum. Ab eod.

Μερμηρίζω, f. ίξω, anxie cogito, curioſe in animo verſo, meditor, ſum ſolicitus; (2) excogito, anxia cogitatione invenio. Ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, Il. 2, 3. Διάνδιχα μερμήριξεν, ib. 1, 189. A μέρμηρα.

ΕΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, funis, funiculus, filum. Odyſſ. 10, 24.

ερόπειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humanus. A μέροπες, *homines.*

εροπηὶς, ίδος, ἡ, humana. Ab eod.

έρος, εος, τὸ, pars, portio. Hinc τὰ ἐπὶ μέρȣς, τὰ κατὰ μέρος, ſingularia; ἐν μέρει, κατὰ μέρος, ſigillatim, viciſſim; τὸ σὸν μέρος, quantum in te eſt; ἀνὰ μέρος, viciſſim; ἀπὸ μέρȣς, ἐκ μέρȣς. ex parte. A μείρω.

έροψ, οπος, ὁ, diviſam vocem habens; μέροπες, hominum epitheton. homines; (2) μέροψ, avis quædam. Ex μείρω, *divido*, & ὄψ, *vox.*

σαβον, ȣ, τὸ, lignum medium inter junctos boves, temo. Ex μέσος, & βȣ̃ς, *bos.*

σαβόω, ῶ, f. ώσω, boves jungo it. alia jungo animalia, Varinus. Τὸν ἐργάτην μύκλον κάνθων ὑπὸ ζεύγλῃσι μεσαβȣ̃ν, Lyc. 817. A μέσαβον.

σάγκυλον, ȣ, τὸ, amentatum jaculum. Ex μέσος, & ἀγκύλη, *amentum.*

σάγροικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemiruſticus, Suic. Ex μέσος, & ἄγροικος, *ruſticus.*

σάζω, f. άσω, ſum in medio. Ph. μεσάζει, intervenit, intercedit. A μέσος.

Μεσαιπόλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemicanus, qui medium canæ ætatis attigit. Ex μέσος, & πολιὸς, *canus.*

Μεσαίτατος, medius, qui maxime in medio eſt; penitiſſimus; μεσαίτερος, penitior. A μέσος.

Μεσαίχμιον, ȣ, τὸ, medium ſpatium inter duas acies, Heſ. Al. μεταίχμιον. Ex μέσος, & αἰχμὴ, *haſta.*

Μεσάντιον, ȣ, τὸ, jugum textorium, liciatorium, Gl. V. Ex μέσος, & ἀντίος, *adverſus.*

Μεσάραιον, ȣ, τὸ, meſenterium, Heſ. Ex μέσος, & ἀραιὴ, *venter.*

Μεσάτιος, poët. medius. A μέσος.

Μέσατος, & μέσσατος, medius. Gl. V. μέσατος, medianus. Ab eod.

Μεσαύλιον, ȣ, τὸ, proprie ſecundum Suidam eſt media janua; (2) area, ſubdiale ſpatium. Ph. atrium. Al. Gl. V. compluvium. A μέσαυλος.

Μέσαυλον, ȣ, τὸ, locus in medio ſtabulo, media aula, aut media caſa. Ph. atrium, compluvium. Ab eod.

Μέσαυλος, ȣ, ὁ, idem, & *adjective,* ut μέσαυλος θύρα. Ex μέσος, & αὐλὴ, *aula.*

Μεσαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, media cervice ligatus, Heſ. Ex μέσος, & αὐχὴν, *cervix.*

Μεσεγγυάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, apud ſequeſtrem pecuniam deponendam ſtipulor. Gl. V. μεσεγγυῶ, ſequeſtro. A μεσέγγυος.

Μεσεγγύη, ης, ἡ, ſequeſtratio, Gl. V. Ex μέσος, & ἐγγύη, *fidejuſſio.*

Μεσεγγύημα, ατος, τὸ, id, quod apud ſequeſtrem deponitur; (2) ſponſio mercedis, pactio mercedis occulta. A μεσεγγυάομαι.

Μεσεγγυητὴς, ȣ, ὁ, fidejuſſor, Gl. V. Ab eod.

Μεσέγγυος, ȣ, ὁ, ſequeſter, interceſſor, mediator, ſponſor, fidejuſſor, qui eſt inter duas partes medius. Ex μέσος, & ἔγγυος, *præs.*

Μεσεντέριον, ȣ, τὸ, meſenterium, lactes, Gl. V. Ex μέσος, & ἔντερον, *inteſtinum.*

Μεσέντερον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Μεσέρκιος, ȣ, ὁ, Heſychio epith. Jovis; forſan, quod in medio ἕρκει ſtatui & coli ſoleret. Ex μέσος, & ἕρκος, *clauſtrum.*

Μεσεύω, medius ſum, utriuſque ſum particeps, ambigo circa utrumque. Μεσεύειν κατὰ τȣ̀ς τόπȣς, Ariſtot. A μέσος.

Μεσήγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus. Alias μεσόγαιος.

Μεσηγὺ & μεσσηγὺ, item μεσηγὺς, vel μεσσηγὺς, *Adv.* in medio, inter; (2) interim, interea, medio ſpatio vel tempore. Ex μέσος, & γῆ, *terra.*

Μεσήεις, ήεσσα, ῆεν, mediocris. A μέσος.

Μεσῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui mediæ ætatis eſt. Ex μέσος, & ἧλιξ, *coætaneus.*

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies; (2) plaga meridionalis. Ex μέσος, & ἡμέρα, *dies.*

Μεσημβριάζω, f. άσω, meridior, meridie dormio. Sol etiam dicitur μεσημβριάζειν, pro μεσȣρανεῖν, in medio cœlo eſſe, Pollux. A μεσημβρία.

Μεσημβριάω, ῶ, in medio cœlo ſum, de Sole. Apollonius, ubi μεσημβριόωντος, pro μεσημβριῶντος, μεσημβριάοντος. Gl. V. μεσημβριῶ, meridior. Ab eod.

Μεσημβρίζω, meridior, Strabo. Ab eod.

Μεσημβρινὸς, ὴ, ὸν, meridianus; (2) meridiei propinquus. Ab eod.

Μεσημέριος, ία, ιον, meridianus. Ab eod.

Μεσήπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus. Ex μέσος, & ἤπειρος, *terra continens.*

Μεσηρεύειν, medium eſſe, Heſych. A μεσήρης.

Μεσήρης, poët. μεσσήρης, ȣς, ὁ ϗ ἡ, medius. A μέσος.

Μέσης, ȣ, ὁ, venti nomen apud Ariſtot. Meteor.

Μεσιτεία, ας, ἡ, interventus, ſequeſtratio, arbitrium, arbitratus, Gl. V. A μεσιτεύω.

Μεσιτεύω, f. εύσω, mediator ſum, mediatorem ago, interpono me, intervenio, ſequeſtro, Gl. V. (2) in medio ſum; (3) interjectus ſum inter; (4) apud ſequeſtrem depoſitus ſum. Ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, Hebr. 6, 17. A μεσίτης.

Μεσίτης, ȣ, ὁ, qui eſt medius inter duo, mediator, interventor, interceſſor, conciliator, pacificator; ſequeſter, arbiter, Gl. V. (2) internuntius, interpres. A μέσος.

Μεσίτιος, ἄρχων (ita enim videtur legendum ap. Ariſtot. pro μεσίδιος, & μεσήτιος) princeps medius in neutram partem inclinans. A μεσίτης.

ΜΕ΄ΣΚΟΣ, vellus; pellis. Heſ.

Μεσοβασιλεία, ας, ἡ, interregnum. A μεσοβασιλεύς.

Μεσοβασίλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad interregnum pertinens, Suic. Ab eod.

Μεσοβασιλεὺς, έως, ὁ, interrex. Ex μέσος, & βασιλεὺς, *rex.*

Μεσόβοιον, ȣ, τὸ, idem quod μέσαβον.

Μεσόγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel μεσόγαιος, αία, αιον, mediterraneus. Ex μέσος, & γαῖα, *terra.*

Μεσογάϛωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, medio ventre cinctus. Ex μέσος, & γαϛὴρ, *venter.*

Μεσόγειος, εία, ειον, vel μεσόγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus. Ex μέσος, & γῆ, *terra.*

Μεσογειότης, ητος, ἡ, mediterranea regio, Suic. A μεσόγειος.

Μεσόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus. Att. pro eod.

Μεσογεωτικοὶ, mediterranei, Philoxenus. A præc.

Μεσογονάτιον, ſive μεσογόνιον, ȣ, τὸ, internodium calami ſ. arundinis. Ex μέσος, & γόνυ, *genu.*

Μεσόδικοι, dicuntur a quibuſdam judices, quia medii in judicando eſſe debeant. Ex μέσος, & δίκη, *lis.*

Μεσόδμη, ης, ἡ, trabs magna, quæ per mediam trajecta eſt domum per tranſverſum, trabes minores vel pavimentum ſuſtinens; (2) columna in medio poſita; (3) foramen in media navi, cui malus inditur, vel potius trabs tranſverſa foramine pertuſa, cui inditur malus. Ph. μεσόδμη, pergula. Ex μέσος, & δόμος, *domus.*

Μεσοκάρπιον, ȣ, τὸ, quod eſt in medio καρπȣ̃. Ex μέσος, & καρπὸς, *junctura manus cum cubito.*

Μεσοκνήμιον, ȣ, τὸ, cruris medium. Ex μέσος, & κνήμη, *crus.*

Μεσόκοιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in medio concavus, Suic. Ex μέσος, & κοῖλος, *cavus.*

Μεσοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intermedius. Heſ. μεσοκόποι αὐλοὶ, intermediæ tibiæ. Apud Athenæum μεσόκοπος dicitur meretrix, quæ ætate eſt media, Suic. Ex μέσος, & κόπτω, *cædo.*

Μεσόκρανον, ȣ, τὸ, medii capitis ſ. cranii pars, vertex. Ex μέσος, & κράνον, *caput.*

Μεσοκρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ut μεσοκρινεῖς κίονες ap. Pollucem columnæ in metalli fodinis & fulcimenta ſuſtinendæ terræ. Ex μέσος, & κρίνω, *ſeparo.*

Μεσοκύνιον, ȣ, τὸ, ſuffrago & talus pedis cum tibia compago. Ex μέσος, & κύων.

Μεσόκωλον, ȣ, τὸ, pars meſenterii, a craſſis inteſtinis uſque ad tenuia; (2) meſenterium. Ex μέσος, & κῶλον, *inteſtinum.*

Μεσολαϐέω, ῶ, f. ήσω, medium capio, medium prehendo, in medio curſu prehendo, intercipio, anteverto; (2) ſum medius. Μεσολαϐηθεὶς ὑπὸ τ̃ πεπρωμένης, D. Sic. Ex μέσος, & λαϐέω pro λαμϐάνω, *ſumo*.

Μεσόλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albo immixtus, albo diſtinctus, cui aliquid albedinis in medio poſitum. Ex μέσος, & λευκὸς, *albus*.

Μεσομήνιον, ȣ, τὸ, idus, Philoxenus. Ex μέσος, & μὴν, *menſis*.

Μεσομήρια, ων, τὰ, ſpatium, quod eſt inter femora ſeu femina. Ex μέσος, & μηρίον, *femur*.

Μεσομφάλιον, ȣ, τὸ, medius umbilicus; (2) umbilicus; (3) umbo ſ. umbilicus clypei. A μεσόμφαλος.

Μεσόμφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbilicum in medio habens; (2) in medio umbilico ſitus; (3) placentæ genus. Ex μέσος, & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Μέσον, ȣ, τὸ, meditullium, Gl. V. ſpatium. A μέσος.

Μεσοναῦται, ῶν, οἱ, medii inter nautas & vectores. Ex μέσος, & ναύτης, *nauta*.

Μεσόνεοι, ων, οἱ, remiges, qui in media nave ſedent. Ex μέσος, & νεὼς pro ναῦς, *navis*.

Μεσονήϛιμος, ȣ, [illegible] ſc. ἑϐδομὰς, quarta hebdomas quadrageſimæ. Ex μέσος, & νήϛιμος, *ad jejunia pertinens*.

Μεσονύκτιον, ȣ, τὸ, media nox, intempeſta nox, concubium, Gl. V. Ex μέσος, & νὺξ, *nox*.

Μεσονύκτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mediæ noctis eſt, ad mediam noctem pertinens. Ex iiſd.

Μεσοπαγὴς, metri cauſa μεσσοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, uſque ad medium terræ defixus. Ex μέσος, & πήγνυμι, *pango, figo*.

Μεσοπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex medio vibratur. Ex μέσος, & πάλλω, *vibro*.

Μεσοπεντηκοϛὴ, ῆς, ἡ, Meſopentecoſte, ſolennitas inter Paſcha & Pentecoſten celebrari ſolita. Ex μέσος, & πεντηκοϛὴ, *pentecoſte*.

Μεσοπερσικὸς, ἡ, ὸν, ſemi-Perſicus. Ex μέσος, & Περσικὸς, *Perſicus*.

Μεσοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in medio volans, Suic. Ex μέσος, & πέτομαι, *volo*.

Μεσοπλεύριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in medio latere eſt. Ex μέσος, & πλευρὰ, *latus*.

Μεσόπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, mediam viam eo. A μεσοπόρος.

Μεσοπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per medium incedens, in medio ambulans. Ex μέσος, & πείρω, *tranſeo*.

Μεσοπόρφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clavis purpureis, ſive purpura intertextus. Ex μέσος, & πορφύρα, *purpura*.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, ſpatium inter duo flumina; (2) Meſopotamia, regio Aſiæ inter Euphratem & Tigrim. Ex μέσος, & ποταμὸς, *fluvius*.

Μεσοπύργιον, ȣ, τὸ, muri pars inter duas turres, locus in muro, ubi excubiæ fiunt. Ex μέσος, & πύργος, *turris*.

Μεσοπωρέω, ῶ, in medio ſum auctumno. Ex μέσος, & ὀπώρα, *auctumnus*.

Μεσόριον, ȣ, τὸ, terminus inter duas regiones medius, & eas diſterminans. Ex μέσος, & ὅριον, *terminus*.

ΜΕ'ΣΟΣ, μέση, μέσον, medius. Hinc τὸ μέσον, ȣ, medium, & *Comp.* μεσαίτερος, cum *Superl.* μεσαίτατος.

Μεσοσέληνον, ȣ, τὸ, interlunium, Gl. V. A σελήνη, *luna*.

Μεσόϛυλον, & μεσοϛύλιον, ȣ, τὸ, intercolumnium, Gl. V. A ϛῦλος, *columna*.

Μεσοσυλλαϐέω, ῶ, complector medium vel in medio. Ex μέσος, & συλλαϐεῖν, *comprehendere*.

Μεσοσχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in medio ſ. per medium ſiſſus. Ex μέσος, & σχίζω, *findo*.

Μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium interjectum; (2) mediocritas, modus. A μέσος.

Μεσότοιχον, ȣ, τὸ, paries intermedius, paries intergerinus, Gl. V. Ex μέσος, & τοῖχος, *murus*.

Μεσότοιχος, ȣ, ὁ, medius paries, Gl. V. Ex iiſd.

Μεσοτομέω, ῶ, f. ήσω, medium ſeco, per medium ſeco. A μεσότομος.

Μεσότομος, poëtice μεσσότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per medium ſectus. Ex μέσος, & τέμνω, *ſeco*.

Μεσȣρανέω, ῶ, f. ήσω, in medio cœlo ſum. Ex μέσος, & ȣ̓ρανὸς, *cælum*.

Μεσȣράνημα, ατος, τὸ, medium cœli; (2) quum ſidus aliquod in culminatione eſt, ſeu medium cœli tenet. A μεσȣρανέω.

Μεσȣράνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Μεσȣ́ριον, ȣ, τὸ, terminus ſeu limes inter duas regiones medius, Ion. pro μεσόριον. Ex μέσος, & ὅρος, *terminus*.

Μεσȣράνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in medio cœli eſt. Hinc τὸ μεσȣράνιον, ȣ, umbilicus cœli. Ex μέσος, & ȣ̓ρανὸς, *cælum*.

Μεσοφανὴς, poët. μεσσοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in medio apparens. Ex μέσος, & φαίνω, *appareo*.

Μεσοφαράγγιον, ȣ, τὸ, convallis, Ph. Ex μέσος, & φάραγξ, *vallis*.

Μεσοφλέϐιον, ȣ, τὸ, intervenium, Gl. V. A φλὲψ, *vena*.

Μεσόφρυον, ȣ, τὸ, medium inter utrumque ſupercilium. Gl. V. inte cilium. Ex μέσος, & ὀφρὺς, *ſupercilium*.

Μεσόχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus. Ex μέσος, & χθὼν, *terra*.

Μεσόχλοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dimidia ex parte virens. Ex μέσος, & χλόος, *viriditas*.

Μεσόχορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui medius in choro eſt, medium in choro locum occupans, chori præfectus. Gl. V. manuductor. Ex μέσος, & χορὸς, *chorus*.

Μεσόχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus, Gl. V. A μέσος, & χώρα, *regio*.

Μεσόω, ῶ, f. ώσω, ſum in medio. A μέσος.

ΜΕΣΠΙ'ΛΗ, ης, ἡ, meſpilus, arbor.

Μέσπιλον, ȣ, τὸ, meſpilum, fructus. A μεσπίλη.

Μεσπιλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, meſpilo ſimilis, meſpilaceus, ad meſpili naturam accedens. Ab eod.

Μέσσαϐον, ȣ, τὸ, idem quod μέσαϐον.

Μεσσάτιος, vide μεσάτιος.

Μέσσατος, vide μέσατος.

Μέσσαυλος, vide μέσαυλος.

Μεσσηγὺ, vide μεσηγύ.

Μεσσηγυδορποχέϛης, ȣ, ὁ, inter cœnandum cacans. Vox Hipponactea. Ex μεσσηγὺ, & δόρπον, *cœna*, & χέζω, *caco*.

Μεσσήρης, idem quod μεσήρης.

ΜΕΣΣΙ'ΑΣ, ȣ, ἡ, Meſſias. Vox Hebr. Græce Χριϛὸς, Lat. *Unctus*.

Μεσσόθε, vel μεσσόθεν, *Adv.* e medio. A μέσος.

Μεσσόθι, *Adv.* in medio. Ab eod.

Μέσσος, μέσση, μέσσον, frequens poëtis eſt pro μέσος, unde & multa a μέσσος, incipientia quærenda ſunt ſub incipientibus a μέσος.

Μεϛοκάλαμος, ȣ, ὁ, arundo plena & ſolida, Suic. Ex μεϛὸς, & κάλαμος, *arundo*.

ΜΕΣΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, plenus, refertus, cumulatus, onuſtus.

Μεϛότης, ητος, ἡ, plenitas, Gl. V. A μεϛός.

Μεϛόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, refercio; perf paſſ. part. μεμεϛωμένος, fartus, confertus. Παῦσαι πρὶν ὀργῆς κἀμὲ μεϛῶσαι λέγων, Soph. Antig. 286. Πᾶς ἐμεϛώθη δρόμος κτύπȣ κροτητῶν ἁρμάτων, id. El. 716. A μεϛός.

ΜΕ'ΣΦΑ, *Adv.* poët. dum, donec, uſquedum, uſque ad.

Μέσως, *Adv.* mediocriter, modice, moderate. A μέσος.

ΜΕΤΑ', *Præpoſ. cum Genit.* (1) una, una cum *cum Dat.* (2) cum; (3) in; (4) per; *cum Accuſ.* (5) poſt; (6) in; (7) inter; (8) ad; (9) adverſus; (10) propter. *In compoſitione*, cum, poſt, trans, inter, in qua tamen etiam nonnunquam abundat, ſed ſæpius etiam mutationem infert, ſervit Periphraſi, ut οἱ μετ' αὐτȣ̃, ſocii ejus, οἱ μεθ' ὑμᾶς, poſteri. Sed μέτα idem eſt, quod μέτεϛι, particeps ſum.

Μεταϐαίνω, f. ϐήσομαι, tranſeo, tranſgredior, migro, digredior. p. μεταϐέϐηκα, a. 2. μετέϐην; particip. μεταϐὰς, tranſgreſſus; imperat. μετάϐηθι, tranſi. Μεταϐέϐηκεν ἐκ τȣ̃ θανάτȣ εἰς ζωὴν, Joan. 5, 24. Παρεκάλεσαν ὅπως μεταϐῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν, Matt. 8, ult. Ex μετὰ, & ϐαίνω, *eo*.

Μεταϐάλλω, muto, mutor, inverto, obverto; (2) migro, in aliam regionem commeo, tranſeo, ſum tranſfuga; (3) vendo & permuto; (4) transfero, tranſmitto; in pleriſque ſignificationibus & terminatio paſſiva obtinet. Χαλεπῶς ὀργὰς μεταϐάλλȣσι, Eur. Med. 121. Μετεϐάλλοντο τȣ̀ς τρόπȣς, Ariſt. Veſp. 1450. Ταχὺ τ̃ εὐτυχῆ μετέϐαλε δαίμων, Eur. Her. fur. 887. ἄϛρων ὁδὸς, id. El. 735. Ex μετὰ, & ϐάλλω, *jacio*.

Μεταϐάπτω, f. ψω, denuo tingo, alio colore inficio. Ex μετὰ, & ϐάπτω, *tingo*.

Μετάϐασις, εως, ἡ, tranſitio, tranſitus, migratio; (2) Figura rhetorica, tranſitio. A μεταϐαίνω.

Μεταϐάτης, ȣ, ὁ, deſultor, Philoxen. Ab eod.

Μεταϐατικὸς, ἡ, ὸν, tranſitivus. Ab eod.

Μεταϐατικῶς, *Adv.* tranſitive, tranſitu. A μεταϐατικός.

Μεταϐιϐάζω, f. άσω, transfero, averto, alio abduco. Νῦν γδ δαίμων φανερῶς εἰς ἀγαθὰ μεταϐιϐάζει, Ariſt. Pace; 952. Ex μετὰ, & ϐιϐάζω, *admoveo*.

Μεταϐλαϛάνω, germen muto, mutato germine pullulo. Αὐτομάτως μεταϐλαϛ νειν, Theophr. Ex μετὰ, & ϐλαϛα *germino*.

Μεταϐλέπω, proſpicio, inſpicio, Suic. E μετὰ, & ϐλέπω, *video*.

Μεταϐλητικὸς, ἡ, ὸν, mutabilis; (2) m tationem faciens. A μεταϐάλλω.

Μεταϐλητὸς, ἡ, ὸν, mutabilis. Ab eod.

Μεταϐοθρεύω, mutato ſcrobe planto, tran planto, Heſ. Ex μετὰ, & ϐόθρος, *fo*

Μεταϐολεὺς, έως, ὁ, qui merces mercib vel pecunia commutat, propola; (2) i terpres. A μεταϐάλλω.

Μεταϐολὴ, ῆς, ἡ, mutatio, commutatio, tra ſlatio, loci mutatio. Ab eod.

Μεταϐολία, ας, ἡ, permutatio, Syrac. 3 11. Ab eod.

Μεταϐολικὸς, ἡ, ὸν, mutabilis, commuta lis. A μεταϐολή.

Μετάϐολος, ȣ, ὁ, negotiator, propola. Gl. V. mango, venalitiarius. A μεταϐάλλω.

Μεταϐȣλεύομαι, f. εύσομαι, muto conſilium vel ſententiam; (2) me pœnitet. E μετὰ, & ϐȣλεύομαι, *conſilium capio*.

Μεταϐȣλ

Μετάβουλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cito conſilium mutat. Ex μετὰ, & βουλὴ, *conſilium*.

Μετάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, internuncius; (2) nuncius. Ex μετὰ, & ἄγγελος, *nuncius*.

Μεταγγίζω, f. ίσω, in aliud vas fundo, elutrio, decapulo, transfundo. Ex μετὰ, & ἄγγος, *vas*.

Μεταγγισμὸς, ȣ͂, ὁ, de vaſe in vas transfuſio, elutriatio. A μεταγγίζω.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, menſis Athenienſium, qui initium cepit in Junio noſtro.

Μεταγενέστερος, έρα, ερον, poſterior, Philoxen. μεταγενέστεροι, minores, poſteri, poſteritas, Gl. V. A ſeq.

Μεταγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui poſt natus eſt. Ex μετὰ, & γίνομαι, *naſcor*.

Μεταγίγνομαι, vel μεταγίνομαι, ſum poſt; (2) poſt naſcor. Ex iiſd.

Μεταγινώσκω, ſententiam muto; (2) reſipiſco, pœnitet me. a. 2. μετέγνων, inf. μεταγνῶναι. Μετέγνων ϗ τὰ πρόσθ' εἰρημένα, Eur. Med. 64. Ὀυκοῦν ἔνεστι ϗ μεταγνῶναι πάλιν; Soph. Phil. 1258. Ex μετὰ, & γινώσκω, *cognoſco*.

Μετάγκεια, ας, ἡ, vallis. Ex μετὰ, & ἄγκος, quod idem ſignificat.

Μετάγνωσις, εως, ἡ, mutatio ſententiæ; (2) pœnitentia. A μεταγινώσκω.

Μεταγραφεὺς, έως, ὁ, exſcriptor, qui transſcribere ſolet. A μεταγράφω.

Μεταγραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio, ſive transſcriptio libri. Ab eod.

Μεταγράφω, f. ψω, transſcribo, deſcribo; (2) in aliam linguam transfero; (3) muto ſcriptum, muto pingendo ſeu fucando; abrogo, ſc. τὸν νόμον, legem. Αὖθις μεταγράφω καλῶς πάλιν εἰς τήνδε δέλτον, Eur. Iph. in Au. 107. Ex μετὰ, & γράφω, *ſcribo*.

Μετάγω, f. άξω, transfero, traduco; (2) circumago. Πέρα μοῖραν (invito fato) ψυχὴν τερπομένην μετάγειν, Epigr. Ex μετὰ, & ἄγω, *ago*.

Μεταγωγὴ, ῆς, ἡ, tranſlatio, traductio, transvectio. A μετάγω.

Μεταγωγὸς, ȣ͂, ὁ, tranſlator. Ab eod.

Μεταδαίνυμαι, inter alios epulor, cum aliis epulor, ſum particeps epuli. Ὀυ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ὑμῖν, Il. 22, 498. Ex μετὰ, & δαίνυμαι, *epulor*.

Μεταδαίομαι, idem. Ἵνα δὴ ϗ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν, Il. 23, 207. Ex μετὰ, & δαίομαι, *epulor*.

Μεταδεδογμένος, ένη, ένον, qui mutavit conſilium vel opinionem, Rob. Ex μετὰ, & δοκέω, f. δόξω.

Μεταδήμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in populo verſatur, qui præſens eſt in populo. Ex μετὰ, & δῆμος, *populus*.

Μεταδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, vitæ genus commuto. Ex μετὰ, & δίαιτα, *vitæ genus*.

Μεταδιδάσκω, f. άξω, dedoceo, dedocens priora nova doctrina imbuo; μεταδιδάσκομαι, dedoceor. Ex μετὰ, & διδάσκω, *doceo*.

Μεταδίδωμι, f. δώσω, dono partem, impertior, communico; impertio, participo, tribuo, Gl. V. Ἐπειδὴ δὲ κἀμοὶ λόγου μεταδεδώκατε, Heliod. Ex μετὰ, & δίδωμι, *do*.

Μεταδιωκτέον, perſequendum eſt, inſequendum eſt. A μεταδιώκω.

Μεταδίωκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perſequendo captus. Ab eod.

Μεταδιώκω, f. ξω, perſequor, inſequor; (2) ſummo ſtudio inquiro, ſector. Μεταδιώκειν τὴν τιμωρίαν, Plat. Ex μετὰ, & διώκω, *inſequor*.

Μεταδίωξις, εως, ἡ, perſecutio, petitio, Gl. V. A præc.

Μεταδοκεῖ μοι, mutata ſententia cenſeo. Ex μετὰ, & δοκεῖ, *videtur*.

Μεταδοξάζω, f. άσω, opinionem muto, Plat. Ex μετὰ, & δοξάζω, *opinor*.

Μεταδόρπια, ων, τὰ, ſecundæ cœnæ, poſt cœnia. Ex μετὰ, & δόρπος, *cœna*.

Μεταδόρπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. poſtcœnius, cœnatus. Ex iiſd.

Μετάδοσις, εως, ἡ, communicatio, impertitio, collatio, erogatio. A μεταδίδωμι.

Μεταδοτικὸς, ὴ, ὸν, communicativus, qui libenter communicat; (2) qui libenter erogat, erogatorius. Ab eod.

Μετάδουπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inter alios medius cadens, intermedius, incertus. Ex μετὰ, & δοῦπος, *ſonus*.

Μεταδρομάδην, *Adv.* curſim, currendo. A μεταδρομή.

Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, tranſcurſus, incurſio, diſcurſio. Ex μετὰ, & τρέχω, *curro*.

Μετάδρομος, ȣ, ὁ, curſor; (2) animadverſor, ultor. Ex iiſd.

Μεταδροπάδην, *Adv.* poſtea decerpendo, poſtea colligendo. Ex μετὰ, & δρέπω, *carpo*.

Μεταδύω, f. ύσω, poſt occido. Ex μετὰ, & δύω, *occido*, *ſubeo*.

Μεταζεύγνυμι, vel μεταζευγνύω, f. ξω, transjungo. Ex μετὰ, & ζευγνύω, *jungo*.

Μετάθεσις, εως, ἡ, tranſpoſitio, permutatio; (2) tranſlatio; (3) Figura Grammatica, quum litteræ tranſponuntur. A μετατίθημι.

Μεταθέω, curro poſt; (2) tranſcurro. f. μεταθεύσομαι. Ex μετὰ, & θέω, *curro*.

Μεταθωρήσομαι, thorace munior, loricor, armor. Il. 20, 329. πόλεμον μεταθωρήσσοντο, ubi potius legendum πόλεμον μέτα θωρήσσοντο. Ex μετὰ, & θωρήσσω, quod idem notat.

Μεταΐγδην, *Adv.* inſequendo cum impetu. A μεταΐσσω.

Μεταΐζω, conſideo, una ſedeo. Odyſſ. 16, 362. Ex μετὰ, & ἵζω, *ſedeo*.

Μεταίρω, transfero; (2) muto, tranſmuto; (3) tranſeo, migro; μετηρμένος, p. paſſ. part. tranſlatus; μετάρας, a. 1. partic. act. tranſiens. Ἔα τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων; Eur. Iph. in Tau. 1160. Ex μετὰ, & αἴρω, *tollo*.

Μεταΐσσω, f. ξω, inſequor cum impetu; irruo. Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν, Il. 21, 564. Ex μετὰ, & ἀΐσσω, *ruo*.

Μεταιτέω, ῶ, f. ήσω, partem alicujus rei peto, ſtipem peto, mendico. Μεταιτεῖν τῆς βασιληΐης, Herodot. Ex μετὰ, & αἰτέω, *peto*.

Μεταίτης, ȣ, ὁ, mendicus. A μεταιτέω.

Μεταίτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem cauſſæ culpæve particeps; (2) auctor & cauſſa alicujus rei. Ex μετὰ, & αἰτία, *cauſſa*.

Μέταιτος, ȣ, ὁ, mendicus, qui ſtipem corrogat, Suid. A μεταιτέω.

Μεταίφνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, repentinus, Heſ. Ex μετὰ, & αἴφνης, *repente*.

Μεταίχμιον, ȣ, τὸ, ſpatium inter duas acies; (2) interſtitium inter res quaſlibet. Ex μετὰ, & αἰχμὴ, *acies*, *bellum*.

Μεταίχμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intermedius, qui in medio eſt, medius; proprie medius inter duas acies. Ex iiſd.

Μετακαθίζω, f. ίσω, tranſpono, mutata ſede loco. Ex μετὰ, & καθίζω, *loco*.

Μετακαθοπλίζω, f. ίσω, aliis armis inſtruo, aliter armo, Suic. Ex μετὰ, & καθοπλίζω, *armo*.

Μετακαλέω, ῶ, f. έσω, ad me voco, accerſo; (2) revoco; a. 1. paſſ. μετεκλήθην, accerſitus ſum. Μετεκάλει τὴν ἱέρειαν, Ariſt. Plut. 1182. Ex μετὰ, & καλέω, *voco*.

Μετακάρπιον, ȣ, τὸ, pars manus, quæ eſt a junctura uſque ad digitorum fiſſuram. Ex μετὰ, & καρπὸς, *junctura manus*.

Μετάκειμαι, tranſportor, transferor; μετακείμενος, tranſlatus; etiam de vocibus metaphoricis. Ex μετὰ, & κεῖμαι, *jaceo*.

Μετακενόω, ῶ, f. ώσω, defundo, transfundo, Gl. V. Ex μετὰ, & κενόω, ῶ, *evacuo*.

Μετακεράννυμι, transfundo. Ex μετὰ, & κεράννυμι, *miſceo*.

Μετάκερας, ατος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ, temperatus, qui medii temperamenti eſt; tepidus. Ex iiſd.

Μετακέρασμα, ατος, τὸ, temperamentum, media quædam mixtura. Ex iiſd.

Μετακιάθω, abeo inde, ad, tranſeo, inſequor. Τρῶας ϗ Λυκίους μετεκίαθε, Il. 16, 685. Ex μετὰ, & κίω, *vado*, *eo*.

Μετακινέω, ῶ, f. ήσω, tranſmoveo, dimoveo, loco moveo, fugo; (2) muto, labefacio. Μετακινοῦνται δ' ἐν ταῖς ἐτείαις ὥραις, *de unguentis*, Theophr. Ex μετὰ, & κινέω, *moveo*.

Μετακίνημα, ατος, τὸ, dimotio, emotio, Suic. A μετακινέω.

Μετακίνησις, εως, ἡ, dimotio, mutatio, tranſportatio. Ab eod.

Μετακινητέος, έα, έον, tranſponendus. Ab eod.

Μετακινητὸς, ὴ, ὸν, qui tranſmoveri ſeu dimoveri poteſt, qui mutari poteſt, mutabilis. Ab eod.

Μετακιρνάω, ῶ, tempero; μετακιρνάομαι, ῶμαι, temperor; μετεκιρνώμην, imperf. Ex μετὰ, & κιρνάω, quod idem notat.

Μετακλαίω, f. αύσω, fleo poſt, lachrymis & fletu proſequor. Πολλὰ μετακλαύσεσθαι, Il. 11, 763. Ex μετὰ, & κλαίω, *fleo*.

Μετακλείω, f. είσω, mutato nomine appello. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ' ἄνθρωποι, Apoll. Ex μετὰ, & κλείω, *celebro*.

Μετάκλησις, εως, ἡ, accerſitio, accitus. A μετακαλέω.

Μετακλητέος, acciendus, Gl. V. Ab eod.

Μετακλίνω, dimoveo, declino; μετακλινθεὶς, a. 1. paſſ. part. inclinatus, apud Hom. Il. 11, 509. Ex μετὰ, & κλίνω, *inclino*.

Μετάκλισις, εως, ἡ, inclinatio, deflexio, reclinatio; (2) Figura rhetorica, quæ alias μετάληψις dicitur. A μετακλίνω.

Μετακομιδὴ, ῆς, ἡ, tranſvectio, Gl. V. Ex μετὰ, & κομιδὴ *portatio*.

Μετακομίζω, f. ίσω, tranſveho, tranſporto. Τὸ ἄγαλμα εἰς τὴν τοῦ βασιλέως αὐλὴν μετεκόμισαν, Herodian. Ex μετὰ, & κομίζω, *veho*.

Μετακοσμέω, ῶ, f. ήσω, aliter compono, in alium ſtatum compono, in melius conſtituo. Μετακοσμῆσαι τὸν λόγον, emendare, Luc. pro imag. Ex μετὰ, & κοσμέω, *orno*.

Μετακόσμησις, εως, ἡ, in melius conſtitutio, alia compoſitio. A μετακοσμέω.

Μετακόσμια, ων, τὰ, intermundia. Ex μετὰ, & κόσμος, *mundus*.

Μετακτίζω, aliter condo ſ. formo, transformo. Ex μετὰ, & κτίζω, *condo*.

Μετακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, de loco in locum volvo, volvendo transfero. Ex μετὰ, & κυλινδέω, *volvo*.

Μετακύμιον, ȣ, τὸ, fluctuum intervallum. A μετακύμιος.

Μετακύμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, poſt fluctus adveniens, fluctibus ſuccedens, tranquillus, ſ. qui poſt fluctus tranquillitatem præſtat. Ex μετὰ, & κῦμα, *fluctus*.

Μεταλαγχάνω, mutatis vicibus ſortior, mutata ſorte obtineo; (2) particeps fio, participo; μεταλαχεῖν, a. 2. inf. Μεταλαχὼν αἰσχύνης, Plato. Ex μετὰ, & λαγχάνω, *ſortior*.

Μεταλαμβάνω, participo, percipio, cum alio accipio, particeps fio; (2) communico, *de S. Cœna*; (3) poſt accipio, uno relicto, alterum capio; (4) commuto, permuto; (5) muto; (6) viciſſim accipio; (7) adſumo; (8) transſumo, Gl. V. transfero in aliam linguam; μεταλαμβάνομαι, vendico; μεταλαβεῖν, a. 2. inf. μεταλαβὼν, part. Ου μεταλαβὼν πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, Plato. Εἰ καί τις ἄλλος αὐτοῦ μεταλάβοι, Luc. Μεταλαμβάνεσθαι ὀνόματος, Herodot. Ex μετὰ, & λαμβάνω, *ſumo, capio*.

Μεταλαμπαδεύω, lampadem viciſſim in manus trado. Ex μετὰ, & λαμπὰς, *lampas*.

Μεταλδήσκω, produco. Ex μετὰ, & ἀλδήσκω, *creſco*.

Μεταλήγω, f. ξω, deſino, deſiſto, ceſſo. Ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο, Il. 9, 157. Ex μετὰ, & λήγω, quod idem notat.

Μεταληπτέον, *Adv. poſit.* poſtea accipiendum eſt.

Μεταληπτικὸς, ἡ, ὸν, participandi vim habens; (2) ſuſcipiendi vim habens, ſuſceptivus; (3) pertinens ad μετάληψιν, figuram. A μεταλαμβάνω.

Μεταληπτικῶς, *Adv.* per Metalepſin. A μεταληπτικός.

Μεταληπτὸς, ἡ, ὸν, cujus aliquis poteſt fieri particeps; (2) qui poteſt exponi. A μεταλαμβάνω.

Μετάληψις, εως, ἡ, participatio; (2) commutatio, permutatio; (3) ſumptio, acceptio, perceptio, Gl. V. (4) Metalepſis figura. Ab eod.

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, immutatio, tranſmutatio. A μεταλλάσσω.

Μετάλλαξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Μεταλλάσσω, vel μεταλλάττω, f. ξω, muto, immuto, tranſmuto; (2) inverſo ordine quid facio; (3) μεταλλάττειν, migrare, mori; μετηλλαχέναι, p. inf. μετηλλαχὼς, part. defunctus. paſſ. μετηλλαγμένος, mutatus. Εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν, Ariſt. Av. 117. Ex μετὰ, & ἀλλάττω, *muto*.

Μεταλλάω, ῶ, f. ήσω, ſcrutor, inquiro, ſtudioſe inveſtigo. Ἕκαστα μεταλλᾷ, Odyſſ. 14, 128. A μέταλλον.

Μεταλλεία, ας, ἡ, metallorum ſcrutatio; (2) locus, in quo metallum eſt, fodina metallica; (3) ductus ſubterraneus, quo cuniculi aguntur. A μεταλλεύω.

Μεταλλεὺς, έως, ὁ, metallorum ſcrutator & effoſſor, metallicus; (2) faber ferrarius, Suid. Ab eod.

Μεταλλευτὴς, οῦ, ὁ, metallarius, Suic. Ab eod.

Μεταλλευτικὸς, ἡ, ὸν, metallicus; (2) pertinens ad eos, qui ſcrutantur metalla. Hinc μεταλλευτικὴ, ſcil. τέχνη, ars metallica. Ab eod.

Μεταλλευτὸς, ἡ, ὸν, qui a metallicis effoditur & elaboratur. Ab eod.

Μεταλλεύω, f. εύσω, metalla eruo; (2) curioſe ſcrutor & inveſtigo, rimor; (3) tranſformo, tranſverto. Δικέλλῃ πᾶν μεταλλεύων γνύθος, Lyc. 485. Μεταλλευόμενα ἐκ γῆς, Ariſtot. A μέταλλον.

Μεταλλίζω, in metallum damno; μεταλλίζεσθαι, in metallum damnari. Ab eod.

Μεταλλικὸς, ἡ, ὸν, metallicus; (2) qui in metallis generatur. Ab eod.

Μεταλλίτης, ου, ὁ, metallicus, metallites. Ab eod.

Μεταλλῖτις γῆ, terra metallica. A μεταλλίτης.

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, metallum; (2) metalli fodina, locus, in quo metallum reperitur, μετάλλα etiam cuniculi ad evertendas urbes.

Μεταλλουργέω, ῶ, f. ήσω, metalla effodio. A μεταλλουργός.

Μεταλλουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, metallicus, qui metalla ſcrutatur. Ex μετὰ, & ἔργον, *opus*.

Μετάλλω, μετάλλειν, Polluci idem quod μεταλλεύειν.

Μετάλμενος, inſiliens, irruens, apud Hom. pro μεθαλλόμενος, Il. 5, 336.

Μεταλοφάω, ῶ, f. ήσω, poſt reſpiro, tandem reſpiro, Rob. Ex μετὰ, & λοφάω, *reſpiro*.

Μεταμάζιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt medius inter mamillas. Ex μετὰ, & μαζὸς, *mamma*.

Μεταμανθάνω, omiſſo eo, quod prius didiceram, aliud addiſco; (2) poſt diſco, diſco poſt aliud; (3) diſcendi rationem dediſco, muto; (4) ſententiam muto, omiſſo priori conſilio aliud amplector. a. 2. inf. μεταμαθεῖν. part. μεταμαθών. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Ariſt. Plut. 924. Ex μετὰ, & μανθάνω, *diſco*.

Μεταμείβω, f. ψω, muto, tranſmuto, permuto. Ὃς γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει, Eur. Her. fur. 799. Ἐκ βοὸς εὐκεραίοιο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα, Moſch. 2, 52. Ex μετὰ, & ἀμείβω, *muto*.

Μετάμειψις, εως, ἡ, tranſmutatio. A μεταμείβω.

Μεταμέλει, *Imperſ.* pœnitet. f. μεταμελήσει. a. 1. μετεμέλησε. Μετέμελεν αὐτῷ τοῦ ὁδοῦ, Luc. Πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν, Ariſt. Pace, 1306. Ex μετὰ, & μέλει, *cura eſt*.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia, mutatio conſilii. A μεταμέλει.

Μεταμελέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, pœnitentia ducor, pœnitet me, reſipiſco. Μεταμελούμενος ἐπὶ τῇ παρέσει χρημάτων, Phal. Ab eod.

Μεταμελητικὸς, ἡ, ὸν, pronus ad pœnitentiam. A μεταμελέομαι.

Μεταμελητὸς, ἡ, ὸν, cujus nos pœnitet. Ab eod.

Μεταμέλομαι & μεταμελέομαι quandoque, pœnitet me; pœnitentia ducor; μεταμελησόμενος, f. part. a. 1. μεταμεληθεὶς, pœnitentia ductus. Ὤμοσε Κύριος, ϗ οὐ μεταμεληθήσεται, Heb. 7, 21. Ex μετὰ, & μέλομαι, *curo*.

Μεταμέλον, cum pœniteret. A μεταμέλει.

Μετάμελος, ου, ὁ, pœnitentia; (2) fervor, ira; (3) pœnitens. Ab eod.

Μεταμέλπομαι, ſimul cano. Τῇσι μὲν οὔτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται, Hom. Hym. in Apol. 197. Ex μετὰ, & μέλπομαι, *cano*.

Μεταμήθεια, ας, ἡ, pœnitentia, Heſ. Quaſi a μεταμηθεὺς, quod idem eſſet ac ἐπιμηθεύς.

Μεταμίγνυμι, f. ίξω, commiſceo. Τοῖσιν Ὀδυσῆος μεταμίξομεν, Odyſſ. 22, 221. Ex μετὰ, & μίγνυμι, *miſceo*.

Μεταμικρὸν pro μετὰ μικρὸν, paullo poſt. Ex μετὰ, & μικρὸς, *parvus*.

Μεταμὶξ, *Adv.* mixtim. A μεταμίγνυμι.

Μετάμιξις, εως, ἡ, commixtio, mixtio. Ab eod.

Μεταμίσγω, miſceo. Καὶ δαΐδας μετέμισγον, Odyſſ. 18, 309. A μετὰ, & μίσγω, id.

Μεταμορφόω, ῶ, f. ώσω, transformo, transfiguro. Μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, 2 Cor. 3, 18. Μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, Matt. 17, 2. Ex μετὰ, & μορφόω, *formo*.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam formam mutatio. A μεταμορφόω.

Μεταμόσχευσις, εως, ἡ, propago, ex Vet. Gloſſ. A ſeq.

Μεταμοσχεύω, f. εύσω, tranſplanto, Heſ. Ex μετὰ, & μοσχεύω, *planto*.

Μεταμπίσχομαι, veſtem muto, aliud induo. Ex μετὰ, & ἀμπίσχομαι, *induo*.

Μεταμφιάζω, & μεταμφιάζομαι, veſtibus exutum aliis induo; (2) veſtem muto; μεταμφιασάμενος, a. 1. part. Δυστυχήματα, ἔφη, τὸ λαμπρὸν με τοῦτο σχῆμα μετημφίασε, Heliod. Ex μετὰ, & ἀμφιάζομαι, *veſtem induo*.

Μεταμφιέννυμαι, f. μεταμφιέσομαι, idem. Τὴν πορφυρίδα μεταμφιέσομαι, Luc. Εἰς πτωχικὸν πλάσμα μετημφιέννυτο, Heliod. Ex μετὰ, & ἀμφιέννυμαι, *induo*.

Μεταμώλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanus, irritus, inutilis. A μεταμώνιος.

Μεταμώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex μετὰ, & ἄνεμος, *ventus*, vel ex μετὰ, μὴ, non & ὀνῶ, *juvo*.

Μεταναγινώσκω, de ſententia deduco. Ἐπεὶ γ' ἐξ ἀέλπτων Αἴας μετανεγνώσθη, Soph. Aj. 728. Ex μετὰ, & ἀναγινώσκω, *agnoſco*.

Μεταναιέτης, ου, ὁ, qui ſedibus ſuis relictis alio habitatum concedit, pulſus patria, exſul; (2) incola, inhabitator. Ex μετὰ, & ναιέτης, *incola*.

Μετανάστασις, εως, ἡ, migratio, emigratio. A μετανίστημι.

Μετανάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui demigrat. Ab eod.

Μεταναστεύω, f. εύσω, exſulo, ſolum muto, alio commigro, demigro; (2) emigrare facio, transfero; μεταναστεύομαι, migro; imperat. μεταναστεῦε, tranſmigra. A μετανίστη

Μετανάστης, ου, ὁ, qui ſolum vertens alio commigrat, peregrinus, exſul; transfuga, migrator, Gl. V. (2) planeta. A μετανίστημι.

Μετανάστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſedibus ſuis relictis alio commigrat; (2) peregrinus, alienus; μετανάστιον ὕδωρ, apud Nonnum, aliena aqua. Ab eod.

Ματανάστρια, ας, ἡ, quæ alio commigrat; (2) profuga. A μετανάστης.

Μετανείσσομαι, ſive μετανίσσομαι, item μετανείσομαι, mutato loco vado, transeo. Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείσσετο βουλυτόνδε, Il. 16, 779. Ex μετὰ, & νείσσομαι, eo.

Μετανέμω, divido, diſtribuo, impertior, Rob. Ex μετὰ, & νέμω, quod idem ſignificat.

Μετανέομαι, adeo, accedo. Hinc part. μετανεύμενος pro μετανούμενος, μετανεόμενος. Ex μετὰ, & νέω, *eo*.

Μετανίζω, refundo in vas aliud, Vulg. Lex. Ex μετὰ, & νίζω.

Μετανιπτρὶς, ίδος, ἡ, ut μετανιπτρὶς κύλιξ, poculum, quod, lotis a cibo manibus offertur. Ex μετὰ, & νίπτω, *lavo*.

Μετάνιπτρον, ου, τὸ, poculum, quod lotis cibo manibus, offertur. Idem & ex iisd.

Μετανίσσομαι, idem quod μετανείσσομαι. Τὴν Μενελάου μετανισσόμεναι στυγνὰν ἄλοχον, Eur. Tro. 130.

Μετανίστημι, ſedibus pello, migrare facio, transfero; μετανίσταμαι, ſedibus pellor, migro; transfugio, Gl. V. μετανέστην, a. 2. migravi; μεταναστῆναι, inf. migrare; μεταναστὰς, part. profectus; migro, emigro. Ex μετὰ, & ἀνίστημι, *reſurgere facio*.

Μετανί

Μετανοέω, ῶ, f. ήσω, poſt ſapio, poſt intelligo; (2) ſententiam & mentem muto; (3) reſipiſco, pœnitet me. Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου, Act. 8, 22. ἐκ τῶν φόνων, Apoc. 9, 21. Ex μετὰ, & νοέω, *ſapio*.

Μετάνοια, ας, ἡ, mens mutata; (2) reſipiſcentia, pœnitentia. Ex μετὰ, & νοῦς, *mens*.

Μεταντλέω, ῶ, hauſtum transfundo, Suic. Ex μετὰ, & ἀντλέω, *haurio*.

ΜΕ'ΤΑΞΑ, ης, ἡ, ſericum.

Μεταξὺ, *Adv.* inter, in medio; (2) interim dum, interea dum, cum; (3) cum ὁ, ἡ, τὸ, intermedius, medius. A *μετά*.

Μεταξυλογέω, ῶ, f. ήσω, inter dicendum multa interpono, quæ quaſi per Epentheſin dicantur, Suic. Ex μεταξὺ, & λέγω, *dico*.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interlocutio, interfatio. Ex iiſd.

Μεταξυτριγλύφιον, ου, τὸ, intercolumnium, ſpatium illud epiſtylii a triglypho, qui ſuper columnam eſt, ad alium, qui ſuper proxima eſt, collocatus, Rob. Ex μεταξὺ, & τρίγλυφος, *triglyphus*.

Μεταπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, aliter erudio atque inſtituo, mutato inſtitutionis genere erudio. Ex μετὰ, & παιδαγωγέω, *pueros erudio*.

Μεταπαιδεύω, f. εύσω, idem. Ex μετὰ, & παιδεύω, *erudio*.

Μεταπαιφάσσομαι, transluceo, Apollon. Argon. Ex μετὰ, & παιφάσσω, *illuſtro*.

Μεταπάλλομαι, ſortior cum, ſortem jacio cum. Τῶν μεταπαλλόμενος, Il. 24, 400. Ex μετὰ, & πάλλομαι, *vibro*.

Μεταπαύομαι, f. αύσομαι, interquieſco, alternis vicibus quieſco; (2) ceſſo, deſino. Μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο, Il. 17, 373. Ex μετὰ, & παύομαι, *ceſſo*.

Μεταπαυσωλὴ, ῆς, ἡ, requies. Ex μετὰ, & παυσωλὴ, *quies*.

Μεταπείθω, traduco in aliam ſententiam, aliud perſuadeo; μεταπείθομαι, in aliam perſuaſionem ſeu ſententiam adducor. a. 1. μετεπείσθην. part. μεταπεισθείς. Τὸν δῆμον μεταπείθει περὶ τῶν σπονδῶν, Ariſt. Ach. 632. Οὐδὲν οὕτω βίαιον, ὥστε με μεταπεισθῆναι, Heliod. Ex μετὰ, & πείθω, *perſuadeo*.

Μεταπειράω, ῶ, & μεταπειράομαι, ῶμαι, mutata arte tento, muto, vario. Κοὐχὶ μεταπειρωμένας ἴδοις ἂν αὐτὰς, Ariſt. Conc. 217. Ex μετὰ, & πειράω, *tento*.

Μετάπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui aliud perſuaſum eſt, in aliam ſententiam adductus. A μεταπείθω.

Μεταπειστὸς, ἡ, ὸν, qui poteſt a ſententia abduci. Ab eod.

Μεταπέμπομαι, accerſo, accio. f. μεταπέμψομαι; a. 1. μετεπεμψάμην, accerſivi; a. 1. paſſ. μετεπέμφθην, part. μεταπεμφθεὶς, accerſitus. Occurrit & μεταπέμπω, ſed raro, & improbatur. Ὁ Φῆλιξ --- μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, Act. 24, 24. Ex μετὰ, & πέμπω, *mitto*.

Μεταπεμπτέος, accerſendus.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, accerſitus, accitus. A μεταπέμπομαι.

Μετάπεμψις, εως, ἡ, miſſio, qua aliquem accerſimus, accitus, accerſitus. A μεταπέμπομαι.

Μεταπερισπάω, ῶ, abſtraho. Ex μετὰ, & περισπάω, *detraho*.

Μεταπέταμαι, ſeu μεταπέτομαι, tranſvolo, Rob. Ex μετὰ, & πέταμαι, ſeu πέτομαι, *volo*.

Μεταπεττεύω, f. εύσω, mutatis calculis ludo. Ἴσως γὰρ οὐκ ἐννοεῖς ταῦτα μεταπεττευόμενα, Plat. Ex μετὰ, & πεττεύω, *calculis ludo*.

Μεταπήγνυμι, vel μεταπηγνύω, transgelo, in aliud facio concreſcere; μεταπήγνυσθαι, in aliud concreſcere, Rob. Ex μετὰ, & πήγνυμι, *figo*.

Μεταπηδάω, ῶ, f. ήσω, tranſilio, tranſeo, tranſulto. Εἰς τὰ πλάγια μεταπηδᾷν, Gal. Ex μετὰ, & πηδάω, *ſalio*.

Μεταπήδησις, εως, ἡ, ſaltus mutatus. A μεταπηδάω.

Μεταπίπτω, recido, devolvor; (2) ſpe excido; (3) dilabor, mutor in pejus vel melius; (4) tranſeo, degenero ab una ſpecie ad aliam. a. 2. μετέπεσον, μετέπεσε, recidit, tranſiit. Ἐς παῖδα τὸν σὸν μεταπέσοι βελτίονα, Eur. Ion. 413. Ex μετὰ, & πίπτω, *cado*.

Μετάπλασις, εως, ἡ, transfictio, Suic. A μεταπλάσσω.

Μεταπλασμὸς, οῦ, ὁ, transformatio; (2) Figura grammatica. Ab eod.

Μεταπλάσσω, vel μεταπλάττω, f. άσω, transformo, refingo. a. 1. paſſ. part. μεταπλασθεὶς, transformatus. Εἰς πτωχοὺς ἑαυτοὺς μεταπλάσαντες, Heliod. Ex μετὰ, & πλάσσω, *fingo*.

Μεταπλώω, f. ώσω, mutato itinere navigo, navigationem muto, Rob. Ex μετὰ, & πλώω, *navigo*.

Μεταπνέω, f. εύσω, reſpiro, Oppian. Ex μετὰ, & πνέω, *ſpiro*.

Μεταποιέω, ῶ, f. ήσω, muto, commuto, refingo, facio aliquid diverſum ab eo, quod fuit ante; μεταποιοῦμαι, vendico mihi, capeſſo, adfecto. Μεταποιεῖσθαι κέρδους, quæſtui ſtudere. Ex μετὰ, & ποιέω, *facio*.

Μεταποίησις, εως, ἡ, mutatio, commutatio, inſtauratio, refectio, renovatio. A μεταποιέω.

Μεταποιητὴς, οῦ, ὁ, mutator, refector, renovator, inſtaurator. Ab eod.

Μεταποίνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pœnalis, pœnas infligens. Ex μετὰ, & ποινὴ, *pœna*.

Μεταπομπὴ, ῆς, ἡ, accerſitio, accitus, Gl. V. A μεταπέμπω.

Μεταπορευδὴν, *Adv.* perſequendo, Heſ. A μεταπορεύομαι, *perſequor*.

Μεταπορεύομαι, f. εύσομαι, proficiſcor poſt, perſequor; (2) vindicta perſequor, ulciſcor; (3) ambio. Τὰ κατ' ἰδίαν ἀδικήματα κοινῇ μεταπορεύεσθαι, Pol. Οὐκ ἐτόλμα μεταπορεύεσθαι τὴν ἀρχὴν τῷ ἀδελφῷ, id. Ex μετὰ, & πορεύομαι, *eo*.

Μεταποροποιέω, ῶ, meatuum ſtatum muto. Ex μετὰ, πόρος, *meatus*, & ποιέω, *facio*.

Μεταποροποιΐα, ας, ἡ, meatuum in corpore humano mutatio. Ex iiſd.

Μετάπαρσις, εως, ἡ, q. d. revenditio, poſtvenditio, mangonium. Vid. ſeq. Ex μετὰ, & πιπράσκω, *vendo*.

Μεταπράτης, ου, ὁ, revenditor, poſt-venditor; qui a mercatore emit, quod poſtea ipſe vendat; in Gl. V. mango, venaliciarius. Ex iiſd.

Μεταπρέπω, decorus ſum inter, excello inter. Ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι, Il. 2, 481. Ex μετὰ, & πρέπω, *decorus ſum*.

Μεταπτάμενος, tranſvolans. A μεθίπταμαι.

Μετάπτωσις, εως, ἡ, dilapſio; (2) mutatio a ſpecie in ſpeciem, degeneratio; (3) mutatio. A μεταπίπτω.

Μεταπτωτικὸς, ἡ, ὸν, qui degenerat & immutatur, Rob. Ab eod.

Μεταπύργιον, ου, τὸ, ſpatium inter duas turres. Ex μετὰ, & πύργος, *turris*.

Μεταπωλέω, ῶ, poſtea vendo; (2) vendo. Gl. V. revendo. Ex μετὰ, & πωλέω, *vendo*.

Μεταρίθμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, annumeratus, connumeratus. Ex μετὰ, & ἀριθμὸς, *numerus*.

Μεταῤῥέω, q. d. fluendi modum muto, refluo, reciproco. 2 perſ. μεταῤῥεῖ, refluit. 3 pl. μεταῤῥέουσι. Ex μετὰ, & ῥέω, *fluo*.

Μεταῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, in diverſam partem jacio. Μεταῤῥιπτῶν ἑαυτὸν ἄλλο τ' εἰς ἄλλο σχῆμα, Gal. Ex μετὰ, & ῥιπτέω, *jacio*.

Μετάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio. A μεταῤῥέω.

Μεταῤῥυθμέω, ῶ, transformo, traduco, retraho, Vulg. Lex. Ex μετὰ, & ῥυθμὸς, *apta compoſitio*.

Μεταῤῥυθμίζω, f. ίσω, reformo, emendo, corrigo; (2) commuto, transmuto, immuto. Εἰ μεταῤῥυθμίσεις τὸν λόγον ἤδη διαδεδομένον, Luc. pro imag. Ex μετὰ, & ῥυθμίζω, *compono*.

Μεταῤῥύθμισις, εως, ἡ, transformatio; (2) emendatio. A μεταῤῥυθμίζω.

Μεταρσιολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus ſublimibus diſputo, ſeu loquor; (2) de rebus futilibus alte ſermocinor. A μεταρσιολέσχης.

Μεταρσιολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus ſublimibus inaniter diſputat. Ex μετὰ, & λέσχη, *ſermocinatio*.

Μεταρσιολεσχία, ας, ἡ, de rebus ſublimibus fabulatio; (2) de rebus futilibus magnifica ſermocinatio. A μεταρσιολέσχης.

Μεταρσιολογία, ας, ἡ, idem. A μεταρσιολόγος.

Μεταρσιολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod μεταρσιολέσχης. Ex μετάρσιος, & λόγος, *ſermo*.

Μετάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel μετάρσιος, ία, ιον, celſus, ſublimis, altus, excelſus; (2) arrogans, ſuperbus. A μέταρσις.

Μεταρσιόω, ῶ, in altum tollo; unde μεταρσιωθὲν, a. 1. part. paſſ. in ſublime elatum. Ab eod.

Μέταρσις, εως, ἡ, tranſlatio; (2) mutatio, transmutatio. A μεταίρω, *transfero*.

Μετασκαίρω, ſalto inter. Ex μετὰ, & σκαίρω, *ſalto*.

Μετασκευάζω, f. άσω, in aliam formam ſeu habitum verto; μετασκευάζομαι, vitæ genus muto; in alias ſedes migro. Πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις, Ariſt. Av. 497. Εἰς βίον ἀπὸ βίου μετασκευάζεσθαι, Syn. Ex μετὰ, & σκευάζω, *inſtruo*.

Μετασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, idoneus ad transmutationem, Rob. A μετασκευάζω.

Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, transformatio, mutatio in aliam formam, Rob. Ex μετὰ, & σκευὴ, *habitus corporis*.

Μετάσπω, & μετάσπομαι, inſequor. Poet. pro μεθέπομαι. Ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, Il. 17, 190. Ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ, ib. 13, 567.

Μέτασσαι, αἱ, oves mediæ ætatis. A μέσος per Epentheſin Syllabæ τα.

Μετασσεύεσθαι, cum impetu inſequi, Euſt. ut hinc fit μετέσσυτο. Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, Il. 21, 423. Πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαὶ, ib. 6, 296.

Μετάστασις, εως, ἡ, mutatio, qua aliud pro alio ſtatuitur, vel qua ſtatus alicujus in alium

alium mutatur; (2) ſubmotio, remotio, amotio; (3) tranſitus, migratio, exſilium; (4) ſublatio de medio, mors; (5) Figura rhetorica, qua rei alicujus cauſſa confertur in locum digniorem. A μεθίστημι, *aliter ſtatuo, muto.*

Μεταστατέον, ſedes mutandæ, migrandum. A μεθίσταμαι, *migro.*

Μεταστατικὸς, ὴ, ὸν, tranſlativus. Vocabulum Rhet. Ab eod.

Μεταστείχω, adeo. Ἣν μεταστείχω ποδὶ, ſcil. μητέρα, Eur. Supp. 90. Ex μετὰ, & στείχω, *eo.*

Μεταστέλλομαι, accerſo, mitto, qui advocet. a. 1. μετεστειλάμην. part. μεταστειλάμενος. Ἐγὼ δ' ἥκω μεταστέλλων ἀδελφὴν γραῖαν Ἰοκάστην, Eur. Ph. 1327. Ex μετὰ, & στέλλω, *mitto.*

Μεταστένω, ingemiſco & ſuſpiro. Μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος, Eur. Med. 995. Ex μετὰ, & στένω, *gemo.*

Μεταστήθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, interjectus inter monticulos in manu; μεταστήθιον, ου, τὸ, interſtitium inter τὰ στήθη. Ex μετὰ, & στῆθος, *monticulus in manu.*

Μεταστοιχεὶ, *Adv.* ordine, ſerie, ordinatim, tenore perpetuo. Ex μετὰ, & στοῖχος, *ordo.*

Μεταστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, in aliud elementum muto, transformo. Ex μετὰ, & στοιχεῖον, *elementum.*

Μεταστοιχείωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio, inſtauratio. A μεταστοιχειόω.

Μεταστοιχίζω, muto, immuto, inſtauro, renovo, Suic. Ex μετὰ, & στοῖχος, *ordo.*

Μεταστοναχίζω, ingemiſco & ſuſpiro ob. Ἥπου πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω, Heſiod. Ἀσπ. 92. Ex μετὰ, & στοναχίζω, *gemo.*

Μεταστρατοπεδεύω, f. εύσω, & μεταστρατοπεδεύομαι, caſtra muto, caſtra transfero. Ex μετὰ, & στρατοπεδεύω, *caſtra pono.*

Μεταστρέφω, f. ψω, retorqueo, converto; (2) inverto, perverto, muto, flecto; μεταστρέφομαι, convertor. a. 2. paſſ. μετεστράφην. partic. μεταστραφεὶς, converſus. Οὔτε κολλητῶν ὄχων μεταστρέφουσα, Eur. Hipp. 1227. Μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς λοχίτας, Xen. Ex μετὰ, & στρέφω, *verto.*

Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio. A μεταστρέφω.

Μετασυγκρίνω, recorporo, h. e. miſcellæ corporis ſtatum præter naturam ſe habentem inſtauro, atque tranſmuto, idem quod μεταποροποιῶ. Ex μετὰ, & συγκρίνω, *coagmento.*

Μετασύγκρισις, εως, ἡ, exiguorum meatuum in naturalem ſtatum mutatio. A μετασυγκρίνω.

Μετασυγκριτικὰ, quæ meatuum in corpore ſtatum tranſmutandum faciunt. Ab eod.

Μετασχηματίζω, f. ίσω, transfiguro, transformo, in alium habitum tranſmuto; μετασχηματισθεὶς, a. 1. part. paſſ. transfiguratus. Σέ τις, ὡς ἔοικε, μετασχηματίζει τύχη, Heliod. Ex μετὰ, & σχηματίζω, *figuro.*

Μετασχημάτισις, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam figuram traductio, habitus immutatio, Suic. A μετασχηματίζω.

Μετασχηματισμὸς, οῦ, ὁ, transfiguratio. A μετασχηματίζω.

Μετατάσσω, vel μετατάττω, f. ξω, tranſpono; (2) ordines in acie muto; μετατάσσομαι, transferor, tranſeo. Ex μετὰ, & τάσσω, *ordino.*

Μεταταῦτα, pro μετὰ ταῦτα, in poſterum, deinceps. Ex μετὰ, & ταῦτα, *hæc.*

Μετατίθημι, tranſpono, transfero, commuto, permuto; μετατίθεσθαι, transferre, mutare; (2) mutari, transferri. a. 1. μετετέθην; part. μετατεθεὶς, tranſmutatus, qui migravit, defunctus; μετατεθεῖσθαι, p. paſſ. partic. mutatum eſſe. Τάδε δοκεῖ, τάδε μετατεθειμένος νοεῖ, Eur. Rheſ. 131. Ex μετὰ, & τίθημι, *pono.*

Μετατρέπω, f. τρέψω, deflecto, converto; μετατρέπομαι, convertor; (2) curo, curam habeo; μετατραπεὶς, a. 1. part. converſus. Τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις, Il. 1, 160. Οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων, ib. 9, 626. Ex μετὰ, & τρέπω, *verto.*

Μετατρέφω, f. θρέψω, alo & educo inter; μετατρέφομαι, alor inter; μετετράφη, educatus eſt inter. a. 1. Μετετράφη Αἰτωλοῖς, Apol. Ex μετὰ, & τρέφω, *alo.*

Μετατρέχω, f. θρέξω, tranſcurro, accurro. Οὐκοῦν παρ' Ἀθηναίους μεταθρέξει ταχὺ, Ariſt. Pace, 261. A μετὰ, & τρέχω.

Μετατροπὴ, ῆς, ἡ, converſio, mutatio; (2) cura, animadverſio. A μετατρέπω.

Μετατροπαλίζομαι, convertor; μετατροπαλίζεο pro μετατροπαλίζου, 2 ſing. imperf. Il. 20, 190. Ex μετὰ, & τροπαλίζω, *verto.*

Μετάτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui poteſt converti, verſatilis, mutabilis; (2) reverſus, redux. Ab eod.

Μετατυπόω, ῶ, f. ώσω, transformo. Ex μετὰ, & τυπόω, *formo.*

Μετατύπωσις, εως, ἡ, transformatio, transfiguratio; (2) ſchema grammaticum, quum vox compoſita reſolvitur in voces ſimplices. A μετατυπόω.

Μεταυδάω, ῶ, f. ήσω, interloquor; (2) adloquor. Ἑτάροισι μετηύδων, Odyſſ. 12, 153. Ex μετὰ, & αὐδάω, *loquor.*

Μεταύριον, *Adv.* perendie.. Hinc ἡ μεταύριον, ſc. ἡμέρα, dies perendinus. Ex μετὰ, & αὔριον, *cras.*

Μεταυτίκα, *Adv.* mox, ſtatim, poſt. Ex μετὰ, & αὐτίκα, quod idem notat.

Μεταῦτις, *Adv.* poſtea. Ex μετὰ, & αὖτις, *rurſum.*

Μεταυχένιον, ου, τὸ, id, quod poſt cervicem eſt. Ex μετὰ, & αὐχὴν, *cervix.*

Μεταφέρω, transfero; μεταφέρομαι, transferor. a. 1. μετηνέχθην. part. μετενεχθεὶς, tranſlatus, Ph. p. paſſ. μετενηνεγμένος, id. At perf. act. inf. μετενηνοχέναι, tranſtuliſſe, derivaſſe, Ph. a. 2. partic. act. μετενεγκὼν, qui tranſtulit. Εἰ καὶ πάλιν γνώμην μετοίσεις, mutaturus es, Soph. Phil. 953. Ex μετὰ, & φέρω, *fero.*

Μετάφημι, interloquor, inter alios loquor. a. 2. μετέφην, μετέφης, μετέφη. Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς, Il. 1, 58. Ex μετὰ, & φημὶ, *loquor.*

Μεταφοιτάω, ῶ, tranſeo, transferor, Rob. Ex μετὰ, & φοιτάω, *eo.*

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, tranſlatio, derivatio; metaphor. Tropus rhetoricus. A μεταφέρω.

Μεταφορέω, ῶ, f. ήσω, transfero, tranſporto, Suic. Ex μετὰ, & φορέω pro φέρω, *fero.*

Μεταφόρητος, qui transferri poteſt. A μεταφορέω.

Μεταφορικὸς, ὴ, ὸν, tranſlatitius, per tranſlationem ſeu Metaphoram uſurpatus, metaphoricus. A μεταφορά.

Μεταφορικῶς, *Adv.* per tranſlationem, metaphorice. A μεταφορικός.

Μεταφράζω, f. άσω, in aliud orationis genus, ſeu in aliam formam muto; (2) in orationem alius linguæ transfero, interpretor. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, Il. 1, 140. Ex μετὰ, & φράζω, *dico.*

Μετάφρασις, εως, ἡ, mutatio in aliud orationis genus, ſive in aliam formam; (2) interpretatio, vel in aliam linguam tranſlatio. A μεταφράζω.

Μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, qui metaphraſi utitur. Ab eod.

Μεταφραστικὸς, ὴ, ὸν, qui habet metaphraſin aut metaphraſios formam. Ab eod.

Μετάφρενον, ου, τὸ, dorſi pars, quæ ad ſeptum tranſverſa ſita eſt, interſcapilium, ſpatium inter ſcapulas. Ex μετὰ, & φρένες, *præcordia.*

Μεταφύομαι, naturam muto, transformor, Plat. Ex μετὰ, & φύομαι, *naſcor.*

Μεταφυτεία, ας, ἡ, tranſplantatio, tranſlatio plantæ de loco in locum. A μεταφυτεύω.

Μεταφυτεύω, f. εύσω, tranſplanto. Τὸ μόσχευμα μεταφυτεύειν πολλάκις, Theophr. Ex μετὰ, & φυτεύω, *planto.*

Μεταφωνέω, inter alios loquor, ſeu vocem edo; (2) alloquor, compello. Τοῖον ἔπος μετεφώνεε, Apol. Ex μετὰ, & φωνὴ, *vox.*

Μεταχάλκευσις, εως, ἡ, æris refuſio, nova æris fabricatio; (2) renovatio, reformatio, Suic. A μεταχαλκεύω.

Μεταχαλκεύω, f. εύσω, ſemel ex ære facta opera refundo, recudo, vel refingo; (2) refingo, reformo, Suic. Ex μετὰ, & χαλκεύω, *æs tracto.*

Μεταχαράσσω, vel μεταχαράττω, f. ξω, denuo ſculpo, de novo inſculpo; μεταχαράττομαι, refingor, Suic. Ex μετὰ, & χαράσσω, *ſculpo.*

Μεταχείμασις, εως, ἡ, tempeſtas, quæ poſt diem ſtatutum ſequitur. Ex μετὰ, & χειμάζομαι, *tempeſtate vexor.*

Μεταχειρίζω, & μεταχειρίζομαι, tracto, attrecto, adminiſtro. a. 1. part. μεταχειρίσασθαι, tractare. p. paſſ. μετακεχείρισμαι, μετακεχείρισαι, μετακεχείρισται, adminiſtravit. Μεταχειρίζεσθαι τὰς ἀρχὰς, τιμὰς, τὸν ἐμπορικὸν βίον, τὴν κεραμευτικὴν τέχνην, τὴν ἰατρικήν. Ὁ σὸς νοῦς τὸ σὸν σῶμα, ὅπως βούλεται, μεταχειρίζεται, Xen. Ex μετὰ, & χειρίζω, *manu tracto.*

Μεταχείριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt inter manus, qui verſatur in manibus. Ex μετὰ, & χεὶρ, *manus.*

Μεταχειρισμὸς, οῦ, ὁ, tractatio; (2) tractatio, emendatio ſui errati. A μεταχειρίζω.

Μεταχείρισις, εως, ἡ, tractatio; (2) tractatio chirurgica. Ab eod.

Μεταχεύομαι, reſorbeo. Ex μετὰ, & χεύομαι, *ſorbeo.*

Μεταχέω, transfundo; μεταχέομαι, transfundor. Ex μετὰ, & χέω, *fundo.*

Μεταχθόνιος, ου, ὁ, terreſtris. Nonn. μεταχθονίη ψυχὴ, anima, quæ terram reliquit. Ex μετὰ, & χθὼν, *terra.*

Μετάχοιρον, ου, τὸ, porcellus, qui in utero matris læſus poſt ſtatum tempus parum editur. Ex μετὰ, & χοῖρος, *porcellus.*

Μετάχοιρος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Μεταχρόνιος, ία, ιον, ſublimis, in cœlo degens, qui altum petit. Ex μετὰ, & χρόνος, *cœlum.*

Μετάχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, tempore poſterior. Ex μετὰ, & χρόνος, *tempus.*

Μεταχρόω, f. ώσω, alio colore imbuo; (2) transfiguro. Ex μετὰ, & χρόω, *colore inficio.*

Μεταχρώννυμι, vel μεταχρωννύω, idem. Ex μετὰ, & χρώννυμι, vel χρωννύω, *tingo.*

Μεταχρωστέον, alio colore imbuendum eſt, Suic. A μεταχρώννυμι.

Μεταχωρέω, ῶ, f. ήσω, ſecedo, migro, tranſeo; (2) in diverſas partes tranſeo, Plut. Ex μετὰ, & χωρέω, *eo.*

Μεταχωρησι

Μεταχώρησις, εως, ἡ, ſeceſſio, migratio, tranſitus. A μεταχωρέω.

Μεταψαίρω, dimoveo; Eurip. in Phœn. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον, pede dimovens petram, Schol. μετακινῶν, v. 1399. Ex μετὰ, & ψαίρω, tango.

Μεταψηφίζεσθαι, per decretum alteri adjudicare, in alium transferre; ſententiam mutare. Συρία μὲν καὶ Μακεδονία ἐς τοὺς ὑπάτους Ἀντώνιον καὶ Δολαβέλλαν μετεψηφίζετο, App. Ex μετὰ, & ψηφίζομαι, decerno.

Μεταψήφισις, εως, ἡ, decretum, quo aliquid ab uno transfertur in alium. A μεταψηφίζω.

Μεταψύχωσις, εως, ἡ, tranſanimatio. Ex μετὰ, trans, & ψυχόω, animo.

Μετεγγράφω, f. ψω, tranſcribo, quod uno loco ſcriptum fuit, alio transfero, Greg. Ex μετὰ, & ἐγγράφω, inſcribo.

Μετεγκεντρίζω, f. ίσω, in alium locum inſero. a. 1. paſſ. part. μετεγκεντρισθεὶς, alibi inſitus. Ex μετὰ, & ἐγκεντρίζω, inſero.

Μέτειμι, interſum, ſum inter, verſor inter. f. μετέσομαι, poët. μετέσσομαι. inf. μετεῖναι. μέτεστί μοι τούτου, particeps hujus ſum; μέτα μοι, idem. Ὧν μέτεστί μοι πόνων, Eur. Ph. 256. Μοὶ τῶν τοιούτων οὐδὲν μέτεστι, Plat. Ap. Socr. 3. Ex μετὰ, & εἰμὶ, ſum.

Μέτειμι, perſequor, ſector; (2) perſequor, ulciſcor; (3) tranſeo, accedo. inf. μετιέναι, part. μετιών. Δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον, Eur. Med. 391. Ἐγὼ δὲ τὴν στήλην, καθ' ἣν ἐσπεισάμην, μέτειμι, Ariſt. Ach. 734. Ex μετὰ, & εἶμι, eo.

Μετεισδύνω, tranſeo. Ex μετὰ, & εἰσδύνω, ingredior.

Μετεκβαίνω, tranſcendo, migro. imperf. Ion. μετεκβαίνεσκε pro μετεξέβαινε, 3 ſing. a. 2. μετεκβὰς, tranſgreſſus. Μετεκβαίνεσκε ἐκ τοῦ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν, Herodot. Ex μετὰ, & ἐκβιβάζω, e navi expono.

Μετεκδέχομαι, f. δέξομαι, ſuſcipio, excipio. Τὸν δὲ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥόος, Dion. Περ. 74. Ex μετὰ, & ἐκδέχομαι, excipio.

Μετεκδίδωμι, f. δώσω, poſt edo, poſt eloco. Ex μετὰ, & ἐκδίδωμι, edo.

Μετεκδύω, & μετεκδύομαι, exuo. Μετεκδύεσθαι τὴν ἑαυτῆς φύσιν, Plut. Ex μετὰ, & ἐκδύω, exuo.

Μετεκφέρω, præterveho, aſporto ultra, vel trans. Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι, Il. 23, 377. Ex μετὰ, & ἐκφέρω, effero.

Μετελευστέον, puniendum eſt. A μετέρχομαι, ulciſcor.

Μετεμβαίνω, tranſcendo. part. a. 2. μετεμβὰς, tranſgreſſus. Μετεμβὰς εἰς μυοπάρωνα, Plut. Ex μετὰ, & ἐμβαίνω, inſcendo, ingredior.

Μετέμφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex uno in aliud inſitus. Ex μετὰ, & ἐμφύω, inſero.

Μετεμψυχόω, ῶ, f. ώσω, transfero animam. Ex μετὰ, & ἐμψυχόω, animam indo.

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, traductio ſeu migratio animæ ex uno corpore animato in aliud. A μετεμψυχόω.

Μετένδεσις, εως, ἡ, alligatio, Suic. A μετενδέω.

Μετενδεσμέω, ῶ, obligo, Suic. A μετὰ, & ἐνδεσμέω, illigo.

Μετενδέω, ῶ, ſolutum ab uno alii alligo. De μετεμψυχώσει Pythagorica, Suic. Ex μετὰ, & ἐνδέω, alligo, illigo.

Μετενδύω, & μετενδύομαι, veſtem muto, veſte una exuta aliam induo, Suic. Ex μετὰ, & ἐνδύω, induo.

Μετεννέπω, dico vel cano more poëtarum; (2) dico; (3) calumnior. Ἡ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι, Moſch. 2, 101. Ex μετὰ, & ἐννέπω, dico.

Μετενσωματόω, f. ώσω, corpus in corpus tranſmuto, Rob. Ex μετὰ, & ἐνσωματόω, incorporo.

Μετενσωμάτωσις, εως, ἡ, corporis unius in aliud tranſmutatio. A μετενσωματόω.

Μετεξανίστημι, expello, & alibi ſedem figere cogo; (2) transfero ſubinde. Ex μετὰ, & ἐξανίστημι, exſurgere facio.

Μετεξαντλέω, ῶ, f. ήσω, hauſtum transfundo. Ex μετὰ, & ἐξαντλέω, haurio.

Μετεξέτεροι, αι, α, quidam, nonnulli. Ex μετὰ, ἐξ, & ἕτερος, alter.

Μετέπειτα, *Adv.* poſtea, deinde. Ex μετὰ, & ἔπειτα, poſt.

Μετέπω, interloquor, inter alios loquor, inuſitatum; ſed hinc a. 2. μετέειπε pro μετεῖπε. Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, Il. 2, 336. Ex μετὰ, & ἔπω, dico.

Μετεράω, ῶ, f. άσω, in vas transfundo, elutrio, depleo. Ex μετὰ, & ἐράω, depleo.

Μετέρχομαι, transferor, migro, tranſeo, adeo; (2) ſector, inſequor, perſequor, quæro, inveſtigo; (3) obſecro, oro, ſupplico; (4) compello, appello, alloquor; (5) ulciſcor, perſequor, punio, plecto; (6) ambio, adſecto, conſecto. f. μετελεύσομαι. a. 2. μετῆλθεν, perſecutus eſt. Inf. μετελθεῖν, perſequi, Ph. Ὅς μετέρχεται δόμους, Eur. Ph. 267. Τίς ἂν ἰατρόν μοι μετέλθοι; accerſat, Ariſt. Conc. 363. Οἱ τὸ πάγχρυσον δέρας Πελίᾳ μετῆλθον, Eurip. Med. 5. Τοὺς ὑβρισθέντας γάμους Ἑλένης μετελθεῖν, id. Iph. in Tau. 14. Ex μετὰ, & ἔρχομαι, venio.

Μετεύχομαι, opto. Ex μετὰ, & εὔχομαι, quod idem notat.

Μετέχω, habeo cum alio, particeps ſum, partem habeo, participo. f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον. inf. μετασχεῖν, perf. part. μετεσχηκὼς. Ἡ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου; Soph. Phil. 247. Πόνων πλείστων μετέσχον εἷς ἀνὴρ Ἡρακλεῖ, Eur. Herac. 8. Ex μετὰ, & ἔχω, habeo.

Μετεωρίζω, f. ίσω, exalto, ſuſpendo, in ſublime tollo, in altum elevo, tollo, attollo; (2) in ſpem erigo, animum addo; μετεωρίζομαι, tollor. a. 1. part. μετεωρισθεὶς, erectus, exaltatus. Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται, Ariſt. Av. 1453. A μετέωρος.

Μετεωρισμὸς, οῦ, ὁ, elevatio in altum; (2) inconſtantia mentis; (3) ſuperbia, animorum elatio. A μετεωρίζω.

Μετεωροδοκέω, ῶ, animum arrigo. Ex μετέωρος, & δοκέω, videor.

Μετεωροθῆραι, ῶν, οἱ, in ſublimi venantes; avium genus. Ex μετέωρος, & θήρα, venatio.

Μετεωροκοπέω, ῶ, ſublimia cædo, circa ſublimia fluctuo & fruſtra laboro, ſublimia peto. Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς; Ariſt. Pace, 92. Ex μετέωρος, & κόπτω, cædo.

Μετεωρολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus ſublimibus garrio, Plat. A μετεωρολέσχης.

Μετεωρολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus ſublimibus fabulatur, de cœlo rebuſque cœleſtibus garriens. Ex μετέωρος, & λέσχη, ſermocinatio.

Μετεωρολογέω, ῶ, de rebus ſublimibus loquor, ſeu commentor. A μετεωρολόγος.

Μετεωρολογία, ας, ἡ, ſermo, ſ. commentatio de rebus ſublimibus. Ab eod.

Μετεωρολογικὸς, ή, όν, ad meteorologiam pertinens. Ab eod.

Μετεωρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui de rebus ſublimibus verba facit, qui de rebus cœleſtibus diſputat; (2) magniloquus. Ex μετέωρος, & λόγος, ſermo.

Μετεωροπολέω, ῶ, ſublimia verſo, circa ſublimia verſor, in rebus cœleſtibus ſpeculandis occupatus ſum. A μετεωροπόλος.

Μετεωροπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circa res ſublimes verſatur, qui res cœleſtes ſpeculatur. Ex μετέωρος, & πολέω, verſor.

Μετεωροπορέω, ῶ, in ſublimi gradior, per ſublimia meo. A μετεωροπόρος.

Μετεωροπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſublimi gradiens; (2) elatus & inania ſectans. Ex μετέωρος, & πόρος, meatus.

ΜΕΤΕ'ΩΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, ſublimis, elatus, excelſus, pendulus, penſilis, ſuſpenſus, vagus, fluctuans; μετέωρος ἐπὶ τῶν οὐρανίων (de rebus cœleſtibus) ſupernus, Ph. μετέωρα, ſuperna, quæ circa aſtra fiunt aut apparent.

Μετεωροσκοπέω, ῶ, ſublimia ſpeculor, cœlum intueor. A μετεωροσκόπος.

Μετεωροσκοπικὴ, ῆς, ἡ, pars aſtrologiæ, quæ elevationum differentias aſtrorumque exquirit diſtantias, Lex. Vulg.

Μετεωροσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſublimium ſcrutator, cœleſtium contemplator; (2) curioſus & inutilis rebus gerendis. Ex μετέωρος, & σκοπὸς, ſpeculator.

Μετεωροσοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui circa ſublimia philoſophiam oſtentat, qui circa cœleſtia jactabunde philoſophatur, Ariſtoph. Ex μετέωρος, & σοφιστὴς, ſophiſta.

Μετεωροφένακος, qui doctrina de rebus ſubliminibus homines decipiunt. Vox Ariſtophanica. Ex μετέωρος & φέναξ, deceptor.

Μέτηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, migrator, advena. Ex μετέρχομαι, advenio.

Μετηνέμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pedum pernicitate etiam cum vento certans. Ex μετὰ, & ἄνεμος, ventus.

Μετήορος, ου, ὁ καὶ ἡ, apud poëtas excelſus, ſublimis; (2) ſuſpenſus animi & dubius, inſtabilis tamquam in aëre ſuſpenſus. Ex μετὰ, & ἀείρω, tollo.

Μετίημι, Ionice pro μεθίημι.

Μετίσχω, particeps ſum. Ex μετὰ, & ἴσχω, habeo.

Μετοικεσία, ας, ἡ, tranſportatio, tranſmigratio; (2) incolatus, ſ. habitatio in peregrina regione. A μετοικέω.

Μετοικέω, ῶ, f. ήσω, migro, tranſmigro, commigro; (2) incola ſum & inquilinus. a. 1. μετῴκησε, demigravit, Ph. Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν, Ariſt. Av. 1324. Ex μετὰ, & οἰκέω, habito.

Μετοίκησις, εως, ἡ, migratio; (2) incolatus. A μετοικέω.

Μετοικία, ας, ἡ, habitatio in terra aliena, urbe ſua relicta, incolatus. A μέτοικος.

Μετοικίζω, f. ίσω, transfero incolas, ab uno loco in alium migrare facio; μετοικίζομαι, transferor, migrare cogor; μετῳκισμένος, p. part. tranſlatus. Μετῴκισεν αὐτοὺς, Ariſtot. Ex μετὰ, & οἰκίζω, in ædibus colloco.

Μετοικικὸς, ή, όν, ad incolas pertinens. A μέτοικος.

Μετοίκιον, ου, τὸ, penſio, quam inquilini quotannis repræſentabant; at μετοίκια, ων, τὰ, apud Athenienſes feriæ ob receptos in urbem incolas; ſacrum ob mutatas a civibus ſedes celebrari ſolitum. Ab eod.

Μετοικισμὸς, οῦ, ὁ, tranſlatio incolarum; (2) migratio in alium locum. A μετοικίζω.

Μετοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificatum muto, quod ædificatum erat, alio modo ædifico.

fico. Μετοικοδομῶν τὴν Πομπηΐου οἰκίαν, Plut. Ex μετὰ, & οἰκοδομέω, *ædifico*.

Μέτοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, inquilinus, incola, advena; μέτοικοι, etiam qui principum juſſu aliam civitatem pœnæ cauſſa transferuntur. Ex μετὰ, & οἶκος, *domus*.

Μετοιωνίζομαι, augurium muto, alia auſpicia capio, Suid. Ex μετὰ, & οἰωνίζομαι, *auſpicium capio*.

Μετοκλάζω, f. άσω, ingeniculo me, curvatis & flexis genibus ſubſideo. Ex μετὰ & ὀκλάζω, *ingeniculo*.

Μετονομάζω, f. άσω, tranſnomino, nomen muto; μετονομασθῆναι, a. 1. paſſ. inf. tranſnominari; μετωνόμασται, perf. paſſ. mutato nomine appellatur. Ex μετὰ, & ὀνομάζω, *nomino*.

Μετονομασία, ας, ἡ, tranſnominatio, mutatio nominis. A μετονομάζω.

Μετόπη, ης, ἡ, columbaria tignorum & aſſerum, ſ. cavum, quod inter tigna & aſſeres eſt, Vitruv. Ex μετὰ, & ὀπὴ, *foramen*.

Μετόπιν, *Adv.* a tergo, poſtea.

Μέτοπις, ἡ, vindicta, pœna delictis parata, Hom. in Epigr. Ex μετὰ, & ὄπις, *ultio*.

Μετόπισθεν, *Adv.* pone, a tergo; (2) poſt, poſtea. Ex μετὰ, & ὄπισθεν, quod idem notat.

Μετοπωρινὸς, ὴ, ὸν, qui extremi & ſeneſcentis auctumni eſt, auctumnalis. A ſeq.

Μετόπωρον, ου, τὸ, auctumnus, Ph. ſeneſcens auctumnus. Ex μετὰ, & ὀπώρα, *pomum, auctumnus*.

Μετόρχιον, ου, τὸ, ſpatium vel interſtitium, quod eſt inter arbores vel plantas, ſpatium inter arborum ordines; (2) interſtitium inter campos arboribus conſitos, in quo vel frumentum, vel aliud quid ſeritur. Ex μετὰ, & ὄρχος, *arborum ordo*.

Μετουσία, ας, ἡ, communio, participatio, communicatio, conſortium. A μέτειμι, *una ſum*, & μέτεστί μοι, *particeps ſum*.

Μετουσιαστικὸς, participativus; μετουσιαστικὰ, nomina apud Grammaticos, quæ participationis ſignificationem incluſam habent, ut ξύλινος, ligneus. A μετουσία.

Μετοχετεύω, f. εύσω, derivo, per canales diduco; μετοχετεύεσθαι, derivari, manare. Μετοχετεύειν τὴν ἀπέχθειαν ἔς τινα. Ex μετὰ, & ὀχετεύω, *rivos ſeu aquas duco*.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, participatio, communio; (2) murorum ambitus; (3) participium, pars orationis ap. Grammaticos. A μετέχω, *participo*.

Μετοχικὸς, ὴ, ὸν, participialis; (2) qui particeps eſt. A μετοχή.

Μετοχλίζω, f. ίσω, vecte tranſmoveo; (2) tranſmoveo, transfero. Ἃς (στήλας) οὔτις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχήσεται μετοχλίσας ὀλίζον, Lyc. 627. Ex μετὰ, & ὀχλίζω, *vecte moveo*.

Μετοχμάζω, f. άσω, tollo, in tergum ſuſtollo. Ex μετὰ, & ὀχμάζω, *fulcio*.

Μέτοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, particeps; (2) ſocius. A μετέχω, *particeps ſum*.

Μετρέω, ῶ, f. ήσω, metior; (2) æſtimo; (3) moderor, modifico, modum & menſuram ſtatuo; (4) emetior, tranſmeo; μετρέομαι, οῦμαι, dimenſum accipio, menſura accipio; perf. μεμετρημένος, moderatus, Gl. V. Τὸ εὔδαιμον γαστρὶ καὶ τοῖς αἰσχίστοις μετρεῖν, Herodian. Ἀυτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω, Ariſt. Av. 587. Ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν; Theoc. 10, 39. A μέτρον.

Μέτρημα, ατος, τὸ, demenſum, quod menſura attribuitur; (2) frumentum, quod militibus datur. A μετρέω.

Μέτρησις, εως, ἡ, dimenſio, menſio. Ab eod.

Μετρητέον, moderandum, Ph. A μετρέω.

Μετρητὴς, οῦ, ὁ, menſor; (2) metreta, cadus, amphora. Ab eod.

Μετρητικὸς, ὴ, ὸν, ad menſuram pertinens; (2) metiendi peritus, R. A μετρητής.

Μετρητικῶς, *Adv.* menſorum more. A μετρητικός.

Μετρητὸς, ὴ, ὸν, menſus, dimenſus, demenſus; (2) quem metiri poſſumus. Ab eod.

Μετριάζω, f. άσω, mediocris ſum, modicus ſum, modum habeo; (2) moderate de me ſentio, æquum & moderatum me præbeo, moderate & modeſte loquor vel ago. Μετριάζειν πρὸς λύπην, Plat. τοῖς τοιούτοις, id. A μέτριος.

Μετρικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad menſuram; metricus circa carmina & verſus. A μέτρον.

Μευριολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, moderatus in verbis. Ex μέτριος, & λόγος, *ſermo*.

Μετριοπάθεια, ας, ἡ, mediocritas perturbationum ſ. adfectuum; (2) moderatio. A μετριοπαθής.

Μετριοπαθέω, ῶ, f. ήσω, moderationem in adfectibus ſervo, moderate adfectibus indulgeo, condoleo, in Epiſt. ad Hebr. 5, 2. Gl. V. moderor. Ab eod.

Μετριοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui mediocres ſunt perturbationes, qui modum tenet in adfectibus; (2) moderatus, clemens. Hinc τὸ μετριοπαθὲς, έος, moderatio. Ex μέτριος, & πάθος, *adfectus*.

Μετριοπαθῶς, *Adv.* moderate, animo moderato, Suic. A μετριοπαθής.

Μετριοποσία, ας, ἡ, moderatio in potu, Suic. Ex μέτριος, & πόσις, *potus*.

Μετριοποτέω, ῶ, modice ſ. moderate poto. A μετριοπότης.

Μετριοπότης, ου, ἡ, qui modice aut moderate potat. Hinc ſuperlat. Att. ap. Pollucem μετριοποτίστατος. Ex μέτριος, & πότης, *potator*.

Μέτριος, ία, ιον, vel μέτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, modum non excedens, mediocris, moderatus, modicus, non nimius; (2) qui mediocres habet facultates; (3) qui moderato & modeſto ingenio præditus eſt; (4) æquus, non nimis rigidus & ſeverus. A μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, modeſtia, mediocritas. A μέτριος.

Μετριοφρονέω, ῶ, f. ήσω, moderate ſeu modeſte de me ſentio. Ex μέτριος, & φρονέω, *ſapio*.

Μετρίως, *Adv.* modice, moderate, ita, ut ſatis ſit, modeſte. A μέτριος.

ΜΕ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, menſura, temperamentum, modus; (2) vas, quo aliquid metimur; (3) menſura in carmine.

Μετρονόμοι, ων, οἱ, menſuris præfecti, magiſtratus Athenis, qui menſurarum ac ponderum curabat æquitatem. Ex μέτρον, & νέμω, *diſtribuo*.

Μετωνυμία, ας, ἡ, tranſnominatio, nominis pro nomine poſitio. Metonymia, Tropus rhetorices. Ex μετὰ, & ὄνομα, *nomen*.

Μετωνυμικὸς, ὴ, ὸν, ad metonymiam pertinens, metonymiam habens. A μετωνυμία.

Μετωνυμικῶς, *Adv.* metonymice, per metonymiam. A μετωνυμικός.

Μετωπηδὸν, *Adv.* q. d. frontatim, adverſa fronte, in frontem, æquatis frontibus, frontibus alio converſis. A μέτωπον.

Μετωπίας, ου, ὁ, frontem magnam ac latam habens; fronto, Gl. V. Ab eod.

Μετωπίδιον, ου, τὸ, quod eſt in fronte; (2) frontale. Ab eod.

Μετώπιον, ου, τὸ, interſtitium inter ſupercilia, frons. Ab eod.

Μετωπὶς, ίδος, ἡ, faſcia, qua frons revinciebatur. Ab eod.

Μέτωπον, ου, τὸ, frons; pars faciei, quæ poſt, ſeu ſupra oculos eſt; (2) prora navis; (3) frons aciei militaris. Ex μετὰ, & ὢψ, *oculus*.

Μετωποσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, frontis hominum inſpector, atque ex eo ingenium dijudicans futuraque augurans. Ex μέτωπον, & σκοπὸς, *ſpeculator*.

ΜΕ'ΧΡΙ, vel ſeq. Vocali, μέχρις, *Adv.* adhuc, uſque; dum, donec; tenus; μέχρι πότε, quouſque; μέχρις ἂν, quamdiu; μέχρις οὗ, quoaduſque, quatenus, quantiſper; μέχρις οὗ ἂν, quoad; μέχρι τίνος; uſque quo, quouſque? μέχρι τινὸς, aliquatenus, quadantenus; μέχρι τοῦδε hactenus.

ΜΗ', *Adv.* ne, non; (2) numquid? an? μὴ οὐ, μὴ οὐκ, μὴ οὐχὶ, ne, non, quo minus; μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, abſit enim; εἰ μὴ, niſi; εἰ δὲ μήγε, cæteroquin; ſin minus; μὴ ἄρα, ne forte.

Μηδαμῇ, & μηδαμᾶ, *Adv.* nuſquam, nulla in parte, nequaquam. A μηδαμός.

Μηδαμινὸς, ὴ, ὸν, qui nullius pretii eſt, inhonoratus. Ex μηδὲ, *ne quidem*, & ἀμὸς, *aliquis, unus*.

Μηδαμόθεν, *Av.* nullo ex loco, nulla ex parte. A μηδαμός.

Μηδαμόθι, *Adv.* numquam, nullo in loco. Ab eod.

Μηδαμὸς, ὴ, ὸν, ne unus quidem, nullus. Ex μὴ, δὲ, & ἀμὸς, *aliquis*.

Μηδαμόσε, *Adv.* nuſquam, nullum in locum. A μηδαμός.

Μηδαμοῦ, *Adv.* nuſquam, nullo in loco. Ab eod.

Μηδαμῶς, *Adv.* nullatenus, nullo modo, neutiquam, abſit. Ab eod.

Μηδὲ, *Conj.* neque, nec; (2) ne quidem; μηδ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus. Ex μὴ, & δὲ, *vero*.

Μήδεα, τὰ, curæ, conſilia, pluraliter. Singulare eſſet μῆδος, μήδεος, τό.

Μήδεα, τὰ, pudenda.

Μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, *Genit.* μηδενὸς, μηδεμίας, μηδενὸς, nemo, nullus; μηδὲν, nihil. Ex μηδὲ, *ne quidem*, & εἷς, *unus*.

Μηδέποτε, *Adv.* haud umquam, numquam. Ex μηδὲ, & ποτὲ, *umquam*.

Μηδέπω, *Adv.* nondum, necdum. Ex μηδὲ, & πω.

Μηδεπώποτε, *Adv.* numquam, nullo tempore. Ex μηδὲ, & πώποτε, *umquam*.

Μηδέτερος, έρα, ερον, neuter. Ex μηδὲ, & ἕτερος, *alter*.

Μηδετέρως, *Adv.* neutro modo. A μηδέτερος.

Μηδετέρωσε, *Adv.* neutram in partem. Ab eod.

Μηδίζω, f. ίσω, Medos imitor, ſ. ſequor; lingua Medorum loquor; cum Medis facio, Medis faveo. Medizo. A Μῆδος.

Μηδία, ας, ἡ, Media.

Μηδικὸς, ὴ, ὸν, Medicus. Μηδικὸς ὀπὸς, ſuccus Medicus. Μηδικὴ πόα, Medica herba. Μηδικὴ ſc. χώρα, Media. Μηδικὸν μῆλον, Medicum malum, pomum. Gl. V. Μηδικὸν, citreum; τὰ Μηδικὰ, res contra Medos geſtæ, tempora & bella Perſica.

Μήδιος, ου, ὁ, Medius. Medus. Ab eod.

Μηδὶς, ίδος, ἡ, Media, regio Aſiæ. Ab eod.

Μηδισμὸς, οῦ, ὁ, Mediſmus, cum quis cum Medis facit. A μηδίζω.

Μηδοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui Medos occidit, Medorum occiſor. Ex Μῆδος, & κτείνω, *occido*.

Μηδόλως, *Adv.* nullo modo, nequaquam. Ex μηδὲ, & ὅλως, *omnino*.

Μήδομαι, f. μήσομαι, curam gero, delibero; (2) cogito, meditor, molior, machinor, ſtruo. Ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κακ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεὺς, Soph. Phil. 1129. Πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μήσεται, Eur. Her. fur. 1079. A μῆδος.

ΜΗ͂ΔΟΣ, ου, ὁ, Medus, filius Medeæ; (2) Medus, i. e. ex Media oriundus. Μῆδοι etiam Perſæ non raro apud Vet.

ΜΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, conſilium; uſitatum in plur. Vid. μήδεα.

Μηδοσύνη, conſilium, Suid. A μῆδος.

Μηδοτιοῦν, *Adv.* nihil quidquam. Ex μηδὲ, ὅστις, & οὖν.

Μηδοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Medos occidit. Ex Μῆδος, & φόνος, *cædes.*

Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, ne unus quidem, nullus, nemo, & μηθὲν, ενὸς, nihil quidquam. Ex μήτε, & εἷς, *unus.*

Μηκάζω, f. άσω; μηκάζειν, balare, de capris. A μηκάομαι.

ΜΗΚΑ΄ΟΜΑΙ, ῶμαι, μηκᾶσθαι, balare, capriſſare, perf. part. med. μεμακὼς, μεμακυῖα.

Μηκὰς, άδος, ἡ, quæ balat, μηκάδες, balantes. A μηκάομαι.

Μηκασμὸς, οῦ, ὁ, balatus. A μηκάζω.

Μηκεδανὸς, ἡ, ὸν, longus. A μῆκος, *longitudo.*

Μηκέτι, *Adv.* non amplius, ne poſthac, non jam. Ex μὴ, & ἔτι, *adhuc.*

Μηκὴ, ῆς, ἡ, balatus, vox caprarum. A μηκάομαι.

Μηκητικὸς, ἡ, ὸν, qui balare poteſt. Ab eod.

Μήκιστα, *Adv.* longiſſime; (2) tandem. A μήκιστος.

Μήκιστος, ίστη, ιστον, longiſſimus; (2) proceriſſimus; ἐπὶ μήκιστον, diutiſſime. *Superlat.* A. μῆκος.

Μηκοποιέω, ῶ, longitudinem addo. In Vulg. in longum produco, μηκοποιήσας, ibid. qui produxit. Ex μῆκος, & ποιέω, *facio.*

ΜΗ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, longitudo, prolixitas, proceritas, ſtatura, ſpatium.

Μηκύνω, f. υνῶ, longum facio, protollo, produco; μηκυνομένη συλλαβὴ, ſyllaba, quæ producitur; a. 1. act. ἐμήκυνα. Μηκύνειν λόγους, Soph. El. 1514. Πόσους εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι; Ariſt. Lyſ. 1135. Ἦχι ϗ ὠγύγιος μηκύνεται ὕδασι Λάδων, Dion. Περ. 417. χρόνον, Eur. Herc. fur. 87. βίον, ib. 143. A μῆκος.

ΜΗ΄ΚΩΝ, ωνος, ἡ, papaver; (2) capillitium ſ. excrementum pinnarum & muricum; (3) pars media in conchis; (4) arenæ quædam ſpecies in metallicis. Pol. Μήκωνες, piſces quidam gregales, Ariſtot. (5) pars inteſtinorum polypodis, inſtar veſicæ, atramentum continens.

Μήκωνος ὀπὸς, opium, Gl. V.

Μηκωνικὸς, ἡ, ὸν, papavereus. Ab eod.

Μηκώνιον, ου, τὸ, ſuccus papaveris; (2) primum excrementum infantum recens natorum. Ab eod.

Μηκωνὶς, ίδος, ἡ, papaver, Gl. V. μηκωνὶς θρίδαξ, ſpecies lactucæ atræ, ſic vocata a copia lactis ſoporiferi.

Μηκωνίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, gemma papavera exprimens. Ab eod.

Μηκωνῖτις, ιδος, ἡ, ſpecies lactucæ lacte ſoporifero abundans. Ab eod.

Μηκωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, papaveris ſpeciem habens. Ex μήκων, & εἶδος, *ſpecies.*

Μῆλα, τὰ, genæ, Ph.

Μηλάνθη, ης, ἡ, ſcarabæorum genus ex floribus mali arboris naſci ſolitum. Ex μηλέα, & ἄνθος, *flos.*

Μήλατα, Gen. μηλάτων, oves, Euſt. Ab eod.

Μηλάτης, ου, ὁ, opilio, Varin. A μῆλον.

ΜΗΛΕ΄Α, ας, ἡ, malus, arbor.

Μήλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovinus, ovillus; ut μήλειον κρέας, caro ovilla. A μῆλον.

ΜΗ΄ΛΗ, ης, ἡ, ſpecillum, inſtrumentum chirurgicum, quo aliquid illinitur vel finditur, vel extrahitur, vel infunditur.

Μηλία γῆ, terra Melia, coloris cinericii. A Μῆλος, *Melus.*

Μηλιαυθμὸς, οῦ, ὁ, ovile, ovium ſtabulum. Ex μῆλον, & ἰαυθμὸς, *diverſorium.*

Μηλιάδες, αἱ, Meliades Nymphæ, quæ & Μαλιάδες. A μῆλον, pomum.

Μηλίζω, ad colorem mali vergo, colore malum refero; (2) ſum colore luteo. A μῆλον.

Μηλινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, melinum ſeu colorem luteum referens. Ex μήλινος, & εἶδος, *forma, ſpecies.*

Μηλινόεις, όεσσα, όεν, colorem mali cotonei referens. Nicand. μηλινόεσσα, quamvis ibi μειλινόεσσα legatur. A μῆλον.

Μήλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, colorem mali habens, luteus; flavus, gilvus; μήλινον ἔλαιον, melinum oleum, ex malis cotoneis. A μῆλον, *malum.*

Μήλιος, ου, ὁ, e Melo inſula oriundus. Μήλιος λιμὸς, Melia fames, Prov. i. e. maxima.

Μηλὶς, ίδος, ἡ, malus, arbor; (2) morbus quidam aſinorum. A μηλέα.

Μηλίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum e malis cotoneis. A μῆλον.

Μηλοβατέω, ῶ, f. ήσω, oves ſcando, oves inſcendo. Ex μῆλον, & βαίνω, *ſcando.*

Μηλοβολέω, ῶ, f. ήσω, malo ſeu malis peto; (2) ad rem Veneream aliqua illecebra incito. Ex μῆλον, & βάλλω, *jacio.*

Μηλοβοτέω, ῶ, f. ήσω, oves paſco. A μηλοβότης.

Μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, ovium paſtor, opilio. Ab eod.

Μηλοβότης, ου, ὁ, idem. Ex μῆλον, & βόσκω, *paſco.*

Μηλόβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab ovibus depaſtus; (2) incultus ab hoſtibuſque vaſtatus & pecoribus paſcendis relictus. Ex iiſd.

Μηλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mali ſpeciem habens, ſive colore, ſive re alia. Ex μῆλον, & εἶδος, *forma, ſpecies.*

Μηλολόνθη, al. μηλολάνθη, ης, ἡ, melolonthe animalculum floribus inſidere ſolitum, quo pueri ad ludum utuntur; (2) luſus ille puerilis; (3) floris genus. Ex μῆλον, & ἄνθος, *flos.*

Μηλομαχία, ας, ἡ, pugna pomis ſeu malis commiſſa. Ex μῆλον, & μάχη, *pugna.*

Μηλόμελι, ιτος, τὸ, potus ex melle & malis cotoneis. Ex μῆλον, & μέλι, *mel.*

ΜΗ͂ΛΟΝ, Dor. μᾶλον, ου, τὸ, malum, pomum; (2) μῆλα, genæ; etiam de mammis puellarum.

Μῆλον, ου, τὸ, ovis, pecus, pl. μῆλα, pecudes.

Μηλονόμας, Dor. pro μηλονόμης, paſtor ovium, opilio.

Μηλονομεὺς, έως, ὁ, paſtor ovium, opilio. Heſ. ubi pl. μηλονομεῖς, ποιμένες. Ex μῆλον, & νέμω, *paſco.*

Μηλονόμος, ου, ὁ, idem, Suid. Ex iiſd.

Μηλοπάρῃος, & μαλοπάρῃος, pro μηλοπάρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, genas habens malis ſimiles, cujus genæ mali colorem vel rotunditatem referunt. Ex μῆλον, & παρειὰ, *gena.*

Μηλοπέπονες, melopepones; ſpecies quædam cucumerum. Ex μῆλον, & πέπων, *coctus.*

Μηλοπλακούντιον, ίου, τὸ, compoſitio pharmacopœorum ex malis cotoneis vino coctis, adjecto poſtea, melle, pipere, aniſo aliiſque. A ſeq.

Μηλοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta e malis cotoneis. Ex μῆλον, & πλακοῦς, *placenta.*

Μηλόσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, unde oves ſeu pecora quævis conſpici poſſunt. Ex μῆλον, & σκοπὸς, *ſpeculator.*

Μηλόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, malis ſeu pomis conſitus. Ex μῆλον, & σπόρος, *ſemen.*

Μηλοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovium ſervator. Ex μῆλον, & σόος, *ſalvus.*

Μηλοσφαγέω, ῶ, f. ήσω, oves jugulo, oves macto, pecora ſeu oves immolo. Μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις, Ariſt. Av. 1237. Ex μῆλον, & σφάττω, *macto.*

Μηλοσφαγία, ας, ἡ, ovium jugulatio; (2) ovium ſacrificium ſeu immolatio, Heſ. Ex iiſd.

Μηλοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, oves alens. Ex μῆλος, & τρέφω, *alo.*

Μηλοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, oves comedens, ovilla carne veſcens. Ex μῆλον, & φάγος, *edax.*

Μηλοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, oves occidens. Ex μῆλον, & φόνος, *cædes.*

Μηλοφορέω, ῶ, f. ήσω, mala ſeu poma fero. Τὴν πήραν ἅ ποκ' ἐμαλοφόρει, Theoc. Ep. 2, 4. A μηλοφόρος.

Μηλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pomifer, mala ſeu poma ferens; μηλοφόροι, regis Perſarum ſatellites, aurea mala geſtantes in haſtis. Ex μῆλον, & φέρω, *fero.*

Μηλοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, oves cuſtodiens, ovium cuſtos. Ex μῆλον, & φύλαξ, *cuſtos.*

Μηλόω, ῶ, f. ώσω, ſpecillum immitto, ſpecillo pertento, immiſſo ſpecillo exploro. A μήλη.

Μήλωθρον, ου, τὸ, coloramentum, cui pannus immergitur, Heſ. Suid. (2) vitis alba, Dioſc. Ab eod.

Μήλων, ωνος, ὁ, epith. Herculis, cui inter alia malis ſacra fiebant, Pollux. A μῆλον.

Μήλωσις, εως, ἡ, ſpecilli demiſſio, exploratio, quæ fit immiſſo ſpecillo. A μηλόω.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, ſc. δορὰ, pellis ovina; (2) pellis quævis. Gl. V. pellis lanata. A μῆλον, *ovis.*

Μηλατὴς, οῦ, τὸ, ovium paſtor. Ab eod.

Μηλωτὶς, ίδος, ἡ, ſpecillum auricularium, quo ad repurgandas aures utimur. Gl. V. ſpecillum. A μήλη.

Μηλωτρὶς, ίδος, ἡ, Gl. V. auriſcalpia. Ab eod.

Μήλωψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, colore malum referens, mali faciem habens, qui coloris eſt pomacei. Ex μῆλον, & ὤψ, *oculus, facies.*

ΜΗ΄Ν, *Conj.* autem, vero, pro δὲ; (2) tamen; (3) profecto, ſane; ἀλλὰ μὴν, atqui vero, enimvero; ἀλλὰ μὴν οὐδὲ, neque vero, ſed neque; γεμὴν, vero, porro; ἦ μὴν, certe quidem, equidem, profecto; ϗ μὴν, quin etiam; ϗ μὴν δὴ, immo, enimvero; ϗ μήν γε, at ſaltem, at vero; ϗ μὴν ϗ, quin etiam; οὐ μὴν, non tamen, nec vero.

ΜΗ΄Ν, μηνὸς, ὁ, menſis; οἱ μῆνες, menſtrua.

Μηναγυρτέω, ῶ, f. ήσω, ſingulis menſibus ſtipem colligo Matri Deum. A μηναγύρτης.

Μηναγύρτης, ου, ὁ, qui ſingulis menſibus Matri Deum ſtipem colligit, id, quod officium certi Rheæ Sacerdotis erat. Ex μὴν, & ἀγείρω, *congrego, colligo.*

ΜΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, luna; (2) umbella lunata.

Μηνιαῖος, αία, αῖον, menſtruus, qui eſt unius menſis. A μὴν.

Μηνίαμα, ατος, τὸ, iracundia perſeverans. A μηνιάω.

Μηνιάω, ῶ, f. άσω, iram vel odium exerceo, iraſcor. A μῆνις.

Μηνίγγιον, ȣ, τὸ, membranula. A μήνιγξ.

Μηνιγγοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos membranæ cerebri, inſtrumentum chirurgicum. Ex μήνιγξ, & φύλαξ, *cuſtos*.

ΜΗ'ΝΙΓΞ, γγος, ἡ, membrana cerebrum foris tegens; (2) membrana quævis; (3) ſedimentum vini in dolio, priuſquam effloreſcat & ebulliat, Heſ.

Μηνιθμὸς, ȣ̃, ὁ, ira, iracundia, ira divina. A μηνίω.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem; (2) furor, inſania. Ab eod.

ΜΗ῀ΝΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, ira permanens, ira diuturna, iracundia, odium.

Μηνίσκος, ȣ, ὁ, lunula; (2) ſpecies aciei; (3) μηνίσκοι, umbellæ lunatæ, in ſtatuarum capitibus, quæ lunæ creſcentis cornua referunt; (4) æramenta gubernaculi; (5) membranæ tenues, bracteæ; (6) ornamenta collaria, torques, monilia. Dim. a μήνη.

Μηνίω, f. ίσω, ſuccenſeo; iram, odium vel ſimultatem exerceo, iraſcor. Αὐτὰρ ὁ μήνιε, νηυσὶ παρήμενος, Il. 1, 488. A μῆνις.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lunæ formam habens, lunæ ſimilis, corniculatus, lunatus. Ex μήνη, & εἶδος, *ſpecies*.

Μηνοειδῶς, *Adv.* in modum lunæ curvatæ ſeu falcatæ. A μηνοειδής.

Μήνυμα, ατος, τὸ, ſignum, indicium, indicatio, ſignificatio. Ph. indago. A μηνύω.

Μήνυσις, εως, ἡ, indicatio, indicium, nunciatio. Ab eod.

Μηνυτὴς, ȣ̃, ὁ, index, nunciator, delator. Ab eod.

Μηνυτικὸς, ἡ, ὸν, ſignificandi ſeu indicandi vim habens, ſignificativus. Gl. V. indicativus. A μηνυτής.

Μήνυτρον, ȣ, τὸ, indicii præmium. A μηνύω.

Μηνύτωρ, ορος, ὁ, index, nunciator. Ab eod.

ΜΗΝΥ'Ω, f. ύσω, indico, ſignifico, nuncio, certiorem facio, declaro; μεμηνυκέναι, perf. inf. indicaſſe; a. 1. paſſ. μηνυθεὶς, indicatus. Ποίȣ γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην; Soph. Oed. Tyr. 101. Εἰ γὰρ ἀγαθά μοι μηνύσατε, Eur. Ion. 787. Πάντα τεῷ δὲ λέγων μήνυσον ἑταίρῳ, Theoc. 21, 38.

ΜΗ῀ΟΝ, ȣ, τὸ, meum, herba, alias athamanticum.

Μήπη, nequa, Gl. V. Ex μὴ, & πη, *qua*.

Μήποτε, numquam, non umquam; (2) ne quando; (3) ne; (4) num. Ex μὴ, & ποτὲ, *umquam*.

Μήποθεν, necunde, Gl. V. Ex μὴ, & ποθὲν, *alicunde*.

Μήποτε, nequando, Gl. V. Ex μὴ, & ποτὲ, *aliquando*.

Μήποτε οὖν, numquid ergo, Gl. V.

Μήπȣ, necubi, ne forte. Ex μὴ, & πȣ̃, *vbi*.

Μήπω, nondum, nec dum. Ex μὴ, & πω.

Μήπωγε, *Adv.* idem. Ex μὴ, πω, & γε.

Μήπως, ne, ne quo modo, ne quo pacto, ne qua, ne forte, ne fortaſſis; (2) an forte. Ex μὴ, & πῶς, *quomodo*.

Μηριαῖος, αία, αῖον, ad femur pertinens, femoralis. A μηρός.

ΜΗ'ΡΙΝΘΟΣ, ȣ, ἡ, funiculus, filum.

Μηρίον, ȣ, τὸ, femur. A μηρός.

Μηροῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, femori inſutus, epitheton Bacchi. Ex μηρὸς, & ῥάπτω, *ſuo*.

ΜΗΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, femur, femen. pl. μηρὰ apud Hom. per metaplaſmum pro μηροὶ, Odyſſ. 3, 179.

Μηροτομέω, ῶ, f. ήσω, femur incido, femur abſcindo. Ex μηρὸς, & τέμνω, *ſeco*.

Μηροτραφὴς, έος, ὁ, epith. Bacchi, quia in Mero monte educatus, Strabo.

Μηροτυπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, femora feriens ſeu percutiens. Ex μηρὸς, & τύπτω, *percutio*.

Μήρυγμα, ατος, τὸ, apud Nicandrum de tractu & glomeratione ſerpentis. A μηρύκω.

Μηρυκάζω, f. άσω, cibum ante manſum remando, rumino.

Μηρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

Μηρυκίζω, f. ίσω, idem.

Μηρυκισμὸς, ȣ̃, ὁ, ruminatio. A μηρυκίζω.

Μηρύκω, & μηρύκομαι, revolvo, rumino.

Μήρυμα, ατος, τὸ, glomeramen. A μηρύω.

Μήρυξ, υκος, ὁ, piſcis quidam ruminans. Gl. V. rumen. A μηρύω.

ΜΗΡΥ'Ω, f. ύσω, revolvo, glomero, agglomero, & filum deduco; (2) texo, intexo. Τῶ ποτὶ μὲν χεῖλη μαρύεται ὑψόθι κισσὸς, Theoc. 1, 29.

Μήϛωρ, ωρος, ὁ, conſiliarius, conſultor; (2) peritus. A μήδομαι.

ΜΗ'ΤΕ, *Conj.* neque, nec. Ex μὴ, & τε, *que*.

Μητέριος, ȣ, ὁ, maternus, in Epigram. A μήτηρ.

ΜΗ'ΤΗΡ, μητέρος, *& per Syncop.* μητρὸς, ἡ, mater, genitrix; (2) matrix, uterus, apud Scriptores Eccleſiaſt. baptiſterium.

Μήτι, ne quid, num quid; pro μή τι.

Μητιάω, ῶ, conſilia agito, conſulto, delibero; molior, rem quampiam machinor; μητιόωσι, 3. pl. ind. pro μητιῶσι, μητιάȣσι; μητιόωσα, part. præſ. fœm. pro μητιῶσα, μητιάȣσα. Dicitur & μητιᾶσθαι, ſignificatione act. A μῆτις.

Μητιότης, ȣ, ὁ, conſilio pollens, prudens, conſiliarius, conſultor; μητιέτα, pro μητιέτης, ap. Hom. Ab eod.

Μητίζομαι, vel potius μητίομαι, conſilia agito, conſulto; (2) molior, efficio, ſtruo, machinor. f. μητίσομαι, verſus cauſſa μητίσσομαι. Μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ, Il. 3,416. Ab eod.

Μοτιόεις, όεσσα, όεν, conſilio abundans, cui multum eſt conſilii. Ab eod.

ΜΗ῀ΤΙΣ, ιδος, ἡ, conſilium, intelligentia, prudentia, ſapientia, vafrum conſilium.

Μήτοι, *Adv.* ne forte. Ex μὴ, & τοι.

Μήτοιγε, *Adv.* idem; nequaquam. Ex μὴ, τοι, & γε.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva; (2) ſecundæ; (3) arboris medulla; (4) veſparum quoddam genus. A μήτηρ.

Μητραγυρτέω, ῶ, f. ήσω, Matri Deum ſive Cybelæ ſtipem colligo. A μητραγύρτης.

Μητραγύρτης, ȣ, ὁ, qui Matri Deum ſtipem colligit. Ex μήτηρ, & ἀγείρω, *colligo*.

Μητράδελφος, ȣ, ὁ, matris frater, avunculus, ſed ἡ μητράδελφος, ȣ, matris ſoror, matertera. Gl. V. μητραδέλφη, matertera. Ex μήτηρ, & ἀδελφὸς, *frater*.

Μητράζειν, matreſcere, Gl. V. A μήτηρ.

Μητραλοίας, & μητραλῴας, ȣ, ὁ, matris percuſſor, matricida. Ex μήτηρ, & ἀλοιάω, *cædo*.

Μητράριον, ȣ, τὸ, matercula, Gl. V. A μήτηρ.

Μητρεγχύτης, ȣ, ὁ, inſtrumentum, quo medicamentum in uterum infunditur. Ex μήτρα, & ἐγχύω, *infundo*.

Μήτρη, Ion. pro μήτρα.

Μητριάζειν, idem quod μητραγυρτεῖν, Pollux.

Μήτριος, τὰ μήτρια, materna, Gl. V. Ab eod.

Μητρικὸς, ἡ, ὸν, maternus. A μήτηρ.

Μητρὶς, ίδος, ἡ, ut πόλις, χώρα, vel γῆ, civitas, regio, vel terra materna, ex qua mater alicujus oriunda eſt. A μήτηρ.

Μητρογαμέω, ῶ, f. ήσω, matrem uxorem duco. Ex μήτηρ, & γαμέω, *uxorem duco*.

Μητροδίδακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a matre edoctus. Ex μήτηρ, & διδάσκω, *doceo*.

Μητρόδοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a matre receptus. Ex μήτηρ, & δέχομαι, *capio*.

Μητρόθεν, *Adv.* a matre, ex parte matris. A μήτηρ.

Μητρόθεος ȣ, ἡ, Dei mater, ſeu parens; epith. B. Virginis. Ex μήτηρ, & Θεὸς, *Deus*.

Μητροκασιγνήτη, ης, ἡ, matris germana, matertera. Ex μήτηρ, & κασιγνήτη, *ſoror*.

Μητροκασίγνητος, ȣ, ὁ, matris frater, avunculus. Ex μήτηρ, & κασίγνητος, *frater*.

Ματροκτονέω, ῶ, f. ήσω, matrem occido. A μητροκτόνος.

Μητροκτονία, ας, ἡ, matricidium, R. Ab eod.

Μητροκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, matricida, qui vel quæ matrem occidit. Ex μήτηρ, & κτείνω, *occido*.

Μητροκωμία, ας, ἡ, vicus aliorum vicorum mater: ſeu ex quo coloniæ ducuntur. Ex μήτηρ, & κώμη, *vicus*.

Μητρομήτωρ, ορος, ἡ, matris mater, avia materna. A μήτηρ geminato.

Μητρόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpurius. Ex μήτηρ, & ξένος, *hoſpes*.

Μητροπάρθενος, ȣ, ἡ, mater & virgo. Ex μήτηρ, & παρθένος, *virgo*.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus. Ex μήτηρ, & πατὴρ, *pater*.

Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis, urbium aliquarum mater, ſive quæ colonias emiſit. Ex μήτηρ, & πόλις, *urbs*.

Μητροπολίτης, ȣ, ἡ, qui ex urbe matrice ſeu metropoli eſt; (2) Epiſcopus Metropolitanus, qui metropoli præeſt, & alios Epiſcopos ſub ſe habet. A μητρόπολις.

Μητροπρεπῶς, *Adv.* ut matrem decet. Quaſi a μητροπρεπής. Ex μήτηρ, & πρέπει, *decet*.

Μητροῤῥαίϛης, ȣ, ὁ, qui matrem violat, qui matri manus intulit, Suid. Ex μήτηρ, & ῥαίω, *labefacto*.

Μητόῤῥιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a matre abjectus, R. Ex μήτηρ, & ῥίπτω, *abjicio*.

Μητροφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui matrem occidit, matricida. Ex μήτηρ, & φθείρω, *occido*.

Μητροφόνος, ȣ, ὁ, matricida. Ex μήτηρ, & φένω, *occido*.

Μητροφόντης, ȣ, ὁ, matricida. Ex iiſd.

Μητρυιὰ, ᾶς, ἡ, noverca. A μήτηρ.

Μητρυιάζειν, novercari, Gl. V. A præc.

Μητρυιὸς, ȣ̃, ὁ, vitricus, per jocum. Ab eod.

Μητρυιώδης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novercalis. A μητρυιά.

Μητρῳακὸς, ut μητρῳακὰ ἀγιστεῖα, purificationes in ſacris Cybeleis fieri ſolitæ. A μητρῷα.

Μητρῷος, ῴα, ῷον, maternus. Hinc & μητρῷον, ȣ, fanum Cybeles ſeu Magnæ matris Deum. Μητρῷα, τὰ, ſacra Cybeleia. Ab eod.

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus. Acc. μήτρωα. Ab eod.

Μηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, ſtruo, agito, int. μηχανᾶσθαι, poët. μηχανάασθαι; μηχανόωνται, 3. pl. præſ. ind. poët. pro μηχανῶνται, μηχανάονται; μηχανώμενοι, μηχανεώμενοι, part. Ion. pro μηχανώμενοι. Μηχανῶμαι etiam paſſ. ut μεμηχάνητο, pluſquamperfect. arte mechanica factus erat, part. perf. μεμηχανημένος, arte factus; ſubdole compoſitus. Terminationes activæ raro occurrunt. Soph. μηχανᾶν, moliri. Hom. μηχανόωντας, part. Ion. pro μηχανῶντας, μηχανάοντας. Μεμηχάνηται τȣ̃ργον, rite confecta, Soph. Trach. 595. Πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, Ariſt. Pace, 619. Ἐκ τῶν γε ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα, Eur. Hipp. 335. Ἐκ τῶνδε δὴ τοιόν δ' ἐμηχανήσατο Αἴγισθος, id. Elec. 31. A μηχανή.

Μηχανεύω, f. εύσω, excogito, machinor. Hinc perf. paſſ. μεμηχανευμένος, excogitatus, 2. Paralip. 26, 15. Suic. A μηχανή.

ΜΗΧΑΝΗ', ῆς, ἡ, artificium, ſeu adminiculum, quo quis utitur ad aliquid efficiendum; (2) commentum, ars, ſolertia; (3) machina, fabrica; ciconia, Ph. (4) machina bellica; (5) machinatio, conſilium, molitio, Gl. V.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, machina, machinamentum, dolus, ars, ſtratagema; molitio, Gl. V. A μηχανάομαι.

Μηχάνησις, εως, ἡ, machinatio, machinamentum. Ab eod.

Μηχανητέον, machinandum. Ab eod.

Μηχανητης, ȣ, ὁ, machinator. Ab eod.

Μηχανητικὸς, ἡ, ὸν, machinandi, ſeu machinas conficiendi peritus; (2) ſolers excogitator. A μηχανητής.

Μηχανηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, machinam ferens, Suic. Ex μηχανὴ, & φέρω, *fero*.

Μηχανικὸς, ἡ, ὸν, machinandi, ſeu machinas fabricandi peritus; (2) *Subſt.* artifex eorum, quæ ingenio ſimul & manu fiunt; ſed ἡ μηχανικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, eſt ars mechanica. A μηχανή.

Μηχανιώτης, ȣ, ὁ, machinator, verſutus. Voc. μηχανιῶτα. A μηχανή.

Μηχανοποιέω, ῶ, machinas fabrico, R. A μηχανοποιός.

Μηχανοποιΐα, ας, ἡ, machinarum fabricatio. Ab eod.

Μηχανοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, machinarum faber, machinarum theatralium artifex & moderator. Ex μηχανὴ, & ποιέω, *facio*.

Μηχανοῤῥαφία, ας, ἡ, machinarum ſtructio, fraudum excogitatio. Ab eod.

Μηχανοῤῥάφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dolorum & fraudum artifex, machinarum excogitator, malorum inventor. Ex μηχανὴ, & ῥάπτω, *ſuo*.

Μηχανȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, machinas fabricans. Ex μηχανὴ, & ἔργον, *opus*.

Μῆχαρ, τὸ, artificium, commentum, conamen. A μῆχος.

Μῆχος, εος, τὸ, artificium, machinatio, conſilium, commentum, remedium; (2) dolus, ars. A μηχανή.

Μία, una, vide εἷς.

Μιαιγαμία, ας, ἡ, pollutæ nuptiæ, nuptiæ impuræ, quales filiorum Dei erant cum filiabus hominum, Suid. Ex μιαίνω, & γάμος, *nuptiæ*.

ΜΙ'ΑΙΝΩ, f. ανῶ, inquino, conſpurco, fœdo; (2) inficio, tingo; (3) polluo, contamino, conſcelero; μιήνῃ, a. 1. act. conj. 3. ſing. tinxerit; μιάνθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. pro ἐμιάνθησαν, maculati ſunt; μιᾶναι, a. 1. act. inf. violare, Ph. Εἵματα καλὰ μιαίνεις, Theoc. 27, 52. Οὐ μιανθῆναι θέλων, Eur. Ion. 1159.

Μιαιφονέω, ῶ, f. ήσω, polluo me cæde, homicidium perpetro; μιαιφονεῖ, trucidat, Πόνηράν γ' αἵρεσιν μιαιφονεῖν, Eur. Iph. in Au. 1412. A μιαιφόνος.

Μιαιφονία, ας, ἡ, contaminatio ex cæde; (2) cædes nefaria & ſcelerata, homicidium impium. Ab eod.

Μιαιφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſe cæde polluit, qui homicidium perpetravit, homicida nefarius, latro; (2) ſanguinarius, crudelis, propenſus ad ſanguinem effundendum. Ex μιαίνω, & φόνος, *cædes*.

Μίαμμα, ατος, τὸ, tinctura, Suid. A μιαίνω.

Μίανσις, εως, ἡ, pollutio. Ab eod.

Μιαντὸς, inquinatus, Gl. V. Ab eod.

Μιαρία, ας, ἡ, impuritas, ſcelus. A μιαρός.

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpurcus, pollutus, contaminatus; (2) ſceleſtus, dirus, ſceleratus, impurus, flagitioſus, abominandus, obſcœnus. A μιαίνω.

Μιαροφαγέω, ῶ, f. ήσω, contaminata edo, cibis contaminatis veſcor. A μιαροφάγος.

Μιαροφαγία, ας, ἡ, pollutorum ſeu contaminatorum eſus. Ab eod.

Μιαροφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pollutorum ciborum eſor, qui impuris cibis veſcitur. Ex μιαρὸς, & φάγος, *edax*.

Μιαρῶς, *Adv.* pollute, contaminate; (2) ſceleſte, ſcelerate. A μιαρός.

Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum, contagium, piaculum, ſtuprum, Gl. V. A μιαίνω.

Μιασμὸς, ȣ̃, ὁ, inquinatio, impuritas; ſtuprum, Ph. Ab eod.

Μιάστωρ, ορος, ὁ, inquinator, contaminator; (2) fœdus, impurus, cæde contaminatus, homicida. Ab eod.

Μίγα, *Adv.* miſtim, permiſtim, promiſcue. A μίγνυμι.

Μιγάδην, *Adv.* idem & ab eod.

Μιγάζομαι, miſceor. Ab eod.

Μιγὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, miſtus, permiſtus, miſcellaneus. Hinc μιγάδες, hominum colluvies, turba miſcellanea, homines promiſcue convenæ. Ab eod.

Μίγδα, *Adv.* mixtim, promiſcue. Ab eod.

Μίγδην, *Adv.* promiſcue, Ph. Ab eod.

Μίγμα, ατος, τὸ, mixtura, farrago; μίγματα, peculiariter de medicamentorum miſturis. Ab eod. μίγνυμι.

Μιγματοπώλης, ȣ, ὁ, pharmacopola, qui medicamentorum miſturas vendit. Ex μίγμα, & πώλης, *venditor*.

Μιγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod μίγμα, apud Laërt.

ΜΙ'ΓΝΥΜΙ, vel μιγνύω, f. μίξω, miſceo, permiſceo; paſſ. μίγνυσθαι, miſceri; prope accedere, conſueſcere, de concubitu; a. 1. inf. μιχθῆναι; a. 2. μιγῆναι, part. a. 1. μιχθεὶς, μιχθεῖσα; perf. paſſ. part. μεμιγμένος, miſtus. Τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς, Ariſt. Pace, 1154. Λόγχης ἐν ὑσμίνῃσι μίξαντες πάλην, Lyc. 1358. Πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς, Eur. El. 764.

ΜΙ'ΔΑΣ, ȣ, ὁ, Midas, nomen regis Phrygiæ; (2) nomen jactus teſſerarii ſeu aleatorii admodum felicis; (3) beſtiola fabas exedens.

Μιηφόνος, pro μιαιφόνος.

ΜΙ'ΘΡΑΣ, ȣ, ὁ, Sol apud Perſas, quem divino ipſi honore adficiebant.

Μικκὸς, ἡ, ὸν, parvus, exiguus. Hinc μικκὸν, *Adv.* parum, pauliſper. Vox Dorica a μικρός.

Μίκκυλος, parvulus, puſillus. Dim. a μικκός.

Μικραδικητικὸς, ἡ, ὸν, qui in parvis eſt injurioſus. Ex μικρὸς, & ἀδικητικὸς, *injurioſus*.

Μικραίτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ob parvas res expoſtulans. Ex μικρὸς, & αἰτία, *cauſſa*.

Μικραύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, paucos vel etiam parvos ſulcos habens, Suic. Ex μικρὸς, & αὖλαξ, *ſulcus*.

Μικροβασιλεὺς, έως, ὁ, rex parvus, regulus, R. Ex μικρὸς, & βασιλεὺς, *rex*.

Μικρόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exiguum tempus vivens, qui exiguæ eſt vitæ. Ex μικρὸς, & βίος, *vita*.

Μικρόβωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parvas habens glebas. Ex μικρὸς, & βῶλος, *gleba*.

Μικρογένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui parvum mentum habet, R. Ex μικρὸς, & γένειον, *mentum*.

Μικρόγενυς, υος, ὁ ϗ ἡ, idem, R. Ex μικρὸς, & γένυς, *mentum*.

Μικρογλάφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui parvorum articulorum eſt, Suic. Ex μικρὸς, & γλαφυρὸς, *concinnus*, *elegans*.

Μικροδοσία, ας, ἡ, exigua donatio, parvum munus. Ex μικρὸς, & δόσις, *donatio*.

Μικροθυμέω, ῶ, f. ήσω, animo puſillo ſum. A μικρόθυμος.

Μικροθυμία, ας, ἡ, puſillanimitas, animus puſillus. Ab eod.

Μικρόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui animo puſillo eſt, puſillanimus. Ex μικρὸς, & θυμὸς, *animus*.

Μικροκαρπία, ας, ἡ, parvi fructus editio, fructus exiguitas. A μικρόκαρπος.

Μικρόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parvos fructus edens. Ex μικρὸς, & καρπὸς, *fructus*.

Μικροκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exiguum habens caput. Ex μικρὸς, & κεφαλὴ, *caput*.

Μικροκίνδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui parva ſuſcipit pericula. Ex μικρὸς, & κίνδυνος, *periculum*.

Μικροκοίλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui parvum habet ventrem. Ex μικρὸς, & κοιλία, *venter*.

Μικρόκοσμος, ȣ, ὁ, parvus mundus, homo, Suic. Ex μικρὸς, & κόσμος, *mundus*.

Μικροληψία, ας, ὁ, paucorum acceptio. Ex μικρὸς, & λῆψις, *acceptio*.

Μικρολογέομαι, ȣ̃μαι, rei parvæ rationem habeo; anxie & ſcrupuloſe circa vilia & ſpernenda occupor; ſordide & parce rationem ineo ac tribuo. Μηδὲν περὶ συγκρύσεως τῶν φανέντων μικρολογȣμένη, Hermog. A μικρολόγος.

Μικρολογία, ας, ἡ, oratio tenuis omnique ſententiarum dignitate deſtituta; (2) cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus; (3) rerum exiguarum magni æſtimatio; (4) ſordes, avaritia, parſimonia. Ab eod.

Μικρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet, qui in minima quæque inquirit, ſcrupuloſus; (2) ſordidus, tenax, præparcus, avarus. Ex μικρὸς, & λόγος, *ratio*, *ſermo*.

Μικρολόγως, *Adv.* res parvas magni æſtimando; (2) ſordide, avare, præparce. A μικρολόγος.

Μικρόλυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui res minimæ animi moleſtiam adferunt. Ex μικρὸς, & λύπη, *mœror*.

Μικρομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, parva habens membra, Suic. Ex μικρὸς, & μέλος, *membrum*.

Μικρομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A μικρομερής.

Μικρομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, parvis partibus conſtans. Ex μικρὸς, & μέρος, *pars*.

Μικρόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parvos oculos habens. Ex μικρὸς, & ὄμμα, *oculus*.

Μικρόπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parvum peplum geſtans, R. Ex μικρος, & πέπλος, *peplum*.

Μικροποιέω, ῶ, minutum reddo. Μικροποιεῖν δ' οὐδὲν οὕτως ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, &c. Longin. 41. A μικρὸς, & ποιέω.

Μικροπολίτης, ȣ, ὁ, parvæ urbis civis. Ex μικρὸς, & πολίτης, *civis.*

Μικροπολιτικὸς, ὴ, όν. Hinc μικροπολιτικὸν, ȣ͂, multitudo parvi oppidi. A μικροπολίτης

Μικροπόνηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in parva re improbus eſt. Ex μικρὸς, & πονηρὸς, *malus.*

Μικροπρέπεια, ας, ἡ, illiberalitas, ſordes, indecora parſimonia. A μικροπρεπής.

Μικροπρεπεύομαι, f. εύσομαι, indecore parcus ſum, ſum vilis abjectique animi. Ab eod.

Μικροπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viles abjectoſque homines decens; (2) vilis, ſordidus, illiberalis. Ex μικρὸς, & πρέπει, *decet.*

Μικροπρεπῶς, *Adv.* ſordide, illiberaliter. A μικροπρεπής.

Μικροπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui faciem parvam habet. Rob. Ex μικρὸς, & πρόσωπον, *facies.*

Μικρόῤῥαξ, αγος, ὁ ϗ ἡ, qui parvos habet acinos. Ex μικρὸς, & ῥὰξ, *acinus.*

Μικρόῤῥιν, vel μικρόῤῥις, ινος, ὁ ϗ ἡ, parvum naſum habens. Ex μικρὸς, & ῥὶν, *naſus.*

Μικοῤῥοπύγιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parvum habens orrhopygium. Ex μικρὸς, & ὀῤῥοπύγιον, quod vide.

ΜΙΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, parvus, exiguus; (2) qui parvi pretii aut momenti eſt; (3) paucus; μικρὸν, *Adv.* paululum, parum; μικρȣ͂, prope, fere, propemodum; μικρȣ͂ δεῖν, paulo minus, pœne, Ph. μικρȣ͂ πρόσθεν, paulo ante, Ph. μικρῷ πρότερον, paulo ante; μικρῷ ὕϛερον, paulo poſt, & μικρὸν πρότερον, μικρὸν ὕϛερον.

Μικροσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, parva habens crura, Suic. Ex μικρὸς, & σκέλος, *crus.*

Μικροσπέρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parvum ſemen habens. Ex μικρὸς, & σπέρμα, *ſemen.*

Μικρόσπερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, Suic. Ex iiſd.

Μικρόϛαχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, parvas ſpicas habens. Ex μικρὸς, & ϛάχυς, *ſpica.*

Μικρόϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, os parvum habens. Ex μικρὸς, & ϛόμα, *os.*

Μικρόσφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui parvus & debilis eſt pulſus; (2) debilis. Ex μικρὸς, & σφύζω, *ſalio, palpito.*

Μικροσφυξία, ας, ἡ, exilitas pulſus, Rob. Ex iiſd.

Μικρόσχημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parvum habitum gerens, Suic. Ex μικρὸς, & σχῆμα, *habitus.*

Μικρότατον, paululum, Gl. V.

Μικρότερος, minor, Ph. A μικρός.

Μικροτέχνης, ȣ, ὁ, vilis & abjectus artifex, Suic. Ex μικρὸς, & τέχνη, *ars.*

Μικρότης, ητος, ἡ, parvitas, exiguitas, puſilitas. A μικρός.

Μικροτράπεζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exiguam ſeu tenuem habet menſam. Ex μικρὸς, & τράπεζα, *menſa.*

Μικρότριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parvos ſeu breves habens pilos. Ex μικρὸς, & θρὶξ, *pilus.*

Μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, inepta & ſordida gloriæ ambitio, ambitio frivola, Suic. A μικροφιλότιμος.

Μικροφιλότιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inepte ambitioſus, Suic. Ex μικρὸς, & φιλότιμος, *ambitioſus.*

Μικροφρόνως, *Adv.* illiberaliter, ſordide. A μικρόφρων.

Μικροφροσύνη, ης, ἡ, puſillanimitas. Ab eod.

Μικρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, puſillanimus. Ex μικρὸς, & φρὴν, *mens.*

Μικροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, puſillus, Gl. V. Ex μικρὸς, & φυὴ, *natura, indoles.*

Μικροφυΐα, ας, ἡ, parvitas. A μικροφυής.

Μικρόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parva habens folia. Ex μικρὸς, & φύλλον, *folium.*

Μικροφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis. A μικρόφωνος.

Μικρόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gracilem & exilem vocem habens. Ex μικρὸς, & φωνὴ, *vox.*

Μικρόχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parvam regionem habens, exiguum ſolum habens, Rob. Ex μικρὸς, & χῶρος, *locus.*

Μικροψυχέω, ῶ, f. ήσω, puſillo animo ſum; exponitur etiam, animo deficio. A μικρόψυχος.

Μικροψυχία, ας, ἡ, puſillanimitas, animus demiſſus & abjectus. Ab eod.

Μικρόψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui animo demiſſo & abjecto eſt, puſillanimus. Ex μικρὸς, & ψυχὴ, *anima.*

Μικρύνω, parvum reddo, imminuo. A μικρός.

Μικρῶς, *Adv.* parve, parum, leviter. A μικρός.

Μικτὸς, ὴ, ὸν, mixtus; (2) miſcibilis. A μίγνυμι, *miſceo.*

Μίλαξ, ακος, ἡ, taxus; hederæ ſpecies, e qua tori fiebant.

Μιλησιȣργὲς, Mileſio opere factum; ſicut celebrantur Μιλήσια ϛρώματα, Mileſia ſtragula, & Μιλήσια ἔρια, Mileſiæ lanæ. Ex ἔργον, & Μίλητος, Miletus, quæ eſt urbs Aſiatica.

ΜΙΛΙΑ'ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, miliarium, vas ad reparandam aquam calidam apud Romanos. Athenæus Lib. III.

Μιλιάζω, f. άσω, miliaria demetior. Hinc μεμιλιάσθαι, milliaria eſſe dimenſa. ap. Strab. A μίλιον.

Μιλιασμὸς, ȣ͂, ὁ, milliaſmus, dimenſio per milliaria, Suic. A μιλιάζω.

ΜΙ'ΛΙΟΝ, ȣ, τὸ, milliare, ſpatium mille paſſuum.

Μίλον, ȣ, τὸ, aut μίλος, ȣ, ὁ, milacis, ſeu ſmilacis, taxi, ſive hederæ flos, Pollux.

Μίλτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui e minio eſt, miniaceus. A μίλτος.

Μιλτηλιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, minio illitus, miniatus, minio tectus. Ex μίλτος, & ἀλείφω, *illino.*

Μίλτινος, ίνη, ινον, miniaceus. A μίλτος.

Μιλτίτης, ȣ, ὁ, ut μιλτίτης λίθος, lapis minii colorem referens. Ab eod.

Μιλτοπάρῃος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, genas minio infectas habens; proras minio infectas habens. Ex μίλτος, & παρειὰ, *gena.*

Μιλτόπρεπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, miniaceo ſive rubro colore decorus. Ex μίλτος, & πρέπω, *decorus ſum.*

ΜΙ'ΛΤΟΣ, ȣ, ἡ, minium, rubrica; (2) rubigo ſegetum.

Μιλτόω, ῶ, f. ώσω, minio inficio, rubrica tingo. Gl. V. minio. A μίλτος.

Μιλτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, miniaceus, minio ſimilis; (2) minii plenus. Ab eod.

Μιλτωρυχία, ας, ἡ, minii effoſſio; (2) locus, ubi minium effoditur.

Μιλτωρύχος, ȣ, ὁ, minii ſeu rubricæ effoſſor. Ex μίλτος, & ὀρύσσω, *fodio.*

Μιλτωτὸς, ὴ, ὸν, rubricatus, Gl. V. A μιλτόω.

ΜΙ'ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, defluvium pilorum palpebræ.

Μίλφωσις, εως, ἡ, idem.

ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ȣ, τὸ, fragum, fructus arbuti.

Μιμαλλόνες, ων, αἱ, Mimallones, Bacchæ, ſeu ſacerdotes Bacchi. A μιμέομαι, *imitor.*

Μιμαλόνες, όνων, αἱ, idem & ab eod.

ΜΙ'ΜΑΡΚΙΣ, εως, ἡ, ſive μίμαρκυς, υος, ἡ, farciminis genus.

Μιμαυλέω, ῶ, tibiarum cantum imitor, Heſ. A μίμαυλος.

Μίμαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mimos tibia exprimit. Ex μῖμος, & αὐλὸς, *tibia.*

ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, ȣ͂μαι, f. ήσομαι, imitor, imitatione exprimo. Ἐι τὰ τῶν θεῶν καλὰ μιμȣ́μεθ', Eur. Ion. 452. Τὰς εἰκȣ͂ς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμȣ́μενοι, Ariſt. Nub. 559. Τὸν τρόπον μιμȣ́μεναι τῶν τῶν ἀγροίκων, id. Con. 279. Εἶτ' ἐγὼ μιμήσομαί σε πρὸς αὐτὴν, Luc. pro imag.

Μιμηλάζω, imitor, Heſ. A μιμηλός.

Μιμηλὸς, ὴ, ὸν, imitando expreſſus, a docto imitatore factus. Hinc Dor. μιμηλὰ, imitando expreſſa imago; μιμηλὸς, etiam active pro imitandi ſolertia præditus; imitator; ut μιμηλὴ τέχνη, imitatrix ars; μιμηλότατοι, imitandi dexteritate præſtantiſſimi. A μιμέομαι.

Μιμηλότης, ητος, ἡ, imitandi dexteritas. Suid. ſine expoſitione. A μιμηλός.

Μίμημα, ατος, τὸ, imitamentum, imago. A μιμέομαι.

Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. Ab eod.

Μιμητὴς, ȣ͂, ὁ, imitator; poëtæ quoque & hiſtriones dicuntur μιμηταὶ, illi, quod verbis & oratione, hi, quod geſtu præcipue imitentur mores hominum. Hinc Philoxeno μιμητὴς, inſectator. Ab eod.

Μιμητικὸς, ὴ, ὸν, imitandi ſolertia præditus, peritus imitator, Gl. V. geſticularius. Ab eod.

Μιμητικῶς, *Adv.* imitando, more imitatorum. A μιμητικός.

Μιμητὸς, ὴ, ὸν, imitabilis. Ab eod.

Μιμικὸς, ὴ, ὸν, mimicus, ad mimos pertinens. A μῖμος.

Μιμνάζω, permaneo, conſtanter maneo, exſpecto. Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, Il. 2, 392. A μίμνω.

Μιμνήσκω, facio recordari, in memoriam revoco; μιμνήσκομαι, recordor, memini; μνάω. Vid. μνάομαι.

Μίμνω, maneo, permaneo; (2) exſpecto; (3) ſuſtineo, excipio. Σοὶ δὲ πρὸς πέτραις μόρος μίμνει δυσαίων, Lyc. 1076. Ἡ μίμνει κατ' οἶκον ἰϛορῶν ἀπαιδίαν, Eur. Ion. 514. A μένω.

Μιμογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mimos ſcribit. Ex μῖμος, & γράφω, *ſcribo.*

Μιμολογέω, ῶ, mimos recito, mimice recito. paſſ. μιμολογεῖσθαι, mimice recitari. A μιμολόγος.

Μιμολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mimos recitat, in Epigr. echo dicitur μιμολόγος, imitans vocem humanam. Ex μῖμος, & λόγος, *ſermo.*

Μῖμος, ȣ, ὁ, mimus, imitator; hiſtrio, Gl. V. (2) mimus, imitatio, Gl. V. nempe ipſe actus mimicus, plerumque obſcœnior, & mimi ejuſmodi ſcenici verſus. A μιμέομαι.

Μιμὼ, όος, *contr.* ȣ͂ς, ἡ, ſimia, humanarum actionum imitatrix, Tzetzes. Ab eod.

ΜΙΝ, *Pronom. indeclin.* ſeipſum, ipſam; alicubi & pro ſeipſos.

ΜΙ'ΝΔΑΞ, ακος, ἡ, ſuffimentum quoddam, ſuffitus, Heſ.

ΜΙ'ΝΘΑ, vel μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba ſuavis odoris.

ΜΙ'ΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, ſtercus, merda. Alicubi & pro μίνθη.

Μινθόω, ῶ, f. ώσω, merdam affrico, ſtercore inquino. A μίνθος.

Μινυαμάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Minyarum domitor, Suic. Ex Μινύαι, *Minyæ*, qui gens erant Theſſaliæ, & μάχομαι, *pugno.*

Μινυθέω, ῶ, f. ήσω, minuo, imminuo; unde perf. μεμινυθήκασιν apud Hippocrat. A μινυός.

Μινύθημα,

Μινύθημα, ατος, τὸ, quod imminutum eſt; extenuata pars corporis, Suic. A μινυθέω.

Μινύθησις, εως, ἡ, imminutio, Suic. ex Hippocr. Ab eod.

Μινύθω, minuo, imminuo; (2) minor fio; decreſco, deficio, marceſco. Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, Heſiod. Ἔργ. 6. Μινύθῃ δέ τοι ἔργον, ib. 407. A μινυός.

Μίνυνθα, *Adv.* parumper, pauliſper, paululum, ad parvum temporis ſpatium. A μινύθω.

Μινυνθάδιος, f. μινυνθαδίη, brevi tempore durans. A μίνυνθα.

ΜΙΝΥΟ'Σ, ὰ, ὸν, parvus, exilis.

Μινύριγμα, ατος, τὸ, querulum & exile murmur. A μινυρίζω.

Μινυρίζω, exili voce lamentor, exili & flebili voce cantillo. Ph. μινυρίζει, minurit. Ὁδ' ἂν μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται, Ariſt. Av. 1420. A μινύρομαι.

Μινύρισμα, ατος, τὸ, minuritio, cantus minorum avium. A μινυρίζω.

Μινυρισμὸς, οῦ, ὁ, murmuratio, ſuſurratio, Gl. V. A μινυρίζω.

Μινύρομαι, querula & lamentabili voce loquor, vel cantillo. Μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος, Ariſt. Conc. 877. A μινυός.

Μινυώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevi tempore durans, fluxus, caducus. Ex μινυὸς, & ὥρα, *hora, tempus*.

Μιξαιθρία, ας, ἡ, ſerenitas pluviis hiemalibus permixta. Ex μίξις, & αἰθρία, *cæli ſerenitas*.

Μιξαίθριον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Μιξάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemihomo. Ex μίξις, & ἄνθρωπος, *homo*.

Μιξέλληνες, qui altero tantum parente Græci ſunt, ut hibridæ apud Romanos. Ex μίξις, & Ἕλλην, *Græcus*.

Μιξίαμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, conviciator, Heſ. Ex μίξις, & ἴαμβος, *carmen Iambicum*, quod olim conviciis in primis adhibebatur.

Μιξίας, ου, ὁ, mixtor, qui miſcet, Heſ. A μίγνυμι, *miſceo*.

Μίξις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, permiſtio, temperatura; (2) concubitus, coitus. Ab eod.

Μιξοβάρβαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mixtus barbaris, ſemibarbarus. Ex μίξις, & βάρβαρος, *barbarus*.

Μιξοβόας, ου, ὁ, promiſcue clamans, Rob. Ex μίξις, & βοάω, *clamo*.

Μιξοδία, ας, ἡ, mixtio viarum, trivium. Apud Apoll. Rhod. μιξοδίη, locus inter Scyllam & Charybdin. Ex μίξις, & ὁδὸς, *via*.

Μίξοδος, ου, ἡ, idem & ex iiſd.

Μιξόθηρ, ηρος, ὁ ϗ ἡ, ſemiferus, feræ quaſi permixtus. Ex μίξις, & θὴρ, *fera*.

Μιξόθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui belluinis eſt moribus, Suic. Ex iiſd.

Μιξόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, mixtos habens pilos, ſemicanus. Ex μίξις, & θρὶξ, *pilus*.

Μιξοιφία, ας, ἡ, coitus, Heſ. Ex μίξις, & οἰφέω, *coeo*.

Μιξόλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, albo diſtinctus, ſemialbus. Ex μίξις, & λευκὸς, *albus*.

Μιξολύδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, e Lydis mixtus. Ex μίξις, & Λύδιος, *Lydius*.

Μιξολυδιστί, *Adv.* ad Lydiam harmoniam mixtam. A μιξολύδιος.

Μιξόμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. homini permixtus, ſemihomo. Rob. Ex μίξις, & βροτὸς, *homo*.

Μιξοπάρθενος, ου, ὁ ϗ ἡ, partim virginis, partim animalis naturam habens. Ex μίξις, & παρθένος, *virgo*.

Μιξοπόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus capillis cani incipiunt miſceri. Gl. V. canaſter. Ex μίξις, & πολιὸς, *canus*.

Μιξόπυος, ου, [illegible] ἡ, pure permixtus, Suic. Ex μίξις, & πύον, *pus*.

Μιξοφρύγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, e Phrygio mixtus, Suic. Ex μίξις, & Φρύγιος, *Phrygius*.

Μίξοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui ſupercilia coëuntia habet. Ex μίξις, & ὀφρὺς, *ſupercilium*.

Μισαγαθία, ας, ἡ, odium bonorum ſ. bonarum rerum. A μισάγαθος.

Μισάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bonos odit, Suic. Ex μισέω, & ἀγαθὸς, *bonus*.

Μισαδελφία, ας, ἡ, fratris odium. A μισάδελφος.

Μισάδελφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fratrem odit. Ex μισέω, & ἀδελφὸς, *frater*.

Μισεταιρεία, ας, ἡ, ſociorum odium, Pollux. A ſeq.

Μισέταιρος, ου, ὁ, ſociorum oſor, Pollux. Ex μῖσος, & ἑταῖρος, *ſocius*.

Μισαλάζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, oſor arrogantiæ, Suic. Ex μισέω, & ἀλαζὼν, *arrogans*.

Μισαλληλία, ας, ἡ, odium mutuum, odium erga ſe invicem. A μισάλληλος.

Μισάλληλοι, ων, οἱ ϗ αἱ, qui ſe mutuo odio proſequuntur. Ex μισέω, & ἀλλήλων, quod vide.

Μισανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, homines odi. A μισάνθρωπος.

Μισανθρωπία, ας, ἡ, odium hominum, inhumanitas. Ab eod.

Μισάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, oſor hominum, inhumanus. Ex μισέω, & ἄνθρωπος, *homo*.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in valle, in quo fit miſtio aquarum, in quem ex montibus aquæ confluentes miſcentur; (2) ipſe aquarum gurges illic collectus. Ex μίσγω, & ἄγκος, *vallis*.

Μισγοδία, ας, ἡ, viarum permixtio, trivium. Ex μίσγω, & ὁδὸς, *via*.

Μισγονόμος γῆ, terra, ubi omnes promiſcue paſcunt, Heſychius. Ex μίσγω, & νέμω, *paſco*.

Μίσγω, miſceo, permiſceo; μίσγομαι, miſceor, coëo, concumbo, congredior. Ἐμισγέσθην φιλότητι, Il. 14, 295. A μίγνυμι, *miſceo*.

Μισέλλην, ηνος, ὁ ϗ ἡ, Græcorum oſor. Ex μισέω, & Ἕλλην, *Græcus*.

Μίσεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborum oſor, Pollux. Ex μῖσος, & ἔργον, *opus*.

Μισέω, ῶ, f. ήσω, odi, odio proſequor; (2) minus diligo, minus curo; μισέομαι, οῦμαι, odio ſum; μεμισημένος, inviſus, odioſus, p. part. Μίσει τὸν φιλέοντα, Theoc. 23, 3. Πῶς δ' οὐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι; Eur. Ion. 644. Μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνὴ, id. El. 652. A μῖσος.

Μισήλιος, ου, ὁ, ſolifuſa, Gl. V. Ex μισέω, & ἥλιος, *ſol*.

Μίσημα, ατος, τὸ, odium, Rob. A μισέω.

Μισήτη, ης, ἡ, libidinoſa, pruriens, Ammon. Suid. Quaſi a μισγήτη, a μίσγομαι.

Μισητία, ας, ἡ, inſatiata libido, pruritus, proclivitas in Venerem. A præc.

Μισητὴς, οῦ, ὁ, oſor, Philox. A μισέω.

Μισητίζω, odi, odio proſequor, Heſ. Ab eod.

Μισητικὸς, ἡ, ὸν, qui odio proſequitur, Suic. Ab eod.

Μισητικῶς, *Adv.* odio proſequendo, per odium, Suic. A μισητικός.

Μισητὸς, ἡ, ὸν, odioſus, inviſus, qui odio habetur; (2) libidinoſus, inſatiabili libidine pruriens, proclivis in rem Veneream. A μισέω.

Μίσητρον, ου, τὸ, cauſſa odii. Vulg. Lex. Ab eod.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis ſeu præmii perſolutio; mercedis retributio; (2) præmium, merces. Ex μισθὸς, & ἀπόδοσις, *redditio*.

Μισθαποδότης, ου, ὁ, qui mercedem perſolvit. Ex μισθὸς, & ἀποδίδωμι, *ſolvo, reddo*.

Μισθάριον, ου, τὸ, parva merces, mercedula. Dim. a μισθός.

Μισθαρνευτικὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens, qui mercede operam ſuam locant. A μισθαρνεύω.

Μισθαρνεύω, f. σω, mercede operam loco. H. St. A μισθαρνής.

Μισθαρνέω, ῶ, f. ήσω, mercede operam meam loco, mercedem capio, ſtipendia facio. Dicitur & de meretricio quæſtu. A μισθαρνής.

Μισθαρνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit, Heſ. ubi malunt μισθάρνης, ου, ὁ. Ex μισθὸς, & ἄρνυμαι, *capio*.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, pertinens ad eos, qui operam mercede locant. A μισθαρνέω.

Μισθαρνία, ας, ἡ, mercedis acceptio, opera mercenaria, opera, quæ pro mercede præſtatur; (2) quæſtus meretricius. A μισθαρνής.

Μισθαρνικὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens, qui operam ſuam mercede locant. A μισθαρνία.

Μισθαρχίδης, ου, ὁ, qui mercede magiſtratum gerit, magiſtratus mercenarius. Vocabulum Ariſtophanicum forma patronymici, quaſi a μισθάρχης, vel μίσθαρχος.

Μίσθιος, ία, ιον, vel μίσθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, mercenarius, meritorius. A μισθός.

Μισθοδοσία, ας, ἡ, mercedis ſeu ſtipendii ſolutio. Ex μισθὸς, & δόσις, *datio*.

Μισθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, mercedem ſive ſtipendium do, ſeu perſolvo; μισθοδοτοῦμαι, mereor, mercedem fero. Μισθοδοτῆσαι τοὺς ὁπλίτας, Dem. A μισθοδότης.

Μισθοδότης, ου, ὁ, qui mercedem perſolvit. Ex μισθὸς, & δότης, *dator*.

ΜΙΣΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, merces, præmium laborum, ſalarium, ſtipendium militum, pretium habitationis.

Μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, ſtipendium, id ipſum, quod mercedis loco accipitur, ſalarium. A μισθοφόρος.

Μισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, mercedem capio, quæſtum facio; (2) æra mereo, ſtipendia facio. Στρατιὰν ἐπ' ἐμὲ μισθοφορεῖς, Phal. Ab eod.

Μισθοφορητέον, ſtipendium dandum eſt. Οὐ μισθοφορητέον τοὺς στρατευομένους, Thuc.

Μισθοφορία, ας, ἡ, ipſa actio ſtipendia merendi. Ab eod.

Μισθοφορικὸς, ἡ, ὸν, qui mercenariorum, vel militum æra merentium eſt; (2) qui ſtipendia facere ſolet; μισθοφορικὸν, ſtipendiale, Gl. V. Ab eod.

Μισθοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mercede operam locans, mercenarius, qui mercede aliquid facit. Gl. V. ſtipendiatus. Ex μισθὸς, & φέρω, *capio, aufero*.

Μισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede loco, faciendum utendumve mercede certa loco; μισθόομαι, οῦμαι, mercede conduco. f. μισθώσομαι, conducam. Et paſſive, mercede conducor: ut μεμισθωμένος, mercede conductus. Τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις; Ariſt. Av. 1157. A μισθός.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, qua aliquid utendum locatur, vel conducitur; (2) merces, qua quis operam ſuam locat; (3) merces, ees, quæ datur meretrici pro nocte, quæſtus meritorius. A μισθόω.

Μισθωμάτιον, ȣ, τὸ, mercedula, qua aliquid locatur, vel conducitur. Dim. a μίσθωμα.

Μισθωσιμαῖος, αία, αῖον, conductitius, locatorius, Gl. V. A ſeq.

Μισθώσιμος, ȣ, ὁ, qui mercede locatur, vel conducitur; (2) qui mercede conduci debet; (3) qui mercede locari aut conduci poteſt. Gl. V. locatitius. A μίσθωσις.

Μίσθωσις, εως, ἡ, locatio, aut conductio. A μισθόω.

Μισθωτὴς, ȣ͂, ὁ, conductor. Ab eod.

Μισθωτικὸς, ὴ, ὸν, mercenarius. Ab eod.

Μισθωτὸς, ὴ, ὸν, mercenarius, mercede conductus, conductitius. A μισθόω.

Μισθώτριαι, vel μισθώτρειαι γυναῖκες, apud Pollucem, mulieres mercenariæ. A μισθωτής.

ΜΙ΄ΣΚΕΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, vile & nigrum vinum, Heſ.

Μίσκελος, ſordidus & præparcus, qui fruſta etiam rejecta colligit. A μίσκοι.

ΜΙ΄ΣΚΟΙ, ων, οἱ, pomorum putamina, Pollux. Vide μίσχοι.

Μισοβάρβαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oſor barbarorum. Ex μισέω, & βάρβαρος, *barbarus*.

Μισοβασιλεὺς, έως, ὁ, regis vel regum oſor. Ex μισέω, & βασιλεὺς, *rex*.

Μισόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a nuptiis abhorrens, Rob. Ex μῖσος, & γάμος, *nuptiæ*.

Μισογόης, ὁ, oſor præſtigiarum & impoſturarum. Ex μισέω, & γόης, *præſtigiator*.

Μισογύναιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oſor mulierum. A μισογύνης.

Μισογυνεία, ας, ἡ, odium erga mulieres. Ab eod.

Μισογύνης, ȣ, ὁ, oſor mulierum. Ex μισέω, & γυνὴ, *mulier*.

Μισόδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oſor populi, qui populi ſuæ civitatis oſor eſt. Ex μισέω, & δῆμος, *populus*.

Μισοδημότης, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd. Suic.

Μισόδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui jure agere odit, litigiorum oſor. Ex μισέω, & δίκη, *jus*.

Μισόθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dei oſor, Deum vel deos exoſus. Ex μισέω, & Θεὸς, *Deus*.

Μισόθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a venatione alienus. Ex μῖσος, & θήρα, *venatio*.

Μισόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, oſor pilorum, pilis infeſtus, Suic. Ex μισέω, & θρὶξ, *pilus*.

Μισοκακῶ, mala odi, Gl. V. Ex μῖσος, & κακὸς, *malus*.

Μισόκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oſor honeſti. Ex μισέω, & καλὸς, *bonus, honeſtus*.

Μισοκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lucrifuga, Gl. V. Ex μῖσος, & κέρδος, *lucrum*.

Μισολάμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Lamachi, imperatoris bellicoſi, oſor. Vox Ariſtophanica. Ex μισέω, & Λάμαχος, *Lamachus*.

Μισολογέω, ῶ, bonas litteras odi; (2) imperitus ſum. A μισολόγος.

Μισολογία, ας, ἡ, odium bonarum litterarum, odium diſputationum & ratiocinationum. Ab eod.

Μισολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui diſputationes & ratiocinationes odit; (2) oſor bonarum litterarum; (3) indoctus. Ex μισέω, & λόγος, *ſermo*.

Μισόνοθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nothos ſeu ſpurios odit. Ex μῖσος, & νόθος, *ſpurius, nothus*.

Μισόνυμφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nuptias odit, Suic. Ex μισέω, & νύμφη, *ſponſa*.

Μισοξενία, ας, ἡ, odium peregrinorum, odium hoſpitum, inhoſpitalitas, Rob. A μισόξενος.

Μισόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oſor peregrinorum, oſor hoſpitum, inhoſpitalis. Ex μισέω, & ξένος, *hoſpes*.

Μισόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, oſor liberorum, liberos exoſus. Ex μισέω, & παῖς, *filius, vel filia*.

Μισοπέρσης, ȣ, ὁ, Perſas exoſus. Ex μισέω, & Πέρσης, *Perſa*.

Μισόπολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, oſor civitatis. Ex μισέω, & πόλις, *civitas*.

Μισοπονέω, ῶ, odi labores; (2) non contendo, non ſtudeo, Plato. A μισόπονος.

Μισόπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oſor laboris. Ex μισέω, & πόνος, *labor*.

Μισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, odi improbos, improbitatem averſor. Πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, Lyſ. A μισοπόνηρος.

Μισοπονηρία, ας, ἡ, odium improbitatis. Ab eod.

Μισοπόνηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malorum oſor, qui improbos vel improbitatem etiam averſatur. Ph. μισοπόνηρος, ſeverus. Hinc τὸ μισοπόνηρον, ȣ, odium improbitatis. Ex μισέω, & πονηρὸς, *malus, improbus*.

Μισοπονήρως, *Adv.* odio improbos proſequendo, odium erga malos declarando. A μισοπόνηρος.

Μισοπορπακιϛάτη, ἡ, bello maxime inimica, pacis amantiſſima, proprie, quæ maxime odit lorum, manubrium clypei, in medio clypei, quo miles clypeum tenet. Vox Ariſtophan. Ex μισέω, & πόρπαξ.

Μισοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, a negotiis abhorrens, qui vitam quietam & negotiis vacuam agit, qui negotia odit. Ex μισέω, & πρᾶγμα, *negotium*.

Μισόπτωχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, odio habens pauperes, Suic. Ex μισέω, & πτωχὸς, *pauper*.

Μισοπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, oſor barbæ. Ex μισέω, & πώγων, *barba*.

Μισορώμαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Romano nomini infeſtus, Suic. Ex μισέω, & Ῥωμαῖος.

ΜΙ͂ΣΟΣ, εος, τὸ, odium.

Μισόσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oſor ſapientum vel ſapientiæ, ſapientiæ ſtudium ſeu philoſophiam exoſus. Ex μισέω, & σοφὸς, *ſapiens*.

Μισοτεκνία, ας, ἡ, odium liberorum. A μισότεκνος.

Μισότεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, liberorum oſor. Ex μισέω, & τέκνον, *filius, vel filia*.

Μισοτύραννος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oſor tyrannorum. Ex μισέω, & τύραννος, *tyrannus*.

Μισότυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui oſtentationem odit. Ex μισέω, & τύφος, *oſtentatio*.

Μισοφίλιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oſor ſive inimicus Philippi. Ex μισέω, & Φίλιππος, *Philippus*.

Μισοφιλολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oſor hominum litteris deditorum, qui ſermocinantem amantes odit. Ex μῖσος, & φιλόλογος, *litterarum vel ſermonis ſtudioſus*.

Μισόφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui amicos averſatur, oſor amicorum. Ex μισέω, & φίλος, *amicus*.

Μισόφροντις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, oſor curarum. Ex μισέω, & φροντὶς, *cura*.

Μισόχρηϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonorum oſor. Ex μισέω, & χρηϛὸς, *bonus*.

Μισόχριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui Chriſtum odit. Ex μισέω, & Χριϛὸς, *Chriſtus*.

Μισοψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui mendacium odit, Suic. Ex μισέω, & ψεῦδος, *mendacium*.

Μιϛυλάομαι, ῶμαι, pane in cochlear excavato jus, vel pulmentum haurio. A μιϛύλη.

ΜΙΣΤΥ΄ΛΗ, ſive velut etiam ſcribitur μυϛίλη, ης, ἡ, panis in cochlear excavatus.

ΜΙΣΤΥ΄ΛΛΩ, in parvas partes ſeu fruſta exigua concido, in parva fruſta diſſeco. Ariſt. Plut. 626.

ΜΙ΄ΣΥ, Miſy, ſuccus in metallis concretus in formam glebæ vel pollinis.

Μίσυβρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, oſor injuriæ. Ex μισέω, & ὕβρις, *injuria*.

ΜΙ΄ΣΧΟΣ, ȣ, ὁ, pediculus ille, per quem folia fructuſque arboribus adhærent; (2) granum folio adhærens; (3) inſtrumentum ruſticum vertendæ terræ.

Μισώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, odioſus, odio dignus. A μῖσος.

Μιτοῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, filo ſutus. Ex μίτος, & ῥάπτω, *ſuo*.

ΜΙ΄ΤΟΣ, ȣ, ὁ, filum, quod ſtamini implicatur, licium; (2) fides citharæ.

Μιτόω, ῶ, f. ώσω, licia tendo; (2) fidibus tenſis cano. A μίτος.

ΜΙ΄ΤΡΑ, ας, ἡ, & μίτρη, ης, ἡ, cingulum, balteus, cinctus, zona; (2) faſcia, qua caput obligatur, mitra, diadema.

Μιτράγχȣσα, ſquama aurea, quæ in fronte geſtatur, Heſ.

Μιτρηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mitram geſtans, mitratus. Ex μίτρα, & φέρω, *geſto*.

Μιτρίον, ȣ, τὸ, mitella, Gl. V. A μίτρα.

Μιτροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, tunicam mitra ſ. faſcia, quæ μίτρα vocatur, cingens. Ex μίτρα, & χιτὼν, *tunica*.

Μιτρόω, ῶ, f. ώσω, mitra ſeu faſcia cingo. A μίτρα.

ΜΙ΄ΤΥΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, qui extremam infantiam jam attigit.

ΜΙ΄ΤΥΛΟΣ, ύλη, Dor. ύλα, υλον, mutilus, cornibus carens.

ΜΙ΄ΤΥΣ, υος, ἡ, oſtiis alvearium circumlitum quaſi purgamentum ceræ, ſubatrum, graveolens, vulneribus & ulceribus medens.

ΜΝΑ͂, ᾶς, ἡ, mina; libra varii ponderis apud diverſos.

Μναιαῖος, αία, αῖον, minam pondere æquans; (2) minæ pretium æquans. A μνᾶ.

Μναϊαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Μναῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Μνάομαι, ῶμαι, memoro, commemoro, recordor. Hinc in uſu f. μνήσομαι, recordabor, mentionem faciam. a. 1. ἐμνήσθην, recordatus ſum. imperat. μνήσθητο, memor eſto, recordare. f. paſſ. μνησθήσομαι, mentionem faciam. perfect. in ſignificatione præſentis μέμνημαι, memini, recordor. imperat. μέμνησο, memento. part. μεμνημένος, memor. a. 1. med. μνήσασθαι; commemorare, mentionem facere. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ' ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν, Ariſt. Θεσμ. 282. Ἕτερόν γ' ἐϛιν ȣ 'μνήσθην ἐγὼ, Ariſt. Av. 1368.

Μνάομαι, μνῶμαι, precor, ambio, affecto. Hoc in præſenti uſitatum. 3 pl. μνῶνται, ambiunt, uxorem petunt. inf. μνᾶσθαι, ambire. part. μνώμενος, ſibi concilians. Πολλοί με μνώοντο, Theoc. 27, 22.

ΜΝΑΣΙ΄ΟΝ, ȣ, τὸ, menſura quædam duorum medimnorum, Heſ.

ΜΝΑ΄ΣΙΟΝ, ȣ, τὸ, in Ægypto dicitur, herbaceum quoddam dulcem ſaporem cibis adferens, Theophr.

Μνάϛειρα, ας, ἡ, Dor. monitrix, Rob. A μνάομαι.

Μναϛέω, ῶ, f. ήσω, nuptias alicujus ambio. Dor. pro μνηϛέω, unde μνηϛεύω.

ΜΝΑ΄Ω, ῶ, in memoriam revoco; (2) commonefacio, admoneo; occurrit f. μνήσει admonebit. a. 1. part. μνήσασα.

Μνέα, Ionice ἡ μνᾶ.

Μνεία, ας, mentio; (2) memoria. Ab eod.

Μνῆμα, ατος, τὸ, quo nobis res aliqua in memoriam revocatur, monumentum; (2) ſepulchrum. Ab eod.

Μνηματίτης, ȣ, ὁ, ut μνηματίτης λόγος, oratio ſepulchralis, funebris. A μνῆμα.

Μνημεῖον, ȣ, τὸ, monumentum; (2) ſepulchrum; (3) locus ſecretior domus, in quo pretioſiſſima quæque adſervantur. A μνήμη.

Μνήμη, ης, ἡ, memoria; (2) mentio. Ab eod.

Μνημήϊον, ȣ, τὸ, Ionice pro μνημεῖον.

Μνημόνευμα, ατος, τὸ, res, quæ memoriæ mandatur, ſeu quæ memoria tenetur. A μνημονεύω.

Μνημονευτέον, meminiſſe oportet. A μνημονεύω.

Μνημονευτικὸς, ἡ, ὸν, memoria valens, memorandi facultate præditus. Ab eod.

Μνημονευτὸς, ἡ, ὸν, qui memoria tenetur. Ab eod.

Μνημονεύω, f. εύσω, memor ſum, memoria teneo, memini; (2) memoro, memoriæ prodo, mentionem facio; μνημονεύομαι, memoror, celebror. Μνημονεύειν τ̃ λόγων, Act. 20, 35. Ὅυ ϗ Πλάτων μνημονεύει, Plut. τὰ παρεληλυθότα, Iſoc. περὶ τ̃ ἐξόδȣ τ̃ υἱῶν Ἰσραὴλ, Heb. 11, 22. A μνήμων.

Μνημονικὸς, ἡ, ὸν, memorioſus, memoria valens, memor; (2) ad memoriam pertinens, memorabilis. A μνήμων.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria; (2) revocatio rei in memoriam; (3) Mnemoſyne, mater Muſarum. Ab eod.

Μνημόσυνον, ȣ, τὸ, monumentum, quod nobis rem aliquam in memoriam revocat; memoriale, Gl. V. μνημόσυνα, monumenta, Gl. V. Ab eod.

Μνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, memor, qui recordatur; (2) bona memoria præditus, memoria valens; memorioſus, Ph. A μνάομαι.

Μνησίθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pius, qui Dei recordatur. Dioſcorides dicit juniperum majorem a quibuſdam vocari μνησίθεον. Ex μνῆσις, & Θεὸς, *Deus*.

Μνησικακέω, ῶ, f. ήσω, mali vel injuriæ memor ſum; ſuccenſeo, Gl. V. Μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, Ariſt. Nub. 995. πολλὰ Κορινθίοις, Dem. A μνησίκακος.

Μνησικακία, ας, ἡ, injuriarum tenax memoria. Ab eod.

Μνησίκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injuriæ acceptæ memor, qui injuriæ obliviſci nequit. Ex μνῆσις, & κακὸς, *malum*.

Μνησικάκως, *Adv.* animo injuriarum memori, more eorum, qui ob veteres injurias ſimultates exercent. A μνησίκακος.

Μνησιπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, recordatu triſtis. Ex μνῆσις, & πῆμα, *damnum*, *clades*.

Μνῆσις, εως, ἡ, recordatio. Hinc ἀνάμνησις, &c.

Μνηστεία, ας, ἡ, actio ambiendi in uxorem mulierem. A μνηστεύω.

Μνήστευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Μνηστευτικὸς, ἡ, ὸν, ſponſalis, Gl. V. A μνηστεύω.

Μνηστεύω, f. εύσω, nuptias ambio, concilio; μνηστεύεσθαι, peti in uxorem, deſponderi; μνηστευθεῖσα, deſponſata, Philoxenus. Μνηστεύειν ἀλόχȣς, Theoc. 22, 155. παῖδά τινος, Eur. Μνηστευόμενος, ἑαυτῷ μοναρχίαν, Plut. vid. & Matt. 1, 18. A μνάομαι.

Μνηστέω, idem quod μνηστεύω. Μνηστήσας Ἑλένην, Theocr. 18, 6.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, quæ alicui deſponſata eſt, ſponſa, nupta; quam quis ambivit atque uxorem duxit. Ab eod.

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui nuptias alicujus ambit, procus. Ph. petitor, procus, ſponſus, alicubi & memor; (2) candidatus, qui aliquid ambit. Ab eod.

Μνηστήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad procum pertinens, a proco proficiſcens. A μνηστήρ.

Μνηστηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, procis conveniens, Suic. Ab eod.

Μνηστηροφονία, ας, ἡ, procorum occiſio ſeu cædes. Ex μνηστὴρ, & φόνος, *cædes*.

Μνῆστις, ιος, ἡ, memoria, recordatio, mentio. A μνάομαι.

Μνήστρια, ας, ἡ, pronuba, nuptiarum conciliatrix. A μνηστήρ.

Μνῆστρον, ȣ, τὸ, nuptiarum arrhabo; μνῆστρα, ſponſalia, Gl. V. Ab eod.

Μνηστὺς, ύος, ἡ, conciliatio mulieris in uxorem, ipſa actio petendi feminam in uxorem. A μνάομαι.

Μνήστωρ, ορος, ὁ, peritus, ſciens, Heſ. Suid. (2) qui nuptiarum arrhabonem loco ſponſi dedit, Heſ. A μνῆστις, vel μνάομαι.

Μνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, muſcoſus. A μνίον.

Μνιόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

ΜΝΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, muſcus; alga.

ΜΝΙ'Ω, comedo, Heſ. & Suid. ubi μνιῇ, ἐσθίῃ.

Μνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, muſcoſus. A μνίον.

ΜΝΟΙ'Α, ας, ἡ, Heſychio ἱκετεία, ſupplicatio; apud Athenæum communis ſive vulgaris famulatus, ſecundum Cretenſes.

ΜΝΟΥ͂Σ, ȣ͂, ὁ, prima lanugo, pilus tener, lana mollior. Gl. V. μνȣ͂ς, pluma.

Μνῶα, ας, ἡ, ſervitus, Heſ. A μνοία.

Μνωῖται, ſervi apud Cretenſes. A μνῶα.

Μνώομαι, memini, recordor; (2) mulieris nuptias ambio; poëtice pro μνῶμαι. Ὀυδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο, Il. 11, 71. A μνάομαι.

ΜΟΓΓΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, qui voce eſt obtuſa. Ph. μόγγος, atubus, per quod idem reddit & μογιλάλος.

Μογείω, idem quod μογέω.

Μογερὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus, ærumnoſus. A μόγος.

Μογερῶς, *Adv.* laborioſe, ærumnoſe, cum magna difficultate. A μογερός.

Μογέω, ῶ, f. ήσω, laboro, labores tolero, ærumnas patior & perfero, cum moleſtiis conflictor; patior, tolero, perpetior; labore feſſus ſum; (2) doleo. Γριπεύς τις μογέεσκεν ἐπ' ἰχθύσι, Epigr. Ἐι χαλεπώτερα τῶνδε ἐμόγησεν, Theoc. 26, 28. A μόγος.

Μογιλαλία, ας, ἡ, difficultas loquendi. A μογιλάλος.

Μογιλάλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre & difficulter loquitur, ægre loquens, cui impedita eſt lingua. Ph. atubus. Ex μόγις, & λάλος, *qui loquitur*.

Μόγις, *Adv.* ægre, vix, magna cum difficultate. A μόγος.

Μογισαψέδαφος, difficulter humum tangens, μογισαψεδάφην Lucianus ludens dicit podagram. Ex μόγις, ἅπτομαι, *tango*, & ἔδαφος, *humus*, *ſolum*.

ΜΟ'ΓΟΣ, ȣ, ὁ, labor, ærumna, moleſtia.

Μογοστοκέω, ῶ, in partu vel circa partum laboro. A μογοστόκος.

Μογοστόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circa partum laborans, parientibus opitulans, epith. Lucinæ. Ex μόγος, & τίκτω, *pario*.

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ȣ, ὁ, modius, menſura ſedecim ſextariorum.

ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, verna, Heſ.

ΜΟ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, labor; (2) bellum; (3) pugna; (4) tumultus; (5) terror; (6) ſeditio.

Μόθων, ονος, ὁ, verna; (2) vilis, qui nullo in honore habetur; (3) turpis & ſervilis moleſtæque ſaltationis genus; (4) nugator, garrulus; (5) faſtoſus, ſuperbus, arrogans. A μόθαξ.

Μοθωνία, ας, ἡ, ſuperbia, inſolentia, arrogantia, jactantia, Heſ. Etymologic. A μόθων.

Μοθωνικὸς, ἡ, ὸν, inſolens, ſuperbus, faſtoſus. Ab eod.

Μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) gradus ſeu pars circuli in cœlo; (3) certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus; (4) ſors, conditio; (5) honor; (6) pretium; (7) principis ditio; (8) fatum, ſecundum æque ac adverſum; (9) fatum, letum. Μοῖραι, parcæ. A μείρω, *divido*, *partior*.

Μοιραγέτης, ȣ, ὁ, Parcarum dux, qui fatum anteit. Ex μοῖρα, & ἄγω, *duco*.

Μοιραῖος, αία, αῖον, fatalis. A μοῖρα.

Μοιράω, ῶ, f. ήσω, divido, partior; μοιράομαι, ῶμαι, p. μεμοίραμαι, ſortitus, adeptus ſum; ſortito capio. Ὅσα ψυχῆς μεμοίραται, Philo. Ab eod.

Μοιρηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bono ſeu felici fato natus. Voc. μοιρηγενές. Ex μοῖρα, & γίνομαι, *naſcor*.

Μοιρίδιος, ία, ιον, fatalis, fato quodam eveniens. A μοῖρα.

Μοιριδίως, fataliter, Gl. V. A præc.

Μοιρὶς, ίδος, ἡ, dividua, particularis; apud Nicandr. Ab eod.

Μοιροδοκέω, ῶ, f. ήσω, partem capio, particeps fio. Ex μοῖρα, & δέχομαι, *capio*.

Μοιρόκραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Parcis ſeu a fato effectus, vel perfectus, Suic. Ex μοῖρα, & κραίνω, *efficio*.

Μοιρολαχέω, ῶ, f. ήσω, ſorte diſpertior, divido. Ex μοῖρα, & λαγχάνω, *ſortior*, vel λάχος, *ſors*.

Μοιρολογχεῖν, conſortem eſſe, Pollux.

Μοιρόλογχοι, conſortes facinoris, Pollux. Ex μοῖρα, & λέλογχα, p. verbi λαγχάνω, *ſortior*.

Μοιρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fatidicus, Ph. Ex μοῖρα, & λέγω, *dico*.

Μοῖσα, Æolice pro Μȣ͂σα, Euſt.

Μοιχάγρια, ων, τὰ, multa, quam ſolvit mœchus deprehenſus. Ea, quæ ſolvuntur pro comprehenſione mœchorum. Ex μοιχὸς, & ἄγρα, *captura*.

Μοιχάζω, mœchor. A μοιχός.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, mœcha, adultera; (2) adulterium. Ab eod.

Μοιχὰς, άδος, ἡ, adultera. Ab eod.

Μοιχάω, ῶ, f. ήσω, adultero, adulteri modo occupo, Xenoph. μοιχάομαι, ῶμαι, mœchor, adulter vel adultera ſum; (2) adultero. Ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι, Matt. 5, 32. Ab eod.

Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium; (2) amplexio falſæ religionis. A μοιχεύω.

Μοιχεύτρια, ας, ἡ, adultera, mœcha. Ab eod.

Μοιχεύω, f. εύσω, mœchor, adulter ſum; (2) adultero, ſtupro, adulterio vitio. Τὴν γυναῖκα αὐτȣ͂ μοιχεύσας, Plato. Ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν, Matt. 5, 28. A μοιχός.

Μοιχίδιος, ία, ιον, ex adulterio procreatus, adulterinus. Ab eod.

Μοιχικὸς, ἡ, ὸν, adulterinus, in adulteria pronus. Ab eod.

Μοίχιος, ία, ιον, adulterinus. Ab eod.

ΜΟΙΧΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, adulter, mœchus; (2) genus tonſuræ indecorum ac cinædicum.

Μοιχότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adulterinis moribus præditus, Suic. Ex μοιχὸς, & τρόπος, *mos*.

Μοιχοτύπη, ης, ἡ, Heſ. ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη, mœchis tundendum cunnum præbens; ut χαμαιτύπη. A τύπτω, *tundo*, *batuo*.

Μόλγινος, coriaceus; ut μόλγινοι φυσητῆρες, folles coriacei. A μολγός.

ΜΟΛΓΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, bulga, ſaccus coriaceus, culeus.

Μολγὸς, ȣ̃, ὁ, depeculator, quaſi pecuniam publicam emulgens. Ab ἀμολγός.

Μολεύειν, Polluci ſtolones amputare. Vid. αὐτομολία.

ΜΟΛΕ'Ω, venio, advenio, eo, vado, proficiſcor; (2) tranſeo, prætereo. a. 2. part. μολὼν, profectus. fœm. μολȣ̃σα. Τῷδε μὴ μόλῃς πόλιν, Eur. Rheſ. 115.

Μολιβαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ut plumbum gravis, q. d. plumbigravis. Ex μόλιβος, & ἄχθος, *pondus*.

Μολίβδαινα, ης, ἡ, pila ſeu maſſa plumbea; (2) plumbago, Gl. V. metallicum quiddam; (3) herbæ nomen. A μόλιβδος.

Μολίβδεος, έα, εον, *contr.* μολιβδȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, plumbeus. Ab eod.

Μολιβδικὸς, ȣ̃, ὁ, plumbarius, Gl. V. Ab eod.

Μολίβδινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Μολιβδὶς, ίδος, ἡ, globus ſeu pila plumbea, lamina plumbea. Ab eod.

Μολιβδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plumbo ſimilis, plumbum referens. Ex μόλιβδος, & εἶδος, *ſpecies*.

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ, ȣ, ὁ, plumbum.

Μολιβδȣργὸς, ȣ̃, ὁ, plumbarius, Gl. V. Ex μόλιβδος, & ἔργον.

Μολιβδοχοέω, f. ήσω, plumbum fundo, Polyb. Ex μόλιβδος, & χοέω, *fundo*.

Μολιβδόχροος, *contr.* μολιβδόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plumbi colorem habens. Ex μολίβδος, & χρόα, *color*.

Μολιβδοχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, cujus corpus plumbeo colore eſt, lividus. Ex μόλιβδος, & χρὼς, *cutis*.

Μολιβδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plumbaceus, plumbi naturam referens. A μόλιβδος.

Μολίβδωμα, ατος, τὸ, opus e plumbo. Quaſi a μολιβδόω, vid. μολυβδέω.

Μόλιβος, ȣ, ὁ, plumbum. Gl. V. μόλιβον, plumbum. Ab eod.

Μολιβοσφιγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plumbo præfixus. Ex μόλιβος, & σφίγγω, *ſtringo*.

Μόλις, *Adv.* vix, ægre, cum labore; μόλις δὴ, vix dum, Gl. V. μόλις ποτὲ, tandem aliquando, vix tandem, Gl. V. A μόλος.

Μολίσκω, vado, eo, proficiſcor. A μολέω.

Μολοβρὶς, ίδος, ἡ, mendica. A μολοβρός.

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, guloſus, vorax; (2) mendicus.

ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, vel μολοθȣ̃ρος, ȣ, ὁ, molothurus, *herba*.

ΜΟΛΟΘΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, qui non vocatus alienas ædes intrat.

ΜΟ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, labor; (2) pugna; (3) fremitus.

Μολοσσικὸς, & Μολοττικὸς, ἡ, ὸν, Moloſſicus; (2) moloſſo pede conſtans. A μολοσσός.

Μολοσσὶς, & Μολοττὶς, ίδος, ἡ, Moloſſica, regio Moloſſorum.

ΜΟΛΟΣΣΟ'Σ, vel Μολοττὸς, ȣ̃, ὁ, moloſſus, pes metricus, tribus ſyllabis longis conſtans; (2) incola Moloſſidis, regionis Epiri; (3) ſc. κύων, canis moloſſus, i. e. paſtoralis & magnus, ſeu prægrandis & generoſus, quales dabat Moloſſia.

Μολȣρὶς, ίδος, ἡ, Heſychio cuſpis ſeu haſta mutilata; & pudendum; item ægre reddens urinam. At apud Nicand. animal locuſtæ ſimile. Ex μόλις, & ȣ̓ρὰ, *cauda*, vel ȣ̃ρον, *urina*.

Μόλȣροι, ſerpentes quidam innoxii, apud Nicand. Ex μόλω, & ȣ̓ρὰ, *cauda*, quod hac ingrediantur.

Μολόχη, ης, ἡ, malva, Gl. V. eadem quæ μαλάχη.

Μολοχία, malvæ, Gl. V. A præc.

Μολπάζω, canto, decanto, celebro. A μολπή.

Μολπαστὴς, ȣ̃, ὁ, cantor, cantator; (2) colluſor. A μολπάζω.

Μολπάστρια, ας, ἡ, cantrix; (2) quæ colludit. A μολπαστής.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantio, carmen, hymnus; (2) chori cum cantu. A μέλπω.

Μολπηδὸν, *Adv.* cum cantu. A μολπή.

Μολπηστὴς, ȣ̃, ὁ, cantor. Ab eod.

Μολύβδαινα, ης, ἡ, idem quod μολίβδαινα.

Μολύβδεος, idem quod μολίβδεος.

Μολυβδέω, plumbo, Gl. V. potius μολυβδόω.

Μολύβδινος, idem quod μολίβδινος.

Μολύβδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plumbeus. A μόλυβδος.

Μολυβδὶς, idem quod μολιβδίς.

Μολυβδίτης, ȣ, ὁ, plumbaceus, aut plumboſus. A μόλυβδος.

Μολυβδῖτις, ἡ, plumbea. A μολυβδίτης.

Μολυβδοειδὴς, idem quod μολιβδοειδής.

Μόλυβδος, ȣ, ὁ, plumbum.

Μολυβδȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui plumbum tractat, plumbarius, Gl. V. Ex μόλυβδος, & ἔργον, *opus*.

Μολυβδοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui plumbeus videtur, plumbeus adſpectu. Ex μόλυβδος, & φαίνομαι, *appareo*.

Μολυβδοχοέω, idem quod μολιβδοχοέω.

Μολυβδόχροος, idem quod μολιβδόχροος.

Μολυβδοχρὼς, idem quod μολιβδοχρώς.

Μολυβδώδης, idem quod μολιβδώδης.

Μολύβδωσις, εως, ἡ, plumbatura. Gl. V. ferruminatio, quæ plumbo fit. Quaſi a μολυβδόω, vid μολυβδέω.

Μολυβδωτὸς, Gl. V. μολυβδωταὶ, plumbatæ; quaſi a μολυβδόω, vid. μολυβδέω.

Μολυβὶς, ίδος, ἡ, idem quod μολιβδίς.

Μόλυβος, ȣ, ὁ, idem quod μόλιβος.

Μολυβȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, plumbeus. A μόλιβος.

Μόλυμμα, ατος, τὸ, inquinabulum, Gl. V.

Μολυνὴ, ης, ἡ, podex, quia excrementis polluitur. A μολύνω.

Μόλυνσις, εως, ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum; (2) lenis concoctio parum a cruditate differens. Ab eod.

ΜΟΛΥ'ΝΩ, f. υνῶ, polluo, inquino, contamino, conſpurco; attamino; deturpo; fœdo; inceſto; ἐμόλυναν, 3 pl. a. 1. fœdarunt; ἐμολύνατο, 3 ſing. a. 1. med. contaminatus eſt; imperat. a. 1. μόλυνον, inquina, Gl. V. Τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει, Theoc. 5, 87. Πρὸς ὀλίγον τῷ πυρὶ μεμολυσμένα, Heliod.

Μόλυσμα, ατος, τὸ, macula; μολύσματα, piacula, Ph. A μολύνω.

Μολυσμὸς, ȣ̃, ὁ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum, contagium. Ab eod.

Μόλω, venio, ut hinc ſit a. 2. μολὼν, ἔμολον.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, querimonia. A μέμφομαι.

Μοναδικὸς, ἡ, ὸν, ſingularis, unicus; (2) ſolitarius. A μονάς.

Μοναδικῶς, *Adv.* in unitate; (2) ſolitarie. A μοναδικός.

Μοναδὸν, *Adv.* ſolummodo, ſolum, Nicand. Schol. A μόνος.

Μονάζω, f. άσω, ſolitariam vitam ago, ſolus dego. A μόνος.

Μονάκανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam tantum ſpinam habens. Ex μόνος, & ἄκανθα, *ſpina*.

Μονάλυσις, εως, ἡ, ſimplex catena, torques, Pollux. Ex μόνος, & ἅλυσις, *catena*.

Μονάμπυκες πῶλοι, Euripidi οἱ κέλητες, ab unico fræno; infra μονάτωρ.

Μοναδρέω, ῶ, uni viro nupta ſum, unicum maritum habeo, uno viro contenta ſum, unicum maritum habeo. Ex μόνος, & ἀνὴρ, *vir*.

Μόνανδρος, ȣ, ἡ, univira, Gl. V. Ex μόνος, & ἀνὴρ, *vir*.

ΜΟ'ΝΑΠΟΣ, ȣ, ὁ, Pæonibus monapus, *beſtia*.

Μοναρχέω, ῶ, f. ήσω, ſolus impero, ſolus dominor. paſſ. μοναρχεῖσθαι dicitur regio, quæ unius duntaxat imperio ſubeſt. A μόναρχος.

Μονάρχης, ȣ, ὁ, monarcha, qui ſolus imperat. Ex μόνος, & ἀρχὴ, *imperium*.

Μοναρχία, ας, ἡ, monarchia, unius dominatus ſeu imperium. Ph. dictatura. A μόναρχος.

Μοναρχικὸς, ἡ, ὸν, ad monarchiam ſeu monarcham pertinens; (2) monarchiæ favens; (3) monarchiam adfectans. Gl. V. μοναρχικὸν, dictatorium. Ab eod.

Μόναρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus dominatur, ſeu imperat, monarcha; (2) dictator, Ph. Ex μόνος, & ἀρχὴ, *principatus*.

Μονὰς, άδος, ἡ, unitas, unio; (2) unum punctum in teſſeris. A μόνος.

Μοναστήριον, ȣ, τὸ, monaſterium, locus ubi vita ſolitaria agitur. A μοναστής.

Μοναστὴς, ȣ̃, ὁ, homo, qui ſolus degit, ſolitarius. A μονάζω.

Μοναστικὸς, ἡ, ὸν, ad homines ſolitarios pertinens; (2) ſolitarius. A μοναστής.

Μονάστρια, ας, ἡ, mulier ſolitaria, quæ vitam ſolitariam agit, monialis. Ab eod.

Μονάτωρ ἵππος, equus deſultoris, ſingulator, Schol. Ariſtoph. A μόνος.

Μοναυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia unius concentus cano. A μόναυλος.

Μοναυλία, ας, ἡ, vita ſolitaria, cælibatus. A μόναυλος, *ſolus ſtabulans*.

Μοναύλιον, ȣ, τὸ, organum quoddam tibiale unius cantus. Ab eod.

Μόναυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus ſtabulatur, ſeu habitat. Ex μόνος, & αὐλὴ, *ſtabulum*.

Μόναυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tibialem cantum ſimplicem edens; μόναυλος etiam ejuſmodi organo utens; τὸ μόναυλον, unius tibiæ modulatio. Ex μόνος, & αὐλὸς, *tibia*.

Μοναχῇ, *Adv.* unice, uno tantum modo. A μοναχός.

Μοναχικὸς, ἡ, ὸν, ad ſolitarios homines pertinens, monachicus, monaſticus. Ab eod.

Μοναχόθεν, *Adv.* ſola parte, ex una tantum parte. Ab eod.

Μοναχὸς, unicus; (2) ſolitariam degens vitam, homo ſolitarius, monachus. A μόνος.

Μοναχȣ̃, *Adv.* ſolummodo. A μοναχός.

Μοναχῶς, *Adv.* unice, uno ſolum modo, ſingulariter. Ab eod.

Μονέντερον, ȣ, τὸ, magnum inteſtinum, colum. Ex μόνος, & ἔντερον, *inteſtinum*.

Μονὴ, ῆς, ἡ, manſio, quies, deſidia, mora, monaſterium. A μένω.

Μονημέριος, ία, ιον, diarius, qui eſt unius diei. In Epigr. μονημέριον, ȣ, unius diei ſpectaculum, Rob. Ex μόνος, & ἡμέρα, *dies*.

Μονήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diarius, qui eſt unius diei. Ex iiſd.

Μονήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſolitarius, ſolivagus. A μόνος.

Μονήρης ναῦς, & μονῆρες πλοῖον, uniremis navis, ſimplicem remorum ordinem habens. Ex μόνος, & ἐρέσσω, *ordino*.

Μονθύλευσις, pl. μονθυλεύσεις, exquiſitiores ciborum apparatus, Pollux. Vid. ὀνθύλευσις.

Μονίας, ȣ, ὁ, ſobrius, Heſ. A μόνος.

Μόνιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſtanter manens, ſtabilis, immobilis, ſtabili ſede degens; ſedulus, officioſus, Ph. Hinc τὸ μόνιμον, ȣ, conſtantia. A μονή.

Μονιμότης, ητος, ἡ, conſtantia, ſtabilitas. A μόνιμος.

Μονίμως, *Adv.* conſtanter, ſtabiliter. Ab eod.

Μονιὸς, ȣ̃, ὁ, vel μόνιος, ȣ, ὁ, ſolitarius, ſolivagus; ſilveſtris. A μόνος.

Μόνιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui uno equo utitur, (2) qui ſingulari equo vectus curſu certat, ſingulator. Ex μόνος, & ἵππος, *equus.*

Μονοβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ſingularem habet inceſſum, R. Ex μόνος, & βαίνω, *incedo.*

Μονόβιβλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unico continetur libro, vel qui unum continet librum; τὰ μονόβιβλα, libri ſingulares, R. Ex μόνος, & βίβλος, *liber.*

Μονογαμέω, ῶ, f. ήσω, unam uxorem duco, Suic. A μονόγαμος.

Μονογαμία, ας, ἡ, ſtatus, quum quis unicam tantum habet uxorem, Suic. Ab eod.

Μονόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unas tantum nuptias contraxit; unam tantum uxorem habens. Ex μόνος, & γάμος, *nuptiæ.*

Μονογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unicus, ſingularis, unigenitus; unigena, Ph. Ex μόνος, & γόνος, *genus.*

Μονόγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unoculus, Heſ. Ex μόνος, & γλήνη, *pupilla.*

Μονόγλωσσος, vel μονόγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui una tantum utitur lingua, Suic. Ex μόνος, & γλῶσσα, vel γλῶττα, *lingua.*

Μονογνώμονες, qui unius ſunt ſententiæ, vel ab una ſententia pendent. Ex μόνος, & & γνώμη, *ſententia.*

Μονόγονος, Poët. μȣνόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unigenitus, R. Ex μόνος, & γίνομαι, *naſcor.*

Μονογράμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unica littera conſtans, Suic. Ex μόνος, & γράμμα, *littera.*

Μονόγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quaſi delineatus tantum, non additis reliquis quæ picturam abſolvunt; dicitur & de macilento, extenuato deformique. Apud Cic. Epicurus Deos monogrammos vocat. Ex μόνον, *ſolum*, & γραμμὴ, *linea.*

Μονοδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unum tantum digitum habet, Suic. Ex μόνος, & δάκτυλος, *digitus.*

Μονοδέρκτης, ȣ, ὁ, qui uno tantum oculo videt, unoculus. Ex μόνος, & δέρκω, *video.*

Μονοδιαιτασία, ας, ἡ, quum quis ſolus vivit, ſolitaria vivendi ratio, Suic. Ex μόνος, & διαιτάομαι, *vitam certam dego.*

Μονόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, qui unicum habet dentem; qui unum os habet dentium loco. Ex μόνος, & ὀδȣ̀ς, *dens.*

Μονόδροπον φυτὸν, planta unicum truncum habens, R. Ex μόνος, & δρέπω, *carpo.*

Μονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unicam formam habens, uniformis. Ex μόνος, & εἶδος, *forma.*

Μονοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, unica tantum tunica ſ. veſte indutus. Ex μόνος, & εἶμα, *veſtis.*

Μονοζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. unijugis; unicus; μονοζυγὲς σάνδαλον, in Epigr. unicum calceamentum. Ex μόνος, & ζυγὸς, *jugum.*

Μονόζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, q. d. unijugis, unicus.

Μονόζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicam zonam habens; μονόζωνοι, apud Suid. honoratiores milites cingulo a cæteris diſtincti; (2) latrunculi. Ex μόνος, & ζώνη, *zona.*

Μονοήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unius eſt diei, diarius. Ex μόνος, & ἡμέρα, *dies.*

Μονοθελῆται, hæretici, qui Chriſto unicam tantum tribuebant voluntatem. Ex μόνος, & θέλω, *volo.*

Μονοθρηνέω, ῶ, ſolus lamentor, Suic. Ex μόνος, & θρηνέω, *lamentor.*

Μονόθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unas tantum habet fores, q. d. unifloris, univalvis. Apud Ariſtot. μονόθυρον eſt genus quoddam concharum unifore & univalve. Ex μόνος, & θύρα, *janua, fores.*

Μονοκάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unum habet calamum, Suic. Ex μόνος, & κάλαμος, *calamus.*

Μονόκαμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum habens inflexum; μονόκαμπτοι, unicum habentes inflexum, de pedum digitis, Ariſtot. Ex μόνος, & καμπτὸς, *flexus.*

Μονόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicaulis, Gl. V. unico vel ſimplice caule conſtans. Ex μόνος, & καυλὸς, *caulis.*

Μονοκέρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui unum ſolumque cornu eſt; unico duntaxat cornu armatus. Ex μόνος, & κέρας.

Μονόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, unicum tantum cornu habens; (2) monoceros, ſ. unicornis, animal quoddam quadrupes.

Μονοκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unicum caput habet. Ex μόνος, & κεφαλὴ, *caput.*

Μονόκλαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ab uno tantum lugetur, R. Ex μόνος, & κλαίω, *fleo.*

Μονοκληρονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unicus eſt hæres, qui nullos habet cohæredes. Ex μόνος, & κληρονόμος, *hæres.*

Μονόκλωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicum ramulum habens. Ex μόνος, & κλὼν, *ramulus.*

Μονοκοίλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicum ventrem habens. Ex μόνος, & κοιλία, *venter.*

Μονοκοιτέω, ῶ, ſolus cubo, Suic. Ex μόνος, & κοίτη, *cubile.*

Μονοκόκκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicum granum habens. Hinc τὸ μονόκοκκον, ȣ, unio, margarita. Gl. V. μονόκοκκα, uniones. Ex μόνος, & κόκκος, *granum.*

Μονοκόνδυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum nodum ſeu tuber habens. Ex μόνος, & κόνδυλος, *nodus*, ſeu *tuber in digitorum articulis.*

Μονοκότυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de polyporum quodam genere, qui unam cavitatem habet in cirris, ſeu flagellis, in quo unum tantum acetabulum eſt. Ex μόνος, & κοτύλη, *acetabulum, cavitas.*

Μονοκρατορία, ας, ἡ, unius imperium, monarchia, Suid. A μονοκράτωρ.

Μονοκράτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus rerum potitur; qui ſolus imperium obtinet. Ex μόνος, & κρατέω, *impero.*

Μονοκρηπὶς, ίδος, ὁ ϗ ἡ, unam tantum crepidam habens, uno tantum calceo indutus. Ex μόνος, & κρηπὶς, *crepida.*

Μονόκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui uno tantum pulſu movetur; μονόκροτος ναῦς, navis quæ uno remorum ordine impellitur. Ex μόνος, & κρότος, *pulſus.*

Μονόκυκλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicum circulum ſ. orbem habens. Ex μόνος, & κύκλος, *circulus.*

Μονόκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno colo ſeu membro conſtans; (2) uno artu porrectus; (3) unam tantum contignationem habens. Ex μόνος, & κῶλον, *membrum.*

Μονόκωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno remo inter navigandum utens. Ex μόνος, & κώπη, *remus.*

Μονολέκυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicum vitellum habens. Ex μόνος, & λέκυθος, *vitellus.*

Μονολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus cubat. Ph. unicuba. Ex μόνος, & λέχος, *lectus.*

Μονολήμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unico tantum lemmate conſtans. Ex μόνος, & λῆμμα, *lemma.*

Μονόλιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex unico lapide factus, unico lapide conſtans. Ex μόνος, & λίθος, *lapis.*

Μονολογία, ας, ἡ, ſoliloquium, Gl. V. A ſeq.

Μονολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſoliloquus, Gl. V. Ex μόνος, & λόγος, *ſermo.*

Μονόλοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, una tantum tunica aut uno cortice tectus. Ex μόνος, & λοπὸς, *cortex.*

Μονόλυκος, ȣ, ὁ, lupus ſolitarius, vel ſolus vagans, Suic. Ex μόνος, & λύκος, *lupus.*

Μονόλωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam veſtem habens, Suic. Ex μόνος, & λῶπος, *veſtimentum.*

Μονομαχέω, ῶ, f. ήσω, ſingulari certamine pugno. Χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς ϛρατȣ̃, Eur. Ph. 1226. Μονομαχεῖ ἡ φύσις μετὰ τȣ̃ νοσήματος, Al. Aphr. A μονομάχος.

Μονομάχης, ȣ, ὁ, ſingulari certamine depugnans, gladiator; pl. μονομάχαι, Clem. Alex. Ab eod.

Μονομαχία, ας, ἡ, ſingulare certamen, digladiatio. Ph. gladiatorium. Al. Gl. V. duellum. Ab eod.

Μονομαχικὸς, ἡ, ὸν, ad ſingulare certamen pertinens. Ab eod.

Μονομάχιον, ȣ, τὸ, idem quod μονομαχία. Ph. aſſarium.

Μονομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſingulari certamine pugnans, gladiator. Ex μόνος, & μάχη, *pugna.*

Μονομαχοτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo gladiatores aluntur, ludus gladiatorius. Ex μονομάχος, & τρέφω, *alo.*

Μονομαχοτρόφος, ȣ, ὁ, laniſta, Ph. Ex iiſd.

Μονομέρεια, ας, ἡ, quum inaudita altera parte aliquid facimus ſ. judicamus. A μονομερής.

Μονομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unius partis, unicus. Ex μόνος, & μέρος, *pars.*

Μονομερῶς, *Adv.* ex una tantum parte, ſpecialiter, non in univerſum, ſimpliciter. A μονομερής.

Μονομάτωρ, Dor. pro μονομήτωρ, ὁ ϗ ἡ, privatus matre, Schol. Eurip. Ex μόνος, & μήτηρ, *mater.*

Μονόμιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimplici licio ſ. filo textus. Ex μόνος, & μίτος, *licium.*

Μονόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unoculus, in Epigr. At. Heſ. uniformis, ſimplex. Ex μόνος, & ὄμμα, *oculus.*

Μονόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uniformis, R. Ex μόνος, & μορφὴ, *forma.*

Μονόμοσχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſingularem habet pediculum, Suic. Ex μόνος, & μόσχος, *pediculus, ramus tener.*

Μόνον, *Adv.* ſolum, tantum, ſolummodo, duntaxat. A μόνος.

Μονονȣ̀, *Adv.* fere, propemodum, tantum non. Ex μόνον, & ȣ̓, *non.*

Μονονȣ̀κ, *Adv.* idem. Ex μόνον, & ȣ̓κ, *non.*

Μονονȣχὶ, *Adv.* idem. Ex μόνον, & ȣ̓χὶ, *non.*

Μονόξοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicam & ſimplicem fiſſuram habens. Ex μόνος, & ξέω, *rado, dolo.*

Μονόξυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex uno ligno confectus; monoxylon navigium ex unica arbore cavatum. Gl. V. μονόξυλον, linter. Ex μόνος, & ξύλον, *lignum.*

Μονοȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ſubſtantia ſola eſt, ſolus in ſuo genere, & nihil ſubſtantiæ ſuæ ſimile habens: ut luna, ſol, cœlum. Ex μόνος, & ȣ̓σία, *eſſentia.*

Μονοπάθεια, ας, ἡ, adfectus & morbus unius tantum. Ex μόνος, & πάθος, *adfectus.*

Μονόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, unigena, unicus. Ex μόνος, & παῖς, *filius, vel filia.*

Μονοπάτιον, ȣ, τὸ, ſemita, ſeu via, per quam tantum uni patet inceſſus. Ex μόνος, & πάτος, *ſemita.*

Μονοπέδιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno tantum indutus calceo. Ex μόνος, & πέδιλον, *calceus.*

Μονοπεῖραι λύκοι, lupi, qui non cum aliis, ſed ſeorſim prædantur; a μονοπήρης, ȣ, ὁ. Ex μόνος, & πεῖρα, *tentatio, periculum*.

Μονόπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno ſ. ſimplici peplo indutus. Ex μόνος, & πέπλος, *peplum*.

Μονόπηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam tantum habens peram. Ex μόνος, & πήρα, *pera*.

Μονοπόδιον, ȣ, τὸ, menſa, ſedile, vel ſimile quidpiam, unam tantum habens pedem. A μονόπȣς.

Μονόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, unum tantum habens pedem. Gl. V. unipes. Ex μόνος, & πȣ̃ς, *pes*.

Μονοπραγματέω, ῶ, f. ήσω, unicam rem tracto. Ex μόνος, & πρᾶγμα, *res, negotium*.

Μονοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unius ſolum perſonæ eſt: ut μονοπρόσωπος ἀντωνυμία, pronomen unius perſonæ, ut ἐκεῖνος. Ex μόνος, & πρόσωπον, *perſona*.

Μονοπροσώπως, *Adv.* ſub una tantum perſona. A μονοπρόσωπος.

Μονόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicam tantum habens pinnam. Ex μόνος, & πτερὸν, *pinna*.

Μονόπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicum tantum habens caſum. Ex μόνος, & πίπτω, *cado*.

Μονοπωλέω, ῶ, f. ήσω, ſolus quidpiam vendo, monopolii jus ad me rapio. Μονοπωλεῖν τι, Strab. A μονοπώλης.

Μονοπώλης, ȣ, ὁ, qui ſolus mercem quampiam vendit, quam negotiatur. Ex μόνος, & πώλης, *venditor*.

Μονοπωλία, ας, ἡ, privilegium, quo quis ſolus quidpiam vendere poteſt, monopolium. Ab eod.

Μονοπώλιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Μονόπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui uno equo invehitur, ap. Eurip. Ex μόνος, & πῶλος, *pullus*.

Μονόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicam vel ſimplicem habens radicem. Ex μόνος, & ῥίζα, *radix*.

Μόνορχις, εως, ὁ, qui unicum tantum teſticulum habet. Gl. V. uniteſtis, unicoleus. Ex μόνος, & ὄρχις, *teſticulus*.

ΜΟ'ΝΟΣ, μόνη, μόνον, ſolus, unicus, unus; (2) ſingularis, ſimplex; (3) deſertus, ſeparatus, ſejunctus.

Μονόσιροι ὄρνεις, Alexandriæ in Ægypto ſunt gallinæ, ex quibus galli pugnaces naſcuntur, bis & ter ova foventes; ut eſt in Geopon. Lib. 14. Sunt qui Indicas gallinas vulgo dictas interpretentur.

Μονοσιτέω, ῶ, f. ήσω, ſemel de die cibum ſumo; (2) ſolus edo. A μονόσιτος.

Μονοσιτία, ας, ἡ, quum quis ſemel de die cibum ſumit; (2) quum quis ſolus & ſine conviva veſcitur. Ab eod.

Μονόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſemel de die cibum capit; (2) ſolus & ſine conviva cibum capiens. Ex μόνος, & σῖτος, *cibus*.

Μονοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſive μονόσκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum tantum crus habens. Ex μόνος, & σκέλος, *crus*.

Μονόσκηπτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolus ſceptrum gerens, monarcha. Ex μόνος, & σκῆπτρον, *ſceptrum*.

Μονόστεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicam contignationem habens, R. Suic. Ex μόνος, & στέγος, *tectum, contignatio*.

Μονοστελέχης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſive μονοστέλεχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum a radice caudicem habens. Ex μόνος, & στέλεχος, *caudex*.

Μονόστεος, ſ. μόναστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno oſſe conſtans. Ex μόνος, & ὀστέον, *os*.

Μονόστιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno verſu ſeu ordine conſtans; τὸ μονόστιχον, unicus verſus. Ex μόνος, & στίχος, *verſus*.

Μονόστολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicam ſtolam ſeu veſtem habens; (2) ſolus & deſertus, qui ſolus miſſus eſt, qui ſolus it. Ex μόνος, & στολὴ, *ſtola*, vel στέλλω, *mitto*.

Μονόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicam habens aciem, altera tantum parte ſcindens. Ex μόνος, & στόμα, *acies*.

Μονοστόρθυγξ, γγος, ὁ, ſolitarium veretrum, Suic. Ex μόνος, & στόρθυγξ, *veretrum, priapus*.

Μόνοστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno oſſe conſtans. Ex μόνος, & ὀστέον, *os*.

Μονόστροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut μονόστροφος ᾠδὴ, oda unicam habens ſtropham. Apud Theophr. μονόστροφος ἅμαξ, Gaza interprete, plauſtrum ſimplicis verticis. Ex μόνος, & στροφὴ, *converſio*.

Μονοσύλλαβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, una tantum ſyllaba conſtans. Ex μόνος, & συλλαβὴ, *ſyllaba*.

Μονότεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam tantum habens prolem. Ex μόνος, & τέκνον, *proles*.

Μονότης, ȣ, ὁ, ſolitarius; rectius μονώτης.

Μονότης, ητος, ἡ, unitas; (2) vita cælebs, cælibatus, Suic. Ab eod.

Μονοτοκέω, ῶ, unum uno partu edo, Suic. A μονοτόκος.

Μονοτοκία, ας, ἡ, partus, quo unum tantum editur, Suic. Ab eod.

Μονοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum ſingulis partibus edens. Ex μόνος, & τίκτω, *pario*.

Μονοτονία, ας, ἡ, unus idemque tenor; (2) contumacia, pertinacia, pervicacitas, Ph. A μονότονος.

Μονότονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno tantum tenore procedens; (2) contumax, pervicax, pertinax, Ph. Ex μόνος, & τείνω, *tendo*.

Μονοτόνως, *Adv.* uno eodemque tenore. A μονότονος.

Μονοτράπεζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam tantum menſam habens; (2) ſolus in menſa cibum capiens. Ex μόνος, & τράπεζα, *menſa*.

Μονότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unius modi, ſimplex; unius ſenſus, Gl. V. (2) vitam ſolitariam agens, ſolitarius; (3) cælebs, expers uxoris; (4) auſterus & contumax. Ex μόνος, & τρόπος, *modus, mos*.

Μονοτρόπως, *Adv.* uno tantum ac ſingulari modo. A μονότροπος.

Μονοτροφέω, ῶ, f. ήσω, ſolitario paſtu utor. Ex μόνος, & τρέφω, *alo*.

Μονοτροφία, ας, ἡ, nutritio unius animalis; (2) paſtus ſolitarius. Ex iiſd.

Μονότροχος, carruca, Gl. V. Ex μόνος, & τροχὸς, *rota*.

Μονȣχία, ας, ἡ, vita ſolitaria, cælibatus. Ex μόνος, & ἔχω, *habeo*.

Μονοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ſolus comedo, neminem ad cœnam invito. A μονοφάγος.

Μονοφαγία, ας, ἡ, quum quis ſolus comedit, neminemque ad cœnam invitat. Ab eod.

Μονοφαγίστατος, ȣ, ὁ, qui præ omnibus aliis ſolus comedere ſolet. Ab eod.

Μονοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus cibum capit. Ex μόνος, & φάγος, *edax*.

Μονοφαλαγγία, ας, ἡ, unica phalanx, R. Ex μόνος, & φάλαγξ, *phalanx*.

Μονόφαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus apparet. Ex μόνος, & φαίνω, *appareo*.

Μονόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicum tantum oculum habens, unoculus; luſcus, Ph. Ex μόνος, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Μονόφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicum ſonum habens. Ex μόνος, & φθόγγος, *ſonus*.

Μονόφορβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolus paſcens. Ex μόνος, & φορβὴ, *pabulum*.

Μονόφρȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex una tantum parte munitus; (2) qui ab uno tantum cuſtoditur, Suic. Ex μόνος, & φρȣρὰ, *cuſtodia*.

Μονοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unius naturæ, ſimplex, non geminus; (2) uniſtirpis; ſimplicem ſtirpem habens. Ex μόνος, & φυὴ, *natura*.

Μονόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicum folium habens. Ex μόνος, & φύλλον, *folium*.

Μονόφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unius generis, R. Ex μόνος, & φυλὴ, *tribus, genus*.

Μονοφυσῖται, ῶν, οἱ, hæretici, qui unicam tantum in Chriſto naturam ſtatuebant, Suic. Ex μόνος, & φύσις, *natura*.

Μονοχάλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum frænum habens, Suic. Ex μόνος, & χαλινὸς, *frænum*.

Μονόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, unam habens manum; unimanus, Gl. V. Ex μόνος, & χεὶρ, *manus*.

Μονόχηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolidam & non fiſſam habens ungulam. Ex μόνος, & χηλὴ, *ungula*.

Μονοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, unicam tunicam habens, unica & ſimplici tunica indutus. Ex μόνος, & χιτὼν, *tunica*.

Μονοχιτωνέω, ῶ, unicam tunicam habeo, ſimplici tunica indutus ſum, Suic. A μονοχίτων.

Μονόχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unica intentus chorda. Ex μόνος, & χορδὴ, *chorda*.

Μονόχροος, *contr.* μονόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicolor, qui unius ejuſdemque coloris eſt. Ex μόνος, & χρόα, *color*.

Μονοχρώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex μόνος, & χρῶμα, *color*.

Μονόχρωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μονόχρως, ὁ ϗ ἡ, unicolor; neutr. τὸ μονόχρων.

Μονόψηφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unius ſuffragii, R. Suic. Ex μόνος, & ψῆφος, *ſuffragium*.

Μονόω, ῶ, f. ώσω, ſolum relinquo, deſero, deſtituo; (2) ad unum redigo, unum ſolum reddo; μονόομαι, ȣ̃μαι, relinquor; a. 1. part. μονωθεὶς, ſolus relictus; perf. part. μεμονωμένος, ſolitarius, deſtitutus. Gl. V. ſolus. Οἴ μοι, τί δράσω δῆτα σȣ̃ μονȣ́μενος; Eur. Alc. 377. δεσποτῶν, id. Rheſ. 872. A μόνος.

Μονῳδέω, ῶ, f. ήσω, ſolus canticum aliquod recito; (2) ſolus lamentor, carmen flebile cano; (3) lugeo. A μονῳδός.

Μονῳδία, ας, ἡ, cantio ſolitaria, monodia, cum unus tantum in ſcena canticum recitat, & non ſimul chorus. Ab eod.

Μονῳδὸς, ȣ̃, ὁ, poëta, qui ſub una tantum perſona argumentum aliquod exponit; (2) qui ſolus cantat ſine choro. Ex μόνος, & ᾠδὸς, *cantor*.

Μονώνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, ſolidas ungulas habens, cujus ungulæ ſolidæ ſunt, & individuæ. Ex μόνος, & ὄνυξ, *ungula*.

Μονώνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μόνως, *Adv.* ſolum, ſolummodo, tantummodo, tantum. A μόνος.

Μόνωσις, εως, ἡ, actio, qua quempiam ſo-lum relinquimus; (2) ſolitudo, ſingula-ritas, unitas. A μονόω.

Μονώτατος, ſolus omnium. A μόνος.

Μονώτης, ȣ, ὁ, ſolitarius, f. μονῶτις, ιδο ſolitaria. A μονόω.

Μονωτὶ, *Adv.* clam, ſolitaria, Vulg. Lex A præc.

Μόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam tantum aurem h bens; (2) unam anſam habens. E μόνος, & ȣ̃ς, *auris, anſa*.

Μονὼψ, ῶπος, ὁ, unoculus. Ex μόνος, & ὢψ, *oculus*.

Μόνωψ, ωπος, ὁ, bonaſus, alias μόνασ Ælian.

Μόρα, ας, ἡ, Mora, militum agmen ap Lacedæmonios. A μοῖρα, *pars*.

Μοργ

Μόργιον, Heſ. μέτρον γῆς, ὅ ἐστι τὸ πλέθρον, jugerum.

Μοργνύω, abſtergo. Vid. ὀμοργνύω.

Μόργος, vel μοργὸς, ſeptum, crates in curru.

Μορέα, ας, ἡ, morus, *arbor*.

Μορέω, ῶ, laboro, adfligor, abrado, Heſ. Etym.

Μορία, ας, ἡ, pars, Heſ. A μοῖρα.

Μορία, ας, ἡ, olea ſacra. A μοῖρα.

Μόριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis. A μόρος.

Μόριον, ου, τὸ, particula, portiuncula; pars; pars corporis; membrum genitale, pudendum. Gl. V. μόρια, genitalia. Ab eod.

Μόριος, ρία, Ion. μορίη, ριον, partialis, in Epigr. Ab eod.

Μόριος Ζεὺς, Jupiter Morius, i. e. inſpector ſacrarum olearum. Apud Sophoc. in Oedip. Col. v. 697. Suic. A μορία.

Μορὶς, ίδος, ἡ, pars, portio; ex Herodoto. Ab eod.

Μορμολύκειον, vel μορμολυκεῖον, ου, τὸ, larva ſeu perſona tragicorum & hiſtrionum; (2) ſpectrum, terriculamentum. A μορμώ.

Μορμολύκη, ης, ἡ, larva, ſpectrum. Ab eod.

Μορμολύττομαι, territo, perterrefacio, & proprie quidem larvis & ſimilibus terriculamentis, deterreo; (2) formido, metuo. Πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα, ταυτὶ λέγουσα, μορμολύττεσθαι δοκεῖς; Ariſt. Av. 1250. Ab eod.

Μορμορωπὸς, ut μορμορωπὰ ῥήματα, verba terrifica; apud Ariſtoph. Ran. 1040. Ex μορμὼ, & ὢψ, *oculus*.

ΜΟΡΜΥ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, piſcis quidam marinus.

Μορμυρίζω, f. ίσω, aquæ ſtrepitum refero. Gl. V. murmuro. A μορμύρω.

ΜΟΡΜΥ΄ΡΟΣ, ου, ἡ, mormyra, piſcis quidam marinus.

ΜΟΡΜΥ΄ΡΩ, murmuro, proprie ut fluvius cum ſtrepitu fluens; (2) inundo. Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος, Il. 18, 403. Τῇ δ' ἔπι Σαρδόνιος μορμύρεται ἐγγύθι πόντος, Dion. Περ. 82.

Μορμύσσομαι, terreo. A μορμώ.

ΜΟΡΜΩ΄, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Mormo, mulier horrendo adſpectu & terrifico; (2) larva, terriculamentum. Gl. V. μορμὼ, larvæ.

Μορμὼν, ῶνος, ἡ, idem.

Μορόεις, όεσσα, όεν, fatalis, exitioſus, mortifer; (2) elaboratus, multo cum labore confectus. A μόρος.

Μόρον, ου, τὸ, morum, fructus mori arboris. A μορέα.

Μοροπονέω, ῶ, fatalibus calamitatibus premor. Ex μόρος, & πονέω, *laboro*.

Μόρος, ου, ὁ, portio; (2) portio fatalis, fatum, mors, lethum; (3) ſors. A μείρω, *partior*.

ΜΟ΄ΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, Morochthus, lapis quidam Ægyptius, quo utebantur ad veſtes dealbandas.

Μόρσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis, fatis decretus, qui fato obvenit. Gl. V. fatifer; μόρσιμον, fatale, Ph. A μόρος.

Μορτὴ, vel μόρτη, pars, quæ ſolvitur ex fructibus; pars fructuum quam colonus a domino accipit, Pollux. Heſ.

ΜΟΡΥ΄ΣΣΩ, inquino, contamino, fœdo; ut hinc ſit μεμορυγμένα, perf. paſſ. part. inquinata apud Hom. Odyſſ. 13, 435.

Μορφάζω, f. άσω, nuo, annuo, Heſ. (2) geſtum adhibeo, apud Xenoph. A μορφή.

Μορφασμὸς, οῦ, ὁ, conformatio, genus ſaltationis, quo diverſorum animalium motus repræſentabantur. A μορφάζω.

Μορφεὺς, έως, ὁ, Deaſter gentilium, quem Somni filium credebant, atque dormientibus in ſomniis varias rerum formas repræſentare exiſtimabant. A μορφή.

ΜΟΡΦΗ΄, ῆς, ἡ, forma.

Μορφήεις, ήεσσα, ῆεν, Dor. μορφάεις, formoſus, R. A μορφή.

Μορφίζω, formam mentior, vultum formo. Ab eod.

Μορφνὸς, ἡ, ὸν, obſcurus, tenebricoſus, Suid. (2) flavus, fulvus, Heſ. (3) ὁ μορφνὸς, aquilæ ſpecies quædam ap. Ariſt. Gl. V. ὁ μορφνὸς, ἀγρικὸν ὄρνεον (ruralis avis) emuſſulus. Ab ὀρφνὸς, quod idem ſignificat.

Μορφοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, formalis. Ex μορφὴ, & εἶδος, *ſpecies*.

Μορφοποιέω, ῶ, f. ήσω, formam facio, formo, conformo; μορφοποιοῦμαι, formor, formam accipio, Suic. Ex μορφὴ, & ποιέω, *facio*.

Μορφοποιΐα, ας, ἡ, efformatio, Suic. Ex iiſd.

Μορφοσκοπέω, ῶ, formam ſpecto. Ex μορφὴ, & σκοπέω, *contemplor*.

Μορφόω, ῶ, f. ώσω, formo, figuro; a. 1. paſſ. ἐμορφώθην, μορφωθῇ in Conjunct. formetur; μεμορφωμένος, perf. part. informatus. Ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, Gal. 4, 19. A μορφή.

Μορφύνω, formæ lenociniis exorno, Heſ. Ab eod.

Μορφὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, cognomen Veneris ap. Lacedæmonios calyptram & pedicas habentis. Ab eod.

Μόρφωμα, ατος, τὸ, formatura, forma. A μορφόω.

Μόρφων, ωνος, ὁ, perſonatus, ſpeciem & larvam præ ſe ferens, Suic. Ab eod.

Μόρφωσις, εως, ἡ, formatio, figuratio, ipſa actio formandi; (2) forma, imago. Ab eod.

Μορφωτικὸς, ἡ, ὸν, q. d. formativus, formandi vim habens, Suic. Ab eod.

Μορφώτρια, ας, ἡ, formatrix. Ab eod.

ΜΟ΄ΣΣΥΝ, vel μόσυν, υνος, ὁ, turris, propugnaculum; (2) turris lignea, propugnaculum ligneum.

Μοσσύνοικοι, vel μοσύνοικοι, Moſynœci, gens Pontica in turribus ligneis habitans. Ex οἶκος, & μόσσυν.

Μοσχάριον, ου, τὸ, parvus vitulus, vitulus tenellus. Dim. a μόσχος.

Μοσχὰς, άδος, ἡ, bucula, vitula, juvenca, vacca, Gl. V. A μόσχος.

Μοσχέη, *contr.* μοσχῆ, ῆς, ἡ, ſc. δορὰ, pellis vitulina. Ab eod.

Μοσχεία, ας, ἡ, ſurculorum plantatio. Ph. plantatio. A μοσχεύω.

Μόσχειος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitulinus; μόσχειον, vitulina, Gl. V. & pl. μόσχεια, vitulina, Gl. V. A μόσχος.

Μόσχευμα, ατος, τὸ, ſurculus, qui ex arbore demptus plantatur; ſtolo, propago, tenella planta. Gl. V. propago. A μοσχεύω.

Μοσχευματικὸς, malleolaris, Gl. V. A præc.

Μοσχεύω, f. εύσω, ſurculis ex arbore demptis ſero; ſero, planto. A μόσχος.

Μοσχηδὸν, *Adv.* in modum vituli, more vituli. Ab eod.

Μοσχίας, ου, ὁ, ad vitulum accedens aries triennis, Euſt. (2) lepuſculus, Pollux; (3) agnus, Pollux. Ab eod.

Μοσχίδιον, ου, τὸ, germen novellum, tenerum & novellum vimen. Dim. ab eod.

Μοσχιναῖος, αία, αῖον, in modum vituli exſultans, vitulans, Heſ. Ab eod.

Μοσχίον, ου, τὸ, vitulus novellus; (2) agnellus recens; (3) tenella planta, ſtolo. Ab eod.

Μοσχοθύτης, ου, ὁ, victimarius, Ph. Ex μόσχος, & θύτης, *immolator*.

Μοσχοκάρυον, & μοσχοκαρύδιον, ου, τὸ, nux moſchata. Ex μόσχος, & κάρυον, *nux*.

Μοσχοποιέω, ῶ, f. ήσω, vitulum facio, conflo.

ΜΟ΄ΣΧΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, vitulus, vitula, juvenca; (2) ramulus tenellus, novellum germen, ſtolo, pampinus, capreolus, Ph. μόσχοι, plantæ; (3) odoris pretioſiſſimi genus, muſcus; (4) *Adj*, tener, novellus, apud Hom.

Μοσχοσφραγιστὴς, οῦ, ὁ, vitulorum ſignator. Ex μόσχος, & σφραγιστὴς, *ſignator*.

Μοσχοτόμος, ου, ὁ, victimarius, Ph. A μόσχος, & τέμνω, *ſeco*.

Μοτάριον, ου, τὸ, linamentum, quod vulneri inditur, penicillus ex linteis concerptis factus, qui vulneribus immittitur, ne nimis cito coëant. A μοτός.

Μοτὸν, οῦ, τὸ, idem quod ſequens μοτός.

ΜΟΤΟ΄Σ, οῦ, ὁ, linamentum carptum, quod vulneribus inditur.

Μοτόω, ῶ, f. ώσω, linamenta in vulnera immitto, & ſic ea curo; penicillo vulnerario indito curo. A μότος.

Μότωμα, ατος, τὸ, linamentum carptum vulneribus indendum, Suic. A μοτόω.

Μότωσις, εως, ἡ, vulnerum per linamenta curatio, Suic. Ab eod.

Μουκηρόβας, vel μουκηρόβατος, nucifrangibulum, Heſ. Athen. A ſeq.

ΜΟΥ΄ΚΗΡΟΣ, ου, ὁ, amygdala. Vox Laconica. infra μύκηρος.

Μουνὰξ, poët. ſeorſim, ſingulatim. A μοῦνος.

Μουνερέτης, poët. pro μονερέτης, ſolus remex, in Epigr. Ex μοῦνος, & ἐρέτης, *remex*.

Μουνογένεια, ας, ἡ, unigena, Apollonius. A μουνογενής.

Μουνογενὴς, vid. μονογενής.

Μουνόγληνος, unoculus, in Epigr. Ex μοῦνος, & γλήνη, *pupilla oculi*.

Μουνολεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſolus cubans. Ex μοῦνος, & λέχος, *lectus*.

Μουνολέων, leo ſolitarius, in Epigr. Ex μόνος, & λέων, *leo*.

Μουνόλιθος, ex uno lapide conſtans, vel ex lapide tantum conſtans.

Μουνομήτωρ, cui ſola ſupereſt mater, Heſ.

Μοῦνος, Ion. & poët. pro μόνος, unus, ſolus, unicus.

Μουνόω, f. ώσω, ſolum & unicum reddo, ad unicum redigo; μούνωσε, a. 1. pro ἐμούνωσε; μουνωθέντα, a. 1. part. paſſ. acc. ſolum relictum. A μοῦνος.

Μουνυχία, ας, ἡ, portus Athenienſium, ubi Dianæ Munychiæ fanum.

Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, menſis Athenienſium decimus, ita dictus a Diana Munychia, cujus ſacra hoc menſe fiebant.

Μουνὼψ, acc. μουνῶπα, unoculus, poët. pro μονώψ.

ΜΟΥ͂ΣΑ, ης, ἡ, Muſa, Dea cantus; ſumitur & pro ipſo cantu, pro cognitione & ſcientia. Gl. V. Muſa. Camena.

Μουσαγέτης, ου, ὁ, muſagetes, Muſarum ductor. Apollinis epith. Ex Μοῦσα, & ἡγέομαι, *duco*.

Μουσαπολετὴρ, ῆρος, ὁ, cantus & muſicorum modulorum corruptor. Ex Μοῦσα, & ἀπολετὴρ, *perditor*.

Μουσεῖον, ου, τὸ, muſæum, locus Muſis & ſtudiis deſtinatus; (2) locus, ubi Muſæ colebantur. Sed μουσεῖα, ων, feſtum ſunt in honorem Muſarum celebrari ſolitum. A Μοῦσα.

Μουσεῖος, εία, εῖον, muſicus. Ab eod.

Μουσηγετέω, ῶ, Muſis citharæ pulſu præeo, Suic. μουσιγετῶν, Muſis citharæ pulſu præiens. H. Steph. A μουσηγέτης.

Μουσηγέτης, ου, ὁ, Muſarum ductor, Apollinis epitheton. Ex Μοῦσα, & ἡγέομαι, *duco*.

Μουσίζω, cantu contendo, Vet. Lex. Ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος, Eur. Cyc. 481. A Μοῦσα.

Μουσικεύομαι, muſica ratione cantica tempero & modulor. Ab eod.

Μουσικὸς, ὴ, ὸν, muſicus; (2) qui canit, canorus; (3) artis canendi peritus; (4) muſices amans; (5) litterarum amans, elegans, peritus. Hinc μουσικὴ ſc. τέχνη, Muſica, ars canendi, poëtica, doctrina, dexteritas. Ab eod.

Μουσίκτας, pſaltes, cantor, Heſ. Eſt Dor. pro μουσιστής. A μουσίζω.

Μουσικῶς, *Adv.* muſice, ſecundum modulos Muſices; (2) concinne, apte, ſcite, eleganter. A μουσικός.

Μουσικώτατα, *Adv.* doctiſſime. A μουσικός.

Μουσόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut μουσοδρόμοις πέτραις, quas Muſæ percurrerunt, in Epigr. A Μοῦσα, & δρόμος, *curſus*.

Μουσοκόλαξ, ακος, ὁ, Muſarum adſentator, artifex muſicarum illecebrarum, Suic. Ex Μοῦσα, & κόλαξ, *adſentator*.

Μουσόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Muſis adflatus. Ex Μοῦσα, & ληπτὸς, *captus*.

Μουσομανέω, ῶ, f. ήσω, inſano Muſarum, aut Muſices amore flagro; (2) a Muſis ſum adflatus. A μουσομανής.

Μουσομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cantu inſaniens; (2) a Muſis adflatus. Ex Μοῦσα, & μαίνομαι, *inſanio*.

Μουσομανία, ας, ἡ, furor muſicus, vehemens, ſ. potius inſanus Muſices, ſive canendi amor. A μουσομανής.

Μουσόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, muſicus augur; avis epith. apud Ariſtoph. Ex Μοῦσα, & μάντις, *vates*.

Μουσομήτωρ, ſ. rectius μουσομήτηρ, ἡ, Muſarum mater, Rob. ex Æſchylo. Ex Μοῦσα, & μήτηρ, *mater*.

Μουσοπάταγος, ου, ὁ, recitator clamoſus, reſonare omnia faciens; verſificator obſtreperus; apud Ciceronem; a πάταγος, ſtrepitus. Sed in quibuſdam exemplaribus legitur Μουσοπάτακτος, a Muſis tactus; a Muſis inſtinctus. A πατάσσω, *percutio*.

Μουσοποιέω, ῶ, f. ήσω, carmina compono, carmina in modulos redigo, carminibus celebro. A Μουσοποιός.

Μουσοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui carmina ſcribit, poëta. Ex Μοῦσα, & ποιέω, *facio*.

Μουσοπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circa Muſas verſatur, Muſarum famulus, poëta. Ex Μοῦσα, & πολέω, *verſor*.

Μουσουργέω, ῶ, f. ήσω, Muſica ratione tempero, aliquid muſice compono vel canto. A μουσουργός.

Μουσουργία, ας, ἡ, modulatio, muſica. Ab eod.

Μουσουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, cantor, pſaltes; (2) qui muſica ratione temperat cantica & modulatur. Ex Μοῦσα, & ἔργον, *opus*.

Μουσοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Muſis gaudens, Suic. Ex Μοῦσα, & χαίρω, *gaudeo*.

Μουσόω, ῶ, f. ώσω, modulis muſicis exorno; (2) litteris humanioribus erudio; (3) doceo. p. paſſ. μεμούσωμαι. part. μεμουσωμένος, modulatus, elegans, muſis initiatus. a. 1. inf. μουσωθῆναι, erudiri. A Μοῦσα.

Μουστάκια, τὰ, muſtacea. Athenæus, μουστάκια ἐξ οἰνομέλιτος, muſtacea liba ex œnomelite. A Lat. muſto.

Μοχθέω, ῶ, f. ήσω, laboro; (2) efficio, effectum reddo; (3) laboribus & ærumnis premor. Μοχθεῖν γὰρ βροτοῖσιν ἀνάγκη, Eur. Hipp. 211. Ἃ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει, curabat, id. Ph. 1544. A μόχθος.

Μοχθήεις, ήεσσα, ῆεν, laborioſus, ærumnoſus. Ab eod.

Μόχθημα, ατος, τὸ, labor, ærumnæ. A μοχθέω.

Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas, vitium, ſcelus. A μοχθηρός.

Μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus, ærumnoſus, miſer; (2) malus, improbus, vitioſus; ὦ μόχθηρε, proparox. improbe. A μόχθος.

Μοθηροτέρως, pejus, deterius. A præc.

Μοχθηρῶς, *Adv.* male, ærumnoſe. A μοχθηρός.

Μοχθητέον, laborandum eſt. Ἐι μέτρῳ μοχθητέον, Eur. Her. fur. 1256.

Μοχθίζω, laboro, adflictus ſum. A μόχθος.

Μοχθισμὸς, οῦ, ὁ, labor, Vet. Lex. A præc.

ΜΟ'ΧΘΟΣ, ου, ὁ, labor, miſeria, ærumnæ, calamitas, moleſtia; laſſitudo, Gl. V.

Μοχλεία, ας, ἡ, motio, vel obfirmatio, quæ vecte fit; apud medicos oſſis luxati in locum debitum reſtitutio. A μοχλεύω.

Μόχλευσις, εως, ἡ, per vectes molitio, impulſio, vel obfirmatio, Suic. Ab eod.

Μοχλευτὴς, οῦ, ὁ, motor, ſeu qui vectibus & phalangis aliquid promovet, vectiarius, phalangarius. A μοχλεύω.

Μοχλεύω, f. εύσω, vecte moveo, ſeu promoveo; (2) vecte obfirmo; (3) molior, machinor. Μοχλεύει θύρετρα, Eur. Her. fur. 1002. A μοχλός.

Μοχλίον, ου, τὸ, parvus vectis, parva phalanga. Dim. ab eod.

Μοχλίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΜΟΧΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, vectis, quo aliquid movetur; (2) obex, repagulum, ſera, peſſulus.

Μοχλόω, ῶ, f. ώσω, peſſulum obdo, vecte obfirmo. A μοχλός.

Μὺ, μῦ, vox flentis.

Μυάγρα, ας, ἡ, muſcipula. Apud Pollucem etiam inter fullonum inſtrumenta. Ex μῦς, & ἄγρα, *captura*.

Μύαγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mures venatur, vel captat, ſerpentum ſpecies; (2) herbæ nomen. Gl. V. μύαγρον, muſcipulum. Ex iiſd.

Μυάκανθος, ου, ὁ, aſparagus, Gl. V. Plin. Ex ἄκανθα, *ſpina*, & μῦς, *muſculus*.

Μύαξ, ακος, ὁ, mytulus, conchæ ſpecies. A μύω, *claudo, conniveo*.

Μυάω, labia contraho, aut oculos claudo, Suid. ex Ariſtophan. Lyſiſtrata, ubi τί μοι μυᾶτε; v. 126.

Μυγαλέη, *contr.* μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus. Ex μῦς, & γαλῆ, *muſtela*, quia ex mure & muſtela gigni creditur.

Μύγματα, lacerationes, Heſychius, Suid. Fortaſſe per apocopen pro ἀμύγματα, ab ἀμύσσω, *lacero*.

Μυγμὸς, οῦ, ὁ, ſonus, qui labiis occluſis erumpit, item, qui naribus editur, muſſatio, muſſitatio; etiam de piſcibus apud Ariſtot. A μύζω.

Μυδάζομαι, f. άξομαι, abhorreo, averſor; ut hinc ſit a. 1. ἐμυδάξατο, ap. Nicand. A μύω.

Μυδαίνειν, ſtillare, putrefacere, Heſ. Ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς Ὠκίναρος γῆν, Lyc. 1008. A μυδάω.

Μυδαλέος, έα, έον, humidus, uvidus, madidus; (2) ex nimia uligine putris, nimio madore vitiatus. Gl. V. putidus, mephiticus. Ab eod.

ΜΥΔΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, præ nimio madore vitior, putreſco. Gl. V. μυδάω, puteo.

Μῦδες, ων, αἱ, teſtudines lutoriæ, mures aquatiles, Suic. A μῦς.

Μύδησις, εως, ἡ, vitiatio rei ex nimio madore. A μυδάω.

Μυδόεις, όεσσα, όεν, nimio madore vitiatus, Suic. A μύδος.

ΜΥ῀ΔΟΣ, ου, ὁ, virus, viroſus humor, Suic.

Μυδρίασις, εως, ἡ, vitium oculi, quo pupilla dilatatur, ejuſque acies hebeſcit, Rob. A μυδάω.

Μυδροκτυπέω, ῶ, candentem ferri maſſam malleo tundo. A μυδροκτύπος.

Μυδροκτύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ferrum candens malleo tundit, faber ferrarius. Ex μύδρος, & κτύπος, *ſonitus, qui pulſu cietur*.

ΜΥ'ΔΡΟΣ, ου, ὁ, candens ferri maſſa; maſſa lapidea ignita; globus candens; globus rudis, Gl. V.

Μυδὼν, ῶνος, ὁ, caro fungoſa in ulcere fiſtuloſo, in quo ſinus mucoſi, oræ calloſæ, ex Polluce. A μυδάω.

Μύειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſoricinus, Gl. V. A μῦς.

Μυελόεις, όεσσα, όεν, medulla repletus, medulloſus; (2) alimentum habens. A μυελός.

Μυελόθεν, medullitus, Gl. V. A μυελός.

Μυελοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, medullam faciens, Suic. Ex μυελὸς, & ποιέω, *facio*.

ΜΥΕΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, medulla.

Μυελόω, ῶ, f. ώσω, medulla impleo. A μυελός.

Μυελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad medullæ ſpeciem accedens, medullæ ſimilis, medulloſus, medullaceus. Ab eod.

ΜΥΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, doceo ea, quæ ad ſacra pertinent, in ſacris inſtituo; initio, Gl. V. Δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι, Ariſt. Pace, 375. A μύω.

Μυζάω, ῶ, f. ήσω, ſugo, exſugo, exprimo. A μύζω.

Μυζέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

ΜΥ'ΖΩ, ξω, clauſis labris ſonitum quemdam naribus emitto; muſſo, muſſito, Gl. V. gemo, murmuro; part. μύζων, muſſitabundus, Gl. V.

ΜΥ'ΖΩ, ſugo, apud Xenoph. ſed quidam ibi μυζεῖν, a μυζέω.

Μύημα, ατος, τὸ, q. d. initiamentum; (2) id, quod docetur, qui ſacris initiatur. A μυέω.

Μύησις, εως, ἡ, initiatio, Gl. V. (2) doctrina, inſtitutio; imbutio, Gl. V. Ab eod.

Μυθάριον, ου, τὸ, fabella, parva fabula. Dim. a μῦθος.

Μυθέομαι, οῦμαι, dico, dictito, loquor; (2) eloquor, narro; (3) confabulor, colloquor; imperf. Ionicum μυθέσκοντο dictitabant, prædicabant apud Hom. pro ἐμυθοῦντο. Νῦν δέ τοι ἠπείρου μυθήσομαι εἶδος ἁπάσης, Dion. Περ. 170. Ab eod.

Μυθέσκομαι, dictito, prædico; præſupponitur a quibuſdam propter μυθέσκοντο, ſed vid. præcedens. Ab eod.

Μύθευμα, ατος, τὸ, narratio fabuloſa, fabula. A μυθεύω.

Μυθεύω, fabuloſe narro, μεμύθευται, p paſſ. fabuloſe fictus eſt, narratur. Τίς ἐ ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ τλώαισιν; Eur Ion. 196.

Μυθητὴρ, Heſ. μυθητῆρες, στασιασταὶ, ſeditioſi, factioſi.

Μυθητὴς, οῦ, ὁ, orator, ſuſurro. A μυθέομα

Μυθίδιον, ου, τὸ, fabella, Rob. Dim. a μυθος.

Μυθίζω, & μυθίζομαι, Dor. μυθίσδω, & μυθίσδομαι, loquor, dico, enuncio, appello, voco. Πρέπει λιμηρὸν Ἔρωτα Μυθίσδεν (μυθίζειν) τᾷ ματρὶ κατ᾽ εὐ ὀρθρευαίσᾳ, Theoc. 10, ult. Ab eod.

Μυθιά

Μυθικὸς, ὴ, ὸν, fabularis, fabuloſus. Ab eod.

Μυθιϛορία, ας, ἡ, hiſtoria fabularis. Ex μῦθος, & ἱϛορία, *hiſtoria.*

Μυθίτης, ου, ὁ, ſeditioſus, factioſus. A μῦθος.

Μυθογραφέω, ῶ, f. ήσω, fabulas ſcribo, Suic. A μυθογράφος.

Μυθογραφία, ας, ἡ, fabularum conſcriptio, Suic. Ab eod.

Μυθογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, fabularum ſcriptor. Ex μῦθος, & γράφω, *ſcribo.*

Μυθόλατρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Verbi, i. e. Chriſti cultor, Suic. ex Nazian. Ex μῦθος, & λάτρις, *cultor.*

Μυθολογεύω, f. εύσω, loquor, dico, fabulor. A μυθολόγος.

Μυθολογέω, ῶ, f. ήσω, fabulor, fabulam narro; (2) fabuloſe narro, fabuloſe celebro. p. part. μεμυθολογημένος, fabulis celebratus. Τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησε, Iſocr. Ab eod.

Μυθολόγημα, ατος, τὸ, narratio fabuloſa, res, quæ fabuloſe narratur. A μυθολογέω.

Μυθολογητέον, fabulandum, narrandum.

Μυθολογία, ας, ἡ, narratio fabularum, fabuloſa narratio; fabulatio, Gl. V. A μυθολόγος.

Μυθολογικὸς, ὴ, ὸν, ad fabularum narrationem pertinens; (2) qui valet comminiſcendis fabulis. Ab eod.

Μυθολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, fabularum narrator, fabulator; gerro, Gl. V. Ex μῦθος, & λόγος, *ſermo.*

Μύθομαι, loquor, ut hinc ſit Homericum μύθεαι loqueris, Odyſſ. 2, 202. pro quo tamen Euſt. μυθέαι, ut ſit ex μυθῇ a μυθέομαι.

Μυθοπλαϛέω, ῶ, f. ήσω, fabulas fingo; (2) fabuloſe fingo. A μυθοπλάϛης.

Μυθοπλάϛης, ου, ὁ, fabularum fictor. Ex μῦθος, & πλάϛης, *fictor.*

Μυθοπλαϛία, ας, ἡ, fabuloſum figmentum, Suic. A μυθοπλάϛης.

Μυθοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas vel fabulam fingo; μυθοποιοῦμαι, de me fabula narratur, Suic. A μυθοποιός.

Μυθοποιΐα, ας, ἡ, fabularum fictio, figmentum fabuloſum. Ab eod.

Μυθοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, fabularum fictor, vel ſcriptor. Ex μῦθος, & ποιέω, *facio.*

ΜΥ͂ΘΟΣ, ου, ὁ, verbum, dictum; (2) oratio, ſermo; (3) colloquium; (4) fabula, ſive oratio falſa veritatem adumbrans; (5) conſilium, ſuaſio; (6) ſeditio, factio.

Μυθοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, pariens verba. Ex μῦθος, & τίκτω, *pario.*

Μυθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fabuloſus. A μῦθος.

ΜΥΙ͂Α, ας, ἡ, muſca.

Μυίαγρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui muſcas capit, muſcarum venator; cognomen dei cujuſdam ap. Eleos, Plin. Ex μυῖα, & ἄγρα, *venatio.*

Μυιικὸς, vel μυϊκὸς, muſcarius, Gl. V. ubi μυικος. A μυῖα.

Μυΐνδα, ης, ἡ, Myinda, luſus quidam puerilis, in quo oculos claudebant, Pollux. A μύω.

Μυίινος, vel μυΐινος, muſcinus, Gl. V. ubi μύινος. A μυῖα.

Μυιοθήρας, ου, ὁ, muſcarum venator. Ex μυῖα, & θήρα, *venatio.*

Μυϊοκέφαλον, ου, τὸ, ſpecies τῆς προπτώσεως, procidentiæ, parva adhuc & capiti muſcæ ſimilis. Ex μυῖα, & κεφαλὴ, *caput.*

Μυϊοσοβέω, ῶ, f. ήσω, muſcas abigo. A μυοσόβη.

Μυϊοσόβη, ης, ἡ, muſcarium, inſtrumentum, quo muſcæ abiguntur. Ex μυῖα, & σοβέω, *abigo.*

Μυϊσόβης, ου, ὁ, muſcarum abactor. A μυιοσόβη.

Μυϊοσόβιον, ου, τὸ, muſcarium, Gl. V.

Μυϊόσοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Μυϊώδης, Myodes, muſcarum deus, Plin. A μυῖα.

Μυκάομαι, ῶμαι, mugio. inf. μυκᾶσθαι, mugire. a. 1. μυκήσασθαι. Ap. Homerum & a μυκάω, μεμυκὼς, p. part. med. mugiens; & pl. p. 3 ſing. κρέα ἐμεμύκει, carnes mugiebant. Et a. 2. act. μύκον, crepuerunt, μύκε ſonuit, pro ἔμυκον, ἔμυκε. Μόσχοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι, Theoc. 16, 37. Μάτηρ μυκήσατο, id. 26, 20.

ΜΥΚΗ῾, ῆς, ἡ, mugitus, boatus.

Μύκη, ης, ἡ, theca gladii, vagina; (2) occluſio, compreſſio, obſtructio; (3) fungus ellychnii. A μύω.

Μυκηθμὸς, οῦ, ὁ, mugitus, boatus. A μυκάω.

Μύκημα, ατος, τὸ, mugitus, boatus. Ab eod.

Μυκηρόβατος, idem quod μυκηρόβατος.

Μύκηρος, idem quod μύκηρος.

ΜΥ῾ΚΗΣ, ητος, ἡ, vel ου, ὁ, fungus. Ph. boletus; (2) fungus ellychnii; (3) morbus quidam oleæ; (4) enſis manubrium; (5) membrum virile, Heſ.

Μύκησις, εως, ἡ, mugitus, boatus. A μυκάω.

Μυκητὴς, οῦ, ὁ, mugiens. Ab eod.

Μυκητίας, ου, ὁ, mugiens, ſonorus. Ab eod.

Μυκητικὸς, ὴ, ὸν, mugiendi vim habens, inſtar boum. Ab eod.

Μυκήτινος, ίνη, ον, fungeus, qui eſt e fungo. A μύκης.

ΜΥ῾ΚΛΑΙ, ſive μύκλοι, lineæ nigræ in collo, dorſo, pedibuſque aſinorum, Heſ. At Etym. μύκλον, rugam & plicam in collis aſinorum. Heſychio μύκλοι ſunt etiam libidinoſi & laſcivi homines.

Μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, naſus; μυκτῆρες, nares; (2) proboſcis elephanti; (3) irriſio, naſus. A μύσσω.

Μυκτηρίζω, f. ίσω, naſo ſuſpendo, ſubſanno, derideo, contemno. Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται, Gal. 6, 7. A μυκτήρ.

Μυκτηρίκομπος, ου, ὁ καὶ ἡ, nariſtrepus; (2) flagitioſus, Suic. Ex μυκτήρ, & κόμπος, *crepitus.*

Μυκτηρισμὸς, οῦ, ὁ, ſubſannatio, irriſio. A μυκτηρίζω.

Μυκτηριϛὴς, οῦ, ὁ, ſannator, Ph. ſubſannator. Ab eod.

Μυκτηρόθεν, *Adv.* e naribus. A μυκτήρ.

ΜΥ῾ΚΩΝ, ωνος, ὁ, acervus, cumulus, Heſ. (2) pars auris, Pollux.

Μυλακρὶς, ίδος, ἡ, q. d. locuſta molendinaria, inſectum farina veſcens in molendinis & piſtrinis. A μύλη, & ἀκρὶς, *locuſta.*

Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris; (2) lapis rotundus. A μύλη.

Μυλεὺς, έως, ὁ, piſtor, Suic. Ab eod.

ΜΥ῾ΛΗ, ης, ἡ, mola truſatilis, ſeu aſinaria, frumentaria oleariave; (2) inferior molæ pars, quæ & meta dicitur; (3) mola falſa; (4) mola, os, latum toti genu ſuperimpoſitum; (5) mola, caro informis in utero muliebri quandoque naſci ſolitum; (6) herba quædam; (7) dens molaris; μύλαι, dentes molares.

Μυλήκορον, ου, τὸ, ſcopæ farinariæ, qualibus in mola utuntur. Ex μύλη, & κόρος, *ſcopæ.*

Μυλήφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, mola fractus & contuſus. Ex μύλη, & φάω, *occido.*

Μυλίας, ου, ὁ, ut μυλίας λίθος, lapis molaris. A μύλη.

Μυλιάω, ῶ, dentibus frendeo & ſtrideo. Hinc μυλιόωντες apud Heſiod. pro μυλιῶντες, μυλιάοντες, Ἐργ. 528. A μύλη.

Μυλικὸς, ὴ, ὸν, molaris. Ab eod.

Μυλίτης, ου, ὁ, ut μυλίτης, λίθος molaris lapis. Gl. V. ſilex; μυλῖται ὀδόντες, dentes molares. Ab eod.

Μυλλάκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpinam habens incurvam hami ad inſtar, hamatis ſpinis armatus, Suic. Ex μυλλὸς, & ἄκανθα, *ſpina.*

Μυλλὰς, άδος, ἡ, meretrix, ſcortum. A μύλλω.

ΜΥΛΛΟ῾Σ, οῦ, ὁ, curvus, tortuoſus; (2) ſtrabo, qui oculis eſt diſtortis; (3) *Subſt.* placentæ ſpecies.

Μύλλος, ου, ὁ, piſcis quidam.

Μύλλω, molo; (2) labra comprimo; μύλλειν etiam ſubagitare, permolere, ut Horat. A μύλη.

Μυλόδοντες, dentes molares, Euſt. Ex μύλη, & ὀδόντες, *dentes.*

Μυλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis lapidi molari, rotundus. Ex μύλη, & εἶδος, *forma.*

Μυλόεις, όεσσα, όεν, idem. A μύλη.

Μυλόκλαϛος, ου, ὁ καὶ ἡ, mola fractus. Ex μύλη, & κλάω, *frango.*

Μυλοκόπος, ου, ὁ, molitor. Gl. V. moliarius. Ex μύλη, & κοπὴ, *contuſio.*

Μυλοκόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui molam everrit ſ. purgat. Ex μύλη, & κορέω, *purgo.*

Μύλος, ου, ὁ, mola; Gl. V. μύλος ἐλαιῶν, trapetum, Gl. V. μύλοι, dentes molares. A μύλη.

Μυλόσαρξ, κος, ἡ, mola, caro informis in utero mulierum naſci ſolita. Ex μύλη, & σὰρξ, *caro.*

Μυλουργὸς, οῦ, ὁ, ſiliciarius, Gl. V. Ex μύλη, & ἔργον.

Μυλόω, ῶ, induro. A cujus paſſ. μυλοῦμαι, eſt a. 1. ἐμυλώθη, apud Hippocr. induruit. A μύλη.

Μυλώδεις λίθοι, lapides molares. A μυλώδης. A μύλη.

Μυλωθρικὸς, ὴ, ὸν, ad molendinam ſeu piſtrinum pertinens, molendinarius. A μυλωθρός.

Μυλωθρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, piſtrix. Ab eod.

Μυλωθρὸς, οῦ, ὁ, qui piſtrinum poſſidet, ſervoſque alit opus in eo facientes, piſtor; & (2) *Adject.* ὁ καὶ ἡ, μυλωθρὸς, molaris; ut μυλωθρὸς ᾠδὴ, cantilena molaris. A μυλωρός.

Μυλωρὸς, q. d. molæ curam habens. Ex μύλη, & ὤρα, *cura.*

Μύλων, ωνος, vel μυλὼν, ῶνος, ὁ, locus, in quo eſt mola, ſeu in quo verſatur mola, piſtrinum; (2) locus, in quo torquebantur ſervi. A μύλη.

ΜΥ͂ΜΑ, ατος, τὸ, opſonii genus.

ΜΥ͂ΜΑΡ, vel μῶμαρ, macula, nota, vituperatio, Heſ.

Μυμαρίζω, inepta loquor, ridicule geſticulor. Ex Heſ. A μῦμαρ.

ΜΥ῾ΝΔΟΣ, η, ον, mutus, Heſ.

Μύνη, ης, ἡ, prætextus, excuſatio; μύνῃσι, Dat. pl. apud Hom. cauſſationibus. A μύνομαι.

ΜΥ῾ΝΟΜΑΙ, prætexo, prætendo, Euſt.

ΜΥ῾ΞΑ, ης, ἡ, humor e naribus fluens, mucus, mucor; (2) mucus in oſtreis & teſtudinibus; (3) ellychnium lucernæ.

Μύξα, ων, τὰ, prunorum genus.

Μυξάζω, muco abundo. A μύξα.

Μυξάρια, ων, τὰ, idem. Quaſi Dim. a μύξα, ων.

Μυξάριον, ου, τὸ, piſcis quidam. Dim. a μύξα, *mucus.*

Μυξωτῆρες, nares; μυξωτῆρες uſitatius. Ab eod.

Μύξινος, vel μυξῖνος, ου, ὁ, piſcis quidam e genere mugilum.

ΜΥ῾ΞΟΣ, ου, ὁ, piſcis e mugilum genere.

Μυξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mucoſus. A μύξα.

Μύξων, ωνος, ὁ, piſcis quidam ex mugilum genere. A μύξα.

Μυξωτῆρες, οἱ, nares. A μύξα.

Μυογάλη, vel μυογαλέη, *contr.* μυογαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus. Ex μῦς, & γαλῆ, *muſtela.*

Μυοδόχος, & μυοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, mures recipiens. Ex μῦς, & δέχομαι, *recipio.*

Μυοθήρας, ου, ὁ, murium venator, qui mures capit. Gl. V. muſcipulum. Ex μῦς, & θήρα, *venatio.*

Μυοθηρέω, ῶ, mures venor, apud Strabonem. Ex iiſd.

Μυοκόπρος, ου, ἡ, muſcerda, muris ſtercus. Ex μῦς, & κόπρος, *ſtercus.*

Μυοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, mures occidens, muricida. Ex μῦς, & κτείνω, *occido.*

Μύοξος, ου, ὁ, glis, Gl. V. item talpa, Gl. V. Vid. μυωξός.

Μυοπάρων, ωνος, ὁ, myoparo: navigium piratarum.

Μυοπία, vel μυωπία, ας, ἡ, muris cavernula, Rob. ex Ariſtot. Ex μῦς, & ὀπὴ, *caverna.*

Μυσόβη, idem quod μυιοσόβη.

Μυοσώτη, ης, ἡ, auricula muris, alſine, herba. Ex μῦς, & οὖς, ὠτὸς, *auris.*

Μυοσωτὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Μυόσωτον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Μυότρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſaucios muſculos habet, Suic. Ex μῦς, & τρωτὸς, *vulneratus.*

Μυουρία, ας, ἡ, vitium claudicationis verſus Myuri. Scribitur & μειουρία.

Μυουρίζειν, in acutum deſinere, minoribus terminis finiri, decurtari, inſtar caudæ muris in acutum deſinere. A μύουρος.

Μύουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, velut cauda muris in acutum deſinens, compreſſus, arctus; μύουρος στίχος, mutilus verſus ſeu curtus; verſus poſtremo pede claudicans, utpote cui deeſt unum tempus, ut plena ſit quantitas. Ex μῦς, & οὐρὰ, *cauda.*

Μυοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, mures occidens, muricida. Ex μῦς, & φόνος, *cædes.*

Μυόχοδον, ου, τὸ, muſcerda, ſtercus muris. A μῦς, & κέχοδα, *cacavi.*

Μυόχοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, vilis, contemptus, nullius pretii, velut muſcerda, Heſychius. Ex iiſd.

Μύραινα, ης, ἡ, muræna, piſcis; (2) de libidinoſa & in Venerem prona, Suid. A μύρος.

Μύραινος, ου, ὁ, muræna, murus, piſcis, Heſ. A μύρος.

Μυράκοπα, unguenta quædam miſta ad odoris ſuavitatem laſſitudines lenientia. Ex μύρον, & ἄκοπος, *laſſitudinis expers.*

Μυραλοιφέω, ῶ, f. ήσω, unguentis me illino. Ex μύρον, & ἀλείφω, *ungo.*

Μυραλοιφία, ας, ἡ, unguentorum illitus. A μυραλοιφέω.

Μυρεψία, ας, ἡ, unguentorum coctio ſ. confectio, Suic. A μυρεψός.

Μυρεψικὸς, ὴ, ὸν, ad unguentarios pertinens. Hinc μυρεψικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars conficiendi unguenta. Ab eod.

Μυρεψὸς, οῦ, ὁ, unguentorum coctor, unguentarius. Ex μύρον, & ἕψω, *coquo.*

Μυρηρὸς, ρὰ, ρὸν, unguentarius. A μύρον.

Μύρια, decem millia; μυρία, plurima, ſexcenta, infinita.

Μυριαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ut μυριαγωγὸς ναῦς, navis, quæ decem millia hominum vehere poteſt, prægrandis. Ex μύριοι, & ἄγω, *duco, veho.*

Μυριάκις, *Adv.* decies millies; ſæpiſſime. A μύριοι.

Μυριάμφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, decies mille amphorarum capax; (2) decies mille amphoris dignus. Ariſtophanicum eſt ῥῆμα μυριάμφορον, Pace, 519. Ex μύριοι, & ἀμφορεὺς, *amphora.*

Μυρίανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut μυρίανδρος πόλις, urbs decem virorum millia capiens. Ex μύριοι, & ἀνὴρ, *vir.*

Μυριάρχης, ου, ὁ, decem millium præfectus. Ex μύριοι, & ἀρχὴ, *principatus.*

Μυρίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Μυριὰς, άδος, ἡ, myrias, numerus decem millium, decem millia. A μύριοι.

Μυρίδιον, ου, τὸ, unguentulum. Dim. a μύρον.

Μυριέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, decies mille, i. e. multis plurimis voluminibus tortus & ſinuatus. Ex μύρια, *plurima*, & ἑλικτὸς, *tortus.*

Μυριετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui decies mille ſeu infinitorum annorum eſt, annoſus. Ex μύριοι, & ἔτος, *annus.*

Μυρίζω, f. ίσω, unguentis imbuo ſeu inungo. A μύρον.

ΜΥΡΙ΄ΚΗ, ης, ἡ, myrica. Gl. V. viburna, myrica, geniſta. Ph. μυρίκη εἶδος φυτοῦ (ſpecies plantæ) geniſta.

Μυρίκινος, ίνη, ινον, myricinus, e myrica confectus. A μυρίκη.

Μυρικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, myricæ ſimilis. Ab eod.

Μυρίνη, ης, ἡ, myrtus. Al. μυρσίνη, & μυῤῥίνη.

Μυρίνης, ου, ὁ, ut μυρίνης οἶνος, vinum unguento miſtum, vinum conditum, Pollux. A μύρον.

Μύρινος, ου, ὁ, myrinus, piſcis. A μύρος.

Μυριόβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, plurimos boves continens, Suic. Ex μυρία, & βοῦς, *bos.*

Μυριόγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, decies mille vel plurimis modis ſcriptus, Suic. Ex μύρια, vel μυρία, & γράφω, *ſcribo.*

Μυριόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, infinitos, immenſos, ingentes dentes habens. In Epigram. μυριόδους ἐλέφας. Ex μυρία, & ὀδοὺς, *dens.*

Μύριοι, ιαι, ια, vide μυρίος.

Μυριόκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, permulta vel etiam innumera capita habens. Ex μυρία, & κράνον, *caput.*

Μυριόλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ab innumeris ſeu infinitis dictus eſt. Ex μυρία, & λέγω, *dico.*

Μυριόμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, innumeros ſeu permultos habens oculos. Ex μυρία, & ὄμματα, *oculi.*

Μυριόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, innumeras habens formas, Suic. Ex μυρία, & μορφαὶ, *formæ.*

Μυριόμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitos labores ſuſtinens, Suic. Ex μυρίοι, & μόχθοι, *labores.*

Μυριόναυς, αος, ὁ ϗ ἡ, innumeris ſeu infinitis navibus inſtructus. Ex μυρίαι, & ναῦς, *navis.*

Μυριόνεκροι μάχαι, pugnæ, ubi decies mille, ſ. permulti, cadunt. Ex μύριοι, vel μυρίοι, & νεκρὸς, *mortuus.*

Μυριοπλάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. decumilliplex, infinite multiplicatus. *Plur.* μυριοπλάσιοι, decies millies plures; (2) infinitis partibus plures. A μύριοι, vel μυρίος.

Μυριοπλασίως, *Adv.* decies mille modis; (2) infinitis modis. A μυριοπλάσιος.

Μυριοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infinitus numero; (2) varius, multiplex. Ex μυρίος, & πλῆθος, *multitudo.*

Μυριόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, decem millia pedum, ſive innumeros pedes habens. Ex μύριοι vel μυρίοι, & ποῦς, *pes.*

ΜΥΡΙ΄ΟΣ, ία, ίον, infinitus, innumerus; (2) ſummus, extremus, maximus; μυρίοι, ίαι, ία, infiniti, innumeri, ut Lat. ſexcenti, ſexcenta, at μύριοι, ιαι, ια, decies mille, vel decem millia. Unde & compoſita cum μυρίος vel μύριοι reddenda ſunt vel per *infinitus*, ſive *innumerus*, vel per *decies mille*, prout quis illa vel ex hoc, vel ex iſto compoſita exiſtimat, nihilque prohibet, quo minus Synecdochice etiam τὸ μύριοι, per *multus* vel *plurimus* reddatur.

Μυριοστημόριον, ου, τὸ, decies millena pars. Ex μυριοστὸς, & μόριον, *pars.*

Μυριοστὸς, ὴ, ὸν, decies milleſimus. Hinc ἡ μυριοστὴ, ῆς, q. d. decies milleſima, pro numerus decem millium. A μύριοι.

Μυριότευχοι, ων, οἱ, innumeri armati. Ex μυρίοι, & τεύχη, *arma.*

Μυριότης, ητος, ἡ, infinita multitudo, infinitus numerus. A μυρίος.

Μυριοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, innumeros alens, Suic. Ex μυρίος, & τρέφω, *alo.*

Μυριόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui innumeros habet amicos, qui infinitas colit amicitias, Suic. Ex μυρίος, & φίλος, *amicus.*

Μυριοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitos ſeu innumeros ferens; de nave grandi. Ex μυρίος, & φέρω, *fero.*

Μυριόφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus onus eſt infinitum; de navi grandi. Ex μυρίος, & φόρτος, *onus.*

Μυριόφυλλον, ου, τὸ, herba, quæ millefolium, Plinio. Dicitur & ſupercilium Veneris. A μυριόφυλλος.

Μυριόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, decies mille ſeu infinita habens folia. Ex μύριοι vel μυρίος, & φύλλον, *folium.*

Μυριόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, innumerata genera habens, Rob. Ex μυρίος, & φυλὴ, *genus.*

Μυριόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitas voces edens, vel infinitis linguis loquens. Ex μυρίος, & φωνὴ, *vox.*

Μυρίπνοος, *contr.* μυρίπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, unguentum ſpirans. Rob. Ex μυρίζω, & πνέω, *ſpiro.*

Μυρὶς, ίδος, ἡ, vas unguentarium, ampulla unguentaria. A μύρον.

Μύρισμα, ατος, τὸ, unguentorum illitus. A μυρίζω.

Μυρισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Μυριστικὸς, ὴ, ὸν, liquidus & odorus, & oleum balſami; (2) aptus ad inungendum. Ab eod.

Μυριώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinita nomina habens. Ex μυρίος, & ὄνομα, *nomen.*

Μυριωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, infinitos oculos habens. Argi epith. Ex μυρίος, & ὤψ, *oculus.*

Μύρμαξ, Dor. pro μύρμηξ.

ΜΥ΄ΡΜΑΙ, piſces, qui vocantur μορμύροι, etiam vocari μύρμας, ſcribit Athenæus.

Μυρμηδὼν, ῶνος, ὁ, formicarum contubernium; multitudo formicarum unam ſedem habentium. A μῦρμος.

Μυρμήκειον, ου, τὸ, phalangis genus, ap. Nicand. Ab eod.

Μυρμήκια & μυρμηκίαι, verrucæ formicariæ, ita dictæ, quod eraſæ ſenſum formicarum mordentium relinquant. Ph. μυρμηκιὰ, verruca. Ab eod.

Μυρμηκιὰ, ᾶς, ἡ, domicilium formicarum; (2) verruca, Philoxenus; (3) cæſtus, Gl. V.

Μυρμηκίας, ου, ὁ, verrucoſus, Philox; (2) formicinus. Ab eod.

Μυρμηκίασις, εως, ἡ, formicatio, Gl. V. paſſio a verrucis, quæ μυρμήκια appellantur. Ab eod.

Μυρμηκιασμὸς, οῦ, ὁ, id. A μυρμηκιάω.

Μυρμηκιάω, ῶ, f. άσω, infeſtor verrucis formicariis. A μυρμηκίαι.

Μυρμηκίζω, f. ίσω, ita adficior, ut formicas quaſi reptantes ſentiam. Ab eod.

Μυρμήκιον, ου, τὸ, id. quod μυρμήκειον.

Μυρμηκίτης, ου, ὁ, ut μυρμηκίτης λίθος, gemma innatam repentis formicæ effigiem habens, Plin. A μύρμηξ.

Μυρμηκολέων, οντος, ὁ, leo formicarius, animalculum formicis infeſtum. Ex μύρμηξ, & λέων, leo.

Μυρμηκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, formicis refertus; (2) formicis proprius. A μύρμηξ.

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica; (2) cæſtus pugilum, Heſ. Gl. V. A μῦρμος.

ΜΥ͂ΡΜΟΣ, ου, ὁ, formica; ſiquidem Heſychio μῦρμοι ſunt μύρμηκες.

Μυροβάλανος, ου, ἡ, glans unguentaria. Ex μύρον, & βάλανος, glans.

Μυροβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unguento delibutus, Suic. Ex μύρον, & βάπτω, mergo.

Μυροβόστρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, cirros unguento delibutos habens, Suic. Ex μῦρον, & βόστρυχος, cirrus.

Μυροβρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unguento tinctus, unguento delibutus. Ex μύρον, & βρέχω, madefacio.

Μυροθήκη, ης, ἡ, unguentorum repoſitorium, vas unguentarium. Ex μύρον, & θήκη, theca.

Μυροθήκιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Μυροκομίστρια, ας, ἡ, unguenta portans, Suic. Ex μύρον, & κομίστρια, portatrix.

Μύρομαι, fleo, ploro, lamentor; (2) fluo. Οὐδὲ τόσον τ̃ ἀοιδὸν ἐμύρατο Κήϊον ἄστυ, Moſch. 3, 91. Ῥείθροισιν ὠκὺς ἔνθα μύρεται Σίρις, Lyc. 982.

ΜΥ´ΡΟΝ, ου, τὸ, unguentum, oleum odorum.

Μυροπισσόκηρος, ου, ὁ, compoſiti medicamenti genus, quod conſtituit πίσσα, pix, κηρὸς, cera, & μύρον quoddam, Galen.

Μυρόπνοος, contr. μυρόπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, unguenta ſpirans. Ex μύρον, & πνέω, ſpiro.

Μυροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui unguenta conficit. Ex μύρον, & ποιέω, facio.

Μυροπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circa unguenta verſatur, unguentarius, Suic. Ex μύρον, & πολέω, verſor.

Μυροπωλεῖον, ſive μυροπώλιον, ου, τὸ, officina unguentaria, locus, ubi unguenta venduntur. Gl. V. μυροπώλιον, ſeplatiarium. A μυροπώλης.

Μυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, unguenta vendo. Ex μύρον, & πωλέω, vendo.

Μυροπώλης, ου, ὁ, unguentorum venditor, unguentarius. Gl. V. ſeplatiarius. Ph. unguentarius, pigmentarius. Ex μύρον, & πώλης, venditor.

Μυρόπωλις, ιδος, ἡ, unguentorum venditrix, unguentaria. A μυροπώλης.

ΜΥ´ΡΟΣ, ου, ὁ, myrus, murus, piſcis, cujus fœmina μύραινα, murana vocatur.

Μυροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, unguentum portans, vel tenens. Ex μύρον, & φέρω, fero.

Μυρόχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, unguentis perunctus ſeu imbutus. Ex μύρον, & χρίω, ungo, illino.

Μυρόω, ῶ, f. ώσω, unguentis imbuo, ſ. inungo, Ariſt. A μύρον.

ΜΥ´ΡΡΑ, ας, ἡ, myrrha, lachryma arboris. Æol. σμύρνα.

Μυῤῥινάκανθος, ruſcus, Gl. V. Ex μυῤῥίνη, & ἄκανθα, ſpina.

Μυῤῥίνη, ης, ἡ, myrtus. A μύρτος.

Μυῤῥίνης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum myrtites.

Μύῤῥινος, ινη, ινον, myrteus; (2) Subſt. ὁ myrtus. A μύρτος.

Μυῤῥινὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, locus, ubi myrti creſcunt. Ab eod.

Μυῤῥὶς, ίδος, ἡ, herba quædam unguenti odorem ſpirans. A μύρον.

Μυῤῥίτης, ου, ὁ, ut μυῤῥίτης λίθος, lapis myrrhæ colorem habens. A μύῤῥα.

Μυρσινέλαιον, ου, oleum myrteum. Ex μυρσίνη, & ἔλαιον, oleum.

Μυρσίνη, ης, ἡ, myrtus. A μύρτος.

Μυρσίνινος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρσινίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, myrtites, ſive vinum myrto conditum. A μυρσίνη.

Μυρσινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, myrti formam habens, myrto ſimilis. Ex μυρσίνη, & εἶδος, figura, ſpecies.

Μύρσινος, ίνη, ινον, myrteus. A μύρτος.

Μυρτὰς, άδος, ἡ, extuberantia quædam myrti.

Μυρτεὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, Gl. V. A μύρτος.

Μυρτία, ας, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίδανον, ου, τὸ, extuberantia quædam myrti.

Μυρτίνη, ης, ἡ, piri & oleæ arboris genus. Schol. Nicandri. At. Gl. V. μυρτίνη, murtus, i. e. myrtus. Ab eod.

Μύρτινος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρτὶς, ίδος, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum myrtites, id eſt, myrti baccis nigris contuſis conditum. Ab eod.

Μύρτον, ου, τὸ, bacca, ſeu fructus myrti; (2) caruncula in medio pudendi muliebris, Pollux. Ab eod.

Μυρτοπέταλον, ου, τὸ, ita a quibuſdam dicitur τὸ πολυγόνατον, herba. Ex μύρτος, & πέταλον, folium.

ΜΥ´ΡΤΟΣ, ου, ἡ, myrtus, arbor.

Μυρτόχειλα, ων, τὰ, pudendi muliebris extremitates. Ex μύρτον, & χεῖλος, labrum.

Μυρτοχειλίδες, ων, αἱ, idem & ex iiſd.

Μύρτων, ωνος, ὁ, mulieroſus, Suic. A μύρτον.

ΜΥ´ΡΩ, fluo, ſtillo. Vide μύρομαι.

Μύρωμα, ατος, τὸ, unguentum. A μυρόω.

Μύρωσις, εως, ἡ, unctio, unguenti illitio. Ab eod.

ΜΥ͂Σ, μυὸς, ὁ, mus, ſorex; (2) muſculus, pars carnis; lacertus, torus, Gl. V.

Μυσαρία, ας, ἡ, deteſtabilitas, abominanda fœditas. A μυσαρός.

Μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, deteſtandus, abominandus; Philoxenus: ſceleſtus, ſceleratus. A μῦσος.

Μυσάρχης, ου, ὁ, deteſtabilium conſiliorum auctor. Ex μῦσος, & ἀρχὴ, principatus.

Μυσάττομαι, f. άξομαι, deteſtor, abominor, averſor, odi; abhorreo, Gl. V. Παίδων μυσαχθεῖσ᾽ εἰσόδους, Eur. Med. 1152. A μῦσος.

Μυσαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, abominandus, ſceleratus, impurus. Ab eod.

Μυσαχνὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Μυσητὸν, deteſtabile, Gl. V. quaſi a μυσάω, vel μυσέω, quod eſſet deteſtor.

Μυσίδδειν πολλὰ ἔπη, fundere, Ariſt. Lyſ. 1080. Dor. pro μουσίζειν.

Μύσις, εως, ἡ, compreſſio, occluſio, obſtructio. A μύω.

ΜΥ͂ΣΟΣ, εος, τὸ, ſcelus, piaculum, facinus deteſtandum.

Μυσὸς, οῦ, ὁ, abominandus, deteſtandus, Heſ. ubi μυσὰ ſunt μυσαρὰ, μιαρὰ, μεμιασμένα. A μῦσος.

Μυσπολέω, ῶ, velut mus oberro. Ariſtoph. Veſp. 140. ubi μυσπολεῖ. Ex μῦς, & πολέω, verſor.

ΜΥ´ΣΣΩ, f. ξω, mungo, emungo, mucum naſi extraho.

Μυσταγωγέω, ῶ, f. ήσω, initio ſacris, myſteria edoceo. A μυσταγωγός.

Μυσταγωγητὸς, ὴ, ὸν, ad ſacra jam introductus, initiatus. A μυσταγωγέω.

Μυσταγωγία, ας, ἡ, ipſa actio initiandi ſacris; (2) cœna Domini. A μυσταγωγός.

Μυσταγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, initiator, myſteriorum magiſter ſeu doctor; (2) qui hoſpites ad ſacra viſenda introducit. Ex μύστης, & ἀγωγὸς, inductor.

Μύσταξ, ακος, ὁ, labrum ſuperius, & in eo nati pili; barba. A μυσάομαι.

Μυστήρια, ων, τὰ, ſacra, arcana, Ph. orgia, Gl. V. A μυστήρια.

Μυστηριάζω, initio, Gl. V. A μυστήρια.

Μυστηριασμὸς, οῦ, ὁ, initiatio, Gl. V. A præc.

Μυστηριακὸς, οῦ, ὁ, arcanus, ſecreta tegens. A μυστήρια.

Μυστήριον, ου, τὸ, murium latibulum, ap. Athenæum. Ex μῦς, & τηρέω, obſervo, cuſtodio.

Μυστήριον, ου, τὸ, arcanum, initiamentum ſecretum, Ph. Vid. μυστήρια.

Μυστηρὶς, ίδος, ἡ, ut μυστηρίδες τελεταὶ, in Epigr. arcanæ initiationes. A μυστήρια.

Μυστηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cui ſubeſt myſterium, myſticus. Ph. μυστηριῶδες, arcanum. A μυστήριον.

Μυστηριώτιδες σπονδαὶ, ſacræ, vel arcanæ libationes, Pollux.

Μύστης, ου, ὁ, myſta, qui ſacris initiatur, ſ. initiatus eſt, qui ad ſacrorum arcana admittitur; (2) ſacra diſcens; (3) ſacrorum ſive myſteriorum peritus; (4) ſacrorum doctor. Gl. V. pater ſacratus. Ph. μύστης ὄρνεον, parra, avis. A μύω.

ΜΥΣΤΙ´ΚΗΤΟΣ, ου, ὁ, piſcis quidam, muſculus dictus quibuſdam.

Μυστικὸς, ὴ, ὸν, myſticus, cui ſubeſt myſterium, arcanus. A μύστης.

Μυστικῶς, Adv. myſtice, cum myſterio. A μυστικός.

Μυστιλάομαι, ῶμαι, haurio pane excavato. Κἀμφοῖν χεροῖν μυστιλᾶται τ̃ δημοσίων, peculatur, Ariſt. Eq. 824. A μυστίλη.

ΜΥΣΤΙ´ΛΗ, ης, ἡ, panis cochlearis modo excavatus.

ΜΥ´ΣΤΙΛΛΟΝ, Atticos vocaſſe bucceas panis, quæ canibus objicerentur, annotat Schol. Ariſtoph.

Μυστίλλω, in minutas partes ſeco; ſupra μιστύλλω. A μυστίλη.

Μυστιπολεύω, celebro. A μυστιπόλος.

Μυστιπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circa myſtica verſatur, ſacerdos, myſta, Suic. Ex μυστικὸς, & πολέω, verſor.

Μύστις, ιδος, ἡ, quæ initiatur ſeu initiata eſt ſacris; (2) quæ ſacra docet. A μύστης.

Μυστοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, myſtas recipiens. Ex μύστης, & δέχομαι, capio.

Μυστοπολεύω, idem quod μυστιπολεύω.

Μυστοπόλος, idem quod μυστιπόλος.

Μυστρίον, ου, τὸ, cochlear parvum. Gl. V. ligula. Dim. a μύστρον.

Μύστρον, ου, τὸ, panis excavatus ad hauriendum jus vel pulmentum; (2) menſura duorum cochlearium. A μυστίλη.

Μύστρος, ου, ὁ, lingula. Gl. V. cochlear.

Μύσφονον, ου, τὸ, muſcipula, Heſ. Ex μῦς, & φόνος, cædes.

Μυτακίζω, litteram μῦ nimis crebro repeto. A μῦ.

Μυτακισμὸς, οῦ, ὁ, frequens litteræ μῦ iteratio. A μυτακίζω.

ΜΥΤΙ´ΛΟΣ, ου, ὁ, genus conchæ, cujus exuſtæ cinis vim cauſticam habet.

ΜΥ´ΤΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, naſus, peculiariter piſcium, atramentum, quod in ore ſepiæ eſt.

Μυττωτεύω, f. εύσω, contero, vel acribus condimentis condio. A μυττωτόν.

ΜΥΤΤΩΤΟ'Ν, ȣ͂, τὸ, intritum ex alliis, caſeo, & ovo; alliatum, moretum.

Μυττωτὸς, ȣ͂, ὁ, intritum, Gl. V.

Μυχαίτατος, & μυχοίτατος, η, ον, penitiſſimus, intimus. A μυχός.

Μύχατος, η, ον, intimus, abſtruſus, ap. poëtas. A μυχός.

Μυχὴ, ῆς, ἡ, penetrale, intimus locus, Suid. ubi μυχαί, A μυχός.

Μυχηβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in cavernis ſeu latibulis comedit, Suic. Ex μυχὴ, & βορὰ, *paſtus*.

Μυχθίζω, f. ίσω, gemo, ſuſpiro; (2) irrideo, ſuſpenſo naſo derideo, Heſ. Suid. A μύζω.

Μυχθισμὸς, ȣ͂, ὁ, ſuſpirium, gemitus. A μυχθίζω.

Μυχθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſuſpirioſus, Suic. A μύζω.

Μυχιαῖος, αία, αῖον, intimus, abſtruſus. A μυχός.

Μύχιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Μυχμὸς, ȣ͂, ὁ, ſonitus quidam; (2) ſonus, qui per nares redditur. A μύζω.

Μυχόθεν, *Adv.* e profundo. A μυχός.

Μυχόνδε, *Adv.* ad vel in intimam partem. A μυχός.

Μυχοπόντιον, ȣ, τὸ, ſpecus, ubi cavus receſſus & vorago ponti eſt. Ex μυχὸς, & πόντιος, *marinus*.

ΜΥΧΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, penetrale, intimus locus, receſſus; (2) ſinus maris; μυχοὶ, penetralia, latebræ, Ph.

Μυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, latebroſus, Gl. V. A μυχός.

ΜΥ'Ω, f. ύσω, conniveo, nicto, oculos claudo, labia comprimo. Γλήναις δ' ἄγαλμα ταῖς ἀναιμάκτοις μύσει, Lyc. 988.

Μυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad mures pertinens; (2) muſculoſus, lacertoſus, toroſus. A μῦς.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, pars præcipue muſculos habens; locus toroſus muſculoſus, pulpa brachiorum & coxarum, itemque ſura. Ph. μυὼν, muſculus. Ab eod.

Μυωξὸς, ȣ͂, ὁ, mus alpinus; animal medium inter murem arvenſem & paluſtrem; glis, gliris, Gl. V. μυωξοὶ, glires, Gl. V. Ab eod.

Μυωπάζω, f. άσω, ſum luſcioſus; cæcutio, oculos aperire nequeo, 2 Pet. 1, 9. A μύωψ.

Μυωπία, ας, ἡ, vitium oculorum, quum quis eos aperire nequit; (2) cavernula murium. Ab eod. vel etiam ex μῦς, & ὀπὴ, *caverna*.

Μυωπιάζω, άσω, luſcioſus ſum. A μύωψ.

Μυωπίας, ȣ, ὁ, qui proxima tantum videt. Ab eod.

Μυωπίασις, εως, ἡ, vitium eorum, qui non niſi proxima videre poſſunt. A μυωπάζω.

Μυωπίζω, f. ίσω, calcari urgeo; μυωπίζεσθαι, œſtro agitari. A μύωψ.

Μυωπὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ claudens oculos, connivens. Ab eod.

Μυωτὸν, ȣ͂, τὸ, auricula muris, *herba*. Ex μῦς, & ȣ͂ς, *auris*.

Μυωτὸς, ὴ, ὸν, murinus; muſculoſus. A μῦς.

Μύωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, claudens oculos, connivens. Ph. pætus; (2) tabanus, aſilus, veſpa, Ph. item calcar. Ex μῦς, & ὢψ, *oculus*.

Μωκάω, ῶ, & μωκάομαι, ῶμαι, irrideo, deludo, ore in primis diſtorto, ſubſanno. A μῶκος.

Μώκημα, ατος, τὸ, irriſio, ludibrium, illuſio. A μωκάω.

Μωκίζω, f. ίσω, illudo, derideo, Suid. A μωκος.

ΜΩ͂ΚΟΣ, ȣ, ὁ, fatuus, irriſor, deriſor, cavillator, ſtultus, amens, Suid. Heſ. At Ph. μῶκος, hæc ſanna, ſubſannator.

Μωλέω, ῶ, pugno. Heſ. ubi μωλεῖ, μάχεται, & μωλήσεται, μαχήσεται. A μῶλος.

ΜΩ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, bellum, pugna, tumultus; (2) ædificium in fluctibus exſtructum, portus manu factus; (3) pondus, lapillus, qui ponitur in lapidibus conjungendis. Gl. V. μῶλος, moles.

ΜΩ͂ΛΥ, υος, τὸ, moly. planta bulboſa, & rutæ ſilveſtris radix.

ΜΩ'ΛΥΖΑ, ης, ἡ, genus allii, quod nucleis non coagmentatur; (2) caput allii.

Μώλυξ, υκος, ὁ, indoctus, ineruditus; (2) tardus, ſegnis, ignavus; (3) hebes, languidus, remiſſus. A μώλυς.

ΜΩ'ΛΥΣ, υος, ὁ, ſive μώλυξ, κος, ὁ, tardus, ſegnis, hebes, indoctus, languidus, imbecillus.

Μωλύτερον, obtuſius, infirmius, Etym. A μῶλυς.

Μωλύτης, ȣ, ὁ, hebes, tardo ingenio, R. A μωλύω.

Μωλύω, ſive μωλύνω; μωλυόμενα, ap. Hippocr. paulatim emarceſcentia. A μώλυς.

Μωλωπικὸς, ὴ, ὸν, vibicibus conveniens, Suic. A μώλωψ.

ΜΩ'ΛΩΨ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute veſtigium, vibex plagæ; μώλωπες vibices.

Μωμάομαι, ῶμαι, vel μωμέομαι, vitupero, reprehendo, derideo. Ἓυ γε μωμᾶ ταυγαγὶ, Ariſt. Av. 172. Τὰν ȣ̓δ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων, Theoc. 9, 24. A μῶμος.

Μῶμαρ, idem quod μῦμαρ, quod vide.

Μωμεύω, f. εύσω, vitupero, carpo, reprehendo. Μωμεῦνται δέ με πολλοὶ, Theog. 369. A μῶμος.

Μώμημα, ατος, τὸ, reprehenſio, irriſio; (2) dictum ipſum, quo aliquem reprehendimus. A μωμέομαι.

Μωμητὴς, ȣ͂, ὁ, reprehenſor, vituperator. Ab eod.

Μωμητὸς, ὴ, ὸν, reprehenſibilis, vituperatione dignus. Ab eod.

ΜΩ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, dedecus, probrum, infamia, ignominia, vituperatio; (2) Momus, Deus reliquorum omnium irriſor; (3) homo Deum iſtum imitans omniaque reprehendens & irridens, cavillator, irriſor, vituperator.

Μωμοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, reprehendendi animo conſidero; μωμοσκοπεῖσθαι, reprehendendi animo conſiderari. A μωμοσκόπος.

Μωμοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui reprehendendi animo obſervat, qui reprehendenda obſervat. Ex μῶμος, & σκοπὸς, *ſpeculator*.

ΜΩ͂Ν, *Adv.* num, numquid, an, utrum.

Μώνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, ſolidas ungulas habens. Ex μόνος, & ὄνυξ, *ungula*.

Μώνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μωραίνω, f. ανῶ, ſtulte ago, ſtultus ſum; & μωραίνομαι, ſtultus fio, infatuor, inſipidus fio; ἐμώρανεν, 3. ſ. a. 1. act. ἐμωράνθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθησαν, Rom. 1, 22. Ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, Matt. 5, 13. A μωρός.

Μωρία, ας, ἡ, ſtultitia, fatuitas; vecordia, ſocordia, Ph. Ab eod.

Μώριον, ȣ, τὸ, mas mandragoræ quibuſdam teſte Dioſc. Aliis tertium genus mandragoræ, quod μωρȣ̀ς reddat.

Μωροκακοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtulte malitioſus. Ex μωρὸς, & κακοήθης, *male moratus*.

Μωρολογέω, ῶ, f. ήσω, ſtulta ſeu inepta loquor, inſulſe blatero; ſcurror, Gl. V. A μωρολόγος.

Μωρολογία, ας, ἡ, ſtultiloquium, ineptiæ ſtultus ſermo. Ab eod.

Μωρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inepta & ſtulta loquens, inſulſe blaterans. Ex μωρὸς, & λόγος, *ſermo*.

Μῶρον, ȣ, τὸ, morum, fructus arboris mori. Idem quod μόρον.

ΜΩΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, ſtultus, fatuus; ineptus, brutus, Ph. Voc. Att. ὦ μῶρε, inepte.

Μωροσοφέω, ῶ, f. ήσω, ſtulte ſapio. A μωρόσοφος.

Μωροσοφία, ας, ἡ, ſtulta ſapientia. Ab eod.

Μωρόσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtulte ſapiens. Ex μωρὸς, & σοφὸς, *ſapiens*.

Μωρόσυκον, ȣ, τὸ, morum ſycaminum. Ex μῶρον, & σῦκον, *ficus*.

Μωρότης, ητος, ἡ, ſtultitia, fatuitas. A μωρός.

Μωρόω, ῶ, f. ώσω, fatuum reddo, Suic. Ab eod.

Μωρῶς, *Adv.* ſtulte, fatue; inepte, abſurde, Ph. A μωρός.

Μώρωσις, εως, ἡ, ſtultitia, fatuitas, ſtoliditas. A μωρόω.

Μωσῆς, ȣ͂, vel Μωσεὺς, έως, vel Μωϋσῆ, ȣ͂, vel Μωϋσεὺς, έως, ὁ, Moſes. Nomen viri Hebr. *Tractus*.

N.

N, Littera Græcorum decima tertia, quæ νῦ appellatur, & nomen ab Hebræorum *Nun* accepit; (2) nota numeralis valens *quinquaginta*, & cum lineola inferne poſita ‚ν, *quinquaginta millia*.

Ναασσὼν, ὁ, Naaſſon. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Illuſtrans*.

ΝΑ'ΒΛΑ, ης, ἡ, nablium vel nabla, inſtrumentum muſicum, citharæ fere ſimile.

Νάβλος, ȣ, ὁ, idem.

Ναβλιϛὴς, ȣ͂, ὁ, nablam pulſans. A νάβλα

Ναγγαὶ, ὁ, Nangæ. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Illuſtrans*.

Ναζαραῖος, vel Ναζαρηνὸς, ȣ͂, ὁ, Nazarenu

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, Nazareth. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον. *Surculus*.

Ναετὴρ, ῆρος, ὁ, habitator, incola. in Epig A ναίω.

Ναέτης, ȣ, ὁ, habitator, incola. A ναίω.

ΝΑΙ', *Adv.* næ, ita, etiam, ſane, ut que.

Ναϊάδες, ων, αἱ, Naiades, nymphæ fluviales & fontanæ. A νάω, *fluo*.

Ναΐδιον, ȣ, τὸ, ſacellum, ædicula. Dim. ναός.

Ναιετάω, ῶ, habito; (2) incolor; ναι τάȣσι, habitantur; ναιετάασκε, habitab imp. Ion. pro ἐναιέτας; ναιετάοντα, ac ſing. part. habitatum; ναιεταώτας, ac plur. fœm. pro ναιεταȣ́σας. Ἄλλοι πλεῖϛοι τήνδε χθόνα ναιετάȣσι, Dio Περ. 265. A ναίω.

Ναιέτης, ȣ, ὁ, habitator, incola; uſitati ναέτης. Ab eod.

Ναὶν, ἡ, Nain. Nomen urbis Hebr. ἀκλ τον. *Amœnitas*.

Ναῖος, ία, ιον, nauticus, Dor. pro Ioni νήϊος.

ΝΑ͂ΙΡΟΝ, ȣ, τὸ, odoramentum quodam, Theophraſt.

Ναϊσκάριον, ȣ, τὸ, ædicula, ſacellum, V. ſacrarium, Ph. A ſeq.

Ναΐσκος, ȣ, ὁ, ſacellum. Dim. a ναός.

Ναιχὶ, *Adv.* omnino, ſane, ita. Att. pro ναὶ, Heſ. Suid.

ΝΑΊΩ, habito, incolo; ναῖε, Ion. pro ἔναιε, imp. habitabat; ab hoc aliud imp. Ion. ναίεσκον, habitabam. paſſ. ναίομαι, habitor. Ὅσοιπερ πρόπυλα ναίȣσι τάδε, Soph. El. 1391. Μυχοῖς ναίȣσαν ἑςίας ἐμῆς, Eur. Med. 397. Ξένην πόλιν ναίω, id. Ph. 372. Ὑπ' ἀνδρῶν ναιόμεναι, ſcil. νῆσοι, Dion. Περ. 616.

Νάκη, ης, ἡ, pellis lanata, Gl. V.

ΝΆΚΟΣ, εος, τὸ, vellus, pellis cum ſuo villo.

Νακοτιλτέω, ῶ, vellera vello ſeu tondeo. Pollux. ubi νακοτιλτȣ̃ντες, part. A νακοτίλτης.

Νακοτίλτης, ȣ, ὁ, qui villoſas pelles vellit, Pollux. Ex νᾶκος, & τίλλω, *vello.*

Νακότιλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velleris in modum vulſus, Pollux. Ex iiſd.

Νάκτης, ȣ, ὁ, fullo, Suic. A νάσσω, *farcio, conſtipo.*

Νακτὸς, ἡ, ὸν, farciendo & conſtipando completus; νακτὴ, farſa, i. e. *farta*, Gl. V. νακτὸν, denſum, preſſum, Gl. V. Ab eod.

Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, ſcaturigo; lympha, Gl. V. latex, unda, Ph. A νάω, *fluo.*

Ναματιαῖος, αία, αῖον, ſcaturiens, manans. A νᾶμα.

Ναματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcaturiginum & fontium plenus, riguus. Ab eod.

Νανίον, ȣ, τὸ, pupus, Ph. A νάνος.

ΝΆΝΝΗ, ης, ἡ, matris ſoror, Heſ.

ΝΆΝΟΣ, ȣ, ὁ, nanus, pumilio.

Νανοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui natura pumilio eſt, pumilionis ſtaturam habens. Ex νάνος, & φύω, *naſcor.*

Νανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pumilionis formam habens, pumilus, pumilio. A νάνος.

Ναξιεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Naxio opere factus, in inſula Naxo factus. Ex Νάξιος, *Naxius*, & ἔργον, *opus.*

Ναοποιέω, ῶ, templum ædifico. A ναοποιός.

Ναοποιὸς, ȣ̃, ὁ, cui templum ædificandi cura eſt commiſſa; (2) ædium ſacrarum procurator. Ex ναὸς, & ποιέω, *facio.*

ΝΑΌΣ, ȣ̃, ὁ, templum, ædis, pulvinar, fanum, Gl. V.

Ναοφύλαξ, ακος, ὁ, templi cuſtos, æditυus. Ex ναὸς, & φύλαξ, *cuſtos.*

Νάπυα, ας, ἡ, ſinapi, Nicand. A νάπυ.

Νάπη, ης, ἡ, ſaltus, convallis, nemus, Gl. V. νάπαι, valles, Ph.

ΝΆΠΟΣ, εος, τὸ, locus montanus & ſilvoſus, ſaltus; vallis nemoroſa.

ΝΆΠΥ, υος, τὸ, ſinapi.

Ναρδίζω, nardo ſimilis ſum, nardum refero. A νάρδος.

Νάρδινος, ίνη, ινον, nardinus, e nardo confectus. Ab eod.

Ναρδίτης, ȣ, ὁ, ut ναρδίτης οἶνος, vinum nardo conditum. Ab eod.

Ναρδῖτις, ἡ, nardus montana. Ab eod.

Ναρδολιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nardo pinguis. Ex νάρδος, & λίπος, *pinguis.*

ΝΆΡΔΟΣ, ȣ, ἡ, nardus, frutex; (2) oleum nardinum. Gl. V. νάρδος, hoc ſiler.

Ναρδόςαχυς, υος, ἡ, ſpica nardi, Galen. Ex νάρδος, & ςάχυς, *ſpica.*

Ναρθηκία, ας, ἡ, humilis ferula, ferulago. A νάρθηξ.

Ναρθήκιον, ȣ, τὸ, narthecium, vaſculum medicamentarium; liber medicamentarius. Ab eod.

Ναρθηκοπλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferulis repletus. Æſchylus in Prometh. ναρθηκοπλήρωτον ᾗ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν, ferulis refertum capto ignis fontem, i. e. *fomitem*, furtivum. Ex νάρθηξ, & πληρόω, *repleo.*

Ναρθηκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferulam ferens. Ex νάρθηξ, & φέρω, *fero.*

Ναρθηκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ferulaceus, ferulæ ſimilis. A νάρθηξ.

ΝΆΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, ferula; (2) inſtrumentum quoddam medicum; (3) arbor quædam.

ΝΆΡΚΑΦΘΟΝ, ȣ, τὸ, Narcaphthon, odoramenti genus, ſuffitibus admiſceri ſolitum.

Ναρκάω, ῶ, f. ήσω, torpedine adficior, ſeu adfectus ſum, obtorpeſco, torpeo, torpeſco. A νάρκη.

ΝΆΡΚΗ, & νάρκα, ης, ἡ, torpedo, piſcis quidam tangentes ſe torpeſcere faciens; (2) torpor, veternus, ſtupor; (3) ita quoque centaurium magnum a quibuſdam dictum fuiſſe habetur apud Dioſc.

Νάρκημα, ατος, τὸ, torpefactio, torpor, ſtupor. A ναρκάω.

Νάρκησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ναρκίσσινος, ίνη, ινον, narciſſinus, e narciſſo factus; ut ναρκίσσινον ἔλαιον. A νάρκισσος.

Ναρκισσίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, narciſſites lapis. Ab eod.

Νάρκισσος, ȣ, ὁ vel ἡ, narciſſus, flos quidam. A νάρκη, quod ſuo odore torporem adferre creditur.

Ναρκόω, ῶ, f. ώσω, torpefacio, torpore adficio; (2) ſedo & tollo. Ab eod.

Ναρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cui torpor ſeu ſtupor ineſt, torpidus, ſtupidus. A νάρκη.

Νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio, torpefaciendi vis, ſtupor, hebetatio. A ναρκόω.

Ναρκωτικὸς, ἡ, ὸν, torpefaciendi vim habens. Ab eod.

Νάρτη, ης, ἡ, Narta. Numeratur inter ea quæ odoramentis & unguentis admiſcentur, Theophr.

Νασμὸς, ȣ̃, ὁ, fluentum, fluor, ſcaturigo, rivulus, latex. A νάω.

Νασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcaturiginibus ac rivulis riguus. A νασμός.

ΝΆΣΣΩ, farcio, Gl. V. perf. paſſ. part. νενασμένος, refertus, plenus.

Ναςίσκος, ȣ, ὁ, parvus ναςὸς, ſeu parvus quidam panis, ſeu placenta. Dim. a ναςός.

Ναςοκόπος, ȣ, ὁ, inciſor τȣ̃ ναςȣ̃. A ναςὸς, & κόπτω, *incido.*

Ναςὸς, ἡ, ὸν, confertus, fartus, denſe plenus, denſus; (2) *Subſt.* panis quidam ſeu placenta e melle, uvis paſſis aliiſque condimentis. A νάσσω.

Ναςοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ναςὸν edo. A ναςοφάγος,

Ναςοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ναςὸν edit. Ex ναςὸς, & φαγεῖν, *edere.*

Ναυαγέω, ῶ, f. ήσω, naufragium facio, navem frango; (2) jacturam facio, naufragio amitto. A ναυαγός.

Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium. Ab eod.

Ναυάγιον, ȣ, τὸ, idem; (2) fragmentum navis, tabulæ aliaque e naufragio collecta. Ab eod.

Ναυαγὸς, ȣ̃, ὁ, naufragus. Ex ναῦς, & ἄγνυμι, *frango.*

Ναυαρχέω, ῶ, f. ήσω, navibus præſum, navarchum ago. A ναύαρχος.

Ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura navium ſeu claſſis. Ab eod.

Ναυαρχὶς, ίδος, ἡ, navis, qua vehitur navarchus, navis prætoria. Ab eod.

Ναύαρχος, ȣ, ὁ, navarchus, navium præfectus, præfectus claſſis. Ex ναῦς, & ἀρχὴ, *imperium.*

Ναυάτης, ȣ, ὁ, ſic invenitur aliquando, ſed præſtat ναυβάτης legere.

Ναυβάτης, ȣ, ὁ, qui navem conſcendit, qui navi vehitur; (2) nauta, navita. Ex ναῦς, & βαίνω, *ſcando.*

Ναυκληρέω, ῶ, f. ήσω, nauclerus ſum, navem guberno. A ναύκληρος.

Ναυκληρία, ας, ἡ, naucleriacum vitæ genus; (2) navium gubernatio.

Ναυκληρικὸς, ἡ, ὸν, ad navicularium ſeu nauclerum pertinens. Ab eod.

Ναυκλήριον, ȣ, τὸ, navigium, naucleriaca poſſeſſio & navis gubernatio. Ab eod.

Ναύκληρος, ȣ, ὁ, qui navem poſſidet, nauclerus, navis dominus. Gl. V. navicularius; ναύκληροι Athenis dicebantur etiam οἱ δήμαρχοι; ναύκληρος etiam Adjective pro nauticus, ut ναύκληρον πλάτην nauticum remum, Heſ. metaphorice pater familias, Pollux. Ex ναῦς, & κλῆρος, *ſors.*

Ναυκληρώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui a nauclero elocatur. A ναύκληρος.

Ναυκράρια, ων, τὰ, loca, in quibus reponebantur, quæ ex ναυκραρίαις exacta erant. A ναύκραροι.

Ναυκραρία, ας, ἡ, duodecima pars tribus; ap. Athenienſ. Ab eod.

Ναυκραρικὸς, ἡ, ὸν, ad ναυκράρȣς pertinens. Ab eod.

ΝΑΎΚΡΑΡΟΙ, ων, οἱ, magiſtratus quidam Athenienſis. Vid. Suid. & Pollucem.

Ναυκρατέω, ῶ, f. ήσω, navibus ſupero, navali pugna vinco, Xen. A ναυκράτης.

Ναυκράτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui claſſe pollens maris imperium obtinet; (2) qui claſſis præſidio locum aliquem tenet vel occupat. Ex ναῦς, & κρατέω, *obtineo, vinco.*

Ναυκρατητικὸς, ἡ, ὸν, ad victoriam navalem pertinens. A ναυκρατέω.

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, qui navibus præeſt, gubernator. Ex ναῦς, & κρατέω, *obtineo.*

Ναύλας, ȣ, ὁ, nablum idemque adeo, quod νάβλας.

Ναῦλον, ȣ, τὸ, naulum, merces, quæ pro navigatione ſolvitur. Ph. navis vectura, naulum, vectura. A ναῦς.

Ναῦλος, ȣ, ὁ, idem; (2) merces, quam perſolvimus ei, apud quem divertimus; (3) inſtrumentum quoddam muſicum. Ab eod.

Ναυλοχέω, ῶ, f. ήσω, in portu permaneo, ſtationem habeo; (2) navi inſidens locum aliquem vel adverſarium obſervo, eique inſidior. A ναύλοχος.

Ναυλοχία, ας, ἡ, occulta navium ſtatio. Ab eod.

Ναύλοχον, ȣ, τὸ, ſtatio navium. A ſeq.

Ναύλοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui naves inſidere poſſunt, navium ſtationi accommodus. *Subſtant.* locus tranquillus & ſtationi navium accommodus, in quo naves velut requieſcunt, ſtatio navium, portus. Ex ναῦς, & λόχος, *inſidiæ.*

Ναυλόω, ῶ, f. ώσω, naulo conduco. A ναῦλον.

Ναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, prælio navali confligo, navale prælium committo; (2) pugno. A ναυμάχος.

Ναυμάχης, ȣ, ὁ, navale prælium committens, claſſe decertans. Ex ναῦς, & μάχομαι, *pugno.*

Ναυμαχησείω, navale certamen committere cupio, ad navale prælium paratus ſum. A ναυμαχέω.

Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium, pugna navalis. Ex ναῦς, & μάχη, *pugna*.

Ναυμάχιον, ου, τὸ, multa ab eo quondam perſolvenda, qui navale prælium ſubterfugerat. Ex iiſd.

Ναυμάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, navale prælium committens. Ex iiſd.

Ναύμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, quo dimicatur e navibus, navali prælio aptus. Ex iiſd.

Ναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, naves fabricor. A ναυπηγός.

Ναυπηγησία, ας, ἡ, navium compactio, ſeu fabricatio. Ab eod.

Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, navibus fabricandis aptus. A ναυπηγησία.

Ναυπηγία, ας, ἡ, navium compactio & fabricatio. A ναυπηγός.

Ναυπηγικὸς, ἡ, ὸν, ad navium fabros ſeu fabricationem pertinens. Ab eod.

Ναυπήγιον, ου, τὸ, locus, ubi naves compinguntur. Ex iiſd.

Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, qui naves compingit, navium fabricator. Gl. V. faber navalis. Ex ναῦς, & πήγνυμι, *compingo*.

ΝΑΥ͂Σ, ἡ, navis; τοῦ νεὼς, τῇ νηὶ, τὴν νᾶυν· αἱ ναῦς, αἱ νῆες, τῶν νεῶν, τῶν νηῶν, ταῖς ναυσὶ, τὰς ναῦς. Sic in ſoluta oratione. At. ap. Poët. ἡ νηὺς, τοῦ νηὸς, ταῖς νηυσί; item τῆς νεὸς, τὰς νέας.

Ναῦθλον, ου, τὸ, naulum, Heſ. A ναῦς.

Ναυθλόω, ῶ, f. ώσω, naulo conduco; (2) naulo vehendum ſuſcipio; ναυθλώσομαι, ap. Ariſtoph. navem inſcendo. Πτηνὸς πορεύσῃ πῶλος, οὐ ναυθλώσομαι, Ariſt. Pace, 126. Ἣν ἀπ᾽ Ἰδαίων λόφων ϗ Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυθλώσεται, Lyc. 1257.

Ναυσία, ας, ἡ, nauſea, proprie qua navigantes in mari corripiuntur. A ναῦς.

Ναυσίασις, εως, ἡ, ipſa actio nauſeandi, nauſea. A ναυσιάω.

Ναυσιάω, ῶ, f. άσω, nauſeo. A ναυσία.

Ναυσίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in navibus ſeu ex navibus vivit. Ex ναῦς, & βίος, *vita*.

Ναυσίκλειτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ναυσίκλειτος, είτη, ειτον, re navali clarus. Ex ναῦς, & κλειτὸς, *inclitus*.

Ναυσίκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ναυσιόεις, όεσσα, όεν, nauſeans, Suic. A ναυσία.

Ναυσιπέδη, ης, ἡ, q. d. navium pedica; funis quo navis terræ alligatur, Luc. Lexiph. Ex ναῦς, & πέδη, *pedica*.

Ναυσιπέρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, navibus permeabilis, navigabilis, Suic. Ex ναῦς, & πέρατος, *meabilis*.

Ναυσίποδες, ων, οἱ, homines inſulares, qui navibus in mari pro pedibus utuntur, Euſt. Ex ναῦς, & ποῦς, *pes*.

Ναυσίπομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, naves vehens & promovens; ut ναυσίπομπος αὔρα, apud Eurip. ventus ſecundus. Ex ναῦς, & πέμπω, *mitto, veho*.

Ναυσίπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, navibus pervius, navigabilis. Ex ναῦς, & πόρος, *via, meatus*.

Ναυσιπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, navigradus, navi permeans. Ex iiſd.

Ναυσίστονος ὕβρις, ignominia, quæ propter cladem acceptam claſſi gemitum & luctum affert. A ναῦς, & στόνος, *gemitus*, Suic.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui navi fertur. Ex ναῦς, & φορητὸς, *qui fertur*.

Ναύσταθμον, ου, τὸ, navium ſtatio. Ex ναῦς, & σταθμὸς, *ſtatio*.

Ναύσταθμος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, navi veho, ſeu duco, navi deduco; (2) claſſe percurro, navi permeo, navigo, proficiſcor; (3) rego, guberno. Σὺ δ᾽ ὡς τί χρῄζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα; Eur. Med. 682. Φράσον δέ μοι τὼ πτέρυγε ποῖ σὺ ναυστολεῖ, Ariſt. Av. 1234. Καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν; Eur. Or. 723. A ναύστολος.

Ναυστόλημα, ατος, τὸ, navigatio ſeu profectio, quæ fit navi, R. A ναυστολέω.

Ναυστολία, ας, ἡ, navigatio; profectio, quæ fit navi. A ſeq.

Ναύστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, navi vehens. Ex ναῦς, & στόλος, *profectio, iter*.

Ναυτεπιβάτης, ου, ὁ, qui navi ſervit, ut ſuum lucretur naulum, R. Ex ναύτης, & ἐπιβάτης, *inſcenſor*.

Ναύτης, ου, ὁ, nauta, navita; ναύτης δρόμος adjective in Epigr. q. d. navalis curſus. A ναῦς.

Ναυτία, ας, ὁ, nauſea. Ab eod.

Ναυτιάω, ῶ, nauſeo, *metaph.* reſpuo, quaſi nauſeans. A ναυτία.

Ναυτικὸς, ἡ, ὸν, nauticus; navalis; claſſicus; exercitatus in re nautica; τὸ ναυτικὸν, οῦ, res nautica, copiæ navales, claſſis.

Ναυτικῶς, *Adv.* nautarum more. A ναυτικός.

Ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. A ναυτίλος.

Ναυτίλλομαι, navigo. Ἀλλὰ πανταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ϗ βαρβαρικῆς θαλάττης ναυτιλλομένους, Luc. Toxar. Ab eod.

Ναυτίλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nauticus, navigatorius; nautilus etiam piſcis polypi ſpecies quædam. A ναῦς.

Ναυτολοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, nautas perdens, Suic. Ex ναυτίλος, & φθείρω, *corrumpo*.

Ναυτιόεις, όεντος, ὁ, nauſeoſus, Suic. A ναυτία.

Ναυτιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nauſeoſus. A ναυτία.

Ναυτιώσεις, apud Hippocr. effuſiones ſanguinis, per tranſlationem ab iis, qui in nauſea ſanguinem vomunt. A ναυτίωσις, quaſi a ναυτιάω.

Ναυτοδίκαι, ῶν, οἱ, proprie indices nauticis litigiis cognoſcendis deputati. Vid. Poll. Ex ναύτης, & δίκη, *jus*.

Ναυτολογέω, ῶ, nautas lego, vel colligo, Suic. A ναυτολόγος.

Ναυτολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nautas legit, vel cogit, Suic. Ex ναύτης, & λέγω, *lego*, id eſt, *colligo*.

Ναύτριαι, vel ναύτρειαι, mulieres nauticam exercentes. A ναύτης.

Ναυφθορία, ας, ἡ, naufragium. A ναύφθορος.

Ναύφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, in navi corruptus aut perditus. Ex ναῦς, & φθορὰ, *corruptio*.

Ναῦφι, vel ναῦφιν, poët. pro νεῶν, ut ἀπὸ ναῦφιν, a navibus. A ναῦς.

Ναύφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, navibus ſeptus, navibus armatus & munitus. Alicubi & pro ναύσταθμος. Ex ναῦς, & φρακτὸς, *munitus*.

ΝΑ´ΦΘΑ, ης, ἡ, naphtha.

Νάφθας, ου, ὁ, idem.

Νάω, fluo; mano, ſcaturio.

Νάω, habitare facio. Hinc νάσσα, a. 1. pro ἔνασσα, ἔνασα, habitare feci, collocavi; quaſi a νάομαι, a. 1. med. νάσσατο pro ἐνάσσατο, habitavit; a. 1. paſſ. νάσθη pro ἐνάσθη, habitavit.

Νεάγγελτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper nunciatus, novus, Suic. Ex νέος, & ἀγγέλλω, *nuncio*.

Νεαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper genitus. Ex νέος, & γείνομαι, *naſcor*.

Νεάζω, f. άσω, juveneſco; adoleſco, juvenilem ætatem ago; juvenis ſeu robuſtus ſum; juveniliter ſapio vel ago; νεάζεσθαι, recentari, Gl. V. Μῶν νεάζουσ᾽ οὐχ ὁρᾷς, ἃ χρή σ᾽ ὁρᾶν; Eur. Ph. 720. A νέος.

Νεακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens acutus, Dor. pro νεηκής.

Νεακόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens acutus. Ex νέος, & ἀκονάω, *acuo*.

Νεαλδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper auctus, qui recens excrevit; (2) novellus, nuper natus, Suic. Ex νέος, & ἄλδω, *augeo*.

Νεαλέστερος, recentior. A ſeq.

Νεαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens. Deducunt quaſi proprie de piſce dicatur, ab ἁλίσκω, capio, quaſi recens captus, vel ab ἅλς, ſal, ut ſit nuper ſale conſperſus. Poſſit & ab ἅλλομαι, ſalio; quandoquidem Ph. νεαλὲς, præſultum.

Νεάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens captus. Ex νέος, & ἁλωτὸς, *captus*.

Νεάμελκτος, vel νεήμελκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens mulctus, R. Ex νέος, & ἀμέλγω, *mulgeo*.

Νεὰν, ᾶνος, ὁ, juvenis, Euſt. A νέον.

Νεανίας, ου, ὁ, adoleſcens, juvenis; (2) audax, ſtrenuus, ferox, juvenili protervi prædiitus; juvenilis. A νεάν.

Νεανεία, ας, ἡ, juvenilis audaciæ facinus; ap. Philon. A νεάν.

Νεανίευμα, ατος, τὸ, juvenilis audaciæ facinus; egregium ſtrenuumque factum; juvenilis jactantia. A νεανιεύομαι.

Νεανιεύομαι, juveneſco, juventutis anno ingredior; (2) juvenili audacia & petulantia ago. A νεανίας.

Νεανικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis; (2) ſtrenuu animoſus, audax, robuſtus, validus, vehemens; (3) magnus, permagnus. A eod.

Νεανικῶς, *Adv.* juveniliter; (2) robuſt ſtrenue; (3) laute, opipare. A νεανικό

Νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula, puella. A νεάν.

Νεανίσκευμα, ατος, τὸ, ſuperbia, inconti nentia juvenilis. A νεανισκεύω.

Νεανισκεύω, & νεανισκεύομαι, juveneſco, ju venilem ætatem ago. A νεανίσκος.

Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adoleſcens, ado leſcentulus. A νέος.

Νέανσις, εως, ἡ, novatio, de agro, ap. Th ophr. quaſi a νεαίνω, quod eſſet renov Vid. νέασις.

Νέαξ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens. A νέο

Νεαοιδὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, recens poëta. in E pigr. Ex νέος, & ἀοιδὸς, *poëta, cantor*.

Νεάπολις, εως, ἡ, urbs ſeu civitas nova. E νέος, & πόλις, *urbs*.

Νεαπολίτης, ου, ὁ, novæ civitatis civis. νεάπολις.

Νεαροποιέω, ῶ, recens ſeu novum faci Ex νεαρὸς, & ποιέω, *facio*.

Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, recens, novus; (2) juv nis, juvenilis; (3) puerilis. A νέος.

Νεαροφόρος, recentaria, Gl. V. A νέος, & φέρ

Νέαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, navis rector, Suic. E νεὸς, pro ναὸς a ναῦς, & ἀρχὸς, *princep*

Νεαρῶς, *Adv.* juveniliter, pueriliter. νεαρός.

Νεάσιμον, novale, Gl. V. A ſeq.

Νέασις, εως, ἡ, novatio, renovatio; ut novatio agri, apud Theoph. ubi tam alii νέανσις. Gl. V. νέασις, novalis, n valis terra. A νεάω.

Νεάτη, ης, ἡ, ſc. χορδὴ, extrema, ultim ſ. ima chorda. A νέατος.

Νεατὶς, ίδος, ἡ, Gl. V. νεατὶς, vervactu A ſeq.

Νέατος, άτη, ατον, noviſſimus, ultimu (2) novalis, Gl. V. A νέος.

Νεατὸς, ἡ, ὸν, novatus, renovatus, novali *Subſt.* ὁ, tempus renovandi agrum; n vatio. Ab eod.

Νεαύξητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nuper demum increvit, nuper auctus, Suic. Ex νέος, & αὔξω, augeo.

Νεάω, ῶ, novo, innovo, in primis agrum. Gl. V. νεάω, novello. Hinc part. νεωμϑύη, ap. Heſiod. Ἔργ. 460. iterata terra vel novata. A νέος.

Νέβρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ex hinnulo eſt. A νεβρός.

Νεβρίας, ȣ, ὁ, ut νεβρίας γαλεὸς, muſtelus nebrias, apud Ariſtot.

Νεβριδόπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veſtem ſeu peplum geſtans ex pellibus hinnuleis. Ex νεβρίς, & πέπλος, peplum.

Νεβρίζω, pellem hinnuleam geſto, ut bacchantes. A νεβρίς.

Νεβρὶς, ίδος, ἡ, pellis hinnuli; geſtamen Bacchi & bacchantium. A νεβρός.

Νεβρίτης λίϑος, nebritis gemma Libero Patri ſacra: nomen ſortita a nebridum ejus ſimilitudine, Plin.

ΝΕΒΡΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, pullus cervi, hinnulus, dama.

Νεβροτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hinnulos pariens, Rob. Ex νεβρὸς, & τίκτω, pario.

Νεβροφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hinnulorum occiſor. Ex νεβρὸς, & φένω, occido.

Νεβροχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hinnulis gaudens. Epith. Apoll. Ex νεβρὸς, & χαίρω, gaudeo.

Νεβρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cognomen Bacchi, quod cum ipſe, tum Bacchantes pelles hinnulorum geſtarent. A νεβρός.

Νεηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens natus. A νέος, & γομαι.

Νεήκης, εος, vel νεηκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens acutus, exacutus. Ex νέος, & ἀκὴ, acies.

Νεηκονὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Heſ. Ex νέος, & ἀκονάω, acuo.

Νεηλάτης, ȣ, ὁ, remex, navem impellens, Heſ. Ex ναῦς, & ἐλαύνω, impello.

Νεήλατος, recens cuſus, Heſ. νεοτευχής. Ex νέος, νέα, & ἐλαύνω, malleo duco, cudo.

Νεήλατος, recens molitus; ut νεήλατα ἄλφιτα, recens molitæ farinæ, apud Demoſth. melle, uvis paſſis, & viridibus ciceribus imbutæ ac ſubactæ, ſecundum Harpocrationem; quaſi νεωςὶ ἀληλεσμϑύαι, ab ἀλέω, molo. Sed ſunt νεήλατα, placentæ quædam recentes, quaſi recens ductæ ac ſubactæ, ab ἐλαύνω, ſicut & ἐλατὴρ eſt placentæ genus. Ab eod.

Νεηλιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens illitus. Ex νέος, & ἀλείφω, ungo, illino.

Νέηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, qui nuper admodum advenit, qui modo ſ. recens advenit; novitius, convena, Ph. Ex νέος, & ἐλεύϑω, venio.

Νεηνίης, νεῆνις, νεηνίσκος, Ionice pro νεανίας, νεᾶνις, νεανίσκος.

Νεήφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens dictus, nuper celebratus. Ex νέος, & φημὶ, dico.

Νειαίρη, ης, ἡ, Ion. pro νειαίρα, ima pars ventris. A νεαρός.

Νεικεςὴρ, ῆρος, ὁ, objurgator, rixator, conviciator. A νεικέω.

Νεικέω, ῶ, f. ήσω, & έσω, rixor, altercor, contendo; (2) objurgo. Τῷ γδ νεικείεσκε, Il. 2, 221. A νεῖκος.

Νείκη, ης, ἡ, rixa, contentio, apud Clem. Al. Suic.

ΝΕΙ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, rixa, jurgium, altercatio, contentio; (2) bellum.

Νειλαῖος, αία, αῖον, Nilæus, Niliacus. A Νεῖλος.

Νειλοϑερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in Nilo creſcens. Ex Νεῖλος, & ϑέρος, æſtas.

ΝΕΙ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, Nilus; fluvius Ægypti.

Νειόϑεν, Adv. ex imo fundo aut loco. A νέος.

Νειόϑι, Adv. in imo fundo aut loco. Ab eod.

Νεῖον, Adv. nuper. Ab eod.

Νειοποιέω, ῶ, f. ήσω, novale facio, terram ſeu agrum renovo. Ex νειὸς, & ποιέω, facio.

Νεῖος, novus, novellus, recens. A νέος.

Νειὸς, ȣ͂, ὁ, novale, ager novalis. Ab eod.

Νειότατος, infimus, imus, Heſ. Superlat. ex νέος.

Νειοτομεὺς, έως, ὁ, qui novale aratro ſcindit. Ex νειὸς, & τέμνω, ſcindo, ſeco.

Νειρίτης, ȣ, ὁ, nerita, cochleæ genus; apud Oppian.

Νείσσομαι, vel νείσομαι, eo, proficiſcor. A νέω.

Νείφω, madefacio; pro νίφω, ningo.

Νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum; νεκάδες, mortui. Dat. νεκάδεσσι. A νεκρός.

Νεκράγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mortui nuncius, Suic. Ex νεκρὸς, & ἄγγελος, nuncius.

Νεκραγωγέω, ῶ, f. ήσω, mortuos duco; de Mercurio. Ex νεκρὸς, & ἄγω, duco.

Νεκρακαδημία, ας, ἡ, Academia mortuorum; locus a Luciano fictus. Ex νεκρὸς, & ἀκαδημία.

Νεκρεγερσία, ας, ἡ, mortuorum reſuſcitatio, Suic. Ex νεκρὸς, & ἔγερσις, ſuſcitatio.

Νεκρικὸς, ὴ, ὸν, mortualis, feralis, Gl. V. A νεκρός.

Νεκρικῶς, Adv. in modum mortuorum. A νεκρικός.

Νεκροβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mortuis gravis, Suic. Ex νεκρὸς, & βάρος, gravitas.

Νεκροβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mortuos devorans. Ex νεκρὸς, & βορὰ, paſtus.

Νεκροδέγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mortuos recipiens. Ex νεκρὸς, & δέχομαι, capio.

Νεκροδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεκροδοχεῖον, ȣ, τὸ, receptaculum mortuorum, Suic. Ex νεκρὸς, & δοχεῖον, receptaculum.

Νεκροϑάπτης, ȣ, ὁ, pollinctor, libitinarius, veſpillo. Ex νεκρὸς, & ϑάπτω, ſepelio.

Νεκροκαύςης, ȣ, ὁ, rogarius, buſtuarius, uſtor, Ph. A νεκρὸς, & καίω, uro, comburo.

Νεκροκορίνϑιοι, ων, οἱ, defuncti Corinthiorum. Ex νεκρὸς, & Κορίνϑιος, Corinthius.

Νεκροκόσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui defunctos, ſ. defunctorum funera ornat. Ex νεκρὸς, & κοσμέω, orno.

Νεκρολατρεία, ας, ἡ, defunctorum cultus, Suic. Ex νεκρὸς, & λατρεία, cultus.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, necromantia, vaticinatio ex evocatis mortuis. Ex νεκρὸς, & μαντεία, vaticinatio.

Νεκρομαντεῖον, ȣ, τὸ, vaticinium ex evocatis mortuis, reſponſum ab inferorum umbris datum, & locus ipſe ubi datur. Ex νεκρὸς, & μαντεῖον, vaticinium, oraculum.

Νεκρόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui mortuos evocans futura vaticinatur. Ex νεκρὸς, & μάντις, vates.

Νεκροπέρνας, ȣ, ὁ, mortuorum cadavera vendens. Ex νεκρὸς, & περνάω, vendo.

Νεκροπομπὸς, ȣ͂, ὁ, dux manium, qui mortuorum animas Plutoni tranſmittit; de Mercurio. Ex νεκρὸς, & πέμπω, mitto.

ΝΕΚΡΟ'Σ, νεκρὰ, νεκρὸν, mortuus, defunctus, exanimus, mortui cadaver.

Νεκροςολέω, ῶ, mortuos Plutoni mando. A νεκροςόλος.

Νεκροςόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, elator funerum, pollinctor, libitinarius. Ex νεκρὸς, & ςέλλω, mitto.

Νεκροσυλία, ας, ἡ, mortuorum ſpoliatio. A νεκροσύλος.

Νεκροσύλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mortuos ſpolians, mortuorum ſpoliator. Ex νεκρὸς, & συλάω, ſpolio.

Νεκρόταφος, ȣ, ὁ, mortuorum ſepultor, ap. Heſ. Ex νεκρὸς, & ϑάπτω, ſepelio.

Νεκρότης, ητος, ἡ, mortificatio, vitæ ſpoliatio. A νεκρός.

Νεκροτοκέω, ῶ, fœtum mortuum pario, Suic. Ex νεκρὸς, & τίκτω, pario.

Νεκροτόκιον, ȣ, τὸ, fœtus abortivus, Suic. Ex iiſd.

Νεκροφαγέω, ῶ, cadaveribus veſcor, Suic. A νεκροφάγος.

Νεκροφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cadavera devorat, qui cadaveribus paſcitur, Suic. Ex νεκρὸς, & φάγος, edax.

Νεκροφορεῖον, ȣ, τὸ, ſandapila, Ph. A νεκροφόρος.

Νεκροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui defunctos effert; veſpillo, pollinctor, Gl. V. Ex νεκρὸς, & φέρω, fero.

Νεκρόω, ῶ, f. ώσω, eneco, mortifico; νεκρȣ͂μαι, enecor, mortificor; νενεκρωμϑύος, p. paſſ. part. mortificatus, emortuus, viribus effœtus. Νεκρώσατε ȣ͂ν τὰ μέλη ὑμῶν, Col. 3. 5. A νεκρός.

Νεκρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mortuo ſimilis, cadaveroſus. Ab eod.

Νεκρώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, emortualis, Suic. A νέκρωσις.

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, Gl. V. A νεκρόω.

ΝΕ'ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, nectar, potus Deorum.

Νεκτάρεος, ρέα, Ion. ρέη, ρεον, nectareus, nectaris modo ſuavis; nectaris ſuavitatem & odorem referens, ideoque divinus. A νέκταρ.

Νεκτάριον, ȣ, τὸ, nectarium, quibuſdam helenium, Dioſc. herba quædam. Ab eod.

Νεκταρίτης, ȣ, ὁ, ut νεκταρίτης οἶνος, nectarites, vinum nectario ſ. helenio conditum. Ab eod.

Νεκταροςαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nectare ſtillans, ſuavis, odoratus. Ex νέκταρ, & ςάζω, ſtillo.

Νεκύα, ας, ἡ, invenitur pro νεκυία.

ΝΕΚΥ'ΔΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, necydalus, inſectum e bombylio naſcens.

Νεκυηγὸς, ȣ͂, ὁ, qui mortuos traducit. Ex νέκυς, & ἄγω, duco.

Νεκυία, ας, ἡ, mortuorum evocatio magica; (2) tractatus de manibus ſ. mortuis. A νέκυς.

Νεκυομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio, quæ fit evocatis mortuis. A νεκυόμαντις.

Νεκυομαντία, ας, ἡ, mortuorum conſultatio, Gl. V. Ab eod.

Νεκυομαντεῖον, ȣ, τὸ, mortuorum oraculum, quum mortui de aliqua re conſuluntur. Ab eod.

Νεκυομαντήϊον, ȣ, τὸ, Ion. pro νεκυομαντεῖον.

Νεκυόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, mortuos evocans futura ex iis ſciſcitaturus, Suid. Ex νέκυς, & μάντις, vates.

Νεκυοσσόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mortuos ſuſcitans; (2) mortuorum ſervator. Nonnus, epitheton Chriſti. Ex νέκυς, & σεύω, moveo, vel σόος, ſalvus, ſ. σόω, ſervo.

Νεκυοςόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mortuos tranſmittit. Epith. Charontis. Ex νέκυς, & ςέλλω, mitto.

ΝΕ'ΚΥΣ, υος, ὁ, mortuus, defunctus; cadaver. pl. νέκυες, mortui, cadavera. Dat. νεκύεσσι, mortuis.

Νεκύσια, ων, τὰ, funeralia. Ph. parentalia. A νέκυς.

Νέμεα, ων, τὰ, loca arboribus denſa, loca ſylvoſa, Heſ. (2) Nemea, ludi Jovi celebrari a Græcis ſoliti. A νέμος.

Νεμέα, ας, ἡ, Nemea, poët. Νεμείη, locus Eliaci, ſ. Argivi agri.

Νεμεαῖος, αία, αῖον, vel Νεμειαῖος, αία, αῖον, Nemeæus, e Nemæa oriundus. A Νεμέα.

Νεμεὰς, άδος, ἡ, Nemeæa, ut Νεμεάδες πύλαι, Nemeæa porta. Ab eod.

Νέμεια, τὰ, pro Νέμεα, ludi illi.

Νεμείαιος, αια, αῖον, vide Νεμεαῖος.

Νεμέθω, paſco, a νέμω.

Νέμειος, εία, ειον, Nemeæus. A Νεμεία.

ΝΕΜΕΣΑ'Ω, ῶ, & νεμεσάομαι, ῶμαι, indignor, iraſcor, ſuccenſeo; (2) merito indignor; invideo, invidens ſuccenſeo; (3) indignationem ſ. reprehenſionem formido, formido, timeo. a. 1. part. νεμεσήσας; paſſ. νεμεσηθεὶς, poët. νεμεσσηθείς. Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, Epigr.

Νεμέσεια, ων, τὰ, feſtum in honorem Deæ Nemeſis. Ab eod.

Νεμεσήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, indignabundus, querulus. A νεμεσάω.

Νεμεσητικὸς, ἡ, ὸν, qui facile ſuccenſet, ad indignationem propenſus. Ab eod.

Νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, poët. νεμεσσητὸς, vituperandus, reprehendendus, reprehenſione dignus, odioſus; (2) querulus, ſtomachoſus. Ab eod.

Νεμεσίζω, & frequentius νεμεσίζομαι, reprehendo, ſuccenſeo, indignor, iraſcor; (2) vereor, revereor. Ἥρῃ δ' ȣ̓́τι τόσον νεμεσίζομαι, Il. 8, 407. Ab eod.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio cum quadam invidia; (2) juſta reprehenſio; (3) indignatio ob res alicujus proſperas, quibus indignus eſt, aut ob res adverſas, quibus eſt indignus; (4) indignatio ob ſceleratum facinus; (5) ultio divina, vindicta; (6) Nemeſis, Dea vindictæ. Ph. νέμεσις, ultrix. A νεμεσάω.

Νεμέτωρ, ορος, ὁ, diſtributor, Rob. A νέμω, *diſtribuo*.

Νέμησις, εως, ἡ, diſtributio, partitio; (2) pabulatio, Gl. V. A νέμω, *tribuo*, it. *paſco*.

Νεμητὴς, ȣ̃, ὁ, partitor, diſtributor. Ab eod.

Νέμος, εος, τὸ, nemus, locus arboribus conſitus, denſus & paſcuus; (2) pudendum muliebre, Heſ. (3) oculi cavitas, Heſ. A νέμω, *paſco*.

ΝΕ'ΜΩ, f. νεμῶ, p. νενέμηκα; a. 1. ἔνειμα, tribuo, diſtribuo; νέμομαι, tribuor, dividor; interdum & divido, partior; νέμω, & frequentius νέμομαι, poſſideo, habeo, colo; νέμω, paſco; νέμομαι, paſcor, depaſcor; νέμω, adminiſtro. Εἰ πατρὸς νέμοι τιν' ὥραν τȣ̃ καλῶς πράσσειν δοκεῖν, curat ut is bene ſuccedat, Soph. Trach. 57. Ἥμαρτον, εἴ τι τῶνδ' ἁμαρτίαν νέμεις, peccatum putas, ibid. 490. Ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις, id. Phil. 392. Νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα, Ariſt. Av. 159. Κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν, ibid. 389. Ἀπονέστερον ἐσθλοὶ νέμονται βίοτον, Pind. Ol. 2, 112.

ΝΕΝΙ'ΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, cæcus; (2) attonitus, demens, vecors, Heſ. Schol. Apollon.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, patruus, vel avunculus, Euſt. Pollux.

ΝΕΝΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, ſtultus, fatuus, Heſ.

Νεοαλδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper auctus, qui recens excrevit, Heſ. Ex νέος, & ἀλδέω, *augeo*.

Νεάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens captus, Suic. Ex νέος, & ἁλωτὸς, *captus*.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper irrigatus. Ex νέος, & ἄρδομαι, *rigo*.

Νεοβάπτιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens baptizatus, Suic. Ex νέος, & βαπτίζω, *baptizo*.

Νεόβδαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens mulctus, ut νεόβδαλτον γάλα. Ex νέος, & βδάλλω, *mulgeo*.

Νεοβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noviſſime in lucem editus; (2) tenuia germina emittens, Rob. Ex νέος, & βλαστάνω, *germino*.

Νεόβλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nuper germinavit, qui nuper provenit. Ex iiſd.

Νεόβορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens adeſus, Heſ. Ex νέος, & βορὰ, *eſca*, *cibus*.

Νεόβροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens irrigatus. Heſ. νεόβροχοι prægnantes, uterum ferentes. Ex νέος, & βρέχω, *rigo*.

Νεοβρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, modo paſtus, qui non ita dudum cibum ſumpſit. Ex νέος, & βιβρώσκω, *edo*, *voro*.

Νεογαμητὴ, ῆς, ἡ, nova nupta, Gl. V. A νέος, & γαμητὴ, *nupta*.

Νεόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nuper uxorem duxit, vel quæ nuper nupſit; nova nupta, Gl. V. Ex νέος, & γάμος, *nuptiæ*.

Νεογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper natus, recens natus. Ex νέος, & γίνομαι, *naſcor*.

Νεογιλαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens natus, ſ. ortus. A νεογιλής.

Νεογιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infans modo natus. A νεογενής.

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Νεόγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novas habens pupillas, qui viſum recuperavit. Ex νέος, & γλήνη, *pupilla*.

Νεογλύφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens excavatus, Suic. Ex νέος, & γλύφω, *ſculpo*, *cavo*.

Νεογνὸς, ȣ̃, ὁ, recens genitus, recens natus, recens a partu, recenti partu editus. Gl. V. νεογνὸς, parvulus. Ex νέος, & γείνομαι, *naſcor*.

Νεόγονος, ȣ, ὁ, recens a partu. Ex νέος, & γείνομαι, *naſcor*.

Νεόγραπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens ſcriptus, recens pictus, Rob. Ex νέος, & γραπτὸς, *ſcriptus*, *pictus*.

Νεόγυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juvenilia membra habens. Ex νέος, & γυῖον, *membrum*.

Νεογύνης, ȣ, ὁ, qui nuper uxorem duxit. Ex νέος, & γυνὴ, *mulier*.

Νεοδάμαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens domitus, Suic. Ex νέος, & δαμάω, *domo*.

Νεοδαμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui recens in popularium numerum eſt adſcitus. Apud Lacedæmonios Νεοδαμώδεις dicebantur Helotes libertate donati. Ex νέος, & δαμώδης pro δημώδης, *popularis*.

Νεόδαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens excoriatus. At νεόδαρτον δέρμα, pellis nuper detracta. At νέος, & δέρω, *excorio*.

Νεοδίδακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens doctus, qui nuper didicit, Suic. Ex νέος, & διδάσκω, *doceo*.

Νεοδμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, nuper domitus. At νεοδμῆτες γάμοι, nuper celebratæ nuptiæ, ex Eurip. ubi ſponſa quaſi domita. Ex νέος, & δαμάω, *domo*.

Νεόδμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens exſtructus; (2) recens domitus. Ex νέος, & δέμω, *ſtruo*, vel δαμάω, *domo*.

Νεόδορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens excoriatus. Ex νέος, & δορὰ, *pellis*.

Νεόδρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens decerptus. Ex νέος, & δρεπτὸς, *carptus*.

Νεόδριπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, Rob. Ex νέος, & δρέπω, *carpo*.

Νεοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, juvenili facie præditus. Ex νέος, & εἶδος, *forma*.

Νεοεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recenter confectus, recens elaboratus, Heſ. Ex νέος, & ἔργον, *opus*.

Νεόζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens conjugatus, ſeu copulatus. De recens nupta. Ex νέος, & ζυγὸς, *jugum*.

Νεόζυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεοθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper virens, qui noviter pullulavit; (2) recens ortus, recens genitus. Ex νέος, & θάλλω, *vireo*.

Νεοθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens mortuus. Ex νέος, & θνήσκω, *morior*.

Νεοθηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens acutus. Ex νέος, & θήγω, *acuo*.

Νεοθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod νεοθαλής.

Νεοθλιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens expreſſus. Ex νέος, & θλίβω, *premo*.

Νεόθλιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Suic.

Νεοθνὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, recens mortuus, recens interemptus. Ex νέος, & θνήσκω, *morior*.

Νεόθρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens compactus, recens coagulatus; de caſeo. Ex νέος, & τρέφω, *coagulo*.

Νεόθυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper ſacrificatus, recens immolatus. Ex νέος, & θύω, *ſacrifico*.

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas. A νέος.

Νεοικοδόμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens ædificatus. Ex νέος, & οἰκοδομέω, *ædifico*.

Νέοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui recens alicubi æde habere cœpit; (2) in nova urbe domu habens. Ex νέος, & οἶκος, *domus*.

Νεοκαλλιγράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens elegante ſcribens, Suic. Ex νέος, & καλλιγράφ *eleganter ſcribens*.

Νεοκατάγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens conſcriptu Suic. Ex νέος, & καταγράφω, *conſcrib*

Νεοκατασκεύαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens exſtructus, recens conditus, Suic. Ex νέος, κατασκευάζω, *exſtruo*.

Νεοκατάσκευος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, Suic. E νέος, & κατασκευὴ, *exſtructio*, *ſtructura*.

Νεοκατάστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens in aliq loco conſtitutus, nuper fundatus. E νέος, & καθίστημι, *conſtituo*.

Νεοκατάχριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens inunctu noviter illitus. Ex νέος, & κατάχριστ *inunctus*.

Νεοκατήχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, catecheſi recen imbutus, novitius, Suic. Ex νέος, κατηχέομαι, quod vide.

Νεοκάτοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod νέοικ

Νεοκάττυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui recens ſole ſubpacta eſt, Suic. Ex νέος, & καττύ *opus ex corio facio*.

Νεόκαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens uſtus, rec crematus. Ex νέος, & καίω, *uro*.

Νεόκαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεοκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recentem mœrore habens, recenti mœrore adfectus. Ex νέος, & κῆδος, *mœror*.

Νεόκλωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens contextus, r cens nendo ductus. Ex νέος, & κλ στὸς, *nendo textus*.

Νεοκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, recens fabricatus, no viter factus. Ex νέος, & κάμνω, *labor*

Νεόκμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens elaboratu recens confectus; item recens mortuu Ex iiſd.

Νεόκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens cæſus, ut ν κοπος κάρδοπος, mactra recens excavat Eupolis, ap. Poll. Ex νέος, & κόπτω, *cæ*

Νεόκοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut νεόκοπτος μύλ mola recens inciſa, Ariſtoph. in Veſp Ex iiſd.

Νεόκοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui novas iras anim conditas habet; (2) novus, recens, Su Ex νέος, & κότος, *ira*.

Νεόκρας, ατος, ὁ ϗ ἡ, ut νεόκρας οἶνος, v num recens mixtum, recens dilutum temperatum. Ex νέος, & κεράννυμ *miſceo*.

Νεόκρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεόκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens adquiſitus, nuper p tus, Suic. Ex νέος, & κτάομαι, *adqui*

Νεόκτιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens conditus. Ex νέος, & κτιϛὸς, *conditus*.

Νεόκτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens interfectus, Rob. Ex νέος, & κτείνω, *interficio*.

Νεολαία, ας, ἡ, juvenum multitudo; juventus, Gl. V. A νέος.

Νεολαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, novum ſplendorem emittens, Suic. Ex νέος, & λάμπω, *ſplendeo*.

Νεόλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens collectus, noviter lectus; tiro, Ph. Ex νέος, & λέγω, *deligo*.

Νεολεξία, ας, ἡ, tirocinium, Ph. Ex iiſd.

Νεόληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper captus, Suic. Ex νέος, & λαμβάνω, *capio*.

Νεολκέω, ut νεολκῶ πλοῖον, navem ſubduco, Ph. νενεολκημένος, ſubductus, p. paſſ. part. Ex ναῦς, & ἕλκω, *traho*.

Νεολκία, ας, ἡ, navis tractio, vel ſubductio. Ex iiſd.

Νεόλλȣτος, pro νεόλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens lotus, Hom. in Hym. Ex νέος, & λȣ́ω, *lavo*.

Νέομαι, nato; venio; vado.

Νεόμην, ηνος, ὁ ϗ ἡ, ut νεόμηνι σελήνη, nova luna; apud Aratum. Ex νέος, & μήνη, *luna*.

Νεομηνία, ας, ἡ, novilunium, novus menſis: calendæ; nova luna. Ph. Ex νέος, & μὴν, *menſis*.

Νέον, *Adv.* recens, nuper. A νέος.

Νεόνυμφος, ȣ, ἡ, nova nupta, Ph. Ex νέος, & νύμφη, *ſponſa*.

Νεόξεϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens politus. Ex νέος, & ξέω, *polio*.

Νεοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens compactus, recens coagmentatus. Ex νέος, & πήγνυμι, *pango*.

Νεοπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui recens parere cœpit; recens perſuaſus. Ex νέος, & πείθω, *perſuadeo*.

Νεόπειϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens perſuaſus, Rob. Ex iiſd.

Νεοπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in recenti luctu eſt, qui recens luget. Ex νέος, & πένθος, *luctus*.

Νεοπηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod νεοπαγής.

Νεόπηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεοπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens plexus, recens contextus. Ex νέος, & πλέκω, *plico, texo*.

Νεόπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens dives, recens ditatus. Ex νέος, & πλȣ͂τος, *divitiæ*.

Νεοπλυνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens lotus, Pollux. Ex νέος, & πλύνω, *eluo, lavo*.

Νεόπλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens lotus, nuper ablutus, Herodot. Ex νέος, & πλύνω, *eluo, lavo*.

Νεοποιέω, ῶ, novum facio, renovo. Ex νέος, & ποιέω, *facio*.

Νεοποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens factus, noviter fabricatus. Ex iiſd.

Νεοπολῖται, qui publico ſuffragio jus civitatis adepti ſunt; νεοπολίτης, ȣ, ὁ, novus civis. Pollux. Ex νέος, & πολίτης, *civis*.

Νεοπολῖτις, ιδος, ἡ, ut νεοπολῖτις πόλις, urbs novos habens cives. A νεοπολίτης.

Νεοπότιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper irrigatus. Ex νέος, & ποτίζομαι, *irrigo*.

Νεόποτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui recens bibit, Suic. Ex νέος, & πίνω, *bibo*.

Νεοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, juvenes decens, juvenilis. Ex νέος, & πρέπω, *decorus ſum*.

Νεόπριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens ſerra ſectus. Ex νέος, & πρίω, *ſerra ſeco*.

Νεόπτολις, εως, ἡ, urbs nova. Ex νέος, & πτόλις pro πόλις, *urbs*.

Νεόῤῥαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens adſperſus, recenter madens. Ex νέος, & ῥαντὸς, *conſperſus, perfuſus*.

Νεοῤῥόφητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui recens ſorbitionem ſumpſit, Suic. Ex νέος, & ῥοφέομαι, *ſorbeo*.

Νεόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui recens effluxit, recens fluens. Ex νέος, & ῥύω, *fluo*.

Νέορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens excitatus, ſeu exſuſcitatus. Ex νέος, & ὄρομαι, *excitor*.

ΝΕ΄ΟΣ, νέα, νέον, novus, novellus, recens; (2) juvenis, tiro, Gl. V.

Νεὸς, ȣ͂, ὁ, novalis, novale. A νέος.

Νεοσίγαλος, ȣ, ὁ, propter novitatem & excellentiam admirandus, ut σιγαλόεντα apud Hom. mirando artificio facta, Rob.

Νεόσμηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper abſterſus, recens politus, recens acutus, recens purgatus. Ex νέος, & σμήχω, *polio*.

Νεοσπάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens dilaniatus. Ex νέος, & σπαράσσομαι, *dilanio*.

Νεοσπὰς, άδος, ἡ, nuper evulſa. Ex νέον, & σπάω, *traho*.

Νεόσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui recens ſeminatus eſt, Rob. Ex νέος, & σπείρω, *ſemino*.

Νεοσσεύω, & Att. νεοττεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico, Rob. A νεοσσός.

Νεοσσία, Att. νεοττία, ας, item νεοσσιὰ, vel νεοττιὰ, ᾶς, ἡ, nidus, pullorum cubile. Ab eod.

Νεόσσιον, ſ. νεοσσίον, Att. νεόττιον, ȣ, τὸ, pullulus, pullus tenellus. Dim. ab eod.

Νεοσσοκομέω, vel νεοττοκομέω, ῶ, pullos alo, vel curo, Suic. A νεοσσοκόμος.

Νεοσσοκόμος, vel νεοττοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pullos nutriens, Suic. Ex νεοσσὸς, & κομέω, *curo*.

Νεοσσοποιΐα, ας, ἡ, nidulatio; cunabula. Ex νεοσσὸς, & ποιέω, *facio*.

ΝΕΟΣΣΟ΄Σ, vel νεοττὸς, ȣ͂, ὁ, pullus, nidus, Ph.

Νεοσσοτροφεῖον, vel νεοττοτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi pulli aluntur, aviarium. A νεοσσοτροφέω.

Νεοσσοτροφέω, vel νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo; νεοσσοτροφεῖσθαι aliquis dicitur, i. e. a pueritia educari veluti pullus, Suic. Ex νεοσσὸς, & τρέφω, *alo*.

Νεόσσυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens incitatus, recens. Ex Heſ. ubi νεόσσυτα, νεωϛὶ ὁρμηθέντα, νεαρά. Ex νέος, & σεύομαι, *incitor*.

Νεοϛαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens conſtitutus, recens inſtitutus. Ex νέος, & ἵϛημι, *conſtituo*.

Νεοϛεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens coronatus, Heſ. ubi Gen. νεοϛεφέος. Ex νέον, & ϛέφω, *corono*.

Νεοϛράτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nuper militiæ nomen dedit, recens miles; νεοϛράτευτοι, tirones, Ph. Ex νέος, & ϛρατεύομαι, *milito*.

Νεόϛροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper tortus, ideoque novus. Ex νέος, & ϛρέφω, *torqueo*.

Νεοσύλλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens collectus, novitius miles, tiro; Ph. νεοσύλλεκτοι, tirones. Ex νέος, & συλλέγω, *colligo*.

Νεοσύϛατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper concretus, qui nuper coaluit. Ex νέος, & συνίϛαμαι, *concreſco*.

Νεοσφαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens jugulatus, nuper mactatus. Ex νέος, & σφάζω, *macto*.

Νεόσφακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens abſolutus. Ex νέος, & τέλος, *finis*.

Νεοτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens oblectans, novam oblectationem habens; (2) brevi tempore oblectans; (3) novus, Suic. Ex νέος, & τέρπω, *oblecto*.

Νεότευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens fabricatus, recens factus, noviter paratus. Ex νέος, & τευκτὸς, *fabricatus*.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex νέος, & τεύχω, *fabrico*.

Νεότης, ητος, ἡ, juventus, adoleſcentia; (2) juvenes, juvenum multitudo. A νέος.

Νεοτήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juvenilis. A νεότης.

Νεότμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper ſectus, recens cæſus vel inciſus. Ex νέος, & τέμνω, *ſeco*.

Νεοτόκος, ȣ, ἡ, quæ recens peperit; puerpera, Ph. Ex νέος, & τίκτω, *pario*.

Νεότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens ſectus. Ex νέος, & τέμνω, *ſeco*.

Νεοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper nutritus; (2) recens natus. Ex νέος, & τρέφω, *nutrio*.

Νεοτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens tritus. Ex νέος, & τρίβω, *tero*.

Νεότροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens nutritus, Suic. Ex νέος, & τρέφω, *alo*.

Νεότρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens vulneratus. Ex νέος, & τρωτὸς, *vulneratus*.

Νεοττεία, ας, ἡ, nidificatio, nidulatio, nidus; (2) cunabula. A νεοττεύω.

Νεόττευσις, εως, ἡ, nidulatio; (2) nidus. Ab eod.

Νεοττεύω, f. εύσω, nidulor. A νεοττὸς, *pullus*.

Νεοττία, ας, ἡ, ſive νεοττιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. A νεοττός.

Νεόττιον, ȣ, τὸ, pullus. A νεοττός.

Νεοττὶς, ίδος, ἡ, pullaſtra, gallina juvenca. Ab eod.

Νεοττοποιῶ, nidulor, Gl. V. Ex νεοττὸς, & ποιέω, *facio*.

Νεοττὸς, ȣ͂, ὁ, pullus, & ovi vitellus.

Νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo. Ex νεοττὸς, & τρέφω, *alo*.

Νεȣργέω, ῶ, f. ήσω, novum facio, renovo; νεȣργεῖσθαι, renovari. A νεȣργός.

Νεȣργὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, nuper factus. Ex νέος, & ἔργον, *opus*.

Νεȣργὸς, ȣ͂, ὁ, navium fabricator, Pollux. Ex ναῦς, νεὸς, & ἔργον, *opus*.

Νεȣ́τατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens vulneratus, modo ictus. Ex νέος, & ȣ̓τάω, *vulnero*.

Νεοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper ortus, qui modo apparuit, Suic. Ex νέος, & φαίνομαι, *appareo*.

Νεόφθιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui modo interiit, modo mortuus; (2) recens corruptus, recens vitiatus. Ex νέος, & φθίω, *corrumpo*.

Νεόφοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, modo prodiens; (2) recens inſaniens, Rob. Ex νέος, & φοιτάω, *venio, inſanio*.

Νεόφονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens occiſus, modo interfectus, Rob. Ex νέος, & φένω, *occido*.

Νεοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens germinans, ut νεοφυὲς δένδρον, apud Pollucem modo ſuccreſcens arbor. Ex νέος, & φύω, *naſcor*.

Νεοφυτεῖον, ȣ, τὸ, novelletum, Gl. V. A ſeq.

Νεόφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens plantatus; novellus, novella, Gl. V. ut νεόφυτον δένδρον, Pollux & Philox; νεόφυτον, novellum. Apud Scriptores Eccl. νεόφυτος dicitur de eo, qui recens ad fidem Chriſtianam acceſſit, Suic. Ex iiſd.

Νεοφώτιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens illuminatus, i. e. baptizatus, Suic. Ex νέος, & φωτίζω, *illumino*.

Νεοχάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens ſculptus, modo impreſſus. Gl. V. rudis. Ex νέος, & χαράσσω, *ſculpo*.

Νεοχμέω, ῶ, res novas molior, innovo; apud Suid. ſed uſitatius νεοχμόω. A νεοχμός.

Νεοχμία, ας, ἡ. Ion. νεοχμίη, ης, ἡ, rerum novarum molitio, novatio. Ab eod.

Νεοχμίζω, novo Ex Heſ. ubi νεοχμιζομένȣ, καινȣργȣμένȣ.

Νεοχμὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, novus, recens. A νέος.

Νεοχμόω, ῶ, f. ώσω, res novas molior, innovo; (2) immuto. A νεοχμός.

Νεοχμῶς, *Adv.* recenter; (2) aliquid innovando. A νεοχμός.

Νεόχμωσις, εως, ἡ, molitio rerum novarum, innovatio; (2) novatio, rei novæ deſignatio. A νεοχμόω.

Νεόχριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens illitus, modo obductus calce vel ſimili. Ex νέος, & χρίω, *oblino.*

Νεόω, ῶ, f. ώσω, novo, innovo, renovo. A νέος.

ΝΕ´ΠΟΔΕΣ, *ων, οἱ*, filii, progenies, poſteri, nepotes.

Νέποδες, *ων, οἱ*, q. d. nando peditantes, i. euntes, procedentes, ut piſces. Ex νέω, *nato*, & ποῦς, *pes.*

Νέρθε, vel νέρθεν, *Adv.* ſubter, infra. Ab ἔνερθε.

Νέρτατος, infimus, imus. Heſ. νέρτατα, ἔσχατα, ultima.

Νερτέριος, ίου, ὁ, infernus, inferus. A νέρθε.

Νερτεροδρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, orci curſor, Suic. Ex νέρτερος, & δρόμος, *curſus.*

Νέρτερος, ερα, ερον, inferior; νέρτεροι, inferi; (2) infernalis.

Νέρτος, ου, ὁ, avis quædam.

Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. A νεύω, *nuto.*

Νεῦμαι, veniam, redibo. f. a νέομαι.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, Ion. νευρὴ, ῆς, ἡ, nervus, quo arcus intenditur; (2) fides inſtrumenti muſici. A νεῦρον.

Νεῦρα, vires, Gl. V. A νεῦρον.

Νευρία, ας, ἡ, funis e nervis tortus. Ab eod.

Νευρικὸς, ὴ, ὸν, nervorum vitio laborans. Ab eod.

Νεύρινος, ίνη, ινον, nerveus, e nervis confectus. Ab eod.

Νευρίον, ου, τὸ, fidicula, chordula. Dim. & ab eod.

Νευρὶς, ίδος, ἡ, nervus; (2) frutex quidam ſurculoſus. Ab eod.

Νευρίτης, ου, ὁ, vel νευρῖτις, ιδος, ἡ, neurites, lapis. Ab eod.

Νευροβάτης, ου, ὁ, qui nervis ſ. funibus nerveis ambulat; funambulus. Ex νεῦρον, & βαίνω, *incedo.*

Νευρόβατος, ου, ὁ, nervis ſe movens, V. Lex. Ex iiſd.

Νευροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nervo ſimilis. Ex νεῦρον, & εἶδος, *forma.*

Νευρόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, nervoſum cauliculum habens. Ex νεῦρον, & καυλὸς, *caulis.*

Νευροκοπέω, ῶ, f. ήσω, nervos incido, enervo, debilito; νενευροκοπημένος, p. paſſ. part. cui nervi ſunt inciſi. Ex νεῦρον, & κόπτω, *incido.*

Νευρολάλος, ου, ὁ καὶ ἡ, per nervos loquens, nervis reſonans. Ex νεῦρον, & λαλέω, *loquor*

ΝΕΥ͂ΡΟΝ, ου, τὸ, nervus; νεῦρα, nervi; vires; fides.

Νευρορραφέω, ῶ, nervis conſuo. A νευρορράφος.

Νευρορραφικὸς, ὴ, ὸν, ad ſuturam, quæ nervis fit, pertinens. Ab eod.

Νευρορράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nervis ſuit, ſutor. Ex νεῦρον, & ῥάπτω, *ſuo.*

Νευροσπαδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nervo tractus. Ex νεῦρον, & σπάω, *traho.*

Νευροσπαστέω, ῶ, nervis ſeu fidiculis traho, attraho, protraho, ago; νευροσπαστέομαι, οῦμαι, nervis, fidiculiſque trahor. A νευρόσπαστος.

Νευροσπάσται, οἱ, ſigillarii, qui nervis parva animalium ſigna ſeu ſimulacra trahebant, ita, ut ſua ſponte moveri viderentur. Ex iiſd.

Νευροσπαστικὸν, τὸ, pars animi nervorum motui inſerviens, Rob. Ab eod.

Νευρόσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nervis tractus, qui nervorum artificialium tractu movetur. Ex νεῦρον, & σπάω, *traho.*

Νευροτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nervis intentus, nervis contentus. Ex νεῦρον, & τείνω, *tendo.*

Νευρότρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vulneratos, ſ. ſaucios nervos habens. Ex νεῦρον, & τρωτὸς, *vulneratus.*

Νευροχονδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ex nervis & cartilagine conſtans, Rob. Ex νεῦρον, & χόνδρος, *cartilago.*

Νευρόω, ῶ, f. ώσω, nervos adhibeo alicui, confirmo, roboro; νενεύρωται, nervis intentum eſt. p. paſſ. Νενεύρωται μὲν ἤδη συμφορὰ δεινῶς, Ariſt. Lyſ. 1083. A νεῦρον.

Νευρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nervoſus. Ab eod.

Νευρώεις, ώεσσα, ῶεν, nervoſus; (2) validus, Heſ. Ab eod.

Νεῦσις, εως, ἡ, natatio. A νεύω, *nato.*

Νεῦσις, εως, ἡ, nutus. A νεύω, *nuto.*

Νευστάζω, nuto, caput concutio; (2) nutu admoneo. Νευστάζων κόρυθι βριαρῇ, Il. 20, 162. κεφαλῇ, Odyſſ. 18, 153. A νεύω.

Νευστέον, natandum. A νεύω, *nato.*

Νευστὴρ, ῆρος, ὁ, natator. A νεύω.

Νευστικὸς, ὴ, ὸν, natatilis, Gl. V. A νεύω, *nato.*

Νευστικὸς, ὴ, ὸν, deorſum vergere aptus. A νεύω, *nuto.*

Νευστὸς, ὴ, ὸν, natatilis, natans. A νεύω.

ΝΕΥ´Ω, f. νεύσω, p. νένευκα, nuo, innuo, nutu ſignifico; (2) nuto, vergo, propendeo, inclino. Ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν, Soph. Antig. 275. Λογάσι δ᾽ Ἀργείων στρατοῦ νεανίαις ἔνευσε, παρθένον λαβεῖν, Eur. Hec. 545.

Νεύω, nato, no; præſupponitur ſolummodo hoc verbum, ut hinc ſit a. 1. νεῦσαι, natare, & νευστέον, natandum; quæ tamen poſſunt etiam eſſe a νέω, cujus f. ſit νεύσω, ut πλέω, πλεύσω.

Νεφέλη, ης, ἡ, nubes; (2) nebula; (3) nubecula in urina; νεφέλαι, retia & laquei, quibus aves capiuntur. A νέφος.

Νεφεληγερέτης, ου, ὁ, nubes excitans, nubes cogens; Jovis epith. Gen. νεφεληγερέταο, Voc. νεφεληγερέτα, pro Nominativo. Ex νεφέλη, & ἐγείρω, *excito*, vel ἀγείρω, *congrego.*

Νεφεληδὸν, *Adv.* nubis in modum, Suic. A νεφέλη.

Νεφέλιον, ου, τὸ, parva nubes, nubecula; (2) nubecula in urina; (3) exulceratio in nigro oculi; (4) macula in unguibus. Dim. a νεφέλη.

Νεφελογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nube genitus, nubigena. Epith. Centaurorum. Ex νεφέλη, & γείνομαι, *naſcor.*

Νεφελοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nubis ſpeciem habens; nubilus. Ex νεφέλη, & εἶδος, *figura.*

Νεφελοκένταυροι, ων, οἱ, nephelocentauri; ficti a Luciano in Ver. Hiſt. Ex νεφέλη, & κένταυρος, *centaurus.*

Νεφελοκοκκυγία, ας, ἡ, Nephelococcygia, urbs ficta avium ap. Ariſtoph. Ex νεφέλη, & κόκκυξ, *cuculus.*

Νεφελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nubilus, nubiloſus. A νεφέλη.

Νεφελωτὸς, ὴ, ὸν, nubeus, e nube factus. Ab eod.

Νεφίον, ου, τὸ, nubecula, Gl. V. A ſeq.

ΝΕ´ΦΟΣ, εος, τὸ, nubes, nebula; (2) nubes ſ. contractio frontis; (3) ingens & conferta multitudo. νέφη, pl. nubes; (2) retia.

Νεφόω, ῶ, f. ώσω, nubes cogo, nubibus obſcuro. Et paſſ. νεφούμενος, nubibus obductus. a. 1. part. neutr. νεφωθὲν, obnubilatum. A νέφος.

Νεφρίδιος, ία, ιον, qui circa renes eſt. A νεφρός.

Νεφρίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Νεφριτικὸς, οῦ, ὁ, nephriticus, qui renum dolore laborat. Ph. renoſus. Ab eod.

Νεφρῖτις, ιδος, ἡ, ſc. νόσος, morbus renum. Gl. V. renum valitudo. A νεφρίτης.

Νεφροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, renibus ſimilis, renum formam habens. Ex νεφρὸς, & εἶδος, *forma.*

Νεφρομήτρα, ας, ἡ, renum matrix ſ. mater. Ex νεφρὸς, & μήτρα, *matrix.*

ΝΕΦΡΟ´Σ, οῦ, ὁ, ren; (2) cogitatio in Scriptura Sacra; νεφροὶ, renes.

Νεφρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, reni ſimilis. A νεφρός.

Νεφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nubibus obductus, nubiloſus, nubilus. Ab eod.

Νέφωσις, εως, ἡ, nubium coactio; (2) nubila ſ. nubes coactæ. A νεφόω.

ΝΕ´Ω, eo, redeo; uſitatum νέομαι, f. νεῦμαι, redibo. inf. νεῖσθαι, redire.

ΝΕ´Ω, nato, Gl. V. f. νεύσω, huic poteſt attribui, ut verbo πλέω, f. πλεύσω. a. 1. νεῦσαι, natare.

ΝΕ´Ω, νεῖς, νεῖ, neo, nes, net. filum duco ſ. torqueo. inf. νεῖν, nere. f. νήσω.

ΝΕ´Ω, glomero, acervo, cumulo. Ab hujus f. νήσω, a. 1. ἔνησα. 3 pl. ἔνησαν, cumularunt. inf. νῆσαι, cumulare. p. paſſ. part. νενημένος, cumulatus. Ἔφασκε, κἂν μὴ τὸν στήμονα νήσω, ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν, Ariſt. Lyſ. 522. Νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω, ibid. 375.

Νεωκορέω, ῶ, f. ήσω, templi verrendi & expurgandi curam habeo, ſum ædituus. Gl. V. ædituor. A νεωκόρος.

Νεωκορία, ας, ἡ, munus æditui, Suic. Ab eod.

Νεωκόρος, ου, ὁ, cui templi verrendi & expurgandi cura demandata eſt, ædituus, æditimus, Gl. V. Ex νεὼς pro ναὸς, *templum*, & κορέω, *verro.*

Νεωλκέω, ῶ, f. ήσω, navem traho, navem attraho, navem ſubduco. Gl. V. νεωλκῶ, remulco. p. paſſ. νενεωλκημένον πλοῖον, navis ſubducta. Ex Gen. Att. νεὼς, *navis*, & ἕλκω, *traho.*

Νεωλκία, ας, ἡ, navis tractio, navis ſubductio. A νεωλκός.

Νεώλκιον, ου, τὸ, navale, locus, in quem naves ſubducuntur. Ab eod.

Νεωλκὸς, οῦ, ὁ, qui naves in ſtationem ſeu portum ſubducit, vel attrahit; (2) qui e portu navem extrahit, & ſuper phalangibus ſtatuit. Ex Gen. νεὼς, *navis*, & ὁλκὴ, *tractio*, ab ἕλκω, *traho.*

Νέωμα, ατος, τὸ, novale, ager renovatus. A νεόω.

Νεὼν, ῶνος, ὁ, navale, ſtatio navium. A νεὼς, pro ναῦς, *navis.*

Νεώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuper emptus; novitius, Ph. Ex νέος, & ὠνητὸς, *emptus.*

Νεωποιέω, ῶ, f. ήσω, templum ædifico, ſeu ædificationi templi præſum. Ex νεὼς, *templum*, & ποιέω, *facio.*

Νεωποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui naves fabricatur. Ex ναῦς, *Gen. Att.* νεὼς, *navis*, & ποιέω, *facio.*

Νεωρέω, ῶ, naves cuſtodio. Ex *Gen. Att.* νεὼς, *navis*, & ὠρέω, *cuſtodio.*

Νεωρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens; apud Soph. νεωρῆ βόστρυχον, recentem cincinnum. Ex νέος, & ὥρα, *hora*, *tempus*, vel ex νέον & αἰωρέω, *ſuſpendo*.

Νεώριον, ου, τὸ, locus, in quo naves cuſtodiuntur; navale; plur. νεώρια, navalia, Ph. Ex *Gen. Att.* νεὼς, *navis*, & ὠρέω, *cuſtodio*.

Νεωριοφύλαξ, ακος, ὁ. Vid. ſeq. Ex νεώριον, & φύλαξ, *cuſtos*.

Νεωρὸς, οῦ, ὁ, Heſ. νεωριοφύλαξ, cui navale cuſtodiendum committitur. Ex *Gen. Att.* νεὼς, & ὤρα, *cura*.

Νεωρυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens foſſus. Ex νέος, & ὀρύσσω, *fodio*.

Νεὼς, ὼ, ὁ, fanum, Gl. V. Att. pro ναός.

Νέωσις, εως, ἡ, novatio, innovatio. A νεόω.

Νεώσοικος, ου, ὁ, navale, ſtatio navium; νεώσοικοι, pl. navalia, uſitatius. Ex ναῦς, *navis*, *Gen. Att.* νεὼς, & οἶκος, *domus*.

Νεωστὶ, *Adv.* noviſſime, nuper, recens, Ph. A νέος.

Νέωτα, cùm εἰς, vel ἐς, præmiſſo, ut ἐς νέωτα, in annum novum ſive venturum, ſive ſequentem. A νεόω.

Νεωτερίζω, f. ίσω, res novas molior, innovo; (2) immuto; (3) ſequor ſeu imitor juniorum mores. Νεωτερίσαι τὴν πολιτείαν, Thuc. τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους, Luc. A νεώτερος.

Νεωτερικὸς, ὴ, ὸν, juvenilis; (2) ſtultus. Ab eod.

Νεωτερισμὸς, οῦ, ὁ, rerum novandarum ſtudium, innovatio; (2) ſeditio, rebellio; (3) inſolentia, inſolens rerum mutatio. A νεωτερίζω.

Νεωτεριστὴς, οῦ, ὁ, rerum novarum ſtudioſus, factioſus, Ph. Ab eod.

Νεωτεροποιέω, ῶ, innovo, renovo, novum facio, res novas molior. A νεωτεροποιός.

Νεωτεροποιΐα, ας, ἡ, ſtudium rerum novarum. Ab eod.

Νεωτεροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui res novas molitur, rerum novarum ſtudioſus, turbulentus, ſeditioſus. Ex νεώτερος, & ποιέω, *facio*.

Νεώτερος, α, ον, junior. A νέος.

Νεωτέρως, *Adv.* nova ratione, nove. A νεώτερος.

Νεωτὸς, οῦ, ὁ, tempus renovandi agros. A νεόω.

Νέωτος, ου, ὁ, novatio ſeu renovatio agrorum. Ab eod.

Νεωφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos templi; ædituus, Gl. V. Ex νεὼς, *templum*, & φύλαξ, *cuſtos*.

ΝΗ', Particula affirmantis & jurantis; νὴ Δία, per Jovem, profecto. Gl. V. νὴ Δία, etiam; in Comp. priv.

ΝΗΓΑ'ΤΕΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, novus, nuper factus.

Νήγρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui excitari nequit. Ex νὴ, & ἐγείρω, *excito*.

Νηδύϊα, ων, τὰ, viſcera, inteſtina, interanea. Dat. νηδυΐοισιν, apud Hom. viſceribus. A νηδύς.

Νήδυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, dulcis, ſuavis; quaſi ἥδυμος, ab ἡδὺς, *dulcis*.

Νηδυόφιν, ex utero. A νηδύς.

ΝΗΔΥ'Σ, ύος, ὁ, venter, alvus, uterus.

Νηέω, ῶ, f. ήσω, glomero, acervo, cumulo. A νέω.

Νήθω, f. νήσω, neo, filum duco; perf. paſſ. part. νενησμένος, netus, Gl. V. Ab eod.

Νηϊάδες, ων, αἱ, Naiades, nymphæ fontium, & fluentorum. A νάω, *fluo*.

Νήιος, ία, ιον, vel νήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, navalis. A νηῦς, pro ναῦς, *navis*.

ΝΗ͂ΙΣ, ιδος, ὁ ϗ ἡ, inſcius, imperitus, indoctus; (2) timidus, infirmus.

Νηΐτης, ου, ὁ, navalis, nauticus. A νηῦς, pro ναῦς.

Νηκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non lucroſus, non quæſtuoſus, inutilis; (2) inſipiens. Ex νὴ, & κέρδος, *lucrum*.

Νήκερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cornua non habens. Ex νὴ, & κέρας, *cornu*.

Νήκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νήκεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſanabilis. Ex νὴ, & ἀκέω, *ſano*.

Νηκουστέω, ῶ, f. ήσω, non audio, non obtempero, negligo, contemno. Ex νὴ, & ἀκούω, *audio*.

Νηκτὴς, οῦ, ὁ, natator. A νήχομαι, *nato*.

Νηκτικὸς, ὴ, ὸν, natatilis, qui natare poteſt, Gl. V. natatitius. A ſeq.

Νηκτὸς, ὴ, ὸν, natans, natatilis. A νήχομαι.

Νηκτρὶς, ίδος, ἡ, natatrix, ut νηκτρίδες ἐλαῖαι, natantes oleæ, apud Poll. A νήχομαι.

Νηλεγέως, immiſericorditer, Heſ. A νηλεγὴς, quod idem eſt apud Heſ. ſed cum expoſitione parum apta, cum debeat eſſe *non curans*, *negligens*. Ex νὴ, & ἀλέγω, *curo*.

Νηλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, neut. νηλεὲς, immiſericors, crudelis, inhumanus. Ex νὴ, & ἔλεος, *miſericordia*.

Νηλειὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νηλεῖως, *Adv.* crudeliter, inhumane. A νηλειής.

Νηλεόποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, crudeli ſupplicio puniens. Ex νηλὴς, & ποινὴ, *ſupplicium*, *pœna*.

Νήλευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inviſibilis. Ex νὴ, & λευστὸς, *viſibilis*.

Νηλεῶς, *Adv.* crudeliter, inhumaniter. A νηλεής.

Νηλητὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inculpatus. Schol. Homeri pro νηλιτής.

Νήλιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcalceatus, Heſ. ubi pl. νήλιποι. Ex νὴ, & ἤλιψ, *calceus*.

Νηλίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem, apud. Suid. Ex νήλιπος, & ποῦς, *pes*.

Νηλιτὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, peccati expers, inſons, inculpatus. Ex νὴ, & ἀλιτέω, *pecco*.

Νῆμα, ατος, τὸ, filum, ſtamen, Gl. V. netum. A νέω.

Νηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aptus duci fili inſtar, ad nendum aptus. A præc.

Νημερτέως, *Adv.* vere. A νημερτής.

Νημερτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, in quo dicendo non peccatur, ſ. erratur. Ex νὴ, & ἁμαρτάνω, *pecco*.

Νηνεμία, ας, ἡ, ventos non habens tempeſtas, ſerenitas, tranquillitas, tranquillus aëris ſtatus nullis ventis ſpirantibus. A νήνεμος.

Νήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, venti expers, ventos non habens; ſerenus; Gl. V. tranquillus. Ex νὴ, & ἄνεμος, *ventus*.

Νηνέω, ῶ, f. ήσω, acervo, accumulo. A νέω.

Νηξίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, natatu quaſi pedibus incedens; νηξίποδες vocantur piſces, qui & νέπωδες. Ex νήοχμαι, & ποῦς, *pes*.

Νῆξις, εως, ἡ, natatio, natatus. A νήχομαι.

Νηοβάτης, ου, ὁ, navem conſcendens, nauta, Suic. Ex νηῦς, pro ναῦς, & βαίνω, *ſcando*.

Νηοκόρος, ου, ὁ, templi purgator, ædituus. Ex νηὸς pro ναὸς, & κορέω, *verro*.

Νηοπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, in templo verſans, ædituus, ſacerdos. Ex νηὸς, pro ναὸς, & πολέω, *verſor*.

Νηοπορέω, ῶ, navibus permeo, navigo. Ex νηῦς, *navis*, & πόρος, *meatus*.

Νηὸς, οῦ, ὁ, templum, fanum. Ion. pro ναός.

Νηοσόος, poët. νηοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, navium ſervator. Ex νηῦς, pro ναῦς, *navis*, & σόος, *ſalvus*.

Νηοῦχος, ου, ὁ, navis tutator & cuſtos. Ex νηῦς, pro ναῦς, *navis*, & ἔχω, *habeo*.

Νηπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, miſerias abolens. Ex νὴ, & πάθος, *dolor*.

Νήπειος, εία, ειον, infantilis. A νήπιος.

Νηπέκτης, έος, ὁ ϗ ἡ, impexus, Heſ. ubi pl. νηπεκτέες. Ex νὴ, & πέκω, *pecto*.

Νηπενθέως, *Adv.* citra luctum. A νηπενθής.

Νηπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, neut. νηπενθὲς, luctu & mœrore carens; ſerenus, lætus; quo luctus tollitur, qui triſtitiam animo eximit. Ex νὴ, & πένθος, *luctus*.

Νηπιέα, ας, ἡ, ſtultitia; occurrit in Acc. pl. νηπιέας. A νήπιος.

Νηπιάζω, f. άσω, pueriliter vel ſtulte ago. Gl. V. νηπιάζειν, pueraſcere. Ab eod.

Νηπιαία, ας, ἡ, pueritia, Gl. V. A νήπιος.

Νηπιαχεύειν, pueriliter ludere, ſtulte agere, laſcivire apud Hom. part. νηπιαχεύων.

Νηπίαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, infans; puerilis, Gl. V. A νήπιος.

Νηπιάχω, idem quod νηπιάζω.

Νηπιαχῶδες, infantile, Gl. V. A νηπίαχος.

Νηπιέη, ης, ἡ, infantia; (2) ſtultitia; imprudentia: νηπιέῃσι, Dat. pl. A νήπιος.

Νηπίεος, έα, εον, infantilis, puerilis. Ab eod.

Νηπιεύομαι, apud Schol. Hom. idem quod νηπιαχεύω.

Νηπίη, ης, ἡ, ſtulta; (2) puella parvula. A νήπιος.

Νηπιοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, infanticida. Ex νήπιος, & κλείνω, *occido*.

Νήπιον, ου, τὸ, infans; ἐκ νηπίου, ab infantia. A νήπιος.

Νηπιοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infantes decens, Suic. Ex νήπιος, & πρέπει, *convenit*, *decet*.

ΝΗ'ΠΙΟΣ, ου, ὁ, infans, parvulus; (2) ſtultus, imprudens, amens.

Νηπιότης, ητος, ἡ, infantia; (2) ſtultitia. A νήπιος.

Νηπιοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui infans apparet, Suic. Ex νήπιος, & φαίνομαι, *appareo*.

Νηπιοφροσύνη, ης, ἡ, ſtultitia, qualis eſt infantum aut puerorum. A νηπιόφρων.

Νηπιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui puerili mente præditus eſt, ſtultus ut puerulus. Ex νήπιος, & φρὴν, *mens*.

Νηπιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, infantilis, puerilis. A νήπιος.

Νήπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incomptus, inornatus, R. Ex νὴ, & πλεκτὸς, *nexus*.

Νήποινα, *Adv.* impune. A νήποινος.

Νηποινεὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Νηποινῆ, *Adv.* impune. Ab eod.

Νηποινὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Νήποινον, *Adv.* idem & ab eod.

Νήποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, impunis, impunitus, qui pœnas non ſolvit. Ex νὴ, & ποινὴ, *pœna*.

Νήπτης, ου, ὁ, ſobrius, Suic. A νήφω, *ſobrius ſum*.

Νηπτικὸς, ὴ, ὸν, qui ſobrius eſſe ſolet. A νήπτης.

Νηπυτιεύομαι, infantum more balbutio; (2) ſtolide altercor, Suic. A νηπύτιος.

Νηπύτιος, ία, ιον, infans; (2) ſtultus, ſtolidus, fatuus. A νήπιος.

Νηρεΐδες, ων, αἱ, Nereïdes, filiæ Nerei, nymphæ marinæ, pl. a Νηρεΐς.

Νηρεῒς, ίδος, ἡ, ſalacia, Ph. A Νηρεύς.

Νήρειος, Nereius; (2) marinus; ut Νήρεια τέκνα, piſces. Ab eod.

Νηρεὺς, έως, & ῆος, ὁ, Nereus, Deus marinus.

Νηρηΐδες, & Νηρῆδες, Nereides. A Νηρεύς.

Νήριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, innumerus, innumerabilis. Ex νη, & ἀριθμὸς, *numerus*.

ΝΗ΄ΡΙΟΝ, ου, τὸ, nerium, frutex.

ΝΗ͂ΡΙΣ, ιος, ἡ, neris, nardus montana

Νήριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo non contenditur; (2) innumerus, immenſus, multus. Ex νη, & ἔρις, *contentio*.

Νηρίτης, ου, ὁ, nerites, concha quædam marina. A νέω, *nato*.

Νήριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod νήριστος, exempto ϛ.

ΝΗΡΟ΄Σ, ρὰ, ρὸν, cavus & humidus.

Νησαίη λίθος, quibuſdam Sardia gemma, aliis ſmaragdus, Heſ.

Νησιάζω, inſulam refero, Suic. A νῆσος.

Νησιάρχης, ου, ὁ, inſulæ præfectus. Ex νῆσος, & ἀρχὴ, *principatus*.

Νησίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Νησίδιον, ου, τὸ, parva inſula. A νῆσος.

Νησίζω, f. ίσω, idem quod νησιάζω.

Νησίον, ου, τὸ, parva inſula; (2) inſula. Dim. a νῆσος.

Νῆσις, εως, ἡ, ipſa actio nendi, ſ. filum deducendi; (2) adglomeratio, accumulatio. A νέω.

Νησὶς, ίδος, ἡ, inſula parva. Dim. a νῆσος.

Νησιώτης, ου, ὁ, ex inſula oriundus; inſulanus, Ph. Ab eod.

Νησιωτικὸς, ὴ, ὸν, inſularis, Gl. V. Ab eod.

Νησιῶτις, ιδος, ἡ, inſularis. A νησιώτης.

Νησοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inſulæ formam habens, Suic. Ex νῆσος, & εἶδος, *forma*.

Νησομαχία, ας, ἡ, inſularis pugna, Suic. Ex νῆσος, & μάχομαι, *pugno*.

ΝΗ͂ΣΟΣ, ου, ἡ, inſula; (2) veſtis, quam undique purpura ambit.

ΝΗ͂ΣΣΑ, ης, ἡ, anas.

Νησσαῖος, αία, αῖον, qui anatis eſt. A νῆσσα.

Νησσάριον, ου, τὰ, anaticula. Dim. ab eod.

Νηστεία, ας, ἡ, jejunium. A νηστεύω.

Νήστειρα, ας, ἡ, jejuna; (2) a jejuno ſumpta. Ab eod.

Νηστευτὴς, οῦ, ὁ, jejunator. Ab eod.

Νηστεύω, f. εύσω, jejunus maneo, cibum non capio, jejuno. Νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, Luc. 18, 12. A νῆστις.

Νηστικὸς, ὴ, ὸν, ad eos pertinens, qui nent; (2) nendi peritus. A νέω.

Νήστιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad jejunium pertinens. A νῆστις.

ΝΗ͂ΣΤΙΣ, εως, ὁ καὶ ἡ, jejunus, qui cibum non cepit; (2) piſcis quidam; (3) inteſtinum jejunum.

Νήτη, ης, ἡ, ultima ſeu ima chorda. Pro νεάτη, a νέος.

Νῆτος, ultimus, Heſ. ex νέατος. A νέος.

Νητὸς, ὴ, ὸν, e colu ductus, inſtar fili tortus; (2) accumulatus, acervatus. A νέω, *neo*, it. *cumulo*.

Νητρεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, certus. Ex νη, & ἀτρεκὴς, *verus*.

Νητρεκῶς, vere, certe. A præc.

Νῆτρον, ου, τὸ, fuſus. A νέω.

Νῆττα, ης, ἡ, anas; pro νῆσσα.

Νηττάριον, ου, τὸ, anaticula. A νῆττα.

Νήττιον, ου, τὸ, anaticula. Dim. a νῆττα.

Νηττοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, anates occidens. Ex νῆττα, & φόνος, *cædes*.

Νηττοφύλαξ, ακος, ὁ, anatarius, Gl. V. Ex νῆττα, & φύλαξ, *cuſtos*.

Νηῦς, νηὸς, ἡ, idem quod ναῦς, quod vide.

Νήϋτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, halitus & ſpiritus expers. Ex νη, & ἀϋτμὴ, *halitus*.

Νηφαίνω, ſobrius ſum. Euſt. qui tamen uſitatum eſſe negat. A νήφω.

Νηφάλεος, ſobrius, Gl. V. ubi & νηφάλαιος, ſobrius. A νήφω.

Νηφαλεότης, ητος, ἡ, ſobrietas, Gl. V. A præc.

Νηφαλεύω, ſobria ſacra celebro, Pollux. A νηφάλιος.

Νηφαλίζω, ſobria ſacra celebro, vel ſobriis ſacris expio. Ab eod.

Νηφάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſobrius; (2) vigilans, prudens, attentus. Ab eod.

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, ſobrietas. A νηφάλιος.

Νηφαλισμὸς, οῦ, ὁ, attentio a ſobrietate manans. A νηφαλίζω.

Νηφαλίως, *Adv.* ſobrie. A νηφάλιος.

Νηφαντικὸς, ὴ, ὸν, ſobrius; (2) non inebrians, ſobrium manere faciens. A νηφαίνω.

Νηφόντως, *Adv.* ſobrie. A νήφω.

ΝΗ΄ΦΩ, f. ψω, ſobrius ſum; (2) vigilans & cautus ſum, vigilo; partic. νήφων, ſobrius, vigilans, Gl. V. Ὅτι νήφοντες οὐχ᾽ ὑγιαίνομεν, Ariſt. Lyſ. 1232.

Νηχεῖον, ου, τὸ, natabulum; locus nempe ubi natatur, Gl. V. ubi τὰ νηχεῖα, natabula. A νήχομαι, *nato*.

Νηχοτάλαντοι, loca & urbes juxta mare, Vet. Lex.

Νήχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, multifluus, late fluens, valde diffuſus. Ex νη, & χυτὸς, *fuſus*.

Νήχω, f. ξω, uſitatius νήχομαι, nato, no. Νῆχον ἐπ᾽ ἄκρον ὕδωρ, Heſiod. Ἀσπ. 317. Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, Odyſſ. 7, 376. A νέω.

Νῆψις, εως, ἡ, ſobrietas, vigilantia. A νήφω.

ΝΙ΄ΓΛΑΡΟΙ, οἱ, genus modulaminis muſici.

Νίζω, lavo, abluo. Ἀπ᾽ αὐτοῦ δ᾽ αἷμα κελαινὸν Νίζ᾽ ὕδατι λιαρῷ, Il. 11, 829. Χρόα νίζετο, Odyſſ. 6, 224. A νίπτω.

Νικαῖος, ου, ὁ, victor. Epith. Jovis. Suic. A νίκη.

Νικατὴρ, ῆρος, ὁ, Dorice pro Νικητὴρ, victor.

Νικάτωρ, pl. νικάτορες, victores. Dor. pro νικήτωρ, A νικάω.

ΝΙΚΑ΄Ω, ῶ, f. ήσω, vinco, ſupero, victor ſum; (2) antecello, ſuperior ſum, præſto; νικῶμαι, vincor, cedo; νικηθεὶς, a. 1. part. victus; νενικημένος, perf. victus. Νικᾷ γὰρ ἡ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πολὺ, Soph. Aj. 1374. Νικᾶν πράττων καὶ βουλεύων, Ariſt. Nub. 418. Φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶνται φίλοι, flectuntur ab amicis, Soph. Aj. 330. Τί δῆτ᾽ ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ; a me, Ariſt. Nub. 1083.

Νίκη, ης, ἡ, victoria. A νικάω.

Νίκημα, ατος, τὸ, q. d. ſuperatio, victoria. Ab eod.

Νίκημι, ſupero, vinco, apud Theocritum. Νενίκηνται δ᾽ ὑπὸ κερδέων, Id. 16, 15. A νικάω.

Νικητέος, vincendus, Ph. νικητέας, vincendas. A νικάω.

Νικητήριον, ου, τὸ, præmium victoriæ, palma. Ab eod.

Νικητήριος, ία, ιον, ad victoriam pertinens. Ab eod.

Νικητὴς, οῦ, ὁ, victor. Ab eod.

Νικητικὸς, ὴ, ὸν, vincendi peritus; (2) cui ſæpe contingit vincere, victorioſus; (3) qui magni momenti ad victoriam eſt. Ab eod.

Νικήτρια, ας, ἡ, victrix, Gl. V. A νικητής.

Νικηφορέω, ῶ, victoriam reporto, vinco. ἢ δάκρυα νικηφορεῖ, Eur. Bac. 1147. A ſeq.

Νικηφορία, ας, ἡ, victoriæ adeptio, Suic. A νικηφόρος.

Νικηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui victoriam reportat ad adverſario, victor. Gl. V. victorioſus, item victoriatus. Ex νίκη, & φέρω, *fero*.

Νικοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, victoriæ auctor, qui victoriam conciliat. Ex νίκη, & ποιω, *facio*.

Νίκος, εος, τὸ, victoria, Euſt. A νικάω.

Νίμμα, ατος, τὸ, aqua, qua manus ablutæ ſunt. A νίπτω.

ΝΙΝ, *Pron.* apud poëtas ſignificat αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, ipſum, ipſam, ipſum.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, malluvium, pelluvium, vas manibus pedibuſve lavandis. A νίπτω.

Νίπτρον, ου, τὸ, aqua lavandis manibus aut pedibus. Ab eod.

ΝΙ΄ΠΤΩ, f. ψω, lavo, abluo; νίψασθαι, a. 1. med. manus lavare; part. νιψάμενος, qui lavit, lotus; perf. paſſ. νενιμμένος, lotus, ablutus. Βοῦς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ, Eur. Iph. in Tau. 256. Νίψατο δ᾽ αὐτὸς χεῖρας, Il. 16, 230. Ὁκοῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι, Theoc. 15, 32.

ΝΙ΄ΤΑΡΙΟΝ, ου, τὸ, juvencula, puellula. Afferunt ex Ariſtoph. Plut. 1011. ſed ibi legendum νηττάριον, anaticula.

Νιτρία, ας, ἡ, nitri fodina, Suic. A νίτρον.

Νιτρῖτις, ιδος, ἡ, nitroſa. Ab eod.

ΝΙ΄ΤΡΟΝ, ου, τὸ, nitrum.

Νιτρόω, ῶ, f. ώσω, nitro abluo, Suic. A νίτρον.

Νιτρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nitroſus; (2) nitri ſaporem habens. Ab eod.

Νίφαργος, ου, ὁ καὶ ἡ, nive candens, Heſ. Ex νιφὰς, & ἀργὸς, *albus*.

Νιφὰς, άδος, ἡ, nix confertim cadens, nimbus. Metaph. multitudo. A νίφω.

Νιφετὸς, οῦ, ὁ, nix confertim cadens. Gl. V. nimbus. A νίφω.

Νιφετώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nivoſus, nivalis. A νιφετός.

Νιφοβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, in quem nives jactæ decidunt, nivibus obrutus. Quaſi ex νίφος, quod ſit *nix*, & βάλλω, *jacio*.

Νιφόβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Νιφόεις, όεσσα, όεν, nivoſus; nivalis, Gl. V. Quaſi a νίφος, quod ſit *nix*.

Νιφόκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, nivis caſu reſonans; (2) nive obrutus. Quaſi ex νίφος, quod ſit *nix*, & κτυπέω, *reſono*.

Νιφοστιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in quo nives calcantur, nive tectus, nivoſus. Quaſi ex νίφος, quod ſit *nix*, & στείβω, *calco*.

Νιφοψυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nivatus, Gl. V. Quaſi ex νίφος, quod ſit *nix*, & ψύχος, *frigus*.

ΝΙ΄ΦΩ, ningo; νίφομαι, nive conſpergor, irrigor. Καὶ τῇ ὑστεραίᾳ οἱ δὲ νιφόμενοι ἀπῆλθον, Xen.

Νοερηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad intellectualia ferens, Suic. Ex νοερὸς, & φέρω, *fero*.

Νοερὸς, ρὰ, ρὸν, intellectualis, intelligens. νόος.

Νοερότης, ητος, ἡ, intellectualitas, ſpiritualitas, intelligibilitas, Suic. A νοερός.

Νοερῶς, *Adv.* intellectualiter, intelligenter. Ab eod.

Νοέω, ῶ, f. νοήσω, intelligo, mente agito, cogito; (2) in animum induco; (3) animo habeo, volo; (4) animadverto, intelligo; (5) ſcio, novi; (6) prudens ſum, ſapio; (7) video, cerno. Νόει ἃ λέγω, 2 Tim. 2, 7. Νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, Joan. 12, 40. Οὐδὲν κακὸν νοεῖ, Xen. Τὸ τῶν νοουμένων κάλλιστον, in rerum natura, Plat. Ab eod.

Νόημα, ατος, τὸ, intellectus, ſenſus, Gl. V. clauſ clauſula, Philox. cogitatum, cogitatio; (2) conſilium; (3) inventum, commentum, machinatio, mens, ingenium. A νοέω.

Νοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos, intelligens, prudens. A νοέω.

Νόησις, εως, ἡ, cogitatio, ipſa actio cogitandi, intelligentia. Gl. V. intellectio. Ab eod.

Νοητικὸς, ἡ, ὸν, intelligendi facultate præditus. Ab eod.

Νοητὸς, ἡ, ὸν, intelligibilis, qui mente percipitur, qui ſub ſenſum cadit. Ab eod.

Νοητῶς, *Adv.* intelligibiliter, ita ut intelligatur, prudenter. A νοητός.

Νοθαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nothus genitus eſt, ſpurius, Suic. Ex νόθος, & γείνομαι, *naſcor.*

Νοθεία, ας, ἡ, q. d. ſpuritas, degeneratio. A νοθεύω.

Νόθεια, ſ. νόθεια, ων, τὰ, pars bonorum paternorum, quæ ſpuriis dabatur. Ab eod.

Νόθευσις, εως, ἡ, adulteratio, corruptio. Ab eod.

Νοθεύω, f. εύσω, nothum reddo, adultero, corrumpo; (2) alieno, abalieno; (3) decipio, adulor. Gl. V. ſolicito; νοθεύομαι, adulteror, corrumpor; (2) pro adulterino habeor; perf. part. νενοθευμένος, adulteratus. Λέγουσι δέ τινες τὴν ὀγδόην ἱστορίαν νοθεύεσθαι, Thuc. A νόθος.

Νοθογέννητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſpurius natus eſt. Ex νόθος, & γεννητὸς, *natus.*

Νοθοκαλλοσύνη, ης, ἡ, non nativa ſed adulterina pulchritudo. Ex νόθος, & κάλλος, *pulchritudo.*

ΝΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel νόθος, η, ον, nothus, ſpurius, non legitimus; (2) peregrinus.

Νόθως, *Adv.* ſpurie, non legitime. A νόθος.

Νοΐδιον, ου, τὸ, cogitatiuncula, ſententiola. A νόος.

Νομαδεῖα, vel νομάδεια δάση, ſilvæ paſcuæ. A νομάς.

Νομαδικὸς, ἡ, ὸν, qui pabulatu indiget. Gl. V. pabularis, paſcuus; (2) paſtoralis, paſtoritius. A νέμω, *paſco.*

Νομαδικῶς, *Adv.* paſtorum more. A νομαδικός.

Νομαδίτης, ου, ὁ, ut νομαδίτης βίος, paſtoritia vita. A Νομάδες.

Νομαδόστοιχοι, ων, οἱ, qui a paſtu redeuntes ordine incedunt, Heſ. Ex νομὰς, & στοῖχος, *ordo.*

Νομάζω, & νομάζομαι, paſco, Suic. A νομή.

Νόμαιον, ου, τὸ, mos, ritus, conſuetudo, inſtitutum; νόμαια, inſtituta, leges. A νόμος.

Νομαῖος, αία, αῖον, degens in paſcuis, paſcens; (2) veniens ab armento. A νομὴ, *paſtio.*

Νομάνδρια, affertur pro cœtus virorum paſtoritius. A νομάνδριον, ex νομὴ, & ἀνήρ.

Νομάρχης, ου, ὁ, nomarcha, nomi præfectus, apud Ægyptios. Ex νομὸς, & ἀρχὴ, *principatus.*

Νομαρχία, ας, ἡ, dignitas ſ. officium nomarchæ. A νομάρχης.

Νομὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, in paſcuis degens; (2) gregalis. Νομάδες, Nomades populi Scythiæ, & Libyæ, Numidæ. A νέμω, *paſco.*

Νομέομαι, οῦμαι, dilanio, diſcerpo. Αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νομέοντο γυναῖκες, Theoc. 26, 24. A νέμω, *diſtribuo.*

Νομεὺς, έως, ὁ, paſtor, pecuarius; (2) dator, tributor; νομῆες, paſtores, Ion. pro νομεῖς. A νέμω, *paſco* & *diſtribuo.*

Νομευτικὸς, ἡ, ὸν, paſtoralis. A νομεύω.

Νομεύω, f. εύσω, paſco. Τὰ δὲ πάϊα καλὰ νομεύω, Theoc. 27, 37. A νέμω, quod idem notat.

Νομὴ, ῆς, ἡ, diſtributio, partitio, diviſio. Gl. V. poſſeſſio, uſurpatio, uſuſfructus; (2) pabulum; (3) paſcuum; (4) paſtus, paſtio, ipſa paſcendi actio. A νέμω, *diſtribuo,* it. *paſco.*

Νομίζω, f. ίσω, lege ſancio; (2) puto, exiſtimo, arbitror, reor; (3) juſta facio; νομίζομαι, uſitor, Gl. V. paſſ. νομίζεσθαι, moris eſſe; νενόμισται, moris eſt, legibus conſtitutum eſt; perf. νενομισμένα, concepta, Ph. νομίσας, ratus, a. 1. act. part. Μεῖζον' ὅστις ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ πάτρας φίλον νομίζει, Soph. Antig. 188. Ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν, ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα, νεοττὸς ὢν, Ariſt. Av. 1355. Αὐτὴ δὲ δούλη τῶν ἐλευθερωτάτων οἴκων νομισθεῖσ', Eur. Andr. 13. A νομοθέτης.

Νομικὸς, ἡ, ὸν, legalis, ad leges pertinens; (2) juriſconſultus, juriſperitus, legiſperitus, Ph. Hinc ἡ νομικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, juriſprudentia. Ab eod.

Νομικῶς, *Adv.* legaliter, ex legum præſcripto, ut conſentaneum eſt juriſprudentiæ. A νομικός.

Νόμιμος, ίμη, ιμον, vel νόμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, legitimus, legalis, ad legem pertinens; (2) æquus, juſtus; νόμιμα, juſta, Gl. V. νόμιμον πολιτικὸν, jus civile. A νόμος.

Νομίμως, *Adv.* legitime. A νόμιμος.

Νόμιος, ία, ιον, legitimus, juſtus; (2) paſtoralis; νομία θεὰ, Pales, Gl. V. A νόμος, *lex,* vel νέμω, *paſco.*

Νόμισις, εως, ἡ, ipſa actio τοῦ νομίσαι. Thuc. ἔξω τῆς εἰς τὸ θεῖον νομίσεως, extra juſta diis fieri ſolita. A νομίζω.

Νόμισμα, ατος, τὸ, mos receptus, conſuetudo; (2) æs ſignatum, numiſma, moneta; pecunia, nummus, Gl. V. Ab eod.

Νομισματικὸς, ἡ, ὸν, monetalis, Gl. V. A νόμισμα.

Νομισματοπώλης, ου, ὁ, numiſmatum venditor. Ex νόμισμα, & πώλης, *venditor.*

Νομισματοπωλικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. δύναμις, poteſtas vendendi numiſmata. A νομισματοπώλης.

Νομιστέον, *Adv.* exiſtimandum eſt. A νομίζω.

Νομιστεύω, f. εύσω, legitime adminiſtro. Suid. ubi νομιστεύεσθαι, νομίμως διοικεῖσθαι, legitime adminiſtrari. Ab eod.

Νομογραφία, ας, ἡ, legum præſcriptio, R. A νομογράφος.

Νομογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, legum ſcriptor, legiſlator. Ex νόμος, & γράφω, *ſcribo.*

Νομοδείκτης, ου, ὁ, qui legem oſtendit, juriſconſultus, Suic. Ex νόμος, & δεικνύω, *oſtendo.*

Νομοδιδάκτης, ου, ὁ, legis doctor, Vulg. Lex. Ex νόμος, & διδάσκω, *doceo.*

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, legis doctor, Gl. V. Ex νόμος, & διδάσκαλος, *doctor.*

Νομοδίφας, legiſcrepa, Ph. q. d. leges crepans; pro νομοδίφης, ου, ὁ, proprie in leges inquirens. Ex νόμος, & διφάω, *inquiro.*

Νομοθεσία, ας, ἡ, legiſlatio, promulgatio, ſanctio, conſtitutio, juriſdictio, Ph. Ex νόμος, & θέσις, *poſitio.*

Νομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem vel leges fero, promulgo, ſancio legem, conſtituo, Gl. V. νομοθετεῖσθαι, lege conſtitui; νενομοθετημένον, perf. part. lege conſtitutum; inf. perf. νομοθετῆσθαι, legi ſubjici: νομοθετηθὲν, promulgatum, a. 1. Νομοθετεῖν νόμους, Dem. ταῖς μοναρχίαις, Iſocr. κατά τινος, Ariſtot. A νομοθέτης.

Νομοθέτημα, ατος, τὸ, legis ſanctio, edictum. A νομοθετέω.

Νομοθέτης, ου, ὁ, legiſlator, promulgator, legum pater, Ph. Ex νόμος, & τίθημι, *pono.*

Νομοθέτησις, εως, ἡ, legum latio. A νομοθέτης.

Νομοθετικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad legiſlatorem; (2) legum ferendarum peritus; νομοθετικὴ τέχνη, ars legiſlatoria. Ab eod.

Νομοΐστωρ, ορος, ὁ, legum peritus. Ex νόμος, & ἵστωρ, *peritus.*

Νομομάθεια, ας, ἡ, legis cognitio, legum notitia, Suic. A νομομαθής.

Νομομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, legis peritus; juriſperitus, Ph. Ex νόμος, & μανθάνω, *diſco.*

Νομοποιέω, ῶ, f. ήσω, leges facio, legem fero. Ex νόμος, & ποιέω, *facio.*

Νόμος, ου, ὁ, lex, jus, Ph. (2) conſuetudo, mos, inſtitutum; (3) cantilena, carminis modulatio, modus muſicus. A νέμω, *diſtribuo.*

Νομὸς, οῦ, ὁ, paſcuum, pabulum; (2) ſtabulatio, ſedes, quam quis incolit, domicilium, regio, tractus, præfectura, provincia. A νέμω, *paſco,* vel *diſtribuo.*

Νομοφυλακεῖον, ου, τὸ, locus, ubi νομοφύλακες judicabant; (2) locus, ubi leges adſervabantur. A νομοφύλαξ.

Νομοφυλακία, ας, ἡ, legum cuſtodia. Ab eod.

Νομοφυλάκιον, ου, τὸ, idem quod νομοφυλακεῖον.

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legis vel legum cuſtos; νομοφύλακες, magiſtratus quidam Athenis, legum præſides. Ex νόμος, & φύλαξ, *cuſtos.*

Νομώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ejus eſt naturæ ſ. qualitatis, ut depaſcatur, R. A νομός.

Νομῳδὸς, οῦ, ὁ, legum decantator, legum interpres. Ex Strab. Ex νόμος, & ᾠδὸς, *cantor.*

Νοοβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mente læſus, qui non eſt ſanæ mentis. Ex νόος, & βλάπτω, *lædo.*

Νοοπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mente errans; τὸ νοοπλανὲς, mentis erratum, Suic. Ex νόος, & πλανάομαι, *erro.*

ΝΟ'ΟΣ, ου, *contr.* νοῦς, νοῦ, mens, ſenſus, ſententia, intellectus, animus, Ph.

Νοοσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mente captus. Ex νόος, & σφάλλομαι, *erro.*

Νοσάζω, ægrotum reddo. Galen. αἴτιον νοσάζον, cauſa morbi; νοσάζεσθαι, ægrotum reddi. A νόσος.

Νοσακερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, ægrotus. Ab eod.

Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morboſus, languidus, Gl. V. Ab eod.

Νοσερῶς, *Adv.* morbide, more eorum, qui morbidi ſunt. A νοσερός.

Νοσέω, ῶ, f. ήσω, ægroto, æger ſum, male me habeo. Νοσούσαις ψυχαῖς οὐδὲν φάρμακον πλὴν νόσος, Iſocr. Νοσεῖν περὶ δόξαν, Plut. Ab eod.

Νοσηλεία, ας, ἡ, ægrotatio, in qua neceſſaria ægroto præſtantur; (2) curatio ægroti. A νοσηλεύω.

Νοσήλεια, ων, τὰ, officia & remedia, quæ ægroto præſtantur. Ab eod.

Νοσηλεύω,

Νοσηλεύω, f. εύσω, ægrum curo & neceſſaria officia ei præſto; paſſ. νοσηλεύομαι, æger curor; ægroto. A νόσος.

Νοσηλὸς, vitioſus, Ph. A νόσος.

Νόσημα, ατος, τὸ, morbus. A νοσέω.

Νοσηματικὸς, ὴ, ὸν, morbidus, morboſus, vitioſus. A νόσημα.

Νοσημάτιον, ου, τὸ, morbus levior, q. d. morbulus. Dim. ab eod.

Νοσηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, morboſus, morbidus; (2) qui cauſſam & originem a morbo traxit. Ab eod.

Νοσηματωδῶς, Adv. more eorum, qui ægroti ſunt. A νοσηματώδης.

Νοσηρὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morboſus. A νοσέω.

Νοσίζω, ægrotum facio, Gu. Bud. A νόσος.

Νοσογνωμονικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, peritia cognoſcendi & dijudicandi morbos. Ex νόσος, & γιγνώσκω, cognoſco.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ægroti curantur, valetudinarium, noſocomium. A νοσοκόμος.

Νοσοκομέω, ῶ, f. ήσω, ægrotos curo; (2) ægrotis curandis præſum; νοσοκομοῦμαι, ægrotus curor; νοσοκομούμενον σῶμα, corpus morbidum & curandum. Ab eod.

Νοσοκομία, ας, ἡ, ægrotorum curatio; (2) infirmæ valetudinis cura. Ab eod.

Νοσοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægrotos curat. Ex νόσος, & κομέω, curo

Νοσοποιέω, ῶ, f. ήσω, morbos facio, morbos adfero. Ἐκβάλλειν πάντα τὰ νοσοποιοῦντα, Cebes. A νοσοποιός.

Νοσοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui morbos adfert; (2) contagioſus. Ex νόσος, & ποιέω, facio.

ΝΌΣΟΣ, ου, ἡ, morbus, languor, adverſa valetudo, ægritudo, imbecillitas, valetudo.

Νοσοτροφία, ας, ἡ, morbi nutritio; longior morbus. Ex νόσος, & τρέφω, alo.

Νοσσάδες ὄρνεις, pulli, Rob. Suic. A νοσσός.

Νόσσαξ, ακος, ὁ, avicula recens excluſa, parvus pullus. Dim a νεοσσός.

Νοσσεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico; νοσσεύεσθαι dicuntur pulli pro in nidis generari. Νενοσσευμένα ὀρνίθων γένεα ἐν τῷ νηῷ, Herodot. Ab eod.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Ab eod.

Νοσσίον, ου, τὸ, pullus, Gl. V. Ab eod.

Νοσσοποιέω, ῶ, f. ήσω, pullos excludo. Ex νοσσὸς, & ποιέω, facio.

Νοσσὸς, οῦ, ὁ, pullus per Sync. a νεοσσός.

Νοσσοτροφέω, ῶ, pullos alo. A νοσσὸς, & τρέφω, alo.

ΝΟΣΤΈΩ, ῶ, f. ήσω, redeo; (2) eo, proficiſcor. Εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν, Ariſt. Av. 1276. Ὑπὸ γῆς νοστῆσαι, Plato.

Νόστιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui redire poteſt, rediturus; (2) ſuavis, dulcis; τὸ νόστιμον, ου, pars melior, ſuccus ſ. medulla alicujus rei. A νόστος.

Νόστος, ου, ὁ, reditus; (2) dulcedo, ſuavitas. Suid. Euſt. At Ph. νόστος, γεῦσις, ſapor. Vid. Heſ. (3) Numen molendinis præfectum, ac farinæ curam habens. A νοστέω.

ΝΌΣΦΙ, vel νόσφιν, Adv. ſeorſim, ſeorſum ab; (2) ſine, præter; (3) longe, procul.

Νοσφίζω, f. ίσω, ſeparo, ſegrego, ſejungo; νοσφίζομαι, ſeparor; (2) peculor, uſurpo, prævaricor, Ph. Ὅς ῥά τε νοσφίζει Λιβύην Ἀσιήτιδος αἴης, Dion. Περ. 25. Καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ; Eur. Alc. 44. Ab eod.

Νοσφισμὸς, οῦ, ὁ, ſeparatio; (2) depeculatio, peculatus, peculatio, uſurpatio, Ph. A νοσφίζω.

Νοσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, morboſus, morbidus; valetudinarius, Gl. V. A νόσος.

Νοσωδῶς, Adv. more morbidorum. A νοσώδης.

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A νοτέω.

Νοτέω, ῶ, humeo, madeo, humidus ſum; νοτέων, humidus, Nicand. A νοτίς.

Νοτηρὸς, ρὰ, ρὸν, humectus, humidus. A νοτέω.

Νοτία, ας, ἡ, humor, humiditas; uligo, Ph. A νοτίς.

Νοτιάω, ῶ, humidus ſum. A νοτία.

Νοτίζω, f. ίσω, humecto, madefacio; (2) humeo, humore madeo. Ph. νοτίζων, auſtrans; p. paſſ. part. νενοτισμένος, humectatus. inf. a. 1. νοτισθῆναι, humectari. Νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών, Ariſt. Θεσμ. 864. Τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, Eur. Iph. in Tau. 836. A νοτίς, & νότος.

Νότιος, ου, ὁ, humidus, uvidus, humectus. Ab eod.

ΝΟΤΊΣ, ίδος, ἡ, humor, humiditas.

Νοτιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, humectus, uvidus. A νοτίς.

Νοτόθεν, ab auſtro, a noto, a latere auſtrali. A νότος.

ΝΌΤΟΣ, ου, ὁ, notus, auſter; (2) auſtralis pars cœli.

Νουβυστικὸς, ὴ, ὸν, mente refertus, ſapientiæ plenus, prudens, cordatus, ſapiens. Ex νοῦς, & βύζω, f. βύσω, impleo.

Νουβυστικῶς, Adv. prudenter. A νουβυστικός.

Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio, correptio, caſtigatio. Ex νοῦς, & θέσις, poſitio.

Νουθετέω, ῶ, f. ήσω, moneo, admoneo, commoneo; (2) caſtigo; Ph. νουθετοῦμαι, admoneor. Ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', Ariſt. Av. 1442. Ἡμᾶς παρόντας χρή σε νουθετεῖν φίλα, Eur. Or. 290. Ὁρῶ δὲ κἀγὼ ταῦτ' ἅπερ με νουθετεῖς, id. Supp. 338. Τοιγαροῦν ἥκω ταῦτά σε νουθετήσων, Luc. Ex νοῦς, & τίθημι, pono.

Νουθέτησις, εως, ἡ, admonitio, ipſa actio admonendi. A νουθετέω.

Νουθετικὸς, ὴ, ὸν, admonitorius, pertinens ad admonitionem. Ab eod.

Νουθετισμὸς, οῦ ὁ, admonitio, Menander. Quaſi a νουθετίζω, quod eſſet admoneo.

Νουμηνία, ας, ἡ, nova luna, novilunium, novus menſis, initium menſis, calendæ. Ex νέος, & μήνη, luna.

Νουμηνιασταὶ, novilunia celebrantes aut obſervantes. Quaſi a νουμηνιάζειν.

Νουμήνιοι ἄρτοι, panes, qui tempore novilunii fiebant, & in ſacrificio offerebantur.

Νουμμίον, aſſarium, Ph. A ſeq.

ΝΟΥ͂ΜΜΟΣ, ου, ὁ, nummus. Vox etiam Doribus in Græcia magna & Sicilia uſurpata. Epicharmus hac voce uſus comperitur. Et eſt a νόμος, unde & νόμισμα.

Νουνέχεια, ας, ἡ, prudentia, Suic. A νουνεχής.

Νουνεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mentem habens, prudens, ſapiens; intelligens, cordatus, Ph. Ex νοῦς, & ἔχω, habeo.

Νουνεχόντως, Adv. prudenter, cordate, conſiderate, more eorum, qui mente ſunt præditi. Ex iiſd.

Νουνεχῶς, Adv. ſapienter, prudenter. A νουνεχής.

Νοῦς, νοῦ, ὁ, & νοῦς, νοὸς, νοὶ, mens, intellectus, animus, cont. a νόος.

Νουσαλέος, έα, έον, morbidus, morboſus, ægrotus. A νοῦσος pro νόσος.

Νουσαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, morbo gravatus, æger, ægrotus. Ex νοῦσος pro νόσος, & ἄχθος, pondus, dolor.

Νοῦσος, ου, ἡ, morbus, Ion. pro νόσος.

Νουσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, morbos adferens. Ex νοῦσος pro νόσος, & φέρω, fero.

ΝΥ, Particula expletiva apud poëtas.

Νῦγμα, ατος, τὸ, punctum, punctio, punctura. A νύσσω.

Νυγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pungens, fodicans. A νῦγμα.

Νυγμὴ, ῆς, ἡ, punctus, ſtimulus; punctum, punctio, Gl. V. A νύσσω.

Νυγμὸς, οῦ, ὁ, punctura, ſtimulus; punctio, Gl. V. Ab eod.

Νυκταίετος, ου, ὁ, aquila nocturna. Ex νύξ, & αἰετὸς, aquila.

Νυκταλὸς, οῦ, ὁ, noctis amans. A νύξ.

Νυκταλώπηξ, εκος, ὁ, luſcitio; apud Ariſtot. ſed ſcriptura eſt ſuſpecta. A νυκτάλωψ.

Νυκταλωπία, ας, ἡ, luſcitio. Ab eod.

Νυκταλωπίασις, εως, ἡ, idem. A νυκταλωπιάω.

Νυκταλωπιάω, ῶ, f. άσω, luſcitioſus ſum; νυκταλωπίᾳ laboro. A νυκταλωπία.

Νυκτάλωψ, ωπος, ὁ, luſcioſus, Gl. V. (2) luſcitio, ipſe morbus νυκταλωπία. Ex νύξ, & ὤψ, oculus.

Νυκτεγερσία, ας, ἡ, excitatio nocturna. Ex νύξ, & ἔγερσις, excitatio.

Νυκτεγερτέω, ῶ, noctu excitor & ſurgo; (2) excubias nocturnas ago. Ex νύξ, & ἐγέρομαι, ſurgo.

Νυκτελέω, ῶ, nocturna ſacra ago, Heſ. Ex νύξ, & τελέω, ſacra celebro.

Νυκτέλια, ων, τὰ, nyctelia, ſacra Baccho noctu celebrari ſolita. Ex iiſd.

Νυκτέλιος, ου, ὁ, nyctelius, cognomen Bacchi. Ex iiſd.

Νυκτέπαρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, præfectus vigilum. Ex νύξ, & ἔπαρχος, præfectus.

Νυκτερεία, ας, ἡ, actio nocturna; (2) venatio nocturna. A νυκτερεύω.

Νυκτερέτης, ου, ὁ, noctu remigans, noctu navigans, Suic. Ex νύξ, & ἐρέσσω, remigo.

Νυκτερευτὴς, οῦ, ὁ, qui noctu aliquid agit (2) qui noctu venatur aut piſcatur. A νυκτερεύω.

Νυκτερευτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad agendum aliquid noctu. Ab eod.

Νυκτερεύω, f. εύσω, noctu aliquid facio (2) noctem tranſigo, pernocto; noctem inſomnem duco, vigilo, Xen. A νύκτερ

Νυκτερήδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, nocturnus. Ab eod

Νυκτερήσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, nocturnus, χρησμ νυκτερήσιος, reſponſum nocturnum, Sui Ab eod.

Νυκτερινὸς, ὴ, ὸν, nocturnus; (2) non pellucidus, obſcurus. Ab eod.

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, veſpertilio; (2) piſcis quidam. Ab eod.

Νυκτερόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, noctu victum quærens. Ex νύξ, & βίος, victus.

Νύκτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, nocturnus, noctivagu A νύξ.

Νυκτηγορέω, ῶ, noctu aliquid nuncio. Τ χρῆμα φύλακες νυκτηγοροῦσι; Eur. Rhe 89. Ex νύξ, & ἀγορέω, dico.

Νυκτηγρεσία, ας, ἡ, excubiæ, Ph.

Νυκτηγρετέω, ῶ, de nocte ſurgo ad negot um aliquod obeundum. Ex νύξ, & ἐγ ρω, excito.

Νυκτήμερον, die ac nocte, Gl. V. Al. νυχθ μερον.

Νυκτίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui noctu tamqua interdiu vivit; (2) noctu victum quærens. Ex νύξ, & βίος, victus.

Νυκτίγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, noctu nubens, Sui Ex νύξ, & γάμος, nuptiæ.

Νυκτιδρόμ

Νυκτιδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu currens, viator nocturnus; (2) nocturnus. Ex νὺξ, & δρόμος, *curſus*.

Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, nycticorax; Gl. V. corvus nocturnus. Ph. bubo. Ex νὺξ, & κόραξ, *corvus*.

Νυκτικρυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nocte abſconditur, Suic. Ex νὺξ, & κρύπτω, *abſcondo*.

Νυκτιλαθραιοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu clam vorat. Ex νὺξ, & λαθραῖος, *clandeſtinus, latens*, & φάγος, *edax*.

Νυκτιλάλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu loquitur, noctiloquus, Suic. Ex νὺξ, & λάλος, *loquens*.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noctu lucens. Ex νὺξ, & λάμπω, *luceo*.

Νυκτιλόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu inſidias ſtruit, latro ſ. graſſator nocturnus, Rob. Ex νὺξ, & λόχος, *inſidiæ*.

Νυκτίλωψ, ωπος, ὁ, idem quod νυκτάλωψ.

Νυκτίμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, vates nocturnus. Ex νὺξ, & μάντις, *vates*.

Νυκτίνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu paſcitur. Ex νὺξ, & νέμω, *paſco*.

Νύκτιος, ία, ιον, nocturnus. A νὺξ.

Νυκτιπάτης, ȣ, ὁ, graſſator nocturnus. Ex νὺξ, & πάτος, *via*.

Νυκτίπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu errans. Ex νὺξ, & πλάζω, f. πλάγξω, *errare facio*.

Νυκτιπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noctu vagans, noctivagus. Ex νὺξ, & πλάνη, *error*.

Νυκτιπλάνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctivagus, Suic. Ex iiſd.

Νυκτίπλοια, ας, ἡ, nocturna navigatio, Rob. Ex νὺξ, & πλȣ̃ς, *navigatio*.

Νυκτιπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu oberrans, noctivagus. Ex νὺξ, & πολέω, *verſor*.

Νυκτιπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu iter faciens, noctu circumiens. Ex νὺξ, & πόρος, *via*.

Νυκτίσεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem noctu honore proſequimur, quem nocte colimus. Ex νὺξ, & σεμνὸς, *venerabilis*.

Νυκτιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noctu apparens, noctu lucens. Ex νὺξ, & φαίνομαι, *appareo*.

Νυκτίφαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu apparet ſ. conſpicitur, Rob. Ex iiſd.

Νυκτίφοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu ventitans. Ex νὺξ, & φοιτάω, *venio*.

Νυκτιφρȣ́ρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nocturnis præſidiis & cuſtodiis munitus, Suic. Ex νὺξ, & φρȣρέομαι, *cuſtodiis munio*.

Νυκτοβατία, ας, ἡ, iter nocturnum, Suic. Ex νὺξ, & βαίνω, *eo, gradior*.

Νυκτογραφέω, ῶ, f. ήσω, noctu ſcribo. Gl. V. νυκτογραφῶ, lucubro. Ex νὺξ, & γράφω, *ſcribo*.

Νυκτογραφία, ας, ἡ, ſcriptio nocturna, lucubratio. Ex iiſd.

Νυκτόδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctivagus, ex Gl. V. A νὺξ, & δρόμος, *curſus*.

Νυκτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noctis ſpeciem habens; νυκτοειδὲς, nigrum. Ex νὺξ, & εἶδος, *ſpecies, forma*.

Νυκτοθῆραι, οἱ, qui noctu venantur, nocturni venatores, pl. a νυκτοθήρας. Ex νὺξ, & θήρα, *venatio*.

Νυκτοκλέπτης, ȣ, ὁ, fur nocturnus. Ex νὺξ, & κλέπτης, *fur*.

Νυκτολαμπὶς, ίδος, ἡ, noctiluca, Gl. V. Ex νὺξ, & λάμπω, *luceo*.

Νυκτομαχέω, ῶ, f. ήσω, noctu pugno, nocturnum prælium committo. Ex νὺξ, & μάχομαι, *pugno*.

Νυκτομαχία, ας, ἡ, pugna nocturna. Ex iiſd.

Νυκτοπόλεμος, ȣ, ὁ, pugna nocturna, Suic. Ex νὺξ, & πόλεμος, *bellum*.

Νυκτοπορέω, ῶ, f. ήσω, noctu proficiſcor, noctu iter facio, Xen. Ab eod.

Νυκτοπορία, ας, ἡ, iter nocturnum, nocturna profectio. A ſeq.

Νυκτοπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu iter facit, noctu circumiens; noctivagus, Gl. V. Ex νὺξ, & πόρος, *via*.

Νυκτὸς, *Adverbialiter* noctu, nocte, Gl. V. A νὺξ.

Νυκτȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui noctu operatur. Ex νὺξ, & ἔργον, *opus*.

Νυκτοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noctu apparens, Suic. Ex νὺξ, & φαίνω, *appareo*.

Νυκτοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, noctu cuſtodio, noctu excubias ago. A νυκτοφύλαξ.

Νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ, cuſtodia nocturna; excubiæ nocturnæ. A νυκτοφυλακέω.

Νυκτοφυλακία, ας, ἡ, Ph. excubiæ. Ex νὺξ, & φύλαξ, *cuſtos*.

Νυκτοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, nocturnus cuſtos, excubitor nocturnus, Suic. Ex νὺξ, & φύλαξ, *cuſtos*.

Νυκτωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui noctu videt. Ex νὺξ, & ὢψ, *oculus*.

Νύκτωρ, *Adv.* noctu. A νὺξ.

Νυμφαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nympha natus. Ex νύμφη, & γείνομαι, *naſcor*.

Νυμφαγωγέω, ῶ, f. ήσω, ſponſam deduco ex ædibus paternis ad ſponſum. Γάμȣς νυμφαγωγῶν παρ᾽ ἡλικίαν, Plut. A νυμφαγωγός.

Νυμφαγωγία, ας, ἡ, ſponſæ ad ſponſum deductio, Suic. Ab eod.

Νυμφαγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſam ex ædibus paternis ad ſponſum deducit; (2) pronuba, Gl. V. Ex νύμφη, & ἄγω, *duco*.

Νύμφαι, ῶν, αἱ, Nymphæ, ſic dicuntur & formicæ alatæ; item veſpæ ac crabrones, cum formari incipiunt.

Νυμφαία, ας, ἡ, nymphæa, herba, in aquis naſci ſolita. A νύμφη.

Νυμφαῖον, ȣ, τὸ, fanum, templum ſ. delubrum Nympharum. Ab eod.

Νυμφαῖος, αία, αῖον, qui Nympharum eſt, ad Nymphas pertinens. Ab eod.

Νυμφὰς, άδος, ἡ, quæ Nympharum eſt. Ab eod.

Νυμφεῖον, ȣ, τὸ, thalamus ſponſi & ſponſæ. Hinc νυμφεῖα, ων, τὰ, nuptiæ. Ab eod.

Νυμφεῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nymphæus, nuptialis. Ab eod.

Νύμφευμα, ατος, τὸ, nuptiæ, connubium. A νυμφεύω.

Νύμφευσις, εως, ἡ, elocatio puellæ, deſponſatio. Ab eod.

Νυμφευτὴρ, ῆρος, ὁ, ſponſus; (2) maritus. Ab eod.

Νυμφευτήριος, ία, ιον, nuptialis, Suic. A νυμφευτήρ.

Νυμφευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui in eodem curru cum ſponſo & ſponſa ſedens eos domum ſponſi deducit. A νυμφεύω.

Νυμφεύτρια, ας, ἡ, pronuba, quæ a parentibus cum ſponſa mittitur, ut eam ad ædes ſponſi comitetur; (2) nova nupta; (3) quæ nuptias adornat. A νυμφευτής.

Νυμφεύω, f. εύσω, nuptum ſeu nuptui do, deſponſo; νυμφεύομαι, nuptui collocor; (2) nuptui mihi datur, accipio uxorem; ἐνυμφεύσατο, a. 1. med. ſponſam accepit. part. νυμφευσάμενος, qui deſponſus eſt. paſſ. fœm. νυμφευθεῖσα, viro nupta. Ὀυ γάρ σε μήτηρ ȣ̓́τε νυμφεύσει ποτὲ, Eur. Alc. 314. Ἐι τὰ ᾽μὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται, id. Supp. 456. Ὦ πάτερ, νυμφεύομαι νυμφεύματ᾽ αἰσχρὰ πρὸς σέθεν, id. Iph. in Tau. 365. A νύμφη.

ΝΥ´ΜΦΗ, ſ. νύμφα, ης, ἡ, ſponſa; (2) nova nupta; (3) nurus; (4) Nymphæ ſunt numina muliebria montibus, ſylvis, & pratis, nec non circa fontes; (5) formicæ alatæ; (6) vermiculi in apum, crabronum, & fucorum ſobole; (7) calyces roſæ paullulum ſe aperientes, Heſ. Suid. νύμφη etiam caruncula in medio pudendi muliebris; (8) concavitas in inferiori labio; (9) ſumma ſ. extrema pars vomeris; (10) aqua, lympha.

Νυμφιάω, ῶ, furore corripior ob viſam Nympham; (2) lymphatico furore agitor. A νύμφη.

Νυμφίδιος, ία, ιον, ſponſalis. Ab eod.

Νυμφικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Νυμφικῶς, *Adv.* more nuptiali, ritu ſponſali. A νυμφικός.

Νύμφιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſponſalis; (2) qui nuptui datur. A νύμφη.

Νυμφίος, ȣ, ὁ, ſponſus; (2) maritus. Ab eod.

Νυμφὶς, ίδος, ἡ, ſponſalis. Hinc αἱ νυμφίδες, ων, calceamenta ſponſæ. Ab eod.

Νυμφογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Nympha natus. Ex νύμφη, & γείνομαι, *naſcor*.

Νυμφόκλαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novis nuptis lacrymabilis. Ex νύμφη, & κλαίω, *fleo*.

Νυμφοκομέω, ῶ, f. ήσω, novam nuptam ſ. ſponſam adorno. A νυμφοκόμος.

Νυμφοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſponſam adornans, ſplendorem ſponſæ conferens. Ex νύμφη, & κομέω, *orno*.

Νυμφόληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Nympharum ſpiritu correptus, lymphatus. Ex νύμφη, & λαμβάνω, *corripio, capio*, unde ληπτὸς, *captus*.

Νυμφοληψία, ας, ἡ, lymphatio, furor. Ex νύμφη, & λῆψις, *correptio, captio*.

Νυμφοπόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circa ſponſam ornandam verſatur. Ex νύμφη, & πονέω, *laboro*.

Νυμφοςολέω, ῶ, f. ήσω, ſponſam ad ſponſum deduco; (2) ſponſam orno; (3) in modum ſponſæ orno. A νυμφοςόλος.

Νυμφοςόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſam ad ſponſum deducit; (2) qui alicui ſponſam conciliat; (3) nuptiarum inſtructor & exornator; (4) ſponſam exornans. Ex νύμφη, & ςέλλω, *orno*.

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, conclave ſ. ſponſi ſponſæque thalamus. A νύμφη.

ΝΥ῀Ν, *Adv.* nunc, in præſentia, hoc tempore; (2) hodie; τὰ νῦν, vel τανῦν, præſentia; ἐν τῷ νῦν, hoc tempore; ἀπὸ τȣ̃ νῦν, poſthac; μέχρι τȣ̃ νῦν, uſque ad hoc tempus; νῦν δὴ, modo, paullo ante, nunc jam, nunc primum; νυνμενὶ, pro νῦν μὲν, nunc quidem; τὸ νῦν εἶναι & τὸ νῦν ἔχον, in præſentia, vel impræſentiarum.

Νυν, *Particula enclitica*, modo redundans, modo idem ſignificans, quod ȣ̓̃ν, igitur.

Νυνὶ, *Adv.* idem quod νῦν.

ΝΥ`Ξ, νυκτὸς, ἡ, nox. Aliquando pro mortis tenebris, apud Hom.

ΝΥΟ`Σ, ȣ̃, ἡ, nurus, filii uxor; (2) ſponſa.

ΝΥ῀ΣΟΣ, ȣ, ὁ, claudus; Syracuſanorum dialecto, Nonnus.

Νύσσα, ης, ἡ, meta. A νύσσω.

ΝΥ´ΣΣΩ, vel νύττω, f. ξω, pungo, fodico, punctim cædo; vulnero. a. 2. paſſ. part. νυγεὶς, percuſſus, ictus, punctus. Ἀρ᾽ ἐμὲ νυξεῖς; Theoc. 21, 50.

Νύςαγμα, ατος, τὸ, dormitatio, Suic. A νυςάζω.

Νυςαγμὸς, ȣ̃, ὁ, dormitatio. Ab eod.

ΝΥΣΤΑ´ΖΩ, f. άξω, dormito capite nutans; (2) negligens ſum, non attendo. Ἡ ἀπώλεια αὐτῶν ȣ̓ νυςάζει, 2 Pet. 2, 3. Ὀυχὶ νυςάζειν ἔτι ὥρα ᾽ςιν ἡμῖν, Ariſt. Av. 645.

Νυςακτὴς, ȣ̃, ὁ, dormitator; (2) dormitare faciens. A νυςάζω.

Νυϛακτικῶς, *Adv.* more eorum, qui capite nutante dormitant, more eorum, quorum oculi ſomno connivent. A νυϛακτής.

Νυϛαλέος, έα, έον, ſomnolentus. A νυϛάζω.

Νυϛαλογερόντιον, ȣ, τὸ, q. ſilicernium ſomnolentum, ſenex dormitator. Etym. ſine expoſitione. Ex νυϛαλέος, & γερόντιον, *ſenecio.*

Νύττω, f. ξω, fodico, pungo. Ἔις τῶν ϛρατιωτῶν λόγχῃ αὐτȣ̃ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, Joan. 19, 34.

Νύχα, *Adv.* noctu, Heſ. A νύξ.

Νυχεία, ας, ἡ, pernoctatio, pervigilatio, Heſ. A νυχεύω.

Νύχευμα, ατος, τὸ, lucubratio, vigiliæ. Ab eod.

Νυχεύω, f. εύσω, noctu aliquid facio; (2) pernocto. Ἔνθα χρὴ ϛρατὸν τὸν σὸν νυχεῦσαι, Eur. Rheſ. 519. A νύξ.

Νυχηβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu vorans. Ex νὺξ, & βορὰ, *paſtus.*

Νυχθήμερον, ȣ, τὸ, nox & dies, noctis & diei ſpatium. Gl. V. die ac nocte. Ex νὺξ, & ἡμέρα, *dies.*

Νύχιος, ία, ιον, nocturnus. A νύχος.

Νύχος, nox; tenebræ, Heſ. Suid. A νύξ.

Νω vel νὼ, nos duo.

Νὼ in comp. privativum & intenſivum.

ΝΩ΄ΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia ſuavia & delicata, ſcitamenta coquorum.

Νωγαλεύματα, ων, τὰ, idem. A ſeq.

Νωγαλεύω, comedo νώγαλα.

Νωγαλίζω, comedo νώγαλα. A νώγαλα.

Νωγαλίσματα, ων, τὰ, idem quod νώγαλα. A νωγαλίζω.

Νωδογέρων, οντος, ὁ, ſenex edentulus. Ex νωδὸς, & γέρων, *ſenex.*

Νωδὸς, ἡ, ὸν, edentulus, dentes non habens. Ex νὴ, & ὀδȣ̀ς, *dens.*

Νωδυνία, ας, ἡ, nullius doloris ſenſus, vacuitas doloris. A νώδυνος.

Νώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dolore vacans, nullum dolorem ſentiens; (2) dolorem tollens, ſ. levans. Ex νὴ, & ὀδύνη, *dolor.*

Νωθεία, ας, ἡ, Ion. νωθείη, ης, ἡ, pigritia, tarditas, ſegnities. A νωθής.

ΝΩΘΗ΄Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, tardus, ſegnis, piger; hebes, ſtupidus. Gl. V. marcidus, deſes, lentus.

Νώθȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignavam caudam habens. Ex νωθὴς, & ȣ̓ρὰ, *cauda.*

Νωθρεία, vel νωθρία, ας, ἡ, tarditas, pigritia, ſegnities. A νωθρεύω, vel νωθρός.

Νωθρεπιθέτης, ȣ, ὁ, cunctator, qui tarde aliquid adgreditur, Suic. Ex νωθὴς, & ἐπιτίθεμαι, *adgredior.*

Νωθρεύω, f. εύσω, tardus & piger ſum; νωθρεύομαι, langueo, Gl. V. A νωθρός.

Νωθρία, ας, ἡ, idem quod νωθρεία. A νωθρός.

Νωθριάω, ῶ, f. άσω, ſegnis ſum, torpeo. A νωθρία.

Νωθροκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ignavo & ſegni corde eſt, excors, ſtupidus. Ex νωθρὸς, & καρδία, *cor.*

Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, tardus, ſegnis, piger, lentus, hebes, ſtupidus; languidus, infirmus, Gl. V. A νωθής.

Νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, ſegnities, pigritia. Gl. V. veternus. A νωθρός.

Νωθρῶς, *Adv.* tarde, ſegniter, lente. A νωθρός.

Νῶϊ, *contr.* νὼ vel νὼ, nos. Dualis ab ἐγώ.

Νωΐτερος, έρα, ερον, noſter, qui noſtrûm duorum eſt. A νῶϊ.

Νῶκαρ, ρος, τὸ, dormitatio, ſegnities, torpor, *Adject.* qui difficulter movetur, admodum piger, valde ſegnis. Ex νὼ, & κάρος, *ſopor.*

Νωκαρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, veternoſus; τὸ νωκαρῶδες, ſopor, veternus, apud Athenæum. A νῶκαρ.

Νωλεμέως, *contr.* νωλεμῶς, *Adv.* indeſinenter, adſidue. A νωλεμής.

ΝΩΛΕΜΗ΄Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, indeſinens, adſiduus.

Νῶμα, ατος, τὸ, cogitatio. Ion. pro νόημα.

Νώματα, ων, τὰ, jumentorum notæ, item pecora, Heſ.

Νωμάω, ῶ, f. ήσω, diſtribuo, divido; (2) moveo, agito, vibro; (3) obſervo, conſidero; (4) verſor. Νώμασκεν μακέλλην, Moſch. 4, 108. A νέμω, *diſtribuo.*

Νώμησις, εως, ἡ, motio, agitatio, Suid. A νωμάω.

Νώνυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignotus, ignobilis, illaudatus. Ex νὼ, & ὕμνος, *laudatio.*

Νώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nomen non habens, ignobilis, ignotus, inglorius; illaudatus, Gl. V. Ex νὴ, & ὄνομα, *nomen.*

Νῶροψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus; (2) argutus, ſonorus. Ex νὼ, & ὁράω, *video,* vel ὄψις, *viſus.*

Νωταγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, dorſo vehens. Ex νῶτος, & ἄγω, *ago.*

Νωταῖος, αία, αῖον, ad dorſum pertinens, Suic. A νῶτος.

Νωτάκμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, incudem in tergo habens; νωτάκμονες, epith. cancrorum in Batrachom. Ex νῶτος, & ἀκμὼν, *incus.*

Νωτάρης, ȣ, ὁ, qui dorſo aliquid tollit, Suic. Ex νῶτος, & αἴρω, *tollo.*

Νωτεὺς, έως, ὁ, pl. νωτεῖς, idem quod νωταγωγὸς, Heſ. Pollux. A νῶτος.

Νωτιαῖος, αία, αῖον, ad dorſum pertinens. A νῶτος.

Νωτιδανὸν, genus quoddam τῶν γαλεῶν piſcium, ab eminentia dorſi. A νῶτος.

Νωτίζω, f. ίσω, terga do, ſ. verto; (2) a tergo relinquo; facio ut alius terga vertat; (3) tranſeo, peragro. Βρέφος χλοηφόροισιν ἔρνεσι κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισεν, texit, Eur. Ph. 657. Ab eod.

Νωτοβατέω, ῶ, ſuper dorſo incedo; (2) inambulo, Suic. Ex νῶτος, & βαίνω, *gradior.*

Νωτόγραπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus dorſum notis inſcriptum eſt. Ex νῶτος, & γράφω, *ſcribo.*

Νωτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, decervico, cervicem amputo, Suic. Ex νῶτος, & κόπτω, *amputo.*

Νῶτον, ȣ, τὸ, tergum, Gl. V.

Νωτοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, cujus dorſum verberibus contuſum eſt, vel contundi ſolet, verbero. Ex νῶτος, & πλήσσω, *verbero.*

ΝΩ͂ΤΟΣ, ȣ, ὁ, dorſum, tergum; νῶτοι τῶν τροχῶν, modioli rotarum. pl. νῶτα, terga.

Νωτοφόρος, ȣ, ὁ, dorſo ferens, doſſuarius. Ex νῶτος, & φέρω, *fero.*

Νωχέλεια, ας, ἡ, tarditas, ſegnities. A νωχελής.

Νωχελέϛερον, ſegnius. A νωχελής.

Νωχελεύομαι, tardus & ſegnis ſum, Suic. Ab eod.

Νωχελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tardus, ſegnis; (2) invalidus; (3) inutilis. Ex νὼ, & κέλλω, *velociter curro.*

Νωχελία, ας, ἡ, ſegnitia, ſocordia, tarditas, languor, Ph.

Νωχελίζω, f. ίσω, tardo, moror, Heſ. A νωχελής.

Ξ.

Ξ Decima quarta littera Alphabeti Græci, quæ ſuo nomine ξῦ appellatur; (2) nota numeralis valens *ſexaginta,* & cum lineola inferne appoſita ξ, *ſexaginta millia.*

Ξαίνιον, ȣ, τὸ, idem quod ξάνιον.

ΞΑΙ΄ΝΩ, f. ανῶ, carmino; carpo; pecto; depecto; cædo. a. 1. ἔξηνα. part. ξήνας, fœmin. ξήνασα. paſſ. ξαίνομαι, cædor, carminor. a. 1. ἐξάνθην. p. ἐξάνθαι, cæſum eſſe. Ταυτὶ ἐφερόμην, ἵνα πληρȣμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας, Ariſt. Conc. 89. Ξαίνει κατὰ τȣ̃ νώτȣ πολλὰς, Dem.

Ξανάω, ῶ, f. ήσω, lanæ carminatione defatigor, ſ. laſſeſco; lanificio laſſor; (2) fatigor, laſſeſco. A ξαίνω.

Ξανθίας, ȣ, ὁ, ſervi nomen a flavis capillis. A ξανθός.

Ξανθίζω, f. ίσω, flavum reddo; rubeum reddo; (2) flaveo, flavus ſum; ξανθίζομαι, flaveſco; ξανθίζεσθαι, flaveſcere, Gl. V. Ὀπτᾶτε ταυτὶ, ϗ καλῶς ξανθίζετε, Ariſt. Ach. 1052. Ab eod.

Ξανθικὸς, ȣ̃, ὁ, Xanthicus, menſis apud Macedonas, Aprili Latinorum fere reſpondens. Hinc τὰ ξανθικὰ, ῶν, feſtum pro luſtratione exercitus hoc menſe celebrari ſolitum. A ξανάω.

Ξάνθιον, ȣ, τὸ, lappa minor, herba. A ξανθός.

Ξάνθισμα, ατος, τὸ, ipſa actio reddendi flavum; (2) flavus color. A ξανθίζω.

Ξανθόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, flavam terram habens. Ex ξανθὸς, & γῆ, *terra.*

Ξανθόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, pilos flavos habens. Ex ξανθὸς, & θρὶξ, *pilus, capillus.*

Ξανθοκάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flavum caput habens, flavos habens capitis pilos. Ex ξανθὸς, & κάρηνον, *caput.*

Ξανθοκόμης, ȣ, ὁ, flavam cæſariem habens. Ex ξανθὸς, & κόμη, *coma.*

Ξανθόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ΞΑΝΘΟ΄Σ, ἡ, ὸν, flavus, fulvus; rubeus, rufus, ruber, Philox.

Ξανθοτριχέω, ῶ, flavos ſ. rutilos crines habeo, Suic. A ξανθόθριξ.

Ξανθȣ̃σθαι, flaveſcere; ξανθȣ̃ται, flaveſcit. A ξανθός.

Ξανθοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, flavam habens tunicam, vel flavum involucrum, Suic. Ex ξανθὸς, & χιτὼν, *tunica.*

Ξανθοχολικὸς, ἡ, ὸν, bilioſus, cholericu flava bile abundans. A ξανθόχολος.

Ξανθόχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flava bile laboran Ex ξανθὸς, & χολὴ, *bilis.*

Ξανθόχροος, *contr.* ξανθόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fl vam cutem habens, qui flavi coloris e flavus, Rob. Ex ξανθὸς, & χρόα, c *tis, color.*

Ξανθωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, rufus adſpectu, Ro Ex ξανθὸς, & ὤψ, *oculus, vultus.*

Ξάνιον, ȣ, τὸ, inſtrumentum carminator um, pecten; (2) pecten aureus, que mulieres in vittis vel redimiculis fereban tanquam ornamentum capitis; (3) men coquinaria, ſupra quam carnes concidu tur. A ξαίνω.

Ξάνσις, εως, ἡ, carptus, Gl. V. carminati A ξαίνω.

Ξάντης, ȣ, ὁ, carminator. Ab eod.

Ξαντικὸς, ἡ, ὸν, ad carminationem per nens. Hinc ἡ ξαντικὴ, ῆς, ſc. τέχ ars carminandi. Ab eod.

Ξάντρια, ας, ἡ, carminatrix. A ξαίνω.

Ξάσμα, ατος, τὸ, quod carminatum e Pollux, non addita ſignificatione. ξαίνω.

Ξεναπάτης, ȣ, ὁ, hoſpitum ſ. peregrinor deceptor. Ex ξεῖνος pro ξένος, & ἀπ τάω, *decipio.*

Ξείνη, ης, ἡ, peregrina, hoſpita, ſubaudi χώρα, peregrina terra, extera regio.

Ξεινοδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hoſpites ſ. peregri recipiens, Suic. Ex ξεῖνος pro ξένος, δέχομαι, *recipio.*

Ξείνηθεν *Adv.* peregre, ἀπὸ ξείνης.

Ξεινήϊον, ȣ, τὸ, munus, ſ. donum quod datur hoſpiti. Ab eod.

Ξεινίη, ης, ἡ, hoſpitalitas, hoſpitium, jus hoſpitii; (2) peregrinatus. Ab eod.

Ξεινίζω, f. ίσω, hoſpitio excipio, hoſpitaliter tracto. a. 1. ξείνισσα, pro ξείνισα, ἐξείνισα. Μήτι σύ με ξείνιζε, Theoc. 22, 61. Καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις, Phocyl. 77. Ab eod.

Ξεινικός, ή, όν, peregrinus, externus. Ab eod.

Ξείνιον, ȣ, τὸ, munus hoſpitale. Ab eod.

Ξείνιος, ία, ιον, hoſpitalis. Ab eod.

Ξεινοδοκέω, ῶ, f. ήσω, hoſpites, ſ. peregrinos ſuſcipio. Ex ξεῖνος pro ξένος, & δέκομαι pro δέχομαι, *ſuſcipio, recipio.*

Ξεινοδόκος, ȣ, ὁ κὴ ἡ, hoſpitum receptor, hoſpes, caupo. Ex iiſd.

Ξεινοκτονέω, ῶ, peregrinum, vel peregrinos interficio, hoſpitem ſ. hoſpites occido, Suic. Ex ξεῖνος pro ξένος, & κλείνω, *occido.*

Ξεῖνος, η, ον, Ionice pro ξένος.

Ξεινοσύνη, ης, ἡ, hoſpitalis amicitia, hoſpitii neceſſitudo. A ξεῖνος pro ξένος.

Ξεινόω, ῶ, f. ώσω, hoſpitio excipio; ξεινῶθῆναι, hoſpitio jungi. Ab eod.

ΞΕΙΡΙ΄Σ, ξηρὶς, ξερὶς, vel ξυρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, vel potius iris ſilveſtris, herba, Heſ. Dioſc.

Ξεναγέω, ῶ, f. ήσω, duco hoſpitem ad ea, quæ viſenda alicubi ſunt, deduco; (2) hoſpitio excipio; (3) peregrinos moribus patriis inſtituo. a. 1. ἐξενάγησα. imperat. ξενάγησον, deduc. ἐξενάγηται, 3 ſ. p. paſſ. hoſpitis officium peractum eſt. Ξεναγήσεις με, Luc. Ex ξένος, & ἄγω, *duco.*

Ξεναγία, ας, ἡ, munus ejus, qui dux eſt militum exterorum: (2) certus militum numerus, apud Ælianum. A ξεναγός.

Ξεναγὸς, ȣ̃, ὁ, ductor hoſpitum; (2) ductor militum exterorum, dux militum peregrinorum. Ex ξένος, & ἄγω, *duco.*

Ξεναγωγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ξεναγέω, & ex iiſd.

Ξεναγωγὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ξεναγὸς, & ex iiſd.

Ξεναλίζω, congrego, Suid. proprie peregrinos congrego. Ex ξένος, & ἀλίζω, *congrego.*

Ξεναπάτη, ης, ἡ, hoſpitis deceptio. Ex ξένος, & ἀπάτη, *deceptio.*

Ξεναπατία, ας, ἡ, idem quod ξεναπάτη.

Ξεναρκὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, hoſpiti ſufficiens. Ex ξένος, & ἀρκέω, *ſufficio.*

Ξένη, ης, ἡ, peregrina; extera regio, peregrina terra, ſubaudito χώρα, *regio,* vel γῆ, *terra.*

Ξένηθεν, *Adv.* peregre; ἀπὸ ξένης. A præc.

Ξενηλασία, ας, ἡ, peregrinorum ſ. hoſpitum expulſio. Ex ξένος, & ἔλασις, *expulſio.*

Ξενηλατέω, ῶ, f. ήσω, peregrinos expello. Ex ξένος, & ἐλαύνω, *expello.*

Ξενία, ας, ἡ, peregrinitas; (2) hoſpitium, hoſpitii jus. A ξένος.

Ξενίζω, f. ίσω, peregre advenientem hoſpitio excipio; (2) peregrina ſapio & loquor, peregrina lingua utor, peregrina inſtituta imitor; (3) peregrina quaſi novitate turbo, rei novitate in admirationem adduco; ξενίζομαι, diverſor, hoſpitor, Ph. a. 1. partic. ξενισθεὶς, hoſpitio exceptus. Ἐξένισεν ἡμᾶς πολλοῖς ἀγαθοῖς ὁ Γωβρύας, Xen. Ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν, Act. 28, 7. Οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ib. 10, 6. ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος, ib. v. 32. παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, ib. 21, 16.

Ξενικὸς, ὴ, ὸν, peregrinus, exterus, qui peregrinorum eſt; (2) hoſpitalis. Ab eod.

Ξενικῶς, *Adv.* more peregrinorum. A ξενικός.

Ξένιον, ȣ, τὸ, munus, quod datur hoſpiti, munus hoſpitale, xenium. Gl. V. ſtrena, congiarium, hoſpitale. A ξένος.

Ξένιος, ία, ιον, hoſpitalis, ad hoſpites ſ. peregrinos pertinens. Ab eod.

Ξένισις, εως, ἡ, hoſpitum ſuſceptio. A ξενίζω.

Ξενισμὸς, ȣ̃, ὁ, hoſpitum ſuſceptio; (2) mutatio ſ. perturbatio, quæ fit rerum novitate. Ab eod.

Ξενιτεία, ας, ἡ, peregrinatio, abſentia a patria. A ξενιτεύω.

Ξενιτεύω, f. εύσω, peregre abſum, peregrinor; etiam paſſ. ξενιτεύομαι pro eodem, vel in alieno ſolo milito. Τρόπον τινὰ ξενιτεύειν, Philo. Μὴ τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν, Luc. A ξένος.

Ξενοδοκεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo peregrini ſ. hoſpites excipiuntur, hoſpitium, caupona, diverſorium. Ex ξένος, & δέκομαι pro δέχομαι, *ſuſcipio.*

Ξενοδόκος, ȣ, ὁ κὴ ἡ, hoſpes, qui peregrinos excipit.

Ξενοδοχεῖον, ȣ, τὸ, hoſpitium, diverſorium. A ſeq.

Ξενοδοχέω, ῶ, f. ήσω, hoſpites excipio, hoſpitio excipio. A ξενοδόχος.

Ξενοδοχία, ας, ἡ, hoſpitum exceptio. Ab eod.

Ξενοδόχος, ȣ, ὁ κὴ ἡ, hoſpitum ſ. peregrinorum exceptor, hoſpes, caupo. Ex ξένος, & δέχομαι, *excipio.*

Ξενοδώτης, ȣ, ὁ, hoſpitii dator. Epith. Bacchi, Suic. Ex ξένος, & δώτης, *dator.*

Ξενόεις, όεσσα, όεν, hoſpitibus & peregrinis frequens. A ξένος.

Ξενοθυτέω, ῶ, f. ήσω, hoſpites immolo. Ex ξένος, & θύτης, *qui ſacrificat, ſacrificus.*

Ξενοκοπεῖν, pro plagas accipere, cædi, ap. Suid. Ex ξένος, & κόπτω, *cædo.*

Ξενοκρατέομαι, ȣ̃μαι, peregrinorum imperio regor, in peregrinorum poteſtate ſum, Suic. Ex ξένος, & κρατέομαι, *in poteſtate alicujus ſum.*

Ξενοκτονέω, ῶ, f. ήσω, hoſpites interficio, hoſpites macto. A ξενοκτόνος.

Ξενοκτονία, ας, ἡ, hoſpitum occiſio. Ab eod.

Ξενοκτόνος, ȣ, ὁ κὴ ἡ, hoſpitum occiſor; hoſpiticida, Gl. V. Ex ξένος, & κτείνω, *occido.*

Ξενολογέω, ῶ, f. ήσω, externos milites cogo, ſeu conſcribo. A ξενολόγος.

Ξενολογία, ας, ἡ, externorum militum collectio. Ab eod.

Ξενολόγιον, ȣ, τὸ, manus ſ. exercitus militum externorum. Ab eod.

Ξενολόγος, ȣ, ὁ κὴ ἡ, externorum militum collector, qui milites externos colligit ſ. cogit. Ex ξένος, & λέγω, *colligo.*

Ξενομανέω, ῶ, f. ήσω, peregrinis rebus ſupra modum delector. Ex ξένος, & μαίνομαι, *inſanio.*

Ξενομανία, ας, ἡ, nimius rerum merciumque peregrinarum amor. Ex iiſd.

Ξενοπαθέω, ῶ, f. ήσω, re aliqua tamquam nova & peregrina perturbor. Ex ξένος, & πάθος, *adfectus animi.*

ΞΕ΄ΝΟΣ, ȣ, ὁ, peregrinus, hoſpes, alienus, Ph. externus. Gl. V. extrarius; advena; Ph. ξένον, adventitium; inuſitatum, inauditum; ξένοι appellantur mercenarii milites. Lacedæmonii autem ξένȣς appellabant, quos alii barbaros.

Ξενόστασις, εως, ἡ, q. d. hoſpitum ſtatio, locus, ubi hoſpites recipiuntur, caupona, diverſorium. Ex ξένος, & στάσις, *ſtatio.*

Ξενοτροφέω, ῶ, f. ήσω, externos milites alo, externos milites ſtipendio conduco. Ξενοτροφȣ̃ντες χρήμασι, Dem. A ξενοτρόφος.

Ξενοτροφία, ας, ἡ, ipſa actio alendi milites externos. Ab eod.

Ξενοτρόφος, ȣ, ὁ κὴ ἡ, externos milites alens; (2) hoſpitum nutritor. Ex ξένος, & τρέφω, *alo.*

Ξενοφονέω, ῶ, f. ήσω, hoſpites occido. Δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας, Eur. Iph. in Tau. 1024. A ξενοφόνος.

Ξενοφόνος, ȣ, ὁ κὴ ἡ, hoſpites occidens, hoſpitis vel hoſpitum interfector. Ex ξένος, & φόνος, *cædes.*

Ξενοφωνία, ας, ἡ, vox peregrina, peregrinum loquendi genus. Ex ξένος, & φωνὴ, *vox.*

Ξενόφωνος, ȣ, ὁ κὴ ἡ, peregrina voce utens. Ab eod.

Ξενόω, ῶ, f. ώσω, hoſpitio excipio, vel ſuſcipio; uſitatior paſſiva vox ξενȣ̃μαι; hoſpitio excipior, hoſpitor, diverſor, hoſpitio jungor, aut conjungor. Πατρίδος τε κὴ πόλεως τῆς τῶν φιλτάτων ἐξένωσας, Heliod. Ὃς δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτȣ δόμοις, Eur. Alc. 69. Ξενȣ̃σθαι τινὶ, παρά τινος, Xen. A ξένος.

Ξενύλλιον, ȣ, τὸ, hoſpes peregre adveniens, peregrinus. Dim. q. d. peregrinellus. A ξένος.

Ξενὼν, ῶνος, ὁ, hoſpitium, diverſorium, domus, in quam recipiuntur hoſpites & ægroti, xenodochium, noſocomium. Ab eod.

Ξένως, *Adv.* peregrine, more peregrinorum. Ab eod.

Ξένωσις, εως, ἡ, mentis alienatio. A ξενόω.

Ξερὸς, ȣ̃, ὁ, ſiccus, aridus, pro ξηρός.

Ξέσις, εως, ἡ, raſura, ſculptura, ipſa actio radendi ſ. ſculpendi. A ξέω.

Ξέσμα, ατος, τὸ, ramentum. Ab eod.

Ξεσμὸς, ȣ̃, ὁ, inſtrumentum ad radendum, radula, Vulg. Lex. Ab eod.

Ξέστης, ȣ, ὁ, ſextarius, menſura aridorum & liquidorum. Gl. V. ſextarius, urceus.

Ξεστίον, ȣ, τὸ, idem. Ph. urceolus. Dim. a ξέστης.

Ξεστὸς, ὴ, ὸν, raſus, ſcalptus, dolatus, planus. A ξέω.

Ξεστȣργία, ας, ἡ, ars poliendi lapides aut ligna. Ex ξέω, & ἔργον, *opus.*

Ξέστρον, ȣ, τὸ, raſura, Vulg. Lex. A ξέω.

ΞΕ΄Ω, f. ξέσω, rado, polio, dolo, ſcalpo. p. paſſ. part. ἐξεσμένος, raſus. Τόν ποτε τέκτων Ξέσσεν ἐπισταμένως, Odyſſ. 21, 44.

Ξηραίνω, f. ανῶ, ſicco, arefacio; ξηραίνομαι, ſiccor, areo, areſco. a. 1. act. ἐξήρανα. paſſ. ἐξηράνθην. p. part. ἐξηραμμένος. Βορέης ἀλωὴν ἂν ξηραίνῃ, Il. 21, 347. Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, ib. 345. Ἐξήρανται, Marc. 11, 21. ἐξηραμμένην χεῖρα, ib. v. 33. A ξηρός.

Ξηράλειψις, εως, ἡ, ſicca unctio. Ex ξηρὸς, & ἀλείφω, *ungo.*

Ξηραλοιφέω, ῶ, f. ήσω, in ſicco ungo. Ex iiſd.

Ξηραλοιφία, ας, ἡ, ſicca unctio. Ex iiſd.

Ξηραμπέλινος, ίνη, ινον, pullus & ater, colorem habens arefactæ viti ſimilem. Ex ξηρὸς, & ἀμπέλινος, *viteus.*

Ξήρανσις, εως, ἡ, ſiccitas, ariditas; ipſa arefaciendi actio. A ξηραίνω.

Ξηραντικὸς, ὴ, ὸν, ſiccandi ſ. arefaciendi vim habens. Ab eod.

Ξηρασία, ας, ἡ, ſiccitas, ariditas. A ξηραίνω.

Ξηράφιον, ου, τὸ, genus medicamenti, quod alias ξήριον dicitur. A ξήριον.

Ξήριον, ου, τὸ, Xerium, genus medicamenti aridum, quod pulveris in modum inſpergitur. A ξηρός.

Ξηρὶς, ίδος, ἡ, vide ξυρίς.

Ξηροβατικὸς, ἡ, ὸν, qui in ſicco ambulat vel graditur. Ex ξηρὸς, & βαίνω, *gradior*.

Ξηροβιωτικὸς, ἡ, ὸν, qui in ſicco vivit, terreſtris. Ex ξηρὸς, & βιόω, *vivo*.

Ξηροκακοζηλία, ας, ἡ, arida & jejuna æmulatio ſeu adfectatio. Ex ξηρὸς, & κακοζηλία, *inepta æmulatio*.

Ξηρόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiccum & aridum fructum proferens. Ex ξηρὸς, & καρπὸς, *fructus*.

Ξηροκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caput ſiccius habens. Ex ξηρὸς, & κεφαλὴ, *caput*.

Ξηρόκολλα, ης, ἡ, gluten ſiccum, gluten aurificum, ferruminatura. Ex ξηρὸς, & κόλλα, *gluten*.

Ξηροκολλούριον, ου, τὸ, collyrium e medicamentis aridis factum. Ex ξηρὸς, & κολλούριον, *collyrium*.

Ξηρόμυρον, ου, τὸ, unguentum ſiccum, roſmarinum, Ph. Ex ξηρὸς, & μύρον, *unguentum*.

Ξηρονομικὸς, ἡ, ὸν, qui in ſicco paſci ſolet. Ex ξηρὸς, & νέμω, *paſco*.

Ξηροποιέω, ῶ, f. ήσω, ſiccum reddo, ſicco. Ex ξηρὸς, & ποιέω, *facio*.

Ξηροπόταμος, ου, ὁ, torrens, Gl. V.

Ξηροπυρία, ας, ἡ, balneum ſiccum, in quo quis tantum ſudat, non autem ſimul aqua abluitur. Ex ξηρὸς, & πῦρ, *ignis*.

Ξηροπυρίτας, Dor. pro ξηροπυρίτης, ου, ὁ, ut ξηροπυρίταν ἄρτον, panem cibarium, cui nihil furfuris deceſſit, ἢ αὐτόπυρον apud Athenæum. Ex ξηρὸς, & πυρὸς, *triticum*.

ΞΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, aridus, ſiccus, torridus. Hinc ἡ ξηρὰ, ᾶς, terra.

Ξηρόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carnem ſiccam habens. Ex ξηρὸς, & σὰρξ, *caro*.

Ξηροτήγανον, ου, τὸ, ſartago. Ex ξηρὸς, & τήγανον, quod idem notat.

Ξηρότης, ητος, ἡ, ariditas, ſiccitas, ſqualor, Ph. A ξηρός.

Ξηροτριβέω, ῶ, ſicca frictione frico, Suic. Ex ξηρὸς, & τρίβω, *frico*.

Ξηροτριβία, ας, ἡ, ſicca frictio. Ex iiſd.

Ξηροτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui in ſicco alitur ſ. vivit. Ex ξηρὸς, & τρέφω, *alo*.

Ξηροφαγέω, ῶ, arida comedo, cibis ſiccioribus veſcor. Ex ξηρὸς, & φαγεῖν, *comedere*.

Ξηροφαγία, ας, ἡ, ipſa actio ſiccis veſcendi, Suic. Ex iiſd.

Ξηροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum ſiccitas, lippitudo arida. A ξηρόφθαλμος.

Ξηρόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiccoculus, ut Plautus loquitur; ſiccos habens oculos, oculorum ſiccitate laborans. Ex ζηρὸς, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Ξηρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, areſcens, Suic. A ξηρός.

Ξιρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ξυρίς.

Ξιφείδιον, ου, τὸ, enſiculus, gladiolus, pugio. Dim. a ξίφος.

Ξιφήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui gladio manum aptat, ut enſem vagina educturus; enſem tenens. Ex ξίφος, & ἄρω, *apto*.

Ξιφηφορέω, ῶ, f. ήσω, enſem geſto, gladio armatus ſum. A ξιφηφόρος.

Ξιφηφορία, ας, ἡ, gladii geſtatio. Ab eod.

Ξιφηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gladium geſtat, enſe armatus. Gl. V. enſifer, ſicarius. Ex ξίφος, & φέρω, *fero*.

Ξιφίας, ου, ὁ, ut ξιφίας κομήτης, cometa mucronatus; (2) piſcis quidam. A ξίφος.

Ξιφίδιον, ου, τὸ, enſiculus, gladiolus, pugio. Dim. ab eod.

Ξιφίζω, f. ίσω, manu in altum ſublata ſalto, vel manu protenſa figuram enſis imitor, Heſ. Suid. Euſt. Ab eod.

Ξιφίον, ου, τὸ, gladiolus, xiphion, nomen herbæ.

Ξιφιὸς, οῦ, ὁ, xiphias, piſcis, Heſ.

Ξίφισμα, ατος, τὸ, ſaltatio modo deſcripta. A ξιφίζω.

Ξιφισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, balteus, cingulum, ex quo enſis ſuſpenditur; (2) vagina. Ab eod.

Ξιφιστὴς, οῦ, ὁ, balteus, cingulum, ex quo enſis ſuſpenditur, Heſ. Ab eod.

Ξιφιστὺς, ύος, ἡ, dimicatio, quæ fit enſibus, Heſ. Ab eod.

Ξιφοδήλητος, ου, ὁ, enſe perniciem adferens. Ex ξίφος, & δηλέω, *lædo*.

Ξιφοδρέπανον, ου, τὸ, enſis falcatus. Ex ξίφος, & δρέπανον, *falx*.

Ξιφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, enſis formam habens. Ex ξίφος, & εἶδος, *forma*.

Ξιφοθήκη, ης, ἡ, vagina enſis, enſis repoſitorium. Ex ξίφος, & θήκη, *theca*.

Ξιφοκτονέω, ῶ, f. ήσω, enſe perimo, gladio occido. A ξιφοκτόνος.

Ξιφοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui enſe occidit, gladio perimens. Ex ξίφος, & κτείνω, *perimo, occido*.

Ξιφόκτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gladio peremptus eſt. Ex iiſd.

Ξιφομάχαιρα, ας, ἡ, magnus gladius, enſis. Ex ξίφος, & μάχαιρα, *gladius*.

Ξιφοποιὸς, οῦ, ὁ, gladiarius, Gl. V. gladiorum opifex. A ξίφος, & ποιέω, *facio*.

ΞΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, enſis, gladius; ſica, Gl. V. (2) mucronatum roſtrum xiphiæ piſcis; (3) herba quædam, gladiolus.

Ξιφουλκία, ας, ἡ, enſis e vagina eductio. A ξιφουλκός.

Ξιφουλκὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui gladium e vagina extraxit, qui enſem ſtrinxit. Ex ξίφος, & ἕλκω, *traho*.

Ξιφουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, enſium fabricator, qui gladios conficit. Ex ξίφος, & ἔργον, *opus*.

Ξιφοφόρος, ου, ὁ, ſicarius, Gl. V. Ex ξίφος, & φέρω, *fero*.

Ξοανογλύφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimulacra ſculptilia ſculpit. Ex ξόανον, & γλύφω, *ſculpo*.

Ξόανον, ου, τὸ, quod raſura aut ſculptura politum eſt, quod e ſaxo ſculptum, aut e ligno dolatum eſt; (2) ſimulacrum e ſaxo vel ligno fabricatum, ſignum ſculptile. Ph. delubrum, ſimulacrum; ξόανον Ἀθηνᾶς, Palladium, Gl. V. A ξέω.

Ξοανοποιΐα, ας, ἡ, ſimulacrorum ſculptilium fabricatio. Ex ξόανον, & ποιέω, *facio*.

Ξοανουργία, ας, ἡ, Ion. ξοανουργίη, ης, ἡ, idem. Ex ξόανον, & ἔργον, *opus*.

Ξοῒς, ίδος, ἡ, ſcalprum. A ξέω.

Ξουθόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, flavas alas habens. Ex ξουθὸς, & πτερὸν, *ala*.

Ξουθὸς, ἡ, ὸν, flavus, rufus; (2) argutus. A ξανθός.

Ξυάλη, ης, ἡ, radula, ἡ ξυήλη, Suid. Heſ.

Ξυγγενὴς, vide συγγενὴς, & ita etiam pro ξυγγεωρὸς, ξυγγίνομαι, ξυγγνώμων, ξυγκαθοσιόω, ξυγκομιδὴ, ξυγκρούω, ξυγχωρία, ξύζυγος, &c. incipientia a σ *communi*, pro ξ *Attico*.

Ξυήλη, ης, ἡ, radula; (2) gladius Laconicus brevior pugioni fere ſimilis. A ξύω.

Ξυλαλόη, ης, ἡ, lignum aloës. Ex ξύλον, & ἀλόη, *aloë*.

Ξυλάριον, ου, τὸ, parvum lignum. Dim. a ξύλον.

Ξυλεία, ας, ἡ, lignatio, lignorum collectio (2) ipſa ligna collecta a lignantibus; materia, Ph. lignetum, al. Gl. V. A ξυλεύομαι.

Ξυλεύομαι, lignor, materior, ligna colligo. A ξύλον.

Ξυλεὺς, έως, ὁ, lignator, qui ligna colligit; (2) calo. A ξυλεύομαι.

Ξυληβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ligna exedit, ſ. vorat. Ex ξύλον, & βορὰ, *cibus*.

Ξυληγέω, ῶ, ligna veho, ligna porto, ligna conveho. A ξυληγός.

Ξυληγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ligna vehit, lignator, ligna bajulans. Ex ξύλον, & ἄγω, *ago*.

Ξυλήριον, ου, τὸ, parvum lignum, Etym. Dim. a ξύλον.

Ξυλήφιον, ου, τὸ, parvum lignum; (2) aſſula; (3) tabella. Dim. ab eod.

Ξυλία, ας, ἡ, lignatio, Gl. V. vid. ξυλεία.

Ξυλίζομαι, f. ίσομαι, lignor, ligna colligo. A ξύλον.

Ξυλικὸς, ἡ, ὸν, ligneus, e ligno factus; ξυλικὸς, lignarius, Gl. V. ξυλικὴ ὕλη, ſilva, Gl. V. A ξύλον.

Ξύλινος, ίνη, ινον, ligneus. A ξύλον.

Ξυλισμὸς, οῦ, ὁ, lignatio. A ξυλίζομαι,

Ξυλίτης, ου, ὁ, piſcis quidam Heſychio, fortaſſis a lignea duritie. A ξύλον.

Ξυλοβάλσαμον, ου, τὸ, lignum balſami, ſ. quod e balſamo cæditur, ut ſarmenta furculi vel ipſe frutex. Ex ξύλον, & βάλσαμον, *balſamon*.

Ξυλογλύφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ligna ſcalpit, vel ſculpit. Ex ξύλον, & γλύφω, *ſcalpo*.

Ξυλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ligni formam habet. Ex ξύλον, & εἶδος, *forma*.

Ξυλοθήκη, ης, ἡ, repoſitorium lignorum. Gl. V. lignarium. Ex ξύλον, & θήκη, *repoſitorium*.

Ξυλοκανθήλια, ων, τὰ, clitellæ, Gl. V. Ex ξύλον, & κανθήλια, *clitella*.

Ξυλοκάνθηλον, clitella, Gl. V. Ex iiſd.

Ξυλοκασσία, ας, ἡ, caſſia lignea, ſive craſſior. Ex ξύλον, & κασσία, *caſſia*.

Ξυλοκέρατα, ων, τὰ, ſiliquæ; (2) arboris ceratoniæ ſiliquæ. Ex ξύλον, & κέρας, *cornu*.

Ξυλοκιννάμωμον, ου, τὸ, lignum cinnamomi. Ex ξύλον, & κιννάμωμον, *cinnamomum*.

Ξυλόκοκκα, τὰ, interna ſiliquarum grana, a lignoſo cortice illa veſtiente. A κόκκος, *granum*, & ξύλον.

Ξυλοκόλλα, ης, ἡ, gluten, quo ligna conglutinantur. Ex ξύλον, & κόλλα, *gluten*.

Ξυλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, fuſte cædo; defuſto, fuſtigo, Gl. V. A ξυλοκόπος.

Ξυλοκοπία, ας, ἡ, ipſa actio cædendi fuſtibus, fuſtuarium. Ab eod.

Ξυλοκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ligna cædit; lignarius, Gl. V. qui ad ligna cædenda aptus eſt; (2) fuſte cædens. Gl. V. fuſtiarius; (3) avis roſtro arbores tundens. Ex ξύλον, & κόπτω, *cædo*.

Ξυλολυχνοῦχος, ου, ὁ, candelabrum ligneum. Ex ξύλον, & λυχνοῦχος, *candelabrum*.

Ξυλομανέω, ῶ, inſanio gignendis ſarculi ſilveſco. Ex ξύλον, & μαίνομαι, *inſani*

Ξυλομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lignum habens permiſtum, qui ligno permiſtus eſt. Ex ξύλον, & μίγνυμι, *miſceo*.

ΞΥ'ΛΟΝ, ου, τὸ, lignum, tignum, Ph. ξύλα, ligna fabricaria, Gl. V. (2) ξύλον fuſtis, Ph. ξύλα, fuſtes, Ph.

Ξυλοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e lignis compactu Suic. Ex ξύλον, & πήγνυμι, *comping*

Ξυλοπέδη, ης, ἡ, nervus, Gl. V. & ξυλοπέδι nervos, Ph. Ex ξύλον, & πέδη, *pedic*

Ξυλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui ligneum habe pedem. Ex ξύλον, & ποῦς, *pes*.

Ξυλοπώλη

Ξυλοπώλης, ου, ὁ lignarius, Gl. V. lignorum venditor. Ex ξύλον, & πωλέω, vendo.

Ξυλοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ligna ſecans; (2) lignis ſecandis aptus. Ex ξύλον, & τέμνω, ſeco.

Ξυλωτρώκτης, ου, ὁ καὶ ἡ, ligna rodens, Suic. Ex ξύλον, & τρώγω, rodo.

Ξυλουργέω, ῶ, artem lignariam ſeu materiariam exerceo, faber lignarius ſum. A ξυλουργός.

Ξυλουργία, ας, ἡ, lignorum fabricatio. Ab eod.

Ξυλουργικὸς, ἡ, ὸν, ad fabrum lignarium pertinens. Ab eod.

Ξυλουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, faber lignarius, materiarius. Ex ξύλον, & ἔργον, opus.

Ξυλοῦσθαι, vid. ξυλόω.

Ξυλοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna exedit, ſ. vorat. Ex ξύλον, & φάγος, edax.

Ξυλοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna corrumpit. Ex ξύλον, & φθείρω, corrumpo.

Ξυλοφορέω, ῶ, f. ήσω, ligna bajulo, ſ. porto; (2) fuſtem ſ. baculum geſto. A ξυλοφόρος.

Ξυλοφορία, ας, ἡ, lignorum portatio, lignorum deportatio. Ab eod.

Ξυλοφόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut ξυλοφόριος ἑορτὴ, feſtum Judæorum, in quo ligna ſeu rami arborum geſtantur, feſtum τῶν σκηνῶν apud Joſeph. Ab eod.

Ξυλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna fert, qui ligna bajulat, calo. Ex ξύλον, & φέρω, fero, porto.

Ξυλοφορτηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ligna portans ſ. bajulans, Suic. Ex ξύλον, & φορτηγὸς, onus portans, bajulus.

Ξυλόφρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lignis munitus eſt, lignis ſeptus. Ex ξύλον, & φρακτὸς, munitus.

Ξυλοχάρτια, τὰ, chartæ ligneæ libri, codices, Euſt. Ex ξύλον, & χάρτης, charta.

Ξυλοχίζομαι, Dor. ξυλοχίσδομαι, ligna findo. Ὃς τὰς ἐρείκας τήνας παρὰ τὶν ξυλοχίσδεται, Theoc. 5, 65.

Ξύλοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ligna habens, lignis ſ. arboribus conſitus, arboribus denſus; (2) *Subſt.* ſilva, nemus; terra inculta; cubile feræ. Ex ξύλον, & ἔχω, habeo.

Ξυλόω, ῶ, f. ώσω, in lignum verto ſ. muto; contigno. paſſ. ξυλοῦσθαι, lignari, Gl. V. in lignum abire, lignum ſ. lignoſum fieri; ἐξυλωμένος, p. paſſ. part. contignatus. A ξύλον.

Ξυλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lignoſus. Ab eod.

Ξυλὼν, ῶνος, ὁ, lignile, Gl. V. locus in quo ligna.

Ξύλωσις, εως, ἡ, materiatio; (2) contignatio. A ξυλόω.

Ξυλωτὴς, οῦ, ὁ, lignator, ex Gl. V. A ξυλόω.

Ξυμ---- vid. Συμ.

Ξυμβαίνω, idem quod συμβαίνω.

Ξὺν, *Præpoſ.* Attice pro σὺν, quod vide.

Ξυνῆ, *Adv.* communiter. A ξυνός.

Ξυνήϊος, communis, ξυνήϊα, communia. Ab eod.

Ξυνήων, ονος, ὁ καὶ ἡ, communis, apud Nonnum; (2) particeps, apud Heſiod. Ab eod.

ΞΥΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, communis.

Ξυνόω, ῶ, f. ώσω, conjungo, conſocio; (2) communico; utitur hoc verbo Nonnus. A ξυνός.

Ξυόεις, όεσσα, όεν, radendo ſ. ſcalpendo politus, Heſ. ubi ξυόεσσαν. A ξύω.

Ξυράφιον, ου, τὸ, novacula, Gl. V. Dimin. a ξυρόν.

Ξυράω, ῶ, f. ήσω, rado, novacula rado, ad cutem tondeo; ξυρῶμαι, rador, radendum curo; ἐξυρημένος, tonſus. Ἐξύρησαν αὐτὸν, Gen. 41, 14. Ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλὴν, Act. 21, 24. A ξέω.

Ξυρέω, ήσω, rado; glubo, Gl. V. & ξυροῦμαι, rador. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινὰ, Soph. Aj. 797.

Ξυρήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui radi poteſt, & ad cutem tonderi; (2) qui tonſura opus habet. A ξυράω.

Ξυρήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, raſilis, raſura indigens. Ab eod.

Ξύρησις, εως, ἡ, raſura, quæ novacula fit, tonſura ad cutem. Ab eod.

Ξυρίας, ου, ὁ, ad cutem tonſus. A ξυρός.

Ξυρὶς, ίδος, ἡ, vide ξιφίς.

Ξυροδόκη, ης, ἡ, theca recipiendis novaculis. Ex ξυρὸν, & δέχομαι, capio.

Ξυροδόχη, ης, ἡ, capſula ſ. theca, in qua reponuntur novaculæ. Ex ξυρὸν, & δέχομαι, capio.

Ξυροθήκη, ης, ἡ, idem. Ex ξυρὸν, & θήκη, theca.

Ξύρομαι, rador, vel me novacula rado; ξυράμενος, tonſus, raſus, a. 1. med. partic. A ξυρόν.

Ξυρὸν, οῦ, τὸ, novacula. A ξύω.

Ξυρὸς, acutus, Heſ. A ξύω.

Ξυρὸς, οῦ, ὁ, novacula. A ξύω.

Ξυροφορέω, ῶ, f. ήσω, novaculam geſto, Suic. Ex ξυρὸν, & φέρω, fero.

Ξύσιλος, ου, ὁ, xyſilus, aridus & pruriginoſus ſenex, Sophron in Mimis. A ξύω.

Ξύσις, εως, ἡ, raſura; (2) pruritus excitatio. Ab eod.

Ξύσμα, ατος, τὸ, ramentum, quod radendo detractum eſt. Gl. V. raſura; (2) raſura & litura, quum ſcriptum corrigitur; ξύσματα, ſtrigmenta, Gl. V. Ab eod.

Ξυσμάτιον, ου, τὸ, ramentum, Suic. Dim. a ξύσμα.

Ξυσματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ramentis ſimilis, ramentoſus. Ab eod.

Ξυσμὴ, ῆς, ἡ, Euſt. ſine expoſitione. Ph. ξύσμαι, *parox.* ramenta. A ξύω.

Ξυσμὸς, οῦ, ὁ, pruritus. Ab eod.

Ξυστὴρ, ῆρος, ὁ, raſor, ſculptor; (2) ſcalprum chirurgicum; ſcalprum lapicidarum. Gl. V. raſorium, ralla, radula; (3) collyrii genus; (4) auris pars. Ab eod.

Ξυστήριον, ου, τὸ, ſcalprum, ſcalpellus. A ξυστήρ.

Ξυστικὸς, ἡ, ὸν, qui in xyſto ſe exercet; (2) radendi vel diſtringendi vim habens. A ξυστός.

Ξυστὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis, cujus uſus in balneis, palæſtra, & gymnaſiis; (2) ξυστὶς vel ξύστις, veſtis ſubtilis crocota, quam aurigæ in pompa geſtabant; tunica talaris; indumentum tragœdorum. A ξύω.

Ξυστοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui haſtam radendo politam & ferro præfixam jaculatur. Ex ξυστὸν, & βάλλω, jacio.

Ξυστὸν, οῦ, τὸ, haſtile radendo politum & ferro præfixum, parvum haſtile, haſta parva, ſpiculum; (2) locus, in quo exercentur athletæ. A ξύω.

Ξυστὸς, ἡ, ὸν, raſus, abraſus; politus. Gl. V. ξυστὸς, raſus; ſpiculum. Ab eod.

Ξυστὸς, οῦ, ὁ, xyſtus, locus, in quo exercentur athletæ. Ab eod.

Ξυστοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui geſtat haſtile, vel ſpiculum. A ξυστὸν, & φέρω, fero, geſto.

Ξύστρα, ας, ἡ, ſtrigilis, radula, Gl. V. A ξύω.

Ξυστρὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis, Heſ.

Ξυστρολήκυθος, ου, ὁ, qui ſtrigilem & lecythum fert in balneum aut gymnaſium. Ex ξύστρα, & λήκυθος, lecythus.

Ξύστρον, ου, τὸ, pala ferrea ad everrendum & complanandum. A ξύω.

Ξυστροποιὸς, οῦ, ὁ, ſtrigilarius, Gl. V. qui ſtrigiles conficit. Ex ξύστρα, & ποιέω, facio.

Ξυστρωτός. Ph. ξυστρωτὰ, ſtriata; quaſi a ξυστρόω, a ξύστρον.

Ξύω, f. ύσω, rado, ſcalpo, radendo ſ. ſcalpendo polio; & ξύομαι, rador, prurio; ξύσασθαι, radere, a. 1. med. part. ἐξυσμένος, raſus, p. paſſ. part.

O.

O Decima quinta littera Græcorum, quæ o μικρὸν, ſive o *parvum* dicitur, ad differentiam ab ω; (2) nota numeralis, quæ valet *ſeptuaginta*, & cum lineola infra apposita ͵ο *ſeptuaginta millia.*

'Ο, ἡ, τὸ, *Articulus præpoſitivus*, qui (1) notat certum quid & notum, cujuſque jam facta mentio; (2) cum Genitivo poſitus omiſſum παῖς, υἱὸς, ἀδελφὸς, μήτηρ, aut ſimile quidpiam innuit, v. g. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi*, ſc. *filius*; (3) cum Adverbio pro Adjectivo ponitur, v.gr. ὁ σήμερον, *hodiernus*, ſubintelligiturque fere Participium Verbi Subſtantivi, ὤν, οὖσα, ὄν; (4) cum Participio idem eſt, qui Poſtpoſitivus cum Verbo, v. g. ὁ λέγων pro ὃς λέγει, *qui legit*, ὁ τυπτόμενος, pro ὃς τύπτεται, *qui verberatur*, ὁ τύψας pro ὃς ἔτυψε, *qui verberavit*; (5) cum μὲν, & δὲ adhibetur in diviſionibus, v. g. ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, *hic* quidem ridet, *ille* vero plorat; (6) ponitur pro αὐτὸς, ἐκεῖνος, vel οὗτος, apud poëtas; (7) uſurpatur pro ὃς, *qui*; (8) ſequentibus Præpoſitionibus inſervit periphraſi, ut οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato*, οἱ περὶ αὐτὸν, *ſocii ejus*, οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum ſuis*, οἱ πρὸς αἵματος, *conſanguinei*; (9) in Genere neutro cum Infinitivo Nominis, Gerundii, vel Supini loco ponitur. v. g. τὸ ποιεῖν, i. e. ἡ ποίησις, καιρὸς τοῦ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*, ἔξειμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum*; (10) τοῦ idem eſt quandoque, quod τίνος, *cujus?* του autem quod τινὸς, *alicujus*; (11) τῇ exponitur *huc, illic, illac, ea ratione, ea parte, eo loco, ubi.*

Ὃ *quod*, vide infra ὅς, ἥ, ὅ.

Ὄα, ας, ἡ, ſorbus, arbor; ὄα, τὰ, ſorba, fructus.

Ὄα, ας, ἡ, pellis ovilla. Ab οἴα.

Ὀὰ, ᾶς, vel ὄα, ας, ἡ, fimbria. Ab ᾤα.

Ὀὰ, *Interjectio dolentis*, heu!

Ὄαρ, αρος, ἡ, uxor, conjux, & *in Plur.* ὄαρες, ὀάρων, uxores, Heſychio etiam nuptiæ; ὄαροι etiam pro ὄαρες.

Ὀαρίζω, confabulor, colloquor. Ὅθι ἣ ὀάριζε γυναικὶ, Il. 6, 516. Ab ὄαρος.

Ὀάρισμα, ατος, τὸ, confabulatio, colloquium, Rob. Ab ὀαρίζω.

Ὀαρισμὸς, οῦ, ὁ, confabulatio, colloquium. Ab eod.

Ὀαριστὴς, οῦ, ὁ, confabulator, collocutor. Ab eod.

Ὀαριστὺς, ύος, ἡ, confabulatio, colloquium, peculiariter maris cum fœmina ſecretius. Ab eod.

Ὄαροι, vid. ὄαρ.

Ὀβδὴν, ἐς ὀβδὴν, in conſpectum, apud Etym. Ab ὄπτομαι, *video.*

Ὀβελαῖος, ut ὀβελαία ῥαφὴ, ſutura cranii inſtar veru porrecta. Ab ὀβελός.

Ὀβελίας, ου, ὁ, ut ὀβελίας ἄρτος, panis veru toſtus, vel toſtus. Ab ὀβελός, vel ὀβολός.

Ὀβελιαφόρος, ου, ὁ, qui panes veru toſtos in Bacchi pompa humeris impoſitos ferebat. Ex ὀβελίας, & φέρω, *fero.*

Ὀβελίζω, f. ίσω, obelo noto, expungo; ὠβελισμένος, obelo notatus, expunctus, p. paſſ. part. Ab ὀβελός.

Ὀβελισκολύχνιον, ου, τὸ, lucerna obeliſco præfixa. Ex ὀβελίσκος, & λύχνος, *lucerna*.

Ὀβελισκολύχνος, ου, ὁ, candelabrum ligneum. Ex iiſd.

Ὀβελίσκος, ου, ὁ, veruculum, parvum veru; (2) lapis pyramidis gracileſcentis formam habens, obeliſcus; (3) lamina enſis; (4) ſubula. Dim. ab ὀβελός.

Ὀβελισμός, οῦ, ὁ, obeli appoſitio, notatio, quæ fit obelo. Ab ὀβελίζω.

ΟΒΕΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, veru, verutum; (2) nota virgæ jacentis, qua loci ſcriptorum minus probi notabantur, ac velut veru jugulabantur.

Ὀβολιαῖος, αία, αῖον, obolaris. Ab ὀβολός.

Ὀβολιμαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

ΟΒΟΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, obolus, nummus ſex chalcos, vel ſextam etiam drachmæ partem apud Athenienſes valens. Gl. V. nummus, aſſis, dupondium; (2) genus uſuræ.

Ὀβολοστατέω, ῶ, fœneror; de turpi & ſordido modo. Ab ὀβολοστάτης.

Ὀβολοστάτης, ου, ὁ, fœnerator. Ex ὀβολὸς, & στατὸς, *qui ſtetit*.

Ὀβολοστατικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars fœneratoria. Ab ὀβολοστάτης.

ΟΒΡΙΑ, & ὀβρίκαλα, ων, τὰ, leonum, vel luporum, item erinaceorum & ſimilium animalium catuli, Euſt. Heſ.

Ὀβριμόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, validos artus habens, grandibus membris præditus. Ex ὄβριμος, & γυῖον, *membrum*.

Ὀβριμοεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui aliquid violente facit; ingentia & fortia facinora patrans. Ex ὄβριμος, & ἔργον, *opus*.

Ὀβριμόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animo violento præditus, magnanimus. Ex ὄβριμος, & θυμὸς, *animus*.

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, prævalido patre nata. Fœm. ab ὀβριμόπατρος.

Ὀβριμόπατρος, ου, ὁ, forti patre natus, & hinc fœm. ὀβριμοπάτρη. Ex ὄβριμος, & πατήρ.

ΟΒΡΙΜΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, fortis, robuſtus, validus, prævalidus; (2) impetuoſus; (3) violentus.

ΟΒΡΥΖΟΝ, χρυσίον, ου, τὸ, aurum obryſum, i. e. purum ex crebra coctione.

Ὀγδοαδικὸς, ἡ, ὸν, octonarius, Suic. Ab ὀγδοάς.

Ὀγδοαῖος, αία, αῖον, qui eſt octo dierum: (2) qui octavo die aliquid facit; (3) cui octavo die aliquid contingit. Ab ὄγδοος.

Ὀγδοάς, άδος, ἡ, numerus octonarius. Ab eod.

Ὀγδόατος, άτη, ατον, poët. pro ὄγδοος, octavus. Ab eod.

Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta. Ab eod.

Ὀγδοηκονταέτης, & ὀγδοηκοντούτης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui octoginta annorum eſt, octogenarius. Ex ὀγδοήκοντα, & ἔτος, *annus*.

Ὀγδοηκοντατέσσαρες, ων, οἱ καὶ αἱ, octoginta quatuor. Ex ὀγδοήκοντα, & τέσσαρες, *quatuor*.

Ὀγδοηκοστὸς, ἡ, ὸν, octogeſimus. Ab ὄγδοος.

Ὄγδοος, όη, οον, octavus. Ab ὀκτώ.

Ὀγδώκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta. Ab ὄγδοος.

Ὅγε, ἥγε, τόγε, hic, hæc, hoc; (2) is, ea, id; ille, illa, illud.

Ὄγκα, ης, ἡ, Onca; cognomen Minervæ. Vox Phœnicia.

Ὀγκαῖαι πύλαι, Oncææ portæ, una e ſeptem portis Thebarum. Ab ὄγκα.

ΟΓΚΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, rudo, quod aſinorum proprium eſt; ὀγκώμενος, rudens.

Ὄγκη, ης, ἡ, angulus ſeu uncus; it. magnitudo, amplitudo, Heſ.

Ὀγκηθμὸς, οῦ, ὁ, ruditus, rugitus. Ab ὀγκάομαι.

Ὄγκημα, ατος, τὸ, rugitus, Gl. V. Ab ὀγκάομαι.

Ὀγκηρὸς, ρὰ, ρὸν, tumidus, magnæ molis; (2) faſtuoſus. Ab ὄγκος.

Ὀγκηστὴς, οῦ, ὁ, ruditor, qui rudit. Ab ὀγκάομαι.

Ὄγκινος, ου, ὁ, uncinus, hamus, uncus. Ab ὄγκος.

Ὄγκιον, vel ὀγκίον, ου, τὸ, vas, in quo aliquid reponitur; ſpiculorum, ſagittarum receptaculum. Ab eod.

Ὀγκολογέω, ῶ, cum faſtu dico, tumide dico. Heſ. ὀγκολογῆσαι eſt γογγύσαι, murmurare. Ex ὄγκος, & λόγος, *ſermo*.

Ὀγκοποιέω, ῶ, tumefacio, Gl. V.

ΟΓΚΟΣ, ου, ὁ, tumor; (2) moles, maſſa, ſtrues; (3) eminentia, prominentia; (4) amplitudo; (5) gravitas, pondus, onus; (6) uncus; (7) ſpiculum; (8) tumor, i. e. faſtus, animus elatus; (9) gravitas, amplitudo, majeſtas; (10) gravitas orationis.

Ὀγκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio, amplifico; effero, inflo; ὀγκόομαι, οῦμαι, turgeo, Gl. V. ὀγκωσόμεσθα, pro ὀγκωσόμεθα, 1. pl. f. turgebimus faſtu; perf. part. ὠγκωμένος, inflatus. Ψευδήριον τῶν δεσποτείαις ὠλέναις ὠγκωμένον, Lyc. 1183. Ὡς εἰ μὲν οὐκέτ' ἔστιν, ὀγκωθῇ τάφῳ, Eur. Ion. 389. Ab ὄγκος.

Ὀγκύλλομαι, efferor, turgeo. Ab eod.

Ὀγκύλος, ου, ὁ, tumidus, inflatus, ſuperbus, Heſ. Ab eod.

Ὀγκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tumidus, inflatus, magna mole adſurgens. Ab eod.

Ὄγκωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor, amplificatio. Ab ὀγκόω.

Ὀγκωτὸς, ὴ, ὸν, tumefactus, elatus, magna mole adſurgens. Ab eod.

Ὀγμεύω, ſulcum duco. Φορβῆς χρείᾳ στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που, Soph. Phil. 162. Ab ὀγμός.

ΟΓΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſulcus aratro factus; (2) linea a meſſoribus facta, quum ſcilicet manipulos vel demeſſa ſecundum lineam diſponunt; (3) plantæ ordine diſpoſitæ; (4) ſeries, ordo; (5) via.

ΟΓΧΝΗ, ης, ἡ, pirum ſilveſtre, vel etiam pirum ſativum, ſive hortenſe.

Ὀδαῖος, αία, αῖον, vendibilis, Heſ. (2) ad iter conficiendum neceſſarius, vel idoneus; ὀδαῖον, viaticum, Heſ. Suid. Ab ὁδὸς, *via*.

Ὀδακτάζω, morſico, mordeo. Ab ὀδάξ.

Ὀδὰξ, *Adv.* mordicus, dentes comprimendo. Ab ὀδούς.

Ὀδαξέω, ῶ, f. ήσω, doleo ex morſu dentibus facto; ὀδαξέομαι, οῦμαι, part. ὀδαξούμενος, qui mordetur, Xen. Ab ὀδάξ.

Ὀδαξησμὸς, οῦ, ὁ, prurigo mordax. Ab ὀδαξέω.

Ὀδαξισμὸς, οῦ, ὁ, idem; quaſi ab ὀδαξίζομαι.

Ὀδαξιστικὸς, ὴ, ὸν, mordaci prurigine præditus. Ab eod.

Ὀδάξω, & ὀδάξομαι, mordeo, arrodo; imp. ὤδαξον, pruriebam; ὀδάξεσθαι, morderi. inf. Ab ὀδάξ.

Ὀδάω, ῶ, f. ὀδέω, f. ήσω, viatico inſtruo; (2) vendo, venundo. Εἴ τέ τις θέλει βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις; Eur. Cyc. 97. Βιότου τρίβον ὁδεύειν, Anacr. 24 2. Ab ὁδός.

Ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, ille, ipſe. Hinc μέχρι τοῦδε, huc uſque, ad hoc uſque tempus; τῇδε, hac, huc, hoc modo, hac ratione, hic, hoc in loco, iſtic. Ex ὁ, & δέ.

Ὁδεία, ας, ἡ, profectio, iter. Ab ὁδός.

Ὀδελὸς, οῦ, ὁ, Dorice pro ὀβελὸς, veru, apud Ariſtoph. At apud Nicandrum pro ὀβολὸς, obolus.

Ὅδευμα, ατος, τὸ, iter, profectio. Ab ὁδεύω.

Ὁδεύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, meabilis, pervius, per quem iter fit. Ab eod.

Ὁδευτὴς, οῦ, ὁ, viator; ambulator, Gl. V. Ab eod.

Ὁδεύω, f. εύσω, iter facio, proficiſcor, ambulo, eo. Ἔνθ' ἐρατεινότατος ποταμῶν Ἀλφειὸς ὁδεύει, Dion. Περ. 409. Ab ὁδός.

Ὁδέω, ῶ, vid. ὀδάω.

Ὁδηγέω, ῶ, f. ήσω, dux itineris ſum; duco, dirigo, deduco, Gl. V. Δίδου δέρῃ σὴν χεῖρ', ὁδηγήσω δ' ἐγὼ, Eur. Her. fur. 1408. Τυφλὸν ὁδήγει, Phocyll. 22. Ab ὁδηγός.

Ὁδηγία, ας, ἡ, deductio per viam. Ab eod.

Ὁδηγὸς, οῦ, ὁ, dux viæ ſuæ; itineris ductor, dux itineris, prævius, Gl. V. Ex ὁδὸς, & ἄγω, *duco*.

Ὅδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, fauſtus ſeu auſpicatus ad iter. Mercurii epith. Ab ὁδός.

Ὅδισμα, ατος, τὸ, via, iter, R. quaſi ab ὁδίζω.

Ὁδίτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.

Ὀδμαλέα, ων, τὰ, grave olentia, fœtida, Suic. Ab ὀδμή.

Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Ab ὄζω.

Ὀδμήεις, ήεσσα, ῆεν, olidus, odorus. Ab ὀδμή.

Ὄδμηνος, ου, ὁ, odoratus, odorus, fragrans, Heſ. Ab eod.

Ὀδμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, odorus. Gl. V. olidus. Ab eod.

Ὁδοιδοκέω, ῶ, in via viatores excipio, vias inſideo. Ab ὁδοιδόκος.

Ὁδοιδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, vias inſidens & viatores intercipiens, viarum inſeſſor, latro. Ex ὁδὸς, & δέκομαι, pro δέχομαι, *capio*, *accipio*, vel δοκάω, *exſpecto*.

Ὁδοιπλανέω, ῶ, errabundus iter facio, erro, pererro. Ab ὁδοιπλανής.

Ὁδοιπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in via errans, alii pedes, Suic. Ex ὁδὸς, & πλανάω, *erro*.

Ὁδοιποιέω, ῶ, f. ήσω, viam facio, viam munio; iter facio, Gl. V. Ex ὁδὸς, & ποιέω, *facio*.

Ὁδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, iter facio; meo, Gl. V. Act. 10, 9. Ab ὁδοιπόρος.

Ὁδοιπορία, ας, ἡ, profectio; iter, expeditio, Gl. V. Ab eod.

Ὁδοιπορικὸς, ὴ, ὸν, ad iter pertinens; viatorius, Gl. V. τὸ ὁδοιπορικὸν, οῦ, viaticum; (2) itinerarium, Gl. V. Ab eod.

Ὁδοιπόριον, ου, τὸ, merces, quæ datur viæ duci, ſ. comiti, convivium, quod itineris comitibus præbetur. Ab eod.

Ὁδοιπόρος, ου, ὁ, viator, per viam iter habens; (2) comes. Ex ὁδὸς, & πείρ *tranſeo*.

Ὀδοντάγρα, ας, ἡ, inſtrumentum chirurgicum, quo evelluntur dentes, forceps, forfex dentalis, Gl. V. forfex dentari Ph. Ex ὀδοὺς, & ἄγρα, *captura*, *venatio*.

Ὀδονταγωγὸν, οῦ, τὸ, dentiducum. Ex ὀδοὺς, & ἄγω, *duco*.

Ὀδονταλγέω, ῶ, dentibus doleo. Ex ὀδοὺς, & ἀλγέω, *doleo*.

Ὀδονταλγία, ας, ἡ, dentium dolor. Ex ὀδοὺς, & ἄλγος, *dolor*.

Ὀδοντίασις, εως, ἡ, dentitio, dentis extra gingivam eruptio. Ab ὀδοντιάω.

Ὀδοντιάω, ῶ, f. άσω, dentio. Ab ὀδοὺς.

Ὀδοντισμὸς, οῦ, ὁ, modus quidam canendi tibiis. Ab eod.

Ὀδοντογλυφὶς, ίδος, ἡ, dentiſcalpium. Ex ὀδοὺς, & γλύφω, *ſcalpo*.

Ὀδοντόγλυφον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ὀδοντοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dentis formam habens. Ex ὀδοὺς, & εἶδος, *forma*.

Ὀδοντομάχης, ου, ὁ, dentibus pugnans. Ex ὀδοὺς, & μάχομαι, *pugno*.

Ὀδοντοξέστης, ου, ὁ, inſtrumentum ad radendos dentes exeſos. Ex ὀδοὺς, & ξέω, *rado, polio*.

Ὀδοντὸς, ἡ, ὸν, dentatus. Ab ὀδοὺς.

Ὀδοντόσμηγμα, ατος, τὸ, dentifricium, Ph. Ex ὀδοὺς, & σμῆγμα, *lomentum*.

Ὀδοντότριμμα, ατος, τὸ, dentifricium, Ph. Ex ὀδοὺς, & τρίμμα, *quod tritum eſt*.

Ὀδοντοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, dentifer, Ex ὀδοὺς, & φέρω, *fero*.

Ὀδοντοφυέω, ῶ, f. ήσω, dentio, dentes produco. Ab ὀδοντοφυής.

Ὀδοντοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dentes producens; (2) e dente vel dentibus prognatus. Ex ὀδοὺς, & φύω, *naſcor*.

Ὀδοντοφυΐα, ας, ἡ, dentitio, dentium emiſſio. Ab ὀδοντοφυής.

Ὀδοντόω, ῶ, f. ώσω, dentibus inſtruo, ſ. munio, dentatum reddo; ὠδοντωμένος, perf. paſſ. part. dentatus; invenitur & ὀδοντωμένος ap. Pollucem in Vett. Edd. & Gl. V. ὀδοντωμένον, dentale. Ab ὀδοὺς.

Ὀδοντωτὸς, ἡ, ὸν, dentatus, denticulatus. A ὀδοντόω.

Ὁδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam facio, viam munio; (2) tranſitum præſto; (3) *metaph.* aditum præbeo, viam ſterno; (4) ad methodum redigo; (5) progredior, promoveo, proficio. Τὸν δὲ τόπον χειμάῤῥους ἀνοίξας, ὡδοποίησε, Herodian. Τὸ ὕδωρ, τά τε χωρία ἐλυμήνατο, καὶ μᾶλλον ὡδοποίει, Dem. Ab ὁδοποιός.

Ὁδοποίησις, εως, ἡ, viarum munitio; (2) munus vias ſternendi; (3) patefactio, aditus. Ab ὁδοποιέω.

Ὁδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, qui viam facere, & aditum ad aliquid patefacere poteſt. Ab eod.

Ὁδοποιΐα, ας, ἡ, viarum munitio, ipſa actio muniendi ſeu ſternendi vias. Ab ὁδοποιός.

Ὁδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui facit viam, qui viam munit ſ. ſternit. Ex ὁδὸς, & ποιέω, *facio*.

ὉΔΟ´Σ, οῦ, ἡ, via, iter; (2) via, ratio, methodus; (3) viæ auxilium; (4) inſidiæ, quæ juxta viam ſtruuntur, apud Hom. ὁδοῦ πάρεργον, obiter, Gl. V.

Ὀδὸς, οῦ, ὁ, limen, pro οὐδός.

Ὁδοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, vias obſervo. Ex ὁδὸς, & σκοπέω, *obſervo, ſpeculor*.

Ὁδοστατέω, ῶ, vias cuſtodio, obſiſto. Ab ὁδοστάτης.

Ὁδοστάτης, ου, ὁ, viarum cuſtos, ſtationarius. Ex ὁδὸς, & ἵστημι, *ſiſto*.

Ὁδοστρωσία, ας, ἡ, viarum ſtratura; (2) munus ſtruendi vias. Ex ὁδὸς, & στρωννύω, *ſterno*.

Ὁδούρης, εος, ὁ, item ὅδουρος, vel ὁδοῦρος, ου, ὁ, qui vias cuſtodit; (2) latro. Ex ὁδὸς, & οὐρέω, *cuſtodio*.

ὈΔΟΥ´Σ, όντος, ὁ, dens; etiam pro piſtillo mortarii apud Nicand.

Ὁδοφύλαξ, ακος, ὁ, viæ cuſtos, qui viatores in via obſervat. Ex ὁδὸς, & φύλαξ, *cuſtos*.

Ὁδόω, ῶ, duco, præeo, ſum dux viæ; ὁδοῦμαι, ducor viam; ὁδοῦται, per viam it, Heſ. Ab ὁδός.

Ὀδύζομαι, iraſcor, ut hinc ſit a. 1. ὠδύσσατο, iratus eſt. Βριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ, Heſiod. Θεογ. 617.

Ὀδύναμα, ατος, τὸ, dolor, Suic. Ab ὀδυνάω.

Ὀδυνάω, ῶ, dolore adficio; ango, Gl. V. ὀδυνάομαι, ῶμαι, crucior, dolore afficior. Ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε, Luc. 2, 48. Ab ὀδύνη.

ὈΔΥ´ΝΗ, ης, ἡ, dolor, anxietas, cruciatus, Gl. V.

Ὀδυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, dolorem adferens, acerbus, moleſtus, ærumnoſus. Ab ὀδύνη.

Ὀδυνηρῶς, *Adv.* moleſte, dolenter. Ab ὀδυνηρός.

Ὀδυνήφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, dolorem ſedans, mitigans, pellens, & quaſi perimens. Ex ὀδύνη, & φάω, *occido*.

Ὀδυνοσπὰς, άδος, ὁ, dolore convulſus. Ex ὀδύνη, & σπάω, *convello, traho*.

Ὀδυνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, dolens, dolorem adferens, Suic. Ab ὀδύνη.

Ὄδυρμα, ατος, τὸ, lamentum. Ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρμὸς, οῦ, ὁ, lamentatio, ploratus, fletus. Ab eod.

ὈΔΥ´ΡΟΜΑΙ, lamentor, ploro, defleo, fleo, mœreo. Ὀδυρομένα τὸν εὐνέταν, Eur. Med. 159. Ἄνδρα τῆς τύχης ὀδύροντο, D. Hal. τὴν πενίαν τινὸς, Iſocr.

Ὀδυρτικὸς, ἡ, ὸν, proclivis ad lamenta & lacrimas, querulus; (2) flebilis, lacrimoſus, lamentabilis. Ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρτικῶς, *Adv.* more eorum, qui ad lamenta & lacrimas proclives ſunt, querule, flebiliter. Ab ὀδυρτικός.

Ὀδυρτὸς, ἡ, ὸν, lamentis dignus, gemitibus proſequendus. Ab ὀδύρομαι.

ὈΔΥ´ΣΣΩ, iraſcor, ſuccenſeo; ſupponendum cum f. 1. ὀδύσω, ut hinc ſit ὠδύσσατο, 3. ſing. a. 1. med pro ὠδύσατο; item pl. ὠδύσσαντο, pro ὠδύσαντο. Μέγας ὠδύσατο Ζεύς, Il. 18, 292. Πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ, Heſiod. Θεογ. 617. Alii ὀδύζω ſupponunt.

Ὀδωδὴ, ῆς, ἡ, odor, Heſ. Ab ὄζω, unde p. m. ὄδωδα.

Ὀδὼν, όντος, ὁ, dens, pro ὀδοὺς, Ion. Euſt.

Ὁδωτὸς, ἡ, ὸν, qui tranſiri poteſt, viam habens; (2) facilis, expeditus. Ab ὁδόω.

Ὄζα, ῶν, αἱ, pelles aſinorum agreſtium, Suid.

Ὀζαίνα, ης, ἡ, narium ulcus putridum, polypus; (2) piſcis e polyporum genere. Ab ὄζω.

Ὀζαινικὸς, ἡ, ὸν, qui narium ulcere putrido ſ. polypo laborat. Ab ὀζαίνα.

Ὀζαινῖτις, ιδος, ἡ, ozænas redolens, graveolens. Ab eod.

Ὄζη, ης, ἡ, fœtor. Ab ὄζω.

Ὀζοθήκη, ης, ἡ, oletum, cloaca. Ex ὄζη, & θήκη, *repoſitorium*.

Ὄζολις, ὁ, polypi ſpecies. Ab ὄζω.

Ὀζόομαι, οῦμαι, in materiam ramoſam & nodoſam convertor; ὠζωμένος, nodatus, ramoſus, perf. part. Ab ὄζος.

ὌΖΟΣ, ου, ὁ, nodus arboris, ramus; *metaph.* ὄζος Ἄρηος, homo bellicoſus, quaſi Martis ramus, ſ. Marte prognatus.

Ὀζόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui os fœtet. Gl. V. oriputidus. Ex ὄζη, & στόμα, *os*.

Ὀζόχρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, hircoſus. Ab ὄζω, & χρώς, *cutis*.

ὌΖΩ, Dor. ὄσδω, f. ὀζήσω, perf. ὤδωδα, oleo, odorem ſpiro, fœteo; ὄζει, Gl. V. ὀζόμενος, putidus, Ph. part. perf. ὠδωδὼς, olens. Ἤδη γὰρ ὄζειν πλειόνων καὶ μειζόνων πραγμάτων μοι δοκεῖ, præſagire, Ariſt. Lyſ. 620. Πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος, Theocr. 7, 143.

Ὀζώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ramoſus, nodoſus; (2) olidus, fœtidus. Ab ὄζος, vel ὄζω.

Ὄη, ης, ἡ, ſorbus, arbor. Idem quod ὄα.

Ὅθεν, *Adv.* unde; (2) quamobrem, quocirca, quare. Ab ὅς.

Ὀθεύω, curo, rationem habeo, Suic. Ab ὄθη.

Ὀθέω, ῶ, idem & ab eod, Suic.

ὌΘΗ, ης, ἡ, cura, ratio, Heſ.

Ὅθι, *Adv.* ubi. Ab ὅς.

Ὅθιπερ, *Adv.* idem. Ex ὅθι, & περ.

ὈΘΛΕΙΣ, ῶν, αἱ, plantæ, quæ indicant aquam ſubeſſe, ubi naſcuntur.

Ὀθνεῖος, εία, εῖον, alienigena, externus, peregrinus. A νόθος, quaſi *per Metatheſ.* pro νοθεῖος.

Ὄθομαι, curo, moveor. Ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων, Il. 5, 403. Σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ Ἶσον οἱ φάσθαι, ib. 15, 182. Ab ὄθη.

ὈΘΟ´ΝΗ, ης, ἡ, linteum, linteamen, tela linea; (2) quævis tela etiam non linea; mappa, Gl. V. velum nauticum; carbaſus, Gl. V. indumentum linteum.

Ὀθονιακὸς, ἡ, ὸν, lintearius, Gl. V.

Ὀθόνινος, ίνη, ινον, linteus. Ab ὀθόνη.

Ὀθόνιον, ου, τὸ, linteolum, panniculus linteus; (2) linteolum, quo obligantur vulnera; (3) quo excipiuntur medicamenta. Dim. ab ὀθόνη.

Ὀθονιοπώλης, ου, ὁ, lintearius.

ὈΘΟ´ΝΝΑ, othonna, herba; (2) ſuccus.

Ὀθονοποιὸς, οῦ, ὁ, linteo. Ex ὀθόνη, & ποιέω, *facio*.

Ὄθριξ, ſimilis capilli, pl. ὄτριχες, q. ὁμότριχες.

Οἴ ἐμὲ, heu mihi; οἲ ἐγώ; οἴ μοι, heu mihi.

Οἷ, *Adv.* quo; (2) ubi.

Οἴα, ας, ἡ, pellis ovilla. Ab οἶς.

Οἰαδὸν, *Adv.* ſolum, ſolummodo. Ab οἶς.

Οἰακίζω, f. ίσω, guberno vel rego navem; (2) rego quodvis aliud. Τελαμῶσι σκυτίνοισι οἰακίζοντες, Herodot. Ab οἴαξ.

Οἰάκιον, ου, τὸ, gubernaculum navis, Euſt. Ab eod.

Οἰάκισμα, ατος, τὸ, gubernatio, vel q. d. gubernamentum. Ph. regimen. Ab οἰακίζω.

Οἰακιστὴς, οῦ, ὁ, gubernator, Suid. Ab eod.

Οἰακονόμος, ου, ὁ, gubernator, Suic. Ex οἴαξ, & νέμω, *guberno*.

Οἰακοστροφέω, ῶ, gubernaculum manu verſo, clavum teneo; (2) guberno, rego. Ab οἰακοστρόφος.

Οἰακοστρόφος, ου, ὁ, qui clavum tenet, qui gubernaculum verſat, gubernator. Ex οἴαξ, & στρέφω, *verſo*.

ΟἼΑΞ, ακος, ὁ, gubernaculum navis, clavus navis.

Οἰάτειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut οἰάτειον κρέας, caro ovilla, Suid. Ab οἶς.

Οἰάω, ῶ, ſolus ſeu ſolitarius ſum, Heſ. ubi οἰῶντα, μονάζοντα. Ab οἶος.

ΟἼΓΩ, ſ. οἰγνύω, aperio, patefacio; a. 1. ὦιξε, aperuit apud Hom. imperat. præſ.

οἶγε, aperi, Heſiod. οἴγνυμαι, aperior; imp. ὠΐγνυντο, aperiebantur, Hom. οἰχθῆ, a. 1. Conj. 3. ſ. Τῇσι θύρας ὤϊξε, Il. 6, 298. πύλας, ib. 24, 446. Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ib. 2, 809.

Οἰδαίνω, tumidum reddo, tumefacio, inflo; (2) tumeo; οἰδαίνομαι, tumefio, turgeſco. Ab οἰδέω.

Οἰδαλέος, έα, έον, tumidus, turgidus, Gl. V. (2) humidus, Suid. Ab eod.

Οἰδάνω, tumefacio; οἰδάνομαι, tumefio, turgeſco. Οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον, Il. 9, 550. Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ib. 642.

Οἰδάω, ῶ, tumeo; occurrit ab hoc οἰδῶντα, part. apud Plut. niſi forte οἰδοῦντα ibi legendum.

ΟἸΔΈΩ, ῶ, f. ήσω, tumeo, turgeo; perf. ᾤδηκα; part. ᾠδηκὼς, tumidus, inflatus. Ὤδεε δὲ χρόα πάντα, Odyſſ. 5, 455.

Οἴδημα, ατος, τὸ, tumor. Ab οἰδάω.

Οἰδηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tumorem referens, tumidus. Ab eod.

Οἴδησις, εως, ἡ, tumor, inflatio. Ab eod.

Οἰδίσκω, tumefacio; (2) intumeſco. Ab eod.

Οἶδμα, ατος, τὸ, unda, fluctus maris, æſtus; (2) pelagus, vaſtum maris æquor. Ab eod.

Οἶδνον, ου, τὸ, tumor terræ; οἶδνα, tubera, Suid. Scribitur & ὕδνον. Ab eod.

Οἰδοπιῶ, tumefacio, Gl. V. A ſeq.

Οἶδος, tumor. Erot. in Lex. Hippocr.

Οἰέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, unam tantum veſtem habens. Ex οἶος, & ἑανὸς, *veſtis*.

Οἴεος, εία, ειον, & οἴεος, έη, ον, ovillus. Hinc οἰείη, & οἰέη, ης, ἡ, ſcil. δορὰ, *pellis ovilla*. Ab οἶς.

Οἰέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, æqualis, qui ejuſdem ætatis eſt. Ex ὁμοῦ, & ἔτος, *annus*.

Ὀϊζυρὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnoſus, calamitoſus, miſer. Ab eod.

ὈΪΖΎΣ, ύος, ἡ, ærumna, miſeria, calamitas.

Ὀϊζύω, f. ύσω, ærumnas perfero, miſer ſum. Ab ὀϊζύς.

Οἰήιον, gubernaculum; pl. οἰήια, gubernacula, Hom. pro οἰήκιον, οἰάκιον.

Οἰηκίζω, guberno, pro οἰακίζω.

Οἴηξ, ηκος, ὁ, gubernaculum; οἴηκες ap. Hom. & annuli per quos lora ducunt. Pro οἴαξ.

Οἴημα, ατος, τὸ, id, quod quis opinatur, opinio animo concepta; (2) exiſtimatio de ſe nimis arrogans. Ab οἴομαι.

Οἰηματίας, ου, ὁ, qui arrogantem de ſe opinionem concepit, vana opinione elatus, faſtu tumens. Ab οἴημα.

Οἰημάτιον, ου, τὸ, arrogans opiniuncula, quam quis de ſe concepit. Dim. ab eod.

Οἴησις, εως, ἡ, opinio, opinatio, exiſtimatio; (2) arrogans & ſtulta opinio de ſe ipſo, faſtus, elatio animi. Ab οἴομαι.

Οἰησίσοφος ου, ὁ ϗ ἡ, falſa ſapientiæ opinione inflatus. Ex οἴησις, & σοφὸς, *ſapiens*.

Οἰησίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem, Suic. Ex οἴησις, & φρὴν, *mens*.

Οἰητέον, putandum. Ab οἶμαι.

Οἰητὴς, οῦ, ὁ, opinator. Ab οἴομαι.

Οἰητὸν, rebile, Ph. Ab οἶμαι, *reor*.

Οἰΐς, ιδος, ἡ, ovicula, agnicula. Dim. ab οἶς.

Οἴκαδε, *Adv.* domum. Ab οἶκος.

ΟἸΚΆΔΕΣ, ων, αἱ, ficus immaturæ, groſſi Laconibus, Pollux, Suid.

Οἴκαδις, Dor. pro οἴκαδε, domum.

Οἰκανὸν, domeſticum, Heſ. Ab οἶκος.

Οἰκάριον, ου, τὸ, ædicula, cellula. Dim. ab eod.

Οἰκειακὸς, ἡ, ὸν, domeſticus, familiaris, Gl. V. Suid. Ab οἰκεῖος.

Οἰκειοπραγέω, ῶ, f. ήσω, privata negotia ago. Ex οἰκεῖος, & πράσσω, *facio*.

Οἰκειοπραγία, ας, ἡ, adminiſtratio ſuorum negotiorum, non alienorum. Ex iiſd.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, domeſticus, privatus; (2) familiaris, neceſſarius, neceſſitudine conjunctus; (3) propinquus, cognatus, adfinis; (4) aptus, accommodatus. Ab οἶκος.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, uſus domeſticus & conſuetudo, familiaritas, amicitia; (2) propinquitas, cognatio. Ab οἰκεῖος.

Οἰκειοφώνως, *Adv.* ſua voce, ſuis verbis, R. Ex οἰκεῖος, & φωνὴ, *vox*.

Οἰκειόω, ῶ, f. ώσω, familiarem reddo, concilio; (2) adſciſco, accommodo, concilio; (3) concilio adjungo; (4) mihi vendico, meum eſſe contendo; οἰκειοῦμαι, familiaris reddor, adjungor, concilior. Οἰκειώσατο πρὸς αὐτὸν τοὺς πολίτας, Plut. Ab οἰκεῖος.

Οἰκείωμα, ατος, τὸ, quod accommodatum eſt, accommodamentum. Ab οἰκειόω.

Οἰκείως, *Adv.* familiariter, amice, benevole; (2) apte, accommodate, convenienter. Ab οἰκεῖος.

Οἰκείωσις, εως, ἡ, familiaritas, conjunctio; (2) vindicatio. Ab οἰκειόω.

Οἰκετεία, ας, ἡ, familia, Philox. Ab οἰκέτης.

Οἰκετεύομαι, domeſticus ſum, famulor. Ex Heſych. Ab οἰκέτης.

Οἰκέτης, ου, ὁ, domeſticus, verna. famulus, ſervus domeſticus. Ab οἶκος.

Οἰκετία, ας, ἡ, familia, famulitium. Ab οἰκέτης.

Οἰκετικὸς, ἡ, ὸν, famularis, ſervilis; τὸ οἰκετικὸν, ſervitium ſeu famulitium domeſticum, ipſi famuli. Ab eod.

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, domeſtica. Ab eod.

Οἰκεὺς, έως, ὁ, famulus, ſervus domeſticus; (2) domeſticus. Gen. Ion. οἰκῆος, Dat. οἰκῆι, pl. οἰκῆες. Acc. οἰκῆας. Ab οἶκος.

Οἰκέω, ῶ, f. ήσω, habito, domum habeo; (2) vivo, dego; οἰκέομαι, οῦμαι, habitor, incolor; part. οἰκούμενος, fœm. οἰκουμένη, quæ habitatur, habitabilis. Τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν, ruri, Ariſt. Nub. 138. Τὴν δὲ δὴ χθόνα ἐᾶτέ με οἰκεῖν, Eur. Med. 313. πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖς, id. Alc. 585. Καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν, id. Her. fur. 272. Ab οἶκος.

Οἰκήιος, Ion. pro οἰκεῖος, domeſticus, privatus.

Οἴκημα, ατος, τὸ, habitaculum. Ph. cella, cœnatorium; peculiariter Atticis lupanar, item carcer; pl. οἰκήματα, habitationes, Gl. V. alicubi & de cortibus avium.

Οἰκηματικὸς, ἡ, ὸν, domeſticus, R. Ab οἴκημα.

Οἰκημάτιον, ου, τὸ, parva domus; cellula, Gl. V. Dim. ab eod.

Οἰκήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, habitabilis. Ab eod.

Οἴκησις, εως, ἡ, habitatio, habitaculum, Ph. Ab οἰκέω.

Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium, Ph. Ab eod.

Οἰκητὴς, οῦ, ὁ, habitator, incola. Ab eod.

Οἰκητικὸς, ἡ, ὸν, qui habitaculum ſeu ſedem ſibi quærere ſolet. Ab οἰκητής.

Οἰκητὸς, ἡ, ὸν, habitabilis; (2) habitatus. Ab οἰκέω.

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, habitator, incola, colonus. Ab eod.

Οἰκία, ας, ἡ, domus, ædes; (2) familia; οἰκίαι etiam domicilia avium, nidi. Ab οἶκος.

Οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, qui in domo eſt, domeſticus. Ab οἰκία.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, domuncula, parva domus ædicula, caſa, gurguſtium, tuguriolum cellula; aviarium, locus, ubi animalia aluntur. Dim. ab οἶκος.

Οἰκίδιος, ία, ιον, domeſticus, privatus. Ab eod.

Οἰκίζω, f. ίσω, ædifico, ſtruo, condo; (2) in ædibus ſ. ſede colloco; (3) loco, colloco; (4) coloniam in locum mitto; paſſ. οἰκίζομαι; ᾤκισται, 3. ſing. perf. collocatus eſt; part. ᾠκισμένη πόλις, condita urbs. Οἰκίσατε μίαν πόλιν, Ariſt. Av. 173. Ὦ κλεινοτάτην αἰθέρι' οἰκίσας πόλιν, ib. 1282. Ab eod.

Οἰκικὸς, ἡ, ὸν, domeſticus. Ab eod.

Οἰκίον, ου, τὸ, domicilium, pl. οἰκία, domicilia, ſedes, nidi. Dim. ab eod.

Οἴκισις, εως, ἡ, ædificatio; (2) actio deducendi & condendi coloniam. Ab οἰκίζω.

Οἰκίσκη, ης, ἡ, parva domus, domuncula. Dim. ab οἶκος.

Οἰκίσκος, ου, ὁ, parva domus; vilis domus; cellula; cubiculum; (2) aviarium, cors. Ab eod.

Οἰκισμὸς, οῦ, ὁ, ædificatio; deductio coloniæ. Ab οἰκίζω.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, ædificator, conditor, R. Ab οἰκίζω.

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, ædificator, conditor; deductor coloniæ. Gl. V. habitator. Ab eod.

Οἰκιστικῶς, *Adv.* q. d. more eorum, qui urbem condunt, vel coloniam deducunt. Pollux. ſine expoſitione. Ab οἰκιστής.

Οἰκογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, domi natus, vernaculus; verna, Ph. Ex οἶκος, & γείνομαι, *naſcor*.

Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias, matrona, Gl. V. Ex οἶκος, & δέσποινα, *domina*.

Οἰκοδεσποτέω, ῶ, f. ήσω, ſum paterfamilias, familiam rego, rem adminiſtro familiarem. Planetæ etiam οἰκοδεσποτ dicuntur, quaſi domini eſſe domicilii. Tim. 5, 14. Ab οἰκοδεσπότης.

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, paterfamilias, heru Apud Genethliacos, genituræ dominu quem præſidem domiclii vocant. Ex οἶκος, & δεσπότης, *dominus*.

Οἰκοδεσποτικὸς, ἡ, ὸν, ad heros ſeu patr familias pertinens; (2) homini fru conveniens. Ab οἰκοδεσπότης.

Οἰκοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico, domu ſtruo; οἰκοδομήσασθαι, a. 1. med. ædi care; ᾠκοδομημένος, perf. paſſ. ædific tus; ſtructus. Νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν λιθίνους αὐτοῖς, Ariſt. Av. 620. Οἰκ οἰκοδομημένοι καλὰς ϗ μεγάλας, Pl Ab οἰκοδόμος.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificatio, ædificiu ſtructura. Ab eod.

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium. Ab κοδομέω.

Οἰκοδόμησις, εως, ἡ, ædificatio, ſtructu Ab eod.

Οἰκοδομητικὸς, ἡ, ὸν, ad ædificationem p tinens; ſtructorius, ædificatorius; ἡ οἰ δομητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars ædifica domos, architectonica. Ab eod.

Οἰκοδομητὸς, ἡ, ὸν, ædificatus, exſtruc (2) ædificabilis, qui ædificari po Suic. Ab eod.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, ædium ſt tura; (2) ſtructura. Ab οἰκοδόμος.

Οἰκοδομικὸς, ἡ, ὸν, ad ædificatorem p nens; (2) ſtruendarum ædium per Hinc ἡ οἰκοδομικὴ, ſc. τέχνη, archi tonica. Ab eod.

Οἰκοδομικῶς, *Adv.* more eorum, qui ædificandarum ædium ſunt periti, more ædificatorum. Ab *οἰκοδομικός*.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ ædificator. Ex *οἶκος*, & *δέμω*, *ædifico*.

Οἰκόθεν, *Adv.* domo; (2) ex ſe, ex ſuopte ingenio, ſua ſponte; de ſuis. Ab *οἶκος*.

Οἰκόθι, *Adv.* domi. Ab eod.

Οἴκοι, *Adv.* domi. Idem & ab eod.

Οἰκομανία, ας, ἡ, inſanus ædium ædificandarum amor. Ex *οἶκος*, & *μαίνομαι*, *inſanio*.

Οἰκόνδε, *Adv.* domum. Ex *οἶκος*, & *δε*.

Οἰκονομέω, ῶ, f. *ήσω*, rem familiarem adminiſtro, res domeſticas diſpenſo; (2) adminiſtro; rego, guberno; diſpenſo, diſpono, conſtituo. Ὁ *νόμος πάντα οἰκονομεῖ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν*, Ariſt. Ab *οἰκονόμος*.

Οἰκονομία, ας, ἡ, diſpenſatio rei familiaris, rei domeſticæ adminiſtratio; (2) adminiſtratio, diſtributio, diſpenſatio, diſpoſitio, ut ſcripti. Ab eod.

Οἰκονομικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad diſpenſatorem rei familiaris; (2) diſpenſandæ & tuendæ rei familiaris peritus; (3) rei familiari ſerio intentus. Hinc ἡ *οἰκονομικὴ*, ῆς, ſc. *ἐπιστήμη*, ſcientia rei familiaris diſpenſandæ, œconomica. Ab eod.

Οἰκονομικῶς, *Adv.* more diſpenſatorum rei familiaris. Ab *οἰκονομικός*.

Οἰκονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, œconomus; diſpenſator rei familiaris; adminiſtrator domus; (2) adminiſtrator; diſpenſator, villicus. Ex *οἶκος*, & *νέμω*, *diſtribuo*.

Οἰκόπεδον, ου, τὸ, area domus; ſolum domus deſtructæ; area domus ædificandæ. Ex *οἶκος*, & *πέδον*, *ſolum*.

Οἰκοποιέω, ῶ, f. *ήσω*, domum ſtruo, ædifico, Suic. Ab *οἰκοποιός*.

Οἰκοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, proprie domus fabricator, ædificator; at Sophocli domi factus, domi paratus. Ex *οἶκος*, & *ποιέω*, *facio*.

Οἰκοπορεῖα, ων, τὰ, vaſa domeſtica, Suid. Euſt. Ex *οἶκος*, & *πόρος*, quod vide.

ΟἾΚΟΣ, ου, ὁ, domus; (2) familia; bona ſeu facultates; *οἶκοι πλανητῶν*, domicilia, ſedes ac regiones planetarum; *οἶκοι* etiam vocantur cellæ in balneis.

Οἰκοσιτία, ας, ἡ, quum quis domi ſuæ victitat, q. d. domicœnium. Ab *οἰκόσιτος*.

Οἰκόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui domi ſuæ cibum capit; qui ſuis ſumptibus vivit; qui propriis facultatibus vitam ſuſtinet; qui domi patris adhuc alitur. Ex *οἶκος*, & *σῖτος*, *cibus*.

Οἰκοσκοπικὸν, genus vaticinationis, cum ex iis, quæ in ædibus contingunt, auguramur, ut ſi felis aut ſerpens in tecto conſpiciatur. Ex *οἶκος*, & *σκοπὸς*, *ſpeculator*.

Οἰκοτραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, domi nutritus; verna; vernaculus, alumnus, Ph. Ex *οἶκος*, & *τρέφω*, *alo*.

Οἰκοτρίβαιον, ου, τὸ, ſcil. *παιδίον*, puer ex verna natus. Ex *οἰκοτρίβης*.

Οἰκοτρίβης, ου, ὁ, verna, Heſ. vid. *οἰκότριψ*.

Οἰκοτριβικὸς, ἡ, ὸν, vernalis. Gl. V. vernilis. A ſeq.

Οἰκότριψ, βος, ὁ, verna, ſervus vernaculus, ex parentibus ſervis domi natus. Ex *οἶκος*, & *τρίβω*, *dego*, *vivo*.

Οἰκοτύραννος, ου, ὁ, qui in ædibus tyrannus ſeu acerbus eſt, Suic. Ex *οἶκος*, & *τύραννος*, *tyrannus*.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, ſc. *γῆ*, orbis terrarum habitabilis. Ab *οἰκέω*, *habito*.

Οἰκουμενικὸς, ἡ, ὸν, ad orbem terrarum pertinens; (2) ex univerſo terrarum orbe collectus, vel conveniens. Ab *οἰκουμένη*.

Οἰκουρέω, ῶ, f. *ήσω*, domum cuſtodio, domi me contineo; domi deſideo, domi latito. *Οἰκουρῶν ἐν ἄστει*, Plut. Ab *οἰκουρός*.

Οἰκούρημα, ατος, τὸ, quod domum cuſtodit, ſeu domi manet; (2) mulier domum cuſtodiens; (3) domus cuſtodia. Ab *οἰκουρέω*.

Οἰκουρία, ας, ἡ, domus cuſtodia; (2) deſidia, qua quis domi latitat, nec publica negotia ſuſcipit. Ab *οἰκουρός*.

Οἰκουρικὸς, ἡ, ὸν, domi manere ſolitus; domeſticus. Ab *οἰκουρός*.

Οἰκούριον, ου, τὸ, præmium, quod datur domum cuſtodienti, & rem familiarem adminiſtranti, dum quis abeſt; *οἰκούρια* etiam crepundia, quæ matres infantibus domi manentibus relinquunt, dum ipſæ abſunt. Ab eod.

Οἰκουρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, domus cuſtos; (2) rem familiarem provide procurans & adminiſtrans; (3) domi ſedens, & negotia publica ſubterfugiens; (4) domeſticus. Ex *οἶκος*, & *οὖρος*, *cuſtos*.

Οἰκοφθορέω, ῶ, f. *ήσω*, domum ſeu familiam peſſundo, rem familiarem dilapido. Ab *οἰκοφθόρος*.

Οἰκοφθορία, ας, ἡ, familiæ everſio, rei familiaris dilapidatio. Ab eod.

Οἰκοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, rem familiarem dilapidans, domuum pernicies. Ph. domi corruptor. Ex *οἶκος*, & *φθείρω*, *perdo*.

Οἰκοφυλακέω, ῶ, f. *ήσω*, domum cuſtodio. Ab *οἰκοφύλαξ*.

Οἰκοφυλάκιον, ου, τὸ, præmium pro cuſtodia domus. Ab eod.

Οἰκοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, cuſtos domus. Ex *οἶκος*, & *φύλαξ*, *cuſtos*.

Οἰκτείρημα, ατος, τὸ, miſericordia, commiſeratio. Ab *οἰκτείρω*.

Οἰκτείρησις, εως, ἡ, idem & ab eod, Suic.

Οἰκτείρω, miſeror, commiſeror; a. 1. *ᾤκτειρα*, a f. 1. *οἰκτερῶ*; ſed invenitur & f. 1. *οἰκτειρήσω*; imp. a 1. *οἴκτειρον*, miſerere; part. *οἰκτείρας*, miſertus, miſeratus; *οἰκτείρομαι*, ſum miſerabilis. *Οἴκτειρε δ', ὦ 'ναξ, παῖδα τὸν σὸν*, Soph. Aj. 510. *Σὺ δ' εἶ τις, ἥτις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος;* Ariſt. *Θεσμ.* 1067. *Ἐγὼ μὲν οἰκτείρω σε συμφορᾶς κακῶν*, Eur. Iph. in Au. 1364. Ab *οἶκτος*.

Οἰκτίζω, & *οἰκτίζομαι*, miſereſco, miſerationem excito, lamentor. *Οἰκτίζειν τινὰ τινος*, Ariſtot.

Οἰκτικὸς, ἡ, ὸν, q. d. commiſerativus. Ab eod.

Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, miſeratio, commiſeratio, miſericordia. Ab *οἰκτείρω*.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ, miſericors. Ab eod.

Οἴκτισμα, ατος, τὸ, miſeratio. Ab *οἰκτίζω*.

Οἰκτισμὸς, οῦ, ὁ, oratio ejus, qui commiſerationem movet, lamentatur. Ab eod.

Οἴκτιστος, ίστη, ιστον, valde miſerabilis, maxime miſerandus. Hinc *οἴκτιστα*, *Adv.* admodum miſerabiliter. Ab eod.

Οἰκτίστως, *Adv.* ita, ut miſeratione digniſſimum ſit, admodum miſerabiliter. Ab *οἴκτιστος*.

ΟἾΚΤΟΣ, ου, ὁ, miſericordia, commiſeratio; (2) ejulatus; *οἶκτοι* apud oratores excitationes miſericordiæ.

Οἰκτρίζεσθαι, *ἐλεεῖσθαι*, Heſ. q. d. miſerationem experiri, miſericordiam ſentire.

Οἰκτρολογία, ας, ἡ, oratio ad miſericordiam movendam. Ex *οἰκτρὸς* & *λέγω*, *dico*.

Οἰκτρὸς, ρὰ, ρὸν, miſerandus, miſerabilis, miſeratione dignus; miſer; *οἰκτρὰ*, *Adv.* miſerabiliter. Ab *οἶκτος*.

Οἰκτροχοέω, ῶ, f. *ήσω*, miſerabilia verba fundo. *Ἱκετεύουσι θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες*, Ariſt. Veſp. 553. Ex *οἰκτρὸς*, & *χέω*, *fundo*.

Οἰκτρῶς, *Adv.* miſerabiliter. Ab *οἰκτρός*.

Οἰκωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, domui ſ. familiæ utilis. Ex *οἶκος*, & *ὠφελέω*.

Οἰκωφελία, ας, ἡ, frugalitas toti familiæ utilitatem adferens. Ab *οἰκωφελής*.

Οἰκωφελῶς, *Adv.* cum utilitate totius familiæ. Ab eod.

Οἶμα, ατος, τὸ, impetus, qui in aliquem fit. Pro *οἴμημα*, ab *οἰμάω*.

Οἶμαι, arbitror, reor, puto; a. 1. *ᾠήθην*, putavi; part. *οἰηθεὶς*, ratus, Ph. *Οἶμαι γὰρ, οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας*, ſpero, Ariſt. Plut. 114.

Οἰμάω, impetum in aliquem facio, irruo; ut hinc ſit *οἴμησεν*, a. 1. irruit, impetum fecit, ſine augm. *Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν*, Il. 22, 140. *Ἕκτωρ οἴμησε*, ib. 311. Ab *οἴμη*.

ΟἼΜΗ, ης, ἡ, via, ſemita; (2) iter; (3) cantilena.

Οἴμοι, heu mihi! (2) o! Ex *οἳ*, & *μοι*, pro *ἐμοί*.

Οἶμος, ου, ὁ, vel ἡ, via, ſemita; (2) virga; (3) verſus, Suid. (4) circulus, tibia vel radius rotæ, Suid. Ab *οἴμη*.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ploratus, ejulatus, lamentatio. Gl. V. ululatus. Ab *οἰμώζω*.

Οἴμωγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod, Suic.

Οἰμώζω, f. *ξω*, & *ξομαι*, ploro, ejulo, lamentor, ululo; (2) defleo, deploro, ejulatu & lamentis proſequor; *οἴμωζε*, vale, Gl. V. *Νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα, Ὀρέστα, τὴν σὴν ξυμφορὰν*, Soph. El. 790. *Τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίους σφαγὰς, ᾤμωξεν*, Eur. Ph. 1441. Ab *οἴμοι*.

Οἰμωκτεὶ, ſ. *οἰμωκτὶ*, *Adv.* cum ploratu & ejulatu. Ab *οἰμώζω*.

Οἰμωκτὸς, ἡ, ὸν, deplorandus, lamentabilis, lacrimabilis. Ab eod.

Οἰναγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vinum vehens, vehendo vino aptus. Ex *οἶνος*, & *ἄγω*, *ago*, *veho*.

Οἰναδοθήρας, ου, ὁ, qui capit columbas, quæ *οἰνάδες* vocantur, Suic. Ex *οἰνὰς*, & *θήρα*, *captura*.

Οἰνάνθη, ης, ἡ, flos vitis, uva germinans, uva oriens; (2) vitis; (3) flos labruſcæ; (4) œnanthe herba; (5) avis quædam. Ex *οἶνος*, & *ἄνθος*, *flos*.

Οἰνάνθινος, ίνη, ινον, ex œnanthe factus, œnanthinus. Ph. *οἰνάνθινον*, pampineum. Ab *οἰνάνθη*.

Οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, flos vitis, uva oriens. Ab eod.

Οἰνάρεος, έα, εον, pampineus, pampinaceus; (2) ſarmentitius. Ab *οἴναρον*.

Οἰναρίζω, f. *ίσω*, pampino, pampinos decerpo. *Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον*, Ariſt. Pace, 1156. Ab *οἴναρον*.

Οἰνάριον, ου, τὸ, villum. Dim. ab *οἶνος*.

Οἰναρὶς, ίδος, ἡ, palmes, pampinus vitis. Ab eod.

Οἴναρον, ου, τὸ, pampinus, vitis folium. Ab eod.

Οἴναρος, ου, ὁ, unedo, Gaza ap. Theophr.

Οἰνὰς, άδος, ἡ, locus vitibus conſitus, vinea, Heſ. (2) vino abundans; (3) avis quædam, columba ſilveſtris; vinago, Gl. V. Ab *οἶνος*.

Οἰναχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vino gravatus, ebrius. Ex *οἶνος*, & *ἄχθος*, *pondus*.

Οἰνέλαιον, ου, τὸ, vinum oleo mixtum. Ex *οἶνος*, & *ἔλαιον*, *oleum*.

Οἰνεύομαι, vinum poto, ſ. bibo; ex Erotiano. Ab οἶνος.

Οἰνεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria, Gl. V. vinetum, Gl. V. Ab οἶνος.

Οἴνη, ης, ἡ, vitis; οἴνας, Ionica lingua vocant τὰς κύβους, teſſeras. Ab eod.

Οἰνηγία, ας, ἡ, vini importatio, Suic. Ex οἴνη, & ἄγω, *duco*.

Οἰνηρὸς, ρὰ, ρὸν, vinoſus, vinaceus, vinum redolens, vinarius. Ab οἶνος.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, vaſculum, quo vinum hauritur. Ex οἶνος, & ἀρύω, *haurio*.

Οἰνιὰς, άδος, ἡ, columba ſilveſtris, vinago, ut οἰνάς.

Οἰνίζω, f. ίσω, vinoſum ſaporem refero; (2) vinum redoleo; (3) vinum emo, quod potius οἰνίζεσθαι dicitur. Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ, Il. 7, 472. Οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε, ib. 8, 506. Ab οἶνος.

Οἴνινος, ίνη, ινον, vineus, e vino factus. Ab eod.

Οἰνίσκος, ου, ὁ, villum. Dim. ab eod.

Οἰνιστήρια, ων, τὰ, ſacrificium, quo ephebi comam poſituri vinum libabant Herculi, vel alii cuidam Deo. Ab eod.

Οἰνιστηρία, ας, ἡ, poculum capax vino repletum. Ab eod.

Οἰνοβαρείων, vino gravis, Hom. Odyſſ. 10, 555. Ab οἰνοβαρής.

Οἰνοβαρέω, ῶ, vino gravis ſum. Ab eod.

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vino gravis, ebrius; temulentus, vinolentus, Gl. V. Ex οἶνος, & βάρος, *gravitas*.

Οἰνοβρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, qui cum vino comeditur. Ex οἶνος, & βρώσκω, *edo*.

Οἰνόγαλα, ακτος, τὸ, potus ex lacte & vino. Ex οἶνος, & γάλα, *lac*.

Οἰνόγαρον, ου, τὸ, garum vino mixtum. Ex οἶνος, & γάρον, *garum*.

Οἰνογευστέω, ῶ, f. ήσω, vinum guſto, poto. Ex οἶνος, & γεύω, *guſto*.

Οἰνοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinum capiens, ſeu recipiens, Rob. Ex οἶνος, & δέκομαι pro δέχομαι, *capio*.

Οἰνοδότας, Dor. pro οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator, Bacchi epith. Rob. A δίδωμι, *do*.

Οἰνοδυνάστης, ου, ὁ ϗ ἡ, vino potens, Suic. Ex οἶνος, & δυνάστης, *potens*.

Οἰνόεις, όεσσα, όεν, vinoſus. Ab οἶνος.

Οἰνοηθέω, ῶ, vinum percolo. Ex οἶνος, & ἠθέω, *colo*.

Οἰνοηθητὴς, οῦ, ὁ, qui vinum colat. A οἰνοηθέω.

Οἰνοθήρας, ου, ὁ, q. d. vini venator, plantæ nomen. Ex οἶνος, & θήρα, *venatio*.

Οἰνοθηρὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen.

Οἰνοκάχλη, ης, ἡ, vinoſa, quaſi vino ſcatens. Ab οἶνος, & καχλάζω, *ſcaturio*.

Οἰνόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vino correptus, vino obrutus, ebrius. Ex οἶνος, & λαμβάνω, *capio*.

Οἰνολογέω, ῶ, de vino loquor, Suic. Ex οἶνος, & λέγω, *dico*.

Οἰνομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſano vini amore captus. Ex οἶνος, & μαίνομαι, *inſanio*.

Οἰνόμελι, ιτος, τὸ, vinum mulſum, mulſum, vinum melle conditum. Ph. mulſum. Ex οἶνος, & μέλι, *mel*.

Οἰνομήτωρ, ορος, ἡ, vini mater, vitis. Ex οἶνος, & μήτηρ, *mater*.

Οἰνοπέδη, ης, ἡ, campus vini ferax, vinea. In Epigr. Ex οἶνος, & πέδον, *campus*.

Οἰνόπεδον, ου, τὸ, campus vini ferax; vinea. Ex iiſd.

Οἰνόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, campum habens vini feracem, vinifer. Ex iiſd.

Οἰνοπέπαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo vinum maturuit; ut οἰνοπέπαντοι βότρυες, uvæ maturæ. Ex οἶνος, & πεπαίνομαι, *matureſco*.

Οἰνοπλάνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, vino errans. Ex οἶνος, & πλανητὸς, *erraticus*.

Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vino plenus, vini ferax. Ex οἶνος, & πλῆθος, *multitudo*.

Οἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, vino percuſſus, ebrius; (2) ebrioſus. Ex οἶνος, & πλήσσω, *percutio*.

Οἰνοποιέω, ῶ, vinum facio. Ab οἰνοποιός.

Οἰνοποιΐα, ας, ἡ, vini confectio. Ab eod.

Οἰνοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui vinum conficit, vini auctor. Ex οἶνος, & ποιέω, *facio*.

Οἰνοποσία, ας, ἡ, vini potio. Ex οἶνος, & πόσις, *potio*.

Οἰνοποτάζω, vinum bibo, vino me ingurgito. Ποῦ τοι ἀπειλαὶ Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων; Il. 20, 84. Ab οἰνοπότης.

Οἰνοποτέω, ῶ, f. ήσω, vinum poto, ſeu vinum bibo; vino me ingurgito. Ab eod.

Οἰνοποτὴρ, ῆρος, ὁ, vini potor, Hom. Odyſſ. 8, 456. Ab eod.

Οἰνοπότης, ου, ὁ, vini potor. Ex οἶνος, & πότης, *potor*.

Οἰνοπότις, ιδος, ἡ, vini potatrix, bibacula. Ab οἰνοπότης.

Οἰνόπτης, ου, ὁ, vini inſpector; οἰνόπται, magiſtratus quidam Athenis. Vid. Athen. Lib. X. & Poll. Ex οἶνος, & ὄπτομαι, *video*.

Οἰνοπωλέω, ῶ, f. ήσω, vinum vendo, Ariſtot. Ab οἰνοπώλης.

Οἰνοπώλης, ου, ὁ, vini venditor. Gl. V. vinarius. Ex οἶνος, & πώλης, *venditor*.

Οἰνοπώλιον, ου, τὸ, taberna vinaria. Ab οἰνοπώλης.

ΟἾΝΟΣ, ου, ὁ, vinum.

Οἰνόσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo vinum libatur. Ex οἶνος, & σπένδομαι, *libo*.

Οἰνοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinum ſervans. Ex οἶνος, & σόος, *ſalvus*.

Οἰνότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a vino factus, a vino exortus, Suic. Ex οἶνος, & τευκτὸς, *fabricatus*.

Οἰνοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinum gignens, Suic. Ex οἶνος, & τρέφω, *alo*.

Οἰνοῦττα, ης, ἡ, placenta ex melle & vino confecta. Quaſi ab οἰνόεσσα, vinoſa, ab οἶνος.

Οἰνοφαγία, ας, ἡ, q. d. vini voratus, Luc. Ver. Hiſt. Ex οἶνος, & φαγεῖν, *vorare*.

Οἰονφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, proclivis ad vini potum, vinoſus. Heſychio πάροινος. Ex οἶνος, & φέρομαι, *feror*.

Οἰνοφλυγέω, ῶ, vinoſus ſum, vino me ingurgito, inebrior. Ab οἰνόφλυξ.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, ebrietas. Ab eod.

Οἰνόφλυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ebrius, temulentus. Ab eod.

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, qui vino bullit; vinoſus. Ph. temulentus. Ex οἶνος, & φλύω, *ferveo*, *bullio*.

Οἰνοφορεῖον, ου, τὸ, vinarium, Gl. V. Ex οἶνος, & φέρω, *fero*.

Οἰνοφορέω, ῶ, f. ήσω, vinum fero, Suic. Ab οἰνοφόρος.

Οἰνοφόριον, ου, τὸ, diota, Ph. amphora vinaria.

Οἰνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinum ferens, vel vino ferendo aptus; ut οἰνοφόρος κύλιξ. Apud Latinos etiam œnophorus pro vaſe vinario. Gl. V. οἰνοφόρον, vinarium. Ex οἶνος, & φέρω, *fero*.

Οἰνοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, vini cuſtos. Ex οἶνος, & φύλαξ, *cuſtos*.

Οἰνόφυτον, ου, τὸ, locus, ubi vinum provenit, vitibus conſitus. Ex οἶνος, & φύομαι, *naſcor*.

Οἰνοχοεία, ας, ἡ, vini fuſio, munus pincernæ. Ab οἰνοχοεύω.

Οἰνοχοεύω, f. εύσω, vinum infundo, ſum pincerna. Διῒ οἰνοχοεύειν, Il. 20, 234. Ab οἰνοχόος.

Οἰνοχοέω, ῶ, f. ήσω, vinum infundo, ſum pincerna; ἐῳνοχόει 3. ſ. imperf. apud Hom. Il. 4, 3. pro ᾠνοχόει; οἰνοχοοῦμαι, vinum mihi infunditur. Τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοείτω, Theog. 473. Ab eod.

Οἰνοχόη, ης, ἡ, vas, ex quo vinum in pocula infunditur, trulla. Ab eod.

Οἰνοχόημα, ατος, τὸ, quod a pincerna infunditur. Ab οἰνοχοέω.

Οἰνοχόος, ου, ὁ, qui vinum infundit, pincerna. Gl. V. pocillator. Ex οἶνος, & χέω, *fundo*.

Οἰνοχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, vinum colore referens. Ex οἶνος, & χρόα, *color*.

Οἰνόχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vinum infuſum eſt. Ex οἶνος, & χύω, *fundo*.

Οἴνοψ, οπος, ὁ, cujus facies vinum repræſentat, qui vinei coloris eſt; rubicundus, purpureus; niger. Ex οἶνος, & ὄψις, *adſpectus*.

Οἰνόω, ῶ, f. ώσω, vinum facio, in vinum converto; (2) inebrio. paſſ. οἰνοῦμαι, in vinum mutor. a. 1. part. οἰνωθεὶς, in vinum mutatus; (2) inebrior. a. 1. part. οἰνωθεὶς, inebriatus. perf. ſine augm. οἰνωμένος, potus, Gl. V. temulentus, Ph. Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν, Ἀλλήλοις τρώσητε, Odyſſ. 16, 292. Ab οἶνος.

Οἰνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vinoſus, vinaceus, vinum redolens. Ab eod.

Οἰνὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria, Philox. Ab eod.

Οἰνωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vel οἰνωπὸς, ἡ, όν, qui uvas nigricantes colore refert, qui vinei coloris eſt. Ex οἶνος, & ὤψ, *vultus*.

Οἴνωσις, εως, ἡ, quum quis inebriari incipit. Ab οἰνόω.

Οἰνωτὸς, ἡ, όν, vinoſus, vinarius, ad vinum pertinens, Plut. οἰνωτὸν, ex vino confectum, Rob. Ab eod.

Οἴνωτρος, ου, ὁ, palus vel pedamentum vitis, Heſ. Ab οἶνος.

Οἰόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſolitariam vitam agit. Ex οἶος, & βίος, *vita*.

Οἰοβότας, Dor. pro οἰοβότης, ου, ὁ, ſeorſim ab aliis paſcens; ſolitarius, in ſolitudin vivens. Ex οἶος, & βόσκω, *paſco*.

Οἰόβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovibus paſcendis aptus. Ex οἶς, & βόσκω, *paſco*.

Οἰόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui unas contraxi nuptias, unam habens uxorem, vel unum maritum. Ex οἶος, & γάμος, *nuptia*.

Οἰόζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt abſque comitatu; (2) latro. Ex οἶος, & ζώνη, *zon*

Οἰόθεν, *Adv.* ab una tantum parte; ſingulariter. Ab οἶος.

Οἰόθι, *Adv.* ſolum. Ab eod.

Οἰόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, unicornis, Suic. E οἶος, & κέρας, *cornu*.

Οἴομαι, & οἶμαι, opinor, puto, arbitror reor; autumo, Ph. imperf. ᾤμην, r bar. a. 1. ᾠήθην, credidi, exiſtimav Gl. V. apud poët. per dialyſin ὀΐομα unde ὀϊσάμενος, a. 1. med. ratus, ſuſp catus. paſſ. ὀϊσθεὶς, ſuſpicatus. Οἰόμ βλάπτειν τι, Plato.

Οἷον, *Adv.* qualiter; ceu, utpote, ut pu tamquam, Ph. quaſi, verbi cauſſa, exempli gratia. Ab οἷος.

Οἱονανεὶ, tamquam, Ph. quaſi, ac ſi. E οἷον, ἂν, & εἰ, *ſi*.

Οἱονεὶ, *Adv.* veluti, quaſi, tamquam. Ab οἷ

Οἰονόμος, ου, ὁ, ſolus paſcens. Ex οἶος, νέμω, *paſco*.

Οἰοπέδη, ης, ἡ, vinculum unum & ſolitarium, Suic. Ex οἶος, & πέδη, *vinculum.*

Οἰοπέδιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno indutus calceo. Ex οἶος, & πέδιλος, *calceus.*

Οἰοπόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lanam ovillam habens. Ex ὄιος, & πόκος, *vellus.*

Οἰοπολέω, ῶ, ſolitarius ſum, in ſolitudine verſor. Ποῖ οἰοπολεῖς, ξανθὰν χαίταν σείων; Eur. Cyc. 74. Ex οἶος, & πολέω, *verſor.*

Οἰοπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circa oves verſatur; (2) ſolitarius, qui in deſerto vivit. Ex ὄϊς, vel οἶος, & πολέω, *verſor.*

ΟἿΟΣ, οἴη, οἶον, ſolus.

ΟἿΟΣ, οἵα, οἷον, qualis; (2) promptus, paratus, expeditus; qui poteſt; οἷόν τε, poſſibile, Gl. V. Hinc οἷός εἰμι, ſtudeo, volo, paratus ſum; οἷός τέ εἰμι, poſſum; οἷος δήποτε, quicumque, qualiſcumque; οἷα, οἷάγε, οἷα δὴ, utpote, quippe; οἷα, quemadmodum, ſic, ita.

Ὄϊος, ovillus; ὀΐα δορὰ, pellis ovilla. Ab ὄϊς.

Οἰοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oves devorans, Heſ. Ex ὄϊς, & φαγεῖν, *vorare.*

Οἰοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, tunicam ex lana vel pelle ovina habens; (2) tunicam unicam habens, Heſ. Ex ὄϊς, vel οἶος, & χιτὼν, *tunica.*

Οἰόω, ῶ, f. ώσω, ſolum reddo, deſolo, deſtruo, viduo. a. 1. paſſ. οἰώθη, ſine augm. apud Hom. οἰωθῆναι, inf. deſtitui. Τρώων οἰώθη, Il. 6, 1. Ὀδυσσεὺς, ib. 11, 401. Ab οἶος.

ΟἿΣ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis; acc. ὄϊν, & οἶν.

Οἰσόκαρπον, fructus ſeu granum viminis. Ex οἰσὸς, & καρπὸς, *fructus.*

ΟἿΣΟΝ, ȣ, τὸ, funis nauticus, retinaculum; (2) funis.

Οἰσὸς, ȣ̃, vel οἶσος, ȣ, ὁ, frutex quidam, vimen, ſalix, Euſt. Alias οἰσύα.

Οἰσοφάγος, ȣ, ὁ, œſophagus, ſtomachus, gula. Ex οἴσω ab οἴω, *feram*, & φαγεῖν, *edere.*

Οἰσπάτη, ης, ἡ, ſordes ovium, ſordes lanarum, Heſ. Suid.

Οἴσπη, ης, ἡ, idem,

Οἰσπώτη, ης, ἡ, ſordes ovium.

Ὀϊϛέον, ferendum eſt. Ab οἴσω, *feram.*

Ὀΐϛευμα, ατος, τὸ, ſagitta, jaculum; (2) ſagitta emiſſa. Ab ὀϊϛεύω.

Ὀϊϛευτὴρ, ῆρος, ὁ, ſagittarius. Ab eod.

Ὀϊϛευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod. Rob.

Ὀϊϛεύω, f. εύσω, ſagitta peto, ſagitta ferio, ſagittam emitto, ſagitto. Ἀλλ' ἄγ' ὀΐϛευσον Μενελάȣ κυδαλίμοιο, Il. 4, 100. Ὅν τις ὀϊϛεύσας ἔβαλεν, ib. 196. Ab ὀϊϛός.

Ὀϊϛοδόκη, ης, ἡ, theca, in qua ſagittæ reponuntur, pharetra. Ex ὀϊϛὸς, & δέχομαι, *capio.*

Ὀϊϛοθήκη, ης, ἡ, theca, in qua reponuntur ſagittæ. Ex ὀϊϛὸς, & θήκη, *theca.*

Ὀϊϛοκόμος, ȣ, ὁ, qui ſagittas curat, Suic. Ex ὀϊϛὸς, & κομέω, *curo.*

Οἰϛὸς, ἡ, ὸν, qui ferri poteſt, tolerabilis. Gl. Vet. οἰϛὸν, ferendum. Ab οἴσω, *feram.*

Ὀϊϛὸς, ȣ̃, ὁ, ſagitta, jaculum. Gl. V. miſſile. Ab eod.

Ὀϊϛȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſagittas continens, ſagittas in ſe habens. Ex ὀϊϛὸς, & ἔχω, *contineo, habeo.*

Οἰϛράω, ῶ, f. ήσω, œſtro ſeu aſilo agitor. part. a. 1. οἰϛρήσας, furens, furibundus, œſtro incitatus. Ab οἶϛρος.

Οἰϛρέω, ῶ, f. ήσω, œſtro agito, ſtimulo. paſſ. οἰϛρȣ̃μαι, œſtro agitor; οἰϛρηθεὶς, a. 1. part. œſtro percitus, furore agitatus. Ἐκ δὲ θαλάσσας Οἰϛρεῖ, proſilit, Theoc. 6, 28. Ὅταν θρασεῖα θȣρὰς οἰϛρήσῃ κύων πρὸς λέκτρα, Lyc. 612. Ab eod.

Οἰϛρηδὸν, *Adv.* more eorum, qui œſtro agitantur, Rob. Ab eod.

Οἰϛρήεις, ήεσσα, ῆεν, œſtro percitus; furioſus, inſanus, Nonn. Ab eod.

Οἰϛρηλασία, ας, ἡ, ſtimuli œſtri, quibus aliquis agitatur. Ex οἶϛρος, & λασία, *agitatio.*

Οἰϛρηλατέω, ῶ, f. ήσω, œſtro agito, Gl. V. exagito. paſſ. οἰϛρηλατεῖσθαι, œſtro exerceri; furore agitari. Ex οἶϛρος, & ἐλαύνω, *impello.*

Οἰϛρήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, œſtro agitatus, œſtroſus, Suic. Ab eod.

Οἴϛρημα, ατος, τὸ, œſtrum, ſtimulus, quo quis velut œſtro agitatur. Ab οἰϛρέω.

Οἴϛρησις, εως, ἡ, ſtimulatio. pl. οἰϛρήσεις, inſani mulierum amores, quibus velut œſtro quis in eas ſtimulatur, Suid. Ab eod.

Οἰϛροβολέω, ῶ, f. ήσω, œſtro exagito, ſtimulo. Ex οἶϛρος, & βάλλω, *jacio.*

Οἰϛροδίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ab œſtro ictus in gyrum agitur & rotatur; (2) vehementer a ventis agitatus. Ex οἶϛρος, & δινέω, *roto, verto.*

Οἰϛρομανία, ας, ἡ, aſilus, furor, Ph. Ex οἶϛρος, & μανία, *furor.*

Οἰϛροπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, ab œſtro ictus, furore percitus, qui œſtro vel furore agitatur. Gl. V. furioſus. Ex οἶϛρος, & πλήσσω, *ferio.*

ΟἿΣΤΡΟΣ, ȣ, ὁ, œſtrus, muſca quædam æſtate boves infeſtans atque exagitans. Ph. tabanus, aſilus; (2) ſtimulus furibundus, qua quis agitatur, furor, inſania, incenſio, irritatio, ſtimulus cupiditatis.

Οἰϛροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, œſtrum ſeu ſtimulum ferens; ad Venerem & laſciviam incitans, Suic. Ex οἶϛρος, & φέρω, *fero.*

Οἰϛρόω, ῶ, œſtro ſtimulo; inſtigo, Suid. Ab οἶϛρος.

Οἰϛρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui œſtro agitatur, furioſus. Ab eod.

ΟἸΣΎΑ, ας, ἡ, ſalix; vimen, Philox.

Οἰσύϊνος, ίνη, ινον, confectus e ſalice, ſalignus, vimineus. Ab οἰσύα.

Οἰσυοπλόκος, ȣ, ὁ, qui ſalices vel vimina contexit. Ex οἰσύα, & πλέκω, *necto.*

Οἰσυȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui vaſa & inſtrumenta e ſalice vel vimine contexit. Ex οἰσύα, & ἔργον, *opus.*

Οἰσύπον, ȣ, τὸ, ſordida ovium lana, Heſ. Ab οἰσύπη.

Οἰσύπη, ης, ἡ, ſordes ovium, fimus ovium. Ab ὄϊς.

Οἰσυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſordes ovinas redolens. Ab οἰσύπη.

Οἰσυπὶς, ίδος, ἡ, ſordes ovium, lana ſordida. Ab οἰσύπη.

Οἴσυπος, ȣ, ὁ, ſordes ovium, ſordida lana. Gl. V. ſuccida.

Οἰσυπόω, ῶ. Hinc ἔρια οἰσυποῦντα, lanæ ſordidæ, Suic. Ab eod.

Οἰσυπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod οἰσυπηρός.

Οἰσὺς, ύος, ἡ, vimen, Gl. V.

Οἴσω, feram.

Οἶτος, ȣ, ὁ, ærumna, calamitas, exitium; infelix fatum; interitus, mors. Ab οἶ, *heu!*

Οἰφάω, ῶ, idem quod ſequens οἰφέω.

ΟἸΦΈΩ, ῶ, coëo.

Οἰφόλης, ȣ, ὁ, pronus in Venerem, libidinoſus, Euſt. Ab οἰφέω.

Οἰφόλις, ιδος, ἡ, libidinoſa, Heſ. Ab οἰφόλης.

Οἰχνέω, ῶ, abeo, prodeo, diſcedo, proficiſcor; οἴχνεσκον, imperf. Ion. exibant, prodibant. Ab οἴχομαι.

ΟἼΧΟΜΑΙ, f. οἰχήσομαι, p. ᾤχηκα, abeo, diſcedo, proficiſcor; decedo; invenitur & p. ὄχωκα, unde ὀχωκυῖαι, part. fœm. profectæ, apud Herodot. οἰχώκεε, abierat. ap. eund. οἴχωκα, perii, Soph. Οἴχεσθαι κήρυξ παρὰ τȣ̀ς βρότȣς, ad, Ariſt. Av. 1274. Ἄυτη ἡμῖν οἴχεται, id. Plut. 618. Ἀλλ' ἦ χ' ȣ̃τος οἴχεται θανών; Soph. Phil. 413.

Οἴω & ὀΐω, puto, exiſtimo, arbitror, opinor, reor. Ἀλλά μιν οἴω Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο, Heſiod. Ἀσπ. 111.

Οἰωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auſpicum opera utor; auguror, ominor, auſpicor, Gl. V. (2) ut malum omen averſor. Οἰωνισάμενος τι σύμπτωμα, Ariſtot. Ab οἰωνός.

Οἰωνικὸς, ἡ, ὸν, auguralis. Hinc ἡ οἰωνικὴ, ſcil. ἐπιϛήμη, ars divinandi ſeu augurandi, augurum diſciplina. Ab eod.

Οἰώνισμα, ατος, τὸ, augurium, auſpicium; omen. Ab οἰωνίζομαι.

Οἰωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, auſpicium, Philox. Ab eod.

Οἰωνιϛήριον, ȣ, τὸ, unde augurium capimus; (2) ſignum, quale eſt omen; (3) locus, in quo augures augurium capiunt, auguraculum. Ab eod.

Οἰωνιϛὴς, ȣ̃, ὁ, augur, auſpex. Ab eod.

Οἰωνιϛικὸς, ἡ, ὸν, ad augurem ſeu augurium pertinens; auſpicalis, Ph. Ab οἰωνιϛής.

Οἰωνόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab avibus comeſtus, quem alites depaſti ſunt. Ex οἰωνὸς, & βρώσκω, *paſco.*

Οἰωνοθέτης, ȣ, ὁ, qui, prout aves videt vel paſcere, vel vorare, auguria captat. Ex οἰωνὸς, & τίθημι, *pono.*

Οἰωνομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio, ſeu vaticinium ex auſpiciis, augurium. Ab οἰωνόμαντις.

Οἰωνομαντικὸς, ἡ, ὸν, ad auguria pertinens. Hinc ἡ οἰωνομαντικὴ, ῆς, ſc. ἐπιϛήμη, ars ſive ſcientia augurandi. Ab eod.

Οἰωνόμαντις, εως, ὁ vel ἡ, qui ex auguriis vaticinatur. Ex οἰανὸς, & μάντις, *vates.*

Οἰωνοπόλησις, εως, ἡ, aruſpicium, Gl. V. auſpicium; quaſi ab οἰωνοπολέω.

Οἰωνοπολία, ας, ἡ, oſcinium, Gl. V. auſpicium. A ſeq.

Οἰωνοπόλος, ȣ, ὁ, qui circa aves verſatur; augur, auſpex, Gl. V. Ex οἰωνὸς, & πολέω, *verſor.*

ΟἸΩΝΌΣ, ȣ̃, ὁ, avis, volucris; ales, Gl. V. (2) augurium, auſpicium; omen, Philox.

Οἰωνοσκοπεῖον, ȣ, τὸ, auguraculum, locus, ubi augures auguria capiunt. Ab οἰωνοσκόπος.

Οἰωνοσκοπέω, ῶ, auguror, auſpicor, Gl. V. οἰωνοσκοπȣ̃μαι, augurium ago. Ab eod.

Οἰωνοσκόπημα, ατος, τὸ, auſpicium, augurium, Suic. Ab οἰωνοσκοπέω.

Οἰωνοσκοπία, ας, ἡ, auſpicium, augurium, Ph. Ab οἰωνοσκόπος.

Οἰωνοσκοπικος, ἡ, ὸν, auguralis, auſpicalis. Gl. V. Ab eod.

Οἰωνοσκόπιον, ȣ, τὸ, auſpicium; nam Ph. οἰωνοσκοπίοις, auſpiciis.

Οἰωνοσκόπος, ȣ, ὁ, auſpex, augur, Ph. qui ex avium potiſſimum carnivorarum volatu & paſtu vaticinatur. Ex οἰωνὸς, & σκοπὸς, *ſpeculator.*

Οἵως, *Adv.* qualiter, quemadmodum, quomodo. Ab οἷος.

Οἰωτὸς χιτὼν, tunica lanea, Heſ. Ab ὄϊς.

Ὀκέλλω, appello, applico navem. a. 1. ὦκειλα, appuli, applicui. inf. ὀκεῖλαι, appellere, applicuiſſe. Δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν πρὸς γῆν, Eur. Iph. in Tau. 1384. Ab κέλλω, quod idem notat.

Ὄκα, Dorice pro ὅτε, quum, quando. Ab ὅτε.

Ὀκλαδία, ας, ἡ, genuum flexio ſeu curvatura, Suid. Ab ὀκλάζω.

Ὀκλαδίας, ου, ὁ, qui genua flectit, & ea incurvans ſubſidit; (2) ſella, quæ complicari poteſt. Ab eod.

Ὀκλαδιάω, ῶ, genibus flexis ſubſido. Ab ὀκλαδία.

Ὀκλαδὸν, *Adv.* genu flexo, cruribus curvatis. Ab ὀκλάζω.

ΟΚΛΑ'ΖΩ, f. άσω, in genua procumbo, genibus flexis ſubſido; metaph. labaſco, ſuccumbo, deficio. Εἰς γόνυ ὀκλάσας, Heliod. Ὁ δὲ ἄνεμος τὸ ἄγαν φορᾶς ὤκλασε, id.

Ὀκλὰξ, *Adv.* flexo genu, curvatis genibus. Ab ὀκλάζω.

Ὄκλασις, εως, ἡ, genuum flexus. Ab ὀκλάζω.

Ὄκλασμα, ατος, τὸ, genuum flexus; (2) ſaltationis genus. Ab eod.

Ὀκλαστὶ, *Adv.* genibus flexis, Suid. Ab eod.

Ὀκναλέως, *Adv.* ſegniter, pigre, Rob. Ab ὄκνος.

Ὀκνείω, piger ſum. Ab ὀκνέω.

Ὀκνέω, ῶ, f. ήσω. piget me, pigror; (2) vereor, non audeo, dubito; timeo, metuo. Ὀκνῶ εἰπεῖν, Luc. ὀνομάσαι, Dem. γράφειν, Ariſtot. Ab ὄκνος.

Ὀκνηρία, ας, ἡ, pigritia. Ab ὀκνηρός.

Ὀκνηρὸς, ρὰ, ρὸν, piger, ſegnis, ignavus; (2) timidus, meticuloſus; (3) cujus aliquem piget. Ab ὄκνος.

Ὀκνηρῶς, *Adv.* pigre, ſegniter. Ab ὀκνηρός.

Ὀκνητέον, pigrandum, reformidandum. Ab ὀκνέω.

Ὀκνία, ας, ἡ, pigritia, Pollux. Ab ὄκνος.

ὌΚΝΟΣ, ου, ὁ, pigritia, ignavia, ſegnities; (2) metus adeundi laboris; (3) metus, timor; (4) ſpecies ardeæ admodum pigræ.

Ὀκνόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pigritiam amans, ignaviæ amicus, piger, ignavus, Suic. Ex ὄκνος, & φίλος, *amicus.*

Ὀκνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, piger, ſegnis, timidus; ignavus. Ab ὄκνος.

Ὀκόθεν, Ion. pro ὁπόθεν, unde.

Ὀκοῖος, η, ον, Ion. pro ὁποῖος, qualis.

Ὀκόσος, η, ον, Ion. pro ὁπόσος, quantus.

Ὀκότε, Ion. pro ὁπότε, quando.

Ὄκου, Ion. pro ὅπου, ubi.

Ὀκριάομαι, ῶμαι, exaſperor; ὀκριόωντο, 3. pl. imperf. ap. Hom. exaſperabantur, Odyſſ. 18, 33. Κικασμοῖσιν ὠκριωμένοι, Lyc. 545. Ab ὄκρις.

ΟΚΡΙ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, pulpitum, inſtrumentum pictorum; (2) ſuggeſtus, ex quo oratores verba faciunt; (3) pegma, in quo fictores imagines formant; (4) fulcrum lignei theatri; (5) aſinus; (6) aries ſilveſtris; (7) ſcala, qua utimur ad conſcendenda loca prærupta.

Ὀκριοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prominentias longiores habens. Ex ὄκρις, & εἶδος, *ſpecies.*

Ὀκριόεις, όεσσα, όεν, idem; (2) aſper.

Ὄκρις, ιος, ἡ, ſummum cacumen. Ab ἄκρις, id.

Ὀκτάβλωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui octo buccellarum eſt. Ex ὀκτὼ, & βλωμὸς, *buccella.*

Ὀκτάεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui octo ſeſſuum eſt. Ex ὀκτὼ, & ἕδρα, *ſedes.*

Ὀκταετηρὶς, ίδος, ἡ, octennium, tempus octo annorum. Ex ὀκτὼ, & ἔτος, *annus.*

Ὀκταέτης, εος, ὁ, qui octo annorum eſt. Ex iiſd.

Ὀκταέτις, ιδος, ἡ, quæ octo annorum eſt. Ab ὀκταέτης.

Ὀκταήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui octo dierum eſt; (2) qui octavæ diei eſt. Ex ὀκτὼ, & ἡμέρα, *dies.*

Ὀκτάκις, *Adv.* octies. Ab ὀκτώ.

Ὀκτακισχιλίη ἀσπὶς, apud Herodot. pro ὀκτακισχίλιοι ἀσπιδοφόροι, octo millia ſcutatorum.

Ὀκτακισχίλιοι, ιαι, ια, octies mille, octo millia. Ex ὀκτάκις, & χίλιοι, *mille.*

Ὀκτάκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, octo radios habens. Ex ὀκτὼ, & κνήμη, *radius, tibia.*

Ὀκτακόσιοι, ιαι, ια, octingenti. Ab ὀκτώ.

Ὀκτάμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui octo metrorum eſt. Ex ὀκτὼ, & μέτρον, *metrum.*

Ὀκταμηνιαῖος, αία, αῖον, octavum menſem agens, octavo menſe natus. Ab ὀκτάμηνος.

Ὀκτάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui octo menſium eſt. Ex ὀκτὼ, & μὴν, *menſis.*

Ὀκτάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui octo cubitorum eſt. Ex ὀκτὼ, & πῆχυς, *cubitus.*

Ὀκταπλάσιος, ία, ιον, octuplus, octuplicatus. Ab ὀκτώ.

Ὀκταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ὀκταπλοῦν, octuplum, Gl. V. Ab eod.

Ὀκταπόδης, ου, ὁ, octipes, octo pedes habens. Ex ὀκτὼ, & ποῦς, *pes.*

Ὀκτάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, octo pedes habens, octipes. Gl. V. multipes, polypus. Ex iiſd.

Ὀκτάρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, octo radices habens, Suic. Ex ὀκτὼ, & ῥίζα, *radix.*

Ὀκτάρυμος, vel ὀκτάρρυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, octojugis, octo temones habens. Ex ὀκτὼ, & ῥυμὸς, *temo.*

Ὀκταστάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, octo ſtadia, i. e. milliare continens, Suic. Ex ὀκτὼ, & στάδιος, *ſtadium.*

Ὀκτάστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, octo columnas habens. Ex ὀκτὼ, & στῦλος, *columna.*

Ὀκτάτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, in octo tendens, ſeu tentus, Suic. Ex ὀκτὼ, & τείνω, *tendo.*

Ὀκτήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, octiremis, octo remorum ordines habens. Ex ὀκτὼ, & ἐρέσσω, *remigo.*

ΟΚΤΩ', οἱ, αἱ, τὰ, octo; ὁ ὀκτὼ ἀριθμὸς, numerus octonarius.

Ὀκτωδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, octo digitos habens. Ex ὀκτὼ, & δάκτυλος, *digitus.*

Ὀκτωκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim. Ex ὀκτὼ, ϗ, & δέκα, *decem.*

Ὀκτωκαιδεκαέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus. Ex ὀκτωκαίδεκα, & ἔτος, *annus.*

Ὀκτωκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui octodecim cubitorum eſt. Ex ὀκτωκαίδεκα, & πῆχυς, *cubitus.*

Ὀκτωκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus octavus. Ab ὀκτωκαίδεκα.

Ὀκτωκαιδεκέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus. Ex ὀκτὼ, ϗ, δέκα, & ἔτος, *annus.*

Ὀκτωκαιδεκέτις, ιδος, ἡ, octodecim annos nata, Suic. Ab ὀκτωκαιδεκέτης.

Ὀκτώμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui octo menſium eſt. Ex ὀκτὼ, & μὴν, *menſis.*

Ὀκτώπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui octo cubitorum eſt. Ex ὀκτὼ, & πῆχυς, *cubitus.*

Ὀκτώπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, octipes, octo pedes habens. Ex ὀκτὼ, & ποῦς, *pes.*

Ὀκτώραβδος, ου, ὁ ϗ ἡ, octo virgas vel octo baculos habens, Suic. Ex ὀκτὼ, & ῥάβδος, *baculus.*

Ὀκχέω, ῶ, ſubeo, ſuſtineo; (2) exhaurio, exantlo; ὀκχέομαι, οῦμαι, ſuſtineor ab aliquo, vel ei inſideo; ὀκχήσασθαι, a. 1. med. inſidere, vel inſediſſe, Suid. Ab ὄκχος.

Ὀκχὴ, ῆς, ἡ, fulcrum, ſuſtentaculum; (2) baculus, cui innitimur, Heſ. Suid. Ab eod.

Ὄκχος, ου, ὁ, vehiculum, currus. Ab ὄχος.

Ὀλάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus argenteus, qui totus ex argento eſt. Ex ὅλος, & ἄργυρος, *argentum.*

Ὀλβιάζω, beo, beatum prædico, Lex. Vulg. Ab ὄλβιος.

Ὀλβίζω, f. ίσω, beatum prædico, beatum duco ſeu judico. Μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, Soph. Oedip. Tyr. ult. Τὴν τε θανοῦσαν, κἄμ' ὀλβίζων, Eur. Alc. 908. Ab ὄλβος.

Ὀλβιογάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ventre beatus, qui bene curato ventre ſe beatum putat. Ex ὄλβιος, & γαστὴρ, *venter.*

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fortunatus, felix. Ex ὄλβιος, & δαίμων, *fortuna.*

Ὀλβιόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, felicitatem adferens, ſeu donans, beatum reddens, Suic. Ex ὄλβιος, & δῶρον, *donum.*

Ὀλβιοεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, beatæ vitæ effector, beatum & felicem efficiens. Ex ὄλβιος, & ἔργον, *opus.*

Ὀλβιόκοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mundum beatum efficiens, Suic. Ex ὄλβιος, & κόσμος, *mundus.*

Ὀλβιόμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui beata portio eſt. Epithet. terræ, Suic. Ex ὄλβιος, & μοῖρα, *portio.*

Ὄλβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, beatus, felix, fortunatus. Gl. V. dives, locuples. Ab ὄλβος.

Ὀλβιόφρουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bona ſervans & cuſtodiens, Suic. Ex ὄλβιος, & φρουρὸς, *cuſtos.*

Ὀλβιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, opulentus, Suic. Ex ὄλβιος, & φρὴν, *mens.*

Ὀλβοδότειρα, ας, ἡ, divitiarum datrix; effectrix beatæ vitæ. Ab ὀλβοδότης.

Ὀλβοδότης, ου, ὁ ϗ ἡ, divitiarum dator. Ex ὄλβος, & δότης, *dator.*

ὌΛΒΟΣ, ου, ὁ, beatitudo, felicitas; (2) fortunæ, opes, divitiæ, opulentia.

Ὀλβοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, divitias ſeu beatitudinem adferens. Ex ὄλβος, & φέρω, *fero.*

Ὀλέθριος, ου, ὁ ϗ ἡ, exitialis, lethalis, perniciosus. Ab ὄλεθρος.

Ὀλεθρίως, *Adv.* pernicioſe, cum ſua pernicie, Suic. Ab ὀλέθριος.

Ὀλεθροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, perniciem adferens, exitioſus, pernicioſus, Suic. Ex ὄλεθρος, & ποιέω, *facio.*

Ὄλεθρος, ου, ὁ, pernicies, perditio, exitium, ſtrages, mors; (2) homo pernicioſus & exitialis. Ab ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλέκρανον, ου, τὸ, caput cubiti, i. e. eminen & protuberans cubiti pars, alias ὠλέκρανον. Ex ὠλένη, *cubitus*, & κάρηνον, *capu*

Ὀλέκω, perdo, exitium adfero, perimo ὀλέκομαι, intereo; ὀλέκοντο, 3 pl. imperf. moriebantur. Πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὀλ κον, Il. 11, 150. Ὀλέκοντο δὲ λα ib. 1, 10. Ὀλέκονται Νηυσὶν ἔπι γλ φυρῇσιν, ib. 16, 17. Ab ὀλέω.

Ὀλερὸν, graveolens vel nigrum, ab ὀλο quod eſt atramentum ſepiæ, Galen. apu Hippocrat.

Ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, viros perdens, h minibus perniciem adferens. Ex ὄλλ μι, & ἀνὴρ, *vir.*

Ὀλεσίβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, glebas perdens, gl bis nocens. Ex ὄλλυμι, & βῶλος, *gleb*

Ὀλεσίθηρ

Ὀλεσίθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, feris perniciem adferens, perimens feras. Ex ὀλλύω, & θὴρ, *fera*.

Ὀλεσιτύραννος, poët. ὀλεσσιτύραννος, ου, ὁ καὶ ἡ, tyrannis perniciem afferens, tyrannos occidens, Suic. Ex ὄλλυμι, & τύραννος, *tyrannus*.

Ὀλέσκω, perdo, ex Suid. ubi ὀλέσκει, ὀλοθρεύει.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix, Ph. interfectrix. Ab ὀλετήρ.

Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, interfector, qui perdit. Ab ὄλλυμι.

Ὀλέω, perdo, interimo; ut hinc fit imperf. Ion. ὀλέεσκε, perdebat, Il. 19, 135. Hinc & f. ὀλέσω, vid. ὄλλυμι.

Ὀλιγαιμία, ας, ἡ, ſanguinis paucitas, ſanguinis inopia. Ab ὀλίγαιμος.

Ὀλίγαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſanguinis inopia laborat, cui parum eſt ſanguinis. Ex ὀλίγος, & αἷμα, *ſanguis*.

Ὀλιγάκις, *Adv.* raro, non crebro, non ita ſæpe. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγάμπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucas vites habens, Suic. Ex ὀλίγος, & ἄμπελος, *vitis*.

Ὀλιγανδρέω, ῶ, virorum paucitate laboro; ὀλιγανδρῶν, ὀλιγανδροῦσα, ὀλιγανδροῦν, paucitate virorum laborans. Ex ὀλίγος, & ἀνὴρ, *vir*.

Ὀλιγανδρία, ας, ἡ, virorum paucitas & penuria. Ex iiſd.

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, raritas & penuria hominum. Ab ὀλιγάνθρωπος.

Ὀλιγάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucos homines habens, non frequens hominibus, Rob. Ex ὀλίγος, & ἄνθρωπος, *homo*.

Ὀλιγαριστία, ας, ἡ, prandium præparcum & paucis cibis conſtans. Ex ὀλίγος, & ἄριστον, *prandium*.

Ὀλιγάρκεια, ας, ἡ, animus paucis contentus. Ab ὀλιγαρκής.

Ὀλιγαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, paucis contentus, frugalis; τὸ ὀλιγαρκὲς, frugalitas. Ex ὀλίγος, & ἀρκέω, *ſufficio*.

Ὀλιγαρκία, ας, ἡ, idem quod ὀλιγάρκεια.

Ὀλιγαρτία, ας, ἡ, penuria panis, Suid. Ex ὀλίγος, & ἄρτος, *panis*.

Ὀλιγαρχέω, ῶ, unde ὀλιγαρχοῦντες, pauci dominatum obtinentes; ὀλιγαρχεῖσθαι, dominatu paucorum regi; πόλεις ὀλιγαρχούμεναι, civitates paucorum dominatui ſubditæ. Ex ὀλίγος, & ἀρχὴ, *principatus*.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum dominatus. Gl. V. paucorum principatus, paucorum dominatio, paucorum imperium. Ex iiſd.

Ὀλιγαρχικὸς, ἡ, ὸν, ad paucorum dominatum pertinens; paucorum dominatui ſive oligarchiæ favens. Ab ὀλιγαρχία.

Ὀλιγαύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, paucos habens ſulcos; paucos agros, Suid. Ex ὀλίγος, & αὖλαξ, *ſulcus*.

Ὀλιγαχόθεν, *Adv.* ex paucis locis. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγαχοῦ, *Adv.* paucis in locis. Ab eod.

Ὀλιγήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt paucorum dierum, Suic. Ex ὀλίγος, & ἡμέρα, *dies*.

Ὀλιγηπελέω, parum valeo, infirmus ſum. Hom. ὀλιγηπελέων, viribus defectus, Il. 15, 24. & ὀλιγηπελέουσα, viribus defecta, Odyſſ. 19, 356. Ex ὀλίγος, & πέλω, *ſum*.

Ὀλιγηπελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animo deficiens, viribus deſtitutus, infirmus, debilis, Suic. Ex ὀλίγος, & πέλω, *ſum*.

Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, poët. & Ion. pro ὀλιγοπελία, ας, ἡ, virium defectus, imbecillitas. Ab ὀλίγον, & πέλω.

Ὀλιγήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo eſt parvum ſepulchrum, Suic. Ex ὀλίγος, & ἠρίον, *ſepulchrum*.

Ὀλιγηροσίη, ης, ἡ, Ion. pro ὀλιγορησία, tenue arvum, Suid. Ex ὀλίγος, & ἄροσις, *arvum*.

Ὀλιγίστατος, pauciſſimus, minimus, Guil. Bud. Ab ὀλίγιστος.

Ὀλίγιστος, η, ον, pauciſſimus, minimus. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγίστως, *Adv.* pauciſſimo numero, pauciſſime. Ab ὀλίγιστος, quod eſt Superlat. ab ὀλίγος.

Ὀλιγόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pauco ſive brevi tempore vivens. Ex ὀλίγος, & βίος, *vita*.

Ὀλιγόβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui parum conſilio pollet; (2) non admodum prudens. Ex ὀλίγος, & βουλὴ, *conſilium*.

Ὀλιγογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, negligens, Heſ. Ex ὀλίγος, & γνώμη, *ſententia*.

Ὀλιγογόνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucis geniculis nodatus. Ex ὀλίγος, & γόνυ, *genu*.

Ὀλιγόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucos generans, infœcundus. Ex ὀλίγος, & γόνος, *fœtus*.

Ὀλιγοδάπανος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exigui ſumptus eſt; parcus & frugi, frugalis, Suic. Ex ὀλίγος, & δαπάνη, *ſumptus*.

Ὀλιγοδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui paucis eget, paucis contentus. Ex ὀλίγος, & δέομαι, *egeo*.

Ὀλιγοδεία, & ὀλιγοδεΐα, ας, ἡ, paucorum rerum indigentia, Suid. Ex iiſd.

Ὀλιγοδίαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, modico circa victum contentus. Ex ὀλίγος, & δίαιτα, *victus ratio*.

Ὀλιγόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucos ſervos habens, Rob. Ex ὀλίγος, & δοῦλος, *ſervus*.

Ὀλιγοδρανέω, ῶ, langueo, ſpiritum vix traho. Ab ὀλιγοδρανής.

Ὀλιγοδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, faciendi facultate deſtitutus, infirmus, imbecillis. Ex ὀλίγος, & δραίνω, *facio*.

Ὀλιγοδρανία, ας, ἡ, imbecillitas. Ab ὀλιγοδρανής.

Ὀλιγοδύναμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exiguas vires habet, infirmus, imbecillis. Ex ὀλίγος, & δύναμις, *vis, facultas*.

Ὀλιγοελαιόω, ῶ, parum olei fero; parum olei fundo. Ex ὀλίγος, & ἔλαιον, *oleum*.

Ολιγοέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui paucorum annorum eſt. Ex ὀλίγος, & ἔτος, *annus*.

Ὀλιγοετία, ας, ἡ, paucitas annorum. Ab Ex ὀλιγοέτης.

Ὀλίγοζος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucos ramos habens. Ex ὀλίγος, & ὄζος, *ramus*.

Ὀλιγόθερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui modicus ineſt calor, parum caloris habens. Ex ὀλίγος, & θερμὸς, *calor*.

Ὀλιγόϊνος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucas habens fibras ſeu venas, vel paucos etiam nervos, Suic. ὀλίγος, & ἲς, *fibra*.

Ὀλιγοκάλαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucos habens calamos. Ex ὀλίγος, & κάλαμος, *calamus*.

Ὀλιγόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucos fructus gignens. Ex ὀλίγος, & καρπὸς, *fructus*.

Ὀλιγόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucos caules habens. Ex ὀλίγος, & καυλὸς, *caulis*.

Ὀλιγόκλαδος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucos ramos habens, Suic Ex ὀλίγος, & κλάδος, *ramus*.

Ὀλιγοκρατέομαι, οῦμαι, paucorum dominatui ſubjicior, Suic. Ex ὀλίγος, & κρατέομαι, *ſum ſub poteſtate*.

Ὀλιγομαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui pauca didicit, parum doctus. Ex ὀλίγος, & μανθάνω, *diſco*.

Ὀλιγόμισθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mercede exigua conducitur, cui parvum numeratur ſtipendium. Ex ὀλίγος, & μισθὸς, *merces*.

Ὀλιγομυθία, ας, ἡ, pauciloquium. Ab ὀλιγόμυθος.

Ὀλιγόμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, pauciloquus, qui pauca loquitur. Ex ὀλίγος, & μῦθος, *ſermo*.

Ὀλιγοπαιδία, ας, ἡ, paucitas liberorum, Suic. Ab ὀλιγόπαις.

Ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, paucos habens liberos. Ex ὀλίγος, & παῖς, *filius, filia*.

Ὀλιγοπελία, vid. ὀλιγηπελίη.

Ὀλιγόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, exigua fide præditus, parum fidens ſeu credens; (2) incredulus. Ex ὀλίγος, & πίστις, *fides*.

Ὀλιγοποιέω, ῶ, f. ήσω, paucos facio, imminuo. a. 1. ὠλιγοποίησα. Ex ὀλίγος, & ποιέω, *facio*.

Ὀλιγοπόλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, parum canus. Ex ὀλίγος, & πολιὸς, *canus*.

Ὀλιγοποσία, ας, ἡ, parcus potus. Ex ὀλίγος, & πόσις, *potus*.

Ὀλιγοποτέω, ῶ, f. ήσω, pauco potu utor, parum bibo. Ab ὀλιγόποτος.

Ὀλιγόποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pauco potu contentus. Ex ὀλίγος, & ποτίζω, *poto*.

Ὀλιγοπραγμοσύνη, ης, ἡ, paucarum rerum tractatio, Suic. Ab ὀλιγοπράγμων.

Ὀλιγοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pauca habens negotia, Suic. Ex ὀλίγος, & πρᾶγμα, *negotium*.

Ὀλιγόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucas pennas habens. Ex ὀλίγος, & πτερὸν, *penna*.

Ὀλιγόπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, parum tritici ferens. Ex ὀλίγος, & πυρὸς, *triticum*.

Ὀλιγόρριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucas radices habens. Ex ὀλίγος, & ῥίζα, *radix*.

ὈΛΙ΄ΓΟΣ, ίγη, ίγον, paucus; (2) parvus, exilis, tenuis. Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, optimates, pauci illi penes quos imperium eſt; ὀλίγον, paulum, paullulum, parum, modicum. Ph. ὀλίγον χρόνον, paulliſper, Gl. V. ὀλίγου δεῖν, pæne, Ph. propemodum, ferme, Gl. V. δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, brevi temporis ſpatio, ſubito, ex propinquo; δι' ὀλίγων, paucis ſc. verbis; κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, ſenſim, paullatim. Ἐπ' ὀλίγου γὰρ ᾤχετο, parum equidem abeſt, quin pereat, Ariſt. Lyſ. 31.

Ὀλιγόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, parum carnis habens, macilentus, Rob. Ex ὀλίγος, & σὰρξ, *caro*.

Ὀλιγοσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, exiguis viribus præditus, Suic. Ex ὀλίγος, & σθένος, *vires, robur*.

Ὀλιγοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pauco cibo utor, exiguo paſtu ſum contentus. Ab ὀλιγόσιτος.

Ὀλιγοσιτία, ας, ἡ, modici cibi ſumptio, parſimonia, frugalitas. Ab eod.

Ὀλιγόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, modico cibo utens, modico cibo contentus. Ex ὀλίγος, & σῖτος, *cibus*.

Ὀλιγόσπερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, parum ſeminis ferens; (2) parum ſeminis emittens. Ex ὀλίγος, & σπέρμα, *ſemen*.

Ὀλιγόστιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucos ordines ſ. verſus continens. Ex ὀλίγος, & στίχος, *ordo, verſus*.

Ὀλιγοστὸς, ἡ, ὸν, unus e paucis, paucis comitatus, cum paucis. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγότεκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucos liberos habens, Rob. Ex ὀλίγος, & τέκνον, *filius*, vel *filia*, Plur. *liberi*.

Ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas; (2) parvitas. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοτιμία, ας, ἡ, parvus honor; (2) dedecus. Ex ὀλίγος, & τιμὴ, *honor*.

Ὀλιγοτοκέω, ῶ, f. ήσω, paucos edo partus; (2) raro pario. Ab ὀλιγοτόκος.

Ὀλιγοτοκία,

Ὀλιγοτοκία, ας, ἡ, paucus ſeu rarus partus. Ab eod.

Ὀλιγοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, raro & paucos pariens. Ex ὀλίγος, & τίκτω, *pario.*

Ὀλιγότριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paucos habens pilos. Ex ὀλίγος, & θρὶξ, *pilus.*

Ὀλιγότροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pauco cibo contentus eſt. Ex ὀλίγος, & τρέφω, *nutrio.*

Ὀλιγοΰδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parum aquæ habens, parum aquoſus; (2) pauca aqua contentus; ὀλιγοϋδρότατος, cui pauciſſima aqua ſufficit. Ex ὀλίγος, & ὕδωρ, *aqua.*

Ὀλιγοΰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parum materiæ habens, Suic. Ex ὀλίγος, & ὕλη, *materia.*

Ὀλιγόϋπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exigui ſomni eſt, Suic. Ex ὀλίγος, & ὕπνος, *ſomnus.*

Ὀλιγοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inedax, Gl. V. Ex ὀλίγος, & φάγος, *edax.*

Ὀλιγοφιλία, ας, ἡ, amicorum paucitas. Ex ὀλίγος, & φίλος, *amicus.*

Ὀλιγόφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut ὀλιγόφορος οἶνος, vinum, quod paucam aquam fert, aqueum. Ex ὀλίγος, & φέρω, *fero.*

Ὀλιγόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, puſillanimis. Ex ὀλίγος, & φρὴν, *animus, mens.*

Ὀλιγόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pauca habens folia. Ex ὀλίγος, & φύλλον, *folium.*

Ὀλιγοχοέω, ῶ, parum refundo, exiguo cum fœnore refundo. Ab ὀλιγόχοος.

Ὀλιγόχοος, *contr.* ὀλιγόχȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parum refundens, parum fructificans. Comp. ὀλιγοχȣ́ςερος, minus fundens, minus ferax. Ex ὀλίγος, & χέω, *fundo.*

Ὀλιγοχορδία, ας, ἡ, paucitas fidium ſeu chordarum. Ex ὀλίγος, & χορδὴ, *chorda.*

Ὀλιγοχρηματία, ας, ἡ, paucitas pecuniæ, paupertas, Suic. Eſt ὀλίγος, & χρήματα, *opes.*

Ὀλιγοχρόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exiguo temporis ſpatio durans. Gl. V. temporalis. Ex ὀλίγος, & χρόνος, *tempus.*

Ὀλιγόχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Suic.

Ὀλιγοψυχέω, ῶ, f. ήσω, ſum animo puſillo. Ab ὀλιγόψυχος.

Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, puſillanimitas, Gl. V. Ab eod.

Ὀλιγόψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puſillanimis, Gl. V. Ex ὀλίγος, & ψυχὴ, *anima.*

Ὀλιγόω, ῶ, ad paucos redigo, imminuo; ὀλιγόομαι, ȣ̃μαι, ad paucos redigor, imminuor. a. 1. ὠλιγώθην. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγωρέω, ῶ, f. ήσω, parvam curam habeo, negligo; contemno, ſuperſedeo, Gl. V. Ὀλιγωρεῖν τ̃ καθηκόντων τ̃ φίλων, Xen. Ab ὀλίγωρος.

Ὀλιγώρησις, εως, ἡ, negligentia, incuria, neglectus, contemptus, Suic. Ab ὀλιγωρέω.

Ὀλιγωρία, ας, ἡ, negligentia, incuria; contemptus, neglectus. Ab ὀλίγωρος.

Ὀλίγωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid parum curat, negligens, incurioſus. Ex ὀλίγος, & ὥρα, *cura.*

Ὀλιγώρως, *Adv.* negligenter; contemptim. Ab ὀλίγωρος.

Ὀλιζότερος, minor; quaſi ab ὄλιζος pro ὀλίγος, *parvus.*

Ὀλιζόω, ῶ, minorem reddo, minuo, Heſ. ubi ὀλιζȣ̃ται, μειȣ̃ται, ὀλιγȣ̃ται, minuitur. Ab eod.

Ὀλίζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, parvus; (2) minor. Ab ὀλίγος.

Ὁλικὸς, ὴ, ὸν, totalis, univerſalis. Ab ὅλος.

Ὁλικῶς, *Adv.* in totum, univerſe, totaliter. Ab ὁλικός.

ὈΛΙΣΒΟΣ, ȣ, ὁ, penis coriaceus.

Ὀλισθαίνω, labor, lapſo, labefio, Gl. V. Ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων Ἕλκος ὀλισθαίνει, Muſ. 1, 95. Ab ὄλισθος.

Ὀλισθέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ὀλισθήεις, ήεσσα, ῆεν, lubricus. Ab eod.

Ὀλίσθημα, ατος, τὸ, lapſus, caſus, prolapſio. Gl. V. lapſio. Ab ὀλισθέω.

Ὀλισθηρὸς, ρὰ, ρὸν, labilis, ad labendum proclivis; (2) lubricus. Gl. V. lubricus, lapſuoſus; (3) proclivis ad rem aliquam. Ab eod.

Ὀλίσθησις, εως, ἡ, idem quod ὀλίσθημα.

Ὀλισθογνωμονέω, ῶ, mentis compos non ſum. Ex ὄλισθος, & γνώμη, *ſententia.*

Ὀλισθοποιῶ, labare facio, Gl. V. labefacio. A ſeq. & ποιέω.

ὌΛΙΣΘΟΣ, ȣ, ὁ, lapſus, qui in lubrico fit; lapſus, caſus, prolapſio.

Ὁλκαδικὸς, ὴ, ὸν, ad onerariam navem pertinens, Suic. Ab ὁλκάς.

Ὁλκάδιον, ȣ, τὸ, navicula oneraria. Dim. ab eod.

Ὁλκαία, ας, ἡ, cauda apud Nicandrum, ab ἕλκω, quaſi quæ trahatur a toto corpore, Schol. Nicandri.

Ὁλκαῖον, ȣ, τὸ, vas, in quo pocula abluuntur, Pollux. Ab ὁλκή.

Ὁλκαῖος, αία, Ion. αίη, αῖον, qui trahitur. Ab eod.

Ὁλκὰς, άδος, ἡ, navis oneraria. Ab ἕλκω, *traho.*

Ὁλκεῖον, ȣ, τὸ, vid. ὁλκήϊον.

Ὁλκεὺς, έως, ὁ, qui retia trahit, Heſ. Ab ἕλκω.

Ὁλκέω, ῶ, navem traho. Lex. Vulg. Ab ὁλκή.

Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, tractio, tractus, attractio; (2) inclinatio, ut ſtateræ in alteram partem. Ph. pondus; item drachma. Ab ἕλκω, *traho.*

Ὁλκήεις, ήεσσα, ῆεν, ponderoſus. Ab ὁλκή.

Ὁλκήϊον, ȣ, τὸ, Ion. pro ὁλκεῖον, lignum in infima navis parte, quo navis trahitur, ut exponitur a Schol. Apollonii. Ab ἕλκω, *traho.*

Ὁλκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, caudatus, ſive tractu ſe colligens, ut ſerpens, qui longo volumine caudam trahit, Nicand. Ab eod.

Ὅλκιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glutinoſus, lentus, qui, dum extenditur, trahi, non rumpi ſolet. Ab eod.

Ὁλκίον, ȣ, τὸ, gubernaculum ſeu clavus navis. Ab eod.

Ὅλκιον, ȣ, τὸ, labrum amplum; magnus crater. Ab eod.

Ὁλκὸς, ȣ̃, ὁ, tractus; ſulcus; aquæ ductus; *Adjective* attractorius. Ab ἕλκω.

ὌΛΛΥΜΙ, vel ὀλλύω, perdo, amitto; (2) perdo, perniciem adfero, perimo; ὄλλυμαι, perdor, pereo. f. 1. ὀλέσω, 2. ὀλῶ, perdam. a. 1. ὤλεσα, perdidi. perf. ὄλωλα, perii; ὄλωλεν, interiit, Ph. a. 2. med. ὠλόμην, perii; ὀλȣ̃μαι, f. 2. ὀλεῖται, peribit. Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον, Il. 24, 242.

Ὁλμεὸς, ȣ̃, ὁ, mortarium. Ab ὅλμος.

Ὁλμίσκος, ȣ, ὁ, mortariolum, parvum mortarium. Dim. ab eod.

Ὁλμοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, mortariorum artifex. Ex ὅλμος, & ποιέω, *facio.*

ὋΛΜΟΣ, ȣ, ὁ, mortarium, pilum, Ph. (2) truncus corporis a cervice uſque ad coxendicem; item poculi genus; *metaphor.* ſtupidus.

Ὁλογράμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plene ſcriptus, non per ſiglorum captiones aut compendioſa ænigmata. Ex ὅλος, & γράμμα, *littera.*

Ὁλογραφέω, ῶ, f. ήσω, integrum ſcribo. Ex ὅλος, & γράφω, *ſcribo.*

Ὁλόγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propria manu exaratus, Suic. Ex iiſd.

Ὁλοδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex meris dactylis conſtans. Ex ὅλος, & δάκτυλος, *dactylus.*

Ὀλόεις, όεσσα, όεν, exitialis, pernicioſus. Rob. Ab ὄλλυμι.

Ὀλοεργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, maleficus, Heſ. (2) mortem ſeu interitum adferens. Ex ὄλλυμι, & ἔργον, *opus.*

Ὀλοθȣ́ριον, ȣ, τὸ, genus tuberis ſimile ſpongiis.

Ὀλόθρευσις, εως, ἡ, perniciei illatio, deletio, occiſio. Ab ὀλοθρεύω.

Ὀλοθρευτὴς, ȣ̃, ὁ, exterminator, qui perniciem adfert, exitioſus. Ab eod.

Ὀλοθρεύω, f. εύσω, perdo, everto, exitium adfero. Ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα, Heb. 11, 28. Ab ὄλεθρος.

Ὀλοίϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pernicioſus, exitialis, noxius. Ab ὀλοός.

Ὀλοιὸς, ὴ, ὸν, pernicioſus, Heſ. ubi Dat. pl. fœm. ὀλοιῇσι.

Ὁλοίτροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte rotundus, ut rota. Ex ὅλος, & τροχὸς, *rota.*

Ὁλοκαρπόω, ῶ, f. ώσω, totum adoleo, in holocauſtum offero; ὁλοκαρπȣ́μενον, quod totum offertur. f. 1. ind. 3. pl. ὁλοκαρπωθήσονται, conſummabuntur. Ex ὅλος & καρπόω, *fructus offero.*

Ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, holocauſtum. A ὁλοκαρπόω.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ὁλόκαυςον, ȣ, τὸ, holocauſtum, quod totum cremari ſolebat. Gl. V. adolitum. Ex ὅλος, & καίω, *cremo, uro.*

Ὁλοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, totum combur totum cremo, quod in quibuſdam ſacrifi ciis fieri ſolebat. Ab ὁλόκαυτος.

Ὁλόκαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus crematus, to combuſtus. Ex ὅλος, & καίω, *uro.*

Ὁλοκαυτόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ὁλοκαυ τέω. a. 1. ὡλοκαύτωσα; ὡλοκαύτωσ τȣ̀ς ταύρȣς, tauros combuſſerunt totos.

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, victima ſ. hoſti quæ integra comburitur. Ab ὁλοκαυτό

Ὁλοκαύτωσις, εως, ἡ, ſacrificium, in q victima tota crematur. Gl. V. flagran holocauſtoma. Ab eod.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas omnium parti alicujus rei, quatenus nulla pars vitio l borat. Ph. integratio. Ab ὁλόκληρος.

Ὁλόκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tota ſorte conſtan integer, totus, univerſus; integer, nu vitio laborans, non vitioſus. Ph. integ ut ὁλόκληρον, integrum, ſolidum; it ὁλοκλήρȣ, aſſe, idem; ut κληρονομία ὁλοκλήρȣ, hæreditas ex aſſe, ſeu in ſo dum. Ex ὅλος, & κλῆρος, *ſors.*

Ὁλόκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, integras tibias hab & nulla ex parte mutilas. Ex ὅλος, κνήμη, *tibia.*

Ὁλοκωνῖτις, ιδος, ἡ, olus quoddam ſylveſt

Ὁλόκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus conciſus, S Ex ὅλος, & κόπτω, *cædo.*

Ὁλολαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, totus lucidus, S Ex ὅλος, & λάμπω, *luceo.*

Ὁλόλιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus lapideus, t e lapidibus factus, Rob. Ex ὅλος, & θος, *lapis.*

Ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ, clamor mulierum ſac cantium; jubilatio, exultatio devotio lis; (2) ululatus, Gl. V. ejulatus. ὀλολύζω.

Ὀλολυγμὸς, ȣ̃, ὁ, ululatus, ejulatus. Gl ὀλολυγμὸς ἀγροίκων, ruſticorum jubila Gl. V. Ab eod.

Ὀλολυγὼν, όνος, ὁ, clamor ranarum m um feminas ad coitum evocantiu (2) ejulatus; (3) avis quædam ſo ria, acredula, vel ulula. Ph. ulula, f Ab eod.

ὈΛΟΛΥ'ΖΩ, f. ξω, ululo, ejulo; (2) cum clamore deos precor, de mulieribus; jubilo, exulto. Ὀλόλυξαν Θυγατέρες, Odyſſ. 3, 450. Ὀλολύξεται πᾶν δῶμα, Eur. El. 698.

Ὁλομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui membris eſt integris, omnibus membris conſtans, Gl. V. integer. Ex ὅλος, & μέλος, *membrum*.

Ὁλομελία, ας, ἡ, integra natura & conſtitutio alicujus rei, qua nihil ipſi deeſt. Ab ὁλομελής.

Ὄλονθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fimo ſcatens. Ex ὅλος, & ὄνθος.

Ὀλοοίτροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inter currendum pernicioſus. Ex ὀλοὸς, & τρέχω, *curro*.

Ὀλοὸς, ἡ, ὀν, pernicioſus, exitioſus, perdens. Ab ὄλλυμι.

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pernicioſa conſilia agitans ſeu moliens, cui mens eſt pernicioſa, pernicioſus. Ex ὀλοὸς, & φρὴν, *mens*.

Ὁλοόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui animo univerſa agitat, qui omnium curam gerit; (2) omniſcius; nam aliqui apud Hom. pro ὀλοόφρων, legunt ὁλοόφρων, Il. 16, 630. Ex ὅλος, & φρὴν, *mens*.

Ὁλοπόρφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus purpureus, totus ex purpura. Ex ὅλος, & πορφύρα, *purpura*.

Ὁλόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus univerſum corpus pennis tectum eſt; (2) cujus alæ non ſunt ſciſſæ, qui alas continuas habet. Ex ὅλος, & πτερὸν, *ala*.

ὈΛΟ'ΠΤΩ, f. ψω, vello, decortico.

Ὁλόπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triticum integrum, ſeu quod integrum coctum eſt. Ex ὅλος, & πυρὸς, *triticum*.

Ὁλοῤῥιζεὶ, *Adv.* una cum tota radice, radicitus. Ab ὁλόῤῥιζος.

Ὁλόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cum tota radice eſt. Ex ὅλος, & ῥίζα, *radix*.

ὍΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, totus, integer; (2) ſolidus; (3) univerſus. Hinc τὸ ὅλον, ȣ, univerſum, rerum univerſitas, ſumma rei; at ὅλον, *Adv.* omnino.

Ὁλοσηρικὸς, ἡ, ὸν, totus ex ſerico, R. Ex ὅλος, & σηρικὸς, *ſericus*.

Ὁλοσίδηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus ferreus. Ex ὅλος, & σίδηρος, *ferrum*.

Ὁλοσπαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, totus detractus, Heſ. ubi pl. ὁλοσπαδεῖς. Ex ὅλος, & σπᾶν, *trahere*.

Ὁλόστεον, ȣ, τὸ, herba quaſi tota oſſea, ſed per antiphraſin ita dicta, quum tota mollis ſit. Ab ὁλόστεος.

Ὁλόστεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui totus oſſeus eſt, ex ſolido oſſe conſtans. Ex ὅλος, & ὀστέον, *os*.

Ὁλοσφύρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui totus malleo ductus ſeu fabricatus eſt; ſolidus, Heſ. Plin. Ex ὅλος, & σφύρα, *malleus*.

Ὁλοσφυρήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus malleo ductus ſeu fabricatus, ſolidus. Ex ὅλος, & σφυρήλατος, *malleo ductus*.

Ὁλοσφύρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ὅλος, & σφύρα, *malleus*.

Ὁλοσφύριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in Epigramm. idem & ex iiſd.

Ὁλόσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus malleo ductus ſeu fabricatus. Gl. V. ſolidus.

Ὁλοχέρεια, ας, ἡ, integritas, conſummatio; (2) craſſa & confuſa deſcriptio. Ab ὁλοχερής.

Ὁλοχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, integer, plenus, conſummatus; (2) extremus, ſummus. Ex ὅλος, & χεὶρ, *manus*.

Ὁλοχερῶς, *Adv.* omnino, penitus, prorſus, plane; (2) confuſe, generatim; (3) temere, temerarie. Ab ὁλοχερός.

Ὁλόσχοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mariſcus, juncus omnium maximus & craſſiſſimus. Ex ὅλος, & σχοῖνος, *juncus*.

ὈΛΟΣΧΟΣ, ȣ, ὁ, pediculus pomi; apud Nicand.

Ὁλοσώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui totius corporis eſt, ad totum corpus pertinens. Ex ὅλος, & σῶμα, *corpus*.

Ὁλοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plane abſolutus, prorſus finitus, perfectus, integer. Ex ὅλος, & τελέω, *perficio*.

Ὁλότης, ητος, ἡ, integritas. Ab ὅλος.

Ὁλότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totius modi, totus, Suic. Ex ὅλος, & τρόπος, *modus*.

Ὁλοτρόπως, *Adv.* toto modo, omnino, Suic. Ab ὁλότροπος.

Ὁλοφλυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula. Ex ὅλος, & φλυκτὶς, quod idem notat.

Ὁλόφυγδος, ȣ, ὁ, puſtuloſus; quaſi ὁλόφλυγδος, a φλύζω, *ferveo, ebullio*, & ὅλος.

Ὁλοφυγδὼν, όνος, ἡ, puſtula; quaſi ὁλοφλυγδὼν, a φλύζω, *ferveo, ebullio*, & ὅλος.

Ὀλοφυδνὸς, ἡ, ὸν, lugubris, luctuoſus. Ab ὀλοφύζω.

Ὁλοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, totus abſolutus in natura ſua, omnibus partibus plenus. Ex ὅλος, & φυὴ, *natura*.

Ὀλοφυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula; quaſi ὁλοφλυκτίς. Ex ὅλος, & φλυκτὶς, *puſtula*.

Ὀλοφύζω, f. ξω, lugeo, lamentor. Ab ὀλοφύρομαι.

Ὀλοφυρμὸς, ȣ̃, ὁ, lamentum, ejulatus, ploratus. A ſeq.

ὈΛΟΦΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentor, ejulo, ploro, lugeo; (2) deploro, commiſereor; ὀλοφυράμενος, a. 1. m. lamentatus; paſſ. ὀλοφυρθεὶς, idem. Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Ἀχαιῶν, Il. 11, 655. Ἀλλ' ἥβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, Theog. 1127.

Ὀλόφυρσις, εως, ἡ, ploratus, luctus, ejulatus; (2) lamentatio, lamentum. Ab ὀλοφύρομαι.

Ὀλοφυρτικὸς, ἡ, ὸν, ad lamenta ſeu lamentandum proclivis. Ab eod.

Ὀλοφώϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exitialis; (2) verſutus, improbus; ὀλοφώϊα, vaframenta, verſutiæ. Ex ὄλλυμι, & φὼς, *homo*.

Ὁλόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plena voce canens. Ex ὅλος, & φωνὴ, *vox*.

Ὁλόχροος, *contr.* ὁλόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, toto corpore unum colorem habens. Ex ὅλος, & χρόα, *color*.

Ὁλόχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus ex auro factus, ex auro ſolido factus. Ex ὅλος, & χρυσὸς, *aurum*.

Ὁλοψύχως, *Adv.* toto animo. Ex ὅλος, & ψυχὴ, *anima*.

ὈΛΠΗ, ης, ἡ, lecythus, ampulla olearia; vas olearium, & alicubi vinarium.

Ὄλπις, ιδος, ἡ, idem.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, locus Elidis, in quo Jupiter Olympius colebatur, & certamina Olympiaca celebrabantur. Ab Ὄλυμπος.

Ὀλύμπια, ων, τὰ, ludi Olympiaci. Ab eod.

Ὀλυμπίαζε, *Adv.* ad Olympiam. Ab Ὀλυμπία.

Ὀλυμπιάθεν, *Adv.* ex Olympia, de Olympia. Ab eod.

Ὀλυμπίας, ȣ, ὁ, Olympias, venti nomen. Ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, victoria certaminis Olympiaci; (2) certamen Olympiacum; (3) Olympias, ſive tempus quatuor annorum integrorum; (4) nomen matris Alexandri M. Ab eod.

Ὀλυμπιάσι, *Adv.* in Olympia, Olympiæ, ad Olympiam. Ab Ὀλυμπία.

Ὀλυμπικὸς, ἡ, ὸν, Olympicus. Ab eod.

Ὀλυμπιονίκης, ȣ, ὁ, victor in Olympiis. Ex ὀλύμπια, & νικάω, *vinco*.

Ὀλύμπιος, ȣ, ὁ, Olympum incolens; (2) cæleſtis. Ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπόνδε, *Adv.* in Olympum, in cœlum. Ab eod.

ὌΛΥΜΠΟΣ, ȣ, ὁ, Olympus, mons Macedoniæ altiſſimus, cujus vertex cœlum tangere videtur; (2) cœlum.

Ὀλυνθάζω, f. άσω, caprifico. Ab ὄλυνθος.

ὌΛΥΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, groſſus, ficus immatura, ſ. quæ ad plenam maturitatem non pervenit.

Ὀλυνθοφορέω, ῶ, groſſus ſeu abortus fero. Ab ὀλυνθοφόρος.

Ὀλυνθοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, groſſos ſeu abortus ferens. Ex ὄλυνθος, & φέρω, *fero*.

ὈΛΥΡΑ, ας, ἡ, ſemen medium inter frumentum & hordeum, olyra. Gl. V. ſpelta. Ph. far, ador, ſiligo.

Ὀλυρίτης, ȣ, ὁ, ut ὀλυρίτης ἐγκρυφίας, ſubcinericius panis, ſiligineus. Ab ὄλυρα.

Ὀλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ater inſtar atramenti ſepiarum, vel turbidus. Ab ὀλός.

Ὀλώϊος, ία, ιον, pernicioſus. Ab ὄλλυμι.

Ὅλως, *Adv.* prorſus, omnino, totaliter, integre; (2) in ſumma; (3) ſane. Ab ὅλος.

Ὁμαδεύω, in unum cogo & coacervo. Heſ. ubi ὁμαδεύειν, ἀθροίζειν, congregare. Ab ὁμὰς, *collectio*.

Ὁμαδέω, f. ήσω, tumultuor; ὁμάδησαν, a. 1. 3. pl. ſtrepitum excitarunt. Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα, Odyſſ. 1, 365. Ab eod.

Ὅμαδος, ȣ, ὁ, multitudo; (2) tumultus, ſtrepitus, quem multitudo excitat. Ab ὁμός.

Ὅμαιμις, ιδος, ἡ, ſoror, Suic. Ex ὁμὸς, & αἷμα, *ſanguis*.

Ὁμαιμονέστερος, ὁμαιμονεστέρα, conſanguinitate propinquior. Comp. ab ὁμαίμων.

Ὅμαιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus; (2) frater vel ſoror. Ex iiſd.

Ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ, conſanguinitas; (2) fraternitas. Ab ὅμαιμος.

Ὁμαιμότης, ητος, ἡ, conſanguinitas, Gl. V. Ab eod.

Ὁμαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus. Ex ὁμὸς, vel ὁμȣ̃, & αἷμα, *ſanguis*.

Ὁμαιχμέω, ῶ, f. ήσω, ſimul milito, ſimul bellum ineo, ſimul jaculor. Ab ὅμαιχμος.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, Ion. ὁμαιχμίη, ης, ἡ, ſocietas belli, confœderatio. A præc.

Ὅμαιχμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arma conſocians, confœderatus; exponitur etiam commilito. Ex ὁμȣ̃, & αἰχμὴ, *haſta, bellum*.

Ὁμακοεῖον, ȣ, τὸ, auditorium commune, Suic. Ex ὁμȣ̃, & ἀκȣ́ω, *audio*.

Ὁμαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualis, planus, æquabilis. Ab ὁμαλός.

Ὁμαλία, ας, ἡ, planitudo, Gl. V. Ab ὁμαλός.

Ὁμαλίζω, f. ίσω, planum reddo, complano, lævigo. Gl. V. plano, æquo, hoſtio; (2) ad æquabilitatem redigo; (3) adæquo, æqualis ſum. Μᾶλλον γὰρ δεῖ τὰς ἐπιθυμίας ὁμαλίζειν, ἢ τὰς ȣ̓σίας, Ariſtot. Ὡμαλισμέναι πόλεις ὑπὸ τῶν συμφορῶν, Iſocr. Ab eod.

Ὁμαλισμὸς, ȣ̃, ὁ, complanatio, lævigatio, æquatio; (2) æquabilis pronunciatio vocis alicujus. Ab ὁμαλίζω.

Ὁμαλιστὴρ, ῆρος, ὁ; ὁμαλιστῆρες, paviculæ, Ph. Ab eod.

Θμαλίστρα, ας, ἡ, hoſtorium, Gl. V. Ab ὁμαλίζω.

Ὁμαλὸς, ἡ, ὸν, planus; (2) æqualis, æquabilis. Ab ὁμȣ̃.

Ὁμαλότης, ητος, ἡ, æqualitas, æquabilitas; planities, Gl. V. A ὁμαλός.

Ὁμαλύνω, planum reddo, complano; æquabilem reddo, ad æquabilitatem redigo; ὁμαλῦναι, a. 1. inf. complanare. Ab eod.

Ὁμαλόω, complano, Gl. V. Ab ὁμαλός.

Ὁμαλῶς, *Adv.* æqualiter, æquabiliter; (2) pariter, ſine diſcrimine, nullo excepto; (3) ſedate. Ab eod.

Ὁμαρτέω, ῶ, f. ήσω, ſequor; eo una cum, comitor. Εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον λόγον πειθὼ ἐπάδουσ', ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας, Eur. Iph. in Au. 1240. Ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ, Heſiod. Ἔργ. 674. Οἶδ' ὁμαρτήσουσί σοι, Eur. Iph. in Tau. 1211. Ab ὁμαρτῇ.

Ὁμαρτῇ, *Adv.* ſimul, una. Ab ὁμοῦ, & ἄρω, *apto.*

Ὁμὰς, άδος, ἡ, multitudo, omnes ſimul. Gl. V. ſumma, univerſitas. Ab eod.

Ὅμασπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, una cum alio clypeum geſtans, commilito. Ex ὁμοῦ, & ἀσπὶς, *clypeus.*

Ὁμαυλία, ας, ἡ, cohabitatio, concubitus, Suic. Ab ὅμαυλος.

Ὅμαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſonans, concinens. Ex ὁμοῦ, & αὐλὸς, *tibia.*

Ὅμαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cohabitans, una pernoctans, Suic. Ex ὁμοῦ, & αὐλὴ, *ſtabulum.*

Ὀμβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo; ὀμβροῦμαι, Ph. ὀμβροῦται, imbricatur. Φλόγα αἰθέριον ὤμβρησεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, Philo. Ab ὄμβρος.

Ὄμβρημα, ατος, τὸ, quod pluit, pluvia. Ab ὀμβρέω.

Ὀμβρηνὸς, ἡ, ὸν, pluvioſus. Ab ὄμβρος.

Ὀμβρηρὸς, ὰ, ὸν, idem & ab eod.

Ὀμβρία, ας, ἡ, pluvia nimboſa, nimbus. Ab eod.

Ὀμβρίζω, f. ίσω, imbre rigo, madefacio; (2) humecto. Ab ὀμβρία.

Ὀμβρίκια, & ὀμβρίας, vocari omnium animalium fœtus a poëtis, ſcribit Pollux.

Ὀμβριμοεργὸς, οῦ, ὁ, magna & ardua facinora patrans, Suid. Ex ὄμβριμος, & ἔργον, *opus.*

Ὀμβριμόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animo magno & forti præditus, magnanimus. Ex ὄμβριμος, & θυμὸς, *animus.*

Ὀμβριμόπατρος, & ὀμβριμοπάτρη, al. ὀβριμόπατρος, & ὀβριμοπάτρη.

Ὄμβριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, impetuoſus, vehemens, inſtar imbris; validus, fortis, robuſtus. Al. ὄβριμος.

Ὄμβριος, ου, ὁ καὶ ἡ, pluvius, pluvialis. Ab eod.

Ὀμβροβλύζων, pluviam fundens, Vulg. Lex. Ex ὄμβρος, & βλύζω, *ſcaturio.*

Ὀμβροβλυτέω, ῶ, pluviam fundo, Suid. Ex ὄμβρος, & βλύω, *ſcaturio.*

ὌΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, imber, pluvia.

Ὀμβροτοκία, ας, ἡ, pluviæ generatio, Suic. Ab ὀμβροτόκος.

Ὀμβροτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, pluviam generans, imbrifer, Suic. Ex ὄμβρος, & τίκτω, *pario, genero.*

Ὀμβροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbrifer, imbrem ferens. Ex ὄμβρος, & φέρω, *fero.*

Ὀμβρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, imbre dilutus. Ab ὄμβρος.

Ὁμέθνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ejuſdem gentis ſ. nationis, Suid. Ex ὁμοῦ, & ἔθνος, *gens, natio.*

Ὁμέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & ἑστία, *domus.*

Ὁμευνέτης, ου, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex ὁμοῦ, & εὐνὴ, *cubile.*

Ὁμευνέτις, ιδος, ἡ, uxor. A præc.

Ὅμευνος, ου, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex ὁμοῦ, & εὐνὴ, *cubile.*

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimul congregatus. Hinc pl. ὁμηγερέες, congregati, apud Hom. Ex ὁμοῦ, & ἀγείρω, *congrego.*

Ὁμηγυρίζω, congrego. Hinc apud Hom. ὁμηγυρίσασθαι, a. 1. inf. med. congregare. Ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς εἰς ἀγορὴν, Odyſſ. 16, 376. Ab ὁμήγυρις.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus, multitudo hominum congregatorum. Ex ὁμοῦ, & ἄγυρις, *congregatio.*

Ὁμήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui eorundem morum eſt. Ex ὁμοῦ, & ἦθος, *mos.*

Ὁμηλικία, ας, ἡ, Ion. ὁμηλικίη, ης, ἡ, ætatis æqualitas, eadem ætas. Ab ὁμῆλιξ.

Ὁμῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, qui ejuſdem ætatis eſt. Ph. æqualis, coëqualis, coætaneus, coævus; ὁμήλικες, coæquales, Gl. V. Ex ὁμοῦ, & ἧλιξ, *coætaneus.*

Ὅμηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, conveniens ſimul, comes viæ, ex Nonno. Ex ὁμοῦ, & ἔρχομαι, *venio.*

Ὁμηλυσία, ας, ἡ, Ion. ὁμηλυσίη, ης, ἡ, quando plures ſimul eunt, Suic. Ab ὅμηλυς.

Ὅμηρα, de unico obſide, Macc. c. 1.

Ὁμηρεία, ας, ἡ, datio obſidum, obſidium; (2) pignus, quod datur in obſidium. Ab ὁμηρεύω.

Ὁμήρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, Homericus. Ab Ὅμηρος.

Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, pignus, quod datur in obſidium; (2) obſes. Ab ὁμηρεύω.

Ὁμηρεύω, f. εύσω, ſum obſes. Θεᾷ θεὸς Ἥρα ποτ' ὡμήρευσε, Eur. Bac. 297. Τούς τε παῖδας ὁμηρεύειν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἔδωκεν, Herodian. Ab ὅμηρος.

Ὁμηρέω, ῶ, f. ήσω, in unum convenio, occurro obvius fio; comitor. Hinc ὡμήρησεν, a. 1. 3. ſ. occurrit, apud Hom. Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς, Odyſſ. 16, 468. Ab eod.

Ὁμηρία, ας, ἡ, clarigatio, Gl. V.

Ὁμηρίδης, ου, ὁ, Homeri imitator, ejuſque dogma ſequens; ὁμηρίδαι, poëmatum Homericorum recitatores & actores. Etiam familia in inſ. Chio. Ab ὁμηρίζω.

Ὁμηρίζω, Homerum imitor; (2) Homerica uſurpo. Ab Ὅμηρος.

Ὁμηρικὸς, ἡ, ὸν, Homericus, ad Homerum pertinens, Homerum imitans. Comp. ὁμηρικώτερος, Sup. ὁμηρικώτατος. Ab eod.

Ὁμηρικῶς, *Adv.* Homerice, Homerico more. Ab ὁμηρικός.

Ὁμηριστὴς, οῦ, ὁ, Homeriſta, rhapſodus; ὁμηριστὴς χορὸς, vel ὁμηρισταὶ, Atellani, ex Gl. V. Ab ὁμηρίζω.

Ὁμηρόκεντρα, ων, τὰ, Homeri centones, carmen ex variis carminum Homeri particulis conſutum. Ex Ὅμηρος, & κέντρων, *cento.*

Ὁμηροκέντρωνες, ώνων, οἱ, idem. Ex Ὅμηρος, & κέντρων, *cento.*

Ὁμηρομάστιξ, ιγος, ὁ, flagellum Homeri. Ex Ὅμηρος, & μάστιξ, *flagellum.*

Ὅμηρον, ου, τὸ, pignus, quod eſt loco obſidis. Ab ὅμηρος.

ὍΜΗΡΟΣ, ου, ὁ, obſes. Gl. V. ὅμηρος, τὸ ἀντέχυρον, obſes, legatus; ὅμηροι, obſides, Gl. V. (2) cæcus Cumæis, Herodot. in Vit. Hom.

Ὅμηρος, ου, ὁ, Homerus.

Ὁμιλαδὸν, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.

Ὁμιλέω, ῶ, f. ήσω, in cœtu aliquorum verſor, converſor, commericum habeo cum; (2) in alicujus colloquium venio, colloquor, confabulor; orationem ad populum habeo; loquor; ſermocinor, Gl. V. (3) conſuetudinem habeo, conſueſco, etiam cum femina. Ὁμιλεῖν τοῖς πράγμασι δυνάμενος, Dem. τῇ φιλοσοφίᾳ, Plato. Ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, Theog. 36. Ab eod.

Ὁμιληδὸν, *Adv.* idem quod ὁμιλαδόν.

Ὁμίλημα, ατος, τὸ, officium congreſſus, congreſſus officioſus. Ab ὁμιλέω.

Ὁμιλητὴς, οῦ, ὁ, qui converſari ſolet, cui frequens eſt converſatio cum aliquo; (2) diſcipulus, auditor. Ab eod.

Ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, qui dexteritate quadam in converſatione utitur, qui bene ſcit converſari. Gl. V. tractator. Ab ὁμιλητής.

Ὁμιλία, ας, ἡ, ipſa actio converſandi, converſatio, conſuetudo, commercium; (2) colloquium, collocutio, ſermo, diſputatio, Ph. Ab ὅμιλος.

Ὁμιλίη, ης, ἡ, cœtus, collegium, apud Herodot. A ſeq.

ὍΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, cœtus, turba, multitudo; (2) turma, caterva, multitudo militum; (3) vulgus, plebs; (4) ſtrepitus, tumultus.

ὈΜΙΧΈΩ, ῶ, meio, mingo, lotium reddo, Heſiod. Ἔργ. 725.

ὈΜΊΧΛΗ, Ion. ὀμίχλη, ης, ἡ, nebula, caligo.

Ὀμιχλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nebuloſus, caliginoſus. Ab ὀμίχλη.

Ὄμιχμα, ατος, τὸ, urinæ excretio, mictus, Heſ. ubi ὀμίχματα, οὐρήματα, urinæ excretiones. Ab ὀμιχέω.

Ὄμμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectaculum, ſpectrum; (2) adſpectus, facies; (3) oculus; ὄμματα, lumina. Gl. V. Ab ὄπτομαι.

Ὀμμάτειος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ocularis; ὀμμάτειος πόθος, amor oculis inſinuatus, Heſ. Ab ὄμμα.

Ὀμματίδιον, ου, τὸ, ocellus. Dim. ab ὀμμάτιον.

Ὀμμάτιον, ου, τὸ, ocellus. Ab ὄμμα.

Ὀμματογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad oculoru pigmenta utilis, Suic. Ex ὄμμα, & γράφω, *pingo.*

Ὀμματολαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oculis fulgen Suic. Ex ὄμμα, & λάμπω, *fulgeo.*

Ὀμματοστερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oculis privatu cæcus. R. Ex ὄμμα, & στερέομαι, *priv*

Ὀμματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum & vigilem reddo; perf. paſſ. part. ſine augm. ὀμματωμένος, ocellatus, Gl. V. Ab ὄμμα.

ὈΜΝΥΜΙ, vel ὀμνύω, juro, dejero; ὤμνυεν, imperf. jurabat; ὄμνυθι, imperat. jura; inf. ὀμνύειν, & ὀμνύναι, jurar Alia ab ὀμόω, ut f. 1. ὀμόσω, med. ὀμ μαι, jurabo, a. 1. ὤμοσα, juravi; pe ὀμώμοκα, juravi; inf. a. 1. ὀμόσαι, p ët. ὀμόσσαι, jurare; imperat. ὄμοσον, j ra. Ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τ κριτ͂, Ariſt. Av. 451. Ἡ γλῶσσ' ὀμ μοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος, Eur. Hipp. 61 Μέγαν ὅρκον ὀμόσσας, Pind. Ol. 6, 34.

Ὁμοαιχμία, apud Heſ. pro ὁμαιχμία.

Ὁμοάριθμος, ejuſdem numeri, Lex. Vu

Ὁμόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum alio victus ſ cietatem habet; conjux, Gl. V. Ex ὁμ & βίος, *victus.*

Ὁμοβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimul germina Ex ὁμοῦ, & βλαστάνω, *germino.*

Ὁμόβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui una conſul (2) qui ejuſdem eſt voluntatis. Ex ὁμ & βουλὴ, vel βούλομαι, *volo.*

Ὁμοβώμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ara cum communis eſt. Ex ὁμὸς, & βωμ *ara.*

Ὁμογάλακ

Ὁμογάλακτες, ων, οἱ ϗ αἱ, collactanei. Ex ὁμοῦ, & γάλα, *lac.*

μογάλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, collactaneus, Ph. Ex iiſd.

Ὁμόγαμβροι, ων, οἱ, qui ſimul generi ſunt unius ejuſdem ſoceri vel ſocrus. Ex ὁμοῦ, & γαμβρὸς, *gener.*

Ὁμογάστριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ex eodem ventre prodiit, uterinus, frater. Ex ὁμοῦ, & γαστὴρ, *venter.*

Ὁμογένεια, ας, ἡ, cognatio. Ab ὁμογενής.

Ὁμογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem generis eſt, cognatus. Gl. V. gentilis, conſanguineus, Ex ὁμοῦ, & γένος, *genus.*

Ὁμογενῶς, *Adv.* ejuſdem generis ratione & complexu. Ab ὁμογενής.

Ὁμογλωττέω, ῶ, f. ήσω, eadem lingua utor. Ab ὁμόγλωττος.

Ὁμόγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eadem lingua utitur, qui ejuſdem linguæ eſt. Ex ὁμὸς & γλῶττα, *lingua.*

Ὁμογνήσιοι, germani, Ph. Ex ὁμοῦ, & γνήσιος, *germanus.*

Ὁμόγνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus, Nonnus. Quaſi ὁμογένητος. Ex ὁμοῦ, & γεννητὸς, *genitus.*

Ὁμόγνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cognatus, gentilis; ὁμόγνιος Ζεὺς, Jupiter gentilitius; ὁμόγνιοι Θεοὶ, penates, vel Dii gentilitii; quaſi ὁμογένιος per ſyncop. Ex ὁμὸς, & γένος, *genus.*

Ὁμογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ejuſdem ſum ſententiæ, conſentio, adſentior. Gl. V. ὁμογνωμονεῖν, concordare. Ab ὁμογνώμων.

Ὁμογνωμοσύνη, ης, ἡ, conſenſus ſententiarum, Suic. Ab eod.

Ὁμογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt ſententiæ. Gl. V. unanimis, concors. Ex ὁμὸς, & γνώμη, *ſententia.*

Ὁμόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, germanus. At ὁμόγονα, quæ ejuſdem ſunt generis. Ex ὁμὸς, & γείνομαι, *naſcor.*

Ὁμόγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui earumdem linearum eſt. Ex ὁμὸς, & γραμμὴ, *linea.*

Ὁμοδέμνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem lecti ſ. ſtrati particeps eſt, conjux. Ex ὁμὸς, & δέμνιον, *ſtratum.*

Ὁμοδημέω, ῶ, f. ήσω, in ordinem me cogo, civilem me gero. Ab ὁμόδημος.

Ὁμόδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem populi eſt, popularis, gentilis; (2) qui cum populo facit, qui ad populi mores ſe componit. Ex ὁμὸς, & δῆμος, *populus.*

Ὁμοδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eodem victu utitur, qui idem vitæ genus ſequitur. Gl. V. converſator, contubernalis, convictor. Ex ὁμὸς, & δίαιτα, *vitæ ratio.*

Ὁμοδογματέω, ῶ, ejuſdem ſum ſententiæ, idem ſentio, Suic. Ex ὁμοῦ, & δόγμα, *opinio.*

Ὁμοδοξέω, ῶ, ejuſdem ſum ſententiæ, idem ſentio. Περὶ τούτων ὁμοδοξοῦσι, Theophr. Ab ὁμόδοξος.

Ὁμοδοξία, ας, ἡ, eadem opinio quorumdam, conſenſus opinionum; (2) par gloria, Suic. Ab eod.

Ὁμόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem opinionis eſt; (2) pari gloria prædiṭus, R. Ex ὁμὸς, & δόξα, *opinio, gloria.*

Ὁμοδόξως, *Adv.* æquali gloria, Suic. Ab ὁμόδοξος.

Ὁμοδόρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœnæ particeps ſeu ſocius. Ex ὁμοῦ, & δόρπον, *cœna.*

Ὁμόδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſervus, conſerva. Ex ὁμοῦ, & δοῦλος, *ſervus.*

Ὁμοδρομέω, ῶ, una curro, concurro, Plut. Ex ὁμοῦ, & δρόμος, *curſus.*

Ὁμοδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, æque potens, R. Ex ὁμοῦ, & δύναμις, *potentia.*

Ὁμοεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem generis ſ. nationis. Gl. V. ὁμόεθνος, congentilis. Ex ὁμὸς, & ἔθνος, *gens.*

Ὁμοεθνία, ας, ἡ, gentilitas, cognatio, partium corporis inter ſe conſenſio, Suic. Ab ὁμόεθνος.

Ὁμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem ſpeciei eſt, ejuſdem generis. Ex ὁμὸς, & εἶδος, *ſpecies.*

Ὁμοειδία, ας, ἡ, ſpeciei ſimilitudo, formæ convenientia, R. Suic. Ab ὁμοειδής.

Ὁμοερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, τὸ ὁμοερκὲς, quod eodem ſepto coercetur; quod intra idem ſeptum eſt. Ex ὁμὸς, & ἕρκος, *ſeptum.*

Ὁμοέστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eumdem larem habet, contubernalis. Ex ὁμὸς, & ἑστία, *domus, focus.*

Ὁμόζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui unum idemque æmulatur, qui ejuſdem zeli eſt. Ex ὁμὸς, & ζῆλος, *zelus, æmulatio.*

Ὁμοζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſub eodem jugo eſt, conjunctus. Ex ὁμοῦ, & ζυγὸς, *jugum.*

Ὁμόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, jugalis, conjux, Gl. V. Ex iiſd.

Ὁμόζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, parijugis, alter equus in jugo; ὁμόζυγες, juges, Gl. V. juncti, bini. Ex ὁμοῦ, & ζυγὸς, *jugum.*

Ὁμοήθεια, ας, ἡ, morum ſimilitudo, morum conſenſio, concordia, Suic. Ab ὁμοήθης.

Ὁμοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui eorumdem morum eſt, qui ſimilibus eſt moribus. Gl. V. ſimilis, conſuetus, ſolitus. Ex ὁμὸς, & ἦθος, *mos.*

Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul & in eodem thalamo habitat, R. Ex ὁμοῦ, & θάλαμος, *thalamus.*

Ὁμόθεν, *Adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo. Ab ὁμός.

Ὁμόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pariter Deus eſt, qui una vel ſimul Deus eſt, ejuſdem divinitatis conſors. Ex ὁμοῦ, vel ὁμὸς, & Θεὸς, *Deus.*

Ὁμόθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem throni conſors, R. Ex ὁμὸς, & θρόνος, *thronus.*

Ὁμόθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, unum idemque loquens, concors. Ex ὁμὸς, & θρόος, *vox.*

Ὁμοθυμαδὸν, *Adv.* uno animo, una mente, concordi animorum voluntate, unanimiter; univerſi una, pariter, ſimul, Ph. Ab ὁμόθυμος.

Ὁμοθυμία, ας, ἡ, unanimitas. Ab eod.

Ὁμόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, unanimis, conſentiens, concors. Ex ὁμὸς, & θυμὸς, *animus.*

Ὁμοιάζω, ſimilis ſum. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιόαρκτος, ſimiliter incipiens, Hermogen. Schol. Ab ἄρχομαι, *incipio.*

Ὁμοίιος, ſimilis, omnibus communis; omnibus æque pernicioſus; omnibus æque moleſtus; omnibus æque inſtans. Ab ὅμοιος, ſimilis, vel potius ab ὁμοῦ, *ſimul*, & ἰέναι, *eundo*, ab εἶμι, *eo, ibo.*

Ὁμοιοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt æque gravis, Suic. Ex ὅμοιος, & βάρος, *gravitas.*

Ὁμοιόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimili victu utens. Ex ὅμοιος, & βίος, *victus.*

Ὁμοιοβίοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ὅμοιος, & βίοτος, *victus.*

Ὁμοιοβλαστάνειν, ſimiliter germinare, germinis ratione convenire. Ex ὅμοιος, & βλαστάνειν, *germinare.*

Ὁμοιογένεια, ας, ἡ, generis ſimilitudo. Ab ὁμοιογενής.

Ὁμοιογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſimilis vel prope ejuſdem eſt generis. Ex ὅμοιος, & γένος, *genus.*

Ὁμοιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſimilis vel prope ejuſdem eſt ſpeciei. Ex ὅμοιος, & εἶδος, *ſpecies.*

Ὁμοιόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, ſimiles pilos habens. Ex ὅμοιος, & θρὶξ, *pilus.*

Ὁμοιοκαρπέω, ῶ, ſimiles fructus gigno; fructuum ſimilitudine cum alio convenio. Ab ὁμοιόκαρπος.

Ὁμοιόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimiles habens fructus. Ex ὅμοιος, & καρπὸς, *fructus.*

Ὁμοιοκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter deſinens. Ex ὅμοιος, & καταλήγω, *deſino.*

Ὁμοιόκριθος, ου, ὁ ϗ ἡ, hordeo ſimilis. Ex ὅμοιος, & κριθὴ, *hordeum.*

Ὁμοιολογία, ας, ἡ, dictio ſimilis, ſimilia verba. Ex ὅμοιος, & λόγος, *ſermo.*

Ὁμοιομέρεια, ας, ἡ, ſimilitudo partium, ſimilaritas partium. Ab ὁμοιομερής.

Ὁμοιομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui conſtat partibus inter ſe ſimilibus, partes habens ſimilares. Ex ὅμοιος, & μέρος, *pars.*

Ὁμοιομούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimilis & ejuſdem eſſentiæ. Ex ὅμοιος, & οὐσία, *eſſentia.*

Ὁμοιόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimilem formam habens, R. Ex ὅμοιος, & μορφὴ, *forma.*

Ὅμοιον, ſimilitudo. *Adv.* ſimiliter; ὅμοια, *Adv. cum. Dat.* perinde ut, pariter ac.

Ὁμοιούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimilis eſſentiæ, ſimilem eſſentiam habens. Ex ὅμοιος, & οὐσία, *eſſentia.*

Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, adfectuum ſimilitudo, ſimiles adfectus. Ab ὁμοιοπαθής.

Ὁμοιοπαθέω, ῶ, f. ήσω, ſimiliter adficior, iidem mihi ſunt adfectus. Ὁμοιοπαθεῖν τινι, Ariſtot. Ab eod.

Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui ſimiles ſunt adfectus, iiſdem adfectibus obnoxius. Ex ὅμοιος, & πάθος, *adfectus.*

Ὁμοιοπαθῶς, *Adv.* cum ſimilitudine adfectuum. Ab ὁμοιοπαθής.

Ὁμοιόπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem fidei, Suic. Ex ὅμοιος, & πίστις, *fides.*

Ὁμοιοπροσωπεῖν, ejuſdem eſſe perſonæ, *apud Grammaticos.*

Ὁμοιοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem perſonæ eſt, *Gramm.* Ex ὅμοιος, & πρόσωπον, *perſona.*

Ὁμοιόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimiles habet pennas; ὁμοιόπτεροι, qui ſunt æqualis dignitatis & ætatis, Heſ. Ex ὅμοιος, & πτερὸν, *ala, penna.*

Ὁμοιόπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter cadens, ſimiles caſus habens. Ex ὅμοιος, & πτόω, vel πίπτω, *cado.*

Ὁμοιόπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tritico ſimilis. Ex ὅμοιος, & πυρὸς, *triticum.*

Ὅμοιος, οία, οιον, ſimilis; (2) par, æqualis; aliquando & ὁμοῖος. Ab ὁμός.

Ὁμοιόσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, eamdem ſignificationem habens. Ex ὅμοιος, & σῆμα, *ſignum.*

Ὁμοιόσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimili cultu ſeu habitu utens. Ex ὅμοιος, & σκευὴ, *apparatus, cultus.*

Ὁμοιόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, os ſimile habens, ore ſimilis. Ex ὅμοιος, & στόμα, *os.*

Ὁμοιοσύντακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimilis & ejuſdem conſtructionis. Ex ὅμοιος, & συντάσσω, *conſtruo.*

Ὁμοιοσχημονέω, ῶ, ejuſdem figuræ ſum, eumdem habitum ſervo. Ab ὁμοιοσχήμων.

Ὁμοιοσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem figuræ eſt, conformis. Ex ὅμοιος, & σχῆμα, *figura.*

Ὁμοιοταχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimili celeritate præditus, æque velox. Ex ὅμοιος, & ταχὺς, *celer.*

Ὁμοιοταχῶς, *Adv.* ſimili celeritate. Ab ὁμοιοταχής.

Ὁμοιοτέλευτον, ȣ, τὸ, ſimilem finem habens, ſimiliter deſinens. Ex ὅμοιος, & τελευτὴ, *finis*.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo; item æqualitas, parilitas, Gl. V. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιοτροπία, ας, ἡ, ſimilis & idem prope modus; (2) morum ſimilitudo. Ab ὁμοιότροπος.

Ὁμοιότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſimilis & ejuſdem modi eſt; (2) qui ſimilibus præditus eſt moribus, qui ejuſdem eſt ingenii. Ex ὅμοιος, & τρόπος, *modus*.

Ὁμοιοτρόπως, *Adv.* eodem modo. Ab ὁμοιότροπος.

Ὁμοιοτύπωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimili forma expreſſus, Suic. Ex ὅμοιος, & τυπωτὸς, *forma expreſſus*.

Ὁμοιȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilis eſſentiæ, ſimilem eſſentiam habens. Ex ὅμοιος, & ȣ̓σία, *eſſentia*.

Ὁμοιοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter germinans, Suic. Ex ὅμοιος, & φέρω, *fero*.

Ὁμοιόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilem vocem habens, Suic. Ex ὅμοιος, & φωνὴ, *vox*.

Ὁμοιόχροια, ας, ἡ, ſimilitudo coloris, ſimilis coloratio, Suic. Ex ὅμοιος, & χροιὰ, *color*.

Ὁμοιοχρώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, colore ſimilis, Suic. Ex ὅμοιος, & χρῶμα, *color*.

Ὁμοιόω, ῶ, f. ώσω, adſimilo, ſimilem reddo; (2) comparo, confero; ὁμοιȣ̃μαι, adſimilor; ὡμοιώθην, a. 1. ſimilis factus ſum. inf. ὁμοιωθῆναι, poët. ὁμοιωθήμεναι, exaquari. Alicubi & ὁμοιῶ, ſimilis ſum. Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τȣ̃ Θεȣ̃; Marc. 4, 30. Ἄστροις ὁμοιωθῆναι, Eur. Hel. 139. Ab ὅμοιος.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo; ſimulacrum, figura expreſſa ad alicujus ſimilitudinem. Ab ὁμοιόω.

Ὁμοιωματικὸς, ἡ, ὸν, ſimilitudinem ſignificans, ut ὁμοιωματικὸν ὄνομα, nomen ſimilitudinis. Ab ὁμοίωμα.

Ὁμοίως, *Adv.* ſimiliter, ſimili modo, perinde, pariter, æque. Ab ὅμοιος.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ſimilitudo, ſimulacrum, effigies; (2) nomen figuræ rhetoricæ, quum res per ſimilitudinem repræſentantur. Ab ὁμοιόω.

Ὁμοιωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui rerum ſimulacra imitatur & exprimit. Ab eod.

Ὁμόκαπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad eumdem fumum ſive focum degens cum aliis, contubernalis. Ex ὁμὸς, & καπνὸς, *fumus*.

Ὁμόκαπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem præſepe, vel eamdem menſam habens, commenſalis. Ex ὁμὸς, & κάπη, *præſepe*.

Ὁμοκάτοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſub eodem tecto habitans, Suic. Ex ὁμοῦ, & κάτοικος, *habitator*.

Ὁμόκεντρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem centrum cum aliis habens. Ex ὁμὸς, & κέντρον, *centrum*.

Ὁμοκλάω, vel ὁμοκλέω, ῶ, f. ήσω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito; ὁμόκλεον imperf. minabantur, & Ion. ὁμοκλήσασκε, 3. ſing. increpabat. Οἱ δ' ἅμα ἵπποις ὁμοκλήσαντες, Soph. El. 714. Ab ὁμοκλή.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, hortamentum cum vociferatione, increpatio & comminatio. Ex ὁμȣ̃, & κέλω, *hortor*.

Ὁμοκληρία, ας, ἡ, conſortium, Gl. V. A ſeq.

Ὁμόκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cohæres, qui eadem hæreditate fruitur. Ex ὁμȣ̃, & κλῆρος, *ſors*.

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator, qui magno cum clamore minatur. Ab ὁμοκλέω.

Ὁμόκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimul vocatus cum alio. Ex ὁμȣ̃, & καλίω, *voco*.

Ὁμοκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimul accumbens, Nonnus, ubi ὁμοκλινέες. Ex ὁμȣ̃, & κλίνη, *lectus*.

Ὁμόκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in eodem lecto eſt; (2) qui eadem menſa fruitur, Rob. Ex iiſd.

Ὁμόκλιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eodem tecto utens, ſimul manens cum alio, Suic. Ex ὁμȣ̃, & κλίνω, *inclino*.

Ὁμοκοίλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem uteri eſt, Suic. Ex ὁμὸς, & κοιλία, *venter*, *uterus*.

Ὁμοκοιτία, ας, ἡ, concubitus, Suic. Ab ὁμόκοιτος.

Ὁμόκοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eodem lecto cum aliquo utens, ſimul cubans, Suic. Ex ὁμȣ̃, & κοίτη, *lectus*.

Ὁμόλεκτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem tori ſ. lecti conſors, conjux. Ex ὁμοῦ, & λέκτρον, *lectus*.

Ὁμόλεχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjux, Suic. Ex ὁμȣ̃, & λέχος, *lectus*.

Ὁμολογέω, ῶ, f. ήσω, conſentio, adſentior, fateor; (2) ſpondeo, roganti promitto, deſpondeo, Gl. V. (3) paciſcor; (4) confiteor, profiteor, palam dico, adfirmo, teſtor, voveo; (5) laudo, celebro, glorifico, gratias ago. a. 1. ὡμολόγησα, confeſſus ſum, Gl. V. paſſ. ὁμολογεῖται, conceſſum eſt, convenit. part. ὁμολογȣμένον, quod in confeſſo eſt, conſentaneum; a. 1. part. ὁμολογηθεὶς, votivus, Gl. V. perf. ὡμολογημένον, confeſſum, Gl. V. & ſine augmento ὁμολογημένον, condictum, Gl. V. ὡμολόγηται, conſtat, Ph. 3 ſing. p. Ὁμολογῶ σοι καταλύσειν, Thuc. τῆς εὐχῆς ἐπιλαθέσθαι, Plut. πρός σε, Plato μετὰ τῶν βαρβάρων, Æſchin. Ὡμολογήθη νῷιν πλεῦσαι οἴκαδε ἐμὲ, Plato.

Ὁμολόγημα, ατος, τὸ, id, de quo convenit inter aliquos; de quo convenit inter diſputantes, quod in confeſſo eſt. Ab ὁμολογέω.

Ὁμολογησία, ας, ἡ, confeſſio, Suic. Ab eod.

Ὁμολογητὴς, ȣ̃, ὁ, ſponſor, Ph. (2) confeſſor, omnis vere Chriſtianus; ſtricte ὁμολογηταὶ, qui tormenta propter Chriſtum patiuntur, Suic. Ab eod.

Ὁμολογία, ας, ἡ, confeſſio; (2) conſenſus; conventio, pactum, pactio; deditio, deditionis conditio. Gl. V. confeſſio, profeſſio, ſtipulatio, ſponſio, pactio, convenientia, concinnitudo. Ab ὁμόλογος.

Ὁμόλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſentiens, adſentiens, qui ejuſdem opinionis vel ſententiæ eſt, conſentaneus; & ὁμόλογον, compromiſſum pactum, Ph. Ex ὁμὸς, & λέγω, *dico*.

Ὁμολογȣμένως, *Adv.* ex confeſſo, omnium conſenſu, manifeſte, citra controverſiam, indubitanter; (2) convenienter, conſentanee. Ab ὁμολογέομαι.

Ὁμολόγως, *Adv.* convenienter, congruenter; (2) aperte, manifeſte, ſine ulla dubitatione. Ab ὁμόλογος.

Ὁμόλοχοι, ων, οἱ, qui ejuſdem ſunt cohortis. Ex ὁμὸς, & λόχος, *cohors*.

Ὁμομαστιγίας, ȣ, ὁ, particeps verberum; conſervus. Ex ὁμὸς, & μάστιξ, *flagellum*.

Ὁμομήτριος, ία, ιον, eadem matre natus; uterinus, Gl. V. Ex ὁμὸς, & μήτηρ, *mater*.

Ὁμομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, Pollux; ubi ὁμομήτορες, iidem qui ὁμομήτριοι.

Ὁμόναος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem templi eſt. Ex ὁμὸς, & ναὸς, *templum*.

Ὁμόνεκρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paris corruptionis cum mortuis. Ex ὁμὸς, & νεκρὸς, *mortuus*.

Ὁμονήδυος, ȣ, ὁ, frater germanus, frater uterinus, Suid. Ex ὁμὸς, & νηδὺς, *uterus*.

Ὁμονοεῖον, ȣ, τὸ, templum concordiæ. Ab ὁμόνοια.

Ὁμονοέω, ῶ, f. ήσω, concors ſum, concorditer vivo, conſentio. Gl. V. concordo. Ab ὁμόνοος.

Ὁμονοητικὸς, ἡ, ὸν, ad concordiam pertinens; (2) ad concordiam efficiendam aptus; (3) ad concordiam propenſus. Ab ὁμονοέω.

Ὁμονοητικῶς, *Adv.* concorditer, uno conſenſu. Ab ὁμονοητικός.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, conſenſus, conſpiratio; (2) Deæ nomen. Ab ὁμόνοος.

Ὁμόνοος, *contr.* ὁμόνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eandem mentem habens, concors, unanimis. Ex ὁμὸς, & νόος, *mens*.

Ὁμοȣσιαστὴς, ȣ̃, ὁ, q. d. coëſſentialiſta, conſubſtantialiſta; ὁμοȣσιασταὶ ab hæreticis vocabantur, qui τὸ ὁμοȣ́σιον defendebant, Suic. Ab ὁμοȣ́σιος.

Ὁμοȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, coëſſentialis, conſubſtantialis, ejuſdem eſſentiæ. Ex ὁμὸς, & ȣ̓σία, *eſſentia*.

Ὁμοȣσιότης, ητος, ἡ, conſubſtantialitas, Suic. Ab ὁμοȣ́σιος.

Ὁμόπαγοι, οἱ, qui ejuſdem ſunt pagi. V. Lex. Ex ὁμȣ̃, & *pagus*.

Ὁμοπαθέω, ῶ, f. ήσω, adſentio, obtempero, Plut. Ab ὁμοπαθής.

Ὁμοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, iiſdem adfectibus obnoxius. Ex ὁμὸς, & πάθος, *adfectus*.

Ὁμοπαθῶς, cum ſimilitudine adfectuum, vel iiſdem adfectibus. A præc.

Ὁμόπαιδες, ων, οἱ, pueri eodem partu editi, gemelli. Ex ὁμὸς, & παῖς, *puer*.

Ὁμοπάτριος, ȣ, ὁ, eodem patre genitus, frater. Ex ὁμὸς, & πατὴρ, *pater*.

Ὁμόπατρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Sed pro eo dicitur ὄπατρος apud poët.

Ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὁμοπιστία, ας, ἡ, fidei conſpiratio, eadem fides, Suic. Ab ὁμόπιστος.

Ὁμόπιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in fide conſentiens, ejuſdem fidei. Suic. Ex ὁμὸς, & πίστις, *fides*.

Ὁμοπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in unum nexus, in unum plicatus. Ex ὁμȣ̃, & πλέκω, *plico*.

Ὁμόπλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in unum nexus, complicatus. Ex iiſd.

Ὁμοπλοέω, ῶ, f. ήσω, ſimul navigo, Suic. Ab ὁμόπλοος.

Ὁμόπλοια, ας, ἡ, navigationis ſocietas. Ab eod.

Ὁμόπλοος, *contr.* ὁμόπλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimul navigans, navigationis ſocius. Ex ὁμȣ̃, & πλόος, *navigatio*.

Ὁμοπλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem; (2) qui ſimul natat. Ex ὁμοῦ, & πλωτὴρ, *navigator*, *natator*.

Ὁμόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui ex eadem urbe eſt; (2) conterraneus, popularis. Ex ὁμὸς, & πόλις, *urbs*.

Ὁμοπόρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimul iter faciens, Suic. Ex ὁμȣ̃, & πορεύομαι, *proficiſcor*.

Ὁμοπροσκύνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem adorationis, eadem adoratione dignus, Suic. Ex ὁμὸς, & προσκυνέω, *adoro*.

Ὁμόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter alatus, ſimilis; ſimiliter volans, eodem vento utens, de navi. Ex ὁμȣ̃, & πτερὸν, *ala*.

Ὁμόπτολις, εως, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὁμόπολις.

Ὁμοπτώτως, *Adv.* eodem caſu. Ex ὁμὸς, & πτόω, *cado*.

Ὅμοργμα, ατος, τὸ, macula, labes, Suic. Ab ὀμόργνυμι.

'ΟΜΟ'ΡΓΝΥΜΙ, f. ξω, tergo, abſtergo, imprimo, inuro. a. 1. med. part. ὀμόρξασθαι, abſtergere. part. ὀμορξάμενος, tergens. Δάκρυ' ὀμορξάμενος, Odyſſ. 8, 88.

Ὁμορέω, ῶ, f. ήσω, confinis ſeu conterminus ſum. Ὁμορεῖ χωρίον ἐκείνῳ, Plut. Ab ὅμορος.

Ὁμόρησις, εως, ἡ, ὁμούρησις, confinitas, vicinitas, adfinitas, Rob. Suic. Ab ὁμορέω.

Ὅμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, finitimus, confinis, conterminus. Ex ὁμοῦ, & ὅρος, *terminus.*

Ὁμοροφία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V. Ex ὁμοῦ, & ὀροφὴ, *lacunar, tectum.*

Ὁμορόφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & ὀροφὴ, *tectum.*

Ὁμόροφος, vel ὁμόρροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd. Suic.

Ὁμόρρεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, una cum alio fluenta habens, qui ex eodem rivo aquas ducit, rivalis. Ex ὁμοῦ, & ῥεῖθρον, *fluentum.*

Ὁμόρρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, uno eodemque ore dictus, concors, Nonnus. Ex ὁμοῦ, & ῥητὸς, *dictus.*

Ὁμορροὴ, ῆς, ἡ, confluvium, V. Lex. Ex ὁμοῦ, & ῥοὴ, *fluxus.*

Ὁμορροθέω, ῶ, f. ήσω, conſtrepo, una cum aliis ſtrepitum edo, conſentio. Δέδρακα τοὔργον, εἴπερ ἥδ' ὁμορροθεῖ, Soph. Antig. 542. Ab ὁμόρροθος.

Ὁμορρόθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimul agitatus fluctibus, Suic. Ex ὁμοῦ, & ῥόθιος, *impetuoſus.*

Ὁμόρροθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimul ſtrepitum aut ſonitum edens, Suic. Ex ὁμοῦ, & ῥόθος, *undarum ſtrepitus.*

Ὁμόρροια, ας, ἡ, confluentia, confluxus. Ab ὁμόρροος.

Ὁμόρροος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimul fluens. Ex ὁμοῦ, & ῥόος, *fluxus.*

Ὁμόρροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum alio vinum haurit, Suic. Ex ὁμοῦ, & ῥοφέω, *haurio.*

Ὁμορυσμίη, ης, ἡ, vicinitas, ap. Hippocr. Ab ὁμορυσμός.

Ὁμορυσμὸς, οῦ, ὁ, vicinitas, ap. Hippocr. Ex ὁμὸς, & ῥυσμὸς, *tractus.*

ὉΜΟ`Σ, ὴ, ὸν, ſimilis, par.

Ὁμόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ejuſdem carnis, una caro cum alio, Suic. Ex ὁμὸς, & σὰρξ, *caro.*

Ὁμόσε, *Adv.* ſimul, eumdem in locum, eodem; ὁμόσε ἰέναι, ὁμόσε χωρεῖν, concurrere, pedem conferre, obviam ire. Ab ὁμός.

Ὁμοσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æque fortis ſeu validus. Ex ὁμὸς, & σθένος, *robur.*

Ὁμοσίπυοι, ων, οἱ, conjuges, quaſi ex uno penu victitantes. Ex ὁμὸς, & σιπύη, *arca penaria.*

Ὁμοσιτέω, ῶ, f. ήσω, una cibum capio, ſimul veſcor, Herodot. Ab ὁμόσιτος.

Ὁμόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cibum una cum alio capit, convictor. Ex ὁμοῦ, & σῖτος, *cibus.*

Ὁμόσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui iiſdem armis utitur. Ex ὁμὸς, & σκεῦος, *arma.*

Ὁμοσκηνία, ας, ἡ, contubernium, habitatio in eodem tentorio. Ab ὁμόσκηνος.

Ὁμόσκηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex ὁμὸς, & σκηνὴ, *tentorium.*

Ὁμοσκηνόω, vel ὁμοσκηνέω, ῶ, contubernalis ſum, in eodem cum aliquo tentorio habito. Ab ὁμόσκηνος.

Ὁμόσπλαγχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eorumdem viſcerum eſt, cognatus, conſanguineus, frater, R. Suic. Ex ὁμὸς, & σπλάγχνον, *viſcus.*

Ὁμόσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, libaminum conſors; ejuſdem fœderis particeps. Gl. V. fœderatus. Ex ὁμὸς, & σπονδὴ, *libamen.*

Ὁμόσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimul ſeminatus, una ſatus; (2) eadem ſtirpe ortus, frater vel ſoror. Ex ὁμοῦ, & σπείρω, *ſemino.*

Ὁμοσπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum eadem, qua cum alius, rem habet, Suic. Ex iiſd.

Ὁμόστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & στέγη, *tectum.*

Ὁμοστιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, proprie qui iiſdem veſtigiis incedit. *metaph.* conſentiens, concors, Suic. Ex ὁμοῦ, & στείβω, *calco.*

Ὁμοστιχάω, ῶ, f. ήσω, ſimul procedo, una eo, comitor, Il. 15, 635. Ex ὁμοῦ, & στείχω, *eo.*

Ὁμοστιχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iiſd.

Ὁμοστιχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimul incedens, vel cadens, Suic. Ex iiſd.

Ὁμόστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ὁμόστιχος, in eodem verſu ſeu ordine locatus; (2) comes, qui ejuſdem eſt ordinis. Ex ὁμοῦ, & στοῖχος, vel στίχος, *verſus, ordo.*

Ὁμόστολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſimul mittitur, ſeu proficiſcitur, ejuſdem viæ comes. Ex ὁμοῦ, & στέλλω, *mitto.*

Ὁμόστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, eodem amore proſequens, concors in amore. Ex ὁμὸς, & στοργὴ, *amor.*

Ὁμόσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſuis malleolis ſive pedibus incedens una cum alio iter facit, comes; exponitur & frater. Ex ὁμοῦ, & σφυρὸν, *malleolus pedis.*

Ὁμοσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, eamdem formam ſeu habitum eumdem habens, uniformis. Ex ὁμὸς, & σχῆμα, *forma.*

Ὁμοταγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ejuſdem eſt ordinis. Ex ὁμὸς, & τάσσω, *ordino.*

Ὁμοταγῶς, *Adv.* eodem ordine, eadem ſerie. Ab ὁμοταγής.

Ὁμόταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ſepulchrum habens, Suic. Ex ὁμὸς, & τάφος, *ſepulchrum.*

Ὁμοταχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æque velox. Ex ὁμὸς, & ταχὺς, *celer.*

Ὁμοταχῶς, *Adv.* ſimili celeritate. Ab ὁμοταχής.

Ὁμοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui idem tributum cum aliis pendit. Ex ὁμὸς, & τέλος, *tributum.*

Ὁμοτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, conterminus, vicinus, finitimus. Ex ὁμοῦ, & τέρμων, *finis.*

Ὁμοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, eamdem artem factito. Ab ὁμότεχνος.

Ὁμότεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eamdem artem exercet, profitetur, ſeu factitat. Gl. V. ejuſdem artis. Ex ὁμὸς, & τέχνη, *ars.*

Ὀμοτὴς, οῦ, ὁ, jurator, juratus, Gl. V. Ab ὄμνυμι, *juro.*

Ὀμοτικὸς, ὴ, ὸν, jurativus, qui jurantis eſt, ut ὁμοτικὰ ἐπιρρήματα, adverbia jurandi. Ab ὄμνυμι.

Ὁμοτιμία, ας, ἡ, honoris æqualitas, par dignitas. Ab ὁμότιμος.

Ὁμότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in pari habetur honore; qui paris eſt conditionis. Gl. V. collega, conſors. Ex ὁμὸς, & τιμὴ, *honor.*

Ὁμοτίμως, *Adv.* æquali honore, pari dignitate. Ab ὁμότιμος.

Ὁμότιτθος, ου, ὁ καὶ ἡ, eadem nutrice uſus. Ex ὁμὸς, & τιτθὴ, *nutrix.*

Ὁμότοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, communem parietem habens. Ex ὁμὸς, & τοῖχος, *paries.*

Ὁμότονος, ου, ὁ καὶ ἡ, eumdem tenorem ſervans; (2) æqualiter tentus, contentus. Ex ὁμὸς, & τείνω, *tendo.*

Ὁμοτόνως, *Adv.* æquali ſeu eodem tenore; (2) more eorum, qui æqualiter tenta ſunt. Ab ὁμότονος.

Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eadem utitur menſa. Ex ὁμὸς, & τράπεζα, *menſa.*

Ὁμότρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, una perforatus, una penetrabilis, Nonnus. Ex ὁμοῦ, & τρητὸς, *perforatus.*

Ὁμότριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eorumdem pilorum eſt. Ex ὁμὸς, & θρὶξ, *pilus.*

Ὁμοτροπέω, ῶ, iiſdem moribus ſum præditus, Suic. Ab ὁμότροπος.

Ὁμοτροπία, ας, ἡ, morum ſimilitudo ſeu conformitas. Ab eod.

Ὁμότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſimilibus moribus eſt præditus; (2) qui ejuſdem modi eſt. Ex ὁμὸς, & τρόπος, *modus, mos.*

Ὁμοτρόπως, *Adv.* ſimiliter, eodem modo, Suic. Ab ὁμότροπος.

Ὁμότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimul nutritus, una educatus; (2) convictor. Ex ὁμοῦ, & τρέφω, *alo.*

Ὁμοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aliquos ſimul alit. Ex iiſd.

Ὁμοῦ, *Adv.* una, ſimul, pariter; (2) eumdem in locum; (3) eodem in loco; (4) prope; (5) fere, ferme, propemodum, circiter. Ab ὁμός.

Ὁμοϋπόστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, eamdem hypoſtaſin habens. Ex ὁμοῦ, & ὑφίστημι, *ſubſiſto.*

Ὁμουρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ὁμορέω.

Ὁμούριος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὁμύριος.

Ὁμούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὁμούσιος.

Ὁμουσιότης, ητος, ἡ, idem quod ὁμουσιότης.

Ὁμόφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſonans, ejuſdem ſoni. Ex ὁμὸς, & φθόγγος, *ſonus.*

Ὁμόφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimilem corticem habens. Ex ὁμὸς, & φλοιὸς, *cortex.*

Ὁμόφοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſimul it, comes. Ex ὁμοῦ, & φοιτάω, *eo.*

Ὁμοφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, unanimis, concors. Ex ὁμοῦ, & φραδὴς, *conſultus.*

Ὁμοφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui una cum alio conſultat, conſilii particeps; (2) unanimis, concors. Ex ὁμοῦ, & φράδμων, *conſultus.*

Ὁμοφρονέω, ῶ, f. ήσω, eadem ſum mente, conſentio. Ab ὁμόφρων.

Ὁμοφροσύνη, ης, ἡ, concordia, conſenſio, unanimitas. Ab eod.

Ὁμόρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, unanimis, qui ejuſdem eſt mentis, animi, ſeu ſententiæ, idem ſentiens. Ex ὁμὸς, & φρὴν, *mens.*

Ὁμοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ejuſdem naturæ eſt; (2) conſanguineus, cognatus. Ex ὁμὸς, & φυὴ, *natura.*

Ὁμοφυΐα, ας, ἡ, naturæ communitas. Ab ὁμοφυής.

Ὁμοφυλία, ας, ἡ, identitas, ſimilitudo; cognatio, Suic. Ab ὁμόφυλος.

Ὁμόφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ejuſdem eſt gentis, generis, vel ſexus; (2) in eadem terra genitus. Gl. V. tribulis, gentilis. Ex ὁμὸς, & φῦλον, *gens, genus, ſexus.*

Ὁμοφωνέω, ῶ, f. ήσω, eamdem vocem edo; (2) voce & lingua eadem utor. Ab ὁμόφωνος.

Ὁμοφωνία, ας, ἡ, vocis convenientia, concentus; (2) ejuſdem linguæ uſus. Ab ὁμόφωνος.

Ὁμόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, eamdem vocem ſeu eumdem ſonum edens; (2) eadem lingua utens. Ex ὁμὸς, & φωνὴ, *vox.*

Ὁμοφώνως, *Adv.* eadem voce, vocibus concordibus; (2) una eademque lingua. Ab ὁμόφωνος.

Ὁμόφωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, eodem lumine lucens, Suic. Ex ὁμὸς, & φῶς, *lux.*

Ὁμοχοίνιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, eadem chœnice victitans, conſervus, commilito, quia milites & ſervi dimenſum acceptum conferebant, & communes ex eo ſumptus faciebant. Ex ὁμὸς, & χοῖνιξ, *chœnix.*

Ὁμόχροια, ας, ἡ, coloris ſimilitudo, idem vel ſimilis color. Ab ὁμόχροος.

Ὁμοχρονέω, ῶ, f. ήσω, eodem tempore ſum, tempore æqualis ſum. Ab ὁμόχρονος.

Ὁμόχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, tempore par, contemporaneus. Ex ὁμὸς, & χρόνος, *tempus.*

Ὁμόχροος, *contr.* ὁμόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ejuſdem coloris eſt, concolor. Ex ὁμὸς, & χρόα, *color,* Ὀμοχώριος, ȣ, ὁ, conterraneus, Gl. V. Ex ὁμοῦ, & χώρα, *regio*.

Ὁμόχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ex eadem regione eſt, popularis, finitimus, vicinus, conterminus. Ex ὁμὸς vel ὁμοῦ, & χώρα, *regio*.

Ὁμόψηφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus idem ſuffragium eſt, eamdem fovens ſententiam; (2) ſuffragii ferendi ſocius. Ex ὁμὸς, & ψῆφος, *ſuffragium*.

Ὁμοψυχέω, ῶ, f. ήσω, eodem ſum animo, concors ſum, conſentio. Ab ὁμόψυχος.

Ὁμοψυχία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. Ab eod.

Ὁμόψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt animi, concors, unanimis. Ex ὁμὸς, & ψυχὴ, *animus*.

Ὁμοψύχως, *Adv.* unanimlter, uno animo. Ab ὁμόψυχος.

Ὁμόω, ῶ, f. ώσω, unio, in unum redigo. Paſſ. ὁμȣ̃σθαι, uniri. a. 1. ὁμωθῆναι, uniri, jungi. Ὁμωθῆναι φιλότητι, Il. 14, 209. Ab ὁμός.

Ὀμόω, juro, Gl. V. inuſit. ſed ab hoc ſunt uſitata ὀμόσω, f. 1. & ὀμοῦμαι, f. 2. med. ὤμοσα, a. 1. act. ὀμώμοκα, perf. cætera ab ὀμνύω, & ὄμνυμι.

Ὄμπαι, fruges melle imbutæ ſacrificandæ, Heſ.

Ὄμπια, omne genus bellaria, Heſ.

Ὄμπνειος, εία, ειον, qui nobis vivendi & reſpirandi cauſſa eſt, almus, quo alimur, dives, magnus, copioſus, Heſ. Suid. Ab ὄμπνη.

Ὀμπνειόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, larga manu dans, abundans, almus, Heſ. Ex ὄμπνειος, & χεὶρ, *manus*.

ὌΜΠΝΗ, ης, ἡ, fructus cereales, quibus vitam ſuſtentamus, frumentum, cibus, rerum copia.

Ὀμπνηρὸν, almum, ut ὀμπνηρὸν ὕδωρ, Heſ.

Ὄμπνιος, ία, ιον, almus, ut ὀμπνία Δημήτηρ, alma Ceres; ὄμπνιον ὕδωρ, Suid.

Ὀμφάκη, ης, ἡ, melligo ex acerbis uvis expreſſa, vel acerbæ uvæ ſuccus, apud Dioſcor. Ab ὄμφαξ.

Ὀμφακίας, ȣ, ὁ, acerbitate ſua uvas immaturas referens, ex uvis immaturis expreſſus; (2) immitis, crudus, acerbus. Ab eod.

Ὀμφακίζω, uvam acerbam produco; acerbus ſum; ὀμφακίζομαι, uvas acerbas & adhuc immaturas lego. Ab eod.

Ὀμφάκινος, ίνη, ινον, omphacinus, uvas immaturas referens, ex uvis immaturis & acerbis confectus; ὀμφάκινον, veſtimenti muliebris genus, Pollux. Philoxen. ὀμφάκινον, viride oleum. Ab eod.

Ὀμφάκιον, ȣ, τὸ, omphacium, ſuccus uvæ acerbæ nec dum maturæ. Ab eod.

Ὀμφακὶς, ίδος, ἡ, cavum illud, ex quo glans quercina enaſcitur. Ab eod.

Ὀμφακίτης, ȣ, ὁ, ut ὀμφακίτης οἶνος, vinum omphacites; (2) cognomen Bacchi. Ab eod.

Ὀμφακόμελι, ιτος, τὸ, medicamentum ex uvis immaturis & melle. Ex ὄμφαξ, & μέλι, *mel*.

Ὀμφακοῤῥὰξ, ᾶγος, ὁ ϗ ἡ, acerbos & immaturos acinos habens. Ex ὄμφαξ, & ῥὰξ, *acinus*.

Ὀμφακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, acerbus in modum uvarum immaturarum. Ab ὄμφαξ.

Ὀμφαλητομία, ας, ἡ, umbilici præciſio. Ab ὀμφαλητόμος.

Ὀμφαλητόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbilicos infantibus recens natis præcidens. Ex ὀμφαλὸς, & τέμνω, *ſeco*.

Ὀμφαλίον, ȣ, τὸ, umbilicus. Ab ὀμφαλός.

Ὀμφάλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbilicalis, ad umbilicum pertinens; (2) ex umbilico factus. Ab eod.

Ὀμφαλιϛὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalper, quo umbilicus infanti recens nato præciditur. Ab eod.

Ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.

Ὀμφαλόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructum umbilicatum ferens. Ex ὀμφαλὸς, & καρπὸς, *fructus*.

ὈΜΦΑΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, umbilicus, umbo.

Ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, idem quod ὀμφαλητομία.

Ὀμφαλοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὀμφαλοτόμος.

Ὀμφαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, umbilicalis. Ab ὀμφαλός.

Ὀμφαλωτὸς, ὴ, ὸν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.

ὌΜΦΑΞ, ακος, ἡ, alicubi & ὁ, uva acerba; uva immatura, Ph. (2) quivis plantæ fructus acerbus & immaturus.

ὈΜΦΗ', ῆς, ἡ, vox divina, oraculum, omen, augurium, ſomnium; (2) vox.

Ὀμφήεις, ήεσσα, ῆεν, fatidicus, vocalis. Ab ὀμφή.

Ὀμφητὴρ, ῆρος, ὁ, vates, fatidicus. Ab eod.

Ὁμῶλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, q. d. qui agri ſui ſulcos noſtris conterminos habet, vicinus, finitimus. Ex ὁμȣ̃, & ὦλαξ, pro αὖλαξ, *ſulcus*.

Ὁμωνυμέω, ῶ, cognominis ſum, idem nomen habeo. Ab ὁμώνυμος.

Ὁμωνυμία, ας, ἡ, nominis communitas; (2) æquivocatio. Ab eod.

Ὁμώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem nomen habens, cognominis. Gl. V. cognominatus; ὁμώνυμοι λέξεις, idem ſignificantia vocabula; ὁμώνυμον, æquivocum, Gl. V. Ex ὁμὸς, & ὄνομα, *nomen*.

Ὁμωνύμως, *Adv.* communi nomine, eodem nomine; (2) æquivoce. Ab ὁμώνυμος.

Ὁμωρόφιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & ὄροφος, *tectum*.

Ὁμώροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὁμῶς, *Adv.* ſimiliter, æque, pariter; (2) ſimul, una. Ab ὁμός.

Ὅμως, *Conjunct.* tamen. Ab eod.

Ὁμωχέτης, ȣ, ὁ, ὁμωχέται θεοὶ, dii earumdem libationum participes, in eodem templo coli ſoliti. Ex ὁμὸς, & ἔχω, *habeo*.

Ὄν, ὄντος, τὸ, Gl. V. τὸ ὂν, ens; part. neutr. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ὀνάγρα, ας, ἡ, onagra, herba quædam, potius οἰνάγρα.

Ὀνάγρινον χρῶμα, color qualis onagri.

Ὀναγρόβοτα, τὰ, onagrorum paſcua, locus paſcendis onagris ſive aſinis ſilveſtribus apta. Ex ὄναγρος, & βόσκω, *paſco*.

Ὄναγρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aſinus ferus, onager; (2) machina quædam, harpago. Ex ὄνος, & ἀγρὸς, *ager*.

Ὄναμαι, fruor, f. ὀνήσομαι; opt. ὀναίμην, fruar. ὄναιο, fruere, conducat tibi. Οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι, Eur. Med. 1351. Ab ὄνημι.

ὌΝΑΡ, τὸ, inſomnium, ſomnium, viſio; (2) umbra & ſomnium vanum; κατ' ὄναρ, & per ellipſin ὄναρ, per ſomnum, in ſomnis.

Ὀνάριον, ȣ, τὸ, aſellus. Dim. ab ὄνος.

Ὀνεία, ας, ἡ, pellis aſinina. Ab ὄνος.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum; ὀνείτα, cibi. Ab ὄνημι vel ὄναρ.

Ὀνειδείη, vel ὀνειδίη, ης, ἡ, probrum, dedecus. Ab ὄνειδος.

Ὀνειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo, vituper reprehendo; (2) exprobro, probroſe objicio. Τοιȣ̃τος ὢν, τοιᾶδ' ὀνειδίζεις σπορὰν; Soph. Aj. 1315. Τȣ̃τ' ȣ̓κ ἔσθ' ὅπως πότ' εἰς ἐμὲ τȣ̃νειδος ἕξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι, id. Phil. 527. Κȣ̓κ ὀνειδίζω τύχας, Eur. Or. 4. Ὀνειδίζεις φίλοις, id. Alc. 697. Ab eod.

Ὀνείδειος, vel ὀνείδιος, ία, ιον, probroſus, contumelioſus; (2) exprobratorius. Ab eod.

Ὀνείδισμα, ατος, τὸ, probrum, quod alicui probroſe objicitur. Ab ὀνειδίζω.

Ὀνείδισις, εως, ἡ, improperium, Gl. V. Ab ὀνειδίζω.

Ὀνειδισμὸς, ȣ̃, ὁ, exprobratio, objectio probrorum; (2) convicium. Ab eod.

Ὀνειδιϛὴρ, ῆρος, ὁ, probroſus, probro adficiens. Ab eod.

Ὀνειδιϛὴς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ὀνειδιϛικὸς, ὴ, ὸν, exprobratorius, exprobrationem habens. Ab ὀνειδιϛής.

Ὀνειδιϛικῶς, *Adv.* probroſe, cum exprobratione, contumelioſe. Ab ὀνειδιϛικός.

ὌΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, probrum, dedecus, exprobratio; (2) gloria, laus, decus.

Ὀνεῖον, ȣ, τὸ, ſtabulum aſinorum. Ab ὄνος.

Ὄνειος, εία, ειον, utilis. Ab ὄνημι.

Ὄνειος, aſininus, ut ὄνειον κρέας, aſinina caro, Gl. V. Ab ὄνος.

Ὀνείριος, εία, ειον, ad ſomnia vel inſomnia pertinens. Ab ὄνειρος.

Ὀνειρογόνος, ȣ, ὁ, profluvium genituræ in ſomniis. V. Lex. ex Plin. Ex ὄνειρος, & γονὴ, *genitura*.

Ὀνειροκρίτης, ȣ, ὁ, ſomniorum interpres. Ex ὄνειρος, & κριτὴς, *judex*.

Ὀνειροκριτικὸς, ὴ, ὸν, ad ſomniorum interpretationem pertinens; (2) qui ſomnia novit interpretari; ἡ ὀνειροκριτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars interpretandi ſomnia. Ab ὀνειροκρίτης.

Ὀνειρολεσχία, ας, ἡ, contumelia, contumelioſa oratio, quaſi ſomnii garrulitas. Ex ὄνειρος, & λέσχη, *ſermocinatio*.

Ὀνειρολογία, ας, ἡ, ſomniorum enarratio, ſermo de ſomniis. Ex ὄνειρος, & λόγος, *ſermo*.

Ὀνειρόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui ex ſomniis futura prædicit, ſeu vaticinatur. Ex ὄνειρος, & μάντις, *vates*.

Ὄνειρον, ȣ, τὸ, ſomnium. Ab ὄναρ.

Ὀνειρόπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſomnio territus, qui ſomniis percellitur. Ex ὄνειρος, & πλήσσω, *percello*.

Ὀνειροπολέω, ῶ, f. ήσω, ſomniorum interpretem ago; (2) ſomnio, ſomnium cerno. Ὀνειροπολεῖ ἵππȣς, Ariſt. Nub. 16. Ὀνειροπολεῖς περὶ σεαυτȣ̃, id. Eq. 806. Πολλὰ τοιαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, Dem. Ab ὀνειροπόλος.

Ὀνειροπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circa ſomnia verſatur ex iis futura prædicens, ſomniorum conjector. Ex ὄνειρος, & πολέω, *verſor*.

Ὀνειροπομπὸς, ȣ̃, ὁ, ſomniorum interpres, Suic. Ex ὄνειρος, & πομπὸς, *qui aliquem deducit*.

Ὄνειρος, ȣ, ὁ, ſomnium, viſum, Gl. V. (2) Deus quietis. Ab ὄναρ.

Ὀνειροσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſomnia conſiderat & interpretatur. Ex ὄνειρος, & σκοπὸς, *ſpeculator*.

Ὀνειρόφαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſomnia interpretatur ſeu conjectat, Suic. Ex ὄνειρος, & φαίνομαι, *appareo*.

Ὀνειρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſomniorum peritus, ſomniorum interpres. Ex ὄνειρος, & φρὴν, *mens*.

Ὀνειρωγμὸς, ου, ὁ, inſomnium, inprimis de re Venerea. Ab ὀνειρώττω.

Ὀνείρωξις, εως, ἡ, ipſa ſomniandi actio, ſomnium, Suid. Ab eod.

Ὀνειρώττω, f. ξω, ſomnio; (2) ſomnium laſcivum ſomnio; (3) ſemen in ſomno emitto. Ab ὄνειρος.

Ὄνευος, ου, ὁ, ſucula, machina tractorii generis. Ab ὄνος.

Ὀνεύω, & ὀνεύομαι, ſuculam verſo & circumago. Ab ὄνευος.

Ὀνέω, juvo, Gl. V. Hinc ὀνήσω, f. 1. in præſ. uſitatius ὄνημι.

Ὀνήιος, utilis, Ion. pro ὄνειος, ab ὄνημι.

Ὀνήιστος, utilis. Ab eod.

Ὀνηλατέω, ῶ, f. ήσω, aſinum agito. Ab ὀνηλάτης.

Ὀνηλάτης, ου, ὁ, agitator aſini. Gl. V. agaſo, mulio. Ph. aſinarius. Ex ὄνος, & ἐλαύνω, agito.

ὈΝΗΜΙ, & ὀνίνημι, f. ὀνήσω, ab ὀνέω, juvo, proſum, utilitatem adfero; ὄνημαι, ὄναμαι & ὀνίναμαι, utilitatem & fructum percipio, fruor. f. ὀνήσομαι. Ἐυεπίην ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει, Phocyl. 116.

Ὄνημι, vitupero; ὄναμαι, vitupero. a. 1. ὤνατο, vituperavit. Ὅτι μ' ὤνατο, Il. 17, 25.

Ὀνήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, utilis, qui fructum & utilitatem adferre poteſt. Ab ὄνημι.

Ὄνησις, εως, ἡ, juvamen, emolumentum, Gl. V. Ab eod.

Ὀνησιφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, utilitatem adferens, qui juvare poteſt. Ex ὄνησις, & φέρω, fero.

Ὀνησιφόρως, *Adv.* utilitatem adferendo, utiliter. Ab ὀνησιφόρος.

Ὀνητικὸς, utilis, qui juvare & prodeſſe poteſt. Ab ὄνημι, *juvo.*

Ὀνητὸς, ἡ, ὸν, unde commodum & utilitas percipi poteſt, utilis. Ab ὄνημι.

Ὀνητὸς, vituperabilis, Heſ. ubi ὀνητὰ, μεμπτά. Ab ὄνημι, *vitupero.*

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, qui juvat & prodeſt, utilis, commodus. Ab eod.

Ὀνθυλεύω, f. εύσω, ſtercore bovino inquino, fimo jumentorum adſpergo. Ab ὄνθος.

ὌΝΘΟΣ, ου, ὁ, fimus ſeu ſtercus jumentorum.

Ὀνθύλευσις, εως, ἡ, exquiſitior ciborum apparatus. Ab ὀνθυλεύω.

ὈΝΘΥΛΕΥ'Ω, exquiſite apparo, exquiſite condio.

Ὀνίας, ου, ὁ, ſcari piſcis genus. Ab eod.

Ὀνιδία, ας, ἡ, ſtercus equinum, Suid. Ab eod.

Ὀνίδιον, ου, τὸ, aſellus. Ab eod.

Ὀνικὸς, ἡ, ὸν, aſininus, aſinarius. Ab eod.

Ὀνίνημι, idem quod ὄνημι.

Ὀνὶς, ίδος, ἡ, ſtercus aſininum. Ab eod.

Ὀνίσκη, aſella, Gl. V. Ab ὄνος.

Ὀνίσκος, ου, ὁ, aſellus; (2) piſcis quidam, aſellus; (3) inſectum multipes, cutio, porcellio; (4) ſucula. Dim. ab eod.

Ὀνίσκω, juvo, proſum. Gl. V. ὀνίσκεται, fruitur. Ab ὀνέω.

Ὀνῖτις, ιδος, ἡ, q. d. aſinaria, ſpecies origani. Ab ὄνος.

Ὀνοβατέω, ῶ, aſinum admitto, ſive facio, ut aſinus equam ineat; (2) uſurpatur de aſinis equas ineuntibus. Ex ὄνος, & βαίνω, *ſcando.*

Ὀνοβάτις, ιδος, ἡ, quæ aſinum conſcendit eoque vehitur. Ex iiſd.

Ὀνόβλιτον, ſpecies bliti.

Ὀνόγυρος, ου, ὁ, carduus aſininus vulgaris, planta adverſus venena ſalutaris, tritaque graviter olens. Quibuſdam etiam ἀνάγυρος dicitur.

Ὀνοθήρας, ου, ὁ, herbæ nomen, quæ potius οἰνοθήρας.

Ὀνοκένταυρος, ου, ὁ, onocentaurus, *animal*; (2) ſpecies dæmonum. Ex ὄνος, & κένταυρος, *centaurus.*

Ὀνοκηκὶς, ίδος, ἡ, q. d. galla aſinina. Ex ὄνος, & κηκὶς, *galla.*

Ὀνοκίνδιος, ου, ὁ, agaſo, mulio, Dorienſibus; quaſi ex ὄνος, & κινέω, *moveo.*

Ὀνοκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aſinariam molam impellit & agitat, molitor. Ex ὄνος, & κόπτω, *pulſo.*

Ὀνοκρόταλος, ου, ὁ, onocrotalus, avis, oloris ſimilitudinem habens. Ex ὄνος, & κρόταλον, *crepitaculum.*

Ὀνόκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pedes aſininos habens. Ex ὄνος, & κῶλον, *pes.*

ὌΝΟΜΑ, ατος, τὸ, nomen, vocabulum; (2) nomen, fama, celebritas; (3) prætextus, obtentus.

Ὀνομάζω, f. άσω, nomino, appello; indigito, nuncupo, Gl. V. (2) celebro, decanto; ὀνομάζομαι, nominor, appellor. a. 1. part. ὀνομασθεὶς, nominatus; p. ὠνομασμένος. Ὅυς ἐπεξῆς ὠνόμαζε πᾶς λεὼς, Eur. Iph. in Au. 283. Τίς ὀνομάζεται πόθ' οὗτος; Ariſt. Av. 295. Ὄνομα δ' ὠνομάζετο Ἕλενος, Soph. Phil. 606. Ab ὄνομα.

Ὀνομαθετέω, ῶ, nomina vel nomen impono, nomen indo. Ab ὀνομαθέτης.

Ὀνομαθέτης, ου, ὁ, qui nomen imponit. Ex ὄνομα, & τίθημι, *pono.*

Ὄνομαι, reprehendo, carpo, vitupero; ὄνονται, carpunt. f. 1. ὀνόσομαι, poët. ὀνόσσομαι, ὀνόσσεται, carpet. a. 1. ὠνοσάμην, reprehendo; opt. ὀνοσαίμην, ὀνόσαιτο, reprehendat. Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, Il. 14, 95.

Ὀνομαίνω, nomino, nuncupo, appello, nomine voco; (2) nominatim recenſeo, vel percenſeo. a. 1. ὠνόμηνα, Ion. & poët. ὀνόμηνα, ὀνόμηνεν, appellavit, vocavit. Ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα Πανδώρην, Heſiod. Ἔργ. 80. Ab ὄνομα.

Ὀνομακλήδην, *Adv.* nominatim. Ex ὄνομα, & κλήδην, quod idem notat.

Ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, qui nominatim alios vocat, vocator. Ex ὄνομα, & κλήτωρ, qui vocat.

Ὀνομάκλυτος, ου, vel ὀνομακλυτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, cujus nomen eſt inclytum, celebris. Ex ὄνομα, & κλυτὸς, *celebris.*

Ὀνομασία, ας, ἡ, nomen. Ph. nominatio, nuncupatio. Ab ὀνομάζω.

Ὀνόμασμα, ατος, τὸ, nomen, appellatio. Ab eod.

Ὀνομαστήρια, ων, τὰ, feſtum, quod celebratur ob impoſitionem nominis. Ab eod.

Ὀνομαστὴς, οῦ, ὁ, nominator. Ph. autumator. Ab eod.

Ὀνομαστὶ, *Adv.* nominatim, nomine. Ab eod.

Ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, q. d. nominativus, nominatorius. Hinc τὸ ὀνομαστικὸν, οῦ, ſc. βιβλίον, dictionarium, onomaſticum; ὀνομαστικὴ (ſc. πτῶσις) nominativus, Gl. V. Ab eod.

Ὀνομαστικῶς, *Adv.* per denominationem. Ab ὀνομαστικός.

Ὀνομαστὸς, ἡ, ὸν, q. d. nominabilis, qui nominari poteſt, celebris, nobilis, clarus. Gl. V. nominatus. Ab ὀνομάζω.

Ὀνομαστῶς, *Adv.* celebriter, nobiliter. Ab ὀνομαστός.

Ὀνοματικῶς, *Adv.* idem quod ὀνομαστικῶς.

Ὀνοματογραφέω, ῶ, nomina ſcribo ſeu inſcribo, in acta refero. Ab ὀνοματογράφος.

Ὀνοματογραφία, ας, ἡ, nominum inſcriptio; (2) nomenclatura. Ab eod.

Ὀνοματογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, nominum ſcriptor, ſeu inſcriptor. Ex ὄνομα, & γράφω, *ſcribo.*

Ὀνοματοθεσία, ας, ἡ, nominum impoſitio; nuncupatio, Gl. V. Ex ὄνομα, & θέσις, *poſitio.*

Ὀνοματοθέσια, ων, τὰ, nominalia, Ph. Ex iiſd.

Ὀνοματοθετέω, ῶ, nomen impono, nomen fingo, Suic. Ab ὀνομαθέτης.

Ὀνοματοθέτης, ου, ὁ, nominis impoſitor. Ex ὄνομα, & τίθημι, *pono.*

Ὀνοματοθήρας, ου, ὁ, q. d. nominum auceps, vocabulorum captator. Ex ὄνομα, & θήρα, *venatio.*

Ὀνοματοκλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, Gl. V. Ex ὄνομα, & καλέω, *voco.*

Ὀνοματολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nomen ſeu nomina dicit; nomenclator, Gl. V. Ex ὄνομα, & λόγος, *ſermo.*

Ὀνοματομάχος, ου, ὁ, qui de nominibus pugnat, Suic. Ex ὄνομα, & μάχομαι, *pugno.*

Ὀνοματοποιέω, ῶ, f. ήσω, nomen ſ. nomina fingo, vocabula novo, vocabula fingo a ſono. p. part. paſſ. ὠνοματοπεποιημένον, fictum a ſono. Ab ὀνοματοποιός.

Ὀνοματοποιΐα, ας, ἡ, nominis ſ. vocabuli fictio; nominis fictio a ſono. Ab eod.

Ὀνοματοποιὸς, οῦ, ὁ, nominis ſeu nominum, i. e. verborum ſeu vocabulorum fictor. Ex ὄνομα, & ποιέω, *facio*

Ὀνοματουργὸς, οῦ, ὁ, nominis ſeu nominum artifex. Ex ὄνομα, & ἔργον, *opus.*

Ὀνόπορδον, ου, τὸ, crepitus aſini, *herba,* quia aſini eam comedentes crepitus reddere dicuntur. Ex ὄνος, & πορδὴ, *crepitus ventris.*

Ὀνόρυγχος, bunilla, Ph. Ex ὄνος, & ῥύγχος, *rictus.*

ὌΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, aſinus, aſina; (2) piſcis quidam; (3) locuſtæ genus; (4) inſectum, multipeda, cutio, porcellio; (5) axis; (6) fuſus; (7) ſuperior molæ lapis; (8) vaſis genus; (9) unio, quæ & μονὰς, & κύβος; (10) origani ſpecies; (11) machina quædam.

Ὄνοσις, εως, ἡ, reprehenſio, vituperium. Ab ὄνομαι.

Ὀνοσκελὶς, ίδος, ἡ, crura aſinina habens. Ex ὄνος, & σκέλος, *crus.*

Ὀνόσκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, crura aſinina habens. Ex iiſd.

ὌΝΟΣΜΑ, ατος, τὸ, onoſma, herba.

Ὀνοστάσιον, ου, τὸ, ſtabulum, Ph. Ex ὄνος, & στάσις, *ſtatio.*

Ὀνοστὸς, ἡ, ὸν, vituperandus, reprehenſione dignus. Ab ὄνομαι, *reprehendo.*

Ὀνοσφαγία, ας, ἡ, aſinorum mactatio, Suic. Ex ὄνος, & σφαγὴ, *mactatio.*

Ὀνοτάζω, vitupero, carpo, incuſo. Ab ὄνομαι.

Ὀνοτὸς, ἡ, ὸν, vituperabilis. Ab eod.

Ὄνουρις, ιδος, ἡ, onuris, herbæ nomen. Ex ὄνος, & οὐρὰ, *canda.*

Ὀνοφορβὸς, οῦ, ὁ, qui aſinos paſcit ac nutrit, aſinarius. Ex ὄνος, & φέρβω, *paſco.*

Ὀνοχειλὶς, vel ὀνοχειλὲς, & ὀνόχειλος, anchuſæ altera ſpecies. Ex ὄνος, & χεῖλος, *labrum.*

Ὀνόχηλος, ου, ὁ, ungulam aſini habens; ὀνόχηλον, anchuſæ ſpecies Nicandri Shol. quæ aliis ὀνόχειλος. Ex ὄνος, & χηλὴ, *ungula.*

Ὀνόω, vitupero, reprehendo, carpo; uſitatius ὄνομαι. Μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο, Theoc. 26, ult. Ab ὄνημι.

Ὄντα, τὰ ὄντα, bona, facultates. Ab ὤν, quod ab εἰμί.

Οντως, *Adv.* vere, ſane, plane, certo, profecto, Ph. Ab ὢν, ὄντος, quod eſt part. ab εἰμί.

Ονυμα, nomen, Æol. pro ὄνομα.

ὌΝΥΞ, υχος, ὁ, unguis, ungula; (2) uncus; (3) genus torturæ; fidiculæ, Gl. V. (4) pars cordis; (5) pars folii roſæ ſuperior; (6) gemma quædam, onyx; (7) marmoris ſpecies; (8) operculum conchylii; (9) oſtreum; (10) frutex quidam.

Ὀνυχίζω, f. ίσω, Att. ιῶ, ungulam divido; (2) ungues præcido, vel reſceo; (3) ungue noto; (4) ad unguem exigo, exacte perpendo. Ab ὄνυξ.

Ὀνύχινος, ίνη, ινον, onychinus, ex onychis adipe, vel ex onyche gemma vel marmore confectus, vel etiam onychiis conchylii colorem referens. Ab eod.

Ὀνύχιον, ȣ, τὸ, unguiculus. Gl. V. ungula, unguella, unguicula; (2) lapis onychites. Ab eod.

Ὀνυχισμὸς, ȣ͂, ὁ, unguium reſectio, Suic. Ab ὀνυχίζω.

Ὀνυχιστὴρ, ῆρος, ὁ, unguis, ungula. Ab eod.

Ὀνυχιστήριον, ȣ, τὸ, culter ad recidendos ungues. Gl. V. unguicularium. Ab ὀνυχίζω.

Ὀνυχίτης, ȣ, ὁ, ut ὀνυχίτης λίθος, onychites lapis. Ab ὄνυξ.

Ὀνυχῖτις, ιδος, ἡ, ut ὀνυχῖτις καδμεία, onychitis cadmia, dicta a ſimilitudine venarum onychis lapidis.

Ὀνυχογραφέω, ῶ, f. ήσω, unguibus ſcalpo vel rado. Ex ὄνυξ, & γράφω, *ſcribo*.

Ὀνυχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unguium ſpeciem habens. Ex ὄνυχος, & εἶδος, *ſpecies*.

Ὀνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aſininus, qui aſinini generis eſt. Ab ὄνος.

ὈΝΩΝΊΣ, ίδος, ἡ, ononis, *planta*.

Ὀξαλὶς, ίδος, ἡ, acida fæx vel vappa; (2) lapathi ſpecies, vulgo acetoſa. Ab ὄξος.

Ὀξάλμη, ης, ἡ, jus ex aceto & muria. Ex ὀξὺς, & ἅλμη, *ſalſugo*.

Ὀξέα, *Adv.* acute. Ab ὀξύ.

Ὀξέα, δένδρον, *arbor* ornus, Gl. V.

Ὀξεῖα, ας, ἡ, acuta; (2) haſta, Suid. Ab ὀξύς.

Ὀξείδιον, ȣ, τὸ, idem quod ὄξος, acetum, Suid. Dim. ab ὄξος.

Ὀξέλαιον, ȣ, τὸ, condimentum ex aceto & oleo. Ex ὀξὺς, & ἔλαιον, *oleum*.

Ὀξέως, *Adv.* acute; (2) celeriter, velociter, repente, raptim. Ab ὀξύς.

Ὀξηρὸς, ρὰ, ρὸν, acetum reſipiens, acetarius. Ab eod.

Ὀξίζω, f. ίσω, aceo, acidus ſum, acorem refero. Ph. aceſco. Ab ὄξος.

Ὀξίνα, ης, ἡ, occa, crates dentata ferreis ſtilis, Heſ. Ab eod.

Ὀξίνης, ȣ, ὁ, ut ὀξίνης οἶνος, vinum, quod coacuit aliquatenus. Ab ὄξος.

Ὀξὶς, ίδος, ἡ, acetabulum, vas, in quo acetum adſervatur, vel in menſa apponitur, vel quo idem dimetiuntur, qui vendunt. Ab eod.

Ὀξοπώλης, ȣ, ὁ, aceti venditor. Ex ὄξος, & πώλης, *venditor*.

Οξος, εος, τὸ, acetum, vinum, quod acuit. Ab ὀξύς.

Ὀξύα, ας, ἡ, arbor abieti non abſimilis. Ab eod.

Ὀξυάκανθα, ης, ἡ, oxyacantha, frutex in arboris magnitudinem quandoque excreſcens. Ex ὀξὺς, & ἄκανθα, *ſpina*.

Ὀξυάκανθος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ὀξυβάφιον, ȣ, τὸ, acetabulum, Ph. Ex ὄξος, & βάπτω, *intingo*.

Ὀξύβαφον, ȣ, τὸ, acetabulum, Gl. V. acetarium, Ph. Ex iiſd.

Ὀξύβαφος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ὀξυβελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acutam habens cuſpidem; (2) qui celeriter jaculum emittit. Ex ὀξὺς, & βέλος, *telum*.

Ὀξυβλέπτης, ȣ, ὁ, diſpex, Ph. diſpiciens, acute cernens. Ex ὀξὺς, & βλέπω.

Ὀξυβλεψία, ας, ἡ, acutus viſus, viſus acumen. Ex ὀξὺς, & βλέψις, *viſus*.

Ὀξυβόας, vel ὀξυβόης, ȣ, ὁ, acutum clamans. Ex ὀξὺς, & βοάω, *clamo*.

Ὀξυβολέω, ῶ, f. ήσω, celeriter jaculor. Ex ὀξὺς, & βάλλω, *jacio*.

Ὀξύγαλα, ακτος, τὸ, lac acidum, lac, quod acuit. Ex ὀξὺς, & γάλα, *lac*.

Ὀξυγαλάκτινος, ίνη, ινον, ex acido lacte confectus. Ab ὀξύγαλα.

Ὀξύγαρον, ȣ, τὸ, garum aceto conditum. Gl. V. acetarium. Ex ὀξὺς, & γάρον, *garum*.

Ὀξύγγιον, unguina, arvina, axungia, Gl. V.

Ὀξυγένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutum mentum habens; acutam barbam habens. Ex ὀξὺς, & γένειον, *mentum*, *barba*.

Ὀξύγενυς, υος, ἡ, id, quod infra labra in maxilla inferiore eminet, Pollux. Ex ὀξὺς, & γένυς.

Ὀξύγη, ης, ἡ, bufo, Gl. V.

Ὀξυγλυκὲς, έος, τὸ, aqua mulſa acida. Ex ὄξος, & γλυκὺς, *dulcis*.

Ὀξύγλυκον, dulcacidum, Ph. Ex iiſd.

Ὀξύγλυκυς, εια, υ, dulciter acris. Hinc ὀξύγλυκυ, cremor favorum decoctus, mulſa acida; dulcacidum, Gl. V. Ex iiſd.

Ὀξυγράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter ſcribens. Ex ὀξὺς, & γράφω, *ſcribo*.

Ὀξυγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, angulum acutum habens. Ex ὀξὺς, & γωνία, *angulus*.

Ὀξυδέρκεια, ας, ἡ, acumen viſus, acies oculorum. Ab ὀξυδερκής.

Ὀξυδερκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno. Ab eod.

Ὀξυδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acutum cernens, perſpicax. Ex ὀξὺς, & δέρκω, *video*.

Ὀξυδερκικὸς, ὴ, ὸν, ad viſus acumen faciens. Ab ὀξυδερκής.

Ὀξυδορκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno, Gl. V. Ex ὀξὺς, & δέρκω, δέδορκα, *cerno*.

Ὀξυδορκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὀξυδερκής.

Ὀξυδορκία, ας, ἡ, acies oculorum, acies, Ph. Ex ὀξὺ, & δέρκω, δέδορκα, *cerno*.

Ὀξυδορκικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ὀξυδερκικός.

Ὀξυδρομέω, ῶ, velociter curro, Suic. Ab ὀξύδρομος.

Ὀξύδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velociter currens, Suic. Ex ὀξὺς, & τρέχω, *curro*.

Ὀξυέθειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutos capillos habens. Ex ὀξὺς, & ἔθειρα, *capilli*.

Ὀξύζω, aceſco, aceo, Gl. V. Ab ὀξύς.

Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, acumen audiendi, acute audiendi facultas. Ab ὀξυήκοος.

Ὀξυήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acute audiens, qui acuto auditu eſt præditus. Ex ὀξὺς, & ἀκȣ́ω, *audio*, unde ἀκοὴ, *auditus*.

Ὀξύηχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acute ſonans, acutum ſonum edens. Ex ὀξὺς, & ἦχος, *ſonus*.

Ὀξυθάνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter interficiens, Suic. Ex ὀξὺς, & θάνατος, *mors*.

Ὀξύθηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde acutus. Ex ὀξὺς, & θηκτὸς, *acutus*.

Ὀξυθυμέω, ῶ, f. ήσω, iræ ſum impotens, præcipiti ira excandeſco. Ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα Εὐριπίδῃ, Ariſt. Θεσμ. 473. Ab ὀξύθυμος.

Ὀξυθυμία, ας, ἡ, iræ præcipitantia. Ab eod.

Ὀξυθυμια, ας, ἡ, & ὀξυθυμίαι, purgamenta, ſordes.

Ὀξυθύμια, ων, τὰ, purgamenta adium, quæ noctu Athenienſes in triviis ponebant; (2) ligna, ex quibus ſuſpenduntur aliqui.

Ὀξύθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iracundus, præceps ad iram. Ex ὀξὺς, & θυμὸς, *ira*, *animus*.

Ὀξύϊνος, ίνη, ινον, ex oxya arbore confectus. Ab ὀξύα.

Ὀξυκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutum cor habens, iracundus. Ex ὀξὺς, & καρδία, *cor*.

Ὀξυκάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutum caput habens. Ex ὀξὺς, & κάρηνον, *caput*.

Ὀξύκεδρος, ȣ, ἡ, cedrus acuta. Ex ὀξὺς, & κέδρος, *cedrus*.

Ὀξυκέρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acuta cornua habens, Suic. Ex ὀξὺς, & κέρας, *cornu*.

Ὀξύκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, acuta habens cornua, R. Ex iiſd.

Ὀξυκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acuminatum caput habens. Ex ὀξὺς, & κεφαλὴ, *caput*.

Ὀξυκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad motum ſubitus, qui celeriter movetur. Ex ὀξὺς, & κινέω, *moveo*.

Ὀξύκρατον, ȣ, τὸ, potio ex aceto & aqua. Ph. poſca. Ex ὄξος, & κεράω, *miſceo*.

Ὀξυλάβεια, ας, ἡ, ſtudium celeriter aliquid capeſſendi & adgrediendi, celeritas. Ab ὀξυλαβής.

Ὀξυλαβέω, ῶ, celeriter prehendo, celeriter capeſſo & adgredior. Ab eod.

Ὀξυλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, celer ad prehenſionem, velociter capiens; (2) in capienda præda celer. Ex ὀξὺς, & λαμβάνω, *capio*.

Ὀξυλάβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὀξυλάλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acute loquens. Ex ὀξὺς, & λάλος, *loquens*.

Ὀξυλάπαθον, ȣ, τὸ, genus lapathi, foliis acutioribus. Ex ὀξὺς, & λάπαθον, *lapathum*.

Ὀξυλίπαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aceto & pingui aliquo imbutus. Ex ὀξὺς, & λιπαρὸς, *pinguis*.

Ὀξυλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ὀξὺς, & λίπος, *pinguedo*.

Ὀξυμάθεια, vel ὀξυμαθία, ας, ἡ, celeritas diſcendi, Suic. Ab ὀξυμαθής.

Ὀξυμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui celeriter diſcit, Suic. Ex ὀξὺς, & μανθάνω, *diſco*.

Ὀξύμαλα, mala acida. Dorice pro ὀξύμηλα.

Ὀξύμελι, ιτος, τὸ, potio ex melle & aceto, acetum mulſum. Ex ὄξος, & μέλι, *mel*.

Ὀξυμελίκρατον, Ion. ὀξυμελίκρητον, idem. Ex ὀξύμελι, & κεράω, *miſceo*, vel ex ὄξος, & μελίκρατον, *aqua melle miſta*.

Ὀξυμέριμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acuta cura inventus, acute excogitatus. Ex ὀξὺς, & μέριμνα, *cura*.

Ὀξύμηλον, Dor. ὀξύμαλον, malum acidum, i. e. prunum. Ex ὀξὺς, & μῆλον, *malum*.

Ὀξύμολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutum canens, Suic. Ex ὀξὺς, & μολπὴ, *cantus*.

Ὀξύμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubito formatus, Suic. Ex ὀξὺς, & μορφὴ, *forma*.

Ὀξυμυρσίνη, ης, ἡ, acuta myrtus, myrtus ſilveſtris. Ex ὀξὺς, & μυρσίνη, *myrtus*.

Ὀξυμύρσινος, ίνη, ινον, ex myrto ſilveſtri formatus. Ab ὀξυμυρσίνη.

Ὀξύμωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutifatuus. Hinc τὸ ὀξύμωρον, ȣ, dictum acutum, tametſi primo intuitu ſtultum videatur. Ex ὀξὺς, & μωρὸς, *ſtultus*.

Ὀξυντὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalprum, Suic. Ab ὀξύνω.

Ὀξύνω, f. υνῶ, acumino, acuo, acutum reddo; (2) acuto accentu noto; (3) acuo ad, inſtigo, incito; (4) acidum reddo; (5) aceſco, in acorem vertor; ὀξύνομαι, acidus fio, aceſco. Ὀξύνειν τὴν τελευταίαν, ſcil. συλλαβὴν, Athen. Ab ὀξύς.

Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, ex arbore oxya confectus. Ab ὀξύα.

'Οξυόςρακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutiteſtaceus, Suic. Ex ὀξὺς, & ὄςρακον, *teſta.*

'Οξυπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fortiter impactus; (2) aculeatus, Suic. Ex ὀξὺς, & πηγνύω, *compingo.*

'Οξυπαθῶς, *Adv.* acuto & vehementi adfectu, gravi animi dolore, graviter. Ab ὀξυπαθής.

'Οξυπείνης, ȣ, ὁ, famelicus, Suic. Ex ὀξὺς, & πεῖνα, *fames.*

'Οξύπεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui acuta& vehementi fame cruciatur, qui aliquid valde cupit. Ex iiſd.

'Οξυπευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acidus cum amarore, vehementer amarus, Heſ. ubi ὀξυπευκές. Ex ὀξὺς, & πεύκη, *amaritudo.*

'Οξύπικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acidus, Gl. V. Ex ὀξὺς, & πικρὸς, *amarus.*

'Οξυποδέω, ῶ, addenſo, denſo, Gl. V. ὀξυποδεῖν, graſſari, Ph. Ab ὀξύπȣς.

'Οξυποδία, ας, ἡ, acupedium, addenſatio, Ph. Ab ὀξύπȣς.

'Οξυπόριον, ȣ, τὸ, medicamentum facile venas & tenues partes corporis permeans. Ab ὀξύπορος.

'Οξύπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cito tranſit. Ex ὀξὺς, & πείρω, *tranſeo, permeo.*

'Οξύπȣς, οδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeres pedes habens. Gl. V. acupedius. Ex ὀξὺς, & πȣ̃ς, *pes.*

'Οξύπρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutam proram habens. Ex ὀξὺς, & πρώρα, *prora.*

'Οξύπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veloces pennas habens, Suic. Ex ὀξὺς, & πτερὸν, *ala.*

'Οξύπυκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut ὀξύπυκνος ἁρμονία, ap. Muſicos denſitas acutorum ſonorum in ſupremis gradibus muſicæ ſcalæ. Ex ὀξὺς, & πυκνὸς, *denſus.*

'Οξυρεγμία, ας, ἡ, acidus ructus, cruditas. Ex ὀξὺς, & ἐρεύγω, *ructo.*

'Οξυρεγμιάω, ῶ, acidum ructo, ructus acidos emitto. Ab ὀξυρεγμία.

'Οξυρεγμιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui acidum ructum emittit. Ab eod.

'Οξυρόδινον, vel ὀξυῤῥόδινον, ȣ, τὸ, ſc. ἔλαιον, oleum roſaceum aceto temperatum. Ex ὀξὺς, & ῥόδινος, *roſaceus.*

'Οξυῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, celeriter repens; (2) vigilis; (3) propenſus. Ex ὀξὺς, & ῥέπω, *vergeo, propendeo.*

'Οξύῤῥιν, vel ὀξύῤῥις, ινος, ὁ ϗ ἡ, qui acuto eſt naſo. Ex ὀξὺς, & ῥὶν, *naſus.*

'Οξύῤῥοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter currens; (2) qui levi momento huc illuc inclinatur; (3) celer, celerrimus, qui fit momento temporis; (4) præceps, lubricus, fluxus, agilis. Ex ὀξὺς, & ῥοπὴ, *devergentia, propenſio.*

'Οξύῤῥυγχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutum roſtrum habens. Ex ὀξὺς, & ῥίγχος, *roſtrum.*

'ΟΞΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, acutus, ut enſis, cuſpis; (2) acutus ſenſu, voce, animo; (3) acutus, i. e. acidus; (4) acris, vehemens; (5) celer, ſubitus, præceps, promptus, expeditus ad aliquid adgrediendum.

'Οξὺς, lumbus; nam Erot. apud Hippocr. ὀξυΐ, exponit ὀσφυΐ.

'Οξύςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutum os ſeu acutum roſtrum habens; (2) acute ſcindens, acutam cuſpidem habens. Ex ὀξὺς, & ςόμα, ος, *acies.*

'Οξύσχοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutus juncus. Gl. V. hibiſcum, juncus. Ex ὀξὺς, & σχοῖνος, *juncus.*

'Οξύτατα, *Adv.* quam ociſſime, Gl. V. ὀξύτατος, ociſſimus, Gl. V. Superlat. ab ὀξύ.

'Οξυτέλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutum finem habens, in acutum ſonum deſinens, Suic. Ex ὀξὺς, & τελευτὴ, *finis.*

'Οξυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in acutum tendens, acuminatus. Ex ὀξὺς, & τείνω, *tendo.*

'Οξύτερον, *Adv.* ocius, Gl. V. Ab ὀξύ.

'Οξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies; (2) acrimonia, acerbitas; (3) ſtudium acre, intentio acris; (4) acumen ingenii; (5) tonus acutus; (6) celeritas, velocitas. Ab ὀξύς.

'Οξυτόκιον φάρμακον, medicamentum, quod facit, ut mulier cito pariat. Ab ὀξυτόκος.

'Οξυτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cito pariens, partum accelerans. Ex ὀξὺς, & τίκτω, *pario.*

'Οξυτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acute ſecans; (2) acutus, Suic. Ex ὀξὺς, & τέμνω, *ſeco.*

'Οξυτονέω, ῶ, in acutum tendo, anguſtus ſum; (2) accentu acuto noto, ὀξυτονῶν, acuminatus. Ab ὀξύτονος.

'Οξύτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui acuto tono finitur, cujus ultima ſyllaba accentu acuto effertur; ὀξύτονοι ᾠδαὶ, acuti & magni ejulatus. Ex ὀξὺς, & τόνος, *tonus.*

'Οξύτορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut ὀξύτορος ἧλος, clavus acute fixus. Ex ὀξὺς, & τείρω, *domo, ſubigo.*

'Οξυτρίφυλλον, ȣ, τὸ, acutum trifolium, Suic. Ex ὀξὺς, & τρίφυλλον, *trifolium.*

'Οξυφάγρος, ȣ, ὁ, piſcis nomen apud Oppian. Ex ὀξὺς, & φάγρος, *piſcis*, qui *barbulus*, & *dentatus* in Gl. V.

'Οξυφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acute videns, Suic. Ex ὀξὺς, & φάος, *lumen, lux.*

'Οξύφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acute ſonans, Suic. Ex ὀξὺς, & φθόγγος, *ſonus.*

'Οξυφλεγμασία, ας, ἡ, acuta & vehemens inflammatio, Suic. Ex ὀξὺς, & φλεγμασία, *inflammatio.*

'Οξύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, acutum ſapiens, acri & ſolerti mente præditus. Ex ὀξὺς, & φρὴν, *mens.*

'Οξύφυλλον, ȣ, τὸ, acuta folia habens; herba. Ex ὀξὺς, & φύλλον, *folium.*

'Οξυφωνία, ας, ἡ, vox acuta. Ab ὀξύφωνος.

'Οξύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutam vocem habens. Ex ὀξὺς, & φωνὴ, *vox.*

'Οξύχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, celer manibus, expeditus manu. Ex ὀξὺς, & χεὶρ, *manus.*

'Οξυχειρία, ας, ἡ, celeritas manus ſ. manuum. Ab ὀξύχειρ.

'Οξυχολία, ας, ἡ, ira repentina & acris, iracundia. Ab ὀξύχολος.

'Οξύχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſubito & graviter iraſcitur. Ph. bilioſus, cerebroſus, irritabilis, litigioſus, iracundus. Ex ὀξὺς, & χολὴ, *bilis.*

'Οξυωπέςερος, acutioris viſus, & ὀξυωπέςατος, acutiſſimi viſus, Comp. & Superl. ab ὀξυωπής.

'Οξυωπέω, ῶ, ſum acutis oculis, acutum cerno. Ab ὀξυωπής.

'Οξυωπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vel ὀξυώπης, acutum cernens, acutos habens oculos. Ex ὀξὺς, & ὢψ, *oculus.*

'Οξυωπία, ας, ἡ, acutus viſus, acies oculorum. Ab ὀξυωπής.

'Οξυωπίας, ȣ, ὁ, acutum cernens. Ab eod.

'Οξυωπὸς, ἡ, ὸν, cui ſunt acuti oculi. Ab eod.

'Οξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, acetoſus, acidus. Ab ὄξος.

'Οπαδέω, comitor, ſector, Heſ. ubi ὀπαδεῖ, ἐπακολȣθεῖ. Ab ὀπαδός.

'Οπαδὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui ſequi aliquem jubetur, comes, adſecla, adſectator. Ab ὀπάζω.

'ΟΠΑ'ΖΩ, f. άσω, perſequor; (2) ſequi jubeo, comitem do, præbeo, do; & ὀπάζομαι, comitem accipio, a perſequenti premor; ὀπάσσας, a. 1. part. pro ὀπάσας, cum præbuiſſet. Κοιλιοπώλησι δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει, Ariſt. Eq. 200. Ὄπαζε δὲ νίκην, id. Θεσμ. 981. δῶρον τινὶ, Theoc. 27, 55.

'Οπαία, ας, ἡ, vas fictile, in quo foramen eſt. Ab ὀπή.

'Οπαῖον, ȣ, τὸ, foramen ollæ; (2) foramen, per quod fumus ex furno aut camino exit. Ab eod.

Ὄπατρος, ȣ, ὁ, eodem patre genitus. Ab ὁμόπατρος, per ſyncopen, ex ὁμὸς, & πατήρ.

'Οπάων, ονος, ὁ ϗ ἡ, comes. Ab ὀπάζω.

Ὅπερ, quod, Gl. V. Ab ὃς, ἣ, ὅ.

Ὅπερ ἂν, quidquid.

Ὅπερ δὴ, quodlibet, Ph.

Ὅπερ δήποτε, quodcumque, Gl. V.

'Οπεὺς, έως, ὁ, ſubula, qua aliquid perforatur. Ab ὀπή.

'Οπεύω, circumſpicio, video, & ὀπεύεσθαι, omina captare, augurari; ſed pro hoc tutius ὀττεύεσθαι. Ab ὀπὴ, vel ὂψ, *vox.*

'Οπέωνες, Ionice pro ὀπάονες, ſervi, ſervitia, ex Herodot.

'ΟΠΗ', ῆς, ἡ, foramen, ſpecus, Gl. V.

Ὅ ΠΗ, *Adv.* ubi; (2) quo; (3) qua, qua via; (4) qua ratione, quo modo, prout. Hinc ἔσθ' ὅπη, alicubi, aliquo modo, quadamtenus; ὅπη ἂν, quocumque, quemcumque in locum; ὅπη ποτὲ, quocumque, quomodocumque; ὁπητιοῦν, aliquid, alicujus momenti.

'Οπηδεύω, comitor, Etym. ex Apollonio. Ab ὀπηδός.

'Οπηδέω, ῶ, comitor, comes ſum, adſector. Χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, Epigr. Τȣ̃το δ' ἀριςήεσσιν Διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖν, Dion. Περ. 547. Ab eod.

'Οπηδητὴρ, ῆρος, ὁ, comes, adſectator, Heſ. Ab ὀπηδέω.

'Οπηδὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ὀπαδὸς, ſed Atticum, Euſt.

'Οπηλικοσȣ̃ν, quantuſcumque; & in Neutr. ὀπηλικονȣ̃ν, quantumcumque. A πηλίκος, *quantus.*

'Οπηνίκα, *Adv.* quum, quando, poſtquam, quam mox, Ph. Ab ἡνίκα, *quando.*

'Οπήτιον, ȣ, τὸ, ſubula, qua aliquid perforatur. Ab ὀπή.

'Οπητιȣ̃ν, aliquid, alicujus momenti. Ex ὅπη, τὶ, *aliquid*, & ȣ̃ν.

'Οπίας, ȣ, ὁ, ut ὀπίας τυρὸς, caſeus coagulo ficulneo coagulatus. Ariſtoph. per jocum ὀπίαν vocat τὴν ὀπὴν, foramen. Ab ὀπός.

'Οπιδνὸς, ἡ, ὸν, reverendus, cavendus, vel extimeſcendus; ὀπιδνοτάτη, ſummopere cavenda, maxime extimeſcenda. Ab ὄπις.

'Οπίζομαι, f. ίσομαι, curo, revereor; (2) caveo; (3) rependo. Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν, Heſiod. 'Ασπ. 21. 'Αλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, Odyſſ. 13, 148. Ab eod.

'Οπίζω, f. ίσω, ſuccum lacteum arboris alicujus colligo cortice inciſo, vel caulem incido ſucci gratia. Ab ὀπός.

Ὄπιθε, vel ὄπιθεν, pone, a tergo, poſtſecus, Gl. V.

'ΟΠΙΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, opicus, deformis, ſordidus, immundus, Vet. Lex.

Ὄπιον, ȣ, τὸ, opium, ſuccus lacteus, qui papaveris ſcapo inciſo emanat. Ab ὀπός.

'Οπιπευτὴρ, ῆρος, ὁ, qui videt, ſpeculator. Ab ὀπιπεύω.

'Οπιπεύω, idem quod ſequens ὀπιπτεύω.

'Οπιπτεύω, f. εύσω, inſpicio, circumſpicio, oculis luſtro. Τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας; Il. 4, 371. Ab ὄπτομαι.

ὍΠΙΣ, ιδος, ἡ, ultio, vindicta, qua Deus aliquem perſequitur; (2) cura, conſideratio, reſpectus.

'Οπισαμβω, itio retrograda. Euſt. ex quodam Lex. Quaſi ex ὀπίσω, & ἀμβαίνειν, pro ἀναβαίνειν, aſcendere.

Ὄπισθε, vel ὄπισθεν, *Adv.* a tergo, pone; (2) poſterius, in poſterum, poſthac, poſtea. Hinc ὁ ὄπισθεν, poſterior, ſequens. Ab ὀπίζω.

'Οπισθέναρ, αρος, τὸ, poſterior pars manus & quaſi averſa. Ex ὀπίσω, & θέναρ, *pars manus anterior, vola, cava manus.*

'Οπίσθια, ων, τὰ, poſtilena, Ph. poſteriora, Gl. V. Ab ὄπισθε.

'Οπισθίδιος, ία, ιον, poſticus. Ab ὄπισθεν.

'Οπίσθιος, ία, ιον, poſticus, poſterior. Ab eod.

'Οπισθίως, *Adv.* pone, a tergo, retrorſum. Ab ὀπίσθιος.

'Οπισθοβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui retro cedit, retrogradus, Ex ὄπισθεν, & βαίνω, *vado.*

'Οπισθοβατικὸς, ἡ, ὸν, retro inſiliens, Suic. Ex iiſd.

'Οπισθόγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a tergo ſcriptus; de libro & charta. Ex ὄπισθεν, & γράφω, *ſcribo.*

'Οπισθοδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui digitos habet retro inverſos, R. Ex ὄπισθεν, & δάκτυλος, *digitus.*

'Οπισθόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a tergo ſeu retro ligatus. Ex ὄπισθεν, & δετὸς, *vinctus.*

'Οπισθόδομος, ȣ, ὁ, poſtica pars templi; (2) pars arcis Athenis, ubi ærarium pone ædem Minervæ erat. Gl. V. ærarium, poſticula. Ex ὄπισθεν, & δόμος, *domus.*

'Οπισθοκάλυμμα, ατος, τὸ, ornatus muliebris, quo poſterior ſive capitis, ſive totius corporis pars velabatur, Suic. Ex ὄπισθεν, & κάλυμμα, *velamen.*

'Οπισθοκάρπιον, ȣ, τὸ, fructum a tergo folii ferens. Ex ὄπισθεν, & καρπὸς, *fructus.*

'Οπισθοκέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pone ſequitur, adſectator. Ex ὄπισθεν, & κέλευθος, *via.*

'Οπισθόκεντρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui aculeus in poſteriori parte corporis eſt, aculeum in cauda habens. Ex ὄπισθεν, & κέντρον, *aculeus.*

'Οπισθοκέφαλον, ȣ, τὸ, occiput, Gl. V. Ex ὄπισθεν, & κεφαλὴ, *caput.*

'Οπισθοκόμης, ȣ, ὁ, qui a tergo comatus eſt. Ex ὄπισθεν, & κόμη, *coma.*

'Οπισθόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Οπισθοκράνιον, ȣ, τὸ, occipitium, Ph. Ex ὄπισθεν, & κράνιον, *cranium.*

'Οπισθοκρηπῖδες, ων, αἱ, calcei quidam muliebres. Ex ὄπισθεν, & κρηπὶς, *calceamentum.*

'Οπισθοκύφωσις, εως, ἡ, ſpinæ in poſteriorem partem contorſio. Ex ὄπισθεν, & κύφωσις, *contorſio, incurvatio, gibboſitas.*

'Οπισθονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui retro ambulans paſcitur, qui præpoſtere paſcitur; ut ὀπισθονόμοι βόες. Ex ὄπισθεν, & νέμω, *paſco.*

'Οπισθονυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a tergo pungens, Suic. Ex ὄπισθεν, & νύσσω, *pungo*, unde a. 2. ἐνύγην.

'Οπισθοπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrogradus. Ex ὄπισθεν, & πείρω, *tranſeo.*

'Οπισθόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pone gradiens, pone ſequens; (2) retrocedens. Ex ὄπισθεν, & πȣ̃ς, *pes.*

'Οπισθορμέω, ῶ, retrocedo, Heſ. ubi ὀπισθορμήσας. Ex ὄπισθεν, & ὁρμάω, *impetu feror.*

'Οπισθόρμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui retro cedit, retrogradus. Ab ὀπισθορμάω.

'Οπισθοσφενδόνη, ης, ἡ, reticulum, muliebre ornamentum capitis apud Comicos. Ex ὄπισθεν, & σφενδόνη, *ornamentum quoddam muliebre.*

'Οπισθοτίλα, ης, ἡ, ſepia; ita dicitur ab ὄπισθεν τιλᾷν, poſt ſe emittendo atramentum ſuum.

'Οπισθοτονία, ας, ἡ, convulſio partium in poſteriora, partium poſteriorum diſtenſio. Ab ὀπισθότονος.

'Οπισθοτονικὸς, ἡ, ὸν, cui quodam rigore nervorum caput ſcapulis annexum eſt, cui cervix reflexa eſt in poſteriorem partem. Ab eod.

'Οπισθοτονικῶς, *Adv.* more eorum, quibus cervix reflexa eſt in poſteriorem partem. Ab ὀπισθοτονικός.

'Οπισθότονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in averſum tendens aut tentus; retrotorſus, Gl. V. (2) *Subſt.* idem quod ὀπισθοτονία; (3) perſona illo morbo laborans; (4) vinculum, quo alicui manus tergum religantur. Ex ὄπισθεν, & τείνω, *tendo.*

'Οπισθοτονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui in ſcapulas rigeſcit, & poſteriorum partium diſtentione tentatur, Suic. Ab ὀπισθότονος.

'Οπισθουρητικὸς, ἡ, ὸν, qui retrorſum urinam emittit. Ex ὄπισθεν, & οὐρέω, *urino.*

'Οπισθοφάλακρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a tergo calvus, qui occipite calvus eſt. Ex ὄπισθεν, & φαλακρὸς, *calvus.*

'Οπισθοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, retrorſum attendens, ſ. mentem adhibens, Heſ. Ex ὄπισθεν, & φαίνω, *appareo.*

'Οπισθοφανῶς, *Adv.* retrorſum, in averſum. Ab ὀπισθοφανής.

'Οπισθοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, a tergo agmen cuſtodio. Ab ὀπισθοφύλαξ.

'Οπισθοφυλακία, ας, ἡ, cuſtodia militum a tergo. Ab eod.

'Οπισθοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui a tergo agmen tutatur. Ex ὄπισθεν, & φύλαξ, *cuſtos.*

'Οπισθοχειμὼν, ῶνος, ὁ, frigus, quod circa extremam hiemen fit, Suic. Ex ὄπισθεν, & χειμὼν, *hiems.*

Ὄπισμα, ατος, τὸ, ſuccus lacteus ex caule vel radice inciſa exceptus; exponitur etiam liquor concretus. Ab ὀπίζω.

'Οπισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſucci lactei collectio, qui ex inciſo caule gignitur. Ab eod.

'Οπίσσω, idem quod ὀπίσω.

'Οπίστατος, ȣ, ὁ, poſtremus, ultimus, Hom. Il. ȣ, 342. Ab ὀπίσω.

'Οπίστερος, ȣ, ὁ, poſterior, a tergo ſequens, Nonnus. Ab eod.

'ΟΠΙ'ΣΩ, *Adv.* retrorſum, retro, a tergo, in averſum, pone, poſt, poſtea, in poſterum. Hinc εἰς τὰ ὀπίσω, retrorſum, retro; εἰς τȣ̉πίσω, retrorſum, in averſum.

Ὅπλα, ων, τὰ, arma; (2) armamenta.

'Οπλάρια, ων, τὰ, parva arma; ὁπλάριον, ſcutulum, Gl. V. Dim. ab ὅπλον.

'Οπλέω, armo, inſtruo, Hom. Ἅμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην Ὅπλεον, Odyſſ. 6, 73. Ab eod.

'Οπλὴ, ῆς, ἡ, ungula, unguis, quadrupedum equi, porci, aſini, bovis, & ſimilium. Ab eod.

'Οπλίζω, f. ίσω, armo, inſtruo armis; (2) inſtruo, paro; ὁπλίζομαι, armor; a. 1. ὁπλισθεὶς, armatus; perf. ὡπλισμένος, idem; ὥπλισθεν apud Hom. pro ὁπλίσθησαν, inſtruebantur, Odyſſ. 23, 143. 'Ραιβῷ χεῖρας ὥπλισε Σκύθη δράκοντ', Lyc. 918. 'Επὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶν' ὁπλιζόμεσθα φασγάνῳ χέρας, Eur. Or. 1212. Σὺ δ' ὡς τι δράσων πρὸς τάδ' ὁπλίζῃ χέρα; id. Rheſ. 99. Ab eod.

Ὅπλισις, εως, ἡ, armatura; (2) ipſa arma. Ab ὁπλίζω.

Ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura, qua quis munitur; (2) apparatus bellicus. Ab eod.

'Οπλισμὸς, ȣ̃, ὁ, armatura; (2) ipſa actio armandi. Ab eod.

'Οπλιστὴς, ȣ̃, ὁ, armator, Gl. V. Ab eod.

'Οπλιταγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, milites armatos vehens, ut navis. Ex ὁπλίτης, & ἄγω, *veho.*

'Οπλιτεύω, f. εύσω, ſum miles gravis armaturæ; (2) armatis præſum, rem militarem exerceo, Thuc. Ab ὁπλίτης.

'Οπλίτης, ȣ, ὁ, armatus, qui arma geſtat; (2) miles armaturæ gravis. Ph. ſcutarius; ὁπλῖται, armites, Ph. armati, Gl. V. Ab ὅπλον.

'Οπλιτικὸς, ἡ, ὸν, ad militem gravis armaturæ pertinens; τὸ ὁπλιτικὸν, gravis armaturæ milites. Ab ὁπλίτης.

'Οπλῖτις, ιδος, ἡ, armata; ὁπλίτιδες, ſtatuæ mulierum armatæ. Ab ὁπλίτης.

'Οπλιτοδρομέω, ῶ, f. ήσω, ſtadium armatus decurro, armatus cum aliquo curſu contendo. 'Οπλιτοδρομεῖν ἀσκήσας, Pauſan. Ab ὁπλιτοδρόμος.

'Οπλιτοδρόμος, ȣ, ὁ, qui armatus curſu cum aliquo contendit, qui armatus ſtadium decurrit. Ex ὁπλίτης, & δρόμος, *curſus.*

'Οπλιτοπάλης, ȣ, ὁ, Dor. ὁπλιτοπάλας, qui armatus luctatur. Ex ὁπλίτης, & πάλη, *lucta.*

'Οπλοδιδακτὴς, ȣ̃, ὁ, campidoctor, Ph. Ex ὅπλον, & διδακτὴς, *doctor.*

'Οπλοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, armidoctor, Gl. V. ſed *armiductor* editum. Ex ὅπλον, & διδάσκαλος, *doctor.*

'Οπλοδοτέω, ῶ, f. ήσω, arma do. Ex ὅπλον, & δίδωμι, *do.*

'Οπλοθήκη, ης, ἡ, armamentarium, armorum repoſitorium. Ex ὅπλον, & θήκη, *repoſitorium.*

'Οπλοκαθαρμὸς, ȣ̃, ὁ, armiluſtrium, Ph. Ex ὅπλον, & καθαρμὸς, *luſtratio.*

'Οπλοκαθαρσία, ας, ἡ, armiluſtirum, Gl. V. Ex ὅπλον, & καθαρσία, *luſtratio.*

'Οπλοκαθάρσιον, ȣ, τὸ, armiluſtrium, Ph. Ex ὅπλον, & καθάρσιον, *purgamentum.*

'Οπλολογέω, ῶ, arma colligo, Suic. Ex ὅπλον, & λέγω, *colligo.*

Ὅπλομαι, armor; (2) inſtruor, paror. Δεῖπνον ἀνώχθι ὅπλεσθαι, Il. 19, 172. Ab ὅπλον.

'Οπλομανέω, ῶ, f. ήσω, inſano armorum amore ducor. 'Οπλομανεῖν πέρα τȣ̃ δέον-τος, Syneſ. Ex ὅπλον, & μαίνομαι, *inſanio.*

'Οπλομαχέω, ῶ, f. ήσω, armis pugno, ve certo, Plut. Ab ὁπλομάχος.

'Οπλομαχία, ας, ἡ, pugna, qua armis pugnatur. Ab eod.

'Οπλομαχικὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens, qui armis decertant. Ab eod.

'Οπλομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui armis decertat, bellator armatus; (2) qui armis pugnare ſub magiſtro diſcit. Ex ὅπλον, & μάχομαι, *pugno.*

ὍΠΛΟΝ, ȣ, τὸ, telum, ſcutum, Ph. inſtrumentum; ὅπλα, arma.

'Οπλοπάροχος, ȣ, ὁ, inſignarius, armiger, Gl. V. Ex ὅπλον, & πάροχος, *præbitor.*

'Οπλοπετὴς, ȣ̃, ὁ, ventilator, Ph. Ab ὅπλο & πέταμαι, *volo.*

'Οπλοποιέω, ῶ, arma fabricor; (2) armo. Ab ὁπλοποιός.

'Οπλοποιΐα, ας, ἡ, armorum fabricatio. A eod.

'Οπλοποιὸ

Ὁπλοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, armorum faber, qui arma conficit. Ex ὅπλον, & ποιέω, *facio.*

Ὁπλοσκοπία, ας, ἡ, armorum inſpectio. Ex ὅπλον, & σκοπὸς, *ſpeculator.*

Ὁπλότερος, έρα, ερον, junior, natu minor; (2) unus e poſteris; ὁπλότατος, natu minimus. Ab ὅπλον.

Ὁπλοφορέω, ῶ, f. ήσω, arma fero, arma geſto; (2) armatus ſtipo alicujus latus; ὁπλοφορεῖσθαι, ab armatis ſtipari. Οὔτε ὁπλοφοροῦντος, οὔτε σίδηρον, οὔτε τι τῶν ἀμυντηρίων ἐπιφερομένου, Philo. Ab ὁπλοφόρος.

Ὁπλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui arma geſtat; armiger, Ph. (2) ſatelles, ſtipator; ſcutigerulus, Gl. V. Ex ὅπλον, & φέρω, *fero, geſto.*

Ὁπλοφυλάκιον, ου, τὸ, armamentarium, Suic. Ab ὁπλοφύλαξ.

Ὁπλοφύλαξ, ακος, ὁ, armorum cuſtos. Gl. V. armicuſtos. Ex ὅπλον, & φύλαξ, *cuſtos.*

Ὀποβάλσαμον, ου, τὸ, opobalſamum, ſuccus ſeu liquor, qui ex balſamo manat. Ex ὀπὸς, & βάλσαμον, *balſamum.*

Ὀποδαπὸς, οῦ, ὁ, cujas, ex qua regione. Ex ὅπου, & δάπεδον, *ſolum.*

Ὀποειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſuccum referens; (2) ſuccoſus, ſeroſus, Suic. Ex ὀπὸς, & εἶδος, *ſpecies.*

Ὁπόθεν, *Adv.* unde. Hinc ὁπόθεν δήποτε, undecumque, undelibet. A πόθεν, *unde.*

Ὁποθενοῦν, undeunde, Gl. V. A præc.

Ὅποι, *Adv.* ubi. Hinc ὅποι ἂν, ubi, ubicumque, quo, quocumque, ὅποι προσωτάτω, quam longiſſime. A ποῖ.

Ὁποῖος, οία, οῖον, qualis, *in interrogatione & citra interrogationem.* Hinc ὁποιός τις, vel ὁποιοστισοῦν, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσδήποτε, ὁποιοσδηποτοῦν, ὁποῖος οὖν, ὁποῖος οὖν δὴ, ὁποῖός περ, qualiſcumque, quicumque; ὁποῖος ἂν, qualiſqualis. Gl. V. A ποῖος, *qualis.*

Ὁποιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo, Suic. Ab ὁποῖος.

Ὁποίως, *Adv.* qualiter, quocumque modo, qualitercumque. Ab eod.

Ὀποκάρπασον, ου, τὸ, opocarpaſon, ſuccus carpaſi, qui inter venena cenſetur. Ex ὀπὸς, & κάρπασος, *carpaſus.*

Ὀποκιννάμωμον, ου, τὸ, ſuccus cinnamomi, qui effluit, cinnamomo arbore inciſa. Ex ὀπὸς, & κιννάμωμον, *cinnamomum.*

Ὀποπάναξ, ακος, ὁ, ſuccus panacis. Ex ὀπὸς, & πάναξ, *panax, herba omnia ſanans.*

ὈΠΟ´Σ, οῦ, ὁ, ſuccus, humor vel liquor alicunde manans, lachrima arboris ſcarificatione ſive inciſione vel terebratione elicita; (2) ſuccus laſerpitii, laſerpitium ipſum. Gl. V. laſer, laſerpitium; (3) ſuccus lacteus caprifici, quo coaguli loco utebantur veteres ad lac ſpiſſandum.

Ὁποσάκις, *Adv.* quoties. Hinc ὁποσακισοῦν, quotieſcumque, quoties libeat. Ab ὁπόσος.

Ὁποσαπλάσιος, ία, ιον, quotupelx, quam multiplex, *citra interrogationem.* Ab eod.

Ὁποσαπλασιοσοῦν, quantumvis multiplex. Ex ὁποσοπλάσιος, & οὖν.

Ὁποσαπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὁποσοπλάσιος.

Ὁποσάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, quot pedum. Ex ὁπόσος, & ποῦς, *pes.*

Ὁποσαχῆ, *Adv.* quot in locis; (2) quot modis. Ab ὁποσάκις.

Ὁποσοῦν, quantumvis, quantumcumque. Ex ὁπόσος, & οὖν.

Ὁπόσος, όση, όσον, quantus; (2) quantuſcumque; (3) qui. Ab ὅσος.

Ὁποσοσδήποτε, ὁποσηδήποτε, ὁποσονδήποτε, quantuſcumque, quantumvis, quantuſlibet. Ex ὁπόσος, & δήποτε.

Ὁποσονοῦν, *Adv.* quantumcumque. Ex ὁπόσος, & οὖν.

Ὁποσοστισοῦν, idem quod ὁποσοσδήποτε. Ex ὁπόσος, τὶς, & οὖν.

Ὁπόστος, quotus. Ab ὁπόσος.

Ὁποστοσοῦν, quotuſlibet, quotuſcumque. Ex ὁπόστος, & οὖν.

Ὁπόταν, *Adv.* quando, quum; (2) ubi; (3) *Conjunct.* quandoquidem, quoniam. Ex ὁπότε, & ἂν.

Ὁπότε, *Adv.* idem; (2) aliquando, olim; (3) donec. A ποτέ.

Ὁποτεοῦν, *Adv.* quandocumque. Ex ὁπότε, & οὖν.

Ὁπότερα, vel ὁπότερον, *Adv.* utrum, an, utro modo. Ab ὁπότερος.

Ὁπότερος, έρα, ερον, uter, utervis; (2) alteruter. A πότερος.

Ὁποτεροσοῦν, uterlibet, utervis, alteruter. Ex ὁπότερος, & οὖν.

Ὁποτέρωθεν, *Adv.* utra ex parte, utralibet ex parte, unde. Ab ὁπότερος.

Ὁποτέρωθι, uterubi, Gl. V. Ab eod.

Ὁποτέρως, *Adv.* utro modo; (2) utrolibet modo, utrocumque modo; (3) alterutro modo. Ab eod.

Ὁποτέρωσε, *Adv.* utram in partem, utro. Ab ὁποτέρως.

Ὅπου, *Adv.* ubi, *citra interrogationem*; (2) quandoquidem; (3) quo; (4) quouſque, eo uſque dum. Hinc ὅπου ἂν, ubicumque, quocumque in loco; quemcumque in locum; ὁπουδὴ, ὁπουδήποτε, ὅπουπερ ἂν, ὅπου οὖν, ubicumque, ubilibet, ubivis; ὅπου μὲν, ὅπου δὲ, alicubi, alibi, interdum, quandoque; ἔσθ' ὅπου, alicubi.

Ὅππη, idem quod ὅπη.

Ὁππήμος, *Adv.* quum, quando. Ex ὅππη, & ἦμος, quod idem ſignificat.

Ὁππόθι, *Adv.* ubi, *indefinite.* A πόθι.

Ὁπποῖος, qualis; ὁπποῖα, qualiter; pro ὁποῖος, poët.

Ὁππότε, quando; poët. pro ὁπότε.

Ὁππότερος, uter; poët. pro ὁπότερος.

Ὅππως, ut, quomodo; poët. pro ὅπως.

Ὀπτάζομαι, videor. Ab ὄπτομαι.

Ὀπταλέος, έα, έον, aſſus, toſtus. Ab ὀπτάω.

Ὀπτανεῖον, & ὀπτάνιον, ου, τὸ, locus, in quo aſſatur, culina. Ab eod.

Ὀπτανεὺς, έως, ὁ, aſſator, Ph. Ab ὀπτανός.

Ὀπτανὸς, ὴ, ὸν, aſſus, toſtus. Ab eod.

Ὀπτάνω, video, cerno; ὀπτάνομαι, appareo, videor. Δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, Act. 1, 3. Ab ὄπτομαι.

Ὀπτασία, ας, ἡ, viſio; (2) viſio in ſomnis; (3) viſio ſpectri. Ab ὀπτάζομαι.

ὈΠΤΑ´Ω, ῶ, f. ήσω, aſſo, torreo; ὄπτησον, aſſa; ὀπτᾶσθαι, torreri, aſſari; ὀπτηθὲν, a. 1. part. aſſatum, Ph. Ὤπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, Ariſt. Nub. 408.

Ὀπτηκὸς, vel potius ὀπτητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens urendi ſeu torrendi. Ab ὀπτάω.

Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, qui videt, ſpeculator, explorator. Ab ὄπτομαι.

Ὀπτήρια, ων, τὰ, dona, quæ ſponſus ſponſæ dabat, quum eam primum videret; (2) quæ dantur ob rem aliquam ſpectatam. Ab ὀπτήρ.

Ὀπτήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aſſari poteſt. Ab ὀπτάω.

Ὄπτησις, εως, ἡ, ipſa actio torrendi vel aſſandi. Ab eod.

Ὀπτητέον, torrendum. Ab ὀπτάω.

Ὀπτικὸς, ὴ, ὸν, viſorius, cujus vi cernimus. Hinc ἡ ὀπτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, optica, diſciplina mathematica, quæ circa viſum verſatur. Ab ὄπτομαι.

Ὀπτιλέτις Ἀθηνᾶ, Minerva, cui Lycurgus in memoriam excuſſi ſibi oculi poſuit. A ſeq.

Ὀπτίλος, ου, ὁ, oculus, *apud Dores.* Ab eod.

ὌΠΤΟΜΑΙ, f. ὄψομαι, video. p. ὦμμαι, 3. ὦπται, viſus eſt. part. ὠμμένος, viſus. a. 1. ὤφθην, apparui; ὀφθεὶς, viſus. p. med. ὄπωπα, vidi. part. ὀπωπότες, qui viderunt. Ὡς γέλωτι φαιδρῷ τοὐμὸν ὄψεται κάρα, Soph. El 1323. Τάδε μὲν θεὸς ὄψεται, curabit, id. Phil. 836. Ὄψεται γὰρ πᾶν μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων ἀνάστατον, Lyc. 770.

Ὀπτὸς, ὴ, ὸν, aſſus, aſſatus, toſtus; (2) qui videtur, qui in conſpectu eſt. Ab ὀπτάω pro ὀπτητός; vel ab ὄπτομαι.

ὈΠΥΙ´Ω, coëo, ineo; (2) uxorem habeo. Ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων Δώσω ὀπυιέμεναι, Il. 14, 268.

Ὀπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, multo ſucco abundans, ſucculentus. Ab ὀπός.

Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, conſpectus, viſus, oculus. Ab ὄπωπα, p. m. ab ὄπτομαι.

Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator, qui videt, Rob. Ab eod.

ὈΠΩ´ΡΑ, ας, ἡ, Ion. ὀπώρη, ης, ἡ, auctumnus, pars anni, qua fructus arborum matureſcunt; (2) fructus arborei, poma; (3) maturior ætas adoleſcentum.

Ὀπωρίζω, fructus auctumnales decerpo & colligo; (2) pomis veſcor. f. ὀπωρίσω, Att. ὀπωριῶ; ὀπωριεῖ, fructus colliget; ὀπωριεῦντες, fructus collecturi ſ. decerpturi, nom. pl. f. 1. part. Ion. pro ὀπωριοῦντες, pro ὀπωρίσοντες. Ὀπωρίζεσθαι, itidem fructus colligere, ſibi ſumere. Ab ὀπώρα.

Ὀπωρικὸς, ὴ, ὸν, ex fructibus auctumnalibus ſ. pomis confectus; ut ὀπωρικὴ, compoſitio quædam medica ex pomis. Ab eod.

Ὀπώριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pomifer, fructibus auctumnalibus ferendis aptus. Ab eod.

Ὀπωρινὸς, ὴ, ὸν, auctumnalis. Ab eod.

Ὀπωρισμὸς, οῦ, ὁ, fructuum auctumnalium collectio. Ab ὀπωρίζω.

Ὀπωρίων, ωνος, ὁ, Heſ. ὀπωρίωνας τοὺς εἰς πρᾶσιν ὠνουμένους, eos, qui vendendi cauſa emunt. Ab ὀπώρα.

Ὀπωροθήκη, ης, ἡ, locus, ubi fructus auctumnales reponuntur. Ex ὀπώρα, & θήκη, *repoſitorium.*

Ὀπωρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, fructus auctumnales colligens, vel ſimpliciter fructus colligens, Suic. Ex ὀπώρα, & λέγω, *lego*, i. e. colligo.

Ὀπωροπώλης, ου, ὁ, pomarius, Gl. V. qui poma vendit. Ex ὀπώρα, & πωλέω, *vendo.*

Ὀπωροφορέω, ῶ, poma fero. Ab ὀπωροφόρος.

Ὀπωροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pomifer, Gl. V. Ex ὀπώρα, & φέρω, *fero.*

Ὀπωροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi fructus auctumnales adſervantur: (2) gurguſtium, in quo latet fructuum auctumnalium cuſtos. Ab ὀπωροφύλαξ.

Ὀπωροφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, pomorum cuſtos, Gl. V. Ex ὀπώρα, & φύλαξ, *cuſtos.*

Ὀπωρώνης, ου, ὁ, qui poma emit & vendit. Ex ὀπώρα, & ὠνέομαι, *emo.*

Ὅπως, quomodo, qualiter, quatenus, quam, uti, ut, Ph. Hinc ὅπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν, quomodocumque quocumque modo, utcumque; οὐχ ὅπως, ſequente ἀλλὰ, non ſolum non; tantum abeſt, nedum. A πῶς

Ὅραμα, ατος, τὸ, viſus, viſio, viſum, Ph. Ab ὁράω.

Ὄραμνος, ου, ὁ, frons, ramulus.

Ὅρασις, εως, ἡ, viſus, lumina, Gl. V. Ab ὁράω.

Ὁρατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator, inſpector. Ab eod.

Ὁρατικὸς, ἡ, ὸν, videndi facultate præditus, perſpicax, viſorius; τὸ ὁρατικὸν, ȣ, pupillæ locus, ſedes viſus. Ph. ὁρατικὰ, lumina. Ab eod.

Ὁρατὸς, ἡ, ὸν, viſibilis, ſpectabilis, Gl. V. Ab eod.

ὉΡΑ'Ω, ῶ, video, cerno; (2) animadverto, intelligo; ὁρᾷς, vides; poët. ὁράας, Dor ὁρῇς; imperf. ἑώρων, videbam. p. ἑώρακα, vidi. inf. ἑωρακέναι, vidiſſe. paſſ. ὁρῶμαι, videor. p. part. ἑωραμένος, viſus; ἑωρᾶτο, cernebatur, imperf. ὁρῶμαι etiam active video apud Hom. imperf. ὁρᾶτο, videbat, ſine augm. Ὁρῶ σε ἥδεσθαι, Dem. Ὁρῶ εἰς γῆν, Xen. πρὸς ἀλλȣς, id.

Ὀργάζω, f. άσω, inſtigo, incito, accendo, promptum reddo; (2) mollio, ſubigo, permiſceo, contempero. Ὀργάζει πρὸς τὴν διάκρισιν, Ariſtot. *de ſudatoriis*. Πηλὸν, ἀποδὺς, ὄργασον, Ariſt. Av. 846. Ab ὀργάω.

Ὀργαίνω, irrito, ira accendo; ὀργάνειας, a. 1. opt. 2. ſ. incites. Ἀλλ' ȣ γὰρ ὀργαίνειν καλὸν γυναῖκα νȣν ἔχȣσαν, prudentem, Soph. Trach. 561. Χρὴ, σȣ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοὶ, Eur. Alc. 1094. Ab ὀργή.

Ὀργανικὸς, ἡ, ὸν, inſtrumentalis, organicus. Ab ὄργανον.

Ὀργανικῶς, *Adv.* organice, organorum ſeu inſtrumentorum more. Ab ὀργανικός.

ὌΡΓΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, inſtrumentum. Ph. ὄργανα, inſtrumenta. Gl. V. ὄργανον, fiſtula, organum. Alicubi etiam pro ipſo opere.

Ὀργανοποιητικὴ, ſcil. τέχνη, inſtrumentorum effectrix. Ab ὀργανοποιέω.

Ὀργανοποιΐα, ας, ἡ, inſtrumentorum fabricatio; (2) machinatio per inſtrumenta. Ab ὀργανοποιός.

Ὀργανοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, organorum faber, qui organa conficit. Ex ὄργανον, & ποιέω, *facio*.

Ὀργανόω, ῶ, f. ώσω, inſtrumenta fabricor; (2) ſtruo, fabricor, Suic. Ab ὄργανον.

ὈΡΓΑ'Σ, άδος, ἡ, terra deo ſacra, quam colere nefas, ut luci & ſaltus. Gl. V. ὀργὰς, ſaltus.

Ὀργασμὸς, ȣ, ὁ, præparatio, emollitio, ſubactio; (2) irritatio, concitatio, irruendi impetus, Suic. Ab ὀργάω, vel ὀργάζω.

ὈΡΓΑ'Ω, ῶ, appeto impotenter; turgeo; prurio; vigeo. Gl. V. ſubo. Ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα, Thuc.

Ὀργεῶνες, οἱ, qui orgia celebrant, ſacerdotes, ſacrifici, iiſdem ſacris initiati. Apud Athenienſes, qui tributim certis diebus ſacrificia quædam offerebant. Ab ὄργια.

Ὀργεωνικὸς, ut ὀργεωνικὰ δεῖπνα, apud Athenæum, cœnæ orgia celebrantium.

ὈΡΓΗ', ῆς, ἡ, ira, iracundia; (2) ingenium, quo quis præditus, mores, ſtudium.

ὌΡΓΙΑ, ων, τὰ, orgia, proprie ſacra Bacchi; (2) ſacra aliorum Deorum; (3) myſteria, ſacra arcaniora.

Ὀργιάζω, f. άσω, ſacra perago, orgia celebro; (2) ſacris initio; ὀργιάζεσθαι dicuntur etiam ipſa ſacra, cum peraguntur. Ἐκεῖ δὲ βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν, Eur. Bac. 416. Ab ὄργια.

Ὀργιασμὸς, ȣ, ὁ, orgiorum peractio; orgia. Ab ὀργιάζω.

Ὀργιαϛὴς, ȣ, ὁ, qui orgia celebrat; (2) antiſtes. Ab eod.

Ὀργιαϛικὸς, ἡ, ὸν, eos decens, qui orgia peragunt. Ab ὀργιαϛής.

Ὀργίζομαι, iraſcor, infeſtus ſum, ſuccenſeo, ringor. f. ὀργισθήσομαι, ſuccenſebo. a. 1. ὀργισθεὶς, iratus; ὀργισθεῖσα, irata; μὴ ὀργισθῇς, ne iraſcaris. Ὀργίζεσθαι τοῖς κολακεύȣσι· ὑπὲρ τῶν γεγενημένων, Iſocr.

Ὀργίζω, f. ίσω, irrito, iram concito. Τὸ γένος, ἤντις ὀργίσῃ, τὸ τῶν γερόντων ἐσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ, Ariſt. Veſp. 223. Ab ὀργή.

Ὀργίλος, ίλη, ίλον, iracundus, infeſtus, ſtomachoſus, Gl. V. Ab eod.

Ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia. Ab ὀργίλος.

Ὀργίλως, *Adv.* iracunde. Ab eod.

Ὀργιϛέον, iraſcendum. Ab ὀργίζομαι.

Ὀργιϛικὸς, ἡ, ὸν, irritabilis, proclivis ad iram. Ab eod.

Ὀργίονες, vel ὀργιόνες, ſacerdotes ſacrifici, Hom. Hym. Apol. 389. Ab ὄργια.

ὈΡΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, menſura ſex pedum, ſive inter ambas manus expanſas contenta; (2) ulna, Gl. V. (3) paſſus; (4) tres paſſus.

Ὀργυιαῖος, αία, αῖον, ulnam unam ſeu tres cubitos longus. Ab ὀργυιά.

Ὀργυιόω, ῶ, ulnas extendo. Hinc ὀργυιȣσθαι, p. part. ὠργυιωμένοις, extenſis, Suid. Ab eod.

Ὄρδιλον, herba quædam ex olerum genere, Schol. Nic.

ὈΡΕΑ'ΝΗΣ, ȣ, ὁ, vir, teſte Plut. Suic.

Ὀρεγδὴν, *Adv.* porrectis membris. Ab ὀρέγω.

Ὄρεγμα, ατος, τὸ, quod porrigitur ſeu extenditur, porrectura; (2) paſſus, interſtitium pedum inter gradiendum. Ab eod.

Ὀρέγνυμι, porrigo, extendo, tendo; ὀρεγνὺς, part. extendens. Χεῖρας ὀρεγνὺς, Il. 1, 351.

Ὀρέγομαι, f. ξομαι, adfecto, adpeto, Ph. cupio; ὀρεγόμενοι, adfectantes, adpetentes, Ph. Ab ὀρέγω.

ὈΡΕ'ΓΩ, f. έξω, porrigo, extendo; (2) porrigo, præbeo, tenſa manu præbeo; ὀρέγομαι, porrigor, extendor; porrectis manibus capto; ὀρέξατο, a. 1. med. ὀρεχθεὶς, a. 1. paſſ. Φίλην ὀρέξετ' ὠλένην, Eur. Med. 902. Καί μοι χέρ', ὦ 'ναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς ψαύσω φιλήσω τ', Soph. Oed. Col. 1230. Φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀρέξομαι, Eur. Hel. 359.

Ὀρειάς, άδος, ἡ, montana, montoſa. Ab ὄρος.

Ὀρείαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus ſtabulans, monticola; (2) in monte tibia canens, Suid. Ex ὄρος, & αὐλὴ, *ſtabulum*, vel αὐλὸς, *tibia*.

Ὀρειβασία, ας, ἡ, montana vagatio, Suic. Ex ὄρος, & βαίνω, *eo, ſcando*.

Ὀρειβάσια, ων, τὰ, feſtivitas quædam, qua montes conſcendebantur, Suic. Ex iiſd.

Ὀρειβατέω, ῶ, montes ſcando. Ex iiſd.

Ὀρειβάτης, ȣ, ὁ, montivagus, montes ſcandens, ſeu pererrans. Ex iiſd.

Ὀρειβατικὸς, ἡ, ὸν, unde ὀρειβατικαὶ τραχύτητες, montanæ aſperitates, Suic. A præc.

Ὀρειβρεμέτης, ȣ, ὁ, e monte tonans, Suid. Ex ὄρος, & βρέμω, *tremo*.

Ὀρείγανον, ȣ, τὸ, & ὀρείγανος, ȣ, ὁ, origanum, *herba*.

Ὀρειγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, montigena. Ex ὄρος, & γείνομαι, *naſcor*.

Ὀρειγύναιξ, αικος, ὁ ϗ ἡ, in montibus cum mulieribus verſans. Ex ὄρος, & γυνὴ, *mulier*.

Ὀρειδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui montes percurrit, montivagus. Ex ὄρος, & τρέχω, *curro*.

Ὀρεικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab ὀρεὺς, *mulus*.

Ὀρείκτιτος, pro ὀρείκτιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in monte conſtructus. Ex ὄρος, & κτίζω, *condo*.

Ὀρειμαλίδες, ων, αἱ, poma montana, poma agreſtia, quæ in montibus creſcunt. Ex ὄρος, & μῆλον, *malum*.

Ὀρείμαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui inſano montium amore tenetur, R. Ex ὄρος, & μάργος, *inſanus*.

Ὀρεινομέω, ῶ, in montibus paſcor ſeu dego. Ab ὀρείνομος.

Ὀρείνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in montibus paſcitur. Ex ὄρος, & νέμω, *paſco*.

Ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, montanus, montoſus; (2) in montibus creſcens, agreſtis; (3) *Subſt.* avis quædam monticola. Ab ὄρος.

Ὀρείοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus habitans, monticola. Ex ὄρος, & οἰκέω, *habito*.

Ὀρειόνομος, idem quod ὀρείνομος.

Ὄρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ὄρειος, εία, ειον, montanus, montoſus; (2) qui in montibus creſcit; (3) qui in montibus degit. Ab ὄρος.

Ὀρειοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, montanis locis ſeu montibus gaudens. Ex ὄρος, & χαίρω, *gaudeo*.

Ὀρειπελαργὸς, ȣ, ὁ, ciconia montana, genus aquilæ. Ex ὄρειος, & πελαργὸς, *ciconia*.

Ὀρειπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in montibus errans, montivagus, Suic. Ex ὄρος, & πλανάω, *erro*.

Ὀρειπολέω, ῶ, in montibus verſor. Ex ὄρος, & πολέω, *verſor*.

Ὀρειπτελέα, ας, ἡ, ulmus montana. Ex ὄρος, & πτελεὰ, *ulmus*.

Ὀρείτης, ȣ, ὁ, monticola, V. Lex. Ab ὄρειος.

Ὀρειτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in monte alitur, Suic. Ex ὄρος, & τρέφω, *alo*.

Ὀρειτυπίη, ης, ἡ, labor montanus, labor, qui in montibus exantlatur. Ab ὀρειτύπος.

Ὀρειτύπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ligna in montibus cædit, & in urbes convehit, lignator. Ex ὄρος, & τύπτω, *ferio, pulſo*.

Ὀρείτωρ, ορος, ὁ, monticola. Heſ. ὀρείτορες, οἱ ἄγριοι, feri. Ab ὄρειος.

Ὀρειφοίτης, ȣ, ὁ, qui montes pererrat. Ex ὄρος, & φοιτάω, *eo, venio*.

Ὀρείφοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Suic.

Ὀρείχαλκος, ȣ, ὁ, æs montanum, orichalcum; (2) *Adject.* ὁ ϗ ἡ, confectus ex orichalco. Ex ὄρειος, & χαλκὸς, *æs*.

Ὀρεκτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis & facultas ineſt appetendi; (2) appetens; (3) appetentiam faciens. Ab ὀρέγω.

Ὀρεκτὸς, ἡ, ὸν, porrectus, qui in longum porrigitur; (2) qui appetitur ſeu appeti ſolet. Ab eod.

Ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus, deſiderium, appetentia cibi. Ab eod.

Ὀρεοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui curat & adornat mulas. Ex ὀρεὺς, & κομέω, *curo*.

Ὀρέομαι, concitor; ut hinc ſit imperf. ὀρέοντο, properabant, Il. 2, 398. Ab ὄρω.

Ὀρεοπολέω, ῶ, f. ήσω, in montibus verſor, in montibus erro, Luc. Ex ὄρος, & πολέω, *verſor*.

Ὀρεοπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, montivagus, Gl. V. Ex iiſd.

Ὀρεοτύπος, ȣ, ὁ, ruſticus montanus, qui materiam in montibus cædit. Ex ὄρος, & τύπτω, *cædo*.

Ὀρεοφύλαξ, ακος, ὁ, ſaltarius, Ph. qui ſaltus cuſtodit. Ex ὄρος, & φύλαξ, *cuſtos*.

Ὀρεοσέλινον, ȣ, τὸ, apium montanum. Ex ὄρος, & σέλινον, *apium*.

Ὀρέσβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in montibus degit. Ex ὄρος, & βίος, *vita*.

Ὀρεσιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, montigena, Gl. V. Ex ὄρος, & γείνομαι, *naſcor*.

Ὀρεσίκοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in montibus cubile habet. Ex ὄρος, & κοίτη, *cubile*.

Ὀρεσίοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus habitans. Ex ὄρος, & οἶκος, *domus*.

Ὀρεσίτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus nutritus. Ex ὄρος, & τρέφω, *nutrio*.

Ὀρεσκεύω, in montibus dego. Ex ὄρος, & κείω, *cubare cupio*.

Ὀρέσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbris montium gaudens. Ex ὄρος, & σκιὰ, *umbra*.

Ὀρεσκῷος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus degens. Ex ὄρος, & κείω, *jacere cupio*.

Ὀρέσαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus ſtabulans, monticola. Ex ορος, & αὐλὴ, *ſtabulum*.

Ὀρεσιβάτης, ȣ, ὁ, per montes incedens. Ex ὄρος, & βαίνω, *eo*.

Ὀρεσίβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus paſtus. Ex ὄρος, & βόσκω, *paſco*.

Ὀρεσίνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in montibus paſcitur. Ex ὄρος, & νέμω, *paſco*.

Ὀρέϛερος, έρα, ερον, monticola, agreſtis. Ab ὄρος.

Ὀρέϛης, ȣ, ὁ, qui in montibus verſatur, monticola, Suic. Ab eod.

Ὀρεϛιὰς, άδος, ἡ, montana, monticola. Ab eod.

Ὀρέϛιον, ȣ, τὸ, herba quædam, quæ & nectarion dicitur. Ab eod.

Ὀρεὺς, έως, ὁ, mulus, Gl. V. Ab ὄρος, quoniam mulorum opera in primis in montibus adhibetur.

Ὀρεχθέω, ῶ, f. ήσω, cupio, deſidero; commoveor, extendor; dicitur etiam de ſonitu fluctuum ad litus alliſorum. Κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μȣ τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν; Ariſt. Nub. 1371. Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ, Il. 23, 30. ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν, Theoc. 11, 43. Ab ὀρέγομαι, *appeto*.

Ὀρέω, Ion. pro ὁρῶ, video.

Ὀρέω, ut hinc ſit ὀρέοντο, imperf. concitabantur, feſtinabant. Il. 2, 398. Ab ὄρω.

Ὀρεωκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mulos curans, mulio. Ex ὀρεὺς, & κομέω, *curo*.

Ὀρεωπολέω, ῶ, circa mulos verſor, mulos curo, Suid. Ex ὀρεὺς, & πολέω, *verſor*.

Ὀρεωπώλης, ȣ, ὁ, mulorum venditor, Suid. Ex ὄρος, & πωλέω, *vendo*.

Ὀρημαι, video, Heſ. Ab ὁρῶ.

Ὀρθάνης, vel ὀρθάννης, ȣ, ὁ, dæmon priapeus, & ipſe arrectum penem habens. Ab ὀρθός.

Ὀρθεύω, erigo, ſublevo. Παρῆν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὤρθευε δέμας; Eur. Or. 389. Ab eod.

Ὀρθία, ας, ἡ, Dianæ cognomen.

Ὄρθια, *Adv.* elata voce. Ab ὄρθιος.

Ὀρθιάδε, *Adv.* in arduum. Ab ὄρθιος.

Ὀρθιάζω, erigo, arrigo; (2) voce intenta loquor; (3) vaticinor, Epigr. Ab eod.

Ὀρθίαξ, ακος, ὁ, mali nautici pars inferior, inde recta in altum tendentis. Ab eod.

Ὀρθίασμα, ατος, τὸ, verbum intenta voce prolatum. Ab ὀρθιάζω.

Ὀρθιάω, ῶ, Ph. ὀρθιᾶ, arrigit. Ab ὄρθιος.

Ὀρθιόκωπος, ȣ, ὁ, qui ſe erigit in ducendis remis, ut eos fortius impellat, Heſ. Ex ὄρθιος, & κώπη, *remus*.

Ὄρθιον, ȣ, τὸ, arduum, erectum. *Adv.* recto vel arduo tramite; (2) alta & intenta voce. Ab ὄρθιος.

Ὄρθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recta in altum tendens, arduus, rectus, erectus; (2) qui ſublata voce cantatur. Ab ὀρθός.

Ὀρθοάκανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arrectis ſpinis muricatus. Ex ὀρθὸς, & ἄκανθα, *ſpina*.

Ὀρθοβατέω, ῶ, f. ήσω, erectus incedo. Ex ὀρθὸς, & βαίνω, *eo, vado*.

Ὀρθοβόας, ȣ, ὁ, elata voce canens. Ab ὀρθὸς, & βοὴ, *clamor*.

Ὀρθόβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui recta projicitur. Ex ὀρθὸς, & βάλλω, *jacio*.

Ὀρθόβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recta conſulens. Ex ὀρθὸς, & βȣλὴ, *conſilium*.

Ὀρθογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, recta ſentiens & judicans. Ex ὀρθὸς, & γνώμη, *ſententia*.

Ὀρθογόη, ης, ἡ, ſublata & intenta voce lamentans. Ex ὀρθὸς, & γόος, *luctus, lamentatio*.

Ὀρθογραφέω, ῶ, f. ήσω, recte ſcribo. Ex ὀρθὸς, & γράφω, *ſcribo*.

Ὀρθογραφία, ας, ἡ, recta ſcriptura, recte ſcribendi ſcientia; (2) recta frontis ædificii imago, frontiſpicium. Ex ὀρθὸς, & γραφὴ, *ſcriptura*.

Ὀρθογώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectangulus. Ex ὀρθὸς, & γωνία, *angulus*.

Ὀρθόγωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectangulus, Gl. V. Ex ὀρθὸς, & γωνία, *angulus*.

Ὀρθοδίκας, Dor. pro ὀρθοδίκης, ȣ, ὁ, recta judicans, recta judicia dans, R. Ex ὀρθὸς, & δίκη, *jus*.

Ὀρθοδοξαϛὴς, ȣ, ὁ, cujus recta eſt opinio, Suic. Ex ὀρθὸς, & δοξαϛὴς, *opinator*.

Ὀρθοδοξαϛικῶς, *Adv.* opinione recta, non aberrante. Ab ὀρθοδοξαϛής.

Ὀρθοδοξέω, ῶ, recte ſentio, ſum rectæ opinionis. Ab ὀθόδοξος.

Ὀρθοδοξία, ας, ἡ, recta opinio; (2) recta ſententia de religione. Ab eod.

Ὀρθόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus recta eſt opinio; (2) qui recte de religione Chriſtiana ſentit. Ex ὀρθὸς, & δόξα, *opinio*.

Ὀρθοδρομέω, ῶ, f. ήσω, recto curſu contendo, ſeu eo, Xen. Ab ὀρθόδρομος.

Ὀρθόδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui recto curſu pergit, quo recta decurritur. Ex ὀρθὸς, & δρόμος, *curſus*.

Ὀρθόδωρον, ȣ, τὸ, palma porrecta; (2) ſpithama. Ex ὀρθὸς, & δῶρον, *palmus*.

Ὀρθοέπεια, ας, ἡ, recta locutio, emendata cum ſuavitate vocum explanatio; proprie loquendi ratio. Ex ὀρθὸς, & ἔπος, *verbum, dictio*.

Ὀρθοεπέω, ῶ, recte & proprie loquor, R. Ex iiſd.

Ὀρθόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, rectos habens capillos; (2) horrentes habens ſetas. Ex ὀρθὸς, & θρὶξ, *pilus, capillus*.

Ὀρθοθύρη, ης, ἡ, janua erecta & in altum tendens, Etym. Ex ὀρθὸς, & θύρα, *janua*.

Ὀρθόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rectum caulem habet. Ex ὀρθὸς, & καυλὸς, *caulis*.

Ὀρθόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, erecta cornua habens. Ex ὀρθὸς, & κέρας, *cornu*.

Ὀρθόκραιρος, αίρα, αιρον, caput erectum habens; (2) cornua erecta habens; (3) antennas arrectas habens. Ex ὀρθὸς, & κραῖρα, *caput*.

Ὀρθόκρανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, erectum caput habens; (2) eminens. Ex ὀρθὸς, & κράνον, *caput*.

Ὀρθοκρισία, ας, ἡ, rectum judicium. Ex ὀρθὸς, & κρίσις, *judicium*.

Ὀρθόκωλον, ȣ, τὸ, vitium articuli, quum flecti ob rigorem nequit. Ex ὀρθὸς, & κῶλον, *membrum, articulus*.

Ὀρθόλαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, elata & alta voce garriens, Heſ. Suid. Ex ὀρθὸς, & λάλος, *loquax*.

Ὀρθολεκτέω, ῶ, recte & proprie loquor. Ex ὀρθὸς, & λέγω, *dico*.

Ὀρθολογέω, ῶ, recte & proprie loquor, Plut. Ex iiſd.

Ὀρθομαντεία, ας, ἡ, recta, i. e. verax vaticinatio, Suic. Ab ὀρθόμαντις.

Ὀρθόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, recte vaticinans, verax vates, R. Suic. Ex ὀρθὸς, & μάντις, *vates*.

Ὀρθόνοος, *contr.* ὀρθόνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt rectæ mentis, proba & recta cogitans. Ex ὀρθὸς, & νόος, *mens*.

Ὀρθοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, erectus. Ex ὀρθὸς, & πηγνύω, *pango*.

Ὀρθοπάλη, ης, ἡ, recta lucta. Ex ὀρθὸς, & πάλη, *lucta*.

Ὀρθοπλὴξ, ut ἵππος, equus anteriores pedes attollens & calcibus feriens. Ex ὀρθὸς, & πλήσσω, *ferio*.

Ὀρθοπλοέω, ῶ, recta navigo, ſecundo vento utor; ὀρθοπλοεῖν, bene ſuccedere. Ab ὀρθόπλοος.

Ὀρθόπλοος, ȣ, ὁ, recta navigans; ὀρθόπλοος βίος, vita bene fluens, proſpera. Ex ὀρθὸς, & πλόος, *navigatio*.

Ὀρθόπνοια, ας, ἡ, orthopnoëa, morbus, quum erecta cervice ſpiritus ducitur. Ex ὀρθὸς, & πνοὴ, *ſpiratio*.

Ὀρθοπνοϊκὸς, ὴ, ὸν, orthopnoëa laborans. Ab ὀρθόπνοια.

Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico; recto curſu progredior, recte ingredior. Οὐκ ὀρθοποδȣ̃σι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, Gal. 2, 14. Ab ὀρθόπȣς.

Ὀρθόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, erigens urbes, vel erectas conſervans; rector urbis. Ex ὀρθὸς, & πόλις, *urbs*.

Ὀρθόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, rectos pedes habens; (2) quem pedes recta ferunt. Ex ὀρθὸς, & πȣ̃ς, *pes*.

Ὀρθοπρίων, ονος, ὁ, modiolus, aut terebra cava, Suic. Ex ὀρθὸς, & πρίων, quod vide.

Ὀρθοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt erecto vultu, Suic. Ex ὀρθὸς, & πρόσωπον, *vultus, facies*.

Ὀρθόπρυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arrectam puppim habens, Suic. Ex ὀρθὸς, & πρύμνα, *puppis*.

Ὀρθόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui rectæ pinnæ ſunt, ſurrectas pinnas habens. Ex ὀρθὸς, & πτερὸν, *ala, pinna*.

Ὀρθοπυγιᾶν, eſſe clunibus erectis, erigere ſe, ut altior & procerior videatur, Heſ. ubi tamen ὀρθοπηγιᾶν ſcriptum. Ab ὀρθόπυγος.

Ὀρθοπύγιον, ȣ, τὸ, clunis, Philox.

Ὀρθόπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui clunibus erectis eſt. Ex ὀρθὸς, & πυγὴ, *clunes*.

Ὀρθορρημοσύνη, ης, ἡ, recta verborum ratio. Ex ὀρθὸς, & ῥῆμα, *verbum*.

'ΟΡΘΟ`Σ, ὴ, ὸν, rectus, erectus, arrectus; (2) rectus, porrectus, in rectum tendens; (3) rectus, ſincerus, æquus.

Ὀρθοϛάδην, *Adv.* ſtando erecto corpore, more eorum, qui erecti ſtant. Ex ὀρθὸς, & ἵϛαμαι, *ſto*.

Ὀρθοϛαδίας, ȣ, ὁ, ut ὀρθοϛαδίας χιτὼν, tunica recta, tunica recincta ſeu laxa & fluens. Ex ὀρθὸς, & ἵϛαμαι, *ſto*.

Ὀρθοϛάδιος, ȣ, ὁ, ut ὀρθοϛάδιος χιτὼν, vid. præc.

Ὀρθοϛαδὸς, ȣ̃, ὁ, erectus ſtans, rectus; ὀρθοϛαδὸν, Aphrodiſienſibus idem quod ὀρθὸν, Heſ. Ex ὀρθὸς, & ἵϛαμαι, *ſto*.

Ὀρθόϛασις, εως, ἡ, rectus ſtatus; corporis habitus, quo ſurrecti ſtamus nervis poſterioribus contractis, V. Lex. Ex ὀρθὸς, & ϛάσις, *ſtatio*.

Ὀρθοϛατέω, ῶ, rectus ſto & me erigo, Suic. Ab ὀρθοϛάτης.

Ὀρθοϛάτης, ȣ, ὁ, qui ſtat erectus. Ph. ſtaturium. Eſt vocabulum architectonicum. Et ὀρθοϛάται, arrectaria, arrectaria tigna, in V. Lex. ὀρθοϛάτης autem ἄρτος, panis quidam ſacer, Pollux. Ex ὀρθὸς, & ςατὸς, *qui ſtat.*

Ὀρθότης, ητος, ἡ, rectitudo. Ab ὀρθός.

Ὀρθοτίτθιος, ȣ, ἡ, rectas, non penſiles habens mammas. Ex ὀρθὸς, & τιτθὸς, *mamma.*

Ὀρθοτομέω, ῶ, recte ſeco, in rectum ſeco, recte divido, recte tracto. Ὀρθοτομȣ̃ντα τὸν λόγον ἀληθείας, 2 Tim. 2, 15. Ab ὀρθοτόμος.

Ὀρθοτομία, ας, ἡ, ſectio in rectum, rectitudo, Suic. Ab eod.

Ὀρθότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in rectum ſectus. Ex ὀρθὸς, & τέμνω, *ſeco.*

Ὀρθοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in rectum ſecans. Ex iiſd.

Ὀρθοτονέω, ῶ, rectum tonum ſeu accentum do; ὀρθοτονεῖσθαι dicuntur voces, cum in iis accentus rectus manet, nec inclinatur. Ab ὀρθότονος.

Ὀρθότονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rectum tonum ſ. accentum habet. Ex ὀρθὸς, & τόνος, *accentus.*

Ὀρθότριχες, qui pilos ſurrectos habent.

Ὀρθοτριχέω, ῶ, pilos ſubrigo. Ph. ὀρθοτριχεῖ, horripilatur. Ab ὀρθὸς, & θρὶξ, *pilus.*

Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, adfectio illa, qua pili arrecti ſunt. Ab ὀρθόθριξ.

Ὀρθοτριχιῶ, horripilo. Gl. V. Ex iiſd.

Ὀρθόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui erecto eſt animo, Heſ. Ex ὀρθὸς, & φρὴν, *mens.*

Ὀρθοφυέομαι, ȣ̃μαι, in rectitudinem creſco, in proceritatem excreſco. Ab ὀρθοφυής.

Ὀρθοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in rectum creſcens, in altum adſurgens, erectus, procerus. Ex ὀρθὸς, & φύω, *naſcor.*

Ὀρθοφυΐα, ας, ἡ, q. d. creſcentia in rectum, ipſa actio creſcendi in rectitudinem, rectitudo, proceritas. Ab ὀρθοφυής.

Ὀρθοχαίτης, ȣ, ὁ, cui juba aut coma ſtat erecta. Ex ὀρθὸς, & χαίτη, *juba.*

Ὀρθόω, ῶ, f. ώσω, erigo, arrigo; & ὀρθόομαι, ȣ̃μαι, erigor; dirigo, bene rem gero, proſpero ſucceſſu utor; ὀρθωθεὶς, erectus, a. 1. paſſ. partic. Ὀρθῶσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν, Eur. Hipp. 789. Τὸ γὰρ κακὸν τόδ' ȣ̓κήτ' ὀρθȣ̃σθαι μ' ἐᾷ, Soph. Phil. 820. Τὸ γὰρ ὀρθȣ̃σθαι γνώμαν ὀδυνᾷ, Eur. Hipp. 251. Ἀμφί τ' ἐσχάρας λέβητας ὤρθȣν, Eur. El. 810. Ἡνίκ' Οἰδίπȣς ὤρθȣ πόλιν, Soph. Antig. 173. Ab ὀρθός.

Ὀρθρεύω, & ὀρθρεύομαι, matutinus aliquid ago, mane ſurgo, mane vigilo. Ab ὄρθρος.

Ὀρθρία, ας, ἡ, matutinum tempus, Suid.

Ὀρθρίδιος, ία, ιον, matutinus, Suic. Ab eod.

Ὀρθρίζω, f. ίσω, idem quod ὀρθρεύω. Ph. luce vigilo, vigilo; ὀρθρίζομαι, anteluco as, Gl. V. Πᾶς ὁ λαὸς ὤρθρισε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, Luc. 21, 28. Ab eod.

Ὀρθρινὸς, ἡ, ὸν, matutinus; τὸ ὀρθρινὸν, matutino tempore. Ab eod.

Ὀρθριοκόκκυξ, υγος, ὁ, qui matutinus cucurrit. Ex ὄρθριος, & κόκκυξ, *cuculus.*

Ὄρθριος, ία, ιον, matutinus. Ab ὄρθρος.

Ὀρθριοφοίτης, ȣ, ὁ, qui matutinus advenit. Ex ὄρθριος, & φοιτάω, *advenio.*

Ὀρθροβόας, ȣ, ὁ, qui matutino tempore vociferatur, ante lucem vociferans. Ex ὄρθρος, & βοάω, *clamo.*

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, antelucano tempore quiritans, mane gemens. Ex ὄρθρος, & γοάω, *gemo.*

Ὀρθρολάλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, antelucano tempore ſive mane garriens; de hirundine. Ex ὄρθρος, & λάλος, *argutus.*

ὌΡΘΡΟΣ, ȣ, ὁ, tempus antelucanum ſeu matutinum, diluculum; ὄρθρȣ, ante lucem, Ph.

Ὀρθῶς, *Adv.* recte, rite. Ab ὀρθός.

Ὀρθωσία, ας, ἡ, erectio, directio, Suid. Ab ὀρθόω.

Ὀρθωσία, ας, ἡ, Diana, quæ & ὀρθία. vid. ſeq.

Ὀρθώσιος, ȣ, ὁ, ſtator. Gl. V. ὀρθωσίῳ, ſtatori, Ph. Epitheton Jovis. Ab ὀρθόω.

Ὄρθωσις, εως, ἡ, erectio, directio. Ab ὀρθόω.

Ὅρια, ων, τὰ, fines, Gl. V. Ab ὅρος, *terminus.*

Ὁριαῖος λίθος, terminalis lapis, Gl. V. A præc.

Ὀρίβακχος, ȣ, ὁ, Bacchus montanus, Rob. Ex ὄρος, & Βάκχος, *Bacchus.*

Ὀριβρεμέτης, ȣ, ὁ, e monte tonans. Ex ὄρος, & βρέμω, *tono.*

Ὀριγανίζω, origanum refero vel ſapio. Ab ὀρίγανον.

Ὀριγανίτης, ȣ, ὁ, ut ὀριγανίτης οἶνος, vinum ex origano confectum. Ab ὀρίγανον.

Ὀρίγανον, ȣ, τὸ, vel ὀρίγανος, ȣ, ὁ, origanum. Al. & ὀρείγανον.

Ὀριγνάομαι, ῶμαι, deſidero, appeto; (2) pugno, decerto. Ἦτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστω τελαμῶνος, Theoc. 24, 44. Ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο, Heſiod. Ἀσπ. 190. Ab ὀρέγομαι.

Ὀριδρομία, ας, ἡ, curſus per montes. Ab ὀριδρόμος.

Ὀριδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui montes percurrit, montivagus. Ex ὄρος, & τρέχω, *curro,* unde p. m. δέδρομα.

Ὁρίζω, f. ίσω, termino, finio, limito, definio. Ph. (2) conſtituo, ſtatuo, inſtituo, cenſeo, cerno, deeerno. Ph. ὁρίζομαι, ſtatuo, cenſeo; ὡρισμένος, ſtatutus, p. paſſ. part. ὁρισθεῖσα ἡμέρα, ſtatuta dies, Gl. V. a. 1. Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον ὁρίζει, Dion. Περ. 14. Εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὤρισαν φόνȣ, Eur. Hec. 261. Χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὤρισεν, id. Hel. 127. Ab ὅρος.

Ὁρίζων, οντος, ὁ, circulus cœli viſum terminans. Ab ὁρίζω.

Ὀρικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab ὀρεὺς, *mulus.*

Ὁρικὸς, ἡ, ὸν, finitivus, definitivus. Ab ὅρος.

Ὀρικλίτης, ȣ, ὁ, in montibus habitans, monticola. Ex ὄρος, & κλίζω, *condo.*

ὈΡΙ'ΝΔΗΣ, ȣ, ὁ, ut ὀρίνδης ἄρτος, panis ex oryza vel ſemine ſeſamo ſimili confectus, Heſ. Athenæus.

Ὀρίνω, concito, commoveo, perturbo; (2) adhortando perſuadeo. a. 1. ὤρινα, ὤρινας, commoviſti; ὀρίνομαι, concitor; ὀρίνθη, a. 1. pro ὠρίνθη, commotus eſt. Νεῖκος ὤρινεν διπλȣ̃ν, Lyc. 1329. Ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται, Epigr. Ab ὄρω.

Ὅριον, ȣ, τὸ, terminus limes; frequens eſt plur. Dim. ab ὅρος.

Ὄριον, ȣ, τὸ, monticulus, Gl. V. Ab ὄρος.

Ὅριος, ȣ, ὁ, terminalis; ὅριος θεὸς, Terminus, Ph. Et ὅριος Ζεὺς, Jupiter terminalis. Ab eod.

Ὀριπέδιον, ȣ, τὸ, planities montana, Rob. Ex ὄρος, & πεδίον, *campus.*

Ὀρίπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, montes pererrans, montivagus. Ex ὄρος, & πλαγκτὸς, *erro, vagus.*

Ὀριπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ὄρος, & πλανάομαι, *erro.*

Ὅρισμα, ατος, τὸ, terminus, limes; (2) id, quod apud nos ſtatuimus, deliberatio, propoſitum; ὁρίσματα, inſtituta, Ph. Ab ὁρίζω.

Ὁρισμὸς, ȣ̃, ὁ, finitio, definitio; it. ſponſio, Gl. V. Ab eod.

Ὁριςὴς, ȣ̃, ὁ, finitor, qui limites & confinia determinat; (2) conſtitutor juris & arbiter conditionum. Ab eod.

Ὁριςικὸς, ἡ, ὸν, finitivus; indicativus, Gl. V. Ab ὁριςής.

Ὀριτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in monte nutritus. Ex ὄρος, & τρέφω, *alo.*

Ὀρίτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in monte nutritus. Ex iiſd.

Ὁρκάνη, ης, ἡ, ſeptum, ſepes, ſepimentum. Ab ἕρκος.

Ὁρκαπάτης, ȣ, ὁ, qui jurejurando aliquem fallit, qui jusjurandum fallit. Ex ὅρκος, & ἀπατάω, *fallo.*

Ὅρκια, ων, τὰ, fœdera, Ph. Ab ὅρκιον.

Ὁρκίζω, f. ίσω, jurejurando obſtringo, adjuro. Οὐκ ἂν ὁρκίζομεν αὐτὸν, Dem. Ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, μή με βασανίσῃς, Marc. 5, 7. Ab ὅρκος.

Ὅρκιον, ȣ, τὸ, fœdus jurejurando ſancitum; (2) jusjurandum. Ab eod.

Ὅρκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui jurejurando adhibetur, ut ὅρκιοι θεοί. (2) juratus, qui jurat. Ab eod.

Ὁρκισμὸς, ȣ̃, ὁ, juramenti exactio, obſtrictio per jusjurandum; (2) jusjurandum. Ab ὁρκίζω.

ὍΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, jusjurandum, juramentum, ſacramentum, fœdus, religio, Ph.

Ὁρκόω, ῶ, f. ώσω, caveo ab aliquo jurejurando; adjuro, Gl. V. Ab ὅρκος.

ὉΡΚΥΝΟΣ, vel ὄρκυνος, ȣ, ὁ, piſcis quidam cetaceus; ὀρκύνες etiam piſces quidam, qui in pelago pariunt, apud Ariſtot.

Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, juratio, ſacramentum. Ex ὅρκος, & ὄμνυμι.

Ὁρκωμόσια, ων, τὰ, ſacrificia, quibus fœdera fiebant, Vulg. Lex. Ex iiſd.

Ὁρκωμόσιον, ȣ, τὸ, jusjurandum, ſacramentum, Ph. Ex iiſd.

Ὁρκωμοτέω, ῶ, f. ήσω, juro pro ſanciendis fœderibus. Πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναΐδων ὁρκωμοτεῖ, Eur. Supp. 1187. Ab ὁρκωμότης.

Ὁρκωμότης, ȣ, ὁ, jurejurando adſtrictus, Vet. Lex. Ex ὅρκος, & ὄμνυμι, *juro.*

Ὁρκωμοτικὸς, ἡ, ὸν, ad jusjurandum pertinens, ut ὁρκωμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, adverbia jurandi. Ab ὁρκωμότης.

Ὁρκωταὶ, οἱ, legati, qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ab ὁρκόω.

Ὁρκωτὸς, ἡ, ὸν, juratus, Gl. V. Ab ὁρκόω.

Ὁρμαθίζω, in modum catenæ connecto. Ab ὁρμαθός.

ὉΡΜΑΘΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, ordo, ſeries, catena, ſeries catenata; (2) latibulum, luſtrum, Heſ.

Ὁρμαίνω, impetu feror, ruo, prorumpo (2) in animo verſo, cogito. a. 1. ὤρμηνα, ὤρμηνε, cogitavit, agitavit. Πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες, Il. 10, 28 πολλὰ φρεσὶν, ib. 4. Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ib. 21, 137. Ab ὁρμή.

Ὁρμάω, ῶ, f. ήσω, impetu feror, irruo prorumpo; (2) impetum capio; (3) in animum induco, facere geſtio; (4) inſtituo, conſtituo; (5) in rem aliquam propenſus ſum; (6) cieo, concito, moveo; ὁρμάομαι, ῶμαι, propero, par aliquid facere; (7) prodeo, proficiſcor progredior, ingredior; ὁρμηθεὶς, a. progreſſus. Ὥρμησαν ἐς φυγὴν, Xe ἐπί τι, id. κατὰ τόπον, Plato πρός τ Æſch. πρὸς πόλεμον, Dem. Ὅτι σ παγχάλκων ἀνταία γενύων ὡρμάθη πλ γὰ, Soph. El. 197. Πένθος γὰρ μεγ λως τόδ' ὁρμᾶται, concitatur, Eur. Me 183. Κἀμοὶ κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμ δάκ δάκρυ, Eur. Med. 906. Ἔισῳ πρὸς ἄλλȣ δώμαθ' ὡρμήθης ξένȣ, id. Alc. 1028. Ab eod.

Ὁρμιά, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus cum virga, quo piſcatores e ſeta equina contexto piſces venantur. Alias & ὁρμιά.

Ὀρμινόεις, όεντος, ὁ, qui caulem jam emittit poſt florem amiſſum. Ab ὄρμινος.

Ὄρμινος, aſparagus ſilveſtris, corruda. Gl. V. ὄρμινον, cyma.

Ὁρμευτὴς, ȣ͂, ὁ, piſcator, Heſ. Ab ὁρμεία.

Ὁρμέω, ῶ, f. ήσω, ſtationem habeo; (2) appello, ſc. navem ad terram. Τὸ πλοῖον ὥρμει ἐνταῦθα, Dem. Ὥρμεον πρὸς γῆν, Herodot. Ab ὅρμος.

ὉΡΜΗ΄, ῆς, ἡ, impetuoſus quidam motus, aggreſſio; (2) conatus, ſtudium, appetitus, appetitio, cupiditas, ſubita voluntas, inſtinctus.

Ὁρμηδὸν, *Adv.* impete, Ph. Ab ὁρμή.

Ὅρμημα, ατος, τὸ, id, ad quod animus ſubito impetu fertur; (2) impetus ipſe; (3) conatus. Ab ὁρμέω.

Ὁρμητήριον, ȣ, τὸ, incitamentum, ſuſcitabulum; (2) receptaculum, ſedes, arx belli, locus, unde milites ad bellum accincti exeunt, ut cum hoſte pugnent. Ab ὁρμέω.

Ὁρμητικὸς, ἡ, ὸν, propenſus ad rem aliquam cum impetu ſuſcipiendam; (2) incitandi vim habens. Ab eod.

Ὁρμητικῶς. *Adv.* cum quodam animi impetu. Ab ὁρμητικός.

Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, linea, ſeta, Ph. linum hami, Gl. V. Alias & ὁρμειά.

Ὁρμίζω, f. ίσω, navem in ſtationem ſubduco, navem ad portum appello; (2) navem ſtabilio & fulcio. Ὦ χιλιόναυν ςρατὸν ὁρμίσας εἰς γῆν Ἀσίαν, χαῖρ', Eur. Or. 337. Τύχῃ δέ πως πρὸς ταυτὸν ὁρμισθεὶς πέδον, delatus, Soph. Phil. 548. Ab ὅρμος.

Ὁρμιηβόλος, ȣ, ὁ, piſcator. Ex ὁρμιὴ pro ὁρμιὰ, & βάλλω, *jacio.*

Ὅρμινον, ȣ, τὸ, Horminum: herba porro ſimilis, Dioſc. Heſychio genus leguminis. Theophraſto frugum genus.

Ὁρμινώδης λίθος, gemma hormino ſimilis. A præc.

Ὅρμισις, εως, ἡ, ipſa actio appellendi navem ad terram; (2) quies in ſtatione navium. Ab ὁρμίζω.

Ὁρμίσκος, ȣ, ὁ, monile. Dim. ab ὅρμος.

Ὁρμιςηρία, ας, ἡ, rudens, aut catena, per quam pondera ſuſpenduntur, Suic. Ab ὁρμίζω.

Ὁρμοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, portuum dator, in portum ducens, Suic. Ex ὅρμος, & δοτὴρ, *dator.*

ὉΡΜΟΣ, ȣ, ὁ, monile, colli ornamentum; (2) ſtatio, navalia.

Ὀρναπέτια, τὰ, aves, aviculæ. Vox Dor. Dat. ὀρναπετίοισι apud Ariſtoph. Ab ὄρνις.

Ὀρνεόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab avibus devoratus, Suic. Ex ὄρνεον, & βιβρώσκω, *voro.*

Ὀρνεοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν. Hinc ἡ ὀρνεοθηρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars aucupandi, ſive aucupatoria. Ex ὄρνεον, & θηρεύω, *venor, aucupor.*

Ὄρνεον, ȣ, τὸ, avis, volucris. Ab ὄρνις.

Ὀρνεοπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi aves venduntur. A ſeq.

Ὀρνεοπώλης, ȣ, ὁ, aviarius, Gl. V. qui aves vendit. Ab ὄρνις, & πωλέω.

Ὀρνεοσκοπέω, ῶ, auguror, auſpicor, Gl. V. Ex ὄρνεον, & σκοπέω, *ſpeculor.*

Ὀρνεοσκοπία, ας, ἡ, augurium, Gl. V.

Ὀρνεοσκόπος, ȣ, ὁ, aruſpex, augur, auguralis, auſpicalis, Ph.

Ὀρνεοτρόφος, ȣ, ὁ, altiliarius, Gl. V. qui aves alit. A τρέφω.

Ὀρνεώτης, ȣ, ὁ, auceps, vel qui aves vendit. Ab ὄρνεον.

Ὀρνιθάριον, ȣ, τὸ, avicula. Dim. ab ὄρνις.

Ὀρνιθεία, ας, ἡ, augurium, auſpicium, divinatio per aves. Ab ὀρνιθεύω.

Ὀρνίθειος, εία, ειον, ad aves pertinens; (2) gallinaceus; ut ὀρνίθειον κρέας, caro avium. Ab ὄρνις.

Ὀρνίθεος, έα, εον, idem & ab eod.

Ὀρνιθευτὴς, ȣ͂, ὁ, qui capit aves, auceps. Ab ὀρνιθεύω.

Ὀρνιθεύω, f. εύσω, aucupor, aves capio; ὀρνιθεύομαι, auguror, auſpicor, Suid. Ab ὄρνις.

Ὀρνιθιακὸς, ἡ, ὸν, ad aves pertinens. Hinc ὀρνιθιακὰ, ῶν, τὰ, ſcil. βιβλία, libri de avibus. Ab eod.

Ὀρνιθίας, ȣ, ὁ, ut ὀρνιθίας χειμὼν, tempeſtas aves perimens, apud Ariſtoph. ὀρνιθίαι dicuntur venti quidam boreales, Ariſtot. Ab eod.

Ὀρνιθικὸς, ἡ, ὸν, avibus conveniens, Suic. Ab eod.

Ὀρνίθιον, ȣ, τὸ, avicula; (2) pullus gallinaceus. Dim. Ab eod.

Ὀρνίθιος, ία, ιον, ad aves pertinens, Suic. Ab eod.

Ὀρνιθοβοσκεῖον, ȣ, τὸ, locus ad alendas aves factus, Rob. Suic. Ex ὄρνις, & βόσκω, *paſco.*

Ὀρνιθόγαλον, ȣ, τὸ, ornithogalum, herbæ nomen. Ex ὄρνις, & γάλα, *lac.*

Ὀρνιθογονία, ας, ἡ, avium generatio ſ. origo. Ab ὀρνιθόγονος.

Ὀρνιθόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex ave natus. Ex ὄρνις & γείνομαι, *naſcor.*

Ὀρνιθοθήρας, ȣ, ὁ, auceps. Ex ὄρνις, & θήρα, *captura.*

Ὀρνιθοθηράω, ῶ, aves capio, aucupor. Ex ὄρνις, & θηράω, *venor.*

Ὀρνιθοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, ad aucupium pertinens. Hinc ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars aucupii. Ex ὄρνις, & θηρεύω, *venor.*

Ὀρνιθοκάπηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aves cauponatur, qui aves venditat. Ex ὄρνις, & κάπηλος, *inſtitor.*

Ὀρνιθοκομεῖον, ȣ, τὸ, locus alendis avibus, i. e. aviarum. A ſeq.

Ὀρνιθοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, avium curator. Gl. V. gallinarius, aviarius. Ex ὄρνις, & κομέω, *curo.*

Ὀρνιθοκόος, ȣ, ὁ, augur, avium peritus, qui per aves ſignificata intelligit. Ex ὄρνις, & κοέω pro νοέω, *intelligo.*

Ὀρνιθοκρίτης, ȣ, ὁ, collector, Ph. ſ. qui colligit & conjicit futura ex avium actionibus, augur. Ex ὄρνις, & κριτὴς, *judex.*

Ὀρνιθολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auceps. Ex ὄρνις, & λέγω, *lego*, i. e. colligo.

Ὀρνιθολόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, avibus inſidians, auceps, Suic. Ex ὄρνις, & λόχος, *inſidia.*

Ὀρνιθομανέω, ῶ, inſano avium more captus ſum. Νυνὶ δ' ἀποςρέψαντες αὖ ὀρνιθομανȣ͂σι, Ariſt. Av. 1289. Ab ὀρνιθομανής.

Ὀρνιθομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui aves inſane amat, qui avium alendarum inſano amore tenetur. Ex ὄρνις, & μαίνομαι, *inſanio.*

Ὀρνιθομανία, ας, ἡ, inſanum ſtudium alendarum avium. Ex ὄρνις, & μανία, *inſania.*

Ὀρνιθόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, avium faciem ſeu formam habens, Suic. Ex ὄρνις, & μορφὴ, *forma.*

Ὀρνιθονομεῖον, ȣ, τὸ, locus alendis avibus, aviarium, Suid. Ex ὄρνις, & νέμω, *paſco, alo.*

Ὀρνιθόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, avis pullus, pipio. Ex ὄρνις, & παῖς, *puer.*

Ὀρνιθοπέδη, ης, ἡ, laqueus, qui avibus capiendis tenditur, tendicula. Ex ὄρνις, & πέδη, *pedica.*

Ὀρνιθοπώλης, ȣ, ὁ, qui aves vendit. Ex ὄρνις, & πωλέω, *vendo.*

Ὀρνιθοσκοπέω, ῶ, auguror. Ab ὀρνιθοσκόπος.

Ὀρνιθοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auſpex, augur. Ex ὄρνις, & σκοπὸς, *ſpeculator.*

Ὀρνιθοτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus ad alendas aves; aviarium, Ph. (2) gallinarium. Ab ὀρνιθοτρόφος.

Ὀρνιθοτροφία, ας, ἡ, avium nutritio. Ab eod.

Ὀρνιθοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aves alens. Ex ὄρνις, & τρέφω, *alo.*

Ὀρνιθοφάγος, ȣ, ὁ, qui aves devorat. Ex ὄρνις, & φάγος, *edax.*

Ὀρνιθοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ab ave ortus. Ex ὄρνις, & φύω, *naſcor.*

Ὀρνιθόω, ῶ, in avem muto; ὀρνιθωθῆναι, in aves mutatos eſſe, a. 1. inf. paſſ. Ab ὄρνις.

Ὀρνιθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad avium naturam accedens; (2) avium ſpeciem gerens. Ab eod.

Ὀρνιθὼν, ῶνος, ὁ, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.

Ὄρνιξ, ιχος, ὁ, vel ἡ, Dor. pro ὄρνις, avis.

ὌΡΝΙΣ, ιθος, ὁ, vel ἡ, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. ὄρνιθα, & ὄρνιν. nom. pl. ὄρνεις, & ὄρνιθες.

Ὄρνυμι, excito, concito, impello; ὄρνυμαι, excitor, ſurgo, me erigo, concitus feror; ὄρνυθι, excita, Imperat. Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τȣ͂τον, Il. 6, 363. Ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ, ib. 3, 349. Ab ὄρω.

Ὀρνύω, idem & ab eod.

Ὀροβάγχη, ης, ἡ, Orobanche, cauliculus ervo adnaſcens & ipſum ſuffocans. Ex ὄροβος, & ἄγχω, *ſuffoco.*

Ὀρόβαγχος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ὀροβιαῖος, αία, αῖον, ervi magnitudinem habens; ervo ſimilis, ervi colorem habens. Ab ὄροβος.

Ὀροβίας, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ὀρόβινος, ίνη, ινον, ex ervo confectus. Ab eod.

Ὀρόβιον, ȣ, τὸ, parvum ervum. Dim. ab ὄροβος.

Ὀροβίτης, ȣ, ὁ, ervo ſimilis. Ab eod.

Ὀροβῖτις, ιδος, ἡ, globulos ervi referens. Ab eod.

Ὀροβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ervo ſimilis, ervi ſpeciem habens, Suic. Ex ὄροβος, & εἶδος, *ſpecies.*

ὈΡΟΒΟΣ, ȣ, ὁ, ervum, *genus leguminis.*

Ὀροβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ervaceus, ex genere ervorum. Ab ὄροβος.

Ὄρογκοι, montium tumuli, cacumina, vertices, juga. Ex ὄρος, & ὄγκος, *tumor.*

Ὀροδαμνὶς, ίδος, ἡ, parvus ſurculus, ramuſculus tenellus. Dim. ab ὀρόδαμνος.

ὈΡΟ΄ΔΑΜΝΟΣ, ȣ, ὁ, ſurculus, ramuſculus, germen, ramus.

Ὀροθεσία, ας, ἡ, deſignatio terminorum; (2) terminus poſitus. Ex ὅρος, & θέσις, *poſitio.*

Ὀροθέσιον, ȣ, τὸ, terminus ſeu limes conſtitutus. Ex iiſd.

Ὀροθέτης, ȣ, ὁ, finitor; qui terminos & limites ſtatuit. Gl. V. terminator. Ex ὅρος, & τίθημι, *pono.*

Ὀροθύνω

Ὀροθύνω, f. υνῶ, concito, excito, turbo, perturbo. Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών, Il. 13, 351. Ab ὄρω.

Ὀροιτύπος, ου, ὁ, qui ligna in montibus cædit, lignator. Ex ὄρος, & τύπτω, ferio, cædo.

Ὀροίτυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, paſtor montanus, apud Nicandr. Ex iiſd.

Ὀροκάρυον, ου, τὸ, nux montana, Suic. Ex ὄρος, & κάρυον, nux.

Ὀρόκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, in montibus reſonans. Ex ὄρος, & κτύπος, ſonitus.

Ὄρομαι, curo, vel ſequor; ὄροντο, imperf. ſequebantur. Ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο, Odyſſ. 3, 471.

ΟΡΟΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, orontium, *herba*.

Ὀροπέδιον, ου, τὸ, colliculus, tumulus; (2) montana planities. Ex ὄρος, & πεδίον, *campus*.

Ὀροπύγιον, idem quod ὀῤῥοπύγιον.

ὌΡΟΣ, εος, τὸ, mons, collis.

ὍΡΟΣ, ου, ὁ, terminus, limes, finis alicujus regionis vel agri; (2) meta, ſcopus in aliqua re propoſitus; (3) modus & regula, præſcriptum actiones temperans; (4) finitio, definitio.

ὈΡΟΣ, ου, ὁ, ſerum lactis; (2) aqueus humor in pice.

Ὄρος, & ὀρὸς, pro ὀῤῥός, Euſt.

Ὀροσπίζης, ου, ὁ, fringilla montana. Ex ὄρος, & σπίζα, *fringilla*.

Ὅρουμα, ατος, τὸ, impetus, ſaltus. Ab ὀρούω.

Ὅρουσις, εως, ἡ, impetus, quo quis ad aliquid fertur. Ab ὀρούω.

Ὀρούω, f. ούσω, impetum do, ruo, impetu feror. Ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν, Heſiod. Ἀσπ. 412. Ab ὄρω.

Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio, qualis eſt tectorum; (2) tectum; (3) lacunar. Ph. lacunar, laquearium, faſtigium, culmen, pergula. Gl. V. camera. Ab ὀρέφω, *tego*.

Ὀροφηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, tecta vorans, ſeu conſumens, ut ignis, Suic. Ex ὀροφὴ, & φάγος, *edax*.

Ὀροφηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tectum ſeu contignationem ferens. Ex ὀροφὴ, & φέρω, *fero*.

Ὀροφίας, ου, ὁ, qui in camera ſeu tecto latibula habet. Ab ὄροφος.

Ὀρόφινος, ίνη, ινον, arundinaceus, Suic. Ab eod.

Ὄροφος, ου, ὁ, arundinis ſeu calami genus in tegendis ædibus olim uſurpari ſolitum; (2) tectum; (3) camera. Gl. V. impluvium. Ab ἐρέφω, *tego*.

Ὀροφόω, ῶ, f. ώσω, concamero, contigno. Gl. V. faſtigio. Ab ὄροφος.

Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, tectum, concameratio, contignatio. Ph. lacunar. Ab ὀροφόω.

Ὀρόφωσις, εως, ἡ, lacunarium, laquearium, Gl.V. Ab eod.

ὌΡΠΗΞ, ηκος, ὁ, ramus, ſurculus ex radice arboris enatus, ſtolo; (2) virga aculeata ad boves incitandos, ſtimulus; (3) jaculum e ramo tereti & recto.

Ὀῤῥόπισσα, ης, ἡ, ſerum picis, humor, qui e pice, dum coquitur, defluit. Ex ὄῤῥος, & πίσσα, *pix*.

Ὀῤῥοπύγιον, ου, τὸ, ultima pars ſpinæ dorſi, podex; in avibus cauda. Ex ὄῤῥος, & πυγὴ, *nates*.

Ὀῤῥοπυγόστικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, notas in ὀῤῥοπυγίῳ, habens. A στικτὸς, *punctus*.

Ὀῤῥὸς, οῦ, ὁ, ſerum, Ph. Alias & ὀρός.

ὌΡῬΟΣ, ου, ὁ, linea ſcrotum dividens; (2) ſacri oſſis extremum; podex.

Ὀῤῥωδέω, ῶ, f. ήσω, timeo, formido, horreſco. Τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀῤῥωδῶν, Ariſt. Eq. 126. Ὀῤῥωδῶ τινὰ δόλον θυραῖον, Eur. El. 839. Ab ὄῤῥος.

Ὀῤῥώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſeroſus; (2) ad caudam uſque protenſus. Ab ὀῤῥός, vel ὄῤῥος.

Ὀῤῥωδία, ας, ἡ, metus, timor. Ab ὀῤῥώδης.

Ὀρσάσκεν, incitabat. Imperf. Ion. formatur, a. 1. ὦρσα verbi ὄρω, incito. Μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου, Il. 17, 423.

Ὀρσιγύναιξ, αικος, ὁ, concitator mulierum. Ab ὄρω, & γυνὴ, *mulier*.

Ὀρσίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtrepitum excitans, horriſonus. Ex ὄρω, & κτύπος, *ſonitus*.

Ὀρσινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nubes excitat & accumulat, R. Suic. Ex ὄρσω, & νέφος, *nubes*.

Ὀρσίπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatiens ſolum, R. Suic. Ex ὄρσω, & πέδον, *ſolum*.

Ὀρσίτης, ου, ὁ, genus ſaltationis apud Cretenſes. Ab ὄρω.

Ὀρσοδάκνη, ης, ἡ, beſtiola quædam mordens. Ex ὄρσω, & δάκνω, *mordeo*.

Ὀρσοθύρη, ης, ἡ, magna & alta janua, janua in ſuperiori ædium parte. Ex ὄρσω, & θύρα, *janua*.

Ὀρσολοπεύω, conturbo. Ἤ με βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις; Hom. Hym. in Merc. 308. Ex ὄρσω, & λοπὸς, *cortex*.

Ὀρσολοπέω, ῶ, bellis infeſto, turbo, Heſ. ubi ὀρσολοπεῖται, διαπολεμεῖται, ταράσσεται. Ex iiſd.

Ὀρσοτριαίνης, ου, ὁ, tridentem impellens. Ex ὄρσω, & τρίαινα, *tridens*.

Ὀρσύδρα, ας, ἡ, foramen, unde aqua concitato curſu proſilit. Ex ὄρσω, & ὕδωρ, *aqua*.

Ὄρσω, ὄρσομαι, ſurgo, propero; ut hinc ſit imperat. ὄρσεο, ſurge, Il. 3, 250. Ab ὄρω.

Ὀρτάζω, diem feſtum celebro. Ion. pro ἑορτάζω.

Ὀρταλίζω, f. ίσω, incipio alas explicare; incipio in altum ferri. Ab ὀρταλίς.

ὈΡΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, pullaſtra vel gallina.

Ὀρταλιχεὺς, έως, ὁ, pullus implumis. Ab ὀρταλίς.

Ὀρτάλιχος, ου, ὁ, idem; (2) gallus. Ab eod.

Ὀρτὴ, Ion. pro ἑορτὴ, feſtum.

Ὀρτυγοκοπέω, ῶ, ludo ὀρτυγοκοπίαν. Ab ὀρτυγοκόπος.

Ὀρτυγοκοπία, ας, ἡ, ludus, in quo coturnices in orbem collocabantur earumque feriebantur capita. Ab eod.

Ὀρτυγοκοπικὸς, ή, όν, ad ludum dictum pertinens. Ab eod.

Ὀρτυγοκόπος, ου, ὁ, qui ludit ὀρτυγοκοπίαν. Ex ὄρτυξ, & κόπτω, *cædo*.

Ὀρτυγομανία, ας, ἡ, inſanus coturnicum amor. Ex ὄρτυξ, & μαίνομαι, *inſanio*.

Ὀρτυγομήτρα, ας, ἡ, coturnicum matrix, coturnicum maxima. Ex ὄρτυξ, & μήτρα, *matrix*.

Ὀρτυγοπώλης, ου, ὁ, qui coturnices vendit. Ex ὄρτυξ, & πωλέω, *vendo*.

Ὀρτυγοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi coturnices aluntur. Ab ὀρτυγοτρόφος.

Ὀρτυγοτροφέω, ῶ, f. ήσω, coturnices alo. Ab eod.

Ὀρτυγοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui coturnices alit. Ex ὄρτυξ, & τρέφω, *alo*.

ὌΡΤΥΞ, υγος, ὁ, coturnix; (2) herba quædam.

ὈΡΥΑ, ας, ἡ, chorda, inteſtinum coctum. ap. Epichar.

Ὀρυάομαι, ῶμαι, rugio, fremo, gannio, Gl. V.

Ὄρυγμα, ατος, τὸ, foſſa, fovea. Ab ὀρύσσω.

Ὀρυγμάτιον, ου, τὸ, foſſula, Gl. V. A præc.

ὌΡΥΖΑ, ης, ἡ, oryza, genus frumenti.

Ὄρυζον, ου, τὸ, idem.

Ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, foſſor, Gl. V. Ab ὀρύσσω.

Ὀρύκτης, ου, ὁ, foſſor, Gl. V. Ab eod.

Ὀρυκτὸς, ή, όν, foſſus; (2) qui fodi ſeu effodi ſolet, foſſilis. Ab eod.

ὈΡΥΜΑΓΔΟΣ, οῦ, ὁ, ſtrepitus, fragor, tumultus.

Ὄρυξ, υγος, ὁ, q. d. foſſor, inſtrumentum, quo lapides excavantur; (2) animal unicorne; (3) piſcis quidam. Ab ὀρύσσω.

Ὄρυξις, εως, ἡ, foſſio, foſſura. Ab ὀρύσσω.

ὈΡΥΣΣΩ, vel ὀρύττω, f. ξω, fodio; perf. ὀρώρυχα; unde perf. part. paſſ. ὀρωρυγμένος, foſſus; ὀρυχθεὶς, foſſus, part. a. 1. Ὀρύττειν ἐπὶ λόφου τινὸς θήκην τῷ τελευτήσαντι, Xen.

Ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, foſſio, foſſura; (2) roſtrum ſuis. Ab ὀρύσσω.

Ὀρφανεύω, f. εύσω, pupillorum curam gero, orphanos curo; ὀρφανεύομαι, orphanus ſum, orphanus curor. Ἔρημος οἶκος, ϗ τέκν' ὀρφανεύεται, Eur. Hipp. 850. Πατρὸς θανόντος, ἐνθάδ' ὠρφανεύετο, id. Alc. 532. Ab ὀρφανός.

Ὀρφανὴ, pupilla, Ph. A præc.

Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas. Ab eod.

Ὀρφανίζω, f. ίσω, orphanum reddo, parentibus privo; (2) pupillorum curam gero, orphanos curo. Ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπὸς, Pind. Pyth. 4, 505. Ab eod.

Ὀρφανικὸς, ή, όν, ad pupillos pertinens, pupillaris; orphanus. Ab eod.

Ὀρφάνιος, ία, ιον, viduatus, Suic. Ab eod.

Ὀρφανιστὴς, οῦ, ὁ, curator pupillorum, tutor. Ab eod.

ὈΡΦΑΝΟΣ, ή, όν, orbus parente vel parentibus, pupillus, orphanus; (2) orbus quavis re, viduus.

Ὀρφανοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo orphani aluntur, orphanotropheum. Ab ὀρφανοτρόφος.

Ὀρφανοτροφέω, ῶ, f. ήσω, orphanos alo ſ. educo, educationis pupillorum curam gero. Ab eod.

Ὀρφανοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui orphanum vel orphanos alit, pupillorum nutritor. Ex ὀρφανὸς, & τρέφω, *alo*.

Ὀρφανόω, orbefacio, Gl. V. Ab ὀρφανός.

Ὀρφεωτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui myſteriis Orphicis initiat. Ex Ὀφεὺς, *Orpheus*, & τελεστὴς, *initiator*.

Ὀρφναῖος, αία, αῖον, tenebricoſus, obſcurus; (2) niger, ater. Hinc ἡ ὀρφναία, ας, & ὀρφναίη, tenebræ, nox. Ab ὄρφνη.

ὌΡΦΝΗ, ης, ἡ, Dor. ὄρφνα, ας, tenebr obſcuritas; nox.

Ὀρφνῆθεν, *Adv.* e tenebris, ex obſcuro, Suic. Ab ὄρφνη.

Ὄρφνινος, ίνη, ινον, ater, pullus. Ab eod.

Ὀρφνὸς, ή, όν, tenebroſus, obſcurus. Ab eod.

Ὀρφνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus, tenebroſus, ater. Ab ὄρφνη.

Ὀρφὸς, οῦ, Att. ὀρφὼς, ῶ, ὁ, orphus, piſci quidam. Acc. pl. ὀρφῶς.

Ὀρχάμη, ης, ἡ, terra ſilveſtribus arboribus conſita, arboretum. Ab ὄρχος.

Ὄρχαμος, ου, ὁ, princeps, dux. Ab ἀρχὴ, *principatus*.

Ὄρχατος, ου, ὁ, plantarum ordo ſeu ſeries. Gl. V. ὄρχατοι, antes, ὀρχάτων, antium, Ph. Ab ὄρχος.

Ὀρχείδιον, ου, τὸ, teſticulus. Ab ὄρχις.

Ὀρχέομαι,

'Ορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ſalto, tripudio, a. 1. ὠρχησάμην. 'Ορχεῖται καρδία φόβῳ, Æchyl.

'ΟΡΧΕ'Ω, ῶ, moveo, ſaltare facio.

'Ορχηδὸν, *Adv.* viritim. Ab ὄρχις.

'Ορχηθμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio. Ab ὀρχέομαι.

"Ορχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

"Ορχησις, εως, ἡ, ſaltatio. Ab eod.

'Ορχησμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio. Ab ὀρχέομαι.

'Ορχησομανέω, ῶ, ſaltationis inſano amore furo, Suic. Ex ὄρχησις, & μαίνομαι, *furo*.

'Ορχηστὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator. Ab ὀρχέομαι.

'Ορχηστὴς, οῦ, ὁ, ſaltator, pantomimus, Ph.

'Ορχήστρια, ας, ἡ, ſaltatrix, Gl. V. A præc.

'Ορχηστικὸς, ὴ, ὸν, ſaltatorius. Hinc ἡ ὀρχηστικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſaltandi; (2) ὁ, qui ſaltatione gaudet, ſaltator. Ab ὀρχηστής.

'Ορχηστοδιδάσκαλος, ου, ὁ, magiſter ſaltandi, qui artem ſaltatoriam docet. Ex ὀρχηστὴς, & διδάσκαλος, *doctor*, *magiſter*.

'Ορχήστρα, ας, ἡ, orcheſtra, pars theatri, in qua chorus ſaltabat. Ab ὀρχέομαι.

'Ορχήστριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

'Ορχηστρὶς, ίδος, ἡ, ſaltatrix. Ab eod.

'Ορχηστὺς, ύος, ἡ, ſaltatio, ſaltandi ars. Ab eod.

'Ορχίδιον, ου, τὸ, teſticulus. Ab ὄρχις.

'Ορχίλος, ου, ὁ, orchilus, avis quædam. Ab eod.

'Ορχίπεδα, ων, τὰ, teſtes, teſticuli. Ab eod.

'Ορχιπεδάω, vel έω, teſticulos contrecto; a. 1. ὠρχιπέδησας. Ex ὄρχις, & πεδάω. Ab ὀρχίπεδον.

'Ορχιπέδη, ης, ἡ, vinculum teſticulorum. Ex ὄρχις, & πέδη, *vinculum*.

ΟΡΧΙΣ, εως, ὁ, teſtis, teſticulus; (2) herbæ nomen; (3) genus olivæ; (4) piſcis quidam; ὄρχεις, teſtes, teſticuli.

ΟΡΧΟΣ, ου, ὁ, plantarum ordo, vitium ordo; antes, Gl. V.

'Ορχοτομέω, ῶ, f. ήσω, teſtes excido, caſtro, eunuchum reddo, eviro; ὠρχοτομήθησαν, a. 1. paſſ. caſtrati ſunt. Ex ὄρχις, & τέμνω, *ſeco*.

'Ορχοτομία, ας, ἡ, caſtratio, teſtium amputatio. Ex iiſd.

'ΟΡΩ, excito, concito; & *in Paſſ.* excitor, ſurgo, cum impeto ruo; f. 1. act. ὄρσω, ὄρσομεν, excitabimus; a. 1. ὦρσα, ὦρσεν, excitavit; perf. med. ὄρωρα, & per tranſpoſitionem ὤρορα, ὤρορ' excitavit; in ſing. paſſ. ὄρωρεν, excitatum eſt, ortum eſt; pluſquamp. med. ὀρώρει, oriebatur; imperf. paſſ. ὠρόμην, ὤρετο, excitabatur; ὦρτο, 3. ſ. pluſq. orta eſt, prodiit; ὦρθαι, perf. paſſ. inf. excitatum eſſe, ſurrexiſſe; imperat. ὄρσο, & ὄρσευ; pro imperf. ὤροντο occurrit ὀρέοντο.

'Ορωδέω, ῶ, idem quod ὀῤῥωδέω.

'Ορώρω, idem quod ὄρω, a cujus p. m. etiam formatur.

'ΟΣ, ἥ, ὅ, *Artic. poſtpoſ.* qui, quæ, quod.

'Οσα, *Adv.* quantum. Ab ὅσος.

'Οσάκι, vel ὁσάκις, *Adv.* quoties, quotieſcumque. Ab eod.

'Οσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.

'Οσάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, quot pedum. Ex ὅσος, & ποῦς, *pes*.

'Οσάτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, quantus. Ab ὅσος.

'Οσαχῆπερ, qua maxime ratione; ut ὁσαχῆπερ ἂν ἦν δυνατὸν, qua maxime ratione fieri poterit, pro viribus. Ab eod.

'Οσαχοῦ, *Adv.* quibuſcumque in locis, ubicumque; (2) quotieſcumque. Ab eod.

'Οσαχῶς, *Adv.* quot modis; (2) quoties. Ab eod.

"Οσδω, Dor. pro ὄζω, oleo, ſpiro odorem, Theoc. 1, 149.

'Οσέτιος, quotennis, Gl. V. Ex ὅσος, & ἔτος, *annus*.

'Οσημέραι, *Adv.* quotidie. Ex ὅσος, & ἡμέρα, *dies*.

'Οσία, ας, ἡ, Ion. ὁσίη, ης, fas; (2) juſta funebria, honores, qui mortuis exhibentur; (3) expiatio, piatio, quæ fit ad animum religione exſolvendum. Hinc & ὁσίας ἕνεκα, perfunctorie. Ab ὅσιος.

"Οσια, ων, τὰ, juſta, parentalia, exſequiæ, juſta funerum, honores, qui tribuuntur mortuis. Ab eod.

"ΟΣΙΟΣ, ία, ιον, ſanctus, juſtus, nullo ſcelere contaminatus, pius; τὸ ὅσιον, ου, ſanctum, juſtum; fas, permiſſum, publicum, profanum.

'Οσιότης, ητος, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia; (2) pietas, religio. Ab ὅσιος.

'Οσιουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui ſanctificat, qui ſanctos reddit, Suic. Ex ὅσιος, & ἔργον, *opus*.

'Οσιόω, ῶ, f. ώσω, ſanctum & purum ſceleris reddo; pio, expio, juſta perſolvo; (2) conſecro; (3) profano. "Οστις αἷμ' ἔχων κυρεῖ φυγαῖσι ὡσίουν, Eur. Or. 498. 'Οσιόω σε τῇ γῇ, Philoſtr. Ab ὅσιος.

'Οσίως, *Adv.* ſancte; (2) juſte. Ab ὅσιος.

'Οσίωσις, εως, ἡ, conſecratio, expiatio, Suic. Ab ὁσιόω.

'Οσιώτατος, ſanctiſſimus, Ph. Ab ὅσιος.

'Οσιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui hoſtiam immolabat apud Delphos; vel potius victima, quæ immolabatur, quum crearetur ὅσιος.

"Οσκεν, quiſquis, poët. pro ὅς ἄν.

'Οσμάομαι, ῶμαι, odoror, olfacio. Ab ὀσμή.

'Οσμὰς, άδος, ἡ, herba quædam ab odoris ſuavitate, quæ & ononis, dicitur. Ab eod.

'Οσμὴ, ῆς, ἡ, odor, cum ſuavis, tum ingratus; odor, fragrantia, Gl. V. fœtor, pedor, putor, Gl. V. Ab ὄζω.

'Οσμήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, fragrans, odorus. Ab ὀσμή.

'Οσμηρὸς, ρὰ, ρὸν, olidus, fragrans, odorus. Ab eod.

'Οσμύλη, ης, ἡ, ozæna, polypi genus a capitis gravi odore ita dictum. Ab eod.

'Οσμύλιον, ου, τὸ, parva ozæna. Dim. ab ὀσμύλη.

"Οσμυλος, vel ὀσμύλος, ου, ὁ, idem quod ὀσμύλη.

'Οσμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, odoratus, odorus. Ab ὀσμή.

"Οσον, *Adv.* quantum; (2) quatenus; (3) ad, circiter. Hinc ὅσον ὀλίγον, pauxillum, paullulum; ὅσον βαιὸν, puſillum; ὅσον οὐ, vel ὁσονοὺ, tantum non, modo non, ferme, fere, pene; οὐχ ὅσον, nedum, non ſolum non; ὅσον αὐτίκα, quamprimum, jamjam, mox. Ab ὅσος.

"ΟΣΟΣ, ὅση, ὅσον, quantus, *citra interrog.* Hinc ὅσῳ μᾶλλον, quanto magis; ὅσον, quantum, quam; ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, quantum in illo; ὅσον τάχος, quam celerrime; ὅσον ἥκει, quantum attinet; εἰς ὅσον, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, καθ' ὅσον, quatenus, in quantum, eo quod; παρ' ὅσον, niſi quod, ideo, extra quam; ἐν ὅσῳ, quamdiu; ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quot, qui, quæ, quæ; ὅσοι περ, quicumque, quot.

"Οσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod. Ex ὅς, & περ.

"ΟΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, legumen; ὄσπρια, legumina.

'Οσπριοθήκη, ης, ἡ, granarium, Ph. Ex ὄσπριον, & θήκη, *conditorium*.

'Οσπριοπώλης, ου, ὁ, leguminum venditor. Gl. V. leguminarius. Ex ὄσπριον, & πώλης, *venditor*.

'Οσπριόπωλις, ιδος, ἡ, leguminum venditrix. Ab ὀσπριοπώλης.

'Οσπριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, legumini adſimilis, qui e leguminum genere eſt. Ab ὄσπριον.

"ΟΣΣΑ, ης, ἡ, vox; (2) fama, rumor; (3) omen; (4) oraculum.

'Οσσάκι, pro ὁσάκις, quoties. Ab ὅσσος, pro ὅσος, *quantus*.

'Οσσάτιος, quantus; ὁσσάτιον, quantum, quatenus.

"Οσσε, oculi, oculos. Dual. quaſi ab ὄσσος, ὄσσεος, ὄσσεε, per apoc. ὄσσε; occurrit & Dat. pl. ὄσσοις alicubi, quaſi ab ὄσσος, ου.

'Οσσεύομαι, vaticinor, ominor, auguror; (2) religioni habeo, reformido. Ab ὄσσα. Vid. 'Οτλεύομαι.

'Οσσίχος, ίχη, ίχον, quantulus, quam parvus, quam exiguus. Ab ὅσος.

"Οσσομαι, auguror, vaticinor; (2) in animo fingo, imaginor, cogito, prævideo, proſpicio. Κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ Θνητοῖς ἀνθρώποισι, Heſiod. Θεογ. 551. "Οσσοντο δ' ὄλεθρον, Odyſſ. 2, 152. Ab ὄσσα, vel ὄσσος.

"Οσσος, η, ον, quantus, poët. pro ὅσος.

'Οστάγρα, ας, ἡ, forceps, volſella, qua oſſa eximuntur. Ex ὀστέον, & ἄγρα, *captura*.

'Οστάριον, ου, τὸ, oſſiculum. Dim. ab ὀστέον.

"Οστε, vel ὅς τε, ἥ τε, ὅ τε, qui, quæ, quod. Ex ὅς, & τε.

'Οστέϊνος, ίνη, ινον, oſſeus, ex oſſe factus. Ab ὀστέον.

'Οστεογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oſſa procreans, Suic. Ex ὀστέον, & γείνομαι, *naſcor*.

'Οστεοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, oſſa tundens; oſſifragus. Ex ὀστέον, & κόπτω, *tundo*.

'Οστεολογία, ας, ἡ, ſermo, liber, ſeu tractatus de oſſibus; (2) oſſium collectio. Ex ὀστέον, & λόγος, *ſermo*, vel λέγω, *colligo*.

'ΟΣΤΕ'ΟΝ, ου, *contr.* ὀστοῦν, οῦ, τὸ, os, oſſis.

'Οστεόφιν, *Adv.* ex oſſibus. Ab ὀστέον.

"Οστινος, ου, ὁ, oſſeus, ex oſſe factus. Ab eod.

"Οστις, ἥτις, ὅ, τι, *Gen.* οὗτινος, ἧστινος, οὗτινος, quis, quiſquis, quicumque, quilibet. Ex ὅς, & τὶς, *quis*, *aliquis*.

"ΟΣΤΛΙΓΞ, ιγγος, ἡ, ſcintilla, flamma criſpa; (2) cirrus, cincinnus.

'Οστοδοχεῖον, ου, τὸ, oſſium receptaculum. Gl. V. ὀστοδοχεῖα, oſſuaria. Ex ὀστοῦν, & δοχεῖον, *receptaculum*.

'Οστοθήκη, ης, ἡ, oſſium repoſitorium, locus, ubi mortuorum oſſa reponuntur. Ex ὀστέον, & θήκη, *repoſitorium*.

'Οστοκλάστης, ου, ὁ, oſſifragus, Ph. Ex ὀστοῦν, & κλάω, *frango*.

'Οστοκατάκτης, ου, ὁ, oſſifragus. A καταγνύω.

'Οστοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, oſſifragus, Ph. idem quod ὀστεοκόπος.

'Οστοκόραξ, ακος, ὁ, oſſifragus, Gl. V. Ex ὀστοῦν, & κόραξ, *corvus*.

'Οστολογέω, ῶ, f. ήσω, oſſa lego, oſſa colligo; (2) perquiro, indago more eorum, qui crematorum oſſa colligebant. Ab ὀστολόγος.

'Οστολογία, ας, ἡ, oſſilegium, Gl. V.

'Οστολόγιον, ου, τὸ, oſſilegium.

'Οστολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui oſſa legit ſeu colligit. Gl. V. oſſilegus. Ex ὀστέον, & λέγω, *lego*, i. e. colligo.

'Οστομαχία, ας, ἡ, certamen, ſive ludus oſſiculorum, ſive oſſiculis. Ex ὀστέον, & μάχη, *pugna*, *certamen*.

'Οστομάχιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ὀστοῦν, οῦ, τὸ, os; ὀστᾶ, oſſa.

Ὀστοφαγέω, ῶ, oſſa comedo, Suic. Ex ὀστέον, & φαγεῖν, *edere*.

Ὀστοφανέω, ῶ, oſſa oſtendo, oſſa conſpicienda præbeo. Ex ὀστέον, & φαίνω, *oſtendo*.

Ὀστοφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, oſſeus natura, R. Ex ὀστέον, & φυὴ, *natura*.

Ὀστράκεος, ου, ὁ, teſtaceus, Suic. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακεὺς, έως, ὁ, qui teſtas conficit, figulus. Ab eod.

Ὀστρακηρὸς, ρὰ, ρὸν, teſtaceus, Suic. Ab eod.

Ὀστρακίας, ου, ὁ, ut ὀστρακίας λίθος, gemma teſtacea. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακίζω, f. ίσω, teſtulis in urnam conjectis damno, relego; ὀστρακίζομαι, relegor; perf. part ὠστρακισμένος, damnatus, relegatus. Ab eod.

Ὀστρακίνδα, ης, ἡ, oſtracorum ludus puerilis. Ab eod.

Ὀστράκινος, ίνη, ινον, teſtaceus, e figulina terra factus; fictilis, Gl. V. Ab eod.

Ὀστράκιον, ου, τὸ, parva teſta, teſtula, conchula; (2) fictile; teſtaceum. Dim. ab eod.

Ὀστρακὶς, ίδος, ἡ, nux pinea, ipſeque nucleus nucis pineæ, Ath. Libr. 1. (2) ſimulacrum Veneris, Heſ. Ab eod.

Ὀστρακισμὸς, οῦ, ὁ, oſtraciſmus, relegatio per teſtulas. Ab ὀστρακίζω.

Ὀστρακίτης, ου, ὁ, teſtaceus, teſtam referens, ut ὀστρακίτης λίθος, oſtracites, gemma teſtacea, teſtam referens. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακῖτις, ιδος, ἡ, ut ὀστρακῖτις λίθος, oſtracitis, ut præc.

Ὀστρακόδερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, teſta tectus, cui teſta loco cutis ſeu pellis eſt. Ex ὄστρακον, & δέρμα, *cutis*.

Ὀστρακόεις, όεσσα, όεν, teſtaceus, Suic. Ab ὄστρακον.

ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, teſta nativa, qualis ovorum, teſtudinum, & ſimilium; (2) teſta ſiglina; (3) teſtula in ſuffragiis ferendis adhiberi ſolita.

Ὀστρακόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, tergum teſtaceum habens. Ex ὄστρακον, & νῶτος, *tergum*.

Ὀστρακοποιὸς, οῦ, fictiliarius, Gl. V. Ex ὄστρακον, & ποιέω, *facio*.

Ὀστρακόρινος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. qui teſtaceo eſt naſo, teſtaceus, Suic. Ex ὄστρακον, & ῥὶν, *naſus*.

Ὀστρακοφορία, ας, ἡ, oſtraci ſive teſtulæ latio, quum ſuffragia oſtraco ſive teſta feruntur. Ex ὄστρακον, & φέρω, *fero*.

Ὀστρακόχροος, *contr.* ὀστρακόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, teſtaceam cutem habens, Suic. Ex ὄστρακον, & χρόα, *cutis*.

Ὀστρακόω, ῶ, f. ώσω, in teſtam verto, teſtacea duritie obduco; ὀστρακόομαι, οῦμαι, in teſtam mutor; ὠστρακωμένη, perf. part. putamine ovi contecta; item, in teſtas contrita. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, teſtaceus, teſtam imitans. Ab eod.

Ὀστρειογραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oſtro pictus ſeu ſcriptus. Ex ὄστρειον, & γράφω, *ſcribo, pingo*.

ΟΣΤΡΕΙΑ, & ὄστρεα, ων, τὰ, oſtrea piſces teſtis tecti.

Ὄστρειον, & ὄστρεον, ου, τὸ, oſtreum, oſtrum, color purpureus.

Ὄστρειος, εία, ειον, purpureus. Ab ὄστρειον.

Ὀστρειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, oſtrea referens, oſtrea imitans. Ab eod.

Ὄστρεον, ου, τὸ, idem quod ὄστρειον.

Ὀστρεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὀστρειώδης.

Ὀστρίτης, ου, ὁ, ut ὀστρίτης λίθος, lapis oſtrites ap. Orph.

Ὀστρύα, ας, ἡ, idem quod ſequens ὄστρυς.

ΟΣΤΡΥΣ, υος, ἡ, oſtrys, arbor, quam nonnulli ſyringam cæruleam eſſe volunt.

Ὀστώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, oſſeus, oſſibus abundans; (2) oſſi ſimilis. Ab ὀστέον.

ΟΣΦΡΑΙΝΟΜΑΙ, f. ὀσφρανοῦμαι, odoror, olfacio; ὀσφρανθῆναι, a. 1 inf. olfacere, olfeciſſe. Κρομμύων ὀσφραίνομαι, Ariſt. Ran. 673. Τῆς Ἱππίου τυραννίδος, id. Lyſ. 621.

Ὀσφραντὴς, οῦ, ὁ, odorator, olfactor. A præc.

Ὀσφραντικὸς, ἡ, ὸν, qui odoratu percipi poteſt, odorabilis; (2) odoratu valens, ſagax. Gl. V. odorator. Ab ὀσφραίνομαι.

Ὀσφραντὸς, ἡ, ὸν, olfactu excitans, odorabilis, olfactorius. Ab eod.

Ὀσφράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, odoror, olfacio. Κᾆτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος (a. 2. m.) ἐξέπλυσα, Ariſt. Veſt. 788. Ab eod.

Ὀσφρασία, ας, ἡ, odor. Ab eod.

Ὄσφρησις, εως, ἡ, odoratus, olfactus, ipſa facultas odorandi; ὀσφρήσεις, pl. nares. Ab ὀσφράομαι.

Ὀσφρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀσφραντικός. Ab ὀσφράομαι.

Ὀσφρητὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀσφραντός. Ab ὀσφράομαι.

ΟΣΦΥΣ, ύος, ἡ, lumbus, coxa, Gl. V.

ΟΣΧΕΑ, ας, ἡ, ſcrotum.

Ὄσχεον, ου, τὸ, ſcrotum.

Ὀσχεὸς, οῦ, ὁ, ſcrotum.

Ὄσχη, ης, ἡ, palmes; etiam pro ſcroto.

Ὄσχιον, ου, τὸ, flexuoſa circa os vulvæ extuberantia.

Ὄσχος, ου, ὁ, ramus vitis, palmes; (2) ramulus tenellus quivis.

Ὀσχοφόρια, ων, τὰ, feſtum, quo palmites racemis onuſtos geſtabant Athenis. Ab ὀσχοφόρος.

Ὀσχοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitis palmitem racemis onuſtum geſtans. Ex ὄσχος, & φέρω, *fero, gero*.

Ὅταν, vel ὅτ᾽ ἂν, quando, quum. Ex ὅτε, & ἄν.

ΟΤΕ, *Adv.* quando, quum; ὅτε δήποτε, quandocumque, Gl. V.

Ὀτὲ, aliquando, quandoque.

Ὅ, τε pro ὅστις, qui; ἥ τε, quæ; οὗτε, cujus.

Ὅτι, *Conj.* quod, quia, eo quod, propterea quod; (2) quam, *cum Superl.* ut ὅτι πλεῖστοι, quam plurimi. Cætera vide ſuis locis.

Ὅ, τι, quod; ὅ, τι ἄν, quodquod, quidquid.

Ὀτιὴ, *Conj.* quoniam, quia. Hinc ὁτιητὶ, quam ob cauſſam, cur. Ab ὅτι.

Ὅτι μὴ, niſi, Gl. V.

Ὁτιοῦν, quidlibet, quidvis, quodlibet, quodvis, quodcumque. Ex ὅ, τι & οὖν.

Ὅτις, quis, qui, Gl. V. ὅτου, poët. ὅττεο. Ion. ὅτευ. Dat. ὅτῳ, cui. Acc. ὅντινα.

Ὀτλεύω, σω, ærumnas ſuſtineo, patior, perfero. Καπνῷ κάματον βαρὺν ὀτλεύουσι, Apollon. Ab ὄτλος.

Ὀτλέω, ῶ, f. ήσω, ærumnas & labores ſuſtineo; (2) perfero, ſuſtineo. Πεῖραν ὀτλῆσαι κακῶν, Lyc. 819. Ab ὄτλος.

Ὄτλος, ου, ὁ, ærumna, labor, miſeria. A τλάω, *ſuffero, patior*.

Ὀτοβέω, ῶ, ſtrepito, tumultuor, perſono. Ab ὄτοβος. Vid. ὀττοβέω.

ΟΤΟΒΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, tumultus, ſonus, ſonitus.

ΟΤΟΤΟΙ, ὀττοτοῖ, heu! hei!

Ὀτοτύζω, fleo, dico ὀτοτοί, f. ὀτοτύξεται, flebit. Ἔφασκε, καὶ μὴ τὴν σήμονα νήσω, ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν, Ariſt. Lyſ. 522. Ab hoc ipſo.

Ὀτραλέως, *Adv.* accurate, ſedulo, diligenter, celeriter. Ab ὀτρύνω.

Ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, ſedulus. Ab eod.

Ὄτριχες, ſimiles pilo, ejuſdem pili; pro ὁμότριχες. Ab ὁμόθριξ.

Ὀτρυνέω, urgeo, incito, urgebo. Ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, Il. 10, 55. Ὀτρυνέων Δαναοὺς, id. 13, 209. Ab eod.

Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, horratio, inſtigatio. Ab eod.

ΟΤΡΥΝΩ, f. υνῶ, & υνέω, incito, inſtigo, adhortor. Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας, Il. 16, 495. Αὐτοὶ δ᾽ ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι, Odyſſ. 10, 425.

Ὄττα, pro ὄσσα, fama, omen.

Ὀττεία, ας, ἡ, vaticinatio, divinatio; (2) religio, ſuperſtitio. Ab ὀττεύομαι.

Ὀττεύομαι, ominor. Ὀττευσάμενός τι περὶ τῶν ὅλων πραγμάτων, Polyb. Ab ὄττα.

Ὄττι, quia, quoniam; poët. pro ὅτι.

Ὅττικεν, poët. pro ὅ, τι κὲν, i. e. ὅ, τι ἂν, quicquid, quamcunque.

Ὀττοβέω, ῶ, ſtrepito. Ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀττοβεῖ, Æſchyl.

Ὄττοβος, ου, ὁ, ſtrepitus.

Ὄττομαι, ominor. Ab ὄττα.

ΟΥ, *ſequente Conſona*, οὐκ, *ſequente Vocali levigata*, οὐχ, *ſequente Vocali aſperata*, *Adv.* non, haud. Hinc οὐ γὰρ, non enim, nonne; οὐ γὰρ ἀλλὰ, etenim; οὐ γάρ τοι ἀλλὰ, quippe, ſiquidem, enimvero; οὐ γὰρ ἂν, alioqui non, alioqui non tamen, οὐ γὰρ ἄν ποτε, numquam enim alioqui; οὐ γὰρ ἄν που, abſit enim; οὐ μα nequaquam; οὐ μὲν γὰρ, non enim; μὲν δὴ, minime vero; οὐ δὴ, non, nequaquam, ne; οὐ μὴν, vel οὐ μὴν γ non tamen, verumtamen non, nec tamen, tametſi; οὐ μὴν ἀλλὰ, οὐ μὴν ἀλλάγε; enim vero, at vero; οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ, tum vel maxime; οὐ μὴν οὐδὲ, οὐ μὴν οὐδὲ, οὐ μὴν οὔτε, ſed nec, nec tamen neque vero; οὐ μήν πω, haud dum tamen, nondum tamen; οὐ μήποτε haud umquam, nequaquam; οὐ δῆτ nequaquam, minime; οὐ πάνυ τι, no admodum, omnino non, raro; οὐ πω nequaquam, nullo modo; οὔ τι, non οὔ τι γε, nedum, minime, haud ſane οὔ τι μὲν δὴ, neutiquam tamen; οὐχ ὅτ οὐχ ὅπως, non ſolum. Plura vide ſu locis.

Οὗ, *Adv.* (2) quo; ἔστιν οὗ, alicubi.

ΟΥΑ, *Interj. irridentis*, vah!

ΟΥΑΙ, væ! *Interj. dolentis*; (2) *impr cantis*; (3) *comminantis*.

ΟΥΑΣ, ατος, τὸ, auris; (2) anſa; pl οὔατα, aures, anſæ. Dat. οὔασιν, aurib Ab οὖς, quod idem ſignificat.

Οὐάτιος, ία, ιον, extremus, imus. A οὔας.

Οὐατόεις, όεντος, auritus. Ab eod.

Οὐγγία, ας, ἡ, uncia. Vox Latina.

Οὐγκία, ας, ἡ, uncia.

Οὐδαῖος, αία, αῖον, humilis, terreſtri (2) ſubterraneus. Ab οὖδας.

Οὐδαμᾶ, *Adv.* nullo modo, numquam. Ab οὐδαμός.

Οὐδαμῆ, *Adv.* nullo modo, numquam, nuſquam, nullo loco, nullum in locum. Ab eod.

Οὐδαμινέστερον, contemptius. Comp. Att. a ſeq.

Οὐδαμινὸς, ὴ, ὸν, qui nullius eſt pretii, contemptus, nugatorius, nihil. Ab eod.

Οὐδαμόθεν, *Adv.* nullo ex loco, nulla ex parte. Ab eod.

Οὐδαμόθι, *Adv.* nuſquam, nullo in loco. Ab eod.

Οὐδαμὸς, ὴ, ὸν, ne unus quidem, nullus. Ex οὐδὲ, & ἀμὸς, *unus.*

Οὐδαμόσε, nuſquam, nullatenus.

Οὐδαμοῦ, *Adv.* nuſquam, nullibi, nullo loco. Ab οὐδαμός.

Οὐδαμῶς, *Adv.* nullatenus, nullo modo, minime. Ab eod.

Οὖδας, τὸ, ſolum, pavimentum, humus, terra. Dat. οὔδει ab inuſ. οὖδος.

Οὐδὲ, *Conjunct.* neque, nec, ne quidem. Hinc οὐδὲ γὰρ, neque enim; οὐδέ γε, neque; οὐδὲ εἷς, οὐδ᾽ ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus; οὐδὲν, nihil; οὐδ᾽ ἐγγὺς, multum abeſt; οὐδ᾽ ἂν ὁτιοῦν γένοιτο, quidquid accidiſſet; οὐδ᾽ ἂν ὁτιοῦν γένηται, ne ſiquidem fiat quidlibet, quidquid evenerit; οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, οὐδ᾽ ὀλίγου δεῖ, multum abeſt; οὐδὲ μὴ, neque; οὐδὲ μὴν, neque vero, nec tamen; οὐδὲ μήποτε, neque umquam; οὐδέ τι, neque; οὐδέτι πω, nondum, necdum; οὐδ᾽ ὅπως, nullo modo; οὐδ᾽ ὧς, ne ſic quidem; οὐδ᾽ ἀρχὴν, neutiquam.

Οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, *Gen.* οὐδενὸς, οὐδεμίας, οὐδενὸς, nullus. Hinc οὐδὲν ἧττον, οὐδὲν ἔλαττον, nihilominus, non minus; οὐδὲν οἷον, nihil vetat, nihil impedit; οὐδὲν, etiam idem eſt, quod οὐ, non; οὐδὲν ὅτι οὖν, nihil quidquam.

Οὐδένεια, ας, ἡ, nullitas, nihilitas; vilitas. Ab οὐδείς.

Οὐδενόσωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla cuſtodia ſeu cura dignus, non curandus. Ex οὐδεὶς, & ὤρα, *cura.*

Οὐδέπη, *Adv.* nullo modo, nullatenus, haudquaquam. Ex οὐδὲ, & πῆ.

Οὐδέποτε, *Adv.* numquam, neque umquam. Ex οὐδὲ, & ποτὲ, *umquam.*

Οὐδέπω, *Adv.* nec dum, nondum. Ex οὐδὲ, & πω.

Οὐδεπώποτε, *Adv.* numquam, nullo umquam tempore. Ex οὐδὲ, & πώποτε, *umquam.*

Οὐδέτερος, έρα, ερον, neuter. οὐδέτερον, οὐδέτερα, neutrius generis. Ab οὐδὲ, & ἕτερος, *alter.*

Οὐδετέρως, *Adv.* neutro modo; (2) neutro genere, neutraliter. Ab οὐδέτερος.

Οὐδετέρωσε, *Adv.* neutro, neutram in partem. Ab eod.

Οὐδήπου, *Adv.* non utique, neutiquam; (2) numquid? annon? Ex οὐ, & δήπου.

Οὐδοπωστιοῦν, *Adv.* nullo modo. Ex οὐδὲ, ὅπως, & οὖν.

ΟΥΔΟΣ, εος, τὸ, ſolum, pavimentum; (2) humus, terra. Nom. inuſ. Dat. οὔδει; in Nomin. dicitur οὖδας.

Οὐδὸς, οῦ, ὁ, limen, lapis ſeu lignum in ima januæ parte, qua in ædes intratur. Ab ὁδὸς, *via.*

Οὐδοτιοῦν, nihil quidquam; (2) *Adv.* nequaquam, nullo modo. Ex οὐδὲ, ὅτι, & οὖν.

ΟΥΘΑΡ, ατος, τὸ, uber, mamma, *proprie* belluarum; (2) ſumen, cibus in deliciis olim habitus; (3) ubertas, feracitas, pars agri maxime fœcunda.

Οὐθατόεις, όεσσα, οεν, mammoſus, Suic. Ab οὖθαρ.

Οὐθεὶς, ενὸς, ὁ, nemo, nullus. Ex οὔτε, & εἷς, *unus.*

Οὐθένεια, ας, ἡ, idem quod οὐδένεια.

Οὐθέτερος, έρα, ερον, neuter. Ex οὔτε, & ἕτερος, *alter.*

Οὔθην, *Adv.* non equidem; (2) non. Ab οὐ.

Οὐκ, vide οὐ.

Οὐκέτι, *Adv.* non amplius. Ex οὐκ, & ἔτι, *amplius.*

Οὐχὶ, *Adv.* non. Ab οὐκ.

Οὔκουν, *Adv.* non certe, nullo modo. Ex οὐκ, & οὖν.

Οὐκοῦν, *Adv.* nonne? (2) atqui; (3) profecto, enimvero; (4) itaque, igitur; (5) non igitur. Ex iiſd.

Οὖλα, τὰ, gingivæ; ſingulare non habet, Gl. V.

Οὐλαὶ, ῶν, αἱ, hordeum; (2) mola ſalſa, qua hoſtiæ adſpergebantur. Ab οὖλος, pro ὅλος, *integer.*

Οὐλαμηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, agmen ſeu turmam ferens, Suic. Ex οὐλαμὸς, & φέρω, *fero.*

Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, confertum agmen, globus. Ab οὖλος, *criſpus.*

Οὐλὰς, άδος, ἡ, criſpa; (2) denſa, opaca. Ab eod.

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix, vulnus ad ſanitatem perductum; nota vulneris ſanati. Ab οὖλος, *ſanus.*

Οὔλιμος, ίμη, ιμον, exitioſus, pernicioſus, Heſ. Ab ὄλλυμι, *perdo.*

Οὔλιος, ία, ιον, exitialis, noxius. Ab οὖλος, vel ab ὄλλυμι, *perdo.*

Οὐλοδέτης, ου, ὁ, merges. Ex οὖλος, & δέω, *ligo.*

Οὐλόδετον, ου, τὸ, funiculus ex culmis contortus. Ex iiſd.

Οὐλόβορος, ου, ὁ καὶ ἡ, exitialia & peſtifera vorans. Ex οὖλος, & βορὸς, *edax.*

Οὐλόθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, criſpos habens capillos. Ex οὖλος, & θρὶξ, *capillus.*

Ὀλόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, noxio & exitiali animo præditus. Ex οὖλος, & θυμὸς, *animus.*

Οὐλοθυσία, ας, ἡ, ſacrificium perfectum.

Οὐλοθυτέω, ῶ, immolo, mola inſperſa ſacrifico; molas inſpergo victimis. Ex οὐλαὶ, & θύω, *ſacrifico.*

Οὐλοκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui criſpo capite eſt ſive criſpos capillos habet. Ex οὖλος, & κάρηνον, *caput.*

Οὐλόκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, totus, ſive admodum cornutus, Suic. Ex οὖλος, pro ὅλος, *totus*, & κέρας, *cornu.*

Οὐλομελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui integris membris eſt, omnibus membris conſtans. Ex οὖλος, & μέλος, *membrum.*

Οὐλομελία, ας, ἡ, Ion. οὐλομελίη, ης, ἡ, integra ſ. abſoluta cujuſque natura omnibuſque ſuis membris conſtans. Ab οὐλομελής.

Οὐλόμενος, η, ον, pernicioſus, exitialis. Ab ὀλόμενος, a. 2. verbi ὄλλυμι.

ΟΥΛΟΝ, ου, τὸ, gingiva, caro, quæ dentes continet. pl. οὖλα.

Οὐλοὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, pernicioſus, exitioſus, exitialis, noxius. Ab ὄλλυμι, *perdo.*

Οὖλος, η, ον, integer, ſanus, perfectus; (2) tener, mollis; (3) criſpus, contortos crines habens. Ion. pro ὅλος.

Οὖλος, exitialis; eſt ab ὄλλυμι, *perdo.*

ΟΥΛΟΣ, ου, ὁ, merges, manipulorum collectorum faſcis; (2) hymnus in Cererem.

Οὐλότης, ητος, ἡ, ſalubritas; (2) mollities, teneritudo; (3) coma criſpa, criſpitudo. Ab οὖλος.

Οὐλοτριχέω, ῶ, criſpor, criſpam comam habeo, Suic. Ex οὖλος, & θρὶξ, *capillus.*

Οὐλοτριχώτερος, qui criſpioribus eſt capillis. Comp. ab οὐλότριχος, quod idem eſt ac οὐλόθριξ.

Οὐλοφόνον, ου, τὸ, chamæleon niger, herba, viſcum profundens. Ex οὖλος pro ὅλος, & φόνος, *cædes.*

Οὐλοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. Hinc οὐλοφυὲς, maſſa mollis, Suic. Ex οὖλος, & φυὴ, *natura.*

Οὐλόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, criſpa folia habens. Ex οὖλος, & φύλλον, *folium.*

Οὐλόχυτα, ων, τὰ, primitiæ ante ſacrificium, molæ, quæ victimis adfundebantur. Gl. V. hordeacea. Ex οὐλαὶ, & χύω, *fundo.*

Οὐλοχύται, ῶν, αἱ, idem; (2) caniſtra, ex quibus molæ olim adfundebantur. Ex iiſd.

Οὐλόω, ad cicatricem perduco; οὐλοῦσθαι, ad cicatricem perduci, Ariſtot. Ab οὐλή.

Οὐλυμπόνδε, in Olympum. A ſeq.

Οὔλυμπος, ου, ὁ, poët. pro Ὄλυμπος, Olympus.

Οὔλω, bene valeo, ſanus ſum; occurrit hinc tantum οὖλε, imperat. bene tibi ſit, ſis felix. Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, Odyſſ. 24, 401.

Οὐλὼ, όος, ἡ, Ceres. Ab οὖλος, *merges.*

Οὐ μὰ Δία, non per Jovem!

Οὐμενοῦν, *Adv.* non certe, non profecto; (2) non quidem; (3) verumtamen non. Ex οὐ, μὲν, & οὖν.

Οὐμενόπως, *Adv.* nequaquam. Ex οὐ, μὲν, & πως.

Οὐμέντοι, *Adv.* non tamen, verumtamen non. Ex οὐ, μὲν, & τοι. Hinc & οὐμέντοιγε, idem. Ex οὐ, μὲν, τοι, & γε; & οὐμέντοι, ἀλλὰ, vel ἀλλάγε, verumtamen.

ΟΥ͂Ν, *Conjunct.* ergo, igitur, ideo, itaque. Variis particulis ſubjunctum vacat.

Οὕνεκα, & οὕνεκεν, quia, quoniam. Ex οὗ, *cujus*, & ἕνεκα, *gratiâ, cauſâ.*

Οὔνομα, ατος, τὸ, Ion. pro ὄνομα, nomen.

Οὐνομάζω, Ion. pro ὀνομάζω, nomino, appello, recenſeo.

Οὐνομαστὸς, ὴ, ὸν, clarum nomen habens, celebris, nobilis. A præc.

ΟΥ͂ΟΝ, ου, τὸ, ſorbum, genus fructus: pl. οὖα, ſorba, Ph.

Οὐπερ, *Adv.* ubi. Ex οὗ, & περ.

Οὖπις, ἡ, Upis, Dianæ epith.

Οὐπίτριπτος, q. d. contritus, conteri dignus, perditus; pro ὁ ἐπίτριπτος.

Οὔποθι, *Adv.* nuſquam, nullibi. Ex οὐ, & ποθί.

Οὔποκα, numquam, Dor. pro οὔποτε.

Οὔποτε, *Adv.* haud umquam, numquam. Ex οὐ, & ποτέ.

Οὔπω, *Adv.* nondum, necdum. Ex οὐ, & πω. Hinc οὐπώποτε, numquam.

Οὔπως, *Adv.* nequaquam, nullo modo. Ex οὐ, & πως.

ΟΥΡΑ᾽, ᾶς, ἡ, cauda; in exercitu extremum agmen; navi etiam tribuitur pro πρύμνα, puppis.

Οὖρα, τὰ, limites, termini pro ὅροι. Ab ὅρος, *terminus.*

Οὐραγέω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco. Ab οὐραγός.

Οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. Ab eod.

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, extremi agminis ductor, ſive dux. Ex οὐρὰ, & ἄγω, *duco.*

Οὐραῖος, αία, αῖον, ad caudam pertinens, extremus. Hinc τὸ οὐραῖον, ου, extrema pars oſſis ſacri; cauda: extrema pars multitudinis alicujus. Ab οὐρά.

Οὐράνη, ης, ἡ, meatus urinarius, per quem urina e renibus in veſicam defluit; (2) matula, vas urinarium. Ab οὖρον.

Οὐρανία, ας, ἡ, Urania, una e Muſis; (2) Venus quædam; (3) ludus quidam pilæ. Ab ȣ̓ρανός.

Οὐρανιάζειν, ludere τὴν ȣ̓ρανίαν, Heſ. Ab ȣ̓ρανία.

Οὐρανίδης, ȣ, ὁ, cœleſtis, cœlicola; cui cœleſtis eſt origo. Ab ȣ̓ρανός.

Οὐρανίζομαι, cœlum peto; unde ȣ̓ρανίζετο apud Heſ. ad cœlum pertingebat. Ab ȣ̓ρανός.

Οὐράνιος, ία, ιον, vel ȣ̓ράνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœleſtis; (2) ſublimis; (3) admirandus, divinus, magnus. Hinc θεοὶ ȣ̓ράνιοι, ων, dii cœleſtes, cœlites. Gl. V. ſuperi; & τὰ ȣ̓ράνια, ων, imbres; ȣ̓ράνιον ὅσον, immane quantum. Ab eod.

Οὐρανίσκος, ȣ, ὁ, tentorium rotundum, orbiculare, lacunar tabernaculi orbiculare; (2) palatum; (3) ſidus cœleſte, quod alias *Corona anſtralis* appellatur. Ab eod.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœleſtis. Gl. V. cœlicola. Οὐρανίωνες, cœlites, cœlicolæ, dii. Ab eod.

Οὐρανοβάμων, ονος, ὁ, qui cœlum ſcandit, vel qui per cœlum graditur. Ex ȣ̓ρανὸς, & βαίνω, *eo, gradior, ſcando*.

Οὐρανοβατέω, ῶ, in cœlum penetro; per cœlum gradior; cœlum ſcando, Suic. Ex iiſd.

Οὐρανογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cœli ſeu rerum cœleſtium peritus. Ex ȣ̓ρανὸς, & γνώμων, *cognitor*.

Οὐρανόδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui a cœlo oſtenditur, a cœlo oſtenſus. Ex ȣ̓ρανὸς, & δείκνυμι, *oſtendo*.

Οὐρανοδρομέω, ῶ, curſu in cœlum tendo, Suic. Ab ȣ̓ρανοδρόμος.

Οὐρανοδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curſu in cœlum tendens. Ex ȣ̓ρανὸς, & τρέχω, *curro*; unde p. m. δέδρομα.

Οὐρανόεις, όεσσα, όεν, cœleſtis. Ab ȣ̓ρανός.

Οὐρανόθεν, *Adv.* cœlitus, e cœlo. Ab eod.

Οὐρανόθι πρὸ, *Adv.* ante cœlum, i. e. in aëre. Ab eod.

Οὐρανοκάτοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœlicola, Gl. V. Ex ȣ̓ρανὸς, κατὰ, & οἶκος, *domus*.

Οὐρανολέσχης, ȣ, ὁ, de cœlo & rebus cœleſtibus garriens. Ex ȣ̓ρανὸς, & λέσχη, *confabulatio*.

Οὐρανομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, cœlum ſua proceritate tangens, ad cœlum ſe extendens; altiſſimus, ampliſſimus; neutr. ȣ̓ρανόμηκες. Ex ȣ̓ρανὸς, & μῆκος, *proceritas*.

Οὐρανόνικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnes in cœlo vincens, Suic. Ex ȣ̓ρανὸς, & νίκη, *victoria*.

Οὐρανοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e cœlo delapſus. Ex ȣ̓ρανὸς, & πίπτω, *cado*.

Οὐρανόπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœlum pererrans; (2) qui ſub cœlo vagatur. Ex ȣ̓ρανὸς, & πλαγκτὸς, *errabundus*.

Οὐρανόπολις, εως, ἡ, civitas cœleſtis. Ex ȣ̓ρανὸς, & πόλις, *civitas*.

Οὐρανοπολίτης, ȣ, ὁ, cœli civis, Suic. Ex ȣ̓ρανὸς, & πολίτης, *civis*.

Οὐρανόπτης, ȣ, ὁ, cœli ſpectator, Suic. Ex ȣ̓ρανὸς, & ὄπτομαι, *ſpecto*.

Οὐρανόροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus tectum in cœli formam orbiculare eſt. Ex ȣ̓ρανὸς, & ὄροφος, *tectum*.

ΟΥΡΑΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, cœlum, aër uſque ad nubes; (2) palatum. Perſis ȣ̓ρανοὶ, tabernacula regia ab orbiculare rotunditate, Heſ.

Οὐρανόσε, *Adv.* in cœlum.

Οὐρανοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cœlum contemplatur; (2) piſcis quidam. Ex ȣ̓ρανὸς, & σκοπὸς, *ſpeculator*.

Οὐρανοῦχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœlum tenens, cœlum inhabitans. Ex ȣ̓ρανὸς, & ἔχω, *habeo*.

Οὐρανοφάντωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ad cœlum uſque reſplendens, cujus ſplendor in cœlo refulget. Ex ȣ̓ρανὸς, & φαίνομαι, *appareo*.

Οὐρανοφοιτάω, ῶ, per cœlum gradior, in cœlo verſor. Ex ȣ̓ρανὸς, & φοιτάω, *eo, ito*.

Οὐρανοφοίτης, ȣ, ὁ, qui per cœlum graditur. Ex iiſd.

Οὐρανοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœlum ferens ſeu deducens. Gl. V. cœlifer. Ex ȣ̓ρανὸς, & φέρω, *fero*.

Οὐρανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cœleſtia ſapiens; (2) pius, religioſus. Ex ȣ̓ρανὸς, & φρὴν, *mens*.

Οὐρανοφύτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœlo ſatus, e cœlo natus, cui cœleſtis origo eſt. Ex ȣ̓ρανὸς, & φυτεύω, *planto*.

Οὐρανόφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœlo ſatus, e cœlo natus, R. Suic. Ex ȣ̓ρανὸς, & φύω, *naſcor*.

Οὐρανοχρώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœli colorem habens, cœruleus. Ex ȣ̓ρανὸς, & χρῶμα, *color*.

Οὐραχὸς, ȣ̃, ὁ, meatus urinarius. Al. ȣ̓ραγός.

Οὔρειος, montanus, Ion. pro ὄρειος.

Οὐρεοφοιτὰς, άδος, ἡ, montivaga. Dat. ȣ̓ρεοφοιτάσι νύμφαις, in Epigr. Ex ȣ̃ρος, *mons*, & φοιτάω, *vagor*.

Οὐρεσίοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, monticola, Ion. pro ὀρεσίοικος.

Οὐρεσιφοίτης, ȣ, ὁ, montivagus. Ex iiſd.

Οὐρεὺς, ῆος, mulus, Ion. pro ὀρεύς.

Οὐρέω, ῶ, f. ήσω, urinam reddo, meio. paſſ. ȣ̓ρεῖται, cum urina excernitur; ȣ̓ρησόμενος, f. part. urinam redditurus, micturus. Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδȣ̃ προβάδην ȣ̓ρήσῃς, Heſiod. Ἔργ. 727. Ab ȣ̃ρον.

Οὐρὴ, ῆς, ἡ, cauda, Ion. pro ȣ̓ρά.

Οὐρηδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui urinam recipit. Ex ȣ̃ρον, & δέχομαι, *capio*.

Οὐρήθρα, ας, ἡ, urinæ meatus. Ab ȣ̃ρον.

Οὔρημα, ατος, τὸ, urina. Ab ȣ̓ρέω.

Οὐρησείω, micturio, Gl. V. Ab ȣ̓ρέω.

Οὐρηρὸς, ρὰ, ρὸν, urinarius. Ab ȣ̃ρον.

Οὔρησις, εως, ἡ, ipſa mingendi actio, mictio. Ab ȣ̓ρέω.

Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, meatus urinarius, fiſtula urinaria. Ab eod.

Οὐρητιάω, ῶ, micturio, meiere cupio; ȣ̓ρητιᾷ, micturit. Ab ȣ̃ρον.

Οὐρητρὶς, ίδος, ἡ, matella, Gl. V. Ab ȣ̓ρέω.

Οὐρητικὸς, ὴ, ὸν, urinarius, urinam ciens; urinam reddens. Ab ȣ̓ρέω.

Οὐρία, ας, ἡ, proſperitas venti, Gl. V. Ab ȣ̃ρος.

Οὐρία, ας, ἡ, avis quædam ex anatum genere. Ab ȣ̓́ριος.

Οὔρια, τὰ, fines, Ion. pro ὅρια.

Οὐρίαχος, ȣ, ὁ, ferrum, quo ima haſtilis pars crucis in modum præfixa eſt. Ab ȣ̓ρά.

Οὐρίζω, f. ίσω, vento ſecundo proveho, ſecundo. Ab ȣ̃ρος.

Οὐρίθρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in monte nutritus. Ex ȣ̃ρος, *mons*, & τρέφω, *alo*.

Οὔρινος, ut ȣ̓́ρινον ὠὸν, ovum ventoſum, irritum. Ab ȣ̃ρος.

Οὐριοδρομέω, ῶ, f. ήσω, ſecundo vento curro. Τίς δ' ὅδε Καδμείων μαστὴρ ȣ̓ριοδρόμων; Eur. Bac. 984. Ab ȣ̓ριοδρόμος.

Οὐριοδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vento ſecundo currens. Ex ȣ̓́ριος, & τρέχω, *curro*, unde p. m. δέδρομα.

Οὔριον ὠὸν, ovum irritum, ut ȣ̓́ρινον.

Οὔριος, ία, ιον, vel οὔριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vento ſecundo proficiſcitur, qui vento ſecundo fit; (2) ſecundus, proſper; ut ȣ̓́ριος πλȣ̃ς, proſpera, ſecunda navigatio; ȣ̓́ριος ἄνεμος, ſecundus ventus, Gl. V. Ab ȣ̃ρος.

Οὐριοστάτης, ȣ, ὁ, feliciſſimus, Suic. Ex ȣ̓́ριος, & ἵστημι, *ſtatuo*.

Οὐριόω, ῶ, f. ώσω, ſecundo vento utor, Suic. Ab ȣ̃ρος.

Οὔρισμα, ατος, τὸ, finitio, circumſcriptio, limitatio; terminus, limes, Ion. pro ὅρισμα. Ab ὁρίζω, *finio*.

Οὐροδοχεῖον, & ȣ̓ροδόχιον, ȣ, τὸ, urinal, Gl. V. urinale, vas urinarium. Ex ȣ̃ρον, & δέχομαι, *capio*.

Οὐροδόχη, ης, ἡ, urinæ receptaculum, matula. Ab ȣ̓ροδόχος.

Οὐροδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui urinam recipit, Ex ȣ̃ρον, & δέχομαι, *capio*.

ΟΥ'ΡΟΝ, ȣ, τὸ, urina, lotium.

Οὖρον, ȣ, τὸ, terminus. Ab ὅρος.

Οὐροπύγιον, idem quod ὀῤῥοπύγιον.

ΟΥ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, ventus ſecundus; proſper ventus, Gl. V. metaphorice proſpera fortuna.

Οὖρος, lotium, urina, Gl. V.

Οὖρος, ὁ, cuſtos, inſpector. Ab ὁρᾷν, *videre*.

Οὖρος, εος, τὸ, mons, Ion. pro ὄρος.

Οὐρὸς, ȣ̃, ὁ, ſerum lactis, cruor; pro ὀῤῥὸς, Ion.

Οὐρὸς, ȣ̃, ὁ, alveus, foſſa, per quam deducitur navis in mare.

Οὐροτομέω, ῶ, f. ήσω, caudam amputo. Ex ȣ̓ρὰ, & τέμνω, *ſeco, amputo*.

Οὐρόω, idem eſſe videtur, quod ȣ̓ρίζω; ab illo occurrit κατȣρόω, vento ſecundo expando, ad ventum ſecundum compono.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris; ὦτα dicebantur corycæi & delatores principum; ὦτα etiam anſæ vaſorum. Ab ȣ̃ας.

Οὖσα, ων, τὰ, funes nautici. *Ion.* pro οἶσα. Οἱ δ' ȣ̃σα γρώνης εὐγάληνα χερμάδος ναῦται λίαζον, Lyc. 20. Ab οἴω, *fero*.

Οὐσία, ας, ἡ, eſſentia, ſubſtantia, Ph. ſubſtantia, res familiaris, facultates, patrimonium, peculium, Gl. V. Alicubi etiam pro συνȣσία, conſuetudine & concubitu. Ab ȣ̃σα, quod eſt particip. f. g. ab εἰμὶ, *ſum*.

Οὐσιαρχία, ας, ἡ, principium ſubſtantiæ, aut dominium in ſubſtantias. Ex ȣ̓σία, & ἀρχὴ, *principium, principatus*.

Οὐσίδιον, ȣ, τὸ, q. d. ſubſtantiola, bona, facultates exiguæ. Dim. ab ȣ̓σία.

Οὐσιοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſubſtantificus, entificus. Ex ȣ̓σία, & ποιέω, *facio*.

Οὐσιόω, ῶ, f. ώσω, eſſentiam do, eſſentiam facio, efficio, ut aliquis ſit, qui ante non erat; & *in Paſſ.* eſſentiam accipio. Ab ȣ̓σία.

Οὐσιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, eſſentialis, ſubſtantialis. Ab eod.

Οὐσιωδῶς, *Adv.* eſſentialiter, ſubſtantialiter. Ab ȣ̓σιώδης.

Οὐσιωνυμία, ας, ἡ, eſſentiæ nominatio, Suic. Ex ȣ̓σία, & ὄνομα, *nomen*.

Οὐσίωσις, εως, ἡ, q. d. eſſentiatio, ſubſtantificatio. Ab ȣ̓σιόω.

Οὐτάζω, f. άσω, vulnero, vulnus infligo, ictum manu infero; ȣ̓τάζομαι, ferior, vulneror; ȣ̓τασμένος, perfect. percuſſus, vulneratus; ȣ̓́τασται, 3 ſ. perf. ind. percuſſus, vulneratus eſt. At ȣ̓́τα pro ȣ̓τασε, percuſſit, vulneravit. Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὕπο δαιδαλέοιο Οὔτασ ἐπικρατέως, Heſiod. Ἀσπ. 461. Πρω θανεῖται στέρνον ȣ̓τασθεὶς ξίφει, Lyc. 242 Ab ȣ̓τάω.

Οὐτάμεναι, ferire, vulnerare; quaſi ab οὔτημι, ab οὐτάω.

Οὐτάμενος, vulneratus, percuſſus, pro οὐτασμένος. Ab οὐτάζω.

Οὐτάσκε percutiebat, vulnerabat, imperfect. Ion. ab οὐτάω. Τὸνδ' Αἴας οὔτασκε, Il. 15, 745.

ΟΥ'ΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, vulnero, percutio; a. 1. οὔτησα, οὔτησε, vulneravit; οὖτα, imperat. οὐτηθεὶς, a. 1. paſſiv. particip. ictus, vulneratus. Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, Il. 4, 469. κατ' ἀσπίδα, ib. 11, 434. κατ' αἰγίδα, ib. 21, 400. κατὰ δεξιὸν ὦμον, Odyſſ. 19, 452. Κείσεται οὐτηθεὶς, Il. 8, 537.

Οὔτε, Conjunct. nec, neque. Ex οὐ, non, & τε, que.

Οὔτερος pro ὁ ἕτερος, alter.

Οὐτήσασκε, vulnerabat, Il. 22, 375. Ion. pro οὔτησε. Vid. οὐτάω.

Οὔτησις, vulneratio, ictus. Ab οὐτάω.

Οὐτήτειρα, ας, ἡ, vulneratrix. Ab οὐτάω.

Οὐτιδανὸς, οῦ, ὁ, homo nullius pretii. Gl. V. οὐτιδανοὶ, nebulones. Ex οὐ, & τὶς, τινὸς, per Epentheſin ſyllabæ δα.

Οὔτιπου, Adv. non quidem; (2) non utique, num forte, an forte, num. Ex οὐ, τις, & που.

Οὔτιπω, Adv. an nondum, nondum. Ex οὐ, τις, & πω.

Οὔτις, ινος, ὁ ϗ ἡ, nemo, nullus. Ex οὐ, & τις, aliquis.

Οὔτοι, Adv. non, neque, nequaquam, num. Et οὔτοιγε, quod idem notat.

ΟΥ῏ΤΟΣ, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc; ὦ οὗτος, & ſimpliciter οὗτος, heus tu! Hinc & οὑτοσὶ, hic, Attice.

Οὕτω, ſequente Conſona, & οὕτως, ſequente Vocali, Adv. ita, ſic, tam, taliter, perinde, proinde, Ph. οὕτως ἂν, ita demum, Ph. οὕτως ἄρα, itane, ſiccine, Gl. V. οὑτωσὶ, ſiccine, Gl. V. ſic, ita, Att. Ab οὗτος.

Οὐχ, vide ſupra οὐ.

Οὐχὶ, Adv. non; (2) nonne, annon? Ab οὐχ.

Ὀφείδιον, ου, τὸ, anguiculus, parvus ſerpens. Dim. ab ὄφις.

Ὀφειλέσιον, ου, τὸ, debitum, Euſt. Ab ὀφείλω.

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor. Ab ὀφείλω.

Ὀφειλέτις, ιδος, ἡ, debitrix; (2) obnoxia, beneficio devincta. Ab ὀφειλέτης.

Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, debitum. Ab ὀφείλω.

Ὀφείλημα, ατος, τὸ, debitum.

Ὀφειλόντως, Adv. debito modo, decenter, Heſ. Ab ὀφείλω.

ὈΦΕΙ'ΛΩ, f. ὀφειλήσω, debeo; (2) multor; multandus vel obnoxius ſum; (3) debeo, oportet me. a. 2. ὤφελον, ὄφειλον, & ὄφελον, debebam, debuiſſem, utinam; ὄφελον, debebam, debuiſſem, utinam; ὄφελον, utinam, vellem, velim; ὀφειλόμενον, debitum. Ph. Ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν, Soph. Antig. 337. Καὶ σοὶ τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν, id. Phil. 1411. Κἀργύριον ὀφείλησας, ὥσπερ νῷ ποτε, Ariſt. Av. 115.

ὈΦΕ'ΛΛΩ, augeo, cumulo; (2) adjuvo, proſum, foveo; (3) debeo; ὀφέλλομαι, augeor, creſco. Ἢ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν ϗ δῆριν ὀφέλλει, Heſiod. Ἔργ. 14. Ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωὴν, Il. 3, 62. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει, ib. 20, 242. Ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι, ib. 19, 200. Ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, Odyſſ. 3, 367.

Ὄφελον, debebam, debuiſſem, utinam. Vid. ὀφείλω.

Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, uſus. Ab ὀφέλλω.

Ὀφέλσιμος, vel ὀφέλλιμος, utilis, pro ὀφέλιμος.

Ὀφελτρεύω, f. σω, orno, verro. Ἕως ἂν θεᾶς ὀφελτρεύσασι πέδον, Lyc. 1165. Ab ὄφελτρον.

Ὄφελτρον, ου, τὸ, ornatus.

Ὀφεωσταφύλη, ης, ἡ, uva anguina; ſic a quibuſdam appellari capparin tradit Plinius.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo, oculorum morbus. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμίας, ου, ὁ, piſcis, quem Plin. oculatam vocat.

Ὀφθαλμιάω, ῶ, f. άσω, doleo ex oculis, oculis laboro, lippio. Ἐντυχὼν ἀνθρώπῳ ὀφθαλμιῶντι, Xen. Ab eod.

Ὀφθαλμίδιον, ου, τὸ, ocellus. Dim. ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμίζομαι, ίσομαι, idem quod ὀφθαλμιάω.

Ὀφθαλμικὸς, ἡ, ὸν, ad oculos pertinens. Gl. V. ocularius. Ab eod.

Ὀφθαλμοϐολέω, ῶ, oculos jacto, conjicio. Ex ὀφθαλμὸς, & βολὴ, jactus.

Ὀφθαλμοϐόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculos appetens. Ex ὀφθαλμὸς, & βορὰ, paſtus.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, ſervitium diligens præſente hero. Ab ὀφθαλμόδουλος.

Ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervus, qui inſpectante hero ſe gnavum & diligentem præſtat, oculiſque adeo ejus quaſi ſervit. Ex ὀφθαλμὸς, & δοῦλος, ſervus.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus; ὀφθαλμοὶ etiam inſpectores, ſpeculatores, corycæi regum ut ὦτα.

Ὀφθαλμόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculis medendi peritus, Suic. Ex ὀφθαλμὸς, & σοφὸς, ſapiens.

Ὀφθαλμότεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculis tinctus ſeu madefactus; (2) ex oculis manans, Rob. Ex ὀφθαλμὸς, & τέγγομαι, tingo.

Ὀφθαλμοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui oculis cernitur. Ex ὀφθαλμὸς, & φαίνομαι, appareo.

Ὀφθαλμοφανῶς, Adv. manifeſte, perſpicue, more eorum, quæ oculis cernuntur. Ab ὀφθαλμοφανής.

Ὀφθαλμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, oculi ſpeciem gerens. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμώρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculos effodiens, Suic. Ex ὀφθαλμὸς, & ὀρύσσω, effodio.

Ὀφιακὸς, ἡ, ὸν, ad angues pertinens; ὀφιακά, libri de ſerpentibus ſcripti. Ab ὄφις.

Ὀφίασις, εως, ἡ, adfectus capitis, quo capilli defluunt. Ab eod.

Ὀφίδιον, ου, τὸ, anguiculus, ſ. parvus ſerpens, ſ. anguis. Dim. ab ὄφις.

Ὀφιοϐόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerpentis percuſſor. Ex ὄφις, & βάλλω, jacio.

Ὀφιοϐόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, anguivorus. Ex ὄφις, & βορὰ, cibus.

Ὀφιογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſerpente genitus ſ. natus, ſerpentigena, anguigena. Ex ὄφις, & γείνομαι, naſcor.

Ὀφιόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a ſerpente morſus. Ex ὄφις, & δάκνω, mordeo.

Ὀφιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, angui ſeu ſerpenti ſimilis, anguinus. Ex ὄφις, & εἶδος, ſpecies.

Ὀφιόεις, όεντος, ὁ, anguinus, ſerpentem referens, anguifer. f. ὀφιόεσσα, contr. ὀφιοῦσσα, inſulæ nomen ab abundantia ſerpentum. Ab ὄφις.

Ὀφιοκτόνη, ης, ἡ, ophioctene, ſcolopendræ genus. Ex ὄφις, & κτείνω, occido.

Ὀφιομάχης, ου, ὁ, qui ſerpentes oppugnat, qui cum anguibus dimicat. Ex ὄφις, & μάχομαι, pugno.

Ὀφιόνεος, έα, Ion. έη, εον, anguineus, ſerpentinus. Ab ὄφις.

Ὀφιόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, anguipes, ſerpentis modo incedens. Ex ὄφις, & ποῦς, pes.

Ὀφιοσκόροδον, vel ὀφιόσκορδον, ου, τὸ, allium anguineum. Ex ὄφις, & σκόροδον, allium.

Ὀφιοστάφυλον, nonnulli vocant vitem albam.

Ὀφίουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerpentis caudam habens. Ex ὄφις, & οὐρὰ, cauda.

Ὀφιοῦχος, ου, ὁ, anguitenens, ſideris nomen. Ex ὄφις, & ἔχω, habeo.

Ὀφιοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſerpentibus veſcitur. Ex ὄφις, & φάγος, edax.

ὌΦΙΣ, εως, ὁ, ſerpens, anguis, coluber; (2) ſideris nomen; (3) ornamentum quoddam brachiale.

Ὀφίτης, ου, ὁ, ut ὀφίτης λίθος, ophites, lapis in modum ſerpentis maculoſus. Ab ὄφις.

Ὀφιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, anguinus, ſerpentem referens; (2) anguibus abundans, anguifer. Ab eod.

Ὀφλάνω, debeo, Heſ. ubi ὀφλάνειν, ὀφλισκάνειν, ὀφείλειν. Ab ὄφλω.

Ὄφλημα, ατος, τὸ, multa judicata; (2) debitum, æs alienum. Ab ὄφλω.

Ὄφλησις, εως, ἡ, debitio; (2) debitum. Ab eod.

Ὀφλητὴς, οῦ, ὁ, debitor, Gl. V. Ab ὄφλω.

Ὀφλισκάνω, debeo. Πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει, Eur. Med. 581. μωρίαν, ibid. 1230. τινὰ ἀνομίαν, id. Ion. 444. Ab ὄφλω.

Ὀφλίσκω, idem & ab eod.

Ὄφλω, debeo, multor, damnor; (2) in crimen incurro, crimini obnoxius ſum. f. ὀφλήσω (tamquam ab ὀφλέω.) p. ὤφληκα; part. ὠφληκὼς, damnatus. Γέλωτα ὄφλειν, derideri, Eur. Med. 1050. ζημίαν, Dem. τὰ χρήματα, id. Ab ὀφείλω.

ὌΦΡΑ, ut, quo; (2) donec, uſque dum, quamdiu; (3) interea dum.

Ὀφρύα, ας, ἡ, Ion. ὀφρύη, ſupercilium; (2) clivus. Ab ὀφρύς.

Ὀφρυάζω, ſuperciliis nuto; (2) grandi ſupercilio tumeo. Ab ὀφρύα.

Ὀφρυανασπασίδης, ου, ὁ, qui ſupercilia tollit, ſuperbus, ſupercilioſus. Ex ὀφρὺς, & ἀνασπάω, ſurſum traho.

Ὀφρυάω, ῶ, ſum ſupercilioſus; ὀφρυᾶν dicitur regio clivoſa, multa habens ſupercilia ſive tumulos. Ab eod.

Ὀφρυόεις, όεσσα, όεν, ſupercilioſus; (2) clivoſus, multa habens ſupercilia ſeu tumulos; (3) in ſuperciliis montium ſitus, excelſus. Ab ὀφρύς.

Ὀφρυόομαι, οῦμαι, ſum ſupercilioſus, ſupercilium tollo. Hinc p. part. ὠφρυωμένος, elatus, ſuperbus. Ab ὀφρύς.

Ὀφρυόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem ſupercilia obumbrant. Ex ὀφρὺς, & σκιὰ, umbra.

ὈΦΡΥ͂Σ, ύος, ἡ, ſupercilium, ea frontis pars, quæ pilos habet; (2) faſtus, ſuperbia; (3) tumulus, ſupercilium montis, clivus. Pl. ὀφρεῖς, ὀφρύων, ὀφρύσι. Τὰς ὀφρῦς συνήγομεν, κἀποιοῦμεν δεινὰ, Ariſt. Nub. 582.

Ὄχα, Adv. præ cæteris, præcipue. Ab ἔχω, habeo.

Ὀχάνη, ης, ἡ, anſa clypei, lorum, quo clypeus tenetur. Ab eod.

Ὄχανον, ου, τὸ, amentum, Gl. V. anſa clypei. Ab eod.

Ὀχεία, ας, ἡ, coitus; admiſſio, admiſſura, Gl. V. Ab ὀχεύω.

Ὀχεῖα, ων, τὰ, admiſſarii, equi, boves vel arietes. Ab ὀχεῖος.

Ὀχεῖον, ου, τὸ, plauſtrum, currus, vehiculum. Ab ὀχέω.

Ὀχεῖος, ου, ὁ, qui ad admiſſuram educatur, admiſſarius. Ab ὀχεύω.

Ὀχέομαι, οῦμαι, vehor, invehor, portor. Ὀχεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἵππων, Xen. ἐπὶ τῆς ἐλπίδος,

δος, Plat. ἐπὶ τ᾽ ἁμάξης, Arist. Plut. 1013. νηυσὶν γλαφυρῇσι, Il. 24, 731. Ab ὀχέω.

᾽Οχετεία, ας, ἡ, rivorum a fonte deductio, ductus aquarum. Ab ὀχετεύω.

᾽Οχέτευμα, ατος, τὸ, rivus, qui ducitur; (2) aquæ ductus, canalis. Ab eod.

᾽Οχετεύω, f. εύσω, rivos duco, derivo; (2) quatio, agito; (3) loco moveo. ᾽Ου χρὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν, addere, Athen. Ab ὀχετός.

᾽Οχετηγέω, ῶ, f. ήσω, rivos ſeu aquas duco, irrigo per rivos. Ab ὀχετηγός.

᾽Οχετηγία, ας, ἡ, rivorum ſeu aquarum ductus, irrigatio. Ab eod.

᾽Οχέτιον, ȣ, τὸ, rivulus. Ab ὀχετός.

᾽Οχετηγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui rivos ducit. Ex ὀχετὸς, & ἄγω, *duco*.

᾽Όχετλον, ȣ, τὸ, currus, plauſtrum; (2) obex. Ab ὄχος.

᾽ΟΧΕΤΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, canalis, aquæ ductus, rivus, cloaca.

᾽Όχευμα, ατος, τὸ, ſemen, genitura; (2) coitus. Ab ὀχεύομαι.

᾽Οχεὺς, έως, ὁ, Ion. ῆος, ὁ, retinaculum; (2) vectis ſ. peſſulus; (3) lorum galeæ; (4) ſcrotum. Ab ἔχω, *teneo*.

᾽Οχευτὴς, ȣ̃, ὁ, admiſſarius, qui feminam init vel comprimit; (2) homo libidinoſus, ſalax, ad coitum proclivis. Ab ὀχεύομαι.

᾽Οχευτικὸς, ὴ, ὸν, qui coire ſolet, ad coitum ſeu Venerem propenſus, ſalax. Ab eod.

᾽Οχευτὴ, ῆς, ἡ, quæ marem admiſit, Venerem paſſa. Ab eod.

᾽ΟΧΕΥ´Ω, f. εύσω, admiſſarium admitto; (2) coëo, inſcendo, ineo, ſubagito; ὀχεύομαι, ineor, inſcendor, ſalior.

᾽Οχέω, ῶ, f. ήσω, veho, porto, ſuſtineo, ſuffero; ὀχέομαι, ȣ̃μαι, vehor, portor, equito. Τὴν ἐπώνυμον πέτραν ὀχήσει δαρὸν, occupabit, Lyc. 724. Ab ὄχος.

᾽Οχὴ, ῆς, ἡ, cibus. Ab ἔχω, *ſuſtento*.

᾽Όχημα, ατος, τὸ, vehiculum, currus, carpentum, rheda. Ph. ὀχήμασι, rhedis. Ab ὀχέω.

᾽Οχηματικὸς, ὴ, ὸν, vehicularis, vectorius, Gl. V. A præc.

᾽Οχημάτον, ȣ, τὸ, rheda, Gl. V. Ab ὄχημα.

᾽Όχησις, εως, ἡ, vectio, vectura. Gl. V. vectus; equitatio, equitatus. Ab eod.

᾽ΟΧΕ´Ω, ῶ, f. ήσω, indignor, gravor, graviter fero. Ὤχθησαν δ᾽ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ ȣ̓ρανίωνες, Il. 1, 570.

᾽ΟΧΘΗ, ης, ἡ, ripa, ora.

᾽Οχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, riposus, clivoſus. Ab ὄχθη.

᾽Όχθησις, εως, ἡ, offenſio, indignatio. Ab ὀχθέω.

᾽Οχθίζω, f. ίσω, indignor, gravate fero. Ab ὀχθέω.

᾽Όχθοβος, vel ὄχθοιβος, ȣ, ὁ, fimbria ſeu limbus veſtis muliebris.

᾽Όχθος, ȣ, ὁ, ripa, littus; (2) terræ tumulus, locus editus, collis; (3) labra ulcerum prætumida. Ab eod.

᾽Οχθοφύλαξ, κος, ὁ, riparius, Ph. cuſtos ripæ. Ex ὄχθος, & φύλαξ, *cuſtos*.

᾽Οχθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, riposus, clivoſus; (2) verrucoſus; (3) toroſus. Ab ὄχθος.

᾽Οχλαγωγεὺς, έως, ὁ, circulator, Gl. V. Ex ὄχλος, & ἄγω, *duco*.

᾽Οχλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, populum concito, plebem ad res novas ſolicito, factioſæ turbæ ducem me præbeo. Ab ὀχλαγωγός.

᾽Οχλαγωγία, ας, ἡ, comitium, conventus, Ph. Ab ὄχλος, & ἄγω.

᾽Οχλαγώγιον, ȣ, τὸ, conventus, comitium, Gl. V. cum turba popularis concitata in unum locum confluit. Ex iiſd.

᾽Οχλαγωγὸς, ȣ̃, ὁ, qui popularem turbam concitat. Ph. popularis, item circulator. Ex ὄχλος, & ἀγωγὸς, *ductor*.

᾽Οχλεὺς, έως, ὁ, vectis; peſſulus; (2) cardo; (3) vinculum, ligamen, Heſ. Ab ὀχλεύω.

᾽ΟΧΛΕΥ´Ω, f. εύσω, moveo. Ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι ᾽Οχλεῦνται, Il. 21, 261.

᾽Οχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, commoveo. Gl. V. inquieto, vexo, moleſto. paſſ. ὀχλȣ̃μαι, inquietor. part. paſſ. a. 1. ὀχληθεὶς, turbatus; ὀχληθέντι, inquietato, Ph. ὀχληθέντες, pulſati, Ph. ᾽Οδὸς ȣ̓ πολὺ ὀχλεῖται, Cebes. ᾽Οχλȣ́μενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, Luc. 6, 18. Ab ὄχλος.

᾽Οχληρία, ας, ἡ, moleſtia, Suic. Ab ὀχληρός.

᾽Οχληρὸς, ρὰ, ρὸν, turbulentus; (2) moleſtus, moleſtiam adferens. Ab ὄχλος.

᾽Οχληρῶς, moleſte, Ph. Ab ὀχληρός.

᾽Όχλησις, εως, ἡ, moleſtia, interpellatio, inquietudo, Ph. Ab ὀχλέω.

᾽Οχλίζω, ίσω, moveo, vecte impello & protrudo. Τόνδ᾽ ȣ̓ κε δύ᾽ ἀνέρε δήμȣ ἀρίϛω ῾Ρηϊδίως ἐπ᾽ ἄμαξαν ἀπ᾽ ȣ̓́δεος ὀχλίσσειαν, Il. 12, 448. Ab ὀχλεύω.

᾽Οχλικὸς, ὴ, ὸν, popularis; (2) turbulentus, moleſtus. Ab ὄχλος.

᾽Οχλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, turbam popularem concito. Ab ὀχλοκόπος.

᾽Οχλοκοπία, ας, ἡ, turbæ popularis concitatio. Ab eod.

᾽Οχλοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui turbam concitat; tumultuator, Ph. Ex ὄχλος, & κόπτω, *impello*.

᾽Οχλοκρασία, ας, ἡ, confuſa turba, promiſcua plebis turba, Suic. Ex ὄχλος, & κρᾶσις, *miſtura*.

᾽Οχλοκρατέομαι, ȣ̃μαι, a turba populari ſ. plebe regor. Ex ὄχλος, & κρατέομαι.

᾽Οχλοκρατία, ας, ἡ, turbæ popularis regimen. Ex ὄχλος, & κράτος, *imperium, poteſtas*.

᾽Οχλολοίδορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui turbæ convitiatur, Rob. Ex ὄχλος, & λοίδορος, *convitiator*.

᾽Οχλομανέω, ῶ, inſano turbarum amore teneor, inſano popularis turbæ amore ducor. Ex ὄχλος, & μαίνομαι, *inſanio*.

᾽Οχλοποιέω, ῶ, f. ήσω, turbas concito, turbam congrego. ᾽Οχλοποιήσαντες ἐθορύβȣν τὴν πόλιν, Act. 17, 5. Ex ὄχλος, & ποιέω, *facio*.

᾽ΟΧΛΟΣ, ȣ, ὁ, turba, multitudo hominum, multi ſimul; populus, plebs, vulgus; (2) moleſtia, perturbatio.

᾽Οχλοτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, populum delectans. Ex ὄχλος, & τέρπω, *delecto*.

᾽Οχλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbulentus; (2) difficilis, moroſus. Hinc τὸ ὀχλῶδες, difficultas, faſtidium. Ab ὄχλος.

᾽Όχμα, ατος, τὸ, retinaculum. Ab ἔχω, *teneo*.

᾽Οχμάζω, f. άσω, detineo, contineo, inhibeo, conſtrictum teneo. Πατρὸς παλαιϛȣ̃ χερσὶν ὀχμάσας δέμας, Lyc. 41. Στήλαις δ᾽ ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον, id. 625. ἵππȣς, Eur. El. 825. Ab ὄχμα.

᾽Όχνη, ης, ἡ, pirum ſilveſtre. Gl. V. pyrus.

᾽Οχὸς, ὴ, ὸν, capax, qui continere poteſt. Ab ἔχω, *teneo*.

᾽ΟΧΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, currus, vehiculum. Suidæ etiam fluxus aquæ.

᾽Οχυροποιέομαι, ȣ̃μαι, firmum facio, munio, Suic. Ex ὀχυρὸς, & ποιέομαι, *facio*.

᾽Οχυρὸς, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus; ὀχυρώτατος, munitiſſimus, Ph. Ab ἐχυρός.

᾽Οχυρότης, ητος, ἡ, munitio, munimen, firmitudo. Ab ὀχυρός.

᾽Οχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo, firmum reddo, fulcio; ὀχυρȣ̃σθαι, munire; (2) muniri. p. part. ὀχυρωμένος, ὠχυρωμένος, munitus, fultus, ſtipatus, Gl. V. Βαλόμενος χάρακα, ϗ τάφρον βαθεῖαν τὴν παρεμβολὴν ὀχυρώσας, Diod. Ab eod.

᾽Οχύρωμα, ατος, τὸ, munitio, munimentum, caſtellum, arx; (2) præſidium. Ab ὀχυρόω.

᾽Οχυρωμάτιον, ȣ, τὸ, parva munitio, Suic. Dim. ab ὀχύρωμα.

᾽Οχυρῶς, *Adv.* tuto, firme. Ab ὀχυρός.

᾽Οχύρωσις, εως, ἡ, munitio, ipſa actio muniendi. Ab ὀχυρόω.

᾽ΟΨ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus, cantilena; (2) oculus; ſed tum derivatur ab ὄπτομαι, *video*.

᾽Οψαμάτης, ȣ, ὁ, qui ſero metit, veſpertinus meſſor; R. Suic. Ex ὀψὲ, & ἀμάω, *meto*.

᾽Οψανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſero florens, tarde florens. Ex ὀψὲ, & ἄνθος, *flos*.

᾽Όψανον, ȣ, τὸ, facies, viſus, vultus; (2) vox, Heſ. Ab ὄψ, *oculus* vel *vox*.

᾽Οψάομαι, ῶμαι, opſonium comedo. Ab ὄψον.

᾽Οψάριον, ȣ, τὸ, opſonium; (2) piſciculus. Dim. ab ὄψον.

᾽Οψαρότης, ȣ, ὁ, qui ſero arat, ſerus arator. Ex ὀψὲ, & ἀρόω, *aro*.

᾽Οψαρτυσία, ας, ἡ, conditio & inſtructio opſoniorum; (2) ars condiendi & apparandi opſonia. Ab ὀψαρτύω.

᾽Οψαρτυτὴς, ȣ̃, ὁ, opſoniorum conditor vel inſtructor, coquus. Ab eod.

᾽Οψαρτυτικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad eum, qui opſonia condit; (2) popinalis, culinarius. Hinc ἡ ὀψαρτυτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, opſoniorum parandorum ars, ars culinaria. Ab ὀψαρτυτής.

᾽Οψαρτύω, f. ύσω, opſonia condio & apparo. Ex ὄψον, & ἀρτύω, *condio, apparo*.

᾽ΟΨΕ`, *Adv.* ſero, longo poſt tempore; (2) veſperi.

᾽Οψείω, videre cupio; (2) deſidero. Ab ὄπτομαι.

᾽Οψέω, ῶ, tardus ſum, V. Lex. Ab ὀψέ.

᾽Όψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane veſcimur. Ab ὀψέω.

᾽Οψημέρα, ας, ἡ, crepuſculum, Gl. V. Ex ὀψὲ, & ἡμέρα, *dies*.

᾽Οψία, ας, ἡ, ſerum diei, tempus veſpertinum, veſpera. Ab ὄψιος.

᾽Οψιαίτατα, *Adv.* tardiſſime. Ab ὀψέ.

᾽Οψιαίτατος, tardiſſimus. Ab eod.

᾽Οψιαίτερον, *Adv.* tardius, ſerius. Ab ὀψέ.

᾽Οψιαίτερος, έρα, ερον, ſerior. Ab ὀψία.

᾽Οψιανθέω, ῶ, ver tarde floreo, Suic. Ab ὀψιανθής.

᾽Οψιανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſero florens. Ex ὀψὲ, & ἀνθέω, *floreo*.

᾽Οψιβλαϛέω, ῶ, ſero germino. Ab ὀψιβλαϛής.

᾽Οψιβλαϛὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſero germinans. Ex ὀψὲ, & βλαϛάνω, *germino*.

᾽Οψίβλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

᾽Οψιγάμιον, ȣ, τὸ, ſeræ nuptiæ. Ab ὀψίγαμ

᾽Οψίγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſero uxorem duxit. Ex ὀψὲ, & γάμος, *nuptiæ*.

᾽Οψιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſero genitus, tard natus. Ex ὀψὲ, & γένος, *progenies*.

᾽Οψιγονία, ας, ἡ, poſteritas, Gl. V. A ſeq

᾽Οψίγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſero genitus; poſthumus, Gl. V. Ex ὀψὲ, & γίνομαι, *naſcor*

᾽Οψιέϛερος, ſerior. Ab ὀψέ.

᾽Οψίζω, f. ίσω, ſero aliquid facio, ſub veſperam aliquid facio, Xen. Ab ὀψὲ, *ſer*

᾽Οψικαρπέω, ῶ, f. ήσω, ſerotinos fructu gigno, fructus mei ſerotini ſunt, ſer fructus fero. Ab ὀψίκαρπος.

᾽Οψικαρπία, ας, ἡ, ſera fructus editio. A eod.

Ὀψίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus ſerotini ſunt, ſerotinos fructus ferens. Ex ὀψὲ, & καρπὸς, *fructus*.

Ὀψικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſero viam carpens, qui ſero iter facit, ſero veniens. Ex ὀψὲ, & κέλευθος, *via*.

Ὀψίκλωψ, ωπος, ὁ, qui ſero ſeu ſub noctem furatur, fur nocturnus ſ. veſpertinus, R. Ex ὀψὲ, & κλὼψ, *fur*.

Ὀψιμάθεια, ας, ἡ, ſera eruditio. Ab ὀψιμαθής.

Ὀψιμαθέω, ῶ, f. ήσω, ſero diſco, ætate jam provectior ſtudia tracto. Ὀψιμαθήσας δὲ ϗ πόῤῥω που τῆς ἡλικίας παιδευόμενος, Luc. Ab eod.

Ὀψιμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſero didicit ſ. diſcere cœpit, ſero doctus. Ex ὀψὲ, & μανθάνω, *diſco*.

Ὀψίμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſero moriens & lente. Ex ὀψὲ, & μόρος, *fatum, exitium, mors*.

Ὄψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerus, ſerotinus, tardus. Ab ὀψέ.

Ὀψίμως, ſero, Gl. V. A præc.

Ὀψίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſero ſapiens. Ex ὀψὲ, & νόος, *mens*.

Ὀψινὸς, ἡ, ὸν, ſerotinus, Gl. V. Ab ὀψέ.

Ὄψιος, ία, ιον, ſerus, ſerotinus. Ab ὀψέ.

Ὀψιότης, ητος, ἡ, tarditas, longa prorogatio. Ab ὄψιος.

Ὀψίπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſero dives eſt factus. Ex ὀψὲ, & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ὄψις, εως, ἡ, viſus, ipſa viſendi actio, adſpectus; (2) ſpecies oris, facies. Ab ὄπτομαι, *video*.

Ὀψισμὸς, οῦ, ὁ, quum ſero aliquid facimus, tarditas; (2) ſerus adventus. Ab ὀψίζω.

Ὀψισπορέω, ῶ, ſero ſementem facio, tarde ſero. Ab ὀψίσπορος.

Ὀψίσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſero ſeu tarde ſeritur; (2) ſero ſerendus. Ex ὀψὲ, & σπείρω, *ſero*.

Ὀψιτέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſero perficiendus. Ex ὀψὲ, & τελέομαι, *perficio*.

Ὀψίτερον, *Adv.* tardius. Ab ὄψιος.

Ὀψίτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſero putatus; (2) qui ſero putari ſolet. Ex ὀψὲ, & τέμνω, *puto, ſeco*.

Ὀψιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſero apparens. Ex ὀψὲ, & φαίνομαι, *appareo*.

Ὀψοδαίδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, opſoniorum apparandorum peritus artifex. Ex ὄψον, & δαίδαλος, *artifex*.

Ὀψοδεία, ας, ἡ, opſoniorum penuria. Ex ὄψον, & δέομαι, *egeo*.

Ὀψολογία, ας, ἡ, ſermo de opſoniis, ſcriptum de deliciis popinalibus. Ab ὀψολόγος.

Ὀψολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de opſoniis tractat ſeu diſſerit. Ex ὄψον, & λόγος, *ſermo*.

Ὀψομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſano opſoniorum, & inprimis delicatorum piſcium amore ducitur. Ex ὄψον, & μαίνομαι, *inſanio*.

ὌΨΟΝ, ου, τὸ, opſonium, edulium omne, quod una cum pane comedimus; (2) piſcis. Gl. V. ὄψον, pulpamentum.

Ὀψονομεῖν pro ὀψωνεῖν, Pollux. A ſeq.

Ὀψονόμος, ου, ὁ, unde ὀψονόμοι, magiſtratus Athenis, qui immodicum luxum opſonatorum coërcebat. Ex ὄψον, & νέμω, *tribuo, rego*.

Ὀψοποιέω, ῶ, f. ήσω, opſonia apparo, popinales delicias apparo, coquo. Ab ὀψοποιός.

Ὀψοποίημα, ατος, τὸ, opſonium, cibaria, R. Ab ὀψοποιέω.

Ὀψοποιητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eum, qui opſonia apparat, popinalis, coquinarius; (2) opſoniorum apparandorum peritus, opſoniorum artifex. Ab eod.

Ὀψοποιΐα, ας, ἡ, opſoniorum apparatio, popinalium deliciarum apparatio. Ab ὀψοποιός.

Ὀψοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eum, qui opſonia apparat, popinalis, coquinarius. Ab eod.

Ὀψοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui opſonia apparat, conditor. Ex ὄψον, & ποιέω, *facio*.

Ὀψοπόνος, ου, ὁ, opſoniorum apparator, coquus. Ex ὄψον, & πόνος, *labor*.

Ὀψοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, in quo veneunt ſeu venduntur opſonia. Gl. V. popina. Ab ὀψοπώλης.

Ὀψοπώλης, ου, ὁ, opſoniorum venditor, cupedinarius; macellarius, Gl. V. Ex ὄψον, & πωλέω, *vendo*.

Ὀψοπωλία, ας, ἡ, locus, in quo veneunt opſonia, popina; (2) piſcium venditio. Ab ὀψοπώλης.

Ὀψοπώλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ὀψόπωλις, ιδος, ἡ, cupedinaria, quæ opſonia vendit. Ab ὀψοπώλης.

ὌΨΟΣ, η, ον, improbus, flagitioſus.

Ὀψοφαγέω, ῶ, f. ήσω, opſonia comedo, popinalibus deliciis, & præſertim piſcibus delector. Οὐδ᾽ (ἐξῆν) ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, Ariſt. Nub. 979. Ab ὀψοφάγος.

Ὀψοφαγία, ας, ἡ, opſoniorum comeſtio; (2) piſcium delicatorum avida devoratio; (3) helluatio, edacitas. Ab eod.

Ὀψοφαγίστατος, ου, ὁ, avidiſſimus opſoniorum devorator. Ab eod.

Ὀψοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui opſoniis inhiat, popinalium deliciarum avidus devorator; (2) qui piſces avidius devorat. Ph. guloſus. Ex ὄψον, & φάγος, *vorax*.

Ὀψοφιλία, ας, ἡ, opſoniorum amor & cupediarum.

Ὀψὼν, ῶνος, ὁ, locus reponendis opſoniis, penus, penum vel etiam ſportula ferendis opſoniis. Ab ὄψον.

Ὀψωνέω, ῶ, f. ήσω, opſonia coëmo, opſonor, Ariſt. Ab ὀψώνης.

Ὀψώνης, ου, ὁ, opſonator, qui opſonia coëmit; (2) opſoniis coëmendis deditus. Ex ὄψον, & ὠνέομαι, *emo*.

Ὀψωνητικὸς, ἡ, ὸν, opſoniorum coëmendorum peritus; (2) opſonator. Ab ὀψωνέω.

Ὀψωνία, ας, ἡ, opſonii coëmptio, opſonatus. Ab ὀψώνης.

Ὀψωνιάζω, f. άσω, ſtipendia ſeu annonam præbeo; ὀψωνιάζομαι, annonam accipio, alor. Ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ὀψωνιαζομένους χρημάτων, D. Hal. Ab ὀψώνιον.

Ὀψωνιασμὸς, οῦ, ὁ, annona, ſtipendium. Ab ὀψωνιάζω.

Ὀψώνιον, ίου, τὸ, opſonium; (2) ſtipendium, Ph. autoramentum, Gl. V. ſalarium, Ph. diarium, Gl. V. Ab ὀψώνης.

Π.

Π Decima ſexta littera Græcorum, quæ ſuo nomine πῖ vocatur, illudque nacta eſt ab Hebræorum *Pe*; (2) nota numeralis ſignificans *octoginta*, & cum lineola inferne appoſita ͵π *octoginta millia*.

Πᾷ, Dor. pro πῇ, qua; quem in locum.

Παγγέλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnino ridiculus. Ex πᾶν, & γελοῖος, *ridiculus*.

Παγγενέτης, ου, ὁ, omnium genitor ſeu pater. Ex πᾶν, & γενέτης, *genitor*.

Παγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui omnium generum eſt. Ex πᾶν, & γένος, *genus*.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, nimia loquacitas, clamores, garrulitas. Ex πᾶν, & γλῶσσα, *lingua*.

Παγγυναικὶ, *Adv.* cum omnibus uxoribus, Suic. Ex πᾶν, & γυνὴ, *mulier*.

Παγγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab omni parte angulos habens. Ex πᾶν, & γωνία, *angulus*.

Παγερὸς, ρὰ, ρὸν, glacialis, gelidus, R. Ab πάγος.

Παγετὸς, οῦ, ὁ, glacies, gelu, conglaciatio, ſtiria, pruina, Gl. V. Ab eod.

Παγετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, glacie aut gelu adſtrictus. A παγετός.

Πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum. A πηγνύω, *compingo, figo*.

Παγιδεύω, f. εύσω, illaqueo, irretio. Ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ, Matt. 22, 15. A παγίς.

Πάγιος, ία, ιον, fixus, firmus, ſtabilis. A πηγνύω, *compingo*.

Παγιότης, ητος, ἡ, ſoliditas. A πάγιος.

Παγιόω, ῶ, firmum & fixum ſtatuo, firmo, ſtabilio; unde παγιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. fixum eſſe; παγιωθεὶς ſtabilitus. Ab eod.

Παγὶς, ίδος, ἡ, tendicula, muſcipula, decipula, Gl. V. A πάγη.

Παγίως, *Adv.* firmiter, conſtanter. Ab eod.

Παγιώτερον, firmius, *Adv.* A πάγιος.

Πάγκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnino malus, peſſimus. Ex πᾶν, & κακὸς, *malus*.

Παγκάκως, *Adv.* omnimode male, peſſime. A πάγκακος.

Παγκάλως, *Adv.* perpulchre, optime; (2) honeſtiſſime. A πάγκαλος.

Παγκαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnimodo pulcher, pulcherrimus, R. Ex πᾶν, & κάλλος, *pulchritudo*.

Πάγκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, perpulcher; (2) honeſtiſſimus. Ex πᾶν, & καλὸς, *pulcher*.

Παγκαρπία, ας, ἡ, omnis generis fructus aut ſemina. A παγκάρπιος.

Παγκάρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructus omnis generis habens. Ex πᾶν, & καρπὸς, *fructus*.

Πάγκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Παγκευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnino occultatus, R. Ex πᾶν, & κεύθω, *occulo*.

Πάγκλαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnino lamentabilis; (2) ſemper lugens. Ex πᾶν, & κλαίω, *lugeo, lamentor*.

Πάγκλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Παγκληρία, ας, ἡ, univerſa hereditas. A πάγκληρος.

Πάγκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, heres ex aſſe, Suic. Ex πᾶν, & κλῆρος, *ſors, hereditas*.

Πάγκοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnibus communis. Ex πᾶν, & κοινὸς, *communis*.

Παγκοίρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnino ſeu totius dominus, R. Ex πᾶν, & κοίρανος, *dominus*.

Παγκοίτης, ου, ὁ, qui omnes ſepelit & ſopit, Suic. Ex πᾶν, & κοίτη, *cubile*.

Παγκόνιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnino pulvere adſperſus, laborioſiſſimus; omne genus certaminis expertus, R. Ex πᾶν, & κόνις, *pulvis*.

Παγκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnipotens. Ex πᾶν, & κρατέω, *dominor*.

Παγκρατησία, ας, ἡ, perpetua poſſeſſio. Ex πᾶν, & κρατέω, *teneo*.

Παγκρατιάζω, f. άσω, pancratio certo; (2) in omnibus certaminibus ſum victor, Syneſ. A παγκράτιον.

Παγκρατιαστὴς, οῦ, ὁ, peritus certandi pancratio. Ph. pugil, pugilator. A παγκρατιάζω.

Παγκρατιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad pancratiaſten pertinens. A παγκρατιαστής.

Παγκρατιαστικῶς, *Adv.* more pancratiaſtarum, pancratiaſtice. A παγκρατιαστικός.

Παγκράτιον, ου, τὸ, athletici certaminis genus, quinque conſtans actibus, nempe pugilatione, curſu, ſaltu, diſco, & luctâ. Ex πᾶν, & κρατέω, *vinco, ſupero.*

Πάγκρεας, ατος, τὸ, corpus glanduloſum in medio meſenterio ſitum, vaſorum diviſiones confirmans. Ex πᾶν, & κρέας, *caro.*

Πάγκρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino occultus. Ex πᾶν, & κρύπτω, *occulo.*

Παγτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui omnia poſſidet, Suic. Ex πᾶν, & κτάομαι, *poſſideo.*

Παγοπληξία, ας, ἡ, veterinorum morbus, cum nimirum gelu percelluntur. Ex πάγος, & πλήσσω, *percutio.*

Πάγος, ȣ, ὁ, tumulus, collis; (2) glacies, gelu; (3) concreta maſſa, ſal. A πηγνύω, *compingo.*

Πάγȣρος, ȣ, ὁ, cancri quoddam genus. Ex πάγος, & ȣ̓ρέω, *cuſtodio.*

Παγχάλεπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino difficilis, perdifficilis. Ex πᾶν, & χαλεπὸς, *difficilis.*

Παγχάλκεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus æreus. Ex πᾶν, & χάλκεος, *æreus.*

Πάγχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πάγχρηστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino utilis ſeu commodus. Ex πᾶν, & χρηστὸς, *utilis, commodus.*

Παγχρύσεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus aureus. Ex πᾶν, & χρύσεος, *aureus.*

Πάγχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus aureus. Ex πᾶν, & χρυσὸς, *aurum.*

Πάγχυ, *Adv.* prorſus, omnino; poët. pro πάνυ. A πᾶς, *omnis.*

Παγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, glacialis. A πάγος.

Παθαίνομαι, vehementer adficior & concitor; morbis animi adficior; it. affectus commoveo, Luc. A πάθος, *adfectus.*

Πάθη, ης, ἡ, calamitas, clades, infortunium, ærumna, cædes, morbus. A πάσχω, *patior.* At πάθη, τὰ, affectus, paſſiones. A πάθος.

Πάθημα, ατος, τὸ, quod quis paſſus eſt ſeu patitur; (2) paſſio, adflictio, perpeſſio, morbus corporis vel animi. Ab eod.

Πάθησις, εως, ἡ, paſſio. Ab eod.

Παθητικὸς, ἡ, ὸν, paſſivus, Ph. qui pati poteſt, paſſioni obnoxius; vitioſus, morboſus, Ph. Ab eod.

Παθητικῶς, *Adv.* paſſive, paſſiva voce; (2) pathetice. A παθητικός.

Παθητὸς, ἡ, ὸν, qui pati poteſt, patibilis; morboſus, Ph. A πάσχω.

Παθογνωμονικὸν σημεῖον, ſignum, quod una cum morbo invadit; quod proprie affectionis ſpeciem ſignificat. Ex πάθος, & γνώμων, *index.*

Παθοκρατορία, ας, ἡ, imperium in paſſiones, R. Ex πάθος, & κράτος, *robur.*

Παθολογικὴ, ῆς, ἡ, pars medicinæ, quæ cauſſas morborum inquirit. Ex πάθος, & λόγος, *ſermo, ratio.*

Παθοποιία, ας, ἡ, commotio adfectuum. Ex πάθος, & ποιέω, *facio.*

Πάθος, εος, τὸ, paſſio, quod quis patitur ſ. paſſus eſt; (2) clades, caſus, adflictio, calamitas; (3) morbus; (4) morbus animi, perturbatio, commotio, ægritudo, adfectio, adfectus. A πάσχω.

ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis & Dianæ; (2) hymnus, in quemlibet alium Deum; (3) hymnus, qui præclaro cuidam viro canebatur; (4) pes quidam metricus.

Παιανίζω, ίσω, pæanem cano. Gl. V. ovo, canto; (2) vitulor. Ἐσπείσαντο ϗ ἐπαιάνισαν, Xen. A παιάν.

Παιανικὸς, ἡ, ὸν, pæanicus, ad pæana pertinens. Ab eod.

Παιανισμὸς, ȣ̃, ὁ, pæanis ſ. pæanum cantatio. Ph. vociferatio. A παιανίζω.

Παῖγμα, ατος, τὸ, ludus, id, quo luditur. A παίζω.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, luſus, oblectatio, R. A παίγμων.

Παιγνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, jocoſus, jocularibus dictis gaudens. A παιγνία.

Παιγνία, ας, ἡ, ludus, ſeu luſus; (2) illuſio. A παίζω.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ, jocoſus, vir, qui jocis delectatur, qui ludo eſt addictus. A παιγνία.

Παίγνιον, ȣ, τὸ, ludus ſeu luſus, jocus, ludicrum, ludibrium; (2) poëma quoddam ludicrum, luſus poëticus. A παίγνιος.

Παίγνιος, ία, ιον, ludicer. A παίζω.

Παιγνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, luſorius, ludicrus, Gl. V. A παίγνιον.

Παιγνιωδῶς, *Adv.* ludicre, ludibunde. A παιγνιώδης.

Παιδαγωγεῖον, ȣ, τὸ, pædagogeum vel pædagogium, ludus litterarius. A παιδαγωγός.

Παιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, inſtituo pueros; (2) inſtituo tamquam pueros; (3) erudio; (4) moderor, rego, deduco; (5) fræno, domo. Γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ, Eur. Bac. 193. Συμπόσια ὀρθῶς παιδαγωγηθέντα, Plato. Ab eod.

Παιδαγώγημα, ατος, τὸ, inſtituendi ratio, Suic. A παιδαγωγέω.

Παιδαγώγησις, εως, ἡ, puerorum inſtitutio ſeu diſciplina. Ab eod.

Παιδαγωγία, ας, ἡ, inſtitutio puerilis, ipſa actio inſtituendi pueros; (2) inſtitutio. A παιδαγωγός.

Παιδαγωγικὸς, ἡ, ὸν, ad pædagogum ſeu pædagogeum pertinens. Ab eod.

Παιδαγωγικῶς, *Adv.* pædagogorum more. A παιδαγωγικός.

Παιδαγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, puerorum inſtitutor, puerorum cuſtos & informator. Gl. V. pædagogus, pediſſequus. Ex παῖς, & ἀγωγὸς, *dux.*

Παιδαρίδιον, ȣ, τὸ, puerculus, Gl. V. A ſeq.

Παιδάριον, ȣ, τὸ, puellus, puerulus; (2) puella. Gl. V. puellus, pupus. Dim. a παῖς.

Παιδαριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, puerilis, puerum decens. Παιδαριωδέστατον, Longin. 14. A παιδάριον.

Παιδαριωδῶς, *Adv.* pueriliter. A παιδαριώδης.

Παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio, inſtituendi ratio, doctrina, eruditio; (2) diſciplina, caſtigatio. A παιδεύω.

Παίδειος, ȣ, ὁ, puerilis, pueris conveniens. A παῖς.

Παιδεραστέω, ῶ, f. ήσω, amator puerorum ſum. A παιδεραστής.

Παιδεραστὴς, ȣ̃, ὁ, amator puerorum. Gl. V. puerarius, pullarius. Ex παῖς, & ἐραστὴς, *amator.*

Παιδεραστία, ας, ἡ, amor puerorum; amor, qualis eſt pædiconum. A παιδεραστής.

Παιδεραστικὸς, ἡ, ὸν, ad maſculos amores pertinens. Ab eod.

Παιδέρως Ζεὺς, per ludum & jocum Comice quaſi παιδεραστὴς, propter Ganymedem. Ap. Pollucem.

Παίδερως, ωτος, ὁ, acanthus, & flos quidam; (2) unguentum atque pigmentum colorandæ faciei.

Παίδευμα, ατος, τὸ, id, quod docetur, præceptum, diſciplina. A παιδεύω.

Παίδευσις, εως, ἡ, inſtitutio, diſciplina, ipſa erudiendi actio, doctrina, eruditio. Ab eod.

Παιδευτήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo pueri docentur, ludus litterarius. Ab eod.

Παιδευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui inſtituit, doctor, præceptor, magiſter, caſtigator. Ab eod.

Παιδευτικὸς, ἡ, ὸν, inſtitutorius, qui ad inſtitutionem facit; (2) ad docendum aptus; (3) caſtigatorius, caſtigandi vim habens. A παιδευτός.

Παιδευτικῶς, *Adv.* more eorum, qui inſtituunt ſeu docent. A παιδευτικός.

Παιδευτὸς, ἡ, ὸν, doctus, eruditus. A παιδεύω.

Παιδεύω, f. εύσω, doceo, inſtituo, erudio; (2) admoneo, reprehendo, caſtigo, punio, flagello; παιδεύομαι, doceor, punior; perf. part. πεπαιδευμένος, eruditus. Κᾆτα θαυμάζειν χρεὼν, εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε, Eur. Andr. 601. Οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένηται, τἄλλα παιδεύει κακὰ, Soph. Phil. 1349. Αἱ τεκȣ̃σαι τὴν ἑκηβόλον τέχνην ἄδορπα παιδεύσȣσι νηπίȣς γόνȣς, Lyc. 638. Οὐδ' ἐν θεȣ̃ δόμοισιν παιδεύεται, Eur. Ion. 859. A παῖς.

Παιδήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puerilis. Ion. pro παίδειος.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, ludus, luſus, relaxatio animi, jocus. A παίζω.

Παιδία, ας, ἡ, pueritia, puerilis ætas. A παῖς.

Παιδικὰ, ῶν, τὰ, puer qui amatur, deliciæ. A ſeq.

Παιδικὸς, ἡ, ὸν, puerilis, pueroſus, puellaris, Gl. V. Ab eod.

Παιδικῶς, *Adv.* pueriliter, puerorum more. A παιδικός.

Παιδιόθεν, *Adv.* a puerili ætate, ab incunabulis; a pueritia, Gl. V. A παιδίον.

Παιδίον, ȣ, τὸ, puerulus, infans, puſio; (2) filiolus vel filiola. Dim. a παῖς.

Παιδισκάριον, ȣ, τὸ, puellula; (2) puellus, puer; pupus, Gl. V. A παιδίσκη.

Παιδισκεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo ſunt puellæ; (2) lupanar. A παιδίσκη.

Παιδίσκη, ης, ἡ, puella; (2) ancilla, ancillula. A παιδίσκος.

Παιδίσκος, ȣ, ὁ, puerulus ſ. puellus; rarum hoc vocabulum. Dim. a παῖς.

Παιδιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui luſui eſt deditus, qui jocis valde gaudet; (2) puerilis, puerulos decens. A παιδιὰ, vel παιδίον.

Παιδνὸς, ȣ̃, ὁ, puer vel adoleſcens, qui exceſſit ex pueris. Etiam adjective, puerilis, ut in Epigr. παιδναῖς χεῖρας.

Παιδοβοσκὸς, ȣ̃, ὁ, puerorum altor. Ex παῖς, & βόσκω, *alo.*

Παιδογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ph. puerperium. A παιδογόνος.

Παιδογόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, liberos procreans; (2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fœcundus. Ex παῖς, & γέγονα, a γίνομαι, *naſcor.*

Παιδόθεν, *Adv.* a puero, a pueritia. A παῖς.

Παιδοκομέω, ῶ, f. ήσω, puerorum ſeu liberorum curam gero. A παιδοκόμος.

Παιδοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui puerorum curam gerit. Ex παῖς, & κομέω, *curo.*

Παιδοκτονέω, ῶ, f. ήσω, liberos interficio, Eur. Her. fur. 1285. A παιδοκτόνος.

Παιδοκτονία, ας, ἡ, q. d. puericidium, cædes liberorum. Ab eod.

Παιδοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puerorum ſeu liberorum interfector ſeu interfectrix. E παῖς, & κτείνω, *occido, interficio.*

Παιδολέτειρα, ας, ἡ, liberorum perditri A παιδολέτηρ, quod idem cum παιδολέτωρ.

Παιδολέτρια, ας, ἡ, idem quod præc. Heſ.

Παιδολέτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, puerorum ſ. liberorum perditor. Ex παῖς, & ὀλλύω, *perd*

Παιδολογία, ας, ἡ, puerorum delectus. E παῖς, & λέγω, *ſeligo.*

Παιδομαθ

Παιδομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in pueritia didicit, qui proinde in arte ſua profecit, oppoſitus τῷ ὀψιμαθεῖ. Ex παῖς, & μανθάνω, *diſco*.

Παιδομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui puerorum amore inſanit. Ex παῖς, & μαίνομαι, *inſanio*.

Παιδομανία, ας, ἡ, inſanus puerorum amor. A παιδομανής.

Παιδονομία, ας, ἡ, actio regendi pueros ſub certa diſciplina. A παιδονόμος.

Παιδονόμος, ου, ὁ, puerorum rector, præfectus diſciplinæ & educationi puerorum. Ex παῖς, & νέμω, *adminiſtro*.

Παιδοπίπης, ου, ὁ, puerorum deceptor, pædico. Ex παῖς, & ὀπιπεύω, *inſpecto*.

Παιδοποιέω, ῶ, & παιδοποιοῦμαι, liberos procreo, gigno, genero. Ἢ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται, Eur. Herac. 524. Ex παῖς, & ποιέω, *facio*.

Παιδοποιητὴς, οῦ, ὁ, liberorum procreator. Vulg. Lex. A præc.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio. A παιδοποιός.

Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, liberorum procreator ſive procreatrix. Ex παῖς, & ποιέω, *facio*.

Παιδοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberis tranſitum præbens; ut παιδοπόρος γένεσις, in Epigr. Ex παῖς, & πείρω, *tranſeo*.

Παιδοσπορέω, ῶ, liberos genero ſ. procreo, gigno, genero. Ex παῖς, & σπόρος, *ſatio*.

Παιδοτέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. Vulg. Lex. Ex παῖς, & τέκνωσις, quod idem ſignificat.

Παιδοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, puerpera, quæ peperit; παιδοτόκος βίος, vita pueros generans, conjugalis. Ex παῖς, & τίκτω, *pario*.

Παιδοτριβεῖον, ου, τὸ, locus, in quo pueri exercentur. A παιδοτρίβης.

Παιδοτριβέω, ῶ, f. ήσω, pueros exerceo, inſtituo. Παιδοτριβῶν νέον ἐν πράγμασι κοινοῖς, Plut. A παιδοτρίβης.

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, pædotriba, puerorum exercitator, qui pueros exercet, gymnaſii magiſter; (2) præceptor, doctor, ludimagiſter. Ex παῖς, & τρίβω, *tero*, *frico*.

Παιδοτριβικὸς, ή, όν, ad pædotribam pertinens. A παιδοτρίβης.

Παιδοτριβικῶς, *Adv.* more pædotribarum, ut decet pædotribas. A παιδοτριβικός.

Παιδότριψ, ιβος, ὁ, gymnaſii ſeu palæſtræ magiſter, præceptor, doctor. Ex παῖς, & τρίβω, *frico*, *ungo*.

Παιδοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pueros educo; (2) ſervos alo, Laert. A παιδοτρόφος.

Παιδοτροφία, ας, ἡ, puerorum educatio. Ab eod.

Παιδοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, puerorum vel ſervorum educator, altor. Ex παῖς, & τρέφω, *alo*.

Παιδουργέω, ῶ, liberos procreo. Χορῶν ἐν δίναις τοῦ Ἀλφειοῦ παιδουργεῖ, Eur. Ion. 175. Ex παῖς, & ἔργον, *opus*.

Παιδουργία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex iiſd.

Παιδοφθορέω, ῶ, pueros corrumpo, pueros ſtupro; (2) pueros occido. A παιδοφθόρος.

Παιδοφθορία, ας, ἡ, puerorum ſtupratio; (2) puerorum occiſio. Ab eod.

Παιδοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, puerorum corruptor, ſtuprator, pædico, cinædus; (2) puerorum perditor, occiſor. Ex παῖς, & φθείρω, *corrumpo*.

Παιδοφιλέω, ῶ, pueros amo; παιδοφιλεῖσθαι, de puero, qui amatur. Ex παῖς, & φιλέω, *amo*.

Παιδοφίλης, ου, ὁ, puerorum amator, pædico. Ex παῖς, & φίλος, *amator*, *amicus*.

Παιδόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Παιδοφονέω, ῶ, pueros occido, Suic. A παιδοφόνος.

Παιδοφονία, ας, ἡ, puerorum vel liberorum occiſio. Ab eod.

Παιδοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, puerorum ſeu liberorum interfector. Ex παῖς, & φόνος, *cædes*.

Παιδοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, puerum vel pueros geſtans, Suic. Ex παῖς, & φέρω, *fero*, *geſto*.

Παίζω, Dor. παίσδω, ludo, jocor, illudo, f. 1. παίξω, ſ. παίσω. Παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης, ἢ μαίνεται; Eur. Her. fur. 955. Παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον, Theoc. 18, 14. A παῖς.

Παιηόνιος, ία, ιον, medicus, ſalutaris. A παιήων.

Παιηοσύνη, ης, ἡ, ars medica. Ab eod.

Παιήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſalutaris. A παιών.

Παιήων, ονος, ὁ, hymnus; (2) deorum medicus.

Παίκτης, ου, ὁ, luſor. A παίζω.

Παικτὸς, ή, όν, qui ludi meretur; (2) ludicer, jocularis, Suic. Ab eod.

ΠΑΙ'ΠΑΛΑ, ων, τὰ, loca prærupta & ſalebroſa.

Παιπάλη, ης, ἡ, farinæ flos; farina tenuiſſima. Metaph. de verſuto & aſtuto. A πάλη, quod idem notat.

Παιπάλημα, ατος, τὸ, farina tenuiſſima, flos farinæ. Metaph. de valde aſtuto & verſuto. A παιπάλη.

Παιπάλλω, quatio; concutio, Vet. Lex. A πάλλω, quod idem ſignificat.

Παιπαλόεις, όεσσα, όεν, præruptus, ſalebroſus, aſper. A παίπαλα.

Παιπαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, malitioſus, verſipellis; (2) veneficus. A παιπάλη.

ΠΑΙ͂Σ, παιδὸς, ὁ ϗ ἡ, puer vel puella; (2) ſervus, miniſter; (3) filius.

Πάϊς, ιδος, acc. πάϊν, poët. pro παῖς.

Παίσδω, ludo, Dor. pro παίζω.

Παιφάσσω, oculos quoquo verſum circumduco; (2) impetum facio, tumultuor; (3) declaro, illuſtro. Σὺν τῇ (αἰγίδι) παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν, Il. 2, 450. Ex φάος, *lux*, *viſus*.

ΠΑΙ'Ω, f. παίσω, percutio, ferio, pulſo. Alicubi & pro ſubagito; item raptim comedo. Occurrit & f. παιήσω, παιήσομεν, apud Ariſtoph. feriemus. Ὅς μέγιστον ὄντα Κλέων᾽ ἔπαισ᾽ ἐς τὴν γαστέρα, Ariſt. Nub. 549. Δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον, incidiſti, Soph. Oed. Tyr. 535. Λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον, Ariſt. Av. 503.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Apollo, Deus medicinæ; (2) hymnus; (3) medicus. A παίω, *ferio*, eo quod Apollo Pythonem ſagittis percuſſit.

Παιωνία, ας, ἡ, Pæonia, herba; (2) antidoti nomen, item catopotii. A παιών.

Παιωνίζω, f. ίσω, pæanem canto. A παιών.

Παιωνικὸς, ή, όν, medicus. Ab eod.

Παιώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & παιώνιος, ία, ιον, ad medicinam valens, ad medendum idoneus. Ab eod.

Πακτὶς, Dorice pro πηκτὶς, ίδος, ἡ, pecten, inſtrumentum muſicum. A πηγνύω, *compingo*.

Πακτὸς, ή, όν, Dor. pro πηκτὸς, compactus, clauſus. Ab eod.

Πακτόω, ῶ, f. ώσω, compingo, coagmento, obſero, claudo, expando. Ἡμεῖς δ᾽ ὅσ᾽ ἦν τετρημένα, ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακτώσαμεν, Ariſt. Veſp. 128. A πακτός.

Πάκτων, ωνος, ὁ, genus navigii fluviatilis, quod ſolvi poterat. Gl. V. remulcus. Ab eod.

ΠΑΛΑ'ΘΗ, ης, ἡ, maſſa ficuum aut pinguium caricarum; (2) quælibet aliarum rerum maſſa.

Παλαθὶς, ίδος, ἡ, idem.

Παλαθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, maſſæ παλάθης formam habens. A παλάθη.

ΠΑ'ΛΑΙ, *Adv.* olim, quondam, pridem, jam pridem, dudum, jamdudum.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, priſcus, vetuſtus, annoſus ſeu ſenex. Ex πάλαι, & γίνομαι, *naſcor*.

Παλαίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; παλαίγονοι, majores, R. Ex iiſd.

Παλαίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, longo tempore repoſitus & adſervatus. Ex πάλαι, & τίθημι, *pono*.

Παλαιμάτωρ, ορος, ἡ, priſca mater. Ex πάλαι, & μήτηρ, *mater*.

Παλαιμονέω, ῶ, contendo, luctor. Χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεᾷ, Pind. Pyth. 2, 112. A παλαίμων.

Παλαιμονία, Portunalia, Gl. V. A ſeq.

Παλαίμων, ονος, ὁ, Palæmon; deus marinus, Gl. V. Portunus.

Παλαιόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, priſcus. Ex παλαιὸς, & γέγονα, *natus ſum*.

Παλαιολογέω, ῶ, antiqua memoro, de rebus antiquis diſſero aut ſcribo, Suic. Ex παλαιὸς, & λόγος, *ſermo*.

Παλαιομώλωψ, veterator, Ph.

Παλαιόπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui priſcæ ſunt divitiæ, jam inde a priſcis temporibus locuples. Ex παλαιὸς, & πλοῦτος, *divitiæ*.

Παλαιοράφος, veteramentarius, Ph.

Παλαιὸς, ά, όν, vetus, antiquus, priſcus, vetuſtus, priſtinus. A πάλαι.

Παλαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas, antiquitas. A παλαιός.

Παλαιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, antiqua cogitans; (2) valde prudens. Ex παλαιὸς, & φρὴν, *mens*.

Παλαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquo, veterem reddo; παλαιοῦμαι, veteraſco, vetus fio; πεπαλαιωμένος, inveteratus, Gl. V. A παλαιός.

Πάλαισμα, ατος, τὸ, luctamentum, luctatio; (2) callidum conſilium ſeu techna. A παλαιόω.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, lucta. A πάλαισμα.

Παλαιστάγης, έος, ὁ ϗ ἡ, olim ſtillans. Epith. veteris vini, Suic. Ex πάλαι, & στάζω, *ſtillo*.

ΠΑΛΑΙΣΤΗ', ῆς, ἡ, palmus, menſura quatuor digitorum.

Παλαιστὴς, οῦ, ὁ, luctator, adverſarius in lucta; (2) idem quod παλαιστή. A παλαίω, vel παλαιστή.

Παλαιστιαῖος, αία, αῖον, qui eſt quatuor digitorum magnitudine, unius palmi longitudinem vel craſſitiem habens. A παλαιστή.

Παλαιστικὸς, ή, όν, ad luctatores ſeu ad luctationem pertinens, luctæ peritus, luctæ ſtudioſus. A παλαιστὴς, *luctator*.

Παλαίστρα, ας, ἡ, palæſtra, lucta, vel luctæ locus. A πάλη.

Παλαιστρικὸς, ή, όν, ad luctatorem ſeu luctatores pertinens; (2) palæſtricæ peritus. A παλαίστρα.

Παλαιστρίτης, ου, ὁ, palæſtrita, luctator, adverſarius in lucta. Ab eod.

Παλαίφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, jam olim dictus ſeu eclebratus; (2) priſcus, antiquus. Ex πάλαι, & φατὸς, *dictus*.

Παλαιφάτως, *Adv.* ſecundum priſcam famam, R. A παλαίφατος.

Παλαίχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, antiquam terram habens, antiquus terræ poſſeſſor. Ex πάλαι, & χθὼν, *terra*.

Παλαίω, f. αίσω, luctor, certo, conflictor. Κακῷ δὲ μερμέρῳ παλαίομεν, Eur. Rheſ. 508. A πάλη.

Παλαίωμα, ατος, τὸ, inveteratio, R. A παλαιόω.

Παλαίωσις, εως, ἡ, inveteratio. Ab eod.

Παλακίζω, injuria ſ. contumelia adficio, Vet. Lex. ex Etym.

Παλακισμὸς, ȣ͂, ὁ, injuria, contumelia, illuſio, Vet. Lex. ex Etym. A παλακίζω.

Παλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adminiſtro, efficio, gero; (2) ſtruo, molior, machinor. A παλάμη.

ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, ἡ, palma manus; (2) manus; (3) ars, via, ratio, qua aliquid efficimus.

Παλαμναῖος, αία, αῖον, cujus manus cæde contaminata eſt, cæde contaminatus; (2) homo ſceleratus, piaculo obſtrictus, homicida, peſtis, pernicies. A παλάμη.

Παλάσσω, f. ξω, ſortior; (2) inquino, fœdo, contamino; πεπάλαχθε, ſortimini, 2. pl. perf. paſſ. πεπαλαγμένος, fœdatus, part. Ἀμφὶ δὲ χαίτας Αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ, Theoc. 25, 225. Παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ, Il. 5, 100. A πάλλω, *vibro*.

Παλευτὴς, ȣ͂, ὁ, qui retia avibus tendit, illex. Ab παλεύω.

Παλεύτρια, ας, ἡ, allectrix; (2) columba allectrix. A παλευτής.

ΠΑΛΕΥ'Ω, f. εύσω, allicio; (2) alliciendo fallo; (3) in retia pertraho. Ὅπως παλεύσῃ δυσμενεῖς, Lyc. 784. Τὰς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἵρξας ἔχει, κἀπαναγκάζει παλεύειν, Ariſt. Av. 1088.

ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, lucta, luctatio.

Πάλημα, ατος, τὸ, pollen. Poll. pro παιπάλη.

Παλημάτιον, ȣ, τὸ, ſorbitio quædam, ap. Pollucem, forte ex polline. A præc.

Πάλι, pro πάλιν, iterum, rurſum, retro; apud poët.

ΠΑΛΙ'Α, ſecundus nuptiarium dies, repotia, R.

Παλίβλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iterum germinans. Ex πάλι, & βλαϛάνω, *germino*.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, renaſcentia, ſecundus ortus, inſtauratio; (2) univerſalis reſurrectio; (3) regeneratio; (4) baptiſmus. Ex πάλιν, & γένεσις, *generatio*.

Παλιγγενέσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad regenerationem pertinens, Suic. A παλιγγενεσία.

Παλίγγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diverſilinguis, qui diverſa utitur lingua; (2) male ominans. Ex πάλιν, & γλῶσσα, *lingua*.

Παλίγγναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrorſum curvus, recurvus. Ex πάλιν, & γνάμπτω, *incurvo*.

Παλιγκάπηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui a caupone emit & rurſum vendit. Gl. V. dardanarius. Ex πάλιν, & κάπηλος, *caupo*.

Παλίγκλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, refractus; (2) recurvus, reflexus. Ex πάλιν, & κλάω, *frango*.

Παλιγκοταίνω, recrudeſco, rurſus malignus fio aut excandeſco, Suic. A παπίγκοτος.

Παλιγκοτέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod, Suic.

Παλιγκότησις, εως, ἡ, offenſio & recrudeſcentia, Suic. A παλιγκοτέω.

Παλιγκοτία, ας, ἡ, offenſio, ſimultas. A παλίγκοτος.

Παλίγκοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſimultatem cum aliquo gerit, infeſtus, iracundus. Ex πάλιν, & κότος, *ira vetus*.

Παλιγκότως, *Adv.* animo irato, ſeu ſimultatem gerente, iracunde. A παλίγκοτος.

Παλίγκτιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, redivivus, Gl. V. Ex πάλιν, & κτίζω, *creo*.

Παλιλλογέω, ῶ, f. ήσω, idem iterum dico, Herodot. A παλίλλογος.

Παλιλλογία, ας, ἡ, verbi ejuſdem iteratio, dicta recantata. Ab eod.

Παλίλλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rurſum numeratus, iterum collectus ſeu congeſtus. Ex πάλιν, & λέγω, *dico, recenſeo, colligo*.

Παλίλλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reſolutus, reſciſſus. Ex πάλιν, & λυτὸς, *ſolutus*.

Παλιμβάκχειος, ȣ, ὁ, palimbacchius, pes metricus, prima & tertia longis, media brevi conſtans. Ex πάλιν, & βάκχειος.

Παλίμβαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, R. Ex πάλιν, & βαίνω, *gradior*.

Παλίμβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, redivivus. Ex πάλιν, & βίος, *vita*.

Παλιμβλαϛὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, iterum germinans. Ex πάλιν, & βλαϛάνω, *germino*.

Παλίμβλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reſtibilis, Gl. V. Ex iiſd.

Παλιμβολία, ας, ἡ, dolus, inconſtantia, fluctuatio animi. A παλίμβολος.

Παλίμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veteratorius, veterator; (2) inconſtans, mutabilis. Ex πάλιν, & βάλλω, *jacio*, vel βολὴ, *jactus, conjectio*.

Πολιμβȣλία, ας, ἡ, conſilii mutatio, inconſtantia, R. Ex πάλιν, & βȣλὴ, *conſilium*.

Παλιμμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, rurſus longus; (2) longus, Suic. Ex πάλιν, & μῆκος, *longitudo*.

Παλίμπαις, παιδος, ὁ, iterum puer; (2) repueraſcens ſenex. Ex πάλιν, & παῖς, *puer*.

Παλιμπετὲς, *Adv.* retrorſum, retro, iterum. A ſeq.

Παλιμπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, retro relapſus, retrogradus. Ex πάλιν, & πίπτω, *cado*.

Παλίμπηγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iterum compactus. Ex πάλιν, & πηγνύω, *compingo*.

Παλίμπισσα, ης, ἡ, ſicca pix, pix recocta. Ex πάλιν, & πίσσα, *pix*.

Παλίμπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iterum errabundus, R. A παλιμπλάζομαι.

Παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retro agitor, ſeu iterum oberro; παλιμπλαγχθέντας, a. 1. part. retractos, iterum errabundos. Ex πάλιν, & πλάζομαι, *erro vagabundus*.

Παλιμπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, retrorſum nexus ſeu plexus, R. Ex πάλιν, & πλέκομαι, *necto*.

Παλίμπλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denuo lotus, Suic. Ex πάλιν, & πλύνω, *lavo*.

Παλιμπόρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, vel e contrario iter faciens, Suic. Ex πάλιν, & πορεύομαι, *eo*.

Παλιμπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui iter repetit; (2) e contrario iter faciens, R. Ex πάλιν, & πόρος, *iter*.

Παλίμπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, pedem reflectens, retrogradus. Ex πάλιν, & πȣ͂ς, *pes*.

Παλίμπρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui iterum venditus eſt; (2) qui ſæpius vendi ſe ſinit; (3) qui priori hero relicto ſubinde alii ſe addicit; (4) veterator, veteratrix. Ex πάλιν, & πιπράσκω, *vendo*.

Παλιμπροδοσία, ας, ἡ, falſa & ſimulata proditio. Ex πάλιν, & προδοσία, *proditio*.

Παλιμπροδότης, ȣ, ὁ, reciprocus ſeu rurſus & altera vice proditor. Ex πάλιν, & προδότης, *proditor*.

Παλίμπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid revendit, qui emit, ut revendat. Ex πάλιν, & πωλέω, *vendo*.

Παλίμφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iterum prædicandus, i. e. eximia laude celebrandus. Ex πάλιν, & φήμη, *fama*.

Παλιμφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, iterum natus, renatus; (2) renaſcens; (3) redivivus. Ex πάλιν, & φύω, *naſcor*.

Παλίμψαιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iterum deraſus, vel deradendo terſus. Ex πάλιν, & ψαίω, *radendo detergeo*.

Παλίμψηϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deletitius. Ex πάλιν, & ψάω, *deleo*.

Παλίμψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui reſumpſit animam, redivivus. Ex πάλιν, & ψυχὴ, *anima*.

ΠΑ'ΛΙΝ, *Adv.* iterum, rurſus, denuo, de integro; (2) vice verſa, e diverſo, e contrario, contra; (3) retro, ſeu retrorſum.

Παλινάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuntius, qui poſtquam nuntiavit, quod juſſus erat, ed eum redit, a quo miſſus erat, internuntius. Ex πάλιν, & ἄγγελος, *angelus, nuntius*.

Παλινάγρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vice verſa colligitur, qui rurſus congregatur; (2) rurſus congregans. Ex πάλιν, & ἀγείρω, *congrego*.

Παλιναίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rurſum creatus, qui poſt abrogatum magiſtratum rurſum creatur magiſtratus. Ex πάλιν, & αἱρετὸς, *electus*.

Παλιναυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recreſcens, renaſcens. Ex πάλιν, & αὔξω, *creſco*.

Παλιναυτομόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ad eam partem, a qua prius ad hoſtes tranſierat, redit. Ex πάλιν, & αὐτομόλος, *ſua ſponte transfuga*.

Παλινδικία, ας, ἡ, actio reſtituta, Ph. παλινδικίας, inſtaurandæ litis. A παλίνδικος.

Παλίνδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rurſus de rebu iiſdem judicatur. Ex πάλιν, & δίκη, *jus, judicium*.

Παλινδίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui reciproco vortice revolvitur. Ex πάλιν, & δινέομαι, *volvor*.

Παλινδινία, ας, ἡ, vortex reciprocus. E iiſd.

Παλινδρομέω, ῶ, f. ήσω, curſu reciproc redeo, revenio. A παλίνδρομος.

Παλινδρομία, ας, ἡ, recurſus, curſus reciprocus. Ab eod.

Παλινδρομικὸς, ἡ, ὸν, in ſe ipſum rediens, ſeu recurrens, reciprocus, Suic. Ab eod.

Παλίνδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recurrens, reciprocus. Ex πάλιν, & δρόμος, *curſus*.

Παλινζωΐα, ας, ἡ, iterum vita, Suic. A παλίνζωος.

Παλίνζωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, redivivus. Ex πάλι & ζωὸς, *vivus*.

Παλινίδρυσις, εως, ἡ, ſurſum ſubſidentia humorum in ſe redeuntium, Suic. Ex πάλιν, & ἵδρυσις, *conſtitutio*.

Παλινόρμενος, ȣ, ὁ, qui greſſu retro concitato redit. Ex πάλιν, & ὄρμενος, *concitatus*.

Παλίνορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrogradus. Ex πάλιν, & ὄρω, *concito*.

Παλίνορσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, reſilien rurſus concitatus. Ph. reciprocus. E iiſd.

Παλινοϛέω, ῶ, iterum redeo, redeo, reve tor. Ex πάλιν, & νοϛέω, *redeo*.

Παλίνοϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui redit ſeu revert tur, recurrens, reciprocus. Ex πάλιν, νόϛος, *reditus*.

Παλινόςιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iterum rediturus. Ex πάλιν, & νόςιμος, *rediturus.*

Παλινȣ̃ρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui iterum meiit, iterum ſeu bis mingens. Ex πάλιν, & ȣ̃ρον, *urina.*

Παλινπροδοσία, ας, ἡ, idem quod παλιμπροδοσία.

Παλινρύμη, ης, ἡ, impetus retro ruens, Suic. Ex πάλιν, & ῥύμη, *impetus.*

Παλίνσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus, tenebricoſus. Ex πάλιν, & σκιὰ, *umbra.*

Παλινςομέω, ῶ, contrarium dico ſeu loquor; (2) obtrecto, famam lædo, Suic. Ex πάλιν, & ςόμα, *os.*

Παλίνςρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retro vertens, R. Ex πάλιν, & ςρέφω, *verto.*

Παλινςρόβητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, Suic. Ex πάλιν, & ςροβητὸς, *circumactus.*

Παλίντιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rependitur, viciſſim punitus; retributus, repenſus. Ex πάλιν, & τίω, *punio.*

Παλιντοκία, ας, ἡ, mutua fœneratio; (2) fœnoris dati repetitio. Ex πάλιν, & τίκτω, *pario.*

Παλίντονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in averſum tendens, remittens; (2) recurvus, refluxus. Ex πάλιν, & τείνω, *tendo.*

Παλιντράπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in contrarium verſus, reflexus, retortus, inverſus. Ex πάλιν, & τρέπω, *verto.*

Παλιντριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, veterator, verſutus. Ex πάλιν, & τρίβομαι, *teror.*

Παλίντριψ, veterator, Ph. Ex iiſd.

Παλιντροπάασθαι, retro ſe convertere. Ex πάλιν, & τροπὴ, *converſio.*

Παλιντροπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod παλίντροπος.

Παλιντροπία, ας, ἡ, converſio retro facta, immutatio; (2) cura.

Παλίντροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retro convertens greſſum, retrogradus, redux. Ex πάλιν, & τρέπω, *verto.*

Παλιντυπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui repercutitur, R. Ex πάλιν, & τύπτω, *percutio.*

Παλινῳδέω, ῶ, recanto, retexo orationem. Ex πάλιν, & ᾠδὴ, *cantus.*

Παλινῳδία, ας, ἡ, recantatio, vel cantus priori contrarius; (2) retractatio. Ex iiſd.

Παλίνωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuis horis redit. Ex πάλιν, & ὥρα, *hora.*

Παλιȣ́ρινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paliurinus, ex paliuro, Suic. A παλίȣρος.

Παλίȣρος, ȣ, ἡ, paliurus, ſpinoſus frutex. Gl. V. rubus.

Παλιῤῥοέω, ῶ, viciſſim refluo, Suic. A παλίῤῥοος.

Παλιῤῥόθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, refluentes ſeu reciprocantes habens fluctus. Ex πάλιν, & ῥόθος, *fluctus.*

Παλίῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio aquæ. A παλίῤῥοος.

Παλίῤῥοος, *contr.* παλίῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrograda fluenta habens, refluus, reciprocus. Ex πάλιν, & ῥόος, *fluxus.*

Παλίῤῥοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui retro vergit, reflexus. Ex πάλιν, & ῥοπὴ, *devergentia.*

Παλίῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reciprocus, Ph. Ex πάλιν, & ῥύω, *fluo.*

Παλίσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod παλίνσκιος.

Παλισσυτέω, ῶ, retrogradus feror, retrogredior, R. A παλίσσυτος.

Παλίσσυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad retrogradum greſſum incitatus; retrogradus, reſiliens. Ex πάλιν, & σύομαι, *moveo, ruo.*

Παλισύλλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iterum collectus ſeu congregatus, Suic. Ex πάλιν, & συλλέγομαι, *colligo.*

Παλίψηςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod παλίμψηςος.

Παλίωξις, εως, ἡ, inſecutio. Ex πάλιν, & διώκω, *inſequor.*

Πάλλα, ης, ἡ, pila; quaſi a πάλλομαι, vibror, Euſt.

Παλλάδιον, ȣ, τὸ, ſimulacrum Palladis. Dim. a Παλλάς.

Παλλακεία, ας, ὁ, concubinatus, pellicatus. A παλλακεύω.

Παλλακεύομαι, ſum concubina, pellicem habeo. Ph. παλλακεύσασθαι, ancillare. A παλλακή.

ΠΑΛΛΑΚΗ', ῆς, ἡ, pellex, concubina, ſuccuba, Ph.

Παλλακία, ας, ἡ, concubinatus, pellicatus. Ab eod.

Παλλάκιον, ȣ, τὸ, concubinatus, Gl. V. Heſ. adoleſcentulus; in Vulg. Lex. ſcortullum. Ab eod.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, concubina, pellex. Ab eod.

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens.

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas ſive Minerva. A πάλλω, *vibro*, quia haſtam vibraſſe dicitur ſimul atque ex Jovis cerebro proſilierat.

Πάλλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte albus, candidiſſimus. Ex πᾶν, & λευκὸς, *albus.*

ΠΑ'ΛΛΗΞ, pupa, pupula, catulaſter, Gl. V.

ΠΑ'ΛΛΩ, vibro, quatio, agito, palpito, ſortior; πάλλομαι, palpito, Gl. V. ſortior, a. 1. act. ἔπηλα, ἔπηλε, Ion. πῆλε, vibravit; inf. πῆλαι, vibrare. Λεύσσεις ȣ̃ν ἐπ' ἐγκελάδῳ γοργωπὸν πάλλȣσαν ἴτυν; Eur. Ion. 210. Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ ςόμα, Il. 22, 452.

Πάλμα, ατος, τὸ, vibratio, agitatio. A πάλλω.

Παλματίας, ȣ, ὁ, vibrator, ſpecies quædam terræ motus. A πάλμα.

Παλμὸς, ȣ̃, ὁ, vibratio, agitatio, palpitatio. Ph. ſaliſſatio, tripudium. A πάλλω.

Παλμοσκοπία, ας, ἡ, divinatio, quæ fit ex palpitationis inſpectione, R. A παλμοσκόπος.

Παλμοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui παλμὸν ſive palpitationem contemplatur, & ex ea divinat. Ex παλμὸς, & σκοπὸς, *ſpeculator.*

Παλμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, palpitationibus obnoxius, Suic. A παλμός.

Πάλος, ȣ, ὁ, vibratio, concuſſio, agitatio; (2) ſortitio, ſors. A πάλλω.

Παλτὸν, ȣ̃, τὸ, jaculum, telum.

Παλτὸς, ὴ, ὸν, vibratus, vibratilis. A πάλλω.

Παλυντὴ, ῆς, ἡ, polenta. A παλύνω.

Παλύνω, adſpergo, conſpergo, albefacio. Gl. V. candido. Ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν, Odyſſ. 14, 77. Παλύνας ἀλφίτȣ ἀκτῇ, ib. 429. Χ' ἁ σύριγξ εὐρῶτι παλύνεται, Theoc. 4, 28. A πάλη.

Παμβασιλεία, ας, ἡ, regia poteſtas pleniſſima aut ſumma, merum ſeu ſummum imperium. A παμβασιλεύς.

Παμβασίλεια, ας, ἡ, omnium regina, ſumma regina. Ab eod.

Παμβασιλεὺς, έως, ὁ, omnium rex, ſummus rex. Ex πᾶν, & βασιλεὺς, *rex.*

Παμβέβηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impuriſſimus, ſceleratiſſimus, Suic. Ex πᾶν, & βέβηλος, *profanus.*

Παμβίας, ȣ, ὁ, adverſus omnia violentus, qui vim adverſus omnia habet, R. Suic. Ex πᾶν, & βία, *vis.*

Πάμβορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnivorus. Ex πᾶν, & βορὸς, *vorax.*

Παμβότανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus herbaceus, R. Ex πᾶν, & βοτάνη, *herba.*

Παμβότος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnes paſcens. Ex πᾶν, & βόω, *paſco.*

Παμβῶτις, ιδος, ἡ, omnes paſcens, omnium altrix. Ex iiſd.

Πάμμα, poſſeſſio. A πάομαι, *poſſideo.*

Πάμμακαρ, αρος, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte beatus. Ex πᾶν, & μάκαρ, *beatus.*

Παμμάχιον, ȣ, τὸ, q. d. certatio omni pugnæ genere. A πάμμαχος.

Πάμμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omni pugnæ genere certat. Ex πᾶν, & μάχομαι, *pugno.*

Παμμάχως, *Adv.* omni pugnæ genere certando; omni contentione, Suic. A πάμμαχος.

Πάμμεγα, omnino magnum, valde magnum. Ex πᾶν, & μεγας, *magnus.*

Παμμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, omnino magnus. Ph. immanis, vaſtus. Ex πᾶν, & μέγεθος, *magnitudo.*

Παμμέγιςος, η, ον, omnino maximus. Ex πᾶν, & μέγιςος, *maximus.*

Παμμεδέων, οντος, ὁ, omnibus imperans, omnium rector. Hinc fœmin. παμμεδέȣσα, ης, omnium rectrix. Ex πᾶς, & μεδέω, *impero.*

Πάμμελας, totus vel omnino niger; παμμέλαν', acc. pro παμμέλανα. Ex πᾶν, & μέλας, *niger.*

Παμμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnigenam modulationem habens, prorſus canorus. Ex πᾶν, & μέλος, *carmen.*

Πάμμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia metrorum genera habens. Ex πᾶν, & μέτρον, *metrum.*

Παμμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, omnino vel valde longus; (2) prolixus. Ex πᾶν, & μῆκος, *longitudo.*

Πάμμηνις, ιδος, ἡ, ut νὺξ πάμμηνις, nox, quæ plena luna lucet. Ex πᾶν, & μήνη, *luna.*

Πάμμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per omnes menſes durans, qui perpetuis volvitur menſibus. Ex πᾶν, & μὴν, *menſis.*

Παμμήςωρ, ορος, ὁ, omnium excogitator ſ. artifex. Ex πᾶν, & μήςωρ, *artifex.*

Παμμήτειρα, ας, ἡ, omnium mater, omnium parens. Ex πᾶν, & μήτηρ, *mater.*

Παμμήτηρ, ερος, ἡ, idem & ex iiſd.

Παμμήτωρ, ορος, ἡ, idem & ex iiſd.

Παμμήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omnia machinatur; (2) qui ad quodvis machinandum promptus. Ex πᾶν, & μηχανὴ, *machina.*

Παμμίαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino ſceleſtus, ſceleſtiſſimus. Ex πᾶν, & μιαρὸς, *pollutus.*

Παμμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex omni genere mixtus; (2) promiſcuus. Ex πᾶν, & μιγνύω, *miſceo.*

Πάμμικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perpuſillus. Ex πᾶν, & μικρὸς, *parvus.*

Πάμμικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod παμμιγής.

Πάμμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix, infortunatus. Ex πᾶν, & μόρος, *ſors, fatum.*

Παμπαιδὶ, *Adv.* cum omnibus liberis. Ex πᾶν, & παῖς, *filius* vel *filia*, Plural. *liberi.*

Παμπάλαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino vetuſtus, vetuſtiſſimus. Ex πᾶν, & παλαιὸς, *vetuſtus.*

Πάμπαν, *Adv.* prorſus, omnino, plane. A πᾶν.

Πάμπανυ, *Adv.* idem & ab eod. Suic.

Παμπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia perſuadens. Ex πᾶς, & πείθω, *perſuadeo.*

Παμπήγλω, *Adv.* paſſim per fontes, R. Ex πᾶν, & πηγὴ, *fons.*

Παμμήδην, *Adv.* funditus, omnino, prorſus, nihil faciendo reliquum. Ex πᾶς, & πάομαι, *poſſideo.*

Παμπησία, ας, ἡ, univerſa poſſeſſio, univerſorum bonorum poſſeſſio. Ex iiſd.

Παμπληθεὶ, *Adv.* per totam multitudinem, cum tota multitudine, ita, ut fiat ab univerſa turba. A παμπληθής.

Παμπληθὲς, vel πάμπληθες, cum tota multitudine. Ab eod.

Παμπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, confertus; (2) permultus, valde multus, quam plurimus; plurali παμπληθεῖς, complures, Gl. V. Dat. παμπλήθεσι. Ex πᾶν, & πλῆθος, *multitudo*.

Παμπληθία, ας, ἡ, tota turba, Suic. Ex iiſd.

Πάμπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, undique percuſſus, omnis generis plagas ferens. Ex πᾶν, & πληκτὸς, *percuſſus*.

Παμπλȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus divitiis adfluens, omnium ditiſſimus aut opulentiſſimus. Ex πᾶν, & πλȣ́σιος, *dives*.

Παμποίκιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus modis varius, varie pictus; (2) verſutus, verſipellis. Ex πᾶν, & ποικίλος, *varius*.

Πάμπολυς, omnino multus, permultus & varius; πάμπολυ, permultum. plur. πάμπολλα, plurima. Ex πᾶν, & πολὺς, *multus*.

Παμπόνηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino improbus, improbiſſimus, perverſiſſimus. Ex πᾶν, & πονηρὸς, *malus*, *improbus*.

Παμπονήρως, *Adv.* peſſime, graviſſime, Suic. A παμπόνηρος.

Παμπόρφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino purpureus, R. Ex πᾶν, & πορφύρα, *purpura*.

Παμπρασία, ας, ἡ, omnium rerum venditio. Ex πᾶν, & πρᾶσις, *venditio*.

Πάμπρεπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino decens, ſplendidus, regius, Suic. Ex πᾶν, & πρέπει, *decet*.

Πάμπρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium primus. Ex πᾶν, & πρῶτος, *primus*.

Πάμπυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in totum purulentus, Suic. Ex πᾶν, & πύον, *pus*.

ΠΑΜΥ´ΛΙΑ, ίων, τὰ, Pamylia, ſacra quædam Ægyptiaca.

Παμφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnivorus, qui omnia devorat; (2) comedo, helluo. Ex πᾶν, & φάγος, *edax*.

Παμφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia luce ſua illuſtrans. Ex πᾶν, & φάω, *luceo*.

Παμφαίνω, totus luceo vel fulgeo; part. παμφαίνων, collucens. Ἐν δέ οἱ ἧλοι Χρύσεοι πάμφαινον, Il. 11, 30. Χαλκῷ παμφαῖνον, ib. 14, 11. Ex πᾶν, & φαίνω, *luceo*.

Παμφαλάω, attonitus & veluti numine adflatus adſpicio, vel circumſpicio; παμφαλόωντες, partic. pro παμφαλῶντες, παμφαλάοντες. Πάντοσε παμφαλόωντες δινέσαντο πόδεσσι, Apoll. Etym. derivatum vult a φάη, *oculi*, & ἅλλεσθαι, *ſalire*.

Παμφανάω, totus luceo vel fulgeo; part. παμφανόων, παμφανόωντα, collucentem pro παμφανῶντα, παμφανάοντα, f. παμφανόωσα, collucens ſplendiſſima, pro παμφανῶσα, παμφανάȣσα. Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος ȣ̓ρανὸν ἷκε, Il. 2, 458. A παμφαίνω.

Παμφάρμακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omnes veneficorum artes callet, R. Ex πᾶν, & φάρμακον, *venenum*.

Παμφαῶς, *Adv.* omnia luce ſua illuſtrando; (2) perſplendide, Suic. A παμφαής.

Παμφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, totus lucens, illuſtris, fulgidus. Ex πᾶς, & φέγγος, *lux*, *ſplendor*.

Πάμφθαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino mortalis, caducus; (2) pernicioſus, Suic. Ex πᾶν, & φθαρτὸς, *corruptibilis*.

Πάμφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omniſonus. Ex πᾶν, & φθόγγος, *ſonus*.

Πάμφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus gratus, R. Ex πᾶς, & φίλος, *amicus*.

Πάμφλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia comburens, totus flammans. Ex πᾶν, & φλέγω, *uro*.

Παμφόβερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. totus terribilis. Ph. παμφόβερον, torvum. Ex πᾶν, & φοβερὸς, *terribilis*.

Πάμφορβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus pabulum præbens. Ex πᾶν, & φορβὴ, *pabulum*.

Παμφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia ferens, varia ferens, omnium ferax. Ex πᾶν, & φέρω, *fero*.

Παμφύγδην, *Adv.* omnino fugaciter, effuſa fuga. Ex πᾶν, & φυγὴ, *fuga*.

Παμφυλία, ας, ἡ, ſocietas omnium gentium ac nationum. A πάμφυλος.

Πάμφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnis generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus. Ex πᾶν, & φυλὴ, vel φῦλον, *tribus*, *genus*.

Πάμφυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex omnibus mixtus. Ex πᾶν, & φύρομαι, *miſceo* vel *miſceor*.

Πάμφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnis generis voces reddens. Ex πᾶν, & φωνὴ, *vox*.

Παμψηφεὶ, *Adv.* omnium calculis ſeu ſuffragiis. Ex πᾶν, & ψῆφος, *ſuffragium*.

Πάμψυχος, ȣ, ὁ, omnibus animabus imperans, vel totus quantus quantus eſt anima. Epith. Amphiarai ap. inferos in Sophoclis Electra. Ex πᾶν, & ψυχὴ, *anima*,

Πᾶν, παντὸς, τὸ, omne, totum, integrum; ſumma; hoc univerſum, univerſitas rerum.

ΠΑ´Ν, πανὸς, ὁ, Pan, paſtorum Deus. Ph. Πὰν ὁ δαίμων, incubus, ſilvanus. Item, Πὰν, θεὸς ὑλαῖος, *deus ſilveſtris*, Silvanus, Faunus; Incubus, id.

Πάναβρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino mollis ſeu delicatus. Ex πᾶν, & ἁβρὸς, *mollis*.

Πανάγαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino bonus, optimus. Ex πᾶν, & ἀγαθὸς, *bonus*.

Παναγήραος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prorſus ſenii expers, immortalis, Suic. Ex πᾶν, & ἀγήραος, *ſenii expers*.

Παναγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnino ſanctus vel purus, plane caſtus, ſanctiſſimus, puriſſimus, Heſ. Ex πᾶν, & ἅγος, *veneratio*.

Παναγία, ας, ἡ, purificatio, R. ex Plin. Ex iiſd.

Πανάγιος, ία, ιον, omnino ſanctus vel purus. Ex πᾶν, & ἅγιος, *ſanctus*.

Παναγὶς, ίδος, ἡ, dies ſacra, Vulg. Lex. Ex πᾶν, & ἅγος, *veneratio*.

Παναγιϛία, ας, ἡ, purificatio. Ex πᾶν, & ἁγίζω, *ſanctifico*.

Πάναγνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino caſtus, caſtiſſimus, puriſſimus. Ex πᾶν, & ἁγνὸς, *caſtus*.

Πανάγριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino ferus, præferox. Ex πᾶν, & ἄγριος, *ferus*.

Πάναγρον, ȣ, τὸ, rete, verriculum. Ex πᾶν, & ἄγρα, *captura*.

Πάναγρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia trahens & capiens; retis epithet. ut πάναγρον δίκτυον, Ex iiſd.

Πανάγρυπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino inſomnis. Ex πᾶν, & ἄγρυπνος, *inſomnis*.

Παναεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnino non confectus; adhuc prorſus incoctus & crudus. Ex πᾶν, & ἀεργὴς, *non confectus*.

Πανάθεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino injuſtus, ſceleratiſſimus. Ex πᾶν, & ἄθεσμος, *lege carens*, *illicitus*, *iniquus*.

Παναθήναινα, ων, τὰ, Panathenæa, feſtum Athenienſium. Ph. quinquatria. Ex πᾶν, & Ἀθήναια, *Athenæa*.

Παναθηναϊκὸς, ὴ, ὸν, Panathenaicus. A παναθήναια.

Παναθλιος, ία, ιον, omnino miſer, miſerrimus. Ex πᾶν, & ἄθλιος, *miſer*.

Παναιγλήεις, ήεσσα, ῆεν, omnino lucidus, ſplendidusque. Ex πᾶν, & αἰγλήεις, *ſplendidus*.

Πάναιθος, ȣ, ὁ, totus lucidus & ſplendidus, ut apud Heſ. παναίθῃσι κορύθεσσι, galeis collucentibus. Dat. plur. fœm. pro παναίθαις. Ex πᾶν, & αἴθω, *luceo*, *fulgeo*.

Παναίολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino varius, multum variegatus. Ex πᾶν, & αἰόλος, *varius*.

Παναισχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnino fœdus, penitus turpis, turpiſſimus. Ex πᾶν, & αἶσχος, *turpitudo*.

Παναίσχιϛος, omnino & plane turpiſſimus. Ex πᾶν, & αἴσχιϛος, *turpiſſimus*

Παναίτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt cauſſa omnimodo, omnino auctor alicujus rei, omnium cauſſa & auctor, R. Suic. Ex πᾶν, & αἴτιος, *qui in cauſſa eſt*.

Πανακαρπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnino infrugifer & ſterilis. Ex πᾶν, & ἄκαρπος, *ſterilis*.

Πανάκεια, ας, ἡ, omnium morborum curatio. Panacea Dea; fil. Æſculapii; (2) herba quædam. Ex πᾶν, & ἀκέομαι, *ſano*.

Πανάκειον, ȣ, τὸ, panacea, *herba*, Suic. Ex iiſd.

Πάνακες, panacea, *herba*. Ex iiſd.

Πανάκη, ης, ἡ, panacea, *herba*, & filia Æſculapii, Vulg. Lex. Ex iiſd.

Πανακήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nulla ex parte fato obnoxius eſt, plane immortalis. Ex πᾶν, & ἀκήρατος, *fato non obnoxius*.

Πανάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, vel πανακὴς, έος, omnia ſanans, omnibus morbis medens. Gl. V. πανακὴς, omnimorbus. Ex πᾶν, & ἀκέομαι, *ſano*.

Πανακίτης, ȣ, ὁ, e panacea herba confectus; ut πανακίτης οἶνος, panacites vinum, ex panace herba confectum. A πάνακες.

Πανακρὶς, ίδος, ἡ, apis epith. q. omnia faſtigia florum pervolitans. Ex πᾶν, & ἄκρα, *ſummitas*.

Πανάκτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad origanum pertinens. A πάνακτος, *origanum*.

Παναλάϛωρ, ορος, ὁ, totus ἀλάϛωρ, pernicies, peſtis, dæmon infeſtus.

Παναληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnino verus. Ex πᾶν, & ἀληθὴς, *verus*.

Παναλίγκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino ſimilis, R. Ex πᾶν, & ἀλίγκιος, *ſimilis*.

Παναλκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnipotens, valde robuſtus, robuſtiſſimus. Ex πᾶν, & ἀλκὴ, *robur*.

Πανάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia conſumens. Ex πᾶν, & ἀναλίσκω, *conſumo*.

Παναμείδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prorſus torvus, Suic. Ex πᾶν, & ἀμείδητος, *torvus*.

Παναμείλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prorſus immitis, immitiſſimus, Suic. Ex πᾶν, & ἀμείλικτος, *immitis*.

Παναμείλιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plane implacabilis, immitiſſimus, Suic. Ex πᾶν, & ἀμείλιχος, *implacabilis*.

Παναμερεύω, f. σω, Dor. pro πανημερεύω, per totum diem excipio. Τροία τȣ̀ς προπότας παναμερεύσει, Eur. Rheſ. 360. A πᾶν, & ἡμέρα, dies.

Πανάμωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni culpa & reprehenſione vacans. Ex πᾶν, & ἄμωμος, *irreprehenſibilis*.

Πανάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. Hinc ἡ ἐκ νεκρῶν πανάνθρωπος ἀνάϛασις, univerſorum hominum ex mortuis reſurrectio, Suic. Ex πᾶν, & ἄνθρωπος, *homo*.

Πάναξ, ακος, panacea herba. Ph. πάναξ, Chironeus.

Πανάνυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omnino confici poteſt. Ex πᾶν, & ἀνύω, *conficio*

Παναοίδιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decantatiſſimus, celeberrimus. Ex πᾶν, & ἀοίδιμος, *celebris*, *decantatus*.

Πανάπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus tener, tenerrimus, molliſſimus. Ex πᾶν, & ἁπαλὸς, *tener*.

Πανάπαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omnino non guſtavit, qui omnino jejunus eſt, R. Ex πᾶν, & ἄπαστος, *jejunus*.

Παναπείριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde immenſus, R. Ex πᾶν, & ἀπείριτος, *immenſus*.

Παναπείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prorſus terminum aut finem non habens, valde immenſus, Suic. Ex πᾶν, & ἀπείρων, *immenſus, terminum non habens*.

Παναπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, proprie luctu prorſus carens. Exponitur vero valde dolens: & tum α in ἀπενθὴς non eſſet privativum, ſed intenſivum, Suic. Ex πᾶν, & ἀπενθὴς, *luctu carens*.

Παναπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prorſus innocuus, omnino innoxius. Ex πᾶν, & ἀπήμων, *innoxius*.

Παναπηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnis prorſus mutilationis & læſionis expers. Ex πᾶν, & ἀπηρὴς, *non mutilatus*.

Πανάποτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infeliciſſimus, infortunatiſſimus. Ex πᾶν, & ἄποτμος, *infelix, miſer*.

Πανάπυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo prorſus nihil cognoſci poteſt fama aut auditione, de quo prorſus nihil auditur; (2) qui prorſus nihil audivit aut cognovit. Ex πᾶν, vel πάνυ, & ἄπυστος, *fando inauditus*.

Πανάργυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus argenteus, ex ſolido argento conſtans. Ex πᾶν, & ἄργυρος, *argentum*.

Πανάρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni virtutum genere cumulatiſſimus. Ex πᾶν, & ἀρετὴ, *virtus*.

Πανάριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino præſtantiſſimus, longe præſtantiſſimus, quam optimus. Ex πᾶν, & ἄριστος, *optimus*.

Πανάρκετος, έτη, ετον, ad omne tempus ſufficiens, Suic. Ex πᾶν, & ἀρκετὸς, *ſufficiens*.

Παναρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undiquaque ſufficiens, omnibus ſufficiens, vel ſufficientes vires habens. Ex πᾶν, & ἀρκέω, *ſufficio*.

Παναρμόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus harmoniæ numeris conſtans, admodum concinnus, per omnes partes apte compoſitus & ordinatus. Ex πᾶν, & ἁρμονία, *harmonia*.

Πανασθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnino imbecillis, prorſus viribus fractus. Ex πᾶν, & ἀσθενὴς, *imbecillis*.

Πανασκηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnino illæſus, ſalvus, incolumis, Heſ. Ex πᾶν, & ἀσκηθὴς, *illæſus*.

Πανατρεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnino verus, veriſſimus. Ex πᾶν, & ἀτρεκὴς, *verus*.

Πανατρεκῶς & πανατρεκέως, *Adv.* veriſſime, certiſſime. A πανατρεκής.

Παναυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte ſplendidus. Ex πᾶν, & αὐγὴ, *ſplendor*.

Πανάϋπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino inſomnis, R. Ex πᾶν, & ἄϋπνος, *inſomnis*.

Παναφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui caret æqualibus & ſociis. Ex πᾶν, & ἀφῆλιξ, *impuber*.

Πανάφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino inevitabilis. Ex πᾶν, & ἄφυκτος, *inevitabilis*.

Παναχαιὶς, ίδος, ἡ, ut παναχαιὶς γῆ, univerſa ſ. tota Achaia, tota Græcia. Ex πᾶν, & Ἀχαιὶς, *Achaia*.

Παναχαιοὶ, ῶν, οἱ, omnes Achivi, univerſi Græci. Ex πᾶν, & Ἀχαιὸς, *Achivus*.

Πανάωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino intempeſtivus; (2) qui immatura morte moriturus eſt. Ex πᾶν, & ἄωρος, *intempeſtivus*.

Πανάωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prorſus neglectus & incuſtoditus, quem nulla omnino dignamur cura. Ex πάνυ, & ἄωρος, *incuſtoditus*.

Πανβδελυρὸς, ρά, ρὸν, prorſus flagitioſus, ſceleratiſſimus, Suic. Ex πᾶν, & βδελυρὸς, *flagitioſus*.

Πανδαίδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus artificioſus, R. Ex πᾶν, & δαίδαλος, *artificioſus*.

Πανδαισία, ας, ἡ, convivium opiparum ac lautum, menſa ſumptuoſa. Ex πᾶν, & δαὶς, *convivium*.

Πανδακέτης, ȣ, ὁ, omnia mordicans, mordax. Ex πᾶν, & δάκνω, *mordeo*.

Πανδάκρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino lachrimabilis; (2) ad omnia lachrimans. Ex πᾶν, & δακρύω, *lachrimor*.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnia domans ſeu ſubigens. Ex πᾶν, & δαμάω, *domo*.

Πάνδειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium timidiſſimus; (2) omnium miſerrimus. Ex πᾶν, & δειλὸς, *timidus, miſer*.

Πάνδεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino, ſive omnibus modis gravis, graviſſimus. Ex πᾶν, & δεινὸς, *gravis*.

Πανδέκτης, ȣ, ὁ, omnia continens, omnia recipiens. Hinc (2) πανδέκται, ῶν, libri omnia, in primis omne jus, continentes; (3) homines varia eruditione referti. Ex πᾶν, & δέχομαι, *capio*.

Πανδελέτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, improbus, veteratorius, more Pandeleti, ſycophantæ.

Πανδέξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus modis ſeu in omnibus dexter, dexterrimus. Ex πᾶν, & δεξιὸς, *dexter*.

Πανδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia videns ſ. intuens. Ex πᾶν, & δέρκω, *video*.

Πανδεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia accipiens vel recipiens. Ex πᾶν, & δέχομαι, *capio*.

Πάνδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus manifeſtus, manifeſtiſſimus. Ex πᾶν, & δῆλος, *manifeſtus*.

Πανδημεῖ, *Adv.* cum totius populi frequentia, in univerſum, catervatim. A πάνδημος.

Πανδῆμαρ, *Adv.* toto die; apud Apollon. in Argon. pro πανῆμαρ, & παντῆμαρ. Ex πᾶν, & ἦμαρ, *dies*.

Πανδημία, ας, ἡ, univerſus populus, univerſi populi multitudo. A πάνδημος.

Πανδήμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, publicus, qui per totum populum verſatur, vel vagatur, univerſalis. Ab eod.

Πάνδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad univerſum populum pertinens, publicus; (2) univerſus; (3) vulgaris, plebeius. Ex πᾶν, & δῆμος, *populus*.

Πάνδια, ων, τὰ, Jovialia, feſtum quoddam Athenienſium in honorem Jovis. Ex πᾶν, & Διὸς, *Jovis*, a Ζεὺς, *Juppiter*.

Πάνδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino juſtus, juſtiſſimus. Ex πᾶν, & δίκη, *jus, juſtitia*.

Πανδίκως, *Adv.* omnino juſte; (2) rite. A πάνδικος.

Πανδοκεῖον, ȣ, τὸ, taberna diverſoria, publicum diverſorium. Ex πᾶν, & δέκομαι pro δέχομαι, *recipio*.

Πανδοκεὺς, έως, ὁ, qui quemlibet hoſpitio excipit, hoſpes meritorius. Gl. V. ſtabularius; vid. πανδοχεύς. Ex iiſd.

Πανδόκευσις, εως, ἡ, promiſcua hoſpitum exceptio. A πανδοκεύω.

Πανδοκεύτρια, ίας, ἡ, mulier tabernaria, caupona, quæ promiſcue quoſlibet hoſpitio excipit. Ab eod.

Πανδοκεύω, promiſcue hoſpitio excipio, quæſtum in hoſpitio publico facio quoſlibet excipiendo. Πανδοκεύω ἐς τ̃ ἀνδρεῶνα τȣ̀ς πρώτȣς, Plut. A πανδοκεύς.

Πανδοκέω, ῶ, omnia ſuſcipio, Suic. Ex πᾶν, & δέχομαι, vel δέκομαι, *capio, recipio*.

Πανδοκία, ας, ἡ, promiſcua omnium exceptio. Ex iiſd.

Πανδόκος, vel πάνδοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quemlibet hoſpitio excipit, hoſpes meritorius; (2) omnes capiens. Ex iiſd.

Πάνδοξ, οκος, ὁ, qui publico hoſpitio excipit, Heſ. Ex iiſd.

Πανδοξία, ας, ἡ, omnis gloria, R. Ex πᾶν, & δόξα, *gloria*.

Πάνδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium ſervus. Ex πᾶν, & δȣ̃λος, *ſervus*.

ΠΑΝΔΟΥ͂ΡΑ, ſ. πανδȣρὶς, ἡ, pandura, inſtrumentum quoddam muſicum, triplici inſtructum chorda; (2) culter culinarius.

Πανδȣρίζω, panduram pulſo, pandura ludo. A πανδȣ̃ρα.

Πανδȣριστὴς, ȣ̃, ὁ, panduriſta, qui pandura ludit. A πανδȣρίζω.

Πάνδȣρον, ȣ, τὸ, idem quod πανδȣ̃ρα.

Πάνδȣρος, ȣ, ὁ, qui panduram tractat. A πανδȣ̃ρα.

Πανδοχεῖον, ȣ, τὸ, diverſorium, ſtabulum, cauponium, Gl. V. Ex πᾶν, & δοχεῖον, *receptaculum*.

Πανδοχεὺς, έως, ὁ, qui quemlibet hoſpitio excipit, hoſpes meritorius, caupo, ſtabularius, diverſoriarius, Gl. V. Ex πᾶν, & δέχομαι, *capio*.

Πανδοχὶς, ίδος, ἡ, luna a Platone dicitur, quod totius generationis ſuſceptrix ſit, V. Lex. Ex iiſd.

Πανδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quemlibet hoſpitio excipit. Ex iiſd.

Πανδυσίη, ης, ἡ, univerſalis occaſus, quo videlicet ſidus aliquod prorſus occidit; (2) penitus occidens; (3) occaſus. Ex πᾶν, & δύσις, *occaſus*.

Πανδώρα, ας, ἡ, Pandora, virginis nomen; (2) terra, quatenus omnis generis fructus profert. Ex πᾶν, & δῶρον, *munus, donum*.

Πάνδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omnia largitur, Suic. Ex iiſd.

Πανεθνεὶ, *Adv.* ſimul cum tota gente, R. Ex πᾶν, & ἔθνος, *gens*.

Πάνεια, ων, τὰ, Panici terrores, Suic. A Πὰν, *Pan*.

Πανεῖα, τὰ, affertur pro lupercalia, H. Steph. Vid. πανίον. A Πάν.

Πανείδεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omniformis, Suic. Ex πᾶν, & εἶδος, *forma*.

Πανείκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte ſimilis. Ex πᾶν, & εἴκελος, *ſimilis*.

Πανελεύθερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prorſus liber, liberrimus. Ex πᾶν, & ἐλεύθερος, *liber*.

Πανέλληνες, ων, οἱ, omnes Græci. Dat. pl. poët. πανελλήνεσσι. Ex πᾶν, & Ἕλλην, *Græcus*.

Πανελλήνιον, ȣ, τὸ, totius Græciæ conventus. A πανέλληνες.

Πάνεμος, ȣ, ὁ, Panemus, menſis apud Corinthios, Julio noſtro fere reſpondens.

Πανέξαλλον, omnino alienum, Heſ. Ex πᾶν, vel πάνυ, & ἔξαλλος, *alienus*.

Πανέξοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omnino excellit, valde præſtans, R. Ex πᾶν, & ἔξοχος, *excellens*.

Πανεπήτριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſiſſimus. Ex πᾶν, & ἐπήτριμος, *denſus*.

Πανεπίκλοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino occultus, fallaciſſimus, Suic. A πᾶν, & ἐπίκλοπος, *fallax, ſubdolus, occultus*.

Πανεπίσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium rerum inſpector, omnia oculis ſuis luſtrans. Ex πᾶν, & ἐπίσκοπος, *inſpector*.

Πανεπίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, omnino ſeu admodum prudens, R. Ex πᾶν, vel πάνυ, & ἐπίφρων, *prudens*.

Πανεπόπτης, ȣ, ὁ, omnia videns, Suic. Ex πᾶν, & ἐπόπτης, *inſpector*.

Πανέρημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino deſertus. Ex πᾶν, & ἔρημος, *deſertus*.

Πανέστιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum tota domo ſ. familia. Ex πᾶν, & ἑστία, *domus*.

Πανετήτυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte verus. Ex πᾶν, & ἐτήτυμος, *verus*.

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte beatus, feliciſſimus. Ex πᾶν, & εὐδαίμων, *felix, beatus*.

Πανευέφοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino acceſſu facilis, acceſſu facillimus, Suic. Ex πᾶν, & εὐέφοδος, *acceſſus, aditus*.

Πανεύκηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte quietus, R. Ex πᾶν, & εὔκηλος, *quietus*.

Πανεύφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eximia & præſtanti laude prædicandus, omni laude dignus. Ex πᾶν, & εὔφημος, *honorificus*.

Πανεύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pernox. Ex πᾶν, & εὐφρόνη, *nox*.

Πάνεφθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte coctus ſeu liquefactus. Ex πᾶν, & ἑφθὸς, *coctus*.

Πανηγεμὼν, όνος, ὁ, omnium princeps, Suic. Ex πᾶν, & ἡγεμὼν, *dux, princeps*.

Πανηγυριαρχέω, ῶ, in celebritate me ducem ac veluti choragum præbeo, Suic. A πανηγυριάρχης.

Πανηγυριάρχης, ȣ, ὁ, dux ac princeps panegyricæ celebritatis, Suic. Ex πανήγυρις, & ἀρχὴ, *principatus*.

Πανηγυρίζω, f. ίσω, feſtam panegyrin agito; feſtum ludoſve panegyricos celebro, ferior; (2) publica celebritate ferior; (3) panegyrica oratione laudo, in celebri cœtu prædico. Gl. V. πανηγυρίζω, nundino. Ὁ δῆμος κ͂τ τ͂ ἑορτῆς ἐπανηγύριζε, Herodian. A πανήγυρις.

Πανηγυρικὸς, ὴ, ὸν, panegyricus, panegyri proprius vel conveniens; (2) celebris, feſtus, theatralis, pompaticus, ſplendidus. Gl. V. nundinarius. Ab eod.

Πανηγυρικῶς, *Adv.* panegyrice, pompoſe, ſplendide. A πανηγυρικός.

Πανήγυρις, εως, ἡ, publicus cœtus ſeu conventus, publica celebritas; (2) pompa, ſpectaculum, aut convivium publicum. Ph. Nundinæ, mercatus, commercium. Ex πᾶν, & ἄγυρις, *cœtus*.

Πανηγυρισμὸς, ȣ͂, ὁ, feſti panegyrici celebratio; (2) panegyrica pompa vel oſtentatio; (3) publicus mercatus. A πανηγυρίζω.

Πανηγυριϛὴς, ȣ͂, ὁ, qui panegyricum feſtum ludoſve celebrat. Gl. V. nundinator. Ab eod.

Πανήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus ſerenus & illuſtris, quem ſol totum illuſtrat. Ex πᾶν, & ἥλιος, *ſol*.

Πανημαδὸν, *Adv.* quotidie, tota die. Ex πᾶν, & ἦμαρ, *dies*.

Πανῆμαρ, *Adverb.* per totum diem. Ex iiſd.

Πανημερεύω, f. σω, per totum diem excipio. Vide παναμερεύω.

Πανημέριος, ία, ιον, perditus, per totum diem. Ex πᾶν, & ἡμέρα, *dies*.

Πανημερὸν, vel πανήμερον, *Adv.* tota die. Ex πανήμερος.

Πανήμερος, ȣ, ὁ, idem; (2) qui aliquid per totum diem facit. Ex πᾶν, & ἡμέρα, *dies*.

Πανήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, omnibus placens, omnibus accommodus, Heſ. Ex πᾶν, & ἀρέσκω, *placeo*, vel ἄρω, *apto*.

Πάνθειον, vel Πάνθεον, ȣ, τὸ, Pantheum, Gl. V. πάνθεον, omnium deorum. Ex πᾶν, & θεὸς, *Deus*.

Πανθελγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnes demulcens, omnes oblectans. Ex πᾶν, & θέλγω, *demulceo*.

Πάνθεψις, cacabus, Gl. V. Ex πᾶς, & ἕψω, *coquo*.

Πάνθηρ, ηρος, ὁ, panthera. Ex πᾶν, & θὴρ, *fera*.

Πανθήρα, ας, ἡ, univerſa captura. Ex πᾶν, & θήρα, *captura*.

Πάνθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnes feras capiens, omnium ferarum capax. Ex iiſd.

Πανθοινὶ, *Adv.* in tota cœna, per univerſum epulum; (2) ſolenni epulo. Ab eod.

Πανθοινέω, ῶ, f. ήσω, ſolenne epulum agito; (2) epulor. A πάνθοινος.

Πανθοινία, ας, ἡ, cœna, ad quam omnes conveniunt, epulum ſolenne. Ab eod.

Πάνθοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui totius cœnæ eſt. Ex πᾶν, & θοίνη, *cœna, epulum*.

Πάνθροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia ſuſurrans, omnia ſuſurrando divulgans, Heſ. Ex πᾶν, & θρόος, *murmur, ſuſurrus*.

Πανθρύλλιον, omnia vulgans, Heſ. Ex πᾶν, & θρύλλος, *murmur, ſuſurrus*.

Πανθρύλλοον, omnia vulgans, Heſ. Ex iiſd.

Πανθυμαδὸν, *Adv.* toto animo, toto pectore, toto animi robore. Ex πᾶς, & θυμὸς, *animus*.

Πάνθυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſacratiſſimus, omni veneratione proſequendus. Ex πᾶν, & θύω, *ſacrifico*.

Πανίερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſacro ſanctus, prorſus ſacer, Suic. Ex πᾶν, & ἱερὸς, *ſacer*.

Πανιέρως, *Adv.* ſacro ſancte, omnino ſancte, Suic. A πανίερος.

Πανικὸς, ὴ, ὸν, panicus, ut Panicus terror, repentinus & vehemens. A Πὰν, *Pan*.

Πανίλαος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum propitius & clemens. Ex πᾶν, & ἵλαος, *propitius*.

Πανίλαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino lætus & hilaris. Ex πᾶν, & ἱλαρὸς, *hilaris, lætus*.

Πανίμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino deſiderabilis, gratiſſimus. Ex πᾶν, & ἵμερος, *deſiderabilis*.

Πανίον, ȣ, τὸ, Lupercal, Gl. V. vid. πανεῖα. A Πάν.

Πανίσκος, ȣ, ὁ, parvulus Pan. Dim. a Πὰν, *Pan*.

Πανίχνιον, ȣ, τὸ, omne genus veſtigii. Ex πᾶν, & ἴχνιον, *veſtigium*.

Πανιώνιον, ȣ, τὸ, univerſitas Ionum. Locus, ubi conveniebant. Panionium, fanum in Ionia. Hinc Πανιώνια, ων, τὰ, Panionia, ſolennis univerſorum Ionum feſtivitas. Ex πᾶν, & Ἰωνία, *Ionia*.

Πανλώβητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino contumelioſus, R. ex Luciano. Ex πᾶν, & λώβη, *contumelia*.

Πάννυχα, *Adv.* per totam noctem. A πάννυχος.

Παννυχίζω, f. ίσω, pernocto, totam noctem tranſigo; (2) pervigilium celebro. Ph. pervigilo, pernocto. Al. Gl. V. etiam lucubro. Οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς ϛρώμασι τὴν νύκτα παννυχίζειν, Ariſt. Nub. 1065. Οὐ παννυχίζȣσι θεαὶ, id. Ran. 445. Ab eod.

Παννυχικὸς, ὴ, ὸν, pernox, & inde ater, Suic. Ab eod.

Παννύχιον, *Adv.* per totam noctem. A παννύχιος.

Παννύχιος, ία, ιον, pernox, Gl. V. per totam noctem durans; (2) qui per totam noctem aliquid facit. Ex πᾶν, & νύχιος, *nocturnus*.

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, feſtum quod per totam noctem celebratur, pernoctatio, pervigilium. Ph. hoc excubitum, pervigilium, pervigilatio; παννυχίδες, excubiæ, pernoctatio, Gl. V. Ex πᾶν, & νὺξ, *nox*.

Παννυχισμὸς, ȣ͂, ὁ, pervigilium, pernoctatio, emanſio, Ph. A παννυχίζω.

Παννυχιϛὴς, ȣ͂, ὁ, excubitor, Gl. V. A παννυχίζω.

Πάννυχον, *Adv.* per totam noctem. A πάννυχος.

Πάννυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pernox, per totam noctem durans; (2) qui per totam noctem aliquid facit. Ex πᾶν, & νὺξ, *nox*.

Πανόδυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino flebilis, plane lamentabilis, omnino lugendus ſeu miſerabilis; (2) omnino flebili voce cantans. Ex πᾶν, & ὀδυρτὸς, *flebilis*.

Πανόϊζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde ærumnoſus vel calamitoſus. Ex πᾶν, & ὀϊζὺς, *ærumna, miſeria*.

Πανοικησία, & πανοικεσία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικησίᾳ, & πανοικεσίᾳ, cum tota domo & familia. Ex πᾶν, & οἰκέω, *habito*.

Πανοικὶ, *Adv.* cum tota domo, cum tota familia. Ex πᾶν, & οἶκος, *domus*.

Πανοικία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικίᾳ, & Ion. πανοικίῃ, cum tota domo & familia. Ex πᾶν, & οἰκία, *familia*.

Πάνοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum tota domo ſ. familia. Ex πᾶν, & οἶκος, *domus*.

Πανοικτίρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, omnino vel prorſus miſericors, Suic. Ex πᾶν, & οἰκτίρμων, *miſericors*.

Πανόλβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte beatus, beatiſſimus. Ex πᾶν, & ὄλβιος, *beatus*.

Πανολεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium. Ex iiſd.

Πανολέθριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, internecinus, Gl. V. Ex iiſd.

Πανόλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plane perditus. Ex πᾶν, & ὄλεθρος, *perditio*.

Πανομιλεὶ, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. A πᾶν, & ὅμιλος, *cœtus*.

Πανόμοιος, & poët. πανομοίιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte ſimilis, perſimilis. Ex πᾶν, & ὅμοιος, *ſimilis*.

Πανομφαῖος, ȣ, ὁ, omnium oraculorum auctor. Jov. epitheton. Ex πᾶν, & ὀμφὴ, *vox divina, oraculum*.

Πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum militis corpus tegens, univerſa armatura. Gl. V. armatura. A πάνοπλος.

Πάνοπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte armatus. Ex πᾶν, & ὅπλον, vel ὅπλα, *arma*.

Πανόπτης, ȣ, ὁ, qui omnia cernit, qui oculis omnia luſtrare poteſt. Ex πᾶν, & ὄπτομαι, *video, cerno*.

Πάνοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ab omnibus videtur. Ex iiſd.

Πανόπτρια, ας, ἡ, quæ omnia videt, Suid. A πανόπτης.

Πανόρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ab omnibus videtur, Suic. Ex πᾶν, & ὁρατὸς, *qui videtur, viſibilis*.

Πανορμεὶ, vel πανορμὶ, *Adv.* omni impetu, totis viribus. Ex πᾶν, vel πάνυ, & ὁρμὴ, *impetus*.

Πάνορμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens ſtationem omnibus navibus & ſemper aptam. Ex πᾶν, & ὅρμος, *ſtatio navium*.

Πανὸς, ȣ͂, ὁ, panis. Vox Meſſapiorum a πάω, *paſco*.

Πανὸς, ȣ͂, ὁ, lucerna. A φάω, *luceo*.

Πανοσπρία, ας, ἡ, omnium leguminum mixtura. Ex πᾶν, & ὄσπριον, *legumen*.

Πανȣ́ργευμα, ατος, τὸ, vafrum aliquod factum. A πανȣργεύομαι.

Πανȣργεύομαι, f. εύσομαι, callide ſcelus aliquod admitto, callide ago. A πανȣ͂ργος.

Πανȣργέω, ῶ, f. ήσω, callide ſeu vafre ſcelus aliquod admitto. Ἀλλ' ἔϛιν ἐπίδηλόν τι πεπανȣργηκότι, Ariſt. Plut. 368. Ἐπὶ τȣ͂ τροχȣ͂ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ ϛρεβλȣμένον εἰπεῖν ἃ πεπανȣ́ργηκας, ib. 876. Ab eod.

Πανȣ́ργημα, ατος, τὸ, vafrum aliquod factum. A πανȣργέω.

Πανȣργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod πανȣ͂ργος. R.

Πανουργία, ας, ἡ, calliditas, vaſrities, aſtutia, præſtigiæ, Gl. V. A πανοῦργος.

Πανοῦργος, ου, ὁ καὶ ἡ, callidus, vafer, verſipellis, ſolers; veterator, ſagax, Gl. V. Ex πᾶν, & ἔργον, *opus.*

Πανούργως, *Adv.* callide, vafre, aſtute, doloſe; fraudulenter, nequiter, Gl. V. A πανοῦργος.

Πανούριος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnino ſecundus, Heſ. Ex πᾶν, & οὔριος, *ſecundus.*

Πανόψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui omnium oculis cernitur; (2) ſplendidus, fulgidus. Ex πᾶν, & ὄψις, *viſio, adſpectus.*

Πανσαγία, ας, ἡ, apparatus armorum, cum quis omnibus armis inſtruitur. Ex πᾶν, & σάγος, pro σάκος, *ſcutum.*

Πανσέληνος, ου, ἡ, ſc. σελήνη, plenilunis luna, luna, cum eſt plenilunio. Gl. V. luna plena, & πανσέληνον, plenilunium, Gl. V. Ex πᾶν, & σελήνη, *luna.*

Πάνσεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde celebris, vel ſolennis, Suic. Ex πᾶν, & σεμνὸς, *celebris.*

Πάνσεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnino venerabilis, & venerandus, auguſtiſſimus, Suic. Ex πᾶν, & σεπτὸς, *venerabilis.*

Πανσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnino robuſtus, viribus omnes ſuperans. Ex πᾶν, & σθένος, *robur.*

Πανσθενουργόφωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnipotens lucificus, Suic. Ex πανσθενουργὸς, *omnipotens*, & φῶς, *lux.*

Πανσθενῶς, *Adv.* omnino robuſte, omnipotenter. A πανσθενής.

Πάνσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia ſpeculans, omnia cernens. Ex πᾶν, & σκοπὸς, *ſpeculator.*

Πάνσμικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnino parvus. Ex πᾶν, & σμικρὸς, *parvus.*

Πάνσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnifaria ſapientia & ſcientia præditus, ſapientiſſimus. Ex πᾶν, & σοφὸς, *ſapiens.*

Πανσπερμία, ας, ἡ, omnifaria ſeminum mixtio, ſeu ſemina omnis generis permixta. Ex πᾶν, & σπέρμα, *ſemen.*

Πανστρατὶ, *Adv.* cum univerſo exercitu, cum omnibus copiis. Ex πᾶν, & στρατὸς, *exercitus.*

Πανστρατιᾷ, & Ion. πανστρατιῇ, cum toto exercitu, cum omnibus copiis. Ex πᾶν, & στρατιὰ, *exercitus.*

Πανσυδὶ, *Adv.* omni impetu; (2) feſtinantiſſime; (3) cum toto exercitu. Ex πᾶν, & σεύω, *celeriter.*

Πανσυδίη, *Dat. adv.* idem & ex iiſd. vel quaſi a πανσυδία, *omnis impetus.*

Πάνσυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia trahens. Ex πᾶν, & σύρω, *traho.*

Πάνσχημος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui omnis figuræ eſt, Suic. Ex πᾶν, & σχῆμα, *figura.*

Πανσώμως, *Adv.* q. d. toto corpore, Suic. Ex πᾶν, & σῶμα, *corpus.*

Πάντα, *Adv.* utique, omnino, pro κατὰ πάντα, vel pro πάντας.

Παντᾷ, *Adv.* penitus, undique, ubique. A πᾶς, *omnis.*

Πανταεθνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cujuſque gentis, Suic. Ex πάντα a πᾶς, & ἔθνος, *gens.*

Πάνταθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnium certaminum peritus. Ex πᾶν, & ἆθλος, *certamen.*

Παντακῆ, *Adv.* ubique, quoquo verſus, pro πανταχῆ, R.

Παντάλας, αινα, αν, omnino miſer, ut παντάλαινα νύμφα. Ex πᾶν, & τάλας, *miſer.*

Παντάναξ, ακτος, ὁ, omnium rex, Suic. Ex πᾶν, & ἄναξ, *rex.*

Παντάπασι, vel παντάπασιν ſequente vocali, *Adv.* omnino, prorſus, plane. A πᾶς.

Παντάρκης, έος, ὁ καὶ ἡ, omnibus ſufficiens; (2) omnes juvans. Ex πᾶς, & ἀρκέω, *ſufficio.*

Παντάρχας, Dor. pro παντάρχης, ου, ὁ, omnibus imperans, omnium dominus. Dat. τῷ παντάρχᾳ.

Πάνταρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnibus imperans, omnium dominus, Suic. Ex πᾶν, & ἀρχὴ, *principatus.*

Παντάσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnino carens umbra, nulla ex parte umbroſus, Heſ. Ex πάντα, & ἄσκιος, *ſine umbra.*

Πανταχῆ, *Adv.* ubique; (2) quoquo modo. A πᾶς.

Πανταχόθεν, *Adv.* undique, ex omnibus partibus. Ab eod.

Πανταχόσε, *Adv.* quoquo verſus. Ab eod.

Πανταχοῦ, *Adv.* ubique; (2) quovis, quemcunque in locum. Ab eod.

Παντέλεια, ας, ἡ, perfectio, ſ. perfectionis ſumma. A παντελής.

Παντέλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, integer & perfectus. Ex πᾶν, & τέλειος, *perfectus.*

Παντελέως, *Adv.* omnino, prorſus, totaliter, perfecte. A παντελής.

Παντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perfectus, integer; (2) plenus, univerſus. Ex πᾶν, & τελέω, *perficio.*

Παντελῶς, *Adv.* penitus, omnino, prorſus.

Παντεπίσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia inſpiciens & luſtrans. Ex πᾶς, & ἐπίσκοπος, *inſpector.*

Παντεπόπτης, ου, ὁ, omnia videns, Suic. Ex πᾶν, & ὄπτομαι, *video.*

Παντεργάτης, ου, ὁ, rerum omnium opifex, Suic. Ex πᾶν, & ἐργάτης, *operator.*

Παντερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnes oblectans. Ex πᾶν, & τέρπω, *oblecto.*

Παντευχία, ας, ἡ, armatura univerſa. Ex πᾶν, & τεύχεα, *arma.*

Παντέφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia videns, omnia inſpiciens, Suic. Ex πᾶν, & ἔφορος, *inſpector.*

Πάντεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, plane artificioſus, omnimodas artes ſciens. Ex πᾶν, & τέχνη, *ars.*

Πάντη, *Adv.* ubique, undique, quoquo verſum; (2) omnino, prorſus, penitus. Gl. V. ubique, uſquequaque, quoquoverſus. A πᾶς.

Παντήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui omnia audit, Suic. Ex πᾶν, & ἀκούω, *audio.*

Παντῆμαρ, *Adv.* per totam diem. Ex πᾶν, & ἦμαρ, *dies.*

Παντητόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia pariens, R. Ex πᾶν, & τίκτω, *pario.*

Πάντιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, honoratiſſimus. Ex πᾶν, & τιμὴ, *honor.*

Παντλάμων, Dor. pro παντλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, omnino miſer & infelix. Ex πᾶν, & τλήμων, *miſer.*

Παντογήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, prorſus, vel omnino ſenex; unde etiam exponitur æternus, Suic. Ex πάντος, a πᾶς, & γῆρας, *ſenectus.*

Παντογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnes generans aut procreans, Suic. Ex πᾶν, & γίνομαι, *naſcor.*

Παντοδαὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, omniſcius, qui omnia didicit. Ex πᾶν, & δαίω, *diſco.*

Παντοδαπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Gl. V. varius; idem quod ſequens παντοδαπός.

Παντοδαπὸς, ἡ, ὀν, qui eſt ex omni ſolo & regione, omnifarius, omnigenus, omnis generis, varius, multiplex. Ex πᾶς, & δάπεδον, *ſolum.*

Πατοδαπῶς, *Adv.* omnifariam, omnibus modis, vel omni modo, omnimode. A παντοδαπός.

Παντοδύναμος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnipotens, Gl. V. omnivalens. Ex πᾶν, & δύναμαι, *poſſum.*

Παντοδυνάστης, ου, ὁ, omnipotens, Ph. Ex πᾶς, & δυνάστης, *potens.*

Πάντοθεν, *Adv.* undique, undiquaque. A πᾶς.

Πάντοθι, *Adv.* undique, undecumque. Ab eod.

Παντοῖος, οία, οῖον, omnigenus, omnimodus; varius, multiplex. Gl. V. omnifarius, omnigenus. Ab eod.

Παντοιότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt omnis modi, Suic. Ex παντοῖος, & τρόπος, *modus.*

Παντοιοτρόπως, omni modo, Suic. A præc.

Παντοίως, *Adv.* omnibus modis. A παντοῖος.

Παντοκρατορία, ας, ἡ, omnipotentia. A παντοκράτωρ.

Παντοκρατορικὸς, ἡ, ὸν, ad omnipotentem Deum, ſeu ad divinam potentiam pertinens; (2) ab omnipotente Deo proficiſcens. Ab eod.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, omnipotens. Ex πᾶν, & κρατέω, *poſſum.*

Παντοκτίστης, ου, ὁ, omnium conditor, Suic. Ex πᾶν, & κτίστης.

Παντολάβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui omnia accipit, qui ex omnibus accepit. Ex πᾶν, & λαμβάνω, *accipio.*

Παντολέτωρ, ορος, ὁ, exitium omnibus adferens, omnia perdens & labefactans. Ex πᾶν, & ὄλλυμι, *perdo.*

Παντολιγοχρόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnino exiguo tempore circumſcriptus, valde exiguum tempus durans. Ex πᾶν, ὀλίγος, *parvus*, & χρόνος, *tempus.*

Παντολμία, ας, ἡ, audacia nihil non audens, R. A πάντολμος.

Πάντολμος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia audens, audaciſſimus. Ex πᾶν, & τόλμα, *audacia.*

Παντομετάβολος, ου, ὁ, dardanarius, Ph. Ex πᾶς, & μεταβάλλω, *muto.*

Παντομιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ex omnibus miſtus, miſcellaneus. Ex πᾶν, & μίγνυμι, *miſceo.*

Παντόμιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnium perſonarum imitator effictorque, omnis generis geſtus exprimens. Ph. hiſtrio. Ex παντὸς, & μιμος, *imitator.*

Παντομισὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quem omnes odio habent, omnino inviſus. Ex πᾶς, & μισέω, *odi, odio habeo.*

Παντόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, omniformis, omnes formas habens, R. Ex πᾶν, & μορφὴ, *forma.*

Παντόμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnino ſtultus, prorſus fatuus, Rob. Ex πᾶν, & μωρὸς, *ſtultus.*

Παντοπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnivagus, Gl. V. Ex πᾶν, & πλάνη, *error.*

Παντοπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad omnia callidus, Suic. Ex πᾶς, & πόρος, *tranſitus.*

Παντόπτας, Dor. pro παντόπτης, ου, ὁ, omnia cernens; παντόπτᾳ, Dat. Ex πᾶν, & ὄπτομαι, *cerno.*

Παντοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi omnis generis res veneunt; forum publicum. Gl. V. ſeplaſium, popina. A παντοπώλης.

Παντοπώλης, ου, ὁ, qui omnes res venales vendit. Ph. ſeplaſiarius, dardanarius. Ex πᾶν, & πωλέω, *vendo.*

Παντοπαλία, ας, ἡ, omnis generis rerum venditio. A παντοπώλης.

Παντοραίστης, ου, ὁ, omnia vaſtans & corrumpens, Suic. Ex πᾶν, & ῥαίω, *vaſto.*

Παντορέκτης, ου, ὁ, omnium appetens, R. Ex πᾶν, & ὀρέγομαι, *appeto.*

Πάντοσε, *Adv.* quoquoverſum, in omnem partem; (2) undiquaque. A πᾶς.

Παντόσυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, varius, omnigenus. A πᾶν.

Πάντοτε, *Adv.* omni tempore, ſemper. Ab eod.

Παντοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, integer, perfectus. Ex πᾶν, & τέλος, *perfectio.*

Παντετόκος, ου, omniparens, Gl. V. Ex πᾶς, & τίκτω, pario.

Παντότολμος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia audens, audaciſſimus. Ex πᾶν, & τόλμα, audacia.

Παντοτρόφος, vel παντότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnium nutritor & altor. Gl. V. omniparens. Ex πᾶν, & τρέφω, alo.

Παντουργικὸς, ἡ, ὸν, omnia efficiens, Suic. A παντουργός.

Παντουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui omnia efficit, omnium conditor; in malam partem idem quod πανοῦργος, Suic. Ex πᾶν, & ἔργον, opus.

Παντοφαγία, ας, ἡ, eſus omnium rerum, vel cum omnibus cibi ſumptio, R. Ex πᾶν, & φαγεῖν, edere.

Παντοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnia producens; (2) copioſus; (3) ingenioſus, R. Ex πᾶν, & φύω, gigno.

Παοτόφυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, undique coactus ſ. collectus, omnino confuſus, Suic. Ex πᾶν, & φύρομαι, commiſceo.

Παντρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnium nutritor & altor. Ex πᾶν, & τρέφω, alo.

Πάντως, *Adv.* omnino, omnibus modis, prorſus; ad ſummum. Ph. utique, nempe. Al. Gl. V. undiquaque. A πᾶς.

Πάνυ, *Adv.* omnino, prorſus, valde, admodum, magnopere; πάνυγε, prorſus, Gl. V. ὁ πάνυ, celebris ille, illuſtris ille. Ab eod.

Πανύκραιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde, vel admodum cornutus, Suic. Ex πάνυ, & κραῖρα, cornu.

Πανυπείροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnes excellens, qui omnes ſuperat. Ex πᾶν, & ὑπείροχος, excellens.

Πανυπέρτατος, άτη, ατον, omnium ſupremus, omnium excelſiſſimus. Ex πᾶν, & ὑπέρτατος, ſupremus.

Πανύστατον, *Adv.* poſtremum. A ſeq.

Πανύστατος, άτη, ατον, omnium poſtremus ſeu ultimus. Ex πᾶν, & ὕστατος, ultimus.

Πανώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnino dolorem adferens, prorſus acerbus, Suic. Ex πᾶν, & ὀδύνη, dolor.

Πανωλεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium, quo res aliqua prorſus perit. A πανώλεθρος.

Πανώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, plane perditus; (2) prorſus exitialis & pernicioſus. Ex πᾶν, & ὄλεθρος, exitium.

Πανωλέθρως, *Adv.* cum internecione, cum univerſali exitio. A πανώλεθρος.

Πανώλεια, vel πανωλία, ας, ἡ, pernicies. A ſeq.

Πανώλης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui prorſus periit, (2) omnino pernicioſus. Ex πᾶν, & ὄλλυμι, perdo.

Πανωπήεις, omnibus conſpicuus; fœm. πανωπήεσσα, perſpicua, in Epigr. Ex πᾶν, & ὤψ, oculus.

Πάνωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, omni tempore creſcens, Suic. Ex πᾶν, & ὥρα, tempus.

Πὰξ, Heſ. eſt calceamenti genus indutu fafacile; Plauto, baxea.

Πάομαι, poſſideo, adquiro; perf. πέπαμαι, πέπαται, acquiſivit, poſſidet; inf. πεπᾶσθαι, paraſſe, poſſidere. Ὃς ὑφαντοδίνητον ἔσθος οὐ πέπαται, Ariſt. Av. 949. Ὅστις δὲ πλοῦτον, ἢ σθένος μᾶλλον φίλων ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ, Eur. Her. fur. 1434. Ἀδίκως χρήματα πασσάμενος, Theog. 146. A πάω.

Πάομαι. A. 1. πάσασθαι, guſtare, veſci; ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. guſtarunt; part. πασσάμενος, paſtus, pro πασάμενος. Σπλάγχν' ἐπάσαντο, Il. 1, 464. Δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρή, Odyſſ. 1, 124.

Παὸς, οῦ, ὁ, adfinis, Gl. V. Dor. pro πηός.

ΠΑΠΑΙ', papæ, atat!

Παπαιὰξ, idem & ab eo ipſo.

Παπαιπαιὰξ, *Interject. dolentis.* Ab eod.

Παππάζω, pappa dico, adblandior patri vocando papam. Gl. V. παπάζειν, papare. A πάππας.

ΠΑΠΠΑ'Ξ, vox imitans crepitantem alvum, Ariſtoph.

ΠΑ'ΠΠΑΣ, ου, ὁ, pater, pappa. Vox puerorum blandientium ad patrem.

Παππίας, ου, ὁ, paterculus. A πάππας.

Παππεπίπαππος, ου, ὁ, avi pater. Ex πάππος, & ἐπὶ, ſupra.

Παππίδιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Παππίζω, patrem appello, pappam voco. A πάππας.

ΠΑ'ΠΠΟΣ, ου, ὁ, avus. Hinc πάππος πρὸς πατρὸς, avus paternus, & πάππος πρὸς μητρὸς, avus maternus; (2) lanugo carduorum, ſeu flos lanuginoſus. Menti prima barba.

Πάππος, ου, ὁ, pappus.

Παπποσπέρματα, τὰ, lanuginoſa ſemina, ſeu quæ lanugine ſemen habent obductum. Ex πάππος, & σπέρμα, ſemen.

Παπποφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, avi interfector, vel interfectrix, R. Ex πάππος, & φόνος, cædes.

Παππώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lanuginoſus. A πάππος.

Παππῷος, ῴα, ῷον, avitus. Ab eod.

ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, circumſpicio, oculis luſtro, oculis veſtigo, circumſpectans quæro, ſpecto vel reſpecto, oculos converto & intueor. Gl. V. reſpecto; a. 1. part. παπτήνας, circumſpectans. Παπτήνας ἐς ἅπαντας, Luc. Παπταίνοισα ποτ' ἄντρα. Theoc. 6, 28.

ΠΑ'ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, papyrus, planta Ægyptiaca; (2) liber vel cortex papyri; (3) charta e papyri cortice confecta. Gl. V. papirum, ſcirpus.

Πὰρ, pro παρὰ apoc. poët. ut apud Hom. πὰρ Διὸς, a Jove. πὰρ δέ οἱ, apud vero ipſum; πὰρ δύναμιν, præter aut ultra vires; πὰρ ποταμὸν, apud fluvium. Alicubi etiam pro πάρα, i. e. πάρεστιν adeſt, ut πὰρ γὰρ ἀνὴρ, adeſt enim vir, præſto eſt.

ΠΑΡΑ', *Præpoſitio. Cum Genit.* a, ab; *cum Dat.* apud, juxta, penes; *cum Acc.* ad, inter, juxta, circa, apud, ſupra, præter. *In Comp.* trans, præter, apud. Sæpeque depravationem ſignificat. Παρὰ τὸ ἔθος, ex more; παρ' ἑκάτερα, utrinque; παρ' ἐλάχιστον, propemodum; παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, ferme; παρ' ὃ, quamobrem; παρὰ πολὺ, plerumque; παρ' ὥραν, intempeſtive.

Πάρα, pro πάρεστιν, adeſt, licet. Ὁ δ' αὐτὸς παῖς σὸς εἰς καιρὸν πάρα, Eur. Hipp. 902.

Παραβαίνω, tranſgredior, tranſcendo, Gl. V. prævaricor; item prætereo; *metaph.* violo, leges aut jusjurandum, f. παραβήσομαι, inf. παραβαίνεσθαι, tranſgreſſurum, violaturum eſſe; a. 2. παρέβην, part. παραβὰς, tranſgreſſus; inf. παραβῆναι, violare, Ph. paſſ. παραβαίνεσθαι, violari, negligi; παραβαθεὶς, a. 1. part. violatus; παραβεβᾶσθαι, inf. violatum eſſe. Οὔ με παρέβα φάσμα μελανόπτερον, fefellit, Eur. Hec. 698. Παραβαίνουσί τε τοὺς ὅρκους τοὺς νενομισμένους κερδῶν ἕνεκ', Ariſt. Θεσμ. 365. Παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους, id. Av. 337. Ex παρὰ, & βαίνω, *gradior.*

Παράβακχος, ου, ὁ καὶ ἡ, furore correptus, debacchans. Ex παρὰ, & Βάκχος, *Bacchus.*

Παραβαλέταιρος, ſ. παραβαλλέταιρος, ου, ὁ, qui ſodali amicove imponit, familiarium impoſtor. Ex παραβάλλομαι, & ἑταῖρος, *ſocius.*

Παραβάλλω, objicio, obſipo, Gl. V. trado, exhibeo, Ph. applico, Ph. appello *navem,* trajicio, accedo. Adſimilo, confero comparo. Flecto, detorqueo *ut oculos*; παραβάλλομαι, objicio me, *ut periculis.* Decipio, a. 2. παρέβαλον, objeci; perf. paſſ. part. παραβεβλημένος, objectus; a. 1. part. παραβληθεὶς, objectus. Παραβάλλειν πρὸς ἄλλους, conferre, Iſocr. Παρεβάλομεν ἐς Σάμον, Act. 20, 15. Παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, Ariſt. Θεσμ. 746. Ἐγώ σοι παραβάλλομαι θρήνους, Eur. Iph. in Tau. 1097. Παραβεβλημένοι ταῖς ἐλπίσι, decepti.

Παραβάπτισμα, ατος, τὸ, baptiſmus adulterinus, Suic. Ex παρὰ, & βάπτισμα, *baptiſmus.*

Παραβασιλεύω, regno ſeu rege abutor; (2) regia poteſtate abutor, R. Suic. Ex παρὰ, & βασιλεύω, *regno.*

Παράβασις, εως, ἡ, tranſgreſſio. Ph. prævaricatio, (2) itio in medium; pars comœdiæ veteris. A παραβαίνω.

Παραβάσκω, ſum παραβάτης in curru. Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτὸς, Il. 11, 104. Ex παρὰ, & βάσκω, quod idem eſt ac βαίνω.

Παραβάτης, ου, ὁ, tranſgreſſor, violator legis. Gl. V. temerator, prævaricator; (2) qui e curru pugnat; (3) dominu currus.

Παραβατικὰ μελύδρια, verſiculi, quibus parabaſis comica conſtat.

Παραβατὸς, ἡ, ὸν, quem tranſgredi poſſumus; violandus, Suic. A παραβαίνω.

Παραβιάζομαι, f. άσομαι, vi detorqueo, urgeo, cogo; (2) omnibus annitor vel conor viribus. Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς, Act. 16, 15. Παρεβιάσαντο αὐτὸν, Luc. 24, 29. Ex παρὰ, & βιάζομαι, *cogo.*

Παραβιάομαι, ῶμαι, urgeo, violenter urgeo, cogo. Ex παρὰ, & βιάομαι, *cogo.*

Παραβιβάζω, f. άσω, aufero. Ex παρὰ, & βιβάζω.

Παραβλάπτω, f. ψω, oblædo, noceo. T καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων παραβλάπτει γένος, Chryſ. Ex παρὰ, & βλάπτω, *noceo.*

Παραβλαστάνω, f. ήσω, a radice germino, circumpullulo, Theophr. Ex παρὰ, & βλαστάνω, *germino.*

Παραβλάστη, ης, ἡ, ramulus, ſtolo. A παραβλαστάνω.

Παραβλάστημα, ατος, τὸ, quod circumpullulat & renaſcitur. Ab eod.

Παραβλάστησις, εως, ἡ, circumpullulatio. Ab eod.

Παραβλαστικὸς, ἡ, ὸν, qui adnaſcitur & circumpullulat. Ab eod.

Παράβλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus qualis e ſtrabonum. A παραβλέπω.

Παραβλέπω, f. ψω, limis adſpicio, obliqu oculis adſpicio. Gl. V. aliter video, hallucinor. Παραβλέπουσα θατέρῳ (ὀφθαλμῷ) πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν, Ari Conc. 496. Ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ θατέρῳ, id. Veſp. 495. Παραβλέπων βίον, Eur. Ion. 657. Ex παρὰ, & βλέπω, *adſpicio.*

Παράβλεψις, εως, ἡ, idem quod παράβλεμμα.

Παραβλήδην, *Adv.* per comparationem parabolice

parabolice; (2) ſimulate, doloſe, oblique. A *παραβάλλω, comparo.*

Παράβλημα, ατος, τὸ, quod objicitur animantibus comedendum, pabulum. A *παραβάλλω, objicio.*

Παραβλητικὸς, ὴν ὸν, adjectitius; (2) comparabilis. Ab eod.

Παράβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Παραβλύζω, f. ύσω, ſcaturiginis inſtar refundo & rejicio, evomo, Suid. Ex *παρὰ,* & *βλύζω, ſcaturio.*

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, ſtrabus, ſtrabo, limis oculis adſpiciens. A *παραβλέπω.*

Παραβοάω, ῶ, acclamo. Ex *παρὰ,* & *βοάω, clamo.*

Παραβοήθεια, ας, ἡ, ſuppetiæ, auxilia. Ex *παρὰ,* & *βοήθεια, auxilium.*

Παραβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ſuppetias fero, Gl. V. adminiculo. Παραβοηθῶν τοῖς ἐπὶ λόγου, Plut. Ex *παρὰ,* & *βοηθέω, auxilior.*

Παραβολάδην, vid. *παρβολάδην.*

Παραβολεύομαι, inf. a. 1. *παραβολεύσασθαι,* periculum facere, Ph. Ex *παρὰ,* & *βολὴ, jactus.*

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, ſimilitudo, Ph. A *παραβάλλω.*

Παραβολικὸς, ὴ, ὸν, comparativus. A *παραβολή.*

Παράβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, audax, confidens; temerarius, Gl. V. (2) falſus, adulterinus; (3) limus, Gl. V. A *παραβάλλω.*

Παραβόλως, *Adv.* temere, Ph. audacter. A *παράβολος.*

Παράβορρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tranſverſo borea perflatur, qui a latere aut in orbem perflatur a borea. Ex *παρὰ,* & *βορέας, boreas.*

Παραβουλεύομαι, f. εύσομαι, perperam conſulo. Παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, Phil. 2, 30. Ex *παρὰ,* & *βουλεύομαι, conſulo.*

Παραβραβεύω, in brabeo conferendo aliquem prætereo. Ex *παρὰ,* & *βραβεύομαι, brabeum confero.*

Παραβραχὺ, *Adv.* paullo minus, propemodum. Ex *παρὰ,* & *βραχὺς, brevis.*

Παράβυσμα, ατος, τὸ, id, quod aliis inſeritur ſ. inculcatur. A *παραβύω.*

Παράβυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intruſus, occultus; latens. Ab eod.

Παραβύω, f. ύσω, inculco, interjicio, intrudo; *παραβυσθεὶς,* a. 1. paſſ. part. intruſus Κἀκεῖνό που παράβυσον, Luc. Ex *παρὰ,* & *βύω, obturo, obſtruo.*

Παραβώμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui apud aram eſt, qui a latere aræ eſt. Ex *παρὰ,* & *βώμιος,* q. d. *altareus.*

Παραγγελεὺς, έως, ὁ, denunciator, Gl. V. A *παρὰ,* & *ἀγγέλλω.*

Παραγγελία, ας, ἡ, præceptum, mandatum; (2) ambitus, petitio magiſtratus cum prehenſatione. Ph. denunciatio, condictio, interdictio. A *παραγγέλλω.*

Παραγγέλλω, denuncio, edico, præcipio, nuncio, Gl. V. (2) invito, Gl. V. (3) veto, interdico, Gl. V. *παρήγγειλα,* denunciavi, Ph. *παραγγέλλεται,* interdicitur. Ph. *παραγγελλόμενα,* imperata; *παραγγελθὲν,* indictum, Gl. V. (4) peto. Παρηγγείλαμεν οὖν ἀλλήλοις ἥκειν, Plato. ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Luc. τὸν πόλεμον, Polyb. Δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν, Act. 5, 40. Παραγγελλόμενα ποιεῖν, Xen. Ex *παρὰ,* & *ἀγγέλλω, nuncio.*

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, Gl. V. (2) interdictum, Gl. V. A *παραγγέλλω.*

Παραγγελματικὸς, ὴ, ὸν, præceptivus, denunciativus; (2) adhortativus. A *παράγγελμα.*

Παραγγελματικῶς, *Adv.* præceptive, denunciative tamquam præcipiendo, adhortative. A *παραγγελματικός.*

Παράγγελσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum, ipſe præcipiendi actus. A *παραγγέλλω.*

Παραγγελτικὸς, ὴ, ὸν, præceptorius; (2) prohibitorius. Ab eod.

Παραγεύω, geſtum aliquem præbeo. Παρέγευε τοῦ φρονήματος, Plut. Ex *παρὰ,* & *γεύω, guſtare facio.*

Παραγήραμα, ατος, τὸ, ſilicernium, delirus, Gl. V. A ſeq.

Παραγηράω, ῶ, deliro præ ſenectute. Ex *παρὰ,* & *γηράω, ſeneo.*

Παραγίγνομαι, advenio, advento, accedo, pergo, interſum, Gl. V. a. 1. *παρεγενόμην,* adveni. Παραγίγνεσθαι τῇ ἐκκλησίᾳ, Æſchin. δίκῃ, Plato. πρὸς τὸν ἀγῶνα, Æſchin. ἐπὶ τὸν πολέμιον, Plut. Ὀυδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίγνεται ὅσσ' ἐθέλῃσιν, Theog. 139. Ex *παρὰ,* & *γίνομαι, ſum, fio.*

Παραγινώσκω, præter jus & æquum ſtatuo, perperam ſtatuo. Ὀυδὲν θαυμαστὸν ὑπὲρ τούτων περὶ αὐτοῦ παραγνῶναι τοὺς δικαστὰς, Xen. Ex *παρὰ,* & *γινώσκω, cognoſco.*

Παραγκαλίζομαι, in ulnis geſto, ulnis amplector. Ex *παρὰ,* & *ἀγκαλίζομαι, ulnis amplector.*

Παραγκάλισμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur, amplexus. A *παραγκαλίζομαι, ulnis amplector.*

Παραγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubito repello ſeu ſubmoveo, arceo, importune cubito propello, obvios vel admotos protrudo. Τὸ ἀξίωμα ἡμῶν παραγκωνισάμενος, Heliod. Ex *παρὰ,* & *ἀγκὼν, cubitus.*

Παραγκωνιστὴς, ου, ὁ, qui obvios cubito repellit, Suic. A *παραγκωνίζομαι*

Παραγναθίδιον, ου, τὸ, ornamentum, quod apponitur maxillis equorum. A *παραγναθίς.*

Παραγναθὶς, ίδος, ἡ, mala, maxilla. Ph. buccula. Ex *παρὰ,* & *γνάθος, mala.*

Παραγνάμπτω, f. ψω, alio deflecto; *παρέγναμψεν,* a. 1. flexit. Ex *παρὰ,* & *γνάμπτω, flecto.*

Παραγονάτιον, ου, τὸ, internodium, Suic. Ex *παρὰ,* & *γονάτιον, geniculum.*

Παράγραμμα, ατος, τὸ, quod adſcribitur ultra ſolitum & juſtum; (2) ſcripturæ depravatio, alliteratio, cum litera pro litera ſubſtituitur. Ex *παρὰ,* & *γράμμα, ſcriptum.*

Παραγραμματίζω, paragrammate ſeu alliteratione utor. A *παράγραμμα.*

Παραγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, ſcripturæ inverſio, q. d. alliteratio, quum una littera pro alia dicitur. A *παραγραμματίζω.*

Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, adſcriptio & annotatio in margine; ſcholium annotationis ſignum in margine adſcriptum; (2) præſcriptio, Gl. V. A *παραγράφω.*

Παράγραφος, ου, ὁ, figura quædam, cujus nota velut in certas quaſdam portiones comœdia dividebatur. Ph. præductal. A *παραγράφω.*

Παραγράφω, f. ψω, adſcribo, juxta ſcribo; (2) perperam ſcribo; (3) præſcribo, exceptione ſubmoveo, induco & abrogo. Gl. V. præſcribo, præduco; & *παραγράφομαι,* præſcribo, Gl. V. Ἰὼν παρέγραψε πλησίον, Κημὸς καλὸς, Ariſt. Veſp. 99. Πατρὸς ἄλλου σαυτὸν παραγράφειν, Dem. Δημοσθένης τὴν γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι, id. Ex *παρὰ,* & *γράφω, ſcribo.*

Παράγυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, fere nudus, Suic. Ex *παρὰ,* & *γυμνὸς, nudus.*

Παραγυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo, denudo, patefacio, revelo, detego, declaro. Παραγυμνοῦν τὸ τῆς γνώμης ἀπόρρητον, Greg. Ex *παρὰ,* & *γυμνόω, nudo.*

Παραγύμνωσις, εως, ἡ, nudatio, denudatio. A *παραγυμνόω.*

Παράγω, f. ξω, produco, profero; deduco; promoveo; perverto; fallo. Gl. V. diduco, tranſeo, tranſire facio, derivo; paſſ. perf. *παρηγμένον, παρηγμένα,* derivata, Ph. Ἡ γὰρ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς, Eur. Iph. in Tau. 476. Καὶ δὴ παρῆκται τὰ σφάγια τάξεων ἑκὰς, id. Herac. 672. Ex *παρὰ,* & *ἄγω, ago, duco.*

Παραγωγὴ, ῆς, ἡ, productio, adductio; (2) deductio, derivatio; (3) deceptio. Gl. V. diductio, traductio. A *παράγω.*

Παραγωγιάζω, vectigal, portorium exigo, vectigal poſco. Ἐπεβάλλοντο τοὺς πλέοντας παραγωγιάζειν, Polyb. A *παραγώγιον.*

Παραγώγιον, ου, τὸ, vectigal, portorium, ſ. portorium circumvectionis. A *παραγωγή.*

Παράγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, derivativus, deductivus. Ab eod.

Παραγώγως, *Adv.* per derivationem ſ. deductionem, Suic. A *παράγωγος.*

Παραγωνίζειν, anguloſum eſſe, angulum facere, ad anguli figuram accedere. Ex *παρὰ,* & *γωνία, angulus.*

Παραδακρύω, f. ύσω, adfleo, illacrimor. Παραδακρύω σοι, Luc. Ex *παρὰ,* & *δακρύω, lacrimor.*

Παραδαρθάνω, juxta dormio; inf. a. 2. *παραδαρθεῖν.* Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ, Odyſſ. 20, 88. Ex *παρὰ,* & *δαρθάνω, dormio.*

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar, exemplum; (2) documentum, argumentum. A *παραδείκνυμι.*

Παραδειγματίζω, f. ίσω, publicæ aliquem ignominiæ expono, traduco ac ludibrio habeo. Gl. V. triumpho. Παραδειγμάτισον αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ, Num. 25, 4. Μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, Matt. 1, 19. A *παράδειγμα.*

Παραδειγματικὸς, ὴ, ὸν, exemplaris, exemplis conſtans. Ab eod.

Παραδειγματικῶς, *Adv.* exemplis utendo. A *παράδειγμα.*

Παραδειγματισμὸς, οῦ, ὁ, traductio, qua quis exemplo ſtatuitur cæteris, publica ignominia. A *παραδειγματίζω.*

Παραδειγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, exemplaris. A *παράδειγμα.*

Παραδείκνυμι, vel *παραδεικνύω,* q. d. juxta oſtendo; unde confero; (2) oſtendo, indico; (3) adſigno ſeu attribuo. Ἕτερα παραδεικνύοντες, Iſocr. Παρέδειξεν αὐτῷ πάντας τοὺς φόρους ἐκ τῶν πόλεων, Xen. Ex *παρὰ,* & *δεικνύω, oſtendo.*

Παραδειπνέω, ῶ, immodice cœno, vel miſere cœno; aut cœnam perdo. Εἰσὶ δ' οἳ καὶ πλεῖστοι λόγῳ κατὰ κράτος αἱροῦντες, παρεδειπνήθησαν, Theophr. Ch. c. 8. Ex *παρὰ,* & *δειπνέω, cœno.*

ΠΑΡΑ´ΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, hortus, viridarium. Ph. pomarium, pometum.

Παράδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui admittitur, vel admitti poteſt, Suic. A *παραδέχομαι.*

Παραδέχομαι, excipio, admitto, accipio, recipio, ſuſcipio, acceptum fero; *παρεδέξατο,* a. 1. accepto tulit, Ph. paſſ. *παραδεχθεὶς,* receptus, Gl. V. Ὀυ παραδέξονταί σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ, Act. 22, 11. Φήμην τοίνυν παραδεδέγμεθα τὴν

τῶν

τῆς τότε μακαρίας ζωῆς, Plato. Ex παρὰ, & δέχομαι *capio*.

Παραδηλόω, ῶ, f. ώσω, ſubindico, repræſento. Ex παρὰ, & δηλόω, *indico, manifeſto*.

Παραδιαζευγνύω, vitioſe & perperam diſjungo. Ex παρὰ, & διαζευγνύω, *diſjungo*.

Παραδιαζευκτικὸς, ὴ, ὸν, diſjunctivus. A παραδιαζευγνύω.

Παραδιακονέω, ῶ, adminiſtro, inſervio. Τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει, Ariſt. Av. 845. A παρὰ, & διακονέω.

Παραδιαστέλλω, diſjungo, ſeparo. Ex παρὰ, & διαστέλλω, quod idem ſignificat.

Παραδιαστολὴ, ῆς, ἡ, diſjunctio, ſeparatio, diſtinctio, (2) nomen figuræ oratoriæ, qua ſimilia diſcernuntur. A παραδιαστέλλω.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, præpoſterum ſtudium, exercitatio & litigium, in quibus tempus præpoſtere teritur. Ex παρὰ, & διατριβὴ, *opera, quæ alicui rei impenditur*.

Παραδίδωμι, trado, dedo; imperat. παράδος, trade, Gl. V. a. 1. παρέδωκα, tradidi; paſſ. παρεδόθην, traditus ſum; perf. part. παραδεδομένον, traditum. Τοῖον ὅμηρόν μ' ἀποσυλήσας ἄδη Θάνατος παρέδωκεν, Eur. Alc. 866. Σὲ βαρβάροισι λέχεσι παραδίδασιν, id. Hel. 227. Εἰς τὸ δεσμωτήριον παραδοθῆναι, Diod. Ex παρὰ & δίδωμι, *do*.

Παραδιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, obiter narro & expono. Συντόμως ἐν ἄλλοις τόποις παραδιηγήσατο, Plut. Τὰς ἐπὶ τῆς νεότητος ἁμαρτίας αὐτοῦ, id. Ex παρὰ, & διηγέομαι, *narro*.

Παραδιήγησις, εως, ἡ, narratio, quæ fit obiter atque in tranſcurſu. A παραδιηγέομαι.

Παραδιοικέω, ῶ, perperam ſeu male adminiſtro. Νῦν ἔχει πολὺν οἰκειοπραγεῖν, ἀλλὰ μὴ παραδιοικεῖν, Syneſ. Ex παρὰ, & διοικέω, *adminiſtro*.

Παραδογματίζω, f. ίσω, contrarium decerno, decretis illudo, Suic. Ex παρὰ, & δογματίζω, *decerno*.

Παραδολεσχέω, ῶ, interim deblatero, garrio, Suic. Ex παρὰ, & ἀδολεσχέω, *garrio*.

Παραδοξάζω, f. άσω, inhonoro, dehoneſto, infamo; (2) *contr. ſenſu*, valde honoro, illuſtro, mirabile reddo; (3) falſam opinionem concipio. Παραδοξάσει Κύριος τὰς πληγάς σου, Deut. 28, 59. Ex παρὰ, & δόξα, *gloria, opinio*.

Παραδοξολογέω, ῶ, f. ήσω, paradoxe loquor, incredibilia dico præter ſeu contra omnem opinionem. Ὅσα περὶ ἀνθρώπων ἢ τινων ἄλλων ζώων παραδοξολογοῦσιν, Hermog. A παραδοξολόγος.

Παραδοξολογία, ας, ἡ, oratio paradoxa, qua præter ſ. contra omnium opinionem incredibilia dicuntur. Ab eod.

Παραδοξολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui paradoxa ſ. incredibilia dicit. Ex παράδοξος, & λέγω, *dico*.

Παραδοξοποιέω, ῶ, f. ήσω, paradoxas res ſ. mirabilia facio. A παραδοξοποιός.

Παραδοξοποιΐα, ας, ἡ, factum paradoxum, miraculum. Ab eod.

Παραδοξοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui facit, quæ ſunt præter omnium opinionem, qui mirabilia & incredibilia facit. Ex παράδοξος, & ποιέω, *facio*.

Παράδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt præter ſeu contra omnium opinionem, inopinatus, admirabilis; incredibilis. Ph. mirus, excellens, & παράδοξον, mirabile, admirabile, id. Ex παρὰ, & δόξα, *opinio*.

Παραδόξως, *Adv.* præter omnium opinionem, incredibiliter. Gl. V. mirabiliter. A παράδοξος.

Παραδόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui velut per manus tradi poteſt. A παράδοσις.

Παράδοσις, εως, ἡ, deditio, traditio; (2) doctrina, quæ ore traditur, inſtitutum, conſtitutio, præceptio. Gl. V. traditio, mancipatio. A παραδίδωμι.

Παραδοτέος, έα, έον, tradendus, prodendus. Ab eod.

Παραδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, ſuſceptio, receptaculum. A παραδέχομαι.

Παραδραθέειν, juxta dormire; apud Hom. Il. 14, 163. & παρέδραθεν, juxta dormivit, Odyſſ. 20, 88. pro παραδαρθεῖν & παρέδαρθεν, a. 1. a δαρθάνω, *dormio*.

Παραδράω, adminiſtro; contracte παραδρῶ, unde apud Hom. παραδρώωσι. Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες, Odyſſ. 15, 323. Ex παρὰ, & δράω, *facio*.

Παραδρομὴ, ῆς, ἡ, curſus, quo alicui a latere currimus; (2) tranſcurſus, ſeu curſus, qui fit prætereundo, tranſcurſus. Ex παρὰ, & δρομὴ, *curſus*.

Παράδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui poteſt præteriri. Ex iiſd.

Παραδυναστεύω, ſimul regno, habeo poteſtatem. Τῷ Πέρσῃ παραδυναστεύσας, Syneſ. Ex παρὰ, & δυναστεύω, *regno*.

Παράδυσις, εως, ἡ, inſinuatio, obreptio, irreptio. A παραδύω.

Παραδύω, f. ύσω, irrepo ſeu obrepo, introëo me inſinuando. Ἐπὶ τὴν διαδοχὴν παρεδύετο τῆς ἡγεμονίας, Æſchyn. εἰς Πελοπόννησον, Dem. Ex παρὰ, & δύω, *ſubeo*.

Παραδωσείω, q. d. traditurio, dedere ſeu tradere cupio, Thuc. A παραδίδωμι.

Παραείδω, accino, cano prope vel apud aliquem. Ἔοικα δέ τοι παραείδειν ὥστε θεῷ, Odyſſ. 22, 348. Ex παρὰ, & ἀείδω, *cano*.

Παραερέθομαι, aut παρηερέθομαι, attollor, ſuſpendor; παρηέρθη, a. 1. pependit, apud Hom. Il. 16, 341. Ex παρὰ, & ἀείρω, *tollo*.

Παραζάω, ῶ, vivo ſecus, quam decet; inf. παραζῆν, Athen. Ex παρὰ, & ζάω, *vivo*.

Παραζευγνύω, f. ζεύξω, juxta jungo, adjungo, conjungo. Παραζευγνὺς τῷ Θεῷ σεβάσιμον, Naz. Κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη φρουρῷ παραζεύξασα φυλακὰς σώματος, Eur. Hel. 22. Ex παρὰ, & ζευγνύω, *jungo*.

Παραζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulatione adficio & excito, ad æmulationem provoco, invidentia & zelotypia exſtimulo; (2) ad iram provoco. Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, Rom. 10, 19. Ex παρὰ, & ζηλόω, *æmulor*.

Παράζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, pl. παράζυγες, adjunctitii, qui adjunguntur multitudini civitatis; ignobiles & proletarii, ac veluti ſupernumerarii, adjectitii. A παραζευγνύω.

Παραζώνη, ης, ἡ, balteus. A παραζώννυμι.

Παραζωνίδιον, ου, τὸ, cingulum cum enſe; (2) enſis, quo accingimur. Dim. a παραζώνη.

Παραζώνιον, ου, τὸ, pugio, Ph. cinctorium, Ph. Ab eod.

Παραζώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut παραζώνιος μάχαιρα, ſica, Gl. V. Ex παρὰ, & ζώνη, *cingulum*.

Παραζωννύω, vel παραζώννυμι, f. ζώσω, accingo. Τιάρας ϗ στρεπτοὺς ϗ ἀκινάκην παραζωννύντα, Plato. Ex παρὰ, & ζωννύω, *cingo*.

Παραζωστρὶς, ίδος, ἡ, parvus gladius, pugio. A παραζώννυμι.

Παραθαλασσίδιος, & παραθαλαττίδιος, ου, ὁ, maritimus. Ex παρὰ, & θάλασσα, *mare*.

Παραθαλάσσιος, ία, ιον, maritimus. Ex iiſd.

Παραθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo. Φίλων οὐδενὸς οὐδὲν παραθαλπομένα φρένα μύθοις, lenita, Eur. Med. 143. Ex παρὰ, & θάλπω, *foveo*.

Παραθαῤῥύνω, fiduciam addo, confirmo. Τῷ μὲν προσώπῳ παραθαῤῥύνων, Xen. Cyr. 7, 4. Ex παρὰ, & θαῤῥύνω, *animum addo*.

Παραθαρσύνω, idem. Ex παρὰ, & θαρσύνω, *animum addo*.

Παραθεάομαι, altrinſecus ſpectando confero. Τοὺς ἐν κύκλῳ παραθεώμενος, Philo. Αὐτὰ παραθεώμενος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων, Plato. A παρὰ, & θεάομαι, *ſpecto*.

Παράθεμα, ατος, τὸ, repoſitorium, Gl. V. pluteum, pluteus, Ph. A παρὰ, & τίθημι.

Παραθερίζω, f. ίσω, demeto, amputo. Ex παρὰ, & θερίζω, *meto*.

Παραθερμαίνω, calefacio, inflammo. Οἶνος παραθερμαίνων τὴν ψυχὴν, Ath. Ex παρὰ, & θερμαίνω, quod idem ſignificat.

Παράθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, præfervidus; (2) in agendo nimis præceps, indecore aliquid faciens. Ex παρὰ, & θερμὸς, *calidus*.

Παράθεσις, εως, ἡ, appoſitio; (2) ferculum, id ipſum, quod apponitur; (3) depoſitio ſeu repoſitio; (4) commendatio; (5) compoſitio, comparatio, collatio. A παρατίθημι, *appono*.

Παραθέτης, ου, ὁ, ſtructor, qui dapes apponit, Ph. Ab eod.

Παραθετικὸς, ὴ, ὸν, commendatitius, Suic. Ab eod.

Παραθέω, f. εύσομαι, accurro; (2) adſequor; (3) prætercurro, prætereo, non attingo; (4) leviter attingo; (5) curſu prætereo; (6) juxta aliquem curro. Παραθέουσι τὴν ὄχθην, Ælian. Ἀλλ τοι, ὦ φίλε, ἄδηλον εἰ ϗ παραθέομεν τ ὀρθὸν, Plato. Ex παρὰ, & θέω, *curro*.

Παραθεωρέω, ῶ, f. ήσω, juxta ſpecto, ſe contemplor; (2) unum alteri admotum contemplor; (3) comparo; (4) deſpicio, adſpernor. Πρὸς τοὺς ἄλλους παραθεωρῶν ἐμαυτὸν, Xen. Παραθεωρῶ σ Μίλωνι, Luc. Ex παρὰ, & θεωρέω, *contemplor*.

Παραθήγω, f. ξω, acuo, exacuo, inſtigo, incito. Συμμαχίᾳ θόρυβον παρέθηξε μ γαν, Pind. Ol. 10, 89. Ex παρὰ, & θήγω, *acuo*.

Παραθήκη, ης, ἡ, res, repoſita & recondit (2) res depoſita, depoſitum; (3) additamentum, appendix. A παρατίθημ *appono*.

Παράθηξις, εως, ἡ, exacutio, incitatio, inſtigatio. A παραθήγω.

Παραθίγω, f. ξω, attingo. Ex παρὰ, & θίγω, *tango*.

Παραθλίβω, f. ψω, premo, comprimo, collido. Ex παρὰ, & θλίβω, *premo*.

Παραθραύω, affrango, adfringo; (2) miſer & fractis viribus ſum; ex Suid. E παρὰ, & θραύω, *frango*.

Παραθριγκίζω, lorico, obſepio, Theoph Ex παρὰ, & θριγκὸς, *ſeptum*.

Παραθρίζω, demeto, amputo. Παρέθρισ ἄκρα κόρυμβα, Apoll. Ex παρὰ, & θρίζω, *meto*.

Παραθρώσκω, adſilio; *metaph.* adjaceo, vicinus ſum, Suic. Ex παρὰ, & θρώσκ *ſalio*.

Παραθύρα, ας, ἡ, poſticum, Gl. V. Ex παρὰ, & θύρα, *janua*.

Παραθύριον, ου, τὸ, poſticum. A præc.

Παράθυρον, ου, τὸ, quod eſt ad januam, v ipſum oſtium, Suic. Ex iiſd.

Παραὶ, *Præp. Poëtica, cum Genit.* a, vel ab; *cum Dat.* ad, apud; *cum Accuſ.* juxta, ad, apud. A παρὰ.

Παραιβασία, ας, ἡ, tranſgreſſio, delictum. Ab eod.

Παραιβάτης, ου, ὁ, qui præter aurigam currum conſcendit, & ex eo pugnat; curulis pugnator. Ab eod.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, curulis pugnatrix. Apud Theocritum operaria, mercenaria. A παραιβάτης.

Παραίβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, digreſſus. A παραβαίνω.

Παραιβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutuus, q. d. viciſſim jaculans, Suic. A παραβάλλω.

Παραιγιαλίτης, ου, ὁ, littoreus, in littore habitans. Ex παρὰ, & αἰγιαλίτης, *littoreus*.

Παραιθύσσω, incendo, excito, concito; moveo; prorumpo. Εἰ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, Pind. Pyth. 1, 167. Ex παρὰ, & αἰθύσσω, *calefacio, moveo*.

Παραίνεσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio, monitio; (2) conſolatio. A παραινέω.

Παραινετέον, præcipiendum, Ph. Ab eod.

Παραινέτης, ου, ὁ, adhortator, ſuaſor, admonitor. Ab eod.

Παραινετικὸς, ἡ, ὸν, adhortatorius, ſuaſorius, monitorius. A παραινέτης.

Παραινετικῶς, exhortative. A præc.

Παραινέω, ῶ, f. έσω, ſuadeo, hortor, admoneo; præcipio. Νῦν οὖν ἁπάσαισι παραινῶ, καὶ λεγω, τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα, Ariſt. Θεσμ. 460. Καλῶς σοι Τειρεσίας παρῄνεσεν, Eur. Bac. 330. Ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν, Eur. Alc. 1066. Ex παρὰ, & αἰνέω, *laudo*.

Παραινίττομαι, obiter declaro & vera per ænigma tacite & obſcure innuo. a. 1. παρῃνιξάμην, Plut. Ex παρὰ, & αἰνίττομαι, *obſcure ſignifico*.

Παραίνυμαι, aufero, Heſ. Ex παρὰ, & αἴνυμαι, *capio*.

Παραίρεσις, εως, ἡ, ademptio, detractio, diminutio. A παραιρέω.

Παραιρέω, ῶ, detraho, deſtruo, diruo, aufero; παρεῖλε, diruit, detraxit; παραιρέομαι, οῦμαι, aufero, adimo. a. 2. παρειλόμην, παρείλοντο, ademerunt. inf. παρελέσθαι. part. παρελόμενος. Παραιρεθείσης τῆς κατὰ φυγὴν ἐλπίδος, Diod. Ex παρὰ, & αἱρέω, *capio*.

Παραίρημα, ατος, τὸ, quod adimitur aut detrahitur, reciſio. A παραιρέω.

Παραισθάνομαι, in ſenſu fallor; (2) ſentio, percipio. Ὡς δὲ παρῄσθοντο τῶν φευγόντων καὶ καταλαμβανόντων ἑαυτοὺς, Xen. Cyr. 4, 9. Ex παρὰ, & αἰσθάνομαι, *ſentio*.

Παραίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, & παραίσιμος, apud Heſ. infauſtus, inauſpicatus, dirus. Ex παρὰ, & αἶσα, *ſors, fatum*.

Παραΐσσω, prætereo, pertranſeo, proripio me raptim; (2) cum impetu pertranſeo. Ἵπποι γάρ με παρήϊξαν, Il. 11, 614. Ex παρὰ, & ἀΐσσω, *ruo*.

Παραιτέομαι, οῦμαι, deprecor, excuſo, recuſo, detrecto, evito, Gl. V. item precor, rogo. a. 1. παρῃτησάμην, παρῃτήσαντο, recuſarunt, Ph. paſſ. a. 1. part. παραιτηθεὶς, rogatus. perf. παρῃτημένος, excuſatus. Παραιτεῖσθαι κόλασιν, Plut. φθόνον, Ariſtid. πόλεμον, Plut. γυναῖκα, repudiare, id. Ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα, Ariſt. Eq. 36 Παραιτήσῃ πατρὸς φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ', ἐμὴν χάριν, Eur. Med. 1157. Κτεῖν', οὐ παραιτοῦμαί σε, id. Herac. 1025. Ex παρὰ, & αἰτέω, *rogo*.

Παραίτησις, εως, ἡ, deprecatio, excuſatio, recuſatio, Ph. (2) vehemens precatio. A παραιτέομαι.

Παραιτητέον, *Adv. poſ.* fugiendum eſt. Ab eod.

Παραιτητὴς, οῦ, ὁ, deprecator. Ab eod.

Παραιτητὸς, ἡ, ὸν, apud quem deprecationes valent, exorabilis. Ab eod.

Παραίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ex parte in cauſſa eſt; (2) qui in cauſſa eſt, autor. Gl. V. obnoxius. Ex παρὰ, & αἴτιος, *auctor*.

Παραιφάμενος, παραιφαμένη, ſuadens, admonens. A παράφημι.

Παραιφασία, ας, ἡ, admonitio, conſilium, adhortatio; occurrit pl. dat. παραιφασίῃσι, monitionibus, monitis, præceptis. A παραίφημι.

Παραίφασις, εως, ἡ, admonitio, conſilium; (2) conſolatio. Ab eod.

Παραιφρονέω, ῶ, exanimatus ſum vel præ metu, vel præ vulneris gravitate, R. Suic. Ex παρὰ, & φρονέω, *ſapio*.

Παραιωρέω, ῶ, ſuſpendo. paſſ. παραιωρεῖσθαι, ſuſpendi. perf. παρῃωρῆσθαι, ſuſpenſum habere; pluſq. ind. παρῃώρηντο ξιφίδια, gladios ſuſpenſos habebant, Herodot. Ex παρὰ, & αἰωρέω, quod idem ſignificat.

Παραιώρημα, ατος, τὸ, ſuſpenſum, quod ſuſpenditur. A præc.

Παραιώρησις, εως, ἡ, juxta elevatio, Suic. A παραιωρέω.

Παρακαθέζομαι, adſideo, a latere conſideo. Μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο, Ariſt. Plut. 726. Ex παρὰ, & καθέζομαι, *ſedeo*.

Παρακαθεκτικὸς, ἡ, ὸν, tenax. A παρακατέχω.

Παρακαθεύδω, juxta aliquem dormio; (2) excubo. Ex παρὰ, & καθεύδω, *dormio*.

Παρακάθημαι, adſideo, a latere adſideo. Ὑπὸ τῶν παρακαθημένων δυσκολύετο, Plato. Ex παρὰ, & κάθημαι, *ſedeo*.

Παρακαθίζω, f. ίσω, juxta me colloco, adſidere jubeo; (2) juxta adſideo; παρεκαθιζόμην, παρεκαθίζετο, adſidebat, imperf. paſſ. Παρεκαθίζετο ἐκ δεξιᾶς, Plato. Ex παρὰ, & καθίζω, *colloco*.

Παρακαθίημι, utrimque demitto. Ἀντὶ πηδαλίου δὲ τῶν πλεκτανῶν παρακαθίησι, Ariſtot. Ex παρὰ, & καθίημι, *dimitto*.

Παρακαθίστημι, juxta colloco ſeu appono; (2) altrinſecus colloco. Παρακαταστήσας τινὰ τῶν οἰκετῶν φυλάττειν, Dem. Ex παρὰ, & καθίστημι, *appono*.

Παρακαίριος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempeſtivus; παρακαίρια, inhoneſta, nefaria. Ex παρὰ, & καίριος, *tempeſtivus*.

Παράκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempeſtivus. Ex παρὰ, & καιρὸς, *tempus opportunum*.

Παρακαίρως, *Adv.* intempeſtive. A παράκαιρος.

Παρακαίω; unde παρακαίεται, a latere uritur. Ex παρὰ, & καίω, *uro*.

Παρακαλέω, ῶ, f. έσω, evoco, accerſo, advoco. Philoxenus: oro, obſecro, rogo, quæſo, precor; it. deprecor, id. & hortor, Gl. V. παρακαλούμεθα, exoramur, Ph. p. part. παρακεκλημένος, vocatus; παρακληθῆναι, conſolationem admittere, a. 1. inf. παρακαλεῖται, conſolationem habet, recreatur. Παρακαλοῦντες εἰς μάχην, Eur. Ph. 1260. Πολλὴν φλόγα, Xen. Cyr. 7, 23. Οἱ Πέρσαι παρακληθέντες ὑπὸ Κύρου, ib. 2, 3. Ex παρὰ, & καλέω, *voco*.

Παρακαλπάζω, f. άσω, equo a latere curſito, fræno ejus manu apprehenſo, vel molliter equum ad curſum incito, R. Suic. Ex παρὰ, & καλπάζω.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam ſive occultandam, obtentus, prætextus, velum, aulæum. A παρακαλύπτω.

Παρακαλύπτω, f. ψω, velo, obnubo, aut obtego. p. paſſ. part. παρακεκαλυμμένος, occultatus. Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9, 45. Ex παρὰ, & καλύπτω, *tego*.

Παρακανθίζω, f. ίσω, ambitu ſpinoſus ſum, utrimque aculeatus ſum. Ex παρὰ, & ἀκανθίζω, *ſpinoſus ſum*.

Παρακανθόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſecundum ſpinam folium habens, R. Ex παρὰ, ἄκανθα, *ſpina*, & φύλλον, *folium*.

Παρακαταβάλλω, depono aut abjicio aliquid prope ſuum locum; (2) certam pecuniam pro litis æſtimatione depono, ſacramento ago, ſponſione contendo. Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην, Il. 23, 127. Εἴ τις ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν βούλεται, Dem. Ex παρὰ, & καταβάλλω, *abjicio*.

Παρακαταβολὴ, ῆς, ἡ, actio, qua qui experiri volebant, pecuniam deponebant. Gl. V. ſponſio. A παρακαταβάλλω.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depoſitum, fidei commiſſum. Gl. V. commendatio, depoſitum. A παρακατατίθημι.

Παρακατάκειμαι, decumbo ſ. accumbo. Παρακατάκειμαί σοι, Xen. Ex παρὰ, & κατάκειμαι, *decumbo*.

Παρακατακλίνω, a latere vel juxta reclino; (2) juxta ſtatuo in lecto, juxta accumbere facio; παρακατακλίνομαι, accubo, Gl. V. Ex παρὰ, & κατακλίνω, *reclino*.

Παρακαταλέγομαι, cubo apud, ſive ad latus alicujus accubo; παρκατέλεκτο, accubabat, pluſq. per ſyncop. poët. pro παρακατέλεκτο, παρακαταλέλεκτο. Ex παρὰ & καταλέγομαι, *cubo*.

Παρακαταλογὴ, ῆς, ἡ, immutatio & varietas. *Vox ſuſpecta*. Ex παρὰ, & καταλέγω.

Παρακαταπήγνυμι, f. ξω, depango juxta, defigo apud. Ex παρὰ, & πήγνυμι, *depango*.

Παρακαταρτύομαι, f. ύσομαι, ex multis unum facio, compono. Ex παρὰ, & καταρτύω, *coagmento*.

Παρακατάστασις, εως, ἡ, depoſitum. A παρακατατίθημι.

Παρακατάσχεσις, εως, ἡ, retentio. A παρακατέχω.

Παρακατατίθημι, & παρακατατίθεμαι, depono apud, fidei alicujus committo, cuſtodiendum trado; depono tamquam apud ſequeſtrem. Gl. V. demando, commodo; παρακατέθετο, a. 2. med. commendavit, Ph. Τὸ ἑαυτοῦ σῶμα τῷ ἵππῳ ὁ δεσπότης παρακατατίθεται, Xen. Ex παρὰ, & κατατίθημι, *depono*.

Παρακαταχράωμαι, ῶμαι, abutor. Ex παρὰ, & καταχράομαι, quod idem ſignificat.

Παρακατέχω, retineo, complector; (2) coërceo, cohibeo, moror. Παρακατέχειν τῇ μνήμῃ, Diod. Ex παρὰ, & κατέχω, *contineo*.

Παρακατηγόρημα, ατος, τὸ, id, quod Prædicato additur. Ex παρὰ, & κατηγόρημα, *prædicatum*.

Παρακατοικίζω, f. ίσω, juxta colloco, vel habitatores juxta colloco. Παρακατοικίζειν τὴν πόλιν Iſocr. Ex παρὰ & κατοικίζω, *in domo colloco, habitatum mitto*.

Παρακατορύττω, f. ξω, juxta defodio. Ex παρὰ, & κατορύττω, *defodio*.

Παρακαττύω, adſuo, conſuo, paro. Ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο, Ariſt. Plut. 662. Ex παρὰ, & καττύω, *conſuo*.

Παρακαυλίζω, f. ίσω, caules emitto juxta, & quaſi ad latus. Ex παρὰ, & καυλὸς, *caulis*.

Παράκειμαι, adjaceo, vicinus ſum & quaſi juxta ſeu a latere ſitus; a latere accumbo, apponor, adhæreo; (2) præpoſitus ſum; (3) appoſitus ſum. Hinc ὁ παρακείμενος χρόνος, tempus præteritum apud Grammaticos, quod ejus perfectio adjaceat præſenti, i. e. nuper perfecta ſit. Ἔρδειν δ᾽ ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται, Theog. 685. Ex παρὰ, & κεῖμαι, *jaceo*.

Παρακεκαλυμμένως, *Adv.* tecte, occulte. A παρακεκαλυμμένος, quod eſt a παρακαλύπτω, *occulo, tego*.

Παρακελεύομαι, hortor, inſtimulo, impero, Gl. V. Τοῖς ἄλλοις παρεκελεύοντο, Xen. Cyr. 3, 28. Ex παρὰ, & κελεύομαι, *jubeo*.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, juſſio. A παρακελεύομαι.

Παρακέλευσμα, ατος, τὸ, adhortamentum, quod adhortandi gratia dicitur; (2) incitamentum; (3) exhortatio nautica, vel etiam bellica. Ab eod.

Παρακελευσμὸς, ȣ̃, ὁ, adhortatio. Ab eod.

Παρακελευϛὴς, ȣ̃, ὁ, hortator. Gl. V. Ab eod.

Παρακελευϛικὸς, ὴ, ὸν, hortatorius. Ab eod.

Παρακελευϛὸς, ὴ, ὸν, perſuaſus, ab aliis rogatus, juſſus. Ab eod.

Παρακελεύω, cohortor, auctor ſum, ſuadeo; minus uſitatum. Ex παρὰ, & κελεύω, *jubeo, ſuadeo*.

Παρακελητίζω, juxta equito celete. A κέλης.

Παρακενόω, ῶ, f. ώσω, exhaurio, evacuo. Ex παρὰ, & κενόω, *vacuefacio*.

Παρακεντέω, ῶ, pungo, vel a latere pungo. Gl. V. perpungo. Ex παρὰ, & κεντέω, *pungo*.

Παρακέντησις, εως, ἡ, punctio, compunctio; inciſionis ratio, qua hydropicis aqua eximitur. A παρακεντέω.

Παρακεντητὴς, ȣ̃, ὁ, ſtimulator ſ. agitator equorum; auriga, R. Gl. V. percuſſor. Ab eod.

Παρακερδαίνω, perperam lucror, amplius juſto lucror & præter alios; (2) eadem opera lucror, aut obiter compendium facio. Ex παρὰ, & κερδαίνω, *lucror*.

Παρακινδύνευσις, εως, ἡ, periclitatio temeraria. A παρακινδυνεύω.

Παρακινδυνευτικὸς, ὴ, ὸν, in pericula præceps, qui nimis cum audacia periculum adit. A παρακινδυνεύω.

Παρακινδυνευτικῶς, *Adv.* temerarie periclitando. A παρακινδυνευτικός.

Παρακινδυνεύω, f. εύσω, temere periclitor, audacius periclitor, audacter periculum adeo.; παρακεκινδυνευμένον, p. part. paſſ. auſum, audax; periculoſum, temerarium. Πᾶν δὲ παρεκινδύνευσε παθεῖν, πρὶν ἀνοσίων αὐτοῖς γενέσθαι κοινωνὸς, Plato. Ex παρὰ, & κινδυνεύω, *periclitor*.

Παρακίνδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, periculoſus, R. Ex παρὰ, & κίνδυνος, *periculum*.

Παρακινδύνως, *Adv.* periculoſe, cum periculo, R. A παρακίνδυνος.

Παρακινέω, ῶ, f. ήσω, dimoveo, removeo, perperam moveo, indecore & inſtabiliter moveo. Et paſſ. moveor, me moveo; παρακινῶν, & in p. παρακεκινηκὼς, in furorem verſus, furibundus, & paſſ. παρακεκινημένος, mente motus, idem. Ἰδοὺ, σκόπει γ᾽ ἤν με παρακινήσαντ᾽ ἴδῃς, Ariſt. Ran. 663. Ex παρὰ, & κινέω, *moveo*.

Παρακίνημα, ατος, τὸ, perverſio, diſtortio. A παρακινέω.

Παρακινητικὸς, ὴ, ὸν, emotus mente. Ab eod.

Παρακινητικῶς, *Adv.* emota mente. A παρακινητικός.

Παρακιρνάω, admiſceo. Ex παρὰ, & κιρνάω, *miſceo*.

Παρακλαίω, f. αύσω, ſine cauſſa, ſine ratione fleo, ploro in vanum; juxta fleo, R. Suic. Ex παρὰ, & κλαίω, *fleo*.

Παρακλαυσίθυρον, ȣ, τὸ, flebile carmen, quod amaſii ad amaſiarum fores decantabant. Ex παρακλαίω, & θύρα, *janna*.

Παρακλείω, includo; (2) excludo. Ex παρὰ, & κλείω, *claudo*.

Παρακλέπτω, f. ψω, ſuffuror, in tranſcurſu furor; (2) interverto. Ex παρὰ, & κλέπτω, *furor*.

Παράκλησις, εως, ἡ, evocatio; (2) advocatio; (3) adhortatio, exhortatio, monitio; (4) petitio, precatio, obteſtatio, deprecatio; (5) conſolatio. A παρακαλέω.

Παρακλητικὸς, ὴ, ὸν, exhortatorius; (2) conſolatorius. Ab eod.

Παράκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, accerſitus & rogatus, ut faveat alicui in judicio; (2) advocatus; (3) conſolator. Ab eod.

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator; (2) deprecator; (3) conſolator. Ab eod.

Παρακλιδὸν, *Adv*, declinando & deflectendo. A παρακλίνω.

Παρακλίντωρ, ορος, ὁ, qui a latere accubat, vel acclinatus eſt. Ab eod.

Παρακλίνω, juxta ſeu a latere recumbere facio, juxta reclino, juxta cubantem ſtatuo; (2) declino, i. e. deflecto, averto; (3) aperio, adaperio; a. 1. part. παρακλίνας, declinans, deflectens; παρακλίνομαι, incumbo, juxta accumbo, ad latus accumbere jubeor; παρακεκλιμένος p. part. accubans, adjacens. Ποῖ παρακλίνεις τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας; Ariſt. Pace, 158. κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον, Theoc. 25, 161. Ὑλείων χθόνα πᾶσαν ὅση παρακέκλιται ἰσθμῷ, adjacet, Dion. Περ. 386. Ex παρὰ, & κλίνω, *inclino*.

Παρακλίτης, ȣ, ὁ, qui a latere accubat, vel acclinatus eſt. A παρακλίνω.

Παράκλυτος, infamis, famoſus. Ex παρὰ, & κλυτὸς, *inclitus*.

Παρακλύω, non audio, non pareo. Ex παρὰ, & κλύω, *audio*.

Παρακμάζω, f. άσω, vigorem languidiorem habeo, vigorem amitto; conſeneſco, florem ætatis amitto. Gl. V. exoleo; παρηκμακὼς, p. part. vigoris tempus egreſſus; exoletus. Ex παρὰ, & ἀκμάζω, *vigeo*.

Παράκμασις, εως, ἡ, vigoris amiſſio. A παρακμάζω.

Παρακμαϛικὸς, ὴ, ὸν, cujus remiſſus eſt vigor, languidior, decreſcens. Ab eod.

Παρακμὴ, ῆς, ἡ, vigoris remiſſio, languor; ſenilis ætas & flacceſcens. Ex παρὰ, & ἀκμὴ, *vigor ætatis*.

Παρακνήμιον, ȣ, τὸ, exterius os cruris & minus. Ex παρὰ, & κνήμη, *crus*.

Παρακνίζω, vellico, irrito, ſtimulo. Ex παρὰ, & γνίζω, quod idem ſignificat.

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit; (2) inobedientia, inobſequentia, contumacia. A παρακȣ́ω, *non obedio*.

Παρακοιμάομαι, ῶμαι, juxta dormio vel cubo, accubo; (2) excubo, Gl. V. Ex παρὰ, & κοιμάομαι, *cubo*.

Παρακοίμησις, εως, ἡ, excubitus, Gl. V. ubi tamen editum *excubitum*. A præc.

Παρακοιμητὴς, ȣ̃, ὁ, excubitor, Gl. V. Ab eod.

Παρακοιτέω, ῶ, juxta cubo, accubo; item excubo. A παρακοίτης.

Παρακοίτης, ȣ, ὁ, maritus. Ex παρὰ, & κοίτη, *cubile*.

Παρακοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ. Ex iiſd.

Παράκοιτις, ιος, ἡ, uxor. A παρακοίτης.

Παράκοιτος, ȣ, ἡ, concubina, Vulg. Lex. Ex παρὰ, & κοίτη, *cubile*.

Παρακολλάω, ῶ, adglutino, a latere glutino. Ex παρὰ, & κολλάω, *glutino*.

Παρακόλλημα, ατος, τὸ, conglutinamentum, id quod adglutinatur. A παρακολλάω.

Παρακολλητικὸς, ὴ, ὸν, glutinandi vim habens, adglutinatorius. Ab eod.

Παρακολȣθέω, ῶ, f. ήσω, ſector, adſector ſubſequor, Gl. V. (2) adſequor, intelligo; παρηκολȣθηκὼς, adſecutus, p. part. Ex παρὰ, & ἀκολȣθέω, *ſequor*.

Παρακολȣ́θημα, ατος, τὸ, appendix, Gl. V. A præc.

Παρακολȣ́θησις, εως, ἡ, ſequela. Ab eod.

Παρακολȣθητικὸς, ὴ, ὸν, adſequendi & intelligendi vi præditus, Suic. A παρακολȣθέω.

Παρακομιδὴ, ῆς, ἡ, prætervectio, Gl. V. tranſvectio; (2) advectio, & adventus; (3) comportatio. A παρακομίζω.

Παρακομίζω, f. ίσω, prætervehο, tranſveho, deduco, comitor; (2) ſeduco; (3) deporto, importo, conveho, adfero; παρακομίζομαι, prætervehor; appellor, applicor; παρακομισθεὶς, a. 1. part. paſſ. appulſus, prætervectus. Γέρων γέροντα παρακόμιζε, Eur. Her. fur. 126. Ex παρὰ, & κομίζω, *veho*.

Παρακομιϛὴς, ȣ̃, tranſvector. A præc.

Παράκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, comatus, comans. Ex παρὰ, & κόμη, *coma*.

Παρακονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) incito. Ἐκεῖνος ϗ τὴν ψυχήν τι παρακονᾷ, Xen. Cyr. 6, 18. Ex παρὰ, & ἀκονάω, *acuo*.

Παρακοντίζω, f. ίσω, adjaculor, jaculando attingo, Suic. Ex παρὰ, & ἀκοντίζω, *jaculor*.

Παρακοπὴ, ῆς, ἡ, delirium, mentis error. A παρακόπτω.

Παράκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mente privatus, furibundus. Ab eod.

Παρακοπτικὸς, ὴ, ὸν, mentis errori obnoxius, delirans, demens; (2) mentem errare faciens, inſaniam gignens.

Παρακόπτω, perperam cudo, monetam non bonam cudo; (2) fraudo, defraudo; (3) deliro, deſipio, mente captus ſum, mente erro; παρακεκομμένος adulterinus, p. paſſ. part. Ἔναγχος γάρ ποτε ὑπ᾽ ἀλφιταμοιβȣ̃ παρεκόπην διχοινίκῳ; fraudatus ſum, Ariſt. Nub. 640. Ex παρὰ, & κόπτω, *cudo*.

Παρακορέω, ῶ, converro; (2) verro. Ex παρὰ, & κορέω, *verro*.

Παρακόσμως, *Adv.* indecore, indecenter, inhoneſte. Ex παρὰ, & κόσμος, *ornatus*.

Παράκȣσμα, ατος, τὸ, parva doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, vel exitioſum acroama, quum quis male audiendo prava opinione imbutus eſt. A παρακȣ́ω.

Παρακȣ́ω, perperam audio, vel non recte audio; (2) oſcitanter & negligenter audio; (3) audiens ſic tranſmitto, quaſi non audiverim, me audiviſſe diſſimulo; (4) audire nolo, dicto audiens non ſum, non obtempero; (5) clam & quaſi furtim audio, clam ſermonem ſublego ſubauſculto. a. 1. παρήκȣσα, παρήκȣσ nonnihil audivit. perf. παρακήκοα. pluſq. παρακηκόειν, παρακηκόει, aliquantulum audierat, intellexerat. Ἐὰν δὲ παρακȣ́σῃ αὐ τῶν, Matt. 18, 17. Παρακȣ́ειν τȣ̃ ὑπ τάγματος, Luc. Παρ᾽ αὐτῶν ταῦτ παρακηκόει, Plato. Ex παρὰ, & ἀκȣ́ *audio*.

Παρακρατέω, ῶ, contineo, retineo. Ex παρὰ, & κρατέω, *contineo.*

Παρακρεμάω, ῶ, παρακρεμάννυμι vel παρακρεμαννύω, suſpendo juxta, ſeu a latere. a. 1. part. παρακρεμάσας, pendere ſinens. Χεῖρα παρακρεμάσας, Il. 13, 597. Ex παρὰ, & κρεμάω, *ſuſpendo.*

Παράκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, præceps, Gl. V. Ex παρὰ, & κρημνὸς, *præceps.*

Παρακρίνω, comparo, judicium fero de re aliqua, juxta colloco, & ita prope, ut comparatio fieri poſſit; (2) perperam judico. Ex παρὰ, & κρίνω, *judico.*

Παρακρόασις, εως, ἡ, inobedientia, contumacia. Quaſi a παρακρόαμαι.

Παρακροατὴς, οῦ, ὁ, qui audita falſo interpretatur. Ab eod.

Παρακροκίζω, aliqua ex parte crocum refero, ſeu crocum mentior. Ex παρὰ, & κροκίζω, *crocum refero.*

Παρακροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) adhortor, incito; (3) plauſu manuum adhortor & incito ad aliquid. Ex παρὰ, & κροτέω, *plaudo.*

Παράκρουσις, εως, ἡ, repulſio, depulſio; (2) fraus, impoſtura; (3) error, delirium, deſipientia. A παρακρούομαι.

Παρακρουσιχοίνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, chœnice & menſura decipiens. Ex παράκρουσις, & χοῖνιξ, *menſuræ genus.*

Παρακρουστικὸς, ὴ, ὸν, mentem concutiendi & emovendi vim habens. Ab eod.

Παρακρούω, repello, rejicio, repudio, a me ſubmoveo; (2) fraudulenter circumvenio, decipio; παρακρούομαι, defraudo, Gl. V. Οὐκ ἂν παρακρούοι σε ἡ παροῦσα συμφορὰ, Luc. Μῶν παρακέκρουμαί σε, id. Ex παρὰ, & κρούω, *pulſo.*

Παρακταῖος, littoralis. Ex παρὰ, & ἀκτὴ, *littus.*

Παρακτάομαι, ῶμαι, inſuper adquiro, poſſideo; (2) in propinquo prædia habeo. Ex παρὰ, & κτάομαι, *poſſideo.*

Παράκτησις, εως, ἡ, adquiſitio, Suic. A παρακτάομαι.

Παράκτης, ου, ὁ, qui canes venatorum venatum ducit, Heſ. Ex παρὰ, & ἄγω, *duco.*

Παρακτίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, littoreus, qui fecit littus. A παράκτιος.

Παράκτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, littoreus, littoralis, maritimus. Ex παρὰ, & ἄκτιος, quod idem ſignificat.

Παρακύπτω, f. ψω, inclinato vel proclinato capite in obliquum adſpicio, ſeu tranſverſum adſpicio. Gl. V. deſpicio. Παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, Joan. 20, 11. Κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, Ariſt. Θεσμ. 804. Ex παρὰ, & κύπτω, *pronus ſum.*

Παρακωμῳδέω, ῶ, obiter perſtringo & taxo, ſeu aliquo modo taxo & perſtringo, idque comico more. Ex παρὰ, & κωμῳδέω, *mordacibus dictis inceſſo.*

Παράκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſurdaſter. Ex παρὰ, & κωφὸς, *ſurdus.*

Παραλαλέω, ῶ, nugor, obloquor. Ex παρὰ, & λαλέω, *loquor.*

Παραλαμβάνω, accipio, excipio, adſumo, adhibeo; παραλαβὼν, a. 2. part. cum ſuſcepiſſet. Τοὺς μὲν αὐτῷ ἔταξε τοὺς θησαυροὺς παραλαμβάνειν, Xen. Cyr. 7, 14. Ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα δυνώμεθ', Ariſt. Conc. 107. Παραλαμβανέτωσαν οἱ σοὶ φύλακες παρὰ τῶν ἐμῶν φυλάκων, Xen. Cyr. 7, 12. Ex παρὰ, & λαμβάνω, *accipio.*

Παραλάμπω, a latere ſplendeo, vel parum fulgeo. Ex παρὰ, & λάμπω, *fulgeo.*

Παράλαμψις, εως, ἡ, caruncula, quæ multum lucet in oculo, cicatrix in nigro oculi reſplendens. Ex παρὰ, & λάμπω, *ſplendeo.*

Παραλανθάνω, lateo. Παραλανθάνειν ἐν τοῖς ψάμμοις, Herodian. Ex παρὰ, & λανθάνω, quod idem ſignificat.

Παραλέγομαι, cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo, concumbo; (2) lego littus. Gl. V. delego, & παραλεγόμεθα, ſtringimus, Ph. Ἐπεὶ νεφέλα παρελέξατο, Pind. Pyth. 2, 67. Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, Act. 27, 8. Ex παρὰ, & λέγομαι, *cubo, lego.*

Παραλέγω, abſurda loquor, deliro. Ex παρὰ, & λέγω, *dico.*

Παραλείπω, f. ψω, prætermitto, omitto, ſilentio prætereo; παραλειπόμενα, prætermiſſa. Τὸ τοῦ θεοῦ παραλιπὼν τότ' εὐσεβὲς, Eur. Tro. 43. Μηδένα καιρὸν τοῦ ποιεῖν εὖ παραλείπων, Philo. Ex παρὰ, & λείπω, *linquo.*

Παραλείφω, illino. Σαυτῷ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας, ἔγωγ' ἂν εἶπον, Ariſt. Conc. 406. Ex παρὰ, & ἀλείφω, *lino.*

Παράλειψις, εως, ἡ, prætermiſſio, præteritio; (2) figura rhetorica. A παραλείπω.

Παράλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, albicans, R. Ex παρὰ, & λευκὸς, *albus.*

Παραλήγω; παραλήγουσα, penultima. A παρὰ, & λήγω, *deſino.*

Παραληπτέον, ſuſcipiendum, amplectendum. A παραλαμβάνω.

Παραληρέω, ῶ, deliro, vel leviter deſipio. Εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει, Ariſt. Ran. 606. A παράληρος.

Παραλήρημα, ατος, τὸ, delirus, ſilicernium, Gl. V. ubi *delerus.* A παραληρέω.

Παράληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui leviter deſipit. Ex παρὰ, & λῆρος, *nugæ, ineptiæ.*

Παράληψις, εως, ἡ, acceptio, adſumptio. A παραλαμβάνω.

Παραλία, ας, ἡ, ſcil. χώρα, regio maritima. Ex παρὰ, & ἅλς, *mare.*

Παραλιθάζω, lapideſco, in lapidem degenero. Ex παρὰ, & λιθάζω, *lapideſco.*

Παράλιμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, adjacens paludi. Ex παρὰ, & λίμνη, *lacus.*

Παραλιμπάνω, prætermitto, omitto, Gl. V.

Παράλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, marinus, mari adjacens. Ex παρὰ, & ἅλς, *mare.*

Παραλίσκω, capio; a. 2. part. παραλοὺς, captus, Heſ. Ex παρὰ, & ἁλίσκω, quod idem ſignificat.

Παραλιτέω, offendo, pecco ſeu delinquo; παρήλιτες, a. 2. offendiſti. Παραλιτεῖν τοὺς θεοὺς, Apoll. Ex παρὰ, & ἀλιτέω, *pecco.*

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, tranſmutatio; (2) dementia, hallucinatio, & aberratio. A παραλλάττω.

Παράλλαγμα, ατος, τὸ, viciſſitudo, variatio, inæqualitas. Ab eod.

Παράλλακτος, mutabilis.

Παραλλὰξ, *Adv.* alternis vicibus, alternatim, alternata ſeu alternante ſerie. Gl. V. alternis. Ab eod.

Παράλλαξις, εως, ἡ, differentia, diſcrepantia, mutatio. Ab eod.

Παραλλάσσω, vel παραλλάττω, alterno, alternatim ſeu permutatim vario; (2) prætereo, pertranſeo; (3) ſupero, vinco; (4) declino, vito, fugio; (5) aberro, per errorem in aliud incurro, quam conſtitueram; (6) differo, diſcrepo. Gl. V. vario; παρηλλαγμένος, paſſ. p. part. diſcrepans. Παραλλάττειν τῶν αἰσθήσεων τὰ σημεῖα, Plato, τόπον, Plut. δόξαν, Iſocr. τῆς χώρης, Herodot. Ex παρὰ, & ἀλλάσσω, *altero, muto.*

Παραλληλόγραμμον, ου, τὸ, ſpatium, quod lineis parallelis continetur. Ex παράλληλος, & γράμμα, *ſcriptum, delineatum.*

Παραλληλία, ας, ἡ, litterarum in eadem voce collatio, aliarum ſcilicet juxta alias. A παράλληλος.

Παραλληλίζω, comparo inter ſe & quaſi e regione pono. Ab eod.

Παραλληλισμὸς, οῦ, ὁ, figura, quum voces idem ſignificantes vel eædem componuntur, vel ſe invicem ſequuntur, &c. (2) dictorum idem ſignificantium collatio. A παραλληλίζω.

Παράλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutuus ac inter ſe compoſitus & e regione collocatus, æque diſtans. Gl. V. παράλληλον, alternum, interſtitium. Ex παρὰ, & ἀλλήλων, quod vide.

Παραλλήλως, *Adv.* per duorum inter ſe compoſitionem, duo inter ſe componendo; compoſite, comparate. A παράλληλος.

Παραλογίζομαι, f. ίσομαι, ſubdola ſupputatione fallo; falſa argumentatione utens decipio. Gl. V. circumſcribo, obrepo, ſubrepo, diſſimulo. Μή τις ὑμᾶς παραλογίζεται ἐν πιθανολογίᾳ, Col. 2, 4. Παραλελόγισταί σε ἡ Ἄτροπος, Luc. Ex παρὰ, & λογίζομαι, *ſupputo, ratiocinor.*

Παραλογισμὸς, οῦ, ὁ, falſa ratiocinatio, fallax ratio, impoſtura & captio, quæ fit fallacibus rationibus. Ph. diſſimulatio; παραλογισμοῖς, præſtigiis, Ph. A παραλογίζομαι.

Παραλογιϛὴς, οῦ, ὁ, fallax ratiocinator, impoſtor, deceptor. Ab eod.

Παραλογιϛικὸς, ὴ, ὸν, peritus decipiendi fallacibus ratiocinationibus. A παραλογιϛής.

Παραλογιϛὸς, ὴ, ὸν, qui decipi poteſt. A παραλογίζομαι.

Παράλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præter rationem accidit, rationi non conſentaneus, abſurdus. Etiam ſubſtantive caſus inopinatus, obſurditas. Ex παρὰ, & λόγος, *ratio.*

Παραλόγως, *Adv.* ſecus, quam rationi conſentaneum eſt, inopinato. A παράλογος.

Πάραλος, ου, ὁ ϗ ἡ, maritimus; (2) qui in ipſo mari verſatur, rebuſque maritimis & nauticis dat operam; item navis publica Athenienſium. Ex παρὰ, & ἅλς, *mare.*

Παραλουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpuram attextam habens; unde παραλουργὶς, veſtis muliebris. Ex παρὰ, & ἁλουργὴς, *purpureus.*

Παραλούω, juxta lavo; παραλοῦσθαι, juxta lavari. Att. pro παραλούεσθαι. Ex παρὰ, & λούω, *lavo.*

Παραλοφία, ας, ἡ, gibbus ad jugula protendens vel pertingens. Ex παρὰ, & λόφος, *gibbus.*

Παραλυγίζω, obtorqueo, vel aliquantum torqueo, modo nimirum vitilium ſeu viticis. Ex παρὰ, & λυγίζω, *flecto.*

Παραλυπέω, ῶ, moleſtia vel triſtitia adficio. Ex παρὰ, & λυπέω, quod idem ſignificat.

Παράλυπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſterilis, valde ſterilis, Suic. Ex παρὰ, & λυπρὸς, *tenuis, exilis.*

Παράλυσις, εως, ἡ, reſolutio, laxatio, remiſſio, nervorum reſolutio. Gl. V. debilitas. A παραλύω.

Παραλυτικὸς, ὴ, ὸν, paralyticus, debilis, debilitatus. Gl. V. Ab eod.

Παραλύω, f. ύσω, diſſuo, diſſolvo, reſigno, debilito, Gl. V. παραλελυμένος, debilis, Gl. V. Δυστάνου παραλῦσαι ψυχὰν, Eur.

Alc. 114. Πολλοῖς ἤδη παρέλυσε θάνατος δάμαρτος, ib. 922. Ex παρὰ, & λύω, *ſolvo.*

Παραμαρτάνω, aberro, παραμαρτὼν, aberrans, a. 2. part. Ex παρὰ, & ἁμαρτάνω, *pecco.*

Παραμαρτυρία, ας, ἡ, præſcriptio, exceptio, Poll. A παρὰ, & μαρτυρία, *teſtimonium.*

Παραμασήτης, ου, ὁ, qui ad latus alicujus mandit, qui a latere ſedens mandit, paraſitus. Ex παρὰ, & μασάομαι, *mando.*

Παραμεθίημι, dimitto, negligo, prætermitto, detrecto, aut miſſum facio, Suic. Ex παρὰ, & μεθίημι, *dimitto.*

Παραμείβω, f. ψω, prætereo, prætergredior, prætervehor, tranſeo, præterfluo, permuto. Σοφίᾳ δ᾽ ἂν σοφίαν παραμείψειεν ἀνὴρ, Soph. Oed. Tyr. 511. Φυλάσσων μή τί σε λάθῃ τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη, Eur. Iph. in Au. 143. Θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα, Pind. Pyth. 2, 93. Ex παρὰ, & ἀμείβω, *muto.*

Παραμελέω, ῶ, f. ήσω, ſubnegligo, ſubadſpernor, negligo, ſperno; παρημέληκας, p. neglexiſti; παραμελοῦμαι, imper. 3. pl. παρημελοῦντο, negligebantur. p. part. παρημελημένος, neglectus. Τί γὰρ, ἔφη, τῶν ἄλλων, ὦ παῖ, ὧν ἐδόκει ποθ᾽ ἡμῖν ἀναγκαῖον εἶναι μὴ παραμελεῖν, μέμνησαι; Xen. Cyr. 1, 24. Εἴ τι παρημέληκας τῆς μητρὸς, id. Ex παρὰ, & ἀμελέω, *non curo.*

Παραμέμνημαι, mentionem facio, memoro.

Παραμένω, f. ενῶ, maneo apud, permaneo, perſevero. Ὦ πότνι᾽ Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν, extende, Ariſt. Pace, 117. Παραμένειν πρὸς τὰ ὑπόλοιπα, Thuc. Ex παρὰ, & μένω, *maneo.*

Παραμέση, ης, ἡ, ſc. χορδὴ, muſicus tonus. Ex παρὰ, & μέσος, *medius.*

Παράμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt juxta medium. Ex iiſd.

Παραμετρέω, ῶ, f. ήσω, juxta alterum admetior; (2) compenſo; (3) prætervehο, prætereo. Παραμετρῆς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ἑκάτερον, Luc. Ex παρὰ, & μετρέω, *metior.*

Παραμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, oblongus. Ex παρὰ, & μῆκος, *longitudo.*

Παραμήρια, ων, τὰ, internæ femoris partes. Ex παρὰ, & μηρὸς, *femur.*

Παραμηρίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad femur pertinens; (2) femur tegens. A παραμήρια.

Παραμιγνύω, vel παραμίγνυμι, f. ξω, admiſceo, immiſceo. Ἀντὶ σιραίου μέλιτος σμικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας, Ariſt. Veſp. 872. Τὰ καλὰ τῶν ὀνομάτων τοῖς ἐπαγωγοῖς παραμιγνῦσα, Heliod. Ex παρὰ, & μιγνύω, *miſceo.*

Παραμικρὸν, *Adv.* propemodum, pæne. Ex παρὰ, & μικρὸν, *pauxillum.*

Παράμιλλος, ου, ὁ, citra certamen victor, vel potius pæne æqualis. Ex παρὰ, & ἅμιλλα, *certamen.*

Παραμίμνω, maneo apud; permaneo. Οὐδ᾽ εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες παραμίμνων, Odyſſ. 3, 115. Ex παρὰ, & μίμνω, *maneo.*

Παραμιξολυδιάζω; unde παραμιξολυδιάσαι, ad mixolydium tonum alludere, vel tranſcendere mixolydium cantum. Ex παρὰ, & μιξολύδιος, quod vide.

Παραμίσγω, admiſceo. Ex παρὰ, & μίσγω, *miſceo.*

Παραμολέω, ῶ, adſum, advenio, adſto, ſuccurro, Suic. ut hinc ſit παρμέμβλωκεν Homericum p. pro παραμεμόληκεν, Il. 4, 11. Ex παρὰ, & μολέω, *venio.*

Παραμονὴ, ῆς, ἡ, conſtans permanſio apud aliquem. A παραμένω.

Παραμόνιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui conſtanter apud aliquem permanet. A παραμονὴ.

Παράμονος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A παραμένω.

Παράμουσος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſſonus, Muſis ſeu cantui non conveniens; (2) alienus, abhorrens. Ex παρὰ, & Μοῦσα.

Παραμπέχομαι, f. έξω, p. σχηκα, obvelo, obtego, obduco, involvo, Suic. Ex παρὰ, & ἀμπέχομαι, *circumdo, induo.*

Παραμυθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, hortor, adhortor; (2) conſolor, verbis mulceo & ſedo, medeor, compenſo, ſarcio. Ἀχαιμένην ἡμεῖς ἑτέρῳ γάμῳ παραμυθησόμεθα, Heliod. Παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὴν συμφορὰν, Luc. Ex παρὰ, & μυθέομαι, *dico.*

Παραμυθητὴς, οῦ, ὁ, conſolator. A παραμυθέομαι.

Παραμυθητικὸς, ἡ, ὸν, qui conſolari poteſt aut ſolet, conſolatorius. Ab eod.

Παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio & demulcentia, ſolatium, conſolatio, ſolamen. Ex παρὰ, & μῦθος, *verbum.*

Παραμύθιον, ίου, τὸ, mulcimentum, placamentum, ſolatium, ſolamen. Ex iiſd.

Παραναγινώσκω, juxta lego, aut ex adverſo & altrinſecus lego. Gl. Vet. adlego; (2) lego, perlego. Τοὺς νόμους τῷ ψηφίσματι παραναγινώσκειν, Iſocr. Ex παρὰ, & ἀναγινώσκω, *lego.*

Παρανάγνωσις, εως, ἡ, adlectio, Gl. V. lectio quæ fit ad. A præc.

Παραναδύομαι, obiter emergo, erumpo. Ex παρὰ, & ἀναδύομαι, *emergo, reſurgo.*

Παρανακλίνω, inclino. Ex παρὰ, & ἀνακλίνω, *reclino.*

Παραναλίσκω, f. λώσω, obiter & præter deſtinatum impendo, perperam conſumo; paſſ. παραναλίσκομαι, conſumor, pereo, exſpiro. Ex παρὰ, & ἀναλίσκω, *abſumo.*

Παρανάλωμα, ατος, τὸ, ſumptus ſupervacaneus & inutilis; additamentum ac velut appendix impenſæ deſtinatæ. A παραναλίσκω.

Παρανατέλλω, ſive παρανατέλλομαι, juxta orior. Ex παρὰ, & ἀνατέλλομαι, *orior.*

Παρανδρόομαι, οῦμαι, a viro prætereor ſive negligor, viri ſive thalami expers ſum, Suic. Ex παρὰ, & ἀνὴρ, *vir.*

Παρανέομαι, prætereo, prætervehor, præternavigo. Πολέας παρανεῖσθαι, Apoll. Ex παρὰ, & νέομαι, *navigo.*

Παρανευρίζω, f. ίσω, nervos reſolvo, enervo. Ex παρὰ, & νεῦρον, *nervus.*

Παρανέχω, altrinſecus attollo ſive elevo; item emineo. Ex παρὰ, & ἀνέχω, *ſuſtineo.*

Παρανέω, ad latus nato, juxta nato; vel præternato. Ex παρὰ, & νέω, *nato.*

Παρανέω, vel παρανήω, juxta aggrego & acervo; ad latus accumulo; unde a. 1. παρένησαν, coacervarunt, congeſſerunt, acervum fecerunt. Ex παρὰ, & νέω, vel νήω, *glomero.*

Παρανηνέω, juxta adgero & acervo, ad latus accumulo; unde imperf. παρενήνεεν, apponebat acervatim; 3 pl. παρενήνεον, accumulabant. Ex παρὰ, & νηνέω, *glomero, cumulo.*

Παρανήτη, ης, ἡ, paranete, chorda penultimæ proxima. Ex παρὰ, & νήτη, *chorda ultima.*

Παρανήχομαι, f. νήξομαι, nato juxta, ſeu ad latus; aut natando prætervehor. Παρανήχεσθαι τῇ τριήρει, Plut. Εἰ δέ κ᾽ ἔτι προτέρω παρανήξομαι, Odyſſ. 5, 407. Ex παρὰ, & νήχομαι, *nato.*

Παρανθέω, ῶ, defloreſco; in Vulg. Lex. adfloreo. Ex παρὰ, & ἀνθέω, *floreo.*

Παρανίσσομαι, prætereo, prætervehor, pertranſeo, R. Suic. Ex παρὰ, & νίσσομαι, *eo, vado, nato.*

Παρανίσχω, altrinſecus attollo; (2) emineo, Dem. Ex παρὰ, & ἀνίσχω, *attollo.*

Παρανοέω, ῶ, f. ήσω, deliro, deſipio, demens ſum; (2) perperam intelligo, Ariſt. Ex παρὰ, & νοέω, *intelligo.*

Παράνοια, ας, ἡ, amentia, dementia, delirium. Ex παρὰ, & νόος, *mens.*

Παρανοίγω, f. οίξω, adaperio. Ex παρὰ, & ἀνοίγω, *aperio.*

Παρανομέω, ῶ, f. ήσω, contra leges ſeu contra jus & æquum facio; (2) legem legibus contrariam fero. Παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; Act. 23, 3. A παράνομος.

Παρανόμημα, ατος, τὸ, quod contra leges & jus factum eſt, peccatum, delictum, ſcelus, flagitium. A παρανομέω.

Παρανομία, ας, ἡ, iniquitas; tranſgreſſio legis; inſolentia legibus repugnans; nequitia, improbitas contra leges, fas, & æquum commiſſa, ſcelus, flagitium. Ph. injuria. A παράνομος.

Παράνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, contra leges faciens, legum violator, improbus. Gl. V. legirupa. Ph. contrarius legi; illicitus. Ex παρὰ, & νόμος, *lex.*

Παρανόμως, *Adv.* contra leges, præter jus & æquum. Ph. illicite. A παράνομος.

Παράντα, obliqua, a recta via averſa. A παράντης.

Παραντέλλω, poët. pro παρανατέλλω, juxta orior ſeu exorior, metaph. adjaceo, Suic. Ex παρὰ, & ἀντέλλω, pro ἀνατέλλω, *orior.*

Παράντη, *Adv.* idem quod παράντα.

Παράντης, εος, ὁ καὶ ἡ, acclivis pariter & declivis; obliquus. Ex παρὰ, & ἀντάω, *obvio.*

Παρανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto apud, circum excubo. Ex παρὰ, & νυκτερεύω, *pernocto.*

Παρανυμφίος, ου, ὁ, qui ſponſo & ſponſæ adſidens eos domum deducit. A παράνυμφος.

Παράνυμφος, ου, ὁ, auſpex pronubus, Ph. & ἡ παράνυμφος, pronuba, Ph. Ex παρὰ, & νύμφη, *ſponſa.*

Παρανύττω, exſtimulo, inſtigo. Ex παρὰ, & νύττω, *pungo.*

Παράξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantulum peregrinus, peregrinus; ignobilis; illegitimus. Ex παρὰ, & ξένος, *peregrinus.*

Παραξέω, adrado. Ex παρὰ, & ξέω, *rad*

Παράξηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiccus, R. Ex παρὰ, & ξηρὸς, *ſiccus.*

Παραξιφίδιον, ου, τὸ, pugio, Ph. Ex παρ & ξιφίδιον, *gladiolus.*

Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, pugio. E παρὰ, & ξίφος, *gladius.*

Παραξόνιος, ου, ὁ, axem attingens, periculo ſus, vel ſtreperus. Ex παρὰ, & ἄξων, *axis*

Παραξονίτιδες, ων, αἱ, modioli rotarum v aliorum inſtrumentorum, Suic. Ex iiſd

Παράξυσμα, ατος, τὸ, quod in ſculptura ſu pervacaneum quaſi appendix additur. παραξύω.

Παράξυστον, ου, τὸ, inſtrumentum ad later in ſtructura radendos. Ab eod.

Παραξύω, abrado. Gl. V. derado, deſtrin go. Ταῦτα γὰρ ἐγγὺς παραξύει τοῦ ἰδιωτ (λόγον) accedunt, Longin. 31. Ex π ρὰ, & ξύω, *rado.*

Παραπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, in diverſu inſtituo. Ex παρὰ, & παιδαγωγέω, *i ſtituo.*

Παραπαίζω, deludo, Gl. V. Ex παρὰ, παίζω, *ludo.*

Παραπαίω, deliro, deſipio. Ὦ δέσποτ᾽ ναξ, ὡς παραπαίεις; Ariſt. Pac. 90. E παρὰ, & παίω, *percutio.*

Παραπαίοντ

Παραπαιόντως, *Adv.* deſipienter, delire, Heſ. A παραπαίων, quod eſt Part. a παραπαίω.

Παράπαιστος, ου, ὁ, delirus, deſipiens, Heſ. A παραπαίω.

Παραπάλλομαι, concutior, allidor. Οἷς παρεπάλλετο Πηλείδας σὺν ὅπλοις παρ' ἄντυγα, Eur. Iph. in Au. 225. A παρὰ, & πάλλω, *quatio.*

Παράπαν, *Adv.* in univerſum, genere toto, per totum, omnino, prorſus. Ex παρὰ, & πᾶν, *omne.*

Παραπαντάω, occurro, obvio. Ex παρὰ, & ἀπαντάω, quod idem ſignificat.

Παραπάσσω, f. άσω, inſpergo, Plut. Ex παρὰ, & πάσσω, quod idem notat.

Παραπάφω, ſive παραπαφῶ, decipio, fallo; ut hinc ſit Homericum παρήπαφεν, a. 2. decepit, Il. 14, 360. Πρίν με παρήπαφες ἡδέϊ μύθῳ, Theoc. 27, 11. Ex παρὰ, & πάφω, quod idem ſignificat.

Παραπείθω, f. είσω, perſuadeo, perſuadendo flecto & permoveo. Gl. V. ſolicito; (2) falſa perſuaſione decipio. Παράπεισον δὲ σὸν, ὃν λισσόμεθ' ἐλθεῖν, τέκνον, Eur. Supp. 59. Ex παρὰ, & πείθω, *ſuadeo.*

Παραπειράω, ῶ, vel παραπειράομαι, ῶμαι, adnitor, tento. Ex παρὰ, & πειράω, *tento.*

Παραπελεκάω, ῶ, circumdolo, vel dedolo. Ex παρὰ, & πελεκάω, *dolo, ſeco.*

Παραπέμπω, f. ψω, prætermitto, omitto, tranſmitto, ut negligens dimitto; (2) tranſmitto, aliquo mitto, adveho, importo; (3) deduco, comitor, proſequor. Ph. παραπέμπεται, omittit; παραπέμψας, a. 1. part. comitatus, Gl. V. Πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας Ἕρμαιον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ, iteravit, Soph. Phil. 1449. ἐπὶ τὴν οἴκησιν, Heliod. Ex παρὰ, & πέμπω, *mitto.*

Παραπετάζω, vel παραπεταννύω, f. τάσω, obtendo, obtego, obvelo; (2) expando, explico. Σκαιῇ δ' Αὐσονίων παραπέπταται ἄσπετος ἰσθμός, Dion. Περ. 88. pro παραπεπέτασται, per Sync. Ex παρὰ, & πετάζω, *pando.*

Παραπέταλος, ου, ὁ ϗ ἡ, foliis ſeu laminis obtectus, obtenſus, & coopertus. Ex παρὰ, & πέταλον, *folium, lamina.*

Παραπετάομαι, ῶμαι, vel παραπέτομαι, advolo; (2) prætervolo, Gl. V. Ex παρὰ, & πετάομαι, *volo.*

Παραπέτασμα, ατος, τὸ, velum, ſeu aulæum; (2) prætextus, diſſimulatio, integumentum. Ph. velum, palla. A παραπετάζω, *obvelo.*

Παραπέτομαι, prætervolo, Gl. V.

Παράπεψις, εως, ἡ, concoctio, Suic. Ex παρὰ, & πέψις, *coctio.*

Παράπηγμα, ατος, τὸ, tabula, in qua deſcripta erat cœli ratio, & ſiderum orientium, occidentiumque, tempeſtatumque ſignificatio, cum quadripartitis anni cardinibus, & aliis ejuſmodi eventibus ac effectibus mundi; (2) machinamentum, adminiculum. A παραπήγνυμι.

Παραπήγνυμι, f. ξω, a latere figo, juxta depango. Οἰκείαν ἀρχὴν παρεπήξατο, Al. Aphr. Αἱ λῦπαι τῶν ἡδοναῖς παραπεπήγασι, Iſocr. Ex παρὰ, & πήγνυμι, *pango, figo.*

Παραπηδάω, ῶ, f. ήσω, ſaltu prætergredior, tranſgredior, tranſilio. Ex παρὰ, & πηδάω, *ſalio.*

Παραπήχιον, ου, τὸ, os & pars cubiti, Poll. Ex παρὰ, & πῆχυς, *cubitus.*

Παράπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, cubito adjunctus, cubito appoſitus. Hinc τὸ παράπηχυ, υος, veſtimentum album cubitum purpureum attextum habens, Heſ. Ex παρὰ, & πῆχυς, *cubitus.*

Παραπικραίνω, ad amaram iram concito; a. 1. παρεπίκραναν, 3. pl. exacerbaverunt, Heb. 3, 16. Ex παρὰ, & πικραίνω, *exacerbo.*

Παραπικρασμὸς, οῦ, ὁ, exacerbatio. A παραπικραίνω.

Παραπίπτω, incido; (2) offendo, obviam fio; (3) offendo, pecco; (4) accido, evenio, incido; perf. παραπέπτωκα; a. 2. παρέπεσον; καιρὸς παρέπεσεν, occaſio incidit. Παραπίπτειν πόλει, Plat. ἐς Ἄργος, Polyb. Παρέπεσε πράξει μοχθηρᾷ, Diod. Ex παρὰ, & πίπτω, *cado.*

Παραπλαγιάζω, obliquo, Heſ. ubi παραπλαγιάσας, a. 1. part. A ſeq.

Παραπλάγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum obliquus vel lateralis. Ex παρὰ, & πλάγιος, *obliquus.*

Παραπλάζω, a vera via ſeductum in errorem impello, vel vagabundum duco ſecus viam rectam, aut ſeduco; a. 1. παρέπλαγξα, præteregi; a. 1. paſſ. παρεπλάγχθην, aberravi. Νεύμασιν ἀφθογγοῖσι παραπλάζων φρένα κούρης, Muſ. 102. παραπλάγξας, ib. 159. Αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ παρέπλαγξαν ϗ σοφὸν, Pind. Ol. 7, 56. Ex παρὰ, & πλάζω, *errare facio.*

Παραπλέκω, f. ξω, attexo, admiſceo, contexo, conſero. Ex παρὰ, & πλέκω, *texo.*

Παραπλευρίδια, ων, τὰ, arma, quæ tegunt equorum latera. A παράπλευρος.

Παράπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad latus ſeu ad coſtas eſt. Ex παρὰ, & πλευρὰ, *latus.*

Παραπλέω, f. εύσω, prætervehor, præternavigo. Ex παρὰ, & πλέω, *navigo.*

Παραπληγία, ας, ἡ, levis partium ſideratio aut reſolutio; (2) delirium, inſania. A παραπλήσσω.

Παραπληγικὸς, ἡ, ὸν, leviter ſideratus ac reſolutus, Suic. A παραπληγία.

Παραπληγικῶς, *Adv.* per levem ſiderationem ac reſolutionem, Suic. A παραπληγικός.

Παραπλήθω, plenus & refertus ſum, Suic. Ex παρὰ, & πλήθω, *impleo.*

Παραπληκτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod παραπληγικός, Suic.

Παράπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui mentis vel ſenſuum harmonia depravata eſt, vecors, inſanus, mente captus. A παραπλήσσω.

Παραπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod. Gl. V. delirus; apud Hom. ἠϊόνας παραπλῆγας, littora a fluctibus percuſſa.

Παραπληξία, ας, ἡ, inſania, amentia; (2) levis partium ſideratio aut reſolutio. Ab eod.

Παραπληρόω, ῶ, f. ώσω, juſto completoque oneri infarcio, ſuperaddo. Ex παρὰ, & πληρόω, *impleo.*

Παραπλήρωμα, ατος, τὸ, quod oneri completo infarcitur; (2) cento, & omne redundans ac ſuperfluum. Ph. ſagina. A παραπληρόω.

Παραπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, expletivus, ſuppletivus, Gl. V. A παραπλήρωμα.

Παραπλήσιον, *Adv.* proxime. A παραπλήσιος.

Παραπλήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, proxime ad aliquid accedens, adfinis; ſimilis, adſimilis, Gl. V. Ex παρὰ, & πλήσιος, *propinquus.*

Παραπλησίως, *Adv.* ſimiliter, eodem prope modo. Gl. V. perinde, itidem, ſimiliter. A παραπλήσιος.

Παραπλήσσω, f. ξω, perperam pulſo citharam, aut aliud inſtrumentum muſicum. At παραπλήττομαι, mente percellor, vecors & amens fio; παραπεπληγμένος, perf. part. vecors; amens. Ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ, Eur. Her. fur. 938. A παρὰ, & πλήσσω, *percutio.*

Παραπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, calamiſtratos vel implicitos habens capillos. Ex παρὰ, & πλόκαμος, *crinis.*

Παραπλοκὴ, ῆς, ἡ, q. d. adtextio, inſertio. A παραπλέκω.

Παράπλοος, *contr.* παράπλους, ου, ὁ, præternavigatio. A παραπλέω.

Παραπλώω, f. ώσω, præternavigo. Ex παρὰ, & πλώω, *navigo.*

Παραπνέω, f. εύσω, a latere flo ſeu ſpiro; (2) præterflo; (3) leviter ſpiro. Ex παρὰ, & πνέω, *ſpiro.*

Παραπόδας, *Adv.* e veſtigio; (2) juxta, prope. Ex παρὰ, & πους, *pes.*

Παραποδίζω, f. ίσω, impedimento & obſtaculo ſum. Παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρείαν, Polyb. Ex παρὰ, & ποδίζω, *pedes ligo.*

Παραποδύομαι, altrinſecus me exuo. Ex παρὰ, & ἀποδύομαι, *exuo.*

Παραποιέω, ῶ, f. ήσω, falſo adſimilo, adultero, ad diſſimulandam veritatem corrumpo & perverto, inverto, perverto. Gl. V. permuto; παραποιηθεὶς, a. 1. paſſ. & παραπεποιημένος, perf. ad ſimilitudinem factus. Πολλὰ δὲ τοῦ Ξάνθου παραπεποίηκεν, Ariſtot. Ex παρὰ, & ποιέω, *facio.*

Παραποίημα, ατος, τὸ, id, quod factum eſt ad alicujus ſimilitudinem, falſo adſimilatum. A παραποιέω.

Παραποίησις, εως, ἡ, adſimilatio, qua mentimur aliquid, adulteratio. Gl. V. hoc falſum. Ab eod.

Παραπολαύω, f. αύσω, obiter fructum percipio; (2) obiter damnum accipio. Ex παρὰ, & ἀπολαύω, *fruor.*

Παραπόλλυμι, male perdo, peſſumdo contra meritum; παραπόλλυμαι, intermorior, depereo, Gl. V. Ὁ μὲν ἠτίμωται ϗ παραπόλωλεν, Dem. Ex παρὰ, & ἀπόλλυμι, *perdo.*

Παραπολὺ, *Adv.* multo, longe. Ex παρὰ, & πολὺ, *multum.*

Παραπόμπεια, vel ια, vaſa ſacra in pompis.

Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, deductio, comitatio, comitatus; (2) trajectio, tranſvectio, advectio, importatio. Ph. proſecutio, comitatus. A παραπέμπω.

Παραπομπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui lateri alicujus adjunctus eum deducit, comes, deductor. Ph. proſecutor. Ab eod.

Παραπορεύομαι, f. εύσομαι, ad latus incedo, deambulo, prætereo, tranſeo, iter facio; a. 1. part. παραπορευθεὶς, prætergreſſus. Παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, Marc. 9, 30. Ex παρὰ, & πορεύομαι, *proficiſcor.*

Παραπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, purpuram attextam habens. Ex παρὰ, & πορφύρα, *purpura.*

Παραποτάμιος, ία, ιον, ad fluvium ſitus; (2) fluvium accolens. Ex παρὰ, & ποτάμιος, *fluvialis.*

Παραπράσσω, vel άττω, f. ξω, ſecus facio quam deceat, aut præter juſſa facio, perperam ago. Μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος, Soph. Aj. 261. Ex παρὰ, & πράσσω, *facio.*

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, male geſta legatio. A παραπρεσβεύω.

Παραπρεσβεύω, f. εύσω, legationem perperam gero, aliter in legatione ago, quam mandatum eſt. Παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον, Dem. Ex παρὰ, & πρεσβεύω, *legatione fungor.*

Παράπρισμα, ατος, τὸ, ſcobs, quam ſerræ dentes egerunt e ligno; (2) concretus humor in ſuris equorum. A παραπρίω.

Παραπρίω, f. ίσω, juxta ſeco, ſerra ſeco. Ex παρὰ, & πρίω, *ſerra ſeco.*

Παραπροσποιέομαι, ȣ̃μαι, diſſimulo, conniveo, Gl. V. παραπροσποιηθέντα, diſſimulata, Ph. Ex παρὰ, & προσποιȣ̃μαι, *adfecto.*

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, diſſimulatio, ſimulatio, Gl. V. Ex παρὰ, & προσποιέω, *ſimulo.*

Παραπταίω, f. αίσω, offendo, impingo, labor; erro, vacillo. Ex παρὰ, & πταίω, *impingo.*

Παράπτομαι, f. άψομαι, obiter & in tranſcurſu tango ſeu attingo. Ex παρὰ, & ἅπτομαι, *tango.*

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapſus, offenſa, erratum. Gl. V. delictum. A παραπίπτω.

Παράπτωσις, εως, ἡ, offenſa, lapſus; (2) ipſa actio labendi & offendendi; (3) irruptio, impetus, ipſa actio irruendi; (4) figura, qua caſus pro caſu ponitur. Ab eod.

Παραπύλιον, ȣ, τὸ, portula juxta portam majorem. Gl. V. portella. Ex παρὰ, & πύλη, *porta.*

Παράπυξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, buxeus, buxeo adſimilis. Ex παρὰ, & πύξος, *buxus.*

Παραπωμάζω, f. άσω, operculo claudo & obturo. Ex παρὰ, & πωμάζω, *operculo claudo.*

Παραρέω, deſtillo, Gl. V. Ex παρὰ, & ῥέω, *fluo.*

Παραρθρέω, ῶ, f. ήσω, ex articulis parum dimoveor, aut dimotus & detortus ſum, luxatus ſum. Ex παρὰ, & ἄρθρον, *articulus.*

Παράρθρημα, ατος, τὸ, parva luxatio, per quam ſcilicet articulus paullulum a ſuo loco naturali exceſſit. A παραρθρέω.

Παράρθρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παραριγόω, ῶ, rigeo, ſeu aliquantum rigeo. Ex παρὰ, & ῥιγόω, *rigeo.*

Παραριθμέω, ῶ, adnumero. Ex παρὰ, & ἀριθμέω, *numero.*

Παραρίπτω, f. ψω, abjicio, projicio. Ex παρὰ, & ῥίπτω, *jacio.*

Παραρκέω, ῶ, juxta ſufficio; (2) ſufficio. Ex παρὰ, & ἀρκέω, *ſufficio.*

Πάραρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non bene compoſitum corpus habens; (2) non bene compoſitam mentem habens, delirus, demens; (3) inutilis. Ex παρὰ, & ἄρω, *apto.*

Παραρπάζω, f. άξω, vel άσω, abripio, rapio, Suic. Ἂν δὲ παραρπάζῃς ἄρτȣς ϗ κλάσματ' ἀναιδῶς, Epigr. Ex παρὰ, & ἁρπάζω, *rapio.*

Παραῤῥάπτω, f. ψω, juxta ſuo, adſuo; (2) conſuo. Ex παρὰ, & ῥάπτω, *ſuo.*

Παραῤῥέω, vel παραῤῥύω, præterfluo; παραῤῥυῆναι, a. 2. paſſ. inf. præterfluxiſſe; præterfluere, elabi. Part. παραῤῥυεὶς, præterlapſus. Ἕτεροί γε λόγοι παρεῤῥυήκασι πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς, Dem. Ex παρὰ, & ῥέω, *fluo.*

Παραῤῥήγνυμι, f. ῥήξω, diſrumpo, diffringo, diſſipo, diſcindo; παραῤῥαγεὶς, a. 2. part. paſſ. diſruptus, ſciſſus. Μέλαινά τ' ἄκρȣ τὶς παρέῤῥηγεν ποδὸς αἱμοῤῥαγὴς φλὲψ, Soph. Phil. 825. Ex παρὰ, & ῥήγνυμι, *rumpo.*

Παραῤῥητὸς, ὴ, ὸν, qui verbis flecti poteſt; (2) adhortatorius, monitorius. Ex παρὰ, & ῥητὸς, *dictus.*

Παραῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, abjicio, rejicio; παραῤῥιπτȣ̃μαι, abjicior. Ex παρὰ, & ῥιπτέω, *projicio.*

Παραῤῥίπτω, f. ψω, abjicio, projicio. Ex παρὰ, & ῥίπτω, *projicio.*

Παράῤῥυμα, ατος, τὸ, pellis, tegumentum, velamentum; (2) funis tractorius, quo navis adducitur remulco. Ex παρὰ, & ῥῦμα, munimentum.

Παραρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo e cingulo, vel ſuccingo ut enſem; παρήρτηται, perf. paſſ. appenſum habet.

Παραρτέομαι, præparo, inſtruo, comparo. Ion. pro παραρτῶμαι. Ex παρὰ, & ἀρτάω, *paro.*

Παράρτημα, ατος, τὸ, quidquid e cingulo ſuſpenſum geſtatur, quidquid ab alio dependet & annexum eſt, ut appendix, ad aliquid ſuſpenſum. A παραρτάω.

Παραῤῥύω, f. ύσω, præterfluo; vid. παραῤῥέω. Ex παρὰ, & ῥύω, *fluo.*

Παραρτύω, f. ύσω, apparo, inſtruo, accommodo. Ex παρὰ, & ἀρτύω, *apparo.*

Παρασάγγης, ȣ, ὁ, paraſanga, apud Perſas triginta ſtadia.

Παρασαλεύω, f. εύσω, concutio, aliquantum concutio. Gl. V. demoveo. Ex παρὰ, & σαλεύω, *quatio.*

Παρασαρόω, ῶ, f. ώσω, ſcopis purgo, verro. Ex παρὰ, & σαρόω, *verro.*

Παρασάττω, refercio. Ex παρὰ, & σάττω, *farcio.*

Παράσειρος ἵππος, equus funibus alligatus ad latus equi jugalis. Ex παρὰ, & σειρὰ, *funis, reſtis.*

Παράσεισμα, ατος, τὸ, concuſſio corporis & inter exercitationes reponitur. A παρασείω.

Παρασείω, f. είσω, utrimque quatio, ſeu obquatio. Οἱ θέοντες θᾶττον θέȣσιν παρασείοντες τὰς χεῖρας, Ariſtot. Ex παρὰ, & σείω, *quatio.*

Παρασημαίνω, perperam ſigno, falſum ſignum notamque imprimo; (2) annoto, adſcribo; (3) obſigno; παρεσημηνάμην, a. 1. med. obſignavi; παρασεσημασμένος, perperam ſignatus, adulterinus, ut nummus, perf. part. paſſ. Ex παρὰ, & σημαίνω, *ſigno.*

Παρασημασία, ας, ἡ, q. d. ſignificatio, laus, Suic. A παρασημαίνω.

Παρασημειόω, ῶ, f. ώσω, noto, annoto. Ex παρὰ, & σημειόω, *noto.*

Παρασημείωσις, εως, ἡ, annotatio. A παρασημειόω.

Παρασημειωτέον, annotandum. Ab eod.

Παράσημον, ȣ, τὸ, nota; παράσημα, τὰ, notæ, indicia; παράσημον τȣ̃ πλοίȣ, tutela *navis*, Ph. Ex παρὰ, & σῆμα, ſignum.

Παράσημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perperam ſignatus, adulterinus; (2) obſcurus, ignobilis; (3) prodigioſus, portentoſus, monſtroſus; (4) inſignis & inter alios conſpicuus. Ex παρὰ, & σῆμα, *ſignum.*

Παρασήμως, *Adv.* inſignite & cum additamento. Gl. V. inſignite. A παράσημος.

Παρασιτέω, ῶ, f. ήσω, cibum apud aliquem ſumo, ſum paraſitus & adſentator; ſector & adulor ventris cauſſa. A παράσιτος.

Παρασιτία, ας, ἡ, paraſitica adulatio. Ab eod.

Παρασιτικὸς, ὴ, ὸν, ad paraſitum pertinens. A παρασιτία.

Παράσιτος, ȣ, ὁ, qui cibum apud aliquem ſumit; (2) qui cibi gratia adſentatur, cœnarum adſecla; (3) *Adj.* qui opſonii loco ad panem adhibetur. Ph. παράσιτος, paraſitus, adſcela; παράσιτοι, buccones. Ex παρὰ, & σῖτος, *cibus e frumento confectus.*

Παρασιωπάω, ῶ, f. ήσω, reticeo, ſilentio prætereo. Gl. V. conticeo. Ex παρὰ, & σιωπάω, *ſileo.*

Παρασιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura orationis. A παρασιωπάω.

Παρασκαίρω, a latere ſalio ſeu adſulto. Ex παρὰ, & σκαίρω, *ſalio.*

Παρασκευάζω, f. άσω, præparo, inſtruo, apparo, comparo, Gl. V. παρασκευάζομαι, præparo me, Gl. V. παρασκευάζȣ, accinge te, Ph. παρεσκευάσατο, accinxit, Ph. a. 1. med. παρεσκευασμένος, perf. paſſ. part. paratus. Τὴν εἰρήνην ὑπάρχȣσαν καταλύȣσι, ϗ πόλεμον παρασκευάζȣσιν, Æſch. Ὁ ὕποψ μελῳδεῖν ἂν πασασκευάζεται, Ariſt. Av. 233. Τοιγὰρ παρεσκευάσμεθ' ὥστε κατθανεῖν, Eur. Her. fur. 1246. Ex παρὰ, & σκευάζω, *paro.*

Παρασκεύασμα, ατος, τὸ, apparatus, præparatio. A παρασκευάζω.

Παρασκευαστικὸς, ὴ, ὸν, præparativus; (2) patrandi & efficiendi vim habens. Ab eod.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, inſtructio, præparatio; (2) factio & coitio hominum vel ad reos opprimendos, vel ad pœn eximendos; contra æquitatem juris, legumque interdicta; (3) id quod fit conſulto & de induſtria; (4) dies, qui Sabbatum antecedit: hinc ἡ μεγάλη, ſive ἡ ἁγία παρασκευὴ, dies crucifixionis Domini. Ex παρὰ, & σκευὴ, *apparatus.*

Παρασκήνια, τὰ, aditus ad ſcenam tendens, vel locus juxta ſcenam, ubi inſtrumenta ludorum reponebantur. Ex παρὰ, & σκηνὴ, *ſcena.*

Παρασκηνόω, & παρασκηνέω, vel παρασκηνάω, ῶ, juxta tentorium ſeu tabernaculum meum habeo; (2) juxta figo tentorium; (3) ſedem meam figo apud, habito apud; (4) vicinus & proximus ſum. Ὁ δὲ Κυαξάρης ἐμεθύσκετο μεθ' ὧν παρεσκήνȣ, Xen. Cyr. 4, 21. Ex παρὰ, & σκηνὴ, *tentorium*, unde σκηνόω, έω, άω.

Παρασκήπτω, f. ψω, juxta ſeu a latere ingruo & irruo, decumbendo & ingruendo aberro. Ex παρὰ, & σκήπτω, *irruo.*

Παρασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, a latere ſalto, a latus alicujus exſilio; (2) exſultim ludo, lætitia exſulto, geſtio. Ex παρὰ, & σκιρτάω, *ſalio, ſalto.*

Παρασκοτίζω, f. ίσω, occæco, Suic. Ex παρὰ, & σκοτίζω, *obſcuro.*

Παρασοβέω, ῶ, f. ήσω, inſolenter & faſtuo prætereo; (2) feroci & ſuperbo adſpectu tranſmitto & prætereo. Παρασοβήσα παρὰ τὸ δωμάτιον, Plut. Ex παρὰ, & σοβέω, *obvios ſubmoveo.*

Παρασοφίζομαι, f. ίσομαι, non dextre, ſe perperam σοφίζομαι, ſcite & ingenioſe aliquid tentans perperam id facio; παρα σοφίζεσθαι, ſciolum ſuperare argutiis. E παρὰ, & σοφίζομαι, *ſcite & ingenioſ conficio.*

Παρασπὰς, άδος, ἡ, frutex arbori adnaſcen qui inde avulſus plantatur; (2) ſtolo A παρασπάω.

Παρασπασμὸς, ȣ̃, ὁ, avulſio, convulſio. A eod.

Παρασπάω, ῶ, f. άσω, a latere alicujus abſtraho ſeu avello; (2) fruticem arbo adnaſcentem ex ejus imo trunco avello (3) abſtraho, evello. Ph. παρασπᾶτα uſurpa uſurpat, παρασπασθέντων, deductis; id. a. 1. part. paſſ. Τῶν δὲ Ἑλληνίδων πόλεων παρέσπασέ τινας τοῦ Φαρναβάζου, Xen. Ex παρὰ, & σπάω, *traho.*

Παρασπείρω, ſemino juxta ſeu apud; a. 1. παρέσπειρα. Τῷ σίτῳ τὸ ζιζάνιον παρασπείροντες, Syneſ. Ex παρὰ, & σπείρω, *ſemino.*

Παρασπίζω, f. ίσω, a latere ſtans clypeo munitus pugno. Ἀδελφὴ δ' ἡ παρασπίζουσ' ὁμοῦ, Eur. Ph. 1444. Μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἅρμασιν ποτὲ νίκην Ἀθηνᾶν, id. Ion. 1573. Ex παρὰ, & ἀσπίζω, *clypeo protego.*

Παρασπιστὴς, οῦ, ὁ, qui a latere ſtans clypeo munitus pugnat. A παρασπίζω.

Παρασπονδέω, ῶ, f. ήσω, contra fœdus facio, pacta & conditiones fœderis violo; (2) aliquem contra fœderis fidem violo; perf. part. paſſ. παρεσπονδημένος, & a. 1. παρασπονδηθεὶς, in fœdere violatus. Κατέστησεν ἑαυτὸν εἰς ἀνάγκην τοῦ παρασπονδῆσαι τὸν ἕτερον, Plut. A παράσπονδος.

Παρασπόνδημα, ατος, τὸ, facinus fœdere violato perpetratum, ſeu fœderis violatio. A παρασπονδέω.

Παρασπόνδησις, εως, ἡ, violatio ſui tranſgreſſio fœderis. Ab eod.

Παράσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœdus & pacta tranſgrediens, qui fit contra fœdus & pacta. Gl. V. fœdifragus. Ex παρὰ, & σπονδὴ, *fœdus, pactum.*

Παρασπόνδως, *Adv.* contra fœdus & pacta, perfide. A παράσπονδος.

Παρασπορὰ, ᾶς, ἡ, diſperſio. A παρασπείρω, *diſpergo.*

Παραστάδὸν, *Adv.* adſtando, ſtando a latere, prope ſtando. A παρίσταμαι, *adſto.*

Παραστάθμιδες, ων, αἱ, poſtes cardinum, antæ. Ex παρὰ, & σταθμός.

Παραστὰς, άδος, ἡ, poſtis; παραστάδες, poſtes. Ex παρὰ, & ἵσταμαι, *ſto.*

Παρασταθμίζω, præpondero. Gl. V. perpendo. Ex παρὰ, & σταθμίζω, *pondero.*

Παράστασις, εως, præſentatio, exhibitio, diductio. Ph. apparitura, Gl. V. (2) documentum, demonſtratio, ſignificatio; (3) impetus animi fiducia ſui præditi; (4) animi præſentia; (5) fiducia ſeu perſuaſio; (6) exſilium & fuga extorris; (7) vilis ac ſtataria quædam negotiatio. A παρίστημι, *appono*, unde παρίσταμαι, *adſto.*

Παραστατέω, ῶ, f. ήσω, a latere ſto, adſiſto, ſto apud ſeu juxta, auxilior, opitulor. Τοῖς αὐτοῖσί τοι οὐκ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ, Soph. El. 923. Ἀρωγὸς ἐν πόνοις παραστατεῖν, Eur. Rheſ. 637. A παραστάτης.

Παραστάτης, ου, ὁ, qui juxta aliquem ſtat, qui a latere ſtat; (2) ſocius auxiliarius, opitulator; (3) a præſultore in choro ſecundus; παραστάται, meatus, qui ſemen genitale ad canalem virgæ deferunt; (2) pilæ quadratæ. A παρίστημι.

Παραστατικὸς, ἡ, ὸν, exhibitivus, repræſentativus; (2) animoſus, fortis, conſtans; (3) furore quodam divino correptus. A παραστάτης.

Παραστατικῶς, *Adv.* præſenti animo, intrepido & fidenti animo; (2) adfirmative. A παραστατικός.

Παραστάτις, ιδος, ἡ, ſocia, auxiliatrix. A παραστάτης.

Παρασταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallos depango, a latere palos figo. Ex παρὰ, & σταυρόω, *palum defigo.*

Παραστείχω, tranſeo, prætereo; (2) prope accedo; a. 2. παρέστιχον. Καί μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ ὄχου παραστείχοντα, Soph. Oed. Tyr. 818. Λέκτον τ' ἠμαθόεντα παρέστιχες, Hom. Hym. in Ap. 217. Ex παρὰ, & στείχω, *eo.*

Παραστέλλω, curſum retineo, cohibeo, ſiſto, compeſco, inhibeo. Ex παρὰ, & στέλλω, *mitto.*

Παράστημα, ατος, τὸ, præfidentia & robur animi, animi præſentia, vel præſtantia. Gl. V. geſtus; (2) ſubſidium, auxilium; (3) documentum. A παρίσταμαι.

Παραστίζω, f. ίξω, puncto noto, nota ſigno. Ex παρὰ, & στίζω, *pungo.*

Παραστιχίδιον, ου, τὸ, continuus ordo, continuata ſeries; (2) capita & primæ verſuum litteræ. Ex παρὰ, & στιχίδιον, *verſiculus.*

Παραστιχὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Παραστορέω, ῶ, f. ήσω, juxta ſterno; (2) ſterno; extendo. Ἐγώ σε παραστορῶ, Ariſt. Eq. 479. Ex παρὰ, & στορέω, *ſterno.*

Παραστοχάζομαι, f. άσομαι, a ſcopo aberro, Suic. Ex παρὰ, & στοχάζομαι, *collimo & recta ad ſcopum tendo.*

Παραστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris adſeſſor ſum & collega, Plut. Ex παρὰ, & στρατηγέω, *imperator ſum.*

Παραστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra metor apud; (2) ex adverſo caſtra loco; παραστρατοπεδεύομαι, id. Παρεστρατοπέδευσαν τοῖς βεβοηθηκόσι, Polyb. Ex παρὰ, & στρατοπεδεύω, *caſtra metor.*

Παραστρέφω, f. ψω, perverto, depravo; παρεστραμμένος, tortus, perf. part. paſſ. Εἰσὶ δ' ὥσπερ αὐτῶν αἱ ψυχαὶ παρεστραμμέναι τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως, Ariſtot. Ex παρὰ, & στρέφω, *verto.*

Παραστρωφάω, ῶ, perverto, in latus vel oblique detorqueo. Ὄμματα δέ σφι λοξὰ παραστρωφῶνται, Apoll. Ex παρὰ, & στρωφάω, *verto.*

Παραστύφω, adſtringo. Ex παρὰ, & στύφω, quod idem ſignificat.

Παρασυγγραφέω, ῶ, contra ſyngraphæ conventa facio, fidem promiſſam in ſatisfaciendo fallo. Διὰ ταῦτα οὐδὲν ἀδικεῖς ἡμᾶς, οὓς παρασυγγεγράφηκας, Dem. Ex παρὰ, & συγγραφὴ, *ſyngrapha.*

Παρασυμβάλλω, comparo. Ex παρὰ, & συμβάλλω, quod idem ſignificat.

Παρασύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, caſus fortuitus, ſecundarium accidens; quod fit præter accidens; (2) propoſitio ex nomine & verbo, non integram ſententiam faciens. Ex παρὰ, & σύμβαμα, *accidens.*

Παρασύμπτωμα, ατος, τὸ, ſecundarium accidens. A παρὰ, & σύμπτωμα, *accidens.*

Παρασυνάγχη, ης, ἡ, anginæ ſpecies, cum exteriores faucium muſculi inflammantur. A παρὰ, & συνάγχη, *angina.*

Παρασυνάγω, f. ξω, illicitos conventus agito, Suic. Ex παρὰ, & συνάγω, *cogo.*

Παρασυναγωγὴ, ῆς, ἡ, falſa Synagoga illicitus conventus & legitimo oppoſitus, Suic. A παρασυνάγω.

Παρασύναξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παρασυναπτικὸς, ἡ, ὸν, continuativus. A παρασυνάπτω.

Παρασυνάπτω, f. ψω, continuo, connecto, connecto præter aliud. Ex παρὰ, & συνάπτω, *connecto.*

Παρασύνεσις, εως, ἡ, falſa intelligentia, error, non quilibet, neque quælibet ignorantia, ſed probabilis & quæ vero proxima eſt, Suic. Ex παρὰ, & σύνεσις, *intelligentia.*

Παρασύνθετον, ου, τὸ, decompoſitum. Ex παρὰ, σὺν, & τίθημι, *pono.*

Παρασύνθημα, ατος, τὸ, mutum ſignum, quod fiebat nutu, manu, armis colliſis, aut concuſſis, haſta inclinata, vel enſe huc illuc agitato, Suic. Ex παρὰ, & σύνθημα, *ſignum.*

Παρασύρω, f. υρῶ, præpoſtere traho, traho in latus, in quod trahere non decet; perverto, diſtorqueo; (2) abſtraho, avello, protraho, ſeduco, Gl. V. Ἅπαντα τ' ἄλλα παρασύρειν ϗ προωθεῖν, Longin. 32. Κεῖθεν δ' ἐς αὐγὰς στρεπτὴ παρασύρεται ἅλμη, Dion. Περ. 384. Ex παρὰ, & σύρω, *traho.*

Παρασφαγὶς, ίδος, ἡ, pars jugulo vicina. Ex παρὰ, & σφαγὴ, *jugulum.*

Παρασφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lapſans, lubrico pede incedens. A παρασφάλλω.

Παρασφαλίζω, ad latus, vel juxta munio, confirmo; inſtauro; παρησφαλίσατο, a. 1. med. munivit, ædificavit. Ex παρὰ, & ἀσφαλίζομαι, *firmo.*

Παρασφάλλω, errare facio; (2) averto. Τὸν δ' αὖ οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν, Pind. Nem. 11, 41. Ex παρὰ, & σφάλλω, *ſupplanto.*

Παρασφηνόω, ῶ, condenſo, conſtipo, R. Ex παρὰ, & σφηνόω, quod idem inter alia notat.

Παρασφίγγω, adſtringo, ſeu arte complector atque adglutino mihi. Ἡ φύσις παρασφίγγει εἰς αὐτὴν τὸ ὑγιὲς, A. Aphr. Ex παρὰ, & σφίγγω, *ſtringo.*

Παρασφραγίζω, præſigno, falſifico, Gl. V. A σφραγίζω, *obſigno.*

Παρασφύριος, ου, ὁ ϗ ἡ, cruribus adjunctus, Suic. Ex παρὰ, & σφυρὸν, *malleolus.*

Παρασχάζω, f. άσω, inhibeo, ſiſto, regredi facio. Ex παρὰ, & σχάζω, *ſiſto.*

Παρασχεδιάζω, f. άσω, perperam & inconſulte interpretor. Ex παρὰ, & σχεδιάζω, *ex tempore facio.*

Παρασχεδὸν, *Adv.* prope, juxta; (2) illico, mox. Ex παρὰ, & σχεδὸν, *prope.*

Παρασχέθω, præbeo, appono. Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα, Heſiod. Θεογ. 639. Ex παρὰ, & σχέθω, *habeo.*

Παρασχετέα, præbenda, impertienda. A παρασχεῖν, præbere, a παρέχω.

Παρασχηματίζω, f. ίσω, q. d. defiguro; at in V. Lex. idem quod ſimplex σχηματίζω, *formo, figuro.*

Παρασχίδες, ων, αἱ, fragmenta. A παρασχίζω.

Παρασχίζω, juxta findo; incido, diffindo. A σχίζω, *findo.*

Παρασχοινίζω, f. ίσω, circumſcribo & finio funibus, Suic. Ex παρὰ, & σχοινίζω, *funibus metior.*

Παρασχολέω, ῶ, f. ήσω, perperam occupo; (2) occupo. Ex παρὰ, & ἀσχολέω, *negotia faceſſo.*

Παράταξις, εως, ἡ, inſtructio aciei, acie inſtructa, prælium, conflictus; (2) obſtinatio, contentio. A παρατάσσω.

Παραταράσσω, vel παραταράττω, f. ξω, conturbo, perturbo, exterreo, percello. Ex παρὰ, & ταράσσω, *turbo.*

Παράτασις, εως, ἡ, extenſio, porrectio, productio. A παρατείνω.

Παρατάσσω, vel παρατάττω, f. ξω, in acie colloco, aciem inſtruo; (2) oppono me, oppugno; παρατάττομαι, obſto, obſiſto. Τοὺς δὲ ἱππέας ἑκατέρωθεν, ὥσπερ εἰκὸς, παρέταξε, Xen. Cyr. 4, 8. Παραταττόμενοι μεθ' ὑμῶν, Dem. Ex παρὰ, & τάσσω, *ordino.*

Παρατατικὸς, ἡ, ὸν, extendendi ſeu protendendi vim habens. Imperfectum, Gl. V. A παρατείνω.

Παρατείνω, protendo, prætendo, Gl. V. Produco, procudo, Gl. V. Prorogo, Gl. V. a. 1. παρέτεινα, protendi; paſſ. παρετάθην, ταθῆν, obtenſus ſum. p. paſſ. παρατεταμένος, prætentus. Ἕως παρατείναιμι τοῦτον, ὥσπερ οὗτος ἐμὲ παρατείνει, Xen. Cyr. 1, 11. Ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη ϗ Περικλέους, Ariſt. Nub. 213. Παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ, ib. Ex παρὰ, & τείνω, tendo.

Παρατειχίζω, murum excito juxta. A τειχίζω, munio.

Παρατείχισμα, ατος, τὸ, munimentum ſeu murus juxta aliquem locum excitatus, adjacens munitio. A παρατειχίζω.

Παρατεκταίνω, q. d. adfabricor, admachinor, adfingo; παρατεκτηναίμην, παρατεκτήναιο, adfinxeris. Αἰψά κε ϗ σὺ, γεραιὲ, ἔπος παρατεκτήναιο, Odyſſ. 14, 131. Ex παρὰ, & τεκταίνω, fabricor.

Παρατελευταῖος, penultimus, Gl. V. Ex παρὰ, & τελευταῖος, ultimus.

Παρατέλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt juxta finem. Ex παρὰ, & τελευτὴ, finis.

Παρατελωνέω, ῶ, f. ήσω, adverſus publicanorum jura aliquid committo. Ex παρὰ, & τελωνέω. vectigal exigo.

Παρατέμνω, ſeco juxta me ſitum; (2) perperam ſeco ſecandi limites tranſgreſſus. Gl. V. præcido. Ex παρὰ, & τέμνω ſeco.

Παρατεταγμένως, *Adv.* acie inſtructa. A παρατάσσω.

Παρατηρέω, ῶ, f. ήσω, p. παρατετήρηκα, obſervo, præſtolor, Gl. V. Ἄξιόν γε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐν τοῖς πένθεσι γιγνόμενα, Luc. Ex παρὰ, & τηρέω, ſervo.

Παρατήρημα, ατος, τὸ, obſervatio, notatio, animadverſio. A παρατηρέω.

Παρατήρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παρατηρητικὸς, ἡ, ὸν, obſervatorius qui obſervationibus ſolet uti. Ab eod.

Παρατίθημι, & παρατίθεμαι, appono, depono, adſigno, mando, commendo, Gl. V. παρατίθεται, commendat, Ph. παρατίθεται μάρτυρας, allegat *teſtes*, Ph. παρέθηκα, a. 1. παρεθέμην, a. 2. med. appoſui. Παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ, Luc. 9, 16. Παρέθηκε τράπεζαν, Act. 16, 34. Παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ Θεῷ, ib. 20, 32. Ex παρὰ, & τίθημι, pono.

Παρατίλλω, depilo, vulſella pilos extraho; vellico, Gl. V. παρατετιλμένος, p. part. paſſ. depilatus. Ὁ δ' ἀλοὺς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται, Ariſt. Plut. 168. Ex παρὰ, & τίλλω, vello.

Παρατιλμὸς, οῦ, ὁ, pilorum expulſio, depilatio. A παρατίλλω.

Παράτιλσις, εως, ἡ, idem & ab eod. Suic.

Παρατίλτρια, ας, ἡ, tricula, Gl. V. quæ vulſellis glabrat. Ab eod.

Παρατολμάω, ῶ, præcipitanter audeo; interim audeo. Τὰ περὶ τοὺς Ἀλωάδας τῷ ποιητῇ παρατετολμημένα, Longin. 8. A παρὰ, & τολμάω, audeo.

Παράτολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax, temerarius. Ex παρὰ, & τόλμα, audacia.

Παράτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, protenſus. A παρατείνω.

Παρατόξευσις, εως, ἡ, jaculatio perfunctoria, intentio & directio arcus præter ſcopum. Ex παρὰ, & τοξεύω, jaculor.

Παρατραγῳδέω, ῶ, tragice exaggero.

Παρατράγῳδος, ου, ὁ ϗ ἡ, tragicus. Ex παρὰ, & τραγῳδὸς, quod idem ſignificat.

Παρατρέπω, f. τρέψω, diverto, deflecto, a ſolita via averto vel avoco. Παρατρέπειν τοῦ βελτίστου ἐπ' ἄλλον βίον, Plato. Ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων, Heſiod. Θεογ. 103. Ἄνδρα παρατρέψασθε, Theoc. 22, 151. Ex παρὰ, & τρέπω, verto.

Παρατρέφω, f. θρέψω, alo & educo juxta, nutrio præter. Ἵππους παρατρέφουσι, Plut. Ex παρὰ, & τρέφω, nutrio.

Παρατρέχω, f. θρέξω, a latere curro, ut juxta currum, quo vehitur is, quem honoris cauſſa proſequimur, prætercurro, prætereo, præterlabor, elabor, ſupero, excedo. Οἱ πολλοὶ δὲ τὸ αἴνιγμα παρατρέχουσι, prætereunt, Heliod. Ex παρὰ, & τρέχω, curro.

Παρατρέω, intremiſco, perhorreſco, trepido; παρέτρεσεν, a. 1. timefactus diffugit. Ex παρὰ, & τρέω, tremo.

Παρατριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, Ph. Contentio, quæ jurgiis fit, Suid. A παρατρίβω.

Παρατρίβω, f. ψω, tero, attero, contero, adfrico; & παρατρίβομαι, infenſus ſum alicui, infeſto animo adfricor alicui. Ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι, Theog. 417. Ex παρὰ, & τρίβω, tero.

Παράτριμμα, ατος, τὸ, id quod adfrictu ſeu attritu detritum eſt; (2) intertrimentum intertritura. Gl. V. intertrigo. A παρατρίβω.

Παράτριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus, colliſio. Ab eod.

Παρατροπέω, a recta via abduco, decipio. Ion. pro παρατροπάω. Τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεείνεις; Odyſſ. 4, 465.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, deflectio, ipſa actio deflectendi; (2) aberratio, digreſſio; (3) digreſſio oratoria. A παρατρέπω.

Παράτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, deflexus, averſus; (2) avertens, avertendi vim habens. Ab eod.

Παράτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui juxta vel apud alium nutritur, alumnus. A παρατρέφω.

Παρατροχάζω, juxta vel a latere curro; (2) gradum celero; (3) prætercurro, curſu prætereo. Καί σε καταστρέψει ϗ σε παρατροχάσει, Epigr. Ex παρὰ, & τροχάζω, curro.

Παρατρύζω, juxta murmuro, Heſ. Ex παρὰ, & τρύζω, murmuro.

Παρατρώγω, abrodo, comedo. Ex παρὰ, & τρώγω, rodo, edo.

Παρατρωπάω, ῶ, diverto, perverto, deflecto, Il. 9, 496. Ex παρὰ, & τρωπάω, verto.

Παρατυγχάνω, intervenio, interſum, Gl. V. παρέτυχεν, interfuit, Gl. V. a. 2. παρατυχὼν, tumultuarius, Gl. V. part. obvius. Παρατυχεῖν τῇ μάχῃ, Polyb. Λαβόντας ὅ, τι ἑκάστῳ παρέτυχεν ὅπλον, Plato. Ex παρὰ, & τυγχάνω, ſum.

Παράτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, perperam cuſus & ſignatus. Ex παρὰ, & τύπος, forma.

Παρατυπόω, ῶ, f. ώσω, perperam formo ſeu figuro; (2) obiter & in tranſitu formo. Ex παρὰ, & τυπόω, formo.

Παρατύπωσις, εως, ἡ, informatio, expreſſio, effigies, R. A παρατυπόω.

Παρατυπωτικῶς, *Adv.* rudius, minus expreſſe. Ab eod.

Παραυγάζω, repræſento ſeu imaginem repræſento. Κριοῖο παραυγάζουσα κάρηνον, Dion. Περ. 89. A παρὰ, & αὐγάζω, video.

Παραυδάω, ῶ, colloquendo conſolor. a. 1. παραυδήσας, ſolatus. Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, Odyſſ. 11, 487. Ex παρὰ, & αὐδάω, loquor.

Παραυλίζομαι, f. ίσομαι, juxta cubo vel excubo; (2) habito. Παραυλίζουσα πέτρα, Eur. Ion. 494. Ex παρὰ, & αὐλίζομαι, excubo, ſtabulor.

Πάραυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, a tibiæ ſono diſcrepans, abſonus, male ſonans ad tibiam. Ex παρὰ, & αὐλὸς, tibia.

Παραυξάνω, & παραύξω, f. ήσω, obiter augeo, augeo. Ex παρὰ, & αὐξάνω.

Παραύξησις, εως, ἡ, incrementum, accretio. A παραυξάνω, augeo.

Παραυτὰ, *Adv.* ſimulatque, ſtatim, illico, in præſens, in præſentia. Ex παρὰ, & αὐτὸς, ipſe.

Παραυτίκα, *Adv.* ſtatim, illico, continuo, confeſtim, e veſtigio, jamjam; in continenti, Gl. V. Ex παρὰ, & αὐτίκα, ſtatim.

Παραυτόθεν, *Adv.* confeſtim, ex hac ipſa hora. Ex παρὰ, & αὐτόθεν, illic.

Παραυχένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel παραυχένιος, ία, ίον; collo impoſitus & adaptus. Ex παρὰ, & αὐχὴν, collum.

Παραφαγεῖν, comedere, circumrodere, adedere, arrodere. Ex παρὰ, & φαγεῖν, edere.

Παραφαίνω, in tranſitu & veluti præteriens oſtendo, ex propinquo oſtendo; (2) oſtendo, revelo; παραφαίνομαι, in tranſitu appareo vel in conſpectum venio. a. 1. παρέφηνα, oſtendi. paſſ. παρεφάνη, apparuit; παραφαίνω, luceo, Gl. V. Παράφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμούμεθα, Ariſt. Lyſ. 183. Ἦν τοῦ σώματος οὐδὲν παραφαίνωμεν τοῖς καθημένοις, ἔδει, id. Conc. 94. Κεῖθεν δ' ἐς βορέην Ζεφύρου παραφαίνεται ἄκρη, Dion. Περ. 364. Ex παρὰ, & φαίνω, oſtendo.

Παραφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, oblatio. Ex παρὰ, & ἀφαίρεσις, quod idem notat.

Παραφάσαι, attingere, contrectare. a. 1. quaſi a παραφάω. A παρὰ, & ἀφὴ, tactus.

Παράφασις, εως, ἡ, adhortatio, perſuaſio. A παράφημι.

Παραφάσσω, deſipio, aliena loquor. Ab eod.

Παράφερνα, ων, τὰ, bona, quæ ſponſa præter conſtitutam dotem adfert ſecum. Ex παρὰ, & φερνὴ, dos.

Παραφέρω, profero, præfero, huc illuc fero, torqueo, tranſverſum fero, abripio, ſupero; παραφέρομαι, vacillo; titubo; a. 2. part. παρενεγκών. paſſ. a. 1. παρενεχθείς. Κἂν οἱ ἄλλοι εἰς ἀπαιδευσία τὸ πρᾶγμα παραφέρωσιν, tribuant, Luc. Πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν ϗ θήρατα ϗ τῶν ἡμέρων, Xen. Cyr. 1, 11. Ex παρὰ, & φέρω, fero.

Παράφημι, dico aliquid ſuadendo, ſuadeo, conſilium do, hortor. Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, Il. 1, 577. Ex παρὰ, & φημ dico.

Παραφθαδὸν, *Adv.* ſe invicem prævenir cupientes, Suic. A παραφθάνω.

Παραφθάνω, prævenio, præverto, anteverto; παραφθαίησι, pro παραφθαίη, a. 2 opt. prætereat. Παρέφθασεν ἑσπέρα γ νομένη, πρὶν τοῖς φίλοις αὐτὸν χαλάσαι συγγενέσθαι, Xen. Cyr. 7, 25. Ex παρ & φθάνω, quod idem ſignificat.

Παραφθέγγομαι, f. ξομαι, ſono, aut vocem edo contra vel præter rhythmum non concinne reſpondeo; (2) nihil a rem pertinentia loquor; (3) interpello Εὐθὺς οὖν τοῦτο παρεφθέγγετο, Iſæus. E παρὰ, & φθέγγομαι, loquor.

Παράφθεγμα, ατος, τὸ, ſonus editus cont ſeu præter rhythmum; (2) reſponſu inconcinnum & minime conſentaneum A παραφθέγγομαι.

Παραφθεγγήρια, ων, τὰ, feſta quædam nup tialia, Poll. Ab eod.

Παραφθείρω, f. ερῶ, aliquantum corrump leviter deſtruo. Ex παρὰ, & φθείρ corrumpo.

Παραφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, labes. παραφθείρω.

Παραφίημι, tranſmitto vel dimitto. Gl. omitto. Ex παρὰ, & ἀφίημι, dimitto.

Παραφίμωσις, εως, ἡ, vitium penis, qu præputium glandem non tegit. Ex π ρὰ, & φιμόω, conſtringo.

Παραφ

Παραφορὰ, ᾶς, ἡ, incertus curſus; (2) error mentis, inſania. A παραφέρω.

Παραφορέω, ῶ, f. ήσω, in medium adfero; (2) juxta adfero; (3) adfero; (4) congrego, colligo. Ab eod.

Παράφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſanus, cujus mens a ratione aberrat, animi impos, delirans; (2) titubans. A παραφέρω.

Παραφορότης, ητος, ἡ, efferatio, immanitas. A παράφορος.

Παραφορτίζομαι, de onere aliquid ſubduco; (2) præter onus impono, onus oneri addo. Ex παρὰ, & φορτίζω, *impono onus*.

Παραφόρως, *Adv.* errabunda mente, inſane. A παράφορος.

Παράφραγμα, ατος, τὸ, ſepimentum munimento alicui additum ſeu circumdatum. A παραφράττω.

Παραφράζω, f. άσω, loquor juxta, i. e. loquor juxta ea, quæ alius dicit, & velut orationis ejus veſtigiis inſiſto; (2) eodem ſermone utens aliquid latius & explicatius eloquor, Plut. Ex παρὰ, & φράζω, *loquor*.

Παράφρασις, εως, ἡ, paraphraſis, interpretatio, qua aliquis ſermone eodem utens aliquid latius eloquitur. A παραφράζω.

Παραφραστὴς, οῦ, ὁ, paraphraſtes, qui paraphraſi utitur. Ab eod.

Παραφράττω, vel παραφράσσω, f. ξω, obſepio, obſtruo. Ex παρὰ, & φράσσω, *ſepio*.

Παραφρίζω, f. ίσω, ſpumo. Ex παρὰ, & ἀφρίζω, quod idem ſignificat.

Παραφρονέω, ῶ, f. ήσω, demens ſum, deſipio, deliro. Δῆλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου, Ariſt. Plut. 2. Ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει, id. Nub. 1477. A παράφρων.

Παραφρόνησις, εως, ἡ, amentia, dementia, delirium. A παραφρονέω.

Παραφρονία, ας, ἡ, dementia. A παράφρων.

Παραφρόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, amens, deſipiens, delirans. Ex παρὰ, & φρόνιμος, *ſapiens, prudens*.

Παραφροσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, delirium. A παράφρων.

Παραφρυκτωρέω, ῶ, f. ίομαι, οῦμαι, ignem e ſpecula oſtendo contra quam promiſi. Ex παρὰ, & φρυκτωρέω, *faciem oſtendo hoſte adveniente*.

Παράφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amens, delirans. Ex παρὰ, & φρὴν, *mens*.

Παραφυὰς, άδος, ἡ, quod arbori adnaſcitur, ſoboles adfruticans; propago, ſtolo, Gl. V. παραφυάδες, ſtolones, Gl. V. A παραφύομαι, *adnaſcor*.

Παραφυκισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. fucatio, infucatio, ipſa fucandi vel infucandi actio, Suic. Ex παρὰ, & φῦκος, *fucus*.

Παραφυλακὴ, ῆς, ἡ, obſervatio, præſidium, cuſtodia, Gl. V. A παραφυλάσσω.

Παραφυλακτέον, cavendum eſt. Ab eod.

Παραφύλαξ, cuſtos triumvir, Gl. V. A παρὰ, & φύλαξ, *cuſtos*.

Παραφυλάσσω, vel παραφυλάττω, f. ξω, obſervo, cuſtodio, excubo; παραφυλάττεται, obſervat, Ph. Τί παραφυλάττειν ἐπιστέλλεις; Heliod. Ex παρὰ, & φυλάσσω, *cuſtodio*.

Παραφυλλὶς, ίδος, ἡ, virgultum, Gl. V. A παρὰ, & φύλλον, *folium*.

Παραφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo. Ex παρὰ, & φυσάω, quod idem ſignificat.

Παράφυσις, εως, ἡ, quod adnaſcitur, vel a latere provenit in ſtirpibus & plantis, agnatio. A παραφύομαι.

Παραφυτεύω, f. εύσω, adſero, juxta ſero. Ex παρὰ, & φυτεύω, *ſero*.

Παράφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, juxta conſitus. A παραφύομαι.

Παραφύω, f. ύσω, q. d. adgenero, i. e. genero, ſeu gigno juxta; (2) gigno, produco, edo. Gl. V. pullulo, propago, as; παραφύομαι, adnaſcor. Ex παρὰ, & φύω, *gigno*.

Παραφωνέω, exp. acclamo. A φωνέω, *clamo*.

Παραφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. A præc.

Παραφωνία, ας, ἡ, vocis abſurditas; quaſi a παράφωνος, quod eſſet *abſonus*.

Παραφώτισμα, ατος, τὸ, illegitimus & adulterinus baptiſmus, Suic. Ex παρὰ, & φώτισμα, *baptiſma*.

Παραφωτισμὸς, οῦ, ὁ, luminis diffuſio. Ex παρὰ, & φωτισμὸς, *ſplendor*.

Παραχαλάω, ῶ, relaxo. Κἄγωγ᾽ ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω, Ariſt. Eq. 432. Ex παρὰ, & χαλάω, *laxo*.

Παραχαλκεύω, cudo. Ex παρὰ, & χαλκεύω, id.

Παραχάραγμα, ατος, τὸ, adulterinus nummus; (2) ſignum adulterinum. Gl. V. adulteratio. A παραχαράσσω.

Παραχαράκτης, ου, ὁ, falſus monetarius. Gl. V. adulterator. Ab eod.

Παραχαράσσω, vel άττω, f. ξω, perperam ſigno, adulterino impreſſo ſigno, cudo. p. parr. paſſ. παρακεχαραγμένος, perperam cuſus, adulterinus. Ex παρὰ, & χαράσσω, *ſigno*.

Παραχειμάζω, f. άσω, hiemo, hiberno. Ex παρὰ, & χειμάζω, *hiberno*.

Παραχειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernium, hibernatio, Gl. V. A præc.

Παραχέω, adfundo, aqua adfuſa rigo. Gl. V. præfundo. Ex παρὰ, & χέω, *fundo*.

Παραχορδέω, ῶ, diſſono a chordis, a chorda aberro.

Παραχορδίζω, aberro chorda; παραχορδιεῖς, f. 1. Att. pro παραχορδίσεις. Προσέχων ὅπως μηδὲν παραχορδιεῖς, ὧν δεῖ σ᾽ ἀποδεῖξαι, Ariſt. Conc. 295. A παράχορδος.

Παραχορεύω, choreas agito apud. Παραχορευομένῳ τρίποδι μαντεύματα κραίνῃ, Eur. Ion. 464. Ex παρὰ, & χορεύω, *choreas ago*.

Παραχορηγέω, ῶ, f. ήσω, ſuppedito, ſubminiſtro, præbeo; præſto, Gl. V. Ex παρὰ, & χορηγέω, *ſumptus ſuppedito*.

Παραχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abutor. Apud Herodot. contemno, negligo; παραχρῶ, abutere. Παραχρησάμενοι χρησμὸν, id. Ex παρὰ, & χράομαι, *utor*.

Παραχρῆμα, *Adv.* extemplo, continuo, illico, confeſtim, ſtatim, mox, protinus, Gl. V. Ex παρὰ, & χρῆμα, *res, negotium*.

Παράχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus. A παραχράομαι.

Παραχρηστηριάζω, f. άσω, oraculum mala fide edo, fallax oraculum ſeu reſponſum edo, Suic. Ex παρὰ, & χρηστηριάζομαι, *oraculum edo*.

Παράχροος, *contr.* παράχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, perverſe tinctus aut coloratus. Ex παρὰ, & χρόα, *color*.

Παραχρωννύω, aut παραχρώννυμι, coloro, colore imbuo. Ex παρὰ, & χρωννύω, *coloro*.

Παράχρωσις, εως, ἡ, coloratio; coloratura in melodia muſica. A παραχρόω.

Παράχυσις, εως, ἡ, adfuſio, R. A παραχύω.

Παραχύτης ου, ὁ, balneatoris miniſter aquam adfundens iis, qui lavantur. Ab eod.

Παραχύω, adfundo. Ex παρὰ, & χύω, *fundo*.

Παράχωμα, ατος, τὸ, agger, Suic. Ex παρὰ, & χῶμα, quod idem ſignificat.

Παραχωρέω, ῶ, f. ήσω, cedo, concedo, tamquam ſuperatus, permitto, committo, cedo, velut in commodum ſeu lucrum. Ὁ μὲν ποταμὸς ἡμῖν παρακεχώρηκε τῆς εἰς τὴν πόλιν ὁδοῦ, Xen. Cyr. 7, 23. Νίκης τὴν ἀπογραφὴν ἐφ᾽ αὐτῷ παραχωρῶν Ἀλεξάνδρῳ, Diod. Ex παρὰ, & χωρέω, *eo, cedo*.

Παραχώρημα, ατος, τὸ, id, quo quis alii cedit. A παραχωρέω.

Παραχώρησις, εως, ἡ, ipſa cedendi actio; (2) permiſſio. Ab eod.

Παραψαλίζω, unde παραψαλιστὴς, οῦ, ὁ, fortaſſe qui circumcidit perperam ac doloſe. A παρὰ, & ψαλὶς, *forfex*.

Παραψάλλω, fidibus accino; (2) leviter tango & pulſo. Ex παρὰ, & ψάλλω, *cano*.

Παράψαυσις, εως, ἡ, levis tactio, Suic. A ſeq.

Παραψαύω, tango, contrecto. Ex παρὰ, & ψαύω, *contrecto*.

Παραψήχω, f. ξω, derado, deſtringo, detergeo, demulceo. Ex παρὰ, & ψήχω, *tergo*.

Παράψογος, ου, ὁ, reprehenſio, vituperium, Suic. Ex παρὰ, & ψόγος, quod idem notat.

Παραψυχάομαι, ῶμαι, conſolor, Suic. Ex παρὰ, & ψυχάομαι, *reficio*.

Παραψυχὴ, ῆς, ἡ, refectio, recreamentum; (2) conſolatio, ſolatium. A παραψύχω, *reficio*.

Παρβολάδην, *Adv.* a lateribus; alternis per contractionem pro παραβολάδην. A παραβολή.

ΠΑΡΔΑΚΟ´Σ, ἡ, ὸν, humidus, uvidus.

Παρδάλειος, ſive παρδάλεος, έα, εον, pantherinus. Hinc ἡ παρδαλῆ, ῆς, ſc. δορὰ, pellis pardalis; apud Hom. παρδαλέη, Il. 3, 17. A πάρδαλις.

Παρδαληφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pardalifer. Ex παρδαλῆ, & φέρω, *fero*.

Παρδαλίαγχον, ου, τὸ, pantheras ſuffocans ſeu ſtrangulans, aconiti genus. Ex πάρδαλις, & ἄγχω, *ſuffoco*.

Πάρδαλις, εως, Ion. ιος, ἡ, pardalis. Ph. panthera, varia. al. Gl. V. leopardus.

Πάρδαλος, ου, ὁ, pardalus, avis cinerei coloris. A πάρδαλις.

Παρδαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pantherinus, ſeu ad pantherinam naturam accedens, pantheræ naturam imitans. Ab eod.

Παρδαλωτὸς, ἡ, ὸν, pardalis colorem referens, pantheræ in modum varius. Ab eod.

ΠΑ´ΡΔΟΣ, ου, ὁ, Pardus.

Παρεάω, ῶ, tranſmitto. Ex παρὰ, & ἐάω, *mitto*.

Παρεγγίζω, f. ίσω, aliquantulum appropinquo. Παρεγγίζει δ᾽ ὡς πρὸς τὴν σταφυλήν, Theophr. Ex παρὰ, & ἐγγίζω, *appropinquo*.

Παρέγγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſo inſcriptus vel adſcriptus, ſubreptitius, vel qui obrepſit. Gl. V. adſcriptitius, factitius. A παρεγγράφω.

Παρέγγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſcriptitius, non germanus. Ab eod.

Παρεγγράφω, f. ψω, falſo inſcribo vel adſcribo, ſubdole interſero & interpono; παρεγγεγραμμένος, adſcriptus, p. parr. paſſ. Καὶ τούτοις παρεγγράφων οὓς ἐβούλετο, Plut. Ex παρὰ, & ἐγγράφω, *inſcribo*.

Παρεγγυάω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, per manus trado; (2) ſignum do; (3) cohortor & adhortor; (4) jubeo, mando, nuncio, indico, impero, denuncio, certiorem facio. Παρηγγύων κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ θεῖν, Eur. Supp. 701. Παρηγγύα ὁ Κῦρος σύνθημα, Ζεὺς σύμμαχος ϗ ἡγεμὼν, Xen. Cyr. 3, 28. Ex παρὰ, & ἐγγυάω, *in manus trado*.

Παρεγγυὴ, ῆς, ἡ, adhortatio, allegatio, inſinuatio. Ex παρὰ, & ἐγγύη, *ſponſio*.

Παρεγγύησις, εως, ἡ, denunciatio. A παρεγγυάω.

Παρεγγὺς, *Adv.* propiuſcule, proxime. Ex παρὰ, & ἐγγὺς, *prope*.

Παρεγκάθημαι, adſideo, inter alios ſedeo. Ex παρὰ, ἐν, & κάθημαι, *ſedeo*.

Παρέγκειμαι, interjectus ſeu interpoſitus ſum, interjaceo. Ex παρὰ, ἐν, & κεῖμαι, *jaceo*.

Παρεγκελεύομαι, f. εύσομαι, obiter hortor. Παρεγκελεύεσθαι τινί τι, Lyſ. Ex παρὰ, & ἐγκελεύομαι, *hortor*.

Παρεγκεφαλὶς, ίδος, ἡ, cerebellum; (2) pars cerebri durior & ſiccior. Ex παρὰ, ἐν, & κεφαλὶς, *cerebrum*.

Παρεγκλίνω, aliqua ex parte inclino, aliquantum inclino & devergo, in latus inclino ſeu declino. Ex παρὰ, & ἐγκλίνω, *inclino*.

Παρέγκλισις, εως, ἡ, deflexus & inclinatio in latus. A παρεγκλίνω.

Παρεγκόπτω, intercipio, Suic. Ex παρὰ, & ἐγκόπτω, quod idem ſignificat.

Παρεγκύκλημα, ατος, τὸ, circulatio, ambages. Ἕτερον ἐγίγνετο παρεγκύκλημα τοῦ δράματος, Heliod. lib. 7. A παρὰ, & ἐγκύκλημα.

Παρεγχειρέω, ῶ, f. ήσω, adgredior præter id, quod alius adgreſſus atque molitus eſt. Ex παρὰ, & ἐγχειρέω, *manus admoveo*.

Παρεγχείρησις, εως, ἡ, ipſa actio admoliendi quidpiam molimini aliorum; (2) quod quis admolitus eſt molimini aliorum. Ph. cavillatio. A παρεγχειρέω.

Παρεγχέω, præter ſeu juxta infundo, Suic. Ex παρὰ, & ἐγχέω, *infundo*.

Παρεγχρόω, ῶ, f. ώσω, depingo, Suic. Ex παρὰ, & ἐγχρόω, *colore imbuo*.

Παρέγχυμα, ατος, τὸ, propria cujuſque viſceris ſubſtantia. A παρεγχύω.

Παρεγχύω, præter aut obiter infundo. Ex παρὰ, & ἐγχύω, *infundo*.

Παρεδρεύω, f. εύσω, adſideo; (2) adſiduus ſum in aliqua re. A πάρεδρος.

Παρεδρήσσω, adſideo, Nonn. Ab eod.

Παρεδρία, ας, ἡ, adſeſſio, adſociatio, conjunctio. Ab eod.

Παρεδριάω, adſideo; παρεδριόων, part. pro παρεδριῶν, παρεδριάων. A παρεδρία.

Πάρεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, adſeſſor, qui alicui adſidet. Ex παρὰ, & ἕδρα, *ſedes*.

Παρέζομαι, adſideo, juxta ſeu a latere ſedeo. Ἠερίη γάρ σοί γε παρέζετο, Il. 1, 557. Ex παρὰ, & ἕζομαι, *ſedeo*.

Παρεῖ, ades, Ph. A πάρειμι.

Παρειὰ, ᾶς, ἡ, mala, maxilla, gena; παρειαὶ, genæ.

Παρείας, ου, ὁ, ſerpens quidam. A παρειά.

Παρεῖδον, neglexi; παριδὼν, part. a. 2. præſ. non habet. Vid. εἴδω.

Παρεικάζω, f. άσω, adſimilo, comparo. Παρεικάζειν τινί τι. Ex παρὰ, & εἰκάζω, quod idem ſignificat.

Παρεικάθω, cedo, concedo. A παρείκω.

Παρείκω, cedo, concedo, permitto. Οἷσπερ ἂν ὁ θεὸς παρείκῃ, Plato. Ex παρὰ, & εἴκω, *cedo*.

Πάρειμι, f. ἔσομαι, adſum, præſens ſum, præſto ſum, interſum; παρεῖναι, adeſſe, præſto fuiſſe. Ἡμῖν παρέσονται ἱππεῖς, Xen. Cyr. 2, 1. Ex παρὰ, & εἰμὶ, *ſum*.

Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior. inf. παριέναι, prodire. part. παριὼν, progreſſus. Παριὼν εἰς ἐκκλησίαν, Plut. δεησόμενοι, Dem. Ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρῄει, Xen. Cyr. 7, 6. Ex παρὰ, & εἶμι, *eo*.

Παρειπεῖν, monere. part. παρειπὼν, hortatus. Παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν, Il. 6, 337. Ex παρὰ, & εἰπεῖν, *dicere*.

Παρειρύομαι, vel παρερύομαι, diſtrahor, pervertor, Suic. Ex παρὰ, & εἰρύομαι, *trahor*.

Παρεισάγω, f. ξω, penitus introduco, inſinuo, ſubintroduco. Gl. V. introduco. Τὸν Ὄθωνα παρεισῆγεν, Plut. Οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, 2 Pet. 2, 1. Ex παρὰ, & εἰσάγω, *introduco*.

Παρείσακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreptitius, qui ſe clam inſinuavit, advena, adventitius, peregrinus. Gl. V. obinductus. A παρεισάγω.

Παρεισβάλλω, latenter invado, clam adgredior. Ex παρὰ, & εἰσβάλλω, *injicio*.

Παρεισγραφὴ, ῆς, ἡ, falſa inſcriptio. Ex παρὰ, εἰς, & γράφω, *ſcribo*, ſeu γραφὴ, *ſcriptura*.

Παρεισδέχομαι, f. δέξομαι, præter alios intro recipio ſeu admitto. Ex παρὰ, & εἰσδέχομαι, *intro recipio*.

Παρείσδυσις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus. A παρεισδύω.

Παρεισδύνω, vel παρεισδύομαι, irrepo, fallo introëundo & me inſinuando. Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, Judæ 4. Ex παρὰ, & εἰσδύω, *ingredior*.

Παρείσειμι, obrepo, ſubrepo, ſubingredior. Ex παρὰ, & εἴσιμι, *ingredior*.

Παρεισέρχομαι, ſubingredior, irrepo, irrependo ingredior, intervenio. Νόμος δὲ παρεισῆλθον, Rom. 5, 20. Ex παρὰ, & εἰσέρχομαι, *ingredior*.

Παρεισκομίζω, f. ίσω, clam infero, infero, Suic. Ex παρὰ, & εἰσκομίζω, *infero*.

Παρεισκυλέω, ῶ, f. ήσω, attexo, annecto. Ex παρὰ, & εἰσκυλέω, quod idem ſignificat.

Παρεισοδεύω, f. εύσω, obiter ſeu præter alia ingredior & incedo. Ex παρὰ, & εἰσοδεύω, *ingredior*.

Παρεισπίπτω, irrumpo, hoſtiliter ingredior; (2) irrepo, obrepo, me inſinuo. Gl. V. irrepo; παρεισέπεσεν, a. 2. irruit. part. παρεισπεσὼν, illapſus. Εἰς τὴν Βαβυλωνίαν παρεισπεσὼν, Plut. Ex παρὰ, & εἰσπίπτω, *incido, ingruo*.

Παρεισπορεύομαι, f. εύσομαι, juxta vel clam ingredior. Ex παρὰ, & εἰσπορεύομαι, *ingredior*.

Παρεισρέω, clam vel ſenſim influo, clam ingredior. Ex παρὰ, & εἰσρέω, *influo*.

Παρεισφέρω, legem cum lege, rogationem cum rogatione compono. a. 1. παρεισήνεγκα; a. 2. part. παρεισενεγκών. Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, 2 Pet. 1, 5. Ὥσπερ εἰς ἀνταγώνισμα δράματος ἀρχὴν ἄλλου (λόγου) παρεισφέρουσα, inferens, Heliod. Ex παρὰ, & εἰσφέρω, *infero*.

Παρεισφθείρομαι, pernicioſe obrepo, per obreptionem inſinuor; παρεισφθαρεὶς, inſinuatus, a. 1. part. paſſ. Ex παρὰ, & εἰσφθείρομαι, *cum certa pernicie irrepo*.

Παρὲκ, *& ſequente vocali* παρὲξ, *Præp.* extra, foris, præter, ſeorſum, ſine, clam. Ex παρὰ, & ἐκ, *ex*.

Παρεκβαίνω, digredior, abſcedo, excedo, tranſgredior. a. 2. παρεξέβην, part. παρεκβὰς, digreſſus. Παρεκβαίνειν τὰ νενομισμένα, Plut. τὰ πάτρια, Ariſtot. ἀπό τινος, Polyb. Καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου, Heſiod. Ἔργ. 224. Ex παρὰ, & ἐκβαίνω, *egredior*.

Παρέκβασις, εως, ἡ, tranſgreſſio, exceſſus; (2) digreſſio a propoſito. A παρεκβαίνω.

Παρεκβατικὸς, ἡ, ὸν, digreſſorius. A παρεκβαίνω.

Παρεκβατικῶς, *Adv.* per digreſſionem. A παρεκβατικός.

Παρεκβολὴ, ῆς, ἡ, excerptum. Ex παρὰ, & ἐκβάλλω, *ejicio, excutio*.

Παρεκκλίνω, paullulum declino; (2) declinare facio, deflecto. Gl. V. evito; παρεκκλίνας, a. 1. part. declinans; deflectens. Ex παρὰ, & ἐκκλίνω, *declino*.

Παρεκλέγω, furtim vel perperam exigo. Παρεκλέγειν τὰ κοινὰ, Dem. Ex παρὰ, & ἐκλέγω, *exigo*.

Παρεκλείπω, deficio, R. Ex παρὰ, & ἐκλείπω, quod idem ſignificat.

Παρεκνέομαι, οῦμαι, prætervehor, prætereo, tranſmitto. Παρεξενέοντ' ἐρυθινοὺς, Apoll. Ex παρὰ, ἐκ, & νέομαι, *eo, venio*.

Παρεκπίπτω, elabor, furtim me ſubduco. Ex παρὰ, & ἐκπίπτω, *elabor*.

Παρεκπροφεύγω, effugio. Ex παρὰ, & ἐκπροφεύγω, quod idem ſignificat.

Παρεκπυρόομαι, οῦμαι; παρεκπυροῦσθαι, interim igneſcere. Ex παρὰ, & ἐκπυρόομαι, *igneſco*.

Παρέκταμα, ατος, τὸ, immodica extenſio. A παρεκτείνω.

Παρεκτανύω, extendo & produco; (2) in longum extendo & produco. Ex παρὰ, & ἐκτανύω, *extendo*.

Παρέκτασις, εως, ἡ, extenſio. Fig. gram. qua vox aliqua interjecta ſyllaba extenditur. A ſeq.

Παρεκτείνω, extendo, produco; (2) ad comparationem alicujus extendo & produco; (3) ad aliquid exigo. Ex παρὰ, & ἐκτείνω, *extendo*.

Παρεκτελέω, ῶ, perficio. Μηδ' ἄλλο παρεκτελέσειε τι δαίμων, Moſch. 4, ult. A παρὰ, & ἐκτελέω, *perficio*.

Παρεκτέον, præbendum. A παρέχω.

Παρεκτικὸς, ὴ, ὸν, libenter ſuppeditans, promptus ad ſuppeditandum. A παρέχω, *ſuppedito*.

Παρεκτὸς, *Adv.* foris, forinſecus, extrinſecus, extra, præter, præterquam. Ex παρὰ, & ἐκτὸς, *extra*.

Παρέκτοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, devius, Gl. V. Ex παρὰ, & ἔκτοπος, *delocatus*.

Παρεκτρέπω, averto, abduco, diverto, ſeduco; παρεκτρέπομαι, exorbito. Μαντεύμασιν παρεκτρέποντες ὀχετὸν, Eur. Supp. 1108. Ex παρὰ, & ἐκτρέπω, *averto*.

Παρεκτρέχω, prætercurro, exorbito. Ex παρὰ, & ἐκτρέχω, *excurro*.

Παρεκτρίβω, attritu elido. Ex παρὰ, & ἐκτρίβω, *elido*.

Παρεκτροπὴ, ῆς, ἡ, declinatio. A παρεκτρέπω.

Παρεκφαίνομαι, leviter eluceo, & appareo. Gl. V. παρεκφαίνειν, eluceſcere. Ex παρὰ, & ἐκφαίνομαι, *appareo*.

Παρεκφέρομαι, effero, concito. Πέρα τοῦ μέτρου παρεκφέρεσθαι, Luc. Ex παρὰ, & ἐκφέρω, *effero*.

Παρέκχυσις, εως, ἡ, effuſio humorum inter cutem. Ex παρὰ, & ἔκχυσις, *effuſio*.

Παρελαύνω, præterveho, obequito, Gl. V. a. 1. παρήλασε, prætervectus eſt. Ἐναντίω δ' ἅρματε---- ἂν παρελασαίτην, Ariſt. Av. 1134. Ἐπὶ δὲ πάντας παρήλασε, Xen. Ex παρὰ, & ἐλαύνω, *impello*.

Παρελέγχω, f. ξω, arguo, redarguo. Ex παρὰ, & ἐλέγχω, *arguo*.

Παρελκόντως, *Adv.* ſupervacanee; (2) protrahendo tempus. A παρέλκω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio, prorogatio, dilatio, A παρελκύω.

Παρελκυστὴς, οῦ, ὁ, procraſtinator. Gl. V. παρελκύτης, remorator. Ab eod.

Παρελκύστρα, remoratrix, Gl. V. Ab eod.

Παρελκύω, f. ύσω, protraho, prorogo. Ex παρὰ, & ἑλκύω, *traho*.

Παρέλκω, extraho, protraho, prorogo, differo, remoror; (2) ſupervacaneus ſum,

ſum, abundo, vaco. Παρέλκει (λήθη) πραγμάτων ὀρθὰν ὁδὸν γ' ἔξω φρενῶν, Pind. Ol. 7, 84. Ex παρὰ, & ἕλκω, *traho*.

Παρέλλειψις, εως, ἡ, prætermiſſio. Ex παρὰ, & ἔλλειψις, *omiſſio*.

Παρεμβαίνω, progredior, ingredior, R. Ex παρὰ, & ἐμβαίνω, *ingredior*.

Παρεμβάλλω, immitto, interjicio, intercalo, Gl. V. Ἀισχρὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, Dem. Ex παρὰ, & ἐμβάλλω, *injicio*.

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, immiſſio. Gl. V. phalanx, caſtrum, caſtra. A παρεμβάλλω.

Παρεμβολικὸς, ὴ, ὸν, caſtrenſis, Gl. V. A παρεμβολή.

Παρεμβύω, inter obturo, interfarcio, per media ſpatia inculco. Ὀνόματα ϗ δημοτικὰ ϗ πτωχικὰ παρενεβέβυστο, Luc. Ex παρὰ, & ἐμβύω, *obturo*.

Παρεμμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ceritus, Ph. Ex παρὰ, & ἐμμανὴς, *inſanus*.

Παρεμπίπτω, intervenio, interlabor, incido, interrepo, obrepo; a. 2. παρενέπεσον, part. παρεμπεσών. Παρεμπεσόντων δ' εἰς τὴν πολιτείαν ἐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, Æſchin. Ex παρὰ, & ἐμπίπτω, *incido*.

Παρεμπλάσσω, vel πλάττω, obſtruo meatus; intego cutem, inſtauro ſeu reſtituo cutem. Ex παρὰ, & ἐμπλάσσω, *illino*.

Παρεμπλαστικὸς, ὴ, ὸν, obſtruendi vim habens. A παρεμπλάσσω.

Παρεμπλέκω, f. ξω, interplico, implico. Ex παρὰ, & ἐμπλέκω, *implico*.

Παρεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, interplicatio, interjectus. A παρεμπλέκω.

Παρεμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento & obſtaculo ſum. Ex παρὰ, & ἐμποδίζω, quod idem ſignificat.

Παρεμπολάω, ῶ, f. ήσω, inſuper & præter alia emo ſeu comparo, ſc. ad revendendum. Ex παρὰ, & ἐμπολάω, *negotior*.

Παρεμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio aliqua rei, quæ primario inſtituitur; (2) lucrum negotiatione ejuſmodi adquiſitum. A παρεμπορεύομαι.

Παρεμπορεύομαι, obiter & quaſi aliud agens negotior, præter merces importo, obiter tracto vel negotior. Ἡ ἱστορία εἰ μὲν ἄλλως τὸ τερπνὸν παρεμπορεύσαιτο, Luc. Ex παρὰ, & ἐμπορεύομαι, *negotior*.

Παρέμπτωσις, εως, ἡ, intercidentia, vel interventientia, interventio; (2) additio conſonantis in medio. Ex παρὰ, & ἔμπτωσις, *incidentia*.

Παρεμφαίνω, præterea vel ſimul oſtendo, ſeu præterea & ſimul ſignifico; (2) declaro, explano; παρεμφαίνομαι, refero, ſimilis ſum; juxta appareo. Gl. V. παρεμφαίνω, repræſento, interluceo. Ex παρὰ, & ἐμφαίνω, *oſtendo*.

Παρεμφαντικὸς, ὴ, ὸν, oſtenſivus. A præc.

Παρέμφασις, apparentia. Ab eod.

Παρεμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis. Ex παρὰ, & ἐμφερὴς, quod idem ſignificat.

Παρεμφέρω, ſimilis ſum, refero. Παρεμφέρων τῇ Ἀραβικῇ μυροβαλάνῳ, Dioſc. Ex παρὰ, & ἐμφέρω, *infero*.

Παρεμφύομαι, f. ύσομαι, juxta vel præter innaſcor. Ex παρὰ, & ἐμφύομαι, *innaſcor*.

Παρενδείκνυμαι, oſtentabunde in medium prodeo. Ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων παρενδείκνυσθαι βουλόμενος, Plut. Ex παρὰ, & ἐνδείκνυμι, *oſtendo*.

Παρενείρω, infibulo; (2) trajicio & penetro, intromitto, inſero, interſero, interjicio. Εἰς πάντα παρενεῖραν, Plut. Ex παρὰ, & ἐνείρω, *innecto*.

Παρένθεσις, εως, ἡ, interpoſitio, interjectio, inſertio; (2) nomen figuræ grammaticæ; (3) figura rhetorica. Gl. V. interventus, interceſſio, interpoſitio. A παρεντίθημι.

Παρένθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, interpoſitus, obiter inſertus & introductus. Ab eod.

Παρενθήκη, ης, ἡ, interpoſitio, interjectio, intercalatio. Ab eod.

Παρενθυμέομαι, οῦμαι, animum non adverto, neglectim habeo. Ph. παρενθυμοῦνται, diſſimulant. Ex παρὰ, & ἐνθυμέομαι, *animum adverto*.

Παρενθύμησις, εως, ἡ, diſſimulatio, Ph. A præc.

Παρενιαυτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, alternis annis fructum ferens. Ex παρὰ, & ἐνιαυτὸς, *annus*, & φέρω, *fero*.

Παρεννέπω, dico admonendo. Ex παρὰ, & ἐννέπω, *dico*.

Παρενοχλέω, ῶ, f. ήσω, obturbo, obſtrepo, moleſtiam exhibeo; παρενοχλοῦμαι, *paſſ.* moleſtia mihi exhibetur, controverſiam patior. Παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, Act. 15, 19. Οὐκ ἐν δίκῃ παρενοχλεῖτε ἡμῖν, Heliod. Ex παρὰ, & ἐνοχλέω, *turbo*.

Παρενόχλησις, εως, interturbatio. A παρενοχλέω.

Παρενσαλεύω, concutio; (2) tripudio. Τοῖν ποδοῖν οὐδὲ παρενσαλεύων, Ariſt. Plut. 291. Ex παρὰ, & ἐνσαλεύω, *concutio*.

Παρένταξις, εως, ἡ, interpoſitio, inſertio. A παρεντάττω.

Παρεντίθημι, & παρεντίθεμαι, obiter impono vel inſero, interſero, impono, interpono. Ἡ δὲ συγγραφὴ ϗ παρεντίθεσθαι ἀγοράσματα εἰς τὴν ναῦν κελεύει σὲ, Dem. Ex παρὰ, & ἐντίθημι, *impono*.

Παρεντρώγω, in os ingero, devoro, deglutio. Ex παρὰ, & ἐντρώγω, *comedo*.

Παρεντυχία, ας, interventus. A παρεντυγχάνω, *intervenio*.

Παρὲξ, extra, foris. Ex παρὰ, & ἐξ.

Παρεξάγω, duco exercitum in hoſtes, infeſto exercitu eo in hoſtes. Ex παρὰ, & ἐνάγω, *induco*.

Παρεξαμείβω, prætereo, prætervehor. Ex παρὰ, & ἐξαμείβω, *muto*.

Παρεξαυλέω, ῶ, q. d. extibio; παρεξηυλημένος, extritam tibiæ lingulam habens; mutus. Ex παρὰ, & ἐξαυλέω, quod idem notat.

Παρέξειμι, prætereo, juxta tranſeo; (2) longius progredior vel digredior. Ex παρὰ, & ἔξειμι, *exeo*.

Παρεξειπεῖν, præter rem & verum loqui. Opt. παρεξείποιμι. Ex παρὲξ, & εἰπεῖν, *dicere*.

Παρεξειρεσία, ας, ἡ, pars navis, quæ eſt extra remigationem. Ex παρὲξ, & εἰρεσία, *remigatio*.

Παρεξελαύνω, ultra progredior, prætereo. Ex παρὰ, & ἐξελαύνω, *expello*.

Παρεξερέω, præter rei veritatem loquor. Ex παρὲξ, & ἐρῶ, *dicam*.

Παρεξέρχομαι, prætergredior, pretereo, egredior. Ex παρὰ, & ἐξέρχομαι, *egredior*.

Παρεξετάζω, contendo, comparo. Ex παρὰ, & ἐξετάζω, quod idem ſignificat.

Παρεξηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ſiniſtre & perperam interpretor. Ex παρὰ, & ἐξηγέομαι, *interpretor*.

Παρεξήγησις, εως, ἡ, obliqua & prava interpretatio. A παρεξηγέομαι.

Παρεξῆς, *Adv.* ordine, ſerie perpetua; (2) gradatim. Ex παρὰ, & ἑξῆς, *deinceps*, *ordine*.

Παρεξίημι, prætermitto, dimitto, præterire ſino. Ex παρὰ, & ἐξίημι, *emitto*.

Πάρεξις, εως, ἡ, exhibitio, porrectio, quum ſe æger medico exhibet ad exactam morborum dignotionem. A παρέχω.

Παρεξίστημι, de ſtatu ſuo dimoveo, ſeu emoveo. Ex παρὰ, & ἐξίστημι, *dimoveo*.

Παρέξοδος, ου, ἡ, deflexus, apparatus, Suic. Ex παρὰ, & ἔξοδος, *exitus*, *expeditio*.

Παρεξωθέω, ῶ, obiter & per errorem expello, quaſi aliud agens extrudo. Ex παρὰ, & ἐξωθέω, *expello*.

Παρέπαινος, ου, ὁ, laudatio, quæ obiter fit. Ex παρὰ, & ἔπαινος, *laudatio*, *laus*.

Παρεπιγραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio. Ex παρὰ, & ἐπιγραφὴ, *inſcriptio*.

Παρεπιδείκνυμι, oſtentabunde profero. Ex παρὰ, & ἐπιδείκνυμι, *oſtendo*.

Παρεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregre advenio, hoſpes & advena ſum. A παρεπίδημος.

Παρεπιδημία, ας, ἡ, peregrinatio. A παρεπιδημέω.

Παρεπίδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui peregre advenit, peregrinus. Ex παρὰ, & ἐπίδημος, *advena*.

Παρεπιπνέω, a latere adſpiro, ſeu leviter adſpiro. Ex παρὰ, & ἐπιπνέω, *adſpiro*.

Παρεπισκοπέω, f. ήσω, ſeorſim penſito ſeu conſidero, vel obiter conſidero. Ex παρὰ, & ἐπισκοπέω, *inſpicio*, *contemplor*.

Παρεπιστρέφω, f. ψω, paullum converto, leniter flecto; παρεπιστρέφομαι, identidem convertor & reſpecto; παρεπιστράφη, reſpectavit. Ex παρὰ, & ἐπιστρέφω, *converto*.

Παρεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio in latus. A παρεπιστρέφω.

Παρεπιψαύω, leviter attingo. Ex παρὰ, & ἐπιψαύω, *attingo*.

Παρέπομαι, conſequor, adſector, ſubſequor. Παρείποντο αὐτῷ τρεῖς ἑκατέρωθεν τοῦ ἅρματος αὐτοῦ, Xen. Cyr. 8, 23. Ex παρὰ, & ἕπομαι, *ſequor*.

Παρεργάτης, ου, ὁ, artifex. Ex παρὰ, & ἐργάτης, *operator*.

Πάρεργον, ου, τὸ, appendix, acceſſio. Gl. V. extraordinarium. A πάρεργος.

Πάρεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt præter ſuſceptum opus, ad ſuſceptum opus accedens. Ex παρὰ, & ἔργον, *opus*.

Παρέργως, *Adv.* obiter, perfunctorie. A πάρεργος.

Πάρερμα, ατος, τὸ, adfulcimentum, ſtabilimentum & firmamentum, Suic. Ex παρὰ, & ἕρμα, *fulcrum*.

Παρερμηνεία, ας, ἡ, mala ſeu perverſa interpretatio. A παρερμηνεύω.

Παρερμηνεύω, male & perverſe interpretor. Ex παρὰ, & ἑρμηνεύω, *interpretor*.

Παρερπύζω, obrepo, clam irrepo. Πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν, Ariſt. Conc. 398. Ex παρὰ, & ἑρπύζω, *repto*.

Παρέρπω, clam tranſeo; (2) doloſe ſubeo; (3) per inſidias, vel ex inſidiis adgredior. Ex παρὰ, & ἕρπω, *ſerpo*, *repo*.

Παρέρχομαι, prætereo, tranſeo, tranſgredior; prodeo, procedo; παρεληλυθὼς, præteritus tranſactus, Gl. V. perf. part. παρελθεῖν, præterire, præteriiſſe, a. 2. παρελθὼν, progreſſus. Τάχα γάρ σε παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἥβη, Theoc. 27, 8. Ex παρὰ, & ἔρχομαι, *venio*.

Πάρεσις, εως, ἡ, prætermiſſio, remiſſio, Gl. V. langor. A παρίεμαι.

Παρετοιμασία, ας, ἡ, paratio, Gl. V. A παρετοιμάζω, *paro*.

Παρεσκευασμένως, *Adv.* præparato. A παρασκευάζω.

Παρέστιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ad focum ſtat vel fit. Ex παρὰ, & ἑςία, *domus, focus*.

Παρετυμολογέω, ῶ, ad nominis originem alludo. Ex παρὰ, & ἐτυμολογέω, *nominis originem expono*.

Παρευδιάζομαι, ſerenitate ſeu tranquillitate fruor, tranquille vivo. Ex παρὰ, & εὐδιάζομαι, quod idem ſignificat.

Παρευδοκιμέω, ῶ, f. ήσω, fama & celebritate præſto alicui; παρευδοκιμȣ̃μαι, celebritate vincor. Παρευδοκιμεῖ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἔργων ἡ τῆς ὑποθέσεως καινοτομία, Ariſt. Ex παρὰ, & εὐδοκιμέω, *ſermone hominum celebror*.

Παρευημερέω, ῶ, ſupero & ſucceſſu & rebus ſecundis, vinco alium gratia & auctoritate. Ex παρὰ, & εὐημερέω, *diem feliciter tranſigo*.

Παρευθὺς, ſtatim. Ex παρὰ, & εὐθὺς, id.

Παρευθύνω, a recta via ſeu recto curſu averto vel depello. Ex παρὰ, & εὐθύνω, *dirigo*.

Παρευθὺς, *Adv.* ſtatim, protinus. Ex παρὰ, & εὐθὺς, quod idem ſignificat.

Παρευκηλέω, ῶ, f. ήσω, mulceo, permulceo, delinio. Παρευκήλει λόγοις, Eur. Her. fur. 99. Ex παρὰ, & εὐκηλέω, quod idem ſignificat.

Παρευμαρέω, negligo, facile tranſmitto, contemno; unde a. 1. παρευμάρησαν, contempſerunt neglexerunt, Heſ. Ex παρὰ, & εὐμαρὴς, *facilis*.

Παρευνάζομαι, juxta cubo. Δμωῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως, Odyſſ. 22, 37. Ex παρὰ, & εὐνάζω, *ſopio*.

Παρεύρεσις, εως, ἡ, commentum. Gl. V. παρευρέσεις, *officia*. A παρευρίσκω.

Παρεύρημα, ατος, τὸ, commentum, inventum, adinventio; (2) cavillatio, qua pactum aliquod eluditur. Ab eod.

Παρευρίσκω, excogito, comminiſcor; παρευρὼν, commentus, a. 2. Ex παρὰ, & εὑρίσκω, *invenio, excogito*.

Παρευτακτέω, ῶ, f. ήσω, cuſtodiarum vices obeo, ſtationes obeo, Suic. Ex παρὰ, & εὐτακτέω, *ordinem ſervo*.

Παρευτρεπίζω, f. ίσω, apparo. Παρευτρεπίζετε τἄνδον μολόντες, Eur. Iph. in Tau. 727. Παρευτρέπιςαι δ' οὐδὲν ἄλλο, πλὴν πυρὸν Κύκλωπος ὄψιν, id. Cyc. 586. Ex παρὰ, & εὐτρεπίζω, quod idem ſignificat.

Παρεφάπτομαι, leviter attingo, ſtringo. Ex παρὰ, & ἐφάπτομαι, *attingo*.

Παρεφεδρεύω, f. εύσω, ſum in ſtatione ad aliquem protegendum. Τοῖς σιτολογȣ̃σιν παρεφήδρευε, Polyb. Ex παρὰ, & ἐφεδρεύω, *inſideo, ſubſidio ſum*.

Παρέχω, f. ξω, p. παρέσχηκα, adhibeo, tribuo, exhibeo, præſto, præbeo; παρασχεθήσεται, accommodabitur, Gl. V. præſtabitur; f. 1. paſſ. παρασχεῖν, impertire, præſtare, præbere, Ph. a. 2. inf. παρέχομαι, itidem exhibeo; παρέχει, *Imperſ.* licet, facultas eſt, occaſio eſt, facile eſt. Τȣτὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι παρέχω τύπτειν, Ariſt. Nub. 440. Πάντες σιωπὴν παρείχοντο, Diod. Εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέχει πράγματα, Ariſt. Av. 1257. Παράδειγμα μὲν δὴ τοιόνδε ἑαυτὸν παρείχετο, Xen. Cyr. 8, 12. Ex παρὰ, & ἔχω, *habeo*.

Παρηβάω, pubertatem tranſeo, florentes annos egredior; (2) conſeneſco, & a flore ætatis egreſſus in ſenectutem vergo; παρηβηκὼς, ætate progreſſus, part. perf. Ex παρὰ, & ἡβάω, *pubeſco*.

Πάρηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pubertatem exceſſit; (2) cujus ætas defloruit. Ex παρὰ, & ἥβη, *pubertas*.

Παρηγορέω, ῶ, f. ήσω, conſolor, ſolor, mitigo, lenio, delecto, hortor. Πόλιν θυμουμένην παρηγορεῖτον, Eur. Ph. 1458. Ex παρὰ, & ἀγορέω, *loquor*.

Παρηγόρημα, ατος, τὸ, hortamentum, ſolamen. A præc.

Παρηγορία, ας, ἡ, ſolatium, delectatio, oblectatio, oblectamentum, Ph. A παρήγορος.

Παρηγορικὸς, ἡ, ὸν, conſolatorius, conſolandi ſeu leniendi vim habens. Gl. V. conſolabundus. A παρηγορία.

Παρηγορικῶς, *Adv.* conſolatorie, leniter. A παρηγορικός.

Παρήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hortator, hortatrix; (2) conſolator, vel conſolatrix. A παρηγορέω.

Παρηθέω, ῶ, f. ήσω, tranſmitto ſeu tranſfundo per colum, percolo. Ex παρὰ, & ἠθέω, *colo*.

Παρήϊον, ȣ, τὸ, gena. A παρειά.

Παρήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maxillaris, ad genas pertinens. Ab eod.

Παρηΐς, ίδος, ἡ, gena. Ab eod.

Παρήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immoriger, inobediens. A παρακȣ́ω, *immoriger ſum*.

Παρήκω, pertineo, pertranſeo, pertingo. Καθ' ὅσον οἱ νόμοι παρήκουσιν, Plut. Παρῆκε τὸ ςρατόπεδον, Herodot. Ex παρὰ, & ἥκω, *venio*.

Παρῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui præcipiti ſeu vergente ætate eſt, qui e florenti ætate egreſſus ſeneſcit, ætate provectus, vetulus. Ex παρὰ, & ἧλιξ, *coætaneus*.

Παρήλιος, ȣ, ὁ, ſol geminatus, gemini ſoles. Ex παρὰ, & ἥλιος, *ſol*.

Παρηλλαγμένως, *Adv.* more inuſitato. A παραλλάσσω.

Πάρημαι, adſideo. Παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος, Il. 9, 311. Ex παρὰ, & ἧμαι, *ſedeo*.

Παρημελημένως, *Adv.* neglectim, contemptim. A παραμελέομαι, *ſubnegligo*.

Παρημερεύω, f. εύσω, diem ſeu dies juxta quempiam tranſigo. Ex παρὰ, & ἡμέρα, *dies*.

Παρηορία, ας, ἡ, habena, ſeu lorum equi, qui παρήορος, vocatur. A παρήορος.

Παρηόριος, ία, Ion. ίη, ιον, ſuperbus, elatus. Ab eod.

Παρήορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equus ad latus jugalium fune alligatus, funalis; (2) prominens ubique, extenſus; (3) delirus, demens, ſtolidus. Ex παρὰ, & εἴρω, *ligo*.

Παρηχέω, ῶ, f. ήσω, ſono refero, ſono adſimilis ſum. Ex παρὰ, & ἠχέω, *ſono*.

Παρήχημα, ατος, τὸ, adnominatio. A præc.

Παρήχησις, εως, ἡ, adnominatio; vocis adſimilatio, alluſio. Ab eod.

Παρθενεία, ας, ἡ, virginitas, ſtatus, in quo virgines ſunt. A παρθενεύω.

Παρθένεια, τὰ, ſtatus virginitatis. Item carmina virginea, virginalia. Ab eod.

Παρθένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, virgineus, virginalis, virginum proprius. A παρθένος.

Παρθένευμα, ατος, τὸ, locus, ubi virgines degunt, conclave virginum; (2) ſtatus virginitatis. A παρθενεύω.

Παρθένευσις, εως, ἡ, ipſa actio in virginitate degendi. Ab eod.

Παρθενεύω, & παρθενεύομαι, in virginitate dego, virginitatem cuſtodio; virgineam vitam duco. Θυγάτηρ ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται, Eur. Hel. 290. A παρθένος.

Παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, conclave virginum; locus in quo adſervantur virgines. Ab eod.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. Ab eod.

Παρθένια, τὰ, virginalia, Gl. V. Ab eod.

Παρθενίας, ȣ, ὁ, filius natus ex ea, quæ cum duceretur, virgo putabatur, ſed non erat. Ab eod.

Παρθενικὴ, ῆς, ἡ, virgo. A ſeq.

Παρθενικὸς, ἡ, ὸν, virgineus, virginalis. Ab eod.

Παρθένιον, ȣ, τὸ, matricaria, Mercurialis, parietaria, plantæ. Ab eod.

Παρθένιος, ία, ιον, virginalis. Ab eod.

Παρθενισκάριον, ȣ, τὸ, virguncula. Gl. V. Dim. a παρθένος.

Παρθενογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a virgine pariente editus, Suic. Ex παρθένος, & γίνομαι, *naſcor*.

Παρθενοκομία, ας, ἡ, virginum curatio. Ex παρθένος, & κομέω, *curo*.

Παρθενοκτονία, ας, ἡ, virginis vel virginum occiſio vel immolatio. A ſeq.

Παρθενοκτόνος, ȣ, ὁ, virginis aut virginum occiſor. Ex παρθένος, & κτείνω, *occido*.

Παρθενομήτωρ, ορος, ἡ, virgo mater. Epith. B. Virginis, Suic. Ex παρθένος, & μήτηρ, *mater*.

Παρθενοπίπης, ȣ, ὁ, virginum nimis avidus inſpectator ſeu obſervator. Ex παρθένος, & ὀπιπεύω, *inſpicio*.

Παρθένος, ȣ, ἡ, virgo, puſa, Ph. *adject.* virgineus, intactus.

Παρθενόσφαγος, ȣ, ὁ. Hinc dat. plur. παρθενοσφάγοισι ῥεέθροις, mactata virgine fluentibus rivis apud Æſchyl. Ex παρθένος, & σφάττω, *jugulo*.

Παρθενὼν, ῶνος, ὁ, conclave virginum. A παρθένος.

Παρθενωπὸς, ȣ̃, ὁ, qui virginea & puellari facie eſt, ipſo adſpectu ſe puellarem & effeminatum oſtendens. Ex παρθένος, & ὤψ, *oculus*.

Πάρθη, ης, ἡ, virgo, reperitur uſurpatum pro παρθένος.

Πάρθνος, metri cauſa alicubi pro παρθένος.

Παριαύω, juxta moror ſeu commoror, vel juxta dormio. Τῇ παριαύων Τερπέσθω, Il. 9, 336. Ex παρὰ, & ἰαύω, *moror*.

Παριδρύω, juxta colloco ſeu ſtatuo. Ex παρὰ, & ἱδρύω, *ſtatuo*.

Παριδεῖν, negligere. Παριδὼν τȣ̃ αὐτȣ̃, Ariſt. A παρεῖδον.

Παριέρη, ης, ἡ, ſacerdos, fœmina initiatrix, apud Plut. Ex παρὰ, & ἱέρη, *ſacerdos*.

Παρίζω, f. ίσω, juxta colloco, adſidere facio, adſideo, juxta ſedeo; παρίζομαι, adſideo. Τηλεμάχῳ δὲ παρίζεν, Odyſſ. 4, 311. Ex παρὰ, & ἵζω, *loco*.

Παρίημι, f. ήσω, omitto, prætermitto, Gl. V. ſino, admitto, ſolvo, laxo, extinguo, Gl. V. παρειμένος, debilitatus, Gl. V. Καὶ μὴ παρῇς σαυτȣ̃ βροτοῖς ὄνειδος ἐκλείψας ἐμοὶ, ne admittas, Soph. Phil. 959. Τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῷ, tradidiſti, Ariſt. Θεσμ. 572. Ex παρὰ, & ἵημι, *mitto*.

Πάρινος, idem quod πάριος.

Πάριος, ία, ιον, Parius, qui ex inſula Paro eſt. Πάρος, *Parus*, quæ eſt inſula maris Ægei. Ab eod.

Παριππάζομαι, a latere equito. Ex παρὰ, & ἱππάζομαι, *equito*.

Παριππεύω, f. εύσω, præter equito, obequito. Πόντον παριππεύοντι, Eur. Hel. 1381. Ex παρὰ, & ἱππεύω, *equito*.

Πάριππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equum adſectans, aſſectator equi, velocitate equum adſequens. Ex παρὰ, & ἵππος, *equus*.

Παρισάζω, f. άσω, æquo, adæquo. Ex παρὰ, & ἰσάζω, *æquo*.

Παρίσθμια, ίων, τὰ, tonſillæ, glandulæ faucium iſthmum; (2) tonſillarum inflammationes. Ex παρὰ, & ἰσθμὸς, *fauces*.

Πάρισος, ου, ὁ καὶ ἡ, æqualis, vel compar, ſuppar. Ex παρὰ, & ἴσος, *æqualis*.

Παρισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo, æquale, par ſeu compar reddo, æquiparo. Ἑαυτὸν παρισούμενος Δαρείῳ, Herodot. A πάρισος.

Παρίστημι, παριστάω, & παριστάνω, f. στήσω, exhibeo, præſento; παρίσταμαι, adſto, advento; παρέστηκα, perf. adſtiti, Gl. V. a. 2. παρέστην, adſtiti; a. 1. παρεστησάμην, παρεστήσατο, cepit, ad deditionem compulit. Παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, Rom. 6, 13. Πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, ib. 14, 10. Ex παρὰ, & ἵστημι, *ſiſto*.

Παριχναίνω, extenuo; παριχναινόμενοι, macilenti, extenuati. Ex παρὰ, & ἰχναίνω, quod idem ſignificat.

Παριστορέω; παριστορεῖν, obiter ἱστορεῖν, ſciſcitari. Ex παρὰ, & ἱστορέω, *ſciſcitor*.

Παρίσχω, juxta habeo ſeu teneo; (2) exhibeo, præbeo, dono. Ex παρὰ, & ἴσχω, *retineo*.

Παρίσως, *Adv.* æqualiter. A πάρισος.

Παρίσωσις, εως, ἡ, adæquatio; (2) ſtructura orationis ex membris æqualibus. A παρισόω.

Παρκλίνω, deflecto, detorqueo. Οἱ λυγρὰ νοεῦντες Ἄλλῃ παρκλίνουσι δίκας, Heſiod. Ἔργ. 260. Ex παρὰ, & κλίνω, *inclino*.

Παρκύπτω, f. ψω, inclinato capite in obliquum ſeu tranſverſum adſpicio; (2) procumbo, pro παρακύπτω.

Παρμένω, maneo apud, pro παραμένω. Οὐκέτι τοι δύναμαι----ἐνθάδε παρμενέμεν, Il. 15, 400.

Πάρμη, ης, ἡ, parma, ſcuti genus breve Carthaginienſibus, Suid.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, αἱ, genus locuſtarum.

Παρὸ, *Conjunct.* propter quod, quoniam, quo circa. Ex παρὰ, & ὅ, *quod*.

Παροδεύω, f. εύσω, prætereo, prætergredior; tranſito, prætervehor, Ph. Παροδεύειν τὴν πόλιν. A πάροδος.

Παροδικὸς, ὴ, ὸν, tranſitorius, Gl. V. Ab eod.

Παροδικῶς, tranſeunter, Gl. V. A præc.

Παρόδιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, qui viam reſpicit. Ab eod.

Παροδίτης, ου, ὁ, qui per viam tranſit, viator. Gl. V. profector. Ab eod.

Παροδῖτις, ιδος, ἡ, quæ ſecus viam eſt, aut in via. A παροδίτης.

Πάροδος, ου, ἡ, via ad locum aliquem ducens, aditus; (2) ipſa actio adeundi, ingreſſus, introitus; (3) tranſitus; tranſitio. Ex παρὰ, & ὁδὸς, *via*.

Πάροδος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui juxta viam ſitus eſt; (2) *Subſt.* ὁ, viator, tranſiens. Ex iiſd.

Παροίγω, f. ξω, parum aperio; adaperio. Τηδὶ παροίξας τὰς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ, Ariſt. Pac. 30. πύλας, Eur. Iph. in Aul. 870. Ex παρὰ, & οἴγω, *aperio*.

Πάροιθε, vel πάροιθεν, *Præp.* ante, coram; (2) *Adv.* ante, antea. A παρά.

Παροικεσία, ας, ἡ, incolatus. A παροικέω.

Παροικέω, ῶ, f. ήσω, juxta habito, adhabito, Gl. V. habito apud, accolo, incola ſum, peregre adveni aliquem in locum habitandi cauſſa. Παροικεῖν τῇ πόλει. Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἰερουσαλήμ, Luc. 24, 18. A πάροικος.

Παροίκησις, εως, ἡ, habitatio propinqua (2) incolatus. A παροικέω.

Παροικία, ας, ἡ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco. Gl. V. inhabitatio, convicinium, incolatus. A πάροικος.

Παροικίζω, f. ίσω, juxta colloco, juxta habitare facio; παρῳκισμένος, juxta habens domicilium, perf. part. paſſ. Ex παρὰ, & οἰκίζω.

Παροικοδομέω, ῶ, f. ήσω, juxta ædifico vel exſtruo. Παρῳκοδομήκασιν ἡμῖν τεῖχος, Thuc. Ex παρὰ, & οἰκοδομέω, *ædifico*.

Παροικοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium alii ædificio adſtructum. A παροικοδομέω.

Πάροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, accola, incola, colonus, advena, Gl. V. Ex παρὰ, & οἶκος, *domus*.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium, adagio, Ph. adagium, Gl. V. Ex παρὰ, & οἶμος, *via, ſemita*.

Παροιμιάζομαι, f. άσομαι, proverbialiter loquor. Παροιμιάζεσθαι τὸ θεῖν, Plato. A παροιμία.

Παροιμιακὸς, ὴ, ὸν, proverbialis, qui in proverbio eſt. A παροιμία.

Παροιμιογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, paroemiarum ſeu proverbiorum ſcriptor. Ex παροιμία, & γράφω, *ſcribo*.

Παροιμιολογεῖν, proverbia colligere & interpretari, Suic. Ex παροιμία, & λέγω, *colligo*.

Παροιμιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, proverbialis. A παροιμία.

Πάροιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui juxta ſeu prope viam eſt, vicinus, Heſ. Ex παρὰ, & οἶμος, *via*.

Παροιμόω, ῶ, a via deflecto, Heſ. A πάροιμος.

Παροινέω, ῶ, f. ήσω, ex ebrietate ago dicove, quæ dedecent, pecco per vinolentiam, debacchor. Gl. V. παροινεῖν, debacchari; παροινοῦμαι, ut πεπαρῳνημένη γυνὴ, mulier in convivo contumeliam paſſa; παροινούμενος, a temulento male acceptus; πεπαρῴνηταί σοι, debacchatus es. Ἱκανά σοι πεπαρῴνηται πρὸς ἡμᾶς, Luc. A πάροινος.

Παροίνημα, ατος, τὸ, injuria ſeu contumelia, qua quis ab homine temulento adficitur; (2) is, qui injuria ſeu contumelia a vinolento adficitur. A παροινέω.

Παροινία, ας, ἡ, ebrietas; (2) ex temulentia naſcens petulantia & injuria. Gl. V. ebrietas. A πάροινος.

Παροινικὸς, ὴ, ὸν, temulentus; (2) ad injuriam ex vino proclivis. A πάροινος.

Παροίνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vinoſus, ebrius, petulans ex temulentia. Ab eod.

Πάροινος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferox, ad injuriam & contumeliam ex vino proclivis. Gl. V. vinolentus, vinulentus. Ex παρὰ, & οἶνος, *vinum*.

Παροίνως, temulente, petulanter. A præc.

Παροιστράω, ſive παροιστρέω, ῶ, f. ήσω, œſtro exerceo, œſtro immiſſo concito; (2) œſtro immiſſo fugor & exagitor, exſtimulor. Ex παρὰ, & οἰστράω, *œſtro agitor*.

Παροίτατος, άτη, ατον, primus, antiquiſſimus, vetuſtiſſimus. *Superl.* a πάρος, *ante*.

Ποροίτερος, έρα, ερον, prior ratione temporis vel loci. Comp. ab eod.

Παροίχομαι, f. παροιχήσομαι, prætereo; præt. part. παρῳχηκὼς, neutr. παρῳχηκὸς. præteritum, Gl. V. & paſſ. παρῳχημένος, præteritum. Ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς, Act. 14, 16. Ex παρὰ, & οἴχομαι, *abeo*.

Παροκλάζω, f. άσω, ingeniculo me, curvatis genibus ſubſido. Ex παρὰ, & ὀκλάζω, *in genua procumbo*.

Παρολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, ſuſque deque habeo. Ex παρὰ, & ὀλιγωρέω, *parvam curam habeo*.

Παρολισθαίνω, vel παρολισθέω, f. ήσω, p. παρωλίσθηκα, prolabor, lubrice aberro, vel in latus detorqueor. Gl. V. dilabor. Ex παρὰ, & ὀλισθαίνω, *cado*.

Παρολκὴ, ῆς, ἡ, prorogatio, dilatio, mora. A παρέλκω.

Πάρολκος, ου, ὁ, funis nauticus, quo navis ad terram trahitur, quum remorum amplius nullus uſus eſt. Ab eod.

Παρομαρτέω, ῶ, f. ήσω, comitor, adſector. Ex παρὰ, & ὁμαρτέω, *eo una cum*.

Παρομοιάζω, f. άσω, adſimilis ſum; (2) adſimilo. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, Matt. 23, 27. Ex παρὰ, & ὁμοιάζω, quod idem notat.

Παρομοίιος, poët. pro παρόμοιος.

Παρόμοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, adſimilis, prope ſimilis. Ex παρὰ, & ὅμοιος, *ſimilis*.

Παρομοιόω, ῶ, f. ώσω, adſimilo, ſimilem reddo. A παρόμοιος.

Παρομοίως, *Adv.* ſimiliter, non valde abſimili modo. A παρόμοιος.

Παρομοίωσις, εως, ἡ, adſimilatio, figura rhetorica. A παρομοιόομαι, *adſimilor*.

Παρομολογία, ας, ἡ, confeſſio; (2) figura rhetorica. Ex παρὰ, & ὁμολογία, *confeſſio*.

Παρὸν, όντος, τὸ, præſens, quod adeſt; (2) præſens temporis conditio. A πάρειμι, *adſum*, unde participium παρών.

Παρονομάζω, f. άσω, agnomino, alludo ad nomen. Ex παρὰ, & ὀνομάζω, *nomino*.

Παρονομασία, ας, ἡ, agnominatio; (2) figura rhetorica. A παρονομάζω.

Παροξίζω, f. ίσω, acorem guſtu vel odore refero; (2) ad acorem vergo, ſubaceſco. Ex παρὰ, & ὀξίζω, *aceo*.

Παροξυντὴς, οῦ, ὁ, concitator, ſtimulator, irritator, Gl. V. A παροξύνω.

Παροξυντικὸς, ὴ, ὸν, concitatorius, incitabilis, Gl. V. A παροξύνω.

Παροξύνω, acerbo, irrito, acuo, exacuo, ſtimulo, inſtigo, concito, ad iram concito, ira accendo; (2) acutum tonum in penultimam ſyllabam colloco. Πατρὸς δὲ μὴ παρόξυνε φρένα, Eur. Alc. 670. Τοὺς ἐπαινῶν παρώξυνε, Xen. Cyr. 6, 12. Παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, Act. 17, 16. Ex παρὰ, & ὀξύνω, *acuo*.

Παροξυσμὸς, οῦ, ὁ, incitatio, concitatio, exſtimulatio, irritatio, exacerbatio; incitamentum, Gl. V. (2) acceſſio ſ. particularis motus morbi. Ab eod.

Παροξύτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in penultima ſyllaba acutum tonum habet, *Vox grammatica*. Ex παρὰ, & ὀξύτονος, *acutum in ultima ſyllaba habens*.

Παροπλίζομαι, exarmor, armis denudor. Ex παρὰ, & ὁπλίζομαι, *armor*.

Παροπτάω, ῶ, f. ήσω, aſſo, Suic. Ex παρὰ, & ὀπτάω, quod idem ſignificat.

Παροπτέος, έα, έον, negligendus, deſpiciendus. A παρόπτομαι.

Παρόπτησις, εως, ἡ, q. d. adaſſatio, cum videlicet aliquid ad prunas torretur. A παροπτάω.

Παρόπτομαι, negligenter video, negligo. Gl. V. deſpicor. Hinc παρόψονται, f. 1. & παρεώραται, perf. part paſſ. apud Poll. a. 1. paſſ. παρώφθην, part. παροφθεὶς, neglectus, faſtiditus; παροφθέντα, neglecta. Ex παρὰ, & ὄπτομαι, *video*.

Παρόραμα, ατος, τὸ, error, quem quis perperam videndo committit. A παροράω.

Παρόρασις, εως, ἡ, adſpectus obliquus; (2) contemptus, deſpicientia. Ab eod.

Παρορατικὸς, ὴ, ὸν, qui talis eſt, ut negligat, qui tranſmittere ſolet per inobſervantiam. Ab eod.

Παροράω, ῶ, limis oculis, tranſverſum intueor; (2) conniventibus oculis prætereo, non animadverto; (3) perperam adſpicio ſeu video; (4) contemno, negligo; παροραθεὶς, deſpectus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. Παρηγνόησε δὲ παριδὼν πρὸς τὸ σημεῖον, Xen. Cyr. 7, 1. Ex παρὰ, & ὁράω, *video*.

Παροργίζω, f. ίσω, ad iram concito; irrito; p. paſſ. παρώργισμαι. Μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, Epheſ. 6, 4. Ex παρὰ, & ὀργίζω, *irrito*.

Παρόργισμα, ατος, τὸ, concitatio ad iram, vel ira, in quam quis concitatus eſt. A παροργίζω.

Παροργισμὸς, οῦ, idem & ab eod.

Παρόρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad latera montis ſitus, prope montem ſitus. Ex παρὰ, & ὄρος, *mons*.

Παρορία, ας, ἡ, regio montibus vicina, R. A πάρορος.

Παρορίζω, f. ίσω, fines meos egredior alienum agrum uſurpando, fines meos & limites tranſilio. Ex παρὰ, & ὁρίζω, *finio*.

Παρορισμὸς, οῦ, ὁ, egreſſio extra fines ſuos & alieni agri uſurpatio. A παρορίζω.

Παροριστὴς, οῦ, ὁ, qui fines ſuos egreditur atque alienum agrum uſurpat. A παρορίζω.

Παρορκέω, ῶ, f. ήσω, contra jusjurandum ago, juramentum violo. Ex παρὰ, & ὁρκέω, *juro*.

Παρορμάω, ῶ, f. ήσω, incito, concito, ſtimulo, inſtigo, hortor. Δεῖ ἄλλους παρορμᾷν ἐπὶ τὰ καλὰ ϗ ἀγαθὰ ἔργα, Xen. Cyr. 8, 4. Ex παρὰ, & ὁρμάω, *concito*.

Παρορμέω, ῶ, f. ήσω, juxta in ſtatione ſto. Ex παρὰ, & ὁρμέω, *ſtationem habeo*.

Παρόρμησις, εως, ἡ, incitatio, ſtimulatio; incitamentum, cohortatio. A παρορμάω.

Παρορμητικὸς, ἡ, ὸν, incitandi ſeu ſtimulandi vim habens. Ab eod.

Παρορμητικῶς, incitatorie, cum vi incitandi. A præc.

Πάρορνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, inauſpicatus, infauſtus. Ex παρὰ, & ὄρνις, *avis*.

Παρορύσσω, fodio juxta. Ex παρὰ, & ὀρύσσω, *fodio*.

Παρορχέομαι, οῦμαι, præterſalto, perperam ſalto. Ex παρὰ, & ὀρχέομαι, *ſalto*.

ΠΑ'ΡΟΣ, *Adv.* ante, antea, prius; (2) priuſquam, antequam.

Παροτρύνω, f. υνῶ, acerbo, incito, concito, ſtimulo, Gl. V. a. 1. παρώτρυνα. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας, Act. 13, 50. Ex παρὰ, & ὀτρύνω, quod idem notat.

Παρουλὶς, ίδος, ἡ, inflammatio in gingiva. Ex παρὰ, & οὖλον, *gingiva*.

Πάρουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, criſpus. Ex παρὰ, & οὖλος, *criſpus*.

Παρουσία, ας, ἡ, præſentia; (2) adventus. A πάρειμι, *adſum*.

Παροχέτευσις, εως, ἡ, derivatio; (2) humoris vacuatio per vicinam partem. A παροχετεύω.

Παροχετεύω, f. εύσω, per alios canales derivo præter eos, per quos deduci res ſolebat, perverſis & mutatis canalibus duco. Gl. V. derivo. Ταῦτ' οὖν παρωχέτευσας εὖ, κοὐδὲν λέγων, Eur. Bac. 479. Ex παρὰ, & ὀχετεύω, *rivos duco*.

Παροχεύω, f. εύσω, ineo præter, alterius feminam præter meam ineo; παροχεύεσθαι, alium marem admittere, furtivam venerem pati. Ex παρὰ, & ὀχεύω, *ineo*.

Παροχέω, ῶ, f. ήσω, præterveho, tranſveho; (2) juxta alterum veho; παροχέομαι, οῦμαι, vehor a latere; ad latus in vehiculo vel curru ſedeo. Παρωχεῖτο δὲ αὐτῷ ἡνίοχος μέγας, Xen. Cyr. 8, 23. Ex παρὰ, & ὀχέω, *veho*.

Παροχὴ, ῆς, ἡ, præbitio, præſtatio, ſalarium, Ph. A παρέχω.

Παροχλέω, ῶ, f. ήσω, obturbo, obſtrepo, moleſtiam exhibeo. Ex παρὰ, & ὄχλος, *turba*.

Παροχλίζω, f. ίσω, vecte tranſmoveo; (2) tranſmoveo, transfero. Ex παρὰ, & ὀχλίζω, *vecte moveo*.

Πάροχος, ου, ὁ, præbitor; (2) qui peregrinis ſalem & ligna præbebat; (3) qui a latere alicujus vehitur, ſeu in curru alteri adſidet. A παρέχω, *præbeo*, vel παρὰ, & ὄχος, *currus*.

Παροψάομαι, ῶμαι, præter panem aliquo opſonio veſcor. Ex παρὰ, & ὀψάομαι, *opſonio veſcor*.

Παρόψημα, ατος, τὸ, id, quo præter panem veſcimur, opſonium. A παροψάομαι.

Παροψημάτιον, ου, τὸ, idem. Dim. ab eod.

Παροψίδιον, ου, τὸ, opſonium frugale. A παροψίς.

Παροψὶς, ίδος, ἡ, vas, in quo opſonia apponuntur, patina; παροψίδες, lances, Gl. V. Ex παρὰ, & ὄψον, *opſonium*.

Παροψωνέω, ῶ, f. ήσω, clam opſonia coëmo. Αὐτοῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ ϗ πρότου, Ariſt. Conc. 226. Ex παρὰ, & ὀψωνέω, *opſonia emo*.

Παροψώνημα, ατος, τὸ, opſonium, quod clam e foro comparatum & coëmptum eſt. A παροψωνέω.

Παρπεπιθὼν, qui perſuaſit, induxit, pellexit. pl. παρπεπιθόντες, qui perſuaſerunt, &c. Ab a. 2. verbi παραπείθω.

Παρπόδιος, ίου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ante pedes. R. Ex παρὰ, & πούς, *pes*.

Παῤῥησία, ας, ἡ, q. d. oratio libera nihil reticens; Philoxenus: licentia, fiducia, confidentia, libertas, copia. Ex πᾶν, & ῥῆσις.

Παῤῥησιάζομαι, f. άσομαι, libere & ingenue planeque dico; (2) palam & libere ago. Gl. V. fiducialiter ago. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο, Act. 19, 8. Πάν θ' ἁπλῶς, οὐδὲν ὑποστειλάμενος, πεπαῤῥησίασμαι, Dem. Phil. 1. A παῤῥησία.

Παῤῥησιαστὴς, οῦ, ὁ, qui libere loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat. Gl. V. licentioſus. A παῤῥησιάζομαι.

Παῤῥησιαστικὸς, ἡ, ὸν, liber in loquendo. Gl. V. licentioſus. A παῤῥησιαστής.

Παῤῥησιαστικῶς, *Adv.* libere loquendo. Gl. V. licenter. A παῤῥησιαστικός.

Παρστὰς, adſtans, παρσταίη, adſtet apud Hom. pro παραστὰς, παρασταίη, Il. 10, 157. & 20, 121. A παρίστημι.

Παρτιθέω, ῶ, unde παρτιθεῖ, apponit, apud Hom. pro παρατιθεῖ, παρατίθησι, Odyſſ. 1, 192.

Παρυγραίνω, leviter humecto. Ex παρὰ, & ὑγραίνω, *humecto*.

Πάρυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, leviter humidus; (2) madens, humidus. Ex παρὰ, & ὑγρὸς, *humidus*.

Παρυδάτιος, juxta aquam poſitus vel natus. Ex παρὰ, & ὕδωρ.

Πάρυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, juxta aquam poſitus, aquaticus. Ex παρὰ, & ὕδωρ, *aqua*.

Παρυπάτη, ης, ἡ, ſc. χορδὴ, ſubprincipalis chorda. Ex παρὰ, & ὑπάτη, *ſumma*.

Παρυπομιμνήσκω, oblique commonefacio, diligenter & ſubinde in memoriam revoco, Suic. Ex παρὰ, & ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco*.

Παρυπόμνησις, εως, ἡ, oblique facta commonefacio, Suic. A παρυπομιμνήσκω.

Παρυπόστασις, εως, ἡ, ſubſiſtentiæ ſeu ſubſtantiæ ſimulacrum, ſubſiſtentiæ adfinitas. Ex παρὰ, & ὑπόστασις, *ſubſiſtentia*.

Παρυφαίνω, attexo. p. paſſ. παρυφασμένος, attextus. Ὑπὸ δὲ τῶν παρυφασμένων ὅπλων πᾶς ὄχλος δεινὸς φαίνεται, Xen. Ex παρὰ, & ὑφαίνω, *texo*.

Παρύφαντον, intertextum, Gl. V. A præc.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, id, quod telæ ſeu textili attextum eſt. Gl. V. prætexta, præclavium, præclava. A παρυφάω.

Παρυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prætextatus. A παρυφή.

Πάρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Παρυφίσταμαι, una ſubſiſto vel exſiſto, una ſum in natura rerum; (2) propemodum ſubſiſto; fere in rerum natura ſum; (3) ſignificor, demonſtror, repræſentor. Ex παρὰ, & ὑφίσταμαι, *ſubſiſto*.

Παρφάμενος, male ſuadens. A παράφημι.

Παρφασία, ας, ἡ, conſilium pro παραφασία, vel παραιφασία, Suic.

Πάρφασις, εως, ἡ, oratio qua quis decipitur, pellacia, fraus, deceptio, pro παραίφασις, παράφασις.

Παρφέρομαι, titubanter feror, vel perperam; pro παραφέρομαι.

Παρῳδέω, ῶ, f. ήσω, canticum vel carmen ad alterius imitationem compono, parodias ſcribo. Ex παρὰ, & ἀείδω, *cano*.

Παρῳδὴ, ῆς, ἡ, canticum vel carmen ad alterius ſimilitudinem compoſitum. Ex παρὰ, & ᾠδὴ, *carmen*, *cantus*.

Παρῳδία, ας, ἡ, cum alterius poëtæ verſus jocoſe in aliud argumentum transferuntur. A παρῳδή.

Παρῳδικὸς, ἡ, ὸν, qui per parodiam factus eſt. Ab eod.

Παρῳδὸς, οῦ, ὁ, parodiarum ſcriptor. Ab eod.

Παρωθέω, ῶ, f. ώσω, & ωθήσω, expello, ejicio, expello, rejicio, adſpernor, negligo; παρωθοῦμαι, exturbo, Gl. V. a. 1. inf. παρώσασθαι, ejicere. Παρώσας ϗ δάμαρτα ϗ τέκνα, Lyc. 1263. ξένους, Eur. Herac. 238. Ex παρὰ, & ὠθέω, *pello*.

Παρωκεάνιοι, ων, οἱ, oceani accolæ. Ex παρὰ, & ὠκεανὸς, *oceanus*.

Παρωκεανίτης, ου, ὁ, maritimus, littoralis; (2) qui eſt in littore oceani. Ex παρὰ, & ὠκεανίτης, *littoralis*.

Παρωκεανιτικὸς, ἡ, ὸν, oceani accola, maritimus. A παρωκεανίτης.

Παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, ora oceani. Ab eod.

Παρωλένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad brachia eſt, vicinus brachiis & ulnis. Ex παρὰ, & ὠλένη, *ulna*.

Παρώμαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, adæquatus, fere æqualis. Ex παρὰ, & ὁμαλὸς, *æqualis*.

Παρωμὶς, ίδος, ἡ, ſuperhumerale. Ex παρὰ, & ὦμος, *humerus*.

Παρὼν, præſens, Ph. neutr. παρὸν, præſens, inſtans, Gl. V. A πάρειμι.

Παρωνομασία, ας, ἡ, idem quod παρονομασία.

Παρωνυμιάζω, ſeu παρωνυμίζω, f. σω, denomino. A παρωνυμία.

Παρωνύμιον, ου, τὸ, cognomen. A παρωνύμιος.

Παρωνύμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, denominatione ſimilis. A παρωνυμία.

Παρώνυμον, ου, τὸ, adnomen, prænomen, Ph. Ex παρὰ, & ὄνομα, *nomen*.

Παρώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, denominatitius, denominativus, ab alio denominationem habens. Gl. V. παρώνυμα, denominativa. Ex παρὰ, & ὄνομα, *nomen*.

Παρωνύμως, *Adv.* denominative. A παρώνυμος.

Παρωνυχία, ας, ἡ, abſceſſus ad unguis radicem natus; (2) nomen herbæ. Ex παρὰ, & ὄνυξ, *unguis*.

Παρωνυχὶς, ἰδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Πάρωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præditus colore inter cinereum & rufum medio.

Παρωπίαι, oculorum minores anguli verſus tempora. Ex παρὰ, & ὢψ, oculus.

Παρώπιον, ȣ, τὸ, quod oculis equorum circumponitur, oculare equorum. Ex παρὰ, & ὢψ, oculus.

Παρωπὶς, ἰδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Παρωρεία, ας, ἡ, latus montium ſecundum locum aliquem porrectorum; (2) montana regio. A παρώρειος.

Παρώρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad latera montis ſitus, vel prope montem ſitus. Ex παρὰ, & ὄρειος, montanus.

Παρωρείτης, ȣ, ὁ, latera montis incolens; (2) ad montem poſitus. A παρώρειος.

Πάρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus; (2) qui vigorem ætatis amiſit. Ex παρὰ, & ὥρα, tempus.

Παρωροφὶς, ἰδος, ἡ, ora tecti. Ex παρὰ, & ὄροφος, tectum.

Παρώτιον, ȣ, τὸ, ornamentum aurium; (2) alter oculi angulus ad aures ſpectans. Ex παρὰ, & ȣ̃ς, auris.

Παρωτὶς, ἰδος, ἡ, tumor glandularum ſub auribus; παρωτίδες, ſtrumæ, Gl. V. Ex iiſd.

Παρῳχημένος, ſcil. χρόνος, & παρῳχηκὼς, præteritum. A παροίχομαι.

ΠΑ͂Σ, πᾶσα, πᾶν, omnis; (2) quivis, quilibet; (3) totus, univerſus.

Πασιμέλȣσα, ης, ἡ, quæ omnibus curæ eſt. Ex πᾶς, & μέλει, curæ eſt.

Πασιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnibus apparens. Ex πᾶς, & φαίνομαι, appareo.

Πασσαλευτὸς, ἡ, ὀν, adfixus. A πασσαλεύω.

Πασσαλεύω, ſeu πατταλεύω, f. εύσω, palum figo, palo figo, palo adfigo. Θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμοις, Eur. Rheſ. 180. Πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε λέοντος, id. Bac. 1215. A πάσσαλος.

Πασσαλίσκος, ȣ, ὁ, claviculus ligneus, paxillus. Dim. a πάσσαλος.

Πάσσαλος, ȣ, ὁ, clavus ligneus, paxillus. Ph. palus. A πήσσω, pango.

Πάσσαξ, ακος, ὁ, claviculus ligneus, paxillus. Dim. a πάσσαλος.

Πασσυδεὶ, *Adv.* omni impetu, funditus, omnino. Ex πᾶς, & ζύομαι, *moveor.*

Πασσυδὶν, *Adv.* idem & ex iiſd.

ΠΑ'ΣΣΩ, vel πάττω, f. άσω, inſpergo, conſpergo; (2) ſpargo; (3) ſuperinjicio; (4) variego, varie diſtinguo. Ἠθέλησε δ' αἵματος κοινȣ̃ πάσασθαι, Soph. Antig. 207. Ἀδίκως χρήματα πασσάμενος, adeptus, Epigr.

Πάσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, craſſior, ſpiſſior, denſior. Comp. a παχύς.

Παϛὰς, άδος, ἡ, thalamus. A πάσσω.

Πάϛη, ης, ἡ, juſculum farina mixtum ſeu conſperſum. Ab eod.

Παϛὸν, ȣ̃, τὸ, velum variegatum lineum, quod foribus thalami appendi ſolebat. Ab eod.

Παϛὸς, ἡ, ὀν, conſperſus; (2) thalamus. Gl. V. obtentus, coronatio, thalamus; & παϛὸν, ſalſum, id. Ab eod.

Παϛοφορεῖον, vel παϛοφόριον, ȣ, τὸ, paſtophorium, thalamus, in quo habitat præpoſitus templi, atrium templi vel ſacrarium. Ex παϛὸν, & φέρω, *fero.*

Παϛοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, thalamum ferens, ſacerdos pallium geſtans. Ex iiſd.

ΠΑ'ΣΧΑ, τὸ, paſcha, tranſitus, *indecl.* Vox Hebr.

Πασχάζω, paſcha celebro, Suic. A πάσχα.

Πασχαλικὸς, ἡ, ὀν, feſtorum obſervationi maxime addictus. Ab eod.

Πασχάλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paſchalis, ad paſcha pertinens, Suic. Ab eod.

Πασχητιασμὸς, ȣ̃, ὁ, ipſa appetitio coitus nefandi; turpis in Venerem pruritus & titillatio. A πασχητιάω.

Πασχητιάω, ῶ, cupio πάσχειν ſive obſcœna pati; πασχητιῶν, pathicus, Gl. V. A πάσχω.

ΠΑ'ΣΧΩ, patior, adficior, f. πείσομαι; p. med. πέπονθα; a. 2. ἔπαθον, part. παθὼν, act. paſſus. Ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς ἔτι, pati ab, Soph. Phil. 1347. Ἐκεῖνο πρὸς Δημοσθένη πεπόνθατε, ita affecti eſtis erga, Æſch.

Παταγέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepo, ſtrepito, fragorem edo, obſtrido, perſtrepo. Ῥήγνυνται ϗ παταγȣ̃σιν, Ariſt. Nub. 337. A πάταγος.

Παταγὴ, ῆς, ἡ, fremitus, plauſus. Ab eod.

Πατάγημα, ατος, τὸ, ſtrepitus, dicitur de homine garrulo. A παταγέω.

Παταγητικὸς, ἡ, ὀν, ſtrepitans, turbulentum ſonum edens, Suic. A παταγέω.

Παταγοδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fragorem edens in curſu ſeu inter currendum. Ex πάταγος, & δρόμος, *curſus.*

Πάταγος, ȣ, ὁ, fragor, ſtrepitus, crepitus. A πατάσσω.

ΠΑ'ΤΑΙΚΟΙ, οἱ, Patæci, dii Phœnicum navigantium.

Πατάνη, ης, ἡ, patina, patella. A πετάω, *pando.*

Πατάνιον, ȣ, τὸ, patella, parva patina. Dim. ab eod.

ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, f. ξω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito; (2) percutio, pulſo, ferio; πεπαταγμένος, p. part. percuſſus. Τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; Ariſt. Ran. 38. Ἐξαίφνης πόθος τὴν καρδίαν ἐπάταξε, ibid. 54. Πρὸς κίονα νῶτον πατάξας, Eur. Her. fur. 1010. Πολυνείκην δορί, id. Ph. 1472.

Πατέλλα, patina, Gl. V.

Πατέλλιον, ȣ, τὸ, patella, parva patina. Dim. a πατέλλα.

Πατελλοχάρων, qui pateris gaudet. Ex πατίλλα, & χαίρω, *gaudeo.*

Πατερίζω, f. ίσω, patrem nomino, voco ſeu appello. Παῦσαι ϗ μὴ πατέριζε, Ariſt. Veſp. 650. A πατὴρ, *pater.*

Πατέριον, ȣ, τὸ, paterculus. Dim. ab eod.

ΠΑΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, calco, conculco, protero; (2) contemptui habeo, contumelia adficio, opprimo; (3) tero, ut librum; ȣ̓δ' Αἴσωπον πεπάτηκας, nec Æſopum triviſti, legiſti, de indocto, Ariſt. Av. 477. Πατήσει χῶρον Σκύθην, Lyc. 200.

Πάτημα, ατος, τὸ, quod calcatur, vel calcatum eſt, q. d. calcamentum ſeu conculcamentum; (2) homo, qui proteritur & opprimitur. A πατέω.

ΠΑΤΗ'Ρ, έρος, & *per Syncop.* πατρὸς, ὁ, pater, genitor, parens, auctor.

Πατησμὸς, ȣ̃, ὁ, conculcatio. A πατέω.

Πατητήριον, ȣ, τὸ, torcular, Gl. V. A πατέω.

Πατητὴς, ȣ̃, ὁ, calcator, Gl. V. Ab eod.

Πατητὸς, ἡ, ὀν, calcabilis, calcatus. A πατέω.

Πάτος, ȣ, ὁ, calcata ſeu trita via. Gl. V. pavimentum; (2) pulvis, & pulvis corpori adhærens, ſordes corporis.

Πάτρα, ας, ἡ, patria; (2) ex eodem patre generatio, familia. A πατὴρ, *pater.*

Πατραγαθία, ας, ἡ, patris aut patrum ſtrenuitas & fortitudo. Ex πατὴρ, & ἀγαθὸς, *bonus, fortis.*

Πατραδέλφη, ης, ἡ, amita, Gl. V.

Πατράδελφος, ȣ, ὁ, patris frater, patruus. Gl. V. Ex πατὴρ, & ἀδελφὸς, *frater.*

Πατραλοίας, & πατραλῴας, ȣ, ὁ, patris percuſſor, parricida. Ex πατρὸς, & ἀλοιάω, *occido.*

Πάτρη, ης, ἡ, patria familia. Ion. pro πάτρα.

Πάτρηθεν, *Adv.* e patria. A πάτρη.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia, cœtus eorum, qui communem patrem familias habent, tribus, genus, progenies, gentis origo. A πατήρ.

Πατριάζω, f. άσω, mores paternos imitor. A πάτριος.

Πατριαρχεῖον, ȣ, τὸ, patriarchæ domus. A πατριάρχης.

Πατριάρχης, ȣ, ὁ, patriarcha, primus patrum. Ex πατριὰ, & ἄρχων, *princeps.*

Πατριαρχία, ας, ἡ, paternitatis principium; (2) patriarchatus. Ab eod.

Πατριαρχικὸς, ἡ, ὀν, ad patriarchas pertinens. Ab eod.

Πατρίδιον, ȣ, τὸ, paterculus. Dim. a πατήρ.

Πατρικὸς, ἡ, ὀν, paternus, patrius. A πατὴρ, *pater.*

Πατρικότης, ητος, ἡ, paternitas, Gl. V. A πατρικός.

Πατρικῶς, *Adv.* paterne, more patris; (2) adfectu paterno, paterna benevolentia. A πατρικός.

Πάτριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, patrius a patre, vel a patribus traditus. Ab eod.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. Ab eod.

Πατριώτης, ȣ, ἡ, popularis, conterraneus. A πατρὶς, *patria.*

Πατριωτικὸς, ἡ, ὀν, ad tribules, patriotas pertinens. A præc.

Πατριῶτις, ιδος, ἡ, popularis, conterranea. A πατριώτης.

Πατροδώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a patre donatus, vel datus, Suic. Ex πατὴρ, & δωρητὸς, *datus.*

Πατρόθεν, *Adv.* a patre, de nomine patris. A πατήρ.

Πατροκασίγνητος, ȣ, ὁ, patris frater, patruus. Ex πατὴρ, & κασίγνητος, *frater.*

Πατροκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a patre motus, Suic. Ex πατὴρ, & κινητὸς, *motus.*

Πατροκτονέω, ῶ, parricida ſum, Suic. A πατροκτόνος.

Πατροκτονία, ας, ἡ, parricidium. Ab eod.

Πατροκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parricida, patris interfector vel interfectrix. Ex πατὴρ, & κτείνω, *occido.*

Πατρόκτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a patre interfectus. Ex iiſd.

Πατρομήτωρ, ορος, ὁ, avus paternus. Ex πατὴρ, & μήτηρ, *mater.*

Πατρονομέομαι, ȣ̃μαι, patris imperio regor. Ex πατὴρ, & νόμος, *lex.*

Πατρονομία, ας, ἡ, munus Patronomorum; (2) imperium paternum. A πατρονόμος.

Πατρονομικὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἐπιτροπὴ, gubernatio paterna. Ab eod.

Πατρονόμος, ȣ, ὁ, qui tamquam pater res adminiſtrat; (2) nomen magiſtratus apud Lacedæmonios. Ex πατὴρ, & νέμω, *adminiſtro.*

Πατροπαράδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a patre traditus; (2) a majoribus traditus. A πατὴρ, & παραδίδωμι, *trado.*

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, patris pater.

Πατροῤῥαίϛης, ȣ, ὁ, patricida. Ex πατὴρ, & ῥαίω, *percutio.*

Πατροϛερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, patre privatus, orbus, R. Ex πατὴρ, & ϛερέω, *privo.*

Πατρότης, ητος, ἡ, paternitas. A πατήρ.

Πατροτύπτης, ȣ, ὁ, qui patrem verberat. Ex πατὴρ, & τύπτω, *verbero.*

Πατρȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, patris bona habens ſeu poſſidens. Ex πατὴρ, & ἔχω, *habeo.*

Πατροφονεὺς, έως, poët. ῆος, ὁ, parricida; (2) qui alterius patrem interfecit. Ex πατὴρ, & φονεὺς, *occiſor.*

Πατροφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, patris infector. Ex πατὴρ, & φόνος, *cædes.*

Πατροφόντης, ȣ, ὁ, patris interfector. Ex πατὴρ, & φονέω, *interficio*.

Πατρυιὸς, ȣ͂, ὁ, vitricus. A πατήρ.

Πατρῴζω, f. ώσω, patriſſo, patris mores imitor. A πατρῷος.

Πατρώϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paternus, patrius; (2) avitus. A πατήρ.

Πάτρων, ωνος, ὁ, patronus, Gl. V.

Πατρωνεία, ας, ἡ, patronatus, patrocinium. A πάτρων.

Πατρωνεύω, patrocinor. Gl. V. A πάτρων.

Πατρωνυμία, ας, ἡ, nomen a patris nomine factum. Ex πατὴρ, & ὄνομα, *nomen*.

Πατρωνυμικὸς, ὴ, ὸν, a patre denominatus. A πατρωνυμία.

Πατρῷος, ῴα, ῷον, paternus, patrius; (2) avitus; πατρῷοι θεοὶ, penates, Ph. A πατήρ.

Πατρωὸς, ȣ͂, ὁ, vitricus. A πατήρ.

Πάτρως, ωος, ὁ, patruus. Ab eod.

Πατταλεύω, palo, Gl. V. A ſeq.

Πάτταλος, palus, paxillus, Gl. V.

Παῦλα, ης, ἡ, ceſſatio, quies, finis; (2) clauſula. A παύομαι, *ceſſo*.

Παῦλος, ȣ, Paulus.

Παύομαι, deſino, ceſſo; pauſo, Gl. V. f. παύσομαι, deſinam. p. πέπαυμαι, πέπαυται, deſiit. Imperat. πέπαυσο, deſine. a. 1. inf. παύσασθαι, deſinere. A παύω.

Παυροεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pauciloquus. Ex παῦρος, & ἔπος, *verbum*.

Παυρίδιον, *Adv.* pauxillum. A παῦρος.

Παῦρος, ȣ, ὁ, paucus, non multus; (2) parvus, brevis.

Παυσάνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ventos ſedans ſeu placans. Ex παῦσις, & ἄνεμος, *ventus*.

Παυσικάπη, ης, ἡ, capiſtrum pabulo arcens jumenta. A παῦσις, & κάπτω, *edo*.

Παυσίλυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mærorem ſedans. Ex παῦσις, & λύπη, *mæror*.

Παυσινύσταλον, dormitionem reprimens.

Παυσίπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a labore recreans. Ex παῦσις, & πόνος, *labor*.

Παῦσις, εως, ἡ, ceſſatio, requies. Ph. interdictum. A παύομαι, *ceſſo*.

Παυστέα, compeſcenda, Ph. A παύω.

Παυστὴρ, ῆρος, ὁ, ſedator, qui finem imponit. Ab eod.

Παυστήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſedativus, ſedatorius. A παυστήρ.

Παυστικὸς, ὴ, ὸν, vim ſedandi habens. A παύω.

Παυσώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dolorem ſedens. Ex παύω, & ὀδύνη, *dolor*.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, ceſſatio, requies, ſedatio. A παῦσις.

ΠΑΥ´Ω, f. αύσω, finem impono, finio, ceſſare ſeu deſiſtere facio; (2) reprimo, coërceo, ſedo; παύομαι, quieſco. Παύειν αὐτὸν τοιαύτην γνώμην ἔχοντα, coercere. Ἵν᾽ ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας, prohibeam, Ariſtoph. Plut. 724. Σὲ θράσους, id. Eq. 427. Πεπαύμεθ᾽ ἡμεῖς, οὐχ᾽ ὅπως σε παύσομεν, extinguere, Soph. El. 798. Παῦσον ἐκ κακῶν ἐμὲ, libera, ibid. 993. Παύετε θρήνων, παῖδες, id. Oed. Col. 1754. Παύσομαί σ᾽ αἰνῶν, Eur. Or. 1150.

Παφλάζω, f. άσω, ferveo, æſtuo. Καὶ κραδίην πάφλαζεν ἀνικήτου πυρὸς ὁρμῇ, Muſ. 1, 91. ᾄδου τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ κρατῆρος, Lyc. 197. A φλάζω, *ferveo*.

Πάφλασμα, ατος, τὸ, fervor, æſtuatio, æſtas; (2) ſtrepitus, quem æſtuans mare edit. A παφλάζω.

Πάχετος, pro παχύτερος, craſſior, apud Hom. Odyſſ. 23, 191.

ΠΑ´ΧΝΗ, ης, ἡ, pruina, gelu, ſtiria, glacies, Ph.

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinoſus. A πάχνη.

Παχνόω, ῶ, f. ώσω, gelu conſtringo, conglacio, congelo, Heſiod. Ἔργ. 358. Ab eod.

Παχνόομαι, ȣ͂μαι, gelor. a. 1. ἐπαχνώθην.

Παχνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pruinoſus, glacialis, Gl. V. Ab eod.

Πάχος, εος, τὸ, craſſities, craſſitudo, craſſamentum. A παχύς.

Παχυδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, craſſos habens digitos. Ex παχὺς, & δάκτυλος, *digitus*.

Παχυδερμέω, ῶ, obcalleo; παχυδερμεῖ, obcallet, Ph. Ex παχὺς, & δέρμα, *cutis*.

Παχύδερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, craſſam pellem ſeu cutem habens; (2) fatuus ſeu ſtupidus. Ex παχὺς, & δέρμα, *pellis*.

Παχύθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, qui craſſos pilos habet. Ex παχὺς, & θρὶξ, *pilus*.

Παχυκάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, craſſo adſurgens calamo ſeu culmo. Ex παχὺς, & κάλαμος, *culmus*, *calamus*.

Παχυκάρδιος, brutus, ſtolidus, Gl. V. Ex παχὺς, & καρδία.

Παχύκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui craſſo ſeu denſo caule eſt. Ex παχὺς, & καυλὸς, *caulis*.

Παχύκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ſunt pingues ſuræ. Ex παχὺς, & κνήμη, *ſura*.

Παχυλὸς, ὴ, ὸν, craſſus. A παχύς.

Παχυλῶς, *Adv.* craſſe, craſſo modo, craſſa Minerva. A παχυλός.

Παχυμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, craſſis partibus conſtans, craſſus. Ex παχὺς, & μέρος, *pars*.

Παχυμέρεια, ας, ἡ, craſſitudo partium. Ex iiſd.

Παχυμερῶς, *Adv.* craſſe, craſſa Minerva; παχυμερέστερον, rudius, craſſius, craſſiore Minerva. A παχυμερής.

Παχυνευρόω, ῶ, f. ώσω, craſſos habeo nervos, R. Suic. Ex παχὺς, & νευρόω, *nervos adhibeo alicui*.

Παχύνοος, *contr.* παχύνους, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtupida mente ſeu craſſo ingenio præditus. Ex παχὺς, & νόος, *mens*.

Πάχυνσις, εως, ἡ, ipſa actio efficiendi craſſum. A παχύνω.

Παχυντικὸς, ὴ, ὸν, vim habens reddendi craſſum. A παχύνω.

Παχύνω, f. υνῶ, craſſum reddo, obeſum reddo, Gl. V. craſſo, pinguefacio; παχύνομαι, pingueſco, Gl. V. Παχύνειν αὐτοὺς ϗ θεραπεύειν, Plato. Ἀεὶ δὲ σκιαρῇσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσι, Dion. Περ. 35. A παχύς.

Πάχυριν, ινος, ὁ ϗ ἡ, qui naſum habet craſſum. Ex παχὺς, & ῥὶν, *naſus*.

Παχύραβδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, craſſas habens virgas. Ex παχὺς, & ῥάβδος, *baculus*, *virgo*.

Παχύῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui craſſa eſt radix. Ex παχὺς, & ῥίζα, *radix*.

Παχύρυγχος, craſſum habens roſtrum. A παχὺς, & ῥύγχος, *roſtrum*.

ΠΑΧΥ´Σ, εῖα, ὺ, craſſus, ſpiſſus, denſus; (2) craſſus, i. e. pinguis, obeſus; (3) ſtupidus, hebes, tardus; (4) opulentus, dives.

Παχυσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui crura craſſa habet. Ex παχὺς, & σκέλος, *crus*.

Παχυσμὸς, ȣ, ὁ, craſſitudo; (2) virilis & florentis ætatis robur, Suic. A παχύς.

Παχυστομέω, ῶ, craſſo ore loquor, craſſe pronuncio. A παχύστομος.

Παχυστομία, ας, ἡ, os craſſum, ſeu craſſa pronunciatio. Ab eod.

Παχύστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui craſſo ore eſt; (2) qui craſſe loquitur. Ex παχὺς, & στόμα, *os*.

Παχύτερος, craſſior, παχύτατος, craſſiſſimus, pinguiſſimus. A παχύς.

Παχύτης, ητος, ἡ, craſſitudo, craſſities, corpulentia, obeſitas, pinguitudo. A παχύς.

Παχύτριχες, qui craſſis ſunt pilis, pl. a παχύθριξ.

Παχύτριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui craſſis eſt pilis. Ex παχὺς, & θρὶξ, *pilus*.

Παχύφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui craſſo eſt cortice. Ex παχὺς, & φλοιὸς, *cortex*.

Παχύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui craſſa eſt mente, ſtupidus, bardus. Ex παχὺς, & φρὴν, *mens*.

Παχύφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui craſſo eſt folio, Suic. Ex παχὺς, & φύλλον, *folium*.

Παχύχειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui craſſa ſunt labra, labeo. Ex παχὺς, & χεῖλος, *labrum*.

Παχύχυμος, & παχύχυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, craſſo ſucco præditus. Ex παχὺς, & χυμὸς, vel χυλὸς, *ſuccus*.

ΠΑ´Ω, vel potius πάομαι, f. άσομαι, poſſideo, paro, adquiro, guſto, veſcor. Ὅστις δὲ πλοῦτον, ἢ σθένος μᾶλλον φίλων ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ, Eur. Her. fur. 1434. Ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι, Odyſſ. 9, 93.

Πεδαίρω, e ſolo in ſublime effero, vel eveho. Ex πέδον, & αἴρω, *tollo*.

Πεδάγρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reprehenſus e fuga a perſequentibus, Heſ. Ex πέδα, & ἀγρέω, *venor*.

Πεδαμείβω, pro μεταμείβω, muto, commuto; Pind. πεδάμειψαν, a. 1. 3. pl. Ἐσθλῶν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ, Ol. 12, 18. ubi Schol. μετήμειψαν, μετήλλαξαν.

Πεδανὸς, ὴ, ὸν, humilis, a terra ſeu ſolo vix adſurgens, parvus. A πέδον.

Πεδάρσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui e ſolo in ſublime evehitur, ſublimis. A πεδαίρω.

Πεδάφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentem vinctam habens, mente vinctus, ſtultus, R. Ex πέδη, & φρὴν, *mens*.

Πεδάω, ῶ, f. ήσω, compedibus adſtringo, compedio, illigo, irretio. Ὥς τέ νιν ἁβρὰ Κρηθηῒς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι ἤθελε, Pind Nem. 5, 49. A πέδη.

Πεδεινὸς, ὴ, ὸν, campeſtris, planus. A πέδον, *ſolum*, *campus*.

Πεδέρχομαι, πεδέρχεται, ex Pind. pro μετέρχεται, ſequitur, inſequitur, ſubit, venit. Ἀλλὰ πέριξ ἁπαλῷ στόματός σε πεδέρχομαι, amplector, Theoc. 29, ult.

Πεδέω, præpedio, vincio, Gl. Vet. A πέδη.

Πέδη, ης, ἡ, pedica, compes; πέδαι, compedes.

Πεδήορος, idem quod πεδάρσιος, apud Nicandr.

Πεδήτης, ȣ, ὁ, pedibus adſtrictus, vinctu A πεδάω.

Πεδήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, talaris, Gl. V. A πέδον, & ἄρω, *apto*.

Πεδητὴς, ȣ͂, ὁ, ligator, qui compedibus adſtringit. Ab eod.

Πεδιαῖος, αία, αῖον, qui in locis planis & campeſtribus moratur. A πεδίον.

Πεδιακὸς, ὴ, ὸν, campeſtris. Ab eod.

Πεδιὰς, άδος, ἡ, planities. Philox. campania.

Πεδιάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, campeſtris. A π διάς.

Πεδιάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut πεδιάσιοι Ἀθηναῖοι, planitiem habitantes. Ab eod.

Πεδίζω, compedo, Gl. V. A πέδη.

ΠΕ´ΔΙΛΟΝ, ȣ, τὸ, calceus, talare, Ph πέδιλα, talaria.

Πεδινὸς, ὴ, ὸν, campeſtris, planus. A πεδίον

Πέδιον, ȣ, τὸ, parvum vinculum. A πέδη

Πεδίον, ȣ, τὸ, campus, planities; (2) par ſuperior pedis, cui ſubjacent digiti. A πέδον.

Πεδίονδε, *Adv.* in campum. A πεδίον.

Πεδιόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui nemora & campi ſunt adſignati; (2) qui in campis paſcitur, paganus, Suic. Ex πεδίον, & νέμω, *paſco*.

Πεδόεις, όεσσα, όεν, ſolo adhærens, ſimilis. A πέδον.

Πέδοθεν, *Adv.* ex ſolo, ſeu e terra. Ab eod.

Πέδοι, *Adv.* in ſolum, in terram. Ab eod.

Πέδοικος, pro μέτοικος, inquilinus, Heſ. ex Æſchylo.

Πεδοκοίτης, ȣ, ὁ, humi jacens, humi lectum habens, Suic. Ex πέδον, & κοίτη, *lectus*.

ΠΕ'ΔΟΝ, ȣ, τὸ, ſolum, terra, humus.

Πέδονδε, *Adv.* in ſolum, in terram, per campum. A πέδον.

Πεδοσκαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſolo vel in terra defoſſus. Ex πέδον, & σκάπτω, *fodio*.

Πεδοϛιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolum ſeu terram calcans, pedeſtris; (2) humi ſtratus. Ex πέδον, & ϛείχω, *eo, vado*.

Πεδοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſolo ſeu in terra nutritus. Ex πέδον, & τρέφομαι, *nutrior*.

Πέδων, ωνος, ὁ, ſervus compedibus adſtrictus. A πέδη.

ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, malleolus pedis, planta pedis aut ima planta; (2) limbus in veſtimento, inſtita, quæ extremam veſtis oram ambit & ornat. Ph. limbus.

Πεζακοντιϛὴς, ȣ͂, ὁ, pedes jaculator. Ex πεζὸς, & ἀκοντιϛὴς, *jaculator*.

Πεζέταιροι, & πεζέτεροι, milites quidam apud Macedonas præcipuæ fortitudinis.

Πέζαρχος, ȣ, ὁ, peditum præfectus. Ex πεζὸς, & ἀρχὴ, *præfectura*.

Πεζέμπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui negotiationem tractat terreſtrem. Ex πεζὸς, & ἔμπορος, *negotiator*.

Πέζευμα, ατος, τὸ, peditatus, Gl. V. A πεζεύω.

Πεζευτικὸς, ὴ, ὸν, qui pedibus iter facere poteſt; (2) greſſilis. A πεζεύω.

Πεζεύω, f. εύσω, pedibus iter facio, pedes ſum, gradior. Gl. V. pedito. Μέλλων αὐτὸς πεζεύειν, Act. 20, 13. A πεζός.

Πεζῇ, *Adv.* pedeſtri aut terreſtri itinere, terra; (2) terreſtri prælio. Ab eod.

Πεζικὸς, ὴ, ὸν, pedeſtris. Hinc τὸ πεζικὸν, ȣ, peditatus, exercitus terreſtris. Ab eod.

Πεζίτης, ȣ, ὁ, pedes, pedeſtris. A πεζός.

Πεζοβόας, ȣ, ὁ, pedes, qui pedeſtrem pugnam committit. Ex πεζὸς, & βοὴ, *clamor*.

Πεζογραφέω, ῶ, pedeſtri oratione ſcribo. A ſeq.

Πεζογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. pedeſtris orationis ſcriptor, qui aliquid oratione ſoluta ſcribit. Ex πεζὸς, & γράφω, *ſcribo*.

Πεζολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hiſtoricus, qui oratione ſoluta utitur. Ex πεζὸς, & λόγος, *ſermo*.

Πεζομαχέω, ῶ, f. ήσω, pugnam pedeſtrem committo. Ἐπεζομάχȣν τοῖς ἱππεῦσι, App. A πεζομάχος.

Πεζομαχία, ας, ἡ, pugna pedeſtris ſeu terreſtris. Ab eod.

Πεζομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pedeſtri prælio certat. Ex πεζὸς, & μάχομαι, *pugno*.

Πεζονομικὸς, ὴ, ὸν, peritus paſcendorum animalium pedeſtrium; πεζονομικὴ, ars paſcendi animalia. Ex πεζὸς, & νέμω, *paſco*.

Πεζοπορέω, ῶ, f. ήσω, pedibus incedo, ſeu iter facio. A πεζοπόρος.

Πεζοπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pedes, qui pedibus iter facit. Ex πεζὸς, & πόρος, *meatus*.

Πεζὸς, ȣ͂, ὁ, pedes, pedeſtris, Ph. πεζὸς λόγος, pedeſtris oratio, proſa oratio, proſa, Gl. V. A πέζα.

Πεζοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, limbifer, fimbriatus. A πέζα, & φέρω.

Πεζῶς, pedeſtri oratione. A πεζός.

Πειθανάγκη, ης, ἡ, perſuaſio cum neceſſitate conjuncta. Ex πείθω, & ἀνάγκη, *neceſſitas*.

Πειθανολογία, ας, ἡ, ſubtilitas verborum, verborum ſuavitas, Ph. A πειθανὸς, & λόγος, *ſermo*.

Πειθανὸς, ὴ, ὸν, lepidus, veriſimilis, ſuadibilis, Gl. V. A πείθω.

Πειθαρχέω, ῶ, f. ήσω, pareo, obedio, obſequor, morem gero. Τί δ' ȣ̓χὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ; Ariſt. Conc. 759. Ἰδȣ̀ πάρεϛιν ἥδε πειθαρχȣ͂σά σοι, Eur. Iph. in Au. 1145. Ex πείθω, & ἀρχὴ, *principatus*.

Πειθαρχία, ας, ἡ, obedientia, obtemperantia, obſequium. Ex iiſd.

Πειθαρχικὸς, ὴ, ὸν, qui facile paret, promptus ad parendum. A πειθαρχία.

Πειθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, morigerus, obſequens; (2) fidelis, credens. A πείθω.

Πειθήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, morigerus, obſequens. Ph. obtemperans, obſequens, morigerus. Ex πείθομαι, & ἡνία, *frænum*.

Πειθηνίως, *Adv.* morigere, obſequenter. A πειθήνιος.

Πειθὸς, pro πειθανὸς, perſuaſorius. A πειθώ.

ΠΕΙ'ΘΩ, f. πείσω, p. πέπεικα, perſuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam, ſuadeo, perſuadere conor, doceo; πείθομαι, pareo, obedio, Gl. V. item credo. Ὀυ δὲ σε δυσχέρεια τȣ͂ νοσήματος ἔπεισεν; Soph. Phil. 891. Πείθεσθε τȣ́τῳ ταῦτα; de his creditis, Ariſt. Θεσμ. 599. Τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι, Soph. Ant. 69. magiſtratibus parebo. Πείθων τε αὐτȣ̀ς τὰ περὶ τȣ͂ Ἰησȣ͂, Act. 28, 23.

Πειθὼ, όος, *contr.* ȣ͂ς, ἡ, ſuada, ſuadela, perſuadendi vis, perſuaſio. A πείθω.

ΠΕΙ'ΚΩ, f. ξω, pecto vel carmino. carpo; (2) tondeo. Ὄϊς πείκειν, Heſiod. Ἡμ. 11.

ΠΕΙ'ΚΑ, ης, ἡ, fames; (2) eſuritio.

Πειναλέος, έα, έον, famelicus, qui famem ſentit. A πεῖνα.

Πεινατικὸς, ὴ, ὸν, idem. A πεινάω.

Πεινάω, ῶ, f. άσω, eſurio, fame premor; (2) appeto, deſidero. inf. πεινῆν Dor. pro πεινᾷν. Τὸ μὴ πεινῆν κάλλιον τȣ͂ φαγεῖν, Luc. Πεινῆν συμμάχων, Xen. χρημάτων, id. A πεῖνα.

Πεινέω, Ion. pro πεινῶ, idem & ab eod.

Πείνη, ης, ἡ, eſuries, fames, Gl. V.

Πείνημι, eſurio. A πεινάω.

Πεινητικὸς, ὴ, ὸν, famem ſentire ſolitus, vel famem excitans. Ab eod.

ΠΕΙ͂ΡΑ, ας, ἡ, experimentum, documentum, peritia, Ph.

ΠΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, cuſpis vel acies gladii.

Πειράζω, f. άσω, tento, exploro, periculum facio, captioſe tento, tento ſolicitando ad aliquod ſcelus, nitor; πειράζομαι, tentor, ad ſcelus aliquod ſolicitor. Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες, Heb. 3, 9. Ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, Act. 16, 7. Πειραζόμενος ὑπὸ τȣ͂ Σατανᾶ, Marc. 1, 13. A πεῖρα.

Πειραιεὺς, Pyræeus, portus Atticæ. Gen. Πειραιέως, Πειραιῶς, Acc. Πειραιᾶ.

Πειραϊκὸς, ut Πειραϊκαὶ πύλαι, Pyraicæ portæ. A præc.

Πείραμα, ατος, τὸ, tentamentum, Gl. V. A πειράω.

Πειραίνω, finio, necto. a. 1. part. πειρήνας, πειρήναντες, nectentes. Καὶ πεπείρανται τάδε, confecta ſunt, Soph. Trach. 590. Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτȣ͂ πειρήναντες, Odyſſ. 22, 175. A πειραίνω.

Πεῖραρ, ſive πεῖρας, ατος, τὸ, finis, terminus. A πέρας.

Πείρασις, εως, ἡ, tentatio, ſolicitatio; (2) conatus. A πειράω.

Πειρασμὸς, ȣ͂, ὁ, tentamentum, experimentum; (2) tentatio. A πειράζω.

Πειραϛὴς, ȣ, ὁ, tentator. Ab eod.

Πειραϛικὸς, ὴ, ὸν, tentandi peritus, tentativus; (2) qui inani conatu utitur. Ab eod.

Πειρατεία, ας, ἡ, piratica. A πειρατεύω.

Πειρατέον, & πειρατέα, tentandum. A πειράω.

Πειρατεύω, f. εύσω, piraticam exerceo, naves in mari capio, populor, vaſto, prædor. A πειρατής.

Πειρατηρία, ας, ἡ, Ion. πειρητηρίη, ης, ἡ, tentatio, qua alicujus rei periculum & experimentum facimus. A πειράω.

Πειρατήριον, ȣ, τὸ, ſedes piratarum; (2) prædonum examen, ſive multitudo; (3) experimentum, tentamentum, tentatio; (4) locus tentationum. A πειρατής.

Πειρατὴς, ȣ͂, ὁ, prædo marinus, pirata. A πειράζω.

Πειρατικὸς, ὴ, ὸν, ad piratas ſeu prædones marinos pertinens. A πειρατής.

Πειράω, ῶ, f. άσω, & Ion. ήσω, conor, nitor, tento, experior, periculum facio; (2) tento, de ſtupro interpello. Gl. V. πειράω, ſolicito, attento; πειράομαι, tento, Gl. V. a. 1. part. πειραθεὶς, expertus, Ph. p. πεπειραμένος, expertus, Gl. V. πειρῶμαι, conor, nitor, experior, Gl. V. imperat. πειρῶ, enitere, Ph. Τȣ͂το ἐγὼ πειράσομαι τȣ̀ς μὴ εἰδότας διδάξαι, Xen. Cyr. 8, 1. Τὰ πρῶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμȣ͂ κακῶς, experiemini, Ariſt. Ach. 749. Πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτȣ, experimur, Phocyl. 36. A πεῖρα.

Πειρητίζω, experior, tento, periculum facio, exploro animum alicujus. Μήτι μεῦ, ἠύτε παιδὸς ἀφαυρȣ͂, πειρήτιζε, Il. 7, 235. A πειράω.

ΠΕΙ'ΡΙΝΘΟΣ, Gen. & πείρινθα, acc. a πείρινς, crates, vel alveus ex viminibus in curru.

ΠΕΙ'ΡΩ, f. περῶ, p. πέπαρκα, tranſadigo, transfigo, transfodio, infigo, adfigo; (2) tranſeo, pertranſeo. a. 1. ἔπειρα, transfixi; πεπαρμένος, transfixus, p. part. paſſ. Καὶ τὰ μὲν εὖ μίϛυλλε, ϗ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε, Il. 9, 210. Πέλαγος Αἰγαῖον περῶ; Soph. Aj. 461.

Πεῖσα, ης, ἡ, funis ancoralis. A πείθω.

Πείσεα, loca irrigua, aquoſa prata.

Πεισίμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hominibus perſuadens. Ex πείθω, & βροτὸς, *mortalis, homo*.

Πεῖσις, εως, ἡ, ſuaſio, ſuadela. A πείθω.

Πεῖσις, εως, ἡ, paſſio. A f. 1. πείσομαι, patiar, verbi πάσχω.

Παισιχάλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frænis obediens, R. Suic. Ex πείθω, & χαλινὸς, *frænum*.

Πεῖσμα, ατος, τὸ, fiducia adgrediendi aliquid, perſuaſio; (2) funis nauticus, quo navis religatur & retinetur, ut pareat gubernatori, retinaculum, firmamentum, refugium. A πείθω.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, perſuaſio. Ab eod.

Πειϛέον, obſequendum, obediendum; (2) credendum. A πείθω.

Πειϛὴρ, ῆρος, ὁ, obediens, perſuaſor. Ab eod.

Πειϛήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſequens πειϛικός.

Πειϛικὸς, ὴ, ὸν, perſuaſorius, vim perſuadendi habens. Ab eod.

Πειϛικῶς, *Adv.* perſuaſorie, probabiliter. A πειϛικός.

Πείσυνος, ύνη, υνον, fretus. A πείθω.

Πειώλης, ου, ὁ, catamitus, pathicus, Etym. Suid. Ex πέος, & ὄλλυμι, *perdo*.

Πεκούλιον, ου, τὸ, peculium. Vox Lat.

Πεκτέω, ῶ, f. ήσω, pecto, carmino, carpo; (2) tondeo. Ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινὸν, Ariſt. Av. 720. Quidam vero legunt πέκειν. Ποιήσω τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ᾽ ἐγὼ πεκτούμενον, id. Lyſ. 688. A πεκτός.

Πεκτήρ, ῆρος, ὁ, qui tondet aut vellit. A πέκω.

Πέκος, εος, τὸ, pellis, item cortex. A πέκω.

Πεκτὸς, ή, όν, pexus, comptus; (2) tonſus. Ab eod.

Πέκω, f. πέξω, tondeo. a. 1. paſſ. ἐπέχθην, ἐπέχθη, tonſus eſt. Τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη, Ariſt. Nub. 1359. A πείκω.

Πελάγειος, εία, ειον, marinus. A πέλαγος.

Πελαγίζω, f. ίσω, altum teneo, in alto & profundo mari navigo; (2) exundo, reſtagno; (3) inundo, undis tego, Suid. Ab eod.

Πελαγικὸς, ή, όν, marinus, pelagicus, altum amans. Ab eod.

Πελάγιος, ία, ιον, idem & ab eod.

ΠΕ΄ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, maris profunditas, pelagus, æquor, mare.

Πελαγόστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in mari degit, marivagus, Suic. Ex πέλαγος, & στρέφω, *verto*.

Πελάζω, f. άσω, propinquo, appropinquo, venio ad, accedo; (2) appropinquare facio, admoveo, applico, appello; πελάζομαι, appropinquo; πελασθεὶς, admotus, a. 1. Εἴρξω πελάζειν σῆς γε τούτους τῆς πάτρας, impediam ne propinquent, Soph. Phil. 1397. Βορέα σῶμα πελάζων, Ariſt. Av. 1405. τάφροις, Eur. Rheſ. 213. Ἐκ ποίας πάτρας Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε; id. Ph. 286. A πέλας.

Πελάθω, appropinquo. Τί ποτ᾽ οὐ πελάθει σκοπὸς, ὃν ναῶν Ἕκτωρ ὤτρυνε κατόπταν; Eur. Rheſ. 556. A πέλας.

ΠΕ΄ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, libum, quod placentæ in modum e farinæ polline fiebat, & ſacrificiis adhibebatur; (2) ſpuma concreta; (3) quodvis humidum concretum & arendo induratum; (4) oboli pondus.

Πελαργᾶν, Pythagoras vocabat τὸ νουθετεῖν, i. e. monere, admonere.

Πελαργιδεῖς, ciconiarum pulli. A ſing. πελαργιδεύς.

Πελαργικὸς, ή, όν, qui ciconiarum eſt, ſeu qualis ciconiarum eſt, ciconiarum proprius. Ab eod.

Πελαργῖτις, ιδος, ἡ, herba quædam lienoſis medens.

ΠΕΛΑΡΓΟ΄Σ, οῦ, ὁ, ciconia. A πέλον, nigrum, & ἀργὸν, album.

Πελαργοχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, ciconiæ colorem habens. Ex πελαργὸς, & χρὼς, *color*.

Πελαργώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ciconiæ ſimilis, ciconiam referens. A πελαργός.

ΠΕ΄ΛΑΣ, *Adv.* prope. Hinc ὁ πέλας, vicinus, propinquus, alius.

Πελαστὴς, οῦ, ὁ, qui appropinquat, qui accedit, vicinus, incola. A πελάζω.

Πελατεία, ας, ἡ, clientela, Gl. V. A πελάτης.

Πελάτης, ου, ὁ, vicinus; (2) inferioris conditionis homo, qui domum noſtram ventitat & nos colit. Gl. V. cliens. A πελάω,

Πελατικὸς, ή, όν, famularis. A πελάτης.

Πελάτις, ιδος, ἡ, cliens, vel famula. A πελάτης.

Πελάω, ῶ, appropinquo, venio ad, accedo. Ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον Γῇ πελάαν, Hom. Hym. in Bach. 44. A πέλας.

Πέλεθος, ſtercus; idem quod σπέλεθος.

Πελέθρισμα, ατος, τὸ, curſus, Heſ. forte jugeri, vel per determinata jugera. Quaſi a πελεθρίζω, quod eſt a πέλεθρον.

Πέλεθρον, ου, τὸ, jugerum. A πλέθρον.

Πέλεια, ας, & πελειὰς, άδος, ἡ, columbarum quædam ſpecies; (2) columba. A πελός.

Πελειοθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, columbarum altor vel altrix. Ex πέλεια, & θρέμμα, *alumnus*.

Πέλειος, εία, ειον, niger, fuſcus, lividus. A πέλος.

ΠΕΛΕΚΑ΄Ν, ᾶνος, ὁ, pelecanus; picus Martius; vid. ſeq.

Πελεκάνος, θαλάσσιον ὄρνεον, *marina avis*, fulica, Gl. V.

Πελεκᾶς, pelicanus, Att. pro πελεκάν.

Πελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri cædo vel complano. Ph. πελεκᾷ, dolat. A πέλεκυς.

Πελέκημα, ατος, τὸ, aſſula, fomes, Gl. V. A πελεκάω.

Πελέκησις, εως, ἡ, ſectio vel dolatio, quæ ſecuri fit. A πελεκάω.

Πελεκτὴς, οῦ, ὁ, dolator, Gl. V.

Πελεκητὸς, ή, όν, bipenni cæſus vel complanatus; (2) qui ſecuri cædi vel complanari poteſt. Ab eod.

Πελεκίζω, ίσω, ſecuri percutio. Ῥαβδίσας ἐπελέκισε κατὰ τὸ πάτριον ἔθος, Diod. Sic. A πέλεκυς.

Πελεκῖνος, ου, ὁ, ſecuridaca, vel ſecuriculata, herba vel frutex; (2) avis nomen.

Πελεκκάω, ῶ, idem quod πελεκάω. Πελέκκησεν δ᾽ ἄρα χαλκῷ, Odyſſ. 5, [illegible]34.

Πέλεκκον, ου, τὸ, manubrium ſeu capulus bipennis. A πέλεκυς.

Πελεκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſecuris ſeu bipennis formam habens. Ex πέλεκυς, & εἶδος, *forma*.

Πελεκύδιον, ου, τὸ, ſecuricula, parva ſecuris. Dim. a πέλεκυς.

ΠΕ΄ΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, ſecuris, bipennis.

Πελεκυφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſecurim geſtat, bipennifer; (2) prætor. Ex πέλεκυς, & φέρω, *fero*.

ΠΕΛΕΜΙ΄ΖΩ, f. ξω, moveo, commoveo, quaſſo, concutio; πελέμιξεν, a. 1. pro ἐπελέμιξε, concuſſit; πελεμίχθη, a. 1. paſſ. pro ἐπελεμίχθη, motus eſt. Οὐρίαχον πελέμιξεν Ἔγχεος, Il. 13, 443. Ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη, ib. 4, 535.

Πεληϊὰς, άδος, ἡ, columba. Ion. pro πελειάς.

Πελία, ας, ἡ, livor, lividitas; vox Dorienſium. A πελός.

Πελιαίνομαι, liveſco, livorem contraho, Suic. A πελία.

Πελιδνὴ, ῆς, ἡ, lividitas. A πελιδνός.

Πελιδνὸς, ή, όν, nigrorem plumbeum habens, ſanguine ſuffuſus, lividus, livens. A πελὸς, *niger*.

Πελιδνότης, ητος, ἡ, livor; (2) pars livida. A πελιδνός.

Πελιδνόω, ῶ, f. ώσω, lividum reddo, ſugillo; πελιδνοῦμαι, liveo, liveſco, Gl. V. Ab eod.

ΠΕΛΙ΄ΚΗ, ης, ἡ, in poculorum cenſu.

Πελικὰν, ᾶνος, ὁ, ſpecies poculi lignei; (2) catinus ligneus. A πέλεκυς.

Πελιόομαι, οῦμαι, liveſco, livorem contraho, livore ſuffundor. A πέλιος.

Πέλιος, ία, ιον, lividus, luridus, Ph. A πελὸς, *niger*.

Πελιότης, ητος, ἡ, livor, Ph. A πέλιος.

Πελίωμα, ατος, τὸ, livor, Ph. A πελιοῦμαι.

ΠΕ΄ΛΛΑ, Ion. πέλλη, ης, ἡ, vas, in quod lac emulgebant, mulctra, ſeu mulctrale; (2) vas potorium.

Πελλαῖος, αία, αῖον, vel πελλαιὸς, ά, όν, fuſcus, Heſ. A πελός.

Πελλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lac in mulctram mulget. A πέλλα.

Πελλόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, idem quod πελιόομαι.

Πέλλος, η, ον, ſive πελλὸς, ή, όν, niger, fuſcus. A πελός.

Πέλλωμα, ατος, τὸ, livor, pars livida, R. A πελλόομαι.

ΠΕ΄ΛΜΑ, ατος, τὸ, planta *pedis*; ſolea, calcaneum, Gl. V.

Πελματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plantaris, Gl. V. A præc.

Πελοποννησιακὸς, ή, όν, Peloponneſiacus. A Πελοπόννησος, *Peloponneſus*.

ΠΕΛΟ΄Σ, ή, όν, niger, fuſcus, lividus.

Πελτάζω, ſcientiæ peltaſticæ operam do, R. A πέλτη.

Πελτάριον, ου, τὸ, parvula pelta ſive cetra. Gl. V. parmula. Dim. a πέλτη.

Πελταστὴς, οῦ, ὁ, qui peltam ad pugnam geſtat, peltatus, ſeu cetratus. Gl. V. parmularius. A πελτάζω.

Πελταστικὸς, ή, όν, ad peltaſtam pertinens; (2) qui pelta ſeſe tueri in pugna probe novit. Hinc ἡ πελταστικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, ſcientia peltaſtica ſive protegendi pelta. A πελτάζω.

Πελταστικώτατα, *Adv.* more peritiſſimorum peltaſtarum. A præc.

ΠΕ΄ΛΤΗ, ης, ἡ, pelta, cetra, ſcutum brevius, lorum non habens, quo ſagittarii & levioris armaturæ milites uti ſolebant.

Πελτοφόρος, ου, ὁ, qui peltam fert, peltatus. Ex πέλτη, & φέρω, *fero*.

Πέλυξ, υκος, ſive πέλυς, ὁ, ſecuris, bipennis; (2) pelvis, proprie lignea. A πέλεκυς, & πελίκα.

Πέλυτρα, vel πέλυντρα, ſocci, apud Poll.

ΠΕ΄ΛΩ, vel πέλομαι, ſum; (2) verto; (3) admoveo, appropinquare facio. Οὐ μὲν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον, Il. 4, 158. Εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν, ib. 450. Ὃς μέγα πᾶσιν Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο, ib. 1, 284.

ΠΕ΄ΛΩΡ, ωρος, τὸ, monſtrum, monſtrum immane; (2) ingens.

Πελωρίδες, ων, αἱ, oſtreæ, a magnitudine ſic dictæ. A πέλωρ.

Πελώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, monſtroſus, portentoſus, admirandus, ſuſpiciendus, mirus, ingens, immanis. Ab eod.

Πέλωρος, ώρα, ωρον, monſtroſus, portentoſus; (2) ingens, vaſtus, immanis. Ab eod.

Πέμμα, ατος, τὸ, quidquid coquitur, coctum, genus quoddam placentæ; πέμματα, bellaria. A πέπτω.

Πεμμάτιον, ου, τὸ, bellarium. Dim. a πέμμα.

Πεμματολόγος, ου, ὁ, qui de opere piſtorio delicatius apparato verba facit, vel qui de placentis & opere piſtorio delicatiori librum conſcripſit. Ex πέμμα, & λόγος, *ſermo*.

Πεμματουργὸς, οῦ, ὁ, bellariorum artifex, piſtor dulciarius. Ex πέμμα, & ἔργον, opus.

Πεμπαδάρχης, & πεμπάδαρχος, ου, ὁ, qui quinque militibus præeſt. Ex πεμπὰς, & ἀρχὸς, *præfectus*.

Πεμπάζω, f. άσω, per digitos numero, præſertim quinos; (2) numero. Εἴ τις ἕκαστα πεμπάζοι, Apollon. Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται, Odyſſ. 4, 412. A πεμπάς.

Πεμπὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, quinque. A πέμπε.

Πεμπαστὴς, οῦ, ὁ, quinque numerans. A πεμπάζω.

Πέμπε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. A πέντε.

Πέμπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſenex admodum decrepitus, & capularis, utpote jam in ſepulchrum demittendus. A πέμπω, *mitto*.

Πεμπταῖος, αία, αῖον, quintanus. A πέμπτε.

Πεμπτὰς, άδος, ἡ, numerus quinarius; (2) numerus quinque militum. A πέμπτος.

Πεμπτέον, mittendum, ἤδη ὅτι ἐκ τȣ́των πεμπτέον εἴη, Xen. Cyr. 8, 3. A πέμπω.

Πεμπτημόριον, ȣ, τὸ, quinta pars. Ex πέμπτος, & μόριον, *pars.*

Πεμπτὸς, ἡ, ὸν, miſſus. A πέμπω.

Πέμπτος, η, ον, quintus. A πέμπε pro πέντε.

ΠΕ´ΜΠΩ, f. ψω, mitto, dimitto, procul amando, demitto, emitto, mitto in, impono; (2) deduco, veho, tranſveho, trajicio; πέμψον, mitte, a. 1. imperat. πεμφθεὶς, miſſus, a. 1. paſſ. part. Πέμπειν τινὶ περί τινος, Thuc. πρός τινα, Xen. βοηθείας τινι, Polyb. εἴς τινας, Xen. Μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα, Soph. Phil. 1154. Εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο, Eur. Her. fur. 1429.

Πεμπώβολον, ȣ, τὸ, veru quinque cuſpides habens, veru quinquefidum. A πέμπε, & ὀβελος, *veru.*

Πεμφιγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, referens πέμφιγα; (2) humidus, flatulentus; (3) puſtulas excitans. A πέμφιξ.

Πεμφιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. A πεμφίς.

ΠΕ´ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, flatus, gutta, nubes, bulla, puſtula.

Πεμφὶς, ίδος, ἡ, idem.

ΠΕΜΦΡΗΔΩ`Ν, όνος, ἡ, inſectum e veſparum genere.

Πέμψις, εως, ἡ, miſſio. A πέμπω.

Πενεστεία, ας, ἡ, famulitium, ſervitium. A πενέστης.

Πενέστερος, pauperior, πενέστατος, pauperrimus. A πένης.

Πενέστης, ȣ, ὁ, ſervus, famulus Theſſalorum. A πένομαι, *laboro.*

Πενεστικὸς, ἡ, ὸν, ſervilis. A præc.

Πένης, ητος, ὁ ϗ ἡ, qui labore victum quærit, pauper, inops; (2) egens. Ab eod.

Πένησσα, ης, ἡ, paupercula. A πένης.

Πενητεύω, pauper ſum. Ab eod.

Πενθαλέος, έα, έον, luctuoſus, lugubris. A πένθος.

Πενθὰς, άδος, ἡ, luctuoſa, lugubris. Ab eod.

Πενθερὰ, ᾶς, ἡ, ſocrus, uxoris mater. A πενθερός.

ΠΕΝΘΕΡΟ`Σ, ȣ͂, ὁ, ſocer, uxoris pater.

Πενθεροφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſocerum perdens, Suic. Ex πενθερὸς, & φθείρω, *perdo.*

Πενθέω, f. ήσω, lugeo. Ἅπαντες δ' ἑνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρȣ́ς, Eur. Her. fur. 1396. Φθιμένην τὴν βασίλειαν πενθεῖν, id. Alc. 82. A πένθος.

Πένθημα, ατος, τὸ, luctus. A πενθέω.

Πενθημιμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, partis ſemiquinariæ. Hinc πενθημιμερὴς τομὴ, cæſura ſemiquinaria, quum poſt ſecundum pedem ſyllaba ſupereſt. Ex πέντε, ἥμισυς, *dimidius*, & μέρος, *pars.*

Πενθημιπόδιον, ȣ, τὸ, quinque ſemipedes, ſive duo pedes cum pede dimidio. Ex πέντε, ἥμισυς, *dimidius*, & πȣ͂ς, *pes.*

Πενθήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque dies durans, ſeu a quinque diebus. Ex πέντε, & ἡμέρα, *dies.*

Πενθημιχοίνιξ, ικος, ἡ, duæ chœnices cum dimidia. Ex πέντε, ἥμισυς, & χοῖνιξ, *chœnix.*

Πενθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, luctuoſus. A πενθέω.

Πενθήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, lugubris. Ab eod.

Πενθητὴρ, ῆρος, ὁ, qui luget. Ab eod.

Πενθητήριος, ȣ, ὁ, lugubris, qualis eorum eſt, qui lugent. A πενθητήρ.

Πενθήτρια, ας, ἡ, præfica; (2) quæ luget. Ab eod.

Πενθικὸς, ἡ, ὸν, lugubris. A πένθος.

Πενθικῶς, *Adv.* lugubriter, lugubre. A πενθικός.

Πένθιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & πένθιμος, ίμη, ιμον, lugubris vel luctuoſus. Gl. V. lugubris, flebilis, funeſtus. A πένθος.

ΠΕ´ΝΘΟΣ, εος, τὸ, luctus, i. e. mæror, ex morte propinquorum vel amicorum; (2) quivis mæror. Ph. luctus, funus.

Πενία, ας, ἡ, Ion. πενίη, ης, ἡ, paupertas, inopia. A πένομαι.

Πενιχραλέος, έα, έον, pauper, pauperculus, inops. A πενιχρός.

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, idem. A πένομαι.

Πενιχρῶς, *Adv.* pauperum more, per inopiam. A πενιχρός.

Πενόλης, penula, Gl. V.

ΠΕ´ΝΟΜΑΙ, facio, efficio, ago, paro, curo, ſtruo; (2) pauper ſeu inops ſum. Τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι; Odyſſ. 24, 406. Πολλοί τοι πλȣτȣ͂σι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται, Theog. 315.

Πεντάγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinque linearum eſt. Ex πέντε, & γραμμὴ, *linea.*

Πεντάγωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque angulos habens. Ex πέντε, & γωνία, *angulus.*

Πενταδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinque digitos habet, vel qui quinque digitorum eſt. Ex πέντε, & δάκτυλος, *digitus.*

Πενταδάρχης, vel πεντάδαρχος, ȣ, ὁ, qui quinque viris præeſt, quincurio. Ex πέντε, & ἀρχὸς, *præfectus.*

Πενταδεκαέτης, quindecim annorum. Ex πέντε, δέκα, & ἔτος.

Πενταδικὸς, ἡ, ὸν, quinarius; (2) pentade conſtans. A πεντάς.

Πεντάδιον, ȣ, τὸ, numerus quinarius, quinternio. A πεντάς.

Πενταδραχμία, ας, ἡ, quinque drachmæ. A πεντάδραχμος.

Πεντάδραχμον, numiſma quinque drachmarum. Ex πέντε, & δραχμὴ, *drachma.*

Πεντάδραχμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinque drachmarum pretii eſt. Ex πέντε, & δραχμὴ, *drachma.*

Πεντάδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinque palmorum eſt. Ex πέντε, & δῶρον, *palmus.*

Πεντάεθλον, ȣ, τὸ, quinquertium, quinque certamina. Ex πέντε, & ἄεθλος, *certamen.*

Πεντάεθλος, ȣ, ὁ, quinquertio, qui quinque certaminibus victor evaſit. Ex iiſd.

Πεντάετες, vel πενταετὲς, *Adv.* quinquennis, ſeu per quinquennium. A πενταέτης.

Πενταετηρία, ας, ἡ, quinquennium, luſtrum. Ex πέντε, & ἔτος, *annus.*

Πενταετηρικὸς, ἡ, ὸν, quinquennalis; luſtralis, Gl. V. A πενταετηρία.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, luſtrum, Gl. V. A πενταέτηρος.

Πενταέτηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinquennis. Ex πέντε, & ἔτος, *annus.*

Πενταέτης, ȣ, ὁ, vel πενταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui quinque annorum eſt, quinquennis, quinquennalis. Ex iiſd.

Πεντάζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque zonas habens. Ex πέντε, & ζώνη, *zona.*

Πενταθλέω, ῶ, f. ήσω, quinque certaminibus me exerceo; (2) quinque certaminum generibus certo. A πένταθλον.

Πένταθλον, ȣ, τὸ, idem quod πεντάεθλον.

Πένταθλος, ȣ, ὁ, quinquertius, Ph. idem quod πεντάεθλος.

Πενταῖος, αία, αῖον, quintus. A πέντε.

Πένταιχμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque cuſpides ſeu mucrones habens. Ex πέντε, & αἰχμὴ, *cuſpis.*

Πεντακέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. quinque habens capita, quinos habens truncos, Suic. Ex πέντε, & κεφαλὴ, *caput.*

Πεντάκις, *Adv.* quinquies. A πέντε.

Πεντακισμύριοι, quinquagies mille, ſeu quinquaginta millia. Ex πεντάκις, & μύριοι, *decem millia.*

Πεντακισχίλιοι, αι, ια, quinquies mille, quinque millia. Ex πεντάκις, & χίλιοι, *mille.*

Πεντάκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque clinis ſeu lectis inſtructus. Ex πέντε, & κλίνη, *lectus.*

Πεντακόρωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinque cornicum ætates vixit; (2) capularis, decrepitus. Ex πέντε, & κορώνη, *cornix.*

Πεντακόσια, ων, τὰ, quingenta.

Πεντακοσιάρχης, & πεντακοσίαρχος, ȣ, ὁ, quingentorum militum præfectus. Ex πεντακόσιοι, & ἀρχὴ, vel ἀρχὸς, *præfectus, dux.*

Πεντακοσιαρχία, ας, ἡ, quingentorum militum præfectura. A πεντακοσίαρχος.

Πεντακοσιαστὸς, ἡ, ὸν, quingenteſimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακόσιοι, ιαι, ια, quingenti. A πέντε.

Πεντακοσιομέδιμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quingentorum medimnorum eſt, qui ex ſuis fructibus reficit medimnos quingentos, qui quingentis medimnis cenſus eſt. Ex πεντακόσιοι, & μέδιμνος, *medimnus.*

Πεντακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, quingenteſimus. A πεντακόσιοι.

Πενταυμία, ας, ἡ, immanis unda ſeu fluctus, fluctus decumanus, quinque fluctus uno impetu adventantes. Ex πέντε, & κῦμα, *fluctus.*

Πεντάλεκτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque lectos habens; (2) quinque toros conjugales experta. Ex πέντε, & λέκτρον, *lectus.*

Πενταλιθίζειν, ludere πεντάλιθα. Vid. ſeq.

Πεντάλιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque conſtans lapidibus; πεντάλιθα, ludus quidam muliebris, quo ludebant quinque lapidibus. Ex πέντε, & λίθος, *lapis.*

Πεντάλιτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque libralis, qui quinque librarum eſt. Ex πέντε, & λίτρα, *libra.*

Πενταμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quinquepartitus, in quinque partes diviſus. Ex πέντε, & μέρος, *pars.*

Πεντάμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt quinque metrorum. Ex πέντε, & μέτρον, *metrum.*

Πεντάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt quinque menſium. Ex πέντε, & μὴν, *menſis.*

Πεντάοζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in quinque ramos diſpergitur; (2) in quinos digitos diviſa. Ex πέντε, & ὄζος, *ramus.*

Πενταούγκιον, quincunx, Gl. V. Ex πέντε, & ȣ̓γκία, *uncia.*

Πενταπάλαιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui habet quinque palmos. Ex πέντε, & παλαιστὴ, *palmus.*

Πενταπέτηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque folia habens; πενταπέτηλον, herba quædam, quinquefolium. Ex πέντε, & πέταλον, *folium.*

Πενταπετὲς, quinquefolium.

Πεντάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quinque cubitorum eſt. Ex πέντε, & πῆχυς, *cubitus.*

Πενταπλασιάζω, f. άσω, quintuplo majorem facio. A πενταπλάσιος.

Πενταπλάσιος, ία, ιον, quintuplo major ſeu amplior, quintuplus, quinquies tantus. A πέντε.

Πενταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Πενταπλασίως, *Adv.* quintupliciter, quintuplo plus.

Πενταπλόος, ȣ͂ς, ὁ ϗ ἡ, & πενταπλόος, ȣ͂ς, πλόη, ῆ, πλόον, ȣ͂ν, quintuplus, quintuplicatus. A πέντε.

Πεντάπολις, εως, ἡ, quinque urbes. Ex πέντε, & πόλις, *urbs.*

Πεντάπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque meatus ſeu alveos aut canales habens; (2) quinquefluus. Ex πέντε, & πόρος, *meatus*.

Πεντάπȣς, τὸ ὄρεγμα, *porrectio*, carrecta, Gl. V. A πέντε, & πȣ̃ς.

Πενταπρωτεία, ας, ἡ, quinqueprimatus. A πεντάπρωτοι.

Πεντάπρωτοι, ων, οἱ, quinqueprimi, magiſtratus quidam municipales. Ex πέντε, & πρῶτος, *primus*.

Πεντάριθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque numero. Ex πέντε, & ἀριθμὸς, *numerus*.

Πεντὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. A πέντε.

Πενταςπίθαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque ſpithamas longus, quinque dodrantes altitudine æquans. Ex πέντε, & σπιθαμὴ, *ſpithama*.

Πενταϛάδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinque ſtadiorum eſt. Ex πέντε, & ϛάδιον, *ſtadium*.

Πεντάϛιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque ordinibus ſeu verſibus conſtans. Ex πέντε, & ϛίχος, *verſus*.

Πεντάϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque ora ſeu oſtia habens. Ex πέντε, & ϛόμα, ος, *oſtium*.

Πεντάσχοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque ſchœnos patens. Ex πέντε, & σχοῖνος, *ſchœnus*.

Πεντατάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque talenta æquans, qui quinque talentorum eſt. Ex πέντε, & τάλαντον, *talentum*.

Πεντάτευχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque volumina habens. Ex πέντε, & τεῦχος, *volumen*.

Πενταφάρμακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque medicamentis conſtans. Ex πέντε, & φάρμακον, *medicamentum*.

Πενταφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quintupliciter natus, quintuplex, Suic. Ex πέντε, & φυὴ, *natura*.

Πεντάφυλλον, ȣ, τὸ, quinque folium, herba. Ex πέντε, & φύλλον, *folium*.

Πεντάφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque folia habens. Ex iiſd.

Πεντάφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque voces ſeu ſonitus reddens. Ex πέντε, & φωνὴ, *vox*.

Πένταχα, *Adv.* quinqueſariam, quinque modis. A πέντε.

Πενταχιλιαϛὸς, ȣ̃, ὁ, unus de quinque millibus. Ex πέντε, & χιλιαϛὸς, *milleſimus*.

Πεντάχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque habens chordas. Ex πέντε, & χορδὴ, *chorda*.

Πενταχῶς, *Adv.* quinquefariam. A πέντε.

ΠΕ´ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, quinque.

Πεντεκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quindecim. Ex πέντε, ϗ, & δέκα, *decem*.

Πεντεκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, quindecennium. Ex πεντεκαίδεκα, & ἔτος, *annus*.

Πεντεκαιδεκαέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quindecim annorum eſt. Ex πεντεκαίδεκα, & ἔτος, *annus*.

Πεντεκαιδεκαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quinquies decies præſtantior. Ex πέντε, ϗ, & δεκαπλασίων, *decuplus*.

Πεντεκαιδεκαταῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. A πεντεκαιδέκατος.

Πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus quintus. Ex πέντε, ϗ, & δέκατος, *decimus*.

Πεντεκαιδεκήρης, εος, ἡ, navis quindecim ordinum. Ex πεντεκαίδεκα, & ἐρέσσω, *remigo*.

Πεντεκαιδεχήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quindecim dierum eſt. Ex πεντεκαίδεκα, & ἡμέρα, *dies*.

Πεντεκαιεικοσιέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui annorum eſt viginti & quinque. Ex πέντε, ϗ, & εἴκοσι, *viginti*, & ἔτος, *annus*.

Πεντεκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quinque pectinibus intextus. Ex πέντε, & κλεὶς, *pecten*.

Πεντέκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πεντεπενιχρὸς, ȣ̃, ὁ, quinquies pauper, i. e. pauperrimus. Ex πέντε, & πενιχρὸς, *pauper*.

Πεντεσύριγγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque fiſtulas ſeu quinque foramina habens. Ex πέντε, & σύριγξ, *fiſtula*.

Πεντετάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque talenta æquans. Ex πέντε, & τάλαντον, *talentum*.

Πεντετηρικὸς, ἡ, ὸν, quinquennalis. A πεντετηρίς.

Πεντετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, luſtrum. Ex πέντε, & ἔτος, *annus*.

Πεντέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quinque annorum eſt. Ex iiſd.

Πεντετριαζόμενος, quinquies victus, & proprie quidem quinquertio. Ex πέντε, & τριάζομαι, *vincor*.

Πεντηκονθήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta dierum eſt. Ex πεντήκοντα, & ἡμέρα, *dies*.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. A πέντε.

Πεντηκοντάδραχμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta drachmorum pretio æſtimatur. Ex πεντήκοντα, & δραχμὴ, *drachma*.

Πεντηκονταέτης, vel πεντηκονταετὴς, έος, ὁ, quinquagenarius, qui quinquaginta annorum eſt. Ex πεντήκοντα, & ἔτος, *annus*.

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, quinquaginta anni. Ex iiſd.

Πεντηκονταέτις, ιδος, ἡ, quæ quinquaginta annorum eſt. A πεντηκονταέτης.

Πεντηκοντακαιτριετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt annorum quinquaginta trium, Suic. Ex πεντήκοντα, ϗ, & τριέτης, qui annorum trium eſt.

Πεντηκοντακάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta habet capita. Ex πεντήκοντα, & κάρηνον, *caput*.

Πεντηκοντακέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex πεντήκοντα, & κεφαλὴ, *caput*.

Πεντηκονταρχία, ας, ἡ, munus & dignitas, qua quis quinquaginta militibus præeſt; (2) quinquaginta virorum principatus. A πεντηκόνταρχος.

Πεντηκόνταρχος, ȣ, ὁ, qui quinquaginta militibus praeſt. Ex πεντήκοντα, & ἀρχὸς, *dux*.

Πεντηκονταταλαντία, ας, ἡ, quinquaginta talenta. A πεντηκοντατάλαντος.

Πεντηκοντατάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta talentorum eſt. Ex πεντήκοντα, & τάλαντον, *talentum*.

Πεντηκοντατέσσαρες, ων, οἱ ϗ αἱ, quinquaginta quatuor. Ex πεντήκοντα, & τέσσαρες, *quatuor*.

Πεντηκοντατὴρ, ῆρος, ὁ, quinquaginta militum præfectus, Suic. A πεντήκοντα.

Πεντηκοντάχοος, *contr.* πεντηκοντάχȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum quinquageſimo fundens, quinquageſimo cum fœnore reddens. Ex πεντήκοντα, & χέω, *fundo*.

Πεντηκόντερος, ȣ, ἡ, quinquaginta remorum navis, ſeu navis actuaria quinquaginta remorum. Ex πεντήκοντα, & ἐρέσσω, *remigo*.

Πεντηκοντεύομαι, quinquageſimam ſolvo, quinquageſima a me exigitur; (2) quinquageſimam exigo. A πεντήκοντα.

Πεντηκοντηρικὸς, ἡ, ὸν, quinquaginta remos habens. Ex iiſd.

Πεντηκοντόγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta jugerum eſt. Ex πεντήκοντα, & γύα, *arvum*, *jugerum*.

Πεντηκοντοκάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinquaginta capita habens. Ex πεντήκοντα, & κάρηνον, *caput*.

Πεντηκοντόργυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta ulnarum eſt. Ex πεντήκοντα, & ὀργυιὰ, *ulna*.

Πεντηκόντορος, ȣ, ἡ, idem quod πεντηκόντερος.

Πεντηκοντȣ́της, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta annorum eſt. Ex πεντήκοντα, & ἔτος, *annus*.

Πεντηκόσιοι, ιαι, ια, quingenti. A πέντε.

Πεντηκοϛαῖος, αία, αῖον, qui quinquageſimo die aliquid facit. A πεντηκοϛός.

Πεντηκοϛεύομαι, quinquageſimam, ſcil. partem, ſolvo, quinquageſima a me exſolvitur. A πεντηκοϛή.

Πεντηκοϛὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἡμέρα, Pentecoſte, dies quinquageſimus a reſurrectione Domini. A πεντηκοϛός.

Πεντηκοϛολογέω, ῶ, f. ήσω, quinquageſimam colligo ſeu exigo. A πεντηκοϛολόγος.

Πεντηκοϛολόγιον, ȣ, τὸ, locus, in quo quinquageſimæ exiguntur, Suic. Ab eod.

Πεντηκοϛολόγος, ȣ, ὁ, qui quinquageſimam partem colligit ſeu exigit; (2) quinquageſimæ partis redemptor. Ex πεντηκοϛὸς, & λέγω, *colligo*.

Πεντηκοϛόπαις, αιδος, ὁ, quinquaginta filios ſeu filias habens, Suic. Ex πεντηκοϛὸς, & παῖς, *filius*, vel *filia*.

Πεντηκοϛὸς, ἡ, ὸν, quinquageſimus. Hinc ἡ πεντηκοϛὴ, ſc. ἡμέρα, Pentecoſte ſive dies quinquageſimus a reſurrectione Chriſti. A πέντε.

Πεντηκοϛὺς, ύος, ἡ, ordo militaris conſtans quinquaginta viris. Ab eod.

Πεντήρης, εος, ἡ, quinqueremis. A πέντε, & ἐρέσσω, *remigo*.

Πεντηρικὸς, ἡ, ὸν, quinqueremis. A πεντήρης.

Πέντοζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quinque ramos diviſus, quinque ramos habens; ita vocatur manus. Ex πέντε, & ὄζος, *ramus*.

Πεντοργυίιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque ulnarum. Ex πέντε, & ὀργυιὰ, *ulna*.

Πεντόροβον, ȣ, τὸ, herbæ nomen, quæ alias pæonia. Ex πέντε, & ὄροβος, *ervum*.

Πεντȣγκίαι, quincunces, Gl. V. Ex πέντε, & ȣ̓γκία, *uncia*.

Πεντώβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque obolorum. Hinc τὸ πεντώβολον, ȣ, quinque oboli. Ex πέντε, & ὀβολὸς, *obolus*.

Πεντώρυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinque vallorum ſeu foſſarum eſt. Ex πέντε, & ὀρύσσω, *fodio*.

Πένω, idem quod πένομαι.

Πέξις, εως, ἡ, tonſura. A πείκω, *tondeo*.

Πεοίδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui tumido ſeu craſſo pene eſt. Ex πέος, & οἰδέω, *tumeo*.

ΠΕ´ΟΣ, εος, τὸ, penis, mentula, veretrum.

Πεπαίνω, excoquo & ad maturitatem perduco. Gl. V. maturo; πεπαίνομαι, matureſco, Gl. V. Διασκοπῶν ἥδομαι τα Λημνίας ἀμπέλȣς, εἰ πεπαίνȣσιν ἤδη, Ariſt. Pace 1172. A πέπων.

Πεπαίτατος, άτη, ατον, maturiſſimus, maturrimus. A πέπων, *coctus*.

Πεπαίτερος, έρα, ερον, maturior, mitior Comp. ab eod.

Πεπανὸς, ἡ, ὸν, maturus, mitis, paſſus, Gl. V. A πεπαίνομαι.

Πέπανσις, εως, ἡ, maturatio; (2) actio qua aliquid ad maturitatem perducitur, Gl. V. maturitas. A πεπαίνω.

Πεπασμὸς, ȣ̃, ὁ, maturatio, actio, qua qui ad maturitatem perducitur; (2) ſputorum & urinarum concoctio. Ab eod.

Πέπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maturus, mitis, adultu Ph. inveteratus, Gl. V. Ab eod.

Πεπυσμένως, *Adv.* vehementer, Suic. A πύθομαι.

ΠΕ'ΠΕΡΙ, εως, τὸ, piper, arbor vel planta; (2) fructus piperis, arboris Indicæ.

Πεπερίζω, piper imitor ſeu refero. A πέπερι.

Πεπέριον, ου, τὸ, granulum piperis. A πέπερι.

Πεπερὶς, ίδος, ἡ, granum piperis. Ab eod.

Πεπερίτης, ου, ὁ, piper guſtu referens. A πέπερι.

Πεπερόπαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, pipere inſperſus, Suic. Ex πέπερι, & παςὸς, *inſperſus*.

Πεπλανημένως, *Adv.* vagabunde, more eorum, qui errant. Gl. V. palatim. A πλανάω.

Πεπλασμένως, *Adv.* ficte, ſimulate. A πλάττω.

Πεπλήγω, percutio, ferio. A πλήσσω.

Πέπλιον, ου, τὸ, & πεπλὶς, ίδος, ἡ, peplium, frutex, qui alias portulaca agreltis & daphnoides dicitur. A πέπλος.

ΠΕ'ΠΛΟΝ, ου, τὸ, peplum; vid. ſeq.

Πέπλος, ου, ὁ, peplum. Ph. indumentum, palla, flaminium. Al. Gl. V. pallium.

Πέπλωμα, ατος, τὸ, peplum, veſtimentum. A πέπλον.

Πέποιθα, confido, fretus ſum, fido, Ph. perf. in ſignif. præſ. Οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριςος, ὅςις ἐλπίσιν πέποιθεν αἰεὶ, Eur. Her. fur. 106. A πείθομαι, *credo*.

Πεποίθησις, εως, ἡ, perſuaſio cum animi confiſione; confidentia, fiducia, Ph. A πέποιθα.

Πεποιθία, ας, ἡ, idem & ab eod, Heſ.

Πεποιθότως, *Adv.* confidenter, cum fiducia. Ab eod.

Πεποιθὼς, ότος, ὁ, confiſus, fretus, fidens; part. Ab eod.

Πεπρωμένη, ης, ἡ, Parca. Ph. fatum. A περατόω, quaſi πεπερατωμένη, *finita*, *terminata*.

Πεπρωμένον, ου, τὸ, fatum. Gl. V. parcatum, fatale. Ab eod.

Πεπτικὸς, ἡ, ὸν, coquendi ſeu concoquendi vim habens. A πέπτω.

ΠΕ'ΠΤΩ, f. ψω, coquo, maturo, digero; (2) pinſo; πεπεμμένος, coctus, perf. part. πεπέφθαι, coctum eſſe. Τὰ μὲν πέψαντες, τὰ δὲ μάζαντες, Plato.

Πέπων, ονος, ὁ ϗ ἡ, coctus ſeu excoctus a ſole, maturus, mollis, ignavus; (2) pepo, Gl. V. A πέπτω.

ΠΕΡ, *Particula*, ſive *Conjunct.* expletiva aliis orationis partibus annecti ſolita, quæ (1) notat *quamquam*, *tametſi*; (2) reſpondet particulæ *cumque*; (3) *vacat*.

ΠΕ'ΡΑ, ultra, ultra modum, ultra quam, plus quam, ſupra, præter; πέρα του, ſupra quam, Gl. V.

Περάασκε, vide περάω.

Περαίη, ης ἡ, ſc. γῆ, vel χώρα, terra ulterior, terra, quæ eſt ultra locum aliquem, quæ eſt ultra mare. A πέρα.

Περαίας, ου, ὁ, piſcis de genere capitonum. Ab eod.

Περαίνω, finio, termino, Gl. V. perago, conficio; perf. part. πεπερασμένος, finitus, terminatus. Πέραινέ μοι λόγον, Eur. Med. 701. Κατὰ τὴν τῆς ὅλων φύσιν ἕκαςα περαίνεται, M. Anton. 6, 7. A πέρας.

Περαιόθεν, *Adv.* ex ulteriore parte, ex adverſo. A περαῖος.

Περαῖος, αία, αῖον, ulterior, in ulteriori parte ſitus. A πέρα.

Περαιόω, ῶ, f. ώσω, tranſmitto ſeu tranſveho in ulteriorem oram, tranſporto, trajicio, tranſeo; (2) finio, termino, perficio; περαιοῖ, peragit, Ph. περαιῶσαι, perorare, Ph. inf. a. 1. περαιοῦμαι, perficior; πεπεραιωμένος, tractus, perfectus, Ph. perf. Ἅμα ἡλίῳ τὴν λίμνην περαιωθέντες, Heliod. A περαῖος.

Περαιτέρω, *Adv.* ulterius vel ulterius quam. Ph. amplius, ulterius. A πέρα.

Περαιωτικὸν, penetrabile, Gl. V. A περαιόω.

Πέραμα, ατος, τὸ, trajectus, tranſitus. A περάω.

Πέραν, *Adv.* ultra, trans. A πέρα.

Περαντικὸς, ἡ, ὸν, ad finem perducendi & efficiendi vim habens; (2) qui probe novit inferre & concludere aliquid. A περαίνω.

ΠΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, finis, terminus, finis, effectus, Ph. clauſula, Gl. V.

Πέρας, denique, demum, tenus, Ph.

Περάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tranſiri poteſt, vadoſus. Gl. V. penetrabilis. A περάω, *tranſeo*.

Πέρασις, εως, ἡ, tranſitus, ipſa actio tranſeundi; (2) finis, exitus. Ab eod.

Περασμὸς, ου, ὁ, finis. A πέρας.

Περατεύω, finio, termino. A πέρας.

Περάτη, ης, ἡ, finis, extremum; (2) extremitas horizontis orientem verſus. A πέρα.

Περάτηθεν, *Adv.* ab extremo; (2) ex adverſo. A περάτη.

Περάτης, ου, ὁ, tranſitor. A περάω.

Περατικοὶ, transfluminales, Gl. V. A πέρα.

Πέρατος, άτη, ατον, ulterior. A πέρα.

Περατὸς, ἡ, ὸν, per quem tranſitus patet, permeabilis. A περάω.

Περατόω, ῶ, f. ώσω, finio, termino. A πέρας.

Περάω, ῶ, f. άσω, & ήσω, tranſeo, penetro, tranſeo; (2) tranſporto. Gl. V. trajicio, trano; imperf. Ion. περάασκον, περάασκε, penetrabat. Αὐτὸς πρὸς ᾅδην δευτέραν ὁδὸν περᾷ, Lyc. 809. Τὸ μὸν περῶσας δεσπότης δοῦλον λέχος, Eur. Andr. 30. A πέραν.

Περγαμηνὴ, membrana, Gl. V. A πέργαμον.

Πέργαμον, urbs, arx, Ionibus, Suid. Πέργαμος, arx Ilii, arx Trojæ, Heſ. Lat. pl. Pergama; πέργαμος, urbs Aſiæ minoris.

Περδίκιον, ου, τὸ, parva perdix; (2) herbæ nomen. A πέρδιξ.

Περδικοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi aluntur perdices. Ex πέρδιξ, & τρέφω, *alo*.

Περδικοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ perdices alit. Ex iiſd.

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ικος, ὁ ϗ ἡ, perdix avis; (2) aſtutus, libidinoſus.

Πέρδω, & πέρδομαι, pedo, perf. πέπορδα; a. 2. ἔπαρδον.

Πέρηθεν, *Adv.* de vel ex ulteriori parte. A πέρα.

Πέρην, trans, ultra. Ion. pro πέραν.

Περητήριον, ου, τὸ, quo perforare & transfodere aliquid poſſumus, terebra. A περάω.

ΠΕ'ΡΘΩ, f. πέρσω, diruo, everto, vaſto, depopulor; a. 2. ἔπραθον, inf. πραθεῖν, Ion. πραθέειν; perf. πέπορθα. Καὶ τἀπὶ Τροίᾳ Πέργαμ' ὡς οὐ μή ποτε πέρσοιεν, εἰ μὴ, &c. Soph. Phil. 613. Ἦ πᾶν ςρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; Eur. Rheſ, 592. ςρατὸν, Pind. Ol. 10, 40.

ΠΕΡΙ', *præpoſ. cum Genit.* de; pro; propter; præ, ultra. *Cum Dat.* circum, circa. *Cum Acc.* circa, circum; circiter; erga; οἱ περὶ Σωκράτην, Socrates; *in comp.* am, ubi & intendit, ut περίεργος, curioſus, περίλυπος, prætriſtis. Caſui poſtpoſitum eſt paroxytonum πέρι.

Περιάγαμαι, demiror, Gl. V. Ex περὶ, & ἄγαμαι.

Περιαγαπάω, ῶ, f. ήσω, valde amo. Ex περὶ, & ἀγαπάω, *amo*.

Περιαγγέλλω, circumquaque nuncio; a. 1. περιήγγειλα. Ναῦς περιαγγέλλειν κατὰ πόλεις, imperare, Thuc. βοηθεῖν, id. Ex περὶ, & ἀγγέλλω, *nuncio*.

Περιαγείρω, circumquaque congrego, undiquaque colligo; περιαγείρομαι, a circumfluentium multitudine circumdor. Περιαγειρόμενοι ἀθληταὶ, Plato. Ex περὶ, & ἀγείρω, *excito*.

Περιαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumfractus, circumactus. A περιαγνύω.

Περιαγνίζω, f. ίσω, luſtro, circum luſtro. Ex περὶ, & ἀγνίζω, *luſtro*.

Περιάγνυμι, & περιαγνύω, f. άξω, circumtringo, confringo torquendo, contorqueo; a. 2. part. paſſ. περιαγεὶς, circumfractus. Πηριάγνυται ὕδωρ, Apollon. Ex περὶ, & ἄγνυμι, *frango*.

Περιαγοραῖος, ου, ὁ, circumforaneus; (2) loquax, rabula. Ex περὶ, & ἀγορὰ, *forum*.

Περιάγχω, f. ξω, præfoco, contorqueo. Ex περὶ, & ἄγχω, *ſtrangulo*.

Περιάγω, f. άξω, circumduco, circumago, mecum duco; (2) circumeo, luſtro, Gl. V. circumago, ductito, circumduco, circino, traduco. Περίαγε τὸν τράχηλον, Ariſt. Av. 177. Αὕτη, τί ποιεῖς, τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις; id. Pace, 680. Ex περὶ, & ἄγω, *ago*, *duco*.

Περιαγωγεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum circumagendi navem. A περιάγω.

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactio, circumductio, flexus, qui in orbem fit. Gl. V. ambages. Ab eod.

Περιαθρέω, ῶ, f. ήσω, circumſpicio, attente ſeu diligenter conſidero. Τὰ ἐν μυχοῖς ὥσπερ ἐν ἡλίῳ περιαθρεῖν, Philo. Ex περὶ, & ἀθρέω, *video*.

Περιάθρησις, εως, ἡ, circumſpectio, attenta & diligens conſideratio. A περιαθρέω.

Περιαίνυμαι, detraho, aufero. Ex περὶ, & αἴνυμαι, *capio*.

Περιαίρεσις, εως, ἡ, detractio, circumamputatio. A περιαιρέομαι.

Περιαιρετὸς, ἡ, ὸν, qui circum eximi poteſt, exemptilis. Ab eod.

Περιαιρέω, ῶ, f. ήσω, circum aufero, vel in circuitu, circumcido; amputo, decortico, detraho, aufero, adimo, depono; περιαιρεθεὶς, ademptus, Gl. V. a. 1. paſſ. part. Δεῖ δὲ μὴ μόνον πράξεις τὰς μὴ ἀναγκαίας περιαιρεῖν, M. Anton. 4, 16. Περιελέσθαι αὐτῶν τὰ ὅπλα, Xen. Cyr. 8, 15. Περιελῶ σ' ἀλαζονείας, Ariſt. Eq. 290. Ex περὶ, & αἱρέω, *tollo*.

Περιακοντίζω, f. ίσω, jaculis undique ferio, Ex περὶ, & ἀκοντίζω, *jaculo ferio*.

Περίακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circumagi poteſt, verſatilis. A περιάγω.

Περιαλγέω, ῶ, f. ήσω, ægerrime doleo, vel fero, vehementer doleo. Τοῖς μὲν παροῦσι περιαλγοῦσα, Heliod. ἐπί τινι, id. Ex περὶ, & ἀλγέω, *doleo*.

Περιαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui valde dolet. A περιαλγέω.

Περιαλείφω, f. ψω, circumlino, circumungo; περιαλήλειπται, circumunctum eſt, 3. ſing. perf. paſſ. Φάρμακον δίδωμι, τὰ 'ν τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἑλκύδρια περιαλείφειν, Ariſt. Eq. 903. Περιαλείφειν τὸν πηλὸν, Theophr. Ex περὶ, & ἀλείφω, *ungo*.

Περίαλλα, *Adv.* eximie, insigniter. Ex περὶ, & ἄλλα, *alia.*

Περιαλλόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caule suo aliud circumplectens, amplexicaulis. Ex περὶ, ἄλλος, & καυλὸς, *caulis.*

Περίαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliis præstans, eximius. Ex περὶ, & ἄλλος, *alius.*

Περιάλλως, *Adv.* eximie, supra modum, R. A περίαλλος.

Περιαλουργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. circum purpuratus; (2) profundus, immersus, quasi tinctus malis. Ex περὶ, ἅλς, *mare,* & ἔργον, *opus.*

Περιαλουργὸς, ὴ, ὸν, idem & ex iisd.

Περιαμάω, ῶ, f. ήσω, circumcirca meto. Ex περὶ, & ἀμάω, *meto.*

Περίαμμα, ατος, τὸ, quod circumnectitur & circumligatur alicui, quidquid annectitur collo aliive corporis parti ad arcendas noxas, amuletum. A περιάπτω.

Περιαμπέχω, & περιαμπίσχω, obtego, involvo. Οὐδὲν δεῖ περιαμπίσχειν λόγους, Eur. Med. 282. Ex περὶ, & ἀμπέχω, vel ἀμπίσχω, *tego.*

Περιαμύνω, protego & defendo a circumstantibus periculis. Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος, Tmesis, Il. 17. 182. Ex περὶ, & ἀμύνω, *auxilior.*

Περιαμύσσω, vel περιαμύττω, f. ξω, circumcirca saucio. Ex περὶ, & ἀμύσσω, *saucio.*

Περιαμφιέννυμι, vel περιαμφιεννύω, circumvestio. Ex περὶ, & ἀμφιέννυμι.

Περιαμφὶς, ίδος, ἡ, circumductio, circumactio. Ex περὶ, & ἀμφίεμαι.

Περιάμφοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circa plateam est, in circuitu situs. Ex περὶ, & ἄμφοδος, *circuitus.*

Περιανθίζω, f. ίσω, floribus, vel floridis quibusdam coloribus undique orno. Ex περὶ, & ἀνθίζω, *florere facio.*

Περιαντλέω, ῶ, f. ήσω, circumfundo. Ex περὶ, & ἀντλέω, *haurio.*

Περίαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumnexus, circumalligatus; περίαπτον, monile, Gl. V. A περιάπτω.

Περιάπτω, f. ψω, circumnecto, circumappendo, adalligo, pro amuleto appendo; (2) adquiro, concilio, comparo; (3) impono, injungo, attribuo. Gl. V. obdo. Πολὺ τὸ Πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι, Arist. Plut. 589. Μεγάλας τιμὰς αὐτοῖς καὶ τῇ πόλει περιάψειν, Xen. Cyr. 1, 23. Ex περὶ, & ἅπτω, *necto.*

Περιάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, argenteus. Ex περὶ, & ἄργυρος, *argentum.*

Περιαργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento circumobduco. A περιάργυρος.

Περιαρμόζω, f. όσω, circumapto, circumadapto, apte circumpono. Τοῖς θυρεοῖς περιήρμοζε λεπίδα χαλκῆν, Plut. Ex περὶ, & ἁρμόζω, *apto.*

Περιάρωσις, εως, ἡ, ipsa circumarandi actio. A περιαρόω.

Περιαρόω, ῶ, f. όσω, circumaro. Ex περὶ, & ἀρόω, *aro.*

Περίασις, εως, ἡ, circumcentus, vel circumsonantia, R. ex Plut. A περιᾴδω, *circumcino.*

Περιαστράπτω, f. ψω, splendore circumdo, illumino, illustro. Ἐξαίφνης περιέστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, Act. 9, 3. Ex περὶ, & ἀστράπτω, *fulguro.*

Περιασχολέω, ῶ, f. ήσω, circumoccupor, circum negotia facesso. Ex περὶ, & ἀσχολέω, *occupatus sum.*

Περιαυγάζω, f. άσω, splendore luceque circumquaque illumino, collustro. Ab eod.

Περιαύγεια, ας, ἡ, splendor circumquaque lucens, Suic. A περιαυγής.

Περιαυγέω, ῶ, f. ήσω, splendore luceque circumfundo, collustro. Ὥσπερ καὶ τὰ μυδρὰ φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαυγούμενα, Longin. 17. A περιαυγή.

Περιαυγὴ, ῆς, ἡ, lux circumquaque lucens, R. Ex περὶ, & αὐγὴ, *lux, splendor.*

Περιαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, circumquaque splendens, pellucidus. A περιαυγή.

Περίαυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, undiquaque splendidus. Ex περὶ, & αὐγὴ, *splendor.*

Περιαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, pertinaciter resisto, contumaciter ago, superbe me gero, magnifice de me sentio. Ex περὶ, & αὐθάδης, *contumax.*

Περιαυτίζομαι, arroganter vel superbe me gero, Hes. Ex περὶ, & αὐτὸς, *ipse.*

Περιαυτολογέω, ῶ, f. ήσω, de me ipso jactabundus sive cum jactantia loquor. Ex περὶ, αὐτὸς, & λόγος, *sermo.*

Περιαυτολογία, ας, ἡ, sui ipsius prædicatio & laudatio. A περιαυτολογέω.

Περιαυχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cervici circumponitur. Ex περὶ, & αὐχὴν, *cervix.*

Περιαύω, f. αύσω, pernocto. Ex περὶ, & ἰαύω, *commoror.*

Περιβάδην, *Adv.* pedibus alternatim motis; (2) circumeundo, obeundo. A περιβαίνω.

Περιβαίνω, f. βήσομαι, circumeo; (2) circumeo protegendo, vel protego circumeundo. Πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι, Il. 14, 424. Πατρόκλῳ περιβὰς, ib. 17, 80. Ex περὶ, & βαίνω, *eo.*

Περιβάλλω, amicio, cooperio, circumjacio, ambio, amplector, adficio, Gl. V. περιβεβληκέναι, adfecisse; περιβεβλημένος, opertus, obsitus, circumamictus, circumsessus, amictus, Ph. Λάβε με, πόσι, περίβαλλε δὲ χέρας, Arist. Θεσμ. 921. Ὦ ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλλοῦσα με, Eur. Iph. in Tau. 791. Τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς, id. Ion. 866. Στεναγμῶν με περιβάλλει νέφος, id. Her. fur. 1144. Ex περὶ, & βάλλω, *jacio.*

Περίβαρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Quasi περίβαλα, a περιβάλλω.

Περιβαρὶς, ίδος, ἡ, species calceamentorum muliebrium. A περίβαρα.

Περίβαρυς, εος, ὁ καὶ ἡ, valde gravis. Ex περὶ, & βαρὺς, *gravis.*

Περίβασις, εως, ἡ, circumitio, circumambulatio. A περιβαίνω.

Περιβεβλημένως, *Adv.* ambitu quodam. A περιβάλλω.

Περιβιόω, ῶ, f. ώσω, supervivo, superstes sum; (2) vivifico, seu incolumen servo. Gl. V. περιβιοῦν, supervivere, Plut. Ex περὶ, & βιόω, *vivo.*

Περιβλαστάνω, f. στήσω, circumpullulo. Ex περὶ, & βλαστάνω, *germino, pullulo.*

Περίβλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, conspicuus, spectabilis, illustris, celebris, qui est admirationi. A περιβλέπω.

Περιβλεπτότης, ητος, ἡ, spectabilitas. A præc.

Περιβλέπω, f. ψω, circumspicio. Τὴν Θίσβην περιβλέπων, Heliod. πάσας, Xen. Cyr. 5, 1. Μὴ περιβλέπου ἀλλότρια ἡγεμονικά, M. Anton. 7, 31. Ex περὶ, & βλέπω, *video.*

Περίβλεψις, εως, ἡ, circumspectio. A περιβλέπω.

Περίβλημα, ατος, τὸ, indumentum, amictus, Gl. V. palla. A περιβάλλω.

Περιβληχρὸς, qui omnino seu ex omnibus corporis partibus debilis est ac deficit. Ex περὶ, & βληχρὸς, *debilis.*

Περιβλύζω, f. ύσω, scatebris adfluo, ubique ac passim scateo. Ex περὶ, & βλύζω, *scateo, scaturio.*

Περιβλύω, f. ύσω, circumluo. Ex περὶ, & βλύω, *luo.*

Περιβοάω, ῶ, f. ήσω, celebro, divulgo, decanto. Ex περὶ, & βοάω, *clamo.*

Περιβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, celebratus, decantatus, nobilitatus. Gl. V. pervulgatus, illustris. A περιβοάω.

Περιβοήτως, *Adv.* clare, manifesto. Ex περιβόητος.

Περιβοθρόω, ῶ, f. ώσω, circumfodio, ablaqueo. Ex περὶ, & βόθρος, *fovea.*

Περιβόλαιον, ου, τὸ, amictus, amiculum; opertorium, Gl. V. A περιβολή.

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, vestitus & cultus exterior, stola; (2) quidquid exterius nos circumdat, sive munimenti, sive ornamenti nomine; (3) amplexus, fotus; (4) ambitus, periodus orationis; (5) schema quoddam orationis & sententiæ. Ph. amictus. Al. Gl. V. gestamen. Ph. concursus. A περιβάλλω.

Περίβολον, ου, τὸ, idem quod sequens περίβολος.

Περίβολος, ου, ὁ, ambitus, septum, vallum murus, munitio; territorium, murus, Gl. V. ambitus, mœnia. Ab eod.

Περιβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombo circumsono; (2) circumstrepo, circumsono, persono. Ex περὶ, & βομβέω, *sono.*

Περιβόσκω, circumpasco; (2) decerpo (3) circumhabito. Τόσσα μὲν Αὐσονί περιβόσκεται ἔθνεα γαῖαν, Dion. Πε 383. Ex περὶ, & βόσκω, *pasco.*

Περιβοτανίζω, obherbesco, Gl. V. Ex π ρὶ, & βοτανίζω, *herbesco.*

Περιβραχιόνιον, ου, τὸ, ornamentum brachi armilla. Ex περὶ, & βραχιόνιον, quo idem notat,

Περιβρέμομαι, circumfremo. Ἔνθα τε κ μα Ῥησσόμενον νήσοισι περιβρέμεται Σπ ράδεσσιν, Dion. Περ 132. A περὶ, & βρ μω, *fremo.*

Περιβρίθω, f. ίσω, undiquaque gravo & o nero. Ex περὶ, & βρίθω, *sum gravis.*

Περιβρομέω, ῶ, f. ήσω, circumfremo. Δ αἱ δ' Ἴσθμια νῶτα περιβρομέουσι θάλα σα, Dion. Περ. 420. Ex περὶ, & βρ μέω, *fremo.*

Περιβρύχομαι, f. ξομαι, circumfrendo. E περὶ, & βρύχω, *frendo.*

Περιβρώσκω, circumcirca adedo, circum do, circumdepasco; περιβεβρωμένος, a besus, exesus, Gl. V. Ex περὶ, & β σκω, *edo.*

Περιβύω, f. ύσω, circum obturo, circum fercio; (2) undique suppono. Ὑπ χένια περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν, L in Micul. Ex περὶ, & βύω, *obturo.*

Περιβωμίζειν, lustrare, circuire, Gl. V. περὶ, & βωμὸς, *ara.*

Περιβώμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circum aram Ex περὶ, & βωμὸς, *ara.*

Περίβωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, celebratus, decant nobilitatus. Ion. pro περιβόητος.

Περιγανόω, ῶ, lætitia & voluntate circ fundo, exhilaro. Ex περὶ, & γανόω, *titia adficio.*

Περίγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circum terram qui terram suo circuitu ambit, terræ pr mus, circum terram hærens. Ex & γαῖα, *terra.*

Περιγενητικὸς, ὴ, ὸν, vincendi vim hab A περιγίγνομαι.

Περιγηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde lætus. Ex ρι, & γῆθος, *lætitia.*

Περιγηράσκω, f. ράσω, conſeneſco, inveteraſco. Ex περὶ, & γηράσκω, ſeneſco.

Περιγίγνομαι, vel περιγίνομαι, f. γενήσομαι, ſuperſum, reliquus ſum, reſto, redundo; (2) ſuperſum, i. e. evado, ſalvus evado, ſervor a morte; (3) obvenio, contingo, potior, adipiſcor; (4) præverto, ſuperior ſum, vinco. Τοῦ δὲ πένητος, περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν, Ariſt. Plut. 553. Ἕως ἂν ἢ διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον, ἢ περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν, vicerimus, Dem. Phil. 1. Ex περὶ, & γίγνομαι, ſum, fio.

Περιγλαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lacte vel ſucco lacteo plenus. Ex περὶ, & γλάγος, lac.

Περιγληνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, oculorum pupillis luſtro, circumſpicio. A περίγληνος.

Περίγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, undique circumſpiciens. Ex περὶ, & γλήνη, pupilla.

Περίγλισχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumcirca lentus & viſcoſus. Ex περὶ, & γλίσχρος, lentus.

Περιγλυκύνομαι, obdulceſco, Gl. V. Ex περὶ, & γλυκύνομαι, dulceſco.

Περιγλύφω, f. ψω, circumſculpo. Ex περὶ, & γλύφω, ſculpo.

Περίγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lingua eſt eximius, eloquens. Ex περὶ, & γλῶσσα, lingua.

Περιγλωττὶς, ίδος, ἡ, involucrum linguæ. Ex iiſd.

Περιγνάμπτω, f. ψω, circumflecto. Ἀλλά με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλεαν καὶ Βορέης ἀπέωσε, Odyſſ. 9, 80. Ex περὶ, & γνάμπτω, flecto.

Περιγογγύζω, f. ύσω, murmuro. Ex περὶ, & γογγύζω, murmuro.

Περίγρα, ας, ἡ, circinus. Ex πέριξ, & γράω, comedo, vel γράφω, ſcribo, Euſt.

Περίγραμμα, ατος, τὸ, circumſcriptio; (2) circumſeptus locus. A περιγράφω.

Περιγραπτέον, circumſcribendum eſt. Περὶ ἐμαυτὸν σκιαγραφίαν ἀρετῆς περιγραπτέον, Plato.

Περίγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumſcriptus & quaſi certis finibus incluſus. Ab eod.

Περιγραφεὺς, έως, ὁ, circumſcriptor, Ph. Ab eod.

Περιγραφὴ, ῆς, ἡ, circumſcriptio, ambitus, delineatio, deſcriptio minus exacta; (2) complementum. Philoxenus: circumſcriptio, circumventio, fraus, deceptio. Ab eod.

Περιγράφω, f. ψω, circumſcribo; (2) circumſcribo, i. e. definio ſeu præfinio, quaſi circumſcribendo præſtituo; (3) finio, ſeu claudo; (4) delineo, non exacte deſcribo; (5) deleo, oblitero, aufero e numero; (6) repudio. Περιγράφετο αὐτὸ, M. Anton. 5, 18. Περίγραψον τὸ ἐνεστὸς τοῦ χρόνου, id. 7, 21. Ἐς τὸ σύμμετρον περιγεγραμμένοι, Luc. Ex περὶ, & γράφω, ſcribo.

Περίγυρις, ιδος, ἡ, circumferentia. Ex περὶ, & γῦρος, gyrus.

Περιδαίδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, varius. Ex περὶ, & δαίδαλος, quod idem notat.

Περιδαίω, circumcomburo, accendo. Ex περὶ, & δαίω, uro.

Περιδέδια, pertimeſco, Gl. V. p. in ſignif. præſ. A δείδω, timeo.

Περιδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, meticuloſus, pavidus, alicubi & formidabilis, terribilis. Ex περὶ, & δέος, metus.

Περιδεεία, ας, ἡ, nimius timor. A περιδεής.

Περιδείδω, f. είσω, pertimeſco, quaſi undique metus; περιδδείσασα, timefacta, a. 1. part. fœm. pro περιδείσασα, Il. 15, 123. περιδείδια, pro περιδέδια, perf. timeo. Il. 13, 52. Τῷ ῥα περιδδείσαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ, Il. 11, 508. Ex περὶ, & δείδω, timeo.

Περιδειπνέω, ῶ, epulum funebre celebro. A περίδειπνον.

Περιδειπνίζω, περιδειπνίζει, paſcit, Ph. Ex περὶ, & δειπνίζω, paſco.

Περίδειπνον, ου, τὸ, cœna parentalis, funebre epulum. Ph. ſilicernium. Ex περὶ, & δεῖπνον, cœna.

Περιδέξιον, ου, τὸ, dextrale, armilla. Ex περὶ, & δεξιὰ, dextra.

Περιδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ambidexter. Ph. æquemanus, ambimanus. Ex περὶ, & δεξιὸς, dexter.

Περιδέραιον, ου, τὸ, monile, collare, Gl. V. ornatus collaris. Ex περὶ, & δέραιον, collarium.

Περιδέραιος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumcollaris. Ex περὶ, & δέρη, collum.

Περιδερὶς, ίδος, ἡ, idem quod περιδέραιον.

Περιδέρκομαι, circumſpicio. Ex περὶ, & δέρκω, cerno.

Περίδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumligatus, obligatus, revinctus. A περιδέω.

Περιδέω, circumligo, obligo, paſſ. περιδέομαι, circumligor, p. περιδεδεμένος. Τοὺς πόδας κνημῖσι περιδέοντες, Heliod. Ὃν (πώγωνα) περιδησόμεθ' ἐκεῖ, Ariſt. Conc. 100. Ex περὶ, & δέω.

Περιδεῶς, Adv. meticuloſe, pavide. A περιδεής.

Περίδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus, perſpicuus. Ex περὶ, & δῆλος, manifeſtus.

Περιδίδωμαι, depono, ſeu depoſito pignore certo, ex pacto certo, paciſcor. a. 2. inf. περιδόσθαι, imperat. περίδου. Περίδου νῦν ἐμοὶ, εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον; Ariſt. Nub. 644. Ex περὶ, & δίδωμι, do.

Περιδίδωμι, circumdo.

Περιδιείρω, circumquaque trajicio & inſuo. Ex περὶ, & διείρω, trajicio.

Περιδινέω, ῶ, f. ήσω, inſtar vorticis aut turbinis circumago. Ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην Καρπαλίμοις πόδεσσιν, Il. 22, 165. Ex περὶ, & δινέω, verto.

Περιδινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui vortice agitur; (2) verſatilis. A περὶ, & δίνη.

Περιδίνησις, εως, ἡ, in gyrum aut vorticem circumactio. A περιδινέω.

Περιδίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, verſatilis. Ab eod.

Περίδινος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod περιδινής.

Περιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, involvo, hoc eſt, obtego, convaſo. Ex περὶ, & διπλόω, duplico.

Περίδοσις, εως, ἡ, pactum, depoſitio pignoris & certatio ex pacto. A περιδίδομαι.

Περιδουπέω, ῶ, f. ήσω, circumſono, circumſtrepo, obſtrepo. Ex περὶ, & δουπέω, ſtrepo.

Περιδιώκω, περιδιώκει, perſequitur, Ph. Ex περὶ, & διώκω, inſequor.

Περιδρομεὺς, έως, ὁ, ambitioſus, Gl. V. A περὶ, & δρόμος, curſus.

Περίδραξις, εως, ἡ, comprehenſio quæ fit manu in pugnum contracta; (2) amplexus, circumplexus. A περιδράττομαι.

Περιδράττομαι, f. ξομαι, apprehendo, circumplector. Ex περὶ, & δράττομαι, prehendo.

Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, circumcurſio, curſus, quo circumcurrimus & obimus; (2) circuitus, circinatio, ambitus. A περιτρέχω.

Περίδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumcurrens, circumcurſans; (2) rotundus, teres, circumvius. Ab eod.

Περίδρομος, ου, ὁ, locus circularis figuræ, in quo circumiri poteſt. Ab eod.

Περιδρύπτω, circumcirca lacero & ſaucio. a. 1. paſſ. περιδρύφθην, Ion. Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, Il. 23, 395. Ex περὶ, & δρύπτω, lacero.

Περιδύω, f. ύσω, circumveſtio, induo; (2) exuo, detractis veſtimentis ſpolio. Ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας, Il. 11, 100. Ex περὶ, & δύω, induo.

Περιεδρεύω, obſidior, Gl. V. obſidione cingo. Ex περὶ, & ἕδρα, ſedes.

Περιέδω, corrodo, ambedo. Ex περὶ, & ἔδω, edo.

Περιεθέλω, ſupra modum volo. Ex περὶ, & ἐθέλω, volo.

Περιείδω, inuſit. circumſpicio, ſpeculor; (2) probe novi, ſupra alios novi; (3) negligo, ſino, patior; in uſu, περιεῖδε, neglexit. a. 2. inf. περιιδεῖν, circumſpicere, negligere. Οὐ μὴν ὅτι τούτοις ἀθυμήσας περιεῖδον ἐμαυτὸν ἄδοξον γενέσθαι, Iſocr. Ex περὶ, & εἴδω, ſcio.

Περιειλέω, ῶ, f. ήσω, circumplico, circumvolvo. Ex περὶ, & εἰλέω, volvo.

Περιείλημα, ατος, τὸ, involucrum. A περιειλέω.

Περιείλησις, εως, ἡ, circumvolutio, circuitus. Ab eod.

Περιειλίσσω, f. ξω, involvo, circumvolvo. Ex περὶ, & εἰλίσσω, volvo.

Περίειμι, f. έσομαι, ſuperior ſum, ſupero, antecello; (2) ſuperſum, abundo; (3) ſuperſum, i. e. reliquus ſum. Οὐκ ἐλπίζων δ' ἔτι τὴν πόλιν περιέσεσθαι, Appian. Ex περὶ, & εἰμὶ, ſum.

Περίειμι, eo; (2) circumeo, peragro, luſtro; (3) pervenio ſeu devenio. Περιεῖναι κύκλῳ, Dem. Περιῇσαν κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, Thuc. Ex περὶ, & εἶμι, eo.

Περιείργω, f. ξω, circumquaque arceo atque prohibeo; (2) circumquaque includo. Ex περὶ, & εἴργω, arceo.

Περιεκτικὸς, ἡ, ὸν, comprehenſivus, comprehendens, complectens, comprehendi ſeu complectendi vim habens, generalis. Hinc τὸ περιεκτικὸν, οῦ, complexio. A περιέχω, complector.

Περιεκτικῶς, Adv. complexive, comprehenſive; (2) generaliter. A περιεκτικός.

Περιέλασις, εως, ἡ, circumactio. A περιελαύνω.

Περιελαύνω, f. λάσω, circumequito, obequito; (2) cogo, abigo; (3) vexo, violenter tracto. Ἵπποις περιελαύνειν τὸ στρατόπεδον, Xen. Περιήλασαν τὸ τεῖχος, Heliod. Ex περὶ, & ἐλαύνω, pello.

Περιέλευσις, εως, ἡ, circumitio. A περιέρχομαι.

Περιέλιξις, εως, ἡ, circumvolutio, vertigo. A περιελίσσω.

Περιελίσσω, ſeu περιελίττω, f. ίξω, implico, implico in orbem; (2) verſo, circumverſo, circumvolvo. Περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν, Odyſſ. 5, 314. Ex περὶ, & ἑλίσσω, volvo.

Περιέλκω, f. ξω, circumquaque traho, q. d. circumtraho; (2) diſtraho, violenter rapio, diſtringo; (3) diſtineo, occupo. Περιέλκειν τινὰ κύκλῳ, Ariſtot. Ex περὶ, & ἕλκω, traho.

Περιελλείπω, f. ψω, deficio, inferior ſum. Ex περὶ, & ἐλλείπω, deficio.

Περιέλλειψις, εως, ἡ, prætermiſſio; (2) prætermiſſio unius e Conſonantibus geminatis. A περιελλείπω.

Περιέννυμι, circuminduo, circumveſtio. Ex περὶ, & ἕννυμι, induo.

Περιέπω, proſequor & obeo, i. e. proſequendo & obeundo ſeu adſectando tueor & protego, curo, foveo; (2) colo, obſervo, obſervantia proſequor; (3) ambio; (4) tracto. Φάσμα τὸ σὸν καὶ ψυχὴ τὰς ἐμὰς περιέπει τύχας, Heliod. Τοῦτον ἡμεῖς ὡς εὐεργέτην καὶ φίλον, οὐχ ὡς δοῦλον, περιέψομεν, Xen. Cyr. 4, 18. Ex περὶ, & ἕπω, ſequor.

Περιεργάζομαι, f. άσομαι, curioſitate utor, curioſe ago, diligenter & accurate obſervo, inaniter ſeu fruſtra ſatago. Gl. V. ſciſcitor. Περιεργάζεται ζητῶν τά τε ὑπὸ γῆν, καὶ τὰ ἐπουράνια, Plat. Ap. Socr. 3. Ἐι μή τι καινὸν ἄλλο περιεργάζετο, Ariſt. Conc. 220. Ex περὶ, & ἐργάζομαι, *operor.*

Περιεργασία, ας, ἡ, curioſitas. A περιεργάζομαι.

Περιέργεια, ας, ἡ, curioſa contemplatio, curioſitas, Suic. A περίεργος.

Περιεργία, ας, ἡ, curioſitas; (2) nimis accurata diligentia; (3) ſimulata vel inepta ſedulitas, ambitio. Ab eod.

Περίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, curioſus, anxiam diligentiam in re aliqua adhibens, nimis exquiſitus, ſupervacaneus. Gl. V. curioſus, perſpicax, veſanus, operoſus. Ex περὶ, & ἔργον, *opus.*

Περιέργω, f. ξω, circumſepio, circumcludo. Περιέρξαντες αὐτοῦ τὸ μνημεῖον, Thuc. Ex περὶ, & ἔργω, *ſepio.*

Περιέργως, *Adv.* curioſe, nimis accurate. A περίεργος.

Περιερέσσω, vel περιερέττω, remigando promoveo, ſeu ſubduco. Ex περὶ, & ἐρέσσω, *remigo.*

Περίερμα, ατος, τὸ, lignum, quod navibus ſupponitur. Ex περὶ, & ἕρμα, *fulcrum.*

Περιέρχομαι, f. ελεύσομαι, circumeo, circumvenio, oberro, luſtro, ambio, obeo, obambulo, peragro; (2) circumvenio, i. e. decipio; (3) devenio, venio; (4) ulciſcor, punio. Ἐπεὶ δὲ περιῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, Xen. Cyr. 8, 44. Ὅδου περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια, Ariſt. Av. 6. Ὅσα περιέρχεται ὑπὸ τοῦ κόσμου, comprehenduntur, M. Anton. 10, 7. Ex περὶ, & ἔρχομαι, *venio.*

Περιεσθίω, circumrodo. Ex περὶ, & ἐσθίω, *edo.*

Περιεσκεμμένως, conſiderate, Ph. A περισκέπτομαι.

Περιέσχατος, η, ον, extremus. Ex περὶ, & ἔσχατος, *ultimus, extremus.*

Περίεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumcirca elixus. Ex περὶ, & ἑφθός, *elixus.*

Περιέχω, contineo, comprehendo; (2) circumdo, cingo, ambio; (3) cingo, i. e. circumſido, obſideo; (4) ſuperior ſum, retineo; (5) conſertis manibus retineo, complector; foveo; περιέχει, continet, coërcet, Ph. περιέχεται, comprehenſum eſt. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν, Luc. 5, 9. Διὸ ϗ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, pro περιέχεται, 1 Pet. 2, 6. Ex περὶ, & ἔχω, *habeo, teneo.*

Περιζαμενῶς, *Adv.* vehementer. Ex περὶ, & ζαμενὴς, *vehemens.*

Περιζείω, idem quod ſequens περιζέω.

Περιζέω, circumferveo. Ex περὶ, & ζέω, *ferveo.*

Περίζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, eidem jugo ſubditus. Ex περὶ, & ζυγὸς, *jugum.*

Περίζυξ, ζυγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Περίζωμα, ατος, τὸ, quo circumcingimus aliquid. Gl. V. cinctum, lumbare, ventrale. A περιζωννύω.

Περιζωννύω, vel περιζώννυμι, f. ζώσω, circumcingo, accingo, præcingo. Περίζωσαι, ϗ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου, Act. 12, 8. Νῆτται γε περιεζωσμέναι ἐπλινθοφόρουν, Ariſt. Av. 1153. Ex περὶ, & ζωννύω, *cingo.*

Περιζωμάτιον, ου, τὸ, parvum ſubligaculum ſeu ventrale. Dim. a περίζωμα.

Περίζωσις, εως, ἡ, præcinctus, Gl. V. Ab eod.

Περιζώστρα, ας, ἡ, faſcia, qua caput, vel pectus vel etiam ventrem cingimus, cingulum. Ph. ſubligaculum. A περιζωννύω.

Περιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, circumduco, duco circum; (2) ſigillatim expono. Περιηγησάμενοι τὸ οὖρος Πέρσῃσι, Herodot. Περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα, Luc. Περιηγεῖταί τινα Θεόπομπος συνουσίαν Μίδου τοῦ Φρυγὸς, Ælian. V. Hiſt. 3, 18. Ex περὶ, & ἡγέομαι, *duco.*

Περιηγηματικὸς λόγος, circumductus ſermo, quo ita quid deſcribitur, ut quaſi in rem præſentem lector deducatur. A περιηγέομαι.

Περιηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. rotundus, circumactus, aut circumactilis. Curvus, flexuoſus. Adſtrictus, circumvinctus, q. d. circumadductus. A περιάγω, Suic.

Περιήγησις, εως, ἡ, circumductio, i. e. ipſa actio circumducendi, ſeu ducendi per ſingula; (2) expoſitio & commemoratio rei alicujus, quæ fit ſigillatim, & quaſi per ſingula ducendo. A περιηγέομαι.

Περιηγητὴς, οῦ, ὁ, q. d. circumductor, i. e. qui circumducit, perductor; (2) qui περιήγησιν ſcribit, orbis enarrator. Ab eod.

Περιηγητικὸς, ἡ, ὸν, pervulgatus, pervagatus. A περιηγητής.

Περιηθέω, ῶ, f. ήσω, colando circumfundo; percolo. Ex περὶ, & ἠθέω, *colo.*

Περιήθημα, ατος, τὸ, excolamentum, percolamentum. A περιηθέω.

Περιήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, admodum acutus. Ex περὶ, & ἀκὴ, *acies.*

Περιήκω, f. ξω, devenio ſeu pervenio mutatis in orbem vicibus. Ὡς οὖν περιῆκεν εἰς Ἀντίπατρον ἡ νυκτερινὴ φυλακὴ, Arrian. Ex περὶ, & ἥκω, *venio, accedo.*

Περιήλυσις, εως, ἡ, circuitus, converſio. A περιέρχομαι.

Περιηλυτεύω, f. εύσω, circumeo. Ex περὶ, & ἐλεύθω, *venio.*

Περιημεκτέω, ῶ, f. ήσω, moleſte, ægre ſeu graviter fero. Περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου, Herodot. Ex περὶ, & ἠμεκτέω, *ægre fero.*

Περιηχέω, ῶ, f. ήσω, circumſono; obſtrepo, Gl. V. περιηχοῦμαι, trepide perſono. Περιήχησεν δ' ἄρα χαλκὸς, Il. 7, 267. Ex περὶ, & ἠχέω, *ſono.*

Περιθάλπω, f. ψω, circumfoveo. Ex περὶ, & θάλπω, *foveo.*

Περιθαμβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vehementer admiratione & ſtupore perculſus; (2) valde trepidus. Ex περὶ, & θάμβος, *ſtupor.*

Περιθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præfidens, valde fidens. Ex περὶ, & θάρσος, *fiducia.*

Περιθειόω, ῶ, f. ώσω, ſulphure perfumo ſeu expio. Ex περὶ, & θεῖον, *ſulphur.*

Περιθείωσις, εως, ἡ, luſtratio ſeu expiatio, quæ fit ſulphure. A περιθειόω.

Περίθεμα, ατος, τὸ, quod circumponitur, tectorium. A περιτίθεμαι.

Περίθεσις, εως, ἡ, q. d. circumpoſitio, actio circumponendi ſeu circumdandi ſibi aliquid. Ab eod.

Περιθετὸς, ἡ, ὸν, circumpoſitus. Ab eod.

Περίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumpoſitus, ſeu circumpoſititius, qui circumponi ſolet. Ab eod.

Περιθέω, ῶ, f. εύσομαι, circumcurro, in orbem curro. Περιθέουσι πελτασταὶ, Plato. Ex περὶ, & θέω, *curro.*

Περιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, circumſpicio. Ex περὶ, & θεωρέω, *cerno.*

Περιθήκη, ης, ἡ, galericulum, Gl. V. A περὶ, & τίθημι, *pono.*

Περιθραύω, f. αύσω, confringo, frangendo comminuo. Ex περὶ, & θραύω, *frango.*

Περιθρηνέομαι, οῦμαι, lamentis circumſono. Σχεδὸν ἁπάσης οἰκουμένης περιθρηνουμένης, Plut. A περὶ, & θρῆνος, *lamentum, luctus.*

Περιθριγκόω, ῶ, f. ώσω, lorica aut ſepto circummunio, circumſepio. Μασσαλίτας λέγουσι τοῖς ὀστέοις περιθριγκῶσαι τοὺς ἀμπελῶνας, Plut. Ex περὶ, & θριγκέω, *lorico.*

Περίθριξ, χος, ὁ, cincinnus a prima uſque juventute non raſus. Ex περὶ, & θρὶξ, *capillus.*

Περιθρομβέω, ῶ, f. ήσω, circumcirca in grumos cogo, vel concreſcere facio. Ex περὶ, & θρόμβος, *grumus.*

Περιθρυλλέω, ῶ, divulgo, Gl. V. Ex περὶ, & θρυλλέω, *vulgo.*

Περίθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ira valde accenſus. Ex περὶ, & θυμὸς, *ira.*

Περιθύμως, *Adv.* accenſo animo. A περίθυμος.

Περιθυρέω, ῶ, circa januam verſor, ad januam ſto. Ex περὶ, & θύρα, *janua.*

Περιθωρακίδιον, ου, τὸ, veſtis, quæ thoraci ſuperinducitur. Ex περὶ, & θώραξ, *thorax.*

Περιϊάχω, circumſono. Περὶ δ' ἴαχε πέτρη, Odyſſ. 9, 395. Ex περὶ, & ἰάχω, *reſono.*

Περιϊδρόω, ῶ, f. ώσω, circumſudo, ſudorem undique effundo, ſudore undique diffluo. Ex περὶ, & ἱδρόω, *ſudo.*

Περιΐδρωσις, εως, ἡ, copioſa ſudoris effuſio. A περιϊδρόω.

Περιΐζομαι, circumſideo, obſideo. Ex περὶ, & ἵζομαι, *ſedeo.*

Περιϊππεύω, f. εύσω, circumequito, obequito. Περιϊππεύσαντες ϗ γενόμενοι κατὰ νώτου τοῖς πολεμίοις, Polyb. Ex περὶ, & ἱππεύω, *equito.*

Περιΐστημι, circumſiſto, circumdo. Adigo, redigo; περιΐσταμαι, circumſto; περιέστησα, a. 1. περιέστησε, redegit; περιέστην, a. 2. περιέστη, redactum eſt, rediit; περιεστηκὼς, & περιεστὼς, p. part. circumſtans; περιΐστασο, obſiſte, cohibe, præſ. imperat. Περιέστησε μὲν πᾶν τὸ στράτευμα περὶ τὴ πόλιν, Xen. Cyr. 7, 21. Κακῶν Ἰλιὰς περιειστήκει Θηβαίους, Dem. Τοὺς σωματοφύλακας ἐν ὅπλοις ὑποχρύσοις περιϊστήσασα, Heliod. Ex περὶ, & ἵστημι, *ſiſto.*

Περιΐσχομαι, complector, vindico. Μᾶλλον ἑῆς περιΐσχετο κούρης, Moſch. 2, 11. A περὶ, & ἴσχομαι, *contineo.*

Περικαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumcirca ardens; (2) circumuſtus, peruſtus; ardens. A περικαίω.

Περικαθαίρω, circumpurgo, circumquaque purgo, vel in circuitu purgo, perpurgo, luſtro. Περικάθηρε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Jo 5, 3. Ex περὶ, & καθαίρω, *purgo.*

Περικαθάπτω, f. ψω, alligo, vel circumalligo. Ex περὶ, & καθάπτω, *alligo.*

Περικαθαρίζω, f. ίσω, circumcirca purifico, perpurgo. Ex περὶ, & καθαρίζω, *purg*

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, luſ tramentum, Gl. V. A περικαθαίρω.

Περικάθημαι, circumſedeo, obſideo. E περὶ, & κάθημαι, *ſedeo.*

Περικαθίζω, f. ίσω, hoſtiliter circumſedeo, obſideo; περικαθίζεσθαι, obſidere, Ph. E περὶ, & καθίζω, *colloco.*

Περικαίνυμαι, vinco, ſupero. Ex περὶ, καίνυμαι, quod idem ſignificat.

Περικαίω, f. καύσω, amburo, circumquaq uro, peruro; περικαίομαι, ardeo, inflam mor, ut amore; περικεκαυμένος, aduſtu ambuſtus, Ph. p. part. Θερμὸς γὰρ ἄγ ὁ ἀὴρ περικαίει, Theophr. Περικαίεσθαι π χρυσοῦ, Chryſ. Ex περὶ, & καίω, *uro.*

Περικακέω, ῶ, f. ήσω, animo prorſus co cido, malis cedo, malo vincor. Περικα κοῦντες ϗ δυσχρηστούμενοι τοῖς παροῦσιν, P lyb. A περὶ, & κακὸς, *malus.*

Περικάκησις, εως, ἡ, quando quis animo pror concidit & malis vincitur. A περικακ

Περικαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perpulcher, perelegans. Ex περὶ, & καλὸς, *pulcher*.

Περικάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, involucrum; opertorium, Gl. V. A περικαλύπτω.

Περικαλύπτω, f. ψω, p. κεκάλυφα, obtego, obvelo, circumvelo; cooperio, obnubo, Gl. V. Περικαλύψαι τοῖς πράγμασι σκότον, Eur. Ion. 1567. Ἐπέταξεν αὐτῇ, ἐπειδὰν ἀποθάνῃ, περικαλύψαι αὐτὴν τε ϗ τὸν ἄνδρα ἐν ἑνὶ ἱματίῳ, Xen. Cyr. 7, 17. Ex περὶ, & καλύπτω, *tego*.

Περικαλυφὴ, ῆς, ἡ, tegumentum. A περικαλύπτω.

Περικαμπὴ, ῆς, ἡ, circumflexus, circumflexio. A περικάμπτω.

Περικάμπτω, f. ψω, flecto circum, circumflecto. Gl. V. circumflecto, deflecto, tergiverſor; περικάμπτει, tergiverſatur, Gl. V. Philoxenus, devitat; περικάμψαι, renitare, Philoxen. a. 1. inf. Ex περὶ, & κάμπτω, *flecto*.

Περίκαμψις, εως, ἡ, tergiverſatio, Ph. A præc.

Περικάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. qui eſt circa cor. Ex περὶ, & καρδία, *cor*.

Περικαρπιάκανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpinas habens in vitio fructum cingente, vel pericarpium aculeatum habens. Ex περικάρπιον, & ἄκανθα, *ſpina*.

Περικάρπιον, ου, τὸ, proprie eſt pars fructus, quæ ſemen ambit & protegit adverſus cœli animaliumque injurias; (2) fructus, ſeu caro, quæ interius continetur. Ex περὶ, & καρπὸς, *fructus*.

Περικάρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructu cinctus, fructum habens circum ſe; (2) cujus fructus tegmine & involucro aliquo eſt cinctus. Ex iiſd.

Περικαρφισμὸς, οῦ, ὁ, luſtratio gallinæ, quum ovo edito ſe feſtuca aliqua purificat. Ex περὶ, & κάρφος, *feſtuca*.

Περικαταβάλλω, circumjicio, vel circumdejicio; (2) dejicio. Ex περὶ, & καταβάλλω, *dejicio*.

Περικατάγνυμι, f. άξω, circumfringo, pro circumquaque, vel in circuitu frango; infringo; περικατεαγὼς, amfractus, Ph. p. part. med. περικατεάγη, a. 2. paſſ. fractionem circa ſe paſſus eſt. Ex περὶ, & κατάγνυμι, *frango*.

Περικαταλαμβάνω, undique deprehendo vel comprehendo, adſequor, anteverto. Ἀλλ' ὅμως καί τοι φεύγοντες περικαταλαμβάνονται, M. Anton. 9, 6. Ex περὶ, & καταλαμβάνω, *deprehendo*.

Περικαταλείπω, f. ψω, reliquum facio. Ex περὶ, & καταλείπω, *relinquo*.

Περικατάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique comprehenſus. A περικαταλαμβάνω.

Περικατάληψις, εως, ἡ, deprehenſio ſeu comprehenſio, qua aliquem undique comprehendimus. Ab eod.

Περικαταπίπτω, cado circum. Ex περὶ, & καταπίπτω, *decido*.

Περικαταῤῥέω, ῶ, circumfluo. Ex περὶ, & καταῤῥέω, *defluo*.

Περικαταῤῥήγνυμι, f. ξω, diffringo, lacero. Περικατεῤῥήξατό τε τὸν ἄνωθεν πέπλον, Xen. Cyr. 5, 1. Ex περὶ, & καταῤῥήγνυμι, quod idem notat.

Περικαταστρέφω, f. ψω, inverto; (2) deorſum verto. Ex περὶ, & καταστρέφω, *inverto*.

Περικατασφάττω, f. ξω, macto, Suic. Ex περὶ, & κατασφάττω, quod idem ſignificat.

Περικατατίθημι, circumrepono, colloco, conſtituo, adapto. Ex περὶ, & κατατίθημι, *depono*.

Περικάτημαι, Ion. pro περικάθημαι, circumſideo. Ex περὶ, & κάθημαι, *ſedeo*.

Περικαῶς, *Adv.* ardenter ſeu admodum ardenter. A περικαής.

Περίκειμαι, circumjaceo, circumponor. Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, Luc. 17, 2. Φεῦγε δ' ἀπὸ χρωὸς (ἀπέφευγε) Ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος, Theocr. 23, 14. Ex περὶ, & κεῖμαι, *jaceo*.

Περικείρω, circumtondeo. a. 1. περιέκειρα. Ex περὶ, & κείρω, *tondeo*.

Περικεκομμένως, *Adv.* conciſe, Suic. A περικόπτω, *concido*.

Περικεντέω, ῶ, f. ήσω, circumpungo, circumſtimulo, configo. Ex περὶ, & κεντέω, *pungo*, *ſtimulo*.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, caſſis. Ex περὶ, & κεφαλὴ, *caput*.

Περικεφάλιον, ου, τὸ, capitis tegumentum, Suic. Ex iiſd.

Περικήδομαι, curam gero. Ὡς τότ' Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο, Odyſſ. 3, 219. Ex περὶ, & κήδομαι, quod idem notat.

Περίκηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, peraridus, ambuſtus, vel circumquaque fiſſus. Ex περὶ, & καίω, *uro*.

Περικίδναμαι, circumſpargor. Ex περὶ, & κίδναμαι, *ſpargor*, *diſſipor*.

Περικλαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumcirca ſeu ex omni parte ramos habens. Ex περὶ, & κλάδος, *ramus*.

Περικλαίω, circumfleo, Suic. Ex περὶ, & κλαίω, *fleo*.

Περίκλασις, εως, ἡ, circumflexus, vel circumfractio. A περικλάω.

Περικλάω, ῶ, f. άσω, circumcirca frango, circumflecto. Gl. V. offringo, infringo. Ex περὶ, & κλάω, *frango*.

Περίκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumcluſus. A περικλείω.

Περικλείω, f. είσω, undique claudo, cingo. Gl. V. circumcludo, obſervo. Ὑπὸ τοῦ πλήθους περικλειόμενοι, Thuc. l. 2. prope fin. Ex περὶ, & κλείω, *claudo*.

Περικληΐζω, circumcludo, Ion. A περικλείω.

Περικληΐζω, circumcelebro, Ion. A περὶ, & κλέος, *fama*.

Περικλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, declivis, devexus. A περικλίνω, *declino*.

Περίκλυζος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus, R. Ex περὶ, & κλύζω, *lavo*.

Περικλύζω, f. ύσω, circumluo, undique alluo; (2) lavo, abluo; περικλύζομαι, undique alluor. Τὸ παιδίον ὕδατι περικλύζειν, Ariſtot. Ex περὶ, & κλύζω, *lavo*.

Περικλύμενον, ου, τὸ, eſt nomen fruticis cujuſdam.

Περικλυσμὸς, οῦ, ὁ, circumluvio. Ph. περικλυσμοὶ, eluviones. A περικλύζω.

Περίκλυσμα; περικλύσματι, adſpergine, Ph. Ab eod.

Περίκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, & περικλυστὸς, ἡ, ὸν, qui undique alluitur, circumfluus. Ab eod.

Περικλυτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, valde inclitus, celebris, inſignis; (2) qui facile exaudiri poteſt. Ex περὶ, & κλυτὸς, *inclitus*.

Περικλώζω, circumcirca κλωγμὸν edens explodo. Ex περὶ, & κλώζω, *explodo e theatro*.

Περικλώθω, f. ώσω, neo ſeu nendo torqueo & circumago. Ex περὶ, & κλώθω, *neo*.

Περικνημίδια, tibialia, Gl. V. Ex περὶ, & κνήμη, *tibia*.

Περικνημὶς, ῖδος, ἡ, tegumentum tibias ambiens. Ph. ocrea. Ex περὶ, & κνήμη, *tibia*.

Περικνίζω, f. ίσω, circumſcalpo, circumvellico, circumcarpo, accido. Ex περὶ, & κνίζω, *ſeco*, *rado*.

Περικολούω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo. Ex περὶ, & κολούω, *trunco*.

Περικομίζω, f. ίσω, circumveho. Ex περὶ, & κομίζω, *veho*.

Περίκομμα, ατος, τὸ, fruſtum circumcidendo amputatum, ſeu quod circumciſum eſt; (2) edulium quoddam, ex herbis carnibuſque conciſis. A περικόπτω.

Περίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumcirca ſeu in orbem comatus. Ex περὶ, & κόμη, *coma*.

Περικομπέω, ῶ, f. ήσω, circumquaque jacto, cirumſtrepo, crepitum ſeu ſonitum circumcirca edo. Περικομποῦνται πολλοὶ, Thuc. Ex περὶ, & κομπέω, *crepito*.

Περίκομψος, ου, ὁ ϗ ἡ, perelegans, admodum ſcitus, vel feſtivus. Ex περὶ, & κομψὸς, *ſcitus*.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, circumciſio, circumciſura, qua quidpiam in orbem truncatur. Gl. V. amputatio; (2) certa Scripturæ ſacræ ſectio; (3) lineamentum, ſeu corporis deſcriptio, vel ornatus. A περικόπτω.

Περικόπτω, f. ψω, circumcirca reſeco, & mutilo, Gl. V. amputo, circumcido. Πανταχόθεν αἱ ἐλπίδες περικόπτονται, Diod. Ex περὶ, & κόπτω, *cædo*, *ſeco*.

Περικορέω, ῶ, f. ήσω, circumcirca verro, converro. Ex περὶ, & κορέω, *verro*.

Περικόρημα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes verrendo collatæ. A περικορέω.

Περικοσμέω, ῶ, f. ήσω, circumorno, circumcirca orno; περικεκοσμημένος, circumcirca ornatus, p. part. paſſ. Ex περὶ, & κοσμέω, *orno*.

Περικόσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circa mundum eſt, eumque complectitur, Suic. Ex περὶ, & κόσμος, *mundus*.

Περίκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumtonſus. Ex περὶ, & κείρω, *tondeo*.

Περικράζω, f. ξω, circumclamo, circumboo. Ex περὶ, & κράζω, *clamo*.

Περικρανία, ας, ἡ, membrana nervoſa totam calvariam complectens. A περικράνιος.

Περικράνιον, cervical, Ph. Ab eod.

Περικράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt circa caput, qui caput tegit. Ex περὶ, & κρανίον, *caput*.

Περικρατέω, ῶ, f. ήσω, obtineo, dominor, evinco; (2) ſupero, ſuperior ſum. Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, Il. 21, 214. Ex περὶ, & κρατέω, *potens ſum*.

Περικρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, compos, ſuperior. Ex περὶ, & κράτος, *vis*, *robur*.

Περικρεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique ſuſpenſus. Ex περὶ, & κρεμάω, *ſuſpendo*.

Περίκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumcirca præceps, & locis præruptis declivis, vel admodum præceps & præruptus. Ex περὶ, & κρημνὸς, *præcipitium*.

Περικρούω, f. ούσω, circumpello, pulſo, pello, percutio. Ex περὶ, & κρούω, *pulſo*.

Περικρυερὸς, prægelidus, Gl. V. Ex περὶ, & κρυερὸς, *frigidus*.

Περικρύπτω, f. ψω, circumocculto, celo, occulto. Περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, Luc. 1, 24. Ex περὶ, & κρύπτω, *occulto*.

Περικρώζω, f. ξω, circumcrocito. Ex περὶ, & κρώζω, *crocito*.

Περικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro & adquiror; περικτᾶται, adipiſcitur, Ph. περικτηθέντα, parta, Ph. a. 1. paſſ. Ex περὶ, & κτάομαι, *poſſideo*.

Περικτείνω, circumcirca occido. Πολλοὶ δὲ περικτείνοντο ϗ ἄλλοι, Il. 4, 538. Ex περὶ, & κτείνω, *occido*.

Περίκτησις, εως, ἡ, peculium, Ph. A περικτάομαι.

Περικτῖται, ῶν, οἱ, circumvicini, finitimi, accolæ. Ex περὶ, & κτίτης, *habitator*.

Περικτίονες, circumvicini, vicini, habitatores, qui circa aliquem locum ædificia exſtruunt. Ex περὶ, & κτίζω, *ædifico*.

Περικτυπέω, ῶ, f. ήσω, circumſtrepo, circumſono. Ex περὶ, & κτυπέω, *ſtrepo*.

Περικυκλεύω, circumeo, circumdo. Ex περὶ, & κυκλεύω.

Περικυκλέω, ῶ, f. ήσω, circumeo. Ex περὶ, & κυκλέω, *cingo*.

Περικυκλίζω, f. σω, circumcingo. Ὅλην στέψας περικυκλίσας τοῖν ποδοῖν, Ariſt. Pace 7. Nonnulli vero legunt περικυλίσας. A περὶ, & κυκλίζω.

Περικυκλόω, ῶ, f. ώσω, circumdo, cingo, in circulum concludo. Περικυκλώσουσι σε, Luc. 19, 43. Ex περὶ, & κυκλόω, *circulo concludo*.

Περικύκλῳ, *Adv.* circum, circumcirca. Ex περὶ, & κύκλος, *circulus*.

Περικύκλωσις, εως, ἡ, ipſa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. A περικυκλόω.

Περικυλίω, f. ίσω, circumvolvo, circumvoluto, volutim circumago. Vid. περικυκλίζω. Ex περὶ, & κυλίω, *volvo*.

Περικύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ fluctibus circumcirca alluitur, circumfluus. Ex περὶ, & κῦμα, *fluctus*.

Περικωνέω, ῶ, f. ήσω, circumcirca illino. Τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης ταμβάδι᾽ ἡμῶν περικωνεῖ, Ariſt. Veſp. 598. Ex περὶ, & κῶνος, *pix*.

Περιλακτίζω, f. ίσω, circumcalcitro. Ex περὶ, & λακτίζω, *calcitro*.

Περιλαλέω, ῶ, f. ήσω, garritu circumſtrepo; (2) obblatero, inaniter loquor, garrio. Μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα τί ποτ᾽ ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, Ariſt. Conc. 231. Μηδὲ τοῖς περιλαλοῦσι ταχέως συγκατατίθεσθαι, adſentiendum, M. Anton. 1, 4. Ex περὶ, & λαλέω, *loquor*.

Περιλαμβάνω, circumplector, complector, comprehendo; (2) amplector, amplexor. Τῇ ψυχῇ περιλαμβάνειν, Plato. Τὸν ὅλον κόσμον περιειληφέναι τῇ γνώμῃ, M. Anton. 9, 27. Ex περὶ, & λαμβάνω, *ſumo*.

Περιλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique ſplendidus. A περιλάμπω, *ſplendeo*.

Περίλαμπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique ſplendidus, Suic. Ex περὶ, & λαμπρὸς, *ſplendidus*.

Περιλάμπρως, *Adv.* ſplendide, magnifice, Suic. A περίλαμπρος.

Περιλάμπω, f. ψω, circumfulgeo; (2) undique illuſtro, ſplendore ac lumine circumfundo. Gl. V. conluceo. Καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτοὺς, Luc. 2, 9. Ex περὶ, & λάμπω, *ſplendeo*.

Περιλείβομαι, undique diſtillo, defluo. Ex περὶ, & λείβομαι, *ſtillo, fluo*.

Περιλείπω, f. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) ſuperſum, ſuperſtes ſum; περιλείπεται, reſtat, ſupereſt, reſidet, Ph. περιλειφθήσεται, ſuperſit, Ph. ſupererit; περιλελειμμένοι, ſuperſtites, Ph. Οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, 1 Theſſ. 4, 15. Ex περὶ, & λείπω, *linquo*.

Περιλείχω, f. ξω, circumlambo, circumcirca lingo. Τὰ βλέφαρα περιέλειχον, Ariſt. Ex περὶ, & λείχω, *lingo*.

Περίλεξις, εως, ἡ, circumlocutio; (2) copia dicendi & latius interpretandi; (3) ſeu futilis loquacitas. Ex περὶ, & λέξις, *dictio, locutio*.

Περιλεπίζω, f. ίσω, idem quod ſequens περιλέπω.

Περιλέπω, f. ψω, circumcirca decortico, in orbem delibro. Περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε, Il. 1, 236. Ex περὶ, & λέπω, *decortico*.

Περιλεσχήνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, celebris, nomine clarus. Ex περὶ, & λεσχηνεύομαι, *ſermocinor*.

Περίλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumcirca albus; (2) admodum albus. Ex περὶ, & λευκὸς, *albus*.

Περίλημμα, ατος, τὸ, captio, res capta; (2) circumplexus; (3) id, quod a nobis tenetur. A περιλαμβάνω.

Περιληπτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendendi vim habens. Ab eod.

Περιληπτικῶς, *Adv.* ſummatim. A περιληπτικός.

Περιληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi ſeu amplexu contineri poteſt; (2) qui percipi poteſt. A περιλαμβάνω.

Περίληψις, εως, ἡ, comprehenſio, complexus, amplexus. Ab eod.

Περιλιμνάζω, f. άσω, circumſtagnando inundo, aut ſtagnante gurgite cingo. Τὴν πόλιν αὐτοῖς περιλιμνάζων, Thucyd. l. 2. prope fin. Ex περὶ, & λιμνάζω, *ſtagno*.

Περιλιμπάνομαι, relinquor, ſuperſum. Gl. V. περιλιμπάνεται, reſidet; περιλιμπανόμενος, ſuperſtes, Gl. V. A περιλείπω.

Περιλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuperſtes, reliquus. Ab eod.

Περιλιχμάζω, f. άσω, circumlambo, circumcirca lingo. Ex περὶ, & λιχμάζω, *lambo*.

Περιλιχμάω, & άομαι, ῶμαι, f. ήσω, ήσομαι, idem. Γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο γένειον, Theocr. 25, 226. Ex περὶ, & λιχμάω, *lambo*.

Περίλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, reliquus; (2) ſuperſtes. A περιλείπω.

Περιλοπίζω, f. ίσω, in orbem delibro, corticem circumcirca detraho. Ῥαβδία περιλοπίσαντες, Theophr. Ex περὶ, & λοπίζω, *decortico*.

Περιλούω, f. ούσω, circumcirca lavo ſeu abluo. Περιλούειν τινὰ τῷ οἴνῳ, Plut. Ex περὶ, & λούω, *lavo*.

Περίλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſummopere dolens, undiquaque ſeu valde triſtis. Ex περὶ, & λύπη, *dolor*.

Περιλωπίζω, f. ίσω, veſte circum induo. Ex περὶ, & λωπίζω, *veſte exuo*.

Περιμάδαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique glaber, circumcirca levis, depilis, Suic. Ex περὶ, & μαδαρὸς, *glaber*.

Περιμαιμώω, circumluſtro; (2) cupio. Αὐτοῦ δ᾽ ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα, Odyſſ. 12, 95. Ex περὶ, & μαιμώω, *cupio*.

Περιμαίνομαι, furo circum; (2) valde furo. Περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος, Heſiod. Ἀσπ. 99. Ex περὶ, & μαίνομαι, *furo*.

Περιμάκτριος, ία, ιον, adſidens mactræ. Ex περὶ, & μάκτρα, *mactra*.

Περιμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde ſeu mirum in modum inſanus. Ex περὶ, & μαίνομαι, *furo*.

Περιμάττω, f. ξω, circumcirca abſtergo, abſtergo. Περιμάξας τὴν ἀκαθαρσίαν, Dioſc. Ex περὶ, & μάττω, *abſtergo*.

Περιμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo aliqui inter ſe pugnant vel certant; qui magna contentione expetitur. Ex περὶ, & μάχομαι, *pugno*.

Περιμάχομαι, pugno circum. Ἀνεχώρισέ τε πάντας τοὺς περιμαχομένους, Xen. Cyr. 7, 9. Ab eod.

Περιμεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ admodum querulus ſeu contentioſus. Ex περὶ, & μέμφομαι, *queror*.

Περιμένω, præſtolor, operior, expecto, moror, Gl. V. a. 1. περιέμεινα; imperat. περίμεινον, expecta, mane. Οὐ περιμείνας ἐγὼ τὸ τέλος τοῦ λόγου, Luc. Τοὺς Ὑρκανίους περιμένειν ἐκέλευσεν, ἵνα ἅμα ἴοιεν, Xen. Cyr. 4, 5. Περιμένετε ἕως τὸν ὄχλον διωσώμεθα, ib. 7, 25. Ex περὶ, & μένω, *maneo*.

Περιμέριμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum cura rem agens; (2) ſcitus, elegans. Ex περὶ, & μέριμνα, *cura*.

Περιμετρέω, ῶ, f. ήσω, circumcirca metior, in orbem metior. Ex περὶ, & μετρέω, *metior*.

Περίμετρον, ου, τὸ, ambiens locum aliquem menſura. A περίμετρος.

Περίμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, orbiculari rotunditate dimenſus; (2) magnus, immenſus, menſuram excedens. Hinc ἡ περίμετρος, ſcil. γραμμὴ, linea, qua in orbem ducta aliquid metimur, perimeter. Ex περὶ, & μέτρον, *menſura*.

Περιμήκετος, ου, ὁ ϗ ἡ, prælongus, valde longus. Ex περὶ, & μῆκος, *longitudo*.

Περιμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Περιμήρια, ων, τὰ, fæminalia, Gl. V. Ex περὶ, & μηρία, *fæmora*.

Περιμήτριος, & περίμητρος, ου, ὁ ϗ ἡ, medulla illitus & perunctus; (2) medulla refertus. Ex περὶ, & μήτρα, *matrix, medulla*.

Περιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circum machinor, aut circum molior, circumſtruo. Ἄλλό τι δὴ τόδ᾽ ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται, Odyſſ. 7, 200. Ex περὶ, & μηχανάομαι, *machinor*.

Περιμυκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circummugio, circumſtrepo. Ex περὶ, & μυκάομαι, *mugio*.

Περιναιετάω, circum habito; περιναιετάουσι, circum habitant pro περιναιετῶσι, περιναιετάουσι. Ἴστρον μὲν ποταμὸν τόσσοι περιναιετάουσι, Dion. Περ. 330. Ex περὶ, & ναιετάω, *habito*.

Περιναιέτης, ου, ὁ, circumhabitator; (2) accola, vicinus. Ex περὶ, & ναιέτης, *habitator*.

Περίναιος, περίνεος, & περινὸς, ὁ, coles. Gl. V. περίνεος, coleus.

Περίνεος, ſuperfluus in navi vector, Suid. ubi plur. περίνεοι. Ex περὶ, & ναῦς.

Περινεύω, f. εύσω, undique innuo, vel proſpecto; (2) vergo, ſpecto. Ex περὶ, & νεύω, *neo*.

Περινέφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, nubibus circumdatus, nubiloſus. Ex περὶ, & νεφέλη, nube

Περίνεφρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pinguis circa rene Ex περὶ, & νεφρὸς, *ren*.

Περινέω, ῶ, circumnato; (2) circumlu Ex περὶ, & νέω, *nato*.

Περίνεως, ω, ὁ, ſuperfluus vector, vecto qui in miniſterio navis non eſt. Ex περὶ, & νέως, *navis*.

Περίνημα, ατος, τὸ, circumluvio. A περινή

Περινήχομαι, f. ξομαι, circumnato. Ex περὶ, & νήχομαι, *nato*.

Περινήω, f. ήσω, circumcirca accumulo, orbem adgero. Περὶ δὲ δρατὰ σώμα νήει, Il. 23, 169. Ex περὶ, & νηέω, congero, *acervo*.

Περινίσσομαι, circumeo. Περινίσσεται μηνὸς, Eur. Alc. 446. Ex περὶ, & νίσσομαι, *eo*.

Περινοέω, ῶ, f. ήσω, mente complector concipio; (2) comminiſcor & excogito, curioſe cogito. Μεγάλα τῇ ἐλπίσι περινοῶν ὁ Φίλιππος, Plut. Ex περὶ, & νοέω, *cogito*.

Περινόησις, εως, ἡ, idem quod περίνοια.

Περίνοια, ας, ἡ, mentis conceptus ſeu comprehenſio ſolers; (2) ſolertia, vafr commentum. Ex περὶ, & νοῦς, *mens*.

Περινοστέω, ῶ, f. ήσω, circumeo, oberro, Gl. V. circito, peragro, obambulo, luſtro; περινοστεῖν, ſpatiari, Gl. V. Ὅς τις σε προσπλαίοντα περινοστεῖν ἐᾷ, Ariſt. Plut. 121. Περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν, idem Θεσμ. 803. Ex περὶ, & νοστέω, *redeo.*

Πέριξ, *Præp.* circum, circa, circumquaque, circumcirca, undique. A περί.

Περιξαίνω, circumcirca carpo vel concerpo. Ex περὶ, & ξαίνω, *carpo.*

Περιξεστὸς, ἡ, ὸν, circumcirca raſus, circumpolitus. Ex περὶ, & ξεστὸς, *raſus, politus.*

Περιξέω, circumquaque rado vel polio; περιεξεσμένος, circumraſus, p. part. paſſ. Οὕς τε κυλίνδων Χειμάῤῥους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις, Theocr. 22, 50. Ex περὶ, & ξέω, *rado.*

Περιξηραίνω, f. ανῶ, in orbem deſicco, circumcirca exſicco; περιξηραίνομαι, obareſco, Gl. V. Ex περὶ, & ξηραίνω, *ſicco.*

Περίξηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in orbem deſiccatus; (2) valde ſiccus, aridus, peraridus. Ex περὶ, & ξηρὸς, *ſiccus.*

Περιξυράω, & έω, f. ήσω, in orbem novacula rado, derado. Ex περὶ, & ξυράω, vel έω, *rado.*

Περιξύω, f. ύσω, circumrado, circumſcarifico. Ph. rado, derado, ſtringo, deſtringo; περίξυσόν με, diſtrigila me, Gl. V. Ex περὶ, & ξύω, *rado.*

Περίογκος, ου, ὁ ϗ ἡ, mole undique turgens. Ex περὶ, & ὄγκος, *tumor.*

Περιοδεία, ας, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peragratio. A περιοδεύω.

Περιόδευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Περιοδευμένως, *Adv.* circumductione, per ambages, R. Ab eod.

Περιοδεύσιμος τόπος, amfragoſus, amfractus, ambago, Gl. V. Ab eod.

Περιοδευτὴς, οῦ, ὁ, circuitor, circulator. Gl. V. circitor, luſtrator. Ab eod.

Περιοδευτικὸς, ἡ, ὸν, qui circumire ſolet, circumiens, circularis. A περιοδευτής.

Περιοδεύω, f. εύσω, circumeo, in orbem obeo; (2) mente perluſtro & peragro. Gl. V. obambulo, circumeo. Περιοδεύειν τὸ παλάτιον, Plut. τὰς πηγὰς τοῦ ποταμοῦ, App. Οὐ γὰρ μετὰ σκέψεως ἦλθες ἐπὶ τοὔργον, οὐδὲ περιοδεύσας, Epict. A περίοδος.

Περιοδία, ας, ἡ, circuitus; circitura, Gl. V. Ex περὶ, & ὁδός.

Περιοδίζω, f. ίσω, certo circuitu redeo. A περίοδος.

Περιοδικὸς, ἡ, ὸν, peragratorius; (2) cujus certus eſt circuitus. Ab eod.

Περιοδικῶς, *Adv.* longis verborum circumductionibus ſive ambitibus. A περιοδικός.

Περίοδος, ου, ὁ, circitor, qui vigilias obit, Suic. Ex περὶ, & ὁδὸς, *via.*

Περίοδος, ου, ἡ, circuitio, circuitus, ambages, anfractus, ambitus, ambitio, Gl. V. Periodus, certa verborum comprehenſio perfectum ſenſum continens. Ex περὶ, & ὁδὸς, *via.*

Περιοδυνάω, ῶ, dolore omni ex parte crucio; περιοδυνάομαι, ῶμαι, graviter doleo, dolore omni ex parte premor. A περὶ, & ὀδύνη, *dolor.*

Περιόδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem multi dolores premunt, ærumnoſus; (2) multos dolores inferens, R. Ex περὶ, & ὀδύνη, *dolor.*

Περιοικέω, ῶ, f. ήσω, habito circum, circumcolo, accola ſum. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτοὺς, Luc. 1, 65. Ex περὶ, & οἰκέω, *habito.*

Περιοικία, ας, ἡ, locus ſuburbanus, ſeu vici circumjacentes; (2) ager circum urbem ſitus. Gl. V. territorium. A περίοικος.

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, finitima; (2) ager circa urbem ſitus. Ex iiſd.

Περιοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, circumædifico, in orbem ſtruo; (2) ædificiis excitatis circumvallo ſeu circumcludo. Περιῳκοδόμητο αὐτῷ ὁ τάφος, Ælian. V. Hiſt. 8, 16. Ex περὶ, & οἰκοδομέω, *domum exſtruo.*

Περίοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicinus, accola, qui circa aliquem locum habitat; περίοικοι, circumhabitatores, Gl. V. Ex περὶ, & οἶκος, *domus.*

Περιοιχνέω, ῶ, circumeo, in orbem obeo. Ex περὶ, & οἰχνέω, *eo.*

Περιολισθαίνω, & περιολισθέω, f. ήσω, circum delabor, circum decido. Ex περὶ, & ὀλισθαίνω, *labor.*

Περιολίσθησις, εως, ἡ, ipſa circum decidendi actio. A περιολισθαίνω.

Περιολκὴ, ῆς, ἡ, diſtractio, impeditio. A περιέλκω, *diſtraho.*

Περιομφακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, circumcirca immaturus & crudus; (2) qui omni ex parte durus eſt. Ex περὶ, & ὀμφακώδης, *immaturus.*

Περιονυχίζω, f. ίσω, ungues in orbem reſeco. Ex περὶ, & ὀνυχίζω, *ungues præcido.*

Περιοπτέον, circumſpiciendum, diſpiciendum & conſiderandum eſt; (2) negligendum, deſpiciendum eſt. A περιόπτομαι.

Περιοπτέος, έα, έον, deſpiciendus, negligendus. Ab eod.

Περιόπτομαι, f. όψομαι, circumſpicio; (2) contemno, negligo, patior; οὐ περιόψεται, non negliget, non patietur. Νυνὶ δ᾽ οὐ σε περιόψομαι, Ariſt. Lyſ. 1020. Τοῦ μόνου τέκνου με περιόψεσθ᾽ ἀποστερουμένην; idem Θεσμ. 705. Ex περὶ, & ὄπτομαι, *video.*

Περίοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circumcirca cernitur ſeu videri poteſt, conſpicuus. A περιόπτομαι.

Περιόρασις, εως, ἡ, ipſa circumſpiciendi actio, Suic. A περιοράω.

Περιοράω, ῶ, circumſpicio; (2) ſino, ex neglectu permitto, video & patior, negligo, non curo. Gl. V. deſpicio. Περιορῶντες ἀλλήλους, Xen. Cyr. 3, 28. Ex περὶ, & ὁράω, *video.*

Περιοργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, iratus, ſeu obiratus; (2) vehementi ira percitus. Ex περὶ, & ὀργὴ, *ira.*

Περιοργυιόω, ῶ, f. ώσω, circum ulnis comprehendo. Ex περὶ, & ὀργυιὰ, *ulna.*

Περιόργως, iracunde, Heſ. quaſi a περίοργος.

Περιόρθριον, ου, τὸ, diluculum. A περιόρθρον.

Περιόρθρον, ου, τὸ, tempus antelucanum diluculo proximum, diluculum. Ex περὶ, & ὄρθρος, *tempus matutinum.*

Περιορίζω, f. ίσω, ſuis finibus limitibuſque circumſcribo, extermino, Gl. V. limito. Περιοριζέτω τὰς πείσεις ἐκείνας ἐν τοῖς μορίοις, M. Anton. 5, 18. περιορίζειν ἑαυτὴν, id. 7, 31. Ex περὶ, & ὁρίζω, *termino.*

Περιόρισις, εως, ἡ, circumſcriptio, R. A περιορίζω.

Περιορισμὸς, οῦ, ὁ, circumſcriptio, quæ fit limitibus, limites agrorum. Gl. V. terminatio, definitio; (2) exſilium. Ab eod.

Περιορμέω, ῶ, f. ήσω, claſſem circumago. Ex περὶ, & ὁρμέω, *ſtationem habeo.*

Περιορμίζω, f. ίσω, in ſtationem circumago. Περιορμίζειν τὴν ναῦν περὶ τὸ χῶμα, Dem. Ex περὶ, & ὁρμίζω, *navem in ſtationem ſubduco.*

Περιορύσσω, vel ύττω, f. ύξω, circumfodio; (2) ablaqueo. Περιορύξαντες κάτω μέχρι τῶν ῥιζῶν, Theophr. Ex περὶ, & ὀρύσσω *fodio.*

Περιορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, circumſalto. Ex περὶ, & ὀρχέομαι, *ſalto.*

Περιόστεος, ου, ὁ ϗ ἡ, oſſibus circumdatus; (2) oſſa circumdans. Ex περὶ, & ὀστέον, *os.*

Περιουσία, ας, ἡ, abundatia, copia, exſuperantia, facultas, opes; peculium. A περίειμι.

Περιουσιάζω, f. άσω, ſuppetunt mihi opes & copiæ. A περιουσία.

Περιουσιασμὸς, οῦ, ὁ, poſſeſſio opum & copiarum; (2) peculium. A περιουσιάζω.

Περιουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, adfluens, abundans. Ab eod.

Περιούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, peculiaris, eximius, præſtans. A περίειμι.

Περιουσιώτερος, abundantior, Gl. V. A præc.

Περιοφθαλμὸς, οῦ, ὁ, qui circa oculum eſt, oculum ambiens. Ex περὶ, & ὀφθαλμὸς, *oculus.*

Περιοχέω, ῶ, f. ήσω, circumveho; περιοχέομαι, circumvehor, pererro. Περιοχεῖσθαι ζώοις, Ariſtot. Ex περὶ, & ὀχέω, *veho.*

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, complexio, comprehenſio, ambitus; (2) argumentum ſcripti alicujus; (3) præſidium, ſeptum, munitio. A περιέχω, *contineo.*

Περίοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, munitus, munimento incluſus. Ab eod.

Περιπαθέω, ῶ, f. ήσω, vehementi adfectu commoveor; (2) æſtuo dubitatione ſeu anxietate. Περιπαθοῦντες ϗ λοιδοροῦντες ἑαυτοὺς, Plut. A περιπαθής.

Περιπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vehementer adfectus; (2) adfectionibus obnoxius. Gl. V. triſtis. Ex περὶ, & πάθος, *adfectus.*

Περιπαθῶς, *Adv.* cum magna vi adfectuum. A περιπαθής.

Περιπαμφανόω, ῶ, circumfulgeo. Νῆσοι δ᾽ ἑξείης Σποράδες περιπαμφανόωσαν, Dion. Περ. 530. A περὶ, πᾶν, & φαίνω, *luceo.*

Περιπαπταίνω, circumſpicio, oculis luſtro. Ἐκ νηῶν πέλαγος περιπαπταίνοντες, Arat. Ex περὶ, & παπταίνω, quod idem notat.

Περιπάσσω, vel περιπάττω, f. άσω, circumquaque ſpargo; (2) perſpergo. Ex περὶ, & πάσσω, *ſpargo.*

Περιπατέω, ῶ, f. ήσω, ambulo, deambulo, obambulo, ſpatior. Περιπατεῖν ἄνω κάτω, Ariſt. Lyſ. 712. ἀξίως τῆς κλήσεως, Epheſ. 4. 1. τοῖς ἔθεσι, Act. 21, 21. μετά τινος, Apoc. 3, 4. κατὰ ἀγάπην, Rom. 14, 15. κατ᾽ οἶκον, M. Anton. 1, 4. Ex περὶ, & πατέω, *ambulo.*

Περιπάτησις, εως, ἡ, ipſa actio deambulandi, deambulatio, Suic. A περιπατέω.

Περιπατητὴς, οῦ, ὁ, ambulator, Gl. V. Ab eod.

Περιπατητικὸς, ἡ, ὸν, ambulator, Gl. V. (2) ad Peripateticorum ſectam vel diſciplinam pertinens. Hinc περιπατητικὸς, οῦ, ὁ, Peripateticus philoſophus. A περίπατος.

Περιπατητικῶς, *Adv.* more Peripateticorum; (2) deambulando. A περιπατητικός.

Περίπατος, ου, ὁ, ambulatio, deambulatio; (2) locus, in quo deambulamus. Gl. V. ambulatio, ambulacrum, deambulatorium; (3) diſputatio philoſophica, quæ fit inter deambulandum, ſeu diſputatio ambulatoria; (4) locus, in quo Philoſophi deambulantes diſputant; (5) ſchola ſeu ſecta Ariſtotelis. Ex περὶ, & πάτος, *via trita & calcata.*

Περιπάττω, vide περιπάσσω, circumquaque ſpargo, perſpergo. Ex περὶ, & πάσσω.

Περιπέζιος, ία, ιον, terræ propinquus. Hinc ἡ περιπεζία, ας, humilitas. Ex περὶ, & πέζα, *pes.*

Περιπεζίδες, ων, αἱ, ornamenta pedum. Ex iiſd.

Περιπείρω, circumcirca transfigo. Gl. V. adfigo, adfixo. Ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς, 1 Tim. 6, 10. Ἀθρόως ἀνηκέστοις περιέπειρε κακοῖς, Phil. Ex περὶ, & πείρω, *transfigo*.

Περιπέλω, ſeu περιπέλομαι, ſupero, ſuperſtes ſum. Ex περὶ, & πέλω, *ſum*.

Περιπελὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, lividus. Ex περὶ, & πελὸς, *niger*.

Περιπέμπω, f. ψω, mitto circum. Ex περὶ, & πέμπω, *mitto*.

Περιπένομαι, circa aliquid vel aliquem ſatago, occupor aliqua re. Ex περὶ, & πένομαι, *facio*.

Περιπέπτω, f. ψω, intego, contego, involvo; proprie paſtam craſſiorem farina ſpecioſa, ut panifices ſolent. Ὀνόματι περιπέπτουσι τὴν μοχθηρίαν, Ariſt. Plut. 159. Ex περὶ, & πέπτω, *coquo*.

Περιπετάζω, vel περιπετάννυμι, aut περιπεταννύω, f. πετάσω, in orbem extendo vel expando, circumcirca obtendo. Περιπετάσασα χέρα φίλιον, Eur. Hel. 634. Παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος, Theocr. 1, 55. Ex περὶ, & πετάζω, *pando*.

Περιπέτασμα, ατος, τὸ, velum ſeu aulæum, quod rei alicui circumcirca obtenditur. A περιπετάζω.

Περιπεταστὸς, ἡ, ὸν, circumcirca expanſus vel obtentus. Ab eod.

Περιπέτεια, ας, ἡ, converſio, in contrarium ſtatum mutatio; (2) fortunarum mutatio; (3) caſuum varietas, & rerum contrarius atque inexſpectatus eventus; (4) admiranda & rara fortuna. A περιπετής.

Περιπετὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, qui incidit; (2) qui cecidit vel corruit. Ex περὶ, & πίπτω, *cado*.

Περιπέτομαι, f. πτήσομαι, circumvolo. Μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες, Ariſt. Av. 166. Ex περὶ, & πέτομαι, *volo*.

Περιπευκὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, peramarus. Ex περὶ, & πεύκη, *amaritudo*.

Περιπήγνυμι, f. ξω, circumquaque compingo & coagmento; (2) circumquaque figo vel defigo; (3) circumquaque congelo & concreſcere facio. Ex περὶ, & πήγνυμι, *pango*.

Περίπηξις, εως, ἡ, concretio. A περιπήγνυμι.

Περιπήσσω, f. ξω, circumquaque congelo & concreſcere facio. Gl. V. circumfigo. Ex περὶ, & πήσσω, *pango*.

Περιπίπτω, incido, irruo; perf. περιπέπτωκα; a. 2. περιέπεσον, part. περιπεσών. Ἤν μοι τὶ περιπίπτῃ κακὸν, Ariſt. Lyſ. 278. Ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν, Iſocr. νοσήματι, Xen. Cyr. 6, 18. Περιπίπτειν ἑαυτῷ, contradicere, Æſchin. Ex περὶ, & πίπτω, *cado*.

Περιπιτνέω, ῶ, cado ſuper & incumbo. Ex περὶ, & πιτνέω, *cado*.

Περιπλανάω, ῶ, f. ήσω, errabundum circumago; (2) errabundus circumeo, oberro, pererro. Ὀυκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα, Xen. Cyr. 1, 11. Ex περὶ, & πλανάω, *erro*.

Περιπλάζω, f. ξω, aberrare facio, circum jactor. Ποῖ περιεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς; Eur. Hipp. 244. A περὶ, & πλάζω.

Περίπλασμα, ατος, τὸ, molliens delinimentum. A περιπλάσσω.

Περιπλάσσω, vel περιπλάττω, f. πλάσω, illino, oblino, obduco, obtego; (2) adfingo. Περιπλάττεται πηλῷ, Theophr. Ὀργάνια περιπεπλασμένα, M. Anton. 10, 35. Ex περὶ, & πλάσσω, *fingo*.

Περιπλέγδην, *Adv.* circumplexu, circumplicando ſe, complicatim. A περιπλέκω.

Περίπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, perplexus, implicitus, connexus. A περιπλέκω.

Περιπλέκω, f. ξω, circumplico, circumplector, involvo; περιπλέκομαι, amplector, complector, Gl. V. Ὀυκ οἶδ' ὅπως δεῖ περιπλέκειν, Dem. Γρηῒ περιπλέχθη, Odyſſ. 22, 33. Ex περὶ, & πλέκω, *plico*.

Περίπλεξις, εως, ἡ, complexus, amplexus. A περιπλέκω.

Περίπλεος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus, valde plenus. Ex περὶ, & πλέος, *plenus*.

Περιπλευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. Ex περὶ, & πλεύμων, *pulmo*.

Περιπλευμονικὸς, ἡ, ὸν, qui peripleumonia laborat. A περιπλευμονία.

Περιπλέω, f. εύσω, circumnavigo, navigando obeo, ſeu ambio; (2) circumfluito, i. e. nimio humore diffluo & delabor, aut laxor. Περιπλεῖν Πελοπόννησον, Dem. Τῇ παρασκευῇ ταύτῃ περιέπλεον, Thuc. Ex περὶ, & πλέω, *navigo*.

Περιπληθὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, pergrandis, ingens, vel magnus; (2) perplenus, redundans. Ex περὶ, & πλῆθος, *plenitudo*.

Περιπλίσσομαι, vel περιπλίττομαι, f. ξομαι, circumeo, R. Ex περὶ, & πλίσσομαι, *eo, gradior*.

Περιπλήθω, f. ήσω, impleo, oppleo, repleo; (2) plenus undique ſum. Ex περὶ, & πλήθω, *impleo*.

Περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, circumplexus, amplexus; (2) ſchema quoddam rhetoricum. A περιπλέκω.

Περίπλοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumplicitus, circumdatus complexu. Ab eod.

Περίπλοος, *contr.* περίπλους, ου, ὁ, circumnavigatio, circumvectio, qua quis navigio circa locum aliquem vehitur; (2) *Adj.* qui circum navigari poteſt. Ex περὶ, & πλόος, *navigatio*.

Περίπλυμα, ατος, τὸ, perluvium, lixivium. A περιπλύνω.

Περιπλύνω, perluo, circumcirca lavo. Ex περὶ, & πλύνω, *lavo*.

Περιπλώω, idem quod περιπλέω.

Περίπλυσις, εως, ἡ, ipſa perluendi ſeu circumcirca lavandi actio. A περιπλύνω, *perluo*.

Περιπνείω, idem quod περιπνέω.

Περιπνευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. Ex περὶ, & πνεύμων, *pulmo*.

Περιπνευμονικὸς, ἡ, ὸν, qui peripneumonia laborat. Gl. V. pulmonarius. A περιπνευμονία.

Περιπνέω, f. εύσω, ſpiro circum. Gl. V. perflo. Ἔνθα μακάρων νᾶσον ὠκεανίδες αὖραι περιπνέουσιν, Pind. Ol. 2, 130. Ex περὶ, & πνέω, *ſpiro*.

Περιπνιγὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, ſuffocatus. Ex περὶ, & πνίγω, *ſuffoco*.

Περίπνοος, *contr.* περίπνους, ου, ὁ, qui in gyrum perflatur, Suic. A περιπνέω.

Περιποδία, ας, ἡ, orbiculus, quo quidam loco calceorum utuntur. Ex περὶ, & ποῦς, *pes*.

Περιπόδιον, ου, τὸ, limbus, Ph. Ab eod.

Περιπόθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde deſideratus, vel deſiderabilis. Ex περὶ, & ποθητὸς, *deſideratus*.

Περιποιέω, ῶ, & περιποιέομαι, οῦμαι, tueor, ſervo, conſervo; (2) adquiro, quæro, comparo; (3) vendico mihi, adſero mihi; περιποιηθὲν, partum, Gl. V. a. 1. paſſ. part. & περιποιημένος, partus. Gl. V. perf. Ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, Act. 20, 28. Περιποιεῖν Ῥόδον αὐτῷ, Dem. Διὰ τὰς ἐμπορίας μεγάλους πλούτους περιποιεῖσθαι, Diod. Ex περὶ, & ποιέω, *facio*.

Περιποίησις, εως, ἡ, tutatio, ipſa actio tuendi & conſervandi; (2) adquiſitio, adjectio, Gl. V. (3) vendicatio & adſertio. A περιποιέω.

Περιποιητικὸς, ἡ, ὸν, adquiſitivus, adquiſitorius. Ab eod.

Περιπολάρχης, & περιπόλαρχος, ου, ὁ, præfectus circuitorum, qui præeſt circuitoribus excubiarum. Ex περίπολος, & ἄρχων, *princeps, præfectus*.

Περιπολεύω, obambulo, luſtro. A περίπολος.

Περιπολέω, ῶ, f. ήσω, in orbem agor ſeu verſor, obeo, circumeo; luſtro, Gl. V. Καθάπερ τὸν ἥλιον ἐν ἅρμασι λέγουσι περιπολεῖν, Plut. Ἄνω ϗ κάτω τὴν Ἴδην περιπολοῦσιν, Luc. Ex περὶ, & πολέω, *verſor*.

Περιπόλησις, εως, ἡ, circumagitatio, circuitus. A περιπολέω.

Περιπολίζω, f. ίσω, circum urbes proficiſcor, Suic. Ex περὶ, & πολίζω, *urbem condo*.

Περιπόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, urbem circumjacens, circa urbem ſitus. Ex περὶ, & πόλις, *urbs*.

Περιπολλὸν, *Adv.* permultum, maxime. Ex περὶ, & πολὺς, pro πολλὸς, *multus*.

Περιπολλοῦ, magni. Ex iiſd.

Περίπολος, ου, ὁ, qui circumit, qui in orbem obit & luſtrat; (2) explorator & excubitor; (3) navis, apud Rhodios; περίπολοι, calatores, Ph. circitores, Gl. V. A περιπολέω.

Περιπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum improbus, improbitate nobilitatus. Ex περὶ, & πονηρὸς, *malus*.

Περιποππύζω, f. ύσω, circumquaque demulceo & blande attrecto, blanda manu demulceo. Ex περὶ, & ποππύζω, *demulceo*.

Περιπορεύομαι, f. εύσομαι, circumeo, in orbem eo & luſtro. Τὰ ἱερὰ περιπορευόμενος, Ariſtot. Ex περὶ, & πορεύομαι, *eo*.

Περιπορπάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fibulis connecto, App. Ex περὶ, & πορπάω, *fibulo*.

Περιπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, purpura amictus, prætextatus; περιπόρφυρος συγκλητικὴ, prætexta, toga *ſenatoria*, Gl. V. & περιπόρφυρος, prætexta, toga, Gl. V. Ex περὶ, & πορφύρα, *purpura*.

Περιποτάμιοι, amnenſes, Gl. V. A ποταμός.

Περιποτάομαι, ῶμαι, circumvolo. Ex περὶ, & πέτομαι, *volo*.

Περίπου, *Adv.* circiter. Ex περὶ, & πού.

Περίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedem circumdans; (2) qui apte pedem circumdat, pedi conveniens. Ex περὶ, & ποῦς, *pes*.

Περιπρὸ, *Adv.* eximie, ſumme, ſupra modum; (2) valde, vehementer; (3) diviſim. A περὶ, & πρό.

Περιπροχύω, circumfundo; ut hinc ſit περιπροχυθεὶς, a. 1. part. paſſ. circumfuſus, apud Hom. Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν, Il. 14, 316. Ex περὶ, & προχύω, *profundo*.

Περιπταίω, f. αίσω, circumimpingo, i. e. in indignationem aut odium alicujus incurro. Ex περὶ, & πταίω, *impingo*.

Περίπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, circum circa pinnas habens. Ex περὶ, & πτερὸν, *pinna*.

Περιπτίσσω, f. ίσω, corticem auferendo perpurgo; (2) accurate decortico; περιεπτισμένος, decorticatus, perf. part. paſſ. Ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι, Ariſt. Ach. 512. Ex περὶ, & πτίσσω, *decortico*.

Περίπτυγμα,

Περίπτυγμα, ατος, τὸ, operimentum. A περιπτύσσω.

Περιπτύσσω, f. ξω, circumplico, circumcirca obvolvo; (2) circumdo, circumfundo; (3) circumplector, amplector; (4) circumvenio, circumdo; περιπτύσσομαι, complector, Gl. V. Πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες, Eur. Hec. 724. Ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας, Lyc. 1135. χέρας, Eur. Andr. 418. σὸν γόνυ, id. Iph. in Au. 1017. Ex περὶ, & πτύσσω, *plico*.

Περιπτυχὴ, ῆς, ἡ, circumplexus, complexus. A περιπτύσσω.

Περιπτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumvolutus, circumdatus, indutus, plicando ſcilicet. Ab eod.

Περίπτωμα, ατος, τὸ, quod accidit, caſus, calamitas. A περιπίπτω.

Περίπτασις, εως, ἡ, caſus, infortunium, calamitas; (2) caſus, fortuita occaſio. Ab eod.

Περιπτωτικὸς, ἡ, ὸν, q. d. incidentalis, fortuitus. A περίπτωμα.

Περιπύημα, ατος, τὸ, circumcirca pus collectum; (2) circum dentes facta ſuppuratio. Ex περὶ, & πυέω, *ſuppuro*.

Περιπυρήνιον, ου, τὸ, putamen, quod molles floccos continet. Ex περὶ, & πυρὴν, *nucleus*.

Περίπυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, fama circumquaque notus, fando paſſim celebris. Ex περὶ, & πυνθάνομαι, *audio*.

Περιπωμάζω, f. άσω, circumcirca obturo. Ex περὶ, & πωμάζω, *operculo claudo*.

Περιπωματίζω, f. ίσω, circumcirca obturo. Ex περὶ, & πῶμα, *operculum*.

Περιραίνω, conſpergo, Gl. V. Ex περὶ, & ῥαίνω, *conſpergo*.

Περιρομβέω, ῶ, f. ήσω, circumvolvo & circumago in modum rhombi, contorqueo; potius περιῤῥομβέω, ſcribendum, Suic. Ex περὶ, & ῥομβέω, *volvo*.

Περιῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſruptus, circumfractus, circumciſus. A περιῤῥήγνυμι.

Περιῤῥαίνω, f. ανῶ, circumaſpergo, conſpergo. Περιῤῥαίνουσιν οἰκείας, Dioſc. Ex περὶ, & ῥαίνω, *perfundo*.

Περιῤῥαχίδες, palmarum termites; ramuli, ſurculi, Schol. Nicand. Ex περὶ, & ῥαχίς.

Περίῤῥανσις, εως, ἡ, adſperſio. A περιῤῥαίνω.

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, adſpergillum, Gl. V. inſtrumentum ad adſpergendum. Ab eod.

Περιῤῥαντίζω, f. ίσω, circumadſpergo. Ex περὶ, & ῥαντίζω, *adſpergo*.

Περιῤῥάπτω, ſuo, conſuo, Gl. V. Ex περὶ, & ῥάπτω, *ſuo*.

Περιῤῥέμβομαι; περιῤῥέμβεται, pervagatur, Ph. Ex περὶ, & ῥέμβομαι, *vagor*.

Περιῤῥέπω, f. ψω, in alteram partem declino. Ex περὶ, & ῥέπω, *vergo*.

Περίῤῥεψις, εως, ἡ, vinculi inclinatio, propenſio, & circumcirca declinatio. A περιῤῥέπω.

Περιῤῥέω, circumquaque fluo, undique fluo, circumfluo, circumluo, alluo; περιῤῥέομαι, circumfluor, abundo, adfluo aliqua re; περιῤῥεῖ, circumfluit; αἵματι περῤῥεόμενος, ſanguine circumfluens. Ὠκεανὸς περιῤῥέων ἡμᾶς, Ariſtot. Περιῤῥεῖσθαι ποταμοῖς μεγάλοις, Luc. Ex περὶ, & ῥέω, *fluo*.

Περιῤῥηγνύω, vel περιῤῥήγνυμι, circumfringo, circumrumpo, circumcirca abrumpo, lacero. Οἱ στρατηγοὶ περιῤῥήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν, Act. 16, 22. Περὶ τὴν χώραν περιέῤῥηξε, Iſocr. Ex περὶ, & ῥηγνύω, *rumpo*.

Περιῤῥηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in utramque partem reflexus, inflexus, aut perfractus, vel utrinque recurvus. Ex περὶ, & ῥήσσω, *frango*.

Περίῤῥηξις, εως, ἡ, abruptio, quæ circumcirca fit. A περιῤῥήσσω.

Περιῤῥήσσω, idem quod περιῤῥήγνυμι. Ex περὶ, & ῥήττω, *rumpo*.

Περίῤῥοια, ας, ἡ, circumfluus humor. A περίῤῥοος.

Περίῤῥοος, *contr.* περίῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus. Ex περὶ, & ῥέω, *fluo*.

Περιῤῥύπτω, f. ψω, circum abſtergo, undique abluo. Περιῤῥύπτειν ἄνθρακας, carbunculos, Dioſc. Ex περὶ, & ῥύπτω, *ſordes eluo*.

Περίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus. A περιῤῥέω.

Περιῤῥὰξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, circumcirca abruptus, præruptus. A περιῤῥήγνυμι.

Περισαίνω, vel περισσαίνω, caudam movendo circa aliquem adblandior. Οὐρῇσι μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέστην, Odyſſ. 10, 215. Ex περὶ, & σαίνω, *quatio, concutio*.

Περισαλπίζομαι, f. πίσομαι, tubarum ſeu tubæ ſonitu excitor, tubam ſonantem audio. Ex περὶ, & σαλπίζομαι, *tuba canor*.

Περίσαξις, εως, ἡ, accumulatio, aggeratio, congeſtio. A περισάττω.

Περισαρκίζω, f. ίσω, carnem ſcalpello circino, circumſcarifico. Ex περὶ, & σὰρξ, *caro*.

Περισαρκισμὸς, οῦ, ὁ, circinatio carnis, quæ ſcalpello fit. A περισαρκίζω.

Περίσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumcirca carnoſus, carne abundans. Ex περὶ, & σὰρξ, *caro*.

Περισαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnibus undique gravo, carne circumdo, carne veſtio. A περίσαρκος.

Περισάρκωσις, εως, ἡ, q. d. circumcirca carnoſitas. A περισαρκόω.

Περισάττω, f. ξω, circumſtipo, circum accumulo. Gl. V. aggero. Περισάττειν τὰς ῥίζας τῇ γῇ, Theophr. Ex περὶ, & σάττω, *onero*.

Περισείω, poët. περισσείω, f. είσω, circumcirca quatio ſeu concutio. Περισσείοντο δ' ἔθειραι, Il. 19, 382. Ex περὶ, & σείω, *quatio*.

Περίσεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum gravis & magnificus. Ex περὶ, & σεμνὸς, *gravis*.

Περίσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſignis, clarus; (2) inſignitus, notatus. Ex περὶ, & σῆμα, *ſignum*.

Περισήπω, undiquaque ſeu omni ex parte putrefacio. Ὅταν ἐκπεσόντα περισαπῇ λευκὰ, Theophr. Ex περὶ, & σήπω, *putrefacio*.

Περισθενέω, viribus & robore modum excedo, nimium viribus polleo; περισθενέων, prævalens, ferociens. Μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῷ, Odyſſ. 22, 368. A περισθενής.

Περισθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viribus & robore ſuo modum excedens, nimium viribus pollens; prævalidus. Ex περὶ, & σθένος, *robur*.

Περισιαλόω, ῶ, f. ώσω, circumcirca variego. Ex περὶ, & σιαλόω, *variego*.

Περισκαίρω, ſalio circum. Ex περὶ, & σκαίρω, *ſalio*.

Περισκάπτω, f. ψω, circumfodio. Ex περὶ, & σκάπτω, *fodio*.

Περισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perdurus; (2) pertinax, præfractus; (3) aſper, moleſtus. Ex περὶ, & σκέλλω, *exſicco*.

Περισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, crura ambiens ſeu circumdans. Ex περὶ, & σκέλος, *crus*.

Περισκέλιον, ου, τὸ, fæminale, caliga, bracca. A περισκελής.

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, περισκελίδες, fæminalia, Gl. V. Ex περὶ, & σκέλος, *crus*.

Περισκελῶς *Adv.* obſtinate & infracto adverſus fortunam animo. Ab eod.

Περισκέπτομαι, f. ψομαι, circumſpicio, conſidero. Ὄν σε μάλ' οἴω νύκτα περισκέψασθαι, Arat. Ex περὶ, & σκέπτομαι, *circumſpicio*.

Περίσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circumcirca oculis luſtrari poteſt; (2) ex quo ſubjecta luſtrari oculis circumquaque poſſunt. A περισκέπτομαι.

Περισκέπω, circumtego. Χρυσοῖο ταλάροιο περίσκεπε χείλεα ταρσοῖς, Moſch. 2, 61. Ex περὶ, & σκέπω, *tego*.

Περισκήνιον, ου, τὸ, tabernaculum, quo quis circumdatus eſt. Ex περὶ, & σκηνὴ, *tabernaculum*.

Περισκιάζω, άσω, circumcirca obumbro. Ex περὶ, & σκιὰ, *umbra*.

Περίσκιοι, ίων, οἱ, qui arcticum circulum eumdem habent cum tropico, aut majorem. Ex iiſd.

Περισκιρτάω, ῶ, f. ήσω, circumſilio. Ex περὶ, & σκιρτάω, *ſalio*.

Περίσκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumquaque durus, in ambitu durus. Ex περὶ, & σκληρὸς, *durus*.

Περισκληρύνω, ex omni parte obduro. Ex περὶ, & σκληρύνω, *obduro*.

Περισκοπέω, ῶ, circumſpicio, exploro, Gl. V. περισκοπεῖ, perluſtrat, Ph. Περισκοπεῖν ἄστρων δρόμους, M. Anton. 7, 27. Ἀποκείμενον ἔφηβον περισκοποῦσα, Heliod. Ex περὶ, & σκοπέω, *ſpecto*.

Περισκυλακισμὸς, οῦ, ὁ, genus luſtrationis quæ cane fiebat. Ex περὶ, & σκύλαξ, *catulus*.

Περισκυτίζω, f. ίσω, cutem circumcirca detraho. Ex περὶ, & σκύτος, *corium*.

Περισμαραγέω, ῶ, f. ήσω, circumſtrepo. Ex περὶ, & σμαραγέω, *ſtrepo, reſono*.

Περισμάω, ῶ, circumcirca adfricatum detergo. Ex περὶ, & σμάω, *abſtergo*.

Περισμήχω, detergo. Gl. V. idem. Ex περὶ, & σμήχω, *abſtergo*.

Περισμύχω, circumcirca uro; (2) undique macero, prorſus conficio & exhaurio. Ex περὶ, & σμύχω, *attero*.

Περισοβέω, ῶ, f. ήσω, circumeo; (2) circumfero. Κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος, Ariſt. Av. 1431. Ex περὶ, & σοβέω, *abigo*.

Περισοφίζομαι, circumvenio, aſtutia fallo. Οἴμοι τάλας γ', οἷόν σε περισοφίζεται; Ariſt Av. 1652. A περὶ, & σοφίζομαι, *ſapio*.

Περισπαίρω, palpito & terram calcibus pulſo. Ex περὶ, & σπαίρω, *palpito*.

Περισπασμὸς, οῦ, ὁ, diſtractio, occupatio orta ex curis & negotiis diverſis, circumflexio. A περισπάω.

Περισπάω, ῶ, f. άσω, circumcirca detraho, avello, deſtringo, Gl. V. (2) diſtraho, i. e. in diverſum traho; (3) diſtraho, i. e. curis & negotiis onero, diſtineo, Gl. V. (4) circumflecto, circumflexo accentu noto; περισπασθεὶς, deſtrictus, Ph. a. 1. part. paſſ. diſtractus; περισπωμένη, circumflexa circumducta, Ph. præſ. part. paſſ. Ὁ δὲ περισπάσας ξίφος, Eur. Iph. in Tau. 297. Περισπᾷ τί σε τὰ ἔξωθεν ἐμπίπτοντα; M. Anton. 2, 4. Ἐγὼ δὲ ἐμαυτοῦ καθῆκον ποιῶ, τὰ ἄλλα με οὐ περισπᾷ, id. 6, 17. Ex περὶ, & σπάω, *traho*.

Περισπειράω, ῶ, f. άσω, in orbem circumdo, vel involvo. Περισπειράσας τὴν ἐσθῆτα τῇ κεφαλῇ, Plut. Ex περὶ, & σπειράω, *in ſpiram contraho.*

Περισπείρω, circumquaque ſero, undique ſemino. Ἐκ χρυσηλάτων τευχέων περισπείρȣσαν Ἀχελῴȣ δρόσον, Eur. Andr. 167. Ex περὶ, & σπείρω, *ſemino.*

Περισπερχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum urgens ſeu premens. Ὦ περισπερχὲς πάθος, Soph. Aj. 999. A περισπέρχω.

Περισπέρχω, ſtudioſe propero; graviter fero; intenſus ſum; περισπέρχομαι, huc illuc curſito. Ex περὶ, & σπέρχω, *feſtino.*

Περίσπλαγχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui totus unum cor eſt, i. e. magnanimus, animoſus. Ex περὶ, & σπλάγχνον, *viſcus, cor.*

Περισπȣδαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſe expetitus, qui ſtudioſe adſectari ſolet; (2) ſtudio dignus. Ex περὶ, & σπȣδάζω, *ſedulo ago.*

Περισπωμένη, ης, ἡ, ſc. προσῳδία, circumflexus accentus. A περισπάω.

Περισπωμένως, *Adv.* cum circumflexo in ultima. Ab eod.

Περισσαίνω, idem quod περισαίνω, quod vide.

Περισσάκις, *Adv.* numero impari, impariter. A περισσός.

Περισσάρτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſpar, impar. Ex περισσὸς, & ἄρτιος, quod vide.

Περισσεία, ας, ἡ, abundantia. A περισσεύω.

Περίσσευμα, vel περίττευμα, ατος, τὸ, abundantia, reliquiæ, excrementum, ſtercus. Ab eod.

Περίσσευσις, εως, ἡ, abundantia, Gl. V. A ſeq.

Περισσεύω, ſeu περιττεύω, f. εύσω, abundo, ſuperfluo, ſuperſum, Gl. V. περισσεύει, ſuperat, ſupereſt, Gl. V. Περισσεύειν ἄρτων, Luc. 15, 17. τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλȣς, 1 Theſſ. 3, 12. περισσεύσαντα κλάσματα, Joan. 6, 12. A περισσός.

Περισσόβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paſtu ſeu cibo ſuperabundans. Ex περισσὸς, & βοτὸς, *cibus.*

Περισσοδάκτυλος, vel περιττοδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui digitus unus ſupereſt; (2) qui digitos numero impares habet. Ex περισσὸς, & δάκτυλος, *digitus.*

Περισσοέπεια, vel περιττοέπεια, ας, ἡ, ſupervacaneus ſermo. A περισσοεπής.

Περισσοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verbis abundans, loquax. Ex περισσὸς, & ἔπος, *verbum.*

Περισσόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abunde comatus, qui comis denſis eſt. Ex περισσὸς, & κόμη, *coma.*

Περισσολογέω, & περιττολογέω, ῶ, f. ήσω, ſermone ſupervacaneo utor. A περισσολόγος.

Περισσολογία, vel περιττολογία, ας, ἡ, expoſitio rerum ſupervacuarum, ſermo abundans & ſupervacaneus. Ab eod.

Περισσολόγος, & περιττολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupervacaneo ſermone utens. Ex περισσὸς, & λόγος, *ſermo.*

Περισσόνοος, *contr.* περισσόνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excellenti mente præditus, ſolers. Ex περισσὸς, & νόος, *mens.*

Περισσὸς, & περιττὸς, ἡ, ὸν, qui præ cæteris aliquid habet, quo illis præſtet, eximius, egregius, præſtans, excellens, inſignis; (2) qui eſt ultra id, quod eſſe debet, modum excedens, nimius, ſupervacaneus, redundans, copioſus, multus, gravis; (3) impar. Gl. V. ſuperfluus, ſupervacuus, ſupervacaneus. Hinc τὸ περισσὸν, vel περιττὸν, ȣ̃, excellentia, præſtantia, copia. A περὶ.

Περισσότερος, α, ον, abundantior, Gl. V. præſtantior. A περισσός.

Περισσοτέρως, *Adv.* vehementius, magis. A περισσότερος, quod eſt *Compar.* A præc.

Περισσότης, vel περιττότης, ητος, ἡ, excellentia, præſtantia; (2) redundantia; (3) redundantia ſermonis, quæ & πλεονασμὸς dicitur. A περισσός.

Περισσοτρύφητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nimis delicatus. Ex περισσὸς, & τρυφάω, *delicate vivo.*

Περισσόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, perprudens. Ex περισσὸς, & φρὴν, *mens.*

Περισσῶς, ſeu περιττῶς, *Adv.* eximie, egregie, excellenter, valde, vehementer, ſingulari & peculiari quodam modo. Gl. V. abunde, abundanter. A περισσός.

Περίσσωσις, ſeu περίττωσις, εως, ἡ, ſupervacanea copia ac materia, redundantia, ac ſuperflua plenitudo, excrementum. Ab eod.

Περιϛαδὸν, *Adv.* circumſtando, circumcirca. A περιΐϛημι.

Περιϛάζω, circumſtillo, irroro. A περὶ, & ϛάζω, *ſtillo.*

Περιϛαλτικὸς, ἡ, ὸν, contractorius, adſtrictorius. A περιϛέλλω.

Περιϛάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magna frequentia celebratur. A περίϛασις.

Περίϛασις, εως, ἡ, circumſtantia, corona, i. e. turba circumfuſa & circulum efficiens; (2) neceſſitas, viciſſitudo, occaſio. A περιΐϛημι.

Περιϛατέω, ῶ, f. ήσω, circumſto. Ex iiſd.

Περιϛατικὸς, ἡ, ὸν, circumſtantias habens, aut ad circumſtandum pertinens; (2) circumſtantialis; (3) adverſus, calamitoſus, minus ſecundus. A περίϛατος.

Περιϛατικῶς, *Adv.* circumſtantialiter. A περιϛατικός.

Περίϛατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circumſtatur; *Subſt.* ὁ, locus altus. A περιΐϛαμαι.

Περιϛαυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis ſeu palis in terram depactis circumcirca munio. Περιεϛαύρωσεν αὐτȣ̀ς τοῖς δένδρεσιν, Thuc. l. 2. prope fin. Ex περὶ, & ϛαυρόω, *palos defigo.*

Περιϛαύρωμα, ατος, τὸ, munimentum ex vallis circumcirca depactis. A περιϛαυρόω.

Περιϛαχυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpicatim circumdans. Ex περὶ, & ϛαχυώδης, *ſpicatus.*

Περιϛέγω, circumtego, munio. Ex περὶ, & ϛέγω, *tego.*

Περιϛείχω, f. ξω, circum eo, ſeu in orbem eo. Τρὶς δὲ περίϛειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα, Odyſſ. 4, 277. Ex περὶ, & ϛείχω, *eo.*

Περιϛέλλω, cooperio, contego, obvolvo, circumcirca involvo; (2) compono decenter, orno; (3) comprimo, arcto, coarcto, comprehendo, complector. Θανόντα σε περιϛελȣ̃σι; Eur. Alc. 660. Πῶς ἄν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιϛείλειεν ἄν; id. Iph. in Tau. 629. Τὰ σὰ περιϛέλλȣ κακὰ, id. Her. fur. 1133. Καὶ κατθανȣ̃σαν χερσὶν εὖ περιϛελεῖν, componere, id. Hec. 1035. Ex περὶ, & ϛέλλω, *mitto, orno.*

Περιϛενάζω, f. άξω, ingemiſco circumcirca. Ex περὶ, & ϛενάζω, *gemo, ingemiſco.*

Περιϛεναχίζομαι, f. ίσομαι, idem. Κνισσῆεν δέ τε δῶμα περιϛεναχίζεται αὐλῇ, Odyſſ. 10, 10. Ex περὶ, & ϛεναχίζομαι, *gemo.*

Περιϛένω, circum circa gemo; (2) circum circa reſono; (3) undique arcto. Κορυφὴν δὲ περιϛένει ȣ̓́ρεος Ἠχὼ, Hom. Hym. in Pan. 21. Περιϛένεται δέ τε γαϛὴρ, Il. 16, 163. Ex περὶ, & ϛένω, *gemo.*

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ', ᾶς, ἡ, columba.

Περιϛερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium, Gl. V. locus, in quo columbæ aluntur; (2) herba quædam. A περιϛερά.

Περιϛερίδιον, ȣ, τὸ, parvula columba; (2) vel pullus columbinus, pipio. Dim. ab eod.

Περιϛέριον, ȣ, τὸ, pullus columbinus, pipio; (2) herba quædam. Ab eod.

Περιϛέρνιον, ȣ, τὸ, pars corporis, quæ pectus cingit, ſeu præcordia. Ex περὶ, & ϛέρνον, *pectus.*

Περιϛεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui e columbino genere eſt. Ex περιϛερὰ, & εἶδος, *figura.*

Περιϛερὸς, ȣ̃, ὁ, columbus. A περιϛερά.

Περιϛεροτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo columbæ aluntur. Ex περιϛερὰ, & τρέφω, *alo.*

Περιϛερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, columbaris. A περιϛερά.

Περιϛεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona cingo, ſeu circumcirca redimio; (2) cingo, circumdo. Ποῖος ȣ̓κ ὄχλος περιεϛεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβευτικός; Ariſt. Plut. 786. Κύκλῳ περιεϛεφάνωνται τὴν οἰκȣμένην, Ariſtot. Ex περὶ, & ϛεφανόω, *corono.*

Περιϛεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corona circumcirca redimitus; (2) circumſeptus, ſeu cinctu velut ſerto. A περιϛέφω.

Περιϛέφω, f. ψω, corona cingo, ſeu circumcirca redimio; (2) circumdo, circumtego. Οἵοισι νεφέεσσι περιϛέφει ȣ̓ρανὸν εὐρὺν Ζεύς; Odyſſ. 5, 303. Ex περὶ, & ϛέφω, *cingo.*

Περιϛήθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pectus ambit ſeu circumdat, pectori circumfuſus. Hinc τὸ περιϛήθιον, ȣ, faſcia pectoralis, pectorale. Ex περὶ, & ϛῆθος, *pectus.*

ΠΕΡΙ'ΣΤΙΑ, ων, τὰ, luſtrationes.

Περιϛίαρχος, ȣ, ὁ, luſtrationibus præfectus. Ex περίϛια, *luſtrationes,* & ἀρχὸς, *præfectus.*

Περιϛίζω, f. ίξω, notis undique compingo, circumcirca punctis diſtinguo. Gl. V. circumpungo. Ex περὶ, & ϛίζω, *pungo.*

Περίϛικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, notis undique compunctus, circumcirca maculoſus. A περιϛίζω.

Περιϛίλβω, circumfulgeo. Gl. V. radio, præfulgeo. Ex περὶ, & ϛίλβω, *luceo.*

Περιϛιχάομαι, ῶμαι, circum ambulo, circum eo. Ex περὶ, & ϛιχάομαι, *eo, vado.*

Περιϛλεγγίζω, deſtringo circumcirca. Ex περὶ, & ϛλεγγίζω, *deſtringo.*

Περιϛοιχίζω, & περιϛοιχίζομαι, undique cingo, undique circumdo. Κύκλῳ πανταχ μέλλοντας ὑμᾶς ϗ καθημένȣς περιϛοιχίζεται, Dem. Phil. 1. Ex περὶ, & ϛοιχίζω, *indagine cingo.*

Περίϛοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumcirca ordinibu diſtinctus, vel in quincuncem ordinem poſitus. Ex περὶ, & ϛοῖχος, *indago.*

Περιϛολάδην, *Adv.* circumcirca obtegendo. A περιϛολή.

Περιϛολὴ, ῆς, ἡ, ipſa actio operiendi ſeu obvolvendi. A περιϛέλλω.

Περιϛόμιον, ȣ, τὸ, lingulæ locus in gutture; (2) pinguedo, arvina, ſtria; (3) cuti conduplicatio ob pinguedinem; (4) or ſeu limbus. Gl. V. rictus; item, puteale, puteal, Ph. Ex περὶ, & ϛόμα, *os.*

Περίϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circum os eſt, o ambiens. Ex iiſd.

Περιϛοναχέω, circumcirca gemo. Ex περὶ, & ϛοναχέω, *gemo.*

Περιϛοναχίζω, circumcirca gemo; (2) undique repleor & reboo gemitibus. Π δὲ ϛοναχίζετο δῶμα, Odyſſ. 10, 454. E περὶ, & ϛοναχίζω, *gemo.*

Περιϛρατοπεδεύω, & περιϛρατοπεδεύομαι, f. εύσομαι, caſtris ſeu exercitu cingo, circumſideo, obſideo. Περιϛρατοπεδεύει τȣ̀ς Ταραντίνȣς, Plut. Ex περὶ, & ϛρατοπεδεύω, *caſtra metor.*

Περιϛρέφω, f. ψω, circumago, in orbem verto, circumverto. Χεῖρε περιϛρέψας, Il. 19, 131. Μάλα δ' ὦκα περιϛρέφεται κυκόωντι, ib. 5, 903. Gl. V. intorqueo. Ex περὶ, & ϛρέφω, *verto.*

Περιϛροφάδην, *Adv.* circumvertendo, in orbem vertendo. A περιϛρέφω.

Περιϛροφὴ, ῆς, ἡ, converſio, convolutio, rotatus; (2) converſatio. Ab eod.

Περίϛρωμα, ατος, τὸ, ſtragulum, Ph. A περιϛρωννύω, *ſterno.*

Περιϛρώματα, ων, τὰ, aulæa & tapetia, quibus triclinia & lecti totique circumquaque ſterni ſolent; (2) circumvallationes. A præc.

Περιϛρωφάω, ῶ, circumverto, circumago. Περιϛρωφώμενος χρηϛήρια, Herodot. Ex περὶ, & ϛρωφάω, pro ϛρέφω, *verto.*

Περίϛυλον, τὸ, locus columnis cinctus. Gl. V. columnatum. A περίϛυλος.

Περίϛυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cicumcirca columnatus; columnis in ambitu cinctus. Ex περὶ, & ϛύλος, *columna.*

Περιϛυφελίζω, & περιϛυφελίζομαι, undique duriter aſpereque tracto, adfligo, comminuo. Ex περὶ, & ϛυφελίζω, *aſpere tracto.*

Περίϛωον, ȣ, τὸ, locus columnis ſeu porticu in ambitu cinctus, Ph. atrium. Ex περὶ, & ϛοὰ, *porticus.*

Περισυλάω, ῶ, f. ήσω, circumcirca diſpolio, ſpoliando & depeculando detraho, compilo. Gl. V. expilo, compilo. Τὸ ἄγαλμα τȣ̃ Ἀπόλλωνος περιεσύλησεν, Ælian. V. Hiſt. 1, 20. Ex περὶ, & συλάω, *ſpolio.*

Περισύρω, circumcirca traho, ſeu circumeundo & obeundo traho, circumcirca detraho, in diverſum traho, diſtraho, divello, lacero, vexo, diripio; (2) obtrecto, probris & conviciis lædo. Gl. V. vexo, lacero. Τὰ θρέμματα τȣ̃ θεȣ̃ περισύροντες ἀπήγαγον, Polyb. Ἄνω ϗ κάτω περισύρομαι, Luc. Ex περὶ, & σύρω, *traho.*

Περισφαιρηδὸν, *Adv.* in globi vel pilæ modum. Ex περὶ, & σφαῖρα, *globus.*

Περισφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lubricus. Ex περὶ, & σφάλλω, *ſupplanto.*

Περισφάλλομαι, oberro, elabor, circumvagor. Ex περὶ, & σφάλλομαι, *erro.*

Περισφαραγέω, ῶ, f. ήσω, circumſtrepo. Ex περὶ, & σφαραγέω, *ſtrepo.*

Περισφηνόω, ῶ, f. ώσω, circumcirca obſtruo, velut interjecto cuneo; (2) undique obſtruo, obturo. Ex περὶ, & σφηνόω, *cuneo findo.*

Περισφίγγω, f. ξω, circumcirca ſtringo; (2) conſtringo, coërceo, complector. Ex περὶ, & σφίγγω, *ſtringo.*

Περισφύριον, ȣ, τὸ, faſcia, qua malleoli pedis ſolent cingi; (2) ligamen, quod cruribus circumdatur. Ex περὶ, & σφύριον, *malleolus.*

Περισφύριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad talos pertinens. Ex iiſd.

Περίσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Hinc περίσφυρον, ȣ, τὸ, faſcia, qua malleoli cingi ſolent. Ph. talare. Ex περὶ, & σφύρα, *malleus.*

Περίσχεσις, εως, ἡ, ipſa actio circumdandi, vel cingendi. A περιέχω, *circumdo.*

Περίσχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, implicatus, circumdatus. Ab eod.

Περισχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in orbem fiſſus, in ambitu diviſus. A περισχίζω.

Περισχίζω, f. ίσω, circumcido, circumdivido, abſcindo, dirimo. Ex περὶ, & σχίζω, *findo.*

Περισχοινίζω, f. ίσω, fune circumſcribo, fune circumdo & circumſepio. Ex περὶ, & σχοινίζω, *fune circumſcribo.*

Περισχοίνισμα, ατος, τὸ, diremptio ſeu ſeparatio per funiculum. A περισχοινίζω.

Περισωΐζω, f. ώσω, facio ut incolumis ſuperſit, incolumen ſervo, ſervo. Αὐτὸ δὴ τȣ̃το ϗ περιέσωσεν, Syneſ. Εἰ ϗ περισωθῇ, Ælian. V. Hiſt. 2, 37. Ex περὶ, & σώζω, *ſervo.*

Περισωρεύω, f. εύσω, circumcirca cumulo & coacervo; (2) cumulis circumcirca obruo. Ex περὶ, & σωρεύω, *cumulo.*

Περισώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, admodum temperans. Ex περὶ, & σώφρων, *temperans.*

Περιτάμνω, & περιτάμνομαι, ſuccido, adimo, privo, vaſto. Βȣ̃ς περιταμνόμενον, Odyſſ. 11, 401. Ex περὶ, & τάμνω pro τέμνω, *ſeco.*

Περίτασις, εως, ἡ, circumtenſio, obtenſio, aut obtentus; (2) vehemens & valida diſtentio. A περιτείνω.

Περιταφρεύω, f. εύσω, foſſa ſeu vallo munio; (2) murum duco, muro circumvallo. Ex περὶ, & ταφρεύω, *fodio.*

Περιτείνω, circumtendo, circum extendo, aut obtendo; (2) valde extendo. Ph. περιτείνει, diſtendit. Ex περὶ, & τείνω, *tendo.*

Περιτειχίζω, f. ίσω, muro circumdo ſeu cingo, circumvallo. p. part. paſſ. περιτετειχισμένος, muro circumdatus, vallatus. Περιτειχίζειν (τόπον) μεγάλαις πλίνθοις, Ariſt. Av. 559. τὴν πόλιν κύκλῳ, Thuc. Ex περὶ, & τειχίζω, *murum ſtruo.*

Περιτείχισις, εως, ἡ, ipſa actio cingendi locum aliquem muro. A περιτειχίζω.

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, murus ſeu munitio aliquem locum ambiens. Ab eod.

Περιτειχισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Περίτειχος, εος, τὸ, propugnaculum. Ex περὶ, & τεῖχος, *murus.*

Περιτελέω, ῶ, perficio. Περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη, Odyſſ. 10, 470. A περὶ, & τελέω.

Περιτέλλω, circumvolvendo ſeu circumvertendo perficio; περιτελλομένων, volventibus, Il. 2, 551. Ex περὶ, & τέλλω, quod vide.

Περιτέμνω, f. εμῶ, amputo, circumcido; περιτετμημένος, circumciſus. Gl. V. p. part. paſſ. Περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, Act. 7, 8. τὸ παιδίον, Luc. 1, 59. Οὗτοι ἀναγκάζȣσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, Gal. 6, 12. Ex περὶ, & τέμνω, *ſeco.*

Περιτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde contentus, contentiſſimus & rigidiſſimus. A περιτείνω.

Περιτεραμνίζω, f. ίσω, circumtego, undique tego. Ex περὶ, & τέραμνος, *tectum*, Suic.

Περιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, dolus; (2) ſolertia. A περιτεχνάομαι, *machinor.*

Περίτηξις, εως, ἡ, eliquatio. A περιτήκω, *colliquefacio.*

Περιτίθημι, & περιτίθεμαι, circumpono, vel circumdo. Gl. V. circumpono, tribuo. Τȣ́τοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, 1 Cor. 12, 23. Περιέθηκε φραγμὸν, Marc 12, 1. Ex περὶ, & τίθημι, *pono.*

Περιτίλλω, circumcirca vello. Τὰς βλεφαρίδας σȣ περιτιλῶ, Ariſt. Eq. 372. Ex περὶ, & τίλλω, *vello.*

Περιτιμήεις, ήεσσα, ῆεν, admodum honoratus. Ex περὶ, & τιμήεις, *honoratus.*

Περιτιταίνω, circum tendo, circum extendo. Περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας, Il. 13, 534. A περὶ, & τιταίνω, *tendo.*

Περιτίω, f. ίσω, vehementer honoro & colo. Ex περὶ, & τίω, *honoro.*

Περιτομεὺς, έως, ὁ, qui circumcidit; (2) ſcalper exciſorius, quo ſutores coria circumcidunt. A περιτέμνω.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumciſio. Ab eod.

Περίτομοι, recutiti, Ph. Ab eod.

Περιτόναιος, ſive περιτόνειος, aut περιτόνιος, circumtentus, obtentus. A περιτείνω.

Περιτοξεύω, ſagittis undique configo. A περὶ, & τοξεύω, *ſagitto.*

Περιτορνεύω, detorno, torno rotundum facio. A περὶ, & τορνεύω, *torno.*

Περίτρανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perſpicuus, manifeſtus, apertus. Ex περὶ, & τρανὸς, *perſpicuus.*

Περιτραχήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui collo circumdatur, collum cingens. Hinc τὸ περιτραχήλιον, ȣ, τὸ, collare. Ex περὶ, & τράχηλος, *collum.*

Περιτρέμω, circumtremo. Ex περὶ, & τρέμω, *tremo.*

Περιτρέπω, f. ψω, circumago; (2) circumactu everto & percello; (3) converto, transfero; (4) in errorem induco; (5) induco, impello, redigo. Gl. V. περιτρέπομαι, titubo, percello, redigo. Περιτρέπειν τὴν ναῦν, Luc. Τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, Act. 26, 24. Ex περὶ, & τρέπω, *verto.*

Περιτρέφω, circumglacio & concreſcere facio; περιτρέφομαι, circumconglacior. Σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος, Odyſſ. 14, 477. Ex περὶ, & τρέφω, *pango.*

Περιτρέχω, f. θρέξω, circumcurro, currendo circumeo. Περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, Marc. 6, 55. Οὕτως ὠκεανὸς περίδραμε γαῖαν ἅπασαν, Dion. Περ. 41. Ἡμᾶς χρὴ --- περιθρέξαι τὴν Πύκνα πᾶσαν, Ariſt. Θεσμ. 665. Ex περὶ, & τρέχω, *curro.*

Περιτρέω, f. σω, circum trepido. Λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγριῶται, Il. 11, 675. A περὶ, & τρέω, *trepido.*

Περίτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumquaque pertuſus. Ex περὶ, & τρητὸς, *foratus.*

Περιτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obtritus, pertritus, attritus. A περιτρίβω.

Περιτρίβω, obtero, contundo. Ὡς κόγχος ἅλμῃ πάντοθεν περιτριβείς, Lyc. 790. A περὶ, & τρίβω, *tero.*

Περίτριμμα, ατος, τὸ, homo rei alicujus tractatione velut attritus. Ab eod.

Περιτρομέω, circum tremo. Σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν, Odyſſ. 18, 76. A περίτρομος.

Περίτρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumtremens, undique tremefactus. Gl. V. tremebundus. A περιτρέμω.

Περιτρόμως, *Adv.* undique trepidando. A περίτρομος.

Περιτροπάδην, *Adv.* circumactim. A περιτροπή.

Περιτροπέων, Ion. pro περιτροπάων, revertens, Il. 2, 295. A περιτροπάω.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, viciſſitudo, qua aliquid per vices & in orbem fit; (2) circumactus, circuitus, ſeu circuitio. Ab eod.

Περιτρόχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumcurrens, vel orbiculatus, rotundus. A περίτροχος.

Περιτροχάω, ῶ, circumcurro. Ex περὶ, & τροχάω, *curro.*

Περίτροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumcurrens, in orbem currens; (2) orbiculatus, rotundus. A περιτρέχω.

Περιτρώγω, circumrodo, ambedo, peredo, obrodo, rodo, Gl. V. Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων κεκραξιδάμας μόνος ἡμᾶς ȣ̓ περιτρώγει, Ariſt. Veſp. 594. Ex περὶ, & τρώγω, *rodo.*

Περιττὸς, vide περισσός.

Περίττωμα, ατος, τὸ, excrementum; (2) quidquid in corpore ſupervacaneum eſt. A περιττός.

Περιττωματικὸς, ἡ, ὸν, excrementis abundans; (2) cui excrementa inſunt. A περίττωμα.

Περιτυγχάνω, incido, forte reperio, nanciſcor; περιέτυχον, incidi, nactus ſum; περιτυχὼν, adeptus. Ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχεῖν, Xen. Τὴν (γυναῖκα) κατά τι μέρος τῆς οἰκείας περιτυχὼν, Heliod. Ex περὶ, & τυγχάνω, *nanciſcor*.

Περιτύμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſepulchro ſeu buſto circumfuſus eſt. Ex περὶ, & τύμβος, *buſtum*.

Περιτυμπανίζω, f. ίσω, tympanorum pulſatione & boatu circumdo. Ex περὶ, & τυμπανίζω, *tympanum pulſo*.

Περιτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui incidit in aliquid. A περιτυγχάνω.

Περιϋβρίζω, f. ίσω, ſingulari injuria & contumelia adficio; (2) injuria & contumelia adficio. Ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν ἡμᾶς ἁπάσας, Ariſt. Θεσμ. 542. Τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει, id. Veſp. 1308. Ex περὶ, & ὑβρίζω, *injurius ſum*.

Περιυπνίζω, expergiſcor. Ph. περιυπνίσατε, expergiſcimini. Ex περὶ, & ὑπνίζω, *dormio*.

Περιυφαίνω, obtexo, Gl. V. Ex περὶ, & ὑφαίνω, *texo*.

Περιύω, circumpluo. paſſ. περιύεσθαι, circumplui, Suic. Ex περὶ, & ὕω, *pluo*.

Περιφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde conſpicuus, valde lucens. Ex περὶ, & φάω, *luceo*.

Περιφαίνομαι, circumquaque conſpicior, undique conſpicuus ſum. Τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν Ἐν περιφαινομένῳ (τόπῳ) Odyſſ. 5, 467. Ex περὶ, & φαίνομαι, *appareo*.

Περιφάνεια, ας, ἡ, proſpectus, ſplendor. Ph. perſpicuitas. A περιφαίνομαι.

Περιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illuſtris, nobilis, Gl. Vet.

Περίφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumquaque conſpicuus; (2) valde conſpicuus & apertus; (3) conſpicuus. A περιφαίνομαι.

Περιφανῶς, *Adv.* circumſpicue, valde manifeſte, manifeſte, aperte. Ph. evidenter. A περιφανής.

Περιφέγγεια, ας, ἡ, ſplendor circumfuſus, lux circumfuſa. Ex περὶ, & φέγγος, *lux*.

Περιφείδομαι, f. σομαι, parco. Ex περὶ, & φείδομαι, quod idem notat.

Περιφέρεια, ας, ἡ, rotunditas, rotunda forma. Ph. circulus, convexitas, & περιφέρεια θαλάσσης, margo. A περιφερής.

Περιφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, orbicularis, rotundus; (2) verſatilis, rotatilis. Gl. V. convexus, devexus, teres. A περιφέρω.

Περιφερόγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, lineam unam habens circumcurrentem. Ex περιφέρω, & γραμμὴ, *linea*.

Περιφέρω, f. περιοίσω, circumfero, mecum fero, in comitatu meo fero; (2) circumago & eodem revolvo; (3) redigo in vel ad; (4) in errorem induco, perturbo περιφέρομαι, circumferor. Gl. V. vagor, palor; περιενεχθεὶς, a. 1. p. paſſ. circumlatus. Τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Eur. Or. 448. Ὥστε μόνον οὐκ ἐν ταῖς ἀγκάλαις περιεφέρομεν αὐτοὺς ἀγαπῶντες, Xen. Cyr. 7, 27. Ex περὶ, & φέρω, *fero*.

Περιφεύγω, ita fugio, ut ad extremum evadam; ad extremum evado & ſuperſtes ſum. Gl. V. defugio. Οἱ τότε περιφεύγοντες τὴν φθορὰν, Plato. Ex περὶ, & φεύγω, *fugio*.

Περιφθάνω, prævenio, περιφθὰς, a. 1. part. prætervectus.

Περιφθείρομαι, minuor, circumcirca corrumpor & pereo; (2) pediculos colligo, Heſ. Ex περὶ, & φθεὶρ, *pediculus*.

Περιφιλέω, ῶ, valde diligo. Ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς, Odyſſ. 15, 245. A περὶ, & φιλέω, *diligo*.

Περιφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ambuſtus. A περιφλέγω.

Περιφλέγω, f. ξω, amburo, circumquaque uro. Ex περὶ, & φλέγω, *uro*.

Περιφλεγῶς, *Adv.* ardenter, vehementi ardore. Ex περὶ, & φλέγω, *uro*.

Περιφλεύω, f. εύσω, amburo, uro in circuitu; περιπεφλευσμένος, ambuſtus p. part. paſſ. Τοὺς δὲ ζῶντας περιφλεύει, Ariſt. Nub. 395. Nonnulli autem ſcribunt περιφλύει. A περιφλύω.

Περιφλιδάω, rugas contraho; περιφλιδόων, part. pro περιφλιδῶν, περιφλιδάων. Ex περὶ, & φλιδάω, quod idem ſignificat.

Περιφλοΐζω, circum decortico, circumquaque decortico, ſeu in circuitu. Ex περὶ, & φλοΐζω, *decortico*.

Περιφλοισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. circumdecorticatio, corticis in orbem detractio. A περιφλοΐζω.

Περίφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, decorticatus, delibratus. Ex περὶ, & φλοιὸς, *cortex*.

Περιφλύω, ubique nugor. Ex περὶ, & φλύω, *nugor*.

Περιφοβέομαι, οῦμαι, pertimeſco, paveo, Gl. V. Περιφοβεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους, Xen. A περίφοβος.

Περίφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, metu vehementer perculſus, pertrepidus. Gl. V. trepidus, pavens. Ex περὶ, & φόβος, *metus*.

Περιφόβως, *Adv.* trepide, metu vehementi perculſo animo. A περίφοβος.

Περιφοιτάω, ῶ, f. ήσω, circumeo, circumambulo. Ex περὶ, & φοιτάω, *eo*.

Περιφοίτησις, εως, ἡ, circumcurſitatio. A περιφοιτάω.

Περίφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circumit vel circumvagatur. A περιφοιτάω.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, circumlatio, circumactio, circumvectio; (2) ferculorum miſſus, qui conviviis apponuntur, aut ſingulis convivis, aut quaternis; (3) ambitus; (4) obturbatio, allucinatio, erratio. A περιφέρω.

Περιφοράδην, *Adv.* circumagendo & in orbem transferendo & circumducendo. A περιφορά.

Περιφορέω, aggero, Gl. V. Ex περὶ, & φορέω, *fero*.

Περιφόρημα, ατος, τὸ, ferculum, Gl. V. A præc.

Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, qui circumagi poteſt, verſatilis. A περιφορέω.

Περίφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumactus, qui in tranſverſum eripitur. A περιφέρω.

Περίφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique oneribus plenus, oneratus, Suic. Ex περὶ, & φόρτος, *onus*.

Περίφραγμα, ατος, τὸ, ſeptum, quo aliquid circumdatur; ſepes. A περιφράσσω.

Περιφραδέως, *Adv.* ſcite, perite, ſeu rite. A περιφραδής.

Περιφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcitus, peritus. A περιφράζω.

Περιφράζω, f. άσω, circumloquor, circumloquendo eloquor; (2) conſidero, perpendo. Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες Νόστον, Odyſſ. 1, 76. Ex περὶ, & φράζω, *loquor*.

Περίφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circummunitus, circumſeptus. A περιφράσσω.

Περίφραξις, εως, ἡ, objectus, obex. A περιφράσσω.

Περίφρασις, εως, ἡ, periphraſis, circumlocutio. A περιφράζω.

Περιφράσσω, ſeu περιφράττω, f. ξω, circumſepio, circumvallo; περιφράττειν, obſtipare. Παραπλησίᾳ σκευῇ τὸν ἵππον περιφράττουσι, Heliod. Περιφράξαντες (πόλεις) δένδρεσι καταβεβλημένοις, Strabo. Ex περὶ, & φράσσω, *ſepio*.

Περιφραστικὸς, ἡ, ὸν, qui conſtat circumlocutione. Ab eod.

Περιφρίττω, perhorreſco. Ex περὶ, & φρίττω, *horreſco*.

Περιφρονέω, ῶ, f. ήσω, contemno, deſpicio (2) circumquaque mentem verto, contemplor, inquiro. Μηδείς σου περιφρονείτω, Tit. 2, 15. Ἀεροβατῶ ϗ πε φρονῶ τὸν ἥλιον, Ariſt. Nub. 225. τ πράγματα, id. A περίφρων.

Περιφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, deſpicientia. A περιφρονέω.

Περιφρουρέω, ῶ, f. ήσω, cuſtodia cingo; (2) cingo tamquam cuſtodia aut præſidio. T τεῖχος ὃ περιφρουροῦντο οἱ Πλαταιεῖς, Thuc Ex περὶ, & φρουρέω, *in præſideo ſum*.

Περιφρύγω, f. ξω, valde torrefacio, circumtorreo. Ex περὶ, & φρύγω, *torreo*.

Περίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens, ſapien cordatus; (2) valde prudens, valde ſ piens; (3) contemptor, ſuperbus. E περὶ, & φρὴν, *mens*.

Περιφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inhærens alicui, h milis. A περιφύομαι.

Περίφυμι, amplector, agnatus ſum, adh reo; περιφὺς, adhærens, a. 2. part. Πά τα κύσεν περιφὺς, Odyſſ. 16, 21. T γόνασι περιφύντες, Heliod. Ex περὶ, φῦμι, *naſcor*.

Περιφύρω; περιφύρει, perturbat, Ph. Ex ρὶ, & φύρω, *miſceo*.

Περίφυσις, εως, ἡ, circumnaſcentia, increme tum quod in ambitu fit. A περιφύομα

Περιφυτεύω, obſero, Gl. V. conſero, ci cumplanto. Ex περὶ, & φυτεύω, *ſe planto*.

Περίφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumconſitus, und que conſitus. A præc.

Περιφύω, f. ύσω, p. πέφυκα, agnaſcor, ci cumnaſcor; (2) excreſco. Κᾆτα ψ γείσῃ περιέφυσαν περσικαί, Ariſt. Nub. 15 Τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ πάντοθεν περιφυόμενος, h rens, Heliod. Ex περὶ, & φύω, *naſc*

Περιφωνέω, ῶ, circumſono, reſono. E περὶ, & φωνέω, *ſono*.

Περίφωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus. A & φὼρ, *ſpeculator*.

Περιφωτίζω, f. ίσω, circumillumino. περὶ, & φωτίζω, *illumino*.

Περιχαίνω, circumhio; (2) undique in ans devoro; (3) devoro, deglutio. περικέχηνα. Καθάπερ ὁ λάρος ὅλον χανὼν τὸ δέλεαρ, Luc. Ex περὶ, & χ νω, *hio*.

Περιχαίρω, ſummopere lætor. Ex περὶ, χαίρω, *lætor*.

Περιχαλάω, ῶ, circumcirca ſolvo, R. περὶ, & χαλάω, *ſolvo*.

Περιχαλινόω, ῶ, f. ώσω, infræno. Ex ρὶ, & χαλινόω, *fræno*.

Περιχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco. περὶ, & χαλκόω, *æreum reddo*.

Περιχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo circumm nio, aggere cingo. Gl. V. obvallo, c cumvallo, vallo. Ex περὶ, & χαρακό *vallo munio*.

Περιχαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalpellus, quo de tes circumſcarificantur. A περιχαράσ

Περιχαρακτικὸς, ἡ, ὸν, habens vim circu ſcribendi & emarginandi. A περιχ ράσσω.

Περιχάραξις, εως, ἡ, circumſcriptio. Gl. V. circumductio. Ab eod.

Περιχαράσσω, & περιχαράττω, f. ξω, circumcido, circumcircino, & circino circumſcribo; (2) circumſcarifico & circumcirca incido. Ex περὶ, & χαράσσω, ſculpo.

Περιχάρεια, ας, ἡ, ſumma & immoderata lætitia. A περιχαρής.

Περιχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum lætus, nimio gaudio elatus. A περιχαίρω, ſummopere lætor.

Περιχαρῶς, *Adv.* ingenti cum gaudio. A περιχαρής.

Περιχάσκω, circumhio. Ex περὶ, & χάσκω, *hio.*

Περιχειλόω, ῶ, f. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitu duco. Περιχειλώσας σιδήρῳ, ἵνα μὴ σκεδαννύωνται, Xen. Ex περὶ, & χειλόω, quod idem ſignificat.

Περιχείριον, τὸ ψέλιον, Gl. V. armilla; περιχείρια, viriolæ, armillæ, Ph. A ſeq.

Περίχειρον, ȣ, τὸ, ornamentum, quod brachio vel manui circumponitur. Ex περὶ, & χεὶρ, *manus.*

Περίχευμα, ατος, τὸ, quod circumfuſum eſt, ſeu circumcirca adfuſum. A περιχεύω.

Περιχεύω, f. εύσω, circumfundo. Ὁ δ᾽ ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεῦεν, Odyſſ. 3, 437. Ἀὴρ δὲ κȣ̃φος ϗ εὔπνȣς περικέχυτο τὴν χώραν, Luc. Ex περὶ, & χεύω, *fundo.*

Περιχέω, f. εύσω, circumfundo; (2) perfundo. Τὸ αἷμα τῷ βωμῷ περιχέειν, Luc. Ex περὶ, & χέω, *fundo.*

Περιχθὼν, όνος, ἡ, terra quæ circum eſt. Ex περὶ, & χθὼν, *terra.*

Περίχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumbilioſus, bile circumfuſus & reſperſus. Ex περὶ, & χολὴ, *bilis.*

Περιχορεύω, f. εύσω, ſalto ſeu tripudio circum. Ἐκεῖσε ϗ τὸ δεῦρο περιχορεύȣσα, Eur. Ph. 320. Ex περὶ, & χορεύω, *ſalto.*

Περιχρήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum pecunioſus, prædives. Ex περὶ, & χρήματα, *opes.*

Περίχρισις, εως, ἡ, ipſa circumlinendi actio. A περιχρίω.

Περίχριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumlitus; (2) qui circumlini ſolet aut poteſt. Ab eod.

Περιχρίω, f. ίσω, circumcirca illino ſeu oblino. Ὑάλῳ περιχρίειν, Luc. Ex περὶ, & χρίω, *ungo.*

Περίχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumcirca aureus vel inauratus. Ex περὶ, & χρυσὸς, *aurum.*

Περιχρυσόω, ῶ, f. ώσω, deauro, auro circumveſtio; περικεχρυσωμένος, inauratus, p. paſſ. part. Ex περὶ, & χρυσόω, *aureum reddo.*

Περίχυμα, ατος, τὸ, quod alicui circumfuſum eſt. A περιχύω.

Περιχυτήριον, perfuſorium, Gl. V. Ab eod.

Περιχύτης, ȣ, ὁ, perfuſor. Ab eod.

Περιχύω, circumfundo; (2) offundo; περιχυθεὶς, circumfuſus, part. paſſ. a. 1. περικεχυμένος, circumfuſus, p. part. paſſ. Πανταχόθεν αὐτῷ περιχυθεῖσα, Heliod. Ex περὶ, & χύω, *fundo.*

Περιχωρέω, ῶ, f. ήσω, tandem cedo; (2) circuitu redeo. Ἐς παῖδα αὐτȣ̃ περιεχώρησεν ἡ δυναστεία, Pauſan. Ex περὶ, & χωρέω, *eo.*

Περιχώρησις, εως, ἡ, ceſſio, quæ fit tandem; (2) reditus, qui fit per circuitum; (3) immanentia, unio, qua una perſona in altera manet, & ei unita eſt. A περιχωρέω.

Περίχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, regioni circumjacens. Gl. V. territorium; (2) circumjacens, finitimus, vicinus. Ex περὶ, & χῶρος, *locus.*

Περιψαύω, f. αύσω, circumtango comprehendo. Ex περὶ, & ψαύω, *tango.*

Περιψάω, ῶ, f. ήσω, circumquaque abſtergo ſeu defrico. Τὰ βλέφαρα περιέψησεν, Ariſt. Plut. 729. Ἰδȣ̀ δέχȣ κέρκον λαγὼ, τὼ 'φθαλμιδίω περιψῆν, id. Eq. 905. Ex περὶ, & ψάω, *tergo.*

Περίψημα, ατος, τὸ, ſordes & purgamenta deterſione frictioneque detracta. Gl. V. ſcobs. A περιψάω.

Περίψηφος, ȣ, ὁ, calculator, ratiocinator. Ex περὶ, & ψῆφος, *calculus.*

Περιψήχω, circumrado vel frico, ſtrigilem adhibeo. Ex περὶ, & ψήχω, *rado.*

Περιψιλόω, ῶ, f. ώσω, circumcirca nudo, ſpolio. Ex περὶ, & ψιλόω, *nudo.*

Περιψίλωσις, εως, ἡ, denudatio, ſpoliatio. A præc.

Περιψοφέω, ῶ, f. ήσω, obſtrepo, circumſtrepo, circumſono. Ex περὶ, & ψοφέω, *ſtrepo.*

Περίψυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perfrigeratus, perfrigidus; (2) qui perfrigerari poteſt. A περιψύχω.

Περίψυξις, εως, ἡ, perfrigeratio, refrigeratio; refrixio, Gl. V. Ab eod.

Περίψυχρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perfrigidus, Gl. V. Ex περὶ, & ψυχρὸς, *frigidus.*

Περιψύχω, f. ξω, perfrigero, refrigero; (2) foveo. Ex περὶ, & ψύχω, *frigefacio.*

Περιωδευμένως, *Adv.* circuitu & circumductione per ambages. A περιοδεύω, *circumeo.*

Περιῳδέω, ῶ, incantamentis & magica arte circumvenio & obtundo. Περιῳδήσας τὴν Γοργόνα ἐπαοιδίαις, Luc. Ex περὶ, & ᾠδὴ, *cantus.*

Περιωδυνάω, ῶ, f. ήσω, dolore omni ex parte crucio; (2) vehementem ſeu gravem dolorem facio; περιωδυνάομαι, ῶμαι, crucior, perdoleo. Ex περὶ, & ὠδυνάω, *crucio.*

Περιωδυνέω, ῶ, vel περιοδυνέω, vehementer doleo, Suic. Ex περὶ, & ὠδυνέω, *doleo.*

Περιωδυνία, ας, circumfuſus dolor, ſeu gravis & vehemens dolor. A περιώδυνος.

Περιώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circumcirca dolet, qui vehementer dolet. Ex περὶ, & ὀδύνη, *dolor.*

Περιωθέω, ῶ, indigne trudo vel vexo, per ſingularem injuriam trudo aut vexo. Περιωθῶν ϗ ἐλαύνων τȣ̀ς ἀνθρώπȣς, Dem. Ex περὶ, & ὠθέω, *pello.*

Περιωθίζω, f. ίσω, idem. Ex περὶ, & ὠθίζω, *trudo.*

Περιώμιον, ȣ, τὸ, ſupparus, Gl. V. Ex περὶ, & ὦμος, *humerus.*

Περιώμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humeralis. Ex περὶ, & ὦμος, *humerus.*

Περιώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus nomen nobilitatum eſt & famigeratum. Ex περὶ, & ὄνομα, *nomen.*

Περιοπὴ, ῆς, ἡ, circumſpectio, i.e. ipſa circumſpiciendi actio, cura; (2) locus, e quo circumjacentia oculis luſtrari queunt, ſpecula. A περιόπτομαι.

Περιώσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanctiſſimus, eximius, vel modum ſuperans; (2) numeroſus. Hinc *Adv.* περιώσιον, magnopere, ſupra modum. Ex περὶ, & ὅσιος, *ſanctus.*

Περίωσις, εως, ἡ, circumpulſio. A περιωθέω.

Περκάζω, f. άσω, nigreſco, ſeu nigris diſtingui maculis incipio, matureſcere incipio, vario, varior; de uvis. A πέρκος.

Πέρκη, vel πέρκα, perca, piſcis, Gl. V.

Περκὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Περκνόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alas habens nigris diſtinctas maculis. Ex περκνὸς, & πτερὸν, *ala.*

ΠΕΡΚΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, niger, nigris diſtinctus maculis, varius.

Πέρκος, id.

ΠΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, perna, petaſo.

Πέρναμαι, vendor. A πέρνημι.

Περνάω, in aliquam longinquam regionem venum exporto; (2) vendo; πέρναχ᾽ pro πέρνασκε, imperf. Ion. Il. 24, 752. A περάω.

Περονάω, ῶ, f. ήσω, fibula ſubnecto, fibulo; (2) trajicio veluti fibula. A περόνη.

Πέρνημι, vendo; part. περνὰς, vendens. Διὰ σȣ̃ ταῦτα πάντα πέρναται, Ariſt. Eq. 176.

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, fibula, Gl. V. ſubula, Ph. acicula, Gl. V.

Περόναμα, Dor. pro περόνημα.

Περόνημα, ατος, τὸ, opus acu factum; (2) quodvis opus. A περονάω.

Περονητρὶς, ίδος, ἡ, peplum, veſtis quædam, quæ fibula ſolebat ad pectus adnecti. A περόνη.

Περπερεία, vel περπερία, ας, ἡ, temeritas; (2) nimius cultus. A περπερεύομαι.

Περπερεύομαι, effero me, jactationi aut vanæ oſtentationi deditus ſum. Ph. perperam ago. Ἡ ἀγάπη ȣ̓ περπερεύεται, 1 Cor. 13, 4. Vid. & M. Anton. 5, 3. A πέρπερος.

ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ȣ, ὁ, levis, temerarius, præceps; perperus, Ph. vanus, Gl. V.

ΠΕΡΣΕ'Α, ας, ἡ, perſea, arbor.

Πέρσεια, ας, ἡ, idem.

Περσέπτολις, εως, ὁ ϗ ἡ, urbium vaſtator, aut vaſtatrix. Ex πέρθω, *vaſto*, & πτόλις, pro πόλις, *urbs.*

Περσέφασσα, ης, Περσεφόνεια, ας, & Περσεφόνη, ης, ἡ, Proſerpina. Ex πέρθω, & φόνος, *cædes.*

ΠΕ'ΡΣΗΣ, ȣ, ὁ, Perſa.

Περσίζω, f. ίσω, Perſas imitor; (2) Perſis faveo; (3) Perſarum partes ſequor. A Πέρσης, *Perſa.*

Περσικὸς, ὴ, ὸν, Perſicus. Hinc ἡ Περσικὴ, ῆς, ſc. μηλέα, malus Perſica, & τὸ Περσικὸν, ȣ̃, ſcil. μῆλον, malum Perſicum. Ab eod.

Πέρσις, εως, ἡ, vaſtatio, everſio, expugnatio. A πέρθω.

Περσὶς, ίδος, ἡ, Perſica; ut Περσὶς, ſcil. γῆ, Perſia. Περσὶς γυνὴ, Perſica mulier. Περσὶς χλαῖνα, læna Perſica. A Πέρσης.

Περσιστὶ, *Adv.* Perſarum more ſeu ritu; (2) Perſica lingua. A Περσίς.

Περσοδιώκτης, ȣ, ὁ, perſecutor & profligator Perſarum. Ex Πέρσης, & διώκω, *perſequor.*

Περσοκτόνος, ȣ, ὁ, occiſor Perſarum. Ex Πέρσης, & κτείνω, *occido.*

ΠΕ'ΡΥΣΙ, *Adv.* anno præterito, anno ſuperiori; (2) ante hac, ante hoc tempus.

Περυσίας, ȣ, ὁ, ut περυσίας οἶνος, vinum ex anno ſuperiore reſtans. A πέρυσι.

Περυσινὸς, ὴ, ὸν, qui anni ſuperioris eſt; περυσινὸν, annotinum, Gl. V. Ab eod.

Πέσημα, ατος, τὸ, caſus, lapſus; (2) quod cecidit; Gl. V. caſura. A πίπτω, *cado.*

Πέσκος, εος, τὸ, pellis tondenda, vellus; idem quod πέκος.

Πεσσευτήριος, ία, ον, ad taxillos & calculos pertinens. A πεσσεύω.

Πεσσευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui calculis ludit. A πεσσεύω.

Πεσσευτικὸς, ὴ, ὸν, ad eos pertinens, qui calculis ludunt; (2) calculis ludendi peritus. A πεσσευτής.

Πεσσεύω, ſeu πεττεύω, f. εύσω, calculis ludo; (2) transfero, muto. Παῖς παίζων, πεσσεύων, Luc. Vit. Auct. A πεσσός.

ΠΕΣΣΟ`Σ, ſeu πεττὸς, ȣ̃, ὁ, calculus ſeu ſcrupus luſorius; (2) ipſe calculorum ludus; (3) peſſus, ſeu lana concerpta, in qua pharmaca excipiuntur.

Πέσσω, vel πέττω, f. ψω, coquo; (2) maturo; (3) concoquo; πεπεμμένος, coctus, p. paſſ. Γέρα πεσσέμεν, digerere, Il. 2, 237. χόλον, Herodot. A πέπτω.

Πετάζω, f. άσω, extendo, explico. Ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας Ἀμφοτέρας, Il. 21, 115. A πετάω.

Πέτακνον, ſive πέταχνον, ου, τὸ, poculum latum & tenue. A πετάω.

Πετάλειον, ου, τὸ, idem quod πέταλον.

Πεταλίζω, f. ίσω, folia decerpo; (2) folia emitto, germino; (3) foliis in urnam dejectis damno ac religo. A πέταλον.

Πεταλισμὸς, οῦ, ὁ, oſtraciſmus cum foliis. A πεταλίζω.

Πέταλον, ου, τὸ, folium, quod eſt in amplitudinem expanſum; (2) lamina, bractea. A πετάζω.

Πεταλοποιὸς, οῦ, ὁ, bractearius, Gl. V. Ex πέταλον, & ποιέω, *facio.*

Πεταλουργὸς, οῦ, ὁ, bractearius. Ex πέταλον, & ἔργον, *opus.*

Πεταλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, folio vel laminæ ſimilis. A πέταλον.

Πέταμαι, volo.

Πετασίτης, ου, ὁ, petaſi ſpeciem gerens; (2) planta quædam. A πέτασος.

Πέτασμα, ατος, τὸ, explicatio, extenſio; (2) velum. A πετάζω.

Πέτασος, ου, ὁ, petaſus, galerus, tegmen capitis latum & expanſum; (2) umbraculum, umbella; (3) ſpecies texturæ; (4) herba. Gl. V. faſtigium. A πετάζω.

Πετασώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, petaſi ſpeciem gerens. A πέτασος.

Πετασὼν, ῶνος, ὁ, petaſo, perna. A πετάω.

Πεταυρίζω, f. ίσω, alto petauro exſilio. A πέταυρον.

Πεταυρισμὸς, οῦ, ὁ, ludibrium. A πεταυρίζω.

Πεταυριστὴς, οῦ, ὁ, qui alto petauro exſilit. Ph. cernulus. Ab eod.

ΠΕ'ΤΑΥΡΟΝ, ου, τὸ, pertica; (2) lignum aut aſſer, ſuper quo gallinæ dormiunt; (3) genus laquei; (4) profunditas.

ΠΕΤΑ'Ω, f. άσω, pando, explico; (2) aperio. Πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλὸς, Odyſſ. 6, 94. Πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα, Odyſſ. 21, 50.

Πετεηνὸς, pro πετεινὸς, volucris, alatus. A ſequente.

Πετεινὸς, ὴ, ὸν, volucris, volucer. A πέταμαι, *volo.*

Πέτευρον, ου, τὸ, trabs, lignum, tabula; (2) ſcandula; (3) locus, ubi gallinæ dormiunt. A πέταυρον.

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, & πέταμαι, item πετάομαι, volo, (2) rapido curſu feror. Καὶ γῆν ἐπέτου ϗ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ, Ariſt. Av. 118. Αὕτη σὺ, ποῖ, ποῖ, ποῖ πέτει; volas, ibid. 1204. Πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς, ibid. 1235.

Πέτρα, ας, ἡ, lapis, ſaxum, cautes, rupes, petra. A πέτρος.

Πετραῖος, αία, αῖον, ſaxatilis, inter petras ſeu ſaxa verſans; (2) in petroſis & ſaxoſis locis naſcens. A πέτρα.

Πετρηδὸν, *Adv.* in modum petrarum. Ab eod.

Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, ſaxoſus, petroſus, lapidoſus. Ab eod.

Πετρηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, petris contectus, petroſus. Ex πέτρα, & ἐρέφω, *tego.*

Πετρίδιον, ου, τὸ, ſaxulum; (2) ſaxum, petra. Dim. a πέτρα.

Πέτρινος, ίνη, ινον, lapideus, ſaxeus. Ab eod.

Πετροβατέω, ῶ, f. ήσω, ſaxa ſcando. A πετροβάτης.

Πετροβάτης, ου, ὁ, qui ſaxa ſcandit. Ex πέτρος, & βαίνω, *ſcando.*

Πετροβολικὸς, ὴ, ὸν, lapides ejaculans. A πετροβόλος.

Πετροβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lapides ejaculatur, qui lapidibus impetit. Ex πέτρος, & βάλλω, *jacio.*

Πετροκυλιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſaxa & lapides devolvit. Ex πέτρος, & κυλίω, *volvo.*

Πετροποιΐα, ας, ἡ, ſtructura ex petris, ſtructura ſaxea. Ex πέτρος, & ποιέω, *facio.*

Πετρορριφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e petra præcipitatus. Ex πέτρος, & ῥίπτομαι, *præcipito.*

Πετρόρρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſaxa tractus, Suic. Ex πέτρος, & ῥυτὸς, *tractus.*

ΠΕ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, lapis, ſaxum.

Πετροσελινίτης, ου, ὁ, ut πετροσελινίτης οἶνος, vinum ex petroſelino. A πετροσέλινον.

Πετροσέλινον, ου, τὸ, apium petreum, apium in locis petroſis & ſaxoſis naſcens. Ex πέτρος, & σέλινον, *apium.*

Πετροτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapides incidens vel ſecans, Suic. Ex πέτρος, & τέμνω, *ſeco.*

Πετροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſaxis adhæreſcens, petris hærens. Ex πέτρος, & φύω, *naſcor.*

Πετρόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem vel ſaxum verto; (2) lapido. Ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὡς πετρωθῆναί με χρὴ, Eur. Or. 547. Μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρουμένους θανεῖν τλήμων Ὀρέστης, ib. 940. A πέτρος.

Πετρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, petroſus, ſaxoſus, lapidoſus. A πέτρος.

Πέτρωμα, ατος, τὸ, lapidatio, lapidum jactus. A πετρόω.

Πετρώροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapidibus tectus. Ex πέτρα, & ἐρέφω, *tego.*

Πεττεία, ας, ἡ, calculorum luſus. A πεττεύω.

Πέττω, pinſo, Gl. V.

Πευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator, ſciſcitator, emiſſarius. Gl. V. mandator; (2) auſcultator. A πεύθομαι.

Πευκάλιμος, ίμη, ιμον, amarus; (2) cautus, prudens, ſolers. A πεύκη.

Πευκέδανον, ου, τὸ, & πευκέδανος, ου, ἡ, peucedanum, herba quædam. Ab eod.

Πευκεδανὸς, ὴ, ὸν, amarus; (2) exitioſus. Ab eod.

ΠΕΥ'ΚΗ, ης, ἡ, pinus, tæda, picea, larix, Gl. V. & Ph.

Πευκήεις, ήεσσα, ῆεν, pineus, pinifer. A πεύκη.

Πεύκινος, ίνη, ινον, pineus, qui eſt e pino arbore. Ab eod.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio, percontatio. A πυνθάνομαι.

Πευστηρία, ας, ἡ, inquiſitio, interrogatio. Ab eod.

Πεύστης, ου, ὁ, percontator, Ph. Ab eod.

Πεφασμένως, *Adv.* aperte, palam. A πεφασμένος.

Πεφεισμένως, *Adv.* parce; Ph. parcius. A φείδομαι, *parco.*

Πέφνω, occido, interficio; ἐπέφνομεν, occidimus. Ἔπεφνεν Γοργόνα, Pind. Pyth. 10, 72. Ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς, Il. 10, 478. A φένω.

Πεφράδω, dico, loquor; ut hinc ſit πέφραδε, dixit; πεφραδέειν, pro πεφραδεῖν, dicere. Πέφραδε τε Τρώεσσι, Il. 14, 500. Πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα, Odyſſ. 19, 477. A φράζω.

Πεφροντισμένως, *Adv.* diligenter, accurate. A φροντίζω, *commentor, cogito.*

Πεφύγω, ut hinc ſit πεφυγμένος, elapſus. Οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων, Odyſſ. 1, 18. idem quod ſequens πεφύζω.

Πεφύζω, fugio; ut hinc ſit πεφυζὼς, πεφυζότες. A φύζα, *fuga.*

Πεφύκω, enaſcor. Ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι, Soph. Aj. 1114. A φύω, *naſcor.*

Πεφυλαγμένως, *Adv.* caute, circumſpecte, provide. A φυλάσσω, *cuſtodio.*

Πέψις, εως, ἡ, coctio, concoctio, coctura. A πέπτω.

Πῆ, qui? qua ratione; (2) qua? (3) quo? πη, aliquatenus, quodammodo. Ab ὅς.

Πηγάζω, f. άσω, ſcateo, ſcaturio; (2) in modum fontis effundo; (3) aquis ſcatere facio. Ἐπήγασεν ἡμῖν πηγὴν ἀφέσεως, Damaſc. A πηγή.

Πηγαῖος, αία, αῖον, fontanus, e fonte manans. Ab eod.

Πηγανίζω, f. ίσω, rutam imitor vel refero. A πήγανον.

Πηγάνιον, ου, τὸ, ruta, rutula. Ab eod.

Πήγανον, ου, τὸ, ruta, nomen herbæ. A πήγνυμι.

Πηγανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rutaceus, i. e. ad rutam proxime accedens, rutæ ſimilis. A πήγανον.

Πηγὰς, άδος, ἡ, glacies; (2) rupes. A πήγνυμι.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegaſus, alatus Perſei equus. A πηγή.

Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens vellus compactum; (2) valde villoſus. Ex πηγνύω, & μαλλὸς, *vellus.*

Πηγετὸς, οῦ, ὁ, glacies, gelu. A πηγνύω.

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, fons, ſcatebra, ſeu aqua ſaliens.

Πηγίον, fonticulus, Gl. V. A πηγή.

Πῆγμα, ατος, τὸ, id, quod concretum eſt, glacies, coagmentum, concinnatio, compoſitio; pegma. Gl. V. confixum. A πηγνύω.

Πηγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, concretus. A πῆγμα.

ΠΗΓΝΥ'Ω, ſeu πήγνυμι, f. ξω, compingo; (2) compingendo ſtruo & fabricor; (3) concreſcere facio, congelo, cogo, coagmento; (4) pango, figo, defigo, infigo; πήγνυμαι, hæreo, figor, dirigeo, Gl. V. πήγνυται, gelat, Ph. Πήξασθε σκηνὰς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, Philo. Ὄρους ἔπηξεν ἀμφὶ Πλωείου ποτοῖς, Lyc. 1343. Ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου, Eur. Her. fur. 1400.

Πηγὸς, ὴ, ὸν, bene compactus & compoſitus; (2) niger; (3) albus ſeu niveus, qualis eſt glaciei color. A πηγνύω.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, gelida, glacialis; (2) gelu, glacies. Ab eod.

Πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, temo, ſeu clavis navis. A πηδός.

Πηδαλιουχέω, ῶ, f. ήσω, gubernaculum teneo, ad clavum navis ſedeo, guberno. A πηδαλιοῦχος.

Πηδαλιοῦχος, ου, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον, & ἔχω, *teneo.*

Πηδαλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gubernaculi ſpeciem gerens, gubernaculo ſimilis. A πηδάλιον.

Πήδασος, ου, ὁ ϗ ἡ, uliginoſus & fonticuli ſcatens, unde aqua proſilit. A πηδά

ΠΗΔΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, ſalto, ſalio; ſcaturio. Οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδία πηδᾶν, Ariſt. Nub. 1394. Πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον ϗ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, idem Veſp. 1510. Ἔτ' αὐτὸν ὄψει κἀπὶ Δελ φίσιν πέτραις πηδῶντα, Eur. Bac. 307.

Πηδηθμὸς, οῦ, ὁ, ſaltus, πηδηθμὸς φλεβῶ venarum ſaltus aut percuſſus, pro arteriarum pulſus, Suic. A πηδάω.

Πήδημα, ατος, τὸ, ſaltus, effectum ſalienti Ab eod.

Πήδησις, εως, ἡ, ſaltus, actio ſaliendi. Ab eo

Πηδητὴς, οῦ, ὁ, ſaltator. Gl. V. pedicio, ſal tuoſus. A πηδάω.

Πηδητικὸς, ὴ, ὸν, qui ſalire ſolet, qui ſub ſultim incedere conſuevit. Ab eod.

ΠΗ'ΔΟΣ, ου, ὁ, vel πηδὸν, οῦ, τὸ, lig ſpecies; (2) palmula remi ex eo lig no, quod πηδὸν vocatur, confecta; (3) r mus, ex eo præſertim ligno.

Πηκτικὸς, ὴ, ὸν, congelandi ſeu coagulan vim habens. A πηγνύω.

Πηκτὶς, ίδος, ἡ, gelu fictitium; (2) instrumentum muſicum; (3) fiſtula, tibia; (4) culter ad ſcindendas carnes aptus. Ab eod.

Πηκτὸς, ἡ, ὸν, compactus, coagmentatus; (2) concretus, congelatus, coagulatus; (3) fixus, defixus, depactus. Ab eod.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, ſarda, Gl. V.

Πηλαμυδία, ας, ἡ, piſcium, qui pelamydes vocantur, captura, Suic. A πηλαμύς.

Πηλαμύδιον, ου, τὸ, idem, Suic. parva pelamys. Dim. a πηλαμύς.

ΠΗΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, pelamis, genus piſcis. Gl. V. ſarda.

ΠΗ'ΛΗΞ, ηκος, ἡ, galea, caſſis.

Πηλίκος, η, ον, quantus; (2) quantæ ætatis, quot annorum. Ab ἡλίκος.

Πήλινος, ίνη, ινον, luteus, ex luto factus. A πηλός.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, qui per lutum graditur; (2) nomen ranæ. Ex πηλὸς, & βαίνω, gradior.

Πηλόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, e luto natus, cui genus e luto eſt. Ex πηλὸς, & γίνομαι, naſcor.

Πηλοδομέω, ῶ, f. ήσω, e luto ſtruo, e luto fingo. A πηλοδόμος.

Πηλοδόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui e luto ſtruit. Ex πηλὸς, & δέμω, ſtruo.

Πηλόδομος, ου, ὁ καὶ ἡ, e luto ſeu limo ſtructus. Ex iiſd.

Πηλοπατίδες, ων, αἱ, calceamenta quædam altiora. Ex πηλὸς, & πατέω, calco.

Πηλοπλάθος, ου, ὁ, qui e luto ſeu argilla ſimilitudines fingit. Ex πηλὸς, & πλάσσω, fingo.

Πηλοπλάσσω, f. άσω, e luto fingo. Ex iiſd.

Πηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, e luto fingo, figulinam factito; (2) lutum macero. A πηλοποιός.

Πηλοποιὸς, οῦ, ὁ, figulus, qui vaſa fictilia e luto conficit. Ph. coactilarius. Ex πηλὸς, & ποιέω, facio.

ΠΗΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, lutum, cœnum, limus, creta, argilla.

Πηλουργὸς, οῦ, ὁ, qui e luto fictilia vaſa conficit, figulus. Ex πηλὸς, & ἔργον, opus.

Πηλόχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, e luto fuſus. Ex πηλὸς, & χυτὸς, ſeu χέω, fundo.

Πηλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lutoſus, limoſus. A πηλός.

Πηλοφορέω, ῶ, lutum ferre de mortario. Ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσιν τίνες, Ariſt. Av. 1147. A πηλὸς, & φέρω, fero.

Πηλόω, ῶ, luto, deluto, collutulo, Gl. V. πηλόομαι, οῦμαι; πηλοῦσθαι, luteſcere, Gl. V.

Πήλωσις, εως, ἡ, volutatio in luto. A πηλόω.

ΠΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, damnum, exitium; (2) clades.

Πημαίνω, noceo, damnum do, lædo. Εἰ με πημανεῖς τι, Soph. Aj. 1331. Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποφωνῶν σε πημανεῖται, Ariſt. Ach. 848. A πῆμα.

Πημαντὸς, ἡ, ὸν, cui damnum illatum eſt, læſus. A πημαίνω.

Πημονὴ, ῆς, ἡ, damnum, exitium. Ab eod.

Πημοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Πηνέλοψ, οπος, ὁ, avis quædam.

ΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, textum, tela; (2) tapes.

Πηνίζω, f. ίσω, ſtamina e colu deduco & devolvo fuſi circumactu. A πήνη.

Πηνίκα, Adv. quando? Ab ἡνίκα.

ΠΗΝΙ'ΚΗ, ης, ἡ, coma addititia, galericulum, capillamentum.

Πηνίον, ου, τὸ, radius vel fuſus, cui filum involvitur; (2) ſtamen ſeu filum; (3) inſectum quoddam ex erucarum genere. A πῆνος, textum.

Πήνισμα, ατος, τὸ, ſtamen ſeu filum e colu deductum & fuſo devolutum. A πηνίζω.

Πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, coagulatio, congelatio, concretio, glacies; (2) compactio. Gl. V. fixio. A πηγνύω.

Πηὸς, οῦ, ὁ, adfinis. A πάω.

ΠΗ'ΡΑ, ας, ἡ, pera, ſaccus, in primis qualem mendici geſtant. Gl. V. mantica, follis.

Πηρίδιον, ου, τὸ, perula, parva pera. Dim. a πήρα.

Πηρὶν, ῖνος, ὁ, teſticulus.

Πηρόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut πηρόδετος ἱμὰς, lorum, quo pera ligata eſt. Ex πήρα, & δέω, ligo.

Πηρομελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui mutilatis eſt membris, mutilus. Ex πηρὸς, & μέλος, membrum.

ΠΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, mancus, orbus, cæcus, Gl. V.

Πηροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui peram ſeu ſaccum geſtat. Ex πήρα, & φέρω, geſto.

Πηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilo, trunco, partem aliquam corporis debilito; πεπηρωμένος, p. part. paſſ. mutilatus. Gl. V. πηρόω, ῶ, orbo, cæco. Κἄντι πηρώσω γέ σοι τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται; reddetur, Ariſt. Ran. 642. A πηρός.

Πήρωμα, ατος, τὸ, oblæſa pars corporis, naturæ obleſæ vitium; (2) homo natura imperfectus. A πηρόω.

Πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio, debilitatio & oblæſio membri alicujus in corpore. Gl. V. orbatio, mutilatio. Ab eod.

Πήσσω, figo, gelo, Gl. V. πήσσει πάλον, pangit, Ph. πησσόμεθα, adfigimur, Ph.

Πητύα, ας, ἡ, coagulum. A πήσσω, ſeu πήττω.

Πηχυαῖος, αία, αῖον, qui unius cubiti eſt, cubitalis. A πῆχυς.

Πηχύνω, cubito impoſitum ſeu adpenſum geſto; (2) in cubitum reclino. Ab eod.

ΠΗ͂ΧΥΣ, εως, cubitus, Ph. ulna, cubitus; (2) menſura a cubito uſque ad ſummum medii digiti; (3) inſtrumentum architectonicum e duabus regulis rectis in angulo recto concurrentibus; (4) pars citharæ verticillos continens; (5) pars arcus media ſagittas ſuſtinens.

Πιάζω, f. άσω, injecta manu premo, prehendo, comprehendo, corripio; πιάζεται, deprehenditur, Ph. Οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν, Joann. 8, 20. Τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἆγε πιάξας, Theocr. 4, 35. Ἐπιάσθη τὸ θηρίον, Apoc. 19, 20. A πιέζω.

Πιαίνω, pinguefacio, pinguem & obeſum reddo; Gl. V. opimo, impinguo. Τὰ μὰ πιαίνει βοτὰ, Eur. Cyc. 326. Πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως, Theocr. 10, 47. A πίων.

Πιαλέος, έα, έον, pinguis, obeſus. A πῖαρ.

Πίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Πιαντήριον, ου, τὸ, pinguefactorium, id, quod pinguem reddit & obeſat. A πιαίνω.

Πῖαρ, τὸ, pinguedo; (2) Adject. pingue. A πίων.

Πιαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis; τὸ πιαρὸν, pinguitudo, Suic. A πῖαρ.

Πιαστήριον, ου, τὸ, preſſorium, Ph. A πιάζω.

Πιγκέρνης, pocillator, Gl. V.

Πιδακόεις, όεσσα, όεν, aquis ſalientibus ſcatens; (2) irriguus, uvidus. A πίδαξ.

Πιδακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

ΠΙ'ΔΑΞ, ακος, ὁ, vel ἡ, fons, ſcatebra, aqua ſaliens.

Πιδάω, ſalio. Idem quod πηδάω, R. Suic.

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, aquis ſalientibus ſcatens. A πιδάω.

Πιδύεις, εσσα, υεν, idem. A πιδύω.

Πιδύω, & πιδύομαι, ſalio, ſcaturio.

Πιεζέω, premo, conſtringo, cohibeo, vel reprimo. Hinc imperf. πιέζευν, pro πιέζουν, ἐπιέζουν. A πιέζω.

ΠΙΕ'ΖΩ, f. έσω, prehendo, premo, preſſo, Gl. V. Πιέζεσθαι ἐνδείᾳ, οἴνῳ τῷ περὶ τοὺς παῖδας συμφοραῖς, Xen. Cyr. 7, 13. Ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει διὰ τοὺς ἵππους, Ariſt. Nub. 436. Πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχὲς, Eur. Hipp. 641. Συμφορὰ δ' ἑτέρους ἑτέρα πιέζει φανεῖσα θνατῶν, id. Alc. 888.

Πίειρα, ας, ἡ, pinguis, obeſa. A πίων.

ΠΙΕΡΙ'Α, ας, ἡ, Pieria, regio Bœotiæ & Macedoniæ, Muſis ſacra.

Πιερίδες, ων, αἱ, Pierides, Muſæ, quæ a Pieria ita dicuntur. A πιερία.

Πιερίηθεν, Adv. ex Pieria. Ab eod.

Πιερικὸς, ἡ, ὸν, Piericus, qui ex Pieria eſt. Ab eod.

Πιέσιμον, preſſivum, Gl. V. A πιέζω.

Πίεσις, εως, ἡ, preſſio, preſſura. A πιέζω.

Πίεσμα, ατος, τὸ, retrimentum poſt cujuſque rei expreſſionem relictum; (2) ſuccus expreſſus. Ab eod.

Πιεστὴρ, ῆρος, ὁ, prelum, torcular. Ab eod.

Πιεστήριον, ου, τὸ, prelum. Ph. preſſorium. (2) tormenti genus. A πιεστὴρ, prelum.

Πιεστὸς, ἡ, ὸν, preſſus; (2) qui premi ſeu comprimi poteſt. A πιέζω.

Πίεστρον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum ad contundenda oſſa capitis in extrahendo fœtu mortuo, contuſorium, prelum, volſella.

Πιθάκνη, ης, ἡ, doliolum, dolium; Gl. V. ſeria; (2) poculum inſtar dolioli. Dim. a πίθος.

Πιθάκνιον, ου, τὸ, doliolum; (2) poculum parvum, dolioli figuram habens; πιθάκνια, doliola, Gl. V. Dim. a πιθάκνη.

Πιθανολογέω, ῶ, f. ήσω, oratione perſuaſoria utor, vel probabilia dico, dico ad perſuadendum idonea. A πιθανολογία.

Πιθανολογία, ας, ἡ, ſermo plauſibilis, aut perſuaſibilis, perſuaſoria oratio, ſeu ad perſuadendum accommodata. Ph. πιθανολογία, ſubtilitate. Ex πιθανὸς, & λόγος, ſermo.

Πιθανὸς, ἡ, ὸν, perſuaſorius, probabilis, veriſimilis; (2) gratus, blandus, acceptus, elegans; (3) qui facile ſeu libenter paret, morigerus. Ph. lepidus, ſpecioſus; πιθανὸν, probabile, veriſimile, Gl. V. πιθανὰ, probabilia, Ph. A πείθω.

Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas, veriſimilitudo. A πιθανός.

Πιθανουργικὸς, ἡ, ὸν, effector eorum, quæ ſunt perſuaſoria, ſeu perſuadendi vim habent. Hinc ἡ πιθανουργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars lenocinio verborum utens ad perſuadendum accommodato. Ex πιθανὸς, & ἔργον, opus.

Πιθανῶς, Adv. probabiliter, accommodate ad perſuadendum. A πιθανός.

Πιθάριον, ου, τὸ, doliolum. Dim. a πίθος.

Πιθέω, f. ήσω, fretus ſum, confido; (2) obſequor, obedio. a. 1. ἐπίθησα; part. πιθήσας; ὧ δὴ πιθήσας στυγνὸς ἄρταμος τέκνων, Lyc. 236. χρησμοῖς, ib. 735. A πείθω.

Πιθηκαλώπηξ, ηκος, ὁ, q. d. vulpiſimia ſeu ſimivulpa. Ex πίθηξ, & ἀλώπηξ, vulpes.

Πιθήκειος, εία, ειον, ſimiaceus. A πίθηξ.

Πιθηκίζω, f. ίσω, ſimiam imitor vel ago. Ab eod.

Πιθηκισμὸς, οῦ, ὁ, imitatio ſimiæ; (2) imitatio adulatoria, adulatio doloſa, vel nugæ, quales ſunt ſimiarum. A πιθηκίζω.

Πιθηκοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimiæ ſimilis, ſimiæ ſpeciem gerens; (2) qui de ſimiarum genere eſt. Ex πίθηκος, & εἶδος, ſpecies.

Πίθηκος, ου, ὁ, ſimia. A πίθηξ.

Πιθηκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ſimias edo, ſimiis veſcor. Ex πίθηκος, & φαγεῖν, *comedere*.

Πιθηκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimiam geſtans; (2) ſimia notatus. Ex πίθηκος, & φέρω, *fero*.

Πιθηκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimiaceus, qui proxime ad naturam ſimiarum accedit. A πίθηκος.

ΠΙ'ΘΗΞ, ηκος, ὁ, ſimia.

Πιθίτης, ȣ, ὁ, dolii figuram gerens. A πίθος.

Πιθῖτις, ιδος, ἡ, quæ dolii figura eſt. A πιθίτης.

Πιθόγαστρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui venter inſtar dolii eſt. Ex πίθος, & γαστὴρ, *venter*.

Πιθοιγία, ας, ἡ, & πιθοίγια, ων, τὰ, doliorum apertio; (2) feſtum Bacchicum apud Græcos. Gl. V. πιθοιγία, vinalia. Ex πίθος, & οἴγω, *aperio*.

Πιθοκοίτης, ȣ, ὁ, qui in dolio cubat. Ex πίθος, & κοίτη, *cubile*.

ΠΙ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, dolium.

Πιθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, dolii formam gerens. A πίθος.

Πίθων, ωνος, ὁ, ſimia. A πίθηξ.

Πιθὼν, ῶνος, ὁ, doliarium, Gl. V. A πίθος.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, butyrum.

Πικράζω, amarore adficio, R. A πικρός.

Πικραίνω, amarum reddo. Gl. V. amarico; (2) exacerbo. a. 1. ἐπίκρανα; πικράνας, part. πικραίνομαι, exacerbaſco, Gl. V. πικραίνεται, ringitur, Ph. πικραίνεσθαι, amareſcere, Gl. V. a. 1. ἐπικράνθην. Πικρανεῖ σȣ τὴν κοιλίαν, Apoc. 10, 9. Μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτὰς, Col. 3, 19. ἐπικράνθη, Apoc. 10, 10. Ab eod.

Πικρασμὸς, ȣ, ὁ, amaritudo. A πικραίνω.

Πικρία, ας, ἡ, amaritudo, amarities, amaror, acredo. A πικρός.

Πικρίζω, f. ίσω, amareſco, vel amarorem refero, amaro ſimilis ſum. Ab eod.

Πικρὶς, ίδος, ἡ, cichorium ſilveſtre, herba amara. Ab eod.

Πικρόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui acerbæ contigerunt nuptiæ. Ex πικρὸς, & γάμος, *nuptiæ*.

Πικρόγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus lingua eſt amara, maledicus. Ex πικρὸς, & γλῶσσα, *lingua*.

Πικρόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus eſt amarus, Ex πικρὸς, & καρπὸς, *fructus*.

ΠΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, amarus, acerbus, amarulentus; πικροτέροις, acrioribus, Ph.

Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo, amarities, amaror. A πικρός.

Πικρόχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo redundat amara bilis. Ex πικρὸς, & χολὴ, *bilis flava, quæ & amara*.

Πικρόω, ῶ, f. ώσω, amarum reddo, exacerbo; πικρȣ̃μαι, amareſco. Τὸ μέλι παλαιούμενον πικρȣ̃ται, Al. Aphr. A πικρός.

Πικρῶς, *Adv.* amare, acerbe; (2) preſſe, ſtricte. Ab eod.

Πιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, coarcto, conſtipo; (2) lanam cogo & conſtipo. Ὕδατι πιληθεῖσα μάζα, Epigr. A πῖλος.

Πίλημα, ατος, τὸ, lana coacta; (2) cento, centunculus; (3) quævis res conſtipata in modum lanæ coactæ; (4) pileus, indumentum capitis ex lana & pilis coactis. A πιλέω.

Πίλησις, εως, ἡ, coactio & conſtipatio, coarctatio, compreſſio. Gl. V. preſſio; (2) lanarum coactio. Ab eod.

Πιλητὴς, ȣ̃, ὁ, qui cogit & conſtipat, peculiariter lanas. Ab eod.

Πιλητικὸς, ὴ, ὸν, cogendi & conſtipandi vim habens. A πιλητής.

Πιλητὸς, ὴ, ὸν, coactus & conſtipatus, ex lana coacta factus; (2) qui cogi poteſt, & coactus compreſſuſque preſſuræ vim firmiter retinet. A πιλέω.

Πιλίδιον, ȣ, τὸ, pileolus. Dim. a πῖλος.

Πιλίον, ȣ, τὸ, pileus, galerus, Gl. V. Dim. Ab eod.

Πιλίσκος, ȣ, ὁ, pileolus. Ab eod.

Πιλνάω, ῶ, appropinquare facio, admoveo; (2) appropinquo. Πιλνᾷ χθονὶ, Heſiod. Ἔργ. 508. A πιλάω.

Πίλνημι, unde πίλναμαι, appropinquo. Αὔτως ὡς ὅτε γαῖα ϗ ȣ̓ρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν Πίλναντο, Heſiod. Θεογ. 703. Ab eod.

Πιλοποιέω, ῶ, pileos & coactilia conficio. Ex πῖλος, & ποιέω, *facio*.

Πιλοποιητικὸς, ὴ, ὸν, ad coactiliarium pertinens. A πιλοποιέω.

Πιλοποιία, ας, ἡ, ars coactiliariorum. A πιλοποιός.

Πιλοποιϊκὸς, ὴ, ὸν, ad coactiliarium pertinens. Ab eod.

Πιλοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui pileos ex coactis lanis piliſque conficit; (2) coactiliarius quivis. Ex πῖλος, & ποιέω, *facio*.

ΠΙ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, pileus ſeu pileum, indumentum capitis; (2) indumentum pectoris; (3) tapes ſpiſſus e lana craſſa compactus; (4) ſocculus laneus; (5) pila, ſtrues.

Πιλοφορέω, ῶ, f. ήσω, pileum geſto. Ex πῖλος, & φέρω, *geſto*.

Πιλοφορικὸς, ȣ̃, ὁ, qui ſecundæ a rege dignitatis eſt apud Scythas. Ex iiſd.

Πιλόω, ῶ, f. ώσω, lanas cogo, cogo, coarcto, conſtipo. A πῖλος.

Πίλωσις, εως, ἡ, coactio & conſtipatio, qualis eorum eſt, qui lanas cogunt. A πιλόω.

Πιλωτὸς, ὴ, ὸν, coactus, conſtipatus. Gl. V. πιλωτὸν, coactile. Ab eod.

ΠΙΜΕΛΗ', ῆς, ἡ, pinguedo, adeps.

Πιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obeſus. Ph. paſtus. A πιμελή.

Πιμελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obeſus; (2) pinguedinis ſpeciem gerens. Ab eod.

Πιμπλάω, πιμπλάνω, & πίμπλημι, f. πλήσω, impleo; πίμπλαμαι, plenus ſum, Gl. V. Χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων, Soph. El. 912. A πλέος.

Πιμπράω, πιπράω, & πίμπρημι, f. πρήσω, incendo, comburo; (2) uro, inflammo, inflo; πίμπραμαι, incendor. Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, Act. 28, 6. A πρήθω.

Πινακηδὸν, *Adv.* in modum tabularum ſeu aſſerum. A πίναξ.

Πινακίδιον, ȣ, τὸ, tabella. Gl. V. pugillaris. Dim. ab eod.

Πινάκιον, ȣ, τὸ, tabella, codicillus. Gl. V. ſcutella, catinum. Dim. ab eod.

Πινακὶς, ίδος, ἡ, tabella. Gl. V. πινακίδες, pugillares, Ph. πινακὶς βασιλικὴ, codicillus, Gl. V. Ab eod.

Πινακίσκιον, ȣ, τὸ, tabella, ſcutella. Dim. a πινακίσκος.

Πινακίσκος, ȣ, ὁ, tabella, ſcutella. A πίναξ.

Πινακογραφία, ας, ἡ, tabulæ geographicæ deſcriptio ſeu deſignatio, Suic. Ex πίναξ, & γραφὴ, *ſcriptura, pictura*.

Πινακοθήκη, ης, ἡ, tabularum repoſitorium, tablinum, tabularium, locus, ubi tabulæ pictæ reponebantur. Ex πίναξ, & θήκη, *repoſitorium*.

Πινακοπώλης, ȣ, ὁ, qui tabulas ſeu aſſeres vendit. Ex πίναξ, & πωλέω, *vendo*.

Πινάκωσις, εως, ἡ, tabulatio, tabulatum; quaſi a πινακόω, *tabulo*.

ΠΙ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, tabula, aſſer, libellus, index; catinus, catillus, Ph. quadra, Gl. Vet.

Πινάριον, [illegible] τὸ, genus quoddam atramenti ſutorii. A πιναρός.

Πιναρὸς, ὰ, ὸν, ſordidus. Gl. V. ſpurcus. A πίνος, *ſordes*.

ΠΙ'ΝΝΑ, ſeu πίννη, ης, ἡ, pinna, genus conchæ; ſcribitur & πίνα.

Πίνινον, marinum, Gl. V. A πίνα.

Πίννινος λίθος, pinninus lapis, i. e. margarita. A πίννα.

Πιννοτήρης, ȣ, ὁ, obſervator, ſeu tutor & cuſtos pinnæ, cancellus vel ſquilla quædam; pinnam ſectans & hiantem obſervans ac piſciculis ingreſſis levi morſu ad comprimendum monens. Ex πίννα, & τηρέω, *obſervo*.

Πιννοφύλαξ, ακος, ὁ, idem. Ex πίννα, & φύλαξ, *cuſtos*.

Πινόεις, όεσσα, όεν, ſordidus. A πίνος.

Πῖνον, ȣ, τὸ, vinum hordeaceum, cereviſia. A πίνος.

ΠΙ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, ſordes, ſqualor, illuvies, ſpurcities.

Πινόω, ῶ, f. ώσω, ſordibus inquino; πεπινωμένος, ſordidus, fœdatus, p. part. paſſ. A πίνος.

Πίνυσις, εως, ἡ, prudentia, ſapientia, intelligentia. A πινύω.

Πινύσκω, moneo, ſapere vel reſipere facio, ad ſanam mentem reduco; (2) alloquor. A πινύω.

Πινύσσω, idem & ab eod.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, ſapientia, prudentia. A πινυτός.

Πινυτὴς, ῆτος, ἡ, ſapientia, prudentia. A πινύω.

Πινυτὸς, ὴ, ὸν, ſapiens, prudens, conſultus. Ab eod.

Πινυτότης, ητος, ἡ, idem quod πινυτής.

Πινυτόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui eſt mens prudens. Ex πινυτὸς, & φρὴν, *mens*.

Πινυτῶς, *Adv.* prudenter. A πινυτός.

Πινύω, f. ύσω, moneo, ſapere facio. A πνέω.

ΠΙ'ΝΩ, bibo, poto, f. πίομαι, & πιȣ̃μαι, bibam. p. πέπωκα, bibi; a. 2. ἔπιον. Πίνειν εἰς μέθην, Plato. Διόνυσε, πίνεις οἶνον ȣ̓κ ἀνθοσμίαν, Ariſt. Ran. 1267. Πίετε ἐξ αὐτȣ̃ πάντες, Matt. 26, 27.

Πινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſordidus. A πίνος.

Πινωδία, ας, ἡ, ſordes. A præc.

Πῖον, ȣ, τὸ, pingue, i. e. quod pingue eſt, res pinguis, pinguedo, adeps. A πίων

Πῖος, εος, τὸ, pinguedo. Ab eod.

Πιότερος, pinguior; πιότατος, pinguiſſimu A πίων.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, obeſitas. A πῖος

Πιπίζω, idem quod ſequens πιπίσκω.

Πιπίσκω, potum præbeo ſeu miniſtro. A πίνω.

Πιπλάω, ῶ, vel πίπλημι, f. πίμπλημι impleo. A πλέος.

ΠΙ'ΠΟΣ, ȣ, ἡ, pipus, *avis marina*.

Πιππίζω, f. ίσω, avium pullos voce imitor, pipio. Οἷα πιππίζȣσι ϗ τρέχȣσι κεκραγότες; Ariſt. Av. 314. A πίππ

Πίππος, ȣ, ὁ, pullus avis, pipio. A πίπ

Πίπρα, ας, ἡ, pipra, pipo, avis inimica luteæ. Ab eod.

Πιπράσκω, vendo, venundo. f. πράσω. πέπρακα. paſſ. πέπραμαι, part. πεπρα μένος, venditus. a. 1. ἐπράθην. part. πρα θεὶς, venditus. Τὰ κτήματα ϗ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, Act. 2, 45. Πιπράσκ ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον, Thuc. Π πραμαι κἀπόλωλ', Soph. Phil. 969. περάω.

Πιπράω, ῶ, incendo. Vide πιμπράω.

ΠΙ'ΠΤΩ, cado, ruo, labor, f. πεσȣ̃μ p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον, part. πεσ lapſu lapſus. Ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω, incerta ſum quid cogitem, Soph. Trach. 718. Τῶνδέ τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν, excidere ſ. privari præſentibus, Eur. Ph. 586. Ἀλλ' ἐάσωμεν---- ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ, Soph. Phil. 826. Κούφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσοι, γύναι, Eur. Alc. 459.

Πίσινον ἔτνος, pulmentum e piſis confectum. A πίσον.

Πίσον, ου, τὸ, piſum, *legumen*.

Πισὸς, οῦ, ὁ, piſum.

Πίσος, εος, τὸ, locus humectus & irriguus, hortus, pratum. Hinc πίσεα, prata, loca irrigua. A πιπίσκω.

ΠΙ'ΣΣΑ, vel πίττα, ης, pix.

Πισσαλοιφέω, ῶ, f. ήσω, pice inungo, Suic. A πισσαλοιφής.

Πισσαλοιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pice unctus. Ex πίσσα, & ἀλείφω, *ungo*.

Πίσσανθος, ου, ὁ, picis flos. Ex πίσσα, & ἄνθος, *flos*.

Πισσάσφαλτος, ου, ἡ, pix bitumine mixta, bituminis genus picem odore referens. Ex πίσσα, & ἄσφαλτος, *bitumen*.

Πισσέλαιον, ου, τὸ, oleum picinum aut picatum. Ex πίσσα, & ἔλαιον, *oleum*.

Πισσήεις, ήεσσα, ῆεν, picem colore imitans, piceus. A πίσσα.

Πισσηρὸς, ρὰ, ρὸν, piceus, i. e. vel ex pice confectus, vel picem referens, vel pice plenus. Ab eod.

Πισσίζω, f. ίσω, picem colore vel odore imitor. Ab eod.

Πισσίτης, ου, ὁ, ut πισσίτης οἶνος, vinum picatum, vel pice conditum, vinum picem reſipiens. Ab eod.

Πισσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, picem referens. Ex πίσσα, & εἶδος, *ſpecies*.

Πισσοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, eliciendæ picis gratia uro. Ex πίσσα, & καίω, *uro*.

Πισσόκηρον, ου, τὸ, malta. Gl. V. A ſeq.

Πισσόκηρος, ου, ὁ, picatus cereus. Ex πίσσα, & κηρὸς, *cera*.

Πισσοκωνάω, ῶ, pice circumlino. Ex πίσσα, & κωνάω, *pico*.

Πισσοκώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, pice circumlitus, pice circumcirca obductus. A πισσοκωνάω.

Πισσοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, picem alens, ſeu picem fundens, pice manans. Ex πίσσα, & τρέφω, *alo*.

Πισσουργίον, Att. πιττουργίον, ου, τὸ, picis opificium, Suic. Ex πίσσα, & ἔργον, *opus*.

Πισσουργὸς, Att. πιττουργὸς, οῦ, ὁ, picator, Suic. Ex iiſd.

Πισσόω, vel πιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice oblino, pice incruſto; πεπισσωμένος, picatus, p. part. paſſ. A πίσσα.

Πισσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, piceus, ſive pice abundans; (2) piceus, ſive picem referens. Ab eod.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ίων, τὰ, piſtacia, nuculæ ſunt ſtrobilis pineiſque nucibus ſimiles, intus viridi nucleo.

Πιστευτικὸς, ὴ, ὸν, qui facile credit, credulus. A πιστεύω.

Πιστεύω, f. εύσω, credo, fido, committo; πιστεύομαι, credor; πεπίστευμαι, p. & ἐπιστεύθην, a. 1. mihi commiſſum, concreditum eſt; ἦ δὴ ϗ πιστεύων Μέλιτός με ἐγράψατο τὴν γραφὴν ταύτην, confiſus, Plat. Ap. Socr. 3. Τὰ λοίπα πιστεύουσι αὐτοὶ, Dem. A πίστις.

Πιστικὸς, ὴ, ὸν, ad fidem faciendam aptus; (2) fidelis. A πίστις.

Πιστικὸς, ὴ, ὸν, potabilis. A πίνω.

Πίστιος, ου, ὁ, fidius, *Jovis cognomentum*. Ab eod.

Πίστις, εως, ἡ, fides, fidelitas, perſuaſio, probatio; fiducia, juramentum. A πείθομαι.

Πιστὸν, fides, & *Adv.* fideliter. A πιστός.

Πιστοποιέομαι, οῦμαι, fidem facio, Suic. A πιστοποιός.

Πιστοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui fidem facit, qui credere facit, nec dubitare ſinit, Suic. Ex πιστὸς, & ποιέω, *facio*.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, fidelis, i. e. verax, ſincerus, conſtans in promiſſis; (2) fidus; (3) fide dignus; (4) credens in Chriſtum. A πίστις.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, potui aptus, qui bibitur, ſeu bibi poteſt; potabilis. A πίνω.

Πιστότατος, fidiſſimus, Gl. V. perfidus med. prod. Gl. V. πιστότερος, magis fidus, Gl. V. A πιστός.

Πιστότης, ητος, ἡ, fidelitas, fides. A πιστός.

Πιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem exigo; (2) fidem do, fidem facio, i. e. confirmo; πιστοῦμαι, confirmor; πεπιστωμένος, confirmatus. A πιστός.

Πίστα, ας, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora. A πίνω.

Πίστρις, piſtris, *genus navigii*. A πίνω.

Πίστωμα, ατος, τὸ, id, quo res aliqua confirmatur; probatio. A πιστόω.

Πιστῶς, *Adv.* fide, fido animo, fideliter. Gl. V. fidenter. A πιστός.

Πίστωσις, εως, ἡ, confirmatio & probatio qua rei fides fit. A πιστόω.

Πιστωτέος, έα, έον, res, cui fides facienda eſt; confirmandus, comprobandus. A πιστόω.

Πίσυνος, ου, ὁ, fretus, fidens, fiduciam ponens. A πείθω.

Πίσυρες, ων, οἱ, ϗ αἱ, quatuor; pro τέσσαρες.

ΠΙΤΑ'ΝΑ, & πιτάνη, ης, ἡ, turma, cohors.

Πιτανάτης, ου, ὁ, turmalis. A πιτάνα.

Πιτνάω, ſeu πίτνημι, expando, extendo; (2) concutio, projicio; πίτνα, imperf. extendebat; πιτνὰς, part. extendens. A πίπτω.

Πιτνέω, vel πίτνημι, cado, labor. Πιτνεῖ δ' ἐπ' οὖδας συμφορᾷ νικωμένη, Eur. Med. 1198. Ab eod.

Πίτνω, cadere facio, jacio, projicio. Ab eod.

Πιττάκιον, ου, τὸ, index, vel titulus pice illitus; (2) tabula, pugilare; (3) lacinia telæ, quæ unguento illita vulneri imponitur; (4) lacinia, qua veſtimenti ruptura inſtauratur. Gl. V. pittacium. A πίττα.

Πίττωσις, εως, ἡ, picatio, picis ad cutem illitio. A πιττόω, quod vide ſub πισσόω.

Πιττωτὴς, οῦ, ὁ, qui pice illinit. Ab eod.

Πιττωτὸς, ὴ, ὸν, pice illitus. Ab eod.

Πιτύα, ας, ἡ, coagulum, Gl. V.

Πιτύϊνος, ίνη, ινον, pineus. Hinc πιτυΐνη, ης, ἡ, planta non tantum oleracea, ſed etiam coronaria. A πίτυς.

Πιτυῒς, ίδος, ἡ, picea. Ab eod.

Πιτυλεύω, f. εύσω, cieo ſtrepitum remorum agitatione. A πίτυλος.

Πιτυλίζω, idem; (2) geſticulor & crebro motu cieo manus. Ab eod.

ΠΙ'ΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, ſonus ſeu ſtrepitus, qualis præſertim aquæ remo percuſſæ; (2) remigium; (3) crebra agitatio & motus; (4) larga deſtillatio; (5) avicula quædam ſilveſtris.

Πιτυόεις, όεσσα, όεν, piceis abundans, picearum ferax. A πίτυς.

Πιτυοκάμπη, ης, ἡ, eruca picearum. Ex πίτυς, & κάμπη, *eruca*.

Πιτυκάμπτης, ου, ὁ, qui piceas inflectit, cognomen Sinnis, latronis a Theſeo interempti. Ex πίτυς, & κάμπτω, *flecto*.

Πιτυόστεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, pinu redimitus. Ex πίτυς, & στέφω, *redimio*.

Πιτυοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, piceas alens, piceas producens. Ex πίτυς, & τρέφω.

Πίτυρα, ων, τὰ, furfures, Ph. (2) porrigo, Ph. A πίτυρον.

Πιτυρίας, ου, ὁ, ut πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus vel furfureus. A πίτυρον.

Πιτυρίασις, εως, ἡ, furfures, porrigo quædam, quum inter pilos quaſi ſquamulæ quædam ſurgunt. Ph. porrigo. A πίτυρον.

Πιτυρίδες, ων, αἱ, ſcil. ἐλαῖαι, furfuraceæ olivæ, olivæ tritæ. Ab eod.

Πιτυρίτης, idem quod πιτυρίας.

Πιτυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, furfuribus ſimilis, furfurum ſpeciem gerens. Ex πίτυρον, & εἶδος, *forma*.

ΠΙ'ΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, furfur; (2) capitis ſordes; porrigo; (3) quod in urina furfuri ſimile videtur.

Πιτυρόομαι, οῦμαι, furfuribus ſeu porrigine infeſtor. A πίτυρον.

Πιτυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, furfuroſus, furfuraceus. Ab eod.

ΠΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, picea, pinus.

Πιτύστεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod πιτυόστεπτος.

Πιτυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, piceis abundans; (2) piceus. A πίτυς.

Πιτυὼν, ῶνος, ὁ, pinetum, Gl. V. A πίτυς.

Πιφάσκω, jactito, dico, memoro, commemoro. A φημὶ, *dico*.

Πιφαύσκω, dico, memoro, oſtendo. Οὓς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων, Il. 10, 478. Ab eod. vel a φάω, *luceo*.

Πιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obeſus. A πίων.

ΠΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obeſus, opimus, Gl. V.

Πλαγγόνες, puppæ, Philox.

Πλαγγόνιον, ου, τὸ, plangonium, unguentum quoddam a Plangone meretrice Mileſia inventum.

ΠΑΛΛΑ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, ſpecies aquilæ.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, icuncula cerea, quaſillus; πλαγγόνες, pupæ, Philox. A πλάσσω, *fingo*.

Πλαγιάζω, f. άσω, obliquo, ſubigo, ſolicito, Ph. A πλάγιος.

Πλαγιασμὸς, οῦ, ὁ, obliquatio. A πλαγιάζω.

Πλαγιαυλίζω, f. ίσω, obliqua tibia cano. A πλαγίαυλος.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui obliquis tibiis canit; (2) obliqua tibia. Ex πλάγιος, & αὐλὸς, *tibia*.

Πλαγιόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, oblique ſeu a lateribus fructum ferens. Ex πλάγιος, & καρπὸς, *fructus*.

Πλαγιόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, obliquum caulem habens. Ex πλάγιος, & καυλὸς, *caulis*.

ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, & πλάγιος, ία, ιον, obliquus, tranſverſus, limus, Gl. V.

Πλαγιότης, ητος, ἡ, obliquitas, Gl. V. A πλάγιος.

Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, qui obliqua ſeu latera aciei cuſtodit. Ex πλάγιος, & φύλαξ, *cuſtos*.

Πλαγιόω, ῶ, obliquo. A πλάγιος.

Πλαγίως, *Adv.* oblique, non aperte, obſcure. A πλάγιος.

Πλαγκτὴρ, ῆρος, ὁ, erro, vagus. A πλάζομαι.

Πλαγκτὸς, ὴ, ὸν, vagus, erroneus; (2) ſtolidus, ſtultus, amens. A πλάζω.

Πλαγκτοσύνη, ης, ἡ, vagus error, vagatio. A πλαγκτός.

Πλαδαρὸς, ὰ, ὸν, præhumidus, uvidus; (2) inſipidus; (3) laxus, mollis, flaccidus. A πλάδος.

Πλαδάω, ῶ, nimio & ſuperfluo humore madeo; πλαδόων, part. pro πλαδῶν, humens, madens. Ab eod.

Πλαδόεις

Πλαδόεις, όεσσα, όεν, uliginoſus, udus. Ab eod.

ΠΛΑ'ΔΟΣ, ȣ, ὁ, ſive πλάδον, ȣ, τὸ, humor ſuperfluus, humiditas nimia.

Πλαδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod πλαδόεις.

ΠΛΑ'ΖΩ, facio errare, errabundum huc illuc agito; (2) erro, jactor; πλάζομαι, erro, Gl. V. f. πλάγξω; πλάγξεν, aberrare fecit pro ἔπλαγξεν; πλαγχθεὶς, a. 1. part. paſſ. jactatus, disjectus, errans.

Πλάθα, ης, ἡ, ſtatua. A πλάττω.

Πλαθάνη, ης, ἡ, ſartago, R. Suic. Ab eod.

Πλαθανὸν, ȣ̃, vel πλάθανον, ȣ, τὸ, diſcus, quo panes finguntur. Ab eod.

Πλαθανὸς, ȣ̃, ὁ, ſartago; (2) diſcus, ſuper quo panes finguntur. Ab eod.

Πλάθω, f. άσω, appropinquo; (2) admoveo. Τοῖς δυνατοῖς ȣκ ἐριϛὰ πλάθειν, contendere, Soph. El. 221. Κλῶπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινὰς, Eur. Rheſ. 778. A πελάω.

Πλαίσιον, ȣ, τὸ, lateris forma, forma, in qua lateres finguntur; (2) militare agmen, quadrangulari forma diſpoſitum; (3) compages lignorum formam quadrangularem imitans. Gl. V. quadratum. A πλάσσω.

Πλακερὸς, ὰ, ὸν, latus in modum tabulæ, latus. A πλάξ.

Πλακία, ας, ἡ, error. A πλάζω.

Πλακόεις, όεσσα, όεν, latus & tenuis; (2) latus in modum cruſtæ. A πλατύς.

Πλακȣντάριον, ȣ, τὸ, placentula. Dim. a. πλακȣ̃ς.

Πλακȣ́ντιον, ȣ, τὸ, placentula; (2) cruſtulum. Dim. ab eod.

Πλακȣντοποιϊκὸς, ὴ, ὸν, ad placentarium vel placentarum confectorem pertinens. A πλακȣντοποιός.

Πλακȣντοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, placentarius, ſeu qui placentas conficit. Ex πλακȣ̃ς, & ποιέω, *facio*.

Πλακȣντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, placentaceus, placentæ formam imitatus. A πλακȣ̃ς.

Πλακȣ̃ς, ȣ̃ντος, ὁ, placenta. A πλακόεις.

Πλακόω, ῶ, f. ώσω, incruſto. Gl. V. πλακωθεῖσα οἰκία, incruſtata domus, Gl. V. A πλάξ.

Πλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, latus in modum tabulæ; (2) cruſtoſus, cruſtæ ſpeciem inferens. A πλακόω.

Πλανάω, ῶ, a recto itinere abduco, vagari facio, fallo, ſeduco; πλανῶμαι, vagor; πεπλανημένος, perf. paſſ. part. deceptus; πλανηθεὶς, a. 1. idem. Οὐδὲ τῷ σώματι διὰ τὴν ἡλικίαν ἱκανῶς ἔχω πλανᾶσθαι, Plat. Πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα, Eur. Hel. 604. Ἀσέληνον κατὰ νύκτα πεπλάνημαι, Anacr. 3, 13. A πλάνη.

Πλανέομαι, erro. A πλάνη.

ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, error, vagatio, Gl. V. πλάνην, fucum, Ph. πλάναι, ambages, Ph.

Πλάνημα, ατος, τὸ, error. A πλανάω.

Πλάνης, ητος, ὁ ϗ ἡ, erro, vagus, erroneus, vagabundus. A πλάνη.

Πλανησίεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incertis ſedibus errans. Ex πλάνησις, & ἕδρα, *ſedes*.

Πλάνησις, εως, ἡ, erratio, vagatio; (2) error, erratio. A πλανάω.

Πλανήτης, ȣ, ὁ, errans, vagus, erraticus, Gl. V. ut planetæ erratici. Ab eod.

Πλανητικὸς, ὴ, ὸν, erraticus, vagabundus. A πλανήτης.

Πλανῆτις, ιδος, ἡ, vagabunda, erratica. A πλανήτης.

Πλανητὸς, ὴ, ὸν, erraticus, vagabundus. A πλαναω.

Πλανίων, ονος, ὁ, idem. A πλανη.

Πλανόδιος, ια, ιον, via errans, vagus. Ex πλάνη, & ὁδὸς, *via*.

Πλάνος, ȣ, ὁ, erraticus, vagus, vagabundus; (2) ſeductor, impoſtor; (3) error, peccatum, digreſſio, vagus ſermo. A πλάνη.

Πλανοϛιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, errando calcatus, ab animantibus vagantibus calcatus. Ex πλάνη, & ϛείβω, *calco*.

Πλανύττω, oberro, vagabundus ſum. Ἄνω κάτω πλανύττομεν, Ariſt. Av. 3. A πλάνη.

Πλὰξ, ακὸς, ἡ, tabula, proprie quæ eſt lata; (2) planities; (3) æquor. Ph. cruſta. A πλατύς.

Πλάσις, εως, ἡ, fictio, formatio. A πλάσσω.

Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum, figlinum opus; (2) commentum, ſimulatio; (3) ſonus vocis & conformatio placida. Ab eod.

Πλασματίας, ȣ, ὁ, fictus, fictitius, commentitius; (2) fictor, fabulator. A πλάσμα.

Πλασματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fictitius, commentitius, Gl. V. Ab eod.

ΠΛΑ'ΣΣΩ, vel πλάττω, f. άσω, fingo, i. e. figuli more formo, formo; (2) illino; (3) fingo, confingo, comminiſcor, ſimulo; πεπλασμένος, fictus, perf. paſſ. part. Τοιȣ́σδε λόγȣς ψιθύρȣς πλάττων εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεὺς, Soph. Aj. 150.

Πλαϛαρεύω, fingo, confingo, comminiſcor. A πλάσσω.

Πλάϛειρα, ας, ἡ, fictrix, creatrix. A πλαϛήρ.

Πλαϛὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ſequens πλάϛης.

Πλάϛης, ȣ, ὁ, formator, fictor, creator, conditor. A πλάττω.

Πλάϛιγξ, ιγγος, ἡ, lanx e jugo ſuſpenſa, cui pondus imponitur; (2) tabula, in qua cottabis ludebatur. Gl. V. lanx, lancula, trutina. A πλατύς.

Πλαϛικὴ, ῆς, ἡ, ſtatuaria, Gl. V. A ſeq.

Πλαϛικὸς, ὴ, ὸν, ad fingendi artem aptus, fingendi arte valens; ſtatuarius, Gl. V. A πλαϛός.

Πλαϛογράφος, falſarius, Gl. V. A πλαϛὸς, & γράφω.

Πλαϛοκατήγορος, prævaricator. Ex πλαϛὸς, & κατήγορος, *accuſator*.

Πλαϛολάλος, fandi fictor, Gl. V. Ex πλαϛὸς, & λάλος, *loquax*.

Πλαϛολόγος, falſidicus, Gl. V. Ex πλαϛὸς, & λόγος, *ſermo*.

Πλαϛὸς, ὴ, ὸν, fictus, fictilis; (2) fictus, ſimulatus, adulterinus, falſus. A πλάττω.

Πλαϛȣργέω, ῶ, f. ήσω, fingo, effingo; (2) formo. A πλαϛȣργός.

Πλαϛȣργὸς, ȣ̃, ὁ, fictor; (2) conditor. Ex πλαϛὸς, & ἔργον, *opus*.

Πλαϛῶς, *Adv.* ficte, ſimulate, falſo, Gl. V. A πλαϛός.

Πλαταγέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum edo, crepito, manu pulſum edo. Πλατάγησε νικήσας, Theocr. 8, 88. A πλαταγή.

Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum; (2) fremitus maris; it. homo garrulus. A πλατάσσω.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, ſtrepitus, ſonus; etiam de homine garrulo. A πλαταγέω.

Πλαταγίζω, f. ίσω, idem quod πλαταγέω.

Πλαταγὼν, ῶνος, ὁ, crepitaculum; (2) flos papaveris. A πλαταγή.

Πλαταγώνιον, ȣ, τὸ, crepitacillum, ſ. parvum crepitaculum; (2) papaveris vel anemones folium. Dim. a πλαταγών.

Πλαταμὼν, ῶνος, ὁ, petra in mari prominens; (2) locus magnus & amplus ad mare; (3) littus amplum & latum, aut fovea maritima. A πλατύς.

Πλατάνια, τὰ, vel πλατανία, ἡ, genus pomorum. Ab eod.

Πλατανιϛὴς, ȣ̃, ὁ, piſcis quidam. Ab eod.

Πλατάνιϛος, ȣ, ἡ, platanus, *arbor*, quia ramos late diffundit. A πλατύς.

Πλάτανος, ȣ, ἡ, idem & ab eod.

Πλατανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, platanis abundans; (2) platani ſpeciem gerens. A πλάτανος.

Πλατανὼν, ῶνος, ὁ, locus platanis conſitus; platanetum, Gl. V. Ab eod.

Πλάταξ, ακος, ὁ, coracinus piſcis. Vox Alexandrina.

Πλατάσσω, ex ictu & colliſione ſonum excito. A πλατύς.

Πλατεῖα, ας, ἡ, ſc. ὁδὸς, platea. Ab eod.

Πλατειάζω, Dor. πλατειάσδω, dilato; (2) ore latius diducto loquor. Τρυγόνες ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα, Theocr. 15, 88. Ab eod.

Πλατειασμὸς, ȣ̃, ὁ, vitium oris, quum nimium diductis faucibus & ore plus ſati patulo ſermo promitur. A πλατειάζω.

Πλατεῖον, ȣ, τὸ, tabella lata. Ab eod.

Πλατέως, *Adv.* late. *Compar.* πλατύτερ latius. Ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, extrema & latior remi par palmula. Gl. V. palmula ratis; πλάτα ſcapulæ, latiores coſtæ.

Πλάτιον, ȣ, τὸ, parva palmula; (2) na vigiolum. Dim. a πλάτη.

Πλατίον, Dor. pro πλησίον, prope.

ΠΛΑ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, conjux; (2) conventus, congregatio, Heſ.

Πλατιϛακὸς, ȣ̃, ὁ, piſcis, idem qui Alexandrinis πλάταξ dicitur.

Πλάτος, εος, τὸ, latitudo. A πλατύς.

Πλάττομαι, fingo, diſſimulo, ſimulo, G V. vide πλάσσω.

Πλάττω, fingo; vid. πλάσσω.

Πλατυγάϛηρ, & πλατυγάϛωρ, ορος, qui eſt lato ventre. Ex πλατὺς, & γ ϛὴρ, *venter*.

Πλατυγίζω, palmula aquam percutiend ſtrepitum excito; (2) verborum ampu lis ſtrepito; (3) papaveris folium ſiniſt teneo dextraque percutiens ſonum in elicio, periculum inde facturus, an ama redamer. Τί θαλαττοκοπεῖς ϗ πλατυγ ζεις; Ariſt. Eq. 827. A πλατύς.

Πλατύγλωσσος, & πλατύγλωττος, ȣ, ὁ ϗ latam linguam habens. Ex πλατὺς, γλῶσσα, *lingua*.

Πλάτυγξ, γγος, ἡ, ſumma & lata pars mi, qua aqua percutitur. A πλατύς.

Πλατύκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus eſt tus. Ex πλατὺς, & καρπὸς, *fructus*.

Πλατύκαρφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feſtucam ſive mulum latum habens. Ex πλατὺς, κάρφος, *feſtuca*.

Πλατύκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latos caules bens. Ex πλατὺς, & καυλὸς, *caulis*.

Πλατύκερκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caudam latam bens. Ex πλατὺς, & κέρκος, *cauda*.

Πλατύκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, lata cornua bens. Ex πλατὺς, & κέρας, *cornu*.

Πλατυλέσχης, ȣ, ὁ, magnus nugator. πλατὺς, & λέσχη, *confabulatio, ſermo* *natio*.

Πλατυλόγος, latiloquus, Gl. V. Ex π τὺς, & λόγος, *ſermo*.

Πλατύλογχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lanceam habens tam. Ex πλατὺς, & λόγχη, *lancea*.

Πλατύνω, dilato, late duco ſeu diduco, a plum & ſpatioſum reddo; a. 1. ἐπλάτ να; πλατύνομαι, dilator; a. 1. ἐπλατ θην. Πλατύνȣσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτ

Matt. 23, 5. Ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται, 2 Cor. 6, 11. A πλατύς.

Πλατύνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, latos humeros ſeu latum dorſum habens. Ex πλατὺς, & νῶτος, *dorſum*.

Πλατυόνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, latos ungues habens. Ex πλατὺς, & ὄνυξ, *unguis*.

Πλατυόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui latos ſeu amplos oculos habet. Ex πλατὺς, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Πλατυπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum limbum e purpura habens. Ex πλατὺς, & πορφύρα, *purpura*.

Πλατύπους, ποδὸς, ὁ ϗ ἡ, latos pedes habens, Ph. pedo, plancus. Ex πλατὺς, & πους, *pes*.

Πλατυπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui latam faciem ſeu frontem habet. Ex πλατὺς, & πρόσωπον, *facies*.

Πλατύπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, latas habens nates. Ex πλατὺς, & πυγὴ, *nates*.

Πλατύῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, latas nares habens. Ex πλατὺς, & ῥὶν, *naris*.

Πλατύῤῥοος, *contr.* πλατύῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, lata habens fluenta, late fluens. Ex πλατὺς, & ῥόος, *fluxus*.

Πλατύρυγχος, ſive πλατύῤῥυγχος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum roſtrum habens. Ex πλατὺς, & ῥύγχος, *roſtrum*.

ΠΛΑΤΥ'Σ, εῖα, ὺ, latus; (2) amplus, ſpatioſus.

Πλατύσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, latam & amplam carnem habens. Ex πλατὺς, & σὰρξ, *caro*.

Πλατύσημον, latus clavus, Gl. V. A ſeq.

Πλατύσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, lato clavo inſignis. Gl. V. πλατύσημοι, laticlavii. Ex πλατὺς, & σῆμα, *clavus*.

Πλάτυσμα, ατος, τὸ, latum linteum vel ſimile quidpiam, cui emplaſtrum illinitur. A πλατύνω.

Πλατυσμὸς, οῦ, ὁ, dilatatio, latitudo, locus latus; (2) oſtentatio, jactantia, loquacitas. Ab eod.

Πλατύστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lato ſeu patulo ore eſt. Ex πλατὺς, & στόμα, *os*.

Πλατύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo, ſpatioſitas. A πλατύς.

Πλατυώνυχος, idem quod πλατυόνυχος.

Πλατύφυλλον, latifolium, Gl. V. A ſeq.

Πλατύφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lata folia habens. Ex πλατὺς, & φύλλον, *folium*.

Πλάω, appropinquo; pro πελάω, ut hinc ſit ἔπληντο, propinquabant; pluſq. pro ἐπέπληντο. Ut a πλάω ſit f. πλήσω. A πελάω.

Πλέγμα, ατος, τὸ, omne id, quod nexum ſeu contextum eſt, opus vitile, calathus, caniſtrum. Gl. V. textura; πλέγματα, crates, Ph. A πλέκω.

Πλέγδην, *Adv.* nectendo, texendo; (2) implicite. Ab eod.

Πλεγματεύω, implico. A πλέγμα.

Πλεγμάτιον, ου, τὸ, implicamentum. A πλέγμα.

Πλεγνύω, implico. A πλέκω.

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, jugerum æquans. A πλέθρον.

Πλέθριον, ου, τὸ, circus, ſic dictus a magnitudine ſua, Suic.

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, jugerum; πλέθρα, jugera, arpendia, Ph.

Πλειάδες, ων, αἱ, Vergiliæ, Ph.

Πλειὰς, bruma, Ph.

Πλειστάκι, & πλειστάκις, *Adv.* ſæpiſſime, ut plurimum. A πλεῖστος.

Πλειστάχοθεν, *Adv.* ſæpenumero; (2) plurimis ex locis. Ab eod.

Πλειστηριάζω, f. άσω, pluris liceor, quam cæteri. Ab eod.

Πλειστοβολεῖν, ludere taxillis. A πλεῖστος, & βάλλω.

Πλειστοβολίνδα, ludus purilis qui fit taxillis. Ex iiſd.

Πλειστοβόλος, ου, ὁ, qui taxillis ludens plurima puncta ſortitur aut jacit. Ex πλεῖστος, & βάλλω, *jacio*.

Πλειστοδυναμέω, ῶ, f. ήσω, plurimum valeo, vel poſſum.

Πλειστολόγως, plurifariam, Gl. V.

Πλεῖστος, plurimus; pl. πλεῖστοι, plurimi. Ph. plerique, plures, complures; πλεῖστον, plurimum. A πλείων.

Πλειστοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, plurimorum ferax. Ex πλεῖστος, & φέρω, *fero*.

Πλείω, poët. pro πλέω, navigo. A πλέω.

Πλείων, comp. a πολὺς, plus, plurimus, Ph. hinc πλείονες, plures, complures, plerique. Gl. V. πλεῖον, plus, plurimum, Ph. πλείονα, plura, plurima.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus. Gl. V.

Πλέκος, εος, τὸ, ſportula e vitilibus contexta. A πλέκω.

Πλεκόω, implicor, i. e. coëo. A πλέκος.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, plexus, complicatio; (2) cirrus, cincinnus; (3) rete, laqueus. Ph. ſpira. A πλέκω.

Πλεκτανόομαι, οῦμαι, inſtar cirrorum ſpargor & implicor. A πλεκτάνη.

Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, plexus, nexus, plexilis, nexilis; (2) textilis, nectilis; πλεκτὰ, plexa, Gl. V. gerræ, Ph. A πλέκω.

ΠΛΕ'ΚΩ, f. ξω, necto, connecto, plecto; (2) texo, contexo, plico; (3) *metaph.* ſtruo, machinor; πεπλεγμένος, plexus; perf. paſſ. part. Ἐάν τις πλέκῃ γυνὴ στέφανον, ἐρᾷν δοκεῖ, Ariſt. Θεσμ. 408. Ποίας μηχανὰς πλέκουσι νῦν; Eur. Andr. 66.

Πλεοναζόντως, abundanter, Ph. A ſeq.

Πλεονάζω, f. άσω, copioſior aut major ſum, quam neceſſe ſit; (2) multiplicor, plus habeo, anteſto, exubero, redundo; (3) inſoleſco, ſupra modum efferor; (4) augeo, multiplico. Ὀυκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ, Phocyl. 55. A πλέον.

Πλεονάκις, *Adv.* ſæpius, ſæpenumero, Gl. V. Ab eod.

Πλεόνασμα, ατος, τὸ, redundantia; (2) abundantia, copia. A πλεονάζω.

Πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, cumulatio, abundatio, amplitudo, Gl. V. Ab eod.

Πλεοναστικὸς, ἡ, ὸν, redundans, ſuperfluus. Ab eod.

Πλεοναστὸς, ἡ, ὸν, abundans, multus. Ab eod.

Πλεοναχῶς, multifariam, varie. Gl. V. plurifariam. A πλέων, pro πλείων.

Πλεονεκτέω, ῶ, f. ήσω, plus habeo, ampliorem partem ſeu portionem habeo; (2) vinco, præſto; (3) fraudo, malis artibus aliquem circumvenio, quæſtui habeo. Ἐπλεονέκτουν μέντοι οἱ Αἰγύπτιοι ϗ πλήθει ϗ τοῖς ὅπλοις, Xen. Cyr. 7, 9. Ex πλέον, & ἔχω, *habeo*.

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, commoditas, ſuperiores partes, melior conditio, prærogativa; (2) id, in quo fraudatur aliquis. A πλεονεκτέω.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, fraudator, Ph. avidus, Gl. V. Ex πλέον, & ἔχω, *habeo*.

Πλεονεκτικὸς, ἡ, ὸν, alieni avidus, avarus. Gl. V. cupidus. A πλεονέκτης.

Πλεονεκτικῶς, *Adv.* more eorum, qui fraudant & circumveniunt. A πλεονεκτικός.

Πλεονεξία, ας, ἡ, prærogativa, Ph. (2) avaritia, Gl. V. Ex πλέον, & ἔχω, *fut.* ἕξω, *habeo*.

Πλεόνως, *Adv.* pluſculum. A πλέον.

Πλέον, plus, *Adv.* A πλεῖον.

ΠΛΕ'ΟΣ, έα, έον, plenus, refertus.

Πλευμονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pulmoni ſimilis, ſpongioſus; pro πνευμονώδης.

Πλεύμων, ονος, ὁ, pulmo; pulmo marinus. A πνεύμων.

Πλεύνως, *Adv.* plus, admodum, valde, præter modum. A πλέων.

ΠΛΕΥΡΑ', ᾶς, ἡ, latus, coſta.

Πλευρίτης, ου, ὁ, lateralis. A πλευρά.

Πλευριτικὸς, ἡ, ὸν, pleuriticus, qui lateris morbo laborat. A πλευρῖτις.

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, pleuritis, laterum morbus, lateralis dolor. A πλευρά.

Πλευρόθεν, *Adv.* a latere, de lateribus. Ab eod.

Πλευροκοπέω, ῶ, f. ήσω, latus ferio ſeu percutio. Τὰ δὲ πλευροκοπῶν, δίχ' ἀνεῤῥήγνυ, Soph. Aj. 236. Ex πλευρὰ, & κόπτω, *ferio*.

Πλευρὸν, οῦ, τὸ, latus, coſta. A πλευρά.

Πλευστικὸς, ἡ, ὸν, navigationi accommodus. Gl. V. navalis. A πλέω, *navigo*.

Πλευστικῶς, *Adv.* navigabiliter. A πλευστικός.

ΠΛΕ'Ω, navigo; (2) naviculariam exerceo; f. πλεύσω; perf. πέπλευκα. Δια μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα, Eur. Iph. in Tau. 480.

Πλήγανον, ου, τὸ, baculus, Heſ. A πληγή,

Πληγὰς, άδος, ἡ, falx. Heſ. πληγάδες, pro συμπληγάδες, petræ concurrentes. A πλήσσω.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga, ictus, vulnus; πληγαὶ, verbera. A πλήττω.

Πλῆγμα, ατος, τὸ, plaga, ictus, vulnus. Ab eod.

Πλῆθος, εος, τὸ, multitudo, multus, numerus, copia, abundantia; populus, plebs, vulgus, frequentia, plenitudo. A πλήθω.

Πληθυντικὸς, ἡ, ὸν, augendi & multiplicandi vim habens; (2) pluralis, Ph. A πληθύνω.

Πληθυντικῶς, *Adv.* numero plurali, pluraliter, Ph. A πληθυντικός.

Πληθύνω, multiplico, augeo, amplifico; (2) augeſco, augeor numero, creſco, plenus ſum, abundo. Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, Act. 6, 7. A πλῆθος.

Πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo. A πλῆθος.

Πληθυσμὸς, οῦ, ὁ, multiplicatio, auctio. A πληθύνομαι.

Πληθύω, multus vel plenus ſum, abundo, exundo. Ἀκολασίας δὲ ϗ νόσων πληθυουσῶν ἐν τῇ πόλει, Plato. A πληθύς.

Πλήθω, f. πλήσω, impleo, repleo; (2) plenus ſeu refertus ſum, turgeo; πληθούσης ἀγορᾶς, pleno foro; πλήθομαι, impleor. Ὄψιν τερείνην τήνδ' ἔπλησα δακρύων, Eur. Med. 905. Ὅταν δὲ πληθῇς τοῦ νόσου ξυνουσίᾳ, Soph. Phil. 524. A πλέος,

Πληθώρα, ας, ἡ, Ion. πληθώρη, omnium humorum æqualis redundantia; (2) maxima hominum frequentia. A πλήθω.

Πληθωρέω, ῶ, impleo; πληθωρέομαι, inundo, inundor. A πληθώρα.

Πληθωρικὸς, ἡ, ὸν, plenus; (2) plenus humoribus. Ab eod.

Πλήκτης, ου, ὁ, percuſſor; (2) pugnax. A πλήττω.

Πληκτίζομαι, f. ίσομαι, digladior, uſque ad plagas pugno; (2) laſcivio; (3) ad commiſerationem induco. Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι, Il. 21, 499. A πλήκτης.

Πληκτικὸς, ἡ, ὸν, percutiendi ſeu feriendi vim habens, plagoſus, Gl. V. Ab eod.

Πληκτικῶς, cæſim, Gl. V. A præc.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, plectrum, ſcutica, flagellum, calcar gallinacei. Ph. pecten, tinnulum. A πλήσσω.

Πληκτροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui plectra ſive inſtrumenta conficit, quibus citharæ pulſantur. Ex πλῆκτρον, & ποιέω, *facio*.

Πληκτροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, calcaria ferens. Ex πλῆκτρον, & φέρω, *fero*.

Πλήμη, ſeu πλήμμη, ης, ἡ, æſtus maris accedens. A πλῆμι, ſive πλήθω.

Πλῆμι, appropinquo. A πλάω.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, vitioſitas, improbum factum, peccatum, erratum, error. A πλημμελής.

Πλημμελέω, ῶ, f. ήσω, incompoſite, inconcinne, immoderate me gero, improbe me gero, pecco. Gl. V. pecco, admitto delinquo; πλημμελεῖ, committit, Ph. πλημμελεῖται, committitur, Ph. πλημμεληθὲν, commiſſum, Gl. V. a. 1. part. paſſ. πεπλημμεληκέναι, perpetrare, Ph. perf. act. inf. at πεπλημμέληται, admiſſum eſt, Ph. perf. paſſ. ind. Πλημμελεῖν τι, Dem. εἴς τι, Plat. περί τι, id. δι' ὕβριν, Dem. Ab eod.

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, peccatum, delictum, commiſſum, reatus, Ph. A πλημμελέω.

Πλημμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt contra modulationis normam, inconcinnus, abſonus, Gl. V. inconditus; (2) immoderatus, vitioſus, culpabilis, mendoſus. Ex πλὴν, & μέλος, *carmen*.

Πλημμέλησις, εως, ἡ, delicti admiſſio, iniquitas. A πλημμελέω.

Πλημμελῶς, *Adv.* immoderate, incondite, inconcinne; (2) perperam, male, vitioſe, improbe. A πλημμελής.

Πλημμύρα, ας, ἡ, maris æſtuantis acceſſus; inundatio, Gl. V. A πλήμη.

Πλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, æſtu inundo, reſtagno, redundo, plenus ſum. Gl. V. πλημμυρεῖ, inundat, exuberat. Ὁπόθεν τὴν θερινὴν ὥραν μόνος τῶν πάντων πλημμυρεῖ, Heliod. A πλημμύρα.

Πλημμυρίζω, inundo, Gl. V. Ab eod.

Πλημμύριον, ου, τὸ, æſtuarium, & arx munita, quæ eſt in æſtuario. Ab eod.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, maris æſtuantis acceſſus, exundatio, impetus fluctuum maris; (2) humiditatis abundantia. Ab eod.

Πλημμύρω, æſtuo, inundo, reſtagno. Ab eod.

ΠΛΗ´ΜΝΗ, ης, ἡ, modiolus ſive fiſtula rotæ, cui axis inſeritur.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur. Ex πλήμνη, & δέω, *liga*.

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas fictile, ad turbinis figuram accedens. A πλήθω, vel πλήμη, & χέω, *fundo*.

ΠΛΗ`Ν, præterquam, præter; (2) ſed, verum, tamen, veruntamen, tamen; (3) cæterum. Hinc πλὴν ὅσον, niſi quod, præterquam quod; πλὴν ἀλλ' ἤ, niſi ſi; ἄλλος, πλὴν, alius, quam; πλὴν ἐὰν, ſi modo, πλὴν εἰ, niſi.

Πλήξιππος, ου, ὁ, qui pungit & ſtimulat equos, agitator, & domitor equorum, eques; (2) bellator. Ex πλὴξ, *ſtimulus*, & ἵππος, *equus*.

Πληρέστατα, *Adv.* pleniſſime, Ph. A πλήρης.

Πληρέστατος, pleniſſimus; πληρεστάτη, pleniſſima, Gl. V. πληρέστατον, plenius, Ph. pleniſſimum. A πλήρης.

Πλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, plenus; (2) perfectus ſeu integer. A πλέος.

Πληροσέληνον, plena luna, Gl. V. A πλήρης, & σελήνη.

Πληροφορέω, ῶ, f. ήσω, impleo, repleo, conſummo, ſive ita impleo, ut nihil amplius deſiderari poſſit. Gl. V. morigero, ſatisfacio. Ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω, Rom. 14, 5. A πλήρης, & φέρω, *fero*.

Πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo, ſatisfactio. A præc.

Πληροφορία, ας, ἡ, plena fides, plena perſuaſio; (2) certa fides, certa perſuaſio. Ex iiſd.

Πληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, prægnantem reddo; ſuppleo, complementum adjicio; compleo, perficio; πληρῶσαι, terminare Ph. a. 1. inf. πληρωθῇ, farciatur, Gl. V. a. 1. paſſ. ſubj. Ὅθεν χέρας πληροῦντες, Eur. Her. fur. 374. Πεπληρωμένον δικαστήριον, Dem. A πλήρης.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, plenitudo, ſupplementum, Gl. V. A πληρόω.

Πλήρωσις, εως, ἡ, repletio cujuſlibet rei, & quacumque in parte; (2) plenitudo; (3) perfectio & abſolutio. Ab eod.

Πληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui collectos fructus aut indictione coactos Athenis vendebat iis, qui aut ſorte, aut emptione eos appetebant. Ab eod.

Πληρωτικὸς, ή, όν, implendi ſeu replendi vim habens. Gl. V. explebilis. Ab eod.

Πλησιάζω, f. άσω, accedo, propinquo, appropinquo; (2) familiariter ad aliquem accedo, aliquo familiariter utor; (3) ſector, conſueſco, rem habeo, concumbo. Ὀυδὲ ἐπλησίαζε τούτων οὐδεὶς αὐτῷ, οὔτε νυκτὸς, οὔτε ἡμέρας, Xen. Cyr. 8, 15. Πῶς οὖν αὐτῷ πλησιασθείην ποτέ; Eur. El. 641. A πλησίον,

Πλησιαίτερος, propinquior, πλησιαίτατος, proximus. A πλησίος.

Πλησίαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, maritimus, mari vicinus. Hinc τὸ πλησίαλον, ου, ora maritima. Ex πλησίος, & ἅλς, *mare*.

Πλησιασμὸς, οῦ, ὁ, acceſſus, appropinquatio; (2) familiaris conſuetudo & ſectatio; (3) coitus. A πλησιάζω.

Πλησίγναθος, ου, ὁ ϗ ἡ, maxillas ſeu buccas implens. Ex πλήθω, & γνάθος, *maxilla*.

Πλησιέστερος, propinquior; πλησιέστατος, proximus. A πλησίον.

Πλησιόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deo vicinus, Deo proximus. Ex πλησίος, & θεὸς. *Deus*.

Πλησίον, prope, juxta, juxtim, ſecus, cominus. Hinc ὁ πλησίον, propinquus, proximus. A πλησίος.

Πλησίος, ία, ίον, propinquus, proximus, vicinus. A πέλας, *prope*.

Πλησιοχώρα, ας, ἡ, vicina regio. A πλησιόχωρος.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, confinis, finitimus, accola, Ph. Ex πλησίος, & χῶρος, *locus*.

Πλησίστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, velum implens; (2) qui proſpero curſu navigat vento implente velum. Ex πλήθω, & ἱστίον, *velum*.

Πλησιφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plenam lucem habens, vel lumine implens. Ex πλήθω, & φάω, *luceo*.

Πλῆσμα, ατος, τὸ, explementum, ſeu id, quo aliquid expletum eſt. A πλήθω.

Πλήσμιος, ία, ιον, replens, implens; (2) delicatus, faſtidioſus. Hinc τὸ πλήσμιον, ου, faſtidium, ſacietas. A πλήθω.

Πλησμίως, *Adv.* ſaturate, ad ſaturitatem. A πλήσμιος.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, ſatietas, ſaturitas; abundantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. Ab eod.

Πλησμονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, replendi vim habens, replens. A πλησμονή.

ΠΛΗ´ΣΣΩ, vel πλήττω, f. ξω, percutio, ferio, icio; πεπληγμένος, percuſſus, perf. paſſ. πληγεὶς, percuſſus, a. 2. Ἐγὼ δὲ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος ἱκέτης ἀφῖγμαι πρός σε, Ariſt. Θεσμ. 186. Ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν οὐδενὸς πεπλήγμεθα, Eur. Rheſ. 868.

Πλήστιγξ, ιγγος, ἡ, flagellum. A πλήσσω.

Πλήτης, ου, ὁ, qui appropinquat. A πλάω.

Πλήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amplior, copioſior. Comp. a πολύς.

Πλίγμα, ατος, τὸ, gradus, greſſus; (2) ſal tus; (3) paſſus. A πλίσσω.

Πλινθεία, ας, ἡ, laterum fictio; (2) lateritium opus; (3) agmen militare quadratum. A πλινθεύω.

Πλινθεῖον, ου, τὸ, figlina laterum, officin in qua lateres finguntur. Ab eod.

Πλίνθευσις, εως, ἡ, laterum fictio. A πλινθεύω.

Πλινθευτὴς, οῦ, ὁ, laterum fictor. Ab eod.

Πλινθεύω, f. εύσω, lateres fingo; (2) e lateribus ædifico; (3) in lateres effingo ſeu formo. Ἦν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμ ὕσομεν, Ariſt. Nub. 1124. Καὶ πλαίσι ξύμπηκτα πλινθεύουσί γε, id. Ran. 89 A πλίνθος.

Πλίνθινος, ίνη, ινον, lateritius, e latere fabricatus. Ab eod.

Πλινθίον, ου, τὸ, laterculus; (2) form mathematica; (3) laterculus & ab cus; (4) agmen militare; (5) m chinamenti quoddam genus. Dim. eod.

Πλίνθος, ου, ἡ, later, imbrex, tegula (2) pars quædam capitis columnæ.

Πλινθουργέω, ῶ, f. ήσω, lateres conficio, coquo. A πλινθουργός.

Πλινθουργία, ας, ἡ, laterum confectio coactio. Ab eod.

Πλινθουργὸς, οῦ, ὁ, qui lateres conficit; V. laterarius. Ex πλίνθος, & ἔργον, pus.

Πλινθοφορέω, ῶ, lateres porto. Ἕτεροι ἐπλινθοφόρουν, Ariſt. Av. 1144. A πλ θος, & φέρω.

Πλινθόω, ῶ, f. ώσω, e lateribus conſtr ſeu fabricor quidpiam. A πλίνθος.

Πλινθυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lateribus contexu i. e. ex lateribus conſtructus. Ex πλ θος, & ὑφαίνω, *texo*.

Πλὶξ, gradus, greſſus, paſſus; (2) ſpatiu inter medium pollicem & medium gitum. A πλίσσω.

ΠΛΙ´ΣΣΩ, gradior, gradus glomero. δὲ πλίσσοντο πόδεσσι, Odyſſ. 6, 318.

Πλιχὰς, άδος, ἡ, pars corporis inter ing na & femur, cutis, quæ pudendis ſube A πλίσσω.

Πλίχος, idem & ab eod.

Πλοὰς, άδος, ἡ, fluitans. A πλέω, na go.

Πλοητόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, navigationem parie A πλόος, & τίκτω, *pario*.

Πλοιάριον, ου, τὸ, navicula, Gl. V. cimb (2) calceamenti muliebris genus. πλοῖον.

Πλοΐζω, f. πλωΐζω, & πλοΐζομαι, navig navi proficiſcor, Πλωΐζεσκεν νηυσί, H Ἔργ. 632. Ab eod.

Πλόϊμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navigabilis, navigationi aptus. Ab eod.

Πλοῖον, ȣ, τὸ, navigium. A πλέω, navigo.

Πλοιοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, naviger, Gl. V. Ex πλοῖον, & φέρω, fero.

Πλοκαμὶς, ῖδος, ἡ, crines plexi & intorti, cincinni, coma. A πλέκω.

Πλόκαμον, ȣ, τὸ, textum; (2) vitile opus. Ab eod.

Πλόκαμος, ȣ, ὁ, crines plexi & intorti, cincinni; (2) cinni, vel nodi crinium nexorum. Gl. V. crinis; πλόκαμοι, crines, cæſaries, Ph. Ab eod.

Πλοκερὸς, ρὰ, ρὸν, textilis. A πλοκή.

Πλοκεὺς, έως, ὁ, textor, Gl. V. A πλέκω.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus, trama, Ph. (2) contextus, compoſitio, argumentum; (3) dolus, fallacia, argutiæ; (4) figura oratoria. A πλέκω.

Πλόκιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, textilis, qui necti texique poteſt. A πλοκή.

Πλόκιον, ȣ, τὸ, cirrus, coma plexilis; (2) genus quoddam monilis collaris. Dim. ab eod.

Πλόκιος, ία, ιον, nexilis, textilis, perplexus, intricatus. Ab eod.

Πλόκος, ȣ, ὁ, cirrus, flexus capillus, coma plexilis; (2) funis. A πλέκω.

Πλόος, *contr.* πλȣ̃ς, ὁ, navigatio, curſus; (2) expeditio navalis. A πλέω.

Πλȣθυγίεια, ας, ἡ, ſanitatis opulentia, divitiæ cum opulentia, pleniſſima felicitas. Ex πλȣ̃τος, & ὑγίεια, *ſanitas.*

Πλȣσιάζω, f. άσω, divitem reddo. Τότε μᾶλλον ἐπλȣσιάσθη τὸ πλῆθος, Herodian. A πλȣ́σιος.

Πλȣσιακὸς, ὴ, ὸν, opulentus. Ab eod.

Πλȣσιόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, locupletibus opulentiſque muneribus ornans. Ex πλȣ́σιος, & δῶρον, *donum.*

Πλȣ́σιος, ία, ιον, dives, locuples, opulentus. A πλȣ̃τος.

Πλȣσίως, *Adv.* opulenter, abunde, adfluenter, abundanter. A πλȣ́σιος.

Πλȣτακαδημεία, ας, ἡ, commentatio ditescendi, philoſophia, cujus finis ſunt divitiæ. Ex πλȣ̃τος, & ἀκαδημεία, *Academia.*

Πλȣ́ταξ, ακος, ὁ, valde dives, vel ſic ſatis dives. A πλȣ̃τος.

Πλȣτέω, ῶ, f. ήσω, dives ſeu opulentus ſum, divitias poſſideo. Οὐδεὶς ἐπλȣ́τησ' ἐμπύροισιν ἀργὸς ὤν, Eur. Hel. 762. Πλȣτῶν τε τερπνὸν, id. Ion. 663. Τῶν δὲ συστρατευσαμένων αὐτῷ τȣ̀ς μὲν ἀρίστȣς πεπλȣ́τηκε, Xen. Cyr. 8, 38. Πλȣτῶν εἰς ὑπερβολὴν, Luc. Ab eod.

Πλȣτίζω, f. ίσω, dito, locupleto, divitem reddo; πλȣτίζεται, diteſcit, Ph. Πλȣτίζειν ἑαυτὸν, Xen. Ab eod.

Πλȣτίνδην, *Adv.* eligendo ditiores, vel ditiſſimum quemque. Ab eod.

Πλȣτοδότειρα, ας, ἡ, divitiarum datrix. A πλȣτοδότης.

Πλȣτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui divitias miniſtrat & ſubgerit. Ex πλȣ̃τος, & δοτὴρ, *dator.*

Πλȣτοδότης, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Πλȣτοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui divitias congerit; (2) lucroſus, quæſtuoſus. Ex πλȣ̃τος, & ποιέω, *facio.*

ΠΛΟΥ͂ΤΟΣ, ȣ, ὁ, divitiæ, opulentia, copia; (2) Plutus, deus divitiarum putatitius.

Πλȣτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divitias adferens, divitias miniſtrans, divitiis augens. Ex πλȣ̃τος, & φέρω, *fero.*

Πλȣτόχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dives terra, Suic. Ex πλȣ̃τος, & χθὼν, *terra.*

Πλȣ́των, ωνος, ὁ, Dis, Pluto. A πλȣ̃τος.

Πλȣτώνεια, & πλȣτώνια, ſ. χωρία, loca, quæ pernicioſos ac ſæpe peſtilentes odores exhalant. A πλȣ́των.

Πλοχμὸς, ȣ̃, ὁ, crinis plexus & intortus. A πλόκαμος.

Πλοώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fluitans aut innatans. A πλόος.

Πλῦμα, ατος, τὸ, aqua ſordida ex lotura, aqua, in qua aliquid elutum eſt; (2) tritum & exhauſtum ſcortum. A πλύνω.

Πλυνὸς, ȣ̃, ὁ, labrum, ubi lavatur, lavacrum; (2) labrum, in quo abluuntur panni. Ab eod.

Πλυντήρια, ων, τὰ, feſtum, quod Athenis in honorem Aglauri, filiæ Cecropis, agitabatur. Ab eod.

Πλυντικὸς, ὴ, ὸν, qui eorum eſt, qui veſtimenta lavant. A πλύντης, *fullo.*

Πλυντρὶς γῆ, terra, qua lotrices in eluendis pannis utebantur. A πλύνω.

ΠΛΥ´ΝΩ, f. υνῶ, lavo; (2) conviciis inceſſo, maledictis proſcindo, objurgo; πεπλυμένος, lotus, Ph. perf. part. paſſ. Τὸ στόμα μευ πλύνω, Theocr. 27, 5. Ὡρᾶν (Horarum) πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς, Theocr. 1, 150

Πλύσιμον, lavatorium, Gl. V. A πλύνω.

Πλύσις, εως, ἡ, lotio, lotura. A πλύνω.

Πλύσμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Πλύτης, ȣ, ὁ, lavator, Gl. V. A πλύνω.

Πλωϊάδες νεφέλαι, natantes nubes & quæ crebro circumferuntur. A πλωΐς.

Πλωΐζω, & πλωΐζομαι, navigo. A πλέω.

Πλώϊμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navigabilis, navigationi idoneus. Ab eod.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, natator; (2) nauta. A πλωτός.

Πλωτικὸς, ὴ, ὸν, navigationi, vel natationi aptus; (2) qui rei nauticæ operam dat; (3) mercator. A πλώω.

Πλωτὸς, ὴ, ὸν, navigabilis, navibus pervius; (2) natatilis. Ab eod.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, navigator, nauta. Ab eod.

Πλώω, navigo; (2) nato, fluito. A πλέω.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, ſpiritus, flatus, flamen, Gl. V. A πνέω.

Πνευματίας, ȣ, ὁ, cui magna eſt & frequens reſpiratio; (2) cui venter flatu diſtenditur. A πνεῦμα.

Πνευματιάω, ſuſpiro. Ph. πνευματιᾷ, ſuſpirat. A πνεῦμα.

Πνευματικὸς, ὴ, ὸν, ſpiritualis, ſpiritalis, qui a ſpiritu cietur; (2) flatibus ventorum obnoxius, ventoſus; (3) inflatus, flatu plenus, ſtatu ſeu ſpiritu diſtentus; (4) flatus ciens, inflans. Hinc ἡ πνευματικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, diſciplina philoſophica de ſpiritibus agens.

Πνευματικῶς, *Adv.* ſpiritualiter; (2) ſpiritualiter ſenſu myſtico. A πνευματικός.

Πνευμάτιον, ȣ, τὸ, parvus flatus; (2) animula. A πνεῦμα.

Πνευμάτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ventoſus; (2) flatibus ventorum obnoxius. Ab eod.

Πνευματοδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpiritus ſeu flatus recipiens. Ex πνεῦμα, & δέχομαι, *capio.*

Πνευματοκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a ſpiritu motus. Ex πνεῦμα, & κινητὸς, *motus.*

Πνευματοκήλη, ης, ἡ, ventoſus ramex. Ex πνεῦμα, & κήλη, *ramex.*

Πνευματοκινήτως, *Adv.* impulſu Divini Spiritus. A πνευματοκίνητος.

Πνευματοκλήτωρ, ορος, ὁ, ſpiritus vocator & quaſi accerſitor. Ex πνεῦμα, & κλήτωρ, *vocator.*

Πνευματομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui Spiritui S. repugnat. Ex πνεῦμα, & μάχομαι, *pugno.*

Πνευματόμφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui umbilicus flatu protuberat. Ex πνεῦμα, & ὀμφαλὸς, *umbilicus.*

Πνευματοφορέομαι, ȣ̃μαι, a vento feror, vento agitor; (2) adflatu numinis inſtinctus feror, numine adflor. A πνευματοφόρος.

Πνευματοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui adflatu numinis inſtinctus fertur, ſpiritu adflatus. Ex πνεῦμα, & φέρω, *fero.*

Πνευματόω, ῶ, f. ώσω, flatu ſeu ſpiritu impleo, flatus excito; (2) in ſpiritum verto; (3) ſpiritu adflo. A πνεῦμα.

Πνευματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpiritu plenus. ventoſus; (2) qui flatus movet, qui inflat; (3) inflatus, flatu diſtentus; (4) flatulentus; (5) anheloſus, qui ægre reſpirat. Ab eod.

Πνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio. A πνευματόω.

Πνευματωτικὸς, ὴ, ὸν, inflandi ſeu flatus excitandi vim habens. Ab eod.

Πνεύμενος, ȣ, ὁ, anheloſus, difficultate ſpirandi laborans, Suic. A πνέω.

Πνευμονίας, ȣ, ὁ, ad pulmonem pertinens. A πνεύμων.

Πνευμονευτικὰ, ῶν, τὰ, inſtrumenta, quæ ſpiritu inflantur. Ab eod.

Πνευμονικὸς, ὴ, ὸν, ad pulmonem pertinens. Ab eod.

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, reſpirationis inſtrumentum; (2) piſcis quidam marinus. A πνέω.

Πνεῦσις, εως, ἡ, ſpiratio, flatus. Ab eod.

Πνευστιάω, ῶ, anhelo, crebo ſpiro ſeu reſpiro, ægre reſpiro; πνευστιῶν, anhelans, Ph. Ab eod.

Πνευστικὸς, ὴ, ὸν, ſpiritalis, ventoſus, inflatus. Ab eod.

ΠΝΕ´Ω, f. εύσω, flo, ſpiro, anhelo; (2) odorem ſpiro, oleo, Gl. V. Ὡς οὗτος ἤδη κακίας ϗ συκοφαντίας πνεῖ, Ariſt. Eq. 435.

Πνιγαλίων, ωνος, ὁ, incubus, ſuppreſſio nocturna, qua dormientes ſuffocari ſibi videntur. A πνίγω.

Πνιγαμὼν, ῶνος, ὁ, idem & ab eod.

Πνιγετὸς, ȣ̃, ὁ, laqueus, quo ſe quis ſtrangulat, Heſ. A πνίγω.

Πνιγεὺς, έως, ὁ, furnus, cacabus, ahenum, in quo carbones, aut carnes, quæ inaſſantur, ſuffocantur. Ab eod.

Πνιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, æſtu ſuffocans, æſtu moleſtus, fervens; (2) ſuffocans. Ab eod.

Πνιγῖτις γῆ, terra quædam colore nigra. Ab eod.

Πνίγμα, ατος, τὸ, ſuffocatio, ſtrangulatio, Suic. Ab eod.

Πνιγμὸς, ȣ̃, ὁ, ſuffocatio, Ph. A πνίγω.

Πνιγμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſuffocans, ſtrangulans, Suic. A πνιγμός.

Πνιγόεις, όεσσα, όεν, idem, Suic. A πνίγω.

Πνῖγος, εος, τὸ, ſuffocatio, ſtrangulatio; (2) calor æſtivus, nos velut ſuffocans. Ph. æſtus. A πνίγω.

Πνίγω, f. ξω, ſuffoco, ango, neco, Gl. V. πνιγεὶς, ſuffocatus, Ph. a. 2. part. paſſ. πνιγήσεται, ſuffocabitur, f. 2. paſſ. Ὃ δὲ μάλιστά με πνίγει, τȣ̃τ' ἐστὶ, Luc. Ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ, Marc. 5, 13.

Πνιγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, æſtu ſuffocans; (2) ſuffocans, ſtrangulans; (3) ſuffocandi & ſtrangulandi vim habens. Gl. V. æſtuoſus. A πνῖγος.

Πνικτὸς, ἡ, ὸν, ſuffocatus, præfocatus, ſtrangulando enectus. A πνίγω.

Πνὶξ, ιγὸς, ἡ, ſuffocatio, ſtrangulatio, ſuppreſſio. Ab eod.

Πνίξις, εως, ἡ, ſtrangulatio.

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro πνοή; πνοιῇς, Dat. pro πνοιαῖς.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, ſpiritus, ſpiraculum, aura, odor, Gl. V. A πνέω.

Πνοίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pernox pedibus ut ventus, velox, Heſ. Ex πνοὴ, & ποῦς, *pes*.

Πνόος, ου, ὁ, flatus, ſpiritus; (2) ſonus. Ab eod.

Πνύκη, ης, ἡ, conſilii locus apud Athenienſes. A πνύξ.

Πνυκίτης, ου, ὁ, frequentator τῆς πνύκης. A πνύκη.

Πνῦμι, & πνῦμαι, ſpiro, vivo, intelligo, ſapio; πέπνυται, ſapit; πεπνυμένος, ſapiens, cordatus, prudens.

Πνῦμι, ſive πνύω, idem & ab eod.

Πνὺξ, υκὸς, ἡ, locus Athenis, ubi conciones habebantur. A πινύω, *moneo*.

Πνυτὸς, ἡ, ὸν, prudens, Heſ. Ab eod.

ΠΟ'Α, ας, ἡ, herba, gramen, pabulum.

Ποάζω, herbas lego, herbas inutiles evello, i. e. runco. A πόα.

Ποάριον, ου, τὸ, herbula, parva herba. Dim. a πόα.

Ποασμὸς, οῦ, ὁ, noxiarum herbarum evulſio, runcatio. A ποάζω.

Ποάστρια, ας, ἡ, runcatrix, quæ noxias herbas evellit. Ab eod.

Ποάστριον, ου, τὸ, falx, qua ſecantur herbæ. Ab eod.

Ποδαβρὸς, οῦ, ὁ, pedibus delicatis mollibuſque præditus. Ex ποῦς, & ἁβρὸς, *mollis, delicatus*.

Ποδάγρα, ας, ἡ, pedica, tendicula; (2) podagra, ſ. articularis morbus, cum pedum articulos noxius humor infeſtat. Ex ποῦς, & ἄγρα, *captura*.

Ποδαγράω, & ποδαγριάω, ῶ, podagra laboro, podagricus ſum. Παρ' αὐτῷ μετὰ τῶν ποδαγρώντων, Ariſt. Plut. 558. A ποδάγρα.

Ποδαγρίζομαι, f. ίσομαι, idem & ab eod. Suic.

Ποδαγρικὸς, ἡ, ὸν, qui podagra tentatur vel laborat, podagricus. Ab eod.

Ποδαγρὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΠΟΔΑ'ΚΝΗ, vel ποδάκνης, vinculum in arcu, Pollux.

Ποδαλγέω, ῶ, f. ήσω, pedum dolore ſeu podagra laboro. A ποδαλγής.

Ποδαλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dolore pedum laborans. Ex ποῦς, & ἀλγέω, *doleo*, vel ἄλγος, *dolor*.

Ποδαλγία, ας, ἡ, pedum dolor, podagra. Ab eod.

Ποδαλγικὸς, ἡ, ὸν, qui pedum dolore ſeu podagra laborat. Ab eod.

Ποδαλγὸς, οῦ, ὁ, idem. Ex ποῦς, & ἄλγος, *dolor*.

Ποδάνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, velox pedibus; idem quod ποδήνεμος. Ex ποῦς, & ἄνεμος, *ventus*.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex ποῦς, & νίπτω, *lavo*.

Ποδάνιπτρον, ου, τὸ, ipſa aqua, qua pedes abluuntur. Ex iiſd.

ΠΟΔΑΠΟ'Σ, ἡ, ὸν, cujas, ex qua regione?

Ποδάργη, ης, ἡ, Podarge, equæ nomen. A πόδαργος.

Πόδαργος, ου, ὁ καὶ ἡ, albos, vel celeres pedes habens, (2) nomen proprium equi. Ex ποῦς, & ἀργὸς, *albus, celer*.

Ποδάριον, ου, τὸ, pediculus, i. e. pediolus, vel exiguus pes. Dim. a ποῦς, *pes*.

Ποδάρκης, εος, ὁ καὶ ἡ, pedibus ſuis valens, pedibus celer. Ex ποῦς, & ἀρκέω, *ſufficio*.

Ποδαυρὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui velocitate pedum auras ſeu ventos æquat. Ex ποῦς, & αὔρα, *ventus*.

Ποδεῖον, ſive πόδειον, ου, τὸ, ſocculus, qui pedi inducitur; (2) udo. A ποῦς, *pes*.

Ποδεκμάγιον, & ποδεκμαγεῖον, ου, τὸ, pedale, Gl. V. Ex ποῦς, & ἐκμάσσω, *abſtergo*.

Ποδένδυτον, ου, τὸ, pedis indumentum, pedica, pedis vinculum. Ex ποῦς, & ἐνδυτὸν, *indumentum*.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, petiolus in utre pendulus, qua liquor effunditur; item pes navis ut ποῦς; nec non calceamenti ruſtici genus. A ποῦς.

Ποδηγετέω, ῶ, f. ήσω, viam pedibus monſtro, dux itineris ſum, duco; (2) perduco. ἧπερ εὐμαθὴς τρίβος ὀρθῇ κελεύθῳ τὰν Σκότῳ ποδηγετεῖ, Lyc. 12. A ποδηγέτης.

Ποδηγέτης, ου, ὁ, q. d. pedum ductor, qui pedibus præeundo viam monſtrat. A ποδηγέω.

Ποδηγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ποδηγετέω. Αὐτὸν χαρὶς τοῦ δείξαντος ποδηγεῖν, Plato. A ποδηγός.

Ποδηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, viæ dux; (2) adſecla. Ex ποῦς, & ἄγω, *duco*.

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad ipſos uſque pedes dependens. Ex ποῦς, & ἠνεκὴς, *porrectus in longitudinem*.

Ποδήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pedibus, i. e. pedum velocitate ventos æquans, pedibus admodum celer. Ex ποῦς, & ἄνεμος, *ventus*.

Ποδήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad ipſos pedes pertingens ſeu dependens; ποδήρης χιτὼν, tunica talaris, Gl. V. Ex ποῦς, & ἄρω, *apto*. Sed ποδήρης ναῦς, eſt navis, quæ remigando impellitur, Euſt. Heſ. Ex ποῦς, & ἐρέσσω, *remigo*.

Ποδηροφορέω, ῶ, talarem veſtem fero, Suic. Ex ποδήρης, & φέρω, *fero*.

Ποδιαῖος, αία, αῖον, pedalis, pedaneus. A ποῦς.

Ποδίζω, f. ίσω, pede metior; (2) pedes ligo, ſeu pedicis obligo. Πεποδισμένους ἔχουσι τοὺς ἵππους ἐπὶ ταῖς φάτναις, Xen. Ab eod.

Ποδίκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pedibus plaudens, pedibus ſtrepitum edens. Ex ποῦς, & κρότος, *plauſus*.

Πόδιον, ου, τὸ, petiolus, pedunculus. Dim. a ποῦς.

Ποδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ποδισμὸς, οῦ, ὁ, dimenſio pedibus facta, ratio menſurandi pedibus; (2) ſaltationis genus. A ποδίζω.

Ποδιστὴρ, ῆρος, ὁ, ad ipſos pedes pertingens ſeu dependens; (2) lebes, cacabus. Ab eod.

Ποδοκάκη, ης, ἡ, lignum, in quod inſerti captivorum pedes in carcere conſtringuntur, cippus, pedica. Ex ποῦς, & κακὸς, *malus*.

Ποδόκοιλον, ου, τὸ, vola pedis. Ex ποῦς, & κοῖλον, *cavitas*.

Ποδοκρουστία, ας, ἡ, plauſus pedum, ſeu pulſatio & comploſus. Ex ποῦς, & κρουστὴς, *pulſator*.

Ποδονιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex ποῦς, & νίπτω, *lavo*.

Ποδόνιπτρον, ου, τὸ, aqua, qua pedes lavantur. Gl. V. pelluvium, pollubrum. Ex iiſd.

Ποδότριον, ου, τὸ, veſtis ad pedes demiſſa, R. Ex ποῦς, & ἄρω, *apto*, vel ὅρος, *terminus*.

Ποδοστράβη, ης, ἡ, inſtrumentum tortorium; (2) inſtrumentum medicum; (3) tendicula, qua cervi capiuntur. Ex ποῦς, & στρέφω, *verto, flecto*.

Ποδόστροφον, ου, τὸ, pedum retinaculum. Ex iiſd.

Ποδότης, ητος, ἡ, pedatus. A ποῦς.

Ποδοτρόχαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pede rotam circumagens, figulus. Ex ποῦς, & τροχὸς, *rota*.

Ποδοχέω, ῶ, clavum teneo, ad gubernaculum ſedeo. Ex ποῦς, *clavus*, & ἔχω, *habeo*.

Ποδόψηστρον, ου, τὸ, pedum ſubſtragulum. Ex ποῦς, & ψάω, *tergo*.

Ποδόω, intendo funibus, qui πόδες dicuntur.

Ποδώκεια, ας, ἡ, pedum pernicitas. A ποδώκης.

Ποδώκης, εος, ὁ καὶ ἡ, pedibus celer. Ex ποῦς, & ὠκὺς, *celer*.

Ποδωκία, ας, ἡ, pedum pernicitas. A ποδώκης.

Πόδωμα, ατος, τὸ, pulpitum, Gl. V. A ποῦς.

Ποδωτὸς, ἡ, ὸν, funibus, qui πόδες dicuntur, intenſus. Ab eod.

Ποεσιτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, herbas alens ſeu nutriens, herbidus. Ex πόα, & τρέφω, *nutrio*.

Ποέω, ῶ, facio; pro ποιέω.

Πόη, herba, Gl. V. Al. πόα.

Ποηλογέω, ῶ, f. ήσω, herbas colligo. Ex πόα, & λέγω, *colligo*.

Ποηφαγέω, ῶ, f. ήσω, herbis veſcor. A ποηφάγος.

Ποηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, herbis veſcens; (2) animal Indicum, duplo majus, quam equus. Ex πόα, & φάγος, *edax*.

Ποθεινὸς, ἡ, ὸν, deſiderabilis, exoptatus. Gl. V. deſideratus, amabilis. A πόθος.

Ποθεινότατος, deſideratiſſimus, Gl. V. A præc.

Ποθεινῶς, *Adv.* magno cum deſiderio. A ποθεινός.

Πόθεν, *Adv.* unde? undenam? Ab ὅθεν.

Ποθὲν, *Adv.* alicunde. Ab eod.

Ποθέρπω, f. ψω, ſerpendo accedo, accedo. Dor. pro προσέρπω. Ἴδ', αὖ πάλιν ἀδὶ ποθέρπει, Theocr. 4, 48. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἕρπω, *ſerpo*.

Ποθέσπερα, *Adv.* veſperi. Ex ποτὶ, & ἕσπερος, *veſper*.

Ποθέω, ῶ, deſidero, amo; πόθεσαν pro ἐπόθεσαν, deſiderarunt, a. 1. pl. πεποθημένος, exoptatus, Gl. V. p. paſſ. part. Στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν, Ariſt. Ach. 33. A πόθος.

Ποθὴ, ῆς, ἡ, deſiderium, ipſa actio deſiderandi. A ποθέω.

Πόθημα, ατος, τὸ, deſiderium; (2) res deſiderata. Ab eod.

Πόθημι, deſidero, requiro. Ut hinc ſit ποθήμεναι, Dor. inf. Ab eod.

Πόθησις, εως, ἡ, ipſa actio deſiderandi; (2) deſiderium, amor. Ab eod.

Ποθητὸς, ἡ, ὸν, deſideratus, deſiderabilis. Ab eod.

Πόθι, *Adv.* ubi? ubinam? quo? Ab ὅθι.

Ποθὶ, *Adv.* alicubi, aliquando. Ab eod.

Ποθόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſiderio tactus, vel captus; (2) Cupidinis telis ictus, a Cupidine vulneratus; (3) amatorius. Ex πόθος, & βλητὸς, *jactus, ictus*.

Ποθοράω, ῶ, adſpicio. Dor. pro προσορά Ex ποτὶ pro πρὸς, & ὁράω, *video*.

Ποθορέω, Dor. pro προσορῶ.

Ποθόρημι, idem & ex iiſd. Καὶ τύ νιν ποθορῆσθα, Theocr. 6, 8.

ΠΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, deſiderium, amor, cupido, Ph. detrimentum, Gl. V.

Ποῖ, *Adv.* quo? quonam? quorſum? ubi? quouſque? quamdiu. Ab οἷ, *quo*.

Ποι, *Adv.* aliquo; (2) alicubi; (3) quodammodo. Ab eod.

Ποιὰ, ᾶς, ſ. ποία, ας, ἡ, herba; (2) Cereales fruges; (3) annus. A πόα.

Ποιάεις, άεσσα, ᾶεν, herboſus. Dor. pro ποιήεις.

ΠΟΙΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, facio, fabricor; carmina compono; ποιῆσαι, condere, componere, Ph. a. 1. inf. ποιήσω, faxo, Gl. V. f. 1. ποίησον, fac, effice, Gl. V. a. 1. imperat. ἐποίησεν, admiſit, Ph. a. 1. ind. 3. ſ. ποιήσαϑαι ταχέως, arripere, Ph. a. 1. med. inf. Ποιεῖν ἐκκλησίαν, cogere; χρόνον, commorari; ἀργύριόν τινι, acquirere; τινὰ κακῶς, affligere; ἔξω, emittere. Ποιεῖϑαι λόγον ἐυκοσμίας, rationem habere, curare; περὶ πλείονος, περὶ παντὸς, pluris facere; περὶ ὀλίγȣ, περὶ ἐλάττονος, contemnere; ἐφ' vel ὑφ' ἑαυτὸν, redigere, ἐν θαύματι, admirari.

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, herboſus, herbidus, herbis conſitus. A ποίη, pro ποία.

Ποίημα, ατος, τὸ, id quod aliquis fecit, opus. Gl. V. poëma, commentum. A ποιέω.

Ποιηματικὸς, ȣ̃, ὁ, qui poëmata conſcribit, poëta. A ποίημα.

Ποιημάτιον, ȣ, τὸ, parvum poëma, poëmatium. Dim. a ποίημα.

Ποιηρὸς, ρὰ, ρὸν, herboſus, herbidus, herbis conſitus. A ποία.

Ποίησις, εως, ἡ, poëſis, Gl. V. (2) factura, inſtructio, Gl. V. A ποιέω.

Ποιητέος, έα, έον, faciendus. Ab eod.

Ποιητὴς, ȣ̃, ὁ, poëta, vates, Gl. V. (2) factor, effector. Ab eod.

Ποιητίζω, poëtor, Gl. V. A ποιητής.

Ποιητικὸς, ὴ, ὸν, faciendi vim habens, per quem aliquid fit; (2) poëticus, i. e. poëtis conveniens, poëtarum proprius. A ποιητής.

Ποιητικῶς, *Adv.* poëtice. A ποιητικός.

Ποιητὸς, ὴ, ὸν, factus; (2) factitius; (3) adoptivus, adſcititius. A ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, poëtria, quæ carmina facit. A ποιητής.

Ποιηφαγέω, ῶ, herbis veſcor. Ex ποίη, & φαγεῖν, *comedere*.

Ποικιλανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, varie floridus, variegatum habens florem, variegatus. Ex ποικίλος, & ἄνθος, *flos*.

Ποικιλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, varia veſte exornatus, pictam ſeu verſicolorem veſtem indutus; (2) variegatus, multicolor. Ex ποικίλος, & εἷμα, *veſtis*.

Ποικιλέρυθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rubeis maculis pictus. Ex ποικίλος, & ἐρυθρος, *ruber*.

Ποικιλήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, variegatas habens habenas. Ex ποικίλος, & ἡνία, *habena*.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas. A ποικίλος.

Ποικιλὶς, ίδος, ἡ, varia, verſicolor, picta; (2) nomen avis, quibuſdam carduelis. Ab eod.

Ποικίλλω, variego, varie diſtinguo, vario; (2) vafre comminiſcor aut fingo; πεποικιλμένος, varius, variegatus, p. paſſ. part. Ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον, Eur. Cyc. 332. Σπάρτη μὲν ἡ 'μὴ, ϗ πεποίκιλται τρόποις, Eur. Supp. 187. Βαιὰ ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ σοφοῖς, Pind. Pyth. 9, 134. Ab eod.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, varius ornatus, ornatus verſicolor. A ποικίλλω.

Ποικιλμὸς, ȣ̃, ὁ, varietas. Ab eod.

Ποικιλόβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in conſiliis ſuis varius & callidus; (2) aſtutus, verſutus, callidus, vafer. Ex ποικίλος, & βȣλὴ, *conſilium*.

Ποικιλόγηρυς, Dor. ποικιλόγαρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, varie ſonans, variam vocem ſonumque habens. Ex ποικίλος, & γῆρυς, *vox*.

Ποικιλόγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, variis ſeu verſicoloribus lineis diſtinctus, varius, pictus, maculoſus. Ex ποικίλος, & γραμμὴ, *linea*.

Ποικιλογράφος, ȣ, ὁ, qui varia ſcripſit. Ex ποικίλος, & γράφω, *ſcribo*.

Ποικιλόδειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui collum eſt varium, i. e. verſicolor, maculoſum, pictum. Ex ποικίλος, & δειρὴ, *collum*.

Ποικιλοδέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam. Ex ποικίλος, & δέρμα, *cutis*.

Ποικιλόδινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui varie circumagitur, ſeu verſatur, qui in orbem agitur. Ex ποικίλος, & δίνη, *vortex*.

Ποικιλόδιφρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui variis utitur bigis. Ex ποικίλος, & δίφρος, *bigæ*.

Ποικιλόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varia donans. Ex ποικίλος, & δῶρον, *donum*.

Ποικιλόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, varios habens capillos. Ex ποικίλος, & θρὶξ, *capillus*.

Ποικιλόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui varios caules habet, cujus caulis varius eſt. Ex ποικίλος, & καυλὸς, *caulis*.

Ποικιλομήτης, ȣ, ὁ, varia & multiplicia habens conſilia, verſipellis. Ex ποικίλος, & μῆτις, *conſilium*.

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem. A ποικιλομήτης.

Ποικιλομήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui varias machinas & technas callet, callidus, verſutus. Ex ποικίλος, & μηχανὴ, *machina*.

Ποικιλομορφία, ας, ἡ, q. d. multiformitas, varia formatio. A ποικιλόμορφος.

Ποικιλόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, variis formis indutus; (2) verſicolor. Ex ποικίλος, & μορφὴ, *forma*.

Ποικιλόμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ſermo varius eſt, vel vario diſtinctus lepore, facundus, diſertus. Ex ποικίλος, & μῦθος, *ſermo*.

Ποικιλόνωτος, ȣ, ὁ, varium dorſum ſeu tergum habens. Ex ποικίλος, & νῶτος, *dorſum*.

Ποικιλόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, variegatas pennas habens. Ex ποικίλος, & πτερὸν, *ala*.

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus, picturatus, Gl. V. item varias artes callens, verſutus.

Ποικιλόστερνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varium pectus habens, varia ſub pectore verſans, verſutus, doloſus. Ex ποικίλος, & στέρνον, *pectus*.

Ποικιλόστικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, variis maculis notatus. Ex ποικίλος, & στικτὸς, *notatus*.

Ποικιλόστολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtolam gerens variam ſeu variegatam. Ex ποικίλος, & στολὴ, *ſtola*.

Ποικιλόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus os ſeu roſtrum eſt varium. Ex ποικίλος, & στόμα, *os*.

Ποικιλότερπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varie oblectans, Suic. Ex ποικίλος, & τέρπω, *oblecto*.

Ποικιλότευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui varia conſecutus eſt. At ποικιλότευκτος θέσις, exp. poſitio varia, Suic. Ex ποικίλος, & τευκτός.

Ποικιλότραυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varie balbutiens. Ex ποικίλος, & τραυλὸς, *balbus*.

Ποικιλοφόρμιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, qui vario citharæ ſono canitur. Ex ποικίλος, & φόρμιγξ, *cithara*.

Ποικιλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt verſuta & callida, Ph. verſutus. Ex ποικίλος, & φρὴν, *mens*.

Ποίκιλσις, εως, ἡ, variegatio. A ποικίλλω.

Ποικιλόχροος, *contr.* ȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verſicolor. Ph. A ποικίλος, & χρώα.

Ποικιλόχρωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſcolor. A χρῶμα.

Ποικιλόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, verſicolor, Gl. V.

Ποικιλτὴς, ȣ̃, ὁ, qui variat, qui verſicolore ornatu veſtimenta elaborat. Gl. V. variator, plumarius. A ποικίλλω.

Ποικιλτικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad eum, qui acu pingit, & polymiton telam texit. A ποικιλτής.

Ποικιλτὸς, ὴ, ὸν, variatus, varie pictus, verſicolor. A ποικίλλω.

Ποικιλῳδὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vario modulamine canens, cantum variare peritus. Ex ποικίλος, & ᾠδὸς, *cantor*.

Ποικίλως, *Adv.* varie, multis modis; (2) callide, verſute. A ποικίλος.

Ποιμαίνω, f. ανῶ, paſco, rego; (2) curam gero, curo. Ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίȣ ποιμαίνομεν, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἁμετέρα γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέων βαλιαί τε λύγκες, Eur. Alc. 575. A ποιμήν.

Ποιμανεὺς, έως, ὁ, paſtor. A ποιμαίνω.

Ποιμανεύω, paſco; (2) cuſtodio. A ποιμανεύς.

Ποιμανόριον, ȣ, τὸ, grex, non ovium tantum, ſed & grex populi. A ποιμάνωρ.

Ποιμαντικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad eos, qui oves paſcunt, paſtorius, paſtoritius; paſtoralis, Gl. V. A ποιμαίνω.

Ποιμάντωρ, ορος, ὁ, paſtor. A ποιμαίνω.

Ποιμάνωρ, ορος, ὁ, paſtor; (2) rex, dux. A ποιμήν.

Ποιμενίδης, ȣ, ὁ, paſtore natus, qui paſtorii generis eſt. A ποιμήν.

Ποιμενικὸς, ὴ, ὸν, paſtoralis, paſtoritius; (2) paſcendo pecori deditus. Ab eod.

Ποιμένιος, ία, ιον, paſtoralis, paſtoritius. Ab eod.

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, opilio, paſtor, gregarius; Ph. rector, ductor.

Ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium. Gl. V. ovile, grex. A ποιμήν.

Ποιμνήϊος, ία, ιον, ad ovium gregem pertinens. A ποίμνη.

Ποίμνιον, ȣ, τὸ, grex ovium. Ph. pecus; ποιμνία, pecora, Gl. V.

Ποινάζω, f. άσω, punio, pœnas exigo. A ποινή.

Ποιναῖος, αία, αῖον, pœnarius, pœnalis, pœnas infligens. Ab eod.

Ποινάω, ῶ, punio, pœnas exigo. Ab eod.

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, pœna, ultio injuriæ ſeu peccati, pretium quo injuria penſatur. Furia.

Ποινηλασία, ας, ἡ, coactio in pœnam, inflictio pœnæ. Ex ποινὴ, & ἐλαύνω, *pello*.

Ποινηλατέω, ῶ, f. ήσω, furiis pœnalibus agito. A ποινήλατος.

Ποινήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a furiis agitatus. Ex ποινὴ, & ἐλαύνω, *agito*.

Ποίνημα, ατος, τὸ, pœna, quam quis luit. A ποινάω.

Ποινητὴρ, ῆρος, ὁ, qui punit, vindex, ultor. Ab eod.

Ποινήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui punit, qui pœnas exigit, vindex. Ab eod.

Ποίνιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pœnalis, pœnas infligens, pœnis perſequens; (2) ultor, vindex. A ποινή.

Ποινοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, pœnas infligens. Ex ποινὴ, & ποιέω, *facio*.

Ποιολογέω, herbas lego; ποιολογεῦσα, herbas legens, part. pro ποιολογȣ̃σα. Ex ποία, & λέγω, *colligo*.

Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis? Ab οἷος.

Ποιὸς, ποιὰ, ποιὸν, certa qualitate præditus, certo modo adfectus; *Subſt.* triticum.

Ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. A ποῖος.

Ποιοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, herbas alens, herbidus, Suic. Ex ποία, & τρέφω, *alo*.

Ποιόω, ῶ, f. ώσω, qualitate adficio; πεποιωμένος, qualitate affectus, p. part. paſſ. A ποῖος.

Ποιπνυὸς, ȣ̃, ὁ, miniſter, famulus, Heſ. A ποιπνύω.

Ποιπνύω, opus facio & quidem ſedulo, valde occupor; (2) miniſtro. Ὡς ἴδον

Ἡφαιϛον διὰ δώματα ποιπνύοντα, Il. 1, 600. A ποιέω.

Ποιρὶν, ῖνος, ὁ, ſcrotum, mentula, Etym. A σπείρω.

Ποίτινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, remuneratorius, remunerator. Ex ποινὴ, & τίνω, *remuneror*, *ſolvo*, *pendo*.

Ποιφύγδην, *Adv.* terrifico cum flatu. A ποιφύσσω.

Ποίφυγμα, ατος, τὸ, vehemens ſpiritus emiſſio. Ab eod.

Ποιφύσσω, f. ξω, ſpiro, flatum emitto; (2) terreo, exterrefacio. Ὃν μέλαινα ποιφύξει φθιτῶν σάρκας λεοντίζȣσα δαιταλȣργία, Lyc. 199. A φυσάω, *flo*.

Ποιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, herbidus. A ποία, pro πόα.

Πόκα, *Adv.* quondam, olim. Vox Dorica pro ποτέ.

Ποκάζω, idem quod ποκίζω. A ποκάς.

Ποκάριον, ȣ, τὸ, parvum vellus. Dim. a πόκος.

Ποκίζω, f. ίσω, tondeo; (2) como, pecto. A πόκος.

Ποκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vellus referens, ei ſimilis. Ex πόκος, & εἶδος.

Πόκος, ȣ, ὁ, vellus, lana vellendo ab ove dempta, & in floccum conglobata. A πέκω.

Ποκόω, ῶ, f. ώσω, vellere circumdo, veſtio. Hinc πεποκωμένος, veſtitus. A πόκος.

Πολεμαδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuſceptor bellorum. Dor. pro πολεμηδόκος.

Πολεμάρχειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad polemarchum pertinens. A πολέμαρχος.

Πολεμάρχης, ȣ, ὁ, belligerator, Gl. V. dux belli. Ex πόλεμος, & ἄρχω.

Πολεμαρχία, ας, ἡ, munus polemarchi. Ab eod.

Πολέμαρχος, ȣ, ὁ, dux belli, tribunus militum. Ex πόλεμος, & ἀρχὸς, *præfectus*, *dux*.

Πολεμέω, ῶ, f. ήσω, bellum gero, bello, belligero; (2) pugno. Πολεμεῖν ὑπέρ τινος, πρὸς ἀλλήλȣς, πρὸς μεγάλην ϗ πλȣσίαν πόλιν. Πόλεμον συνεχῆ ϗ μακρὸν πολεμεῖν, Dem. Ἡμεῖς ἀεὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν; Ariſt. Av. 1645. A πόλεμος.

Πολεμηδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuſcipiens bellum. Ex πόλεμος, & δέχομαι, *capio*.

Πολεμήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellicus, ſeu ad bellum pertinens. A πόλεμος.

Πολεμησείω, bellare geſtio, bellare cupio, ad bellum ſpecto. A πολεμέω.

Πολεμητέον, & πολεμητέα, bellandum; pugnandum. Πολεμητέον ἐϛ' ἀπὸ τȣ́τȣ, ſc. ἀργυρίȣ, Ariſt. Lyſ. 499. Ab eod.

Πολεμητήριον, ȣ, τὸ, locus hoſti imminens, & opportunus ad illi nocendum, Suic. Ab eod.

Πολεμία, ας, ἡ, ſc. χώρα, ſolum hoſtile ſeu hoſticum. A πόλεμος.

Πολεμίζω, f. ίσω, bello, belligero, bellum gero; (2) pugno, depugno, decerto. Πολεμίζειν τῇ γλώττῃ, Ariſt. Nub. 418. Ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων Φοῖβος, Pind. Ol. 9, 39. Ab eod.

Πολεμικὸς, ἡ, ὸν, bellicus, militaris, bellicoſus. Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, ſc. ἐπιϛήμη, ars militaris; & τὸ πολεμικὸν, ȣ̃, claſſicum, bellicum; hoſtile. Ab eod.

Πολεμικῶς, *Adv.* bellicoſe. A πολεμικός.

Πολέμιος, ία, ιον, qui animo hoſtili & bellum inferendi cupido adfectus eſt erga aliquem, infeſtus, (2) hoſtis, hoſtilis, inimicus. A πόλεμος.

Πολεμιϛήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellicus, bellator, habilis ad bellum. Hinc τὰ πολεμιϛήρια, ων, certamina curſuum equorum. Gl. V. equiria. A πολεμιϛής.

Πολεμιϛὴς, ȣ̃, ὁ, bellator, habilis ad bellum. A πολεμίζω.

Πολεμίως, *Adv.* hoſtiliter, hoſtili atque infeſto animo. A πολέμιος.

Πολεμοδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellum excipiens, R. Ex πόλεμος, & δέκομαι pro δέχομαι, *capio*.

Πολεμόκλονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui tumultus bellicus ineſt, bellici tumultus plenus. Ex πόλεμος, & κλόνος, *tumultus*.

Πόλεμόνδε, in bellum, ad bellum; in prælium. A πόλεμος.

Πολεμοποιέω, ῶ, f. ήσω, bellum moveo; (2) ſeditiones excito; (3) inimicum & hoſtem reddo. A πολεμοποιός.

Πολεμοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui bellum movet, hoſtilis. Ex πόλεμος, & ποιέω, *facio*.

ΠΟ´ΛΕΜΟΣ, ȣ, ὁ, bellum; (2) prælium pugna.

Πολεμοτροφέω, ῶ, bellum nutrio ſeu foveo. Ex πόλεμος, & τρέφω, *alo*.

Πολεμοφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bello conſumens. Ex πόλεμος, & φθείρω, *perdo*.

Πολεμόω, ῶ, f. ώσω, ad bellum excito, ad bellum alicui inferendum incito, Gl. V. oppugno; πολεμόομαι, ȣ̃μαι, ad movendum contra aliquem bellum inſtigor. A πόλεμος.

Πολεμώνιον, ȣ, τὸ, polemonium, herba quædam. Ab eod.

Πολεύω, f. εύσω, verſor; (2) nutrio, miniſtro, contineo. Πολεύων ἱππείῳ γένει, Soph. A πολέω.

ΠΟΛΕ´Ω, ῶ, f. ήσω, verto, verſo; (2) verſor; (3) aro; (4) paſco. Ἔαρι πολεῖν, θέρεος δὲ νεωμένη ȣ̈ σ' ἀπατήσει, Heſiod. Ἔργ. 460.

Πολιὰ, cana, Gl. V. πολιαὶ, cani, Ph. A πολιός.

Πολιανομέω, ῶ, f. ήσω, ædilis ſum, præfectus urbis ſum. A πολιανόμος.

Πολιανόμος, ȣ, ὁ, ædilis, præfectus urbis. Ex πόλις, & νέμω, *rego*.

Πολιαρχέω, ῶ, f. ήσω, urbi præſum. A πολίαρχος.

Πολίαρχος, ȣ, ὁ, præfectus urbis vel urbium; (2) princeps urbis vel urbium. Ex πόλις, & ἀρχὸς, *dux*, *princeps*.

Πολιὰς, άδος, ἡ, urbana, Athenienſibus Minerva, dea tutelaris. A πόλις.

Πολίδιον, ȣ, τὸ, oppidulum. Dim. ab eod.

Πολιεὺς, έως, ὁ, civitatem gubernans, urbis cuſtos & tutor. Jov. epith. Ab eod.

Πολίζω, f. ίσω, urbem condo, urbem ſtatuo; πεπολισμένη, condita, p. part. paſſ. Ἥ ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσσατο κάρτερος Ἄρης, Dion. Περ. 377. A πόλις.

Πολιήοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, urbis tutator, vel tutatrix, R. Suic. Ex πόλις, & ἔχω, *habeo*.

Πολιήτης, ȣ, ὁ, civis, municeps. A πόλις.

Πολιῆτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*. A πολιήτης.

Πόλινδε, *Adv.* ad civitatem. A πόλις.

Πολιόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, canos habens capillos. Ex πολιὸς, & θρὶξ, *capillus*.

Πολιοκρόταφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cana habens tempora, ſenex. Ex πολιὸς, & κρόταφος, *tempus*.

Πόλιον, ȣ, τὸ, polium, planta. A πολιός.

Πολιὸν, ȣ̃, τὸ, vinum album. Ab eod.

Πολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obſidione cingo, circumſedeo, obſideo, machinis & tormentis urbem oppugno; πολιορκεῖ, vaſtat, Ph. πολιορκεῖν, obſidere, Ph. πολιορκȣ́μενοι, obſeſſi, Gl. V. πεπολιορκημένος, obſeſſus, Gl. V. p. paſſ. part. Ὅπως ὅτι μάλιϛα ἐοίκοι πολιορκήσειν παρεσκευασμένῳ, Xen. Cyr. 7, 22. Πολιορκηθὲν ϛενοχωρίᾳ γῆς, Plato. Ex πόλις, & εἴργω, *includo*, vel ἕρκος, *ſeptum*.

Πολιορκητέον, obſidendum, Ph. A præc.

Πολιορκητὴς, ȣ̃, ὁ, urbium obſeſſor; (2) urbium expugnator. A πολιορκέω.

Πολιορκητικὸς, ὴ, ὸν, obſidionalis, Gl. V. A πολιορκητής.

Πολιορκία, ας, ἡ, obſeſſio, obſidium ſive obſidio; oppugnatio, vaſtatio, Gl. V. A πολιορκέω.

ΠΟΛΙΟ´Σ, ιὰ, ιὸν, canus, albus, candidus, niveus.

Πολιότης, ητος, ἡ, canities. A πολιός.

Πολιȣ̃μαι, caneſco, Gl. V. caneo; πεπολιωμένος, canus, Gl. V. p. paſſ. part. Πολιȣ̃νται οἱ κρόταφοι, Ariſtot. A πολιόω, *canum facio*.

Πολιȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, urbis præſes, tutelaris, cuſtos deus vel dea. Ex πόλις, & ἔχω, *habeo*.

Πολιοφάγος, ȣ, ὁ, ſenex helluo, Suic. Ex πολιὸς, & φάγος, *edax*.

Πολιοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, præſidio urbem teneo, urbem defendo, Suic. Ex πόλις, & φύλαξ, *cuſtos*.

Πολιόω, ῶ, f. ώσω, canum facio. A πολιός.

ΠΟ´ΛΙΣ, εως, poët. ηος, Ion. ιος, urbs, civitas, oppidum.

Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs, oppidum, oppidulum, Gl. V. municipium. A πολίζω.

Πολισμάτιον, ȣ, τὸ, oppidulum. Dim. a πόλισμα.

Πολισμὸς, ȣ̃, ὁ, urbis exſtructio. A πολίζω.

Πολισσονόμος, ȣ, ὁ, urbis adminiſtrator, rector ſeu gubernator. Ex πόλις, & νέμω, *rego*.

Πολισσόος, ȣ, ὁ, urbium ſervator. Ex πόλις, & σόος, *ſalvus*.

Πολισσȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, urbis tutator, urbis cuſtos. Ex πόλις, & ἔχω, *habeo*.

Πολιϛὴς, ȣ̃, ὁ, conditor & auctor civitatis; (2) civitatis princeps. A πολίζω.

Πολιτάρχης, ȣ, ὁ, magiſter civium, ſeu urbis præfectus. Ex πολίτης, & ἄρχω *princeps*.

Πολιτεία, ας, ἡ, adminiſtratio reipublicæ, civitatis regimen; (2) reipublicæ ſtatus, vel reſpublica; (3) civitas, jus civitatis; (4) vitæ inſtitutum & ratio. Gl. V. civile imperium, reſpublica, civilitas. A πόλις.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, reipublicæ regimen, reipublicæ gubernacula, vel adminiſtratio; (2) vita civilis, civitas; (3) ſolertia in re adminiſtranda quavis. A πολιτεύω.

Πολιτεύομαι, remp. gero; guberno, in rep. verſor. Ἄλλως πως πολιτεύεσθαι μᾶλλ ἢ ἐν δημοκρατίᾳ, Xen. Cyr. 1, 1. A πολιτεύω.

Πολιτευτὴς, ȣ̃, ὁ, reipublicæ, ſeu civitati adminiſtrator, magiſtratus. Ab eod.

Πολιτεύω, remp. gero, adminiſtro. Πρὸ τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευόντων, Thuc. A πολίτης.

Πολιτηίη, ης, ἡ, civitas, civitatis jus. Ion pro πολιτεία.

Πολίτης, ȣ, ὁ, civis; (2) municeps; (3) civis, i. e. concivis. A πόλις.

Πολιτίζω, f. ίσω, rempublicam adminiſtro civilia negotia tracto. A πολίτης.

Πολιτικὸς, ὴ, ὸν, civilis, urbanus, civicu Gl. V. (2) qui in adminiſtratione reip verſatur. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, ſc. τέχν ratio ſeu ars bene inſtruendæ vel admi niſtrandæ reip. Ab eod.

Πολιτικῶς, *Adv.* civiliter, vel ut dec rempublicam adminiſtrantem, aut ipſa reipublicæ adminiſtrationem. A πολ τικός.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*; (2) qu ejuſdem civitatis eſt. A πολίτης.

Πολιτισμὸς, οῦ, ὁ, adminiſtratio reipublicæ. A πολιτίζω.

Πολιτογραφέω, ῶ, f. ήσω, civium numero adſcribo, civitate dono; πολιτογραφέομαι, in civium numerum adſcribor. a. 1. ἐπολιτογραφήθην. Ex πολίτης, & γράφω, ſcribo.

Πολιτοκοπέω, ῶ, concutio cives vel remp. A πολίτης, & κόπος, vexatio.

Πολιτοκοπία, ας, ἡ, concuſſio & vexatio civium. Ex iiſd.

Πολιτοκόπος, ου, ὁ, concuſſor & vexator civium aut reip. Ex iiſd.

Πολιτοφύλακες, civium cuſtodes. Ex πολίτης, & φύλαξ.

Πολιτοφυλακέω, ῶ, cives obſervo & ab iis caveo; (2) cives cuſtodio, aut præſidio urbem teneo, Suic. A πολιτοφύλαξ.

Πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars illa militum, quæ intra muros manet, ac civium cuſtodiæ deputata eſt, civium cuſtodia, Suic. Ab eod.

Πολίχνη, ης, ἡ, oppidum. A πόλις.

Πολίχνιον, ου, τὸ, oppidulum, urbicula, Gl. V. Dim. a πολίχνη.

Πολιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, canus, canos referens; (2) facile caneſcens. A πολιός.

Πολίωσις, εως, ἡ, ipſa actio canum reddendi. A πολιόω.

Πολλὰ, multum, valde; (2) plerumque, frequenter, ſæpius. A πολύς.

Πολλαγόρασος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa emens, emax. Ex πολλὰ, & ἀγοράζω, emo.

Πολλάκις, *Adv.* ſæpe, ſæpius, ſubinde, frequenter, multoties. A πολλά.

Πολλαπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλασίασις, εως, ἡ, multiplicatio. A πολλαπλασιάζω.

Πολλαπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Πολλαπλάσιος, ία, ιον, & πολλαπλάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiplex. A πολὺς, vel potius ab inuſitato πολλός.

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) multo major, multo copioſior. Ab eod.

Πολλαπλασίως, *Adv.* multipliciter; (2) multo amplius, multo plus. A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλασίωσις, εως, ἡ, multiplicatio. A πολλαπλασιόω.

Πολλαπλασιόω, ῶ, f. ώσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλόος, οῦς, ὁ, multiplex. A πολύς.

Πολλαχῆ, *Adv.* multis in locis, paſſim; (2) ſæpe. A πολλάκις.

Πολλαχόθεν, *Adv.* multis e locis, ſeu partibus. A πολλαχῆ.

Πολλαχόσε, *Adv.* ad multa loca, ad multas partes. Ab eod.

Πολλαχοῦ, *Adv.* multis in locis. Ab eod.

Πολλαχῶς, *Adv.* multifariam, plurifariam, plurifarie, Ph. Ab eod.

Πολλαπλήσιος, Ion. idem quod πολλαπλάσιος.

Πολλοὶ, infiniti, Ph. *οἱ πολλοὶ*, vulgus, Gl. V. A πολύς.

Πολλὸν, poët. multum, valde, longe. A πολύς.

ΠΟΛΛΟ'Σ, poët, pro πολὺς, multus; (2) fortis, vehemens, magnus.

Πολλοστημόριον, ου, τὸ, multeſima pars, pars minima. A πολλοστημόριος.

Πολλοστημόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, multeſimus, unam ex multis partibus habens; (2) minimus. Ex πολλοστὸς, & μόριον, *particula*.

Πολλοστὸς, ἡ, ὸν, multeſimus, unus e multis; (2) multiplex. A πολλός.

Πολλοστῶς, *Adv.* ex parte aliqua; (2) multifariam; (3) longo poſt intervallo. A πολλοστός.

Πολλοῦ, *Adv.* ex longo jam tempore, jam diu. A πολλός.

Πόλος, ου, ὁ, polus cœli, ſ. vertex & cardo mundi; (2) cœlum. A πολέω.

Πολτάριον, ου, τὸ, particula. Dim. a πόλτος.

Πολτίον, ου, τὸ, pulticula, Gl. V. A πόλτος.

Πολτοποιέω, ῶ, f. ήσω, pultem conficio. Ex πόλτος, & ποιέω, *facio*.

ΠΟ'ΛΤΟΣ, ου, ὁ, puls, pulmentum.

Πολτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ex pulte eſt. A πόλτος.

Πολὺ, *Adv.* multum; (2) valde. A πολύς.

Πολυάγκιστρον, ου, τὸ, frequentia hamorum; (2) quod multis hamis conſertum, multis uncis hamatum eſt. Ex πολὺς, & ἄγκιστρον, *hamus*.

Πολυαγρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui multam capit prædam; (2) venationis ſtudioſus. Ex πολὺς, & ἄγρα, *venatio*.

Πολύαγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multam capit prædam. Ex iiſd.

Πολύαθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multa vicit certamina. Ex πολὺς, & ἄθλος, *certamen*.

Πολυαίματος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum ſanguinis habens, ſanguine abundans. Ex πολὺς, & αἷμα, *ſanguis*.

Πολυαιμέω, ῶ, f. ήσω, ſanguine abundo. A πολύαιμος.

Πολυαιμία, ας, ἡ, ſanguinis abundantia. Ab eod.

Πολύαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguine abundans. Ex πολὺς, & αἷμα, *ſanguis*.

Πολύαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum laudatus, multa laude dignus; (2) loquax, garrulus. Ex πολὺς, & αἶνος, *laus*.

Πολυάϊξ, κος, ὁ ϗ ἡ, impetuoſus, varios impetus ſeu motus habens; (2) valde turbulentus. Ex πολὺς, & ἀΐξ, *turba*.

Πολυάκανθος, ου, ἡ, genus fruticis, ſic dictum a multitudine ſpinarum. Ex πολὺς, & ἄκανθα, *ſpina*.

Πολυαλθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, varium ad medendum præbens uſum. Ex πολὺς, & ἄλθω, *ſano*.

Πολυάλφιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multam farinam habens, vel reddens. Ex πολὺς, & ἄλφιτος, *farina*.

Πολυάμπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitibus abundans. Ex πολὺς, & ἄμπελος, *vitis*.

Πολυαναγνωσία, ας, ἡ, multa lectio. Ex πολὺς, & ἀνάγνωσις, *lectio*.

Πολυανδρέω, ῶ, f. ήσω, viris abundo. A πολύανδρος.

Πολυάνδριον, ου, τὸ, locus ſepulturæ deſtinatus, quo multorum virorum corpora mortua feruntur, cœmeterium. Gl. V. ſtrages.

Πολύανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos viros habens. Ex πολὺς, & ἀνὴρ, *vir*.

Πολυάνθεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos habens flores. Ex πολὺς, & ἄνθεμον, *flos*.

Πολυανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos habens flores, floribus abundans. Ex πολὺς, & ἄνθος, *flos*.

Πολυανθρωπία, ας, ἡ, multitudo & frequentia hominum. A πολυάνθρωπος.

Πολυάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos homines habens, frequens hominibus. Ph. ἡ πολυάνθρωπος, celeberrima. Ex πολὺς, & ἄνθρωπος, *homo*.

Πολυάρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis votis expetitus. Ex πολὺς, & ἀρὰ, *votum*.

Πολυάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiplex. Ex πολὺς, & ἀριθμὸς, *numerus*.

Πολυαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad multa ſufficiens, multum ſufficiens; (2) diu durans, pertinacis uſus. Ex πολὺς, & ἀρκέω, *ſufficio*.

Πολυαρμόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas harmonias habens. Ex πολὺς, & ἁρμονία, *harmonia*.

Πολύαρνι, multas oves habenti, quaſi a πολύαρς. Ex πολὺ, & ἀρὸς unde ἄρνα, & ἄρνες in uſu.

Πολύαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos agnos habens; (2) dives. Ex πολὺς, & ἄρς, *agnus*.

Πολυαρχία, ας, ἡ, multorum dominatus; (2) deorum multitudo. A πολύαρχος.

Πολύαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multis dominatur. Ex πολὺς, & ἀρχὴ, *principatus*.

Πολυάσχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis negotiis occupatus & diſtrictus. Gl. V. occupatus. Ex πολὺς, & ἄσχολος, *occupatus*.

Πολυαύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, multos ſulcos habens; (2) magnus, latus. Ex πολὺς, & αὖλαξ, *ſulcus*.

Πολυαυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum augeſcens, qui eſt multi incrementi. Ex πολὺς, & αὔξω, *augeo*.

Πολυαύχενος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. multicervix, i. e. multa habens capita. Ex πολὺς, & αὐχὴν, *cervix*.

Πολυάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos ſonitus edens, multiſonus. Ex πολὺς, & ἠχέω, *ſono*.

Πολυάχυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum habens paleæ. Ex πολὺς, & ἄχυρον, *palea*.

Πολυβάδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, per quem multum itur, multum pedibus tritus. Ex πολὺς, & βαδίζω, *eo*.

Πολυβάτος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubis abundans. Ex πολὺς, & βάτος, *rubus*.

Πολύβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, multigradus, valde pervius; (2) frequens hominibus. Ex πολὺς, & βαίνω, *eo*.

Πολυβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum tinctus. Ex πολὺς, & βάπτω, *tingo*.

Πολυβενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multas profunditates habens. Ex πολὺς, & βένθος, *profunditas*.

Πολυβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui multis modis nocet; (2) qui multis damnis obnoxius eſt. Ex πολὺς, & βλάπτω, *noceo*.

Πολυβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum germinans. Ex πολὺς, & βλαστάνω, *germino*.

Πολυβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multum comedit, multivorus. Ex πολὺς, & βορὰ, *cibus*, *pabulum*.

Πολύβοσκος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos alens. Ex πολὺς, & βόσκω, *paſco*.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, multos paſcens ſeu alens, multorum altrix. A πολύβοτος.

Πολύβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis paſcendis aptus, abundans paſcuis. Ex πολὺς, & βόσκω, *paſco*.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, racemis abundans. Ex πολὺς, & βότρυς, *racemus*, *uva*.

Πολύβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde prudens. Ex πολὺς, & βουλὴ, *conſilium*.

Πολυβούτης, ου, ὁ, multas boves, ſeu multa pecora habens. Ex πολὺς, & βούτης, *bubulcus*.

Πολύβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum madefactus. Ex πολὺς, & βρέχω, *madefacio*.

Πολύβωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas aras habens. Ex πολὺς, & βωμὸς, *ara*.

Πολυγάλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, lacte abundans. Ex πολὺς, & γάλα, *lac*.

Πολυγαμέω, ῶ, multas duco uxores, Suic. A πολύγαμος.

Πολυγαμία, ας, ἡ, quum quis eodem tempore duas vel plures habet uxores; (2) cum quis ſucceſſive plures ducit uxores. Ab eod.

Πολύγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multas duxit uxores, vel quæ multis nupſit viris. Ex πολὺς, & γάμος, *nuptiæ*.

Πολυγένειος, ου, ὁ, multibarbus, Gl. V. Ex πολὺς, & γένειον, *barba*.

Πολυγηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum lætitiæ adferens. Ex πολὺς, & γηθέω, *gaudeo*.

Πολύγηρως, ω, ὁ ϗ ἡ, vivax, Ph. Ex πολὺ, & γῆρας, ſenectus.

Πολυγλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multo lacte abundans. Ex πολὺς, & γλάγος, lac.

Πολύγλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo muſto abundans. Ex πολὺς, & γλεῦκος, muſtum.

Πολύγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens pupillas, ſive multos oculos. Ex πολὺς, & γλήνη, pupilla.

Πολύγλωσσος, vel πολύγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multarum linguarum eſt; (2) multarum linguarum gnarus; (3) multiloquus, verboſus. Ex πολὺς, & γλῶσσα, lingua.

Πολυγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, multos habens angulos; (2) multas habens cuſpides. Ex πολὺς, & γλωχὶν, angulus, cuſpis.

Πολύγναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui variis modis flectitur & incurvatur, multos flexus habens. Ex πολὺς, & γνάμπτω, flecto, incurvo.

Πολυγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſententia & animo inconſtans; (2) multarum rerum peritus. Ex πολὺς, & γνώμη, ſententia.

Πολύγνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis notus ſeu cognitus, celebris. Ex πολὺς, & γνωτὸς, notus.

Πολύγομφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens clavos, multis clavis compactus. Ex πολὺς, & γόμφος, clavus.

Πολυγόνατον, polygonaton, herba a geniculorum frequentia dicta. Ex πολυς, & γόνυ, genu.

Πολυγονέω, ῶ, & πολυγονέομαι, ȣ̃μαι, fructifico, fœcundus ſum. A πολύγονος.

Πολυγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab eod.

Πολύγονον, ȣ, τὸ, herba, quam Lat. *ſanguinariam* vocant. Ab eod.

Πολύγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœcundus, ferax. Ex πολὺς, & γόνη, genitura.

Πολυγράμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum litteratus. Ex πολὺς, & γράμμα, littera.

Πολύγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis lineis interſtinctus. Ex πολὺς, & γραμμὴ, linea.

Πολυγράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa ſcribens. Ex πολὺς, & γράφω, ſcribo.

Πολυγύμναστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in multis exercitatus. Ex πολὺς, & γυμνάζω, exerceo.

Πολυγύναιξ, αικος, ὁ, qui multas uxores habet vel habuit. Ex πολὺς, & γυνὴ, mulier.

Πολυγύναιος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Πολυγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anguloſus, Gl. V. πολυγώνιον, anguloſum, Ph. Ex πολὺς, & γωνία, angulus.

Πολύγωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos angulos habens, multangulus. Ex πολὺς, & γωνία, angulus.

Πολυδαίδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo & vario artificio elaboratus, adfabre factus. Ex πολὺς, & δαίδαλος, artificioſus.

Πολυδάκρυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum lacrimans. Ex πολὺς, & δάκρυ, lacrima.

Πολύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, lacrimoſus; (2) lacrimoſus, ſeu multarum lacrimarum auctor. Ex iiſd.

Πολυδάκρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis lacrimis proſequendus. Ex iiſd.

Πολυδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos digitos habet. Ex πολὺς,& δάκτυλος,digitus.

Πολυδάπανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſumptuoſus, Gl.V. Ex πολὺς, & δαπάνη, ſumptus.

Πολυδειράς, άδος, ὁ ϗ ἡ, montium juga ſeu cacumina multa habens. Ex πολὺς, & δειρὰς, jugum montis.

Πολυδένδρεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas arbores habens, arboribus abundans. Ex πολὺς, & δένδρον, arbor.

Πολύδενδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολυδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos intuens. Ex πολὺς, & δέρκω, intueor.

Πολύδεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis ligatus vinculis, multis clavis compactus. Ex πολὺς, & δεσμὸς, vinculum.

Πολυδευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde dulcis. Ex πολὺς, & δεῦκος, dulcedo.

Πολυδεύκης, εος, *contr.* ȣς, ὁ, Pollux, Ph.

Πολυδημώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, popularis, vel valde popularis. Ex πολὺς, & δημώδης, popularis.

Πολυδήνης, έος, ὁ ϗ ἡ, conſultus, prudens, multi conſilii. Ex πολὺς, & δῆνος, conſilium.

Πολύδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, litigioſus, qui crebro in judicio contendit. Ex πολὺς, & δίκη, jus.

Πολυδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos vortices habens; (2) multum agitatus & circumactus. Ex πολὺς, & δίνη, vortex.

Πολυδίψιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ſeu valde ſiticuloſus. Gl. V. ſiticuloſus. (2) multum deſideratus. Ex πολὺς, & δίψα, ſitis.

Πολύδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde clarus, multum illuſtris. Ex πολὺς, & δόξα, gloria.

Πολύδονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multæ agitationis. Ex πολὺς, & δονέω, agito.

Πολύδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos habet ſervos. Ex πολὺς, & δȣ̃λος, ſervus.

Πολύδροσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum habens rorem, valde roſcidus. Ex πολὺς, & δρόσος, ros.

Πολύδριον, ȣ, τὸ, municipium, oppidum, Gl. V. A πόλις.

Πολυδύναμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multipotens. Ex πολὺς, & δύναμις, potentia.

Πολυδωρία, ας, ἡ, multorum donatio, munificentia multa elargiens. A πολύδωρος.

Πολύδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa donans. Ex πολὺς, & δῶρον, donum.

Πολύεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas ſedes habens. Ex πολὺς, & ἕδρα, ſedes.

Πολυειδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multiſcius. Ex πολὺς, & εἰδήμων, ſciens.

Πολυειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diverſas ſpecies habens, multifarius, multiplex. Ex πολὺς, & εἶδος, ſpecies.

Πολυειδία, ας, ἡ, varietas. A πολυειδὴς.

Πολυέλαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abundans oleo. Ex πολὺς, & ἔλαιον, oleum.

Πολυέλεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum miſericors. Ex πολὺς, & ἔλεος, miſericors.

Πολυέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis voluminibus tortus, multis modis volubilis & tortuoſus. Ex πολὺς, & ἑλικτὸς, tortus.

Πολυέπαινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum laudatus. Ex πολὺς, & ἔπαινος, laus.

Πολυεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus. Ex πολὺς, & ἔργον, opus.

Πολυεργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, operoſus, laborioſus. Ex iiſd.

Πολυέτηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multorum annorum eſt, annoſus. Ex πολὺς, & ἔτος, annus.

Πολυετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ longævus, annoſus, grandævus, Ph. Ex iiſd.

Πολυετία, ας, ἡ, grandævitas, Gl. V. Ex πολὺς, & ἔτος, annus.

Πολύευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum optatus, multis expetitus; (2) votis omnibus expetendus. Ex πολὺς, & εὐκτὸς, exoptatus.

Πολύζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem æmulari & imitari multa animi contentione ſolemus; (2) magno ſtudio expetitus; (3) invidioſus. Ex πολὺς, & ζῆλος, æmulatio.

Πολυζήλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo ſtudio æmulandus, ſeu expetendus. Ex πολὺς, & ζηλωτὸς, æmulandus.

Πολυζήμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, damnoſus, Ph. Ex πολὺς, & ζημία, damnum.

Πολύζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens tranſtra. Gl. V. jugoſus. Ex πολὺς, & ζυγὸς, in Plur. tranſtra.

Πολυήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multa audivit, vel audit. Ex πολὺς, & ἀκȣ́ω, audio.

Πολυήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multorum dierum eſt. Ex πολὺς, & ἡμέρα, dies.

Πολυήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perjucundus, peroptabilis. Ex πολὺς, & ἐράω, amo.

Πολύηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, i. e. πολυάρȣρος, dives agri, R. Ex πολὺς, & ἔρα, terra, R.

Πολυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos ſonitus edens, multiſonus. Ex πολὺς, & ἦχος, ſonus.

Πολυθαμβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum ſeu vehementer ſtupefactus. Ex πολὺς, & θάμβος, ſtupor.

Πολυθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multa fiducia præditus; (2) audax. Hinc τὸ πολυθαρσὲς, έος, audacia, animi confidentia. Ex πολὺς, & θάρσος, audacia.

Πολυθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui multa ſpectavit. Ex πολὺς, & θεάομαι, ſpecto.

Πολυθεΐα, ας, ἡ, deorum multitudo. A πολύθεος.

Πολύθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos deos eſſe ſtatuit. Ex πολὺς, & Θεὸς, Deus.

Πολυθεότης, ητος, ἡ, deorum multitudo. A πολύθεος.

Πολύθερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum calidus, percalidus. Ex πολὺς, & θερμὸς, calidus.

Πολύθεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum deſideratus vel exoptatus; per Sync. pro πολυπ θεστος. Ex πολὺς, & ποθέω, deſidero.

Πολυθέως, *Adv.* multos deos ſtatuendo Suic. A πολύθεος.

Πολύθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens fera feris abundans. Ex πολὺς, & θὴρ, fer

Πολύθȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum impetuoſu multo ſeu vehemente invadens impetu Ex πολὺς, & θȣ̃ρος, impetuoſus.

Πολυθρέμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſe quens πολυθρέμμων.

Πολυθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pecoroſus, mul ta alens pecora. Ex πολὺς, & θρέμμ pecus.

Πολύθρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos paſcens ſ alens. Ex πολὺς, & τρέφω, alo.

Πολυθρήνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde deflendu Ex πολὺς, & θρηνέω, defleo.

Πολύθρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, luctuoſus, multu luctum adferens, lacrimoſus. Gl. V. π λύθρηνον, lamentabile. Ex πολὺς, θρῆνος, lamentatio.

Πολύθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, qui multos habet p los. Ex πολὺς, & θρὶξ, pilus.

Πολύθρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens θρό ſeu φάρμακα; (2) multa medendi vi pr ditus. Ex πολὺς, & θρόνον, medicament

Πολύθροος, *contr.* πολύθρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q multiſonus, ſtreperus. Ex πολὺς, & θ ος, ſonus.

Πολυθρύλλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ſeu vu etiam ſermonibus celebratus; (2) famig ratus. Ex πολὺς, & θρυλλέω, famige

Πολύθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens fo ſeu januas, multis portis pervius. Gl. feneſtratus. Ex πολὺς, & θύρα, jan

Πολύθυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, victimis abunda Ex πολὺς, & θύω, ſacrifico.

Πολυΐδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui multa ſc multa callens; multiſcius. Ex πολὺς, ἴδμων, ſciens.

Πολυϊδρεία, ας, ἡ, multa ſcientia, multar rerum cognitio. A πολύϊδρις.

Πολύϊδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui multa ſcit, m ta callens; (2) multa expertus. πολὺς, & ἴδρις, ſciens.

Πολύϊνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens fibras venas. Ex πολὺς, & ἴς, fibra.

Πολυιππία, ας, ἡ, copia equorum. Gl. equitatus; ſed editum equitatum. Ex π λυς, & ἵππος, equus.

Πολύϊππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens equos, equis abundans. Ex πολὺς, & ἵππος, equus.

Πολυΐςωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, multiſcius, multiplici doctrina præditus. Ex πολὺς, & ἵςωρ, ſciens, peritus.

Πολυΐχθυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, piſcoſus, piſcibus abundans. Ex πολὺς, & ἰχθὺς, piſcis.

Πολυκαγκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. multum calefactus, admodum aridus, ſiccus. Ex πολὺς, & κάγχανος, ſiccus.

Πολυκαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum ardens. Ex πολὺς, & καίω, ardeo.

Πολυκάθεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens tranſtra. Ex πολὺς, & καθέδρα, ſedes.

Πολυκαινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos occidens. Ex πολὺς, & καίνω, occido.

Πολυκαισαρία, ας, ἡ, Cæſarum multitudo. Ex πολὺς, & Καῖσαρ, Cæſar.

Πολυκάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. multicalamus, multiplici calamo vel culmo adſurgens. Ex πολὺς, & κάλαμος, calamus.

Πολυκάμμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum miſer, infortunatus; (2) cui valde malum & aſperum fatum eſt. Ex πολὺς, & κάμμορος, infortunatus.

Πολυκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos habens flexus, flexuoſus. Ex πολὺς, & καμπὴ, flexura.

ολύκαμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varie flexilis ſeu flexibilis. Ex πολὺς, & καμπτὸς, flexilis.

ολύκαπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fumo abundans; (2) qui multo fumo infeſtari ſolet; (3) nimio fumo niger factus. Ex πολὺς, & καπνὸς, fumus.

ολυκάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens capita. Ex πολὺς, & κάρηνον, caput.

ολυκαρπέω, ῶ, multos fructus produco. Τὸ πολυκαρπεῖν οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον Φλύειν, Ælian. V. H. 3, 41. A πολύκαρπος.

ολυκαρπία, ας, ἡ, ubertas in fructu ferendo, uber fructus. Ab eod.

ολύκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos fructus gignens, fœcundus. Gl. V. fructuoſus. Ex πολὺς, & καρπὸς, fructus.

ολύκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos caules habens, multicaulis. Ex πολὺς, & καυλὸς, caulis.

ολυκέλαδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ſonans, multum ſtrepens. Ex πολὺς, & κέλαδος, ſtrepitus.

ολύκενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo multum vacui ſeu inanis eſt. Ex πολὺς, & κενὸς, vacuus.

ολυκέρδεια, ας, ἡ, magna aſtutia ſeu vafrities. A πολυκερδής.

λυκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum quæſtuoſus, multum lucri adferens; (2) valde aſtutus ſeu vafer. Ex πολὺς, & κέρδος, lucrum.

λύκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, multa habens cornua. Ex πολὺς, & κέρας, cornu.

λύκεςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum pictus, varius. Ex πολὺς, & κεςὸς, acu pictus.

λυκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens capita. Ex πολὺς, & κεφαλὴ, caput.

λυκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum mæroris adferens, valde luctuoſus. Ex πολὺς, & κῆδος, luctus, mæror.

λυκήτης, εος, ὁ ϗ ἡ, multa cete habens; (2) magnis piſcibus abundans. Ex πολὺς, & κῆτος, cete.

λυκινησία, ας, ἡ, multiplex motio, multiplex curſus. Ex πολὺς, & κίνησις, motio.

λυκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multiplici motu agitatur. Gl. V. motabilis. Ex πολὺς, & κινέω, moveo.

λυκλαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos ramulos habens vel emittens. Ex πολὺς, & κλάδος, ramus.

Πολύκλαδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολύκλαυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ploratus ſeu defletus, aut deflendus; (2) valde lugens ſeu deflens, lugubris. Ex πολὺς, & κλαίω, fleo.

Πολύκλαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολύκλειςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum clauſus. Ex πολὺς, & κλειςὸς, clauſus.

Πολύκλειτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde celeber. Ex πολὺς, & κλειτὸς, celebris.

Πολυκλήεις, ήεσσα, ῆεν, valde inclitus, nobilis. Ex πολὺς, & κλείω, celebro.

Πολυκληῒς, ιδος, ὁ ϗ ἡ, multis tranſtris inſtructus; (2) multa compage junctus. Ex πολὺς, & κληῒς, ſedes nautica.

Πολυκλήϊςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum celebratus, percelebris. Ex πολὺς, & κληΐζω, celebro.

Πολύκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui multa obvenit hereditas. Ex πολὺς, & κλῆρος, hereditas.

Πολύκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis vocatus; (2) e multis locis convocatus. Ex πολὺς, & κλητὸς, vocatus.

Πολύκλυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ablutus; (2) qui multis fluctibus abluitur; (3) undoſus; (4) undis agitatus. Ex πολὺς, & κλύζω, abluo.

Πολύκλωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens ramos, ſurculoſus. Ex πολὺς, & κλὼν, ramus, ſurculus.

Πολύκμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum elaboratus, aut circa quem laboratur, a fabris videlicet. Ex πολὺς, & κάμνω, laboro.

Πολύκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos ſaltus ſive colles habens, ſaltuoſus. Ex πολὺς, & κνημὸς, pars montis.

Πολύκνισσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo nidore fumans aut redolens. Ex πολὺς, & κνίσσος, nidor.

Πολυκοίλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos habet ventres. Ex πολὺς, & κοιλία, venter.

Πολύκοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis communis, pervulgatus. Ex πολὺς, & κοινὸς, communis.

Πολυκοιρανίη, ης, ἡ, Ion. pro πολυκυρανία, ας, ἡ, imperium vel dominium multorum. A πολυκοίρανος.

Πολυκοίρανος, ȣ, ὁ, multorum dominus & rex. Ex πολὺς, & κοίρανος, dominus.

Πολυκόλλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum, vel ex multis conglutinatus. Ex πολὺς, & κολλητὸς, glutinatus.

Πολυκόλυμβος; ut πολυκόλυμβα μέλη βατράχων, cantilenæ ranarum multum natantium. Ex πολὺς, & κολυμβάω, nato.

Πολύκολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plures ſinus habens. Ex πολὺς, & κόλπος, ſinus.

Πολύκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui multa coma eſt, cui ſpiſſa eſt cæſaries, comoſus. Ex πολὺς, & κόμη, coma.

Πολύκομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum jactans, jactabundus. Ex πολὺς, & κόμπος, crepitus.

Πολύκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, geſtus plangentium exprimens. Ex πολὺς, & κόπτω, tundo.

Πολύκρανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens capita. Ex πολὺς, & κράνον, caput.

Πολυκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum habens poteſtatis, potentiſſimus. Ex πολὺς, & κρατέω, valeo.

Πολύκρημνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens præcipitia, ideoque ægre ſcanſilis. Ex πολὺς, & κρημνὸς, præcipitium.

Πολύκριθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dives hordei. Ex πολὺς, & κριθὴ, hordeum.

Πολύκριμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum hordei proferens; (2) fertilis. Ex πολὺς, & κρίμνον, hordeum.

Πολύκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis plauſibus reſoſonans. Ex πολὺς, & κρότος, plauſus.

Πολύκρȣνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas ſcaturigines habens. Ex πολὺς, & κρȣνὸς, ſcatebra.

Πολυκτέανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multarum poſſeſſionum dominus, valde dives. Ex πολὺς, & κτέανον, poſſeſſio.

Πολυκτημοσύνη, ης, ἡ, multorum poſſeſſio, divitiæ. A πολυκτήμων.

Πολυκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, poſſidens multa, dives. Ph. locuples. Gl. V. agrarius. Ex πολὺς, & κτῆμα, poſſeſſio.

Πολύκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex πολὺς, & κτάομαι, poſſideo.

Πολυκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos interficit. Ex πολὺς, & κτείνω, occido.

Πολυκύδιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & πολυκύδιςος, ίςη, ιςον, multum venerandus. Ex πολὺς, & κῦδος, gloria.

Πολυκυλίνδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum volutatus. Ex πολὺς, & κυλινδέω, voluto.

Πολυκύματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo conceptu fœtus. Ex πολὺς, & κύω, uterum fero.

Πολυκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, undis abundans, fluctuoſus. Ex πολὺς, & κῦμα, fluctus.

Πολυκυριότης, ητος, ἡ, multitudo dominorum. Ex πολὺς, & κυριότης, dominium.

Πολυκώκυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, luctuoſus. Ex πολὺς, & κωκυτὸς, fletus.

Πολύκωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multarum comeſſationum autor; (2) comeſſationibus abundans. Ex πολὺς, & κῶμος, comeſſatio.

Πολύκωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos remos habens. Ex πολὺς, & κώπη, remus.

Πολύλαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multiloquus, verboſus, Gl. V. Ex πολὺ, & λάλος, loquax.

Πολυλήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas prædas adeptus; (2) multas ſegetes habens, locuples. Ex πολὺς, & ληΐη, præda, vel λήϊον, ſeges.

Πολύλλιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum precibus petitus ſeu expetitus; (2) optatus. Ex πολὺς, & λίσσομαι, ſupplico.

Πολύλλιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis precibus petitus; (2) multis precibus invocandus; (3) valde ſupplex. Ex iiſd.

Πολύλοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos folliculos habens, qui multis folliculis ſiliquatur. Ex πολὺς, & λοβὸς, folliculus.

Πολυλογέω, ῶ, f. ήσω, multa dico, copioſe loquor. Gl. V. loquitor. A πολυλόγος.

Πολυλογία, ας, ἡ, verboſitas, expoſitio, quæ multis fit verbis, ſermo aut oratio de multis. Gl. V. multiloquium, loquacitas, verboſitas. Ab eod.

Πολυλόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multa verba facit. Gl. V. multiloquus, verboſus. Ex πολὺς, & λόγος, ſermo.

Πολύλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multis verbis indiget, ut intelligatur. Ex iiſd.

Πολυλόγως, *Adv.* multis verbis, longo ſermone, loquaciter. A πολυλόγος.

Πολύλοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pluribus corticibus & tunicis veſtitus, pluribus tunicis involutus. Ex πολὺς, & λοπὸς, cortex.

Πολυμάθεια, & πολυμαθία, ας, ἡ, multarum rerum peritia, multa eruditio, magna eruditio ſeu doctrina. Gl. V. πολυμαθία, ſolertia, multa ſcientia. A πολυμαθής.

Πολυμαθέω, ῶ, multa diſcere appeto, Suic. Ab eod.

Πολυμαθημοσύνη, ης, ἡ, multa & varia doctrina. Ab eod.

Πολυμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui multa didicit, eruditus.

eruditus. Gl. V. peritus, doctus, ſagax, multiſcius. Ex πολὺς, & μανθάνω, *diſco*.

Πολυμαθῶς, *Adv.* cum peritia multarum rerum, ſeu cum magna eruditione, more ejus, qui multarum rerum peritus eſt. A πολυμαθής.

Πολυμάντευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens vaticinia, multis vaticiniis clarus. Ex πολὺς, & μαντεύω, *vaticinor*.

Πολυμάσχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens alas; πολυμάσχαλος δρῦς, quercus corpore ſinuoſo. Ex πολὺς, & μασχάλη, *ala*.

Πολυμάχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, digladiationes multas pariens. Ex πολὺς, & μάχομαι, *pugno*.

Πολυμέδιμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. multos exhibens medimnos *frumenti*, epith. Cereris. Ex πολὺ, & μέδιμνος, *medimnus*.

Πολυμεθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum ebrius. Ex πολὺς, & μέθη, *ebrietas*.

Πολυμέλαθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens ædes, ſeu multa atria. Ex πολὺς, & μέλαθρον, *atrium*.

Πολυμεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multas effundens querelas, querulus. Ex πολὺς, & μέμφομαι, *conqueror*.

Πολυμέρεια, ας, ἡ, partium multitudo, ſive plures partes. A πολυμερής.

Πολυμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multis partibus conſtans, in multas partes diviſus, multa habens membra. Gl. V. multiplex. Ex πολὺς, & μέρος, *pars*.

Πολυμέριμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis curis obnoxius, anxius, ſolicitus. Ex πολὺς, & μέριμνα, *cura*.

Πολυμέρμηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anxius, ſolicitus. Ex πολὺς, & μέρμηρος, *curioſus*.

Πολυμερῶς, *Adv.* varie. Ph. plurifariam, multifariam. A πολυμερής.

Πολύμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multis menſuris ſeu dimenſionibus conſtat; (2) latus, ſpatioſus. Ex πολὺς, & μέτρον, *menſura*.

Πολύμηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas oves habens. Ex πολὺς, & μῆλον, *ovis*.

Πολύμηνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, qui multæ iræ eſt. Ex πολὺς, & μῆνις, *ira*.

Πολυμήτηρ, ερος, ἡ, multorum mater. Ex πολὺς, & μήτηρ, *mater*.

Πολύμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, abundans conſilio & prudentia, valde prudens vel ſapiens. Ex πολὺς, & μῆτις, *conſilium*.

Πολυμήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, multorum mater. Ex πολὺς, & μήτηρ, *mater*.

Πολυμηχανία, ας, ἡ, multorum machinatrix, ſolertia. A πολυμήχανος.

Πολυμήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis abundans machinis, multis artibus ac dolis inſtructus, induſtrius, ſolers, prudens, aſtutus, verſutus. Gl. V. dædalius, factitioſus. Ex πολὺς, & μηχανὴ, *machina*.

Πολυμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex multis miſtus; (2) permixtus, confuſus. Ex πολὺς, & μιγνύω, *miſceo*.

Πολυμιγία, ας, ἡ, multarum rerum miſtura ſeu miſtio. A πολυμιγής.

Πολυμισὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui multi odii eſt. Ex πολὺς, & μῖσος, *odium*.

Πολύμισθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multa mercede conducitur, ſeu qui magna mercede operam ſuam alicui locat. Ex πολὺς, & μισθὸς, *merces*.

Πολύμιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis liciis textus. Gl. V. πολύμιτα, multilicia. Ex πολὺς, & μίτος, *licium*.

Πολυμνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multarum rerum memor; (2) multum memoria valens. Ex πολὺς, & μνήμη, *memoria*.

Πολυμνήστευτος, ȣ, ἡ, a multis ambita, cujus multi ſunt aut fuerunt proci. Ex πολὺς, & μνηστεύομαι, *ambio nuptias*.

Πολυμνήστη, ης, ἡ, idem & ex iiſd.

Πολυμνήστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, memoria pollens, memor multorum. Ex πολὺς, & μνήστωρ, *peritus*.

Πολύμνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum decantatus. Ex πολὺς, & ὑμνέω, *decanto*.

Πολύμνια, ας, ἡ, Polymnia, una Muſarum. Ex πολὺς, & ὕμνος, *hymnus*.

Πολυμορφία, ας, ἡ, multitudo formarum. A πολύμορφος.

Πολύμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multiformis, qui multarum formarum eſt. Ex πολὺς, & μορφὴ, *forma*.

Πολύμουσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum in Muſis verſatus. Ex πολὺς, & Μȣ̃σα, *Muſa*.

Πολύμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum multis laboribus & ærumnis conjunctus, ærumnoſus, laborioſus. Ex πολὺς, & μόχθος, *labor*.

Πολύμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verboſus, loquax, fabuloſus. Ex πολὺς, & μῦθος, *ſermo*.

Πολύμυξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens ellychnia. Ex πολὺς, & μύξα, *ellychnium*.

Πολύναος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens delubra. Ex πολὺς, & ναὸς, *templum, delubrum*.

Πολυναύτης, ȣ, ὁ, multos nautas habens. Ex πολὺς, & ναύτης, *nauta*.

Πολύνευρον, ȣ, τὸ, quibuſdam plantago, a multitudine fibrarum ac veluti nervorum. Ex πολὺς, & νεῦρον, *nervus*.

Πολυνηνέμιος, ἰα, Ion. ἰη, ιον, admodum tranquillus, Suic. Ex πολὺς, & νήνεμος, *ventos non habens*.

Πολυνίκης, ȣ, ὁ, multas victorias referens. Ex πολὺς, & νίκη, *victoria*.

Πολυνιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multa nive tectus. Ex πολὺς, & νίφω, *ningo*.

Πολύνοια, ας, ἡ, mens, cui multum prudentiæ & ſagacitatis ineſt. A πολύνοος.

Πολύνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multis veſcitur. Ex πολὺς, & νέμω, *paſco*.

Πολύνοος, *contr.* πολύνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui multum eſt mentis, i. e. prudentiæ & ſagacitatis. Ex πολὺς, & νόος, *mens*.

Πολύνοσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis morbis obnoxius, morbidus. Ex πολὺς, & νόσος, *morbus*.

Πολύνοστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui plurimum in ſe redit. Ex πολὺς, & νόστος, *reditus*.

Πολύξενος, Ion. πολύξεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos hoſpites habet, qui multos hoſpitio excipit. Ex πολὺς, & ξένος, *hoſpes*.

Πολυοδία, ας, ἡ, multæ viæ; (2) multum itineris. Ex πολὺς, & ὁδὸς, *via*.

Πολυόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, multos habens dentes. Ex πολὺς, & ὀδȣ̀ς, *dens*.

Πολυοζία, ας, ἡ, in plures ramos diſperſum eſſe, in multas partes eſſe diviſum. A πολύοζος.

Πολύοζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in plures diſperſus ramos, in plures partes diffuſus. Ex πολὺς, & ὄζος, *ramus*.

Πολυοινία, ας, ἡ, vini copia, multum vini. A πολύοινος.

Πολύοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum vini habens, vino abundans. Ex πολὺς, & οἶνος, *vinum*.

Πολύολβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perbeatus, multum beatus; (2) multum dives. Ex πολὺς, & ὄλβος, *beatus*.

Πολυόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens oculos. Gl. V. oculatus. Ex πολὺς, & ὄμμα, *oculus*.

Πολυόμφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos umbones habens, multis clypeis munitus. Ex πολὺς, & ὀμφαλὸς, *umbo, clypeus*.

Πολυόνειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa inſomnia ha bens; (2) multa inſomnia obſervari faciens. Ex πολὺς, & ὄνειρος, *ſomnium*.

Πολύοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo abundans ſucco; (2) multa habens foramina. Ex πολὺς, & ὀπὸς, *ſuccus*, vel ὀπὴ, *foramen*.

Πολύοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui a multis conſpicitur. Ex πολὺς, & ὄπτομαι, *video*.

Πολυορκία, ας, ἡ, conſuetudo multum jurandi, Suic. A πολύορκος.

Πολύορκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum jurans. Ex πολὺς, & ὅρκος, *jusjurandum*.

Πολυόρνιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, avibus abundans. Ex πολὺς, & ὄρνις, *avis*.

Πολυόροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas concamerationes ſeu contignationes habens; (2) multa habens faſtigia. Ex πολὺς, & ὄροφος, *tectum, camera*.

Πολυοσμία, ας, ἡ, odoris copia ſeu multitudo. A πολύοσμος.

Πολύοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis odoribus fragrans. Ex πολὺς, & ὀσμὴ, *odor*.

Πολυόστεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens oſſa. Ex πολὺς, & ὀστέον, *os*.

Πολυούσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peculiatus, Ph. Ex πολὺς, & ȣσία, *peculium*.

Πολυόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multioculus; (2) herba vim habens ſiccandi, velut tuſſilago, Suic. Ex πολὺς, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Πολυοχλέω, ῶ, f. ήσω, hominum multitudine abundans. Gl. V. πολυοχλȣ̃σα, celeberrima, populoſa. A πολύοχλος.

Πολυοχλία, ας, ἡ, turbæ multitudo, multa turba. Gl. V. celebritas, populoſitas. Ab eod.

Πολύοχλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, turba ſeu hominum multitudine abundans. Ex πολὺς, & ὄχλος, *turba, hominum multitudo*.

Πολυοψία, ας, ἡ, opſoniorum abundantia. A πολύοψος.

Πολύοψος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abundans opſoniis. Ex πολὺς, & ὄψον, *opſonium*.

Πολυπάθεια, ας, ἡ, multorum caſuum, multorum malorum agitatio, cum quis multis paſſionibus obnoxius eſt. A πολυπαθής.

Πολυπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multis caſibus ſe malis jactatus. Ex πολὺς, & πάθος, affectus, *paſſio*.

Πολυπαιδία, ας, ἡ, multitudo liberorum (2) ſervitiorum multitudo. A πολύ παις.

Πολυπαίπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum vafer valde callidus. Ex πολὺς, & παιπάλ *aſtutus, vafer*.

Πολύπαις, δος, ὁ ϗ ἡ, cui multi ſunt liber Ex πολὺς, & παῖς, *puer*.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multa poſſiden Ex πολὺς, & πάμμα, *poſſeſſio*.

Πολυπάμφαος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucidiſſimus, Suic Ex πολὺς, & παμφαὴς, *lucidus*.

Πολυπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum calcat tritus & pervulgatus. Ex πολὺς, & πα τέω, *calco*.

Πολυπειρία, ας, ἡ, multarum rerum experi entia & peritia. Gl. V. ſagacitas, ſolerti A πολύπειρος.

Πολύπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa expertus, q multa tentavit, peritus, callidus. Gl. ſagax. Ex πολὺς, & πεῖρα, *experientia*.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum lugen quem crebro calamitates luctu adficiun miſer, luctuoſus, luctu plenus. Ex πο λὺς, & πένθος, *luctus*.

Πολυπευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum ſciſcita Ex πολὺς, & πεύθομαι, *ſciſcitor*.

Πολυπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multa damna adferens, noxius. Ex πολὺς, & πῆμα, *damnum.*

Πολύπηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex multo ſtamine contextus. Ex πολὺς, & πῆνος, *textum.*

Πολυπίδακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fontibus ſcatens. Ex πολὺς, & πίδαξ, *fons.*

Πολυπίδαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολύπικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde amarus. Ex πολὺς, & πικρὸς, *amarus.*

Πολύπιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum fidens ſeu credens. Ex πολὺς, & πίϛις, *fides.*

Πολύπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum errans, multivagus. Ex πολὺς, & πλαγκτὸς, *erroneus.*

Πολυπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multivagus, vagus, erroneus; (2) errorum plenus. Ex πολὺς, & πλανάω, *erro.*

Πολυπλάνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολύπλανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολυπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολυπλάσιος.

Πολυπλασιασμὸς, ȣ̃, ὁ, multiplicatio. A πολυπλασιάζω.

Πολυπλάσιος, ια, ιον, multiplex; (2) multo copioſior, multo major. A πολύς.

Πολυπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multiplex, Ph. Ab eod.

Πολύπλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multorum jugerum eſt; (2) qui multa jugera poſſidet. Ex πολὺς, & πλέθρον, *jugerum.*

Πολύπλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum implexus. Ex πολὺς, & πλεκτὸς, *plexus.*

Πολύπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens latera. Ex πολὺς, & πλευρὰ, *latus.*

Πολυπληθέω, ῶ, f. ήσω, multus numero ſum; (2) augeor & creſco numero. A πολυπληθής.

Πολυπληθης, έος, ὁ ϗ ἡ, multus numero. Ex πολὺς, & πλῆθος, *multitudo.*

Πολυπληθία, vel πολυπλήθεια, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia. Ab eod.

Πολυπληθύνω, f. υνῶ, multiplico. Ab eod.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, verſutia, dolus. A πολύπλοκος.

Πολύπλοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis nexibus implicitus, (2) varius, multiplex; (3) doloſus, vafer, verſutus. Ex πολὺς, & πλέκω, *plico.*

Πολυπλόκως, *Adv.* multis nexibus, implicite, multis nodis; multipliciter, Gl. V. A πολύπλοκος.

Πολύπνοος, *contr.* πολύπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum odorem emittens, valde odoratus. Ex πολὺς, & πνοὴ, *flatus.*

Πολυποδία, ας, ἡ, pedum multitudo, multi pedes. A πολύπȣς.

Πολυπόδιον, ȣ, τὸ, parvus polypus; (2) herba quædam. Dim. ab eod.

Πολυποδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, polypis abundans; (2) polypo ſimilis. Ab eod.

Πολυπόθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum deſideratus. Ex πολὺς, & ποθητὸς, *deſideratus.*

Πολυποίκιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum varius, multum variegatus; (2) multifarius, multimodus, multiformis. Ex πολὺς, & ποικίλος, *varius.*

Πολύπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, multas habens urbes. Ex πολὺς, & πόλις, *urbs.*

Πολύπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laborioſus; (2) ærumnoſus, calamitoſus; (3) multos labores ſtrenue perficiens. Ex πολὺς, & πόνος, *labor.*

Πολυπόνως, *Adv.* multo cum labore. A πολύπονος.

Πολύπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos meatus habens. Gl. V. πολυπορος, vadoſus. Ex πολὺς, & πόρος, *meatus.*

Πολυποσία, ας, ἡ, multa potatio, immodicus potus. Ex πολὺς, & πόσις, *potio.*

Πολυπόταμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fluviis abundans. Ex πολὺς, & ποταμὸς, *fluvius.*

Πολυπότης, ȣ, ὁ, qui multum bibit, magnus potator, biboſus. Gl. V. multibibus. Ex πολὺς, & πότης, *potator.*

Πολύποτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui potationi indulget, bibulus. Ex πολὺς, & πίνω, *bibo.*

Πολύπȣς, ποδος, ὁ ϗ ἡ, multos pedes habens, multipes; (2) Subſt. ὁ polypus, *piſcis*; (3) tuberculum in naribus, polypi carni ſimile. Gl. V. multipes, polypus. Ex πολὺς, & πȣ̃ς, *pes.*

Πολυπραγματέω, ῶ, multis rebus vaco, multas res tracto. Ex πολὺς, & πρᾶγμα, *negotium.*

Πολυπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, multis negotiis, iiſque nihil ad me pertinentibus, me implico, ardelionem ago, diligenter & ſolicite inquiro, curioſe perſcrutor. Gl. V. πολυπραγμονῶ, ſciſcitor, percontor, rimor. Τα περὶ τ̃ Θύαμιν πολυπραγμονεῖν, Heliod. Ὁ τὴν τȣ̃ ὄντος πολυπραγμονῶν φύσιν, Plato. A πολυπράγμων.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, ſolicitudo de multis negotiis, & quidem nihil ad nos pertinentibus, curioſitas ardelionis. Ab eod.

Πολυπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt multorum negotiorum, nihil in primis ad ipſum pertinentium, ardelio, multa negotia curans. Gl. V. ſcrutator, ſciſcitator, curioſus, ardelio. Ex πολὺς, & πρᾶγμα, *negotium.*

Πολύπρεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens ſtipites ſeu truncos. Ex πολὺς, & πρέμνον, *truncus.*

Πολυπρόβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnam pecoris copiam habens; (2) dives, opulentus. Ex πολὺς, & πρόβατον, *ovis.*

Πολυπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. multas habens facies; (2) multiformis. Ex πολὺς, & πρόσωπον, *facies,*

Πολύπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas pennas ſeu pinnas habens. Ex πολὺς, & πτερὸν, *ala, pinna.*

Πολυπτοίητος, & πολυπτόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pavidus, meticuloſus, tumultuoſus, formidabilis. Ex πολὺς, & πτοιέω, *exterreo.*

Πολύπτορθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens ramos. Ex πολὺς, & πτόρθος, *ramus.*

Πολυπτυχία, ας, ἡ, conglobatio, Gl. V. A ſeq.

Πολύπτυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas plicas habens, ſinuoſus, multiplex. Ex πολὺς, & πτὺξ, *plica.*

Πολύπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos caſus habens. Hinc τὸ πολύπτωτον, Polyptoton, figura rhetor. Ex πολὺς, & πίπτω, *cado.*

Πολύπυργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis turribus munitus. Ex πολὺς, & πύργος, *turris.*

Πολύπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum triticum ferens, tritico abundans. Ex πολὺς, & πυρὸς, *triticum.*

Πολυπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, multum barbæ habens. Ex πολὺς, & πώγων, *barba.*

Πολυρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, verboſus, Gl. V. Ex πολὺς, & ῥῆμα, *verbum.*

Πολυῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multas habens rupturas; (2) multis partibus erumpens, violentus. Ex πολὺς, & ῥήγνυμι, *rumpo.*

Πολυῤῥάθαγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ſonum ſeu ſtrepitum edens, ſonorus. Ex πολὺς, & ῥάθαγος, *ſtrepitus.*

Πολύῤῥαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ſutus, multipliciter ſutus ſeu conſutus. Ex πολὺς, & ῥαπτὸς, *ſutus.*

Πολυῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex πολὺς, & ῥάπτω, *ſuo.*

Πολύῤῥαφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Πολυῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multiloquus, verboſus. Ex πολὺς, & ῥῆμα, *verbum.*

Πολύῤῥην, ηνος, & πολύῤῥηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos agnos habens; (2) opulentus, dives. Ex πολὺς, & ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*

Πολύῤῥητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum dictus. Ex πολὺς, & ῥέω, *dico.*

Πολυῤῥιζία, ας, ἡ, multitudo radicum. A πολύῤῥιζος.

Πολύῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas radices habens, cui multiplex eſt radix. Ex πολὺς, & ῥίζα, *radix.*

Πολύῤῥινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, e multo corio confectus, Suic. Ex πολὺς, & ῥινὸς, *corium.*

Πολυῤῥόδης, ȣ, ὁ, roſis abundans, multis roſis conſperſus. Ex πολὺς, & ῥόδον, *roſa.*

Πολύῤῥοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas roſas habens. Ex πολὺς, & ῥόδον, *roſa.*

Πολυῤῥόθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis agitatus fluctibus. A πολύῤῥοθος.

Πολύῤῥοθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multiſtrepus. Ex πολὺς, & ῥόθος, *ſtrepitus.*

Πολυῤῥοιβδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ſtridorem vel ſtrepitum edens. Ex πολὺς, & ῥοιβδέω, *ſtridorem edo.*

Πολύῤῥοιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo ſtrepitu reſonans, turbulentus. Ex πολὺς, & ῥοῖζος, *ſtridor.*

Πολύῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multifluus. Ex πολὺς, & ῥύω, *fluo.*

ΠΟΛΥ´Σ, πολλὴ, πολὺ, *Gen.* πολλȣ̃, ῆς, ȣ̃, multus, numeroſus; (2) magnus, amplus, ſpatioſus; (3) excellens, præſtans, vehemens, potens. Hinc οἱ πολλοὶ, plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus; *Comp.* πλείων, *Superl.* πλεῖϛος.

Πολύσαθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum putris ſeu putridus, admodum detritus. Ex πολὺς, & σαθρὸς, *putridus.*

Πολυσαρκέω, ῶ, f. ήσω, corpulentus ſeu pinguis ſum, carne abundo. A πολύσαρκος.

Πολυσαρκία, ας, ἡ, corpulentia, obeſitas. Gl. V. carnoſitas. Ab eod.

Πολύσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde carnoſus, corpulentus; metaph. ſtupidus. Ex πολὺς, & σὰρξ, *caro.*

Πολύσεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum reverendus, vel auguſtus. Ex πολὺς, & σεμνὸς, *reverendus, gravis.*

Πολύσεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum venerabilis. Ex πολὺς, & σεπτὸς, *venerabilis.*

Πολυσήμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa ſignificans. Ex πολὺς, & σημαίνω, *ſignifico.*

Πολύσημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa ſignificans. Ex πολὺς, & σῆμα, *ſignum.*

Πολυσιτία, ας, ἡ, frumenti copia; (2) cibi copia. A πολύσιτος.

Πολύσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frumento abundans; (2) cibo repletus. Ex πολὺς, & σῖτος, *cibus.*

Πολύσκαρθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum agilis in ſaltu. Ex πολὺς, & σκαίρω, *ſalio.*

Πολυσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multa habens crura; (2) multiplex. Ex πολὺς, & σκέλος, *crus.*

Πολύσκεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde circumſpectus, valde prudens. Ex πολὺς, & σκέπτομαι, *video.*

Πολυσμάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ſonans, ſtreperus. Ex πολὺς, & σμαραγέω, *ſono.*

Πολυσπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum denſatus ſpatha. Ex πολὺς, & σπαθη, *ſpatha.*

Πολύσπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multas ſpiras habet. Ex πολὺς, & σπεῖρα, *ſpira.*

Πολυσπερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. multum ſparſus ſeu diſſeminatus. Ex πολὺς, & σπείρω, *ſpargo, ſemino.*

Πολυσπερμία, ας, ἡ, adfluentia ſeminis genitalis. A πολύσπερμος.

Πολύσπερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ſeminis ferens, ſemine abundans. Ex πολὺς, & σπέρμα, *ſemen.*

Πολυσπλαγχνία, ας, ἡ, multa ſeu prolixa commiſeratio, Suic. A πολύσπλαγχνος.

Πολύσπλαγχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde miſericors. Ex πολὺς, & σπλάγχνον, *viſcus, miſericordia.*

Πολύσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemine vel ſegete abundans, fertilis. Ex πολὺς, & σπόρος, *ſementis.*

Πολυσταγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum ſeu abunde ſtillans. Ex πολὺς, & στάζω, *ſtillo.*

Πολυστακτὶ, *Adv.* multis ſtillando guttis, ubertim. Ex iiſd.

Πολυστασίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeditioſus. Ex πολὺς, & στασιάζω, *ſeditione diſſideo.*

Πολυστάφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uvis abundans. Ex πολὺς, & σταφυλὴ, *uva.*

Πολύσταχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, multas ſpicas ferens ſeu protrudens. Ex πολὺς, & στάχυς, *ſpica.*

Πολύστεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene contectus; (2) multas habens contignationes, altus. Ex πολὺς, & στέγη, *tectum.*

Πολύστειος, & πολύστιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapillis abundans, multos habens calculos. Ex πολὺς, & στεία, ſive στία, *calculus.*

Πολυστελέχης, εος, vel πολυστέλεχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens truncos, multos a radice caudices habens. Ex πολὺς, & στέλεχος, *truncus.*

Πολυστένακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde gemebundus. Ex πολὺς, & στενακτὸς, *gemebundus.*

Πολυστέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, coronis abundans multis ſertis redimitus. Ph. Feronia. Ex πολὺς, & στέφανος, *corona.*

Πολυστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multis redimitus ſertis. Ex πολὺς, & στέφω, *redimio.*

Πολύστιβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum calcatus. Ex πολὺς, & στείβω, *calco.*

Πολύστικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis maculis notatus. Ex πολὺς, & στικτὸς, *maculis notatus.*

Πολύστιος, vide πολύστειος.

Πολυστιχία, ας, ἡ, multitudo verſuum. A πολύστιχος.

Πολύστιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis verſibus ſeu ordinibus conſtans. Ex πολὺς, & στίχος, *verſus.*

Πολύστοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis ordinibus aut verſibus conſtans. Ex πολὺς, & στοῖχος, *ordo.*

Πολύστολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multam & magnam habens claſſem. Ex πολὺς, & στόλος, *claſſis.*

Πολυστομέω, ῶ, multum loquor, Suic. A πολύστομος.

Πολύστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens ora. Ex πολὺς, & στόμα, *os.*

Πολύστονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum gemens, multis gemitibus mixtus; (2) multis gemitibus proſequendus, lamentabilis, luctuoſus. Ex πολὺς, & στόνος, *gemitus.*

Πολύστρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multum verſari, flecti, aut torqueri poteſt, multum verſatilis, variabilis, mutabilis. Ex πολὺς, & στρεπτὸς, *verſatilis.*

Πολύστροβος, Poët. πολύστροιβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ſtrepens; (2) turbulentus, multis agitatus fluctibus. Ex πολὺς, & στροβέω, *circumago.*

Πολυστροφάλιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, multarum vortiginum; multum volutatus, R. Suic. Ex πολὺς, & στροφάλιγξ, *converſio.*

Πολύστροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multis gyris circumagitur, verſatilis, mobilis. Ex πολὺς, & στροφὴ, *converſio.*

Πολύστυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas columnas habens. Ex πολὺς, & στύλος, *columna.*

Πολυσύλλαβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens ſyllabas. Ex πολὺς, & συλλαβὴ, *ſyllaba.*

Πολυσύνδετον, ȣ, τὸ, oratio, in qua crebræ ſunt Conjunctiones copulativæ. Ex πολὺς, & σύνδετος, *colligatus.*

Πολυσφάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſonorus. Ex πολὺς, & σφάραγος, *ſonus e gutture emiſſus.*

Πολυσφόνδυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens vertebras & internodia. Ex πολὺς, & σφονδύλη, *vertebra.*

Πολυσφράγιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis ſignis notatus; (2) bene ſigillatus. Ex πολὺς, & σφραγίζομαι, *ſigillo.*

Πολυσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multas formas habens. Ex πολὺς, & σχῆμα, *forma, habitus.*

Πολυσχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multifidus, in multas partes fiſſus; (2) in multos ramos diffiſſus; (3) multiplex. Ex πολὺς, & σχίζω, *findo.*

Πολυσχιδία, ας, ἡ, Ion. πολυσχιδίη, ης, ἡ, multifida ſectio, aut multiplex diviſio, Suic. A πολυσχιδής.

Πολυσχιδῶς, *Adv.* in multas & varias partes dividendo. Gl. V. multifariam. A πολυσχιδής.

Πολύσχιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in multas partes fiſſus, qui findi poteſt. Ex πολὺς, & σχιστὸς, *fiſſus.*

Πολυσώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens corpora. Ex πολὺς, & σῶμα, *corpus.*

Πολυτάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens talenta, i. e. dives. Ex πολὺς, & τάλαντον, *talentum.*

Πολυτεκνέω, ῶ, f. ήσω, multos habeo liberos, multam ſobolem procreo. A πολύτεκνος.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, multa proles, multi liberi. Ab eod.

Πολύτεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens liberos. Ex πολὺς, & τέκνον, *filius*, vel *filia.*

Πολυτέλεια, ας, ἡ, ſumptuoſitas, magnificentia. Gl. V. lautitia. A πολυτελής.

Πολυτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnos ſumptus poſtulans, ſumptuoſus; (2) exquiſitus; (3) magnificus. Ph. lautus, pretioſus, multiplex. Gl. V. opiparus; πολυτελῆ δεῖπνα, dapes, Ph. πολυτελέσιν, lautis, Ph. Ex πολὺς, & τέλος, *vectigal.*

Πολυτελῶς, *Adv.* ſumptuoſe, magnifice. Gl. V. laute, abunde, opipare. A πολυτελής.

Πολυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum porrectus, in multum longumque ſpatium porrectus & extentus. Ex πολὺς, & τείνω, *extendo.*

Πολυτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde delectans, valde ſuavis. Ex πολὺς, & τέρπω, *delecto.*

Πολυτεχνία, ας, ἡ, artis varietas. A πολύτεχνος.

Πολύτεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas artes callens, multum artificii habens; (2) valde artificioſus. Ex πολὺς, & τέχνη, *ars.*

Πολυτιμητίζω, multo honore afficio, in magno honore habeo. A ſeq.

Πολυτίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo honore dignus; (2) magno pretio dignus, magnifaciendus: Gl. V. pretioſus; πολυτίμητον, pretioſum, Ph. Ex πολὺς, & τιμάω, *æſtimo.*

Πολύτιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pretioſus; (2) multo honore dignus. Ex πολὺς, & τιμὴ, *honor, pretium.*

Πολύτιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum honoratus; (2) multo honore dignus. Ex πολὺς; & τίω, *honoro.*

Πολύτλας, ὁ, multa paſſus ſeu perpeſſus, multis miſeriis conflictatus, patiens, ærumnoſus. Ex πολὺς, & τλάω, *perpetior.*

Πολυτλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multum patiens, multum miſer; ærumnoſus. Ex πολὺς, & τλήμων, *patiens.*

Πολύτλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολυτοκέω, ῶ, multa pario, partu ſum fœcundus. A πολυτόκος.

Πολυτοκία, ας, ἡ, partus numeroſitas. Ab eod.

Πολυτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pariens multos, partu fœcundus. Gl. V. πολύτοκος, fœcunda, fertilis. Ex πολὺς, & τίκτω, *pario*, vel τόκος, *partus.*

Πολύτολμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum audens, audaciſſimus. Ex πολὺς, & τόλμα, *audacia.*

Πολύτρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, volubilis, convertibilis, mutabilis. Ex πολὺς, & τρεπτὸς, *qui verti poteſt.*

Πολυτρήρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, columbis abundans. Ex πολὺς, & τρήρων, *columba.*

Πολύτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens foramina, multiforus. Ex πολὺς, & τρητὸς, *perforatus.*

Πολύτριπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum tritus. Ex πολὺς, & τριπτὸς, *tritus.*

Πολύτριχον, ȣ, τὸ, polytrichon, ſive adiantum nigrum. A πολύτριχος.

Πολύτριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos pilos habens. Ex πολὺς, & θρὶξ, *pilus.*

Πολυτροπία, ας, ἡ, multiplex & varius modus, varii modi. A πολύτροπος.

Πολύτροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui multi ſunt modi, multiplex, varius; (2) verſutus, verſipellis. Ph. verſutus, moratus. Ex πολὺς, & τροπὴ, *converſio.*

Πολυτρόπως, *Adv.* multis modis. Ph. multifariam, plurifariam, omnifariam. A πολύτροπος.

Πολυτροφία, ας, ἡ, alimenti multa copia; (2) cum quis diu alitur. A πολύτροφος.

Πολύτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum alimenti accipiens; (2) bene habitus, pinguis; (3) multum alimenti ſuppeditans. Ex πολὺς, & τρέφω, *alo.*

Πολυτρόχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum currens, multum agilis in currendo. Ex πολὺς, & τροχαλὸς, *velox, currens.*

Πολύτυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo caſeo conditus. Ex πολὺς, & τυρὸς, *caſeus.*

Πολυυδρία, ας, ἡ, aquarum copia & abundantia. A πολύυδρος.

Πολύυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis adfluens aquis, multo humore abundans, aquoſus. Ex πολὺς, & ὕδωρ, *aqua.*

Πολύυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, materioſus, Gl. V. Ex πολὺς, & ὕλη, *materia.*

Πολυΰμνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum decantatu celeberrimus. Ex πολὺς, & ὑμνητὸς, *celebratus.*

Πολυυμνία, ας, ἡ, Polyhymnia, Polymnia, una Muſarum. Ex πολὺς, & ὕμνος, *hymnus.*

Πολυΰμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens hymnos, celebris. Ex πολὺς, & ὕμνος, *hymnus.*

Πολυφαγία, ας, ἡ, multi cibi uſus, edacita voracitas. A πολυφάγος.

Πολυφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multum comedit vorax, helluo. Gl. V. edax. Ex πολὺ & φάγος, *edax.*

Πολυφάνταστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas efficien habenſque viſiones fictas. Ex πολὺς, & φανταστὸς, *efficiens aut concipiens viſione*

Πολυφάρμακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medicamentis bundan bundans, aut venenis; (2) multorum medicamentorum vel etiam venenorum peritus; (3) multis medicamentis, vel venenis utens. Ex πολὺς, & φάρμακον, *medicina*, vel *venenum*.

Πολύφαμος, Dor. pro πολύφημος.

Πολυφασία, ας, ἡ, loquacitas. Ex πολὺς, & φημὶ, *dico*.

Πολύφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum celebris, multorum ſermone jactatus. Ex πολὺς, & φατὸς, *dictus*.

Πολυφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum ſplendoris habens, multum lucidus. Ex πολὺς, & φέγγος, *ſplendor*.

Πολύφερνος, ȣ, ἡ, cui multa dos obtigit, bene dotata. Ex πολὺς, & φέρνη, *dos*.

Πολύφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus fama eſt maxima, valde celebris, in quo varii ſermones narrantur. Ex πολὺς, & φήμη, *fama*.

Πολύφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multiſonus. Ex πολὺς, & φθόγγος, *ſonus*.

Πολυφθονερὸς, valde invidus. Ex πολὺς, & φθονερὸς, *invidus*.

Πολυφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos occidit, multorum interfector. Ex πολὺς, & φθείρω, *perdo*.

Πολύφθορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cædibus abundans, multas ſtrages habens. Ex iiſd.

Πολυφιλάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde hominum amans, Suic. Ex πολὺς, & φιλάνθρωπος, *hominum amans*.

Πολυφιλία, ας, ἡ, amicorum copia. A πολύφιλος.

Πολύφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui multi ſunt amici. Ex πολὺς, & φίλος, *amicus*.

Πολύφιλτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum amans, amori valde deditus, R. Suic. Ex πολὺς, & φίλτρον, *amoris illecebra, amor*.

Πολύφλοισβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo ſtrepitu reſonans, turbulentus, ſonorus, reſonans. Gl. V. undiſonus. Ex πολὺς, & φλοῖσβος, *ſonitus*.

Πολύφοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profugus, vagus. Ex πολὺς, & φοιτάω, *ventito*.

Πολυφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos occidit. Ex πολὺς, & φόνος, *cædes*.

Πολύφορβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & πολύφορβος, η, ον, multis pabulum ſeu eſcam ſuppeditans. Ex πολὺς, & φέρβω, *paſco*.

Πολυφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multorum ferax. Gl. V. πολύφορος, fertilis. Ex πολὺς, & φέρω, *fero*, vel φορὰ, *proventus*.

Πολύφορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui multum oneris eſt, qui multo premitur pondere, qui multas habet ſarcinas. Ex πολὺς, & φόρτος, *onus*.

Πολυφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde conſultus, valde prudens. Ex πολὺς, & φράζω, *delibero*.

Πολυφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολύφροντις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, multis curis plenus. Ex πολὺς, & φροντὶς, *cura*.

Πολυφρόντιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum accuratus; (2) prudens. Ex πολὺς, & φροντίζω, *curo*.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, variarum rerum peritia, prudentia. A πολύφρων.

Πολύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui multum eſt mentis, ſive prudentiæ, prudens. Ex πολὺς, & φρὴν, *mens*.

Πολυφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multifidus. Ex πολὺς, & φυὴ, *natura, ſtirps, germen*.

Πολύφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa folia habens, foliis abundans. Ex πολὺς, & φύλλον, *folium*.

Πολυφωνία, ας, ἡ, loquacitas; (2) garrulitas. A πολύφωνος.

Πολύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas edens voces, multiſonus, vocalis; (2) qui multorum eſt verborum; (3) garrulus, loquax. Ex πολὺς, & φωνὴ, *vox*.

Πολύφωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum lucens, multa luce præditus. Ex πολὺς, & φῶς, *lux*.

Πολύχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum habens æris, ære abundans; (2) cui multum eſt pecuniæ, dives æris; (3) firmus, validus. Gl. V. æroſus, æreus. Ex πολὺς, & χαλκὸς, *æs*.

Πολυχανδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum capiens, valde capax. Ex πολὺς, & χανδάνω, *capio, capax ſum*.

Πολύχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, multimanus, cui multæ ſunt manus. Ex πολὺς, & χεὶρ, *manus*.

Πολυχειρία, vel πολυχερία, ας, ἡ, multitudo manuum; (2) operarum multitudo. A πολύχειρ.

Πολυχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, multis amictus tunicis. Ex πολὺς, & χιτὼν, *tunica*.

Πολυχοέω, ῶ, multo cum fœnore refundo, fœcundus & fertilis ſum. A πολύχοος.

Πολυχοΐα, ας, ἡ, varietas. Ab eod.

Πολυχοιρία, ας, ἡ, porcorum multitudo. Ex πολὺς, & χοῖρος, *porcus*.

Πολύχοος, *contr.* πολύχȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa cum uſura ſe refundens; (2) multiplex. Gl. V. πολύχοος, multifarius. Ex πολὺς, & χέω, *fundo*.

Πολυχορδία, ας, ἡ, chordarum multitudo. A πολύχορδος.

Πολύχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens chordas, ſeu fides. Ex πολὺς, & χορδὴ, *chorda*.

Πολυχρηματία, ας, ἡ, pecuniæ abundantia, opulentia. A πολυχρήματος.

Πολυχρηματίζω, valde diteſco, valde dives fio, R. Suic. Ab eod.

Πολυχρήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui multum eſt pecuniæ. Gl. V. pecunioſus, nummatus. Ex πολὺς, & χρήματα, *opes*.

Πολυχρημοσύνη, ης, ἡ, pecuniæ abundantia, opulentia. A πολυχρήμων.

Πολυχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod πολυχρήματος.

Πολυχρηϛία, ας, ἡ, numeroſus vel magnus uſus. A πολύχρηϛος.

Πολύχρηϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad multa utilis ſeu commodus; (2) multum uſitatus. Ex πολὺς, & χρηϛὸς, *utilis, commodus*.

Πολύχροια, ας, ἡ, colorum varietas. A πολύχροος.

Πολυχρονέω, ῶ, diu duro, longævus ſum. A πολυχρόνος.

ολυχρονίζω, f. ίσω, Att. πολυχρονιῶ, moror, prolongo. A πολυχρόνιος.

Πολυχρόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo ſeu longo tempore durans, diuturnus; (2) antiquus. Gl. V. vivax, longævus, diuturnus. Ex πολὺς, & χρόνος, *tempus*.

Πολυχρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas. A πολυχρόνιος.

Πολυχρονίως, *Adv.* diutiſſime. Ab eod.

Πολύχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod πολυχρόνιος, Suic.

Πολύχροος, *contr.* πολύχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multis coloribus eſt præditus, varius. Gl. V. πολύχρȣς, varius. Ex πολὺς, & χρόα, *color*.

Πολύχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum auri habens, auro adfluens. Ph. opimus, auroſus. Ex πολὺς, & χρυσὸς, *aurum*.

Πολυχρώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens colores, multicolor. Ex πολὺς, & χρῶμα, *color*.

Πολύχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, verſicolor, multis coloribus præditus. Ex πολὺς, & χρόα, *color*.

Πολύχυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum habens, ſucci, ſucculentus. Ex πολὺς, & χυλὸς, *ſuccus*.

Πολύχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, late fluens, fluidus; (2) multum diffuſus. Ex πολὺς, & χυτὸς, *fuſus*.

Πολυχώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multorum capax. Ex πολὺς, & χωρητὸς, *capax*.

Πολύχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum locum habens, amplus, ſpatioſus, capax. Ex πολὺς, & χώρα, *locus*.

Πολύχωϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa terra adgeſta exſtructus. Ex πολὺς, & χωϛὸς, *terra adgeſta exſtructus*.

Πολυψάμαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multam habens arenam, arenoſus. Ex πολὺς, & ψάμαθος, *arena*.

Πολυψηφία, ας, ἡ, multitudo ſuffragia ferentium. A πολύψηφος.

Πολυψηφὶς, ίδος, ὁ ϗ ἡ, multos habens calculos ſeu lapillos. Ex πολὺς, & ψηφίος *calculus*.

Πολύψηφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multa æquat ſuffragia propter dignitatem. Ex πολὺς, & ψῆφος, *lapillus, calculus*.

Πολυώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos dolores adfert. Ex πολὺς, & ὀδύνη, *dolor*.

Πολυωνυμία, ας, ἡ, multitudo nominum. A πολυώνυμος.

Πολυώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa nomina habens; (2) celebris, honoratus. Ex πολὺς, & ὄνομα, *nomen*.

Πολυωνύμως, *Adv.* multis nominibus. A πολυώνυμος.

Πολυωπὸς, ȣ̃, ὁ, multa habens foramina; πολύωπον, multoculum, Heſ. Ex πολὺς, & ὤψ, *oculus*.

Πολυωρέω, ῶ, f. ήσω, multa cura dignor, magnam curam gero; (2) laute & accurate accipio; (3) honoro, in honore & pretio habeo. Πολυωρῶν εἰς τὴν νῦν ȣ̓ διέλιπον, Æſchin. Πολυωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἡττόνων κατὰ γένος, Ariſtot. Ex πολὺς, & ὠρέω, *curo*.

Πολυωρητικὸς, ὴ, ὸν, multam curam gerens, ſolicitus. A πολυωρέω.

Πολυωρία, ας, ἡ, multa cura, ratio, & obſervatio. Ab eod.

Πολύωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens aures. Ex πολὺς, & ȣ̓ς, *auris*.

Πολυωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde utilis, multam utilitatem, adferens. Ex πολὺς, & ὠφελέω, *proſum*.

Πολύωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, multa habens foramina, multiforatilis, Suic. Ex πολὺς, & ὤψ, *oculus*.

Πόλφοι, ων, οἱ, ramenta ex farre, quæ leguminibus injiciebantur.

Πόμα, ατος, τὸ, potio, potus. A πίνω, *bibo*.

Πομπαγωγέω, ῶ, f. ήσω, pompam duco. Ex πομπὴ, & ἄγω, *ago*.

Πομπαῖος, ȣ, ὁ, Mercurii cognomen, qui defunctorum animas ad inferos deducere credebatur. A πομπή.

Πομπεία, ας, ἡ, pompa, vel tranſvectio, qualis in pompa eſſe ſolet; (2) conviciorum jactatio. A πομπεύω.

Πομπεῖον, ȣ, τὸ, vas, quo in pompis utuntur; (2) locus celebris Athenis. Ab eod.

Πομπεὺς, έως, Ion. ῆος, ὁ, qui aliquem deducit; (2) qui pompam ducit, pompaticus. Ab eod.

Πομπευτὴς, ȣ̃, ὁ, pompam ducens. Ab eod.

Πομπεύω, f. εύσω, tranſmitto, tranſveho, deduco; (2) cum pompa incedo, pompam duco. Gl. V. triumpho; paſſ. πομπεύεσθαι, in triumpho duci, oſtendi. Ἀλλ᾽ εἴπερ Ἑρμȣ̃ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον, Soph. Trach. 629. A πομπή.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, miſſio, miſſus; (2) impulſus, inſtinctus; (3) deductio, qua tranſmittendum aut tranſvehendum curamus eum, qui nobiſcum aliquamdiu eſt verſatus; (4) pompa, i. e. ſolennis apparatus & ſpectaculum ſolenne in modum triumphi. A πέμπω, *mitto*.

Πομπικὸς, ἡ, ὸν, ad pompas pertinens, pompis conveniens. A πομπή.

Πομπίλος, ου, ὁ, qui aliquem deducit ſeu tranſmittit. Eſt etiam nomen piſcis. Ab eod.

Πόμπιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, & πόμπιμος, ίμη, ιμον, qui mitti ſeu tranſmitti poteſt; (2) qui mittere ſeu tranſmittere poteſt. Ab eod.

Πομπὸς, οῦ, ὁ, qui aliquem deducit ſeu tranſmittit, comes, viæ dux. A πέμπω, *mitto*.

Πομποστολέω, ῶ, f. ήσω, claſſem deduco. Τῆς θεοῦ λιπαρᾷ γαλήνῃ πομποστολούσης τὸ σκάφος, Luc. Ex πομπὸς, & στόλος, *claſſis*.

Πομφολυγέω, ῶ, bullo, bullas emitto. A πομφόλυξ.

Πομφολυγηρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, bullis turgens. Ab eod.

Πομφολυγοπάφλασμα, ατος, τὸ, bulla cum ſtrepitu erumpens ſeu ebulliens. Vox Ariſtophanica. Dat. pl. πομφολυγοπαφλάσμασι. Ex πομφόλυξ, & πάφλασμα, *ſtrepitus*.

Πομφολυγόω, ῶ, in bullas converto vel cogo; πομφολυγοῦσθαι, in bullas converti. A πομφόλυξ.

Πομφολυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bulloſus. A πομφόλυξ.

Πομφολύζω, f. ξω, bullo, bullas emitto, Suic. Ab eod.

Πομφόλυξ, υγος, ἡ, bulla; (2) favilla æris. Ph. bulla, ſcatebra; πομφόλυξι, ſcatebris, id. A πομφός.

Πομφολύσσω, f. ξω, bullarum inſtar eo, mano; πομφόλυξαν, 3. pl. a. 1. Ion. Rob. Ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων βλεφάρων, Pind. Pyth. 4, 226. A πομφόλυξ.

Πομφὸς, οῦ, ὁ, eminentia tumida, cutis. A πέμφιξ.

Πονέω, ῶ, f. ήσω, laboro; (2) facio; (3) viribus frangor, laboribus ſuccumbo, laſſeſco, defatigor, tolero, patior, ægroto, doleo; Gl. V. laboro, doleo; ἐπόνησα, dolui, Gl. V. a. 1. πεπονημένος, factus, elaboratus, perf. paſſ. part. πονηθὲν, factum, elaboratum, a. 1. paſſ. part. πονεῖτο, laborabat, imperf. Ion. pro ἐπονεῖτο. Πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ, ſibi ſtudet, Soph. Aj. 1383. Ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὰ σκέλη, Ariſt. Pace, 820. Πολλοὶ δὲ μέμνανται καλὸν εἴτι πονάθῃ, Pind. Ol. 6, 17. Ἕωθεν εἰς νύκτα πονούμενος, Philo. A πόνος.

Πόνημα, ατος, τὸ, labor, opus. A πονέω.

Πονήρευμα, ατος, τὸ, facinus improbum & ſceleſtum, ſcelus, flagitium. A πονηρεύω.

Πονηρεύω, & πονηρεύομαι, improbus ſum, improbe & nequiter ago. A πονηρός.

Πονηρία, ας, ἡ, miſera & laborioſa vitæ conditio; (2) improbitas, nequitia, ſcelus, vitium, pravitas. Ph. malignitas, pravitas, malitia, verſutia. Al. Gl. V. nequitia. Ab eod.

Πονηροδιδάσκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, magiſter improbitatis, doctor malorum, Suic. Ex πονηρὸς, & διδάσκαλος, *doctor*.

Πονηροκάρδιος, malicordis, Gl. V. Ex πονηρὸς, & καρδία, *cor*.

Πονηροκρατέομαι, οῦμαι, improborum imperio regor. Ex πονηρὸς, & κρατέομαι, *imperio ſubjectus ſum*.

Πονηροκρατία, ας, ἡ, malorum potentia & imperium. Ex πονηρὸς, & κράτος, *potentia*, Suic.

Πονηρολογία, ας, ἡ, maledictum ſeu maledictio, contumelia; (2) ſermo de malis rebus & improbus. Ex iiſd.

Πονηρόπολις, εως, ἡ, improborum civitas. Ex πονηρὸς, & πόλις, *urbs*.

Πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, improbus, ſceleſtus, pravus, malus, i. e. malitioſus, malignus, vitioſus, vitiatus. A πονέω.

Πόνηρος, ρα, ρον, laborioſus, miſer, infelix; ὦ πόνηρε, miſer! infelix. Ab eod.

Πονηρόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, improborum amicus, malorum conſortio gaudens. Ex πονηρὸς, & φίλος, *amicus*.

Πονηρῶς, *Adv.* improbe, nequiter. A πονηρός.

Πονήρως, *Adv.* male, miſere. A πόνηρος.

Πονητικὸς, ἡ, ὸν, ad laborandum promptus, ad laborem perferendum aptus. A πονέω.

Πόνος, ου, ὁ, labor, ſtudium & opera rei alicui impenſa; (2) moleſtia, labor & moleſtia, ærumna, calamitas, morbus, dolor. A πένομαι.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, marina. A πόντιος.

Ποντίζω, f. ίσω, in pontum mergo, mergo. A πόντος.

Ποντικὸν, nux avellana, Ph. ſubaud. κάρυον. A πόντος.

Ποντικὸς, ἡ, ὸν, marinus, pelagicus; (2) Ponticus, qui eſt e Ponto. Ab eod.

Πόντιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & πόντιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) Ponticus. Ab eod.

Ποντόβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, in mare immerſus, in mari ſubmerſus. Ex πόντος, & βρέχω, *intingo*.

Ποντογένεια, ας, ἡ, ex mari nata. Ex πόντος, & γίνομαι, *naſcor*.

Ποντόθεν, *Adv.* e mari. A πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator; epith. Neptuni. Ex πόντος, & μέδων, *imperans, rex*.

Πόντονδε, *Adv.* in pontum. A πόντος.

Πυντοπορεύω, per pontum gradior, mare pervado ſeu pererro. A ποντοπόρος.

Ποντοπορέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ποντοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pontum ſeu mare trajiciens, pontigradus. Gl. V. fluctivagus. Ex πόντος, & πείρω, *trajicio*.

Ποντοποσειδῶν, ῶνος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, i. e. maris, rex, Neptunus. Voc. ὦ Ποντοπόσειδον, Ariſt. Plut. 1050. Ex πόντος, & ποσειδῶν, *Neptunus*.

ΠΟ'ΝΤΟΣ, ου, ὁ, pontus, mare; (2) regio Aſiæ minoris, Pontus.

Ποντόφι, e mari. A πόντος.

Ποντοχάρυβδις, εως, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago. Ex πόντος, & χάρυβδις, *charybdis*.

Πονωπόνηρος, ὁ ϗ ἡ, miſer laborando, Ariſt. Lyſ. 532. A πόνος, & πόνηρος.

Πὸξ, ποκὸς, ἡ, vellus, lana detonſa, aut vulſa; occurrit πόκα, acc. A πείκω.

Ποοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, herbis veſcens, Suic. Ex πόα, & φάγος, *edax*.

Πόπανον, ου, τὸ, popanon, placentula lata, tenuis, & rotunda; πόπανα liba, Ph. A πέπτω.

ΠΟ'ΠΟΙ, *Interject.* admirantis; (2) indignantis; ὦ πόποι, proh dii! nam πόποι Dii ſunt apud Dryopes.

ΠΟΠΠΥ'ΖΩ, f. ύσω, ſibilo; (2) demulceo, blande attrecto; (3) applaudo, de equis; ποππύζειν, etiam ululæ dicuntur. Οὐκέτι σὺν Κορύδωνι Ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι; Dor. pro ποππύζειν, Theocr. 5, 7. Εἶθ' ὁ Θεὸς ἐπόππυσεν, Ariſt. Plut. 731.

Ποππυλιάζω, idem quod ποππύζω; ποππυλιάσδειν, Dor. pro ποππυλιάζειν, Theocr. 5, 89.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, & ποππυσμὸς, οῦ, ὁ, ſibilus; (2) palpus, ſive ſonus lingua, manibus, ac ſimilibus modis excitatus, ad favorem oſtendendum; (3) adulatio, blanditiæ. A ποππύζω.

Πόρδαλις, ιος, Ion. idem quod πάρδαλις; pardalis. A πάρδος, *pardus*.

Πορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Ph. peditus. A πέρδω.

Πορεία, ας, ἡ, profectio, inceſſus, ingreſſus. Gl. V. meatus, iter, itio, greſſus. A πορεύομαι.

Πορεῖον, ου, τὸ, cujus ope iter facimus, aut trajicimus. Ab eod.

Πόρευμα, ατος, τὸ, profectio. Ab eod.

Πορεύομαι, f. εύσομαι, vado, eo, meo, proficiſcor, pergo, Gl. V. πορεύῃ, is, Ph. πορευθῆναι, a. 1. iviſſe; part. πορευθεὶς, profectus. Ξένου πρὸς ἄλλην ἑστίαν πορεύσομαι, Eur. Alc. 535. Ἔξω δομάτων πορεύεται, ibid. 505. A πόρος.

Πορεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel πορεύσιμος, ίμη, ιμον, per quem tranſiri poteſt, permeabilis. A πορεύομαι.

Πόρευσις, εως, ἡ, ambulatio, ipſa incedendi actio. Ab eod.

Πορευτικὸς, ἡ, ὸν, qui incedere poteſt, qui ingreditur & ambulat. Ab eod.

Πορευτὸς, ἡ, τὸν, idem quod πορεύσιμος.

Πορεύω, f. εύσω, trajicio, traduco, tranſveho, mitto, ire jubeo. Ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν, Eur. Ph. 992. Πτηνὸς πορεύσει πῶλος, οὐ ναυθλώσομαι, Ariſt. Pace, 126. Καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρὸς, Eur. Or. 788. A πείρω.

Πορθέω, ῶ, f. ήσω, diruo, everto, vaſto, depopulor; oppugno; πεπορθημένος, perf. paſſ. part. vaſtatus; πορθῆσαι, vaſtare, Ph. a. 1. inf. act. πορθήσας, populatus, Gl. V. part. a. 1. Ἔπειτα δὲ ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολὼν, Soph. Phil. 912. Τί γὰρ, ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν; ibid. 1395. A πέρθω.

Πόρθησις, εως, ἡ, vaſtatio, excidium, Gl. V. πορθήσει, vaſtatione, Ph. πόρθησιν, vaſtitatem, Ph. A præc.

Πορθητὴς, οῦ, ὁ, everſor, vaſtator, depopulator. A πορθέω.

Πορθητικὸς, ἡ, ὸν, vaſtatorius, oppugnatorius, excidio aptus. A πορθέω.

Πορθήτωρ, ορος, ὁ, idem quod πορθητὴς, & ab eod.

Πορθμεία, ας, ἡ, velatura, ipſa actio rate per paludem trajiciendi, ſoluta mercede. A πορθμεύω.

Πορθμεῖον, ου, τὸ, fretum; (2) navis, qua fretum aliquod ſeu fluvius trajicitur. Gl. V. portorium, velatura; πορθμεῖα, pontones, Gl. V. Ab eod.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, qui lintre ſeu rate aliquem tranſportat per fretum. Ph. portitor, vector. Ab eod.

Πορθμευτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eum, qui transfretat. A πορθμευτής.

Πορθμεύω, f. εύσω, transfreto, fretum trajicio. Εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ, Eur. Iph. in Tau. 372. Τάσδ πορθμεύσειν γραφὰς πρὸς Ἄργος, ib. 737. A πορθμός.

Πορθμήιον, ου, τὸ, Ion. pro πορθμεῖον.

Πορθμία, ας, ἡ, idem quod πορθμεία.

Πορθμικὸς, ἡ, ὸν, idem quod πορθμευτικός.

Πορθμίον, ȣ, τὸ, navis, qua fretum aliquod trajicitur; (2) merces, quæ pro trajectu freti perſolvitur. A πορθμός.

Πορθμὶς, ἴδος, ἡ, parvum fretum; (2) navis piſcatoria, linter, quo transfretamus. Ab eod.

Πορθμὸς, ȣ̃, ὁ, fretum; (2) trajectus, trajectio. A πόρος, *tranſitus.*

Πορίζω, f. ίσω, excogito, comminiſcor, invenio; (2) adquiro, paro, comparo, quæro; (3) ſuppedito, præbeo, copiam facio. Ph. adquiro, quæro, tribuo; ποριϑεῖσαν, partam, Ph. a. 1. part. paſſ. Τί πορίζεις τριβὰς; moras nectis, Ariſt. Ach. 390. Σὺ τύχης μοι ἀγαθὸν πορίσας, id. Av. 465. Χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνὴ, id. Conc. 236. Ab eod.

Πόριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pervius, penetrabilis, tranſiens; quæſtuoſus. Gl. V. parabilis; qui facile invenit, induſtrius. Ab eod.

Πόριον, ȣ, τὸ, navigium trajiciendis militibus comparatum. Ab eod.

ΠΟ'ΡΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, vitulus, juvencus; (2) vitula; juvenca.

Πόρισμα, ατος, τὸ, propoſitio, conſecutionem neceſſariam habens & ex iis dependentem, quæ jam probata ſunt. A πορίζω.

Πορισμὸς, ȣ̃, ὁ, ipſa actio comparandi & adquirendi. Gl. V. quæſtus, adquiſitio. Ab eod.

Ποριστὴς, ȣ̃, ὁ, ſuppeditator; (2) quæſtor, exactor. Ab eod.

Ποριστικὸς, ἡ, ὸν, qui quærere novit, induſtrius conquiſitor; (2) in quo victus facile paratur. Gl. V. quæſtuoſus; ποριστικὴ, quæſtuaria, Gl. V. A ποριστής.

Ποριστὸς, ἡ, ὸν, qui adquiri & parari poteſt, parabilis, qui facile ſuppeditatur. Gl. V. ποριστὸν, præſtabile. A πορίζω.

Πορκεὺς, έως, ὁ, qui πόρκῳ piſcatur. A πόρκος.

ΠΟ'ΡΚΗΣ, ȣ, ὁ, annulus, cujus circumplexu ferrum haſtæ cum ligno coërcetur, ſive quo cuſpis haſtæ cum haſtili vincitur.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, rete piſcatorium, ex vitili contextum; (2) quidquid formæ rotundæ & orbiculatæ eſt, circulus.

Πορνεία, ας, ἡ, ſcortatio. Gl. V. fornicatio, lenocinium. A πορνεύω.

Πορνεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo ſcorta ſe proſtituunt, lupanar. Gl. V. fornix, ganeum. Ab eod.

Πορνεύω, f. εύσω, ſcortor, fornicor, Gl. V. A πόρνη.

Πόρνη, ης, ἡ, ſcortum, meretrix, fornicaria, ſcortulum, Gl. V.

Πορνίδιον, ȣ, τὸ, meretricula, ſcortillum. Dim. a πόρνη.

Πορνικὸς, ἡ, ὸν, meretricula, ſcortillum. Dim. a πόρνη.

Πορνικὸς, ἡ, ὸν, meretricius. Ab eod.

Πορνοβοσκεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo meretrices & ſcorta aluntur, lupanar. Ph. lenocinium. A πορνοβοσκέω.

Πορνοβοσκειομάχοι, qui lupanaria defendunt & ſuo patrocinio comprobant. Ex πορνοβοσκεῖον, & μάχομαι, *pugno.*

Πορνοβοσκέω, ῶ, f. ήσω, lenocinium facio; i.e. meretrices & proſtibula alo, lenocinor, alieno amori ſervio. A πορνοβοσκός.

Πορνοβοσκία, ας, ἡ, lenocinium, Ph. Ab eod.

Πορνοβοσκὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, leno, lena, qui vel quæ ſcorta & meretrices alit. Ph. leno, lenocinator. Ex πόρνος, & βόσκω, *paſco, alo.*

Πορνογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui meretrices depingit, qui meretrices deſcribit, qui de meretricibus librum conſcribit. Ex πόρνος, & γράφω, *pingo, ſcribo.*

Πορνοκόπος, ȣ, ὁ, leno. Gl. V. lenocinator, fornicarius. Ex πόρνος, & κόπος, *labor.*

Πορνογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpurius, Gl. V. A πόρνη, & γείνομαι, *naſcor.*

Πορνομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſano meretricum amore flagrat. A πόρνη, & μαίνομαι, *inſanio.*

Πορνομοιχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adulter, impudicus. Ex πόρνος, & μοιχὸς, *mæchus.*

Πόρνος, ȣ, ὁ, qui corpus ſuum proſtituit & veluti vendit, cinædus, puer meritorius, fornicarius, ſcortator. Ph. ſcortus, impudicus. Al. Gl. V. fornicarius, impurus. A περάω, *vendo.*

Πορνοσκόπος, ȣ, ὁ, ſcortator, qui ſcorta & meretrices contemplatur. Ex πόρνη, & σκοπὸς, *ſpeculator.*

Πορνοτελώνης, ȣ, ὁ, leno, qui pecuniam publico ærario ſolvit, ut lenocinium facere ſibi liceat. Ex πόρνη, & τελώνης, *publicanus.*

Πορνόφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, meretrices amans, Suic. Ex πόρνη, & φίλος, *amicus.*

Ποροποιέω, ῶ, f. ήσω, tranſitum ſeu viam facio. Ex πόρος, & ποιέω, *facio.*

Ποροποιΐα, ας, ἡ, meatuum & foraminum corporis apertio, vel apertura. Ex iiſd.

Πόρος, ȣ, ὁ, tranſitus, trajectus, Ph. (2) meatus, Gl. V. (3) vectigal, quæſtus, Ph. Item emolumentum, adjumentum. A πείρω, *tranſeo.*

Πορπάζω, f. άσω, fibula ſubnecto, fibulo. A πόρπη.

Πορπακίζω, f. ίσω, idem & ab eod. Πορπακισάμενος φρȣ̃δος ἀμπλάμενος ἔβα, Ariſt. Lyſ. 106.

Πόρπαξ, ακος, ὁ, fibula, præſertim amenti in clypeo. Ab eod.

Πορπάω, ῶ, f. ήσω, idem quod πορπάζω.

ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, fibula; (2) annulus clypei.

Πορπηδὸν, *Adv.* in modum fibulæ. A πόρπη.

Πόρπημα, ατος, τὸ, indumentum fibulatum. A πορπάω.

Πορπόω, ῶ, f. ώσω, idem quod πορπάω.

Πόῤῥω, procul, longe, porro, protinus, Gl. V. in anteriorem partem. Hinc *Compar.* πορῤώτερος, longius diſſitus. Gl. V. ulterior. & *Superl.* πορῤώτατος, longiſſime diſſitus. A πρό.

Πόῤῥωθεν, *Adv.* e longinquo, eminus, procul. A πόῤῥω.

Πορῤωτάτω, *Adv.* longiſſime, maxime procul. A πορῤώτατος, quod eſt a πόῤῥω.

Πορῤωτέρω, longius, magis procul. A πορῤώτερος, quod eſt ab eod.

Πορσαίνω, paro, curo, πορσανέȣσα, curatura, f. 1. part. Ion. pro πορσανȣ̃σα. Πορσαίνειν βρέφος, Pind. Ol. 6, 55. A πόρω.

Πόρσιον, *Adv.* longius, remotius. A πόρσω.

Πορσύνω, f. υνῶ, præbeo, ſuppedito, do; (2) paro, præparo; (3) ago, perago, adminiſtro. Πρᾶγμα πορσύνων μέγα, Soph. El. 672. Ὡς δὲ τὸ τȣ̃ ποταμȣ̃ ἐπορσύνετο, Xen. Cyr. 7, 23. Ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ, Soph. Aj. 1415. Καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν, Eur. Med. 1021. Σοὶ τήνδε πορσύναι χάριν, id. Alc. 1062. A πόρω.

Πόρσω, *Adv.* longe, ante; (2) longe, procul. Hinc *Comp.* πόρσιον, item πορσωτέρω, longius, magis procul; & *Superl.* πορσωτάτω, longiſſime, maxime procul. A πρό.

Πορτάζω, f. άσω, vitulor. A πόρτις.

Πόρταξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, vitulus, vitula, juvencus, juvenca. Ab eod.

ΠΟ'ΡΤΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πορτιτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitulos nutriens. Ex πόρτις, & τρέφω, *nutrio, alo.*

ΠΟΡΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, purpura, genus conchæ marinæ; (2) pannus liquore purpuræ tinctus, veſtis purpurea; (3) veſtis ſplendida, venuſta, elegans.

Πορφυρανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui purpureo flore eſt. Ex πορφύρα, & ἄνθος, *flos.*

Πορφύρειος, idem quod πορφύρεος.

Πορφύρεος, έα, έη, εον, *contr.* πορφυρȣ̃ς, ᾶ, ȣ̃ν, purpureus; (2) ſplendidus, venuſtus, elegans; (3) niger; (4) varius, verſicolor. A πορφύρα.

Πορφυρεὺς, έως, ὁ, purpurarius, ſ. qui purpuras venatur; (2) qui purpura tingit. Ab eod.

Πορφυρευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem. A πορφυρεύω.

Πορφυρευτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad purpurarum venatorem ſeu venationem. Hinc ἡ πορφυρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ſcientia venandi purpuras. A πορφυρευτής.

Πορφυρέω, ῶ, f. ήσω, purpureo colore nigrico vel rubeo, purpuraſco. A πορφύρω.

Πορφυρίζω, f. ίσω, purpureum colorem repræſento, purpuro. A πορφύρα.

Πορφύριον, ȣ, τὸ, parva purpura. Ph. πορφύρια, murices. Dim. ab eod.

Πορφυρὶς, ίδος, ἡ, purpurea veſtis, Gl. V. torale; (2) avis nomen; (3) nomen inſulæ. Ab eod.

Πορφυρίτης, ȣ, ὁ, purpurans. Ab eod.

Πορφυρῖτις, ιδος, ἡ, nigricans in modum purpuræ. A πορφυρίτης.

Πορφυρίων, ωνος, ὁ, nomen avis aquaticæ, ſic dictæ a colore roſtri & pedum; (2) piſcis quidam. Gl. V. πορφυρίων, purpurio. Ab eod.

Πορφυρόβαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purpureo colore imbutus aut tinctus. Ex πορφύρα, & βαπτὸς, *tinctus.*

Πορφυροβαφεῖον, ȣ, τὸ, officina ad tingendum purpureo colore. Ex πορφύρα, & βαφεῖον, *officina tinctoria.*

Πορφυροβάφος, purpurarius, Gl. V. Ex πορφύρα, & βάπτω, *tingo.*

Πορφυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpuræ ſpeciem gerens, purpureo colori ſimilis, cæruleus. Ex πορφύρα, & εἶδος, *ſpecies.*

Πορφυροειδῶς, *Adv.* in modum purpuræ, ita ut purpuram referat. A πορφυροειδής.

Πορφυρόεις, εσσα, όεν, purpuram referens. A πορφύρα.

Πορφυρόζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, violaceo ſeu purpureo cingulo circumdatus. Ex πορφύρα, & ζώνη, *cingulum.*

Πορφυρόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus caulis purpureus eſt. Ex πορφύρα, & καυλὸς, *caulis.*

Πορφυρομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpura mixtus. Ex πορφύρα, & μίγνυμι, *miſceo.*

Πορφυρόπεζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purpureos habens pedes. Ex πορφύρα, & πέζα, *pes.*

Πορφυροπώλης, ȣ, ὁ, purpurarius, Gl. V.

Πορφυρόπωλις, ιδος, ἡ, quæ purpuram ſive lanam aut veſtem purpuream vendit. Ex πορφύρα, & πωλέω, *vendo.*

Πορφυρόω, purpura tingo vel orno; πορφυρῶσαι, clavare, Gl. V. A πορφύρα.

Πορφύρω, purpureo colore perfundo; (2) purpureo colore nigrico vel rubeo, nigreſco, purpuraſco, æſtuo, de mari. Πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι, Il. 21, 551. A πορφύρα.

Πορφυρώτερος, έρα, ερον, magis purpureus. Compar. ab inuſ. πόρφυρος.

Πόρω, f. πόρσω, præbeo, ſuppedito, do. Τȣ́τῳ μόνῳ πόρασιν αἵρεσιν δόμων λαβεῖν, ὃ χρῄζει, Lyc. 1268. A πείρω.

Ποσάκις, *Adv.* quoties? A πόσος.

Ποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.

Ποσαπλασίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ποσαπλῶς, *Adv.* quot modis; multis modis. Ab eod.

Ποσαχῆ, *Adv.* quot in locis. A ποσάκις.

Ποσαχῶς, *Adv.* quotnam modis. Ab eod.

Πόσε, *Adv.* quo? quem in locum? A πόσος.

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, Neptunus.

Ποσειδάνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad Neptunum pertinens. A Ποσειδᾶν.

Ποσειδεὼν, ῶνος, ὁ, menſis quidam Atticus, ultimam Decembris partem, & primam mediamque Januarii complectens. Gl. V. December. A Ποσειδῶν.

Ποσειδεωνὶς, ίδος, ἡ, halcyone. Ab eod.

ΠΟΣΕΙΔΩ͂Ν, ῶνος, ὁ, Neptunus; Romanis, Conſus.

Ποσειδώνια, ίων, τὰ, ſacra in honorem Neptuni, Neptunalia, Gl. V. A Ποσειδῶν.

Ποσειδώνιον, ου, τὸ, templum Neptuni. Ab eod.

ΠΟ'ΣΘΗ, ης, ἡ, pellis, qua glans pudendi virilis integitur; (2) penis.

Ποσθία, ας, ἡ, tuberculum parvum in palpebris ſuper pilorum locum. Ab eod.

Πόσθιον, ου, τὸ, pudendum virile. Dim. a πόσθη.

Πόσθων, ωνος, ὁ, qui craſſo pene eſt, aut craſſo præputio; (2) puerulus, infans. Ab eod.

Ποσιδήιον, ου, τὸ, Neptuni templum. A Ποσειδῶν, vel Ποσιδῶν.

Πόσιμος, ίμη, ιμον, potabilis, potui aptus. A πόσις.

Πόσις, εως, ἡ, potio, potus. A πίνω, *poto.*

Πόσις, maritus apud poët. acc. πόσιν.

Ποσιπτερνίδες, ων, αἱ, venæ in calcaneo. Ex ποῦς, & πτέρνα, *calcaneum.*

Πόσος, η, ον, quantus? Hinc πόσου, quanti? & πόσοι, quot? Ab ὅσος, *quantus*, citra interrogationem.

Ποσὸς, ὴ, ὸν, aliquantus, aliquantulus; (2) quidam. Ab eod.

Ποσότης, ητος, ἡ, quantitas. A πόσος.

Ποσόω, ῶ, f. ώσω, quantum facio, quantitatem attribuo; πεποσωμένος, quantitatem habens, p. paſſ. part. Suic. Ab eod.

Ποσσῆμαρ, *Adv.* quot dies, per quot dies, quot diebus. Ex πόσσος, & ἦμαρ, *dies.*

Ποσσίκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pedibus pulſatur. Ex ποῦς, & κρότος, *pulſus.*

Πόσσος, quantus, poët. pro πόσος; πόσσῳ, quanto.

Ποσταῖος, quoto die? quot diebus? quot dierum ſpatio. Ph. quota die. A πόστος.

Ποστημόριος, q. d. quanteſimus; quotæ partis; ποστημόριον, quota pars. Gl. V. hæc portiuncula. Ex πόστος, & μόριον, *pars.*

Ποστὸς, ὴ, ὸν, quotus? (2) quantus. A πόσος.

Ποτάγω, f. άξω, adduco, accedo, Dor pro προσάγω. Ποτάγει δὲ πολὺ πλέον ἄμμε γαλάνα, Moſch. 5, 3. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἄγω, *duco.*

Ποταγωγίδης, ου, ὁ, explorator, delator. A ποτάγω.

Ποταείδω, & ποταείδομαι, accino, cano, carmina cano. Dor. pro προσαείδω. Τὶν γὰρ ποταείσομαι ἄσυχα, δαῖμον, Theocr. 2, 11. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἀείδω, *cano.*

Ποταίνιος, ία, ιον, recens, novus, peregrinus; (2) primus. A ποτὶ, pro πρός.

Ποταινὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Ποταμείβομαι, f. ψομαι, reſpondeo. Τὰν δ' ἄρα χ' ὠ Δάφνις ποταμείψατο, Theocr. 1, 100. Ex ποτὶ, & ἀμείβομαι, *permuto.*

Ποτάμειος, εία, ειον, fluvialis, Suic. R. A ποταμός.

Ποταμέλγω, f. ξω, præterea mulgeo. Ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας, Theocr. 1, 26. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἀμέλγω, *mulgeo.*

Ποταμηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, q. de fluvii vel fluviorum ductor, fluvialis. Ex ποταμὸς, & ἄγω, *duco.*

Ποταμηδὸν, *Adv.* fluvii more. A ποταμός.

Ποταμηπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fluvium trajiciens. Ex ποταμὸς, & πόρος, *tranſitus.*

Ποτάμιον, ου, τὸ, rivus, Suic. Dim. a ποταμός.

Ποτάμιος, ία, ιον, fluvialis, flumineus, amnicus, Gl. V. Ab eod.

Ποταμίσκος, ου, ὁ, fluviolus, Suic. Dim. ab eod.

Ποταμίτης, ου, ὁ, ποταμῖται, aquilices, Ph. A ποταμός.

Ποταμογείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fluvius vicinus. Ex ποταμὸς, & γείτων, *vicinus.*

Ποταμόκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui omnibus alluitur. Ex ποταμὸς, & κλύζομαι, *alluor.*

Ποταμόνδε, *Adv.* ad fluvium. A ποταμός.

ΠΟΤΑΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, fluvius, flumen, amnis, Ph.

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui a fluvio aufertur ſive rapitur. Ex ποταμὸς, & φορητὸς, *qui ferri poteſt.*

Ποταμόχωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, limo arenave a fluvio devecta opertus. Ex ποταμὸς, & χωστὸς, *humo egeſta exſtructus.*

Ποτανὸς, volucer, volans. Dor. A πέτομαι, *volo.*

Ποτάομαι, ῶμαι, volo, as. Μέσα δ' αὐτὸς οὐρανοῦ ποτᾶται, Eur. Rheſ. 530. A πέτομαι.

Ποταπὸς, ὴ, ὸν, qualis, Ph. A δάπεδον, *ſolum.*

Ποταπῶς, qualiter, Ph. A præc.

Ποταυλέω, ῶ, Dor. pro προσαυλέω, fiſtulæ cantu accino, vel fiſtula ludo & cano prope aliquem. Ἃ πρὰν ἀμώντεσσι παρ' Ἱπποκόωντι ποταύλει, Theocr. 6, 41. Ex ποτὶ pro πρὸς, & αὐλέω, *fiſtula cano.*

Ποταῷος, α, ον, orientalis, ad orientem vergens vel ſpectans. Dor. pro προσηῷος. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἠὼς, *aurora.*

Πότε, *Adv.* quando? Ab ὅτε.

Ποτὲ, *Adv.* aliquando. Hinc οὐδέποτε, μηδέποτε, numquam. Ab ὅτε, *quando.*

Ποτείδω, Dor. pro προσείδω, inuſ. Hinc a. 2. προτιδὼν, intuitus; προτίδοιμι, intuear, inſpiciam.

Ποτέομαι, volo, as. A πέτομαι.

Ποτέος, έα, έον, bibendus. A πίνω.

Ποτερίσδω, Dor. pro προσερίζω; cum aliquo certo. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἐρίζω, *contendo.*

ΠΟ'ΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, uter; πότερον, utrum.

Ποτέρχομαι, Dor. pro προσέρχομαι, accedo. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἔρχομαι, *venio.*

Ποτέρωθι, *Adv.* utra in parte? utro in loco? A πότερος.

Ποτέρως, *Adv.* utro modo. Ab eod.

Ποτέρωσε, *Adv.* utram in partem, vel utra in parte? Ab eod.

Ποτέχω, Dor. pro προσέχω, adhibeo, adhæreo. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἔχω, *habeo.*

Ποτὴ, ῆς, ἡ, volatus. A πέτομαι.

Πότημα, ατος, τὸ, potus, potio; (2) poculum. A πίνω, *bibo.*

Ποτηματοποιὸς, οῦ, ὁ, qui pocula conficit, Suic. Ex πότημα, & ποιέω, *facio.*

Ποτηνὸς, ὴ, ὸν, Dor. ποτανὸς, volucris, alatus. A ποτάομαι.

Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, poculum. A πίνω, *bibo.*

Ποτηρίδιον, ου, τὸ, pocillum, Gl. V. A ποτήριον.

Ποτηριογλύπτης, ου, ὁ, poculorum ſculptor. Ex ποτήριον, & γλύφω, *ſculpo.*

Ποτήριον, ου, τὸ, poculum, calix. Ab eo
Ποτηριοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, poculi aut pocu
lorum geſtator, ſeu geſtatrix. Ex ποτή
ριον, & φέρω, *geſto.*
Ποτηροθήκη, ης, ἡ, caliclarium, Gl. V. ub
calices reponuntur. Ex ποτήριον, & θ
κη, *theca.*
Ποτηροπλύτης, ου, ὁ, cratera, Gl. V. ubi ca
lices lavantur. Ex ποτήριον, & πλύν
abluo.
Ποτὴς, ῆτος, ἡ, potio, potus. A πίνω, p
to, bibo.
Πότης, ου, ὁ, potor, potator, bibax. Ab eod
Ποτητὸς, ὴ, ὸν, volucris. A ποτάομαι.
Ποτὶ, Dor. pro πρὸς, ad.
Ποτιάπτω, f. ψω, alligo. Ex ποτὶ pro πρ
& ἅπτω, *necto.*
Ποτιβάλλω, objicio, obtendo. Ex ποτὶ p
πρὸς, & βάλλω, *jacio.*
Ποτιβλέπω, f. ψω, adſpicio, intueor. E
ποτὶ pro πρὸς, & βλέπω, *video.*
Ποτιδέγμενος, η, ον, exſpectans. A ποτι
δέχομαι pro προσδέχομαι.
Ποτιδέρκομαι, adſpicio. Τῆνον ποτιδέρ
ται ἄνδρα γελεῦσα, Theocr. 1, 36. E
ποτὶ pro πρὸς, & δέρκομαι, *video.*
Ποτιδεύομαι, egeo, indigeo. Οὐδὲν ἐ
τήνω ποτιδεύομαι, Theocr. 5, 63. E
ποτὶ pro πρὸς, & δεύομαι, *indigeo.*
Ποτιδόρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad cœnam util
Ex ποτὶ pro πρὸς, & δόρπον, *cœna.*
Ποτίζω, Dor. ποτίσδω, f. ίσω, potum pr
beo, ſeu miniſtro; (2) aquatum du
Ph. adaquo; (3) rigo. Ph. irrigo. Τ
ρως ϗ πόρτιας ὧδε ποτίσδων, Theocr.
121. A πότος.
Ποτικάρδιος, ία, ιον, qui ad cor adhær
qui in corde hæret. Ex ποτὶ pro π
& καρδία, *cor.*
Ποτικλίνομαι, Dor. pro προσκλίνομαι, v
go; ποτικεκλιμένος, inclinatus, p. p
Ex ποτὶ pro πρὸς, & κλίνω, *inclino.*
Ποτικὸς, ὴ, ὸν, bibax. A πότος.
Ποτίκρανον, ου, τὸ, cervical, pulvinar. E
ποτὶ pro πρὸς, & κάρηνον, *caput.*
Ποτιλέγω, f. ξω, Dor. pro προσλέγω,
loquor, compello. Τὼς δ' οὐδὲν πο
λέξαθ' ὁ βουκόλος, reſpondit, Theocr.
92. Ex ποτὶ, & λέγω, *dico.*
Ποτιμάττομαι, f. ξομαι, allido. Ex π
pro πρὸς, & μάττω, *tango.*
Πότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, potui aptus. A πό
Ποτιμυθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, alloqu
(2) rogo. Μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος
τιμυθήσαιτο Σπερχομένῳ, Theocr.
66. Ex ποτὶ pro πρὸς, & μυθέομ
loquor.
Ποτινίσσομαι, accedo. Dor. pro προσνίσσομ
Ποτίσδω, Dor. pro ποτίζω, potum præb
Πότις, ιδος, ἡ, potrix, bibax. A πότης
Πότισις, εως, ἡ, adaquatio. Gl. V. pota
A ποτίζω.
Ποτισμὸς, οῦ, ὁ, adaquatio, irrigatio; (2)
tio. A ποτίζω.
Ποτιστάζω, inſtillo. Dor. pro προστάζω. Π
ὖν δ' Ἰάσων μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστ
ὄαρον. Pind. Pyth. 4, 255. A ποτὶ
πρὸς, & στάζω, *ſtillo.*
Ποτίστατος, bibaciſſimus. Superl. Att. a πό
Ποτιστήριον, ου, τὸ, canalis, aqualiculus.
popina. Ab eod.
Ποτιστὴς, οῦ, ὁ, irrigator, qui potum præ
Ab eod.
Ποτίστρα, ας, ἡ, ubi animalia aquantur,
aquatum compelluntur. Ab eod.
Ποτίσχομαι, amplector, comprehendo.
ποτὶ pro πρὸς, & ἴσχομαι, *teneo.*
Ποτιτέρπω, f. ψω, Dor. delecto. Ex
τὶ pro πρὸς, & τέρπω, *delecto.*

Ποτιφθέγγομαι, Dor. f. ξομαι, compello. Ex ποτὶ, pro πρὸς, & φθέγγομαι, *ſono*.

Ποτιφύομαι, adhæreo, Dor. pro προσφύομαι. Χὠ μ̃ τὠγκίστρῳ ποτεφύετο, Theocr. 21, 46. A ποτὶ pro πρὸς, & φύομαι, *hæreo*.

Ποτιφωνήεις, ήεσσα, ῆεν, Dor. vocalis, qui loqui poteſt. Ex ποτὶ pro πρὸς, & φωνήεις, *vocalis*.

ΠΟ'ΤΜΟΣ, ȣ, ὁ, ſors, fatum, caſus ſeu fortuna fatali ſorte obveniens; (2) interitus, mors.

Πότνα, ἡ, alma, adoranda, veneranda.

Πότνια, ἡ, alma, adoranda, veneranda.

Ποτνιάζω, idem quod ποτνιάω.

Ποτνιάνακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dominatu venerandus. Ex πότνιος, & ἄναξ, *dominus, rex*.

Ποτνιάδες, αἱ, furore percellentes, ad inſaniam redigentes. A πότνιος.

Ποτνίασις, εως, ἡ, ſupplex obteſtatio, precatio cum lacrimis, imploratio. A ποτνιάζω.

Ποτνιασμὸς, ȣ̃, ὁ, ſupplicatio. Ab eod.

Ποτνιάω, & ποτνιάομαι, ῶμαι, oro, imploro, obſecro, obteſtor, ſuppliciter deprecor; (2) ægre fero, indignor, quiritor. Ἐδώκε ποτνιᾶσθαι ϗ δακρύειν, Plut. A πότνιος.

ΠΟ'ΤΝΙΟΣ, ια, ιον, venerandus, honorandus, auguſtus. Uſitatum in fœm. πότνια.

Πότνος, η, ον, idem; occurrit in fœm. πότνα.

Ποτὸν, ȣ̃, τὸ, potio, potus, quod bibitur; (2) fluvius. A πίνω, *poto, bibo*.

Πότος, ȣ, ὁ, potatio, compotatio. Ab eod.

Ποτὸς, ἡ, ὸν, potabilis, potulentus, ſeu poculentus. Ab eod.

Ποτόσδω, idem quod προσόζω, redoleo. Dor. pro προσόζω. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ὄζω, *oleo*.

Ποττὰν, Dor. pro πρὸς τὰν, πρὸς τήν. Ex πρὸς, & ἡ.

Ποττὸν, Dor. pro πρὸς τόν. Ex πρὸς, & ὁ.

Ποττῶ, Dor. pro πρὸς τῶ. Ex πρὸς, & ὁ vel τό.

Πȣ̃, *Adv.* ubi? quo in loco? πȣ̃ ᾿στι; ubi eſt? Ab ὅς.

Πȣ, *Adv.* alicubi, uſpiam, uſquam; ȣ̓ δήπȣ, non utique. Ab eod.

ΠΟΥΓΓΗ', πυγγίον, ſacculus, R.

Πȣλὺ, multum, Ion. pro πολὺ, a πολὺς, quod vide.

Πȣλυβότειρα, ας, ἡ, multorum alumna. Ex πȣλὺς pro πολὺς, & βόσκω, *paſco*.

Πȣλυγάλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo lacte abundans. Ex πȣλὺς pro πολὺς, & γάλα, *lac*.

Πȣλυέλικτος, volubilis Ion. pro πολυέλικτος.

Πȣλυέτηρος, annoſus Ion. pro πολυέτηρος.

Πȣλυκάρηνος, Ion. pro πολυκάρηνος, multorum capitum.

Πȣλυμέλαθρος αὐλὴ, aula cum atrio amplo, Ion. pro πολυμέλαθρος.

Πȣλυμιγὴς, multis mixtus, confuſus, Ion. pro πολυμιγής.

Πȣλυόδȣς, multum dentatus, Ion. pro πολυόδȣς.

Πȣλύπονος, laborioſus, Ion. pro πολύπονος.

Πȣλυπότης, biboſus, bibax, Ion. pro πολυπότης.

Πȣλὺς, multus, Ion. pro πολύς.

ΠΟΥ'Σ, alii πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, pes; (2) menſura ſedecim digitorum; (3) radix ſeu ima pars montis; (4) pes menſæ, ſcamni, & ſimilium; (5) pes metricus; (6) funis nauticus; (7) clavus, temo.

Ποώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, herboſus, herbis abundans, herbidus, herbeus, herbæ ſimilis. A πόα, *herba*.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium, factum; πράγματα, lites. A πράττω.

Πραγματεία, ας, ἡ, ſtudium, quod adhibetur ad efficiendam rem quampiam, commentatio & intentio animi; (2) opus commentatione compoſitum, tractatio; (3) negotiatio, mercatura. Ph. negotiatio, nundinatio, actus. A πρᾶγμα.

Πραγματεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, negotiator, actor, Ph. A præc.

Πραγματεύομαι, negotior, Gl. V. efficere conor, & paſſ. efficior. Ὧν οὕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην, Ariſt. Nub. 526. Ἐκπεμφθῆναι πρεσβευτὴς πρὸς τὸν Αἰγύπτȣ Σατράπην ἐπραγματευσάμην, Heliod. Τȣ́των μὲν τοι, ἃ περὶ μόνον τὸ παρὸν, πραγματεύεται, M. Anton. 6, 25. A πρᾶγμα.

Πραγματευτὴς, ȣ̃, ὁ, negotiator, actor, Ph. A præc.

Πραγματικὸς, ἡ, ὸν, ſerius, ſolers in negotiis agendis & rebus tractandis. Gl. V. negotioſus, forenſis, rerum peritus, negotialis. A πρᾶγμα.

Πραγματικῶς, *Adv.* ſolerter, perite & efficaciter. A πραγματικός.

Πραγμάτιον, ȣ, τὸ, res parva, negotiolum. Dim. a πρᾶγμα.

Πραγματογραφέω, ῶ, f. ήσω, curioſius ſcribendo pertracto. Ex πρᾶγμα, & γράφω, *ſcribo*.

Πραγματοδίφης, ȣ, ὁ, qui litem ſeu lites ſcrutatur. Ex πρᾶγμα, & διφάω, *palpando quæro*.

Πραγματοκοπέω, ῶ, f. ήσω, res novas molior. Ex πρᾶγμα, & κοπὴ, *ſectio, inciſio*.

Πραγματολογέω, ῶ, f. ήσω, in diſputationibus rerum verſor, in narrandis rebus occupatus ſum. Ex πρᾶγμα, & λόγος, *ſermo*.

Πραγματομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui eſt rerum uſus, negotiorum expertus, prudens; (2) induſtrius. Ex πρᾶγμα, & μανθάνω, *diſco*.

Πραγματοράφος, ȣ, ὁ, ſutelloſus, Gl. V. Ex πρᾶγμα, & ῥάπτω, *conſuo*.

Πραγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, negotioſus, operoſus, moleſtus. A πρᾶγμα.

Πρᾶγος, εος, *contr.* πράγȣς, τὸ, negotium, res. A πράσσω.

Πρακτέος, έα, έον, agendus, faciendus. Ph. πρακτέον, celerandum. Πρακτέον δὲ ἑκάστῳ τὸ ἑξῆς τῇ κατασκευῇ, M. Anton. 7, 31. Ab eod.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, actor, qui agit; (2) negotiator, mercator; (3) exactor, coactor tributorum. Ab eod.

Πράκτης, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Πρακτικεύομαι, facturio, i. e. opus parturio, ad operandum me applico, Suic. A πρακτικός.

Πρακτικὴ, quæſtoria, quæſtuaria, Ph. actualis ſcientia, Gl. V. A ſeq.

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad agendum; (2) in agendo poſitus; (3) opere pollens; (4) efficax, ſtrenuus. Ph. actuarius, efficax, agilis. Gl. V. venditarius. A πράττω.

Πρακτικῶς, *Adv.* cum agendi facultate, efficaciter. A πρακτικός.

Πρακτόριον, pignerarium, Philox. A πράκτωρ.

Πρακτὸς, ἡ, ὸν, qui agi poteſt, ſub actionem cadens, in actione verſans. A πράσσω.

Πρακτοψηφιστὴς, ȣ̃, ὁ, actionum cenſor. Ex πρακτὸς, & ψηφιστὴς, *calculator, ſupputator*.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, perpetrator; (2) exactor, quæſtor; (3) ultor. A πράσσω.

Πράμνειος, vel πράμνιος οἶνος, vinum Pramnium, ita dictum vel a rupe quadam, vel a πραΰνειν, mitigare.

Πρᾶν, Dor. pro πρώην, nuper, non ita pridem.

Πρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pronus, declivis, in caput propendens. Dor. pro πρηνής.

Πρανίζω, f. ίξω, pronum dejicio. Dor. pro πρηνίζω.

Πραξιδίκη, ης, ἡ, actionum ultio; (2) actionum ultrix, Dea quædam. Ph. laverna. Ex πρᾶξις, & δίκη, *fas, ultio*.

Πραξικοπέω, ῶ, f. ήσω, molitione clandeſtina, ſive proditorum ope atque opera urbem occupo. Πραξικοπεῖν τὴν πόλιν ἐπιβαλλόμενος, Polyb. Ex πρᾶξις, & κοπὴ, *ſectio*.

Πρᾶξις, εως, ἡ, actio, actum, actus, Ph. ſucceſſus rerum; item exactio. A πράσσω.

Πρᾳόνως, *Adv.* leniter, manſuete, placide, clementer. A πρᾴως.

ΠΡΑ͂ΟΣ, & πρᾷος, ȣ, ὁ, lenis, mitis, manſuetus.

Πρᾳότης, ητος, ἡ, lenitas, manſuetudo. A πρᾷος.

ΠΡΑΠΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, præcordia; (2) mens, ſolertia, ſolers induſtria. Sing. legitur apud Pind. Pyth. 2, 112.

ΠΡΑΣΙΑ', ᾶς, ἡ, area, ſeu areola in horto.

Πρασίζω, f. ίσω, porrum imitor, porraceus ſeu praſinus ſum. A πράσον.

Πράσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venalis vendibilis. A πρᾶσις.

Πράσινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, porraceus, porro ſimilis in viridi colore. A πράσον.

Πράσιον, ȣ, τὸ, origani genus; (2) marrubium. Ab eod.

Πράσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod πράσινος.

Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio, venundatio, auctio. A πιπράσκω.

Πρασοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, porro ſimilis. Ex πράσον, & εἶδος, *figura*.

Πρασοκȣρὶς, ίδος, ἡ, animalculum viride porri ſpeciem gerens, quod lactucas in hortis & imprimis porros depaſcitur. Ex πράσον, & κείρω, *detondeo*.

Πρασόκȣρον, ȣ, τὸ, falx, qua porrum detondent. Ex iiſd.

ΠΡΑ'ΣΟΝ, ȣ, τὸ, porrum; (2) algæ quædam ſpecies.

Πρασαῖος, ȣ, ὁ, porri colorem imitans, ranæ nomen, a viridi colore. In Batrachom. ver. 251. A πράσον.

Πρασοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui porrum comedit, ſeu algæ illam ſpeciem, quæ πράσον vocatur; ranæ nomen in Batrachom. ver. 229. Ex πράσον, & φάγω, *edo*.

ΠΡΑ'ΣΣΩ, & πράττω, f. ξω, ago, actito, gero, facio. Gl. V. πράττομαι, & πράττω, exigo. Πράττειν κακῶς miſer eſſe, τὰ τῆς πόλεως, gerere. Νῦν γ' αὖτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντȣργῷ φρένας ἔπραξαν, animum addiderunt, Soph. Aj. 445. Ἔπραξεν ȣ̃ν, ſcil. vitam finiit, Soph. Oed. Col. 1699. Ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν, benefacere, Ariſt. Conc. 108. Δοκῶ δ' ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς ἤδη πεπρᾶχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπȣ, Eur. Ph. 1341.

Πρασώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, porrum referens, porro ſimilis, porraceus. A πράσον.

Πρατέος, έα, έον, vendendus. A πιπράσκω.

Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, venditor, qui auctionatur. Ab eod.

Πρατήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo res venales venum exponuntur, forum. A πρατήρ.

Πράτης, ȣ, ὁ, venditor, diſtractor, Gl. V. A πιπράσκω.

Πρᾶτος, Dor. pro πρῶτος, primus.

Πράτρια, ας, ἡ, venditrix. A πρατήρ.

Πράττω, vide πράσσω.

Πραΰθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui manſueto eſt animo, manſuetus, mitis. Ex πραῢς, & θυμὸς, *animus*.

Πραϋμενής,

Πραϋμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex πραΰς, & μένος, *animus*.

Πραϋμενῶς, *Adv.* manſueto animo, leniter, manſuete. A πραϋμενής.

Πραΰμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, cujus lenia ſunt conſilia. Ex πραΰς, & μῆτις, *conſilium*.

Πραΰνσις, εως, ἡ, ſedatio irati animi, iræ mitigatio. A πραΰνω.

Πραϋντικὸς, ὴ, ὸν, mitigandi & ſedandi vim habens. Ab eod.

Πραΰνω, f. υνῶ, lenio, mitigo, manſuefacio, ſedo; πραΰνομαι, miteſco. Πραΰνειν τὴν ὀργήν τινος, Diod. A πραΰς.

Πραϋπάθεια, ας, ἡ, manſuetudo, lenitas animi, qua quis adverſa facile patitur ac tolerat. A πραϋπαθής.

Πραϋπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manſuete omnia tolerans. Ex πραΰς, & πάθος, *adfectus, paſſio*.

Πραΰς, εῖα, πραΰ, *Gen.* έος, είας, έος, lenis, mitis, manſuetus. A πρᾷος.

Πραΰτης, ητος, ἡ, lenitas, manſuetudo. A πραυς.

Πρᾴως, *Adv.* leniter, manſuete. A πρᾷος.

Πρεμνίζω, f. ίσω, una cum ſuo ſtipite & radice evello, una cum ſtipite ſuo amputo; πρεμνιζόμενος, qui cum ſtipite ſucciditur. A πρέμνον.

ΠΡΕ'ΜΝΟΝ, ȣ, τὸ, ſtipes, ſtirps, caudex, ramus major.

Πρέμνος, ȣ, ὁ, idem.

Πρεμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtipiti ſimilis. A πρέμνον.

Πρέπει, *Imperſ.* decet. Δῶρα δ' ἦγεν οἷα μὲν ἔπρεπε τῷ πατρὶ, Xen. Cyr. 8, 37. A πρέπω.

Πρέπον, οντος, τὸ, quod decet & convenit, decorum cujuſque rei. A πρέπω.

Πρεπόντως, *Adv.* decenter, convenienter, ut decet. A πρέπων.

ΠΡΕ'ΠΩ, decorus ſeu conſpicuus ſum; (2) excello. Τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις; Eur. Alc. 509. Hinc *Imperſ.* πρέπει, decet, convenit, dignum eſt.

Πρεπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, decens, decorus. A πρέπω.

Πρέσβα, ης, ἡ, anus, ſenex fœmina, vetula veneranda. A πρέσβος.

Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio; (2) ipſi legati; (3) deprecatio, poſtulatio, preces; (4) interceſſio; (5) dignitas. A πρεσβεύω.

Πρεσβεῖον, ȣ, τὸ, honorarium, quod meretur is, qui natu maximus eſt, honorarium, quo aliquis honoratur veluti major natu aut tempore prior in aliqua re, munus. Ab eod.

Πρέσβειρα, ας, ἡ, honorabilis, præſes, patrona. A πρέσβυς.

Πρέσβευμα, ατος, τὸ, honorarium, legatio honoraria. A πρεσβεύω.

Πρεσβεὺς, έως, ὁ, ſenex; (2) legatus. pl. Ion. πρεσβῆες. Ab eod.

Πρέσβευσις, εως, ἡ, legatio. A πρεσβεύω.

Πρεσβευτὴς, ȣ̃, ὁ, legatus, deprecator. Ab eod.

Πρεσβευτικὸς, ὴ, ὸν, ad legatum vel legationem pertinens. A πρεσβευτής.

Πρεσβεύω, f. εύσω, ſenior ſum, natu major vel maximus ſum, ſum in honore & pretio, gravitatem ſenis præ me fero, poteſtatem habeo, honore adficio ut grandævum; (2) legatus eo; legatione fungor, intercedo, Gl. V. Τοὺς μὲν σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη, Eur. Hipp. 5. Πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἥκομεν περὶ τῶν θεῶν, Ariſt. Av. 1593. Πόλιν σὴν σύγγονοι πρεσβεύομεν μῦσαι μάλιστα, Eur. Rheſ. 942. Ἃ δὴ σὺν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβεύσεται, id. Cyc. 1265. A πρέσβυς.

Πρεσβηΐς, ίδος, ἡ, antiqua. Ab eod.

Πρέσβις, εως, ὁ, legatus. Ab eod.

Πρέσβιστος, η, ον, & πρεσβύτατος, Superl. a πρεσβὺς, ſenex, R

Πρεσβυγένεια, ας, ἡ, q. d. antiquior genitura, primogenitura. A πρεσβυγενής.

Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. antiquus natu, maximus natu; (2) priſcus. Ex πρέσβυς, & γένος, *genus*.

ΠΡΕ'ΣΒΥΣ, υος, vel εως, ὁ, *fœm.* πρέσβεια, ας, ἡ, ſenex; (2) avis nomen; (3) legatus; (4) honoratus. Hinc *Compar.* πρεσβύτερος, ſenior, & *Superl.* πρεσβύτατος, άτη, ατον, ſ. πρέσβιστος, ίστη, ιστον, maximus natu; (2) antiquiſſimus, vetuſtiſſimus; (3) honoratiſſimus, auguſtiſſimus; (4) antiquiſſimus, i. e. potiſſimus.

Πρέσβυσις, εως, ἡ, legatio. A πρέσβυς.

Πρεσβυτέριον, ȣ, τὸ, presbyterium, cœtus, congregatio & collegium presbyterorum in eccleſia Chriſtiana, ordo ſeniorum, ſenatus eccleſiaſticus. A πρεσβύτερος.

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, vide πρέσβυς.

Πρεσβυτέρως, *Adv.* antiquius. Ab eod.

Πρεσβύτατος, άτη, ατον, vide πρέσβυς.

Πρεσβύτης, ȣ, ὁ, ſenex, ſenior, longævus, grandævus, Gl. V. A πρέσβυς.

Πρεσβυτικὸς, ὴ, ὸν, ſenilis, antiquus, priſcus. Ab eod.

Πρεσβυτικῶς, *Adv.* ſeniliter, ſenum more. A πρεσβυτικός.

Πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, vetula, anus. A πρεσβύτης.

Πρευμένια, ας, ἡ, benevolus & propenſus animus, benevolentia, placabilitas. A πρευμενής.

Πρευμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benevolus, benignus, mitis. Ex πρᾷος, & εὐμενὴς, *benevolus*.

Πρευμενῶς, *Adv.* benevole, placide. A πρευμενής.

ΠΡΗ'ΘΩ, f. ήσω, incendo, inflammo; (2) flo, inflo, tumidum reddo. Πάρειμι νεῶν πρήσων σκάφη, Eur. Rheſ. 391.

Πρημαίνω, ſpiro, flo, vehementi & furenti impetu ſpiro. Πρημαινούσας τε θυέλλας, Ariſt. Nub. 335. Ex πρήθω, & μαίνομαι, *furo*.

Πρηνηδὸν, *Adv.* procidendo in os, ſive in caput; (2) impellendo pronum, prone; (3) deorſum. A πρηνής.

ΠΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, pronus, in caput propendens.

Πρηνίζω, f. ξω, præceps, pronum in caput dejicio, præcipito. A πρηνής.

Πρῆσμα, ατος, τὸ, uſtio, combuſtio; (2) inflatio, tumor. A πρήθω.

Πρήσσω, facio. Ion. pro πράσσω.

Πρήσσω, tranſeo. Πρήσσουσι κέλευθον, Odyſſ. 13, 83. ὁδοῖο, ib. 15, 47. A περάω.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui incendit & inflammat, quaſi flator; (2) preſter, ſerpens quidam, ab ardore dictus; (3) turbo igneus e nubibus prorumpens. Ph. fulgor, turbo; (4) exterior pars gutturis faucibus ſubjecta, quæ in ira inflammatur. Ab eod.

Πρηστήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amburens in modum preſteris. A πρηστήρ.

Πρηστικὸς, ὴ, ὸν, adurendi & inflammandi vim habens. A πρήθω.

Πρῆστις, ιδος, ἡ, piſcis quidam cetaceus. Ab eod.

Πρητήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo res venduntur, mercatus. Ion. pro πρατήριον. A πιπράσκω, *vendo*.

Πρηΰγελως, ωτος, ὁ, placido vultu ridens. Ex πρηΰς pro πραΰς, & γέλως, *riſus*.

Πρηΰνοος, qui animo eſt leni & miti. Ex πρηΰς pro πραΰς, & νόος, *mens*.

Πρηΰνω, Ion. pro πραΰνω, manſuefacio.

Πρηΰς, lenis, mitis, Ion. pro πραΰς.

Πρηϋτένων, οντος, ὁ, qui miti & manſueta cervice eſt, manſuete jugum ſubiens. Ex πρηΰς, & τένων, *nervus cervicis*.

ΠΡΗΩ'Ν, ῶνος, ὁ, eminentia montis extrorſum, cacumen, vertex.

ΠΡΙ'ΑΜΑΙ, emo, redimo, conduco. Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν, viliſſimi pretii, Soph. Aj. 477. Πόσιν πρίασθαι χρημάτων ὑπερβολῇ, Eur. Med. 232. Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς, Ariſt. Pace, 1212.

Πριαπίσκος, ȣ, ὁ, priapiſcus, lignum in modum penis longum & teres. Dim. a πρίαπος.

Πριαπισμὸς, ȣ̃, ὁ, priapiſmus, extenſio penis citra libidinem. Ab eod.

ΠΡΙ'ΑΠΟΣ, ȣ, ὁ, Priapus, Veneris & Bacchi filius, hortorum & vinearum cuſtos, enormique inprimis pudendo præditus; (2) membrum virile. Ph. repallus.

Πρίζω, f. ίσω, ſerro, ſerra ſeco. A πρίω.

ΠΡΙΜΑΔΙ'ΑΙ, ῶν, αἱ, primadiæ, piſces, qui ſeſe in cœno abſcondunt.

ΠΡΙ'Ν, *Adv.* prius, ante, antea; (2) priuſquam, antequam; (3) donec, quoad. Hinc πρὶν ἂν, priuſquam, antequam; πρὶν δὴ, donec, uſque dum, quoad, πρ ἢ vel πριν ἢ, ante quam.

Πρινίδιον, ȣ, τὸ, parva ilex. Dim. a πρῖνος

Πρίνινος, ίνη, ινον, iligneus, ex ilice confectus; (2) robuſtus. Ab eod.

ΠΡΙ͂ΝΟΣ, ȣ, ἡ, ilex, *arbor*.

Πρινὼν, ῶνος, ὁ, ilicetum, Gl. V. A πρῖνος.

Πριόνιον, ȣ, τὸ, ſerrula, Gl. V. A πρίων.

Πριονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſerræ figuram habens, ſerratus. A πρίων, & εἶδος, *figura*.

Πριονοειδῶς, *Adv.* in modum ſerræ, ſerr figura. A πριονοειδής.

Πριονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſerræ figuram habens; ſerratus, Gl. V. A πρίων.

Πριονωτὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Πριόω, ῶ, f. ώσω, idem quod πρίω.

Πρίσις, εως, ἡ, fiſſio ſeu ſectio, quæ ſerr fit. A πρίω.

Πρίσμα, ατος, τὸ, ſcobs eorum, quæ ſer ſecantur, ſegmentum; (2) lignorum c ries. Ab eod.

Πριστηροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, figuram ſerræ h bens. Ex πριστὴρ, & εἶδος, *figura*.

Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πρίστης.

Πρίστης, ȣ, ὁ, qui ſerra aliquid ſecat findit; (2) piſcis generis cetacei. A eod.

Πρίστις, εως, ἡ, ſerra; (2) piſcis ceta generis; (3) genus poculi; (4) gen navigii. Ab eod.

Πριστὸς, ὴ, ὸν, ſerra ſectus ſeu diſſect ſectilis, Gl. V. A πρίω.

ΠΡΙ'Ω, ſeu πρίζω, f. ίσω, ſerro, ſerra co ſeu findo; (2) ſtringo, conſtring Πρίειν τοὺς ὀδόντας, Ariſt. Ran. 1044.

Πρίωμα, ατος, τὸ, idem quod πρῖσμα.

Πρίων, ονος, ὁ, ſerra. A πρίω.

ΠΡΟ', *Præp. regens Gen.* ante, cora præ, notans in compoſitione priorita temporis, dignitatis, loci. Hinc ἀπὸ procul a; ἀπόπροθι, & ἀπόπροθεν, p cul, eminus; διάπρο, penitus; πρὸ, ſumme, ſupra modum, vehem ter, valde.

Προηγ

Προαγγελία, ας, ἡ, prænunciatio. A προαγγέλλω.

Προαγγέλλω, f. ελῶ, prænuncio; προηγγελμένος, prænunciatus, p. paſſ. part. Μάχην τ' ἔσεσθαι προαγγέλλουσι, Xen. Cyr. 3, 22. Ex πρὸ, & ἀγγέλλω, *nuncio.*

Προάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, prænuncius vel prænuncia; prænunciator. Ex πρὸ, & ἄγγελος.

Προάγγελσις, εως, ἡ, prænunciatio. A προαγγέλλω.

Προαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, prænunciandi vim habens. Ab eod.

Προαγγελτικῶς, *Adv.* more prænunciantis. A προαγγελτικός.

Προαγνεύω, prius purifico, luſtro. Ex πρὸ, & ἁγνεύω, *purifico.*

Προαγοράζω, f. άσω, præemo. Ex πρὸ, & ἀγοράζω, *mercor.*

Προαγορανομέω, ῶ, ante ædilis curulis ſum. Ex πρὸ, & ἀγορανομέω, *ædilis ſum.*

Προαγορασία, ας, ἡ, præemptio. A προαγοράζω.

Προαγοραστὴς, οῦ, ὁ, præemptor. Ab eod.

Προαγόρευμα, ατος, τὸ, oraculum, Suic. A προαγορεύω.

Προαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio, prænunciatio. Ab eod.

Προαγορευτικὴ, ῆς, ἡ, ars prædicendi ſeu divinandi. Ab eod.

Προαγορεύω, f. εύσω, prædico, prænuncio, præmoneo; (2) denuncio, præcipio, edicto præcipio aut veto, præconis voce denuncio; (3) teſtor. Ἐγὼ μὲν δὴ ταῦτα προαγορεύω, Xen. Cyr. 6, 18. Προηγόρευκε τὸν πόλεμον, Thuc. Ex πρὸ, & ἀγορεύω, *verba facio pro concione.*

Προάγω, f. άξω, deduco, perduco, promoveo, proveho, impello, profero, produco, educo, abduco; (2) præeo, prægredior, præcedo; (3) præcello, præeo. Ἥτ' (ἀμηχανία) ἀνδρῶν προάγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην, Theog. 386. Προῆγε πολλοὺς ἐφ' ἡγεμονίας, Plut. Ὧν ἕνεκεν γέγονα, ϗ ὧν χάριν προῆγμαι εἰς τὸν κόσμον, M. Anton. 5, 1. Ex πρὸ, & ἄγω, *duco.*

Προαγωγεία, ας, ἡ, promotio; (2) inſtitutio. A προαγωγεύω.

Προαγωγεύω, f. εύσω, perduco, perductor ſum, proſtituo; (2) pellicio quibuſdam verborum lenociniis aut aliis artibus. Αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐβάδιζεν, Ariſt. Nub. 976. Μὴ προαγωγεύσῃς ἄλοχον, Phocyl. 166. A προαγωγή.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, promotio, provectio; inſtitutio, proſtitutio. A πρὸ, & ἄγω, *duco.*

Προαγωγικὸς, ἡ, ὸν, ad lenocinium aptus; (2) producendi vim habens. Ab eod.

Προαγωγὸς, οῦ, ὁ, perductor, ſive productor; (2) leno, proſtitutor. Ab eod.

Προαγὼν, ῶνος, ὁ, præludium certaminis; (2) præluſio actionis oratoriæ. Ph. præfatio. Ex πρὸ, & ἀγὼν, *certamen.*

Προαγωνίζομαι, f. ίσομαι, ante alium certo aut pugno; (2) antea pugno; (3) certo ſive pugno pro aliquo, i. e. propugno. Ὧν ὑπερμαχεῖν ϗ προαγωνίζεσθαι κουφότατος πόνος, Philo. Ex πρὸ, & ἀγωνίζομαι, *certo.*

Προαγωνιστὴς, οῦ, ὁ, propugnator, defenſor. A προαγωνίζομαι.

Προαδικέω, ῶ, f. ήσω, injuria laceſſo. Προηδίκησας δὲ ϗ Χαρίκλειαν, Heliod. Ex πρὸ, & ἀδικέω, *injuria adficio.*

Προάδω, præcino, prius cano. Ex πρὸ, & ᾄδω, *cano.*

Προαιδέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, q. d. ante revereor aliquem, i. e. alicui reverentiam ante alios debeo. Ex πρὸ, & αἰδέομαι, *revereor.*

Προαίρεσις, εως, ἡ, propoſitum, inſtitutum, ſtudium, voluntas, conſilium; προαιρέσει, ſponte, Ph. A προαιρέομαι.

Προαιρετικὸς, ἡ, ὸν, qui certo animi propoſito ad rem aliquam fertur. Ab eod.

Προαιρετὸς, ἡ, ὸν, ſpontis humanæ & arbitrarius. Ab eod.

Προαιρετέον, anteponendum eſt. Τὰ βέλτιστα ϗ τὰ σώσοντ' ἀντὶ τῶν ῥᾴστων ϗ τῶν ἡδίστων προαιρετέον, Dem. Phil. 2. A προαιρέω.

Προαιρέω, ῶ, f. ήσω, promo, depromo, e penu promo; ſed προαιρέομαι, οῦμαι, præfero, ante pono; (2) conſtituo, mihi certum eſt; (3) conſulto, certa deliberatione aliquid facio; προελὼν, depromens, a. 2. part. προειλόμην, propoſui, conſtitui, a. 2. προῄρημαι, conſtitui, propoſui; προῄρηται, deſtinavit, Ph. p. Καθάπερ ἐκ ταμιείου προαιρῶν, Luc. Πάλιν σκέψασθέ τι ὑμῶν ἑκάτερος προείλετο πράττειν, Dem. Θάνατον ἀντ' αὐτοῦ προαιρετέον ἦν, Xen. Τῶν ἄλλων προῃροῦντο, Ælian, V. H. 3, 8. Ex πρὸ, & αἱρέω, *capio.*

Προαίρω, progredior; (2) proficiſcor, abeo. Ἐκέλευσεν ὡς φίλον προαίρειν, Plut. Ex πρὸ, & αἴρω, *tollo.*

Προαισθάνομαι, f. αισθήσομαι, præſentio, ante ſentio. Προαισθάνεσθαι τοῦ στρατοῦ, Thuc. ταῦτα, Plut. Ex πρὸ, & αἰσθάνομαι, *ſentio.*

Προαιτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, ante criminor, ante accuſo. Προῃτιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε ϗ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, Rom. 3, 9. Ex πρὸ, & αἰτιάομαι, *accuſo.*

Προαιώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fuit ante omne ævum, ſeu ante ſecula, omni æternitate prior. Ex πρὸ, & αἰώνιος, *æternus.*

Προακμάζω, f. άσω, in ea ſum ætate, quæ vigorem antecedit, i. e. in ipſa adoleſcentia. Ex πρὸ, & ἀκμάζω, *vigeo, ſum ætatis flore.*

Προακοντίζω, f. ίσω, ante jaculor. Ex πρὸ, & ἀκοντίζω, *jaculor.*

Προακούω, f. ούσω, prius ſeu prior audio, ante audio & cognoſco, præſentio. Ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, Col. 1, 5. Ex πρὸ, & ἀκούω, *audio.*

Προαλγέω, ῶ, f. ήσω, prius doleo ſeu adfligor. Ex πρὸ, & ἀλγέω, *doleo.*

Προαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, declivis; (2) temerarius, præceps, audax. Ph. petulans. A προάλλομαι.

Προαλίσκω, prius ſeu ante capio. Gl. V. præſumo. Ex πρὸ, & ἁλίσκω, *capio.*

Προαλίζω, f. ίσω, ante congrego. Τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντες, Joſeph. Ex πρὸ, & ἁλίζω, *congrego.*

Προάλλομαι, proſilio, ſeu præſilio. Ex πρὸ, & ἅλλομαι, *ſalio.*

Προαλλοιόω, ῶ, f. ώσω, prius altero, ante immuto. Ex πρὸ, & ἀλλοιόω, *altero.*

Προαλῶς, *Adv.* temere, præcipitanter. A προαλής.

Προαμαρτάνω, antea vel ante pecco. Γράφω τοῖς προημαρτηκόσι, 2 Cor. 13, 2. Ex πρὸ, & ἁμαρτάνω, *pecco.*

Προαμείβω, prætereo, prætergredior, prætervehor; & προαμείβομαι, reſponſione præoccupo. Ex πρὸ, & ἀμείβω, *muto.*

Προαμμύνω, f. υνῶ, protego, propugno. Ex πρὸ, & ἀμμύνω, *defendo.*

Προαναβαίνω, f. βήσομαι, prius vel prior conſcendo. Ex πρὸ, & ἀναβαίνω, *conſcendo.*

Προαναβάλλομαι, ante præludo. Ἃ μὲν οὖν ἐβουλήθην ϗ περὶ ἐμαυτοῦ, ϗ περὶ τῶν ἄλλων, ὥσπερ χορὸς πρὸ τοῦ ἀγῶνος προαναβαλέσθαι ταῦτά ἐστιν, Iſocr. Ex πρὸ, & ἀναβάλλομαι, *præludium facio.*

Προαναιρέω, ῶ, f. ήσω, prius occido, prius e medio tollo; προανεῖλε, prius occidit, a. 2. Τί σαυτὴν προαναιρεῖς βελτιόνων ἴσως ἐλπίδων; Heliod. Ἢν μή με προανέλῃ τὸ γῆρας, Iſocr. Ex πρὸ, & ἀναιρέω, *tollo*

Προαναισιμόω, ῶ, f. ώσω, prius impendo, prius inſumo. Ex πρὸ, & ἀναισιμόω, *impendo.*

Προανακινέω, ῶ, f. ήσω, ante commoveo ſeu impello. Ex πρὸ, & ἀνακινέω, *commoveo.*

Προανακλαίομαι, ante defleo. Ex πρὸ, & ἀνακλαίομαι, *defleo.*

Προανακόπτω, f. ψω, præcido, prius incido. Ex πρὸ, & ἀνακόπτω, *præcido.*

Προανακρίνω, prius interrogo. part. a. 1. προανακρίνας. Ex πρὸ, & ἀνακρίνω, *interrogo.*

Προανακρούω, f. ούσω, prior retro pello ſeu retro inhibeo; & προανακρούομαι, prior retro cedo inhibito curſu; (2) prior exordior. Ex πρὸ, & ἀνακρούω, *retro ago.*

Προαναλίσκω, f. λώσω, prius conſumo, ante abſumo. Ex πρὸ, & ἀναλίσκω, *conſumo.*

Προαναμέλπω, præcino, ante decanto, R. Ex πρὸ, & ἀναμέλπω, *cano.*

Προαναπίπτω, prius concido, ante collabor ſeu corruo; προαναπεσὼν, a. 2. part. Ex πρὸ, & ἀναπίπτω, *concido.*

Προαναπλάττω, f. πλάσω, prius refingo, reformo. Ex πρὸ, & ἀναπλάττω, *refingo.*

Προαναπνέω, f. εύσω, prius reſpiro. Ex πρὸ, & ἀναπνέω, *reſpiro.*

Προαναρπάζω, f. άσω, ante ſeu prior abripio. Ex πρὸ, & ἀναρπάζω, *abripio.*

Προανασκευάζομαι, præſtruo, multo ante compono.

Προαναστέλλω, f. ελῶ, ante cohibeo & reprimo, prior compeſco. a. 1. προανέστειλα. Ex πρὸ, & ἀναστέλλω, *cohibeo.*

Προανατάττομαι, propono. Ex πρὸ, & ἀνατάττομαι, *inſtruo.*

Προανατείνω, ante attollo; (2) prætendo; προανέτεινεν, a. 1. Ex πρὸ, & ἀνατείνω, *ſurſum extendo.*

Προανατέλλω, prius orior; προανέτειλεν, a. 1. 3 ſing. Ex πρὸ, & ἀνατέλλω, *orior.*

Προαναφωνέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, prædico. Ex πρὸ, & ἀναφωνέω, *pronuncio.*

Προαναφώνησις, εως, ἡ, q. d. exclamatio, quæ ante rem aliquam fit; (2) prædictio. A προαναφωνέω.

Προανέχω, prior attollo ſeu elevo; (2) emineo, antecello. Ex πρὸ, & ἀνέχω, *ſuſtineo.*

Προανθέω, ῶ, f. ήσω, præfloreo, ante alia floreo, flore prævenio. Ex πρὸ, & ἀνθέω, *floreo.*

Προανίπτημι, & προανίπταμαι, ante in altum evolo; προαναπτὰς, a. 2. part. Ex πρὸ, & ἀνίπτημι, *evolo.*

Προανίσταμαι, prior exſurgo, ante alios ſurgo. Ex πρὸ, & ἀνίσταμαι, *ſurgo.*

Προανιστορέω, ῶ, f. ήσω, ante ſeu prius commemoro. Ex πρὸ, & ἀνιστορέω, *commemoro.*

Προανίσχω, ante vel prior emergo. Ex πρὸ, & ἀνίσχω, *emergo.*

Προανύτω, f. ύσω, ante vel citius perficio. Ex πρὸ, & ἀνύτω, *perficio.*

Προαπαγγέλλω, prius annuncio, prænuncio. Ex πρὸ, & ἀπαγγέλλω, *annuncio.*

Προαπαγορεύω, prius deficio. Ex πρὸ, & ἀπαγορεύω, *animum deſpondeo.*

Προαπαλλάττω, f. ξω, prius libero. Ex πρὸ, & ἀπαλλάττω, *libero, dimitto.*

Προαπαντάω, ῶ, f. ήσω, q. d. præoccurro; (2) obviam præcurro. Ex πρὸ, & ἀπαντάω, *occurro.*

Προαπάντησις, εως, ἡ, obviam itio, qua prævenitur aliquis. A προαπαντάω.

Προαπαυδάω, ῶ, prius deficio ſeu defatigor. Αἰσχρόν ἐστι ἐν ᾧ βίῳ τὸ σῶμά σοι μὴ ἀπαυδᾷ, ἐν τούτῳ τὴν ψυχὴν προαπαυδᾷν, M. Anton. 6, 22. Ex πρὸ, & ἀπαυδάω, veto, interdico.

Προαπείπασθαι, prius renunciare; προαπειπεῖν, ante deficere. Ex πρὸ, & ἀπείπασθαι, renunciare, & ἀπειπεῖν, deficere.

Προαπείρηκα, prius animum deſpondi. Ex πρὸ, & ἀπείρηκα, defeci.

Προαπέρχομαι, prior abeo ſeu diſcedo; (2) prior decedo, prior moror. Ex πρὸ, & ἀπέρχομαι, abeo.

Προαπηγέομαι, prius enarro & expono. Ion. pro προαφηγέομαι. Ex πρὸ, & ἀπηγέομαι, pro ἀφηγέομαι, enarro.

Προαποβύω, f. ύσω, prius obturo, Suic. Ex πρὸ, & ἀποβύω, obturo.

Προαποδείκνυμι, prius demonſtro; προαποδειχθέντων, prius demonſtratis, a. 1. part. paſſ. gen. pl. Ex πρὸ, & ἀποδείκνυμι, demonſtro.

Προαπόδειξις, εως, ἡ, demonſtratio præcedens, Suic. A προαποδείκνυμι.

Προαποδημέω, ῶ, prius ſeu prior peregre abeo, prius proficiſcor, Suic. Ex πρὸ, & ἀποδημέω, peregre abeo.

Προαποδύομαι, prius exuo, Suic. Ex πρὸ, & ἀποδύομαι, exuo.

Προαποθνήσκω, præmorior, ante morior. Ex πρὸ, & ἀποθνήσκω, morior.

Προαποκάμνω, ante fatigor, R. Suic. Ex πρὸ, & ἀποκάμνω, fatigor.

Προαποκληρόω, ῶ, f. ώσω, prius ſortior, ante vel modo ſortior. Hinc p. paſſ. part. τὰ προαποκεκληρωμένα, de quibus modo ſortiti ſumus, Suic. Ex πρὸ, & ἀποκληρόω, ſortior.

Προαποκόπτω, f. ψω, præcido. Ex πρὸ, & ἀποκόπτω, ſuccido.

Προαποκρούομαι, propulſo, Suic. Ex πρὸ, & ἀποκρούομαι, propulſo.

Προαποκτείνω, prius interficio, Suic. Ex πρὸ, & ἀποκτείνω, occido.

Προαποκτιννύω, vel προαποκτίννυμι, prius interficio, Suic. Ex πρὸ, & ἀποκτιννύω, interficio.

Προαπολαύω, f. αύσω, prius fruor, Suic. Ex πρὸ, & ἀπολαύω, fruor.

Προαπολείπω, f. ψω, ante relinquo ſeu deficio. Ex πρὸ, & ἀπολείπω, relinquo.

Πραπολεπίζω, f. ίσω, prius decortio; προαπολεπισθεὶς, prius decorticatus, a. 1. part. paſſ. Ex πρὸ, & ἀπολεπίζω, decortico.

Προαπολήγω, prius deſino. Διὰ τὸ τὴν ἐννόησιν τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν παρακολούθησιν, προαπολήγειν, M. Anton. 3, 1. A πρὸ, ἀπὸ, & λήγω, deſino.

Προαπόλλυμι, ante perdo. paſſ. προαπόλλυμαι, prius pereo. Ex πρὸ, & ἀπόλλυμι, perdo.

Προαπολύομαι, prius diluo ſeu refuto, Suic. Ex πρὸ, & ἀπολύομαι, diluo.

Προαποπέμπω, f. ψω, ante dimitto. Τὰς γυναῖκας ἐν ταῖς ἁρμαμάξαις προαπεπέμψατο τῆς νυκτὸς, Xen. Cyr. 4, 9. Ex πρὸ, & ἀποπέμπω, dimitto.

Προαποπίπτω, ante decido, prædeciduus ſum. Ex πρὸ, & ἀποπίπτω, decido.

Προαπόπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. prædeciduus, ante decido. A προαποπίπτω.

Προαπορέω, ῶ, f. ήσω, prior dubito, prior quæro, vel dubitabundus diſputo. Ex πρὸ, & ἀπορέω, dubito.

Προαπορρέω, prius defluo, vel effluo. Ex πρὸ, & ἀπορρέω, defluo.

Προαποσβέννυμι, ante extinguo. Ὅσα τοιαῦτα λογισμοῦ συγγεγυμνασμένου πάνυ χρῄζει, προαποσβέννυται, M. Anton. 3, 1. Σωφροσύνη προαποσβήσεται, id. 12, 12. A πρὸ, ἀπὸ, & σβέννυμι, extinguo.

Προαποσμήχω, ante detergo. Ex πρὸ, & ἀποσμήχω, detergo.

Προαποτάσσω, ante finem impono. Τῷ βίῳ προαπετάξαντο ξίφεσιν, ἢ φαρμάκοις, ἢ ἀγχόναις, Philo. A πρὸ, ἀπὸ, & τάσσω.

Προαποστέλλω, ante emitto, ſeu præmitto. Gl. V. prædeſtino. a. 2. part. paſſ. προαπεστάλην, præmiſſus ſum. Ex πρὸ, & ἀποστέλλω, dimitto.

Προαποσφάττω, f. ξω, ante jugulo. Ex πρὸ, & ἀποσφάττω, jugulo.

Προαποτίθημι, prius vel antea repono, depono, adſervo. Ex πρὸ, & ἀποτίθημι, depono.

Προαποφοιτάω, ῶ, f. ήσω, præmorior; προαποπεφοίτηκε, præmortuus eſt. Ex πρὸ, & ἀποφοιτάω, morior.

Προαρδεύω, f. εύσω, prius rigo. Ex πρὸ, & ἀρδεύω, rigo.

Προαριθμέω, ῶ, f. ήσω, prænumero, Suic. Ex πρὸ, & ἀριθμέω, numero.

Προαρίθμησις, εως, ἡ, prænumeratio. A προαριθμέω.

Προαρπαγὴ, ῆς, ἡ, prærreptio. Ex πρὸ, & ἁρπαγὴ, raptus.

Προαρπάζω, f. άσω, præripio. Τὴν ἐπ' ἐκεῖνον φερομένην πληγὴν προαρπάσας τῷ αὐτοῦ σώματι, Luc. Toxar. τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκωμίων, id. in Imag. Ex πρὸ, & ἁρπάζω, rapio.

Ποραρραβωνίζομαι, prius vel ante dato pignore de reliquis & ſubſecuturis aliquem certum facio, Suic. Ex πρὸ, & ἀρραβωνίζομαι, pignore confirmo.

Προάρχω; προάρξας, anteceſſor, prædeceſſor, Gl. V. a. 1. part. Ex πρὸ, & ἄρχω, impero.

Πρόασμα, ατος, τὸ, præcentio. Ex πρὸ, & ᾆσμα, cantio.

Προασκέω, ῶ, f. ήσω, ante exerceo, præparo. Ex πρὸ, & ἀσκέω, exerceo.

Προασπίζω, f. ίσω, clypeo objecto protego, propugno. Gl. V. protego. Προασπίζειν τινὸς, Herod. Ὑπὸ τοῖς ὁπλίταις προασπιζόμενοι, Heliod. Ex πρὸ, & ἀσπίζω, clypeo tego.

Προασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, propugnator. Gl. V. protector. A προασπίζω.

Προασπιστὴς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Προάστειον, ου, τὸ, ſuburbium, ſuburbanum. Ex πρὸ, & ἄστυ, urbs.

Προάστειος, ου, ὁ καὶ ἡ, anteurbanus, Gl. V. Ex iiſd.

Προασφαλίζομαι, & προασφαλίζω, præmunio, Gl. V. Ex πρὸ, & ἀσφαλίζω, munio.

Προαυδάω, prædico. Ἱερὸν πόλεμον προὐδᾶν αὐτῷ, Ariſt. Av. 563. A πρὸ, & αὐδάω, dico, loquor.

Προαυλέω, ῶ, f. ήσω, in tibiarum cantu præludo. Ex πρὸ, & αὐλέω, tibia cano.

Προαυλίζομαι, f. ίσομαι, caſtra ante habeo. Ex πρὸ, & αὐλίζομαι, caſtrametor.

Προαύλιον, ου, τὸ, præludium in tibiarum cantu; (2) aulæ veſtibulum. Ex πρὸ, & αὐλὸς, tibia, vel αὐλὴ, ſtabulum.

Προαυξάνω, ſive προαύξω, ante augeo; προαύξεται, præaugeſcit, præſ. ind. paſſ. Ex πρὸ, & αὐξάνω, augeo.

Προαυξὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, adultior, ætate jam provectior; (2) qui ætate provectioribus accidere ſolet.

Προαύξησις, εως, ἡ, corporis adaucta moles, Suic. A προαυξάνω.

Προαφαιρέω, ῶ, f. ήσω, ante adimo ſeu aufero, præcerpo. Ex πρὸ, & ἀφαιρέω, aufero.

Προαφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ante enarro, prius expono. Ex πρὸ, & ἀφηγέομαι, enarro.

Προαφικνέομαι, οῦμαι, prior ſeu ante pervenio. Ex πρὸ, & ἀφικνέομαι, pervenio.

Προαφίστημι, προαφίσταμαι, prior abſcedo ſeu abſiſto, ante tempus abſcedo; (2) prior deficio. Ex πρὸ, & ἀφίστημι, abſcedo.

Προβάδην, *Adv.* inter progrediendum, inter eundum. A προβαίνω.

Προβαθὺς, έος, ὁ, profundus, Suic. Ex πρὸ, & βαθὺς, profundus.

Προβαίνω, prægredior, antegredior, præcedo; (2) antegredior, i. e. antecello, ſupero; (3) obtineo, progredior, provehor. Gl. V. incedo, procedo, progredior, gliſco; προὔβη, προέβη, proceſſit, a. 2. Ὥρα προβαίνειν, ὦ ἄνδρες, ἡμῖν ἐστι, Ariſt. Conc. 285. Ποῖ προβήσεται λόγος; Eur. Hipp. 346. Ex πρὸ, & βαίνω, gradior.

Προβάλλω, projicio; emitto, profero, produco, propono, objicio, ſiſto, repræſento, vel præſentem ſiſto, Gl. V. promitto, præjacio; προβάλλομαι, inſimulo, Gl. V. protendo, Gl. V. προβληθεὶς, objectus, Gl. V. præpoſitus, a. 1. part. paſſ. Χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν, ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος, Eur. Rheſ. 183. Ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν περὶ τῶν μετεώρων, proponam, Ariſt. Nub. 489. E πρὸ, & βάλλω, jacio.

Πρόβαλος, ου, ὁ, ſc. ἀσπὶς, clypeus, qui hoſt objiciebatur, Heſ. A προβάλλω.

Προβασανίζω, ante torqueo, R. Ex πρὸ & βασανίζω, torqueo.

Πρόβασις, εως, ἡ, progreſſus, progreſſio (2) proventus, ſeu reditus. Gl. V. proceſſus. A προβαίνω.

Προβασκάνιον, ου, τὸ, præfiſcine, amuletum (2) pudenda ſtatua, Suic. Ph. muttonium. Ex πρὸ, & βασκάνιον, faſcinum.

Προβατεία, ας, ἡ, pecuaria, res pecuari A προβατεύω.

Προβάτειος, εία, ειον, ovillus, vervecinu Gl. V. A πρόβατον.

Προβατεὺς, έως, ὁ, ovium paſtor, opilio. προβατεύω.

Προβατεύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, & προβατεύσιμ ίμη, ιμον, ovibus aptus. A προβατεύς.

Προβατευτικὸς, ἡ, ὸν, pecuarius. Hi ἡ προβατευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars pec aria. A προβατεύω.

Προβατεύω, f. εύσω, paſco, pecus alo. πρόβατον.

Προβατικὸς, ἡ, ὸν, ad oves ſeu pecudes p tinens. A πρόβατον.

Προβάτιον, ου, τὸ, ovicula. Dim. a πρόβατ

Προβατογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, homo pec næ, ſive parvæ atque puſillæ indolis. πρόβατον, & γνώμη, ſententia.

Προβατοκάπηλος, ου, ὁ, qui ovium caup nam exercet; (2) qui oves vendi Ex πρόβατον, & κάπηλος, caupo.

ΠΡΟ'ΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, pecus, ovis, verve

Προβατοπώλης, ου, ὁ, ovium vel pecudum ve ditor. Ex πρόβατον, & πώλης, vendi

Προβατόσχημος, ου, ὁ καὶ ἡ, ovis ſpeci præ ſe ferens. Ex πρόβατον, & σχῆμ habitus, ſpecies.

Πρόβημα, ατος, τὸ, progreſſus. A προβα

Προβιβάζω, f. άσω, & άω, ῶ, produco, moneo, perſuadeo, impello. Gl. V. p moveo, proveho; προβιβασθεὶς, prom tus, Ph. a. 1. part. paſſ. Ποῖ προβ ἡμᾶς ποτε; Ariſt. Av. 1576. Ex & βιβάζω, admitto.

Προβίβασις, εως, ἡ, promotio, Gl. V. A præc.

Προβιβασμὸς, οῦ, ὁ, promotio, præmotio, imbutio, Ph. Ab eod.

Προβίβημι, progredior; προβιβὰς, progreſſus, a. 2. part. Κραιπνὰ ποσὶ προβιβὰς, Il. 13, 18. Ex πρὸ, & βίβημι f. βῆμι, *eo.*

Προβιβρώσκω, ante comedo; προβρωθεὶς, ante comeſus, a. 1. part. paſſ.

Προβιόομαι, οῦμαι. Hinc τὰ προβεβιωμένα, vita ante acta, p. part. paſſ. Τὴν δόξαν τῶν προβεβιωμένων ἐξέχεαν, Plato. Ex πρὸ, & βιόω, *vivo.*

Προβλαστάνω, prægermino, prius germino. Ex πρὸ, & βλαστάνω, *germino.*

Προβλεπτικὸς, ὴ, ὸν, qui ſolet proſpicere. Gl. V. proſpicuus. A ſeq.

Προβλέπω, f. ψω, provideo, proſpicio. Τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, Heb. 11, 40. Ex πρὸ, & βλέπω, *video.*

Πρόβλημα, ατος, τὸ, propoſitio, quæſtio, Gl. V. πρόβλημα τείχους, promurale, nempe munimentum. A προβάλλω.

Προβλημάτιον, ου, τὸ, quæſtiuncula, Gl. V. A præc.

Προβληματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in quæſtione & diſputatione poſitus. A πρόβλημα.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, projectus, prominens. A προβάλλω.

Προβλητικὸς, ὴ, ὸν, producendi vi præditus. Ab eod.

Πρόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, projectus. Ab eod.

Προβλώσκω, prodeo, vel exeo; (2) protubero; προβλωσκέμεν, inf. pro προβλώσκειν, Odyſſ. 19, 25. Ex πρὸ, & βλώσκω, quod vide.

Προβοάω, ῶ, præclamo, proclamo; (2) cohortor. Ex πρὸ, & βοάω, *clamo.*

Προβοηθέω, ῶ, f. ήσω, prius opem fero, opem mature fero. Ex πρὸ, & βοηθέω, *auxilior.*

Προβόλαιον, ου, τὸ, propugnaculum, vel ſcopulus eminens, qui æſtum maris frangit. A προβολή.

Προβόλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, objectus, exporrectus. A προβάλλω.

Προβολεὺς, έως, ὁ, productor, auctor, qui prima alicujus rei fundamenta jacit. Ab eod.

Προβολὴ, ῆς, ἡ, objectus, prætentus, Gl. V. præcinctus, tegmen, propugnaculum, Gl. V. pergula, Gl. V. Ab eod.

Προβόλιον, ου, τὸ, venabulum, loricula, Gl. V. A προβολή.

Πρόβολος, ου, ὁ, ſcopulus eminens, qui æſtum maris frangit; item protector, defenſor; πρόβολοι, proceres, Gl. V. πρόβολος, etiam objectus fultura. A προβάλλω.

Προβοσκὶς, ίδος, ἡ, promuſcis. Ex πρὸ, & βόσκω, *paſco.*

Πρόβοσκος, ου, ὁ, q. d. vicarius paſtoris, R. Ex iiſd.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, decretum, quod ex conſultatione conſequitur, ſenatus conſultum. Gl. V. conſultum. A προβουλεύω.

Προβουλευμάτιον, ου, τὸ, conſultatiuncula. Dim. a προβούλευμα.

Προβουλεύω, f. εύσω, conſilio, proſpicio, vel provideo; (2) proſpicio, provideo; (3) deliberatione populum prævenio. q. d. prædelibero. Προβουλεύειν τοῦ δήμου, Dem. Ex πρὸ, & βουλεύω, *conſilium capio.*

Προβουλέω, ῶ, inuſ. ſed tamen hinc eſt p. med. προβέβουλα, malui, vel malo. Ex πρὸ, & βουλὴ, *voluntas.*

Προβούλιον, ου, τὸ, idem quod προβούλευμα, Suic.

Προβουλόπαις, δος, ὁ, q. d. conſultatoris filia, vel conſilio prognata; conſultatrix. Ex πρόβουλος, & παῖς, *puer*, vel *puella.*

Πρόβουλος, ου, ὁ, qui pro aliquo conſultat, qui ante alios conſultat; (2) ſenator, princeps, primarius ſenator. Gl. V. conſul. Ex πρὸ, & βουλὴ, *conſilium.*

Προβρέχω, f. ξω, præmadefacio, prius macero; προβραχεὶς, præmaceratus, a. 2. part. paſſ. Ex πρὸ, & βρέχω, *madefacio.*

Προβύω, f. ύσω, promoveo; vel emungo. Κάρφος χαμᾶθεν σὺ νῦν λαβὼν, τὸν λύχνον πρόβυσον, Ariſt. Veſp. 249. Ex πρὸ, & βύω, *obturo.*

Προγαμέω, ῶ, f. ήσω, prior nuptias contraho, Suic. A πρόγαμος.

Προγαμιαῖος, αία, αῖον, antenuptialis. Ex πρὸ, & γάμος.

Πρόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ prior nuptias contraxit, Suic. Ex πρὸ, & γάμος, *nuptiæ.*

Προγαστρίδιον, ου, τὸ, ventrale, tegumentum ventris. Ex πρὸ, & γαστρίδιον, *ventriculus.*

Προγάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, cui venter prominet, ventrioſus. Gl. V. ventroſus. Ex πρὸ, & γαστὴρ, *venter.*

Προγένεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, origine aut nativitate antecedens, antegenitus. Ex πρὸ, & γενέθλη, *nativitas.*

Προγένειος, ου, ὁ, promiſſam habens barbam; (2) barbatus. Ex πρὸ, & γένειον, *barba.*

Προγενεσία, ας, ἡ, prior creatio ſeu ordinatio, Suic. Ex πρὸ, & γένεσις, *generatio.*

Προγενέστατος, άτη, ατον, antiquiſſimus, maximus natu. A προγίγνομαι, *naſcor.*

Προγενέστερος, έρα, ερον, qui ante natus eſt, major natu, ſenior, antiquior. Gl. V. anterior. Ex iiſd.

Προγεννάω, ῶ, f. ήσω, ante genero; προγεννηθεὶς, prægnatus, antigena, Gl. V. a. 1. part. paſſ. Ex πρὸ, & γεννάω, *genero.*

Προγεννήτωρ, ορος, ὁ, progenitor. i. e. prior, vel antiquior genitor; προγεννητόρων, majorum. Ex πρὸ, & γεννήτωρ, *genitor.*

Πρόγευμα, ατος, τὸ, prægustatio. A προγεύομαι.

Προγευματίζω, f. ίσω, ante guſto; præguſto. A προγευμα.

Προγεύομαι, f. εύσομαι, præguſto. Ex πρὸ, & γεύομαι, *guſto.*

Προγεύστης, ου, ὁ, præguſtator. A προγεύομαι.

Προγευτὴς, οῦ, ὁ, præguſtator, Gl. V. Ab eod.

Προγηράσκω, & προγηράω, f. άσω, ante ſenex fio, ante ſeneſco. Ex πρὸ, & γηράσκω, ſeu γηράω, *ſeneſco.*

Προγίγνομαι, vel προγίνομαι, ſum ante, antecedo, præcedo; (2) procedo, advenio, accedo. Κίνδυνον τὴν προγεγονυῖαν χάριν μεμνῆσθαι, Xen. Ex πρὸ, & γίγνομαι, *fio.*

Προγινώσκω, prænoſco, præcognoſco, vel præſcio, præſciſco, præſentio, præſentiſco. Gl. V. ante cognoſco, prævideo. Οὓς προέγνω, Rom. 8, 29. Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, 1 Pet. 1, 20. Ex πρὸ, & γινώσκω, *cognoſco.*

Προγλωσσὶς, ίδος, ἡ, linguæ extrema pars acuta. Ex πρὸ, & γλῶσσα, *lingua.*

Πρόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, effrenatam habens linguam. Gl. Vet. volubilis linguæ. Ex iiſd.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, præſenſio, præcognitio, prænotio, præſcientia, præſagium. A προγινώσκω.

Προγνώστης, ου, ὁ, præſcius futurorum. Ab eod.

Προγνωστικὸς, ὴ, ὸν, facultate præſciendi ſeu præſagiendi præditus; præſcius, ſagax, Ph. Hinc τὸ προγνωστικὸν, οῦ, prognoſticum, rei futuræ ſignum. A προγνώστης.

Προγόνη, ης, ἡ, privigna. A πρόγονος.

Προγονικὸς, ὴ, ὸν, avitus, a primogenitoribus vel majoribus acceptus. A πρόγονος, *auctor.*

Προγνωστικῶς, providenter, Ph. A præc.

Πρόγονος, ου, ὁ, progenitor, ante genitus; (2) privignus, Ph. filiaſter, Gl. Vet. (3) atavus, Gl. V. πρόγονοι, majores Philox. (2) patricii, Philox. A προγίνομαι.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, ſcriptum, quod publice proponitur, aliquid indicans aut fieri jubens. Gl. V. proſcriptum, edictum. A προγράφω.

Προγραφὴ, ῆς, ἡ, proſcriptio, præfatio, Ph. A προγράφω.

Προγράφω, f. ψω, ante ſcribo, prius ſcribo, proſcribo, præſcribo; (2) prius vel ante pingo; (3) publice propono. Χορηγοὺς προέγραψε, Ariſtot. Καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, Epheſ. 3, 3. Προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, Judæ 4. Ex πρὸ, & γράφω, *ſcribo.*

Προγυμνάζω, f. άσω, præexerceo. Ex πρὸ, & γυμνάζω, *exerceo.*

Προγυμνασία, ας, ἡ, præexercitatio, Suic. A προγυμνάζω.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, exercitium, præexercitatio. Ab eod.

Προγυμναστὴς, οῦ, ὁ, qui præexercet, qui præexercendo præparat. Ab eod.

Προδαῆναι, prænoſcere; προδαεὶς, prænoſcens, præſcius. Odyſſ. 4, 396. Ex πρὸ, & δαῆναι, *ſcire.*

Προδανείζω, f. είσω, ante fœnero. Προδανείσας τῷ Ἀπόλλωνι τὴν χάριν, Luc. Ex πρὸ, & δανείζω, *fænero.*

Προδαπανάω, ῶ, proimpendo, Gl. V. Ex πρὸ, & δαπανάω, *impendo.*

Προδείδω, f. δείσω, prior metuo. Ex πρὸ, & δείδω, *metuo.*

Προδείελος, ου, ὁ, qui ante veſperam, vel antequam adveſperaſcit, aliquid agit. Ex πρὸ, & δείελος, *veſpertinus.*

Προδεικνύω, vel προδείκνυμι, f. ξω, præmonſtro, prætendo; (2) denuncio. Ex πρὸ, & δείκνυμι, *oſtendo.*

Προδειμαίνω, prior metuo, pro aliquo metuo. Προδειμαίνων πότμον, Lyc. 276. Ex πρὸ, & δειμαίνω, *metuo.*

Προδέκτωρ, ορος, ὁ, patronus. Ex πρὸ, & δέχομαι, *excipio, ſuſcipio.*

Προδέρκομαι, video prior. Ex πρὸ, & δέρκομαι, *video.*

Προδεσμῶ, præligo, Gl. V. Ex πρὸ, & δεσμῶ, *ligo.*

Προδηλέομαι, f. ήσομαι, ante lædo, cladis alicujus auctor ſum. Ex πρὸ, & δηλέομαι, *lædo.*

Προδηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, ante declaro, præſignifico. Ex πρόδηλος, & ποιέω, *facio.*

Πρόδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, perſpicuus, evidens. Ex πρὸ, & δῆλος, quod idem ſignificat.

Προδηλόω. præſignifico. Δι' αὐτῶν ἀστέρων πολλὰ προδηλοῦσθαι (λέγουσι) Ælian. V. H. 2, 31. A πρὸ, & δηλόω, *ſignifico.*

Προδήλως, *Adv.* manifeſte. A πρόδηλος.

Προδήλωσις, εως, ἡ, præſignificatio, præmanifeſtatio. A προδηλόω.

Προδιαβαίνω, f. βήσομαι, prior ſeu prius tranſeo. Ex πρὸ, & διαβαίνω, *tranſeo.*

Προδιαβάλλω, ante calumnior, anteverto in calumniando; προδιαβεβλημένος, criminatione inſimulatus. p. paſſ. part. Προδιαβάλλειν αὐτὸν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, Liban. in 2 Phil. Dem. Ex πρὸ, & διαβάλλω, *calumnior.*

Προδιαγινώσκω, ante conſidero ſeu perpendo, animo prius percipio. Ex πρὸ, & διαγινώσκω, *cognoſco.*

Προδιαγόρευσις, εως, ἡ, prænunciatio, Suic. Ex πρὸ, & διαγορεύω, *edico.*

Προδιαγράφω, f. ψω, ante ſeu prius deſcribo. Ex πρὸ, & διαγράφω, *deſcribo.*

Προδιαγωγὴ, ῆς, ἡ, aquæ ductus longior. Ex πρὸ, & διαγωγὴ, *traductio.*

Προδιάθεσις, εως, ἡ, antecedens diſpoſitio; (2) priſtina adſertio. Ex πρὸ, & διάθεσις, *diſpoſitio.*

Προδιαίτησις, εως, ἡ, præparatio per diætam ſeu diætæ præmiſſio. Ex πρὸ, & δίαιτα, *victus ratio.*

Προδιαλαμβάνω, prius tracto. Ex πρὸ, & διαλαμβάνω, *tracto.*

Προδιαλέγομαι, f. ξομαι, inprimis dico. Gl. V. præfor. Ex πρὸ, & διαλέγομαι, *dico.*

Προδιάλεξις, εως, ἡ, præfatio, Gl. V. A præc.

Προδιανυκτερεύω, f. εύσω, prius per totam noctem aliquid ago, præcedentem noctem tranſigo. Ex πρὸ, & διανυκτερεύω, *per noctem ago.*

Προδιανύω, f. ύσω, ante perficio. Ex πρὸ, & διανύω, *perficio.*

Προδιασαλεύω, f. εύσω, prius concutio. Ex πρὸ, & διασαλεύω, *concutio.*

Προδιασαφέω, ῶ, f. ήσω, prius declaro. Ex πρὸ, & διασαφέω, *declaro.*

Προδιασκεδάζω, f. άσω, prius diſſipo. Ex πρὸ, & διασκεδάζω, *diſſipo.*

Προδιαστέλλομαι, prænuncio, præmoneo, prius diſcerno; προδιαστείλασθαι, prænunciare, præmonere, a. 1. inf. med. Ex πρὸ, & διαστέλλομαι, *edico.*

Προδιαστροφὴ, ῆς, ἡ, ante perverſio, Suic. Ex πρὸ, & διαστροφὴ, *perverſio.*

Προδιασύρω, prior traduco & carpo. Ex πρὸ, & διασύρω, *traduco.*

Προδιατάσσω, vel προδιατάττω, f. ξω, prior diſpono. Ex πρὸ, & διατάσσω, *diſpono.*

Προδιαττάω, ῶ, f. ήσω, prius cribro, prius per cribrum tranſmitto. Ex πρὸ, & διαττάω, *cribro.*

Προδιατυπόω, ῶ, f. ώσω, prius formo. Ex πρὸ, & διατυπόω, *formo.*

Προδιατύπωσις, εως, ἡ, q. d. præinformatio; (2) præordinatio. A προδιατυπόω.

Προδιαφθείρω, ante corrumpo, prius conſtupro. Ex πρὸ, & διαφθείρω, *corrumpo.*

Προδιαχρίω, f. ίσω, ante perlino. Ex πρὸ, & διαχρίω, *perlino.*

Προδιαχωρέω, ῶ, f. ήσω, prius diſſideo, prior me ab amicitia alicujus ſeparo. Ex πρὸ, & διαχωρέω, *pervado.*

Προδιδάσκω, f. άξω, prius doceo. Ἀλλ' οὐ δύνατον τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας προδιδάσκειν, mature docere, Soph. Aj. 163. Ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ, τι περ μέλλεις, προδιδάσκειν, Ariſt. Nub. 476. Ex πρὸ, & διδάσκω, *doceo.*

Προδίδωμι, f. δώσω, prodo, deſero, auxilio meo deſtituo, deficio. Gl. V. prodo, prævaricor; (2) prius vel prior do. Προδιδόναι τὰς ἐλπίδας, Ariſt. τὰ καθήκοντα, Luc. Ex πρὸ, & δίδωμι, *do.*

Προδιεξέρχομαι, prior pertranſeo. Ex πρὸ, & διεξέρχομαι, *pertranſeo.*

Προδιεορτάζω, f. άσω, prius feſtum celebro, prius triumpho. Ex πρὸ, & διεορτάζω, *feſtum celebro.*

Προδιεργάζομαι, f. άσομαι, ante elaboro. Ex πρὸ, & διεργάζομαι, *elaboro.*

Προδιερευνάω, ῶ, f. ήσω, ante perſcrutor & perveſtigo. Ex πρὸ, & διερευνάω, *perſcrutor.*

Προδιερευνητὴς, οῦ, ὁ, explorator. A προδιερευνάω.

Προδιέρχομαι, prius percurro. Ex πρὸ, & διέρχομαι, *percurro.*

Προδιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, prænarro. Ex πρὸ, & διηγέομαι, *enarro.*

Προδιήγησις, εως, ἡ, prænarratio, præparatio ad narrationem. A προδιηγέομαι.

Προδιΐστημι, f. στήσω, prius dirimo. Ex πρὸ, & διΐστημι, *dirimo.*

Προδικάζω, f. άσω, prius judico. Ex πρὸ, & δικάζω, *judico.*

Προδικασία, ας, ἡ, præjudicatio, præjudicium. A προδικάζω.

Προδικαστὴς, οῦ, ὁ, præjudex. Ab eod.

Προδικέω, ῶ, f. ήσω, curo, procuro. A πρόδικος.

Προδικία, ας, ἡ, quodvis curationis munus, patrocinium. Ab eod.

Πρόδικος, ου, ὁ, patronus, qui cauſſam defendit, qui cauſſam pro aliquo dicit; tutor, curator, arbiter. Ex πρὸ, & δίκη, *jus.*

Προδιοικέω, ῶ, f. ήσω, ante diſpono, prodiſpono. Ex πρὸ, & διοικέω, *diſpono.*

Προδιομολογέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, prius confiteor, vel profiteor; (2) ante vel prius polliceor, prius paciſcor, prius convenio cum aliquo. Ex πρὸ, & διομολογέω, *confiteor.*

Προδιόρθωσις, εως, ἡ, præcedens correctio. Ex πρὸ, & διόρθωσις, *correctio.*

Προδιορίζω, f. ίσω, prædefinio. Ex πρὸ, & διορίζω, *definio.*

Προδιϋλίζω, f. ίσω, ante percolo. Ex πρὸ, & διϋλίζω, *percolo.*

Προδοκάζω, f. άσω, exſpecto, obſervo. Ex πρὸ, & δοκάζω, quod idem notat.

Προδοκέω; προδοκεῖται, prius decernitur. Ex πρὸ, & δοκέω, *decerno.*

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, anguſtus locus, qui inſidiantibus eſt aptus. A προδοκάζω.

Πρόδομος, ου, ὁ, anterior pars domus, veſtibulum. Ex πρὸ, & δόμος, *domus.*

Προδοξάζω, f. άσω, prius opinor. Ex πρὸ, & δοξάζω, *opinor.*

Προδοσέταιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, amicos prodens. Ex προδίδωμι, & ἑταῖρος, *ſocius, amicus.*

Προδοσία, ας, ἡ, proditio, prævaricatio, Gl. V. A προδίδωμι.

Πρόδοσις, εως, ἡ, q. d. antedatio, aut elargitio & erogatio. Ab eod.

Προδότης, ου, ὁ, proditor, prævaricator, Ph. Ab eod.

Προδοτικὸς, ὴ, ὸν, proditorius. A προδότης.

Προδοτικῶς, *Adv.* proditorie, proditorum more. A προδοτικός.

Πρόδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, proditus. A προδίδωμι.

Προδρομὴ, ῆς, ἡ, anteceſſus. Ph. προδρομὴν, anteceſſum. A προτρέχω.

Πρόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, præcurſor, prævius, anteambulo, prodromus, excurſor, emiſſarius; (2) proceſſio, Gl. V. Ex πρὸ, & τρέχω, *curro.*

Προδωμάτιον, ου, τὸ, cubiculi ſeu thalami veſtibulum. Ex πρὸ, & δῶμα, *cubiculum.*

Προεγείρω, præexcito, ante excito. Ex πρὸ, & ἐγείρω, *excito.*

Προέγκειμαι, f. κείσομαι, ante inſum, ante poſitus ſum in. Ex πρὸ, & ἔγκειμαι, *inſum.*

Προεγκρατεύομαι, prius temperans ſum. Ex πρὸ, & ἐγκρατεύομαι, *ſum temperans.*

Προεδρεία, ας, ἡ, ipſe actus præſidendi. A προεδρεύω.

Προεδρεύω, f. εύσω, præſideo, ſum præſes. A πρόεδρος.

Προέδρα, ας, ἡ, prior vel principalis ſedes. Ph. principatus. Ex πρὸ, & ἕδρα, *ſedes.*

Προεδρία, ας, ἡ, q. d. præſidentia, ſedis vel loci prærogativa. A πρόεδρος.

Προέδριον, ου, τὸ, idem & ab eod. προέδριον τῆς φύσεως, prærogativa naturæ, Suic.

Πρόεδρος, ου, ὁ, qui ſedet in prima ſede ſeu in primo ſubſellio, præſes, præſul, antiſtes; πρόεδροι, primores, Gl. V. Ex πρὸ, & ἕδρα, *ſedes.*

Προέδω, ante edo. Ex πρὸ, & ἔδω, *edo.*

Προεέργω, prior arceo vel prohibeo, abarceo. Πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν, Il. 11, 568. Ex πρὸ, & ἐέργω, *arceo.*

Προεθίζω, f. ίσω, prius adſuefacio. Ὃν (θεὸν) χρὴ μιμουμένους, εἰς ὃ δεῖ ἐλθεῖν, προεθισμένους ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι, Xen. Cyr. 6, 18. Ex πρὸ, & ἐθίζω, *adſuefacio.*

Προειδέναι, præſenſiſſe; προϊδὼν, a. 2. part. qui prævidit; προειδὼς, p. part. præſcius, Gl. V. Ταύτας (ναῦς) προϊδόντες οἱ Κορίνθιοι, Thuc. Ex πρὸ, & εἰδέναι, *noſſe.*

Προεικάζω, f. άσω, conjectura præſentio. Ex πρὸ, & εἰκάζω, *conjicio.*

Πρόειμι, prodeo, procedo, Gl. V. anteeo, Gl. V. incedo, Gl. V. Ἡμεῖς δέ γε προΐωμεν αὐτοῦ, Ariſt. Conc. 280. Ex πρὸ, & εἶμι, *eo, vado.*

Προείργω, idem quod προεέργω.

Προειπεῖν, prædicere; & προεῖπον, edixi, antedixi, Gl. V. Προειπὼν ἑκάστοις, καὶ ἆθλα προτιθεὶς, Xen. Cyr. 1, 24. Ex πρὸ, & εἰπεῖν, *dicere.*

Προείρηκα, prædixi. Προείρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα, Luc. Imag. Ex πρὸ, & εἴρηκα, *dixi.*

Προεισάγω, vel προεσάγω, f. ξω, prior induco, ſeu ante introduco; (2) prius importo. Ex πρὸ, & εἰσάγω, *induco.*

Προεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, prævia introductio. Ex πρὸ, & εἰσαγωγὴ, *introductio.*

Προεισβολὴ, ῆς, ἡ, introitus; fere idem quod προεισαγωγὴ, Suic. Ex πρὸ, & εἰσβολὴ quod idem notat.

Προεισκρίνομαι, prius ingredior, me inſinuo. Ex πρὸ, & εἰσκρίνομαι, *inſinuo me.*

Προεισόδιον, ου, τὸ, veſtibulum; (2) præludium. Ex πρὸ, & εἰσόδιον, *introitus.*

Προεισπέμπω, f. ψω, intromitto ante, acceſſo ante; (2) magna pompa & comitatu induco. Προεισπέμψας οὖν ὁ Κῦρος προσκόπους καὶ δύναμιν, Xen. Cyr. 5, 4. Ex πρὸ, & εἰσπέμπω, *immitto.*

Προεισφέρω, prior ſeu ante infero. Ex πρὸ, & εἰσφέρω, *infero.*

Προεκβάλλω, prius emitto ſeu ejicio. Ex πρὸ, & ἐκβάλλω, *ejicio.*

Προεκδειματόω, ῶ, f. ώσω, prius terrorem incutio. Ex πρὸ, & ἐκδειματόω, *incutio terrorem.*

Προεκδίδωμι, f. δώσω, prius edo. Ex πρὸ, & δίδωμι, *do.*

Προέκθεσις, εως, ἡ, expoſitio quæ præmittitur, propoſitio. A προεκτίθημι.

Προεκθέω, prius excurro, ante alios excurro. Ex πρὸ, & ἐκθέω, *excurro.*

Προεκθορέω, proſilio; (2) ante proſilio, præſilio; προεκθορὼν, a. 2. part. Ex πρὸ, & ἐκθορέω, *exſilio.*

Προεκκομίζω, f. ίσω, ante exporto, prius eveho ſeu effero. Ex πρὸ, & ἐκκομίζω, *exporto.*

Προεκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, nitro prius perfrico. Ex πρὸ, & ἐκνιτρόω, *nitro eluo.*

Προεκπέμπω, f. ψω, prius emitto. Ex πρ & ἐκπέμπω, *emitto.*

Προεκπίνω, præebibo, prius ebibo; προεκπιὼν, qui prius ebibit, a. 2. part. προεκπεπωκὼς, p. id. Ex πρὸ, & ἐκπίνω, *ebibo.*

Προεκπίπλ

Προεκπίπτω, ante elabor, ante emano; προεξέπεσον, a. 2. Ex πρὸ, & ἐκπίπτω, *elabor.*

Προεκπλήσσω, f. ξω, prius obſtupefacio; προεκπεπληγμένος, p. paſſ. part. præexterritus. Ex πρὸ, & ἐκπλήττω, *obſtupefacio.*

Προεκρηγνύομαι, vel προεκρήγνυμαι, ante tempus erumpo, Suic. Ex πρὸ, & ἐκρηγνύομαι, vel ἐκρήγνυμαι, *erumpo.*

Προεκτείνω, exſerto; προεκτείνουσαν, exſertantem, Ph. Ex πρὸ, & ἐκτείνω, *protendo.*

Προεκτίθημι, priori loco expono, propono. Ex πρὸ, & ἐκτίθημι, *expono.*

Προεκτίλλω, prius evello. Ἅιτε θήλειαι προεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερὰ, Ariſt. Av. 293. A πρὸ, & ἐκτίλλω, *evello.*

Προεκτρέχω, præcurro. Ex πρὸ, & ἐκτρέχω.

Προεκτρύχω, prius exhaurio, attero, conſumo. Ex πρὸ, & ἐκτρύχω, *attero.*

Προεκφέρω, ante profero vel exſero. Ex πρὸ, & ἐκφέρω, *profero.*

Προελαύνω, procedo, progredior, ante ſigna evehor. Ex πρὸ, & ἐλαύνω, *agito, duco.*

Προέλευσις, εως, ἡ, egreſſus; (2) anteceſſus, præcurſus, vel præcurſio; (3) feſta proceſſio. A προέρχομαι.

Προέλκω, extraho, extra traho. Ex πρὸ, & ἕλκω, *traho.*

Προελπίζω, f. ίσω, ante vel prior ſpero. Τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ, Epheſ. 1, 12. Ex πρὸ, & ἐλπίζω, *ſpero.*

Προεμβαίνω, ante gradior, præeo. Ex πρὸ, & ἐμβαίνω, *ingredior.*

Προεμβάλλω, interpono, interjicio; (2) prius invado, prius irruo. Ex πρὸ, & ἐμβάλλω, *interpono.*

Προέμβολοι νεῶν, roſtra, Gl. V. Ex πρὸ, & ἔμβολος, *roſtrum.*

Προεμπίπτω, ante incido; (2) ante occurro, ſeu obvius fio. Ex πρὸ, & ἐμπίπτω, *incido.*

Προεμπλήθω, f. ήσω, ante impleo. Ex πρὸ, & ἐμπλήθω, *impleo.*

Προεμπορεύομαι, ante negotior vel mercaturam facio; (2) ante capto. Ex πρὸ, & ἐμπορεύομαι, *negotior.*

Προεμφανίζομαι, prius appareo, ante conſpicior. Ἀεὶ τῶν σχημάτων προεμφανίζεται, Longin. 17. A πρὸ, & ἐμφανίζομαι.

Προεμφράττω, f. ξω, prius obſtruo. Ex πρὸ, & ἐμφράττω, *obſtruo.*

Προενάρχομαι, f. ξομαι, ante incipio. Ἵνα καθὼς προενήρξατο, οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ, 2 Cor. 8, 6. Ex πρὸ, & ἐνάρχομαι, *incipio.*

Προενείρω, prius inſero. Ex πρὸ, & ἐνείρω, *inſero, innecto.*

Προενέπω, prædico. Ex πρὸ, & ἐνέπω, *dico.*

Προενεργέω, ῶ, f. ήσω, primo operor. Ex πρὸ, & ἐνεργέω, *operor.*

Προενέχομαι, ante conſtringor, teneor, irretitus teneor. Ex πρὸ, & ἐνέχομαι, *conſtringor.*

Προενηχέω, ῶ, f. ήσω, prius inſono; (2) prius inculco, ante revelo. Ex πρὸ, & ἐνηχέω, *inſono.*

Προεννέπω, idem quod προενέπω.

Προενοικέω, ῶ, f. ήσω, prius ſeu ante inhabito. Ex πρὸ, & ἐνοικέω, *inhabito.*

Προενοίκησις, εως, ἡ, prior habitatio ſeu inhabitatio. A προενοικέω.

Προεντυγχάνω, prius incido. Ex πρὸ, & ἐντυγχάνω, *incido.*

Προεξάγω, f. ξω, prior educo. Ex πρὸ, & ἐξάγω, *educo.*

Προεξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, admodum fractis viribus ſive impotens ſum, Suic. Ex πρὸ, & ἐξαδυνατέω, *impotens ſum.*

Προεξανίσταμαι, prior exſurgo, vel ante alios ſurgo. Ex πρὸ, & ἐξανίσταμαι, *exſurgo.*

Προεξαποστέλλω, ante dimitto. Ex πρὸ, & ἐξαποστέλλω, *dimitto.*

Προεξέδρα, ας, ἡ, ſedes in aliquo loco prominens, ac præter cæteras eminens, ac ulterius excurrens; (2) prætorium. Ex πρὸ, & ἐξέδρα, *ſedes prominens.*

Προεξειρεσία, ας, ἡ, navis pars, in qua remigatur. Ex πρὸ, ἐξ, & ἐρέσσω, *remigo.*

Προεξελαύνω, vel προεξελάω, f. άσω, ante alios equo prorumpo ſeu erumpo. Ex πρὸ, & ἐξελαύνω, *prorumpo.*

Προεξεπίσταμαι, q. d. ante probe novi. Ex πρὸ, & ἐξεπίσταμαι, *ſcio.*

Προεξερευνάω, ante ſcrutor. Ἐπίσχες, ὡς ἂν προὐξερευνήσω στίβον, Eur. Ph. 92. A πρὸ, & ἐξερευνάω, ſcrutor.

Προεξετάζω, f. άσω, ante examino, prius perpendo. Ex πρὸ, & ἐξετάζω, *exanimo.*

Προεξευκρινέω, ῶ, f. ήσω, diligenti præmeditatione adhibita & cum judicio ago; (2) prius diſcerno, ante diſcutio. Ex πρὸ, & ἐξευκρινέω, *diligenter judico.*

Προεξίσταμαι, prior excitor, ante exſurgo. Ex πρὸ, & ἐξίσταμαι, *exſurgo.*

Προεξοδεύω, f. εύσω, prior egredior. Ex πρὸ, & ἐξοδεύω, *egredior.*

Προεξορμάω, ῶ, f. ήσω, prius egredior, prius proficiſcor, proprie prius erumpo. Ex πρὸ, & ἐξορμάω, *erumpo.*

Προεόντα, ων, τὰ, quæ ante ſunt, vel facta fuerunt; (2) præterita. Ex πρὸ, & εἰμὶ, *ſum.*

Προεορτάζω, f. άσω, ante vel prius feſtum celebro. Ex πρὸ, & ἑορτάζω, *feſtum celebro.*

Προεόρτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, feſtum præcedens. Ex πρὸ, & ἑόρτιος, *ad feſtum pertinens.*

Προεπαγγέλλομαι, ante promitto. Ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν, Rom. 1, 2. Ex πρὸ, & ἐπαγγέλλομαι, *promitto.*

Προεπάγγελσις, εως, ἡ, ipſa actio prius indicendi. Ex πρὸ, & ἐπαγγέλλομαι.

Προεπαινέω, ῶ, prius laudo, ante alium laudo. Ex πρὸ, & ἐπαινέω, *laudo.*

Προεπαφίημι, f. ήσω, præmitto ad incitandum ſeu irritandum. Ex πρὸ, ἐπὶ, ἀπὸ, & ἵημι, *mitto.*

Προεπιβάλλω, præinjicio. Ex πρὸ, & ἐπιβάλλω, *injicio.*

Προεπιβουλεύω, inſidiis prævenio. Προεπιβουλεύειν αὐτοῖς μᾶλλον, ἢ ἀντεπιβουλεύειν, Thuc. A πρὸ, & ἐπιβουλεύω.

Προεπιλογίζομαι, f. ίσομαι, prius computo, unte calculo poſito colligo. Ex πρὸ, & ἐπιλογίζομαι, *computo.*

Προεπινοέω, ῶ, f. ήσω, animo præſumo, ante mente agito vel in animum induco. Οὐκ ἂν ταῦτα προεπινοήσας, ἔτι ἀκοῦσαι δυνηθείη τί, M. Anton. 5, 10. Ex πρὸ, & ἐπινοέω, *cogito.*

Προεπιξενόω, ῶ, f. ώσω, prius hoſpitio excipio. Ex πρὸ, & ἐπιξενόω, *hoſpitio excipio.*

Προεπιπλήσσω, vel πλήττω, f. ξω, præcaſtigo, caſtigo & reprehendo præveniendo caſtigationem & reprehenſionem alterius. Δεῖ γὰρ αὐτὸν αὐτῷ προεπιπλήττειν, Ariſtot. Ex πρὸ, & ἐπιπλήσσω, *caſtigo.*

Προεπίσταμαι, præſcio, jam ante ſcio & exploratum habeo. Προεπιστάμεθα γὰρ τοῦτο, Xen. Cyr. 4, 16. Ex πρὸ, & ἐπίσταμαι, *ſcio.*

Προεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, prior adgredior ſeu molior, prior invado. Ex πρὸ, & ἐπιχειρέω, *adgredior.*

Προεπιχείρησις, εως, ἡ, ipſa actio prius adgrediendi. A προεπιχειρέω.

Προεποικέω, ῶ, f. ήσω, ante ducta colonia habito, ante incolo. Ex πρὸ, & ἐποικέω, *inhabito.*

Προέπω, inuſ. vide προειπεῖν.

Προεργάζομαι, f. άσομαι, prius ſeu ante conficio. Τὰ προειργασμένα, Thuc. Ex πρὸ, & ἐργάζομαι, *operor.*

Προερέσσω, promoveo remigando, ſeu ſubduco. Ex πρὸ, & ἐρέσσω, *remigo.*

Προερευνάω, ῶ, f. ήσω, prius indago ſeu veſtigo, prius ſcrutor. Ex πρὸ, & ἐρευνάω, *ſcrutor.*

Προερέω, prædicam, f. Ion. pro προερῶ, prædicam. Προερεῖν τὸν πόλεμον, Herodot. Ex πρὸ, & ἐρέω, Ion. pro ἐρῶ, *dicam.*

Προερύω, f. ύσω, protraho. Ex πρὸ, & ἐρύω, *traho.*

Προέρχομαι, f. ελεύσομαι, progredior, procedo, egredior, prodeo, prævenio, anteverto, præcedo, præeo, percurro; προελθεῖν, prodire, Gl. V. a. 2. inf. προελθὼν, prægreſſus, Ph. part. προεληλύθει, proceſſerat, Ph. pluſq. ind. Προήρχετο αὐτῶν, Luc. 22, 47. αὐτοὺς, Marc. 6, 33. Ex πρὸ, & ἔρχομαι, *venio.*

Προεσθίω, q. d. præedo, ante edo. Ex πρὸ, & ἐσθίω, *edo.*

Πρόεσις, εως, ἡ, emiſſio, vel ejectio, profuſa erogatio, largitio profuſa. Gl. V. proluvium. A προΐημι, *dimitto.*

Προεστὼς, ῶτος, ὁ, præpoſitus, princeps, Ph. A προΐσταμαι.

Προετέος, έα, έον, dimittendus, prodendus. Ab eod.

Προετικὸς, ἡ, ὸν, ad largiendum ſeu profundendum propenſus, qui libenter largitur, profuſus. Ab eod.

Προετικῶς, *Adv.* large effuſeque. A προετικός.

Προετοιμάζω, f. άσω, præparo. Ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν, Rom. 9, 23. Οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς, Epheſ. 2, 10. Ex πρὸ, & ἑτοιμάζω, *paro.*

Προετοιμαστὴς, οῦ, ὁ, præparator. A προετοιμάζω.

Προευαγγελίζομαι, f. ίσομαι, ante evangelizo. Προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραὰμ, Gal. 3, 8. Ex πρὸ, & εὐαγγελίζομαι, *evangelium annuncio.*

Προευτρεπίζω, f. ίσω, præparo. Ex πρὸ, & εὐτρεπίζω, *paro.*

Προεύχομαι, oro pro. Ex πρὸ, & εὔχομαι, *oro.*

Προεφοδεύω, f. εύσω, ante percurro, luſtro. Ex πρὸ, & ἐφοδεύω, *obeo.*

Προεφοδιάζω, f. άσω, viatico ante inſtruo. Ex πρὸ, & ἐφοδιάζω, *ad viam inſtruo.*

Προεφοράω, prævideo. Ἔξεστι καὶ τὰ ἐσόμενα προεφορᾶν, M. Anton. 7, 28. A πρὸ, & ἐφοράω, *video.*

Προέχω, ante me teneo ſeu habeo, obtendo, objicio, prætendo, prætexto; (2) promineo, præſto, primas teneo in aliqua re, præcedo; præcello. Ἐν μὲν τῇδε τῇ ὁπλίσει οὐδὲν ἡμεῖς ὑμῶν προέξομεν, Xen. Cyr. 2, 4. Ex πρὸ, & ἔχω, *habeo.*

Προέψω, ante coquo ſeu præcoquo. Ex πρὸ, & ἕψω, *coquo.*

Προζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, prius depingo. Ex πρὸ, & ζωγραφέω, *depingo.*

Προζωννύω, præcingo, Gl. V. Ex πρὸ, & ζωννύω, *cingo.*

Προηγεμὼν, ῶνος, ὁ, qui præit, dux viæ; (2) qui præit cæco. A προηγέομαι.

Προηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præeo, præcedo, antegredior; (2) præcipuus ſum, præcipuum locum in re aliqua teneo; προηγεῖται, antecedit, præeſt, Ph. προηγησάμενος, anteceſſor, deceſſor, Gl. V. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, Rom. 12, 10. Αὐτοῖς αἰετὸς δεξιὸς φανεὶς προηγεῖτο, Xen. Cyr. 2, 1. Ex πρὸ, & ἡγέομαι, *duco.*

Προήγησις, εως, ἡ, prægreſſus, Ph. prægreſſio. A præc.

Προηγητὴρ, ῆρος, ὁ, qui præit, dux viæ; (2) qui præit cæco, eique dux viæ eſt. A προηγέομαι.

Προηγητὴς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, gula; (2) veſica eminentior in avibus.

Προηγορία, ας, ἡ, primæ dicendi partes, Suic. A προήγορος.

Προήγορος, ȣ, ὁ, qui primus cauſſam dicit. A προαγορεύω.

Προηγȣμένως, *Adv.* antecedenter, ex antecedente vel antegreſſa cauſſa, primaria cauſſa, præcipue. A προηγέομαι.

Προήδομαι, ante lætor. Ex πρὸ, & ἥδομαι, *lætor.*

Προηκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præacutus. Ex πρὸ, & ἀκὴ, *acies.*

Προήκω, f. ξω, procedo, progredior, anteeo, præeo, præſto; προῆξεν, anteceſſit, Ph. a. 1. Προήκων ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας, Ariſt. Nub. 514. Ex πρὸ, & ἥκω, *venio.*

Προηλιάζω, f. άσω, ante inſolo. Ex πρὸ, & ἡλιάζω, *inſolo.*

Προῆμαρ, ante diem, R. Suic. Ex πρὸ, & ἦμαρ, *dies.*

Προηρόσιος, ία, ιον, arationem præcedens. Unde προηροσία Δημήτηρ, Ceres ante arationem invocata. Ex πρὸ, & ἀρόω, *aro.*

Προθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, provideo, prævideo; προθεώμενος, proſpiciens. Ex πρὸ, & θεάομαι, *video.*

Προθειλοπεδεύω, ante inſolo. Ex πρὸ, & θειλοπεδεύω, *inſolo.*

Προθέλυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, e radice erutus, qui radicitus exſtirpatur. Hinc προθέλυμνα, *Adv.* radicitus, funditus. Ex πρὸ, & θέλυμνον, *fundamentum.*

Προθεραπεύω, f. εύσω, prius curo, vel excolo; (2) præparo. Ex πρὸ, & θεραπεύω, *curo.*

Προθερμαίνω, prius calefacio. Ex πρὸ, & θερμαίνω, *calefacio.*

Πρόθεσις, εως, ἡ, propoſitio, propoſitum. Voluntas, Ph. A προτίθημι.

Προθεσμία, ας, ἡ, ſcil. ἡμέρα, ſive ὥρα, præſtitutus, ante conſtitutus ſeu ſtatutus dies, præſtitutum tempus. Philoxenus: ſpatium, dies finitus, dies ſtatutus. A προθέσμιος.

Προθέσμιος, ία, ιον, præſtitutus, ante conſtitutus ſeu ſtatutus. A προτίθημι.

Προθεσπίζω, f. ίσω, prædico, vaticinor, prædivino. Gl. V. præſagio. Ἰδεῖν ἃ πάλαι αὐτῷ οἱ θεοὶ προεθέσπισαν, Heliod. Ex πρὸ, & θεσπίζω, *vaticinor.*

Προθετικὸς, ἡ, ὸν, proponendi ſeu præponendi vim habens, propoſitivus ſeu præpoſitivus. A προτίθεμαι.

Προθέω, præcurro, antecurro; (2) accurro, procurro, procul vel longius curro. Τȣ̃νεκά οἱ προθέȣσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι; Il. 1, 291. Ex πρὸ, & θέω, *curro.*

Προθεωρέω, ῶ, f. ήσω, q. d. præcontemplor, prius commentor, prævideo. Ex πρὸ, & θεωρέω, *contemplor.*

Προθεωρία, ας, ἡ, q. d. præcommentatio, præcontemplatio, præmeditatio. A προθεωρέω.

Προθήγω, præacuo, Gl. V. Ex πρὸ, & θήγω, *acuo.*

Προθήκη, ης, ἡ, propoſitio; (2) res propoſita. A προτίθημι.

Προθησαυρίζω, f. ίσω, ante uſum repono in theſaurum. Ἐν ᾧ προθησαυρίζȣσι τὴν ἀκατέργαστον τροφὴν, Ariſtot. Ex πρὸ, & θησαυρίζω, *in theſaurum repono.*

Προθνήσκω, morior pro; (2) morior ante. Παίδων προθνήσκειν πατέρας, ȣ̉δ᾽ ἑλληνικὸν, Eur. Alc. 680. Ex πρὸ, & θνήσκω, *morior.*

Προθορὼν, proſiliens a. 2. part. Ab. inuſ. προθορέω.

Πρόθρεμμα, ατος, τὸ, pecus, Suic. Ex πρὸ, & θρέμμα, quod idem ſignificat.

Προθρηνέω, ῶ, f. ήσω, prius vel ante lugeo. Ex πρὸ, & θρηνέω, *lugeo.*

Προθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, jam ante ſermone jacto, divulgo. Ex πρὸ, & θρυλλέω, *ſermone jacto.*

Πρόθυμα, ατος, τὸ, q. d. ſacrificii præludium, quod ſacrificio præmittitur. A προθύομαι.

Προθυμέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, alacri ſum animo, ſtudeo, propenſius curo & magno ſtudio enitor. Θεȣ̃ μὲν ἐϛι πράττειν ἃ βȣ́λεται, ἀνθρώπȣ δὲ τὰ δέοντα προθυμεῖσθαι, Ariſtot. A πρόθυμος.

Προθυμία, ας, ἡ, animi alacritas vel præſentia; ſtudium, cupiditas, deſiderium. Gl. V. promptitudo, alacritas. Ab eod.

Πρόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animum alacrem habens ad aliquid, promptus; alacris, ſedulus, Gl. V. Ex πρὸ, & θυμὸς, *animus.*

Προθύμως, *Adv.* alacri animo, prompte, impigre, libenter; Philoxenus: ſedulo, alacriter, æquo animo, enixe. A πρόθυμος.

Προθύραιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ante januam vel veſtibulum. A πρόθυρον.

Πρόθυρον, ȣ, τὸ, quod eſt ante januam. Ph. veſtibulum, limen. Ex πρὸ, & θύρα, *janua.*

Προθύω, f. ύσω, ante ſacrifico; (2) pro aliquo ſacrifico. Τυγχάνω δ᾽ ὑπὲρ χθονὸς ἀρότȣ προθύȣσ᾽, Eur. Supp. 29. Παιδὸς προθύσων ξένια, id. Ion. 842. Ex πρὸ, & θύω, *ſacrifico.*

Προῒ, *Adv.* ſuo tempore, mature, tempeſtive; pro πρωΐ.

Προϊάλλω, foras emitto, promo; προΐηλε, emiſit, a. 1. ind. 3. ſ. Τίς μοι τοιάδε φάσματ᾽ ἐπȣρανίων προΐηλε; Moſch. 2, 21. Ex πρὸ, & ἰάλλω, *mitto.*

Προϊάπτω, f. ψω, procul mitto, procul ablego ſeu amando; (2) ante tempus ſeu fatalem diem mitto. Πολλὰς δ᾽ ἰφθίμȣς ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν, Il. 1, 3. Ex πρὸ, & ἰάπτω, *mitto.*

Προϊδρύω, f. ύσω, præcolloco, præjacio fundamentum. Ex πρὸ, & ἱδρύω, *fundamentum jacio.*

Προΐζομαι, ante alios ſedeo, præſideo. Ex πρὸ, & ἵζομαι, *ſedeo.*

Προΐημι, omitto, prætereo, prætermitto, Gl. V. προΐεμαι, deſtituo, largior, Gl. V. πρόες, omitte, a. 2. imperat. προηκάμην, omiſi, a. 1. med. Ex πρὸ, & ἵημι, *mitto.*

Προῖκα, *Adv.* gratis, gratuito, ſine mercede. A προΐξ.

Προίκειος, εία, ειον, dotalis. Ab eod.

Προικίδιον, ȣ, τὸ, doticula, exigua dos. Dim. ab eod.

Προικίζω, doto, Gl. V. προικιζομένη, dotanda, Ph. A προΐξ.

Προικιμαῖος, αία, αῖον, qui gratuito obtingit. Ph. dotalis. Ab eod.

Προίκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gratuitus. Ab eod.

Προϊκνέομαι, ȣ̃μαι, advenio, accedo. Ex πρὸ, & ἱκνέομαι, *accedo.*

Προικοφόρος, ȣ, ἡ, dotata, Gl. V. Ex προΐξ, & φέρω.

Προΐκτης, ȣ, ὁ, mendicus. A προϊκνέομαι.

Προικῷος, ῴα, ῷον, dotalis. A προΐξ.

Πρόϊμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maturus, tempeſtivus, ſtatutum tempus præveniens. A προΐ.

ΠΡΟΊΞ, κος, ἡ, dos; (2) donum, munus; (3) gratia.

Πρόϊος, idem quod πρόϊμος.

Προϊππεύω, f. εύσω, equito ante, equo præcedo ſeu præeo. Προϊππεύων τȣ̃ ϛρατȣ̃, Plut. Ex πρὸ, & ἱππεύω, *equito.*

Προΐπταμαι, antevolo, Gl. V. Ex πρὸ, & ἵπταμαι, *volo.*

Προΐϛαμαι, proſto, anteſto, præſum, patrocinor; defeſito, Gl. V. προϊϛάμενος, propoſitus, Gl. V. προεϛάναι, præeſſe, Ph. προέϛηκα, proſto, Gl. V. προέϛηκε, præeſt, Ph. προέϛησε, præfecit, Ph. προεϛὼς, præpoſitus, princeps, Ph. Προΐϛασθαι τῶν πραγμάτων κακῶς, τῆς ἡγεμονίας, adminiſtrare. Στατηγόν τινα τȣ̃ πολέμȣ νȣ̃ ἔχοντα προϛήσεσθε, Dem. A ſeq.

Προΐϛημι, proſtituo, Gl. V. προέϛησε, præfecit. vid. præc. Ex πρὸ, & ἵϛημι, *ſiſto.*

Προϊϛορέω, ῶ, f. ήσω, ante memoro, prius commemoro. Ex πρὸ, & ἱϛορέω, *memoro.*

Προϊχνεύω, f. εύσω, ante veſtigo; (2) præeo. Ex πρὸ, & ἰχνεύω, *veſtigo.*

Προΐσχομαι, ante teneo, protendo, porrigo, prætendo, obtendo. Προΐσχεσθαι ἀπολογίαν, Luc. Ex πρὸ, & ἴσχομαι, *teneo.*

Προΐωξις, perſecutio; pro προδίωξις.

ΠΡΟ΄ΚΑ, *Adv.* ſtatim, ſubito, confeſtim, ex improviſo.

Προκαθαίρω, præpurgo, ante purgo. Ex πρὸ, & καθαίρω, *purgo.*

Προκαθεδρία, ας, ἡ, primus locus in conſeſſu, prima ſedes. Ex πρὸ, & καθέδρα, *ſedes.*

Προκαθέζομαι, præſideo. Ex πρὸ, & καθέζομαι, *conſideo.*

Προκαθεύδω, prædormio, prius dormio. Ex πρὸ, & καθεύδω, *dormio.*

Προκαθηγέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, præeo, ducem viæ me præbeo; (2) ſuadeo, auctor ſum. Ex πρὸ, & καθηγέομαι, *duc*

Προκάθημαι, ante ſedeo, ante ſitus ſum; (2) præſideo, præſum; (3) ſum præſidio, relictus ad cuſtodiam alicujus regionis ſum. Προκαθήμενος ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀδρίαν τόπων, Polyb. Ex πρὸ, & κάθημαι, *ſedeo.*

Προκαθίζω, & προκαθίζομαι, ante conſideo; (2) præfero. Ἐξ ὑψηλῆς καθέδρας προκαθίσασα, Heliod. Ex πρὸ, & καθίζω, *conſideo.*

Προκαθίϛημι, primo conſtituo, ſ. colloco. Ex πρὸ, & καθίϛημι, *conſtituo.*

Προκαίρως, præmature, Gl. V. Ex πρὸ, & καιρὸς, *tempus.*

Προκαθοσιόω, ante devoveo. Προκαθοσιώσασθ τοῖς θεοῖς, Hel. A πρὸ, & καθοσιόω, *devove*

Πρόκακος, η, ον, malus, Suic. Ex πρὸ, & κακὸς, quod idem notat.

Προκακόω, ῶ, f. ώσω, ante adfligo, ante mal tracto. Ex πρὸ, & κακόω, *malo adficio*

Προκαλέομαι, ȣ̃μαι, evoco, elicio, provoco, laceſſo, incito, irrito, excito, optione provoco, conditionem fero, hortor; προκαλεσόμεθα, laceſſemus, Gl. V. f. 1. Προκαλȣ́μεθ᾽ εὐγένειαν, ὦ γέρων, σέθεν, Eur. Her. fur. 309. Μάχῃ με προὐκαλεῖτο, Anac. 14, 7. Ex πρὸ, & καλέω, *voco.*

Προκάλεσμα, ατος, τὸ, incitamentum, Ph. A præc.

Προκαλίζομαι, f. ίσομαι, provoco, laceſſo. Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίϛȣς, Il. 19. Ex iiſd.

Προκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, provolvo, volv ante; προκαλινδȣ̃μαι, provolor; volv ante; προκαλινδηθεὶς, provolutus, a. part. Ex πρὸ, & καλινδέω, *volvo.*

Προκάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, quo prætenditur ad tegendum; (2) præte tus, velamen, ſimulatio; velamentum, præpedimentum, Gl. V. Ph. protectio. A προκαλύπτομαι.

Προκαλύπτομαι, f. ψομαι, prætendo ad me tegendum, prætendo, obtendo, prætexo. Πέπλων τε προὐκάλυπτεν εὐπήκτοις ὑφαῖς, Eur. Iph. in Tau. 313. Προκαλυπτομένα βοστρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος, id. Ph. 1493. Ex πρὸ, & καλύπτω, *velo*.

Προκαλύπτω, protego, Ph. prævelo, prætego, Gl. V. Ex πρὸ, & καλύπτω.

Προκάμνω, ante fatigor, ante laboro; (2) ante laboro aliquo morbo, vel prius conflictor aliquo morbo ſeu dolore. Μὴ προκάμητε πόδα, Eur. Her. fur. 119. Ex πρὸ, & κάμνω, *laboro*.

Προκάρδιον, ου, τὸ, quod eſt ſub pectore depreſſum, molle, & carnoſum. Ex πρὸ, & καρδία, *cor*.

Προκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, præceps, capite deorſum vergens. Ex πρὸ, & κάρηνον, *caput*.

Πρόκαρπον, ου, τὸ, quod eſt ante vel ſupra juncturam manus cum brachio. Ex πρὸ, & καρπὸς, *junctura manus cum brachio*.

Προκαταβαίνω, ante deſcendo. Ex πρὸ, & καταβαίνω, *deſcendo*.

Προκαταβάλλω, q. d. præjicio; (2) præſtruo. Ex πρὸ, & καταβάλλω, *dejicio*.

Προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuncio. Ex πρὸ, & καταγγέλλω, *annuncio*.

Προκαταγινώσκω, ante damno ſeu condemno; (2) præjudico, præjudicio condemno; προκαταγνωσθέντας, prædamnatos, Ph. a. 1. part. paſſ. Τοῦτο δ' ἐστὶν οὐ μόνον τὸ μὴ προκατεγνωκέναι οὐδὲν, &c. Dem. Ex πρὸ, & καταγινώσκω, *cognoſco*.

Προκατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio, quæ fit ex quodam præjudicio. Gl. V. præjudicium. A προκαταγινώσκω.

Προκαταδικάζω, f. άσω, prædamno. Ex πρὸ, & καταδικάζω, *damno*.

Προκαταδύνω, ſive προκαταδύω, f. ύσω, ante ſubmergo vel demergo. Ex πρὸ, κατὰ, & δύνω, vel δύω, *ſubmergo*.

Προκατακλίνω, ante reclino ſeu depono, ante alios accumbere facio. Ex πρὸ, & κατακλίνω, *declino*.

Προκατκλύζω, f. ύσω, ante proluo. Ex πρὸ, & κατακλύζω, *proluo*.

Προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, prius occupo, præoccupo; προκαταληψόμενον, occupaturum, Ph. f. 1. part. Ὅταν προκαταλαβεῖν τι βούληται, Xen. Cyr. 7, 16. Βουλόμενοι προκαταλαμβάνειν τὰς τῶν πόλεων ἀποστάσεις, Thuc. Προκατείληπτο γὰρ ὁ δῆμος ἀκαταπαύστῳ θορύβῳ, Heliod. Ex πρὸ, & καταλαμβάνω, *adſumo*.

Προκαταλεαίνω, prius lævigo, Suic. Ex πρὸ, & καταλεαίνω, *lævigo*.

Προκατάληψις, εως, ἡ, præcomprehenſio, occupatio, præoccupatio, anticipatio. A προκαταλαμβάνω.

Προκαταλύω, f. ύσω, diſſolvo, ante everto, & deſtruo ſeu aboleo; (2) ante finio, ante finem impono. Τοῖς νόμοις προκαταλύειν, Thuc. Προκατέλυσε τοῦ ἔργου τὸν βίον, Plut. Ex πρὸ, & καταλύω, *diſſolvo*.

Προκαταπίπτω, ante cado. Τὸ μὲν προκατέπεσεν, τὸ δ' ὕστερον, M. Anton. 4, 10. Ex πρὸ, & καταπίπτω, *decido*.

Προκαταπλήττομαι, ante perterreor. Τῶν μὲν συμμάχων τὰς ψυχὰς προκαταπεπληγμένας ἀνεκτήσατο, Diod. A πρὸ, & καταπλήττομαι.

Προκάταργμα, ατος, τὸ, libamen, quod ante hoſtiæ percuſſionem fiebat. A προκατάρχω.

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, principalis, originalis, primarius. Ab eod.

Προκάταρξις, εως, ἡ, principium & origo; προκάταρξις ἐπὶ δίκης, conteſtatio *litis*, Gl. V. Ab eod.

Προκαταῤῥήγνυμι, præfringo, prærumpo, Gl. V. Ex πρὸ, & καταῤῥήγνυμι, *frango*.

Προκαταρτίζω, f. ίσω, prius abſolvo. Ἵνα --- προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, 2 Cor. 9, 5. Ex πρὸ, & καταρτίζω, *abſolvo*.

Προκαταρτύομαι, f. ύσομαι, compono, ex multis unum facio, ante inſtruo. Ex πρὸ, & καταρτύομαι, *compono*.

Προκατάρχω, præexiſto, anteverto, antegredior, præpolleo, antiquior loco numeroque habeor; προκατάρχομαι, incipio, auſpicor; & *de lite* conteſtor, Gl. V. Προχαταρχόμενοι τῶν ἱερῶν, Thuc. Ex πρὸ, & κατάρχω, *incipio*.

Προκατασκέπτομαι, præmiſſus ſpeculor, ſeu exploro, proſpeculor. Ex πρὸ, & κατασκέπτομαι, *ſpeculor*.

Προκατατκευάζω, ante ſtruo, aut molior, præſtruo quidpiam ad id, quod efficere volo. Gl. V. præſtruo. Προκατασκευαζόμενος, ὥς φασι, τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν τῆς παραπρεσβείας, Liban. in 2 Phil. Dem. Τοῦτό σοι ἐξ αἰῶνος προκατεσκευάζετο, M. Anton. 10, 5. Ex πρὸ, & κατασκευάζω, *ſtruo, paro*.

Προκατασκευὴ, ῆς, ἡ, præſtructio, præparatio; (2) ſchema orationis. Ex πρὸ, & κατασκευὴ, *ſtructura*.

Προκατάστασις, εως, ἡ, narrationis præparatio. Ex πρὸ, & κατάστασις, *conſtitutio*.

Προκαταστροφὴ, ῆς, ἡ, mutatio ſtatus ante extremum finem. A προκαταστρέφω.

Προκαταστρέφω, f. ψω, ante morior, prius finio vitam. Ex πρὸ, & καταστρέφω, *ſubverto*.

Προκατασύρω, prius populor, vel diripio. Ex πρὸ, & κατασύρω, *depopulor*.

Προκαταχέθω, præcoërceo, præoccupo, jam pridem poſſideo. Ex πρὸ, & καταχέθω, *coërceo*.

Προκαταύλησις, εως, ἡ, tibiarium recentium perpolitio & ad uſum ludicra proluſione præparatio. Ex πρὸ, & καταυλέω, *tibia cano*.

Προκαταφεύγω, ante vel prius confugio; (2) effugio, fuga me in tutum recipio ante. Τὰς τῶν Κερκυραίων ἐβούλοντο προκαταφυγεῖν, Thuc. Ex πρὸ, & καταφεύγω, *confugio*.

Προκαταχράομαι, ῶμαι, me ipſum prius interficio; (2) prius conſumo. Ex πρὸ, & καταχράομαι, *morte adficio*.

Προκατέδω, ante comedo. Ex πρὸ, & κατέδω, *comedo*.

Προκατέρχομαι, prior deſcendo, præcedo, prius eo ſeu venio. Ex πρὸ, & κατέρχομαι, *venio*.

Προκατεύχομαι, f. ξομαι, ante precor. Προκατευξαμένου τοῦ ἱερέως, Heliod. A πρὸ, κατὰ, & εὔχομαι, *precor*.

Προκατέχω, præcoërceo, præoccupo, jam pridem poſſideo. Gl. V. antecapio. Ex πρὸ, & κατέχω, *coërceo*.

Προκατηχέω, ῶ, f. ήσω, q. d. prius inſono. Εἰ μὲν οὖν προκατήχησαι ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς, Phal. Ex πρὸ, & κατηχέω, *inſono*.

Προκατήχησις, εως, ἡ, prima inſtitutio, rudimentum. A προκατηχέω.

Προκατοπτεύω, ante video. Πόῤῥωθεν μὲν τὰ τῆς διώξεως προκατοπτεύοντα, Heliod. A πρὸ, κατὰ, & ὀπτεύω, video.

Προκατόπτομαι, f. όψομαι, prius ſpeculor & exploro. Ex πρὸ, & κατόπτομαι, *ſpeculor*.

Πρόκειμαι, f. κείσομαι, propoſitus ſum, poſitus ſum ante, objectus ſum quaſi præſidium vel propugnaculum, expoſitus ſum, ſitus ſum ante, præjaceo, ſitus ſum. Θανόντες ἂν προὐκείμεθ' ἐχθίστῳ μόρῳ, Soph. Aj. 1078. Ex πρὸ, & κεῖμαι, *jaceo*.

Προκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, prævius, qui præit, præcurſor. Ex πρὸ, & κέλευθος, *via*.

Προκελευσματικὸς, ἡ, ὸν, pes metricus quatuor ſyllabis brevibus conſtans. Ex πρὸ, & κέλευσμα, quod vide.

Προκενόω, ῶ, ante exhaurio. Ex πρὸ, & κενόω, *exinanio*.

Προκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui caput habet prominens vel acutum; (2) qui ſyllaba ab initio abundat. Ex πρὸ, & κεφαλὴ, *caput*.

Προκήδομαι, curam gero. Προκήδεσθαι τοῦ ἀνδρὸς, Plut. Ex πρὸ, & κήδομαι, quod idem notat.

Προκηραίνω, ſolicitus ſum pro vel de. Ex πρὸ, & κηραίνω.

Προκήρυγμα, ατος, τὸ, præconium, quo aliquid præſignificatur. A προκηρύσσω.

Προκήρυξ, υκος, ὁ, q. d. propræco, qui aliquid præſignificat. Ex πρὸ, & κήρυξ.

Προκηρύσσω, vel ύττω, f. ξω, per præconem præſignifico, ante prædico; (2) per præconem indico. Gl. V. prædico. Θανουμένη γὰρ ἐξῄδη, κεἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας, Soph. Antig. 467. Ἀγορὰν αὐτῶν προκηρύττουσι, Ælian. V. H. 4, 1. Ex πρὸ, & κηρύσσω, *prædico*.

Προκινδυνεύω, f. εύσω, periclitor pro, periculum adeo pro, periculis me objicio pro aliquo, propugno periclitando, propugno. Προκινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας, Plut. Ex πρὸ, & κινδυνεύω, *in periculo ſum*.

Προκινέω, ῶ, f. ήσω, antemoveo; (2) promoveo. Ὅσοι δὲ παραλλάξαντες αὐτῶν ἔφθασαν, προὐκίνησαν τὸ στίφος, Xen. Cyr. 1, 17. Ex πρὸ, & κινέω, *moveo*.

Προκιχρῶ, præcommodo, Gl. V. Ex πρὸ, & κιχράω, *commodo*.

Προκλαίω, ante fleo, prius defleo; προκλαύσαντες, prius deflentes, a. 1. part. Ex πρὸ, & κλαίω, *fleo*.

Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio, condictio, Gl. V. A προκαλέω.

Προκλητικὸς, ἡ, ὸν, provocatorius, ad provocationem pertinens, provocandi ſeu eliciendi vim habens. Ab eod.

Πρόκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, provocatus, promptus. Ab eod.

Πρόκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ante divulgatus, præauditus, præcognitus. Ex πρὸ, & κλύω, *audio*.

Προκνήμιον, ου, τὸ, exterius os cruris & minus. Ex πρὸ, & κνήμη, *tibia, crus*.

Προκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventroſus, Gl. V. προκοίλιος στίχος, verſus in medio redundans. Ex πρὸ, & κοιλία, *venter*.

Προκοιτέω, ῶ, f. ήσω, excubo pro, excubias ago pro. Ex πρόκοιτος.

Προκοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ. Ab eod.

Προκοίτιον, ου, τὸ, quaſi antecubiculum, antethalamus. Ab eod.

Πρόκοιτος, ου, ὁ, q. d. antecubitor, excubitor. Ex πρὸ, & κοίτη, *cubile*.

Προκολάζω, f. άσω, ante punio, prius caſtigo. Ex πρὸ, & κολάζω, *punio*.

Προκολακεύω, f. εύσω, ante adulor, præblandior. Ex πρὸ, & κολακεύω, *adulor*.

Προκόλπιον, ου, τὸ, anterior ſinus pars, anterior ſinus, vel prominentior pars in ſinu. Ex πρὸ, & κόλπος, *ſinus*.

Προκομιδὴ, ῆς, ἡ, prolatio, Gl. V. Ex πρὸ, & κομιδὴ, portatio.

Προκομίζω, f. ίσω, profero, adfero. Gl. V. expromo, promo, antefero, profero. Προκομίζειν τοὺς λόγους, Pandect. Ex πρὸ, & κομίζω, curo, fero, porto.

Προκόμιον, ου, τὸ, anterior coma, antiæ ſeu capronæ, coma, quæ alterius loco ponitur ſive circumponitur. Gl. V. antiæ. Ex πρὸ, & κόμη, coma.

Προκοπὴ, ῆς, ἡ, proceſſus, progreſſus, profectus; proceſſio, prærogativa, proventus, Ph. A προκόπτω.

Προκόπτω, promoveo, proficio, procedo, Ph. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ ϗ ἡλικίᾳ, Luc. 2, ult. Ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 2 Tim. 2, 16. ἐπὶ χεῖρον, ib. 3, 13. Τὰ πολλὰ δὲ πάλαι προκόψασ', οὐ πόνου πολλοῦ με δεῖ, Eur. Hipp. 23. Ex πρὸ, & κόπτω, impello.

Προκόσμημα, ατος, τὸ, q. d. anteornamentum, cultus exterior. Ex πρὸ, & κοσμέω, orno.

Προκόσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. antemundanus, mundo antiquior. Ex πρὸ, & κόσμος, mundus.

Προκρεμαννύω, appendo pro. Ex πρὸ, & κρεμαννύω, pendo.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, prærogativa, Ph. præjudicium, Ph. A προκρίνω.

Προκρίνω, præjudico, præpono, præfero, antefero, antepono, Ph. Πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν, Eur. Hel. 47. Προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι, id. Ph. 750. Πᾶσι τοῦτο προκέκριται κάλλιστον εἶναι, Xen. Cyr. 2, 19. Ex πρὸ, & κρίνω, judico.

Πρόκρισις, εως, ἡ, q. d. prælatio; (2) præjudicatio, judicii quaſi præludium. A προκρίνω.

Πρόκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, prælatus, qui præfertur & anteponitur; (2) princeps. Ab eod.

Πρόκροσσαι νῆες, naves aliæ pone alias collocatæ. Ex πρὸ, & κροσσὸς, fimbria.

Πρόκροσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, in caput propendens ſeu prominens. Ex iiſd.

Προκυβερνάω, ῶ, f. ήσω, q. d. præguberno, ſum proreta ſive anteriorem navis partem guberno. Ex πρὸ, & κυβερνάω, guberno.

Προκυλινδέομαι, οῦμαι, provolvor ad pedes alicujus, more ſupplicis accedo ad pedes alicui vel alicujus; προκυλινδούμενος, provolutus, Ph. Οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε, Il. 14, 18. Ex πρὸ, & κυλινδέομαι, volvor.

Προκυλίνδημα, ατος, τὸ, antegreſſa volutatio. Ex πρὸ, & κυλίνδημα, volutatio.

Προκυλίνδω, provolvo. Ex πρὸ, & κυλίνδω, volvo.

Προκύλισις, εως, ἡ, ſupplicatio, qua ſc. ſupplex ad alius pedes provolvitur. A προκυλίω.

Προκυλίω, f. ίσω, provolvo, volvo ante; προκυλισθεὶς, provolutus, Ph. a. 1. part. paſſ. Ex πρὸ, & κυλίω, volvo.

Προκυμαία, ας, ἡ, moles oppoſita fluctibus. Ex πρὸ, & κῦμα, fluctus.

Πρόκυνες, ων, οἱ, reprehenſores, qui prius in latratus & reprehenſiones erumpunt, quam invenerint in aliquo quod reprehenſione dignum ſit. Ex πρὸ, & κύων, canis.

Προκυνεῖν, dicuntur canes ante inventam prædam latrantes, Poll. Ex πρὸ, & κύων, canis.

Προκύπτω, f. ψω, inclinans me propendeo, ſeu incurvans propendeo, ſeu me inclino, emineo ſeu promineo. Ph. promineo. Προκύπτω ἔξω τείχους, Ariſt. Av. 503. Καρποῖσι γαῖα προκύπτει, Anacr. 37, 10. Ex πρὸ, & κύπτω, inclino me.

Προκυρόω, ῶ, f. ώσω, ante ſancio; προκεκυρωμένος, prius ſancitus, perf. part. paſſ. Ex πρὸ, & κυρόω, ſancio.

Προκύων, Procyon ſ. Antecanis, ſidus ab eo appellatum quod ante canem majorem oriatur, Hygin. Ex πρὸ, & κύων, canis.

Πρόκωνα, vel προκώνια ἄλφιτα, farina ex hordeo recenti & tenero confecta ſ. conſtans. Ex πρὸ, & κῶνος.

Πρόκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, remex, qui eſt ad remum. Ex πρὸ, & κώπη, remex.

Προλάζομαι, prius apprehendo, anticipo. Προλάζομαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς, Eur. Ion. 1062. Ex πρὸ, & λάζομαι, capio.

Προλάκκιον, ου, τὸ, lacuna. Ex πρὸ, & λάκκος, foſſa, fovea.

Προλαλέω, præloquor, Gl. V. Ex πρὸ, & λαλέω, loquor.

Πρόλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, præceps in loquendo. Ex πρὸ, & λάλος, qui loquitur.

Προλαμβάνω, antecapio, præaccipio, præcapio, præſumo, occupo, anticipo, Gl. V. præcedo, prævenio, Gl. V. προλάβωσιν, præſumant, Ph. a. 2. conj. προλήψομαι, occupabo, Gl. V. f. 1. act. Προλάμβαν', ὦ φίλα, γόους, Eur. Hel. 1346. Νῦν δ' οὕτω πολλὰ προείληφε, Dem. Phil. 3. Ex πρὸ, & λαμβάνω, ſumo.

Προλάμπω, f. ψω, ante luceo, præluceo; (2) ſplendorem & lucem prodo, illuceo. Ph. προλάμπει, præfulget, antecellit; προλάμπων, antecellens, Ph. Ex πρὸ, & λάμπω, luceo.

Πρόλαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui prius ſorte obvenit. Ex πρὸ, & λάχος, ſors.

Προλεαίνω, ante lævigo, ante mollio vel complano. Ex πρὸ, & λεαίνω, lævigo.

Προλέγω, f. ξω, ante dico, prænarro, prædico, præfor, Gl. V. edico, Gl. V. προλέγων, prædicens, Gl. V. Προλέγων τὴν τοῦ βίου ξενοχωρίαν, Ælian. V. H. 2, 41. Ἕωθεν προλέγειν ἑαυτῷ, Συντεύξομαι περιέργῳ, &c. M. Anton. 1, 15. Ex πρὸ, & λέγω, dico.

Προλέγω; προλελεγμένος, ante delectus. Πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, Theocr. 13, 18. Ex πρὸ, & λέγω, ſeligo.

Προλείπω, f. ψω, prius relinquo, ante deſero, prius deſtituo; (2) ante deficio. Ἢν μὴ προλείπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί, Ariſt. Θεσμ. 934. Προλιποῦσ' ἦλθεν ἕδρας σκοτίους, Eur. Alc. 122. Ex πρὸ, & λείπω, linquo.

Προλεπτύνω, ante extenuo. Ex πρὸ, & λεπτύνω, extenuo.

Προλεσχηνεύω, prius garrio, nugor, prius colloquor. Ex πρὸ, & λεσχηνεύω, garrio, fabulor.

Πρόλεσχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ante alios loquitur, qui alios in ſermone prævenit. Ex πρὸ, & λέσχη.

Προλευκαίνω, ante dealbo, Suic. Ex πρὸ, & λευκαίνω, dealbo.

Πρόλημμα, ατος, τὸ, quod anticipatur, ſeu anticipando capitur, præſumptio, prærogativa. A προλαμβάνω.

Προλήνιον, ου, τὸ, antetorcular. Ex πρὸ, & ληνὸς, torcular.

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio; præſumptio, prærogativa, Gl. V. A προλαμβάνω.

Προληπτικὸς, ἡ, ὸν, ad anticipationem pertinens. Ab eod.

Προλιμνάδες ποταμῶν, ſtagna fluviorum. Ex πρὸ, & λιμνὰς, ſtagnum.

Προλιμοκτονέω, ῶ, prius fame neco. Ex πρὸ, & λιμοκτονέω, fame neco.

Πρόλοβος, ου, ὁ, ſinus in avium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt. Ex πρὸ, & βολὸς, quod vide.

Προλέβιον, ου, τὸ, pendula τοῦ λοβοῦ, pars in aure. Ab eod.

Προλοβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis προλόβῳ ſeu ingluviei. Ab eod.

Προλογίζω, f. ίσω, præfationem dico, præloquor; (2) primus in ſcenam prodiens verba facio. A πρόλογος.

Πρόλογος, ου, ὁ, prologus, præfatio, Ph. Ex πρὸ, & λόγος, ſermo.

Προλούω, præluo. Gl. V. Ex πρὸ, & λούω, lavo.

Προλοχίζω, f. ίσω, inſidiis præoccupo. Προλοχίζουσι τὰ περὶ τὴν πόλιν ἐνέδραις, Thuc. Ex πρὸ, & λοχίζω, inſidior.

Προλυπέω, ῶ, f. ήσω, ante triſtitia & dolore adficio. Ex πρὸ, & λυπέω, triſtitia adficio.

Προλύται, οἱ, prolytæ; lytarum anteceſſores; lytis in juriſprudentia provectiores; λύται autem dicebantur a ſolvendis quæſtionibus. A λύω, ſolvo.

Πρόμακρος, ου, ὁ ϗ ἡ, oblongus, prælongus. Ex πρὸ, & μακρὸς, longus.

Προμαλακτήριον, ου, τὸ, prima pars balnei in qua corpora lavantium præmolliebantur. A προμαλάττω.

Προμαλακύνω, præmollio, prius emollio. Ex πρὸ, & μαλακύνω, mollio.

Προμαλάσσω, vel προμαλάττω, f. ξω, præmollio, ante mollio ſeu emollio. Ex πρὸ, & μαλάσσω, emollio.

Πρόμαλος, ου, ἡ, vitex; (2) myrica. Ex πρὸ, & μαλὸς, ſive ἁμαλὸς, tener.

Προμάμμη, proavia, avia quinta, Ph. abavia, Gl. V. Ex πρὸ, & μάμμη, avia abavia, Ph.

Προμανθάνω, q. d. prædiſco, ante diſco; προμαθὼν, prædoctus, qui prius didicit; a. 2. part. Εἶτ' ἂν προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκε, Ariſt. Nub. 963. Ex πρὸ, & μανθάνω, diſco.

Προμαντεία, ας, ἡ, prævaricatio; (2) prærogativa in oraculo conſulendo, & princeps locus alicui honoris cauſa datus. A προμαντεύομαι.

Προμάντευμα, ατος, τὸ, præſagium, Gl. V. A προμαντεύομαι.

Προμαντεύομαι, f. εύσομαι, q. d. prævaticinor, ante vaticinor, prædico. Gl. V. præſagio. Ex πρὸ, & μαντεύομαι, vaticinor.

Προμαντεὺς, έως, ὁ, q. d. prævaticinato

Ab eod.

Προμάντις, εως, ὁ ϗ ἡ, oraculi præſes, an

tiſtes. Ph. præſaga. Ex πρὸ, & μάντις

vates.

Προμαρτύρομαι, ante teſtor, prænuncio

Προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήμα

τα, 1 Pet. 1, 11. Ex πρὸ, & μαρτύρο

μαι, teſtor.

Προμαχέω, ῶ, in prima acie pugno; (2) pro

pugno, defendo. Ἀπὸ τῶν ἐρυμάτ

προμαχοῦντες, Xen. Cyr. 3, 28. Ex πρ

& μαχέω, pugno.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum, Gl. V

A πρόμαχος.

Προμαχίζω, f. ίσω, in prima acie pugno

(2) propugno, defendo. Τρωσὶν μὲν πρ

μάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς, Il. 3, 1

Ex πρὸ, & μάχη, pugna.

Προμάχομαι, f. ήσομαι, propugno, q.

præpugno, pugno ante. Ἔθελεν δὲ πο

προμαχέσθαι ἁπάντων, Il. 11, 217. E

πρὸ, & μάχομαι, pugno.

Πρόμαχ

Πρόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pugnam init in prima acie, anteſignanus; (2) propugnator. Ex πρὸ, & μάχη, *pugna*.

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum, Ph. προμαχῶνες, propugnacula, Ph. A πρόμαχος.

Προμεθύω, ante ebrius ſum, prius inebrior. Ex πρὸ, & μεθύω, *ebrius ſum*.

Προμελετάω, ῶ, f. ήσω, præmeditor. Ξυνελέγημεν ἐνθάδε, ὅπως προμελετήσωμεν ἃ 'κεῖ δεῖ λέγειν, Ariſt. Conc. 117. Ex πρὸ, & μελετάω, *meditor*.

Προμελέτησις, εως, ἡ, præmeditatio. A προμελετάω.

Προμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, prius ſolicitus ſum; prius curioſe contemplor & commentor. Μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, Marc. 13, 11. Ex πρὸ, & μεριμνάω, *curo, ſolicite cogito*.

Προμετρέω, ῶ, f. ήσω, præmetior, demenſum præbeo; (2) mercede frumentum emptoribus in foro dimetior. Ex πρὸ, & μετρέω, *metior*.

Προμετρητὴς, οῦ, ὁ, q. d. præmenſor; qui mercede conductus venale frumentum in foro & alia ſemina emptoribus dimetiebatur. A præc.

Προμετρητὸς, ου, ὁ, præmenſus. Ab eod.

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum, quod ante frontem ponitur. A προμετωπίς.

Προμετωπίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad frontale pertinens, qui ante frontem ponitur. Ab eod.

Προμετωπὶς, ίδος, ἡ, frontale. Ex πρὸ, & μέτωπον, *frons*.

Προμήθεια, ας, ἡ, providentia, prudentia, cura, ſolicitudo, ratio, quam alicujus provido & ſolicito animo habemus. A προμηθής.

Προμηθέομαι, οῦμαι, f. θήσομαι, provideo, proſpicio, de re aliqua ſolicitus ſum, curam alicujus gero, rationem habeo, revereor, reſpectum habeo. Προμηθεόμενος τὸν ἀδελφεὸν, Herodot. Ab eod.

Προμηθεύομαι, f. εύσομαι, curo, curam gero, provideo. A προμηθεύς.

Προμηθεὺς, έως, ὁ, is, cui, antequam rem adgrediatur, ſuppetit conſilium. Prometheus. Ph. Summanus. Ex πρὸ, & μήδομαι, *curo*.

Προμηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, providus; (2) circumſpectus, conſultus. Ex πρὸ, & μῆδος, *cura, conſilium*.

Προμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, oblongus, prælongus; (2) procerus. Ex πρὸ, & μῆκος, *longitudo*.

Προμηνύω, f. ύσω, ante indico, prænuncio. Gl. V. præmonſtro. Ex πρὸ, & μηνύω, *indico*.

Προμήτωρ, ορος, ἡ, prima mater. Ex πρὸ, & μήτηρ, *mater*.

Προμίγνυμι, & προμιγνύω, f. ξω, prius miſceo; προμίσγομαι, prius miſceor, congredior. Παλλακίδι προμιγῆναι, Il. 9,452. Ex πρὸ, & μίγνυμι, *miſceo*.

Προμιμνήσκω, præmoneo, Gl. V.

Προμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ambio nuptias pro alio, nuptias alicui concilio, ambio pro alio, aliquid ei concilio. Προμνώμενος αὐτῷ Κιλικίαν, Plut. *Metaph.* Ὡς προμνᾶται τί μοι γνώμα; præſagit, Soph. Oed. Col. 1067. Ex πρὸ, & μνάομαι, *ambio*.

Προμνηστεύω, f. εύσω, concilio nuptias, & velut procuro alii fæminam. Ὃς ταύτην αὐτῷ προὐμνηστεύσατο τὴν ἐρωμένην, Luc. Ex πρὸ, & μνηστεύω, *nuptias concilio*.

Προμνηστικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, ars earum, quæ pronubæ dicuntur, ars copulandi, ſeu conciliandi. A προμνάομαι.

Προμνηστῖνοι, οἱ, alter poſt alterum; (2) alter ante alterum, alius ante alium. Ex πρὸ, & μένω, *maneo*.

Προμνήστρια, ας, ἡ, nuptiarum conciliatrix, pronuba. A προμνάομαι.

Προμνηστρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Πρόμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præmaturo fato obit, vel ante fatum occidens. Ex πρὸ, & μοῖρα, *fatum*.

Προμολέω, vel προμόλω, prodeo, progredior; πρόμολ' ὧδε, procede huc, Il. 18, 392. Ex πρὸ, & μολέω, *venio, eo*.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, veſtibulum, per quod patet aditus. A προμόλω.

Προμόλω, vide προμολέω.

Πρόμος, ου, ὁ, anteſignanus. A πρόμαχος, per contractionem.

Προμοσχεύω, f. εύσω, plantaria facio, plantaria transfero; (2) ex ſtolonibus propago. Gl. V. propago. Ex πρὸ, & μοσχεύω, *ſurculis ex arbore demptis ſero*.

Προμοχθέω, ῶ, f. ήσω, prius adfligor, prius laboro. Ἄξια δ' ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι, Eur. Supp. ult. Ex πρὸ, & μοχθέω, *laboro*.

Προμυέω, ῶ, f. ήσω, præinitio, prius initio. Ex πρὸ, & μυέω, *initio*.

Προμύησις, εως, ἡ, præinitiatio. A προμυέω.

Προμύθιον, ου, τὸ, fabulæ præfatiuncula ad mores informandos & vitæ uſum accommoda. Ex πρὸ, & μῦθος, *fabula*.

Προμυλέα, ας, ἡ, ſtatua, quæ ante molas poni ſolebat, Dea quæ molis præſidere credebatur. Ex πρὸ, & μύλη, *mola*.

Προμυλία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Προμυλλαίνω, productis labris os contraho ac comprimo, aut protenſa labra contraho. A πρὸ, & μυλλὸς, *curvus*.

Προμύσσω, vel ύττω, f. ξω, emungo; (2) pecunias extorqueo, aut mercedem exigo. Ex πρὸ, & μύσσω, *mungo*.

Πρόναον, ου, τὸ, veſtibulum ſeu atrium templi. Gl. V. ante templum, veſtibulum. A πρόναος.

Πρόναος, ου, ὁ ϗ ἡ, ante templum ſitus, protemplaris. Ex πρὸ, & ναὸς, *templum*.

Προναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, ante aliquem vel alicujus tuendi gratia prælio navali dimico. Προναυμαχήσεις Πελοποννήσου, Herod. Ex πρὸ, & ναυμαχέω, *pugnam navalem committo*.

Προνέμω, tribuo; (2) progredior, *proprie* paſcendo ſeu depaſcendo. Ἴδεθ' ὅπου προνέμεται τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης, Soph. El. 1400. Ex πρὸ, & νέμω, *paſco, tribuo*.

Προνέομαι, prodeo, progredior. Ex πρὸ, & νέομαι, *eo*.

Προνεύω, f. εύσω, promineo, propendeo, proclinor. Ex πρὸ, & νεύω, *nuo*.

Προνέω, f. ήσω, prius accumulo. Ex πρὸ, & νέω, *accumulo*.

Προνηστεύω, f. εύσω, jejuno ante. Ex πρὸ, & νηστεύω, *jejuno*.

Προνοέω, ῶ, f. ήσω, conſulo, proſpicio, provideo, Ph. προνοῶ σου, proſpicio tibi, Ph. προνόησον, provide, Gl. V. a. 1. imperat. προνοηθὲν, conſultum, Ph. a. 1. part. paſſ. Ὀυ τὰ κράτιστα αὐταῖς προνοῶν, Thuc. Ἐι δέ τις τῶν ἰδίων, ϗ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, 1 Tim. 5, 8. Οἱ τε γὰρ πατέρες προνοοῦσι τῶν παίδων, Xen. Cyr. 8, 1. Ex πρὸ, & νοέω, *cogito, intelligo*.

Προνοητὴς, οῦ, ὁ, proviſor, procurator. Gl. V. providus. A προνοέω.

Προνοητικὸς, ὴ, ὸν, providendi ſolertiam habens, vel ad providendum propenſus. Ph. providus. A προνοητής.

Προνοητικῶς, *Adv.* provide vel proſpicienter. Ph. providenter. A προνοητικός.

Προνοητικώτατος, providentiſſimus, Gl. V. A προνοητικός.

Πρόνοια, ας, ἡ, providentia, conſultum, proviſio, conſultatio, præſidium, Ph. proſpicientia, Gl. V. A πρόνοος.

Προνομαία, ας, ἡ, elephanti proboſcis. A προνομεύω.

Προνομεία, ας, ἡ, deprædatio, quæ fit a militibus pabulatum egreſſis. Ab eod.

Προνομεύω, f. εύσω, pabulatum egredior; (2) prædationibus infeſto, captivum abduco. A προνομή.

Προνομὴ, ῆς, ἡ, egreſſio pabuli cauſſa, pabulatio, frumentatio, direptio, quæ fit in pabulatione; (2) præda. Ex πρὸ, & νέμω, *paſco, diſtribuo*.

Προνομία, ας, ἡ, prærogativa, privilegium. Ex πρὸ, & νόμος, *lex*.

Προνόμιον, ου, τὸ, privilegium, prærogativa Gl. V. Ex iiſd.

Πρόνοος, *contr.* πρόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, providus, prudens. Ex πρὸ, & νόος, *mens*.

Προνούστερος, providentior, qui magis conſultum cupit. A præc.

Προνοτίζω, f. ίσω, prius humecto, ante madefacio. Ex πρὸ, & νοτίζω, *humecto*.

Προνουμηνία, ας, ἡ, antenovilunium, dies, qui præcedit novam lunam. Ex πρὸ, & νουμηνία, *novilunium*.

Προνὺξ, ante noctem, R. Ex πρὸ, & νὺξ, *nox*.

Προνωπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt extra limen thalami; (2) præceps, promptus, paratus, facilis. Ex πρὸ, & ἐνωπὴ, *conſpectus*.

Προνώπειον, ου, τὸ, idem quod ſequens προνώπιον.

Προνώπιον, ου, τὸ, veſtibulum; (2) compitale. Ex πρὸ, & ἐνωπὴ, *conſpectus*.

Προνώπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, foris obſervans. Ex iiſd.

Πρόνωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod προνωπής.

ΠΡΟ´Ξ, οκὸς, ὁ ϗ ἡ, hinnulus, dama.

Προξενέω, ῶ, f. ήσω, ſum hoſpes publicus, hoſpitio excipio nomine civitatis; (2) ſum interpres & conciliator verſurarum, aliorumque contractuum. Gl. V. προξενῶ, ſtipulor. Ταύτην σοι τὴν εὐδαιμονίαν προξενοῦμεν, Luc. Ἐγὼ δὲ προξενῶν τυγχάνων τῶν Ἡρακλεωτῶν, Dem. Πειράσομαί σου προξενεῖν, Eur. Med. 724. Ἡμεῖς δ' ἄλλα προξενήσομεν, id. Ion. 336. A πρόξενος.

Προξένησις, εως, ἡ, conciliatio, Gl. V. A præc.

Προξενητὴς, οῦ, ὁ, proxeneta, pararius, interpres & internuntius ad paciſcendum ſeu ſtipulandum. Gl. V. proxeneta, conciliator. A προξενέω.

Προξενήτρια, ας, ἡ, conciliatrix, pronuba. A προξενητής.

Προξενητικὸς, ὴ, ὸν, ad proxenetam pertinens; (2) qui proxenetæ ſolvitur. A προξενητής.

Πρόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui peregrinos nomine totius civitatis hoſpitio excipit, hoſpes publicus; (2) qui aliquid procurat, ſeu procuravit alicui, ſeu qui alicujus rei auctor eſt; (3) conciliator. Ex πρὸ, & ξένος, *hoſpes*.

Προξηροτριβέω, ῶ, f. ήσω, prius ſicca frictione frico. Ex πρὸ, & ξηροτριβέω, *ſicca frictione frico*.

Προοδηγὸς, οῦ, ὁ, perductor, dux anteceſſor. Ex πρὸ, & ὁδηγὸς, *dux viæ*.

Προόδια, prævia, Gl. V. Ex πρὸ, & ὁδός.

Προοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, viam aperio, præeo. A προοδοιπόρος.

Προοδοιπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in itinere ſeu via præit. Ex πρὸ, & ὁδοιπόρος, quod idem notat.

Προοδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam præſtruo, viam patefacio aut præbeo; (2) præparo & quaſi imbuo; (3) auctor & adjutor ſum, exemplum præbeo. Προοδοποιεῖ τῷ Λυκούργῳ τὴν παίδευσιν αὐτῶν, Plut. Προοδοποιεῖν δεῖ τὰ τοιαῦτα πρὸς τὰς ὕστερον διατριβὰς, Ariſtot. Ex πρὸ, & ὁδοποιέω, viam facio.

Προοδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, prævius, viam præſtruens. A προοδοποιέω.

Πρόοδος, ου, ἡ, prodeundi ſeu exeundi actio; (2) incrementum. Gl. V. proceſſus, proceſſio. Sed πρόοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui viam præit, præcurſor. Ex πρὸ, & ὁδὸς, via.

Προοικειόω, ῶ, & προοικειόομαι, οῦμαι, ante concilio. Ex πρὸ, & οἰκειόω, concilio.

Προοικοδομέω, ῶ, ædifico ante, præſtruo. Ex πρὸ, & οἰκοδομέω, ædifico.

Προοικονομέω, ῶ, f. ήσω, præſtruo, præmolior. Ex πρὸ, & οἰκονομέω, diſpenſo, conſtitno.

Προοιμιακὸς, ἡ, ὸν, ad exordium ſeu proœmium pertinens. A προοίμιον.

Προοιμιάζομαι, f. άσομαι, proœmio utor, proœmior. Ab eod.

Προοίμιον, ου, τὸ, exordium, quo cantores & citharœdi præludunt, præcentio. Ph. exordium, præfatio, primordium. Ex πρὸ, & οἰμὴ, ſemita.

Προοίχομαι, præcedo; imperf. προῳχόμην, Suic. Ex πρὸ, & οἴχομαι, eo.

Προόλλυμι, ante perdo. Ex πρὸ, & ὄλλυμι, perdo.

Προομαλίζω, f. ίσω, ante complano vel lævigo, præmitigo. Ex πρὸ, & ὁμαλίζω, complano.

Προόμνυμι, vel προομνύω, f. ομόσω, præjuro, prius juro, ſeu ante juro. Προομόσαντος δέ μου τὸν ἄνθρωπον, Dem. Ex πρὸ, & ὄμνυμι, juro.

Προομοσία, ας, ἡ, antecedens jusjurandum. A præc.

Προομολογέω, ῶ, f. ήσω, prius ſeu ante confiteor, προομολογηθεὶς, qui in confeſſo eſt, a. 1. part. paſſ. Ex πρὸ, & ὁμολογέω, confiteor.

Προοπτάω, ῶ, f. ήσω, ante coquo, Suic. Ex πρὸ, & ὀπτάω, coqno.

Προοπτέον, proſpiciendum. A προόπτομαι.

Προόπτης, ου, ὁ, qui rem proſpicit, qui prævidet & ante ſpeculatur. A προόπτομαι.

Προόπτομαι, f. ψομαι, proſpicio, prævideo. Ex πρὸ, & ὄπτομαι, video.

Πρόοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, præviſus, præcognitus; (2) manifeſtus, qui ante noſtros eſt oculos; conſpicuus. A προόπτομαι.

Προορατικὸς, ἡ, ὸν, prævidendi ſeu providendi peritus; (2) providus. A προοράω.

Προορατὸς, ἡ, ὸν, qui prævideri vel provideri poteſt. Ab eod.

Προοράω, ῶ, ante me video, prævideo. Ph. proſpicio, provideo, Gl. V. prævideo, προορῶμαι, præcaveo, Gl. V. Οὐδὲ περὶ τῶν χρημάτων προορᾶτε οὐδὲν, πρὶν, &c. Dem. Phil. 1. Πάνθ' ἃ προσήκει προορώμενοι, id. Phil. 2. Ex πρὸ, & ὁράω, video.

Προορθρίζω, f. ίσω, ante lucem ſurgo. Ex πρὸ, & ὀρθρίζω, mane ſurgo.

Προορίζω, f. ίσω, præfinio, prius definio, prius conſtituo, prædeſtino. Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν, Epheſ. 1, 5. προορισθέντες, ib. 11. Ex πρὸ, & ὁρίζω, definio.

Προορισμὸς, οῦ, ὁ, præfinitio, prædeſtinatio. A προορίζω.

Προορμάω, ῶ, f. ήσω, ante concito. Ex πρὸ, & ὁρμάω, concito.

Προορχηστὴρ, ῆρος, ὁ, præſultor. A προορχέομαι.

Προορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præſulto. Ex πρὸ, & ὀρχέομαι, ſalto.

Προοφείλω, prior debeo, ante debeo. Κἀμοὶ γάρ τι προὐφείλει κακὸν, Eur. Iph. in Tau. 523. Κακὸν ἄρα τῆς πλευραῖς τι προὐφείλεις μέγα, Ariſt. Veſp. 3. Ex πρὸ, & ὀφείλω, debeo.

Προοχεύω, f. εύσω, prior ineo, prior ſalio. Ex πρὸ, & ὀχεύω, ineo.

Προοχὴ, ῆς, ἡ, prominens locus, eminentia. A προέχω, promineo.

Πρόοψις, εως, ἡ, viſio rei futuræ, proviſio. A προόπτομαι.

Προπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, prominens, protuberans. Ex πρὸ, & πήγνυμι, figo.

Προπάθεια, ας, ἡ, q. d. ante paſſio; (2) morbi præludium, adventatio morbi; (3) antecepta perturbatio. Ex πρὸ, & πάθος, paſſio.

Προπαιδεία, ας, ἡ, quod docebatur ante philoſophiam, & theologiam, primæ diſciplinæ. Gl. V. rudimentum. A προπαιδεύω.

Προπαιδεύματα, ων, τὰ, rudimenta. A ſeq.

Προπαιδεύω, f. εύσω, ante inſtituo ſeu doceo. Ex πρὸ, & παιδεύω, inſtitno.

Πρόπαις, αιδος, ὁ, puerorum productor, leno, mango. Ex πρὸ, & παῖς, puer.

Πρόπαλαι, *Adv.* jam olim, jam dudum, jam pridem, jam diu. Ex πρὸ, & πάλαι, olim.

Προπάλαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, prævetuſtus. Ex πρὸ, & παλαιὸς, vetuſtus.

Προπαλαίω, f. σω, ante luctor. Ἔρωτι προπαλαίσας, Heliod. A πρὸ, & παλαίω, luctor.

Πρόπαππος, ου, ὁ, avi pater, proavus. Gl. V. etiam atavus. Ex πρὸ, & πάππος, avus.

Πρόπαρ, *Adv.* ante, e regione. Ex πρὸ, & πάρος.

Προπαραγγέλλω, prædico, Gl. V. Ex πρὸ, & παραγγέλλω, annuncio.

Προπαραδίδωμι, f. δώσω, ante trado. Ex πρὸ, & παραδίδωμι, trado.

Προπαραινέω, ῶ, præmoneo, Gl. V. Ex πρὸ, & παραινέω, moneo.

Προπαρασκευάζω, f. άσω, ante paro, longe ante paro, præmunio. Gl. V. præparo. Τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι παισὶ προπαρασκευάζει πάντα, Xen. Ex πρὸ, & παρασκευάζω, præparo.

Προπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio. A προπαρασκευάζω.

Προπαρατέλευτος, antepenultima, Gl. V. Ex πρὸ, παρὰ, & τελευτὴ, finis.

Προπαρατίθημι, prius adduco. Ex πρὸ, & παρατίθημι.

Προπαρέχω, f. ξω, p. έσχηκα, ante præbeo. Προπαρεσχηκὼς ἐμαυτόν σοι σύμμαχον, Xen. Cyr. 5, 3. A πρὸ, & παρέχω, præbeo.

Προπάροιθε, vel προπάροιθεν, ſequente vocali, ante, ante oculos, in conſpectu. Ex πρὸ, & πάροιθε, ante.

Προπαροξύτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in antepenultima ſyllaba acutum habet. Ex πρὸ, & παροξύτονος, qui acutum habet in penultima ſyllaba.

Προπαροξύνω, in antepenultima ſyllaba acutum pono. Ex πρὸ, & παροξύνω, acutum in penultima ſyllaba pono.

Πρόπας, ασα, αν, univerſus, totus; πρόπαν ἦμαρ, toto die. Πρόπαντας ᾅδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται, Lyc. 655. Ex πρὸ, & πᾶς, omnis.

Προπάσχω, ante patior, prius vel prior patior, in bonam, vel malam partem. Οὐδὲν ἀγαθὸν προπεπονθυῖα, Xen. κακὸν, Plato. Ex πρὸ, & πάσχω, patior.

Προπατορικὸς, ἡ, ὸν, ad avum ſeu avos vel ad progenitores pertinens; (2) a progenitoribus proveniens. A προπάτωρ.

Προπάτωρ, ορος, ὁ, avus; (2) primus pater, generis auctor. Ex πρὸ, & πατὴρ, pater.

Πρόπειρα, ας, ἡ, prætentamentum, periculum, quod de re fit, antequam illam adgrediamur. Ex πρὸ, & πεῖρα, tentatio.

Προπειράζω, protempto, Gl. V. prætento. Ex πρὸ, & πειράζω, tento.

Προπειράω, ῶ, & προπειράομαι, ῶμαι, prius tento, protento. Gl. V. προπειρῶμαι, prætento. Ex πρὸ, & πειράω, tento.

Προπεμπτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, quo proſequimur & deducimus aliquem abeuntem. A προπέμπω.

Προπέμπω, f. ψω, prior mitto, mitto ante, præmitto; (2) deduco, proſequor, comitor. Gl. V. præmitto, ante ambulo, proſequor; προπέμπει, proſequitur, Ph. προπέμψατε, proſequimini, Ph. a. 1. imperat. προπέμψωσι, proſequantur, Ph. a. 1. conj. Τί δὲ γόους προπέμπει; Anacr. 23, 9. Ἀπιόντα δὲ τὸν Κῦρον προὔπεμπον ἅπαντες, Xen. Cyr. 1, 19. Ex πρὸ, & πέμπω, mitto.

Προπεριελίσσω, f. ξω, circumdo, circumvolvo; (2) ante circumduco, ante implico. Ex πρὸ, & περιελίσσω, circumdo.

Προπερισπάω, ῶ, f. άσω, circumflexum in antepenultima ſyllaba pono. Hinc περισπώμενον, circumflexum in antepenultima ſyllaba habens. Ex πρὸ, & περισπάω, circumflexum in penultima ſyllaba pono.

Προπερισπωμένως, *Adv.* quum circumflexus eſt in penultima ſyllaba. A προπερισπώμενος.

Προπεριχαράττω, f. ξω, ante circumſcarifico. Ex πρὸ, & περιχαράττω, circumſcarifico.

Προπέρυσιν, anno tertio, Gl. V. Ex πρὸ, & πέρυσι, anno ſuperiore.

Προπερυσινὸς, ἡ, ὸν, qui eſt anni ante præſentem tertii. Ex πρὸ, & περυσινὸς, qui eſt anni ſuperioris.

Προπετάζω, ſeu προπεταννύω, & προπετάννυμι, in anteriori parte expando vel obtendo, prætendo. Ὑμᾶς αὐτοὺς προπετάσαντες ἡμῶν προπορεύεσθε ἔμπροσθεν, Xen. Cyr. 4, 8. Ex πρὸ, & πετάζω, expando.

Προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, præcipitatio, Ph. protervia, procacitas, protervitas, petulantia, temeritas; proclivitas, propenſio. A προπετής.

Προπετεύομαι, perperam ago, Ph. laſcivio. A ſeq.

Προπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, prociduus, prominens, præceps, proclivis, qui pronus fertur vel ruit. Ph. perperus, protervus, temerarius, procax, petulans; προπετεῖ, præcipiti, Ph. προπετεῖς, laſcivi, temeratores, Ph. Ex πρὸ, & πέτω, pro πίπτω, cado.

Προπετῶς, *Adv.* præcipitanter, temere, inconſiderate. Ph. perperam, proterve. A προπετής.

Προπηγνύω, f. ξω, prius congelo; præfigo, Gl. V. Ex πρὸ, & πηγνύω, *compingo, figo*.

Προπηδάω, ῶ, f. ήσω, proſilio; προπηδᾷ, emicat, Ph. Οἱ δὲ οἰκέται προπηδῶντες τ̃ δεσποτῶν, ἠκόντιζον, Ælian. V.H. 14, 46. Ex πρὸ, & πηδάω, *ſalio*.

Προπηλακίζω, f. ίσω, probro & ignominia adficio, per contumeliam derideo; προπηλακισθεὶς, ignominia affectus, a. 1. part. paſſ. Βαρέως φέρω---- προπηλακιζομένας ὁρῶσ᾽ ὑμᾶς ὑπὸ Εὐριπίδου, Ariſt. Θεσμ. 393. Προεπηλακίζετο ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ τ̃ Ὠρειτῶν, Dem. Phil. 3. Ex πρὸ, & πηλακίζω, *contumelia adficio*.

Προπηλάκισις, εως, ἡ, contumelia, jurgium. A προπηλακίζω.

Προπηλακισμὸς, οῦ, ὁ, læſio, quæ fit per contumeliam. Ph. injuria, jurgium. Ab eod.

Προπίνω, propino, præbibo, poculo provoco. metaph. in gratiam alicujus alium prodo, per proditionem trado. Ἐπὶ λωτίναις τε ποιαῖς στορέσας θέλω προπίνειν, Anacr. 4, 3. Πιεῖν δέ μοι δίδωσι τ̃ οἶνον, ὃν προπίνει, id. 9, 29. τ̃ γυναιξὶν, Ælian. V. H. 3, 15. Ex πρὸ, & πίνω, *bibo*.

Προπίπτω, procido, ante cado, vel occumbo; (2) procido, præceps feror; προπεσὼν, prolapſus, a. 2. part. Οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον, proclinati, Odyſſ. 12, 194. Ex πρὸ, & πίπτω, *cado*.

Προπιστεύω, f. εύσω, ante credo, prius fidem habeo. Ex πρὸ, & πιστεύω, *credo*.

Προπλέω, f. εύσω, q. d. prænavigo, prior navigo, in navigatione priorem locum obtineo. Ex πρὸ, & πλέω, *navigo*.

Πρόπλοος, *contr.* πρόπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in navigatione explorandi cauſſa præmittitur. Ex iiſd.

Προποδηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui anteit. Ex πρὸ, & ποδηγὸς, *dux viæ*.

Προποδίζω, f. ίσω, procedo, progredior. Ὑπασπίδια προποδίζων, Il. 13, 158. Ex πρὸ, & ποδίζω, *eo*.

Προποιέω, ῶ, f. ήσω, ante vel prius facio; προποιηθεὶς, ante factus, a. 1. part. paſſ. Ex πρὸ, & ποιέω, *facio*.

Προπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero pro, propugno. Ex πρὸ, & πολεμέω, *bellum gero*.

Προπολεμιτήριον, ου, τὸ, firmum propugnaculum. A προπολεμέω.

Προπολέμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellum præcedens. Ex πρὸ, & πόλεμος, *bellum*.

Προπόλευμα, ατος, τὸ, miniſterium, R. A προπολεύω.

Προπολεύω, f. εύσω, miniſtro. A πρόπολος.

Πρόπολις, εως, ἡ, ea pars urbis, quæ in ipſo ſtatim aditu occurrit. Ex πρὸ, & πόλις, *urbs*.

Προπολλοῦ, *Adv.* multo ante. Ex πρὸ, & πολύς.

Πρόπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, anteambulo; (2) famulus, qui hero ſuo præit; miniſter. Ex πρὸ, & πολέω, *verſor*.

Πρόπομα, ατος, τὸ, potio omnium prima & ante cibum hauſta. Ex πρὸ, & πίνω, *bibo*.

Προπομπεία, & προπομπία, ας, ἡ, ipſa deductio, cum honoris cauſſa alicui præimus; (2) deductio in pompa ſolenni. A προπομπεύω.

Προπομπεύω, f. εύσω, in ſolenni pompa præeo vel præferor. Τὰ νενομισμένα προπομπεύσας, Heliod. A προπομπή.

Προπομπή, ῆς, ἡ, præmiſſio; (2) proſecutio; deductio & comitatus quo prævia turba in pompis ſolennibus anteit ferculis pomparum. Ex πρὸ & πομπή, *pompa*.

Προπόμπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præeundo fit; (2) idem quod ſequens προπομπός.

Προπομπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, anteambulo, prævius, eductor. Ex πρὸ, & πομπή, *pompa*.

Προπονέω, ῶ, f. ήσω, ante labore frangor & fatigor, prædelaſſor. Ὅσῳ ἂν μᾶλλον προπονήσας τις ἐπ᾽ αὐτὰ ἀπίοι, Xen. Cyr. 7, 30. Ex πρὸ, & πονέω, *laboro*.

Προπορεύομαι, præeo, anteeo, præcedo, procedo. Ὑμᾶς αὐτοὺς προπετάσαντες ἡμῶν προπορεύεσθαι ἔμπροσθεν, Xen. Cyr. 4, 8. Ex πρὸ, & πορεύομαι, *eo*.

Προπορεύω, f. εύσω, prius trajicio, tranſmitto; (2) prætermitto. Ex πρὸ, & πορεύω, *trajicio*.

Προπορίζω, f. ίσω, ante paro ſeu comparo. Ex πρὸ, & πορίζω, *paro*.

Πρόποσις, εως, ἡ, potio omnium prima & ante cibum hauſta; (2) propinatio. A προπίνω.

Προποτίζω, ante bibendum præbeo. Ex πρὸ, & ποτίζω, *bibendum præbeo*.

Πρόπους, οδος, ὁ, cui ſunt grandes pedes; (2) ſtella ante pedes Geminorum; πρόποδες, pedes anteriores, & prominentia in montibus. Ex πρὸ, & ποῦς, *pes*.

Προπράττω, f. ξω, prius vel prior facio. Ex πρὸ, & πράττω, *facio*.

Προπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pronus, in pronum præceps, propendens. Ex πρὸ, & πρηνὴς, *pronus*.

Προπροβιάζομαι, pro προβιάζομαι, ante vim infero.

Προπροκαλύπτομαι, uſque quaque obvolvo. Ex πρὸ, & προκαλύπτομαι, quod idem ſignificat.

Προπροκαταΐγδην, *Adv.* antrorſum cum impetu. Ex πρὸ, & προκαταΐγδην, quod idem notat.

Προπροκυλίνδομαι, ante advolvor, ante volvor. Ex πρὸ, & προκυλίνδομαι, quod idem ſignificat.

Πρόπρυμνα, *Adv.* funditus, prorſus. Ex πρὸ, & πρυμνὸς, *extremus*.

Πρόπταισμα, ατος, τὸ, offenſio, cum pedes lapidi aut alii offendiculo impinguntur. A προπταίω, *prior impingo*.

Προπτύω, f. ύσω, inſputo, prius exſpuo. Ex πρὸ, & πτύω, *exſpuo*.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, prolapſio, procidentia. A προπίπτω, *procido*.

Πρόπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, prociduus, caducus. Ab eod.

Προπύλαιον, ου, τὸ, veſtibulum domus, locus inter portam & viam interjectus. Ex πρὸ, & πύλη, *porta*.

Πρόπυλον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Προπυνθάνομαι, f. προπύθομαι, prius audio ſeu intelligo, præſentio vel præſentiſco; (2) prius interrogo. Ex πρὸ, & πυνθάνομαι, *ſentio*.

Προπωλέω, ῶ, ſum propola, & ſimpl. vendo, Suic. Ex πρὸ, & πωλέω, *vendo*.

Προπώλης, ου, ὁ, propola; προπῶλαι, dardanarii, Gl. V. Ex πρὸ, & πωλέω, *vendo*.

Προρέω, vel προῤῥέω, profluo. Ex πρὸ, & ῥέω, *fluo*, vel *dico*.

Προῤῥηθεὶς, prædictus, a. 1. part. A προείρηκα, *prædixi*.

Πρόῤῥημα, ατος, τὸ, prædictio, prædictum. Ab eod.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium. Ab eod.

Προῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, q. d. prædictorius. Ab eod.

Πρόῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, prædictus. Ab eod.

Πρόῤῥιζα, & πρόῤῥιζον, *Adv.* ſtirpitus, radicitus. A πρόῤῥιζος.

Πρόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui una cum radice eſt. Ex πρὸ, & ῥίζα, *radix*.

Προρυθμίζω, præmoderor, Gl. V. Ex πρὸ, & ῥυθμίζω, *moderor*.

ΠΡΟ´Σ, *præp. cum Gen.* a, ab, erga. *Cum Dat.* ad, apud, uſque; *cum Acc.* in, apud, inter, ad, contra, propter, juxta, circiter. *Abſolute*, præterea. Πρὸς τί δ᾽ ἱστορεῖς, cur quæris? Soph. Trach. 424. Οὐ γὰρ ἄρχεται ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ᾽ ἐλευθέρα πόλις, ab, Eur. Supp. 406.

Προσάββατον, ου, τὸ, initium Sabbati, ſeu dies Sabbatum antecedens. Ph. cœna pura. Al. Gl. V. Anteſabbatum. Ex πρὸ, & σάββατον, *Sabbatum*.

Προσάββατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Sabbatum antecedens. Ex iiſd.

Προσαγγελία, ας, ἡ, nuncius, vel nuncium. Gl. V. delatio. Ex πρὸς, & ἄγγελος, *nuncius*.

Προσαγγέλλω, defero, indico apud; interpello, Gl. V. προσαγγέλλει, adlegat, adſignat, Ph. Ex πρὸς, & ἀγγέλλω, *nuncio*.

Προσαγγελτὴς, οῦ, ὁ, interpellator; Gl. V. delator. A præc.

Προσαγνοέω, ῶ, inſuper vel præterea ignoro. Ex πρὸς, & ἀγνοέω, *ignoro*.

Προσαγελάζω, adgrego, Gl. V. Ex πρὸς, & ἀγέλη, *grex*.

Προσαγόρευμα, ατος, τὸ, appellatio. A προσαγορεύω.

Προσαγόρευσις, εως, ἡ, compellatio, ſalutatio. Ab eod.

Προσαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, compellativus, ſalutativus, vel ſalutatorius. Ab eod.

Προσαγορεύω, f. εύσω, compello, ſaluto, appello, nomino. Ἀριστοτέλης λέγει---- τ̃ Πυθαγόραν Ἀπόλλωνα ὑπερβόρειον προσαγορεύεσθαι, Ælian. V. H. 2, 26. Ex πρὸς, & ἀγορεύω, *dico*.

Προσαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, noctem inſomnem duco. Ex πρὸς, & ἀγρυπνέω, quod idem notat.

Προσάγω, f. άξω, adduco, adhibeo, Gl. V. (2) appello, Gl. V. προσάγομαι, adducor, Ph. προσαχθεὶς, adductus, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἕως ἂν αὐτὰ τοῖς τείχεσιν ἤδη προσαγάγωσιν, Dem. Phil. 3. Ex πρὸς, & ἄγω, *duco, ago*.

Προσαγωγεὺς, έως, ὁ, qui aditum præbet, admiſſionalis; (2) conciliator, interpres. Gl. V. ſequeſter, emiſſarius. A προσάγω.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, acceſſus, oblatio, Gl. V. Ab eod.

Προσαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vim habens alliciendi, pellax, illecebroſus. A προσάγω.

Προσᾴδω, accino. Τῇ κιθάρᾳ προσᾷδον, Ælian. V.H. 14, 23. Ex πρὸς, & ᾄδω, *cano*.

Προσαθροίζω, aggrego, adaggero, Gl. V. Ex πρὸς, & ἀθροίζω, *congrego*.

Προσαθύρω, ludo cum, colludo cum, Heſ. Ex πρὸς, & ἀθύρω, *ludo*.

Προσαιρέομαι, οῦμαι, allego, inſuper lego, ſive deligo; προσαιρεῖται, adſcit, Ph. Ex πρὸς, & αἱρέομαι, *deligo*.

Προσαίρω, offero, exhibeo; (2) ingero; (3) ſumo, pono. Ex πρὸς, & αἴρω, *tollo*.

Προσαισθάνομαι, f. σθήσομαι, ſimul ſentio. Ex πρὸς, & αἰσθάνομαι, *ſentio*.

Προσαΐσσω, f. ξω, ruo vel proſilio in. Προσαΐξας Ὀδυσῆα, Odyſſ. 22, 337. Ex πρὸς, & ἀΐσσω, *proſilio*.

Προσαιτέω, ῶ, f. ήσω, inſuper peto; (2) ſtipem peto, mendico. Προσαιτοῦσ᾽ ἔμολον δεξιπύρους θεῶν θυμέλας, Eur. Supp. 64. βίοτον, id. Hel. 797. τοὺς ἐντυγχάνοντας, Iſocr. Ex πρὸς, & αἰτέω, *peto*.

Προσαίτης, ου, ὁ, qui ſtipem petit, mendicus A προσαιτέω.

Προσαιτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, inſuper accuſo, vel criminor. Ex πρὸς, & αἰτιάομαι, *accuſo*.

Προσακονάω, inſuper acuo. Ex πρὸς, & ἀκονάω, *acuo.*

Προσακούω, f. ούσω, inſuper audio. Προσακοῦσαί τι παρὰ τοῦ θεοῦ, Ælian. V. H. 2, 32. Ex πρὸς, & ἀκούω, *audio.*

Προσακοντίζομαι, inſuper jaculis conficior. Ex πρὸς, & ἀκοντίζω, *jaculor.*

Προσακροβολίζομαι, f. ίσομαι, acrem velitationem cieo, prior velitarem pugnam ineo, Suic. Ex πρὸς, & ἀκροβολίζομαι, *jaculor.*

Προσακτέον, adducendum. A προσάγω.

Προσαλείφω, f. ψω, allino, ſeu illino. Ἡ δὲ δι' αὐτῶν Ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο, Odyſſ. 10, 392. Ex πρὸς, & ἀλείφω, *illino.*

Προσαλίσκομαι, inſuper capior; (2) inſuper condemnor. Κᾆτα προσαλισκόμεθα, Ariſt. Ach. 707. Ex πρὸς, & ἁλίσκω, *capio.*

Προσάλλομαι, adſilio. Προσάλλεσθαί σε δεήσει ὡς τὰ κυνάρια, Xen. Cyr. 8, 31. Ex πρὸς, & ἅλλομαι, *ſalio.*

Προσαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, inſuper aggero, accumulo. Ex πρὸς, & ἀμάω, *colligo.*

Προσαμύνω, inſuper auxilior, auxilior; (2) ultra propello vel arceo. Ἔπειτα δ' οὐ προσαμύνει, Il. 5, 139. Ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι, ib. 16, 509. Ex πρὸς, & ἀμύνω, *auxilior.*

Προσαναβαίνω, f. βήσομαι, adſcendo. Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον, Luc. 14, 10. Ex πρὸς, & ἀναβαίνω, quod idem ſignificat.

Προσαναβάλλω, inſuper ſurſum jacio. Ex πρὸς, & ἀναβάλλω, *ſurſum jacio.*

Προσανάβασις, εως, ἡ, adſcenſus. A προσαναβαίνω.

Προσαναγκάζω, f. σω, inſuper cogo. Προσηνάγκαζε τοὺς τοιούτους παρεῖναι, Xen. Cyr. 8, 5. Ex πρὸς, & ἀναγκάζω, *cogo.*

Προσαναγράφω, f. ψω, inſuper conſcribo, etiam adſcribo. Ex πρὸς, & ἀναγράφω, *conſcribo.*

Προσαναθλίβω, f. ψω, inſuper comprimo. Ex πρὸς, & ἀναθλίβω, *comprimo.*

Προσαναιρέω, ῶ, f. ήσω, inſuper occido, contrucido, inſuper reſpondeo; (2) tollo, everto; (3) inſuper ſuſcipio. Προσανεῖλον δὲ τοὺς παῖδας τοῦ Κλεάνδρου, Herodot. πόλεμον, Thuc. Ex πρὸς, & ἀναιρέω, *occido.*

Προσανάκειμαι, f. κείσομαι, deditus & addictus ſum, vel devovi me & velut conſecravi. Ex πρὸς, & ἀνάκειμαι, *deditus ſum.*

Προσανακλαίομαι, f. αύσομαι, defleo apud vel una defleo. Gl. V. προσανακλαίω, collacrimo. Σοί με δεῖ προσανακλαύσασθαι τὰς τῆς ἐνεγκούσης συμφορᾶς, Syneſ. Ex πρὸς, & ἀνακλαίομαι, *defleo.*

Προσανακλίνομαι, accumbo, Gl. V. Ex πρὸς, & ἀνακλίνομαι, *accumbo.*

Προσανάκλισις, εως, ἡ, accubitus, acclinatio. Ex πρὸς, & ἀνάκλισις, *acclinatio.*

Προσανακρούω, & ούομαι, exordior, initium dicendi facio. Ex πρὸς, & ἀνακρούω, *exordior.*

Προσαναλαμβάνω, f. λήψομαι, inſuper adſumo; (2) adſumo, ſumo, R. Ex πρὸς, & ἀναλαμβάνω, *adſumo.*

Προσαναλέγομαι, inſuper recito ſeu narro. Ex πρὸς, & ἀναλέγομαι, *recito.*

Προσαναλίσκω, f. ώσω, inſuper conſumo, impendo. Εἰς ἰατροὺς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, Luc. 8, 43. Τὴν νεότητα ταῖς ἁμαρτίαις προσαναλίσκειν, Baſil. Ex πρὸς, & ἀναλίσκω, *conſumo.*

Προσανανεόω, f. ώσω, inſuper renovo, inſuper in memoriam revoco. Ex πρὸς, & ἀνανεόω, *renovo.*

Προσαναπαύομαι, adquieſco, Gl. V. Τὸ τεχνίον ὃ ἔμαθες, φίλει, τούτῳ προσαναπαύου, M. Anton. 4, 20. Ex πρὸς, & ἀναπαύομαι, *quieſco.*

Προσαναπέμπω, miſſito, Gl. V. Ex πρὸς, & ἀναπέμπω, *mitto.*

Προσαναπίπτω, recumbo, ſeu accumbo. Ex πρὸς, & ἀναπίπτω, *accumbo.*

Προσαναπλάσσω, vel άττω, f. σω, adfingo, adhærere facio; προσαναπλάττομαι, adhæreo, Suic. ἢ πολὺ πρόσκειται τὸ εἰκῆ προσαναπλαττόμενον, Longin. 7. Ex πρὸς, & ἀναπλάσσω, *refingo.*

Προσαναπλέκω, nexo, Gl. V. Ex πρὸς, & ἀναπλέκω, *necto.*

Προσαναπληρόω, ῶ, f. ώσω, ſuppleo, vel inſuper repleo aut compleo. Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ, 2 Cor. 11, 9. Ex πρὸς, & ἀναπληρόω, *repleo.*

Προσαναπτύσσω, replico, inſuper replico. Ex πρὸς, & ἀναπτύσσω, *explico.*

Προσαναρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo vel appendo ad, Suic. Ex πρὸς, & ἀναρτάω, quod idem ſignificat.

Προσανατείνομαι, inſuper minitor. Ex πρὸς, & ἀνατείνω, *extendo.*

Προσανατίθημι, & προσανατίθεμαι, inſuper impono mihi, inſuper ſuſcipio, communico & confero cum aliquo. Εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, Gal. 1, 16. Ex πρὸς, & ἀνατίθημι, *impono.*

Προσανατρέπω, f. τρέψω, inſuper everto; (2) everto. Ex πρὸς, & ἀνατρέπω, *everto.*

Προσανατρέφω, f. θρέψω, inſuper alo ſeu nutrio, ut ex morbo adſurgat. Ex πρὸς, & ἀνατρέφω, *rurſum alo.*

Προσανατρέχω, f. ξομαι, procurro in vel ad. Ex πρὸς, & ἀνατρέχω, *recurro.*

Προσαναφέρω, f. προσανοίσω, offero; (2) refero. Ex πρὸς, & ἀναφέρω, *refero.*

Προσαναχρωννύω, exp. transformo me in eoſdem colores. Ex πρὸς, & ἀναχρωννύω, *colore inficio.*

Προσανδραποδίζω, f. ίσω, præterea in ſervitutem redigo vel abſtraho. Ex πρὸς, & ἀνδραποδίζω, *in ſervitutem redigo.*

Προσανέρπω, ſerpo, ſeu perrepo ad, vel in. Προσανέρπει τῷ τραχήλῳ, Plut. Ex πρὸς, & ἀνέρπω, *ſerpo.*

Προσανερωτάω, ῶ, f. ήσω, inſuper interrogo. Ex πρὸς, & ἀνερωτάω, *interrogo.*

Προσανέχω, nitor, confido, deditus ſum, incumbo, exſpecto. Προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρχίαις, Polyb. Ex πρὸς, & ἀνέχω, *nitor.*

Προσανοίγω, f. ξω, adaperio, aperio. Ex πρὸς, & ἀνοίγω, *aperio.*

Προσανοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, reædificando adſtruo, reſtaurando ædificatis addo. Ex πρὸς, & ἀνοικοδομέω, *reædifico.*

Προσανοιμώζω, f. ώξω, inſuper ſuſpiro, vel in ejulatus & fletus etiam erumpo. Ex πρὸς, & ἀνοιμώζω, *ſuſpiro.*

Προσαντέλλω, Poët. pro προσανατέλλω, orior ſeu exorior ad, ſurſum adſcendo. Τὴν εἰς οὐρανὸν κόνιν προσαντέλλουσαν, Eur. Supp. 689. Suic. R.

Προσάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, arduus, acclivis, adverſus, præruptus. Ex πρὸς, & ἄντα, *coram, contra.*

Προσαντλέω, ῶ, haurio, item foveo, R. Ex πρὸς, & ἀντλέω, *haurio.*

Προσάντως, *Adv.* aſpere, hoſtiliter, infeſte. A προσάντης.

Προσαπαιτέω, ῶ, f. ήσω, inſuper repoſco ſeu exigo. Ex πρὸς, & ἀπαιτέω, *repoſco.*

Προσαπαντάω, ῶ, f. ήσω, occurro. Τὸν λῄσαρχον οἰονεὶ βασιλέα τινὰ ἑαυτῶν προσαπαντῶντες ὑπεδέχοντο, Heliod. Ex πρὸς, & ἀπαντάω, quod idem ſignificat.

Προσάπαξ, *Adv.* ſemel, dumtaxat. Ex πρὸς, & ἅπαξ, *ſemel.*

Προσαπειλέω, ῶ, f. ήσω, inſuper minitor, minas addo. Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτοὺς, Act. 4, 21. Ex πρὸς, & ἀπειλέω, *minor.*

Προσαπειλή, ῆς, ἡ, adjecta interminatio, minæ additæ. Ex πρὸς, & ἀπειλή, *mina.*

Προσαπερείδομαι, f. είσομαι, adnitor. Ex πρὸς, & ἀπερείδομαι, quod idem notat.

Προσαπέρχομαι, inſuper diſcedo. Ex πρὸς, & ἀπέρχομαι, *diſcedo.*

Προσαποβάλλω, inſuper amitto. Προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς τοῖς δώδεκα, Ariſt. Nub. 1258. Ex πρὸς, & ἀποβάλλω, *amitto.*

Προσαπογράφω, defero, R. Ex πρὸς, & ἀπογράφω, quod idem notat.

Προσαποδείκνυμι, demonſtro. Δεῖν δὲ προσαποδεῖξαι ἔτι, Plat. Phæd. 19. Ex πρὸς, & ἀποδείκνυμι, quod idem notat.

Προσαποδίδωμι, inſuper do, addo, reddo. Ex πρὸς, & ἀποδίδωμι, *reddo.*

Προσαποδύομαι, f. ύσομαι, præterea exuo. Ex πρὸς, & ἀποδύομαι, *exuo.*

Προσαπόθεσις, εως, ἡ, adſignatio. Ex πρὸς, & ἀπόθεσις, *depoſitio.*

Προσαποθνήσκω, inſuper vel etiam morior. Ex πρὸς, & ἀποθνήσκω, *morior.*

Προσαποκρίνομαι, f. νοῦμαι, ultra reſpondeo, ſeu plura reſpondeo, quam interrogatus ſum. Οὗτος, ἔφη, προσαποκρίνεται τοῖς ἐρωτωμένοις, Plato. Ex πρὸς, & ἀποκρίνομαι, *reſpondeo.*

Προσαποκριτέον, *Adv. Poſ.* ultra reſpondendum eſt. A προσαποκρίνομαι.

Προσαποκτείνω, f. ενῶ, inſuper occido. Ὅτι οὐ καὶ σὲ προσαπέκτεινα, Xen. Cyr. 5, 10. A πρὸς, ἀπὸ, & κτείνω, *occido.*

Προσαπολαύω, ſimul reporto, particeps ſum. Ex πρὸς, & ἀπολαύω, *fruor.*

Προσαπολλύω, ſive προσαπόλλυμι, f. λέσω, præterea vel ſimul perdo; προσαπόλλυμαι, ſimul pereo. Τὴν ὑπόληψιν προσαπολεῖς, Phal. Δεδιέναι ἔφασαν μὴ κἀγὼ προσαπόλωμαι, Iſocr. Ex πρὸς, & ἀπολλύω, *perdo.*

Προσαποσκευάζομαι, inſuper amolior aut demolior. Ex πρὸς, & ἀποσκευάζομαι, *abjicio.*

Προσαποσμήχω, inſuper detergo. Ex πρὸς, & ἀποσμήχω, *detergo.*

Προσαποστέλλω, inſuper mitto. Ex πρὸς, & ἀποστέλλω, *mitto.*

Προσαποστερέω, ῶ, inſuper privo, præter alia fraudo. Ex πρὸς, & ἀποστερέω, *privo.*

Προσαποστρέφω, inſuper averto. Ex πρὸς, & ἀποστρέφω, *averto.*

Προσαποσφάττω, inſuper jugulo. Ex πρὸς, & ἀποσφάττω, *jugulo.*

Προσαποτείνομαι, dirigo adverſus, invehor. Ex πρὸς, & ἀποτείνομαι, *extendo.*

Προσαποφαίνομαι, inſuper commonſtro vel adfirmo, inſuper ſtatuo. Ex πρὸς, & ἀποφαίνομαι, *oſtendo.*

Προσαποφράττω, inſuper obſtruo & obturo. Ex πρὸς, & ἀποφράττω, *obſtruo.*

Προσαποψήχω, inſuper derado, detergo. Ex πρὸς, & ἀποψήχω, *detergo.*

Προσάπτομαι, f. ψομαι, leviter tango, primoribus digitis tango, attingo. Ex πρὸς, & ἅπτομαι, *tango.*

Προσάπτω, adjungo, applico, adnecto, ap to, adfigo, adapto, attribuo, Gl. V. T τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν, Soph. El. 858. Σιμονίδῃ δὲ προσάπτουσι τὴν προμήθ ταύτην, Luc. Φίλην προσάψας χεῖρα, Eu Supp. 362. Προσαψάμενοι μόνον τούτ πραγμάτ πραγμάτων, Æſchin. Ex πρὸς, & ἄπτω, necto.

Προσαπωθέω, ῶ, inſuper expello. paſſ. προσαπωθέομαι, amplius expellor. Ex πρὸς, & ἀπωθέω, expello.

Προσαράσσω, & άττω, f. ξω, allido. Προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τὴν θύραν, Luc. Ex πρὸς, & ἀράσσω, illido.

Προσάρδω, f. άρσω, irrigo. Ex πρὸς, & ἄρδω, rigo.

Προσαρήρομαι, adapto. Ex πρὸς, & ἄρω, apto.

Προσαρθρόω, ῶ, f. ώσω, per articulos annecto. Ex πρὸς, & ἀρθρόω, fingo, formo.

Προσάρθρωσις, εως, ἡ, oſſium motorum naturalis commiſſura. A προσαρθρόω.

Προσαρκέω, ῶ, f. έσω, auxilio venio, auxilior. Ex πρὸς, & ἀρκέω, ſufficio.

Προσάρκτικος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeptemtrionalis. Ex πρὸς, & ἄρκτος, arctus, ſeptemtrio.

Προσαρμόζω, adapto, accommodo. Τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον οὐρανοῦ προσαρμόσας, Eur. Or. 792. Περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας ἐμοῖς, id. Supp. 816. μαστῷ σῷ τάδε, id. Ion. 799. Δρέπανά τε σιδηρᾶ περὶ τοῖς ἄξοσι προσήρμοσαι, Xen. Cyr. 6, 15. Ex πρὸς, & ἁρμόζω, quadro.

Προσαρπάζω, arripio, Gl. V. Ex πρὸς, & ἁρπάζω, rapio.

Πρόσαρσις, εως, ἡ, exhibitio vel uſus cibi, oblatio. A προσαίρω, offero.

Προσαρτάω, ῶ, f. ήσω, appendo, annecto, προσαρτῶμαι, dependeo; deditus ſum alicui rei & velut ex ea pendeo. Τῇ ἡδονῇ προσηρτημένος, Luc. Ex πρὸς, & ἀρτάω.

Προσάρτημα, ατος, τὸ, adfectus. A προσαρτάω, ſuſpendo.

Προσαρτίως, *Adv.* integre; (2) cohærenter. Ex πρὸς, & ἀρτίως, quod idem notat.

Προσάρω, adapto. Ex πρὸς, & ἄρω, apto.

Προσασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo. Ex πρὸς, & ἀσκέω, quod idem ſignificat.

Προσασχολέω, ῶ, occupo; προσασχολοῦμαι, occupor, Suic. Ex πρὸς, & ἀσχολέω, quod idem ſignificat.

Προσαυδάω, ῶ, alloquor, compello. Φίλους προσαυδῶν, Eur. Supp. 775. σὲ τὸν θανόντα, ib. 805. Ex πρὸς, & αὐδάω, loquor.

Προσαυλέω, ῶ, f. ήσω, accino tibia. Ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος, Ariſt. Conc. 889. Ex πρὸς, & αὐλέω, tibia cano.

Προσαυλίζω, f. ίσω, in aula ſto. Ex πρὸς, & αὐλὴ, aula.

Προσαυξάνω, vel προσαύξω, f. ξήσω, adaugeo, inſuper augeo. Ex πρὸς, & αὐξάνω, augeo.

Προσαύξησις, adauctio. A præc.

Προσαυτουργέω, ῶ, f. ήσω, præterea per me facio, & ipſe operor; (2) inſuper excogito. Ex πρὸς, & αὐτουργέω, ipſe facio.

Προσαφαιρέω, ῶ, f. ήσω, inſuper aufero. Προσαφῄρηται με καὶ τὰ τελευταῖα περιβαλεῖν, Heliod. Ex πρὸς, & ἀφαιρέω, aufero.

Προσαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, attiguus, Gl. V. contiguus. Ex πρὸς, & ἀφὴ, tactus.

Προσαφεψέω, ῶ, f. ήσω, prius decoquo. Ex πρὸς, & ἀφεψέω, quod idem ſignificat.

Προσαφὴ, ῆς, ἡ, attactus. A προσάπτομαι.

Προσαφίϛημι, præterea ad defectionem ſolicito. Ex πρὸς, & ἀφίϛημι, dirimo, diſjungo.

Προσαφοδεύω, proluviem alvei projicio. Ex πρὸς, & ἀφοδεύω, alvum exonero.

Προσβαίνω, f. βήσομαι, adſcendo, conſcendo. Ἰσθμοῦ ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας, Eur. Her. fur. 961. Οὐκ ἤθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα, id. Hel. 1271. Ex πρὸς, & βαίνω, eo, ſcando.

Προσβάλλω, adjicio, applico, admoveo, impingo; (2) irruo, adorior, invado, irruptionem vel impreſſionem facio. Ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται, infligens, Soph. Trach. 42. Φθόνῳ τοῖς σοῖσι κἀμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ, Eur. Alc. 304. Ex πρὸς, & βάλλω, jacio.

Προσβάρησις, εως, ἡ, adpreſſus, Gl. V. adpreſſio. Ex πρὸς, & βαρέω, gravo.

Πρόσβασις, εως, ἡ, adſcenſus, adſcenſio; (2) acceſſus, aditus, adventus. Gl. V. adgreſſio. A προσβαίνω.

Προσβατὸς, ἡ, ὸν, pervius acceſſus. Ab eod.

Προσβιάζω, & προσβιάζομαι, adurgeo, inſtando cogo. Ex πρὸς, & βιάζω.

Προσβιβάζω, f. άσω, admoveo, adjungo, accedere facio, promoveo. Ex πρὸς, & βιβάζω, admitto.

Προσβιβάω, ῶ, tranſeo ad. Καὶ τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων, Ariſt. Av. 431. A πρὸς, & βιβάω, tranſeo.

Προσβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, noxius, Suic. Ex πρὸς, & βλάπτω, noceo.

Προσβλέπω, f. ψω, obtueor, intueor, adſpicio. Προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι τὰ τοῦδε πράγη, Soph. Aj. 346. Κάτω κεκυφὼς, καὶ μηδένα τῶν ἁπάντων ἐξ ἐναντίου προσβλέπων, Luc. Τίς δὲ καὶ προσβλέψεται παίδων σ', ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κτάνῃς τινά; Eur. Iph. in Au. 1220. Ex πρὸς, & βλέπω, video.

Προσβλητὸς, ἡ, ὸν, adjectus ſeu adjectitius. A προσβάλλω.

Προσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum accurro, ſuccurro. Ex πρὸς, & βοηθέω, auxilior.

Προσβοάω, ῶ, acclamo, Gl. V. Ex πρὸς, & βοάω, clamo.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, adjectus ſeu adjectio, admotio, contagio. Gl. V. offenſio, impreſſio. A προσβάλλω.

Προσβόρῥος, προσβόρειος, item πρόσβορῥος, & πρόσβορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui a borea perflatur, ad boream vergens. Ex πρὸς, & βορέας, boreas.

Προσβρέχω, f. ξω, inſuper irrigo ſeu madefacio. Ex πρὸς, & βρέχω, rigo.

Πρόσγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, terræ propinquus & contiguus, humilis. Ex πρὸς, & γέα, contr. γῆ, terra.

Προσγελάω, ῶ, f. άσω, arrideo. Ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος, Eur. Med. 1165. Ex πρὸς, & γελάω, rideo.

Προσγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cognatus, Gl. V. Ex πρὸς, & γένος, genus.

Προσγίγνομαι, vel προσγίνομαι, accedo ad aliquem, alicui me adjungo; (2) adnaſcor, accedo; προσεγένετο, acceſſit, a. 2. προσγενήσεσθαι, affore, Gl. V. f. 1. m. Τοῖς γὰρ θανοῦσιν μόχθος οὐ προσγίνεται, Soph. Trach. 1189. Μεγάλη αὐτῷ προσεγένετο δύναμις, Diod. Ex πρὸς, & γίνομαι, naſcor.

Προσγλισχραίνω, f. ανῶ, magis glutinoſum reddo, Suic. Ex πρὸς, & γλισχραίνω, glutinoſum reddo.

Προσγλίχομαι, inſuper appeto. Ex πρὸς, & γλίχομαι, cupio.

Προσγναθίδιον, ου, τὸ, focale, Gl. V. q. d. maxillare. A πρὸς, & γνάθος, maxilla.

Πρόσγραμμα, ατος, τὸ, quod jam ſcriptis additum eſt, adſcriptio. A προσγράφω.

Προσγραφεὺς, έως, ὁ, adſcriptor.

Πρόσγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, adſcriptitius, qui annotatur. A προσγράφω.

Προσγράφω, f. ψω, inſuper ſcribo, ſcriptis addo, adſcribo; (2) adſcribo, i. e. attribuo. Πυθαγόραν τῇ πολιτείᾳ προσεγράψαν, Plut. Εἴθ' ἡ αἰτία προσγέγραπται, δι' ἣν τοῦτ' ἐγένετο, Dem. Phil. 3. Ex πρὸς, & γράφω, ſcribo.

Προσδαπανάω, ῶ, f. ήσω, inſuper abſumo ſeu inſumo. Καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, Luc. 10, 35. Ex πρὸς, & δαπανάω, abſumo.

Πρόσδεγμα, ατος, τὸ, ſuſceptio. A προσδέχομαι.

Προσδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui inſuper eget. A προσδέομαι.

Προσδεῖ, *Imperſ.* inſuper opus eſt. Προσέδει τῆς διδασκαλίας ἐμοὶ, Dem. Λύπης, τί προσδεῖ σ', ἢ φιλεῖς οὕτω φάος; Eur. Her. fur. 90. Ex πρὸς, & δεῖ, opus eſt.

Προσδείκνυμι, f. ξω, inſuper oſtendo vel monſtro. Ex πρὸς, & δείκνυμι, oſtendo.

Προσδεκτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, gratus. A προσδέχομαι.

Προσδέομαι, f. δεήσομαι, inſuper egeo; (2) inſuper rogo, ſupplex ſum. Οὐδενὸς ἑτέρου προσδεόμενον, Plat. χρημάτων, Xen. Ex πρὸς, & δέομαι, egeo.

Προσδέρκομαι, adſpicio. Τῇ μὲν σ' ἡδέως προσδέρκομαι, partim, Eur. Or. 340. τίν' ὄψιν, id. Hel. 564. Οὓς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι, id. Her. fur. 459. Ex πρὸς, & δέρκομαι, video.

Πρόσδεσις, εως, ἡ, alligatio, Gl. V. A προσδέω, alligo.

Πρόσδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, alligatus. A προσδέω.

Προσδέχομαι, f. ξομαι, admitto; (2) expecto; προσδεχόμενος, operiens, Ph. part. præſ. Νῦν δέ τινα βίου ἐλπίδα προσδέχομαι; Eur. Alc. 128. Ex πρὸς, & δέχομαι, capio.

Προσδέω, alligo, adſtringo; προσδεδεμένος, aptus, Gl. V. p. paſſ. part. προσδεθεὶς, a. 1. part. paſſ. alligatus, adnexus. Σαμίους σανίσι προσδήσας, Plut. Ex πρὸς, & δέω, ligo.

Προσδιαβάλλω, inſuper calumnior, calumniam augeo. Ὡς προσδιαβληθείη μᾶλλον εἰς τὸν Λακωνισμὸν, Plut. Ex πρὸς, & διαβάλλω, calumnior.

Προσδιάθεσις, εως, ἡ, adfectus ſive diſpoſitio alia alii ſuperveniens. Ex πρὸς, & διατίθημι, diſpono.

Προσδιαιρέομαι, οῦμαι, inſuper divido, nova diviſione utor. Ex πρὸς, & διαιρέομαι, divido.

Προσδιαλέγομαι, f. ξομαι, ſermocinor cum aliquo, colloquor. Gl. V. adloquor, adfor. Τῷ περιτυχόντι προσδιαλέγεσθαι, Syneſ. Ex πρὸς, & διαλέγομαι, colloquor.

Προσδιάλεξις, εως, ἡ, allocutio, collocutio. A præc.

Προσδιαπασσαλεύω, trajecto paxillo affigo.

Προσδιαπορέω, ῶ, f. ήσω, inſuper vel valde dubito. Ex πρὸς, & διαπορέω, dubito.

Προσδιαπράσσω, & προσδιαπράττω, inſuper efficio & obtineo. Ex πρὸς, & διαπράσσω, efficio.

Προσδιασαφέω, ῶ, f. ήσω, inſuper explico. Ex πρὸς, & διασαφέω, expono, explico.

Προσδιαϛέλλω, & προσδιαϛέλλομαι, nominatim excipio & ſtipulatione caveo. Προσδιεϛειλάμην τῷ πορθμεῖ, ἵνα παρὰ τὴν γῆν πλέῃ, Athen. Ex πρὸς, & διαϛέλλω, præcipio, mando.

Προσδιαϛολὴ, ῆς, ἡ, exceptio & conditionata conventio, cum additur, excepto vel præter. A præc.

Προσδιαϛρέφω, inſuper diſtorqueo. Ex πρὸς, & διαϛρέφω, diſtorqueo.

Προσδιασύρω, inſuper traduco & carpo. Ex πρὸς, & διασύρω, carpo.

Προσδιατριβὴ, ῆς, ἡ, commoratio in aliqua re. A ſeq.

Προσδιατρίβω, f. ψω, immoror in aliqua re. Gl. V. conſector. Ἑαυτοὺς αἰτιάσονται οἱ προσδιατρίβοντές σοι, Plato. Ex πρὸς, & διατρίβω, *moror*.

Ποροσδιαφθείρω, inſuper corrumpo, aut præterea interficio. Ex πρὸς, & διαφθείρω, *corrumpo*.

Προσδιδάσκω, addoceo, Gl. V. inſuper doceo. Ex πρὸς, & διδάσκω, *doceo*.

Προσδίδωμι, inſuper do, participo, impertior. Gl. V. addo. Ex πρὸς, & δίδωμι, *do*.

Προδιέρχομαι, inſuper percurro & enarro; προσδιελθὼν, a. 2. part. Ex πρὸς, & διέρχομαι, *percurro*.

Προσδικάζω, adjudico, Suic. Ex πρὸς, & δικάζω, *judico*.

Προσδιορίζω, f. ίσω, conditionem addo & reſtringo verbis id, quod ſimpliciter enunciatum erat. Ex πρὸς, & διορίζω, *diſtinguo*.

Προσδιορισμὸς, ῦ, ὁ, circumſcriptio verborum & determinatio. A προσδιορίζω.

Προσδοκάω, ῶ, f. ήσω, exſpecto; (2) ſpero. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγορῶ τὴν νύκτα πᾶσαν, Ariſt. Conc. 32. Τί προσδοκῶσα κέρδος; Eur. Iph. in Tau. 1316. Σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καραδόκει, id. Rheſ. 144. Ex πρὸς, & δοκάω, *obſervo, exſpecto*.

Προσδοκέω, ῶ, Ion. pro προσδοκῶ, exſpecto; exiſtimo. A προσδοκάω.

Προσδόκημα, ατος, τὸ, exſpectatio. A προσδοκάω.

Προσδόκητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui exſpectatur, prævisus. A προσδοκάω.

Προσδοκία, ας, Ion. ίη, ης, ἡ, exſpectatio. A προσδοκάω.

Προσδόκιμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui exſpectatur, de quo exſpectatio eſt. Gl. V. opinatus, exſpectatus. Ab eod.

Προσδοκίμως, exſpectato, Gl. V. A præc.

Πρόσδομα, ατος, τὸ, mantiſſa, Gl. V. A προσδίδωμι.

Προσδοξάζω, f. άσω, opinionem adjicio, Suic. Ex πρὸς, & δοξάζω, *opinor*.

Προσδοξοποιέω, ῶ, f. ήσω, variis opinionibus induco. Hinc p. part. paſſ. προσδεδοξοποιημένος, variis præterea rationibus inductus, Suic. Ex πρὸς, δόξα, *opinio*, & ποιέω, *facio*.

Προσδόρπιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ad cœnam utilis. Ex πρὸς, & δόρπον, *cœna*.

Προσδρομὴ, ῆς, ἡ, decurſus, Gl. V. accurſus. A προστρέχω.

Προσδυσκολαίνω, inſuper ægre fero, ſeu indignor. Ex πρὸς, & δυσκολαίνω, *ægre fero*.

Προσεάω, ῶ, inſuper ſino; (2) ſino, permitto. Μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τῦ ἀνέμυ, Act. 27, 7. Ex πρὸς, & ἐάω, *ſino*.

Προσεγγίζω, f. ίσω, appropinquo, accedo. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, Marc. 2, 4. Ex πρὸς, & ἐγγίζω, quod idem notat.

Προσεγγισμὸς, ῦ, ὁ, propior acceſſio, appropinquatio. A προσεγγίζω.

Προσεγγράφω, f. ψω, inſuper adſcribo, vel inſcribo. Ἐικότως δ' ὐ προσενεγράψατο τὴν ποίησιν τῇ διαμαρτυρίᾳ, Dem. Ex πρὸς, & ἐγγράφω, *adſcribo*.

Προσεγγυάομαι, ῶμαι, inſuper ſponſor fio, inſuper ſpondeo. Ex πρὸς, & ἐγγυάομαι, *ſpondeo*.

Προσεγκαλέω, ῶ, inſuper accuſo, ſeu incuſo. Ex πρὸς, & ἐγκαλέω, *accuſo*.

Προσέγκειμαι, incumbo. Ex πρὸς, & ἔγκειμαι, quod idem notat.

Προσεγκελεύομαι, f. εύσομαι, inſuper adhortor, præterea ſuadeo. Ex πρὸς, & ἐγκελεύομαι, *adhortor*.

Προσεδαφίζω, f. ίσω, ſolo allido; (2) ſolo æquo; προσηδάφισται, alliſus, applicatus eſt, p. paſſ. 3. ſing. Ex πρὸς, & ἐδαφίζω, quod idem notat.

Προσέδρεια, vel προσεδρία, ας, ἡ, perſeverantia, qualis eſt ejus, qui alicui ſemper adſidet, adſiduitas. Gl V. προσεδρία, ſeduliras; (2) obſidio. A προσεδρεύω.

Προσεδρεύω, f. εύσω, adſideo, adſiduus ſum, adſidue incumbo; (2) obſideo, incito. Οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες, 1 Cor. 9, 13. Προσεδρεύειν πρὸς τὸ ἴδιον, Ariſtot. A πρόσεδρος.

Πρόσεδρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, aſſeſſor; (2) adſiduus in re aliqua. Ex πρὸς, & ἕδρα, *ſedes*.

Προσειδέναι, inſuper ſcire; προσειδέναι χάριν, inſuper gratiam habere.

Προσεῖδον, adſpexi; προσιδὼν, intuitus. Ex πρὸς, & εἶδον, *vidi*.

Προσεθίζω, adſuefacio. Ταῦτα δὲ ποιῶν ἡγεῖτο προσεθίζειν αὐτὺς θεραπεύειν, Xen. Cyr. 8, 5. Ex πρὸς, & ἐθίζω, quod idem ſignificat.

Προσεθισμὸς, ῦ, ὁ, adſuefactio. A præc.

Προσεικάζω, f. άσω, adſimilo, comparo. Τίνι προσεικάσω; ſcil. αὐτὸν, Eur. Rheſ. 697. Πλῦτυ γὰρ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι, id. Hel. 69. Ex πρὸς, & εἰκάζω, quod idem ſignificat.

Προσείκελος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, & προσείκελος, έλη, ελον, adſimilis. Ex πρὸς, & εἴκελος, *ſimilis*.

Προσείκω, f. ξω, adſimilis ſum; (2) videor; προσέοικα, p. med. προσεοικὼς, adſimilis, part. Μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεοικέναι; Eur. Bac. 1285. Ex πρὸς, & εἴκω, *ſimilis ſum*.

Προσειλέω, ῶ, f. ήσω, contorqueo, convolvo in faſcem, collectum contorqueo. Ex πρὸς, & εἰλέω, *verſo*.

Πρόσειλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ſolis calori expoſitus. Ex πρὸς, & εἵλη, *ſolis calor*.

Πρόσειμι, inſum, adſum. Ταῦτα πάντα προσεῖναι δεῖ τοῖς καλῶς κειμένοις νόμοις, Iſocr. Ex πρὸς, & εἰμὶ, *ſum*.

Πρόσειμι, accedo; (2) accedo, i. e. adgregor, adeo, Ph. partes, a quibus ſtabam, deſerendo ad alios accedo. Οὕτω προσῄεσαν τρεῖς φάλαγγες ἐπὶ τὸ Κύρυ στράτευμα, Xen. Cyr. 7, 6. Προσιέναι μηδένα ἔα πρὸς αὐτὸν, Ariſt. Θεσμ. 939. Ex πρὸς, & εἶμι, *eo*.

Προσειπεῖν, alloqui; προσειπὼν, adfatus, Gl. V. allocutus. Ἀντὶ τύτων τήνδε νυνὶ τὴν θεὸν προσείπατε, Ariſt. Pace, 579. Προσεῖπε δ' Ὀρέστας λάκαιναν κόραν, Eur. Or. 1415. Ex πρὸς. & εἰπεῖν, *dicere*.

Προσείρηκα, allocutus ſum. Ex πρὸς, & εἴρηκα, *dixi*.

Προσείρω, annecto. Ex πρὸς, & εἴρω, *necto*.

Προσείσκω, ſum ſimilis; item comparo. Ex πρὸς, & εἴσκω, quod idem notat.

Προσείω, f. είσω, ante concito vel concutio. Ex πρὸ, & σείω, *concito*.

Προσεκθλίβω, f. ψω, inſuper exprimo. Ex πρὸς, & ἐκθλίβω, *exprimo*.

Προσεκκαίω, inſuper exuro, vel inſuper accendo. Προσεκκαῦσαι ὀργῇ, Luc. Toxar. Ex πρὸς, & ἐκκαίω, *exuro*.

Προσεκλογίζομαι, f. ίσομαι, inſuper vel præterea expendo. Ex πρὸς, & ἐκλογίζομαι, *expendo*.

Προσεκπέμπω, f. ψω, inſuper mitto. Πεζύς τε, ὅσυς ἐδύναντο, προσεξέπεμψαν, Xen. Cyr. 5, 12. A πρὸς, ἐκ, & πέμπω, *mitto*.

Προσεκπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſuper exſilio ſeu proſilio. Ex πρὸς, & ἐκπηδάω, *exſilio*.

Προσεκπονέω, ῶ, præterea laboro, allaboro. Ex πρὸς, & ἐκπονέω, *elaboro*.

Προσεκπυρόω, ῶ, inſuper accendo & inflammo. Ἱκανὸν δὲ ϗ τῦτο βλάκα ἐραστὴν προσεκπυρῶσαι, Luc. Ex πρὸς, & ἐκπυρόω, *accendo*.

Προσεκταπεινόω, ῶ, inſuper deprimo, Suic. Ex πρὸς, & ἐκταπεινόω, *deprimo*.

Προσεκτέα, attendendum. A προσέχω.

Προσεκτέον, attendendum. A προσέχω.

Προσεκτικὸς, ἡ, ὸν, attentus, accuratus, anxie munus ſum obiens; (2) attentum faciens. A προσέχω, *attendo*.

Προσεκτικῶς, *Adv.* attente. A προσεκτικός.

Προσεκτίλλω, inſuper evello; (2) ſimul evello. Ex πρὸς, & ἐκτίλλω, *evello*.

Προσεκτυφλόω, inſuper excæco. Ex πρὸς, & ἐκτυφλόω, *excæco*.

Προσελασία, ας, ἡ, tractus, Gl. V. ſonat, appulſus. A ſeq.

Προσελαύνω, advehor; (2) impetum facio. Ἀυτὸς δὲ τοῖς ἵπποις προσελάσας πρὸς τὰ τῶν Μήδων φρύρια, Xen. Cyr. 1, 17. Ἐξοπλισάμενος προσήλασε τῷ ἵππῳ, ibid. Ex πρὸς, & ἐλαύνω, *agito*.

Προσέλευσις, εως, ἡ, acceſſus, Gl. V. προσέλευσις κληρονόμυ, cretio, Ph. A προσέρχομαι.

Προσελθεῖν, vid. προσέρχομαι.

Προσελεῖν, contumelia vel injuria afficere; προσελῦμεν, contumelia afficimus. Lex. Græc.

Προσεληναῖος, idem quod ſequens προσέληνος.

Προσέληνος, & προσεληναῖος, ῦ, ὁ, q. d. antelunis, i. e. antiquior luna. Arcades ob antiquitatem dicebantur προσέληνοι. Ex πρὸ, & σελήνη, *luna*.

Προσελκύω, f. ύσω, attraho. Προσελκυσαί νιν ὕστατον θεωμένη, Eur. Iph. in Au. 1503. Τῇ δὲ ἑτέρᾳ χειρὶ τὸν μέγιστον τῶν ἄρτων προσειλκύσατο, Ælian. V. H. 2, 17. Ex πρὸς, & ἑλκύω, *traho*.

Προσέλκω, f. ξω, attraho. Ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει καλλιρόοισι πνοαῖς, Pind. Ol. 6, 142. A πρὸς, & ἕλκω, *traho*.

Προσελυτρόω, ῶ, inſuper circumpoſito involucro munio & intego. Ev πρὸς, & ἔλυτρον, *involucrum*.

Προσελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad paludem ſitus; (2) paluſtris. Ex πρὸς, & ἑλώδης, *paluſtris*.

Προσεμβαίνω, inſuper ingredior, ingredior, deſcendo in; inſulto; προσεμβῆναι, inſultare, a. 2. inf. Προσεμβαίνειν εἰς ὕδωρ, Dioſc. Ὀυ γὰρ θανόντι ϗ προσεμβῆναί σε χρή; Soph. Aj. 1365. Ex πρὸς, & ἐμβαίνω, *ingredior*.

Προσεμβάλλω, inſuper adjicio, adjungo Ex πρὸς, & ἐμβάλλω, *adjicio*.

Προσεμβριμάομαι, ῶμαι, inſuper fremo in aliquem, amplius minor; προσενεβριμησάμην, a. 1. med. Ex πρὸς, & ἐμβριμάομαι, *infremo*.

Προσεμπάσσω, f. άσω, præterea inſpergo. Ex πρὸς, & ἐμπάσσω, *inſpergo*.

Προσεμπικραίνομαι, νῦμαι, inſuper exacerbor in re aliqua. Ex πρὸς, & ἐμπικραίνομαι, *exacerbor*.

Προσεμπεδόω, ῶ, f. ώσω, inſuper confirmo, R. Ex πρὸς, & ἐμπεδόω, *confirmo*.

Προσεμπρήθω, f. ήσω, inſuper vel præterea incendo, inflammo, Suic. Ex πρὸς, & ἐμπρήθω, *inflammo*.

Προσεμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis, adſimilis. Ex πρὸς, & ἐμφερὴς, *ſimilis*.

Προσέναγχος, nuper. Ἐζήτησέ τις τῶν φιλοσόφων προσέναγχος, Longin. 44. A πρὸς, & ἔναγχος, idem.

Προσενεκτέον, adferendum, offerendum. A προσενεγκεῖν, a προσφέρω.

Προσενέπω, ſeu προσεννέπω, alloquor, compello. Παλαιὰ σ' ἡμέρα προσεννέπω, Eur. Rheſ. 388. Ὅμως δὲ χαίρειν τὺς ξένυς προσεννέπω

προσεννέπω, id. El. 555. 'Αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσήνεπε φωνᾷ, Pind. Pyth. 9, 49. Ex πρὸς, & ἐνέπω, loquor.

Προσενεχυράζω, pignora capio pro collatione. Ex πρὸς, & ἐνεχυράζω, pigneror.

Προσεννοέω, ῶ, f. ήσω, adhuc cogito & mente concipio, R. Suic. Ex πρὸς, & ἐννοέω, cogito.

Προσενοίκησις, εως, ἡ, habitatio apud aliquem, Suic. Ex πρὸς, & ἐνοίκησις, inhabitatio.

Προσενόω, ῶ, f. ώσω, adunio. Hinc a. 1. part. paſſ. προσενωθεὶς, unitus, Suic. Ex πρὸς, & ἑνόω, unio.

Προσεντείνω, inſuper intendo. Ex πρὸς, & ἐντείνω, intendo.

Προσεντέλλω, & προσεντέλλομαι, inſuper mando ſeu injungo. Προσεντεταλμένος ἦν οὕτω σπεύδειν, Xen. Cyr. 4, 21. Ex πρὸς, & ἐντέλλω, mando.

Προσεντίκτω, inſuper ingenero. Ex πρὸς, & ἐντίκτω, ingenero.

Προσεξαιρέομαι, οῦμαι, inſuper eximo. Ex πρὸς, & ἐξαιρέομαι, eximo.

Προσεξαμαρτάνω, præterea erro. Ex πρὸς, & ἐξαμαρτάνω, erro.

Προσεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, eludo, contrario ſenſu eludo, illudo, R. Suic. Ex πρὸς, & ἐξαπατάω, eludo.

Προσεξελέγχω, f. ξω, præterea demonſtro. Ex πρὸς, & ἐξελέγχω, demonſtro.

Προσεξεργάζομαι, f. άσομαι, inſuper conficio & abſolvo. Ex πρὸς, & ἐξεργάζομαι, operor.

Προσεξευρίσκω, ultra vel præterea invenio. Ex πρὸς, & ἐξευρίσκω, invenio.

Προσεξηγέομαι, οῦμαι, inſuper narro, præterea narrando adjicio; a. 1. part. med. προσεξηγησάμενος. Ex πρὸς, & ἐξηγέομαι, narro.

Προσεξηπειρόω, ῶ, in continentem verto. Ex πρὸς, & ἐξηπειρόω, quod idem notat.

Πρόσεξις, εως, ἡ, attentio. A προσέχω.

Προσεπαγγέλλομαι, adpromitto, Gl. V. Ex πρὸς, & ἐπαγγέλλομαι, promitto.

Προσεπάγω, ſubjungo. Ex πρὸς, & ἐπάγω, induco.

Προσεπαινέω, ῶ, f. έσω, inſuper laudo ſeu collaudo. Ex πρὸς, & ἐπαινέω, laudo.

Προσεπαίρω, attollo, Gl. V. Ex πρὸς, & ἐπαίρω, tollo.

Προσεπαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, inſuper imprecor. Ex πρὸς, & ἐπαράομαι, imprecor.

Προσεπαυξάνω, f. ξήσω; a. 1. προσεπηύξησα, inſuper augeo, Suic. Ex πρὸς, & ἐπαυξάνω, adaugeo.

Προσεπεισφέρω, inſuper induco. Λείψανα τῶν Ἰλιακῶν παθημάτων διὰ τῆς Ὀδυσσείας προσεπεισφέρειν, Longin. 9. A πρὸς, ἐπὶ, & εἰσφέρω.

Προσεπελπίζω, f. ίσω, inſuper ſpem injicio. Ex πρὸς, & ἐπελπίζω, ſpero.

Προσεπεμβαίνω, inſuper inſcendo, inſuper inſulto. Ex πρὸς, & ἐπεμβαίνω, inſcendo.

Προσεπεμβάλλω, inſuper vel præterea adjicio. Ex πρὸς, & ἐπεμβάλλω, adjicio.

Προσεπεξηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, inſuper enarro. Ex πρὸς, & ἐπεξηγέομαι, enarro.

Προσεπεξεργάζομαι, f. άσομαι, inſuper expolio, aliam expolitionem addo. Ex πρὸς, & ἐπεξεργάζομαι, expolio.

Προσεπεξεργασία, ας, ἡ, expolitio ſecunda. A προσεπεξεργάζομαι.

Προσεπεύχομαι, f. ξομαι, inſuper precor; opto. Ex πρὸς, & ἐπεύχομαι, precor, opto.

Προσεπιβλαστάνω, f. στήσω, incrementum geminum ſuſcipio. Ex πρὸς, & ἐπιβλαστάνω, incrementum ſuſcipio.

Προσεπιδιδάσκω, f. άξω, præterea doceo. Ex πρὸς, & ἐπιδιδάσκω, quod idem notat.

Προσεπιδεσμῶ, adalligo, Gl. V. Ex πρὸς, & ἐπιδεσμέω, alligo.

Προσεπιγεννάω, ῶ, inſuper ingenero. Ex πρὸς, & ἐπιγεννάω, ingenero.

Προσεπιδείκνυμι, f. ξω, inſuper oſtendo. Ex πρὸς, & ἐπιδείκνυμι, oſtendo.

Προσεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregre veniens aliquo diverto. Ex πρὸς, & ἐπιδημέω, peregre domum advenio.

Προσεπιδίδωμι, f. δώσω, inſuper addo ſeu adjicio. Ex πρὸς, & ἐπιδίδωμι, addo.

Προσεπιζευγνύω, adjungo, Gl. V. Ex πρὸς, & ἐπιζευγνύω, jungo.

Προσεπιζητέω, ῶ, inſuper inquiro. Ὅμοιός ἐστιν ἀμπέλῳ βότρυν ἐνεγκούσῃ, καὶ μηδὲν ἄλλο προσεπιζητούσῃ, M. Anton. 5, 4. A πρὸς, ἐπὶ, & ζητέω, quæro.

Προσεπικοσμέω, ῶ, f. ήσω, inſuper orno. Ex πρὸς, & ἐπικοσμέω, orno.

Προσεπικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, inſuper adquiro. Ex πρὸς, & ἐπικτάομαι, adquiro.

Προσεπιλαμβάνω, inſuper adſumo. Ex πρὸς, & ἐπιλαμβάνω, adſumo.

Προσεπιλέγω, f. ξω, dictis addo, ſeu inſuper dico. Ex πρὸς, & ἐπιλέγω, dico.

Προσεπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, ultra juſtum ſubinde admetior, ad cumulum addo. Προσεπιμετροῦντος ἔτι πλείω τούτων, Luc. Ex πρὸς, & ἐπιμετρέω, admetior.

Προσεπινοέω, ῶ, f. ήσω, inſuper excogito, excogitatis adjicio. Ex πρὸς, & ἐπινοέω, excogito.

Προσεπιπίπτω, inſuper incido, inſuper incumbo. Ex πρὸς, & ἐπιπίπτω, incido.

Προσεπιπλήττω, f. ξω, inſuper increpo. Ex πρὸς, & ἐπιπλήττω, increpo.

Προσεπιῤῥώννυμι, inſuper corroboro, vires addo. Ex πρὸς, ἐπὶ, & ῥωννύω, roboro.

Προσεπισεμνύνω, aliis inſuper honoribus exorno. Ex πρὸς, ἐπὶ, & σεμνύνω, honoro.

Προσεπισιτίζομαι, rem frumentariam adaugeo. Ex πρὸς, & ἐπισιτίζω, quod idem ſignificat.

Προσεπισπάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, inſuper attraho. Ex πρὸς, & ἐπισπάομαι, attraho.

Προσεπιστέλλω, inſuper mando. Ex πρὸς, & ἐπιστέλλω, mando.

Προσεπισφάττω, f. ξω, inſuper jugulo. Ex πρὸς, & ἐπισφάττω, jugulo.

Προσεπισφραγίζομαι, f. ίσομαι, inſuper ſigillo meo comprobo. Ex πρὸς, & ἐπισφραγίζομαι, approbo ſigillo meo.

Προσεπισυνάπτω, adjungo, Gl. V. Ex πρὸς, ἐπὶ, & συνάπτω, jungo.

Προσεπισχυρίζω, inſuper confirmo & corroboro, Suic. Ex πρὸς, & ἐπισχυρίζω, confirmo.

Προσεπισωρεύω, adaggero, Gl. V. Ex πρὸς, & ἐπισωρεύω, aggero.

Προσεπιτάττω, f. ξω, inſuper impero ſeu mando. Ex πρὸς, & ἐπιτάττω, mando.

Προσεπιτερατεύομαι, inſuper prodigioſe adfingo. Ex πρὸς, & ἐπιτερατεύομαι, prodigioſe adfingo.

Προσεπιτέρπομαι, inſuper oblector. A πρὸς, ἐπὶ, & τέρπομαι.

Προσεπιτίθημι, inſuper addo; (2) addo. Ex πρὸς, & ἐπιτίθημι, addo.

Προσεπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, inſuper increpo, increpo. Ex πρὸς, & ἐπιτιμάω, increpo.

Προσεπιτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, inſuper tragice decanto vel exaggero. Ex πρὸς, & ἐπιτραγῳδέω, tragice adaugeo.

Προσεπιτρίβω, f. ψω, adfligo, attero. Ex πρὸς, & ἐπιτρίβω, quod idem ſignificat.

Προσεπιφέρω, infero, Suic. Ex πρὸς, & ἐπιφέρω, quod idem notat.

Προσεπιφημίζω, inſuper rumorem ſpargo. Ex πρὸς, & ἐπιφημίζω, rumorem diſſemino.

Προσεπιφύομαι, inſuper adnaſcor. Ex πρὸς, & ἐπιφύομαι, adnaſcor.

Προσεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, inſuper manum admoveo ſeu adgredior. Ex πρὸς, & ἐπιχειρέω, manum admoveo.

Προσεπιχέω, inſuper infundo, præterea ſuperfundo. Ex πρὸς, & ἐπιχέω, infundo.

Προσεπιχόω, ῶ, inſuper obturo & operio, terra adgeſta obruo, R. Ex πρὸς, & ἐπιχόω, terra obruo.

Προσεπόμνυμι, adjuro, Gl. V. Ex πρὸς, ἐπι, & ὄμνυμι, juro.

Προσεποφλισκάνω, præterea debeo, Suic. Ex πρὸς, ἐπι, & ὀφλισκάνω, debeo.

Προσέπω, inuſ. vid. προσειπεῖν.

Προσεργάζομαι, f. άσομαι, præterea facio ſeu efficio, lucrifacio. Ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς, Luc. 19, 16. Ex πρὸς, & ἐργάζομαι, operor.

Προσερείδω, f. είσω, applico, adapto aliquid alicui rei; (2) adfigo vel inſuper fulcio & firmo. Gl. V. defigo. Γόνυ μὲν θάτερον τῇ γῇ προσερείδοντες, Heliod. Ex πρὸς, & ἐρείδω, fulcio.

Προσερέω, Ion. pro προσερῶ, alloquar. Ὕστατον δή σε προσεροῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι, Plat. Phæd. 3. Vid. προσείρηκα.

Προσερεύγω, adructo, cum ructu adflo. Ναύαιθος ἔνθα πρὸς κλύδων' ἐρεύγεται, Lyc. 921. Τά τε προσερεύγεται αὐτήν, Il. 15, 621. Ex πρὸς, & ἐρεύγω, ructo.

Προσέρομαι, inſuper interrogo; προσήρετο, interrogabat. Imperf. Ex πρὸς, & ἔρομαι, rogo.

Προσερπύζω, f. ύσω, obſerpo, adrepo. Ex πρὸς, & ἑρπύζω, ſerpo.

Προσέρπω, adrepo, irrepo, advenio velut reptando. Τύμβου προσεῖρπον ἆσσον, Soph. El. 906. Ex πρὸς, & ἕρπω, ſerpo.

Προσέρχομαι, adeo, accedo, advenio, adgredior, interpello, Gl. V. προσερχόμενος, adiens, Ph. προσῆλθεν, acceſſit, Ph. a. 2. πρόσελθε, accede, Gl. V. προσέλθοιμι, acceſſerim, Ph. Πρὸς τοὺς Κολοιάρχας προσῆλθες; Ariſt. Av. 1217. Προσέρχεσθαι τῇ βουλῇ, Dem. Ex πρὸς, & ἔρχομαι, venio.

Προσερωτάω, ῶ, inſuper interrogo. Τοῖς λεχθεῖσί τι προσερωτῆσαι, Ælian. V. H. 4, 17. A πρὸς, & ἐρωτάω, interrogo.

Προσεσπέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, occidentalis. Ex πρὸς, & ἑσπέριος, veſpertinus.

Προσέσχατος, ου, ὁ καὶ ἡ, contiguus, conterminus. Ex πρὸς, & ἔσχατος, ultimus.

Προσεταιρέομαι, οῦμαι, in ſocietatem adſciſco, Suic. Ex πρὸς, & ἑταῖρος, ſocius.

Προσεταιρίζω, & προσεταιρίζομαι, mihi ſodalem ſeu ſocium adſciſco, mihi amicum adjungo, concilio. Ex πρὸς, & ἑταιρίζω, concilio.

Προσεταιριστὸς, ἡ, ὸν, in ſocietatem & adjumentum adſcitus. A προσεταιρίζω.

Προσέτι, Adv. adhuc, inſuper, præterea. Ex πρὸς, & ἔτι, adhuc.

Προσευκτήριον, ου, τὸ, q. d. precatorium, locus, in quo precamur. A προσεύχομαι.

Προσευκτικὸς, ἡ, ὸν, precationibus deditus; Ab eod.

Προσευπορέω, ῶ, & προσευπορέομαι, οῦμαι, præterea mihi adquiro, Suic. R. Οὗτος ἐσθ' ὁ νόμος ὁ ποιῶν προσευπορεῖσθαι, Dem. Ex πρὸς, & εὐπορέω, adquiro.

Προσευρίσκω, ultra invenio. Ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ μόνον προσεῦρον πιστὸν, Soph. El. 1368. Ex πρὸς, & εὑρίσκω, invenio.

Προσευσχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in; (2) accurate contemplor. Ex πρὸς, & εὐσχολέω, otioſus ſum.

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, petitio, precatio. Gl. V. obſecratio, oratio. Ex πρὸς, & εὐχὴ, precatio, votum.

Προσεύχομαι, f. εύξομαι, precor, preces fundo, oro. Gl. V. obſecro, adoro. Ἴθι νῦν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς, Ariſt. Ran. 1004. Προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι, δέσποινα Κύπρι, Eur. Hipp. 121. Προσηυξάμην σε, id. Tro. 888. Ex πρὸς, & εὔχομαι, precor.

Προσεφευρίσκω, inſuper adinvenio, inſuper comminiſcor. Ex πρὸς, & ἐφευρίσκω, adinvenio.

Προσεχέστερον, *Adv.* attentius; προσεχέστερος, propior. A ſeq.

Προσεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, attentus, intentus, Gl. V. ſectator, qui ſe ſectatorem alicui exhibet; (2) continens, contiguus, cohærens, proximus, finitimus. A προσέχω.

Προσεχόντως, *Adv.* attente. Ab eod.

Προσέχω, attendo, intendo, animadverto, obtempero, Gl. V. adhibeo, applico; caveo; προσέχομαι, adhæro, adhæreſco. Προσέχειν τὸν νοῦν ὡς οἷόν τε μάλιστα, quam maxime, Plat. Τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν πλέων; adnavigaſti, Soph. Phil. 253. Ex πρὸς, & ἔχω, habeo.

Προσεχῶς, *Adv.* attente, ſtudioſe; (2) proxime. A προσεχής.

Προσεψία, ας, ἡ, alloquium. Ex πρὸς, & ἐψία, colloquium.

Προσέψω, adcoquo, aliis additum coquo. Ex πρὸς, & ἕψω, coquo.

Προσεῷος, ου, ὁ, orienti vicinus, qui verſus orientem habitat. Ex πρὸς, & ἑῷος, orientalis.

Προσζευγνύω, adjungo; προσεζύγης, adjunctus es, implicatus es, a. 2. part. paſſ. Ὦ τλῆμον, οἵᾳ συμφορᾷ προσεζύγης; Eur. Hipp. 1391. Ex πρὸς, & ζευγνύω, jungo.

Προσζημιόω, ῶ, f. ώσω, inſuper damno adficio. Ex πρὸς, & ζημιόω, damno adficio.

Πρόσηβος, ου, ὁ, adoleſcens, puber, qui pubertatem jam attigit; proximus pubertati, Gl. V. Ex πρὸς, & ἥβη, pubertas.

Προσηγορέω, ῶ, compello, alloquor. Προσηγορήσων εἶμι ϗ σώσων πόλιν, Eur. Ph. 996. Ex πρὸς, & ἀγορέω, loquor.

Προσηγόρημα, ατος, τὸ, alloquium; (2) ſalutatio. A προσηγορέω.

Προσηγορία, ας, ἡ, allocutio, alloquium, compellatio. Ph. appellatio, ſalutatio, vocabulum. A προσήγορος.

Προσηγορικὸς, ὴ, ὸν, appellativus, compellativus, ſalutativus. Gl. V. προσηγορικὸν, appellativum. A προσηγορία.

Προσηγορικῶς, appellative, Gl. V. A præc.

Προσήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, compellator, allocutor, ſalutator. Ex πρὸς, & ἀγορέω, loquor.

Προσήδωμαι, delector ad rei alicujus ſenſum & perceptionem. Ex πρὸς, & ἥδω, delecto.

Προσηκόντως, *Adv.* convenienter, decenter, recte; congruenter, Gl. V. A προσήκω.

Προσήκω, pertineo, attineo, cognatus, conjunctus ſum; προσήκει, *imper.* convenit, Ph. προσῆκεν, attinet, Ph. προσήκοντες, pertinentes, neceſſarii, Gl. V. προσῆκον, conveniens, congruum, Ph. opus, Gl. V. Οὔτε γένει προσήκει ἐμοὶ ἡ ἄνθρωπος οὐδὲν, Dem. Οἱ τούτων προσήκοντες, Plat. Ap. Socr. 15. Ex πρὸς, & ἥκω, venio, accedo.

Προσήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſoli expoſitus, ſolem ſpectans; apricus, Gl. V. Ex πρὸς, & ἥλιος, ſol.

Πρόσηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Προσηλόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, Gl. V. προσηλωμένος, clavis affixus, perf. part. paſſ. Προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ, Col. 2, 14. ᾧ προσηλῶσαι δεήσει, Luc. Ex πρὸς, & ἧλος, clavus.

Προσήλυσις, εως, ἡ, adventus, acceſſus. A προσέρχομαι.

Προσηλύτευσις, εως, ἡ, habitatio in loco aliquo inſtar advenæ ſeu peregrini. A προσηλυτεύω.

Προσηλυτεύω, f. εύσω, ſum advena. A προσήλυτος.

Προσήλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, advena; (2) proſelytus, qui a Gentiliſmo ſe contulit ad Judaiſmum. A προσέρχομαι.

Προσήλωσις, εως, ἡ, adfixio. A προσηλόω.

Πρόσημαι, adſideo, obſideo. Ex πρὸς, & ἧμαι, ſedeo.

Προσημαίνω, præſignifico, ante ſignifico, portendo. Κατὰ σπλάγχνων πτύχας μάντεις προσημαίνουσιν, Eur. Supp. 213. Προσημαίνουσι ἅ τε χρὴ ποιεῖν, ϗ ἃ οὐ χρὴ, Xen. Cyr. 1, 24. Ex πρὸ, & σημαίνω, ſignifico.

Προσημασία, ας, ἡ, præſignificatio, portentum aliquid præſignificans. A προσημαίνω.

Προσημειοῦμαι, prænoto, Gl. V. Ex πρὸ, & σημειόομαι, οῦμαι, noto.

Προσήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento expoſitus, auræ patens. Ex πρὸς, & ἄνεμος, ventus.

Προσήνεια, ας, ἡ, benignitas, lenitas. A προσηνής.

Προσηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bonus, benignus, jucundus. Ph. gratus, lenis, acceptus, affabilis; προσηνὲς, jucundum, Ph. Ex πρὸς, & ἠὺς, benignus.

Προσηνῶς, *Adv.* benigne, leniter, placide, ſuaviter. A προσηνής.

Προσηχέω, ῶ, f. ήσω, q. d. adſono. Ex πρὸς, & ἠχέω, ſono.

Προσηῷος, α, ον, ad auroram ſpectans, orientalis. Ex πρὸς, & ἠῷος, orientalis.

Πρόσθε, & πρόσθεν, ante, coram, prius. A πρό.

Πρόσθεμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod apponitur, ſeu admovetur, aut adhibetur, additamentum. Gl. V. appendix; πρόσθεμα, mutonium, penis, Ph. πρόσθεμα, αἰδοῖον, penis, natura, Al. Gl. V. A προστίθεμαι.

Πρόσθεν, ante, coram, prius. A πρό.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, appoſitio, admotio, applicatio, additio, adjectio. Gl. V. additamentum, incrementum. A προστίθημι.

Πρόσθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, appoſitus, appoſititius, qui apponi ſolet. Ab eod.

Προσθετὸς, ὴ, ὸν, idem. Gl. V. acceſſivus. Ab eod.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum, acceſſio, incrementum, auctus, adjectio, Ph. augmentum, Gl. V. προσθῆκαι, acceſſiones, Ph. προσθήκη ποταμοῦ, alluvio, Gl. V. Ab eod.

Προσθιγγάνω, attingo, prehenſo. Ἁπάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων, Eur. Iph. in Au. 343. Ex πρὸς, & θιγγάνω, tango.

Προσθίγω, f. θίξομαι, idem. Ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἡμῖν, οὔτε θυμάτων παρῆν ἑκήλοις προσθιγεῖν, Soph. Phil. 9. Μή σε πρ

θίγω γενειάδος, Eur. Hec. 350. Ἐι
τῇδε προσθίξεις χερὶ, id. Herac. 651.
Ex πρὸς, & θίγω, tango.

Πρόσθιος, ια, ιον, anterior. A πρόσθε.

Προσθλίβω, f. ψω, inſuper premo, ſeu ad-
fligo, apprimo, altero. Ex πρὸς, & θλί-
βω, premo.

Πρόσθλιψις, εως, ἡ, adpreſſio, Gl. V. A
præc.

Προσθροέω, ῶ, alloquor, R. Ex πρὸς, &
θροέω, clamando loquor.

Προσιδεῖν, adſpicere; προσιδὼν, intuitu
Ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προσ-
ίδωνται, Odyſſ. 13, 155. A προσειδ

Προσίεμαι, admitto; προσηκάμην, admiſi
Gl. V. a. 1. med. A προσίημι.

Προσιζάνω, adſideo, hæreo, adhæreo. E
πρὸς, & ἱζάνω, ſedeo.

Προσίζω, inſideo, adſideo. Σὺ δ' οὐδὲ ῥα
νίδ' ὑπαιθρίας δρόσου τῷ σῷ προσίζειν ἀν
δρὶ δειμαίνουσ' ἐᾶς, Eur. Andr. 228. E
πρὸς, & ἵζω, ſedere facio.

Προσίημι, vid. προσίεμαι. Ex πρὸς, & ἵημ
mitto.

Προσίκτωρ, ορος, ὁ, qui ſupplex alicui ad ge
nua accedit, ſupplex. A προσικνέομα
accedo.

Προσίνω, prior lædo, prior noceo. Ex πρ
& σίνω, noceo.

Προσιππεύω, f. εύσω, adequito, juxta equi
to. Ex πρὸς, & ἱππεύω, equito.

Προσίπτημι, & προσίπταμαι, advolo; und
προσέπταν, advolarunt pro προσέπτησα
3. pl. a προσέπτην; προσέπτατο, advol
vit imperf. med. 3. ſing. Ex πρὸς,
ἵπταμαι, volo.

Προσίσταμαι, adſum, adſto, obvenio, proxi
mus ſum; (2) obſiſto, adverſor. Κα
θάπερ ἀθληταὶ προσιστώμεθα πρὸς τοῦτ
αὖ τὸν λόγον, aggrediamur, Plato. E
πρὸς, & ἵσταμαι, ſto.

Προσίστημι, ſiſto, affirmo; item append
pondero. Ex πρὸς, & ἵστημι, ſiſto.

Προσιστορέω, ῶ, f. ήσω, inſuper ſciſcitor
(2) inſuper ſcribo & prodo; προσιστορ
ται, inſuper narratur. Ex πρὸς, & ἱσ
ρέω, ſciſcitor.

Προσίσχω, adhibeo, adverto; (2) appel
aliquo, i. e. appropinquo & pervenio
(3) attendo, auſculto; προσίσχομαι, a
hæreo. Πορίσχοντες τοῖς ἐσχάτοις, Thu
Ex πρὸς, & ἴσχω, habeo.

Προσιτὸς, ὴ, ὸν, qui adiri & accedi pote
acceſſu facilis. A πρόσειμι.

Προσκαθέζομαι, adſideo; (2) adſidue i
cumbo, operam do; (3) obſideo, h
ſtiliter conſido. Πολιορκίᾳ προσκαθ
ζόμενοι, Thuc. Ex πρὸς, & καθέζομ
adſideo.

Προσκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, clavis adfig
προσκαθηλοῦμαι, clavis affigor, Su
Ex πρὸς, & καθηλόω, quod idem ſign
ficat.

Προσκάθημαι, adſideo; (2) obſideo. '
γρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνη, Lyc. 3
κακίᾳ, M. Anton. 9, 2. Ex πρὸς,
κάθημαι, ſedeo.

Προσκαθίζω, & προσκαθίζομαι, adſid
incumbo, adhæreo, inhæreo. Προσκαθ
θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα, Eur. Hel. 901. 'O
δὲν παύομαι τὴν ἡμέραν ὅλην παντ
προσκαθίζων, Plat. Ap. Socr. 12.
πρὸς, & καθίζω, ſedere facio, colloc

Προσκάθισις, εως, ἡ, ipſa adſidendi ac
Suic. A προσκαθίζω.

Προσκαθοπλίζω, f. ίσω, inſuper armis
ſtruo; (2) armo. Ex πρὸς, & κα
πλίζω, armo.

Πρόσκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, temporarius, ad tempus durans, caducus, fluxus ſecularis. Gl. V. temporarius, momentaneus, Suic. Ex πρὸς, & καιρὸς, *tempus*.

Προσκαίρως, *Adv.* temporarie, ad tempus. A πρόσκαιρος.

Προσκαίω, f. αύσω, inſuper uro, vel aduro. Ex πρὸς, & καίω, *uro*.

Προσκακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, condoleo alicui rei, dolore afficior & maceror ob rem aliquam. Ex πρὸς, & κακοπαθέω, *male me habeo, doleo*.

Προσκακουργέω, ῶ, f. ήσω, inſuper malitioſe ago, Suic. Ex πρὸς, & κακουργέω, *male ago*.

Προσκαλέω, ῶ, & προσκαλέομαι, οῦμαι; advoco, adſciſco, accerſo, in auxilium advoco, in jus voco; προσκαλεσάμην, advocavi, a. 1. med. at προσεκλήθην, accitus ſum, a. 1. paſſ. Τί με προσκαλεῖς; Dem. Διὰ τοῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προσκαλοῦνται, Ariſt. Ach. 658. Προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρων, ὕβρεως, accuſo, id. Veſp. 1406. Ex πρὸς, & καλέω, *voco*.

Προσκαλύπτω, f. ψω, inſuper tego. Ταῦτα δὲ δεῖ πάντα προσκεκαλύφθαι, Xen. Cyr. 5, 28. A πρὸς, & καλύπτω, *tego*.

Προσκάμνω, allaboro, elaboro, annitor, Suic. Ex πρὸς, & κάμνω, *laboro*.

Προσκαρτερέω, ῶ, f. ήσω, cum tolerantia & perſeverantia quadam inſiſto, adſum, ſeu incumbo. Προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ, Act. 1, 14. Ex πρὸς, & καρτερέω, *tolero*.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, adſidua & tolerans aliqua in re perſeverantia. A προσκαρτερέω.

Προσκαταβαίνω, q. d. inſuper deſcendo; it. deſcendo ad. Αὗται ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ προσκαταβαίνουσι, Cebes. Ex πρὸς, & καταβαίνω, *deſcendo*.

Προσκατάβλημα, ατος, τὸ, quod ob moram multæ nomine dependebant publicani & alii, qui altero tanto multabantur; (2) acceſſio, acceſſio ſortis, corollarium. A πρὸς, & καταβάλλω, *adjicio*.

Προσκαταβολὴ, ῆς, ἡ, idem; (2) altera pars pecuniæ, quam ſolvebant publicani. Ex iiſd.

Προσκαταγελάω, ῶ, f. άσω, inſuper irrideo. Ex πρὸς, & καταγελάω, *irrideo*.

Προσκαταγράφω, inſuper conſcribo, Suic. Ex πρὸς, & καταγράφω, *conſcribo*.

Προσκαταδέω, inſuper obligo, adſtringo. Ex πρὸς, & καταδέω, *obligo*.

Προσκαταλέγω, f. ξω, inſuper allego. Ex πρὸς, & καταλέγω, *allego*.

Προσκατακλύζω, f. ύσω, inundo, ſubmergo. Ex πρὸς, & κατακλύζω, quod idem notat.

Προσκαταλαλέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, loquacitate obruo, obſtrepo & obtundo, objurgo. Ex πρὸς, & καταλαλέω, *obloquor*.

Προσκαταλλάσσω, vel άττω, reconcilio. Ex πρὸς, & καταλλάσσω, *concilio*.

Προσκαταλείπω, f. ψω, inſuper relinquo. Ex πρὸς, & καταλείπω, *relinquo*.

Προσκαταπλήσσω, f. ξω, inſuper perterrefacio. Ex πρὸς, & καταπλήσσω, *perterrefacio*.

Προσκατανέμω, inſuper diſtribuo. Ex πρὸς, & κατανέμω, *diſtribuo*.

Προσκαταξαίνω, f. νῶ, inſuper lacero, cædo. Τὸν ἐξ ὀνείρων ἐστροβημένον προσκαταξανεῖ, Lyc. 173. A πρὸς, & καταξαίνω, *lacero*.

Προσκαταποντόω, ῶ, f. ώσω, inſuper in pontum ſeu mare demergo, Suic. Ex πρὸς, & καταποντόω, *in pontum demergo*.

Προσκαταπυκνόω, ῶ, f. ώσω, inſuper ſtipo, Suic. Ex πρὸς, & καταπυκνόω, *ſtipo*.

Προσκαταριθμέω, ῶ, f. ήσω, annumero, Suic. Ex πρὸς, & καταριθμέω, *numero*.

Προσκατασκευάζω, inſuper exſtruo vel conſtruo. Ex πρὸς, & κατασκευάζω, *conſtruo*.

Προσκατασύρω, inſuper traho vel attraho; (2) ſimul traho. Ex πρὸς, & κατασύρω, *attraho*.

Προσκατατίθημι, inſuper dependo ſeu perſolvo. Ex πρὸς, & κατατίθημι, *dependo*.

Προσκαταψεύδομαι, perf. προσκατέψευσμαι, mendacium adverſus aliquem confingo, Suic. Ex πρὸς, & καταψεύδομαι, *mentior*.

Προσκατέδω, inſuper comedo. Ex πρὸς, & κατέδω, *comedo*.

Προσκατεργάζομαι, f. άσομαι, inſuper efficio. Ex πρὸς, & κατεργάζομαι, *efficio*.

Προσκατεύχομαι, f. ξομαι, inſuper imprecor, inſuper execratione utor. Ex πρὸς, κατεύχομαι, *imprecor*.

Προσκατέχω, detineo apud, vel retineo in; προσκατέχομαι, detineor in vel apud. Ex πρὸς, & κατέχω, *detineo*.

Προσκατηγορέω, ῶ, f. ήσω, inſuper accuſo. Προσκατηγορῶ ἐπίδειξίν τινα ἐπὶ χρήμασι, Thuc. Ex πρὸς, & κατηγορέω, *accuſo*.

Προσκάτημαι, Ion. pro προσκάθημαι.

Προσκατόμνυμι, & προσκατόμνυμαι, inſuper dejero, præterea dejero. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ ἀθληταὶ ϗ τόδε ἔτι προσκατόμνυνται, Pauſ. Ex πρὸς, & κατόμνυμι, *dejero*.

Προσκατορθόω, ῶ, f. ώσω, præterea recte & laudabiliter efficio, Suic. Προσκατορθῶσαι τινὶ, adjuvare, Heliod. Ex πρὸς, & κατορθόω, *rectifico*.

Προσκαυλέω, ῶ, f. ήσω, in caulem aut ſcapum tranſeo & redigor, Suic. Ex πρὸς, & καυλέω, *in caulem abeo, cauleſco*.

Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, aduſtio. A προσκαίω.

Πρόσκειμαι, f. κείσομαι, poſitus ſeu ſitus ſum ad, adjaceo, addor, apponor, ſto apud, adſto, addictus ſum alicui, faveo, adſentior, tranſeo in partem ſeu opinionem alicujus, inſto, urgeo, premo. Κύτει βορᾷ τῷ γλαυκέτῃ πρόσκειμαι, Ariſt. Θεσμ. 1042. Δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν, ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακὸν, Soph. Antig. 1257. Ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσῃ δίκῃ, merito cenſeberis, Soph. Antig. 94. Ἔγνωκε κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον, Eur. Iph. in Tau. 317. Ex πρὸς, & κεῖμαι, *jaceo*.

Προσκειμένως, *Adv.* inſtanter, addicte. A προσκείμενος, quod eſt a πρόσκειμαι.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, cervical, pulvinus ſeu pulvinar. Ex πρὸς, & κεφάλαιον, *caput*.

Προσκέπτομαι, ante contemplor, rimor. Ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα, Ariſt. Eq. 154. Ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προὐσκεψάμην, Eur. Ph. 476. A πρὸ, & σκέπτομαι, *contemplor*.

Προσκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, curam gerens, ſolicitus de aliquo; (2) adfinitatis vinculo conjunctus. Ex πρὸς, & κῆδος, *cura*.

Προσκήδομαι, curam gero, ſolicitus ſum de aliquo. Σοῦ γὰρ οὖν προσκήδομαι, Soph. Antig. 752. Ab iiſd.

Προσκήνιον, ου, τὸ, proſcenium, veſtibulum ſcenæ; (2) aulæum ſcenæ, ſive velum, quod ſcenæ obtenditur; (3) locus ante ſcenam porrectus, ubi pulpitum excitatur. Ex πρὸ, & σκηνὴ, *ſcena*.

Προσκήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ante ſcenam eſt Ex iiſd.

Προσκήπτω, f. ψω, prædico, præſignifico. Ex πρὸ, & σκήπτω, *cado, nitor*.

Προσκηρυκεύομαι, f. εύσομαι, caduceatorem mitto. Ex πρὸς, & κήρυξ, *caduceator, præco*.

Προσκηρύσσω, vel ύττω, f. ύξω, per præconem indico, promulgo. Ex iiſd.

Πρόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, adumbratus, R. Ex πρὸ, & σκιὰ, *umbra*.

Προσκιρτάω, ῶ, ſalio ante, exſultim ludens anteeo. Ex πρὸ, & σκιρτάω, *ſalio*.

Πρπσκίρτησις, εως, ἡ, præſultatio, præitio, quæ fit ſaltu. A προσκιρτάω.

Προσκλαίω, f. αύσω, defleo, Suic. Αἴλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω, Eur. Ph. 1520. Ex πρὸς, & κλαίω, *fleo*.

Πρόσκλαυσις, εως, ἡ, fletus; (2) primus pænitentium gradus, Suic. A προσκλαίω.

Προσκληδονίζομαι, inſuper auguror. Ex πρὸς, & κληδονίζομαι, *auguror*.

Προσκληρόω, ῶ, f. ώσω, ſorte allego, ſeu ſorte lectum adjungo, adjungo, conſocio, ſorte addico, vel attribuo; προσεκληρώθην, ſorte allectus ſum, a. 1. paſſ. Προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ, Act. 17, 4. Ex πρὸς, & κληρόω, *ſorte lego*.

Πρόσκλησις, εως, ἡ, advocatio; (2) in jus vocatio. Ph. προσκλήσει, accitu. A προσκαλέω.

Προσκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acclivis, Gl. V. A προσκλίνω.

Πρόσκλιντρον, ου, τὸ, id, cui aliquid acclinare poſſumus. A προσκλίνω.

Προσκλίνω, acclino; (2) facio inclinare ad, propenſum reddo. Αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ, Odyſſ. 21, 138. Ex πρὸς, & κλίνω, *inclino*.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem. A προσκλίνω.

Προσκλύζω, f. ύσω, alluo, inundo; (2) proluo, colluo, perluo. Θάλαττα δὲ προσκλύζει, Xen. Cyr. 6, 16. Ex πρὸς, & κλύζω, *lavo*.

Πρόσκλυσις ποταμοῦ, alluvio, Gl. V. A præc.

Πρόσκλυσμα, ατος, τὸ, id, quo utimur ad colluendum ſeu fovendum. Ab eod.

Προσκνάω, ῶ, f. ήσω, ad aliquid ſcalpo, adfrico, vel pruriens adfrico. Ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνᾶσθαι, Xen. Ex πρὸς, & κνάω, *ſcalpo*.

Προσκνύζομαι, f. ύσομαι, gannitu inclamo ſeu appello. Ex πρὸς, & κνύζω, *ſtrideo, ſono*.

Προσκολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino, glutinamentis adjungo, applico; προσκολλάομαι, ῶμαι, adhæreo, Gl. V. προσκολληθεῖσα, inflicta, Ph. a. 1. part. paſſ. Προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Marc. 10, 17. Ex πρὸς, & κολλάω, *glutino*.

Προσκόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio; (2) arctiſſima conjunctio. A προσκολλάω.

Προσκομιδὴ, ῆς, ἡ, advectio. Gl. V. oblatio. A προσκομίζω.

Προσκομίζω, f. ίσω, apporto, adfero, offero, adveho, adduco. Προσκομίσαι πρὸς τὰ Σύβοτα, Thuc. Λέγεται αὐτοῦ ἡ γυνὴ προσκεκομικέναι αὐτὸν ἐνθάδε πη πρὸς τὸν Πάκτωλον ποταμὸν, Xen. Cyr. 7, 14. Ex πρὸς, & κομίζω, *veho*.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, obſtaculum in via, in quod pedes incurrunt. Gl. V. offendiculum, ſcandalum. A προσκόπτω.

Προσκοπέω, ῶ, f. ήσω, provideo, proſpicio, rationem habeo. Σοῦ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν, Soph. Antig. 699. Ἃ κεῖνον πάντα προσκοπεῖν χρεὼν, Eur. Herac. 470. τὰ κοινὰ, Thuc. Ἐξῆλθον οἴκων προσκοπουμένη πόσιν, Eur. Iph. in Au. 1121. Ex πρὸ, & σκοπέω, *video*.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, offendiculum, ſcandalum, offenſio; Gl. V. offenſus. A προσκόπτω.

Προσκόπησις, εως, ἡ, proviſio, proſpectio. A προσκοπέω.

Πρόσκοπος, ου, ὁ, ſpeculator, ſeu explorator, qui præmitti ſolet, Suic. R. Ex πρὸ, & σκοπὸς, *ſpeculator*.

Προσκόπτω, f. ψω, offendo, impingo. Προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ, Rom. 9, 32. Μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου, Matt. 4, 6. Ex πρὸς, & κόπτω, *ferio*.

Προσκορέω, & προσκορέννυμι, ſatio, exſaturo. A προσκορής.

Προσκορὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſatietatem inducens vel adferens, faſtidium inducens & ſatietate ingratus, nimius. Ex πρὸς, & κόρη, *ſatietas*.

Πρόσκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Προσκόρως, *Adv.* ſatis ſuperque, abunde. A πρόσκορος.

Προσκοσμέω, ῶ, f. ήσω, adorno. Ex πρὸς, & κοσμέω, *orno*.

Προσκόσμημα, ατος, τὸ, q. d. adornamentum, ornamentum, Longin. 43. Ab eod.

Πρόσκρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, capiti adjunctus; πρόσκρανον, cervical. Ex πρὸς, & κράνον, *caput*.

Προσκρίνω, adjudico, & *in Paſſ.* προσκρίνομαι, accreſco, adglutinor, coagmentor. Gl. V. προσκρίνω, adjudico, addico, adlego; προσκριθὲν, adplicitum, Ph. a. 1. part. paſſ. Ex πρὸς, & κρίνω, *judico*.

Πρόσκρισις, εως, ἡ, accretio ſeu accrementum. A προσκρίνω.

Πρόσκρουμα, ſive πρόσκρουσμα, ατος, τὸ, id ipſum, quo aliquis offenditur, offendiculum, offenſio. A προσκρούω.

Πρόσκρουσις, εως, ἡ, offenſio, offenſa, Gl. V. Ab eod.

Προσκρούω, f. ούσω, impingo, offendo, incurro; προσκεκρουκότα, offenſum, Ph. eum qui offendit, p. part. Προσκρούειν τοῖς πολίταις, Plut. Ex πρὸς, & κρούω, *pulſo*.

Προσκτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, inſuper adquiro ſeu comparo, adjungo. Gl. V. adipiſcor. Οἱ ἄλλοι ἂν τοῦτον τὸν χρόνον ἀκμάζειν τε μᾶλλον ἑαυτῶν ἐδόκουν, καὶ προσκτᾶσθαί τι, Xen. Cyr. 4, 15. Ex πρὸς, & κτάομαι, *poſſideo*.

Πρόσκτησις, εως, ἡ, poſſeſſio, Suic. A προσκτάομαι.

Πρόσκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, adquiſitus, Suic. Ab eod.

Προσκτίζω, f. ίσω, inſuper condo, condendo addo, R. Suic. Ex πρὸς, & κτίζω, *condo*.

Προσκυλισμὸς, οῦ, ὁ, advolutio; (2) ipſa actio ad genua procumbendi. A προσκυλίω.

Προσκυλίω, f. ίσω, advolvo. Προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, Matt. 27, 60. Ex πρὸς, & κυλίω, *volvo*.

Προσκυνέω, ῶ, f. ήσω, oſculor, veneror, adoro; (2) venerabunde ſaluto; Gl. V. adoro, veneror. Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μετὰ τὸν ἥλιον, Ariſt. Plut. 770. Προσκυνεῖ σου τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα, Luc. pro Imag. Ex πρὸς, & κύω, *oſculor*.

Προσκύνημα, ατος, τὸ, adoratio; Gl. V. veneratio. A προσκυνέω.

Προσκύνησις, εως, ἡ, adoratio, veneratio, Gl. V. Ab eod.

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, adorator. Ab eod.

Προσκυνητὸς, ἡ, ὸν, adorabilis, adorandus, adoratione dignus; Gl. V. venerandus. Ab eod.

Προσκύπτω, f. ψω, inclino me admovendo alii, q. d. inclino me juxta aliquem. Τῷ ἀγγείῳ προσκύψας, Ælian. V.H. 12, 8. πρὸς τὸ οὖς, Luc. Ex πρὸς, & κύπτω, *inclino me*.

Προσκυρέω, ῶ, f. ήσω, nanciſcor, conſequor; (2) vicinus ſum. Ex πρὸς, & κυρέω, *incido, nanciſcor*.

Προσκυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate mea comprobo, ratum habeo, adjudico; addico, Gl. V. προσκυρωθεῖεν, adjudicentur, Philoxen. opt. a. 1. paſſ. 3. pl. Ex πρὸς, & κυρόω, *auctoritatem do*.

Προσκύρω, appropinquo, accedo. a. 1. προσέκυρα. Ex πρὸς, & κύρω, *incido*.

Προσκύρωσις, εως, ἡ, confirmatio; Gl. V. addictio. A προσκυρόω.

Προσκύω, f. ύσω, oſculando ſaluto, ſaluto; πρόσκυσον, a. 1. imperat. Ἴωμεν προσκύσαντες τὴν ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν, Soph. Phil. 537. Ex πρὸς, & κύω, *oſculor*.

Πρόσκωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. qui eſt ad remum ſeu juxta remum; (2) remex, qui manum remo admovet, qui remum manu tractat. Ex πρὸς, & κώπη, *remus*.

Προσλάζομαι, adſumo, apprehendo. Ex πρὸς, & λάζομαι, *capio*.

Προσλάζυμαι, idem. Ex πρὸς, & λάζυμαι, *capio*.

Προσλαλέω, ῶ, f. ήσω, alloquor, colloquor. Καὶ Πλάτωνι καὶ ἀληθείᾳ προσλαλῶ, Luc. Προσλαλοῦντες αὐτοῖς, Act. 13, 43. Ex πρὸς, & λαλέω, *loquor*.

Προσλαλιὰ, ᾶς, ἡ, allocutio; Gl. V. adfatus. Ex πρὸς, & λαλία, *ſermo*.

Προσλαμβάνω, accipio præterea; (2) adſumo, adhibeo, adſciſco, adjungo mihi. Ἱππέας τε προσέλαβε πολλοὺς, Xen. Cyr. 1, 17. Ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο, Rom. 14, 3. Ex πρὸς, & λαμβάνω, *ſumo*.

Προσλάμπω, alluceo. Ex πρὸς, & λάμπω, *luceo*.

Προσλέγω, inſuper dico; προσλέγομαι, poët. alloquor; προσελέξατο, a. 1. med. 3. ſing. προσέλεκτο, pluſq. alloquebatur. Ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ, Theocr. 25, 192. Ex πρὸς, & λέγω, *dico*.

Προσλεπτύνω, extenuo, Gl. V. Ex πρὸς, & λεπτύνω, *tenuo*.

Προσλεύσσω, adſpicio, intueor, contueor. Μὴ προσλεύσσε γενναῖός περ ὢν ἡμῶν, Soph. Phil. 1059. Ex πρὸς, & λεύσσω, *video*.

Πρόσλημμα, ατος, τὸ, quod præterea eſt acceptum ſeu adſumptum. A προσλαμβάνω.

Προσληπτικὸς, ἡ, ὸν, adſumptivus. Ab eod.

Πρόσληψις, εως, ἡ, adſumptio, ipſa actio adſumendi. Ab eod.

Προσλιπαίνω, inſuper pinguefacio & pinguiorem reddo, acutiorem facio. Ex πρὸς, & λιπαίνω, *pinguis ſum*.

Προσλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adſiduus ſum in re aliqua, inſto, urgeo; (2) obſecro, obnixe rogo; flagito; προσλιπαρῶν, adſiduus, Gl. V. Χρήμασιν αὐτοὶ, ὥσπερ κηρίοις μέλιτται, προσλιπαροῦντες, Plut. Ex πρὸς, & λιπαρέω, *adſiduus ſum*.

Προσλιπάρησις, εως, ἡ, obſecratio, adſiduæ ſeu obnixæ preces; (2) adſidua jugiſque præſentia apud aliquem. A προσλιπαρέω.

Προσλογίζομαι, f. ίσομαι, refero, adſcribo, adnumero; Gl. V. imputo. Ex πρὸς, & λογίζομαι, *rationem ineo*.

Προσλογιστέος, έα, έον, adnumerandus, adjiciendus, rationibus vel numero alicui addendus. A προσλογίζομαι.

Προσλυμαίνομαι, perniciem adfero. Ex πρὸς, & λυμαίνομαι, *noceo*.

Προσλυσσάω, ῶ, f. ήσω, furibundo quodam impetu in modum rapidi canis agor in aliquid, Suic. Ex πρὸς, & λυσσάω, *in rabiem actus furo*.

Προσμαλάσσω, f. ξω, emollio, Suic. Ex πρὸς, & μαλάσσω, *mollio*.

Προσμανθάνω, addiſco, inſuper diſco. Σχολὴν πάρεχε σεαυτῷ τοῦ προσμανθάνειν ἀγαθόν τι, M. Anton. 2, 4. Ex πρὸς, & μανθάνω, *diſco*.

Προσμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, atteſtor; (2) meo teſtimonio confirmo, adſtipulor. Προσμαρτυρῶ τῷ τούτῳ ῥηθέντι, Plut. Ex πρὸς, & μαρτυρέω, *teſtor*.

Προσμάσσω, f. ξω, apprimo, agglutino. Ἐκουσίαν σμώδιγγα προσμάσσων δομῇ, Lyc. 783. Ex πρὸς, & μάσσω, *tango, tergeo*.

Προσμάχομαι, oppugno. Προσμάχομαί σοι, Plato. Ex πρὸς, & μάχομαι, *pugno*.

Προσμειδιάω, ῶ, f. άσω, arrideo. Τὴν τύχην ὁρῶν ἤδη ἁπαλόν μοι προσμειδιάσαν, Luc. Ex πρὸς, & μειδιάω, *rideo*.

Προσμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, admodulor. Ex πρὸς, & μελῳδέω, *modulor*.

Προσμένω, f. ενῶ, permaneo, perſevero, adſiduus ſum in, adhæreo; (2) exſpecto. Τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον, Soph. Oed. Tyr. 847. Ἡμέραι τρ προσμένουσί μοι, Marc. 8, 2. ταῖς δεήσεσι 1 Tim. 5, 5. Ex πρὸς, & μένω, *maneo*.

Προσμεταπέμπομαι, f. ψομαι, accieo, accerſo, Suic. Ex πρὸς, & μεταπέμπομαι, quod idem notat.

Προσμετρέω, ῶ, f. ήσω, admetior. Ex πρὸς, & μετρέω, *metior*.

Προσμηχανάομαι, ῶμαι, machinor, molior, excogito, adſtruo, Suic. Ex πρὸς, & μηχανάομαι, quod idem ſignificat.

Προσμηχανεύω, inſuper machinor ſeu molior, excogito, ſtruo, R. Ex πρὸς, & μηχανεύω, *molior*.

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, f. ξω, admiſceo in, applico, admoveo; (2) appello, ſubeo, ſuccedo; (3) manum conſero, confligo. Οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐ προσμῖξαι θρασύ; accedere, Soph. Phil. 105. Ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξ Eur. Or. 1272. Κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν, Pind. Ol. 1, 34. Ex πρὸς, & μιγνύω, *miſceo*.

Προσμίσγω, appello, ſubeo, ſuccedo. Προσμίσγειν τῷ τείχει, Thuc. Ex πρὸς, & μίσγω, *miſceo*.

Προσμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede loco; προσμισθοῦμαι, mercede conduco. Ex πρὸς, & μισθόω, quod idem notat.

Προσμολέω, ſive προσμόλω, adeo, accedo; προσμολὼν, a. 2. part. Προσμολεῖν καλ Soph. Aj. 72. Μέσον δὲ προσμολὼν στρατηγον, ib. 732. Ex πρὸς, & μολέω, *veni*

Προσμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio & exſpectatio apud aliquem, perſeverantia in re aliqua. A προσμένω.

Πρόσμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. confatalis, ejuſdem fati conſors; (2) morte dignus, v cædis cum alio auctor, Suic. Ex πρὸς, & μόρος, *fatum*.

Προσμυθεύω, & προσμυθεύομαι, fabulam addo fabulis, adhuc fabulor, R. Suic. Ex πρὸς, & μυθεύω, *fabulor*.

Προσμυθοποιέω, ῶ, fabuloſe adjicio, R. Ex πρὸς, & μυθοποιέω, *fabulam fingo ſeu conficio*.

Προσμύρομαι

Προσμύρομαι, ſimul fluo, Suic. Ex πρὸς, & μύρομαι, fluo.

Προσναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, inſuper naves fabrico, inſuper claſſem ædifico. Ex πρὸς, & ναυπηγέω, naves ædifico.

Προσναυτιάω, ῶ, f. άσω, inſuper nauſeo, nauſeo ad. metaph. reſpuo, Suic. Ex πρὸς, & ναυτιάω, nauſeo.

Προσνεανιεύομαι, f. εύσομαι, juvenili jactantia addo, Suic. Ex πρὸς, & νεανιεύομαι, juveniliter ago.

Προσνέμω, attribuo, adjungo, adſcribo; προσνενεμημένα, attributa, Ph. p. part. paſſ. Πρόσνειμαι δὲ μοι χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδοὺς, Soph. Trach. 1232. Προσνείμασθε δὲ πρεπόντως τοῖσι θεοῖσι, Ariſt. Av. 571. Ex πρὸς, & νέμω, tribuo.

Προσνεύω, f. εύσω, innuo, Gl. V. adnuo; (2) pronus ſum. Ἐν τάξει δὲ προσνεύουσιν, Xen. Ex πρὸς, & νεύω, nuo.

Προσνέω, f. εύσω, enato ad. Οἱ τοίνυν ἰχθῦς προσνέουσιν οἱονεὶ τῇ πέτρᾳ τοῖς πολύποσιν, Ælian. V. Hiſt. 1, 1. Ex πρὸς, & νέω, nato.

Προσνήχομαι, adnato. Παντᾶ δὲ παρ' αὐτὰν θλιβομέναν καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα, Theocr. 21, 18. Εὐμαρῶς προσνηχθῆναι τῇ Ζακύνθῳ, Luc. Toxar. Ex πρὸς, & νήχω, nato.

Προσνίσσομαι, accedo. Ex πρὸς, & νίσσομαι, eo.

Προσνοέω, ῶ, f. ήσω, inſuper mente agito & conſidero. Ex πρὸς, & νοέω, cogito.

Προσνωμάω, ῶ, imperf. προσενώμαον, me ipſum moveo ad, proficiſcor, Suic. Ex πρὸς, & νωμάω, verſor.

Προσογκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ruditu aliquid ſignifico, R. Suic. Εὐαγγέλιον αὐτοῖς ἐμοῦ προσογκησαμένου, Luc. Aſin. Ex πρὸς, & ὀγκάομαι, rudio.

Προσογκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in amplam molem diſtentus. Ex πρὸς, & ὄγκος, moles.

Προσοδεύομαι, f. εύσομαι, reditus percipio, emolumenta ad me redeunt, Ph. προσοδεύεται, percipit. Οἷα γὰρ προσοδεύονται λαμπρῶς ἀπὸ τῶν ἐρίων, Strabo. A πρόσοδος.

Προσοδικὸς, ὴ, ὸν, habens reditus & proventus, lucroſus, R. Suic. Ab eod.

Προσόδιος, ία, ιον, q. d. itinerarius; προσόδια μέλη, carmina quæ canebantur cum ad altaria fiebant ſupplicationes. Ab eod.

Πρόσοδος, ου, ὁ, adventus, acceſſus; (2) ſupplicatio, qua itatur ad aras deorum; πρόσοδοι, ſupplicationes; (3) reditus, proventus. Ex πρὸς, & ὁδὸς, via.

Προσοδύρομαι, lamentor ad. Ex πρὸς, & ὀδύρομαι, lamentor.

Προσόζω, Dor. ποτόσδω, odorem perfero ad; (2) putreſco, Gl. V. computreo. Ex πρὸς, & ὄζω, oleo.

Προσοίγω, f. ξω, adaperio. Ex πρὸς, & οἴγω, aperio.

Προσοικειόω, ῶ, & προσοικειόομαι, οῦμαι, accommodo, mihi concilio & adjungo, conjunctionem cum aliquo ineo; προσοικειοῖ, conciliat, Ph. προσοικειοῦμαι, adſocio, Gl. V. Ex πρὸς, & οἰκειόω, concilio.

Προσοικέω, ῶ, f. ήσω, domicilia & ſedes conjunctas habeo, habito ad. Gl. V. προσοικῶ, adhabito, accolo. Προσοικοῦσι δ' αὐτὴν Ταυλάντιοι βάρβαροι, Thuc. Ex πρὸς, & οἰκέω, habito.

Προσοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, adſtruo, ædificatis addo; (2) ædificiis conjungo. Ex πρὸς, & οἰκοδομέω, ædifico.

Προσοικονομέομαι, οῦμαι, inſuper mihi provideo; (2) inſuper diſpenſo, diſpono, conſtituo. Ex πρὸς, & οἰκονομέομαι, diſpenſo.

Πρόσοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui domum noſtram ſeu ſedes noſtras attingit, accola; (2) finitimus. Gl. V. accola. Ex πρὸς, & οἶκος, domus.

Πρόσοισμα, ατος, τὸ, quod offertur, quod adhibetur ſeu adſumitur. A προσοίσω, offeram.

Προσοίσω, adferam, Gl. V. Ex πρὸς, & οἴσω, feram.

Προσοκέλλω, appello, applico, impingo; προσώκειλεν, appulit, impegit, a. 1. 3. ſ. Ex πρὸς, & ὀκέλλω, appello.

Προσολοφύρομαι, inſuper ejulo; apud aliquem ejulo. Ex πρὸς, & ὀλοφύρομαι, ejulo.

Προσομιλέω, ῶ, f. ήσω, converſor, conſuetudo mihi eſt, congredior, colloquor; (2) verſor in aliqua re, rem aliquam tracto, contingo aliquid, admoveo me alicui rei. Gl. V. προσομιλῶ, adloquor, adfor. Κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει Ἀνδράσιν, Theog. 30. Πεῖρα δ' οὐ προσωμίλησά πω, nunquam experta ſum, Soph. Trach. 600. Ex πρὸς, & ὁμιλέω, converſor.

Προσομιλητικὸς, ὴ, ὸν, ad converſationem ſeu commercium aptus; (2) ſermocinativus, ſermocinator. Hinc ἡ προσομιλητικὴ, ῆς, ſc. δύναμις, facultas ſermocinatrix. A προσομιλέω.

Προσομιλία, ας, ἡ, converſatio, congreſſus; (2) allocutio, ſermocinatio, & colloquium. Ab eod.

Προσόμοιος, ου, ὁ, adſimilis, ſimilitudine ad rem aliquam proxime accedens. Ex πρὸς, & ὅμοιος, ſimilis.

Προσομολογέω, ῶ, f. ήσω, inſuper fateor vel ſpondeo; (2) fateor, confiteor. Ex πρὸς, & ὁμολογέω, confiteor.

Προσομόργνυμι, & προσομόργνυμαι, imprimo, inuro; προσωμόρξατο, adlevit, adfricuit, a. 1. med. Ex πρὸς, & ὁμόργνυμι, abſtergo.

Προσομορέω, ῶ, f. ήσω, confinis ſeu conterminus ſum. Ex πρὸς, & ὁμορέω, confinis ſum.

Προσόμουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicinus, confinis. Ex πρὸς, & ὅμουρος, conterminus.

Προσονειδίζω, f. ίσω, præterea objicio, præterea exprobro. Ex πρὸς, & ὀνειδίζω, exprobro.

Προσονομάζω, f. άσω, q. d. inſuper nomino; (2) appello, nomino. Ex πρὸς, & ὀνομάζω, nomino.

Προσόπτομαι, f. ψομαι, adſpicio, intueor. Σύ τ' οὐδαμᾶ τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν, Soph. Antig. 775. Ex πρὸς, & ὄπτομαι, video.

Προσοράω, ῶ, adſpicio. Ἀνδρῶν μνηστήρων προσορᾶν ἀΐδηλον ὅμιλον, Odyſſ. 16, 29. Ex πρὸς, & ὁράω, video.

Προσοργίζομαι, f. ίσομαι, inſuper iraſcor. Ex πρὸς, & ὀργίζομαι, iraſcor.

Προσορέω, ῶ, f. ήσω, finitimus ſum, Suic. Ex πρὸς, & ὅρος, terminus

Προσορίζω, f. ίσω, addo finibus imperii; (2) præfinio. Gl. V. Βρέφος τε τοὐμὸν σῷ προσούρισας πάλῳ, Eur. Iph. in Au. 1179. Ex πρὸς, & ὁρίζω, finio.

Προσορμάω, ῶ, f. ήσω, cum impetu & hoſtiliter accedo vel advenio, irruo. Ex πρὸς, & ὁρμάω, impetum facio.

Προσορμέω, ῶ, ſtationem habeo. Gl. V. προσορμῶ εἰς λιμένα, applico.

Προσορμίζω, f. ίσω, appello, in ſtationem navem applico. Χαλεπῶς τε καὶ σὺν ἱδρῶτι πολλῷ τῇ νήσῳ προσορμίσαντες, Heliod. Τῇ Νάξῳ προσωρμίσθη, Ælian. V. H. 8, 5. Ex πρὸς, & ὁρμίζω, appello.

Προσόρμισις, εως, ἡ, appulſus ad littus. A A προσορμίζω.

Πρόσορος, ου, ὁ καὶ ἡ, conterminus, vicinus. Ex πρὸς, & ὅρος, terminus.

Προσορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ſalto ad. Ex πρὸς, & ὀρχέομαι, ſalto.

Προσουδίζω, f. ίσω, humo allido, adfigo ad terram. Ex πρὸς, & οὖδας, ſolum, pavimentum.

Προσουρέω, ῶ, f. ήσω, ſecundo utor vento, feliciter ago. Ex πρὸς, & οὖρος, ventus ſecundus.

Προσουρέω, ῶ, f. ήσω, permeio, Suic. Ex πρὸς, & οὐρέω, meio.

Πρόσουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, conterminus, vicinus. Ex πρὸς, & οὖρος, pro ὅρος, terminus.

Προσοφείλω, inſuper vel præterea debeo; (2) æs alienum contraho præter quæſtus proprios; (3) præterea multor. Τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφείλετε, Dem. Σεαυτόν μοι προσοφείλεις, Philem. 19. Ex πρὸς, & ὀφείλω, debeo.

Προσοφλισκάνω, idem. Ex πρὸς, & ὀφλισκάνω, debeo.

Προσόφλω, idem. Ex πρὸς, & ὄφλω, debeo.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, attentio; animadverſio, Gl. V. A προσέχω.

Προσοχθέω, ῶ, f. ήσω, offendo, vel offenſus ſum, infenſus ſum, tædium moleſtiamque capio, cum tædio fero. Ex πρὸς, & ὀχθέω, indignor.

Προσοχθίζω, f. ίσω, infenſus ſum, offendor; (2) offendo. Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, Hebr. 3, 10. Ex πρὸς, & ὀχθίζω, gravate fero.

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, offendiculum, offenſio. A προσοχθίζω.

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Πρόσοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, attentus, intentus, ſolers, Gl. V. A προσέχω.

Προσοχυρόω, ῶ, f. ώσω, inſuper vel amplius munio. Ex πρὸς, & ὀχυρόω, munio.

Προσοψάομαι, ῶμαι, veſcor cum pane, opſonium edo. Ex πρὸς, & ὀψάομαι, opſonio veſcor.

Προσόψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane veſcimur. A προσοψάομαι.

Πρόσοψις, εως, ἡ, adſpectus, conſpectus, obtutus, ſpecies, Gl. V. A προσόπτομαι.

Προσπάθεια, ας, ἡ, adfectio, qua rei alicui ſumus omnino addicti, eique adhæremus. A προσπαθής.

Προσπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui adfectu ad rem aliquam trahitur. Ex πρὸς, & πάθος, adfectus.

Προσπαθῶς, *Adv.* alicui rei adhærendo. A προσπαθής.

Προσπαίζω, f. αίσω, vel αίξω, jocor cum, alludo. Ἄλλοις προσπαίζειν διὰ τὴν χολὴν, Ælian. V. H. 9, 28. Ex πρὸς, & παίζω, jocor.

Προσπαιστέον, alludendum. A præc.

ΠΡΟ'ΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, recens, ſubitus.

Προσπαίω, impingo, illido. Ὑψηλὸν ἐς δίκας βάθρον προσέπαισας, Soph. Antig. 867. A πρὸς, & παίω, ferio.

Προσπαίως, *Adv.* ſubito, repentino animi motu. A πρόσπαιος.

Προσπαίρω, palpito ad. Ex πρὸς, & σπαίρω, palpito.

Προσπαλαίω, f. αίσω, colluctor, obluctor. Ἄτλας οὐρανῷ προσπαλαίει, Pind. Pyth. 4, 527. Προσπαλαίειν χαλεπῷ νοσήματι, Luc. νόσῳ, Syneſ. Ex πρὸς, & παλαίω, luctor.

Προσπαραβάλλομαι, adgero inſuper. Προσπαραβάλλονταί σφίσι λίθους, Thuc. Ex πρὸς, & παραβάλλω, adgero.

Προσπαραγράφω, f. ψω, jam ſcriptis addo. Προσπαραγράφουσι πρώτους, οἱ ἂν ἐπαινῶσιν αὐτοὺς, Plato. Ex πρὸς, & παραγράφω, adſcribo.

Προσπαρακαλέω, ῶ, f. έσω, vel ήσω, inſuper vel præterea hortor. Προσπαρακαλέσαντες ἀμφότεροι Ἀθηναίους, Thuc. Ex πρὸς, & παρακαλέω, *adhortor.*

Προσπαράκειμαι; προσπαρακείμενος, adjacens, Gl. V. Ex πρὸς, & παράκειμαι, *adjaceo.*

Προσπαραλαμβάνω, ultra accipio, præterea adſumo. Προσπαραλαμβάνων τὸ δυνάμενον, &c. M. Anton. 7, 5. Ex πρὸς, & παραλαμβάνω, *adſumo.*

Προσπαράληψις, εως, ἡ, ipſa actio præterea vel ultra adſumendi, adſumptio. A πρὸς, & παραλαμβάνω.

Προσπαρασκευάζω, una apparo. Ex πρὸς, & παρασκευάζω, *paro.*

Προσπαρατίθημι, inſuper vel præterea addo, Suic. Ex πρὸς, & παρατίθημι, *addo.*

Προσπαρδεῖν, oppedere. Ex πρὸς, & παρδεῖν, *pedere*, a. 2. A πέρδω, *pedo.*

Προσπαρέχω, inſuper præbeo, inſuper exhibeo. Ex πρὸς, & παρέχω, *exhibeo.*

Προσπαροξύνω, f. υνῶ, præterea vel inſuper exaſpero, Suic. Ex πρὸς, & παροξύνω, *exaſpero.*

Προσπασσαλεύω, vel προσπατταλεύω, f. εύσω, paxillis appingo ſeu adfigo; προσπατταλευθήσεται, affigetur, f. 1. paſſ. Μικροῦ δεῖν προσεπαττάλευσα, Luc. in Catap. Ex πρὸς, & πασσαλεύω, *paxillis figo.*

Προσπασσαλόω, ῶ, idem, Suic. Ex πρὸς, & πάσσαλος, *paxillus.*

Προσπάσσω, vel πάττω, f. άσω, inſpergo. Ex πρὸς, & πάσσω, quod idem ſignificat.

Προσπάσχω, q. d. adpatior, ad adficior; (2) addictus ſum alicui & ei adhæreo per quamdam ſympathiam; προσπαθὼν, a. 2. part. affectus. Οὗτοι ὅταν προσπαθῶσιν, οὔτε φαγεῖν, οὔτε κοιμηθῆναι θέλουσι, M. Anton. 5, 1. Ex πρὸς, & πάσχω, *patior.*

Προσπατταλεύω, vide προσπασσαλεύω.

Προσπάω, ῶ, attraho, R. Ex πρὸ, & σπάω, *traho.*

Πρόσπεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui valde eſurit, famelicus. Ex πρὸς, & πεῖνα, *fames.*

Προσπειράζω, attento, Gl. V. Ex πρὸς, & πειράζω, *tento.*

Προσπελάζω, vel προσπελάω, ῶ, f. άσω, appropinquo, accedo ad; (2) appropinquare facio, admoveo, Gl. V. προσπελάζω, applico, appello, adverto, accedo. Ἤδη τε τῷ Βυζαντίῳ προσπελάζοντα, Herodian. Ex πρὸς, & πελάζω, *propinquo.*

Προσπέλασις, εως, ἡ, applicatio, Gl. V. A præc.

Προσπελάτης, ου, ὁ, cliens, adſecla, famulus. Ex πρὸς, & πελάτης, *qui appropinquat, cliens.*

Προσπέμπω, f. ψω, inſuper mitto ad; (2) mitto ad. Ἅμητά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονὶ, Ariſt. Plut. 999. Ex πρὸς, & πέμπω, *mitto.*

Προσπεποιημένως, diſſimulanter, Gl. V. ſimulate. A προσποιέομαι, οῦμαι.

Προσπέρδω, crepitum ventris emitto contra, oppedo; προσπαρδεῖν, oppedere, a. 2. inf. Ex πρὸς, & πέρδω, *pedo.*

Προσπεριβάλλω, & προσπεριβάλλομαι, inſuper circumdo, circumdo, circumplector, circumvallo; (2) ultra modum amplector, & ultra juſtos fines prorogo imperium. Gl. V. adoperio. Προσπεριβάλλεται τὸν πεζὸν στρατὸν ταῖς ναυσί, Plut. Ex πρὸς, & περιβάλλω, *circumdo.*

Προσπεριγίνομαι, ſuperſum; προσπεριγίνεσθαι, ſupereſſe. Ex πρὸς, περὶ, & γίνομαι, *ſum.*

Προσπεριεργάζομαι, præterea curioſe ago, Suic. Ex πρὸς, & περιεργάζομαι, *curioſe ago.*

Προσπεριλαμβάνω, ſimul complector, Suic. Ex πρὸς, & περιλαμβάνω, *circumplector.*

Προσπεριοδεύω, f. εύσω, inſuper vel præterea obeundo deſcribo, Suic. Ex πρὸς, & περιοδεύω, *circumeo, deſcribo.*

Προσπεριορίζω, inſuper includo. Μεγάλην τινὰ ἔννοιαν τῷ ἐπαίνῳ προσπεριωρίσατο, Longin. 28. A πρὸς, περὶ, & ὁρίζω.

Προσπεριπορίζομαι, inſuper ex demonſtratis inferor & adſtruor. Ex πρὸς, περὶ, & πορίζομαι, *inferor.*

Προσπερονάω, ῶ, fibula annecto, ſeu adfigo. Ex πρὸς, & περονάω, *fibulo.*

Προσπετάννυμι, extendo ad, illido. Ex πρὸς, & πετάννυμι.

Προσπέτομαι, & προσπέταμαι, f. πτήσομαι, advolo. Ex πρὸς, & πέτομαι, *volo.*

Προσπεφυκότως, inhærenter. A προσφύομαι, *inhæreo.*

Πρόσπηγμα, ατος, τὸ, id, quod adfixum eſt. A προσπηγνύω.

Προσπηγνύω, & προσπήγνυμι, f. ήξω, appingo, adfigo. Τοῦτον---- διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε, Act. 2, 23. Ex πρὸς, & πηγνύω, *figo, compingo.*

Προσπηδάω, ῶ, f. ήσω, proſilio, inſulto, adgredior. Ex πρὸς, & πηδάω, *ſalio.*

Προσπηχύνομαι, ulnis amplector; (2) cubito metior. Ex πρὸς, & πῆχυς, *cubitus.*

Προσπίλναμαι, appellor, admoveor, propinquus fio. Τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο, Odyſſ. 13, 95. Ex πρὸς, & πίλναμαι, *admoveor.*

Προσπιπράσκω, aliis adjunctum vendo. Ex πρὸς, & πιπράσκω, *vendo.*

Προσπίπτω, accido, procido, adorior; προσπεσὼν, adortus, a. 2. part. Πότερα προσπέσω γόνυ Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ἢ φέρω σιγῇ κακά; Eur. Hec. 726. Σῇ ματρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβίᾳ, id. Or. 1318.

Προσπιτνέω, ῶ, accido ad genua, ſupplex fio, accido, cado ad. Ἄφνω προσελθὼν δῶμα προσπιτνεῖ νεκρῷ, Eur. Med. 1208. Τέκνον Αἰγέως, προσπιτνοῦμέν σοι, Soph. Oed. Col. 1757. Προσπιτνῶ σε γόνασι, id. Phil. 485. Ex πρὸς, & πιτνέω, *cado.*

Προσπλάθω, f. άσω, idem quod ſequens προσπλάζω.

Προσπλάζω, appropinquo, accedo ad. imperf. προσέπλαζον. Κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται, Il. 12, 285. Pro προσπελάζω.

Προσπλάσσω, vel πλάττω, f. άσω, adfingo; (2) illino, adhærere facio; προσπλαττόμενος, adhærens. Ex πρὸς, & πλάσσω, *fingo.*

Προσπλαστικὸς, ἡ, ὸν, obſtruendi ſeu opplendi vim habens. A προσπλάσσω.

Πρόσπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui appropinquare aliquis poteſt, ad quem acceſſus patet. A προσπλάζω.

Προσπλέκω, f. ξω, annecto; Gl. V. applico; προσπλακεὶς, adnexus, Ph. a. 2. part. paſſ. Ὑπόθου δ' ὅτι ἐκεῖνό σε λίαν προσπλέκει τῷ ἰδίως ποιῷ, M. Anton. 10, 7. Ex πρὸς, & πλέκω, *necto.*

Προσπλέω, f. εύσω, adnavigo. Κατιδόντες εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων προσπλεούσας, Thuc. ἀπὸ Σκυθίας, Luc. Ex πρὸς, & πλέω, *navigo.*

Προσπληρόω, ῶ, f. ώσω, adimpleo, ſuper impleo; (2) ſuppleo. Ex πρὸς, & πληρόω, *impleo.*

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, navigabilis; vel q. d. adnavigabilis. Ex πρὸς, & πλωτὸς, *navigabilis.*

Πρόσπνευσις, εως, ἡ, adſpiratio. A ſeq.

Προσπνέω, ῶ, f. εύσω, adflo, adſpiro. Ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν! Ariſt. Ran. 339. Ex πρὸς, & πνέω, *ſpiro.*

Προσποιέομαι, οῦμαι, adquiro, adſimilo, adfecto, ſimulo, diſſimulo, Gl. V. προσποιήσασθαι, adfectare, Ph. a. 1. inf. A ſeq.

Προσποιέω, ῶ, mihi aſſumo, vendico. f. 1. προσποιήσειν, vendicaturum eſſe; rarius occurrit. Ἐπὶ τῷ κομᾶς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖς; Ariſt. Veſp. 1306. Καί σε προσποιούμεθα εὔνουν, Eur. Hel. 1102. Ἐγὼ μὲν προσεποιούμην βήττειν, Xen. Cyr. 2, 8. Ex πρὸς, & ποιέω, *facio.*

Προσποίημα, ατος, τὸ, id, quod nobis vendicamus; (2) id, quod ſimulamus. A προσποιέομαι.

Προσποίησις, εως, ἡ, ipſa actio vendicandi ſibi aliquid. Philoxen. acquiſitio. (2) ſimulatio. Gl. V. diſſimulatio. Ab eod.

Προσποιητικὸς, ἡ, ὸν, ſimulator, fictor, ſimulationi deditus. Ab eod.

Προσποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, & προσποιητὸς, ἡ, ὸν, ſimulatus, fictus. Ab eod.

Προσποιητῶς, *Adv.* ſibi adſciſcendo, per adquiſitionem, Suic. A προσποιητός.

Προσπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bello cum, belligero contra. Ex πρὸς, & πολεμέω, *belligero.*

Προσπολεμόω, ῶ, f. ώσω, inſuper hoſtem facio, præter alios perduelles ad perduellionem excito. Ex πρὸς, & πολεμόω, *ad bellum excito.*

Προσπολέω, ῶ, f. ήσω, famulor, miniſtri ſeu miniſtræ munere fungor, R. Suic. A πρόσπολος.

Πρόσπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, famulus, miniſter. Ex πρὸς, & πολέω, *verſor.*

Προσπορεύομαι, f. εύσομαι, proficiſcor ad, accedo vel venio ad; (2) advento. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, Marc. 10, 35. Ex πρὸς, & πορεύομαι, *proficiſcor.*

Προσπορίζω, & προσπορίζομαι, adquiro, comparo; (2) adquiro ad id, quod jam partum eſt. Προσπορεῖ τὰ λοιπὰ αὐτὸ τὸ στράτευμα ἀπὸ τοῦ πολέμου, Dem. Phil. 1. Ex πρὸς, & πορίζω, *adquiro.*

Προσπορισμὸς, οῦ, ὁ, adquiſitio ejus, quo adhuc egebamus; (2) peculium, ſeu id, quod adquiritur per eos, qui in noſtra ſunt poteſtate. A προσπορίζω.

Προσπορπάζω, vel προσπορπάω, & προσπορπάομαι, ῶμαι, fibula annecto, affigo. Ex πρὸς, & πορπάζω, vel πορπάω, *fibulo.*

Προσπορπατὸς, ἡ, ὸν, fibula annexus, adfixus. A προσπορπάω.

Πρόσπταισις, εως, ἡ, ipſa actio offendendi ſeu impingendi, Suic. A προσπταίω.

Πρόσπταισμα, ατος, τὸ, offenſio pedis, prolapſio. Ab eod.

Προσπταίω, f. αίσω, offendo, impingo; (2) impingo, pecco, erro; (3) offendo, i. e. indignationem aut odium alicujus incurro; (4) offendo, cladem accipio, adverſa utor fortuna. Διὰ Φειδίου προσέπταισε τῷ δήμῳ, Plut. Ex πρὸς, & πταίω, *impingo.*

Πρόσπτυγμα, ατος, τὸ, amplexus; (2) id, quod amplectimur. A προσπτύσσω.

Προσπτύσσω, f. ξω, applico; προσπτύσσομαι, amplector, complector, amice ſaluto, blande compello. Τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα προσπτύξῃ, Eur. Bac. 1321. Φιλίου χρῄζω στόματος παίδων ὁ τάλας προσπτύξασθαι, id. Med. 1403. Πρόσπτυξαι με τὸν αἰπόλον, Theocr. 3, 19. Ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται, Soph. Antig. 1251. Ex πρὸς, & πτύσσω, *plico.*

Προσπτύω, f. ύσω, adſpuo, inſpuo in aliquem, conſpuo, deſpuo, contemptim rejicio. Ex πρὸς, & πτύω, *ſpuo.*

Προσπυνθάνομαι, inſuper percontor. Ex πρὸς, & πυνθάνομαι, *percontor.*

Προσπυρόω, ῶ, f. ώσω, amplius accendo (2) accendo. Ex πρὸς, & πυρόω, *accendo*

Προσραίνω, adſpergo, ſpargendo adjicio. Πολὺν ἡ μίλτος γέλων παρέσχεν, ἣν προσέρραινον κύκλῳ, Ariſt. Conc. 379. Ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα προσραίνας βόθρῳ, Lyc. 684. Ex πρὸς, & ῥαίνω, *perfundo, inſpergo.*

Προσραπτέον, adſuendum. A προσράπτω.

Προσράπτω, f. ψω, adſuo. Ex πρὸς, & ῥάπτω, *ſuo.*

Πρόσραξις, εως, ἡ, colliſio, conflictus, conflictatio. A προσράττω.

Προσράσσω, vel προσράττω, f. ξω, allido. Ex πρὸς, & ῥάσσω, *allido.*

Προσρέω, adfluo, allabor, Gl. V. Ex πρὸς, & ῥέω, *fluo*, vel *dico.*

Προσρήγνυμι, vel προσρηγνύω, f. ξω, allido, illido; προσρήγνυμαι, allidor. Προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, Luc. 6, 48. Ex πρὸς, & ῥηγνύω, *compingo.*

Πρόσρημα, ατος, τὸ, appellatio; (2) ſalutatio. A προσρέω, *alloquor.*

Πρόσρηξις, εως, ἡ, inliſio, Gl. V. A προσρήγνυμι.

Πρόσρησις, εως, ἡ, appellatio, compellatio, ſalutatio. Ab eod.

Προσρητέον, alloquendum, appellandum. Ab eod.

Προσρητέος, έα, έον, inſuper commemorandus, compellandus. Ab eod.

Προσρητὸς, ὴ, ὸν, compellatus, ſalutatus. Ab eod.

Πρόσριζα, vel πρόσριζον, *Adv.* ſtirpitus, radicitus, una cum radicibus. Ex πρὸς, & ῥίζα, *radix.*

Προσριζόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, juxta radices folia habens, radicem foliatam habens. Ex πρὸς, ῥίζα, & φύλλον, *folium.*

Προσριζόω, ῶ, f. ώσω, q. d. adradico, i. e. actis radicibus adfigo. Ex πρὸς, & ῥιζόω, *radico.*

Προσρωννύω, vel προσρώννυμι, f. ρώσω, inſuper confirmo, multo magis confirmo, corroboro. Ex πρὸς, & ῥώννυμι, *roboro.*

Προσσαίνω, abblandior, abblandiendo delecto. Προσσαίνουσί με, Eur. Hipp. 865. Ex πρὸς, & σαίνω, *blandior.*

Προσσημαίνω, f. ανῶ, præterea ſignifico, adſignifico. Ῥῆμα δέ ἐστι τὸ προσσημαῖνον χρόνον, Ariſtot. Ex πρὸς, & σημαίνω, *ſignifico.*

Προσσημαντικὸς, ὴ, ὸν, præterea ſignificans, adſignificativus. Ex πρὸς, & σημαντικὸς, *ſignificativus.*

Προσσημασία, ας, ἡ, ſignum additum vel concurrens aliis ſignis, R. A προσσημαίνω.

Προσσιελίζω, f. ίσω, adſpuo, deſpuo in. Ex πρὸς, & σιελίζω, *ſpuo.*

Πρόσσοθεν, *Adv.* ante. A πρόσσω.

Προσσπαίρω, palpito ad. Ex πρὸς, & σπαίρω, *palpito.*

Προσσπένδω, adfundo, Suic. Ex πρὸς, & σπένδω, *libo.*

Προσστέλλω, contraho, adduco; inde p. part. paſſ. προσεσταλμένος, adſtrictus, contractus, Suic. Ex πρὸς, & στέλλω, *contraho.*

Προσστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra pono ad. Ex πρὸς, & στρατοπεδεύω, *caſtra pono.*

Προσσυνοικίζω, f. ίσω, in matrimonium præterea ſeu inſuper colloco, Suic. Ex πρὸς, & συνοικίζω, *una habitare facio.*

Πρόσσω, *Adv.* ante ſe, in anteriorem partem. A πρός.

Προσσωματοποιέω, ῶ, f. ήσω, præterea corpus facio. Ex πρὸς, & σωματοποιέω, *corpus facio.*

Προσσωρεύω, adaggero, accumulo. Gl. V. Ex πρὸς, & σωρεύω, *cumulo.*

Πρόσταγμα, ατος, τὸ, præceptum, præceptio, imperium, authoritas; Ph. juſſum; al. Gl. V. A προστάσσω.

Προστακτικὸς, ὴ, ὸν, imperioſus, imperativus, Gl. V. Ab eod.

Προστακτικῶς, *Adv.* imperative, per modum imperandi. A προστακτικός.

Προσταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, labores & ærumnas in aliqua re ſuffero. Ex πρὸς, & ταλαιπωρέω, *miſer ſum.*

Πρόσταξις, εως, ἡ, mandatum, imperium; Gl. V. præceptum, præceptio. A προστάσσω.

Προσταράσσω, f. ξω, amplius vel præterea turbo. Ex πρὸς, & ταράσσω, *turbo.*

Προσταργανόω, ῶ, annecto, alligo. Κυβερνήσει βάριν γομφοῖς προσεταργανωμένην, Lyc. 748. A πρὸς, & ταργάνη, *vinculum.*

Προστὰς, άδος, ἡ, porticus veſtibulum, & pro ipſa porticu. Etiam proſtibulum ſeu ſcortum; προστάδες, ſcorta, proſtibula. A προΐστημι.

Προστασία, ας, ἡ, imperium, quo aliquibus præſumus, præfecturæ dignitas, præfectoria dignitas. Ph. patrocinium, tutela, præſidium. Ab eod.

Πρόστασις, εως, ἡ, humorum dominium, abundantia, apud Hippocr. Ab eod.

Προστάσσω, vel άττω, f. ξω, præficio aliquem, imperium ei aliquod & munus mandans. Gl. V. προστάσσειν, deſtinare; (2) impero, præcipio, Gl. V. Τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωσὶ προστάσσεις ποιεῖν; Soph. Oed. Col. 1011. Πῶς τὴν Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον; Eur. Supp. 185. Ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐστὶ προστεταγμένα, ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν, Ariſt. Conc. 459. Ex πρὸς, & τάσσω, *ordino, mando.*

Προστατεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio; (2) patrocinium, defenſio. A προστατεύω.

Προστατεύω, f. εύσω, præſum, præſideo. Ἀνθρώπων ἄλλων προστατεύειν, Xen. Cyr. 1, 24. A προστάτης.

Προστατέω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) patrocinor, defendo. Ἥπερ μόνη (ἀναίδεια) προστατεῖ τῶν ῥητόρων, Ariſt. Eq. 325. τῆσδε χθονὸς, Eur. Herac. 207. Ab eod.

Προστατήριος, ου, ὁ, præſes, adjutor, auxiliator. Gl. V. tutelaris. Ab eod.

Προστάτης, ου, ὁ, præpoſitus, patronus; Philoxen. præſes, antiſtes; al. Gl. V. A προΐστημι.

Προστάτις, ιδος, ἡ, patrona; (2) hoſpita. A προστάτης.

Προστάττω, vide προστάσσω.

Προσταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis ſeu palis in terram depactis præmunio. Ex πρὸς, & σταυρόω, *palum infigo.*

Προστέγιον, ου, τὸ, tecti prominentia. Ex πρὸ, & στέγος, *tectum.*

Προστέγισμα, ατος, τὸ, idem & ex iiſd.

Προστειχίζω, f. ίσω, murum addo, præterea muro cingo. Ex πρὸς, & τειχίζω, *murum exſtruo.*

Προστείχω, advenio, vel venio ante. Ex πρὸς, vel πρὸ, & στείχω, *eo, vado.*

Προστεκταίνω, inſuper ſtruo & machinor. Ex πρὸς, & τεκταίνω, *ſtruo.*

Προστέλλω, protego. Gl. V. adſtingo. Ex πρὸ, vel πρὸς, & στέλλω, *exorno.*

Προστένω, ante ingemiſco, Suic. Ex πρὸς, & στένω, *gemo.*

Προστερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigioſe adfingo. Ex πρὸς, & τέρας, *prodigium.*

Προστερνίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, pectori anterius applicatus. Gl. V. pectoralis. Hinc τὸ προστερνίδιον, ου, pectorale. Ex πρὸ, & στέρνον, *pectus.*

Προστερνίζομαι, f. ίσομαι, pectori meo applico, amplector, complector. Ex πρὸ, & στέρνον, *pectus.*

Προστεφανόω, ῶ, f. ώσω, ante corono, prius corona redimio; (2) redimio. Ex πρὸ, & στεφανόω, *corono.*

Προστηθίδιον, ου, τὸ, antilena, Gl. V. A ſeq.

Προστηθίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, appoſitus ſeu applicatus pectori. Ex πρὸ, & στῆθος, *pectus.*

Προστηθὶς, ίδος, ἡ, anterior pars τοῦ στήθους, qs. pectus manus ſeu pedis, h. e. eminentia illa prope digitos manuum & pedum. Ex iiſd.

Προστήκω, f. ξω, liquefactum adfundo; (2) adhæreo, inſideo; προστετηκὼς, adhærens, affixus, aſſiduus, p. part. Ὅμοιος γίγνου τὸ χρῶμα τῷ χρυσῷ προστετηκὼς αὐτῷ, Luc. Gall. Ex πρὸς, & τήκω, *liquefacio.*

Προστίθημι, addo, adjicio, applico, adjungo, adaugeo, Gl. V. προστίθεμαι, addor, adjungo me, aſſentior. Gl. V. adſtipulor, faveo; προστίθεσθαι, adhiberi, addi, Ph. προσέθηκεν, addidit, Philox. a. 1. act. προσετέθη, additum eſt, addita eſt, Gl. V. a. 1. paſſ. προστεθὲν, additum, Philoxen. a. 1. part. paſſ. προστεθειμένος, additus. Gl. V. devotus. p. part. paſſ. ᾧ γὰρ ἂν τῶν στασιασάντων οὗτος πρόσθοιτο, μεγίστην ἐποιεῖτο ῥοπὴν, adjungeret ſe, Diod. Μόνον τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ, Eur. Supp. 27. Ex πρὸς, & τίθημι, *pono.*

Προστιλάω, ῶ, f. ήσω, ſtercore contamino, vel ſtercus emitto adverſum. Ex πρὸς, & τιλάω, *ſtercus emitto.*

Προστιμάω, ῶ, f. ήσω, multo. Προστιμᾷν τῷ δημοσίῳ, Dem. Τῷ δημοσίῳ προστετίμηται κατὰ νόμον, id. Ex πρὸς, & τιμάω, quod idem notat.

Προστίμημα, ατος, τὸ, multa, pœna; (2) æſtimatio litis. A προστιμάω.

Προστίμησις, εως, ἡ, pœna, multa. Ab eod.

Πρόστιμον, ου, τὸ, multa, pœna, Ph. Ab eod.

Προστιμαρέω, ῶ, f. ήσω, opem fero, auxilior, Suic. Ex πρὸς, & τιμωρέω, *punio.*

Προστοχαστικὸς, ὴ, ὸν, conſultus, rectam conjecturam faciens. Ex πρὸ, & στοχαστικός.

Προστραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragice exaggerans addo; (2) tragice alloquor. Ἔχει πολὺ τὸ ἔξωθεν προστραγῳδούμενον, Longin. 7. Ex πρὸς, & τραγῳδέω, *tragice decanto.*

Προστρέπω, f. ψω, oro, obſecro, precor, ad genua provolutus & adorans. Τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, Soph. Aj. 842. Ex πρὸς, & τρέπω, *verto.*

Προστρέχω, accurro, occurro, Gl. V. Γυνή τις ἡμᾶς ἐσπουδακυῖα προστρέχει, Ariſt. Θεσμ. 579. Πρὸς τὸν πάππον προσδραμεῖν, Xen. Cyr. 1, 11. Ex πρὸς, & τρέχω, *curro.*

Προστρίβω, f. ψω, attero, incutio, infligo. Gl. V. affrico; προστρίβομαι, imprimo, infligo, Gl. V. Πληγὰς αἰεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις, Ariſt. Eq. 5. Αὐτὸς δ' ὧν ἐνεκαλεῖτο, τὰς αἰτίας τῇ Φουλβίᾳ προσετρίβετο, attribuit, Plut. Ex πρὸς, & τρίβω, *tero.*

Πρόστριμμα, ατος, τὸ, id, quod attritum eſt, fragmentum. A προστρίβω.

Πρόστριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus. Ab eod.

Προστρόπαιος, ου, ὁ, cui ſupplicamus, ſeu ad cujus genua ſupplices provolvimur; (2) qui ſupplex alicui ad genua accidit; (3) obnoxius devotionibus ejus, qui ad aliquem confugit expiari patratum a ſe ſcelus cupiens; (4) qui piaculum importat, ob quem religio oboritur; (5) vindex & ultor homicidiorum & aliorum ſcelerum. A προστρέπω.

Προστροπὴ, ῆς, ἡ, ſupplicatio, ſupplices preces; (2) devotio, deteſtatio; (3) reatus ob homicidium; (4) piaculum, labes ſceleratæ contagionis. Ab eod.

Πρόστροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupplex, qui ſupplex alicui ad genua procidit. Ab eod.

Πρόστροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, accurrens; (2) ad quem accurri poteſt. A προστρέχω.

Προστυγχάνω, occurro, obvius fio, offero me. a. 2. προσέτυχον, part. προστυχὼν, obvius. Ὅυτως ὀξέως ὑπήκουσεν, ὡς οὐδεὶς πώποτε ὧν ἐγὼ προσέτυχον νέων, Plato. Ex πρὸς, & τυγχάνω, *evenio.*

Πρόστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab anteriore parte columnas habens. Ex πρὸ, & στύλος, *columna.*

Πρόστυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, appreſſus ſeu impreſſus. Ex πρὸς, & τύπος, *typus, figura.*

Προστυπόω, ῶ, f. ώσω, apprimo. Ex πρὸς, & τυπόω, *figuram imprimo.*

Πρόστυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſtrictus, ſubſtrictus. A προστύφω.

Προστύφω, f. ψω, ante adſtringo, ante inſpiſſo ſeu conſtipo. Ex πρὸ, & στύφω, *adſtringo.*

Προστυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui forte occurrit, obvius. A προστυγχάνω.

Πρόστωος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ante porticum eſt. Ex πρὸ, & στοὰ, *porticus.*

Προσυβρίζω, f. ίσω, præterea injuria adficio, inſuper contumelioſus ſum. Ex πρὸς, & ὑβρίζω, *injuria adficio.*

Προσυγγίνομαι, antea congredior vel colloquor; προσυγγενόμενοι, prius collocuti.

Προσύγκειμαι, ante ex pacto conſtitutus ſum. Ex πρὸ, σὺν, & κεῖμαι, *conſtitutus ſum.*

Προσυλλογισμὸς, οῦ, ὁ, Syllogiſmus, in quo præmiſſæ principalis Syllogiſmi concluduntur. Ex πρὸ, & συλλογισμὸς, *Syllogiſmus.*

Πρόσυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, materiæ adhærens; (2) qui rebus mundanis deditus eſt, carnalis. Ex πρὸς, & ὕλη, *materia.*

Προσυμμίσγοντες, antea commiſcentes; a προσυμμίσγω. Ex πρὸ, & συμμίσγω, *commiſceo.*

Προσυνοικήσασα, quæ ante cohabitavit & nupta fuit; a προσυνοικέω, ῶ.

Προσυνοικίζω, idem. Χώραν τοῖς προσυνοικιζομένοις παρέχουσιν, M. Anton. 4, 13. Ex προ, & συνοικίζω, *cohabito.*

Προσυντίθεμαι, ante paciſcor, prius convenio. Ex πρὸ, & συντίθεμαι, *convenio.*

Προσυπακουστέον, ſubaudiendum præterea. A προσυπακούω.

Προσυπακούω, præterea ſubaudio. Ex πρὸς, & ὑπακούω, *ſubaudio.*

Προσυπαντάω, ῶ, f. ήσω, venio in occurſum; occurro. Ex πρὸς, & ὑπαντάω, quod idem ſignificat.

Προσυπεργάζομαι, ſubminiſtro. Ex πρὸς, & ὑπεργάζομαι, quod idem notat.

Προσυποβάλλω, adſubjicio, Gl. V. Ex πρὸς, & ὑποβάλλω, *ſubjicio.*

Προσυπογράφω, f. ψω, inſuper vel una ſubſcribo. Ἔτι δὲ μᾶλλον, εἰ κἀκεῖνο τῇ διανοίᾳ προσυπογραφοίμεθα, Longin. 14. Ex πρὸς, & ὑπογράφω, *ſubſcribo.*

Προσυποδείκνυμι, f. ξω, oſtendo. Ex πρὸς, & ὑποδείκνυμι, quod idem notat.

Προσυπολαμβάνω, præterea ſeu inſuper exiſtimo. Ex πρὸς, & ὑπολαμβάνω, *ſubſumo, puto.*

Προσυπομιμνήσκω, admoneo, Gl. V. προσυπέμνησεν, inſuper ſubmonuit. Ex πρὸς, & ὑπομιμνήσκω, *ſubmoneo.*

Προσυποτοπέω, ῶ, f. ήσω, inſuper ſuſpicor, præterea ſuſpectum habeo, Suic. Ex πρὸς, & ὑποτοπέω, *ſuſpicor.*

Προσυρίσσω, vel συρίττω, f. ξω, ſibilo ſignum do, ante vel prius ſibilo. Ex πρὸ, & συρίσσω, *ſibilo.*

Προσυφαίνω, attexo. Ex πρὸς, & ὑφαίνω, *ſubtexo.*

Προσυψόω, ῶ, f. ώσω, exalto, extollo, attollo. Ex πρὸς, & ὑψόω, *tollo.*

Προσφάγιον, ου, τὸ, id, quo cum pane veſcimur, opſonium, Ph. pulmentum, pulmentarium. A προσφαγεῖν.

Προσφαγεῖν, pani additum comedere, cum pane veſci. Ex πρὸς, & φαγεῖν, *edere.*

Πρόσφαγμα, ατος, τὸ, hoſtia, victima. A προσφάττω.

Προσφάζω, idem cum προσφάττω. Προσφάζεται μὲν αἷμα πρῶτα νερτέροις, Eur. Hel. 970. A πρὸ, & σφάζω, *macto.*

Προσφαίνομαι, appareo, ſignificor. Ἄσμενοι πολλοὶ προσεφάνησαν, Xen. Cyr. 4, 23. Ex πρὸς, & φαίνομαι, *appareo.*

Πρόσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens ſeu recenter interfectus; (2) recens dictus; (3) recens, novus. Ex πρὸς, & φάω, *occido,* vel *dico.*

Προσφάττω, f. ξω, macto ſeu jugulo ante. Ἱερεῖα προσφάττειν, Plato. Ex πρὸ, & σφάττω, *macto.*

Προσφάτως, *Adv.* recens, nuperrime, noviſſime. A πρόσφατος.

Προσφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis. A προσφέρομαι.

Προσφέρω, offero, adfero, apporto, adhibeo, Gl. V. πρόσφερε, adfer, Ph. προσφέρομαι, offeror, Gl. V. tracto; προσήνεγκεν, admovit, Ph. a. 1. προσηνέγκατο, adhibuit, Ph. a. 1. med. προσηνέχθη, oblata eſt, Gl. V. a. 1. paſſ. προσενεχθεὶς, allatus, Gl. V. προσενεχθὲν, oblatum, Ph. part. προσοίσω, adferam, Gl. V. f. 1. ind. act. Ἵνα μηχανὰς ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω, Ariſt. Nub. 480. Τίς οὐ σίδηρον προσφέρει; Eur. Andr. 1152. Προσεφέρετο τῷ σκοπέλῳ, Luc. Ex πρὸς, & φέρω, *fero.*

Προσφεύγω, fugio ad, confugio. Προσφεύγειν τοῖς βωμοῖς, Plut. Ex πρὸς, & φεύγω, *fugio.*

Πρόσφημι, alloquor; προσέφη, allocutus eſt, affatus eſt, Il. 1, 84, &c. Ex πρὸς, & φημὶ, *dico.*

Προσφθέγγομαι, f. ξομαι, alloquor, compello, appello, Gl. V. προσφθεγξάμενος, adfatus, Gl. V. Ὕστατον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι, Eur. Hipp. 1100. Κοὔτις ἀντὶ σοῦ ποτε τόνδ' ἄνδρα νύμφη Θεσσαλὶς προσφθέγξεται, id. Alc. 328. Πάγον Κρόνου προσεφθέγξατο, Pind. Ol. 10, 60. Ex πρὸς, & φθέγγομαι, *ſono.*

Προσφθεγκτήριος, ſalutatorius. Hinc προσφθεγκτήρια, ων, τὰ, dona quæ ſponſus pro virginitate ablata donabat, ſponſam ſalutans.

Προσφθεγκτικὸς, ἡ, ὸν, allocutorius. A προσφθέγγομαι.

Πρόσφθεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus, quem alloquaris, compelles. A προσφθέγγομαι.

Πρόσφθεγμα, ατος, τὸ, alloquium, allocutio, Gl. V. appellatio; προσφθέγματι, adfatu, Ph. Ab eod.

Πρόσφθεγξις, εως, ἡ, ſalutatio, compellatio. Ab eod.

Προσφθείρομαι, cum pernicie mea accedo; (2) depereo, inſano amore teneor; προσφθαρεὶς, adortus, amore perdite captus. Ex πρὸς, & φθείρω, *corrumpo, perdo.*

Πρόσφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, compellatorius, ſalutatorius. A προσφθέγγομαι.

Προσφθονέω, ῶ, f. ήσω, inſuper invideo. Ex πρὸς, & φθονέω, *invideo.*

Προσφίλεια, ας, ἡ, amicitia, benevolentia, R. Suic. A προσφιλής.

Προσφιλεστάτως, amantiſſime. A ſeq.

Προσφιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gratus, amabilis, amans, acceptus, Ph. charus. Al. Gl. V. προσφιλέστατος, amantiſſimus, gratiſſimus, Gl. V. Ex πρὸς, & φίλος, *amicus.*

Προσφιλοκαλέω, ῶ, elegantiam adſciſco, ſeu comminiſcor. Ex πρὸς, & φιλοκαλέω, *elegantiam amo.*

Προσφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, inſuper contendo, concerto pro. Ex πρὸς, & φιλονεικέω, *contendo.*

Προσφιλοπονέω, ῶ, f. ήσω, graviter alicui rei operam do, allaboro. Ex πρὸς, & φιλοπονέω, *operam do.*

Προσφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, philoſophor, ad, apud, ſeu cum. Ex πρὸς, & φιλοσοφέω, *philoſophor.*

Προσφιλοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, ſtudium & induſtriam rei alicui adhibeo; (2) ſolerter comminiſcor; (3) jam inventis aliquid adjicio & arte inventis addo. Ex πρὸς, & φιλοτεχνέω, *artis ſtudioſus ſum.*

Προσφιλῶς, *Adv.* amice, ut amicum decet; (2) grate, ita, ut gratum eſt. A προσφιλής.

Προσφοιτάω, ῶ, f. ήσω, accedo, advenio. Ζήνωνι προσεφοίτησε πλείονα χρόνον, Ælian. V. H. 9, 33. Ex πρὸς, & φοιτάω, *venio.*

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio, Gl. V. A προσφέρω.

Πρόσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, commodus, aptus, conveniens, utilis. Ab eod.

Προσφόρως, *Adv.* commode, convenienter, utiliter. A πρόσφορος.

Προσφραγίζω, f. ίσω, ante inſignio vel obſigno. Ex πρὸ, & σφραγίζω, *obſigno.*

Προσφυγὴ, ῆς, ἡ, clientela, Ph. refugium. Ex πρὸς, & φυγὴ, *fuga.*

Προσφυέως, Ion. pro προσφυῶς, apte, concinne, ſcite, ingenioſe. A προσφυής.

Προσφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coaleſcens, adhærens; (2) ingenitus, innatus, adnatus; (3) natura accommodatus, aptus, congruens. Οἰκτίσασθαι προσφυέστατος, Longin. 34. A προσφύω.

Πρόσφυμι; προσφῦναι, a. 2. inf. adhæreſcere. Partic. προσφὺς, inhærens. vid. προσφύομαι.

Πρόσφυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, qui confugit ad aliquem, cujus patrocinium expetit; cliens, Ph. perfuga, transfuga. A προσφεύγω.

Προσφύομαι, inhæreo, adnaſcor, Gl. V. Ex πρὸς, & φύομαι, *naſcor.*

Πρόσφυσις, εως, ἡ, coalitio, adhæſio, junctura. A προσφύω.

Προσφύω, f. ύσω, agnaſci facio, & προσφύομαι, agnaſcor, accreſco, adhæreo, adhæreſco; προσπέφυκα, perf. act. agnatus ſum, adhæreo; προσπεφυκὼς, adhærens, part. Προσπεφυκὼς τῇ σκέψει, Plato. Ex πρὸς, & φύω, *gigno, produco*

Προσφυσάω, ῶ, adflo, Gl. V. Ex πρὸς, & φυσάω, *flo.*

Προσφυτεύω, aſſero, Gl. V. juxta planto. Ex πρὸς, & φυτεύω, *ſero, planto.*

Προσφυῶς, apte, concinne, convenienter, congruenter. A προσφυής.

Προσφωνέω, ῶ, f. ήσω, alloquor, compello, acclamo; (2) voco ad, advoco; (3) dico ſeu dedico, nuncupo. Καὶ σοὶ προσφωνῶ πρὸς τάδ' Αἴγισθον θανεῖν, Eur. El. 692. Τὴν δ' ὧδε προσφώνησεν εὐρύκερως βοῦς, Moſch. 2, 149. Ἵν' εἶχον μηδὲ προσφωνεῖν τινα, Eur. Hipp. 651. Ex πρὸς, & φωνέω, *loquor, dico.*

Προσφώνημα, ατος, τὸ, allocutio, compellatio, acclamatio. A προσφωνέω.

Προσφώνησις, εως, ἡ, allocutio, compellatio, oratio, qua quis compellatur; (2) dedicatio, nuncupatio. Ab eod.

Προσχαίνω, f. ανῶ, perf. προσκέχηνα, dicitur de eo, qui aliquid hiante ore excipit, Suic. Ex πρὸς, & χαίνω, *hio*.

Προσχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor, ad gratiam loquor. Ex πρὸς, & χαρίζομαι, *gratificor*.

Προσχέθω, prætendo. Ex πρὸ, & χέθω, *teneo*.

Πρόσχειρος, vel πρόχειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad manum ſitus. Ex πρὸς, & χεὶρ, *manus*.

Πρόσχεσις, εως, ἡ, obtentus, Gl. V. Ex πρὸ, & χέσις, *habitus*.

Προσχέω, adfundo; (2) perfundo, adfundendo rigo. Τὸ αἷμα πίνοντες τοῖς βωμοῖς προσχεόμενον, Luc. Ex πρὸς, & χέω, *fundo*.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, prætextus, obtentus, ſpecies, Ph. A προέχω.

Προσχηματισμὸς, ȣ̃, ὁ, figura grammatica, quæ & *Paragoge* dicitur. Ex πρὸ, & σχηματισμὸς, *figura*.

Προσχίζω, proſcindo, Gl. V. præſcindo. Ex πρὸ, & σχίζω, *findo*.

Πρόσχισμα, ατος, τὸ, quod anterius ſciſſum eſt; (2) genus calceamenti. A προσχίζω.

Προσχλευάζω, f. άσω, inſuper irrideo & ſubſanno. Ex πρὸς, & χλευάζω, *irrideo*.

Πρόσχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad chordas quadrans, chordis conſonus; (2) conſonus. Ex πρὸς, & χορδὴ, *chorda*.

Πρόσχορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in choro ſeu chorea junctus, in choro adſtans. Ex πρὸς, & χορὸς, *chorus*.

Προσχόω, προσχωννύω, & προσχώννυμι, f. χώσω, adgero, ſeu terra adgeſta munio. Ex πρὸς, & χόω, *aggere munio*.

Προσχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, inſuper utor; (2) utor. Ἡ ψυχὴ ὅταν μετὰ τῷ σώματι προσχρῆται, Plat. Phæd. 20. Ex πρὸς, & χράομαι, *utor*.

Προσχρήζω, f. ήσω, inſuper peto vel flagito. Ex πρὸς, & χρήζω, *peto, flagito*.

Πρόσχρησις, εως, ἡ, uſus, Longin. 37. A προσχράομαι.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, adfuſio. A προσχύω.

Προσχύσης, ȣ, ὁ, perfuſor, Gl. V. A ſeq.

Προσχύω, adfundo. Ex πρὸς, & χύω, *fundo*.

Πρόσχωμα, ατος, τὸ, agger; (2) terra & limus a diluvio adgeſtus. A προσχωννύω.

Προσχώννυμι, vid. προσχόω.

Προσχωρέω, ῶ, f. ήσω, concedo, i. e. me confero, progredior; (2) accedo ad, vicinus ſum; (3) dedo me, deditionem facio, venio in fidem, accedo, accommodo me. Χρὴ δὲ ξένον μετὰ κάρτα προσχωρεῖν πόλει, ſe accomodare, Eur. Med. 222. Καὶ τοῖς τȣ̃δε προσχωρεῖν λόγοις, obſequi, Soph. Phil. 955. Προσκεχωρήκασι πρὸς τȣ́τȣς (λόγȣς) Dem. Ex πρὸς, & χωρέω, *eo, accedo*.

Πρόσχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vicinus, habitans in loco vicino, accola, Gl. V. adjacens. Ex πρὸς, & χῶρος, *locus*.

Πρόσχωσις, εως, ἡ, exaggeratio, Gl. V. terræ aggeſtio. A προσχώννυμι.

Προσψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto, in ſuperficie & leviter tango. Καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν ȣ̓ προσψαύετε τοῖς φορτίοις, Luc. 11, 46. Ex πρὸς, & ψαύω, *tango*.

Προσψεύδομαι, affingo; (2) ementior. Ex πρὸς, & ψεύδομαι, *mentior*.

Προσψηφίζομαι, f. ίσομαι, decretis adjicio, ultra decerno; (2) aliud ſciſco & decerno. Τὴν ἑτέραν πενταετίαν προσεψηφίσαντο, App. Ex πρὸς, & ψηφίζομαι, *decerno*.

Προσψιθυρίζω, f. ίσω, q. d. adſuſurro, inſuſurro, adſibilo. Ex πρὸ, & ψιθυρίζω, *ſuſurro*.

Πρόσω, *Adv.* in anteriorem partem; (2) ultra, longe, procul. Hinc *Compar.* προσώτερος, έρα, ερον, qui longius ante eſt, longius progreſſus, & *Superl.* προσώτατος, longiſſime progreſſus, remotiſſimus. A πρὸ, *ante*.

Προσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, olidus, fœtidus, male olens. Ex πρὸς, & ὄζω, *oleo*, cujus p. m. eſt ὦδα.

Προσῴδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inflatus. Ex πρὸς, & οἰδέω, *tumeo*.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus; ſonus, apex, Ph. Ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus*.

Προσῳδιακὸς, ἡ, ὸν, ad accentus pertinens. A προσῳδία.

Προσῳδὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui muſicis inſtrumentis accinit; (2) conſonus, congruens. Ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus*.

Πρόσωθεν, *Adv.* e longinquo. A πρόσω.

Προσωθέω, ῶ, impello; προσώθησεν, adegit, Ph. Ex πρὸς, & ὠθέω, quod idem notat.

Προσωνομασία, ας, ἡ, agnominatio; potius προσονομασία. Ex πρὸς, & ὀνομάζω, *nomino*.

Προσωνυμία, ας, ἡ, appellatio, cognomen, Gl. V. cognomentum. Ex πρὸς, & ὄνομα, *nomen*.

Προσωπεῖον, ȣ, τὸ, larva, perſona, vultus factus; (2) prætextus, ſpecies. A πρόσωπον.

Προσωπικὸς, ἡ, ὸν, perſonalis. Ab eod.

Προσώπιον, ȣ, τὸ, idem quod προσωπεῖον.

Προσωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Προσωποληπτέω, ῶ, f. ήσω, perſonarum rationem habeo, perſonas reſpicio. Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, Jacob. 2, 9. A προσωπολήπτης.

Προσωπολήπτης, ȣ, ὁ, perſonarum acceptor, qui perſonarum habet rationem & inter eas diſcrimen aliquod ſtatuit. Ex πρόσωπον, & λαμβάνω, *accipio, ſumo*.

Προσωποληψία, ας, ἡ, perſonæ acceptio. Ph. perſonarum acceptio. Ex iiſd.

Πρόσωπον, ȣ, τὸ, vultus, facies, os; perſona, Ph. πρόσωπα, ora, Ph. Ex πρὸς, & ὤψ, *oculus*.

Προσωποποιέω, ῶ, f. ήσω, perſonas fictas induco, perſonas fingo ſeu confingo. A προσωποιός.

Προσωποποιία, ας, ἡ, perſonarum confictio, figura oratoria, Proſopopœia. Ab eod.

Προσωποποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui perſonas ſeu larvas fabricatur. Ex πρόσωπον, & ποιέω, *facio*.

Προσώτατα, *Adv.* longiſſime. A προσώτατος.

Προσώτατος, η, ον, qui longiſſime ante eſt, longiſſime provectus, ſeu progreſſus. A πρόσω.

Προσωτάτω, *Adv.* longiſſime ante, ſeu longiſſime. A προσώτατος.

Προσώτερος, έρα, ερον, qui longius ante eſt, longius provectus, ſeu progreſſus. A πρόσω.

Προσωτέρω, *Adv.* longius ante, ulterius. A προσώτερος.

Προσωφελέω, ῶ, f. ήσω, inſuper commodo; (2) adjuvo, auxilium adfero. Καὶ τοῖς δέ γ' οἴκοις ἐνδίκως προσωφελεῖν; Eur. Alc. 42. Οὐκ εἰ νεκροῖσι ϗ γυναιξὶν ἀθλίαις προσωφελήσων; id. Supp. 328. κακȣ̃ς, id. Herac. 519. Ex πρὸς, & ὠφελέω, *proſum*.

Προσωφέλημα, ατος, τὸ, ſubſidium, auxilium. A προσωφελέω.

Προταινὶ, *Adv.* nuper, proxime, nuperrime, noviſſime; (2) ante. A πρὸ, *ante*.

Προταίνιον, *Adv.* paullo ante. A προταινί.

Προτακτικὸς, ἡ, ὸν, præpoſitivus. A προτάσσω.

Πρότακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in fronte collocatus, anteſignanus, in primaacie pugnans. Ab eod.

Προταμιεύω, f. εύσω, prius ſepono. Ex πρὸ, & ταμιεύω, *ſepono*.

Προτάμνω, proſcindo, idem quod προτέμνω.

Πρόταξις, εως, ἡ, propoſitio; (2) collocatio aciei in priori parte; (3) aperta pugna. A προτάσσω.

Προταρβέω, ῶ, f. ήσω, primus metuo, timore ante corripior. Μή μȣ προτάρβει, τὸν σὸν ἐξόρθȣ βίον, Soph. Antig. 83. Ex πρὸ, & ταρβέω, *metuo*.

Προταριχεύω, f. εύσω, prius ſale condio, ſale præmacero, præmacero; (2) ante exſicco & arefacio. Ex πρὸ, & ταριχεύω, *macero ſale*.

Πρότασις, εως, ἡ, propoſitio; (2) initium dramatis; (3) prior pars periodi, item ſimilis. A προτείνω.

Προτάσσω, vel προτάττω, f. ξω, præſtituo, ante colloco, præpono; præficio, Gl. V. προέταξε, præfecit, Ph. a. 1. προτεταγμένος, præfectus, Ph. p. paſſ. part. προτετάχθαι, præfici, Ph. inf. Τȣ̀ς καταφράκτȣς ἱππέας μόνον ἑαυτȣ̃ προέταττεν, Heliod. Ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίȣ, Matt. 1, 24. Ὁρίσας προτεταγμένȣς καιρȣ̀ς, Act. 17, 26. Ex πρὸ, & τάσσω, *loco*.

Προτατικὸς, ἡ, ὸν, ad πρότασιν in fabulis pertinens. A προτείνω.

Προτέγισμα, ατος, τὸ, quod tecto ſuperjectum eſt ad arcendum imbrem. Ex πρὸ, & στέγος, *tectum*.

Προτείνω, prætendo, porrigo, propono, Ph. Ἀλλὰ δεξιὰν πρότεινε χεῖρα, ϗ κράτει τῶν σῶν ὅπλων, Soph. Phil. 1280. Τελετὰς προτείνων εὐίȣς νεάνισιν, Eur. Bac. 238. Σκῆψιν ὡς ὑπὲρ τέκνȣ, id. El. 1081. Ex πρὸ, & τείνω, *tendo*.

Προτειχίζω, f. ίσω, muro præmunio. Ex πρὸ, & τειχίζω, *murum ſtruo*.

Προτείχισμα, ατος, τὸ, murus, quo quis præmunitur; (2) propugnaculum. A προτειχίζω.

Προτέλεια, ων, τὰ, dona ante nuptias dari ſolita. A προτέλειος.

Προτέλειον, ȣ, τὸ, q. d. tirocinium; (2) omne primordium rei ſacræ faciendæ. A προτέλειος.

Προτέλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ante perfectus; (2) qui fit ante nuptias. Ex πρὸ, & τέλος, *finis*.

Προτελευτάω, ῶ, f. ήσω, ante ſeu prius finio vitam. Ex πρὸ, & τελευτάω, *finio*.

Προτελέω, ῶ, f. έσω, ad initiationem præparo, vel ante rem ſacram expio, præparo, edoceo, erudio ad aliquid; (2) pecuniam repræſento & ante diem ſolvo. Ex πρὸ, & τελέω, *res divinas facio, vel penſito*.

Προτελίζω, f. ίσω, idem quod antecedens προτελέω, R. Ἀρτέμιδι προτελίζȣσα τὴν νεανίδα, Eur. Iph. in Au. 444.

Προτεμένισμα, ατος, τὸ, veſtibulum templi & quidquid eſt ante fanum. Ex πρὸ, & τεμένισμα, *fanum, templum*.

Προτέμνω, proſcindo vel præſcindo, præincido. Ex πρὸ, & τέμνω, *ſcindo*.

Προτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prætenſus ſeu protenſus, protentus. A προτείνω.

Προτενθεύω, f. εύσω, præguſto, ſeu ante alios manus patinæ infero; (2) guloſus ſum, catillo, cupediis inhio. Διὰ τȣ̃το πρȣ̈τένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ, Ariſt. Nub. 1202. A προτένθης.

Προτένθης, ȣ, ὁ, qui prior comedit, præguſtator; (2) catillo & guloſus, Ariſt. Nub. 1200. Ex πρὸ, & τένθω, *comedo*.

Προτεραῖος, αία, αῖον, prior, præcedens; τῇ προτεραίᾳ, pridie, Gl. V. A πρότερος.

Προτεραίτερος, prior, Ariſtoph. A præc.

Προτερεύω, f. εύσω, prior ſum, prior ſum dignitate, priores partes obtineo, ſupero. Ab eod.

Προτερέω, ῶ, f. ήσω, prior ſum, præcedo, præeo, anteeo, primas partes obtineo, ſuperior ſum ſeu vinco. Προτερεῖ εἰς τὴν φθορὰν, Theophr. Ab eod.

Προτέρημα, ατος, τὸ, priores partes; (2) major ſeu potior rei alicujus gerendæ commoditas; (3) privilegium, prærogativa; (4) res bene geſtæ, victoria. A προτερέω.

Προτερικὸς, ὴ, ὸν, prior. A πρότερος.

Πρότερον, *Adv.* prius, antea; (2) ſuperiori tempore. Ab eod.

Πρότερος, έρα, ερον, prior, ſuperior. Ph. A πρὸ, *ante*.

Προτέρω, *Adv.* longius, ulterius. A πρότερος.

Προτέρω, & προτέρωσε, longius, ulterius. Ab eod.

Προτεχνολογέω, ῶ, f. ήσω, prius de arte diſſero; (2) prius artificioſe diſſero, tradove. Ex πρὸ, & τεχνολογέω, *de arte, ſeu artificioſe diſſero.*

Προτήθη, ης, ἡ, proavia, avi ſeu aviæ mater. Ex πρὸ, & τήθη, *avia.*

Πρότηξις, εως, ἡ, tabefactio, R. Ex πρὸ, & τῆξις, quod idem notat.

Προτὶ, *Præp.* a, ab, Dor. pro πρός.

Προτιάπτω, Dor. pro προσάπτω, alligo, adfigo; (2) defero. Ex ποτὶ, pro πρὸς, & ἅπτω, *necto, ligo.*

Προτιβάλλομαι, Dor. pro προσβάλλομαι, adorior, adgredior; (2) coërceo, caſtigo; (3) increpo. Ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ, Il. 5, 879. Ex ποτὶ, pro πρὸς, & βάλλω, *jacio.*

Προτιειλέω, propello, proſequor, Dor. pro προσειλέω. Αἰεί μιν προτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιειλεῖν, Il. 10, 347.

Προτιειπεῖν, alloqui; προτιείποι, alloqueretur. Dor. pro προσειπεῖν, Il. 22, 329.

Προτίθημι, propono, antepono, Ph. προτίθησιν, anteponit, Ph. προτίθεμαι, deſtino; προτίθεται, deſtinat, Ph. προὔθετο, deſtinavit, Ph. Ἅμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων, Eur. Supp. 429. Τὰς τιμὰς ἑκάστῳ προτιθέναι, Xen. Cyr. 2, 14. Ex πρὸ, & τίθημι, *pono.*

Προτιμάσσω, attingo, Dor. pro προσμάσσω.

Προτιμάω, ῶ, f. ήσω, pluris facio, majoris æſtimo, præfero, antepono; (2) prius vel ante honoro; (3) rationem habeo, curo. Ὀυδὲν προτιμῶ σου, Ariſt. Plut. 883. Τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακὸν, Eur. Hipp. 48. Πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξατό τις, πόσιν προτιμῶσ', ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν; id. Alc. 152. Τὸ ξένον μειράκιον προτετίμηται ἡμῶν, Heliod. Ex πρὸ, & τιμάω, *æſtimo.*

Προτίλλω, prævello, Gl. V. Ex πρὸ, & τίλλω, *vello.*

Προτίμησις, εως, ἡ, ipſa actio pluris æſtimandi & præferendi; prærogativa, Gl. V. A προτιμάω.

Προτιμητέος, præferendus, Ph. προτιμητέα, præferenda, Ph. A προτιμάω.

Πρότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pluris æſtimandus, præferendus, præponendus. Ex πρὸ, & τιμὴ, *honor.*

Προτιμυθέομαι, alloquor. Dor. pro προσμυθέομαι, Odyſſ. 11, 142.

Προτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, prior punio, prior ulciſcor; (2) prior auxilium fero. Ex πρὸ, & τιμωρέω, *punio, ulciſcor.*

Προτιόσσομαι, adſpicio, præſagio. Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, Odyſſ. 7, 31 Ex προτὶ, pro πρὸς, & ὄσσομαι, *video.*

Προτίω, honoro, honore dignor. Τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει, Soph. Antig. 22. A πρὸ, & τίω, *honoro.*

Πρότμησις, εως, ἡ, ipſa præſcindendi actio; (2) id, quod præſcinditur; (3) umbilicus. Ex πρὸ, & τέμνω, *ſcindo, ſeco.*

Προτολμάω, ῶ, f. ήσω, prior audeo, prius patro, prior audaciæ exemplum do. Ex πρὸ, & τολμάω, *audeo.*

Προτομὴ, ῆς, ἡ, effigies ſeu imago hominis umbilico tenus ducta. Ph. προτομὴ, εἰκὼν βασιλέως, effigies. A προτέμνω.

Προτονίζω, f. ίσω, rudentes laxos intendo. A πρότονος.

Πρότονος, ου, ὁ, ſc. κάλως, funis a malo ſummo proram intendens, malumque firmans. Gl. V. rudens; πρότονοι, rudentes, Gl. V. A προτείνω.

Προτοῦ, prius, antea, antehac; pro πρὸ τοῦ-του, antehac, antea, Ph.

Προτρέπομαι, hortor, adhortor, exhortor, invito, Ph. προὐτρέψατο, hortatus eſt, a. 1. med. pro προετρέψατο. Προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς, Act. 18, 27. A προτρέπω.

Προτρεπτικὸς, ὴ, ὸν, exhortatorius, incitatorius. A προτρέπω.

Προτρεπτικῶς, *Adv.* exhortantis & incitantis modo. A προτρεπτικός.

Προτρέπω, f. ψω, invito, cohortor, Gl. V. uſitatius προτρέπομαι. Πλησίον ἥκειν τοῦ τείχους προὔτρεπεν, Heliod. Νόμοι πολίτας---εἰς δικαιοσύνην προτρέπονται, Xen. Cyr. 2, 12. Ex πρὸ, & τρέπω, *verto.*

Προτρέχω, præcurro, curro ante, anteverto. Πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας, Iſocr. Ex πρὸ, & τρέχω, *curro.*

Πρότριτα, *Adv.* triduo ante, ſeu tertio ante die. Ex πρὸ, & τρίτος, *tertius.*

Προτροπάδην, *Adv.* curſu vel impetu concitato, ſumma cum celeritate, fugiendo. A προτρέπω.

Προτροπάω, ῶ, idem quod προτρέπω.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio, impulſus monitis mixtus, hortatus, invitatio, Ph. A προτρέπω.

Πρότροπος οἶνος, vinum, quod ſua citatum ſponte defluit, antequam uvæ calcentur. Ab eod.

Προτρύγης, ου, ὁ, Bacchi cognomentum, ceu vindemiæ genius, dux, & anteceſſor. Ex πρὸ, & τρύγη, *vindemia.*

Προτρυγητὴρ, ῆρος, ſive προτρυγητὴς, οῦ, ὁ, q. d. provindemiator, ſideris cœleſtis nomen, quod nonnullis provindemia major dicitur. Ex πρὸ, & τρυγάω, *vindemio.*

Προτυγχάνω, prior ſum, ante ſum. Ex πρὸ, & τυγχάνω, *ſum.*

Πρότυπον, ου, τὸ, futuri operis præcedens typus & forma. Ex πρὸ, & τύπος, *typus, forma.*

Πρότυπος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Προτυπόω, ῶ, f. ώσω, præformo, præinformo. Ex πρὸ, & τυπόω, *formo.*

Προτύπτω, f. ψω, ante verbero, prior verbero ſeu cædo; (2) prorumpo, erumpo. Ex πρὸ, & τύπτω, *verbero.*

Προϋγραίνω, præhumecto, & corpora humectatione ad hellebori ſumptionem præparo. Ex πρὸ, & ὑγραίνω, *humecto.*

ΠΡΟΥ'ΝΗ, ης, ἡ, prunus, arbor.

Προϋπαρξις, εως, ἡ, q. d. præexiſtentia. A προϋπάρχω.

Προϋπαρχὴ, ῆς, ἡ, antegreſſa beneficentia; (2) beneficentia, qua quis alterum prævenit. A προϋπάρχω.

Προϋπάρχω, f. ξω, prævenio, præverto; (2) ſum ante, tempore præcedo, ante exiſto; προϋπηργμένα, beneficia prius collata, perf. paſſ. part. Ἐτεοκλῆς προὔπηρξ' ἀπ' ὀρθίου σταθεὶς πύργου, Eur. Ph. 1229. Προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτοὺς, Luc. 23, 12. Ex πρὸ, & ὑπάρχω, *ſum.*

Προϋπεξορμάω, ῶ, f. ήσω, ante erumpo. Ex πρὸ, ὑπὸ, ἐξ, & ὁρμάω, *erumpo.*

Προϋπεργάζομαι, prius efficio. Ex πρὸ, & ὑπεργάζομαι.

Προϋπεργασία, ας, ἡ, præmunitio, præparatio, apud Rhet. A præc.

Προϋπισχνοῦμαι, ante promitto; προϋπέσχετο, a. 2. ante promiſit. Σωτηρίαν προϋπισχνοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς, Xen. Cyr. 3, 22. Ex πρὸ, & ὑπισχνοῦμαι, *promitto.*

Προϋποβάλλω, & προϋποβάλλομαι, q. d. præſubjicio, præſtruo. Εἰ δὲ ἡ φύσις προϋποβάλλεται τὰς δυνάμεις, Themiſt. Ex πρὸ, & ὑποβάλλω, *ſubjicio.*

Προϋπόκειμαι, q. d. prius ſubjaceo, prius ſubjectus ſum; (2) prius in naturam rerum editus ſum; προϋπόκειται, præſupponitur. Προϋποκεῖσθαι σώματι, Philo. Ex πρὸ, & ὑπόκειμαι, *ſubjaceo.*

Προϋπολαμβάνω, prius exiſtimo, prius animo concipio & præſumo. Ex πρὸ, & ὑπολαμβάνω, *præſumo.*

Προϋπόστασις, εως, ἡ præexiſtentia. A προϋφίσταμαι.

Προϋποτίθημι, præſuppono. Ex πρὸ, & ὑποτίθημι, *ſuppono.*

Προῦπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ante oculos poſitus eſt; (2) manifeſtus. Ph. προῦπτον, perſpicuum. Ex πρὸ, & ὄπτομαι, *video.*

Προὐργιαίτερα, potiora, utiliora. A ſeq.

Προὔργου, operæ pretium. Ex πρὸ, & ἔργον.

Προϋφίσταμαι, præexiſto; προὐφεστηκὼς, præexiſtens, perf. part. A προὐφίστημι.

Προὔχω, antecello, Gl. V. Ex προ, & ἔχω.

Προφαγεῖν, præcomedere, ante alia edere, in cibo præſumere. Ex πρὸ, & φαγεῖν, *edere.*

Προφαίνω, præluceo, lumen præfero, præmonſtro, ſeu præmonſtro ſpeciem futuri, & quaſi polliceor, portendo aliquid, ac ſignifico prodigio; προὔφαινε, præmonſtrabat, imperf. προὐφαίνετο, apparebat; imperf. paſſ. Σφετέραν ῥίζαν πρόφαινε, Pind. Iſt. 8, 123. Ἆθλα προὔφηνε τοῖς ταξιάρχαις, Xen. Cyr. 2, 7. Λέγων ὅτι ἱππέων τάξις μεγάλη ἐν τῷ πεδίῳ προφαίνοιτο, ib. 6, 21. Ἤδη αὐτὸς ἐκ τῶν πυλῶν προὐφαίνετο ὁ Κῦρος, ib. 8, 23. Ex πρὸ, & φαίνω, *oſtendo.*

Προφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, manifeſtus, apertus. A προφαίνω.

Προφανία, ας, ἡ, conſpicuitas. A προφανής.

Πρόφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, præmonſtratus, præſignificatus. A προφαίνω.

Προφανῶς, *Adv.* conſpicue, aperte. A προφανής.

Προφασίζομαι, f. ίσομαι, fingo cauſas, cauſificor, tergiverſor cauſando & prætexendo aliquid, prætexo, prætendo, cauſa loco adfero, excuſo. Gl. V. cauſor; προφασίζεται, prætendit, Ph. προὐφασίσαντο, prætenderunt, a. 1. med. 3. pl. 'Ουδ τὴν αὐλητὴν προφασίζομαι, Theog. 935 ἀσχολίαν, Xen. Cyr. 2, 16. A πρόφασις.

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus, excuſatio, cauſa; Ph. cauſatio, al. Gl. V. occaſio, materia, Ph. A πρόφημι.

Προφασιστικὸς, ὴ, ὸν, excuſatorius. A προφασίζομαι.

Προφερέστερος, præſtantior, Gl. V. A ſeq.

Προφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt provecta ætate; (2) præſtans. A προφέρω.

Προφέρ

Προφέρω, profero, promo, depromo, in medium adfero, exhibeo, propono, allego, cito; (2) objicio, exprobro; (3) enuncio, loquor; (4) præſto, antecello, anteeo, ulterius fero ſeu porto, promoveo; προενήνοχατε, proferte, Gl. V. a. 1. imperat. προενεχθεὶς, prolatus, antelatus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. προενηνεγμένος, prolatus, Gl. V. perf. part. Ὅσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικὸς, præſtat, Theocr. 12, 5. Ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει, Pind. Pyth. 2, 158. Προφέρω οὐδενὸς ὑμῶν ῥώμῃ, Thuc. σοῦ ἐς εὐτυχίαν, Eur. Ex πρὸ, & φέρω, fero.

Προφεύγω, effugio; προφυγὼν, a. 2. part. elapſus. Ὅς φεύγων προφύγῃ κακὸν, Il. 14, 81. Ex πρὸ, & φεύγω, fugio.

Πρόφημι, prædico. Ex πρὸ, & φημὶ, dico.

Προφητάναξ, ακτος, ὁ, regius propheta, Davidis epith. A προφήτης, & ἄναξ, rex.

Προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum, vaticinatio aut vaticinium. A προφητεύω.

Προφητεῖον, ου, τὸ, templum in honorem alicujus prophetæ erectum, Suic. Ab eod.

Προφητεύω, f. εύσω, futura prædico, vaticinor; (2) fanorum antiſtes ſum oraculorumque interpres. Οὐκ ἔστιν ὅστις σοι προφητεύσει τάδε, Eur. Ion. 370. Ἐφοίτα δὴ θαμὰ ϗ εἰς τὸν νεὼν τῆς Ἴσιδος, ἧ προεφήτευον, Heliod. A προφήτης.

Προφήτης, ου, ὁ, propheta, hariolus, antiſtes, vates. Gl. V. προφῆται, antiſtites, vates, Ph. A πρόφημι.

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, propheticus, ad prophetas pertinens. A προφήτης.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, quæ futura prædicit; (2) divina propheuiſſa; (3) ſacerdos. A προφήτης.

Προφητοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, prophetæ vel prophetarum interfector, Suic. Ex προφήτης, & κτείνω, interficio.

Προφητόφθεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a propheta dictus vel pronunciatus; (2) propheta dignus, Suic. Ex προφήτης, & φθέγγομαι, loquor.

Προφητοφόντης, ου, ὁ, prophetarum interfector, Suic. Ex προφήτης, & φόντης, pro φονήτης, interfector.

Προφθαδίην, Adv. q. d. prævenienter, præveniendo, antevertendo. A ſeq.

Προφθάνω, f. άσω, prævenio; præoccupo, anticipo, antecedo, prævertor, antevenio, Ph. πρόφθασον, præveni, Gl. V. a. 1. imperat. Προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Matt. 17, 25. Ex πρὸ, & φθάνω, quod idem ſignificat.

Προφθέγγομαι, anteloquor, Gl. V. Ex πρὸ, & φθέγγομαι, loquor.

Προφθίμενος, ου, ὁ, præmortuus ſeu ante mortuus. Ex πρὸ, & φθίομαι, pereo.

Προφοβέω, ῶ, f. ήσω, ante terreo, vel terrore adficio. Ex πρὸ, & φοβέω, terrefacio.

Προφοβητικὸς, ἡ, ὸν, qui ante metu facile percellitur, prætimens. A προφοβέω.

Προφοιβάζω, f. άσω, ante purifico. Ex πρὸ, & φοιβάζω, purifico.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, prolatio, pronunciatio. A προφέρω.

Προφορέομαι, οῦμαι, tramam filumque duco atque reduco; (2) ultro citroque curſito. Ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω, Ariſt. Av. 4. A προφέρω.

Προφορικὸς, ἡ, ὸν, qui ore profertur, enunciativus. Gl. V. eloquens, facundus. Ab eod.

Πρόφορος, ου, ὁ, humor cruentus & aquoſus inter membranas, quibus fœtus continetur. Ab eod.

Προφόωσδε, in lucem. Ex πρὸ, φῶς, lux, & δε.

Πρόφραγμα, ατος, τὸ, ſeptum alicui loco prætentum; (2) propugnaculum, tutamen; (3) locus ante ſcenam. A προφράσσω.

Προφράζω, f. άσω, prædico, prænuncio. Τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ Ἆθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες, Heſiod. Ἔργ. 653. Ex πρὸ, & φράζω, dico.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, propenſa, benevola, lubens. A πρόφρων.

Προφράσσω, vel προφράττω, f. ξω, ante ſepio vel munio, i. e. ante aliquem locum ſepio vel munio. Ex πρὸ, & φράσσω, ſepio.

Προφρονέως, Adv. prompto ſeu propenſo animo, lubenter. Ab eod.

Προφρόνως, Adv. idem & ab eod.

Πρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens; (2) propenſus, benevolus, promptus. Ex πρὸ, & φρὴν, mens.

Προφυλακὴ, ῆς, ἡ, excubiæ, vigiliæ, ſtatio, munitio ad arcendum, propugnaculorum obſervatio; (2) præcautio, cautio; (3) amuletum. A προφύλαξ.

Προφυλακὶς ναῦς, navis, quæ ante exercitum excubat, aut ante alias naves; (2) navis præſidiaria. Ab eod.

Προφυλακτικὸς, ἡ, ὸν, ad præcautionem aptus, qui adhibetur ad præcavendum. A προφυλάσσω.

Προφύλαξ, ακος, ὁ, qui ante excubat, excubitor, ſpeculator, præſidiarius. Ex πρὸ, & φύλαξ, cuſtos.

Προφυλάσσομαι, præcaveo, Gl. V. A ſeq.

Προφυλάσσω, vel άττω, f. ξω, q. d. ante excubo, pro ſtatione excubias ago. Μὴ δυναμένη δὲ προφυλάξασθαι, ἢ διορθώσασθαι ταῦτα, M. Anton. 2, 8. Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', Epigr. de adulatore. Εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττοιμι ὑμᾶς, Xen. Ex πρὸ, & φυλάσσω, cuſtodio, excubo.

Προφυράω, ῶ, ante miſceo, præparo ante. Καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι, Ariſt. Av. 468. A πρὸ, & φυράω, miſceo.

Προφύσια, ων, τὰ, præmunimina, quibus follium fiſtulæ in metallis teguntur. Ex πρὸ, & φυσάω, ſufflo.

Πρόφυσις, εως, ἡ, germinatio, germen. A προφύω.

Προφυτεύω, f. εύσω, prius planto vel ſero, præſero. Ex πρὸ, & φυτεύω, planto.

Προφύω, f. ύσω, ante genero ſeu gigno. Ex πρὸ, & φύω, gigno.

Προφωνέω, ῶ, f. ήσω, prius vocem edo, præloquor; (2) prædico, præmoneo, denuncio. Φεύγειν προφωνῶ πᾶσι, Eur. Hipp. 959. Nonnulli vero legunt προσφωνῶ. Ex πρὸ, & φωνέω, loquor.

Προφωτίζω, f. ίσω, prius illumino, prius patefacio. Ex πρὸ, & φωτίζω, lucidum reddo.

Προχάραγμα, ατος, τὸ, futuræ rei repræſentatio imaginaria, imago futuri. A προχαράττω.

Προχαράσσω, vel άττω, f. ξω, prima lineamenta dico, primam ſculpturam facio ante polituram, præformo. Ex πρὸ, & χαράσσω, ſculpo.

Προχαρίζομαι, f. ίσομαι, ante vel prius gratificor, ante condono. Ex πρὸ, & χαρίζομαι, gratificor.

Προχειλίδιον, ου, τὸ, prominens labiorum pars. A πρόχειλος.

Πρόχειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui prominentibus eſt labris; labroſus, Gl. V. Ex πρὸ, & χεῖλος, labium.

Προχειρέω, ῶ, f. ήσω, deligo, conſcribo, Suic. A πρόχειρος.

Προχειρίζω, f. ίσω, omnibus notum facio, q. πρόχειρον; promulgo; (2) deligo, ſumo ad aliquid faciendum; (3) inſtituo, inchoo; (4) promo, depromo; προχειρίζομαι, profero, promo, Gl. V. paſſ. deligor. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε, Act. 22, 14. Δύναμίν τινα φημὶ προχειρίσασθαι δεῖν ὑμᾶς, Dem. Phil. 1. Ab eod.

Πρόχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in promptu, inventu facilis, expeditus. Ph. πρόχειρον, promptum, ad manum. Ex πρὸ, & χεὶρ, manus.

Προχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ante ſeu prius creo; (2) præ aliis & ante tempus aliquid deſigno. Γενομένης ἐκκλησίας προὐχειροτόνησεν δῆμος, Dem. Μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, Act. 10, 41. Ex πρὸ, & χειροτονέω, manum protendo, decerno.

Προχείρως, Adv. prompte; (2) temere. A πρόχειρος.

Πρόχευμα, ατος, τὸ, profuſio, id, quod profunditur. A προχέω.

Προχέω, f. εύσω, profundo, effundo. Προχέει λίγειαν ὀμφὰν, Anacr. 6, 11. Ἐς πεδίον προχέοντο, Il. 2, 465. Ex πρὸ, & χέω, fundo.

Πρόχνυ, Adv. in genua, geniculatim; (2) funditus, radicitus. Ex πρὸ, & γόνυ, genu.

Προχόη, ης, ἡ, gutturnium. A προχέω.

Προχοὴ, ῆς, ἡ, fluxus aquæ; (2) oſtium, quo fluvius in mare effunditur. Ab eod.

Προχοΐδιον, ου, τὸ, aqualiculus, qua aqua effunditur manibus abluendis. A προχοῒς.

Προχοῒς, ίδος, ἡ, matula. A προχέω.

Πρόχοος, contr. πρόχους, ου, ἡ, aqualis, vas aquarium, quo aqua manibus datur, gutturnium. Ab eod.

Προχρίω, f. ίσω, ante inungo. Ex πρὸ, & χρίω, ungo.

Προχρονέω, ῶ, f. ήσω, tempore ſum prior, tempore præcedo, Suic. A πρόχρονος.

Πρόχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, tempore anterior, tempore præcedens. Ex πρὸ, & χρόνος, tempus.

Πρόχυμα, ατος, τὸ, quod profunditur aut profuſum eſt; (2) vinum ſponte defluens ante, quam uvæ calcentur. A προχύω.

Πρόχυσις, εως, ἡ, profuſio, effuſio; (2) terra ante locum aliquem adgeſta. A προχύω, profundo, vel terra adgeſta exſtruo.

Προχυταῖος, αία, αῖον, qui natus eſt vel habitat in inſula prochyta. A προχύτη.

Προχύτη νῆσος, terra avulſa a continente & inſula facta. A προχύω.

Προχυτήριον, ου, τὸ, fuſorium, Gl. V. Ab eod.

Προχύτης, ου, ὁ, poculi ſpecies. Ab eod.

Προχυτὸς, ἡ, ὸν, perfuſus. Ab eod.

Προχύω, f. ύσω, profundo, effundo; (2) terra adgeſta exſtruo. Τὸ Περσικὸν οἴδημα προχύων, Dion. Πεπ. 52. Ex πρὸ, & χύω, fundo vel e terra educo.

Προχωρέω, ῶ, f. ήσω, procedo, progredior. Ἡμῖν δὲ δόξας εὖ προχωρήσαι δόμος, Eur. Herac. 486. Κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις, id. Ph. 797. Ἤδη τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προκεχωρήκει, Herod. Ex πρὸ, & χωρέω, eo.

Προχώρημα, ατος, τὸ, id, quod ſuccedit, ſeu ſucceſſit; (2) excrementum. A προχωρέω.

Προχώρησις, εως, ἡ, ſucceſſio, progreſſus, proceſſio. Ab eod.

Προψύχω, f. ξω, prius refrigero ſeu perfrigero. Ex πρὸ, & ψύχω, *refrigero.*

Προωθέω, ῶ, f. ωθήσω, protrudo, propello. Τ' ἄλλα παρασύρειν ϗ προωθεῖν, Longin. 32. Ex πρὸ, & ὠθέω, *impello.*

Προώλης, petulans, Ph. perditus. A πρὸ, & ὄλλυμαι, *pereo.*

Προωμοσία, ας, ἡ, præjuratio. Ex πρὸ, & ὄμνυμι, *juro.*

Προωνύμιον, ȣ, τὸ, prænomen, Ph. Ex πρὸ, & ὄνομα, *nomen.*

Προώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nomen habens ante. Ex πρὸ, & ὄνομα, *nomen.*

Προώριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui juſtum legitimumque tempus prævenit, præmaturus, præcox. Ex πρὸ, & ὥρα, *tempus.*

Πρόωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præcox, præmaturus, Gl. V. Ex iiſd.

Πρόωσις, εως, ἡ, protruſio, actio pellendi in anteriorem partem. A προωθέω.

Προώστης, ȣ, ὁ, caput lignorum prominentium, quæ pondus dejiciendum ſuſpendebant. Ab eod.

Προωστικὸς, ὴ, ὸν, vim propellendi habens. A προώστης.

ΠΡΥΛΕ'ΕΣ, ων, οἱ, propugnatores; (2) pedites; (3) populi multitudo in unum congregata.

Πρύτις, εως, ἡ, ſaltatio armata, quam pedites ſaltant. A πρυλέες.

Πρύμνα, ης, ἡ, extrema navis pars, puppis. A πρυμνός.

Πρύμνηθεν, *Adv.* a puppi. A πρύμνα.

Πρυμνήσια, τὰ, funes, quibus navis religatur ad terram. Gl. V. retinacula. Ab eod.

Πρυμνήσιος, ία, ιον, qui eſt puppis, ad puppim pertinens. Ab eod.

Πρυμνήτης, ȣ̃, ὁ, gubernator in puppi ſedens, *Adj.* pro πρυμνήσιος. Ab eod.

Πρυμνητικὸς, ὴ, ὸν, ad puppim pertinens. Ab eod.

Πρυμνόθεν, *Adv.* a puppi; (2) funditus. Ab eod. vel a πρυμνός.

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, extremus, ultimus.

Πρυμνȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puppim tenens. Ex πρύμνα, & ἔχω, *teneo.*

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema montis pars, radix montis. Ex πρυμνὸς, & ὄρος, *mons.*

Πρυτανεία, ας, ἡ, dignitas ſeu poteſtas prytanica, munus vel imperium prytanicum. A πρύτανις.

Πρυτανεῖα, ων, τὰ, pecunia, quam deponebant actor & reus judicio diſceptaturi. A πρυτανεῖον.

Πρυτανεῖον, ȣ, τὸ, locus Athenis, in quo Prytanes judicia exercebant, & in quo viri bene de republica meriti publicis alebantur ſumptibus. Gl. V. auguſtale. A πρυτανεύω.

Πρυτανεύω, f. εύσω, ſummus ſum adminiſtrator; (2) rego, moderor, adminiſtro; (3) ſuppedito, ſubminiſtro, procuro. Τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε, Iſocr. περὶ εἰρήνης, Ariſt. A πρύτανις.

Πρυτανικὸς, ὴ, ὸν, ad πρύτανιν pertinens. Ab eod.

ΠΡΥ'ΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, præfectus, rector, adminiſtrator, diſpenſator; (2) cuſtos, tutor; (3) unus e quinquaginta viris, qui Athenis ſummum habebant magiſtratum.

Πρὼ, πρῴ, & πρῷ, *Adv.* mane. Ex πρωΐ.

Πρώην, *Adv.* nuper, ante, olim, Ph. Ab eod.

Πρωθήϐης, ȣ, ὁ, qui primos puberbatis annos agit, puber. Ex πρῶτος, & ἥϐη, *pubes.*

Πρώθηϐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πρωθύστερος, præpoſterus, Gl. V. πρωθύστερον, præpoſterum, Gl. V. Ex πρῶτον, & ὕστερον, *poſterius.*

ΠΡΩΙ', *Adv.* mane; (2) mature, tempeſtive, præmature, ante tempus conſtitutum. Hinc *Compar.* πρωΐτερος, έρα, ερον, maturior, tempeſtivior, & *Superl.* πρωϊαίτατος, maxime maturus ſeu tempeſtivus.

Πρωΐα, ας, ἡ, ſcil. ὥρα, matutinum tempus. A πρωΐ.

Πρωϊαίτατα, *Adv.* admodum tempeſtive, præmature, ſumme mane. A πρωϊαίτατος.

Πρωϊαίτερον, *Adv.* profundiore diluculo; (2) maturius, tempeſtivius. A πρωϊαίτερος.

Πρωϊανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mature vel præmature florens. Ex πρωΐ, & ἄνθος, *flos.*

Πρωϊϐλαστέω, ῶ, f. ήσω, mature germino. A πρωϊϐλαστής.

Πρωϊϐλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mature germinans. Ex πρωΐ, & βλάστη, *germen.*

Πρωϊϐλαστία, ας, ἡ, matura ſeu præcox germinatio. A πρωϊϐλαστέω.

Πρωϊζὰ, vel πρώϊζα, *Adv.* non ita dudum, hodie mane; (2) præmature, nimium cito, intempeſtive, ante tempus conſuetum. A πρωΐ.

Πρωΐζον, vel πρωϊζὸν, paullo ante præteritum; (2) heſternum; (3) nudius tertius. Ab eod.

Πρωΐθεν, *Adv.* a mane, a tempore matutino. Ab eod.

Πρωϊκαρπέω, ῶ, f. ήσω, mature fructus meos reddo. A πρωΐκαρπος.

Πρωϊκαρπία, ας, ἡ, matura fructuum editio. Ab eod.

Πρωΐκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus mature proveniunt. Ex πρωΐ, & καρπὸς, *fructus.*

Πρωΐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maturus, tempeſtivus. Ph. πρώϊμον, ptæcox. A πρωΐ.

Πρωϊνὸς, ὴ, ὸν, matutinus. Ab eod.

Πρωΐον, ȣ, τὸ, hora matutina. A πρώϊος.

Πρώϊος, ία, ιον, matutinus. A πρωΐ.

Πρωϊότης, ητος, ἡ, præcox maturitas. A πρώϊος.

Πρωϊσπορέω, ῶ, f. ήσω, præmature ſero, mature ſemino. A πρωΐσπορος.

Πρωΐσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mature ſeritur; (2) præmature ſerendus. Ex πρωΐ, & σπείρω, *ſemino.*

ΠΡΩΚΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, podex, anus, culus, Ph. Gl. V.

Πρωκτοτηρέω, ῶ, nates ſpecto, obſervo, verbum Ariſtophanicum, Eq. 874. Ex πρωκτὸς, & τηρέω, *obſervo.*

Πρὼν, ωνὸς, ὁ, locus acclivis, collis; (2) vertex ſeu cacumen montis. A πρηών.

Πρὼξ, ωκὸς, ὁ, gutta, ſtillicidium, *proprie* roris. A πρωΐ.

Πρῷος, idem quod πρώϊος.

ΠΡΩ'ΡΑ, ας, ἡ, prora, anterior pars navis.

Πρωράζω, in prora deprimo; πρωράζεσθαι dicitur navis, cum prora ponderum vi deprimitur. Ab eod.

Πρώραθεν, *Adv.* e prora. Ab eod.

Πρωρατεύω, f. εύσω, ſum proreta, ſeu in prora navem rego. A πρωράτης.

Πρωράτης, ȣ, ὁ, proreta, qui navem in prora regit. A πρώρα.

Πρωρεὺς, έως, ὁ, proreta, Ph. A πρώρα.

Πρῶτα, *Adv.* primum. A πρῶτος.

Πρωτάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui primo aliquid nunciat, prænuncius. Ex πρῶτος, & ἄγγελος, *nuncius.*

Πρωτάγρια, ίων, τὰ, venationis primitiæ. Ex πρῶτος, & ἄγρα, *venatio.*

Πρωταγωνιστέω, ῶ, f. ήσω, primas partes in ſcena ago, primas, i. e. præcipuas partes obtineo; (2) primam orationem in judicio habeo. A πρωταγωνιστής.

Πρωταγωνιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui primas partes fabulæ, ſive in ſcena agit; (2) qui in quovis certamine primum locum tenet. Ex πρῶτος, & ἀγωνιστὴς, *certator.*

Πρώταθλος, ȣ, ὁ, primus athleta, Suic. Ex πρῶτος, & ἆθλον, *certamen.*

Πρώταρχος, ȣ, ὁ, dux primarius, militiæ princeps. Ex πρῶτος, & ἀρχὸς, *princeps.*

Πρωτεία, ας, ἡ, primatus, Suic. A πρῶτος.

Πρωτεῖον, ȣ, τὸ, primatus, primæ partes, principatus. A πρωτεύω.

Πρωτερικὴ, ῆς, ἡ, ſc. συκῆ, ficus, quæ prius fructum ſuum, quam aliæ, maturat, præcox ſeu feſtina ficus. A πρωΐ, alii tamen a πρότερος deducunt, ſed & προτερικὴ, ſcribunt.

Πρωτεύω, f. εύσω, primus ſum, primas partes teneo, principatum obtineo, in primo, i. e. ſummo, honore habeor; πρωτεύων, principalis, Gl. V. Ταῖς οὐσίαις πρωτεύοντες, Iſocr. κατὰ δόξαν, Plut. τῆς Ἑλλάδος, id. A πρῶτος.

Πρωτηρότης, ȣ, ὁ, qui primus aravit, vel arat. Ex πρῶτος, & ἀρόω, *aro.*

Πρώτιστα, *Adv.* primum. A πρώτιστος.

Πρωτιστεύω, f. εύσω, idem quod πρωτεύω.

Πρώτιστον, *Adv.* primum, primo loco, ante omnia. A πρώτιστος.

Πρώτιστος, ίστη, ιστον, primus. A πρῶτος.

Πρωτόαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primum mare expertus, primum navigans. Ex πρῶτον, & ἅλς, *mare.*

Πρωτοϐαθρέω, ῶ, f. ήσω, in primis ſubſelliis, aut in ſubſelliis primum colloco. A πρωτόϐαθρος.

Πρωτόϐαθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in primis ſubſelliis aut in ſubſelliis judicialibus primus ſedet, qui in loco primo ſeu eminentiſſimo ſedet. Ex πρῶτος, & βάθρον, *ſedes, ſcamnum.*

Πρωτοϐολέω, ῶ, f. ήσω, primus jaculor; (2) primum protrudo, vel emitto. A πρωτοϐόλος.

Πρωτοϐόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui primus jaculatur. Ex πρῶτος, & βάλλω, *jacio.*

Πρωτόϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui primum feritur. Ex iiſd.

Πρωτόγαλα, ακτος, τὸ, coloſtrum, i. e. lac primum poſt partum, quod ſponte concreſcit. Ex πρῶτον, & γάλα, *lac.*

Πρωτογένειος, εία, ειον, primogenitus. Ex πρῶτος, & γείνομαι, *naſcor.*

Πρωτογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, primogenitus; πρωτογενέστερος, antiquior. Ex πρῶτος, & γείνομαι, *naſcor.*

Πρωτογέννημα, ατος, τὸ, quod primum enatum & eductum eſt. Ex πρῶτος, & γέννημα, *quod natum eſt.*

Πρωτογέννητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primogenitus, Ph. Ex πρῶτος, & γεννάω, *gigno.*

Πρωτόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primigenius, primigenus, primogenitus, primitivus. Ex πρῶτος, & γέγονα, a γίνομαι, *naſcor.*

Πρωτογόνος, ȣ, ἡ, primum pariens, primum enixa. Ex iiſd.

Πρωτογεύστης, ȣ, ὁ, prægustator, qui primus guſtat; Ph. guſtator. Ex πρῶτος, & γεύω, *guſto.*

Πρωτογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui primus ſententiam dicit, qui eſt primæ ſententiæ, princeps ſenatus. Ex πρῶτος, & γνώμη, *ſententia.*

Πρωτογύναικες, ων, οἱ, qui primum uxores ducunt. Ex Heſ. Ex πρῶτος, & γυνὴ, *mulier.*

Πρωτοδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui primus ſcit, qui primus didicit. Ex πρῶτος, & δαίω, *diſco.*

Πρωτόζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, primis nuptiis junctus, vel qui tunc primum matrimonio junctus eſt. Ex πρῶτος, & ζυγὸς, *jugum.*

Πρωτοθοινία, ας, prima convivii portio. Ex πρῶτος, & θοίνη, *convivium.*

Πρωτόθρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in primo throno ſedet. Ex πρῶτος, & θρόνος, *thronus.*

Πρωτόθροος, *contr.* πρωτόθρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. primiſonus, primo ſono editus; (2) primo locutus. Ex πρῶτος, & θρόος, *ſonus, ſermo.*

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus in conſeſſu aliquo locus, primus conſeſſus. Ex πρῶτος, & καθέδρα, *ſedes.*

Πρωτοκήριος, ȣ, ὁ, primicerius, primus dignitate. Ex πρῶτος, & κηρὸς, *cera*, quia primus in tabula cerata ſcribebatur.

Πρωτόκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primo vocatus. Ex πρῶτος, & κλητὸς, *vocatus.*

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus. Ex πρῶτος, & κλισία, *accubitus.*

Πρωτοκλίσια, ίων, τὰ, q. d. celebritas, qua quis primum ſolio inauguratur; (2) inauguratio. Ex πρῶτος, & κλίσις, *inclinatio.*

Πρωτοκόμιον, ȣ, τὸ, prærogativa, Suic. Ex πρῶτος, & κομίζω, *curo*, Suic.

Πρωτοκȣρία, ας, ἡ, prima tonſio. A πρωτόκȣρος.

Πρωτόκȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tum primum tonſus, qui primum tondetur. Ex πρῶτος, & κȣρὰ, *tonſura.*

Πρωτοκτίϛης, ȣ, ὁ, primo creans. Ex πρῶτος, & κτίϛης, *conditor.*

Πρωτόκτιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primo conditus ſeu creatus. Gl. V. primitivus. Ex πρῶτος, & κτιϛὸς, *conditus.*

Πρωτόλειον, ȣ, τὸ, ſeu πρωτόλεια, ων, τὰ, primitiæ prædæ ſeu manubiarum; (2) quævis primitiæ. Ex πρῶτος, & λεία, *præda.*

Πρωτολογέω, ῶ, f. ήσω, primus dico; primas dicendi partes ſortitus ſum. A πρωτολόγος.

Πρωτολογία, ας, ἡ, primæ partes dicendi, ſermonis principium. A πρωτολόγος.

Πρωτολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui prior verba fecit, qui primo loco loquitur. Ex πρῶτος, & λόγος, *ſermo.*

Πρωτολοχία, ας, ἡ, ordo primipilarium. Ex πρῶτος, & λόχος, *cohors militum.*

Πρωτόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, princeps vates. Ex πρῶτος, & μάντις, *vates.*

Πρωτομάρτυρ, υρος, ὁ, primus teſtis. Ex πρῶτος, & μάρτυρ, *teſtis.*

Πρωτόμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primus mortuus. Ex πρῶτος, & μόρος, *fatum, mors.*

Πρωτόμφαλον, umbilicus clypei, Heſ. Ex πρῶτος, & ὀμφαλὸς, *umbilicus.*

Πρῶτον, *Adv.* primum, primo, primo loco, ante omnia. A πρῶτος.

Πρωτονέως, ω, ὁ ϗ ἡ, qui nunc primum navigat. Ex πρῶτος, & νεὼς pro ναῦς, *navis.*

Πρωτοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui primus compactus & coagmentatus eſt, recens compactus; (2) qui primus fixus & depactus eſt. Ex πρῶτος, & πηγνύω, *pango.*

Πρωτοπάθεια, ας, ἡ, adfectus, quo aliquid primum adficitur non per conſenſum alterius. Ex πρῶτος, & πάθος, *adfectus.*

Πρωτοπαθέω, ῶ, f. ήσω, primo patior, Suic. Ex iiſd.

Πρωτοπάτωρ, ορος, ὁ, primus pater, generis humani auctor, Suic. Ex πρῶτος, & πατὴρ, *pater.*

Πρωτόπειρα, ας, ἡ, tirocinium, Ph. Ex πρῶτος, & πεῖρα, *experimentum.*

Πρωτοπειρία, ας, ἡ, rudimentum, Ph. Ex iiſd.

Πρωτόπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rei alicujus primum periculum fecit, qui aliquid primum eſt expertus. Ex πρῶτος, & πεῖρα, *periculum, tentatio.*

Πρωτοπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, primum ſeu præcipuum damnum adferens, Suic. Ex πρῶτος, & πῆμα, *damnum.*

Πρωτόπλαϛος, ȣ, ὁ, qui primus fictus formatuſque eſt, primus parens. Ex πρῶτος, & πλαϛὸς, *fictus.*

Πρωτόπλοος, *contr.* πρωτόπλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primo navigationem experiens, primo navigans. Ex πρῶτος, & πλόος, *navigatio.*

Πρωτοπολίτης, ȣ, ὁ, princeps, Ph. πρωτοπολῖται, proceres, optimates, Ph. Ex πρῶτος, & πολίτης, *civis.*

Πρωτοπορεία, ας, ἡ, præeundi dignitas, primum agmen in bello. Ex πρῶτος, & πορεία, *ingreſſus, profectio.*

Πρωτοπραξία, ας, ἡ, prima exactio; (2) quod primum exigitur. Ex πρῶτος, & πρᾶξις, *actio.*

Πρωτόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primam proferens radicem, Suic. Ex πρῶτος, & ῥίζα, *radix.*

Πρωτόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui primum defluxit. Ex πρῶτος, & ῥύω, *fluo.*

Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, primus; (2) prior, præſtantior; (3) primus, i. e. primarius, primum locum obtinens. *Superlat.* a πρὸ, pro πρότατος, unde Ionice fit πρόατος, & Attice πρῶτος. Hinc οἱ πρῶτοι, ων, primores, primates, Gl. V. τὴν πρώτην, primum; τὰ πρῶτα, primæ partes.

Πρωτοσπόρος, ȣ, ὁ, qui primus ſerit, aut ſevit, progenitor, parens. At πρωτόσπορος, primo ſeminatus, primo ſatus. Ex πρῶτος, & σπόρος, *ſementis.*

Πρωτοϛασία, ας, ἡ, principatus, Gl. V. Ex πρῶτος, & ϛάσις, *ſtatio.*

Πρωτοϛατέω, ῶ, f. ήσω, primus in ordine ſto, antiſtitor ſeu anteſignanus ſum. A πρωτοϛάτης.

Πρωτοϛάτης, ȣ, ὁ, qui primus ſtat in acie, Ph. princeps; πρωτοϛάται, primores, Gl. V. Ex πρῶτος, & ἵϛημι, *ſiſto.*

Πρωτοτοκεῖα, ων, τὰ, privilegia, ſeu jus primogenituræ. A πρωτοτοκεύω.

Πρωτοτοκεύω, f. εύσω, primogenituræ privilegia tribuo. A πρωτότοκος.

Πρωτοτόκια, ίων, τὰ, privilegia ſeu jus primogenituræ. Ab eod.

Πρωτοτόκος, ȣ, ἡ, quæ primum peperit, primipara. Gl. V. πρωτοτόκοι, primiparæ. Ex πρῶτος, & τίκτω, *pario.*

Πρωτότοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ille, ante quem nullus alius ex iiſdem parentibus editus eſt. Ph. primigenus, primogenitus, primitivus. Ex iiſd.

Πρωτοτομέω, ῶ, f. ήσω, primum cædo ſeu ſeco, in primis puto. A πρωτότομος.

Πρωτότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui primus cæſus & putatus eſt. Ex πρῶτος, & τέμνω, *ſeco, cædo.*

Πρωτότυπον, ȣ, τὸ, originale, principale. Ph. πρωτότυπα, prædicamenta, Phil. A ſeq.

Πρωτότυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exemplar, ex quo ſimile facimus. Gl. V. primitivus, principalis. Ex πρῶτος, & τύπος, *forma, typus.*

Πρωτοτύπως, principio, Gl. V. principaliter. A præc.

Πρωτούπνιον, ȣ, τὸ, primus ſomnus, Suic. Ex πρῶτος, & ὕπνος, *ſomnus.*

Πρωτȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, primas in opere aliquo partes obtinens, primario efficiens. Ex πρῶτος, & ἔργον, *opus.*

Πρωτοφάνεια, ας, ἡ, prima apparitio, Suic. A πρωτοφανής.

Πρωτοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, primo apparens. Ex πρῶτος, & φαίνομαι, *appareo.*

Πρωτοφόνος, ȣ, ὁ, primus homicida; ita vocatur Cain, Suic. Ex πρῶτος, & φόνος, *cædes.*

Πρωτοφορέω, ῶ, f. ήσω, primas obtineo, Suic. Ex πρῶτος, & φορέω, *fero.*

Πρωτοφόρημα, ατος, τὸ, fructus terræ, qui primum prodit, Suic. Ex πρῶτος, & φόρημα, *fructus.*

Πρωτοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, primo natus ſeu exortus; πρωτοφυὲς, primum natum. Ex πρῶτος, & φύομαι, *naſcor.*

Πρωτόχνοος, *contr.* πρωτόχνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primam lanuginem habens, R. Suic. Ex πρῶτος, & χνόος, *lanugo.*

Πρωτόχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primævus, Gl. V. Ex πρῶτος, & χρόνος, *tempus.*

Πρωτόχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primum effuſus, Suic. Ex πρῶτος, & χυτὸς, *effuſus.*

Πρώτως, *Adv.* primum, primo loco, ante omnia, primo, primario, i. e. per ſe & ſua natura, non per accidens. Gl. V. primo, primitus. A πρῶτος.

ΠΡΩ'ΩΝ, ονος, ὁ, locus acclivis, collis, vertex & cacumen montis; πρώονες, cacumina, vertices.

ΠΤΑΙ'ΡΩ, ſternuo, ſternuto; ἔπταρον, a. 2. ſternutavi. Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν ἀμφὶ δὲ δῶμα, Odyſſ. 17, 541.

Πταῖσμα, ατος, τὸ, offenſio, lapſus. Ph. culpa, noxa, delictum. Al. Gl. V. menda. A πταίω.

Πταισμάτιον, ȣ, τὸ, offenſiuncula, Gl. V. A præc.

ΠΤΑΙ'Ω, f. πταίσω, impingo, offendo, pecco, titubo, vacillo, labor. Μὴ Μαρδονία πταίσῃ ἡ Ἑλλὰς, cedat, Thuc.

Πτακὶς, ίδος, timidus, pavidus. A πτήσσω.

Πτάκισμα, ατος, τὸ, trepidatio, quum quis metu contrahitur. A πτακίς.

Πτὰξ, ακὸς, ὁ ϗ ἡ, idem quod πτακίς.

Πταρμικὴ, ῆς, ἡ, fruticis genus ſic dicti, quod in cacumine capitulum habeat, acri odore ſuo ſternutamentum excitans. A ſeq.

Πταρμικὸς, ὴ, ὸν, qui ſternutare poteſt vel ſolet; (2) ſternutamenta movens, cui vis ineſt ſternutamenta movendi; ut πταρμικὸν φάρμακον. A πταρμός.

Πταρμὸς, ȣ̃, ὁ, ſternutatio, ſternutamentum. Ab eod.

Πτάρνομαι, ſternuo; πτάρνυται, ſternutat. Ph. Πτάρνοιντο, Ariſtot. 3. pl. opt. A πταίρω.

Πτάρνυμαι, ſternuo, ſternuto. A πταίρω.

Πτάρνυμι, ſternuo, Gl. V. A πταίρω.

ΠΤΕΛΕ'Α, ας, ἡ, ulmus.

Πτελέϊνος, ίνη, ινον, ulmeus, ex ulmo confectus. A πτελέα.

Πτελεὼν, ῶνος, ὁ, ulmetum, Gl. V. A πτελέα.

Πτέρινος, ίνη, ινον, alatus, pennatus, e pennis contextus. Gl. V. πτέρινον, plumatile. A πτερόν.

Πτέρις, ιδος, ſive πτερὶς, ίδος, ἡ, filix mas, *herba.* Gl. V. πτερὶς, βοτάνη, filix. Ab eod.

ΠΤΕ'ΡΝΑ, Ion. πτέρνη, ης, ἡ, calx, calcaneus, πτέρναι, calces, Ph.

Πτερνίζω, f. ίσω, calce peto, contingo, vel ferio, Gl. V. ſupplanto. A πτέρνα.

Πτέρνιξ, ικος, ὁ, caulis cacti, plantæ ſpinoſæ. Ab eod.

Πτερνίον, ȣ, τὸ, pernio, Gl. V. A πτέρνα.

Πτερνὶς, ίδος, ἡ, idem quod πτέρνα.

Πτερνισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſupplantatio, deceptio. A πτερνίζω.

Πτερνιϛὴρ, ῆρος, ὁ, qui calce impedit & verberat, qui calcibus ferire ſolet; (2) calcar. Ab eod.

Πτερνιϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui calce ferire ſolet, R. A πτερνίζω.

Πτερνοβάτης, ȣ, ὁ, qui calci inter ambulandum inſiſtit. Ex πτέρνα, & βαίνω, *incedo*.

Πτερνογλύφος, ȣ, ὁ, qui calcem rodit; nomen muris in Batrachom. ver. 222. Ex πτέρνα, & γλύφω, *ſculpo*.

Πτερνοκοπέω, ῶ, calcaneis ſeu pedibus ſtrepitum moveo, pedibus ſupplodo; (2) explodo atque tumultuor. Ex πτέρνα, & κόπτω, *percutio*.

Πτερνοτρώκτης, ȣ, ὁ, pernivorus, Suic. nomen muris in Batrachom. ver. 29. Ex πτέρνα, & τρώγω, *rodo*.

Πτερνοφάγος, ȣ, ὁ, idem, nomen muris in Batrachom. ver. 224. Ex πτέρνα, & φάγω, *edo*, *voro*.

Πτεροδόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pennis agitatus, celer, qui alis circumagitur. Ex πτερὸν, & δονέω, *agito*.

Πτεροείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, alis ſeu pennis veſtitus, alatus, Suic. Ex πτερὸν, & εἶμα, *veſtis*.

Πτερόεις, όεσσα, όεν, alatus, pennatus, volucris. Gl. V. volaticus. A πτερόν.

ΠΤΕΡΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, ala, pluma, pinna; Ph. pinnula; al. Gl. V. penna; πτερὸν πλοίȣ, ὡς Ἔννιος, apluſtra, *ut Ennius*, Ph.

Πτερόομαι, πτεροῦμαι, plumeſco, Gl. V. metaph. erigor, quaſi alis; ἐπτερωμένος, alatus, p. part. paſſ. Ὑπὸ τȣ̃ τὸ ἐν ἰδεῖν ἱμέρȣ πτερωθεὶς, Philo. A πτερόω.

Πτεροποίκιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varias & pictas pennas habens. Ex πτερὸν, & ποικίλος, *varius*.

Πτερόπȣς, ποδος, ὁ ϗ ἡ, alatos pedes habens. Gl. V. alipes; πτερόποδες, alipedes, Gl. V. Ex πτερὸν, & πȣ̃ς, *pes*.

Πτερορρέω, ῶ, pennas amitto. Ὀυκ, ἀλλὰ τ̀ χειμῶνα πάντα τὰ ὄρνεα πτερορρεῖ, Ariſt. Av. 106. A πτερὸν, & ῥέω, *fluo*.

Πτερορρυέω, ῶ, f. ήσω, pennarum defluvio laboro, pennas amitto. Καλλίας ἄρ' ȣ̃τος ὁ ὄρνις ἐϛίν; ὡς πτερορρυεῖ; Ariſt. Av. 291. Ex πτερὸν, & ῥύω, *fluo*.

Πτερότης, ητος, ἡ, pennatus. A πτερόν.

Πτεροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliger, penniger. Ex πτερὸν, & φέρω, *fero*.

Πτεροφυέω, ῶ, f. ήσω, pennas produco, pennæ mihi naſcuntur, plumeſco. Ex πτερὸν, & φύομαι, *naſcor*.

Πτεροφυΐα, ας, ἡ, q. d. plumeſcentia, pennarum productio, Suic. Ex iiſd.

Πτερόω, ῶ, f. ώσω, alas addo, alitem facio; metaph. erigo, uti ſpe. Ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις, Ariſt. Av. 1339. Λόγοισί τ' ἄρα ϗ πτεροῦνται; ibid. 1452. A πτερόν.

Πτερυγίζω, f. ίσω, pennas roſtro purgo; (2) alas pando ſeu explico; (3) fruſtra & inaniter conor. Gl. V. πτερυγίζειν, criſſare. Ἀλλὰ φλυαρεῖς ϗ πτερυγίζεις, Ariſt. Plut. 574. A πτέρυξ.

Πτερύγινος, plumarius, adject. Gl. V.

Πτερύγιον, ȣ, τὸ, alula, pumula, pinnaculum, ſeu pinna in ædificio; ſumma auricula. Dim. a πτέρυξ.

Πτερυγοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alæ formam habens. Ex πτέρυξ, & εἶδος, *forma*.

Πτερυγοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, penniger; (2) agmen quoddam militare; (3) curſor, tabellarius ſurrectas in capite pennas gerens. Ex πτερὸν, & φέρω, *geſto*.

Πτερυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, alæ ſpeciem gerens, alam referens; (2) alatus; (3) ſcapulas exſtantes habens. A πτέρυξ.

Πτερυγωκὺς, vel πτερύγωκυς, εος, ὁ ϗ ἡ, alis celer. Ex πτέρυξ, & ὠκὺς, *celer*.

Πτερύγωμα, ατος, τὸ, ala, pinna. A πτέρυξ.

Πτερυγωτὸς, ἡ, ὸν, alatus, pennatus, pinnatus. Ab eod.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala, pinna, penna, pluma. A πτερόν.

Πτέρυξις, εως, ἡ, alarum plauſus. A πτερύσσομαι.

Πτερύσσομαι, f. ξομαι, alis latera ferio; (2) geſtio ſeu paſſis alis geſtio, gaudeo, lætor. Ὀικτρὰ δ' ὁ πέμφιξ Ταίναρον πτερύξεται, Lyc. 1106. A πτερόν.

Πτέρωμα, ατος, τὸ, pennoſum in avibus tegmen; (2) pinnæ murorum. A πτερόν.

Πτέρωσις, εως, ἡ, pennarum productio; (2) pennoſum in avibus tegmen. Ab eod.

Πτερωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui alas addidit, qui alis ſublevat. Ab eod.

Πτερωτὸς, ἡ, ὸν, alatus, pennatus, aliger, Gl. V. Ab eod.

Πτῆμα, ατος, τὸ, volatus, Gl. V. A πτῆμι.

Πτῆμι, f. πτήσω, volo. Verbum inuſ. unde tamen ἵπταμαι & alia deſcendunt.

Πτηνολέτις νεφέλη, aves pendens, vel perimens laqueus, Suic. Ex πτηνὸς, & ὄλλυμι, *perdo*.

Πτηνὸς, ἡ, ὸν, volucris, volatilis. Hinc τὸ πτηνὸν, ȣ̃, volucris, ales, avis. A πτῆμι.

Πτῆσις, εως, ἡ, volatus. Ab eod.

Πτήσσω, f. ξω, q. d. metu contrahor, expaveſco, fugio, me abſcondo. Gl. V. extimeſco; (2) perterrefacio. Σιγῆ πτήξειαν ἄφωνοι, Soph. Aj. 171. Ὁπότ' ἂν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον, Ariſt. Lyſ. 773. Τὸ ζῶν, ξύνειμι, κἂν ὕπνῳ πτήσσων δόρυ, Lyc. 280. Πόλις δὲ πρὸς πόλιν ἔπτηξε, Eur. Supp. 269. A πτοέω.

Πτητικὸς, ὴν, ὸν, volatilis, cui volandi facultas & vis ineſt. A πτῆμι.

Πτητικῶς, *Adv.* volatilium modo, Suic. A πτητικός.

Πτίλλος, lippus, Ph.

Πτιλοβάφος, ȣ, ὁ, plumarius, Ph. Ex πτίλον, & βάπτω, *tingo*.

Πτίλον, ȣ, τὸ, penna mollis, Ph. pluma.

ΠΤΙ'ΛΟΣ, cui ex ciliis pili periere.

Πτίλος, lippus, Gl. V.

Πτίλωσις, εως, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio; (2) defluvium pilorum e palpebris calloſis & rubentibus. A πτίλος.

Πτιλωτὸς, ἡ, ὸν, pennatus ſeu pinnatus; (2) membrana ſicca volans. Ab eod.

Πτισάνη, ſeu πτισσάνη, ης, ἡ, ptiſana, i. e. hordeum piſtum & a cortice purgatum; (2) ptiſana non colata hordeacea. A πτίσσω.

Πτίσμα, ατος, τὸ, hordei granum. A πτίσσω.

Πτισμὸς, ȣ̃, ὁ, pinſatio, tuſio. Ab eod.

ΠΤΙ'ΣΣΩ, tundo, pinſo, decortico.

Πτιϛικὸς, ἡ, ὸν, pinſationi aptum. A πτίσσω.

ΠΤΟΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, metu conſterno, terrefacio, exterreo; obſtupefacio, attonitum reddo, Ph. πτοῶ, terreo, territo; πτοοῦμαι, trepido, paveo, paveſco, expaveſco, Gl. V. ἐπτοημένος, pavidus, Gl. V. p. paſſ. part. πτοηθεὶς, obſtupefactus, Ph. a. 1. part. paſſ. Μή τις σ' ἴδῃ ϛείχȣσαν ἐπτοημένην, Eur. Iph. in Au. 1054.

Πτόα, ας, ἡ, pavor, conſternatio; (2) timor, metus. A πτοέω.

Πτόησις, εως, ἡ, pavor & conſternatio; timor, metus, Ph. trepidatio, pavor, terror. Ab eod.

Πτοία, ας, ἡ, pavor & conſternatio, timor, metus; (2) impotens & veluti ſtupida libido rei alicujus, nimia adfectatio. A πτοιέω.

Πτοιάλεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pavidus, timidus. A πτοία.

Πτοιάω, ῶ, idem quod ſequens πτοιέω.

Πτοιέω, ῶ, f. ήσω, conſterno metu, metu percello, perterrefacio; (2) animo ſpecto attento. Μοὶ ὄνειρα δὲ φρένας ἐπτοίησαν, Moſch. 4, 122. Κȣρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται, Heſiod. Ἔργ. 445. A πτοέω.

Πτοίησις, εως, ἡ, idem quod πτόησις.

Πτοῖος, ȣ, ὁ, timor, metus. A πτοία.

Πτολεμίζω, bello, belligero, ſeu bellum gero. Ἔπειτο πτολεμίζων Ἐς Τροίην, Il. 13, 644. Pro πολεμίζω.

Πτολεμιϛὴς, ȣ̃, ὁ, pro πολεμιϛής.

Πτόλεμόνδε, ad vel in bellum; pro πόλεμόνδε.

Πτόλεμος, ȣ, ὁ, bellum, pugna.

Πτολίαρχος, ȣ, ὁ, præfectus aut princeps orbis, vel pro πολίαρχος.

Πτολίεθρον, pro πολίεθρον, oppidum.

Πτολιπόρθιος, ȣ, ὁ, urbium populator, vaſtator ſeu everſor. Ex πτόλις, & πορθέω.

Πτόλις, εως, ἡ, urbs, civitas. Pro πόλις.

Πτόλισμα, ατος, τὸ, urbs, civitas. Pro πόλισμα.

Πτορθάκανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ramos habens ſpinoſos ſeu aculeatos. Ex πτόρθος, & ἄκανθα, *ſpina*.

Πτόρθος, ȣ, ὁ, ramus, ramulus, ſurculus, germen. Ab ὀρθός.

Πτοώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, terrore perculſus, perterrefactus, pavidus. A πτοέω.

Πτυαλίζω, vel πτυελίζω, f. ίσω, frequenter ſpuo, os ſputo plenum habeo. A πτύαλον, ſive πτύελον.

Πτυαλισμὸς, vel πτυελισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſcreatus, exſcreatio; (2) ſputatio, crebra ſputi ejectio. A πτυαλίζω, vel πτυελίζω.

Πτύαλον, vel πτύελον, ȣ, τὸ, ſputum. A πτύω.

Πτύγμα, ατος, τὸ, plica, ſinus, ſinus rei complicatæ. A πτύσσω.

Πτυγμάτιον, ȣ, τὸ, parva plicatura, ſinus rei complicatæ. Dim. a πτύγμα.

ΠΤΥ'ΓΞ, γὸς, ὁ, ptynx, avis genus.

Πτυελίζω, q. d. ſalivo, ſaliva abundo, Hipp. A πτύελον.

Πτυελισμὸς, ȣ̃, ὁ, q. d. ſalivatio, ſalivæ abundantis fluxus. Ab eod.

Πτύελον, ȣ, τὸ, ſaliva, ſputum. A πτύω, *ſpuo*.

Πτυκτίον, ȣ, τὸ, ruga; (2) libellus plicatilis, pugillares. A πτύσσω.

Πτυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, complicatus, plicatilis. A πτύσσω.

Πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica, plicatura; (2) ruga & ſinus veſtis; (3) lamina pugillarium; πτύχες, januæ valvæ. Gl. V. tabella. Ab eod.

Πτύξις, εως, ἡ, plicatio, plicatura. Ab eod.

Πτύον, ȣ, τὸ, ventilabrum, pala, Ph.

Πτυόφι, Poët. cum ventilabro. A πτύον.

Πτυρμὸς, ȣ̃, ὁ, pavor & conſternatio. A πτύρομαι.

Πτυρτικὸς, ἡ, ὸν, qui facile conſternatur. Ab eod.

Πτύρω, f. ρῶ, conſterno, expavefacio, terrefacio, terreo; πτύρομαι, trepido, Ph. πτύρεται, conſternatur, Ph. Μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τ̃ ἀντικειμένων, Phil. 1, 28. A πτοέω.

Πτύσις, εως, ἡ, exſcreatio, exſpuitio. A πτύω.

Πτύσμα, ατος, τὸ, ſputum. Ab eod.

Πτυσμὸς, ȣ̃, ὁ, ſputatio, exſpuitio. Ab eod.

ΠΤΥ'ΣΣΩ, f. ξω, plico, complico, in rugas & ſinus contraho; ἐπτυγμένος, complicatus, plicatus, p. part. paſſ. πτυχθεὶς, plicatus, a. 1. part. paſſ. Τὴν ἀλυργίδα πτύξαι, Plut. Πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, complexus, Soph. Oed. Col. 1606.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica, plicatura. A πτύσσω.

Πτυχίον, ȣ, τὸ, libellus, ſ. codicillus plicatilis, pugillares. A πτύξ.

Πτυχὶς, ίδος, ἡ, pars navis ubi nomen navis ſcriptum. A πτύξ.

Πτυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, multas habens plicas, rugoſus, plicatilis. A πτυχή.

ΠΤΥ'Ω, f. ύσω, ſpuo, exſpuo, exſcreo; (2) contemno, deſpuo. Τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον, Theocr. 6, 39. Πτύσας προσώπῳ, Soph. Antig. 1246.

Πτωκάζω, metu contrahor, expaveſco; πτωκαζέμεν, trepidare, inf. pro πτωκάζειν, Il. 4, 372. A πτώξ.

Πτωκὰς, άδος, ἡ, pavida, timida, fugax. A πτώξ.

Πτῶμα, ατος, τὸ, caſus, lapſus; (2) clades; (3) delictum ſeu erratum; (4) cadaver. A πίπτω.

Πτωματίζω, f. ίσω, cadere facio, vel præcipito. A πτῶμα.

Πτωματὶς, ίδος, ἡ, poculi ſeu alius vaſis genus. Ab eod.

Πτὼξ, πτωκὸς, ὁ ϗ ἡ, pavidus, timidus; (2) *ſubſtant.* pro lepore. A πτοέω.

Πτώσιμος, ίμη, ιμον, cadivus, caducus; πτώσιμον, πτῶμα ἐπὶ νεκρȣ̃, cadaver, Gl. V. A πίπτω.

Πτῶσις, εως, ἡ, caſus, ruina. Ph. ſtrages; Al. Gl. V. Ab eod.

Πτώσσω, f. ξω, metu contrahor, perterreor, trepido, expaveſco, metu conſternor, metu perculſus concido, abſcondo me præ metu; (2) timide mendicans oberro, mendico. Ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτώσσουσαν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν, Eur. Bac. 223. A πτοέω.

Πτωτικὸς, ἡ, ὸν, caſualis. A πτωτός.

Πτωτὸς, ἡ, ὸν, qui cadere poteſt vel ſolet, caducus. A πίπτω.

Πτωχαλαζών, ονος, ὁ ϗ ἡ, q. d. mendicus oſtentator, pauper arrogans. Ex πτωχὸς, & ἀλαζὼν, *oſtentator.*

Πτωχὰς, άδος, ἡ, idem quod πτωκὰς, vel ſemper eſuriens. A πτώξ.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia, paupertas, egeſtas, Ph. A πτωχεύω.

Πτωχεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo mendici degunt, vel aluntur, domus mendicorum. Ab eod.

Πτωχεύω, f. εύσω, pauper ſum, mendico; πτωχεύεσκον, mendicabam. imperf. Ion. pro ἐπτώχευον. Ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλȣ́σιος ὤν, 2 Cor. 8, 9. A πτωχός.

τωχίζω, f. ίσω, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. Ab eod.

τωχικὸς, ἡ, ὸν, mendicus, paupertinus; (2) qui mendici eſt, mendico conveniens. Ab eod.

τωχίστερος, mendicior; comparat. irregul. A πτωχός.

τωχοδοχεῖον, ȣ, τὸ, receptaculum mendicorum. Ex πτωχὸς, & δοχεῖον, *receptaculum.*

τωχόμȣσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pauper Muſis, i. e. imperitus, Suic. Ex πτωχὸς, & μȣ̃σα, Muſa, *eruditio.*

τωχοπλȣ́σιοι, qui paupertatem mentiuntur; qui ſpecie paupertatis reipſa ſunt ditiſſimi. Ex πτωχὸς, & πλȣ́σιος, *dives.*

τωχοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, mendicos faciens, ad mendicitatem redigens. Ex πτωχὸς, & ποιέω, *facio.*

Πτωχὸς, ἡ, ὸν, mendicus, pauper, egenus, Ph. A πτώσσω.

Πτωχότατος, pauperrimus. A præc.

Πτωχοτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus alendis mendicis deſtinatus. A πτωχοτρόφος.

Πτωχοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pauperes alo, Suic. Ab eod.

Πτωχοτροφία, ας, ἡ, mendicorum nutritio. Ab eod.

Πτωχοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ mendicos alit. Ex πτωχὸς, & τρέφω, *alo.*

Πυανέψια, ων, τὰ, feſtum quoddam Athenis. A πυανέψιος.

Πυανέψιος, ία, ιον, in quo legumina ſeu fabæ coquuntur. Ex πύανον & ἕψω, *coquo.*

Πυανεψιὼν, ῶνος, ὁ, menſis, cujus initium eſt, quando ſol Scorpionem ingreditur; Gl. V. October. A πυανέψιος.

Πυάνιος, ȣ, ὁ, fabaginus, vel qui ex leguminibus eſt. A πύανον.

Πύανον, ȣ, τὸ, faba, vel legumen; (2) triticum coctum. A κύαμος.

ΠΥ'ΑΡ, τὸ, coagulum; (2) primum lac a partu.

Πυαρίτης, ȣ, ὁ, lac, quod ſtatim a partu emulgetur, ſive coloſtrum, decoctum. A πύαρ.

Πυγαῖα, ων, τὰ, nates, clunes. A ſeq.

Πυγαῖος, αία, αῖον, poſticus, qui eſt natium; (2) ſalax, libidinoſus, cinædus. Ab eod.

Πύγαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nates albas habens, effeminatus, *Subſt.* aquilæ genus cauda albicante, albicilla. Ex πυγὴ, & ἀργὸς, *albus.*

ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, nates, clunes.

Πυγηδὸν, *Adv* ſecundum clunes, vel nates, averſe. A πυγή.

Πυγίδιον, ȣ, τὸ, exiles nates, clunes aridæ & depreſſæ. Dim. Ab eod.

Πυγίζω, f. ίσω, nates alicujus ferio; (2) pædico; πεπυγισμένος, pædicatus, Ph. p. part. paſſ. Ab eod.

Πύγισμα, ατος, τὸ, verberatio, qua nates alicujus verberantur. A πυγίζω.

Πυγιστὴς, ȣ̃, ὁ, pædico. Ab eod.

Πυγμαιομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum pygmæis pugnans; ut πυγμαιομάχοι γέρανοι, grues. Ex πυγμαῖος, & μάχομαι, *pugno.*

Πυγμαῖος, ȣ, ὁ, æquans ſeu explens πυγμὴν, pygmæus, nanus, pumilio, puſillus homo. A πυγμή.

Πυγμαχέω, ῶ, pugilatu decerto, Apoll. A πυγμάχος.

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatio, pugilatus, certatio pugilica. Ab eod.

Πυγμάχος, ȣ, ὁ, pugil, pugilatu decernens cum aliquo. Ex πυγμὴ, & μάχομαι, *pugno.*

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta; (2) menſura continens ſpatium, quod eſt a cubito ad digitos clauſos, vel pugnum; (3) dimicatio, pugna, Ph. Al. Gl. V. cæſtus; pugilatus. A πύξ.

Πυγμῇ, *Adv.* crebro; (2) enixe. A πυγμὴ, cujus proprie eſt dativus.

Πυγολαμπὰς, άδος, vel πυγολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, inſecti genus, cujus clunes ſeu nates noctu lucent. Ex πυγὴ, & λάμπω, *luceo.*

Πυγονιαῖος, αία, αῖον, menſuram cubiti æquans. A πυγών.

Πυγοστόλος, ȣ, ἡ, quæ clunes exornant. Ex πυγὴ, & στέλλω, *orno.*

Πυγȣ́σιος, ȣ, ὁ, menſuram πυγόνος æquans, cubitalis. A πυγών.

Πυγὼν, όνος, ὁ, menſura continens ſpatium, quod eſt a cubito uſque ad digitos inflexos, ſive pugnum. A πύξ.

Πυδαρίζω, reſilio; calcitro; calce nates ferio

Πυέλιον, ȣ, τὸ, labrum ſeu ſolium æneum, in quo ſe lavant. A πύελος.

Πυελὶς, ίδος, ἡ, cavitas annuli, in quam gemma inſeritur, pala annuli. Ab eod.

Πύελον, ȣ, τὸ, idem quod ſequens πύελος.

ΠΥ'ΕΛΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, ſolium, alveus, locus in quo quidpiam lavatur.

Πυελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, concavus in modum πυέλȣ. A πύελος.

Πυετία, ας, ἡ, coagulum.

Πυέω, ῶ, f. ήσω, ſuppuro, ad ſuppurationem perduco. A πύον.

Πύη, ης, ἡ, morbus pulmonis, qui & φθίσις dicitur. Ab eod.

Πυθαγόρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Pythagora ortum ducens, Pythagoreus. A Πυθαγόρας, *Pythagoras.*

Πυθαγορίζω, f. ίσω, Pythagoræ ſectator ſum. Ab eod.

Πυθαγορικὸς, ἡ, ὸν, Pythagoricus. Ab eod.

Πυθαγοριστὰς, Dor. pro Πυθαγοριστὴς, Pythagoriſta; Pythagoræ ſectator. A Πυθαγορίζω.

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, putredo. A πύθω.

Πυθεῖον, ȣ, τὸ, Pythium oraculum. A πύθιος.

Πυθία, ας, ἡ, ſc. ἱέρεια, Pythia Apollinis ſacerdos, Pythia. Ab eod.

Πύθια, ίων, τὰ, Pythia, feſtum Græcorum in honorem Apollinis Pythii, ob interemptum ſerpentem pythonem Delphis celebrari ſolitum. Ab eod.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Pythias, tempus inter duo Pythia; (2) ſacerdos Pythia. Ab eod.

Πυθικὸς, ἡ, ὸν, Pythicus. Ab eod.

Πυθιονίκης, ȣ, ὁ, qui Pythiis ludis vicit. Ex πύθιος, & νίκη, *victoria.*

Πυθιόνικος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Πύθιος, ία, ιον, Pythius, ad Pythios ludos, vel Apollinem Pythium ſive Pythonem etiam & Oraculum Pythium pertinens; (2) Apollinis cognomen, a ſerpente Pythone ei impoſitum, quem jaculis ſuis interemiſſe fertur. A πύθων.

Πυθίων, ονος, ὁ, pythion, bulbi quoddam genus. Ab eod.

Πυθμηνόθεν, *Adv.* funditus, prorſus, omnino, R. A πυθμὴν.

ΠΥΘΜΗ'Ν, ένος, ὁ, fundum, ima pars; (2) ramus, propago.

Πυθοῖ, Pythone, in Pytho. A πυθώ.

Πυθόληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Pythio correptus, furens. A πύθιος, & λαμβάνω, *corripio.*

Πύθομαι, audio.

Πυθόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, Pythicus vates. Ex πύθιος, & μάντις, *vates.*

Πυθόχρηστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Pythio oraculo editus, vel comprobatus. Ex πύθιος, & χράω, *oraculum edo.*

ΠΥ'ΘΩ, f. πύσω, putrefacio, & πύθομαι, putreſco, putrefio. Ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος, Heſiod. Ἔργ. 624.

Πυθὼ, ȣ̃ς, ἡ, Pytho, urbs Phocidis, quæ & Delphi appellatur, Apollini ſacra.

Πυθώδε, *Adv.* ad locum oraculi Apollinis Pythii. A πυθώ.

Πύθων, ωνος, ὁ, Pytho, draco vel ſerpens, quem Apollo interemit, unde & *Pythius* cognominatus fuit. A πύθω, quia ex putredine terræ ortus credebatur.

Πυθωνικὸς, ἡ, ὸν, Pythonicus; (2) a ſpiritu divinatorio correptus. A πύθων.

Πυΐον, ȣ, τὸ, ſanguis putrefactus. A πύον.

ΠΥ'ΚΑ, *Adv.* denſe, ſpiſſe; (2) prudenter, accurate; adfabre.

Πυκάζω, f. άσω, denſo, ſtipo; (2) tego, intego, contego; (3) orno, exorno πεπυκασμένος, denſatus; p. part. paſſ. Ph. crinitus. Στεφάνοις πυκασθεὶς, Eur. Alc. 792. Κόσμῳ πυκάζȣ τῷδ', id. Herac. 725. Πάντα τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον, Theocr. 21, 53. A πύκα.

Πυκασμὸς, ȣ̃, ὁ, denſatio. A πυκάζω.

Πυκιμήδης, εος, ὁ ϗ ἡ, prudens, accuratus. Ex πυκινὸς, & μῆδος, *conſilium*.

Πυκινὰ, *Adv.* frequenter. A πυκινός.

Πυκινὸς, ἡ, ὸν, denſus, ſpiſſus, creber, frequens; (2) prudens, callidus. A πύκα.

Πυκινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui prudenti conſilio eſt. Ex πυκινὸς, & φρὴν, *mens*.

Πυκινῶς *Adv.* denſe, ſpiſſe, crebro, frequenter; (2) prudenter, ſapienter, accurate, firmiter. A πυκινός.

Πυκνὰ, *Adv.* crebro, frequenter. A πυκνός.

Πυκνάζω, frequento. Gl. V. πυκνάζει, continuat, Ph. A πυκνός.

Πυκνάκις, *Adv.* frequenter. A πυκνά.

Πυκνόβλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſe germinans. Ex πυκνὸς, & βλαϛάνω, *germino*.

Πυκνογόνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſis geniculis conſtans, crebris diſtinctus geniculis & internodiis. Ex πυκνὸς, & γόνυ, *genu*.

Πυκνόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſos ſeu multos fructus habens. Ex πυκνὸς, & καρπὸς, *fructus*.

Πυκνοκίνδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frequenter periclitatur, qui crebris ſe periculis objicit. Ex πυκνὸς, & κίνδυνος, *periculum*.

Πυκνόκομον, ȣ, τὸ, Pycnocomum, *herba*. Ex πυκνὸς, & κόμη, *coma*.

Πυκνὸν, *Adv.* crebro, frequenter. A πυκνός.

Πυκνοπνεύματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui crebro reſpirat, Suic. Ex πυκνὸς, & πνεῦμα, *ſpiritus*.

Πυκνόπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſos meatus habens, R. Ex πυκνὸς, & πόρος, *meatus*.

Πυκνόῤῥυζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſas aut crebras radices habens, qui eſt denſa radice. Ex πυκνὸς, & ῥίζα, *radix*.

Πυκνοῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, denſus acinis. Ex πυκνὸς, & ῥὼξ, *acinus*.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, denſus, ſpiſſus, creber, frequens; (2) prudens. Per Syncopen a πυκινός.

Πυκνόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui denſa eſt carne, qui ſolidum habet corpus & ſucci plenum. Ex πυκνὸς, & σὰρξ, *caro*.

Πυκνοσπορέω, ῶ, f. ήσω, denſe ſero vel ſemino; πυκνοσποροῦμαι, denſe ſeror. A πυκνόσπορος.

Πυκνόσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſe ſatus, denſe ſeminatus. Ex πυκνὸς, & σπόρος, *ſatio*.

Πυκνόϛικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, crebris punctis diſtinctus, maculoſus, Suic. Ex πυκνὸς, & ϛικτὸς, *punctatus*.

Πυκνόϛυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt crebris columnis. Ex πυκνὸς, & ϛῦλος, *columna*.

Πυκνότερον, *Adv.* ſæpius, crebrius. Ph. A πυκνός.

Πυκνότης, ητος, ἡ, denſitas, ſpiſſitudo; (2) crebritas; (3) prudentia. A πυκνός.

Πυκνόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, crebros oculos ſeu gemmas habens. Ex πυκνὸς, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Πυκνόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſa habens folia ſeu denſus foliis. Ex πυκνὸς, & φύλλον, *folium*.

Πυκνέω, ῶ, f. ώσω, denſo, ſpiſſo, ſpiſſifico, ſtipo; πυκνοῖ, denſat, Ph. πυκνοῦμαι, denſor; πυκνοῦται, ſpiſſeſcit, Ph. πεπυκνωμένος, denſatus. p. part. paſſ. Πάντα τρόπον τε σαυτὸν ϛρόβει πυκνώσας, Ariſt. Nub. 702. A πυκνός.

Πύκνωμα, ατος, τὸ, ſpiſſamentum; (2) frequentamentum. A πυκνόω.

Πυκνῶς, *Adv.* denſe, ſpiſſe, crebro, frequenter, ſæpe. A πυκνός.

Πύκνωσις, εως, ἡ, denſatio, ſpiſſatio.

Πυκνωτικὸς, ἡ, ὸν, denſandi vim habens. Ab eod.

Πυκτεῖον, ȣ, τὸ, tablinum, armarium libellorum. A πυκτός.

Πύκτευσις, εως, ἡ, dimicatio, Ph. A πυκτεύω.

Πυκτευτὴς, ȣ̃, ὁ, pugil; πυκτευταὶ, pugnatores, Gl. V. A ſeq.

Πυκτεύω, f. εύσω, pugilatione ſeu pugilatu certo, pugilor; (2) pugnos incutio; πυκτεύει, dimicat, Ph. πυκτεύω, μάχομαι, pugno, Gl. V. ἐπύκτευσαν, dimicaverunt, Ph. Ὥσπερ δὲ οἱ βάρβαροι πυκτεύȣσιν, ȣ̃τω πολεμεῖτε Φιλίππῳ, Dem. Phil. 1. A πύκτης.

Πύκτης, ȣ, ὁ, pugil. Ph. pugnator; al. Gl. A πύξ.

Πυκτικὸς, ἡ, ὸν, pugilicus, pugilico certamini aptus. A πύκτης.

Πυκτίον, ȣ, τὸ, idem quod ſequens πυκτίς.

Πυκτὶς, ίδος, ἡ, libellus ſeu tabella plicatilis. A πυκτός.

Πυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, complicatus, pro πτυκτός. A πτύσσω.

Πυκτοσύνη, ης, ἡ, pugilatus ſeu ars pugilica. A πύκτης.

Πυλαγόραι, οἱ, legati, qui a ſingulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, & de re publica acturi mittebantur. Ex πύλαι, & ἀγορὰ, *forum*.

Πυλαγορέω, ῶ, ſum Pylagoras, Pylas ad Amphictyonicum concilium proficiſcor. A πυλαγόρης.

Πύλαι, ῶν, αἱ, Pylæ; vide πύλη.

Πυλαία, ας, ἡ, ſc. σύνοδος Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, ſive Thermopylas haberi ſolebat. A πύλαι.

Πυλαΐτης, ȣ, ὁ, unus e vulgo, quod ad Thermopylas confluebat, homo nihili, homo de circo. Ab eod.

Πύλαιος, αία, αιον, qui eſt extra portas; (2) qui Pylis oriundus eſt. Ab eod.

Πυλαῖτις, ιδος, ἡ, epithetum Minervæ, utpote quæ in portis urbium pingi ſolebat. A πύλη.

Πυλαρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, janitor vel janitrix, R. Ab eod.

Πυλάρτης, ȣ, ὁ, habens portas validas & bene compactas. Ex πύλη, & ἄρω, *apto*.

Πυλαρὸς, ȣ̃, ὁ, cuſtos portæ. Ex πύλη, & ȣ̃ρος, *cuſtos*.

Πυλαωρὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ex iiſd.

Πυλεὼν, ῶνος, ὁ, veſtibulum, atrium. Ph. janua. A πύλη.

ΠΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, porta, & *in Plurali* πύλαι, portæ; (2) fauces montium, quibus per illos tranſitur; (3) locus Græciæ, Pylæ, quæ & Thermopylæ dicuntur.

Πυληγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Pylo ortus ſeu oriundus, in urbe Pylo natus. Ex πύλος, & γίνομαι, *naſcor*.

Πυληδόκος, ȣ, ὁ, janitor, Suic. Ex πύλη, & δέχομαι, Suic.

Πυλὶς, ίδος, ἡ, portula. A πύλη.

Πύλος, ȣ, ὁ, porta, veſtibulum; (2) Pylus, urbs Peloponneſi. A πύλη.

Πυλȣρὸς, ȣ̃, ὁ, portæ cuſtos. Gl. V. πυλȣρὸς, janitor; ἡ πυλȣρὸς, janitrix, Ph. Ex πύλη, & ȣ̃ρος, *cuſtos*.

Πυλȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, portas ſuſtinens. Ex πύλη, & ἔχω, *teneo*.

Πυλόω, ῶ, f. ώσω, portis munio ſeu claudo. Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις, Ariſt. Av. 1163. R. Suic. A πύλη.

Πύλωμα, ατος, τὸ, porta ſeu janua. A πυλόω.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium ſeu veſtibulum; (2) porta, oſtium. Ph. janua; πυλῶνες, januæ, Gl. V. A πύλη.

Πυλωρέω, ῶ, f. ήσω, portæ præſum cuſtodiæ. A πυλωρός.

Πυλωρὸς, ȣ̃, ὁ, cuſtos portæ, janitor; (2) cuſtos, defenſor; (3) introitus ſeu veſtibulum; (4) meatus ventriculi inferior. Ex πύλη, & ὦρος, *cuſtos*.

Πύματα, & πύματον, *Adv.* extremum, ultimum, poſtremo. A πύματος.

Πύματος, η, ον, extremus, ultimus, poſtremus. A πυθμήν.

ΠΥ΄ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, fundum, operculum; (2) manubrium gladii.

ΠΥΝΘΑ΄ΝΟΜΑΙ, & πεύθομαι, f. εύσομαι, p. πέπυσμαι, audio, intelligo, cognoſco, reſciſco, certior fio; (2) interrogo, quæro, ſciſcitor. Gl. V. conſulto, rogito, ſciſcitor; πυνθάνεσθαι, percontari, Ph. Ἀλλὰ βραχέα σȣ πυθέσθαι βȣ́λομαι, Ariſt. Nub. 482. Ὡς ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινὸς ἐπυθόμην, a quodam, Xen. Παρὰ πολλῶν ἔξεστι πυθέσθαι τοῖς εἰδέναι βȣλομένοις, licet audire, Iſocr. Ἐγὼ γὰρ ȣ̓κ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν, εἰ μὴ πεπύσμην ταυτὶ τῶν σάφ' εἰδότων, Ariſt. Θεσμ. 603. Πέπυσαι μετρίως ἡμῖν, ibid. 1241.

ΠΥ΄Ξ, *Adv.* pugno vel pugnis.

Πυξ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes. A πυγή.

Πυξάκανθα, ης, ἡ, arbor quædam ſpinoſa. Ex πύξος, & ἄκανθα, *ſpina*.

Πυξεὼν, ῶνος, ὁ, buxetum, Gl. V. A πύξος.

Πυξίδιον, ȣ, τὸ, parva pyxis; (2) parva tabella. Dim. a πυξίον.

Πυξίνεος, έα, Ion. έη, εον, buxeus, e buxo factus, Suic. A πύξινος.

Πύξινος, ίνη, ινον, buxinus, Ph. A πύξος.

Πυξίον, ȣ, τὸ, tabella ſcriptoria; (2) parva pyxis. Dim. a πύξος, *buxum*, vel πυξὶς, *pyxis*.

Πυξὶς, ίδος, ἡ, pyxis, vaſculum e buxo teres & oblongum, intus cavum, & in ſumma parte operculo clauſum. Ph. fritillum. A πύξος.

ΠΥ΄ΞΟΣ, ȣ, ἡ, buxus.

Πυξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, buxo abundans; (2) buxeus. A πύξος.

Πυοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, puris ſpeciem gerens, purulentus. Ex πύον, & εἶδος, *ſpecies*.

Πύον, ȣ, τὸ, pus ſeu ſanguis putrefactus. A πύθω.

Πυοποιέω, ῶ, f. ήσω, pus moveo. A πυοποιός.

Πυοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, pus movens, ſuppurans ſeu ſuppurationem adjuvans. Ex πύον, & ποιέω, *facio*.

Πυοῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, pure mano, pus effundo. A πυόῤῥοος.

Πυόῤῥοια, ας, ἡ, fluxus puris, ſuppuratio. Ab eod.

Πυόῤῥοος, *contr.* πυόῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pure fluens, e quo pus manat. Ex πύον, & ῥέω, *fluo*.

Πύος, ȣ, ὁ, vel πυὸς, ȣ̃, ὁ, coloſtrum ſeu coloſtra, primum lac a partu in omnibus animantibus; πύος, εος, τὸ, pus. A πύον.

Πυȣλκὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, pus extrahens. Ex πύον, & ἕλκω, *traho*.

Πυόω, ῶ, f. ώσω, ſuppuro, ad ſuppurationem perduco. Ab eod.

Πυππάζω, poppyſmate adulor, demulceo. A πύππαξ.

ΠΥ΄ΠΠΑΞ, vox palpi ſeu poppyſmatis.

ΠΥ͂Ρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus, lignorum ſtrues igne ſubjecto ardens. A πῦρ.

Πυράγρα, ας, ἡ, forceps, quo ignita tenemus, aut ex igne eximimus. Ex πῦρ, & ἄγρα, *captura*.

Πυραγρέτης καρκίνος, pro πυράγρα, q. d. cancer ignita tenens. Ex iiſd.

Πυράζω, exuro, cremo; (2) rubeo, rutilo. A πυρά.

Πυραίθω, ignem accendo, ignes excito. Ἀμφὶ ναυσὶ πυραίθειν Ἀργείων στρατὸν, Eur. Rheſ. 824. Ex πῦρ, & αἴθω, *uro*.

Πυράκανθα, ης, ἡ, pyracantha, q d. ignea ſpina, i. e. valde urens & pungens. Ex πῦρ, & ἄκανθα, *ſpina*.

Πυράκκιος, ία, ιον, rufus. Ex πῦρ, & ἄγω, *ago*, R.

Πυρακτέω, ῶ, f. ήσω, in igne verſo & candefacio; (2) uro, incendo, inflammo. Ex πῦρ, & ἄγω, *ago*.

Πυρακτόω, ῶ, f. ώσω, in igne verſo, candefacio; πεπυρακτωμένος, candefactus, perf. paſſ. part. Ex iiſd.

Πυράκτωσις, εως, ἡ, actio ipſa in igne verſandi; (2) incendium. A πυρακτόω.

Πυραλίς, vel πυραλλὶς, ίδος, ἡ, ignaria, nomen avis. Gl. V. ſpinturnix. Ex πῦρ, & ἅλλομαι, *ſalio*.

Πυράμη, ης, ἡ, falx, qua triticum demetitur; (2) falx meſſoria. Gl. V. batillum; ſed editum vatillum, & vacillum. Ex πυρὸς, & ἄμη, *falx*.

Πυραμητὸς, οῦ, ὁ, meſſis tritici; (2) tempus meſſis. A πυράμη.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, Pyramis, figura in conum, velut flamma ignis attenuata; (2) placenta quædam. A πῦρ.

Πυραμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpeciem pyramidis gerens, ſeu pyramidatus. Ex πυραμὶς, & εἶδος, *ſpecies*.

Πυραμοῦς, ſc. ἄρτος, pannificii genus ex tritico, admixto melle, quod præmii loco dabatur iis, qui inſomnes pernoctaſſent in ſympoſiis. A πυρός.

Πυραυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne fulgens, qui ignei fulgoris eſt, igne rutilans. Ex πῦρ, & αὐγὴ, *fulgor*.

Πύραυνον, ου, τὸ, igniarium, vas, quo prunæ ardentes in menſam inferuntur. Ex πῦρ, & αὔω, *accendo*,

Πυραύστης, ου, ὁ, pyrauſta, inſectum lucernis advolans, exuſtiſque alis concidens & periens. Ex iiſd.

Πυράφλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ardens, ſed ita, ut ab igne non abſumatur. Ex πῦρ, & ἄφλεκτος, *non uſtus*.

Πυργηδὸν, *Adv.* catervatim, turmatim. A πύργος.

Πυργηρέω, & πυργηροῦμαι, in turri ſto, turrim cuſtodio, ſum in arce, contineo me intra muros. q. a πυργήρης, qui turri continetur. Ὥσπερεὶ πόλις πρὸς ἐχθρῶν, Σῶμα πυργηρούμεθα, Eur. Or. 744. A πύργος, & ἄρω, *apto*.

Πύργινος, turreus, Gl. V. A πύργος.

Πυργίον, ου, τὸ, turricula. Dim. ab eod.

Πυργισκάριον, ου, τὸ, turricula, armarium. Gl. V. A ſeq.

Πυργίσκος, ου, ὁ, turricula, armarium, Ph. A πύργος.

Πυργίτης, ου, ὁ, in turribus degens; πυργίτης στρουθὸς, paſſer muralis, Gl. V. Ab eod.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, propugnaculum turritum. pl. πυργοβάρεις, propugnacula turrita, Heſ. Suid. Ex πύργος, & βάρις, *domus turrita*.

Πυργοδάϊκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, turribus infeſtus, turres vaſtans & deſtruens. Ex πύργος, & δαΐζω, *vaſto*.

Πυργομαχέω, ῶ, f. ήσω, e turri pugno, Xen. Cyr. 6, 27. Ex πύργος, & μάχομαι, *pugno*.

Πυργοποιέω, πυργοποιῶ, turrifico, Gl. V. Ex πύργος, & ποιέω, *facio*.

ΠΥΡΓΟΣ, ου, ὁ, turris; accipitur etiam pro muro & mœnibus; (2) acies quadrata.

Πυργοσκάφος, ου, ὁ, dirutor turrium & mœnium, Suic. Ex πύργος, & σκάπτω, *fodio*.

Πυργοῦχος, ου, ὁ, turrim ſuſtinens. Ex πύργος, & ἔχω, *teneo*.

Πυργοφορέω, ῶ, f. ήσω, turrim geſto. A πυργοφόρος.

Πυργοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, turrifer ſeu turriger. Ex πύργος, & φέρω, *geſto*.

Πυργόω, ῶ, f. ώσω, turri inſtruo & munio; (2) in altum tollo, in turris altitudinem eveho, amplifico, exaggero; πεπύργωσαι, elatus es, ſuperbis, p. paſſ. 2. ſing. Ἐπεὶ δὴ ϗ λίαν πυργοῖς χάριν, Eur. Med. 526. Μενέλαον εἶπον, ὃς πεπύργωται θράσει, id. Or. 1546. χερὶ, id. Rheſ. 122. A πύργος.

Πυργώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turritus, Gl. V. A πύργος.

Πύργωμα, ατος, τὸ, turris. A πυργόω.

Πυργῶτις, ιδος, ἡ, turrita. Ab eod.

Πυργωτὸς, ὴ, ὸν, turritus, faſtigiatus. Ab eod.

Πυρδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignis peritus vel perita, igniſciens, Suic. Ex πῦρ, & δαίω, *diſco*.

Πύρδαλον, ου, τὸ, igniarium, inſtrumentum prunis ferendis aptum, titio ignitus, qui cineribus obruitur ad conſervandum ignem; (2) culina, coquina. Ex πῦρ, & δαίω, *uro*.

Πύρδανον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Πύρεθρον, ου, τὸ, pyrethrum, *herba*. A πῦρ.

Πυρεῖον, ου, τὸ, igniarium, ignitabulum, Gl. V. thuribulum. Ab eod.

Πυρεκβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignem ejiciens ſeu evomens, ſilex, ſcintillas edens. Gl. V. ignivomus, flammivomus; πυρεκβόλον, fomes, Gl. V. Ex πῦρ, & ἐκβάλλω, *ejicio*.

Πυρεκτικὸς, ὴ, ὸν, febrilis. A πυρέσσω.

Πύρεξις, εως, ἡ, febris. Ab eod.

Πυρέσσω, vel έττω, f. ξω, febrico, febricito. Ἰατρῷ αἰσχρὸν ξενίζεσθαι εἰ πεπύρεχεν οὗτος, M. Anton. 8, 11. A πῦρ.

Πυρεταίνω, idem. A πυρετός.

Πυρέτιον, ου, τὸ, febricula. Dim. ab eod.

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, igneus calor, ſeu igneus æſtus; (2) febris. A πῦρ.

Πυρέττω, vide πυρέσσω.

Πυρετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, febrilis, vel cum febrili calore conjunctus; (2) febres excitans ſeu invehens; (3) calidus. A πυρετός.

Πυρεὺς, έως, ὁ, qui igni inflammat, qui ignes ſubjicit. A πυρεύω.

Πυρευστικὸς, ὴ, ὸν, igniarius. Ab eod.

Πυρεύω, f. εύσω, ignem immitto, igne inflammo. Πυρεύων τὴν ὕλην, Plato. A πῦρ.

Πυρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro πυρὰ pyra, rogus, lignorum ſtrues.

Πυρήϊον, ου, τὸ, igniarium. Ion. pro πυρεῖον.

ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, nucleus. Gl. V. bacca, nucleus, nucleus olivæ; (2) ſpecilli pars altera, in nuclei modum rotunda; (3) granum thuris; (4) gemma quædam.

Πυρήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignem ventilans. Ex πῦρ, & ἄνεμος, ventus.

Πυρήνη, ης, ἡ, nucleus, oſſiculum in pomis, meſpilis, ceraſis, aut palmulis. A πυρήν.

Πυρηνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, baccæ vel nucleo ſimilis. Ex πυρὴν, & εἶδος, *ſpecies*.

Πυρηνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lignoſus, interiore ligno multum diver. Ab eod.

Πυρηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω, *fero*.

Πυρία, ας, ἡ, ſicca ſudatio; (2) vas caldarium, quo excalefacto ſudatio cietur. A πῦρ.

Πυριάζω, foveo, Gl. V. A πυρία.

Πυρίαμα, ατος, τὸ, fomentum. A πυριάω.

Πυρίασις, εως, ἡ, fomentum, fomentatio, Ph. A πυριάζω.

Πυριατήριον, ου, τὸ, locus, in quo ſudantes πυριῶνται; (2) cella caldaria, hypocauſtum, vaporarium. Ab eod.

Πυριάτης, ου, ὁ, coloſtratus; (2) idem quod ſupra πυαρίτης.

Πυριατὸς, ὴ, ὸν, fomentatus, igne calefactus. A ſeq.

Πυριάω, ῶ, f. άσω, foveo; & πυριάομαι, ῶμαι, foveor; (2) ſudo & incaleſco ex πυρίας, ſive camini calefactione. Πυριᾷν θερμῇ θαλάσσῃ, Dioſc. A πῦρ.

Πυρίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in igne vivens. Ex πῦρ, & βίος, *vita*.

Πυριβρεμέτης, ου, ὁ, igniſtrepus. Ex πῦρ, & βρέμω, *ſtrepo*.

Πυρίβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, igne exeſus, Suic. Ex πῦρ, & βρωτὸς, *exeſus*.

Πυριγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne ſatus ſeu genitus. Ex πῦρ, & γίνομαι, *naſcor*.

Πυρίγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, igneas pupillas habens. Ex πῦρ, & γλήνη, *pupilla*.

Πυριγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, ignitam cuſpidem vel aciem habens, Suic. Ex πῦρ, & γλωχὶς, *cuſpis*.

Πυριγόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignem generans. Ex πῦρ, & γίνομαι, *naſcor*, unde p. m. γέγονα.

Πυρίδιον, ου, τὸ, igniculus. Dim. a πῦρ.

Πυρίεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, igni coctus. Gl. V. πυρίεφθον, coluſtra. Ex πῦρ, & ἕψω, *coquo*.

Πυριηκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in igne acutus, ſeu cujus acies ignita eſt. Ex πῦρ, & ἀκὴ, *acies*.

Πυριθαλπὴς; έος, ὁ ϗ ἡ, igne calefactus. Ex πῦρ, & θάλπω, *calefacio*.

Πυρίκαος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignicremus, igne cremans, Suic. Ex πῦρ, & καίω, *uro*.

Πυρίκαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, igne exuſtus, vel aduſtus. Ex iiſd.

Πυρίκαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ambuſtus. Gl. V. rogo conſumptus. Ex iiſd.

Πυρίκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, igne elaboratus; (2) ab igne aduſtus. Ex πῦρ, & κάμνω, *laboro*.

Πυρίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, igne crepans aut crepitans. Ex πῦρ, & κτύπος, *ſonitus*.

Πυριλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne micans vel rutilans, ſplendens. Ex πῦρ, & λάμπω, *luceo*.

Πυριλαμπὶς, ίδος, ἡ, vermiculus quidam in tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex iiſd.

Πυρίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, igne occupatus, ignem concipiens. Ex πῦρ, & λαμβάνω, *capio*.

Πυριμανέω, ῶ, vi flammea gliſco, Suic. Ex πῦρ, & μαίνομαι, *furo*.

Πυρίμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, fervens in pugna, qui tam acriter depugnat, ut ei reſiſti nequeat, non magis, quam igni furenti. Ex πῦρ, & μάχομαι, *pugno*.

Πυρίμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignis formam habens, Suic. Ex πῦρ, & μορφὴ, *forma*.

Πύρινος, ίνη, ινον, igneus; (2) triticeus. A πῦρ, vel πυρός.

Πυριπνέω, ῶ, ignem ſpiro. Τὰν πυριπνέουσαν ἐναίρει τρισώματον ἀλκὰν, Eur. Ion. 203. A πῦρ, & πνέω, *ſpiro*.

Πυρίπνοος, *contr.* πυρίπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, ignem ſpirans. Ex πῦρ, & πνοή, *flatus*.

Πυριρρηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne fractus. Ex πῦρ, & ῥήγνυμι, *frango*.

Πυρισμάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab igne reſonans. Ex πῦρ, & σμαραγέω, reſono.

Πυρίσπαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo ignes ſparſi & ſeminati ſunt. Ex πῦρ, & σπαρτὸς, ſeminatus.

Πυρίςακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quem ignis ſtillat; (2) ſeu ex quo ignis ſtillat. Ex πῦρ, & ςάζω, ſtillo.

Πυριςάτης, ȣ, ὁ, tripes ferreus. Ph. Ex πῦρ, & ἵςαμαι, ſto.

Πυρισφάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ignis inſtar cum quodam ſtrepitu lacerat & abſumit. Ex πῦρ, & σφάραγος, ſonus.

Πυρίσσω, ardeo. A πῦρ.

Πυρίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, lapis pyrites, lapis ignem edens. Gl. V. ſilex. A πῦρ, vel πυρός.

Πυρίτης, ȣ, ὁ, triticeus. A πυρός.

Πυρῖτις, ιδος, ἡ, ut πυρῖτις λίθος, lapis pyrites. A πῦρ.

Πυριτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne nutritus, Suic. Ex πῦρ, & τρέφω, nutrio.

Πυριτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignem alens aut nutriens. Ex iiſd.

Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, igne ardens, vel igneo ardore flagrans, fluvius infernalis igne ardens. Ex πῦρ, & φλεγέθω, ardeo.

Πυριφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne ardens, vel igne aduſtus, igneo ardore flagrans. Ex πῦρ, & φλέγω, ardeo.

Πυρίφλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πυρίχαλκος, ȣ, ὁ, igneum æs, Suic. Ex πῦρ, & χαλκὸς, æs.

Πυρίχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, ignei coloris, rutilus, fulvus. Ex πῦρ, & χρόα, color.

Πυρκαεὺς, έως, ὁ, qui incendit, inflammat. Ex πῦρ, & καίω, uro.

Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, rogus, uſtrina, Ph. (2) inflammatio, incendium. Ex πῦρ, & καίω, uro.

Πύρνα, ης, ἡ, panis fruſtum; (2) panis. A πυρός.

Πυρναῖος, α, ον, maturus, edulis. A πύρνος.

Πύρνος, η, ον, triticeus; (2) *Subſt.* fragmentum panis, bolus, eſca, victus, alimentum. A πυρὸς per Syncop. pro πύρινος.

Πυρόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in igne vivens. Ex πῦρ, & βίος, vita.

Πυροβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignes jaculans, vel aptus ad jaculandos ignes. Ex πῦρ, & βάλλω, jacio.

Πυρογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex frumento ortus, tritico genitus. Ex πυρὸς, & γίνομαι, naſcor.

Πυροδαίσιον, ȣ, τὸ, locus, ubi ignem accendunt, focus, culina. Ex πῦρ, & δαίω, uro.

Πυροδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triticum recipiens. Ex πυρὸς, & δέκομαι, recipio.

Πυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igni ſimilis, igneus. Ex πῦρ, & εἶδος, ſpecies, forma.

Πυρόεις, όεσσα, όεν, igneus, ignitus, vel urens in modum ignis, fervens. A πῦρ.

Πυρολαβὶς, ίδος, ἡ, forfex, Gl. V. forceps. Ex πῦρ, & λαμβάνω, accipio.

Πυρολαμπὶς, vid. πυριλαμπίς.

Πυρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triticum colligens ſeu metens, Suic. Ex πυρὸς, & λέγω, colligo.

Πυρομαντεία, ας, ἡ, divinatio ex igne. Ex πῦρ, & μάντις.

Πυρόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, ex igne divinans. Ex iiſd.

Πυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, triticum vendo. A πυροπώλης.

Πυροπώλης, ȣ, ὁ, tritici venditor. Ex πυρὸς, & πώλης, venditor.

Πυρορραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne ruptus, ignis vi ruptus, ſeu fractus; inutilis. Ex πῦρ, & ῥήγνυμι, frango.

ΠΥΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, triticum, frumentum.

Πυροσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignipotens, Gl. V. Ex πῦρ, & σθένος, robur.

Πυροτομία, ας, ἡ, ſectio ſeu meſſis tritici, meſſis. Ex πυρὸς, & τέμνω, ſeco.

Πυροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω, fero.

Πυροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignifer. Ex πῦρ, & φέρω, fero.

Πυρόχρως, idem quod πυρίχρως.

Πυρόω, ῶ, f. ώσω, accendo, incendo, uſtulo, torreo; cremo, comburo; πυρȣ̃μαι, caleſco, ardeo, Gl. V. πεπύρωται, calet, Ph. perf. paſſ. Σκηπτῷ πυρώσῃ πάντα δυσμενῶν ςαθμὰ, Lyc. 1371. ναῦς, Eur. Rheſ. 61. 'Οὐδ' ὅσια ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις, id. Hel. 1069. δῶμα καθαρῷ θεείῳ, Theocr. 24, 94. A πῦρ.

Πυρπαλαμάω, in malis artibus agilem eſſe; ardelionem agere, Euſt. A πυρπαλάμη.

Πυρπαλάμη, ης, ἡ, de callido & verſuto homine, de ardelione, Euſt. Suid. Ex πῦρ, & παλάμη, ars.

Πορπάλαμος, vel πυρπαλάμης, ȣ, ὁ, callidus, velox in agendo, ardelio, Heſ. Ex iiſd.

Πυρπάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignem protendens, ignitus; (2) verſutus. Ex πῦρ, & παλάμη, manus.

Πύρπνοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignem ſeu flammam ſpirans. Ex πῦρ, & πνέω, ſpiro.

Πυρπολέω, ῶ, f. ήσω, circa ignem verſor, ignem accendo; (2) igne & incendiis vaſto, igne depopulor; πυρπολȣ̃μαι, incendor; πεπυρπολημένος, incenſus. p. part. Πυρπολεῖν τὴν χώραν, Luc. Πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος, Ariſt. Θεσμ. 734. Πυρπόλει τὰς ἄνθρακας, id. Av. 1586. Ἡ μὲν δὴ νῆσος ὧδε ἐπυρπολεῖτο, Heliod. Ex πῦρ, & πολέω, verſor.

Πυρπόλημα, ατος, τὸ, vaſtatio, quæ fit igne. A πυρπολέω.

Πυρπόλησις, εως, ἡ, devaſtatio & depopulatio, quæ fit igne; (2) incendium. Ab eod.

Πυρπόλος, ȣ, ὁ, ignitus, Suic. Ab eod.

Πυρράζω, f. άσω, rubeo. Gl. V. rutilo. Πυρράζει γὰρ ὁ ȣ̓ρανὸς, Matt. 16, 2. A πυρρός.

Πυρράκης, ȣ, ὁ, rufus. Ab eod.

Πυρρίας, ȣ, ὁ, ſerpens quidam coloris rubei; (2) ſervi comici nomen, Pyrrhias; Burria. Ab eod.

Πυρριάω, ῶ, idem quod ſequens πυρρίζω.

Πυρρίζω, f. ίσω, rufus ſum, rubeſco, rufum colorem imitor. Gl. V. flaveo, rufeo. A πυρρός.

Πυρρίχη, ης, ἡ, ſc. ὄρχησις, Pyrrhicha ſaltatio. A Πύρρος, *Pyrrhus*, qui hujus ſaltationis fuit auctor.

Πυρριχίζω, f. ίσω, Pyrrhicham ſalto, cum armis tripudio. A πυρρίχη.

Πυρρίχιος πȣ̀ς, Pyrrhichius pes, duabus ſyllabis brevibus conſtans. Ab eod.

Πυρριχιςὴς, ȣ̃, ὁ, qui Pyrrhicham ſaltat, armatus ſaltator. A πυρριχίζω.

Πύρριχος, ίχη, ιχον, rufus. A πυρρός.

Πυρρόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, qui rufa ſeu rutila coma eſt, cui rufi ſeu rutili pili ſunt. Ex πυρρὸς, & θρὶξ, pilus.

Πυρροκόραξ, ακος, ὁ, corvi genus luteo roſtro. Ex πυρρὸς, & κόραξ, corvus.

Πυρροπίπης, ȣ, ὁ, ruforum nimius inſpectator. Ex πυρρὸς, & ὀπιπεύω, inſpecto.

Πυρρὸς, ρὰ, ρὸν, fulvus, & veluti ex flavo candicantem habens colorem; rubeus, rufus, flavus, Gl. V. A πῦρ.

Πυρρότης, ητος, ἡ, color rufus ſeu rutilus. A πυρρός.

Πυρρότριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rufis capillis præditus; (2) qui flavos habet capillos. Ex πυρρὸς, & θρὶξ, capillus.

Πυρρȣ́λας, ȣ, ὁ, avis, nomen a rufitate nacta, rubecula vel rubicilla. A πυρρός.

Πυρρόω, rufo, as, Gl. V. A πυρρός.

Πυρσαίνω, rufum facio, rufo. A πυρσός.

Πυρσεία, ας, ἡ, ſignificatio, quæ fit ſuccenſis & ſublatis facibus. A πυρσεύω

Πυρσευτὴς, ȣ, ὁ, qui ſignificationem, quæ fit accenſis & ſublatis facibus, indicat, qui e ſpecula ſignum dat igne, Suic. Ab eod.

Πυρσεύω, f. εύσω, facem accenſam attollo, vel præfero, eoque ſignum do. A πυρσός.

Πυρσόγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flammeis linguis micans, Suic. Ex πυρσὸς, & γλῶσσα, lingua.

Πυρσοδυνάςης, ȣ, ὁ, ignipotens. Ex πυρσὸς, & δυνάςης, potens.

Πυρσομορφόω, ῶ, f. ώσω, igne formo, Suic. Ex πυρσὸς, & μορφόω, formo.

Πυρσόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rufum habens tergum. Ex πυρσὸς, & νῶτος, tergum.

Πυρσὸς, ȣ̃, ὁ, fax, *Plur.* πυρσοὶ, & πυρσὰ, faces, ignes. Sed.

Πυρσὸς, ὴ, ὸν, rufus, rutilus, fulvus. Pro πυῤῥὸς, a πῦρ.

Πρυσοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignem pariens; u προσυτόκος λίθος, ſilex. Ex πυρσὸς, & τίκτω, pario.

Πυρσόω, ῶ, f. ώσω, ignes excito. A πυρσό

Πυρφορέω, ῶ, f. ήσω, ignem ſeu faces geſto A πυρφόρος.

Πυρφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignifer, Gl. V. flammi fer. Ex πῦρ, & φέρω, fero.

Πυρφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triticum ferens, tritic ferax. Ex πυρὸς, & φέρω, fero.

Πυρώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, igneus, ignitus; (2) u rens in modum ignis; πυρώδης λίθο ſilex, Gl. V. A πῦρ.

Πύρωμα, ατος, τὸ, calloſa durities, ſeu col lectio, quæ in callum concrevit. A πυρό

Πυρῶπις, ιδος, ἡ, rutila adſpectu, cujus fa cies rutilat. Ex πῦρ, & ὤψ, vultus.

Πυρωπὸς, ȣ̃, ὁ, cujus facies rutilat, ſeu rut lus adſpectu, igneo colore rubens; (2) me talli genus, mixtura trium æris partium & quartæ auri conſtans. Ex iiſd.

Πύρωσις, εως, ἡ, coctio ad ignem; (2) uſ igniarius; (3) probatio, quæ igne fi (4) incendium; (5) uredo. A πυρό

Πυρωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui igni excoquit & purg Ab eod.

Πυρωτικὸς, ὴ, ὸν, igneus, urendi vi præ tus, fervens. Ab eod.

Πυρωτὸς, ὴ, ὸν, ignitus. A πυρόω.

Πῦς, *Adv.* quo? qua? qui? quonam m do? A πῆ.

Πύσμα, ατος, τὸ, quæſitum, quæſtio, ſciſ tatio, interrogatio. Gl. V. percontat A πυνθάνομαι.

Πυσματικὸς, ὴ, ὸν, interrogativus, perc tatorius, rationalis. Ab eod.

Πύςις, εως, ἡ, auditio, fama, rumor; (2) p contatio, interrogatio. Ab eod.

Πυτία, ας, ἡ, coagulum, Ph.

Πυτίζω, f. ίσω, crebro ſpuo, ſputo. A π

Πυτιναῖος, α, ον, viminalis, ex vimini quibus vaſa vinaria religantur, confec A πυτίνη.

ΠΥΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, lagena vini vimine ducta; (2) vas nexum e ſurculis.

Πυτινοπλόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vitilibus religat, vietor. Ex πυτίνη, & πλ necto, texo.

Πύτισμα, ατος, τὸ, ſputum, id quod ſpuitur. A πυτίζω.

Πυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, purulentus; πυ purulentia, Gl. V. A πύον.

Πύωσις, εως, ἡ, ſuppuratio. A πυέω.

Πω, *Vox enclit*; quodammodo, alicu ȣ̓́πω nondum.

ΠΩ'ΓΩΝ, ωνος, ὁ, barba.

Πωγωνιαῖος, ȣ, ὁ, barbatus, Gl. V. A ſeq.

Πωγωνίας, ȣ, ὁ, barbatus; ut πωγωνίας ἀςήρ. A πώγων.

Πωγωνιήτης, Ion. pro πωγωνιάτης, ȣ, ὁ, barbatus, epithet. Jovis, ſtella barbata. Ab eod.

Πωγώνιον, ȣ, τὸ, barba, vel parva barba, Suic. Dim. a πώγων.

Πωγωνίτης, ȣ, ὁ, barbatus. A πώγων.

Πωγωνοκȣρεῖον; πωγωνοκȣρία, barbatoria, Gl. V. Ex πώγων, & κȣρὰ, tonſura.

Πωγωνοκȣρία, ας, ἡ, barbatoria, Ph. tonſoria. A πώγων, & κȣρὰ, tonſura.

Πωγωνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, barbam nutrio ſeu alo. A πωγωνοτρόφος.

Πωγωνοφορία, ας, ἡ, geſtatio barbæ. Ex πώγων, & φέρω.

Πωγωνοφόρος, ȣ, ὁ, barbam gerens, Suic. Ex πώγων, & φέρω, gero.

Πωλάριον, ȣ, τὸ, parvus pullus, Suic. Dim. a πῶλος.

Πωλέομαι, ȣ̃μαι, verſor, proficiſcor, eo, ventito; πωλέσκετο, imperf. Ion. pro ἐπωλεῖτο, Il. 1, 490. A πωλέομαι.

Πωλέομαι, ȣ̃μαι veneo, vendor. A πωλέω.

Πωλέσκετο, verſabatur. Vid. πωλέομαι.

Πώλευσις, εως, ἡ, cura domandi & erudiendi pullos equinos. A πωλεύω.

Πωλεύω, f. εύσω, pullos equinos domo & erudio. A πῶλος.

ΠΩΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, vendo, vendito, venundo; πωλȣ̃μαι, veneo. Πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Ἀιγυπτίοις, Ariſt. Pace, 1242. Πωλεῖται πρὸς διπλȣ̃ν ἀργύριον, Dioſc.

Πωλὴ, ῆς, ἡ, venditio. A πωλέω.

Πώλημα, ατος, τὸ, id, quod venditur ſeu venum exponitur, res venalis. Ab eod.

Πώλης, ȣ, ὁ, venditor. Ab eod.

Πώλησις, εως, ἡ, venditio, auctio. Ab eod.

Πωλητήριον, ȣ, τὸ, locus, ubi res venales exponuntur; (2) forum. Ab eod.

Πωλητὴς, ȣ, ὁ, venditor; πωληταὶ, magiſtratus Athenis, quibus commiſſa erat elocatio vectigalium, metallorum, auctionum, & ſimilium. Ab eod.

Πωλητικὸς, ἡ, ὸν, vendax, Gl. V. A πωλέω.

Πωλικὸς, ἡ, ὸν, pullinus. A πῶλος.

Πωλίον, ȣ, τὸ, parvus pullus, equuleus, equulus. Dim. ab eod.

Πωλοδαμαςὴς, ȣ̃, ὁ, equorum domitor. A πῶλος, & δαμάζω, domito.

Πωλοδαμνέω, ῶ, f. ήσω, pullos domo; (2) ut pullum domo & erudio. Πωλοδαμνεῖν τινα ἐν νόμοις πατρὸς, Soph. Aj. 449. Πωλοδαμνήσας ἄναξ, Eur. Rheſ. 187. Ex πῶλος, & δαμνάω, domo.

Πωλοδάμνης, ȣ, ὁ, pullorum vel equorum domitor. Ex iiſd.

Πωλοκόμος, ȣ, ὁ, pullarius, Gl. V. Ex πῶλος, & κομέω, curo.

Πωλομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum pullis ſeu equis pugnans, Suic. Ex πῶλος, & μάχομαι, pugno.

ΠΩ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pullus, plerumque equinus, equuleus, ſive teneræ, ſive adultæ ætatis, Philox. equuleus, pullus, veredus.

Πωλοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pullos nutriens. Ex πῶλος, & τρέφω, nutrio.

Πώλυψ, υπος, ὁ, polypus, piſcis quidam; (2) narium morbus. Ex πολὺς, & πȣ̃ς, pes.

ΠΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, operculum, operimentum.

Πῶμα, ατος, τὸ, potus; (2) poculum. A πίνω, f. πίω, bibo.

Πωμάζω, f. άσω, operculo claudo, obturo. A πῶμα.

Πώμαλα, Adv. haud quaquam, nequaquam, nullo modo. Ex πω, & μάλα, valde.

Πωματίας, ȣ, ὁ, cochleæ terreſtris ſpecies, quod ſit operculata. A πῶμα.

Πωμάτιον, ȣ, τὸ, operculum, cooperculum, Gl. V. A πῶμα.

Πώποτε, Adv. unquam, Gl. V. Ex πω, & πότε.

Πωρέω, ῶ, lugeo; (2) mœrore adficio, luctu adficio. A πῶρος.

Πώρη, ης, ἡ, luctus, miſeria, calamitas. Ab eod.

Πωρητὺς, ύος, ἡ, idem & ab eod.

Πωριαῖος, αία, αῖον, calloſus, aſper. A πῶρος.

Πώρινος, ίνη, ινον, e poro factus, porinus. A πῶρος.

ΠΩ͂ΡΟΣ, ȣ, ὁ, luctus; (2) callus; (3) pus, tophus, ſeu porus, lapis quidam.

ΠΩΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, cæcus.

Πωρόω, ῶ, f. ώσω, in porum converto, in lapidoſam duritiem & tophum commuto, durum reddo in modum pori ſeu tophi, induro, ſolido & ferrumino obducto callo; πεπωρωμένος, profligatus; Gl. V. induratus. Πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, Joan. 12, 40. πεπωρωμένη, Marc. 6, 52. ἐπωρώθησαν, Rom. 11, 7. A πῶρος.

Πωρόω, excæco. A πωρός.

Πώρωμα, ατος, τὸ, calloſa durities, ſeu collectio, quæ in callum concrevit. A πωρόω.

Πώρωσις, εως, ἡ, concretio, quæ in callum fit, conſolidatio & ferruminatio oſſium fractorum, perduratio. Gl. V. induratio. Ab eod.

Πώρωσις, εως, ἡ, excæcatio. A πωρός.

Πῶς, Adv. quo modo? quo pacto? quî? qua ratione? (2) quam; (3) certo modo. Hinc πῶς ποτε; quonam tandem modo? cur nam? πῶς δὴ τȣ̃το; quî fieri iſtud poteſt? πῶς γδ̀ ȣ̓; quidni?

Πῶς, Adv. & vox enclit. quodammodo, aliquo modo, quantum. Hinc εἴπως, ſi forte; μήπως, ne forte.

Πωτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, volo, as; volito. Οἷοι ἀηδονιῆς ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων Πωτῶνται, Theocr. 15, 122. A πέτομαι.

Πῶϋ, εος, τὸ, grex. A πάομαι, poſſideo.

ΠΩ'ΥΓΞ, γγος, ἡ, mergus; (2) fulica.

Ρ.

Ρ Eſt littera decima ſeptima Græcorum, quæ ſuo nomine ῥῶ dicitur, idque ab Hebræorum Reſch; (2) in numeris valet centum, & cum lineola interne appoſita ͵ρ, centum millia.

'ΡΑ, Conjunct. expletiva; (2) certe, utique, omnino; ſed ῥα, quidem.

Ῥα, vel potius ῥᾷ, facile. Ex ῥᾴδιον.

'ΡΑ͂, τὸ, rha, radix quædam.

Ῥαβαίττω, ſurſum ac deorſum eo, Heſ. Ex ῥα, & βάω, eo.

Ῥαββὶ, Rabbi. Vox Syr. ἄκλ. Magiſter.

Ῥαβδεύω, f. εύσω, virgas quatio. A ῥάβδος.

Ῥάβδια, ων, τὰ, virgulta; (2) radioli in ore quorumdam piſcium. Ab eod.

Ῥαβδίζω, f. ίσω, virgis cædo; perticis cædo ſeu decutio, excutio. Τρὶς ἐῤῥαβδίσθην, 2 Cor. 11, 25. Ab eod.

Ῥάβδινος, ίνη, ινον, virgeus, Gl. V. A ῥάβδος.

Ῥαβδίον, vel ῥάβδιον, ȣ, τὸ, virgula, parva virga, ramulus, ſcapus; Gl. V. virgultum. Dim. ab eod.

Ῥαβδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, virgatus, virgæ ſimilis; & in Plur. ῥαβδοειδεῖς, ſuturæ in calvaria. Ex ῥάβδος, & εἶδος, ſpecies.

Ῥαβδομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, dum ſagittæ mittuntur in pharetram, miſtæque & inſcriptæ ſortientium nominibus exeundo ſortem indicare creduntur. Ex ῥάβδος, & μάντις, vates.

Ῥαβδομαχία, ας, ἡ, pugna, quæ fit virgis ſeu baculis, Suic. Ex ῥάβδος, & μάχομαι, pugno.

Ῥαβδονομέω, ῶ, f. ήσω, certamen guberno. A ῥαβδονόμος.

Ῥαβδονόμος, ȣ, ὁ, deſignator, lictor, miniſter, qui facit cedere loco; (2) qui victori præmium dat. Ex ῥάβδος, & νέμω, diſtribuo.

'ΡΑ'ΒΔΟΣ, ȣ, ἡ, virga, vimen, feſtuca, fuſtis, Ph. rudis vel rudes, Ph. caduceus ſceptrum, faſces, Gl. V.

Ῥαβδȣχέω, ῶ, f. ήσω, virgas ſeu faſces geſto; (2) anteeo, anteambulonis officium præſto. A ῥαβδȣ̃χος.

Ῥαβδȣ́χη, ης, ἡ, virgam, ſeu bacillum, aut faſces geſtans, Suic. Ab eod.

Ῥαβδȣχικὸς, ἡ, ὸν, lictorius, Gl. V. A ῥαβδȣ̃χος.

Ῥαβδȣ̃χος, ȣ, ὁ, qui virgam aut virgas geſtat. Ph. virgarius, lictor. Ex ῥάβδος, & ἔχω, habeo.

Ῥαβδοφορέω, ῶ, f. ήσω, virgas ſeu baculum geſto. A ῥαβδοφόρος.

Ῥαβδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui virgam ſeu virgas geſtat; (2) lictor. Ex ῥάβδος, & φέρω, geſto.

Ῥαβδῳδὸς, ȣ̃, ὁ, qui canit virgam manu tenens; rhapſodus; & ῥαβδῳδία, rhapſodia. Ex ῥάβδος, & ᾠδὴ, cantus.

Ῥάβδωσις, εως, ἡ, q. d. virgatio, ſtriatio columnæ. A ῥάβδος.

Ῥαβδωτὸς, ἡ, ὸν, q. d. virgatus, pectinatim diviſus, ſtriatus. Gl. Vet. virgeus. Ab eod.

'ΡΑ'ΓΑ, ης, ἡ, vigor, vis, impetus, Heſ. eſt etiam acc. a ῥάξ.

Ῥαγαδαςεύω, in rimam me inſinuo, Suic. A ῥαγάς.

Ῥαγὰς, άδος, ἡ, ruptura, fiſſura, rima. Ph. ῥαγάδες, fiſſuræ, Gl. V. rupes, Ph. A ῥήσσω.

Ῥαγδαῖος, αία, αῖον, impetuoſus, vi perrumpens. A ῥάγδην.

Ῥαγδαιότης, ητος, ἡ, impetuoſitas. A ῥαγδαῖος.

Ῥάγδην, Adv. abrupte. A ῥήσσω.

Ῥαγίζω, f. ίσω, acinos, uvæ grana colligo; (2) uvas lego. Αἱ τὰ Μίκωνος Ἀεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι, Theocr. 5, 113. A ῥάξ, acinus.

Ῥαγικὸς, ἡ, ὸν, q. d. acinalis. Ab eod.

Ῥαγόεις, όεσσα, όεν, rimoſus. A ῥήσσω, unde ῥαγάς.

Ῥαγολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acinorum collector. Ex ῥάξ, & λέγω, colligo.

Ῥαγόω, ῶ, f. ώσω, ſcindo, diſrumpo. A ῥήσσω.

Ῥαγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, acinoſus, racematus. A ῥάξ.

Ῥαγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rimoſus. A ῥήσσω, vnde ῥαγάς.

Ῥαδαλὸς, ἡ, ὸν, tener, mollis, delicatus, Heſ. A ῥάδιος.

'ΡΑ'ΔΑΜΝΟΣ, ȣ, ὁ, germen, ramus tener.

'ΡΑΔΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, mollis, tener; (2) procerus.

Ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, gracilis, tenuis. Agilis, celer; mollis.

'ΡΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, ramus.

'ΡΑΙ'ΔΙΟΣ, ία, ιον, & ῥᾴδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis, proclivis ad aliquid. Hinc Compar. ῥᾴων, facilior, expeditior; & Superl. ῥᾷςος, & ῥαΐςος, facillimus.

Ῥαδιȣργέω, ῶ, f. ήσω, facile ad ſcelus aliquod patrandum prorumpo; (2) mala ſide ago. Gl. V. negligo. Ἐὰν ῥᾳδιȣργεῖν ὅλης τ̃ ἡμέρας τȣς ἀνθρώπȣς, Xen. A ῥᾳδιȣργός.

Ῥᾳδιȣ́ργημα, ατος, τὸ, facinus, ſcelus, flagitium, veteratorium facinus. A ῥᾳδιȣργέω.

Ῥᾳδιȣργία, ας, ἡ, ſcelus, facinus, flagitium, fallacia, verſutia, maleficentia; (2) deſidia, mollities, incuria. Gl. V. falſum. A ῥᾳδιȣργός.

Ῥᾳδιȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, facinoroſus, ſceleratus, veterator, verſipellis. Gl. V. falſarius. Ex ῥᾴδιος, & ἔργον, *opus.*

Ῥᾳδίως, *Adv.* facile. A ῥᾴδιος.

Ῥάζω, perfundo, adſpergo; ῥάσατον, ῥάσατε, rigate; a. 1. pro ῥάσον, ῥάσατε, Odyſſ. 20, 150. ἐῤῥάδατο, adſperſi erant; pluſq. paſſ. Il. 12, 431. A ῥαίνω, vel ῥάσσω.

ῬΑ'ΘΑΓΟΣ, ȣ, ὁ, ſtrepitus, ſonitus, tumultus.

ῬΑΘΑ'ΜΙΓΞ, ιγγος, ἡ, gutta.

Ῥᾳθυμέω, ῶ, f. ήσω, remiſſo ſum animo, deſes ſum, quieſco, quieti me trado. Gl. V. deſideo, cohibeo, ſuperſedeo. Οὐδὲ ῥᾳθυμῶν διετέλεσε τ̃ βίον, Iſocr. A ῥᾴθυμος.

Ῥᾳθυμία, ας, ἡ, deſidia, ſegnities, ſocordia, cohibentia, ignavia, Ph. Ab eod.

Ῥᾳθυμίζω, f. ίσω, ſocordiam propulſo, ad vigilantiam excito; (2) ſublevo, levo, demulceo, recreo. Ab eod.

Ῥᾳθυμοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, deſidem & inertem reddens. Ex ῥᾴθυμος, & ποιέω, *facio.*

Ῥᾴθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſidioſus, deſes, ſocors, Ph. ſegnis, Gl. V. Ex ῥᾴδιος, & θυμὸς, *animus.*

Ῥᾳθυμότερον, *Adv.* ſegnius, indulgentius, negligentius. A ῥᾳθυμότερος, quod eſt *Comp.* a ῥᾴθυμος.

Ῥᾳθύμως, *Adv.* animo remiſſo, ſegniter, languide. A ῥᾴθυμος.

Ῥαία, ας, ἡ, ſanitas, Heſ. A ῥαίω, *roboro.*

ῬΑΙΒΟ'Σ, ἡ, ὀν, varus, cruribus incurvis; (2) incurvus, intortus.

Ῥαιβοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui crura ſunt intorta. Ex ῥαιβὸς, & σκέλος, *crus.*

Ῥαιβόω, varico, as, Gl. V. Ἐν χάρμαισι ῥαιβώσας κέρας, Lyc. 563. A ῥαιβός.

Ῥαΐζω, f. ίσω, convaleſco, ex morbo recreor; revaleſco, Gl. V. A ῥᾴων.

ῬΑΙ'ΝΩ, f. ῥανῶ, perfundo, adſpergo, irroro. Ph. ſpargo; ῥᾶνον, ſparge, Gl. V. a. 1. imperat. Ὅς δὴ παρ' ἀκταῖς τλήμονος ῥανεῖ χοὰς, Lyc. 1184. Κλίμακας ῥαίνῃ φόνῳ, Eur. Rheſ. 73. Μέλανι ῥαίνων φόνῳ πεδίον, Pind. Iſt. 8.

Ῥᾷστα, *Adv.* facillime. A ῥᾴδιος.

Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus. A ῥαίω.

Ῥαιστήριος, ία, ον, corruptivus; (2) fabrilis. A ῥαιστὴρ, vel ῥαίω.

Ῥαϊστὴς, ȣ̃, ὁ, corruptor, deſtructor, profligator. A ῥαίω.

Ῥαιστὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis; (2) corruptus. Ab eod.

ῬΑΙ'Ω, f. ῥαίσω, profligo, corrumpo, deſtruo, diſperdo. Καὶ δὴ διπλᾶ σὺν πατρὶ ῥαίεται τέκνα, Lyc. 232.

Ῥακὰ, vox convitii apud Syros.

Ῥακεάζω, veſtimenta deſicco. Ex ῥάκος, & ἄζω, *ſicco.*

Ῥακένδυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lacera veſte indutus. Ex ῥάκος, & ἐνδύω, *induo.*

Ῥάκινος, panneus, Gl. V. A ῥάκος.

Ῥάκιον, ȣ, τὸ, veſtis vilis, detrita & pertuſa, vilis & detritus panniculus. Gl. V. pannuleo. Dim. a ῥάκος.

Ῥακιοσυῤῥαπτάδης, ȣ, ὁ, qui veſtes viles & detritas conſuit; vox Ariſtophanica, Ran. 925. Ex ῥάκιον, & συῤῥάπτω, *conſuo.*

ῬΑΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, ſurculus, ramus.

Ῥακοδυτέω, ῶ, f. ήσω, pannis laceris obſitus ſum, pallium lacerum geſto. A ῥακόδυτος.

Ῥακόδυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pannis laceris obſitus. Ex ῥάκος, & δύω, *induo.*

Ῥακόεις, όεσσα, όεν, pannis laceris plenus, pannoſus, vilis. A ῥάκος.

Ῥάκος, εος, τὸ, lacera veſtis, detritus panniculus. Ph. pannus. Gl. V. linteolum. A ῥήσσω, *frango.*

Ῥακοφορέω, ῶ, f. ήσω, laceram veſtem geſto. Ex ῥάκος, & φορέω, *geſto.*

Ῥακόω, ῶ, f. ώσω, lacero, & in modum detriti panniculi rumpo; ῥακόομαι, ȣ̃μαι, laceror. A ῥάκος.

Ῥακτήριον, ȣ, τὸ, ſaltatio quædam. A ῥακτήριος.

Ῥακτήριος, ία, ιον, ſtrepitum multum edens. A ῥάσσω.

Ῥάκτος, ȣ, ὁ, vallis, petra, præcipitium; (2) collis, tumulus. Ab eod.

Ῥάκτρια, τὰ, ſaltatio quædam ſtrepera; (2) baculi, quibus fructus decutiuntur. Ab eod.

Ῥακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lacer, attritus, fractus. Ph. pannoſus. A ῥάκος.

Ῥάκωμα, ατος, τὸ, ex attritis panniculis conſuta veſtis. A ῥακόω.

Ῥάμμα, ατος, τὸ, ſutura. Ph. acia. A ῥάπτω.

ῬΑ'ΜΝΟΣ, ȣ, ἡ, rhamnus alba, *frutex ſpinoſus.* Ph. ſpina alba.

Ῥαμνȣσία, ας, ἡ, Rhamnuſia Nemeſis. A pago Attico.

Ῥαμφὴ, ῆς, ἡ, culter; (2) gladius, Heſ.

ῬΑ'ΜΦΟΣ, εος, τὸ, roſtrum, *avium proprie.*

Ῥανὶς, ίδος, ἡ, ſtilla, gutta. A ῥαίνω.

Ῥαντὴρ, ῆρος, ὁ, q. d. perfuſor, irrorator, locus in oculis, ex quo lacrimæ fluunt. Ab eod.

Ῥαντίζω, f. ίσω, adſpergo, inſpergo, irroro; ῥαντιεῖς, adſperges, Ph. f. 1. Att. pro ῥαντίσεις. Πάντα τ̃ λαὸν ἐῤῥάντισε, Hebr. 9, 19. Ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας, ib, 10, 22. Ab eod.

Ῥάντισμα, ατος, τὸ, idem quod ſequens ῥαντισμός.

Ῥαντισμὸς, ȣ̃, ὁ, adſperſio, irroratio, perfuſio. A ῥαντίζω.

Ῥαντὸς, ἡ, ὸν, adſperſus. A ῥαίνω.

ῬΑ'Ξ, ῥαγὸς, ἡ, acinus.

Ῥᾶον, *Adv.* facilius. A ῥᾴων.

Ῥᾳόνως, *Adv.* facile.

Ῥαπαταύλης, ȣ, vel ῥαπτάταυλος, ȣ, ὁ, calamum vel tibiam compingens aut inflans. Ex ῥάπτω, & αὐλὸς, *tibia.*

Ῥαπίζω, f. ίσω, virga cædo ſeu percutio, baculo cædo, aut etiam fuſte, alapam infligo, palmis cædo. Gl. V. expalmo, alapo; ῥαπίζει, percutit. Ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σȣ σιαγόνα, Matt. 5, 39. A ῥαπίς.

ῬΑΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, virga.

Ῥάπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virga incutitur; (2) alapa, colaphus. A ῥαπίζω.

Ῥάπτης, ȣ, ὁ, ſutor, conſutor. Gl. V. ſarcinator, ſutor. A ῥάπτω.

Ῥαπτικὸς, ἡ, ὸν, ſutorius, Gl. V. A præc.

Ῥάπτις, ſarcinatrix. Ab eod.

Ῥαπτὸς, ἡ, ὸν, ſutus, conſutus, vel ſutilis. Hinc τὸ ῥαπτὸν, ȣ̃, pulvinus; cento. A ῥάπτω.

ῬΑ'ΠΤΩ, f. ψω, ſuo, conſuo, ſarcio, ſarcino, conſarcino; (2) ſtruo, machinor. Δόλȣς ῥάπτειν, Phocyl. 2. Μῶν τίς γυναῖκ' ἔῤῥαψας, οἷα δὴ γυνή; Eur. Andr. 910. μόρον σοι; id. Iph. in Tau. 683. Ἐκεῖνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐῤῥάφη Διὸς, id. Bac. 243.

ῬΑ'ΠΥΣ, υος, ἡ, rapa.

Ῥάριον, ȣ, τὸ, infans, cui ſolus venter adhuc curatur. A ῥάρος.

ῬΑ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, venter; (2) robuſtus.

Ῥαθαπυγίζω, f. ίσω, planta pedis nates alicujus ferio; (2) concava lataque manu idem facio. Τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνȣς, ἐκ τ̃ πόλεως ῥαθαπυγίζων, Ariſt. Eq. 793.

Ῥάσμα, ατος, τὸ, adſperſio, perfuſio. A ῥάσσω.

ῬΑ'ΣΣΩ, f. ξω, allido, dejicio; (2) vi & impetu valido decido. Ῥάξαντες εἰς τ̃ βόρβορον, Dem.

Ῥᾷστα, *Adv.* facillime. A ῥᾷστος, quod eſt *Superl.* a ῥᾴδιος.

Ῥᾷστος, vel ῥαΐστος, ίστη, ιστον, vide ῥᾴδιος.

Ῥαστώνευσις, εως, ἡ, idem quod ῥαστώνη. A ῥαστωνεύω.

Ῥαστωνεύω, f. εύσω, facile vel libere ago; (2) otior, langueo otio, inertiæ indulgeo. Ῥαστωνεύειν τῇ ψυχῇ παρὰ κρήναις ϗ ὑπὸ σκιαῖς ἀναπαυόμενος, Xen. A ῥαστώνη.

Ῥαστώνη, ης, ἡ, facilitas; (2) laboris levamentum, ſeu facilis ratio aliquid conficiendi; (3) facultas; (4) facilitas & indulgentia fortunæ, res ſecundæ; (5) doloris remiſſio; (6) relaxatio animi; (7) otium, inertia. A ῥᾷστος, quod eſt *Superl.* a ῥᾴδιος.

ῬΑΦΑ'ΝΗ, ης, ἡ, raphanus.

Ῥαφανιδόω, ῶ, f. ώσω, podicem raphano trajicio, raphano in anum immiſſo crucio, quæ pœna olim mœchorum erat. Τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενός σοι; Ariſt. Nub. 1079. A ῥαφάνη.

Ῥαφανηδὸν, *Adv.* in modum raphani. Ab eod.

Ῥαφανιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, raphani ſimilitudinem habens. A ῥαφανίς.

Ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, idem quod ῥαφάνη. Gl. V. radix.

ῬΑ'ΦΑΝΟΣ, ȣ, ἡ, braſſica, raphanus. Ph. radix.

Ῥαφεῖον, ȣ, τὸ, ſutrina, Gl. V. A ſeq.

Ῥαφεὺς, έως, ὁ, ſutor, ſartor. A ῥάπτω.

Ῥαφὴ, ῆς, ἡ, ſutura. A ῥάπτω.

Ῥαφία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ῥαφιδεὺς, έως, ſutor. A ῥαφιδεύω.

Ῥαφιδευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ῥαφιδευτὸς, ἡ, ὸν, ſutus, conſutus; (2) acu pictus. Ab eod.

Ῥαφιδοθήκη, ης, ἡ, aciarium. Ex ῥαφὶς, & θήκη, *theca.*

Ῥάφιον, ȣ, τὸ, parva acus; (2) ſubula. Dim. a ῥαφίς.

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus, ſubula; (2) nomen piſcis. A ῥάπτω.

Ῥαχάδην, *Adv.* ſpinatim. A ῥάχις.

Ῥαχὰς, άδος, ἡ, locus ſilvoſus & ſublimis. A ῥαχία.

Ῥάχεις, teſqua, Ph. A ῥάχις.

Ῥαχετρίζω, f. ίσω, diſſeco, & proprie quidem per mediam ſpinam. A ῥάχετρον.

Ῥάχετρον, ȣ, τὸ, media ſpina, meditullium ſpinæ. A ῥάχις.

Ῥαχία, ας, ἡ, crepido littoris petroſa ſeu littus petroſum, rupes in mare procurrens; (2) reſtagnatio maris in oceani littore; (3) ſtrepitus. A ῥάχις.

Ῥαχίζω, f. ίσω, per ſpinam diſſeco; (2) diſſeco. Ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον κύκλῳ ῥαχίζων, Soph. Aj. 56

Τὺς δ' ἄνω τρέπων, ἔσφαζε, καῤῥάχιζε, ib. 299. A ῥάχις.

Ῥάχις, εως, ἡ, ſpina dorſi; (2) lumbus; (3) dorſum terræ & montis; (4) ſpina ſive oſſeum id naſi, quod ad genas utrimque recedit. A ῥήσσω.

Ῥαχιώδης, εος, ὁ κ ἡ, ſcopuloſus. A ῥαχία.

Ῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, carmina contexo, & quaſi conſuo; (2) carminibus decanto; (3) carmine heroico perſcribo vel trado; (4) rhapſodias recito. Ἃ περὶ εἱμαρμένης κ τῶν μοιρῶν ἐκεῖνοι ἐῤῥαψῳδήκασιν, Luc. in Aſin. Ex ῥάπτω, & ᾠδὴ, *cantus.*

Ῥαψῴδημα, ατος, τὸ, mendacium, nugæ. A ῥαψῳδέω.

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, præcipue hexametrorum. Gl. V. collecta, collectanea. A ῥαψῳδός.

Ῥαψῳδὸς, ȣ, ὁ κ ἡ, carminum contextor & quaſi conſutor; (2) rhapſodiarum recitator; (3) carminis Homerici recitator. Ex ῥάπτω, & ᾠδὴ, *cantus.*

Ῥάων, facilior. Gl. V. ῥάων ὁ ὑγιάνας, ſanus, *qui convaluit.* A ῥάδιος.

Ῥάως, *Adv.* facile. A ῥάων.

Ῥέα, *Adv.* facile. A ῥέζω.

Ῥέα, ας, ἡ, Rhea. Gl. V. Ops, Opis.

Ῥέγκος, εος, τὸ, ſonus naſi, qui ſtertendo editur, rhonchus. A ῥέγκω.

ῬΕ'ΓΚΩ, f. ῥέγξω, rhonchiſſo, ſterto. Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκȣσιν, Ariſt. Nub. 5. Ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις, ὕπτιος, id. Eq. 104.

Ῥέγξις, εως, ἡ, idem quod ῥέγκος. A ῥέγκω.

Ῥέγχος, εος, τὸ, idem quod ῥέγκος.

Ῥέγχω, ſterto, rhonchiſſo, Gl. V.

Ῥεγχώδης, εος, ὁ κ ἡ, rhonchum emittens. A ῥέγχος.

ῬΕ'ΔΗ, ης, ἡ, rheda.

Ῥέδιον, ȣ, τὸ, parva rheda. Dim. a ῥέδη.

Ῥέεθρον, ȣ, τὸ, alveus, locus, ubi aqua labitur; (2) fluentum. A ῥέω.

ῬΕ'ΖΩ, f. ξω, facio; (2) facio, i. e. rem ſacram facio, ſacrifico. Ἕρπιν τε ῥέζειν, ἠδ' ἀλοιφαῖον λίπος, Lyc. 579. Κάλλιςα ῥέξας, Pind. Ol. 9, 132. Ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά; Eur. Med. 1295.

ῬΕ'ΘΟΣ, εος, τὸ, membrum, quævis pars corporis; (2) facies.

Ῥεῖα, *Adv.* facile. A ῥέα.

Ῥεῖθρον, ȣ, τὸ, alveus; (2) flumen, fluvius. Ph. rivus, torrens. Gl. V. fluor, fluentum, canale. A ῥέω.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, actor, factor. A ῥέζω.

Ῥεκτήριος, ία, ιον, acer & promptus ad agendum. A ῥεκτήρ.

Ῥεμβασμὸς, ȣ, ὁ, occupatio mentis. A ῥεμβάζω.

Ῥεμβάζω, f. άσω, vagor mente ſeu, animo ſum vagabundo. A ῥέμβω.

Ῥεμβεύω, f. εύσω, vagor, fluctuo. Ab eod.

Ῥέμβομαι, vagor, erro, palor. Gl. V. ῥεμβομένȣς, palantes, Ph. ῥεμβομένῳ, palanti, Ph. Ῥεμβόμενος ἀπὸ τȣ̃ ςρατοπέδȣ κ τὴν τάξιν ἐκλείπων, Plut. Παῦσαι ῥεμβόμενος, M. Anton. 2, 4. A ῥέμβω.

Ῥέμβη, ης, ἡ, vagatio, erratio, aberratio. Ab eod.

Ῥεμβὸς, ὴ, ὸν, vagus, erro; (2) tortuoſus. Ab eod.

Ῥέμβος, ȣ, ὁ, divagatio, aberratio. Ab eod.

ῬΕ'ΜΒΩ, in gyrum circumago; (2) circumago, circumvolvo; (3) temere inambulo, ſpatior, vagor, erro. Ῥέμβομαι, vide ſupra.

Ῥεμβώδης, εος, ὁ κ ἡ, qualis eſt is, cujus animus vagatur. A ῥέμβος.

Ῥεμφὰν, ὁ, nomen idoli, Saturnus. Vox ἄκλιτος.

Ῥέος, ῥέεος, ῥέȣς, τὸ, fluxus, fluxio. A ῥέω.

ῬΕ'ΠΩ, f. ψω, vergo, propendeo; (2) *metaph.* propenſus ſum ad aliquid; (3) benevolus ſum. Ὁ χρησμὸς εἰς τȣτὶ ῥέπει; Ariſt. Plut. 51. Πλῆθος ἔῤῥεπε πρὸς τȣ̀ς θρασυτέρȣς, Joſeph. πρὸς τὰς ἡδονὰς, Gal.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum, fluvius, vel fluminis impetus, fluxio, fluxus, profluvium; aquæ curſus, humor, elutio, fluentum, fluor, Gl. V. A ῥέω.

Ῥευματίζω, f. ίσω, fluxione vel gravedine infeſtor. A ῥεῦμα.

Ῥευματικὸς, ὴ, ὸν, fluxionibus obnoxius. Ab eod.

Ῥευμάτιον, ȣ, τὸ, parvum fluentum; (2) rivus. Dim. ab eod.

Ῥευματισμὸς, ȣ̃, ὁ, fluxio. A ῥευματίζω.

Ῥεῦσις, εως, ἡ, fluxus, fluxio, ipſa fluendi actio. Gl. V. fluor, profluvium. A ῥέω.

Ῥευςαλέος, έα, έη, έον, fluidus. A ῥέω.

Ῥευςικὸς, ὴ, ὸν, fluidus; fluxus, Gl. V. A ῥέω.

Ῥευςικῶς, *Adv.* abunde, adfluenter. A ῥευςικός.

Ῥευςὸς, ὴ, ὸν, fluxus; (2) fluidus, evanidus, mortalis, caducus. A ῥέω, *fluo.*

ῬΕ'Ω, f. ῥεύσω, fluo, mano, ſtillo, Ph. metaph. evaneſco, intereo, ſolvor, labor. Ποταμὸς διὰ μέσης τ̃ πόλεως ῥεῖ, Xen. Ἔῤῥει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως χοὰς θανόντι πατρὶ, fundebat, Eur. Hec. 529.

Ῥέω, dico, loquor; inuſitatum; in uſu εἴρηκα, dixi; εἰρημένος, dictus; perf. paſſ. ἐρῶ, dicam, fut. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐῤῥήθη, Xen. Cyr. 7, 23. τὸ ῥηθὲν, Matt. 1, 22. κτ̀ τὸ εἰρημένον, Rom. 4, 18.

Ῥηγὴ, ῆς, ἡ, fiſſura, ruptio. A ῥήσσω.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, quod ruptum eſt; (2) ruptio, eruptio, ruptura, fractura, rima. Gl. V. vulſura. A ῥήγνυμι.

Ῥηγματίας, ȣ, ὁ, cui abſceſſus intro rumpitur & pus emittit, qui rupturis laborat. A ῥῆγμα.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, ſciſſura; (2) littus. A ῥήσσω.

Ῥηγμοχασμὸς, ȣ̃, ὁ, hiatus e ruptura. Ex ῥῆγμα, & χασμὸς, *hiatus.*

Ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, f. ῥήξω, frango, rumpo, ſcindo. Ἐῤῥάγη, diſſiluit, Ph. prorupit; a. 2. paſſ. Ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, Luc. 9, 42. Ῥήξει πλατὺν τένοντα κ μετάφρενον, Lyc. 1112. Ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, Matt. 9, 17.

Ῥῆγος, εος, τὸ, culcitra, lodix, ſtragula, vel ſtragulum tinctum; uſitatum ῥήγεα pl. Ab eod.

Ῥηΐδιος, δία, διον, facilis. Hinc *Compar.* ῥηΐτερος, & *Superl.* ῥήϊςος. Poët. pro ῥάδιος.

Ῥηϊδίως, *Adv.* facile. Poët. pro ῥαδίως.

Ῥηΐζω, f. ίσω, levo, allevo, juvo. A ῥήϊος, quod idem eſt ac ῥηΐδιος.

Ῥήϊςος, ίςη, ιςον, facillimus. A ῥηΐδιος.

Ῥηΐτατα, *Adv.* facillime. A ῥήϊςος, quod eſt *Superl.* a ῥηΐδιος.

Ῥηΐτερος, έρα, ερον, facilior.

Ῥήκτης, ȣ, ὁ, ruptor, effractor. A ῥηγνύω.

Ῥηκτικὸς, ὴ, ὸν, ruptorius, vim rumpendi habens. A ῥήκτης.

Ῥηκτὸς, ὴ, ὸν, qui frangi poteſt. A ῥήσσω, vel ῥήγνυμι.

Ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum, dictum, Gl. V. A ῥέω, *dico.*

Ῥηματικὸς, ὴ, ὸν, verbalis. A ῥῆμα.

Ῥημάτιον, ȣ, τὸ, vocula, verbulum, Gl. V. Dim. ab eod.

Ῥηματίσκιον, ȣ, τὸ idem & ab eod.

ῬΗ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, inſtrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.

Ῥὴν, νὸς, ὁ, ovis, unde πολύῤῥηνος; εὔρηνος.

Ῥηξηνορία, ας, ἡ, fortitudo. A ῥηξήνωρ.

Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, viros frangens, vel virilitate ſua frangens & perrumpens hoſtium agmina, ſtrenuus, bellicoſus. Ex ῥήσσω, & ἀνὴρ, *vir.*

Ῥηξικέλευθος, ȣ, ὁ κ ἡ, viam perrumpens Ex ῥῆξαι, & κέλευθος, *via.*

Ῥηξίνοος, *contr.* ῥηξίνȣς, ȣ, ὁ κ ἡ, qui animum enervat & frangit. Ex ῥήσσω, & νόος, *mens.*

Ῥῆξις, εως, ἡ, ruptura, fractura; (2) ipſa erumpendi actio. A ῥήγνυμι.

Ῥηξίφλοιος, ȣ, ὁ κ ἡ, corticem habens diſruptum ſeu rimoſum. Ex ῥῆξαι, & φλοιὸς, *cortex.*

ῬΗΠΑΙ', ῶν, αἱ, ſublicæ, tigilla, ad ſubſtructiones apta.

Ῥησίδιον, ȣ, τὸ, ſententiola, breve dictum. Dim. a ῥῆσις,

Ῥῆσις, εως, ἡ, dictum, ſententia, oratio, dictio. A ῥέω.

ῬΗ'ΣΣΩ, f. ξω, frango, rumpo; (2) vehementer ferio, allido. Ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τȣ̀ς ἀσκȣ̀ς, Marc. 2, 22. Τὰ τȣ̃ θεȣ̃ ςέμματα ῥήξεις χερὶ, Eur. Ion. 524.

Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, ſermocinator, elocutor, orator ſeu rhetor. A ῥέω, *dico.*

Ῥητίνη, ης, ἡ, reſina, humor liquidus & oleaginoſus, ex planta ſponte diffluens. A ῥέω.

Ῥητινίζω, f. ίσω, reſinam refero; (2) ſum reſinaceus. A ῥητίνη.

Ῥητινίτης, ȣ, ὁ, ut ῥητινίτης οἶνος, reſinatum vinum. Ab eod.

Ῥητινολόγος, ȣ, ὁ, reſinam colligens. A ῥητίνη, & λέγω, *colligo.*

Ῥητινώδης, εος, ὁ κ ἡ, reſinoſus.

Ῥητὸν, ȣ̃, τὸ, dictum, dicibile, pronunciabile, Ph. A ῥητός.

Ῥητορεία, ας, ἡ, oratio rhetorices artificio elaborata. A ῥητορεύω.

Ῥητορεύω, f. εύσω, rhetoricam artem exerceo; (2) orationem habeo, i. e. pronuncio. Ἀνὴρ ἥδιςος εἰπεῖν τι κ ῥητορεῦσαι, Appian. A ῥήτωρ.

Ῥητορικὸς, ὴ, ὸν, oratorius; (2) ad rhetorem ſ. ad artem oratoriam pertinens; (3) qui artem oratoriam tenet, eloquens. Hinc ἡ ῥητορικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Gl. V. oratoria. Ab eod.

Ῥητορικῶς, oratorie. A præc.

Ῥητὸς, ὴ, ὸν, dicendus, fandus, memorandus, celebris, dictus, præſcriptus, præfinitus, conſtitutus, certus, ratus. A ῥέω.

Ῥήτρα, ας, ἡ, dicendi locus, i. e. vices; (2) dictio, i. e. oraculum; (3) pactum, pactio, conventio. A ῥήτωρ.

Ῥήτωρ, ορος, ὁ, rhetor, declamator, qui artem rhetoricam profitetur; Ph. orator, dicentarius. A ῥέω.

Ῥητῶς, *Adv.* certis verbis, expreſſe, manifeſte, plane, certo, nominatim. Gl. V. aperte. A ῥητός.

Ῥηχίη, ης, ἡ, maris æſtus & reſtagnatio, ſive maris exundatio. A ῥήσσω.

Ῥηχὸς, ȣ̃, ὁ, ſepes, ſeptum; (2) maceria; (3) vallum. Ab eod.

Ῥιγεδανὸς, ὴ, ὸν, horribilis, horrorem incutiens. Ex ῥῖγος, & δάνος, *mors.*

Ῥιγέω, ῶ, f. ήσω, horreo, exhorreo. Ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, Il. 3, 259. A ῥῖγος.

Ῥιγηλὸς, ὴ, ὸν, horrendus, horrificus. Ab eod.

Ῥίγιον, magis horrendum, deterius. A ῥῖγος.

Ῥίγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, rigidus, horridus, frigidus. Ab eod.

Ῥίγιστος, ίστη, ιστον, maxime horrendus. A ſeq.

ΡΙ῀ΓΟΣ, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens, algor; (2) febris.

Ῥιγοσίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, perpetuo frigens ſeu algens. Ex ῥῖγος, & βίος, *vita*.

Ῥιγόω, ῶ, f. ώσω, rigeo, frigeo, algeo. Τὸ μὴ ῥιγοῦν πολὺ κάλλιον τοῦ ἀμπεχόνης εὐπορεῖν, Luc. A ῥῖγος.

ΡΙ´ΖΑ, ης, ἡ, radix, ſtirps, Ph.

Ῥιζὰς, άδος, ἡ, radix; (2) radicum acervus. A ῥίζα.

Ῥιζίας, ου, ὁ, ut ῥιζίας ὀπὸς, ſuccus radicarius, qui ex radice exprimitur. Ab eod.

Ῥιζίον, ου, τὸ, radicula, Gl. V. A ῥίζα.

Ῥιζοβολέω, ῶ, f. ήσω, radices mitto, radices ago. A ῥιζοβόλος.

Ῥιζοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, radices emittens. Ex ῥίζα, & βάλλω, *jacio*.

Ῥιζόθεν, *Adv.* radicitus, ſtirpitus. A ῥίζα.

Ῥιζολαβέω, ῶ, f. ήσω, radices ago ſeu capio. Ex ῥίζα, & λαμβάνω, *capio*.

Ῥιζολογέω, ῶ, f. ήσω, radices colligo. Καθόλου πάντας τυράννους ῥιζολογήσας, Diod. A ῥιζολόγος.

Ῥιζολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicum collector. Ex ῥίζα, & λέγω, *colligo*.

Ῥιζοπώλης, ου, ὁ, radicum venditor. Ex ῥίζα, & πώλης, *venditor*.

Ῥιζοτομέω, ῶ, f. ήσω, radices exſcindo, ſeu ſeco; (2) ablaqueo. Ῥιζοτομεῖν βοτάνας, Hipp. A ῥιζοτόμος.

Ῥιζοτομία, ας, ἡ, radicum ſectio ſeu exciſio; (2) herbarum ad medicamenta lectio ſeu collectio. Ab eod.

Ῥιζοτομικὸς, ή, όν, pertinens ad radicum exciſionem, ſeu herbarum lectionem. A ῥιζοτομία,

Ῥιζοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicum exciſor ſeu ſector, qui radices colligit, earum peritiam habens, herbarius. Ex ῥίζα, & τέμνω, *ſeco*.

Ῥιζοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicem continens. Ex ῥίζα, & ἔχω, *habeo*.

Ῥιζοφαγέω, ῶ, f. ήσω, radicibus veſcor. A ῥιζοφάγος.

Ῥιζοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicibus veſcens. Ex ῥίζα, & φαγεῖν, *edere*.

Ῥιζοφοίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, e radice proveniens, e radice natus, Suic. Ex ῥίζα, & φοιτάω, *ventito*.

Ῥιζοφυέω, ῶ, f. ήσω, radicem vel radices emitto, radices ago. A ῥιζοφυής.

Ῥιζοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui radicem ſeu radices emiſit; (2) e radice proveniens. Ex ῥίζα, & φύω, *naſcor*.

Ῥιζόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, a radice folitatus. Ex ῥίζα, & φύλλον, *folium*.

Ῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo ſeu fulcio, Gl. V. radico, ſtirpor; (2) confirmo, ſtabilio, corroboro; ἐῤῥίζωται, radices egit, perf. paſſ. Ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμένοι, Epheſ. 3, 18. Ἐξ ἀμαθίας πάντα κακὰ πᾶσιν ἐῤῥίζωται καὶ βλαστάνει, Plato. A ῥίζα.

Ῥιζώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, radicem referens. A ῥίζα.

Ῥίζωμα, ατος, τὸ, q. d. radicamentum, quod radices egit, quod ſtabilitum eſt velut fixis radicibus, radix. A ῥιζόω.

Ῥιζωρυχέω, ῶ, f. ήσω, radicem effodio. A ῥιζώρυχος.

Ῥιζώρυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicem effodiens. Ex ῥίζα, & ὀρύσσω, *fodio*.

Ῥίζωσις, εως, ἡ, radicatio. A ῥιζόω.

Ῥικνήεις, εσσα, εν, rugoſus, vetus, obſoletus. A ῥικνός.

Ῥικνόομαι, οῦμαι, diſtrahor & omnibus modis diſtorqueor; (2) indecenter me flecto; (3) in ſaltando lumbis incurvatis agitor. Ab eod.

ΡΙΚΝΟ`Σ, ή, όν, rugoſus, curvus; (2) tenuis, macilentus.

Ῥικνότης, ητος, ἡ, curvitas. A ῥικνός.

Ῥικνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rugoſus. Ab eod.

Ῥίκνωσις, εως, ἡ, rugoſitas & corrugatio in cute, cum extenuatione concidit & corrugatur. A ῥικνόομαι.

Ῥίμφα, *Adv.* leviter, ſtatim, celeriter. A ῥίπτω.

Ῥιμφάρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui citato & celeri curſu fit. Ex ῥίμφα, & ἅρμα, *currus*.

ΡΙ`Ν, ῥινὸς, ἡ, naſus, & *in Plur.* nares.

Ῥινάω, ῶ, decipio, proprie nares, ut quum canes falluntur olfactu. A ῥίν.

Ῥινάω, ῥινᾷ, limat, Ph. A ῥίνη.

Ῥινέω, ῶ, f. ήσω, lima polio, limo, Gl. V. ῥίνησον, lima, Ph. a. 1. imperat. A ῥίνη.

ΡΙ´ΝΗ, ης, ἡ, lima; (2) piſcis quidam.

Ῥινηλατέω, ῶ, f. ήσω, narium olfactu perſequor; (2) ſagaciter indago. A ῥινηλάτης.

Ῥινηλάτης, ου, ὁ, qui naribus ſeu olfactu perſequitur, ſagax. Ex ῥίν, & ἐλαύνω, *agito*.

Ῥινήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, olfactu deprehenſus. Ex iiſd.

Ῥίνημα, ατος, τὸ, ramentum, ſcobs. A ῥινέω.

Ῥινητήριον, ου, τὸ, lima, Gl. V. A ῥινέω.

Ῥινητὴς, οῦ, ὁ, limator, Gl. V. Ab eod.

Ῥινίζω, limo, Ph. Ab eod.

Ῥινίον, lima, Gl. V. Ab eod.

Ῥινοβάτης, ου, ὁ, rhinobates; piſcis. Apud Ariſtot.

Ῥινόκερως, ωτος, ὁ, rhinoceros, animal quoddam unius in nare cornu. Ex ῥίν, & κέρας, *cornu*.

Ῥινοκολούστης, ου, ὁ, decurtator narium. Ex ῥίν, & κολούω, *amputo*.

Ῥινοκοπέω, ῶ, f. ήσω, naſum amputo. Ex ῥίν, & κόπτω, *ſeco*.

Ῥινολαβὶς, ίδος, ἡ, inſtrumentum, quo naſus arreptus torquebatur. Ex ῥίν, & λαμβάνω, *ſumo*, *arripio*.

Ῥινομάκτρον, ου, τὸ, linteolum abſtergendis naribus aptum, muccinium. Ex ῥίν, & μάσσω, *abſtergo*.

Ῥινοπύλη, ης, ἡ, portula, oſtium. Ex ῥινάω, & πύλη, *porta*.

ΡΙΝΟ`Σ, οῦ, ὁ, vel ἡ, pellis, cutis, corium; (2) clypeus, ſcutum.

Ῥινόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui naſo eſt ſimo. Ex ῥίν, & σιμὸς, *ſimus*.

Ῥινότμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui naſus eſt amputatus ſeu deſectus. Ex ῥίν, & τέμνω, *ſeco*.

Ῥινοτομέω, ῶ, f. ήσω, naſum amputo. A ῥινοτόμος.

Ῥινοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, naſum amputans. Ex ῥίν, & τέμνω, *ſeco*.

Ῥινοτόρος, ου, ὁ, ſcuta ſeu clypeos perforans aut ſecans. Ex ῥινὸς, & τορέω, *perforo*.

Ῥινοῦχος, ου, ὁ, cloaca, Ph. per quam aqua effluere ſolet. Ex ῥίν, & χέω, *fundo*.

ΡΙ´ΟΝ, ου, τὸ, montis cacumen, promontorium.

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus ejus, quod projicitur, ictus ſeu jactus teli miſſi, velut fulminis, incitamentum, impetus. A ῥίπτω.

Ῥιπίδιον, flabellum, i. e. ventilationis inſtrumentum; (2) muſcarium. A ῥιπίς.

Ῥιπίζω, f. ίσω, ventilo, flabello ventulum factito; (2) excito ignem ſufflando, follibus accendo. Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ, Jac. 1, 6. Τὰ τεμάχη ῥιπίζεται, aſſantur, Ariſt. Conc. 839. Ab eod.

Ῥιπὶς, ίδος, ἡ, flabellum, i. e. ventilationis inſtrumentum; (2) muſcarium; (3) ventilabrum ac follis, quo excitantur carbones; (4) vas ex vimine contextum. A ῥίπτω.

Ῥίπισις, εως, ἡ, ventilatio; (2) refrigeratio. A ῥιπίζω.

Ῥίπισμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ῥιπισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ῥιπιστήριον, ου, τὸ, flabellum, Ph. A ῥιπίζω.

Ῥιπιστὸς, ή, όν, qui ventilari poteſt, aut qui ventilatur, vel ventilatione refrigeratur; (2) perflatilis & ventis expoſitus. Ab eod.

Ῥῖπος, εος, τὸ, vel ου, ὁ, crates e viminibus, aut calamis, arundinibuſque. A ῥίψ.

Ῥιπτάζω, f. άσω, jacto, projicio, præcipitem do, proſterno, proturbo; ῥιπτάζομαι, jactor, Gl. V. ῥιπτάζεται, jactatur, æſtuat, Ph. ῥιπτασθεὶς, jactatus, Ph. a. 1. part. Ῥίπταζεν κατὰ δῶμα θεοὺς, Il. 14, 257. Τοσαῦτα ῥιπτάζεσθαι τῇ ψυχῇ, M. Anton. 5, 3. A ῥίπτω.

Ῥιπτάσκω, ut hinc ſit imperf. Ion. ῥίπτασκον, jactabam, Il. 15, 23. A præc.

Ῥιπτασμὸς, οῦ, ὁ, corporis jactatio, disjectio & incontinentia. A ῥιπτάζω.

Ῥιπτέω, projicio, præcipito, proſterno, dejicio, jacto; ῥιπτοῦμαι, jactor. Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια, Act. 22, 23. Ῥιπτεῖτε χλαίνας, Ariſt. Conc. 505. A ῥίπτω.

ΡΙ´ΠΤΩ, f. ψω, jacio, dejicio, projicio, conjicio, jacto, Gl. V. ῥίπτονται, jactantur, Ph. ἔῤῥιψα, abjeci; ἔῤῥιμμαι, projectus ſum, Gl. V. perf. paſſ. ῥιφεὶς, projectus, a. 2. part. paſſ. Ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν, allidit, Soph. Trach. 793. Χθονὶ ῥίπτων ἑαυτὸν, ibid. 803. Μάτην λόγος ἔῤῥιπται, Eur. Med. 1407. Ὅν οἱ δισσοὶ στρατηγοὶ χὠ Κεφαλλήνων ἄναξ ἔῤῥιψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἔρημον, Soph. Phil. 264.

Ῥὶς, ῥινὸς, ὁ, idem quod ῥίν.

ΡΙ´ΣΚΟΣ, ου, ὁ, riſcus, ciſta pelle contecta.

ΡΙΦΗ`, ῆς, ἡ, jactus, Lyc. 235. A ῥίπτω.

ΡΙ`Ψ, ῥιπὸς, ramus ſalignus, vimen flexile; (2) crates viminea.

Ῥίψασπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, clypeum abjiciens & fugiens, ignavus, timidus. Ex ῥίπτω, & ἀσπὶς, *aſpis*, *clypeus*.

Ῥιψαυχενέω, ῶ, cervicem ſeu caput jacto, Suic. A ῥιψαύχην.

Ῥιψαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cervicem vel capu in diverſa jactans, Suic. Ex ῥίπτω, & αὐχὴν, *cervix*.

Ῥίψις, εως, ἡ, projectio, impetus, jactus. A ῥίπτω.

Ῥιψοκινδυνέω, ῶ, in pericula me præcipit projecta quadam audacia. A ῥιψοκίνδυνος.

Ῥιψοκίνδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſe in pericul præcipitat, ad audendum projectus, Ph periculoſus, temerarius. Ex ῥίπτω, & κίνδυνος, *periculum*.

Ῥιψοκινδύνως, *Adv.* more eorum, qui ſe in pericula præcipitant, projecta quadam audacia. A ῥιψοκίνδυνος.

Ῥιψολογέω, ῶ, temere verba fundito ve effutio, Suic. Ex ῥίπτω, & λέγω, dic

Ῥιψοπλ

Ῥίψοπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arma abjiciens; (2) vaſtans. Ex ῥίπτω, & ὅπλα, *arma.*

ῬΟΑ᾽, ᾶς, ἡ, malus Punica, *arbor*; (2) malum Punicum, *fructus.* Gl. V. malogranum, malum granatum.

Ῥοὰς, άδος, ἡ, defluvium acinorum, vitis vitium, quo acini defluunt. Ab eod.

ῬΟΓΕ᾽Ω, floreo; vid. Heſ.

Ῥογμὸς, ȣ̃, ὁ, ſonus, quem quis ſupinus ſtertendo edit, rhonchus. A ῥέγχω.

Ῥογχάζω, rhonchiſſo. A ſeq.

Ῥόγχος, ȣ, ὁ, rhonchus, Gl. V. idem quod ῥογμός.

Ῥόδαμνος, ȣ, ὁ, idem quod ῥάδαμνος.

ῬΟΔΑ᾽ΝΗ, ης, ἡ, trama, ſubtemen, Ph.

ῬΟΔΑΝΟ᾽Σ, ὴ, ὸν, valde rapidus; ſed quum *roſeus* notat, eſt a ῥόδον.

Ῥοδανίζω, torqueo, Gl. V. A præc.

Ῥόδαξ, ακος, ἡ, parva roſa, roſula. Dim. a ῥόδον.

Ῥοδαρὸς, ὰ, ὸν, roſeus; (2) ſpecioſus. Ab eod.

Ῥόδεος, έα, εον, roſeus, roſaceus; (2) roſeus, i. e. qui eſt roſei coloris, purpureus, pulcher adſpectu. Ab eod.

Ῥοδεὼν, ῶνος, ὁ, roſetum, Gl. V. A ῥόδον.

Ῥόδη, ης, ἡ, frutex roſas producens. Ab eod.

Ῥοδιὰς, άδος, ἡ, poculi genus. Ab eod.

Ῥόδινος, ίνη, ινον, roſaceus. Ab eod.

Ῥοδὶς, ίδος, ἡ, paſtillus ex roſis confectus. Ab eod.

Ῥοδίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum roſatum vel roſaceum. Ab eod.

Ῥοδοδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſeos digitos habens. Ex ῥόδον, & δάκτυλος, *digitus.*

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, taxus, lauria, viburna, roſa Græca, Ph. Ex ῥόδον, & δάφνη, *laurus.*

Ῥοδόδενδρον, ȣ, τὸ, rhododendron, frutex, roſæ ſimilitudine. Ex ῥόδον, & δένδρον, *arbor.*

Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, roſarum colorem referens. Ex ῥόδον, & εἶδος, *ſpecies, figura.*

Ῥοδόεις, όεσσα, όεν, roſaceus, roſeus, ſuaviſſimus. A ῥόδον.

Ῥοδόμελι, mel roſaceum. Ex ῥόδον, & μέλι, *mel.*

Ῥοδόμηλον, ȣ, τὸ, confectio ex roſis & malis cotoneis. Ex ῥόδον, & μῆλον, *malum.*

ῬΟ᾽ΔΟΝ, ȣ, τὸ, roſa.

Ῥοδόπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, roſeos habens cubitos, roſeas ulnas habens. Ex ῥόδον, & πῆχυς, *cubitus.*

Ῥοδόπνοος, *contr.* ῥοδόπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſarum odorem ſpirans. Ex ῥόδον, & πνόος, *ſpiratio, flatus.*

Ῥοδοπώλης, ȣ, ὁ, roſarius, Gl. V. qui roſas vendit. Ex ῥόδον, & πώλης, *venditor.*

Ῥοδόσταγμα, ατος, τὸ, roſarum liquor. Ex ῥόδον, & στάζω, *ſtillo.*

Ῥοδόστακτον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Ῥοδόσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſeum calcaneum habens, Suic. Ex ῥόδον, & σφυρὸν, *malleolus, pedis extremitas.*

Ῥοδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſas ferens. Ex ῥόδον, & φέρω, *fero.*

Ῥοδόχροος, *contr.* ῥοδόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſeus, roſeum colorem habens. Gl. V. ῥοδόχρȣς, roſeo colore. Ex ῥόδον, & χρόα, *color.*

Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. R. Suic.

Ῥοδὼν, ῶνος, ὁ, idem quod ſequens ῥοδωνιά; (2) totus ceſpes & planta roſæ. A ῥόδον.

Ῥοδωνιὰ, ᾶς, ἡ, roſetum, locus ubi roſæ naſcuntur. Gl. V. roſarium, rubricetum. Ab eod.

Ῥοδῶπις, ιδος, ἡ, quæ roſeo eſt adſpectu. Ex ῥόδον, & ὤψ, *vultus.*

Ῥοδωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui roſeo eſt adſpectu. Ex iiſd.

Ῥοδωτὸν, roſatum, Gl. V. quaſi a ῥοδόω, a ῥόδον.

Ῥόζω, latro; (2) ſterto, Suid.

Ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum. Gl. V. fluor, fluxus. A ῥέω.

Ῥοθέω, ῶ, impetu feror. A ῥόθος.

Ῥοθιάζω, impetuoſe & contente remigo; (2) cum impetu & ſtrepitu voro porcorum inſtar. Ab eod.

Ῥόθιον, ȣ, τὸ, impetus undarum, unda, fluctus. Ab eod.

Ῥόθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impetuoſus, cum impetu ciens. Ab eod.

Ῥοθοπυγίζω, concava & lata manu nates ferio, vel pedibus in podicem inſultando complodo, ſonitumque edo. Ex ῥόθος, & πυγὴ, *nates.*

ῬΟ᾽ΘΟΣ, ȣ, ὁ, undarum ſtrepitus, ſtrepitus remorum; (2) ſtrepitus, tumultus, impetus.

Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malogranatum, malum granatum, Ph.

Ῥοιβδέω, ῶ, f. ήσω, ſtrido; (2) ſorbeo, abſorbeo. Μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις ὅτε ῥοιβδήσειεν, Odyſſ. 12, 106. A ῥοῖβδος.

Ῥοίβδησις, εως, ἡ, ſtridor. Ab ῥοιβδέω.

Ῥοῖβδος, ȣ, ὁ, ſtridor. A ῥοίζω.

Ῥοίδιον, ȣ, τὸ, exiguum malum Punicum. A ῥοιά.

Ῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, ſtrido, ſtridorem edo; (2) latro; (3) ſibilo innuo. Ῥοίζησεν δ᾽ ἄρα, πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ, Il. 10, 502. A ῥοῖζος.

Ῥοιζηδὰ, *Adv.* idem quod ſequens ῥοιζηδόν.

Ῥοιζηδὸν, *Adv.* cum ſtridore; (2) cum magno impetu. A ῥοιζέω.

Ῥοίζημα, ατος, τὸ, ſtridor ſeu impetus, qualis eſt ſagittæ volantis. A ῥοιζέω.

ῬΟΙ῀ΖΟΣ, ȣ, ὁ, ſtridor, ſibilus; (2) impetus, Gl. V.

Ῥοιζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtridorem aut magnum ſtrepitum edens, ſtreperus. A ῥοῖζος.

Ῥοϊκὸς, ὴ, ὸν, qui fluxione laborat, profluvio laborans; (2) fluidus, fluxus. A ῥέω, *fluo.*

Ῥοικὸς, ὴ, ὸν, incurvus, inflexus; (2) qui naturaliter incurvis cruribus eſt. Ab eod.

Ῥοΐσκοι, corymbi aurei, ſtolis ſacris attexi ſoliti; ob mali punici ſimilitudinem ſic dicti. A ῥοιά.

Ῥοΐτης, ȣ, ὁ, ut ῥοΐτης οἶνος, vinum ex malis Punicis confectum. Ab eod.

Ῥομβέω, ῶ, f. ήσω, volvo & circumago in modum rhombi. A ῥόμβος.

Ῥομβητὸς, ὴ, ὸν, verſatilis in modum rhombi. A ῥομβέω.

Ῥομβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, figuram rhombi habens. Ex ῥόμβος, & εἶδος, *ſpecies, figura.*

Ῥόμβος, ȣ, ὁ, tornus, turbo, Ph. girgillus, Gl. V. rhombus. A ῥέμβω.

Ῥομβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rhombi figuram habens. A ῥόμβος.

Ῥομβωτὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Ῥομφαία, ας, ἡ, rhomphæa, gladius; framea, Ph. A ῥέμβω.

Ῥομφεῖς, ῶν, οἱ, lora, quibus calcei conſuuntur. Ab eod.

Ῥόος, ȣ, *contr.* ῥȣ̃ς, ȣ̃, ὁ, fluentum, fluxus, fluor. A ῥέω, *fluo.*

Ῥοπαληφορέω, ῶ, clavam geſto, Suic. Ex ῥόπαλον, & φορέω, pro φέρω, *fero.*

Ῥοπαλίζω, f. ίσω, clava percutio, vel verſo tamquam clavam. A ῥόπαλον.

Ῥοπαλισμὸς, ȣ̃, ὁ, percuſſio, quæ fit clava. Sed dicitur de lentigine ſeu ſatyriaſi. A ῥοπαλίζω.

Ῥοπαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clavæ ſimilis. Ex ῥόπαλον, & εἶδος, *figura.*

Ῥόπαλον, ȣ, τὸ, clava, Ph. ῥόπαλα, fuſtes, Gl. V. A ῥέπω.

Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, præponderatio, libramentum, Ph. momentum, Ph. nutus, Gl. V. Ῥοπᾶς ἔχεσθαι, vergere ad ruinam, Ariſt. Veſp. 1227. Ab eod.

Ῥοπτὸς, ὴ, ὸν, ſorbilis. A ῥόφω.

Ῥόπτρον, ȣ, τὸ, clava, fuſtis; (2) marculus ſeu annulus oſtii, lignum incurvum. A ῥέπω.

Ῥȣβὴν, ὁ, Ruben. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Filius viſionis.*

Ῥȣ̃θ, ἡ, Ruth. Nomen mulieris Hebr. ἄκλιτον. *Tremor.*

Ῥȣ̃ς, ῥοὸς, arbuſcula quædam inficiendis coriis ſerviens; excoriarium.

Ῥȣ́σιος, ȣ, ὁ, color qualis eſt rubricæ Sinopicæ, *Lat.* ruſſus. A ῥοὰ, cujus granum rubet.

Ῥοφάω, ῶ, Ph. ῥοφᾷ, ſorbet; idem quod ſequens.

ῬΟΦΕ᾽Ω, ῶ, f. ήσω, ſorbeo, ſorbillo, haurio. Μισθὸν τρύβλιον ῥοφῆσαι, Ariſt. Eq. 901. Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν; id. Pace, 715.

Ῥόφημα, ατος, τὸ, ſorbitio, hauſtus. A ῥοφέω.

Ῥοφημάτιον, ȣ, τὸ, ſorbitiuncula. A præc.

Ῥόφησις, εως, ἡ, ſorbitio, ipſa actio ſorbendi. Gl. V. ſuctus; ſuctio. Ab eod.

Ῥοφητικὸς, ὴ, ὸν, vim abſorbendi habens. Ab eod.

Ῥοφητὸς, ὴ, ὸν, ſorbilis. Ab eod.

Ῥόφω, pro ῥοφέω, Etym.

Ῥοχθέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu ſtridorem edo. Ῥοχθεῖ γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν, Odyſſ. 5, 402. vid. & Odyſſ. 12, 60. A ῥόχθος.

Ῥόχθος, ȣ, ὁ, fluctuum ſtrepitus, fluctus. Ὡς μὴ καταβρόξῃ νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων, Lyc. 742. A ῥόθος.

Ῥοώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fluidus, fluxus; (2) undoſus, fluctuoſus. Gl. V. rapidus. A ῥόος.

Ῥοὼν, ῶνος, ὁ, locis malis Punicis conſitus. A ῥοά.

Ῥύαξ, ακος, ὁ, profluvium, rivus, proluvium, proluvies, eluvies. Gl. V. rivus. A ῥύω, *fluo.*

Ῥυὰς, άδος, ἡ, q. d. deflua, decidua; (2) vitium oculi, quum lacrimæ conſtanter fluunt; (3) defluvium acinorum, ῥυάδες, vites fructum non continentes. Ab eod.

Ῥύβδην, *Adv.* fuſe, abunde, vehementer. Ab eod.

Ῥύγχαινα, naſuta, Gl. V. A ῥύγχος.

Ῥυγχελέφας, αντος, ὁ ϗ ἡ, qui roſtrum elephantinum habet, Suic. Ex ῥύγχος, & ἐλέφας, *elephas.*

Ῥυγχίον, ȣ, τὸ, roſtellum. Dim. a ῥύγχος.

Ῥυγχομαχεῖν, roſtro pugnare. Ex ῥύγχος, & μάχομαι, *pugno.*

ῬΥ᾽ΓΧΟΣ, εος, τὸ, roſtrum, rictus, Gl. V.

Ῥύδην, *Adv.* adfluenter, abundanter; (2) vehementer, impetuoſe, cum vehementi ſtrepitu. A ῥέω.

Ῥυδὸν, *Adv.* fuſe, adfatim, abunde. Ab eod.

Ῥυεὶς

Ῥυεὶς, fluens, qui fluxit; ῥυῆναι, fluere fluxiſſe, a. 2. paſſ. A ῥύω.

Ῥύημα, ατος, τὸ, intritum, *bellarii genus.* A ῥύω.

Ῥυηφενία, ας, ἡ, opulentia, adfluentia divitiarum ſeu opum. A ῥυηφενής.

Ῥυηφενὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, cui adfluunt opes, adfluens opibus, opulentus. Ex ῥύω, & ἄφενος, *opes.*

Ῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros aptos redigo, numerorum concinnitatem alicui tribuo; (2) tempero, formo, compono & effingo, recte colloco, moderor, mores informo; ῥυθμισθεὶς, moratus, Ph. a. 1. part. paſſ. Τί δαὶ, ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου; Soph. Antig. 324. Καὶ τὰ ἄλλα ῥυθμίζουσι, Xen. Cyr. 8, 56. A ῥυθμός.

Ῥυθμικὸς, ἡ, ὸν, rhythmicus; (2) numerorum peritus, qui numeros aut modos facit. Ab eod.

Ῥυθμιστὴς, οῦ, ὁ, moderator, Ph. A ῥυθμίζω.

ῬΥΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, rhythmus, concinnitas; (2) numerus ſeu modulus certa dimenſione & proportione conſtans. Gl. V. modulus.

Ῥυκάνη, ης, ἡ, runcina, Ph.

Ῥυκανίζω, runcino, Ph. A præc.

Ῥῦμα, ατος, τὸ, fluentum; (2) tutamen, munimentum, propugnaculum, defenſio, munitio, remedium e mortis periculo hominem conſervans; (3) tractus, funis ad remulcum trahendum. A ῥύω, *fluo, traho, cuſtodio.*

Ῥυμάρχης, ου, ὁ, præfectus regionis, magiſter vici, Suic. Ex ῥύμη, & ἀρχὴ, *principatus.*

Ῥυμβίον, ου, τὸ, rotula, quæ agitatur a ſagis ſeu veneficis. Dim. a ῥύμβος.

Ῥύμβος, ου, ὁ, rotula; (2) turbo, ſeu turbinatum quidpiam, quod ſcutica circumactum ſonum quemdam reddebat; (3) impetus, motus, vertigo. A ῥέμβω.

Ῥύμη, ης, ἡ, impetus; (2) vicus, platea. A ῥύω, *fluo,* vel *traho.*

Ῥύμμα, ατος, τὸ, purgamentum, ſtrigmentum. A ῥύπτω.

Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, temo currus. A ῥύω, *traho.*

Ῥυμοτομέω, ῶ, f. ήσω, per vicos partior & ſeco, in ſtrigas ſeco. Ῥυμοτομοῦσι δὲ εὐδιαθέτως εἴσω τὸ στρατόπεδον, Joſeph. Ex ῥύμη, & τέμνω, *ſeco.*

Ῥυμοτομία, ας, ἡ, viarum vicorumque ſectio & metatio, partitio in ſtrigas. Ex iiſd.

Ῥυμουλκέω, ῶ, f. ήσω, loris funibuſque traho, remulco traho & educo, remulcando traho. Ex ῥῦμα, & ἕλκω, *traho.*

Ῥύομαι, libero, eruo, elibero, eripio, Gl. V. ῥῦσαι, erue, elibera, eripe, Gl. V. a. 1. imperat. Ῥύεται τοὐμὸν δέμας, Eur. Med. 388. Τήνδε ῥυσαίμην πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 72. Ἴδοιμι (γυναῖκας) πολέμου κ̀ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα κ̀ πολίτας, Ariſt. Lyſ. 344.

Ῥυπαίνω, ſordido, maculo, ſordidum reddo; (2) infamem reddo, famæ alicujus notam inuro; ῥυπαίνομαι, obſoleſco, ſordeſco, Gl. V. Οὐ πείθομαι Ἀριστοτέλει ῥυπαίνειν τὸν ἄνδρα βουλομένῳ, D. Hal. A ῥύπος.

ῬΥΠΑΠΑΙ', acclamatio nautica.

Ῥυπαρεύομαι, ſordidus ſum. A ῥύπος.

Ῥυπαρία, ας, ἡ, ſordes, ſpurcitia, ſitus, illuvies. Ab eod.

Ῥυπαρὸς, ρὰ, ρὸν, ſordidus, illotus, ſqualidus; metaph. avarus. Ab eod.

Ῥυπαρῶς, *Adv.* ſordide; metaph. avare, Suic. A ῥυπαρός.

Ῥυπάω, ῶ, ſordeo, ſordidus ſum. Gl. V. ῥυπῶ, ſqualeo; ῥυπόωντα, poët. pro ῥυπῶντα, ῥυπῶντα part. Ariſt. Plut. 266. A ῥύπος.

Ῥυπογράφος, ου, ὁ κ̀ ἡ, ſordidiorum humiliumque rerum pictor. Ex ῥύπος, & γράφω, *pingo.*

Ῥυπόεις, όεσσα, όεν, ſordidus. A ῥύπος.

Ῥυποκόνδυλος, ου, ὁ κ̀ ἡ, ſordidus, valde parcus, qui ne tantillos ſumptus quidem facere cupit, ut ſordes unguium a tonſore repurgandas ſibi curet. Ex ῥύπος, & κόνδυλος, quod vide.

Ῥύπον, ου, τὸ, ſordes. pl. ῥύπα pro ῥύπος.

ῬΥ'ΠΟΣ, ου, ὁ, ſqualor, ſordes, Ph. proluvies, Gl. V. alicubi etiam pro cera ſigillari.

Ῥυπόομαι, οῦμαι, obſoleſco, ſordeo; ῥερυπωμένα, ſordidata apud Hom. p. part. Odyſſ. 6, 59. A ῥύπος.

Ῥυπτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad abluendas ſordes, abſtergendi vim habens. A ῥύπτω.

Ῥύπτω, ſordes eluo, purgo, abſtergo; ῥύπτομαι, abſtergor, ſordibus purgor. Ἀλλ' οὐδὲ πώποτ' ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι, οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας γε τὰς ὀφρῦς, Ariſt. Ach. 17. A ῥύπος.

Ῥυσὰ, ᾶς, ἡ, ſenectus. A ῥυσὸς, *rugoſus.*

Ῥυσὴ, ῆς, ἡ, rugarum ſulcus; (2) ſenectus. Ab eod.

Ῥυσιάζω, f. άσω, pignoris loco capio. Ἄψομαι, κοὐ ῥυσιάζω, Eur. Ion. 525. Ῥυσιάζομαι λόγῳ, ib. 1449. A ῥύσιον.

Ῥυσίδιφρος, ου, ὁ κ̀ ἡ, qui trahendo currum regit. Ex ῥύω, & δίφρος, *currus.*

Ῥύσιμον, ου, τὸ, ruta. A ῥύω, quod a venenis ῥύεται, i. e. *liberat.*

Ῥύσιον, ου, τὸ, quod pro alicujus liberatione datur; (2) pignus; (3) donum, quod Diis dabatur pro reſtituta valetudine aut conſervata ſalute; (4) ſpolium. A ῥύω.

Ῥύσιος, ία, ιον, liberatorius. Ab eod.

Ῥυσίπονος, ου, ὁ κ̀ ἡ, a labore liberans, laboris moleſtiam ſublevans. Ex ῥύω, & πόνος, *labor.*

Ῥυσίπτολις, εως, ὁ κ̀ ἡ, urbem ſeu civitatem ſervans, cuſtodiens, ſeu liberans. Ex ῥύω, & πτόλις, pro πόλις, *urbs.*

Ῥῦσις, εως, ἡ, liberatio, redemptio. A ῥύομαι, *libero.*

Ῥύσις, εως, ἡ, fluor, fluxus. A ῥύω, *fluo.*

Ῥύσκω, f. ῥύσκομαι, tueor, e periculo conſervo. Ὅστε μιν αὐτὴν Ῥύσκευ, Il. 24, 730. A ῥύομαι.

Ῥυσμὸς, οῦ, ὁ, rerum aliquarum ſeries, tractus. A ῥύω.

Ῥυσόω, ῶ, f. ώσω, rugo, corrugo. A ῥυσός.

Ῥυσὸς, ἡ, ὸν, rugoſus. A ῥύω.

Ῥυσαίνω, rugo, corrugo. A ῥυσός.

Ῥυσαλέος, έα, έον, rugoſus. Ab eod.

Ῥυσόκαρπος, ου, ὁ κ̀ ἡ, rugoſum frutum ferens; (2) qui rugoſis eſt ſurculis. Ex ῥυσὸς, & καρπὸς, *fructus.*

Ῥυσσὸς, ἡ, ὸν, idem quod ῥυσός.

Ῥυσσότης, ητος, ἡ, rugoſitas. A ῥυσσός.

Ῥυσσόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ῥυσόω.

Ῥυσσώδης, εος, ὁ κ̀ ἡ, rugoſus, Ph. A ῥυσσός.

Ῥύσταγμα, ατος, τὸ, violenta tractio; (2) vis mulieri illata, compreſſio. A ῥυστάζω.

Ῥυστάζεσκον, vid. ſeq.

Ῥυστάζω, f. ξω, trahendo rapto, traho; ῥυστάζεσκον, trahebant, imperf. Ion. pro ἐρρύσταζον, Il. 24, 755. A ῥύω.

Ῥυστακτὺς, ύος, ἡ, tractio violenta. A ῥυστάζω.

Ῥύστης, ου, ὁ, liberator, Gl. V. A ῥύω.

Ῥυτὰ, ῶν, τὰ, habena, frænum, quo equus trahitur. Ab eod.

Ῥυταγωγεὺς, έως, ὁ, lorum, quod fræno inſeritur & quo equus ducitur, habena. Ex ῥυτὰ, & ἀγωγεὺς, *ductor.*

Ῥύτη, ης, ἡ, ruta. Ab eod.

Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, retinaculum, ductarium, Ph. habena; (2) cuſtos. Ab eod.

Ῥυτιδόφλοιος, ου, ὁ κ̀ ἡ, cortices rugoſas habens. Ex ῥυτὶς, & φλοιὸς, *cortex.*

Ῥυτιδόω, ῶ, f. ώσω, corrugo, in rugas contraho; ἐρρυτιδωμένος, corrugatus, rugoſus, p. paſſ. part. Τὴν ὄψιν ἐρρυτιδωμένος, Luc. A ῥυτίς.

Ῥυτιδώδης, εος, ὁ κ̀ ἡ, rugoſus. A ῥυτίς.

Ῥυτίδωσις, εως, ἡ, corrugatio. A ῥυτιδόω.

Ῥυτίζω, rugo, Gl. V. A ῥυτίς.

Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. A ῥύω, *traho.*

Ῥυτὸν, οῦ, τὸ, poculi genus, rhytum. Ab eodem, quod potus ex eo velut trahendo bibitur.

Ῥυτὸς, ἡ, ὸν, tractus; (2) fluidus, fluxus. A ῥύω, *fluo,* vel *traho.*

Ῥύτωρ, ορος, ὁ, tractor; (2) cuſtos, ſervator, adjutor. A ῥύω, *traho,* vel *cuſtodio.*

Ῥύψις, εως, ἡ, purgatio, abſterſio. A ῥύπτω.

Ῥύω, fluo, Gl. V. a. 2. paſſ. ἐρρύην, fluxi; part. ῥυεὶς, inf. ῥυῆναι.

Ῥωὰ, ᾶς, ἡ, pro ῥοιά.

Ῥωβικώτερος, ου, ὁ κ̀ ἡ, qui vix litteram ῥῶ pronunciare poteſt. A ῥῶ.

Ῥωγαλέος, έα, έον, fiſſus, fractus, ruptus. A ῥώξ.

Ῥωγὰς, άδος, ἡ, lacera, fracta, rimoſa; (2) ſaxum hians, rupes; (3) rima terræ. Ab eod.

Ῥωγὴ, ῆς, ἡ, fiſſura. Ab eod.

Ῥωγματίας, ου, ὁ, qui in rupturis habitat, idem quod ῥηγματίας.

Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, rima; (2) diviſio calvariæ ſuperficiaria. Ab eod.

Ῥωγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ῬΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, naris, naſus.

Ῥῶμα, ατος, τὸ, vis, impetus. A ῥωννύω.

Ῥωμαΐζω, f. ίσω, Romanis faveo. A ῥωμαϊκός.

Ῥωμαϊκὸς, ἡ, ὸν, Romanus; Latinus. A ῥώμη.

Ῥωμαῖος, αία, αῖον, Romanus; Latinus. Ab eod.

Ῥωμαΐς, ίδος, ἡ, Romana, Suic. A Ῥωμαῖος.

Ῥωμαϊστὶ, *Adv.* Romane, Latine. Ab eod.

Ῥωμαλέος, έα, έον, robore præditus, robuſtus. A ῥώμη.

Ῥωμαλεότης, ητος, ἡ, robur, virilitas. A ῥωμαλέος.

Ῥωμαλεόω, ῶ, f. ώσω, robuſtum reddo, firmo; ῥωμαλεοῦμαι, robur & vires acquiro. Ab eod.

Ῥώμη, ης, ἡ, robur, vis, vires.

Ῥώμη, ης, ἡ, Roma.

ῬΩΝΝΥ'Ω, vel ῥώννυμι, f. ῥώσω, confirmo, roboro. Hinc ῥώννυμαι, corroboror; reficior, recreor, valeſco; ἔρρωμαι, perf. valeo, proſpera valetudine fruor; ἔρρωσο, vale; imperat. perf. ἐρρωμένος, part. corroboratus, confirmatus, confirmatus animo, qui animo eſt forti, robuſtus, valens, validus; & ἐρρωμένως, *Adv.* robuſte, firmiter, vehementer, fortiter, forti animo, valenti & forti corpore. Ῥώσας τὸ σῶμα διαγωνίσασθαι, Plut. τὰς πόλεις, id.

Ῥὼξ, ῥωγὸς, ἡ, vel etiam ὁ, fiſſura; (2) ſcala; (3) acinus, granum, bacca; (4) phalangium quoddam ab acini ſimilitudine. A ῥηγνύω.

Ῥώομαι, agitor, ruo. Hinc ῥώοντ', imperf. pro ῥώοντο, ἐρρώοντο, Il. 11, 50.

Ῥωπὰς, άδος, ἡ, planta quædam flexilis. A ῥώψ.

Ῥωπεύειν, vilia ſcruta vendere. A ῥῶπος.

Ῥωπήϊον, ȣ, τὸ, locus virgultis plenus: ῥωπήια, virgulta. A ῥῶψ.

Ῥωπίζω, miſcellaneam conditurам facio, confundo; (2) indocte & ſtolide aliquid facio. A ῥῶπος.

Ῥωπικὸς, ὴ, ὸν, vilis & parvi pretii. Ab eod.

Ῥώπιον, ȣ, τὸ, molle virgultum. Ab eod.

Ῥωποπερπερήθρας, ȣ, ὁ, futilis & vanus homo. Ex ῥῶπος, & πέρπερος, *levis*.

Ῥωποπερπερὸς, ut ῥωποπερπερὴ φράσις, futilis & inanis locutio, R. Ex iiſd.

Ῥωποπωλέω, ῶ, viles & minutas variaſque merces vendo. A ῥωποπώλης.

Ῥωποπώλης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcrutarius ſeu rerum minutarum venditor. Ex ῥῶπος, & πώλης, *venditor*.

Ῥῶπος, ȣ, ὁ, & ῥῶπον, ȣ, τὸ, merx parvi momenti; (2) ſarcina omnifaria, faſciculus e variis iiſque nullius momenti rebus colligatus. A ῥῶψ.

Ῥωρὸς, ρὰ, ρὸν, vehemens. A ῥώννυμι.

Ῥῶσις, εως, ἡ, firmitudo, robur, vires. Ph. incolumitas, ſanitas, valetudo; (2) corroboratio, confirmatio. A ῥώννυμι.

Ῥωϛὴρ, ῆρος, ὁ, malleus. Ab eod.

Ῥωϛήριον, ȣ, τὸ, impetus, incitatio; (2) ad roborandum valens. Ab eod.

Ῥωϛικὸς, ὴ, ὸν, qui propenſus ad rem aliquam eſt cum robore & impetu capeſſendam; (2) corroborativus, corroborandi vim habens. Ab eod.

Ῥωτάζω, litteram ῥῶ ſæpius itero. A ῥῶ.

Ῥωταχίζω, idem & ab eod.

Ῥωταχισμὸς, ȣ̃, ὁ, frequens litteræ ρ repetitio. A ῥωταχίζω.

Ῥωχμὴ, ῆς, ἡ, idem quod ſequens ῥωχμός.

Ῥωχμὸς, ȣ̃, ὁ, ſciſſura, fiſſura, rima, hiatus. A ῥήσσω.

ῬΩ'ΧΩ, dentibus fremo.

Ῥῶψ, ῥωπὸς, ὁ, merx nullius momenti; (2) virgultum. A ῥέπω, *vergo, propendeo*.

ῬΩ'Ω, roboro, ſed pro eo uſurpatur ῥώννυμι, vel ῥωννύω; ῥώομαι, agitor. Hinc ῥώοντ', imperf. pro ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, Il. 11. 50.

Σ.

Σ Sive ut majuſculum rectius pingitur, ϲ, C, decima octava littera Græcorum, quæ ſuo nomine Σῖγμα dicitur, illudque indepta eſt ab Hebræorum Samech; (2) nota numeralis valens *ducenta*, & cum virgula inferne appoſita ͵σ, *ducenta millia*.

Σαβάζιος, ȣ, ὁ, Sabazius, cognomen Bacchi. A σαβοί.

Σαβάζειν, bacchari, bacchantes imitari σαβοὶ clamitando; (2) motu indecoro perſulto. Ab eod.

Σαβακχαὶ, ῶν, αἱ, Dionyſiacæ, quæ Thyadum inſtar bacchari conſueverant. A σαβάζω.

Σαβακὸς, ὴ, ὸν, purulentus, rancidus, carioſus, Heſ.

Σαβακῶς, *Adv.* acerbe, aſpere, duriter, Heſ. A σαβακός.

ΣΑ'ΒΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, ſabanum, pannus vel linteum aſperius; deſiccandis a balneis aptum.

Σαβασμὸς, ȣ̃, ὁ, vociferatio bacchantium. A σαβάζω.

Σαβαώθ', exercitus. Vox Hebr. ἄκλιτος.

Σαββατίζω, ſeptimo die requieſco, ferior, ſabbatum more Judæorum ſervo. A σάββατον.

Σαββατισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſabbatiſmus, quies. A σαββατίζω.

ΣΑ'ΒΒΑΤΟΝ, ȣ, τὸ, ſeptimus quiſque dies quieti ab omnibus operibus deſtinatus; (2) hebdomas; feſtum Judæorum quodvis; (3) quies. Vox Hebr. Gl. V. σάββατον, ſabbata.

Σαββαώθ, idem quod σαβαώθ.

Σαβοὶ, ῶν, οἱ, Baccho initiati; Bacchi ſacerdotes; item loca Baccho conſecrata.

ΣΑΒΟΙ῀, vox bacchantium, quam voci εὐοῖ fere ſubjungebant.

ΣΑ'ΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, bipennis ſive enſis Amazonicus; (2) gladius Perſicus; (3) ſecuris.

Σάγη, ης, ἡ, id, quod aſinis ſeu mulis inſternitur, ut tegmen, clitella, &c. A σάττω.

Σαγηνεία, ας, ἡ, actio includendi ſagena, verriculatio, everriculatio, piſcatus. A σαγηνεύω.

Σαγηνεὺς, έως, ὁ, qui ſagena utitur, verriculator, piſcator. A σαγήνη.

Σαγηνευτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod σαγηνεύς.

Σαγηνευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem.

Σαγηνεύω, f. εύσω, ſagena includo, vel irretio, irretio, everriculo, piſcor. Οἷς ἅπασιν ὁ πατήρ μȣ σαγηνευθεὶς, Heliod. A σαγήνη.

Σαγήνη, ης, ἡ, ſagena, verriculum, genus retis piſcatorii. A σάττω.

Σαγηνοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſagenam jaciens, piſcator. Ex σαγήνη, & βάλλω, *jacio*.

Σαγηνόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſagenæ alligatus. Ex σαγήνη, & δέω, *ligo*.

Σαγηφορέω, ῶ, ſagum fero. Ex σάγος, & φέρω, *fero*.

Σάγιον, ȣ, τὸ, lodix, Gl. V. A σάγος.

Σάγμα, ατος, τὸ, onus jumenti ſarcinarii, clitellæ; (2) congeries ſtipata, acervus; (3) theca ſcuti & aliorum armorum. A σάττω.

Σαγμάρια, ſcil. ἱπποζύγια, jumenta, quibus ſagmata ſ. clitellæ imponuntur. A σάγμα.

ΣΑ'ΓΟΣ, ȣ, ὁ, ſagum.

ΣΑΘΕ'ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, animal quadrupes ex mari victum quærens.

ΣΑ'ΘΗ, ης, ἡ, membrum virile.

Σαθρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, flaccidus, marcidus, vietus, debilis, fragilis, quaſſus, futilis, frivolus. A σήπω.

Σαθρότης, ητος, ἡ, debilitas, infirmitas; fragilitas, Gl. V. A σαθρός.

Σαθρόω, ῶ, f. ώσω, marcidum reddo, debilito, quaſſo, Gl. V. σαθρȣ̃μαι, quaſſor; macreſco; σεσαθρωμένος, quaſſatus, Gl. V. p. part. Ab eod.

Σάθρωμα, ατος, τὸ, labes, ruina, Suic. A σαθρόω.

Σαθρῶς, *Adv.* debiliter, Suic. A σαθρός.

Σαινίδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, donis abblandiens. Ex σαίνω, & δῶρον, *donum*.

Σαίνȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abblandiens cauda. Ex σαίνω, & ȣ̓ρὰ, *cauda*.

Σαίνω, adulor, blandior, Gl. Vet. Σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία, Eur. Rheſ. 55. Σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι, 1 Theſſ. 3, 3. Οὐ γάρ με σαίνει θέσφατα, Eur. Ion. 723. A σείω, *moveo*.

ΣΑΙ'ΡΩ, f. σαρῶ, ſcopis purgo, verro; (2) orno. Hinc σέσηρα, ore ſum hianti & aperto, p. med. Σαίρειν τε δῶμα, χερνίσιν τ' ἐφεϛάναι, Eur. Hec. 369. ϛέγας, id. Cyc. 29. ναὸν, id. Ion. 832.

Σακέσπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcuti vibrator. Ex σάκος, & πάλλω, *vibro*.

Σακεσφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcutum ferens, ſcutifer. Ex σάκος, & φέρω, *fero*.

Σακκελίζω, f. ίσω, idem quod ſequens σακκέω.

Σακκέω, ῶ, f. ήσω, per ſaccum tranſmitto, colo. A σάκκος.

Σακκίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Σάκκιον, ȣ, τὸ, ſacculus. Dim. ab eod.

Σακκοπλόκος, ȣ, ὁ, ſaccarius, Gl. V. qui ſaccos texit. Ex σάκκος, & πλέκω, *necto*.

ΣΑ'ΚΚΟΣ, ȣ, ὁ, ſaccus; (2) cilicium.

Σακκοφορέω, ῶ, ſaccum fero, cilicio ſum indutus, Suic. A σακκοφόρος.

Σακκοφορία, ας, ἡ, ſacci geſtatio, Suic. Ab eod.

Σακκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſaccum ferens, Suic. Ex σάκκος, & φέρω, *fero*.

Σάκος, εος, τὸ, clypeus, ſcutum, Gl. V.

Σάκτας, ȣ, ὁ, ſaccus. A σάττω.

Σακτὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.

Σάκτωρ, ορος, ὁ, onerans, implens. Ab eod.

ΣΑ'ΚΧΑΡ, αρος, τὸ, ſaccharum.

Σάκχαρι, idem.

Σάκχαρον, ȣ, τὸ, ſaccharum, Gl. V.

Σακχυφάντης, ȣ, ὁ, ſaccorum contextor. Ex σάκκος, & ὑφάντης, *textor*.

Σαλαγέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepo, turbo. A ſeq.

Σαλάγη, clamor, Heſ.

ΣΑΛΑ'ΓΕΙΝ, ſtuprare.

Σαλαΐζειν, lamentari. A σάλω.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, pauper opulentiam ſimulans, jactabundus.

Σαλακωνεία, vel σαλακωνία, ας, ἡ, ſimulatio divitiarum in paupertate; (2) pecuniarum profuſio illegitima & ſuperflua; (3) mollities, luxus, deliciæ. A σαλάκων.

Σαλακωνεύω, f. εύσω, opes jacto in paupertate; (2) ſumptus facio, ubi non decet; (3) delicias facio, mollitie diffluo. Ab eod.

Σαλακωνίζω, delicias facio. A σαλάκων.

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſalamandra, animal lacertæ figura.

Σαλαμάνδρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſalamandreus, ad ſalamandram pertinens. A σαλαμάνδρα.

ΣΑΛΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, feneſtra, Heſ.

ΣΑΛΑ'ΣΣΩ, vel σαλάττω, f. ξω, moveo, concutio, ut modium; (2) impleo largiter, ut diffluat, Suic.

Σαλάω, ῶ, quatio.

Σαλεύω, f. εύσω, moveo, commoveo, agito, Gl. V. σαλεύει, labefactat, movet, Ph. Σαλεύων πᾶν τρικυμίᾳ πέδον, Lyc. 475. Σαλεύει πόλις, Eur. Rheſ. 248. A σάλος.

Σαλμὼν, ὁ, Salmo; nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Pacificus*.

ΣΑ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſalum, maris ora; (2) jactatio ejus, qui navigat, fluctuatio.

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, piſcis quidam, qui Latinis etiam Salpa dicitur.

Σαλπιγγολογχυπηνάδαι, qui tuba, haſta, barbaque formidabiles ſunt. Vox comica, Ar. Ran. 183. Ex σάλπιγξ, λόγχη, & ὑπήνη, *barba*.

Σαλπίγγω, f. ξω, tuba cano, buccinno. Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας ȣ̓ρανὸς, Il. 21, 388. A σάλπιγξ.

Σαλπιγκτὴς, ȣ̃, ὁ, buccinator, tubicen. Gl. V. liticen; σαλπιγκταὶ, tubicines, Ph. A σαλπίγγω.

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, tuba, buccina. Gl. V. & lituus; claſſicum; avis quædam; piſcis quidam.

Σαλπίζω, f. ίσω, tuba cano, buccino; uſitatum σαλπίζω. Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, Apoc. 11, 15.

Σάλπισμα, ατος, τὸ, tubæ ſonus, tubæ clangor. A σαλπίζω.

Σαλπιϛὴς, ȣ̃, ὁ, tubicen, tuba canens; σαλπιϛαὶ, claſſicarii. Ph. Ab eod.

Σαμάρεια, ας, ἡ, Samaria; nomen urbis, montis, & regionis. Vox Hebr.

Σαμαρείτης, ȣ, ὁ, Samaritanus. A Σαμάρεια.

Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, Samaritana. A Σαμαρείτης.

Σάμβαλα, calceamenta, ut σάνδαλον, Heſ.

ΣΑΜΒΥ´ΚΗ, ης, ἡ, vel Σαμβύκης, ȣ, ὁ, ſambuca, inſtrumentum muſicum; (2) machina oppugnandis urbibus idonea.

Σαμβυκιστὴς, ȣ̃, ὁ, ſambuciſta, qui ludit ſambuca; quaſi a σαμβυκίζω, quod eſſet ſambuca ludo.

Σαμβυκίστρια, ας, ἡ, quæ ludit ſambuca. A σαμβυκιστής.

Σαμφόρας, ȣ, ὁ, litteram σὰν vel σῖγμα armo inuſtam ferens. Ex σὰν, & φέρω, *fero*.

Σαμψυχίζω, f. ίσω, ſampſuchi odorem habeo. A σάμψυχον.

Σαμψύχινος, ίνη, ινον, ſampſuchinus, e ſampſucho confectus. Ab eod.

ΣΑ´ΜΨΥΧΟΝ, ȣ, τὸ, ſampſuchum, *herba*.

Σὰν, τὸ, littera σῖγμα apud Dores.

ΣΑΝΔΑ´ΛΙΟΝ, ȣ, τὸ, ſandalium. Gl. V. ſolea.

Σάνδαλον, ȣ, τὸ, idem.

ΣΑΝΔΑΡΑ´ΚΗ, ης, ἡ, cibus quidam apum.

ΣΑΝΔΑΡΑ´ΧΗ, ης, ἡ, ſandaracha, gummi quoddam ſive ſuccus concretus terreuſque.

Σανδαραχίζω, ſandaracham colore imitor. A σανδαράχη.

Σανδαράχινος, ίνη, ινον, ſandarachinus, e ſandaracha confectus, vel ſandaracham referens. Ab eod.

ΣΑ´ΝΔΥΞ, υκος, ἡ, ceruſſa rufa & uſta, ſandyx.

Σανίδιον, ȣ, τὸ, tabella. Dim. a σανίς.

Σανιδόω, ῶ, f. ώσω, tabulo, contabulo, tabulis tego. Gl. V. contigno, coaſſo, tabulo. Ab eod.

Σανιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tabulæ ſeu aſſeri ſimilis; (2) cui ſcapulæ inſtar alarum protuberant. Ab eod.

Σανίδωμα, ατος, τὸ, tabulatum, pulpitum, Ph. laqueare, Gl. V. A σανιδόω.

Σανιδωτὸς, ὴ, ὸν, tabulatus, contabulatus. Ab eod.

ΣΑΝΙ´Σ, ίδος, ἡ, tabula, aſſer, tabula, cui maleficos alligabant. Hinc σανίδες, tabulæ, quibus leges & ſimilia inſcribebantur; σανίδες, tabulæ, Philox. aſſeres, Gl. V.

ΣΑ´ΝΝΑΣ, vel σάννος, ȣ, ὁ, ſtultus, fatuus.

ΣΑΝΝΙ´ΟΝ, ȣ, τὸ, penis, cauda, haſta.

ΣΑ´ΝΤΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, ſantalum, *arbor*.

Σάος, ȣ, ὁ, ſalvus, incolumis, ſoſpes, ut σόος.

Σαοσίμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, homines ſervans. Ex σαόω, & βροτὸς, *mortalis*, *homo*.

Σαοφρονέω, ῶ, prudens ſum; (2) caſtus & pudicus ſum. Ἦν δὲ σαοφρονέῃς, ἀργυρός εἰμι μόνον, Epigr. A σαόφρων.

Σαοφροσύνη, ης, ἡ, prudentia. Ab eod.

Σαόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt ſana, prudens. Ex σάος, & φρὴν, *mens*.

Σαόω, ῶ, f. ώσω, ſervo, ſalvo; ἐσάωσεν, a. 1. ſervavit. Ὄντινα τῶν γε πόδες ϗ γοῦνα σάωσαν, Il. 21, ult. Ἢ ἀπολέσθω, ἠὲ σαωθήτω, ib. 17, 228. A σάος.

ΣΑΠΕΡΔΗΣ, ȣ, ὁ, ſaperda, piſcis.

Σαπρία, ας, ἡ, putredo, marcor, marcedo. A σαπρός.

Σαπρίας, ȣ, ὁ, ut οἶνος σαπρίας, vinum herbis in eo putreſcentibus ſeu marceſcentibus conditum. Ab eod.

Σαπρίζω, f. ίσω, putreo, marceo; (2) putridum oleo. Ab eod.

Σαπρόκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui marcidæ ſive putridæ ſunt tibiæ. Ex σαπρός, & κνήμη, *tibia*.

Σαπρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, mucidus, rancidus, Gl. V. fœdus, nugatorius, nugax, Ph. A σήπω.

Σαπρότης, ητος, ἡ, putredo, marcor; rancor, Gl. Vet. nugacitas, Philox. A σαπρός.

Σάπφειρα, ας, ἡ, Sapphira; nomen mulieris; σάπφειρος.

ΣΑ´ΠΦΕΙΡΟΣ, ȣ, ἡ, ſapphirus, nomen gemmæ.

Σαπφικὸς, ὴ, ὸν, Sapphicus. A Σαπφὼ, *Sappho*.

Σάπων, ονος, ὁ, ſapo, Gl. V. σάπονα, ſaponem, Gl. V.

ΣΑΡΑ´ΒΑΡΑ, ων, τὰ, Sarabara, tibialia Perſis.

ΣΑ´ΡΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, pudendum muliebre, Suid. Heſ.

Σάραπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magnis eſt pedibus & eos velut trahit. Ex καίρω, & πȣ̃ς, *pes*.

Σαράπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ΣΑΡΓΑ´ΝΗ, ης, ἡ, ſporta, ciſta; (2) vinculum.

ΣΑ´ΡΓΟΣ, ȣ, vel σαργὸς, ȣ̃, ὁ, ſargus, piſcis quidam. Gl. V. ſargulus.

Σαρδάζειν, Sardonium ſcil. riſum ridere. A σαρδώ.

Σαρδάνιον, amarulentum; de riſu; ut σαρδάνιος γέλως.

Σάρδεις, εων, οἱ, Sardes, urbs.

Σάρδινος, vel σάρδιος, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, Sardius, *gemma*. A σαρδώ.

Σάρδιον, ȣ, τὸ, lapis Sardius. Ab eod.

Σάρδιος, ȣ, ὁ, vide Σάρδινος.

Σαρδόνιος, ȣ, ὁ, Sardonius. Hinc γέλως Σαρδόνιος, Sardous riſus, i. e. amarulentus, inſanus, fictus, hominem enecans. A Σαρδώ.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, Sardonyx, *gemma*. Ex Σάρδιος, & ὄνυξ, *unguis*, quod colore ſuo unguem humanum referat.

ΣΑΡΔΩ´, όος, vel Σαρδὼν, όνος, ἡ, Sardinia, *inſula*.

Σαρδωνίζω, idem quod σαρδάζω.

Σαρδωνικὸς, ὴ, ὸν, idem quod Σαρδώνιος. A Σαρδώ.

Σαρδεώνιος, ία, ιον, vel Σαρδώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Σαρδῷος, ῴα, ῷον, idem & ab eod.

ΣΑ´ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, ſariſſa, haſta Macedonica.

Σαρισσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſariſſam ferens. Ex σάρισσα, & φέρω, *fero*.

Σαρκάζω, f. άσω, carnes detraho; (2) diducto rictu oſtenſiſque labris irrideo. Οὐδ᾽ οἱ Μεγαρῆς δρῶσ᾽ οὐδὲν, ἕλκουσι δ᾽ ὅμως, γλισχρότατα σαρκάζοντες, ὥσπερ κυνίδια, Ariſt. Pace, 480. Σαρκάζουσι τὰ ἀμφόδοντα τῶν προφάγων, Hipp. A σάρξ.

Σαρκασμὸς, ȣ̃, ὁ, irriſio amarulenta, hoſtilis irriſio ſuper jam mortuo, aut morituro. A σαρκάζω.

Σαρκαστικὸς, ὴ, ὸν, ſarcaſticus; (2) qui Sarcaſmis uti ſolet. Ab eod.

Σαρκαστικῶς, *Adv.* ſarcaſtice, amarulente, virulente. A σαρκαστικός.

Σαρκίδιον, ȣ, τὸ, caruncula. Dim. a σάρξ.

Σαρκίζω, f. ίσω, carnes carpo, carnes vello, detraho. A σάρξ.

Σαρκικὸς, ὴ, ὸν, carnalis, carneus. Ab eod.

Σαρκικῶς, *Adv.* carnaliter, more eorum qui carnales ſunt. A σαρκικός.

Σάρκινος, ίνη, ινον, carne conſtans, carneus; carnalis, Gl. V. A σάρξ.

Σαρκίον, ȣ, τὸ, caruncula. A σάρξ.

Σαρκοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnivorus. Ph. carnifex. Ex σὰρξ, & βορὸς, *edax*.

Σαρκογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a carne natus ſeu profectus, Suic. Ex σὰρξ, & γίνομαι, *naſcor*.

Σαρκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, carni ſimilis, carnis figuram habens. Ex σὰρξ, & εἶδος, *figura*.

Σαρκοθλάσματα, ων, τὰ, carnis contuſiones. Ex σὰρξ, & θλάσμα, *contuſio*.

Σαρκοκήλη, ης, ἡ, carnoſus ramex, quum caro inter tunicas excreſcit; (2) caro durior in aliqua ſcroti parte. Ex σὰρξ, & κήλη, *ramex*.

Σαρκοκόλλα, ης, ἡ, carnis gluten, lacrima arboris Perſicæ. Ex σὰρξ, & κόλλα, *gluten*.

Σαρκολαβὶς, ίδος, ἡ, vel σαρκολάβος, ȣ, ὁ, q. d. carnis prehenſor, forceps ad particulas carnis prehendendas, inſtrumentum chirurgicum. Ex σὰρξ, & λαμβάνω, *prehendo*.

Σαρκολάτρης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui carnem colit & adorat, Suic. Ex σὰρξ, & λάτρις, *cultor*.

Σαρκολιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quem caro reliquit, a carne nudatus, Suic. Ex σὰρξ, & λείπω, *deſero*.

Σαρκοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, carne concretus, Suic. Ex σὰρξ, & πήγνυμι, *compingo*.

Σαρκοποιέομαι, ȣ̃μαι, caro fio, carnem adſumo, Suic. Ex σὰρξ, & ποιέω, *facio*.

Σαρκόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnoſam radicem habens, Suic. Ex σὰρξ, & ῥίζα, *radix*.

Σαρκοσχίζω, carnem conſcindo. Ex σὰρξ, & σχίζω, *ſcindo*.

Σαρκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, carnem alo, cutem belle curo. Ex σὰρξ, & τρέφω, *alo*.

Σαρκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, carnem edo, carne veſcor. Gl. V. σαρκοφαγῶ, excarnifico. A σαρκοφάγος.

Σαρκοφαγία, ας, ἡ, carnium eſus. Ab eod.

Σαρκοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnivorus, carne veſcens. Ex σὰρξ, & φάγος, *edax*.

Σαρκοφορέω, ῶ, carnem geſto, Suic. A σαρκοφόρος.

Σαρκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnem geſtans, carne veſtitus. Ex σὰρξ, & φέρω, *fero*, *geſto*.

Σαρκόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, folia carnoſa habens. Ex σὰρξ, & φύλλον, *folium*.

Σαρκόω, ῶ, f. ώσω, carneum reddo, incarno; (2) corpulentum reddo. A σάρξ.

Σαρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, carnoſus. Gl. V. carneus. Ab eod.

Σάρκωμα, ατος, τὸ, q. d. carnoſitas, carnis præter naturam incrementum; (2) carnis incrementum quoddam in naribus. Gl. V. pulpamentum. A σαρκόω.

Σάρκωσις, εως, ἡ, carnis generatio, excreſcentia carnis. Ab eod.

Σαρκωτικὸς, ὴ, ὸν, carnem reſtituendi vim habens. Ab eod.

ΣΑ´ΡΞ, σαρκὸς, ἡ, caro, pulpa, Gl. V. σάρκες, pulpæ, Ph.

Σαρὸν, & σάρον, ſcopæ, verriculum, ut ſeq

Σάρος, ȣ, vel σαρὸς, ȣ̃, ὁ, verriculum, ſcopæ. A σαίρω.

Σαρόω, ῶ, f. ώσω, verro, mundo; σεσαρω μένος, ſcopis purgatus, p. paſſ. part. Σα ροῖ τὴν οἰκίαν, Luc. 15, 8. σεσαρωμένο Matt. 12, 44. A σαίρω.

ΣΑ´ΡΠΟΣ, ȣ, ὁ, arca, domus ligne Heſ.

Σάραθρον, ȣ, τὸ, ſcopæ. A σαρόω.

Σάρωμα, ατος, τὸ, ſordes, quiſquiliæ ve rendo collectæ. Ab eod.

Σάρωσις, εως, ἡ, ipſa actio verrendi. So des, quiſquiliæ. Ab eod.

Σάρω

Σάρων, ωνος, ὁ, libidinosus; vel pudendum muliebre; item venatorium rete. Est & Σάρων, nauticus deus.

Σαρωνίδες, ων, αἱ, arbores cavæ; (2) quercus excavatæ, quercus hiantes ob vetustatem. Ab eod.

Σαρωτὴς, οῦ, ὁ; οἱ σαρωταὶ, scoparii, Gl. V. A σαρόω.

Σάσσω; σάσσει ὄνον, saginat asinum, Ph. vid. σάττω.

Σατᾶν, ὁ, & Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, Satan, Satanas, nomen principis Angelorum malorum Hebr. ἄκλιτον. *Adversarius.*

Σατίνη, ης, ἡ, plaustrum, vehiculum, R. Suic. A σάττω.

Σάτινον, ου, τὸ, idem & ab eod. R. Suic.

Σάτον, ου, τὸ, mensura frumenti tertiam partem ephæ continens, sesquimodius. Vox Syr.

Σατραπεία, ας, ἡ, Satrapia, præfectura; (2) provincia, cui præest satrapa. A σατραπεύω.

Σατραπεύω, f. εύσω, sum satrapa, sum præfectus provinciæ. Σατραπεύων τῆς ἄνω Φρυγίας, Plut. Καρίας, Aristot. A σατράπης.

ΣΑΤΡΑ΄ΠΗΣ, ου, ὁ, satrapa, præfectus provinciæ, proprie Persicæ. Vox Persica.

Σατραπικὸς, ὴ, ὸν, ad satrapam pertinens, satrapæ conveniens, Satrapicus. A σατράπης.

ΣΑ΄ΤΤΩ, f. ξω, onero, onus impono; (2) refercio, constipo, impleo; σεσαγμένος, saginatus, Ph. p. pass. part. Σεσαγμένος ψάμμῳ, Luc.

Σατυρία, ας, ἡ, genus esculenti ex herba. A σάτυρος.

Σατυρίας, ου, ὁ, morbus, hominis faciem ita immutans, ut Satyro similis evadat. Ab eod.

Σατυρίασις, εως, ἡ, pruritus venereus; priapismus. A Σάτυρος.

Σατυρίζω, f. ίσω, prurio ad Venerem instar Satyri; (2) Satyrica petulantia proscindo. Ab eod.

Σατυρικὸς, ὴ, ὸν, satyricus, Satyro conveniens; (2) dicax, mordax, more Satyrorum. Ab eod.

Σατύριον, ου, τὸ, herba ad Venerem incitans. Ab eod.

Σατυρίσκος, ου, ὁ, parvus Satyrus. Dim. ab eod.

Σατυρισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod σατυρίας; (2) pruritus Veneris. A σατυρίζω.

Σατυριστὴς, οῦ, ὁ, ludio, Ph. scenicus. A A σατυρίζω.

Σάτυρος, ου, ὁ, Satyrus; σάτυροι, Fauni, Gl. V. A σάθη, *penis*, Etym.

Σατυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, satyros seu satyrorum mores imitans; (2) hispidus. A σάτυρος.

ΣΑΥΚΟ΄Σ, ὴ, ὸν, aridus, siccus.

Σαυλὰ, *Adv.* tarde. A σαυλός.

ΣΑΥΛΟ΄Σ, ὴ, ὸν, delicatus, mollis; (2) fluxus, levis, quietus, tardus.

Σαυλοπρωκτιάω, ῶ, ceveo, lascive podicem moveo. Ex σαυλὸς, & πρωκτὸς, *podex*.

Σαυλόομαι, οῦμαι, delicior, luxu diffluo; (2) tripudio. Ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι, Eur. Cyc. 40. A σαυλός.

Σαυνιάζω, saunio percutio, R. A σαύνιον.

Σαύνιον, ου, τὸ, Saunium, *jaculi genus*.

ΣΑΥ῀ΡΑ, vel σαύρα, ρας, ἡ, lacerta, lacertus.

ΣΑΥ΄ΡΗ, ης, ἡ, nasturtium.

Σαυρία, ας, ἡ, jaculum, Gl. V. ubi editum *jaculus*.

Σαυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lacertæ formam habens. Ex σαῦρα, & εἶδος, *species*.

Σαῦρος, ου, ὁ, lacertus, Gl. V.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuspis in imo hastæ ferro transversa, qua hasta appenditur, vel etiam ferrum, quo hasta erigi & solo depangi potest. Ph. cuspis. A σταυρὸς, στην.

Σαυσαρισμὸς, οῦ, ὁ, aridæ linguæ hærentis affectio; linguæ hæsitatio.

Σάφα, *Adv.* certo, vere, manifeste, perspicue. A σαφής.

Σαφέστατα, *Adv.* manifestissime, apertissime. A σαφέστατος, quod est *Superl.* a σαφής.

Σαφέστερον, *Adv.* manifestius, apertius. A σαφής.

Σαφεστέρως, *Adv.* idem & ab eod.

Σαφέω, ῶ, f. ήσω, manifesto, declaro, notum facio. Ab eod.

Σαφέως, Ion. pro σαφῶς, *Adv.* aperte, manifeste, certo. Ab eod.

Σαφήνεια, ας, ἡ, perspicuitas, dilucida oratio, explanatio. Ph. distinctio. A σαφηνής.

Σαφηνέως, *Adv.* manifeste, aperte, perspicue, certo. Ab eod.

Σαφηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perspicuus, clarus, certus. A σαφής.

Σαφηνίζω, f. ίσω, manifesto, declaro, notum facio; Philoxenus: explano, exprimo, declaro, distinguo. Οὕτως ἐσαφήνιζε μὲν τοὺς κρατιστεύοντας παρ' ἑαυτῷ, Xen. Cyr. 8, 28. Σαφηνίζεσθαι δὲ ὡς ἕκαστον ἐτίμα, τοῦτο ἐδόκει αὐτῷ ἀγαθὸν εἶναι, ibid. A σαφηνής.

Σαφηνισμὸς, οῦ, ὁ, perspicuitas, declaratio. A σαφηνίζω.

Σαφηνιστικὸς, ὴ, ὸν, declarandi vim habens; (2) *Subst.* declarator, explanator. Ab eod.

Σαφηνῶς, *Adv.* manifeste, aperte, perspicue, aperte, dilucide. A σαφηνής.

ΣΑΦΗ΄Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, manifestus, apertus, perspicuus, certus, clarus, planus.

Σαφῶς, *Adv.* manifeste, perspicue, dilucide; Ph. evidenter, plane, aperte, palam; Gl. V. al. liquido, ad liquidum, diserte. A σαφής.

Σαόω, salvum facio. A σάος.

Σαώζω, servo, sospito. Ab eod.

Σαώτερος, magis salvus, incolumis. A σάος.

Σαωτὴρ, ῆρος, ὁ, servator. A σαόω.

ΣΒΕ΄ΝΝΥΜΙ, sive σβεννύω, f. σβέσω, extinguo, restinguo, (2) compesco, comprimo; σβέσον, extingue, Gl. V. a. 1. part. act. ut σβέννυμαι, extinguor; *metaphorice* etiam morior. Κεἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν, Soph. Aj. 1076. Αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται, Matt. 25, 8.

Σβέσις, εως, ἡ, extinctio. A σβέννυμι.

Σβεστὴρ, ῆρος, ὁ, extinctor. Ab eod.

Σβεστήριος, ία, ιον, extinctivus, extinguendi vim habens; (2) aptus ad extinguendum. Ab eod.

Σβεστικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Σεαυτὸν, temet, teipsum, temetipsum, Ph. Ex σὲ, & αὐτόν.

Σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, tui ipsius. Ex σέο pro σοῦ, & αὐτοῦ, *ipsius*.

Σεβάζομαι, f. άσομαι, colo, veneror, vereor. Ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει, Rom. 1, 25. A σέβω.

Σέβας, τὸ, reverentia, veneratio, pudor. Vox ἄκλιτος ab eod.

Σέβασις, εως, ἡ, veneratio, adoratio. A σεβάζομαι.

Σέβασμα, ατος, τὸ, veneratio, Ph. σεβάσματι, venerationi, Ph. σεβάσματα, sacra. Ab eod.

Σεβασμιάζω, veneror, pius sum. A σεβάσμιος.

Σεβάσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel σεβάσμιος, ία, ιον, venerabilis, colendus, augustus, Ph. A σεβάζομαι.

Σεβασμιότης, ητος, ἡ, sanctimonia. Gl. V. A præc.

Σεβασμίως, venerabiliter, Gl. V. Ab eod.

Σεβασμιώτατος, præcolendus. Ab eod.

Σεβασμὸς, οῦ, ὁ, veneratio, adoratio, cultus; (2) religio, & observantia. Ab eod.

Σεβαστὸς, ὴ, ὸν, veneratione & adoratione dignus, venerandus, adorandus; (2) augustus, Ph. cognomen imperatorum Romanorum, ut σεβαστὴ, imperatricum; σεβαστοτάτη, augustissima, Philox. Ab eod.

ΣΕΒΕ΄ΝΙΟΝ, ου, τὸ, palmæ involucrum, sive corticosum illud, quod in summa palmula enascitur.

Σεβίζω, colo, veneror. Φιλτάτων θαλάμων κληδοῦχον οὐ σεβιζόμεθα, Eur. Hipp. 545. Θεὸν τὰν ἀφανῆ λιταῖς σεβίζειν, Soph. Oed. Col. 1551. A σέβω.

ΣΕ΄ΒΩ, & σέβομαι, veneror, colo, adoro, observo, color; σέβομαι, color, pudet me, revereor. Κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν, Eur. Hel. 732. Θυσίας θεοῖς, ibid. 1072. Ἐν ᾧ χόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν, Arist. Nub. 600. Εἴ τι σέβῃ ξεῖνον, πέλασσον εὐνοίᾳ πάσᾳ πελάταν, Soph. Phil. 1155.

Σειὺς, έως, ὁ, patella, in qua aliquid movetur & frigitur; sartago. A σείω.

Σεῖος, σεία, σεῖον, divinus. Vox Laconica, pro θεῖος.

Σεὶρ, σειρὸς, ὁ, sol, Suid.

ΣΕΙΡΑ΄, ᾶς, ἡ, catena, funis, linea.

Σειράδιον, ου, τὸ, funiculus. Dim. a σειρά.

Σειράζω, f. άσω, vinculum traho, R. Ab eod.

Σειραῖος, αία, αῖον, catenatus, catena vinctus, funalis. Ab eod.

Σειραφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, catenam ferens. Ex σεῖρα, & φέρω, *fero*.

Σειρεύω, catena constringo; (2) constringo, connecto, R. Σὺν τῷ γέροντι δεσμὰ σειρεύων βρόχοις, Eur. Her. fur. 1012. A σειρά.

Σειρέω, ῶ, f. ήσω, exsicco, exinanio. A σείρω.

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, Siren, *monstrum marinum*; (2) insectum api simile. A σεῖρα.

Σειρίασις, εως, ἡ, capitis inflammatio ex vehementi solis ardore. A σειριάω.

Σειριάω, fulguro, luceo; (2) capitis inflammatione laboro; (3) suffraginum vitio laboro, de equis. Βρέφη ἐν τῷ θέρει σειριᾷ, Al. Aphr. A σείριον.

Σείρινος, ίνη, ινον, astralis. Ab eod.

Σειριόεις, όεσσα, όεν, canicularis. A σείριος.

Σείριον, ου, τὸ, astrum. A σείριος.

Σείριος, ου, ὁ, Sirius, stella, quæ & *canicula* dicitur. A σείρω, *desicco*.

Σειρομάστης, ου, ὁ, jaculi quoddam genus vel lanceola.

Σεισάχθεια, ας, ἡ, q. d. onus excussum, allevatio debiti communis, tabulæ novæ. Ex σείω, & ἄχθος, *onus*.

Σεῖσις, εως, ἡ, motio, quassatio, concussio. A σείω.

Σεισίχθων, ονος, ὁ, motor seu quassator terræ. Epith. Neptuni. Ex σεῖσις, & χθὼν, *terra*.

Σεῖσμα, ατος, τὸ, concussio, quassatio, motus. A σείω.

Σεισματίας, ου, ὁ, ut σεισματίας τάφος, sepulchrum eorum quos ruina ex terræ motu oppressit. A σεῖσμα.

Σεισμὸς, οῦ, ὁ, terræ motus, Ph. concussio, Ph. excussio, Gl. V. A σείω.

Σεισοπυγὶς, ίδος, ἡ, motacilla, *avis*. Ex σείω, & πυγὴ, *nates*.

Σεισοῦρα, ας, ἡ, idem. Ex σείω, & οὐρὰ, *cauda*.

Σειστὸς, ἡ, ὸν, qui concuti ſeu quaſſari poteſt, concuſſus. Ab eod.

Σεῖστρον, ȣ, τὸ, ſiſtrum, crepitaculum in ſacris Iſidis adhiberi ſolitum. A σείω.

ΣΕΙ´Ω, f. σείσω, moveo, quatio, vibro, libro, Gl. V. σείει, concutit, quatit, criſpat, Ph. σεῖσαι, vibrare, Ph. inf. a. 1. Ἡνίας χεροῖν ἔσεισαν, Soph. El. 715. Πῶς τȣ̃τ᾽ ἔσεισέ μȣ δοκεῖς τὴν καρδίαν; Ariſt. Ach. 12. Χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ, Eur. Iph. in Tau. 46.

Σελαγέω, ῶ, f. ήσω, ſplendeo, fulgeo. Σὺν πεύκαις σελαγεῖ, Ariſt. Nub. 604. Σελαγεῖτο δ᾽ ἀν᾽ ἄστυ πῦρ ἐπιβώμιον Ἀργείων, Eur. El. 722. Σελαγεῖται μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς, Ariſt. Nub. 285. A σέλας.

Σελαγίζω, f. ίσω, ſplendeo, fulgeo. Ab eod.

Σελάνα, ας, luna, Dor. pro σελήνη.

Σελαναία, ας, ἡ, Ion. & Dor. pro σελήνη, luna.

ΣΕ´ΛΑΣ, ατος, τὸ, fulgor, lumen. Gl. V. fulgor, jubar.

Σελασφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſplendorem ſeu lumen ferens, Suic. Ex σέλας, & φέρω, *fero*.

Σελάχιον, ȣ, τὸ, piſcium genus cartilaginoſum, cui cartilago pro cute eſt. Dim. a σέλαχος.

Σελαχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cartilagineus, cartilaginis ſpeciem referens. Ex σέλαχος, & εἶδος, *ſpecies*.

ΣΕ´ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, & pl. τὰ σελάχη, genus piſcium cartilaginoſum.

Σελαχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cartilagineus. A σέλαχος.

Σελάω, ῶ, ſplendeo, luceo. A σέλας.

ΣΕΛΕΥΚΙ´Σ, ίδος, ἡ, poculi, navis, vel veſtis genus, itemque avis locuſtis veſcentis.

Σεληναῖος, αία, αῖον, lunaris, lumine lunari illuſtratus. Hinc *Subſt.* σεληναία, ας, ἡ, luna, Ionice. A σελήνη.

Σελήνη, ης, ἡ, luna; σελῆναι, placentæ quædam rotundæ & latæ. A σέλας.

Σεληνιάζομαι, lunaticus ſum, conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte, Matt. 4, 24. A σελήνη.

Σεληνιακὸς, ἡ, ὸν, lunaris; (2) lunaticus, morbo comitiali laborans. Ab eod.

Σελήνιον, ȣ, τὸ, lunæ lux, vel luna ſive lunæ ſidus. Ab eod.

Σεληνίδιον, ȣ, τὸ, lunula. Dim. a σεληνίς.

Σεληνὶς, ίδος, ἡ, lunula; (2) quiddam in parvæ lunulæ formam factum; (3) amuletum puerorum. Ab eod.

Σεληνίτης, ȣ, ὁ, ut σεληνίτης λίθος, lapis lunaris. Gl. V. σεληνίτης, lunaticus. A σελήνη.

Σεληνόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. a luna percuſſus, lunaticus. Ex σελήνη, & βάλλω, *jacio*.

Σεληνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lunæ ſpeciem referens. Ex σελήνη, & εἶδος, *forma*, *ſpecies*.

Σεληνόφως, ωτος, τὸ, lunæ lumen, radii lunæ, Suic. Ex σελήνη, & φῶς, *lux*.

Σελίδιον, ȣ, τὸ, chartula, pagella, pagellula. Gl. V. paginula. Dim. a σελίς.

Σελίδωμα, ατος, τὸ, tabula lata. Ab eod.

Σελινίτης, ȣ, ὁ, ut σελινίτης οἶνος, vinum ex apio compoſitum. A σέλινον.

Σελινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, apii figuram habens. Ex σέλινον, & εἶδος, *ſpecies*.

ΣΕ´ΛΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, apium, *herba*.

Σέλινος, ȣ, ἡ, idem.

Σελινȣσία, ας, ἡ, ſpecies quædam braſſicæ. A σέλινον.

ΣΕΛΙ´Σ, ίδος, ἡ, pagina, Ph. margo, Gl. V.

Σέλλα, ης, ἡ, ſella, Gl. V.

Σελλάστρωσις, εως, ἡ, ſelliſternium, Gl. V. Ex σέλλα, & στρῶσις, *ſtratio*.

Σελλίζειν, divitias ſimulare in paupertate. A Sello jactatore quodam, quem Ariſtophanes perſtringit, Av. 126.

Σέλμα, ατος, τὸ, tranſtrum, jugum, Gl. V. & σέλματα, eluvies, Ph.

Σελματιαῖοι ποταμοὶ, lutulenti fluvii. A præc.

ΣΕΜΙ´ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, ſimila, ſimilago, flos farinæ triticeæ.

Σεμιδαλίτης, ȣ, ὁ, ut σεμιδαλίτης ἄρτος, panis e ſimila confectus. A σεμίδαλις.

Σεμναὶ, θεαὶ, Eumenides, ſive Furiæ, *apud Athenienſes*. A σεμνός.

Σεμνεῖον, ȣ, τὸ, locus ſacer, ſanctuarium, monaſterium. Ab eod.

Σεμνὴ, ῆς, ἡ, pudica, caſta, affectata fœmina, Gl. V.

Σεμνηγορέω, ῶ, f. ήσω, magnifice loquor ſeu prædico, cum gravitate loquor. A σεμνηγόρος.

Σεμνηγορία, ας, ἡ, oratio gravitatem præ ſe ferens. Ab eod.

Σεμνηγόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui graviter loquitur, qui magnifice prædicat. Ex σεμνὸς, & ἀγορέω, *loquor*.

Σεμνόθεοι, οἱ, divini humanique juris peritiſſimi ac religioni dediti; quales appellati philoſophi Indorum, & Gymnoſophiſtæ apud Laërt. Ex σεμνὸς, & Θεὸς, *Deus*.

Σεμνολογέω, ῶ, f. ήσω, graviter & ſpecioſe loquor. Ταῦτα σεμνολογȣ̃σιν οἱ ποιηταὶ περὶ τῶν θεῶν, Luc. ἀμφὶ τȣ̃ θείȣ, App. A σεμνολόγος.

Σεμνολόγημα, ατος, τὸ, dictum grave ac magnificum, quo quis ſe jactat. A σεμνολογέω.

Σεμνολογία, ας, ἡ, dictio gravis; (2) ſermo venuſtus. A σεμνολόγος.

Σεμνολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui graviter de re quapiam diſſerit, oſtentator, jactator. Ex σεμνὸς, & λέγω, *dico*.

Σεμνολόγως, *Adv.* magniloque, jactabunde. A σεμνολόγος.

Σεμνόμαντις, εως, ἡ, vates venerabilis ac gravis. Ex σεμνὸς, & μάντις, *vates*.

Σεμνομυθέω, ῶ, f. ήσω, cum gravitate loquor; (2) cum faſtu & inſolentia loquor. Τί σεμνομυθεῖς, κεἰς ἀγῶν᾽ ἔρχῃ λόγων; Eur. Andr. 234. Ex σεμνὸς, & μῦθος, *ſermo*.

Σεμνοπαράσιτοι, οἱ, q. d. graves paraſiti, adulatores, qui gravitate ſuperciliosa paraſiticam adulationem tegunt. Ex σεμνὸς, & παράσιτος, *paraſitus*.

Σεμνοποιέω, ῶ, f. ήσω, magnifice æſtimo; (2) auctoritatem addo, reverentiam & majeſtatem concilio. Ex σεμνὸς, & ποιέω, *facio*.

Σεμνοπρέπεια, ας, ἡ, gravitas decora, dignitas oris, dignitas. A σεμνοπρεπής.

Σεμνοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravem virum decens; (2) gravi & eximia dignitate præditus. Ex σεμνὸς, & πρέπει, *decet*.

Σεμνοπρεπῶς, *Adv.* cum dignitate, graviter, decore. A σεμνοπρεπής.

Σεμνοπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, gravitatem in vultu præfero. Κἀφ᾽ ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς, Ariſt. Nub. 362. A σεμνοπρόσωπος.

Σεμνοπροσωπία, ας, ἡ, gravitas ſeu dignitas oris, perſona gravis. Ab eod.

Σεμνοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gravitatem aliquam vultu præfert. Ex σεμνὸς, & πρόσωπον, *vultus*.

ΣΕΜΝΟ`Σ, ἡ, ὸν, venerabilis, caſtus, Ph. σεμνὸν ἀξίωμα, majeſtas, Gl. V. σεμνὴ, pudica, caſta, affectata fœmina, Gl. V. σεμνὸς, etiam honeſtus, gravis.

Σεμνόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravis ore, qui graviter loquitur. Ex σεμνὸς, & στόμα, *os*.

Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, majeſtas; (2) reverentia; (3) ſanctimonia, honeſtas; (4) pudicitia. A σεμνός.

Σεμνοτυφία, ας, ἡ, gravitas faſtuoſa, Suic. Ex σεμνὸς, & τύφος, *faſtus*.

Σεμνόω, ῶ, f. ώσω, exorno, illuſtro, magnificum & illuſtrem reddo, magnifice prædico. A σεμνός.

Σεμνύνω, venerandum & auguſtum reddo; (2) orno, honore & dignitate adficio; & σεμνύνομαι, gravitatem præ me fero; efferor, glorior, jacto me, ſuperbio. Σεμνύνȣσι τὴν τραγῳδίαν, Luc. Σεμνύνεται ἐπὶ τῇ τῆς ὄψεως εὐπρεπείᾳ, Dem. Ab eod.

Σέμνωμα, ατος, τὸ, ornamentum, decus. A σεμνόω.

Σεμνῶς, *Adv.* honeſte, decenter, graviter. Gl. V. pudice. A σεμνός.

Σεπτεύω, veneror. A σεπτός.

Σεπτήριος, ία, ιον, q. d. adorativus, cultivus. Hinc τὸ σεπτήριον, ȣ, ſc. ἱερὸν, ſolennitas novennalis Delphis in honorem Apollinis celebrari ſolita. Ab eod.

Σεπτὸς, ἡ, ὸν, venerabilis, venerandus, auguſtus. Ph. τὸ σεπτὸν, ſacrum. A σέβω.

ΣΕΡΑΠΙΑ`Σ, άδος, ἡ, Serapias, *herba quædam*.

ΣΕ´ΡΙΣ, ιδος, ἡ, cichorii ſive intybi genus. Gl. V. σέρις, intybus, intibum, intuba; σέριδες, intuba, Gl. V. Acc. ſing. σέριν, & σέριδα.

ΣΕΡΙ´ΦΙΟΝ, ȣ, τὸ, abſinthium marinum.

Σέριφον, ȣ, τὸ, idem.

ΣΕ´ΡΦΟΣ, ȣ, ὁ, inſecti genus, culex.

ΣΕ´ΣΕΛΙ, εως, τὸ, Seſeli, *herba*.

Σέσελις, εως, ἡ, idem.

Σεσοφισμένως, *Adv.* more eorum, qui captioſis & doloſis verbis utuntur, more ſophiſtarum, callide. A σοφίζω, *ſapientem reddo*.

Σευτλαῖος, ȣ, ὁ, q. d. betarius, ranæ nomen in Batrachom. ver. 208. A σεῦτλον.

Σευτλίον, ȣ, τὸ, parva beta; σεύτλια, betæ, Gl. V. Dim. a σεῦτλον.

ΣΕΥ῀ΤΛΟΝ, ȣ, τὸ, beta, Ph.

ΣΕΥ´Ω, cieo, agito, concito, fugo; σεύομαι, feror, concitor, prorumpo, ruo; σεύατ᾽, pro ἐσεύατο, a. 1. med. pro ἐσεύσατο. Ἐκ δ᾽ ἀμφοτέροιϊν Ἀτρεκὲς αἷμ᾽ ἔσσευα βαλὼν, Il. 5, 208. Ἐπὶ τεύχεα δ᾽ ἐσσεύοντο, ib. 2, 808. A σείω.

Σήθω, cribro, Gl. V. σήθει, cernit, Ph. A σείω.

Σηκάζω, ſtabulo includo; σηκάσθεν, a. 1. paſſ. 3. pl. pro ἐσηκάσθησαν, incluſa ſunt, Il. 8, 131. A σηκός.

Σηκοκόρος, Dor. σηκακόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſtabulum verrit ſeu purgat; (2) ædituus, qui Deorum delubra purgat. Ex σηκὸς, & κορέω, *verro*.

Σηκίζω, ſagino. A σηκός.

Σηκὶς, ίδος, ἡ, ancilla, famula rerum domeſticarum curam gerens. Ab eod.

Σηκίτης, ȣ, ὁ, ſtabulo adhuc incluſus, lactens, *de agno*. Ab eod.

ΣΗΚΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, templum, Ph. fanum, Gl. V. ſeptum, Gl. V. ſtabulum; σηκοὶ, fori *navium*, loculamenta, Gl. V. σηκὸς, etiam pondus vel ſtatera.

Σηκόω, ῶ, f. ώσω, pondero. Ph. σηκοῖ, perpendit, examinat; σήκωσον, pondera, Ph. a. 1. A σηκός.

Σήκωμα, ατος, τὸ, libramentum, examen, temperamentum, Ph. æquipondium, Gl. V. A σηκόω.

Σηκωτὴρ, ῆρος, ὁ, lorum jugi. Ab eod.

Σηκωτὸς, loculatus, Gl. V. A σηκός.

ΣΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, ſignum, nota, portentum, augurium; (2) vexillum, inſigne nobilitatis; (3) buſtum, ſepulchrum, monumentum.

Σημαία, ας, ἡ, vexillum, ſignum militare; (2) milites ſub uno ſigno militantes, cohors; (3) ſimulacrum, inſigne familiæ ſive nobilitatis. A σῆμα.

Σημαίνω, ſigno, ſignifico, nuncio, impero, Gl. V. σημαίνει, portendit, Ph. σημαίνοντες, ſignatores, Gl. V. σημάνῃ, deſignet, Ph. a. 1. conj. σεσημασμένος, obſignatus, p. paſſ. part. ἐσήμηνε, ſignum dedit, a. 1. act. σημῆναι, declarare, Philox. σημαίνομαι, ſignis quibuſdam colligo. Τοῖς ἄλλοις δὲ ἐσήμαινε πᾶσι ἐκβοηθεῖν, Xen. πρός τινα, Plat. τὸ ἀνακλητικὸν, Plut. στρατοῦ ἄλλου, præeſſe, Il. 14, 85. Τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, Soph. Aj. 32. Ab eod.

Σημαιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſignifer. Ex σημαία, & φέρω, *fero*.

Σημαλέος, έα, έον, ſignificativus. A σῆμα.

Σημαντέον, *Adv. poſ.* ſignificandum eſt. A σημαίνω.

Σημαντὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſignum dat, qui claſſicum canit, paſtor, dominus; (2) annulus ſignatorius. Ab eod.

Σημαντήριον, ου, τὸ, ſignaculum, ſigillum. A σημαντήρ.

Σημαντικὸς, ὴ, ὸν, ſignificativus. A σημαίνω.

Σημαντικώτατα, *Adv.* ſignificantiſſime. A præc.

Σημαντρὶς γῆ, terra ſigillaris. Ab eod.

Σήμαντρον, ου, τὸ, ſigillum, ſignum. Ab eod.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, ſignificator, qui aliquid ſignificat; (2) dux, imperator, præſes, præfectus; (3) *Adject.* ſignificativus, ſignificans, indicans. Ab eod.

Σημασία, ας, ἡ, ſignificatio, ſignificatus, ſignificatum, Ph. (2) ſigni datio, claſſicum. Ab eod.

Σηματίζομαι, f. ίσομαι, ſignis quibuſdam colligo. A σῆμα.

Σημάτιον, ου, τὸ, parvum ſignum. Dim. a σῆμα.

Σηματόεις, όεσσα, όεν, q. d. ſepulchroſus; multa habens ſepulchra, Suic. Ab eod.

Σηματουργὸς, οῦ, ὁ, qui inſignia facit, Suic. Ex σῆμα, & ἔργον, *opus*.

Σημειογραφέω, ῶ, notis in ſcribendo compendii gratia utor. A σημειογράφος.

Σημειογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, notarius, qui notis ſcribit celeritatis cauſſa, ut alterum dicentem adſequatur. Ex σημεῖον, & γράφω, *ſcribo*.

Σημεῖον, ου, τὸ, ſignum, nota, argumentum; Ph. vexillum, Gl. V. monſtrum, Ph. oſtentum, miraculum. A σῆμα.

Σημειοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſignifer, vexillarius, Gl. V. Ex σημεῖον, & φέρω, *fero*.

Σημειόω, ῶ, & σημειόομαι, οῦμαι, noto, ſigno, denoto, deſigno, Gl. V. σεσημειωμένος, ſignatus. Τοῦτον σημειοῦσθε, 2 Theſſ. 3, 14. A σημεῖον.

Σημειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſignificans, ſignificandi vim habens; (2) inſignis, inſignitus, notabilis. Ab eod.

Σημειωδῶς, *Adv.* ita, ut facile appareat, notabiliter. A σημειώδης.

Σημείωμα, ατος, τὸ, conſtitutio, declaratio, decretum. A σημειόω.

Σημείωσις, εως, ἡ, notatio, deſignatio, obſervatio, ſignum. Ab eod.

Σημειωτικὸς, ὴ, ὸν, notatorius. Hinc ἡ σημειωτικὴ, ῆς, pars medicinæ, quæ ſigna morborum dijudicat. Ab eod.

Σημερινὸς, hodiernus, Ph. A ſeq.

Σήμερον, *Adv.* hodie; ἡ σήμερον, item ἡ σήμερον ἡμέρα, hodiernus dies. Ab ἡμέρα.

Σημήιον, ſignum. Ion. pro σημεῖον.

Σήνουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, caudam motitans, adulans, de canibus, equis, & ſimilibus. Ex σαίνω, & οὐρὰ, *cauda*.

Σηπεδονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, putredine vitiatus. A ſeq.

Σηπεδὼν, όνος, ἡ, putredo. Gl. V. marcor, tabo; tabus; (2) lacertæ genus. A σήπω.

Σηπία, ας, ἡ, ſepia, piſcis atrum cruorem in timore emittens. Ab eod.

Σηπίδιον, ου, τὸ, parva ſepia, ſepiola. Dim. a σηπία.

Σήπιον, ου, τὸ, pars quædam dura & ſolida beſtiæ. Ab eod.

Σηποποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, putrefaciens, putrefaciendi vim habens. Ex σήπω, & ποιέω, *facio*.

Σηπτικὸς, ὴ, ὸν, idem. A σήπω.

Σηπτὸς, ὴ, ὸν, idem; (2) putridus. Ab eod.

ΣΗ΄ΠΩ, putrefacio, putredine vitio; σήπομαι, putreſio, putreſco; marceo, Gl. V. σεσηπὼς, putidus, Gl. V. σεσηπὸς, putidum, Ph. p. part. Αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας μέλαν σέσηπεν, Eur. Elec. 321. Ἵνα μὴ σήπωνται αἱ ποδοστράβαι, Xen. Χρὼς σήπεται, Il. 24, 414.

Σηραγγόομαι, in modum antri fornicor. Οἷα πολλὰ περὶ γῆν τε, ϗ ὑπὸ γῆν αὐτόματα σηραγγοῦται, Heliod. lib. 1. A σήραγξ.

Σηραγγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rimoſus, cavernoſus, fiſtularum plenus. A σήραγξ.

Σήραγξ, γος, ἡ, rima, fiſſura, hiatus, antrum, caverna, ſpecus. A σεσηρέναι, hiare, p. a σαίρω.

ΣΗ͂ΡΕΣ, ων, οἱ, Seres, gens Aſiæ; (2) bombyces, *vermes*.

Σηρικοπλόκος, ſericarius, Gl. V. opifex ſericarius. Ex σηρικὸν, & πλέκω, *necto*.

Σηρικὸς, ὴ, ὸν, ſericus. Gl. V. σηρικὴ, ſericum. A σῆρες.

Σηρικοφόρος, ſericatus, Gl. V. A σηρικὸν, & φέρω, *geſto*.

ΣῊΣ, σητὸς, ἡ, tinea, vermiculus veſtibus noxius; (2) omne id, quod aliquid corrodit. Ph. tinea, robigo.

ΣΗΣΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, Seſama, frumenti Indici genus.

Σησάμινος, ίνη, ινον, ex ſeſamo factus, ſeſaminus. A σησάμη.

Σησαμὶς, ίδος, ἡ, placenta ex ſeſamo & melle; (2) herba quædam. Ab eod.

Σησαμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſeſamo ſimilis, ſeſami ſpeciem referens. Ab eod.

Σησαμόεις, όεσσα, όεν, ex ſeſamo paratus.

Σησάμον, ου, τὸ, ſeſamon. Ab eod.

Σήσαμος, ſeſamus, Gl. V.

Σῆσις, εως, ἡ, cribratio, cribri agitatio, ſuccretio quæ fit cribro. A σήθω.

Σῆστρον, ου, τὸ, cribrum. Ab eod.

Σητάνειος, εια, ειον, vel σητάνιος, ία, ιον, cribratus; (2) factus e farina ſuccreta; (3) hornus, hornotinus; (4) *Subſt.* meſpili genus. A σήθω, vel σῆτες.

ΣΗ͂ΤΕΣ, *Adv.* hoc anno. Dor. σᾶτες. Att. τῆτες.

Σητινὸς, ὴ, ὸν, hornus, R. A σῆτες.

Σητόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a tinea adeſus ſive corroſus. Ex σὴς, & βρωτὸς, *comeſtus*.

Σητόκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, a tineis pertuſus, ſeu deroſus. Ex σὴς, & κόπτω, *tundo*.

Σὴψ, σηπὸς, ὁ, parvus ſerpens, ſeps. A σήπω, eo quod morſu ſuo putredinem ſimul vulneri inducit. A σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo; tabus, marcor, Gl. V. Ab eod.

Σθεναρὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, validus. A σθένος.

Σθένος, εος, τὸ, robur, vis, potentia. A σθένω.

Σθενόω, ῶ, f. ώσω, roboro, confirmo. Ab eod.

ΣΘΕ΄ΝΩ, valeo, poſſum. Ἡμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι, opem afferre, Soph. Aj. 165. Σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν, ibid. 488.

Σιαγόνιον, ου, τὸ, pars maxillæ; σιαγόνια, maxillæ. A σιαγών.

ΣΙΑΓΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, mala, maxilla; σιαγόνες, maxillæ.

Σιαλίζω, f. ίσω, ſalivam emitto. A σίαλον.

Σιαλὶς, ίδος, ἡ, ſputum, ſaliva, ſalivarius lentor. Ab eod.

Σιαλικὸς, ὴ, ὸν, ſalivarius, Gl. V. A σίαλον.

Σιαλισμὸς, οῦ, ὁ, morbus, quum ſaliva nimia in os influit. A σιαλίζω.

Σιαλιστήριον, ου, τὸ, frænura equorum, ſpumam excitans ipſis mandentibus. Ab eod.

ΣΙ΄ΑΛΟΝ, ου, τὸ, ſaliva, ſputum, pituita, quæ os humectat.

Σίαλος, ου, ὁ, ſaliva, Gl. V. (2) porcus ſaginatus; (3) pinguedo, axunga.

Σιαλοχοέω, ῶ, f. ήσω, ſalivam ore effundo, Suic. A σιαλόχος.

Σιαλόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multam ſalivam ore effundit. Ex σίαλον, & χέω, *fundo*.

Σιαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſalivoſus, ſalivam referens; (2) pinguis, opimus. A σίαλος.

Σιάλωμα, ατος, τὸ, munimen & circulus ſcuti ferreus.

ΣΙ΄ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, Sibylla; (2) vates, vaticinatrix.

Σιβυλλαίνω, vaticinor, reddo oracula; (2) more ſenum deliro. A σίβυλλα.

Σιβύλλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, Sibyllinus, ad Sibyllam pertinens. Ab eod.

Σιβυλλισταὶ, fatidici. Quaſi a σιβυλλίζω.

Σιβυλλιάω, ῶ, Sibyllinis oraculis intentus ſum. Εἶθ' ὁ γέρων σιβυλλιᾷ, Ariſt. Eq. 61.

ΣΙΒΥ΄ΝΗ, ης, ἡ, telum, jaculum, ſpiculum, Gl. V. venabulum.

Σιβύνιον, ου, τὸ, haſtula, ſpiculum vel haſtile parvum. Dim. a σιβύνη.

Σῖγα, *Adv.* tacite. A σιγή.

Σιγάζω, f. άσω, tacere facio, conticeſcere jubeo. Ab eod.

Σιγαλέος, έα, έον, tacitus. Ab eod.

Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, qui ob pulchritudinem ſuam ſilentium & admirationem inducit, ſplendidus, elegans; (2) qui ob teneritudinem ſuam nullum crepitum aut ſonitum edit; σιγαλόεντα, ſplendida; miranda. Ab eod.

ΣΙΓΑ΄Ω, ῶ, f. ήσω, taceo, ſileo, conticeo, obticeo, Gl. V. σίγησον, tace, Ph. a. 1. imperat. Σιγῶμεν αὐτὰ, πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ, Eur. Iph. in Tau. 928. κακὰ, ib. 943. Τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου; id. Alc. 79. Ἐξ ἐμοῦ πάντα σιγηθήσεται, id. Iph. in Tau. 1079. Ἃ δεῖ, σιγήσεται, id. Ph. 915.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas, reticentia, Ph. A σιγάω.

Σιγῇ, *Adv.* tacite, ſubmiſſa voce, clam. Dat. adverbiaſcens a σιγή.

Σιγηλὸς, ὴ, ὸν, tacitus, taciturnus. Ab eod.

Σιγηλῶς, *Adv.* tacite. A σιγηλός.

Σιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, tacitus, ſilentioſus, Gl. V. A σιγή.

Σιγηρῶς, *Adv.* tacite. A σιγηρός.

Σιγωοσάλπιγξ, γος, ὁ, præco, tuba ſilentium indicens, Roberſ. Ex σιγάω, & σάλπιγξ, *tuba*.

ΣΙ΄ΓΛΑΙ, inaures, Heſ.

ΣΙΓΛΑΙ', ῶν, αἱ, cifræ, notæ compendiariæ in ſcribendo.

ΣΙ῀ΓΜΑ, τὸ, Sigma, litera Græca; menſa ſive cænaculum ſemirotundum inſtar hemicycli, vel C Latini.

Σιγματίζω, litteram Sigma crebrius uſurpo. A σῖγμα.

Σιγματισμὸς, ȣ̃, ὁ, litteræ Σ crebrior uſurpatio ſive concurſus. A σιγματίζω.

Σιγματοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, habens formam litteræ Σ, vel potius C. A σῖγμα, & εἶδος, forma.

Σιγμὸς, ȣ̃, ὁ, ſtridor, qualis eſt ferri candentis, quum in aqua extinguitur; (2) ſibilus. A σίζω.

Σιγνοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manipularius, Gl. V. ſignifer. Ex σίγνον, ſignum, voce Latina, & φέρω, fero.

Σιγύνης, ȣ, ὁ, jaculum e ferro. A σιϐύνη.

Σίγυνον, ȣ, τὸ, jaculum, telum haſtæ adſimile, ſpiculum, jaculum Romanis uſitatum, haſtile. Ab eod.

Σίγυνος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Σιδάριος, & σιδάρεος, ferreus. Dor. pro σιδήρειος.

Σιδαρόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferro ligatus. Dor. pro σιδηρόδετος.

ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, malus Punica; (2) malum Punicum.

Σιδηρεία, ας, ἡ, tractatio ſeu negotiatio ferri. A σίδηρος.

Σιδηρεῖον, ȣ, τὸ, fabri ferrarii officina, ferraria. Ab eod.

Σιδήρειος, εία, ειον, ferreus; (2) ferri inſtar durus. Ab eod.

Σιδήρεος, έα, εον, contr. σιδηρȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, idem & ab eod.

Σιδηρεὺς, έως, ὁ, faber ferrarius. A σιδηρεύω.

Σιδηρεύω, f. εύσω, ferrum tracto. A σίδηρος.

Σιδηρικὸς, ὴ, ὸν, ferrarius. Hinc ἡ σιδηρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ferraria ſive tractandi ferrum. Ab eod.

Σιδήριον, ȣ, τὸ, ferrum, ferramentum, inſtrumentum ferreum. Gl. V. σιδήρια, ferramenta. Ab eod.

Σιδηρίτης, ȣ, ὁ, ferrarius; σιδηρίτης λίθος, magnes. Ab eod.

Σιδηρῖτις, ιδος, ἡ, fabrilis; σιδηρῖτις γῆ, terra, ubi ferrum effoditur; σιδηρῖτις, λίθος, magnes; & σιδηρῖτις, herba quædam. Ab eod.

Σιδηροϐόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferrum jaculans. Ex σίδηρος, & βάλλω, jacio.

Σιδηροϐριθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravis ferro; (2) ferreus. Ex σίδηρος, & βρίθω, ſum gravis.

Σιδηροϐρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, ferrum edens, ferrum adedens. Ex σίδηρος, & βρώσκω, edo.

Σιδηροδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferreos digitos habens. Ex σίδηρος, & δάκτυλος, digitus.

Σιδηρόδεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferreos nexus ſeu ferrea vincula habens. Ex σίδηρος, & δεσμὸς, vinculum.

Σιδηρόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferro ligatus. Ex σίδηρος, & δέω, ligo.

Σιδηροκατάδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad ferrum damnatus, Suic. Ex σίδηρος, & καταδίκω, damno ad.

Σιδηροκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, ferro domitus, ferro occiſus. Ex σίδηρος, & κάμνω, unde κεκμηκότες, mortui.

Σιδηροκόπος, ȣ, ὁ, faber ferrarius. Gl. V. Ex σίδηρος, & κόπτω, tundo.

Σιδηρομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ferri mater, i. e. ferrum producens, Suic. Ex σίδηρος, & μήτηρ, mater.

Σίδηρον, ȣ, τὸ, ferrum. Pro σίδηρος.

Σιδηρόπλαγτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex ferro demens, Suic. Ex σίδηρος, & πλαγκτὸς, erro.

Σιδηροποίκιλος, ȣ, ὁ, lapis quidam. Ex σίδηρος, & ποικίλος, varius.

Σιδηροπώλης, ȣ, ὁ, ferri venditor. Ex σίδηρος, & πώλης, venditor.

ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ȣ, ὁ, ferrum; (2) id, quod ex ferro confectum eſt, ut enſis, telum, thorax ferreus.

Σιδηρόσπαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferro ſatus, Suic. Ex σίδηρος, & σπαρτὸς, ſatus.

Σιδηρότευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, e ferro factus. A σίδηρος, & τεύχω, facio.

Σιδηροτέκτων, ονος, ὁ, faber ferrarius, Suic. Ex σίδηρος, & τέκτων, faber.

Σιδηροτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferrum partu edens, ferri ferax. Ex σίδηρος, & τίκτω, pario.

Σιδηροτομέω, ῶ, f. ήσω, ferro ſeco ſeu incido. Ex σίδηρος, & τέμνω, ſeco.

Σιδηρȣργεῖον, ȣ, τὸ, fodina ferraria, Suic. A σιδηρȣργός.

Σιδηρȣργία, ας, ἡ, officina ferraria, fabrica ferraria. Ab eod.

Σιδηρȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui ferrum tractat, faber ferrarius. Ex σίδηρος, & ἔργον, opus.

Σιδηροφορέω, ῶ, f. ήσω, ferrum geſto, arma fero. Πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει, Thuc. Ἐσιδηροφορȣ̃ντο οἱ Ἕλληνες, id. A σιδηροφόρος.

Σιδηροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferri ferax. Ex σίδηρος, & φέρω, fero.

Σιδηρόφρων, ονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferreus animo, crudelis. Ex σίδηρος, & φρὴν, mens.

Σιδηρόω, ῶ, f. ώσω, ferro obduco, ferro præfigo. Gl. V. ferro, as. A σίδηρος.

Σιδήρωμα, ατος, τὸ, ferrumen, Gl. V. A præc.

Σιδιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pallidus inſtar corticis mali Punici. Ex σίδιον, & εἶδος, ſpecies.

Σιδιόεις, όεσσα, όεν, puniceus. A σίδη.

Σίδιον, ȣ, τὸ, cortex ſeu putamen mali Punici. Gl. V. malicorum. Ab eod.

Σιδόεις, όεσσα, όεν, puniceus, Vulg. Lex. Ab eod.

Σιδὼν, ῶνος, ἡ, Sidon. Urbs Phœniciæ.

Σιελίζω, f. ίσω, ſalivam emitto. A σίελος.

Σιελισμὸς, ȣ̃, ὁ, emiſſio ſalivæ. A σιελίζω.

Σιελιστήρια, ων, τὰ, fræna equorum ſpumam moventia mordentibus. Ab eod.

Σίελον, ȣ, τὸ, ſaliva. A σίελος.

Σίελος, ȣ, ὁ, ſputum, ſaliva. Att. pro σίαλος.

ΣΙ'ΖΩ, f. σίσω; vel σίξω, ſtrido, ſibilo. Ὡς τȣ̃ σίζ' ὀφθαλμὸς, Odyſſ. 9, 394. Ἡδ' ὠπτημένη σίζȣσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη, Ariſt. Ach. 1173.

Σικάριος, ȣ, ὁ, ſicarius. Vox Latina.

Σικελὸς, Siculus.

ΣΙ'ΚΕΡΑ, τὸ, vox ἄκλιτος, ſicera; (2) quivis potus inebrians, præter vinum, Suic.

Σικιννίζω, ſicinnidem ſalto. A σικιννίς.

ΣΙΚΙΝΝΙ'Σ, ſaltatio quædam militaris, Rob.

Σικιννοτύρϐη, ης, ἡ, modus quidam tibia canendi, Rob. Ex σικιννὶς, & τύρϐη, fiſtula.

Σίκλος, ȣ, ὁ, ſiclus, didrachmum. Vox Hebr.

Σικύα, ας, ἡ, cucurbita; (2) cucurbitula medica. A σίκυας.

Σικυάζω, cucurbito, Gl. V. σικυάζει, cucurbitat, Ph. A σικύα.

Σικύδιον, ȣ, τὸ, parvus cucumis. Gl. V. σικύδιον, cucumis; σικύδια, cucumeres, Gl. V. Dim. Ab eod.

Σικυδὸν, Adv. in modum cucumeris. Ab eod.

Σικυήρατον, ȣ, τὸ, idem quod ſeq.

Σικυήλατον, ȣ, τὸ, cucumerarium. Gl. V. Ex σίκυος, & ἐλαύνω, propello.

Σίκυον, ȣ, τὸ, granum ſeu ſemen cucumeris. A σίκυος.

Σικυοπέπων, ονος, ὁ, cucumeris genus. Ex σίκυος, & πέπων, mollis, delicatus.

ΣΙ'ΚΥΟΣ, ȣ, vel σικυὸς, ȣ̃, ὁ, cucumis.

Σίκυς, υος, ὁ, idem; σίκυες, cucumeres, Gl. V.

Σικυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cucumeraceus. A σικυὸς.

Σικυώνη, ης, ἡ, idem quod Σικύα, a quo etiam derivatur.

Σικυωνία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Σικχάζομαι, derideor, irrideor, Heſ. A σίκχος.

Σικχαίνω, & σικχαίνομαι, faſtidio, tædeſco, tædet me, Gl. V. faſtidio, abominor. M. Anton. 5, 7.

Σικχαντὸς, ὴ, ὸν, moleſtus, injucundus, tæter, tædioſus, Gl. V. A σικχαίνω.

Σικχασία, ας, ἡ, faſtidium, tædium, Gl. V. A σικχαίνω.

Σίκχος, tædium, Ph.

ΣΙΚΧΟ'Σ, ὴ, ὸν, injucundus, moleſtus; (2) deriſor; (3) imbecillus. Ph. faſtidioſus, tædioſus, tæter adſpectu.

Σιληνὸς, Silenus, Silvanus, Gl. V.

Σιλίγνιον, ſiligo, Gl. V.

ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, ſiligo, optimum puriſſimumque triticum, vel etiam farina ejus.

Σιλιγνίτης, ȣ, ὁ, ut σιλιγνίτης ἄρτος, panis ſiligineus. A σίλιγνις.

Σιλλαίνω, ludo σίλλȣς; (2) per ludibrium oculos agito ſeu moto, dicteriis aliquem proſcindo, dicaciter alicui illudo. Σιλλαίνει τȣ̀ς δογματικȣ̀ς, Diog. Laert. A σίλλος.

Σιλλογραφία, ας, ἡ, ſillorum ſcriptio. A ſeq.

Σιλλογράφος, ȣ, ὁ, ſillorum ſcriptor. Ex σίλλος, & γράφω, ſcribo.

ΣΙ'ΛΛΟΣ, ȣ, vel σιλλὸς, ȣ̃, ὁ, Sillus, genus quoddam poëſeos comicæ, ſcomma & irriſorium poëma; (2) dicacitas, convicium; σιλλοὶ, dicacitates, ſcommata; σιλλὸς, etiam recalvaſter.

Σίλλω, idem quod σιλλαίνω, R.

Σιλȣανὸς, ȣ̃, ὁ, Silvanus. Nomen viri Lat.

Σίλȣρος, ȣ, ὁ, ſilurus, piſcis. Ex σείω, moveo, & ȣ̓ρὰ, cauda.

ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, blatta, genus inſecti ſenectutem exſuens.

ΣΙ'ΛΦΙΟΝ, ȣ, τὸ, laſerpitium, frutex.

Σιλφιοπώλης, ȣ, ὁ, qui laſerpitium vendit. Ex σίλφιον, & πώλης, venditor.

ΣΙ'ΜΑΙ, ῶν, αἱ, partes ſummæ citharæ, Heſ.

Σιμϐλεύω, apes alvearibus condo. A σίμϐλον.

Σίμϐλη, ης, ἡ, idem quod σίμϐλον.

Σιμϐλὶς, ίδος, ἡ, alveala, inſtar alvearis excavata. Ab eod.

Σιμϐλίδες, ων, αἱ, apes. Ab eod.

Σίμϐλιος, ία, ιον, ad alveare pertinens. Ab eod.

ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ȣ, τὸ, alveare, alveus apum.

Σίμϐλος, ȣ, ὁ, idem.

Σιμικίνθιον, ȣ, τὸ, ſemicinctium. Vox Lat. ſed & rectius σημικίνθιον ſcribitur.

Σιμοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui adſpectu ſimus eſt, i. e. ſima ſeu depreſſa nare. Ex σιμὸς, & πρόσωπον, facies.

ΣΙΜΟ'Σ, ὴ, ὸν, ſimus, qui depreſſis eſt naribus. Ph. ſimus, cilico, ſilo, ſilus; (2) arduus, acclivis. Hinc τὰ σιμὰ, ῶν, loca ardua & acclivia.

Σιμότης, ητος, ἡ, ſimitas, naris ſima. A σιμός.

Σιμόω, ῶ, f. ώσω, ſimum reddo, repando. Ab eod.

Σίμωμα

Σίμωμα, ατος, τὸ, ſimitas naris; (2) ſimitas navis. A σιμόω.

Σιναμωρέω, ῶ, damno ſeu detrimento adficio, noceo, perdo, vaſto. Γυνὴ δὲ σιναμωρȣμένη χαίρει, Ariſt. Nub. 1066. A σινάμωρος.

Σιναμωρία, ας, ἡ, maleficentia, naturanoxia & prava. Ab eod.

Σινάμωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui in fatis eſt nocere aliis, ad alios lædendos natus. Ex σίνω, & μόρος, *fatum*.

Σίναπι, idem quod σίνηπι.

Σιναπίζω, f. ίσω, cataplaſma ex Sinapi impono. A σίναπι.

Σινάπιον, Sinapi, Gl. V. A σίναπι.

Σιναπισμὸς, ȣ̃, ὁ, cataplaſma ex Sinapi. A σιναπίζω.

Σιναρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius; (2) damno adfectus, læſus. A σῖνος.

Σινὰς, άδος, ἡ, noxia. Ab eod.

Σινδόνη, ης, ἡ, tela Tyria, Sindon, R. A σινδών.

Σινδονοφορέω, ῶ, Sindonem geſto, Suic. Ex σινδὼν, & φέρω, *fero*, *geſto*.

ΣΙΝΔΩ΄Ν, όνος, ὁ, Sindon, linteum pertenue; (2) amictus ex lino. Gl. V. tunica, lintea.

ΣΙ΄ΝΗΠΙ vel σίναπι, εως, τὸ, Sinapi.

Σινιάζω, f. άσω, cribro, ventilo, vanno; σινίασον, cerne, Gl. V. a. 1. imp. Ὁ Σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τȣ̃ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον, Luc. 22, 31. A σινίον.

Σινίασμα, ατος, τὸ, retrimentum, crementum, Ph. intertrimentum, Gl. V. A præc.

ΣΙΝΙ΄ΟΝ, ȣ, τὸ, cribrum, Suic.

Σίνις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, homo noxius, damna & mala cæteris inferens. A σίνω.

Σινόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, dentibus nocens. Ex σίνω, & ὀδȣ̀ς, *dens*.

Σῖνος, εος, τὸ, damnum, clades. Ph. vitium. A σίνω.

Σινότης, ητος, ἡ, vitioſitas, Ph. A σῖνος.

Σινόω, ῶ, f. ώσω, noceo; σινοῖ, vitiat, Ph. σινȣ̃ντες, infeſtantes, Ph. Ab eod.

Σίντης, ȣ, ὁ, noxius. Ab eod.

Σίντωρ, ορος, ὁ, idem ab eod.

ΣΙ΄ΝΩ, noceo, lædo. Ἀιδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι, Heſiod. Ἔργ. 316.

ΣΙΝΩ΄ΔΩΝ, οντος, ὁ, piſcis quidam.

ΣΙΝΩ΄ΠΗ, ης, ἡ, Sinope, nomen ſcorti; (2) nomen urbis; (3) rubrica.

Σινωπίζειν, laſcivire more ſcorti Sinopes, R.

Σινωπὶς, ίδος, ἡ, rubrica. Gl. V. miltum. A σινώπη.

Σίξις, εως, ἡ, ſtridor; (2) ſibilus. A σίζω.

ΣΙ΄ΟΝ, ȣ, τὸ, ſium, laver.

Σιὸς, deus. Dor. pro θεός; τὼ σιὼ Caſtor & Pollux, gemini Dii.

ΣΙ΄ΠΑΛΟΣ, deformis, impurus, Heſ.

ΣΙΝΥ΄Η, ης, ἡ, arca panaria.

Σιπυὶς, ίδος, ἡ, vas fictile adſervandæ farinæ. A σιπύη.

ΣΙ΄ΡΑΙΟΝ, ȣ, τὸ, defrutum, ſapa.

Σιρίασις, εως, ἡ, inflammatio capitis ex vehementi ſolis ardore. A σιριάω.

ΣΙΡΙΑ΄Ω, ῶ, capitis inflammatione ab æſtu laboro.

Σιρὸς, ȣ̃, ὁ, ſcrobs in qua condita frumenta aſſervantur. Alii ſcribunt σειρός.

Σισαμὶς, ίδος, ἡ, ſeſamis, idemque quod σησαμίς.

ΣΙ΄ΣΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, ſiſer, *olus*.

ΣΙΣΟ΄Η, ης, ἡ, ſiſoë, cincinnus.

Σισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſtridor. A σίζω.

ΣΙ΄ΣΥΒΟΣ, ȣ, ὁ, fimbria, R.

ΣΙΣΥ΄ΜΒΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, ſiſymbrium, ſerpillum ſilveſtre. Gl. V. conila.

Σισύμβρον, ȣ, τὸ, id. Gl. V. cunila.

ΣΙΣΥ΄ΡΑ, ας, ἡ, ſagum pelliceum, veſtis e pellibus caprinis; (2) penula craſſum & vile ſtragulum. Gl. V. Lodex; lodix.

Σισύρνα, ης, ἡ, idem.

ΣΙ΄ΣΩΝ, ονος, ὁ, ſemen exiguum apio ſimile.

Σῖτα, pl. cibus, annona, victus; per metaplaſmum. A σῖτος.

Σιταγωγέω, ῶ, f. ήσω, frumentum veho, commeatum adveho. A σιταγωγός.

Σιταγωγία, ας, ἡ, frumenti advectio. Ab eod.

Σιταγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, frumentum vehens; (2) frumento vehendo aptus. Ex σῖτος, & ἄγω, *veho*.

Σιτανίας, ȣ, ὁ, genus tritici, frumentago. A σῖτος.

Σιτάνιος, ȣ, ὁ, ſc. πυρὸς, idem & ab eod.

Σιτάριον, ȣ, τὸ, parvum frumentum; (2) exiguus panis. Dim. a σῖτος.

Σιτάρκεια, ας, ἡ, annona; (2) annona militaris, quæ militibus ſtipendii loco in ſingulos menſes dabatur. Ex σῖτος, & ἀρκέω, *ſufficio*.

Σιταρκέω, ῶ, f. ήσω, cibaria vel annonam ſubminiſtro, frumentum ſeu annonam ſufficientem ſuppedito; (2) mercede conduco. Ex iiſd.

Σιταρκία, ας, ἡ, idem quod σιτάρκεια.

Σιταρχέω, ῶ, f. ήσω, annonæ præfectus ſum. A σιτάρχης.

Σιτάρχης, ȣ, ὁ, præfectus annonæ; (2) curator convivii. Ex σῖτος, & ἀρχὴ, *principatus*.

Σίταρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Σιτεία, ας, ἡ, ſagina, Gl. V. A σιτεύω.

Σιτέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, comedo, veſcor; σιτεῖσθαι, epulari, Gl. V. σιτέσκετο, comedebat, imperf. Ion. pro ἐσιτεῖτο. Τί δαὶ, κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι; Ariſt. Nub. 491. Τὰ γλυκέα σιτεῖται, Luc. Vit. Auct. A σῖτος.

Σιτευτὴς, ȣ̃, ὁ, ſaginator, Gl. V. fartor, Ph. σιτευταὶ, fartores, Ph. A σιτεύω.

Σιτευτὸς, ἡ, ὸν, ſaginatus, altilis. A σιτεύω.

Σιτεύω, f. εύσω, frugibus ſagino, pinguefacio, alo. Gl. V. ſagino, farcio; σιτεύομαι, victito, Gl. V. A σῖτος.

Σιτέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, paſco; σιτȣ̃μαι, cibum capio, edo, comedo, veſcor, devoro.

Σιτηγέω, ῶ, frumentor, Gl. V. A σιτηγός.

Σιτηγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, frumentarius, Gl. V. Ex σῖτος, & ἄγω, *duco*.

Σιτηρεσιάζω, frumentum & ſtipendium præbeo. A σιτηρέσιον.

Σιτηρέσιον, ȣ, τὸ, annonæ demenſum, frumentum quod militibus pro ſtipendio in ſingulos menſes datur. Ph. frumentatio, frumentum, ſtipendium, commeatus, annona. Ex σῖτος, & ἄρω, *apto*.

Σιτηρέσιος, annonarius, Gl. V.

Σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, frumentaceus, qui frumenti loco cenſetur; (2) frumentarius, eſcarius, Gl. V. A σῖτος.

Σίτησις, εως, ἡ, jus epulandi, jus cibum capiendi; (2) victus, paſtus. A σιτέω.

Σιτία, τὰ, victus, epulæ, Gl. V. A σιτίον.

Σιτίζω, f. ίσω, nutrio, paſco, cibo, ſagino, cibum præbeo, pinguefacio; σιτίζομαι, edo, comedo, veſcor; σιτισθεὶς, paſtus, a. 1. part. Μὴ πρώκας σιτίζεται, ὥσπερ ὁ τέττιξ, Theocr. 4, 16. A σῖτος.

Σιτικὸς, ἡ, ὸν, frumentarius. Ab eod.

Σιτίον, ȣ, τὸ, cibus, alimentum frumentaceum, annona, commeatus. Ab eod.

Σιτισμὸς, ȣ̃, ὁ, ipſa actio præbendi cibum. A σιτίζω.

Σίτισις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Σιτιστὴς, ȣ̃, ὁ, fartor, Gl. V. A σιτίζω.

Σιτιστὸς, ἡ, ὸν, altilis, ſaginatus. Ab eod.

Σιτοβόλιον, ȣ, τὸ, horreum, in quo frumenta reponuntur. Gl. V. granarium. Ex σῖτος, & βάλλω, *jacio*.

Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, horreum. Gl. V. ſportula. Ex iiſd.

Σιτοδεία, ας, ἡ, penuria rei frumentariæ. Ex σῖτος, & δέομαι, *indigeo*.

Σιτοδέομαι, annonæ penuria premor, annona ſeu commeatu deficio. Ex iiſd.

Σιτοδόκη, ης, ἡ, ciborum ſeu frumenti receptaculum. A σιτοδόκος.

Σιτοδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, capiens ſeu recipiens frumentum vel cibum. Ex σῖτος, & δέκομαι, pro δέχομαι, *capio*.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio, largitio ſeu diſtributio, frumentatio. Ex σῖτος, & δόσις, *datio*.

Σιτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, frumentum diſtribuo ſeu dimetior, & *Paſſ.* frumentum mihi datur, annonam accipio, cibum capio. A σιτοδότης.

Σιτοδότης, ȣ, ὁ, frumenti largitor ſeu diſtributor. Ex σῖτος, & δίδωμι, *do*, unde δότης, *dator*.

Σιτοδοχεῖον, ȣ, τὸ, receptaculum frumenti, horreum. Ex σῖτος, & δοχεῖον, *receptaculum*.

Σιτοδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod σιτοδόκος.

Σιτοθήκη, ης, ἡ, frumenti repoſitorium, horreum. Ex σῖτος, & θήκη, *repoſitorium*.

Σιτοκάπηλος, ȣ, ὁ, propola frumenti, negotiator frumentarius. Ph. dardanarius. Ex σῖτος, & κάπηλος, *inſtitor*.

Σιτόκȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, homo fruges tantum conſumere natus, inutilis, qui fruſtra alitur. Ex σῖτος, & κȣρὰ, *tonſura*.

Σιτολογέω, ῶ, f. ήσω, frumentum comporto, frumentum exigo, frumentor. Τὴν χώραν σιτολογεῖν, Polyb. A σιτολόγος.

Σιτολογία, ας, ἡ, frumentatio, collectio ſive exactio frumenti. Gl. V. frumentatio. Ab eod.

Σιτολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frumenta colligit, qui annonam exigit. Ex σῖτος, & λέγω, *lego*, i. e. colligo.

Σιτομετρέω, ῶ, f. ήσω, frumentum demetior, frumentum certa menſura diſtribuo. A σιτομέτρης.

Σιτομέτρης, ȣ, ὁ, qui frumentum certa menſura diſtribuit, frumenti menſor, annonæ diſtributor. Ex σῖτος, & μετρέω, *metior*.

Σιτομετρία, ας, ἡ, frumenti dimenſio, frumenti diſtributio, quæ fit certa menſura. A σιτομέτρης.

Σιτομέτριον, ȣ, τὸ, dimenſum, Gl. V. demenſum. Ex σῖτος, & μέτρον, *menſura*.

Σιτόμετρον, ȣ, τὸ, cibarium, diarium, Gl. V. dimenſum.

Σιτομνημονέω, ῶ, frumentum dimetior, notatis ſimul eorum nominibus, qui dimenſum accipiunt. Ex σῖτος, & μνήμων, *memor*.

Σῖτον, ȣ, τὸ, cibus, annona, commeatus; in ſing. vix occurrit, ſed in pl. σῖτα; quod videtur potius per metaplaſmum eſſe a σῖτος.

Σιτονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cibum diſtribuens, præbens, ſeu ſubminiſtrans. Ex σῖτος, & νέμω, *diſtribuo*.

Σιτοποιέω, ῶ, f. ήσω, panem conficio; (2) ad panificium utor vel accommodo; (3) alo, cibum ſubminiſtro: & σιτοποιέομαι, in panificio occupatus ſum; (4) frumentum mihi comparo, frumentatum eo; (5) in cibos adſumo, veſcor. Τὴν τεκȣ̃σαν Ἕκτορα σιτοποιεῖν, Eur. Tro. 490. Χειρομύλας χρὴ αὐτόθεν παρασκευάσασθαι ρασκευάσασθε, αἷς σιτοποιησόμεθα, Xen. Cyr. 6, 18. A σιτοποιός.

Σιτοποιία, ας, ἡ, panificium. Ab eod.

Σιτοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad cibaria coquenda & conficienda pertinens; (2) ad farinam conficiendam aptus. Ab eod.

Σιτοποιὸς, ȣ̃, ὁ, panifex, piſtor; ἡ σιτοποιὸς, piſtrix, Gl. V. Ex σῖτος, & ποιέω, *facio.*

Σιτοπομπεία, ας, ἡ, frumenti tranſmiſſio, procuratio frumenti, ſive annonæ. Ex σῖτος, & πέμπω, *mitto.*

Σιτοπομπεῖον, ȣ, τὸ, idem & ab eod. Suic.

Σιτοπομπία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Σιτοπόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, piſtor; (2) coquus, R. Suic. Ex σῖτος, & πόνος, *labor.*

Σιτοπώλης, ȣ, ὁ, venditor frumenti. Gl. V. frumentarius, frumentator. Ex σῖτος, & πώλης, *venditor.*

ΣΙ῀ΤΟΣ, ȣ, ὁ, frumentum, triticum; (2) cibus, annona, commeatus.

Σιτόσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frumento conſitus, Suic. Ex σῖτος, & σπείρω, *ſemino.*

Σιτοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frumento veſcens, pane victitans. Ex σῖτος, & φάγος, *edax.*

Σιτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frumentum ferens, frumentum ſubvectans, commeatum ſeu cibaria vehens. Gl. V. dapifer. Ex σῖτος, & φέρω, *fero.*

Σιτοφυλακεῖον, ȣ, τὸ, locus, ſeu vas, in quo frumentum adſervatur; (2) horreum. A σιτοφύλαξ.

Σιτοφύλακες, frumenti cuſtodes; magiſtratus Athenis. Ex σῖτος, & φύλαξ, *cuſtos.*

Σιτοφυλακέω, ῶ, frumentum cuſtodio vel adſervo, Suic. Ab eod.

Σιτοφυλάκιον, ȣ, τὸ, idem, quod σιτοφυλακεῖον.

Σιτόχροος, *contr.* σιτόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui colorem frumenti habet. Ex σῖτος, & χρόα, *color.*

ΣΙ΄ΤΤΑ, vel σίττα, vox paſtorum gregem ad feſtinandum compellentium.

Σιττακὸς, ȣ̃, ὁ, pſitt[illegible]us, idemque quod ψιττακός.

ΣΙ΄ΤΤΗ, ης, ἡ, ſitta, avis quædam.

ΣΙΤΤΥ΄ΒΑ, veſtis pellicea, Heſ.

ΣΙ΄ΤΤΥΒΟΣ, ȣ, ὁ, genus vaſis; vid. Euſt.

Σιτὼ, όος, ἡ, Ceres. Vox Syracuſ. A σῖτος.

Σιτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, frumentaceus, qui frumenti nomine cenſetur. Ab eod.

Σιτὼν, ῶνος, ὁ, ager frumentarius. Ab eod.

Σιτώνης, ȣ, ὁ, frumenti emptor; (2) annonæ coëmendæ præfectus. Ex σῖτος, & ὠνέομαι, *emo.*

Σιτωνέω, ῶ, f. ήσω, frumentum coëmo, rei frumentariæ curandæ præfectus ſum. A σιτώνης.

Σιτωνία, ας, ἡ, frumenti emptio, munus publicum coëmendæ annonæ. Ab eod.

Σιφλὸς, ἡ, ὸν, deformis & odioſam faciem habens; (2) mutilus, oblæſus; (3) debilis, invalidus, ad agendum ineptus; (4) vorax. A σιπαλός.

Σίφλος, ȣ, ὁ, reprehenſio, irriſio. Ab eod.

Σιφλόω, ῶ, f. ώσω, deformem reddo, ignominiam adfero, debilito. Θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε, Il. 14, 142. A σιφλός.

Σιφλώζω, exſibilo, Gl. V.

ΣΙΦΝΟ΄Σ, ἡ, ὸν, vacuus, Heſ.

ΣΙ΄ΦΩΝ, ωνος, ὁ, Siphon, tubus, canalis; (2) herba quædam.

Σιφωνίζω, elicio, extraho, quaſi ſiphone. Ἔπειτα σιφωνίζομεν τ̃ σῖτον, Ariſt. Θεσμ. 564. A σίφων.

ΣΙΩΠΑ΄Ω, ῶ, f. ήσω, ſileo, taceo, obticeo, conticeo, Gl. V. reticeo, ſilentio prætereo; σιώπησον, tace, Ph. Οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρός σε, Luc.

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas. Hinc σιωπῆ, tacite. A σιωπάω.

Σιωπηλὸς, ἡ, ὸν, taciturnus. A σιωπή.

Σιωπηρὸς, ρὰ, ρὸν, tacitus, Gl. V. Ab eod.

Σιωπηρῶς, tacite, Gl. V. A præc.

Σιώπησις, εως, ἡ, taciturnitas, R. A σιωπάω.

ΣΚΑ΄ΖΩ, claudico. Gl. V. titubo, vacillo. Apud metricos iambi σκάζοντες dicuntur, quorum ultimus pes ſpondæus eſt. Σκάζων ἐκ πολέμȣ, Il. 11, 810.

Σκαιόθεν, *Adv.* a læva, a ſiniſtra. A σκαιός.

Σκαιὸς, ὰ, ὸν, ſcævus, importunus, vanus. pravus, Ph. A σκάζω.

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, ineptum & ſtupidum ingenium; (2) ruſticitas, ſtultitia. A σκαιός.

Σκαιότης, ητος, ἡ, importunitas, Ph. ruditas, Gl. V. Ab eod.

ΣΚΑΙ΄ΡΩ, ſalio, ſaltito, tripudio. Ἄλλοκα δ᾽ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λατύμνον, Theocr. 4, 19.

Σκαιῶς, *Adv.* ſiniſtre, inepte, ſtupide, ſtolide, ruſtice. Ab eod.

Σκαλαβώτης, ȣ, ὁ, ſtellio. Ab ἀσκάλαβος, R.

Σκαλάθυρμα, ατος, τὸ, fodicatio ludicra. A σκαλαθύρω.

Σκαλαθυρμάτιον, ȣ, τὸ, ludicra, ludicræ nugæ. Dim. a σκαλάθυρμα.

Σκαλαθύρω, ludibundus fodio, fodicans ludo cum aliquo; (2) ineo, coeo. Ex σκάλλω, & ἀθύρω, *fodico.*

Σκαλεία, ας, ἡ, ſarritio. A σκαλεύω.

Σκάλευθρον, ȣ, τὸ, ſarculum; (2) inſtrumentum, quo ignis & prunæ fodicantur. Ab eod.

Σκάλευμα, ατος, τὸ, foſſa; (2) effoſſio; (3) ſarritio. Ab eod.

Σκαλεὺς, έως, ὁ, ſarritor, ſartor, qui ſarculo ſolum induratum circa plantam laxat, qui in ſegetibus herbas noxias effodit. Ab eod.

Σκάλευσις, εως, ἡ, ſarritura, Gl. V. A σκαλεύω.

Σκαλευτὴς, ȣ̃, ὁ, ſarritor, Gl. V. A ſeq.

Σκαλεύω, f. εύσω, fodio, ſuſcito. Σκαλεύειν ἄνθρακας, Ariſt. Pace, 439. A σκάλλω.

Σκαληνία, ας, ἡ, inæqualitas. A σκαληνός.

Σκαληνὸς, ȣ̃, ὁ, obliquus & inæqualis; (2) inæqualia crura habens. A σκάζω.

Σκαλίζω, fodio, ſarrio. Ph. σκαλίζει, ſarculat. A σκάλλω.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, ſarculum, Ph. Ab eod.

Σκάλισις, εως, ἡ, ſarritio, ſarritura. A σκαλίζω.

Σκαλισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Σκαλιςήριον, ȣ, τὸ, ſarculum. Ab eod.

ΣΚΑ΄ΛΛΩ, fodio, ſarculo circumcirca ſarrio, findo.

Σκάλμη, ης, ἡ, gladius Thracius. A σκάλλω.

Σκαλμὸς, ȣ̃, ὁ, ſcalmus, paxillus, ad quem alligatur remus. A σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa. Ab eod.

Σκάλσις, εως, ἡ, ſarritio, ſarritura. Ab eod.

Σκάλωμα, ατος, τὸ, inciſura ſarculo cavata. Ab eod. ſed tamen quaſi a σκαλόω.

Σκαμβὸς, ἡ, ὸν, qui obliquus in latus procedit, incurvus, tortus, cui crura introrſus torta ſunt. Ph. ſcaurus, valgus, varus, curvus. A σκάζω.

Σκάμμα, ατος, τὸ, foſſa; (2) [illegible]us ſtadii, ſeu ſpatii, in quo certabant ſaltu. A σκάπτω.

ΣΚΑΜΜΟΝΙ΄Α, ας, ἡ, Scammonia, *herba.*

Σκαμμώνιον, ȣ, τὸ, idem.

Σκανδαληθρίζω, decipulam tendo. A σκανδάληθρον.

Σκανδάληθρον, ȣ, τὸ, lignum decipulæ incurvum, cui eſca ſolet illigari. A σκάνδαλον.

Σκανδαλίζω, f. ίσω, offendere vel impingere facio, ſum ſcandalo, ſcandalum do ſeu adfero. Ἵνα μὴ τ̃ ἀδελφόν μȣ σκανδαλίσω, 1 Cor. 8, ult. Ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε, Joann. 16, 1. Σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, Matt. 26, 33. A σκάνδαλον.

Σκάνδαλον, ȣ, τὸ, ſcandalum, offendiculum. A σκάζω.

Σκανδικοπώλης, ȣ, ὁ, viliſſimi oleris venditor, R. Ex σκάνδιξ, & πώλης, *venditor.*

ΣΚΑ΄ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, genus oleris ſilveſtris ac vilis.

Σκαπανεὺς, έως, ὁ, qui ligonem tractat, foſſor. A σκαπάνη.

Σκαπάνη, ης, ἡ, ligo. Gl. V. raſtrum; (2) foſſio. A σκάπτω.

ΣΚΑΠΕ΄ΡΔΑ, ης, ἡ, ludi genus, in quo alter alterum ex fune per trabem in medio ſtantem, trajecto ſuſpenſum ad ſummum trabis evehebat; (2) res quavis difficilis.

Σκάπετος, ȣ, ὁ, foſſa, Heſ. A σκάπτω.

Σκάπτειρα, ας, ἡ, quæ fodit, fodiens, Suic. A σκαπτήρ.

Σκαπτέον, fodiendum. Ph. iterandum. A ſeq.

Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, foſſor, qui fodit. A σκάπτω.

Σκᾶπτον, ſceptrum. Dor. pro σκῆπτρον.

Σκαπτὸς, ἡ, ὸν, foſſus, foſſilis. Ab eod.

ΣΚΑ΄ΠΤΩ, f. ψω, fodio, fodico, Gl. V. Ἔσκαψε ϗ ἐβάθυνε ϗ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν, Luc. 6, 48. τὴν κόπρον, Theophr.

Σκαρδαμυκτέω, ῶ, oculis crebro conniveo, nicto. A σκαρδαμύττω.

Σκαρδαμυκτὶ, *Adv.* nictantibus vel conniventibus oculis. Ab eod.

Σκαρδαμυκτικὸς, ἡ, ὸν, crebro nictans. Ab eod.

Σκαρδαμύσσω, vel σκαρδαμύττω, f. ξω, oculis crebro ſalientibus conniveo. Gl. V. σκαρδαμύττω, nicto, conniveo. Οὐδὲ πνεῖν ἐῶ, ȣ̓ σκαρδαμύσσειν, Eur. Cyc. 618. Ex σκαίρω, *ſalio,* & μύω, *conniveo.*

Σκαρθμὸς, ȣ̃, ὁ, ſaltus. A σκαίρω.

Σκαρίζω, f. ίσω, ſalio, palpito, bullio. Ab eod.

Σκαρὶς, ίδος, ἡ, genus lumbricorum. A σκαίρος.

Σκαρισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſaltus, ſaliendi actus, palpitatio. A σκαρίζω.

Σκαριφάομαι, ῶμαι, rado, fodio, ſcalpo, ſcarifico, ſuperficiem ſcindo. A σκάριφος.

Σκαριφεῖν, leviter delineare; leviter adumbrare. A σκάριφος.

Σκαριφήματα, ων, τὰ, lineamenta, R. A σκαριφάομαι.

Σκαριφισμὸς, ȣ̃, ὁ, delineatio rei prima, quæ fere punctis tantum fit. Quaſi a σκαριφίζω.

ΣΚΑ΄ΡΙΦΟΣ, ȣ, ὁ, & σκάριφον, ȣ, τὸ, ſtilus, penicillus, ſtipula, feſtuca, ſarmentum.

Σκαρίτης, ȣ, ὁ, ut σκαρίτης λίθος, ſcarites, gemma ſcari piſcis colorem referens. A σκάρος.

Σκάρος, ȣ, ὁ, ſcarus, piſcis. A σκαίρω.

Σκάρτης, ȣ, ὁ, agilis in ſaltu, celer, velox. Ab eod.

Σκατιν

Σκατὸν, ου, τὸ, vel σκατὸς, ου, ὁ, merda. A σκώρ.

Σκατοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, merdivorus. Ex σκατὸς, & φάγω, voro.

Σκαφετὸς, hæc foſſura, occatio, bidentatio, iteratio, Ph. A σκαφή.

Σκαφεία, ας, ἡ, foſſio. A σκάπτω.

Σκαφεῖον, ου, τὸ, idem; (2) inſtrumentum foſſoris, ligo latior breviorque. Gl. V. rutrum. Ab eod.

Σκαφεὺς, έως, foſſor; σκαφεῖς, foſſores, Gl. V. Ab eod.

Σκάφευσις, εως, ἡ, foſſio. A σκαφεύω.

Σκαφευτής; σκαφευταὶ, foſſores, Gl. V. A σκαφεύω.

Σκαφεύω, f. εύσω, fodio; (2) inter ſcaphas neco. A σκάπτω.

Σκάφη, ης, ἡ, ſcapha, alveus, cymba, linter, Gl. V. Ab eod.

Σκαφὴ, ῆς, ἡ, foſſa; (2) foſſio. Ab eod.

Σκαφητὸς, ἡ, ὸν, foſſio, paſtinatio. Ab eod.

Σκαφηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſcapham ferens. Gl. V. alvearius. Ex σκάφη, & φέρω, fero.

Σκαφίδιον, ου, τὸ, ſcaphula, navigiolum, linter; faſelus, Gl. V. Dim. a σκαφίς.

Σκαφίον, ου, τὸ, idem; (2) vas oblongum & cavum; (3) matulæ genus, mulieribus proprium; (4) genus tonſuræ. Ph. ſarculum. A σκάφη.

Σκαφὶς, ἰδος, ἡ, ſcaphula; (2) alveus; (3) vas ligneum concavum oblongum; (4) menſura, quantum concha capit. A σκάφη.

Σκαφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcaphæ ſimilis, ſcaphæ formam gerens. Ex σκάφη, & εἶδος, figura.

κάφος, εος, τὸ, foſſa, foſſio; (2) ſcapha, navigium; (3) alveus navis. Gl V. lembus, barca, cymba; (4) ciſterna, piſcina. A σκάπτω.

εδάζω, f. άσω, idem quod σκεδάω.

εδάννυμι, & σκεδαννύω, diſſipo; σκεδάννυμαι, diſſipor; ἐσκεδάσθησαν, diſſipati ſunt; a. 1. paſſ.

ίδασις, εως, ἡ, diſſipatio, diſperſio. A σκεδάω.

δασμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

δαστικὸς, ἡ, ὸν, diſſipandi vim habens, diſſipans, diſcutiens. Ab eod.

δαστὸς, ἡ, ὸν, diſſipatus, diſperſus; (2) diſſipabilis, qui diſſipari ſeu diſpergi poteſt. Ab eod.

ΚΕΔΑ'Ω, ῶ, f. άσω, diſſipo, diſpergo, diſcutio. Σκεδάσαι θέλω μερίμνας, Anacr. 4, ult. Σκεδασθέντες εἰς πᾶσαν τὴν όλιν, Herodian.

ΚΕΘΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, exactus, exquiſitus, diligens.

θρῶς, Adv. exacte, exquiſite, diligenter, accurate. A σκεθρός.

ΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, ventus e Scironis axis ſpirans.

λεαι, vel σκελεαὶ, ῶν, αἱ, femoralia, fæminalia, tibialia, calceamentorum genus. A σκέλος.

λετεία, ας, ἡ, exſiccatio, arefactio. A σκελετεύω.

λέτευμα, ατος, τὸ, idem quod σκελετόν, R.

λετεύω, f. εύσω, exſicco, arefacio. Σκελετευθεῖσα σὰρξ, Dioſc. A σκελετός.

λετὸν, ου, τὸ, ſc. σῶμα, cadaver exſiccatum ſive aridum, R. A σκελετός.

λετὸς, ἡ, ὸν, exſiccatus, arefactus, aridus. Gl. V. larva, ſceletus. A σκέλλω.

λετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, corporis arefacti ſpeciem gerens. A σκελετόν.

έω, ῶ, idem quod σκέλλω.

αγὲς, εος, τὸ, cruris fractio. Gl. V. crurifragium. Ex σκέλος, & ἄγω, frango.

Σκελίζω, f. ίσω, ſupplanto, ſubverto; Gl V. varico. A σκέλος.

Σκελὶς, ἰδος, ἡ, perna, femur porci vel alius pecoris, una cum carne pulpoſa a ſpina uſque ad imum ventrem. Ab eod.

Σκελλὶς, ἰδος, ἡ; σκελλίδες, ſpicæ capita, nuclei allii & ſegmina ceparum, R. (2) ſegmen cepæ. A σκέλλω.

Σκελλὸς, ἡ, ὸν, aridus; (2) diſtortus. Ph. ſcaurus, pandus. Ab eod.

ΣΚΕ'ΛΛΩ, exſicco, arefacio, attenuo, tenuem reddo; σκέλλομαι, arefio; vid. σκλῆμι. Μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο Σκήλῃ ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν, Il. 23, 191.

Σκελόδεσμος, ου, ὁ, crurarium, Gl. V. vinculum. Ex σκέλος, & δεσμὸς, vinculum.

Σκελοκοπία, ας, ἡ, crurifragium, Gl. V. Ex σκέλος, & κόπτω, tundo.

ΣΚΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, crus, pes, ſuffrago.

Σκελοτύρβη, ης, ἡ, ſpecies paralyſios, qua membra ſolvuntur & dentes etiam excidunt. Ex σκέλος, & τύρβη, tumultus.

Σκελύθριον, ου, τὸ, ſellula tripes. A σκέλος.

Σκέμμα, ατος, τὸ, id, quod animo perpendimus, commentatio, ſpeculatio. Gl. V. conſilium. A σκέπτομαι.

Σκεμμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Σκέπα, poët. pro σκεπάσματα, tegumenta.

Σκεπάζω, f. άσω, tego, operio, cooperio, protego, obnubo, Ph. intego, velo, Gl. V. ἐσκεπασμένος, velatus, Gl. V. perf. paſſ. part. Τὸ δὲ καῦμα τῶν ἐρώτων κραδίῃ τινὶ σκεπάζω, Anacr. 21, ult. Ab eod.

Σκεπαρνηδὸν, Adv. aſciæ modo & forma. A σκέπαρνον.

Σκεπαρνίζω, f. ίσω, aſcia percutio, ancipiti ſecuri ferio. Ab eod.

Σκεπαρνισμὸς, ου, ὁ, fractura calvæ in duas partes, quum oſſa graviore ictu percuſſa diſſiliunt, R. A σκεπαρνίζω.

ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, aſcia, dolabra, runcina.

Σκέπας, τὸ, tegumentum, operimentum. *Indeclinabile, a σκεπάζω.*

Σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, teges, Ph. velamen, velamentum, coopertorium, amictorium, Gl. V. Ab eod.

Σκεπαστήριον, ου, τὸ, opertorium. Ab eod.

Σκεπαστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, tegendi vim habens, Suic. Ab eod.

Σκεπαστὴς, ου, ἡ, qui tegit & operit, Gl. V. tector; (2) protector, defenſor. Ab eod.

Σκεπαστικὸς, ἡ, ὸν, tegendi & operiendi vim habens; (2) qui libenter tegit. Ab eod.

Σκεπαστὸς, ἡ, ὸν, opertus, tectus. Ab eod.

Σκέπαστρον, ου, τὸ, opertorium. A σκεπάζω.

Σκεπάω, ῶ, tego, operio; σκεπόωσι, 3. pl. pro σκεπῶσι, σκεπάουσι, Odyſſ. 13, 99. A σκέπω.

Σκέπη, ης, ἡ, tegmen, tegumentum, operimentum, veſtis; (2) prætextus; (3) protectio, Ph. tutamen, præſidium. Ab eod.

Σκεπηνὸς, ἡ, ὸν, munitus, tectus. Ab eod.

Σκεπτικὸς, ἡ, ὸν, quæſitor & conſiderator, qui diſquirere & conſiderare ſolet, ſcepticus. Gl. V. meditativus. A σκέπτομαι.

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, f. ψομαι, circumſpicio, diſpicio; (2) inviſo, viſo, viſito; (3) ſpeculor, perpendo, delibero, conſulto. Gl. V. cogito, conſulto, alterno, conſidero; ἐσκεμμένος, conſideratus, perf. part. paſſ. Ὀυκοῦν ἐκ τῶν ὁμολογουμένων τοῦτο σκεπτέον, Plat. Crit. 4. Σκεψώμεθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς ἕκαστον, Ariſt. Θεσμ. 809. Ὅστις τὸ μὲν δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο, Eur. Or. 478.

ΣΚΕ'ΠΩ, tego, operio, velo. Τὴν κεφαλὴν ἀεὶ σκέπων, Herodian.

Σκερβολέω, ῶ, convitior, cor dictis mordacibus impeto. Σκερβολεῖν πονηρὰ, Ariſt. Eq. 818. Ex ἐς, κέαρ, cor, & βάλλω, jacio.

Σκερβόλλω, idem & ex iiſd.

Σκέρβολος, ου, ὁ, conviciator. Ab ἐς, κέαρ, & βάλλειν.

Σκευαγωγέω, ῶ, f. ήσω, vaſa & utenſilia caſtrenſia bajulo, ſarcinas & impedimenta veho; (2) comporto, conveho. Σκευαγωγεῖν τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν Dem. Ab σκευαγωγός.

Σκευαγωγία, ας, ἡ, vaſorum & utenſilium caſtrenſium vectio. Ab eod.

Σκευαγωγὸς, ἡ, ὸν, vaſa ſeu inſtrumenta vehens, qui vaſa & utenſilia caſtrenſia bajulat aut vehit. Ex σκεῦος, & ἄγω, ago, veho.

Σκευάζω, f. άσω, inſtruo, orno, geſtamine corporis inſtruo, apparo, conficio, condio, molior, ſtruo. Περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω, Ariſt. Eq. 371. Καὶ τἄλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν, id. Θεσμ. 598. Ἐις γάρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα, Eur. Supp. 1054. Σκευάζεται θοίνην, id. Her. fur. 960. A σκεῦος.

Σκευάριον, ου, τὸ, vaſculum. Hinc τὰ σκευάρια, ων, utenſilia quævis, ſuppellectilis minutiæ. Gl. V. frivola. Dim a σκεῦος.

Σκευασία, ας, ἡ, apparatus, qui in veſtibus, armis, cultuque corporis adhibetur. Gl. V. cultus; (2) apparatio & confectio ciborum. A σκευάζω.

Σκεύασμα, ατος, τὸ, confectio, compoſitio; (2) id, quod confectum ſeu compoſitum eſt. Ab eod.

Σκευαστὸς, ἡ, ὸν, paratus, factus, confectus; (2) factitius, compoſitivus. Ab eod.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, quo aliquis inſtructus eſt, habitus cultuſque corporis omnia geſtaminum genera complectens. Gl. V. ornatus. A σκεῦος.

Σκευηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſarcinas fert, lixa. Ex σκεῦος, & φέρω, fero.

Σκευοθήκη, ης, ἡ, vaſorum inſtrumentorumque repoſitorium; (2) armarium, armamentarium. Gl. V. vaſarium. Ex σκεῦος, & θήκη, repoſitorium.

Σκευοποιέω, ῶ, f. ήσω, vaſa & inſtrumenta diverſi uſus fabricor; (2) fabricor, machinor. Gl. V. σκευοποιῶ, inſtruo. Ὄργανα ἐσκευοποιοῦντο, Plut. A σκευοποιός.

Σκευοποίημα, ατος, τὸ, inſtrumentum ſcenicum, cultus apparatuſque ſcenicorum. A σκευοποιέω.

Σκευοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vaſa & inſtrumenta diverſi uſus conficit. Gl. V. vaſcularius; (2) qui perſonas & indumenta alia ſcenica parat. Ex σκεῦος, & ποιέω, facio.

Σκευοπώλης, ου, ὁ, qui vaſa & utenſilia alia vendit. Gl. V. vaſcularius. Ex σκεῦος, & πώλης, venditor.

ΣΚΕΥ῀ΟΣ, ου, τὸ, vas, inſtrumentum, utenſile quodvis; σκεύη, vaſa, cupæ, ſarcinæ, Gl. V.

Σκευοφορέω, ῶ, f. ήσω, vaſa & inſtrumenta fero, ſeu bajulo. Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ σκευοφορούμενον, Dem. Phil. 3. A σκευοφόρος.

Σκευοφορία, ας, ἡ, vaſorum ſarcinarumque bajulatio. Ab eod.

Σκευοφορικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad σκευοφόρον. Ab eod.

Σκευοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vaſa ſeu inſtrumenta portat ſeu bajulat, qui ſarcinas fert;

σκευοφόρα,

σκευοφόρα, impedimenta, Ph. σκευοφόρος, vaſifer, ſarcinator, Gl. V. σκευοφόροι, lixæ, calones, Gl. V. Ex σκεῦος, & φέρω, *fero*.

Σκευοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, vaſa & utenſilia ſeu ſarcinas cuſtodio. A σκευοφύλαξ.

Σκευοφυλάκιον, ου, τὸ, locus cuſtodiendis vaſis & utenſilibus deſtinatus. Ab eod.

Σκευοφύλαξ, ακος, ὁ, vaſorum ſeu utenſilium cuſtos. Ex σκεῦος, & φύλαξ, *cuſtos*.

Σκευόω, ῶ, vaſis ſeu σκεύεσιν inſtruo; unde σκευοῦσθαι, Heſ. exponit ἑτοιμάζεσθαι, parari. A σκεῦος.

Σκευωρέω, ῶ, ſive σκευωρέομαι, οῦμαι, vaſa & utenſilia cuſtodio; (2) ſtruo, molior, capto, inſidior, ſatago, perſcrutor & omnia curioſe excutio. Σκευωρούμενοι περὶ αὐτὰ, Dem. A σκευωρός.

Σκευώρημα, ατος, τὸ, inſidioſum inceptum, machinamentum. A σκευωρέω.

Σκευωρία, ας, ἡ, vaſorum utenſiliumque cuſtodia; (2) curioſa & ſolers obſervatio, vehemens occupatio ſeu adfectatio; (3) delatoria & inſidioſa obſervatio. Gl. V. factio. A σκευωρός.

Σκευωρὸς, οῦ, ὁ, vaſorum utenſiliumque cuſtos. Gl. V. teſtamentarius. Ex σκεῦος, & ὠρέω, *cuſtodio*.

Σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, inſpectio; (2) conſideratio & cogitatio, qualis eſt Scepticorum; (3) commentatio, tractatio; (4) deliberatio, conſultatio, conſilium, meditatio. A σκέπτομαι.

Σκήλημα, ατος, τὸ, arefactio. Quaſi a σκηλέω, quod idem eſſet ac σκέλλω.

Σκήμπτω, idem quod σκήπτω.

Σκηνάω, ῶ, & σκηνάομαι, ῶμαι, tentorium figo, tabernaculum pono, habito. A σκηνή.

Σκηνέω, ῶ, f. ήσω, tentorium figo, tabernaculum figo; (2) in tabernaculo habito, contubernalis ſum. Σκηνησάμενος καλύβην, Plat. Διὰ τῶν Καϋστρίων πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι, Ariſt. Ach. 69. A σκηνή.

Σκηνευτὴς, οῦ, ὁ, in tentorio ſeu in ſcena habitans. Ab eod.

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, tabernaculum, tentorium, Ph. taberna, caſa, tugurium, Gl. V. contubernium, Gl. V. ſcena, Gl. V.

Σκήνημα, ατος, τὸ, tentorium, tabernaculum. A σκηνέω.

Σκηνήτης, ου, vel σκηνητὴς, οῦ, ὁ, in tentoriis ſeu umbraculis habitans; (2) tabernacula integens. Ab eod.

Σκηνίδιον, ου, τὸ, tentoriolum, mapale, tugurium. Dim. a σκηνή.

Σκηνικὸς, οῦ, ὁ, ſcenicus. Gl. V. σκηνικοὶ, Attellani, Ph. σκηνικὸν, ludicrum, Ph. Ab eod.

Σκηνοϐατέω, ῶ, f. ήσω, in ſcenam ſeu theatrum prodeo; (2) in theatrum produco; (3) pervulgo, omnium oculis expono; σκηνοϐατεῖσθαι, in ſcenam produci. Ex σκηνὴ, & βατέω, *eo*.

Σκηνογραφέω, ῶ, ſcenas pingo, Suic. A σκηνογράφος.

Σκηνογραφία, ας, ἡ, ſcenæ imaginaria excitatio. Ab eod.

Σκηνογραφικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad pictorem ſcenæ. Ab eod.

Σκηνογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſcenas pingit. Ex σκηνὴ, & γράφω, *pingo*.

Σκηνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tentorio ſimilis. Ex σκηνὴ, & εἶδος, *ſpecies*.

Σκηνοπηγέω, ῶ, f. ήσω, tabernaculum ſeu tentorium figo ſeu pono. Ex σκηνὴ, & πήγνυμι, *figo*.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tabernaculi compactio; (2) tabernaculi locatio; (3) feſtum Judæorum. Ex iiſd.

Σκηνοπήγια, ων, τὰ, feſtum Judæorum in memoriam commorationis ipſorum ſub tentoriis celebrari ſolitum. Ph. tentoria, tabernaculum. Ab eod.

Σκηνοποιέω, ῶ, f. ήσω, tabernacula conficio, umbracula fabricor. Συμπηγνύντες αὐτὰ ϗ ἁρμόζοντες, σκηνοποιοῦνται, Herodian. A σκηνοποιός.

Σκηνοποιία, ας, ἡ, confectio tabernaculorum. Ab eod.

Σκηνοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui tentoria conficit, fabricator tabernaculi. Ex σκηνὴ, & ποιέω, *facio*.

Σκηνοῤῥαφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi tentoria conſuuntur. A σκηνοῤῥάφος.

Σκηνοῤῥάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tentoria conſuit. Ex σκηνὴ, & ῥάπτω, *ſuo*.

Σκῆνος, εος, τὸ, tentorium, tabernaculum, umbraculum; (2) corpus, corporis alveus. A σκηνή.

Σκηνοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, tentorii ſeu tabernaculi cuſtos. Ex σκηνὴ, & φύλαξ, *cuſtos*.

Σκηνόω, ῶ, f. ώσω, tentorium figo; (2) in tabernaculo ago, habito, commoror. Οἱ μὲν Ἕλληνες παρ' αὐτὴν ἐσκήνωσαν, Xen. Σκηνώσει μετ' αὐτῶν, Apoc. 21, 3. ἐπ' αὐτοὺς, ib. 7, 15. ἐν ἡμῖν, Joann. 1, 14. A σκηνή.

Σκηνύδριον, ου, τὸ, idem quod σκηνίδιον.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, tentorium, tabernaculum, domicilium, etiam de corpore humano. A σκηνόω.

Σκήνωσις, εως, ἡ, ipſa actio tentorium figendi; (2) commoratio, habitatio. Ab eod.

Σκηνωτὴς, οῦ, ὁ, qui in tabernaculis agit; (2) contubernalis. Ab eod.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, ſcipio, baculus. A σκήπτομαι, *innitor*.

Σκηπτὸς, οῦ, ὁ, fulmen, quod in terram impetu violento illiſum decumbit; (2) vortex procelloſus, qui cum impetu in terram devehitur. Ab eod.

Σκηπτουχία, ας, ἡ, q. d. ſceptri manu geſtatio; (2) provincia. A σκηπτοῦχος.

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſceptrum manu geſtans, ſceptrifer. Ex σκῆπτον pro σκῆπτρον, & ἔχω, *teneo*, *habeo*.

Σκηπτοφανῶς, *Adv.* fulminis in modum, repente, Suic. Ex σκηπτὸς, & φαίνομαι, *appareo*.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, baculus, ſcipio, cui innitimur inter eundum; (2) ſceptrum, regum & imperatorum geſtamen. A σκήπτω.

Σκηπτροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſceptrifer. Ex σκῆπτρον, & φέρω, *fero*.

ΣΚΗ'ΠΤΩ, f. ψω, nitor, innitor, incumbo; (2) cado, ſeu decido in; (3) immitto cum impetu; (4) immitto; & σκήπτομαι, fulcio me, fulcior, fingo, ſimulo. Ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 27. Τὸν ϲὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί, Eur. Med. 1336. Μαλακῶς τε ἔχειν ἐσκήπτετο, ægrotare, Heliod.

Σκήπων, ωνος, ὁ, ſcipio, baculus. A σκήπτω.

Σκηρίπτω, f. ψω, fulcio, firmo, figo. Σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε, Odyſſ. 11, 594. Ab eod.

Σκῆψις, εως, ἡ, ſpecioſa cauſſa, prætextus, ſimulatio. Ab eod.

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιαγραφέω, ῶ, f. ήσω, adumbro. A σκιαγράφος.

Σκιαγράφημα, ατος, τὸ, umbratilis delineatio. A σκιαγραφέω.

Σκιαγραφία, ας, ἡ, adumbrata deſcriptio. A σκιαγράφος.

Σκιαγραφικὸς, ἡ, ὸν, ad umbratilem deſcriptionem pertinens; (2) umbratilis. Ab eod.

Σκιαγράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui umbram rei alicujus deſcribit, qui rem aliquam adumbrat. Ex σκιὰ, & γράφω, *ſcribo*.

Σκιάδαι, ῶν, οἱ, rami majores & umbroſiores. A σκιά.

Σκιάδειον, ου, τὸ, idem quod ſequens σκιάδιον.

Σκιάδιον, ου, τὸ, umbella, umbraculum. Dim. ab eod.

Σκιάζω, f. άσω, umbro, adumbro, umbra opaca tego. Λεπτὰ φάρεα ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν, Eur. Hipp. 139. Ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται, ſcil. *barba*, id. Ph. 63. A σκιά.

Σκίαινα, ης, ἡ, umbra, piſcis quidam.

Σκιαινὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Σκιαθήρας, ου, ὁ, inſtrumentum mathematicum ad indagandam umbram, R. Ex σκιὰ, & θήρα, *captura*.

Σκιαμαχέω, ῶ, f. ήσω, cum umbra pugno; (2) inaniter laboro. Ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὥσπερ σκιαμαχεῖν (με) ἀπολογούμενον, Plat. ap. Socr. 2. Ex σκιὰ, & μάχομαι, *pugno*.

Σκιαμαχία, ας, ἡ, dimicatio cum umbra ſive non repugnante adverſario. Ex iiſd.

Σκιάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, umbram ſibi pede faciens, umbra pedis ſe protegens. Ex σκιὰ, & ποῦς, *pes*.

Σκιαρόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbroſa coma præditus; (2) opacus. Ex σκιαρὸς, & κόμη, *coma*.

Σκιαρὸς, ρὰ, ρὸν, umbroſus. Gl. V. σκιαρὸν, umbratile. A σκιά.

Σκιὰς, άδος, ἡ, umbraculum fornicatum; (2) tabernaculum, tentorium; (3) vitis arbuſtiva; (4) piſcis quidam. Ab eod.

Σκίασμα, ατος, τὸ, adumbratio. A σκιάζω.

Σκιατραφέω, ῶ, f. ήσω, in umbra nutrio ſeu educo; σκιατραφοῦμαι, in umbra dego; umbratilem vitam ago. Ἐσκιατραφημένος, in umbra nutritus, molliter habitus. A σκιατραφής.

Σκιατραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in umbra ſeu vita umbratili educatus eſt. R. Ex σκιὰ, & τρέφω, *alo*, *nutrio*.

Σκιατραφία, ας, ἡ, vita umbratilis ſeu umbratica; (2) otium umbratile, deliciæ umbratiles. A σκιατραφής.

Σκιατροφέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, vitam umbratilem ago. Ex σκιὰ, & τρέφω, *alo*.

Σκιατροφίας, ου, ὁ, in umbratili vita educatus, R. Ex iiſd.

Σκιαυγέω, ῶ, cæcutio more eorum, qui ex umbra prodeuntes ad lucem caligant. Ex σκιὰ, & αὐγὴ, *ſplendor*.

Σκιάω, ῶ, obumbro, umbra opaca tego; σκιάομαι, ῶμαι, obumbror; σκιόωντο, pro ἐσκιῶντο, ἐσκιάοντο, imperf. Odyſſ. 2, 388. A σκιά.

ΣΚΙ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, Scincus, crocodilus terreſtris.

Σκίδναμαι, diſſipor. Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε, Il. 1, 487. A ϲκίδνημι, *diſſipo*.

Σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, umbroſus, opacus. A ϲκιά.

Σκιὴ, ῆς, ἡ, umbra. Ion. pro ϲκιά.

Σκιητροφέω, ῶ, f. ήσω, in umbra alo vel educo; & ϲκιητροφέομαι, in umbra vivo, vitam umbratilem traduco. Ex ϲκιὴ, & τρέφω, *alo*.

ΣΚΙΘΑΚΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, piſcis, qui & trachurus dicitur.

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, ſcilla, ſquilla, herba bulbum inſignem habens.

Σκιλλιτικὸν, ȣ̃, τὸ, acetum, ſcilliticus, ex ſcilla vel ſquilla confectum. A σκίλλα.

Σκιλλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcillaceus, ſcillæ figuram habens. Ab eod.

Σκιμαλίζειν, digitum infamem, i.e. medium, oſtendere, contemptus & ignominiæ cauſa. Proprie ſignificare putatur, gallinam digito tentare, an ovum conceperit. Ὅπως ἂν αὐτȣ̀ς ῥηματίοις σκιμαλίσω, Ariſt. Ach. 448.

Σκιμβὸς, ἡ, ὸν, claudus. A σκίμπτω.

Σκιμπόδιον, ȣ, τὸ, lectulus diſcubitorius, grabatus. A σκίμπȣς.

Σκίμπȣς, οδος, ὁ, idem. Ex σκίμπτω, & πȣ̃ς, pes.

Σκιμπτύω, f. ύσω, idem quod ſequens σκίμπτω.

Σκίμπτω, f. ψω, nitor, innitor, incumbo, fulcio me; incumbo, ingruo, irruo; (2) verbero, icio, ferio; vicinus ſum. Ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο, Pind. Pyth. 4, 410. A σκήπτω.

Σκίμπω, f. ψω, idem & ab eod.

Σκίμπων, ωνος, ὁ, baculus, ſcipio. Ab eod.

Σκίναξ, ακος, ὁ, ἡ, τὸ, agilis ad ſubſiliendum. A κινέω, *moveo.*

Σκίναρ, αρος, τὸ, fœtus, Nicand.

Σκινδάλαμος, ȣ, ὁ, ſcrupulus, ſcrupulum, Gl. V. Vid. ſeq.

Σκινδαλμὸς, ȣ̃, ὁ, fruſtulum ſciſſione ſeu fiſſione alicunde abſciſſum. Gl. V. aſſula, ſcindulum. Vid. præc. (2) ſubtilis dicendi ratio, ſubtilitas. A σχίζω, *findo.*

Σκινδαλμοφράστης, ȣ, ὁ, qui de aſſulis, ſive de rebus ſubtilibus, ſed & nugatoriis, loquitur, nugatorias ſubtilitates effutiens. Ex σκινδαλμὸς, & φράζω, *dico.*

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, herba hederæ ſimilis; (2) iuſtrumentum muſicum.

ΣΚΙΝΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, naufragus; (2) *Subſt.* urinator.

Σκινὶς, ίδος, ἡ, piſcis quidam. A σκιά.

Σκιογραφία, ας, ἡ, idem quod σκιαγραφία.

Σκιογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod σκιαγράφος.

Σκιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, umbræ ſimilis; (2) umbroſus, opacus. Ex σκιὰ, & εἶδος, *forma, ſpecies.*

Σκιόεις, όεσσα, όεν, umbroſus, opacus, obſcurus. A σκιά.

Σκιόθηρον, ȣ, τὸ, idem quod σκιαθήρας.

Σκιομαχία, ας, ἡ, idem quod σκιαμαχία.

Σκίȣρος, ȣ, ὁ, ſciurus, animalculum cauda ſibi umbram faciens. Ex σκιὰ, & ȣ̓ρὰ, *cauda.*

Σκιοφόρον, umbriferum. Gl. V. Ex σκιὰ, & φέρω.

Σκιπναῖος, αία, αῖον, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit, R. A σκίπτω.

Σκιραφεία, ας, ἡ, luſus ſcruporum in tabella latruncularia. A σκιραφεύω.

Σκιραφεῖον, ȣ, τὸ, aleatorium, locus, ubi teſſeris luditur. Ab eod.

Σκιραφευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui teſſera ludit. Ab eod.

Σκιραφεύω, f. εύσω, teſſeris ludo. A σκίρος.

Σκίρον, ȣ, τὸ, umbraculum; & *in Plur.* σκίρα, ων, feſtum quoddam Athenienſium. A σκιά.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, marmoris fragmentum; (2) cæmentum; (3) gypſus; (4) teſſera, ſcrupus.

Σκιροφόρια, ων, τὰ, ſcirophoria, feſtum quoddam Athenienſium.

Σκιροφοριὼν, ῶνος, ὁ, menſis Atticus, incidens in Maium & Junium noſtrum, nomenque adeptus ab eo, quod σκιροφόρια eo celebrarentur.

Σκίῤῥος, ȣ, ὁ, tumor quidam durus in hepate, liene, vel utero, ſcirrhus, Gl. V. callus. A σκίρος.

Σκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in ſcirrhum induro, tumefactus induro. A σκίῤῥος.

Σκιῤῥώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, calloſa duritie rigidus & induratus; (2) durus, contumax. Ab eod.

Σκιρτάω, ῶ, f. ήσω, ſalio, exſilio, ſaltu laſcivio. Ἐσκίρτων φόβῳ, Eur. Ph. 1132. Πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι, id. Bac. 446. A σκαίρω.

Σκίρτημα, ατος, τὸ, ſaltus, ipſe ſaliendi actus; (2) laſcivia. A σκιρτάω.

Σκίρτησις, εως, ἡ, ſaltatio, exſultatio laſciva. Ab eod.

Σκιρτικὸς, ȣ̃, ὁ, petulcus ſive ſaltator laſcivus. Ab eod.

Σκιρτοπόδης, ȣ, ὁ, pedibus & ſaltu laſciviens; (2) laſcivus ſaltator. Ex σκιρτάω, & πȣ̃ς, *pes.*

ΣΚΙ'ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, homines viles & improbi.

Σκιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus, obſcurus, caliginoſus. Gl. V. umbraticus. A σκιά.

Σκιωδῶς, *Adv.* obſcure, & quaſi per umbram, Suic. A σκιώδης.

Σκλέω, durus ſum ex nimia ariditate; ut hinc ſit ἐσκληκὼς, p. exſiccatus, aridus. A σκέλλω.

Σκλῆμα, ατος, τὸ, exſiccatio oſſis. A σκλέω.

Σκλῆμι, idem quod σκλέω; ut hinc ſit σκλῆναι, κατασκλῆναι.

Σκληραγωγέω, ῶ, f. ήσω, dure educo. Ὁ Δαναὸς δὲ σκληραγωγεῖ τὰς θυγατέρας, Luc. Ex σκληρὸς, & ἄγω, *duco.*

Σκληραγωγία, ας, ἡ, dura educatio ſeu tractatio. A σκληραγωγέω.

Σκληραύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cui dura eſt cervix, qui cervice indomita eſt. Ex σκληρὸς, & αὐχὴν, *cervix.*

Σκληρία, ας, ἡ, durities. A σκληρός.

Σκληρίασις, εως, ἡ, durities, R. A σκληριάω.

Σκληριάω, ῶ, duram naturam habeo, R. A σκληρός.

Σκληρόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, durum habens ſolum. Ex σκληρὸς, & γῆ, *terra.*

Σκληρόδερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duram habens pellem ſeu cutem; (2) durum habens putamen. Ex σκληρὸς, & δέρμα, *pellis.*

Σκληροδίαιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duram vivit vitam, qui victu utitur non delicato, ſed duro. Ex σκληρὸς, & δίαιτα, *victus ratio.*

Σκληρόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, qui duros habet pilos. Ex σκληρὸς, & θρὶξ, *pilus.*

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, durities cordis. A σκληροκάρδιος.

Σκληροκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duri cordis eſt. Ex σκληρὸς, & καρδία, *cor.*

Σκληροκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui durum habet caput; (2) *Subſt.* animalculum quoddam. Ex σκληρὸς, & κεφαλὴ, *caput.*

Σκληρόκηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dura cera obductus. Ex σκληρὸς, & κηρὸς, *cera.*

Σκληροκοίλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui durum habet ventrem, qui dura eſt alvo. Ex σκληρὸς, & κοιλία, *venter.*

Σκληροκοιτέω, ῶ, f. ήσω, duro cubili ſeu ſtrato utor. Ex σκληρὸς, & κοίτη, *cubile.*

Σκληροκοιτία, ας, ἡ, durum cubile. Ex iiſd.

Σκληρόκοκκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dura habens grana. A σκληρὸς, & κόκκος, *granum.*

Σκληρόπȣς, οδος, ὁ, duripes. Gl. V. A σκληρὸς, & πȣ̃ς, *pes.*

Σκληροπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui dura eſt facie; (2) cordis duritiem vultu prodens. Ex σκληρὸς, & πρόσωπον, *facies.*

Σκληροπύρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, durum nucleum habens. Ex σκληρὸς, & πυρὴν, *nucleus.*

Σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus, Ph. A σκλῆμι.

Σκληρόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duriuſculam carnem habens. Ex σκληρὸς, & σὰρξ, *caro.*

Σκληρόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duri oris. Ex σκληρὸς, & στόμα, *os.*

Σκληρόστρακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dura teſta opertus. Ex σκληρὸς, & ὄστρακον, *teſta.*

Σκληρότης, ητος, ἡ, durities, rigor, Ph. A σκληρός.

Σκληροτράχηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duram & rigidam cervicem habens; (2) pertinax, pervicax. Ex σκληρὸς, & τράχηλος, *cervix.*

Σκληρότριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod σκληρόθριξ.

Σκληροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum durities. A ſeq.

Σκληρόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duris eſt oculis, qui dura lippitudine laborat. Ex σκληρὸς, & ὀφθαλμὸς, *oculus.*

Σκληρόω, ῶ, induro. A σκληρός.

Σκληρυντικὸς, ἡ, ὸν, indurandi vim habens. A ſeq.

Σκληρύνω, duro, obduro. Ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει, Rom. 9, 18. Ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας, Hebr. 3, 13. σκληρύνομαι, rigeſco. A σκληρός.

Σκλήρυσμα, ατος, τὸ, tumor durus, durities. A σκληρύνω.

Σκληρυσμὸς, ȣ̃, ὁ, duritas, durities; induratio. Ab eod.

Σκλήρωμα, ατος, τὸ, duritia, ſcirrhi ſpecies, Gl. V. duramen. A σκληρόω.

Σκληρῶς, *Adv.* dure, duriter. A σκληρός.

Σκληφρὸς, ἡ, ὸν, cujus corpus exaruit, cujus corpus emarcuit. A σκλῆμι.

Σκνιπὸς, ἡ, ὸν, parcus. A σκνίψ.

Σκνιποφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, culicovorus, qui culicibus veſcitur. Ex σκνίψ, & φάγος, *vorax.*

Σνιφὸς, ἡ, ὸν, hebes viſu. Gl. V. tenax, avarus, cupidus.

Σνὶψ, πὸς, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex. Gl. V. curculio. A κνίψ, quod idem notat.

Σκολιάζω, f. άσω, obliquo, obliquum reddo; (2) oblique & tortuoſe incedo. A σκολιός.

Σκολιαίνω obliquum reddo. Ab eod.

Σκολιόγραπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tortuoſis notis pictus, R. Ex σκολιὸς, & γράφω, *ſcribo.*

Σκολιοδρομέω, ῶ, flexuoſum iter carpo, Suic. Ex σκολιὸς, & τρέχω, *curro.*

Σκολιὸν, ȣ̃, τὸ, carmen quoddam convivale, quod geſta fortium virorum complectebatur, atque a primo cani cœptum, non a ſecundo, ſed ultro citroque ordine tortuoſo excipiebatur. A σκολιός.

Σκολιόνειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pravis & terrificis ſomniis utitur, R. Ex σκολιὸς, & ὄνειρος, *ſomnium.*

Σκολιοπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oblique incedens, R. Ex σκολιὸς, & πλάνη, *erratio.*

ΣΚΟΛΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, obliquus, tortuoſus, tortus; (2) pravus, perverſus. Gl. V. perplexus, verſutus; σκολιαὶ, pravæ, Philox.

Σκολιότης, ητος, ἡ, tortuoſitas, curvitas, obliquitas; (2) inæqualitas; (3) pravitas. A σκολιός.

Σκολιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui prava cogitat, qui prava eſt mente. Ex σκολιὸς, & φρὴν, *mens.*

Σκολιόω, ῶ, f. ώσω, tortuoſum reddo. A σκολιός.

Σκολίωμα, ατος, τὸ, obliquitas, anfractus, tortuoſitas, R. Suic. A σκολιόω.

Σκολίωσις, εως, ἡ, ipſa actio intorquendi ſeu reddendi tortuoſum; (2) morbus, quum ſpina dorſi depravata eſt. Ab eod.

Σκολιῶς, *Adv.* tortuoſe, intorte, oblique; (2) prave, perverſe. Gl. V. perplexe, Ph. A σκολιός.

ΣΚΟ'ΛΛΥΣ, ὁ, villus. Gl. V. cirrus.

ΣΚΟΛΟ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, gallinago, avis in arbore numquam ſedens.

ΣΚΟΛΟ'ΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſcolopendra, animal ex genere multipedum. Gl. V. centipes, centipeda; (2) herba quædam.

Σκολόπενδρος, ου, ὁ, idem.

Σκολοπία, ας, ἡ, idem. A σκόλοψ.

Σκολοπίζω, palo infigo; ἐσκολοπισμένος, palo fixus, p. paſſ. part. A σκόλοψ.

Σκολοποειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pali ſeu valli præacuti formam habens. Ex σκόλοψ, & εἶδος, *ſpecies*.

Σκολοπόεις, όεσσα, όεν, palis ſeu vallis abundans. A σκόλοψ.

ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus. Ph. ſudis; palus.

ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, ſcolymus, cardui ſpecies.

Σκολυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſcolymo, carduo ſimilis. A σκόλυμος.

ΣΚΟΛΥ'ΠΤΩ, lacero; (2) evello.

ΣΚΟ'ΛΥΦΡΟΣ, tetricus, Heſ.

Σκομβρίζω, murmuro, Heſych. Suid. A σκόμβρος.

ΣΚΟ'ΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, ſcombrus, *piſcis*.

ΣΚΟΠΑΙ͂ΟΣ, ου, ὁ, nanus, pumilio, homuncio.

Σκοπάρχης, ου, ὁ, ſpeculatorum ſeu exploratorum præfectus, qui exploratoribus præeſt. Ex σκοπὸς, & ἀρχὴ, *principatus, præfectura*.

Σκόπαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Σκόπελον, ου, τὸ, ſcopulus.

Σκόπελος, ου, ὁ, ſcopulus, locus editus, ex quo circumjacentia luſtrari poſſunt; (2) rupes in mari prominens. A σκοπός.

Σκοπευτήριον, ου, τὸ, ſpecula in loco edito ſita. A σκοπεύω.

Σκοπεύω, f. εύσω, ſpeculor, intueor, contemplor. A σκοπέω.

Σκοπέω, ῶ, f. ήσω, ſpeculor, contemplor, intueor, video, obſervo, animadverto, conſidero, diſpicio, animo mecum expendo; exploro, indago, quæro. Ὀυδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοὐμὸν σκοπῶν, ſcil. μέρος, Soph. Aj. 124. Περὶ χρημάτων πόρου σκοποῦμεν, Dem. Phil. 1. Ὀυκ ἐλινύειν ἐχρῆν, ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, Ariſt. Θεσμ. 606. Σκοποῦμαι δ᾽ ὄμμα πανταχοῦ ςρέφων Eur. Iph. in Tau. 68. A σκοπός.

Σκοπὴ, ῆς, ἡ, ſpecula; (2) ſpeculatio, ipſa ſpeculandi actio, ſpeculatio. A σκέπτομαι.

Σκόπησις, εως, ἡ, contemplatio. A σκοπέω.

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, ſpecula; ſpeculatio. A σκοπή.

Σκοπιάζω, f. άσω, ſpeculor, ex ſpecula obſervo. Ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον, Theocr. 25, 214. Ὧπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται Ὄλπις ὁ γριπεύς, id. 3, 26. A σκοπιά.

Σκοπιὴ, ſpeculatio. Gl. V. Ion. pro σκοπιά.

Σκοπιήτης, ου, ὁ, ſpeculator, explorator. Ab eod.

Σκόπιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui velut ſcopus ſpectatur, quem velut ſcopum nobis propoſuimus. A σκοπέω.

Σκοπιωρέομαι, οῦμαι, ſpeculor, velut ab alta ſpecula obſervo; (2) in inſidiis collocatus obſervo. Ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται, Ariſt. Veſp. 360. A σκοπιωρός.

Σκοπιωρὸς, οῦ, ὁ, cuſtos ſpeculæ, qui e ſpecula obſervat. Ex σκοπιὰ, & οὖρος, *cuſtos*.

Σκοπὸς, οῦ, ὁ, ſpeculator, explorator, obſervator, inſpector, ſpectator, præfectus, præſes; (2) finis, ſcopus, intentio. A σκέπτομαι.

Σκορακίζω, f. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumelioſe repello. Ab ἐς κόρακας, *ad corvos*.

Σκορακισμὸς, οῦ, ὁ, contumelioſa repulſio, qua aliquem ad corvos amandamus. A σκορακίζω.

ΣΚΟΡΔΙΝΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, pandiculor, extendo membra cum oſcitatione. Ὡς θ᾽ οὗτος ἤδη σκορδινᾶται, Ariſt. Veſp. 640.

Σλορδινέομαι, οῦμαι, idem, Suic.

Σκορδίνημα, ατος, τὸ, pandiculatio, totius corporis extenſio cum oſcitatione. A σκορδινάομαι.

Σκορδινισμὸς, οῦ, ὁ, pandiculatio, Gl. V. quaſi a σκορδινίζομαι, quod eſſet pandiculor.

Σκόρδιον, ου, τὸ, herba quæ odorem allii reſipit. A σκόρδον.

Σκορδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, allii ſpeciem gerens, allio ſimilis. Ex σκόρδον, & εἶδος, *forma*.

Σκόρδον, ου, τὸ, allium. Gl. V. pro σκόροδον.

Σκορδόπρασον, ου, τὸ, herba quæ guſtu & odore porrum & allium refert. Ex σκόρδον, & πράσον, *porrum*.

Σκορδοπώλης, ου, ὁ, alliorum venditor, Suic. Ex σκόρδον, & πώλης, *venditor*.

Σκοροδάλμη, ης, ἡ, muria allio condita. Ex σκόροδον, & ἅλμη, *muria*.

Σκοροδίζω, f. ίσω, alliis paſco, allio præmunio; (2) allium refero; ἐσκοροδισμένος, allio infectus, p. paſſ. part. A σκόροδον.

Σκορόδιον, ου, τὸ, allii caulis, aut ipſum allium. Ab eod.

Σκοροδομικτὸς, ἡ, ὸν, alliaris. Ab eod.

ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, allium.

Σκοροδὼν, ῶνος, ὁ, plantarium allii. A σκόροδον.

Σκορπιαίνω, exaſpero, exacerbo, irrito. A σκορπίος.

Σκορπιανὸς, ἡ, ὸν, qui in ſcorpione natus eſt, Suic. Ab eod.

Σκορπίδιον, ου, τὸ, parvus ſcorpius; (2) machina bellica. Dim. ab eod.

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, f. ίσω, diſſipo, ſpargo, diſpergo; ἐσκορπισμένος, diſſipatus, p. paſſ. part. Ὁ λύκος----- σκορπίζει τὰ πρόβατα, Joann. 10, 12. Ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαςος εἰς τὰ ἴδια, ib. 16, 32.

Σκορπιόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a ſcorpione morſus, R. Ex σκορπίος, & δάκνω, *mordeo*.

Σκορπιοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſcorpii figuram referens, ſcorpio ſimilis. Ex σκορπίος, & εἶδος, *ſpecies, figura*.

Σκορπιόεις, όεσσα, όεν, ad ſcorpium pertinens. A σκορπίος.

Σκορπιόπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a ſcorpione ictus ſeu percuſſus. Ex σκορπίος, & πλήσσω, *ferio*.

ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ου, ὁ, ſcorpius, nepa, Ph. & Gl. V. Vid. σκορπίων.

Σκορπίουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſcorpionis caudam habens, cujus cauda caudæ ſcorpii ſimilis eſt. Ex σκορπίος, & οὐρὰ, *cauda*.

Σκορπιόω, ῶ, f. ώσω, exaſpero, exacerbo. Ab eod.

Σκορπισμὸς, οῦ, ὁ, diſperſio, diſſipatio. A σκορπίζω.

Σκορπίτης, ου, ὁ, ut σκορπίτης λίθος, ſcorpites, *gemma*. A σκορπίος.

Σκορπιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſcorpioni ſimilis; (2) ad iracundiam pronus, venenoſus, pernicioſus, ut ſcorpio. Ab eod.

Σκορπίων, arcubaliſta, Gl. V. A σκορπίος.

Σκοτάζω, f. άσω, obſcuro, tenebras obduco; (2) obtenebreſco, obſcurus fio, tenebræ mihi offunduntur. Gl. V. σκοτάζειν, nocteſcere. A σκότος.

Σκοταῖος, αία, αῖον, tenebroſus, tenebricoſus; (2) qui aliquid facit veſperi ſeu tenebris ingruentibus. Ab eod.

Σκοτασμὸς, οῦ, ὁ, caligo, obſcuritas. A σκοτάζω.

Σκοτεινὸς, ἡ, ὸν, tenebroſus, tenebricoſus, obſcurus. A σκότος.

Σκοτεινότης, ητος, ἡ, obſcuritas, Gl. V. A præc.

Σκοτεινοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenebroſa, i. e. tenebras adferens, Suic. Ex σκοτεινὸς, & φέρω, *fero*.

Σκοτεύω, clam ſive tenebricoſo tempore aufugio. A σκότος.

Σκοτία, ας, ἡ, tenebræ. Ab eod.

Σκοτίας, ου, ὁ, tenebrio. Ab eod.

Σκοτίζω, f. ίσω, obſcuro, tenebras obduco; σκοτίζομαι, tenebricor, Gl. V. Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, Epheſ. 4, 18. Ab eod.

Σκότιος, ία, ιον, tenebricoſus; (2) furtivus; (3) obſcuris natalibus ortus, ſpurius. Ab eod.

Σκοτισμὸς, οῦ, ὁ, vertigo, Ph. vi vocis, tenebricatio. A σκοτίζω.

Σκοτοδασυπυκνόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, nigrum, hirtum & denſum capillitium habens. Vox comica Ariſtoph. Ach. 393. Ex σκότος, & δασὺς, *hirtus*, πυκνὸς, *denſus*, & θρίξ, *capillus, pilus*.

Σκοτοδινέω, ῶ, f. ήσω, vertigine tenebricoſa laboro. A σκοτόδινος.

Σκοτοδίνη, ης, ἡ, vertigo tenebricoſa. Ab eod.

Σκοτοδινία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Σκοτοδινιάω, ῶ, f. άσω, vertigine tenebricoſa laboro. A σκοτοδινία.

Σκοτόδινος, ου, ὁ, vertigo tenebricoſa, cum omnia circumagi atque nigra eſſe videntur. Ex σκότος, & δίνη, *vortex*.

Σκοτόεις, όεσσα, όεν, tenebroſus, tenebricoſus. A σκότος.

Σκοτομένη, ης, ἡ, tenebroſa nox, nox illunis. Gl. V. illunis. Ex σκότος, & μήνη, *luna*.

Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Σκοτομήνιος νὺξ, nox illunis, tenebricoſa.

ΣΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ, caligo.

Σκοτόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro, tenebras obduco; (2) vertigine occupo; σκοτοῦμαι, tenebreſco, vertiginor, Gl. V. Καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, Apoc. 16, 10. A σκότος.

Σκοτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tenebroſus, tenebricoſus; (2) qui tenebricoſa vertigine laborat. Hinc τὰ σκοτώδεα, tenebricoſæ vertigines, tenebricoſæ oculorum caligines. Ab eod.

Σκότωμα, ατος, τὸ, vertigo. A σκοτόω.

Σκοτωματικὸς, ἡ, ὸν, vertiginoſus; (2) qui vertigines facit. A σκότωμα.

Σκότωσις, εως, ἡ, obſcuratio, tenebræ; (2) vertigo. Ab eod.

Σκυβαλίζω, vilipendo, adſpernor, rejicio; σκυβαλίζομαι, rejicior. A σκύβαλον.

Σκυβαλικὸς, ut σκυβαλικὸν ἀργύριον, argentum excrementivum, vile. Ab eod.

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, rejectamentum, res, quæ rejicitur. A σκυβαλίζω.

Σκυβαλισμὸς, οῦ, rejectio rei, quam vilipendimus. Ab eod.

ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, ſtercus, fimus, retrimentum, minutia, Gl. V. σκύβαλα, ſtercora, quiſquiliæ, Ph. fæx.

Σκυβαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fæculentus. A σκύβαλον.

Σκυδμαίνω

Σκυδμαίνω, iraſcor, ſuccenſeo; (2) triſti ſeu tetrico ſum vultu. Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, Il. 24, 592. A σκύζω.

Σκύζα, ης, ἡ, catulitio, libido & appetitus coëundi. A σκυζάω.

Σκυζάω, ῶ, catulio, gannio; σκυζᾷ, gannit, Gl. V. (2) in Venerem pronus ſum. A κύων, *canis*.

Σκύζω, f. ύσω, placide admurmuro, Ph. σκύζει, gannit; (2) ad iram concito, irrito; σκύζομαι, irritor, iraſcor. Ab eod.

Σκύθομαι, ſuccenſeo. A præc.

ΣΚΥ'ΘΗΣ, ȣ, ὁ, Scytha, qui eſt e Scythia; (2) homo ferus.

Σκυθίζω, f. ίσω, Scythas imitor; (2) ebrius ſum; (3) Scythico more tondeo vel rado. Καὶ κρᾶτα, πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ, Eur. El. 241. A σκύθης.

Σκυθικὸς, ἡ, ὸν, Scythicus. Hinc Σκυθικαὶ, αἱ, calceamenti genus. Ab eod.

Σκυθὶς, ίδος, ἡ, mulier e Scythia. Ab eod.

Σκυθιϛὶ, *Adv.* Scythice, lingua & more Scytharum. Ab eod.

Σκυθοπιεῖν, Scythico more potare. Ex σκύθης, & πιεῖν, *bibere*. A πίνω.

Σκυθοτοξότης, ȣ, ὁ, ſagittarius Scythicus; (2) qui in arte ſagittandi Scythas imitatur. Ex σκύθης, & τοξότης, *ſagittarius*.

Σκυθράζω, f. άσω, vultu ſum tetrico & mæſto. Χ' ὡ μ̃ σκυθράζει, Eur. El. 838. A σκυθρός.

Σκύθραξ, ακος, ὁ, adoleſcens, puber. Ab eod.

Σκυθρωπασμὸς, ȣ̃, ὁ, vultus tetricus & mæſtus; ſupercilium tetricum. A σκυθρωπάζω.

Σκυθρωπάζω, f. άσω, vultu tetrico & triſti ſum; contriſtor, mæſtus ſum. Μὴ θαύμαζε, εἴ τινες ἐσκυθρώπασαν ἀκȣ́σαντες τ̃ ἀγγελλομένων, Xen. Cyr. 6, 16. A σκυθρωπός.

Σκυθρωπέω, ῶ, idem & ab eod. Suic.

Σκυθρωπὸς, ἡ, ὸν, triſtem vultum gerens, auſterus, vultuoſus, moroſus, difficilis. Gl. V. mæſtus, triſtis, tetricus, torvus. Ex σκυθρὸς, & ὤψ, *vultus*.

Σκυθρωπότης, ȣ, ἡ, mæſtitia, triſtitia, tetrica & ſuperciliosa facies. A σκυθρωπός.

Σκυθρωπῶς, *Adv.* vultu tetrico & ſuperciliis contractis. Ab eod.

Σκῦλα, ων, τὰ, ſpolia, manubiæ. A σκῦλον.

Σκυλακεία, ας, ἡ, canum admiſſura; (2) catulorum educatio. A σκυλακεύω.

Σκυλάκειον, catulinum, Gl. V. A σκυλακεύω.

Σκυλάκευμα, ατος, τὸ, catulus. Ab eod.

Σκυλακεύω, f. εύσω, canes admitto; (2) canes alo, catulos educo. A σκύλαξ.

Σκυλακινὸς, catulinus, Gl. V. A σκύλαξ.

Σκυλάκιον, ȣ, τὸ, catellus. Dim. ab eod.

Σκυλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inverecundus, caninus. Ab eod.

Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus. Ab ὑλάω, *latro*.

Σκυλάω, ῶ, ſpolio. A σκῦλα.

Σκυλεία, ας, ἡ, ſpolia. A σκυλεύω.

Σκύλευμα, ατος, τὸ, ſpolium. Ab eod.

Σκυλευτὴς, ȣ̃, ὁ, ſpoliator, Gl. V. A σκυλεύω.

Σκυλεύω, f. εύσω, ſpolio, deſpolio. A σκῦλον.

Σκυλεύω, vexo, Ph. σκυλευθεὶς, vexatus, jactatus, Gl. V. a. 1. paſſ. part. A σκῦλαι, vexare, a σκύλλω.

Σκυλήτρια, ας, ἡ, ſpoliatrix, deprædatrix, compilatrix. A σκυλάω.

Σκύλια, ων, τὰ, caniculæ, piſces. A σκύλαξ.

ΣΚΥ'ΛΛΩ, fatigo, vexo, jacto, Gl. V. σκύλλομαι, jactor, Gl. V. σκύλλεται, jactatur, Ph. σκύλλονται, jactantur, Ph. σκυλεὶς, jactatus, fatigatus, Ph. a. 2. part. paſſ. σκυλήσονται, vexabuntur, Ph. f. 2. paſſ. Τί ἔτι σκύλλεις τ̃ διδάσκαλον; Marc. 5, 35.

Σκύλμα, ατος, τὸ, vexatio. A σκύλλω.

Σκυλμὸς, ȣ̃, ὁ, vexatio, fatigatio. Ab eod.

Σκῦλον, ſive σκύλον, ȣ, τὸ, ſpolium, exuviæ. A σύλη, *præda*.

Σκυλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſpolia fert, exuvias ferens; (2) ſpoliator. Ex σκύλον, & φέρω, *fero*.

Σκυλοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpoliis ſeu exuviis gaudens, Suic. Ex σκῦλον, & χαίρω, *gaudeo*.

Σκυμνεύω, alo catulos vel catulum. A σκύμνος.

Σκυμνίον, ȣ, τὸ, parvus catulus, catulus. Ab eod.

Σκύμνος, ȣ, ὁ, catulus, proprie leonis.

Σκυμνοτοκέω, ῶ, f. ήσω, catulos pario; (2) dicitur etiam de piſcibus. Ex σκύμνος, & τίκτω, *pario*.

ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, ſumma palpebra, cilium.

Σκύριον, ȣ, τὸ, herba, quæ alias erythrodanum dicitur. A σκίρος.

Σκυρόω, ῶ, in lapidem verto; unde σκυρωθῆναι, in lapidem verti, a. 1. paſſ. Ab eod.

Σκυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, petricoſus. Ab eod.

Σκυρωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A σκυρόω.

Σκυτάλη, ης, ἡ, ſcutica, fuſtis, clava; apud Lacedæmonios genus ſecretæ epiſtolæ; etiam genus ſerpentis. A σκύτος.

Σκυταληφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clavam gerens, ſcuticam virgam ſeu vectem ferens. Ex σκυτάλη, & φέρω, *fero*.

Σκυταλίας, ȣ, ὁ, σκυτάλῃ æquans, teres & oblongus.

Σκυτάλιον, ȣ, τὸ, vectis, clava, fuſtis; (2) herba, quæ Latinis etiam umbilicus Veneris dicitur. A σκυτάλη.

Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, baculus, virga; (2) vectis; (3) parva ſcytala, adhibita in circuitione vigiliarum; (4) ſtrigilis; (5) inſtrumentum ad ignem jaculandum. Ab eod.

Σκύταλον, ȣ, τὸ, clava, fuſtis. Ab eod.

Σκυταλόω, ῶ, f. ώσω, fuſte cædo; virgo. A σκύταλον.

Σκυταλωτὸς, virgatus. A præc.

Σκυτεῖον, ȣ, τὸ, ſutrina, officina ſutoris. A σκυτεύς.

Σκυτεὺς, έως, ὁ, cerdo, coriarius, ſutor. A σκύτος.

Σκυτεύω, f. εύσω, artem coriariam ſeu ſutoriam factito, ſum cerdo. Ab eod.

Σκυτικὸς, ἡ, ὸν, coriaceus; (2) coriarius. Ab eod.

Σκύτινος, ίνη, ινον, coriaceus, e corio factus. Ab eod.

Σκυτὶς, ίδος, ἡ, pellicula, parvum corium. Dim. ab eod.

Σκυτοβραχίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, coriaceum brachium habens. Ex σκύτος, & βραχίων, *brachium*.

Σκυτοδεψέω, ῶ, f. ήσω, pelles mollio ſeu ſubigo, ut coriarii ſolent; (2) pelles tingo, Ariſt. Plut. 513. Ελ σκύτος, & δεψέω, *ſubigo*.

Σκυτοδέψης, ȣ, ὁ, coriarius, cerdo, qui pelles ſubigit. Ex iiſd.

Σκυτοδεψικὸς, ἡ, ὸν, ad coriarium pertinens. A σκυτοδέψης.

ΣΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, flagrum, ſcutica.

Σκυτοτομέω, ῶ, f. ήσω, artem ſutoriam exerceo, factito artem incidendi coria. Ὁ μ̃ αὐτȣ̃ σκυτοτομεῖ καθήμενος, Ariſt. Plut. 162. A σκυτοτόμος.

Σκυτοτομικὸς, ἡ, ὸν, ad artem ſutoriam ſive qui eam factitat, pertinens. Ab eod.

Σκυτοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui coria in ſuum uſum ſcindit ad lora, calceos, & ſimilia. Gl. V. ſutor. Ex σκύτος, & τέμνω, *ſeco*.

Σκυτοτραγέω, ῶ, corium arrodo, Suic. Ex σκύτος, & τρώγω, *rodo*.

Σκυτόω, ῶ, f. ώσω, corio obduco. A σκύτος.

Σκυφίον, ȣ, τὸ, parvum poculum, ſcyphulus. Dim. a σκύφος.

Σκυφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcyphi formam habens, ſcypho ſimilis. Ex σκύφος, & εἶδος, *figura*.

ΣΚΥ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος τὸ, ſcyphus, poculum majus.

Σκύφωμα, ατος, τὸ, idem, R.

Σκωλήκησις, εως, ἡ, vitium in rebus, quæ corruptione vermiculantur. Quaſi a σκωληκέω.

Σκωληκίασις, εως, ἡ, verminatio. A ſeq.

Σκωληκιάω, ῶ, vermibus ſcateo, vermes genero, vermino. Gl. V. vermino; σκωληκιᾷ, verminat, Ph. σκωληκιῶν, verminoſus, Gl. V. part. A σκώληξ.

Σκωληκίζω, f. ίσω, vermem refero, & σκωληκίζομαι, inſtar vermium moveor. Ab eod.

Σκωλήκιον, ȣ, τὸ, vermiculus. Dim. ab eod.

Σκωληκόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a vermibus exeſus ſeu eroſus. Gl. V. σκωληκόβρωτον, vermiculatum. Ex σκώληξ, & βρώσκω, *comedo*.

Σκωληκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vermis ſpeciem gerens, vermiculo ſimilis. Ex σκώληξ, & εἶδος, *ſpecies*.

Σκωληκοτοκέω, ῶ, f. ήσω, vermes genero, ſeu procreo. A σκωληκοτόκος.

Σκωληκοτοκία, ας, ἡ, vermium procreatio vel generatio. Ab eod.

Σκωληκοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vermes pariens, vermes generans. Ex σκώληξ, & τίκτω, *pario*.

Σκωληκοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vermibus veſcens. Ex σκώληξ, & φάγος, *edax*.

Σκωληκόω, ῶ, f. ώσω, vermibus infeſto; σκωληκȣ̃μαι, vermiculor, vermiculationem ſentio. A σκώληξ.

Σκωληκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vermem imitans, vermi ſimilis. Ab eod.

Σκωλήκωσις, εως, ἡ, idem quod σκωλήκησις. A σκωληκόω.

ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, vermix, lumbrix, Gl. V.

Σκωλοβάτης, ȣ, ὁ, vermiculus frumento noxius, Heſ. Ex σκῶλος, & βαίνω, *eo*, *incedo*.

Σκωλοβατίζω, claudus ligneo pedi innitor, grallatoria pertica incedo. Ex iiſd.

ΣΚΩ͂ΛΟΝ, ȣ, τὸ, offendiculum, impedimentum in via occurrens.

ΣΚΩ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſpinæ genus, quod in igne verſatum validius evadit.

Σκῶμμα, ατος, τὸ, cavillum, cavillatio, ſales, dicterium. A σκώπτω.

Σκωμμάτιον, ȣ, τὸ, mordax dicteriolum, cavillum. Dim. a σκῶμμα.

Σκώπτης, ȣ, ὁ, cavillator, deriſor, dicax, ſcurra, qui ſcommata in aliquem jactitat. A σκώπτω.

Σκωπτικὸς, ἡ, ὸν, qui ſcommatis dicteriiſque mordacibus inceſſere ſolet, cavillis valens, mordax. Gl. V. dicaculus. Ab eod.

Σκωπτόλης, ȣ, ὁ, cavillis & ſcommatis gaudens. Ab eod.

ΣΚΩ'ΠΤΩ, f. ψω, cavillor, contumelioſo geſtu ſubſanno, dicteriis mordacibus irrideo. Ὁι παῖδες ἔσκωπτον αὐτὸν, Xen. Cyr. 1, 21. Ὀυδ' ἔσκωψε τȣ̀ς φαλακρȣ̀ς, Ariſt. Nub. 540. Ὀυδ' αὖθις ἄν σε σκώψεται. Παύσων ὁ παμπόνηρος, id. Ach. 860.

ΣΚΩˋΡ, σκατὸς, τὸ, ſtercus, oletum, merda.

Σκωρία, ας, ἡ, ſcoria, fæx metalli; (2) retrimentum, ſtercus, excrementum. A σκώρ.

Σκὼψ, σκωπὸς, ὁ, avis ex genere noctuarum, noctua, bubo. pl. σκῶπες. Ex σκιὰ, & ὢψ, *oculus*, quod in umbra ſive tenebris acutius cernat.

Σκῶψις, εως, ἡ, deriſio, quæ fit dictis mordacibus, cavillatio. A σκώπτω.

Σμαραγδίζω, f. ίσω, ſmaragdum colore refero. A σμάραγδος.

Σμαράγδινος, ίνη, ινον, ſmaragdinus, e ſmaragdo factus. Ab eod.

Σμαραγδίτης, ου, ὁ, ut σμαραγδίτης λίθος, ſmaragdus. Ab eod.

Σμάραγδος, ου, ἡ, ſmaragdus, *gemma*. A μάραγδος.

ΣΜΑΡΑΓΕ῀Ω, ῶ, f. ήσω, reſono, ſtrepitum edo, ſtrido. Σμαραγεῖ δέ τε πόντος, Il. 2, 210. λειμὼν, ib. 463. ἀπ' οὐρανόθεν, ib. 21, 199.

Σμαραγίζω, f. ίσω, idem.

ΣΜΑΡΙˋΣ, ίδος, ἡ, piſcis quidam puſillus, ſmaris.

ΣΜΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, abſtergo, detergo, purgo, orro. Τὴν κεφαλὴν σμᾶται μοῦνον βασιλεὺς, Herodot.

Σμερδαλέος, έα, έον, adſpectu ſeu intuitu terribilis. Hinc σμερδαλέον, vel σμερδαλέα, *Adv.* horrendum in modum, horribiliter, terribiliter. A μέρδω, *intueor*.

Σμερδνὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Σμέω, idem quod σμάω.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, ſmegma, quo utimur in abſtergendo. Gl. V. lomentum; σμήγματα, lomenta, Ph. A σμήχω.

Σμηγματοπώλης, ου, ὁ, lomentarius, Gl. V. qui lomenta vendit. Ex σμῆγμα, & πωλέω, *vendo*.

Σμήκτης, ου, ὁ, pumicator, politor, Ph. A σμήχω.

Σμηκτικὸς, ἡ, ὸν, deterſorius, abſtergendi vim habens. Ab eod.

Σμηκτὶς, ίδος, ἡ, abſtergendi vim habens. Ab eod.

Σμηκτρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Σμήλη, ης, ἡ, ſapo, ſmegma, quo ad abſtergendum utimur. A σμέω.

Σμῆμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Σμηνίον, ου, τὸ, alveare, examen. Dim. a σμῆνος.

Σμηνοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui excipit apum examina. Ex σμῆνος, & δέχομαι, *capio*.

ΣΜΗ῀ΝΟΣ, εος, τὸ, examen apum; (2) alveare, apiarium; metaph. magna multitudo.

Σμηνουργεῖσθαι dicuntur apes, cum fœtificant, & ſua examina ponunt. Ex σμῆνος, & ἔργον, *opus*.

Σμῆξις, εως, ἡ, deterſio, abſterſio. A σμήχω.

Σμήχω, f. ξω, abſtergo, extergo, detergo. Gl. V. lomento. Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο, Odyſſ. 6, 226. A σμάω.

Σμικροκήρυξ, κος, ὁ, tenuis præco, Suic. Ex σμικρὸς pro μικρὸς, & κήρυξ, *præco*.

Σμικρολογέω, ῶ, uſitatius σμικρολογέομαι, οῦμαι, rei parvæ rationem habeo; de rebus minutis accurate diſſero. A σμικρολόγος.

Σμικρολογία, ας, ἡ, oratio tenuis nullamque verborum dignitatem habens. Gl. V. tenacitas. Ab eod.

Σμικρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſordidus, avarus. Ex σμικρος pro μικρος, & λόγος, *ratio, ſermo*.

Σμικρολόγως, tenuiter, parce. A præc.

Σμικρομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, parvis particulis conſtans; pro μικρομερής.

Σμικροπρέπεια, illiberalitas, ſordes; pro μικροπρέπεια.

Σμικροπρεπὴς, illiberalis, parcus; pro μικροπρεπής.

Σμικρὸς, ρὰ, ρὸν, Attice idem eſt quod μικρὸς, quod una cum derivatis & compoſitis a σμικρὸς pro μικρὸς incipientibus ſuo loco ſub μ videndum.

Σμικρότης, ητος, ἡ, puſillitas, Gl. V. pro μικρότης.

Σμικρύνω, minuo; pro μικρύνω.

ΣΜΙ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, taxus, arbor feralis & venenata; (2) arbor a taxo diverſa folium habens ilicis; (3) ſmilax, frutex hortenſis, phaſeolus; (4) herba quædam.

Σμίλευμα, ατος, τὸ, ſegmen ſcalpro amputatum, ramentum; σμιλεύματα, minutiæ. A σμιλεύω.

Σμιλεύω, f. εύσω, ſcalpello reſeco, ſcalpro amputo. A σμίλη.

ΣΜΙ'ΛΗ, ης, ἡ, ſcalprum.

Σμιλίον, ου, τὸ, ſcalpellum. Dim. a σμίλη.

Σμίνθα, ας, ἡ, mus domeſticus.

Σμινθεὺς, έως, ὁ, Smintheus, cognomen Apollinis a confectis muribus Smintham urbem infeſtantibus. A σμίνθα.

Σμίνθος, ου, ὁ, idem quod σμίνθα.

ΣΜΙ῀ΝΟΣ, ου, ὁ, bidens, ligo, raſtrum; idem quod σμινύη, Suic.

Σμινύη, ης, ἡ, bidens, ligo, raſtrum.

Σμίρις, ιδος, ἡ, idem quod σμύρις.

Σμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnoſus. A σμύχω, quia malis quaſi atteritur.

Σμυγερῶς, ærumnoſe. A præc.

Σμύραινα, ης, ἡ, muræna, Gl. V. pro μύραινα.

ΣΜΥ'ΡΙΣ, ιδος, ἡ, Smyris, lapis, quo annularii & gemmarii utuntur ad expoliendas gemmas, R. Suic.

Σμυρίτης, ου, ὁ, ut σμυρίτης λίθος, ſmyrites lapis. A præc. R.

Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha; (2) Smyrna, *urbs*. A μύῤῥα.

Σμυρνίζω, myrrha imbuo; ἐσμυρνισμένος, myrrha imbutus, p. paſſ. part. Marc. 15, 23. A σμύρνα.

Σμύρνινος, ίνη, ινον, myrrhinus. Ab eod.

Σμύρνιον, ου, τὸ, planta myrrham reſipiens. Ab eod.

Σμυρνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, myrrham ferens. Gl. V. oleaſtrum; oliſa. Ex σμύρνα, & φέρω, *fero*.

ΣΜΥ'ΧΩ, f. ξω, attero, abſumo, corrumpo; (2) exuro, incendio vaſto, inflammo; σμυγεὶς, exuſtus, a. 2. part. paſſ. Ἔρως δ' ἐσμύχετ' ἀμοιβᾷ, Moſch. 6, 4. Ὡς εἰ ἅπασα Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης, Il. 22, 411.

Σμώδιγξ, ιγγος, ἡ, vibex, livor ex percuſſione. A σμώδιξ.

ΣΜΩ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, idem.

ΣΜΩ'ΧΩ, mando, ere; manduco; (2) convitior. Σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν, Ariſt. Pace, 1298.

Σοβαρεύομαι, f. εύσομαι, inſolenter & faſtuoſe me infero, ſuperbe incedo. A σοβαρός.

Σοβαροβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui faſtuoſo & ſuperbo eſt ſupercilio. Ex σόβαρος, & βλέφαρον, *ſupercilium*.

Σοβαρὸς, ὰ, ὸν, ſeverus, tetricus, durus, Ph. concitatus; faſtuoſus. A σοβέω.

Σοβαρῶς, *Adv.* ſuperbe, faſtuoſe, inſolenter & ſuperbe ſe inferendo. A σοβαρός.

Σοβὰς, άδος, ἡ, quæ inſolenter ſe infert, citato gradu incedens; (2) ſaltatio ridicula. A σοβέω.

ΣΟΒΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, abigo, expello: (2) inſolenter incedo; σ. σοβημένος, concitatus, p. paſſ. part. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν, Ariſt. Ach. 211. Πρὸς τὸ ἐνθουσιῶδες σοβηθεῖσα, Heliod. Ῥυθμὸς κεκλασμένος λόγῳ ϗ σεσοβημένος, Longin. 41.

Σόβη, ης, ἡ, muſcarium, cauda, Gl. V. A σοβέω.

ΣΟ'ΓΚΟΣ, ου, ὁ, ſoncus, vel ſonchus, cucurbita, lactuca leporina.

Σογκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſonco vel ſoncho ſimilis. A σόγκος.

Σόγχος, ου, ὁ, idem quod σόγκος.

Σογχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod σογκώδης.

Σολοικία, ας, ἡ, idem quod σολοικισμός.

Σολοικίζω, f. ίσω, refero Solœcos in loquendo, non loquor, ut mos probatus requirit. A Σόλοικοι.

Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, ſolœciſmus, vitium ſermonis contra Syntaxin, Gl. V. ſtribligo; metaph. quidquid perperam fit, nec recte aut ordine ſuo. A σολοικίζω.

Σολοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui in loquendo ſolœciſmum facit. Ab eod.

Σόλοικοι, ων, οἱ, Solœci, qui Solis, Ciliciæ urbe habitabant, & tametſi Attici gente eſſent, ab Attica tamen elegantia in ſermone deſciverant, linguamque ex Attica & Solica mixtam loquebantur; (2) barbari, barbare & vitioſe loquentes. Hinc Σόλοικος, natura & moribus barbarus, ineptus, inſulſus.

ΣΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, maſſa ferrea, ſeu lapidea, quam exercitationis gratia jacere ſolebant; diſcus ferreus, lapideuſve.

ΣΟΜΦΟˋΣ, ἡ, ὸν, inanis, fungoſus, ſpongioſus.

Σομφότης, ητος, ἡ, inanitas, fungoſitas. A σομφός.

Σομφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod σομφός.

Σόομαι, moveor; hinc σοῦσθε, movemini, faceſſite; σούσθω, currat, imperativ. A σείω.

ΣΟ'ΟΣ, ſalvus, incolumis, ſoſpes, integer, perfectus; (2) ſalutaris.

Σόος, *contr.* σοῦς, σοῦ, ὁ, motus corporum, quæ ſurſum feruntur. A σείω, *moveo*.

Σορεύω, cadavera in loculo condo. A σορός.

Σορηδὸν, *Adv.* in modum loculi ſeu buſti. Ab eod.

Σοροβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnis & adductis ſuperciliis; (2) ſuperciliosus, ſuperbus. Ex σορὸς, & βλέφαρον, *ſupercilium*.

Σοροδαίμων, ονος, ὁ, dæmon capularis, larva buſtuaria ſeu ſepulchralis; (2) ſenex capularis & morti vicinus. Ex σορὸς, & δαίμων, *dæmon*.

Σοροπηγὸς, οῦ, ὁ, qui ſandapilas compingit, ſandapilarum fabricator. Ex σορὸς, & πήγνυμι, *pango*.

Σορόπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. a ſandapila percuſſus, i. e. ſandapilæ mox includendus, ſenex capularis. Ex σορὸς, & πλήσσω, *percutio*.

Σοροπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ΣΟΡΟˋΣ, οῦ, ὁ, loculus, conditorium, ca pulum, ſandapila. Gl. V. arca funebris.

Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum. A σύ.

ΣΟΥ῀ΒΟΣ, ου, ὁ, animal terreſtre mari rinis infeſtum.

Σουδάριον, ου, τὸ, ſudarium. Vox Lat.

Σοῦσις, εως, ἡ, itio, curſus. A σόω.

Σούσινος, ίνη, ινον, ex liliis confectus. A σοῦσο

ΣΟΥ῀ΣΟΝ, ου, τὸ, lilium. Vox Phœnici

Σοφία, ας, ἡ, ſapientia. A σοφός.

Σοφίζω, f. ίσω, ſapientem reddo, doce ſapientiam. Gl. V. ſapientiam præſto σοφίζομαι, ſapientiam doceor, ſeu diſco (2) argute aliquid comminiſcor vel conficio, doloſe & fraudulenter dicor. Gl. V cavillo cavillor, comminiſcor; σοφίζεται, comminiſcitur, Ph. Χαρίεντά γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω, ϗ σοφά, Ariſt. Av. 1407. Οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν, Eur. Bac. 200. Ab eod.

Σόφισμα, ατος, τὸ, inventum callidum, conſilium aut facinus aſtutum. Ph. commentum. A σοφίζω.

Σοφισματικὸς, ἡ, ὀν, captioſus, doloſus, cavillationum peritus; (2) ad cavillationem pertinens & accommodatus. A σόφισμα.

Σοφισμὸς, ȣ̃, ὁ, callida nimis & coacta interpretatio. A σοφίζω.

Σοφιστεία, ας, ἡ, ars ſophiſtica, inanis ſapientia. Gl. V. argutia. A σοφιστεύω.

Σοφιστεύω, f. εύσω, ſophiſticam artem doceo & profiteor; (2) philoſophor; (3) argutor. Ph. σοφιστεύω, profiteor. Gl. V. σοφιστεύομαι, argutor. Οὐδὲ ἐσοφίστευεν ἔτι τ̃ ἔρωτα, texit, Heliod. A σοφιστής.

Σοφιστήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo Sophiſtæ verſantur, & artem ſuam profitentur; (2) commentum. Ab eod.

Σοφιστὴς, ȣ̃, ὁ, Sophiſta, doctus & peritus artifex, artifex callidus & ingenioſus; (2) doctus & ſapiens; (3) qui tantum oſtentationis cauſſa philoſophatur; (4) deceptor, impoſtor, qui verbis doloſis aliquem circumvenit. A Σοφίζω.

Σοφιστάω, ῶ, argutor, Sophiſtarum in modum magnificis me verbis oſtento. A σοφιστής.

Σοφιστικὸς, ἡ, ὀν, captioſus, cavillatorius; (2) ſophiſtarum proprius, ſophiſtis conveniens. Ab eod.

Σοφιστικῶς, *Adv* ſophiſtice, more Sophiſtarum, captioſe. A σοφιστικός.

Σοφιστομανέω, ῶ, f. ήσω, inſano ſophiſtarum amore flagro, nimis ſtudioſus ſectator ſophiſtarum ſum. Ex σοφιστὴς, & μαίνομαι, *inſanio*.

Σοφίστρια, ας, ἡ, magiſtra Sophiſtices, deceptrix. A σοφιστής.

Σοφόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſapientiam donans, Suic. Ex σοφὸς, & δῶρον, *donum*.

Σοφόνοος, *contr.* σοφόνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſapienti mente præditus, ſapiens, Suic. Ex σοφὸς, & νόος, *mens*.

Σοφοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſapientem reddo. A σοφοποιός.

Σοφοποίησις, εως, ἡ, ipſa actio ſapientem reddendi. A σοφοποιέω.

Σοφοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, ſapientem reddens, Suic. Ex σοφὸς, & ποιέω, *facio*.

ΣΟΦΟ'Σ, ἡ, ὀν, ſapiens; (2) peritus alicujus rei vel artis; (3) prudens, callidus, eruditus.

Σοφόω, ῶ, ſapientem reddo, doceo. A σοφός.

Σοφῶς, *Adv.* ſapienter, docte, apte, ingenioſe, ſcite, argute, perite, callide. Ab eod.

Σόω, ſervo, ſoſpito, ſalvum præſto; σόωσι, 3. pl. ſubj. pro σώζωσι. Ἢν γδ δή με σόωσι θεοὶ, Il. 9, 393. (2) in fugam conjicio, fugo; & σόομαι, in fugam conjicior, fugio, incitato curſu feror, curro. A σόος, vel σείω.

Σοωναύτης, ȣ, ὁ, ſervator nautarum. Ex σόω, & ναύτης, *nauta*.

Σπαδίζω, f. ίσω, vel ίξω, avello, detraho, R. Suic. A σπάω, *traho*.

Σπάδιξ, ικος, ἡ, termes, palmes, ramus palmæ ſeu avulſus e palma termes; (2) cortex radicis ligneæ; (3) inſtrumentum muſicum. Ab eod.

Σπάδων, ωνος, vel οντος, ὁ, ſpado, eunuchus, cui teſticuli ſunt evulſi; (2) vulſura, ſpaſmus, convulſio. Ab eod.

Σπαδωνίζω, f. ίσω, caſtro, ſpadonem efficio. A σπάδων.

Σπαδωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, caſtratio. A σπαδωνίζω.

Σπάζω, f. άσω, divello, traho; (2) haurio. Ἔσπαζε τȣ̃ ὕδατος, Philoſtr. A σπάω.

Σπαθαλάω, ῶ, prodigo. A σπαθάω.

Σπαθάλιον, ȣ, τὸ, ſpathula, ramus palmæ, palmes. Dim. a σπάθη.

Σπαθάω, ῶ, f. ήσω, licium inculco ſpatha vel tudicula, texo; (2) profuſe inſumo, prodigo; dilapido, luxurior. Gl. V. effutio. Οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα, Ariſt. Nub. 53. Ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς, ib. 55. A σπάθη.

ΣΠΑ'ΘΗ, ης, ἡ, ſpatha, ſpathula, rudes, vel rudis, rudicula, virga, gladius, Gl. V. item coſta, Gl. V. σπάθαι, coſtæ, Ph.

Σπάθημα, ατος, τὸ, denſitas telæ ſpatha arctatæ, & denſatæ. A σπαθάω.

Σπάθησις, εως, ἡ, telæ denſatio, qua citra parſimoniam licium inculcatur; (2) prodiga erogatio. Ab eod.

Σπαθητὸς, ἡ, ὀν, denſatus, cui licium large inculcatum. Ab eod.

Σπαθίζω, f. ίσω, ſpathula agito; (2) ſpathula aliquid alicunde exemptum illino. A σπάθη.

Σπάθιον, ȣ, τὸ, ſpathula, culter chirurgicus, ſcalpellum; (2) ſpecillum. Dim. ab eod.

Σπαθίτης, ȣ, ὁ, palmeus. Ab eod.

Σπαθομήλη, ης, ἡ, ſpecillum latum ſpathæ ſpeciem habens. Ab eod.

Σπαθοποιὸς, ȣ̃, ὁ, gladiarius, Gl. V. qui ſpathas & gladios facit. Ex σπάθη, & ποιέω, *facio*.

Σπαθοφοίνικον, ȣ, τὸ, ſpatha palmæ, i. e. fructus palmæ adhuc florentis involucrum. Ex σπάθη, & φοῖνιξ, *palma*.

Σπαθόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus folia ſpathæ ſimilia ſunt. Ex σπάθη, & φύλλον, *folium*.

ΣΠΑΙ'ΡΩ, palpito, vibro, tremo; (2) ſpiro ſive exſpiro animam, more animalium palpitando animam efflantium. Ὁ μ̃ γδ παίδων σπαίρει πέλας, Epigr.

Σπαλακία, ας, ἡ, cæcitas, qualis eſt talparum. A σπάλαξ.

Σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa. A σπάω, *traho, ſive vellico*, quoniam terram ſemper unguibus vellicat.

Σπανανδρία, ας, ἡ, paucitas ſeu raritas hominum. Ex σπάνις, & ἀνὴρ, *vir, homo*.

Σπανία, ας, ἡ, paucitas, raritas, penuria; (2) Hiſpania. A σπάνις.

Σπανιάκις, rarenter, Gl. V. A σπάνιος.

Σπανίζω, f. ίσω, penuria laboro; (2) rarus ſum, mei penuria eſt. Δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασίλειον πέπλων; Eur. Med. 960. Χώρα πάντων τ̃ εἰς τὸ ζῆν χρησίμων σπανίζȣσα, Diod. Σπανίζοντες βίȣ, Eur. Supp. 240. A σπάνις.

Σπάνιος, ία, ιον, rarus. Ab eod.

Σπανιότης, ητος, ἡ, paucitas, penuria. A σπάνιος.

Σπάνις, εως, ἡ, penuria, inopia. A σπανός.

Σπανιστὸς, ἡ, ὀν, cujus inopia ſeu penuria eſt; (2) inops. A σπανίζω.

Σπανίως, *Adv.* raro. A σπάνιος.

ΣΠΑΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, rarus.

Σπανοπώγων, ωνος, ὁ, cui rara eſt barba. Ex σπανὸς, & πώγων, *barba*.

Σπανοσιτία, ας, ἡ, annonæ penuria. A σπανόσιτος.

Σπανόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, annonæ penuria laborans. Ex σπανὸς, & σῖτος, *annona*.

Σπανόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rara habens folia. Ex σπανὸς, & φύλλον, *folium*.

Σπάνυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui raræ ſunt aquæ, aquæ penuria laborans. Ex σπανὸς, & ὕδωρ, *aqua*.

ΣΠΑ'Ξ, σπακὸς, ὁ ϗ ἡ, canis, R.

Σπάραγμα, ατος, τὸ, fruſtum rei dilaceratæ ſive diſcerptæ. A σπαράσσω.

Σπαραγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid, ut guttur, rupturus videtur. A σπάραγμα.

Σπαραγμὸς, ȣ̃, ὁ, laceratio, diſcerptio, convulſio. A σπαράσσω.

Σπαραγμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui convulſione tentatur. A σπαραγμός.

Σπαράκτης, ȣ, ὁ, dilaniator, diſcerptor. A σπαράσσω.

Σπάραξις, εως, ἡ, carptus, Gl. V. A ſeq.

ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel σπαράττω, f. ξω, lacero, dilacero, dilanio, carpo, vellico; ἐσπαραγμένος, carptus, Ph. dilaceratus, p. paſſ. part. Ὑμεῖς τȣ̃τον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε, Ariſt. Pace, 639. Τίς μ' εἶσιν ἄξων πρὶν σπαράξεσθαι κόμας; Eur. Iph. in Au. 1510.

Σπαργανίζω, f. ίσω, faſciis involvo. Σπαργανίσασα μέγαν λίθον, Heſiod. Θεογ. 485. A σπάργανον.

Σπαργάνιον, ȣ, τὸ, faſciola; (2) herba quædam. Dim. ab eod.

Σπαργανιώτης, ȣ, ὁ, faſciatus, faſciis involutus. A σπαργάνιον.

ΣΠΑ'ΡΓΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, faſcia, qua infans involvitur; σπάργανα, cunabula, Philox.

Σπαργανόω, ῶ, f. ώσω, faſciis involvo, faſcio; (2) involvo; σπαργανȣ̃σθαι, faſciari, Gl. V. ἐσπαργανωμένος, faſciis involutus, p. paſſ. part. Ἡμεῖς ἐν ὀρφνῇ σπαργανώσαντες πέπλοις, Eur. Ion. 989. Ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, Luc. 2, 7. A σπάργανον.

Σπαργάνωμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid involvitur, velut faſcia; involucrum, faſciæ uſum præbens. A σπαργανόω.

Σπαργάνωσις, εως, ἡ, faſciatio, involutio in faſcias; (2) exuberantia mamillarum a partu recente. Ab eod.

ΣΠΑΡΓΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, tumeo & diſtentus ſum, de uberibus ita diſtentis, ut lac ſtillent; (2) de arboribus ſucco turgentibus; (3) quoad cor alicujus rei cupiditate & libidine intumeſco; (4) libidine Venerea prurio & intumeſco. Σπαργῶντάς μοι τȣ̀ς μαστȣ̀ς χάλασον, Eur. Cyc. 55.

Σπάργη, ης, ἡ, libido, *proprie* exonerandi lac mamillas diſtendens. A σπαργάω.

Σπαρίζω, palpito, R. A σπαίρω.

Σπαρνοπόλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus per tempora rari ſparſi ſunt cani. Ex σπαρνὸς, & πολιὸς, *canus*.

Σπαρνὸς, ἡ, ὀν, rarus, paucus, infrequens. A σπανός.

Σπάρτη, ης, ἡ, funis ſparteus, reſtis ſpartea; (2) funiculus fabrorum, quo rubrica vel alio colore tincto lineam in ligno vel lapide ſignant, quam in poliendo ſequantur.

Σπαρτίνα, ης, ἡ, funiculus ſparteus. Ab eod.

Σπάρτινος, ίνη, ινον, ſparteus, ex ſparto confectus. Ab eod.

Σπάρτιον, vel σπαρτίον, ȣ, τὸ, funiculus ſparteus, reſtis, funiculus. Dim. a σπάρτη.

Σπάρτον, ȣ, τὸ, ſpartum, vitile; (2) funis ſparteus.

Σπαρτοπλόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſpartum ſeu reſtes e ſparto plectit. Ex σπάρτον, & πλέκω, *plecto*.

Σπαρτοπόλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemicanus, cui ſparſi per tempora ſunt cani. Gl. V. incanus. Ex σπαρτὸς, & πολιὸς, *canus*.

Σπαρτοπώλης, ου, ὁ, qui ſpartum ſeu texta e ſparto vendit. Ex σπάρτον, & πώλης, *venditor*.

Σπαρτὸς, ὴ, ὸν, ſeminatus, ſparſus; (2) ſatu editus. A σπείρω, *ſemino*.

Σπαρτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſparti ferax, Suic. Ex σπάρτον, & φέρω, *fero*.

Σπάσις, εως, ἡ, tractus, attractus, ſuctus; (2) convulſio, divulſio. A σπάω.

Σπάσμα, ατος, τὸ, acies nuda in gladio; (2) id, quod in corpore animalis convulſum eſt. Gl. V. ruptum; convulſio; σπάσμα θαλάσσης, maris æſtus. Ab eod.

Σπασμάτιον, ου, τὸ, levis convulſio, diſtentio. Dim. a σπάσμα.

Σπασματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, convulſionis ſpeciem gerens, convulſivus. Ab eod.

Σπασμὸς, οῦ, ὁ, extractio, eductio, diſtrictio; (2) convulſio in corpore humano; σπασμὸς θαλάσσης, æſtus maris. A σπάω.

Σπασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, convulſivus. A σπασμός.

Σπαστικὸς, ὴ, ὸν, trahendi, attrahendi ſeu extrahendi vim habens; (2) convulſioni obnoxius. A σπάω.

ΣΠΑ'ΤΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, Spatangus, echinorum ſpecies.

Σπαταλάω, ῶ, f. ήσω, laſcivio, delicior, vitam voluptuariam dego. Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκε, 1 Tim. 5, 6. A σπατάλη.

Σπατάλη, ης, ἡ, deliciæ, lautitiæ. Gl. V. laſcivia, deliciæ. A σπαθάω.

Σπατάλημα, ατος, τὸ, luxus ſumptuum, deliciæ. A σπαταλάω.

Σπάταλος, delicatus, Ph. A σπατάλη.

Σπάτειος, εία, ειον, coriaceus, pelliceus, e pellibus factus, Heſ. A σπάτος.

Σπατίλη, ης, ἡ, coriorum præſegmina; (2) ſtercus humanum humidum, liquida alvei egeſtio. Ab eod.

ΣΠΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, Heſ.

ΣΠΑ'Ω, ῶ, f. άσω, traho, attraho, extraho, educo, vello, convello, divello; σπᾶται ξίφος, evaginat, ſtringit, *gladium*, Gl. V. σπάσασθαι ξίφος, evaginare, Gl. V. Ἕπου μοι, φάσγανον σπάσας χερὶ, Eur. Iph. in Tau. 323. Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν, Ariſt. Θεσμ. 935. Καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν, id. Ran. 573.

ΣΠΕΙ'ΡΑ, vel σπεῖρα, ας, ἡ, ſpira, linea flexuoſa orbes faciens in ſe non redeuntes, funis in orbem convolutus, funis nauticus; (2) cohors, vel ſimilis multitudo militaris.

Σπεῖρα, τὰ, panni; veſtis lacera. A σπεῖρον.

Σπειραία, ας, ἡ, ſpiræa, frutex lentus & vitilis, qui in ſpiram contorqueri poteſt. A σπεῖρα.

Σπείραμα, ατος, τὸ, ſpira ſerpentum; (2) multitudo. A σπειράω.

Σπειρηδὸν, in modum ſpiræ; convolutim. A σπεῖρα.

Σπείρημα, ατος, τὸ, idem; (2) ſemen, pro σπέρμα. Ab eod.

Σπειραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui ſpira ſc. caudæ eſt gravis & ponderoſa. Ex σπεῖρα, & ἄχθος, *pondus*.

Σπειράω, ῶ, in ſpiram contraho ſeu colligo. A σπεῖρα.

Σπειρηδὸν, *Adv.* in modum ſpiræ vel in orbem convolutim; (2) cohortatim, per cohortes. Ab eod.

Σπεῖρον, ου, τὸ, faſcia; (2) veſtis lacera & mendicis propria; σπεῖρα, panni, velum navis; (3) funis nauticus in orbem convolutus. Ab eod.

Σπειροπώλης, ου, ὁ, qui tritas & veteres veſtes vendit; (2) venditor veſtium. Ex σπεῖρον, & πώλης, *venditor*.

Σπειρόω, ῶ, f. ώσω, faſciis involvo; (2) in ſpiram colligo. Ab eod.

ΣΠΕΙ'ΡΩ, f. ερῶ, ſero, ſemino; (2) diſſemino, ſpargo; σπαρεὶς, ſatus, Gl. V. σπαρὲν, ſatum, Ph. a. 2. part. paſſ. ἐσπαρμένος, ſatus, Gl. V. p. paſſ. part. Ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, Eur. Ph. 22. Μὴ σὺν φθόνῳ σπείρῃ ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν, Soph. El. 644. Τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ, Eur. Her. fur. 1102.

Σπειρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpiræ ſimilis, orbem ſpiris ſuis faciens. A σπεῖρα.

Σπεῖσις, εως, ἡ, libatio. A σπένδω.

Σπεκλόω, ῶ, implico, R. σπλεκοῦν, coire. A πλέκω.

Σπεκουλάτωρ, ωρος, ὁ, ſpeculator. Vox Lat.

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, ου, ὁ, ſtercus, merda, fimus, excrementum.

Σπενδεῖον, ου, τὸ, vas libaminibus dicatum; ex Athenæo, pro σπονδεῖον. A σπένδω.

Σπένδεσκον, libabam, libabant. Vide σπένδω.

ΣΠΕ'ΝΔΩ, f. σπείσω, libo, i. e. vino, lacte, aut ſimili liquore Diis ſacrifico; σπένδω, & σπένδομαι, paciſcor, fœdus ineo, fœdus percutio; σπένδομαι, mactor, immolor, ſacrificor; σπεῖσον, liba, Ph. a. 1. imperat. ἐσπεισμένα, pacta & fœdera, p. paſſ. part. σπένδεσκον, libabam, libabant. imperf. Ion. pro ἔσπενδον. Θεοῖς ἐσπείσαμεν σπονδάς, Eur. Alc. 1003. Σπείσομαι τὸ σοὶ φίλιον αἷμα τοὐμὸν, Heliod. Σπονδὴν λαβὲ δὴ, ϗ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος, Ariſt. Eq. 106.

ΣΠΕ'ΟΜΑΙ, ſequor. Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, Odyſſ. 22, 324.

ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, ſpecus, ſpelunca.

Σπέραδος, εος, τὸ, ſemen. A σπείρω.

Σπέργδην, *Adv.* valide. A σπέρχω.

Σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, ſeminarium, ſeminium, Gl. V. A σπείρω.

Σπερμαίνω, ſero, ſemino; (2) liberos procreo, Heſiod. Ἔργ. 734. A σπέρμα.

Σπερματίας σικυὸς, cucumeris ſpecies. A σπέρμα.

Σπερματίζω, f. ίσω, ſemento, ſemino. Ab eod.

Σπερματικὸς, ὴ, ὸν, ſeminalis, genitalis. Ab eod.

Σπερματικῶς, *Adv.* ſeminaliter, Suic. A præc.

Σπερμάτιον, ου, τὸ, parvum ſeu exile ſemen. Dim. a σπέρμα.

Σπερματὶς, ίδος, ἡ, ſeminaria. Ab eod.

Σπερματισμὸς, οῦ, ὁ, ſeminis emiſſio. A σπερματίζω.

Σπερματολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſemina colligit. Ex σπέρμα, & λέγω, *lego*, i. e. colligo.

Σπερματοπώλης, ου, ὁ, ſeminum venditor. Ex σπέρμα, & πώλης, *venditor*.

Σπερματοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſeminivorus. A σπέρμα, & φάγος, *edax*.

Σπερματοφυέω, ῶ, ſemen fero, ſemento, Suic. Ex σπέρμα, & φύω, *naſcor*.

Σπερματόω, ῶ, f. ώσω, ſemino, conſero. A σπέρμα.

Σπερματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſeminalis. A σπέρμα.

Σπερμοβολέω, ſemen jacio. Ex σπέρμα, & βολὴ, *jactus*.

Σπερμογονέω, ῶ, ſemen pario, Suic. Ex σπέρμα, & γίνομαι, *naſcor*.

Σπερμολογέω, ῶ, f. ήσω, ſemen lego, de animalibus ſemen ad paſtum legentibus; (2) nugor, blatero, deblatero. A σπερμολόγος.

Σπερμολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, Gl. V. A ſeq.

Σπερμολογικὸς, ὴ, ὸν, nugatorius. Ab eod.

Σπερμολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſemina colligit, ut aves; (2) homo vilis, qui in foro ſemina e ſaccis profuſa inſtar avium ſemen legentium colligit & inde victum ſibi parat; (3) garrulus, nugator. Gl. V. loquax. Ex σπέρμα, & λέγω, *lego*, i. e. colligo, dico, loquor.

Σπερμοφορέω, ῶ, f. ήσω, ſemen fero, ſemento. A σπερμοφόρος.

Σπερμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemen ferens; (2) fructum ferens. Ex σπέρμα, & φέρω, *fero*.

Σπερμοφυέω, ῶ, f. ήσω, ſemen produco, ſemen fero. Ex σπέρμα, & φύω, *naſcor*.

Σπερμοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemine erumpens vel naſcens. Ex iiſd.

Σπερχνὸς, ὴ, ὸν, celer, feſtinus; (2) cum impetu irruens; (3) vehemens, urgens, adſiduus. A σπέρχω.

ΣΠΕ'ΡΧΩ, f. ξω, urgeo, premo, propello & feſtinare cogo; (2) feſtino, propero; & σπέρχομαι, fugor, ira concitor, iraſcor, ſuccenſeo; σπερχθεὶς, iratus, concitatus, a. 1. paſſ. part. Νῆα κυβερνῆσαι ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι, Odyſſ. 3, 283. Σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλὰ, Il. 11, 110.

Σπευδάζω, f. άσω, feſtinare cogo, incito, impello, inſtigo. A σπεύδω.

ΣΠΕΥ'ΔΩ, f. εύσω, feſtino, propero; σπεῦσον, feſtina. Gl. V. σπεύσατε, maturate, Ph. a. 1. imperat. Δύο κακὰ σπεύδεις, acceleras, Eur. Ph. 585. Ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε, Xen. Cyr. 1, 11.

Σπευστικὸς, ὴ, ὸν, feſtinator, qui properare ſolet. A σπεύδω.

Σπηλάδιον, ου, τὸ, parva ſpelunca. Dim. a σπήλαιον.

Σπήλαιον, ου, τὸ, ſpelæum, ſpelunca. A σπέος.

Σπηλαιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpeluncæ formam habens, in modum ſpeluncæ factus. A σπήλαιον.

Σπῆλυγξ, υγγος, ἡ, ſpelunca. Ab eod.

Σπηλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Σπήλωνες, ων, οἱ, lapides prægrandes in itineribus loco pontis projecti. A σπίλος.

Σπιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, paſſus, amplus, ſpiſſus, longus. A σπίζω.

Σπιδνὸς, ὴ, ὸν, denſus, ſpiſſus. Ab eod.

Σπιδόθεν, *Adv.* eminus, procul. A σπιδής.

Σπίζα, & σπίζη, ης, ἡ, fringilla. A σπίζω.

Σπιζίας, ου, ὁ, fringillarius. A σπίζα.

ΣΠΙ'ΖΩ, extendo, expando; (2) pipilo, ut aves quædam.

Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, ſpithamæ ſeu dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis. A σπιθαμή.

ΣΠΙΘΑΜΗ', ῆς, ἡ, ſpithama, ſpatium inter pollicem & minimum digitum expanſos; (2) palmus major, dodrans.

Σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, idem quod σπιθαμαῖος.

Σπιθαμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eodem σπιθαμή.

Σπιλαδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cautes & ſaxa habens. A σπιλάς.

Σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, ſcopulus maris, cautes, glarea, terra glareoſa, procella. A σπῖλος.

ΣΠΙ'ΛΟΣ, vel σπίλος, ου, ὁ, macula, labes; (2) vitiligo.

Σπιλόω, ῶ, f. ώσω, maculo, labem adſpergo, fœdo; σπιλοῦσιν, infuſcant, Ph. σπιλωθεὶς, infuſcatus, Ph. a. 1. part. paſſ. Σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, Jac. 3, 6. A σπῖλος.

Σπίλωμα, ατος, τὸ, macula & labes adſperſa, nævus; (2) locus ſalebroſus, ſaxum aſperum. A σπιλόω.

Σπιλωτὸς, ἡ, ὸν, maculatus, Gl. V. Ab eod.

ΣΠΊΝΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria.

Σπινθάριγγες, item σπινθάριγγες, ſcintillæ. A ſeq.

ΣΠΙΝΘΉΡ, ῆρος, ὁ, ſcintilla; σπινθῆρες, ſtricturæ, Gl. V.

Σπινθηρίζω, f. ίσω, ſcintillo. A σπινθήρ.

Σπινθηροβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſcintillas emittens. Ex σπινθὴρ, & βάλλω, *jacio*.

Σπίνα, ης, ἡ, fringilla. A σπίζω.

Σπίνος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Σπλάγχνα, viſcera, exta. A σπλάγχνον.

Σπλαγχνεύω, f. εύσω, exta in manus ſumo & attrecto; (2) extorum & viſcerum particeps ſum; (3) auguror per exta. Σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῶ, Ariſt. Av. 990. A σπλάγχνον.

Σπλαγχνίζω, f. ίσω, ſacrifico; σπλαγχνίζομαι, ſumma miſericordia & ex intimis viſceribus profecta commoveor. Ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, Matt. 9, 36. ἐπ᾽ αὐτοὺς, ib. 14, 14. ἐπ᾽ αὐτοῖς, Marc. 6, 34. τοῦ δούλου, Matt. 18, 27. Ab eod.

Σπλαγχνικὸς, ἡ, ὸν, ad viſcera pertinens. Ab eod.

Σπλαγχνὶς, ίδος, ἡ, cor. Ab eod.

Σπλαγχνισμὸς, οῦ, ὁ, ſacrificium, actus ſacrificandi; (2) viſceratio; (3) commiſeratio, qua viſcera alicujus tanguntur. A σπλαγχνίζω.

ΣΠΛΆΓΧΝΟΝ, ου, τὸ, viſcus; σπλάγχνα, viſcera, exta, cor, pulmones, affectus maternus, commiſeratio.

Σπλαγχνόπτης, ου, ὁ, qui exta ſeu viſcera torret. Ex σπλάγχνον, & ὀπτάω, *torreo*.

Σπλαγχνοσκόπος, ου, ὁ, extiſpex, qui exta ſeu viſcera victimæ cæſæ inſpiciens vaticinabatur. Gl. V. haruſpex, ariolus. Ex σπλάγχνον, & σκοπὸς, *ſpeculator*.

Σπλαγχνοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, viſcerum ſector, qui viſcera victimæ cæſæ cultro reſolvit. Ex σπλάγχνον, & τέμνω, *ſeco*.

Σπλαγχνοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, viſcerum vorator; (2) violentus vorator pauperum. Ex σπλάγχνον, & φάγος, *edax*.

Σπληδὸς, οῦ, ὁ, cinis. A σποδός.

ΣΠΛΉΝ, σπληνὸς, ὁ, ſplen, lien.

Σπληνιάω, ῶ, ſplenis dolorem ſentio, ſplene laboro. A σπλήνιον.

Σπληνικὸς, ἡ, ὸν, lienoſus, ſplenicus. A σπλήν.

Σπληνῖτις, ιδος, ἡ, ſplenica. Ab eod.

Σπληνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lienoſus, ſplenicus. Ab eod.

Σπογγεὺς, έως, ὁ, ſpongiarius, qui ſpongias venatur & ſecat. A σπόγγος.

Σπογγιὰ, ᾶς, ἡ, ſpongia. Ab eod.

Σπογγίζω, f. ίσω, ſpongia tergo ſeu detergo. Μὴ φροντίσῃς, ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ, Ariſt. Θεσμ. 254. Ab eod.

Σπογγοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſpongiæ ſimilis. Ex σπόγγος, & εἶδος, *forma, ſpecies*.

Σπογγοθήρας, ου, ὁ, qui ſpongias venatur. Ex σπόγγος, & θήρα, *venatio*.

Σπογγοκολυμβητὴς, οῦ, ὁ, qui aquas ſubit, ut ſpongias petris adnaſcentes avellat & colligat. Ex σπόγγος, & κολυμβητὴς, *natator*.

ΣΠΌΓΓΟΣ, ου, ὁ, ſpongia, Ph. peniculus, Gl. V.

Σπογγοτήρης, ου, ὁ, obſervator ſpongiæ, Suic. Ex σπόγγος, & τηρέω, *obſervo*.

Σποδέω, ῶ, f. ήσω, ferventi cinere obruo; (2) altaria purgo cinerem detergendo; (3) cinere adſpergo; (4) ferio, cædo, percutio, tanquam pulverem excuſſurus; (5) coëo, ſubigo Venere. Τί δ᾽ ἢν σποδῶ τοῖς δακτύλοις; Ariſt. Lyſ. 368. Ὁμοθυμαδὸν σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ, id. Av. 1021. A σποδός.

Σποδησιλαύρα, ας, ἡ, meretrix publica. Ex σποδέω, & λαύρα, *vicus, platea*.

Σποδιὰ, ᾶς, ἡ, cinis, cinerula. A σπόδιον.

Σποδίζω, f. ίσω, ſub cinere coquo, cinere obrutum inuſſo vel torreo; (2) comburo velut in cinere; (3) cineraceus ſum, in cinerum colorem vergo. Ἤ με κεραυνῷ διατινθαλέῳ σπόδισον ταχέως, Ariſt. Av. 328. A σποδός.

Σπόδιον, ου, τὸ, cinerula; (2) recrementum quoddam metallorum uſtorum. Ab eod.

Σποδίος, ία, ιον, cinereus. Ab eod.

Σποδίτης, ου, ὁ, ut σποδίτης ἄρτος, panis ſubcineritius. Ab eod.

Σποδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, viſu cinereus ſeu cineris ſpeciem gerens. Ex σποδὸς, & εἶδος, *ſpecies*.

ΣΠΟΔΌΣ, οῦ, ἡ, cinis.

Σποδόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo, in nihilum redigo; (2) cinere inſpergo. A σποδός.

ΣΠΟΛΆΣ, άδος, ἡ, veſtis coriacea.

Σπόλια, ων, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur, Heſ.

Σπονδάζομαι, propitium reddo. A σπονδή.

Σπονδειακὸς, ἡ, ὸν, ſpondaicus, ſpondaicis conſtans. A σπονδεῖον.

Σπονδεῖον, ου, τὸ, vas quo vinum libant in ſacrificiis & conviviis. A σπονδή.

Σπονδεῖος, εία, εῖον, qui libationibus adhiberi ſolet; σπονδεῖος ποῦς, pes duabus ſyllabis longis conſtans & in libationibus olim adhiberi ſolitus. Ab eod.

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio, libamen, libamentum, i. e. vinum, quod libatur; (2) fœdus, induciæ libatione ſancitæ. A σπένδω.

Σπονδοποιέω, ῶ, f. ήσω, libo ſacrum laticem; (2) fœdus & inducias paciſcor. A σπονδὴ, & ποιέω, *facio*.

Σπονδοφόρος; pl. σπονδοφόροι, fetiales vel fæciales, vel fœciales, Gl. V. Ph. Ex σπονδὴ, & φέρω.

Σπονδύλιον, ου, τὸ, vertebra, verticillus, item nomen herbæ. Dim. a σπόνδυλος.

ΣΠΌΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, ſpondylus, vertebra, ſpinæ dorſi, verticilium; (2) ſculptura vertebrata; (3) verticillus, cui immittitur ima pars fuſi; (4) caput cinaræ.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, ſatio, ſatus, germen, ſemen, metaph. genus, proles, ſoboles, fœtus, ſemen genitale. A σπείρω.

Σποράδην, *Adv.* ſparſim, palatim. A σποράς.

Σποραδικὸς, ἡ, ὸν, palans, vagans, qui vitam vagabundam degit. Ab eod.

Σποράς, άδος, ὁ καὶ ἡ, ſparſus, diſperſus, qui diſſipatus huc illuc vagatur; (2) paſſim graſſans, *de morbis*. A σπείρω.

Σπορεὺς, έως, ὁ, ſator, ſeminator. Ab eod.

Σπορευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A σπορεύω.

Σπορεύω, f. εύσω, ſero, ſemino. A σπορεύω.

Σπορητὸς, ἡ, ὸν, ſatio, ſatus; (2) *Subſt.* tempus ſerendi. A σπόρος.

Σπόριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſeminari ſolet; ſativus, ſementitius, Gl. V. σπόριμα; ſationes, ſata, Ph. ſegetes, Gl. V. σπορίμη γῆ, arvum, ſativa terra, Gl. V. Ab eod.

Σπόρος, ου, ὁ, ſatio, ſeminatio, ſemen, ſementis, Ph. A σπείρω.

Σπουδάζω, f. άσω, feſtino, propero, ſtudeo, operam do, affecto, Gl. V. σπουδάζει, curat, Ph. σπουδάζομαι, color, æſtimor; ἐσπουδασμένος, properatus, p. paſſ. part. Περὶ χρήματα σπουδάζειν, Plat. πρὸς χρημάτων κτῆσιν, Dem. Πέλας γὰρ πᾶν ὅ,τι σπουδάζεται, Eur. Supp. 762. Τὸ δ᾽ αὐτοῦ σπουδάσας, διέπτατο, id. Her. fur. 509. A σπουδή.

Σπουδαιολογέω, ῶ, f. ήσω, de rebus gravibus loquor; (2) gravi & ſerio ſermone utor. Ex σπουδαῖος, & λόγος, *ſermo*.

Σπουδαῖος, αία, αῖον, ſtudioſus, ſedulus, induſtrius, officioſus, ſerius, Ph. item bonus, probatus, laudatus. A σπουδή.

Σπουδαιότατα, *Adv.* accuratiſſime, magnopere, Gl. V. A præc.

Σπουδαιότερον, feſtinantius, properantius, Gl. V. Ab eod.

Σπουδαιοτέρως, *Adv.* ſtudioſius, diligentius. A σπουδαιότερος, quod eſt *Compar.* a σπουδαῖος.

Σπουδαιότης, ητος, ἡ, diligentia. Ab eod.

Σπουδαίως, *Adv.* diligenter, ſtudioſe, ſedulo, enixe, naviter, magno opere, ſtrenue. Ab eod.

Σπουδαρχέω, ῶ, f. ήσω, magiſtratibus gerundis ſtudeo, magiſtratum ambio. A σπουδάρχης.

Σπουδάρχης, ου, ὁ, qui magiſtratus ambit, qui magiſtratui gerendo ſtudet. Ex σπουδὴ, & ἀρχὴ, *principatus*.

Σπουδαρχία, ας, ἡ, ſtudium gerendi magiſtratum, ambitio. A σπουδάρχης.

Σπουδαρχιάω, ῶ, magiſtratus ambio. A σπουδαρχία.

Σπουδαρχίδης, ου, ὁ, idem quod σπουδάρχης, forma patronymica hinc fictum ab Ariſtoph.

Σπούδασμα, ατος, τὸ, res ſtudioſe elaborata, res, quæ ſtudioſe adfectatur, ſeu cui ſtudetur. A σπουδάζω.

Σπουδαστὴς, οῦ, ὁ, ſtudioſus, cui alicui ſtudet. Ab eod.

Σπουδαστικὸς, ἡ, ὸν, diligens, ſtrenuam operam navans; (2) qui ſerio ſermone delectatur. A σπουδαστής.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, ſtudium, feſtinatio, ſedulitas, ardor, inſtantia, induſtria, ſolertia, Philox. σπουδῇ, properatim, Gl. V. A σπεύδω.

Σπουδῇ, *dat. Adverb.* feſtinanter, properanter; (2) ſtudioſe, ſumma cum diligentia, enixe, magno cum labore, ægre, vix, ſerio. A σπουδή.

Σπουδογέλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſeria jocoſe exprimit, in ſeriis jocans. Ex σπουδὴ, & γέλοιος, *ridiculus*.

Σπυραθία, ας, ἡ, caprarum ſtercus, fimus caprinus. A ſeq.

Σπύραθος, ου, ὁ, vel ἡ, idem; (2) pillula ſive bacca caprini ſtercoris; (3) ſtercus ovillum.

Σπυραθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis ſtercori caprarum, Suic. A σπύραθος.

Σπυρὰς, άδος, ἡ, pillula ſeu globulus ſtercoris caprini; (2) pillula.

Σπυρίδιον, ου, τὸ, ſportula, corbula. Gl. V. ſportella. Dim. a σπυρίς.

ΣΠΥΡΊΣ, ίδος, ἡ, ſporta, corbis, fiſcella, calathus vimineus, vas junceum.

Στάγιον, ου, τὸ, nota ſenarii ϛ, R.

Στάγμα, ατος, τὸ, gutta, ſtilla, liquor, qui ſtillatur. Ph. liquamen. A στάζω.

Σταγονίας, ου, ὁ, ſtillatitius, ſtillatim emanans. A σταγών.

Σταγὼν, όνος, ἡ, ſtilla, gutta; σταγόνες, guttæ, Gl. V. A στάζω.

Σταδαῖος, αία, αῖον, ſtans, erectus. A στάδην.

Στάδην, *Adv.* more eorum, qui ſtant, ſtatim. Ab ἵστημι, *ſiſto*.

Σταδιαῖος, αία, αῖον, ſtabilis, ſtatarius; (2) ſtadii menſuram æquans. A στάδιος, vel στάδιον.

Σταδίας, ου, ὁ, qui ſtadium currit, qui ſtadio certat. A στάδιον.

Σταδιασμὸς, οῦ, ὁ, ſtadiorum dimenſio, dimenſio terræ per ſtadia. Quaſi a σταδιάζω, *per ſtadia dimetior*.

Σταδιεὺς, έως, ὁ, ſtadio certans. A στάδιον.

Σταδιοδρομέω, ῶ, f. ήσω, curſu ſeu ſtadio contendo. Οἱ ἐγὼ σταδιοδραμοῦμαι στέρνον εἰς Ἡρακλέος, Eur. Her. fur. 866. A σταδιοδρόμος.

Σταδιοδρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſtadium decurrit. Ex στάδιον, & τρέχω, unde p. m. δέδρομα, *cucurri*.

Στάδιον, ου, τὸ, ſtadium, ſpatium pedum ſexcentorum; (2) curriculum, quod ſtadium æquat. Gl. V. ſtadium, curriculum. Ab ἵσταμαι, *ſto*.

Στάδιος, ία, ιον, ſtabilis, ſtatarius, firmus, bene compactus, longus & rectus, pondere demenſus, appenſus. *Subſt.* ſtadium. Ab eod.

Σταδισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod σταδιασμός.

ΣΤΑ'ΖΩ, f. ξω, ſtillo, *tranſitive & neutraliter*. Αἷμα δ' ἐξ ἄκρου ἔσταζε κρατὸς, Eur. Med. 1202. Στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα, Soph. Phil. 781. Ἀπ' ὀμμάτων ἔσταξα, Eur. Her. fur. 1360.

Σταθερὸς, ρὰ, ρὸν, ſtabilis, firmus, conſtans. Ab ἵσταμαι, *ſto*.

Σαθερότης, ητος, ἡ, conſtantia, ſtabilitas, Gl. V. A præc.

Σταθευτὸς, ἡ, ὸν, aduſtus, calefactus. A σταθεύω.

Σταθεύω, f. εύσω, foveo, calefacio; (2) torreo, lento igne aſſo. Οὐκ οἶδας εἰ τηνδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω, Ariſt. Lyſ. 378. Σταθεύω τὰ σαρκία, Ariſtot. Ab ἵστημι, *ſiſto*.

Σταθηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod σταθερός.

Σταθηρότης, ητος, ἡ, ſtabilitas, firmitas, conſtantia. A σταθηρός.

Σταθμάω, ῶ, & uſitatius σταθμάομαι, ῶμαι, ad amuſſim exigo, pondero, libro, æſtimo, perpendo; (2) conjecturam facio, argumentum duco; σταθμῶμαι, penſito, expendo, Gl. V. Τούτων δὲ τί, ἔφη, σταθμᾷ, ὦ Σώκρατες, ὧν ὅδε λέγει; Plat. Σταθμώμενον μικρῷ λόγῳ τὰ μεγάλα, id. A στάθμη.

Σταθμεύω, f. εύσω, ſtabulor, ſtativa habeo, diverſor. A σταθμός.

Στάθμη, ης, ἡ, amuſſis, regula, perpendiculum. Ab ἵστημι, *appendo*.

Στάθμησις, εως, ἡ, æquamentum, Gl. V. A σταθμάω.

Σταθμητέα, perpendenda, Ph. Ab eod.

Σταθμίζω, f. ίσω, pondero, appendo, perpendo, libro, penſito, trutino, Ph. σταθμισθείσας, perpenſas, Ph. a. 1. part. paſſ. A σταθμός.

Στάθμιον, ου, τὸ, ſtatera, libra. Ph. libella; (2) pondus; σταθμία, pondera, Ph. Dim. ab eod.

Σταθμιστὴς, οῦ, ὁ, ponderator, Ph. A σταθμίζω.

Σταθμοδότης, ου, ὁ, qui manſiones diſtribuit & cuique adſignat, qui hoſpitia in comitatu principum diſtribuit. Ex σταθμὸς, & δότης, *dator*.

Σταθμόνδε, *Adv.* ad caulam. A σταθμός.

Σταθμόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, conjicio, conjecto, conjectura adſequor. Σταθμώμενος τοῖς λεγομένοις, Herodot. A στάθμη.

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, ſtabulum, caula; (2) ſtatio, manſio, ſtativa, ubi ſubſiſtunt, qui iter faciunt; (3) poſtis; (4) ſtatera, libra, ponderatura, pondus. Ex ἵστημι, *ſtatuo*, vel *appendo*.

Σαθμοῦχος, ου, ὁ, qui habet ſtationes, hoſpes, apud quem aliquis diverſari poteſt. Ph. cœnacularius; item σταθμοῦχος, libripens, Gl. V. Ex σταθμὸς, & ἔχω, *habeo*.

ΣΤΑΙ῀Σ, vel σταὶς, σταιτὸς, τὸ, farina triticea aqua ſubacta; (2) adeps, pinguedo.

Σταίτινος, ίνη, ινον, vel σταίτινος, ου, ὁ καὶ ἡ, confectus ex farina triticea aqua ſubacta. A σταίς.

Σταιτίτης, ου, ὁ, ut σταιτίτης πλακοῦς, placenta ex farina triticea aqua ſubacta. Ab eod.

Σταιτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, plurimum σταιτὸς admixtum habens. Ab eod.

Στακτὸς, ἡ, ὸν, ſtillatus, ſtillatitius, liquidus; (2) colatus; στακτὴ, gutta, Gl. V. A στάζω.

Στάλαγμα, ατος, τὸ, gutta, ſtilla. A σταλάζω.

Σταλαγμὸς, οῦ, ὁ, deſtillatio; (2) gutta, ſtilla; metaph. homo parvæ ſtaturæ. Ab eod.

Σταλάζω, f. άξω, ſtillo. Πλείων δὲ τοῖς ὁρῶσιν ἐστάλαξ' ἱδρως, Eur. Ph. 1397. A στάζω.

Σταλακτικὸς, ἡ, ὸν, ſtillatitius. A σταλάζω.

Σταλακτὶς, ίδος, ἡ, ſtillatitia; (2) genus atramenti ſutorii. Ab eod.

Σταλακτὸς, ἡ, ὸν, ſtillatitius. Ab eod.

Σταλάσσω, vel άττω, f. άξω, ſtillo. A στάζω.

Σταλάω, ῶ, ſtillo, emitto. Ab eod.

Στάλικες, αἱ, plagæ, amites, Ph. paxilli ſive furculæ, quibus attolluntur retia. Ab ἵστημι, *ſtatuo*.

Σταλουργὸς τάφος, ſepulchrum in quo exſtructa eſt columna. A στάλα, pro στήλη, & ἔργον, *opus*.

Σταλτικὸς, ἡ, ὸν, qui vim habet contrahendi, cui vis ineſt reprimendi vel adſtringendi. A στέλλω, *contraho*.

Σταμὶν, ῖνος, ἡ, lignum in navi erectum. Ab ἵστημι, *ſtatuo*.

Σταμνάριον, ου, τὸ, parvum vas fictile ad vina condienda; urceolus. Dim. a στάμνος.

Σταμνίον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σταμνίσκος, ου, ὁ, urceus, urceolus, Gl. V. A στάμνος.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, urna, amphora fictilis vinaria; urceus.

Στὰξ, σταγὸς, ἡ, gutta. A στάζω.

Στάξις, εως, ἡ, ſtillatio ſanguinis e naribus. Ab eod.

Στασιάζω, f. άσω, ſeditionem excito; (2) factionibus contendo, diſſideo ſeditione; (3) contendo, certo; (4) inſurgo. Τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει, Ariſt. Eq. 587. Ἐστασίαζον πρὸς αὐτοὺς περὶ τῶν ὄντων, Luc. Τί στασιάζετε καὶ διαφέρεσθε ὑπὲρ ὀλίγων ἡμερῶν; Ælian. V. H. 2, 34. A στάσις.

Στασίαρχος, ου, ὁ, princeps ſeditionis. Ex στάσις, & ἄρχος, *princeps*.

Στασιασμὸς, οῦ, ὁ, ſeditio, ſeditionis concitatio. A στασιάζω.

Στασιαστὴς, οῦ, ὁ, ſeditionis concitator, ſeditioſus; factioſus. Ab eod.

Στασιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad ſeditionem commovendam aptus, ſeditioſus. A στασιαστής.

Στασιαστικῶς, *Adv.* ſeditioſe, factioſe. A στασιαστικός.

Στάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtativus, ſtabilis, firmus, conſtans, quietus, ſedatus, ſtatarius; (2) qui appenditur, uſurarius. A στάσις.

Στάσις, εως, ἡ, ſtatus, ſtatio, ipſa actio ſtandi, collocatio, quies, locus, in quo conſiſtitur; (2) ſeditio, factio. Ab ἵστημι, *ſtatuo*.

Στασιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſeditioſus. A στάσις.

Στασιωτεία, ας, ἡ, ſtatus ſeditioſus, factio. A στασιώτης.

Στασιώτης, ου, ὁ, qui factionis alicujus eſt. A στάσις.

Στασιωτικὸς, ἡ, ὸν, factioſus, ſeditioſus. A στασιώτης.

Στασιωτικῶς, *Adv.* ſeditioſe. A στασιωτικός.

Στάσκω, ſto. Ut hinc ſit στάσκεν, apud Hom. ſtabat, Il. 3, 217. quod eſt imperf. Ion. quaſi a στάω, unde ἵστημι, ἵσταμαι, ſto.

Στατέον, ſtatuere oportet. Ab eod.

Στάτευσις, εως, ἡ, calefactio, toſtio, Suic. A στατεύω.

Στατεύω, foveo, calefacio, torreo, aſſo, & quidem proprie igne lento. Alias σταθεύω. Ab ἵστημι.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, ſtater, moneta quatuor drachmas valens; (2) pondus quatuor drachmarum. Ab ἵστημι, *appendo*.

Στατηρίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtaterem valens, qui ſtateris pretio æſtimatur. A στατήρ.

Στατηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſtabilis, firmus. Ab ἵστημι, *ſtatuo*.

Στατίζω, f. ίσω, ſiſto; (2) ſto, conſiſto, ſtabulor. Οὐ μὰν οὐδέ τις ἀμφιπόλων στατίζετ' ἀμφὶ πύλας, Eur. Alc. 89. Πρὸς δ' ἕδρας Ἀσιήτιδες δμωαὶ στατίζουσ', id. El. 318. Ab eod.

Στατικὸς, ἡ, ὸν, ſiſtendi vim habens. Hinc ἡ στατικὴ, ῆς, ſtatice, herba, ſiſtendi alvum vim habens; ſed ἡ στατικὴ, ſc. ἐπιστήμη, ſtatica, ſcientia ponderum. Ab eod.

Στατὸς, ἡ, ὸν, qui ſtetit aut ſtat, ſtans, ſtabilis, conſtans, firmus. Ab eod.

Σταυρηδὸν, *Adv.* in modum crucis, crucis inſtar. A σταυρός.

Σταυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, crucis formam habens, cruci ſimilis. Ex σταυρὸς, & εἶδος, *forma*.

Σταυροειδῶς, in formam crucis. A præc.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, vallus, palus ligneus acutus & erectus, crux.

Σταυρότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, crucis typum gerens, crucis habens formam. Ex σταυρὸς, & τύπος, *typus*.

Σταυροφάνεια, ας, ἡ, crucis apparitio, Suic. Ex σταυρὸς, & φαίνομαι, *appareo*.

Σταυροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, crucifer, Gl. V. Ex σταυρὸς, & φέρω.

Σταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallum ſeu palum depango; (2) palo ſeu cruci adfigo, crucifigo; ἐσταυρωμένος, crucifixus, p. paſſ. part. Ἵνα σταυρώσωσιν αὐτὸν, Marc. 15, 20. Δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, Gal. 6, 14. Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν 1 Cor. 1, 13. A σταυρός.

Σταύρωμα, ατος, τὸ, q. d. vallamentum, plures valli ſeu pali in terram depacti, munimentum ex vallis ſeu palis. A σταυρόω

Σταυρώσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad crucifixionem pertinens. A σταύρωσις.

Σταύρωσις, εως, ἡ, palorum ſeu ſtipitum defixio; (2) crucifixio. A σταυρόω.

Σταυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſpis in imo ferro haſta transverſa, qua haſta appenditur, (2) ferramentum, quo haſta in terra erigitur Ph. σταυρωτῆρες, ſpicula. Ab eod.

Σταυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui vallos ſeu palos depangit; (2) qui cruci adfigit. Ab eod

Σταφιδίτης, ου, ὁ, ut σταφιδίτης οἶνος, ſap Gl. V. vinum ex uvis paſſis. A ſeq.

ΣΤΑΦΙ'Σ, ίδος, ἡ, uva paſſa.

Σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva; (2) adfectio columellæ ſeu curculionis, quum is per fluxionem laxior reddita ſuperna ſui parte tenuis eſt, inferna autem craſſior & lividus. Ph. σταφυλὴ ἀνθρώπου, uva, columella. A σταφίς.

Σταφύλη, ης, ἡ, perpendiculum ſeu libella fabrilis. Ab eod.

Σταφυλῖνος, ου, ὁ καὶ ἡ, paſtinaca. Ab eod.

Σταφύλινος, uveus, Gl. V. A σταφυλή.

Σταφυλὶς, ίδος, ἡ, uva, racemus, Gl. uva paſſa. Ab eod.

Σταφυλητομία, ας, ἡ, uvæ ſectio. Ex σταφυλὴ, & τέμνω, *ſeco*.

Σταφυλοβολεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi uvæ calcantur, vel etiam reconduntur. Ex ϛαφυλὴ, & βάλλω, *jacio*.

Σταφυλοβόλιον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Σταφυλοκλοπίδης, ȣ, ὁ, uvarum fur, Suic. Ex ϛαφυλὴ, & κλέπτω, *furor*.

Σταφυλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uviger, uvas ferens. Ex ϛαφυλὴ, & φέρω, *fero*.

Σταφύλωμα, ατος, τὸ, vitium quoddam in oculo. A ϛαφυλή.

Σταχάνη, ης, ἡ, trutina. Ab ἵϛημι, *appendo*.

Σταχυηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpicatus, ſpicam ferens. A ϛάχυς.

Σταχυηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpicas ferens. Ex ϛάχυς, & φέρω, *fero*.

Σταχύινος, ſpiceus. Gl. V. A ϛάχυς.

Σταχυοβολέω, ῶ, f. ήσω, ſpicas jacio, ſpicas emitto, protrudo ariſtas. Ex ϛάχυς, & βολέω, pro βάλλω, *jacio*.

Σταχυολογέω, ῶ, f. ήσω, ſpicas lego ſeu colligo. A ϛαχυολόγος.

Σταχυολογία, ας, ἡ, ſpicilegium. Ab eod.

Σταχυολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſpicas legit, ſeu colligit. Ex ϛάχυς, & λέγω, *lego*, i. e. colligo.

Σταχυόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, ſpicor, ſpicas protrudo, in ſpicam evado. A ϛάχυς.

Σταχυοϛέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpicea corona redimitus. Ex ϛάχυς, & ϛέφανος, *corona*.

Σταχυοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpicifer, ſpicifera, Gl. V. Ex ϛάχυς, & φέρω.

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, ſpica, ariſta, culmus, Ph. (2) herba quædam.

Σταχυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpicatus, ſpicam ferens. A ϛάχυς.

ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, ſevum, ſebum, adeps, axungia; (2) farina aqua ſubacta addito fermento, fermentum.

Στεάτινος, ίνη, ινον, adipalis. Gl. V. ϛεάτινον, adipale. A ϛέαρ.

Στεάτιον, ȣ, τὸ, aliquantulum ſevi ſeu ſebi; (2) aliquantulum fermenti. Dim. a ϛέαρ.

Στεατόω, ῶ, f. ώσω, in ſebum ſeu ſevum, vel etiam adipem converto, obeſo. Ab eod.

Στεατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſebum ſeu ſevum odore vel colore referens. Gl. V. adipatus. Ab eod.

Στεάτωμα, ατος, τὸ, tumor præter naturam adipem intra ſe membrana concluſam habens. A ϛεατόω.

Στεγάζω, f. άσω, tego, operio, occulo; ϛεγάζεται, tegitur, Gl. V. Ὥϛ᾽ ȣ̓́τε νυκτὸς ὕπνον, ȣ̓́τ᾽ ἐξ ἡμέρας ἐμὲ ϛεγάζειν ἡδὺν, Soph. El. 782. A ϛέγω.

Στεγανογραφία, ας, ἡ, occulta ſcriptura, occulte ſ. notis vel characteribus, aliove modo, quem alius non intelligat, ſcribendi ratio. A ϛεγανογράφος.

Στεγανογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peculiari & aliis non intelligibili modo ſcribens. Ex ϛεγανὸς, & γράφω, *ſcribo*.

Στεγανόμιον, ȣ, τὸ, merces, quæ datur pro hoſpitio. A ϛεγανόμος.

Στεγανόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caupo, paterfamilias. Ex ϛεγανὸς, & νέμω, *diſtribuo*.

Στεγανόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, planipes, latipes, palmipes. Ex ϛεγανὸς, & πȣ̃ς, *pes*.

Στεγανὸς, ὴ, ὸν, tectus, opertus; (2) qui ſecreta in pectore clauſa retinet, tacitus; (3) denſus, durus. Hinc τὰ ϛεγανὰ, ῶν, *tecta*. A ϛέγω, *tego*.

Στεγανῶς, *Adv.* arcte, ſtricte, ita, ut nihil effluat. A ϛεγανός.

Στέγαρχος, ȣ, ὁ, qui tecto ſive domui præeſt, præfectus ædium. Ex ϛέγη, & ἀρχὸς, *præfectus*.

Στεγάρχων, idem. Ex ϛέγη, & ἄρχων, *præfectus*.

Στέγασις, εως, ἡ, tignatio, Gl. V. A ϛεγάζω.

Στεγαϛὴς, ȣ̃, ὁ, tector, tignarius, Gl. V. Ab eod.

Στέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, tegumentum, operimentum. A ϛεγάζω.

Στεγαϛὸς, ὴ, ὸν, tectus, opertus. Ab eod.

Στεγαϛρὶς, ίδος, ἡ, apta ad aliquid tegendum. Ab eod.

Στέγαϛρον, ȣ, τὸ, id, quo tegere aliquid poſſumus, tegmen, tegumentum, integumentum. Ph. ſegeſtrum. Ab eod.

Στέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ædificium contignatum & tectum, domus. A ϛέγω.

Στεγνὸς, ὴ, ὸν, tectus; idem quod ϛεγανὸς, ex quo etiam per ſyncopen formatum eſt.

Στεγνόω, ῶ, f. ώσω, tego, operio; (2) adſtringo. Πώμασι ϛεγνȣ̃ντες ἀκριβῶς, Gal. A ϛεγνός.

Στέγνωσις, εως, ἡ, adſtrictio, conſtrictio. A ϛεγνόω.

Στεγνωτικὸς, ὴ, ὸν, adſtrictivus, adſtringendi ſeu conſtringendi vim habens. Ab eod.

Στέγος, εος, τὸ, tectum, domus. A ϛέγω.

ΣΤΕ'ΓΩ, tego, operio, occulto, contineo, non ſino elabi, ſuſtineo. Πάντα ϛέγει (ἡ ἀγάπη) 1 Cor. 13, 7. Ὡς ȣ̃ν κατηρέψασθε ϗ νȣβυϛικῶς κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥϛε ταῖς πλευραῖς ϛέγειν, Ariſt. Veſp. 1285.

Στειβεὺς, έως, ὁ, qui viam pedibus calcat, viator. A ϛείβω.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, calco, ſtipo. Ἵνα χορȣ̀ς ϛείβȣσι ποδοῖν ἀγραύλȣ κόραι τρίγονοι, Eur. Ion. 497.

Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, foramen ſecuris, in quod immittitur lignum, ſ. manubrium. Ion. ϛειλειὴ, ῆς, pro ϛελεά.

Στειλειὸν, vel ϛειλεὸν, ȣ̃, τὸ, manubrium ſecuris. Ion. pro ϛελεόν.

Στειναύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, arctæ cervicis. Ex ϛεινὸς, & αὐχὴν, *cervix*.

Στείνομαι, arctor; unde ϛεινομένη, arctata. A ϛεινός.

Στεινόπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anguſtum habens iter. Ex ϛεινὸς, & πόρος, *meatus*.

Στεινὸς, anguſtus, Ionice pro ϛενός.

Στεῖνος, εος, τὸ, via anguſta; locus anguſtus; (2) anxietas animi. A ϛενός.

Στεινόω, ῶ, f. ώσω, Ion. pro ϛενόω, anguſto, arcto. A ϛεινός.

Στεινωπὸς, Ion. pro ϛενωπὸς, angiportus.

Στειπτὸς, ὴ, ὸν, calcatus. A ϛείβω.

Στεῖρα, ας, Ion. ϛείρη, ης, ἡ, carina navis; (2) ſterilis, quæ non parit. A ϛεῖρος.

Στεῖρος, ȣ, ὁ, ſterilis; ϛεῖρα, ſterilis. A ϛερέω, *privo*.

Στειρόω, ῶ, f. ώσω, ſterilem reddo; ϛειρȣ̃μαι, ſterilis ſum; ϛειρȣ̃σθαι, ſterileſcere, Gl. V. A ϛεῖρος.

Στείρωμα, ατος, τὸ, carina, Heſ. A ϛειρόω.

Στείρωσις, εως, ἡ, ſterilitas. Ab eod.

Στειφρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ϛιφρός.

ΣΕΙ'ΧΩ, f. ξω, ordine eo, ordine incedo; (2) eo, vado. Εἰς τὰς Ἀθήνας ϛεῖχε κοινόφρων πατρὶ, Eur. Ion. 610.

Στελγιδοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui ſtrigiles conficit. Ex ϛελγὶς, & ποιέω, *facio*.

Στελγὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis; (2) coronamenti genus, lamina. Alias ϛλεγγίς.

Στελγίζω, f. ίσω, ſtrigili rado, deſtringo. A ϛελγίς.

Στέλγισμα, ατος, τὸ, ſordes, quæ ſtrigili auferuntur. A ϛελγίζω.

Στέλγιϛρον, ȣ, τὸ, ſtrigilis. Ab eod.

Στελεὴ, ῆς, ἡ, manubrium ſecuris; idemque quod ϛειλειόν.

Στελεὸν, ȣ̃, τὸ, manubrium, Ph.

Στελεχητόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, truncos ſecans, Suic. Ex ϛέλεχος, & τέμνω, *ſeco*.

Στελεχιαῖος, α, ον, caudicalis, truncum referens. Ab eod.

Στελεχόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caudice fructum ferens. Ex ϛέλεχος, & καρπὸς, *fructus*.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, caudex, truncus, ſtipes.

Στελεχόω, ῶ, f. ώσω, caudicem emitto. A ϛέλεχος.

Στελεχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caudicis truncique ſpeciem gerens. Ab eod.

ΣΤΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, arbori innaſcens quiddam, ut viſcum.

ΣΤΕ'ΛΛΩ, f. ϛελῶ, p. ἔϛαλκα, mitto; (2) inſtruo, apparo, apto, adorno, exorno, amicio, induo; (3) contraho, reprimo, inhibeo, ſiſto, compeſco; ϛέλλομαι, contendo, Gl. V. Στέλλειν ἐμπορίαν, Plut. ϛρατὸν, Eur. Στελεῖν χιτῶνι τῷδε, ornare, Soph. Trach. 620. Ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐϛέλλετο, Herodian.

Στέλμα, ατος, τὸ, corona. Heſ. ſertum. A ϛέλλω.

Στελμονίαι, ῶν, αἱ, faſciæ, quibus canum latera præmuniuntur. Ab eod.

Στεμβάζω, convicior, irrideo, Heſ. A ϛέμβω.

ΣΤΕ'ΜΒΩ, contumelia adficio, injurioſe tracto; (2) adſidue moveo.

Στέμμα, ατος, τὸ, velamentum, infula, mitra, Gl. V. corona; ϛέμματα, ſerta, infulæ, Ph. A ϛέφω.

Στεμμάτιον, ȣ, τὸ, coronula, Gl. V. A præc.

Στεμματόω, ῶ, f. ώσω, ſertis redimio; (2) vittis corono, R. Suic. Ἡγεῖσθ᾽ ὅπȣ δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε, ϗ ϛεμματȣ̃τε, ϗ κατάρχεσθ᾽, εἰ δοκεῖ, Eur. Herac. 529. A ϛέμμα.

Στεμφυλίδες, ων, αἱ, olivæ nigræ.

Στεμφυλίτης, ȣ, ὁ, ut ϛεμφυλίτης οἶνος, lora. A ϛέμφυλον.

Στέμφυλον, ȣ, τὸ, vel potius τὰ ϛέμφυλα, ων, vinacei, vinacea, ſolida uvarum in torculari expreſſarum retrimenta; (2) fraces, i. e. olivarum expreſſarum reliquiæ. A ϛαφίς.

Στέμφω, moveo.

Στέναγμα, ατος, τὸ, ſuſpirium, gemitus. A ϛενάζω.

Στεναγμὸς, ȣ̃, ὁ, gemitus. A ϛενάζω.

Στενάζω, f. άξω, gemo, ingemiſco, ſuſpiro. Στενάζω ϗ σὸν εὔγλαγον θάλος, Lyc. 307. Τίς δ᾽ ὁ ϛενάζων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὅδε; Eur. Supp. 104 A ϛένω.

Στενακτικὸς, ὴ, ὸν, gemebundus, lamentabilis.

Στενακτὸς, ὴ, ὸν, lamentabilis, gemitu dignus. A ϛενάζω.

Στεναχέω, ῶ, gemo, ingemiſco, ſuſpiro. A ϛενάχω.

Στεναχίζω, f. ίσω, idem & ab eod. Στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη, Heſiod. Θεογ. 858.

Στενάχω, ſuſpiro, ingemiſco; ϛενάχοντο, ſuſpirabant, gemebant, imp. Ion. med. pro ἐϛενάχοντο. Δειλαίην Σύβαρις ναέτας ϛενάχȣσα πεσόντας, Dion. Περ. 373. Πάρα γὰρ ϛενάχειν, ϗ τάδ᾽ ἀϋτεῖν, Eur. Ph. 1546. A ϛένω.

Στενόεις, όεσσα, όεν, gemebundus. Ab eod.

Στενοθώραξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui anguſto eſt pectore. Ex ϛενὸς, & θώραξ, *pectus*.

Στενοκώκυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter gemens & lugens; (2) lamentum ciens. Ex ϛενὸς, & κωκύω, *lamentor*.

Στενολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus ſubtilibus garrio, de rebus frivolis & nullius momenti anxius ſum. Περὶ καπνȣ̃ ϛενολεσχεῖν, Ariſt. Nub. 319. A ϛενολέσχης.

Στενολέσχης, ȣ, ὁ, qui de rebus ſubtilibus garrit, argutator. Ex ϛενὸς, & λέσχη, *ſermocinatio*.

Στενολεσχία, ας, ἡ, anxietas in rebus nihili, argutiæ. A στενολέσχης.

Στενολογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod στενολεσχέω. Ex στενὸς, & λόγος, ſermo.

Στενόπορθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcto freto conſtrictus. Ex στενὸς, & πορθμὸς, fretum.

Στενοπορία, ας, ἡ, tranſitus anguſtia. A στενόπορος.

Στενόπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, anguſtos & arctos meatus habens; (2) anguſtus, arctus. Ex στενὸς, & πόρος, meatus.

Στενοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui anguſta eſt facie. Ex στενὸς, & πρόσωπον, facies.

Στένος, εος, τὸ, metus, timor, Suic. A στενός.

ΣΤΕΝΟ'Σ, ἡ, όν, anguſtus, arctus. Hinc τὰ στενὰ, ῶν, anguſtiæ, anguſti tranſitus in montibus aut fretis, fauces.

Στενόσημον, ου, τὸ, anguſticlavium, Gl. V. Ex στενὸς, & σῆμα, ſignum.

Στενόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui os habet anguſtum. Ex στενὸς, & στόμα, os.

Στενότης, ητος, ἡ, anguſtia. A στενός.

Στενοφυλλία, ας, ἡ, anguſtia foliorum. A στενόφυλλος.

Στενόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, anguſta folia habens. Ex στενὸς, & φύλλον, folium.

Στενόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, anguſtum ſonum edens. Ex στενὸς, & φωνὴ, vox.

Στενοχωρέω, ῶ, f. ήσω, arcto, anguſto; Gl. V. coanguſto, coarcto; στενοχωρεῖται, ſuſpirat; Philox. arctatur, angitur. Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, 2 Cor. 4, 8. A στενόχωρος.

Στενοχωρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, anguſtum habens ſpatium, arctus, anguſtus, Suic. Ab eod.

Στενοχωρία, ας, ἡ, anguſtum ſpatium, anguſtus locus. Ph. arctatio, anguſtia; στενοχωρίαι, anguſtiæ, Gl. V. Ab eod.

Στενόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, anguſtum habens ſpatium, anguſtus, artus ſive arctus. Ex στενὸς, & χῶρος, locus.

Στενόω, ῶ, f. ώσω, arcto, anguſto, coarcto, Gl. V. (2) in anguſtias redigo, metaph. Τὰς δὲ διεξόδους ἐστένωται, Herodian. A στενός.

Στενυγρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, arctus, anguſtus, de anguſtia in mari, fluvio, & ſimilibus. Ex στενὸς, & ὑγρὸς, humidus, aquoſus.

Στενυγρόω, ῶ, meatus humorum conſtringo & ſicco, coarcto locum, in quo humiditas eſt; (2) coanguſto, in anguſtum redigo ſpatium. A στενυγρός.

Στένω, gemo, ingemiſco, ſuſpiro; (2) deploro, defleo, lugeo. Ἦ που στένουσι τλήμονες φυγὰς ἐμάς; Eur. Ph. 381. Κοὐκ ἂν μονωθεὶς ἔστενον κακοῖς ἐμοῖς, id. Alc. 648. Τήν τε δυστυχεστάτην στένων στρατείαν, id. Supp. 23. A στενός.

Στένωμα, ατος, τὸ, q. d. arctamen, anguſtus locus, anguſtia. A στενόω.

Στενωπάρχος, ου, ὁ, procurator vicorum, Suic. Ex στενωπὸς, & ἄρχων, vel ἀρχὸς, præfectus.

Στενωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, in quo oculi ſeu viſus coarctatur, de via, vico, loco; angiportus, angiportum, anguſtiportum, Ph. στενωπὰ, arcta, Ph. Ex στενὸς, & ὤψ, oculus.

Στενῶς, Adv. arcte, anguſte; ſtricte, Gl. V. A στενός.

Στένωσις, εως, ἡ, anguſtia, coarctatio. A στενόω.

Στεπτήρια, ων, τὰ, ſerta, quæ ex arborum ramis ſuſpendi ſolebant. A στεπτήριος.

Στεπτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idoneus ad coronas nectendas. A στεπτός.

Στεπτὸς, ἡ, ὸν, coronatus, ſerto redimitus. A στέφω.

Στέργηθρον, ου, τὸ, amoris illecebræ; (2) herba quædam. A στέργω.

Στέργημα, ατος, τὸ, amoris incentivum & illecebræ, poculum amatorium. Ab eod.

ΣΤΕ'ΡΓΩ, f. ξω, naturali quadam caritate complector, amo, diligo, deamo; (2) adquieſco, ſum contentus. Στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν, Soph. Antig. 283. Στέργειν τοῖς ἤδη συμβεβηκόσι, Iſocr. Στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς μολεῖν γᾶ τᾶδε, ϗ πολίταις, oro, Soph. Oed. Col. 1090.

Στερέμνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolidus, durus, firmus. A στερεός.

Στερεογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, firmæ ſententiæ, obfirmati animi. Ex στερεὸς, & γνώμη, ſententia.

Στερεοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duro corde eſt, Suic. Ex στερεὸς, & καρδία, cor.

Στερεομετρεῖν, ſolida metiri. A στερεομέτρης.

Στερεομέτρης, ου, ὁ, qui ſolida metitur, ſtereometra. Ex στερεὸς, & μετρέω, metior.

Στερεομετρία, ας, ἡ, ſolidorum corporum dimenſio. A στερεομέτρης.

Στερεοποιέω, ῶ, conſolido, convalido, Gl. V. Ex στερεὸς, & ποιέω, facio.

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, εὰ, εὸν, ſolidus, validus, firmus, Gl. V. rigidus, durus. Hinc τὸ στερεὸν, ſoliditas.

Στερεότης, ητος, ἡ, ſoliditas. A στερεός.

Στερεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dura & rigida mente præditus, crudelis, immitis. Ex στερεὸς, & φρὴν, mens.

Στερεόω, ῶ, f. ώσω, ſolido, firmo, firmum ſolidumque reddo. Τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε ϗ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Act. 3, 16. Ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις ϗ τὰ σφυρὰ, ib. ver. 7. A στερεός.

ΣΤΕΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, privo, orbo; ἐστερήθη, caruit, Ph. a. 1. paſſ. ἐστέρηνται, 3 plur. p. paſſ. carent, Ph. ἐστερημένος, carens, Gl. V. part. στερηθεὶς, privatus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. Διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος, Eur. Andr. 1212. Ἐστερήθημεν δυοῖν ἀδελφοῖν, Soph. Ant. 12.

Στερέωμα, ατος, τὸ, firmamentum, ſtatumen, robor, Ph. columen, Gl. V. A στερεόω.

Στερεῶς, Adv. ſolide, firmiter, conſtanter. A στερεός.

Στερέωσις, εως, ἡ, ſolidatio, firmatio. A στερεόω.

Στέρησις, εως, ἡ, privatio. Ph. fraus, orbitudo, orbitas. A στερέω.

Στερητικὸς, ἡ, ὸν, privativus. Gl. V. fraudulentus. Ab eod.

Στερίζω, privo. Νῦν δέ σ' ὁ γραμματικὸς ϗ ποδὸς ἐστέρισεν, Epigr. Ab eod.

Στερίσκω, privo, fraudo, Gl. V. Εἶτα τοῦδε νῦν στερίσκομαι, Eur. Supp. 1090. Στερισκόμενοι ταύτης τῆς ἐπιθυμίας, Xen. Cyr. 7, 29. Ab eod.

Στεριφόπεπλος, parvus peplus, Suid. Proprie, qui rigidum & vilem peplum geſtat. Ex στέριφος, & πέπλος, peplum.

Στεριφοποιέω, ῶ, ſolido, firmo, duro. Ex στέριφος, & ποιέω, facio.

Στέριφος, ίφη, ιφον, ſterilis, infœcundus; (2) ſolidus, firmus.

Στερίφωμα, ατος, τὸ, firmamentum, firmus agger, Suic. Quaſi a στεριφόω.

Στερκτικὸς, ἡ, ὸν, amandi vi præditus. A στέργω.

Στερκτὸς, ἡ, ὸν, amabilis. Ab eod.

Στερνίδιον, ου, τὸ, pectuſculum, Gl. V. A στέρνον.

Στέρνιξ, ικος, ὁ, medulla, Heſ. A στέρνον.

Στερνίτης, ου, ὁ, pectoralis. Ab eod.

Στερνῖτις, ιδος, ἡ, idem. A στερνίτης.

Στερνόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui dæmonem in præcordiis habens reſponſa dat & factum prædicit. Ex στέρνον, & μάντις, vates.

ΣΤΕ'ΡΝΟΝ, ου, τὸ, pectus.

Στερνοτυπέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, pectus ferio, pectus tundo, plango. A στερνοτυπής.

Στερνοτυπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pectora tundens. Ex στέρνον, & τύπτω, ferio, percutio, illido.

Στερνοτυπία, ας, ἡ, percuſſio, ſeu planctus pectoris. A στερνοτυπής.

Στερνοτύπτης, ου, ὁ, qui pectus tundit & plangit. Ex στέρνον, & τύπτω, tundo.

Στερνοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pectore ſuo continens. Epith. terræ. Ex στέρνον, & ἔχω, habeo.

Στερνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pectoroſus, Gl. V. A στέρνον.

Στέρξις, εως, ἡ, amor, qualis parentum erga liberos, & vice verſa, dilectio; (2) animus præſentibus contentus. A στέργω.

Στέρομαι, privor; στέρεσθαι, privari, Gl. V. Στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων, Eur. Ion. 902. A στερέω.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, ſplendor; (2) fulgur. Ab ἀστράπτω.

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, qui fulgur ſuſcitat. Ex στεροπὴ, & ἐγείρω, ſuſcito.

Στέροψ, οπος, ἡ, fulgor, vel fulgur. Ab ἀστράπτω.

Στεῤῥοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſolidum facio, ſolido, firmo. Ex στεῤῥὸς, & ποιέω, facio.

Στεῤῥὸς, ρὰ, ρὸν, ſolidus, durus, firmus; (2) difficilis, durus, immitis. A στερεός.

Στεῤῥότης, ητος, ἡ, ſoliditas, firmitas, duritas. Ph. ſeveritas, gravitas. A στεῤῥός.

Στεῤῥόω, ſolido, Gl. V. στεῤῥοῦμαι, ſolideſco, Gl. V. A στεῤῥός.

Στεῤῥῶς, Adv. firmiter, vehementer; ſuperl. στεῤῥότατα, vehementiſſime, Suic. A στεῤῥός.

Στεύομαι, promitto, firmo. Στεῦται (per Sync. pro στεύεται) γάρ τι ἔπος ἐρέειν, Il. 3, 83. Στεῦτο (ἐστεύετο) γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, ib. 2, 597.

Στεφάνη, ης, ἡ, corona, ſertum, ambitus, vertex, podex; (2) cribri ambitus; (3) montis cacumen, vertex. A στέφω.

Στεφανηδὸν, Adv. in modum coronæ, circumcirca, in orbem. A στεφάνη.

Στεφανηπλοκέω, ῶ, f. ήσω, coronam necto ſeu plico. Ἃ (ſcil. παιδάρια) 'γὼ μόλις στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον, Ariſt. Θεσμ. 455. A στεφανηπλόκος.

Στεφανηπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nectit coronas, coronarius. Ex στεφάνη, & πλέκω, necto, texo, plico.

Στεφανηφορέω, ῶ, f. ήσω, coronam gero, coronatus ſum. A στεφανηφόρος.

Στεφανηφορία, ας, ἡ, coronæ geſtatio. Ph. ſupplicatio. Ab eod.

Στεφανηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui coronam geſtat, coronatus, Gl. V. Ex στεφάνη, & φέρω, geſto.

Στεφανιαῖος, αία, αῖον, coronarius. A στεφάνη.

Στεφανίζω, corono. a. 1. ἐστεφάνιξα, Dor. apud Ariſt. Eq. 1221. pro ἐστεφάνισα. A στεφάνη.

Στεφάνιον, ου, τὸ, corolla, parva corona. Dim. ab eod.

Στεφανίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Στεφανίτης, ου, ὁ, coronarius, coronatus; στεφανίτης ἀγὼν, certamen, in quo corona victori datur. Ab eod.

Στεφανῖτις, ιδος, ἡ, coronaria. A στεφανίτης.

Στεφανοπλοκέω, ῶ, idem quod στεφανηπλοκέω.

Στεφανοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, coronarius, Ph. idem quod στεφανηπλόκος.

Στεφανοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui coronas conficit. Ex στέφανος, & ποιέω, *facio*.

Στεφανοπώλης, ου, ὁ, venditor coronarum. Ex στέφανος, & πώλης, *venditor*.

Στεφανόπωλις, ιδος, ἡ, quæ coronas vendit. A στεφανοπώλης.

Στέφανος, ου, ὁ, corona, corolla, ſertum. Metaphor. ornamentum. A στέφω.

Στεφανοφορέω, ῶ, idem quod στεφανηφορέω.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, idem quod στεφανηφορία.

Στεφανοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod στεφανηφόρος.

Στεφανόω, ῶ, f. ώσω, corono, corona cingo, circumdo, cingo; (2) honoro, orno, decoro; ἐστεφανωμένος, redimitus, Ph. p. part. paſſ. Στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷ δε, σοφίας οὕνεκα, στεφανοῦσι ϗ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ, Ariſt. Av. 1280. Κισσῷ στεφανωθεὶς, Eur. Bac. 81. A στέφανος.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, coronamentum; στεφανώματα, ſerta, Gl. V. A στεφανόω.

Στεφανωματικὸς, ἡ, ὸν, coronarius, coronis ſertiſque nectendis aptus. A στεφάνωμα.

Στεφάνωσις, εως, ἡ, coronatio. A στεφανόω.

Στεφανωτικὸς, ἡ, ὸν, coronarius. Ab eod.

Στεφηπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, coronas texens, ſerta nectens. Ex στέφος, & πλέκω, *texo*.

Στεφηφορέω, ῶ, f. ήσω, coronam geſto. Ex στέφος, & φέρω, *fero*.

Στέφος, εος, τὸ, corona, corolla, ſertum. A στέφω.

ΣΤΕ´ΦΩ, f. ψω, corono, redimio, orno, cingo; circumdo, circumfundo; (2) impleo, repleo, de poculis; στέφομαι, redimior, Gl. V. ἐστεμμένος, redimitus, Ph. comptus, Gl. V. Σὲ δ' ἐπὶ κάρα στέψουσι καλλικόμαν, Eur. Iph. in Au. 1105. Μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν στέψει λεώς, Lyc. 799. Στέφεται καλοῖς ἰούλοις, Anac. 5, 10.

Στήδην, *Adv.* pondere, q. d. appenſim. Ab ἵστημι, *appendo*.

Στηθίδιον, ου, τὸ, pectuſculum. Dim. a στῆθος.

Στηθήνιον, ου, τὸ, medium pectoris, quaſi pectuſculum. Ab eod.

Στηθικὸς, ἡ, ὸν, pectoralis, qui pectoris eſt. Ab eod.

Στηθοδεσμὶς, ίδος, ἡ, faſcia pectoralis. A ſeq.

Στηθόδεσμον, ου, τὸ, pectorale, faſcia, Gl. V. Ex στῆθος, & δεσμὸς, *vinculum*.

Στηθόδεσμος; στηθόδεσμοι, faſciæ pectorales, Gl. V. Ex iiſd.

ΣΤΗ῀ΘΟΣ, εος, τὸ, pectus.

Στηθύνιον, ου, τὸ, pectuſculum, Suic. Dim. a στῆθος.

Στήκω, firmiter ſto. Στήκετε ἐν τῇ πίστει, 1 Cor. 16, 13. Ab ἵστημι, pro ἑστήκω.

ΣΤΗ´ΛΗ, ης, ἡ, cippus, columna, ſtatua, titulus, Gl. V.

Στηλίδιον, ου, τὸ, cippulus, columella, στηλίδια, termini, limites, Heſ. Dim. a στήλη.

Στηλὶς, ίδος, ἡ, parvus cippus, columella. Ab eod.

Στηλίτευσις, εως, ἡ, inſcriptio in cippum; (2) invectiva in aliquem, qua quaſi in cippo ejus facinora notamus. A στηλιτεύω.

Στηλιτευτικὸς, ἡ, ὸν, invectivus. A στηλιτεύω.

Στηλιτεύω, f. εύσω, in cippo inſcribo, memoriæ prodo; (2) facinora alicujus noto & omnibus manifeſto. Ἐστηλίτευσας τὴν εὐεργεσίαν, Greg. A στηλίτης.

Στηλίτης, ου, ὁ, in cippum inſcriptus; (2) ob crimina infamiæ cauſſa proſcriptus; (3) columnaris, ad columnam pertinens. A στήλη.

Στηλογραφέω, ῶ, f. ήσω, in columna inſcribo. Ex στήλη, & γράφω, *ſcribo*.

Στηλογραφία, ας, ἡ, inſcriptio in columnam, tituli inſcriptio. Gl. V. titulus. Ex στήλη, & γραφὴ, *ſcriptura*.

Στηλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cippo vel columnæ ſimilis. Ex στήλη, & εἶδος, *forma*.

Στηλοκοπέω, ῶ, ſtatuas mutilo. Item in cippo incido; ἐστηλοκοπημένος, p. paſſ. part.

Στηλόω, ῶ, f. ώσω, cippum erigo; (2) erigo & ſtabilio ut cippum, ſtatuo, pono; στηλοῦμαι, adfigor alicui rei, immotus ſto, ceu cippus; (2) ſto. A στήλη.

Στῆμα, ατος, τὸ, ſtamen in herbis. Ab ἵστημι, *ſtatuo*.

Στήμνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtamineus, R. Ex στημόνιος.

Στημονητικὸς, ἡ, ὸν, ad ſtamen pertinens. A στήμων.

Στημονίαι, ῶν, αἱ, cincinni tenues, ſtaminibus ſimiles, cincinni prolixi & teneri. A στήμων.

Στημονίζομαι, f. ίσομαι, ſtamen duco ſeu tendo; (2) ordior. Ab eod.

Στημόνιον, ου, τὸ, ſtamen. Ab eod.

Στημόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtamineus. Ab eod.

Στημονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtamineus, ſtamen referens. Ab eod.

Στήμων, ονος, ὁ, ſtamen. Ab ἵσταμαι, *ſto*.

ΣΤΗΝΙ´Α, ας, ἡ, feſtum Athenis, quo ſe mutuis ſcommatis proſcindebant, Heſ.

ΣΤΗ´ΝΙΟΝ, ου, τὸ, pectus, R. A στῆναι, *firmum ſtare*, quod eſt ab ἵστημι.

Στηνιόω; στηνιᾶσται, conviciis inceſſere. Heſ. A στηνία.

Στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimentum. Gl. V. firmamentum, columna, furca. A στηρίζω.

Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio ſtabiliendi ſeu fulciendi; (2) firmitas. Ab eod.

Στήριγξ, ιγγος, ὁ, fulcrum; (2) furca, qua currus ſuſtinetur. Ab eod.

ΣΤΗΡΙ´ΖΩ, f. ίξω, ſtatuo firmiter, figo, ſtabilio, firmo, fulcio; (2) ſtabilio, confirmo, probo; στηρίζω, & στηρίζομαι, ſto, conſiſto, firmo pedem, incumbo; ἐστήρικται, fixus eſt, p. paſſ. 3. ſ. firmatus eſt. Στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, Jac. 5, 8. Αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, Luc. 9, 51. Χάσμα μέγα ἐστήρικται, Luc. 16, 26. στηριχθῆναι, Rom. 1, 11. Τῇ δ' ἔπι Νηρικίης Ἰθάκης ἕδος ἐστήρικται, Dion. Περ. 495.

Στήσιος, ου, ὁ, ſtator. Epith. Jovis. Ab ἵστημι, *ſtatuo*.

ΣΤΗ´ΤΗ, vel στῆτα, ης, ἡ, fœmina, mulier.

Στητώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſevoſus; pro στεατώδης. A στέαρ.

ΣΤΙ´Α, ας, ἡ, lapillus, calculus.

Στιάζω, lapides jacio. A στία.

Στιβάδιον, ου, τὸ, torulus ex herba ſeu gramine & frondibus, ſtibadium. A στιβάς.

Στιβαδοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, in toro, ſtramento, ſeu frondibus humi ſtratis cubo, in ſtibadio cubo. Ex στιβὰς, & κοιτέω, *cubo*.

Στιβαδοποιέω, ῶ, f. ήσω, lectiſternium ex gramine, frondibus, vel ſimilibus conficio. Ex στιβὰς, & ποιέω, *facio*.

Στιβάζω, calco, tero. Item expon. fugio, declino. A στείβω.

Στιβαρὸς, ρὰ, ρὸν, denſus, craſſus, firmus; ponderoſus, grandis, Ph. Ab eod.

Στιβαρῶς, *Adv.* denſe, firmiter. A στιβαρός.

Στιβὰς, άδος, ἡ, ſtratum ſtipatum & quaſi calcatum, torus e frondibus, gramine, herbis. Gl. V. ſtramentum, torus; (2) frons ad toros adhiberi ſolita. A στείβω.

Στιβεία, ας, ἡ, ingreſſus, quo terra calcatur & pedibus teritur; (2) inveſtigatio. A στιβεύς.

Στιβεὺς, έως, ὁ, qui viam calcat ſeu terit, viator; (2) fullo, inveſtigator. A στιβεύω.

Στιβευτὴς, οῦ, ὁ, idem. Gl. V. veſtigator Ab eod.

Στιβεύω, f. εύσω, calco; (2) veſtigo, indago. Στιβευόμενος τόπος, Plut. Στιβεύειν τὸ μέλλον, id. A στείβω.

Στιβέω, ῶ, calco, terram calcando pervado; (2) veſtigo. Πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν, Soph. Aj. 883. Ab eod

Στίβη, ης, ἡ, ros matutinus frigore concretus & condenſatus, pruina. Ab eod.

Στιβήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinoſus. A στίβη.

ΣΤΙ´ΒΙ, fucus, pigmentum, ſtibi, ſtibium.

Στιβία, ας, ἡ, via, ſemita. A στίβος.

Στιβιάω, ῶ, rigeo, frigeo. A στίβη.

Στιβίζομαι, f. ίσομαι, ſtibio faciem fuco. A στίβι.

Στίβος, ου, ὁ, iter tritum, trames, veſtigium aut ſignum ejus, qui terram pedibus calcavit. A στείβω.

Στιβὺς, ύος, ὁ, fullo. A στείβω.

Στιγεὺς, έως, ὁ, ſubula, vel omne id, quo pungimus, Suid. A στίζω.

Στίγμα, ατος, τὸ, ſtigma, nota aut ſignum inuſtum aut impreſſum alicui, macula ſeu nota, qua aliquid diſtinctum ac veluti punctis variatum eſt. Gl. V. nota. Ab eod.

Στιγμαῖος, αία, αῖον, qui unius puncti eſt, punctum magnitudine æquans. A στιγμή.

Στιγματηφορέω, ῶ, f. ήσω, ſtigmata fero in corpore, ſtigmata mihi inuſta ſunt, notis compunctus ſum. Ex στίγμα, & φέρω, *fero*.

Στιγματίας, ου, ὁ, ſtigmate notatus, notis compunctus. A στίγμα.

Στιγματίζω, f. ίσω, notis compungo, notis inuſtis ſigno, ſtigmata inuro. Ab eod.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum, ſpatium anguſtiſſimum, momentum. A στίζω.

Στιγὼν, ῶνος, ὁ, punctis notatus, obſignatus, Euſt. Ab eod.

ΣΤΙ´ΖΩ, f. ίξω, pungo, notis compungo, ſtigmata inuro, inuſtis notis ſigno; (2) interpungo, notis diſtinguo; (3) cædo. Metaph. infamo; ἐστιγμένος, notis compunctus, p. paſſ. part. Ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας, Plut. Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ, Ariſt. Veſp. 1286. Δαῖς δῆτ' οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην; ib. 1362.

Στικτέον, *Adv. poſ.* diſtinguendum eſt punctis. A στίζω.

Στικτὸς, ἡ, ὸν, punctus, variis notis compunctus ſeu diſtinctus. Ab eod.

Στιλβηδὸν, *Adv.* nitide, ſplendide. A στίλβη.

Στιλβηδὼν, όνος, ὁ, nitor, ſplendor. Ab eod.

Στίλβη, ης, ἡ, idem. A στίλβω.

Στιλβοποιέω, ῶ, nitidum reddo. Ex στίλβη, & ποιέω.

Στιλβὸς, ἡ, ὸν, lucidus, fulgidus. Gl. V. ſplendidus. Ab eod.

Στιλβόω, ῶ, nitidum reddo, ſplendorem concilio, coloro. A στιλβός.

ΣΤΙ´ΛΒΩ, f. ψω, ſplendeo, luceo, fulgeo, niteo, rutilo. Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, Marc. 9, 3. Κάλλεϊ τε στίλβων ϗ εἵμασιν, Il. 3, 392. Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, Ariſt. Av. 703.

Στίλβωμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid nitidum & ſplendidum redditur, quod nitorem conciliat. A στιλβόω.

Στίλβων, nitens, micans. Nomen planetæ, ſtella Mercurii. A στίλβω.

Στίλβωσις, εως, ἡ, politio, qua aliquid nitidum ac ſplendidum redditur; (2) ſplendor, nitor. Ab eod.

Στιλβωτὴς, οῦ, ὁ, colorator, Ph. A στιλβόω.

Στίλβωτρον, ου, τὸ, idem quod στίλβωμα. Ab eod.

ΣΤΙ´ΛΗ, ης, ἡ, nummulus minimi pretii; (2) minimum quid, quaſi punctum.

Στιλπνὸς, ἡ, ὸν, lucens, fulgens; fulgidus, Gl. V. A στίλβω.

Στιλπνότης, ητος, ἡ, nitor, nitiditas. A A στιλπνός.

ΣΤΙ´ΜΜΙ, τὸ, ſtibium.

Στιμμίζομαι, f. ίσομαι, ſtibio ſupercilia fuco, ſtibio ad pigmentum oculorum utor. A στίμμι.

Στίμμις, ἡ, ſtibium, fucus, pigmentum. A στίμμι.

Στίμμισμα, ατος, τὸ, pigmentum. A στιμμίζομαι.

Στὶξ, χὸς, ἡ, ordo; (2) verſus; (3) agmen; στίχες, ordines. A στείχω.

Στίξις, εως, ἡ, ipſa actio compungendi & notis inuſtis ſignandi. A στίζω.

Στίον, ου, τὸ, lapillus, calculus; idem quod στία.

Στιπτὸς, ἡ, ὸν, calcatus; (2) denſus, ſolidus. A στείβω.

Στίφος, εος, τὸ, turba, caterva, bellicum agmen, globus militum. A στείβω.

Στιφρὸς, ρὰ, ρὸν, denſus, firmus, rigidus; (2) aridus, contractus, compreſſus. A στείφω.

Στιχαδικὸν ὄξος, acetum ſtœchadicum. A στιχάς.

Στιχαδίτης οἶνος, vinum ex ſtœchade confectum. A στιχάς.

Στιχαοιδὸς, οῦ, ὁ, verſificator, poëta. Ex στὶξ, & ἀοιδὸς, *cantor, poëta*.

Στιχάριον, ου, τὸ, tunica, veſtis epiſcoporum undulata.

Στιχὰς, άδος, ἡ, ordine poſita; (2) herbæ nomen, ſtœchas. A στίξ.

Στιχάω, ῶ, ordine eo, vado; ἐστιχόωντο, ordine incedebant, imperf. Ion. pro ἐστιχῶντο, ἐστιχάοντο. Ἐστιχόωντο Ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν, Il. 2, 92. A στείχω.

Στίχη, ης, ἡ, idem quod στίξ.

Στιχηδὸν, *Adv.* in modum verſuum; (2) catervatim; (3) ordine. A στίχος, vel στίχη.

Στιχήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, verſu ſcriptus. Ab eod.

Στιχηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

Στιχίδιον, ου, τὸ, verſiculus. Dim. a στίχος.

Στιχίζω, f. ίσω, ordine diſpono; (2) carmina ſcribo. Ab eod.

Στίχινος, ίνη, ινον, verſibus conſtans. Ab eod.

Στιχομυθέω, ῶ, alternis verſibus reſpondeo, ut in comœdia vel tragœdia. Ex στίχος, & μυθέω, *loquor*.

Στιχομυθία, ας, ἡ, actio ſeu collocutio, quæ fit alternis verſibus apud poëtas. Ex στίχος, & μῦθος, *ſermo*.

Στιχοποιΐα, ας, ἡ, verſificatio, actio ipſa faciendi verſus. A στιχοποιός.

Στιχοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, verſificator, qui facit verſus. Ex στίχος, & ποιέω, *facio*.

Στίχος, ου, ὁ, ordo; (2) verſus; (3) linea libri vel ſcripti, vel periodus & ejus membra; (4) ordo arborum & vitium, acies; (5) ſeries militum.

Στιχουργέω, ῶ, f. ήσω, verſus facio, verſus ſcribo. Ex στίχος, & ἔργον, *opus*.

Στιχῳδὸς, οῦ, ὁ, rhapſodus, verſuum recitator. Ex στίχος, & ᾠδὸς, *cantor*.

Στιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, durus, aſper; neutr. στιῶδες. A στία.

Στλεγγίδιον, ου, τὸ, ſtrigilecula, Gl. V. A στλεγγίς.

Στλεγγιδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui ſtrigiles conficit. Ex στλεγγὶς, & ποιέω, *facio*.

Στλεγγίζω, f. ίσω, deſtringo, ſtrigili rado; ἐστλεγγισμένος, ſtrigili depexus, p. paſſ. part. A στλεγγίς.

ΣΤΛΕΓΓΙ´Σ, ίδος, ἡ, ſtrigilis; (2) laminula aurea, ornamentum capitis.

Στλέγγισμα, ατος, τὸ, ſordes, quæ ſtrigili auferuntur, ſtrigmentum. A στλεγγίζω.

ΣΤΟΑ`, ᾶς, ἡ, porticus; στοαὶ, etiam loca, in quibus frumentum reconditur.

Στοβάζω, convitior, obtrecto, R. A στόβος.

Στόβος, ου, ὁ, convitium, R.

Στοιβάζω, f. άσω, ſtipo, compono, ſtruo. Σὺ δὲ παραλαμβάνων στοίβαζε, Luc. Catap. A στοιβή.

Στοιβὰς, άδος, ἡ, frons; (2) virgultiſternium, quum virgulta loco lecti ſeu tori ſternuntur. A στείβω.

Στοιβασία, ας, ἡ, ſtructio. A στοιβάζω.

Στοιβάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtipabilis, Gl. V. Ab eod.

Στοιβαστὴς, οῦ, ὁ, ſtipator, Gl. V. Ab eod.

Στοιβὴ, ῆς, vel στοίβη, ης, ἡ, herba, qua in exſtruendis ſtibadiis utebantur veteres; (2) acervus, conſtructio, exſtructio. Gl. V. ſtipatio, ſtramentum. A στείβω.

Στοιχάριον, ου, τὸ, parvus ordo. Dim a στοῖχος.

Στοιχὰς, άδος, ἡ, ordine poſita. Ab eod.

Στοιχειακὸς, ἡ, ὸν, elementarius, elementalis. A στοιχεῖον.

Στοιχειακῶς, *Adv.* elementaliter. A στοιχειακός.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, principium, ex quo aliquid componitur, elementum, litera, rudimentum; (2) umbra ſolarii. A στοῖχος.

Στοιχειόω, ῶ, f. ώσω, elementa doceo, in principiis erudio, rudimenta artis trado. Στοιχειούμενοι φόβῳ, Gr. Naz. A στοιχεῖον.

Στοιχειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, elementalis, elementarius; (2) elementaris, ſimplex. Ab eod.

Στοιχείωμα, ατος, τὸ, elementum, principium. A στοιχειόω.

Στοιχειωματικὸς, ἡ, ὸν, elementarius. A στοιχείωμα.

Στοιχείωσις, εως, ἡ, elementorum & primorum rudimentorum traditio. A στοιχειόω.

Στοιχειωτὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa tradit, qui rei rudimenta docet. Ab eod.

Στοιχειωτικὸς, ἡ, ὸν, elementarius, elementalis. Ab eod.

Στοιχέω, ῶ, f. ήσω, in verſus rectos porrigor; (2) ordine procedo; (3) incedo, ambulo. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι ϗ στοιχῶμεν, Gal. 5, 25. τῷ κανόνι, ib. 6, 16. A στοῖχος.

Στοιχηγορέω, ῶ, ordine narro, ordine recenſeo, Suic. Ex στοῖχος, & ἀγορέω, *dico*.

Στοιχηδὸν, *Adv.* ordine, ordinatim. A στοῖχος.

Στοιχίζω, f. ίσω, indagine cingo; (2) ordine diſpono, præſcribo. Στοιχίζειν ὑψηλὰ, Xen. Ab eod.

Στοιχισμὸς, οῦ, ὁ, quum indagine cinguntur ſilvæ & ſtabula ferarum, expanſio plagarum varis ſurrectarum. A στοιχίζω.

Στοῖχος, ου, ὁ, ordo, verſus; (2) ordo militum in acie; (3) indago & ſeries plagarum. A στείχω.

Στολάρχης, ου, ὁ, dux claſſis, qui claſſi præeſt. Ex στόλος, & ἀρχὸς, *princeps*.

Στόλαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Στολὰς, άδος, ἡ, genus armaturæ, lorica. A στολή.

Στολὴ, ῆς, ἡ, ſtola, veſtis, amictus, veſtimentum, indumentum, ornatus. A στέλλω, *orno*.

Στολίδιον, ου, τὸ, ſagulum, Suic. Dim. a στολίς.

Στολιδόω, ῶ, f. ώσω, induo, amicio. Καδμείαν ἀνὴ νεβρίδα στολιδωσαμένα ποτ' ἐγὼ, Eur. Ph. 1743. Ab eod.

Στολιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rugatus, rugas & plicas habens, rugoſus. Ab eod.

Στολιδωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A στολιδόω.

Στολίζω, f. ίσω, veſtio, apparo; ἐστολισμένος, ſtolatus, Gl. V. p. part. paſſ. Εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο, Heſiod. Ἔργ. 626. A στολή.

Στόλιον, ου, τὸ, parva ſtola, amiculum; (2) veſtis philoſophica. Ab eod.

Στολὶς, ίδος, ἡ, ruga veſtis; (2) ſtria frontis; (3) ruga, plica alia. Ab eod.

Στόλισμα, ατος, τὸ, veſtimentum, indumentum, amiculum. A στολίζω.

Στολισμὸς, οῦ, ὁ, amictus, ipſa actio amiciendi & exornandi veſte. Ab eod.

Στολιστὴς, οῦ, ὁ, veſtiarius. Gl. V. veſtitor. Ab eod.

Στολμὸς, οῦ, ὁ, idem quod στολισμός.

Στόλος, ου, ὁ, expeditio militaris; (2) claſſis, copiæ, quæ aliquo mittuntur; (3) profectio, iter; (4) apparatus, ornatus, amictus. A στέλλω.

ΣΤΟ´ΜΑ, ατος, τὸ, os, orificium; oſtium fluvii; acies ferri; acies, frons exercitus.

Στομαλγία, ας, ἡ, oris dolor, oris morbus; (2) loquacitas. Ex στόμα, & ἄλγος, *dolor*.

Στομαλίμνη, ης, ἡ, lacus prope mare, qui ipſum mare oſtio ſuo ingreditur, Suic. Ex στόμα, & λίμνη, *lacus*.

Στόμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, loquax, nugator. Gl. V. rabula. Ex στόμα, & μάργος, *petulans*.

Στοματικὸς, ἡ, ὸν, ad os pertinens. A στόμα.

Στοματουργὸς, οῦ, ὁ, ore opus ſuum conficiens. Ex στόμα, & ἔργον, *opus*.

Στομαυλέω, ῶ, f. ήσω, ore tibiam inflo. Ex στόμα, & αὐλὸς, *tibia*.

Στομαχικὸς, ἡ, ὸν, ſtomachicus; (2) qui ſtomachi vitio laborat, ad vomitum proclivis. A στόμαχος.

ΣΤΟ´ΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, ſtomachus, ventriculus; (2) gula, guttur, jugulum, orificium ventriculi ſuperius.

Στομβάζω, ore dilato gravem vocem edo, ore late diducto loquor. A στόμβος.

Στόμβος, η, ον, qui ore dilatato ſonum edit. Ex στόμα, & βοάω, *clamo*.

Στομίας, ου, ὁ, magnum os habens; στομίας ἵππος, oris duri equus. A στόμα.

Στόμιον, ου, τὸ, oſculum, parvum os; (2) orificium vaſis, venæ, & ſimilium introitus anguſtior; (3) frœni pars, quæ ori equi inditur. Dim. ab eod.

Στόμις, ὁ, idem quod στομίας.

Στομοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, loquax, locutuleius. Ex στόμα, & δέχομαι, *ſumo*.

Στόμος, ου, ὁ, garrulitas, convitium. A στόμα.

Στομόω, ῶ, f. ώσω, os claudo, os obſtruo; (2) os, ſeu oſtium facio ſive aperio; (3) ferrum acuo & induro, roboro, frontes in exercitu ſive acie ſtruo. Μέμνησ' ὅπως εὖ μοι στομώσεις αὐτὸν, Ariſt. Nub. 1106. Σφενδονήταις τὴν οὐραγίαν στομώσας, Plut. Τήνδ' δ' οὐχ ὁρᾷς ἅδου δράκαιναν,---- ὡς δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἐμὲ ἐστομωμένη; Eur. Iph. in Tau. 288. Ab eod.

Στομφάζω, utor grandibus verbis, magnifice loquor. Βόσκειν ἐθέλων, ϗ μὴ τούτους ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας, Ariſt. Veſp. 720. A στόμφος.

Στόμφαξ, ακος, ὁ, grandiloquus; (2) acerbus, durus. Ab eod.

Στομφαστικὸς, ἡ, ὸν, grandiloquus. Ab eod.

Στόμφος

Στόμφος, ȣ, ὁ, grandiloquentia. Ἐν τραγῳδίᾳ πράγματι ὀγκηρῷ φύσει ϗ ἐπιδεχομένῳ ϛόμφον, Longin. 3. Ἐκφέρεσθαι εἰς ἀλληγορικὸν ϛόμφον, id. 32.

Στομώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui magno ſeu amplo ore eſt. A ϛόμα.

Στόμωμα, ατος, τὸ, id, quod exacutum eſt; (2) id, quo duratur acies; (3) robur aciei; ferrum durum, Gl. V. A ϛομόω.

Στόμωσις, εως, ἡ, actio indurandi ferrum; (2) acies, acumen, robur. Ab eod.

Στομωτὴς, ȣ͂, ὁ, indurator, Gl. V. A ϛομόω.

Στοναχέω, ῶ, f. ήσω, gemo, cum gemitu requiro. Οὐδὲ θέλω προλιπεῖν τόγε, μὴ οὐ τὸν ἐμὸν ϛοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον, Soph. El. 131. A ϛένω.

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus, ſuſpirium, dolor. A ϛόνος.

Στοναχίζω, & ϛοναχίζομαι, gemo, ingemiſco. Μεγάλα ϛοναχίζων, Il. 23, 172. ἀιδνὰ, ib. 225. Ὑπὸ ποσσὶ ϛοναχίζετο γαῖα, ib. 2, 784. θυμῷ, ib. 7, 95. A ϛοναχή.

Στόναχος, ȣ, ὁ, idem quod ϛοναχή.

Στονόεις, όεσσα, όεν, gemebundus, ſuſpirioſus. A ϛόνος.

Στόνος, ȣ, ὁ, gemitus, ſuſpirium, gemitus cum fletu. A ϛένω.

Στόνυξ, υχος, ὁ, unguium extremitas; (2) unguis. Ab ὄνυξ, *unguis*.

Στοργέω, ῶ, naturali amore complector, naturaliter amo. A ϛοργή.

Στοργὴ, ῆς, ἡ, amor naturalis, qualis eſt parentum erga liberos & liberorum erga parentes. Gl. V. adfectio. A ϛέργω.

Στορέννυμι, & ϛορεννύω, ſterno; idem quod ϛορέω.

Στορεὺς, έως, ὁ, ſtrator, qui ſternit; (2) fomes, qui ſubſterni ſolet ad ignem concipiendum. A ϛορέω.

ΣΤΟΡΕ'Ω, ῶ, f. ίσω, ſterno, proſterno, humi dejicio, ita ut ſe expandet; ſedo. Ἐπειδὴ δὲ τὴν θάλασσαν ἐϛόρεσεν ἡ γαλήνη, Heliod. Ἀνθρακιὴν ϛορέσας, Il. 9, 213. τάπητας, ib. 24, 645.

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, γος, ἡ, cuſpis haſtæ.

Στόρνυμι, idem quod ϛορέω.

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, f. άσομαι, collineo ad ſcopum, recta ad ſcopum tendo, collimo; *metaph.* in ſcopum deſtino, propoſitum mihi ſpecto; (2) conjicio, conjecturam facio. Στοχάζεσθαι σκοποῦ οὐκ ἠδύναντο, Polyb. πρός τι, Plat. τῆς τῶν θεῶν διανοίας, Iſocr. ἀπό τινος, Phal. Τὴν ψυχὴν ἀγαθήν τε ϗ σώφρονα ϛοχάζομαι, Heliod.

Στοχὰς, άδος, ἡ, retium tentio; (2) ſtrues ad loca æquanda, quo plagæ tendi queant. A ϛοχάζομαι.

Στόχασμα, ατος, τὸ, id, quod in ſcopum intenditur, ſive quo ad ſcopum collimatur. Ab eod.

Στοχασμὸς, ȣ͂, ὁ, collimatio ad ſcopum, petitio ſcopi; (2) conjectatio, conjectura. Ab eod.

Στοχαϛὴς, ȣ͂, ὁ, conjector, qui conjecturas colligit; (2) qui bene collimat & recta ad ſcopum tendit. Ab eod.

Στοχαϛικὸς, ἡ, ὸν, recta collimans & ad ſcopum tendens; (2) qui ſolertis eſt conjecturæ, conſultus; (3) conjecturalis. A ϛοχαϛής.

Στοχαϛικῶς, *Adv.* conjecturaliter; (2) more eorum, qui conjectant. A ϛοχαϛικός.

Στράβαι, αἱ, compedes. A ϛρέφω.

Στραβαλοκομάω, ῶ, criſpa ſum coma. A ϛραβαλοκόμης.

Στραβαλοκόμης, ȣ, ὁ, qui criſpa eſt coma, R. Ex ϛράβαλος, & κόμη, *coma*.

Στράβαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tereti corpore eſt; (2) tortuoſus. A ϛραβός.

Στραβίζω, f. ίσω, ſum oculis diſtortis, ſum ſtrabo. Ab eod.

Στραβισμὸς, ȣ͂, ὁ, diſtortio oculorum. A ϛραβίζω.

Στραβὸς, ἡ, ὸν, qui eſt oculis diſtortis, luſcus. A ϛρέφω, *verto, diſtorqueo*.

Στραβὼν, ῶνος, ὁ, idem & ab eod.

Στραγγαλέω, ῶ, ſtrangulo, ſuffoco, R. A ϛραγγάλη.

Στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus, ſtrangulatio. A A ϛραγγός.

Στραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, tortuoſus, laqueus; (2) doloſum conſilium. Ab eod.

Στραγγάλια, ων, τὰ, tophi & durities ex humore concreto, maxime in articulis. Ab eod.

Στραγγαλίαι, αἱ, tormenta, Gl. V. Ab eod.

Στραγγαλίζω, f. ίσω, obtorqueo. Gl. V. ſtrangulo. A ϛραγγαλίζω.

Στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, idem quod ϛραγγαλιά.

Στραγγαλισμὸς, ȣ͂, ὁ, ſtrangulatus, Gl. V. ſtrangulatio. A ϛραγγαλίζω.

Στραγγαλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tortuoſus, diſtortus; (2) perverſus, doloſus. A ϛραγγαλία.

Στραγγαλόω, ῶ, ſtrangulo, torqueo, ſtringo. Ἡ οὐρὰ ϛραγγαλοῦται ἀπὸ τῆς ξηρότητος, Al. Aphr. A ϛραγγός.

Στραγγεῖον, ȣ, τὸ, inſtrumentum quo humor exprimitur, ut ſtillatim defluat. A ϛραγγεύω.

Στραγγεύω, f. εύσω, torqueo, ſtringo; (2) guttatim exprimo; (3) premo, adfligo. Ἰππτέον τί ταῦτ' ἔχων ϛραγγεύομαι; Ariſt. Nub. 131. A ϛραγγός.

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, tortuoſus, obliquus, perverſus; (2) impudens, Heſ. Suid. v. ϛραγός.

Σραγγȣρία, ας, ἡ, urinæ ſtillicidium, quum urina ſtillatim excernitur. Ex ϛρὰγξ, & ȣ͂ρον, *urina*.

Σραγγȣριάω, ῶ, urinæ ſtillicidio laboro. A ϛραγγȣρία.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γγὸς, ἡ, gutta, ſtilla.

Στραγὸς, ἡ, ὸν, tortus, diſtortus; impudens, Suid. Vid. ϛραγγός.

Στρατάομαι, ῶμαι, exercitum colloco, caſtra pono. Hinc ἐϛρατόωντο, imperf. Ion. pro ἐϛρατῶντο, ἐϛρατάοντο. Οἵ ῥα τότ' ἐϛρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο, Il. 3, 187. A ϛρατός.

Στραταρχέω, ῶ, f. ήσω, dux ſum exercitus, exercitui præſum. A ϛρατάρχης,

Στρατάρχης, ȣ, ὁ, imperator, copiarum dux. Ex ϛρατὸς, & ἀρχὴ, *principatus, præfectura*.

Στραταρχία, ας, ἡ, præfectura exercitus. A ϛρατάρχης.

Στράταρχος, ȣ, ὁ, idem quod ϛρατάρχης.

Στρατεία, ας, ἡ, militia, expeditio; (2) agmen & copiæ. A ϛρατεύω.

Στράτευμα, ατος, τὸ, exercitus, qui in expeditionem educitur, agmen. Ab eod.

Στρατευματικὸς, ἡ, ὸν, militaris, bello habilis. A ϛράτευμα.

Στρατεύομαι, milito. A ϛρατεύω.

Στρατευσείω, expeditionem cogito, Suic. A ϛρατεύω.

Στρατεύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in expeditionem educi poteſt, militiæ maturus. A ϛράτευσις.

Στράτευσις, εως, ἡ, expeditio. A ϛρατεύω.

Στρατευτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ϛρατεύσιμος; (2) bellicoſus, pugnax; (3) muniis militaribus adſuetus. Ab eod.

Στρατεύω, f. εύσω, exercitum in expeditionem educo, cum exercitu venio; (2) bello invado; ϛρατεύω, & ϛρατεύομαι, milito, ſtipendia facio. Στρατεύειν ἐπὶ τοὺς ἐναγεῖς, Æſch. ἐπὶ Τροίαν, Thuc. τινὶ, Dem. Ἐπὶ τούτους ἡμεῖς ϗ δὴ ϛρατευσόμεθα, Xen. Cyr. 4, 18. Ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν ϛρατεύομαι πόλιν, Eur. Ph. 435. A ϛρατός.

Στρατηγεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi conveniunt milites, prætorium. A ϛρατηγός.

Στρατηγέτης, ȣ, ὁ, idem quod ϛρατηγός.

Στρατηγέω, ῶ, f. ήσω, præſum exercitui; exercitum duco, imperatoris munere fungor; (2) vaframento militari circumvenio, ſtrategemate vinco. Ἐϛρατήγει τῶν νεῶν, Thuc. τȣ͂ ϛρατοπέδου, Plut. Δυοῖν γερόντοιν δὲ ϛρατηγεῖται φυγὴ, Eur. Herac. 39. Ab eod.

Στρατήγημα, ατος, τὸ, res a duce exercitus ducta; (2) facinus callidum & ſolers conſilium, quo imperator hoſtem circumvenit, ſtrategema. A ϛρατηγέω.

Στρατηγία, ας, ἡ, imperatorium munus, præfectura exercitus; (2) peritia ducendi exercitum. A ϛρατηγός.

Στρατηγιάω, ῶ, munus imperatoris adfecto ſeu ambio. A ϛρατηγία.

Στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, imperatorius; (2) peritus muneris imperatorii; (3) qui geſſit dignitatem imperatoriam. A ϛρατηγός.

Στρατηγικῶς, *Adv.* imperatorie. A ϛρατηγικός.

Στρατήγιον, ȣ, τὸ, tentorium aut domus imperatoris, prætorium. A ϛρατηγός.

Στρατηγὶς, ίδος, ἡ, imperatoria, prætoria. Ab eod.

Στρατηγὸς, ȣ͂, ὁ, dux exercitus, imperator. Ex ϛρατὸς, & ἄγω, *duco*.

Στρατηλασία, ας, ἡ, eductio exercitus, expeditio. Ex ϛρατὸς, & ἐλασία, *expeditio*.

Στρατηλατέω, ῶ, f. ήσω, exercitum duco, expeditionem ſuſcipio, bellum infero. Δεῦρ' ἄναξ ϛρατηλατεῖ, Eur. Herac. 465. Ὅς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν ϛρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορὸς, id. Herc. fur. 61. Ex ϛρατὸς, & ἐλαύνω, *agito*.

Στρατηλάτης, ȣ, ὁ, qui exercitum educit in expeditionem, dux agminis militaris. Ph. magiſter militum, dux, dux exercitus. A ϛρατηλατέω.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, exercitus, agmen militum, quod in expeditionem educitur; (2) militia, expeditio. A ϛρατός.

Στρατιάρχης, ȣ, ὁ, tribunus militum. Ex ϛρατιὰ, & ἄρχων, *præfectus, princeps*.

Στρατίαρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Στράτιος, ία, ιον, militaris, caſtrenſis, exercituum præſes. A ϛρατός.

Στρατιώτης, ȣ, ὁ, miles. A ϛρατιά.

Στρατιωτικὸς, ἡ, ὸν, militaris, ad milites pertinens; (2) qui militiæ ſtudet; (3) militiæ peritus. Hinc τὸ ϛρατιωτικὸν, ȣ͂, milites ipſi, & τὰ ϛρατιωτικὰ, res militares. A ϛρατιώτης.

Στρατιωτικῶς, *Adv.* militariter, ut militem decet. A ϛρατιωτικός.

Στρατιῶτις, ιδος, ἡ, fœmina quæ militat; ϛρατιώτιδες νῆες, naves, quæ milites vehunt. A ϛρατιώτης.

Στρατοκήρυξ, υκος, ὁ, exercitus præco. Ex ϛρατὸς, & κήρυξ, *præco*.

Στρατολογέω, ῶ, f. ήσω, exercitum colligo, cogo & conſcribo milites. Ἵνα τῷ ϛρατολογήσαντι

τολογήσαντι ἀρέσῃ, 2 Tim. 2, 4. Ex ϛρατὸς, & λέγω, *lego*, i. e. colligo.

Στρατολογία, ας, ἡ, delectus exercitus. A ϛρατολόγος.

Στρατολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exercitum colligit. Ex ϛρατὸς, & λέγω, *colligo*.

Στρατοπεδάρχης, ȣ, ὁ, qui caſtris præeſt, caſtrorum præfectus; (2) imperator, dux exercitus. Ex ϛρατόπεδον, & ἀρχὴ, *principatus*.

Στρατοπεδαρχία, ας, ἡ, caſtrorum præfectura. A ϛρατοπεδάρχης.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, ipſa actio caſtrametandi, caſtrametatio; (2) caſtra. A ϛρατοπεδεύω.

Στρατοπεδευτικὸς, ἡ, ὸν, ad caſtrametationem pertinens. Ab eod.

Στρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra metor, caſtra figo ſeu colloco. Νῦν μικρὸν πορευθέντες ἐϛρατοπεδεύκασι, Xen. Cyr. 4, 4. A ϛρατόπεδον.

Στρατόπεδον, ȣ, τὸ, locus, ubi exercitus ſedem figit, caſtra, exercitus. Ex ϛρατὸς, & πέδον, *campus*.

ΣΤΡΑΤΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, exercitus, copiæ militares ſive terreſtres, ſive navales; (2) multitudo.

Στρατόφι, vel ϛρατόφιν, *Adv.* ab exercitu. A ϛρατός.

Στρατοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos exercitus, copiarum dux ſive præfectus. Ex ϛρατὸς, & φύλαξ, *cuſtos*.

Στρέβλη, ης, ἡ, inſtrumentum quoddam ſive tormentum nauticum ligneum. A ϛρεβλός.

Στρεβλόπους, οδος, ὁ, ſcaurus, Ph. Ex ϛρεβλὸς, & πȣ͂ς, *pes*.

Στρεβλὸς, ἡ, ὸν, tortus, tortuoſus, flexuoſus; (2) perverſus, callidus, verſutus; (3) ſtrabo, qui perverſis & diſtortis eſt u lis. A ϛρέφω.

Στρεβλότης, ητος, ἡ, tortuoſitas, flexuoſitas. A ϛρεβλός.

Στρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo, tormento diſtraho, diſtorqueo, perverto, depravo. Ἃ οἱ ἀμαθεῖς ϗ ἀϛήρικτοι ϛρεβλȣ͂σιν, 2 Pet. 3, 16. Ὑμεῖς ϛρεβλώσαντες αὐτὸν ἀπεκτείνατε, Dem. Ab eod.

Στρεβλωτήριον, ȣ, τὸ, tormentum. A ϛρεβλόω.

Στρεβλωτὴς, ȣ͂, ὁ, eculeus, Ph. A ϛρεβλόω.

Στρέμμα, ατος, τὸ, quod tortum ſeu intortum eſt; (2) opus quoddam piſtorium. A ϛρέφω.

Στρέπταιγλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fulgorem ſeu lucem avertens, radios deflectens, Ariſt. Nub. 334. Ex ϛρεπτὸς, & αἴγλη, *fulgor*.

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, verſatilis, verſabilis, volubilis, tortilis, flexilis, qui inflecti poteſt; (2) tortus. A ϛρέφω.

Στρεπτὸς, ȣ, ὁ, torques. Ab eod.

Στρεπτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, torquatus, torquem geſtans. Ex ϛρεπτὸς, & φέρω, *fero*.

Στρευγεδὼν, όνος, ἡ, ſtranguria. A ϛρεύγω.

Στρεύγω, dolore adficio; (2) tardo, ceſſo; ϛρεύγομαι, paullatim deficio, tabeſco, conſumor. Στρεύγεσθ' ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι, Il. 15, 512. ἐν νήσῳ ἐρήμῃ, Odyſſ. 12, 351. A ϛράγξ.

Στρεφάσκω, verto, H. St. A ϛρέφω.

Στρεφεδινέω, ῶ, f. ήσω, in gyrum verto; ϛρεφεδίνηθεν, vertigine correpti ſunt, 3. pl. a. 1. paſſ. pro ἐϛρεφεδινήθησαν. Στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε, Il. 16, 792. Ex ϛρέφω, & δινέω, *gyro*.

Στρέφος, εος, τὸ, idem quod ϛρέμμα. A ϛρέφω.

Στρεφόω, ῶ, pelle intego. A ϛρέφος.

ΣΤΡΕ'ΦΩ, f. ψω, verto, verſo, flecto, torqueo; (2) torqueo, i. e. ango; (3) verſo, voluto, cogito; (4) reverto, remeo; ϛρέφομαι, convertor, mutor, contorqueor, contorquendo luxor; (2) verſor, occupatus ſum; ἐϛράφην, a. 2. ϛραφεὶς, converſus; ἐϛραμμένος, tortus, perf. paſſ. Θησεῦ, πάλιν με ϛρέψον, ὡς ἴδω τέκνα, Eur. Herc. fur. 1412. Στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας, Ariſt. Θεσμ. 909. Πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλος ἄλλοσε ϛρέφει, Eur. Supp. 414. Στραφέντες ἄζυγον εἰς τὸ ἔρυμα, Xen. Ἐπὶ γῆς ϛρέφεσθαι, Plato. εἰς τὰ ἔθνη, Act. 13, 46. Τί δυσκολαίνεις, ϗ ϛρέφῃ τὴν νύχθ' ὅλην; Ariſt. Nub. 36.

Στρέφωσις, εως, ἡ, intectio vaſis pelle, quum aliquid operitur corio. A ϛρεφόω.

Στρεψάσκω, verto; ut hinc ſint imperf. ϛρέψασκον. Τοὶ δὲ ϛρέψασκον ἀν' ὄγμȣς, Il. 18, 546. A ϛρέφω.

Στρεψόμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intortum habens vellus; (2) verſipellis, verſutus. Ex ϛρέψις, & μαλλὸς, *vellus*.

Στρέψις, εως, ἡ, verſio, converſio; (2) fraus. A ϛρέφω.

Στρεψοδικέω, ῶ, f. ήσω, cauſſam, de qua coram judicio agitur, inverto. Στρεψοδικῆσαι, ϗ τὰς χρήϛας διολισθεῖν, Ariſt. Nub. 433. Ex ϛρέψις, & δίκη, *cauſſa, lis*.

Στρεψοδικοπανȣργία, ας, ἡ, verſutia in pervertendis cauſſis ſeu litibus, Ariſt. Av. 1474. Ex ϛρεψοδικέω, & πανȣργία, *verſutia*.

Στρεψοδινέω, ῶ, f. ήσω, in gyrum flecto. Ex ϛρέψις, & δινέω, *gyro*.

Στρηνὲς, *Adv.* aſpere, horribiliter. A ϛρηνής.

ΣΤΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, aſper, indomitus moribus.

Στρηνιάω, ῶ, f. άσω, luxurioſe vivo; laſcivio. Gl. V. geſtio. Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν, ϗ ἐϛρηνίασε, Apoc. 18, 7. ϛρηνιάσαντες, ib. 9. ΠΕ'ΡΔΕΤΑΙ δὲ, ϛρηνιᾷ πλȣτῶν, Schol. in Ariſt. Plut. ver. 176. A ϛρῆνος.

ΣΤΡΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, luxus, deliciæ; (2) tumultuatio; (3) faſtus, morum aſperitas.

Στρηνόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vocem aſperam habens. Ex ϛρηνὴς, & φωνὴ, *vox*.

Στριβιλικίγξ, ne nauci quidem, ne tantillum quidem, Ariſt. Ach. 1040. Ex ϛρίβος, & λικὶγξ, *minima vox avis*.

ΣΤΡΙ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, exilis & tenuis vox avis.

Στριγμὸς, ȣ͂, ὁ, ſtridor. A ϛρίζω, pro τρίζω.

Στρὶξ, γὸς, ἡ, columnæ canaliculus, ſtriatura. A ϛρία.

Στριφνὸς, ἡ, ὸν, ſtrigoſus. Gl. V. ϛριφνὸν, acerbum, Ph. A ϛρέφω.

Στροβάνικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exagitando vincit, Heſ. Ex ϛρόβος, & νίκη, *victoria*.

Στροβελὸς, ἡ, ὸν, tortuoſus, flexuoſus, incurvus. Ab eod.

Στροβέω, ῶ, f. ήσω, circumago torqueo; (2) perturbo. Πάντα τρόπον τε σαυτὸν ϛρόβει πυκνώσας, Ariſt. Nub. 702. Ἀλλ' ἔπιθι ϗ ϛρόβει, μηδὲν ὀλίγον ποίει, id. Eq. 385. Μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα ϛροβήσεται, id. Ran. 918. Τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπτον ἐϛροβημένον προσκαταξανεῖ, Lyc. 173. A ϛρέφω, *verto*.

Στροβητὸς, ἡ, ὸν, impetuoſus. A ϛροβέω.

Στροβιλέα, nux pinea, Ph. A ϛρόβιλος.

Στροβιλέω, ῶ, f. ήσω, turbineo vortice circumago. Gl. V. intorqueo. A ϛρόβιλος.

Στροβιλεών, pinetum, Gl. V. A ϛρόβιλος.

Στροβίλινος, ίνη, ινον, pineus Ab eod.

Στροβιλίτης, ȣ, ὁ, ut ϛροβιλίτης οἶνος, vinum pineis nucibus conditum. Ab eod.

Στροβιλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis turbini ſeu cono, ſeu nuci pineæ. Ex ϛρόβιλος, & εἶδος, *figura*.

Στρόβιλος, ȣ, ὁ, vortex, turbo, trochus; genus ſaltationis flexuoſum; (2) pinus, Gl. V. nux pinea, nucleus nucis pineæ. A ϛρόβος.

Στροβιλέω, ῶ, f. ώσω, verſo, circumago. Στροβιλοῖ τὴν γλῶτταν, Plut. A ϛρόβιλος.

Στροβιλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbinatus; (2) frequens anfractibus. A ϛρόβιλος.

Στρόβος, ȣ, ὁ, vertex, vertigo, gyrus. A ϛρέφω.

Στρογγυλαίνω, rotundo, rotundum efficio. A ϛρογγύλος.

Στρογγυλεύω, f. εύσω, idem & ab eod.

Στρογγυλίζω, f. ίσω, idem; (2) ore rotundo loquor. Στραγγυλίζειν τὰ νοήματα, D. Hal. Ab eod.

Στρογγυλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui forma rotunda eſt. Ex ϛρογγύλος, & εἶδος, *forma*.

Στρογγυλόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rotundum habet caulem. Ex ϛρογγύλος, & καυλὸς, *caulis*.

Στρογγυλόλοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rotunda ſiliqua incluſus. Ex ϛρογγύλος, & λοβὸς, *ſiliqua*.

Στρογγυλοναύτης, ȣ, ὁ, qui rotunda navi navigat. Ex ϛρογγύλος, & ναύτης, *nauta*.

Στρογγυλοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rotunda eſt facie. Ex ϛρογγύλος, & πρόσωπον, *facies*.

ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, ύλη, ύλον, rotundus, teres, globoſus.

Στρογγυλότης, ητος, ἡ, rotunditas, figura rotunda aut teres. A ϛρογγύλος.

Στρογγυλόω, ῶ, rotundo, rotundum efficio. Καταφερόμενον ὕδωρ ἐξ ὕψȣς ϛρογγυλȣ͂ται, Al. Aphr. Ab eod.

Στρογγύλως, *Adv.* rotunde; (2) figura tereti. Ab eod.

Στρομβεῖον, ȣ, τὸ, turba, conus. A ϛρόμβος.

Στρομβηδὸν, *Adv.* turbinis in modum, turbinatim. Ab eod.

Στρόμβος, ȣ, ὁ, turbo, trochus. A ϛροβέω.

Στρομβόω, ῶ, f. ώσω, turbineo vortice verſo ſeu circumago; (2) verſo, circumago. A ϛρόμβος.

Στρομβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbinis ſeu coni figuram habens. Ab eod.

Στρȣθάριον, ȣ, τὸ, paſſerculus. Dim. a ϛρȣθός.

Στρȣ́θειος, εία, ειον, ſtrutheus. Ab eod.

Στρȣθίζω, f. ίσω, paſſeris in modum ſtrido. Ab eod.

Στρȣθίον, ȣ, τὸ, paſſerculus. Dim. a ϛρȣθός.

Στρȣ́θιος, ία, ιον, ſtruthius. Ab eod.

Στρȣθοκάμηλος, ȣ, ὁ, vel ἡ, ſtruthocamelus, *avis*; ſtruthio, Ph. Ex ϛρȣθὸς, & κάμηλος, *camelus*.

Στρȣθοκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens caput paſſeris aut ſtruthocameli; (2) monſtroſus. Ex ϛρȣθὸς, & κεφαλὴ, *caput*.

Στρȣθόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes ſtruthocameli habens. Ex ϛρȣθὸς, & πȣ͂ς, *pes*.

ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, paſſer; (2) ſtruthio, ſtruthocamelus; (3) herba quædam.

Στρȣθοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtruthiones vorans; (2) paſſeres vorans. Ex ϛρȣθὸς, & φάγος, *vorans*.

Στροφαῖος, ȣ, ὁ, verſutus, qui multas novit ſtrophas. A ϛροφή.

Στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, converſio, vertigo, gyrus, vortex, flexus, rotula, orbis, orbiculus, lactis ſiccati caſeus. A ϛροφαλίζω.

Στροφαλίζω, f. ίσω, verto, verſo. Τῇ δὴ παρ' ἠλάκατα ϛροφαλίζετε, Odyſſ. 18, 314. A ϛρέφω.

Στροφὰς, άδος, ἡ, quæ circumagitur, quæ circumvertitur. Ab eod.

Στρωφάω, ῶ, verto, volvo, verſo. Αἱ δ' ἱϛοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα ϛρωφῶσιν, Odyſſ. 7, 105. Καθ' Ἑλλάδα γῆν ϛρωφώμενος, Theog. 247. Ab eod.

Στροφεῖον, ȣ, τὸ, inſtrumentum vertendi navem; (2) pars theatri. Gl. V. verſoria. Ab eod.

Στροφεὺς, έως, ὁ, vertebra; (2) ſummus dorſi ſpondylus; (3) cardo in foribus. Ab eod.

Στροφέω, ῶ, verſutiis & ſtrophis utor. Ab eod.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, verſio, verſura, flexus; (2) chori ad ſpectatores converſio, pars carminis lyrici habens antiſtrophen ſuam; (3) tergiverſatio fraudulenta, ſtropha, verſutia. Gl. V. ϛροφαὶ, ſtrophæ. A ϛρέφω.

Στρόφιγξ, γος, ἡ, vertebra, cardo; (2) verſura, flexus, verſio. A ϛροφεύς.

Στρόφιον, ȣ, τὸ, teres zona, qua mulieres cingi ſolebant; (2) redimiculum, quo viri & fœminæ caput ligabant. A ϛρόφος.

Στροφὶς, ίδος, ἡ, converſio; (2) volumen, ſpira. A ϛροφή.

Στροφέομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, inteſtina mihi torquentur, torminibus vexor ſeu laboro. Στροφȣ́μενος ἵππος. A ϛρόφος.

Στρόφος, ȣ, ὁ, funiculus e loro vel cannabe, aliave materia, faſcia, cirrus, cincinnus; (2) torſio, tormina inteſtinorum; ϛρόφοι, tormina, Gl. V. A ϛρέφω.

Στροφωτὸς, ἡ, ὸν, verſatilis. A ϛροφόομαι.

Στρυφνὸς, ἡ, ὸν, auſterus, acerbus, adſtringens; (2) de homine auſtero, acerbo, moroſo. A ϛυφός.

Στρυφνότης, ητος, ἡ, acerbitas. A ϛρυφνός.

Στρύχνον, ȣ, τὸ, idem quod ſequens ϛρύχνος.

ΣΤΡΥ'ΧΝΟΣ, ȣ, ὁ, ſolanum, *herba*.

Στρῶμα, ατος, τὸ, ſtratum, ſtragulum, ſtramentum, veſtis ſtragula. A ϛρωννύω.

Στρωματεὺς, έως, ὁ, veſtis ſutilis; (2) ſaccus ex pannis lineis laneiſve conſutus, quibus ſtragula deponi & colligari ſolebant; (3) piſcis quidam dorſo variegato; (4) liber varii argumenti. Gl. V. pulvinar. A ϛρῶμα.

Στρωματίζω, f. ίσω, ſterno, inſterno. Ab eod.

Στρωματόδεσμον, ȣ, τὸ, ligamen ſeu vinculum, quo veſtis ſtragula conſtringitur, faſcia, qua ſtragula convoluta ſolent ligari; (2) veſtis ſtragula vinculo colligata. Ex ϛρῶμα, & δεσμὸς, *vinculum*.

Στρωματόδεσμος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Στρωματοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, cui ſtratorum cuſtodia demandata eſt. Ex ϛρῶμα, & φύλαξ, *cuſtos*.

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, ſtratum, lectus, ſtragulum, lectiſternium, torus. A ϛρωννύω.

Στρώννυμι, ſ. ϛρωννύω, f. ϛρώσω, ſterno, i. e. dejectim humi expando aut alio in loco plano. ϛρῶσον, ſterne, Gl. V. a. 1. imperat. ἐϛρωμένον, ſtratum, Gl. V. perf. paſſ. part. Ἀυτὸς κλίνην ϛρώννυσι, τράπεζαν κοσμεῖ, Xen. Κάϛρωσε γ' εὐνὰς, καὶ κάλυψε σώματα, Eur. Supp. 767. Ἔϛρωται λέχος, id. Med. 41. A ϛορέω.

Στρῶσις, εως, ἡ, ſtratio, ſtratura. A ϛρώννυμι.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſtrator; (2) parva trabs, aſſer, Gl. V. aſſerculus; (3) crates textilis; ϛρωτῆρες, aſſeres, Ph. aſſerculi, Gl. V. Ab eod.

Στρώτης, ȣ, ὁ, ſtrator, Gl. V. ϛρωτὴς, ſtrator. Ab eod.

Στρωτὸς, ἡ, ὸν, ſtratus, inſtratus, ſtragulis intectus. Ab eod.

Στρωφάω, ῶ, verſor, circumago. Τȣ́των δ' ἂν τὸ μέσον ϛρωφήσομαι, Theog. 837. Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε Στρωφᾶται, Heſiod. Ἔργ. 526. A ϛροφή.

Στυγάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, odio proſequens viros. Ex ϛύγος, & ἀνὴρ, *vir*.

Στυγερὸς, ρὰ, ρὸν, terribilis, horribilis, triſtis, gravis; (2) odio dignus. Gl. V. inviſus, odioſus. A ϛυγέω.

Στυγερότης, ητος, ἡ, triſtitia, mæſtitia. A ϛυγερός.

Στυγερωπὸς, ȣ̃, ὁ, inviſus, quem adſpicere odimus; ingratus adſpectu. Ex ϛυγερὸς, & ὢψ, *vultus*.

Στυγερώπης, εος, ὁ καὶ ἡ, inviſus; (2) cum odio adſpiciens, inviſo adſpectu & torvis oculis cernens. Ex ϛυγερὸς, & ὢψ, *vultus*.

Στυγερῶς, *Adv.* horribiliter, horrendum in modum. A ϛυγερός.

ΣΤΥΓΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, odio proſequor, odi, reformido, exhorreſco, extimeſco; ϛυγέομαι, ȣ̃μαι, odio & horrori ſum, inviſus ſum; ϛύξαι, odiſſe, a. 1. inf. a. fut. ϛύξω, quaſi a ϛύγω; ἔϛυγον, a. 2. Στυγȣ̃σι θεοὶ τȣ̀ς κακȣ̀ς, Soph. Aj. 133. Ἄρα τὸν ξένον ϛυγῶ δικαίως ἐν κακοῖς ἀφιγμένον, id. Alc. 768. Πατέρα τὸν ἐμὸν μη ϛύγει, πόσιν τε σὸν, id. Iph. in Au. 1506. παῖδας, id. Med. 36. ἄϛυ, Ariſt. Ach. 33. Στυγȣ̃μαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς, Eur. Andr. 157.

Στύγημα, ατος, τὸ, odium; (2) quod aliquis odio habet. A ϛυγέω.

Στυγητὸς, ἡ, ὸν, odioſus, qui odio & horrori eſt, odio dignus. Gl. V. deteſtabilis. Ab eod.

Στύγιος, ια, ιον, ſtygius, infernalis. A ϛύξ.

Στυγνάζω, f. άσω, triſtor, triſtitia adficior. Ὁ δὲ ϛυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπȣ́μενος, Marc. 10, 22. Στυγνάζων ὁ ȣ̓ρανὸς, Matt. 16, 3. A ϛυγνός.

Στυγνὸς, ἡ, ὸν, odioſus, inviſus, gravis, triſtis, terrificus; ϛυγνὴ, anxia. Ph. ϛυγνὸν, dirum, Ph. ϛυγνότερος, triſtior, Ph. A ϛύγος.

Στυγνότης, ητος, ἡ, mæſtitia, mæror. A ϛυγνός.

Στυγνόω, ῶ, f. ώσω, contriſto. Ab eod.

Στυγόδεμνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui odit cubilia. Ex ϛυγέω, & δέμνιον, *cubile*.

Στύγος, εος, τὸ, odium. A ϛυγέω.

Στύγω, f. ξω, ut hinc ſit ϛύξαι, & ϛύξαιμι, idem quod ϛυγέω. Τῷ κέ τεῳ ϛύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτȣς, Odyſſ. 11, 501.

Στυλὶς, ίδος, ἡ, columella, pila. Dim. a ϛύλος.

Στυλίσκος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Στυλίτης, ȣ, ὁ, ſupra columnam locatus, in columna ſtans. A ϛύλος.

Στυλοβάτης, ȣ, ὁ, columnæ pes ſeu baſis. Ex ϛύλος, & βαίνω, *eo, incedo*.

Στυλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, columnæ ſimilis. Ex ϛύλος, & εἶδος, *ſpecies*.

Στυλόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, columnis fulcio. A ϛύλος.

ΣΤΥ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, columna; (2) graphium; (3) ſtructura orationis ac dicendi modus, ſtylus, vel ſtilus.

Στύμα, ατος, τὸ, tentigo. A ϛύω.

Στύμμα, ατος, τὸ, ſpiſſamentum, adſtringendi vim habens. A ϛύφω.

Στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, *fluvius infernalis*; (2) fons ad Nonacrin in Arcadia horribili frigiditate; (3) horror tremorque ex perfrictione. A ϛυγέω.

Στύπαξ, & ϛύππαξ, κος, ὁ, venditor ſtupearum veſtiam. Dim. a ϛυπιοπώλης.

Στυπεῖον, & ϛυππεῖον, & ϛυππίον, linum, ſtupa. A ϛύπη.

Στυπειοπώλης, & ϛυππειοπώλης, & ϛυπιοπώλης, ȣ, ὁ, venditor ſtupearum veſtium, Ariſt. Eq. 122.

Στύπη, & ϛύππη, ης, ἡ, ſtupa.

Στυπόγλυφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ligna vel ſtipites polit & ſcalpit, Heſ. Ex ϛύπος, & γλύφω, *ſcalpo*.

Στύπος, εος, τὸ, ſtipes, caudex, truncus.

Στυπτηρία, ας, ἡ, alumen. A ϛύφω, *adſtringo*, quod vehementer adſtringit.

Στυπτηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aluminoſus, alumen reſipiens. A ϛυπτηρία.

Στυπτικὸς, ἡ, ὸν, adſtrictorius. A ϛύφω.

Στυρακίζω, f. ίσω, pungo, ſtimulo; (2) ſtyracem refero. A ϛύραξ.

Στυράκινος, ίνη, ινον, e ſtyrace confectus, ſive arbore, ſive lacrima ejus. Ab eod.

Στυράκιον, ȣ, τὸ, ferrum tranſverſum in poſteriore parte ferri haſtæ. Ab eod.

ΣΤΥ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, ſtyrax, *arbor Syriæ*; (2) lacrima ejus; (3) cuſpis haſtæ. Gl. V. tonſilla.

Στυφελίζω, f. ξω, Dor. pro σω, aſpere tracto, duris verbis verberibuſque inceſſo; (2) diſpello, diſcutio, disjicio. Ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπινώμα ϛυφελίζων, Soph. Antig. 143. Ἐξ ἑδέων ϛυφελίξαι, Il. 1, 581. Στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα, Il. 7. 261. σή μ' ἄλοχος, ib. 21, 512. ξείνȣς ϛυφελιζομένȣς, Odyſſ. 16, 108. A ϛυφελός.

Στυφελισμὸς, ȣ̃, ὁ, injuria, contumelia, quum quis injurioſe loco deturbatur. A ϛυφελίζω.

Στυφλὸς, ἡ, ὸν, vel ϛυφελὸς, ἡ, ὸν, R. idem & ab eod.

Στυφόεις, όεσσα, όεν, adſtrictorius, adſtringendi vim habens. A ϛύφω.

Στυφὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Στυφρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus; (2) retorridus, duratus, calloſus. Ab eod.

ΣΤΥ'ΦΩ, adſtringo, *de iis, quæ guſtantur*; (2) ſpiſſo. Στύφειν τὸ δέρμα, Gal.

Στύψις, εως, ἡ, adſtrictio; (2) ſpiſſatio; (3) tinctura. A ϛύφω.

ΣΤΥ'Ω, f. ϛύσω, tentigine laboro, priapum extendo; (2) triſtitia adficio, Ariſt. Lyſ. 152. Κἀγὼ καθεύδειν βȣ́λομαι, καὶ ϛύομαι, καὶ σκοτοδινιῶ, id. Ach. 1233.

Στωϊκὸς, ἡ, ὸν, ſtoicus. A ϛοά.

Στωμυλέω, ῶ, f. ήσω, loquax ſum, garrulus ſum, nugor. Ἃ (μειράκια) ϛωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα, Ariſt. Eq. 1372. A ϛωμύλος.

Στωμυλεύομαι, f. εύσομαι, idem & ab eod.

Στωμυλήθρης, ȣ, ὁ, loquax, garrulus. Ab eod.

Στωμυλία, ας, ἡ, loquacitas, garrulitas; argutiæ, Gl. V. Ab eod.

Στωμυλιοσυλλεκτάδης, ȣ, ὁ, loquacium nugarum conſarcinator, garrulus, nugator; vox Ariſtophanica forma patronymicorum, Ran. 951. Ex ϛωμυλία, & συλλέγω, *colligo*.

Στωμύλλω, idem quod ϛωμυλέω. Ὀυ ϛω-

μύλλων;

μύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριϐολεκτράπελ', Ariſt. Nub. 999. Ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε, εἰ πτωχὸς ὢν εἰπόν τι, κἀςωμυλάμην, id. Ach. 585.

Στώμυλμα, ατος, τὸ, idem quod ςωμυλία. A ςωμύλλω.

Στωμύλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, garrulus, loquax, dicax, lepidus, facundus, facetus. A ςόμα, os.

ΣΥ', tu, *Gen.* σȣ̃, tui.

Συάγρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aprinus, aprugnus. A σύαγρος.

Συάγριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Σύαγρος, ȣ, ὁ, vel ἡ, qui ſues capit; (2) qui apros venatur. *Subſt.* aper. Ex σῦς, & ἄγριος, *agreſtis*.

Συαγρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, apro ſimilis, aprum referens. A σύαγρος.

Σύαγχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſues ſtrangulans, ſues ſuffocans. Ex σῦς, & ἄγχος, *ſtrangulatio*.

Σύαινα, ης, ἡ, piſcis quidam; (2) poculi genus. A σῦς.

Σύϐαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui porcinis eſt moribus; (2) ſalax & proclivis ad Venerem, ſubax. Ab eod.

Συϐαρίζω, f. ίσω, ſybariſſo, ſybaritarum more luxu & deliciis diffluo, Ariſt. Pac. 344. A σύϐαρις.

ΣΥ'ΒΑΡΙΣ, ιδος, vel ιος, Sybaris, *urbs Italiæ*; (2) luxus, qui incolas urbis dictæ quondam totos occupaverat.

Συϐαρίτης, ȣ, ὁ, Sybarita, qui eſt e Sybari. A σύϐαρις.

Συϐαριτικὸς, ἡ, ὸν, Sybariticus; (2) mollis, luxurioſus. A συϐαρίτης.

Συϐαρῖτις, ιδος, ἡ, femina a Sybari. Ab eod.

Συϐήνη, ης, ἡ, theca ex corio, *proprie* ſuillo; (2) venabulum. A σῦς.

Συϐόσιον, ȣ, τὸ, grex ſuum paſcentium; (2) ſuile, hara. Ex σῦς, & βόσις, *paſtus*.

Συϐώτης, ȣ, ὁ, ſubulcus. Ex σῦς, & βόω, *paſco*.

Συϐωτικὸς, ἡ, ὸν, ad ſubulcos pertinens, ſubulcis proprius. A συβώτης.

Συϐώτρια, ας, ἡ, ſubulca; (2) ſubulcorum propria. Ab eod.

Συγγάλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, collactaneus, collacteus. Ex σὺν, & γάλα, *lac*.

Σύγγαμϐρος, ȣ, ὁ, congener, Gl. V. σύγγαμϐροι, mariti duarum ſororum. Ex σὺν, & γαμβρὸς, *gener*.

Συγγαμία, ας, ἡ, connubium, Gl. V. A ſeq.

Σύγγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjux, maritus vel uxor; (2) rivalis. Ex σὺν, & γάμος, *nuptiæ*.

Συγγελάω, ῶ, f. άσω, ſimul cum alio rideo. Gl. V. συγγελῶ, conrideo. Ex σὺν, & γελάω, *rideo*.

Συγγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, ſimul refero generis ſeriem. Συγγενεαλογεῖν τινὰ, Herodot. Ex σὺν, & γενεαλογέω, *generis ſeriem refero*.

Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, adfinitas. Ph. propinquitas, proſapia. A συγγενής.

Συγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus, cognatus; propinquus, gentilis, Ph. Ex σὺν, & γίνομαι, *naſcor*.

Συγγένησις, εως, ἡ, congreſſus, coitus. Ex iiſd.

Συγγενικὸς, ἡ, ὸν, generis propinquitate conjunctus, cognatus, adfinis. A συγγενής.

Συγγενικώτατα, familiariſſima, Ph. A præc.

Συγγενὶς, ίδος, ἡ, cognata, conſanguinea. Ab eod.

Συγγεννάω, ῶ, congenero. Ex σὺν, & γεννάω, *genero*.

Συγγεννήτωρ, ορος, ὁ, idem quod συγγεννήτωρ.

Συγγεωργὸς, ȣ̃, ὁ, ſocius in agro colendo. Ex σὺν, & γεωργὸς, *agricola*.

Συγγηράσκω, f. ράσω, ſeneſco ſimul, conſeneſco. Ex σὺν, & γηράσκω, *ſeneſco*.

Σύγγηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſociam ſenectutem habens, conſeneſcens. Ex σὺν, & γῆρας, *ſenectus*.

Συγγίνομαι, ſimul ſum, converſor; (2) conſuetudo eſt mihi cum aliquo, (3) convenio, congregor; (4) concumbo, coëo; (5) ſimul ſum, adſum, auxilior; (6) ſimul gignor, congignor; a. 2. συνεγενόμην, una fui. Εἰ μέ τις γνοίη σκοπῶν ζητȣ̃ντ' ἀδελφὴν ὡς συγγένωμαι, Eur. Elect. 100. Ξυγγενέσθαι τ̃ νεφέλαισιν εἰς λόγȣς, Ariſt. Nub. 251. Ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν, Soph. El. 413. Ex σὺν, & γίνομαι, *naſcor*.

Συγγινώσκω, ſimul ſentio, ejuſdem ſum ſententiæ, conſentio; (2) conſcius ſum; (3) cognoſco, agnoſco; (4) ignoſco, veniam do; σύγγνωθι, ignoſce, Gl. V. Συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν πόσις, Eur. Andr. 839. Καὶ ἐγώ σοι συνεγίγνωσκον, Xen. Cyr. 7, 27. Ἐκείνοις μὲν τ̃ ἀγνοίας συνεγίγνωσκεν, Luc. Gal. Ζεὺς τ' ἂν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρȣμένῳ, Soph. Trach. 283. Ex σὺν, & γινώσκω, *cognoſco*.

Σύγγνοια, ας, ἡ, venia. A συγγινώσκω.

Συγγνώμη, ης, ἡ, ignoſcentia, venia, conſenſus, indulgentia, conceſſio, permiſſio. Ab eod.

Συγγνωμονικὸς, ἡ, ὸν, ad veniam dandam propenſus, facilis in danda venia; (2) venia dignus. A συγγνώμων.

Συγγνωμονικῶς, indulgenter, ignoſcendo. A præc.

Συγγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, facilis in danda venia, mitis, indulgens; (2) conſentiens, qui eſt ejuſdem ſententiæ. A συγγνώμη.

Σύγγνωσις, εως, ἡ, cognitio, Suic. Ex σὺν, & γνῶσις, quod idem ſignificat.

Συγγνωςὸς, ἡ, ὸν, dignus, cui ignoſcatur, venia dignus; συγγνωςοὶ, excuſabiles, Gl. V. A συγγινώσκω.

Συγγομφόω, ῶ, f. ώσω, infigo, configo, clavis compingo. Ex σὺν, & γομφόω, *clavis compingo*.

Συγγονεὺς, Att. ξυγγονεὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ex eadem cognatione, Suic. Ex σὺν, & γένος, *generatio*.

Σύγγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cognatus; (2) germanus, frater vel ſoror. Ex iiſd.

Σύγγραμμα, ατος, τὸ, ſcriptum, liber, opus; (2) res ſcriptis comprehenſa. Ex σὺν, & γράφω, *ſcribo*.

Συγγραμμάτιον, ȣ, τὸ, opuſculum, libellus. Dim. a σύγγραμμα.

Συγγραφεὺς, έως, ὁ, ſcriptor, hiſtoricus. A συγγράφω.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio; (2) ſcriptio hiſtorica, hiſtoria; (3) ſcriptum, liber; (4) ſyngraphia, ſtipulatio & cautio. Ab eod.

Συγγράφω, f. ψω, conſcribo, ſcriptis mando; (2) hiſtoriam ſcribo; (3) ſcripto caveo, ſtipulor. Παλινῳδίαν τινὰ συγγράφω, Luc. pro Imag. Τὰ δ' ἄλλα μετὰ τ̃ γραμματέως συγγράψομαι, Ariſt. Θεσμ. 439. Πολλάγε μοι δεῖ τοιαῦτα συγγεγραμμένα, Xen. Cyr. 8, 31. Ex συν, & γράφω, *ſcribo*.

Συγγυμνάζω, f. άσω, coëxerceo, ſimul exerceo. Τοιαῦτα λογισμȣ̃ συγγεγυμνασμένȣ πάνυ χρήζει, M. Anton. 3, 1. Ex σὺν, & γυμνάζω, *exerceo*.

Συγγυμνασία, ας, ἡ, coëxercitatio. A συγγυμνάζω.

Συγγυμναςὴς, ȣ̃, ὁ, ſocius exercitationis. Ab eod.

Συγκαθαγίζω, f. ίσω, una conſecro; (2) una adoleo. Ex σὺν, & καθαγίζω, *conſecro*.

Συγκαθαιρέω, ῶ, f. ήσω, una everto, tollenti onus auxilior. Συγκαθαίρειν ἀγῶνας, Herodot. Ex σὺν, & καθαιρέω, *tollo, everto*.

Συγκαθαρμόζω, f. όσω, ſimul apto, una compono. Πέπλων τ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι, Soph. Aj. 934. Ex σὺν, & ἁρμόζω, *apto*.

Συγκάθεδρος, ȣ, ὁ, aſſeſſor, Ph. A σὺν, & καθέδρα, *ſedes*.

Συγκαθέζομαι, f. 2. συγκαθεδȣ̃μαι, una conſideo. Gl. V. conſideo, adſideo. Ex σὺν, & καθέζομαι, *ſedeo*.

Συγκαθείργω, f. ξω, una cum alio concludo, tamquam in carcerem. Ἐγὼ γάρ σε συγκαθεῖρξα τȣ́τῳ τῷ ἀμάχῳ πράγματι, Xen. Cyr. 6, 6. Λέοντι συγκαθείρχθη, Luc. Ex σὺν, & καθείργω, *concludo*.

Συγκαθελκύω, f. ύσω, ſimul deorſum traho. Ex σὺν, & καθελκύω, *deorſum traho*.

Συγκαθέλκω, f. ξω, idem. Ex σὺν, & καθέλκω, *deorſum traho*.

Συγκάθεσις, εως, ἡ, ſubmiſſio, qua ſe quis alicui ſubmittit ac cedit; (2) contentio duorum inter ſe, comparatio. A συγκαθίημι.

Συγκαθεύδω, f. ήσω, condormio, ſimul dormio. Gl. V. concumbo; συνεκαθεύδησε, concubuit, Ph. Τοῖς τηλικȣ́τοις ξυγκαθεύδȣσ' ἥδομαι, Ariſt. Conc. 1003. Ταύτῃ συνεκάθευδον, Luc. Ex σὺν, & καθεύδω, *dormio*.

Συγκαθεψέω, ῶ, f. ήσω, ſimul decoquo. Ex σὺν, & καθεψέω, *decoquo*.

Συγκαθέψω, f. ψήσω, idem. Ex σὺν, & καθέψω, *decoquo*.

Συγκάθημαι, conſideo. Ἃ βȣ́λει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν; Eur. Bac. 810 Οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς, Act. 26, 30 μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, Marc. 14, 54. Ex σὺν, & κάθημαι, quod idem ſignificat.

Συγκαθιδρύω, f. ύσω, ſimul colloco. Ex σὺν, & καθιδρύω, *colloco*.

Συγκαθιερόω, ῶ, f. ώσω, una conſecro, ſimul dedico, Ex σὺν, & καθιερόω, *dedic*

Συγκαθίζω, f. ίσω, p. ικα, ſimul ſedeo; (2) ſimul ſedere facio, una colloco Συγκαθισάντων αὐτῶν, Luc. 22, 55. Συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπȣρανίοις, Epheſ. 2, 6 Ex σὺν, & καθίζω, *ſedere facio*.

Συγκαθίημι, f. ήσω, una demitto; (2) ſubmitto me. Ex σὺν, & καθίημι, *demitto*

Συγκαθίςημι, una conſtituo, confirmo συγκαθίςαμαι, una conſiſto. Ἀθλίȣ κυνὰς κόμιζ' ἐς Ἄργος συγκατάςησον Eur. Her. fur. 1392. Ex σὺν, & καθίςημι, *conſtituo*.

Συγκαθυφαίνω, ſimul intexo, R. Ex σὺν & καθυφαίνω, *intexo*.

Συγκαίω, f. καύσω, ſimul uro, combur Gl. V. conflagro. Ex σὺν, & καίω, ur

Συγκακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, ſimul malis a ficior, adflictionum ſum particeps, u patior. Συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελί κατὰ δύναμιν Θεȣ̃, 2 Tim. 1, 8. Ex σὺ & κακοπαθέω, *malum patior, malis a fligor*.

Συγκακȣργέω, ῶ, f. ήσω, ſimul cum al malitioſe aliquid ago vel facio, Lib Ex σὺν, & κακȣργέω, *malefacio*.

Συγκακούργημα, ατος, τὸ, res per colluſionem actoris & rei tranſacta, prævaricatio. A συγκακουργέω.

Συγκακουργία, ας, ἡ, colluſio, R. Ab eod.

Συγκακουχέομαι, οῦμαι, una affligor, una conflictor malis. Μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἤ, &c. Hebr. 11, 25. Ex σὺν, & κακουχέω, *male tracto*.

Συγκαλέω, ῶ, convoco, congrego; a. 1. συνεκάλεσα; paſſ. συνεκλήθησαν, 3. pl. Συγκαλέσας πάντας τοὺς Περσῶν στρατιώτας, Xen. Cyr. 2, 4. Πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; Ariſt. Av. 208. Συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, Luc. 15, 9. τοὺς ἀρχιερεῖς, ib. 23, 13. Ex σὺν, & καλέω, *voco*.

Συγκαλινδεῖσθαι, ſimul volutari. Ex σὺν, & καλινδέομαι, *volutor*.

Συγκαλλύνω, ſimul orno; (2) ſimul verro. Τὸ γὰρ διαῤῥιπτούμενον συγκαλλύνοντες λαμβάνουσι τὰ λείψανα, Ariſtot. Ex σὺν, & καλλύνω, *verro*.

Συγκάλυμμα, ατος, τὸ, cooperimentum. A συγκαλύπτω.

Συγκαλυπτὸς, ἡ, ὸν, cooperiendus, Suic. Ab eod.

Συγκαλύπτω, f. ψω, contego, cooperio. Gl. V. obnubo, obruo, condo; συγκεκαλυμμένος, obvolutus, tectus, perf. paſſ. part. Ἃ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ χρῄζοντες, Eur. Ph. 879. Δεσπότην Ἀνακρέοντα πτεροῖσι συγκαλύψω, Anacr. 9, 32. Ταῦτ' εἰπὼν, καὶ πάντας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατο, Xen. Cyr. 8, 47. Συγκεκαλυμμένον, Luc. 12, 2. Ex σὺν, & καλύπτω, *tego*.

Συγκάλυψις, εως, ἡ, ipſe actus contegendi. A συγκαλύπτω.

Συγκάμνω, ſimul laboro, collaboro; (2) adjuvo. Ἥκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον, Eur. Alc. 610. Πάλαι πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ ἐλθόντα, id. Rheſ. 395. ἀδελφῷ, Soph. El. 993. Ex σὺν, & κάμνω, *laboro*.

Συγκαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio; (2) junctura. A συγκάμπτω.

Συγκαμπτὸς, ἡ, ὸν, incurvus, Suic. Ab eod.

Συγκάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo, flexuoſe contraho & convolvo. Gl. V. concurvo. Συνέκαμψε τὸ σκέλος, Plat. Phæd. 3. Τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον, Rom. 11, 10. Ex σὺν, & κάμπτω, *flecto*.

Σύγκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio. A συγκάμπτω.

Συγκαρκινοῦσθαι dicitur de frumentis, cum radices agunt. Ex σὺν, & καρκινόομαι, quod idem notat.

Σύγκασις, εως, ὁ vel ἡ, qui una frater vel ſoror eſt; (2) frater vel ſoror. Ex σὺν, & κάσις, *frater*, vel *ſoror*.

Συγκαταβαίνω, f. βήσομαι, ſimul & una deſcendo; (2) condeſcendo, demitto me, ad alterius captum me accommodo; a. 2. συγκατέβην. Ἐγὼ δὲ σᾷ πτέρυγι συγκαταβαίνω, Eur. Andr. 506. Συγκαταβάντες, Act. 25, 5. Ex σὺν, & καταβαίνω, *deſcendo*.

Συγκαταβάλλω, una impendo, una operam navo; (2) ſimul creo; paſſ. ſimul creor, Suic. Ex σὺν, & καταβάλλω, *ſolvo*.

Συγκατάβασις, εως, ἡ, demiſſio, condeſcendentia. A συγκαταβαίνω.

Συγκαταβατικῶς, demiſſe, cum condeſcendentia. Ab eod.

Συγκαταβιόω, ῶ, f. ώσω, una vitam tranſigo. Ex σὺν, & καταβιόω, *vitam tranſigo*.

Συγκαταγηράσκω, una ſeneſco. Ex σὺν, & καταγηράσκω, *conſeneſco*.

Συγκαταγομφόω, ῶ, clavis compingo, R. Suic. Ex σὺν, κατὰ, & γομφόω, *clavis firmo ſive compingo*.

Συγκατάγω, f. άξω, una reduco, adjuvo in reducendo exſule, reducentes adjuvo. Συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον, Æſchin. Ex σὺν, & κατάγω, *deduco*.

Συγκαταδαρθεῖν, condormire; concumbere. Τῶν ἐκκοινοῦ δὲ μεθέξει ξυγκαταδαρθὼν, Ariſt. Conc. 611. Ex σὺν, & καταδαρθεῖν, *obdormire*.

Συγκαταδουλόω, ῶ, f. ώσω, una ſubjugo, ſimul in ſervitutem redigo. Ex σὺν, & καταδουλόω, *in ſervitutem redigo*.

Συγκαταδύομαι, una demergor. A ſeq.

Συγκατάδυσις, εως, ἡ, q. d. ſimul-occaſus, quum quid ſimul occidit. A συγκαταδύω.

Συγκαταζάω, ῶ, f. ήσω, una longævum vitæ ſpatium tranſigo. Ex σὺν, & καταζάω, *vitam tranſigo*.

Συγκαταζεύγνυμι, f. ξω, conjungo. Ὅθ' οὕνεκ' ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ, Soph. Aj. 123. Κόρῃ αἰσχρᾷ καὶ λελωβημένῃ συγκαταζευγνύμενον, Luc. Toxar. Ex σὺν, & καταζεύγνυμι, quod idem notat.

Συγκαταθάπτω, f. ψω, conſepelio, una ſepelio. Ἐκέλευσε δὲ καὶ τοὺς Πέρσας συγκαταθάπτειν, Xen. Cyr. 5, 9. Ex σὺν, & καταθάπτω, *ſepelio*.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, adſenſio, approbatio, ſuffragium, conſenſus, conſenſio. A συγκατατίθημι.

Συγκαταθετικὸς, ἡ, ὸν, approbativus, adſentiens. Ab eod.

Συγκαταθνήσκω, ſimul morior. Ἀλλὰ τίς κείνῳ χάρις, ξυγκατθανόντι κατθανεῖν; Eur. Hel. 1118. A σὺν, & καταθνήσκω, *morior*.

Συγκαταίθω, comburo, Suic. Ὃ δὴ λέλειπτο, συγκατήθομεν, Soph. Antig. 1216. Ex σὺν, & καταίθω, quod idem ſignificat.

Συγκαταίνεσις, εως, ἡ, adſtipulatio, adſenſus, approbatio. A συγκαταινέω.

Συγκαταινέω, ῶ, ſimul approbo, approbo, adſentior, adſtipulor. Ἢν δὲ τὰ τῶν θεῶν ἡμῖν θᾶττον συγκαταινῇ, ἐξίωμεν ὡς τάχιστα, Xen. Ἧς πατὴρ λέχος θρεπτῷ δράκοντι συγκαταινέσει πικρὸν, Lyc. 1223. Ex σὺν, & καταινέω, *approbo*.

Συγκάταινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui adſentitur, qui adſtipulatur. Ex σὺν, & αἶνος, *dictum, laus*.

Συγκαταίνω, f. ανῶ, ſimul interficio, ſimul interimo, Suic. Ex σὺν, & κατακαίνω, *interficio*.

Συγκατακαίω, f. αύσω, ſimul comburo; (2) comburo. Ex σὺν, & κατακαίω, *comburo*.

Συγκατακαλύπτω, f. ψω, contego. Ex σὺν, & κατακαλύπτω, quod idem notat.

Συγκατάκειμαι, f. κείσομαι, una adjaceo, R. Τοῖς ἀνδράσι ξυγκατακεῖσθαι, Ariſt. Conc. 612. Ex σὺν, & κατάκειμαι, *adjaceo*.

Συγκατακλείω, f. είσω, una includo, ſimul cum alio includo, in eumdem locum includo. Gl. V. concludo. Βύκτας δ' ἐν ἀσκῷ συγκατακλείσας βοὸς, Lyc. 738. Συγκατακλείσει με τῇ γυναικὶ, Luc. Ex σὺν, & κατακλείω, *includo*.

Συγκατακλίνω, una recumbere vel accumbere facio; συγκατακλίνομαι, una recumbo, una accumbo vel diſcumbo; συγκατεκλίθην, una accubui, concubui, a. 1. Οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται συγκατακλινεὶς, Ariſt. Ach. 984. Συγκατεκλινόμην, id. Nub. 49. Ex σὺν, & κατακλίνω, *reclino*.

Συγκατάκλισις, εως, ἡ, concubitus. A συγκατακλίνω.

Συγκατακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſimul ſequor, Suic. Ex σὺν, & κατακολουθέω, *ſequor*.

Συγκατακομίζω, f. ίσω, comporto, Suic. Ex σὺν, & κατακομίζω, quod idem ſignificat.

Συγκατακόπτω, f. ψω, ſimul concido, R. Ex σὺν, & κατακόπτω, *concido*.

Συγκατακοσμέω, una in ordinem digero, compono, R. Ex σὺν, & κατακοσμέω, *compono*.

Συγκατακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſimul adquiro, ſimul in poteſtatem redigo, R. Suic. Ex σὺν, & κατακτάομαι, *adquiro*.

Συγκατακτείνω, una cum alio interficio; a. 1. συγκατέκτανον; part. συγκατακτάς. Συγκατακτὰς κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ, Soph. Aj. 230. Ex σὺν, & κατακτείνω, *interficio*.

Συγκαταλέγω, f. ξω, recenſeo cum aliis, connumero. Ex σὺν, & καταλέγω, *recenſeo*.

Συγκαταλύω, f. ύσω, una everto & aboleo; (2) una finio. Ex σὺν, & καταλύω, *diſſolvo, aboleo*.

Συγκαταμίγνυμι, vel συγκαταμιγνύω, ſimul vel una miſceo, commiſceo, R. Suic. Οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας Μούσαις συγκαταμιγνὺς, Eur. Her. fur. 677. Ex σὺν, & καταμίγνυμι, *commiſceo*.

Συγκατανέμω, ſimul vel una partior, una diſtribuo, R. Ex σὺν, & κατανέμω, *diſtribuo*.

Συγκατανεύω, f. εύσω, adnuo, adſentior, conſentio. Συγκατανεύειν τοῖς λεγομένοις, Polyb. Ex σὺν, & κατανεύω, *adnuo*.

Συγκαταπλέκω, ſimul implico, immiſceo. Ex σὺν, & καταπλέκω, *implico*.

Συγκαταπράσσομαι, cooperor, Suic. Ex σὺν, & καταπράσσομαι, *cooperor*.

Συγκαταριθμέω, ῶ, f. ήσω, una enumero. Ἀγώνισμα εἰς τιμὴν τοῦ Καλάνου συγκατηρίθμησε τοῖς ἄθλοις, Ælian. V. H. 2, 41. Ex σὺν, & καταριθμέω, *enumero*.

Συγκαταῤῥέω, ſimul defluo; (2) ſimul decido. Ex σὺν, & καταῤῥέω, *defluo*.

Συγκατασβέννυμι, vel συγκατασβεννύω, f. σβέσω, ſimul extinguo; (2) extinctum reſtinguo. Ex σὺν, & κατασβεννύω, *extinguo*.

Συγκατασήπω, ſimul putrefacio, ſimul contabeſcere facio, Suic. Ex σὺν, & κατασήπω, *putrefacio*.

Συγκατασκαπτὴς, οῦ, ὁ, effoſſor, everſor, Lyc. 222. A ſeq.

Συγκατασκάπτω, f. ψω, ſimul diruo & everto ſuffodiendo. Συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς, Eur. Or. 717. Συγκατασκάψων δ' ἐγὼ τείχη πάρειμι, id. Rheſ. 390. Σύ τ', ὦ τάλαινα συγκατάσκαπτη πόλις, id. Ph. 891. Ex σὺν, & κατασκάπτω, *ſuffodio*.

Συγκατασκευάζω, f. άσω, una inſtruo & adorno. Οἱ τὸν βίον ἡμῖν συγκατεσκευάκασι τέχναις, Plato. Ex σὺν, & κατασκευάζω, *adorno, inſtruo, paro*.

Συγκατασκηνόω, ῶ, f. ώσω, una tentorium figo, in eodem tabernaculo habito; (2) in uno eodemque tabernaculo colloco. Τοὺς δὲ ἄλλους συγκατεσκήνου, Xen. Cyr. 5, 21. Ex σὺν, & κατασκηνόω, *tentorium defigo*.

Συγκατασκήπτω, f. ψω, una impetu ingruo; (2) una invado & inceſſo. Ex σὺν, & κατασκήπτω, *impetuoſe irruo*.

Συγκατασπάω, ῶ, f. άσω, pariter avello, ſeu convello. Ἐπὶ τὴν ὁμοίαν διαβολὴν συγκατασπᾶσθαι, Luc. Ex σὺν, & κατασπάω, detraho.

Συγκατάστασις, εως, ἡ, conflictus, dimicatio. A συγκαθίσταμαι, conſiſto.

Συγκατατάσσω, vel άττω, f. άξω, una cum aliis colloco. Τὴν τῶν ἱππέων χιλιοστὺν ---μὴ συγκατατάττετε εἰς τὴν φάλαγγα, Xen. Cyr. 6, 23. Συγκατατέτακται γὰρ καὶ συγκοσμεῖ τὸν αὐτὸν κόσμον, M. Anton. 7, 7. Ex σὺν, & κατατάσσω, ordino, colloco.

Συγκατατίθημι, una depono; συγκατατίθεμαι, adſentior, adſtipulor. Τοῖς λεγομένοις συγκατατίθεσθαι, Diod. Οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος (par. p. paſſ.) τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν, Luc. 23, 51.

Συγκατατήκω, contabeſco. Συγκατατήκονται τοῖς κατ᾽ αὐτὰς ἔργοις, ἄλυτοι καὶ ἄσιτοι, M. Anton. 5, 1. A σὺν, & κατατήκω, tabeſco.

Συγκατατρώγω, ſimul comedo, ſimul comedendo conſumo. Ex σὺν, & κατατρώγω, comedo.

Συγκαταφαγεῖν, ſimul vorare. Ex σὺν, & καταφαγεῖν, devorare.

Συγκαταφέρομαι, ſimul deorſum feror; (2) adſentior. Ex σὺν, & καταφέρομαι, deorſum feror.

Συγκαταφλέγω, f. ξω, una vel ſimul comburo; συγκατεφλέχθη, una combuſtus eſt, a. 1. paſſ. Ex σὺν, & καταφλέγω, comburo.

Συγκαταψεύδομαι, f. εύσομαι, ſimul mendacio opprimo. Ex σὺν, & καταψεύδομαι, mentior.

Συγκαταψηφίζω, f. ίσω, una damno ſeu condemno. Συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων, Act. 1, 26. Ex σὺν, & καταψηφίζω, calculis computo.

Συγκατέδω, ſimul comedo, R. Suic. Ex σὺν, & κατέδω, comedo.

Συγκατεργάζομαι, f. άσομαι, una conficio, adjuvo aliquem in conficienda re aliqua. Δυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ, Eur. Her. fur. 1027. Συγκατεργάζεσθαί τινι τὴν ἀρχὴν, Herodot. Ex σὺν, & κατεργάζομαι, conficio.

Συγκατέρχομαι, f. ελεύσομαι, ſimul redeo, una revertor. Ex σὺν, & κατέρχομαι, redeo.

Συγκάτευγμα, ατος, τὸ, votum una cum alio conceptum, res, quam quis una cum alio vovit. A συγκατεύχομαι.

Συγκατεύχομαι, una precor, R. Ἀλλ᾽ ὧν ἐρῶ μὲν, ταῦτα συγκατηυξάμην, Soph. Antig. 1338. Ex σὺν, & κατεύχομαι, precor.

Συγκατηγορέω, ῶ, f. ήσω, ſimul accuſo; (2) ſimul prædico. Ex σὺν, & κατηγορέω, accuſo.

Συγκατηγόρημα, ατος, τὸ, q. d. comprædicamentum, vox conſignificativa. A συγκατηγορέω.

Συγκατηγορηματικὸς, ἡ, ὸν, conſignificativus. A συγκατηγόρημα.

Συγκατηγορηματικῶς, *Adv.* conſignificative. A συγκατηγορηματικός.

Συγκατοικίζω, f. ίσω, una colloco habitatores, vel una frequentem incolis reddo. Ἄφθογγα δ᾽ αὐταῖς συγκατοικίζειν δάκη θηρῶν, ſcil. χρῆν, Eur. Hipp. 650. Ex σὺν, & κατοικίζω, *habitatores colloco.*

Συγκατοικτίζω, f. ίσω, commiſereor. Τὰ δ᾽ οἷα πάσχω συγκατοικτιμένη, Soph. Trach. 544. Ex σὺν, & κατοικτίζω, *miſereor.*

Συγκατορθόω, ῶ, f. ώσω, ſimul recte facio, ſimul expedio. Ex σὺν, & κατορθόω, *expedio.*

Συγκατορύσσω, vel ύττω, f. ύξω, una confodio, una defodio. Καὶ τὸν ἄλλον κόσμον συγκατώρυξαν, Luc. Ex σὺν, & κατορύσσω, *confodio.*

Συγκαττύω, conſuo, conſarcio. Gl. V. concinno. Ex σὺν, & καττύω, *ſuo.*

Σύγκαυσις, εως, ἡ, combuſtio, exuſtio. A συγκαίω.

Σύγκειμαι, ſimul poſitus ſum; (2) conſto, compoſitus ſum; (3) conſiſto; συγκείμενος, compoſitus, comptus, Gl. V. conſtitutus; συνέκειτο, conventum erat, imperf. Τῇδε σύγκειται δόλος, Eur. Rheſ. 215. Βαλεῖτε χ᾽ ἡμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους, Soph. Aj. 1326. Ex σὺν, & κεῖμαι, *jaceo.*

Συγκειμένως, contexte, Gl. V. A præc.

Συγκεκραμένως, adtemperate, temperatiſſime, Gl. V. A συγκεράννυμι.

Συγκελεύω, ſimul jubeo. Οὐκ ἐῶν, ἢ ξυγκελεύων παῖδ᾽ ἄγειν θανουμένην, Eur. Iph. in Au. 914. A σὺν, & κελεύω, *jubeo.*

Συγκεντέω, ῶ, f. ήσω, compungo, conficio, confodio, contrucido. Ex σὺν, & κεντέω, *pungo.*

Συγκεράννυμι, ſive συγκεραννύω, commiſceo; a. 1. συνεκέρασα; συγκέρασον, tempera, Gl. V. perf. paſſ. part. συγκεκραμένος, commiſtus. Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι, obrutus infortunio, Ariſt. Plut. 853. Μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν, Hebr. 4, 2. Ὁρῶ Τέκμησσαν οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην, Soph. Aj. 905. Ταχὺ μὲν τοῖς ἡλικιώταις συνεκέκρατο, Xen. Cyr. 1, 13. Ex σὺν, & κεράννυμι, *miſceo.*

Συγκέρασμα, ατος, τὸ, temperamentum, Ph. A præc.

Συγκερασμὸς, οῦ, ὁ, temperies, Ph. Ab eod.

Συγκεραστὸς, ἡ, ὸν, commiſtus ſeu miſtus cum, temperatus cum; συγκέραστον, calda aqua, Gl. V. A συγκεράννυμι.

Συγκερατίζω, & συγκερατίζομαι, cornu ferio, confligo. Ex σὺν, & κερατίζω, *cornu peto.*

Συγκεραυνόω, ῶ, f. ώσω, ſimul fulmino. Δρυΐνους συγκεραυνοῦσα κλάδους, Eur. Bac. 1104. Ex σὺν, & κεραυνόω, *fulmino.*

Συγκεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, capitulatim complector, ſummatim & breviter recenſeo. Οὕτω καὶ ὁ Κῦρος συνεκεφαλαιώσατο τὰς οἰκονομικὰς πράξεις, Xen. Cyr. 8, 4. Πᾶσι δὲ συγκεφαλαιοῦνται πολλαὶ πράξεις ὀλίγοις ἐπιστάταις, ib. c. 41. Ex σὺν, & κεφαλαιόω, *ſummatim attingo.*

Συγκεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria complexio, collectio per capita. Ph. æquatio. A συγκεφαλαιόω.

Συγκεχυμένως, *Adv.* confuſe, promiſcue. A συγκεχυμένος, quod eſt a συγχύω, *confundo.*

Συγκηδέμων, ονος, ὁ, q. d. concurator. Ex σὺν, & κηδεμὼν, *curator.*

Συγκηδεσταὶ, ῶν, οἱ, qui duas ſorores in uxores duxerunt. Ex σὺν, & κηδεστὴς, *adfinis.*

Συγκηδεύω, f. εύσω, funero una, una ſepelio. Ex σὺν, & κηδεύω, *funero.*

Συγκήρυγμα, ατος, τὸ, præconium commune, i. e. plurium comprobatio. Ex σὺν, & κήρυγμα, *præconium.*

Συγκινδυνεύω, f. εύσω, una periclitor, una periculum adeo. Ὅπως ὁτιήδιστα συμπονεῖν καὶ συγκινδυνεύειν ἡμῖν ἐθέλοιεν, Xen. Cyr. 7, 28. Τὸν κοινὸν ἐκεῖνον αὐτῇ θάνατον συγκινδυνευσάντος, Luc. Ex σὺν, & κινδυνεύω, *periclitor.*

Συγκινέω, ῶ, f. ήσω, una vel ſimul moveo, una agito; commoveo, concieo, concito, Gl. V. Συνεκίνησαν τὸν λαὸν, Act. 6, 12. Ἀμφότεραι δ᾽ ὅμως τοῦτ᾽ ἐπιζητοῦσι τὸ συγκεκινημένον, Longin. 15. Ex σὺν, & κινέω, *moveo.*

Συγκίνησις, εως, ἡ, commotio. A συγκινέω.

Συγκιρνάω, ῶ, ſimul commiſceo, ſimul tempero. Συγκιρνᾶσθαι τῷ οἰκείῳ, M. Anton. 9, 6. Κρατῆρα συγκιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες, Ariſt. Conc. 838. Ex σὺν, & κιρνάω, *miſceo.*

Συγκλαίω, f. αύσω, cum alio ploro vel fleo. Αὐτοὺς συνέκλαιον ἐκείνῃ τῇ καλῇ παρθένῳ, Luc. Ex σὺν, & κλαίω, *ploro.*

Συγκλάω, ῶ, f. άσω, confringo. Καὶ κλήμαθ᾽ ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα, Ariſt. Conc. 1025. Ex σὺν, & κλάω, *frango.*

Σύγκλεισις, εως, ἡ, concluſio, ipſa actio concludendi. A συγκλείω.

Σύγκλεισμα, ατος, τὸ, junctura, opus cælatum. Ab eod.

Συγκλεισμὸς, οῦ, ὁ, concluſio. Ab eod.

Συγκλειστὸν, οῦ, τὸ, idem quod σύγκλεισμα.

Συγκλείω, f. είσω, concludo, una claudo; (2) occludo. Ζῇ, καὶ θανούσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν, Eur. Hec. 432. Οὐχὶ συγκλείσεις στόμα; id. Hipp. 502. Συγκλείσαντες οὖν τὰς ἀσπίδας ἐχώρουν, Xen. Cyr. 7, 9. τὴν θύραν, Luc. τὸ στόμα, Ariſt. Θεσμ. 40. Συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι, Gal. 3, 23. Ex σὺν, & κλείω, *claudo.*

Συγκλέπτης, ου, ὁ, ſocius furti. Ex σὺν, & κλέπτης, *fur.*

Συγκληΐζω, f. ίσω, idem cum συγκλείω. Οἵ σε καὶ Ἑρμιόναν ἔριδι στυγερᾷ συνεκλήϊσαν, Eur. Andr. 122. Ex σὺν, & κληΐζω, *claudo.*

Συγκληρονομέω, ῶ, f. ήσω, cohæres ſum. A συγκληρονόμος.

Συγκληρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cohæres. Ex σὺν, & κληρονόμος, *hæres.*

Σύγκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſors. Ex σὺν, & κλῆρος, *ſors.*

Συγκληρόω, ῶ, f. ώσω, ſorte eadem conſocio; (2) conſortem do, neceſſitudine ſortis conjungo. Οἷς συγκεκλήρωσαι πράγμασι, τούτοις συνάρμοζε σεαυτὸν, M. Anton. 6, 29. Συνεκληρώθης τῷ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι, Luc. A σύγκληρος.

Συγκλήρωσις, εως, ἡ, conſociatio quorumdam eadem ſorte. Gl. V. conſortium. A συγκληρόω.

Συγκλησία, ας, ἡ, convocatio, concilium ſenatorum. A συγκαλέω.

Συγκλητικὸς, ἡ, ὸν, ſenatorius, Gl. V. συγκλητικὸς, ſenator, Gl. V. A σύγκλητος.

Σύγκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, convocatus; (2) indictus. *Subſt.* ἡ, ſc. βουλὴ, ſenatus in ſpecie Romanus. A συγκαλέω.

Συγκλίνω, f. ινῶ, ſimul accumbere facio; συγκλίνομαι, ſimul accumbo; συνεκλίθη concubuit, Ph. a. 1. paſſ. Οὐκ ἔστιν ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται, Eur. Alc. 1078. Ex σὺν, & κλίνω, *inclino.*

Συγκλίτης, ου, ὁ, qui ſimul accubat. A συγκλίνω.

Συγκλονέω, ῶ, f. ήσω, conturbo, concutio. Ex σὺν, & κλονέω, *turbo.*

Συγκλόνησις, εως, ἡ, concuſſio, impulſus. A συγκλονέω.

Συγκλύζω, f. ύσω, inundo, obruo, ſubmergo; συγκλύζομαι, inundor. Ex σὺν, & κλύζω, *abluo.*

Σύγκλυς, υδος, ὁ, collectitius. A συγκαλέω.

Σύγκλυσμα, ατος, τὸ, clyſter. A συγκλύζω.

Συγκλύω, f. ύσω, conſentio. Ex σὺν, & κλύω, *audio*.

Συγκλώθω, f. ώσω, ſtamina necto ſeu nendo connecto. Ἡ ἐπιπλοκὴ τῶν αἰτίων συνέκλωθε, M. Anton. 10, 5. Τὰ ἑαυτῷ ἐκ τῶν ὅλων συγκλωθόμενα, id. 3, 4. Ex σὺν, & κλώθω, *neo*.

Σύγκλωσις, εως, ἡ, connexus a fato dependens. A συγκλώθω.

Συγκοιλαίνω, f. ανῶ, ſimul cavo. Ex σὺν, & κοιλαίνω, *cavo*.

Συγκοιμάομαι, ῶμαι, ſimul dormio, ſimul cubo; (2) concumbo, coëo. Δυσέδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος, Lyc. 849. Μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτην προσαυδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην, Soph. El. 276. Ex σὺν, & κοιμάομαι, *cubo*.

Συγκοίμημα, ατος, τὸ, concubitus. A præc.

Συγκοίμησις, εως, ἡ, concubitus. Ab eod.

Συγκοιμητὴς, ου, ὁ, concubitor, Gl. V. Ab eod.

Συγκοινωνέω, ῶ, f. ήσω, una ſum particeps, una communico. Συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει, Phil. 4, 14. τοῖς ἔργοις, Epheſ. 5, 11. ταῖς ἁμαρτίαις, Apoc. 18, 4. Ex σὺν, & κοινωνέω, *particeps ſum*.

Συγκοινωνὸς, ἡ, ὸν, particeps, conſors. Ex σὺν, & κοινωνός.

Συγκοιτάζομαι, concumbo; συνεκοιτάσθησαν, concubuerunt, ex Ph. Ex σὺν, & κοίτη, *cubile*.

Συγκοίτιον, ου, τὸ, concubitus; (2) merces, quæ datur meretrici. A σύγκοιτος.

Σύγκοιτις, ιδος, ἡ, concubina, Ph. A σὺν, & κοίτη, cubile.

Σύγκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſors tori, qui cum aliquo in eodem lecto cubat. Gl. V. concubina. Ex σὺν, & κοίτη, *cubile*.

Συγκολάζω, f. άσω, ſimul punio. Ex σὺν, & κολάζω, *punio*.

Συγκολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, glutine compingo; (2) compono, concinno; συγκεκόλλημαι, cohæreo, Gl. V. συγκεκόλληται, cohæret, Ph. p. paſſ. συγκεκολλημένα, cohærentia, Ph. part. Ἀνταμοσίας, ϗ προσκλήσεις, ϗ μαρτυρίας συνεκόλλαν, Ariſt. Veſp. 1035. Ex σὺν, & κολλάω, *glutino*.

Συγκόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio, compactio, quæ fit glutinamentis. A συγκολλάω.

Συγκολλητὴς, ου, ὁ, conglutinator; (2) aliquid concinnans. Ab eod.

Σύγκολλος, ου, ὁ ϗ ἡ, glutine ſociatus ſive conjunctus. Ex σὺν, & κόλλα, *gluten*.

Συγκόλλως, *Adv.* more eorum, quæ glutinata ſunt; (2) convenienter, congruenter. A σύγκολλος.

Συγκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, ſimul nato. Ex σὺν, & κολυμβάω, *nato*.

Συγκομιδὴ, ῆς, ἡ, comportatio, collectio, compoſitio. A συγκομίζω.

Συγκομίζω, f. ίσω, conveho, comporto; (2) una porto ſimul fero aut duco; (3) compono mortuum ad ſepulturam. Οὗτος σὲ φωνῶ, τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν μὴ συγκομίζειν, Soph. Aj. 1067. Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, Act. 8, 2. Τοὺς τε ἰατροὺς τοὺς ἀρίστους συνεκομίσατο πρὸς αὐτὸν, Xen. Cyr. 8, 20. Τὸ δεῖπνον ἄρτι συνεκομίζετο, Luc. Gall. Ex σὺν, & κομίζω, *porto, fero*.

Συγκομιστήρια, ων, τὰ, feſtum, quo in frugum comportatione ſacra fiebant. A συγκομίζω.

Συγκομιστὸς, ἡ, ὸν, comportatus; (2) collatitius; (3) confuſaneus, ex farina tota, non excuſſa conſtans. Ab eod.

Συγκομμάτιον, ου, τὸ, genus quoddam eduli. A συγκόπτω, *concîdo*.

Συγκονιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, in eodem pulvere verſor. Ex σὺν, & κονιόομαι, *in pulvere athletico verſor*.

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, colliſio, Gl. V. præceps lapſus omnium virium in corpore humano; (2) Syncope, figura grammatica, qua ſyllaba e medio abjicitur. A συγκόπτω.

Συγκόπτω, f. ψω, concîdo. Gl. V. contundo; συγκοπεὶς, conciſus, contuſus, a. 2. part. paſſ. Συγκόψασα τὸν σαυτῆς κόσμον, Xen. Cyr. 6, 25. τινὰ ξύλῳ, Luc. Ex σὺν, & κόπτω, *cædo*.

Συγκορυβαντιᾶν, cum alio Corybantum more inſanire. Ex σὺν, & κορυβαντιᾶν, *Corybantum more ago*.

Συγκορυφόω, ῶ, in unum apicem ſ. ſummam colligo. Τὸ εἰς ἓν εὔηχον συγκορυφοῦν τὰ πλείονα, Longin. 24. A σὺν, & κορυφόω.

Συγκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ſimul honeſto, cohoneſto. Δοκοῦσι συνιχυρεῖν τε ὑμᾶς ϗ συγκοσμήσειν, Xen. Cyr. 2, 15. Ex σὺν, & κοσμέω, *honeſto*.

Συγκουφίζω, f. ίσω, ſimul levo, ſimul attollo, adjuvo in levando aut portando. Συμπαρανήχεσθαι ϗ συγκουφίζειν, Luc. Toxar. Ex σὺν, & κουφίζω, *attollo*.

Συγκραδαίνω, ſimul quatio aut vibro. Πολλὰ μέρη συνεκράδαινε πνεῦμα, Ariſtot. Ex σὺν, & κραδαίνω, *vibro*.

Σύγκραμα, ατος, τὸ, id, quod commiſtum ſeu contemperatum eſt, id quod concrevit ſeu coaluit; (2) potio diluta ſeu miſta ex aqua & vino. A συγκεράννυμι.

Σύγκρασις, εως, ἡ, commiſtio, contemperatio, temperatura. Ab eod.

Συγκρατέω, ῶ, f. ήσω, contineo, tueor, conſervo. Τὸν ἡμέτερον βίον αἱ προσευχαὶ συγκρατοῦσι, Chryſoſt. Ex σὺν, & κρατέω, *contineo*.

Σύγκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, commiſtus, temperatus. A συγκεράννυμι.

Σύγκριμα, ατος, τὸ, coagmentum, id quod concretum eſt; (2) concentus; (3) interpretatio; (4) edictum. A συγκρίνω.

Συγκρίνω, commiſceo, coagmento; (2) comparo, confero, contendo, concerto; συγκρῖναι, conferre, Ph. a. 1. inf. Πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες, 1 Cor. 2, 13. ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, 2 Cor. 10, 12. Ἄξιος συγκριθῆναι παρασίτου τῷ σώματι, Luc. Paraſ. Ex σὺν, & κρίνω, *judico*.

Σύγκρισις, εως, ἡ, concretio, congregatio; (2) comparatio duorum inter ſe. A συγκρίνω.

Συγκριτικὸς, ἡ, ὸν, coagmentandi vim habens; (2) comparativus. Ab eod.

Συγκριτικῶς, *Adv.* comparative, per comparationem. A συγκριτικός.

Συγκροτέω, ῶ, f. ήσω, complodo, collido. Gl. V. contineo, ſuſtento; (2) conflo more fabrorum ferrariorum; (3) apparo, inſtruo; (4) colligo, congrego; συγκεκροτημένος, agitatus, Ph. συγκεκροτημένην, conflatam, Ph. p. paſſ. part. Συνωμοσίας συγκροτεῖν, conjurationem facere, Luc. Συνεκρότησε τὼ χεῖρε, Xen. Cyr. 2, 12. Ex σὺν, & κροτέω, *plaudo*.

Συγκρότημα, ατος, τὸ, id ipſum, quod conflatum eſt, coagmentum; (2) agmen compoſitum & conjuncta manus; (3) conſpiratio multorum idem facinus ſuſcipientium. A συγκροτέω.

Συγκρότησις, εως, ἡ, ſuſtentatio, favor, Ph. Ab eod.

Σύγκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conflatus, coagmentatus, compactus. Ex σὺν, & κρότος, *pulſus*.

Σύγκρουσις, εως, ἡ, colliſio. Ph. conflictio; (2) mutua offenſio, odium & inimicitia; (3) fraus, impoſitura. A συγκρούω.

Συγκρούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. concuſſorius. Ab eod.

Συγκρουσμὸς, οῦ, ὁ, colliſio. Ab eod.

Συγκρούω, f. ούσω, collido, complodo, committo, Gl. V. confligo; συγκρούουσιν, confligunt, Ph. Συγκρούειν ἀλλήλοις, Thuc. τὼ χεῖρ', Ariſt. Ran. 1147. Ex σὺν, & κρούω, *pulſo, collido*.

Συγκρύπτω, f. ψω, occulto, celo. Gl. V. occulo. Φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖς δε συγκρύπτων δέμας, Eur. Herac. 721. Αὕτη γὰρ (στολὴ) αὐτῷ συγκρύπτειν ἐδόκει, εἴ τίς τι ἐν τῷ σώματι ἐνδεὲς ἔχοι, Xen. Cyr. 8, 13. Ex σὺν, & κρύπτω, *celo*.

Σύγκρυψις, εως, ἡ, occultatio. A συγκρύπτω.

Συγκτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſimul cum alio adquiro, ſocius ſum in adquirendo. Ex σὺν, & κτάομαι, *adquiro, poſſideo*.

Συγκτερείζω, f. ίσω, una parento, una juſta facio. Συνεκτερέϊζε δὲ λαός, Apoll. Ex σὺν, & κτερεΐζω, *parento, funero*.

Συγκτήτωρ, ορος, ὁ, compoſſeſſor, Gl. V. A συγκτάομαι.

Συγκτίζω, f. ίσω, ſimul condo, ſimul creo. Ex σὺν, & κτίζω, *creo*.

Συγκτίστης, ου, ὁ, ejuſdem coloniæ deducendæ ſocius. A συγκτίζω.

Συγκυβευτὴς, οῦ, ὁ, colluſor in aleæ ludo. A συγκυβεύω.

Συγκυβεύω, f. εύσω, alea colludo, alea ſeu teſſeris ludo cum alio. Ex σὺν, & κυβεύω, *alea ludo*.

Συγκυκάω, ῶ, f. ήσω, commiſceo, permiſceo. Ἐς αὐτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον, Ariſt. Plut. 1109. Ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα, id. Ach. 536. Ex σὺν, & κυκάω, *miſceo*.

Συγκυκλόω, ῶ, f. ώσω, circumdo vel via circumdo. Ex σὺν, & κυκλόω, *circumdo*.

Συγκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, una volvo; συγκυλινδοῦμαι, una volutor. Ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῆς ἀκρασίᾳ συγκυλινδουμένων, Xen. Ex σὺν, & κυλινδέω, *volvo*.

Συγκυλίω, f. ίσω, una voluto; συγκυλίομαι, una volutor, conſuetudinem habeo cum aliquo. Ex σὺν, & κυλίω, *volvo*.

Συγκυνηγετέω, ῶ, f. ήσω, ſimul venor. A συγκυνηγέτης.

Συγκυνηγέτης, ου, ὁ, idem quod συγκυνηγός.

Συγκυνηγέω, ῶ, ſimul venor. A συγκυνηγός.

Συγκυναγὸς, Dor. pro συγκυνηγὸς, οῦ, ὁ, venationis ſocius. Ex σὺν, & κυνηγὸς, *venator*.

Συγκύπτω, f. ψω, ſimul inclino, pariter incumbo; (2) deorſum adſpicio; (3) incurvus vel inflexus ſum; (4) coëo, conſpiro, conſentio. Καὶ ἦν συγκύπτουσα, ϗ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελὲς, Luc. 13, 11. Τοῦτο δ' εἰς ἓν ὅτι συγκεκυφὸς, Ariſt. Eq. 850. Ex σὺν, & κύπτω, *pronus ſum*.

Συγκυρέω, ῶ, f. ήσω, accido, evenio; (2) incido in aliquem, obviam alicui fio; (3) pertineo; συνεκύρησεν, attigit, Ph. contigit, accidit, a. 1. act. Συνεκύρησε γενέσθαι, Herodot. Ex σὺν, & κυρέω, *incido*.

Συγκύρημα, ατος, τὸ, quod forte evenit, caſus. A συγκυρέω.

Συγκυρία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Συγκυριολογέω, ῶ, ſimul dominum dico, ſimul domini titulo honeſto, Suic. Ex σὺν, & κυριολογέω, *dominum appello*.

Συγκύρω, f. ύρσω, incido; (2) accido, evenio. Ex σὺν, & κύρω, *incido*.

Συγκύφων, ὁ, qui ſimul deflectit, qui ſe incurvat. A συγκύπτω.

Σύγκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolidus. Ex σὺν, & κῶλον, *membrum.*

Συγκωμάζω, f. άσω, ſimul comeſſor, R. Suic. A σύγκωμος.

Σύγκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſocius comeſſationis. R. Suic. Ex σὺν, & κῶμος, *comeſſatio.*

Συγξαίνω, ſimul carmino vel carpo, R. Suic. Ex σὺν, & ξαίνω, *carmino.*

Συγχαίρω, una gaudeo, lætor cum lætante. Gl. V. congaudeo. Συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν, Phil. 2, 17. Συγχαίρει πάντα τὰ μέλη, 1 Cor. 12, 26. Συνέχαιρον αὐτῇ, Luc. 1, 58. Καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς, Ariſt. Eq. 1329. Ex σὺν, & χαίρω, *gaudeo.*

Συγχειμάζω, f. άσω, una in hibernis ſum, una hiberno; συγχειμάζομαι, una tempeſtate jactor; (2) una hiemali frigore infeſtor. Καὶ ταῦτα (ἐμβάδια) συνεχειμάζετο, Ariſt. Plut. 847. Ex σὺν, & χειμάζω, *hiemo.*

Συγχειροπονέω, ῶ, ſimul operi manum admoveo, Suic. Ex σὺν, & χειροπονέω, *manum admoveo operi.*

Συγχειρουργέω, ῶ, f. ήσω, una operor. Ex σὺν, & χειρουργέω, *operor.*

Συγχέω, vel συγχεύω, f. εύσω, confundo, permiſceo, confundendo miſceo, perturbo; συνέχεεν, permiſcuit, Ph. a. 1. 3. ſing. Καὶ ταυτὰ πάλιν γράμματα συγχεῖς; Eur. Iph. in Au. 37. Τὴν πάρος συγχεῖν χάριν, Soph. Trach. 1245. Μάτην δ' ἂν ὅρκους συγχέαιμ', οὓς ὤμοσα, Eur. Hipp. 1066. Συνεχύθη τὴν διάνοιαν, Heliod. Ex σὺν, & χεύω, *fundo.*

Συγχόνδρωσις, εως, ἡ, interventio cartilaginis, quum oſſa coaleſcunt. Ex σὺν, & χόνδρος, *cartilago.*

Σύγχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad chordas quadrans. Ex σὺν, & χορδὴ, *chorda.*

Συγχορευτὴς, ου, ὁ, qui una choros exercet. A συγχορεύω.

Συγχορεύτρια, ας, ἡ, quæ una choros exercet. A συγχορευτής.

Συγχορεύω, f. εύσω, una tripudio. Χαρίτεσσι συγχορεύων, Anacr. 5, 11. Ex σὺν, & χορεύω, *tripudio.*

Συγχορηγέω, ῶ, f. ήσω, ſimul præbeo ſeu ſubminiſtro, ſimul choragus ſum & ipſe aliquid in choragium confero. A συγχορηγός.

Συγχορηγὸς, οῦ, ὁ, qui ſimul præbet & ſubminiſtrat. Ex σὺν, & χορηγὸς, *ſumptus ad chorum præbens.*

Σύγχορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, gramine conſitus. Ex σὺν, & χόρτος, *gramen.*

Συγχόω, ῶ, f. ώσω, humo congeſta tego. Ex σὺν, & χόω, *aggerem duco.*

Συγχράομαι, ῶμαι, ſimul vel una utor. Gl. V. coutor, commercium habeo. Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις, Joann. 4, 9. Εἰς δένδρου φύσιν συνεχρήσατο τῇ ὕλῃ αὐτοῦ, M. Anton. 7, 16. Ex σὺν, & χράομαι, *utor.*

Σύγχρησις, εως, ἡ, communis uſus, commercium, R. Suic. A συγχράομαι.

Συγχρίμπτω, f. ψω, collido, committo, coire facio; συγχριμφθεὶς, colliſus, a. 1. part. paſſ. Ex σὺν, & χρίμπτω, *appropinquare facio.*

Σύγχρισμα, ατος, τὸ, unguentum, quo illinitur aliquid. A συγχρίω.

Συγχρίω, f. ίσω, ſimul ungo. Ex σὺν, & χρίω, *ungo.*

Συγχρονίζω, f. ίσω, coætaneus ſum; (2) commoror. A σύγχρονος.

Συγχρονισμὸς, οῦ, ὁ, convenientia temporis, ſive ea, quæ in idem tempus concurrunt. A συγχρονίζω.

Σύγχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, temporis ejuſdem, coætaneus, coævus, contemperaneus, æqualis. Ex σὺν, & χρόνος, *tempus.*

Σύγχροος, *contr.* σύγχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, concolor. Ex σὺν, & χρόα, *color.*

Συγχρώζω, f. ώσω, ſimul colore imbuo. Ex σὺν, & χρώζω, *coloro.*

Συγχρωτίζω, f. ίσω, tango, tango ad cutem; appropinquo, me applico; συγχρωτίζεσθαι. Suidas exponit, appropinquare, ſe applicare. Ex σὺν, & χρωτίζω, *tango ad cutem.*

Συγχύνω, vel συγχύω, confundo; συγκεχυμένος, confuſus, Gl. V. p. paſſ. part. Ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, Act. 19, 32. Τί συγχυθεῖσ' ἕστηκας, ἡνίκ' εὐτυχεῖς; Eur. Med. 1005. Ex σὺν, & χύνω, pro χύω, *fundo.*

Σύγχυσις, εως, ἡ, confuſio, commixtio, conturbatio. A συγχύω.

Συγχυτικὸς, ὴ, ὸν, confundendi vim habens. Ab eod.

Συγχωνεύω, conflo, Gl. V. Ex σὺν, & χωνεύω, *fundo.*

Συγχωννύω, & συγχώννυμι, f. χώσω, aggere communio, terra adgeſta obruo ſeu contumulo. Ex σὺν, & χωννύω, *aggerem duco.*

Συγχωρέω, ῶ, f. ήσω, concedo, adſentior, conſentio, non repugno, indulgeo, gratiam facio, condono, remitto, ignoſco, veniam do; συγκεχώρηται, conceſſum eſt, Ph. p. paſſ. part. Ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν, Ariſt. Veſp. 1505. Γυναῖκα γὰρ χρῆν πάντα συγχωρεῖν πόσει, Eur. El. 1066. Ὁ Κροῖσος μέντοι μάλα ἄκων συνεχώρησεν αὐτοῖς, Xen. Cyr. 6, 23. Ἡ ϗ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται; Eur. Iph. in Tau. 743. Ex σὺν, & χωρέω, *eo.*

Συγχώρημα, ατος, τὸ, conceſſio, venia, adſtipulatio. A συγχωρέω.

Συγχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, remiſſio, indulgentia, Ph. Ab eod.

Συγχωρητέον, concedendum. Ab eod.

Συγχωρητικὸς, ὴ, ὸν, ad veniam dandam propenſus. Ab eod.

Συγχωρία, ας, ἡ, Att. & Ion. ξυγχωρίη, ης, ἡ, conceſſio, indulgentia in cibis ægro largiendis, Suic. Ex σὺν, & χώρα, *regio.*

Σύγχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, confinis, Ph. Ex σὺν, & χώρα, *regio.*

Σύγχωσμα, ατος, τὸ, obſtructio; (2) macula contracta a terra, qua quid obrutum fuit. A συγχόω.

Σύδην, *Adv.* celeriter & inferendo ſe cum impetu, erumpendo cum impetu, impetuoſe. A σείω, *concito.*

Σύειος, εία, ύειον, ſuillus, porcinus. A σῦς.

Συζάω, ῶ, f. ήσω, una vivo, convivo, in aliquo vivo; συζῆν, una vivere, vivere in matrimonio. Συζῶ τῇ φιλοπραγμοσύνῃ, Dem. Πιστεύομεν ὅτι ϗ συζήσομεν αὐτῷ, Rom 6, 8. Ex σὺν, & ζάω, *vivo.*

Συζεύγνυμι, vel συζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, copulo, connubio jungo; συνεζευγμένος, adnexus, Gl. V. p. paſſ. part. Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω, Matt. 19, 6. Ἕκτορα, ᾧ συνεζύγην, Eur. Andr. 98. Ex σὺν, & ζεύγνυμι, *jungo.*

Σύζευξις, εως, ἡ, conjunctio, copulatio; (2) conjugium. A συνζεύγνυμι.

Συζέω, confervefacio; σύζεσον, confervefacito, a. 1. imperat. Ex σὺν, & ζέω, *ferveo.*

Συζητέω, ῶ, f. ήσω, mutuo quæro, una rationes ad rei alicujus indagationem confero, diſputo; (2) altercor, litigo, diſcepto. Ἐλάλει τε ϗ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, Act. 9, 29. Ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, Marc. 8, 11. Ex σὺν, & ζητέω, *quæro.*

Συζήτησις, εως, ἡ, diſceptatio, diſputatio. A συζητέω.

Συζητὴς, οῦ, ὁ, curioſus & ſcrutator rei, diſputator, diſquiſitor. Ab eod.

Συζυγέω, ῶ; συζυγεῖν, & συστοιχεῖν, verba ſunt ſignificantia aciem in verſum jugumque directam & compoſitam. Ἐφ' ὅσον συζυγοῦντας ϗ συστοιχοῦντας διαμένειν, Polyb. A σύζυγος.

Συζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, copulatus, conjugatus, conjunctus; (2) qui copulari vel cum alio conjungi poteſt. Ab eod.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio, jugale vinculum, conjugium; in Gram. conjugatio. Ab eod.

Σύζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, conjunctus, copulatus; compar, conjux, Gl. V. ſocius. Ex σὺν, & ζυγὸς, *jugum.*

Σύζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, conjunctus, copulatus. A συζύγνυμι.

Συζώννυμαι, accingor. a. 1. συνεζωσάμην. Σύζωσον ἀνύσας, Ariſt. Θεσμ. 262. Ex σὺν, & ζώννυμι, *cingo.*

Συζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, q. d. convivifico, ſimul vivifico. Συνεζωοποίησε (ἡμᾶς) τῷ Χριστῷ, Epheſ. 2, 5. Ex σὺν, & ζωοποιέω, *vivifico.*

Συῆλαι, ῶν, αἱ, volutabra ſuum. A σῦς.

Συηνέω, ῶ, immunditia ſui ſimilis ſum, ſpurcitia porcum æquo. A συηνός.

Συηνὸς, ὴ, ὸν, qui porcinis eſt moribus; (2) ſtupidus, inſulſus. A σῦς.

Συκάζω, f. άσω, ficus lego, ficus comedo; (2) calumnior, calumniis circumvenio. Τρυγῶσι τῶν γλώτταισι, συκάζουσί τε, Ariſt. Av. 1705. A συκάς.

Συκαλὶς, ίδος, ἡ, ficedula, avis ficuum eſu pingueſcens. Ab eod.

Συκαμινέα, ας, ἡ, morus. A συκάμινος.

Συκάμινον, ου, τὸ, ſycaminum, fructus ſycamini arboris. Gl. V. συκάμινα, mora. Ab eod.

Συκάμινος, ου, ἡ, ſycomorus, ſycaminus, arbor. Gl. V. συκάμινος, morus; quaſi ex συκῆς & ἀμείνων, *melior*, quod fructus ejus ficubus melius ſapiat.

Συκαμινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſycamini ſeu mori ſpeciem gerens. A συκάμινος.

Συκάριον, ου, τὸ, ficus, Gl. V. Dimin. a σῦκον.

Συκὰς, άδος, ἡ, ficus novella. A συκῆ.

Συκαστὴς, οῦ, ὁ, qui ficus legit, ſeu colligit. Gl. V. συκασταὶ, delatores, quadruplatores. A συκάζω.

Συκάστρια, ας, ἡ, delatrix, calumniatrix. Heſ. A præc.

ΣΥΚΕ´Η, *contr.* συκῆ, ῆς, ἡ, ficus, *arbor*; (2) ficus, mariſca, tumor ſeu excreſcentia carnis in modum ficus.

Σύκινος, ίνη, ινον, ficulneus, e ficis confectus; (2) imbecillus, debilis, fragilis, inutilis, quia lignum ficulneum eſt invalidum; (3) calumniator. A συκῆ.

Συκινόφυλλον, ου, τὸ, folium ficulneum, Gl. V. Ex σύκινος, & φύλλον, folium.

Συκίον, ου, τὸ, decoctum ficuum areſactarum. Ab eod.

Συκὶς, ίδος, ἡ, plantarium ficus; (2) ſurculus qui e ficu avulſus vel exciſus plantatur. Ab eod.

Συκίτης, ου, ὁ, ut συκίτης οἶνος, vinum e ficubus factum. Ab eod.

Συκόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ficis victitat; (2) qui victum ſibi parat e ſycophantia. Gl. V. ficarius. Ex σῦκον, & βίος, *vita.*

Συκολογέω, ῶ, f. ήσω, ficus lego vel colligo. Ου πράγματ' ἔχοντες, ἀλλὰ συκολογοῦντες, Ariſt. Pace, 1338. A συκολόγος.

Συκολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ficus colligit; (2) qui de ficubus loquitur. Ex σῦκον, & λόγος, *ſermo*.

Συκομορέα, ας, ἡ, ſycomorus. A συκόμορος.

Συκομορίτης, ου, ὁ, ut συκομορίτης οἶνος, vinum quod conficitur ex ſycomoris. A ſeq.

Συκόμορον, ου, τὸ, ſycomorum, fructus ſycomori arboris. Ab eod.

Συκόμορος, ου, ὁ, ſycomorus, *arbor*. Ex σῦκον, & μόρος, *morus, arbor*.

Σῦκον, ου, τὸ, ficus, *fructus*; (2) mariſca, ficatio, tumor, a fici ſimilitudine ita dictus. A συκῆ.

Συκόομαι, οῦμαι, in ficum convertor, ficoſus fio. Ab eod.

Συκόπαις, αιδος, ὁ, qui ficubus in modum puerorum gaudet. Ex συκῆ, & παῖς, *puer*.

Συκοπρίστης, ου, ὁ, ficuum ſector, ſordidus, avarus. Ex συκῆ, & πρίστης, *ſector*.

Συκόπρωκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nates habet ficoſas. Ex συκῆ, & πρωκτὸς, *nates, podex*.

Συκουρὸς, οῦ, ὁ, ficuum cuſtos. Ex συκῆ, & οὖρος, *cuſtos*.

Συκοφαντέω, ῶ, f. ήσω, ſycophantam ago, falſo calumnior, falſas delationes commiſcor. Ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια, Ariſt. Ach. 524. Νικίας ὢν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους; id. Av. 1437. Συκοφαντῆσαι τὸν Σωκράτην σπευδόντων ἐκείνων, Ælian. V. H. 2, 13. A συκοφάντης.

Συκοφάντημα, ατος, τὸ, crimen, quod alicui falſo adfingitur, ſycophantia, calumnia. A συκοφαντέω.

Συκοφάντης, ου, ὁ, ſycophanta, calumniator, delator. Proprie qui indicat, ſi quis ficus vetitas exportet. Ex σῦκον, & φαίνω, *indico*.

Συκοφαντητὸς, ἡ, ὸν, calumniis ſeu obtrectationibus obnoxius. A συκοφαντέω.

Συκοφαντία, ας, ἡ, calumnioſa delatio, calumnia, ſycophantia. A συκοφάντης.

Συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν, ad ſycophantam pertinens, calumnioſus, calumniatorius. Ab eod.

Συκοφαντικῶς, *Adv.* more ſycophantarum, calumnioſe. A συκοφαντικός.

Συκοφάντρια, ας, ἡ, ſycophantria, calumnioſa, delatrix. Ἦπου καὶ σὺ συκοφάντρια ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; Ariſt. Plut. 970. A συκοφάντης.

Συκοφαντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod συκοφαντικός.

Συκοφαντωδῶς, *Adv.* idem quod συκοφαντικῶς.

Συκοφορεῖον, ου, τὸ, ficarium, fiſcella. Gl. V. Ex σῦκον, & φέρω, *fero*.

Συκοφορέω, ῶ, f. ήσω, ficus fero, ficus produco. A συκοφόρος.

Συκοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ficus ferens, ficuum ferax. Ex σῦκον, & φέρω, *fero*.

Συκόω, ῶ, f. ώσω, ficis paſco; & (2) συκόομαι, in ficum vertor; (3) ficoſus fio, Suic. A σῦκον.

ΣΥ'ΚΧΟΙ, ων, οἱ, calceamenta Phrygia, Heſ.

Συκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ficoſus, ficui ſimilis. Ab eod.

Σύκωμα, ατος, τὸ, ficoſum germen; (2) ficoſus tumor. A συκόω.

Συκὼν, ῶνος, ὁ, locus, in quo ficus plantantur, locus ficubus conſitus. Gl. V. ficetum. Ab eod.

Συκωρὸς, οῦ, ὁ, ficuum cuſtos, ficuum inſpector; (2) ſycophanta. Ex συκῆ, & οὖρος, *cuſtos*.

Σύκωσις, εως, ἡ, idem quod σύκωμα. A συκόω.

Συκωτὸς, ἡ, ὸν, ficatus, ficubus conditus. Gl. V. συκωτὸν, ficatum. Ab eod.

Συλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, prædas ago, deprædor, ſpolio. Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας, Col. 2, 8. Ex σύλη, & ἄγω, *ago*.

Συλάω, ῶ, f. ήσω, ſpolio, deprædor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δαίμων, ἢ πότμος συλᾷ πάτρας; Eur. Hel. 675. Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, 2 Cor. 11, 8. Ου γὰρ ἄν ποτε ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγὼ, Soph. Phil. 412. Ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ, συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως, Eur. Tro. 788. βαρβάρων ὕπο, id. Hel. 606. A σύλη.

Συλεύω, f. εύσω, ſpolio, deprædor. Ab eod.

Συλέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Ἀδέομαι περὶ κῆρι συλεύειν, Il. 24, 436.

ΣΥ'ΛΗ, ης, ἡ, præda, ſpolium; (2) prædatio, direptio.

Σύλημα, ατος, τὸ, ſpolia, exuviæ. A συλέω.

Σύλησις, εως, ἡ, ſpoliatio, deprædatio, compilatio. Ab eod.

Συλήτειρα, ας, ἡ, prædatrix, Suic. A συλητής.

Συλητὴς, οῦ, ὁ, ſpoliator, deprædator, compilator. A συλέω.

Συλήτρια, ας, ἡ, idem quod συλήτειρα, Suic.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, ſyllaba; comprehenſio, quod litteras comprehendat. A συλλαμβάνω, *comprehendo*, eo quod plures litteras comprehendat.

Συλλαβίζω, f. ίσω, ſyllabas connecto. A συλλαβή.

Σύλλαβος, ου, ὁ, ſcil. πίναξ, index libri. Ab eod.

Συλλαγχάνω, ſimul ſortior; συλλαχὼν, una ſortitus, a. 2. part. Ex σὺν, & λαγχάνω, *ſortior*.

Συλλαλέω, ῶ, f. ήσω, colloquor. Καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ, Marc. 9, 4. μετ' αὐτοῦ, Matt. 17, 3. πρὸς ἀλλήλους, Luc. 4, 36. Ex σὺν, & λαλέω, *loquor*.

Συλλαμβάνω, f. λήψομαι, comprehendo, complector; (2) colligo; (3) prehendo, manum alicui injicio; (4) comprehendo, intelligo; (5) concipio, *de fœmina*; (6) adjuvo, opitulor; συνέλαβε, concepit, Ph. a. 2. συνειλημμένος, conceptus, Gl. V. p. paſſ. part. Ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα, comprime, Ariſt. Ach. 932. Τῇ πόλει γὰρ ἄξιον, συλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον, ib. 210. Συλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι κἀγὼ πόνου, Eur. Med. 946. Φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; id. Or. 1326. Εἰ μοι ξυλλάβῃ χαίροιμεν ἄν, Eur. Ion. 332. Ex σὺν, & λαμβάνω, *ſumo*.

Συλλάμπω, f. ψω, ſimul luceo. Ex σὺν, & λάμπω, *luceo*.

Σύλλαμψις, εως, ἡ, colluſtratio, R. A συλλάμπω.

Συλλανθάνω, una lateo, deliteſco, R. Ex σὺν, & λανθάνω, *lateo*.

Συλλαφύσσω, f. ξω, ſimul diripio. Τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλῳ, Lyc. 1267. A σὺν, & λαφύσσω, *diripio*.

Συλλέγω, f. ξω, colligo; συνειλεγμένοι, collecti, congregati, p. paſſ. part. Ὁ Κῦρος συνέλεξε τοὺς στρατιώτας πάντας, Xen. Cyr. 2, 17. σθένος, Eur. Ph. 857. Κὰς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων, Ariſt. Ach. 188. Πνεῦμα συλλέξασθαι, Heliod. οὐσίαν, Diod. Ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια, οὐκ ἔνδον, verſiculos, Ariſt. Ach. 402. Οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεκται κακόν; id. Av. 301. Ex σὺν, & λέγω, *lego pro colligo*.

Συλλείβω, f. ψω, confundo & miſceo; συλλείβομαι, ſtillo, fluo, in unum confluo, colliqueſco, liquor. Ex σὺν, & λείβω, *libo*.

Συλλειόω, ῶ, f. ώσω, contero, una tero & frio. Ex σὺν, & λειόω, *lævigo, frio*.

Συλλειτουργέω, ῶ, ſocius ſum in obeundo munere publico. A συλλειτουργός.

Συλλειτουργὸς, οῦ, ὁ, ſocius ſeu collega in obeundo aliquo munere publico. Ex σὺν & λειτουργὸς, *miniſter publicus*.

Σύλλεκτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſors tori, conjux. Ex σὺν, & λέκτρον, *lectus, torus*.

Σύλλεξις, εως, ἡ, collectio, coactio, copulatio. A συλλέγω.

Συλλεσχηνεύω, f. εύσω, ſermocinor ſeu colloquor cum aliquo. Ex σὺν, & λεσχηνεύω, *ſermocinor*.

Συλλήβδην, *Adv.* q. d. comprehenſim, in ſumma; ſummatim, Ph. Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω; Ariſt. Plut. 645. A συλλαμβάνω.

Συλλήπτειρα, ας, ἡ, adjutrix, R. Ab eod.

Συλληπτικὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendere ſeu complecti poteſt; (2) collectivus; (3) qui concipere poteſt. Ab eod.

Συλλήπτρια, ας, ἡ, adjutrix. A συλλήπτωρ.

Συλλήπτωρ, ορος, ὁ, adjutor. A συλλαμβάνω.

Συλληρέω, ῶ, f. ήσω, una nugor, una deliro. Ex σὺν, & ληρέω, *nugor*.

Σύλληψις, εως, ἡ, comprehenſio, complexio, prehenſio; (2) opitulatio, auxilium; (3) conceptus, conceptio; *de fœmina*; (4) Syllepſis, *figura grammatica*. A συλλαμβάνω.

Συλλογεὺς, έως, ὁ, collector, coactor. Gl. V. legulus. A συλλέγω.

Συλλογὴ, ῆς, ἡ, collectio. Ab eod.

Συλλογίζω, f. ίσω, delectum habeo; συλλογίζομαι, colligo, ratiocinor, argumentor; (2) perpendo, rependo, conſidero; (3) connumero, computo. Αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν συλλογιζόμενος τὸ μέγεθος τοῦ τολμήματος, Plut. Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, Luc. 20, 5. Ex σὺν, & λογίζομαι, *rationem ineo*.

Συλλογιμαῖος, αία, αῖον, collectitius, miſcellaneus, confuſaneus & undique collectus. A συλλογή.

Συλλογισμὸς, οῦ, ὁ, computatio, penſatio, argumentatio, ratiocinatio, Gl. V. Syllogiſmus. A συλλογίζομαι.

Συλλογισταὶ, ratiocinatores, Gl. Vet. Ab eod.

Συλλογιστικὸς, ἡ, ὸν, ſyllogiſticus, ratiocinativus. Ab eod.

Συλλογιστικῶς, *Adv.* more ſyllogiſmorum, ut convenit ſyllogiſmis. A συλλογιστικός.

Σύλλογος, ου, ὁ, conventio, concio, cœtus, concilium, collegium, conſeſſus. Gl. V. collocutio, colloquium. A συλλέγω.

Συλλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, reprehendo, objurgo, increpo. Ex σὺν, & λοιδορέω, quod idem notat.

Συλλούω, f. ούσω, ſimul lavo; συλλούομαι, una lavor. Ex σὺν, & λούω, *lavo*.

Συλλοχάω, ῶ, f. ήσω, concenturio; (2) in decurias colligo, ſimul colligo. Ex σὺν, & λόχος, *decuria, cohors*.

Συλλοχία, ας, ἡ, conjunctio plurium λόχων, cohors collecta. Ex iiſd.

Συλλοχίζω, f. ίσω, concenturio, in decurias vel centurias colligo aut diſtribuo. Συλλελοχισμένη δύναμις εἰς ἑκατοντείας, Plut. Ex σὺν, & λοχίζω, *in cohortes diſpono*.

Συλλοχισμὸς, οῦ, ὁ, collectio in re militari. A συλλοχίζω.

Συλλοχίτης, ου, ὁ, ejuſdem manipuli ſeu cohortis ſocius. Ex σὺν, & λόχος, *cohors, manipulus.*

Συλλυπέομαι, οῦμαι, condoleſco, alterius dolore moveor. Συλλυπούμενος ὑμῖν, Ælian. V. H. 7, 3. Συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πηρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, Marc. 3, 5. Ex σὺν, & λυπέομαι, *doleo.*

Συλλυσσάω, ῶ, f. ήσω, una inſanio. Ex σὺν, & λυσσάω, *inſanio.*

Συλλύω, f. ύσω, ſimul ſolvo; (2) compono litem ſeu diſſidium, dirimo lites, reconcilio. Ἐι μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει, Soph. Aj. 1334. Ex σὺν, & λύω, *ſolvo.*

Σύλον, ου, τὸ, ſpolium, præda; (2) pignus. A σύλη.

Συλωπία, ας, ἡ, veſtium compilatio ſeu furatio. Ex σύλη, & λῶπος, *veſtimentum.*

Συμβαδίζω, una incedo. Συμβαδίζειν τῷ Πλάτωνι, Ælian. V. H. 3, 19. A σὺν, & βαδίζω, *eo.*

Συμβαίνω, f. βήσομαι, evenio, contingo, accido; (2) congredior, pedem confero; (3) tranſigo, paciſcor, fœdus ineo, conſentio; συμβαίνει, evenit, contingit, Ph. συμβεβηκέναι, obtigiſſe, Gl. V. accidiſſe, p. inf. συμβεβηκὸς, accidens, p. part. neut. συνέβη, contigit, accidit, Ph. a. 2. συμβῇ, eveniat, contingat, Gl. V. a. 2. conj. Ὄυτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Ἀισχύλος, Ariſt. Ran. 905. Ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι, paciſcar, ibid. 176. Ὀυ γὰρ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως, Eur. Ph. 593. Κοινῇ ξυνέβημεν, convenimus, Ariſt. Nub. 67. Ex σὺν, & βαίνω, *eo.*

Συμβακχεύω, f. εύσω, una bacchor, una cum aliis bacchanalia celebro. Ex σὺν, & βακχεύω, *bacchor.*

Συμβάλλω, confero, congero, comparo, colligo, confligo, congredior, aggredior, paciſcor; Gl. V. συμβάλλομαι, expedio, proficio; Gl. V. συμβάλλομαι, conjicio, computo. Συμβαλεῖν ἔπη κακὰ, Soph. Aj. 1340. Ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος, congruunt cum, Eur. Med. 28. Συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἱμάτια, χρυσί' &c. Ariſt. Conc. 446. Βοήθειαν οὐ σμικρὰν ξυμβάλλονται, Plat. Ἀισχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους, Eur. Iph. in Au. 843. Ἀσπόνδοισι γὰρ νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν, id. El. 914. Βουλεύματα πρός τινα, id. Ph. 700. Ex σὺν, & βάλλω, *jacio.*

Σύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, caſus fortuitus; (2) propoſitio ex nomine & verbo perfectam ſententiam reddens. A συμβαίνω.

Συμβαπτίζω, ſimul baptizo; συμβαπτίζεσθαι, ſimul baptizari, Suic. Ex σὺν, & βαπτίζω, *baptizo.*

Συμβασείω, compoſitionis deſiderio teneor. A σύμβασις.

Συμβασιλεύω, f. εύσω, una regno, ſimul regnum adminiſtro. Ἵνα ϗ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν, 1 Cor. 4, 8. Ex σὺν, & βασιλεύω, *regno.*

Σύμβασις, εως, ἡ, compoſitio, pacificatio, fœdus, pactum, conventum, conventio. A συμβαίνω.

Συμβαστάζω, f. άσω, ſimul fero, una porto; (2) comparo, confero. Gl. V. conveho. Ex σὺν, & βαστάζω, *porto.*

Συμβατήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad compoſitionem ſeu pacificationem pertinens. A συμβαίνω.

Συμβατικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Συμβατικῶς, *Adv.* pacificatorie. A συμβατικός.

Συμβεβηκότως, accidentaliter, per accidens. A συμβαίνω.

Συμβιβάζω, f. άσω, concilio, coire in amicitiam facio, ad amicitiam fœduſque adduco; coagmento; accommodo, convenire facio; (2) doceo, inſtruo, collatis ſcripturæ locis probo; συμβιβῶ, f. 1. pro συμβιβάσω, inſtruam. Συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, Act. 9, 22. Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; 1 Cor. 2, ult. Συνεβίβαζε τούτους ἐπ' ἴσῃ ϗ ὁμοίᾳ τιμῇ, Heracl. Συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, Col. 2, 2. Ex σὺν, & βιβάζω, *eo.*

Συμβίβασις, εως, ἡ, inſtructio perſuaſio, doctrina, comparatio. A συμβιβάζω.

Συμβιβασμὸς, οῦ, ὁ, tranſactio, Ph. Ab eod.

Συμβιβαστὴς, οῦ, ὁ, conciliator, Ph. Ab eod.

Συμβιβαστικὸς, ἡ, ὸν, pacificatorius. Ab eod.

Σύμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, contubernalis, qui cum aliquo vivit. Ph. conjunx. Ex σὺν, & βίος, *vita.*

Συμβιόω, ῶ, f. ώσω, convivo. Τοῖς ἀδελφοῖς συνεβίωσε, Ælian. V. H. 9, 1. Τύχῃ σὺν λαμπρᾷ ϗ βασιλικῇ συμβιώσεται, Heliod. Ex σὺν, & βιόω, *vivo.*

Συμβίωσις, εως, ἡ, convictus, conjugium, matrimonium; Ph. contubernium. A συμβιόω.

Συμβιωτὴς, οῦ, ὁ, convictor, contubernalis. Ab eod.

Συμβλαστὴς, οῦ, ὁ, congerminans; (2) germinationem adjuvans. Ex σὺν, & βλαστάνω, *germino.*

Σύμβλημα, ατος, τὸ, commiſſura, commiſſio. A συμβάλλω.

Σύμβλησις, εως, ἡ, commiſſio, compago; (2) comparatio; (3) conjectura. A συμβάλλω.

Συμβλητέον, conferendum, Ph. A συμβάλλω.

Συμβλητὸς, ἡ, ὸν, conferendus; (2) qui comparari poteſt, comparabilis. Ab eod.

Συμβοάω, ῶ, f. ήσω, ſimul clamo. Ὁι δ' ἀμφὶ τὸν Γωβρύαν συνεβόων αὐτοῖς, Xen. Cyr. 7, 23. Ex σὺν, & βοάω, *clamo.*

Συμβοήθεια, ας, ἡ, ad auxilium ferendum concurſus. Ex σὺν, & βοήθεια, *auxilium.*

Συμβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum convenio. Συμβοηθεῖν πρός τινα, Thuc. Ex σὺν, & βοηθέω, *auxilior.*

Συμβοηθὸς, οῦ, ὁ, qui ad ſuppetias ferendas una cum aliis convenit, auxiliaris. Ex σὺν, & βοηθὸς, *auxiliator.*

Συμβολαιογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, tabularius, qui contractus ſcribit. Ex συμβόλαιον, & γράφω, *ſcribo.*

Συμβόλαιον, ου, τὸ, pactum, conventum, contractus; (2) commercium, negotium; (3) ſignum, argumentum, certa nota rei. Gl. V. inſtrumentum. A σύμβολον.

Συμβολεὺς, έως, ὁ, piſcatorum inſtrumentum, circa quod retia texunt. A συμβάλλω.

Συμβολέω, ῶ, f. ήσω, obvius fio, occurro. A σύμβολος.

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, commiſſio, commiſſura, junctura, Gl. V. congreſſio, congreſſus, prælium, Ph. conjectura; item collatio. A συμβάλλω.

Συμβολικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, ænigmaticus, ſymbolicus, ſignificativus. A σύμβολον.

Συμβολικῶς, *Adv.* conjecturaliter; ænigmatice, allegorice. A συμβολικός.

Συμβολοκοπέω, ῶ, f. ήσω, ſymbolas do in convivia; (2) commeſſationes frequento. Ex σύμβολον, & κόπος, *labor.*

Σύμβολον, ου, τὸ, ſymbolum, indicium, teſſera, auſpicium, Ph. collatio, Gl. V. it. conventum, pactum. A συμβάλλω.

Σύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, obvius. Ab eod.

Συμβόσκω, ſimul paſco. Ex σὺν, & βόσκω, *paſco.*

Συμβούλευμα, ατος, τὸ, conſilium, quod datur. A συμβουλεύω.

Συμβουλευτὴς, οῦ, ὁ, conſiliarius, ſenator. Ab eod.

Συμβουλευτικὸς, ἡ, ὸν, ſuaſorius, deliberativus. A συμβουλευτής.

Συμβουλεύω, f. εύσω, conſulo, conſulto, auctor ſum, ſuadeo, cenſeo, Ph. Ἐγὼ ἰδίᾳ μὲν ταῦτα συμβουλεύω, Plat. Ap. Socr. 13. Ἐι Κύρῳ συμβουλεύσω τι εἰπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, Xen. Cyr. 2, 3. Ἐυ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν, Theog. 37. Συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτὸν, Joann. 11, 53. Ex σὺν, & βουλεύω, *conſilium agito.*

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio, ſuaſio. Ex σὺν, & βουλὴ, *conſilium.*

Συμβουλία, ας, ἡ, conſilium, conſultatio, Gl. V. A συμβουλή.

Συμβούλιον, ου, τὸ, conſilium, concilium, Ph. Ex σὺν, & βουλὴ, *conſilium.*

Σύμβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conſilium dat, conſiliarius, conſultor, ſuaſor. Ex iiſd.

Συμβραβεύω, f. εύσω, adjuvo. Ex σὺν, & βραβεύω, *do præmium certaminis.*

Συμβράζω, ſimul ejicio. Ex σὺν, & βράζω, *ferveo.*

Συμβύω, ſimul ſepio, circumſepio. Ὁι δ' πρὸς τοῖς τειχίοις ξυμβεβυσμένοι, Ariſt. Veſp. 1104. A σὺν, & βύω, *ſepio.*

Σύμβωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in eadem cum aliquo ara collocatus eſt, ejuſdem aræ particeps. Ex σὺν, & βωμὸς, *ara.*

Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, condiſcipulus. Ex σὺν, & μαθητὴς, *diſcipulus.*

Συμμαίνομαι, ſimul inſanio. Ex σὺν, & μαίνομαι, *inſanio.*

Συμμανθάνω, ſimul ſeu una diſco. Gl. V. condiſco. Κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος, Soph. Aj. 879. Ex σὺν, & μανθάνω, *diſco.*

Συμμαθητιάω, ῶ, ſimul diſcere cupio; condiſcipulus eſſe cupio. A συμμαθητής.

Συμμαλάσσω, vel άττω, f. ξω, una mollio, una ſubigo. Ex σὺν, & μαλάσσω, *mollio.*

Συμμάρπτω, f. ψω, corripio, comprehendo. Φῶτε συμμάρψας δύω, Eur. Cyc. 390. δόνακας, Il. 10, 467. Ex σὺν, & μάρπτω, *capio.*

Συμμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, una teſtor, ſimul teſtificor, teſtimonio meo comprobo. Περισσὲ ϗ δόμους συμμαρτυρήσει ὡς ἄμεμπτος ἦν γυν, Eur. Iph. in Au. 1185. Φίλτατον, συμμαρτυρῶ, Soph. El. 1235. Συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι, Apoc. 22, 18. Ex σὺν, & μαρτυρέω, *teſtor.*

Συμμαστιγόω, ῶ, f. ώσω, una verbero. Ex σὺν, & μαστιγόω, *flagello, verbero.*

Συμμαχέω, ῶ, f. ήσω, ſum pugnæ ſocius; (2) in bello gerendo adjuvo; (3) ſto a partibus alicujus, defendo, tueor. Συμμαχεῖν τινὶ, Xen. Cyr. 1, 12. Ὅδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ, Soph. Antig. 751. Ἡμῖν μέλλοντες συμμαχεῖσθαι, Xen. Cyr. 2, 3. A σύμμαχος.

Συμμαχία, ας, ἡ, ſocietas in bello. Gl. V. auxilium, ſubſidium. Ab eod.

Συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, ſocialis, auxiliaris. Ab eod.

Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, ſocia in bello, fœderata. Ab eod.

Συμμάχομαι, ſimul pugno; (2) a partibus alicujus ſto, tueor, defendo. Συνεμάχετο εἰς ὥραν οὐδὲν, contulit, Ælian. V. H. 2, 14.

Σύμμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pugnæ ſeu belli ſocius, commilito; (2) ſocius. Ex σὺν, & μάχομαι, *pugno.*

Συμμεθίστημι, ſimul muto; συμμεθίσταμαι, ſimul mutor. Ex σὺν, & μεθίστημι, muto.

Συμμεθύσκομαι, ſimul inebrior. Ex σὺν, & μεθύσκομαι, inebrior.

Συμμελανειμονέω, ῶ, f. ήσω, ſimul pullis veſtibus indutus ſum. Ex σὺν, & μελανειμονέω, atris veſtibus indutus ſum.

Συμμένω, f. ενῶ, una maneo, conjunctus maneo; (2) conſiſto, permaneo, duro. Ἀγώνισαι, ἵνα τοιοῦτος συμμείνης, οἷόν σε ἠθέλησε ποιῆσαι φιλοσοφία, M. Anton. 6, 23. Ex σὺν, & μένω, maneo.

Συμμερίζομαι, una partem accipio; participo. Τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται, 1 Cor. 9, 13. Ex σὺν, & μερίζω, divido.

Συμμεριστὴς, οῦ, ὁ, particeps. A συμμερίζω.

Συμμεσουράνησις, εως, ἡ, ſitus eorum, quæ ſimul cœli medium tenent. Ex σὺν, & μέσος, medius, & οὐρανὸς, cælum.

Συμμεταβαίνω, ſimul digredior vel tranſeo, una migro. Ex σὺν, & μεταβαίνω, tranſeo.

Συμμεταβάλλω, & συμμεταβάλλομαι, una deficio. Ex σὺν, & μεταβάλλω, muto, vel mutor.

Συμμεταφέρω, ſimul vel una transfero. Ex σὺν, & μεταφέρω, transfero.

Συμμεταχειρίζομαι, f. ίσομαι, una cum alio tracto vel adminiſtro. Ex σὺν, & μεταχειρίζομαι, tracto.

Συμμετέρχομαι, concomitor. Ex σὺν, & μετέρχομαι, comitor.

Συμμετέχω, una particeps ſum. Τῆς εὐωχίας συμμετέχειν ἠξίουν, Heliod. Οἵ τε συμμεταχόντες δορὸς, Eur. Supp. 649. χορῶν, id. Bac. 63. Ex σὺν, & μετέχω, participo.

Συμμετίσχω, idem. Καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας, Soph. Antig. 543. A σὺν, & μετίσχω, participo.

Συμμετεωροποιέω, ῶ, una in ſublimi gradior, ſimul per ſublimia meo. Ex σὺν, & μετεωροποιέω, per ſublimia eo.

Συμμέτοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſors, una particeps. A συμμετέχω.

ύμμετρέω, ῶ, f. ήσω, una metior, commetior. Οὔτε πρὸς ἄλληλα συμμετροῦνται, Plat. Ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων, Thuc. Ex σὺν, & μετρέω, metior.

ύμμέτρησις, εως, ἡ, commenſio, menſio cum aliqua re comparata. A συμμετρέω.

ύμμετρία, ας, ἡ, commenſus, apta compoſitio membrorum, modus, proportio. Ph. moderatio, moderamen, temperamentum. A σύμμετρος.

ύμμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. commenſus, qui eſt ejuſdem vel paris menſuræ; (2) qui juſtæ magnitudinis eſt; (3) modice temperatus; (4) accommodatus, aptus, congruens. Ex σὺν, & μέτρον, menſura.

υμμέτρως, Adv. moderate, mediocriter, Ph. modice, ſatis, congruenter, convenienter. A σύμμετρος.

ύμμηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt contractis femoribus. Ex σὺν, & μηρὸς, femur.

μμηρύομαι, ſimul filum duco, contexo. Ἀφ' ἧς πάντα τὰ γινόμενα συμμηρύεται, M. Anton. 8, 20. A σὺν, & μηρύομαι, filo, texo.

μμήρυσις, εως, ἡ, contextus, conglomeratio. Οἵα τις ἡ σύννησις καὶ συμμήρυσις, M. Anton. 4, 25. A præc.

μμήστωρ, ορος, ὁ, conſiliarius. Ex σὺν, & μήστωρ, quod idem notat.

μμητιάομαι, ῶμαι, una ineo conſilium; (2) conſilium do. Αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι, Il. 10, 197. Ex σὺν, & μητιάω, conſilia agito.

Συμμηχανάομαι, ſimul excogito, commiſcor. Τὰ ἐπιτήδεια τοῖς στρατιώταις συμμηχανᾶσθαι, Xen. Cyr. 1, 24. A σὺν, & μηχανάομαι, excogito.

Συμμιαίνω, ſimul inquino, coinquino. Ex σὺν, & μιαίνω, inquino.

Σύμμιγα, Adv. promiſcue, cum, ſimul cum. A συμμίγνυμι.

Συμμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, permiſtus, promiſcuus. Ab eod.

Σύμμιγμα, ατος, τὸ, id, quod commiſtione conſtat, quod ex commiſtis rebus coaluit. Ab eod.

Συμμίγνυμι, vel συμμιγνύω, f. μίξω, commiſceo, permiſceo, ſocio, Gl. V. Βιάζομαι γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμίξαι λέχος, Ariſt. Θεσμ. 898. Λαμπρὸν δὲ θολερῷ δῶμα συμμίξας τὸ σὸν, Eur. Supp. 222. Οὐδ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ τῇ γῇ φέρεσθαι, id. Cyc. 570. Κακῷ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμίγνυται, id. Ion. 1052. Ex σὺν, & μίγνυμι, miſceo.

Σύμμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, commiſtus, permiſtus, promiſcuus, miſcellaneus. A συμμίγνυμι.

Συμμίκτως, Adv. miſtim. A σύμμικτος.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, ſimul imitator. Ex σὺν, & μιμητὴς, imitator.

Σύμμιξις, εως, ἡ, commiſtura, conſortium. Ex συμμίγνυμι.

Συμμίσγω, commiſceo; συμμίσγομαι, commiſceor. Φεῦγε θαλάττῃ συμμίσγειν Ἐρίφων, ναυτίλε, δυσμένων, Epigr. Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται, Il. 2, 753. Ex σὺν, & μίσγω, miſceo.

Συμμισέω, ῶ, f. ήσω, ſimul odio proſequor. Ex σὺν, & μισέω, odi.

Συμμισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, una improbitatem odi, una indignor ob facti improbitatem. Ex σὺν, & μισοπονηρέω, improbitatem odi.

Συμμνημονεύω, ſimul memini, ſimul memor ſum. Συμμνημόνευε, ὅτι μόνον ζῇ ἕκαστος τὸ παρὸν τοῦτο, τὸ ἀκαριαῖον, M. Anton. 3, 8. A σὺν, & μνημονεύω, memor ſum.

Συμμοιράομαι, ῶμαι, participo, ſimul partem capio, R. Συμμεμοιραμένα, M. Anton. 2, 2. Ex σὺν, & μοιράομαι, ſortito partem capio.

Σύμμολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum alio canit. Ex σὺν, & μολπὴ, cantus.

Συμμολύνω, coinquino, Gl. V. Ex σὺν, & μολύνω, inquino.

Συμμοναρχέω, ῶ, ſimul ſolus impero ſeu dominor, tyrannidis ſocius ſum, Suic. Ex σὺν, & μοναρχέω, ſolus impero.

Συμμορία, ας, ἡ, contubernium, collegium, factio, Gl. V. ſocietas, ordo; decuria. Ex σὺν, & μόριον, particula.

Συμμοριάρχης, ου, ὁ, qui præeſt ſymmoriæ. Ex συμμορία, & ἄρχω, impero.

Συμμορίτης, ου, ὁ, qui eſt ejuſdem decuriæ. A συμμορία.

Σύμμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, conformis. Ex σὺν, & μορφὴ, forma.

Συμμορφόω, ῶ, f. ώσω, conformem facio; συμμορφοῦμαι, conformis fio. Συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, Phil. 3, 10. A σύμμορφος.

Συμμοχθέω, ῶ, ſimul laboro, ſimul adfligor adverſis. Εἴ σε συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ κτενῶ, Eur. Iph. in Tau. 692. A σὺν, & μοχθέω, laboro.

Συμμυολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ſermo in ore comprimitur, i. e. taciturnus, tacens. Ex συμμύω, & λόγος, ſermo

Σύμμυσις, εως, ἡ, compreſſio, compreſſus. A συμμύω.

Συμμύστης, ου, ὁ, iiſdem ſacris initiatus, ſocius in ſacrorum initiatione. Gl. V. conſacraneus. Ex σὺν, & μύστης, myſta.

Συμμύω, f. ύσω, claudor, clauſus ſum, comprimor, compreſſus ſum; (2) conniveo. Συμμεμύκασιν οἱ πόροι, Ariſtot. Ex σὺν, & μύω, claudo.

Συμπάθεια, ας, ἡ, conſenſus in adfectibus; (2) convenientia naturæ; (3) commiſeratio, miſeratio. A συμπαθὴς.

Συμπαθέω, ῶ, f. ήσω, una cum alio adficior, ſimul adficior cum alio malis ejus. Συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, Hebr. 4, 15. Τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, ib. 10, 34. Ab eod.

Συμπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui ſunt iidem adfectus, qui ſimul cum alio adficitur & angitur ejus malo. Gl. V. adfectuoſus. Ex σὺν, & πάθος, adfectus.

Συμπαθῶς, Adv. cum conſenſu adfectuum; (2) cum commiſeratione. A συμπαθής.

Συμπαιανίζω, f. ίσω, ſimul pæanem canto. Ex σὺν, & παιανίζω, pæanem canto.

Συμπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, ſimul cum alio pueros inſtituo. Ex σὺν, & παιδαγωγέω, inſtituo pueros.

Συμπαιδεύω, f. εύσω, condoceo, condocefacio; (2) cum alio inſtituo. Συνεπαιδεύτησαν κοινῷ διδασκάλῳ, Ælian. V. H. 13, 44. Ὁ δὲ βίᾳ καὶ θυμῷ συμπεπαιδευμένος, Polyb. Ex σὺν, & παιδεύω, inſtituo.

Συμπαίζω, Dor. συμπαίσδω, colludo, ſimul cum alio ludo. Μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτὴν, Ariſt. Pace, 818. νύμφαις, id. Av. 1103. Πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται, Theocr. 11, 77. Ex σὺν, & παίζω, ludo.

Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, colluſor. A συμπαίζω.

Συμπαίστης, ου, ὁ, colluſor. A συμπαίζω.

Συμπαίστρια, ας, ἡ, quæ colludit, colludens. A συμπαίστης.

Συμπαίστωρ, ορος, ὁ, colluſor. Ab eod.

Συμπαίω, f. σω, ſimul ferio, impingo, illido. Μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις, Soph. El. 724. A σὺν, & παίω, ferio.

Συμπαιανίζω, idem quod συμπαιανίζω. Τοῦ παντὸς στρατοπέδου συμπαιωνίζοντος, Polyb.

Συμπαλαίω, f. αίσω, colluctor. Ex σὺν, & παλαίω, luctor.

Σύμπαν, τος, τὸ, univerſum, univerſitas, ſumma, Ph. A σύμπας.

Συμπανηγυρίζω, f. ίσω, una feſtum ſeu ludos panegyricos celebro. Ex σὺν, & πανηγυρίζω, ludos panegyricos celebro.

Συμπανουργέω, ῶ, f. ήσω, colludo, contechnor, cum alio aliquid malitioſe facio. Ex σὺν, & πανουργέω, malitioſe ago.

Συμπαραβάλλω, comparo cum alio. Ex σὺν, & παραβάλλω, comparo.

Συμπαραβύω, f. ύσω, ſimul inculco & infercio. Ex σὺν, & παραβύω, inculco.

Συμπαραγγέλλω, competitor ſum, una candidatus ſum. Ex σὺν, & παραγγέλλω, ambio.

Συμπαραγίνομαι, una accedo, una adſum. Οὐδείς μοι συμπαρεγένετο, 2 Tim. 4, 16. Ex σὺν, & παραγίνομαι, accedo.

Συμπαραθέω, curſitando adſector, ſimul accurro, concurro. Συμπαρέθει δὲ κατόπιν καὶ ὁ Θεαγένης, Heliod. Συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω, Dem. Phil. 1. Ex σὺν, & παραθέω, accurro.

Συμπαραινέω, ῶ, ſimul exhortor, una cum aliis hortor. Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει ξυμπαραινεῖν, Ariſt. Ran. 705. Ex σὺν, & παραινέω, adhortor.

Συμπαρακαθίζω, f. ίσω, una cum aliis juxta me colloco. Συμπαρακαθισάμενος Δήμονα τὸν ἀδελφὸν, Dem. Ex σὺν, & παρακαθίζω, juxta me colloco.

Συμπαρακαλέω, ῶ, una advoco vel adhortor; συμπαρακαλοῦμαι, communem exhortationem

hortationem vel conſolationem percipio. Συμπαρεκάλει δὲ ϗ εἰς ταύτην τὴν θήραν τοὺς περὶ αὐτὸν σκηπτούχους, Xen. Cyr. 8, 12. Συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, Rom. 1, 12. Ex σὺν, & παρακαλέω, *adhortor*, *conſolor*.

Συμπαρακολουθέω, ῶ, f. ήσω, adſector, comitor. Συμπαρακολουθῶ τῷ λόγῳ ὀρθῶς, Plato. Ex σὺν, & παρακολουθέω, quod idem notat.

Συμπαρακύπτω, f. ψω, ſimul inclinato capite adſpicio. Ex σῦν, & παρακύπτω, *inclinato capite adſpicio*.

Συμπαραλαμβάνω, una excipio, una adſumo; συμπαραληφθέντων, adhibitis, Ph. a. 1. part. paſſ. Συμπαρέλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον ϗ τοὺς ἰδιοξένους, Ælian. V.H. 8, 7. Συμπαραλαβόντες Ἰωάννην, Act. 12, 25. Ex σὺν, & παραλαμβάνω, *adſumo*.

Συμπαραμένω, f. ενῶ, ſimul maneo, ſemper adſum, permaneo. Συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν, Phil. 1, 25. Ex σὺν, & παραμένω, *permaneo*.

Συμπαραμιγνύω, commiſceo. Συμπαραμιγνύων ὀπὸν ϗ σχῖνον, Ariſt. Plut. 718. Ex σὺν, & παραμιγνύω, *admiſceo*.

Συμπαρανήχομαι, f. ξομαι, ſimul nato, una ad latus nato. Ex σὺν, & παρανήχομαι, ad *latus* nato.

Συμπαραπέμπω, f. ψω, una deduco, una proſequor. Ex σὺν, & παραπέμπω, *deduco*.

Συμπαραπλέω, f. εύσω, ſimul adnavigo; ſimul præternavigo. Ex σὺν, & παραπλέω, *adnavigo*.

Συμπαραπόλλυμαι, una pereo. Δεδιὼς μὴ συμπαραπόλλωμαι διὰ τούτους, Dem. Ex σὺν, & παραπόλλυμι, *perdo*.

Σημπαρασκευάζω, f. άσω, una apparo, adjuvo in apparando; (2) ſimul efficio. Ὁ δαίμων ἡμῖν ταῦτα συμπαρεσκεύακεν, Xen. Cyr. 7, 30. Ex σὺν, & παρασκευάζω, *apparo*.

Συμπαραστάτης, ου, ὁ, qui una e latere adſtat; (2) ſocius, adjutor, auxiliarius. Ex σὺν, & παραστάτης, *qui adſtat*.

Συμπαραστατέω, ῶ, una adſto; (2) auxilium fero. Δήμητερ, ἁγνῶν ὀργίων ἄνασσα, σομπαραστάτει, Ariſt. Ran. 384. Ὑπειγνύσαισι στοὰς καρποῦ Βακχείου, id. Conc. 15.

Συμπαράταξις, εως, ἡ, conflictus, Suic. Ex σὺν, & παράταξις, *inſtructio aciei*.

Συμπαρατηρέω, ῶ, f. ήσω, una obſervo. Συμπαρατηρεῖν τινὰ, Dem. Ex σὺν, & παρατηρέω, *obſervo*.

Συμπαρατρέφω, ſimul nutrio; συμπαρατρέφομαι, ſimul nutrior, Suic. Συμπαρατρέφειν θηρία, Xen. Ex σὺν, & παρατρέφω, *nutrio*.

Συμπαρατροχάζω, f. άσω, una prætercurro. Ex σὺν, & παρατροχάζω, *prætercurro*.

Συμπαρεδρεύω, f. εύσω, ſimul adſideo. Ex σὺν, & παρεδρεύω, *adſideo*.

Συμπάρειμι, una ſeu ſimul adſum. Πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, Act. 25, 24. Ex σὺν, & πάρειμι, *adſum*.

Συμπαρεισέρχομαι, ſimul ſubingredior, ſimul irrepo. Ex σὺν, & παρεισέρχομαι, *ſubingredior*.

Συμπαρεκτείνω, ſimul extendo; (2) comparo, contendo. Συμπαρεκτείνειν (δεῖ) τὴν νόησιν τοῖς λεγομένοις, M. Anton. 7, 22. Ex σὺν, & παρεκτείνω, *extendo*.

Συμπαρέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. A συμπαρεκτείνω.

Συμπαρέπομαι, concomitor. Ἄλλαι τιμαὶ αἱ πρέπουσαι ἑκάστοις συμπαρείποντο, Xen. Cyr. 2, 7. Καὶ σὺ, ὦ Χρυσάντα, ἐν ἴσῳ τούτῳ τὸ ἱππικὸν ἔχων συμπαρέπου, ib. 7, 2. Ex σὺν, & παρέπομαι, *comitor*.

Συμπαρέχω, præbeo. Κοινῆς τι τῇ ἐρημίᾳ τὴν ἀσφάλειαν συμπαρέχουσαι, Xen. Ex σὺν, & παρέχω, *præbeo*.

Συμπάρθενος, ου, ἡ, ſimul virgo. Ex σὺν, & παρθένος, *virgo*.

Συμπαρίπτημι, ſimul prætervolvo. Ex σὺν, & παρίπτημι, *prætervolvo*.

Συμπαρίσταμαι, ſimul adſto. Ex σὺν, & παρίστημι, *ſtatuo*.

Συμπάροικος, ου, ὁ ϗ ἡ, contubernalis. Ex σὺν, παρὰ, & οἶκος, *domus*.

Συμπαρολισθαίνω, ſimul lubrice delabor, prolabor. Ex σὺν, & παρολισθαίνω, *prolabor*.

Συμπαρομαρτέω, ῶ, comitor, adſector, adſequor. Ἐπὶ ταῦτά πως δεῖ μᾶλλον συπαρομαρτεῖν, Xen. Cyr. 1, 24. Συμπαρωμάρτει τοῖς δρόμοις, Heliod. Τοῦτο γὰρ δεῖ συμπαρομαρτεῖν, Xen. Cyr. 7, 30. τῷ βασιλεύοντι, ib. 8, 47. Ex σὺν, & παρομαρτέω, quod idem ſignificat.

Σύμπας, ασα, αν, univerſus, totus, cunctus, ſimul omnis. Ex σὺν, & πᾶς, *omnis*.

Σύμπασμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid conſpergitur. A συμπάσσω.

Συμπάσσω, f. άσω, conſpergo. Ex σὺν, & πάσσω, quod idem notat.

Συμπάσχω, ſimul patior. Gl. V. compatior; συμπάσχω σοι, doleo vicem tui, & vicem tuam, Ph. Εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα ϗ συνδοξασθῶμεν, Rom. 8, 17. Συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, 1 Cor. 12, 26. Ex σὺν, & πάσχω, *patior*.

Συμπαταγέω, ῶ, ſimul ſtrepo, fragorem, ſtrepitum ſeu crepitum ſimul edo. Ex σὺν, & παταγέω, *ſtrepo*.

Συμπατάσσω, f. ξω, ſimul pulſo, ſimul percello & attonitum reddo, collido. Συμπατάξαντες μέσον πάντα στρατὸν, Eur. Supp. 700. Ex σὺν, & πατάσσω, *pulſo*.

Συμπατέω, ῶ, f. ήσω, conculco. Τὸν παράδεισον ξυμπατήσωσιν, Luc. Gall. Ex σὺν, & πατέω, *calco*.

Συμπατριώτης, ου, ὁ, qui ejuſdem eſt patriæ, conterraneus, popularis. Ex σὺν, & πατριώτης, quod idem ſignificat.

Συμπεδάω, vel συμπεδέω, ῶ, f. ήσω, colligo, conſtringo; συμπεπεδημένος, colligatus, conſtrictus, p. paſſ. part. Ex σὺν, & πεδάω, *illigo*.

Συμπείθω, f. πείσω, una perſuadeo; (2) perſuadeo, ſuadendo flecto; συμπείθομαι, perſuadeor, conſentio, idem ſentio; συμπείθεται, obſequitur, Gl. V. Εἰ τοὺς Θηβαίους συμπείθοι βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, Dem. Συμπείστης σεαυτὴν, ὅτι πάντα σοὶ πάρεστι, M. Anton. 10, 1. Ex σὺν, & πείθω, *ſuadeo*.

Σύμπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui idem cum aliquo experitur, Suic. Ex σὺν, & πεῖρα, *periculum*, *experientia*.

Συμπέμπω, f. ψω, ſimul mitto. Σύμπεμψον τοίνυν μοι τῶν ἀξιοπίστων τούτων τινὰ, Xen. Cyr. 4, 3. Οὓς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων ἔχοντας, Eur. Iph. in Tau. 1334. Πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον, Pind. Iſt. 5, ult. Ex σὺν, & πέμπω, *mitto*.

Συμπενθέω, ῶ, f. ήσω, cum alio lugeo, ſimul luctu adficior. Συμπενθήσατ', ἔλθετ' εἰς τάφον παίδων, Eur. Her. fur. 1395. Ex σὺν, & πενθέω, *lugeo*.

Συμπεπτικὸς, ἡ, ὸν, concoquendi vim habens, concoquens. A ſeq.

Συμπέπτω, f. ψω, concoquo. Ex σὺν, & πέπτω, *coquo*.

Συμπεραίνω, una perficio, adjuvo in perficiendo, adjuvo ad aliquid peragendum; (2) ſyllogiſtice concludo; (3) colligo; (4) coitum perago. Ξυμπεράναι φροντίδ', Eur. Med. 341. Ex σὺν, & περαίνω, *perficio*.

Συμπέρασμα, ατος, τὸ, concluſio, complexio, id, quod ex poſitis vel conceſſis concluditur & ſyllogiſtice efficitur. A συμπεραίνω.

Συμπερασματικῶς, *Adv.* concluſionem inferendo, concluſione utendo. A συμπέρασμα.

Συμπεριάγω, f. άξω, mecum duco, mecum quoquo verſum duco; (2) ſimul circumago. Ex σὺν, & περιάγω, *circumago*.

Συμπεριαιρετέον, undique tollendum, R. Ex συμπεριαιρέω.

Συμπεριαιρέω, ῶ, undique tollo, R. Ex σὺν, περὶ, & αἱρέω, *capio*.

Συμπεριβομβέω, ῶ, f. ήσω, ſimul bombo circumſono, ſimul conſtrepo. Ex σὺν, & περιβομβέω, *circumſtrepo*.

Συμπεριθέω, una circumcurſo. Ex σὺν, & περιθέω, *circumcurſo*.

Συμπεριλαμβάνω, ſimul comprehendo, circumplector; (2) circumligo, circumdo velut veſte; συμπεριλαμβάνομαι, ſimul adjuvo, coadjuvo. Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, ϗ συμπεριλαβὼν, εἶπε, &c. Act. 20, 10. Ex σὺν, & περιλαμβάνω, *comprehendo*.

Συμπερινοέω, ῶ, mente ſimul complector. Μὴ συμπερινόει ἐπίπονα οἷα ϗ ὅσα πιθανὸν ἐπιγεγενῆσθαι, M. Anton. 8, 31. A σὺν, & περινοέω, *mente complector*.

Συμπερινοστέω, ῶ, una circumeo, circumvagor, oberro. Μὴ ϗ κάμῃς ἡμῖν τῇ ἀκο συμπερινοστῶν, Luc. Toxar. Ex σὺν, & περινοστέω, *circumeo*.

Συμπεριοδεύω, f. εύσω, una luſtro, ſimul colluſtro; (2) una circumeo. Συμπεριοδεύειν τῇ σελήνῃ, Ariſtot. Ex σὺν, & περιοδεύω, *circumeo*.

Συμπεριπατέω, ῶ, ſimul cum alio circumambulo. Ex σὺν, & περιπατέω, *obambulo*.

Συμπεριπλοκὴ, ῆς, ἡ, complexio, complexus, R. Ex σὺν, & περιπλοκὴ, quod idem notat.

Συμπεριπολέω, ῶ, ſimul in orbem agor. Ex σὺν, & περιπολέω, *in orbem agor*.

Συμπεριστρέφω, una circumverto, una circumago ſeu circumfero. Ex σὺν, & περιστρέφω, *circumverto*.

Συμπεριτίθημι, una circumpono, ſimul circumdo. Ex σὺν, & περιτίθημι, *circumpono*.

Συμπεριτρέπω, una circumago. Ex σὺν, & περιτρέπω, *circumago*.

Συμπεριτυγχάνω, ſimul incurro. Ex σὺν, & περιτυγχάνω, *incurro*.

Συμπεριφαντάζομαι, mente ſimul fingo, imaginor. Μηδέποτε συμπεριφαντάζου τὸ π ρικείμενον ἀγγειῶδες, M. Anton. 10, 3 A σὺν, & φαντάζομαι, *imaginor*.

Συμπεριφέρω, una circumfero, & circum pio; & συμπεριφέρομαι, morigerus ſu alicui, accommodo me. Τὴν πυγὴν τ χύτρᾳ ὁμοῦ συμπεριφέρεις, Luc. Τρόχ ἄθλιος προσδεθεὶς συμπεριφέρεται μετ' α τοῦ ἀεὶ, id. Ex σὺν, & περιφέρω, cir*cumago*.

Συμπεριφθείρομαι, una corrumpor circum circa & pereo. Ex σὺν, & περιφθείρο*μαι*, *circumcirca corrumpor*.

Συμπεριφορὰ, ᾶς, ἡ, comitatus & freque huc illucque adſectatio; (2) familiar tas, ad alterius captum accommodatio (3) conſueta a cœna compotatio. συμπεριφέρω.

Συμπεριφράττω, una circumſepio, una circum vallo. Ex σὺν, & περιφράττω, *circumſep*

Συμπέτομαι, ſimul volo. Ex σὺν, & πέτομαι, volo.

Συμπέττω, idem quod συμπέπτω.

Συμπήγνυμι, vel συμπηγνύω, f. ξω, compingo, coagmento, commiſceo, concreſcere & coaleſcere facio, cogo. Παρ' οἰκτροὺς τούσδε συμπήξας τάφον, Eur. Supp. 938. Ψεύσαν δὲ ποιντὸν συνέπαξε λόγον, Pind. Nem. 5, 53. Ex σὺν, & πήγνυμι, figo, compingo.

Συμπηδάω, ῶ, f. ήσω, una cum alio ſalio. Ex σὺν, & πηδάω, ſalio.

Σύμπηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, compactus, coagmentatus; (2) compactilis. A συμπήγνυμι.

Συμπήσσω, compingo, coagulo, congelo. Ex σὺν, & πήσσω, figo.

Συμπιέζω, f. έσω, comprimo, opprimo. Ex σὺν, & πιέζω, premo.

Συμπιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, conſtipo, condenſo. Ex σὺν, & πιλέω, denſo.

Σύμπίλησις, εως, ἡ, coactio & conſtipatio. A συμπιλέω.

Συμπιλητὴς, οῦ, ὁ, qui cogit & conſtipat, qui lanas & villos denſat. Ab eod.

Συμπιλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod συμπιλέω.

Συμπίνω, bibo cum aliquo. Ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίνῃς ἐκ κραιπάλης, Ariſt. Ach. 281. Οἵτινες συνεφάγομεν ϗ συνεπίομεν αὐτῷ, Act. 10, 41. Ex σὺν, & πίνω, bibo.

Συμπιπράσκω, una vendo, venditionis ſocius ſum. Ex σὺν, & πιπράσκω, vendo.

Συμπίπτω, incido, concurro, evenio, contingo; συνέπεσε, ruit, Ph. contigit, a. 2. συμπεπτωκὼς, lapſus, collapſus, Gl. V. Ὃς εἰς ἀγῶνα τοῦδε συμπεσὼν μάχης, ἐκλύεταί με, Soph. Trach. 20. Πολλῆς δ' ἔριδος συνέπεσε κλύδων, Eur. Hec. 119. Ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταυτὸν λόγου, id. Tro. 1037. εἰς μάχην τοῖς ἐναντίοις, Heliod. κακοῖς, Soph. Aj. 429. Ex σὺν, & πίπτω, cado.

Συμπιτνέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex σὺν, & πιτνέω, cado.

Συμπλανάομαι, ῶμαι, ſimul erro & vagor. Ex σὺν, & πλανάομαι, erro.

Σύμπλασις, εως, ἡ, confictio, Gl. V. A ſeq.

Συμπλάσσω, f. σω, confingo, comminiſcor. Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Heliod. Θεογ. 571. Σησαμῆ ξυμπλάττεται, Ariſt. Pace 869. Ex σὺν, & πλάσσω, fingo.

Συμπλαταγέω, ῶ, manibus comploſis ſtrepitum edo, R. Ex σὺν, & πλαταγέω, ſonitum edo.

Συμπλείονες, όνων, ὁ ϗ ἡ, complures, plures ſimul, collecti, non ſigillatim. Ex σὺν, & πλείων, unde plur. πλείονες, plures.

Συμπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, connexus, conjunctus, copulatus. A συμπλέκω.

Συμπλεκτικὸς, ὴ, ὸν, conjunctivus, copulativus. Ab eod.

Συμπλεκτικῶς, Adv. more copulativorum, per copulata, copulative, conſerte, contexte. A συμπλεκτικός.

Συμπλέκω, f. ξω, connecto, copulo. Συμπλέκειν τὰς χεῖρας, Polyb. Τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ, Eur. Bac. 800. Ex σὺν, & πλέκω, necto.

Σύμπλεξις, εως, ἡ, complexio, implicatio A συμπλέκω.

Συμπλέω, f. εύσω, una navigo, navigationis ſocius ſum. Οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν, Eur. Iph. in Tau. 601. Συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν, id. Her. fur. 1230. Ex σὺν, & πλέω, navigo.

Συμπληγάδες, ων, αἱ, inſulæ, quæ eminus collidi videbantur. A συμπλήττω.

Συμπλήγδην, Adv. collisim. Ab eod.

Συμπληθύνω, ſimul impleo, compleo; (2) una multiplico & augeo. Ex σὺν, & πληθύνω, impleo.

Συμπληθύω, idem. Ex σὺν, & πληθύω, impleo.

Συμπλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, completus, totus; (2) plenus. Ex σὺν, & πλήρης, totus, plenus.

Συμπληρόω, ῶ, f. ώσω, compleo, expleo; (2) perficio; συμπληρωθῆ, conſummetur, Gl. V. a. 1. conj. paſſ. Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, Act. 2, 1. Ὥσπερ ἐκ πάντων τῶν σωμάτων ὁ κόσμος τοιοῦτον σῶμα συμπληροῦται, M. Anton. 5, 6. Ex σὺν, & πληρόω, impleo.

Συμπλήρωμα, ατος, τὸ, complementum. A συμπληρόω.

Συμπλήρωσις, εως, ἡ, ipſa complendi actio; conſummatio, perfectio, Gl. V. Ab eod.

Συμπληρωτικὸς, ὴ, ὸν, complendi vim habens; (2) ad complementum faciens. Ab eod.

Συμπληρωτικῶς, Adv. completive. A συμπληρωτικός.

Συμπλήσσω, vel συμπλήττω. f. ξω, q. d. compercutio, collido. Ex σὺν, & πλήσσω, ferio.

Σύμπλοια, ας, ἡ, q. d. connavigatio, navigationis ſocietas. A σύμπλοος.

Συμπλοϊκὸς, ὴ, ὸν, q. d. connavigatorius, navigationis ſocius. Ab eod.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, complicatio, amplexus, connexio, complexio; (2) complexus in coitu; (3) manuum conſertio in prælio, figura oratoria. A συμπλέκω.

Σύμπλοος, contr. σύμπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui una navigat, navigationis ſocius. A συμπλέω.

Συμπνευσμὸς, οῦ, ὁ, conſpiratio, conſenſus. A συμπνέω.

Συμπνέω, f. εύσω, conſpiro, conflo, Gl. V. (2) uno ſenſu molior, conſentio. Συμπνεῖν τῷ περιέχοντι ἀέρι, M. Anton. 8, 45. Ex σὺν, & πνέω, ſpiro.

Συμπνίγω, f. ξω, ſuffoco una, & ſtrangulo, comprimo in ſtrangulatione; (2) coarcto & coarctando quaſi ſuffoco. Οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτὸν, Luc. 8, 42. συνέπνιξαν, Marc. 4, 7. συμπνίγονται, Luc. 8, 14. Ex σὺν, & πνίγω, ſuffoco.

Σύμπνοια, ας, ἡ, conſpiratio, conſenſus. A σύμπνοος.

Σύμπνοος, contr. σύμπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conſpiravit. A συμπνέω.

Συμποδηγέω, ῶ, f. ήσω, una duco, ſimul duco; (2) dirigo. Αὐτὸς ὁ θεὸς συμποδηγεῖ πορευόμενον, Plato. Ex σὺν, & ποδηγέω, viam pedibus monſtro.

Συμποδίζω, f. ίσω, impedio, compedibus implico, ligo, vincio; (2) cohibeo, coërceo. Στίξας αὐτοὺς ϗ συμποδίσας, Ariſt. Ran. 1646. Αὐτὸς ὑπό σου συμποδισθεὶς, Plato. Ex σὺν, & ποδίζω, pedes ligo.

Συμποδοδεσμέω, ῶ, f. ήσω, compedes injicio, compedibus ligo. Ex σὺν, ποὺς, & δεσμὸς, vinculum, vel δεσμέω, ligo.

Συμποιέω, ῶ, f. ήσω, una facio, adjuvo, auxilior. Ex σὺν, & ποιέω, facio.

Συμπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belli ſocius ſum, bello adjuvo. Οὔτ' οὖν ἡλικίαν ἔχω συμπολεμεῖν ἔτι σχεδὸν οὐδενὶ, Plato. Ex σὺν, & πολεμέω, bello.

Συμπολίζω, f ίσω, in civitatem conflo. Ex σὺν, & πολίζω, urbem condo.

Συμπολιτεία, ας, ἡ, jus una remp. adminiſtrandi; (2) communia reip. jura & inſtituta. A συμπολιτεύω.

Συμπολιτεύω, & συμπολιτεύομαι, una rempublicam adminiſtro; (2) in eadem cum aliquo civitate ſeu rep. verſor; (3) verſor cum, vivo cum. Ex σὺν, & πολιτεύω, remp. adminiſtro.

Συμπολίτης, ου, ὁ, concivis. Ex σὺν, & πολίτης, civis.

Συμπομπεύω, f. εύσω, una pompam duco; (2) ludos una celebro. Ex σὺν, & πομπεύω, pompam duco.

Συμπονέω, ῶ, f. ήσω, una laboro, laborantem adjuvo; (2) ſimul tolero & ſuſtineo. Καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι, Eur. Or. 666. Σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνους, ib. 1213. πατρὶ, Soph. El. 992. Ex σὺν, & πονέω, laboro.

Συμπονηρεύομαι, ſimul cum alio male ago, mala perpetro. Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα ταῖσιν γυναιξὶ, Ariſt. Lyſ. 407. A σὺν, & πονηρεύομαι.

Συμπόνως, Adv. una laborando, conjunctis viribus, Suic. Ex σὺν, & πόνος, labor.

Συμπορεύομαι, proficiſcor cum, ſum itineris comes. Συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ, Luc. 7, 11. πρὸς αὐτὸν, Marc. 10, 1. Συμπορεύσομαι δ' ἐγὼ, Eur. Iph. in Tau. 1493. Ex σὺν, & πορεύομαι, proficiſcor.

Συμπορθέω, ῶ, f. ήσω, ſimul depopulor. Ὃς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας, Eur. Or. 882. Ex σὺν, & πορθέω, depopulor.

Συμπορίζω, f. ίσω, una quæro, una adquiro; (2) conquiro, comparo. Κατὰ μικρὸν αὐτοῖς συνεπορίσαντο, Dem. Ex σὺν, & πορίζω, adquiro.

Συμποσία, ας, ἡ, compotatio, convivium. A συμπίνω.

Συμποσιάζω, f. άσω, una convivor. A συμποσία.

Συμποσιακὸς, ὴ, ὸν, convivalis. A συμπόσιον.

Συμποσιαρχέω, ῶ, f. ήσω, ſum præfectus convivii, ſum magiſter convivii, Ariſtot. A συμποσιάρχης.

Συμποσιάρχης, ου, ὁ, magiſter convivii, qui convivium dirigit. Ex συμπόσιον, & ἄρχων, præfectus.

Συμποσιαρχία, ας, ἡ, præfectura convivii, officium magiſtri compotationis. A συμποσιάρχης.

Συμποσίαρχος, ου, ὁ, idem quod συμποσιάρχης.

Συμπόσιον, ου, τὸ, compotatio, convivium; (2) convivii locus; (3) convivæ; (4) libellus ſeu liber de convivio. A συμπίνω.

Συμπότης, ου, ὁ, compotator, combibo, conviva. Ab eod.

Συμποτικὸς, ὴ, ὸν, compotorius, ad compotationem vel compotores pertinens, convivalis; (2) compotioni ſeu convivio conveniens; (3) compotor, conviva ſuavis & jucundus. A συμπότης.

Συμπότις, ιδος, ἡ, compotatrix. Ab eod.

Συμπότρια, ας, ἡ, idem & ab eod.

Συμπραγματεύομαι, f. εύσομαι, una cum alio ſeu aliis negotium procuro, una operam navo; (2) ſimul negotior. Συμπραγματευσάμενος τὰ περὶ νόμους, Plut. Ex σὺν, & πραγματεύομαι, negotium procuro.

Συμπράκτωρ, ορος, ὁ, adjutor, adminiſter. A συμπράσσω.

Συμπράσσω, vel άττω, f. άξω, ſocius ſum & adjutor in re aliqua, una facio; (2) adjuvo & opitulor. Τὰ δ' ἄλλα ϗ ξυμπράτ]ε, Soph. Aj. 1413. Ἀλλ' ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν, σύμπραξον, Eur. Iph. in Tau. 983. Σὺν κακῶς πράσσȣσι συμπράσσω κακῶς, id. Herac. 27. Μᾶλλον ἤ συνέπραξαν ἄν τι ἀλλήλοις ἀγαθὸν, Xen. Cyr. 8, 21. Ex σὺν, & πράτ]ω, *ego, facio.*

Συμπράτης, ȣ, ὁ, qui cum alio aliquid vendit. Ex σὺν, & πράτης, *venditor.*

Συμπρεσβευτὴς, ȣ, ὁ, legationis collega. A συμπρεσβεύω.

Συμπρεσβεύω, f. εύσω, collega & ſocius ſum legationis. Ex σὺν, & πρεσβεύω, *legatione fungor.*

Σύμπρεσβυς, εως, ὁ, pl. συμπρέσβεις, idem quod συμπρεσβευτής.

Συμπρεσβύτερος, ȣ, ὁ, qui & ipſe presbyter & e ſeniorum ſimul collegio eſt. Ex σὺν, & πρεσβύτερος, *ſenior.*

Συμπρίαμαι, coëmo. Ex σὺν, & πρίαμαι, *emo.*

Συμπροάγω, f. άξω, mecum adduco. Ex σὺν, & προάγω, *adduco.*

Συμπρόειμι, ſimul procedo, ſimul progredior. Ἐμοὶ μὲν συμπρόεισι ἐνιαυτοῖς ϗ ἡ φίλτρȣ προσθήκη, Heliod. Ex σὺν, & πρόειμι, *procedo.*

Συμπροθυμέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, contendo ad idem efficiendum, in eamdem cauſſam incumbo; (2) adjuvo in aliqua re. Ὅι τε ἄλλοι πάντες ἀνιστάμενοι συμπροθυμήσεσθαι ταῦτ' ἔφασαν, Xen. Cyr. 6, 6. Ex σὺν, & προθυμέομαι, *magno ſtudio enitor.*

Συμπρονομεύω, f. εύσω, ſimul frumentatum egredior; (2) direptionum in pabulatione ſocius ſum. Ex σὺν, & προνομεύω, *pabulatum egredior.*

Συμπροξενέω, ῶ, f. ήσω, ſimul comparo, adjuvo. Τὴν θεσπιῳδὸν Θεονόην χρήζων ἰδεῖν, συμπροξένησον, Eur. Hel. 145. Ex σὺν, & προξενέω, *comparo.*

Συμπροπέμπω, f. ψω, una deduco & comitor. Συμπρȣ̃πεμπε δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ, Xen. Cyr. 1, 23. αὐτȣ̀ς ἐπὶ τὰς θύρας, ib. 8, 32. Συμπρόπεμπέ με, Ariſt. Ran. 401. Ex σὺν, & προπέμπω, *comitor.*

Συμπρόσειμι, adhæreo, ſimul adſum, particeps ſum; συμπρόσεισιν, adhæret. Ex σὺν, & πρόσειμι, *adſum.*

Συμπροσέχω, ſimul adhæreo. Ex σὺν, & προσέχω, *adhæreo.*

Συμπροσκυνέω, ῶ, f. ήσω, ſimul cum alio adoro. Ex σὺν, & προσκυνέω, *adoro.*

Συμπροσπίπ]ω, ſimul accido. Τȣ̃το δὲ γίνεται, ἐὰν συμπροσπίπ]ῃ σοι, ὅτι ϗ συγγενεῖς ϗ δι' ἄγνοιαν, ϗ ἄκοντες ἁμαρτάνȣσι, M. Anton. 7, 15. A σὺν, & προσπίπ]ω, *accido.*

Συμπροσπλέκω, f. ξω, ſimul adnecto. Ex σὺν, & προσπλέκω, *adnecto.*

Συμπλυκτικὸς, ἡ, ὸν, complicandi & contrahendi vim habens, adſtrictivus, conſtrictivus. A συμπλύσσω.

Σύμπλυξις, εως, ἡ, clauſura, concluſio; complicatio. Ab eod.

Συμπλύσσω, f. ξω, claudendo complico; (2) complico. Κἄθηκα συμπλύξασ' ἀλαμπὲς ἡλίȣ κοίλῳ ζυγάστρῳ, Soph. Trach. 704. Ex σὺν, & πλύσσω, *plico.*

Σύμπ]ωμα, ατος, τὸ, quod accidit, caſus; (2) adfectus præter naturam morbum ſequens. A συμπίπ]ω.

Συμπ]ωματικὸς, ἡ, ὸν, qui eſt ex acceſſione morbi; (2) fortuitus, qui caſu accidit. A σύμπ]ωμα.

Συμπ]ωματικῶς, *Adv.* per accidens, caſu, fortuito. A συμπ]ωματικός.

Σύμπ]ωσις, εως, ἡ, caſus, accidens; (2) collapſio, caſus, ruina; (3) incurſio rerum eodem deſinentium, vel q. d. coïncidentia. A συμπίπ]ω.

Συμπυκάζω, f. άσω, contego, cooperio; συμπεπυκασμένος, contectus, Diod. Ex σὺν, & πυκάζω, *tego.*

Συμπυνθάνομαι, ſimul audio, ſimul quæro. Συμπυθέσθαι (θέλω) παρθένȣ θεσπίσματα, Eur. Hel. 335. A σὺν, & πυνθάνομαι, *audio, quæro.*

Συμπυρόω, ῶ, f. ώσω, ſimul incendo, ſimul comburo aut igne torreo. Συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδὴν, Eur. Rheſ. 961. Ex σὺν, & πυρόω, *igne infeſto.*

Συμπωρόω, ῶ, f. ώσω, in tophum ſeu callum cogo; συμπωρȣ̃μαι, concreſco in tophum, aut calloſam duritiem. Ex σὺν, & πωρόω, *in tophum muto.*

Συμφαγεῖν, una edere; συνέφαγον, una edi vel ederunt; a. 2. Ὅιτινες συνεφάγομεν ϗ συνεπίομεν αὐτῷ, Act. 10, 41. Ex σὺν, & φαγεῖν, *edere.*

Συμφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, apertus. Ex συν, & φαίνομαι, *appareo.*

Συμφαντάζομαι, f. άσομαι, ſimul animo imaginor, ſimul concipio. Ex σὺν, & φαντάζομαι, *imaginor.*

Σύμφασις, εως, ἡ, multarum ſtellarum unus emerſus & conſpectus, ſeu coapparentia. Ex σὺν, & φάσις, *apparentia.*

Συμφέρει, expedit, Ph. convenit, Gl. V. conducit, prodeſt. Συμφέρει αὐτῷ πλεῖν, Plat. πρὸς τὴν τροφὴν, Ariſtot. A συμφέρω.

Συμφέρον, τος, τὸ, commodum, Gl. V. Ab eod.

Συμφερόντως, *Adv.* commode, utiliter. A συμφέρω.

Συμφερτὸς, ἡ, ὸν, confertus, congeſtus, adgeſtus, collatitius; (2) ſolidus. A συμφέρω.

Συμφέρω, ſimul porto, ſimul fero; comporto, conveho; συμφέρειν, convenire, conferre, prodeſſe; συμφέρομαι, una moveor, ſimul moveor; convenio, accommodor, congruo; συνοίσοντα, profutura, Ph. f. 1. part. συνήνεγκα, contuli, a. 1. ind. act. συνηνέχθη, evenit, contigit; a. 1. paſſ. Ψυχὴν βιάζȣ τἀμὰ συμφέρειν κακὰ, Eur. Her. fur. 1371. Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται, melius cedet, Ariſt. Nub. 594. Αὐτή τε πάντα συμφέρȣσ' Ἰάσονι, adjuvans, Eurip. Med. 13. Συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς, id. Herac. 919. A σὺν, & φέρω.

Συμφεύγω, una fugio. Σὺν φεύγȣσι συμφεύγω τέκνοις, Eur. Herac. 26. Συμφεύξομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρὶ, id. Ph. 1673. Ex σὺν, & φεύγω, *fugio.*

Σύμφημι, una cum alio aliquid dico, adſentior, conſentio, comprobo, adſtipulor, fateor, concedo. Ξύμφημι δή σοι, Soph. Aj. 278. Ξυμφήσȣσι σοφοί μοι, Eur. Hipp. 270. Ex σὺν, & φημὶ, *dico.*

Συμφήτωρ, ορος, ὁ, qui una cum alio aliquid dicit, adſtipulator, teſtis. A σύμφημι.

Συμφθείρω, ſimul perdo; (2) everto, labefacto, R. Suic. Ex σὺν, & φθείρω, *perdo.*

Συμφθίνω, una diminuor, ſimul decreſco. Συμφθίνȣσι γδ ϗ αἱ ῥίζαι τῷ ἄλλῳ σώματι, Theophr. Ex σὺν, & φθίνω, *pereo, corrumpo.*

Συμφιλέω, ſimul amore proſequor. Ὄυτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, Soph. Antig. 529. Ex σὺν, & φιλέω, *amo.*

Συμφιλία, ας, ἡ, conſenſus mutuus, concordia, R. Ex σὺν, & φιλία, *amicitia.*

Συμφιλοκαλέω, ῶ, f. ήσω, ſimul honeſtatis ſtudioſus ſum, ſocius ſum in rebus honeſtis, R. Ex σὺν, & φιλοκαλέω, *rerum honeſtarum ſtudioſus ſum.*

Συμφιλολογέω, ῶ, una ſtudiis literarum vaco. Ex σὺν, & φιλολογέω, *literas amo.*

Συμφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, ſimul rixor. Ex σὺν, & φιλονεικέω, *rixas amo.*

Συμφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, una operam do philoſophiæ, una philoſophor, una philoſophice diſputo. Ex σὺν, & φιλοσοφέω, *philoſophor.*

Συμφιλοτιμέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, ſimul magno ſtudio contendo. Ex σὺν, & φιλοτιμέομαι, *magno ſtudio contendo.*

Συμφλέγω, f. ξω, comburo; (2) uro, incendo, inflammo, R. Ἀκάρποις γυῖα συμφλέξας φυτοῖς, Lyc. 1157. Σύμφλεξε δώματα Πενθέως, Eur. Bac. 596. Ἀμφὶ πρύμναις συμφλεχθήσεται, Lyc. 287. Ex συν, & φλέγω, *uro.*

Συμφλογίζω, f. ίσω, ſimul comburo, concremo, R. Suic. Ex σὺν, & φλογίζω, *uſtulo.*

Συμφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ventito, Ph. commeo; (2) una in ſcholam ventito, ſum condiſcipulus. Ex σὺν, & φοιτάω, *ventito.*

Συμφοίτησις, εως, ἡ, condiſcipulatus, Gl. V. A præc.

Συμφοιτητὴς, ȣ̃, ὁ, condiſcipulus. A συμφοιτάω.

Συμφονεύω, f. εύσω, ſimul cum alio interficio, R. Suic. Συμφονεύειν παῖδ' (θέλω σοι) ἐπεισελθὼν δόμȣς, Eur. Ion. 888. Ex σὺν, & φονεύω, *interficio.*

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, congeſtio; (2) quod accidit, caſus, eventus; (3) infelix eventus, fortuna adverſa, calamitas, clades, infortunium. A συμφέρω.

Συμφοραίνω, calamitatem alicujus deploro, R. A συμφορά.

Συμφοράω, ῶ, f. άσω, meam vel alterius calamitatem deploro, Suic. Ab eod.

Συμφορέω, ῶ, f. ήσω, confero, congrego, congero, comporto, accumulo. Σκώμματα ϗ λοιδορίας συμφορήσας, Dem. Ὀυκ οἶδ' ὅθεν ταῦτα ἥκεις μοι συμπεφορηκώς, Luc. Ex σὺν, & φορέω, a φέρω, *fero.*

Συμφορὴ, Ion. pro συμφορὰ, calamitas.

Συμφόρημα, ατος, τὸ, quod congeſtum eſt, congeries. A συμφορέω.

Συμφόρησις, εως, ἡ, actio congerendi, coacervatio; (2) multitudo collecta. Ab eod.

Συμφορητὸς, ἡ, ὸν, congeſtitius, congeſtus, conflatus. Ab eod.

Σύμφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utilis, commodus, aptus, conveniens; (2) qui ſimul verſatur, adſecla, comes; (3) congeſtitius. A συμφέρω.

Συμφόρως, *Adv.* commode, utiliter, opportune. Πλȣ́τῳ γάρ ἐστι τȣ̃το συμφορώτατον, Ariſt. Plut. 1162. A σύμφορος.

Συμφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui una conſilia agitat, conſiliarius, conſultor; (2) unanimis, concors. A συμφράζομαι.

Συμφράζομαι, f. άσομαι, ſimul conſulto, ſeu delibero; (2) mecum reputo; συμφράσατο, una conſultavit; a. 1. poët. & Ion. pro συνεφράσατο. Νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται, Soph. Antig. 370. Συμφράσατο βȣλὰς, Il. 1, 537. μῆτιν, Heſiod. Θεογ. 471. Ex σὺν, & φράζομαι, *in animo verſo, conſilium ineo.*

Συμφράσσω, vel άτ]ω, f. ξω, conſepio, communio. Ex σὺν, & φράσσω, *munio, ſepio.*

Συμφρονέω, ῶ, f. ήσω, eadem ſum mente, conſentio.

conſentio, adſentior, conſpiro; (2) una intelligentia concipio & comprehendo; (3) cogito, animadverto. *Συμφρονήσαντες ἐπὶ δόλῳ*, Polyb. *Συμφρονεῖν τῷ περιέχοντι πάντα νοερῷ*, M. Anton. 8, 45. *Τὰ πλεῖςον ἀλλήλων ἀφεςῶτα τοῖς τόποις τῇ διανοίᾳ συνεφρόνησε*, Ariſtot. Ex *σὺν*, & *φρονέω*, *ſapio*.

Συμφρόνησις, *εως*, *ἡ*, conſenſio, conſenſus, conſpiratio. A *συμφρονέω*.

Συμφροσύνη, *ης*, *ἡ*, concordia, conſenſus, conſpiratio. A *σύμφρων*.

Συμφρύγω, f. *ξω*, torreo, torrefacio, frigo. Ex *σὺν*, & *φρύγω*, *torreo*.

Σύμφρων, *ονος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, qui eadem eſt mente, qua alius, concors, conſentiens. Ex *σὺν*, & *φρὴν*, *mens*.

Συμφυγὰς, *άδος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, exſilii comes. Ex *σὺν*, & *φυγὰς*, *exſul*.

Συμφυὴς, *έος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, ejuſdem naturæ; (2) ingenitus, innatus; (3) adhærens, qui coaluit cum aliquo; (4) unanimis, conſentiens. A *συμφύω*.

Συμφυΐα, *ας*, *ἡ*, cohærentia, ſeu concretio duorum, quæ coaleſcunt, concretio, coalitus. A *συμφυής*.

Συμφυλάσσω, vel *άττω*, f. *άξω*, una cuſtodio; (2) una conſervo. *Τὴν οὐσίαν συμφυλάττειν*, Xen. Ex *σὺν*, & *φυλάσσω*, *cuſtodio*.

Συμφυλέτης, *ου*, *ὁ*, qui eſt eadem tribu, tribulis, contribulis, gentilis, cognatus. Ex *σὺν*, & *φυλέτης*, *tribulis*.

Σύμφυλος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, qui eſt ejuſdem generis, gentilis, vernaculus, cognatus. Ex *σὺν*, & *φυλὴ*, *tribus*.

Συμφύρδην, *Adv.* commixtim, confuſe, promiſcue. A *συμφύρω*.

Σύμφυρτος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, commixtus, confuſus. Ab eod.

Συμφύρω, commiſceo, confundo; *συμπεφυρμένος*, commiſtus, confuſus, perf. paſſ. part. *Ὁ δ' ἀεικέσι πλαγαῖς Πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης*, fœdabat, Theocr. 22, 111. *Ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ*, Lyc. 293. *Αἷμα δ' ἐξ ἄκρου ἔςαζε κρατὸς, συμπεφυρμένον πυρὶ*, Eur. Med. 1202. Ex *σὺν*, & *φύρω*, *miſceo*.

Συμφυσάω, *ῶ*, f. *ήσω*, una ſufflo, vel inflo; (2) conſpiro. *Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐςὶ συμφυσώμενα*, Ariſt. Eq. 466. *Ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ* ϗ *ξυμφυτεῦσαι τοὖργον*, Soph. Oed. Tyr. 355. Ex *σὺν*, & *φυσάω*, *inflo*.

Σύμφυσις, *εως*, *ἡ*, coaleſcentia, concretio, conſociatio, cohærentia; (2) naturalis oſſium unio, qua oſſa inter ſe uniuntur. A *συμφύω*.

Συμφυτεύω, f. *εύσω*, ſimul planto vel ſero; (2) ſimul auctor ſum; *συμπεφυτευμένος*, implantatus, ingenitus, perf. paſſ. part. *Συμπεφυτευμέναι τῇ ψυχῇ ἡδοναί*, Xen. Ex *σὺν*, & *φυτεύω*, *planto*.

Σύμφυτον, *ου*, *τὸ*, nomen herbæ conglutinandi vim habentis. A *συμφύω*.

Σύμφυτος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, una plantatus, congenitus, innatus; (2) conſertus, conſitus, opacus; (3) qui coire poteſt, ſociabilis. Ab eod.

Συμφύω, f. *ύσω*, coaleſcere facio, conglutino, coagmento; *συμφύομαι*, coaleſco, conglutinor, cohæreſco, complector, complexus hæreo; *συμπεφυκὸς*, concretum, Ph. perf. part. act. *Συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτὸ*, Luc. 8, 7. *Συμπέφυκεν αὐτοῖς*, Ælian. V. H. 3, 1. *Συμφυόμενοι τοῖς χωρίοις ἀποτόμοις ἐχώρουν ἄνω*, Plut. Ex *σὺν*, & *φύω*, *gigno*.

Συμφυῶς, *Adv.* more eorum, quæ congenita ſunt, cum tali coaleſcentia, qualis eſt rerum congenitarum; cohærenter. A *συμφυής*.

Συμφωνέω, *ῶ*, f. *ήσω*, conſono, concino, Gl. V. convenio, paciſcor, Gl. V. *συνεφώνησα*, pepigi, Gl. V. a. 1. *συμπεφωνημένον*, pactum, conventum, Gl. V. perf. part. paſſ. *Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν*, Act. 15, 15. *περὶ πράγματος*, Matt. 18, 19. *δηναρίου τινὶ*, ib. 20, 13. *μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου*, ib. ver. 2. *Καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα πάντες συμφωνοῦσι*, M. Anton. 8, 18. *Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα Κυρίου*; Act. 5, 9. Ex *σὺν*, & *φωνέω*, *vocem emitto*.

Συμφώνησις, *εως*, *ἡ*, vocis ſeu ſoni conſenſus; (2) conſenſus, concordia, convenientia. A *συμφωνέω*.

Συμφωνία, *ας*, *ἡ*, convenientia vocum inter ſe, conſonantia; concentus, Ph. conſenſus, adſenſus, conſenſio, convenientia, Ph. pactio, conventum, Gl. V. A *σύμφωνος*.

Σύμφωνος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, voce ſeu ſono cum alio conſentiens, conſonus; (2) concors, conſentiens, conſentaneus, conveniens. Ex *σὺν*, & *φωνὴ*, *vox*.

Συμφώνως, *Adv.* voce ſeu ſono inter ſe conveniente; (2) unanimi conſenſu, concorditer; convenienter, Gl. V. A *σύμφωνος*.

Συμφωτίζω, f. *ίσω*, colluſtro, ſimul illumino. Ex *σὺν*, & *φῶς*, *lux*.

Σύμψαυσις, *εως*, *ἡ*, contactus. A *συμψαύω*.

Συμψαύω, f. *αύσω*, contingo, tacto mutuo conjunctus ſum. Ex *σὺν*, & *ψαύω*, *tango*.

Συμψάω, *ῶ*, f. *ήσω*, corrado, radendo complano, veſtigia alicujus ita conturbo, ut non appareant amplius, deleo, contero. *Εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιςαμένους συμψῆσαι* ϗ *προνοῆσαι*, Ariſt. Nub. 971. Ex *σὺν*, & *ψάω*, *abſtergo*.

Συμψελλίζω, ſimul balbutio; (2) ad alterius captum me accommodo, Suic. Ex *σὺν*, & *ψελλίζω*, *balbutio*.

Συμψηφίζω, f. *ίσω*, ſupputo. Gl. V. computo; *συμψηφίζεται*, computat, Ph. *Συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν*, Act. 19, 19. Ex *σὺν*, & *ψηφίζω*, *calculis computo*.

Συμψηφιςὴς, *οῦ*, *ὁ*, computator, Gl. V. A præc.

Σύμψηφος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, cujus idem eſt ſuffragium, ſeu eadem ſententia, conſentiens. Gl. V. aſſenſor. Ex *σὺν*, & *ψῆφος*, *lapillus*, *calculus*.

Συμψήχω, corrado, contero. Ex *σὺν*, & *ψήχω*, *rado*.

Συμψιθυρίζω, f. *ίσω*, conſuſurro, una ſuſurro. Ex *σὺν*, & *ψιθυρίζω*, *ſuſurro*.

Συμψοφέω, *ῶ*, f. *ήσω*, ſimul ſtrepitum ſeu crepitum edo, ſimul ſonitum do, Suic. Ex *σὺν*, & *ψοφέω*, *ſtrepo*.

Συμψυχία, *ας*, *ἡ*, unanimitas, concordia. A ſeq.

Σύμψυχος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, qui ejuſdem animi & ſententiæ eſt, unanimis. Ex *σὺν*, & *ψυχὴ*, *anima*.

ΣΥΝ, *pr. g.* cum, *in comp.* con. *Σὺν χρόνῳ*, ſero, Soph. Trach. 204.

Συναγανακτέω, *ῶ*, f. *ήσω*, ſimul indignor; (2) condoleo. Ex *σὺν*, & *ἀγανακτέω*, *indignor*.

Συναγανάκτησις, *εως*, *ἡ*, condoleſcentia. A præc.

Συναγαπάω, *ῶ*, f. *ήσω*, amore communi perſequor, Suic. Ex *σὺν*, & *ἀγαπάω*, *amo*.

Συναγγέλλω, ſimul nuncio, R. Ex *σὺν*, & *ἀγγέλλω*, *nuncio*.

Συνάγγελος, *ου*, *ὁ*, qui una mittitur nuncius, legationis ſocius. Ex *σὺν*, & *ἄγγελος*, *nuncius*.

Συναγείρω, congrego, colligo. Gl. V. agglomero. *Συνήγειρε ςρατιὰν εἰς Βαβυλῶνα*, Xen. Cyr. 8, 44. *Ἕλληνας ἅπαντας*, Ariſt. Plut. 583. *Χαλεπὸν χρήματα συναγείρασθαι*, Ælian. V. H. 4, 14. Ex *σὺν*, & *ἀγείρω*, quod idem notat.

Συναγελάζω, f. *άσω*, adgrego, congrego; *συναγελάζομαι*, congregor, gregatim vivo. *Οὔτε τὸ συναγελάζεσθαι, οὔτε τὸ τρέφεσθαι*, &c. M. Anton. 6, 12. Ex *σὺν*, & *ἀγελάζω*, *congrego*.

Συναγελασμὸς, *οῦ*, *ὁ*, congregatio, adgregatio, Gl. V. A præc.

Συναγελαςικὸς, *ή*, *όν*, congregabilis. A *συναγελάζω*.

Συνάγκεια, *ας*, *ἡ*, convallis, i. e. locus in quo duæ valles inter ſe conveniunt. Ex *σὺν*, & *ἄγκος*, *vallis*.

Συναγοράζω, coëmo, Ph. Ex *σὺν*, & *ἀγοράζω*, *emo*.

Συναγορεύω, f. *εύσω*, adſtipulor, adſentior; (2) tueor, defendo, i. e. patrocinor. *Συναγορεύειν ταῖς ὑμετέραις ἐπιθυμίαις*, Iſocr. *Χρυσάντας δὲ συναγορεύων αὐτῷ ὧδε ἔλεξεν*, Xen. Cyr. 4, 17. Ex *σὺν*, & *ἀγορεύω*, *concionor*, *dico*.

ΣΥΝΑΓΡΙΣ, *ίδος*, Synagris, *piſcis*.

Συναγρόμενος, congregatus; pro *συναγειρόμενος*. A *συναγείρω*.

Συνάγυρτος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, ſimul collectus, R. Ex *σὺν*, & *ἀγυρτὸς*, *congregatus*.

Συνάγχη, angina, Ph. Ex *σὺν*, & *ἄγχω*, *ſuffoco*.

Συναγχικὸς, *ή*, *όν*, angina laborans. A præc.

Σύναγμα, *ατος*, *τὸ*, ſedimentum, lotii collectio. A *συνάγω*.

Συνάγω, f. *ξω*, confero, cogo, congrego, contraho, colligo, recolligo, adgrego, redigo, corrado, concilio, aduno, Gl. V. *συναγαγεῖν*, coadunare, conflare, Ph. a. 2. inf. *συνάγαγε*, confer, coge, Gl. V. imperat. *συνηγμένα*, congeſta, Ph. perf. part. paſſ. *συναχθὲν*, adunatum, Ph. a. 1. part. paſſ. *Συνάγειν πλείςην δύναμιν*, Iſocr. *τὴν ἐκκλησίαν*, Luc. *Πάντα δ' ἐν ἤματι τῷδε συνήγαγεν*, Eur. Ph. 1573. *Τὰς ὀφρῦς συνήγομεν*, contraximus, Ariſt. Nub. 582. *Συνηγμένοι*, Act. 4, 31. *Συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ*, Matt. 13, 2. *συναχθήσονται οἱ ἀετοὶ*, Matt. 24, 28. A *συν*, & *ἄγω*, *duco*.

Συνάγω, confringo; ut hinc ſit *συνέαξα*, a. 1. confregi. Ex *σὺν*, & *ἄγω*, *ἀγνύω*, *frango*.

Συναγωγεὺς, *έως*, *ὁ*, collector, coactor, congregator. Ph. conciliator. A *συνάγω*.

Συναγωγὴ, *ῆς*, *ἡ*, collectio, congregatio, cœtus, concilium, conventus, ſynagoga, ſchola. Ab eod.

Συναγώγιμος, collativus. Gl. V. collectibilis. A *συναγωγή*.

Συναγώγιον, convivium quod ex ſymbolis fit. A *συναγωγή*.

Συναγωγὸς, *οῦ*, *ὁ* ϗ *ἡ*, collectivus, aptus ad colligendum vel conjungendum. Ab eod.

Συναγωνιάω, *ῶ*, una cum alio anxius ſum. Ex *σὺν*, & *ἀγωνιάω*, *anxius ſum*.

Συναγωνίζομαι, f. *ίσομαι*, una cum alio certo, certamen adiuvo, certaminis ſocius ſum; (2) opem fero, auxilior. Ph. concerto, opitulor. Συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς, Rom. 15, 30. Καὶ τὸ τῶν θεῶν εὐμενὲς, ϗ τὸ τῆς τύχης ἡμῖν συναγωνίζεται, Dem. Phil. 1. Εὐριπίδῃ καὐτὸ ξυνηγωνιζόμην, Ariſt. Θεσμ. 1070. Ex σὺν, & ἀγωνίζομαι, *certo.*

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certaminis ſocius; (2) qui certanti opitulatur. A συναγωνίζομαι.

Συνάδελφος, ου, ὁ, qui fratrem ſeu fratres habet. Ex σὺν, & ἀδελφὸς, *frater.*

Συναδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriæ inferendæ ſocius ſum. Ex σὺν, & ἀδικέω, *injuria adficio.*

Συνᾴδω, f. ᾄσω, f. συναείσω, concino, conſono, conſonum cantum edo; (2) conſentio, adſtipulor, congruo. Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι Παῖδ', Theocr. 10, 24. Συναδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδὰν, Ariſt. Av. 865. Ex σὺν, & ᾄδω, *cano.*

Συνάεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, certaminis ſocius & adjutor. Ex σὺν, & ἄεθλος, *certamen.*

Συναθλέω, ῶ, f. ήσω, ſimul certo, ſum certaminis particeps aut adjutor. Αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, Phil. 4, 3. Ex σὺν, & ἀθλέω, *certo.*

Σύναθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod συνάεθλος.

Συναθροίζω, f. οίσω, congrego, colligo; congero, conglobo, glomero, conglomero, Ph. συνήθροισεν, collegit, contraxit, Ph. συνηθροισμένος, congregatus, conglomeratus, concretus, Gl. V. perf. part. paſſ. συναθροισθέντες, adglomerati, Ph. a. 1. part. paſſ. Οὓς συναθροίσας, Act. 19, 25. Οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι, ib. 12, 12. Συναθροίσειν εἰς ἕν', Ariſt. Lyſ. 587. παραπτώματα, Longin. 36. Οὐ συνήθροισται στρατῷ, Eur. Rheſ. 612. Ex σὺν, & ἀθροίζω, quod idem ſignificat.

Συνάθροισις, εως, ἡ, congeſtio, conglomeratio, congregatio, adgregatio, agmen, cœtus, Ph. A συναθροίζω.

Συνάθροισμα, ατος, τὸ, adgregatio, Ph. Ab eod.

Συναθροισμὸς, οῦ, ὁ, id, quod coacervatum eſt, collectio. Ab eod.

Συναθύρω, una ludo, ludo cum. Τῇσιν ἀεὶ συνάθυρεν, Moſch. 2, 30. A σὺν, & ἀθύρω, *ludo.*

Συναΐδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, coæternus, una æternus. Ex σὺν, & ἀΐδιος, *æternus.*

Σύναιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus, frater vel ſoror. Ex σὺν, & αἷμα, *ſanguis.*

Συναίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Συναίνεσις, εως, ἡ, comprobatio, adſenſus, conſenſus. A συναινέω.

Συναινέτης, ου, ὁ, comprobator. A ſeq.

Συναινέω, ῶ, f. έσω, adſentior, conſentio, comprobo, approbo. Σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ ϗ συναινέσεις ἐμοί; Soph. El. 404. Οἱ δ' ἄλλοι πάντες ταῦτα συνῄνουν, Xen. Cyr. 4, 13. Βούλομαι δὲ, ἔφη, σὺν τῇ τοῦ πατρὸς γνώμῃ ϗ τῇ τῆς μητρὸς ταῦτά σοι συναινέσαι, ib. 8, 36. Ex σὺν, & αἰνέω, *laudo.*

Συναίνυμαι, ſimul capio, colligo. Ex σὺν, & αἴνυμαι, *capio.*

Συναίρεσις, εως, ἡ, contractio, complexio. A συναιρέω.

Συναιρέω, ῶ, f. ήσω, ſimul everto, ſeu profligo; (2) ſimul amplector, contraho in unum; συνῃρημένος, contractus, perf. paſſ. part. συνεῖλον, contraxi, a. 2. ind. Ὅτι συνηράμην σοι φόνον ματρὸς, Eur. Or. 749. Συναίρεται δόρυ, id. Rheſ. 494. Ex σὺν, & αἱρέω, *capio.*

Συναίρω, una cum alio attollo, adjuvo in attollendo; (2) adjuvo, opitulor; συναράμενος, opitulatus, a. 1. med. Συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον, Matt. 25, 19. Ex σὺν, & αἴρω, *tollo.*

Συναισθάνομαι, f. αισθήσομαι, una cum alio ſentio, i. e. ſenſu percipio. Συναισθάνεσθαι ϗ συναλγεῖν ἀλλήλοις, Plut. Ex σὺν, & αἰσθάνομαι, *ſentio.*

Συναίσθησις, εως, ἡ, conſcientia morbi, ſive illa adfectio, qua æger eorum, quæ in corpore ſuo minus recte habent, ipſe ſenſum obtinet. A συναισθάνομαι.

Συναΐσσω, f. ξω, ſimul irruo. Καί τε συναΐκτην (3 dual. pl. p.) ὡσεὶ ζῶοί περ ἐόντες, Heſiod. Ἀσπ. 189. Ex σὺν, & ἀΐσσω, *irruo.*

Συναιτία, ας, ἡ, cauſſa adjutrix, vel cauſſa adjuvans, Suic. Ex σὺν, & αἰτία, *cauſſa.*

Συναίτιον, ου, τὸ, cauſa concurrens, adjutrix. Ex σὺν, & αἰτία, *cauſſa.*

Συναίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul cum alio vel aliis in cauſſa eſt alicujus rei, auctor. Ex σὺν, & αἴτιον, *qui in cauſſa eſt.*

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, concaptivus, captivitatis ſocius. Ex σὺν, & αἰχμάλωτος, *captivus.*

Σύναιχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſocius in bello, commilito. Ex σὺν, & αἰχμὴ, *haſta, bellum.*

Συνακμάζω, f. άσω, coadoleſco, ſimul vigeo & ætate floreo. Ex σὺν, & ἀκμάζω, *vigeo.*

Συνακολασταίνω, f. στήσω, una intemperanter vivo. Ex σὺν, & ἀκολασταίνω, *intemperanter vivo.*

Συνακολουθέω, ῶ, f. ήσω, una ſequor. Γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ, Luc. 23, 49. Οἱ δ' ἔτυχον συνηκολουθηκότες αὐτῷ, Xen. Cyr. 8, 45. Πείθειν δ' (ἐκέλευσε) ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε, Ariſt. Plut. 43. Ex σὺν, & ἀκολουθέω, *ſequor.*

Συνακόλουθος, ου, ὁ, concomitans, comes. Ex σὺν, & ἀκόλουθος, *comes.*

Συνακοντίζω, f. ίσω, telis confodio, una jaculis ferio. Ex σὺν, & ἀκοντίζω, *jaculor.*

Συνακούω, ſimul audio. Ex σὺν, & ἀκούω, *audio.*

Συνακρατίζομαι, una jento; una offulas meraco imbutas in jentaculo comedo. Ex σὺν, & ἀκρατίζομαι, *tento.*

Συνακτὴρ, ῆρος, ὁ, collector, contractor, adſtrictor; (2) genus femoralium. A συνάγω.

Συνακτήριον, ου, τὸ, accumulatio. Ab eod.

Συνακτικὸς, ὴ, ὸν, collectivus, coactivus, congregativus, aptus ad colligendum ſeu cogendum. Ab eod.

Συναλαλάζω, f. ξω, ſimul clamorem edo militarem. Ἦν πάντες ὑμεναίοισι Καδμεῖοι ποτὲ λωτῷ συνηλάλαξαν, Eur. Herc. fur. 11. Ex σὺν, & ἀλαλάζω, *clamorem militarem edo.*

Συναλγέω, ῶ, f. ήσω, condoleo, una doleo. Συναλγεῖ δ', ὡς ἔοικε, σοῖς κακοῖς, Eur. Rheſ. 808. Τότε ξυναλγεῖν χρῆν σ', ὅτ' ὠλλύμην ἐγὼ, id. Alc. 629. Ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεὶς, Soph. Aj. 255. τύχας, ib. 283. γάμον, Pind. Iſt. 8, 103. Ex σὺν, & ἀλγέω, *doleo.*

Συναλείφω, f. ψω, ſimul ungo, collino; (2) ſimul miſceo, commiſceo, confundo, in unum contraho, expungo, deleo, oblitero. Τὰ φαῦλα συναλείφειν, Ariſtot. Ex σὺν, & ἀλείφω, *ungo.*

Συναληθεύω, f. εύσω, ſimul ſum verus. Συναληθεύειν ταῖς προτάσεσι, Ariſtot. Ex σὺν, & ἀληθεύω, *verus ſum.*

Συναλήθω, commolo, Gl. V. Ex σὺν, & ἀλήθω, *molo.*

Συναλίζω, f. ίσω, congrego, coacervo, cogo; συναλίζομαι, congregor, ſimul convenio; συναλισθέντες, congregati, a. 1. part. paſſ. Τίς δ' ἂν ξυναλίαζε τόνδε τὸν στόλον τῶν γυναικῶν; Ariſt. Lyſ. 93. Συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς, Act. 1, 4. Ex σὺν, & ἁλίζω, *congrego.*

Συναλίσκω, ſimul capio. Ex σὺν, & ἁλίσκω, *capio.*

Συναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commercium, contractus, Ph. (2) conciliatio. A συναλλάττω.

Συνάλλαγμα, ατος, τὸ, commercium, contractus. Ab eod.

Συναλλαγματικὸς, ὴ, ὸν, q. d. commercialis, ad commercia pertinens. A συνάλλαγμα.

Συναλλαγματικῶς, *Adv.* per commercia, per contractus. A συναλλαγματικός.

Συναλλακτὴς, οῦ, ὁ, conciliator; (2) conſors, ſocius negotiationis, ſimul contrahens. A συναλλάττω.

Συναλλακτικὸς, ὴ, ὸν, conciliativus, ad conciliandum pertinens, aptus, ſeu efficax. Ab eod.

Συνάλλαξις, εως, ἡ, contractio, commercium. Ab eod.

Συναλλάττω, f. ξω, paciſcor cum aliquo, contraho pactiones; (2) congredior cum aliquo, rem habeo; (3) concilio, reconcilio; συνηλλάγην, conciliatus ſum, a. 2. paſſ. Εἰ χρή τι κἀμὲ, μὴ συναλλάξαντά πω, πρέσβυ, σταθμᾶσθαι, Soph. Oed. Tyr. 1120. Καί σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς, εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοὶ, id. Aj. 493. Ἑλένῃ συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις, Eur. Andr. 1245. Συναλλαγῆναι πρὸς ἐκείνους, tranſigere, Thuc. Ex σὺν, & ἀλλάττω, quod vide.

Συναλλοιόω, ῶ, f. ώσω, ſimul immuto, diverſum reddo, R. Ex σὺν, & ἀλλοιόω, *muto.*

Συνάλλομαι, una ſalio. Gl. V. conſilio. Ex σὺν, & ἅλλομαι, *ſalio.*

Συναλοιάω, & συναλοάω, ῶ, contero, contundo, confringo. Μέχρι συνηλοίησε παρήϊα, Theocr. 22, 128. Ex σὺν, & ἀλοιάω, *trituro.*

Συναλοιφὴ, ῆς, ἡ, commixtio; (2) vocalium duarum in unam contractio. A συναλείφω.

Σύναλος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſalineus, Ph. qui eodem utitur ſalino, commenſalis, convictor. Ex σὺν, & ἅλς, *ſal.*

Συναλύω, f. ύσω, ſimul vagor & temere exſpatior, Suic. Ex σὺν, & ἀλύω, *vagor.*

Σύναμα, q. d. ſimul una, ſimul cum. Ex σὺν, & ἅμα, *ſimul.*

Συναμαρτάνω, ſimul erro, una erro. Ex σὺν, & ἁμαρτάνω, *erro.*

Σύναμμα, ατος, τὸ, copula, vinculum. A συνάπτω.

Συναμπίσχομαι, circum induor, circum tegor. Τί κλαίεις, ϗ συναμπίσχῃ κόρας; Eur. Her. fur. 1115. A σὺν, & ἀμπίσχομαι, *induor.*

Συναμπρεύω, f. εύσω, una traho, ut jumenta trahunt plauſtrum, in trahendo adjuvo. Ex σὺν, & ἀμπρεύω, *traho.*

Συναμύνω, una opitulor. Τούτῳ συναμύνειν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἴχοιτο, Eur. Iph. in Au. 61. Ex σὺν, & ἀμύνω, *opitulor.*

Συναμφότερον, utrumque ſimul. Ex σὺν, & ἀμφότερον, *utrumque.*

Συνάμφω, ſimul ambo. Ex σὺν, & ἄμφω, *ambo.*

Συναμωρέω, ῶ, lædo, vaſto; potius συναμαυρέω.

Συναναβαίνω, ſimul adſcendo, coadſcendo; συνανέβlω, coadſcendi. Καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα, Marc. 15, 41. Κύρῳ συνανέβη, Ælian. V. H. 3, 17. Ex σὺν, & ἀναβαίνω, *adſcendo.*

Συναναβλαστάνω, una germina protrudo. Ex σὺν, & ἀναβλαστάνω, *germina protrudo.*

Συναναβοάω, una clamo. Συνανεβόησαν δὲ αὐτῇ ϗ αἱ δμωαὶ, Xen. Cyr. 5, 1. A σὺν, & ἀναβοάω.

Συναναγινώσκω, ſimul lego. Ex σὺν, & ἀναγινώσκω, *lego.*

Συναναγκάζω, f. άσω, ſimul cogo; concogo, Gl. V. Κρίναντες συναναγκάζουσι σώζαντα στεφανοῦν, Polyb. Ἔγνω φύσει συνηναγκάσθαι ταῦτα μάλιστα φιλεῖν, Xen. Cyr. 7, 29. Ex σὺν, & ἀναγκάζω, *cogo.*

Συνανάγνωσις, εως, ἡ, q. d. una vel ſimul lectio, R. A συναναγινώσκω.

Συναναγυμνόω, ῶ, ſimul nudo. Ex σὺν, & ἀναγυμνόω, *nudo.*

Συναναδίδωμι, una diſtribuo, una digero. Ex σὺν, & ἀναδίδωμι, *diſtribuo.*

Συναναδίπλωσις, conduplicatio, Gl. V. Ex σὺν, & ἀναδίπλωσις, *reduplicatio.*

Συναναζέω, f. έσω, confervefacio; (2) fervere facio. Ἄλλο ἐπιδοὺς ὕδωρ συνανάζεσον αὐτῷ, Dioſc. Ex σὺν, & ἀναζέω, *fervere facio.*

Συναναιρέω, ſimul tollo. Συναναιρεῖ πάντως ϗ θάτερον, Longin. 2. A σὺν, & ἀναιρέω, *tollo.*

Συνανάκειμαι, ſimul accumbo vel diſcumbo. Συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ ϗ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Matt. 9, 10. Ex σὺν, & ἀνάκειμαι, *accumbo..*

Συνανακεράννυμι, ſive συνανακεράω, f. ράσω, una permiſceo, commiſceo, attempero. Πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης καινείῳ ϗ ἀκονίτῳ συνανακραθεῖσαν φιλοτησίαν, Luc. Gall. Ex σὺν, & ἀνακεράννυμι, *miſceo.*

Συνανακλίνομαι, ſimul accumbo, alicui accumbo, coaccumbo. Ἐκέλευε συνανακλίνεσθαι μετ' αὐτοῦ, Luc. Aſ. Ex σὺν, & ἀνακλίνομαι, *accumbo.*

Συνανακόπτω, f. ψω, ſimul retundo. Ex σὺν, & ἀνακόπτω, *retundo.*

Συνανάκρασις, εως, ἡ, commiſtio, temperatura. A συνανακεράννυμι, *commiſceo.*

Συνανακίρναμαι, idem quod συνανακεράννυμι.

Συνανακυκλόω, ῶ, f. ώσω, ſimul revolvo. Ex σὺν, & ἀνακυκλόω, *revolvo.*

Συναναλίσκω, una ſumptum facio; (2) una conſumo, ſimul abſumo. Συμβοηθεῖ τὰ μὲν συναναλίσκων, τὰ δὲ συμπράττων, Xen. Ex σὺν, & ἀναλίσκω, *conſumo.*

Συναναμίγνυμι, f. ξω, ſimul commiſceo; (2) commiſceo. Μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, 1 Cor. 5, 9. Ex σὺν, & ἀναμίγνυμι, *commiſceo.*

Συνανάμιξις, εως, ἡ, commiſtio, conjunctio. A συναναμίγνυμι.

Συναναμιμνήσκω, ſimul in memoriam revoco. Ex σὺν, & ἀναμιμνήσκω, *in memoriam revoco.*

Συναναπαύομαι, f. αύσομαι, ſimul quieſco, ſeu requieſco, una cum alio quieſco, una refocillor. Συναναπαύσωμαι ὑμῖν, Rom 15, 32. Ex σὺν, & ἀναπαύομαι, *requieſco.*

Συναναπείθω, f. πείσω, ſimul ſuadeo, una hortor. Ex σὺν, & ἀναπείθω, *ſuadeo.*

Συναναπίπτω, coaccumbo, ex Ph. Ex σὺν, & ἀναπίπτω, *accumbo.*

Συναναπλάττω, f. άσω, ſimul confingo. Ex σὺν, & ἀναπλάττω, *confingo.*

Συναναπλέκω, ſimul implico, Ex σὺν, & ἀναπλέκω, *implico.*

Συναναπλήθω, f. ήσω, ſimul impleo, una compleo. Ex σὺν, & ἀναπλήθω, *impleo.*

Συναναπληρόω, ῶ, idem. Ex σὺν, & ἀναπληρόω, *impleo.*

Συναναρπάζω, ſimul rapio, corripio, trabendo ſc. ſurſum. Ex σὺν, ἀνὰ, & ἁρπάζω, *rapio.*

Συναναῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, una ſurſum & in ſublime jacio. Ex σὺν, & ἀναῤῥιπτέω, *ſurſum jacio.*

Συνάναρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, una cum alio carens principio, coæternus. Ex σὺν, & ἄναρχος, *principio carens*, quod eſt ex α pr. & ἀρχὴ, *principium.*

Συνανασκάπτω, f. ψω, ſimul effodio. Ex σὺν, & ἀνασκάπτω, *effodio.*

Συνανασπίζω, f. ίσω, ſimul dimico. Ex σὺν, & ἀνασπίζω, *dimico.*

Συναναστρέφω, f. ψω, una revertor, una refero pedem ſeu retrocedo: συναναστρέφομαι, converſor, Gl. V. Συναναστρέφομαί σοι, Plut. Ex σὺν, & ἀναστρέφω, *revertor.*

Συναναστροφὴ, ῆς, ἡ, reverſio; (2) converſatio, ſeu conſuetudo quotidiana cum aliquo. A συναναστρέφω.

Συνανασώζω, f. ώσω, ſimul adjuvo in conſervando; (2) ſimul reſtituo priſtinæ incolumitati, una facio, ut quis ſalvus evadat. Ex σὺν, & ἀνασώζω, *conſervo.*

Συνανατέλλομαι, coorior, una orior. Ex σὺν, & ἀνατέλλω, *orior.*

Συνανατήκω, ſimul liquo ſeu liquefacio, R. Ex σὺν, & ἀνατήκω, *liquefacio.*

Συνανατολὴ, ῆς, ἡ, q. d. ſimul ortus, ſimul exortus. A συνανατέλλω.

Συνανατρέφω, ſimul nutrio, una alo ſeu educo; συνανετράφη, connutritus eſt, a. 2. paſſ. Ex σὺν, & ἀνατρέφω, *nutrio.*

Συνανατρίβω, f. ψω, ſimul contero. Ex σὺν, & ἀνατρίβω, *contero.*

Συναναφέρω, ſimul ſubveho vel eveho. Συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν κόσμον, Naz. Ex σὺν, & ἀναφέρω, *ſubveho.*

Συναναφλέγω, concremo, ſimul uro. Ex σὺν, & ἀναφλέγω, *incendo.*

Συναναφύρω, ſimul commiſceo, permiſceo ſeu confundo. Ἐν τῷ πηλῷ συναναφύρονται κυλινδούμενοι, ὥσπερ σύες, Luc. De Gymnaſ. τὸ γυναιξὶ, id. Ex σὺν, & ἀναφύρω, *commiſceo.*

Συναναχορεύω, f. εύσω, una tripudio, una ad cantum moveor & circumagor. Ex σὺν, & ἀναχορεύω, *tripudio.*

Συναναχρέμπτομαι, f. ψομαι, una exſcreo, una cum ſcreatu egero. Συναναχρεμψάμενος τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ φλέγματος, Luc. Gall. Ex σὺν, & ἀναχρέμπτομαι, *exſcreo.*

Συναναχρώννυμι, f. χρώσω, q. d. concoloro. Ex σὺν, & ἀναχρώννυμι, *colore imbuo.*

Συνανάχρωσις, εως, ἡ, q. d. concoloratio; (2) contagium, quale eſt corporum, quæ contactu colorem aliquem imbibunt. A συναναχρώννυμι.

Συνανείργω, una inhibeo, cohibeo. Συνανείργειν τὸ πνεῦμα, Ariſt. Ex σὺν, & ἀνείργω, *arceo.*

Συνανέλκω, ſimul in altum traho. Ex σὺν, & ἀνέλκω, *in altum traho.*

Συνανέρχομαι, ſimul adſcendo. Αἳ ἔτυχον αὐταῖς συνανελθοῦσαι, Ælian. V. H. 12, 1. Ex σὺν, & ἀνέρχομαι, *adſcendo.*

Συνανηβάω, ῶ, ſimul rejuveneſco. Ex σὺν, & ἀνηβάω, *rejuveneſco.*

Συνανθέω, ῶ, ſimul floreo, una floreo. Ex σὺν, & ἀνθέω, *floreo.*

Συνανθρωπεύω, & συνανθρωπεύομαι, cum hominibus converſor & conſueſco. Τῶν ζώων τὰ συνανθρωπευόμενα, Theophr. Ex σὺν, & ἄνθρωπος, *homo.*

Συνανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iiſd.

Συνανθρωπίζω, f. ίσω, idem. Ex σὺν, & ἀνθρωπίζω, *humaniter ago.*

Συνανθρωπιστικὸς, ὴ, ὸν, qui cum hominibus verſatur & degit, Suic. A συνανθρωπίζω.

Συνανιάω, ῶ, f. άσω, una mærore adficio. Ex σὺν, & ἀνιάω, *mærore adficio.*

Συνανίπτημι, ſimul in altum evolo, ſimul volo; συνανέπτη, una evolavit, a. 2. Ex σὺν, & ἀνίπτημι, *evolo in altum.*

Συνανίστημι, una exſurgere facio; συνανίσταμαι, conſurgo; συνανέστη, conſurrexit, a. 2. Συνανέστησαν μὲν αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἀμφ' αὐτὴν, Xen. Cyr. 5, 1. Ex σὺν, & ἀνίστημι, *exſurgere facio.*

Συνανίσχω, ſimul vel una orior. Ex σὺν, & ἀνίσχω, *orior.*

Συνανοιμώζω, f. ξω, ſimul ploro vel ejulo. Ex σὺν, & ἀνοιμώζω, *ejulo.*

Συναντάω, ῶ, f. ήσω, occurro, obvius fio, incido in aliquem, obvio; συναντᾷ, occurrit; evenit. Μὴ συναντῶν φόνῳ; Eur. Iph. in Tau. 1213. Ἀνίσταταί τε, ϗ ξυναντᾷ δραπέταις, Ariſt. Ach. 1201. Ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ θεοῦ συθεὶς πρώτῳ πόσις σὸς, Eur. Ion. 824. Ἴων ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο, ib. 868. Δίκα συναντόμενος, Pind. Ol. 2, 174. Ex σὺν, & ἀντάω, *occurro.*

Συναντέω, ῶ, idem. Ex σὺν, & ἀντέω, *occurro.*

Συνάντημα, ατος, τὸ, occurſus, eventus; (2) plaga. A συναντάω.

Συνάντησις, εως, ἡ, occurſus, obviatio. Ab eod.

Συναντιάζω, f. άσω, occurro ſimul. Καὶ τὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς, οἷον σὺ φῂς, συνηντίαζον, Soph. Oed. Tyr. 813. Ex σὺν, & ἀντιάζω, *occurro.*

Συναντιβάλλω, confero ſimul vel una. Ex σὺν, & ἀντιβάλλω, *confero.*

Συναντιλαμβάνομαι, f. λήψομαι, una capeſſo, vel ſuſcipio; (2) una incumbo in rem aliquam; (3) adjuvo ſeu opitulor. Τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, Rom. 8, 26. Ex σὺν, & ἀντιλαμβάνομαι, *capeſſo, ſuſcipio.*

Συναντλέω, ῶ, ſimul haurio, conficio. Κοινοὺς αἱρόμενος πόνους δίῳ παιδὶ συναντλεῖ, Eur. Ion. 200. A σὺν, & ἀντλέω, *haurio.*

Συνάντομαι, ſimul occurſo. Ex σὺν, & ἄντομαι, *occurro.*

Σύναξις, εως, ἡ, collectio, congregatio, conventus; συνάξεις, conventicula, Gl. V. (2) conventus ad celebrandam ſacram cœnam, celebratio ipſius cœnæ ſacræ. A συνάγω.

Συναορέω, ῶ, comitor, ſum comes, Pind. A ſeq.

Συνάορος, ου, ὁ ϗ ἡ, comes, ſocius, conjunctus. A συναίρω, *ſimul in altum tollo*; unde p. m. συνήορα, συνάορα.

Συναπάγω, ſimul abduco ſeu abripio. Ἐκέλευσε τῶν σκηπτούχων τινὰ συναπαγαγεῖν αὐτῷ, ὅπου κελεύσειε, Xen. Cyr. 8, 24. Τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι, Rom. 12, 16. Συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει, Gal. 2, 13. Ex σὺν, & ἀπάγω, *abripio.*

Συναπαίρω, ſimul abeo, ſimul migro; συναπῆρε, ſimul abiit, a. 1. Τῶν φίλων ϗ τοὺς συναπαίρειν αὐτῷ βουληθέντας παραλαβὼν, Ælian. V. H. 3, 26. Συναπῆρεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, Luc. Toxar. Ex σὺν, & ἀπαίρω, *abeo.*

Συναπαρτίζω, f. ίσω, una perfectum & abſolutum reddo; (2) ſimul adæquo. Συναπαρτίζειν γὰρ τοῖς τόποις αὐτὰ ἀναγκαῖον, Them. Ex σὺν, & ἀπαρτίζω, *abſolvo.*

Συναπαρτισμὸς, οῦ, ὁ, conſummatio, Ph. A præc.

Συναπαυγάζομαι, una effulgeo. Ex σὺν, & ἀπαυγάζομαι, *effulgeo.*

Συνάπας, ασα, αν, ſimul omnis. Ex σὺν, & ἅπας, *omnis, univerſus.*

Συναπειλέω, ῶ, comminor, ſimul minor. Ex σὺν, & ἀπειλέω, *minor.*

Συναπελεύθερος, ου, ὁ, conlibertus, Ph. Ex σὺν, & ἀπελεύθερος, *libertus.*

Συναπεργάζομαι, f. άσομαι, conficio, ſimul efficio, in re aliqua efficienda juvo, in re conficienda meam accommodo operam; (2) actioni ſubſervio. Ὅσα δὲ δυνατὸν, ϗ τοῖς σχήμασιν συναπεργαζόμενον ποιεῖν, Ariſtot. Ex σὺν, & ἀπεργάζομαι, *efficio.*

Συναπερείδω, impingo, infligo. Κάτωνος τὴν ὑπόνοιαν ἅμα τῷ λόγῳ συναπερεισάντος αὐτῷ, Plut. Ex σὺν, & ἀπερείδω, quod idem notat.

Συναπέρχομαι, una cum alio abeo. Ex σὺν, & ἀπέρχομαι, *abeo.*

Συναπεχθάνομαι, ſimul inimicitias exerceo. Ex σὺν, & ἀπεχθάνομαι, *inimicitias exerceo.*

Συναποβάλλω, ſimul abjicio; (2) ſimul amitto. Ex σὺν, & ἀποβάλλω, *abjicio.*

Συναπογράφομαι, mittor ad ſuffragia magiſtratus cauſſa. Ex σὺν, & ἀπογράφω, quod vide.

Συναποδημέω, ῶ, f. ήσω, ſimul peregrinor, ſocius peregrinationis ſum. Μήτε συνδειπνεῖν αὐτῷ πάντως, μήτε συναποδημεῖν ἐπάναγκες, M. Anton. 1, 13. τῇ θεῷ, Ælian. V. Hiſt. 1, 15. Ex σὺν, & ἀποδημέω, *peregrinor.*

Συναπόδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul peregrinatur, qui una cum alio a populo abeſt. Ex σὺν, & ἀπόδημος, *qui a populo abeſt.*

Συναποδράω, ῶ, una aufugio. Καὶ ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι, Ariſt. Ran. 81. Ex σὺν, & ἀποδράω, *aufugio.*

Συναποδύω, f. ύσω, una exuo. Ex σὺν, & ἀποδύω, *exuo.*

Συναποθνήσκω, ſimul morior, commorior. Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν σοι, Marc. 14, 31. Εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλὰ μένουσα ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι, συναποθνήσκει, Xen. Cyr. 8, 47. Ex σὺν, & ἀποθνήσκω, *morior.*

Συναποκαθαίρω, ſimul expurgo. Ex σὺν, & ἀποκαθαίρω, *purgo.*

Συναποκάμνω, ſimul defatigor. Συναποκαμεῖν μέλην, Eur. Iph. in Tau. 1376. A σὺν, & ἀποκάμνω.

Συναπόκειμαι, ſimul repoſitus ſeu reconditus ſum. Ἐν οἷς γὰρ χάρις ἡ χθονία ξυναπόκειται, πενθεῖν οὐ χρή. Soph. Oed. Col. 1755. Ex σὺν, & ἀπόκειμαι, *repoſitus ſum.*

Συναποκλύζω, f. ύσω, ſimul abluo. Ex σὺν, & ἀποκλύζω, *abluo.*

Συναποκόπτω, f. ψω, ſimul abſcindo. Ex σὺν, & ἀποκόπτω, *abſcindo.*

Συναποκρύπτω, f. ψω, ſimul abſcondo. Ex σὺν, & ἀποκρύπτω, *abſcondo.*

Συναπολάμπω, f. ψω, ſimul effulgeo, una reſplendeo. Ex σὺν, & ἀπολάμπω, *effulgeo.*

Συναπολαύω, f. αύσω, ſimul cum alio fruor. Ex σὺν, & ἀπολαύω, *fruor.*

Συναπόλλυμι, ſimul perdo; συναπόλλυμαι, ſimul pereo. Οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, Hebr. 11, 31. Ex σὺν, & ἀπόλλυμι, *perdo.*

Συναπολογέομαι, οῦμαι, una defendo. Ex σὺν, & ἀπολογέομαι, *defendo.*

Συναπομειόω, ῶ, ſimul extenuo. Ex σὺν, & ἀπομειόω, *extenuo.*

Συναπομαραίνω, una marceſcere facio, ſimul languidum reddo. Ex σὺν, & ἀπομαραίνω, *languidum reddo.*

Συναπονεύω, ſimul innuo; ſimul nuto. Ex σὺν, & ἀπονεύω, *innuo.*

Συναποσβεννύω, ſimul extinguo. Θυγατέρα ταῖς νυμφικαῖς λαμπάσι συναπέσβεσε, Heliod. Ex σὺν, & ἀποποσβεννύω, *extinguo.*

Συναποϛάτης, ου, ὁ, qui ſimul deſciſcit, defectionis ſocius. Ex σὺν, & ἀποϛάτης, *qui defecit.*

Συναποϛέλλω, f. ελῶ, una mitto ſeu ablego. Συναπέϛειλα τὸν ἀδελφὸν, 2 Cor. 12, 18. Ex σὺν, & ἀποϛέλλω, *ablego.*

Συναποτίθημι, ſimul depono. Ex σὺν, & ἀποτίθημι, *depono.*

Συναποτίκτω, una cum partu edo. Ex σὺν, & ἀποτίκτω, *pario.*

Συναποτίλλω, ſimul avello. Ex σὺν, & ἀποτίλλω, *avello.*

Συναπόφασις, εως, ἡ, ſimul negatio. Ex Ex σὺν, & ἀπόφασις, *negatio.*

Συναποφέρω, ſimul aufero, tollo, vel abripio. Ex σὺν, & ἀποφέρω, *aufero*

Συναποχωρέω, ῶ, ſimul diſcedo. Ex σὺν, & ἀποχωρέω, *diſcedo.*

Συναπτικὸς, ή, όν, colligatorius, colligandi vim habens. A συνάπτω.

Συναπτὸς, ή, όν, continuus. Ab eod.

Συνάπτω, f. ψω, adnecto, copulo, jungo, conjungo, coaduno, ferrumino, continuo, Gl. V. συνάπτει, conjungit, committit, conſerit, combinat, condenſat, continuat, copulat, Ph. συνάπτω, coëo, Gl. V. convenio; συνημμένον, connexum, Gl. V. p. part. paſſ. συναφθὲν, unitum, Gl. V. a. 1. p. paſſ. Ξυνάπτετον λόγοισιν, conferte conſilia, Soph. El. 21. Ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι, Eur. Med. 1235. Ξυνάπτων ϛρογγύλοις τοῖς ῥήμασι, Ariſt. Ach. 692. Χειρὶ σύναπτε χεῖρα, id. Θεσμ. 964. μάχην, Eur. Alc. 499. Ex σὺν, & ἅπτω, *necto.*

Συναράσσω, vel άττω, f. ξω, collido, confringo. Μή μοι δορὶ συναράξῃς, τὰν εὐχαρίϛων ἔχουσαν πόλιν, Eur. Herac. 378. Ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἢ βάκχευσ' ἐμόν; Eur. Her. fur. 1146. Ex σὺν, & ἀράσσω, *allido.*

Συναρέσκω, f. έσω, complaceo. Hinc *Imperſ.* Συναρέσκει, complacitum eſt. Συναρέσκειν τινὶ, Dem. Ex σὺν, & ἀρέσκω, *placeo.*

Συναρήγω, f. ξω, ſimul auxilior. Ex σὺν, & ἀρήγω, *auxilior.*

Σύναρθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, articulo copulatus. Ex σὺν, & ἄρθρος, *articulus.*

Συναρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo compingo. A σύναρθρος.

Συναριθμέω, ῶ, f. ήσω, connumero. Ex σὺν, & ἀριθμέω, *numero.*

Συναρίθμησις, εως, ἡ, connumeratio. A συναριθμέω.

Συνάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eodem numero continetur. Ex σὺν, & ἀριθμὸς, *numerus.*

Συναριϛάω, ῶ, f. ήσω, ſimul prandeo. Ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρωποι συναριϛῶσι, Ariſt. Av. 1492. Ex σὺν, & ἀριϛάω, *prandeo.*

Συναριϛεύω, f. σω, ſimul cum alio me optime gero. Συναριϛεύσων ἅμ' Ἀλκμήνης γόνῳ, Eur. Tro. 805. A σὺν, & ἀριϛεύω.

Συνάριϛος, ου, ὁ, qui ſimul prandet, compranſor, conviva. Ex σὺν, & ἄριϛον, *prandium.*

Συναρμογὴ, ῆς, ἡ, apta compoſitio, concinnitus. A συναρμόζω.

Συναρμόζω, f. όσω, coapto, coagmento, concinno, apte compono; (2) congruo, convenio, quadro; συνηρμοσμένος, compactus, Gl. V. p. paſſ. part. Αὐτόματον ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν, Eur. Iph. in Tau. 1170. Ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χερὶ, id. Ph. 1460. Ex σὺν, & ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, *apto.*

Συναρμολογέω, ῶ, f. ήσω, congruenter coagmento, apte concinno & compingo. Ph. compagino; συνηρμολογουμένος, compactus, Ph. Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, Epheſ. 2, 21. Ex σὺν, & ἁρμολογέω, quod idem notat.

Συναρμοσία, ας, ἡ, congruentia, convenientia, Suic. A συναρμόζω.

Συνάρμοσις, εως, ἡ, conjunctio. Ab eod.

Συναρμοϛὴς, οῦ, ὁ, coagmentor, concinnator; (2) conciliator, moderator. Ab eod.

Συναρμοϛικὸς, ή, όν, concinnativus. Ab eod.

Συναρμόττω, idem quod συναρμόζω.

Συναρπαγὴ, ῆς, ἡ, abreptio, invaſio, rapina. A συναρπάζω.

Συναρπάζω, f. άσω, corripio, abripio. Ὁ γὰρ κρατῶν ἅμα πάντα συνήρπακε, Xen. Cyr. 4, 8. Φώνημ' ἀκούω, ϗ ξυναρπάζω φρενὶ, Soph. Aj. 16. Σκύμνον ἐν χεροῖν ξυνήρπασαν, Eur. Or. 1468. Ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἔφθη συναρπασθεὶς, πρὶν, &c. Philo. Βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο, Soph. Aj. 498. Ex σὺν, & ἁρπάζω, *rapio.*

Συναρτάω, ῶ, f. ήσω, appendo, annecto; & (2) συναρτάομαι, ῶμαι, appendor; (3) adhæreo, ſequor. Συναρτήσας γένος, Eur. Med. 564. Ex σὺν, & ἀρτάω, *appendo.*

Συνάρτησις, εως, ἡ, connexio rerum & colligatio, cum una ab alia dependet. A συναρτάω.

Συναρτύω, f. ύσω, inſtruo, adapto, ſimul paro. Ἀσπίσιν νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν, Apoll. Ex σὺν, & ἀρτύω, *apparo.*

Συναρχαιρεσιάζω, f. άσω, in petitione adjuvo, candidato faveo & adſum. Ex σὺν, & ἀρχαιρεσιάζω, *magiſtratum ambio.*

Συναρχία, ας, ἡ, magiſtratuum collectio ſeu collegium. Philox. collegium. A σύναρχος.

Σύναρχος, ου, ὁ, q. d. ſimul magiſtratum gerens, collega. Ex σὺν, & ἀρχὴ, *magiſtratus.*

Συνάρχων, οντος, ὁ, collega, Ph. A ſeq.

Συνάρχω, f. ξω, una impero ſeu dominor, una magiſtratu fungor, collega ſum in magiſtratu. Ex σὺν, & ἀρχὴ, *principatus.*

Συνάρω, coagmento, compingo. Ex σὺν, & ἄρω, *apto*

Συναρωγὸς, οῦ, ὁ, auxiliator. Ex σὺν, & ἀρωγὸς, quod idem notat.

Συνασκέω, ῶ, f. ήσω, ſimul exerceo; (2) exerceo; συνησκημένος, agitatus, Ph. p. part. paſſ. Ex σὺν, & ἀσκέω, *exerceo.*

Συνάσκησις, εως, ἡ, exercitatio. A συνασκέω.

Συνασοφέω, ῶ, f. ήσω, ſimul deſipio. Καὶ τοῦτο λυπρὸν, συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397. Ex σὺν, & ἀσοφέω, *deſipio.*

Συνασπάζομαι, una ſaluto, complector. Ἐφ' ἑκάϛῳ (λόγῳ) συνησπάζοντο ἀλλήλους, Heliod. A σὺν, & ἀσπάζομαι, *ſaluto.*

Συνασπίζω, f. ίσω, confertis clypeis pugno, teſtudine facta pugno, defendo; συνασπίζειν, clypeos conſerere. Συνασπίζοντες ἀθλαίας δόμους, Eur. Cyc. 39. Πάντες ἅμα συνασπίσωμεν ἐπ' αὐτὸν, Luc. Ex σὺν, & ἀσπίζω, *clypeo, protego.*

Συνασπισμὸς, οῦ, conſertio clypeorum; quum confertis clypeis pugna initur; (2) agmen confertis clypeis pugnantium. A συνασπίζω.

Συνασπιστὴς, οῦ, ὁ, qui una clypeo armatus pugnat, commilito. Ab eod.

Συναστραγαλίζω, f. ίσω, ſimul talis ludo. Ex σὺν, & ἀστραγαλίζω, talis ludo.

Συναστράπτω, f. ψω, pariter corruſco, ſimul fulgeo. Ex σὺν, & ἀστράπτω, fulgeo.

Συναχαλάω, ῶ, ſimul mœreo, una ſuccenſeo. Σοῖσιν οὐ συναχαλᾷ μόχθοις, Æſchyl. Ex σὺν, & ἀχαλάω, mœreo.

Συναχάλλω, idem. Ex σὺν, & ἀχάλλω, mœreo, ſuccenſeo.

Συναχολέω, ῶ, ſimul occupatus ſum, ſimul operam navo, R. Ex σὺν, & ἀχολέω, occupatus ſum.

Συνατενίζω, contueor; συνατενίζει, contuetur, Ph. Ex σὺν, & ἀτενίζω, intueor.

Συνατυχέω, ῶ, f. ήσω, una miſer ſeu infortunatus ſum. Ex σὺν, & ἀτυχέω, infelix ſum.

Συναυαίνω, f. νῶ, ſimul exſicco, confodio. Συναυανῶ κόρας, Eur. Cyc. 456. A σὺν, & αὐαίνω, ſicco.

Συναυγασμὸς, οῦ, ὁ, collucentia, colluſtratio. Ex σὺν, & αὐγασμὸς, ſplendor.

Συναύγεια, ας, ἡ, ſplendoris conjunctio ſeu concurſus. Ex σὺν, & αὐγὴ, ſplendor.

Συναυδάω, ῶ, f. ήσω, ſimul loquor; (2) conſentio, adſentior, Soph. Aj. 956. Ex σὺν, & αὐδάω, loquor.

Συναυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano. Ex σὺν, & αὐλέω, tibia cano.

Συναυλία, ας, ἡ, tibiarum concentus, conſonantia. Ex σὺν, & αὐλὸς, tibia.

Συναυλία, ας, ἡ, cohabitatio, contubernium. Ex σὺν, & αὐλὴ, aula.

Συναυλίζομαι, f. ίσομαι, una commoror, contubernalis ſum. Ἔξεστι τούτοις εἰς τοὺς τελείους ἄνδρας συναυλίζεσθαι, Xen. Cyr. 1, 8. Ex σὺν, & αὐλίζομαι, ſtabulor.

Σύναυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cohabitator, contubernalis. Ex σὺν, & αὐλὴ, aula.

Σύναυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſonus. Ex σὺν, & αὐλὸς, tibia.

Συναυξάνω, ſimul augeo, creſcere facio. Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ, Matt. 13, 30. Ex σὺν, & αὐξάνω, augeo.

Συναύξησις, εως, ἡ, coauctio, Gl. V. A ſeq.

Συναύξω, f. ξήσω, augeo, locupleto, uberiorem reddo. Gl. V. coadaugeo; συναύξει, concreſcit, Ph. συναύξομαι, inoleſco, Gl. Vet. συνηυξημένος, concretus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Συναύξοντες τὴν ἀρχὴν τῷ Κύρῳ, Xen. Cyr. 8, 23. Εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι, Eur. El. 547. Ταῦτα συναύξει πρὸς ἃ φέρονται, M. Anton. 5, 1. Ex σὺν, & αὔξω, augeo.

Συνάφεια, ας, ἡ, conjunctio, connexio; Philoxenus: contextus, ſeries, continuatio, condenſatio. A συναφής.

Συναφὴ, ῆς, ἡ, connexio, cohærentia. Gl. V. conjunctio, ſeries, conjugium. Ab eod.

Συναφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, conjunctus, contiguus. A συνάπτω.

Συναφίημι, f. ήσω, ſimul emitto. Ex σὺν, & ἀφίημι, emitto.

Συναφίσαμαι, una deficio, una deſciſco. Ex σὺν, & ἀφίστημι, deficere facio.

Συναφομοιόω, ῶ, f. ώσω, una adſimilo. Ex σὺν, & ἀφομοιόω, adſimilo.

Συνάχθομαι, vicem alicujus doleo; condoleſco, Gl. V. συνηχθέσθην, condolui, a. 1. Τοῖς παισὶ δὲ ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονται, Dem. Συναχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τούτου, id. Συναχθόμενός μου τῇ συμφορᾷ, Xen. Cyr. 4, 24. Ex σὺν, & ἄχθομαι, doleo.

Σύναψις, εως, ἡ, conjunctio, connexio, cohærentia, contactus. A συνάπτω.

Συνδαΐζω, f. ίξω, ſimul occido. Ἀλλά με συνδάϊξον, Soph. Aj. 361. Ex σὺν, & δαΐζω, occido.

Συνδαιταλεῖς, οἱ, coëpulones. Ex σὺν, & δαιταλεῖς, epulones, convivæ.

Συνδαίω, f. σω, ſimul diſco cognoſco; (2) ſimul epulor. Ὡς τοὺς γάμους τοὺς τοῦσδε συνδαίσας ἐμοὶ, Eur. Hel. 1154. A σὺν, & δαίω, diſco, epulor.

Συνδάκνω, f. δήξω, commordeo. Ex σὺν, & δάκνω, mordeo.

Συνδακρύω, f. ύσω, collacrimor, una lacrimor. Ex σὺν, & δακρύω, lacrimor.

Συνδανείζω, f. είσω, una fœnero ſeu mutuo accipio, R. Ex σὺν, & δανείζω, fœnero.

Συνδαπανάω, ῶ, f. ήσω, una conſumo. Ex σὺν, & δαπανάω, conſumo.

Συνδείδω, p. συνδέδια, ſimul timeo ſeu metuo, Suic. Ex σὺν, & δείδω, metuo.

Συνδειπνέω, ῶ, f. ήσω, concœno, cum alio cœno; (2) ſimul veſcor ſeu edo. Ex σὺν, & δειπνέω, cœno.

Συνδείπνιον, ου, τὸ, idem quod ſequens σύνδειπνον.

Σύνδειπνον, ου, τὸ, concœnatio, convivium. Ex σὺν, & δεῖπνον, cœna.

Σύνδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, concœnator, conviva. Ex iiſd.

Συνδέομαι, una precor; συνεδεήθην, a. 1. Συνεδεήθην σου μὴ ποιεῖν ταῦτα, Plato. Ex σὺν, & δέομαι, precor.

Σύνδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, arboribus conſitus; arbuſculoſus. Gl. V. Ex σὺν, & δένδρον, arbor.

Συνδεσμέω, ῶ, colligo, adnecto, Gl. V. Ex σὺν, & δεσμέω, ligo.

Συνδέσμιος, ου, ὁ, convinctus, Gl. V. Ex σὺν, & δέσμιος, vinctus.

Σύνδεσμος, ου, ὁ, colligatio, conjunctio, vinculum, copula, copulatio, nexus. A συνδέω.

Συνδετικὸς, ή, όν, colligatorius, colligandi vim habens. Ab eod.

Συνδέω, colligo, ſimul ligo, connecto; (2) conjungo, conſocio, concilio; συνδεδεμένος, connexus, colligatus, p. part. paſſ. Τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι δὲ συνδήσας βοῶν, Soph. Aj. 62. Καὶ νῦν δέ μ', ὦ δύστηνε, συνδήσας, id. Phil. 1007. Ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτι καὶ λαλεῖ, Ariſt. Lyſ. 445. Ξυμμάχους ξυμμάχοις συνδεῖ, Eur. Ph. 541. Ἀποφέρειν τὰ ὅπλα συνδεδεμένα, Xen. Cyr. 4, 10. Ex σὺν, & δέω, ligo.

Σύνδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimul cognitus, cognitus, manifeſtus, R. Ex σὺν, & δῆλος, manifeſtus.

Συνδημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, una concilio gratiam populi, vel ad conciliandam populi gratiam juvo. Ex σὺν, δημαγωγέω, populum duco & impello.

Συνδημιουργέω, ῶ, f. ήσω, una condo ſeu fabricor. Ex σὺν, & δημιουργέω, efficio.

Συνδιαβάλλω, in invidiam adduco. Ex σὺν, & διαβάλλω, calumnior.

Συνδιαβιβάζω, f. άσω, una traduco. Ex Ex σὺν, & διαβιβάζω, traduco.

Συνδιαγινώσκω, ſimul adſentior; (2) adſentior. Ex σὺν, & διαγινώσκω, adſentior.

Συνδιάγω, f. ξω, ſimul dego. Συνδιάγειν τινὶ, Dioſc. Ex σὺν, & διάγω, dego.

Συνδιαγωγὴ, ῆς, ἡ, commercium, conſuetudo cum alio, vel aliis. A συνδιάγω.

Συνδιαιρέω, ῶ, f. ήσω, ſimul divido, ſimul diſtinguo. Ex σὺν, & διαιρέω, divido.

Συνδιαιτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, cohabito, contubernalis ſum. Gl. V. converſor, commoror. Ex σὺν, & διαιτάομαι, vitam dego.

Συνδιαίτης, ου, ὁ, convictor, contubernalis, R. Ex σὺν, & δίαιτα, victus.

Συνδιαίτησις, εως, ἡ, cohabitatio, eadem vivendi ratio. A συνδιαιτάομαι.

Συνδιαιτητὴς, οῦ, ὁ, contubernalis. Ab eod.

Συνδιαιωνίζω, f. ίσω, una ſum æternus, æternitate cum alio ſeu aliis fruor. Ex σὺν, & διαιωνίζω, æterno.

Συνδιακαίω, f. αύσω, una peruro. Ex σὺν, & διακαίω, peruro.

Συνδιακινδυνεύω, f. εύσω, una periculum ſubeo. Ex σὺν, & κινδυνεύω, periclitor.

Συνδιακομίζω, f. ίσω, una tranſporto vel tranſveho, una tranſmitto. Ex σὺν, & διακομίζω, tranſporto.

Σενδιάκονος, ου, ὁ, & aliquando ἡ, ſimul cum alio miniſtrans. Ex σὺν, & διάκονος, miniſter.

Συνδιακοσμέω, ῶ, f. ήσω, ſimul ordino, ſimul compono. Ex σὺν, & διακοσμέω, ordino.

Συνδιάκτορος, ου, ὁ, ſocius legationis, Suic. Ex σὺν, & διάκτορος, internuncius.

Συνδιαλέγομαι, colloquor, Gl. V. Ex σὺν, & διαλέγομαι, loquor.

Συνδιαλλάσσω, vel συνδιαλλάττω, f. ξω, concilio, reconcilio. Ex σὺν, & διαλλάττω, concilio.

Συνδιαλύω, f. ύσω, ſimul diſſolvo. Ex σὺν, & διαλύω, diſſolvo.

Συνδιαμένω, f. νῶ, una permaneo cum. Καὶ συνδιαμένειν δὲ παρακαλεῖτε, Xen. Cyr. 4, 22. A σὺν, & διαμένω, permaneo.

Συνδιανέμω, ſimul divido. Ex σὺν, & διανέμω, divido.

Συνδιανοέομαι, οῦμαι, cum alio delibero, Suic. Ex σὺν, & διανοέομαι, cogito.

Συνδιαπεραίνω, una abſolvo. Ex σὺν, & διαπεραίνω, abſolvo.

Συνδιαπλέω, f. εύσω, ſimul trajicio, ſeu navigando tranſmitto. Ex σὺν, & διαπλέω, nave trajicio.

Συνδιαπορέω, ῶ, f. ήσω, una dubito, ſimul quæro. Ex σὺν, & διαπορέω, dubito.

Συνδιαπράττω, vel πράσσω, f. ξω, una conficio, ſeu efficio, una adminiſtro. Ὁπόσοι τι ἡμῖν συνδιαπράττουσι τῆς ἀρχῆς, Luc. Bis Acc. Ex σὺν, & διαπράττω, efficio.

Συνδιαρθρόω, ῶ, f. ώσω, una digero. Ex σὺν, & διαρθρόω, digero.

Συνδιαρκέω, ῶ, f. έσω, ſimul duro, perduro, permaneo. Ex σὺν, & διαρκέω, perduro.

Συνδιασκέπτομαι, f. ψομαι, una contemplor, diſpicio; (2) conſidero mecum, perpendo; (3) conſulto delibero. Ex σὺν, & διασκέπτομαι, diſpicio.

Συνδιαταλαιπωρέω, ῶ, miſer una ſum. Ἦ γὰρ οὐ χρῆν ποιεῖσθαι παῖδας, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν, Plato Crit. 2. A σὺν, διὰ, & ταλαιπωρέω.

Συνδιατίθημι, ſimul diſpono. Πολλάκις ἀκουόμενόν τι πρὸς μεγαλοφροσύνην τὴν ψυχὴν μὴ συνδιατιθῇ, Longin. 7. A σὺν, & διατίθημι.

Συνδιατρέπομαι, una pudefio & confundor. Ex σὺν, & διατρέπομαι, pudefio.

Συνδιατρίβω, f. ψω, commoror apud vel cum, verſor cum, conſuetudinem habeo cum. Gl. V. converſor, congredior; (2) verſor in, operam & ſtudium pono in. Αἱροῦνται συνδιατρίβειν τῶν ἀλλήλων ἀνοίαις, Xen. Ex σὺν, & διατρίβω, contero.

Συνδιαφέρω, cum alio perfero aut ſuſtineo, adjuvo in tolerando. Πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα

ματα συνδιήνεγκαν μεθ᾽ ἡμῶν, Ariſt. Eq. 594. Ex σὺν, & διαφέρω, perfero.

Συνδιαφθείρω, ſimul vel una corrumpo; συνδιεφθάρη, una periit, a. 2. paſſ. Ex σὺν, & διαφθείρω, corrumpo.

Συνδιαφορέω, ῶ, ſimul diſtraho. Ἅμα ἑαυτοῖς συνδιαφορεῖ καὶ τὸ ὕψος, Longin. 40. A σὺν, & διαφορέω, diſtraho.

Συνδιαχειμάζω, f. άσω, ſimul hiberno. Ex σὺν, & διαχειμάζω, hiberno.

Συνδιαχειρίζω, f. ίσω, contrucido, cum aliquo trucido. Ex σὺν, & διαχειρίζω, trucido.

Συνδιαδίδωμι, f. δώσω, ſimul do, do in unum locum; συνδίδοσθαι, congregari, item pro ἐνδίδωμι, langueo, ſubſido, conſido, R. Ex σὺν, & διαδίδωμι, do.

Συνδιηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo ſimul. Ex σὺν, & διηθέω, percolo.

Συνδιημέρευσις, εως, ἡ, conſuetudo quotidiana, quæ eſt inter aliquos, converſatio. A συνδιημερεύω.

Συνδιημερεύω, f. εύσω, una diem totum vel totos dies tranſigo, verſor cum aliquo, conſuetudine alicujus utor. Οὐδεὶς δὲ δύναται συνδιημερεύειν τῷ λυπηρῷ, Ariſtot. Ex σὺν, & διημερεύω, diem tranſſigo.

Συνδικάζω, una judico. Ζεύς σοι τάδε συνδικάσει, Eur. Med. 157. Ex σὺν, & δικάζω, judico.

Συνδικαστὴς, οῦ, ὁ, qui ſimul judicat, R. A συνδικάζω.

Συνδικέω, ῶ, f. ήσω, alterius cauſſam defendo, patrocinor. Gl. V. defendo. Μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου πλέον ἢ ἅπαξ συνδικῆσαι, Dem. A συνδίκη.

Συνδίκη, ης, ἡ, commune cauſſæ patrocinium, cauſſa communis, quum quis cum aliquo eandem cauſſam ſuſtinet. Ex σὺν, & δίκη, cauſſa, lis.

Σύνδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in cauſſa patrocinatur cum alio, qui ſimul cum aliis unam eamdemque cauſſam defendit. Gl. V. defenſor. Ex iiſd.

Συνδιοικέω, ῶ, ſimul ordino, una diſpono, Longin. 19. A σὺν, & διοικέω, ordino.

Συνδιορθρίζω, f. ίσω, cum alio mane evigilo, ſimul matutinus aliquid ago. Ex σὺν, διὰ, & ἀρθρίζω, matutinus ago.

Συνδισκεύω, colludo diſco. Ex σὺν, & δισκεύω, diſco ludo.

Συνδιώκω, f. ξω, ſimul perſequor. Τοῦ πάθους τὸ συνδεδιωγμένον, (p. part. paſſ.) Longin. 21. Ex σὺν, & διώκω, perſequor.

Συνδοιάζω, combino, Gl. V. συνδοιάζει, compactum facit, concludit, Phil. A σὺν, & δοιὰ, duo.

Συνδοιασμὸς, οῦ, ὁ, conludium, conluſio, & compactum, Ph. A præc.

Συνδοκεῖ, mihi una videtur. Ὡς οἵ τε μάντεις φασὶ, καὶ ἐμοὶ συνδοκεῖ, Xen. Cyr. 3, 22. Ex σὺν, & δοκεῖ, mihi videtur.

Συνδοκέω, ῶ, conſentio; συνδοκεῖ, conſentit, Gl. V. Ex σὺν, & δοκέω, puto.

Συνδοκιμάζω, f. άσω, ſimul exploro ſeu probo. Ex σὺν, & δοκιμάζω, probo.

Συνδοξάζω, f. άσω, conglorifico, ſimul glorifico, ſeu honoro. Τοῖς δὲ φίλοις ἅπασι συνέδοξε ταῦτα, Xen. Cyr. 2, 15. Εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν, Rom. 8, 17. Ex σὺν, & δοξάζω, glorifico.

Συνδοξολογέω, ῶ, f. ήσω, ſimul glorifico. Ex σὺν, & δοξολογέω, glorifico.

Σύνδορπος, ου, ὁ καὶ ἡ, concœnator, qui ſimul cœnat. Ex σὺν, & δόρπον, cœna.

Σύνδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſervus. Ex σὺν, & δοῦλος, ſervus.

Συνδράω, ῶ, ſimul perpetro, adjuvo in faciendo. Πατὴρ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδρᾷ τάδε, Eur. Andr. 40. Ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε; Soph. El. 1031. Ex σὺν, & δράω, facio.

Συνδρομάδες, ων, αἱ, concurrentes. A συνδρομή.

Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, concurſus. A συντρέχω, concurro, unde p. m. συνδέδρομα.

Σύνδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, concurrens, in unum idemque concurrens; (2) conſentiens, congruens; (3) qui cum aliquo currit, curſus ſocius, comes. Ab eod.

Συνδυάζω, f. υάσω, q. d. combino, copulo; (2) converſor, conſuetudinem cum aliquo habeo. Ph. συνδυάζει, compactum facit. Ex σὺν, & δυάζω, copulo.

Συνδυὰς, άδος, compar. Ex iiſd.

Συνδυασμὸς, οῦ, ὁ, combinatio, copulatio, conjunctio; (2) conſuetudo & coitus conjugalis. Gl. V. colluſio. A συνδυάζω.

Συνδυαστικὸς, ή, όν, ad conjunctionem & copulationem aptus; (2) copulatione & conjunctione gaudens. Ab eod.

Συνδυναστεύω, una dominatum exerceo. Ex σὺν, & δυναστεύω, dominatum exerceo.

Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, duo ſimul conjuncti, bini. Ex σὺν, & δύο, duo.

Συνεαρίζω, f. ίσω, ſimul vernum tempus dego; (2) ſimul veris amœnitatem refero. Ex σὺν, & ἐαρίζω, verno.

Συνεγγίζω, f. ίσω, appropinquo, coëo. Συνεγγίζει τῷ φθινοπώρῳ, Dioſc. Ex σὺν, & ἐγγίζω, appropinquo.

Σύνεγγυς, *Adv.* prope, proxime; cominus, Gl. V. Ex σὺν, & ἐγγὺς, quod idem notat.

Συνεγείρω, ſimul excito; συνηγείρομαι, conſurgo. Ph. Καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Epheſ. 2, 6. Ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως, Col. 2, 12. Ex συν, & ἐγείρω, excito.

Συνεδρεύω, f. εύσω, conſideo, adſideo in conſeſſu; (2) conſulto. Ἐπειδὴ πᾶσι τοῖς πράγμασι φύσει συνεδρεύει τινὰ μόρια ταῖς ὕλαις συνυπάρχοντα, Longin. 10. A σύνεδρος.

Συνεδρία, ας, ἡ, conſeſſus, concilium, conciliabulum, Gl. V. A σύνεδρος.

Συνεδριάζω, f. άσω, in eodem conſeſſu ſum. A συνεδρία.

Συνεδριακὸς, ή, όν, ad publicum conſeſſum ſeu concilium pertinens, Suic. Ab eod.

Συνεδριάομαι, ῶμαι, conſideo; συνεδριόωντο, Poët. pro συνεδριῶντο συνεδριάοντο, imperf.

Συνέδριον, vel συνέδρειον, ου, τὸ, conſeſſus, concilium, collegium, curia, locus, in quem conveniunt ſenatores. A σύνεδρος.

Σύνεδρος, ου, ὁ, conſeſſor, adſeſſor; (2) conſiliarius. Ex σὺν, & ἕδρα, ſedes.

Συνεείκοσι, ſimul viginti. Ex σὺν, & ἐείκοσι pro εἴκοσι, viginti.

Συνεεργάθω, contineo, complector. Ὅσον συνεέργαθον ἄκραι, Il. 14, 36. Ex σὺν, & ἐεργάθω.

Συνεέργω, concludo, in unum concludo, colligo, conſtringo. Τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισι, Odyſſ. 9, 427. τρόπιν καὶ ἱστὸν, ib. 12, 424. Ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα, ib. 14, 72. Ex σὺν, & ἐέργω.

Συνεθέλω, ſimul volo. Ex σὺν, & ἐθέλω, volo.

Συνεθίζω, f. ίσω, conſuefacio, adſuefacio; συνειθισμένος, conſuefactus, Gl. V. p. paſſ. part. Εἰ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνεθίζω, Dem. Ex σὺν, & ἐθίζω, adſuefacio.

Συνεθισμὸς, οῦ, ὁ, conſuetudo. A præc.

Συνειδέναι, conſcium ſibi eſſe; συνειδὼς, conſcius, Gl. V. part. perf. τὸ συνειδὸς, conſcientia, Gl. V. Συνειδέναι σαυτῷ δοκεῖς οὐ πώποτ᾽ ἀμελήσας αὐτοῦ, Xen. Cyr. 1, 24. Ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλὸν, Ariſt. Eq. 184. Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ---- ξύνοιδ᾽ ἐμαυτῇ πολλὰ, Ariſt. Θεσμ. 484. Ex σὺν, & εἰδέναι, ſcire.

Συνείδησις, εως, ἡ, conſcientia. A συνείδω.

Συνείκω, ſimul cedo, ſimul obſequor, R. Ex σὺν, & εἴκω, cedo.

Συνειλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, congrego, in locum aliquem compello & in eo concludo. Ex σὺν, & εἰλέω, cogo.

Σύνειμι, una ſum, converſor, conſuetudinem habeo, diſſero, ſermocinor, in conventu aut convivio diſcepto, diſputo; συνεῖναι, una eſſe; συνὼν converſans. Τῷ κόπῳ ξυνεῖναι, Ariſt. Plut. 321. Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν, ᾧ ξύνειμ᾽ ἐγὼ, Ariſt. Conc. 38. Ἐκ τε σοῦ κακοῖς πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα, Soph. El. 602. Καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας ξύνεστιν ἔφεδρος, Soph. Aj. 615. Ex σὺν, & εἰμὶ, ſum.

Σύνειμι, coëo, ad arma coëo, congredior, infeſto Marte congredior ſeu concurro, convenio; συνιέναι, convenire, coire, Gl. V. συνιὼν, congrediens. Ex σὺν, & εἶμι, eo.

Συνειπεῖν, aſſentiri, patrocinari. Συνεῖπε δ᾽ αὐτῷ Ὑστάσπας, Xen. Cyr. 4, 13. Ex σὺν, & εἰπεῖν, dicere.

Συνειπῶ, comprimo, Gl. V. Ex σὺν, & εἰπῶ, f. ἰπῶ, premo.

Συνειρηκὼς, patrocinatus. Ex σὺν, & εἴρηκα, dixi.

Συνείργω, f. ξω, concludo, cohibeo, coerceo, in cuſtodia teneo. Οὐ ξυνέρξεθ᾽ ὡς τάχος; Soph. Aj. 597. Ex σὺν, & εἵργω, arceo.

Συνειρμὸς, οῦ, ὁ, continuata ſeries, cohærentia, continua deductio. A συνείρω.

Συνείρω, connecto, conſero. Καὶ τοιαῦτα πολλὰ οὐδὲν δεομένῳ προσφιλοσοφῶν συνείρει, Luc. Gall. Συνείρων τοὺς σπίνους, Ariſt. Av. 1084. Ex σὺν, & εἴρω, necto.

Συνεισάγω, f. ξω, ſimul introduco, mecum intromitto, confero, in commune confero. Πάντα τὰ ἀγαθὰ συνεισήγαγεν αὐτῇ, Chryſ. Ex σὺν, & εἰσάγω, induco.

Συνείσακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimul introductus, qui vel quæ una cum alio vel alia introducitur. A συνεισάγω.

Συνεισβαίνω, ſimul ingredior. Ὅσοι ταυτὸ συνεισέβησαν Ἀργῷον σκάφος, Eur. Med 477. Ex σὺν, & εἰσβαίνω, ingredior.

Συνεισβάλλω, ſimul adgredior ſeu invado. Συ εισέβαλον δ᾽ αὐτῷ καὶ οἱ ἐγγύτατα τεταγμένοι, Xen. Cyr. 7, 8. Ex σὺν, & εἰσβάλλω, invado.

Συνείσειμι, una ſubeo, ſimul ingredior. Ex σὺν, & εἴσειμι, ingredior.

Συνεισέρχομαι, ingredior una, ſimul introëo. Θέλω δ᾽ κἀγώ σοι συνεισελθεῖν δόμους, Eur. Hel. 334. Συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τ αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, Joan. 18, 15. Ex συν, & εἰσέρχομαι, ingredior.

Συνεισκρίνω, ſimul intromitto, vel ingre facio. Ex σὺν, & εἰσκρίνω, intromitto.

Συνεισπίπτω, ſimul irruo, irrumpo; συνεισ έπεσεν, una incidit, a. 2. Ἔνια γὰρ ἁρμάτων εἰς τὰς τάφρους ἠναγκάσθη φεύγοντα συνεισπεσεῖν. Xen. Cyr. 3, 28. Συ εισπίπτων τοῖς φεύγουσι, Plut. Ex σ & εἰσπίπτω, irruo.

Συνεισποιέω, ῶ, f. ήσω, una adſciſco, un adopto. Ex σὺν, & εἰσποιέω, adſciſco.

Συνεισφέρω, ſimul infero. Ph. confero, colla tionem facio. Συνεισφέροντες αὐτῷ τ ν μον, Plut. Ex σὺν, & εἰσφέρω, infero.

Συνεισφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, collecta. A συνεισφε

Συνεκβάλλω, ſimul expello, una ejicio. E σὺν, & ἐκβάλλω, ejicio.

Συνεκβοάω, ῶ, f. ήσω, una cum alio vel aliis ac clamo, Suic. Ex σὺν, & ἐκβοάω, exclam

Συνεκδέχομ

Συνεκδέχομαι, una excipio ſeu recipio. Ex σὺν, & ἐκδέχομαι, *excipio.*

Συνεκδημέω, Gl. V. συνεκδημῶ, comitor; συνεκδημεῖ, comitatur, Ph. Ex σὺν, & ἐκδημέω, *peregre proficiſcor.*

Συνεκδημία, ας, ἡ, comitatus, Ph. A ſeq.

Συνέκδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, peregrinationis ſeu diſceſſus e populo ſuo ſocius; (2) comes. Ex σὺν, & ἔκδημος, *peregrinus a populo ſuo.*

Συνεκδίδωμι, & συνεκδίδομαι, ſimul nuptum do, colloco, adjuvo ad locandam puellam; (2) ſimul edo, ſeu profero. Συνεξέδωκεν αὐτὴν ἑτέρῳ, Plut. Ex σὺν, & ἐκδίδωμι, *edo, eloco.*

Συνεκδοχὴ, ῆς, ἡ, perceptio, Ph. (2) figura grammatica, Synecdoche, comprehenſio. Ex σὺν, ἐκ, & δέχομαι, *capio.*

Συνεκδύομαι, ſimul exuo, una depono. Ex σὺν, & ἐκδύομαι, *exuo.*

Συνεκθερμαίνω, concalefacio; (2) excito, inflammo. Συνεξεθέρμαινε αὖθις ϗ συνερρέπιζε, Plut. Ex σὺν, & ἐκθερμαίνω, *calefacio.*

Συνεκθηλύνω, una effœmino. Ex σὺν, & ἐκθηλύνω, *effœmino.*

Συνεκκεντέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, confodio, R. Ex σὺν, & ἐκκεντέω, *effodio.*

Συνεκκλέπτω, ſimul furto aufero, R. Σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαιϊκὰς πέμψω συνεκκλέψασα, Eur. Tro. 1019. κόρην, id. Hel. 1085. γάμους, id. Elec. 366. Ex σὺν, & ἐκκλέπτω, *furto aufero.*

Συνεκκλησιάζω, ſimul concioni interſum; (2) concionis commune jus habeo; (3) ad eamdem eccleſiam pertineo. Ex σὺν, & ἐκκλησιάζω, *concioni interſum.*

Συνεκκλύζω, f. ύσω, ſimul eluo. Ex σὺν, & ἐκκλύζω, *eluo.*

Συνεκκομίζω, f. ίσω, q. d. ſimul exporto; (2) ſimul perfero vel ſuſtineo. Χρὴ γδ οὕτω τ͂ ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν, Eur. Or. 667. Δεῖ με συνεκκομίζειν σοι πόνους, id. Elec. 73. Ex σὺν, & ἐκκομίζω, *exporto.*

Συνεκκρίνω, ſimul excerno ſeu exhaurio. Ex σὺν, & ἐκκρίνω, *excerno.*

Συνεκλάμπω, f. ψω, ſimul illuſtro, ſimul effulgeo, Ex σὺν, & ἐκλάμπω, *effulgeo.*

Συνεκλεαίνω, ſimul tero & comminuo. Ex σὺν, & ἐκλεαίνω, *tero.*

Συνεκλείπω, ſimul deficio. Ex σὺν, & ἐκλείπω, *deficio.*

Συνεκλεκτὸς, ἡ, ὸν, una electus. Ex σὺν, & ἐκλεκτὸς, *electus.*

Συνεκλύω, f. ύσω, ſimul diſſolvo, una exſolvo. Ex σὺν, & ἐκλύω, *exſolvo.*

Συνεκμοχλεύω, f. σω, ſimul vectes avello, revello. Ἐνθένδ' ἐγὼ συνεκμοχλεύσω, Ariſt. Lyſ. 433. A σὺν, ἐκ, & μοχλεύω.

Συνεκπέμπω, f. ψω, una emitto; (2) deduco. Ἐνίους ȝ ϗ συνεξέπεμψε, Plut. Ex σὺν, & ἐκπέμπω, *emitto.*

Συνεκπεράω, ῶ, f. άσω, ſimul tranſeo, ſimul evado, trajicio. Ex σὺν, & ἐκπεράω *tranſeo.*

Συνεκπέττω, ad conſummationem concoquo, excoquo, Theophr. A σὺν, & ἐκπέττω.

Συνεκπίνω, ſimul ebibo. Ex σὺν, & ἐκπίνω, *ebibo.*

Συνεκπίπτω, ſimul elabor, ſimul decido; (2) ſimul auferor; (3) evenio, contingo. Ταῦτα ἐκ τ͂ ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως πέφυκε συνεκπίπτειν, Ariſtot. Ex σὺν, & ἐκπίπτω, *elabor.*

Συνεκπλέω, f. εύσω, ſimul enavigo, ſimul ſolvo. Συνεκπλεύσας γδ εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημήτριος Ἀντιφίλῳ, Luc. Toxar. Ex σὺν, & ἐκπλέω, *enavigo.*

Συνεκπληρόω, f. ώσω, una expleo vel ſuppleo. Ex σὺν, & ἐκπληρόω, *expleo.*

Συνεκπλήττω, ſimul percello; (2) percello. Ex σὺν, & ἐκπλήττω, *percello.*

Συνεκπνέω, ſimul exſpiro, ſimul animam efflo. Οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαί με σοι, Eur. Iph. in Tau. 686. Ex σὺν, & ἐκπνέω, *exſpiro.*

Συνεκπολεμέω, ῶ, f. ήσω, ſimul debello; (2) ſimul belligero, Suic. Ex σὺν, & ἐκπολεμέω, *debello.*

Συνεκπολεμόω, ῶ, f. ώσω, hoſtem reddo, una ad bellum contra aliquem ſuſcipiendum incito. Ex σὺν, & ἐκπολεμόω, *ad bellum incito.*

Συνεκπονέω, ῶ, f. ήσω, ſimul labores perfero, operam meam laboranti alteri adjungo, R. Ὡς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν, Eur. Hel. 1093. τάδε, ib. 1121. Ex σὺν, & ἐκπονέω, *elaboro.*

Συνεκποτέα, ſimul ebibendum. Ὅμως δ' ἐπειδὴ ϗ τ͂ οἶνον ἠξίους πίνειν, συνεκποτέ' ἐστί σοι ϗ τὴν τρύγα, Ariſt. Plut. 1085. A συνεκπίνω.

Συνεκροφέω, ῶ, f. ήσω, ſimul exſorbeo. Ex σὺν, & ἐκροφέω, *exſorbeo.*

Συνεκταράσσω, vel άττω, f. άξω, inſuper conturbo, R. Ex σὺν, & ἐκταράσσω, *perturbo.*

Συνεκτάσσω, vel ττω, una inſtruo, diſpono. Συνεξέταττον γδ παρὼν αὐτοὺς, Xen. Cyr. 6, 23. A σὺν, & ἐκτάσσω, *diſpono.*

Συνεκτελέω, ῶ, f. έσω, ad conſummationem confero. Ex σὺν, & ἐκτελέω, *conſummo.*

Συνεκτέον, *Adv. poſ.* retinendum eſt. Τοὺς δ' ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγίνωσκε συνεκτέον εἶναι, Xen. Cyr. 7, 30. A συνέχω.

Συνεκτικὸς, ἡ, ὸν, cohibendi ſeu continendi vim habens; (2) continens & in ſtatu ſuo conſervans; (3) conſtans, i.e. compactus. A συνέχω, *cohibeo.*

Συνεκτικῶς, comprehenſive, ſummatim. A præc.

Συνεκτίκτω, una cum partu edo, vel ad partum confero & conduco. Τὰ μὲν συνεκτίκτειν τ͂ ζώων τοσαύτην τροφὴν, Plato. Ex σὺν, & ἐκτίκτω, *partu edo.*

Συνεκτιννύω, συνεκτίνω, συνεκτίω, f. τίσω, ſimul ſolvo, una pendo. Συνεκτιννύοντες τὰ χρέα, Plut. Ex σὺν, & ἐκτιννύω, ἐκτίνω, vel ἐκτίω, *ſolvo.*

Συνεκτρέφω, ſimul enutrio & educo. Ὦ συγκυναγὲ, ϗ συνεκτραφεὶς ἐμοὶ, Eur. Iph. in Tau. 711. Ex σὺν, & ἐκτρέφω, *enutrio.*

Συνεκτρέχω, una excurro. Ex σὺν, & ἐκτρέχω, *excurro.*

Συνεκτρίβω, f. ψω, ſimul attero ſeu elido. Ex σὺν, & ἐκτρίβω, *elido.*

Συνέκτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul educatus ſeu enutritus, R. A συνεκτρέφω.

Συνεκφέρω, una educo. Συνεκφέρειν τῷ νοσήματι τ͂ λόγον, Plut. A σὺν, & ἐκφέρω, *educo.*

Συνεκφωνέω, ῶ, ſimul exclamo, una pronuncio. Γίνεται ȝ τοιόνδε, ἐπειδὰν ὑπὸ ἐκπαθείας μεγέθει τινὶ συνεκφωνῶνται περιστάσεως, Longin. 38. A σὺν, & ἐκφωνέω, *exclamo.*

Συνεκφατίζω, ſimul illuſtro, R. Ex σὺν, & ἐκφωτίζω, *illuſtro.*

Συνελαύνω, f. άσω, compello, cogo, in anguſtum redigo; συνήλασεν, compulit, Ph. a. 1. committo, compello, adigo. Συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, Act. 7, 26. Συνελάσας εἰς τὰ ἱππάσιμα χωρία τὰ θηρία, Xen. Cyr. 1, 17. Ex σὺν, & ἐλαύνω, *impello.*

Συνελέγχω, coarguo, confuto. Ex σὺν, & ἐλέγχω, *arguo.*

Συνελευθερόω, ῶ, f. ώσω, una in libertatem adſero. Ex σὺν, & ἐλευθερόω, *in libertatem adſero.*

Συνέλευσις, εως, ἡ, conventus, concurſus. A συνέρχομαι.

Συνέλιξις, εως, ἡ, convolutio. A ſeq.

Συνελίσσω, vel ίττω, f. ίξω, convolvo. Ex σὺν, & ἑλίσσω, *volvo.*

Συνελκύω, f. ύσω, ſimul traho, contraho. Τὴν θυραλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως συνελκύσας, Ariſt. Nub. 585. Ex σὺν, & ἑλκύω, *traho.*

Συνέλκω, f. ξω, idem. Μήτε τῇ ψυχῇ καθάπαξ συνέλκεσθαι, ἢ ἐκθόρνυσθαι, M. Anton. 8, 43. Ex σὺν, & ἕλκω, *traho.*

Συνεμβαίνω, ſimul ingredior, una inſurgo. Εἰς τὰ ἡρωϊκὰ μεγέθη συνεμβαίνειν ἐθίζει, Longin. 9. εἰς ποιητὰς ὕλας ϗ φράσεις, id. 13. A σὺν, & ἐμβαίνω, *ingredior.*

Συνεμβάλλω, ſimul injicio. Ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλοὺς, Ariſt. Lyſ. 246. Ex σὺν, & ἐμβάλλω, *injicio.*

Συνεμπάσσω, ſimul inſpergo. Ex σὺν, & ἐμπάσσω, *inſpergo.*

Συνεμπίπτω, ſimul incido, incurro. Ex σὺν, & ἐμπίπτω, *incido.*

Συνέμπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, comes & ſocius itineris. Gl. V. commercator. Οὐδ' ὄνομα πρός του τ͂ ξυνεμπόρων ἔχεις; Soph. Trach. 322. Ex σὺν, & ἔμπορος, *viator.*

Συνεμπρήθω, f. ήσω, una cum alio incendo & inflammo. Εἰ δ' αἰσχρὸν ἡγῇ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν πρύμνας, Eur. Rheſ. 488. Ex σὺν, & ἐμπρήθω, *inflammo.*

Συνεμφαίνω, ſimul refero, oſtendo. Τὰ ȝ πολλὰ συνεμφαίνει τινὰ γενομένοις ὀσμὴν, Theophr. A σὺν, & ἐμφαίνω, *oſtendo*

Συνενείκω, poët. pro συμφέρω, confero, in unum fero locum, offero. Τῷ δὴ συνενείκεται, Heſiod. Ἀσπ. 440. Ex σὺν, & ἐνείκω, *fero.*

Συνενθουσιάω, ῶ, f. άσω, ſimul fanatico ſeu divino furore agor; (2) numine adflor. Καὶ οὐκ ἐᾷ τ͂ ἀκροατὴν σχολάζειν περὶ τ͂ τοῦ πλήθους ἔλεγχον, διὰ τὸ συνενθουσιᾶν τῷ λέγοντι, Longin. 32. Ex σὺν, & ἐνθουσιάω, *fanatico furore agor.*

Συνενόω, ῶ, f. ώσω, unio, coaduno, connecto; συνηνωμένος, cohærens, continuatus, Gl. V. p. part. paſſ. Ex σὺν, & ἑνόω, *unio.*

Συνέντασις, εως, ἡ, intentio, quæ ſimul fit. Ex σὺν, & ἔντασις, *intentio.*

Συνεξάγω, ſimul educo. Ex σὺν, & ἐξάγω, *educo.*

Συνεξαιθριάζω, f. άσω, una ſub dio pono, Dioſc. Ex σὺν, & ἐξαιθριάζω, *ſub dio pono.*

Συνεξαιρέω, ῶ, f. ήσω, una diripio ſeu populor, adjuvo in diripiendo. Συνεξαίρει δόμων, Eur. Ion. 1079. Αἳ συνεξεῖλον Φρύγας, id. Tro. 24. Ex σὺν, & ἐξαιρέω, *diripio.*

Συνεξακούω, f. ούσω, ſimul exaudio, ſimul audio. Καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοὶ, Soph. Trach. 376. Ex σὺν, & ἐξακούω, *exaudio.*

Συνεξαλείφω, f. ψω, ſimul deleo. Ex σὺν, & ἐξαλείφω, *deleo.*

Συνεξαμαρτάνω, una erro vel delinquo. Τοῖς συνεξαμαρτάνουσι πλησιάζειν, Iſocr. Ex σὺν, & ἐξαμαρτάνω, *erro.*

Συνεξανίστημι, ſimul ſurgere facio, excito; συνεξανίσταμαι, una ſurgo; συνεξανέστη, una ſurrexit, a. 2. Οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύουσι τ͂ δένδρων περιπλεκόμενοι, συνεξανίστανται, Plut. Ex σὺν, & ἐξανίστημι, *excito.*

Συνεξανοίγω, f. ξω, ſimul aperio. Ex σὺν, & ἐξανοίγω, *aperio.*

Συνεξανύττω, ſimul perficio. Ex σὺν, & ἐξανύττω, *perficio.*

Συνεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, ſimul decipio. Ex σὺν, & ἐξαπατάω, *decipio.*

Συνεξάπτω, ſimul accendo, accendo. Παντὶ δὲ πυρὶ ἐνταῦθα πρὸς τὸ συνεξάπτεσθαι ἕτοιμον, M. Anton. 9, 7. Ex σὺν, & ἐξάπτω, *accendo.*

Συνεξατμίζω, f. ίσω, exhalando aufero. Ex σὺν, & ἐξατμίζω, *vaporem elicio.*

Συνεξατονέω, ῶ, f. ήσω, ſimul deficio, ſimul imbecillis ſum. Ex σὺν, & ἐξατονέω, *deficio.*

Συνεξαναίνω, ſimul arefacio, ſimul exſicco. Ex σὺν, & ἐξαναίνω, *exſicco.*

Συνέξειμι, ſimul exeo. Συνεξῄει τῷ Κύρῳ, Xen. Cyr. 1, 17. A σὺν, & ἔξειμι, *exeo.*

Συνεξελαύνω, f. λάσω, ſimul abigo, ſimul expello. Ex σὺν, & ἐξελαύνω, *expello.*

Συνεξελεύθερος, ου, ὁ, ſimul vel una libertus. Ex σὺν, & ἐξελεύθερος, *libertus.*

Συνεξέρχομαι, ſimul exeo, una exeo, Dem. Ex σὺν, & ἐξέρχομαι, *exeo.*

Συνεξετάζω, f. άσω, cum alio examino; συνεξετάζομαι, alicujus adſectator ſum. Ἐγὼ δὲ καὶ συνεξετάζεσθαί σοι ἕτοιμος ἐπὶ τῆς δίκης, Luc. pro Imag. Ex σὺν, & ἐξετάζω, *examino.*

Συνεξευπορέω, ῶ, ſimul copiam auxiliarem facio, R. Ex σὺν, & ἐξευπορέω, *mihi eſt copia, poſſum.*

Συνεξευρίσκω, ſimul adinvenio, una excogito. Καὶ σὺ συνέξευρ' αὐτὸν, Ariſt. Θεσμ. 608. Ταῦτ' οὖν ὅρα σὺ, καὶ συνεξεύριχ', Eur. Heracl. 420. Ex σὺν, & ἐξευρίσκω, *invenio.*

Συνεξισόω, ῶ, f. ώσω, coæquo. Ex σὺν, & ἐξισόω, *exæquo.*

Συνεξομοιόω, ῶ, f. ώσω, adſimilo, ad imitationem effingo. Μιμούμενοι τῇ φωνῇ καὶ συνεξομοιοῦντες ἑαυτοὺς, *de adulatoribus,* Plut. Ἀναγκάζει βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, καὶ συνεξομοιοῦσθαι τῷ μέλει τὸν ἀκροατὴν, Longin. 39. Ex σὺν, & ἐξομοιόω, *adſimilo.*

Συνεξοπλίζω, f. ίσω, una armis inſtruo. Ex σὺν, & ἐξοπλίζω, *armo.*

Συνεξορθιάζω, f. άσω, una erigo. Ex σὺν, & ἐξορθιάζω, *erigo.*

Συνεξορμάω, ῶ, f. ήσω, una erumpo; (2) concito, impello, commoveo. Συνεξώρμησαν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἁρματηλάται, Xen. Cyr. 7, 7. Ex σὺν, & ἐξορμάω, *erumpo.*

Συνεξορύττω, f. ξω, ſimul effodio. Ex σὺν, & ἐξορύττω, *effodio.*

Συνεξουρέω, ῶ, f. ήσω, ſimul emeio. Ex σὺν, & ἐξουρέω, *emeio.*

Συνεξοστρακίζω, f. ίσω, ſimul in exſilium ejicio ſeu pello. Ex σὺν, & ἐξοστρακίζω, *in exſilium ablego.*

Συνεξυγραίνω, una mollio, ſeu mollifico. Ex σὺν, & ἐξυγραίνω, *emollio.*

Συνεορτάζω, f. άσω, una feſtum celebro. Gl. V. concelebro. Ex σὺν, & ἑορτάζω, *feſtum celebro.*

Συνεοχμὸς, οῦ, ὁ, junctura, commiſſura, qua duo inter ſe coëunt & continua quadam cohærentia copulantur. A συνέχω, *contineo.*

Συνεπάγω, f. ξω, colligo, conſtringo, adduco. Ex σὺν, & ἐπάγω, *adduco.*

Συνεπᾴδω, una accino, concento, Gl. V. (2) ſimul incanto. Ὦ νεάνιδες, συνεπᾴδετ' Ἄρτεμιν, Eur. Iph. in Au. 1544. Ex σὺν, & ἐπᾴδω, *accino.*

Συνεπαινέω, ῶ, collaudo, comprobo, adſtipulor, adſentior. Συνεπῄνει καὶ χάριν ὡμολόγει, Herodot. Συνεπαινεσάντων δὲ πάντων, καὶ οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδὲν, Dem. Οἱ δὲ πάντες συνεπῄνουν ἰσχυρῶς ταῦτα ποιεῖν, Xen. Cyr. 5, 15. Ex σὺν, & ἐπαινέω, *laudo.*

Συνέπαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſentiens, comprobans. Ex σὺν, & ἔπαινος, *laus.*

Συνεπαίρω, contollo; (2) una excito. Συνεπαίρῃ τοῖς νοουμένοις, Xen. Ex σὺν, & ἐπαίρω, *attollo.*

Συνεπαισθάνομαι, una ſenſum & fructum percipio. Αἱ δυνάμεις οὐράνιοι καὶ τῶν τοιούτων συνεπαισθάνονται, Greg. Ex σὺν, & ἐπαισθάνομαι.

Συνεπαιτιάομαι, ῶμαι, ſimul criminor, ſimul vel una accuſo. Οὓς συνεπῃτιᾶτο τοῦ Λακωνισμοῦ, Plut. Ex σὺν, & ἐπαιτιάομαι, *accuſo.*

Συνεπακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſimul ſequor. Ex σὺν, & ἐπακολουθέω, *ſequor.*

Συνεπανίστημι, συνεπανίσταμαι, una inſurgo; συνεπανέστη, una inſurrexit, a. 2. Ex σὺν, & ἐπανίστημι, *inſurgo.*

Συνεπαρείδω, una & ſimul impingo. Ex σὺν, & ἐπαρείδω, *impingo.*

Συνέπεια, ας, ἡ, contextus verborum, R. Ex σὺν, & ἔπος, *verbum.*

Συνεπελαφρύνω, ſimul allevo. Ex σὺν, & ἐπελαφρύνω, *allevo.*

Συνεπεμφαίνω, adhuc in lucem edo, adhuc patefacio. Ex σὺν, & ἐπεμφαίνω, *patefacio.*

Συνεπερείδω, ſimul infigo, una & ſimul impingo; συνεπερείδομαι, connitor. Ex σὺν, & ἐπερείδω, *impingo.*

Συνεπευθύνω, una dirigo, una rego vel moderor, vel adjuvo in dirigendo. Ex σὺν, & ἐπευθύνω, *dirigo.*

Συνεπευφημέω, ῶ, f. ήσω, una cum aliis fauſta acclamatione approbo, Diod. Ex σὺν, & ἐπευφημέω, *fauſta acclamatione approbo.*

Συνεπηχέω, ῶ, f. ήσω, uno ſonitu ſeu una voce acclamo, vel accino, admurmuro, applaudo. Πάντες συνεπήχησαν μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Xen. Cyr. 3, 28. Συνεπήχησε δὲ πᾶς ὁ στρατὸς, ib. 7, 7. Ex σὺν, & ἐπηχέω, *accino.*

Συνεπιβαίνω, ſimul conſcendo, ſimul ingredior & pervenio. Ex σὺν, & ἐπιβαίνω, *conſcendo.*

Συνεπιβάλλω, ſimul injicio; (2) incurro eodem. Ὅσα δὲ συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις καιροῖς, Polyb. Ex σὺν, & ἐπιβάλλω, *injicio, tendo aliquo.*

Συνεπιβουλεύω, una inſidior. Ex σὺν, & ἐπιβουλεύω, *inſidior.*

Συνεπιγραφεὺς, έως, ὁ, qui una fungitur munere deſcribendi tributum. A συνεπιγράφω.

Συνεπιγράφω, f. ψω, ſimul inſcribo, ſimul auctorem eſſe dico; (2) conſortem laudis facio. Δαίμονα καὶ Τύχην τοῖς κατορθώμασι συνεπιγράφουσι, Plut. Ex σὺν, & ἐπιγράφω, *inſcribo.*

Συνεπιδίδωμι, inſuper do, præbeo. Ἑκὼν σεαυτὸν τῇ Κλωθοῖ συνεπιδίδου, M. Anton. 4, 22. A σὺν, & ἐπιδίδωμι.

Συνεπιθρηνέω, ῶ, f. ήσω, q. d. allamentor & collamentor. Μὴ συνεπιθρηνεῖν, μὴ σφύζειν, M. Anton. 7, 25. Ex σὺν, ἐπὶ, & θρηνέω, *lamentor.*

Συνεπιθυμέω, ῶ, f. ήσω, una cupio, una deſidero. Ex σὺν, & ἐπιθυμέω, *cupio.*

Συνεπίκειμαι, ſimul incumbo, inſurgo. Ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς, Ariſt. Eq. 266. A σὺν, & ἐπίκειμαι, *incumbo.*

Συνεπικλάω, ῶ, f. άσω, una confringo. Ex σὺν, & ἐπικλάω, *frango.*

Συνεπικοσμέω, ῶ, f. ήσω, una orno, ad ornamentum addendum juvo. Συνεπικοσμεῖ, καὶ ψυχαγωγεῖ, M. Anton. 3, 2. Ex σὺν, & ἐπικοσμέω, *orno.*

Συνεπικουρέω, ῶ, una opitulor. Συνεπικουρεῖν ταῖς ἀπορίαις αὐτῶν, Xen. Cyr. 1, 24. Ex σὺν, & ἐπικουρέω, *opitulor.*

Συνεπικουφίζω, f. ίσω, una cum aliquo ſublevo, ad ſublevandum adjuvo. Ex σὺν, & ἐπικουφίζω, *ſublevo.*

Συνεπικρίνω, f. νῶ, ſimul judico, una ſententiam fero. Αὐτὸς δ' ἡμῖν, ἑταῖρε, τὰ ἐπὶ μέρους (ὡς πέφυκας καὶ καθήκει) συνεπικρινεῖς ἀληθέστατα, Longin. 1. A σὺν, & ἐπικρίνω.

Συνεπικροτέω, ῶ, ſimul applaudo. Ex σὺν, & ἐπικροτέω, *applaudo.*

Συνεπικρύπτω, f. ψω, ſimul occulto. Ex σὺν, & ἐπικρύπτω, *occulto.*

Συνεπικυρόω, ῶ, f. ώσω, ſimul probo. Ἂν μὴ συνεπικυρώσῃ τὸ προβεβουλευμένον ὁ δῆμος, Polyb. Ex σὺν, & ἐπικυρόω, *approbo.*

Συνεπιλαμβάνω, & συνεπιλαμβάνομαι, una prehendo, vel ſimul capeſſo, vel ſimul adgredior; (2) adjuvo, opitulor. Συνεπιλαβέσθαι τοῦ πολέμου, Diod. Συνεπιλήψεται τοῦ ἔργου αὐτῷ καὶ ὁ Θηβαῖος ποιητὴς, Luc. Imag. Ex σὺν, & ἐπιλαμβάνω, *adſumo.*

Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, una teſtimonium tribuo ſeu perhibeo. Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι, Hebr. 2, 4. Ex σὺν, & ἐπιμαρτυρέω, *atteſtor.*

Συνεπιμειδιάω, ῶ, ſimul rideo, ſimul lætor, R. Ex σὺν, & ἐπιμειδιάω, *lætor.*

Συνεπιμελοῦμαι, una curo. Ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἔχοιεν συνεπεμελεῖτο, Xen. Cyr. 5, 21. Ex σὺν, & ἐπιμελοῦμαι, *curo.*

Συνεπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, una vel ſimul ad menſuram addo. Ex σὺν, & ἐπιμετρέω, *ad menſuram addo.*

Συνεπινεύω, f. εύσω, annuo, adſentior. Συνεπινεύει τῇ φθορᾷ, Plut. Ex σὺν, & ἐπινεύω, *annuo.*

Συνεπιορκέω, ῶ, ſimul pejero. Ex σὺν, & ἐπιορκέω, *pejero.*

Συνεπιπονέω, ῶ, ſimul allaboro, ſimul laboro. Ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις οἱ ἀγαθοὶ συνεπιπονεῖν ἐθέλουσι, Xen. Cyr. 5, 21. Ex σὺν, & ἐπιπονέω, *allaboro.*

Συνεπισκέπτομαι, f. ψομαι, una inſpicio, ſeu una luſtro, una conſidero & diſpicio. Ex σὺν, & ἐπισκέπτομαι, *inſpicio.*

Συνεπισκοτέω, ῶ, f. ήσω, una tenebras offundo. Ex σὺν, & ἐπισκοτέω, *obtenebro.*

Συνεπισπάω, ῶ, f. άσω, una attraho; συνεπισπάομαι, ῶμαι, ſimul vel una attraho. Ex σὺν, & ἐπισπάω, *attraho.*

Συνεπισπεύδω, f. εύσω, una accelero. Ex σὺν, & ἐπισπεύδω, *accelero.*

Συνεπίσπομαι, ſimul ſequor. Οἱ δὲ Πέρσαι συνεπισπόμενοι, Xen. Cyr. 7, 8. Τούτῳ δὲ τῷ μύθῳ καὶ πλάνῳ ξυνεπισπόμενος, Plut. Ex σὺν, & ἐπίσπομαι, *ſequor.*

Συνεπίσταμαι, ſum conſcius; (2) ſcio. Ταῦτα οὖν ξυνεπιστάμενοι αὐτοῖς, Luc. σοὶ πονηρὰ δράσαντι, id. Ex σὺν, & ἐπίσταμαι, *ſcio.*

Συνεπιστένω, congemiſco, condoleo, Plut. Ex σὺν, & ἐπιστένω, *ingemiſco.*

Συνεπιστρέφω, f. ψω, una converto, ſeu una convertor & revertor. Συνεπιστρέφεσθαι τοῖς ἤθεσι, Plut. Ex σὺν, & ἐπιστρέφω, *revertor.*

Συνεπισχύω, viribus meis aliquem adjuvo, auxilior; (2) confirmo, ſuppetias fero. Gl. V. adjuvo. Ἐάν τινα εὖ ποιῆσαι δέῃ, συνεπισχύει, Xen. Ex σὺν, & ἐπισχύω, *vires ſumo.*

Συνεπιτείνω, una intendo; (2) intendo, adaugeo. Συνεπιτείνει τοῖς πάθεσι, Ariſtot. Ex σὺν, & ἐπιτείνω, *intendo.*

Συνεπιτελέω, ῶ, ad conſummationem confero. Ex σὺν, & ἐπιτελέω, *conſummo.*

Συνεπιτίθημι, ſimul impono, i. e. imputo; συνεπιτίθεμαι, ſimul adorior & invado, inſurgo.

inſurgo, adgredior. Προορώμενοι μὴ συνεπιτίθεσθαι τοῖς τότε ἐφεστῶσιν αὐτοὺς καιροῖς, Polyb. Ex σὺν, & ἐπιτίθημι, *impono.*

Συνεπιφαίνομαι, ſimul appareo, vel exorior. Ex σὺν, & ἐπιφαίνομαι, *appareo.*

Συνεπιφέρω, ſimul infero. Ex σὺν, & ἐπιφέρω.

Συνεπιψηφίζω, una cum aliis ſuffragio meo confirmo. Συνεπιψηφίσαι τὰ δόξαντα τοῖς γέρουσι, Ariſtot. Ex σὺν, & ἐπιψηφίζω, *ſuffragio meo confirmo.*

Συνεποκέλλω, una ad littus appello. Ex σὺν, & ἐποκέλλω, *ad littus appello.*

Συνέπομαι, ſum comes & adſecla. Οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο, Theocr. 13, 17. Συνέπεσθε τοίνυν μοι πάντες, Xen. Cyr. 4, 2. Ex σὺν, & ἕπομαι, *ſequor.*

Συνεπόμνυμι, ſimul juro, conjuro. Συνεπόμνυσθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; Ariſt. Lyſ. 237. A σὺν, & ἐπόμνυμι, *inſuper juro.*

Συνεποπτεύω, f. εύσω, ſimul inſpicio. Ex σὺν, & ἐποπτεύω, *inſpicio.*

Συνεπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio, cum vulneris cicatrix contrahitur. Ex σὺν, & ἐπούλωσις, *cicatricis inductio.*

Συνεπουρίζω, f. ίσω, una impello ventum ſecundum immittens, Ariſtot. Ex σὺν, & ἐπουρίζω, *vento ſecundo impello.*

Συνεπτυγμένως, complicate. A συνεπτυγμένος, complicatus, a συμπτύσσω.

Συνεπωθέω, ῶ, ſimul detrudo, Suic. Ex σὺν, & ἐπωθέω, *detrudo.*

Συνερανίζω, f. ίσω, colligo, cogo, congero; (2) confero, contribuo; (3) opitulor ad aliquid conficiendum. Συνερανίζειν τοὺς λόγους, Iſocr. Ex σὺν, & ἐρανίζω, *colligo.*

Συνεράω, ῶ, ſimul amo. Καλὸν δέ τ' ἐρασαμένῳ συνερᾶσθαι, Moſch. 7, ult. Ex σὺν, & ἐράω, *amo.*

Συνεργάζομαι, f. άσομαι, cooperor, Gl. V. conficio, ſubigo. Εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσῃ σκόπει, Soph. Ant. 41. Συνειργασμένοι λίθοι, coagmentati, Thucyd. Πρὸς τὸ ὠθεῖσθαι συνεργάζονται, Xen. Cyr. 7, 9. Ex σὺν, & ἐργάζομαι, *operor.*

Συνεργάτης, ου, ὁ, operis ſocius, adjutor. Ex σὺν, & ἐργάτης, *operator.*

Συνέργεια, & συνεργία, ας, ἡ, cooperatio, mutua opera, mutuum auxilium, Suic. A συνεργέω.

Συνεργέω, ῶ, adjuvo, proſum, confero. Gl. V. ſuppedito. Πάντες εἰς ἓν ἀποτέλεσμα συνεργοῦμεν, M. Anton. 6, 31. A συνεργός.

Συνέργιον, & συνεργεῖον, ου, τὸ, officina, Ph. Gl. V. Ab eod.

Συνέργημα, ατος, τὸ, facinus; (2) mutua opera, mutuum auxilium, Suic. A συνεργέω.

Συνεργολάβος, ου, ὁ, in conductione operis ſocius. Ex σὺν, & ἐργολάβος, *opus conducens.*

Συνεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, cooperator, adjutor, collega, adminiſter. Ex σὺν, & ἔργον, *opus.*

Συνέργω, f. ξω, adjuvo. Ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ (πατρὶ) τέκνον, οὐκ εἰ ξυνέρξων; Soph. Trach. 83. Ab eod.

Συνέρδω, ſimul facio. Ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης, οὔτε ξυνέρδεις, τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις; Soph. El. 352. Ex σὺν, & ἔρδω, *facio.*

Συνερείδω, f. είσω, defigo, impingo; συνερείδομαι, incumbo, impreſſionem facio. Χρυσέαισιν συνερείδει περόναις κρυπτὸν ἀφ' Ἥρας, Eur. Bac. 97. Οἱ δὲ χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες χωροῦσι νέον πρόσφαγμα θεᾶς, id. Iph. in Tau. 458. Ex σὺν, & ἐρείδω, *infigo.*

Συνέρεισις, εως, ἡ, colliſio, conſertio, connexio, Suic. A συνερείδω.

Συνερειστικὸς, ἡ, ὸν, ſuo nixu ſe continens. Ab eod.

Συνερέσσω, una remigo. Ex σὺν, & ἐρέσσω, *remigo.*

Συνερετμέω, ῶ, ſimul remigo. Ex σὺν, & ἐρετμέω, *remigo.*

Συνερίζω, f. ίσω, contendo. Ex σὺν, & ἐρίζω, *rixor.*

Συνέριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ lanificium ſimul exercet, ſocius vel ſocia in lanificio, ſocius in aliquo opere. Ex σὺν, & ἔριθος, *lanificus.*

Συνερκτικὸς, οῦ, ὁ, copulatorius, bene connectens. A συνείργω, *copulo.*

Σύνερξις, εως, ἡ, copulatio. Gl. V. copula. A συνείργω.

Συνέρομαι, interrogo, Heſ. Ex σὺν, & ἔρομαι, quod idem notat.

Συνέρπω, conrepo, Gl. V. Ex σὺν, & ἕρπω, *repo.*

Συνέρχομαι, convenio, in unum eumdemque locum convenio; συνελθόντες, congreſſi, a. 2. part. Εἰς ἓν συνελθὼν, Eur. Ph. 465. Τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην; Ariſt. Ran. 47. Ex σὺν, & ἔρχομαι, *venio.*

Συνερωτάω, ῶ, f. ήσω, ſimul interrogo, quæſtionem propono. Εἰ δέ γε ἐθελήσεις κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαί μοι συνερωτωμένῃ, Luc. Bis Accuſ. Ex σὺν, & ἐρωτάω, *rogo.*

Συνεσθίω, una comedo, ſimul veſcor. Συνεσθίει αὐτοῖς, Luc. 15, 2. μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους, Gen. 43, 32. Ex σὺν, & ἐσθίω, *veſcor.*

Σύνεσις, εως, ἡ, intellectus, prudentia, ſapientia, Gl. V. (2) conſcientia; (3) commiſſio, coitio. A συνίημι, *intelligo, committo.*

Συνεσκευασμένως, *Adv.* collectim, confertim, ſimul. A συσκευάζω.

Συνεσπίπτω, f. m. πεσοῦμαι, ſimul incido, cado. Ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ, Ariſt. Conc. 1089. A σὺν, & εἰσπίπτω, *incido.*

Συνέσπομαι, una vel ſimul ſequor, comitor. Ex σὺν, & ἕσπομαι, *ſequor.*

Συνεσταλμένως, *Adv.* correpte, correpta ſyllaba; (2) parce. A συνεσταλμένος, quod eſt a συστέλλω, *contraho.*

Συνεστηκότως, *Adv.* conſtricte, contracte, contracto animo. A συνίστημι.

Συνεστίασις, εως, ἡ, q. d. coëpulatio, commune epulum. Gl. Vet. convivium. A συνεστιάω.

Συνεστιάω, ῶ, f. άσω, convivio ſeu epulo excipio; συνεστιῶμαι, convivor, Gl. V. Συνεστιώμενός τε αὐτοῖς ἀφελῶς, Ælian. V. H. 4, 9. A συνέστιος.

Συνεστίη, ης, ἡ, convivium, Ion. Ab eod.

Συνέστιος, ου, ὁ, q. d. confocarius, domeſticus, contubernalis, convictor. Gl. Vet. conviva. Ex σὺν, & ἑστία, *focus.*

Συνεταιρέομαι, οῦμαι, una ſocietatem cum aliquo ineo. Ex σὺν, & ἑταῖρος, *ſocius.*

Συνεταιρὶς, ίδος, ἡ, ſodalis, ſocia, amica. A συνεταῖρος.

Συνετὴς, οῦ, ὁ, intelligens. Ex συνίημι.

Συνετίζω, intelligentem reddo, intelligere facio. A συνετός.

Συνετὸς, ἡ, ὸν, qui intelligi poteſt; (2) intelligens, perſpicax in judicando, ſciens. Ph. prudens, ſolers. A συνίημι.

Συνετῶς, *Adv.* intelligenter, prudenter. Gl. V. prudenter, ſapienter. A συνετός.

Συνεύαδε, complacuit, a. 2. 3. ſ. verbi συνανδάνω. Οὐδ' αὐτοῖς ἄρσην θήρεσι συνεύαδεν εὐνὴ, Phocyl. 179. A σὺν, & ἀνδάνω, *placeo.*

Συνευδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, ſimul beatus ſum. Ex σὺν, & εὐδαιμονέω, *beatus ſum.*

Συνευδοκέω, ῶ, f. ήσω, comprobo, adſentior, conſentio. Ph. συνευδοκεῖ, conſentit, invicem videtur, complacet. Συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, Luc. 11, 48. τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, Act. 8, 1. Συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, 1 Cor. 7, 12. Ex σὺν, & εὐδοκέω, *bene cupio.*

Συνευδοκητὴς, οῦ, ὁ, qui cum alio conſpirat, cui idem cum alio placet, Suic. A συνευδοκέω.

Συνεύδω, una dormio, condormio, una cubo. Ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, Soph. El. 589. Ex σὺν, & εὕδω, *dormio.*

Συνευημερέω, ῶ, ſimul lætitiæ ſum particeps. Ex σὺν, & εὐημερέω, *bonum diem ago.*

Συνευνάζομαι, ſimul dormio, concumbo. Ex σὺν, & εὐνάζω, *dormio.*

Συνευνέτης, ου, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex σὺν, & εὐνάω, *dormio.*

Συνευνέτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux. A συνευνέτης.

Συνεύνιος, qui vel quæ eodem cubili utitur; (2) maritus, uxor. Ex σὺν, & εὐνὴ, *cubile.*

Σύνευνος, ου, ὁ καὶ ἡ, conjux, concubina, Ph. Ex iiſd.

Συνευπορέω, ῶ, comparo, aliquem in comparando ſeu adquirendo adjuvo, operam meam alicui navo; συνευποροῦμαι, una abundo. Ἐδεῖτο μου τριάκοντα μνᾶς συνευπορῆσαι, Dem. Ex σὺν, & εὐπορέω, *comparo.*

Συνευτυχέω, ῶ, ſimul felix ſeu fortunatus ſum, ſimul rem feliciter gero, ſimul rebus ſecundis floreo. Ex σὺν, & εὐτυχέω, *felix ſum.*

Συνευφραίνομαι, collætor, congaudeo, ſimume oblecto. Ex σὺν, & εὐφραίνομαι, *læto ſum animo.*

Συνεύχομαι, una cum alio precor, ſimul vota facio; (2) bene precor alicui, exitum felicem opto. Ταῦτα δὴ ξυνεύχομαι, Eur. Hel. 651. Ex σὺν, & εὔχομαι, *precor.*

Συνευωχέω, ῶ, f. ήσω, una convivio excipio; & συνευωχέομαι, una epulor. Συνευωχούμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, Judæ 12. Ex σὺν, & εὐωχέω, *convivio excipio.*

Συνεφάπτομαι, f. ψομαι, ſimul capeſſo, ſimul ſuſcipio & adgredior; (2) adjuvo, opitulor. Τῷ Θυάμιδι τοῦ ἔργου συνεφαψόμενος, Heliod. τῆς ἡδονῆς, Luc. Συνεφάπτεσθαι τῶν πόνων, Chryſ. Ex σὺν, & ἐφάπτομαι, *attingo.*

Συνεφεδρεύω, f. εύσω, ſimul ſubſidio ſum. Ex σὺν, & ἐφεδρεύω, *ſubſidio ſum.*

Συνεφέλκω, & συνεφέλκομαι, ſimul traho. Μηδὲν τοῦ σώματος συνεφέλκουσα, Plat. Phæd. 20. Συνεφείλκετο τὸν νεανίσκον, Heliod. Ex σὺν, & ἐφέλκω, *traho.*

Συνεφέπομαι, una ſequor. Συνεφείπετο δὲ καὶ πᾶσα ἡ φάλαγξ δρόμῳ, Xen. Cyr. 3, 28. Ἡ δὲ λαθοῦσα αὐτὸν συνεφείπετο, ib. 6, 26. A σὺν, & ἐφέπομαι.

Συνεφηβεύω, una pubeſco ſeu adoleſco. Ex σὺν, & ἐφηβεύω, *pubeſco.*

Συνέφηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui una pubeſcit, pubertatis & adoleſcentiæ ſocius, æqualis. Ex σὺν, & ἔφηβος, *puber.*

Συνεφίστημι, una præficio; συνεφίσταμαι, una inſurgo. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, Act. 16, 22. Ex σὺν, & ἐφίστημι, *præficio.*

Συνέχεια, ας, ἡ, continuitas, perpetuitas, adſiduitas; (2) crebritas, denſitas. A συνεχής.

Συνεχὲς, *Adv.* continenter, ſine intermiſſione. Ab eod.

Συνεχέστερον, *Adv.* ſæpius, Gl. V. συνεχέστατα, *Adv.* ſæpiſſime, Gl. V. A συνεχής.

Συνεχέως, *Adv.* adſidue, frequenter. Ab eod.

Συνεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, continuus, continens, cohærens, perpetuus; (2) creber, frequens, adſiduus. A συνέχω.

Συνέχθω, una odi, ſimul odio habeo. Οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, Soph. Antig. 529. A σὺν, & ἔχθω, *odi*.

Συνέχω, f. ξω, teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coërceo; (2) conſervo, comprehendo, calleo; συνέχομαι, opprimor, Gl. V. συνέχονται, premuntur, Ph. Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, 2 Cor. 5, 14. Συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, Act. 7, 57. Συνέξουσί σε πάντοθεν, Luc. 19, 43. Δύο δ' ἀντὶ μιᾶς ᾅδης ψυχὰς τὰς πιστοτάτας γε συνέσχεν ὁμοῦ, Eur. Alc. 894. Συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ, Luc. 4, 38. Συνείχετο τῷ πνεύματι, Act. 18, 5. Ex σὺν, & ἔχω, *habeo*.

Συνεχῶς, *Adv.* continenter, ſine intermiſſione; (2) crebro, frequenter, adſidue. A συνεχής.

Συνέψω, ſimul coquo. Gl. V. concoquo. Ex σὺν, & ἕψω, *coquo*.

Συνηγορέω, ῶ, f. ήσω, patrocinor, patrocinio meo defendo; (2) adſentior, adſtipulor. Συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων; Ariſt. Nub. 1085. Ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ, Soph. Trach. 827. Ab ἀγορὰ *forum*.

Συνηγόρημα, ατος, τὸ, patrocinium, Suic. A συνηγορέω.

Συνηγορία, ας, ἡ, patrocinium, defenſio cauſſæ. A συνήγορος.

Συνηγορικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad patrocinium. A συνηγορία.

Συνήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, advocatus, patronus. A συνηγορέω.

Συνήδομαι, cum alio voluptate & gaudio adficior, gratulor; συνήσθην, a. 1. paſſ. Οὐ μὴν θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήδομαι, Eur. Rheſ. 959. Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ, Rom. 7, 22. ἄλγεσι δώματος, Eur. Med. 136. Ὡς μοι συνησθῇς, id. Ion. 765. Συνησθεὶς ἐκείνῳ κοινῇ, Xen. Cyr. 4, 1. Ex σὺν, & ἥδομαι, *voluptate fruor*.

Συνηδύνω, una exhilaro & jucundum reddo, oblecto. Ex σὺν, & ἡδύνω, *exhilaro*.

Συνήθεια, ας, ἡ, conſuetudo, familiaritas. A συνήθης.

Συνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, conſuetus; (2) familiaris. Ex σὺν, & ἦθος, *mos*.

Συνήθως, *Adv.* pro more, pro conſuetudine. Ph. ſolenniter. Gl. V. familiariter. A συνήθης.

Συνήκω, convenio, coëo. Τὰ δὲ σχίσμαθ' ἀλλ' εἰς ὀξὺ συνήκοντα, Theophr. Ex σὺν, & ἥκω, *venio*.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ, coævus, coætaneus, æqualis. Ex σὺν, & ἡλικιώτης, quod idem notat.

Συνῆλιξ, κος, ὁ, æqualis; συνήλικες, æquales. Ex σὺν, & ἧλιξ, *æqualis*.

Συνηλόω, ῶ, conclavo, Gl. V. Ex σὺν, & ἠλόω, *clavo*.

Συνήλωσις, εως, ἡ, conclavatio. Gl. V. A præc.

Σύνηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, convena; συνήλυδες, convenæ, Ph. A συνέρχομαι, *convenio*; ab ἔρχομαι, unde ἤλυθον, & ἤλυσις.

Συνηλυσίη, ης, ἡ, conventus, coitus. Ion. pro συνηλυσία. Ab eod.

Συνήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod. Suic.

Συνημέρευσις, εως, ἡ, conſuetudo, familiaritas. A συνημερεύω.

Συνημερευτὴς, οῦ, ὁ, is, quocum eſt nobis conſuetudo quotidiana, is, quo familiariter utimur. A συνημερεύω.

Συνημερεύω, f. εύσω, una diem totum, vel totos dies tranſigo; (2) verſor cum aliquo. Ἃ λέγων συνημέρευε τοῖς συνδιατρίβουσι, Xen. Ex σὺν, & ἡμερεύω, *diem tranſigo*.

Συνημερόω, ῶ, f. ώσω, una manſuefacio, ſeu cicuro. Ex σὺν, & ἡμερόω, *manſuefacio*.

Συνημμένως, *Adv.* unite, conjunctim. Ph. continuatim. A συνάπτω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, ſocietatis aut fœderis ſanctio, pactum. A συνήμων.

Συνήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, congruens & velut apto quodam vinculo connexus; (2) conſors, compar, ſocius. Ex σὺν, & ἀείρω, *connecto*.

Συνηπεροπεύω, f. σω, ſimul decipio. Καὶ μὴν ἐγὼ συνηπεροπεύσω, παραμένουσ' ἐνθαδὶ, ϗ ξυσταθεύσω τοῦτον, Ariſt. Lyſ. 845. A σὺν, & ἠπεροπεύω, *decipio*.

Συνηρετμεῖν, una remigare; metaph. concorditer aliquid facere. Ἔξεστι οὖν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν; Soph. Aj. 1346. Ex σὺν, & ἐρετμεῖν, *remigare*.

Συνηρεφέω, ῶ, f. ήσω, opaco, inumbro. Ὥστε τῷ τρίτῳ ἔτει συνηρεφεῖν, Theophr. A συνηρεφής.

Συνηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus umbra ſpiſſa tamquam tecto, umbroſus, opacus, conſitus, obſitus, refertus. A σὺν, & ἐρέφω, *tego*.

Συνηρεφία, vel συνηρέφεια, ας, ἡ, condenſitas arborum, Suic. A συνηρεφής.

Συνήριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, connumerandus; pro συνάριθμος.

Συνησκημένως, polite. Ph. A συνησκημένος, part. a συνασκέω.

Συνηττάομαι, ῶμαι, p. συνήττημαι, una ſuperor, vincor. Τῶν δὲ πολεμίων πολλοὶ μὲν συνήττηνται κατ' αὐτῶν, Xen. Cyr. 6, 27. A σὺν, & ἡττάομαι, *ſuperor*.

Συνηχέω, ῶ, f. ήσω, conſono, concrepo. Ex σὺν, & ἠχέω, *ſono*.

Συνήχησις, εως, ἡ, concentus. A συνηχέω.

Συνθακέω, ῶ, f. ήσω, adſideo, Suic. Ex σὺν, & θᾶκος, *ſedes*.

Σύνθακος, ου, ὁ, conſeſſor. Ex iiſd.

Συνθάλπω, f. ψω, confoveo, concalefacio. Ex σὺν, & θάλπω, *foveo*.

Συνθάπτω, f. ψω, conſepelio, una ſepelio. Καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω, Soph. Aj. 1395. Κόσμος γ' ἕτοιμος, ᾧ σφε συνθάψει πόσις, Eur. Alc. 146. Ἆρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε; id. Hel. 1260. Συνετάφημεν (a. 2.) οὖν αὐτῷ, Rom. 6, 4. Συνταφέντες αὐτῷ, Col. 2, 12. Ex σὺν, & θάπτω, *ſepelio*.

Συνθεάομαι, ῶμαι, una ſpecto, conſpicor, Polyb. Ex σὺν, & θεάομαι, *ſpecto*.

Συνθεατὴς, οῦ, ὁ, qui ſimul ſpectat, ſpectationis ſocius. A συνθεάομαι.

Συνθεάτρια, ας, ἡ, quæ ſimul ſpectat. A συνθεατής.

Συνθέλω, ſimul volo, conſentio. Συνθέλω δ' ἐγὼ, Eur. Her. fur. 835. Ex σὺν, & θέλω, *volo*.

Σύνθεμα, ατος, τὸ, ſignum, quod ex compoſito datur, teſſera, pactum, compoſitio libri. A συντίθεμαι.

Συνθεολογέω, ῶ, f. ήσω, ſimul cum alio deitatem alicui adſero; συνθεολογοῦμαι, ſimul cum alio deitas mihi adſeritur, Suic. Ex σὺν, & θεολογέω, *de Deo loquor*.

Συνθερίζω, f. ίσω, una meto, una meſſem facio. Ex σὺν, & θερίζω, *meto*.

Συνθερμαίνω, concalefacio. Ex σὺν, & θερμαίνω, *calefacio*.

Συνθεσία, ας, ἡ, compoſitio. Gl. V. continuatio; pactum, fœdus. A συντίθημι, *compono*.

Σύνθεσις, εως, ἡ, compoſitio, coagmentatio, commiſſura cujuſlibet rei; (2) Syntheſis, *figura grammatica*. Ab eod.

Συνθετέον, componendum, conveniendum. Ab eod.

Συνθέτης, ου, ὁ, compoſitor. Ab eod.

Συνθετικὸς, ἡ, ὸν, qui componere & ſtruere novit. A συνθέτης.

Σύνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, & συνθετὸς, ἡ, ὸν, compoſitus, coagmentatus. A συντίθεμαι.

Συνθέω, ῶ, concurro, una curro. Ex σὺν, & θέω, *curro*.

Συνθεωρέω, ῶ, f. ήσω, ſimul adſpicio, Suic. (2) animadverto, cognoſco, Suic. (3) una feſtivitatem celebro & ludos ſpecto. Ex σὺν, & θεωρέω, *adſpicio*.

Συνθήκη, ης, ἡ, compoſitio, coagmentatio; (2) ſponſio, pactum, conventio, fœdus. A συντίθημι.

Συνθηκοφύλαξ, ακος, ὁ, cui cuſtodiendæ traditæ ſunt tabulæ pactorum. Ph. ſequeſter. Ex συνθήκη, & φύλαξ, *cuſtos*.

Σύνθημα, ατος, τὸ, compoſitum, conſtitutum, compactum; (2) ſignum; Ph. inſigne, ſigillum. A συντίθημι.

Συνθηματικοὶ στέφανοι, locatitiæ coronæ, de quibus conficiendis conſtitutum & conventum eſt. A σύνθημα.

Συνθηματικὸς, ut συνθηματικαὶ ἐπιστολαὶ, epiſtolæ per ſigna ac notas arcanas ſcriptæ. A σύνθημα.

Συνθημάτιον, ου, τὸ, teſſerula, Gl. V. A σύνθημα.

Συνθηματικῶς γράφειν, per ſigna & notas ſcribere. A συνθηματικός.

Συνθηράω, ſimul venor. Ὁ μὲν ὡς φίλῳ συνεθήρα, Xen. Cyr. 4, 24. A σὺν, & θηράω, *venor*.

Συνθηρευτὴς, οῦ, ὁ, venationis ſocius. A συνθηρεύω.

Συνθηρεύω, ſimul venor vel capio, Suic. Ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα, μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται, Ariſt. Θεσμ. 163. Ex σὺν, & θηρεύω, *venor*.

Σύνθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, venationis ſocius. Ex σὺν, & θήρα, *venatio*.

Συνθιασεύω, una pompatice & thiaſi more progredior, una thiaſos duco, Suic. Ex σὺν, & θιασεύω, *thiaſos duco*.

Συνθιασώτης, ου, ὁ, conſors τοῦ θιάσου; ſocius, ſodalis, Ariſt. Plut. 507. Ex σὺν, & θιασώτης, *ſocius choreæ*.

Συνθιγγάνω, una tango ſeu contrecto, Suic. Ex σὺν, & θιγγάνω, *tango*.

Συνθλάω, ῶ, f. άσω, confringo. Gl. V. συνθλῶ, contundo. Ph. συνθλᾷ, contundit, conlidit; συνθλασθῶσιν, oblidantur, Ph. conlidantur, a. 1. paſſ. conj. Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, συνθλασθήσεται, Matt. 21, 44. & Luc. 20, 18. Ex σὺν, & θλάω, *frango*.

Συνθλίβω, f. ψω, comprimo. Συνέθλιβον αὐτὸν, Marc. 5, 24. Ex σὺν, & θλίβω, *premo*.

Συνθνήσκω, commorior. Πολλάκις συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες, Phocyl. 127. Συνθάνοιμί σοι, Eur. Med. 1213. Ex σὺν, & θνήσκω, *morior*.

Συνθοινάτωρ, Dor. pro συνθοινήτωρ, ορος, ὁ, conviva, Suic. Ex σὺν, & θοινήτωρ, quod idem ſignificat.

Συνθοίνιος, ου, ὁ, conviva. Ex σὺν, & θοίνη, *cœna*.

Συνθραύω, confringo, Gl. V. Τῷ δὲ Φρυγῶν κράτα συνθραύσω σέθεν, Eur. Or. 1547. Συντεθραύωται δ' ἅπαν πικροτάτους ἰδόντι δεσμοὺς τοὺς ἐμοὺς, Eur. Bac. 634. Ex σὺν, & θραύω, *frango*.

Συνθρηνέω, ῶ, collamentor, Suic. Ex & θρηνέω, *lamentor*.

Σύνθρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, luctus ſeu lamentorum ſocius. Ex σὺν, & θρῆνος, *lamentatio*.

Σύνθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eodem in throno ſedet. Gl. V. adſeſſor. Ex σὺν, & θρόνος, *thronus*.

Σύνθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſonus. Ex σὺν, & θρόος, *ſonus*.

Συνθρύπτω, f. ψω, confringo; (2) deliciis frango, delicatum ſeu mollem reddo. Συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν, Act. 21, 13. Ex σὺν, & θρύπτω, *frango*.

Συνθυμέω, ῶ, f. ήσω, unanimis & concors ſum, ejuſdem animi ſum; (2) ſimul iraſcor. Ex σὺν, & θυμὸς, *animus*, *ira*.

Συνθυμόω, ῶ, f. ώσω, ſimul ad iram concito. Ex σὺν, & θυμόω, *ad iram concito*.

Συνθύω, f. ύσω, una ſacrifico, una ſacra facio. Ἐι δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύειν χρεὼν, Eur. El. 803. Ex σὺν, & θύω, *ſacrifico*.

Συνιδρόω, ῶ, conſudo, una ſudo. Ex σὺν, & ἱδρόω, *ſudo*.

Συνιερεὺς, έως, ὁ, ſimul ſacerdos, collega pontificis, Suic. Ex σὺν, & ἱερεὺς, *ſacerdos*.

Συνίερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui una ſacris fruitur, Suic. Ex σὺν, & ἱερὸς, *ſacer*.

Συνιερουργέω, ῶ, f. ήσω, una ſacrifico, Suic. Ex σὺν, & ἱερουργέω, *ſacrifico*.

Συνιζάνω, conſido, ſubſido. Σάρκες δ' αἱ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον, Theocr. 22, 112. Μήτε ἔσω συντρέχῃ, μήτε συνιζάνῃ, M. Anton. 11, 11. Ex σὺν, & ἱζάνω, *ſedeo*.

Συνίζησις, εως, ἡ, ſedimentum, conſidentia terræ, labes; (2) Synizeſis, *figura grammatica*, quum duæ vocales in unam ſyllabam quaſi conſidunt. Ex σὺν, & ἱζάνω, *ſedeo*.

Συνίζω, idem quod συνιζάνω.

Συνίημι, f. ήσω, committo; (2) intelligo; συνίησιν, perſpicit, Ph. συνῆκα, intellexi, Gl. V. a. 1. Συνήκατε ταῦτα πάντα; Matt. 13, 51. Ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς συνῆκε θέσφατα; Eur. Ph. 425. Ἐιτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ, Ariſt. Plut. 45. Ex σὺν, & ἵημι, *mitto*.

Συνικμάζω, f. άσω, ſimul humecto; (2) humecto, humefacio. Ex σὺν, & ἰκμάζω, *humecto*.

Συνιππεύω, f. εύσω, ſimul equito, Suic. Ex σὺν, & ἱππεύω, *equito*.

Συνιππία, ας, ἡ, Gl. V. συνιππία, ἀγέλη ἵππων, equitium, grex equorum. Ex σὺν, & ἵππος.

Συνίσταμαι, vid. συνίστημι.

Συνιστάνω, commendo; idem quod συνίστημι. Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; 2 Cor. 3, 1. Ὀυ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ib. 5, 12. Ex σὺν, & ἱστάνω, *ſtatuo*.

Συνιστάω, ῶ, Gl. V. συνιστῶ, commendo; συνιστᾷ, commendat, Ph. Τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς, 2 Cor. 4, 2. Ex σὺν, & ἱστάω.

Συνίστημι, f. συστήσω, conſtituo; (2) compendo; συνέστηκα, conſiſto, adſiſto, Gl. V. p. συνεστηκὼς, conſtans, Gl. V. part. & συνεστὼς, conſiſtens. Gl. V. compos, compos mentis; συνίσταμαι, conſiſto, adſiſto, Gl. V. συνίσταται, conſtat, congreditur, Ph. Διὰ ταῦτα συνέστησαν ἐφ' ἡμᾶς τὸν τελευταῖον τουτονὶ πόλεμον, excitarunt, Dem. Βούλομαι αὐτὸν ἰατρῷ συστῆσαι, Plato. Συνεστάθη Κύρῳ, Xen. Καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν ἐν τῇ πόλει συνιστάμενον, Ariſt. Eq. 859. Ex σὺν, & ἵστημι, *ſiſto*.

Συνίστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, conſcius, teſtis. Ex σὺν, & ἵστωρ, *ſciens*, *peritus*.

Συνισχάνω, ſimul detineo, retineo. Ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχάνει, Eur. Iph. in Au. 706. A σὺν, & ἰσχάνω, *detineo*.

Συνισχυρέω, ῶ, id. cum ſeq. Οἱ ἂν ἡμῖν μάλιστα δοκῶσι συνισχυρεῖν, Xen. Cyr. 2, 15. A σὺν, & ἰσχυρέω.

Συνισχυρίζω, f. ίσω, corroboro, confirmo; συνισχυρίζεται, confortat, Ph. Ex σὺν, & ἰσχυρίζω, *firmo*.

Συνισχύω, f. ύσω, ſuppetias ferendo roboro. Ex σὺν, & ἰσχύω, *roboro*.

Συνίσχω, teneo, contineo. Ex σὺν, & ἔχω, *teneo*.

Σύνναιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cohabitator, contubernalis, R. A συνναίω.

Συνναίω, cohabito. Μητέρι συνναίεσκεν, Apoll. Ex σὺν, & ναίω, *habito*.

Σύνναος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in eodem templo colitur, qui idem templum habet, ejuſdem templi ſocius. Ex σὺν, & ναὸς, *templum*.

Συνναυβάτης, ου, ὁ, connauta, navigationis ſocius. Ex σὺν, & ναυβάτης, *nauta*.

Συνναύκληρος, ου, ὁ, q. d. ſimul navis dominus, metaph. ſocius, Suic. Ex σὺν, & ναύκληρος, *nauclerus*.

Συνναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, una navali prælio decerto. Ex σὺν, & ναυμαχέω, *navali prælio decerto*.

Συνναύτης, ου, ὁ, navigationis ſocius. Ex σὺν, & ναύτης, *nauta*.

Συννεάζω, una cum aliquo juventutem tranſigo. Ex σὺν, & νεάζω, *juventutem tranſigo*.

Συννέμω, compaſco, contribuo, Gl. V. συννέμομαι, compaſcor, una paſcor. Συννέμονται ταῖς θηλείαις, Ariſtot. Ex σὺν, & νέμω, *tribuo*, *paſco*.

Συννεύρωσις, εως, ἡ, oſſium per nervos connexio. Ex σὺν, & νεῦρον, *nervus*.

Σύννευσις, εως, ἡ, actio, qua quid aliquorſum vergit; (2) conſenſus, conſpiratio. A συννεύω.

Συννεύω, f. εύσω, in me vergo, contrahor; (2) conſentio, conſpiro. Πρὸς ἓν δὲ τὸ φιλούμενον ϗ ὁρᾶν ϗ συννεύειν τὸ φρόνημα καταναγκάζει, Heliod. Ex σὺν, & νεύω, *nuo*.

Συννέφεια, ας, ἡ, nubium congregatio ſeu collectio in unum. A συννεφής.

Συννεφέω, ῶ, nubes cogo ſeu colligo, obnubilo. Συννεφοῦσαν ὄμματα, Eur. El. 1092. Ὑπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ; Ariſt. Av. 1508. Ab eod.

Συννεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, collectas, ſ. coactas nubes habens. Gl. V. nubilus; συννεφὲς, nubilum. Gl. V. Ex σὺν, & νέφος, *nubes*.

Συννεφόω, ῶ, f. ώσω, coactis nubibus obſcuro, metaph. frontem corrugo. A συννεφής.

Συννέφω, coactis nubibus obſcuro, Suic. Ex σὺν, & νέφος, *nubes*.

Συννεχὲς, *Adv.* continenter, adſidue. A συνέχω.

Συννεχέως, idem & ab eod.

Συννέω, ſive συννήω, f. ήσω, innecto & intexo; (2) in unum acervum ſeu cumulum congero, coacervo. Συννήσας πυρὴν μεγάλην, Herodot. Συννενέαται φρυγάνων φάκελλοι, id. Ex σὺν, & νέω, *necto*, ſ. νήω, *cumulo*.

Συννεωτερίζω, f. ίσω, ſimul res novas molior. Ex σὺν, & νεωτερίζω, *res novas agito*.

Συννηπιάζω, f. άσω, una cum aliis infans ſum; (2) ad aliorum captum me demitto, quaſi cum pueris pueriliter me gero, Suic. Ex σὺν, & νηπιάζω, *ſum infans*.

Συννηστεύω, f. εύσω, ſimul vel una jejuno, Suic. Ex σὺν, & νηστεύω, *jejuno*.

Συννήχομαι, ſimul nato, ſimul fluctuo. Gl. V. connato. Ὅστις τοιούτοις θηρίοις ξυννήξομαι, Ariſt. Conc. 1098. Ex σὺν, & νήχομαι, *nato*.

Συννικάω, ῶ, ſimul vinco, R. Καὶ σὺ συννικᾷς ἐμοί, Eur. Alc. 1089. Συννενικήκατε μετ' ἀλλήλων, Xen. Cyr. 6, 27. Ex σὺν, & νικάω, *vinco*.

Συννοέω, οῶ, f. νοήσω, apud me æſtimo, mecum reputo & perpendo; (2) intelligo. Τὰς δὲ ὁδοὺς τούτων οὐ ῥᾴδιον συννοεῖν, Plato. Ex σὺν, & νοέω, *mente agito*.

Σύννοια, ας, ἡ, cogitatio ejus, qui ſecum aliquid reputat; (2) conſideratio; (3) intelligentia. A σύννους.

Συννομεὺς, έως, ὁ, compaſtor, Gl. V. Ex σὺν, & νομεὺς, *paſtor*.

Συννομικὸς, ὴ, ὸν, qui una paſci ſolet. A σύννομος.

Συννομοθετέω, ῶ, f. ήσω, una leges fero, ſocius ſum in ferendis legibus, Dem. Ex σὺν, & νομοθετέω, *leges fero*.

Σύννομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui iiſdem paſcuis utitur; (2) conjunctus, cognatus. Ex σὺν, & νομὴ, *paſcuum*.

Συννοσέω, ῶ, f. ήσω, ſimul ægroto; (2) una pecco. Συννοσεῖν αὐτῇ θέλει, Eur. Andr. 947. Ex σὺν, & νοσέω, *ægroto*.

Σύννους, ου, ὁ ϗ ἡ, agitabundus, meditabundus. Ex σὺν, & νοῦς.

Συννυκτερεύω, f. εύσω, ſimul ſeu cum aliquo pernocto. Ex σὺν, & νυκτερεύω, *pernocto*.

Συννυμφοκόμος, ου, ὁ, qui cum alio ſponſam comitatur & curat. Ex σὺν, & νυμφοκόμος, *qui ſponſam curat*.

Σύννυμφος, ου, ἡ, connupta. Gl. V. janitrix; σύννυμφοι, janitrices, Ph. Ex σὺν, & νύμφη, *ſponſa*.

Συνοδεύω, f. εύσω, itineris ſocius ſum, una iter facio. Gl. V. comitor. Ph. συνοδεύει, convenit. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, Act. 9, 7. Ex σὺν, & ὁδεύω, *iter facio*.

Συνοδία, ας, ἡ, conjunctio in via, iter commune, comitatus. Ph. comitatus, conventus. A σύνοδος.

Συνοδικὸς, ὴ, ὸν, q. d. conventionalis, conjunctionalis; συνοδικὴ μήνη, cum luna eſt in conjunctione ſolis. Ab eod.

Συνόδιον, ου, τὸ, conjunctio, ſ. coitus lunæ cum ſole. Ab eod.

Συνοδότης, ου, ὁ, comes. Ab eod.

Συνοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, itineris ſocius ſum, una iter facio. A συνοδοιπόρος, *una iter faciens*.

Συνοδοιπόρος, ου, ὁ, itineris ſocius, comes. Ex σὺν, & ὁδοιπόρος, *iter faciens*.

Σύνοδος, ου, ἡ, conventus, cœtus, concilium, conventio. Ph. concubitus; Gl. V. etiam congreſſus hoſtilis ac conflictus. Ex σὺν, & ὁδὸς, *via*.

Σύνοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, comes itineris. Ex iiſd.

Συνόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, cui dentes continui ſunt. Ph. dentex, piſcis quidam. Ex σὺν, & ὀδοὺς, *dens*.

Συνοδυνάω, ῶ, ſimul dolere facio; συνοδυνῶμαι, condoleo. Ex σὺν, & ὀδυνάω, *dolere facio*.

Συνοδύρομαι, ſimul lamentor. Ex σὺν, & ὀδύρομαι, *lamentor*.

Συνόζω, ſimul redoleo. Ex σὺν, & ὄζω, *redoleo*.

Σύνοιδα, conſcius ſum, Ph. Ex σὺν, & οἶδα, *ſcio*.

Συνοιδέω, ῶ, f. ήσω, una intumeſco. Ex σὺν, & οἰδέω, *intumeſco*.

Συνοικειόω, ῶ, f. ώσω, familiarem reddo, benevolentiam alicujus comparo; (2) accommodo, dedico. Ex σὺν, & οἰκειόω, quod idem notat.

Συνοικέσιον, ου, τὸ, connubium, matrimonium, contubernium. A συνοικέω.

Συνοικέτης, ου, ὁ, qui in eadem domo habitat, familiaris, contubernalis. Ab eod.

Συνοικέω, ῶ, f. ήσω, una habito, eadem domo utor, ſum contubernalis, cohabito. Ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη, γύναι, Eur. Andr. 237. Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ, id. Iph. in Tau. 524. Συνοικῆσαι πόσει, id. Hel. 1371. ἄλλῃ συνεύνῳ, id. Med. 1001. Ex σὺν, & οἰκέω, *habito*.

Συνοίκημα, ατος, τὸ, contubernium; (2) cœnaculum. A συνοικέω.

Συνοίκησις, εως, ἡ, cohabitatio, contubernium, familiaris conſuetudo, conſortium, connubium. Ab eod.

Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, qui una habitat cum aliquo, contubernalis. Ab eod.

Συνοικία, ας, ἡ, contubernium. Ph. inſula, conclavia. A σύνοικος.

Συνοίκια, ων, τὰ, feſtum Athenis in honorem Theſei, eo, quod ille, cæterorum oppidorum conciliabulis & magiſtratibus abolitis, uno inſtituto, concilio & curia, omnes conjunxiſſet & Athenis collocaſſet. Ab eod.

Συνοικίζω, f. ίσω, una jungo, una habitare facio, ejuſdem domus participem facio, contubernio mihi, ut connubio, jungo; (2) nuptum do. Gl. V. marito; (3) urbem civibus frequento, ædifico civitatem. Ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας, Eur. Her. fur. 68. Ex σὺν, & οἰκίζω, *ædifico*.

Συνοικισμὸς, οῦ, ὁ, cohabitatio, contubernium; (2) colonia. A συνοικίζω.

Συνοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, ſocius alicujus in condenda urbe ſ. domo. Ab eod.

Συνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, una ædifico, exſtruo. Ἐν ᾧ ϗ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, Epheſ. 2, ult. Οἰκία οὖ συνῳκοδομημένη, Philo. Ex σὺν, & οἰκοδομέω, *ædifico*.

Σύνοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem domus particeps, contubernalis. Gl. V. cohabitator; *σύνοικος ἐπὶ ἀνδρὸς ϗ γυναικὸς, de viro & fœmina* conjunx, Gl. V. Ex σὺν, & οἶκος, *domus*.

Συνοικουρέω, ῶ, ſocius ſum in cuſtodienda domo, vitæ domeſticæ ſocius ſum, Suic. Ex σὺν, & οἰκουρέω, *ſum cuſtos domus*.

Συνοίκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſocius in cuſtodienda domo, conſors. Ex σὺν, & οἰκουρος, *cuſtos domus*.

Συνοικτίζω, f. ίσω, commiſereor. Ὅ γε μὴν πατὴρ αὐτοῦ ϗ συνῴκτισέ με, Xen. Cyr. 4, 24. Ξυνῴκτισαν δὲ ϗ τῶν Κορινθίων τινες, Thuc. Ex σὺν, & οἰκτίζω, *miſereor*.

Συνοίμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſonus, qui uno concentu a multis canitur. Ex σὺν, & οἴμη, *cantilena*.

Συνοίομαι, una puto, adſentior. Συνοίομαι, ἔφη, ϗ ἐγὼ, ὅν γε τρόπον δύναμαι, Plato. Ex σὺν, & οἴομαι, *puto*.

Συνοίσειν, conferre, expedire, Gl. V. συνοίσοντα, profutura, Ph. Ὡς δὲ ϗ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίως διδάξομεν, Ariſt. Nub. 590. Ex σὺν, & οἴσω, *feram*.

Συνοκλάζω, f. άσω, genibus flexis conſido, genu ſucciduo me ſubmitto. Ex σὺν, & ὀκλάζω, *in genua procumbo*.

Συνολισθέω, ῶ, f. ήσω, in unum locum labor, confluo. Ex σὺν, & ὀλισθέω, *prolabor*.

Συνολκὴ, ῆς, ἡ, contractio. Ex σὺν, & ἕλκω, *traho*.

Συνόλλυμι, ſimul perdo, amitto, R. Ὅθ᾽ οὕνεκ᾽ αὐτῷ γ᾽ οὐ ξυνωλόμην ὁμοῦ, Eur. Hel. 103. Συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος, Bion. 1, 29. Ex σὺν, & ὄλλυμι, *perdo*.

Συνολολύζω, ſimul vociferor cum lætitia, R. Ex σὺν, & ὀλολύζω, *cum lætitia clamo*.

Σύνολον, in univerſum, omnino. Ex σὺν, & ὅλος, *totus*.

Συνολοφύρομαι, una lamentor. Ex σὺν, & ὀλοφύρομαι, *lamentor*.

Συνόλως, *Adv.* prorſus, omnino, R. A σύνολος.

Συνομαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, frater vel ſoror. Ex σὺν, & ὁμαίμων, quod idem notat.

Συνομαρτέω, ῶ, ſequor, comitor, concomitor. Ex σὺν, & ὁμαρτέω, quod idem ſignificat.

Συνομῆλιξ, Dor. συνομᾶλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ætate par vel æqualis, paris vel ejuſdem ætatis, R. Suic. Ex σὺν, & ὁμῆλιξ, quod idem ſignificat.

Συνομιλέω, ῶ, f. ήσω, converſor, colloquor. Συνομιλῶν αὐτῷ, Act. 10, 27. Ex σὺν, & ὁμιλέω, *converſor*.

Συνόμιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, confabulator, congerro. Ex σὺν, & ὅμιλος, *cœtus, turba*.

Συνόμνυμι, vel συνομνύω, una cum aliis juro, ſimul juro; (2) conjuro, conſpiro. Ἐπὶ τῷ δήμῳ ξυνώμνυτον πάλαι, Ariſt. Eq. 236. Ὅσοι μεταχόντες τῶν τότε κινδύνων ὑμῖν ξυνώμοσαν, Thuc. Ex σὺν, & ὄμνυμι, *juro*.

Συνομοιοπαθέω, ῶ, ſimiles ſeu iidem ſunt mihi adfectus, ſimiliter adficior. Ex σὺν, & ὁμοιοπαθέω, quod idem ſignificat.

Συνομολογέω, ῶ, ſimul ſentio, adſentior; (2) fateor, confiteor; (3) convenio, paciſcor. Τὸ νοερὸν τῆς ψυχῆς συνομολογεῖν ἠνείχετο, Heliod. Τὰ δ᾽ ἄλλα συνομολογήσαντες, Xen. Cyr. 7, 9. Πάντες σοι συνομολογήσουσι, Luc. Ex σὺν, & ὁμολογέω, *confiteor*.

Συνομορέω, ῶ, confinis ſum, R. Οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ, Act. 18, 7. A συνόμορος.

Συνόμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, confinis, Ph. Ex σὺν, & ὅμορος, *confinis*.

Συνομοσία, ας, ἡ, conjuratio, conſpiratio. A συνόμνυμι.

Συνοξύνω, in acutum ſenſim extenuo, Polyb. Ex σὺν, & ὀξύνω, *acutus fio*.

Σύνοξυς, εος, ὁ ϗ ἡ, cujus anguli in mucronem coëunt, ſenſim mucronatus. Ex σὺν, & ὀξὺς, *acutus*.

Συνοπαδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ſequi aliquem jubetur; (2) adſecla, comes, adſectator. Ex σὺν, & ὀπαδὸς, *comes, adſectator*.

Σύνοπλος, ου, ὁ, armorum ſocius, Suic. Ex σὺν, & ὅπλα, *arma*.

Συνοπλοφορέω, ῶ, ſimul arma geſto, Suic. Ex σὺν, ὅπλα, & φέρω, *fero, geſto*.

Συνοπτικὸς, ἡ, ὸν, perſpicax; (2) compendioſe collectus; τὸ συνοπτικὸν, perſpicacitas, Gl. V. A σύνοπτος.

Συνοπτικῶς, *Adv.* compendioſe, breviter. A συνοπτικός.

Συνόπτομαι, conſpicio. Ex σὺν, & ὄπτομαι, *video*.

Σύνοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, qui conſpici & cerni poteſt; (2) qui facile intelligi & cognoſci poteſt. A συνόπτομαι.

Συνοράω, ῶ, conſpicio, perſpicio, conſpicor; (2) animadverto, intelligo. Ὁ δὲ Μάρκος συνορῶν τὸν περὶ τοὺς τριαρίους ϗ τὰς ἱππαγοὺς ἀγῶνα, Polyb. Ex σὺν, & ὁράω, *video*.

Συνορέω, ῶ, conterminus ſum. A σύνορος.

Συνοργιάζω, orgia pariter celebro. Ex σὺν, & ὀργιάζω, *orgia celebro*.

Συνοργίζομαι, una vel ſimul iraſcor. Ex σὺν, & ὀργίζομαι, *iraſcor*.

Συνορία, ας, ἡ, confinium, Gl. V. A σύνορος.

Συνορίζω, f. ίσω, confinia jungo, confinia facio, dirempta copulo & quaſi iiſdem limitibus concludo. Ξυνορίζου χέρα, Eur. Bac. 198. Ex σὺν, & ὁρίζω, *finio*.

Συνορίνω, concito, commoveo. Ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς, Il. 24, 467. Συνορινόμεναι φάλαγγες, ibid. 333. Ex σὺν, & ὀρίνω, quod idem ſignificat.

Σύνορκος, ου, ὁ ϗ ἡ, eodem jurejurando ad ſtrictus. Ex σὺν, & ὅρκος, *juſjurandum*.

Συνορμάω, ῶ, f. ήσω, una commoveo, ſimu concito. Ph. συνορμᾷ, concurrit, competit. Ex σὺν, & ὁρμάω, *concito*.

Συνορμίζω, f. ίσω, una in ſtationem appello. Ex σὺν, & ὁρμίζω, *appello*.

Σύνορος, ου, ὁ ϗ ἡ, conterminus, confinis. Ex σὺν, & ὅρος, *terminus*.

Συνορούω, una ruo, irruo. Ex σὺν, & ὀρούω, *ruo, irruo*.

Συνοροφόω, ῶ, contego, concamero. Ex σὺν, & ὀροφόω, *tego*.

Συνορχέομαι, οῦμαι, una ſalto, una tripudio. Ex σὺν, & ὀρχέομαι, *ſalto*.

Συνουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatricem contraho, cicatricem coire facio; cicatricem facio, Gl. V. Ex σὺν, & οὐλόω, *ad cicatricem perduco*.

Συνούλωσις, εως, ἡ, cicatricis contractio. A συνουλόω.

Συνουλωτικὸς, ἡ, ὸν, cicatricem efficiens. Ab eod.

Συνουσία, ας, ἡ, converſatio, conſuetudo familiaris; (2) congreſſus, colloquium, cœtus, conventus, concio, convivium, conſuetudo venerea, coitus. Ex σὺν, & οὐσία, *eſſentia, exiſtentia*.

Συνουσιάζω, f. άσω, in eundem cœtum convenio; (2) coëo, concumbo. A συνουσία.

Συνουσιασμὸς, οῦ, ὁ, coitus, concubitus. A συνουσιάζω.

Συνουσιαστὴς, οῦ, ὁ, qui familiariter aliquo utitur; (2) diſcipulus. Ab eod.

Συνουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, facilis ad congreſſus familiares, facilis ad cœtus convivales. A συνουσιαστής.

Συνουσιόομαι, οῦμαι, q. d. conſubſtantior, cum eſſentia alterius commiſceor & contemperor. A συνουσία.

Συνοφρυόομαι, οῦμαι, ſupercilia corrugo ſeu contraho. A σύνοφρυς.

Σύνοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, cui ſupercilia coëunt. Ex σὺν, & ὀφρὺς, *ſupercilium*.

Συνοχέω, ῶ, una veho; συνοχοῦμαι, una vehor. Ex σὺν, & ὀχέω, *veho curru*.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, continuatio, vel continua cohærentia; (2) compreſſio, preſſura, coarctatio, anguſtia & anxietas. A συνέχω.

Συνοχηδὸν, *Adv.* ſtricte, arcte, tenaciter. A συνοχή.

Συνοχικὸς, ἡ, ὸν, vim habens continendi & conſervandi, Suic. A συνέχω.

Σύνοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, continuus. Ab eod.

Συνοχωκὼς, ότος, ὁ, coarctatus, in anguſtum coiens; συνοχωκότε, coarctati, Dual. Il. 2, 218. Ab inuſ. συνοχόω, quod eſt a σύνοχος.

Σύνοψις, εως, ἡ, conſpectus; (2) taxatio, Ph. æſtimatio, Gl. V. opinio, Ph. Gl. V. A συνόπτομαι.

Συνοψοφαγέω, ῶ, una opſonia voro, Suic. Ex σὺν, & ὀψοφαγέω, *opſonia voro*.

Συνσταθεύω, ſimul aſſo, torreo. Ξυνσταθεύσω τοῦτον, Ariſt. Lyſ. 845. A σὺν, & σταθεύω, *aſſo*.

Συνσωφρονέω, ῶ, ſapio cum, R. Συνσωφρονεῖν σοι βούλομ᾽, ἀλλ᾽ οὐ συννοσεῖν, Eur. Iph. in Au. 418. Ex σὺν, & σωφρονέω, *ſapio*.

Συνταξις, εως, ἡ, ordinatio, præceptum, ſignum, Ph. conſtitutio, condictio. A συντάσσω.

Σύνταγμα, ατος, τὸ, ordinatio, compoſitio, Ph. conſtitutum, conſtitutio; liber compoſitus, liber, volumen. Etiam exercitus, agmen. Ab eod.

Συνταγματάρχης, ου, ὁ, qui præeſt illi militum numero, qui σύνταγμα dicitur. Ex σύνταγμα, & ἀρχὴ, *principatus*.

Συνταγματικὸς, ἡ, ὸν, ad ſyntagma pertinens, ſyntagmatice ſcriptus. A σύνταγμα.

Συνταγμάτιον, ου, τὸ, opuſculum, parvum volumen. Dim. ab eod.

Συντακτήριος, ου, ὁ, q. d. compoſitor, conſcriptor; (2) quaſi quadam componendi libros facultate præditus. Ab eod.

Συντακτικὸς, ὴ, ὸν, ordinatorius. A συντάσσω.

Συνταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, una miſer ſum, una in ærumnis verſor. Χ' ἡμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν, Ariſt. Lyſ. 1225. Ex σὺν, & ταλαιπωρέω, *miſer ſum*.

Συντάμνω, concido, præcido; (2) benefacio vel reddo, Ion. pro συντέμνω.

Σύνταξις, εως, ἡ, conſtructio; (2) ordo. Gl. V. conſtitutum, ſeries, volumen. A συντάσσω.

Συνταπεινόω, ῶ, f. ώσω, mecum deprimo; συνταπεινοῦσθαι, ſimul deprimi, i. e. decreſcere, Suic. Ex σὺν, & ταπεινόω, *humilio, deprimo*.

Συντάραξις, εως, ἡ, conturbatio. A ſeq.

Συνταράσσω, vel άττω, f. ξω, conturbo, concito, commoveo. Gl. V. συνταράσσονται, conſternantur, Ph. συντεταραγμένος, conturbatus, perf. part. paſſ. Κἀπιθυμοῦν ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι, Ariſt. Nub. 1033. Ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει σοῖν ποδοῖν, idem Pace, 319. Ἀπάγουσι τὸν Εὐφραῖον εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὡς συνταράττοντα τὴν πόλιν, Dem. Phil. 3. Συνταράσσονται πόλεις, Soph. Antig. 1092. Συνταραχθεὶς οἶκος, Eur. Iph. in Tau. 557. Ex σὺν, & ταράσσω, *turbo*.

Σύντασις, εως, ἡ, contenſio, diſtenſio, adſtrictio. A συντείνω.

Συντάσσω, vel τάττω, f. ξω, compono, colloco, conſtituo, ordino; συντάττομαι, conſtituo. Gl. V. συντάσσομαι, condico, Ph. συνεταξάμην, conſtitui, Gl. V. συνετάξατο, peregit, pepigit, Ph. a. 1. med. συντεταγμένος, ordinatus; Gl. V. præparatus, perf. part. paſſ. Πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν αὐτοῦ τράπεζαν συνέταξεν, Xen. Cyr. 8, 16. δασμοὺς ἀποφέρειν καὶ τούτους, ib. c. 39. Κἀκ τοιαύτης ἀναρμοσίας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος συντέτακται, Luc. Συνέταξέ μοι Κύριος, Matt. 27, 10. Σοὶ ἐγένετο, καὶ σοὶ συνετάττετο, M. Anton. 5, 6. Ex σὺν, & τάσσω, *ordino*.

Συντατικὸς, ὴ, ὸν, componendi, contrahendi vim habens. A συντείνω.

Σύνταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſepulchrum commune habens. Ex σὺν, & τάφος, *ſepulchrum*.

Συνταχύνω, accelero, properare vel feſtinare cogo. Ex σὺν, & ταχύνω, *propero*.

Συντείνω, contendo, intendo, concito, pergo, Gl. V. συντεταμένος, intenſus, perf. part. paſſ. Στεῤῥὰν παιδείαν μοῖραι συντείνουσι θεαὶ, Eur. Iph. in Tau. 207. Σύντειν' ἄρα ποδὸς ὁρμὰν, id. Elec. 112. Ex σὺν, & τείνω, *tendo*.

Συντειχίζω, f. ίσω, exſtruendi muri ſocius ſum. Ex σὺν, & τειχίζω, *murum exſtruo*.

Συντεκμαίρομαι, conjicio, conjecturam facio, Suid. Συντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα, Thuc. Ex σὺν, & τεκμαίρομαι, *conjicio*.

Συντεκνοποιέω, ῶ, una liberos procreo. Ex σὺν, & τεκνοποιέω, *liberos procreo*.

Συντεκταίνομαι, confabricor, una molior vel ſtruo. Ex σὺν, & τεκταίνω, *fabricor*.

Σύντεκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pater vel mater ſuſcepti filii vel filiæ. Ex σὺν, & τέκνον, *filius vel filia*.

Συντελέθω, ſimul efficio, conficio. Ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται, Pind. Pyth. 9, 100. A σὺν, & τελέθω, *efficio*.

Συντέλεια, ας, ἡ, collatio, penſitatio, penſio, tributum; (2) finis & conſummatio. A συντελής.

Συντελεστὴς, ου, ὁ, qui una cum alio feſtum celebrat; (2) municeps. Ph. tributarius, oblator; συντελεσταῖς, condatoribus, Ph. (3) conſummator. A συντελέω.

Συντελέω, ῶ, f. έσω, finio, conficio, conſummo, perficio, perago; contribuo; συντετελέσθαι, confectum eſſe, Ph. inf. perf. paſſ. Συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, διαθήκην καινὴν, Hebr. 8, 8. Συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, Luc. 4, 13. Ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι, Marc. 13, 4. Ἄλλο δέ τι τῶν χρησίμων δύναται συντελεσθῆναι χωρὶς μεταβολῆς; M. Anton. 7, 14. Ex σὺν, & τελέω, *finio*.

Συντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimul tributum pendens, eodem pecuniam tributam aut collectam conferens, vectigalis; (2) eodem pertinens. Ex σὺν, & τέλος, *vectigal, tributum*.

Συντελικὸς, ὴ, ὸν, valens ad reddendum aliquid perfectum; (2) perfectus; συντελικὸν, perfectum, Ph. A συντελέω.

Συντέμνω, f. εμῶ, conſcindo, concido; (2) præcido, in anguſtum contraho, decurto, diminuo; συντετμημένος, conciſus, perf. part. paſſ. Συντέμνουσι γὰρ θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι, Soph. Antig. 1116. Εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ, Ariſt. Ran. 1379. Σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους, id. Θεσμ. 185. Ἓν συντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον, Eur. Iph. in Au. 1277. Ex σὺν, & τέμνω, *ſeco*.

Συντερμονέω, ῶ, conterminus, finitimus ſeu vicinus ſum, fines alicujus attingo, Suic. A συντέρμων.

Συντέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, conterminus, finitimus, vicinus. Ex σὺν, & τέρμων, quod idem notat.

Συντεταγμένως, *Adv.* compoſite, compoſito agmine. A συντεταγμένος, quod eſt a συντάσσω.

Συντεταμένως, *Adv.* contente, enixe, maximopere. A συντεταμένος, quod eſt a συντείνω.

Σύντευξις, εως, ἡ, colloquium, congreſſus. A συντυγχάνω.

Συντεχνάζω, una machinor, colludo. Ex σὺν, & τεχνάζω, *machinor*.

Συντεχνίτης, ου, ὁ, ejuſdem artis confector, Gl. V. idem opificium exercens. Ex σὺν, & τεχνίτης, *opifex*.

Σύντεχνος, ου, ὁ, confutaneus, Ph. iiſdem technis utens. A σὺν, & τέχνη, *techna*.

Σύντηγμα, ατος, τὸ, q. d. colliquamentum, id, quod ex incremento excernitur reſolutione præter naturam, id, quod corpore deteritur liqueſcendo. A συντήκω.

Συντηκτικὸς, ὴ, ὸν, cui colliquandi ſeu contabefaciendi vis ineſt. Ab eod.

Συντήκω, f. ξω, liquatum jungo & unio, vel commiſceo, conflo & coaleſcere facio in unum, colliquefacio, i. e. liquefaciendo conſumo; (2) contabefacio, tabe & macie conſumo; συντετηκὼς, emaciatus, Gl. V. perf. part. συντήκομαι, maceo, Gl. V. Τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον, Eur. Med. 25. λύπαις, id. El. 240. Ἄργυρον τῷ νεκρῷ συνέτηξε, Ælian. V. H. 7, 8. Συντηχθεὶς αὔραις αἰθόλοις, Eur. Supp. 1027. Ex σὺν, & τήκω, *liquefacio*.

Σύντηξις, εως, ἡ, colliquatio; (2) contabefactio. A συντήκω.

Συντηρέω, ῶ, f. ήσω, conſervo, tueor, obſervo. Συνεῖχεν αὐτὸ (πρόσωπον) καὶ εὐσχήμον συντηροῦσα, M. Anton. 7, 35. Συνετήρει αὐτὸν, Marc. 6, 20. τὰ ῥήματα ταῦτα, Luc. 2, 19. Ἀμφότερα συντηροῦνται, Matt. 9, 17. & Luc. 5, 38. Ex σὺν, & τηρέω, *ſervo*.

Συντήρησις, εως, ἡ, conſervatio, obſervatio. A συντηρέω.

Συντηρητικὸς, ὴ, ὸν, conſervandi vim habens. Ab eod.

Συντίθημι, compono, conjungo, concinno, conſtituo, conſtipo, Ph. conſentio, paciſcor, Gl. V. in qua ſignificatione uſitatius συντίθεμαι, depaciſcor, Gl. V. συντίθεται, paciſcitur, Ph. συνεθέμην, pepigi, Gl. V. συνέθετο, pepigit, peregit, ſpopondit, Ph. a. 2. At συνέθηκα, compoſui, a. 1. act. Συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι, Luc. 22, 5. Συντιθεὶς γέλων πολὺν, Soph. Aj. 303. Ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω, id. El. 675. Ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα, Ariſt. Lyſ. 178. Ex σὺν, & τίθημι, *pono*.

Συντιμάω, ῶ, f. ήσω, magni æſtimo, pretium augeo, carius indico. Gl. V. συντιμῶμαι, æſtimo; συντιμᾶται, æſtimat, Ph. συντετιμημένος, æſtimatus, Gl. V. perf. part. paſſ. Ex σὺν, & τιμάω, *æſtimo*.

Συντίμησις, εως, ἡ, exiſtimatio pretii, pretium. A συντιμάω.

Συντινάσσω, f. ξω, concutio, conquaſſo. Ex σὺν, & τινάσσω, *quatio*.

Συντιτράω, ῶ, vel συντράω, ῶ, f. τρήσω, perforo. Ex σὺν, & τιτράω, quod idem notat.

Συντιτρώσκω, ſimul vulnero. Ex σὺν, & τιτρώσκω, *vulnero*.

Συντομία, ας, ἡ, conciſa ſeu ſuccincta brevitas, compendium. A σύντομος.

Σύντομος, ου, ὁ καὶ ἡ, conciſus, brevis; compendiarius, compendioſus, Gl. V. A συντέμνω.

Συντόμως, *Adv.* conciſe, breviter, compendioſe; (2) brevi, actutum, continuo, ſine mora. A σύντομος.

Συντονία, ας, ἡ, contentio, firmitas & robur, continuus & non interruptus tenor. A σύντονος.

Σύντονος, ου, ὁ καὶ ἡ, contentus, qui cum animi & virium contentione fit, acer, vehemens, concitatus. A συντείνω, *contendo*.

Συντόνως, *Adv.* ſumma cum contentione, acriter, vehementer. A σύντονος.

Συντραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, una partem tragœdiæ ago, Suic. Ex σὺν, & τραγῳδέω, *tragœdiam ago*.

Συντράπεζος, ου, ὁ καὶ ἡ, ejuſdem menſæ particeps, commenſalis. Ex σὺν, & τράπεζα, *menſa*.

Συντραυλίζω, f. ίσω, ſimul balbutio. Ex σὺν, & τραυλίζω, *balbutio*.

Σύντρεις, οἱ καὶ αἱ, ſimul tres, terni. Ex σὺν, & τρεῖς, *tres*.

Συντρέπω, ſimul verto, converto. Ἀνακεκραμένον τῷ σαρκιδίῳ, ὥστε τούτῳ συντρέπεσθαι. M. Anton. 10, 22. A σὺν, & τρέπω, *verto*.

Συντρέφω, f. θρέψω, ſimul nutrio, ſimul educo. Ex σὺν, & τρέφω, *nutrio*.

Συντρέχω, concurro, in unum concurro; (2) convenio, conſentaneus ſum, conſentio; συντρέχει, concurrit, competit, Ph. a. 2. συνέδραμον. Καὶ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει, Eur. Or. 1204. Τῷ χρόνῳ γε συντρέχει, id. Ion. 367. Πολλὴ δ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν, Soph. Trach. 299. Ex σὺν, & τρέχω, *curro*.

Σύντρησις, εως, ἡ, perforatio. A συντιτράω.

Σύντρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, perforatus. Ab eod.

Συντριαινόω, ῶ, tridente concutio, tridente quaſſo. Στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν, Eur. Her. fur. 949. Ex σὺν, & τριαινόω, quod idem notat.

Συντριβὴ, ῆς, ἡ, contritio, contuſio, confractio. A συντρίβω.

Συντρίβω, f. ψω, ſimul tero, contero, contundo, comminuo; (2) attero, crucio, vexo, labore, dolore, & triſtitia veluti contero & contundo; συντρίβονται, fatigantur, Ph. συντετριμμένος, confectus, attritus, tribulatus, Gl. V. perf. part. paſſ. συνετρίβη, contritus eſt, a. 2. paſſ. Σὲ τῆσδ' ἀπρῆξας πέτρας αὐτοῖσι σὺν ναύτῃσι συντρίψω βαλὼν, Eur. Cyc. 697. τὴν χύτραν, Ariſt. Ach. 288. ἐπίνοιαν, id. Veſp. 1044. Τῆς ὑποδορατίδος περὶ θώρακα συντριβείσης, Diod. Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ, Joann. 19, 36. Ex σὺν, & τρίβω, *tero*.

Συντριηραρχέω, ῶ, triearchiæ ſum ſocius, ſimul cum alio trierarchi munere fungor, Suic. Ex σὺν, & τριηραρχέω, *trierarchi munere fungor*.

Σύντριμμα, ατος, τὸ, contritio, contuſio, confractio. A συντρίβω.

Συντριμμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Σύντριψ, βος, ἡ, contritio, comminutio. Ab eod.

Σύντριψις, εως, ἡ, contritio, plaga. Ab eod.

Συντροφία, ας, ἡ, communis educatio, nutritionis communitas, convictus, ſodalitium. A σύντροφος.

Σύντροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſimul nutritus & educatus eſt. Ph. conlactaneus. Οὐκέτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, Soph. Aj. 647. Ex σὺν, & τρέφω, *nutrio*.

Συντροχάζω, & συντροχάω, f. άσω, concurro, in unum concurro. Ἔρως βαδίζων ἐκέλευσε συντροχάζειν, Anacr. 7, 3. Ex σὺν, & τροχάζω, vel τροχάω, *curro*.

Συντρυφάω, ῶ, f. ήσω, una luxuriæ deditus ſum, una luxurioſe vivo, ſeu in deliciis vitam ago. Ex σὺν, & τρυφάω, *delicior*.

Συντυγχάνω, concurro, occurro, obviam fio; (2) convenio, adeo; (3) colloquor, congredior, converſor, commercium & conſuetudinem habeo; (4) accido, contingo; συντυχὼν, congreſſus, collocutus, a. 2. part. Τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν, Ariſt. Av. 1495. Πῶς σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ; Eur. Herac. 637. Ὁποίοις τε ἄρα συντευξόμεθα πράγμασι, Heliod. Ἡ σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν, Ariſt. Nub. 608. Ex σὺν, & τυγχάνω, *ſum, evenio*.

Συντυμβωρυχέω, ῶ, f. ήσω, ſimul buſta eruo. Ex σὺν, & τυμβωρυχέω, *buſta eruo*.

Συντυραννοκτονέω, ῶ, f. ήσω, ſimul tyrannum interficio, Suic. Ex σὺν, & τυραννοκτονέω, *tyrannum occido*.

Συντυρέω, ῶ, q. d. in caſeum cogo; συντυρούμενα, coagulata, coagmentata. Vox Ariſtophanica. Ex σὺν, & τυρὸς, *caſeus*.

Συντύραννος, ου, ὁ καὶ ἡ, tyrannici dominatus particeps, in tyrannide ſocius. Ex σὺν, & τύραννος, *tyrannus*.

Συντυχία, ας, ἡ, colloquium, congreſſus; (2) eventus, caſus. A συντυγχάνω.

Συνυμνέω, ῶ, concano. Gl. V. una celebro. συνυμνεῖ, concanit, Ph. una celebrat. Ex σὺν, & ὑμνέω, *celebro*.

Συνυπακούω, ſubaudio, Phal. Ex σὺν, & ὑπακούω, quod idem ſignificat.

Συνύπαρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſimul eſt, qui ſimul exſiſtit, Suic. Ex σὺν, & ὑπαρκτὸς, *exſiſtens*.

Συνύπαρξις, εως, ἡ, coëxſiſtentia, Suic. A συνυπάρχω.

Συμύπαρχος, ου, ὁ, q. d. compræfectus, collega præfecti. Ex σὺν, & ὕπαρχος, *præfectus*.

Συνυπάρχω, ſimul vel una ſum, Suic. Ex συν, & ὑπάρχω, *ſum*.

Συνυπατεύω, ſocius ſum & collega in gerendo conſulatu. Ex σὺν, & ὑπατεύω, *conſul ſum*.

Συνύπατος, ου, ὁ, collega in conſulatu, conſularis imperii particeps. Ex σὺν, & ὕπατος, *conſul*.

Συνυπηρετέω, ῶ, ſimul miniſtro, vel ſimplic. miniſtro, Suic. Ex σὺν, & ὑπηρετέω, *miniſtro*.

Συνυποδύομαι, ſimul ſubeo, Suic. Ex σὺν, & ὑποδύομαι, *ſubeo*.

Συνυποκρίνομαι, ſimul ſimulo. Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, Gal. 2, 13. Ex σὺν, & ὑποκρίνομαι, *ſimulo*.

Συνυπουργέω, ῶ, una ſubſervio, una operam confero. Συνυπουργούντων δὲ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, 2 Cor. 1, 11. Ἥπερ αὐτῇ τὰ πολλὰ ξυνυπουργεῖ, Luc. Bis Acc. Ex σὺν, & ὑπουργέω, *ſubſervio*.

Συνυφαίνω, contexo, attexo; (2) molior. Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἱκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω, Odyſſ. 13, 303. Ex σὺν, & ὑφαίνω, *texo*.

Συνύφασμα, ατος, τὸ, contexus, Gl. V. A præc.

Συνύφανσις, εως, ἡ, contexio. A συνυφαίνω.

Συνυφὴ, ῆς, ἡ, contextus, contextio, tela. Ex σὺν, & ὑφὴ, *textura*.

Συνυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, contextus. Ex iiſd.

Συνυφίσταμαι, ſubſiſto, i. e. una in rerum natura ſum. Ex σὺν, & ὑφίστημι, *ſubſiſto*.

Συνυψόω, ῶ, coëxalto. Ex σὺν, & ὑψόω, *exalto*.

Συνῳδὴ, ῆς, ἡ, concentus, Ph. Ex σὺν, & ᾠδὴ, *cantus*.

Συνῳδία, ας, ἡ, concentus. A συνῳδός.

Συνωδίνω, una parturio; (2) ſimul dolore adficior. Συνωδίνειν κακοῖς τινὸς, Eur. Hel. 733. Πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν, Rom. 8, 22. Ex σὺν, & ὠδίνω, *a partu doleo*.

Συνῳδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, concinens, conſonus, in cantu ſocius. Gl. V. concentor; (2) non abſonus, congruus, conſentaneus. Τάδ' οὐ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις, Eur. Med. 1008. Ex σὺν, & ᾠδὸς, *cantor*.

Συνωθέω, ῶ, ſimul detrudo; (2) contrudo, compulſo, trudendo in unum locum cogo, cogo, coarcto, compello, impello. Συνωθοῦντες αὐτὸν εἰς τὸν ἔρωτα, Luc. Toxar. Ex σὺν, & ὠθέω, *impello*.

Συνώθησις, εως, ἡ, compulſio, Gl. V. A præc.

Συνωμία, ας, ἡ, compages humerorum vel armorum. Gl. V. ſcapula; συνωμίαι, ſcapulæ, Ph. Ex σὺν, & ὦμος, *humerus*.

Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio, Ph. conſpiratio. Gl. V. perduellio. A συνόμνυμι.

Συνωμόσιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Συνωμότης, ου, ὁ, conjuratus, conjurationis ſocius. Ab eod.

Συνωμοτικῶς, *Adv.* facta conjuratione ſeu conſpiratione, R. Ab eod.

Συνωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, coëmo; συνωνήσασθαι, comparare, Ph. Ex σὺν, & ὠνέομαι, *emo*.

Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in ſignificatione communio. Figura rhetorica, qua vocabula idem ſignificantia conjunguntur. A συνώνυμος.

Συνώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, nomen commune habens, idem ſignificans. Ex σὺν, & ὄνομα, *nomen*.

Συνωνυμούντως, *Adv.* idem quod ſequens συνωνύμως.

Συνωνύμως, *Adv.* communi ſeu eadem diverſorum vocabulorum ſignificatione. A συνώνυμος.

Συνωριαστὴς, οῦ, ὁ, bigarum auriga ſeu agitator. A συνωρίς.

Συνωρικεύομαι, bigas agito. Ἱππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται, Ariſt. Nub. 17. Ab eod.

Συνωρὶς, ίδος, ἡ, bijuges equi, par equorum aut mulorum currum trahentium. Gl. V. biga, bigæ; συνωρίδες, bigæ, Gl. V. A συναείρω, *connecto*.

Σύνωσις, εως, ἡ, compulſio, coarctatio. A συνωθέω.

Συνωφελέω, ῶ, f. ήσω, una proſum ſeu adjuvo. Gl. V. commodo, Xen. Ex σὺν, & ὠφελέω, *proſum*.

Συνωχαδὸν, *Adv.* continenter, continuo. A συνοχή.

Συοκτασίη, ης, ἡ, Ion. pro συοκτασία, ſuis mactatio ſeu cædes. Ex σῦς, & κτείνω, *macto, occido*.

Συοκτονία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Συοφόντης, ου, ὁ, ſuum occiſor. Ex σῦς, & φόνος, *cædes*.

Συοφόντις, ιδος, ἡ, ſuum interfectrix. A συοφόντης.

Συοφορβέω, ῶ, ſimul cum ſuibus paſco. Οἷα τὰ περὶ τὸν ἀσκὸν, καὶ τὰς ἐκ Κίρκης συοφορβουμένους, Longin. 9.

Συοφόρβιον, ου, τὸ, grex ſuum paſcentium. Ex σῦς, & φορβὴ, *paſtura*.

Συοφορβὸς, οῦ, ὁ, ſuum paſtor, ſubulcus. Ex σῦς, & φορβὴ, *paſtura*.

Σύραι, ῶν, αἱ, parvæ vileſque lacernæ, V. L.

ΣΥ'ΡΒΗ, ης, ἡ, tumultus.

Συρβηνεὺς, έως, ὁ, tumultuoſus; ut hinc ſit συρβηνέων χορὸς, apud Heſ. chorus tumultuoſus. A σύρβη.

Σύργαστρος, ου, ὁ, operarius; exponitur etiam ſubulcus.

Σύρδην, *Adv.* tractim; (2) funditus, impetuoſe. A σύρω.

Συριγγίας, ου, ὁ, fiſtularis; ut συριγγίας κάλαμος. A σύριγξ.

Συρίγγιον, ου, τὸ, parva fiſtula. Ph. canna; etiam ulcus, Gl. V. Dim. ab eod.

Συριγγόω, ῶ, f. ώσω, in fiſtulam excavo; συριγγοῦσθαι, in fiſtulam excavari. Ab eod.

Συριγγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fiſtuloſus aut cavernoſus, & perforatus. Ab eod.

Σύριγμα, ατος, τὸ, ſibilus, ſonitus ſeu ſtridor ille, qui ſibilando, vel etiam fiſtulando editur. A συρίσσω.

Συριγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Σύριγξ, ιγγος, ἡ, fiſtula, & quidquid fiſtuloſum eſt, ſiphonis inſtar, & cavernoſum, caverna. A συρίσσω.

Συρίζω, f. ίξω, ſibilo; (2) fiſtula cano, fiſtulo; σύρισον, ſibila, Gl. V. a. 1. imperat. Βοσκήμασι σοῖσι συρίζων ποιμνίτας ὑμεναίους, Eur. Alc. 573. Ὅταν αὐλίοις συρίζῃς, ὦ Πᾶν, τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις, id. Ion. 501. A σύριγξ.

Συρίζω, Syriace loquor aut ago, Syriſſo; (2) Syrorum modo ſum molliculus. A Σύρος, *Syrus*.

Συριηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Syrus origine ſeu genere, in Syria natus, Syrus. Ex Συρία, & γίγνομαι, *naſcor*.

Συρικτὴς, οῦ, ὁ, ſibilator; (2) fiſtulator, qui fiſtula ludit. A συρίσσω.

Συρίσδω, fiſtula ludo ſeu cano, Dor. pro συρίζω.

Σύρισμα, ατος, τὸ, fiſtulæ cantus, aut ſonus qui fiſtula editur. A συρίζω.

Συρισμὸς, οῦ, ὁ, ſibilus, ſtridor. Ab eod.

Συριστὴς, οῦ, ὁ, fiſtulator, Gl. V. A συρίζω.

Συρίττω, f. ξω, ſibilo, ſibilum edo; (2) ſibilo ejicio, exſibilo. Gl. V. ſibilo, explodo. Εἶτά μοι συρίττεσθαι συμβῇ πρὸς τῶν θεατῶν, Luc. pro Imag. διὰ τὴν ἀσχημοσύνην, Æſchin.

Σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur, ſeu attrahitur, veſtis caudata; σύρματα, paleæ, quæ raſtris corraduntur, & alia purgamenta, ſordes. A σύρω.

Συρμαία, ας, ἡ, raphanus; (2) cibi peculiaris genus ex adipe & melle; (3) potus ex aqua & ſale, purgationi ſerviens. Ab eod.

Συρμαΐζω, f. ίσω, ventrem purgo ſyrmæa. A συρμαία.

Συρμαιοπώλης, ου, ὁ, raphani venditor. Ex συρμαία, & πώλης, venditor.

Συρμαϊσμὸς, οῦ, ὁ, modica vacuatio ſive per vomitum ſive per dejectionem alvi. A συρμαΐζω.

Συρματὶς, ίδος, ἡ, quæ ſtipulas raſtro coacervat. A σύρω.

Συρμιστὴρ, ῆρος, ὁ, qui ligna in ſilva collecta vendit, Heſ. Ab eod.

Συρμὸς, οῦ, ὁ, tractus. Ab eod.

Συροπέρδιξ, ικος, ὁ, nomen avis. Ex σύρος, & πέρδιξ, *perdix.*

Συροφοίνιξ, ικος, ὁ, Syrophœnix. Ex Σύρος, & Φοίνιξ, *Phœnix.*

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, Syrophœniſſa, ex Syria Phœniciæ contermini oriunda. A Συροφοίνιξ.

Συῤῥαδιουργέω, ῶ, una facinus patro vel molior. Ex σὺν, & ῥαδιουργέω, *facinus patro.*

Συῤῥαθαγέω, ῶ, confringo, contero. Ex σὺν, & ῥαθαγέω, *fragorem edo.*

Σύῤῥαξις, εως, ἡ, conflictus. A συῤῥάσσω.

Συῤῥάπτω, f. ψω, conſuo, ſimul ſuo, conſarcino. Δέρματα συῤῥάπτειν νεύρῳ βοὸς, Heſiod. Ἔργ. 542. Τῶν δὲ χιτώνων τὰ περὶ τοὺς ὤμους ἄχρι τῶν χειρῶν οὐ συνέῤῥαπτον, Ælian. V. Hiſt. 1, 18. Ex σὺν, & ῥάπτω, *ſuo.*

Συῤῥάσσω, vel άττω, f. ξω, confligo, invado; συνέῤῥαξεν, conflixit, Ph. a. 1. Συνέῤῥαξε τοῖς πολεμίοις, Heliod. Ex σὺν, & ῥάσσω, *allido.*

Σύῤῥευσις, εως, ἡ, confluxus. A ſeq.

Συῤῥέω, confluo; συῤῥυεὶς, qui confluxit, a. 2. part. Διὸ καὶ συῤῥεῖ ἐπ᾽ αὐτὴν (λίμνην) ὁ τοιοῦτος βίος, Heliod. Συνέῤῥει τοίνυν τὰ πλήθη, Ælian. V. H. 12, 58. Ex σὺν, & ῥέω, *fluo.*

Συῤῥήγνυμι, vel συῤῥηγνύω, f. ξω, confringo; (2) committo, irrito. Συῤῥήξασ᾽ εἰς ἓν ἅπαντα, Ariſt. Conc. 672. Ex σὺν, & ῥήγνυμι, *frango.*

Σύῤῥηξις, εως, ἡ, conflictus. A συῤῥήγνυμι.

Συῤῥιζόομαι, οῦμαι, ſimul radices ago. Ex σὺν, & ῥιζόομαι, *radices ago.*

Συῤῥοὴ, ῆς, ἡ, confluxus, confluens, confluvium, colluvies. A συῤῥέω.

Σύῤῥοια, ας, ἡ, confluxio, confluxus. Ab eod.

Σύῤῥους, ου, ὁ, confluxus, confluens, ubi aqua confluit. Ex σὺν, & ῥόος, *fluentum.*

Σύῤῥυσις, εως, ἡ, confluxus, confluens, confluentia, Suic. Ex σὺν, & ῥύσις, *fluxus.*

Σύρσις, εως, ἡ, tractio, tractus, Gl. V. A σύρω.

Σύρτης, ου, ὁ, tractor. Ab eod.

Σύρτις, εως, ἡ, Syrtis. Ab eod.

Συρτὸς, ἡ, ὸν, tractus, qui trahitur, q. d. tractilis. Ab eod.

Σύρφαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, vilis & abjecta populi multitudo, plebis colluvies, turba. Ab eod.

Συρφετὸς, οῦ, ὁ, ſordes & purgamenta, quæ raſtro aut ſcopis corraſa ſunt. Gl. V. turba. Ab eod.

Συρφετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vilis & abjectus, plebeius; (2) inconditus, incompoſitus. A συρφετός.

ΣΥ´ΡΩ, traho; σῦρον, trahe, Gl. V. a. 1. imperat. Σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων, Joan. 21, 8. Ἔσυρον (τὸν Παῦλον) ἔξω τῆς πόλεως, Act. 14, 19.

ΣΥ˜Σ, συὸς, ὁ ϗ ἡ, ſus, porcus; (2) aper.

Συσκάπτω, f. ψω, ſimul fodio; (2) terram accumulo, paſtino. Ex σὺν, & σκάπτω, *fodio.*

Σοσκεδάζω, f. άσω, una diſſipo, diſpergo ſimul; (2) diſſipo, diſpergo. Ex σὺν, & σκεδάζω, *diſpergo.*

Συσκεδάω, ῶ, idem. Συσκεδᾷν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν, Ariſt. Ran. 1020.

Συσκεπάζω, contego. Ex σὺν, & σκεπάζω, *tego.*

Συσκέπτομαι, f. ψομαι, conſulto cum alio. Ex σὺν, & σκέπτομαι, *diſpicio.*

Συσκευάζω, f. άσω, in faſciculum colligo, in unam ſarcinam connecto; (2) compilo; (3) ſubdole ſtruo. Τὸ δεῖπνον, Χρυσὲ, συσκεύαζε νῷν, Ariſt. Veſp. 1242. Σὺ μὲν, ἔφη, συσκευάζου, καὶ τὸν λόχον προπομπὸν ἄγε, Xen. Cyr. 4, 21. Συσκευάζεσθαι οὖν χρὴ σῖτον μὲν ἱκανὸν, ib. 6, 18. τὴν εἰς Πέρσας πορείαν, ib. 8, 35. Ex σὺν, & σκευάζω, quod vide.

Συσκευασία, ας, ἡ, apparatus. A συσκευάζω.

Συσκευαστὴς, οῦ, ὁ, ſtructor, machinator, concinnator, architectus. Ab eod.

Συσκευὴ, ῆς, ἡ, fraudulenta molitio, inſidiarum ſubornatio, captatio. Gl. V. factio. Ex σὺν, & σκευὴ, *apparatus.*

Συσκευωρέω, ῶ, una doloſe machinor, commolior. Ex σὺν, & σκευωρέω, *molior.*

Συσκηνέω, ῶ, contubernalis ſum, in eodem tabernaculo habito. Ex σὺν, & σκηνέω, *tentorium figo.*

Συσκηνόω, ῶ, f. ώσω, idem. Ex σὺν, & σκηνέω, *tentorium figo.*

Συσκηνία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V. Ex σὺν, & σκηνὴ, *tabernaculum.*

Σύσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, in eodem tentorio ſeu tabernaculo habitans, contubernalis. Ex σὺν, & σκηνὴ, *tabernaculum.*

Συσκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco, inumbro, obnubo, occulto, obtego, tenebris & caligine obduco. Ἀλλ᾽ οὐ φθονεῖν χρὴ συσκιάζοντας γένυν, Eur. Supp. 1216. Μηδὲν φθόνῳ συσκιάζειν, ὧν ἡ μήνυσις ὠφελήσει, Philo. Ex σὺν, & σκιάζω, *obumbro.*

Συσκίασις, εως, ἡ, obumbratio. A συσκιάζω.

Συσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio, umbraculum, involucrum, velamen. Ab eod.

Συσκιασμὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Σύσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus, umbra obtectus. Ex σὺν, & σκιὰ, *umbra.*

Συσκοτάζω, f. άσω, obnubilo; συσκοτάζει, adveſperaſcit, tenebrat; συνεσκόταζε, adveſperaſcebat, imperf. Ἐπειδὴ συνεσκότασε, Xen. Cyr. 4, 20. Ex σὺν, & σκοτάζω, *obumbro.*

Συσκυθρωπάζω, f. σω, ſimul triſti vultu ſum. Συνεσκυθρωπάσαμεν, Xen. Cyr. 6, 16. A σὺν, & σκυθρωπάζω, *triſti vultu ſum.*

Συσπαράσσω, vel συσπαράττω, f. ξω, concerpo, diſcerpo. Ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν, Luc. 9, 42. Ex σὺν, & σπαράττω, *carpo, lacero.*

Σύσπασις, εως, ἡ, contractio, convulſio. A συσπάω.

Σύσπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, contractilis, qui contrahi poteſt. Ab eod.

Συσπάω, f. άσω, attraho, ſimul pertraho; (2) contraho, adduco, contorqueo, convello; συνεσπάσθη, contractus eſt, Ph. a. 1. paſſ. Τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τῶν ἀῤῥώστων συσπάσαντες, M. Anton. 4, 30. Ex σὺν, & σπάω, *traho.*

Συσπειράω, ῶ, in ſpiram colligo, convolvo; (2) conglomero, condenſo. Ἐπεὶ δὲ οὕτω συνεσπειράθησαν, Xen. Cyr. 7, 21. Ex σὺν, & σπειράω, quod idem notat.

Συσπένδω, f. σπείσω, ſimul libo, ejuſdem libaminis particeps ſum, Dem. Ex σὺν, & σπένδω, *libo.*

Συσπεύδω, f. εύσω, ſtudioſe cum aliis alicui faveo, meamque operam navo. Ex σὺν, & σπεύδω, *feſtino.*

Συσπλαγχνεύω, exta ſimul edo. Ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνεύετε μετὰ νῷν, Ariſt. Pace, 1124. A σὺν, & σπλάγχνον, *exta.*

Συσπουδάζω, f. άσω, ſimul ſtudeo, ſimul operam ad rem aliquam navo. Ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης, Ariſt. Pace, 768. Ex σὺν, & σπουδάζω, *ſtudeo.*

Συσσαίνομαι, ſimul adulor vel blandior, Suic. Ex σὺν, & σαίνομαι, *adulor.*

Συσσαρκία, ας, ἡ, carnis bonitas; coaleſcentia carnis. Ex σὺν, & σάρξ, *caro.*

Συσσάρκωσις, εως, ἡ, q. d. concarnatio. A συσσαρκόω.

Συσσαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnem cum carne coaleſcere facio. Ex σὺν, & σὰρξ, *caro.*

Συσσεισμὸς, οῦ, ὁ, concuſſio; (2) turbo. A συσσείω.

Συσσείω, f. είσω, ſimul quatio aut concutio, commoveo. Ex σὺν, & σείω, *moveo, quatio.*

Συσσεύω, f. εύσω, ſimul concutio ſeu agito. Ex σὺν, & σεύω, *quatio.*

Σύσσημον, ου, τὸ, omne ſignum, de quo inter duos pluresve convenit. A σύσσημος.

Σύσσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſignificans. Ex σὺν, & σῆμα, *ſignum.*

Συσσήπω, f. ψω, computrefacio; (2) macero. Ex σὺν, & σήπω, *putrefacio.*

Συσσιτέω, ῶ, f. ήσω, una cibum capio, convictor ſum; (2) contubernalis ſum, in contubernio alicujus ſum. Συσσιτεῖν μετ᾽ ἀλλήλων, Ariſtot. Ex σὺν, & σιτέω, *nutrio, paſco.*

Συσσιτία, ας, ἡ, convictus, ſodalitas. A σύσσιτος.

Συσσιτικὸς, ἡ, ὸν, ad convictum pertinens. Ab eod.

Συσσίτιον, ου, τὸ, contubernium & hominum eadem quadra viventium cœtus; (2) commune & publicum convivium. Ab eod.

Συσσιτοποιέω, ῶ, compinſo, vel in cibum concinno. Ex σὺν, & σιτοποιέω, *cibum conficio.*

Σύσσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul cibum capiens, convictor. Gl. V. ſodalis. Ex σὺν, & σῖτος, *cibus.*

Συσσύρω, divexo, contumelioſe tracto, R. Ex σὺν, & σύρω, *traho, vexo.*

Συσσώζω, f. ώσω, ſimul ſervo, conſervo, ſervando contineo & ſtringo, ne dilabatur. Ἤν γε μὴ ὀμόσῃς ἐμοὶ----- συσσώσειν ἐμὲ πάσαις τέχναις, Ariſt. Θεσμ. 277. Τὸ γάρ τοι τέκνα συσσώζειν καλὸν, Eur. Iph. in Au. 1237. Ex σὺν, & σώζω, *ſervo.*

Συσσωματοποιέω, ῶ, concorporo, in unum corpus cogo. Ex σὺν, & σωματοποιέω, *corpus efficio.*

Σύσσωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem corporis eſt, concorpor. Ex σὺν, & σῶμα, *corpus.*

Συσσωρεύω, f. εύσω, coacervo, acervatim congero. Ex σὺν, & σωρεύω, *acervo.*

Συσσωφρονέω, ῶ, una recte ago, Suic. Ex σὺν, & σωφρονέω, *prudens ſum.*

Συστάδες, ων, αἱ, ut συστάδες ἄμπελοι, vites ordine non plantatæ. A συνίστημι.

Συστάδην, *Adv.* cominus. Ab eod.

Συςαδὸν, *Adv.* cominus, Gl. V. Ab eod.

Σύςαθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem cum aliquo ponderis. Ex συν, & ςαθμὸς, *pondus*.

Συςαλτικὸς, ὴ, ὸν, contrahendi vim habens. A συςέλλω.

Συςὰς, άδος, ἡ, ciſterna, ubi aqua conſiſtit. A συνίςημι.

Συςασιάζω, f. άσω, factionis alicujus ſocius ſum. Ex σὺν, & ςασιάζω, *factione contendo*.

Συςασιαςὴς, ȣ̃, ὁ, ſocius ſeditionis. A συςασιάζω.

Σύςασις, εως, ἡ, conſtitutio, coagmentatio, ſtrictura, compoſitio, coagmentum, concrementum, craſſitudo, concretio, ſubſtantia; (2) cœtus, coitio, conſpiratio. A συνίςημι.

Συςασιώτης, ȣ, ὁ, factionis particeps ſeu ſocius. Ex σὺν, & ςασιώτης, *qui factionis alicujus eſt*.

Συςατικὸς, ὴ, ὸν, conſtituendi & compingendi vim habens; (2) commendatitius; συςατικὰ, commendatitiæ literæ, Ph. A σύςασις.

Συςαυρόω, ῶ, f. ώσω, una crucifigo, una in crucem tollo; συνεςαυρώθη, concrucifixus eſt, a. 1. paſſ. Οἱ συνεςαυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτὸν, Marc. 15, 32. Ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεςαυρώθη, Rom. 6, 6. συςαυρωθέντες, Matt. 27, 44. Ex σὺν, & ςαυρόω, *crucifigo*.

Συςεγάζω, f. άσω, contego, operio. Ex σὺν, & ςεγάζω, *tego*.

Συςέλλω, f. ελῶ, p. συνέςαλκα, compono, coarcto, coërceo. Gl. V. contraho, compeſco; (2) conſterno; συςέλλει, corripit, Ph. συςέλλομαι, contrahor. Gl. V. mœreo. Ἀλλὰ συςείλας, ἄκροισι χρώμενος τοῖς ἱςίοισιν, Ariſt. Ran. 1116. ἀλλᾶντας, id. Eq. 430. θοἰμάτια, id. Conc. 99. Συνέςαλμαι κακοῖς, Eur. Her. fur. 1423. Συνέςειλα τῆς ἐπιςολῆς τὸ μῆκος, Syneſ. Ex σὺν, & ςέλλω, *orno*.

Συςενάζω, f. ξω, ſimul gemo, congemiſco, una ſuſpiro. Ὡς συςενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις, Eur. Ion. 969. Πᾶσα ἡ κτίσις συςενάζει ϗ συνωδίνει ἄχρι τȣ̃ νῦν, Rom. 8, 22. Ex σὺν, & ςενάζω, *gemo*.

Σύςενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anguſtus, in arctum coactus. Ex σὺν, & ςενὸς, *arctus*.

Συςενοχωρέω, ῶ, in anguſtum cogo. Ex σὺν, & ςενοχωρέω, *coarcto*.

Συςεφανόω, ῶ, f. ώσω, ſimul corono, vel ſimpl. corono, Suic. Ex σὺν, & ςεφανόω, *corono*.

Σύςημα, ατος, τὸ, coagmentatio, concretio, compages, compoſitio, collectio, congregatio; (2) cœtus, conventus, collegium, turba, globus, manus militum; (3) acervus, cumulus, multitudo; (4) modulaminis plenum corpus ex conſonantiarum conjunctione conſiſtens. A συνίςημι.

Συςηματικὸς, ὴ, ὸν, collectitius; (2) q. d. acervalis; (3) ad σύςημα pertinens. A σύςημα.

Συςοιχέω, ῶ, f. ήσω, ejuſdem ordinis ſum, in eadem ſerie ſeu eodem verſu ſum collocatus. Συςοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερȣσαλὴμ, Gal. 4, 25. A σύςοιχος.

Συςοιχία, ας, ἡ, militum ſeries in profunditatem porrecta, pendentem catenam repræſentans; (2) quævis ſeriei ſeu ordinis rerum communio, cognatio, natura atque convenientia. Ab eod.

Σύςοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt ordinis ſeu ſeriei. Ex σὺν, & ςοῖχος, *ſeries, ordo*.

Συςοίχως, *Adv.* eodem ordine & ſerie. A σύςοιχος.

Συςολὴ, ῆς, ἡ, contractio, coarctatio; (2) correptio, Ph. figura grammatica, qua ſyllaba longa in verſu corripitur. A συςέλλω.

Συςολέω, ῶ, idem cum ſeq. Συςολῆσαι χρήζȣσα λίνῳ φάρεα πορφύρεα, Eur. Or. 1412.

Συςολίζω, f. ίσω, apparo, adorno, orno. A συςέλλω.

Σύςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ore ſenſim compreſſo & contracto; (2) mutus, elinguis. Ex σὺν, & ςόμα, *os*.

Συςομόω, ῶ, f. ώσω, os contraho, oſtium conſtringo & coanguſto; (2) ſimul in fauces contraho. A σύςομος.

Συςοχάζομαι, rationem habeo, Suic. Ex σὺν, & ςοχάζομαι, *collimo, obſervo*.

Συςρατεία, ας, ἡ, communis militia. A συςρατεύω.

Συςρατεύω, & συςρατεύομαι, una expeditionem ſuſcipio, in militiam una proficiſcor, ſimul milito. Ἀνδρείως συνεςρατεύετο τῷ ἀνδρὶ, Xen. Cyr. 8, 32. Ὃς ϗ Ἀχιλλεῖ συνεςράτευσεν ἐν πρώτοις ἐπὶ Ἴλιον, Heliod. Ὅπȣ ἂν δεήσοι ςρατεύειν, συςρατεύσομαί σοι, Xen. Cyr. 4, 24. Ex σὺν, & ςρατεύω, *milito*.

Συςρατηγέω, ῶ, f. ήσω, una exercitum duco, collega imperatoris ſeu ducis exercitus ſum. Ex σὺν, & ςρατηγέω, *exercitum duco*.

Συςράτηγος, ȣ, ὁ, qui & ipſe ducis ſeu imperatoris officio fungitur, ſeu collega imperii militaris, aut collega in prætura eſt. Ex σὺν, & ςρατηγὸς, *dux exercitus*.

Συςρατιώτης, ȣ, ὁ, commilito. Ex σὺν, & ςρατιώτης, *miles*.

Σύςρεμμα, ατος, τὸ, coagmentum compactile, globus, convolutio; (2) agmen militum ordine compoſito procedentium. A συςρέφω.

Συςρεμμάτιον, ȣ, τὸ, globulus; (2) vortex. Dim. a σύςρεμμα.

Συςρέφω, f. ψω, contorqueo, convolvo in faſcem, ſeu collectum contorqueo, colligo, cogo, coacervo, conglobo; συνεςραμμένος, convolutus, p. part. paſſ. συςρέφονται, glomerantur, Ph. Συςρέψαντος δὲ τȣ̃ Παύλȣ φρυγάνων πλῆθος, Act. 28, 3. Αὐτὴν ὥσπερ τȣ̀ς θωμȣ̀ς μεγάλῳ τυφῷ ϗ πρηςῆρι ξυςρέψας, Ariſt. Lyſ. 976. Ex σὺν, & ςρέφω, *verto, torqueo*.

Συςρογγυλίζω, conglobo, corrotundo. Ex σὺν, & ςρογγυλίζω, *rotundo*.

Συςρογγύλλω, corrotundo. Ex σὺν, & ςρογγύλλω, *rotundo*.

Συςροφὴ, ῆς, ἡ, converſio & convolutio in orbem, vortex, vertigo. Gl. V. globus, involucrum; (2) tumultuoſa & ſeditioſa concio, concurſus. Ph. συςροφὴ ἐπὶ ὄχλȣ, *de multitudine hominum* caterva; συςροφὴ ἀνέμων, turbo, Ph. A συςρέφω.

Σύςυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui columnis eſt paullo denſioribus. Ex σὺν, & ςύλος, *columna*.

Συσφαιρίζω, f. ίσω, una cum alio ſive aliis pila ludo. Ex σὺν, & σφαιρίζω, *pila ludo*.

Συσφαιριςὴς, ȣ̃, ὁ, colluſor pilæ. A præc.

Συσφαιρόω, ῶ, f. ώσω, conglobo, corrotundo. Ex σὺν, & σφαιρόω, *in globum efformo*.

Συσφάττω, f. ξω, ſimul jugulo ſeu macto. Συσφαγῆναι, Eur. Iph. in Tau. 687. Ex σὺν, & σφάττω, *jugulo*.

Συσφηκόω, quod confuſum erat informo, compono, R. Ex σὺν, & σφηκόω, *contraho, conſtringo*.

Συσφίγγω, f. ξω, conſtringo, conſtringendo cogo & contraho. Ex σὺν, & σφίγγω, *ſtringo*.

Συσχηματίζω, f. ίσω, configuro, conformo. Μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τȣ́τῳ, Rom. 12. 2. ταῖς πρότερον ἐπιθυμίαις, 1 Pet. 1, 14. Ex σὺν, & σχηματίζω, *figuro*.

Συσχολάζω, f. άσω, ſimul otior, una ferior (2) ſum condiſcipulus. Ex σὺν, & σχολάζω, *otior*.

Συσχολαςὴς, ȣ̃, ὁ, condiſcipulus. A συσχολάζω.

ΣΥ´ΦΑΡ, τὸ, exuvium anguis vel cicadæ; (2) pellicula rugoſa, quæ lacti ſuperſtat; (3) rugoſa & exſucca pellis ſenum.

Συφειὸς, ȣ̃, ὁ, poët. pro συφεός.

Συφεόν δε, in haram. A σῦς.

Συφεὸς, ȣ̃, ὁ, ſtabulum vel hara porcorum, ſuile. A σῦς.

Συφεὼν, ῶνος, ὁ, hara, Gl. V. Ab eod.

Συφόρβιον, ȣ, τὸ, grex ſuum, qui paſcuntur, Gl. V. hara. Ex σῦς, & φέρβω, *paſco*.

Συφορβὸς, ȣ̃, ὁ, ſuum paſtor, ſubulcus. Ex iiſd.

Συχνάζω, f. άσω, denſo, ſpiſſo, frequento. A συχνός.

Συφὸς, ȣ, ὁ, hara. A σῦς.

Συχνάκις, *Adv.* ſæpe. Ab eod.

Συχνὸς, ὴ, ὸν, frequens, creber, multus, copioſus, ſpiſſus, confertus, continuus. A συνεχής.

Συχνῶς, *Adv.* crebro, adſidue. Gl. V. A συχνός.

Σύω, quatio, concutio, moveo; σύομαι, moveor, incitor; ut hinc ſit ἐσσυμένος, incitatus, concitatus; ἔσσυτο, ruebat. Ὅλῳ ξυναντήσειεν ἐκ θεȣ̃ συθεὶς, Eur. Ion. 825. A σεύω.

Συώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, porcinus, ſuillus. A σῦς.

Σφάγανον, ȣ, τὸ, enſis. A σφάττω.

Σφαγεῖον, ȣ, τὸ, vas, quo jugulatæ pecudis ſanguis excipitur. Ab eod.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, jugulator, mactator, percuſſor. Ph. occiſor, ſicarius; (2) gladius. Ab eod.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, jugulatio, mactatio, occiſio, Ph. internecio, nex, Gl. V. cædes; (2) jugulus ſeu jugulum, Ph. Ab eod.

Σφαγία, ας, ἡ, dies ſacrificii, qua ſacra fiunt mactatis victimis. A σφαγή.

Σφαγιάζω, f. άσω, victimas jugulo, hoſtias macto, ſeu victimis mactatis ſacrifico. Gl. V. macto; σφαγιάζει, mactat, Ph. Σφαγιάζειν τȣ̀ς παρ' αὐτȣ̃ δωρηθέντας ἐκ εὐαγὲς, Heliod. Ἡθήλῳ σέρφῳ σφαγιαζομένῳ, Ariſt. Av. 577. A σφαγή.

Σφαγιασμὸς, ȣ̃, ὁ, mactatio, trucidatio, R. A σφαγιάζω.

Σφαγίδιον, ȣ, τὸ, cultellus, quo jugulum alicujus petitur, culter coquorum. Dim. a σφαγίς.

Σφάγιον, ȣ, τὸ, victima, hoſtia; (2) beſtia, quæ jugulatur vel mactatur; (3) locus vel vas, quo excipitur ſanguis pecudum, quæ mactantur. A σφαγή.

Σφαγὶς, ίδος, ὁ, culter, quo reſolvunt ſeu feriunt jugulos pecorum mactandorum; (2) jugulatio. A σφάζω.

Σφαγίτης, ȣ, ὁ, jugularis, ad jugulum pertinens. A σφαγή.

Σφαγῖτις, ιδος, ἡ, ut σφαγίτιδες φλέβες, venæ jugulares. A præc.

ΣΦΑΔΑ´ΖΩ, f. άσω, pedes agito, pede jacio ſeu jacto, cum tractu quodam ſalio, exulto, palpito. Σφαδάζοντες, ϗ τῷ μεγέθει τῶν κακῶν ἀπειρηκότες, oppreſſi Philo. Ὁ δὲ (ἵππος) σφαδάζων ἀποσείεται τὸν Κῦρον, Longin. 25.

Σφαδανὸς, ὴ, ὸν, vehemens, terribilis. A σφαδάζω.

Σφαδασμὸς, ȣ̃, ὁ, quum quis pedes jacta modo in hoc, modo in illud latus, palpitatio in primis moribundi. A σφαδάζ

ΣΦΑ´ΖΩ, f. ξω, jugulo, macto; (2) cædo, interficio, trucido, neco, occido. Κα σὺ σφάζε παρθένȣ δέρην, Eur. Or. 118 Ὧν τὰ μὲν εἴσω σφάζ' ἐπὶ γαίας, Sop Aj. 235.

ΣΦΑΙ͂ΡΑ, ας, ἡ, ſphæra, globus, pila.

Σφαιρηδὸν, *Adv.* in modum pilæ ſeu pilulæ, faciendo pilam ſeu orbem. A σφαῖρα.

Σφαιρίδιον, ου, τὸ, pilula, Gl. V. A σφαιρίον.

Σφαιρίζω, f. ίσω, pila ludo. A σφαῖρα.

Σφαιρικὸς, ὴ, ὸν, ad ſphæram pertinens, ſphæræ ſeu globi proprius; (2) globoſus, ſphæræ formam habens. Ab eod.

Σφαιρικῶς, *Adv.* in modum ſphæræ ſeu globi, quemadmodum pila. A σφαιρικός.

Σφαιρίον, ου, τὸ, globulus, pilula. Dimin. a σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως, ἡ, luſio pilaris, ludus pilæ. A σφαιρίζω.

Σφαιριστήριον, ου, τὸ, locus, in quo pila luditur, ſpæriſterium. Ab eod.

Σφαιριστὴς, οῦ, ὁ, qui pila ludit, qui callet artem ludendi pila. Gl. V. pilarius. Ab eod.

Σφαιριστικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad σφαιριστήν; (2) peritus pila ludendi. Hinc ἡ σφαιριστικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſive peritia ludendi pila. A σφαιριστής.

Σφαίριστρα, ας, ἡ, ſphæriſterium, area, Suic. A σφαῖρα.

Σφαιρίτης, ου, ὁ, rotundus, globoſus; fœmin. σφαιρῖτις, ιδος, ut σφαιρῖτις κυπάρισσος, cupreſſus conifera. Ab eod.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſphæræ ſimilis, pilæ ſpeciem gerens. Ph. globoſus, pilarius, pilaris. Ex σφαῖρα, & εἶδος, *figura*.

Σφαιρομαχέω, ῶ, f. ήσω, pila ludo, pila pugno. Ex σφαῖρα, & μάχομαι, *pugno*.

Σφαιρομαχία, ας, ἡ, pugna pilaris; (2) pilaris luſio. A σφαιρομαχέω.

Σφαιροπαικτέω, ῶ, pila ludo. Ex σφαῖρα, & παίζω, *ludo*.

Σφαιροπαίκτης, ου, ὁ, luſor pilæ. Ex iiſd.

Σφαιροποιέω, ῶ, ſphæram facio. Ex σφαῖρα, & ποιέω, *facio*.

Σφαιροποιὸς, οῦ, ὁ, pilarius, Ph. qui pilas facit. Ex σφαῖρα, & ποιέω, *facio*.

Σφαιρόω, ῶ, f. ώσω, conglobo, in pilam cogo, in rotundam & globoſam maſſam conformo, Gl. V. globo; ἐσφαιρωμένος, pilatus, Gl. V. p. part. paſſ. σφαιρῶσαι, præpilare, Gl. V. a. 1. act. inf. Στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια, Theocr. 22, 46. A σφαῖρα.

Σφαίρωμα, ατος, τὸ, maſſa rotunda ſeu globoſa in modum pilæ. Gl. V. lumbus. A σφαιρόω.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia ſeu lorum calcei. Apud 70 Interpretes ſæpe notat ſphærulam candelabri. Ab eod.

Σφαιρωτὸς, ὴ, ὸν, rotundatus in globoſam rotundamque maſſam, coactus in modum pilæ. Ab eod.

Σφακελίας, ου, ὁ, qui infeſtatur σφακέλῳ. A σφάκελος.

Σφακελίζω, & σφακελίζομαι, ſphacelo laboro, carie exedor atque tabe, gangræna vitior. Ab eod.

Σφακελισμὸς, οῦ, ὁ, partis alicujus inflammationem perpeſſæ mortificatio. A σφακελίζω.

Σφάκελλος, ου, ὁ, faſciculus, faſcis. A φάκελλος, quod idem ſignificat.

ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, partis alicujus inflammationem perpeſſæ mortificatio; (2) gangræna, ſive σφάκελος incipiens, radicum in arboribus nigreſcentia ac mors; (3) ſalvia, *mas*.

ΣΦΑ'ΚΟΣ, ου, ὁ, ſalvia, *herba*.

Σφάκτης, ου, ὁ, ſicarius, Ph. σφάκται, jugulatores, Ph. A σφάττω.

Σφακτὸς, ὴ, ὸν, mactatus. Ab eod.

Σφακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſalvia abundans. A σφάκος.

Σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, qui inter eundum lapſat, qui titubat fallente veſtigio; Gl. V. titubans; (2) lubricus, inſtabilis, fallax; (3) periculoſus, noxius. A σφάλλω.

Σφαλερῶς, *Adv.* lubrice, parum tuto, dubie, inconſtanter. A σφαλερός.

ΣΦΑ'ΛΛΩ, ſupplanto, everto, proſterno; (2) fallo, circumvenio, in errorem induco; Gl. V. decipio; σφάλλομαι, titubo, Ph. ἔσφηλα, a. 1. act. ἐσφάλην, a. 2. paſſ. erravi; ἐσφαλμένος, vitioſus, p. paſſ. part. Δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους, Eur. Med. 198. Οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε, peccabo, Soph. Trach. 630. Ἀνδρὸς τοῦ δὲ γ' εἰ σφαλήσεται, privabitur, ibid. 1129. Σφαλεὶς οὖν ταύτης τῆς ἐλπίδος, Luc. Ἀπ' ἐλπίδος ἔσφηλας, id.

Σφάλμα, ατος, τὸ, lapſus, caſus, error, peccatum, delictum, offenſa, Gl. V. vitium; (2) infortunium, infelix ſucceſſus, clades. A σφάλλω.

Σφαραγέω, ῶ, gutture ſonum edo, ſtrideo, ſtrepo; (2) diſtentus ſum. A σφάραγος.

Σφαραγίζω, cum ſtrepitu excito. Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον, Heſiod. Θεογ. 706. Ab eod.

ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, guttur, fauces, interdum ſonus, qui gutture emittitur.

Σφάττω, f. ξω, jugulo, macto; ἐσφάγη, mactatus eſt, a. 2. paſſ. ἐσφαγμένος, mactatus, p. part. paſſ. Ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, 1 Joann. 3, 12. Ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, Apoc. 6, 4. ἐσφάγης, ib. 5, 9. Ὅδ' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφαγήσεται, Eur. Andr. 316.

ΣΦΕΔΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vehemens, feſtinus, intenſus, aſper, durus.

Σφέλας, ατος, τὸ, ſcabellum; (2) lignum cavum, ut pila. Etiam de ſede remigum in navi.

Σφενδάμνινος, ίνη, ινον, acernus; metaph. durus, firmus, ſolidus. A σφένδαμνος.

Σφένδαμνον, ου, τὸ, idem quod ſequens σφένδαμνος.

ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, acer, *arbor*; (2) ſpecies cannabis.

Σφενδονάω, ῶ, f. ήσω, funda utor, fundam torqueo, funditor ſum, funda inſequor, funda peto; (2) more fundæ roto ſeu torqueo. Σφενδονᾷν θηρία, Luc. A σφενδόνη.

Σφενδονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, funda. Ph. baliſtra, funda; (2) pala annuli; (3) ornamentum quoddam muliebre.

Σφενδονηδὸν, *Adv.* in modum fundæ. A σφενδόνη.

Σφενδονήτης, ου, ὁ, funditor, qui fundæ rotatu lapidem aut plumbum jaculatur. A σφενδονάω, vel σφενδονέω.

Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδονάω.

Σφενδονιστὴς, οῦ, ὁ, funditor, Phil. A σφενδονίζω.

Σφενδονίτης, ου, ὁ, idem quod σφενδονήτης.

Σφενδονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fundæ habens formam. Ex σφενδόνη, & εἶδος, *forma*.

Σφέος, ου, ὁ, ſuus; σφέα, ſua, neutr. pl. Ab ἑὸς, quod idem ſignificat.

Σφετερίζω, & σφετερίζομαι, meum facio, in meum converto commodum, uſurpo. Gl. V. σφετερίζομαι, peculor; σφετερίζεται, uſurpat, Ph. Τά τε πράγματα κατὰ τὴν πόλιν οὕτως ἐσφετέρισαν, Plat. Τοὺς πολλοὺς σφετερίζονται, Xen. A σφέτερος.

Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, actio, qua quis aliena facit ſua. Gl. V. uſurpatio, peculatus. A σφετερίζω.

Σφετεριστὴς, οῦ, ὁ, interverſor, qui aliena, vel ea, quæ communia ſunt, in ſuam ſolius rem vertit; uſurpator, Ph. Ab eod.

Σφέτερος, έρα, ερον, ſuus; (2) proprius; (3) veſter. Ph. σφέτερον, peculium. A σφέος.

Σφηκιὰ, ᾶς, ἡ, nidus veſparum. A σφήξ.

Σφηκία, ας, ἡ, examen veſparum. Ab eod.

Σφηκίαι, crabrones, Gl. V. Ab eod.

Σφηκίον, ου, τὸ, cella ſeu nidus veſparum. Ab eod.

Σφηκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, crabronis formam habens. Ex σφὴξ, & εἶδος, *forma*.

Σφηκόω, ῶ, f. ώσω, ex lato & craſſo in anguſtum contraho, cuneo; (2) conſtringo, torqueo. Προμετωπιδίοις τὴν κεφαλὴν δι' ὅλου σφηκοῦντες, Heliod. Οἳ χρυσῷ τε ϗ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο, Il. 17, 52. Ab eod.

Σφηκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, veſpæ modo in acutum & anguſtum deſinens; (2) home, cujus venter præ gracilitate & macie adductus eſt & anguſtus. Ab eod.

Σφήκωμα, ατος, τὸ, id, quod ex lato in anguſtum contractum eſt; (2) eſt in galea ea pars, cui pennæ inſeruntur; (3) tenuis funis, faſcia, vinculum, quo aliquid conſtringitur. Gl. V. nodus. A σφηκόω.

ΣΦΗ'Ν, σφηνὸς, ὁ, cuneus.

Σφηνεὺς, έως, ὁ, cuneus; ita dicitur ſpecies quædam mugilis. A σφήν.

Σφηνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cuneatus, cuneo ſimilis. Ex σφὴν, & εἶδος, *forma*.

Σφηνοκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caput cunei formam habens, Suic. Ex σφὴν, & κεφαλὴ, *caput*.

Σφηνοπώγων, ωνος, ὁ, barbam habens cuneatam ſive cunei forma. Ex σφὴν, & πώγων, *barba*.

Σφηνόω, ῶ, f. ώσω, cuneo findo, cuneo adacto divello; (2) obſtruo & obturo cuneo, vel obturo & obfirmo velut adacto cuneo, condenſo, ſtipo; ἐσφηνωμένος, cuneatus, Gl. V. perf. part. paſſ. A σφήν.

Σφήνωσις, εως, ἡ, cunei adactio, aut cuneo adacto divulſio, ſciſſio; (2) obſtructio, quæ fit cuneo, obturatio. A σφηνόω.

ΣΦΗ'Ξ, σφηκὸς, ὁ, veſpa, crabro.

Σφιγγία, ας, ἡ, parſimonia & ſordes victus, quum quis ſtrictiore manu, quam deceat, ſumptus facit. A σφίγγω.

Σφιγγίον, ου, τὸ, torques, quo collum quaſi ſtringitur. Ab eod.

ΣΦΙ'ΓΓΩ, f. ξω, ſtringo, adſtringo, preſſo, coerceo, Ph. ἐσφιγμένος, ſtrictus, Ph. p. paſſ. part. σφίγξον, ſtringe, Phil. a. 1. imp. act. Ἕω δ' ἔσφιγξε καρήνῳ, Muſ. 252. Ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος, Theocr. 7, 17.

Σφιγκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui conſtringit. Philox. ſtrictorium, contractorium. Apud medicos muſculus rotundus anum conſtringens, ne excrementa ante tempus effluant. A præc.

Σφιγκτὸς, ὴ, ὸν, conſtrictus, ligatus, vinctus. Ab eod.

Σφίγμα, ατος, τὸ, quod adſtringit, q. d. adſtrigmentum. Ab eod.

Σφὶγξ, σφιγγὸς, ἡ, Sphinx, monſtrum alatum faciemque virgineam habens, & reliquo corpore leoni ſimile, ænigma hominibus ſolvendum proponens, neſcioſque illud ſolvere miſere dilanians ac devorans; item qui ænigmatice loquitur. Ab eod.

Σφόδρα, *Adv.* vehementer, valide, nimis, Ph. A σφοδρός.

ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, vehemens, acer, acerbus, alacer, violentus, pertinax, Ph.

Σφοδρότης, ητος, ἡ, vehementia, acerbitas, alacritas, Gl. V. A σφοδρός.

Σφοδρύνω, & σφοδρύνομαι, vehemens reddor, vires accipio. A σφοδρός.

Σφοδρῶς, *Adv.* vehementer, valde. A σφοδρός.

Σφονδύλη, ſeu σπονδύλη, ης, ἡ, radix ſilphio ſimilis; (2) inſectum de blattarum genere. A σπόνδυλος.

Σφονδύλιον, ου, τὸ, verticillus nentium feminarum; (2) herba quædam. Ab eod.

Σφονδύλιος, ου, ὁ, vertebra. Ab eod.

Σφονδυλοδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, verticillo vel fuſo tortus. Ex σφόνδυλος, & δινέω, *verto, volvo.*

Σφόνδυλος, ου, ὁ, verticillus nentium feminarum; (2) vertebra. A σπόνδυλος.

Σφραγίδιον, ου, τὸ, ſigillum, annulus ſignatorius. A σφραγίς.

Σφραγιδονυχαργοκομήτης, ου, ὁ, qui comam alit & digitos uſque ad ungues annulis ornat; vox Ariſtoph. Nub. 231. Ex σφραγὶς, ὄνυξ, *unguis*, ἀργὸς, *albus*, vel *piger*, & κόμη, *coma*, vel κομήτης, *comptus*.

Σφραγιδοφυλάκιον, ου, τὸ, loculus, in quo reponuntur vel adſervantur σφραγίδες. Ex σφραγὶς, & φύλαξ, *cuſtos*.

Σφραγίζω, f. ίσω, ſigno, ſigillo, nota impreſſa inſignio; ἐσφραγισμένος, obſignatus, p. part. paſſ. Τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, Joann. 6, 27. Σφραγίσαντες τὸν λίθον, Matt. 27, ult. Ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι, Epheſ. 1, 13. Ab eod.

ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ίδος, vel ῖδος, ἡ, ſigillum, ſignum, ſignaculum, obſignatio, Gl. V.

Σφράγισμα, ατος, τὸ, ſignum ſeu nota alicui rei impreſſa. Gl. V. ſignaculum. A σφραγίζω.

Σφραγιστὴρ, ῆρος, ὁ, ſigillum. Ph. ſignaculum. Ab eod.

Σφραγιστήριον, ου, τὸ, ſignaculum, Ph. Ab eod.

Σφραγιστὴς, οῦ, ὁ, ſigillator. Ab eod.

Σφραγιστικὸς, ὴ, ὸν, ſignatorius, Gl. V. Ab eod.

Σφρηγίζω, f. ίσω, obſigno, confirmo. Ion. pro σφραγίζω.

Σφρηγὶς, ίδος, ἡ, ſigillum. Ion. pro σφραγίς.

Σφριγανὸς, ὴ, ὸν, vehemens; (2) florens, vegetus. A σφριγάω.

ΣΦΡΙΓΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, turgeo, ſum vegetus, luxurio, laſcivio. Ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου! Ariſt. Lyſ. 80. Ἐυ σωματεῖ γὰρ ϗ σφριγᾷ, id. Nub. 797. Τὰ σώματα πολὺ μᾶλλον σφριγῶντες, Plato.

Σφριγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, luxurioſus, Gl. V. A σφριγάω.

Σφυγματώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, idem quod σφυγμώδης.

Σφυγμὴ, ῆς, ἡ, pulſus inordinatus & incompoſitus. A σφύζω.

Σφυγμικὸς, ὴ, ὸν, vim habens ciendi pulſus; (2) in quo pulſus conſiſtunt. A σφυγμός.

Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, pulſus, Gl. V. motus cordis & arteriarum, dilatatione & contractione factus, Ph. turges. A σφύζω.

Σφυγμώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, pulſitans, pulſui ſimilis, qualis eſt in pulſu. A σφυγμός.

ΣΦΥ'ΖΩ, f. ξω, ſalio, pulſo, mico, palpito; σφύζει, palpitat, Gl. V. Σφύζουσιν οἱ κρόταφοι, Gal.

Σφύξις, εως, ἡ, pulſus ſeu percuſſus venarum & arteriarum, cordis palpitatio. A σφύζω.

ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, malleus.

Σφύραινα, ης, ἡ, piſcis quidam. Ph. σφύραινα, ἰχθὺς, ſudis, ſuadena, *piſcis.* A σφύρα.

Σφυρὰς, άδος, ἡ, caprini ſtercoris pilula aut globulus. A σπυράς.

Σφυρήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, malleo ductus ſeu fabricatus. Ph. σφυρήλατον, ſolidum. Ex σφύρα, & ἐλατὸς, *ductilis.*

Σφύριον, vel σφυρίον, ου, τὸ, malleolus, fabrile inſtrumentum. A σφύρα.

Σφυρὶς, ίδος, ἡ, pro σπυρὶς, ſporta, fiſcella, corbis, Suic.

Σφυροκόπανον, ου, τὸ, malleus, Ph. Ex σφύρα, & κόπανον, *malleus.*

Σφυροκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui malleo percutit ſeu tundit. Gl. V. malleator. Ex σφύρα, & κόπτω, *ſeco.*

Σφυρὸν, οῦ, τὸ, malleolus pedis. Gl. V. planta. A σφύρα.

Σφυρόω, ῶ, f. ώσω, malleolos pedis calceis ſeu ocreis munio, vel corrigia ſubſtringo. Gl. V. σφυροῦμαι, malleo. Ab eod.

Σφυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia calceamenti. A σφυρόω.

Σφυρωτὸς, ὴ, ὸν, malleatus, Gl. V. A σφυρόω.

Σφωΐτερος, έρα, ερον, ſuus; (2) veſter. A σφῶϊ.

Σχάδανοι, favi fucorum, ſoboles apum, Vet. Lex. A χαδών.

ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ἡ, animal pedibus & pennis carens; (2) jactus quidam talorum; χαδόνες, apum ſoboles.

Σχάζω, f. άσω, ſcarifico; (2) demitto, deduco; (3) dimitto, relinquo, intermitto, inſtituti mei tenorem abrumpo; (4) inhibeo, cohibeo. Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρεῖτα πλάταν ἔχασε ποντοπόρον, Eur. Tro. 811. Σχασάμενος τὴν ἱππικὴν, Ariſt. Nub. 107. Σχάσας τὴν φροντίδα, ib. 738. A χάω.

ΣΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, varus, paxillus ſeu furcula, qua attolluntur ſuſtentanturque retia.

Σχάσις, εως, ἡ, ſcarificatio, apertura vel inciſura, quæ fit cultro. A χάζω.

Σχαστὴρ, ῆρος, ὁ, tendicula, Gl. Vet. A χάζω.

Σχαστηρία, ας, ἡ, funis, trochlea, aut aliquid aliud, quo organum intentum laxatur, vel erectum dimittitur; (2) funis ille, qui in circo curſoribus prætendi ſolebat, & quo laxato in curſum effundebantur. A χάω.

Σχαστήριον, ου, τὸ, pugio ſeu ſcalpellus, quo utuntur in ſcarificando; (2) pars quædam navis. Ab eod.

ΣΧΑ'Ω, ῶ, f. άσω, ſcarifico, ſcalpro aperio, incido, aut pertundo; (2) remitto, laxo; (3) traduco, transfero. Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου χάσας, Lyc. 13. Λύκοις τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον χάσας, id. 329. Σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα, Eur. Ph. 457. Ὤπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ' οὐκ ἔχων ἀμελήσας, Ariſt. Nub. 408.

Σχεδάριον, ου, τὸ, tabellula, ſchedula, in qua tumultuarie aliquid ſcribimus, libellus pugillaris. Dim. a χέδη.

Σχέδη, ης, ἡ, ſcheda, tabula, in qua ſcribimus, & quidem proprie ex tempore. A χεδόν.

Σχέδην, *Adv.* cum lenitudine quadam decora, pedetentim. A χεδόν.

Σχεδία, ας, ἡ, ratis ſeu navis tumultuarie facta. Ph. ratis. Ab eod.

Σχεδιάζω, f. άσω, ex tempore & tumultuario opere facio, improvide & inconſiderate ago. Gl. V. ex tempore dico, Polyb. Ab eod.

Σχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum. A χεδιάζω.

Σχεδιασμὸς, οῦ, ὁ, opus ex tempore factum; item temeritas, Suic. Ab eod.

Σχεδίλω, *Adv.* cominus. A χέδιος.

Σχέδιον, ex tempore dictum, ex tempore. A ſeq.

Σχέδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui prope eſt; (2) extemporalis, ſubito factus, inelaboratus, ſimplex. A χεδόν.

Σχεδόθεν, *Adv.* prope, cominus. Ab eod.

ΣΧΕΔΟ'Ν, *Adv.* prope, propemodum, fere, ferme, pœne, Ph. (2) cominus.

Σχεδουργὸς, οῦ, ὁ, qui rates conficit, ratium opifex; analogice χεδιουργὸς, Suic. Ex χεδία, & ἔργον, *opus.*

Σχέθω, habeo, teneo, inhibeo, cohibeo, reprimo, detineo. Φέρε τοὺς μοχλοὺς, ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ χέθω, Ariſt. Lyſ. 428. A χέω, pro ἔχω.

Σχέσις, εως, ἡ, habitudo, ſeu conſtitutio corporis, ſecundum quam aliquis carnoſus vel gracilis eſt. Ph. habitus; χέσιν, tenorem, Ph. A χέω.

Σχετήριον, ου, τὸ, q. d. retinaculum, remedium ad ſedandum, Suic. Ab eod.

Σχετικὸς, ὴ, ὸν, qui cum aliquo convenientiam quampiam habet; (2) qui habitum admittit; (3) retinendi & cohibendi vim habens. Ab eod.

Σχετικῶς, *Adv.* per convenientiam quamdam & conjunctionem. A χετικός.

Σχετλιάζω, f. άσω, conqueror, tamquam miſerabilia aut ſcelerata paſſus; (2) lamentor. Gl. V. quirito. Τί δακρύεις ϗ χετλιάζεις; Luc. Ὀυ δεῖ χετλιάζειν ϗ βοᾷν, πρὶν ἂν μάθῃς, Ariſt. Plut. 476. A χέτλιος.

Σχετλιασμὸς, οῦ, ὁ, quiritatio, lamentatio. A χετλιάζω.

Σχετλιαστικὸς, ὴ, ὸν, conveniens quiritanti ſeu lamentanti; (2) lamentationem indicans. Ab eod.

ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ία, ιον, miſer, miſerabilis, infelix; (2) aſper, ſeverus, intractabilis, durus; (3) acer, audax, laborum patiens; (4) ſceleſtus, nefarius, injuſtus. Gl. V. importunus.

Σχετλίως, *Adv.* miſere, miſerabiliter; (2) injuſte, ſcelerate. A χέτλιος.

ΣΧΕ'Ω, habeo, teneo; inuſ. Hinc futurum verbi ἔχω, χήσω; præt. ἔχηκα. Ὄυτι μὰ τὰς Κερχνῆδας ἔτι σου χήσομαι, tolerabo, Ariſt. Av. 1340.

Σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, geſtus, figura, cultus, geſtamen, Ph. forma, Gl. V. A χέω.

Σχηματίζω, f. ίσω, effingo, figuro, formo; geſticulor. Λαμπρῷ κατόπτρῳ χηματίζεται κόμην, Eur. Med. 1164. A χῆμα.

Σχημάτιον, ου, τὸ, ſtaticulus; geſtus. Dim. a χῆμα.

Σχημάτισις, εως, ἡ, ſitus, habitus. A χηματίζω.

Σχηματισμὸς, οῦ, ὁ, figuratio, figura; cultus corporis & comptura, in certam aliquam adfectionem corporis compoſitio; (2) ſimulatio, prætextus. Ab eod.

Σχηματοποιέω, ῶ, f. ήσω, fingo, conformo, informo; (2) geſticulationi ſervio, ſchemata ſaltationis cujuſdam imitor. Gl. V. χηματοποιῶ, geſticulor, Xen. Ex χῆμα, & ποιέω, *facio.*

Σχηματοποιΐα, ας, ἡ, geſtuum ſchematumque in ſaltando efficitio. A χηματοποιέω.

Σχῆσις, εως, ἡ, habitus. A χέω.

Σχητηρία, ας, ἡ, ancora. Ab eod.

Σχιδακηδὰν, *Adv.* in modum aſſularum, aſſulatim. A χίδαξ.

Σχιδακώδης, εως, ἡ, aſſuloſus. Ab eod.

Σχιδανόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, cujus pedes in digitos fiſſi ſunt. Ex σχίζω, & πούς, *pes.*

Σχίδαξ, ακος, ἡ, aſſula, fragmentum aut ſegmentum e ligno ſciſſo. Ph. talia; talea. A σχίζω.

Σχίδη, ης, ἡ, fragmentum e ligno ſciſſo, aſſula. Ab eod.

Σχίδος, εος, τὸ, idem & ab eod.

Σχιδώνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ungulas fiſſas habens. Ex σχίζω, & ὄνυξ, *ungula.*

Σχίζα, vel σχίζη, ης, ἡ, fiſſura. Ph. talia; talea. A σχίζω.

Σχιζοποδία, ας, ἡ, fiſſi pedes, fiſſura pedum in digitos. A σχιζόπους.

Σχιζόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, cujus pedes in digitos fiſſi ſunt; (2) digitatus. Ex σχίζω, & πούς, *pes.*

Σχιζόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, alas fiſſas habens. Ex σχίζω, & πτερὸν, *ala.*

ΣΧΙ'ΖΩ, f. ίσω, findo, ſcindo, diffindo, diſcindo, diſſeco; ἐσχισμένον, ſciſſum, Ph. p. part. paſſ. Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν (χιτῶνα) Joann. 19, 24. Εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, Marc. 1, 10. Ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει, Soph. El. 99.

Σχινδάλαμος, ου, ὁ, aſſula, feſtuca, ſegmentum e calamo fiſſo; vid. σκινδάλαμος.

Σχινδαλμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Σχινδύλησις, εως, ἡ, fiſſio in aſſulas, quaſi a σχινδυλέω quod eſſet *findo in aſſulas.*

Σχινίζομαι, ad dentes repurgandos & candefaciendos lentiſcum mando. A σχῖνος.

Σχίνινος, ίνη, ινον, lentiſcinus. Ab eod.

Σχινοκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens caput bulbo ſimile, i. e. oblongum. Ex σχῖνος, & κεφαλὴ, *caput.*

Σχῖνος, ου, ἡ, lentiſcus. A σχίζω.

Σχινοτρώκτης, ου, ὁ, qui lentiſcum mandit. Ex σχῖνος, & τρώγω, *edo.*

Σχινοτρὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Σχινώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, lentiſcum ferens, qui eſt e lentiſci genere. A σχῖνος.

Σχίσις, εως, ἡ, ſciſſio, fiſſio, ſciſſura. A σχίζω.

Σχίσμα, ατος, τὸ, fiſſio, ſciſſura, fiſſura; (2) diſſidium, diſſenſio, diſcordia; (3) Schiſma, ruptio unionis in Eccleſia. A σχίζω.

Σχισματικὸς, ἡ, ὸν, ſchiſmaticus; (2) qui propter cauſſas quaſdam ſe ipſum ſegregat. A σχίσμα.

Σχισμὴ, ῆς, ἡ, ſciſſio, fiſſio, fiſſura. A σχίζω.

Σχιστὸς, ἡ, ὸν, fiſſus, ſciſſus; (2) fiſſilis, qui findi vel ſcindi poteſt. Gl. V. σχιστὸν, ſciſſile, fiſſile; σχισταὶ, calceamenti genus, Pollux. Ab eod.

Σχοινία, ας, ἡ, junci planta ſeu ſtirps una cum ſuo ceſpite; (2) funale ſeu funis. A σχοῖνος.

Σχοίνικλος, ου, ὁ, nomen avis. Gaza junconem interpretatur. A σχοῖνος.

Σχοίνινος, ίνη, ινον, junceus, e junco factus. Ab eod.

Σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e junco plexus, funis, reſtis. Dim. ab eod.

Σχοίνισμα, ατος, τὸ, pars agri fune dimenſa ac deſcripta. A σχοινίζω.

Σχοινισμὸς, οῦ, ὁ, dimenſio & deſcriptio, quæ fit fune; (2) torturæ genus, quod funibus fit & fidiculis tractoriis. Ab eod.

Σχοινοβατέω, ῶ, funi inambulo. A ſeq.

Σχοινοβάτης, ου, ὁ, qui fune junceo inambulat, funambulus. Ex σχοῖνος, & βαίνω, *eo.*

Σχοινοβατία, ας, ἡ, funambulatio, Suic. A σχοινοβάτης.

Σχοινόπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, e junco plexus, junco nexus. Ex σχοῖνος, & πλεκτὸς, *plexus.*

Σχοινοπλοκικὸς, ἡ, ὸν, funibus texendis aptus. A σχοινοπλόκος.

Σχοινοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui funes e junco torquet ſeu nectit. Gl. V. reſtio, reſticularius. Ex σχοῖνος, & πλέκω, *necto.*

Σχοινοπώλης, ου, ὁ, ſpartarius, Gl. V. qui reſtes vendit. A σχοῖνος, & πώλης, *venditor.*

ΣΧΟΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, & aliquando ἡ, juncus; (2) funis e junco plexus, funis, reſtis; (3) menſura Ægyptiaca ſexaginta ſtadia complectens. Ph σχοῖνος γεωμετρικὸς, *ſchœnus geometricus*, arvipendium.

Σχοινοστρόφος, ου, ὁ, qui funem e junco torquet. Gl. V. reſtio. Ex σχοῖνος, & στρέφω, *torqueo.*

Στοινοτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, extenſus ſeu protenſus ut funis; (2) prolixus, longus. Ex σχοῖνος, & τείνω, *tendo.*

Σχοινοτενῶς, *Adv.* in modum funis extenſi; (2) porrecte, prolixe, intenſe. A σχοινοτενής.

Σχοινότονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex junceo aut ſparteo fune nexus & contextus, Suic. Ex σχοῖνος, & τείνω, *tendo.*

Σχοινοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, junceum funem geſtans, ſeu ſimpl. qui funem gerit. Ex σχοῖνος, & φέρω, *fero.*

Σχοινοχάλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, frœnum e fune factum habens, Suic. Ex σχοῖνος, & χαλινὸς, *frœnum.*

Σχοινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, juncoſus, junceus, juncum referens, e junci genere. A σχοῖνος.

Σχολάζω, f. άσω, vaco, otior, ferior, Gl. V. σχολάζει, ceſſat, vacat, Ph. σχολάζων, vacuus, Gl. V. σχολάζουσα, vacua, Ph. σχολάζοντες, ceſſantes, Ph. Ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ ϗ τῇ προσευχῇ, 1 Cor. 7, 5. Μουσικῇ ἐπὶ τῷ δείπνῳ σχολάζειν, Luc. Πάντα τὸν βίον ἐσχόλακεν ἐν τούτῳ, Dem. τοῖς φίλοις, Xen. Cyr. 7, 25. ἀπό τινος, ib. 27. A σχολή.

Σχολαῖος, αία, αῖον, lentus, tardus, ſegnis. Gl. V. otioſus, vacuus. Ab eod.

Σχολαιότης, ητος, ἡ, tarditas. A σχολαῖος.

Σχολαίτατα, *Adv.* tardiſſime. Ab eod.

Σχολαίως, *Adv.* per otium, lente, tarde, cunctanter. Gl. Vet. otioſe. A σχολαῖος.

Σχολαρχέω, ῶ, ſcholarcha ſum, ſcholæ præſum, R. A σχολάρχης.

Σχολάρχης, ου, ὁ, ſcholarcha, i. e. qui ſcholæ præeſt. Ph. σχολάρχαι, profeſſores. Ex σχολὴ, & ἄρχων, *præfectus.*

Σχολαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo commode otium agitur poſt labores; (2) excedra; (3) ſchola. A σχολή.

Σχολαστὴς, οῦ, ὁ, otium agens, otio indulgens, otioſus. Gl. V. ceſſator. A σχολάζω.

Σχολαστικὸς, ἡ, ὸν, qui otiari ſolet, otio deditus. Gl. V. ſcholaris; τὸ σχολαστικὸν, οῦ, otiandi facultas, otium. Ab eod.

Σχολεῖον, ου, τὸ, ludus litterarius, ſchola. A σχολή.

ΣΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, otium, vacatio & feriatio a negotiis, mora ejus, qui lente agit; (2) lucubratio, quam quis per otium ſeu in otio compoſuit, diſputatio; (3) ipſe etiam locus in quo otium alicui rei impenditur, ſchola.

Σχολῇ, *Adv.* otioſe, per otium, perfunctorie, ſine diligentia, lente, tarde, more hominum otioſorum, ſenſim, Gl. Ver. (2) vix, ægre, magno cum labore; (3) haud quaquam, nullo modo, nullatenus. A σχολή.

Σχολιαστὴς, οῦ, ὁ, qui ſcholia in aliquem auctorem ſcribit, uſque eum illuſtrat. A σχολιάζω.

Σχολικὸς, ἡ, ὸν, ad ſcholas pertinens, ſcholis conveniens. A σχολή.

Σχολιογραφέω, ῶ, f. ήσω, brevibus ſcholiis illuſtro, Suic. Ex σχόλιον, & γράφω, *ſcribo.*

Σχόλιον, ου, τὸ, gloſſema, quod ſcribitur in id, quod per otium legitur, vel quod per otium ſcriptam explicationem vocabulorum difficilium continet. A σχολή.

Σώζω, f. ώσω, ſalvo, Ph. ſervo, ſoſpito, Gl. V. σώζει, conſervat, ſanat, Ph. σωθῆναι, ſanari, Ph. ſalvari; σωθεὶς, ſalvus, Ph. a. 1. paſſ. σώζου, vale, Ph. imperat. præſ. paſſ. σῶσαι, ſanare, Ph. inf. act. a. 1. σῶσόν με, ſalvum me fac, Gl. V. imperat. act. a. 1. Σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία, Soph. Antig. 687. Ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι, id. Aj. 519. Ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται, non ſervat, ibid. 1000. Ἦ σὺ κεῖνος εἶ, ὃς τόνδε κἀμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων; idem El. 1372. Τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα, Ariſt. Av. 385. A σόος, *ſalvus.*

Σωκέω, ῶ, valeo, poſſum. Μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος, Soph. El. 118. A σῶκος.

Σῶκος, ου, ὁ, ſervator, epith. Mercurii. A σώζω.

ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, canalis, tubus, fiſtula, veluti in aquæductu; (2) piſcis quidam teſtaceus.

Σωληνάριον, ου, τὸ, canaliculus, tubulus, ſiphunculus. Dim. a σωλήν.

Σωληνίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Σωληνιστὴς, οῦ, ὁ, qui piſcatur piſces σωλῆνας. A σωλήν.

Σωληνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, canaliculo ſimilis, canaliculum referens. Ex σωλὴν, & εἶδος, *forma.*

ΣΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, corpus, caro, Ph. (2) mancipium.

Σωμασκέω, ῶ, f. ήσω, corpus exerceo. Ἦ καὶ σχολὴ, ἔφη, ἔσται σωμασκεῖν τοῖς στρατιώταις, Xen. Cyr. 1, 24. Ex σῶμα, & ἀσκέω, *exerceo.*

Σωμασκία, ας, ἡ, corporis exercitatio. Gl. V. corporatura. A σωμασκέω.

Σωματεῖον, ου, τὸ, corpus, i. e. multitudo aliqua ſedes conjunctas habens, & iiſdem legibus vivens, collegium. A σῶμα.

Σωματεμπορέω, ῶ, ſervorum corporum mercaturam exerceo, mancipia emo ac revendo, Strabo. A σωματέμπορος.

Σωματεμπορία, ας, ἡ, mangonium. A ſeq.

Σωματέμπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mancipia emit ac vendit. Ph. venalitiarius, mango. Ex σῶμα, & ἔμπορος, *mercator, negotiator.*

Σωματικὸς, ἡ, ὸν, corporalis, qui eſt corporis; (2) corporeus, corpore conſtans. A σῶμα.

Σωματικῶς, *Adv.* corporaliter, more eorum, quæ corporea ſunt. A σωματικός.

Σωμάτινον, corporinum, Gl. V. A σῶμα.

Σωμάτιον, ου, τὸ, corpuſculum; (2) hominis defuncti cadaver; (3) codex, liber, tabula deletilis; palimpſeſtus membrana, Ph. Dim. a σῶμα.

Σωματοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corporis alicujus ſpeciem gerens, corpulentus, corporeus; σωματοειδέστερον, Longin. 24. Ex σῶμα, & εἶδος, *forma.*

Σωματοκάπηλος, ου, ὁ, hominum venditor, mango. Ex σῶμα, & κάπηλος, *caupo, inſtitor.*

Σωματοποιέω,

Σωματοποιέω, ῶ, f. ήσω, corpus ſeu rem corpoream eſſe fingo; (2) unum corpus facio, quod ante diſperſum erat; (3) corpulentum reddo, corpus reficio; σωματοποιοῦμαι, augeor, validior fio. Σωματοποιεῖν τὰ ἔθνη, Polyb. Σωματοποιουμένα τῇ κοινωνίᾳ, Longin. 40. Ex σῶμα. & ποιέω, *facio*.

Σωματοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corpori conveniens; (2) corporalis, corporeus, Suic. Ex σῶμα, & πρέπει, *convenit*.

Σωματοπρεπῶς, *Adv.* corpori convenienter, in modum corporis, Suic. A σωματοπρεπής.

Σωματοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo corpora ſerva, i. e. ſervi, vel mancipia, aluntur. Ex σῶμα, & τροφεῖον, *nutritorium*.

Σωματοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, ſum corporis cuſtos, Suic. A σωματοφύλαξ.

Σωματοφυλάκιον, ου, τὸ, corporum conditorium. Ab eod.

Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, corporis cuſtos, ſeu qui latus alicujus ſtipat, Ph. ſatelles, ſtipator. Ex σῶμα, & φύλαξ, *cuſtos*.

Σωματόω, ῶ, f. ώσω, corpus eſſe facio, corporea natura induo; σωματοῦσθαι, q. d. corporeſcere, corporeum fieri, Ariſtot. A σῶμα.

Σωματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, corporeus, corporea præditus natura. Ab eod.

Σωματωδῶς, *Adv.* corporaliter. A σωματώδης.

Σωμάτωσις, εως, ἡ, ipſa actio corporeum aliquid faciendi. A σωματόω.

Σῶος, ου, vel σῶς, ὁ ϗ ἡ, ſalvus, incolumis, ſoſpes, Ph. A σόος.

Σώρακος, ου, ὁ, qualus, Ph.

Σωρεία, ας, ἡ, cumulus, acervus, congeries. A σωρεύω.

Σωρείτης, ου, ὁ, ſorites, argumentationis genus, in qua propoſitiones plures coacervantur; cavillatio. Ab eod.

Σωρὸς, οῦ, ὁ, idem quod σωρός

Σώρευμα, ατος, τὸ, accumulatio. A σωρεύω.

Σώρευσις, εως, ἡ, acervatio, cumulatio. A σωρεύω.

Σωρευτὸς, ἡ, ὸν, acervatus, cumulatus. Ab eod.

Σωρεύω, f εύσω, cumulo, acervo, aggero, congero. Ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, Rom. 12, 20. Ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλῳ σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος, Epigr. A σωρός.

Σωρηδὸν, *Adv.* acervatim, cumulatim. Ab eod.

Σωρίτης, ου, ὁ, cavillatio, Gl. V. Vid. σωρείτης.

ΣΩΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, cumulus, acervus, agger, congeries.

Σῶς, ὁ ϗ ἡ, ſalvus, incolumis, ſoſpes, integer, perfectus, totus. Ex σόος, vel σάος, *ſalvus*.

Σωσίοικος, ου, ὁ, domus conſervator. Ex σώζω, & οἶκος, *domus*.

Σωσίπολις, urbis conſervator, Ariſt. Ach. 167. A σώζω, & πόλις, *urbs*.

Σωστέον, ſervandum eſt. Ἀθλίως δὲ σωστέον, Eur. Her. fur. 139. A σώζω.

Σωστικὸς, ἡ, ὸν, ſervandi ſeu conſervandi vim habens, conſervator, tutator. A σώζω.

Σωστικῶς, *Adv.* ſalutariter, ſalubriter, Suic. A σωστικός.

Σῶστρον, ου, τὸ, præmium, quod conſervatus conſervatori & ægrotus ſanitati reſtitutus medico reddit. A σώζω.

Σώτειρα, ας, ἡ, ſervatrix, liberatrix. A σωτήρ.

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſervator, conſervator, liberator. Ph. ſoſpitator. A σόος, *ſalvus*.

Σωτηρία, ας, ἡ, ſalus, incolumitas, ſalvificatio, Ph. A σωτήριος.

Σωτήρια, ίων, τὰ, ſacra ſeu feſta, quæ agitantur in honorem deorum ſoſpitalium. Ab eod.

Σωτηριακὸν, οῦ, τὸ, pretium, quod pro funeris elatione datur. Ab eod.

Σωτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſalutaris, proſper, ſaluber, ſoſpitalis, Gl. V. Hinc τὸ σωτήριον, ου, ſalus. A σωτήρ.

Σωτήριχος, ου, ὁ, ſervator. A σωτήρ.

Σωτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſalutaris, ſoſpitalis. Gl. V. ſaluberrimus. A σωτήριος.

Σωτηριωδῶς, *Adv.* ſalutariter, ſalubriter, Gl. V. A σωτηριώδης.

Σωτηρίως, ſalutariter, Gl. V. A σωτήριος.

Σῶτρον, ου, τὸ, lignum orbiculare rotæ extimum, quod radios in ſe continet. A σώω.

Σωφρονέω, ῶ, f. ήσω, ſanæ mentis ſum, mentis compos, prudens ſum, prudenter me gero; (2) modeſtia utor, modeſtus ſum, temperanter & modeſte me gero; (3) caſtus ſum & pudicus. Ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν; Soph. Aj. 686. Οὐδέ σ᾽ αἱ τύχαι, τέκνον, ἐσωφρονήκασιν, Eur. Tro. 342. A σώφρων.

Σωφρόνημα, ατος, τὸ, moderatione factum, facinus pudicum & caſtum. A σωφρονέω.

Σωφρονίζω, f. ίσω, ad ſanam mentem reduco, facio, ut quis ſapiat; caſtigo, emendo, coërceo, compeſco, reprimo. Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, Tit. 2, 4. A σώφρων.

Σωφρονικὸς, ἡ, ὸν, qui natura comparatus eſt ad temperantiam; (2) modeſtiæ & moderationi deditus. Ab eod.

Σωφρονικῶς, temperanter, modeſte. A præc.

Σωφρόνισις, εως, ἡ, caſtigatio, emendatio. A σωφρονίζω.

Σωφρόνισμα, ατος, τὸ, id, quo quid caſtigatur & emendatur. Ab eod.

Σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, caſtigatio, emendatio; coërcitio. Ab eod.

Σωφρονιστὴρ, ῆρος, ὁ, dens genuinus, Philox. σωφρονιστῆρες, genuini, Philox. A σωφρονίζω.

Σωφρονιστήριον, ου, τὸ, carcer ad emendationem morum. Ab eod.

Σωφρονιστὴς, οῦ, ὁ, caſtigator, emendator. Ab eod.

Σωφρόνως, *Adv.* ſana mente, prudenter; (2) moderate, modeſte, continenter, temperanter, pudice. Gl. V. ſobrie, caſte. A σώφρων.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, modeſtia, pudicitia, caſtitas, Philox. temperantia, Gl. V. A σώφρων.

Σώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt ſalva & incolumis; (2) prudens, ſapiens; (3) moderatus, temperans, continens, ſobrius; (4) honeſtus, bene moratus, probus; (5) caſtus, pudicus, continens. Ex σῶς, & φρὴν, *mens*.

Σωχέω, idem quod σώχω, R.

ΣΩ'ΧΩ, tero, levigo.

Σώω, incito; σώοντο, incitabantur, imperf. A σεύω.

Σώω, ſalvo, ſoſpito; σώομαι, ſervor incolumis. A σῶς, *ſalvus*, vel σόω, *ſalvo*.

T.

T Decima nona littera Græcorum, quæ Tau dicitur ab Hebræorum littera cognomini; (2) in notis numeralibus valet *trecenta*, & cum lineola inferne appoſita *trecenta millia*.

Ταβερνεῖον, ου, τὸ, caupona, Suid. A *taberna*.

Τάβλα, tabula, Gl. V. A *tabula*.

Ταβλίζειν, teſſeris ludere in tabula. A præc.

Ταβλιστὴς, οῦ, ὁ, qui ludit in tabula. A præc.

Ταγαῖος, ου, ὁ, qui facit quidpiam ab alio juſſus; (2) ſubditus, ſubjectus. A τάσσω.

ΤΑΓΓΗ', ῆς, ἡ, rancor.

Ταγγίασις, εως, ἡ, rancor, Gl. V. Quaſi a ταγγιάζω, quod eſſet *ranceſco*.

Ταγγίζω, ranceſco, rancidus fio. A ταγγή.

Ταγγὸς, ἡ, ὸν, rancidus, qui rancorem contraxit, Ph. ταγγὸν, rancidum. Ab eod.

Ταγεία, ας, ἡ, principatus, ducatus; (2) præfectura. A ταγεύω.

Ταγεύω, ſum ſummus magiſtratus, Xen. A ταγή.

Ταγὴ, ῆς, ἡ, principatus, præfectura. A τάσσω.

Ταγηνίας, ου, ὁ, ut ταγηνίας ἄρτος, panis in ſartagine coctus admixto caſeo. A τάγηνον.

Ταγηνίζω, frigo, Gl. V. A τάγηνον.

Ταγηνιστὸς, ἡ, ὸν, in ſartagine frixus ſeu coctus. A ταγηνίζω.

Ταγηνίτης, ου, ὁ, ut ταγηνίτης ἄρτος, panis in ſartagine coctus, admixto oleo & caſeo. A τάγηνον.

Τάγηνον, ου, τὸ, ſartago, ſatura, Gl. V. Alias τήγανον.

Τάγμα, ατος, τὸ, ordo, factio, agmen, globus, legio, Ph. A τάσσω.

Ταγματάρχης, ου, ὁ, qui agmini præeſt. Ex τάγμα, & ἀρχὴ, *principatus*.

Ταγματικὸς, legionarius, Gl. V. A τάγμα

Ταγὸς, οῦ, ὁ, dux, imperator, præfectus, præſes. Ab eod.

Ταγοῦχος, ου, ὁ, idem, Suic. Ex ταγὴ, & ἔχω, *habeo*.

Τάζω, extendo, corripio, apprehendo; hinc fit τεταγὼν, a. 2. cum reduplicatione, qui prehendit, Il. 1, 591. A τείνω.

Ταινία, ας, ἡ, tænia, faſcia, vitta, corona, redimiculum; (2) agger ex arenæ colluvie; (3) cautes ſcrupuloſa ſub aquis latens, in longumque porrecta. Ab eod.

Ταινίδιον, ου, τὸ, faſciola pectoralis ſeu ornamentum collare. Dim. a ταινία.

Ταινίον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ταινιόπωλις, ιδος, ἡ, mulier, quæ faſcia vendit, Suic. Ex ταινία, & πωλέω, *vendo*.

Ταινιόω, ῶ, f. ώσω, redimio vel corono, Ariſt. Conc. 1026. A ταινία.

Τακερὸς, ρὰ, ρὸν, liquefactus, liquatus, humidus; mollis, tener, delicatus; maceratus. A τήκω, *liquefacio*.

Τακερόω, ῶ, f. ώσω, macero; (2) coctione ita tenerum reddo, ut veluti liqueſcens dilabatur & diffluat, Dioſc. A τακερός.

Τακερόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, corpus liquatum habens. Ex τακερὸς, & χρόα, *cutis*.

Τακτικὸς, ἡ, ὸν, ordinandi peritus, peculiariter, ordinandi peritus milites & aciei inſtruendæ. Ph. ordinarius, diſpoſitus, τακτικὰ, quæ ad rem & diſciplinam militarem ſpectant. A τάσσω.

Τακτικῶς, *Adv.* militariter, ut conveni ei, qui peritus eſt aciei ſtruendæ. Gl. V. ordinate. A τακτικός.

Τακτὸς, ἡ, ὸν, ordinatus, in quo ſervat ordo; (2) certus, ſtatutus, definitus. A eod.

Ταλαεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui patienter & co ſtanter opus facit, patienter laborem fu iens ac perferens. Ex τάλας, & ἔργο *opus*.

Ταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, miſer ſum, m mecum agitur, laboro, ærumnas & bor bores perfero; (2) in ærumnas ac miſerias conjicio. Gl. V. affligo. Πρός ταλαιπωρήσατέ γ' ὀλίγον χρόνον, Ariſt Lyſ. 769. Μὴ νῦν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι, ib. 781. A ταλαίπωρος.

Ταλαιπώρημα, ατος, τὸ, idem quod ſequens ταλαιπωρία.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, miſeria, ærumna, Ph. labor, moleſtia, & fatigatio. A ταλαίπωρος.

Ταλαίπωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ærumnoſus; miſer, miſellus, Gl. V. Ex ταλάω, ſuffero, & πώρη, luctus.

Ταλαιπώρως, *Adv.* ærumnoſe, miſere, laborioſe. A ταλαίπωρος.

Ταλαίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ærumnoſus, qui animo patienti eſt. Ex ταλάω, & φρὴν, animus.

Ταλακάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui toleranti & forti eſt animo, cujus cor adverſa tolerare novit; (2) fortis, magnanimus. Ex ταλάω, & καρδία, cor.

Ταλανίζω, f. ίσω, miſerum & ærumnoſum voco, defleo, lamentor veluti miſerum. A τάλας.

Ταλανταῖος, αία, αῖον, talentum æquans. A τάλαντον.

Ταλάντατος, miſerrimus. A τάλας.

Ταλαντάω, ῶ, appendo. A τάλαντον.

Ταλάντερος, miſerior. A τάλας.

Ταλαντεύω, f εύσω, libro, pondero, appendo; (2) huc illuc exagito, ſuſpenſum teneo, Luc. Ab eod.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans. Ab eod.

αλαντίζω, idem quod ταλαντεύω.

Α΄ΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, ſtatera, libra, trutina, lanx; (2) id, quod lanci imponitur ponderandum, & nominatim talentum, pondus 125 librarum, ſumma pecuniæ apud Atticos Thalerorum 750; ſecundum computationem vulgarem.

αλαντόω, ῶ, libro. A τάλαντον.

αλάντωσις, εως, ἡ, ponderatio, examinatio, quæ fit pondere appenſo & libratione, metaph. de (2) aquæ marinæ agitatione ſeu libratione. A ταλαντόω.

αλαός, ἡ, όν, miſer, ærumnoſus. A ταλάω.

αλαπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui incommoda & ærumnas patienter tolerat, cui ærumnæ multæ veniunt patiendæ, ærumnoſus, miſer. Ex τάλας, & πάθος, paſſio.

αλαπείριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ærumnas expertus, calamitoſus & miſer. Ex τάλας, & πεῖρα, experientia.

αλαπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, luctum ferens, luctu adfectus; (2) fortiter luctum & mærorem perferens. Ex ταλάω, & πένθος, luctus.

αλάριον, τὸ, & ταλαρίσκος, ὁ, quaſillus. A ſeq.

αλαρος, ου, ὁ, vas ſeu inſtrumentum, quo ad lanificia utuntur, lanas & fuſos in eo reponentes, qualus, quaſillus. Gl. V. calathus, fiſcella; vas, quod adhibetur cibariis aut aliis rebus gerendis; item vas, in quo lac reponunt bubulci, & quo utuntur in premendo lacte & in caſeum formando. A ταλάω.

ας, αινα, άλαν, *Gen.* ανος, αίνης, ανος, miſer, ærumnoſus. Ab eod.

ασία, ας, ἡ, lanificium. A ταλάω.

άσιον, ου, τὸ, lana. A ταλάω.

άσιος, ου, ὁ, lanifex. Ab eod.

ασιουργέω, ῶ f. ήσω, lanas tracto, lanariam actito, lanarius ſum, Xen. A ταλασιουργός.

ασιουργία, ας, ἡ, lanificium. Ab eod.

ασιουργικός, ή, όν, ad lanificium pertinens. Ab eod.

Ταλασιουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, lanifex, qui vel quæ lanas tractat. Ex ταλασία, & ἔργον, opus.

Τάλασις, εως, ἡ, patientia, tolerantia. A ταλάω.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui animo patienti eſt, cujus pectus omnia tolerat, nec ullis vincitur ærumnis. Ex ταλάω, & φρὴν, mens.

Ταλαύρινος, ου, ὁ, patiens ærumnarum & laborum; (2) audax, fortis. A ταλάω.

Ταλάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ταλασίφρων.

ΤΑΛΑ΄Ω, ῶ, ſuffero, perpetior; (2) ſuſtineo, i. e. audeo.

ΤΑ΄ΛΙΣ, ιδος, ἡ, puella, virgo nubilis.

Τἆλλα, *Adv.* alioqui, cæterum. Ex τὰ, & ἄλλα, alia.

Ταμάλιστα, *Adv.* maxime, vehementer. Ex τὰ, & μάλιστα, maxime.

Ταμείας, ου, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμεῖον, ου, τὸ, Ph. ταμεῖον, τὸ ἰδιωτικὸν, privatum, cella, promptuarium, penuarium, fiſcus, Gl. V. Vid. ταμιεῖον. A ταμίας.

Ταμεσίχρως, οος, ὁ καὶ ἡ, corpus ſeu cutem incidens ac vulnerans. Ex τέμνω, & χρόος, cutis cum carne ſubjecta.

Ταμία, ας, ἡ, diſpenſatrix, œconoma. A ταμίας.

ΤΑΜΙ΄ΑΣ, ου, ὁ, promus condus, diſpenſator eorum, quæ condenda & promenda ſunt; (2) qui ærario præeſt, quæſtor; (3) diſpenſator, arbiter, adminiſtrator aut præfectus.

Ταμιεία, ας, ἡ, quæſtura. Gl. V. (2) diſpenſatio. A ταμιεύω.

Ταμιείας, ου, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμιεῖον, ου, τὸ, Gl. V. ταμιεῖον, τὸ, δημόσιον, publicum, fiſcus, ærarium. Vid. ταμεῖον. A ταμιεύω.

Ταμίευσις, εως, ἡ, fiſcatio, proſcriptio, Gl. V. A ταμιεύω.

Ταμιευτικὸς, ἡ, όν, quæſtorius; (2) parcus, qui recondere novit in futurum. A ταμιεύω.

Ταμιεύω, f. εύσω, quæſtor ſum, quæſtoris munus obeo. Gl. V. fiſco, proſcribo; (2) ſum promus ſ. cellarius. Gl. V. ſepono, reſervo. Ὡς οὐκ ἔτι ἐμοὶ ταμιεύσεις, Ariſt. Eq. 943. Ἡμεῖς ταμιευσόμεθα αὐτὸ, ſc. ἀργύριον, id. Lyſ. 496. Ἅπαντα γ' ἆρ' αὐτῷ ταμιεύεις; id. Av. 1548. Εἰς ἄλλον καιρὸν ταμιεύεσθαι, reſervare, Luc. A ταμίας.

Ταμίης, Ion. pro ταμίας.

Ταμιοῦχος, ου, ὁ, præfectus cellæ penuariæ vel ærarii. Ph. ærarius, confiſcator. Cellarius, penarius, Ph. Ex ταμεῖον, & ἔχω, habeo.

Τάμισος, ου, ὁ, coagulum; (2) pellis hirco recens detracta, R. A τάμνω.

Τάμνω, ſeco, ſcindo, reſeco, abſcindo; (2) exſeco, exſcindo; (3) exſeco, i. e. teſticulos excido, caſtro. Ion. pro τέμνω. Τάμνων δένδρεα μακρὰ, Il. 11, 88. δέρμα βόειον, Odyſſ. 14, 24. ἐρίφους, Heſiod. Ἡμέρ. 22.

ΤΑΝΑ΄ΓΡΑ, ας, ἡ, vas æreum, in quo condebantur carnes, Heſ.

Ταναήκης, έος, ὁ καὶ ἡ, vel juxta alios ταναήκης, εος, protenſam ſ. longam habens aciem, acutus. Ex τανύω, & ἀκὴ, acies.

Ταναιμύκης, εος, ὁ καὶ ἡ, mugitus in longum protendens, intenſe & vehementer mugiens. Ex ταναὸς, & μυκάω, mugio.

Τανακιδὴς, idem quod ταναήκης, R.

Ταναόδειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, extenſum ſeu protenſum collum habens. Ex ταναὸς, & δειρὴ, collum.

Ταναὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, & ταναὸς, ἡ, όν, protentus, extentus, promiſſus, longus, procerus. A τείνω.

Ταναχάλκος, ου, ὁ καὶ ἡ, longe lateque æratus. Ex ταναὸς, & χαλκὸς, æs.

Τανεῖαι, ῶν, αἱ, porrecta ligna. A ταναός.

Τανηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, longum ſomnum vel longam quietem adferens. Ex ταναὸς, & λέγω, cubare facio.

Τανύγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, linguam protenſam habens. Ex τανύω, & γλῶσσα, lingua.

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, aculeos ſeu cuſpides extenſas ac promiſſas habens. Ex τανύω, & γλωχὶν, cuſpis.

Τανυήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, protenſam ſive longam habens aciem. Ex τανύω, & ἀκὴ, acies.

Τανύθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, qui laxo eſt capillo, qui prolixos & promiſſos crines habet; (2) hirſutus. Ex τανύω, & θρὶξ, capillus.

Τάνυμαι, tendor, extendor, diſtendor. A τείνω.

Τανύπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, extenſo & promiſſo peplo amictus, cui eſt veſtis laxa & ſinuoſa. Ex τανύω, & πέπλος, peplum.

Τανύπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus latera in longum latumque tenſa ſunt; (2) amplus. Ex τανύω, & πλευρὰ, latus.

Τανύπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus in rectum tendens. Ex τανύω, & ποῦς, pes.

Τανύπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui alæ extenſæ ſunt, extenſis & patulis alis volans. Ex τανύω, & πτερὸν, ala.

Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd. Gl. V. τανυπτέρυγες, præpetes.

Τανύρριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, radices extendens, radices extenſas & longe lateque expanſas habens. Ex τανύω, & ῥίζα, radix.

Τανυσίπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod τανύπτερος.

Τανύσκιος ου, ὁ καὶ ἡ, magnam ſeu extenſam umbram habens. Ex τανύω, & σκιὰ, umbra.

Τανυστὺς, ύος, ἡ, extenſio, contenſio, intenſio. A τάνυμαι.

Τανύσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, malleolus pedum extendens inter eundum, amplis latiſque paſſibus progrediens, procerus; (2) qui feſtinat, celer. Ex τανύω, & σφυρὸν, malleolus.

Τανύφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, corticem habens longe protentum, i. e. longum. Ex τανύω, & φλοιὸς, cortex.

Τανύφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, folia habens in latitudinem aut longitudinem extenſa. Ex τανύω, & φύλλον, folium.

Τανύω, f. ύσω, tendo, intendo, extendo, diſtendo, expando; (2) prorogo, protendo, vel ante me tendo, atque adeo manibus teneo. Βοείην τανύειν, Il. 17. 390. Νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε, ib. 16, 567. Τανύοντο διὰ φλόγος Ἡφαίστοιο, ib. 9, 464. A τείνω.

Ταξείδιον, ου, τὸ, parva cohors, catervula. A τάξις.

Ταξιαρχέω, centuriæ præfectus ſum, ſum centurio, cohorti præfectus ſum, aut etiam ordines duco. Κεἴ τις ἐπιθυμεῖ ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονεῖ, Ariſt. Pace, 443. A ταξίαρχος.

Ταξιάρχης, ου, ὁ, ordinum ductor, centurio, tribunus. Ex τάξις, & ἀρχὴ, principatus.

Ταξιαρχία, ας, ἡ, cohortis præfectura, præfectura legionis. A ταξιάρχης.

Ταξίαρχος, ου, ὁ, ordinum ductor, centurio, tribunus; item decurio. Gl. V. ordinarius, manipularius, evocatus. Ex τάξις, & ἀρχὸς, præfectus.

Τάξις, εως, ἡ, ordo, ſeries, Ph. item, vices, officium, apparitura; ex Gl. V. *in re militari*, exercitus, legio, cohors, cuneus, acies, Ph. τάξεις, claſſes, Gl. V. A τάσσω.

Ταξιώτης, ου, ὁ, apparitor, officialis. Gl. V. A τάξις.

ΤΑ'ΞΟΣ, ου, ἡ, taxus, *arbor feralis & venenata.*

Ταπεινολογία, ας, ἡ, ſubmiſſa & humilis oratio. Ex ταπεινὸς, & λόγος, *ſermo.*

Ταπεινορῥημοσύνη, ης, ἡ, idem. Ex ταπεινὸς, & ῥῆμα, *verbum.*

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, humilis, Ph. ſummiſſus, Gl. V.

Ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas, animi demiſſio & abjectio. A ταπεινός.

Ταπεινοφρονέω, ῶ, f. ήσω, animo ſum humili & dejecto, demiſſe & humiliter ſentio. A ταπεινόφρων.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, animi demiſſio, animus demiſſus & humilis. Gl. V. humilitas, humiliatio. Ab eod.

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt animo humili & abjecto. Ex ταπεινὸς, & φρὴν, *mens.*

Ταπεινόω, ῶ, f. ώσω, humilem reddo, demitto ſeu ſubmitto, deprimo; τεταπεινωμένος, ſummiſſus, Gl. V. p. part. paſſ. Ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται, Matt. 23, 12. Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, 2 Cor. 12, 21. Οἶδα δὲ ταπεινοῦσθαι, οἶδα δὲ περισσεύειν, Phil. 4, 12. A ταπεινός.

Ταπείνωμα, ατος, τὸ, depreſſio, humilitas. A ταπεινόω.

Ταπεινῶς, *Adv.* humiliter, more hominum abjectorum, & qui demiſſo ſunt animo. A ταπεινός.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, animi demiſſio & abjectio; (2) imminutio. Gl. V. humiliatio, humilitudo. A ταπεινόω.

Ταπεινωτικὸς, ὴ, ὸν, humiliandi & deprimendi vim habens. Ab eod.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, tapes, tapetium, tapetum, ſtragulum variis coloribus intertextum, vel villoſum.

Τάπις, ιδος, ἡ, idem.

Ταπολλὰ, *Adv.* plerumque, ſæpe. Ex τὰ, & πολλὰ, *multum.*

Ταπρῶτα, *Adv.* primum, ut primum, ſimul atque. Ex τὰ, & πρῶτα, *primum.*

Ταραγμὸς, οῦ, ὁ, turbatio, tumultus, conſternatio, terror. A ταράσσω.

Ταράκτης, ου, ὁ, turbator, perturbator. Ab eod.

Ταρακτικὸς, ὴ, ὸν, perturbatorius, turbandi ſeu perturbandi vim habens, qui turbare ſolet, turbulentus. Gl. V. turbidus. Ab eod.

Ταρακτὸς, ὴ, ὸν, perturbatus; (2) qui perturbari poteſt. Ab eod.

Ταράκτωρ, ορος, ἡ, perturbator, Rob. Ab eod.

Τάραξις, εως, ἡ, perturbatio. Ab eod.

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel άττω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; τεταραγμένος, turbatus, Ph. p. part. paſſ. Οἰμοί μ', ὦ πόνηρε, βωμολοχεύμασιν ταράττεις; Ariſt. Eq. 898. Ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει, Eur. Supp. 600. Ἀλλὰ συμμάχους ταράσσειν δεινὸν, id. Rheſ. 692. Ἐταράχθησαν πρὸς τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως, Luc. τὴν γαστέρα, Ariſt. Nub. 385.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turba, turbatio, confuſio, tumultus, conſternatio. A ταράσσω.

Τάραχος, ου, ὁ, tumultus. Gl. V. turbatio. Ab eod.

Ταραχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbulentus, Ph. turbarum plenus. A ταραχή.

Ταραχωδῶς, *Adv.* turbulente, tumultuoſe; (2) pavide. A ταραχώδης.

Ταρβαλέος, έα, έον, terribilis, timorem & metum adferens; (2) metuens, timidus, formidans. A τάρβος.

Ταρβέω, ῶ, f. ήσω, paveo, timeo, trepido; (2) vereor, honoro. Ταρβήσει γὰρ οὐ νεοσφαγῆ τοῦτόν γε προσλεύσσων φόνον, Soph. Aj. 545. Ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκαίως ἔχει, idem Trach. 736. Μή με ταρβήσας προδῷς, id. Phil. 756. Ταρβῶν ὀρφάνευμ' τέκνων, Eur. Her. fur. 549. Ab eod.

Ταρβὴ, ῆς, ἡ, idem quod ſequens τάρβος.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, terror, timor, metus.

Ταρβοσύνη, ης, ἡ, idem.

Ταριχεία, ας, ἡ, conditura, quæ ſale fit, ſalſuræ. Gl. V. ſuccidia. A ταριχεύω.

Ταριχέμπορος, ου, ὁ, ſalſamentarius, ſalſamentorum venditor. Ex τάριχος, & ἔμπορος, *mercator.*

Ταρίχευσις, εως, ἡ, ſalſatio, Gl. V. A ταριχεύω.

Ταριχευτὴς, οῦ, ὁ, ſalitor, Ph. Ab eod.

Ταριχευτὸς, ὴ, ὸν, ſalſus, ſale conditus & aliquamdiu adſervatus. A ταριχεύω.

Ταριχεύω, f. εύσω, ſale condio, macero, & arefacio. Gl. V. ſalſo; ταριχεύω νεκρὸν, *mortuum* pollingo, Gl. V. Καρέα τεταριχευμένα, Longin. 43. A τάριχος.

Ταριχηρὸς, ρὰ, ρὸν, qui eſt ex genere ſalſamentorum, qui ſaliri ſolet; (2) ſale conditus & ſervatus, ſalſus. Ph. ταριχηρὸν, præſalſum. Ab eod.

Ταρίχιον, ου, τὸ, ſalſamentum. A τάριχος.

Ταριχοπωλέω, ῶ, f. ήσω, ſum ſalſamentarius, ſalſamenta vendito. A ταριχοπώλης.

Ταριχοπώλης, ου, ὁ, qui ſalſamenta venditat; Gl. V. ſalſamentarius. Ex τάριχος, & πώλης, *venditor.*

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, ſalſamentum piſcium; (2) caro ſale condita.

ΤΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, velox, R.

Ταῤῥίον, ου, τὸ, craticula. Dim. a ταῤῥός.

ΤΑ'ῬΡΟΘΟΣ, ου, ὁ, auxiliator, R.

Ταῤῥὸς, οῦ, ὁ, crates, Gl. V. Att. pro ταρσός.

Ταρσὸς, οῦ, ἡ, crates, ſuper qua caſei aliaque ſolent ſiccari; (2) aliquid ταρσῷ ſimile, ut ala avis, palmula remi, palmula manus ſeu pedis. Ph. ταρσὸς τοῦ ποδὸς, planta; ταρσοὶ, tali, Philox. plantæ, Gl. V. A τέρσω.

Ταρσόω, ſive ταῤῥόω, ῶ, f. ώσω, inſtruo & munio crate. A ταρσός.

Ταρσώδης, ſive ταῤῥώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in modum cratis implicitus ſeu implexus. Ab eod.

Τάρσωμα, ατος, τὸ, idem quod ταρσός. A ταρσόω.

Ταρταρίζω, f. ίσω, tartareo frigore tremo. A τάρταρος.

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ου, ὁ, & plur. τὰ τάρταρα, ων, tartarus, profundiſſimus inferorum locus.

Ταρταρόω, ῶ, f. ώσω, in tartarum detrudo vel dejicio. Σειραῖς ζόφου ταρταρώσας, 2 Pet. 2, 4. A τάρταρος.

Ταρφέα, *Adv.* frequenter, crebro. A ταρφής.

Ταρφειὸς, ὰ, ὸν, denſus, creber, frequens. A τάρφος.

Ταρφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, εος, τὸ, denſitas, peculiariter ſilvæ, locus ſilvæ denſus.

Τάρφω, ſicco. Quaſi a τείρω, R.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, inferiæ, juſta, parentalia.

Ταρχεύω, ſepelio. A præc.

Ταρχύω, f. ύσω, exſequias facio, funus curo, ſepelio. Τὴν δὲ ναυβάται κρόκαισι ταρχύσουσιν ἐν παρακτίαις, Lyc. 728. A τάρχεα.

Τάσις, εως, ἡ, tentio, intentio, extentio, contentio. Ph. tentio, tenor, tentigo. A τείνω.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel τάττω, f. ξω, ordino, colloco, ſtatuo, conſtituo, deſtino; τέταγμαι, ordinatus ſum, Gl. V. p. paſſ. τεταγμένος, ordinatus, ſtatus, fixus, Gl. V. part. Ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα νόμῳ τέτακται, Dem. Phil. 1. Σαίρειν στέγας μένων τέταγμαι τάσδε, Eur. Cyc. 30. Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν, Soph. Aj. 528.

Τατικὸς, ὴ, ὸν, tenſivus. A τείνω.

Ταυράω, ῶ, taurio, de tauro vaccam appetente. A ταῦρος.

Ταυρεία, item ταυρέα, ſcil. δορὰ, taurinum corium. A ταύρειος.

Ταύρειος, εία, ειον, taurinus. Ab eod.

Ταύρεος, έα, εον, idem & ab eod.

Ταυρηδὸν, *Adv.* in modum tauri. Ab eod

Ταυρίδιον, ου, τὸ, parvus taurus. Dim. a ταῦρο

Ταυρικὸς, ὴ, ὸν, tauricus; (2) taurinus. Ab eod

Ταυροβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, taurivorus, taurum vorans. Ex ταῦρος, & βορὰ, *paſtus.*

Ταυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tauri formam haben Ex ταῦρος, & εἶδος, *forma.*

Ταυρόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, cornua taurin habens. Ex ταῦρος, & κέρας, *cornu.*

Ταυροκόλλα, ης, ἡ, glutinum taurinum, quod fit ex auribus & genitalibus taurorum Ex ταῦρος, & κόλλα, *gluten.*

Ταυροκολλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, glutini taurin ſimilis, glutinoſus. A ταυροκόλλα.

Ταυρόκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, taurinum caput habens, qui taurino capite eſt. Ex ταῦρο & κράνον, *caput.*

Ταυροκτονέω, ῶ, taurum occido. Ταυροκ νεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς βοῦς, Soph. Trac 773. A ταυροκτόνος.

Ταυρόκτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, a tauro occiſus. E ταῦρος, & κτείνω, *occido.*

Ταυροκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tauri interfector. E ταῦρος, & κτείνω, *occido.*

Ταυρόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, tauri formam habens. Ex ταῦρος, & μορφὴ, *forma.*

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ex tauro proc atus. Ex ταῦρος, & πατὴρ, *pater.*

Ταυροπόλος, ου, ἡ, & ταυροπόλη, ης, ἡ, Diana; vel quod apud Tauros Scythiæ ge tem colatur; vel quod taurorum gregib præſit; vel quod eadem ſit cum luna, qua tauris vehi fingunt. Ex ταῦρος, & π λέω, *verto.*

Ταυρόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, tauri pedes haben Ex ταῦρος, & ποῦς, *pes.*

ΤΑΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, taurus; (2) ſignum c leſte; (3) Taurus, mons vaſtiſſimus Aſi

Ταυροσφαγέω, ῶ, tauros macto, Suic. Ta ροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον σάκος, Æſch ap. Longin. 15. Ex ταῦρος, & σφάττ ſeu σφάζω, *macto.*

Ταυροφάγος, ου, ὁ, taurorum vorator. E ταῦρος, & φάγος, *vorax.*

Ταυροφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui taurus eſſe v detur, tauro ſimilis. Ex ταῦρος, & φ νομαι, *videor.*

Ταυρόφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, tauro ſimilia ſ nans, vocem edens taurinæ ſimilem. E ταῦρος, & φθόγγος, *ſonus.*

Ταυροφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tauricida, qui taurum, tauros cædit. Ex ταῦρος, & φένω, occi

Ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum m to; ταυροῦμαι, taurus fio, taurinam na ram induo. Ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν τα ρουμένην, Eur. Med. 92. A ταῦρος.

Ταυρω

Ταυρωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, tauri faciem habens, qui taurino eſt vultu, tauriformis. Ex ταῦρος, & ὤψ, *vultus*.

Ταύτῃ, *Adv.* eatenus, ea ratione, eo modo; (2) ex ea parte; (3) ea de cauſſa, ideo; (4) hac. Ab ȣ̃τος, *hic*.

Ταυτίζω, in unum confero, unum idemque cenſeo & pono. A ſeq.

Ταυτὸ, vel ταυτὸν, & ταὐτὸ, ταὐτὸν, idem illud. Ex τὸ, & αὐτὸ, *ipſum*; cujus maſc. ȣ̃τος, *hic*.

Ταυτοϐȣλία, ας, ἡ, q. d. voluntatis idemtitas, eadem voluntas. Ex ταυτὸ, & βȣλὴ, *voluntas*.

Ταυτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem formæ, uniformis, Suic. Ex ταυτὸ, & εἶδος, *forma*.

Ταυτοέπεια, ας, ἡ, repetitio ejuſdem rei aliis verbis. Ex ταυτὸ, & ἔπος, *verbum*.

Ταυτοεπέω, ῶ, idem dico, Suic. Ex ταυτὸ, & ἔπω, *dico*.

Ταυτοεργέω, ῶ, eadem operor, Suic. Ex ταυτὸ, & ἔργον, *opus*.

Ταυτοεργία, ας, ἡ, idem opus, eadem operatio, Suic. Ex iiſd.

Ταυτοθελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem volens; ταυτοθελὲς, identitas voluntatis, Suic. Ex ταυτὸ, & θέλω, *volo*.

Ταυτοκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe mobilis, qui a ſe ipſo movetur, Suic. Ex ταυτὸ, & κινητὸς, *mobilis*.

Ταυτοκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in idem vergens, R. Suic. Ex ταυτὸ, & κλίνομαι, *vergo*.

Ταυτολογέω, ῶ, f. ήσω, idem dico, idem loquendo itero. Περὶ τ̃ καλῶς ϗ πολλοῖς εἰρημένων ταυτολογεῖν, Polyb. A ταυτολόγος.

Ταυτολογία, ας, ἡ, vitium ſermonis, quando res eadem pluribus, & plane eadem ſignificantibus verbis redditur. Ab eod.

Ταυτολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui idem dicit. Ex ταυτὸ, & λέγω, *dico*.

Ταυτόματον, vel ταὐτόματον, quod fit caſu vel fortuito, forte, forte fortuna; ἀπὸ ταυτομάτȣ, forte fortuna; item ſponte ſua. Ex τὸ, & αὐτόματον, quod idem notat.

Ταυτοπροσωπικῶς, in eadem perſona. A ταυτοπροσωπικὸς ejuſdem perſonæ.

Ταυτοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem virtutis & roboris, Suic. Ex ταυτὸ, & σθένος, *robur*.

Ταυτότης, ητος, ἡ, idemtitas, res eadem. A ταυτό.

Ταφεὺς, έως, ὁ, q. d. ſepultor, veſpillo, libitinarius, ſandapilarius. A ταφή.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, ſepultura, funus, exſequiæ; (2) id, quod numeratur pro ſepultura. A θάπτω, *humo*.

Ταφήιος, ȣ, ὁ, ad ſepulturam pertinens, ſepulchralis, funereus. A ταφή.

Τάφιος, ία, ιον, ſepulchralis. A τάφος.

Τάφος, ȣ, ὁ, ſepulchrum, tumulus; (2) ſepultura, funus, exſequiæ; (3) epulum funebre. A θάπτω, *ſepelio*.

Ταφρεία, ας, ἡ, foſſio, ipſe actus ducendi foſſam; (2) valli exſtructio pro caſtris. A ταφρεύω.

Τάφρευμα, ατος, τὸ, foſſa, munitio caſtrorum. A ταφρεύω.

Ταφρεύω, f. εύσω, fodio, foſſam duco. A τάφρος.

Τάφρος, ȣ, ἡ, foſſa, foſſatum, Ph. ſepes, Ph. vallum, Gl. V. A θάπτω, *humo*.

Ταφρώρυχος, ȣ, ὁ, vallorum effoſſor, R. Ex τάφρος, & ὀρύσσω, *fodio*.

Τάχα, *Adv.* velociter, properanter, mox; (2) forſan, fortaſſis, forte. A ταχύς.

Ταχεῖα, ας, ἡ, celeritas. A ταχύς.

Ταχέως, *Adv.* velociter, properanter, cito, celeriter, mature. Ab eod.

Ταχινὰ, *Adv.* celeriter. A ταχινός.

Ταχινὸς, ἡ, ὸν, pernix, celer, velox. A τάχος.

Ταχινῶς, *Adv.* celeriter. A ταχινός.

Τάχιον, *Adv.* citius, celerius, velocius; (2) cito. A ταχίων, quod eſt Comp. a ταχύς.

Τάχιϛα, *Adv.* celerrime, velociſſime. A τάχιϛος.

Τάχιϛος, ίϛη, ιϛον, celerrimus, velociſſimus, magna præditus celeritate ſeu velocitate; τὴν ταχίϛην, quam primum, Ph. actutum, Gl. V. Superl. a ταχύς.

Ταχίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, celerior, velocior, citior. Comparat. a ταχύς.

Τάχος, εος, τὸ, celeritas, pernicitas, velocitas. A ταχύς.

Ταχὺ, *Adv.* velociter, properanter, cito. Ab eod.

Ταχυάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cito capi poteſt, R. Ex ταχὺς, & ἁλωτὸς, *qui capi poteſt*.

Ταχυϐάδιϛος, ȣ, ὁ, qui celeriter incedit, R. Ex ταχὺς, & βαδίζω, *incedo*.

Ταχυϐάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, celerigradus. Ex ταχὺ, & βαίνω, *gradior*.

Ταχυϐάτης, ȣ, ὁ, idem. Ex ταχὺς, & inuſ. βατέω, *eo*.

Ταχυϐλαϛία, ας, ἡ, germinandi celeritas. Ex ταχὺς, & βλαϛάνω, *germino*.

Ταχύϐȣλος, ȣ, ὁ, qui celeris eſt conſilii, i. e. qui cito & repente conſilium capit, aut qui cito ab uno conſilio ad aliud tranſit. Ex ταχὺς, & βȣλὴ, *conſilium*.

Ταχύγηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cito ſeneſcens. Ex ταχὺς, & γῆρας, *ſenectus*.

Ταχύγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, effrenata linguæ incontinentia præditus, Suic. Ex ταχὺς, & γλῶσσα, *lingua*.

Ταχύγȣνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui velocia ſunt genua, velox, celer. Ex ταχὺς, & γόνυ, *genu*.

Ταχυγράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui velociter ſcribit; (2) exceptor, actuarius. Ex ταχὺς, & γράφω, *ſcribo*.

Ταχύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, cito lachrimans. Ex ταχὺς, & δάκρυ, *lachrima*.

Ταχυδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui celeri vortice circumagitur, verſatilis. Ex ταχὺς, & δίνη, *vortex*.

Ταχυδρομέω, ῶ, celeriter curro. A ſeq.

Ταχυδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui velociter currit. Ph. curſor, exercipes. Ex ταχὺς, & τρέχω, *curro*.

Ταχυεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, celer in opere aliquo, acer, aut etiam promptus manu. Ex ταχὺς, & ἔργον, *opus*.

Ταχυεργία, ας, ἡ, celeritas, quam quis adhibet in conficiendo negotio aliquo, celeritas rei conficiendæ. A ταχυεργής.

Ταχυεργὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ταχυεργής.

Ταχυθάνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubito moriens; (2) ſubitam mortem adferens. Ex ταχὺς, & θάνατος, *mors*.

Ταχυκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui celeriter movetur, R. Ex ταχὺς, & κινέω, *moveo*.

Ταχυμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui cito diſcit; (2) qui cito didicit. Ex ταχὺς, & μανθάνω, *diſco*.

Ταχύμηνις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui ſubito iraſcitur, iracundus. Ex ταχὺς, & μῆνις, *ira*.

Ταχυμήτης, ȣ, ὁ, vel ταχύμητις, εως, ὁ ϗ ἡ, celer in capiundo conſilio. Ex ταχὺς, & μῆτις, *conſilium*.

Ταχυναυτέω, ῶ, f. ήσω, celeriter navigo, celeribus navigiis utor. Ex ταχὺς, & ναύτης, *nauta*.

Ταχύνοια, ας, ἡ, mentis celeritas. A ταχύνοος.

Ταχύνοος, *contr.* ταχύνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui celeri eſt mente. Ex ταχὺς, & νόος, *mens*.

Ταχύνω, accelero, propero, feſtino; maturo. A ταχύς.

Ταχυπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui cito paret; (2) cui cito perſuadetur aliquid, facile credulus. Ex ταχὺς, & πείθομαι, *credo, perſuadeor*.

Ταχυπέτης, celeriter volans. Ex ταχὺς, & πέτομαι, *volo*

Ταχυπλοέω, ῶ, celeriter navigo. Ex ταχὺς, & πλέω, *navigo*.

Ταχύπομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui celeriter deducit ſeu tranſmittit, R. Ex ταχὺς, & πέμπω, *mitto*.

Ταχύποπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter ſuſpicans, ſuſpicioſus. Ex ταχὺς, & ὕποπτος, *ſuſpicans*.

Ταχυπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter gradiens. Ex ταχὺς, & πείρω, *tranſeo*.

Ταχύποτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui citæ morti eſt obnoxius. Ex ταχὺς, & πότμος, *mors*.

Ταχύπȣς, ποδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus celer, velox. Gl. V. alipes. Ex ταχὺς, & πȣ̃ς, *pes*.

Ταχύπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter volans, velox. Ex ταχὺς, & πτερὸν, *ala*.

Ταχύπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeres equos habens; (2) rei equeſtris peritus. Ex ταχὺς, & πῶλος, *pullus, equus*.

Ταχύῤῥωϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velociter robuſtus, R. Ex ταχὺς, & ῥώννυμι, *roboro*.

ΤΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, celer, citus, velox, rapidus, Ph. feſtinus, Gl. V.

Ταχύτερον, *Adv.* ocius, citius, celerius, velocius, maturius, Ph. A ταχύτερος, *celerior*, Comp. a ταχύς.

Ταχύτατα, *Adv.* celerrime, Superl. a ταχύτερον.

Ταχυτὴς, ῆτος, & ταχύτης, ητος, ἡ, celeritas, pernicitas, velocitas. A ταχύς.

Ταχυτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, brevi tempore pariens. Ex ταχὺς, & τίκτω, *pario*.

Ταχύχειρ, ερος, ὁ ϗ ἡ, celer manu ſeu manibus. Ex ταχὺς, & χεὶρ, *manus*.

Ταχυχειρία, ας, ἡ, celeritas manuum. A ταχύχειρ.

ΤΑ'Ω, capio; ſupponitur tantum, ut hinc fit τῆ, cape, ſume, apud Homerum. Τῆ νῦν τȣ̃τον ἱμάντα, Il. 14, 219. & verbum τάζω ejuſdem ſignificationis.

Ταώνιος, ȣ, ὁ, pavoninus, pavonius, Suic. A ταών.

ΤΑΩ'Σ, ὼ, & ταῶς, ῶ, & ταὼν, ῶνος, pavo.

ΤΕ', *Conjunct.* que, &, atque.

ΤΕ'ΓΓΩ, f. ξω, tingo, madefacio, humecto, rigo, irrigo; (2) mollio, emollio; τέγγεσθαι, molliri, cedere. Τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; Eur. Med. 922. Ἀλλ' ὁμȣ̃ μέλας ὄμβρος χαλάζης αἵματος ἐτέγγετο, manabat, Soph. Oed. Tyr. 1287. Οὐ πολλάκι δὴ τȣ̃μὸν ἐτέγχθη κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγῇσι νότȣ, id. Phil. 1446. Πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας λυγρὰς, id. Aj. 1227.

Τέγεος, ȣ, ὁ, tectus, opertus; (2) altus, ſublimis. A τέχος.

Τέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ipſa domus. A ϛέγω.

Τεγκτὸς, ἡ, ὸν, tinctus, madefactus; (2) qui tingi & humectari poteſt. A τέγγω.

Τέγξις, εως, ἡ, madefactio, humectatio. Ab eod.

Τέγος, εος, τὸ, tectum, domus. A ϛέγω.

Τεθαῤῥηκότως, *Adv.* confidenter. A θαῤῥέω, *confido*.

Τεθνηξόμενος, moribundus, Gl. V. moriturus. A θνήσκω, *morior*.

Τεθορυϐημένως, *Adv.* tumultuoſe, turbulente. A θορυϐέω, *turbo*.

Τεθριππηλάτης, ου, ὁ, quadrigarius, Gl. V. A τέθριππος, & ἐλαύνω.

Τεθριπποβάτης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quadrigis vehitur. Ex τέθριππον, & βαίνω, adſcendo.

Τέθριππος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatuor equos habens; quadriga, Gl. V. τέθριππον, ſcil. ἅρμα, quadriga. Ex τετρὰς, & ἵππος, equus.

Τεθριπποτροφέω, ῶ, quadrigas, ſive quadrijuges equos alo. A τεθριπποτρόφος.

Τεθριπποτρόφος, ου, ὁ, qui quadrigas, ſive equos quadrijuges alit. Ex τέθριππος, & τρέφω, alo.

Τεινεσμὸς, οῦ, ὁ, teneſmus, continua alvum exonerandi cupiditas, qua tamen præter pauca cruenta & mucoſa nihil egeritur. A τείνω.

Τεινεσμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, teneſmo ſimilis; (2) teneſmo laborans. A τεινεσμός.

ΤΕΙ´ΝΩ, ενῶ, tendo, extendo, diſtendo, intendo, contendo; (2) tendo, pertineo, ſpecto; τεταμένος, tentus, Gl. V. p. paſſ. part. ἐτάθην, tentus eſt, a. 1. paſſ. ταθεὶς, tentus, tenſus, part. Τί μάτην τείνουσι βοάν; Eur. Med. 201. Ἀλλ' εἴς σε τείνει τῆσδε διάλυσις κακῶν, id. Ph. 438. Τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη πάταγος, Soph. Antig. 126.

Τείρεα, ων, τὰ, aſtra. A τείρω.

ΤΕΙ´ΡΩ, vexo, adfligo, infeſto, moleſto; (2) domo, ſubigo, abſumo, tero, attero; τείρετο, affligebatur, imperf. Ion. pro ἐτείρετο. Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταὶ, Il. 8, 102. Αἳ (ὀδύναι) νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, ib. 15, 61. Τείρετο δ' αἰνῶς, ib. 5, 352. Τείροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ, ib. 17, 376.

Τειχεσιβλήτης, ου, ὁ, murorum dejector. Ex τεῖχος, & βάλλω, jacio.

Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, mœnium quaſſator; vel mœnibus appropinquans. Ex τεῖχος, & πλήσσω, percutio; aut πελάζω, propinquo.

Τειχέω, pro τειχίζω, muris cingo ſeu circumdo, munio, Herodot. A τεῖχος.

Τειχήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, mœnibus concluſus, qui ſe intra muros continet, qui obſidetur. Ex τεῖχος, & ἄρω, apto.

Τειχία, ας, ἡ, munitio; proprie muralis munitio, R. A τεῖχος.

Τειχίζω, f. ίσω, murum ædifico ſeu ſtruo; (2) muro cingo; munio, communio; τετειχισμένος, munitus, Gl. V. muratus, p. part. paſſ. Καὶ τοῖς τειχίζουσι παραδιακόνει, Ariſt. Av. 845. ἔρυμα τῷ στρατοπέδῳ, Thuc. Ab eod.

Τειχικὸς, ἡ, ὸν, muralis, Gl. V. A τεῖχος.

Τειχιόεις, όεσσα, όεν, muratus, muris bene cinctus, muris circumdatus. Ab eod.

Τειχίον, ου, τὸ, parvus murus; (2) munimentum. Dim. ab eod.

Τείχισμα, ατος, τὸ, munimentum, munitio, propugnaculum. A τειχίζω.

Τειχισμὸς, οῦ, ὁ, muri exſtructio. Ab eod.

Τειχιστὴς, οῦ, ὁ, murarius, qui muros ſtruit, cæmentarius. Ab eod.

Τειχογραφέω, ῶ, f. ήσω, muros depingo. Ex τεῖχος, & γράφω, pingo.

Τειχοδομέω, ῶ, f. ήσω, murum erigo ſeu exſtruo. A τειχοδόμος.

Τειχοδομία, ας, ἡ, muri exſtructio. Ab eod.

Τειχοδόμος, ου, ὁ, ædificator ſeu ſtructor murorum. Ex τεῖχος, & δομέω, ſtruo.

Τειχολέτης, ου, ὁ, muris exitium adferens, murorum deſtructor, R. Ex τεῖχος, & ὄλλυμι, perdo.

Τειχολύτης, ου, ὁ, muros diſſolvens, diruens. Ex τεῖχος, & λύω, ſolvo.

Τειχομαχέω, ῶ, f. ήσω, murum oppugno. Τί δὲ, τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ; Ariſt. Nub. 481. A τειχομάχος.

Τειχομάχης, ου, ὁ, idem quod τειχομάχος.

Τειχομαχία, ας, ἡ, muri oppugnatio. Ab eod.

Τειχομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, muri oppugnator; (2) muri defenſor, propugnator. Ex τεῖχος, & μάχομαι, pugno.

Τειχοποιΐα, ας, ἡ, muri exſtructio; (2) cura exſtruendorum aut reficiendorum murorum. A τειχοποιός.

Τειχοποιὸς, οῦ, ὁ, qui muros ſtruit; (2) qui inſtaurandis ſeu reficiendis mœnibus præeſt. Ex τεῖχος, & ποιέω, facio.

Τεῖχος, εος, τὸ, murus; τείχη, mœnia. A τεύχω, ſtruo.

Τειχοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, muros cuſtodio, cuſtos ſum in mœnibus conſtitutus. A τειχοφύλαξ.

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum cuſtos. Ex τεῖχος, & φύλαξ, cuſtos.

Τείχωμα, ατος, τὸ, murale tormentum, muralis machina, qua utuntur ad oppugnandos & ſubruendos muros. Quaſi a τειχόω.

Τείως, *Adv.* antea, prius; (2) interea, interim; tam diu; pro τέως.

Τεκμαίρω, certis ſignis oſtendo & probo; τεκμαίρομαι, conjicio, conjecto, argumentor, Gl. V. item deſtino, ad finem perduco. a. 1. ἐτεκμηράμην. Τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον, Pind. Ol. 6, 124. Τεκμαίρομαι δὲ τῷ τε ἀμφ' αὐτὴν εὑρεθέντι πλούτῳ, καὶ, &c. Heliod. Ἐτεκμαίρετο δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ζώων, Xen. Cyr. 7, 29. Ἐκεῖνος ἑπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων, Eur. Ph. 187.

ΤΕ´ΚΜΑΡ, τὸ, finis, exitus rei; (2) ſignum, oſtentum.

Τέκμαρσις, εως, ἡ, conjectura, conjecturalis cognitio, interpretatio, præſagium. A τεκμαίρω.

Τεκμήριον, ου, τὸ, conjectura, argumentum, argumentatio, exemplum, Ph. certum ſignum. A τέκμαρ.

Τεκμηριόω, ῶ, f. ώσω, certis conjecturis nitor, pronuncio ac probo. Τοσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίωσεν, Thuc. A τεκμήριον.

Τεκμηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, conſtans ex iis ſignis, quæ τεκμήρια vocantur. Ab eod.

Τέκμωρ, τὸ, finis, exitus rei; (2) finis ſeu ſcopus, quem quis in actionibus ſuis proponit; (3) teſtimonium, ſignum. A τέκμαρ.

Τεκνίον, ου, τὸ, filiolus, filiola. Dim. a τέκνον.

Τεκνογονέω, ῶ, f. ήσω, liberos gigno ſeu procreo. Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, &c. 1 Tim. 5, 14. A τεκνογόνος.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ab eod.

Τεκνογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberos pariens. Ex τέκνον, & γείνομαι, gignor.

Τεκνοκτονέω, ῶ, f. ήσω, liberos interficio. A τεκνοκτόνος.

Τεκνοκτονία, ας, ἡ, gnaticidium, Gl. V. Μετά γέ τοι τὴν τεκνοκτονίαν Ἡρακλῆς φησι, Longin. 40. Ab eod.

Τεκνοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberorum interfector ſeu interfectrix. Ex τέκνον, & κτείνω, *interficio*.

Τεκνολέτειρα, ας, ἡ, quæ liberos ſuos perdidit; (2) quæ liberos ſuos amiſit. Ex τέκνον, & ὀλέτειρα, *perditrix*.

Τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles, filius vel filia. *Plural.* τέκνα, liberi, nati, Phil. liberi. A τίκτω, *pario*.

Τεκνοποιέω, ῶ, f. ήσω, liberos procreo; (2) in filium adopto. A τεκνοποιός.

Τεκνοποιητικὸς, ἡ, ὸν, liberis procreandis idoneus. A τεκνοποιέω.

Τεκνοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio, Ph. A τεκνοποιός.

Τεκνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, liberos procreans, multos procreans liberos, fœcundus. Ex τέκνον, & ποιέω, facio.

Τεκνοσπορία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex τέκνον, & σπορὰ, ſatio.

Τεκνοσφαγία, ας, ἡ, liberorum cædes ſeu occiſio. Ex τέκνον, & σφαγὴ, mactatio.

Τεκνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, liberos educo ſeu alo. Εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, 1 Tim. 5, 10. Ex τέκνον, & τρέφω, alo.

Τεκνοτροφία, ας, ἡ, liberorum ſeu ſobolis educatio. A τεκνοτρόφος.

Τεκνοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberos alens. Ex τέκνον, & τρέφω, alo.

Τεκνότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui a liberis alitur. Ex iiſd.

Τεκνοφαγία, ας, ἡ, liberorum voratio. A τεκνοφάγος.

Τεκνοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberorum vorator. Ex τέκνον, & φάγος, vorax.

Τεκνοφθορία, ας, ἡ, liberorum corruptio. Ex τέκνον, & φθορὰ, corruptio.

Τεκνόφι, *Adv.* per filium, opera filii. A τέκνον.

Τεκνοφονέω, ῶ, liberos interficio. A τεκνοφόνος.

Τεκνοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberos occidens ſeu interficiens, Suic. Ex τέκνον, & φόνος, cædes.

Τεκνόω, ῶ, f. ώσω, liberos procreo, genero, gigno; (2) liberos habeo, peperi. Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φὺς, Eur. Ph. 19. Ὕψιστον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσέ ποτε, Lyc. 787. A τέκνον.

Τέκνωμα, ατος, τὸ, filius, proles, propago. A τεκνόω.

Τέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. Ab eod.

Τέκος, εος, τὸ, fœtus, proles. A τίκτω, pario.

Τεκταίνω, & τεκταίνομαι, fabricor, ſtruo, machinor, Gl. V. fabrefacio; (2) artem fabrilem exerceo; τεκτήνατο, ſtruxit, a. 1. med. pro ἐτεκτήνατο. Ναῦ τεκταινοῦνται, Ariſt. Lyſ. 677. Ἑκας ἐτεκταίνετο, Luc. A τέκτων.

Τεκτονεῖον, ου, τὸ, fabrica, Gl. V. A ſeq.

Τεκτονεύω, fabrico, Gl. V. A τέκτων.

Τεκτονία, ας, ἡ, ſtructura, opus fabrile. Ab eod.

Τεκτονικὸς, ἡ, ὸν, ad fabrum pertinens, fabrilis, qui artis fabrilis ſeu lignariæ perit eſt; τεκτονικὸν, fabrica, Gl. Vet. Ab eod.

Τεκτοσύνη, ης, ἡ, ſtructura, ſeu ars fabrili Ab eod.

Τέκτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, faber, faber lignariu faber tignarius, materiarius, Gl. V. A τεύχω.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, lorum enſis, & id, e quo ſcutum pendet; (2) vinculum, ligamen, faſcia. A ταλάω.

Τελαμωνίαι, ῶν, αἱ, baltea coriacea, quib armantur canes adverſus feras. A τ λαμών.

Τελαμωνίζω, faſcia involvo, R. Ab eo

Τελαμώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad cingulum & l rum pertinens. Ab eod.

Τελάρχης, ου, ὁ, qui præeſt agmini ſeu leg oni, quæ τέλος vocatur, Suic. Ex τέλ & ἀρχὴ, *principatus*.

Τελαρχία, ας, ἡ, imperium, quod habet qui τέλει præeſt, Suic. A τελάρχης.

Τελεαρχία, ας, ἡ, munus quondam rum, qui curarunt, ut ſtercora fimu ex angiportis ejicerentur & rivi averterentur, Suic. A τελέαρχος.

Τελέαρχος, ου, ὁ, cui τελεαρχίας munus erat demandatum, Suic. Ex τέλος, & ἀρχὴ, *præfectura*.

Τελέθω, ſum, fio, orior. Ἀσβύσαι δ' ἐπὶ τοῖσι μεσήπειροι τελέθουσι, Dion. Περ. 207. A τέλλω.

Τελειογονία, ας, ἡ, perfecta generatio. A τελειογόνος.

Τελειογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, perfectum pariens. Ex τέλειος, & γονὴ ſeu γόνος, *genitura*.

Τελειοκαρπέω, ῶ, ad maturitatem fructum perfero. Ex τέλειος, & καρπὸς, *fructus*.

Τελειοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, perfectum reddens, ſeu perfectionem adferens. Ex τέλειος, & ποιέω, *facio*.

Τέλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, & τέλειος, εία, ειον, perfectus, integer, Ph. ſolidus, concinnatus, finitus, Gl. V. conſummatus. A τέλος.

Τελειοστιγμὴ, ῆς, ἡ, perfectio, qs. interpunctio, quum oratio ad perfectam ſententiam pervenit, R. Ex τέλειος, & στιγμὴ, *punctum*.

Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, integritas; conſummatio, Ph. A τέλειος.

Τελειοτοκέω, ῶ, f. ήσω, perfectum edo partum; (2) perfectum fructum pario. A τελειοτόκος.

Τελειοτοκία, ας, ἡ, partus perfectus, perfecta generatio. Ab eod.

Τελειοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, perfectum edens partum. Ex τέλειος, & τίκτω, *pario*.

Τελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, finio, conficio, conſummo, termino, Ph. (2) ſacro, Gl. V. τελειοῦμαι, perficior, Gl. V. τελειωθὲν, definitum, Ph. perfectum, a. 1. paſſ. part. τελειῶσαι, perorare, Ph. a. 1. act. inf. Τὸ ἔργον ἐτελείωσα, Joann. 17, 4. τὸν δρόμον, Act. 20, 24. τετελείωκε, Hebr. 10, 14. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη, 1 Joann. 4, 17. Ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, Joann. 19, 28. Ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε, perfici, Soph. Trach. 1273. A τέλειος.

Τελείω, perficio. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλὴ, Il. 1, 5. Ab eod.

Τελείωμα, ατος, τὸ, perfectio, conſummatio. A τελειόω.

Τελείως, *Adv.* perfecte, abſolute; (2) integre, plene; (3) prorſus, omnino. A τέλειος.

Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio; (2) maturitas. A τελειόω.

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, q. d. perfector, conſummator, finitor; (2) qui baptiſmum conſecrat & confert. Ab eod.

Τελειωτικὸς, ἡ, ὸν, q. d. perfectivus, i. e. perficiendi vim habens. A τελειωτής.

Τελεοκαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perfero; (2) ad frugem pervenio, Theophr. Ex τέλεος, & καρπὸς, *fructus*.

Τέλεον, *Adv.* omnino, prorſus; (2) poſtremo. A τέλεος.

Τέλεος, εα, εον, perfectus, abſolutus, integer, ad exitum perductus. A τέλος.

Τελεόω, ῶ, f. ώσω, abſolvo, perficio; (2) voti compotem facio. A τέλεος.

Τελεσιάζω, ſacrifico, ſacra perago, R. A τελέσιος.

Τελεσικαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perduco. A τελεσίκαρπος.

Τελεσίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructum ad maturitatem perducens. Ex τελέσιος, & καρπὸς, *fructus*.

Τελέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, finem imponens; (2) ultimus. A τέλος.

Τελεσιουργέω, ῶ, q. d. perficio opus; (2) perficio, conficio. Ἀλλὰ τελεσιουργείτο ἀγαθῇ τύχῃ, Luc. A τελεσιουργός.

Τελεσιούργημα, ατος, τὸ, operis confectio ſeu abſolutio, conſummatio. A τελεσιουργέω.

Τελεσιουργία, ας, ἡ, perfectio ſeu effectio operis; (2) perfectio ſeu effectio, aut etiam efficacia. A τελεσιουργός.

Τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ, q. d. perfector vel effector operis; (2) efficax; (3) perficiens, perfectum reddens. Ex τελέσιος, & ἔργον, *opus*.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, vectigal, penſitatio; tributum, Ph. (2) functio, Ph. A τελέω.

Τελεσμὸς, οῦ, ὁ, tranſactio, Ph. A τελέω.

Τελεσσίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptias perficiens; pro τελεσίγαμος. Ex τελέω, & γάμος, *nuptiæ*.

Τελεσσίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœtum perficiens, prolificus; pro τελεσίγονος. Ex τελέω, & γόνος, *fœtus*.

Τελεστήριον, ου, τὸ, locus, in quo fit initiatio, ſacrarium. A τελέω.

Τελεστὴς, οῦ, ὁ, finitor, perfector; (2) initiator. A τελέω.

Τελεστικὸς, ἡ, ὸν, perfectorius; (2) initiatorius, myſticus. A τελεστής.

Τελεστικῶς, myſtice. A præc.

Τελεσφορέω, ῶ, ad finem perduco, perficio, ad maturitatem perduco. Συμπνίγονται, ϗ οὐ τελεσφοροῦσι, Luc. 18, 14. A τελεσφόρος.

Τελεσφορία, ας, ἡ, initiatio, conſecratio, & quidquid ad eam adhibetur, Suic. A τελεσφορέω.

Τελεσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. finem adferens, ad finem perducens, fructifer; (2) qui ad finem perducitur, ſeu ad finem perductus eſt, perfectus, completus. Ἔρως τελεσφόρος, Eur. Med. 714. Ex τέλος, & φέρω, *fero*.

Τελετάρχης, ου, ὁ, ceremoniarum conditor. Ex τελετὴ, & ἀρχὴ, *initium*.

Τελεταρχία, ας, ἡ, principatus in condendis ceremoniis. A τελετάρχης.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) initiatio; (3) expiatio; (4) ſacerdotium. Ph. conſecratio. al. Gl. V. cæremoniæ, feriæ.

Τελετουργέω, ῶ, conſecro, initio, dedico. Ex τελετὴ, & ἔργον, *opus*.

Τελετουργία, ας, ἡ, conſecratio, initiatio. Ex iiſd.

Τελετουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, divina operans, conſecrans. Ex iiſd.

Τελευταῖον, *Adv.* demum, Ph. A ſeq.

Τελευταῖος, αία, αῖον, finalis, ultimus, poſtremus, noviſſimus, extremus. A τελευτή.

Τελευτάω, ῶ, f. ήσω, finio, ad finem perduco; (2) morior; Gl. V. occumbo, decedo, defungor. Ἔτη βιοὺς ἐννέα ϗ πέντε ἐτελεύτησεν, Æſch. Ποῖ τελευτήσω βίον; Eur. Hec. 421. Τελευτήσεταί τι καινὸν δόμοις, id. Hipp. 374. A τελευτή.

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) mors, deceſſus, obitus. A τέλος.

Τελέω, ῶ, f. έσω, ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, abſolvo; perago, Gl. V. fungor, Gl. V. eſt & attribuor; τελοῦσιν, penſitant, Ph. eſt & initio; τετελεσμένος, perfectus, tranſactus, Ph. perf. paſſ. part. Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν, Soph. Aj. 528. Δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς; Ariſt. Ran. 174. Πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι, Eur. Alc. 129. A τέλος.

Τελέως, *Adv.* plene, perfecte, abſolute, penitus, omnino, ſumme. Gl. V. ad plenum. A τέλειος.

Τελεωτικὸς, ἡ, ὸν, perficiens, perfectum reddens. A τελεόω.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, perfectus; (2) eximius, ſolennis. A τέλος.

Τελικὸς, ἡ, ὸν, finalis, ad finem pertinens; (2) extremus. Ab eod.

Τελίσκομαι, compleor, perficior; initior; τελισκόμενος, completus. Ab eod.

ΤΕ'ΛΛΩ, inuſ. facio, fio, orior.

ΤΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, lacuna, locus cœnoſus ſeu paluſtris.

Τελματιαῖος, αία, αῖον, cœnoſus, paluſtris. A τέλμα.

Τελματόομαι, οῦμαι, in cœnum cogor. Αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀναθυμίασιν, Strabo. Ab eod.

Τελματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cœnoſus, lutoſus & fæculentus, uliginoſus. Ab eod.

ΤΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, finis, terminus, exitus, extremum effectus; (2) vectigal, impenſa, ſumptus. Gl. V. portorium, tributum; (3) dignitas, qualis fungentium magiſtratu; (4) legio, turma, cohors, agmen; (5) nuptiæ. Οἱ ἐν τέλει, principes. Τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι, Soph. Ant. 69.

Τέλος δὲ, *Adv.* ad finem; (2) ad mortem uſque. A τέλος.

Τέλσον, ου, τὸ, finis, extremitas. Ex τέλος.

Τελωνάρχης, ου, ὁ, publicanorum princeps. Ex τελώνης, & ἀρχὴ, *principatus*.

Τελωνεία, vel τελωνία, ας, ἡ, vectigalium redemptura, vel vectigalis exactio. A τελώνης.

Τελωνεῖον, ου, τὸ, portitorium, Ph. portorium. A τελώνης.

Τελωνέω, ῶ, f. ήσω, vectigalia redimo, vel publicanum ago, vectigal exigo, Plut. Ab eod.

Τελώνης, ου, ὁ, publicanus, vectigalium conductor, portitor, Ph. Ex τέλος, & ὠνέομαι, *emo*.

Τελώνιον, ου, τὸ, telonium, locus, in quo ſedent publicani, ſeu portitores; (2) portitorum menſa. A τελώνης.

Τεμαχίζω, f. ίσω, in fruſtula ſeco. A τεμάχιον.

Τεμάχιον, ου, τὸ, fruſtulum ſectione alicunde ablatum; (2) tomaculum ſeu tomaclum, tomacina, lucanica. Dim. a τέμαχος.

Τέμαχος, εος, τὸ, fruſtum ſectione ablatum. A τέμνω.

Τεμενίζω, f. ίσω, honoro, τεμένει templum conſecro, templum facio. Τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τεμενίσας, Thuc. A τέμενος.

Τεμένιος, ία, ιον, ad fanum ſeu delubrum pertinens. Ab eod.

Τεμένισμα, ατος, τὸ, fanum ſeu delubrum, templum. A τεμενίζω.

Τέμενος, εος, τὸ, agri portio a cæteris reſecta, ſeorſum ab aliis ſita; (2) nemus, ager ſacer, delubrum, fanum. A τέμνω.

ΤΕ'ΜΝΩ, f. τεμῶ, ſeco, ſcindo, reſeco, cædo, ſuccido, concido; a. 2. ἔταμον ſcidi; τετμημένος, ſectus, Gl. V. perf. paſſ. part. Τμηθεῖσα πεύκη, a. 1. part. Eur. Med. 4. Ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν, id. Ph. 1. Οὐδ' ἐγὼ πρῶτος ταύτην ἐτεμόμην τὴν ὁδὸν, Luc.

Τέμπεα, *contr.* τέμπη, τὰ, Tempe, anguſtiæ inter Olympum & Oſſam, Theſſaliæ montes; (2) fauces, cavitates & anguſti exitus quorumvis montium; (3) loca arboribus conſita & pratis herbiſque virentibus amœna. A τέμνω.

Τεναγίζω, fluvius dicitur τεναγίζειν, cum decreſcit & limum inducit. A τέναγος.

Τέναγος, εος, τὸ, locus humidus ſeu humectus, limus aquæ exiguæ reſtagnantis & herbæ in ejus ſuperficie apparentis, locus cœnoſus & paluſtris. Gl. V. vadum, lacuna. A τέγγω, *humecto*.

Τεναγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cœnoſus, limoſus, paluſtris. Gl. V. vadoſus. A τέναγος.

ΤΕ΄ΝΔΩ, comedo, rodo, arrodo. Ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει, Heſiod. Ἔργ. 522.

Τενθεία, ας, ἡ, catillatio, guloſitas. A τενθεύω.

Τενθεύω, ſum catillo & guloſus. A τένθης.

Τένθης, ου, ὁ, vorator, liguritor, catillo, guloſus. A τένθω.

Τενθρηδὼν, όνος, ἡ, inſectum aculeatum, veſpæ ſimile. Ab eod.

Τενθρήνη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Τενθρήνιον, ου, τὸ, favus τενθρήνης; (2) locus ejuſdem. A τενθρήνη.

Τενθρηνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, teredinoſus, foraminulentus & rarus. A τενθρήνιον.

Τένων, οντος, ὁ, tendo. Ph. cervix. A τείνω.

Τέξις, εως, ἡ, partus, partio. A τίκτω.

Τεὸς, ἡ, ὀν, tuus. A σὸς, *tuus*.

Τεράζω, portendo, ſigna narro. A τέρας.

Τέραμνα, tecta domorum; (2) fana ſeu delubra. A τείρω, quoniam in eorum conſtructione inſtrumenta ferrea teruntur.

Τέραμνος, ου, ὁ, arca; (2) tectum; (3) tentorium; (4) *Adject*. tener, coctu facilis. Ab eod.

Τεραμνότης, ητος, ἡ, teneritas, qualis leguminum coctibilium. Ab eod.

Τεράμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, tener, mollis. Ab eod.

ΤΕ΄ΡΑΣ, ατος, τὸ, monſtrum, portentum, prodigium, oſtentum, Ph.

Τερασκόπος, ου, ὁ, idem quod τερατοσκόπος.

Τεράστιος, ου, ὁ, portentoſus, monſtroſus. A τέρας.

Τερατεία, ας, ἡ, prodigioſa narratio, mendacia prodigioſa. A τερατεύω.

Τερατεύω, & frequentius τερατεύομαι, portenta & monſtra loquor, monſtroſa & vana fingo, monſtrifice mentior & calumnior. Ἅπερ ἑκάστοτε ἐν τ͂ τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο, Ariſt. Ran. 944. Τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων, id. Eq. 624. A τέρας.

Τερατικὸς, ἡ, ὸν, monſtroſus, prodigioſus. Ab eod.

Τερατικῶς, *Adv*. portentoſe, prodigioſe. A τερατικός.

Τερατογραφέω, ῶ, monſtroſa ſcribo, monſtra deſcribo. Μορφὴν Σκύλλης ϗ ἄλλα πλείω τοιαῦτα τερατογραφοῦντος, Strabo. A τέρας, & γράφω, *ſcribo*.

Τερατοκέω, ῶ, monſtra pario. Ex τέρας, & τόκος, *partus*.

Τερατοκία, ας, ἡ, monſtrifica partio. Ex iiſd.

Ταρατολογέω, ῶ, f. ήσω, de monſtris loquor, prodigioſa narro. A τερατολόγος.

Τερατολογία, ας, ἡ, narratio aut oratio de monſtris inſtituta; (2) narratio monſtroſa & prodigioſa. Ab eod.

Τερατολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de monſtris & prodigiis loquitur. Ex τέρας, & λόγος, *ſermo*.

Τερατοποιέω, ῶ, f. ήσω, prodigia vel miracula facio. A τερατοποιός.

Τερατοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, prodigia & miracula faciens. Gl. V. monſtrificus. Ex τέρας, & ποιέω, *facio*.

Τερατοσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex portentorum inſpectione; (2) ſcientia, quæ e monſtrorum inſpectione futura auguratur. A τερατοσκόπος.

Τερατοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui portenta inſpicit & interpretatur, qui ex portentorum inſpectione futura prædicit; hariolator, prodigiator, Gl. V. Ex τέρας, & σκοπὸς, *ſpeculator*.

Τερατοτοκέω, ῶ, f. ήσω, monſtrum pario, portentoſum edo fœtum. A τερατοτόκος.

Τερατοτοκία, ας, ἡ, monſtrifica partio, partus monſtroſus. Ab eod.

Τερατοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, monſtra pariens. Ex τέρας, & τίκτω, *pario*.

Τερατουργέω, ῶ, f. ήσω, monſtroſa & prodigioſa efficio. A τερατουργός.

Τερατουργία, ας, ἡ, effectus prodigioſi operis, & ipſa actio edendi opus aliquod monſtroſum; (2) opus prodigioſum, vel etiam facinus portentoſum & monſtrificum. Ab eod.

Τερατουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, monſtrificus, monſtra & prodigia edens ſeu operans. Ex τέρας, & ἔργον, *opus*.

Τερατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, portentoſus, monſtroſus, pro prodigio habendus. A τέρας.

Τερατωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, monſtroſus adſpectu, prodigioſus, portentoſus. Ex τέρας, & ὤψ, *vultus*.

Τερεβινθίζω, terebinthinæ reſinæ ſimilis ſum. A τερέβινθος.

Τερεβίνθινος, ίνη, ινον, terebinthinus. Ab eod.

ΤΕΡΕ΄ΒΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, terebinthus, *arbor*.

Τέρεινα, tenera; fœm. a τέρην.

Τερεινότερος, α, Ion. η, ον, tenerior. Ab eod.

Τερενοπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, teneros capillos habens. Ex τέρην, & πλόκαμος, *capillus*.

Τερετίζω, muſicum cantum edo, ſono; laſcive canto, garrio. A τετλίζω.

Τερέτισμα, ατος, τὸ, cantus cicadæ; (2) cantus laſcivus & procax; (3) ſtrepitus ac frequentamentum citharæ. A τερετίζω.

Τερέτριον, ου, τὸ, terebellum, terebella. Dim. a τέρετρον.

Τέρετρον, ου, τὸ, terebra vel terebrum. A τερέω.

ΤΕΡΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, terebro, torno; (2) vulnero.

Τερηδονίζομαι, a teredine infeſtor. Gl. V. vermiculor. A τερηδών.

Τερηδὼν, όνος, ἡ, teredo, vermis lignum terebrans ſeu rodens. A τερέω.

Τέρην, τέρεινα, τέρεν, tener, tenellus, mollis, qui facile atteritur. A τείρω.

Τερθρεία, ας, ἡ, præſtigiæ, incantatio; (2) garriendi ſubtilitas. A τερθρεύω.

Τέρθρευμα, ατος, τὸ, idem. A τερθρεύω.

Τερθρεὺς, έως, ὁ, præſtigiator. A τέρας.

Τερθρεύω, vel τερθρεύομαι, præſtigiis illudo, incanto, impoſturis utor; τερθρευόμενοι, argutantes. A τέρας.

Τέρθρον, ου, τὸ, artemo; (2) funis quo utrinque velum trahitur; (3) antemnæ ſummum extremumque jugum; metaph. ſummitas.

ΤΕ΄ΡΜΑ, ατος, τὸ, terminus, meta, finis, *Adverb*. tandem, ad extremum.

Τερματίζω, f. ίσω, termino, finio, ad extremum perduco. A τέρμα.

Τέρμινθος, ου, ὁ ϗ ἡ, arbor, quæ vulgo τερέβινθος dicitur; (2) tumoris ſeu tuberculi ſpecies, ſupra quod puſtula nigra eminet. A τερέβινθος.

Τερμιόεις, όεσσα, όεν, ad pedes uſque demiſſus, talaris. A τέρμα.

Τέρμιος, ία, ιον, finalis, terminalis, ultimus. Ab eod.

Τερμόνιος, ία, ιον, finalis, ultimus. A τέρμων.

Τέρμων, ονος, ὁ, terminus. A τέρμα.

Τερπικέραυνος, ου, ὁ, fulmine gaudens; (2) Jovis epith. Ex τέρπομαι, & κεραυνος, *fulmen*.

Τερπνίστατος, η, ον, jucundiſſimus, Superl. irreg. a τερπνός.

Τερπνὸς, ἡ, ὸν, delectationem & voluptatem adferens; jucundus, delectabilis, Ph. A τέρπω.

Τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas, delectatio. A τερπνός.

ΤΕ΄ΡΠΩ, f. ψω, delecto, oblecto, exhilaro, juvo; τέρπομαι, delector. Διὰ στόμα πληνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας, Eur. Or. 1165. Ἀλλ' αἱ 'ρεταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας, id. Andr. 208. Τερφθεὶς τῆς Ἀτλαντίδος γάμοις, Lyc. 744.

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, delectatio, oblectatio. A τέρπω.

Τερσαίνω, arefacio, ſicco. A τέρσω.

ΤΕ΄ΡΣΩ, arefacio, ſicco; τέρσομαι, areſco, areſio.

Τερψίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, delectans ſeu oblectans homines. Ex τέρψις, & βροτὸς, *homo*.

Τερψίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, animam oblectans & exhilarans; (2) voluptarius. Ex τέρψις, & νόος, *mens*.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio, oblectatio, oblectamentum, voluptas. A τέρπω.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpſichore; una Muſarum. Ex τέρψις, & χορὸς, *chorea*.

Τερψίχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel τερψίχορος, όρη, ορον, tripudiis ſe vel alios oblectans. Ex τέρψις, & χορὸς, *chorus*.

Τέσσαρα, ων, τὰ, quatuor.

Τεσσαράβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor boum eſt, Suic. Ex τέσσαρες, & βοῦς, *bos*.

Τεσσαρακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim. Ex τέσσαρα, ϗ, & δέκα, *decem*.

Τεσσαρακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, decimus quartus. A τεσσαρακαίδεκα.

Τεσσαρακαιδεκέτις, ἡ, quatuordecim annos habens. Ex τέσσαρες, δέκα, & ἔτος, *annus*.

Τεσσαράκοντα, ſive τετταράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. A τέσσαρες.

Τεσσαρακονταέτης, ου, ὁ, vel τεσσαρακονταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui quadraginta annorum eſt, quadragenarius. Ex τεσσαράκοντα, & ἔτος, *annus*.

Τεσσαρακονταετία, ας, ἡ, quadraginta annorum ſpatium. A τεσσαρακονταέτης.

Τεσσαρακονταῖος, αία, αῖον, qui fit intra dies quadraginta, qui fit die quadrageſimo. A τεσσαράκοντα.

Τεσσαρακοντάκις, ſive τετταρακοντάκις, *Adv*. quadragies. Ab eod.

Τεσσαρακονταοκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta octo. Ex τεσσαράκοντα, & ὀκτὼ, *octo*.

Τεσσαρακοντάπηχυς, εως, ὁ ϗ ἡ, qui quadraginta cubitorum eſt. Ex τεσσαράκοντα, & πῆχυς, *cubitus*.

Τεσσαρακοντατρεῖς, οἱ ϗ αἱ, & τεσσαρακοντατρία, quadraginta tres vel tria. Ex τεσσαράκοντα, & τρεῖς, *tres*.

Τεσσαρακοντήρης, εος, ἡ, navis quadraginta ordinum, R. Ex τεσσαράκοντα, & ἐρέσσω, *remigo*.

Τεσσαρακοντούτης, vel τετταρακοντούτης, ου, ὁ, qui quadraginta annorum eſt. Ex τεσσαράκοντα, & ἔτος, *annus*.

Τεσσαρακοσταῖος

Τεσσαρακοστιαῖος, αία, αῖον, qui quadrageſimo die aliquid facit. A τεσσαρακοστός.

Τεσσαρακοστὸς, ὴ, ὸν, quadrageſimus. A τεσσαράκοντα.

ΤΕ´ΣΣΑΡΕΣ, vel τέτταρες, οἱ ϗ αἱ, & τέσσαρα, vel τέτταρα, τὰ, quatuor; (2) quaterni.

Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim. Ex τέσσαρες, ϗ, & δέκα, *decem*.

Τεσσαρεσκαιδεκατῖται, Sabbatiani, eo quod non die Dominica, ut reliqui Chriſtiani, ſed quarta decima luna Paſcha cum Judæis celebrarent, Suic. A τεσσαρεσκαίδεκα.

Τεσσαρεσκαιδέκατος, άτη, ατον, quartus decimus. Ex τέσσαρες, ϗ, & δέκατος, *decimus*.

Τέσσερες, οἱ ϗ αἱ, & τέσσερα, τὰ, quatuor. Ion. pro τέσσαρες.

Τεσσερήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. Ion. pro τεσσαράκοντα.

Τεταγμένως, *Adv.* ordinate, ſervato certo ordine, Gl. V. ex ordine; (2) ſtato tempore, ſeu ſtatis temporibus, ſtatis vicibus. A τεταγμένος, quod eſt a τάσσω, *ordino*.

Τεταγὼν, qui tetendit, prehendit. Ion. pro ταγὼν a. 2. A τάζω, *tendo*.

Τετανικὸς, ὴ, ὸν, qui laborat morbo τετάνῳ; cujus muſculi ita rigent, ut inflectere ſe nequeant. A τέτανος.

Τετανόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, qui laxo eſt capillo, qui protenſos & promiſſos crines habet, hirſutus. Ex τετανὸς, & θρὶξ, *capillus*.

Τετανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tentiginem referens; tentiginoſus. Ex τέτανος, & εἶδος, *ſpecies*.

Τετανὸς, ὴ, ὸν, tentus, extentus, exporrectus, promiſſus; (2) glaber, lævis, æqualis. A τείνω.

Τέτανος, ȣ, ὁ, diſtentio, quæ eſt æqualis & perpetua totius corporis convulſio. Gl. V. tentigo. Ab eod.

Τετανόω, ῶ, f. ώσω, reddo τετανὸν, i.e. rugas tollo. Χρῶτα ῥυτίδ ϗ τετανοῖ, Dioſc. A τετανός.

Τετάνωθρον, ȣ, τὸ, vim habens extendendi & erugandi cutem, in primis faciei. A τετανόω.

Τετάνωμα, ατος, τὸ, vim habens te ndendi cutem, præcipue faciei. A τετανόω.

Τεταραγμένως, turbate, confuſe, inordinate. A ταράσσω, *turbo*.

Τεταρτάζω, in quatuor divido. A τέταρτος.

Τεταρταΐζω, febre quartana laboro. Ab eod.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, qui quarto die aliquid agit aut patitur, quatriduanus, quartanus. Ab eod.

Τεταρτημόριον, ȣ, τὸ, quarta pars, quadrans. Ex τέταρτος, & μόριον, *pars*.

Τεταρτημοριαῖος, α, ον, quadrantarius, ex Gl. V. A præc.

Τεταρτίζω. Hinc ὁ τεταρτίζων, quartanarius, Gl. V. A τέταρτος.

Τεταρτολογέω. Hinc τεταρτολογηθῶμεν, quartemur, Ph. a. 1. conj. paſſ. A τέταρτος, & λόγος, *ratio*.

Τέταρτος, άρτη, αρτον, quartus. A τέσσαρες.

Τέτμω, invenio, offendo, nanciſcor. Ὡς ȣκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν, Il. 6, 374. Τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐȣ̃σαν, Odyſſ. 5, 58. Ὃς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης, Heſiod. Θεογ. 610. A τέμνω.

Τετολμηκότως, *Adv.* audacter, nihil metuens. A τολμάω.

Τέτορες, οἱ ϗ αἱ, & τέτορα, τὰ, Poët. pro τέσσαρες.

Τέτρα, in compoſitione idem eſt quod τέτταρα, quatuor, ſeu *Adverb.* quater. Ab eod.

Τετραβάμων, ονος, ὁ, ϗ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, & βαίνω, *adſcendo*.

Τετράβοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor boum pretio æſtimabilis. Ex τέτρα, & βȣ̃ς, *bos*.

Τετραγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, quatuor cuſpides ſeu angulos cuſpidatos habens. Ex τέτρα, & γλωχὶν, *cuſpis*.

Τετράγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadrilinguis, Gl. V. Ex τέσσαρα, & γλῶσσα, *lingua*.

Τετράγναθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadrimalus, qui quatuor malas habet. Ex τέτρα, & γνάθος, *mala*.

Τετραγράμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor litteris conſtans. Ex τέτρα, & γράμμα, *littera*.

Τετράγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Suic.

Τετράγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor jugerum eſt, ſeu quatuor laterum, i. e. cujus unum quodque latus eſt τετράγυον. Hinc τὸ τετράγυον, ȣ, quatuor jugera; (2) diurnus labor aratori propoſitus. Ex τέτρα, & γύα, *jugerum*.

Τετραγωνέω, ῶ, quadrangulariter, aut quadrangulo adſpectu intueor. A τετράγωνος.

Τετραγωνία, ας, ἡ, arboris cujuſdam nomen, quadrangularis, vel quadrantalis, Suic. Ab eod.

Τετραγωνίζω, f. ίσω, in quadram formam redigo. Gl. V. quadro. Ab eod.

Τετραγωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, quadratio, quadratura. A τετραγωνίζω.

Τετράγωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadrangulus, quadratus, metaph. perfectus. Ex τέτρα, & γωνία, *angulus*.

Τετραδακτυλιαῖος, αία, αῖον, quatuor digitorum ſpatium explens ſeu ſemidodrantalis. A τετραδάκτυλος.

Τετραδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. quatuor digitos habens. Ex τέτρα, & δάκτυλος, *digitus*.

Τετραδαρχία, ας, ἡ, munus ejus, qui quatuor λόχοις præeſt. Ex τετρὰς, & ἀρχὴ, *præfectura*.

Τετραδαρχȣ̃μαι, a tetrarchis regor vel adminiſtror. A præc.

Τετραδεῖον, & τετράδιον, ȣ, τὸ, quaternio, quaternarius numerus. A τετράς.

Τετραδιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui ærumnoſam degit vitam. Ab eod. eo quod Hercules quarto die menſis natus multas ærumnas exantlare coactus fuit. A τετράς.

Τετραδῖται, ῶν, οἱ, dicti Sabbatiani, quod in feſto Paſchatis jejunarent, ceu feria quarta, Suic. Ab eod.

Τετράδραχμον, ȣ, τὸ, nummus valens quatuor drachmas. Gl. V. tetradrachmum. Ex τέτρα, & δραχμὴ, *drachma*.

Τετράδραχμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pretii quatuor drachmarum eſt. Ex iiſd.

Τετράδυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadrigeminus; (2) quadrifidus. Ex τέτρα, & δίδυμος, *geminus*.

Τετράδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor palmorum. Ex τέσσαρα, & δῶρον, *palmus*.

Τετραέλιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſ. q.

Τεραέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor voluminibus tortus, quater circumvolutus, tortuoſus. Ex τέτρα, & ἑλίσσω, *torqueo, volvo*.

Τετραετηρία, ας, ἡ, quadriennium, Gl. V. A τετραέτηρος.

Τετραετηρικὸς, ὴ, ὸν, quadriennalis, quadriennio recurrens. A τετραετηρία.

Τετραετηρὶς, ίδος, ἡ, quadriennium, Gl. V. Ab eod.

Τετραέτηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadrimus, quadriennis. Ex τέσσαρα, & ἔτος, *annus*.

Τετραέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, ſive τετραέτης, ȣ, ὁ, qui quatuor annorum eſt. Gl. V. quadrimus, quadriennis. Ex τέτρα, & ἔτος, *annus*.

Τετραετία, ας, ἡ, quadriennium. A τετραέτης.

Τετραζύγον, ȣ, τὸ, quadriga. A ſeq.

Τετράζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, q. d. quadrijugis; τετράζυγες, quadrijugi, Gl. V. (2) quadruplex. Ex τέτρα, & ζεύγνυμι, *jungo*.

Τετραήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. quatriduanus, quatuor dies durans; τετραήμερον, quatriduum, Gl. V. Ex τέτρα, & ἡμέρα, *dies*.

Τετραθέλυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens fundamenta, ſeu quadruplex. Ex τέτρα, & θέλυμνον, *fundamentum*.

Τετράθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens fores, quadriforis. Ex τέτρα, & θύρα, *janua*.

Τετραίνω, f. τρήσω, perforo, terebro, a. 1. τέτρηνα; τετρημένος, perforatus; perf. paſſ. part. Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε, Il. 22, 396. Τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, ϗ ἥρμοσεν ἀλλήλοισι, Odyſſ. 5, 237. A τετράω, *perforo*.

Τετρακαιδεκαέτης, ȣ, ὁ, vel τετρακαιδεκαέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, qui quatuordecim annorum eſt. Ex τέτρα, ϗ, δέκα, & ἔτος, *annus*.

Τετραΐππον, ȣ, τὸ, quadriga, Gl. V. Ex τέτρα, & ἵππος, *equus*.

Τετράκερων, quadricornium, Gl. V. Ex τέτρα, & κέρας, *cornu*.

Τετράκις, *Adv.* quater. A τέσσαρες.

Τετρακισμύριοι, αι, α, quadragies mille. Ex τετράκις, & μύριοι, *decies mille*.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, quatuor millia, quater mille. Ex τετράκις, & χίλιοι, *mille*.

Τετράκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor lectos habens. Ex τέτρα, & κλίνη, *ſedile*.

Τετράκναμος, Ion. pro τετράκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens radios. Ex τέτρα, & κνήμη, *radius*.

Τετράκολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, & κῶλον, *membrum, pes*.

Τετρακόρυμβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quaternos corymbos habens. Ex τέτρα, & κόρυμβος.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. A τέσσαρες.

Τετρακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, quadringenteſimus. A τετρακόσιοι.

Τετρακτὺς, ύος, ἡ, quaternio, quaternarius numerus. A τετράς.

Τετράκυκλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor circulis ſeu orbibus conſtans; (2) qui quatuor rotarum eſt. Ex τέτρα, & κύκλος, *circulus*.

Τετράκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatuor membra habens. Ex τέτρα, & κῶλον, *membrum*.

Τετράκωμος, ȣ, ὁ, ſaltatio quædam Herculi ſacra. Ex τέτρα, & κῶμος, *comeſſatio*.

Τετραμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quadripartitus. Gl. V. quadrimembris. Ex τέτρα, & μέρος, *pars*.

Τετραμερῶς, quadripartito, quadrifariam, Gl. V. A præc.

Τετράμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt qatuor metrorum. Ex τέτρα, & μέτρον, *metrum*.

Τετραμηνιαῖος, quadrimenſtruus, Gl. V. Ex τέτρα, & μὴν, *menſis*.

Τετράμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor menſium eſt. Ex τέτρα, & μὴν, *menſis*.

Τετράμνȣς, qui quatuor minarum eſt. Ex τέτρα, & μνᾶ, *mina*.

Τετραμοιρία, ας, ἡ, quadrupla portio, quarta portio. Ex τέτρα, & μοῖρα, *portio*.

Τετράμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quadriformis, Gl. V. Ex τέτρα, & μορφὴ, *forma*.

Τετραντιαῖος, αία, αῖον, quartam partem æquans, R. A τετράς.

Τετρανύκτια, ας, ἡ, quadrinoctium, Gl. V. Ex τέτρα, & νὺξ, nox.

Τετράξοος, ου, ὁ ϗ ἡ, quaternas furcas ſeu fiſſuras habens. Ex τέτρα, & ξέω, acuo.

Τετραοδία, ας, ἡ, quadrivium, Gl. V. A ſeq.

Τετράοδον, ου, τὸ, quadrivium, Gl. V. Ex τέτρα, & ὁδὸς, via.

Τετράορος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrijugus, in quo quatuor equi juncti ſunt. Ex τέτρα, & ἀείρω, conjungo.

Τετραπάλαι, Adv. q. d. quaterolim, i. e. ante multa tempora. Ex τέτρα, & πάλαι, olim.

Τετράπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadratus, quadrangulus. Ex τέτρα, & πέδον, ſolum.

Τετράπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor cubitorum eſt. Ex τέτρα, & πῆχυς, cubitus.

Τετραπλασιάζω, f. άσω, quadruplico. A τετραπλάσιος.

Τετραπλάσιος, ία, ιον, quadruplus. A τέσσαρα, vel τέτταρα, per Sync. τέτρα.

Τετραπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quadruplo major ſeu amplior. A τετραπλάσιος.

Τετραπλέθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor jugerum eſt. Ex τέτρα, & πλέθρον, jugerum.

Τετράπλευρος ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor latera ſeu coſtas habens. Gl. V. τετράπλευρον, quadrilaterum. Ex τέτρα, & πλευρὰ, latus.

Τετραπλῆ, Adv. quadrupliciter. A τετραπλόος.

Τετραπλόος, όη, όον, contr. τετραπλοῦς, ῆ, οῦν, quadruplus. A τέσσαρες.

Τετραπλῶς, quadrifariam, Gl. V. A præc.

Τετράπνους, ου, ὁ, quatuor habens ſpiracula. Ex τέτρα, & πνοὴ, ſpiritus.

Τετραποδηδὸν, Adv. in morem quadrupedum. A τετράπους.

Τετραποδίζω, incedo ut quadrupes, quaternis pedibus ingredior. Gl. V. quadrupedo. A τετράπους.

Τετραποδιστὴς, οῦ, ὁ, quadrupedum more gradiens aut vivens. A τετραποδίζω.

Τετραποδιστὶ, Adv. idem quod τετραποδηδόν. A τετραποδίζω.

Τετράπολις, εως, ἡ, quatuor urbes habens. Ex τέτρα, & πόλις, urbs.

Τετράπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, quater aratro verſus. Ex τέτρα, & πολέω, verſo.

Τετράπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor meatus ſeu foramina habens. Ex τέτρα, & πόρος, meatus.

Τέτραπος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrupes; neut. τέτραπον. A ſeq.

Τετράπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, quadrupes Ex τέτρα, & ποῦς, pes.

Τέτραππος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Τετραπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadruplicem faciem habens. Ex τέτρα, & πρόσωπον, facies.

Τετράπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, quaternas gerens pinnas. Ex τέτρα, & πτερὸν, ala.

Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, locuſta, Ariſt. Ach. 877. Ex iiſdem, quod quatuor habet alas.

Τετράπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor portas habens. Ex τέτρα, & πύλη, porta.

Τετραπωλία, ας, ἡ, quadrigæ, Gl. V. Ex τέτρα, & πῶλος, equus.

Τετράρυμος, vel τετράῤῥυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrijugis, quatuor temones habens. Ex τέτρα, & ῥυμὸς, temo,

Τετραρχέω, ῶ, ſum tetracha. Τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Luc. 3, 1. A τετράρχης.

Τετράρχης, ου, ὁ, qui quatuor λόχοις præeſt, tetrarcha; (2) quartam regionis partem pleno jure obtinens. Ex τέτρα, & ἀρχὴ, principatus.

Τετραρχία, ας, ἡ, tetrarchæ munus, vel dignitas. A τετράρχης.

Τετραρχικὸς, ὴ, ὸν, ex tetrarchia oriundus; (2) ad tetrarcham vel tetrarchiam pertinens. Ab eod.

Τετρὰς, άδος, ἡ, quaternio, quaternarius numerus. A τέσσαρες, vel τέτταρα.

Τετρασκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, & σκέλος, crus.

Τετραστάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor continens ſtadia. Ex τέτρα, & στάδιον, ſtadium.

Τετράστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor conſtans ordinibus, aut verſibus. Ex τέτρα, & στίχος, verſus, ordo.

Τετραστοιχία, ας, ἡ, quadripartitus ordo, ſeu ordo & ſeries conſtans quaternis verſibus. Ex τέτρα, & στοῖχος, ordo.

Τετράστοον, ου, τὸ, atrium, Gl. V. Ex τέτρα, & στοὰ, porticus.

Τετρασύλλαβος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens ſyllabas. Ex τέτρα, & συλλαβὴ, ſyllaba.

Τετράσχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrifidus, Gl. V. Ex τέτρα, & σχιστὸς, fiſſus, fiſſilis.

Τέτρατος, άτη, ατον, quartus. Ab eod. pro τέταρτος.

Τετράτρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in quatuor partes frangitur; (2) in quatuor partes fractus. Ex τέτρα, & θρύπτω, frango.

Τετραφαλαγγία, ας, ἡ, quadruplata phalanx, quatuor phalanges, copiæ in quatuor agmina partitæ. Ex τέτρα, & φάλαγξ, phalanx.

Τετραφάληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor conos ſeu eminentias habens. Ex τέτρα, & φάληρα, phalera.

Τετράφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex τέτρα, & φαλὸς, conus.

Τέτραχα, Adv. quadrifariam, quatuor modis. A τετράκις.

Τετραχῆ, Adv. quadrifariam, vel in quatuor partes. Ab eod.

Τετραχθὰ, Adv. quadrifariam, in quatuor partes vel fruſta. Ab eod.

Τετράχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, quatuor manus habens. Ex τέτρα, & χεὶρ, manus.

Τετραχίζω, in quatuor partes divido. A τετραχῆ.

Τετράχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor inſtructus chordis. Ex τέτρα, & χορδὴ, chorda.

Τετραχῶς, Adv. quadrifariam, quatuor modis; quadripartito. A τετράκις.

Τετράωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens aures. Ex τέτρα, & οὖς, auris.

Τετρεμαίνω, tremo. Ὄυτως αὐτὰς τετρεμαίνω ϗ πεφόβημαι, Ariſt. Nub. 293. Τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν, ib. 373. A τρέω, quod idem notat.

Τετρήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor dierum eſt. Ex τέτρα, & ἡμέρα, dies.

Τετρήρης, εος, ἡ, quadriremis. Ex τέτρα, & ἐρέσσω, remigo.

Τετρόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor orgyiarum eſt. Ex τέτρα, & ὀργυιὰ, orgyia.

Τετράβολον, ου, τὸ, nummus quatuor obolis valens. Ex τέτρα, & ὀβολος, obolus.

Τετρώβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrobolaris. Ex iiſd.

Τέτρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrijugus. Ex τέτρα, & ἀείρω, jungo.

Τετρώροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens concamerationes, ſeu contignationes, quatuor habens cameras ſeu tecta. Ex τέτρα, & ὀροφὴ, ſeu ὄροφος, tectum.

ΤΕ'ΤΤΑ, eſt vox qua, benevolentiæ aut honoris cauſſa, junior ſeniorem compellat.

Τέτταρες, Att. pro τέσσαρες; ubi quærenda incipientia a τέτταρ---.

Τεττιγομήτρα, ας, ἡ, cicadæ matrix, ſe cicadarum mater. Ex τέττιξ, & μήτρα matrix.

Τεττιγόνιαι, ſive τεττιγονία, cicadaſtra, ſive cicadæ minores, cicadulæ. Dim. a τέττιξ.

Τεττιγοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cicadifer; τεττιγοφόροι vocabantur Athenienſes, eo quo comæ cincinnis implicitas geſtarent cicadas aureas, ut ſe αὐτόχθονας probarent. Ex τέττιξ, & φέρω, fero, geſto.

Τεττιγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cicadæ ſimilis, cicadæ naturam referens ſeu habens. A τέττιξ.

ΤΕ'ΤΤΙΞ, γος, ὁ, cicada.

Τεῦγμα, ατος, τὸ, ſtructura, opus, monumentum. A τεύχω.

Τευθὶς, ίδος, ἡ, loligo, piſcis quidam. A τεῦθος.

ΤΕΥ῀ΘΟΣ, vel τευθὸς, οῦ, ὁ, piſcis e ſepiarum genere, qui exiſtimatur eſſe loligo major. Gl. V. τευθὸς, lolius.

Τευκτὴρ, ῆρος, ὁ, fabricator, inſtructor, ap parator. A τεύχω.

Τευκτικὸς, ὴ, ὸν, conſequendi vim habens qui adſequi & adipiſci poteſt. A τυγχάνω

Τευκτὸς, ὴ, όν, fabricatus. A τεύχω.

Τεῦξις, εως, ἡ, ipſa actio parandi ſeu fabricandi aliquid, ſtructio, exſtructio. Ab eod

ΤΕΥΤΤΑ'ΖΕΙΝ, in Lex. Gr. expon ſtruere, moliri, ſatagere, nec non militare, ſatagere.

Τεύτλιον, ου, τὸ, τευτλὶς, ίδος, ἡ, idem quo ſequens τεῦτλον.

ΤΕΥ῀ΤΛΟΝ, ου, τὸ, beta, oleris genus

Τευχεσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui arma geſtat, ar miger. Ex τεῦχος, & φέρω, geſto.

Τευχηστὴς, οῦ, ὁ, armatus, miles. A τεῦχος

Τευχήτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Τεῦχος, εος, τὸ, vas, alveus; (2) liber, volumen, plur. inſtrumenta bellica, arma A τεύχω.

ΤΕΥ'ΧΩ, τεύξω, fabricor, ſtruo, paro. Ἀυτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν, Il. 1, 4 Ἄλγεα τεύχει, ib. 110. Οἱ αὐτῷ κακὰ, Heſiod. Ἔργ. 263. Θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει, Phocyl. 58

ΤΕ'ΦΡΑ, ας, ἡ, cinis.

Τεφρίζω, imitor cinerem, vergo in colorem cineris. A τέφρα.

Τέφριον, ου, τὸ, collyrium quoddam coloris cinerei. Ab eod.

Τεφρὸς, ρὰ, ρὸν, cinereus, cineraceus. Ab eod.

Τεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo; τεφροῦμαι, cinereſco. Καὶ πόλεις Σοδόμων ϗ Γομόῤῥας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, 2 Pet. 2, 6. Τεφρώσας γυῖα Λημναίῳ πυρὶ, Lyc. 227. Ab eod.

Τεφρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cinereus, cineraceus. A τεφρός.

Τέφρωσις, εως, ἡ, ipſa actio redigendi aliquid in cinerem. A τεφρόω.

Τεχνάζω, f. άσω, arte conficio; (2) conficio, perficio. Gl. V. τεχνάζομαι, commentor; machinor, molior. Πάσας μηχανὰς τεχνάζοντες, Philo.

Τεχνάεις, Dor. pro τεχνήεις.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, ars doloſa, machinamentum, dolus. Gl. V. commentum. A τεχνάζω.

Τεχναστέον, artificioſe conandum. Ab eod.

Τεχναστὴς, οῦ, ὁ, ſolertia ingenii præditus, machinator, fabricator, machinator doli. Ab eod.

Τεχναστὸς, ὴ, ὸν, artificioſus ſeu artificialis, arte factus. Ab eod.

Τεχνάω, ῶ, & τεχνάομαι ῶμαι, arte paro & conficio, artificioſe fabricor, fabricor (2) ma

(2) machinor & molior, ſolerter invenio & comminiſcor. Φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ᾑρῆσθαι κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων, Soph. Antig. 500. Τὰ μῶν φράσουσα, χερσὶν ἃ 'τεχνησάμην, id. Trach. 543. A τέχνη.

ΤΕ´ΧΝΗ, ης, ἡ, ars; (2) dolus, fallacia, fraus, techna. A τεύχω.

Τεχνίδιον, vel τεχνύδριον, ȣ, τὸ, parva ars; (2) inventiuncula; (3) verſutia. Dim. a τέχνη.

Τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν, arte excultus, artificioſus. Ab eod.

Τεχνηέντως, *Adv.* artificioſe, ſolerter, ſcite. A τεχνήεις.

Τέχνημα, ατος, τὸ, opus arte confectum, artificioſum commentum ſeu inventum. A τεχνάω.

Τεχνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, artificioſus, artificioſe factus. A τέχνη.

Τεχνητὸς, ἡ, ὸν, artificioſus, artificioſe factus; (2) ementitus, fucatus. A τεχνάω.

Τεχνικὸς, ἡ, ὸν, qui artis eſt aut artium; (2) ad artem vel artes pertinens, artificialis; (3) artificioſus, arte valens, ingenioſa præditus ſolertia. A τέχνη.

Τεχνικῶς, *Adv.* artificioſe, ſolerter. A τεχνικός.

Τέχνιον, ȣ, τὸ, artificium, Gl. V. Dim. a τέχνη.

Τεχνιτεία, ας, ἡ, artificium. A τεχνιτεύω.

Τεχνίτευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Τεχνιτεύω, artificioſe fabricor; (2) arte molior; (3) molior, machinor. A τεχνίτης.

Τεχνίτης, ȣ, ὁ, artifex, qui artem aliquam factitat. A τέχνη.

Τεχνῖτις, ίτιδος, ἡ, artifex, perita, ingenioſa. A τεχνίτης.

Τεχνογράφος, ȣ, ὁ, artis alicujus ſcriptor, qui artis alicujus præcepta mandavit litteris. Ex τέχνη, & γράφω, *ſcribo*.

Τεχνολογέω, ῶ, f. ήσω, de arte diſſero, artis rationem aut præcepta trado; (2) arte loquor ſeu perſequor, artificioſe diſputo, argutor. Περὶ τῆς προσοχῆς ὧδέ πως τεχνολογȣ̃σι, D. Hal. A τεχνολόγος.

Τεχνολογία, ας, ἡ, verba, oratio, ſeu tractatus, ubi verba fiunt de artibus; (2) verba artificioſa. Ab eod.

Τεχνολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui de arte loquitur; (2) qui artificioſe loquitur, qui technas ſermoni ſuo adhibet, argutator, ſophiſta, artificii vel artis ſtudioſus. Ex τέχνη, & λόγος, *ſermo*.

Τεχνοπαίγνιον, ȣ, τὸ, ludicrum artificium. Ex τέχνη, & παίζω, *ludo*.

Τεχνοποιέω, ῶ, artificioſe conficio, Suic. Ex τέχνη, & ποιέω, *facio*.

Τεχνοσύνη, ης, ἡ, ars, artificium. A τέχνη.

Τεχνȣργέω, ῶ, f. ήσω, fabricor. Ex τέχνη, & ἔργον, *opus*.

Τεχνȣ́ργημα, ατος, τὸ, factum artificioſum. A τεχνȣργέω.

Τεχνȣργία, ας, ἡ, artificium, Ph. Ex τέχνη, & ἔργον, *opus*.

Τεχνόω, ῶ, f. ώσω, arte inſtruo, Gal. A τέχνη.

Τεχνύδριον, ȣ, τὸ, idem quod τεχνίδιον.

ως, *Adv.* tamdiu; (2) aliquamdiu, ad aliquod tempus; (3) interea, interim; (4) tunc. Ab ἕως.

Η´ΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, toga, veſtis Romana, trabea.

βεννικὸς, ἡ, ὸν, qualis eſt togatorum ſeu τήβενναν geſtantium. A τήβεννα.

βεννος, ȣ, ἡ, idem quod τήβεννα.

βεννοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, togatus, trabeatus, togam ferens. Ex τήβεννα, & φέρω, *geſto*.

Τηγανίζω, f. ίσω, ſartagine coquo ſeu torreo. Gl. V. frigo. A τήγανον.

Τηγάνιον, ȣ, τὸ, ſartago, Gl. V. Dim. a τήγανον.

Τηγανισμὸς, ȣ̃, ὁ, coctio ſeu frixio, quæ fit in ſartagine. A τηγανίζω.

Τηγανιϛὸς, ἡ, ὸν, in ſartagine frixus ſeu coctus. Gl. V. τηγανιϛὸν, frixum. Ab eod.

Τηγανίτης, ȣ, ὁ, ut τηγανίτης ἄρτος, panis in ſartagine coctus admixto caſeo. Ab eod.

Τήγανον, ȣ, τὸ, ſartago, patella, in qua butyrum oleumve liquefit ad piſces, carnes, aut ſimilia frigenda. A τήκω.

Τῇδε, *Adv.* hic, huc, hac. A τῇ, quod eſt ab ἡ.

Τηθέλης, ȣ, ὁ, & τηθαλλαδȣ̃ς, it. τηταλλαδȣ̃ς, qui a ſua avia nutritus & educatus eſt; (2) delicioſus, luxurioſus; (3) ſtolidus, fatuus. Euſt. A τηθή.

Τήθεα, ων, τὰ, oſtrea. A τῆθος.

Τηθεύω, f. εύσω, nutrio. A τήθη.

Τήθη, ης, vel τηθὴ, ῆς, ἡ, nutrix; (2) avia; (3) amita, ſeu matertera. A τιτθός.

Τηθηνὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, nutritor, nutritius, educator; (2) amabilis. A τήθη.

Τηθία, ας, ἡ, vetula, quam reverentiæ cauſſa aviam vocamus. Ab eod.

Τηθὶς, ίδος, ἡ, avia; (2) matertera; (3) amita. Ab eod.

Τῆθος, εος, τὸ, & τήθυον, ȣ, τὸ, oſtreorum quoddam genus. A τηθύς.

Τηθὺς, ύος, ἡ, terra; (2) Thetys. A τήθη, *nutrix*, eo, quod terra omnia nutrit.

Τυκεδανὸς, ἡ, ὸν, liquens; (2) liquans, liquefaciens. A τήκω.

Τηκεδὼν, όνος, ἡ, liquefactio; (2) tabes. Ab eod.

Τηκεδονικὸν, tabificabile, Ph. A τηκεδών.

Τηκτικὸς, ἡ, ὸν, liquefaciendi ſeu liquandi vim habens, liquans, reſolvens. Ab eod.

Τηκτὸς, ἡ, ὸν, liquefactus, liquatus; (2) qui liquefieri poteſt, liquabilis. A τήκω.

ΤΗ´ΚΩ, f. ξω, liquefacio, liquo, macero, conſumo, tabefacio, mollio; τήκομαι, marceo, marceſco, liquor, tabeſco, macreſco, Gl. V. τέτηκεν, tabuit, Ph. p. med. τετηκὼς, vietus, marcidus, marcens, Ph. part. Στοιχεῖα καυσȣ́μενα τήκεται, 2 Pet. 3, 12.

Τηλαυγέω, ῶ, longe ſplendorem ſpargo, eminus ſplendeo. A τηλαυγής.

Τηλαύγημα, ατος, τὸ, ſplendor longe diſperſus, aut eminus apparens. A τηλαυγέω.

Τηλαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longe ſplendorem ſuum ſpargens, eminus ſplendens. Gl. V. lucidus, præfulgens. Ex τῆλε, & αὐγὴ, *ſplendor*.

Τηλαύγησις, εως, ἡ, ſplendor longe diſperſus. A τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, *Adv.* ſplendorem ſuum longe ſpargendo; (2) clare. A τηλαυγής.

ΤΗ͂ΛΕ, *Adv.* procul, longe.

Τηλεβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longe ſeu procul jaculans, eminus feriens. Ex τῆλε, & βάλλω, *jaculor*.

Τηλέγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in longinquo ſolo natus. Ph. proculus. Ex τῆλε, & γείνομαι, *naſcor*.

Τηλεδαπὸς, ἡ, ὸν, qui e longinquo eſt ſolo, qui ex longinquo ſolo advenit, ideoque peregrinus, longinquus, procul remotus. Ex τῆλε, & δάπεδον, *ſolum*.

Τηλεθάω, ῶ, vireo, germino, pullulo; (2) vireſco, floreo. Hinc τηλεθόωντα, florentem; part. pro τηλεθῶντα, τηλεθάοντα; it. τηλεθόωσα fœm. pro τηλεθῶσα, τηλεθάȣσα. Παῖδας ἀπέκταν τηλεθάοντας, Il. 22, 423. Ὕλη τηλεθόωσα, ib. 6, 148. A θάλλω, *floreo*.

Τηλεκλειτὸς, ȣ̃, ὁ, procul celebris, cujus nominis celebritas procul pervenit, valde inclitus. Ex τῆλε, & κλειτὸς, *celebris*.

Τηλέκλητος, ȣ, vel τηλεκλητὸς, ȣ̃, ὁ, e longinquo vocatus. Ex τῆλε, & κλητὸς, *vocatus*.

Τηλεκλυτὸς, ȣ̃, ὁ, procul inclitus, cujus nominis inclita fama procul pervenit. Ex τῆλε, & κλυτὸς, *inclitus*.

Τηλεμάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eminus pugnans, aut qui jaculis & tormentis pugnat. Ex τῆλε, & μάχομαι, *pugno*.

Τηλέπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longivagus, longinquus. Ex τῆλε, & πλαγτὸς, *vagus*.

Τηλέπορος, ȣ, ἡ, in longum vadens, in longinquum penetrans. Ex τῆλε, & πόρος, *meatus*.

Τηλέπυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus portæ in longinquo ſolo ſunt; (2) cujus portæ longo inter ſe diſtant intervallo; (3) amplas & ſpatioſas portas habens. Ex τῆλε, & πύλη, *porta*.

Τηλέσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui e longinquo videtur, procul apparens. Ex τῆλε, & σκέπτομαι, *video*

Τηλεσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui longe oculorum ſuorum aciem porrigit, maximo etiam intervallo diſtantia cernens. Ariſt. Nub. 289. Ex iiſd.

Τηλεφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui procul apparet, procul diſſitus, longinquus. Ariſt. Nub. 280. Ex τῆλε, & φαίνομαι, *appareo*.

ΤΗΛΙ´Α, ας, ἡ, vas fiſtulæ figura; (2) arca, qualis eſt frumentaria; (3) ambitus cribri; (4) fumarii operculum; (5) tabula, in qua teſſeris luditur. Gl. V. τηλίαι, incernicula.

Τηλίκος, ȣ, ὁ, tantus, tantæ ætatis. Ab ἡλίκος, *quantus*.

Τηλικȣ̃τον, *Adv.* tantopere, Gl. V. A ſeq.

Τηλικȣ̃τος, τηλικαύτη, τηλικȣ̃το, & frequentius τηλικȣ̃τον, idem. Ex τηλίκος, & ȣ̃τος, *hic*.

Τηλόθεν, *Adv.* procul, e longinquo, eminus. A τῆλε.

Τηλόθι, *Adv.* procul. Ab eod.

Τηλοπέτης, procul volans. Ex τῆλε, & πέτομαι, *volo*.

Τηλόσε, *Adv.* longe, procul. A τῆλε.

Τηλοτάτω, *Adv.* maxime procul, longiſſime. *Superl.* ab eod.

Τηλοτέρω, *Adv.* ultra, longius. *Compar.* ab eod.

Τηλȣ̃, *Adv.* procul. Ab eod.

Τηλȣρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, cujus termini procul ſunt, longinquus. Ex τῆλε, & ὅρος, *terminus*.

Τηλυγέτης, ȣ, ὁ, & τηλύγετος, έτη, ετον, proprie, natus procul abſente patre; (2) in ſenectute genitus; (3) natu minimus. Ex τῆλε, & γίνομαι, *naſcor*.

Τηλωπὸς, ȣ̃, ὁ, qui e longinquo cernitur; (2) procul ſemotus; (3) peregrinus. Ex τῆλε, & ὤψ, *oculus*.

Τημέλεια, ας, ἡ, cura, ornatus. Ph. curatio, cultus. A τημελής.

Τημελέω, ῶ, f. ήσω, curam habeo, proprie eorum, quæ ad cultum corporis, vel etiam ad humaniter aliquem tractandum pertinent. Gl. V. τημελῶ, colo. Μνήμην παλαιῶν τημελȣ̃σ' ὀδυρμάτων, curans, Lyc. 977. Σώματός τ' ἐτημέλει, Eur. Iph. in Tau. 312. Ab eod.

Τημελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diligens, alicujus rei curam gerens. Ex τάω, & μέλει, *cura eſt*.

Τήμερον, *Adv.* hodie. Att. pro σήμερον.

Τῆμος, *Adv.* tum. Ab ἦμος, *quum*.

Τημόσδε, *Adv.* idem. Ex τῆμος, & δέ.

Τημȣ̃τος, *Adv.* tum. A τῆμος.

Τηνάλλως, *Adv.* obiter, ſimpliciter, leviter, gratis, nullo periculo, inaniter, fruſtra. Ex

Ex τὴν artic. & ἄλλως, *fruſtra.* qs. τὴν ἄλλως ὁδόν.

Τῆνει, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi; (2) illuc.

ΤΗ'ΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, lyræ harmonia, ſoni imitatio oralis.

Τήνελλος, ου, ὁ, idem.

Τηνεσμὸς, οῦ, ὁ, teneſmus, idem quod τεινεσμός.

Τηνίκα, *Adv.* tunc. Ab ἡνίκα.

Τηνικάδε, *Adv.* tunc; (2) illic. A τηνίκα.

Τηνικαῦτα, *Adv.* tum, tunc. Ab eod.

ΤΗ'ΝΙΟΙ, ων, οἱ, Laconibus amygdalæ dulces.

Τηνόθι, *Adv.* illic, ibi, pro ἐκεῖ, *ibi.*

Τῆνος, τήνα, τῆνο, ille. Dor. pro ἐκεῖνος.

Τηνῶθε, *Adv.* illinc. A τῆνος.

Τηξιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, membra liquefaciens. Ex τῆξις, & μέλος, *membrum.*

Τῆξις, εως, ἡ, liquefactio; (2) tabefactio, maceratio. Gl. V. tabes. A τήκω.

Τῇπερ, *Adv.* quemadmodum; (2) ubi. Ex τῇ, & περ.

ΤΗΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. τετήρηκα, ſervo, conſervo, tueor, adſervo, reſervo, cuſtodio, obſervo. Τὸ γὰρ υἱίδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον, Ariſt. Veſp. 1345. παρθενίην, Phocyl. 11.

Τήρησις, εως, ἡ, ſervatio, obſervatio; (2) tuitio; (3) cuſtodia. A τηρέω.

Τηρητέον, ſervandum, obſervandum. Ab eod.

Τηρητὴς, οῦ, ὁ, ſervator, Gl. V. obſervator, aſſervator. A τηρέω.

Τηρητικὸς, ἡ, ὸν, obſervandi ſtudioſus. Ab eod.

ΤΗΤΑ'Ω, ῶ, privo; (2) quæro, tento. Τητώμενοι φρενῶν, Soph. El. 1340. Οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα, Eur. Or. 1073. χώρας Ἑλλάδος, id. Herac. 31.

Τῆτες, hoc anno; alicubi & τῆτα, Gl. V. τῆτες, adverb. horno; *item* hornum. Ab ἔτος.

Τήτη, ης, ἡ, pænuria, privatio, Heſ. A τητάω.

Τήτινος, ίνη, ινον, qui eſt unius anni, hornus. A τῆτα.

Τήτινος, hornus, Gl. V. A τῆτες.

Τηΰσιος, ία, ιον, inanis, vanus.

Τηυσίως, *Adv.* temere, fruſtra, irrito conatu.

Τὶ, vide τίς.

Τιάρα, ας, ἡ, capitis geſtamen apud Perſas, tiara. Gl. V. τιάραι, apices.

Τίαρις, ιδος, ἡ, criſta galeæ, Heſych. A τιάρα.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, tripus.

ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, tigris.

Τίεσκεν, honorabat. Vid. Τίω.

Τιέω, punio, crucio; ut hinc ſit τετιηότες, mœſti, p. part. pro τετιηκότες, Il. 9, 13. & τετιημένος, afflictus, Il. 11, 555.

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, & τιθαιβώσσω, mel conficio, mellifico; (2) nutrico.

ΤΙΘΑΣΟ'Σ, & τιθασσὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, cicur, manſuetus.

Τιθασσευτὴς, οῦ, ὁ, cicurator, qui cicurat. Gl. V. τιθασσευταὶ, manſuetarii. A τιθασσεύω.

Τιθασσευτικὸς, ἡ, ὸν, qui cicurare poteſt, vi manſuefaciendi præditus. A τιθασσευτής.

Τιθασσευτὸς, domitalis, Gl. V. A τιθασσεύω.

Τιθασσεύω, & τιθασεύω, f. εύσω, cicuro, manſuefacio; & τιθασσεύομαι, manſuefio, manſueſco, miteſco. Ὑμᾶς ὑπάγουσιν ἐπὶ ταῦτα, ϗ τιθασσεύουσι, Dem. Ol. 3. A τιθασσός.

Τιθευτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor. A τιθεύω.

Τιθεύω, nutrio, nutrico, nutricor. A τιθή.

Τιθέω, ῶ, pono. Gl. V. τιθῶ, pono; τιθεῖ, ponit, Ph. uſitatius τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, nutrix. A τιτθός.

ΤΙ'ΘΗΜΙ, loco, pono, Gl. V. τίθησιν, ponit, Ph. θήσω, ponam, Gl. V. ἔθηκα, poſui, a. 1. τίθεμαι, ponor; (2) pono, ſuppono, exiſtimo. Gl. V. metor; ἐθηκάμην, a. 1. med. θὲς, pone, Ph. a. 2. act. Imperat. Τίθεσθαι ἐν μεγάλῳ, παρ' οὐδὲν, ἐν οὐδενὶ λόγῳ. Τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα, Soph. Antig. 510. Ἐς σὰς μὲν οὖν ἔγωγε θήσομαι χέρας, Eur. Alc. 1101.

Τιθηνέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, nutricor. Gl. V. foculo. Φυτοῖς αὐτὴν (γῆν) ϗ παντοδαποῖς τιθηνῶν σπέρμασι, Joſeph. A τιθήνη.

Τιθήνη, ης, ἡ, nutrix. A τιθή.

Τιθήνημα, ατος, τὸ, id ipſum, quod nutritur; (2) ſoboles. A τιθηνέω.

Τιθήνησις, εως, ἡ, nutritio, educatio. Ab eod.

Τιθηνήτειρα, ας, ἡ, nutrix. Ab eod.

Τιθηνία, ας, ἡ, nutricatio. A τιθηνός.

Τιθηνὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, nutritor, nutritius, educator. A τιθή.

Τιθυμαλὶς, ίδος, ἡ, tithymalis, herba lactaria. Ab eod.

Τιθύμαλλον, herba lactaria, Ph.

Τιθύμαλος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΤΙ'ΚΤΩ, f. τέξω, vel τέξομαι, p. m. τέτοκα, pario, procreo, gigno; τεχθεὶς, natus, creatus, genitus, progenitus, editus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. Χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεὶ, Soph. Aj. 522. Ὃν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα τίκτει, id. Trach. 95.

Τίλαι, ῶν, αἱ, parvæ quiſquiliæ, ſeu corpuſcula, quæ infuſis per feneſtram radiis ſolis, aëri videntur innatare, præſertim vero quiſquiliæ e panno vulſo evolantes. A τίλλω.

Τιλάω, ῶ, f. ήσω, caco, ſtercus edo. A τίλος.

ΤΙ'ΛΛΩ, vellico, vello, evello, divello, diſcerpo; τετιλμένος, vulſus. Τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ; Ariſt. Nub. 1079. Ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται, id. Av. 292.

Τίλλων, vel τίλων, ωνος, ὁ, tillo, piſcis quidam. A τίλλω.

Τίλμα, ατος, τὸ, linamentum concerptum, turunda; (2) vulſio, vellicatio. Gl. V. volſura. A τίλλω.

Τιλμάτιον, ου, τὸ, linamentum concerptum. Dim. τίλμα.

Τιλμὸς, οῦ, ὁ, vulſio, vellicatio. A τίλλω.

ΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, ſtercus, merda.

Τίλσις, εως, ἡ, vulſio. A τίλλω.

Τιλτὸν, οῦ, τὸ, linamentum, Gl. V. nempe concerptum vel vulſile. A ſeq.

Τιλτὸς, οῦ, ὁ, vulſus, concerptus. A τίλλω.

Τίλφη, ης, ἡ, blatta, tinea. Att. pro σίλφη.

Τιμαδία, ας, ἡ, parvus honor. Heſ. Dim. a τιμή.

Τιμαλφέω, ῶ, f. ήσω, honoro. Τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν, Pind. Nem. 9, 130. τοὺς θεοὺς, Ariſtot. A τιμαλφής.

Τιμαλφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui honorem ſibi invenit & adquiſivit, qui in honore & pretio habetur, honoratus. Gl. Vet. τιμαλφὲς, vendibile. Ex τιμάω, & ἀλφέω, *invenio.*

Τιμάορος, vel τιμήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, punitor, ultor, pœnæ & vindictæ exactor; (2) opitulator. Ex τιμὴ, & ἀείρω, *adfero.*

Τιμάοχος, ου. ὁ ϗ ἡ, honoris jus habens. Ex τιμὴ, & ἔχω, *habeo.*

Τιμαρχία, ας, ἡ, cenſura, officium cenſoris. Ex τιμὴ, & ἀρχὴ, *principatus.*

Τιμάω, ῶ, f. ήσω, honoro, decoro, in honore habeo, magni æſtimo, æſtimo, dignum judico; (2) punio; ἐτίμησαν, honeſtarunt, Phil. a. 1. τετιμημένος, honorem adeptus, honoratus, Phil. multatitius, al. Gl. V. p. part. paſſ. τιμήσατε, celebrate, Phil. a. 1. part. act. Τὸν αὐτῆς ἄνδρα μεῖζον τῆς ἑαυτῆς ψυχῆς ἐτίμησεν, Xen. Cyr. 6, 26. Πολλοῦ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατάκλισιν, plurimi æſtimo, Plat. Τί δ' οὕτως οἱ λεῲ τιμῶσί με; Ariſt. Av. 1281. Τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο, Eur. Hipp. 8. Ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον, id. Tro. 737. Ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται, Soph. Antig. 216. διὰ τοὺς χρηστοὺς, Ariſt. Plut. 93. A τιμή.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, cultus, veneratio, decus, dignitas; (2) pretium, quo res aliqua æſtimatur; (3) pœna, ultio, multa, cenſus, id quod per capita, focos, &c. ſolvitur. Ab eod.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, honoratus, honorabilis, qui in honore & pretio habetur. A τιμή.

Τίμημα, ατος, τὸ, pretium, æſtimatio, valor; (2) multa, pœna; (3) cenſus. A τιμάω.

Τιμήορος, ου, ὁ, ultor; (2) laudum celebrator. Ex τιμὴ, & ἀείρω, *tollo.*

Τιμουλκέω, ῶ, vel τιμιουλκέω, pretium augeo. Ex τιμὴ, vel τίμιος, & ὁλκὴ, *tractio.*

Τίμησις, εως, ἡ, litis æſtimatio, multa, ſupplicium, pœna; (2) cenſus. Gl. V. cenſio, judicatio; Philoxen. dictatura. A τιμάω.

Τιμητεία, ας, ἡ, cenſura, officium τοῦ τιμητοῦ. A τιμητεύω.

Τιμητέος, έα, έον, honorandus. A τιμάω.

Τιμητεύω, cenſor ſum. A τιμητής.

Τιμητὴς, οῦ, ὁ, æſtimator litium; (2) cenſor. Ph. cenſor, dictator. A τιμάω.

Τιμητικὸς, ἡ, ὸν, propenſus ad honorandum. Gl. V. honorificus, honorarius; (2) cenſorius. Gl. V. A τιμητής.

Τιμητὸν, οῦ, τὸ, æſtimatio litis. Gl. V. cenſus, æſtimabile. A τιμάω.

Τιμιοπώλης, ου, ὁ, qui pretio vendit, aliis pollinctor; proprie rerum pretioſarum venditor. Ex τίμιος, & πώλης, *venditor.*

Τίμιος, ία, ιον, honoratus, honorabilis; (2) pretioſus, carus. A τιμή.

Τιμιότης, ητος, ἡ, q. d. honorabilitas, pretioſitas; (2) nobilitas, excellentia, pretium; (3) opulentia. A τίμιος.

Τιμίως, *Adv.* magno pretio, care. Ab eod.

Τιμιώτατος, cariſſimus, honeſtiſſimus, honorificentiſſimus, Ph. Superl. a τίμιος.

Τιμογραφέω, ῶ, f. ήσω, æſtimo, taxo. Ex τιμὴ, & γράφω, *ſcribo.*

Τιμόθεος, ου, ὁ, Timotheus, colens Deum. Ex τιμὴ, & Θεὸς, *Deus.*

Τιμοκρατία, ας, ἡ, dominatus, in quo a cenſu magiſtratus creantur. Ex τιμὴ, & κράτος, *potentia.*

Τιμοκρατικὸς, ἡ, ὸν, cenſu potens; (2) ambitioſus. A τιμοκρατία.

Τιμόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui civitati honori eſt & ornamento; (2) qui civitatem honeſtat. Ex τιμὴ, & πόλις, *urbs, civitas.*

Τιμοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in honore habetur, cui honos habetur. Ex τιμὴ, & ἔχω, *habeo.*

Τιμωρέω, ῶ, f. ήσω, punio, ulciſcor, pœnas exigo; (2) auxilior, opem fero, tueor, defendo. Gl. V. τιμωρῶ, ulciſcor; τιμωροῦμαι, punio; ulciſcor; τιμωρεῖται, punit, animadvertit, cohercet, Ph. Τιμωρήσειν τὸν φονέα σὺν θεοῖς ὑπισχνοῦμαι, Xen. Cyr. 4, 24. Ὅς σε τιμωρήσεται, Soph. Phil. 1246. Τιμωρήσομαι Ἱππόλυτο πόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ, Eur. Hipp. 21. Τιμωρήσασθαι Φίλιππον, Dem. A τιμωρός.

Τιμωρητέος, α, ον, puniendus. A præc.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta, pœna, ſupplicium. A τιμωρέω.

Τιμώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, vindex, ultor, R. Ab eod.

Τιμωρητὴς, οῦ, ὁ, punitor, vindex, ultor. Ab eod.

Τιμωρητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad τιμωρητήν; (2) ad pœnas exigendas propenſus, crudelis. A τιμωρητής.

Τιμωρία, ας, ἡ, ultio, vindicta, pœna, ſupplicium, animadverſio; (2) auxilium, ſubſidium. A τιμωρός.

Τιμωρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vindex, ultor; (2) adjutor, auxiliator, defenſor. Ex τιμὴ, & ὁράω, *video, obſervo.*

Τίναγμα, ατος, τὸ, vibratio, quaſſatio, concuſſio. A τινάσσω.

Τιναγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Τινάκτωρ, ορος, ὁ, quaſſator, concuſſor, vibrator. Ab eod.

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, f. ξω, quatio, concutio, vibro. Καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο, Eur. Her. fur. 870.

ΤΙΝΘΑΛΕ'ΟΣ, έα, έον, calidus, tepidus.

Τιννύω, ſive τίννυμι, luo, ſolvo, pendo, rependo; (2) punio, pœnas expoſco, ulciſcor. A τίω.

Τίνω, idem & ab eod. Τίνειν δίκας, Luc. ζημίαν, Plat. τιμωρίας, id. μισθόν τινι, Xen.

Τίποτε, quidnam? cur? Ex τί, & ποτέ, *quando?*

Τίπτε, *Adv.* quid? cur? Ex τίποτε.

ΤΙ'Σ, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ τι, *Gen.* τινὸς, aliquis, quiſpiam, quidam, certus; *cum numeralibus* circiter, ferme; cum πᾶς, ἕκαστος, αὐτὸς, abundat: ſed τίς, τί, *Gen.* τίνος, quis? quæ? quid? qualis? qualiſnam?

Τίσις, εως, ἡ, punitio, pœna, ultio; (2) perſolutio, remuneratio. A τίω.

Τιταίνω, punio, ulciſcor; (2) tendo, intendo; Εὔξοον ἅρμα τιταίνων, Il. 2, 390. τόξα, ib. 8, 266. Τυδείδης ἐπὶ τόξα τιταίνετο, ib. 11, 370. A τίω, vel τείνω.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, Titan, Sol: at in *Plur.* Titanes, cœli & terræ filii, a Jove ſub terram detruſi.

Τιτανοκράτωρ, ορος, ὁ, Titanum dominator, vel Titanum domitor. Ex Τιτὰν, & κράτος, *robur, potentia.*

Τιτανοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, Titanum interfector. Ex Τιτὰν, & κτείνω, *occido.*

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, ου, ἡ, calx; (2) gypſus.

Τιτανόω, ῶ, f. ώσω, calce oblino. A τίτανος.

Τιτανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Titanicus. Hinc τιτανῶδες, *Adv.* more Titanum; (2) torve, torvum. A τιτάν.

Τιτανωτὸς, ὴ, ὸν, calce vel gypſo oblitus. A τιτανόω.

Τιτθεύω, f. εύσω, nutrio. Τιτθεύειν τινὰ, Plut. A τιτθός.

Τίτθη, ης, ſive τιτθὴ, ῆς, ἡ, mamma, mamilla; (2) nutrix, altrix; (3) avia, matris mater. A τιτθός.

Τιτθιβύζω, cacabo, Gl. V.

Τιτθίζω, ſugo, ſubrumo, Gl. V. A τιτθός.

Τιτθίον, ου, τὸ, mamilla. Dim. a τιτθός.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, nutrix; (2) ſoror matris vel patris, matertera, amita. A τιτθή.

ΤΙΤΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, mamma, mamilla.

ΤΙΤΙ'ΖΩ, pipio ſeu vocem edo avium, in primis pullorum.

Τίτλος, ου, ὁ, titulus.

Τίτος, ου, ὁ, Titus, Lat. Honoratus. A τίω.

Τιτράω, ſeu τίτρημι, & τιτραίνω, f. τρήσω, perforo, terebro. Gl. V. τιτραίνω, foro; τετρημένος, perfoſſus, Gl. V. p. paſſ. part. A τρέω, *foro.*

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, f. τρώσω, vulnero, cutem telo pertundo ſeu perfodio; (2) lædo, damnum infero; τετρωμένος, ſaucius, cruentus, Gl. V. p. part. paſſ. τρωθεὶς, ſauciatus, Gl. V. part. paſſ. a. 1. Ἐπεί μ' ἔρως ἔτρωσεν, Eur. Hipp. 396. Ὁ πρόσθε τρωθεὶς, id. Ph. 1406. Ἔρωτος βέλεσι τιτρώσκεσθαι, Philo. Πρὸς τοῦ δαμέντος αὐτὸς οὐ τετρωμένος, Lyc. 312.

Τιτυβίζω, vocem edo hirundinum ſeu perdicum, cacabo. A τιτίζω.

Τιτυοκτόνος, ου, ἡ, Tityi interfectrix. Ex Τιτυὸς, & κτείνω, *interficio.*

Τιτύρινος, ου, ὁ, fiſtula paſtoralis ex ſtipula. A τίτυρος.

Τιτυριστὴς, οῦ, ὁ, ſaltator turpes motus edens. Ab eod.

Τίτυρος, ου, ὁ, Satyrus; (2) aries major, dux gregis; (3) calamus; (4) otioſus. A σάτυρος.

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, intentiſſime dirigo, ut certum ictum inferam, collimo, dirigo ad ſcopum; (2) paro. Ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω, Il. 13, 23. αὐτοῖο δουρὶ φαεινῷ, ib. 370.

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, frumenti genus.

ΤΙ῀ΦΟΣ, εος, τὸ, locus paluſtris, palus.

Τίφυον, ου, τὸ, tiphyum, *herba* coronaria. A τίφος.

Τιφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, paluſtris. Ab eod.

ΤΙ'Ω, f. τίσω, honoro, in honore habeo, magni æſtimo, carum habeo; (2) punio, vindico, ulciſcor; (3) perſolvo, ſolvo, luo; τίεσκεν, honorabat, imperf. Ion. τιέσκετο, honorabatur, imperf. Ion. paſſ. Ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι, Il. 13, 176. Κεῖνος δὲ τίσει τήνδε, κοὐκ ἄλλην δίκην, Soph. Aj. 113. Τίσασθε πατρὸς φόνον ἡμετέρου, id. El. 115. Φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας, id. Phil. 950. Ἄρας τετικὼς τοῦ τυφλωθέντος δάκους, Lyc. 765. Τὴν δὲ τίσωμαι δίκην, Eur. Med. 1319.

Τλάθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ærumnarum patiens. A τλάω, & θυμὸς, *animus.*

Τλαπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus. Ex τλάω, & πάθος, *paſſio.*

Τλασίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, patiens. Ex τλάω, & φρὴν, *mens.*

ΤΛΑ'Ω, f. τλήσω, p. τέτληκα, perfero, patior; (2) ſuſtineo, i. e. audeo; τετληότι, pro τετληκότι, patienti, p. part. vid. τλῆμι. Πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν; Soph. Aj. 463.

Τλήθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui eſt animus patiens, patiens laborum ſeu tolerans. Ex τλάω, & θυμὸς, *animus.*

Τλῆμι, perfero, tolero; τλῆ, perpeſſus eſt, a. 2. Ion. pro ἔτλη; τλῆναι, pati, toleraſſe, a. 2. inf. τλῆθι, ſuffer, a. 2. imperat. pl. τλῆτε, tolerate; τλὰς, paſſus, a. 2. part. vid. τλάω. Ἔτλης θεῶν ἀλιτὸς ἐκβῆναι δίκην, Lyc. 135.

Τλημόνως, *Adv.* lamentabiliter. A τλήμων.

Τλημοσύνη, ης, ἡ, ærumna, miſeria, infortunium. Ab eod.

Τλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſuſtinens, patiens, ferens; (2) audax, fortis; (3) miſer, ærumnoſus, calamitoſus. A τλάω.

Τληπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, patiens laboris; (2) calamitoſus. Ex τλάω, & πάθος, *paſſio.*

Τλησικάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui toleranti & forti eſt animo. Ex τλάω, & καρδία, *cor.*

Τλησίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, patiens laboris; (2) audax. Ex τλῆσις, & πόνος, *labor.*

Τλῆσις, εως, ἡ, patientia, tolerantia; (2) audacia. A τλάω.

Τλητικὸς, οῦ, ὁ, patiens. Ab eod.

Τλητικῶς, toleranter. A præc.

Τλητὸς, ὴ, ὸν, tolerabilis, qui tolerari poteſt; (2) tolerans, patiens. Ab eod.

Τμάω, ſeco, inuſ. ſed hinc τέτμηκα, & τμήσσω.

Τμήγης, ου, ὁ, ſector, inciſor, arator, foſſor, qui ſecat. A τμήσσω.

Τμῆγος, εος, τὸ, ſectura, fiſſum. Ab eod.

Τμήγω, f. ξω, ſeco, ſcindo, ſuccido; ἐτμάγην, a. 2. paſſ. A τέμνω.

Τμήσσω, f. ξω, ſcindo. A τμάω.

Τμήδην, *Adv.* in modum eorum, quæ incidunt; (2) incidendo ſeu ſecando, cæſim; (3) leviter. Ab inuſitato τμάω pro τέμνω.

Τμῆμα, ατος, τὸ, ſegmentum, fruſtum ſectione alicunde ablatum; (2) particula, portio. Ab eod.

Τμῆσις, εως, ἡ, ſectio. Ab eod.

Τμητὴρ, ῆρος, ὁ, ſector, inciſor. Ab eod.

Τμητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Τμητικὸς, ὴ, ὸν, incidendi vim habens; (2) inciſus, ſectilis. A τμητός.

Τμητὸς, ὴ, ὸν, ſectus, inciſus; (2) ſecabilis. A τμάω.

Τοαρχαῖον, *Adv.* olim, antiquitus. Ex τὸ, & ἀρχαῖος, *antiquus.*

Τόδε, *Adv.* huc. Ex τὸ, & δε.

Τοδεύτερον, *Adv.* iterum, ſecundum. Ex τὸ, & δεύτερος, *ſecundus.*

Τοεπίπαν, *Adv.* omnino, penitus; (2) plerumque. Ex τὸ, & ἐπίπαν.

Τόθεν, *Adv.* inde, ex loco illo. Ab ὅθεν.

Τόθι, *Adv.* ibi, illo in loco; (2) ubi. Ab ὅθι.

ΤΟΙ, particula enclitica, quæ aliis jungitur, ut καί τοι, quamvis, quanquam, Gl. V. atqui, Ph. οὔ τοι, nequaquam, num, Gl. V. Aliquando præponitur, ut in τοιγαροῦν, proinde, ergo, igitur, itaque, Ph. Eſt & pronomen Dorice τοὶ, tibi, & articulus pro *οἱ.*

Τοίνυν, igitur, itaque, ergo, Ph. Ex τοὶ, & νῦν, *nunc.*

Τοῖος, τοία, τοῖον, talis, hujuſmodi. Ab οἷος.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, talis, ejuſmodi. Ex τοῖος, & δε.

Τοιοσδὶ, talis, ejuſmodi. Attice.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, & τοιοῦτον, talis, hujuſmodi. Ex τοῖος, & οὗτος, *hic.*

Τοιουτότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, hujuſmodi, talis; τοιουτότροπα, hujuſmodi, Gl. V. Ex τοιοῦτος, & τρόπος, *modus.*

Τοίχαρχος, ου, ὁ, qui præeſt navis lateri, ſive remigibus in latere navis ſedentibus. Ex τοῖχος, & ἀρχὸς, *præfectus.*

Τοιχοδιφήτωρ, ορος, ὁ, qui parietes ſcrutatur, qua parte aperiri poſſint; (2) fur. Ex τοῖχος, & διφάω, *quæro.*

Τοιχορύκτης, ου, ὁ, murum perfodiens. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω, *fodio.*

ΤΟΙ῀ΧΟΣ, ου, ὁ, paries, murus. Etiam latus navis.

Τοιχόω, ῶ, f. ώσω, murum facio; τοιχοῦσθαι, murum fieri, Plut. A τοῖχος.

Τοιχωρυχέω, ῶ, f. ήσω, parietem effringo & perforo. Ph. τοιχωρυχεῖ, expilat. Ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ, Ariſt. Plut. 165. τὸν τοῖχον, Ariſtot. A τοιχώρυχος.

Τοιχωρύχημα, ατος, τὸ, foramen parietis perfoſſi. A præc.

Τοιχωρυχία, ας, ἡ, parietis effractio, ſeu effoſſio. Ab eod.

Τοιχωρύχος, ου, ὁ, qui murum perfodit, ut patefacto ſibi in ædes ingreſſu furari queat; effractor, effractarius. Gl. V. perfoſſor. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω, *fodio.*

Τοίως, *Adv.* taliter, tali modo; (2) ſic, ita. A τοῖος.

Τόκα, tunc. Dor. pro τότε.

Τοκαρίδιον, & τοκαρύδιον, ου, τὸ, uſurula, Gl. V. quaſi a τοκάριον, quod eſſet a τόκος, uſura.

Τοκὰς, άδος, ἡ, quæ peperit & enixa eſt. Gl. V. parturia. A τόκος.

Τοκάω, ῶ, parturio, partui ſum vicina. Ab eod.

Τοκετὸς, οῦ, ὁ, partus, puerperium, Ph. exponitur & nativitas. A τίκτω, *pario.*

Τοκεὺς, έως, ὁ, parens, genitor. Ab eod.

Τοκίζω, f. ίσω, fœnori do, fœneror. Gl. V. fœnero. A τόκος.

Τοκισμὸς, οῦ, ὁ, fœneratio. A τοκίζω.

Τοκιστὴς, οῦ, ὁ, fœnerator. A τοκίζω.

Τοκογλυφέω, ῶ, f. ήσω, tabulis inſculpo nomina eorum, quibus pecunia fœnori credita eſt, fœneratorem ago. A ſeq.

Τοκογλύφος, ου, ὁ, fœnerator, qui fœnori dat, qui fœnus facit. Ex τόκος, & γλύφω, *ſculpo.*

Τοκοληψία, ας, ἡ, uſuræ acceptio, uſura, Suic. Ex τόκος, & λῆψις, *acceptio.*

Τόκος, ου, ὁ, partus, ipſe pariendi actus; (2) id, quod partu edidit mater, fœtus partu editus; (3) fœnus, uſura. A τίκτω.

Τοκοφορέω, ῶ, uſuram pendo; (2) uſuram accipio. Ex τόκος, & φορέω, *fero.*

ΤΟ´ΛΜΑ, ης, ἡ, audacia.

Τολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo. Τολμᾷ πανουργεῖν, Eur. Med. 583. Ἦ που τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε; ib. 695. A τόλμα.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, audens, audax, intrepidus; (2) tolerans. Ab eod.

Τόλμημα, ατος, τὸ, facinus, quod quis perpetrare auſus eſt, auſum. A τολμάω.

Τολμηρία, ας, ἡ, audacia, Suic. A τολμηρός.

Τολμηρὸς, ρὰ, ρὸν, audax, temerarius. A τόλμα.

Τολμηρῶς, *Adv.* audacter, temere. A τολμηρός.

Τόλμησις, εως, ἡ, q. d. auſio. Ph. τολμήσεως, deſperatione. A τολμάω.

Τολμητὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid ſuſcipere & adgredi audet, homo audax. A τολμάω.

Τολμητίας, ου, ὁ, audax, Gl. V. Ab eod.

Τολμίστατος, ου, ὁ, audaciſſimus. A τόλμα.

Τολοιπὸν, *Adv.* poſthac, deinceps; (2) cæterum. Ex τὸ, & λοιπὸν, *reliquum.*

Τολύπευμα, ατος, τὸ, glomus lanæ. A τολυπεύω.

Τολυπευτικὸς, ἡ, ὸν, qui novit glomerare. Ab eod.

Τολυπεύω, f. εύσω, glomero, conglomero, conglobo, necto, contexo; (2) machinor, fabricor, ſtruo, conficio, ad finem perduco, ærumnas patior, labores moleſtos exantlo. Φροῦδος φανερὸν Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας, Eur. Rheſ. 745. Τολυπεύειν ἀργαλέους πολέμους, Il. 14, 86. A τολύπη.

ΤΟΛΥ´ΠΗ, ης, ἡ, lana carpta & pexa, pila ſeu glomus lanarum carptarum & ad nendum paratarum, & carminata in globos. Eſt & cucurbita agreſtis.

Τομαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel τομαῖος, αία, αῖον, ſectus, cæſus, ſucciſus, reciſus; (2) idoneus ad ſecandum. A τομή.

Τομάω, ῶ, ſectione egeo, ſectione mihi opus eſt. Οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θροεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι, Soph. Aj. 583. Ab eod.

Τομεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo aliquid ſcindi aut diſſecari poteſt, ut forceps. Ab eod.

Τομὴ, ῆς, ἡ, ſectio, ſectura, inciſio, amputatio; (2) portio ſectione demenſa; ſegmen, Gl. V. Ab eod.

Τομίας, ου, ὁ, ſectionem ſeu ſcalprum expertus, inciſionem paſſus; (2) caſtratus. Gl. V. τομίας χοῖρος, maialis. A τομή.

Τόμιον, ου, τὸ, fruſtum, ſeu quod ſectione eſt ablatum. Ab eod.

Τομικὸς, ἡ, ὸν, inciſorius. Ab eod.

Τομὶς, ίδος, ἡ, forceps. Gl. V. τομίδες, forcipes. Ab eod.

Τομὸς, ἡ, ὸν, ſcindens, incidens, acutus, vi inciſoria præditus. A τέμνω.

Τόμος, ου, ὁ, fruſtum ſectione ſeu ſciſſione ablatum; (2) tomus, ſcapus chartæ, pars libri. Ab eod.

Τομῶς, *Adv.* more eorum, quæ ſcindunt ſeu incidunt; (2) penetranter; τομώτερον, penetrantius. A τομός.

Τοναῖος, αία, αῖον, qui tenore fit, contentus, intentus. A τόνος.

Τονάριον, ου, τὸ, fiſtula, qua muſico tonos monſtrant. Ab eod.

ΤΟΝΘΟΡΙ´ΖΩ, vel τονθορύζω, murmuro, vel ſubmiſſa voce murmuro, muſſo, ſubmiſſe loquor. Τί δ', τονθορύζων ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν πολλὰς ἀπῄς θύραζε; Ariſt. Ran. 765.

Τονθρύζω, idem.

Τονθρυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. A τονθρύζω.

Τονιαῖος, αία, αῖον, toni magnitudinem æquans. A τόνος.

Τονίζω, accento, Gl. V. A ſeq.

Τόνος, ου, ὁ, tonus, accentus, Ph. tenor, tentigo, Ph. intenſio, & quo intenditur, ut funis, reſtis. A τείνω, *tendo.*

Τονόω, ῶ, f. ώσω, intendo; (2) roboro, firmo. Ὅταν ἡ ὁρμὴ τοῦ φθεγγομένου πρὸς φωνὴν τονώσῃ τὸ μέρος, Greg. A τόνος.

Τονώδης, εος, ἡ, tenſivus, intenſivus. Ab eod.

Τονωτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens intendendi ſeu roborandi & firmandi. A τονόω.

Τοξάζομαι, f. άσομαι, ex arcu ſagittam emitto, jaculor. Οὐδοῦ ἀπὸ ξεστοῦ τοξάσσεται, Odyſſ. 22, 72. Τοξαζοίατο φωτῶν, id. 8, 218. A τόξον.

Τοξάριον, ου, τὸ, parvus arcus, arculus. Dim. a τόξον.

Τοξεία, ας, ἡ, ars ſagittandi. A τοξεύω.

Τόξευμα, ατος, τὸ, quod arcu emiſſum eſt, ſagitta, jaculum; ſagitta, Gl. V. (2) ipſe ictus ſeu jactus ſagittæ aut teli. Ab eod.

Τοξευτὴρ, ῆρος, ὁ, arcitenens, ſagittarius; unde fœm. τοξεύτειρα, ſagittaria. Ab eod.

Τοξευτὴς, οῦ, ὁ, ſagittarius, arcitenens. Gl. V. ſagittator. Ab eod.

Τοξευτικὸς, ἡ, ὸν, ſagittariæ artis peritus. Gl. V. ſagittarius.

Τοξεύω, f. εύσω, ex arcu ſagittam emitto, jaculor, arcu peto, ſagittis impeto vel ferio. Gl. V. ſagitto. Τόξευε πᾶς τις, Ariſt. Av. 1192. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην, Eur. Hec. 603. A τόξον.

Τοξήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſagittifer, arcitenens, arcu & jaculis inſtructus. Ex τόξον, & ἄρω, *apto.*

Τοξικὸς, ἡ, ὸν, ſagittarius, ad ſagittas aptus. Ab eod.

Τοξόδαμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcu jaculiſve ſubigens. Ex τόξον, & δαμνάω, *domo.*

Τοξοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, arcuatus, Gl. V. Ex τόξον, & εἶδος, *forma.*

ΤΟ´ΞΟΝ, ου, τὸ, arcus; (2) pharetra cum telis; (3) ars ſagittaria; τόξα, tela, Ph.

Τοξοποιέω, ῶ, arcus conficio. Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, contrahere, Ariſtoph. Lyſ. 8. A τόξον, & ποιέω, *facio.*

Τοξοσύνη, ης, ἡ, ars ſagittandi. A τόξον.

Τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius, arcitenens (2) ſagittarius, i. e. ſideris cœleſtis nomen. Ab eod.

Τοξότις, ιδος, ἡ, ſagittaria, arcitenens. A τοξότης.

Τοξοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui arcum geſtat & ſagittas, ſagittarius; arcifer, Gl. V. Ex τόξον, & φέρω, *geſto.*

Τοπάζιον, ου, τὸ, topazium, topazius lapis, gemmæ nomen. A τοπάζω.

Τοπάζιος λίθος, topazius lapis.

Τοπάζω, f. άσω, ſtatuo, colloco, q. d. in loco pono; (2) conjicio, ſuſpicor, quæro, inveſtigo. Ἐπεὶ τοπάζετε, Ariſt. Veſp. 73. A τόπος.

Τοπάλαι, *Adv.* olim, quondam, jampridem. Ex τὸ, & πάλαι, *olim.*

Τοπαλαιὸν, antiquitus, olim. Ex iiſd.

Τοπᾶν, *Adv.* perpetuo, omnino. Ex τὸ, & πᾶς, *omnis.*

Τοπαράπαν, *Adv.* omnino, prorſus, in omni parte, penitus. Ex τὸ, & παράπαν, quod idem notat.

Τοπαραυτίκα, *Adv.* ſtatim, tunc ſtatim. Ex τὸ, & παραυτίκα, *ſtatim.*

Τοπάροιθε, vel τοπάροιθεν, *Adv.* antea. Ex τὸ, & πάροιθε, vel πάροιθεν, quod idem ſignificat.

Τοπάρος, *Adv.* prius, antea. Ex τὸ, & πάρος, *antea.*

Τοπάρχης, ου, ὁ, loci præſes, qui loco alicui præfectus eſt, ſeu præeſt, toparcha. Ph. præfectus regionis. Ex τόπος, & ἀρχὴ, *principatus.*

Τοπαρχία, ας, ἡ, toparchia, munus toparchæ. Ph. pagus. A τοπάρχης.

Τόπαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod τοπάρχης. Ex iiſd.

Τοπηγορία, ας, ἡ, communis loci tractatio. Longin. 11, & 32. A τόπος, & ἀγορεύω, *dico, tracto.*

Τοπικὸς, ἡ, ὸν, localis; ſitus, Gl. V. Hinc ἡ τοπικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars topica, oſtendens τόπους ſive locos, e quibus argumenta deſumenda ſunt ad aliquid vel probandum vel amplificandum. A τόπος.

Τοπικῶς, *Adv.* ratione loci; (2) per locos communes, per capita. A τοπικός.

Τοπλέον, *Adv.* magis; (2) frequentius. Ex τὸ, & πλέον, *plus.*

Τοπογραφέω, ῶ, locum deſcribo. A τοπογράφος.

Τοπογραφία, ας, ἡ, loci vel locorum deſcriptio. Ab eod.

Τοπογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, locorum deſcriptor. Ex τόπος, & γράφω, *deſcribo.*

Τοποθεσία, ας, ἡ, loci ſitus vel poſitus. Ph. loci poſitio, ſitus, canalis. Ex τόπος, & θέσις, *poſitio.*

Τοποθετέω, ῶ, f. ήσω, locorum deſcriptionem inſtituo. Ex τόπος, & inuſit. θετέω, *pono.*

Τοποκλισία, ας, ἡ, locus accubitus, locus in quo aliquis accumbit. Ex τόπος, & κλίσις, *accubitus.*

Τοπομαχέω, ῶ, variis in locis prælior, i. e. modo hoc, modo illo in loco; (2) per locos oppugno. Ex τόπος, & μάχομαι, *pugno.*

ΤΟ´ΠΟΣ, ου, ὁ, locus, tractus, regio; τόποι, ſedes & domicilia argumentorum *apud dialecticos;* τόπος, argumentum ſeu thema, quod tractatur *apud rhetores.*

Τοποτηρητὴς, οῦ, ὁ, q. d. loci ſervator, vicarius; locum tenens. Ex τόπος, & τηρέω, *ſervo.*

Τοπρὶν, *Adv.* prius, antea, olim. Ex τὸ, & πρὶν, quod idem ſignificat.

Τοπρόσθεν, *Adv.* antea, olim. Ex τὸ, & πρόσθεν, quod idem notat.

Τοπρότερον, *Adv.* prius, antea, olim. Ex τὸ, & πρότερον, *prius.*

Τοπρῶτον, *Adv.* primum, primo, primo loco, ante omnia. Ex τὸ, & πρῶτον, *primum.*

ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, tordylium, ſeſeli Creticum, *herba.*

Τορεία, ας, ἡ, ipſa actio tornandi, ſeu torno aliquid faciendi. A τορεύω.

Τόρευμα, ατος, τὸ, opus torno factum. Gl. V. toreuma. A τορεύω.

Τόρευσις, εως, ἡ, cælatura, Ph. A τορεύω.

Τορευτὴς, οῦ, ὁ, tornator, qui torno aliquid facit. Ph. cælator. Ab eod.

Τορευτικὸς, ἡ, ὸν, ad tornaturam pertinens, ſeu cujus uſus eſt in tornando; (2) cælandi facultate præditus. A τορευτής.

Τορευτὸς, ἡ, ὸν, tornatus ſeu tornatilis, torno elaboratus. A τορεύω.

Τορεύω, f. εύσω, torno. Ph. τορεύει, cælat. Τόρευε πᾶσαν ᾠδὴν, concinna, Ariſt. Θεσμ. 995. κύπελλον ἡδὺ, Anacr. 18, 1. A τορός.

Τορέω, ῶ, f. ήσω, perforo, perterebro, ferro trajicio, penetro; (2) perſpicue declaro & aperio. Οὐδ' ἐτόρεσε ζωστῆρα παναίολον, Il. 11, 236. Ὑπὸ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι, εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα, ϗ λακήσομαι, Ariſt. Pace 381. Ab eod.

ΤΟ'ΡΜΗ, ης, ἡ, vel τόρμος, ου, ὁ, modiolus rotæ, in quem axis inſeritur; (2) meta; (3) carceres & repagula; (4) curſus in hippodromo; (5) veſtigium rotæ.

Τορνεία, ας, ἡ, ipſa actio tornandi, ſeu torno aliquid faciendi. A τορνεύω.

Τόρνευμα, ατος, τὸ, id, quod tornando conficit. Ab eod.

Τορνευτασπιδολυροπηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, torno ſcutolyrifici, vox comica, Ariſt. Av. 497. A τορνευτὴς, ἀσπὶς, *ſcutum*, λύρα, *lyra*, & πήγνυμι, *facio.*

Τορνευτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo aliquid tornatur & excavatur. Ab eod.

Τορνευτὴς, οῦ, ὁ, tornator, qui torno aliquid facit. Ab eod.

Τορνευτικὸς, ἡ, ὸν, ad tornatorem vel tornaturam pertinens; (2) tornandi peritus. Hinc ἡ τορνευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars tornandi. Ab eod.

Τορνεύω, f. εύσω, torno; (2) circino deſcribo. Τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ, Ariſt. Θεσμ. 59. A τόρνος.

Τόρνος, ου, ὁ, tornus, inſtrumentum, quo aliquid tornatur & excavatur. A τορέω.

Τορνόω, ῶ, f. ώσω, torno, cælo torno, ſculpo; (2) rotundum facio, circulo circumſcribo. Τορνώσαντο δὲ σῆμα, Il. 23, 255. Ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ Φορτίδος εὐρείης, Odyſſ. 5, 249. A τόρνος.

Τορὸς, ρὰ, ρὸν, penetrans, acutus; (2) perſpicuus, clarus. A τορέω.

Τορυνάω, ῶ, toryna aut tudicula agito. A τορύνη.

Τορύνη, ης, ἡ, id, quo in olla aliquid teritur & agitatur inter coquendum. Ph. tudicula. A τείρω.

Τορῶς, *Adv.* penetranter; (2) perſpicue, aperte, clare. A τορός.

Τοσάκις, *Adv.* toties. A τόσος.

Τοσάτιος, vel τοσσάτιος, tantus. Ab eod.

Τοσαυτάκις, *Adv.* toties. A τοσοῦτος.

Τοσαυταχῶς, *Adv.* tot modis. Ab eod.

Τόσος, η, ον, tantus. Ab ὅσος.

Τοσόσδε, τοσόσδε, τοσήνδε, tantus. Ex τόσος, & δε.

Τοσοῦτος, αὕτη, οῦτο, tantus; τοσούτῳ, tantidem, tanto, Ph. Ex τόσος, & αὐτὸς, *ipſe.*

Τοσσάκις, & τοσσάκι, poët. pro τοσάκις.

Τόσσος, poët. pro τόσος.

Τόσῳ, *Adv.* tanto, tanto magis. A τόσος.

Τότε, *Adv.* tunc, tum, deinde, Ph. τότε δὴ, ita demum, Ph. tum demum, Gl. V. Ab ὅτε.

Τοτὲ, *Adv.* aliquando. Ab ὅτε.

Τοτελευταῖον, *Adv.* poſtremo, demum, denique, tandem. Ex τὸ, & τελευταῖος, *ultimus.*

Τοτηνικάδε, *Adv.* tunc. Ex τὸ, & τηνικάδε.

Τοτρίτον, *Adv.* tertium, tertio. Ex τὸ, & τρίτος, *tertius.*

Τουτάκι, & τουτάκις, *Adv.* interea vero, tunc; (2) hic, ibi; (3) toties. A τούτῳ.

Τόφρα, *Adv.* tamdiu, donec; (2) tunc; (3) ut. Ex τὸ, & ὄφρα, *ut.*

Τράγαιναι, ῶν, αἱ, capræ utriuſque ſexus genitalia habentes. A τράγος.

Τραγάκανθα, ης, ἡ, q. d. hircina ſpina, frutex. Ex τράγος, & ἄκανθα, *ſpina.*

Τραγαλίζω, rodo; verbum Ariſtoph. Veſp. 672. quaſi a τραγεῖν, a τρώγω, *rodo.*

Τραγανὸν, calloſum, Gl. V. & τράγανον, calloſum, Ph. cartilago, al. Gl. V.

Τράγανος, ου, ὁ, herba quædam, quæ & τράγος.

Τραγάω, ῶ, hircum refero; (2) libidine incipio tentari. A τράγος.

Τράγειος, & τράγεος, hircinus; ut τραγέη, & τραγῆ, ſcil. δορὰ, hircina pellis; τράγειον κρέας, hircina *caro*, Gl. V. A τράγος.

Τραγέλαφος, ου, ὁ, hircocervus, animal hirci & cervi figuram mixtam habens; (2) poculi genus. Ex τράγος, & ἔλαφος, *cervus.*

Τράγεος, έα, εον, hircinus. A τράγος.

Τράγημα, ατος, τὸ, tragema, id, quod in ſecunda menſa apponitur. Ph. τραγήματα, bellaria. A τραγάω.

Τραγηματίζομαι, comedo bellaria. A τράγημα.

Τραγηματισμὸς, οῦ, ὁ, comeſtio bellariorum. A τραγηματίζομαι.

Τραγίζω, f. ίσω, hircum odore refero, Ariſtot. A τράγος.

Τραγικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius, conveniens tragicis, dignus tragicis, tragicus poëta. Ab eod.

Τραγικῶς, *Adv.* tragice, more tragicorum. A τραγικός.

Τράγιον, ſeu τραγεῖον, ου, τὸ, herba, inde dicta, quod folia ejus autumno virus hirci oleant. A τράγος.

Τραγίσκος, ου, ὁ, hirculus, parvulus hircus, aut hœdus. Dim. ab eod.

Τραγοβάμων, ὁ, hircinis pedibus incedens; ut Pan. Ex τράγος, & βαίνω, *vado.*

Τραγόκερως, hircina cornua habens. Ex τράγος, & κέρας, *cornu.*

Τραγοκουρικὸς, ἡ, ὸν, ad tragicam vel hircinam tonſuram pertinens, ſeu aptus ad tondendum tragico vel hircino more. Ex τράγος, & κουρά, *tonſura.*

Τραγοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, hircos occidens. Ex τράγος, & κτείνω, *occido.*

Τραγομάσχαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, hircoſus, Gl. V. hircum olens. Ex τράγος, & μασχάλη, *ala.*

Τραγόπους, ποδος, ὁ, hircinos pedes habens. Ex τράγος, & πούς, *pes.*

Τραγοπώγων, ωνος, ὁ, hircinam barbam habens; (2) nomen herbæ. Ex τράγος, & πώγων, *barba.*

Τραγορίγανον, ου, τὸ, origanum hircinum. Hinc τραγοριγανίτης οἶνος, vinum e tragorigano confectum.

ΤΡΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, hircus, caper; (2) libido & ſalacitas; (3) fœtor, qualis hircorum.

Τραγοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui hircinis eſt cruribus. Ex τράγος, & σκέλος, *crus.*

Τραγοφαγέω, ῶ, hircos vel capros edo, Suic. Ex τράγος, & φάγος, *edax.*

Τραγῳδάριον, ου, τὸ, tragœdiola, levis tragœdia. Dim. a τραγῳδία.

Τραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragœdia decanto; (2) tragice decanto; (3) vel tragica exaggero, aut etiam tragice vociferor, tragice exclamo, deploro, tragice oſtento. Τήν τε πολυθρύλλητον ἀρετὴν τραγῳδοῦσι, Luc. A τραγῳδός.

Τραγῳδία, ας, ἡ, tragœdia. Ab eod.

Τραγῳδικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius. Ab eod.

Τραγῳδιογράφος, ου, ὁ, tragœdiarum ſcriptor. Ex τραγῳδία, & γράφω, *ſcribo.*

Τραγῳδιοδιδάσκαλος, & τραγῳδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui tragœdias docet, tragicus, Ariſt. Θεσμ. 94. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδὸς, & διδάσκαλος, *magiſter.*

Τραγῳδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui artem ſcribendarum tragœdiarum factitat, tragicus poëta. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδὸς, & ποιέω, *facio.*

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ, tragœdus, qui tragœdias conſcribit, tragicus poëta. Gl. V. cantatator. Ex τράγος, & ᾠδὴ, *cantus*, quoniam hirco remunerabantur, qui tragœdia vicerant.

Τράμις, vel τράμη, podex; quibuſdam ea linea, quæ medium ſcrotum dividit in duas partes.

Τρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perſpicuus, manifeſtus.

Τρανὸς, ἡ, ὸν, idem.

Τρανόω, ῶ, f. ώσω, clarum & perſpicuum reddo, declaro, manifeſto, manifeſtum facio, revelo; (2) illumino, illuſtro. A τρανός.

Τρανῶς, *Adv.* manifeſte, aperte, diſerte; expreſſe, Ph ad liquidum, clare, al. Gl. V. A τρανός.

Τρανωτικὸς, ἡ, ὸν, explanatorius, declaratorius, illuſtratorius. A τρανόω.

ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, menſa.

Τραπεζεὺς, έως, ὁ, menſæ adſecla, qui non vocatus ad menſam venit. A τράπεζα.

Τραπεζήεις, ήεσσα, ῆεν, menſarius, ad menſam pertinens, menſæ inſerviens. Ab eod.

Τραπεζία, ας, ἡ, menſarum confectio. Ab eod.

Τραπέζιον, ου, τὸ, menſula, abaculus. Dim. ab eod.

Τραπεζιτεύω, f. εύσω, menſarius ſum. A τραπεζίτης.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, nummularius, menſularius, Ph argentarius, Gl. V. A τράπεζα.

Τραπεζιτικὸς, ἡ, ὸν, ad menſularium pertinens. Ph. τραπεζιτικὰ, arcaria. A τραπεζίτης.

Τραπεζοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, menſæ formam habens. Ex τράπεζα, & εἶδος, *forma.*

Τραπεζοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui menſam curat & inſtruit, Longin. 43. Ex τράπεζα, & κομέω, *curo.*

Τραπεζοκόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſatiatur menſis appoſitis. Ex τράπεζα, & κορέω *ſatio.*

Τραπεζολοιχὸς, οῦ, ὁ, qui menſas lingit, menſarum adſecla, paraſitus. Ex τράπεζα, & λείχω, *lingo.*

Τραπεζοποιὸς, οῦ, ὁ, qui menſam inſtruit. Ex τράπεζα, & ποιέω, *facio.*

Τραπεζορήτωρ, ορος, ὁ, qui in menſa diſſerit.

Τραπεζοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui menſam fert ſeu ſuſtinet. Ex τράπεζα, & φέρω, *fero.*

Τραπεζόφορον, ου, τὸ, caliculare, ubi calices reponuntur. Ex iiſd.

Τραπεζόω, ῶ, f. ώσω, menſæ impono. A τράπεζα.

Τραπεζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, menſarius, menſæ ſimilis, figuram menſæ habens. Ab eod.

Τραπέζωμα, ατος, τὸ, quod ſupra menſam ponitur, ut vaſa. A τραπεζόω.

Τραπέζωσις, εως, ἡ, apparatus menſæ, id quod menſæ imponitur, Suic. A τραπεζόω.

Τραπελίζω, verto, converto. A τραπελός.

Τραπελὸς, ἡ, ὸν, mutabilis. A τρέπω, verto.

Τραπέω, ῶ, uvas calco in lacu. Ὅι γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον, Heſiod. Ἀσπ. 301. Ab eod.

Τράπηξ, ηκος, ὁ, haſta. A τράπω.

Τραπητὴς, ȣ̃, ὁ, calcator uvarum. A τραπέω.

Τράπομαι, vertor, convertor. Ion. pro τρέπομαι.

Ταρσιὰ, ᾶς, ἡ, locus, ubi ſiccantur caſei & ficus; (2) vas, cui ficus & alii fructus imponuntur. A τέρσω, ſicco.

Τραυλίζω, f. ίσω, balbutio, balbus aut blæſus ſum. Ἐιτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με, τραυλίσας, Ariſt. Veſp. 44. Ὅιδ' ἐξέτι σοι τραυλίσαντι πειθόμενος, id. Nub. 860. A τραυλός.

Τραυλισμὸς, ȣ̃, ὁ, balbuties. A τραυλίζω.

ΤΡΑΥΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, balbus, blæſus.

Τραυλότης, ητος, ἡ, balbuties. A τραυλός.

Τραῦμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) clades, ſtrages, detrimentum bello acceptum. A τραύω, pro quo uſitatum eſt τιτρώσκω, vulnero.

Τραυματίας, ȣ, ὁ, vulneratus, ſaucius. A τραῦμα.

Τραυματίζω, f. ίσω, vulnero, ſaucio. Ὁι δὲ ϗ τȣ̃τον τραυματίσαντες ἐξέβαλον, Luc. 20, 12. Κεῖναι δὲ θύρσȣς ἐξανιεῖσαι χερῶν, ἐτραυμάτιζον, Eur. Bac. 763. Τετραυματισμένȣς, Act. 19, 16. Ab eod.

Τραυματικὸς, ἡ, ὸν, ad vulnus ſeu vulnera pertinens, vulnerarius, i. e. vulneribus ſanandis aptus. Gl. V. vulnerarius. Ab eod.

Τραυματοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vulniferus, Gl. V. vulnificus. Ex τραῦμα, & ποιέω, facio.

Τραφερὸς, ρὰ, ρὸν, aridus, ſiccus; (2) compactus, firmus; (3) alens, alendi vim habens; τραφερὴ, terra arida; continens. A τρέφω.

Τραχέως, Adv. aſpere. A τραχύς.

Τραχηλιαῖος, αία, αῖον, ad collum pertinens. A τράχηλος.

Τραχήλια, ων, τὰ, edulia ab extremis partibus animalium, ut cervicibus, pedibus, alis, anſerum & aliorum. A τράχηλος.

Τραχηλιάω, ῶ, collum ſeu cervicem attollo; (2) ſuperbio, ferocio. Ab eod.

Τραχηλίζω, f. ίσω, in collum ſeu cervicem reſupino; (2) obtorqueo collum, obtorto collo traho. Διαλαμβάνων τȣ̀ς νεανίσκȣς ἐτραχήλισεν, Plut. Πάντα δὲ γυμνὰ ϗ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτȣ̃, aperta, Metaph. Hebr. 4, 13. Ab eod.

Τραχηλιμαῖος, αία, αῖον, idem quod τραχηλιαῖος, Suic.

Τραχηλισμὸς, ȣ̃, ὁ, cervicis reſupinatio vel flexus. A τραχηλίζω.

Τραχηλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, collum abſcindo ſeu amputo. Gl. V. τραχηλοκοπῶ, decollo. Ex τράχηλος, & κόπτω, ſeco.

Τραχηλοκοπία, ας, ἡ, decollatio, Gl. V. Ex iiſd.

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, collum, cervix.

Τράχȣρος, vel τραχȣ̃ρος, ȣ, ὁ, trachurus, piſcis quidam. Ex τραχὺς, & ȣ̓ρὰ, cauda.

Τραχυβατέω, ῶ, per aſpera incedo. Ex τραχὺς, & βατέω, incedo.

Τραχυδέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cutem ſeu pellem habens aſperam & ſcabram. Ex τραχὺς, & δέρμα, pellis.

Τραχυντικὸς, ὴ, ὸν, exaſperandi vim habens. A τραχύνω.

Τραχύνω, aſpero, exaſpero, aſperum facio, Athen. A τραχύς.

Τραχυόστρακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aſperam & ſcabram teſtam habens. Ex τραχὺς, & ὄστρακον, teſta.

Τραχύπȣς, ποδος, ὁ ϗ ἡ, qui aſperos & ſcabros habet pedes. Ex τραχὺς, & πȣ̃ς, pes.

ΤΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, aſper, ſcaber, confragoſus, ſalebroſus; ſcrupoſus, hirſutus, Gl. V. acer, acerbus, torvus, Ph. ferox, Gl. V.

Τράχυσμα, ατος, τὸ, exaſperatio ſeu aſperitas. A τραχύνω.

Τραχυσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Τραχύστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aſpero ore eſt, ſeu qui aſpere loquitur. Ex τραχὺς, & στόμα, os.

Τραχύτατα, Adv. aſperrime. A τραχύς.

Τραχύτης, ητος, ἡ, aſperitas, ſcabredo, Gl. V. A τραχύς.

Τραχύφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aſpero & ſcabro cortice eſt. Ex τραχὺς, & φλοιὸς, cortex.

Τραχυφωνία, ας, ἡ, aſperitas vocis. A τραχύφωνος.

Τραχύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui aſpera vox eſt. Ex τραχὺς, & φωνὴ, vox.

Τραχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aſper durus. A τραχύς.

Τράχωμαι, ατος, τὸ, aſperitas, exaſperatio. Ab eod.

Τραχὼν, ῶνος, ὁ, locus aſper & ſalebroſus. Gl. V. ſentes, cautes. Ab eod.

Τρεῖς, οἱ ϗ αἱ, τρία, τὰ, tres, tria.

Τρέμω, tremo, intremiſco, trepido, horreſco. Λέπτυνιν ȣ̓ τρέμȣσαν ȣ̓δαίαν θεὸν, Lyc. 49. Ἀνὴρ ȣ̓ τρέμει τὸ πρᾶγμα, Ariſt. Ach. 499. Πόσιν τρέμȣσα, Eur. Andr. 808. A τρέω.

Τρεπτὸς, ἡ, ὸν, qui verti poteſt, qui mutari poteſt, mutabilis. A τρέπω.

ΤΡΕ'ΠΩ, τρέψω, verto, converto; (2) in fugam converto; (3) muto; (4) verſo, conſidero, perpendo; ἐτράπησαν, in fugam verſi ſunt, a. 2. paſſ. 3. pl. τετραμμένος, converſus, perf. paſſ. part. Τρέπειν αἰτίαν ἐκείνῳ, Soph. Πρὸς χρηματισμὸν τρέπεσθαι, Plat. Ἐις τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται, Ariſt. Nub. 40. Βȣ́λομαι χρηστοῖς λόγοις τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον, id. Av. 1455.

Τρέστης, ȣ, ὁ, timidus. A τρέω.

Τρέφος, εος, τὸ, quod nutritur, alumnus. A τρέφω.

ΤΡΕ'ΦΩ, f. θρέψω, alo, nutrio, nutrico, educo; ἐτράφην, nutritus ſum, a. 2. paſſ. τεθραμμένος, educatus, p. part. paſſ. Δεῖ σ' ὅπως πατρὸς δείξῃς ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵȣ τράφης, Soph. Aj. 558. Ἡ σ' ἐθρέψατο, Eur. Med. 1335. Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι, Ariſt. Eq. 293. Πῶς ἂν ἀντ' ἐμȣ̃ τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον; ſuſtinuiſſetis, Soph. Phil. 791.

Τρεχέδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ad cœnam feſtinanter accurrit, paraſitus. Ex τρέχω, & δεῖπνον, cœna.

ΤΡΕ'ΧΩ, curro, feſtino, propero; f. m. θρέξομαι, & δραμȣ̃μαι, curram; a. 2. ἔδραμον; imperat. δράμε, curre, Gl. V. Πάντες μὲν τρέχȣσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον, 1 Cor. 9, 24.

ΤΡΕ'Ω, ῶ, f. έσω, tremo, intremiſco, trepido, timeo; (2) territus ſeu pavefactus fugio. Φίλαι, τρέσητε μηδὲν, Soph. Oed. Col. 1738. Τȣ̀ς πολεμίȣς ȣ̓δεπώποτε ἔτρεσας, Luc. Τρέσσ' αἴδης δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων, Heſiod. Θεογ. 850.

Τρέω, foro, Gl. Vet. Hinc f. 1. τρήσω. Σχοίνῳ κακὴν τρήσȣσι κεστρέων ἄγρην, Lyc. 665. Τετρημένον ξύλον, perforatum, Ariſt. Lyſ. 683.

Τρῆμα, ατος, τὸ, foramen. A τρέω.

Τρηματιστίκτης, ȣ, ὁ, aleator. A τρῆμα, & στίζω, pungo.

Τρηματίζω, alea ludo. A τρῆμα.

Τρηματόεις, όεσσα, όεν, multis foraminibus pertuſus, multa habens foramina. A τρῆμα.

Τρηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Τρήμη, ης, ἡ, foratus, Gl. V. foramen. A τρέω, foro.

Τρήρων, ωνος, ἡ, columba. A τρέω, quia avis timida eſt.

Τρῆσις, εως, ἡ perforatio, perfoſſio, trajectio, quæ fit terebra. A τρέω, foro.

Τρητὸς, ἡ, ὸν, perforatus, foramina habens. Ab eod.

Τρηχαλέος, έα, έον, aſper. A τρηχύς.

Τρηχύνω, Ion. pro τραχύνω, exaſpero.

Τρηχὺς, εῖα, ὺ, aſper, ſcaber. Ion. pro τραχύς.

Τρήχω, aſper & ſalebroſus ſum. Τετρήχει δ' ἀγορὴ, Il. 2, 95. A τρηχύς.

Τριαγμὸς, ȣ̃, ὁ, victoria, proprie in triplici certamine parta. A τριάσσω.

Τριάζω, vinco in triplici certamine. A τρεῖς, τρία.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens; fuſcina, Gl. V. Ab eod.

Τριαινατὴρ, ῆρος, ὁ, agricola, qui tridente utitur. A τρίαινα.

Τριακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim. Ex τρία, ϗ, & δέκα, decem.

Τριακὰς, άδος, ἡ, trigeſima dies menſis; (2) numerus tricenarius. A τρία.

Τριάκις, Adv. ter. Ab eod.

Τριακονθήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui triginta dierum eſt, qui habet triginta dies. Ex τριάκοντα, & ἡμέρα, dies.

Τριακονθάμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſtans triginta nodis ſeu vinculis. Ex τριάκοντα, & ἅμμα, nodus.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta. A τρεῖς.

Τριακονταέτης, ȣ, ὁ, qui triginta annorum eſt. Ex τριάκοντα, & ἔτος, annus.

Τριακονταετία, ας, ἡ, tempus triginta annorum. A τριακονταέτης.

Τριακονταέτις, ίδος, ἡ, quæ triginta annorum eſt. A τριακονταέτης.

Τριακοντάζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui triginta tranſtra habet. Ex τριάκοντα, & ζυγὰ, tranſtra.

Τριακοντάκις, Adv. tricies. A τριάκοντα.

Τριακοντάκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triginta lectis inſtructus. Ex τριάκοντα, & κλίνη, lectus.

Τριακοντάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt triginta menſium. Ex τριάκοντα, & μὴν, menſis.

Τριακονταμναῖος, ȣ, ὁ, qui triginta minarum ſeu pondo eſt. Ex τριάκοντα, & μναῖος, minæ pondus æquans.

Τριακονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, triginta quinque. Ex τριάκοντα, & πέντε, quinque.

Τριακοντάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, triginta cubitorum menſuram æquans. Ex τριάκοντα, & πῆχυς, cubitus.

Τριακοντήρης, εος, ἡ, navis triginta ordinum. Ex τριάκοντα, & ἐρέσσω, remigo.

Τριακοντόργυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, menſuram triginta ulnarum æquans. Ex τριάκοντα, & ὀργυιὰ, ulna.

Τριακόντορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui triginta remis agitur. Ex τριάκοντα, & ἐρέσσω, remigo.

Τριακοντȣ́της, εος, ὁ ϗ ἡ, qui triginta annorum eſt. Ex τριάκοντα, & ἔτος, annus.

Τριακόσιοι, ιαι, ια, trecenti, æ, a. A τρεῖς.

Τριακοϛαῖος, αία, αῖον, qui trigeſimo die, vel ſpatio triginta dierum aliquid facit. A τριακοϛός.

Τριακοϛὸς, ὴ, ὸν, trigeſimus. A τριάκοντα.

Τρίακτος, ου, ὁ, devictus; (2) ſuperabilis. A τριάσσω.

Τριάρμενος, ου, ὁ ϗ ἡ, trinis inſtructus velis. Ex τρία, & ἄρμενον, velum.

Τριὰς, αδος, ἡ, numerus ternarius, ternio, triga; (2) Tres perſonæ S. Trinitatis. Gl. V. trinitas. A τρεῖς.

Τριάσσω, vinco, ſupero, proprie certamine triplici. A τριάς.

Τριαύλαξ, κος, ὁ ϗ ἡ, triſulcus, Gl. V. Ex τρία, & αὖλαξ, ſulcus.

Τριβάδες, ων, αἱ, feminæ laſciviæ perditæ, quæ ὀλίσβοις ſe τρίβουσι mutuo. A τρίβω.

Τριβακὸς, ὴ, ὸν, homo tritus, i. e. veterator, in rebus agendis exercitatus. At τριβακὸν, οῦ, τὸ, lacerna ſeu veſtis trita; obſoletum, Gl. V. Ab eod.

Τρίβαλος, ου, ὁ, tritus, lacer. Ab eod.

Τρίβανον, ου, τὸ, id, quo teritur fomes, id, quod terit fomitem. Ab eod.

Τριβάρβαρος, ου, ὁ, ter barbarus, valde barbarus. Ex τρις, & βάρβαρος.

Τριβελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tres cuſpides habens. Ex τρεῖς, & βέλος, cuſpis.

Τριβεὺς, έως, ὁ, tritor, qui fricat ſeu defricat. A τρίβω.

Τριβὴ, ῆς ἡ, tritus, i. e. tritura; (2) uſus, exercitatio; (3) mora, procraſtinatio. Ab eod.

Τριβολεκτράπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, nugaciſſimus, inconditus, Ariſt. Nub. 999. A τρίβω, & ἐκτράπελος, inverſus.

Τρίβολος, ου, ὁ, tribulus, herba quædam; ſentes, ſpina, Gl. V. Ex τρεῖς, & βολὴ, cuſpis.

Τρίβος, ου, ἡ, ſemita, trames, callis, limes, Ph. A τρίβω.

Τρίβραχυς, υος, ὁ, tribrachys, pes proſodicus, tribus ſyllabis brevibus conſtans. Ex τρεῖς, & βραχὺς, brevis.

ΤΡΙ'ΒΩ, f. ψω, tero, frico, trituro, Gl. V. τετριμμένος, tritus, Gl. V. perf. paſſ. part. Δυϛυχῆ τρίβει βίον, Soph. El. 604. Ἐτύγχανε γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς, imperitus, Ariſt. Veſp. 1418. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, ϗ τρίβων τὰ τοιάδε, Eur. Med. 686.

Τρίβων, ωνος, ὁ, pallium tritum, lacerna detrita. A τρίβω.

Τριβωνάριον, ου, τὸ, palliolum tritum. Dim. a τρίβων.

Τριβωνικῶς, *Adv.* in modum pallii detriti, vel lacernæ. A τριβώνιον.

Τριβώνιον, ου, τὸ, palliolum tritum, lacernula detrita. Gl. V. velum, palliaſtrum, ricinus. Dim. a τρίβων.

Τριβωνοφορέω, ῶ, pallium tritum geſto. A τριβωνοφόρος.

Τριβωνοφορία, ας, ἡ, triti pallii geſtatio. Ab eod.

Τριβωνοφόρος, ου, ὁ, qui pallium tritum geſtat, detritam veſtem gerens. Gl. V. palliatus. Ex τρίβων, & φέρω, *geſto*.

Τριγαμία, ας, ἡ, tertium matrimonium, Suic. A τρίγαμος.

Τρίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter uxorem ducens, vel ter nupta. Ex τρις, & γάμος, *nuptiæ*.

Τριγένεια, vel τριγενία, ας, ἡ, tertius generis gradus, tertia ætas, tertia generatio. A τριγενής,

Τριγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tertia perfectus generatione; (2) qui triplicem habet generationem. Ex τρὶς, & γένος, *genus*.

Τριγέρων, οντος, ὁ, q. d. triſenex, triſecularis, qui tres vixit ætates, valde ſenex. Ex τρις, & γέρων, *ſenex*.

Τρίγλα, ſeu τρίγλη, ης, ἡ, mullus, piſcis ſic dictus a trino partu, quoniam ter anno parit. Ex τρις, & γεννάω, *pario*.

Τρίγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tres oculos habet; (2) triformis. Ex τρεῖς, & γλήνη, *pupilla*.

Τριγλὶς, ίδος, ἡ, mullulus. Dim. a τρίγλα.

Τριγλύφη, τρίγλυφον, & τρίγλυφος, q. d. triſculptus; (2) tres ſculpturas habens. Ex τρεῖς, & γλύφω, *ſculpo*.

Τριγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, tres cuſpides habens, tricuſpis, triſulcus. Ex τρὶς, & γλωχὶν, *cuſpis*.

Τριγμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor. A τρίζω.

Τρίγναθος, ου, ὁ ϗ ἡ, trifaux, Gl. V. Ex τρία, & γνάθος, *bucca*.

Τριγονέω, ῶ, tertio genero vel pario. A τρίγονος.

Τριγονία, ας, ἡ, tertium genus, ut nepos. Ab eod.

Τρίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, tertio generans vel pariens. Ex τρὶς. & γονὴ, *genitura*.

Τριγχὸς, maceria, Gl. V. Vid. θριγκός.

Τρίγχωσις, maceriatia, Gl. V. quaſi a τριγχόω. Vid. θριγκόω.

Τριγωνίζω, in trigonum formo, ſeu in triangularem formam. A τρίγωνος.

Τριγωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, triangularis, trianguli formam habens. Ex τρίγωνος, & εἶδος, *forma*.

Τρίγωνον, ου, τὸ, figura triangularis; (2) inſtrumentum quoddam muſicum a triangulari forma ita vocatum; (3) forum judiciarium Athenis, a triangulari forma dictum. A τρίγωνος.

Τρίγωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, triangulus, qui triangulari ſeu triquetra forma. Gl. V. trigonus, triangulus; (2) paſtillus ad ſiſtendos dolores, ſic dictus a figura, qua fingebatur. Ex τρὶς, & γωνία, *angulus*.

Τριδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres habens digitos; (2) qui ternûm digitorum eſt, tripollicaris. Ex τρὶς, & δάκτυλος, *digitus*.

Τρίδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter ſervus, ter mancipium. Ex τρὶς, & δοῦλος, *ſervus*.

Τρίδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pretii, ponderis, aut menſuræ trium drachmarum eſt. Hinc τὸ τρίδραχμον, ου, tres drachmæ. Ex τρεῖς, & δραχμὴ, *drachma*.

Τρίδυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres gemini. Ex τρεῖς, & δίδυμος, *geminus*.

Τριέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, triplici volumine ſinuatus, ſinuoſus. Ex τρὶς, & ἑλικτὸς, *volutus*.

Τριέμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, triplici armatus roſtro. Ex τρὶς, & ἔμβολος, *roſtrum*.

Τρίενος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui trium annorum eſt, triennis. Ex τρεῖς, & ἔνος, *annus*.

Τριέσπερος, ου, ὁ ϗ ἡ, triveſperus, i. e. tres veſperas habens. Ex τρις, & ἕσπερος, vel ἑσπέρα, *veſpera*.

Τριετηρικὸς, ὴ, ὸν, triennalis. A τριετηρίς.

Τριετηρὶς, ίδος, ἡ, ſpatium trium annorum, triennium. A τριετής.

Τριετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui trium annorum eſt, triennis; trimus, Gl. V. Ex τρις, & ἔτος, *annus*.

Τριετία, ας, ἡ, triennium. A τριετής.

Τριετίζω, triennis ſum, triennium ago. Μόσχος τριετίζων, 1 Reg. 1, 24. Ab eod.

Τρίζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, trijugis. Ex τρὶς, & ζυγὸς, *jugum*.

ΤΡΙ'ΖΩ, f. ίσω, ſtrido, ſtrideo. Τρίζει τοὺς ὀδόντας, Marc. 9, 28.

Τριηκὰς, άδος, ἡ, triceſima pars; pro τριακάς. A τρεῖς.

Τριηκονθήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, triginta dies durans. Ex τριήκοντα, & ἡμέρα, *dies*.

Τριήκοντα, triginta. Ion. pro τριάκοντα, ubi reliqua quærenda.

Τριηκόντερος, ου, ἡ, ſc. ναῦς, navis, quæ triginta remis agitur. Ex τριήκοντα, & ἐρέσσω, *remigo*.

Τριημερία, ας, ἡ, triduum. A τριήμερος.

Τριημερόνυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres dies & tres noctes durans. Ex τρεῖς, ἡμέρα, *dies*, & νὺξ, *nox*.

Τριήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. triduanus, tres dies durans, ſeu a tribus diebus durans. Gl. V. triduus; τριήμερος ὑπέρθεσις, comperendinatio, Ph. Ex τρὶς, & ἡμέρα, *dies*.

Τριημιπόδιον, ου, τὸ, tres dimidiati pedes. Ex τρὶς, & ἡμιπόδιον, *pes dimidius*.

Τριημιτόνιον, ου, τὸ, tres medietates toni, tonus cum dimidio. Ex τρὶς, & ἡμιτόνιον, *ſemitonium*.

Τριημιχοίνιξ, ικος, ἡ, chœnix cum dimidia, terni ſemiſextarii. Ex τρὶς, & ἡμιχοίνιξ, *chœnix dimidia*.

Τριηραρχέω, ῶ, f. ήσω, trierarchi munere fungor, ſum princeps triremis. Οὐκοῦν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα, Ariſt. Ran. 1183. A τριήραρχος.

Τριηράρχης, ου, ὁ, triremis, ſeu triremium præfectus; (2) qui in publicam triremem ſeu publicas triremes ſumptus ſuppeditat. Ex τριήρης, & ἀρχὴ, *principatus*.

Τριηραρχία, ας, ἡ, triremis, ſeu triremium præfectura. A τριηράρχης.

Τριηραρχικὸς, ὴ, ὸν, ad trierarchiam pertinens. A τριηραρχία.

Τριήραρχος, ductor navis, Gl. V. Vid. τριηράρχης.

Τριηρετικὸς, ὴ, ὸν, ad triremes pertinens, Suic. A τριήρης.

Τριηρημιολία, ας, ἡ, navis, quæ non tot remis agitur, quot juſtæ triremes. Ex τριήρης, & ἡμιόλιος, *ſeſquialter*.

Τριήρης, εος, ἡ, triremis; (2) poculi genus. Ex τρὶς, & ἐρέσσω, *remigo*.

Τριηρικὸς, ὴ, ὸν, ad triremem pertinens. A τριήρης.

Τριηρίτης, ου, ὁ, qui triremi vehitur; (2) remex, qui remos agit. Ab eod.

Τριηρονόμος, ου, ὁ, trierarchus, præfectus triremi. Ex τριήρης, & νομὸς, *præfectura*.

Τριθάλασσος, ſeu τριθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, trimaris. Ex τρὶς, & θάλασσα, *mare*.

Τριθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ter virens ſeu florens. Ex τρὶς, & θάλλω, *vireo*.

Τριθημερινὸς, ὴ, ὸν, nudius tertianus, Gl. V. Ex τρίτη, *tertia*, & ἡμέρα, *dies*.

Τροθεΐα, ας, ἡ, deitatis ternio, qua tres dii ſtatuuntur. Ex τρὶς, & θεὸς, *Deus*.

Τριθεΐται, ῶν, οἱ, Tritheitæ, qui tres deos eſſe ſtatuunt. A τριθεΐα.

Τρίιππον, ου, τὸ, triga, Gl. V. Ex τρεῖς, & ἵππος, *equus*.

Τρικαλίνδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter volutatus; (2) ſæpe volutatus. Ex τρις, & καλινδέω, *voluto*.

Τρικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, triceps. Ex τρὶς, & κάρηνον, *caput*.

Τρίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, triferus, i. e. ter fructus ſuos quotannis reddens. Ex τρις, & καρπὸς, *fructus*.

Τρίκερων, tricornium, Gl. V. Ex τρία, & κέρας, *cornu*.

Τρικέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria habens capita. Gl. V. triceps, tricapitinus. Ex τρὶς, & κεφαλὴ, *caput*.

Τρίκλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, tribus lectis inſtructus. Hinc τὸ τρίκλινον, ου, triclinium, conclave tribus lectis inſtructum; (2) tres lecti contigui. Ex τρὶς, & κλίνη, *lectus*.

Τρίκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter, i. e. ſæpius elutus. Ex τρὶς, & κλύζω, *eluo*.

Τρίκλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter fuſo ductus ſeu nexus. Ex τρις, & κλώθω, *neo*.

Τρίκοκκος, ου, ὁ ϗ ἡ, triplici fœtus grano, tria ferens grana. Ex τρις, & κόκκος, *granum*.

Τρικόλωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, triplicem habens collem, vel tres colles. Ex τρὶς, & κόλωνος, *collis*.

Τρίκορυς, ὁ, tres galeas geſtans. Ex τρεῖς, & κόρυς, *galea*.

Τρικόρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, triplicem habens verticem. Ex τρὶς, & κορυφὴ, *vertex*.

Τρικόρωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tres cornicis ætates degit; (2) cujus vita eſt admodum longæva. Ex τρὶς, & κορώνη, *cornix*.

Τρίκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, per tonſus. Ex τρὶς, & κείρω, *tondeo*.

Τρικρανὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, trifidus, Suic. Ex τρὶς, & κράνον, *caput*.

Τρίκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, triceps. Ex iiſd.

Τρικυμία, ας, ἡ, q. d. triundium, trium undarum in unam collectio. Ex τρὶς, & κῦμα, *fluctus*, *unda*.

Τρίκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria membra habens. Ex τρεῖς, & κῶλον, *membrum*.

Τριλάγυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres lagenas continens. Ex τρὶς, & λάγυνος, *lagena*.

Τριλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, trino ſplendore micans. Ex τρὶς, & λάμπω, *ſplendeo*.

Τρίλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, trigemmis, Gl. V. Ex τρὶς, & λίθος, *gemma*.

Τρίλινον, κόσμος γυναικὸς, trifilum gemmarium, *ornatus muliebris*, Gl. V. Ex τρὶς, & λίνον, *filum*.

Τρίλιτρον, ου, τὸ, tripondium, Gl. V. Ex τρὶς, & λίτρα, *libra*, *pondo*.

Τρίλλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter precibus petitus ſeu expetitus, ſæpe optatus. Ex τρὶς, & λίσσομαι, *ſupplico*.

Τριλοφία, ας, ἡ, trium criſtarum geſtatio in galea, geſtatio galeæ, quæ tres criſtas habet. Ex τρὶς, & λόφος, *criſta*.

Τρίμαμμα, tritavia. Ex τρὶς, & μάμμη, *avia*.

Τριμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tripartitus, in tres partes diviſus; (2) triplex. Ex τρὶς, & μέρος, *pars*.

Τριμερίζω, f. ισω, in tres partes divido. A τριμερής.

Τριμερῶς, tripartite, Gl. V. A præc.

Τρίμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres habens ſeu continens menſuras, tribus metris conſtans. Ex τρὶς, & μέτρον, *metrum*.

Τριμηνιαῖος, αία, αῖον, trimeſtris; (2) qui tertio menſe matureſcit. Gl. V. trimenſtruus. Ex τρὶς, & μηνιαῖος, *menſtruus*.

Τρίμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, trimeſtris, qui trium menſium eſt. Ex τρὶς, & μὴν, *menſis*.

Τριμίτινος, ίνη, ινον, ternis textus liciis. Ex τρὶς, & μίτος, *licium*.

Τρίμιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Gl. V. triplex.

Τρίμμα, ατος, τὸ, quod tritum ſeu intritum eſt, potio ex aromatis intritis, ſeu cui aromata ſunt intrita. Ph. moretum; (2) homo, qui ſe in aliqua re diu exercuit. A τρίβω.

Τριμμὸς, οῦ, ὁ, tritus, tritura. Gl. V. trames. Ab eod.

Τριμναῖος, αία, αῖον, qui trium minarum eſt. Ex τρεῖς, & μνᾶ, *mina*.

Τριμοιρία, ας, ἡ, tres partes, tripla portio. Ex τρὶς, & μοῖρα, *portio*.

Τριμοιρίτης, ου, ὁ, qui tres partes accipit, triplicarius. A τριμοιρία.

Τρίμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, triformis; τρίμορφος Ἑκάτη, Trivia, Gl. V. Ex τρὶς, & μορφὴ, *forma*.

Τρίμυξος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria habens elychnia. Ex τρεῖς, & μύξα, *elychnium*.

Τρίναξ, ακος, ὁ, tridens, *inſtrumentum ruſticum*. A τρεῖς.

Τρίνυκτον, ου, τὸ, trinoctium, Gl. V. Ex τρις, & νὺξ, *nox*.

Τριξώλης, εος, ὁ ϗ ἡ, exitio digniſſimus, perditiſſimus. Ex τριξὸς, & ὄλλυμι, *perdo*.

Τριξὸς, ἡ, ὸν, triplex; pro τρισσός.

Τριοβολαῖος, ſive τριοβολιμαῖος, αία, αῖον, triobolaris, tres obolos pondere vel pretio æquans; (2) vilis, nullius pretii. Ex τρὶς, & ὀβολὸς, *obolus*.

Τριόβολον, ου, τὸ, tres oboli. Vid. τριώβολον.

Τριοδία, ας, ἡ, trivium, Gl. Vet. A τρίοδος.

Τριοδῖτις, ιδος, ἡ, q. d. trivia, Dianæ epith.

Τριοδοντία, ας, ἡ, piſcatus. A τριόδους.

Τρίοδος, ου, ἡ, trivium. Ex τρις, & ὁδὸς, *via*.

Τριόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, tridens; fuſcina, Gl. V. Ex τρὶς, & ὀδοὺς, *dens*.

Τριοδόντιον, ου, τὸ, tridens, fuſcina, Gl. V.

Τρίοζος, ου, ὁ ϗ ἡ, in tres ramos diviſus, vel fiſſus, ſeu trinodis. Ex τρις, & ὄζος, *ramus*.

Τριορία, ας, ἡ, trifinium, Gl. V. Ex τρὶς, & ὅρος, *terminus*.

Τριόρχης, & τρίορχος, ου, ὁ, triorcha, buteo, ſpecies quædam accipitris. Ex τρίς, & ὄρχις.

Τριόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. trioculus, cui tres ſunt oculi; (2) gemmæ nomen. Ex τρὶς, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Τρίπαις, τρίπαιδος, ὁ ϗ ἡ, cui tres ſunt liberi. Ex τρὶς, & παῖς, *filius*, vel *filia*.

Τρίπαλαι, *Adv.* q. d. ter olim, i. e. jam inde a priſcis temporibus, primo & omnium vetuſtiſſimo ſeculo. Ex τρὶς, & πάλαι, *olim*.

Τρίπαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter vibratus, ter exſiliens. Ex τρὶς, & πάλλω, *vibro*.

Τριπάλαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt trium palmorum. Ex τρεῖς, & παλαιστὴ, *palmus*.

Τρίπαππος, ου, ὁ, tritavus. Ex τρὶς, & πάππος, *avus*.

Τριπέτηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, trifolius, tria habens folia. Ex τρὶς, & πέτηλον, *folium*.

Τρίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, tricubitalis, qui trium cubitorum eſt. Ex τρὶς, & πῆχυς, *cubitus*.

Τριπιθήκινος, ίνη, ινον, ter ſeu valde ſimiam referens. Ex τρὶς, & πίθηξ, *ſimia*.

Τρίπλαξ, ακος, ἡ, triplex, velut ex tribus cruſtis conſtans. Ex τρὶς, & πλὰξ, *cruſta*.

Τριπλασιάζω, f. άσω, triplico, triplo majorem facio. A τριπλάσιος.

Τριπλάσιος, ία, ιον, triplo major ſeu amplior. A τριπλῆ, vel τριπλόος.

Τριπλασίως, *Adv.* tripliciter, quam plurimum. A τριπλάσιος.

Τρίπλεθρος, ου, ὁ, ϗ ἡ, qui trium jugerum eſt. Ex τρὶς, & πλέθρον, *jugerum*.

Τριπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, triplicatus, ter plicatus. Ex τρὶς, & πλέκω, *plico*.

Τρίπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria latera habens. Ex τρὶς, & πλευρὰ, vel πλευρὸν, *latus*.

Τριπλῆ, *Adv.* tripliciter, triplicato. A τριπλόος.

Τρίπλοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, triplex, Gl. V. Ex τρὶς, & πλοκὴ, *plica*.

Τριπλόος, όη, όον, *contr.* τριπλοῦς, ῆ, οῦν, triplus, triplicatus. A τρεῖς.

Τριπλῶς, trifariam, Gl. V. A præc.

Τριπόδης, ου, ὁ, tripedalis, tripedaneus. A τρίπους.

Τριποδηφορέω, ῶ, tripodem aufero, vel ſero. Ex τρίπους, & φορέω, *fero*.

Τριπόθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter deſideratus, deſideratiſſimus, exoptatiſſimus. Ex τρὶς, & ποθητὸς, *deſideratus*.

Τριποδίζω, tripedo, Gl. V. A τριπόδης.

Τριπόδιον, ου, τὸ, parvus tripus. Gl. V. tripodium. Dim. a τρίπους.

Τριποδίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Τριποδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Τρίπολις, εως, ἡ, triurbs, triplex urbs. Τριπόλιστον οἶκτον, famoſum, qu. per tres, h. e. multas, urbes notum, Soph. Antig. 871. Ex τρὶς, & πόλις, *urbs*.

Τρίπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter verſus ſeu verſatus. Ex τρὶς, & πολέω, *verſo*.

Τριπόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter elaboratus; (2) ter textus. Ex τρὶς, & πονέω, *laboro*.

Τρίπορθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ter captus & direptus fuit. Ex τρὶς, & πέρθω, *vaſto*.

Τρίπος, ου, ὁ, tripes, tripus. Ex τρις, & ποῦς, *pes*.

Τρίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, tripus. Ph. tripes, cortina. Ex iiſd.

Τριπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres habens facies ſeu triceps. Ex τρὶς, & πρόσωπον, *facies*.

Τριπτὴρ, ῆρος, ὁ, tritor; (2) inſtrumentum, quo aliquid teritur; (3) vas, in quo aliquid teritur. A τρίβω.

Τριπτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo aliquid teritur. Ab eod.

Τρίπτης, ου, ὁ, tritor; (2) famulus, qui herum ſuum fricat. Ab eod.

Τριπτὸς, ἡ, ὸν, tritus, contuſus, conciſus. Ab eod.

Τρίπτυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, triplex, triplicatus. Ex τρὶς, & πτυχὴ, *plicatura*.

Τρίπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres equos habens. Gl. V. τρίπωλον, triga; & τρίπωλα, trigæ. Ex τρὶς, & πῶλος, *equus*.

Τρὶς, *Adv.* ter; (2) multoties, ſæpe. A τρεῖς.

Τρισάγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel τρισάγιος, ία, ιον, ter ſanctus. i. e. ſanctiſſimus. Ex τρὶς, & ἅγιος, ſanctus.

Τρισάθλιος, ία, ιον, ter miſer, miſerrimus, infeliciſſimus. Ex τρὶς, & ἄθλιος, *miſer*.

Τρισαλιτήριος, ου, ὁ, ſceleſtiſſimus, improbiſſimus. Ex τρὶς, & ἀλιτήριος, *ſceleſtus*.

Τρισάλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnium minime dolorem adferens; (2) pergratus, jucundiſſimus. Ex τρὶς, & ἄλυπος, *non triſtis*.

Τρισάνθρωπος, ου, ὁ, ter homo, i. e. miſerrimus. Ex τρὶς, & ἄνθρωπος, *homo*.

Τρισάποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter infelix, infortunatiſſimus. Ex τρὶς, & ἄποτμος, *infelix*.

Τρισαριστεὺς, έως, ὁ, qui ter palmam ob ſtrenuitatem obtinuit, fortiſſimus. Ex τρὶς, & ἀριστεὺς, *fortis*.

Τρισάσμενος, ένη, ενον, ter lubens, lubentiſſimus. Ex τρὶς, & ἄσμενος, *lubens*.

Τρισάωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter intempeſtivus, admodum intempeſtivus. Ex τρὶς, & ἄωρος, *intempeſtivus*.

Τρισεινὰς, άδος, ἡ, ter nonus dies menſis, i. e. vigeſimus ſeptimus. Ex τρὶς, & εἰνὰς, *nonus dies*. Ab ἐννέα, *novem*.

Τρισέληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. trilunis, i. e. tres lunas habens. Ex τρὶς, & σελήνη, *luna*.

Τρισεξώλης, perditiſſimus. Ex τρὶς, & ἐξώλης, *perditus*.

Τρισέπαρχος, ου, ὁ, ter maximus prætor vel auſpicator, Suic. Ex τρὶς, & ἔπαρχος, *præſes*.

Τρισευδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ter fortunatus, i. e. fortunatiſſimus, feliciſſimus. Ex τρὶς, & εὐδαίμων, *fortunatus*.

Τρισήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter fulgens, i. e. fulgentiſſimus, Suic. Ex τρὶς, & ἥλιος, *ſol*.

Τρισκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim. Ex τρὶς, ϗ, & δέκα, *decem.*

Τρισκαιδεκαέτης, ου, ὁ, qui tredecim annorum eſt. Ex τρισκαίδεκα, & ἔτος, *annus.*

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui tredecim cubitorum eſt. Ex τρισκαίδεκα, & πῆχυς, *cubitus.*

Τρισκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus tertius. A τρισκαίδεκα.

Τρισκαιδεκαφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tredecies ferens. Ex τρισκαίδεκα, & φέρω, *fero.*

Τρισκαιδεκήρης, εος, ἡ, ſc. ναῦς, navis tredecim ordinum. Ex τρισκαίδεκα, & ἐρέσσω, *remigo.*

Τρισκακοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ter infelix, infortunatiſſimus, Ariſt. Ach. 1029. Ex τρὶς, & κακοδαίμων, *infelix.*

Τρισκατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter exſecrandus & deteſtandus, ter diris devovendus, i. e. exſecrabiliſſimus, deteſtabiliſſimus; (2) trifurcifer. Ex τρὶς, & κατάρατος, *exſecrandus.*

Τρισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tria habens crura, qui tribus nititur cruribus. Ex τρὶς, & σκέλος, *crus.*

Τρισκοπάνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter piſtus, ter piſtillo ſubactus. Ex τρὶς, & κόπανον, *piſtillum.*

Τρίσλιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, terna & tripartita germinatione, genitali ſucco turgeſcens. Ex τρὶς, & λίπος, *adeps, pinguedo.*

Τρίσμακαρ, αρος, ὁ ϗ ἡ, ter beatus, beatiſſimus. Ex τρὶς, & μάκαρ, aut μακάριος, *beatus.*

Τρισμακάριος, ία, ιον, idem, Ariſt. Nub. 166. Ex τρὶς, & μακάριος, *beatus.*

Τρισμακάριστος, ίστη, ιστον, ter beandus, admodum beatus prædicandus; (2) ter beatus, beatiſſimus. Ex τρὶς, & μακαριστὸς, *beatus prædicandus.*

Τρισμέγιστος, η, ον, ter maximus. Ex τρὶς, & μέγιστος, *maximus.*

Τρισμὸς, ου, ὁ, ſtridor. A τρίζω.

Τρισμύριοι, οἱ, tricies mille, ſeu triginta millia. Ex τρὶς, & μύριοι, *decies mille.*

Τρισοϊζυρὸς, ου, ὁ, ter calamitoſus ſeu ærumnoſus, i. e. calamitoſiſſimus. Ex τρὶς, & οἰζυρὸς, *miſer.*

Τρισόλβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter quaterque beatus, i. e. beatiſſimus. Ex τρὶς, & ὄλβιος, *beatus.*

Τρισολυμπιονίκης, ου, ὁ, qui ter in ludis Olympicis vicit. Ex τρὶς, & ὀλυμπιονίκης, *victor in ludis Olympicis.*

Τρισπίθαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres ſpithamas longus, bipedalis. Ex τρὶς, & σπιθαμὴ, *ſpithama.*

ρισσάκις, *Adv.* ter. A τρισσός.

ρισσάτης, ου, ὁ, tertius, ternus. A τρισσός.

ρισσαχῆ, *Adv.* tribus in locis. A τρισσάκις.

ρισσεύω, f. εύσω, ter, vel tertium facio. A τρισσός.

ρισσὸς, vel τριττὸς, ἡ, ὸν, triplex; (2) ternus, trinus; (3) tres. A τρεῖς.

ρισσόω, ῶ, f. ώσω, ter, vel tertium facio; (2) triplico. A τρισσός.

ρισσῶς, *Adv.* tripliciter, trifariam; (2) tertio, i. e. tertia vice. Ab eod.

στάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria habens ſtadia. Ex τρὶς, & στάδιον, *ſtadium.*

στάτης, ου, ὁ, dux princeps, princeps principum. Ex τρὶς, & ἵστημι, *ſtatuo.*

στεγον, ου, τὸ, tertium tectum, tertia contignatio domus. Ex τρὶς, & στέγη, *tectum.*

στεγος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria habens tecta, triplici tecto opertus. Ex iiſd.

στιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, triſulcus, Gl. V. Ex τρὶς, & στίχος, *ordo.*

Τριστοιχεὶ, *Adv.* triplici ſerie, triplici ordine. A τρίστοιχος.

Τρίστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tribus ordinibus conſtat, in trium verſuum ordines atque ſtrophas explicatus. Ex τρὶς, & στοῖχος, *verſus.*

Τρίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria habens ora ſeu oſtia; (2) cui triplex eſt acies. Ex τρὶς, & στόμα, *os, acies.*

Τρισύλλαβος, ου, ὁ ϗ ἡ, tribus conſtans ſyllabis. Ex τρὶς, & συλλαβὴ, *ſyllaba.*

Τρισύπατος, ου, ὁ, ter conſul. Ex τρὶς, & ὕπατος, *conſul.*

Τρισυπόστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres hypoſtaſes habens. Ex τρὶς, & ὑφίστημι, *ſubſiſto.*

Τριχίλιοι, ιαι, ια, ter mille. Ex τρὶς, & χίλιοι, *mille.*

Τρίχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, triſulcus, Gl. V. Ex τρὶς, & χιστὸς, *fiſſus.*

Τρίχοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres ſchœnos continens. Ex τρὶς, & χοῖνος, *ſchœnus.*

Τρισώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, tricorpor. Ex τρὶς, & σῶμα, *corpus.*

Τρίσωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Τριταγωνιστέω, ῶ, tertias fabulæ partes ago, ſum tertius actor, Dem. A ſeq.

Τριταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui tertias fabulæ partes & ultimas agit. Ex τρὶς, & ἀγωνιστὴς, *actor.*

Τριταΐζω, tertiana febre laboro. A τριταῖος.

Τριταϊκὸς, ἡ, ὸν, tertianus; τριταϊκαὶ περίοδοι, circuitus febris tertianæ. Ab eod.

Τριταϊκῶς, *Adv.* more febrium tertianarum; (2) alternis & tertio quoque die. A τριταϊκός.

Τριταῖος, αία, αῖον, tertius, tertianus; (2) triduanus, qui tertio die aliquid facit, ſeu cui tertio die aliquid accidit. Gl. V. τριταῖον, tertiana. A τρίτος.

Τριταιοφυὴς πυρετὸς, febris, quæ tertianæ naturam imitatur. Ex τριταῖος, & φυὴ, *natura.*

Τριτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui trium eſt talentorum. Ex τρὶς, & τάλαντον, *talentum.*

Τριτάλας, αινα, αν, ter miſer, miſerrimus, R. Ex τρὶς, & τάλας, *miſer.*

Τριτάνυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter extenſus, longus. Ex τρὶς, & τανύω, *extendo.*

Τρίτατος, άτη, ατον, tertius. A τρίτος.

Τριτεγγόνη, ης, ἡ, trineptis. A τριτέγγονος.

Τριτέγγονος, ου, ὁ, trinepos. Ex τρίτος, & ἔγγονος, *nepos.*

Τριτεία, ας, ἡ, tertiæ partes, tertia palma. A τριτεύω.

Τριτεὺς, έως, ὁ, tertia medimni pars. Ab eod.

Τριτεύω, f. εύσω, tertius ſum, tertius obtineo. A τρίτος.

Τριτημοίριος, ρία, ριον, qui facit tertiam partem, tertia pars. Ex τρίτη, & μοῖρα, *pars.*

Τριτημορίζω, tertio, Gl. Vet. A τριτημόριον.

Τριτημόριον, ου, τὸ, tertia pars cujuſlibet rei, triens. Ex iiſd.

Τριτημορὶς, ίδος, ἡ, tertia pars, tertia portio, i. e. una de tribus. Ex iiſd.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Tritogenia, Minervæ epith. Ex τριτὼ, Bœot. caput, & γείνομαι, naſcor; quia ex capite Jovis nata; vel a τρίτος, quia tertia menſis die.

Τριτόμηνις, ιδος, ἡ, tertia menſis dies. Ex τρίτος, & μὴν, *menſis.*

Τρίτον, *Adv.* tertium, tertio. A τρίτος.

Τριτοπάτωρ, ορος, ὁ, tertius pater, proavus. Ex τρίτος, & πατὴρ, *pater.*

Τρίτος, η, ον, tertius. A τρεῖς.

Τριτοστάτης, ου, ὁ, qui præſultori ſeu præcentori tertius eſt. Ex τρίτος, & ἵστημι, *ſtatuo.*

Τριτόω, ῶ, f. ώσω, tertio facio; (2) in tres partes divido. A τρίτος.

Τριττὸς, vide τρισσός.

Τριττύα, ας, ἡ, & τριττὺς, ύος, ἡ, ſacrificium perfectum, ſue, hirco, & ariete conſtans. A τριττύς.

Τριττυάρχης, & τριττύαρχος, ου, ὁ, qui præeſt tertiæ parti tribus. Ex τριττὺς, & ἀρχὴ, *præfectura.*

Τριττὺς, vel τριτὺς, ύος, ἡ, triplicitas, ternio; (2) triens, tertia pars; (3) tertia pars tribus, ipſa tribus. A τριττός.

Τρίτως, *Adv.* tertio loco. A τρίτος.

Τριφαλαγγία, ας, ἡ, triplicata phalanx, tres phalanges. Ex τρὶς, & φάλαγξ, *phalanx.*

Τριφάσιος, ία, ιον, triplex, trifarius; (2) qui tribus modis dicitur. Ex τρὶς, & φάσις, *dictio.*

Τριφίλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, maxime amabilis. Ex τρὶς, & φιλέω, *amo.*

Τριφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, triplicem naturam habens; (2) trifidus, triplex. Gl. Vet. triceps, tricapitinus. Ex τρὶς, & φυὴ, *natura.*

Τρίφυλλον, ου, τὸ, trifolium, Ph. A ſeq.

Τρίφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, terna folia habens, trifolius. Ex τρὶς, & φύλλον, *folium.*

Τρίχα, *Adv.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρὶς, *ter.*

Τριχάϊκες, quorum capilli & criſtæ agitantur, criſtati, celeres, bellicoſi. Ex θρὶξ, & ἀίσσω, *agitor.*

Τριχὰς, άδος, ἡ, turdi ſpecies. A θρὶξ, *capillus, pilus.*

Τριχῆ, *Adv.* tripliciter, in tres partes. A τρίχα.

Τριχθὰ, *Adv.* idem & ab eod.

Τριχία, ίας, ἡ, morbus, quo vexatur nutrix in mammis, quoties pilum hauſerit, pilaris morbus. A θρὶξ, *pilus.*

Τριχίας, ου, ὁ, piſcis nomen. A τριχίς.

Τριχίασις, εως, ἡ, vitium in oculis, cum pili in palpebris pungentes & inutiles enaſcuntur; (2) adfectio, quum in urinis feruntur quædam capillis albis ſimilia; (3) pilare malum in mammis. A τριχίον.

Τρίχινος, ίνη, ινον, qui ex pilis eſt, cilicinus. A θρὶξ, *pilus.*

Τριχίον, ου, τὸ, pilus. Ab eod.

Τριχὶς, ίδος, ἡ, piſcis quidam oſſa pilis ſimilia habens. Ab eod.

Τριχοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pilos arrodens. Ex θρὶξ, & βορὰ, *cibus.*

Τριχοβρῶτες, ων, οἱ, pilos arrodentes, tineæ, teredines. Ex θρὶξ, & βρώσκω, *arrodo.*

Τριχοβρωτήριον, ου, τὸ, vermiculus pilos arrodens. Ex iiſd.

Τριχοειδῶς, *Adv.* pilorum ſeu capillorum modo. Ex θρὶξ, & εἶδος, *ſpecies.*

Τριχόθεν, *Adv.* tribus e locis. A τριχῆ.

Τριχοίνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, trium chœnicum capax. Ex τρὶς, & χοῖνιξ, *chœnix.*

Τριχοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui comæ curam impendit, capillorum ſtudioſus. Ex θρὶξ, & κόμη, *coma.*

Τριχοκοσμητὴς, οῦ, ὁ, comæ ornandæ artifex. Ex θρὶξ, & κοσμέω, *orno.*

Τριχολάβιον, ου, τὸ, vel τριχολαβὶς, ίδος, ἡ, volſella. Ex θρὶξ, & λαμβάνω, *capio.*

Τριχολογέω, ῶ, f. ήσω, pilos lego ſeu colligo, aut floccos. Ex θρὶξ, & λέγω, *lego*, i. e. colligo.

Τριχόμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, villoſus. Ex θρὶξ, & μαλλὸς, villus.

Τριχορία, ας, ἡ, triplex chorus. Ex τρὶς, & χορὸς, chorus.

Τριχοῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, pilorum ſeu capillorum defluvio laboro. Ex θρὶξ, & ῥέω, fluo.

Τριχοῤῥυέω, ῶ, idem. Ex θρὶξ, & ῥυέω, fluo.

Τριχοτομέω, ῶ, f. ήσω, pilos deſeco. Ex θρὶξ, & τέμνω, ſeco.

Τριχοτομία, ας, ἡ, ſectio, ſeu partitio in tres partes. Ex τρίχα, & τέμνω, ſeco.

Τριχοῦ, *Adv.* tripliciter, tribus in locis. A τριχῆ.

Τριχοφυέω, ῶ, capillos produco. Gl. V. τριχοφυῶ, oppilaſco; & τριχοφυεῖν, crinire. Ex θρὶξ, & φύω, gigno.

Τριχοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, capillos producendi vim habens. Ex θρὶξ, & φύω, gigno.

Τριχόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, folia habens capillata, ſeu capillamentis ſimilia. Ex θρὶξ, & φύλλον, folium.

Τριχόω, ῶ, f. ώσω, piloſum reddo, pilos induco. Gl. V. pillo, capillo; τετριχωμένος, ſetoſus, Gl. V. p. part. Περιαλείφουσι πηλῷ τετριχωμένῳ, Theophr. A θρὶξ, pilus.

Τρίχρωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tricolor, triplicem colorem habens. Ex τρὶς, & χρῶμα, color.

Τρίχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex τρὶς, & χρόα, color.

Τριχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, piloſus, villoſus, Gl. V. (2) capillaceus, capillis ſimilis, capilli ſpeciem referens. A θρὶξ, capillus, pilus.

Τρίχωμα, ατος, τὸ, capillamentum, Philoxen. piloſum villoſumque tegmen. A τριχόω.

Τριχῶς, *Adv.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρίχα.

Τρίχωσις, εως, ἡ, q. d. capillatio, pilorum emiſſio vel productio; (2) pilorum inverſio, ſeu pilare malum. Gl. V. piloſitas, capillamentum. A τριχόω.

Τριχωτὸς, ἡ, ὸν, piloſus, pilis intectus, crinitus, capillatus. Ab eod.

Τριψημερέω, ῶ, diem tero, diem extraho. Οἱ μοι διατρίψεις, κἀπολεῖς τριψημερῶν, Ariſt. Veſp. 845. Ex τρίψις, & ἡμέρα, dies.

Τρίψις, εως, ἡ, tritus, tritura; (2) frictus ſeu frictio. A τρίβω.

Τριωβολιμαῖος, α, ον, triobolaris. A ſeq.

Τριώβολον, ου, τὸ, treſſis, Gl. V. Ex τρὶς, & ὀβολός.

Τριωνυμία, ας, ἡ, tria nomina. A τριώνυμος.

Τριώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria nomina habens. Ex τρὶς, & ὄνομα, nomen.

Τριώροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres habens contignationes qui triplici laqueari vel culmine eſt, triplex habens tectum. Ex τρὶς, & ὄροφος, tectum.

Τρομερὸς, ρὰ, ρὸν, tremulus, trepidus. A τρόμος.

Τρομέω, ῶ, tremo, trepido; (2) contremiſco; (3) horreo, timeo aliquem. Τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται, Il. 15, 627. Τόν τε τρομέουσι ϗ ἄλλοι, ib. 17, 203. Τρομέοντο δὲ οἱ φρενὲς ἐντὸς, ib. 10, 10. A τρέω.

Τρομικὸς, tremebundus, Gl. V. A τρόμος.

Τρομοποιῶ, tremefacio, Gl. V. Ex τρόμος, & ποιέω, facio.

Τρόμος, ου, ὁ, tremor, timor, Philox. A τρέμω.

Τρομώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tremulus, trepidus. A τρόμος.

Τρόπαιον, vel τροπαῖον, ου, τὸ, monumentum converſionis, i. e. fugæ hoſtium; tropæum, Ph. A τροπαῖος.

Τροπαῖος, αία, αῖον, is, cujus fit converſio, ſeu qui convertitur. A τροπή.

Τροπαιοῦχος, ου, ὁ, tropæum tenens, vel in cujus poteſtate ſunt tropæa, tropæalis. Ex τρόπαιον, & ἔχω, habeo.

Τροπαιοφορία, ας, ἡ, tropæorum geſtatio in triumpho. A ſeq.

Τροπαιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tropæum geſtans. Ex τρόπαιον, & φέρω, geſto.

Τροπαλίζω, verto. A τροπή.

Τροπαλισμὸς, οῦ, ὁ, converſio, mutatio. A præc.

Τροπάω, ῶ, verto, converto; τροπάομαι, ῶμαι, vertor. Μηδὲ τροπάασθε φόβονδε, Il. 15, 666. A τροπή.

Τροπέω, ῶ, verto, in fugam verto. Ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι Ἄψ ὄχεα τρόπεον, Il. 18, 224. Ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, converſio, verſio, mutatio, converſio in fugam. Gl. V. conſternatio; τροπὴ χειμερινὴ, bruma, Ph. τροπὴ θερινὴ, ſolſtitium. Sed & de æquinoctio dicitur τροπή. Ab eod.

Τροπίας, ου, ὁ, ut τροπίας οἶνος, q. d. vinum verſiun, vappa. A τροπή.

Τροπικὸς, ἡ, ὸν, tropicus; de converſionibus ſolaribus, ut τροπικοὶ κύκλοι, tropici circuli, τροπικὰ ϛημεῖα, ſigna in Zodiaco, ubi fiunt τροπαί. At τροπικαὶ λέξεις, figuratæ dictiones. A τροπὴ, & τρόπος.

Τροπικῶς, *Adv.* tropice, per tropum, figurate. A τροπικός.

Τρόπις, ιος, vel ιδος, ἡ, carina, ima navis pars. metaph. principium. A τρέπω.

Τροπολογέω, ῶ, f. ήσω, tropis in ſermone utor, tropice ſeu figurate loquor. Ex τρόπος, & λέγω, dico.

Τροπολογία, ας, ἡ, tropicus & figuratus ſermo; (2) ſermo ad emendationem morum directus. Ex iiſd.

Τρόπος, ου, ὁ, mos, modus, ratio, ritus, conſuetudo, ſtudium, inſtitutum, ſecta, mores, ingenium, indoles, animus; tropus, in verbis deflexio a communi uſu. A τρέπω.

Τροπὸς, οῦ, ὁ, rudens & funis nauticus, lorum contortum, quo remus ſcalmo alligatur. Ab eod.

Τροποφορέω, ῶ, f. ήσω, mores & ingenium alicujus fero ſeu tolero. Τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, Act. 13, 18. Ex τρόπος, & φορέω, fero.

Τροπόω, ῶ, f. ώσω, in fugam verto & vinco. Τῶν κωπῶν ἑκάϛη τετρόπωται, Luc. A τρέπω.

Τροπωτὴρ, ῆρος, ὁ, funis ſeu lorum, quo remus ad ſcalmum alligatur. A τροπόω.

Τροφαλὶς, ίδος, ἡ, caſeus, quod ex lacte coagulato fiat; fruſtum e recenti & tenero caſeo. Gl. V. coloſtrum. A τρέφω.

Τροφεῖον, ου, τὸ, merces ſeu præmium nutritionis & educationis. Gl. V. alimonium, nutrimentum, alimentum. A τροφεύς.

Τροφεύς, έως, ὁ, altor, nutritor. A τροφεύω.

Τροφεύω, f. εύσω, nutrio, alo. A τροφέω.

Τροφέω, ῶ, alo, nutrio. A τρέφω.

Τροφὴ, ῆς, ἡ, victus, cibus, eſca, pabulum, alimonia, Ph. τροφαὶ, cibaria. Gl. Vet. Ab eod.

Τρόφι κῦμα, magnus fluctus vi ventorum excitatus; pro τρόφιμον. A τρέφω, alo.

Τροφίας, ου, ὁ, altilis, alumnus. A τροφή.

Τρόφιμος, ίμη, ιμον, alimentum præbens alens, herus, qui famulitium alit; (2) alumnus, is, quem domi noſtræ alimus Philox. nutricius; & alumnus, Philox. Ab eod.

Τρόφις, ιος, ὁ ϗ ἡ, bene nutritus, craſſus pinguis, qui nutritus eſt & educatus, adultus, magnus. Ab eod.

Τροφιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, denſus, coagulatus A τρέφομαι.

Τροφόεις, όεντος, bene altus & nutritus, ideoque craſſus, pinguis, ingens. Κύματ τροφόεντα, Il. 15, 621. A τροφή.

Τροφὸς, οῦ, ἡ, altrix, nutrix, nutricula. A τρέφω.

Τροφοφορέω, ῶ, f. ήσω, educo, educationi moleſtias perfero. Τροφοφορήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου, Deut. 1, 31. Ex τροφ & φορέω, fero.

Τροφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, alimento abundans (2) denſus, coagulatus. A τροφή.

Τροχάζω, f. άσω, citato gradu feror, pro pero, feſtino. Τετραόροις ἵπποις τροχάζων, Eur. Hel. 730. Τροχάζειν ὅτι σ δίου ἐν τοῖς ὅπλοις, Polyb. A τρέχω.

Τροχαϊκὸς, ἡ, ὸν, trochæis conſtans, tro chaicus. A τροχαῖος.

Τροχαῖος, αία, αῖον, curſorius, curſui aptu vel qui curſu fit; trochæus, pes metri cus, conſtans priore longa & poſterio brevi. A τρέχω.

Τροχαλία, ας, ἡ, rota, quæ circumagitur aquam educendam, trochlea. A τρο χαλός.

Τροχαλὸς, ἡ, ὸν, velox, citus, currens. τρέχω.

Τρόχαλος, ου, ὁ, ſeptum aulæ, cortis, m ceria ex rotundis lapidibus; (2) rotu dus lapillus. Ab eod.

Τροχαλῶς, *Adv.* cito, velociter, curſim. τροχαλός.

Τροχαντὴρ, ῆρος, ὁ, pars puppis; (2) g nus tormenti; (3) coxæ caput. τροχάζω.

Τροχάω, curro, curſito; τροχόων, & τρ χόωσα, currens, poët. pro τρεχῶν, ῶσ ουσα. A τρόχος.

Τροχερὸς, ρὰ, ρὸν, & τρόχεος, rotundus, v lubilis in modum rotæ; (2) curre citus. A τρέχω.

Τροχηλασία, ας, ἡ, rotarum agitatio & cu ſus, aurigatio. Ex τρόχος, & ἐλαύ ago, impello.

Τροχηλατέω, ῶ, aurigor, rotam impello. G V. roto. Τὸ μητρὸς δ' αἷμά νιν τροχ λατεῖ μανίαισιν, exagitat, Eur. Or. 3 Ex iiſd.

Τροχηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex iiſd.

Τροχηλία, ας, ἡ, rota, qua aqua ex pu trahitur. A τροχαλός.

Τροχήλιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, rotæ veſtigium, orbita. τροχὸς, rota.

Τροχίας, ου, ὁ, curſor, nuntius. A τ χία.

Τροχίζω, rota torqueo, radiis rotæ diſtr tum torqueo. A τροχὸς, rota.

Τροχιλία, ας, ἡ, rota, qua aqua e pu trahitur, trochlea. Gl. V. torquilla. τροχαλός.

Τρόχιλος, ſive τροχίλος, ου, ὁ, aviculæ men, trochilus, regulus, rex avium. τρέχω.

Τρόχις, ιος, ὁ, curſor, nuncius, pedi quus; (2) diligens. Ab eod.

Τροχίσκος, ου, ὁ, rotella, Gl. V. rotul (2) paſtillus, Ph. A τροχός.

Τροχοδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem circu go. Ex τροχὸς, & δινέω, volvo.

Τροχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, rotæ ſeu orbis ſpeciem gerens, rotundus, figuræ orbicularis. Ex τροχὸς, & εἶδος, figura.

Τροχόεις, όεσσα, όεν, rotundus; (2) incurvus, volubilis in modum rotæ vel orbis. A τροχός.

Τροχοπέδη, ης, ἡ, ſufflamen, quo rotarum curſus ligatur, ſeu lignum, quod per duas trajectum rotas, curſum ſiſtit. Ex τροχὸς, & πέδη, pedica.

Τροχοποιὸς, οῦ, ὁ, rotarum faber. Ex τρόχος, & ποιέω, facio.

Τροχοποιέω, ῶ, rotas facio, Ariſt. Plut. 512. Ab eod.

Τρόχος, ου, ὁ, curſus; (2) locus, in quo curritur, in quo ſe olim curſu exercebant. A τρέχω.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, rota. Ab eod.

Τροχόων, τροχόωσα, currens. Vid. τροχάω.

ΤΡΥ´ΒΛΙΟΝ, aut τρύβλιον, ου, τὸ, catinus, paropſis, patina.

Τρυγαβόλιον, ου, τὸ, locus in quem reconditur triticum, Heſ. Ex τρύγη, & βάλλω, jacio.

Τρυγάω, ῶ, f. ήσω, Cereales fructus colligo; (2) uvas carpo, vindemio. Metaph. fruor, percipio. Οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σαφυλὴν, Luc. 6, 44. ἄμπελον, Apoc. 14, 19. βότρυας, ib. ver. 18. Ἀλλ᾽ ἐρήμας ὧδ᾽ οὕτω ῥᾳδίως τρυγήσειν, Ariſt. Veſp. 632. A τρύγη.

Τρυγερὸς, ὰ, ὸν, fæculentus. A τρύξ.

Τρυγετὸς, οῦ, ὁ, vindemia. A τρύξ.

Τρυγέω, ῶ, ſicco, arefacio; τρυγεῖσθαι, exſiccari. Ab eod.

ΤΡΥ´ΓΗ, ης, ἡ, triticum, hordeum, cereales fruges, fructus; (2) vindemia; etiam pro ſiccitate.

Τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, qui demit & colligit cereales fruges & uvas. A τρυγάω.

Τρυγητήριον, ου, τὸ, torcular, torculare, Gl. V. Ab eod.

Τρυγητὴς, οῦ, ὁ, vindemiator. Ab eod.

Τρυγητικὸς, ὴ, ὸν, vindemialis, Gl. V. Ab eod.

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia, vindemiæ tempus. Ab eod.

Τρυγηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, cerealium frugum comeſtor. Ex τρύγη, & φάγος, edax.

Τρυγηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, uvæ ſeu uvarum ferax; (2) cerealium frugum ferax. Ex τρύγη, & φέρω, fero.

Τρυγία, ας, ἡ, fæx, fex, Gl. V. amurca, Gl. V. de oleo.

Τρυγίας, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum fæculentum, vini reliquiæ cum ſua fæce. A τρύξ.

Τρύγινος, ίνη, ινον, fæcatus, e fæcibus expreſſus. Ab eod.

Τρυγόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fæce victitans. Ex τρὺξ, & βίος, victus.

Τρυγοδιφάω, ῶ, fæcem perſcrutor. Ex τρὺξ, & διφάω, ſcrutor.

Τρύγοιπος, ου, ὁ, vas vimineum, quod coli loco ſupponitur vino recens calcato & e torculari effluente. Ex τρὺξ, & ἶπος, preſſus, preſſura.

Τρυγῳδέω, ῶ, f. ήσω, convitiis inceſſo. Ὅς τις ἀπήλλαξεν χόρον τρυγῳδῶν, Ariſt. Veſp. ult. A τρυγῳδός.

Τρυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fæcis plenus; (2) fæcem referens, fæculentus. Ab eod.

Τρυγῳδὸς, οῦ, ὁ, convitiis inceſſens ora fæce perunctus, tragicus. Ex τρὺξ, & ᾠδὸς, cantor.

Τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur; (2) piſcis marinus. A τρύζω.

Τρύζω, f. ύσω, ſtrideo, ſuſurro, murmuro, ſonum quemdam aut ſuſurrum edo. Ἁ δ᾽ ὀλολυγὼν Τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις, Theocr. 7, 140. Ὥς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος, Il. 9, 311. Ab & pro τρίζω.

ΤΡΥΗ´ΛΗΣ, εος, ὁ ϗ ἡ, clavatus, Suic.

Τρύμα, vel τρύμη, ατος, τὸ, veterator & homo qui longo rerum uſu veluti tritus eſt; (2) foramen. A τρύω.

Τρυμαλιὰ, ᾶς, ἡ, foramen. A τρύμα, quod idem ſignificat.

Τρυμάτιον, ου, τὸ, parvum foramen. Dim. ab eod.

Τρὺξ, υγὸς, ἡ, vinum recens, muſtum nondum percolatum; (2) fæx vini, fæx olei, ſcoria ferri. A τρύγη.

ΤΡΥ´ΠΑ, ης, ἡ, foramen; (2) terebra.

Τρυπάνη, ης, ἡ, terebro. A τρύπα.

Τρυπανίζω, f. ίσω, terebro, pertundo. A τρυπάνη.

Τρύπανον, ου, τὸ, terebrum, ſeu terebra; (2) veterator. A τρυπάω.

Τρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro, perforo, pertundo. Τρυπᾷν ἀμφότερα τὰ ὦτα, Xen. A τρύπα.

Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. A τρυπάω.

Τρύπησις, εως, ἡ, terebratio. Ab eod.

Τρυπητὴς, οῦ, ὁ, terebrator. Ab eod.

Τρυσάνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, virum atterens, i. e. conficiens, excrucians, emacerans. Ex τρύω, & ἀνὴρ, vir.

Τρυσίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitam vexans, vitæ moleſtus, Ariſt. Nub. 420. Ex τρύω, & βίος, vita.

Τρυσίππιον, τρύσιππον, vel τρυσίππειον, ου, τὸ, nota, quæ inuritur equo longo labore trito & confecto. Ex τρύω, & ἵππος, equus.

Τρύσις, εως, ἡ, adflictio, ærumna. A τρύω.

Τρυσὸς, ὴ, ὸν, adflictus, æger. Ab eod.

Τρυτανεύω, expendo, Gl. V. A τρυτάνη.

Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina. A τρύω, pro τρέω.

Τρυφάλεια, είας, ἡ, galea tres conos habens. Ex τρεῖς, & φαλὸς, conus.

Τρυφαλὶς, ίδος, caſeus; pro τροφαλίς.

Τρυφάω, ῶ, f. ήσω, delicate vivo, deliciis indulgeo, niteſco, laute vivo, efferor & exſulto lætitia. Gl. V. τρυφῶ, luxurior, abundo. Σεμνὴν, τρυφῶσαν (ἔγημα) Ariſt. Nub. 48. τρυφᾷν τῇ ἐσθῆσι, Iſocr. Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, Jac. 5, 5. A τρυφή.

Τρυφεραίνομαι, mollitie diffluo. Hinc τρυφερανθεὶς, emolleſcens, a. 1. part. paſſ. Ariſt. Veſp. 686.

Τρυφερόβιος, ου, ὁ, delicata & ſuavis vita; (2) delicate vivens. Ex τρυφερὸς, & βίος, vita.

Τρυφερὸς, ρὰ, ρὸν, tener, mollis, delicatus. A τρυφή.

Τρυφερότης, ητος, ἡ, mollities. A τρυφερός.

Τρυφεροχρὼς, ῶτος, vel τρυφερόχρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens cutem teneram, delicatulus. Ex τρυφερὸς, & χρὼς, cutis.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, mollities, luxus, delicata vita. A θρύπτω.

Τρυφηλὸς, ὴ, ὸν, delicatus, deliciis deditus. A τρυφή.

Τρύφημα, ατος, τὸ, id, ex quo deliciæ percipiuntur; (2) deliciæ. A τρυφάω.

Τρυφητὴς, οῦ, ὁ, deliciarum conſectator, delicatæ vitæ amator, heluo, vorax. Ab eod.

Τρυφητιάω, ῶ, delicias capto. A τρυφητής.

Τρυφητικὸς, ὴ, ὸν, libidini & voluptati deditus. A τρυφητής.

Τρύφος, εος, τὸ, fragmentum, fruſtum. A θρύπτω.

Τρυχηρὸς, ρὰ, ρὸν, attritus & lacer in modum τρύχους. A τρύχος.

Τρύχινος, ίνη, ινον, tritus & ſciſſus, conſutus ex pannis attritis. Ab eod.

Τρυχίον, ου, τὸ, pannus attritus ſeu lacerus, Dim. a τρύχος.

Τρύχος, vel τρῦχος, εος, τὸ, pannus lacerus & attritus; (2) attritio. A τρύχω.

Τρυχόω, ῶ, f. ώσω, attero, abſumo, exhaurio, conficio; τετρυχωμένος, afflictus, p. paſſ. part. Τετρυχωμένος καμάτοις, Herodian. A τρύω.

Τρύχω, f. ξω, adflicto, Gl. V. τρύχεται, carpitur, Ph. Μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι, Theog. 909. Πτωχὸν δ᾽ οὐκ ἄν τις καλέοι τρύξοντα ἑαυτὸν, Odyſſ. 17, 388. Ἐυνώμα χρόνῳ τρυχόμενος, Soph. Aj. 609. Ἐνθυμίοις εὐναῖς τ᾽ ἀνανδρώτοις τρύχεσθαι, id. Trach. 112. Ab eod.

ΤΡΥ´Ω, tero, attero, vexo, divexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, adfligo, eneco & macero. Gl. V. adflicto. Τετρυμένος ἡλίῳ, Plato. γήραϊ ϗ πενίῃ, Epigr.

Τρωγάλια, ων, τὰ, bellaria, Gl. V. Ariſt. Plut. 797. A ſeq.

Τρωγάλιος, ου, ὁ, edulis. A τρώγω.

Τρώγλη, ης, ἡ, caverna ſeu foramen roſione factum. Ab eod.

Τρωγλῖται, hirundinum ſpecies in cavernis nidulantium. A τρώγλη.

Τρωγλοδύνω, cavernam ſubeo, in cavernam me ſubduco, ingredior in cavernam. Ἥτις (γαλέη) ἀρίστη Ἣ ϗ τρωγλοδύνοντα (με) κατὰ τρώγλην ἐρεείνει, Hom. Βατρ. 52. Ex τρώγλη, & δύνω, ſubeo.

Τρωγλοδυτέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iiſd.

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, qui cavernas ſubit, qui in cavernas ſe ſubducit, Troglodytes. Ex τρώγλη, & δύω, vel δύνω, ſubeo.

Τρωγλοδυτικὸς, ὴ, ὸν, cavernas ſubiens; (2) pertinens ad Troglodytas. A τρωγλοδύτης.

Τρωγλόδυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cavernas ſubit, qui in cavernas ſe ſubducit. Ex τρώγλη, & δύνω, ſubeo.

ΤΡΩ´ΓΩ, f. τρώξομαι, rodo, comedo. Τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα, Odyſſ. 6, 90. ῥαφάνας, id. Βατρ. 53.

Τρώκτης, ου, ὁ, comeſtor, vorator; (2) impoſtor, verſutus, deceptor; (3) piſcis quidam. Gl. V. tructa piſcis. A τρώγω.

Τρωκτὸς, ὴ, ὸν, qui concedi poteſt aut ſolet, edulis, veſcus. Ab eod.

Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) damnum, detrimentum, clades. Ion. pro τραῦμα. A τιτρώσκω.

Τρωματίας, ου, ὁ, ſaucius, vulneratus. A τρῶμα.

Τρωματίζω, f. ίσω, ſaucio, vulnero. Ab eod.

Τρὼξ, γὸς, ὁ, gurgulio, vermiculus, qui legumina arrodit. Gl. Vet. curculio. A τρώγω.

Τρώξαλλις, ιδος, ἡ, grillus, acetaria, Ph. eſcaria, al. Gl. V. A τρώγω.

Τρώξανα, τὰ, rami tenelli qui a pecore arrodi ſolent. Ab eod.

Τρωξάρτης, ου, ὁ, panivorus, nomen muris in Batrachom. ver. 108, &c. Ex τρῶξις, & ἄρτος, panis.

Τρώξιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui comedi poteſt aut ſolet, edulis, veſcus. A τρώγω.

Τρῶξις, εως, ἡ, eſio, roſio. Ab eod.

Τρωπάσκετο, vide τρωπάω.

Τρωπάω, verto, converto; in fugam verto; τρωπάσκετο in fugam vertebatur. imperf. Ion. pro ἐτρωπᾶτο, Il. 11, 567.

Τρῶσις, εως, ἡ, vulneratio, vulnus, ictus. A τιτρώσκω.

Τρωτὸς, ὴ, ὸν, vulneratus, læſus; (2) vulnerabilis, qui vulnerari lædive poteſt. A τιτρώσκω.

Τρώϋμα, ατος, τὸ, Ionice pro τραῦμα, vulnus, Suic.

Τρωχάω, ῶ, curro. Poët. pro τροχάω. Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι, Hom. Il. 22, 163.

Τρώω, vulnero.

Τυγχάνω, f. τεύξομαι, vel τυχήσω, ſum; (2) accidit, ut ſim, forte ſum, contingo, evenio, accido; (3) adſequor, attingo, adipiſcor, impetro, Gl. V. ἔτυχεν, conſecutus eſt, Gl. V. ὁ τυχὼν quilibet, Ph. τυχόντες, adepti, Ph. τῇ τυχούσῃ, qualibet, Ph. a. 2. Τυχὼν ἀνὴρ, vulgaris, Longin. 9. Τυγχάνειν συγγνώμης, ἐλέου, εἰρήνης, βοηθείας, δίκης, &c. Dem. Καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ, Soph. Aj. 527. Ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες, Ariſt. Av. 1229. Κεῖνος δ' ὀλβιώτατος, ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν, Eur. Hec. 628.

Τυκάνη, ης, ἡ, tribula, Ph. A τύκω.

Τυκίζω, f. ίσω, ſcalpo, polio. Τοὺς δὲ (λίθους) ἐτύκιζον αἱ Κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν, Ariſt. Av. 1143. A τύκος.

Τύκος, ſive τύχος, ου, ὁ, inſtrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus. A τύκω.

Τυκτὸς, ἡ, ὸν, factus, fabricatus. A τεύχω.

Τύκω, paro; τετύκοντο, parabant, pro ἐτύκοντο, imperf. Τετύκοντο δαῖτα, Il. 1, 467. δόρπον, Odyſſ. 12, 307. A τεύχω.

Τύλα, ſive τύλη, ης, ἡ, callus; (2) culcitra, lodix. A τύλος.

Τυλεία, ας, ἡ, τυλεῖον, ου, τὸ, & τυλία, ας, ἡ, culcitra. Ab eod.

Τυλίσσω, ſive τυλίττω, f. ξω, in modum culcitræ convolvo; (2) perſcrutor, indago. Οὐδ' ἐτυλίχθη τὰν ψυχὰν, Theocr. 23, 54. Ab eod.

Τυλόεις, όεσσα, όεν, calloſus. Ab eod.

ΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, callus, ſeu callum, cutis in aliqua corporis parte obdurata ex labore vel opere; (2) clavus ligneus vel etiam nodus; etiam pudendum apud Heſ. Et τύλοι, pl. pili ſuperciliorum, Poll.

Τυλόω, ῶ, f. ώσω, calloſum reddo, callum obduco; τυλοῦμαι, calleo, Gl. V. τετύλωμαι, calleo, Gl. V. p. paſſ. τετυλωμένος, calloſus, Gl. V. p. part. paſſ. Ὁ μὲν χαλινὸς ἄγαν ταῖς γνάθοις ἐνοχλῶν τυλοῖ τὸ στόμα, Xen. A τύλος.

Τυλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, calloſus. Ph. tuberus. Ab eod.

Τύλωμα, ατος, τὸ, callum. A τυλόω.

Τύλωσις, εως, ἡ, occalleſcentia. Ab eod.

Τυλωτὸς, ἡ, ὸν, nodoſus. A τυλόω.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, venefica, quod circa ſepulcra verſetur. Ab eod.

Τυμβιὰς αὐδὴ, vox ſepulchralis, Suic. A τύμβος.

Τυμβεία, ας, ἡ, tumulatio, inhumatio. A τυμβεύω.

Τυμβείτης, ου, ὁ, ſepulchralis. Ab eod.

Τύμβευμα, ατος, τὸ, id, quod buſto infertur, cadaver. Ab eod.

Τυμβεύω, f. εύσω, buſto infero, tumulo, ſepelio; (2) devoro, in ventre quaſi ſepelio. Σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ, Soph. Aj. 1082. χοὰς, id. El. 408. Οὐχ ὧδε ναύτας ὀλουμένους τυμβεύομεν, Eur. Hel. 960. Ab eod.

Τυμβήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, aptatus & conditus monumento. Ex τύμβος, & ἄρω, apto.

Τυμβογέρων, οντος, ὁ, ſenex capularis, ſilicernium. Ex τύμβος, & γέρων, ſenex.

Τυμβονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in monumentis paſcitur, monumenta obſidens. Ex τύμβος, & νέμω, paſco.

ΤΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, buſtum, ſepulchrum, tumulus.

Τυμβοχοέω, ῶ, f. ήσω, tumulum ſtruo, tumulo, ſepelio, humo adgeſta tego. Ex τύμβος, & χοέω, ſeu χέω, aggerem ſtruo.

Τυμβοχοὴ, ῆς, vel τυμβοχοΐη, ης, ἡ, tumulus. A τυμβοχοέω.

Τυμβόχωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, buſto vel ſepulchro adgeſto exſtructus; (2) effoſſus. Ex τύμβος, & χωστὸς, e terra exſtructus.

Τυμβωρυχέω, ῶ, f. ήσω, buſta eruo, buſta fodiendo aperio, ut ſepulchra depræder, ſepulchra deprædor. A τυμβωρύχος.

Τυμβωρυχία, ας, ἡ, ſepulchrorum effoſſio. Ab eod.

Τυμβωρύχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui buſta eruit, ſpoliator mortuorum. Ph. viſpillator, ſepulchri violator, Ariſt. Ran. 1266. Ex τύμβος, & ὀρύσσω, fodio.

Τύμμα, ατος, τὸ, ictus, vulnus, percuſſus, plaga. A τύπτω.

Τυμμὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Τυμπανίας, ου, ὁ, ut τυμπανίας ὕδρωψ, hydropis ſpecies, quo venter ut tympanum intenditur pulſuſque ſonat. A τύμπανον.

Τυμπανίζω, f. ίσω, tympanum pulſo ſeu tundo; (2) fuſtibus cædo. Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, Hebr. 11, 35. A τύμπανον.

Τυμπάνιον, ου, τὸ, parvum tympanum. Dim. a τύμπανον.

Τυμπανισμὸς, οῦ, ὁ, tympani pulſatio. A τυμπανίζω.

Τυμπανιστὴς, οῦ, ὁ, tympaniſta, qui tympanum pulſat. Ab eod.

Τυμπανίστρια, ας, ἡ, tympaniſtria, quæ tympanum pulſat. A τυμπανιστής.

Τυμπανίτης, ου, ὁ, ut τυμπανίτης ὕδρωψ, hydrops, quo venter tympani inſtar extenditur pulſuſque pariter reſonat. A τύμπανον.

Τυμπανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tympano ſimilis. Ex τύμπανον, & εἶδος, forma, figura.

Τυμπανόεις, εντος, ὁ, ut τυμπανόεις ὕδρωψ, idem quod τυμπανίτης.

Τύμπανον, ου, τὸ, tympanum, inſtrumentum quo pulſato ſonus cietur; (2) palus; machina illa, ad quam devincti plagis adficiebantur; (3) fuſtis, baculus. A τύπτω.

Τυμπανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tympano ſimilis, tympanum referens. A τύμπανον.

Τύνη, tu. Dor. pro σύ.

ΤΥ'ΝΟΣ, vel τυνὸς, parvus, Heſ.

Τυννοῦτος, parvillus, parvulus, tantillus. A τύνος.

Τυντλάζω, lutum calco, Ariſt. Pace 1157. A ſeq.

Τυντλὸς, οῦ, ὁ, lutum, Heſ.

Τυντλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lutoſus. A præc.

Τύπανον, ου, τὸ, idem quod τύμπανον.

Τυπὰς, άδος, ἡ, malleus. A τύπτω.

Τυπετὸς, οῦ, ὁ, percuſſio, verberatio; (2) planctus, plangor. A τυπέω.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, ictus, percuſſus, plaga. A τύπτω.

Τυπικὸς, ἡ, ὸν, figuratus, ſymbolice innuens & figurans. A τύπος.

Τυπικῶς, figurate, ſymbolice. A præc.

Τυπὶς, ίδος, ἡ, malleus. A τυπή.

Τύπος, ου, ὁ, forma, formula, norma, tenor, inſtitutum, Ph. conſtitutum, Gl. Vet. ſignum, effigies, exemplar. A τύπτω.

Τυπόω, ῶ, f. ώσω, formo, informo, figuro, ſignum inprimo vel inſculpo. Ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν τῇ σφραγῖδι τοῦ Μαρκέλλου, App. A τύπος.

Τυπτέω, f. ήσω, cædo, verbero, pulſo; τυπτηθεὶς, cæſus, Ph. τυπτηθὲν, batutum, Ph. a. 1. part. paſſ. Οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε, Ariſt. Plut. 21. Ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι, id. Nub. 1182. A τύπτω.

ΤΥ'ΠΤΩ, f. ύψω, verbero, percutio, pulſo, tundo, cædo, ferio; τύπτομαι, vapulo. Οὐ καὶ σὺ τύπτῃ τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί, vapulas, Ariſt. Ran. 655.

Τυπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, non exactus, rudi deſcriptione comprehenſus. A τύπος.

Τυπωδῶς, *Adv.* craſſiore Minerva, craſſiore Muſa. A τυπώδης.

Τύπωμα, ατος, τὸ, figura, idem quod τύπος. A τυπόω.

Τύπωσις, εως, ἡ, figuratio, formatio, expreſſio. Ab eod.

Τυπωτὸς, ἡ, ὸν, informatus, expreſſus, effictus. Ab eod.

Τυραννεῖον, ου, τὸ, domus ſeu domicilium tyranni. A τύραννος.

Τυραννεύω, f. εύσω, ſum τύραννος, regno, impero. Ἀλλὰ ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσιν, Ariſt. Lyſ. 634. Γαίας τυραννεύουσιν φίλοι βασιλῆες δικαίως, Eur. El. 885. Ab eod.

Τυραννέω, ῶ, f. ήσω, dominor, tyrannus ſum, tyrannidem obtineo. Πότερα τυραννεῖν, ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις; Eur. Ph. 563. Τυραννήσας στοιχεῖα, Plat. Τῶν πόλεων αἳ μὲν τυραννοῦνται, id. Ab eod.

Τυραννησείω, cupio τυραννεῖν, tyrannidem & imperium adfecto. A τυραννέω.

Τυραννία, ας, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. A τύραννος.

Τυρανniάω, ῶ, tyrannidem adfecto. A τυραννία.

Τυραννίζω, f. ίσω, cum tyranno facio, Dem. A τύραννος.

Τυραννικὸς, ἡ, ὸν, tyrannicus, ad tyrannum pertinens, a tyranno profectus, tyrannum decens, tyrannidem exercens; (2) dominandi peritus. A τύραννος.

Τυραννικῶς, *Adv.* tyrannice, tyrannorum more. A τυραννικός.

Τυραννὶς, ίδος, ἡ, regnum, imperium; (2) tyrannis, dominatus injuſtus & crudelis, ſumma potentia; (3) uxor tyranni ſeu principis. A τύραννος.

Τυραννοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui ad tyrannidem inſtruit, qui tyrannum eſſe docet. Ex τύραννος, & διδάσκαλος, *magiſter.*

Τυραννοκτονέω, ῶ, f. ήσω, tyrannum occido ſeu interficio. *Paſſ.* τυραννοκτονέομαι, tanquam tyrannus occidor. A τυραννοκτόνος.

Τυραννοκτονία, ας, ἡ, tyrannorum ſeu tyranni occiſio aut cædes; tyrannicidium, Gl. V. Ab eod.

Τυραννοκτονικὸς, ἡ, ὸν, ad tyrannicidam pertinens, Suic. A τυραννοκτονία.

Τυραννοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tyrannicida, tyranni occiſor ſeu interfector. Ex τύραννος, & κτείνω, *occido.*

ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, tyrannus, tyranna, rex, regina. *Adject.* tyrannicus, ad tyrannum pertinens.

Τυραννοφόνος, ου, ὁ, ἡ, tyrannicida, Suic. A τύραννος, & φόνος, *cædes.*

Τυραννόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, tyrannico ſenſ tumidus. Ex τύραννος, & φρὴν, *mens.*

Τυρβάζω, f. άσω, turbas ſeu tumultum excito, tumultuor; τυρβάζομαι, turbor, ſolicitus ſum. Μεριμνᾷς ϗ τυρβάζῃ πε πολλὰ, Luc. 10, 41. Τὸν πηλὸν ὥσπ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων, Ariſt. Veſ 249. A τύρβη.

Τύρβη, ης, ἡ, tumultus, turbæ; (2) incondi hominum multitudo. Ab & pro σύρβη.

Τυρεία, ας, ἡ, lactis coagulatio, & in caſeum denſatio; (2) confectio caſei. τυρός.

Τύρευσις, εως, ἡ, idem. A τυρεύω.

Τυρεύω, f. εύσω, in caſeum cogo & denſo; (2) agito, turbo, commiſceo, mach nor, ſtruo, fabricor. Ὁ δὲ ἔνδον ἐτύρευε ταῦτα, Dem. A τυρός.

Τυροβόλιον, ου, τὸ, id, in quod conjiciuntur caſei, fiſcella. Ex τυρὸς, & βάλλω, *jacio.*

Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris, ſic dicti ab excavando caſeo; in Batrachom. ver. 136. Ex τυρὸς, & γλύφω, *ſcalpo.*

Τυρόεις, όεσσα, όεν, caſeoſus. A τυρός.

Τυρόκνηστις, ἡ, radula caſeo radendo. Ex τυρὸς, & κνάω, *rado.*

Τυροκόσκινον, ου, τὸ, caſeus cretus in cerniculo, vel cribrum, quo caſeus cernitur. Ex τυρὸς, & κόσκινον, *cribrum.*

Τυροποιέω, ῶ, f. ήσω, caſeum facio ſeu cogo. Ex τυρὸς, & ποιέω, *facio.*

Τυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, caſeos vendo; (2) pondero & examino more eorum, qui caſeos venditant. Τυροπωλῆσαι τὴν τέχνην, Ariſt. Ran. 1502. Ex τυρὸς, & πωλέω, *vendo.*

ΤΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, caſeus.

Τυρόω, ῶ, f. ώσω, coagulo & in caſeum cogo; (2) agito, turbo, commiſceo. Τυροῦντες ἅπαντα, Athen. A τυρός.

ΤΥ'ΡΣΙΣ, εως, ἡ, turris, propugnaculum.

Τύρσος, ου, ὁ, idem, Suid.

Τυρχὴ, ῆς, ἡ, furca. Quæ eſt ὑρχὴ, R.

Τυρωτὸς, ὴ, ὸν, caſeatus, Gl. V. A τυρέω.

Τυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caſeoſus, qui e genere caſeorum eſt. A τυρός.

Τυτθὸς, ὴ, ὸν, vel τυτθὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, parvus, puſillus. Hinc *Adv.* τιτθὸν, paululum. A τιτθός.

Τυφεδανὸς, οῦ, ὁ, decrepitus & cujus cadaver propediem cremandum eſt. A τυφεδών.

Τυφεδὼν, όνος, ἡ, accenſio, inflammatio. A τύφω.

Τύφη, ης, ἡ, planta aquatica, ſive paluſtris. Ab & pro τίφη.

Τυφλῖνοι, ων, οἱ, ſerpentes cæci, cæciliæ. A τυφλός.

Τυφλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cæcigena, Gl. V. Ex τυφλὸς, & γείνομαι, *naſcor.*

Τυφλοπλαστέω, ῶ, cæcum fingo. Ex τυφλὸς, & πλάστης, *fictor.*

ΤΥΦΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, cæcus, oculis captus; (2) qui non videtur, vix apparens, obſcurus.

Τυφλόστομα, τὸ, obſcurum oſtium. Ex τυφλὸς, & στόμα, ος, *oſtium.*

Τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. A τυφλός.

Τυφλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cæcum ferens. Ex τυφλὸς, & φέρω, *fero.*

Τυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco, obcæco, oculis privo. Ὄψιν τυφλώσας, Eur. Ph. 771. Τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαὶ, Pind. Ol. 12, 13. A τυφλός.

Τυφλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui mutus ſedet & velut attonitus ſenſibuſque captus. Ab eod.

Τύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio ſeu obcæcatio; (2) cæcitas. A τυφλόω.

Τυφλώττω, cæcus ſum, cæcutio. Ὁ δὲ Πλαυτιανὸς τυφλώττων τῇ ἐπιθυμίᾳ, Herodian. lib. 3. A τυφλός.

Τυφλὼψ, ωπὸς, ὁ, cæcus; (2) ſerpens quidam. Ex τυφλὸς, & ὢψ, *oculus.*

Τυφογέρων, οντος, ὁ, faſtuoſus ſenex, Ariſt. Nub. 905. Ex τύφος, & γέρων, *ſenex.*

Τυφομανία, ας, ἡ, inſolentia & faſtus cum furore, ſeu furor cum inſolentia & faſtu conjunctus. Ex τύφος, & μανία, *furor.*

Τύφος, ſeu τῦφος, ου, ὁ, fumus; (2) jactantia, arrogantia, faſtus, inſolentia; (3) ſtupor attonitus. A τύφω.

Τυφόω, ῶ, f. ώσω, fumo infeſtō vel eneco; (2) effero, inſolentem reddo; τετυφωμένος, inflatus, p. paſſ. part. Τετύφωται μηδὲν ἐπιστάμενος, 1 Tim. 6, 4. τυφωθεὶς, ib. 3, 6. Ἐπὶ πλούτῳ τετυφωμένος, Luc. A τύφος.

ΤΥ'ΦΩ, f. θύψω, fumum excito; (2) accendo, incendo, inflammo, uro; τύφομαι, fumo, Gl. V. Λῖνον τυφόμενον οὐ σβέσει, Matt. 12, 20.

Τυφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, decrepitus & capularis; (2) faſtuoſus, elatus, arrogans. A τύφος.

Τυφὼν, ῶνος, ὁ, ventus quidam repentinus, procella, vortex igne factus, ſeu vortex procelloſus & everberans. Gl. V. τύφων, δαίμων, Typho. A τύφω.

Τυφωνικὸς, οῦ, ὁ, typhonicus. A τυφών.

Τυφωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis vehementi turbini. Ex τυφὼν, & εἶδος, *figura.*

Τυφωνοειδῶς, *Adv.* vehementi turbine. A τυφωνοειδής.

Τυφὼς, ῶ, ὁ, idem quod τυφὼν, a τύφω.

Τυχαῖον, ου, τὸ, delubrum fortunæ. A τύχη.

Τυχαῖος, αία, αῖον, fortuitus. Ab eod.

Τυχέω, f. ήσω, conſequor, nanciſcor, contingo. Ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας, Il. 4, 106. κατὰ κληῖδα, ib. 5, 579. κατὰ ζωστῆρα, ib. 12, 189. Τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς, Odyſſ. 14, 334. A τυγχάνω.

Τύχη, ης, ἡ, fortuna; (2) eventus ſeu caſus fortuitus. Τὴν ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος, ante eventum, Soph. Trach. 737. A τυγχάνω.

Τυχηρὸς, ρὰ, ρὸν, fortuitus; τυχηρὰ, adventitia bona, Gl. V. A τύχη.

Τυχηρῶς, caſu, fortuito, Gl. V. A præc.

Τυχικὸς, ὴ, ὸν, fortuitus. Ab eod.

Τυχικῶς, *Adv.* fortuito, caſu. A τυχικός.

Τυχὸν, fors, fortaſſe, forſitan, forſan, Ph. A τυγχάνω.

Τυχόντως, *Adv.* prout contigit ſeu contigerit, quolibet modo, temere, utcumque. A τυχὼν, όντος.

ΤΩΘΑ'ΖΩ, f. άσω, dicteriis inceſſo, irrideo, mordeo opprobriis, cavillor, conviciis inceſſo. Ἵν' αὐτὸν τωθάσω νανικῶς, Ariſt. Veſp. 1351.

Τωθασμὸς, οῦ, ὁ, irriſio, ludibrium. A τωθάζω.

Τωθαστὴς, οῦ, ὁ, irriſor. A τωθάζω.

Τωθαστὶ, *Adv.* ſcoptice, irriſorie, cum irriſione, Suic. Ab eod.

Τωθαστικὸς, ὴ, ὸν, irriſorius. Ab eod.

Τωθαστικῶς, *Adv.* irriſorie, cum irriſione. A τωθαστικός.

Τῳόντι, *Adv.* revera, in veritate, Plato.

Τῶς, ſic. Dor. pro οὕτως, & ὡς.

Υ.

Υ. Littera Græcorum vigeſima, quæ ſuo nomine υ ψιλὸν vocatur; (2) nota numeralis valens *quadringenta*, & cum lineola inferne appoſita ͵υ, *quadringenta millia.*

Ὗ, *Adv.* olfacientis.

Ὑάγχη, ης, ἡ, angina porcina. Ex ὗς, & ἄγχω, *ango.*

Ὑάδες, ων, αἱ, Hyades, ſtellæ quædam in cornibus tauri. Ph. ſucculæ. Ab ὕω, *pluo.* quoniam ortu occaſuque ſuo pluvias largoſque imbres concitare creduntur.

Ὕαινα, ης, ἡ, ſuccula, porcella; (2) piſcis quidam; (3) hyæna, fera ex genere luporum. Ab ὗς, *ſus.*

Ὑακίζω, f. ίσω, pluo. Ab ὕω.

Ὑακίνθια, ων, τὰ, Hyacinthia, feſtum in honorem Hyacinthi pueri. Ab Ὑάκινθος.

Ὑακινθίζω, hyacinthum refero. Ab eod.

Ὑακινθινοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hyacinthino tinctus colore. Ex ὑακίνθινος, & βάπτω, *tingo.*

Ὑακίνθινος, ίνη, ινον, hyacinthinus, purpureus ſeu ſubniger in modum hyacinthi. Ab ὑάκινθος.

ΥΑ'ΚΙΝΘΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, hyacinthus, nomen herbæ & floris. Ph. vaccinium; (2) nomen gemmæ, ſic dictæ a colore floris hyacinthi; (3) lana, aut fila hyacinthino colore imbuta.

Ὑακινθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hyacinthinus, hyacintho ſimilis. Ab ὑάκινθος.

Ὑάλεος, έα, εον, *contr.* ὑαλοῦς, ῆ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕαλος.

Ὑαλίζω, vitrum imitor colore & pelluciditate. Ab eod.

Ὑάλινος, ίνη, ινον, vitreus. Ab ὕαλος.

Ὑαλῖτις, ιδος, ἡ, vitraria. Ab eod.

Ὑαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vitreus, vitrum referens, pellucidus. Ex ὕαλος, & εἶδος, *ſpecies.*

Ὑαλόεις, όεσσα, όεν, vitro ſimilis, vitreus; (2) ſplendidus, pellucidus. Ab eod.

ὝΑΛΟΣ, ου, ἡ, vel ὁ, vitrum; (2) electri ſive ſuccini genus, vitri inſtar pellucidum.

Ὑαλοτέχνης, ου, ὁ, artifex vitri conficiendi. Ex ὕαλος, & τέχνη, *ars.*

Ὑαλουργεῖον, ου, τὸ, vitrarium, Gl. Vet. A ſeq.

Ὑαλουργὸς, οῦ, ὁ, qui vitra conficit, vitrarius, vitriarius. Ex ὕαλος, & ἔργον, *opus.*

Ὑβάζω, f. άσω, vomo; (2) incurvo me, ut vomentes ſolent. Ab ὑβὸς, *curvus.*

Ὑββάλλω, ſubjicio, Dor. pro ὑποβάλλω.

Ὑβλαῖος, αία, αῖον, Hyblæus. Hinc μέλι ὑβλαῖον, mel hyblæum, i. e. optimum, quale fertur in Hybla fuiſſe propter thymi copiam. Ab ὕβλη, *Hybla.*

ΥΒΟ'Σ, ὴ, ὸν, curvus, inflexus.

Ὕβος, ου, ὁ, tuber in dorſo cameli. Ab ὑβός.

Ὑβόω, ῶ, f. ώσω, curvo, incurvo. Ab eod.

Ὑβρίζω, f. ίσω, injurius ſum, protervus & inſolens ſum, inſoleſco; (2) injuria & contumelia adficio; petulanter injuriam adfero; convicior, convicium facio. Οὔτοι σ' Ἀχαιῶν οἶδα μήτις ὑβρίσῃ στυγναῖσι λώβαις, Soph. Aj. 561. Ὑβρίζετ' ὡς ἀεὶ πράξοντες εὖ, Eur. Supp. 465. Ἤπου νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους; id. Iph. in Tau. 933. εἴς τινα, Ariſt. Plut. 899. Ὑβρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς, Eur. Med. 255. Ab ὕβρις.

Ὑβρισπαθέω, ῶ, injuriam patior, injuria adficior. Ex ὕβρις, & πάθος, *paſſio.*

ὝΒΡΙΣ, εως, ἡ, injuria, contumelia, flagitium, probrum, Gl. V. injuria; (2) ſtupratio, adulterium; (3) inſolentia, petulantia, ſuperbia.

Ὕβρισμα, ατος, τὸ, injuria, contumelia; (2) quod quis pro ludibrio habet. Ab ὑβρίζω.

Ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, injurioſus, contumelioſus, inſolens & protervus; (2) qui virgini aut adoleſcenti vim ac ſtuprum infert, ſtuprator. Ab eod.

Ὑβριστικὸς, ὴ, ὸν, pronus ad adficiendum injuria & contumelia. Ab ὑβριστής.

Ὑβριστικῶς, *Adv.* injurioſe, contumelioſe, inſolenter, petulanter. Ab ὑβριστικός.

Ὑβριστότατος, ου, ὁ, petulantiſſimus, inſolentiſſimus, contumelioſiſſimus, Ariſt. Veſp. 1293. Ab ὑβριστής.

Ὑβριστότερος, ου, ὁ, protervior, petulantior, inſolentior. Ab eod.

Ὑβρίστρια, ίας, ἡ, conviciatrix, ſuperba, arrogans, inſolens. Ab ὑβριστής.

Ὕβωμα, ατος, τὸ, curvamen. Ab ὑβόω.

Ὕϐωσις, εως, ἡ, adfectio ſpinæ dorſi incurvatæ, qua gibboſi fiunt. Ab eod.

Ὑγεία, ας, ἡ, ſanitas, bona valetudo. Ab ὑγιεία.

Ὑγιάζω, f. άσω, ſano, ſanitati reſtituo, & ὑγιάζομαι, ſaneſco. Τοὺς κάμνοντας ὑγιάζειν, Ariſtot. Ab ὑγιής.

Ὑγιαίνω, valeo. Λῷστον δ' ὑγιαίνειν, Theog. 255. Τὰ παρ' ὑμῖν ὑγιαίνει, Dem. Ab eod.

Ὑγίανσις, εως, ἡ, q. d. convaleſcentia, via ad ſanitatem, ſanatio. Ab ὑγιαίνω.

Ὑγιαντὸς, ἡ, ὸν, ſanabilis, qui ſanari poteſt. Ab eod.

Ὑγιαστικὸς, ἡ, ὸν, ſanandi vim habens. Ab ὑγιάζω.

Ὑγιαστὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὑγιαντός. Ab ὑγιάζω.

Ὑγίεια, ας, ἡ, ſanitas, bona valetudo. Ab ὑγιής.

Ὑγιεινὸς, ἡ, ὸν, ſanus, proſpera valetudine utens; (2) ſanitatis capax; (3) conferens ad ſanitatem corporis vel tuendam, vel recuperandam, ſalutifer, ſalutaris. Ab ὑγίεια.

Ὑγιεινῶς, *Adv.* ſane, ſalubriter. Ab ὑγιεινός.

Ὑγιηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſanus, integer, incolumis. Ab ὑγιής.

ὙΓΙΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanus, valens, incolumis, ſoſpes, integer, Ph.

Ὑγιόω, ῶ, f. ώσω, ſano, curo. Ab ὑγιής.

Ὑγιῶς, *Adv.* ſane. Ab eod.

Ὑγραίνω, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo; ὑγραίνομαι, madeſio. Ὑγραίνει γυίας, Eur. Hel. 3. βλέφαρον δάκρυσιν, ib. 679. Ab ὑγρός.

Ὕγρανσις, εως, ἡ, humectatio. Ab ὑγραίνω.

Ὑγρασία, ας, ἡ, humiditas, humor, uligo. Ab eod.

Ὑγροϐάτης, ου, ὁ, per humida ambulans. Ex ὑγρὸς, & βαίνω, *eo.*

Ὑγροϐατικὸς, ἡ, ὸν, qui humida permeat. Ab ὑγροϐάτης.

Ὑγρόϐιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in locis humidis vivit, qui in aquis degit. Ex ὑγρὸς, & βίος, *victus.*

Ὑγροκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui humida ſeu fluida alvo eſt. Ex ὑγρὸς, & κοιλία, *alvus.*

Ὑγροκολλύρια, ων, τὰ, humida collyria, quæ e ſuccis aliiſque rebus humidis componuntur. Ex ὑγρὸς, & κολλύριον, *collyrium.*

Ὑγρομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, membra habens tenera & flexibilia. Ex ὑγρὸς, & μέλος, *membrum.*

Ὑγρόμυρον, ου, τὸ, unguentum liquidum. Ex ὑγρὸς, & μύρον, *unguentum.*

Ὑγρόνοος, *contr.* ὑγρόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, humidam, i. e. mollem & effeminatam habens mentem. Ex ὑγρὸς, & νόος, *mens.*

Ὑγρόπισσον, ου, τὸ, pix liquida. Ex ὑγρὸς, & πίσσα, *pix.*

Ὑγροπορέω, ῶ, f. ήσω, per humida gradior, humida loca permeo. Νῆες ὑγροπόρουν, Epigr. Ab ὑγροπόρος.

Ὑγροπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, per humida gradiens, humida permeans. Ex ὑγρὸς, & πείρω, *permeo.*

ὙΓΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, humidus, humectus, madidus, aquatilis, in aquis degens; (2) liquidus, mollis; (3) viridis. Ὑγρὸν πνεῦμα, fluxum, inconſtans, Longin. 34.

Ὑγρόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, humidam carnem habens. Ex ὑγρὸς, & σὰρξ, *caro.*

Ὑγρότης, ητος, ἡ, humiditas, humor, uligo; (2) flexibilitas, agilitas; (3) prodigalitas, luxuria. Ab ὑγρός.

Ὑγροτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem & flexibilem habens cervicem. Ex ὑγρὸς, & τράχηλος, *cervix.*

Ὑγροτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui in humido ali ſolet. Ex ὑγρὸς, & τροφὴ, *alimentum.*

Ὑγρόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui humidis eſt oculis. Ex ὑγρὸς, & ὀφθαλμός.

Ὑγρόφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui per humida incedit, paluſtris. Ex ὑγρὸς, & φοιτάω, *ventito, incedo.*

Ὑγρῶς, *Adv.* humide, liquide, fluide; (2) molliter. Ab ὑγρός.

Ὑδαλέος, έα, έον, aquoſus, aqueus. Ab inuſ. ὕδας, pro ὕδωρ.

Ὑδαποτέω, ῶ, aquam poto, Suic. Ex ὕδας pro ὕδωρ, & πίνω, *poto.*

Ὑδαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aquoſus, aqueus; (2) fluxus, infirmus; (3) non ſincerus. Ab ὕδωρ.

Ὑδαταίνω, & ὑδαταίνομαι, aquoſus fio, aqueſco; (2) aquoſum reddo, Hipp. Ab eod.

Ὑδάτινος, ου, ὁ ϗ ἡ, aqueus, aquatilis; (2) molliculus, roſcidus. Ab eod.

Ὑδάτιον, ου, τὸ, aquula; (2) aqua pluvia. Ab ὕδας, pro ὕδωρ.

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, veſicula, Gl. V. Ab ὕδωρ.

Ὑδατόεις, όεσσα, όεν, aquoſus, aqueus, pluvioſus. Ab ὕδωρ.

Ὑδατοθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, in aqua nutritus & altus; (2) aquatilis ſeu aquaticus. Ex ὕδωρ, & θρέμμα, *alumnus.*

Ὑδατόκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, aqua lotus ſeu ablutus. Ex ὕδωρ, & κλύζω, *abluo.*

Ὑδατοποσία, ίας, ἡ, aquæ potus, Suic. Ex ὕδωρ, & πόσις, *potus.*

Ὑδατοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in aqua nutritus. Ex ὕδωρ, & τρέφω, *nutrio.*

Ὑδατόχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquoſus & perliquidus, pallidaque aut flava bile permixtus. Ex ὕδωρ, & χολὴ, *bilis.*

Ὑδατόχροος, *contr.* ὑδατόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, aqueo colore præditus; (2) aquæ ſimilis. Ex ὕδωρ, & χρόα, *color.*

Ὑδατόω, ῶ, aquoſum reddo; ὑδατοῦσθαι, aqueſcere. Ab ὕδωρ.

Ὑδατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aquoſus, multum in ſe aquæ continens. Ab eod.

Ὑδερίασις, εως, ἡ, aquæ intercutis adfectus. Ab ὑδεριάω.

Ὑδεριάω, ῶ, hydropicus ſum, intercutibus aquis laboro, Dioſc. Ab ὕδερος.

Ὑδερικὸς, ἡ, ὸν, hydropicus. Ab eod.

Ὕδερος, ου, ὁ, aqua intercus, hydrops. Ab ὕδωρ.

Ὑδερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hydropicus. Ab eod.

Ὑδέω, ῶ, celebro, canto. Ἑπτάποροι δὴ ταί γε μετ' ἀνθρώπους ὑδέονται, Aratus. Ab ὕδω, quod idem notat.

Ὑδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui perite canit; (2) ſapiens, prudens. Ab eod.

Ὑδνέω, nutrio. Ab ὕω.

Ὕδνης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὑδής.

Ὕδνον, ου, τὸ, tumor terræ, tuber; ὕδνα, tubera. Gl. V. Ab ὕω.

Ὕδος, εος, τὸ, aqua. Ab ὕω.

Ὕδρα, ας, ἡ, hydra, ſerpens aquatilis. Ab υδωρ.

Ὑδραγωγεῖον, ου, τὸ, aquæductus. Ab ὑδραγωγός.

Ὑδραγωγέω, ῶ, aquam educo. Ab eod.

Ὑδραγωγία, ας, ἡ, aquæductus, aquæ deductio. Ab eod.

Ὑδραγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, aquam educens, aquæductor, aquagium ſeu aquæductus. Ab ὕδωρ, & ἀγωγὸς, *deductor.*

Ὑδραίνω, lavo, irrigo, aqua perfundo. Μέλλω κρατῆρά τε τὸν φθιμένων ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις, Eur. Iph. in Tau. 162. Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα, Odyſſ. 4, 750. Ab ὕδωρ.

Ὑδραλέτια, molinæ, Gl. V. Ex υδωρ, & ἀλέω, *molo.*

Ὑδραλέτης, ου, ὁ, mola aquaria. Ex ὕδωρ, & ἀλέω, *molo.*

Ὑδράλμη, ης, ἡ, aqua ſalſa. Ex ὕδωρ, & ἅλμη, *ſalſugo.*

Ὑδράργυρος, ου, ὁ, argentum vivum. Ex ὕδωρ, & ἄργυρος, *argentum.*

Ὑδραύλης, ου, ὁ, organarius, Gl. V. Ex ὕδωρ, & αὐλὸς, *tibia.*

Ὑδραυλὶς, έως, ἡ, hydraula, muſicum quoddam inſtrumentum. Gl. V. ὑδραυλις, organum. Ex ὕδωρ, & αὐλέω, *tibia cano.*

Ὑδρεία, ας, ἡ, aquatio, aquæ hauſtio; (2) rigatio, irrigatio. Ab ὑδρεύω.

Ὑδρεῖον, ου, τὸ, vas, quo utimur in aquando, hydria, ſitula, urna. Ab eod.

Ὑδρέλαιον, ου, τὸ, aqua oleo miſta. Ex ὕδωρ, & ἔλαιον, *oleum.*

Ὕδρευμα, ατος, τὸ, aquarionum ratione diſpoſita manſio. Ab ὑδρεύω.

Ὕδρευσις, εως, ἡ, aquatio, aquæ hauſtio (2) rigatio, irrigatio. Ab eod.

Ὑδρευτὴς, οῦ, ὁ, aquator, Gl. V. A ſeq.

Ὑδρεύω, f. εύσω, aquor, aquam peto ſeu haurio; (2) rigo, irrigo. Gl. V. ὑδρεύω, aquo, as, or; & ὑδρεύομαι, aquor, haurio, aqueo, Gl. V. Πειρήνας ὑδρευσομένα, Eur. Tro. 197. Ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται, Odyſſ. 7, 131. Ab ὕδωρ.

Ὑδρηλὸς, ἡ, ὸν, humidus, aquoſus; (2) mollis, irriguus, aquaticus. Ab eod.

Ὑδρηχόος, ου, ὁ, aquarius, Gl. V. Ab ὕδωρ, & χέω, *fundo.*

Ὑδρία, ας, ἡ, hydria, vas aquarium, aquatilis, cadus, urna, ſitella. Ab eod.

Ὑδριὰς, άδος, ἡ, aquatica. Ab ὑδρία.

Ὑδρίον, ου, τὸ, aquula; (2) parvum va aquarium, parva hydria. Ab ὕδωρ.

Ὑδρίσκη, ης, ἡ, parva hydria, urnula. Ab ὑδρία.

Ὑδροϐαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aqua tinctus. Ex ὕδωρ, & βαφὴ, *tinctura.*

Ὑδρόγαρον, ου, τὸ, garum aqua dilutum. Ex ὕδωρ, & γάρον.

Ὑδροδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquam excipiens ſeu recipiens. Ex ὕδωρ, & δέχομαι, *excipio.*

Ὑδροθήκη, ης, ἡ, locus aquæ reponendæ deſtinatus; (2) in navi locus ad adſervandam aquam dulcem. Ex ὕδωρ, & θήκη, *locus in quo aliquid adſervatur.*

Ὑδρόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ e aqua prædicit futura. Ex ὕδωρ, & μάντις, *vates.*

Ὑδρομέδουσα, ης, ἡ, aquarum regina; (2) nomen ranæ. Ex ὕδωρ, & μέδω, *imper*

Ὑδρόμελι, ιτος, τὸ, aquæ mulſæ genus e imbre puriſſimo & melle temperatum & jam vetuſtate vini ſaporem referens. G V. aqua mulſa. Ex ὕδωρ, & μέλι, *m*

Ὑδρόμηλον, ου, τὸ, hydromalum, genus potionis ſic dictum a malis cotoneis, quæ Græc μῆλα vocant. Ex ὕδωρ, & μῆλον, *malum*

Ὑδρόμυλον, ου, τὸ, aquæ mola, Gl. V. E ὕδωρ, & μύλος, *mola.*

Ὑδρονομέομαι, οῦμαι, aquam diſpenſo, aqua admetior. Ex ὕδωρ, & νέμω, *diſtrib*

Ὑδροπαραστάται, ῶν, οἱ, aquarii. Ex ὕδω & παραστάτης, *qui a latere ſtat.*

Ὑδροποσία, ας, ἡ, aquæ potio ſeu potu Ex ὕδωρ, & πόσις, *potus.*

Ὑδροποτέω, ῶ, f. ήσω, aquam poto ſeu b bo. Ὅσος ἱκανὸς ἔσται ἐθίσαι ἡμᾶς ἀ τοὺς ὑδροποτεῖν, Xen. Cyr. 6, 18. Μηκέ ὑδροπότει, 1 Tim. 5, 23. Ab ὁδροπότ

Ὑδροπότης, ου, ὁ, aquam bibens, aquæ p tator; aquæ potor, Gl. V. Ex ὕδωρ, πίτης, *potator.*

Ὑδρορρόα, ας, ἡ, cloaca, emiſſarium, canalis per quem aqua pluvialis effluit. Ex ὕδωρ, & ῥοὴ, *fluxus.*

Ὕδρος, ου, ὁ, ſerpens aquaticus, coluber in aquis vivens, natrix; (2) ſidus quoddam. Ab ὕδωρ.

Ὑδροσκοπέω, ῶ, ſive έομαι, οῦμαι, ſpeculor ubi aqua lateat, aquas indago. Ex ὕδωρ, & σκοποῦμαι, *ſpeculor.*

Ὑδροσκόπιον, ου, τὸ, clepſydræ genus, quo horæ diſcernuntur. Ex ὕδωρ, & σκοπὸς, *ſpeculator.*

Ὑδρόσκοποι, aquilices, Gl. V. Ex ὕδωρ, & σκέπτομαι, *ſpeculor.*

Ὑδρόσπονδα, τὸ, ſacra in quibus aquæ fiebant libationes. Ex ὕδωρ, & σπονδὴ, *libatio.*

Ὑδροστάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, aqua ſtagnans. Ex ὕδωρ, & στάσιμος, *ſtans.*

Ὑδροστάσιον, ου, τὸ, ſtagnum, lacus, ſtillicidium. Ex ὕδωρ, & στάσις, *ſtatio*, ſive στάζω, *ſtillo.*

Ὑδροφάντης, ου, ὁ, qui aquas latentes detegit. Ex ὕδωρ, & φαίνω, *oſtendo.*

Ὑδροφαντικὴ, ars producendi aquas. A præc.

Ὑδροφοβία, ας, ἡ, aquæ metus ſeu timor. Ab ὑδροφόβος.

Ὑδροφοβιάω, ῶ, aquam timeo, ſeu laboro eo morbo, qui ὑδροφοβία dicitur, Dioſc. Ab ὑδροφοβία.

Ὑδροφοβικὸν, πάθος, morbus in quo aliquis a cane rabioſo commorſus aquam timet. A ſeq.

Ὑδροφόβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aquam timet. Gl. V. lymphata. Ex ὕδωρ, & φόβος, *metus.*

Ὑδροφορέω, ῶ, f. ήσω, aquam fero. Ab ὑδροφόρος.

Ὑδροφορία, ας, ἡ, aquæ geſtatio. Ab eod.

Ὑδροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquæ gerulus, lixa, calo. Gl. V. aquarius, aquæ portator. Ex ὕδωρ, & φέρω, *fero.*

Ὑδροχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aquis gaudens. Ὑδρόχαρις, nomen ranæ in Batrachom. ver. 224. Ex ὕδωρ, & χαίρω, *gaudeo.*

Ὑδροχοεῖον, ου, τὸ, aquale, Gl. V. Ex ὕδωρ, & χοὴ, *fuſio.*

Ὑδροχοεὺς, έως, ὁ, aquam fundens; (2) aquarius; *ſignum zodiaci.* Ex ὕδωρ, & χέω, *fundo.*

Ὑδροχόη, ης, ἡ, canalis, Gl. V. Ex iiſd.

Ὑδροχόος, ου, ὁ, aquarius, canalis, Gl. V. Ex iiſd.

Ὑδρόχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquam fundens. Ex ὕδωρ, & χυτὸς, *fuſus.*

Ὑδρόω, ῶ, f. ώσω, ſudo, ſudorem emitto. Ex ὕδωρ.

Ὑδρωπιάω, ῶ, hydrope laboro, hydropicus ſum, Dioſc. Ab ὕδρωψ.

Ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν, qui hydrope laborat, hydropicus. Ab eod.

Ὑδρωπιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, hydropicus. Ab eod.

Ὑδρωποειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aqua inter cutem laborans, hydropicus; (2) hydropi ſimilis, ſeroſus & aqueus. Ex ὕδρωψ, & εἶδος, *ſpecies.*

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, hydrops, aqua intercus; (2) hydropicus. Ex ὕδωρ, & ὤψ, *facies.*

ὙΔΩ, celebro, cano, dico.

ὝΔΩΡ, ὕδατος, τὸ, aqua.

Ὕειος, εία, ειον, porcinus, ſuillus. Ab ὗς, *ſus.*

Ὑεικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ὑέλεος, έα, εον, *contr.* οῦς, ῆ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕελος.

Ὑελέψης, ου, ὁ, qui vitra coquit. Ex ὕελος, & ἕψω, *coquo.*

Ὑελίζω, vitrum imitor colore & pelluciditate, in modum vitri ſum pellucidus. Ab eod.

Ὕελος, ου, ἡ, vitrum. Att. pro ὕαλος; unde & ὑελοτέχνης, ὑελουργὸς, &c. id. ſignificant, quod ὑαλ. τέχνης, ὑαλουργὸς, &c.

Ὑελῶδες, vitreum, Gl. V. Ab ὕελος.

Ὑέτιος, ία, ιον, pluvius, pluvioſus. Jovis epith. Ab ὑετός.

Ὑετόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Ὑετόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, aquæ ſeu pluviæ præſagus. Ex ὑετὸς, & μάντις, *vates.*

Ὑετὸς, οῦ, ὁ, pluvia; unde Superl. ὑετώτατος, άτη, ατον, maxime pluvius. Ab

Ὑετώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pluvialis, pluvioſus, Gl. V. Ab ὑετός.

Ὑηνία, vel ὑωνία, ας, ἡ, hara; (2) mores ſuilli, porcina inſulſitas vel ſtupiditas, ingenium ſuillum. Ab ὗς.

Ὑηνεὺς, έως, ὁ, qui porcinis eſt moribus. Ab eod.

Ὑηνὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ὕης, ου, ὁ, pluvius, epitheton Jovis. Ab ὕω.

Ὑθλέω, ῶ, f. ήσω, nugor. Gl. V. ὑθλεῖν, ineptire. Ὑθλεῖς, ἄπερρ', οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι, Ariſt. Nub. 781. Ab ὕθλος.

Ὑθλήματα, nugamenta, Gl. V. Ab ὑθλέω.

ὝΘΛΟΣ, ου, ὁ, nugæ, loquacitas.

Ὑιαρχία, ας, ἡ, principatus filii. Ex υἱὸς, & ἀρχὴ, *principatus.*

Ὑιεὺς, έως, ὁ, filius, natus, gnatus. Hinc υἷος, Ion. & υἷας, &c. Ἀμύμονες υἷες, Il. 11, 691. γνήσιοι, Odyſſ. 14, 202. Ab υἱός.

Ὑϊδῆ, ῆς, ἡ, filii filia, neptis ex filio. Ab υἱιδοῦς.

Ὑΐδιον, ου, τὸ, filiolus. Dim. ab υἱός.

Ὑϊδοῦς, οῦ, ὁ, filii filius, nepos ex filio. Ab υἱός.

Ὑιίδιον, ου, τὸ, filiolus. Dim. ab υἱός.

Ὑιικὸς, ἡ, ὸν, idem quod υἱϊκός.

Ὕιις, ὁ, filius. Ab eod.

Ὑϊκὸς, ἡ, ὸν, filialis. Ab ὕις.

Ὑϊκῶς, *Adv.* filialiter, filii more. Ab υἱϊκός.

Ὕινος, η, ον, ſuinus, ſuillus. Ab ὗς.

Ὑιοθεσία, ας, ἡ, adoptio in filium. Gl. V. adrogatio, adoptio. Ex υἱὸς, & θέσις, *adoptio.*

Ὑιοθετέω, ῶ, f. ήσω, adopto. Ab υἱόθετος.

Ὑιόθετος, ου, ὁ, adoptatus, pro filio receptus. Ex υἱὸς, & τίθημι, *pono.*

Ὑιοπατορία, ας, ἡ, q. d. filiopaternitas, Suic. Ab υἱοπάτωρ.

Ὑιοπάτωρ, ορος, ὁ, q. d. filio-pater, Suic. Ex υἱὸς, & πατὴρ, *pater.*

Ὑιοποιέω, ῶ, f. ήσω, filium facio, filium adopto, adopto. Gl. V. υἱοποιοῦμαι, adopto. Ex υἱὸς, & ποιέω, *facio.*

Ὑιοποίησις, εως, ἡ, adoptio. Ab υἱοποιέω.

Ὑιοποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, adoptatus, adoptivus. Gl. V. υἱοποιητὸς, adoptivus. Ab eod.

ὙΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, filius, gnatus, natus.

Ὑιότης, ητος, ἡ, q. d. filiatio, τὸ filium eſſe, vel filium appellari. Ab υἱός.

Ὑιόω, ῶ, f. ώσω, adopto. Ab eod.

Ὑιωνεὺς, έως, ὁ, idem quod υἱωνός.

Ὑιωνὴ, ῆς, ἡ, filia filii, neptis ex filio. Ab υἱωνός.

Ὑιωνὸς, οῦ, ὁ, filii filius, nepos. Ab υἱός.

ὝΚΕΛΟΣ, έλη, ελον, ſanus.

ὝΚΗΣ, vel ὕκκης, ου, ὁ, piſcis quidam.

Ὕλαγμα, ατος, τὸ, latratus. Ab ὑλάω.

Ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) clamor. Ab eod.

Ὑλάζομαι, f. άσομαι, ligna colligo, lignor. Ab ὕλη.

Ὑλαῖος, αία, αῖον, ſilveſtris; (2) luxurians frondibus & ſilveſcens; (3) materialis. Ab eod.

Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, latratus. Ab ὑλάω.

Ὑλακόμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad latratum fato quodam natus; (2) latrando ſe exercens & fatigans. Ex ὑλακὴ, & μόρος, *fatum.*

Ὑλακτέω, ῶ, f. ήσω, latro, allatro, latratu proſequor; ὑλακτοῦσι, latrant, baubantur, Ph. Ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας, Ariſt. Veſp. 898. Τοὺς δὲ προϊόντας ἀποδιδράσκειν ὑλακτοῦντας, Luc. Ab ὑλάω.

ὙΛΑ'Ω, f. άσω, latro.

ὝΛΗ, ης, ἡ, materia, materies; (2) ſilva; (3) fæces cibi decocti.

Ὑληβάτης, ου, ὁ, ſilvigradus, qui per ſilvas graditur. Ex ὕλη, & βαίνω, *eo.*

Ὑληγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. ex materia natus, corporeus. Ex ὕλη, & γένος, *genus.*

Ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν, ſilvoſus, arboribus denſus & opacus. Ab ὕλη.

Ὑληκοίτης, ου, ὁ, cubile in ſilvis habens. Ex ὕλη, & κοίτη, *cubile.*

Ὕλημα, ατος, τὸ, frutices & ſtirpes humiliores mediæ inter arbores & herbas. Ab ὕλη.

Ὑλημανέω, ῶ, f. ήσω, ſilveſco. Ex ὕλη, & μαίνομαι, *inſanio.*

Ὑληουργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria. Ab ὑληουργός.

Ὑληουργὸς, οῦ, ὁ, faber lignarius. Ex ὕλη, & ἔργον, *opus.*

Ὑλητόμος, ου, ὁ, lignicida, lignator. Ex ὕλη, & τέμνω, *cædo.*

Ὑληφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui materiam ſeu ligna comportat. Ex ὕλη, & φέρω, *geſto.*

Ὑλήωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſilvæ cuſtos. Ex ὕλη, & ὠρέω, *cuſtodio.*

Ὑλίαι, ῶν, αἱ, præſegmina coriorum; (2) res fæculentæ. Ab ὕλη, *fæx.*

Ὑλίζω, f. ίσω, defæco, fæcibus expurgo, vel per colum transfundo defæcandi cauſſa; liquo, colo, Gl. V. Dioſc. Ab eod.

Ὑλικὸς, ἡ, ὸν, materialis; (2) craſſus, mundanis ſordibus inquinatus. Ab eod.

Ὑλισμὸς, οῦ, ὁ, fuſio, Gl. V. Ab ὑλίζω.

Ὑλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum, cribrum, ſacculus per quem aliquid transfunditur, ut a fæcibus repurgetur. Gl. V. ſaccus, ſaccus vinarius. A ὑλίζω.

Ὑλιστήριον, ου, τὸ, idem & ab hoc ipſo.

Ὑλίστριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ὑλοβάτης, ου, ὁ, ſilvaticus, in ſilva degens. Ex ὕλη, & βαίνω, *eo.*

Ὑλόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſilvis degens, e frondibus ac ſilveſtribus fructibus vivens. Ex ὕλη, & βίος, *vita.*

Ὑλογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in ſilvis vel frutetis natus. Gl. V. ſylva natus. Ex ὕλη, & γείνομαι, *naſcor.*

Ὑλοκάτοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſilvicola, Gl. V. Ex ὕλη, & κατοικέω, *inhabito.*

Ὑλόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſilvis ſeu arboribus comans, arboribus ſilvoſus. Ex ὕλη, & κόμη, *coma.*

Ὑλομανέω, ῶ, f. ήσω, inutili fruticatione luxurio & fere inſanio, frondibus ac ſarmentis luxurio. Gl. V. ὑλομανεῖν, ſilveſcere, Hipp. Ab ὑλομανής.

Ὑλομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui mirum in modum ſilvis gaudet, ſilvoſus. Ex ὕλη, & μαίνομαι, *inſanio.*

Ὑλομαχέω, ῶ, f. ήσω, in ſaltibus pugno, Suic. Ex ὕλη, & μάχομαι, *pugno.*

Ὑλόνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſilvis degens, Suic. Ex ὕλη, & νέμω, *paſco.*

Ὑλοτομέω, ῶ, f. ήσω, materiam cædo, ſuccido, ligna in ſilvis cædo. Ab ὑλοτόμος.

Ὑλοτομία, ας, ἡ, materiæ ſucciſio; (2) ars ſeu ſcientia cædendi ligna & materiam. Ab eod.

Ὑλοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad ſuccidendas arbores aptus; (2) lignorum cæſor. Ab eod.

Ὑλουργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria. A ſeq.

Ὑλουργός, οῦ, ὁ, materiarius, ſeu lignarius faber. Ex ὕλη, & ἔργον, *opus*.

Ὑλοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſilvas depaſcitur, qui in ſilvis paſcitur ſeu degit. Ex ὕλη, & φάγος, *edax*.

Ὑλοφορϐός, οῦ, ὁ, in ſilvis paſcens; (2) paſtor. Ex ὕλη, & φέρϐω, *paſco*.

Ὑλοφορέω, ῶ, f. ήσω, materiam comporto. Ab ὑλοφόρος.

Ὑλοφόρος, ου, ὁ, qui materiam & ligna comportat; (2) calo. Ex ὕλη, & φέρω, *fero*.

Ὑλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſilvoſus, arboribus denſus & opacus. Gl. Vet. ſilveſter; (2) qui craſſiæ materiæ eſt, fæculentus. Ab ὕλη.

Ὑλωρός, οῦ, ὁ, ſilvæ cuſtos. Ex ὕλη, & ὠρέω, *cuſtodio*.

Ὑμεδαπός, οῦ, ὁ, veſtras, conterraneus, eodem vobiſcum loco natus. Ex ὑμεῖς, & δάπεδον, *ſolum*.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, Hymenæus; (2) nuptiarum præſes genius; (3) nuptiale carmen; (4) nuptiæ. Ab ὑμήν.

Ὑμεναιόω, ῶ, f. ώσω, uxorem duco; (2) hymenæum cano. Οὐ γὰρ οἷόν τε ἡμῖν πρὶν διδόναι, πρὶν καὶ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ, Ariſt. Pace, 1121. Ab ὑμέναιος.

Ὑμενοιάω, ῶ, idem & ab eod.

Ὑμενοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, membranæ ſpeciem gerens, membranaceus; (2) membrana conſtans. Ex ὑμήν, & εἶδος, *forma*.

Ὑμενάδης, εος, ὁ καὶ ἡ, membranaceus, ſeu tenui membrana conſtans; (2) membranæ ſpeciem gerens. Ab ὑμήν, *membrana*.

Ὑμενόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, alas membranaceas habens, ut veſpertiliones & cicadæ. Ex ὑμήν, & πτερόν, *ala*.

Ὑμενόστρακος, ου, ὁ καὶ ἡ, teſta tenui & ſubtili velut membrana tectus ſeu conſtans. Ex ὑμήν, & ὄστρακος, *teſta*.

Ὑμενώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, membranaceus, tenui membrana conſtans. Ab ὑμήν.

Ὑμέτερος, έρα, ερον, veſter; (2) tuus. Ab ὑμεῖς.

ὙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunica ſeu tunicula; (2) carmen nuptiale, Hymen; (3) membrana, qua involutus eſt fœtus.

Ὑμνείω, carmine celebro, hymnis decanto; poët. pro ὑμνέω.

Ὑμνέω, ῶ, f. ήσω, carmine celebro, hymnis decanto; (2) prædico, celebro, laudo; (3) convicior, incuſo ſeu accuſo, carmine perſtringo & diffamo, deploro & lamentor. Χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά, Soph. El. 384. Ἀργεῖαι τέ νιν ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν, Eur. Iph. in Tau. 368. Ὑμνηθήσεται πόλις, id. Ion. 1635. Ὕμνησαν σεμνὰν Θέτιν, Pind. Nem. 5, 47. τοὺς θεούς, Xen. Cyr. 8, 6. ἀπιστοσύναν, Eur. Med. 423. Ab eod.

Ὑμνηπολέω, ῶ, f. ήσω, circa hymnos & carmina verſor. Ab ὑμνηπόλος.

Ὑμνηπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circa hymnos verſatur, poëta. Ex ὕμνος, & πολέω, *verſor*.

Ὕμνησις, εως, ἡ, celebratio quæ fit hymnis aut carmine; (2) laudum decantatio. Ab ὑμνέω.

Ὑμνητήρ, ῆρος, ὁ, laudator, *proprie* carminibus. Ab eod.

Ὑμνητής, οῦ, ὁ, cantator, Gl. V. Ab eod.

Ὑμνητικός, ή, όν, laudes decantans. Ab eod.

Ὑμνητός, ή, όν, celebris, laudibus celebrandus. Ab eod.

Ὑμνογράφος, ου, ὁ, hymnorum ſcriptor. Ex ὕμνος, & γράφω, *ſcribo*.

Ὑμνοθέτης, ου, ὁ, idem. Ex ὕμνος, & τίθημι, *pono*.

Ὑμνολογέω, ῶ, hymnum canto, celebro. Ex ὕμνος & λόγος, *ſermo*.

Ὑμνολογία, ας, ἡ, hymnorum decantatio. Ab ὑμνολόγος.

Ὑμνολογίζω, f. ίσω, hymnum dico. Ab eod.

Ὑμνολόγος, ου, ὁ, hymnos dicens. Ex ὕμνος, & λόγος, *ſermo*.

Ὑμνοποιός, οῦ, ὁ, qui hymnos conficit; (2) poëta laudes celebrans. Ex ὕμνος, & ποιέω, *facio*.

Ὑμνοπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circa laudes verſatur. Ex ὕμνος, & πολέω, *verſor*.

Ὕμνος, ου, ὁ, carmen in honorem Dei; hymnus, carmen. Ab ὕδω, *celebro*.

Ὑμνῳδέω, ῶ, f. ήσω, hymnos canto, carmina decanto. Ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Φοῖϐος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς, Eur. Ion. 6. Ab ὑμνῳδός.

Ὑμνῳδία, ας, ἡ, hymnorum decantatio; (2) hymnus, qui decantatur. Ab eod.

Ὑμνῳδός, οῦ, ὁ, hymnorum cantor, qui carmina decantat. Ex ὕμνος, & ᾠδός, *cantor*.

Ὑμός, ή, όν, idem quod ὑμέτερος, veſter. Ab ὑμεῖς.

ὝΝΙΣ, ſive ὕννις, εως, ἡ, vomer, vomis.

ὝΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, mannus.

Ὑοϐοσκός, οῦ, ὁ, ſuum paſtor, ſubulcus. Ex ὗς, & βόσκω, *paſco*.

Ὑοϐότης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ὑομουσία, ας, ἡ, Muſa porcina, cantus ſuum grunnitum referens. Ex ὗς, & μοῦσα, *muſa*.

Ὑοπόλος, ου, ὁ, qui circa ſues verſatur, ſubulcus. Ex ὗς, & πολέω, *verſor*.

Ὑοσκυαμάω, ῶ, inſanio more eorum, qui hyoſcyamum guſtarunt. Ab ὑοσκύαμος.

Ὑοσκύαμος, ου, ὁ, hyoſcyamus, faba porcina, faba ſuilla. Ex ὗς, & κύαμος, *faba*.

Ὑοφορϐεῖον, ου, τὸ, hara. Ab ὑοφορϐός.

Ὑοφόρϐιον, ου, τὸ, grex ſuum, quæ paſcuntur. Ab ὑοφορϐός.

Ὑοφορϐός, οῦ, ὁ, ſubulcus, ſuum paſtor. Ex ὗς, & φέρϐω, *paſco*.

Ὑπαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, ſubindignor. Ex ὑπὸ, & ἀγανακτέω, *indignor*.

Ὑπαγγέλλω, clam nuncio. Νεύμασι λαθριδίοισι ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ, Muſ. 106. Ex ὑπὸ, & ἀγγέλλω, *nuncio*.

Ὑπάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, patefactus, manifeſtatus. Ab ὑπαγγέλλω.

Ὑπαγκάλισμα, ατος, τὸ, q. d. ulnarum geſtamen, quod in ulnis geſtatur. Ab ὑπαγκαλίζω, *amplector*.

Ὑπαγκαλίζω, f. ίσω, in ulnis geſto. Ex ὑπὸ, & ἀγκαλίζω, *ulnis amplector*.

Ὑπάγκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ulnis geſtatur. Ex ὑπὸ, & ἀγκάλη, *ulna*.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, cubital. Ex ὑπὸ, & ἀγκών, *cubitus*.

Ὑπαγορευτέον, viciſſim dicendum. Ab ὑπαγορεύω.

Ὑπαγόρευσις, εως, ἡ, dictatio; (2) hortatio. Ab eod.

Ὑπαγορεύω, f. εύσω, dicto, verba ſubjicio; (2) viciſſim reſpondeo, poſt factum verba addo; (3) nuncupo. Κλινοπετὴς ὑπηγόρευσα τὴν ἐπιστολήν, Syneſ. Ex ὑπὸ, & ἀγορεύω, *dico*.

Ὑπάγω, f. άξω, ſubduco, clam eximo; (2) ſubjicio, jugo ſubdo; (3) defero, in judicium adduco, accuſo; ὕπαγε, vade, Ph. ὑπάγεις, abis, Ph. ὑπήγαγεν, redegit, Ph. & ὑπηγάγετο, ſubegit, Ph. ὑπαχθείς, inductus, Gl. V. Τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; Eur. Hel. 832. Ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ, Ariſt. Ran. 175. Μεγάλην ἱερὰς μοῖραν ὑπάγεσθ' ὅπλοις, Philo. Ex ὑπὸ, & ἄγω, *duco*.

Ὑπαγωγεύς, έως, ὁ, inſtrumentum fabrile; (2) tormentum. Ab ὑπάγω.

Ὑπαγωγή, ῆς, ἡ, ſubductio. Gl. V. captio. (2) receptus, receſſus, qui fit, cum receptui canitur; (3) deceptio, dolus, fraus; (4) ſubmiſſio & ſuccidua exceptio maris in animalibus. Ab eod.

Ὑπαγωγός, ή, όν, ſubductivus, vim haben ſubducendi. Ab eod.

Ὑπᾴδω, ſuccino. Κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων, Ariſt. Ran. 365. Ab ὑπὸ, & ᾄδω, *cano*.

Ὑπαὶ, *Præpoſ.* ſub, præ, ob, a, ab, ex, cum; pro ὑπό.

Ὑπαιάζω, ſublamentor. Ex ὑπὸ, & αἰάζω, *lamentor*.

ὙΠΑΙΘΑ, *Adv.* coram, recta.

Ὑπαιθριάζω, f. σω, ſubſereno. Ὑπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ; Ariſt. Av. 1508. Ab ὑπὸ, & αἰθριάζω, *ſereno*.

Ὑπαίθριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubdialis, qui eſt ſu dio. Ex ὑπὸ, & αἴθριος, quod idem nota

Ὕπαιθρον, ου, τὸ, area, ſubdiale, Gl. V. A ſeq.

Ὕπαιθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubdialis, qui e ſub dio. Ex ὑπὸ, & αἴθρα, *aura ſubdialis*

Ὑπαίθω, ſubardeo; (2) ardeo. Καὶ πῶ ὑπαίθων, σῶμ' ἀνιώμενον τὸ σόν; Soph. Trach. 1226. Ex ὑπὸ, & αἴθω, *ardeo*

Ὑπαικάλλω, ſubadſentor, clam adſentor. Ex ὑπὸ, & αἰκάλλω, *adſentor*.

Ὑπαινεσία, ας, ἡ, approbatio, nutus, voluntas. Ex ὑπὸ, & αἰνέω, *probo*.

Ὑπαινίσσομαι, f. ίξομαι, ſubobſcure declar ſive innuo, ænigmatice ſignifico, tacite & occulte innuo. Τὴν μέλλουσαν αὐτῇ τύχην ὑπαινιττόμενος, Ælian. V. H. 12, Ex ὑπὸ, & αἰνίσσομαι, *ænigmatice loquor*

Ὑπαΐσσω, f. ίξω, clam proſilio, ſubrepo. Βωμοῦ ὑπαΐξας, Il. 2, 310. Ex ὑπὸ, & ἀΐσσω, *proſilio*.

Ὕπαισχρον, ſubturpe, Gl. V. Ex ὑπὸ, & αἰσχρόν.

Ὑπαισχύνομαι, ſuppudet, Gl. V. Ex ὑπὸ, & αἰσχύνομαι, pudet me.

Ὑπαίτιον, ου, τὸ, culpa, id quod vitio ver titur. Ab ὑπαίτιος.

Ὑπαίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, obnoxius crimini Gl. V. cauſarius, ſons. Ex ὑπὸ, & αἰτία, *cauſſa*.

Ὑπακοή, ῆς, ἡ, obedientia. Ab ὑπακούω.

Ὑπακούω, f. ούσω, obedio, obtempero. Ὀ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσωμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν, Ariſt. Nub. 359. Ἀλλὰ τ γ' οὖν παιδίῳ ὑπάκουσον, idem Lyſ. 879 Παρατόνους χέρας ὑπάκουσον, Eur. Alc. 398 Ἐπήν κ' αὐταῖς ὑπακούσω, Theocr. 11 78. Ex ὑπὸ, & ἀκούω, *audio*.

Ὑπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio, ſublitio Ab ὑπαλείφω.

Ὑπάλειπτον, ου, τὸ, quod illinitur. Ab ὑπαλείφω.

Ὑπάλειπτρον, ου, τὸ, inſtrumentum illitorium, & quo ad illinendum utimur, vel ſpecillum illitorium, aut linitorium. A ὑπαλείφω.

Ὑπαλείφω, f. ψω, ſublino, ſubterungo, ſu ungo, Ariſt. Pace, 902. Ex ὑπὸ, & ἀλείφω, *lino*.

Ὑπαλεύομαι, fugio, elabor, vito. Δεινὴν βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην, Heſiod. Ἔργ. 75 Ex ὑπὸ, & ἀλεύομαι, *fugio*.

Ὑπαλλαγή, ῆς, ἡ, immutatio. Gl. V. ſu mutatio; hypallage, figura grammatic Ab ὑπαλλάττω.

Ὑπάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio ſub diaria, res ſuccedanea & quæ vicem al rius præbet. Gl. V. pignus. Ab eod.

Ὑπαλλάτ

Ὑπαλλάττω, f. ξω, muto, immuto; (2) unum loco alterius pono, ſeu exhibeo. Ὑπαλλάττων ἀεὶ τὸ ἐπικείμενον ὀθόνιον, Gal. Ex ὑπὸ, & ἀλλάττω, *altero, muto*.

Ὑπάλληλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubalternus. Ex ὑπὸ, & ἀλλήλων, *invicem*.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio. Ab ὑπαλύσκω.

Ὑπαλύσκω, f. ύξω, ſubterfugio, effugio, evito, devito, refugio. Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαλύξει Ἰχθῦς, Il. 21, 126. Πείνην σὺ τίσεις μυῶν στρατῷ, οὐδ' ὑπαλύξεις, id. Βατρ. 97. Ex ὑπὸ, & ἀλύσκω, *fugio*.

Ὑπαμάω, ῶ, demeto. Ex ὑπὸ, & ἀμάω, *meto*.

Ὑπαμβλύνω, ſubobtundo. Ex ὑπὸ, & ἀμβλύνω, *obtundo*.

Ὑπάμπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitibus conſitus. Ex ὑπὸ, & ἄμπελος, *vitis*.

Ὑπαμπέχω, ſubinduo. Ex ὑπὸ, & ἀμπέχω, *induo*.

Ὑπαναγινώσκω, lego, recito. Gl. V. ſublego, ſubrecito. Ex ὑπὸ, & ἀναγινώσκω, quod idem notat.

Ὑπαναγνώστης, ου, ὁ, lector. Ab ὑπαναγινώσκω.

Ὑπαναδίπλωσις, εως, ἡ, replicatio. Ex ὑπὸ, & ἀναδίπλωσις, quod idem ſignificat.

Ὑπαναδύομαι, f. ύσομαι, tergiverſor. Ex ὑπὸ, & ἀναδύομαι, *detrecto*.

Ὑπανακινέω, ῶ, clam circum moveo. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν, Ariſt. Conc. 1159. Ab ὑπὸ, & ἀνακινέω, *circummoveo*.

Ὑπανακλίνω, & ομαι, ſubcumbo, Gl. V. Ex ὑπὸ, & ἀνακλίνω, *recumbo*.

Ὑπαναφλέγω, clam, & ſenſim uro. Ἐκ τοῦ οἴνου ὑπαναφλεγόμενος, Ælian. V. H. 14, 41. Ab ὑπὸ, & ἀναφλέγω, *circumuro*.

Ὑπαναφύομαι, circum inſitus ſum, innaſcor. Ὑπαναφύεσθαι δέ τι ἐκ τοῦ εἴδους φοβερὸν τῷ Ἀλεξάνδρῳ λέγουσιν, Ælian. V. H. 12, 14. Ab ὑπὸ, ἀνὰ, & φύομαι, *naſcor*.

Ὑπαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, ſenſim recedo, clam retro abeo. Ex ὑπὸ, & ἀναχωρέω, *ſecedo*.

Ὑπαναχώρησις, εως, ἡ, receſſio, quæ fit ſenſim, receſſus. Ab ὑπαναχωρέω.

Ὕπανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ ſub viro eſt, viro ſubjectus ſeu obnoxius. Ph. ὕπανδρος, *maritata*. Ex ὑπὸ, & ἀνὴρ, *vir*.

Ὑπανιάομαι, ῶμαι, diſcrucior, moleſtia affectus ſum, vexor. Ἕωθεν ὑπανιῶντο τῇ νουμηνίᾳ, Ariſt. Nub. 1197. Ab ὑπὸ, & ἀνιάομαι, *diſcrucior*.

Ὑπανίσταμαι, adſurgo, ut ii, qui honoris cauſſa alicui adſurgunt; (2) exſurgo. Τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσι, Ariſt. Nub. 989. Ex ὑπὸ, & ἀνίσταμαι, *exſurgo*.

Ὑπανοίγω, f. ξω, ſubaperio. Ex ὑπὸ, & ἀνοίγω, *aperio*.

Ὑπαντάω, ῶ, f. ήσω, obviam procedo, obviam eo; occurro, obvio, Gl. V. Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας, Soph. Phil. 720. Μολὼν δ' ὑπαντᾷ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν, Eur. Supp. 399. κατὰ πρόσωπον, Heliod. Ex ὑπὸ, & ἀντάω, *occurro*.

Ὑπαντέω, ῶ, idem. Ex ὑπὸ, & ἀντέω, quod idem notat.

Ὑπάντησις, εως, ἡ, occurſus. Ab ὑπαντάω.

Ὑπαντιάζω, f. άσω, occurro. Τῶνδ' ἀκούσας αὐτὸς ὑπηντίασε, Pind. Pyth. 4, 252. Ὑπηντίαζον ἡμῖν, Luc. τοὺς πολεμίους, Plut. Ex ὑπὸ, & ἀντιάω.

Ὑπάντομαι, idem. Οὐκ ἀναμείνας ὁ Ἀρτάβανος, ὑπήντετο αὐτῷ, Herodian. l. 4. Ex ὑπὸ, & ἄντομαι, *occurro*.

Ὕπαντρος, ου, ὁ, ἡ, qui ſub antro eſt, vel in antro degit. Ex ὑπὸ, & ἄντρον, *antrum*.

Ὑπανύω, ſubminiſtro; (2) miniſtro. Ex ὑπὸ, & ἀνύω, *perficio*.

Ὑπάπειμι, paullatim abeo vel me ſubduco. Ex ὑπὸ, & ἄπειμι, *abeo*.

Ὑπαποκινητέον, clam diſcedendum eſt, Ariſt. Θεσμ. 931. Ab ὑπὸ, ἀπὸ, & κινέω, *moveo, diſcedo*.

Ὑπαποτρέχω, clam reverto ab, Ariſt. 284. Ab ὑπὸ, & ἀποτρέχω.

Ὑπάπτω, ſuccendo, incendo. Ion. pro ὑφάπτω. Ex ὑπὸ, & ἅπτω, *accendo*.

ὝΠΑΡ, τὸ, *Nomen indeclinabile*, viſio vera. *Adv.* videndo & vigilando.

Ὑπαράττω, f. ξω, ſuccutio; (2) quatio. Ex ὑπὸ, & ἀράττω, *quatio*.

Ὑπάργιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubargilaceus. Ex ὑπὸ, & ἄργιλος, *argilla*.

Ὑπαργύρευσις, εως, ἡ, obæratio, Gl. Vet. A ſeq.

Ὑπαργυρεύω, f. εύσω, argentum anxie quæro, & veluti effodiendo inveſtigo; (2) obæro, Gl. V. ὑπαργυρεύομαι, obæror, Gl. V. Ex ὑπὸ, & ἀργυρεύω, *argentum effodio*.

Ὑπάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubargenteus, in quo argentum mixtum; (2) pecunia venalis. Ex ὑπὸ, & ἄργυρος, *argentum*.

Ὑπαρκτικὸς, ἡ, ὸν, ſubſtantivus. Ab ὑπάρχω.

Ὑπαρκτὸς, ἡ, ὸν, exſiſtentiam habens. Ab eod.

Ὕπαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, agnum ſub ſe habens. Ex ὑπὸ, & ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ὕπαρξις, εως, ἡ, q. d. exſiſtentia, ſubſiſtentia, ſubſtantia; (2) bona, facultates. Ab ὑπάρχω.

Ὑπαρπάζω, f. άξω, ſurripio, præripio. Ion. pro ὑφαρπάζω. Ὑπαρπάσας λόγον, Herodot. Ex ὑπὸ, & ἁρπάζω, *rapio*.

Ὑπαρτάω, ῶ, ſubligo, Suic. Ex ὑπὸ, & ἀρτάω, *ſuſpendo*.

Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, principium, initium, ortus; (2) beneficium ultro collatum. Ex ὑπὸ, & ἀρχὴ, *initium*.

Ὕπαρχος, ου, ὁ, præſes, præfectus, rector provinciæ; (2) qui ſub rege aut principe imperium obtinet; (3) legatus, vel etiam dux exercitus. Ex ὑπὸ, & ἀρχὸς, *præfectus*.

Ὑπάρχω, f. ξω, initium do, primus facio aut dico, vel initium rei do, laceſſo, excito contentionem; (2) ſum, exſiſto, ſuppeto; ὑπάρχουσιν, habentur, Ph. ὑπῆρξεν, provenit, licuit, Gl. V. ὑπάρχοντα, bona fortunæ, Ph. Πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν, Soph. El. 925. Οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή; Eur. Rheſ. 632. Μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις, Phocyl. 104. Διὰ τὰς εὐεργεσίας ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, Dem. Ex ὑπὸ, & ἄρχω, *incipio*.

Ὑπαρωματίζω, ſubodoratus ſum, aromata redoleo, Dioſc. Ex ὑπὸ, & ἀρωματίζω, quod idem notat.

Ὑπασπίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, clypeo tectus. Ex ὑπὸ, & ἀσπὶς, *clypeus*.

Ὑπασπίζω, f. ίσω, clypeum geſto, armiger ſum ſub aliquo. Ex iiſd.

Ὑπασπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus ſatelles. Gl. V. protector, armiger. Ab ὑπασπίζω.

Ὑπατεία, ας, ἡ, conſulatus. Ab ὑπατεύω.

Ὑπατεύω, f. εύσω, ſum conſul, conſulatum gero. Ab ὕπατος.

Ὑπατικὸς, ἡ, ὸν, conſularis, ad conſulem pertinens. Ab eod.

Ὑπατμίζω, f. ίσω, vaporem ſubduco. Ex ὑπὸ, & ἀτμὸς, *vapor*.

Ὑπατμισμὸς, οῦ, ὁ, ſuffitus vaporem eliciendo factus. Ab ὑπατμίζω.

Ὑπάτοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubabſurdus, aliquo modo abſurdus. Ex ὑπὸ, & ἄτοπος, *abſurdus*.

Ὕπατος, άτη, ατον, ſummus, ſupremus; (2) *Subſt.* conſul, quia penes illum Romæ erat ſumma poteſtas. Ab ὑπέρ.

Ὑπαττικίζω, f. ίσω, Atticæ linguæ elegantiam adfecto. Ex ὑπὸ, & ἀττικίζω, *Attice loquor*.

Ὑπαυγάζω, f. άσω, ſubſplendeſco, illuceſco. Ἐπεὶ ἡμέρα ὑπηύγαζεν, Luc. Ex ὑπὸ, & αὐγάζω, *ſplendeo*.

Ὕπαυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſub luce. Ex ὑπὸ, & αὐγὴ, *ſplendor*.

Ὑπαυλέω, ῶ, f. ήσω, ſuccino tibia, Luc. Ex ὑπὸ, & αὐλέω, *tibia cano*.

Ὕπαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt in aula; (2) qui eſt in tentorio. Ex ὑπὸ, & αὐλὴ, *aula*.

Ὑπαυχένιον, ου, τὸ, cervical, quod cervici ſupponitur. Ex ὑπὸ, & αὐχὴν, *cervix*.

Ὕπαφρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpuma tectus, ſpumoſus. Ex ὑπὸ, & ἀφρὸς, *ſpuma*.

Ὑπέγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, data fidejuſſione aliquid faciens, ut datis vadibus liberatus; (2) qui ſponſioni eſt obnoxius. Ex ὑπὸ, & ἔγγυος, *ſponſor*.

Ὑπεγγύως, *Adv.* ſatisdato. Ab ὑπέγγυος.

Ὑπείδομαι, ſuſpicor. Νικῶντα δ' ἵπποις ὡς ὑπείδετο στρατὸν Κρέων, Eur. Supp. 695. Διὰ τί ὑπιδηταί τις τὴν πάντων μεταβολὴν καὶ διάλυσιν; M. Anton. 2, 15. Ex ὑπὸ, & εἴδομαι, *video*.

Ὑπεικάθω, cedo, me ſubjicio. Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ'--- τούτοις ὑπεικάθοιμι, Soph. El. 363. Ab ὑπὸ, & εἰκάθω, *cedo*.

Ὑπεικτέον, *Ad. poſ.* cedendum eſt, Soph. Aj. 677.

Ὑπεικτικὸς, ἡ, ὸν, qui cedit. Ab ὑπείκω.

Ὑπείκω, f. είξω, cedo, concedo, locum do, remitto, aliquantum cedo, nonnihil cedo, obſequor, obtempero, obedio. Τλήσεται δὲ καὶ χερῶν πληγαῖς ὑπείκειν, Lyc. 777. Γῆρα μηδὲν ὑπείκων, Eur. Iph. in Au. 138. Ex ὑπὸ, & εἴκω, *cedo*.

Ὕπειμι, ſubſum. Ex ὑπὸ, & εἰμὶ, *ſum*.

Ὕπειξις, εως, ἡ, ceſſio; (2) obſequium. Ab ὑπείκω.

Ὑπεῖπον, ſubjeci, expoſui; (2) interfatus ſum; (3) monui; (4) reſpondi. Πᾶσιν θ' ὑπεῖπον τούσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους, Eur. Supp. 1168. Ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσι ταδὶ, Ariſt. Veſp. 55. Οὐδενὸς ἀκούειν ὑπειπὼν, Eur. Her. fur. 965. Ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπείπομεν, Thuc. Ex ὑπὸ, & εἶπον, *dixi*.

Ὑπειρ, poët. pro ὑπέρ.

Ὑπειρέχω, emineo; pro ὑπερέχω; ὑπείρεχε, tene ſupra, ſuper extende.

Ὑπειρόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, eminens, excellens; ſuperior. Ab ὑπειρέχω.

Ὑπείσειμι, ſubeo, ſubingredior, irrepo; ὑπεισιέναι, ſurrepere, Gl. V. Ex ὑπὸ, & εἴσειμι, *ingredior*.

Ὑπεισέρχομαι, ſubingredior, irrepo, ſubeo. Εἶτα λαθὼν ὑπεισῆλθε τὸ γῆρας, Plat. Ex ὑπὸ, & εἰσέρχομαι, *ingredior*.

Ὑπὲκ, *Præp.* e, ex. Ex ὑπὸ, & ἐκ, *ex*.

Ὑπεκβάλλω, ejicio. Ex ὑπὸ, & ἐκβάλλω, quod idem notat.

Ὑπεκδέχομαι, f. δέξομαι, exſpecto, Epigr. Ex ὑπὸ, & ἐκδέχομαι, quod idem ſignificat.

Ὑπεκδιδράσκω, ſubterfugio. Ex ὑπὸ, & ἐκδιδράσκω, *effugio*.

Ὑπεκδύνω, vel ὑπεκδύω, f. ύσω, clam exuo ſeu excutio; (2) emergo, clam elabor; (3) declino. Πόνους μὲν Τρωϊκοὺς ὑπεξέδυν, Eur. Cyc. 340. Ex ὑπὸ, & ἐκδύνω, vel ἐκδύω, *exuo*.

Ὑπεκκαίω, f. καύσω, ſuccendo. Ex ὑπὸ, & ἐκκαίω, exuro.

Ὑπέκκαυμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid ſuccendimus, fomes ad ſuccendendum, ſuſcitabulum ignis. Ab ὑπεκκαίω.

Ὑπέκκειμαι, clam aliquo ſum exportatus; (2) in locum aliquem ſubducor, Ariſtot. Ex ὑπὸ, & ἔκκειμαι, expoſitus ſum.

Ὑπεκκλέπτω, clam & furtim eripio, furto ſubduco. Ὑπεκκλαπέντα διὰ τῶν φίλων χρήματα, Plut. Ex ὑπὸ, & ἐκκλέπτω, furtim eripio.

Ὑπεκκλίνω, clam declino. Ex ὑπὸ, & ἐκκλίνω, declino.

Ὑπεκκομίζω, f. ίσω, clam exporto, clanculum effero. Ex ὑπὸ, & ἐκκομίζω, exporto.

Ὑπεκπέμπω, f. ψω, clam emitto. Ὅς με ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς, Eur. Hec. 6. ἄλλους ἐς οἴκους, id. Andr. 48. Ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθείᾳ χεροῖν, Soph. El. 1366. Ex ὑπὸ, & ἐκπέμπω, emitto.

Ὑπεκπροθέω, longe præcurro. Οὕνεκα πάσας Πολλὸν ὑπεκπροθέει, Il. 9, 502. Ex ὑπὸ, ἐκ, & προθέω, præcurro.

Ὑπεκπρολύω, prius ſolvo, ſolvo. Ἔνθ' αἵγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης, Odyſſ. 6, 88. Ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, & λύω, ſolvo.

Ὑπεκπρορέω, profluo. Πολὺ δ' ὕδωρ Καλὸν ὑπεκπρορέει, Odyſſ. 6, 87. Ex ὑπὸ, ἐκ, & προρέω, quod idem ſignificat.

Ὑπεκπροφεύγω, clam profugio. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα Νούσου ὑπ' ἀργαλέης, Heſiod. Ἀσπ. 42. Ex ὑπὸ, ἐκ, & προφεύγω, profugio.

Ὑπεκρέω, q. d. ſubeffluo, ſenſim & clam effluo, evaneſco. Τὸ δὲ ποριζόμενον ἀεὶ ὑπεκρεῖ, Plut. Ex ὑπὸ, & ἐκρέω, effluo.

Ὑπεκσαώζω, libero, e periculo eripio. Ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων, Il. 23, 292. Ex ὑπὸ, & ἐκσαώζω, libero ex.

Ὑπεκτίθημι, clam ſubductum & ſubtractum expono. Τὸν ἄνδρα εἰς βίον ἀκύμονα ὑπεκτιθέμενος, Plut. Ἥτις ἐκ χερῶν κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου, Soph. El. 299. Ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθου, Eur. Andr. 69. Ex ὑπὸ, & ἐκτίθημι, expono.

Ὑπεκτρέπω, paullulum deflecto, clam averto; (2) paullulum declino, paullatim averſor & vito. Τῶν ὑπεκτρέπειν πόδα (φιλεῖ) Soph. Trach. 557. Ταύτην ἅπας φεύγει τε καὶ ὑπεκτρέπεται, Plato. Ex ὑπὸ, & ἐκτρέπω, deflecto.

Ὑπεκτρέχω, longe excurro; (2) effugio. Ἢν δ' οὖν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω, Eur. Andr. 339. μόρον, ib. 415. Τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμῇ, Soph. Antig. 1098. Τὸν στρατηγὸν ὑπεκδραμὼν τὸν ἐκ Πύλου, Ariſt. Eq. 739. Ex ὑπὸ, & ἐκτρέχω, excurro.

Ὑπεκφαίνομαι, in lucem edor, appareo, conſpicuus ſum. Ex ὑπὸ, & ἐκφαίνομαι, appareo.

Ὑπεκφέρω, q. d. ſubeffero, clam effero; (2) ſenſim effero. Τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι, Odyſſ. 3, 496. Ex ὑπὸ, & ἐκφέρω, effero.

Ὑπεκφεύγω, clam effugio, ſubterfugio, refugio, effugio. Τὸ γάρ τοι τῆς δίκης σώζων φάος, πολλοὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγους, Eur. Supp. 566. Οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν, Soph. Antig. 559. μίασμα, ib. 787. Ex ὑπὸ, & ἐκφεύγω, effugio.

Ὑπεκχωρέω, ῶ, ſenſim abſcedo ſeu excedo, ex aliquo loco me ſubduco. Ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου, Plat. τῷ θανάτῳ, id. Ex ὑπὸ, & ἐκχωρέω, excedo.

Ὑπέλαιον, ου, τὸ, olei fæx ſeu ſordes. Ex ὑπὸ, & ἔλαιον, oleum.

Ὑπελαύνω, ſubigo, ſubagito, Gl. V. Ex ὑπὸ, & ἐλαύνω, agito.

Ὑπελαφρύνω, ſublevo. Ex ὑπὸ, & ἐλαφρύνω, levo.

Ὑπεμφαίνω, ſuboſtendo, ſubſignifico. Ex ὑπὸ, & ἐμφαίνω, oſtendo.

Ὑπεναντιόομαι, οῦμαι, adverſor, repugno. Ὑπεναντιούμενος ἐκείνοις, Plut. Ab ὑπεναντίος.

Ὑπεναντίος, ία, ίον, adverſarius, hoſtis, ſubcontrarius, obvius, obviam factus. Ex ὑπὸ, & ἐναντίος, contrarius.

Ὑπεναντιότης, ητος, ἡ, contrarietas, ſubcontrarietas; (2) viciſſitudo. Ab ὑπεναντίος.

Ὑπεναντίωμα, ατος, τὸ, repugnantia. Ab ὑπεναντιόομαι.

Ὑπεναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia. Ab eod.

Ὑπενδίδωμι, paullatim cedo, clam cedo, tergum verto, Thuc. Ex ὑπὸ, & ἐνδίδωμι, cedo.

Ὑπενδύτης, ου, ὁ, interula. Ex ὑπὸ, & ἐνδύομαι, induo.

Ὑπένερθε, vel ὑπένερθεν, *Adv.* infra, ſubtus, ſubter. Ex ὑπὸ, & ἔνερθε, quod idem ſignificat.

Ὑπεξάγω, ſubduco, ſubtraho. Σαυτὸν ὑπεξήγαγες τῆς τοιαύτης λειτουργίας, Chryſ. Ex ὑπὸ, & ἐξάγω, quod idem notat.

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, ſubtractio, detractio; (2) exceptio. Ab ὑπεξαιρέω.

Ὑπεξαιρέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, clam aufero & averto, interverto, ſubduco, ſubtraho. Gl. V. ὑπεξαιροῦμαι, interverto, ſuppilo; ὑπεξεῖλε, præcepit, Ph. a. 2. ὑπεξῃρημένων, deductis, exceptis, Ph. p. part. paſſ. Πολύρρητον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες, Soph. El. 1443. Ex ὑπὸ, & ἐξαιρέω, aufero.

Ὑπεξαίρω, & ὑπεξαίρομαι, eximo, ſubmoveo, clam de medio tollo. Οὐδενὸς ὑπεξῃρημένου τὸ παράπαν, excepto, Philo. Ὅταν δὲ τοὺς δικαίους καὶ ἀνδρείους διὰ τὸν φόβον ὑπεξαίρωνται, Xen. Ex ὑπὸ, & ἐξαίρω, eximo.

Ὑπεξακρίζω, per cacumina ambulo, per ſummum evado, cacumina ſeco. Ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας μόσχων ὑπεξήκριζον, Eur. Bac. 678. Ab ὑπὸ, & ἀκρίζω.

Ὑπεξαλέασθαι, clam evitare. Ex ὑπὸ, & ἐξαλέασθαι. Ab ἀλεείνω, vito.

Ὑπεξαλύσκω, effugio, ſubterfugio, devito; ὑπεξαλύξαι, evitare, a. 1, Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, Heſiod. Θεογ. 615. Ex ὑπὸ, & ἐξαλύσκω, effugio.

Ὑπεξανάγομαι, clam e littore ſolvo & enavigo. Ex ὑπὸ, & ἐξανάγομαι, enavigo.

Ὑπεξαναδύομαι καὶ ὑπεξαναδῦμι, ſenſim vel clam emergo. Ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ, Theocr. 22, 123. Λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλὸς, Il. 13, 352. Ex ὑπὸ, & ἐξαναδύομαι, emergo.

Ὑπεξανίσταμαι, adſurgo, ut ii, qui honoris cauſſa alicui adſurgunt. Ὑπεξαναστῆναι τῷ πρεσβυτέρῳ, Plut. Ex ὑπὸ, & ἐξανίσταμαι.

Ὑπεξαντλάω, ῶ, clam exhaurio. Κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ, Eur. Ion. 961. Ab ὑπὸ, & ἐξαντλάω, exhaurio.

Ὑπεξάπτομαι, clam incendor, inflammor. Ὑπεξαπτόμενος ἐκ τοῦ οἴνου ἐγίνετο φοινικώτερος, Ælian. V. H. 14, 41. Ab ὑπὸ, & ἐξάπτομαι, inflammor.

Ὑπεξαφύω, clam exhaurio, Apoll. Ex ὑπὸ, & ἐξαφύω, exhaurio.

Ὑπεξελαύνω, clam progredior longius. Ex ὑπὸ, & ἐξελαύνω, progredior.

Ὑπεξέλευσις, εως, ἡ, ſupplicium, tormentum, quæſtio. Ab ὑπεξέρχομαι.

Ὑπεξέρχομαι, q. d. ſubgredior, clam eg
dior. Κἂν τῷ δ' (interea) ὑπεξῆλθε Ἀ
τιγόνη στρατοῦ δίχα, Eur. Ph. 1474.
πόλεως, Plut. Ex ὑπὸ, & ἐξέρχομ
egredior.

Ὑπεξίσταμαι, cedo, excedo, & cedo; d
clino, vito. Ὑπεξίστασθαι τῆς ἀρχῆς, H
rod. τῆς καθέδρας, Plut. Ex ὑπὸ, &
ίσταμαι, digredior.

Ὑπεξούσιος, ου, ὁ, qui eſt ſub poteſtate, ſc. patr
filius familias. Ex ὑπὸ, & ἐξουσία, poteſt

Ὑπεξουσιότης, ητος, ἡ, ſubjectio. Ab
πεξούσιος.

ΥΠΕ'Ρ, *Præp. cum Genit.* ſuper, ſupr
pro, propter, per, de; *cum Accuſ*
ultra, trans, ſupra, præter vel contr
Sine caſu adverbiaſcit. *In compoſitio*
notat *ſupra, ſuper, pro, præ, trans, pr*
ter, & *intenſionem*.

Ὑπέρα, ας, ἡ, funis, quo antennarum co
nua transferuntur, ſeu tenduntur & la
antur. Ab ὑπέρ.

Ὑπεράγαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſuperbonu
plus quam bonus. Ex ὑπὲρ, & ἀγ
θὸς, bonus.

Ὑπεραγαθότης, ητος, ἡ, q. d. ſuperbonit
i. e. bonitas omnem ſuperans bonitate
Suic. Ex ὑπὲρ, & ἀγαθότης, bonitas.

Ὑπεράγαμαι, demiror, vehementer & ſ
pra modum miror; (2) mirifice ga
deo, lætor. Ὑπερηγάσθη τὴν εὐγένει
Ælian. V. H. 12, 1. Ex ὑπὲρ, &
γαμαι, miror.

Ὑπεράγαν, *Adv.* ſupraquam, valde, i.
maxime, vehementiſſime. Gl. V. ſup
modum. Ex ὑπὲρ, & ἄγαν, valde.

Ὑπεραγανακτέω, ῶ, ſupra modum indigno
vehementer ſtomachor. Ὑπεραγανακτ
σας διέφθειρε τὸν Ἀρχέλαον, Ælian. V. H.
9. Ex ὑπὲρ, & ἀγανακτέω, indignor.

Ὑπεραγαπάω, ῶ, deamo, vehementer am
Τοαπεκείνου σύνεσιν ὑπεραγαπῶν, Luc. Tox
Ex ὑπὲρ, & ἀγαπάω, amo.

Ὑπεράγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ſuperignot
ſupra modum ignotus, Suic. Ex ὑπ
& ἄγνωστος, ignotus.

Ὑπεραγόντως, *Adv.* q. d. exſuperanter, ſ
pra modum. Ab ὑπεράγω.

Ὑπεραγορεύω, patrocinor. Ὑπεραγορεύειν τ
νὸς, Ariſtot. Ex ὑπὲρ, & ἀγορεύω, di

Ὑπεράγω, excello. Ex ὑπὲρ, & ἄγω,
go, duco.

Ὑπεραγωνίζομαι, defendo, propugno. E
ὑπὲρ, & ἀγωνίζομαι, certo.

Ὑπεραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deſuper flans. E
ὑπὲρ, & ἄω, flo, ſpiro.

Ὑπεραθλέω, ῶ, f. ήσω, certo pro. Ex
πὲρ, & ἀθλέω, certo.

Ὑπεραίμωσις, εως, ἡ, nimia ſanguinis abu
dantia. Ex ὑπὲρ, & αἷμα, ſangui
unde αἱμόω.

Ὑπεραινετὸς, οῦ, ὁ, ſupra modum laudabil
Ex ὑπὲρ, & αἰνετὸς, laudabilis.

Ὑπεραίρω, extollo, vel effero ſupra, effe
extollo; (2) excedo, ſupergredior,
tecello, ſupero. Ὑπερῇρε τῇ δόξῃ
πάντας, Plut. Ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πά
λεγόμενον Θεὸν, 2 Theſſ. 2, 4. Ex
πὲρ, & αἴρω, tollo.

Ὑπέραισχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum
pis. Ex ὑπὲρ, & αἰσχρὸς, turpis.

Ὑπεραισχύνομαι, ſupra modum verecund
Ex ὑπὲρ, & αἰσχύνομαι, verecundor.

Ὑπεραιωρέω, ῶ, f. ήσω, ſuperextendo,
perappendo, Dioſc. Ex ὑπὲρ, & α
ρέω, in ſublime tollo.

Ὑπέρακμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ætatis florem eg
ſus, ætatem vegetam egreſſus; exole
Ph. Ex ὑπὲρ, & ἀκμὴ, vigor ætati

Ὑπερακοντ

Ὑπερακοντίζω, f. ίσω, ſupra jaculor, ultra aut ulterius jaculor, jactu jaculi vinco; (2) præſto. Κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν, furando ſuperavit, Ariſt. Plut. 665. Ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς, id. Av. 368. Ex ὑπὲρ, & ἀκοντίζω, jaculor.

Ὑπεράκρια, ων, τὰ, montium cacumina. Ab ὑπεράκριος.

Ὑπερακριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum accuratus. Ex ὑπὲρ, & ἀκριβὴς, accuratus.

Ὑπερακρίζω, per ſummum evado, ſupero, per ſumma montium tranſeo. Ἢ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζειν, Eur. Supp. 988. Ex ὑπὲρ, & ἄκρος, ſummus.

Ὑπεράκριος, ου, ὁ καὶ ἡ, loca montana incolens. Ex iiſd.

Ὑπεραλγέω, ῶ, f. ήσω, perdoleo, ſupra modum doleo; ὑπεραλγῶ σου, vicem tuam doleo. Οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ, Ariſt. Av. 472. Μήδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπα, Eur. Herac. 619. Μή τι πάθηθ', id. Med. 118. Ὑπεραλγήσας ἐπὶ τῇ ἐμαυτοῦ μεταβολῇ, Luc. Ex ὑπὲρ, & ἀλγέω, doleo.

Ὑπεραλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra, quam dici poteſt, dolet. Ex ὑπὲρ, & ἄλγος, dolor.

Ὑπεράλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, maritimus, qui eſt ſupra mare, mari impoſitus. Ex ὑπὲρ, & ἅλς, mare.

Ὑπεράλλομαι, ſuperſilio, tranſilio, ultra ſalio. Πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων Αἰνείας ὑπεράλτο, Il. 20, 327. Ex ὑπὲρ, & ἅλλομαι, ſalio.

Ὑπέραλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, eximius, aliis præſtans. Ex ὑπὲρ, & ἄλλος, alius.

Ὑπεράλπειος, ου, ὁ καὶ ἡ, tranſalpinus, Gl. V. Ex ὑπὲρ, & Ἄλπεις, Alpes.

Ὑπεραναβαίνω, tranſcendo. Ex ὑπὲρ, & ἀναβαίνω, adſcendo.

Ὑπεραναιδέομαι, vincor impudentia. Οἴμοι τάλας, ὑπεραναιδευθήσομαι, Ariſt. Eq. 1202. Ab ὑπὲρ, & ἀναιδέομαι, vel ἀναιδεύομαι.

Ὑπερανάκειμαι, ſuper accumbo, una accumbo ex parte ſuperiore. Ex ὑπὲρ, & ἀνάκειμαι, accumbo.

Ὑπερανάστης, ου, ὁ, exſul, qui ſolum vertit & alio demigrat. Ex ὑπὲρ, & ἀνίσταμαι, ſurgo.

Ὑπερανατείνω, ſupra modum ſurſum extendo. Ex ὑπὲρ, & ἀνατείνω, ſurſum tendo.

Ὑπερανθέω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum floreo. Ex ὑπὲρ, & ἀνθέω, floreo.

Ὑπεράνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſupra hominem, qui humanam conditionem excedit. Ex ὑπὲρ, & ἄνθρωπος, homo.

Ὑπερανίσταμαι, emineo, exſurgo, præſto, ſupero, excello. Ex ὑπὲρ, & ἀνίσταμαι, ſurgo, exſurgo.

Ὑπεραντλέω, ῶ, f. ήσω, hauſta aqua nimium perfundo. Ab ὑπέραντλος.

Ὑπέραντλος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenus, cujus ſentina exundat. Ex ὑπὲρ, & ἀντλέω, haurio.

Ὑπεράνω, Adv. ſupra. Ex ὑπὲρ, & ἄνω, ſupra.

Ὑπεραποθνήσκω, morior pro aliquo: Ἀντίοχος δὲ τοῦ πατρὸς ὑπεραποθανὼν, Xen. Ex ὑπὲρ, & ἀποθνήσκω, morior.

Ὑπεραποκρίνομαι, patrocinor, defendo. Χαλεπὸν μὲν, ὦ 'νδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου ὑπεραποκρίνεσθαι κυνὸς, Ariſt. Veſp. 944. Ἐὰν---- ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμὲ, reſponderis pro me, Ariſt. Θεσμ. 193. Ab ὑπὲρ, & ἀποκρίνομαι.

Ὑπεραπολογέομαι, οῦμαι, cauſſam ago pro aliquo. Ex ὑπὲρ, & ἀπολογέομαι, cauſſam alicujus ago.

Ὑπεραρέσκω, f. ρέσω, valde placeo, valde ſum gratioſus. Ex ὑπὲρ, & ἀρέσκω, placeo.

Ὑπεράριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ultra numerum. Ex ὑπὲρ, & ἀριθμὸς, numerus.

Ὑπεραῤῥωδέω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui timeo. Ὑπεραῤῥωδέω τῇ Ἑλλάδι, Herodot. Ex ὑπὲρ, & ἀῤῥωδέω, metuo.

Ὑπέραρσις, εως, ἡ, elevatio, elevandi actio. Ab ὑπεραίρω.

Ὑπεράρχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui principium omne excedit, qui eſt ſupra quodvis principium. Ex ὑπὲρ, & ἀρχὴ, principium.

Ὑπερασθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum infirmus, valde infirmus. Ex ὑπὲρ, & ἀσθενὴς, infirmus.

Ὑπέρασθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, admodum anhelans. Ex ὑπὲρ, & ἆσθμα, anhelitus.

Ὑπερασμενίζω, libentiſſime amplector & ſuſcipio, R. Ex ὑπὲρ, & ἀσμενίζω, amplector.

Ὑπερασπάζομαι, valde familiariter amplector. Ὁ δὲ ὑπερησπάσατο αὐτὸν, Ælian. V. H. 10, 16. τὸν ἄνδρα, ib. 14, 14. Ab ὑπὲρ, & ἀσπάζομαι, amplector.

Ὑπερασπίζω, f. ίσω, clypeo protego, propugno, protego. Ὑπερασπίζειν τινὸς, Greg. Ex ὑπὲρ, & ἀσπὶς, clypeus.

Ὑπερασπισμὸς, οῦ, ὁ, propugnatio, defenſio. Ab eod.

Ὑπερασπιστὴς, οῦ, ὁ, propugnator, defenſor. Ab eod.

Ὑπερασχημονέω, ῶ, admodum indecenter me gero, Plut. Ex ὑπὲρ, & ἀσχημονέω, indecenter me gero.

Ὑπεραττικίζω, nimium adfecto Atticiſmum, Suic. Ex ὑπὲρ, & ἀττικίζω, Atticos imitor.

Ὑπεραττικισμὸς, οῦ, ὁ, Atticiſmi nimia adfectatio, Suic. Ab ὑπεραττικίζω.

Ὑπεραττικὸς, ἡ, ὸν, plus quam Atticus, Suic. Ex ὑπὲρ, & ἀττικὸς, Atticus.

Ὑπεραυγάζω, f. άσω, illumino; proprie lumine ſupero, Suic. Ex ὑπὲρ, & αὐγάζω, illuſtro.

Ὑπεραυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde ſplendens. Ex ὑπὲρ, & αὐγὴ, ſplendor.

Ὑπεραυξάνω, f. ξήσω, ſupra modum augeo; ὑπεραυξάνομαι, ſupra modum augeſco vel creſco. Ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, 2 Theſſ. 1, 3. Ex ὑπὲρ, & αὐξάνω, augeſco.

Ὑπεραύξω, idem. Gl. V. ſupercreſco. Τοὺς ὑπεραυξομένους φυλάττεσθαι χρὴ, Andoc. Ex ὑπὲρ, & αὔξω, augeo.

Ὑπεραυχέω, ῶ, f. ήσω, valde glorior, valde me jacto. Ὑπεραυχεῖν ἐπὶ χρηστότητι, Plat. Ex ὑπὲρ, & αὐχέω, glorior.

Ὑπεραυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde glorioſus, vel elatus. Ab ὑπεραυχέω.

Ὑπέραυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, jactabundus, elatus, ſuperbus. Ab eod.

Ὑπεράχθομαι, nimium ſuccenſeo, valde doleo, iniquiſſimo animo fero; ὑπεραχθεσθεὶς, ſuperindignatus. Μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου, Soph. El. 179. Ex ὑπὲρ, & ἄχθομαι, doleo.

Ὑπερβάθμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupergrediens, immodicus. Ex ὑπὲρ, & βαθμὸς, gradus.

Ὑπερβαίνω, tranſgredior, prætergredior, tranſcendo, tranſeo; (2) excedo, ſupero, antecello, præſto; (3) prætereo, omitto, tranſmitto, non dico; ὑπερέβη, exceſſit, Ph. a. 2. Ὑπερβαίνειν τοὺς νόμους, Soph. Antig. 455. Τάφρους ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν καταστάσει, Eur. Rheſ. 111. δόμους, id. Med. 382. Ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος, Pſal. 18, 29. Ex ὑπὲρ, & βαίνω, eo, gradior.

Ὑπερβαλλόντως, Adv. ſupra modum; excellenter, Ph. Ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβάλλω, ſuperjicio vel projicio ultra; (2) ſupero, excello, præcello, excedo, redundo, abundo; ὑπερβάλλων, nimius, Gl. V. Πᾶσαν εὐδαίμονα τύχην ὑπερβέβληκε, Heliod. Ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖς με θωπείαις, Ariſt. Eq. 886. Ὅπως μηδεὶς ὑπερβάλληται τὴν ἀλήθειαν, Luc. Δέδοικα μή σου γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς, Eur. Hipp. 927. Πλήθει γε οὐκ ἂν ὑπερβαλοίμεθα τοὺς πολεμίους, Xen. Cyr. 2, 1. φίλτροις παῖδα, Soph. Trach. 593. Ex ὑπὲρ, & βάλλω, jacio.

Ὑπερβασία, ας, ἡ, tranſgreſſio. Ab ὑπερβαίνω.

Ὑπέρβασις, εως, ἡ, tranſgreſſio, tranſitus. Ab eod.

Ὑπερβατὸν, οῦ, τὸ, hyperbaton, ſive trajectus verborum ordo, quæ quaſi tranſcendunt. Phil. præpoſterum. Ab eod.

Ὑπερβατὸς, ἡ, ὸν, q. d. qui tranſcendi ſeu tranſiri poteſt; (2) tranſgrediens, præſtantiſſimus, ſuperans. Ab eod.

Ὑπερβατῶς, Adv. in tranſitu, in tranſcurſu, perfunctorie; (2) trajectione quadam verborum. Ab ὑπερβατός.

Ὑπερβεβλημένως, Adv. ſupra modum. Ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβιάζομαι, vi ſupero, Thuc. Ex ὑπὲρ, & βιάζομαι, vim infero.

Ὑπερβιβάζω, traduco, trajicio. Ex ὑπὲρ, & βιβάζω, admitto.

Ὑπερβίη, ης, ἡ, vis ſeu injuria modum excedens. Ex ὑπὲρ, & βία, vis.

Ὑπέρβιον, Adv. ultra vires, per vim. Ab ὑπέρβιος.

Ὑπέρβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnem vim excedens, violentus. Ex iiſd.

Ὑπερβλαστάνω, germinationis modum excedo. Ex ὑπὲρ, & βλαστάνω, germino.

Ὑπερβλήδην, Adv. ſupra modum. Ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβλύζω, f. ύσω, ſupra modum ſcateo, ſeu exundo, redundo, exubero, circumfluo; (2) ſupra modum effundo, abundanter emitto. Ὑπερβλύζουσι οἴνῳ αἱ ληνοὶ, Chryſ. Ex ὑπὲρ, & βλύζω, ſcaturio.

Ὑπέρβλυσις, εως, ἡ, exuberantia. A præc.

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, exſuperatio, exſuperantia, exceſſus; (2) tranſmiſſio, dilatio, procraſtinatio. Ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβολία, ας, ἡ, injuria, exceſſus. Ab eod.

Ὑπερβολικὸς, ἡ, ὸν, excedens, nimius. Ab ὑπερβολή.

Ὑπερβολικῶς, Adv. ſupra fidem, rei veritatem excedendo. Ab ὑπερβολικός.

Ὑπερβόρειος, ου, ὁ, q.d. ſuperborealis, ſuperaquilonaris. Ex ὑπὲρ, & βορέας, boreas.

Ὑπερβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præponderoſus, prægravis. Ex ὑπὲρ, & βρῖθος, pondus.

Ὑπερβρύω, ſupra modum ſcateo. Ex ὑπὲρ, & βρύω, ſcateo.

Ὑπεργάζομαι, f. άσομαι, clam facio ſeu efficio; (2) ſubigo. Ὡς ὑπείργασμαι μὲν εὖ ψυχὴν ἔρωτι, Eur. Hipp. 508. Ἐπεὶ νῷν πόλλ' ὑπείργασται φίλα, id. Med. 871. Ex ὑπὸ, & ἐργάζομαι, operor.

Ὑπεργαμία, ας, ἡ, ſeræ nuptiæ. Ex ὑπὲρ, & γάμος, nuptiæ.

Ὑπέργειος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra terram eſt. Ex ὑπὲρ, & γέα, terra.

Ὑπέργηρως, ω, ὁ καὶ ἡ, q.d. ſupra modum ſenex, decrepitus. Ex ὑπὲρ, & γῆρας, ſenectus.

Ὑπέργομος, ου, ὁ καὶ ἡ, plus æquo oneratus. Ex ὑπὲρ, & γόμος, onus navis.

Ὑπεργράφω, ſuperpingo. Ex ὑπὲρ, & γράφω, pingo.

Ὑπέργυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui jugeri ſpatium excedit. Ex ὑπὲρ, & γύια, arvum.

Ὑπέρδασυς, εως, ὁ καὶ ἡ, valde hirſutus. Ex ὑπὲρ, & δασὺς, *hirſutus*.

Ὑπερδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, metu ſuperior, intrepidus. Ex ὑπὲρ, & δέος, *metus*.

Ὑπερδείδω, f. είσω, ſupra modum timeo, vehementer timeo vel metuo; (2) pro aliquo timeo, alicui metuo. Οἴμοι, ταλαίνης ὡς ὑπερδέδοικά σου, Soph. Antig. 82. Ex ὑπὲρ, & δείδω, *metuo*.

Ὑπέρδεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum gravis. Ex ὑπὲρ, & δεινὸς, *gravis*.

Ὑπερδειπνέω, ῶ, f. ήσω, ultra modum cœno; (2) non invitatus cum alio ad cœnam eo. Ex ὑπὲρ, & δειπνέω, *cœno*.

Ὑπερδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo dextra ſuperiorem locum habet, locus ſuperior; (2) imminens; (3) ſuperior. Ex ὑπὲρ, & δεξιὸς, *dexter*.

Ὑπερδιατείνομαι, ſupra modum contendo, mira pervicacia contendo. Ὑπερδιατεινόμενος κύριον ποιῆσαι τὸν νόμον, Dem. Ex ὑπὲρ, & διατείνομαι, *contendo*.

Ὑπερδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo in judicio, patrocinor; (2) potiores fero partes. Ὑπερδικεῖν τοῦ λόγου, Plato. Ab ὑπέρδικος.

Ὑπέρδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum juſtus, ſumme juſtus; (2) ultor. Ex ὑπὲρ, & δίκη, *jus*.

Ὑπερδίπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, duos cubitos excedens. Ex ὑπὲρ, & δίπηχυς, *duos cubitos æquans*.

Ὑπερδισκεύω, f. εύσω, q. d. pluſquam diſco ludo, vel ludendo diſco ſupero. metaph. longo intervallo ſupero, Suic. Ex ὑπὲρ, & δισκεύω, *diſco ludo*.

Ὑπερδοκέω, ῶ, ſupra modum placeo. Ταῦτά μοι ὑπερδοκεῖ, Philoſtr. Ex ὑπὲρ, & δοκέω, *videor*.

Ὑπερδυναμόω, ῶ, f. ώσω, prævaleo ſuper. Ex ὑπὲρ, & δύναμαι, *valeo*.

Ὑπερεθίζω, ſubirrito, aliquantum irrito. Ex ὑπὸ, & ἐρεθίζω, *irrito*.

Ὑπερεῖδον, deſpexi. Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, Act. 17, 30. Εἶτα αὐτὰ (ἡρωϊκὰ) κατέπρησεν ὑπεριδὼν αὐτῶν, Ælian. V. H. 2, 30. Ὑπερεῖδε τὴν κλῆσιν, ib. 12, 17. Ex ὑπὲρ, & εἶδον, *vidi*.

Ὑπερείδω, f. είσω, ſuffulcio, fulcio, ſuſtineo. Ὑπερείδων ὀροφὴν κίων, Plut. Ex ὑπὸ, & ἐρείδω, *fulcio*.

Ὑπερειπεῖν, pro aliquo dicere. Πολλὰ τοῦ κεκομμένου νομίσματος ὑπερεῖπεν, Ariſtot. Ex ὑπὲρ, & εἰπεῖν, *dicere*.

Ὑπερείπω, ſubverto, expugno. Κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν, Poët. pro ὑπέρειπε, Il. 21, 271. Ex ὑπὸ, & ἐρείπω, *everto*.

Ὑπέρεισις, εως, ἡ, idem quod ſequens ὑπέρεισμα.

Ὑπέρεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum, fultura, ſuſtentaculum. Ab ὑπερείδω.

Ὑπερειστικὸς, ἡ, ὸν, fultorius, ad fulciendum *aptus*. Ab eod.

Ὑπερέκεινα, *Adv.* ultra, trans. Ab ὑπὲρ, & ἐκεῖνος, *ille*.

Ὑπερεκκρεμάω, ῶ, deſuper appendo. Ex ὑπὲρ, & ἐκκρεμάω, *appendo*.

Ὑπερεκπέμπω, f. ψω, ultra emitto. Ex ὑπὲρ, & ἐκπέμπω, *emitto*.

Ὑπερεκπερισσοῦ, *Adv.* q. d. ſupra quam abundanter, ſupra modum. Ex ὑπὲρ, ἐκ, & περισσὸς, *abundans*.

Ὑπερεκπίπτω, ſupergredior, exſupero, excello. Πᾶσαν ὑπερεκπίπτων εὔνοιαν, Greg. Naz. Ab ὑπὲρ, & ἐκπίπτω, *excedo*.

Ὑπερεκπλήσσω, ſupra modum obſtupefacio. Ὑπερεξεπέπληκτο ἐπ' αὐτῷ, Xen. Cyr. 1, 18. Τὸ μέγεθος οὖν αὐτῆς ὑπερεκπλαγεὶς ὁ βασιλεὺς, Ælian. V. H. 1, 33. Ex ὑπὲρ, & ἐκπλήσσω, *ſtupefacio*.

Ὑπερέκπτωσις, εως, ἡ, exceſſus, ipſa actio modum excedendi. Τὰ μὲν παρὰ τοῖς ποιηταῖς μυθικωτέραν ἔχει τὴν ὑπερέκπτωσιν, Longin. 15. Ab ὑπερεκπίπτω.

Ὑπερεκτείνω, ultra, vel ultra modum extendo. Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς, 2 Cor. 10, 14. Ex ὑπὲρ, & ἐκτείνω, *extendo*.

Ὑπερεκτίνω, f. τίσω, ſolvo vel pendo pro. Ex ὑπὲρ, & ἐκτίνω, quod idem notat.

Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, depenſio, Gl. V. A præc.

Ὑπερεκχέω, ῶ, ſupereffundo. Ex ὑπὲρ, & ἐκχέω, *effundo*.

Ὑπερεκχύνομαι, ſupereffundor, ſuperfluo, ſupereffluo. Ὑπερεκχυνόμενον (μέτρον) δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν, Luc. 6, 38. Ex ὑπὲρ, & ἐκχύνω, *effundo*.

Ὑπερέλαφρος, ου, ὁ καὶ ἡ, perlevis, valde levis. Ex ὑπὲρ, & ἔλαφρος, *levis*.

Ὑπερεμέω, ῶ, ſuperevomo. Ex ὑπὲρ, & ἐμέω, *vomo*.

Ὑπερεμπίπλημι, & ὑπερεμπλήθω, ſupra modum impleo; ὑπερεμπίπλαμαι, ſuperimpleor; ὑπερεμπλησθεὶς, expletus, a. 1. part. paſſ. Πειρῶμαι μηδέποτε ὑπερεμπίπλασθαι, δυσφορὸν γὰρ, Xen. Cyr. 1, 24. Ex ὑπὲρ, & ἐμπίπλημι, *impleo*.

Ὑπερεμφορέομαι, οῦμαι, ſupra modum repleor, ingurgitor. Ex ὑπὲρ, & ἐμφορέομαι, *impleor*.

Ὑπερένδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde glorioſus. Ex ὑπὲρ, & ἔνδοξος, *glorioſus*.

Ὑπερενιαυτίζω, ultra annum duro. Ex ὑπὲρ, & ἐνιαυτίζω, *annum duro*.

Ὑπερεντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pluſquam ſufficiens. Ex ὑπὲρ, & ἐντελὴς, *ſufficiens*.

Ὑπερέντευξις, εως, ἡ, interceſſio. A ſeq.

Ὑπερεντυγχάνω, convenio & compello pro, interpello & intercedo pro. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, Rom. 8, 26. Ex ὑπὲρ, & ἐντυγχάνω, *intercedo*.

Ὑπερεπαινέω, ῶ, f. ήσω, f. έσω, ſupra modum laudo. Ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπῄνησεν, Ariſt. Conc. 186. Οἱ δ' ὑπερεπῄνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με, idem Eq. 677. Τὸ δίκαιον ὑπερεπαινέσας, Luc. Τοσούτῳ ἀξιωτέραν ὑπερεπαινεῖσθαι ἀποφαίνεις σεαυτὴν, Luc. Ex ὑπὲρ, & ἐπαινέω, *laudo*.

Ὑπερεπαίρω, ſupra modum extollo. Ex ὑπὲρ, & ἐπαίρω, *tollo*.

Ὑπερεπείγω, vehementiſſime urgeo. Ex ὑπὲρ, & ἐπείγω, *urgeo*.

Ὑπερεπιθυμέω, ῶ, admodum deſidero. Ὁρῶ γάρ σε ὑπερεπιθυμοῦντα ἐν Πέρσαις περίβλεπτον περιελθεῖν, Xen. Cyr. 6, 1. Ex ὑπὲρ, & ἐπιθυμέω, *deſidero*.

Ὑπερεράω, ῶ, vehementer & ſupra modum amo. Χρόνῳ δ' ὕστερον ὑπερηράσθη μὲν ταύτης ὁ Κῦρος, Ælian. V. H. 12, 1. Ex ὑπὲρ, & ἐράω, *amo*.

Ὑπερεσθίω, ſupra & ultra modum edo. Ex ὑπὲρ, & ἐσθίω, *edo*.

Ὑπερευδαιμονέω, ῶ, feliciſſimus ſum. Ἐγέλασας ἂν ἐπὶ σαυτῷ πρῶτον οἰηθέντι ὑπερευδαιμονεῖν ἀεὶ τὸν πλούσιον, Luc. Gall. Ex ὑπὲρ, & εὐδαιμονέω, *ſum felix*.

Ὑπερευδοκέω, ῶ, f. ήσω, maxime celebror. Οὐδ' ἂν ὑμᾶς μὲν ὑπερευδοκοῦντας θεωρῶν, ἐμαυτὸν δὲ διαβεβλημένον, Plut. Ex ὑπὲρ, & εὐδοκέω, *celebror*.

Ὑπερευδοκιμέω, ῶ, f. ήσω, celeberrimus ſum. Ex ὑπὲρ, & εὐδοκιμέω, *celebror*.

Ὑπερευφραίνω, mirum in modum lætitia adficio; ὑπερευφραίνομαι, admodum lætor. Αὐτὸ τοῦτο ὑπερευφραίνομαι, τὸ πέρα πίστεως εὐτυχεῖν, Luc. Gall. Ex ὑπὲρ, & εὐφραίνω, *lætitia adficio*.

Ὑπερεχθαίρω, impenſe odi. Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει, Soph. Antig. 130. Ex ὑπὲρ, & ἐχθαίρω, *odio habeo*.

Ὑπερέχω, teneo ſuper aut ſupra, q. d. ſuperteneo, ſupra aliquid attollo; (2) emineo, ſupereminieo, exſto, præſto, ſupero. Ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, Phil. 2, 3. Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, ib. 4, 7. Οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας, ſuſtinere, Ariſt. Pace, 17. Θεῶν δ' ὑπερέχε νόος, Theog. 202. Καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν πλέαν, Ariſt. Eq. 1170. Ex ὑπὲρ, & ἔχω, *habeo*.

Ὑπερέψω, valde coquo. Ex ὑπὲρ, & ἕψω, *coquo*.

Ὑπέρζεσις, εως, ἡ, vehemens efferveſcentia. Ab ὑπερζέω.

Ὑπέρζεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, vehementer effervefactus. Ab eod.

Ὑπερζέω, ῶ, ſupra modum ferveo, vehementer ferveo, efferveo. Ἀνὴρ παφλάζει—— ὑπερζέων, Ariſt. Eq. 916. E ὑπὲρ, & ζέω, *ferveo*.

Ὑπέρζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra vitam exſiſten Ex ὑπὲρ, & ζωὴ, *vita*.

Ὑπερηδέως, *Adv.* perlubenter. Ex ὑπὲρ, & ἡδέως, *lubenter*.

Ὑπερήδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, quam ſuaviſſimus, jucundiſſimus. Hinc *Adv.* ὑπερήδιστα quam lubentiſſime. Ex ὑπὲρ, & ἥδιστος, *ſuaviſſimus*.

Ὑπερήδω, f. ήσω, ſupra modum exhilar vel delecto; ὑπερήδομαι, admodum lætor. a. 1. ὑπερήσθην. Ἡ μὲν εὐχροία τοῦ χρυσοῦ ὑπερήδει, Baſil. Ὁ δὲ ὑπερησθ αὐτοῦ τῇ χρηστότητι, Ælian. V. Hiſt. 30. Ex ὑπὲρ, & ἥδω, *delecto*.

Ὑπερῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, qui ætatem exceſſ Ex ὑπὲρ, & ἧλιξ, *coævus*.

Ὑπερημερία, ας, ἡ, delatio ejus, qui præſ tutum diem prætergreditur, quo videlic debitum diſſolvere, aut aliud præſta debuit, quod promiſit. Ex ὑπερήμερος.

Ὑπερήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ſupergredie diem præſtitutum, ſeu condictum, q intra diem non perſolvit debitum, v implet, quod promiſit; (2) qui judica tum non facit intra diem a judice pr ſtitutum. Ex ὑπὲρ, & ἡμέρα, *dies*.

Ὑπερημίσεις, excedentes numero dimidiu Ex ὑπὲρ, & ἥμισυς, *dimidius*.

Ὑπέρημος, ου, ὁ καὶ ἡ, quaſi deſertus, no valde habitatus. Ex ὑπὸ, & ἔρημος, *deſertus*.

Ὑπερηνορέω, ſupra modum virilis & for ſum; (2) ferocio, ſuperbio. Μνηστ ὑπερηνορέοντες, Odyſſ. 2, 266. Ab ὑπερήνο

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum vi lis, fortis; (2) ſuperbus, ferox. Ex ὑπὲρ, & ἀνὴρ, *vir*.

Ὑπερηφάνεια, ας, ἡ, ſuperbia, arroganti A ſeq.

Ὑπερηφανεύομαι, ſuperbio, inſoleſco, Ba Ab ὑπερήφανος.

Ὑπερηφανέω, ῶ, f. ήσω, ſuperbio, inſoleſc (2) effero, vel ſuperbe effero; (3) co temno, faſtidio, vel ſuperbe condemn Ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτω Il. 11, 693. Ab ὑπερήφανος.

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, ſuperbia, arrogant faſtidium. Ab ὑπερήφανος.

Ὑπερήφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuperbus, qui ſup alios vult videri. Ex iiſd.

Ὑπερηφάνως, *Adv.* ſuperbe, arroganter. ὑπερηφανής.

Ὑπερηχέω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum re no; (2) ſono pleniore ſupero vel vi co. Ex ὑπὲρ, & ἠχέω, *ſono*.

Ὑπερθαυμά

'Υπερθαυμάζω, ſupra modum demiror. Τȣ̃ κάλλȣς ὑπερεθαύμαζε, Heliod. τ̃ ἄνδρα, Ælian. V. H. 12, 49. Ex ὑπὲρ, & θαυμάζω, *admiror*.

'Υπερθε, ſive ὕπερθεν, *Adv.* deſuper, ſuperne, in ſuperiore parte, ſupra. Ab ὑπέρ.

'Υπέρθεμα, ατος, τὸ, augmentum pretii mercis in licitando. Ex ὑπὲρ, & θέμα, *poſitum*.

'Υπερθεματίζω, licitor; (2) pretium augeo. Ab ὑπέρθεμα.

'Υπερθεματισμὸς, ȣ̃, ὁ, licitatio; (2) adjectio. Ab ὑπερθεματίζω.

'Υπερθεματιςὴς, ȣ̃, ὁ, licitator. Ab eod.

'Υπέρθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſupra Deum. Ex ὑπὲρ, & Θεὸς, *Deus*.

'Υπερθεραπεύω, impenſe nimis curo, colo. Καὶ τἆλλ' ὑπερθεραπεύσȣσα, Heliod. Ab ὑπὲρ, & θεραπεύω, *curo*.

'Υπέρθεσις, εως, ἡ, tranſpoſitio; (2) tranſitus per excelſa, tranſcenſus; (3) dilatio, procraſtinatio, mora. Ab ὑπερτίθεμαι.

'Υπερθετικὸς, ἡ, ὸν, ſuperlativus. Ab eod.

'Υπερθέω, f. εύσομαι, q. d. ſupercurro, ultra curro, Plato. Ex ὑπὲρ, & θέω, *curro*.

'Υπερθνήσκω, morior pro aliquo. Νεφέλης ὑπερθνήσκοντας εἰσορῶ φίλȣς, Eur. Hel. 756. Ψυχὴν δὲ δώσω τῆσδε ὑπερθανεῖν χθονὸς, id. Ph. 1005. Ex ὑπὲρ, & θνήσκω, *morior*.

'Υπερθορέω, ſuperſilio, tranſilio; ut hinc ſit ὑπέρθορον, a. 2. Ion. 'Υπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς, Il. 9, 472. Τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι, ib. 16, 380. Ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτὴν, ib. 8, 179. Ex ὑπὲρ, & θορέω, *ſalio*.

'Υπερθορυβέω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum tumultuor. Ex ὑπὲρ, & θορυβέω, *tumultuor*.

'Υπερθρώσκω, ſuperſilio, in altum ſalio. Ex ὑπὲρ, & θρώσκω, *ſalio*.

'Υπερθυμέομαι, ȣ̃μαι, totis animi viribus incumbo, Suic. Ab ὑπέρθυμος.

'Υπέρθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum animatus, animoſus, magnanimus. Ex ὑπὲρ, & θυμὸς, *animus*.

'Υπερθύριον, ȣ, τὸ, limen ſuperius, ſuperliminare. Ex ὑπὲρ, & θύρα, *janua*.

'Υπέρθυρον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

'Υπεριάχω, clamore alios ſupero. Ex ὑπὲρ, & ἰάχω, *clamo*.

'Υπερίκανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plus quam ſufficiens. Ex ὑπὲρ, & ἱκανὸς, *ſufficiens*.

ΥΠΕ'ΡΙΚΟΝ, ȣ, τὸ, hypericum, *herba*.

'Υπέρινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nimium purgatus ſeu evacuatus. Ex ὑπὲρ, & ἰνέω, *vacuo*.

'Υπερίνησις, εως, ἡ, immodica purgatio. Ex ὑπὲρ, & ἴνησις, *purgatio*.

'Υπερίπτημι, ſupervolo, ſuperne volo. Ex ὑπὲρ, & ἵπτημι, *volo*.

'Υπερίςαμαι, tueor, protego. Ἄς φίλος ȣ̈τις ἀνὴρ ὑπερίςαται, Soph. El. 190. Ab ὑπὲρ, & ἵςαμαι.

'Υπερίςωρ, ορος, ὁ, ſupra modum ſciens. Ex ὑπὲρ, & ἵςωρ, *ſciens*.

'Υπερισθμέω, ῶ, navim ab altero mari ad alterum traho & machinis deduco; (2) iſthmum ſupero. Ex ὑπὲρ, & ἰσθμὸς, *iſthmus*.

'Υπερισχύω, f. ύσω, prævalidus ſeu præpotens ſum, prævaleo, Theophr. Ex ὑπὲρ, & ἰσχύω, *valeo*.

'Υπερίσχω, emineo, exſto; (2) ſuperior ſum, ſupero, vinco, prævaleo. Ex ὑπὲρ, & ἴσχω, pro ἔχω, *habeo*.

'Υπερίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſupergrediens, Solis epith. Ex ὑπὲρ, & ἰὼν, *gradiens*.

'Υπερκαγχάζω, f. άσω, effuſe cachinnor. Ex ὑπὲρ, & καγχάζω, *cachinnor*.

'Υπερκαθαίρω, ſupra modum purgo. Ex ὑπὲρ, & καθαίρω, *purgo*.

'Υπερκάθαρσις, εως, ἡ, immodica purgatio. A præc.

'Υπερκακέω, ῶ, malo ſuccumbo. Ex ὑπὲρ, & κακὸν, *malum*.

'Υπερκαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perpulcher, ſupra modum elegans. Ex ὑπερ, & κάλλος, *pulchritudo*.

'Υπέρκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum pulcher vel honeſtus. Ex ὑπερ, & καλὸς, *bonus*.

'Υπερκάμνω, pro aliquo laboro. 'Υπερκάμνειν τέκνων, Eur. Iph. in Au. 942. Μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις μόνος, id. Bac. 962. Ex ὑπὲρ, & κάμνω, *laboro*.

'Υπερκαταβαίνω, tranſcendo. Οἱ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ, Il. 13, 50. Ex ὑπὲρ, & καταβαίνω, *tranſcendo*.

'Υπερκαταγέλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde ridiculus. Ex ὑπὲρ, & καταγέλαςος, *ridiculus*.

'Υπερκατάκειμαι, ſuperdiſcumbo, ſupra aliquem diſcumbo. Ex ὑπὲρ, & κατάκειμαι, *diſcumbo*.

'Υπερκατάληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo in fine ſyllaba abundat. Ex ὑπὲρ, & καταλήγω, *deſino*.

'Υπερκατηφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum triſtis. Ex ὑπὲρ, & κατηφὴς, *triſtis*.

'Υπερκαχλάζω, effervеſcere facio, Suic. Ex ὑπὲρ, & καχλάζω, *ſtrepito*.

'Υπέρκειμαι, ſuperjaceo, ſuperpoſitus ſum. Gl. V. ſupercubo. Ex ὑπὲρ, & κεῖμαι, *jaceo*.

'Υπερκέρασις, εως, ἡ, alterius cornu in prælio circumventio. Ab ὑπερκεράω.

'Υπερκεράω, ῶ, alterum cornu circumvenio, cornua extendendo hoſtes claudo. Ὅταν ἤδη ὑπερκεράσαι τȣ̀ς πολεμίȣς βȣ́λονται, Ælian. Ex ὑπὲρ, & κέρας, *cornu*.

'Υπέρκερως, ſupra modum cornutus. Ex ὑπὲρ, & κέρας, *cornu*.

'Υπερκηλέω, ῶ, ſupra modum delinio, permulceo, Suic. Ex ὑπὲρ, & κηλέω, *mulceo*.

'Υπερκινδυνεύω, periclitor pro. Ἤδη γάρ τις ϗ ὑπερκινδύνευσε τȣ̃ ἐχθρȣ̃, Chryſ. Ex ὑπὲρ, & κινδυνεύω, *periclitor*.

'Υπερκολακεύω, ſupra modum adulor. Ex ὑπὲρ, & κολακεύω, *adulor*.

'Υπερκομίζω, ſupercomporto, ſuperveho. Ex ὑπὲρ, & κομίζω, *veho*.

'Υπέρκομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum jactabundus. Ex ὑπὲρ, & κομπὸς, *jactantia*.

'Υπερκόμπως, *Adv.* ſupra modum jactabunde. Ab ὑπέρκομπος.

'Υπέρκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum laſſatus, valde defeſſus. Ex ὑπὲρ, & κόπος, *moleſtia, labor*.

'Υπερκόπτω, f. ψω, ſupero, ſuperſcando, ſupervehor. Ex ὑπὲρ, & κόπτω, quod vide.

'Υπερκορέω, ῶ, f. σω, exſaturo. Οὔτε γὰρ ἂν πλȣ́τȣ θυμὸν ὑπερκορέσας, Theog. 1154. Ab ὑπὲρ, & κορέω, *ſaturo*.

'Υπερκορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum ſatur. Ex ὑπὲρ, & κόρος, *ſatietas*.

'Υπέρκορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Υπερκόρως, ſatis ſuperque. A præc.

'Υπερκόσμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſupramundanus, qui eſt ſupra mundum. Ex ὑπὲρ, & κόσμος, *mundus*.

'Υπερκοσμίως, *Adv.* q. d. ſupermundane. Ab ὑπερκόσμιος.

'Υπέρκοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum iratus. Ex ὑπὲρ, & κότος, *ira vetus*.

'Υπερκότως, *Adv.* ſupra modum irate. Ab ὑπέρκοτος.

'Υπερκρατέω, ῶ, f. ήσω, ſupero, ſuperior ſeu firmus ſum. Ex ὑπὲρ, & κρατέω, *valeo*.

'Υπερκρεμάω, & ὑπερκρεμαννύω, ſuper vel ſupra ſuſpendo. Τὰν (ἄταν) οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, Pind. Ol. 1, 91. Αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται, Theog. 1016. Ex ὑπὲρ, & κρεμάω, *ſuſpendo*.

'Υπερκτάομαι, f. ήσομαι, a. 1. ὑπερεκτησάμην, abunde poſſideo, paro. Πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω, Soph. El. 219. Ab ὑπὲρ, & κτάομαι, *poſſideo*.

'Υπερκύδας, αντος, ὁ, gloria ſupereminens, ſumma gloria inſignis. Ex ὑπὲρ, & κῦδος, *gloria*.

'Υπερκυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præclarus, inclitus, R. Ex iiſd.

'Υπερκύπτω, f. ψω, caput profero ad proſpiciendum. Gl. V. exſupero. Ἄνδρες ἐν ὅπλοις λῃςρικοῖς ὄρȣς ὑπερκύψαντες, Heliod. Ex ὑπὲρ, & κύπτω, *inclino caput*.

'Υπέρλαμπρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum ſplendidus & illuſtris, ſupra modum clarus & fulgidus. Gl. V. præclarus, illuſtris. Ex ὑπὲρ, & λαμπρὸς, *fulgidus*.

'Υπερλαμπρύνομαι, nimium clareſco, glorior, Xen. Ex ὑπὲρ, & λαμπρύνομαι, *inclareſco*.

'Υπερλάμπω, præluceo, præradio, i. e. fulgore ſupero, ſuper alios clarus & conſpicuus ſum. Ex ὑπὲρ, & λάμπω, *fulgeo*.

'Υπέρλεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum tenuis, pertenuis. Ex ὑπὲρ, & λεπτὸς, *tenuis*.

'Υπερλυπέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, ſupra modum contriſtor. Ex ὑπὲρ, & λυπέομαι, *contriſtor*.

'Υπερμαζάω, ῶ, ſupra modum luxurior in mazis parandis; præ nimia ſaturitate laſcivio, petulans ſum ex nimio delicatarum mazarum eſu, petulans ſum, exturgeſco; (2) turgidiores habeo mammas. Ex ὑπὲρ, & μαζάω, *mazas coquo*, vel μαζὸς, *mamma*.

'Υπερμαίνομαι, ſupra modum inſanio, vehementer furo. Ex ὑπὲρ, & μαίνομαι, *furo*.

'Υπερμαντεύομαι, vaticinor ſuper. Ἦτοι φιλȣ̃σα γῆς ὑπερμαντεύεται; Eur. Ion. 432. Ab ὑπὲρ, & μαντεύομαι, *vaticinor*.

'Υπέρμαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum inſanus. Ex ὑπὲρ, & μάργος, *inſanus*.

'Υπερμαχέω, ῶ, propugno, pugno pro aliquo. Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τȣ̃δ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί; Soph. Aj. 1363. Νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς, Eur. Ph. 1258. Ab ὑπέρμαχος.

'Υπερμάχομαι, propugno, defendo. Ex ὑπὲρ, & μάχομαι, *pugno*.

'Υπέρμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pro aliquo pugnat, propugnator. Ex iiſd.

'Υπερμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum magnus, maximus, immenſus. Gl. V. amplus. Ex ὑπὲρ, & μέγεθος, *magnitudo*.

'Υπερμεθύσκομαι, ſupra modum inebrior. Ex ὑπὲρ, & μεθύσκομαι, *inebrior*.

'Υπερμενέτης, ȣ, ὁ, viribus præpollens, perrobuſtus. Ab ὑπερμενής.

'Υπερμενέω, ῶ, viribus præpolleo, viribus alios antecello & ſupero; (2) ſuperbio, ſuperbus ſum. Ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον, Odyſſ. 19, 62. Ab eod.

'Υπερμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viribus prævalidus aut præpotens, viribus cæteros præcellens; (2) nimium violentus. Ex ὑπὲρ, & μένος, *robur*.

'Υπέρμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, menſuram excedens. Ph. ὑπέρμετρον, cumulatum. Gl. V. ſuperpondium. Ex ὑπὲρ, & μέτρον, *menſura*.

'Υπερμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, prælongus, ſupra modum longus; (2) præaltus. Ex ὑπερ, & μῆκος, *longitudo*.

Ὑπερνέφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ultra nubes, excedens nubes. Ex ὑπὲρ, & νεφέλη, *nubes*.

Ὑπερνεφέω, ῶ, ſupra nubes me effero. Ab ὑπερνεφής.

Ὑπερνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubes excedens. Ex ὑπὲρ, & νέφος, *nubes*.

Ὑπερνεωλκέω, vel ὑπερνεολκέω, ῶ, transfero claſſem; (2) navem ab altero ad alterum traho & machinis deduco. Ex ὑπὲρ, & νεωλκέω, *naves traho*.

Ὑπερνήχομαι, ſupernato. Ex ὑπὲρ, & νήχομαι, *nato*.

Ὑπερνικάω, ῶ, plus quam victor ſum, longe ſupero. Gl. V. ὑπερνικῶ, exſupero; ὑπερνικηθεισῶν, ſuperatis, Ph. a. 1. part. paſſ. fœm. Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς, Rom. 8, 37. Ex ὑπὲρ, & νικάω, *vinco*.

Ὑπερξηραίνω, q. d. ſuper exſicco, plus quam exſicco, ſupra modum exſicco; ὑπερξηραίνομαι, ſupra modum exſiccor, Suic. Ex ὑπὲρ, & ξηραίνω, *ſicco*.

Ὑπέρξηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum aridus vel ſiccus, aridiſſimus. Ex ὑπὲρ, & ξηρὸς, *aridus*.

Ὑπέρογκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum tumidus & turgidus, gravis & magnificus; (2) ſuperbus, valde faſtuoſus. Gl. V. inflatus, turgidus, ſuperbus. Ex ὑπὲρ, & ὄγκος, *tumor*.

Ὑπεροιδάω, ῶ, f. ήσω, valde intumeſco. Ex ὑπὲρ, & οἰδάω, *intumeſco*.

Ὑπεροικέω, ῶ, f. ήσω, habito ſupra. Ὑπεροικέειν τουτέων, Herodot. τούτοις, id. Ex ὑπὲρ, & οἰκέω, *habito*.

Ὑπεροικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico ſuper, ſuperſtruo. Ex ὑπὲρ, & οἰκοδομέω, *ædifico*.

Ὑπέροικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ſuperiori parte domus domicilium ſeu ſedes habet. Ex ὑπὲρ, & οἶκος, *domus*.

Ὑπεροίομαι, nimis magnam de me opinionem habeo, nimis arroganter de me ſentio. Ex ὑπὲρ, & οἴομαι, *puto, exiſtimo*.

Ὑπέρολβος, ου, ὁ ϗ ἡ, perbeatus. Ex ὑπὲρ, & ὄλβος, *beatitudo*.

Ὑπερομβρία, ας, ἡ, immodica pluvia. Ex ὑπὲρ, & ὄμβρος, *imber*.

ΥΠΕΡΟΝ, ου, τὸ, piſtillum.

Ὑπεροπλία, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia, faſtus. Ab ὑπέροπλος.

Ὑπεροπλίζομαι, audax ſum, audacter aliquid facio; (2) ſuperbio, inſoleſco, per ſuperbiam noceo. Οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο, Odyſſ. 17, 268. Ex ὑπὲρ, & ὁπλίζομαι, *inſtruo, paro*.

Ὑπέροπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus virtus & robur omnia arma ſuperat, audax, temerarius. Ex ὑπὲρ, & ὅπλον, *arma*.

Ὑπεροπτάω, ῶ, ſupra modum torreo. Ex ὑπὲρ, & ὀπτάω, *torreo*.

Ὑπερόπτης, ου, ὁ, contemptor, qui ſuperbe contemnit & deſpicit. Gl. V. faſtidioſus, arrogans. Ab ὑπερόπτομαι.

Ὑπεροπτικὸς, ἡ, όν, qui contemnere & ſuperbe deſpicari ſolet. Gl. V. ſuperbus, faſtidioſus. Ab ὑπερόπτης.

Ὑπεροπτικῶς, *Adv.* more eorum, qui deſpicantur & ſuperbe contemnunt. Ph. inſolenter. Ab ὑπεροπτικός.

Ὑπερόπτομαι, deſpicio, deſpectui & contemptui habeo. Ex ὑπὲρ, & ὄπτομαι, *video*.

Ὑπερόρασις, εως, ἡ, deſpicientia, ipſa actio deſpiciendi, contemptus. Ab ὑπεροράω.

Ὑπεροράω, ῶ, ultra, ſeu ulterius adſpicio; (2) contemno, negligo, poſthabeo, nihili facio. Gl. V. ὑπερορῶ, deſpicio, ſperno; ὑπερορασθεὶς, ſpretus, a. 1. part. paſſ. Αὐτὸς δὲ πάντα τἀνθρώπινα ὑπερεώρα πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν συμβουλίαν, Xen. τῶν νόμων, id. Οὔτε ᾠήθη ἄν ποτέ τις ὑπερορᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ, M. Anton. 1, 12. Ex ὑπὲρ, & ὁράω, *video*.

Ὑπερορία, ας, ἡ, id, quod extra fines noſtros eſt; (2) exſilium. Ab ὑπερόριος.

Ὑπερορίζω, f. ίσω, extermino, limitibus & finibus meis expello. Ὑπερορίζειν τὸν ἄνδρα τῆς πόλεως, Greg. Ab eod.

Ὑπερόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ultra ſeu extra fines eſt, exterus, qui eſt e regione ultra ſeu extra fines noſtros ſitus; (2) peregrinus, inuſitatus. Ex ὑπὲρ, & ὅρος, *terminus*.

Ὑπερορόφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra tectum ſeu cameram eſt. Ex ὑπὲρ, & ὄροφος, *tectum*.

Ὑπερορρωδέω, ῶ, valde timeo, maxime vereor. Ὑπερορρωδοῦσ' ἐμοῦ, Eur. Supp. 345. Ab ὑπὲρ, & ὀῤῥωδέω, *timeo*.

Ὕπερος, ου, ὁ, piſtillum; idem quod ὕπερον.

Ὑπερουράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra cœlos eſt; (2) cœleſtis. Ex ὑπὲρ, & οὐράνιος, *cœleſtis*.

Ὑπερούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſuperſubſtantialis, qui eſt ſupra eſſentiam, Suic. Ex ὑπὲρ, & οὐσία, *ſubſtantia*.

Ὑπερουσίως, *Adv.* q. d. ſuperſubſtantialiter, ſupernaturaliter, Suic. Ab ὑπερούσιος.

Ὑπεροφρυόομαι, οῦμαι, ſupercilia tollo. A ſeq.

Ὑπερόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, ſupercilioſus, qui elato ſupercilio eſt, ſuperbus. Ex ὑπὲρ, & ὀφρὺς, *ſupercilium*.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, ſummitas, excellentia, eminentia, qua aliis ſuperiores ſumus. Ab ὑπερέχω.

Ὑπεροψία, ας, ἡ, deſpectus, deſpicientia, contemptus, ſuperbia & faſtidium, quo quis cæteros præ ſe contemnit. Ab ὑπερόπτομαι.

Ὑπέροψις, εως, ἡ, deſpectus, contemptus. Ab eod.

Ὑπερπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum glacie conſtrictus. Ex ὑπὲρ, & πηγνύω, *congelo*.

Ὑπερπαθέω, ῶ, valde adficior & commoveor. Μήτηρ ὑπερπαθήσασ', ἥρπασεν νεκροῦ ξίφος, Eur. Ph. 1465. Ex ὑπὲρ, & πάθος, *paſſio*.

Ὑπερπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra perturbationes eſt, qui perturbationibus dominatur. Ex ὑπὲρ, & πάθος, *adfectus*.

Ὑπερπαίω, ſupergredior, ſupero, excedo. Ὑπερπεπαικότα πᾶσαν ὕβριν, Luc. Ex ὑπὲρ, & παίω, quod vide.

Ὑπερπαφλάζω, f. άσω, ſupra modum ferveo, ebullio. Ex ὑπὲρ, & παφλάζω, *ferveo*.

Ὑπερπαχύνω, ſupra modum pinguefacio, ſeu craſſum reddo. Ex ὑπὲρ, & παχύνω, *pinguefacio*.

Ὑπέρπαχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum craſſus, vel ſupra modum pinguis, obeſus. Ex ὑπὲρ, & παχύς.

Ὑπερπέμπω, f. ψω, mitto ſuper vel ultra; (2) ultra ſcopum jaculor. Ex ὑπὲρ, & πέμπω, *mitto*.

Ὑπερπέπτω, f. ψω, ſupra modum concoquo. Ex ὑπὲρ, & πέπτω, *coquo*.

Ὑπερπερισσεύω, f. εύσω, ſuperabundo, vehementer exundo. Οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, Rom. 5, 20. Ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ, 2 Cor. 7, 4. Ex ὑπὲρ, & περισσεύω, *abundo*.

Ὑπερπερισσὸς, ἡ, όν, ſupra modum abundans. Ex ὑπὲρ, & περισσὸς, *abundans*.

Ὑπερπερισσῶς, *Adv.* ſupra modum, plus quam abundanter. Ab ὑπερπερισσός.

Ὑπερπέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſupervolat, vel ſuperne volat. Ab ὑπερπέτομαι.

Ὑπερπέτομαι, ſupervolo, ſuperne volo, Ariſt. Ex ὑπὲρ, & πέτομαι, *volo*.

Ὑπερπηδάω, ῶ, f. ήσω, tranſilio. Ex ὑπὲρ, & πηδάω, *ſalio*.

Ὑπερπιαίνω, ſupra modum pinguefacio, vel pinguem & obeſum reddo; ὑπερπιαίνομαι, nimis pingueſco. Ex ὑπὲρ, & πιαίνω, *pinguefacio*.

Ὑπερπίμπλημι, ſuper impleo. Ex ὑπὲρ, & πίμπλημι, *impleo*.

Ὑπερπίνω, nimium bibo. Νομίζοντες τὸ μὴ ὑπερπίνειν ἧττον ἂν ϗ σώματα ϗ γνώμας σφάλλειν, Xen. Cyr. 8, 51. Ab ὑπὲρ, & πίνω, *bibo*.

Ὑπερπίπτω, excedo, ſupero; (2) prælabor, prætereo. Ex ὑπὲρ, & πίπτω, *cado*.

Ὑπερπλημμυρέω, ῶ, ſuperinundo. Gl. V. Ex ὑπὲρ, & πλημμυρέω, *inundo*.

Ὑπερπληρῶ, ſuperimpleo, Gl. V. Ex ὑπὲρ, & πληρόω, *impleo*.

Ὑπερπλεονάζω, f. άσω, ſuperabundo. Ὑπερεπλεόνασε δ' ἡ χάρις τοῦ Κυρίου, 1 Tim. 1, 14. Ex ὑπὲρ, & πλεονάζω, *abundo*.

Ὑπερπλέω, ſupernavigo. Ex ὑπὲρ, & πλέω, *navigo*.

Ὑπερπλούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum dives. Ex ὑπὲρ, & πλούσιος, *dives*.

Ὑπερπλουτέω, ῶ, f. ήσω, divitiis abundo, ditiſſimus ſeu prædives evado, Ariſt. Plut. 354. Ex ὑπὲρ, & πλουτέω, *dives ſum*.

Ὑπέρπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum dives. Ex ὑπὲρ, & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ὑπερπονέω, ῶ, nimio labore me exerceo, labore conficior. Ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ θανεῖν προδήλως, Soph. Aj. 1327. Ex ὑπὲρ, & πονέω, *laboro*.

Ὑπέρπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra modum laboravit, ideoque viribus eſt ſolutus a defectus. Ex ὑπὲρ, & πόνος, *labor*.

Ὑπερπρόθεσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præſtitutum diem exceſſit. Ex ὑπὲρ, & προθέσμιος, quod vide.

Ὑπερπυππάζω, f. άσω, ſupra modum demulceo poppyſmate, Ariſt. Eq. 677. E ὑπὲρ, & πυππάζω, *poppyſmate demulce*

Ὑπερπροθυμοῦμαι, prægeſtio, Gl. V. E ὑπὲρ, & προθυμέομαι, *geſtio*.

Ὑπέρπυκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, prædenſus, Gl. V. Ex ὑπὲρ, & πυκνὸς, *denſus*.

Ὑπερπυριάω, ῶ, magis ſudo. Ὁδὶ δὲ δέο ὑπερεπυρίασέ μου, Ariſt. Ran. 309. A ὑπὲρ, & πυριάω, *caleo, ſudo*.

Ὑπέρπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum ig excalefactus, valde calidus. Ex ὑπὲρ, & πῦρ, *ignis*.

Ὑπερποτάομαι, ſuper volo. Οἱ δέ τεκ ροι ὑπερποτῶνται Ἔρωτες, Theocr. 1 120. Ab ὑπὲρ, & ποτάομαι, *volo*.

Ὑπερσαρκέω, ῶ, f. ήσω, q. d. ſupra modu carnoſus fio; (2) ſupra modum corp lentus evado, Dioſc. Ex ὑπὲρ, & σάρ *caro*.

Ὑπερσάρκωμα, ατος, τὸ, & ὑπερσάρκωσ εως, ἡ, carnis excreſcentia, carnis inuti incrementum in quacumque corporis pa te. Ex ὑπερσαρκόομαι, *juſto corpulenti evado*.

Ὑπερσεμνύνω, immodicis laudibus adfic Ex ὑπὲρ, & σεμνύνω, *laudo*.

Ὑπερσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui cruribus grandioribus. Ex ὑπὲρ, & σκέλ *crus*.

Ὑπέρσκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum d rus. Ex ὑπὲρ, & σκληρὸς, *durus*.

Ὑπέρσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra, quam dici poſſit, ſapiens. Ex ὑπὲρ, & σοφὸς, *ſapiens.*

Ὑπερσπουδάζω, ſupra modum ſtudeo. Ὑπερεσπουδακέναι περὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν τηλικούτων, Luc. De Gymnaſ. Ex ὑπὲρ, & σπουδάζω, *ſtudeo.*

Ὑπερστρωννύω, ſeu υμι, ſuperinſterno. Ex ὑπὲρ, & στρωννύω, *ſterno.*

Ὑπερσυντελικὸς, ἡ, ὸν, plus quam perfectus. Ex ὑπὲρ, & συντελικὸς, *perfectus.*

Ὑπερσχέθω, emineo, emico, exſto; (2) protendo, ſuperextendo. Ex ὑπὲρ, & σχέθω, *teneo*

Ὑπερτάζω, f. άσω, ſuperficie tenus ſulcum produco, non alte terram moveo atque proſcindo, Theophr. Ab ὑπέρτατος, quod eſt *Superl.* ab ὑπὲρ.

Ὑπέρτατος, άτη, ατον, ſupremus, ſummus, altiſſimus; (2) maximus. *Superl.* ab ὑπὲρ.

Ὑπερτείνω, ſupra modum tendo, intendo; ὑπερτείνω, & ὑπερτείνομαι, extollor ſupra vel ultra; (2) ſupero, excedo; (3) tenſus ſum ſupra vel ſuper. Ἔνθ' ὑπερτείνας πύλας λευκὴν διέμησ' Ἰφιγόνης παρηίδα, Eur. El. 1037. Ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα, id. Med. 1291. Σῆμα δ' ὑπερτέταται νοτιώτατον ἐς στόμα Νείλου, Dion. Περ. 18. Ex ὑπὲρ, & τείνω, *tendo.*

Ὑπερτέλειος, vel ὑπερτέλεος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ſequens ὑπερτελής.

Ὑπερτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, plus quam perfectus. Ex ὑπὲρ, & τέλος, *finis.*

Ὑπερτέλλω, f. ελῶ, orior & exſiſto ſupra alios, ſupereminco. Ὃς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ σπαρτοὺς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο, Eur. Ph. 1015. Ex ὑπὲρ, & τέλλω, *orior.*

Ὑπερτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tenſus vel tendens; (2) altus, ſublimis, eminens. Ab ὑπερτείνω.

Ὑπερτερέω, ῶ, f. ήσω, ſuperior ſum. Ab ὑπέρτερος.

Ὑπερτερεώτερος, έρα, ερον, ſuperior. Ab eod.

Ὑπερτερία, ας, ἡ, contabulatio; (2) ſtorea. Ab ὑπέρτερος.

Ὑπέρτερος, έρα, ερον, ſuperior, præſtantior, major, potior. *Compar.* ab ὑπέρ.

Ὑπέρτεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum artificioſus. Ex ὑπὲρ, & τεχνὴ, *ars.*

Ὑπερτίθημι, ſuperpono, vel ſuperimpono, ſuper attollo, præpono; (2) differo, procraſtino. Ὑπερθέντες τὸ ἄροτρον, Plut. Et ὑπερτίθεμαι, procraſtino, differo. Ex ὑπὲρ, & τίθημι, *pono.*

Ὑπερτιμάω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum honoro, ſupra alios honore adficio. Πότεροι ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην ἔκρυπτον αὐτόν; Soph. Antig. 290. Ex ὑπὲρ, & τιμάω, *honoro.*

Ὑπερτίμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pretii magnitudine modum excedens, qui magni pretii eſt & carior. Ex ὑπὲρ, & τιμὴ, *honor, pretium.*

Ὑπέρτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, nimium tentus, ultra modum contentus. Ab ὑπερτείνω.

Ὑπερτραγίζω, ſupra modum hircum oleo. Ex ὑπὲρ, & τραγίζω, *oleo hircum.*

Ὑπερτρέχω, ſupercurro; (2) tranſcurrendo depopulor. Ἄκρην γὰρ πενίην οὐχ ὑπερεδράμομεν, Theog. 620. νόμιμα θεῶν, Soph. Antig. 461. Ex ὑπὲρ, & τρέχω, *curro.*

Ὑπερυγραίνω, ſuperhumecto. Ex ὑπὲρ, & ὑγραίνω, *humecto.*

Ὑπέρυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum aquoſus, aqua inter cutem collecta diſtentus & ſuffuſus. Ex ὑπὲρ, & ὕδωρ, *aqua.*

Ὑπερυθριάω, f. σω, ſubrubeo, rubore ſuffundor. Ἀλλ' Ἰασὼ μέν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα ὑπερυθρίασε, Ariſt. Plut. 701. Ab ὑπὲρ, & ἐρυθριάω, *erubeſco.*

Ὑπέρυθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubruber, aliquantulum ruber. Gl. V. rubidus. Ex ὑπὲρ, & ἐρυθρὸς, *ruber.*

Ὑπερύμνητος, vel ὑπερυμνητὸς, οῦ, ὁ, laudibus ſuper omnia evectus vel evehendus. Ex ὑπὲρ, & ὑμνητὸς, *laudatus.*

Ὑπερύπτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum ſupinus. Ex ὑπὲρ, & ὕπτιος, *ſupinus.*

Ὑπερύψηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum excelſus, excelciſſimus. Ex ὑπὲρ, & ὑψηλος, *excelſus.*

Ὑπερυψόω, ῶ, f. ώσω, ſupra alia extollo, ſupra modum extollo & eveho, in ſummam effero ſublimitatem. Gl. V. exalto. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, Phil. 2, 9. Ex ὑπὲρ, & ὑψόω, *tollo.*

Ὑπερφαίνομαι, q. d. ſuperappareo, appareo vel conſpicior ſupra, ſupereminco. Ὑπερεφάνησαν τοῦ λόφου, Thucyd. Ex ὑπὲρ, & φαίνομαι, *appareo.*

Ὑπερφαλαγγέω, ῶ, aciem acie circumcludo. Ἐβούλευετο γὰρ ὅτι πλεῖστον ὑπερφαλαγγῆσαι τοῦ σοῦ στρατεύματος, Xen. Cyr. 6, 23. Ab ὑπὲρ, & φάλαγξ.

Ὑπερφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum apparens, plus quam lucens. Ab eod.

Ὑπερφερέστατος, præſtantiſſimus; ὑπερφερέστερος, præſtantior. A ſeq.

Ὑπερφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præſtans, qui excellit. Ex ὑπὲρ, & φέρω, *fero.*

Ὑπερφέρω, f. ὑπεροίσω, fero ſuper, vel ultra, tranſveho; (2) præſto, antecello, anteeo. Ὑπερφέρεις τόλμῃ τε τόλμαν, καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον, Eur. Herac. 553. Τῶν ἄλλων ὑπερφέρουσι κατὰ πολὺ, Ælian. V. Hiſt. 1, 3. Ex ὑπὲρ, & φέρω, *fero.*

Ὑπερφθέγγομαι, f. ξομαι, q. d. ſono ſupra alium, ſono clarius, clariorem ſonum edo. Πᾶσαν λοιπὸν σκηνὴν ὑπερφθέγγεται, Heliod. Ex ὑπὲρ, & φθέγγομαι, *ſono.*

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœdifragus, infidus, perfidus. Exponitur etiam vinoſus; item ſuperbus, arrogans, inſolens. Ex ὑπὲρ, & φιάλη, *patera, phiala*, quia fœdera per phialas fiebant.

Ὑπερφιάλως, *Adv.* fœdifrage, more eorum, qui ſunt fœdifragi; (2) ſuperbe, arroganter; (3) valde, vehementer, mirum in modum. Ab ὑπερφίαλος.

Ὑπερφιλέω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum amo. Gl. V. ὑπερφιλῶ, adamo. Σάκας ἤδη ὑπερεφίλει αὐτὸν, Xen. Cyr. 1, 15. Ex ὑπὲρ, & φιλέω, *amo.*

Ὑπερφιλότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra modum honoribus ſtudet, nimium ambitioſus. Ex ὑπὲρ, & φιλότιμος, *honoris ſtudioſus.*

Ὑπέρφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, extra corticem ſitus. Ex ὑπὲρ, & φλοιὸς, *cortex.*

Ὑπερφλύζω, f. ύσω, effervesco, inundo. Ex ὑπὲρ, & φλύζω, *ferveo.*

Ὑπερφοβέομαι, οῦμαι, in ſummo timore verſor. Ὑπερεφοβεῖτο, μὴ οἱ ὁ πάππος ἀποθάνοι, Xen. Cyr. 1, 14. Ab ὑπέρφοβος.

Ὑπέρφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui valde timet, meticuloſus. Ex ὑπὲρ, & φόβος, *timor.*

Ὑπερφρίττω, f. ξω, ſupra modum horreo. Ὑπερέφριττον μεταξὺ ἀκούων τῶν ἐπῶν, Luc. Ab ὑπὲρ, & φρίττω, *horreo.*

Ὑπερφρονέστερος, arrogantior ſuperbio. Ab ὑπέρφρων.

Ὑπερφρονέω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum de me ſentio, inſoleſco, ſuperbio; (2) plus ſapio, admodum vel ſupra modum ſapio; (3) contemno, deſpicio. Gl. V. ὑπερφρονῶ, amplius ſapio, ſperno. Εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ, Eur. Bac. 1327. Τῶν μὲν ἔξωθεν προσπιπτόντων, ἀλγεινῶν τε καὶ ἡδέων, πάντων ὑπερφρονεῖ, Heliod. κῦμα καὶ βουλήν τινος, id. Ab ὑπέρφρων.

Ὑπερφρόνως, *Adv.* ſuperbe, arroganter. Ab ὑπέρφρων.

Ὑπερφροσύνη, ης, ἡ, inſolentia. Ab eod.

Ὑπέρφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, q. d. qui mente modum ſuperat, ſuperbus, arrogans; (2) magnanimus. Ex ὑπὲρ, & φρὴν, *mens.*

Ὑπερφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, naturæ modum excedens, mirum in modum excellens aut inſignis; (2) valde admirandus, inſignis. Gl. V. ingenioſus, vehemens, amplus, ingens. Ex ὑπὲρ, & φυὴ, *natura.*

Ὑπέρφυμι, ſupernaſcor, ſupero, Suic. Ex ὑπὲρ, & φῦμι, *naſcor.*

Ὑπερφυσόομαι, οῦμαι, ſupra modum inflor & efferor. Ex ὑπὲρ, & φυσόομαι, *inflor.*

Ὑπερφυῶς, *Adv.* excedendo conſuetum naturæ modum; (2) mirum in modum, mirifice, eximie. Ab ὑπερφυής.

Ὑπερφωνέω, ῶ, f. ήσω, voce clariore utor. Ex ὑπὲρ, & φωνέω, *clamo.*

Ὑπερχαίρω, ſummopere lætor. Ἱππεύειν μανθάνων ὑπερέχαιρεν, Xen. Cyr. 1, 11. δώροις, Eur. Med. 1168. Ex ὑπὲρ, & χαίρω, *gaudeo.*

Ὑπερχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum hilaris ſeu lætus ſum. Ab ὑπερχαίρω.

Ὑπερχειλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra labia eſt, qui labra excedit, redundans, exſuperans. Ex ὑπὲρ, & χεῖλος, *labium.*

Ὑπέρχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὑπερχέω, ſuperfundo, ſuperfuſione obruo. Ex ὑπὲρ, & χέω, *fundo.*

Ὑπερχλιδάω, ῶ, f. ήσω, in deliciis modum excedo; (2) inſolentia & petulantia modum ſupero. Ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς, Soph. Trach. 285. Ex ὑπὲρ, & χλιδάω, *delicior, luxi deditus ſum.*

Ὑπέρχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum iratus. Ex ὑπὲρ, & χολὴ, *bilis, ira.*

Ὑπερχολάω, ῶ, valde bilioſus ſum, vehementer iraſcor. Ex ὑπὲρ, & χολάω, *iraſcor.*

Ὑπέρχομαι, ſubeo, incedo ſub; (2) obſequioſe colo. Gl. V. obrepo. Ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος, Soph. Phil. 1219. Οὐ γάρ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς, Eur. Hipp. 1092. Ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν, Ariſt. Eq. 457. Θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται, Soph. El. 934. Ex ὑπὸ, & ἔρχομαι, *venio.*

Ὑπέρχρεως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra facultates debet. Ex ὑπὲρ, & χρέος, *debitum.*

Ὑπερχρονίζω, nimis tardo vel moror. Ex ὑπὲρ, & χρονίζω, *tardo.*

Ὑπέρχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, omne tempus exſuperans. Ex ὑπὲρ, & χρόνος, *tempus.*

Ὑπέρχυσις, εως, ἡ, effuſio immodica, inundatio. Ab ὑπερχύω.

Ὑπερχύω, ſuperfundo. Ex ὑπὲρ, & χύω, *fundo.*

Ὑπέρψυχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum frigidus. Ex ὑπὲρ, & ψυχρὸς, *frigidus.*

Ὑπερῴα, ας, ἡ, palatum. Ab ὑπερῷος.

Ὑπερωδυνία, ας, ἡ, dolor vehementiſſimus. Ex ὑπὲρ, & ὀδύνη, *dolor.*

Ὑπερωέω, retrocedo, regredior. Ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι, Il. 8, 122. Ex ὑπὸ, & ἐρωέω, quod idem ſignificat.

Ὑπερωϊόθεν, *Adv.* ex ſumma ædium parte, e cœnaculo. Ab ὑπερώϊος.

Ὑπερώϊον, ου, τὸ, domicilium in ſumma ædium parte, cœnaculum. Ab eod.

Ὑπερώϊος, ου, ὁ, qui in ſumma ædium parte eſt. Ab ὑπερῷον.

Ὑπερωνέομαι

Ὑπερωνέομαι, οῦμαι, f. νήσομαι, majori pretio emo. Ex ὑπὲρ, & ὠνέομαι, *emo*.

Ὑπερῷον, ου, τὸ, ſumma ædium pars; cœnaculum, pergula, Ph. Ex ὑπὲρ, & ᾠὸν, *ſuperior domus pars*.

Ὑπερῷος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ſumma ædium parte eſt. Ab ὑπερῷον.

Ὑπέρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exceſſit tempus legitimum. Ex ὑπὲρ, & ὥρα, *tempus*.

Ὑπερώσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanctiſſimus, maxime ſanctus. Ex ὑπὲρ, & ὅσιος, *ſanctus*.

Ὑπερωτάω, ῶ, f. ήσω, q. d. ſubinterrogo, clam interrogo, Dem. Ex ὑπὲρ, & ἐρωτάω, *rogo*.

Ὑπεύδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in tranquillo, vel ſubtranquillus, qui tranquillat, qui in tranquillo tenet navim. Ex ὑπὸ, & εὔδιος, *ſerenus, tranquillus*.

Ὑπεύθυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, obnoxius, reus, ſons, nocens, Ph. Ex ὑπὸ, & εὐθύνη, *inquiſitio*.

Ὑπέχω, f. ὑφέξω, ſuppono, q. d. habeo vel teneo ſub, ſubmitto; (2) ſuſtineo, ſuſtento, vel ſubeo. Ὄυ ποτ' δίκην ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι, Eur. El. 705. Βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν, Pind. Ol. 2, 99. Μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν ἡμᾶς ὑφέξειν, Ariſt. Θεσμ. 203. Τὴν δίκην ὑφέξομεν ἐν σοῖσι γαμβροῖς, Eur. Andr. 359. Ἔδρασεν οὐδὲν, ὧν ὑπέσχετ' promiſit, id. Ph. 485. Ex ὑπὸ, & ἔχω, *habeo*.

Ὑπήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, morigerus, ſubjectus; dicto audiens, Gl. V. Ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα, Ariſt. Plut. 146. Ab ὑπακούω.

Ὑπήλατα φάρμακα, medicamenta alvum ſubducentia. Ab ὑπὸ, & ἐλαύνω, *pello*.

Ὑπηνέμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventoſus, q. d. ſubventaneus, cui ſubeſt ventus; (2) inanis, vanus, futilis. Ex ὑπὸ, & ἄνεμος, *ventus*.

Ὑπήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, auræ patens, i. e. vento expoſitus. Ex iiſd.

ὙΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, barba.

Ὑπηνήτης, ου, ὁ, juvenis, pubeſcens. Ab ὑπήνη.

Ὑπηοῖος, οία, οῖον, matutinus. Ex ὑπὸ, & ἠὼ, *aurora*.

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, miniſterium, officium, obſequium, Ph. Ex ὑπὸ, & ἐρεσία, *remigatio*.

Ὑπηρέσιον, ου, τὸ, pellis aut aliud quidpiam, quod remiges ſibi ſubſternebant; (2) actuarium navigium; (3) id, quod equo inſterni ſolet. Ex iiſd.

Ὑπηρετέω, ῶ, f. ήσω, miniſtro, inſervio, operam alicui navo; (2) obſequor. Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν, Ariſt. Plut. 978. Ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν, τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν, Soph. Phil. 16. Οἷς σὺ ταῦτ' ὑπηρετεῖς, ib. 1015. Ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν, Eur. Hec. 833. συμμάχοις, id. Rheſ. 153. τινὶ λόγῳ, id. Med. 588. Ab ὑπηρέτης.

Ὑπηρέτημα, ατος, τὸ, miniſterium; (2) auxilium; (3) obſequium. Ab ὑπηρετέω.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, miniſter, famulus; (2) miniſter publicus, apparitor; (3) ſubdiaconus, qui epiſcopo, presbyteris, & diaconis miniſtrabat. Ex ὑπὸ, & ἐρέτης, *remex*.

Ὑπηρέτησις, εως, ἡ, miniſterium. Ab ὑπηρετέω.

Ὑπηρετητικὸς, ἡ, ὸν, famularis, ſervilis. Gl. V. miniſterioſus, obſequioſus. Ab ὑπηρέτης.

Ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, miniſtra. Ab eod.

Ὑπηχέω, ῶ, f. ήσω, reſono, ſono; (2) ſuccino. Ἔρρηξε δ' αὐδὴν, ὥς θ' ὑπηχῆσαι χθόνα, Eur. Supp. 711. Λιγυρὸν ὑπηχοῦσι τέττιγες, Luc. Ex ὑπὸ, & ἠχέω, *ſono*.

Ὑπίλλω, claudo. Σοὶ δ' ὑπίλλουσι ςόμα, Soph. Antig. 515. Ex ὑπὸ, & ἴλλω, quod idem notat.

Ὑπινέω, ῶ, ſubvacuo. Ex ὑπὸ, & ἰνέω, *vacuo*.

Ὑπισχνέομαι, οῦμαι, polliceor, promitto, adfirmo. Τιμωρήσειν τὸν φονέα σὺν θεοῖς ὑπισχνοῦμαι, Xen. Cyr. 4, 24. Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ, Ariſt. Veſp. 748. Ab ὑπίσχομαι.

Ὑπίσχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum macer. Ex ὑπὸ, & ἰσχνὸς, *macer*.

Ὑπίσχομαι, polliceor, promitto. Ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ, Il. 23, 209. ἀνδρὶ ἑκάστῳ, Odyſſ. 2, 91. Ex ὑπὸ, & ἴσχω, *teneo*.

Ὑπναλέος, έα, έον, ſomno gravatus, ſomnolentus. Ab ὕπνος.

Ὑπνάω, dormio, ſomnum capio. Ab eod.

Ὑπνηλὸς, ἡ, ὸν, ſomnolentus, ſomniculoſus. Ab eod.

Ὑπνητικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab ὑπνάω.

Ὑπνοδότειρα, ας, ἡ, quæ ſomnos præbet & adfert, ſomnifera. Ex ὕπνος, & δότης, *dator*.

Ὑπνοδότις, ιδος, ἡ, idem. Ab ὕπνος, & δίδωμι, *do*.

Ὑπνομαχέω, ῶ, cum ſomno pugno, ſomno me opprimere conanti reluctor. Ex ὕπνος, & μάχομαι, *pugno*.

Ὑπνοποιέω, ῶ, ſomnum concilio ſeu adfero, Suic. Ab ὑπνοποιός.

Ὑπνοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſomnificus, ſomnum adferens. Ex ὕπνος, & ποιέω, *facio*.

ὝΠΝΟΣ, ου, ὁ, ſomnus, ſopor.

Ὑπνοφόβης, ου, ὁ, in ſomnis terrens, ſomniis per quietem terrens. Ex ὕπνος, & φόβος, *metus*.

Ὑπνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſomnifer, ſomnum adferens. Ex ὕπνος, & φέρω, *fero*.

Ὑπνόω, ῶ, f. ώσω, dormio; (2) ſomnum adfero. Ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος, Eur. Cyc. 447. Ab ὕπνος.

Ὑπνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſomnolentus, ſomniculoſus. Ab eod.

Ὑπνώττω, idem quod ὑπνόω.

Ὑπνωτικὸς, ἡ, ὸν, ſomnolentus, ſomniculoſus, in ſomnum pronus, ſomno deditus. Ab ὑπνόω.

Ὑπνωτικῶς, ſomniculoſe. A præc.

ὙΠΟ', *Præp.* ſub, ſubtus, ſubter, Ph. cum verbis paſſ. & Genit. etiam ab, ex, præ.

Ὑποβάθρα, ας, ἡ, fulcrum, ſolum, fundamentum, ſcabellum. Ex ὑπὸ, & βάθρα, *ſcala*.

Ὑπόβαθρον, ου, τὸ, ſcabellum, ſubſellium. Ex ὑπὸ, & βάθρον, *ſcamnum*.

Ὑποβαίνω, ſubeo; (2) inferior ſum; (3) progredior, Gal. Ex ὑπὸ, & βαίνω, *eo*.

Ὑποβάλλω, ſubjicio, ſuggero, ſubmitto, ſubdo, ſubjugo, ſubrogo, Ph. etiam interloquor, Gl. V. ὑποβεβλημένος, ſubjectus, Gl. V. perf. paſſ. part. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας, &c. Act. 6, 11. Ἀμφὶ μαςὸν ὑποβάλλω σποδὸν, Eur. Supp. 1157. Δουλίου δ' ἀφ' αἵματος μαςῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα, id. Alc. 635. Ex ὑπὸ, & βάλλω, *jacio*.

Ὑπόβασις, εως, ἡ, decrementum, ipſa decreſcendi actio. Ab ὑποβαίνω.

Ὑποβαςάζω, f. άσω, ſuſtento, ſuſtineo. Ex ὑπὸ, & βαςάζω, *porto*.

Ὑποβάτης, ου, ὁ, ſcabellum. Ab ὑποβαίνω.

Ὑποβδύλλω, clam flatum ventris emitto. Ex ὑπὸ, & βδύλλω, *pedo*.

Ὑποβήττω, f. ξω, tuſſio, ſubtuſſio. Ex ὑπὸ, & βήττω, *tuſſio*.

Ὑποβιάζω, f. άσω, violenter depello. Ex ὑπὸ, & βιάζω, *cogo*.

Ὑποβιβάζω, f. άσω, ſubmitto me, ſubduco me; (2) minuo. Ὑποβιβάζει τὰ χολώδη, Dioſc. Ex ὑπὸ, & βιβάζω, *adſcendere facio*.

Ὑπόβλαισος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſubvalgus, obliquus, diſtortus. Ex ὑπὸ, & βλαισὸς, *valgus*.

Ὑποβλαςάνω, f. ςήσω, ſuppullulo. Ex ὑπὸ, & βλαςάνω, *germino*.

Ὑποβλέπω, f. ψω, ſubapertis oculis & leviter ſuſpicio, q. d. ſubadſpicio, dejectis oculis adſpicio, limis oculis adſpicio; (2) improbe & torve adſpicio; (3) ſuſpicor, ſuſpectum habeo; (4) averſor, contemno. Ὁδὶ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἔφασκε, Ariſt. Lyſ. 521. Δεινόν τι ϗ θηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασι ὑποβλέπειν, Luc. Τί με ὑποβλέπεις; id. Ὑποβλεπώμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι, Eur. Her. fur. 1292. Ex ὑπὸ, & βλέπω, *video*.

Ὑπόβλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus, qui fit oculis limis vel torvis. Ab ὑποβλέπω.

Ὑποβλεπτικῶς, *Adv.* limis oculis adſpiciendo. Ab eod.

Ὑπόβλεψις, εως, ἡ, idem quod ὑπόβλεμμα.

Ὑποβλήδην, *Adv.* ſubjiciendo, vel interpellato ſermone, excipiendo verba dicentis nondum finita oratione. Ab ὑποβάλλω.

Ὑπόβλημα, ατος, τὸ, ſubſtramen. Ab eod.

Ὑπόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuppoſititius, ſubdititius. Ph. ſubornatus. Ab eod.

Ὑποβολεὺς, έως, ὁ, ſubjector, ſubmiſſor, monitor, Ph. Ab ὑποβάλλω.

Ὑποβολὴ, ῆς, ἡ, ſubjectio, & q. d. ſubſtratio; (2) culcita, aut quidquid inſternendi aut incubandi cauſſa paratur; cujuſmodi ſunt tapetes, tegetes, ſtoreæ, & id genus alia; (3) ſubjectio rei falſæ pro vera, fraus; (4) admonitio; (5) ſubjectio, i. e. ſermonis interpellatio; (6) Figura rhetorica, qua multa, quæ pro adverſario dici poſſunt, breviter & minutatim proponuntur atque ad ſingula breviter item reſpondetur. Ab ὑποβάλλω.

Ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον, ſuppoſititius, ſubdititius, ſubditus, Ph. Ab ὑποβολή.

Ὑπόβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, obnoxius pignerationi, objectus pro pignore. Gl. V. pigneratitius. Ab ὑποβάλλω.

Ὑποβουλεύω, inſidias ſtruo, R. Ex ὑπὸ, & βουλεύω, *conſilia agito*.

Ὑποβόρβορος, ου, ὁ ϗ ἡ, cænoſus, qui quaſi ſub cæno eſt. Ex ὑπὸ, & βόρβορος, *cænum*.

Ὑποβρέχω, q. d. ſubmadefacio, aliquantum madefacio, vel irrigo, aut imbuo; ὑποβεβρεγμένος, imbutus leviter, paululum appotus. Καὶ οἴνῳ δὲ παλαιῷ πολλῷ ὑποβεβρεγμένος, Luc. Aſin. Ex ὑπὸ, & βρέχω, *madefacio*.

Ὑπόβρυχα, *Adv.* in profundo, ſub aqua. Ab ὑποβρέχω.

Ὑποβρύχιος, ια, ιον, demerſus, ſubmerſus & profundus. Ex ὑπὸ, & βρύχιος, *ſubmerſus*.

Ὑποβρύχιος, ια, ιον, frendens, fremens, mugiens, Suic. Ex ὑπὸ, & βρύχιος, *fremens*, Suic.

Ὑπόβρωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubviroſus, aliquantum fœtidus. Ex ὑπὸ, & βρῶμος, *fœtor, virus*.

Ὑποβρώσκω, ſubedo, aliquantum edo; ὑποβέβρωται, ſubroſum eſt, perf. paſſ. 3. ſing.

Ὑποβέβρωται δὲ ταῦτα τὰ δένδρα, Theophr. Ex ὑπὸ, & βρώσκω, *edo.*

Ὑπόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus. Ex ὑπὸ, & γαῖα, *terra.*

Ὑπογαστρίζομαι, ſaturor. Ex ὑπὸ, & γαστὴρ, *venter.*

Ὑπογάστριον, ου, τὸ, ſumen, abdomen. Ex ὑπὸ, & γαστὴρ.

Ὑπόγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus, ſub terra latitans. Ex ὑπὸ, & γέα, *contr.* γῆ, *terra.*

Ὑπόγεισος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub ſubgrundiis eſt. Ex ὑπὸ, & γεῖσον, *ſubgrundia.*

Ὑπογελῶ, ſubrideo. Gl. V. Ex ὑπὸ, & γελάω.

Ὑπογενειάζω, f. άσω, mentum ejus prendo, quem rogo, Æſchyn. Ex ὑπὸ, & γένειον, *mentum.*

Ὑπογενειάσκω, q. d. ſubbarbeſco, barba mihi effloreſcit. Ex ὑπὸ, & γενειάσκω, *barbeſco.*

Ὑπογλαυκέσκω, ſubglaucus ſum, aliquantum glaucus. Ὄσσε δ' ὑπογλαυκέσκε, Moſch. 2, 86. A ſeq.

Ὑπόγλαυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubglaucus, aliquantum glaucus. Ex ὑπὸ, & γλαυκὸς, *glaucus.*

Ὑπόγλισχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum lentus vel viſcoſus. Ex ὑπὸ, & γλίσχρος, *lentus.*

Ὑπογλουτὶς, ίδος, ἡ, nates, quæ ſub glunibus ſunt, i. e. quiddam commune glunibus & femori. Ex ὑπὸ, & γλουτὸς, *nates.*

Ὑπογλυκαίνω, q. d. ſubdulcifico, dulciculum reddo. Ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς, Ariſt. Eq. 216. Ex ὑπὸ, & γλυκαίνω, *dulcifico.*

Ὑπόγλυκυς, εος, ὁ ϗ ἡ, ſubdulcis, aliquantum dulcis. Ex ὑπὸ, & γλυκὺς, *dulcis.*

Ὑπογλώσσιον, vel ώττιον, ου, τὸ, tuberculum ſub lingua, aut linguæ pars inferior intumeſcens & indurata. Gl. V. ſublingua. Ex ὑπὸ, & γλῶσσα, *lingua.*

Ὑπογλωσσὶς, ίδος, ἡ, intima lingua, i. e. ortus ac radix illius, qua parte ad imam annectitur maxillam. Ex iiſd.

Ὑπόγλωσσον, ου, τὸ, hypogloſſum, frutex quidam. Gl. V. ſublingua. Ex iiſd.

Ὑπογλώττιον, vide ὑπογλώσσιον.

Ὑπογνάμπτω, f. ψω, q. d. ſubinflecto, ſubincurvo. Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν, Hom. Hymn. in Mart. 13. Ex ὑπὸ, & γνάμπτω, *flecto.*

Ὑπογογγύζω, ſubmuſſo, Gl. V. Ex ὑπὸ, & γογγύζω, muſſo.

Ὑπογογγυστὴς, οῦ, ὁ, muſſitator. A præc.

Ὑπογονάτιον, ου, τὸ, quod genibus ſubjicitur. Ex ὑπὸ, & γονάτιον, *geniculum.*

Ὑπόγραμμα, ατος, τὸ, ſubſcriptio. Ab ὑπογράφω.

Ὑπογραμματεὺς, έως, ὁ, ſcribæ vicarius, ſcribæ adminiſter. Ex ὑπὸ, & γραμματεὺς, *ſcriba.*

Ὑπογραμματεύω, facio ſcriptum. Ab ὑπογραμματεύς.

Ὑπογραμμὸς, οῦ, ὁ, forma delineata, præſcriptum, exemplar. Gl. V. perſcriptum. Ex ὑπὸ, & γραμμὴ, *linea.*

Ὑπογραφεὺς, έως, ὁ, amanuenſis, qui dictata excipit; item qui ſubſcribit. Gl. V. ὑπογραφεῖς, amanuenſes. Ab ὑπογράφω.

Ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, ſubſcriptio; (2) deſcriptio prima, rudis & craſſa adumbratio. Gl. V. lineamentum; (3) figuratum & ridiculum dictum; (4) fucus. Ab eod.

Ὑπογράφω, f. ψω, ſubſcribo, ſubſigno; (2) deſcribo, vel breviter definio; (3) fuco, fuco vel ceruſſa illino; (4) ſub aliquo ſcribo, dictata alicujus excipio; (5) delineo, lineamenta duco; (6) præſcribo, doceo ſcribere. Εἰπ' εἴ τι καινὸν ὑπογραφῇ τῷ 'μῷ βίῳ, Eur. Her. fur. 1122. Πᾶσιν ὑπογράφειν ἐλπίδας, Polyb. Ὑπογραφόμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς, Herodian. Ex ὑπὸ, & γράφω, *ſcribo.*

Ὑπόγρυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſubadunco naſo. Ex ὑπὸ, & γρυπὸς, *cui naſus eſt aduncus.*

Ὑπόγυον, nuper, Gl. V. etiam ὑπόγυιον. A ſeq.

Ὑπόγυιος, & ὑπόγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt præ manibus & inſtat, recens. Ex ὑπὸ, & γυῖον, *membrum,* Plur. γυῖα, *pedes.*

Ὑπογυιότατα, nuperrime. A præc.

Ὑπογυίως, *Adv.* nuper, recens. Ab ὑπόγυιος.

Ὑποδάκνω, f. δήξω, ſubmordeo. Ex ὑπὸ, & δάκνω, *mordeo.*

Ὑποδακρύω, f. ύσω, q. d. ſublacrimor, fleo, lacrimor. Ex ὑπὸ, & δακρύω, *lacrimor.*

Ὑποδάμναμαι, ſubjugo, ſubjugor, ſubjectus ſum cedo. Ὃς (ἔρως) ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται, Theocr. 29, 23. Εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, Odyſſ. 3, 214. Ex ὑπὸ, & δάμναμαι, *ſubjugor.*

Ὑπόδασυς, εος, ὁ ϗ ἡ, aliquantum hirſutus. Ex ὑπὸ, & δασὺς, *hirſutus.*

Ὑποδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inferior. Ab ὑποδέομαι, *egeo.*

Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium, exemplar, formula, Ph. exemplum, Gl. V. Ab ὑποδείκνυμι.

Ὑποδειδίζω, timeo, R. Ab ὑποδείδω.

Ὑποδείδω, f. είσω, ſubvereor, ſubtimeo, aliquantulum metuo. Παταγοῦσιν, ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδείσαντες, Soph. Aj. 169. Ὑποδεδιὼς ἔγωγε Λιβυκὸν ὄρνεον, Ariſt. Av. 65. Ex ὑπὸ, & δείδω, *metuo.*

Ὑποδείελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubveſpertinus. Ex ὑπὸ, & δείελος, *veſpertinus.*

Ὑποδείκνυμι, f. είξω, q. d. ſubmonſtro, ſuboſtendo; (2) præmonſtro, ſuggero, ſubjicio, ſubmoneo. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, Act. 20, 35. Λαμυρὰς δὲ χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας, Theocr. 25, 234. Τὸ εἶδος ὡς οἷόν τε ὑπόδειξον τῷ λόγῳ, Luc. Ex ὑπὸ, & δείκνυμι, *monſtro.*

Ὑποδείκτης, ου, ὁ, præmonſtrator, Gl. V. A præc.

Ὑοδειμαίνω, timeo. Ex ὑπὸ, & δειμαίνω, quod idem notat.

Ὑποδειπνέω, ῶ, q. d. ſubcœno, ſubconviva ſum. Ὦ με ὑποδειπνεῖν ἔδει, Luc. Micyll. Ex ὑπὸ, & δειπνέω, *cœno.*

Ὑποδέκομαι, f. ξομαι, ſuſcipio, recipio; (2) adfirmo, adſevero. Ion. pro ὑποδέχομαι.

Ὑποδεκτήριον, ου, τὸ, receptaculum, Gl. V. Ab ὑποδέχομαι, *recipio.*

Ὑποδέκτης, ου, ὁ, exceptor, ſuſceptor; (2) quæſtor, cui ærarii publici cura commiſſa eſt. Ab ὑποδέχομαι.

Ὑποδενδρύομαι, vel όομαι, οῦμαι, ſubarboreſco, paullulum in arborem abeo. Ex ὑπὸ, & δένδρον, *arbor.*

Ὑποδεξίη, ῆς, ἡ, apparatus, quo quis accipitur; (2) commoditas accipiendi; (3) ſuſceptio. Ab ὑποδέχομαι.

Ὑποδέξιος, ία, ιον, ad ſuſcipiendum aptus, capax, opportunus. *Subſt.* ſuſceptor. Ab eod.

Ὑποδέομαι, rogo humiliter; (2) egeo. Ex ὑπὸ, & δέομαι, *egeo.*

Ὑποδέραιον, ου, τὸ, ſubcollare, ornamentum colli. Ex ὑπὸ, & δέρη, *collum.*

Ὑποδερὶς, ίδος, ἡ, torques, monile; (2) extremi colli pars prior, vel ultima colli anterioris pars, cui proxime ſubeſt jugulum. Ex iiſd.

Ὑποδέρω, ſubexcorio, pelle aliquatenus denudo. Ex ὑπὸ, & δέρω, *excorio.*

Ὑπόδεσις, εως, ἡ, ſubligatio, vel faſcia, quæ ante inſectas plagulas fracturis additur; (2) calceatio, calceatus, calceamentum. Gl. V. ſoccus. Ab ὑποδέω.

Ὑποδεσμῶ, ſubligo, Gl. V. calcio. Ex ὑπὸ, & δεσμέω, *ligo.*

Ὑποδέχομαι, f. δέξομαι, ſuſcipio, excipio, recipio, recepto. Ἣν πόντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις, Dion. Περ. 359. τὴν στρατηγίαν, Xen. Cyr. 7, 13. Οὐδ' ἀκλεής νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται, Eur. Herac. 623. Ἱκέτας ὑποδεχθεὶς, ib. 757. Ex ὑπὸ, & δέχομαι, *capio.*

Ὑποδέω, ſubligo, ſubtus ligo, calceo; ὑποδεδεμένος, calceatus, p. paſſ. part. ὑπόδησον, calcia, Gl. V. a. 1. imperat. act. Ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου, Act. 12, 8. Τοὺς δὲ πόδας σανδάλοις ὑπεδοῦντο, Ælian. V. Hiſt. 1, 18. Ὑποδησάμενος κοθόρνους, Luc. pro Imag. Ἤκουσά τοι ὑποδουμένη τὸ κνίσμα σου τῶν δακτύλων, Ariſt. Conc. 38. Ex ὑπὸ, & δέω, *ligo.*

Ὑποδηλόω, ῶ, f. ώσω, ſubmanifeſto, ſubdeclaro; (2) indico, manifeſto, declaro. Σημεῖον ὑπεδήλωσεν Περσεὺς ἐκδραμὼν, Ariſt. Θεσμ. 1020. Ex ὑπὸ, & δηλόω, *manifeſto.*

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, calceus, caliga, Gl. V. Ab ὑποδέω.

Ὑποδηματοῤῥάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſutor. Ex ὑπόδημα, & ῥάπτω, *ſuo,* a quo ῥαφὴ, *ſutura.*

Ὑπόδησις, εως, ἡ, idem quod ὑπόδεσις.

Ὑποδιαίρεσις, εως, ἡ, ſubdiviſio. A ſeq.

Ὑποδιαιρέω, ῶ, ſubdivido, peculiarius divido. Ex ὑπὸ, & διαιρέω, *divido.*

Ὑποδιάκονος, ου, ὁ, ſubdiaconus. Ex ὑπὸ, & διάκονος, *diaconus.*

Ὑποδιαστολὴ, ῆς, ἡ, ſubdiſtinctio; (2) interpunctio minima; ſeparatio. Ex ὑπὸ, & διαστολὴ, *diſtinctio.*

Ὑποδιαφθείρω, f. ερῶ, corrumpo. Ex ὑπὸ, & διαφθείρω, quod idem notat.

Ὑποδιδάσκαλος, ου, ὁ, ſubpræceptor, qui præceptori ſubeſt. Ex ὑπὸ, & διδάσκαλος, *doctor, præceptor.*

Ὑποδίδωμι, f. ώσω, cedo. Ex ὑπὸ, & δίδωμι, *do.*

Ὑποδικάζω, f. άσω, ſubjudico. Ex ὑπὸ, & δικάζω, *judico.*

Ὑπόδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, reus, obnoxius. Ex ὑπὸ, & δίκη, *jus, pœna.*

Ὑποδινέω, ῶ, f. ήσω, ſubverſo, ſubagito. Ex ὑπὸ, & δινέω, *verſo.*

Ὑποδιοικητὴς, οῦ, ὁ, ſubpræfectus. Ex ὑπὸ, & διοικητὴς, *præfectus, adminiſtrator.*

Ὑποδιπλόω, ῶ, q. d. ſubduplico. Gl. V. ὑποδιπλῶ, duplico. Ex ὑπὸ, & διπλόω, *duplico.*

Ὑποδίπλωσις, εως, ἡ, ſubduplicatio. Ab ὑποδιπλόω, *duplico.*

Ὑποδίφθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ὑποδιφθέρος, ερα, ερον, pellibus indutus, pelle veſtitus, pellitus. Ex ὑπὸ, & διφθέρα, *pellis.*

Ὑποδμηθεὶς, εῖσα, ὲν, ſubjectus. Ἀναίσσοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσιν Κύπριδος, Moſch. 2, 75. Ab ὑπὸ, & δαμάω, *domo.*

Ὑποδμὼς, ῶος, ὁ, q. d. ſervitute domitus & ſubjectus, ſervus. Ex ὑπὸ, & δμὼς, *ſervus.*

Ὑποδοχεῖον, ου, τὸ, locus, ubi quis excipitur, hoſpitium. Ab ὑποδοχή.

Ὑποδοχεὺς, έως, ὁ, exceptor, ſuſceptor, receptor. Ab ὑποδέχομαι.

Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio, receptio, receptatio, receptaculum, ipſe excipiendi actus; (2) convivium, quo quis excipitur, favor, ſubſcriptio in cauſſa & approbatio. Ab ὑποδέχομαι.

Ὑπόδρα, *Adv.* torve, torvis oculis. Ex ὑπὸ, & ὁράω, *video*.

Ὑπόδραξ, qui torvis aut limis eſt oculis, torvus. Ab ὑπόδρα.

Ὑποδρασίη, ης, ἡ, torvus adſpectus. Ab eod.

Ὑποδράω, ῶ, f. άσω, famulor, inſervio. Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς ϗ καλὰ πρόσωπα, Οἵ σφιν ὑποδρώωσιν, Odyſſ. 15, 332. Ex ὑπὸ, & δράω, *facio*.

Ὑποδρήσσω, idem quod ὑποδράω. Παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ, Muſ. 143.

Ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, miniſter, famulus. Ab ὑποδρήσσω.

Ὑπόδριμυς, εος, ὁ ϗ ἡ, ſubacris, ſubacerbus. Ex ὑπὸ, & δριμὺς, *acris*.

Ὑποδρομὴ, ῆς, ἡ, ipſe ſubeundi actus. Gl. V. ſubcurſio. Ab ὑποτρέχω.

Ὑπόδροσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubroſcidus. Ex ὑπὸ, & δρόσος, *ros*.

Ὑποδύνω, f. δύσω, ſubeo; (2) inſinuo, occulto; (3) induo ſub. Ὑποδύνειν κίνδυνον, Herodot. ὑπὸ τοὺς πίλους, id. χιτῶνας τοῖς εἵμασι, id. Τὰς δὲ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικὰς, Ariſt. Veſp. 1152. Ex ὑπὸ, & δύνω, *ſubeo*.

Ὑποδύομαι, f. δύσομαι, ſubeo. Ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαι ποτὲ ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ κατλύματα, Ariſt. Veſp. 1153. Ἄλλος ἄλλον ὑπεδύετο θάμνον, Heliod. Ex ὑπὸ, & δύομαι, *ſubeo*.

Ὑπόδυσις, εως, ἡ, refugium. Gl. V. ſubmerſio. Ab ὑποδύνω.

Ὑποδυσφορέω, ῶ, f. ήσω, ſubiraſcor, ſubindignor, aliquantum ægre fero. Λέγοντες ὑποδυσφορεῖν σε, Plato. Ex ὑπὸ, & δυσφορέω, *ægre fero*.

Ὑποδυσχεραίνω, f. ανῶ, ſubmoleſte fero, ſubindignor. Ex ὑπὸ, & δυσχεραίνω, *moleſte fero*.

Ὑποδυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aliquantum olidus. Ex ὑπὸ, & δυσώδης, *olidus*.

Ὑποδύτης, ου, ὁ, interior veſtis, ſeu ſubucula. Ab ὑποδύω, *induo ſub*.

Ὑποδύω, f. ύσω, ſubeo, ſubingredior, ingredior, ſubrepo, clam ingredior. Ὑπέδυσαν πόλεμον, Ariſtot. Ex ὑπὸ, & δύω, *ſubeo*.

Ὑποείκω, f. είξω, cedo aliquantum, evito. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι, Il. 4, 62. Νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε Χεῖρας ἐμὰς, ib. 15, 227. Ἀντίλοχ', ἦ νῦν μέντοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς, ib. 23, 602. Ex ὑπὸ, & εἴκω, *cedo*.

Ὑποεργὸς, οῦ, ὁ, adjutor, qui operam navat, qui officium aliquod ſeu obſequium præſtat. Ex ὑπὸ, & ἔργον, *opus*.

Ὑποεσθὴς, ῆτος, ἡ, veſtis, quæ eſt ſubtus, interula, ſubucula, Heſ. Ex ὑπὸ, & ἐσθὴς, *veſtis*.

Ὑποζάκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, miniſter, famulus, ſacerdos vir & femina. Ex ὑπὸ, & ζάκορος, *miniſter, famulus*.

Ὑποζευγνύω, ſ. υμι, f. ζεύξω, ſubjugo, jugo ſubmitto. Ὑποζευγνύουσί με τῇ κώπῃ τῆς μύλης, Luc. Aſin. Εἶδον ἵππους ὑπεζευγνυμένους, Ælian. V. H. 12, 44. Κἀγὼ θελοντὴς τῷ δ' ὑπεζύγην πόνῳ, Soph. Aj. 24. Ex ὑπὸ, & ζευγνύω, *jugo*.

Ὑπόζευξις, εως, ἡ, ſubjunctio, ſubinſertio, ſubnexio. Ab ὑποζευγνύω.

Ὑποζύγιον, ου, τὸ, jumentum, veterina beſtia. A ſeq.

Ὑποζύγιος, ια, ιον, ſubjugis, ſubjugalis. Ab eod.

Ὑποζυγόω, ῶ, f. ώσω, ſubjugo, ſubmitto, ſubnecto. Ex ὑπὸ, & ζυγόω, *jugo*.

Ὑπόζω, ſuboleo. Ex ὑπὸ, & ὄζω, *oleo*.

Ὑπόζωμα, ατος, τὸ, ſeptum tranſverſum; (2) pars media gubernaculi ſive clavi. Ph. ſubcinctum. al. Gl. V. ſemicinctum. Ab ὑποζώννυμι.

Ὑποζώνιον, ου, τὸ, præcinctorium, Gl. V. Ab ὑπὸ, & ζώνη, *cingulum*.

Ὑποζώννυμι, vel ὑποζωννύω, f. ὑποζώσω, ſuccingo, accingo; ὑπεζωσμένος, ſubcinctus, præcinctus, Gl. V. p. paſſ. part. Ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον, Act. 27, 17. Τὴν μάχαιραν ἣν ὑπέζωστο ὑφαρπάσας, Ælian. V. H. 10, 122. Ex ὑπὸ, & ζωννύω, ſ. υμι, *cingo*.

Ὑποθάλπω, f. ψω, q. d. ſubfoveo, i. e. aliquantum & leviter foveo, clam foveo; (2) foveo, concalefacio, Joſeph. Ab ὑπὸ, & θάλπω, *foveo*.

Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, id, quod ſupponitur, ſeu ſubjicitur, pedamentum, baſis. Gl. V. ſuppoſitorium. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, q. d. ſubcalefacio, aliquantulum calefacio. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι, Il. 16, 333. Ex ὑπὸ, & θερμαίνω, *calefacio*.

Ὑπόθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubcalidus. Ex ὑπὸ, & θερμὸς, *calidus*.

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, baſis alicui rei ſuppoſita ſeu ſubjecta; (2) argumentum, cauſa, controverſia, Ph. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθέτης, ου, ὁ, qui ſubjicit aut ſubgerit; (2) auctor; (3) conſultor. Ab eod.

Ὑποθετικὸς, ή, ὸν, hortatorius; (2) conditionalis. Ab ὑποθέτης.

Ὑπόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuppoſitus, ſuppoſititius, qui ſupponi ſolet. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθεωρέω, ῶ, f. ήσω, conſpicio, Plut. Ex ὑπὸ, & θεωρέω, *video*.

Ὑποθήκη, ης, ἡ, ſuppoſitio; (2) hypotheca; obligatio, fiducia, Ph. pignus; (3) admonitio, conſilium. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθηκιμαῖος, fiduciarius, Gl. V. Ab ὑποθήκη.

Ὑπόθημα, ατος, τὸ, idem quod ὑπόθεμα.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, monitum, conſilium. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθλίβω, f. ψω, premo aliquantum, leviter premo. Ex ὑπὸ, & θλίβω, *premo*.

Ὑποθορυβέω, ῶ, f. ήσω, ſubtumultuor. Ex ὑπὸ, & θορυβέω, *tumultuor*.

Ὑποθράττω, f. άξω, leviter turbo; (2) nonnihil terrefacio; (3) conturbo, perturbo. Ex ὑπὸ, & θράττω, *turbo*.

Ὑποθραύω, f. αύσω, ſubvulnero, leviter vulnero. Ex ὑπὸ, & θραύω, *vulnero*.

Ὑποθρύπτομαι, f. ψομαι, deliciis aliquantum indulgeo. Ex ὑπὸ, & θρύπτομαι, *delicior*.

Ὑποθυμίασις, εως, ἡ, ſuffitus, ſuffitio, ſuffumigatio. Ab ὑποθυμιάω.

Ὑποθυμιάω, ῶ, f. άσω, ſuffio, ſuffumigo, Gal. Ex ὑπὸ, & θυμιάω, *ſuffio*.

Ὑποθυμὶς, ίδος, ἡ, corolla collaris, quæ appenditur ſupra cor animi ſedem. Ex ὑπὸ, & θυμὸς, *animus*.

Ὑποθυρὶς, ίδος, ἡ, limen inferius, ſubliminare. Ex ὑπὸ, & θύρα, *janua*.

Ὑπόθυρον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ὑποθωπεύω, f. εύσω, aliquantulum adulor, ſubblandior. Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, Ariſt. Ach. 645. Στοάς τε καρποῦ Βακχείου τε νάματος πληρεῖς ὑποιγνύσαισι συμπαραστάτεις, id. Conc. 15. Ὑποῖξαι τὴν θύραν, id. Θεσμ. 431. Ex ὑπὸ, & θωπεύω, *adulor*.

Ὑποθωρήσσω, f. ήξω, clam armo. Λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο, Il. 18, 513. Ab ὑπὸ, & θωρήσσω, *armo*.

Ὑποϊάχω, ſubſono, Epig. Ex ὑπὸ, & ἰάχω, *ſono*.

Ὑποΐγνυμι, clam aperio. Ex ὑπὸ, & γνυμι, *aperio*.

Ὑποιδέω, ῶ, f. ήσω, ſubtumeo, ſubinflatu & ſubtumidus ſum. Ex ὑπὸ, & οἰδέω, *tumeo*.

Ὑποικέω, ῶ, f. ήσω, habito ſub; (2) latito ſub. Ex ὑπὸ, & οἰκέω, *habito*.

Ὑποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ſubſtruo. Ex ὑπὸ, & οἰκοδομέω, *ſtruo*.

Ὑποικουρέω, ῶ, f. ήσω, domi latito, & veluti imos ædium receſſus cuſtodio, penitus inſideo, latito ſub, deliteſco. Ἃ νῦ ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν---- [illegible] Ariſt. Θεσμ. 1179. Ex ὑπὸ, & οἰκουρέω, *domum cuſtodio*.

Ὑποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, clam vinolentus; (2) aliquantum vinolentus. Ex ὑπὸ, & οἶνος, *vinum*.

Ὑποΐομαι, ſuſpicor. Ex ὑπὸ, & οἴομαι, *puto*.

Ὑποίσω, perferam, ſufferam. Ex ὑπὸ, & οἴσω, *feram*.

Ὑποιστὸς, ή, ὸν, ſufferendus, qui ſufferri & tolerari poteſt, tolerabilis. Ex ὑπὸ, & οἰστὸς, *tolerabilis*.

Ὑποκαθαίρω, q. d. ſubpurgo, leviter purgo; (2) per inferiores partes purgo. Ex ὑπὸ, & καθαίρω, *purgo*.

Ὑποκάθαρσις, εως, ἡ, purgatio levis, ve per inferiora. A præc.

Ὑποκαθέζομαι, ſubſideo; ὑποκαθεσθῆναι, ſubſidere, Ph. a. 1. inf. paſſ.

Ὑποκάθημαι, ſubſideo, deſideo, otioſus ſedeo, contineo me in loco aliquo; (2) inſidior. Ὑποκαθήμενοι τὸν βάρβαρον, Herodot. Ex ὑπὸ, & κάθημαι, *ſedeo*.

Ὑποκαθίζω, f. ίσω, latenter ſubſideo; ὑποκάθισον, ſubſide, Gl. V. a. 1. imp. ac Ex ὑπὸ, & καθίζω, *ſedere facio*.

Ὑποκαθίημι, demitto. Ex ὑπὸ, & καθίημι, quod idem notat.

Ὑποκαθίστημι, f. στήσω, ſubſtituo, ſufficio; ὑποκαθέστησεν, ſubſtituit, Ph. a. 1. E ὑπὸ, & καθίστημι, *ſubſtituo*.

Ὑποκαίω, f. αύσω, ſuccendo, ſuburo, ignem ſubdo. Ex ὑπὸ, & καίω, *uro*.

Ὑποκαλύπτω, f. ψω, ſubtego, ſubocculto. Ex ὑπὸ, & καλύπτω, *tego*.

Ὑποκάμπτω, f. ψω, flecto, circumago, converto. Ὑποκάμπτουσι ϗ καταδύοντ εἰς φάραγγας, Xen. Ex ὑπὸ, & κάμπτ flecto.

Ὑποκαπνίζω, f. ίσω, ſuffio, ſuffumigo. E ὑπὸ, & καπνίζω, *fumigo*.

Ὑποκάπτω, f. άψω, prævoro, præripio & deglutio, Ariſtot. Ex ὑπὸ, & κάπτ *avide comedo*.

Ὑποκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſub vel in corde l tens. Ex ὑπὸ, & καρδία, *cor*.

Ὑποκαρόω, ῶ, f. ώσω, ſopore leviter adficio Dioſc. Ex ὑπὸ, & καρόω, *ſoporem adf*

Ὑποκάρφω, ſubſicco, leviuſcule ſicco. E ὑπὸ, & κάρφω, *ſicco*.

Ὑποκατακλίνω, f. ινῶ, ſub alio accumbe facio, inter infimos convivas accubitu tribuo; ὑποκατακλίνομαι, ultimus extremus recumbo. Ὑποκατακλινόμ ὑμῖν αὐτοῖς, Plato. Ἀλλήλων ὑπερέχειν λοντες, ἀλλήλοις ὑποκατακλίνονται, M. A ton. 11, 13. Οὔτε δι' ἄγνοιαν οἱ πολ προΐεντο, ἀλλ' ὑποκατακλινόμενοι, cede tendes temporibus, Dem. Phil. 3. ὑπὸ, & κατακλίνω, *diſcumbere facio*.

Ὑποκαταμένω, paulisper maneo apud. Ἀ τοί δ' ἐν ἀργοτέρᾳ χώρᾳ ὑποκαταμέν Xen. Cyr. 4, 15. Ab ὑπὸ, & κα μένω, *maneo apud*.

Ὑποκατάστασις, εως, ἡ, ſubſtitutio, Gl. Ab ὑποκαθίστημι.

Ὑποκατάστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubſtitutus, ſubrogatus. Ex ὑπὸ, & καθίστημι, *ſubſtituo*.

Ὑποκατηφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſubtriſtis. Ex ὑπὸ, & κατηφὴς, *triſtis*.

Ὑποκατορύττω, f. ξω, ſub terra defodio. Ex ὑπὸ, & κατορύττω, *defodio*.

Ὑποκάτω, *Adv.* in ima parte, in inferiori loco; infra, ſubter, ſubtus, Ph. Ex ὑπὸ, & κάτω, *deorſum*.

Ὑποκάτωθεν, *Adv.* inferre, ex inferiore parte. Ex ὑπὸ, & κάτωθεν, *infra*.

Ὑποκατώρυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, defoſſus ſub terra. Ex ὑπὸ, & κατώρυχος, *defoſſus*.

Ὑπόκαυμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid ſuccendimus, ſuſcitabulum. Ab ὑποκαίω.

Ὑπόκαυσις, εως, ἡ, ſuccenſio; (2) hypocauſtum. Ab eod.

Ὑπόκαυστον, ȣ, τὸ, quod ſuccenditur; (2) vaporarium; (3) hypocauſtum. Ab eod.

Ὑποκαύστρα, ας, ἡ, fornax, Gl. V. Ab eod.

Ὑπόκειμαι, ſubjaceo, ſubjectus ſum, ſubſum; ſuccubo, Gl. V. ὑποκείμενος, ſuppoſitus, Gl. V. ὑποκείμενον, objectum, id. Ζῶσιν οἱ γᾶς ὑποκείμενοι, Soph. El. 1442. Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὑτοσὶ ἆθλός γ' ὑποκείσεται, Pind. Ol. 1, 135. Ex ὑπὸ, & κεῖμαι, *jaceo*.

Ὑποκείρω, corrodo, exedo, lanio. Ex ὑπὸ, & κείρω, *rodo, voro*.

Ὑποκελεύομαι, f. εύσομαι, ſubhortor, tacite hortor. Ex ὑπὸ, & κελεύομαι, *hortor*.

Ὑπόκενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſubtervacuus; (2) vacuus; (3) vanus. Ex ὑπὸ, & κενὸς, *vacuus*.

Ὑποκεντέω, ῶ, f. ήσω, ſuppungo. Ex ὑπὸ, & κεντέω, *pungo*.

Ὑποκεύθω, ſubabſcondo; (2) abſcondo. Ex ὑπὸ, & κεύθω, *abſcondo*.

Ὑπόκηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fato aut morti obnoxius, impurus, corruptus. Ex ὑπὸ, & κὴρ, *fatum*.

Ὑποκηρύττω, f. ύξω, ſilentium indico, audientiam facio; (2) polliceor aliquid publicum. Ex ὑπὸ, & κηρύττω, *promulgo*.

Ὑποκινέω, ῶ, f. ήσω, leviter moveo; (2) commoveo. Ὑποκίνει τῆς ὁδοῦ, diſcede, Ariſt. Av. 1017. Ex ὑπὸ, & κινέω, *moveo*.

Ὑποκίρναμαι, commiſceor. Ex ὑπὸ, & κίρναμαι, *miſceo*.

Ὑπόκιρρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubfulvus, ſubgilvus, ſubrufus. Ex ὑπὸ, & κιῤῥὸς, *fulvus*.

Ὑποκλάζω, f. σω, ſubmiſſe genua flecto. Ὑπώκλασέ τε ἠρέμα, ϗ τὰς χεῖρας εἰς ἱκετήριαν προτείνας, &c. Heliod. l. 7. Ab ὑπὸ, & ὀκλάζω, *genua flecto*.

Ὑποκλαίω, αύσω, ſublacrimor. Ex ὑπὸ, & κλαίω, *lacrimor*.

Ὑποκλάω, ῶ, f. άσω, ſuffringo, infringo. Ex ὑπὸ, & κλάω, *frango*.

Ὑποκλέπτω, f. ψω, ſuffuror, minuo; (2) abſcondo, occulo, occulto, prætexo; (3) fallo, diſſimulo. Τὰς τὰς εὐνὰς ὑποκλεπτομένας (ὁρᾶτε) Soph. El. 114. Ἕλκος ὑποκλέπτων, Muſ. 1, 85. Ex ὑπὸ, & κλέπτω, *furor*.

Ὑποκληΐζω, f. ίσω, clam divulgo. Οἵαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθωνος ἀγγελίαν----- τὰν μεγάλων Δαναῶν ὑποκληζομέναν, Soph. Aj. 225. Ex ὑπὸ, & κληΐζω, *divulgo*.

Ὑποκλίνω, reclino ſub, ſubmitto, ſubigo, ſubdo; ὑποκλίνομαι, *ſuccumbo*. Ἦν δὲ ὑποκλίνῃ γε δευρὶ, Ariſt. Eq. 272. Ex ὑπὸ, & κλίνω, *reclino*.

Ὑποκλονέω, ῶ, f. ήσω, ſubturbo, ſubagito, & turbo. Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ, Il. 21, 556. Ex ὑπὸ, & κλονέω, *turbo*.

Ὑποκλοπέω, ῶ, f. ήσω, occulo, occulto. Εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, Odyſſ. 22, 381. Ex ὑπὸ, & κλοπέω, *furor*.

Ὑποκλύζω, f. ύσω, ſubluo, proluo, expurgo; (2) inundo, ſubmergo, Epigr. Ex ὑπὸ, & κλύζω, *abluo, perluo*.

Ὑπόκλυσις, εως, ἡ, ſubluvies, ſordes, quæ ſubtus e fundo luuntur. Ab ὑποκλύζω.

Ὑποκλύω, ſubaudio, R. Ex ὑπὸ, & κλύω, *audio*.

Ὑποκνάω, ῶ, ſuccido, R. Ex ὑπὸ, & κνάω, *cædo*.

Ὑποκνίζω, f. ίσω, pruritus ſtimulos ſubdo, titillo; (2) calcar ſubjicio, aculeos ſeu ſtimulos ſubdo, exſtimulo, incito. Ex ὑπὸ, & κνίζω, *pruritum moveo*.

Ὑποκοίλιον, ȣ, τὸ, ſubventrale, ſumen. Ex ὑπὸ, & κοιλία, *venter*.

Ὑπόκοιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliquatenus cavus; (2) in imo cavus. Ex ὑπὸ, & κοῖλος, *cavus*.

Ὑποκολακεύω, f. εύσω, adulationibus corrumpo. Ex ὑπὸ, & κολακεύω, *adulor*.

Ὑποκόλοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliquatenus mutilus, aliqua ex parte truncatus. Ex ὑπὸ, & κολοβὸς, *mutilus*.

Ὑποκολπίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſub ſinu eſt, in ſinu latens. Ex ὑπὸ, & κόλπος, *ſinus*.

Ὑποκόλπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub vel in ſinu, qui eſt in amplexu; (2) occultus. Ex iiſd.

Ὑποκομπέω, ῶ, f. ήσω, crepitum vel ſonitum ſubtus edo. Ex ὑπὸ, & κομπέω, *ſonitum edo*.

Ὑποκομψίας, ȣ, ὁ, elegans, facetus. Ab ὑπόκομψος.

Ὑπόκομψος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feſtivus, bellus, elegans. Ex ὑπὸ, & κομψὸς, *ſcitus*.

Ὑποκονιέω, pulverem ſuſcito, vel ſubtus moveo. Ex ὑπὸ, & κονιέω, *pulverem moveo*.

Ὑποκόνισις, εως, ἡ, pulveris excitatio, pulveratio; (2) pars quædam agriculturæ. Ab ὑποκονίω.

Ὑποκονίω, f. ίσω, pulverem ſuſcito, vel pulvere adſpergo; (2) pulvere ſublino, Plut. Ex ὑπὸ, & κόνις, *pulvis*.

Ὑπόκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliquatenus laſſatus, aliqua ex parte laſſus. Ex ὑπὸ, & κόπος, *labor*.

Ὑποκόπτω, f. ψω, ſuccido. Ex ὑπὸ, & κόπτω, *cædo*.

Ὑποκορίζομαι, f. ίσομαι, ſubblandiens diminuta voce appello, ſubblandior, ſeu blandis verbis compello, minuendo ſeu extenuando verum nomen; ſpecioſius & honeſtius nomen prætexo, tacendo verum nomen, falſo ſeu turpiori nomine appello. Ἐλυπȣμένην γ' ᾔσθοιτό με, Νιτάριον ἂν ϗ Βάτιον ὑπεκορίζετο, Ariſt. Plut. 1011. Ex ὑπὸ, & κορίζομαι, *blande compello*.

Ὑποκόρισμα, ατος, τὸ, malæ rei integumentum, & ſpecioſum ac honeſtum nomen auribus blandiens. Ab ὑποκορίζομαι.

Ὑποκορισμὸς, ȣ, ὁ, extenuatio, qua rei turpi honeſtum prætexitur nomen. Ph. deminutio. Ab eod.

Ὑποκοριστικὸς, ἡ, ὸν, extenuatorius, diminutivus. Ab eod.

Ὑποκοριστικῶς, *Adv.* blande, ſeu ſubblandiendo; (2) more eorum, quæ diminutiva a Grammaticis appellantur. Gl. V. deminutive. Ab ὑποκοριστικός.

Ὑποκȣρίζομαι, juveneſco, juveniliter cano. Ἅλικες οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ' ἀοιδαῖς, Pind. Pyth. 3, 33. Ab ὑπὸ, & κουρίζω, *juvenis ſum*.

Ὑποκουφίζω, ſublevo, Gl. V. Ex ὑπὸ, & κουφίζω, *levo*.

Ὑπόκουφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliquantum levis; ſublevis, Gl. V. Ex ὑπὸ, & κοῦφος, *levis*.

Ὑποκρέκειν, levem quemdam ſonum edere, qualis editur a cythara, dum ejus fides ad numeros concinnantur. Μανίαισιν ὑποκρέκειν, Pind. Ol. 9, 49. Ex ὑπὸ, & κρέκω, *pectine ſeu radio pulſo*.

Ὑποκρεμάω, ſuſpendo, R. Ὕπερθεν Πέτρη ὑποκρέμαται, Hom. Hymn. in Apoll. 184. Ex ὑπὸ, & κρεμάω, quod idem notat.

Ὑποκρητηρίδιον, ȣ, τὸ, id, quod ſuſtinendo crateri eſt fabricatum. Ex ὑπὸ, & κρατὴρ, *crater*.

Ὑποκρίνομαι, diſſimulo, ſimulo, fingo; (2) reſpondeo; (3) interpretor, explico, ſeu judicium fero. Ἀπέστειλαν----- ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, Luc. 20, 20. Καί νιν ὑποκρίνεσθαι ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν Ἠνώγει, Theocr. 24, 66. Μυρίους ἔρωτας ὑποκριναμένη, Luc. Toxar. Ex ὑπὸ, & κρίνω, *judico*.

Ὑπόκρισις, εως, ἡ, ſimulatio, qua quis probitatem præ ſe fert, revera nequitiæ & improbitatis plenus. Ph. diſſimulatio; (2) hiſtrionis geſtus, perſonam alienam repræſentantis, pronunciatio ſeu actio oratoris. Ph. pronunciatio; (3) reſponſio. Ab ὑποκρίνομαι.

Ὑποκριτὴς, ȣ, ὁ, hypocrita, ſimulator, diſſimulator; (2) hiſtrio, actor comœdiæ. Ph. ſecundarius. al. Gl. V. ludius; (3) conjector, interpres. Ab eod.

Ὑποκριτικὸς, ἡ, ὸν, ſimulatorius, cui ineſt ſimulatio, more eorum, qui hypocritæ vocantur; ſubdolus, ex Ph. ſimulatus, Gl. V. (2) ad hiſtriones, ſeu ad hiſtrionum artem pertinens. Ph. actuoſus, al. Gl. V. hiſtrionicus; (3) in pronunciatione ſeu actione oratoria exercitatus. Ab ὑποκριτής.

Ὑποκριτικῶς, *Adv.* ſimulate; (2) hiſtrionice. Ab eod.

Ὑποκρούω, f. ούσω, cythara reſponſo; (2) obturbo, interpello, obloquor. Σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω, (2 ſ. a. 1. m.) Ariſt. Plut. 547. Τί δ' ἦν ὑποκρούσωσί σε; id. Conc. 256. Ex ὑπὸ, & κρούω, *pulſo*.

Ὑποκρύπτω, f. ψω, ſuboccultο, occulte condo, clanculum repono; (2) diſſimulo, celo, taceo, reticeo, ſubticeo. Πειρώμενος χρῆσθαι τοῖς τῶν ὑποκρυπτομένων χρήμασι, Xen. Ex ὑπὸ, & κρύπτω, *abſcondo*.

Ὑπόκρυψις, εως, ἡ, ſuboccultatio. A præc.

Ὑποκρώζω, q. d. ſubcrocito, aliquantum crocito. Ex ὑπὸ, & κρώζω, *crocito*.

Ὑποκτείνω, f. νῶ, occulte occido. Ὡς ὑποκτενῶ κέκραχθ', Ariſt. Ach. 339. Ab ὑπὸ, & κτείνω, *occido*.

Ὑπόκυκλον, ȣ, τὸ, orbis, qui tripodi, aut alii ejuſmodi vaſi ſupponitur. Ab ὑπόκυκλος.

Ὑπόκυκλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubtus rotundus; (2) aliquantum rotundus. Ex ὑπὸ, & κύκλος, *circulus*.

Ὑποκυμαίνω, inſtar fluctus jactor, fluctuo. Ἡ κόμη δὲ οὔτε πάντῃ διάπλοκος, οὔτε ἀσύνδετος, ἀλλ' ἡ μὲν πολλὴ ϗ ὑποχένιος, ὤμοις τε ϗ νώτοις ὑπεκύμαινε, Heliod. l. 3. Ab ὑπὸ, & κυμαίνω, *fluctuo*.

Ὑποκύπτω, f. ψω, caput ſubmitto ſeu inclino. Gl. V. conquiniſco. Ἱκετεύουσί θ' ὑποκύπτοντες, Ariſt. Veſp. 553. Ὑπόκυπτε τὰν τύλαν, id. Ach. 959. Ἦν δὲ ὑποκύψας ἴδῃς τὰ ἔνδοθεν, Luc. Ex ὑπὸ, & κύπτω, *caput inclino*.

Ὑπόκυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubincurvus, aliquantum incurvus. Ex ὑπὸ, & κυρτὸς, *curvus*.

Ὑποκυρτόω, ῶ, obliquo. Gl. V. ὑποκυρτοῦν, obliquare. Ex ὑπὸ, & κυρτὸς, *incurvus*.

Ὑπόκυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum incurvus. Ex ὑπὸ, & κυφὸς, *curvus*.

Ὑποκύω, f. ύσω, gravidus fio. Ἡ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε, Il. 6, 26. Ἡ δ' ὑποκυσαμένη τίκετο κρατερόφρονα τέκνα, Heſiod. Θεογ. 308. Ex ὑπὸ, & κύω, *uterum fero*.

Ὑποκώλια, ων, τὰ, internodia. Ex ὑπὸ, & κῶλον, *membrum*.

Ὑποκωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, ſubirrideo more comico, tacite mordeo dicterio comico ſeu ſcommate; (2) adſimilo. Τὰ πολλὰ ὑπεκωμῴδουν, Luc. Toxar. Ex ὑπὸ, & κωμῳδέω, *irrideo more comico*.

Ὑπόκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum ſurdus; ſubſurdus, ſurdaſter, Gl. V. Ex ὑπὸ, & κωφὸς, *ſurdus*.

Ὑπολαΐς, ίδος, ἡ, curruca, avis; idem quod ὑπολωΐς.

Ὑπολαλέω, ῶ, f. ήσω, ſubmurmuro, muſſito. Ex ὑπὸ, & λαλέω, *loquor*.

Ὑπολαμβάνω, f. λήψομαι, ſuſcipio, excipio, accipio, interpretor; (2) ſuſpicor, conjicio, puto, arbitror, reor, opinor, exiſtimo, autumo; ὑπολάβωσιν, duxerint, Ph. a. 2. conj. 3. pl. ὑπειλήφαμεν, duximus, Ph. p. 1. pl. Νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, Act. 1, 9. Πάντας αὐτοῦ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει, Epigr. Ὁ Κῦρος ὑπολαβὼν εἶπεν, Xen. Cyr. 4, 3. Τί οὖν αἴτιον εἶναι ὑπολαμβάνω, ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ, Plat. Ap. Socr. 21. Ψευδέσθω, ὅστις τούτων τι περὶ σοῦ ὑπολήψεται, M. Anton. 10, 30. Ex ὑπὸ, & λαμβάνω, *ſumo, accipio*.

Ὑπολαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſublucidus, ſubfulgidus, aliquantum fulgidus. Ab ὑπολάμπω.

Ὑπολάμπω, f. ψω, ſubluceo, ſubtus luceo; (2) aliquantum luceo. Δαΐδων ὑπολαμπομενάων, Il. 18, 492. Ex ὑπὸ, & λάμπω, *luceo*.

Ὑπολανθάνω, quodammodo lateo, ſuboccultor, R. Ex ὑπὸ, & λανθάνω, *lateo*.

Ὑπολαπάζω, ſubtus evacuo, evacuando ſubduco; (2) aliquantum evacuo. Ex ὑπὸ, & λαπάζω, *evacuo*.

Ὑπολεαίνω, aliquantum lævigo. Ex ὑπὸ, & λεαίνω, *lævigo*.

Ὑπολείβομαι, f. ψομαι, ſubtus fluo & ſtillo, ſcaturio, vel aliquantum fluo aut ſtillo, aut diffluo, Hipp. Ex ὑπὸ, & λείβομαι, *fluo*.

Ὑπόλειμμα, ατος, τὸ, quod reſiduum eſt, reliquiæ. Ab ὑπολείπω.

Ὑπολείπω, f. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) deficio, minuor; ὑπολείπομαι, relinquor, minuor, deficio. Δέδοικα γὰρ μᾶλλον μὴ ϗ τοῖς παισὶν αὐτὸν ὑπολίπομεν, Thuc. Τίν' ὑπολείπομαι τύχην; Eur. Hel. 300. Ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ, receſſerit, Soph. El. 91. Ἡ φάλαγξ ἑπομένη, εἴ τι τῶν σκευοφόρων ὑπολείποιτο, Xen. Cyr. 6, 19. Ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, 1 Reg. 19, 10. Οὐχ ὑπελίπου μοι εὐλογίαν, πάτερ; Gen. 27, 36. Ex ὑπὸ, & λείπω, *linquo*.

Ὑπόλεπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum ſcaber. Ex ὑπὸ, & λεπρὸς, *ſcaber*.

Ὑπόλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubgracilis, ſubtenuis. Ex ὑπὸ, & λεπτὸς, *tenuis*.

Ὑπολευκαίνω, ſubalbidum ſeu ſubcandidum reddo; ὑπολευκαίνομαι, albeſco. Αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί, Il. 5, 502. Ex ὑπὸ, & λευκαίνω, *album reddo*.

Ὑπόλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, candicans, albicans, albidus, vel ſubalbidus, ſubcandicans. Gl. V. ſubalbus, albidus. Ex ὑπὸ, & λευκὸς, *albus*.

Ὑπολήγω, f. ξω, deſino, intereo. Καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἀρετὴ κατὰ μικρὸν ὑπέληξεν, Ælian. V. H. 14, 29. Ab ὑπὸ, & λήγω, *deſino*.

Ὑπόλημμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod ſuſceptum eſt; (2) conceptus. Ab ὑπολαμβάνω.

Ὑπολήνιον, ου, τὸ, q. d. ſubtorculare, vas, quod torculari ſubjacet, lacus, Gl. Vet. torcularium. Ex ὑπὸ, & ληνὸς, *torcular*.

Ὑπολήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, torcularius, Gl. V. Ex iiſd.

Ὑποληπτικὸς, ἡ, ὸν, ſuſpicioſus, Gl. Vet. A ſeq.

Ὑποληπτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, de quo opinio concipitur, concipi poteſt, aut jam concepta eſt. Ab ὑπολαμβάνω.

Ὑπόληψις, εως, ἡ, ſuſceptio; (2) reſponſio, qua aliquem excipimus loquentem aut canentem; (3) ſuſpicio, opinio, exiſtimatio. Ab eod.

Ὑπολίζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, aliquanto minor. Ex ὑπὸ, & ὀλίζων, *parvus*.

Ὑπόλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapidoſus, ſaxoſus, petroſus, vel aliquatenus lapidoſus. Ex ὑπὸ, & λίθος, *lapis*.

Ὑπολιμπάνω, relinquo; (2) deficio; ὑπολιμπάνομαι, relinquor, deficio. Ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, 1 Pet. 2, 21. Ex ὑπὸ, & λιμπάνω, *relinquo*.

Ὑπολιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſubfamelicus. Ex ὑπὸ, & λιμώδης, *famelicus*.

Ὑπολίπαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubpinguis, pinguiuſculus. Ex ὑπὸ, & λιπαρὸς, *pinguis*.

Ὑπολιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, reliquus. Ab ὑπολείπω, *relinquo*.

Ὑπολισθαίνω, f. σθήσω, ſublabor, Gl. Vet. Ex ὑπὸ, & ὀλισθαίνω, *labor*.

Ὑπόλισπος, ου, ὁ ϗ ἡ, nates graciles habens. Ex ὑπὸ, & λίσπος, *uſu attritus*.

Ὑπόλιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuiculus, Gl. Vet. Ex ὑπὸ, & λιτὸς, *tenuis*.

Ὑπόλιχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubguloſus, aliquantulum guloſus. Ex ὑπὸ, & λίχνος, *guloſus*.

Ὑπολογέομαι, οῦμαι, deducor; ὑπολογηθέντων, deductis, Ph. Ab ὑπόλογος.

Ὑπολογίζομαι, f. ίσομαι, reputo, rationem habeo; (2) imputo. Ὑπολογίζεσθαι κίνδυνον τοῦ ζῆν, Plat. Ap. Socr. 10. Οὐδὲν οἶμαι τοῦτο ὑπολογιστέον, ὅτι πλεῖ ἐν τῇ νηΐ, id. Ex ὑπὸ, & λογίζομαι, *ratiocinor*.

Ὑπόλογος, ου, ὁ, nonnulla ratio; (2) numerus ad alterum ita relatus, ut minoris vicem obtineat. Ex ὑπὸ, & λόγος, *ratio*.

Ὑπόλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, reliquus, reſtans. Οὐκοῦν ὑπόλοιπόν σοι τὸ Βάραθρον γίνεται, Ariſt. Plut. 430. Ab ὑπολείπω.

Ὑπόλυσις, εως, ἡ, diſſolutio. Ab ὑπολύω.

Ὑπολύω, f. ύσω, q. d. ſubſolvo, ſubterſolvo. Gl. V. decalcio; ὑπολύομαι, diſcalcior, excalcior, Gl. V. ὑπόλυσον, excalcia, Gl. V. a. 1. act. imperat. Ταύτας (περσικὰς) ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον, Ariſt. Nub. 152. Ἐπειθ' ὑπολύσαι, id. Plut. 927. Ἀλλὰ σύ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν, Il. 1, 401. Ex ὑπὸ, & λύω, *ſolvo*.

Ὑπολωΐς, ίδος, ἡ, curruca, *avis*.

Ὑπομάζιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubmammillaris, qui adhuc eſt lactens; ὑπομαζίδιοι, ſubrumi, Gl. Vet. Ex ὑπὸ, & μαζὸς, *mamma*.

Ὑπομαλάσσω, vel ὑπομαλάττω, f. ξω, ſubtus mollio; (2) aliquantum mollio. Ex ὑπὸ, & μαλάσσω, *mollio*.

Ὑπομαραίνομαι, q. d. ſubmarceſco, ſubflacceſco. Ex ὑπὸ, & μαραίνομαι, *flacceſco*.

Ὑπόμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſubinſanus, ſubſtolidus; (2) petulans. Ex ὑπὸ, & μάργος, *inſanus*.

Ὑπομάσσω, vel άττω, f. ξω, conſpergo, illino. Ὑπόμαξον τὰς τήνω φλιὰς καθυπέρτερον, Theocr. 2, 60. Ab ὑπὸ, & μάσσω, vel μάττω, *pinſo, conſpergo*.

Ὑπομάσχαλον, ου, τὸ, q. d. ſubalare. Gl. V. laterale. Ex ὑπὸ, & μασχάλη, *ala*.

Ὑπόμαυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, obſcurus, ſubluculus, Gl. V. Ex ὑπὸ, & μαυρὸς, *obſcurus*.

Ὕπομβρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſubeſt humiditas ex imbre, cœleſtibus auctus aquis. Ex ὑπὸ, & ὄμβρος, *imber*.

Ὑπομειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo, aut clam ſubrideo. Ὑπεμειδίασε Κύπρις, Anacr. 44, 14. Ex ὑπὸ, & μειδιάω, *rideo*.

Ὑπομείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſubminor, minor. Exponitur etiam centurio, ſubminiſter, Suic. Ex ὑπὸ, & μείων, *minor*.

Ὑπομελαίνω, nigrico. Ex ὑπὸ, & μελαίνω, *infuſco*.

Ὑπόμελας, αινα, αν, ſubniger, nigricans. Ex ὑπὸ, & μέλας, *niger*.

Ὑπομενετικὸς, ἡ, ὸν, patiens. Ab ὑπομένω.

Ὑπομενητέα, ſubeunda, Ph. Ab ὑπομένω.

Ὑπομενητικὸς, ἡ, ὸν, patiens, tolerans, perpeſſicius, Gl. V. Ab eod.

Ὑπομένω, f. ενῶ, ſuſtineo, patior, perpetior, tolero, fero, perſevero. Ph. Gl. V. item remaneo, exſpecto; ὑπομεῖναι, tolerare, Ph. a. 1. inf. Ὑπὲρ ἧς οὐδὲν ὅ, τι τῶν δεινῶν οὐχ ὑπομενητέον, Iſocr. Πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, Hebr. 10, 32. Μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον, Pind. Pyth. 2, 48. Πάντα κίνδυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα, Xen. Cyr. 1, 2. Ex ὑπὸ, & μένω, *maneo*.

Ὑπομερίζω, f. ίσω, ſubdivido. Ex ὑπὸ, & μερίζω, *divido*.

Ὑπομερισμὸς, οῦ, ὁ, ſubdiviſio. Ab ὑπομερίζω.

Ὑπομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſublongus, longiuſculus, oblongus. Ex ὑπὸ, & μῆκος, *longitudo*.

Ὑπομηλίζω, f. ίσω, ſum colore in luteum vergente. Ex ὑπὸ, & μηλίζω, *ad colorem mali vergo*.

Ὑπομίγνυμι, f. ίξω, clam miſceo, vel paullatim miſceo. Ex ὑπὸ, & μίγνυμι, *miſceo*.

Ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco, reminiſci ſeu recordari facio; admoneo, moneo, præmoneo, Gl. Vet. ὑπέμνησεν admonuit, Ph. a. 1. Ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν, Joann. 14, 26. Πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνασας, Soph. Phil. 1163. Ὑπομιμνάσκων τ τραύματος, Theocr. 21, 50. Ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, Luc. 22, 61. Ex ὑπὸ, & μιμνήσκω, *in memoriam revoco*.

Ὑπομισέω, ῶ, f. ήσω, aliquatenus ſeu leviter odi. Ex ὑπὸ, & μισέω, *odi*.

Ὑπόμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, conductus merced conductitius. Ex ὑπὸ, & μισθὸς, *merce*

Ὑπομνάομαι, ῶμαι, clam ambio ſeu adfect nuptias. Ex ὑπὸ, & μνάομαι, *ambio*.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, quod rei alicujus reminiſci facit, monumentum; (2) commentarius, i. e. liber, in quo capita tantum in rerum memoriam attinguntu Ph. commentarium, actum, commentarius; ὑπομνήματα, geſta, Ph. ge avi avita, al. Gl. V. annales, al. Gl. V. Ab ὑπομιμνήσκω.

Ὑπομνηματίζω, f. ίσω, commentariis ſcriptis interpretor. Gl. V. commentor, admonefacio. Ἐπεὶ δ' ἐνεκελεύσω ϗ ἡμᾶς τι περὶ ὕψους πάντως εἰς σὴν ὑπομνηματίσασθαι χάριν, Longin. 1. Ab ὑπόμνημα.

Ὑπομνηματισμὸς, ου, ὁ, interpretatio, quæ fit commentariis ſcriptis. Ab ὑπομνηματίζω.

Ὑπομνηματιστὴς, ου, ὁ, commentator, commentarius, Gl. V. A præc.

Ὑπομνηματογράφος, ου, ὁ, qui hypomnemata ſcribit, commentariorum ſcriptor. Gl. V. actuarius, memoralius. Ex ὑπόμνημα, & γράφω, *ſcribo.*

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, monitio, admonitio, commonefactio. Ab ὑπομιμνήσκω.

Ὑπομνηστεύω, & ὑπομνηστεύομαι, deſpondeo. Ex ὑπὸ, & μνηστεύω, *nuptias ambio.*

Ὑπομνηστικὸν, ου, τὸ, commentarius, & memoriale. Ph. commentarium, commonitorium. Ab ὑπομνήσκω.

Ὑπόμνυμι, prorogo rem jurejurando, excuſans me cum jurejurando dilationem peto. Ὑπομνυσαμένου δὲ Μενεκλέους, ϗ πάλιν διαχειροτονίας γενομένης, Xen. Ex ὑπὸ, & ὄμνυμι, *juro.*

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, ſuſtentatio, qua impetus & incurſus alicujus rei ſuſtinetur, remanſio; (2) tolerantia, patientia. Ab ὑπομένω.

Ὑπομονητικὸς, ἡ, ὸν, patiens. Ab ὑπομονή.

Ὑπομονικὸς, ἡ, ὸν, patiens, tolerans. Ab eod.

Ὑπομοσία, ας, ἡ, dilatio, quæ jurejurando poſtulatur & impetratur. Ab ὑπόμνυμι.

Ὑπομοσχεύω, f. εύσω, clanculum propago, clanculum novellos ſurculos ſero. Ex ὑπὸ, & μόσχος, *ſurculus.*

Ὑπομόχθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubimprobus, ſubineptus, ſubfrivolus. Ex ὑπὸ, & μοχθηρὸς, *improbus.*

Ὑπομόχλιον, ου, τὸ, id, quod vectibus ſubjicitur. Ex ὑπὸ, & μοχλίον, *vectis.*

Ὑπομυθέομαι, οῦμαι, proloquor. Ex ὑπὸ, & μυθέομαι, *loquor.*

Ὑπομύσαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubfœtidus, ſubolidus, aliquantulum graveolens. Ex ὑπὸ, & μυσαρὸς, *fœtidus.*

Ὑπόμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum ſtultus. Ex ὑπὸ, & μωρὸς, *ſtultus.*

Ὑπονεάζω, ſubjuveneſco, ſic ſatis ſum juvenis. Ex ὑπὸ, & νεάζω, *juveneſco.*

Ὑπονεάω, ῶ, ferrum aliquatenus renovo. Ex ὑπὸ, & νεάω, *novo.*

Ὑπονέμομαι, depaſcor, Epigr. Ex ὑπὸ, & νέμω, *paſco.*

Ὑπονευρίζω, ſubnervo, Gl. V. Ex ὑπὸ, & νεῦρον, *nervus.*

Ὑπονέφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub nubibus eſt; nubilus, Gl. V. Ex ὑπὸ, & νεφέλη, *nubes.*

Ὑπονέω, ſubter aquas nato, aquas ſubeo, Hipp. Ex ὑπὸ, & νέω, *nato.*

Ὑπονήχομαι, f. ξομαι, ſubtus nato. Ex ὑπὸ, & νήχομαι, *nato.*

Ὑπονίπτω, f. ψω, ſubtus lavo, aliquantum lavo. Ex ὑπὸ, & νίπτω, *lavo.*

Ὑπονίφω, aliquantum ningo. Ex ὑπὸ, & νίφω, *ningo.*

Ὑπονοέω, ῶ, f. ήσω, ſuſpicor, ſuſpectum habeo; (2) conjicio, opinor. Σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑπονόει τοιοῦτο, Ariſt. Plut. 361. Ὑπονόησον σύ μοι, id. Lyſ. 38. Ἃ δ' οὐ λέγουσιν, ταῦτ' ὑπονενοήκαμεν, ib. 1238. Ὑπονοεῖς θ' ἃ μή σε χρὴ, Eur. Iph. in Au. 1159. Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Act. 13, 25. Ex ὑπὸ, & νοέω, *intelligo.*

Ὑπονόημα, ατος, τὸ, cogitatum. Ab ὑπονοέω.

Ὑονοητὴς, ου, ὁ, ſuſpicioſus, Gl. V. Ab eod.

Ὑπονόθευσις, εως, ἡ, ſolicitatio. Ab ὑπονοθεύω.

Ὑπονοθευτὴς, ου, ὁ, ſeductor, ſolicitator, Gl. V. Ab ὑπονοθεύω.

Ὑπονοθεύω, f. εύσω, ſubvitio, ſubadultero, clam adultero. Ph. ſolicito, ſeduco, inlicio. Ὑπενόθευσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Ὀνίου τὴν ἀρχιερωσύνην, 2 Macc. 4, 7. Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας, ὑπονοθευθεὶς ὑφ' ἑτέρου, ib. ver. 26. Ex ὑπὸ, & νοθεύω, *adultero.*

Ὑπόνοια, ας, ἡ, ſuſpicio, opinio. Ex ὑπὸ, & νόος, νοῦς, *mens.*

Ὑπονομεύω, f. εύσω, cuniculos ago. Ab ὑπόνομος.

Ὑπονομηδὸν, *Adv.* inſtar cuniculi ſeu cloacæ. Ab ὑπόνομος.

Ὑπόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, occulte depaſcens; (2) cuniculoſus, qui eſt inſtar foſſæ ſubterraneus; (3) *Subſt.* foſſa ſubterranea & operta. Ph. cuniculus, cloaca; ὑπόνομοι, tubi, Ph. Ex ὑπὸ, & νέμω, *paſco.*

Ὑπονοσέω, ῶ, male me habeo, aliquantulum ægroto. Ὑπενόσει τοιγαροῦν ἤδη, ϗ πονήρως εἶχεν, Luc. Toxar. Ab ὑπὸ, & νοσέω, *ægroto.*

Ὑπονοστέω, ῶ, f. ήσω, retrorſum abeo, clam me recipio, recedo. Ex ὑπὸ, & νοστέω, *redeo.*

Ὑπονόστησις, εως, ἡ, quum quid retrorſum abit, & clanculum ſe recipit, aut ſubſidit. Gl. V. receſſus. Ab ὑπονοστέω.

Ὑπονοτίζω, f. ίσω, ſubtus vel aliquantum humecto, humecto. Ex ὑπὸ, & νοτίζω, *humecto.*

Ὑπονυμφὶς, ίδος, ἡ, mulier, quæ a latere ſponſæ eſt. Ex ὑπὸ, & νύμφη, *ſponſa.*

Ὑπονύσσω, f. ξω, ſubtus pungo, ſtimulos ſubdo, vel clam pungo. Ἄκρα δὲ χειρῶν Δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν, Theocr. 19, 3. Ex ὑπὸ, & νύσσω, *pungo.*

Ὑπόξανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubflavus, flaveſcens. Gl. V. rubeus. Ex ὑπὸ, & ξανθὸς, *flavus.*

Ὑποξενίζω, f. ίσω, aliquatenus peregrino ſermone utor; (2) peregrina commemoro. Ἐπακροῶμαί σου --- παρασάγγας ὑποξενίζοντος, Luc. Gall. Ex ὑπὸ, & & ξενίζω, *peregrina ſapio ſeu loquor.*

Ὑποξέω, f. έσω, ſubtus ſeu aliquantum rado. Ex ὑπὸ, & ξέω, *rado.*

Ὑπόξηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſubaridus; (2) in anguſtum tenuatus. Ex ὑπὸ, & ξηρὸς, *aridus.*

Ὑποξίζω, ſubacidus ſum. Ὑποξίζων ἄρτος, Athen. Ex ὑπὸ, & ὀξίζω, *aceſco.*

Ὑπόξυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubtus ligneus.

Ὑποξυρέω, ῶ, f. ήσω, ſubrado, ſubtus rado, vel leviter novacula rado. Ex ὑπὸ, & ξυρέω, *rado.*

Ὑπόξυς, εος, ὁ ϗ ἡ, leviter acuminatus ſeu mucronatus, ſubacutus; (2) ſubacidus, acorem quadamtenus referens. Ex ὑπὸ, & ὀξὺς, *acutus.*

Ὑποξύω, ſubrado, Gl. V. Θῖνας ὑποξύουσα Λιβυρνίδας, Dion. Περ. 385. Ex ὑπὸ, & ξύω, *rado.*

Ὑποπαλαίω, f. αίσω, q. d. ſubluctor, luctardo ſubſervio, Suic. Ex ὑπὸ, & παλαίω, *luctor.*

Ὑποπαραωθέω, ῶ, f. ωθήσω, vel ώσω, clam ſubmoveo, latenter dejicio. Ex ὑπὸ, παρὰ, & ὠθέω, *impello.*

Ὑπόπαστον, ου, τὸ, quod inſperſum eſt; (2) ſtratum eſt. Ab ὑποπάσσω.

Ὑποπάσσω, f. άσω, ſubinſpergo. Ex ὑπὸ, & πάσσω, *inſpergo.*

Ὑποπαταγέω, ῶ, f. ήσω, ſubſtrepo. Ex ὑπὸ, & παταγέω, *ſtrepo.*

Ὑπόπαχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, craſſiuſculus, ſubpinguis. Ex ὑπὸ, & παχὺς, *craſſus.*

Ὑποπεινάω, ῶ, aliquantum eſurio. Σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου, ϗ παιδαρίων ὑποπεινώντων; Ariſt. Plut. 535. Ex ὑπὸ, & πεινάω, *eſurio.*

Ὑποπελιάζω, ſublividus ſum, R. Ab ὑποπέλιος.

Ὑποπέλιδνος, idem quod ὑποπέλιος.

Ὑποπέλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubfuſcus, ſublividus, R. Ex ὑπὸ, & πέλιος, *lividus.*

Ὑποπέμπω, f. ψω, ſubmitto, clam mitto; ſuborno, ſuppono. Ex ὑπὸ, & πέμπω, *mitto.*

Ὑποπεράτασις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. Ex ὑπὸ, & περατόω, *finio, conſummo.*

Ὑποπέρδομαι, ſubpedo. Ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις ὑποπερδόμενος, Ariſt. Ran. 1215. Ab ὑπὸ, & πέρδομαι, *pedo.*

Ὑποπερκάζω, f. άσω, propemodum nigreſco, ſeu nigris maculis propemodum diſtingui incipio. Ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσι, Odyſſ. 7, 126. Ex ὑπὸ, & περκάζω, *nigreſco.*

Ὑπόπετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſub ſe petras ſive lapides habens, ſaxoſus, petroſus. Ex ὑπὸ, & πέτρα, *ſaxum.*

Ὑπόπηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum lutoſus. Ex ὑπὸ, & πηλὸς, *lutum.*

Ὑποπιέζω, f. έσω, exprimo, elido. Ex ὑπὸ, & πιέζω, *premo.*

Ὑποπιθηκίζω, ſimiam imitor. Ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα, Ariſt. Veſp. 1280. Ex ὑπὸ, & πιθηκίζω, quod idem notat.

Ὑπόπικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubamarus, aliquantum amarus. Ex ὑπὸ, & πικρὸς, *amarus.*

Ὑποπίμελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubpinguis. Ex ὑπὸ, & πίμελος, *pinguis.*

Ὑποπίμπλημι, f. πλήσω, impleo, repleo, quam proxime impleo; ὑποπίμπλαμαι, impleor. Ex ὑπὸ, & πίμπλημι *impleo.*

Ὑποπίμπρημι, ſuburo. Ἥτις ἐκείνας ὑποπίμπρησιν ἀνὴρ, Ariſt. Lyſ. 350. Ab ὑπὸ, & πίμπρημι, *uro.*

Ὑποπίνω, ſubbibo, i. e. pluſculum vel aliquantulum bibo, largius bibo. Ὑπέπινον ἐν ἄστει, Ariſt. Av. 500. Ἐκ τούτου δὴ ἔπει ὑπέπινον, Xen. Cyr. 8, 30. Ἡ δ' ὑποπεπωκυῖα ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους κόπτεσθ' Ἀδωνίν φησιν, Ariſt. Lyſ. 399. Ex ὑπὸ, & πίνω, *bibo.*

Ὑποπίπτω, cado ſub, ſuccido, me ſubmitto; ſuccumbo, Gl. V. ὑπέπεσεν, ſuccubuit, Gl. V. a. 2. Ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην, Ariſt. Eq. 47. ὑποπιπτέτω τοῖς σοῖς βουλεύμασι, Heliod. Ex ὑπὸ, & πίπτω, *cado.*

Ὑποπιττόω, ῶ, f. ώσω, pice ſublino, Met. concumbo. Ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον, Ariſt. Plut. 1094. Ex ὑπὸ, & πιττόω, *pico.*

Ὑπόπλακος, vel ὑποπλάκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, planitiei ſubjacens, i. e. planus, campeſtris. Ex ὑπὸ, & πλάξ, *planities.*

Ὑποπλάττομαι, f. σομαι, ſub effingo, formo more figuli. Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος, Ariſt. Veſp. 108. Ab ὑπὸ, & πλάττομαι, *fingo.*

Ὑπόπλατυς, υος, ὁ ϗ ἡ, aliquantum latus. Ex ὑπὸ, & πλατὺς, *latus.*

Ὑποπλέκω, ſubnecto, Gl. V. Ex ὑπὸ, & πλέκω, *necto*.

Ὑπόπλεος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus. Ex ὑπὸ, & πλέος, *plenus*.

Ὑποπλέω, f. εύσω, q. d. ſubnavigo, navi ſubvehor; ſublego. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, Act. 27, 4. Ex ὑπὸ, & πλέω, *navigo*.

Ὑπόπλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, Att. pro ὑπόπλεος.

Ὑποπλήθω, f. ήσω, ſubimpleo. Ὑποπλησθεὶς τῶν ἀρίστων, Ælian. V. H. 4, 9. Ex ὑπὸ, & πλήθω, *impleo*.

Ὑποπληρόω, ῶ, ſubimpleo. Τύφου αὐτὸν ὑπεπλήρουν, Ælian. V. H. 9, 17. Ab ὑπὸ, & πληρόω, *impleo*.

Ὑποπλήσσω, vel ττω, f. ξω, ſuccutio, percutio. Ex ὑπὸ, & πλήσσω, *percutio*.

Ὑπόπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infra ſe opes habens conditas. Ex ὑπὸ, & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ὑποπνέω, f. εύσω, ſubtus ſpiro; (2) aliquantulum ſpiro; (3) adſpiro. Ὑποπνεύσαντος δὲ Νότου, Act. 27, 13. Ex ὑπὸ, & πνέω, *ſpiro*.

Ὑποπόδιον, ου, τὸ, ſcabellum, ſuppoſitorium, ſuppedaneum, Ph. Ab ὑπόπους.

Ὑποποιέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, q. d. ſub me eſſe facio, adquiro, comparo, concilio. Ἵνα μὴ δι' ὑμῶν αὐτοὺς οἱ Φωκεῖς ὑποποιήσονται, Dem. Ex ὑπὸ, & ποιέω, *facio*.

Ὑποποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, adquiſitus. Ab ὑποποιέω.

Ὑποποίκιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantulum varius ſeu variegatus. Ex ὑπὸ, & ποικίλος, *varius*.

Ὑποπόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubcanus, aliquantum canus. Ex ὑπὸ, & πολιὸς, *canus*.

Ὑποπολιτεύομαι, f. εύσομαι, ſubdole remp. adminiſtro. Ex ὑπὸ, & πολιτεύομαι, *in rep. verſor*.

Ὑποπορεύομαι, eo ſub, ſubeo, clam occupo. Ex ὑπὸ, & πορεύομαι, *eo*.

Ὑποπόρευσις, εως, ἡ, ingreſſus ſubterraneus, inferus ingreſſus, inferum iter. Ab ὑποπορεύομαι.

Ὑπόπορτις, ιος, ἡ, vitulum habens vacca; (2) quæ liberos habet. Ex ὑπὸ, & πόρτις, *vitula*.

Ὑποπορφυρίζω, purpuraſco. A ſeq.

Ὑποπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquatenus purpureum colorem referens, aliquantum purpureus. Ex ὑπὸ, & πορφύρα, *purpura*.

Ὑπόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes habens, pedibus ſubnixus. Ex ὑπὸ, & ποῦς, *pes*.

Ὑποπραΰνω, aliquantum latenterque mitigo. Ex ὑπὸ, & πραΰνω, *mitigo*.

Ὑπόπρεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens aliquid ſtipitis. Ex ὑπὸ, & πρέμνος, *ſtipes*.

Ὑποπρήθω, f. ήσω, ſuccendo, igne ſubjecto cremo. Ex ὑπὸ, & πρήθω, *incendo*.

Ὑποπρίω, f. ίσω, frendeo. Ex ὑπὸ, & πρίω, *frendeo*.

Ὑπόπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, proram habens depreſſiorem. Ex ὑπὸ, & πρώρα, *prora*.

Ὑπόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, alatus; pennatus, Gl. V. Ex ὑπὸ, & πτερὸν, *ala*.

Ὑποπτεύω, f. εύσω, ſuſpicor; (2) ſuſpectum habeo. Οὐδ' ὑποπτεύσωσίν (σε) ὧδ' ἠνθισμένον, Soph. El. 43. Τῶν μὲν ὄντων ὑποπτευόντων, Heliod. Πολέμιον ὑποπτεύειν τὸν Φίλιππον, Liban. in Phil. 2 Dem. Τίν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπτεύω τί γὰρ, Eur. Iph. in Tau. 1039. Ab ὕποπτος.

Ὑπόπτης, ου, ὁ, ſuſpicax, ſuſpicioſus; (2) qui apparet & in conſpectum venit. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποπτήσσω, f. ξω, præ timore me ſubmitto; (2) formido, revereor; ὑποπεπτηκότες, perculſi, perf. part. pro ὑποπεπτηκότες. Ὁ δ' ὃς κάθηται τῷ δ' ὑποπτήξας τάφῳ, Eur. El. 918. Ὑπέπτησσον οἱ ἥλικες αὐτῷ, Xen. Cyr. 1, 21. Ὑπέπτησσεν ἀεὶ τοὺς Σκύθας, Luc. Ex ὑπὸ, & πτήσσω, *expaveſco*.

Ὑπόπτομαι, ſuſpicio, ſuſpectum habeo. Ex ὑπὸ, & ὄπτομαι, *video*.

Ὕποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuſpectus; (2) ſuſpicax, ſuſpicioſus, qui omnia habet ſuſpecta, ac proinde formidoloſus. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποπτύσσω, f. ξω, complico, in ſinus & rugas contraho. Ex ὑπὸ, & πτύσσω, *plico*.

Ὑποπτυχὶς, ίδος, ἡ, compago. Ab ὑποπτύσσω.

Ὑπόπτως, *Adv.* ſuſpicioſe, ſuſpecte, per ſuſpicionem. Ab ὕποπτος.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, caſus, ruina; (2) ſubmiſſio, humiliatio. Ab ὑποπίπτω.

Ὑπόπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuppuratus. Ex ὑπὸ, & πύον, *pus*.

Ὑποράπτω, ſubſarcio, ſubſuo, reſarcio, Gl. V. Ex ὑπὸ, & ῥάπτω, *ſarcio*.

Ὑποραφὴ, ῆς, ἡ, ſubſutio, reſarcinatio, plicatura, Ph. A præc.

Ὑπορθόω, ῶ, ſubrigo, erigo, fulcio. Gl. V. ὑπορθοῖ, ſubrigit, fulcit, Ph. Ex ὑπὸ, & ὀρθόω, *erigo*.

Ὑπόρθωμα, ατος, τὸ, fulcimentum, pedamentum, Gl. V. A præc.

Ὑποπυῤῥίζω, f. ίσω, ſubrufus ſum. Ab ὑπόπυῤῥος.

Ὑπόπυῤῥος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubrufus. Gl. V. rufus. Ex ὑπὸ, & πυῤῥὸς, *rufus*.

Ὑπόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. pullum habens ſubjectum, Suic. Ex ὑπὸ, & πῶλος, *pullus*.

Ὑποργίζομαι, ſubiraſcor. Ex ὑπὸ, & ὀργίζομαι, *iraſcor*.

Ὑπόρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ima parte montis ſitus, monti ſubjectus; ὑπόρειον, & ὑπόριον, τὸ, parvum promontorium. Ex ὑπὸ, & ὄρος, *mons*.

Ὑπόρθριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubmatutinus. Ex ὑπὸ, & ὄρθριος, *matutinus*.

Ὑποῤῥάπτω, f. ψω, q. d. ſubſuo, adſuo. Ὡς δή τί δράσων τόνδ' ὑποῤῥάπτεις λόγον; Eur. Alc. 534. Ex ὑπὸ, & ῥάπτω, *ſuo*.

Ὑποῤῥέω, ſubfluo, ſubterfluo, ſubterlabor; (2) ſenſim fluo, ſeu influo, emano. Ἠρέμα ὑποῤῥεῖ πρὸς τὰ ἤθη, Plato. Ὑποῤῥέοντος τοῦ χρόνου, Ariſt. Nub. 1292. Ex ὑπὸ, & ῥέω, *fluo*.

Ὑποῤῥήγνυμι, & ὑποῤῥηγνύω, f. ξω, ſubtus rumpo, rumpo ſub; ὑποῤῥήγνυμαι, ſubtus rumpor, erumpo; ὑπεῤῥάγη, a. 2. paſſ. Οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθὴρ, Il. 8, 558. & 16, 300. Ex ὑπὸ, & ῥήγνυμι, *rumpo*.

Ὑπόῤῥηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, agnum ſub ſe habens. Ex ὑπὸ, & ῥὴν, *ovis*.

Ὑπόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub radice, radici ſubjectus. Ex ὑπὸ, & ῥίζα, *radix*.

Ὑπόῤῥινον, ου, τὸ, barba, quæ ſub naribus naſcitur, muſtax. Ex ὑπὸ, & ῥὶν, *naſus*.

Ὑπόῤῥινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſic loquitur, ut vox in naribus ſtridat. Ex iiſd.

Ὑποῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem prope extinctum flatu exſuſcito & reaccendo. Ex ὑπὸ, & ῥιπίζω, *ventilo*.

Ὑποῤῥιπτέω, ῶ, ſubjecto, Gl. V. Ex ὑπὸ, & ῥιπτέω, *jacto*.

Ὑποῤῥίπτω, f. ψω, jacio ſubter, ſubjicio. Ex ὑπὸ, & ῥίπτω, *jacio*.

Ὑποῤῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, ſubſtrido, ſubſtrepo. Ex ὑπὸ, & ῥοιζέω, *ſtrido*.

Ὑπόῤῥυσις, εως, ἡ, ſubfluxio, defluxio, delapſio. Ex ὑπὸ, & ῥύσις, *fluxio*.

Ὑποῤῥωδέω, ῶ, f. ήσω, aliquatenus metu & horreo. Ὅθ' ἡ τεκοῦσα σὺ, χ' ὑπο ῥωδοῦσ' ἐμοῦ, Eur. Supp. 345. Ex ὑπ & ὀῤῥωδέω, *metuo*.

Ὑπορύσσω, vel ύττω, f. ξω, ſubtus fodio ſuffodio, cuniculos ago, ſubruo, everto Διὰ γοῦν μή τις ὑπορύξας τὸν τοῖχον, ὑφέληται ταῦτα, Luc. Gall. Ὑπορύττων τὰ τείχη, Ælian. V. H. 3, 16. E ὑπὸ, & ὀρύσσω, *fodio*.

Ὑπορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ſaltationem choro canenti accommodo. Ὀρχησ ἁλτικὴ, ἣν ὑπωρχοῦντο διαπορευόμενοι τὴν πόλιν, Plut. Ex ὑπὸ, & ὀρχέομαι, *ſalt*

Ὑπόρχημα, ατος, τὸ, cantilena, quæ ſaltantibus accinitur, vel, ad quam choru ſubſaltans choro ducenti choreas, ſaltaba Ab ὑπορχέομαι.

Ὑπορχηματικὸς, ἡ, ὸν, qui ad cantilenas ſaltationem pertinet. Ab ὑπόρχημα.

Ὑπόρω, aliquantum excito. Τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια, Odyſſ. 24, 62. A ὑπὸ, & ὄρω, *excito*.

Ὑποσαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clitellarius. Ex ὑπὸ, & σάγη, *ſtratum, clitella*.

Ὑπόσαθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubputris, ex par putris. Ex ὑπὸ, & σαθρὸς, *putris*.

Ὑποσαίνω, ſubblandior. Ex ὑπὸ, & σαίν *blandior*.

Ὑποσακκίζειν, ſubcolare; (2) furari. Ὑποσακκίζειν χρήματα, Herodot. Ex ὑπὸ, & σακκίζω, *colo*.

Ὑποσαλεύω, f. εύσω, ſubmoveo, aliquantum moveo vel concutio. Ex ὑπὸ, & σαλεύω, *moveo*.

Ὑπόσαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in jactation mobilis, inſtabilis. Ex ὑπὸ, & σάλος, *jactatio ejus, qui navigat*.

Ὑπόσαπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubputris, ſubputridus. Ex ὑπὸ, & σαπρὸς, *putris*.

Ὑποσαρκίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubcutaneus, intercutaneus, Gl. V. Ex ὑπὸ, & σαρ *caro*.

Ὑποσάρκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub carne late Ex ὑπὸ, & σὰρξ, *caro*.

Ὑπόσεισμα, ατος, τὸ, micæ concuſſio eliſæ. Ab ὑποσείω.

Ὑποσεισμὸς, οῦ, ὁ, ſuccuſſio, ſuccuſſus. A eod.

Ὑποσείω, f. είσω, ſuccutio, latenter excuti Οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι Ἀψάμενοι ἑκάτερθεν, Odyſſ. 9, 385. Ex ὑπ & σείω, *quatio*.

Ὑποσεύομαι, irruo. Τῶν δ' ὑποσευομένω καναχίζε πόσ' εὐρεῖα χθὼν, Heſiod. Ἀσ 373. Ex ὑπὸ, & σεύομαι, *agitor*.

Ὑποσημαίνω, indico, ſignifico; (2) ſignum do, anteſignanum & auctorem m præbeo. Τοῦ δὲ μέλους αὐταῖς τὸ ἐνδόσιμον ὁ ἕτερος χορὸς ὑπεσήμαινεν, Helio Τοὔνομα αὐτὸ ὑποσημαίνει, Ariſtot. E ὑπὸ, & σημαίνω, *ſignifico*.

Ὑποσημειόω, ῶ, f. ώσω, notis excipio (2) annoto. Gl. V. ὑποσημειοῦμαι, adumbro, deſigno. Ex ὑπὸ, & σημειόω, *inſignio*.

Ὑποσημείωσις, εως, ἡ, ſubſcriptio. Gl. ſubnotatio; (2) commentatio, annotatio. Ab ὑποσημειόω.

Ὑποσήπω, ſubputrefacio, R. Ex ὑπὸ, σήπω, *putrefacio*.

Ὑπόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum ſim Gl. V. ſubſimus. Ex ὑπὸ, & σιμὸς, *mus*.

Ὑποσιμόω, ῶ, f. ώσω, aliquantum pand Ab ὑπόσιμος.

Ὑποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, ſubticeo, celo, ſupprimo. Ex ὑπὸ, & σιωπάω, taceo.

Ὑποσκάζω, f. άσω, leviter claudico, ſubclaudico. Ph. ὑποσκάζει, vacillat. Ex ὑπὸ, & σκάζω, claudico.

Ὑποσκαλεύω, f. εύσω, ſurculo ſuſcito. Τὸ πῦρ ὑποσκάλευε, Ariſt. Ach. 1019. Ex ὑπὸ, & σκαλεύω, fodio.

Ὑποσκαλμὶς, ίδος, ἡ, ſcalmi baſis ſeu quod ſub ſcalmo eſt. Ex ὑπὸ, & σκαλμὸς, ſcalmus.

Ὑποσκάπτω, f. ψω, ſuffodio, ſubtus fodio, in ima parte circumfodio. Μακρά μοι δ' αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκάπτοι τις, Pind. Nem. 5, 37. Ex ὑπὸ, & σκάπτω, fodio.

Ὑποσκαφὴ, ῆς, ἡ, ſuffoſſio. Ab ὑποσκάπτω.

Ὑποσκαφισμὸς, ῦ, ὁ, alveus, Suic. Ex ὑπὸ, & inuſ. σκαφισμὸς, Suic.

Ὑποσκελίζω, f. ίσω, ſubjecto crure everto, ſupplanto. Τὰς προθυμίας ὑποσκελίζειν τῶν ἀνδραγαθίζεσθαι προαιρουμένων, debilitate, Philo. Ex ὑπὸ, & σκέλος, crus.

Ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, lapſus ſeu ruina ex ſupplantatione. Ab ὑποσκελίζω.

Ὑποσκελισμὸς, ῦ, ὁ, ſupplantatio, cum aliquem crure ſubjecto labefactamus. Ab eod.

Ὑποσκευὴ, ῆς, ἡ, ſubſtructio, Gl. V. Ex ὑπὸ, & σκευὴ, apparatus.

Ὑποσκιάω, ῶ, f. άσω, aliquantum inumbro, aliquatenus obumbro. Ex ὑπὸ, & σκιάω, obumbro.

Ὑποσκιόεις, όεσσα, όεν, idem quod ſequens ὑπόσκιος.

Ὑπόσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, umbroſus, opacus, umbra obtectus. Ex ὑπὸ, & σκιὰ, umbra.

Ὑπόσκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubdurus. Ex ὑπὸ, & σκληρὸς, durus.

Ὑποσκότεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, obſcurus, ſubluculus, Gl. V. Ex ὑπὸ, & σκοτεινὸς, tenebroſus.

Ὑπόσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubolens, aliquantum fragrans; (2) qui odoratur, qui olfacit. Ex ὑπὸ, & ὀσμὴ, odor.

Ὑποσμύχω, f. ξω, ſuburo, uſtulo, i. e. paullatim uro. Τὰ σπλάγχνα κατεσθίειν καὶ ὑποσμύχειν, Baſil. Ex ὑπὸ, & σμύχω, uro.

Ὑπόσομφος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ſubinanis & ſubfungoſus veluti ſpongia. Ex ὑπὸ, & σομφὸς, fungoſus.

Ὑποσπανίζω, f. ίσω, aliquantum laboro penuria, aliquantum egeo. Τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; Soph. Aj. 751. Ex ὑπὸ, & σπανίζω, penuria laboro.

Ὑποσπάω, ῶ, f. άσω, ſubtraho, ſubduco. Gl. V. ὑποσπῶ, ſubvello; ὑποσπᾷ, ſubtrahit, Ph. Ἔρεισμα πάτρας δυστυχοῦς ὑποσπάσας, Lyc. 282. Οὐδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδ', Eur. Bac. 436. Ex ὑπὸ, & σπάω, traho.

Ὑποσπείρω, occulte ſero ſeu ſemino. Ταῦτα ὑπεσπείρετο αὐτῷ, Ælian. V. H. 9, 9. Ex ὑπὸ, & σπείρω, ſemino.

Ὑποσποδίζω, aliqua ex parte cinericeus ſum, aliquatenus cinerem refero. Ex ὑπὸ, & σποδίζω, cinerem refero.

Ὑπόσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœderatus, Ph. Ex ὑπὸ, & σπονδὴ, libatio in fœderibus adhiberi ſolita.

Ὑποστάζω, ſubſtillo. Ex ὑπὸ, & στάζω, ſtillo.

Ὑποστάθμη, ης, ἡ, fæx, ſeu ſedimentum. Ab ὑφίσταμαι, ſubſido, ſubſiſto.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, ſubſiſtentia, ſeu naturæ ſubſiſtentia, res natura & revera ſubſiſtens, perſona; (2) ſedimentum, fæces; (3) præſentia animi; (4) inſidiæ; (5) ſtatio militum. Ab eod.

Ὑποστάτης, ου, ὁ, qui in naturam rerum produxit. Ab eod.

Ὑποστατικὸς, ή, όν, auctor & conditor ſubſtantiæ; (2) qui ferre omnia poteſt; (3) perſonalis. Ab ὑποστάτης.

Ὑποστατικῶς, *Adv.* conſtanter, toleranter, perſeveranter, confidenter, fortiter. Ab ὑποστατικός.

Ὑποσταχύομαι, augeor in modum ſpiciferarum plantarum. Οὐδέ κεν ἄλλως Ἀνδρί γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων, Odyſſ. 20, 212. Ex ὑπὸ, & στάχυς, ſpica.

Ὑπόστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſub tecto ſeu in ædibus eſt opertus, ſubtus tectus ſeu occultus. Ex ὑπὸ, & στέγη, tectum.

Ὑποστέγω, ſubtus tego ſeu occulto. Ex ὑπὸ, & στέγω, tego.

Ὑποστέλλω, me recipio ſeu præ metu ſubduco, reformido, refugio; (2) aliqua ex parte diſſimulo. Gl. V. ὑποστέλλομαι, formido, deliteſco, devito. Ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν, Pind. Iſt. 2, 60. Ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων, Act. 20, 20. Ex ὑπὸ, & στέλλω, mitto.

Ὑποστενάζω, f. άξω, idem quod ſequens ὑποστένω; (2) aliquantum ingemiſco. Ὑπεστέναζε ταῦρος ὡς μυκώμενος, Soph. Aj. 322. Ex ὑπὸ, & στενάζω, gemo.

Ὑποστένω, ſubtus ingemiſco, vel ſuſpiria & gemitus duco. Ὑποστένοι μέν τ' ἂν ὁ θρανίτης λεὼς, Ariſt. Ach. 166. Ex ὑπὸ, & στένω, gemo.

Ὑποστερίσκω, clanculum privo. Ex ὑπὸ, & στερίσκω, privo.

Ὑποστερνίζω, f. ίσω, mitto ſub pectus, pectori ſubdo ſeu ſubjicio. Ab ὑπόστερνος.

Ὑπόστερνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſub pectore eſt. Ex ὑπὸ, & στέρνον, pectus.

Ὑπόστημα, ατος, τὸ fulcrum; (2) ſedimentum; (3) ſtatio militum. Ab ὑφίσταμαι.

Ὑποστήριγμα, ατος, τὸ, ſuffulcimentum, quod rei alicui firmandæ & fulciendæ ſubſtituitur & ſupponitur. Gl. V. fulcrum. Ab ὑποστηρίζω.

Ὑποστηρίζω, f. ίξω, ſuffulcio, ſubſtituo & ſuppono aliquid alicui ſtabiliendo, ſubrigo, Ph. Τῷ λαιῷ βραχίονι τὸ τόξον ὑπεστήρικτο, Heliod. Ex ὑπὸ, & στηρίζω, fulcio.

Ὑποστιγμὴ, ῆς, ἡ, ſubdiſtinctio. A ſeq.

Ὑποστίζω, ſubdiſtinguo. Ex ὑπὸ, & στίζω, diſtinguo, interpungo.

Ὑποστικτέον, ſubdiſtinguendum. A præc.

Ὑποστίλβω, aliquantulum ſplendeo; ſubtus niteo. Ex ὑπὸ, & στίλβω, ſplendeo.

Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, contractio animi, timiditas. Ab ὑποστέλλω.

Ὑποστοναχίζω, ſubtus ingemiſco, ſubtus ſuſpiro vel gemitus duco. Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Il. 2, 781. Ex ὑπὸ, & στοναχίζω, gemo.

Ὑποστορέω, & ὑποστορεννύω, ſeu ὑποστορέννυμι, ſubſterno, ſubjicio. Δὴ γὰρ ἁπάσας Νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται, Moſch. 2, 104. Ὑποστόρεσαι νῦν πρῶτα τῶν ὀριγάνου, Ariſt. Conc. 1024. Ab ὑπὸ, & στορέω, ſterno.

Ὑποστρατεύω, f. εύσω, ſub aliquo milito, Suic. Ex ὑπὸ, & στρατεύω, milito.

Ὑποστρατηγέω, ῶ, ſecundum ab imperatore locum obtineo. Ab ὑποστράτηγος.

Ὑποστράτηγος, ου, ὁ, qui imperator quidem eſt, ſed ſummo imperatori paret; imperator ſecundarum partium, legatus. Ex ὑπὸ, & στρατηγὸς, dux exercitus.

Ὑποστρατοφύλαξ, ακος, ὁ, qui præfecti exercitus vicarius eſt, Suic. Ex ὑπὸ, & στρατοφύλαξ, dux exercitus.

Ὑποστρέφω, f. ψω, converto, averto; convertere greſſum & referre pedem cogo; reduco & reverti facio; (2) revertor, recedo, redeo, Gl. V. Βακχείαν ὑποστρέφων ἅμιλλαν, Soph. Trach. 224. Πάλιν ὑποστρέφει βίοτον εἰς ἥβαν, Eur. Her. fur. 739. Ἐπὶ τὴν ἀκμὴν ὑποστρέφει, Ælian. V. H. 3, 18. Ex ὑπὸ, & στρέφω, verto.

Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, reverſio, reflexio. Gl. V. reditus, regreſſus. Ab ὑποστρέφω.

Ὑπόστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, redux; ὑπόστροφοι, reduces, Gl. V. Ab eod.

Ὑπόστρωμα, ατος, τὸ, ſubſtratorium, fulcimentum. A ſeq.

Ὑποστρώννυμι, f. ὑποστρωννύω, f. ώσω, ſubſterno, ſtratum ſubjicio. Ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινί, Eur. Hel. 59. Τὰς εὐνὰς οὐ μόνον ἀρκεῖ μαλακῶς ὑποστρώννυσθαι, Xen. Cyr. 8, 55. Ex ὑπὸ, & στρωννύω, ſterno.

Ὑπόστυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſub adſtringens, Suic. Ab ὑποστύφω.

Ὑποστύφω, leviter adſtringo, Gal. Ex ὑπὸ, & στύφω, adſtringo.

Ὑποσύμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, notas ſeu ſigna alicujus rei occulta continens, R. Ex ὑπὸ, & σύμβολον, nota rei.

Ὑποσυρίζω, f. ίσω, ſibilum quendam & ſonum edo, ſubſibilo, reſono. Ex ὑπὸ, & συρίζω, ſibilo.

Ὑποσύρω, ſubtraho, Gl. V. Ex ὑπὸ, & σύρω, traho.

Ὑπόσφαγμα, ατος, τὸ, cruor ſeu ſanguis, qui colligitur vaſculo ſuppoſito pecudi jugulatæ. Ab ὑποσφάττω.

Ὑποσφάττω, ſubtus jugulo, jugulum ſuccido, R. Ex ὑπὸ, & σφάττω, macto, jugulo.

Ὑποσφίγγω, ſubſtringo, Gl. V. Ex ὑπὸ, & σφίγγω, ſtringo.

Ὑποσφραγίζω, ſubſigno, Gl. V. Ex ὑπὸ, & σφραγίζω, ſigno.

Ὑποσχάζω, f. άσω, ſupplanto. Ex ὑπὸ, & σχάζω, planto.

Ὑποσχέθω, ſubtus teneo, ſubmitto. Ex ὑπὸ, & σχέθω, teneo.

Ὑποσχεσίη, ης, ἡ, pollicitatio, promiſſio, promiſſum. Ab ὑπίσχομαι, promitto.

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, promiſſio. Ab eod.

Ὑποσχίζω, ſubtus ſcindo vel findo. Ex ὑπὸ, & σχίζω, ſcindo.

Ὑπόσχισμα, ατος, τὸ, ſubtus fiſſum; fiſſura interior. Eſt & calceamenti genus. A præc.

Ὑποσώζω, quodammodo ſervo; ὑποσώζομαι, quodammodo ſervor, Suic. Ex ὑπὸ, & σώζω, ſervo.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, ſuppoſitio, ſubjectio. Ab ὑποτάσσω.

Ὑποτακτικὸς, ή, όν, ſubjunctivus, qui ſubjungi poteſt vel ſolet. Ab eod.

Ὑποτάμνω, Ion. pro ὑποτέμνω, ſuccido, præcido. Ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκὸς, Il. 5, 74. Ex ὑπὸ, & τάμνω, ſeco.

Ὑποτανύω, f. ύσω, ſubtendo, ſubter protendo ſeu extendo. Ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν, Il. 1, 486. Ex ὑπὸ, & τανύω, tendo.

Ὑποταράσσω, vel ττω, f. ξω, leviter turbo, nonnihil terrefacio. Μ' ὑπεταράττεν ἐπικείμενος, Ariſt. Veſp. 1275. Κἀγὼ μὲν ὡς εἶδον, ὑπεταράχθην, Luc. Ex ὑπὸ, & ταράσσω, turbo.

Ὑποταρβέω, ῶ, f. ήσω, paveo, timeo, trepido, ſubvereor. Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις, Il. 17, 533. Ex ὑπὸ, & ταρβέω, paveo.

Ὑποταρτάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſub tartaro eſt, ſeu tartarum incolens, vel ſub tartarum detruſus. Ex ὑπὸ, & τάρταρος, tartarus.

Ὑποτάσσω, & ὑποτάττω, f. ξω, ſubdo, ſuppono, ſubjicio, ſubjugo, ſubigo, in poteſtatem redigo; ὑποτεταγμένος, ſubjectus, Gl. V. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, 1 Cor. 15, 27. Ὁρᾷς πῶς ὑπέταξε, &c. M. Anton. 5, 22. Ex ὑπὸ, & τάσσω, *ordino*, *loco*.

Ὑποταύριον, ου, τὸ, vulva jumentorum. Ex ὑπὸ, & ταῦρος, *taurus*.

Ὑποταφρεύω, f. εύσω, ſubruo. Ex ὑπὸ, & ταφρεύω, *fodio*.

Ὑποτείνω, f. ενῶ, ſubtendo, ſubtus tendo, ſubjicio, ſubgero, exhibeo; (2) diſputando interrogo, diſputando propono. Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη, --μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει, ſubdit, Soph. Aj. 262. Τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείναν, Dem. Ex ὑπὸ, & τείνω, *tendo*.

Ὑποτειχίζω, f. ίσω, murum ſubſtruo, murum ſubtus munio. Ex ὑπὸ, & τειχίζω, *murum ſtruo*.

Ὑποτελέω, ῶ, f. έσω, ſolvo, pendo tributum. Δεῖ γὰρ οἶμαι τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἐξ ἀμφοτέρων ἔρανον, καὶ παρὰ τῆς φύσεως καὶ παρὰ τοῦ νόμου δικαίως φέρειν, καὶ ἑκόντα ὑποτελεῖν, Dem. Phil. 4. Ex ὑπὸ, & τελέω, *ſolvo*.

Ὑποτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. qui ſub tributo eſt, qui tributo pendendo eſt obnoxius, vectigalis. Gl. V. tributarius. Ex ὑπὸ, & τέλος, *vectigal*.

Ὑποτέμνω, f. εμῶ, ſuccido, ſubtus ſeco, præſeco, præcido, ſubtraho. Gl. V. ὑποτέμνομαι, intercipio. Ἀγνοεῖ δὲ ὅτι καὶ ὅλου πολιτεύματος ἅμα ὑποτέτμηκεν ἑαυτὸν, M. Anton. 11, 7. Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου, Ariſt. Eq. 291. Ex ὑπὸ, & τέμνω, *ſeco*.

Ὑποτίθημι, ſuppono, ſubjicio; (2) ſuppono, i. e. veluti principium pono; (3) pignori oppono, oppignero; obligo, Gl. V. & ὑποτίθεμαι, ſupponor; (2) moneo, conſulo, edoceo, ſubgero; (3) pono, ſtatuo, cenſeo, decerno, propono, propoſitum mihi habeo. Gl. V. ὑποτίθεμαι, pignero; ὑποτεθειμένος, ſuppoſitus, Ph. perf. part. paſſ. ὑποτεθεῖσαν, obligatam, Ph. a. 1. part. paſſ. ὑπέθεντο, obligaverunt, Ph. a. 2. med. ὑποτιθέμενος, fiduciarius, Ph. præſ. part. Σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι, ſuggeram, Ariſt. Av. 1368. Ὑποτιθεὶς τιν' ἐλπίδα; Eur. Or. 1175. Ἄκος ὑποτίθεσθαι τῆς λύπης, Luc. Ex ὑπὸ, & τίθημι, *pono*.

Ὑποτίλλω, q. d. ſubvello, ſubrunco. Ὑποτίλλειν τὴν βοτάνην, Theophr. Ex ὑπὸ, & τίλλω, *vello*.

Ὑποτιμάω, ῶ, f. ήσω, æſtimo, indico; ὑποτιμάω, & άομαι, ῶμαι, litem mihi æſtimo contra actorem; (2) irrogo pœnam, condemno. Τοὺς τε φόρους πράσσεσθαι ἐκέλευεν, ὅσους αὐτοὶ ὑπετιμήσαντο, Ariſtot. Ex ὑπὸ, & τιμάω, *honoro*.

Ὑποτίμησις, εως, ἡ, pœna, multa; (2) prætextus. Ab ὑποτιμάω.

Ὑποτιμητὴς, οῦ, ὁ, ſubcenſor, qui eſt ſub cenſore, qui τιμητὴς, vocatur. Ab eod.

Ὑποτίτθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. qui eſt ſub mammilla, qui adhuc e mammilla pendet & lactet. Ex ὑπὸ, & τιτθὸς, *mamma*.

Ὑποτομεὺς, έως, ὁ καὶ ἡ, qui ſuccidit, aut præcidit; (2) inſtrumentum, quo aliquid ſucciditur. Ab ὑποτέμνω.

Ὑποτομὴ, ῆς, ἡ, ſucciſio, paullatim facta inciſura. Ab eod.

Ὑποτονθορίζω, murmurillo. Gl. V. Ex ὑπὸ, & τονθορίζω, *murmuro*.

Ὑποτονθορύζω, ſubmurmuro. Ὑποτονθορύζουσι δὲ συγκεκυφότες, αἰτιώμενοι τὸν χρόνον, Luc. Bis Acc. Ex ὑπὸ, & τονθορύζω, *murmuro*.

Ὑποτοπέω, ῶ, f. ήσω, conjicio, ſuſpicor. Οἱ δὲ οὐδὲν ὑποτοπήσαντες εἶναι ἀγαθὸν ἔξω τῶν παρ' ἀνθρώποις δικαιωμάτων, Philo. Ἵν' ἀνὴρ, ἀπὸ τοῦ τείχους εἰσιὼν, μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται, Ariſt. Θεσμ. 503. Ex ὑπὸ, & τοπέω, quod idem notat.

Ὑποτραυλίζω, f. ίσω, ſubbalbutio, aliquantum balbutio, Luc. Ex ὑπὸ, & τραυλίζω, *balbutio*.

Ὑποτραχήλιον, ου, τὸ, colli pars intra cervicem. Ex ὑπὸ, & τράχηλος, *collum*.

Ὑπότραχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, aliquantum aſper. Ex ὑπὸ, & τραχὺς, *aſper*.

Ὑποτρέμω, aliquantum tremo & trepido, ſubtimeo. Καὶ εἶπον ὑποτρέμων, Plato. Τοῖον γὰρ ὑποτρεμέουσιν ἅπαντες, Il. 22, 241. Ex ὑπο, & τρέμω, *tremo*.

Ὑποτρέφω, f. θρέψω, clam alo, latenter nutrio. Gl. V. ſubalo. Νόσων ὑποτρέφει σπέρματα, Gal. Ex ὑπὸ, & τρέφω, *alo*.

Ὑποτρέχω, currens ſubeo; (2) curſu comprehendo, fugientem prehendo; (3) curſu ſuffugio, ſubeo, ſubrepo, inſinuo me. Ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμὼν, Ariſt. Eq. 673. Κοὐχ ὑποτρέχων σε τοῦτο θωπείᾳ λέγω, Eur. Or. 653. Ex ὑπὸ, & τρέχω, *curro*.

Ὑποτρέω, ῶ, f. έσω, intremiſco, perterrefio; (2) terrefactus & timore perculſus ſuffugio. Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, Il. 7, 217. Ex ὑπὸ, & τρέω, *tremo*.

Ὑπότρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubtus perforatus & pertuſus. Ex ὑπὸ, & τράω, *foro*.

Ὑποτρίβω, f. ψω, ſubtero. Ex ὑπὸ, & τρίβω, *tero*.

Ὑπότριμμα, ατος, τὸ, edulii genus, ex variis rebus leviter tritis & contuſis conſtans. Gl. V. moretum. Ab ὑποτρίβω.

Ὑπότριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubtertius. Ex ὑπὸ, & τρίτος, *tertius*.

Ὑποτρομέω, ῶ, tremore ſuccutior, tremo infra. Καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες, Il. 20, 28. Τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν (ὑποτρεμέουσιν, Barn.) ἅπαντες, ib. 22, 241. Ex ὑπὸ, & τρομέω, *tremo*.

Ὑπότρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubtremulus, qui timore & pavore velut ſuccutitur. Ab ὑποτρέπω.

Ὑποτροπὴ, ῆς, ἡ, reverſio, reciprocatio. Ab ὑποτρέμω.

Ὑποτροπιάζω, revertor, reciproco. Ab ὑπὸ, & τροπὴ, inverſio.

Ὑποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ὑποτροπὴ, R.

Ὑπότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, reverſus, redux. Ex ὑπὸ, & τρέπω, *verto*.

Ὑποτρόχαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, currens in rotundum, ſubrotundus. Ab ὑποτροχάω.

Ὑποτροχάω, ῶ, infra curro. Τὴν καὶ θάλασσαν Νέρθεν ὑποτροχάει, Moſch. 8, 5. Ab ὑποτρέχω.

Ὑπότροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, rotalis, rotas habens. Ex ὑπὸ, & τροχὸς, *rota*.

Ὑποτρύζω, f. ύσω, paullulum murmuro, leniter murmuro, gemo, ſubmiſſe loquor, muſſo. Βαρύ τι καὶ δυσηχὲς ὑποτρύζων, Heliod. Ex ὑπὸ, & τρύζω, *ſtrido*, *murmuro*.

Ὑποτυγχάνω, protinus appoſiteque reſpondeo. Ἀλλ' ἴσως ὑποτυχὼν ἂν φαίης, Plut. Ex ὑπὸ, & τυγχάνω, *ſum*, *contingo*.

Ὑποτύπτω, ſuffringo. Οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις, Ariſt. Av. 1150. Ex ὑπὸ, & τύπτω, *verbero*.

Ὑποτυπόω, ῶ, f. ώσω, informo, delineo, & oculis ſubjicio, repræſento. Τοιαύτας δὴ τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, ἐδεδίει τε καὶ ἤλπιζεν, Herodian. lib. 1. Τοιαῦτα δή τινα τῷ μειρακίῳ ὑποτυπούμενοι, ἤγειρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν, ibid. Ex ὑπὸ, & τυπόω, *formo*.

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, rei alicujus informatio, informata deſcriptio, lineament performata ad colores illinendos; diſpoſitio, Gl. V. Ab ὑποτυπόω.

Ὑπότυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantum faſtuoſus & elatus, ſub quo latet jactantia & ſuperbia. Ex ὑπὸ, & τῦφος, *ſuperbia*.

Ὑπότυφλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantum cæcus, luſcioſus. Ex ὑπὸ, & τυφλὸς, *cæcus*.

Ὑποτύφω, ſuffumigo, fumum ſubtus excito; (2) ſuccendo, ignem ſubjicio; (3) paullatim uro, ſeu uſtulo. Ὑποτυφέτα τα ςέρνα, Philoſtr. Ex ὑπὸ, & τύφω.

Ὑπουδαῖος, αία, αῖον, ſubterraneus. Ex ὑπὸ, & οὖδας, *terra*, *ſolum*.

Ὕπουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſub cicatrice latens; (2) ſubdolus. Ex ὑπὸ, & οὐλὴ, *cicatrix*.

Ὑπουλότης, ητος, ἡ, vitium latens & occultum. Ab ὕπουλος.

Ὑπούλως, *Adv.* ſimulate, ſubdole. Ab eod.

Ὑπουράνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſub cœlo eſt, cœleſtis. Ex ὑπὸ, & οὐράνιος, *cœleſtis*.

Ὑπουργέω, ῶ, f. ήσω, operam navo, adjuvo, inſervio, obſequor, ſubminiſtro. Ph. ὑπουργῶ, miniſtro, ſubſervio, ſuppedito, ſuggero. Ἀδμήτῳ ὑπουργῆσαι χάριν, Eur. Alc. 838. Τί δή ποθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπουργῆσαί με χρή; id. Supp. 1177. Πάνθ' ὑπουργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω, id. Med. 620. Ἔς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι, Soph. Aj. 690. Σ θ' ὑπούργησον τάδε, id. El. 463. Ab ὑπουργός.

Ὑπούργημα, ατος, τὸ, miniſterium, opera, quam alicui navamus; obſequium. A ὑπουργέω.

Ὑπούργησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ὑπουργία, ας, ἡ, adjumentum, officium, miniſterium. Ab ὑπουργός.

Ὑπουργικὸς, ἡ, ὸν, adjumentum ſeu miniſterium adferens, ſubſerviens, Suic. A ὑπουργία.

Ὑπουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, adjutor, qui operam navat, miniſter. Ex ὑπὸ, & ἔργον, *opus*.

Ὑπουρίς, ίδος, ἡ, poſtilena, Gl. V. Ex ὑπὸ, & οὐρὰ, *cauda*.

Ὑποφαίνω, q. d. ſubluceo, illuceſco; (2) oſtendo, declaro; ὑποφαίνομαι, ſubappareo. Λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑποφαιν λίθοιο, Theocr. 6, 38. Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ὑπεφαίνετο, Xen. Cyr. 4, 21. Ex ὑπὸ, & φαίνω, *oſtendo*.

Ὑποφαρμάσσω, & άττω, f. ξω, quodam modo fuco, aut adultero; vel etiam medicor. Ex ὑπὸ, & φαρμάσσω, *fuco*.

Ὑπόφαυσις, εως, ἡ, q. d. ſublucentia, ipſ ſublucendi actio. Ex ὑπὸ, & φαῦσις, *ſplendor*.

Ὑποφαύσκω, ſubluceo. Ex ὑπὸ, & φαύσκω, pro φάω, *luceo*.

Ὑποφείδομαι, f. είσομαι, aliquantum parco. Ex ὑπὸ, & φείδομαι, *parco*.

Ὑποφέρω, f. ὑποίσω, ſuffero, ſuſtineo, fero, tolero, perfero; (2) aufero, rapio, abripio; (3) ſubmitto, ſubjicio; ὑποφέρομαι, labaſco, labo, Gl. V. ὑπήνεγκ tulit, pertulit, Ph. a. 2. ὑπενεγκὼν, perpeſſus, Gl. V. part. Τὸν ὁμιλητικὸν τρόπον ἅπαντες ἡδέως ὑποφέρουσιν, Iſocr. Ὅπλα ὑποφέρειν, Xen. Cyr. 4, 23. τὰς μ ταβολὰς, ib. 6, 18. ἐλπίδ', Soph. El. 837. Ex ὑπὸ, & φέρω, *fero*.

Ὑποφεύγω, clam effugio, ſubterfugio. Κ νας τάσδ' ὑποφεύγων, Eur. El. 136 Ex ὑπὸ, & φεύγω, *fugio*.

Ὑποφητεύ

Ὑποφητεύω, fungor munere interpretis rerum divinarum; (2) enarro & interpretor. Ὑποφητεύειν τινὶ, Luc. Bis Acc. Ab ὑποφήτης.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, q. d. ſublocutor, qui loquitur ſub vate, dictante ſc. eo vaticinia & oracula ab eo promulganda, vaticiniorum & oraculorum quaſi internuncius; (2) interpres, explanator divinorum judiciorum. Gl. V. interpres, præſagus. Ex ὑπὸ, & φημὶ, *dico*.

Ὑποφητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ὑποφήτην, ſeu ad ejus munus & functionem. Ab ὑποφήτης.

Ὑποφητικῶς, *Adv.* more ejus, qui fungitur munere interpretandi divina. Ab eod.

Ὑποφήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὑποφήτης.

Ὑποφθάλμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui oculis ſubjacet. Ex ὑπὸ, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Ὑποφθείρω, corrumpo, Gl. V. Ex ὑπὸ, & φθείρω, *corrumpo*.

Ὑποφθορεὺς, έως, ὁ, corruptor, Gl. V. A præc.

Ὑποφθάνω, f. φθάσω, prævenio, præverto, anteverto; ὑποφθάμενος, præveniens. Πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς Δουρὶ μέσον περόνησεν, Il. 7, 144. Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον, Odyſſ. 15, 171. Ex ὑπὸ, & φθάνω, quod idem notat.

Ὑποφθονέω, ῶ, f. ήσω, aliquantum invideo. Κυαξάρης ἅμα μὲν, ὅτι ἐκεῖνοι ἤρχοντο τοῦ λόγου, ὥσπερ ὑπεφθόνει, Xen. Cyr. 4, 3. Ex ὑπὸ, & φθονέω, *invideo*.

Ὑποφλεγέθω, leviter aduro, ſuburo. Ex ὑπὸ, & φλεγέθω, *aduro*.

Ὑποφλεγμαίνω, ſubæſtuo, ſubinflammatus ſum. Ex ὑπὸ, & φλεγμαίνω, *æſtuo*.

Ὑποφοινικίζω, f. ίσω, ſuppurpuraſco. Ex ὑπὸ, & φοινικίζω, *purpuraſco*.

Ὑποφοινίσσω, ſuppurpuraſco. Ex ὑπὸ, & φοινίσσω, *purpuraſco*.

Ὑποφορὰ, ᾶς, ἡ, objectio, adverſarii propoſitio & oratio; (2) vectigal, tributum; (3) ulcus cavernoſum, profundum ſubductum & in fiſtulam dehiſcens; (4) os ulceris, quod importune contrahitur; (5) alvi ſubductio. Ab ὑπόφορος.

Ὑπόφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, tributo obnoxius, vectigalis, tributarius. Ab ὑποφέρω.

Ὑπόφρικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubhorrens, qui horrore aliquantum tenetur. Ab ὑποφρίσσω.

Ὑποφρίσσω, & ίττω, f. ίξω, ſubhorreſco, aliquantum horreo. Ex ὑπὸ, & φρίττω, *horreo*.

Ὑποφρονέω, ῶ, deſpicio, ſperno, contemno, R. Ex ὑπὸ, & φρονέω, *ſapio*.

Ὑποφύομαι, f. ύσομαι, ſuppullulo, ſubnaſcor, ſuccreſco. Gl. V. ſuborior. Χιτὼν ὑποφύεται, Theophr. Ex ὑπὸ, & φύομαι, *naſcor*.

Ὑπόφυσις, εως, ἡ, ſubnaſcentia. Ab ὑποφύομαι.

Ὑποφυτεύω, ſubſero, Gl. V. Ex ὑπὸ, & φυτεύω, *ſero*.

Ὑποφωνέω, ῶ, f. ήσω, ſucclamo, acclamo; (2) currentem clamore excito. Αἱ δ' ὑπεφώνεον Ὄρνιθες, Moſch. 3, 49. Ex ὑπὸ, & φωνέω, *clamo*.

Ὑποφώνησις, εως, ἡ, adhortatio certatorum. Ab ὑποφωνέω.

Ὑποχάζομαι, f. άσομαι, ſenſim recedo, pedem ſubduco. Ex ὑπὸ, & χάζομαι, *cedo*.

Ὑποχαίνω, aliquantum hio, ſubhio. Ex ὑπὸ, & χαίνω, *hio*.

Ὑποχαίρω, latenter & in ſinu gaudeo; (2) gaudeo. Ex ὑπὸ, & χαίρω, *gaudeo*.

Ὑποχαλάω, ῶ, f. άσω, paullulum laxo, aliquantum remitto, vel clanculum laxo. Ex ὑπὸ, & χαλάω, *laxo*.

Ὑπόχαλκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubæratus, ſub quo æs latet, cui æris aliquid ſuffuſum eſt. Ex ὑπὸ, & χαλκὸς, *æs*.

Ὑποχαλκόω, ῶ, ſubæro, Gl. V. Ex ὑπὸ, & χαλκόω, *æratum facio*.

Ὑποχαράττω, f. ξω, ſubimprimo. Ex ὑπὸ, & χαράττω, *imprimo*.

Ὑποχαροπὸς, οῦ, ὁ, aliquantum cæſius. Ex ὑπὸ, & χαροπὸς, *cæſius*.

Ὑποχάσκω, aliquantum hio: vel prono capite hio. Σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς, Ariſt. Plut. 314. Ex ὑπὸ, & χάσκω, *hio*.

Ὑπόχαυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubtumidus. Ex ὑπὸ, & χαῦνος, *tumidus*.

Ὑποχαυνόω, ῶ, f. ώσω, paullulum inflo, aliquantum ſuperbum aut tumidum reddo. Ex ὑπὸ, & χαυνόω, *inflo*.

Ὑποχείριος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ὑποχείριος, ία, ιον, qui ſub manu vel ſub manibus eſt; (2) qui eſt in poteſtate alicujus, in poteſtatem redactus; (3) obnoxius. Gl. V. ſubjectus. Ex ὑπὸ, & χεὶρ, *manus*.

Ὑπόχευμα, ατος, τὸ, liquor, humor, R. Ab ὑποχέω.

Ὑποχέω, ῶ, & ὑποχεύω, ſuffundo, ſubtus fundo. Τῷ δὲ συβώτης Χεῦεν ὑπὸ χλωρὰς ῥῶπας, Odyſſ. 16, 47. Ex ὑπὸ, & χέω, *fundo*.

Ὑποχθόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubterraneus. Ex ὑπὸ, & χθόνιος, *terrenus*.

Ὑποχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, ſub tunica latens. Gl. V. ſubucula. Ex ὑπὸ, & χιτὼν, *tunica*.

Ὑποχλιαίνω, ſubcalefacio. Ex ὑπὸ, & χλιαίνω, *calefacio*.

Ὑπόχλωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubviridis, ex parte pallens. Gl. V. luteus. Ex ὑπὸ, & χλωρὸς, *viridis*.

Ὑπόχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubiratus, ex atra bile inſaniens. Ex ὑπὸ, & χολὴ, *ira*.

Ὑποχονδριακὸς, ἡ, ὸν, ad bypochondrii inflammationem pertinens. Ab ὑποχόνδριος.

Ὑποχόνδριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſub cartilagine eſt. Hinc τὸ ὑποχόνδριον, ου, tota illa corporis humani pars, quæ a mucronata cartilagine utrimque ad ilia uſque protenditur. Ph. ὑποχόνδρια, præcordia. Ex ὑπὸ, & χόνδρος.

Ὑποχορηγέω, ῶ, ſubminiſtro, ſuggero, Ph. Ex ὑπὸ, & χορηγέω, *præbeo*.

Ὑποχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio, Suic. Ex ὑπὸ, & χορηγία, *ſumptus, impenſa*.

Ὑπόχρεως, ω, ὁ καὶ ἡ, q. d. qui ſubjacet æri alieno, obæratus, qui ære alieno premitur. Gl. V. obæratus. Ph. obligatus, ærarius. Ex ὑπὸ, & χρέος, *debitum*.

Ὑποχρίω, ſublino, Gl. V. Ὑποχρίουσί τε καὶ ἐντρίβουσιν αὐτοὺς, Xen. Cyr. 8, 56. Ὑποχρίεσθαι δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσίετο, ibid. 13. Ex ὑπὸ, & χρίω, *lino*.

Ὑπόχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubauratus, Gl. V. Ex ὑπὸ, & χρυσός.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, ſuffuſio, id, quod ſuffuſum eſt. Ab ὑποχύω.

Ὑπόχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio. Ab eod.

Ὑποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, guttus olearius, quo oleum lychno ſuffundunt. Ab eod.

Ὑπόχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui aliquid ſuffuſum eſt & ex eo ſubturbidus. Ab eod.

Ὑποχύω, ſuffundo. Ex ὑπὸ, & χύω, *fundo*.

Ὑποχωλεύω, nonnihil claudico. Ph. ὑποχωλεύει, vacillat. Ex ὑπὸ, & χωλεύω, *claudico*.

Ὑποχωρέω, ῶ, f. ήσω, ſenſim recedo, clam me ſubduco, pedem refero; (2) decedo, cedo, diſcedo, ceſſo, ſecedo. Κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου, Ariſt. Ran. 888. Ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον, Luc. 9, 10. Ex ὑπὸ, & χωρέω, *cedo*.

Ὑποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum. Ab ὑποχωρέω.

Ὑποχώρησις, εως, ἡ, diſceſſio, receſſus; (2) excrementum. Ab eod.

Ὑποψάθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantum friabilis. Ex ὑπὸ, & ψαθυρὸς, *friabilis*.

Ὑποψαλλάσσω, f. ξω, ſubtus contrecto; (2) leviter contrecto. Ἅπερ ἱερεῖον τοί μ' ὑποψαλλάσσετε, Ariſt. Lyſ. 84. Ex ὑπὸ, & ψαλλάσσω, *tango*.

Ὑπόψαμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubtus arenam habens, ſubarenaceus, arenoſus. Ex ὑπὸ, & ψάμμος, *arena*.

Ὑπόψαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubvariegatus & verſicolor. Ex ὑπὸ, & ψαρὸς, *varius*.

Ὑποψαύω, f. αύσω, leniter tango. Ex ὑπὸ, & ψαύω, *tango*.

Ὑποψεκάζω, f. άσω, aliquantum irroro. Ex ὑπὸ, & ψεκάζω, *irroro*.

Ὑποψηφιστὴς, οῦ, ὁ, ſupputator, Gl. V. calculator. Ex ὑπὸ, & ψηφιστὴς, *calculator*.

Ὑποψία, ας, ἡ, ſuſpicio, opinio. Ab ὑπόπτομαι, *ſuſpicio*.

Ὑποψιθυρίζω, f. ίσω, clanculum murmuro. Ex ὑπὸ, & ψιθυρίζω, *murmuro*.

Ὑπόψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuſpectus. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποψοφέω, ῶ, f. ήσω, leviter ſtrepo. Ex ὑπὸ, & ψοφέω, *ſtrepo*.

Ὑπόψυχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquatenus frigidus, ſubfrigidus; frigidulus, Gl. V. Ex ὑπὸ, & ψυχρὸς, *frigidus*.

Ὑποψύχω, f. ξω, leviter refrigero. Ex ὑπὸ, & ψύχω, *refrigero*.

Ὑποψωνέω, ῶ, f. ήσω, in opſoniis coëmendis decipio. Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται, Ariſt. Ach. 848. Ex ὑπὸ, & ὀψωνέω, *opſonia coëmo*.

Ὑπτιάζω, f. άσω, ſupinus ſum, ſupinor, ſupinus relabor. Gl. V. ſupino, reſupino. Ὑπὸ δὲ ἀσθενείας καὶ ἀθυμίας αὖθις ὑπτίαζεν, Herodian. lib. 1. Ὑπτίαζέ τε πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν, id. lib. 2. Ὡς δὲ ἀπηγγέλη τῷ Ἀλβίνῳ μὴ μέλλων ὁ Σεβῆρος, ἀλλ' ἤδη παρεσόμενος ὑπτιάζοντι, id. lib. 3. Κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε, Soph. Phil. 882. Ab ὕπτιος.

Ὑπτίασμα, ατος, τὸ, ſupinatio, reſupinatio. Ab ὑπτιάζω.

Ὑπτιασμὸς, οῦ, ὁ, reſupinatio. Ab eod.

ΥΠΤΙΟΣ, ία, ιον, ſupinus, reſupinus, in dorſum verſus.

Ὑπτιότης, ητος, ἡ, ſupinitas, reſupinatio. Ab ὕπτιος.

Ὑπτιόω, ῶ, reſupino. Ab ὕπτιος.

Ὑπτιωτέρως, remiſſius. Ab ὕπτιος.

Ὑπωλένιος, ία, ιον, vel ὑπωλένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſub ala eſt, qui ſub axilla geſtari ſolet. Ex ὑπὸ, & ὠλένη, *axilla*.

Ὑπωμοσία, ας, ἡ, dilatio propter morbum aut aliam cauſam jurejurando poſtulata. Ab ὑπόμνυμι.

Ὑπωπιάζω, f. άσω, ſugillo eam faciei partem, quæ ſub oculis eſt; (2) ſugillo aliquam corporis partem, & plagis contundo; ὑπωπιασθεὶς, ſuggillatus, ſubgillatus, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, 1 Cor. 9, 27. Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένας ἅπαξ πάσας, Ariſt. Pace 539. Ab ὑπώπιον.

Ὑπωπιασμὸς, οῦ, ὁ, ſugillatio, contuſio alicujus partis, quæ fit ictibus. Ab ὑπωπιάζω.

Ὑπώπιον, ου, τὸ, q.d. ſuboculare, pars quæ ſubjacet oculis; (2) ſuggillatio ſub oculo, ſpecies ecchymomatis, quæ oritur ex plaga, ſanguine ſub oculo effuſo. Ex ὑπὸ, & ὤψ, *oculus*.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes ſeu radix montis. Ex ὑπὸ, & ὄρος, *mons*.

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub tecto ſeu camera eſt; (2) contubernalis, domeſticus. Ex ὑπὸ, & ὄροφος, *tectum*.

Ὑπώροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub tecto ſeu camera eſt. Ex iiſd.

Ὑπωρυχία, ας, ἡ, q. d. ſubtus effoſſio; diruta muri, Suic. Ab ὑπορύττω.

Ὕπωχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubpallidus, quadamtenus pallidus. Ex ὑπὸ, & ὠχρὸς, *pallidus*.

Ὕραξ, ακος, ὁ, ſorex, *mus*. Ab ὗς, *ſus*, quia roſtrum habet ſuillum.

Ὑριατόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui apum favos eximit, Heſ. Ex ὕριον, & τέμνω, *ſeco*.

Ὕριον, ου, τὸ, favus, opus examinis. Ab ὕρον.

῞ΥΡΟΝ, ου, τὸ, examen.

Ὑῤῥὶς, ίδος, ἡ, ſporta, Suid. Ab εἴρω, *plecto*.

Ὑῤῥιστὸς, οῦ, ὁ, vas vimineum, Heſ. Suid. Ab ὑῤῥίς.

Ὕρχαι, vaſa fictilia, quibus ſalſamenta conduntur.

Ὑστὴρ, ῆρος, ὁ, ollæ operculum. Ab εἴρω, *inſero*.

῞ΥΡΧΗ, ης, ἡ, inſtrumentum, in quo nautæ onera bajulant; (2) vas fictile inprimis, cui imponuntur ſalſamenta. Sed ὑρχὴ, ῆς, ἡ, eſt porca ſeu porcus femina, a ſono grunnitus ita dicta.

῟ΥΣ, ὑὸς, ὁ ϗ ἡ, ſus, porcus.

Ὑσγινοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tinctus colore hyſgini herbæ. Ex ὕσγινον, & βάπτω, *tingo*.

῞ΥΣΓΙΝΟΝ, ου, τὸ, hyſginum, plantæ genus, quo color tingitur purpureo ſimilis.

ὙΣΜΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, pugna, prælium.

Ὑσμίνηνδε, *Adv.* ad pugnam, vel in prælium.

Ὑσπέλεθος, ου, ὁ, ſuccerda, ſtercus ſuillum. Ex ὗς, & σπέλεθος, *ſtercus*.

Ὑσπληγξ, γγος, ſive ὕσπληξ, ηγος, ἡ, ſcutica, qua ſues & alia animalia pulſantur; (2) ſonus ſcuticæ vibratæ, & nominatim is, quo curſoribus in ſtadio ſignum curſus datur; (3) carceres ſive locus, unde dimittuntur, qui curſu ad metam contendunt, ſive equi ſint, ſive curſores; (4) laquei genus, quo capiuntur aves. Gl. V. tranſenna. Ex ὗς, & πλὴξ, *ſtimulus*.

Ὑσπολέω, ῶ, circa ſues verſor, eos paſcendo vel alio modo curam eorum habendo. Ab ὑσπόλος.

Ὑσπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubulcus, R. Ex ὗς, & πολέω, *verſor*.

ὙΣΣΟ`Σ, οῦ, ὁ, verutum, miſſile, pilum, telum.

῞ΥΣΣΩΠΟΣ, ου, ἡ, & ὕσσωπον, ου, τὸ, hyſſopus, *herba*.

Ὑσσωτὸς, ἡ, ὸν, verutus, veru ſeu mucronem præfixum habens. Ab ὑσσωτός.

Ὑστάτιον, *Adv.* poſtremum, ultimo, tandem. Ab ὑστάτιος.

Ὑστάτιος, ία, ιον, poſtremus, ultimus. Ab ὕστατος.

Ὕστατον, & ὕστατα, *Adv.* poſtremum, ultimo. Ab eod.

Ὕστατος, άτη, ατον, ultimus, poſtremus, ſupremus, noviſſimus, imus, Ph. Ab ὕστερος.

Ὑστέρα, ας, ἡ, vulva, uterus, matrix. Gl. V. vulva, cunnus.

Ὑστεραῖος, αίον, αῖον, poſtridianus, poſterior; τῇ ὑστεραίᾳ, poſtridie, Gl. V. Ab ὕστερος.

Ὑστερεύω, poſterior vel inferior ſum. Gl. V. οἱ ὑστερεύοντες, infimates. Ab ὕστερος.

Ὑστερέω, ῶ, f. ήσω, poſterior ſum, venio; deſum. Gl. V. poſtero. Ph. ὑστέρησεν, defuit. Ἢν δ' ὑστερήσῃς, οἰχόμεσθα, κατθανῇ, Eur. Ph. 983. Παιδὸς ὑστερήσομαι, id. Iph. in Au. 1231. Ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, Rom. 3, 23. Ab ὕστερος.

Ὑστέρημα, ατος, τὸ, partes poſteriores, inprimis curſu certantis; (2) defectus, inopia, penuria. Ab ὑστερέω.

Ὑστέρησις, εως, ἡ, penuria, inopia, egeſtas. Ab eod.

Ὑστερητικὸς, ἡ, ὸν, qui ſolet tardius venire. Ab eod.

Ὑστερίζω, f. ίσω, ſum poſterior, tardo, cunctor, tardius venio; (2) deſtituor, deficior; (3) inferior ſum, ſuperor, vincor. Ὑστερίζω τῆς ἀκμῆς τῆς ἐμαυτοῦ, Iſocr. Ὑστεριοῦμεν γὰρ ἁπάντων, Dem. Phil. 1. Ab ὕστερος.

Ὑστερικὸς, ἡ, ὸν, ad vulvam pertinens. Ab ὑστέρα, *vulva*.

Ὑστεροβουλέω, ῶ, f. ήσω, poſt factum ſapio, ſera conſilia capio, Suic. Ex ὕστερος, & βουλὴ, *conſilium*.

Ὑστεροβουλία, ας, ἡ, ſerum conſilium, ſera pænitentia. Ab eod.

Ὑστερόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, poſt factum conſultans. Ex ὕστερον, & βουλή.

Ὑστερογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, poſterior natu ſeu ortu. Ex ὕστερος, & γείνομαι, *naſcor*.

Ὑστερογονία, ας, ἡ, poſteritas, Ph. Ex ὕστερος, & γονὴ, *ſoboles*.

Ὑστερολογία, ας, ἡ, dictio præpoſtera. Ab ὑστερολόγος.

Ὑστερολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui poſterior verba facit, ſeu qui ſecundo loco loquitur; (2) qui priori loco dicit dicenda loco poſteriori, & vice verſa. Ex ὕστερος, & λέγω, *dico*.

Ὑστερόμητις, qui poſt factum ſapit. Ex ὕστερον, & μῆτις, *conſilium*.

Ὕστερον, *Adv.* poſt, poſtea, poſteriori loco; (2) ſerius, tardius, deinceps, poſthac. Ab ὕστερος.

Ὑστερόποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui etiamnum vivo buſtum erectum eſt, Heſ. Ex ὕστερος, & πότμος, *ſors*, *mors*.

Ὑστερόπρωτον, præpoſterum, Ph. Ex ὕστερος, & πρῶτος, *primus*.

῞ΥΣΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, poſterior, ſerior; (2) ſequens, ſecundus, poſterus, inferior, poſthabendus; (3) proximus, futurus, proxime futurus, vel venturus.

Ὑστεροφημία, ας, ἡ, fama apud poſteros, nomen celebre poſt obitum. Ex ὕστερος, & φήμη, *fama*.

Ὑστεροφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, poſt perditurus. Ὑστεροφθόροι λωβητῆρες, Soph. Antig. 1086. Ab ὕστερος, & φθείρω, *perdo*.

Ὑστερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui poſterior vocem edit. Epith. echûs. Ex ὕστερος, & φωνὴ, *vox*.

Ὑστήρια, ων, τὰ, ſuum immolatio, feſtum, in quo ſues immolabantur. Ab ὗς, *ſus*.

Ὕστριξ, ιχος, ἡ, hyſtrix, animal ex erinaceorum genere pilos ſuis habens. Ex ὗς, & θρὶξ, *pilus*.

Ὑστριχὶς, ίδος, ἡ, hyſtrix; (2) flagellum ex ſetis ſuillis, quo cædebantur ſervi. Ab ὕστριξ.

Ὑφάζω, idem quod ὑφαίνω, R.

Ὕφαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubtus ſanguinem habens, cui ſubeſt ſanguis. Ex ὑπὸ, & αἷμα, *ſanguis*.

Ὑφαίνω, texo, detexo; ὑφασμένος, textus, Gl. V. p. part. paſſ. Τοῦτο τοῖσι βαρβάροις ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις, Ariſt. Veſp. 1140. Ταῦτ' ὕφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι, ſtruxere, id. Lyſ. 633. Ab ὑφάω.

Ὑφαίρεσις, εως, ἡ, ſubtractio, ſubductio, diminutio. Ab ὑφαιρέω.

Ὑφαιρέτρια, ας, ἡ, obſtetrix. Ab eod.

Ὑφάλλομαι, ſubſilio, Gl. V. Ex ὑπὸ, & ἅλλομαι, *ſalio*.

Ὑφαιρέω, ῶ, f. ήσω, ſubtraho. Gl. V. ὑφαιροῦμαι, demo, detraho, aufero, intercipio, ſublego; ὑφαιρεθέντων, deductis, Ph. Τὸ ξίφος ὑφαιρεῖ λάθρα τῆς θήκης, educit, Heſiod. Ὁρᾷς, ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑφηλόμην; Ariſt. Veſp. 1334. Σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν, Eur. Elec. 272. Ex ὑπὸ, & αἱρέω, *capio*.

Ὑφαλμυρίζω, aliquantum ſaporem ſalis refero, Plut. Ab ὑφάλμυρος.

Ὑφάλμυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubſalſus, ſalſuginoſus. Ex ὑπὸ, & ἁλμυρὸς, *ſalſus*.

Ὕφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub mari, ſub mari latens; ὕφαλος πέτρα, latens ſaxum, Gl. V. Ex ὑπὸ, & ἅλς, *mare*.

Ὕφαμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubtus arenam habens, arenoſus. Ex ὑπὸ, & ἄμμος, *arena*.

Ὑφάντης, ου, ὁ, textor. Ab ὑφαίνω.

Ὑφαντικὸς, ἡ, ὸν, ad textorem pertinens, textorius. Hinc ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars textoria. Ab ὑφάντης.

Ὑφαντοδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a textore volutus, contextus. Ὃς ὑφαντοδίνητον ἔσθος οὐ πέπαται, Ariſt. Av. 949. Ab ὑφαντὸς, & δινέω, *volvo*.

Ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, textus, textilis. Ab ὑφαίνω.

Ὑφάντρια, ας, ἡ, textrix, Ph. Ab ὑφάντη

Ὑφάπτω, f. ψω, ſuccendo, accendo. Πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρί; Eu Med. 378. Νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλα ὑφάψω, Ariſt. Lyſ. 375. Πόλις ὑφάπτ ται πυρὶ, Eur. Tro. 1274. Ex ὑπὸ, & ἅπτω, *accendo*.

Ὑφαρπάζω, f. άσω, vel άξω, ſurripio, cla rapio. Ἐπεὶ ϗ τὴν ἕδραν σου ὑφήρπασ Xen. Cyr. 8, 31. Ex ὑπὸ, & ἁρπάζω, rapi

Ὑφάρπασις, εως, ἡ, uſurpatio, Ph. A præ

Ὕφασμα, ατος, τὸ, opus a textrice ſeu textore confectum, textile, tela; textura, G V. Ab ὑφαίνω.

ὙΦΑ΄Ω, ῶ, texo. Hinc Ionice ὑφόω, pr ὑφῶ; ὑφόωσι pro ὑφῶσιν, ὑφαίνουσιν. Αἱ ἱστοὺς ὑφόωσι, Odyſſ. 7, 105.

ὙΦΕΑΡ, αρος, τὸ, viſci genus, quod i abiete & larice naſcitur.

Ὑφεδρεύω, f. εύσω, inferior ſedeo. Ex ὑπὸ, & ἕδρα, *ſedes*, *ſella*.

Ὑφεδρία, ας, ἡ, inferior ſedes. Ex iiſd.

Ὑφειμένως, ſummiſſe, Ph. Ab ὑφίημι.

Ὑφελκτέον, ſubtrahendum eſt. Ὑφελκτέον τὸ ξύλον, Ariſt. Eq. 916. Ab ὑφέλκω.

Ὑφελκυσμὸς, οῦ, ὁ, ſubtractio, Gl. V. A ὑφελκύω.

Ὑφελκύω, ſubtraho; ὑφελκύσῃ, ſubtraxer Ph. Ex ὑπὸ, & ἑλκύω, *traho*.

Ὑφέλκω, ſubtraho. Ὕφελκε θᾶττον αὐτ Ariſt. Veſp. 187. Καὶ τὰς ἐκείνης πρ κὰς ὑφέλκομαι, Ariſt. Conc. 319. E ὑπὸ, & ἕλκω, *traho*.

Ὑφὲν, una, Gl. V. uniendo. Ex ὑπὸ, ἓν, *unum*.

Ὑφέρπω, ſubrepo, Gl. V. Ex ὑπὸ, & πω, *repo*.

Ὕφεσις, εως, ἡ, remiſſio; (2) diminu imminutio; (3) ſubmiſſio. Ab ὑφίη

Ὑφὴ, ῆς, ἡ, textura, textus, tenor, Gl.

Ὑφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præeo; (2) i cipio, exordior; (3) hortor, ſuad dicto, doceo; (4) præſum; (5) c duco, vel duco. Πρώτιστα μὲν νῦν τ ὑφήγησαι, γέρον, Eur. El. 671. Καὶ δ μων ἐκείνῳ ὑφηγεῖτο τὴν ὁδὸν, Plut. Τ ὑφηγεῖται ϗ ὁ κοινὸς νόμος, Ariſtot. ὑπὸ, & ἡγέομαι, *duco*.

Ὑφη

Ὑφήγησις, εως, ἡ, q. d. præitio & ductus quidam; (2) doctrina quam quis alii velut præiens tradidit; (3) enarratio; (4) ſuaſio. Ab ὑφηγέομαι.

Ὑφηγητὴρ, ῆρος, ὁ, dux, prætor. Ab eod.

Ὑφηγητὴς, οῦ, ὁ, qui præit alii in re quapiam, ſuaſor. Ab eod.

Ὑφημιόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubdimidius, ſubſeſquialter. Ex ὑπὸ, & ἡμιόλιος, dimidius.

Ὑφηνιοχέω, ῶ, f. ήσω, aurigæ adminiſter ſum; (2) aurigor. Ab ὑφηνίοχος.

Ὑφηνίοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, adminiſter aurigæ; (2) auriga. Ex ὑπὸ, & ἡνίοχος, auriga.

Ὑφήσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſubminor, aliquanto minor & junior, R. Suic. Ex ὑπὸ, & ἥσσων, minor.

Ὑφιζάνω, f. ζήσω, ſubſido, ſedeo ſub. Ex ὑπὸ, & ἱζάνω, ſedeo.

Ὑφίζησις, εως, ἡ, ſedimentum, ſubſidentia, depreſſio, q. d. ſubſeſſio. Ab ὑφιζάνω.

Ὑφίημι, f. ήσω, ſubmitto, demitto; ὑφίημι, & ὑφίεμαι, remitto, concedo, cedo; ὑφειμένος, ſubmiſſus, p. paſſ. part. Σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι, Eur. Med. 24. Τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαστοῖς ὑφεῖτο, id. Ph. 31. Νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ, demiſſiori velo, Soph. El. 337. Ὑφειμένη ὄρνις, Eur. Her. fur. 72. Ex ὑπὸ, & ἵημι, mitto.

Ὑφίστημι, ſuppono, ſubjicio, ſubſtituo; (2) propono; ὑφίσταμαι, ſubſtituor; exiſto, ſum, ſubſiſto, ſubſto, ſubeo, ſuccedo, ſuſtineo, ſuſcipio; (2) recipio, polliceor; (3) occulte ſto, vel digredior; ὑποσταίη, extiterit, Ph. a. 2. opt. Μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον, Eur. Supp. 189. Γνώμας ὑποστήσας σοφὰς, Soph. Aj. 1110. Τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον, Eur. Rheſ. 157. Ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσταται, id. Her. fur. 1354. Ex ὑπὸ, & ἵστημι, ſiſto.

Ὑφόλμιον, ου, τὸ, quod mortario ſupponitur, quod mortarium ſuſtinet. Ex ὑπὸ, & ὅλμος, mortarium.

Ὑφοράω, ῶ, & ὑφοράομαι, ῶμαι, ſuſpecto, ſuſpectum habeo, ſuſpicor; (2) ſuſpicio, vereor. Ὑμεῖς ὑφορώμενοι τὰ [illegible]πεπραγμένα, Dem. Μηδένα κίνδυνον ὑφοράσθαι, vereri, Luc. Ὑφορῶνται γὰρ τὰ ἐν αὐτῷ θηρία, Ælian. V. Hiſt. 1, 4. Ἐκεῖ οὐδεμίαν βλάβην ὑφορατέον, M. Anton. 7, 30. Ex ὑπὸ, & ὁράομαι, video.

Ὑφόρασις, εως, ἡ, pudor, metus. Ab ὑφοράομαι.

Ὑφορατικὸς, ἡ, ὸν, ſuſpicioſus. Ab ὑφοράω.

Ὑφορβὸς, οῦ, ὁ, ſubulcus, qui ſues paſcit. Ex ὗς, & φέρβω, paſco.

Ὑφορμέω, ῶ, in ſtatione immineo, inſidior. Ex ὑπὸ, & ὁρμέω, ſtationem habeo.

Ὑφορμίζω, & ὑφορμίζομαι, in ſtationem ſubduco. Ὑφορμισάμενοι νυκτὸς, οὐκ ἔλαθον, Thuc. Ex ὑπὸ, & ὁρμίζω, appello.

Ὕφορμος, ου, ὁ, locus ſtationi aptus. Ex ὑπὸ, & ὅρμος, ſtatio navium.

Ὕφος, εος, τὸ, textile, id quod textum eſt, tela, tapes, veſtis, aut ſimile quidpiam. Ph. textura, contextus. Ab ὑφάω.

Ὕφυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum humidus, ſubhumidus. Ex ὑπὸ, & ὑγρὸς, humidus.

Ὕφυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub aquis eſt, ſub aquas demerſus; (2) aqua intercute laborans. Ex ὑπὸ, & ὕδωρ, aqua.

Ὑψάντυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, alte cameratus, altos fornices habens. Ex ὕψος, & ἄντυξ, fornix.

Ὑψαυχενέω, ῶ, f. ήσω, cervicem effero, cervice erecta incedo, Plut. Ab ὑψαύχην.

Ὑψαυχέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος, Phocyl. 57. Ex ὕψος, & αὐχέω.

Ὑψαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, q. d. alticervix, elatam cervicem habens. Ex ὕψος, & αὐχὴν, cervix.

Ὑψαυχενίζω, verticem extollo. A præc.

Ὑψερεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alte tectus, altum tectum habens; (2) altus, celſus. Ex ὕψος, & ἐρέφω, tego.

Ὑψηγόρας, ου, ὁ, Ion. ὑψηγόρης, q. d. altiloquus, qui magnifice & tamquam ex alto loquitur. Ex ὕψος, & ἀγορὰ, oratio.

Ὑψηγορία, ας, ἡ, altiloquentia; (2) ſuperbia. Ab ὑψηγόρας.

Ὑψηλαυχενία, ας, ἡ, elatio cervicis; ſuperbia.

Ὑψηλαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem extollens; ſuperbus. Ex ὑψηλὸς, & αὐχὴν, cervix.

Ὑψηλοβατέω, ῶ, ſublimem aëris regionem perambulo, Suic. Ex ὑψηλὸς, & βαίνω, ſeu inuſ. βατέω, eo.

Ὑψηλοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui corde eſt elato, ſuperbus, arrogans. Ex ὑψηλὸς, & καρδία, cor.

Ὑψηλόκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, alta habens præcipitia. Ex ὑψηλὸς, & κρημνὸς, præcipitium.

Ὑψηλολογέω, ῶ, alta loquor; utor verbis ſublimibus, orationis ſublimitatem conſector, Them. Ab ὑψηλολόγος.

Ὑψηλολογία, ας, ἡ, ſermonis ſublimitas, Suic. Ab eod.

Ὑψηλολόγος, ου, ὁ, magniloquus, qui orationis ſublimitatem conſectatur, Suic. Ex ὑψηλὸς, & λόγος, ſermo.

Ὑψηλόνοος, contr. ὑψηλόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt mente elata. Ex ὑψηλὸς, & νόος, contr. νοῦς, mens.

Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, altus, excelſus, ſublimis. Ab ὕψος.

Ὑψηλοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præpes, illuſtris, Ph. Ex ὑψηλὸς, & πέτομαι, volo.

Ὑψηλότης, ητος, ἡ, excelſitas, eminentia, Ph. Ab ὑψηλός.

Ὑψηλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, alta ſum mente; (2) animo ſum elato, ſuperbio. Μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ, Rom. 11, 20. Ab ὑψηλόφρων.

Ὑψηλοφροσύνη, ης, ἡ, mens alta; (2) animus ſuperbus, nimium ſe efferens. Ab eod.

Ὑψηλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt mente excelſa, qui eſt mente ſuperba, qui alta ſapit. Ex ὑψηλὸς, & φρὴν, mens.

Ὑψηλοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui celſus naſcitur, celſus natus, Suic. Ex ὑψηλὸς, & φύομαι, naſcor.

Ὑψηλῶς, *Adv.* alte, ſublime. Ab ὑψηλός.

Ὑψήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, alta ſeu celſa virilitate præditus; (2) celſos viros faciens. Ex ὕψος, & ἀνὴρ, vir.

Ὑψηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alte tectus, altum tectum habens; (2) altus, celſus. Ex ὕψος, & ἐρέφω, tego.

Ὑψητὸς, ἡ, ὸν, altus, celſus, ſublimis. Ab ὕψος.

Ὑψηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, altiſonus, altum & clarum ſonum edens. Ex ὕψος, & ἦχος, ſonus.

Ὕψι, *Adv.* alte. Ab ὕψος.

Ὑψιβιβὰς, άντος, ὁ, alte incedens, altigradus, Hom. Hymn. in Apoll. 416. Ab ὕψος, & βίβημι, incedo.

Ὑψιβόας, ου, ὁ, alte clamans. Ex ὕψος, & βοάω, clamo.

Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, q. d. altifremens, altiſtrepens; altiſonans, Gl. V. Ex ὕψος, & βρέμω, reſono.

Ὑψίζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ſublimi ſedet ſedili. Ex ὕψι, & ζυγὸς, ſedes, proprie remigum.

Ὑψιθέμεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, alta habens fundamenta. Ex ὕψι, & θέμεθλον, fundamentum.

Ὑψικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, altum caput habens; (2) altum cacumen habens. Ex ὕψι, & κάρηνον, caput.

Ὑψικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, per alta loca incedens. Ex ὕψι, & κέλευθος, via.

Ὑψίκερας, ατος, ὁ ϗ ἡ, celſa gerens cornua, altijugus. Ὑψικέρατα πέτραν, Ariſt. Nub. 597. Ab ὕψι, & κέρας.

Ὑψίκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, celſa gerens cornua. Ὑψίκερων ἔλαφον, Odyſſ. 10, 158. Ex ὕψι, & κέρας, cornu.

Ὑψίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, alte comatus. Ex ὕψι, & κόμη, coma.

Ὑψίκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, alta habens præcipitia, altus, editus. Ex ὕψι, & κρημνὸς, præcipitium.

Ὑψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans. Ex ὕψι, & μέδω, regno.

Ὑψιμέλαθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, altas habens ædes; (2) excelſa habens atria. Ex ὕψι, & μέλαθρον, ædes, domus.

Ὑψιμέλας, αινα, αν, alte niger; (2) altus & niger. Ex ὕψι, & μέλας, niger.

Ὑψινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in altis nubibus. Ex ὕψι, & νέφος, nubes.

Ὑψιπετήεις, ήεσσα, ῆεν, altivolus, altivolans. Ex ὕψι, & πέτομαι, volo.

Ὑψιπέτηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, folia in cacumine gerens; (2) altus, procerus, celſus. Ex ὕψι, & πέτηλον, folium.

Ὑψιπέτης, ου, ὁ, alte volans, altivolus. Ex ὕψι, & πέτομαι, volo.

Ὑψιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, altivolans, ſublimis; (2) ex alto lapſus. Ex ὕψι, & πέτομαι, volo, vel πίπτω, cado.

Ὑψίπρυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, altam habens puppim. Ex ὕψι, & πρύμνα, puppis.

Ὑψίπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, altas portas habens; (2) altus, excelſus. Ex ὕψι, & πύλη, porta.

Ὑψίπυργος, ου, ὁ ϗ ἡ, altis turribus inſignis. Ex ὕψι, & πύργος, turris.

Ὑψιρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro ὑψηρεφὴς, quod vide. Ex ὕψι, & ἐρέφω, tego.

Ὑψίστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, alte ſtolatus, alte ſuccinctus. Ex ὕψος, & στολὴ, ſtola.

Ὕψιστος, ίστη, ιστον, altiſſimus, excelſiſſimus. Superlat. ab ὕψος.

Ὑψιτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in altum tendens; (2) in alto extenſus. Ex ὕψι, & τείνω, tendo.

Ὑψιτένων, οντος, ὁ, qui alta & erecta cervice incedere ſolet. Ex iiſd.

Ὑψιφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, altam lucem habens; (2) alte apparens; (3) celſus. Ex ὕψι, & φάω, luceo.

Ὑψιφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in altum latus, ſublimis. Ναοὶ ὑψιφερεῖς, Ariſt. Nub. 305. Ab ὕψι, & φέρω.

Ὑψίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, altum & elatum animum habens. Ex ὕψι, & φρὴν, mens, animus.

Ὑψιχαίτης, ου, ὁ, alte comatus. Ex ὕψι, & χαίτη, coma.

Ὑψόθεν, *Adv.* ex alto, deſuper. Ab ὕψος.

Ὑψόθι, *Adv.* in alto, in ſublimi; (2) ſuper, ſupra; (3) alte, in altum. Ab eod.

Ὑψόπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, altam habens proram. Ex ὕψος, & πρῶρα, prora.

Ὑψόροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, altam [illegible]meram ſeu concamerationem habens; (2) excelſus. Ex ὕψι, & ὄροφος, tectum.

ὝΨΟΣ, εος, τὸ, altitudo, celſitudo, ſublimitas; (2) cacumen, faſtigium, vertex.

Ὑψόσε, *Adv.* in altum, in ſublime. Ab ὕψος.

Ὑψοῦ, *Adv.* alte, in alto; (2) in altum. Ab eod.

Ὑψόω, ῶ, f. ώσω, exalto, in altum tollo, extollo; ſublimo, Gl. V. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν ϗ σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, Act. 5, 31. Οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, Joann. 2, 14 ὑψωθήσεται, Luc. 18, 14. Ab ὕψος.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, exaltatio, elevatio; (2) altitudo, ſublimitas. Ab ὑψόω.

Ὕψωσις, εως, ἡ, exaltatio, elevatio. Ab eod.

ὝΩ, f. ὕσω, pluo; (2) irrigo, pluvia *perfundo*. Πῶς γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι; Ariſt. Nub. 369. Ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, ib. 1116.

Ὑώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſuillus, porcinus, ſui ſimilis; metaph. ſpurcus & immundus, ſtupidus. Ab ὗς.

Ὑωδία, ας, ἡ, porcina inſulſitas vel ſtupiditas, porcini mores. Ab ὑώδης.

Φ.

Φ. Littera Græcorum vigeſima prima, quæ φῖ appellatur, ortaque eſt ab Hebræorum Pe; (2) in numeris notat *quingenta*, at cum lineola inferne appoſita ͵φ, *quingenta millia*.

Φαάντατος, η, ον, ſplendidiſſimus, lucidiſſimus, quaſi a φααντὸς, quod eſſet lucidus. A φαίνω, *luceo*.

Φαάντερος, έρα, ερον, ſplendidior. *Compar.* ab eod.

Φαβοτύπος, ου, ὁ, q. d. qui tundit & percutit columbas. Ex φὰψ, & τύπτω, *ferio*.

Φάγαινα, ης, ἡ, adfectus ſtomachi, quum vehementer appetens, cibum immodice ſumit, nec ſatiari vorando poteſt; (2) ulcus quoddam exedens & cancri genus; (3) morbus quidam favorum. A φάγος, *edax*.

Φαγέδαινα, ης, ἡ, idem. Ex φάγος, & ἔδω.

Φαγεδαινικὸς, ὴ, ὸν, phagedænicus; ut φαγεδαινικὰ ἕλκη. A præc.

Φαγεῖν, comedere, eſſe, manducare, Gl. V. a. 2. ſine præſenti; ἔφαγον, comedi; φάγομαι, comedam, f. 2. φάγε, comede, imperat. a. 2. ἐὰν φάγω, ſi comedam, Conj. φάγοιμι, Opt. φαγὼν, part. Ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες, Ariſt. Plut. 253. Μὴ βρώσει ἐφάγομεν ἐκ τοῦ βασιλέως, 2 Sam. 19, 42. Τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, Apoc. 17, 16.

Φαγέσωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vorax, inexplebilis edo ſeu comedo, Poll. A φάγος.

Φάγημα, ατος, τὸ, id, quod comeditur, eſculentum. Ab eod.

Φαγήσια, ίων, τὰ, feſtum quoddam, in quo cibo ad ſatietatem uſque exhilarabantur. Alias & φαγησία, ας, ἡ, ſcil. ἑορτή. A φάγησις.

Φαγησιπόσια, ίων, τὰ, idem; dicitur & φαγησιποσία, ας, ἡ, ſcil. ἑορτή. Ex φάγησις, & πόσις, *potio*.

Φάγησις, εως, ἡ, comeſtio, voratio. A φαγεῖν.

Φάγιλος, ου, ὁ, phagilus, agnus cum edulis eſſe incipit. Ab eod.

Φάγος, ου, ὁ, vorax, edax, comedo. Ab eod.

Φάγρος, ου, ὁ. Ph. φάγρος ἰχθὺς, *piſcis* dentatus, barbulus, puellius, dentex. Cretenſium lingua ἡ ἀκόνη, i. e. cos. A φαγεῖν.

ΦΑΓΩ, inuſ. Vide φαγεῖν.

Φαέθων, οντος, ὁ, lucidus, ſolis epith. (2) ſtella Jovis. A φάω, *luceo*.

Φαεινὸς, ὴ, ὸν, ſplendidus, lucidus, fulgidus, nitens. A φαείνω.

Φαείνω, ſplendeo, luceo, fulgeo. Λαμπτῆρσι φαείνεσκον αἰθομένῃσιν, Odyſſ. 18, 342. A φάω, *luceo*.

Φαεννὸς, ὴ, ὸν, lucidus. Ab eod.

Φαεσίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucem hominibus adferens, lucens hominibus. Ex φάω, & βροτὸς, *mortalis*.

Φαεσφορία, ας, ἡ, lux. A φαεσφόρος.

Φαεσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucifer, lucem adferens. Ex φάος, & φέρω, *fero*.

Φάζω, interficio; ut hine ſit πεφασμένος, occiſus. Ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σφῷν αὖ πέφασμαι καινὸς, Soph. Oed. Col. 1537. Significat etiam decretorius, ut Μῦθον ἀτιμήσητε πεφασμένον, Il. 14, 127. A φάω.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, illuſtris. A φαίδιμος.

Φαίδιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, illuſtris. A φαιδρός.

ΦΑΙΔΡΌΣ, ρὰ, ρὸν, hilaris, lætus, fauſtus, Gl. V. luculentus.

Φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas, alacritas. Gl. V. feſtivitas; (2) ſplendor. A φαιδρός.

Φαιδρόω, ῶ, exhilaro, alacrem reddo. Ab eod.

Φαιδρυντὴς, οῦ, ὁ, æditiuus; (2) lotor, mundator. A φαιδρύνω.

Φαιδρύντρια, ας, ἡ, lotrix, mundatrix. A φαιδρυντής.

Φαιδρύνω, hilaro, exhilaro; (2) ſplendidum, nitidum, aut terſum reddo, expurgo. Ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα προχοῇσιν Ἀναύρου, Moſch. 2, 31. Ab eod.

Φαιδρωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui hilari eſt vultu. Ex φαιδρὸς, & ὢψ, *vultus*.

ΦΑΙΚΆΣΙΟΝ, ου, τὸ, calceamenti genus Atticum.

Φαινίνδα, ης, ἡ, genus ludendi pila. A φαίνω, *oſtendo*.

Φαινομηρὶς, ίδος, vel φαινόμηρις, ιδος, ἡ, quæ femora oſtendit; de Lacænis. Ex φαίνω, & μηρὸς, *femur*.

Φαινόλης, ου, ὁ, Gl. V. φαινόλης, τὸ φελόνιον, penula. Al. Gl. V. φαινόλη, lacerna, penula.

Φαινολοθήκη, ης, ἡ, penularium, Gl. V. ubi penulæ reponuntur. Ex φαινόλη, & θήκη, *repoſitorium*.

Φαίνω, f. φανῶ, luceo, adluceo, Gl. V. oſtendo, defero; φαίνομαι, appareo, Gl. V. φαίνεται, panditur, videtur, oſtenditur, apparet, Ph. φαινόμεθα, dignoſcimur. Ph. ἐφάνη, apparuit, a. 2. paſſ. Τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, Joan. 1, 5. Ἄρηξον, ἐλθὲ, ϗ σκιὰ φάνηθί μοι, Eur. Her. fur. 496. Σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινα φαίνεσθαι, Dem. Phil. 4. A φάος, *lux*.

Φαιὸς, ὰ, ὸν, fuſcus, ſubniger, qui medio eſt inter candidum & nigrum colore. Gl. V. aquilus, pullus, fuſcus. Ab eod.

Φαιστὸς, ὴ, ὸν, ſeu φαῖστος, η, ον, luminoſus, lucens. Ab eod.

Φάκελλος, & φάκελος, ου, ὁ, faſcis aut faſciculus. A σφάκελος.

ΦΑΚΗ͂, vel φακὴ, ῆς, ἡ, lens, lenticula, lens cocta, ipſum ex lente pulmentum.

Φάκινος, ίνη, ινον, qui ex lente eſt. A φακή.

ΦΑΚΊΟΛΟΣ, ου, ὁ, faſcis; (2) faſciculus.

Φάκιον, ου, τὸ, lenticulæ decoctum aut cremor, Suic. Dim. a φακή.

Φακοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lenticulæ ſimilis. Gl. Vet. lenticularis. Ex φακὸς, & εἶδος, *ſpecies*.

Φακοπτισάνη, ης, ἡ, edulium ex lente & ptiſana. Ex φακὸς, & πτισάνη, *ptiſana*.

Φακὸς, οῦ, ὁ, lens cruda; (2) lenticula, i. e. vas lenticulatum, aut lenticulæ forma, quo aqua calente aut oleo pleno fotus adhibebantur; (3) vas, in quo mortuorum cineres conduntur; (4) faciei lenticula, lentigo, verruca, facies verrucoſa; (5) nigra quædam oculi macula. Gl. V. lens, lentigo; φακὸς προσώπου, *faciei* nævus, Ph. A φακή.

Φάκοψις, lentiginoſus, ſparſo ore, Ph. Ex φακὸς, & ὄψις, *vultus*.

Φακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lenticolor, qui lentis colorem refert. A φακός.

Φακωτὸς, ὴ, ὸν, lenticulatus, in modum lentis conformatus. Ab eod.

ΦΆΛΑ, ornamentum galeæ, Suid.

Φαλαγγάρχης, ου, ὁ, præfectus phalangis. Ex φάλαγξ, & ἀρχὴ, *præfectura*.

Φαλαγγαρχία, ας, ἡ, imperium quod habet is, qui phalangi præeſt. A φαλαγγάρχης.

Φαλαγγηδὸν, *Adv.* per phalanges; (2) turmatim. A φάλαγξ.

Φαλαγγιόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, morſus a phalangio, aranei genere. Ex φαλάγγιον, & δάκνω, *mordeo*.

Φαλάγγιον, ου, τὸ, aranei genus, a crurum longioribus internodiis dictum; (2) herba quædam. A φάλαγξ.

Φαλαγγίτης, ου, ὁ, miles legionarius; (2) herba quædam. Ab eod.

Φαλαγγομάχης, ου, ὁ, phalangibus pugnans. Ex φάλαγξ.

Φαλαγγόω, ῶ, efferor, in ferinam naturam vertor, irritor. A φάλαγξ, *araneus*.

Φαλάγγωμα, ατος, τὸ, pompa quædam in Bacchanalibus. A φαλαγγόω.

Φαλάγγωσις, εως, ἡ, oculi adfectio, quum cilium introſpectat, ita ut pili oculum compungant. Ab eod.

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, legio, acies, cohors, Ph. internodium, Gl. V. tarantula, Gl. V. araneus; φάλαγγες etiam ligna, quibus naves fulciuntur.

ΦΆΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, cicindela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat; (2) balæna.

Φαλάκρα, ας, ἡ, calvities, calvitium, calvaria, calvarium, Gl. V.

Φαλακράω, calveo, Gl. V. A præc.

ΦΑΛΑΚΡΌΣ, ρὰ, ρὸν, calvus.

Φαλακρότης, ητος, ἡ, calvitium, calvities. A φαλακρός.

Φαλακρόω, ῶ, f. ώσω, calvum reddo; calvo, Gl. V. φαλακροῦσθαι, calveſcere, Gl. V. Ab eod.

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, calvitium. A φαλακρόω.

Φαλανθίας, ου, ὁ, calvus. A φάλανθος.

Φάλανθος, calvus. Ex φαλὸς, & ἄνθος, *flos*.

Φάλαρα, ων, τὰ, phaleræ, ornamenta galeæ, ornamenta equorum aut equitum; (2) lora. A φαλός.

Φαλαρὶς, ίδος, ἡ, phalaris, avis quædam marina ſeu paluſtris. Ab eod.

Φαληριάω, ῶ, albeſco ſpuma; unde φαληριόωντα pro φαληριῶντα, Il. 13, 799. A φαληρός.

Φαληρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, ſpumeus; (2) *Subſt.* ferrum galeæ. A φαλός.

Φάλης, ητος, ὁ, idem quod φαλλός.

Φαλιόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, albos pedes habens. Ex φάλιος, & ποῦς, *pes*.

Φάλιος, ία, ιον, albus, ſplendidus. A φαλό

Φαλλαγώγια, ων, τὰ, feſtum Priapo celebrari ſolitum, Suic. Ex φαλλὸς, & ἀγωγὴ, *actio, celebratio*.

Φαλληφόρια, ίων, τὰ, idem, Suic. A φαλλοφόρος.

Φαλλικὸς, ὴ, ὸν, phallicus, ad phallos pertinens. A φαλλός.

Φαλλοβάτης, ου, ὁ, Priapi conſcenſor. Ex φαλλὸς, & βαίνω, *conſcendo*.

ΦΑΛΛΌΣ, οῦ, ὁ, penis ligneus vel coriaceus; vel lignum oblongum, in ſumm habens penem ligneum aut coriaceum.

Φαλλοφόρος, ου, ὁ, qui in ſacris Priapi phallum vel veretrum geſtat. Ex φαλλ & φέρω, *fero*.

ΦΑΛΌΣ, ſplendidus; (2) albus.

ΦΆΛΟΣ, ου, ὁ, conus galeæ.

Φαναὶ, ῶν, αἱ, ſplendores, illuminationes. A φανὸς, *lucidus*.

Φανερόμισος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui palam odit. Ex φανερὸς, & μῖσος, *odium*.

Φανεροποιέω, ῶ, declaro. Gl. Vet. φανεροποιῆσαι, certiorare. Ex φανερὸς, & ποιέω, *facio*.

Φανεροποίησις, εως, ἡ, declaratio, manifestatio.

Φανερὸς, ρὰ, ρὸν, manifeſtus, evidens, apertus, clarus, illuſtris, celebris. A φαίνω, *oſtendo*.

Φανερόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui palam amat. Ex φανερὸς, & φίλος, *amicus*.

Φανερόω, ῶ, f. ώσω, manifeſtum facio, declaro, clarum efficio, manifeſto, illuſtro, propalo, Gl. V. φανεροῦμαι, clareſco, pateſio. Φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν, 1 Cor. 4, 5. Φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ, Joann. 7, 4. Τότε ϗ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ, Col. 3, 4. A φανερός.

Φανερῶς, *Adv.* manifeſte, evidenter, aperte, palam. Ab eod.

Φανέρωσις, εως, ἡ, manifeſtatio, patefactio, declaratio. A φανερόω.

Φάνης, ητος, ὁ, ſol; (2) amor. A φαίνομαι, quod iſte quotidie quaſi novus exſiſtat, hic primus e chao apparuerit.

Φαντιάω, ῶ, apparere volo. Ab eod.

Φανίον, ου, τὸ, laternula, facula. Dim. a φανός.

Φανὸς, ἡ, ὸν, lucidus, ſplendidus. A φαίνω.

Φανὸς, οῦ, ὁ, laterna, candela, Gl. V. Ab eod.

Φαντάζω, f. άσω, apparere facio, ſpeciem præbeo, oſtendo. (2) Φαντάζομαι, imaginem ſeu ſpeciem mente concipio, imaginor, contemplor; (3) accuſor; (4) oſtento me, tanquam mirandum quoddam ſpectaculum in omnium oculos incurro. Σὺ δὲ μόνα σπέρματα φαντάζῃ τὰ εἰς γῆν, ἢ μήτραν καταβαλλόμενα, M. Anton. 4, 22. Μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται, appareat, Eur. Ph. 93. Μὴ δὲ φαντάζου δόμων πάροιθε τῶνδε, id. Andr. 875. Φαντασθῆναι περὶ τοῦ κατὰ φύσιν βίου, M. Anton. 1, 14. Ab eod.

Φαντασία, ας, ἡ, viſio, vana viſio, imago, vanitas, Ph. A φαντάζω.

Φαντασιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad viſiones concipiendas aptus. Ab eod.

Φαντασιοκοπέω, ῶ, f. ήσω, imaginationibus indulgeo, iiſque me inaniter vexo. Ex φαντασία, & κόπος, *labor*.

Φαντασιόω, ῶ, f. ώσω, imaginibus ludo, inani ſpecie decipio. A φαντασία.

Φάντασμα, ατος, τὸ, quod apparet, viſum, ſpectrum. Ph. viſio vana, larva, oſtentum, prodigium. A φαντάζω.

Φαντασμάτιον, ου, τὸ, parvum viſum. Dim. a φάντασμα.

Φανταστικὸς, ἡ, ὸν, talis, ut viſiones & imaginationes concipiat. Ab eod.

Φανταστικῶς, *Adv.* concipiendo viſiones. A φανταστικός.

Φανταστὸς, ἡ, ὸν, efficiens aut concipiens viſiones. Ab eod.

Φάος, εος, τὸ, lumen, lux, dies, ſolis ortus, diluculum; (2) oculus; φάη, oculi; (3) vita, ſalus; (4) victoria, gaudium. A φάω.

Φαράγγιον, ου, τὸ, parva convallis. Dim. a φάραγξ.

Φαραγγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, abruptus, præruptus. Ab eod.

ΦΑ'ΡΑΓΞ, αγγος, ἡ, vallis, convallis, Ph. vorago, Gl. V. hiatus.

Φαραὼ, ὁ, Pharao. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Vindex.*

Φαρὲς, ὁ, Phares. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Ruptura.*

ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, pharetra, theca ſagittarum. Ion. φαρέτρη.

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, idem.

Φαρέτριον, ου, τὸ, parva pharetra. Dim. ab eod.

Φαρετροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pharetram geſtans. Ex φαρέτρα, & φέρω, *fero*.

ΦΑΡΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, genus veneni.

Φαρισαῖος, ου, ὁ, Phariſæus. Vox Hebr. *Separatus.*

Φάριον, ου, τὸ, laneum redimiculum. A φᾶρος.

Φαρκιδόω, ῶ, rugo, capero. A φαρκίς.

Φαρκιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rugoſus. Ab eod.

ΦΑΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, ruga.

Φαρμάζω, inficio; item curo. V. Lex.

Φαρμακάω, ῶ, refertus ſum medicamentis; (2) indigeo medicamentis, expeto medicamenta. Ab eod.

Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium; (2) ipſa medicandi actio; (3) ipſa medicamenta. A φαρμακεύω.

Φαρμακεὺς, έως, ὁ, magus, veneficus. Ph. venenarius. A φάρμακον.

Φαρμακευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A φαρμακεύω.

Φαρμακευτικὸς, ἡ, ὸν, ad veneficia pertinens; (2) pertinens ad medicamenta. A φαρμακεύω.

Φαρμακεύω, f. εύσω, veneficio aut veneno utor; (2) præſtigiis utor; φαρμακεύομαι, medicamento purgante utor. A φάρμακον.

Φαρμακικὸς, ἡ, ὸν, medicamentarius, Gl. V. A φάρμακον.

Φαρμάκιον, ου, τὸ, medicamentum. Ab eod.

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefica. Ab eod.

Φαρμακόεις, όεσσα, όεν, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) pigmentarius; (3) venenatus. Ab eod.

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, pharmacum, medicamentum, medicamen; (2) venenum, veneficium; (3) pigmentum, Ph.

Φαρμακοποιὸς, οῦ, ὁ, qui medicamenta conficit, pharmacopœus; (2) venenarius, Gl. V. Ex φάρμακον, & ποιέω, *facio*.

Φαρμακοποσία, ας, ἡ, medicamenti potus ſeu hauſtus; (2) veneni potus ſeu hauſtus. Ex φάρμακον, & πόσις, *potio*.

Φαρμακοποτέω, ῶ, f. ήσω, medicamentum bibo ſeu ſorbeo. Ex φάρμακον, & πότης, *potator*.

Φαρμακοπωλέω, ῶ, ſum pharmacopola, vendo medicamenta. Ex φάρμακον, & πωλέω, *vendo*.

Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, medicamentorum & pigmentorum venditor, pharmacopola. Gl. V. aconitarius, pigmentarius. Ex φάρμακον, & πώλης, *venditor*.

Φαρμακὸς, οῦ, ὁ, veneficus, maleficus; Ph. magus, incantator. A φάρμακον.

Φαρμακοτρίβης, ου, ὁ, qui pharmaca terit & apparat; (2) qui pharmaca vendit. Ex φάρμακον, & τρίβω, *tero*.

Φαρμακότριψ, βος, ὁ, idem & ex iiſd.

Φαρμακόω, ῶ, f. ώσω, pharmaca ſeu medicamenta miſceo. A φάρμακον.

Φαρμακτὴρ, ῆρος, ὁ, veneficus, qui veneno inficit. A φαρμάσσω.

Φαρμακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) venenatus, veneno tinctus. A φάρμακον.

Φαρμακὼν, ῶνος, ὁ, officina, in qua tingitur. A φάρμακον.

Φαρμάκων, ωνος, ὁ, qui medicamentis ſeu venenis læſus eſt. Ab eod.

Φάρμαξις, εως, ἡ, tinctura, immerſio; (2) maleficium. Gl. V. veneficium. A φαρμάσσω.

Φαρμάσσω, f. άττω, f. άξω, veneno adficio vel inficio, veneno noceo. Gl. V. veneno; (2) lenocinio adficio, adultero, fuco; (3) intingo, immergo. Ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ', ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο, Ariſt. Θεσμ. 541. Φαρμάσσων πέλεκυν, Odyſſ. 9, 393.

ΦΑ͂ΡΟΣ, vel φάρος, εος, τὸ, palla, pallium, veſtis exterior, velum, velamen, tegmen.

ΦΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, turris maxima prope Alexandriam, navigantibus nocturno tempore lumen præbens; (2) quævis turris ejuſmodi.

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ ϗ ἡ, guttur, gula, faux.

Φάσγανον, ου, τὸ, enſis, gladius; (2) herba quædam. A σφάζω.

ΦΑ'ΣΗΛΟΣ, & φασήολος; it. φάσιλος, & φασίολος, ου, ὁ, phaſelus, Ph. leguminis oblongi genus; (2) navigium oblongum.

Φασιανὸς, οῦ, ὁ, ut φασιανὸς ὄρνις, phaſianus, *avis*. A φᾶσις, Phaſis, *fluv.*

Φάσις, εως, ἡ, apparitio, viſum; (2) delatio, accuſatio.

Φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum. Gl. V. famen; ſententia, apophthegma, denunciatio, rumor, adfirmatio, propoſitio. A φαίνω, oſtendo, vel φάω, *dico*.

Φάσκω, dico, dictito. Gl. V. aio. Ὀυκοῦν σὺ ταύτην----- Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σποράν ἄγειν; Soph. Trach. 426. Φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν, Act. 24, 9. A φάω.

Φάσμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum, oſtentum, portentum, prodigium. A φαίνω.

ΦΑ'ΣΣΑ, vel φάττα, ης, ἡ, palumbus, *avis*.

Φασσοφόνος, ου, ὁ, palumborum interfector, accipitris quoddam genus. Gl. V. palumbarius. Ex φάσσα, & φένω, *occido*.

Φατειὸς, ὰ, ὸν, dicendus, nominandus. A φατής.

Φατὴς, οῦ, ὁ, locutuleius, loquax; (2) mendax. A φάω, *dico*.

Φατίζω, f. ίσω, dico; (2) rumorem ſpargo. Ὄυτω τὸ θεᾶς σὺν παιδ' ἄλοχον φατίσας, Eur. Iph. in Au. 134. A φάτις.

Φάτις, εως, ἡ, dictum, ſententia; (2) reſponſum vatis, oraculum; (3) nuncius, rumor, fama; (4) gloria. A φάω, *dico*.

ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, præſepe; (2) laquear: Sed φάτναι, vel φατνίαι, ῶν, αἱ, ſunt etiam loculamenta dentium.

Φατνόω, ῶ, f. ώσω, laquearibus tego. A φάτνη.

Φατνώματα, ων, τὰ, lacunaria, laquearia; (2) navium foramina, per quæ in adnavigantes miſſilia emittuntur; φάτνωμα, mandibulum, Ph. A φατνόω.

Φατνωματικὸς, ἡ, ὸν, laqueatus. A φάτνωμα.

Φατνωτὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Φατὸς, ἡ, ὸν, dicendus, nominandus; (2) celebris. A φάω, *dico*.

Φατρία, ας, ἡ, curia, Ph. idemque adeo quod φρατρία.

Φατριακὸς, ἡ, ὸν, curialis, ad curiam pertinens. A φατρία.

Φάττα, palumbus, Att. pro φάσσα.

Φάττιον, ου, τὸ, palumbula, Gl. V. A φάττα.

ΦΑΥ'ΖΩ, frigo, Heſ.

Φαυλία, ας, ἡ, ut φαυλία ἐλαία, oliva ex oleaſtro cæſo & tranſplantato proveniens. A φαῦλος.

Φαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, flocci facio, pro nihilo duco, contemno. Τὴν δίαιτάν μου φαυλίζεις, Xen. Ab eod.

Φαυλισμὸς, οῦ, ὁ, contemptio, deſpectus, irriſio. A φαυλίζω.

Φαυλίστρια, ας, ἡ, contemptrix, ſubſannatrix. Ab eod.

ΦΑΥ῀ΛΟΣ, η, ον, pravus, malus, nequam, Gl. V. (2) facilis, vilis, levis.

Φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas, improbitas. A φαῦλος.

Φαύλως, *Adv.* male; (2) facile, leviter, leniter, moderate. Ab eod.

Φαῦρος, ρα, ρον, idem quod φαῦλος.

Φαυσίβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, mortalibus lucem adferens. Ex φαῦσις, & βροτὸς, *mortalis.*

Φαῦσις, εως, ἡ, q. d. lucentia, i. e. ipſa lucendi actio, lux, ſplendor. A φάω, *luceo.*

Φαύσκω, luceo. A φαύω.

Φαύω, f. αύσω, idem. A φάω.

ΦΑ'Ψ, αβὸς, ἡ, palumbes, *avis.*

ΦΑ'Ω, inuſ. luceo, ſplendeo, fulgeo, mico; (2) interficio; (3) dico. Φάε δὲ χρυσόθρονος ἠὼς, Odyſſ. 14, 502. Πεφήσεται δὲ τοῦ θεριστῆρος ξυρῷ φάλαινα, Lyc. 841.

ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, fugio; (2) timeo, metuo. Ἀλλὰ ϗ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο, Il. 11, 121. Εἴπερ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱὸν, ib. 5, 232.

ΦΕ'ΓΓΟΣ, εος, τὸ, ſplendor, lux, lumen, jubar ſeu lumen ſolis, dies.

ΦΕ'ΓΓΩ, ſplendorem præbeo, illumino; luceo. A φέγγος.

Φεγγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſplendore ſeu luce abundans, luminoſus. Ab eod.

Φειδάλφιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui farinæ parcit; (2) parcus, tenax. Ex φείδομαι, & ἄλφιτον, *farina.*

Φειδαλφίτως, *Adv.* parcendo farinæ; (2) parce, tenaciter. A φειδάλφιτος.

Φειδίτιον, φειδιτεῖον, & φιδίτιον, ου, τὸ, pl. φειδίτια, ſodalitas quædam apud Spartanos ſimul epulari ſolitorum, ſed cum parſimonia & valde frugaliter. A φείδομαι.

ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, f. φείσομαι, parco, remitto pœnam, do veniam, ignoſco; (2) parco, parce utor, ſum parcus, abſtineo, tempero. Διὰ ταῦτα ὑμῶν οὐχὶ φείσεται, εἴπερ ἐγκρατὴς γενήσεται, Dem. Phil. 4. Εἶτ' ἐγὼ σου φείσομαι; Ariſt. Ach. 316. Φεισόμεσθα γὰρ τί τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων; id. Av. 374.

Φειδομένως, *Adv.* parce, cum parſimonia. A φείδομαι.

Φειδὸς, ἡ, ὸν, parcus, tenuis. Ab eod.

Φειδὼ, όος, οῦς, ἡ, parſimonia, ipſa actio parcendi. A φείδομαι.

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, parſimonia. A φειδώ.

Φειδωλία, ας, ἡ, parſio, parſimonia, tenacitas, illiberalitas. A φειδωλός.

Φειδωλὸς, ἡ, ὸν, & φειδωλὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, parcus, tenax, abſtinens. Gl. V. φειδωλότατος, perparcus, parciſſimus, tenaciſſimus, Gl. V. A φείδομαι.

Φειδωλῶς, *Adv.* parce. A φειδωλός.

Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, parſimonia; (2) adfectus, quo adducimur ad parcendum, miſericordia. A φείδομαι.

Φέκλη, ης, ἡ, fæx, fæcula. Vox Lat.

ΦΕΛΓΥ'ΝΩ, nugor, deſipio, Heſ.

Φελλεύω, fluito more ſuberis. A φέλλος.

Φελλίνας, ου, ὁ, levis in modum ſuberis. Ab eod.

ΦΕΛΛΕΥ`Σ, έως, ὁ, locus petroſus Athenis; (2) ſalebroſus, lapidoſus quivis.

Φέλλινος, η, ον, ſuberinus. A φελλός.

Φελλόδρυς, υος, ἡ, arbor nomen habens ex ſuberis & quercus appellatione. Ex φελλὸς, & δρῦς, *quercus.*

ΦΕΛΛΟ`Σ, οῦ, ὁ, ſuber; cortex.

Φενακία, ας, ἡ, fraus. A φέναξ.

Φενάκη, ης, ἡ, coma addititia, galericulum. Ab eod.

Φενακίζω, f. ίσω, decipio, fallo, illudo, ſubſanno. Ταῦθ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων, Ariſt. Ach. 90. Αἰσχρόν ἐστιν φενακίζειν ἑαυτοὺς, Dem. Phil. 1. Οἳ ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ; Ariſt. Ran. 1038. Ab eod.

Φενακισμὸς, οῦ, ὁ, deceptio, impoſtura, illuſio, ludificatio. A φενακίζω.

Φενακιστὴς, οῦ, ὁ, impoſtor. Ab eod.

ΦΕ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, impoſtor, deriſor.

Φενόλης, ου, ὁ, penula; idem quod φαινόλης.

ΦΕ'ΝΩ, p. m. πέφονα, occido, interficio, inuſ.

Φέρασπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, clypeum ferens, clypeatus; (2) bellicoſus. Ex φέρω, & ἀσπὶς, *clypeus.*

ΦΕ'ΡΒΩ, paſco, alo, nutrio. Ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει, Pind. Ol. 134. Καί μ' ἔφερβε σὸς δόμος, πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις, Eur. Or. 863. Ἰξῷ ϗ καλάμοισιν ἀπ' ἠέρος αὐτὸν ἔφερβεν Εὔμηλος, Epigr. Παρέξω δαῖθ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην, Soph. Phil. 948. Φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν, Eur. Med. 827.

Φέρε, age, agedum, ageſis. A φέρω.

Φερέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, par & idoneus ſeu ſufficiens alicui rei, ut fidejuſſor locuples vadimonio, ſponſor fide dignus. Ex φέρω, & ἐγγύη, *ſponſio.*

Φερέδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, prandium adferens. Ex φέρω, & δεῖπνον, *prandium.*

Φερέζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitam adferens. Ex φέρω, & ζωὴ, *vita.*

Φερέκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborum tolerans & patiens. Ex φέρω, & κακὸν, *malum.*

Φερέκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructum ferens, R. ex Plut. Ex φέρω, & καρπὸς, *fructus.*

Φερέοικος, & φέροικος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferens domum; (2) *Subſt.* teſtudo, q. d. domiporta cochlea. Ex φέρω, & οἶκος, *domus.*

Φερέπολις, & φερέπτολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, urbem ferens, i. e. ſuſtinens ac ſuſtentans; (2) qui urbem cepit. Ex φέρω, & πόλις, vel πτόλις, *urbs.*

Φερεπονία, ας, ἡ, laborum tolerantia. A φερέπονος.

Φερέπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborum tolerans vel patiens. Ex φέρω, & πόνος, *labor.*

Φερέσβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferens vitam; (2) ferens, quod ad vitam degendam neceſſarium eſt. Ex φέρω, & βίος, *vita.*

Φερεσακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcutifer, ſcutum ferens; (2) bellicoſus. Ex φέρω, & σάκος, *ſcutum.*

Φερετρεύω, circumfero in pompa, tranſveho in pompa. A φέρετρον.

Φερέτριος, ου, ὁ, feretrius. Epith. Jovis.

Φέρετρον, ου, τὸ, feretrum, capulum; (2) lectica. A φέρω.

Φέριστος, ου, ὁ, optimus. *Superl.* a φέρω.

Φερνὴ, ῆς, ἡ, dos, quam ſponſo adfert & dat merito. Ab eod.

Φερνίζω, f. ίσω, doto. Φερνῇ φερνιεῖ αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα, Exod. 22, 16. A φερνή.

Φερσεφόνη, ης, ἡ, Proſerpina.

Φέρτατος, άτη, ατον, validiſſimus, robuſtiſſimus, præſtantiſſimus, utiliſſimus. A φέρω.

Φέρτερος, έρα, ερον, validior, robuſtior, potentior, præſtantior, melior, utilior. *Compar.* Ab eod.

Φέρω, fero, tolero, porto, Gl. V. οἴσω, feram, Gl. V. f. 1. οἴσειν, eſſe laturus, Ph. Inf. f. 1. ἤνεγκα, tuli, attuli, Gl. V. ἤνεγκεν, tulit, attulit, Phil. a. 1. & 2. ἐνεγκὼν, qui tulit, part. a. 2. ἐνεγκοῦσα, patria, Gl. V. part. fœm. a. 2. ἐνήνοχα, p. Φέρειν ὀργὰς, concitare, Plut. εὐδοξίαν τινὶ, Ariſt. βαρέως τι, Xen. χαλεπῶς, Dem. τὰς ἀρχὰς, eligere, id. ψῆφος περί τινος, id. χάριν τινὶ, conferre, Hom. Τὸ μὴ πυθέσθαι τοῦ 'στιν, αἰσχύνην φέρει, Soph. Trach. 66. Οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω, non venit in mentem, id. El. 1362. Ἔξω φέρεσθαι τῶν καιρῶν, aberrare, Iſocr. Εὖ, καλῶς, κακῶς φέρεσθαι ἐν πράγματι, ſuccedere, Thuc.

Φερώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ferens nomen ſuum, i. e. veritatem nominis ſui, cui vere convenit nomen, quod habet; (2) qui alterius nomen fert. Ex φέρω, & ὄνομα, *nomen.*

Φερωνύμως, *Adv.* nomine rei vere reſpondente, nomine rei congruo. A φερώνυμος.

ΦΕΥ῀, heu, va, ha! Ph.

ΦΕΥ'ΓΩ, f. φεύξομαι, fugio, fugam capio, do me in fugam; (2) effugio, evado; (3) refugio, vito, declino, averſor; (4) fugio patriam, exſulo, verto ſolum; (5) reus ſum, accuſor. Φεύγειν γραφὴν ὕβρεως, accuſari, Æſchin. δικαστήριον, declinare, Plat. τὴν ἐλπίδα, rejicere, Plut. τὴν πατρίδα, exulare, id. δίκην περὶ τοῦ κριτοῦ, defendere, Dem. κοινωνεῖν τινι, vitare, Plato. Τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας ἔφευγον, Ariſt. Plut. 775. Πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος, Eur. Med. 561. Ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φεύξομαι χθόνα, ibid. 604. Φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας, accuſaberis, Ariſt. Eq. 440. Δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι, Soph. Phil. 1036.

Φεύγυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aquam fugit. Ex φεύγω, & ὕδωρ, *aqua.*

Φεύζω, f. ξω, clamo φεῦ. A φεῦ.

Φευκτέος, έα, έον, fugiendus. A φεύγω.

Φευκτικὸς, ἡ, ὸν, fugax. A φευκτός.

Φευκτὸς, ἡ, ὸν, qui effugi ſeu vitari poteſt; vitabilis, evitabilis; (2) fugiendus, vitandus, deteſtabilis. A φεύγω.

Φεύξιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, a quo fugiendum eſt; (2) qui effugi ſeu vitari poteſt; (3) ad quem confugitur, ad quem confugere licet. A φεῦξις.

Φεῦξις, εως, ἡ, fuga. A φεύγω.

ΦΕ'ΨΑΛΟΣ, ου, ὁ, ſcintilla, vel ſcintilla parva

Φεψαλόω, ῶ, in ſcintillas converto, comburo. A φέψαλος.

ΦΕ'ΩΣ, ω, ὁ, pheos, *planta.*

Φηγίνεος, έα, εον, *contr.* φηγινοῦς, ῆ, οῦν, idem quod ſequens φήγινος.

Φήγινος, ίνη, ινον, faginus, fagineus. A φηγό

ΦΗΓΟ`Σ, οῦ, ἡ, fagus; æſculus, Gl. V.

Φηγὼν, ῶνος, ὁ, æſculetum, Gl. V. A φηγό

Φηλέω, ῶ, f. ήσω, impono, decipio. A φηλο

Φήληξ, ηκος, ὁ, impoſtor; (2) groſſus ſiv ficus nondum matura, etſi maturitati ſpeciem præ ſe ferat. Ab eod.

Φηλήτης, ου, ὁ, impoſtor, deceptor. A φηλέ

ΦΗ῀ΛΟΣ, ου, ὁ, impoſtor, fallax.

Φηλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod φηλέω. Λώβαι ϗ κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον, Lyc. 78

Φήμη, ης, ἡ, fama, rumor, celebritas, opinio & exiſtimatio concepta de aliquo (2) omen, prædictio. A φημί.

Φημὶ, f. ήσω, aio, dico, adfirmo. Φήσ μὲν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς, Ariſt. Av. 40 A φάω, *dico.*

Φημίζω, f. ίσω, Dor. ίξω, dico, divulg Ἥν τινα (φήμην) πολλοὶ λαοὶ φημίζου Heſiod. Ἔργ. 762. Σπιλὰς δ' ἐκείνη σ φερώνυμος τύχης φημισθήσεται, Lyc. 108 Τοὔνεκά μιν ϗ κριοῦ ἐφημίξαντο μέτωπ Dionyſ. Περ. 90. A φῆμις.

Φῆμις, ιως, ἡ, ſermo, verbum, rumor, fama; (2) omen. A φημί.

Φημισμὸς, ȣ, ὁ, fama, rumor. A φημίζω,

ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, oſſifraga, avis major, quam aquila.

Φὴρ φηρὸς, ὁ, fera; (2) centaurus. Pro θὴρ.

ΦΗ'ΡΕΑ, ων, τὰ, nervorum tumores & tenſiones.

Φηρομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſaniens in feras, qui inſano ferarum amore tenetur. Ex φὴρ, & μαίνομαι, *furo*.

ΦΗ'ΤΡΗ, ης, ἡ, tribus.

ΦΘΑ'ΝΩ, f. άσω, prævenio, anteverto, occupo, attingo, occurro. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ', Ariſt. Plut. 484. Ὀργῇ ϗ προπετείᾳ φθάσαι τὸν λογισμὸν ἁμαρτὼν ἔφησε, Dem. Φθάνω προφεύγων, Æſchin. Ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ, 1 Theſſ. 2, 16. Ἄχρι γὰρ ϗ ὑμῶν ἐφθάσαμεν, 2 Cor. 10, 14.

Φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio, corruptela. A φθείρω.

Φθαρτικὸς, ἡ, ὸν, q. d. corruptorius, corruptivus, corrumpendi vim habens; (2) exitialis, lethalis. Ab eod.

Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, q. d. corruptibilis, corruptioni aut interitui obnoxius, mortalis; (2) corruptus, Gl. V. Ab eod.

ΦΘΕ'ΓΓΟΜΑΙ, f. ξομαι, vocem ſeu ſonum emitto, ſonum edo. Gl. V. loquor, exprimo. Ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, 2 Pet. 2, 16. Οὐ γὰρ τοὺσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους, Eur. Med. 1310. Ὅτε τὸ δεύτερον ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετο, Ariſt. Conc. 391.

Φθέγμα, ατος, τὸ, loquentis vox; (2) quævis vox; (3) ſonus. A φθέγγομαι.

Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, pediculus; (2) fructus piceæ; (3) nomen piſcis, quem Gaza *pediculum* vocat. A φθείρω.

Φθειρίασις, εως, ἡ, pediculatio, Gl. V. A ſeq.

Φθειριάω, ῶ, f. άσω, pediculis ſcateo, pediculari morbo laboro; φθειριῶν, pediculoſus, Gl. V. A φθείρ.

Φθειριάζω, f. άσω, idem, vermibus ſcateo. Ab eod.

Φθειρίζω, & φθειρίζομαι, pediculos venor, vel quæro. Ab eod.

Φθειρικὸς, ἡ, ὸν, pedicularis. A φθείρ.

Φθειροποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pediculos producens. Ex φθεὶρ, & ποιέω, *facio*.

Φθειροτρωγέω, ῶ, pediculos edo. Ex φθεὶρ, & τρώγω, *edo*.

Φθειροφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pediculorum eſor. Ex φθεὶρ, & φάγος, *vorax*.

Φθειροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, piceæ ſpecies, quæ minimos fert nucleos. Ex φθεὶρ, & φέρω.

Φθείρω, f. ερῶ, corrumpo, vitio, violo, ſtupro, interimo, interficio; φθείρομαι, pereo, Gl. V. φθαρῆναι, convelli, Gl. V. a. 2. paſſ. φθαρὲν, corruptum, Ph. a. 2. part. paſſ. ἐφθαρμένος, corruptus, perf. Οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους φθείροις ἄν, Soph. Aj. 1360. Κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος, Eur. Ph. 382. Πρόῤῥιζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος, Soph. El. 767. A φθέω.

Φθειρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aptus ad procreandos pediculos; (2) pediculis ſcatens, pediculoſus. A φθεὶρ, *pediculus*.

ΦΘΕ'Ω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo. Πρὶν γάρ κεν ϗ νὺξ φθεῖτ' ἄμβροτος, Odyſſ. 11, 329.

Φθίνα, ης, ἡ, rubigo. A φθίω.

Φθινὰς, άδος, ἡ, decreſcens; (2) tabifieus. Ab eod.

Φθίνασμα, ατος, τὸ, tabes, phthiſis. Ab eod.

Φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, qui eſt auctumni ad finem vergentis, brumalis. A φθινόπωρον.

Φθινόπωρον, ȣ, τὸ, ſeneſcens auctumnus & in hiemem vergens; autumnus. Ex φθίνω, & ὀπώρα, *auctumnus*.

Φθινύθω, perdo, profligo; (2) corrumpo, conſumo; (3) contabeſco, maceror, pereo. Οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες, Odyſſ. 14, 95. Λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν, Il. 6, 327. A φθίνω.

Φθίνω, corrumpor, conſumor, pereo, deficio, tabeſco. Εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, Soph. Aj. 405. ἐξ αὐτοῦ, id. Trach. 690. Ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος, Il. 14, 87. A φθίω.

Φθινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui jam phthiſi correptus eſt, vel, qui ad phthiſin natura proclivis eſt; (2) tabidus, qui tabe conficitur. A φθίνω.

Φθισήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, homines perdens, hominibus exitioſus. Ex φθίω, & ἀνὴρ, *vir*.

Φθισιάω, ῶ, tabe laboro, tabe conſumor, Ariſtot. A φθίσις.

Φθισίβροτος, & φθισίμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hominum interemptor; (2) lethalis. Ex φθίω, & βροτὸς, *mortalis*.

Φθισικὸς, ἡ, ὸν, qui laborat tabe, pulmonarius; (2) tabificus. A φθίσις.

Φθίσις, εως, ἡ, corruptio, extenuatio, conſumptio, decrementum, tabes, præſertim pulmonis, phthiſis. A φθίω.

Φθιτὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis, corruptioni ſeu interitui obnoxius; (2) mortalis; (3) mortuus. Ab eod.

Φθίω, f. ίσω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo, macero, tabefacio; (2) conſumor, deficio, tabeſco; & φθίομαι, corrumpor, perdor, pereo, morior. Φθίσει σε τὸ σὸν μένος, Il. 6, 407. Ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες αὐτὸν, Odyſſ. 16, 369. Τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοὶ, ib. 20, 67. Ἢ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες; Il. 11, 820. A φθέω.

Φθογγὴ, ῆς, ἡ, ſonus, vox. A φθέγγομαι.

Φθόγγος, ȣ, ὁ, ſonus, vox. Ab eod.

Φθόη, ης, ἡ, tabes. A φθίω.

Φθονερία, ας, ἡ, invidia, invidentia, i. e. habitus invidiæ a natura inſitus. A φθονερός.

Φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, invidus, invidioſus, qui invidiæ morbo laborat. A φθόνος.

Φθονερῶς, *Adv.* invide, invidioſe. A φθονερός.

Φθονέω, ῶ, f. ήσω, invideo; (2) nego, denego, concedere nolo. Τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ, Eur. Hec. 240. Μὴ φθόνει φράσαι, id. Med. 63. Ὧν ἐγώ σοι οὐ φθονήσω, Xen. Cyr. 8, 31. Ab eod.

Φθόνος, ȣ, ὁ, invidia, invidentia, livor; (2) reprehenſio. A φθονέω.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, calamitas, corruptela, lues, peſtis, Philox. ſtuprum, Philox. compreſſio, Gl. V. A φθείρω.

Φθορεὺς, έως, ὁ, corruptor, vitiator. A φθορὰ, vel φθορός.

Φθόριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corrumpendi ſeu perdendi & extinguendi vim habens. Ab eod.

Φθοροποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corruptionem ſeu interitum, aut perniciem efficiens, pernicioſus, peſtifer, exitialis. Ex φθορὰ, & ποιέω, *facio*.

Φθόρος, ȣ, ὁ, internecio, ſtrages, peſtis. A φθείρω.

Φι, vel φιν, *Syllaba paragogica*, quam poëtæ dativis ſingularibus & pluralibus addunt.

Φιαλέω, ῶ, phiala libo, ſacrifico. Ὅπως ἔργῳ φιαλοῦμεν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς, Ariſt. Pace, 431. A ſeq.

ΦΙΑ'ΛΗ, ης, ἡ, phiala, poculum, patera.

Φιαληφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, phialam geſtans & thenſam ducens. Ex φιάλη, & φέρω, *fero*.

Φιαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, phialæ formam habens. Gl. V. φιαλοειδὲς, baciola. Ex φιάλη, & εἶδος, *ſpecies*.

Φιαλὶς, ίδος, ἡ, parva phiala. A φιάλη.

Φιλαγαθία, ας, ἡ, amor bonorum. A φιλάγαθος.

Φιλάγαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amator probitatis, bonitatis ſtudioſus, amans bonorum; benignus, Gl. V. Ex φίλος, & ἀγαθὸς, *bonus*.

Φιλαγάθως, *Adv.* bonos amando, ex amore bonitatis. A φιλάγαθος.

Φιλαγέννητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ingenito ſive non genito favet, cui placet τὸ ἀγέννητον. Ex φίλος, & ἀγέννητος, *ingenitus*.

Φίλαγρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ruris amans. Ex φίλος, & ἀγρὸς, ȣ, *ager*.

Φιλάγρυπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vigiliarum amans, vigilantiæ ſtudioſus. Ex φίλος, & ἄγρυπνος, *inſomnis*.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna caritas. A φιλάδελφος.

Φιλάδελφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fratris ſeu fratrum amans; (2) carus fratri, Gl. V. Ex φίλος, & ἀδελφὸς, *frater*.

Φιλαδέλφως, fraterne, Gl. V. A præc.

Φιλαθλητὴς, ȣ, ὁ, certaminum ſtudioſus. Ex φίλος, & ἀθλητὴς, *certator*.

Φιλαίματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguinarius, Gl. V. Ex φίλος, & αἷμα, *ſanguis*.

Φιλαίτιος, ίȣ, ὁ ϗ ἡ, querulus; (2) contentioſus, litigioſus. Ex φίλος, & αἰτία, *cauſſa*.

Φιλαιτίως, *Adv.* culpandi ſtudio. A φιλαίτιος.

Φιλακόλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui amat intemperantiam, luxuriam, ſeu laſciviam. Ex φίλος, & ἀκόλαστος, *intemperans*.

Φιλάκρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, meri cupidus. Ex φίλος, & ἄκρατος, *merum*.

Φιλοκροάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, audiendi cupidus, qui acroamatis delectatur. Ex φίλος, & ἀκρόαμα, quod vide.

Φιλαλέξανδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Alexandri amicus vel ſtudioſus. Ex φίλος, & Ἀλέξανδρος, *Alexander*.

Φιλαλήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, veri ſeu veritatis amator vel amatrix. Ex φίλος, & ἀληθὴς, *verus*.

Φιλαλήθως, *Adv.* veritatis amore vel ſtudio. A φιλαλήθης.

Φιλαλλία, ας, ἡ, mutuus amor. A φιλάλληλος.

Φιλάλληλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutuo amore flagrans. Ex φίλος, & ἀλλήλων, quod vide.

Φιλαλλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amans alienigenarum. Ex φίλος, & ἀλλογενὴς, *alienigena*.

Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amans peccata, avidus peccandi, R. Ex φίλος, & ἁμαρτάνω, *pecco*.

Φιλαναγνώστης, ȣ, ὁ, cupidus ſeu ſtudioſus legendi. Ex φίλος, & ἀναγνώστης, *lector*.

Φιλαναλωτὴς, ȣ, ὁ, ſumptuoſus, Gl. V. Ex φίλος, & ἀναλωτὴς, *conſumptor*.

Φιλανάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. qui ſumptus facere amat, qui libenter ſumptus facit. Ex φίλος, & ἀνάλωτος, *qui non conſumitur*.

Φιλανδρία, ας, ἡ, amor mariti. A φίλανδρος.

Φίλανδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans viri, viroſus. Ex φίλος, & ἀνὴρ, *vir*.

Φιλανθρακεὺς, έος, ὁ, amans carbonarium, carus carbonario. Ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα; Ariſt. Ach. 340. A φίλος, & ἀνθρακεὺς, *carbonarius*.

Φιλανθρώπευμα, ατος, τὸ, liberale facinus & benignitatis plenum. A φιλανθρωπεύομαι.

Φιλανθρωπεύομαι, f. εύσομαι, humanus ſum, humanum me præbeo. Ταῦτα ἡμᾶς ἡ τύχη τὰ μεγάλα φιλανθρωπεύεται, Heliod. Φιλανθρωπευόμενος πρὸς αὐτȣ̃ς, Dem. A φιλάνθρωπος.

Φιλανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ſum humanus; (2) humaniter tracto. Τȣ̀ς δὲ προσδεχομένȣς ἐφιλανθρώπει, Polyb. Ab eod.

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, clementia, indulgentia, Ph. Ab eod.

Φιλανθρώπινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humanus. Ab eod.

Φιλανθρωπίνως, *Adv.* humaniter. A φιλανθρώπινος.

Φιλάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans ſeu ſtudioſus hominum. Ph. humanus, clemens. Ex φίλος, & ἄνθρωπος, *homo.*

Φιλανθρώπως, *Adv.* humaniter. A φιλάνθρωπος.

Φιλαοιδὸς, ȣ̃, ὁ, amator cantorum ſeu poëtarum; (2) amator cantus. Ex φίλος, & ἀοιδὸς, *cantor.*

Φιλαπεχθημόνως, *Adv.* eorum more, qui libenter inimicitias ſuſcipiunt, aut ſuſceptas exercent. A φιλαπεχθήμων.

Φιλαπεχθημοσύνη, ης, ἡ, improbitas in omnium odia incurrens; (2) inimicitia. Ab eod.

Φιλαπεχθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inimicitiarum amans. Ex φίλος, & ἀπεχθάνομαι, *inviſus ſum.*

Φιλαπεχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex φίλος, ἀπὸ, & ἔχθος, *inimicitia.*

Φιλαπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, ſimplicitatis & ſinceritatis amans. Ex φίλος, & ἁπλοϊκὸς, *ſimplex.*

Φιλάπλȣς, ȣ, ὁ, incautus, Gl. V. ſimplicitatis amans. Ex φίλος, & ἁπλȣ̃ς, *ſimplex.*

Φιλαργυρέω, ῶ, f. ήσω, pecuniæ avidus ſum. A φιλάργυρος.

Φιλαργυρία, ας, ἡ, argenti amor, pecuniæ cupiditas, avaritia. Ab eod.

Φιλάργυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans argenti, pecuniæ ſtudioſus, cupidus, avarus. Ex φίλος, & ἄργυρος, *argentum.*

Φιλάρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, virtutis ſtudioſus. Ex φίλος, & ἀρετὴ, *virtus.*

Φιλάρχαιος, vel φιλαρχαῖος, ȣ, ὁ, antiquitatis amator, antiquarius, Gl. V. Ex φίλος, & ἀρχαῖος, *antiquus.*

Φιλαρχέω, ῶ, f. ήσω, imperii ſeu dominationis cupidus ſum. A φίλαρχος.

Φιλαρχία, ας, ἡ, imperii ſeu imperandi cupiditas; ambitus, Gl. V. Ex φίλος, & ἀρχὴ, *imperium.*

Φίλαρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperii ſeu imperandi cupidus. Gl. V. ambitioſus. Ex φίλος, & ἀρχὴ, *principatus.*

Φιλαυτέω, ῶ, f. ήσω, me ipſum amo. A φίλαυτος.

Φιλαυτία, ας, ἡ, amor ſui ipſius, nimius ſui amor. Ab eod.

Φίλαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſibi carus, ſui diligens, qui nimis ſibi placet. Ex φίλος, & αὐτὸς, *ipſe.*

Φιλέγγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſionibus ſeu fidejuſſionibus gaudet. Ex φίλος, & ἐγγύη, *ſponſio.*

Φιλεγκλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amator querelarum, querulus; (2) quadruplator, criminator. Ex φίλος, & ἔγκλημα, *querela.*

Φιλειδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſciendi ſeu cognoſcendi cupidus, cognitionis ſeu ſcientiæ cupidus. Ex φίλος, & εἰδέναι, *noſſe.*

Φιλέκδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, [qui peregrinandi ſtudio & cupiditate tenetur. Ex φίλος, & ἔκδημος, *peregrinus.*

Φιλελεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, miſericordiam amans, ſumme miſericors. Ex φίλος, & ἐλεήμων, *miſericors.*

Φιλέλεος, ȣ, ὁ, idem. Ex φίλος, & ἔλεος, *miſericordia.*

Φιλελεύθερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, libertatis amans. Ex φίλος, & ἐλεύθερος, *liber.*

Φιλέλλην, ηνος, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſus vel amicus Græcorum, Græcarum litterarum ſtudioſus. Ex φίλος, & Ἕλλην, *Græcus.*

Φιλέορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui amat feſta ſeu dies feſtos. Ex φίλος, & ἑορτὴ, *feſtum.*

Φιλεπιτιμητὴς, ȣ̃, ὁ, qui libenter objurgat & increpat, ad reprehendendum pronus. Ex φίλος, & ἐπιτιμητὴς, *reprehenſor.*

Φιλεραστὴς, ȣ̃, ὁ, qui diligit amatorem ſeu amatores. Ex φίλος, & ἐραστὴς, *amator.*

Φιλεργέω, ῶ, f. ήσω, ſedulus ſum, labores amo. A φίλεργος.

Φιλεργία, ας, ἡ, ſedulitas, agendi ſeu operandi ſtudium. Ab eod.

Φιλεργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, operis amans, operi deditus, ſedulus. Gl. V. φίλεργος, gnavus, navus. Ex φίλος, & ἔργον, *opus.*

Φιλέρημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolivagus, Gl. V. Ex φίλος, & ἔρημος, *ſolitudo.*

Φίλερις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, contentionum amans, jurgioſus. Gl. V. pertinax. Ex φίλος, & ἔρις, *contentio.*

Φιλεριστέω, ῶ, contentiones amo. A φιλέριστος.

Φιλέριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contentionis ſtudioſus. Gl. V. pertinax. Ex φίλος, & ἐριστὴς, *rixator.*

Φίλερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, amoris ſtudioſus, qui amorem colit eique dat operam, R. Ex φίλος, & ἔρως, *amor.*

Φιλέταιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſodalium ſeu amicorum ſtudioſus. Ex φίλος, & ἑταῖρος, *ſodalis.*

Φιλευλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, religionis amans, religioſus. Ex φίλος, & εὐλαβὴς, *religioſus.*

Φιλεχθρέω, ῶ, f. ήσω, inimicitias exerceo. A φίλεχθρος.

Φίλεχθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inimicitiarum amans. Ex φίλος, & ἐχθρὸς, *inimicus.*

Φιλέω, ῶ, f. ήσω, amicus ſum, amo, diligo, amice tracto, amicitiæ officiis proſequor; (2) oſculor, ſuavior; (3) ſoleo, Gl. V. φιλεῖ, amat, adamat, ſolet, Gl. V. Τȣ̀ς δὲ σώφρονας θεοὶ φιλȣ̃σι, Soph. Aj. 133. Ἐκ καρδίας φιλεῖν, Luc. Φιλεῖς δὲ δρᾶσ' αὐτὸ σφόδρα, Ariſt. Plut. 644. Φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρως τρέπεσθαι, id. Nub. 810. Ἐφίληθεν ἐκ Διὸς, Il. 2, 668. A φίλος.

Φίλη, ης, ἡ, amica. A φίλος.

Φιληδέω, ῶ, f. ήσω, delector, capio voluptatem, & q. d. amo ſuavitatem. Φιληδεῖν τινι, Athen. A φιληδής.

Φιληδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuavitatis amans. Ex φίλος, & ἡδὺς, *ſuavis.*

Φιληδονέω, ῶ, f. ήσω, voluptatibus delector, voluptatibus indulgeo. A φιλήδονος.

Φιληδονία, ας, ἡ, amor voluptatis, Longin. 44. Ab eod.

Φιλήδονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, voluptatum amans, voluptarius, voluptati deditus. Gl. V. voluptuoſus. Ph. obſcænus. Ex φίλος, & ἡδονὴ, *voluptas.*

Φιληκοέω, ῶ, auditionis ſtudio teneor, Polyb. A φι[illegible]

Φιληκο[illegible] ἡ, audiendi cupiditas ſeu ſtudium [illegible] eod.

Φιλήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, audiendi cupidus, libenter audit. Gl. V. attentus. Ex φίλος & ἀκȣ́ω, *audio.*

Φιληκόως, attente, Gl. V. A præc.

Φίλημα, ατος, τὸ, oſculum, ſuavium, baſium. A φιλέω.

Φίλημι, amo. Ὡς ȣ̓κ ἔστ' ἐμὲ ϗ σὲ φιλήμεναι, Il. 22, 265. Ab eod.

Φιλήμων, ονος, ὁ, Philemon. Nomen viri *Deoſculans.*

Φιλήρετμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, remorum, i. e. nauticæ, ſtudioſus. Ex φίλος, & ἐρετμὸς, *remus.*

Φίλησις, εως, ἡ, amatio, dilectio. A φιλέω

Φιλητέος, amandus. A φιλέω.

Φιλητεύω, oſculor. A φιλητός.

Φιλητὴς, ȣ̃, ὁ, amator; baſiator, Gl. V. φιλέω.

Φιλήτης, ȣ, ὁ, fur, latro, al. φηλήτης.

Φιλητικὸς, ὴ, ὸν, ad amandum propenſus (2) libenter oſculans. A φιλητός.

Φιλητὸς, ὴ, ὸν, amabilis, amore dignus. φιλέω.

Φιλία, ας, ἡ, amor, caritas, amicitia. φίλος.

Φιλιάζω, ineo amicitiam, fio amicus. Φιλιάζειν φίλοις ϗ ἀδελφοῖς, 1 Eſdræ 3, Πᾶς φίλος ἐρεῖ, Ἐφιλίασα αὐτῷ κἀγὼ, Eccleſiaſtic. 37, 1. A φιλία.

Φιλιατρέω, ῶ, medicinæ ſtudioſus ſum Dioſc. A φιλίατρος.

Φιλίατρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medicinæ ſtudioſus Ex φίλος, & ἰατρὸς, *medicus.*

Φιλικὸς, ὴ, ὸν, amicitiæ conveniens, amabilis, ad amandum propenſus; amatorius Gl. V. A φίλος.

Φιλικῶς, *Adv.* amanter, amatorie, Gl. V amice. A φιλικός.

Φίλιος, ία, ιον, & φίλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui amicorum ſeu fœderatorum, qui in amicitia eſt, fœderatus, amicus, carus, dilectus, pacatus. Etiam Jovis epith. amicitiæ præſes. A φίλος.

Φίλιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equorum amans ſeu ſtudioſus, qui agitandis delectatur equis (2) bellicoſus; (3) Philippus, Nomen viri. Ex φίλος, & ἵππος, *equus.*

Φιλιστορέω, ῶ, cognoſcendarum rerum cupidus ſum, hiſtoriæ ſtudeo, Strabo. Ex φίλος, & ἱστορέω, *ſciſcitor, noſcito.*

Φιλίως, *Adv.* ut decet eos, qui ſunt in amicitia, more fœderatorum, amice, amanter. A φίλιος.

ΦΙΛΛΥΡΕ'Α, ας, ἡ, arbor liguſtro ſimilis.

Φιλοβάρβαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, barbaros aman (2) barbariem amans & oſor eleganti Ex φίλος, & βάρβαρος, *barbarus.*

Φιλοβασιλεὺς, έως, ὁ, regis amans. Ex φίλος, & βασιλεὺς, *rex.*

Φιλοβασίλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, regiæ poteſtatis amans, R. Ex iiſd.

Φιλόβιβλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſus librorum qui libros amat. Ex φίλος, & βίβλος *liber.*

Φιλόβοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, amans uvas. Ex φίλος, & βότρυς, *uva.*

Φιλόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuptias amans, Ex φίλος, & γάμος, *nuptiæ.*

Φιλογελοιαστὴς, ȣ̃, ὁ, qui jocatores amat. φίλος, & γελοιαστὴς, *jocator.*

Φιλογέλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui jocos & face amat. A φιλόγελως.

Φιλόγελως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, riſus amans, libenter ridet. Ex φίλος, & γέλως, *ſus.*

Φιλογενναῖος, ȣ, ὁ, gravitatis ſtudioſus, vis, conſtans, R. Ex φίλος, & γενναῖος *generoſus.*

Φιλογεωρ

ιλογεωργέω, ῶ, agriculturæ ſtudioſus ſum. A φιλογέωργος.

ιλογέωργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, agricolarum ſeu agriculturæ ſtudioſus. Ex φίλος, & γεωργὸς, *agricola*.

ιλόγλυκυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui dulcia amat; (2) qui dulci vino gaudet. Ex φίλος, & γλυκὺς, *dulcis*.

ιλόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans fœtum, ſeu amans liberorum. Ex φίλος, & γόνος, *fœtus*.

ιλογραμματέω, ῶ, litteras amo, Plut. A φιλογράμματος.

ιλογράμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans litteras, litterarum ſtudioſus. Ex φίλος, & γράμμα, *littera*.

ιλογραφέω, ῶ, pingendi ſtudio teneor, R. Ex φίλος, & γραφὴ, *pictura*.

ιλογυμναςέω, ῶ, f. ήσω, amo exercitationem, exercitationis cupidus ſum, Plato. Ex φίλος, & γυμναςὴς, *palæſtræ magiſter*.

ιλογύναιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mulierum amans, mulieroſus. Ex φίλος, & γυνὴ, *mulier*.

ιλογύναιξ, αικος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ιλογύνης, ȣ, ὁ, mulieroſus, mulieratus, Gl. V. Ex φίλος, & γυνὴ, *mulier*.

ιλόγυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ιλοδάκρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, lacrimarum amans, i. e. qui libenter lacrimatur, proclivis ad lacrimas. Ex φίλος, & δάκρυον, vel δάκρυ, *lacrima*.

ιλοδειπνιςὴς, ȣ, ὁ, qui libenter cœna alios excipit. Ex φίλος, & δειπνίζω, *cœna excipio*.

ιλόδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœnarum ſeu conviviorum amans; (2) qui libens convivatur. Ex φίλος, & δεῖπνον, *cœna*.

ιλοδέμνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans cubilis. Ex φίλος, & δέμνιον, *cubile*.

ιλοδέσποινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domini amans. Ex φίλος, & δέσποινα, *domina*.

ιλοδέσποτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domini ſeu dominii amans, i. e. qui alterius in ſe dominium libens patitur. Ex φίλος, & δεσπότης, *dominus*.

ιλόδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans populi. Ex φίλος, & δῆμος, *populus*.

ιλοδημοτικὸς, ὴ, ὸν, popularium amans, popularis ſtatus amans. Ex φίλος, & δημοτικὸς, *popularis*.

ιλοδημώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod φιλόδημος, unde etiam formatur.

ιλοδίκαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juſti amans. Ex φίλος, & δίκαιος, *juſtus*.

ιλοδικέω, ῶ, f. ήσω, libenter in litibus verſor, lites amo, Thucyd. A φιλόδικος.

ιλόδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, litium amans, litigioſus. Ex φίλος, & δίκη, *lis*, *jus*.

ιλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, gloriæ ſum cupidus; (2) gloriæ ſervio. A φιλόδοξος.

ιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ cupiditas, ambitio. Ab eod.

ιλόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui opinionem ſeu opiniones ſectatur; (2) qui bona opinibilia ſectatur; (3) gloriæ cupidus, ambitioſus. Ex φίλος, & δόξα, *gloria*, *opinio*.

ιλοδόξως, *Adv.* cum gloriæ cupiditate, ambitioſe. A φιλόδοξος.

ιλόδουλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſervorum amans. Gl. V. amator ſervorum. Ex φίλος, & δοῦλος, *ſervus*.

ιλόδυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fletus amans, lugubris, lamentabilis, R. Ex φίλος, & ὀδυρτὸς, *lamentis dignus*.

ιλόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui donare amat, munificus, liberalis. Ex φίλος, & δῶρον, *donum*.

ιλοζητητὴς, ȣ, ὁ, indagator, diſcendi cupidus, qui diſcendi cauſſa ſemper interrogat. Ex φίλος, & ζητητὴς, *interrogator*.

Φιλοζωέω, ῶ, f. ήσω, vitæ cupidus ſum, vitæ parco. A φιλόζωος.

Φιλοζωία, ας, ἡ, vitæ amor. Ab eod.

Φιλόζωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans ſeu cupidus vitæ; (2) animantis ſeu animantium amans, vel ſtudioſus. Ex φίλος, & ζωὴ, *vita*, vel ζῶον, *animal*.

Φιλοθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſpectaculorum amans, ſpectandi cupidus; (2) viſendarum rerum cupidus. Ex φίλος, & θέαμα, *ſpectaculum*, vel θεάμων, *ſpectator*.

Φιλοθεΐα, ας, ἡ, amor Dei. Ab eod.

Φιλόθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dei amans, pius. At *Paſſive*, qui a Deo amatur, Deo placens & gratus. Ex φίλος, & Θεὸς, *Deus*.

Φιλόθερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, calidorum ſeu caloris amans. Ex φίλος, & θερμὸς, *calidus*.

Φιλοθέωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpectaculorum amans, qui ſpectaculis gaudet; (2) viſendarum rerum cupidus. Ex φίλος, & θεωρὸς, *ſpectator*.

Φιλοθηρεία, ας, ἡ, amor venationis, ſtudium venandi. A φιλόθηρος.

Φιλοθηρέω, ῶ, f. ήσω, venationis ſtudioſus ſum, venatione delector. Ab eod.

Φιλόθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venationis amator, venandi ſtudioſus. Ex φίλος, & θήρα, *venatio*.

Φιλοθρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amans luctus, R. Ex φίλος, & θρῆνος, *luctus*.

Φιλόθρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans luctus. Ex φίλος, & θρῆνος, *luctus*.

Φιλοθύτης, ȣ, ὁ, rei divinæ faciendæ ſtudioſus, qui ſtudioſe ſacrificat. Ex φίλος, & θύτης, *ſacrificator*.

Φιλοίκειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amator neceſſariorum ſeu propinquorum. Ex φίλος, & οἰκεῖος, *domeſticus*.

Φιλοικοδόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ædificare amat, cupidus ædificandi. Ex φίλος, & οἰκοδομὴ, *ædificatio*.

Φιλοικτίρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui libenter commiſeratur, pronus ad miſericordiam. Ex φίλος, & οἰκτίρμων, *miſericors*.

Φίλοικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, miſericors; q. d. amator commiſerationis. Ex φίλος, & οἶκτος, *commiſeratio*.

Φιλοινία, ας, ἡ, amor vini, vinoſitas, bibacitas. A φίλοινος.

Φίλοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vini amans ſeu cupidus. Gl. V. vinoſus. Ex φίλος, & οἶνος, *vinum*.

Φιλοΐςωρ, ορος, ὁ, cupidus ſciendi. Ex φίλος, & ἴςωρ, *ſciens*.

Φιλοίφης, ȣ, libidinoſus. Voc. φιλοῖφα. Ex φίλος, & οἰφέω, *coëo*.

Φιλόκαινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novitatis amator vel ſtudioſus. Ex φίλος, & καινὸς, *novus*.

Φιλοκακȣ́ργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, doloſus, fraudulentus, Suic. Ex φίλος, & κακȣ̃ργος, *mala operans*.

Φιλοκακȣ́ργως, *Adv.* doloſe, fraudulenter, Suic. A φιλοκακȣ́ργος.

Φιλοκαλέω, ῶ, pulchritudinem amo, honeſtatis aut rerum honeſtarum ſum ſtudioſus. Gl. V. φιλοκαλῶ, polio, mundo, verro. Μάλιςα δ' πάντων περὶ παιδοτροφίαν φιλοκαλȣ̃μεν, ϗ τὸ φυλάττειν τȣ̀ς νόμȣς, Joſeph. A φιλόκαλος.

Φιλοκαλία, ας, ἡ, ſtudium pulchritudinis; elegantia; ſtudium honeſtatis ſive rerum honeſtarum. Ab eod.

Φιλόκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchritudinis ſtudioſus; (2) honeſtatis ſeu rerum honeſtarum ſtudioſus; (3) ſtudio[illegible] elegantiæ vel munditiæ, lautitiæ ſtu[illegible] Gl. V. mundus, politus, elegans. Ex φίλος, & καλὸς, *pulcher*.

Φιλοκάλως, *Adv.* culte, ornate. A φιλόκαλος.

Φιλοκάματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans laboris, R. Ex φίλος, & κάματος, *labor*.

Φιλόκαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. R.

Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, amor lucri; (2) avaritia. A φιλοκερδὴς.

Φιλοκερδέω, ῶ, lucrum amo, avarus ſum. Ἴσως δ' ϗ πρὸς τὸ φιλοκερδεῖν ȣ̓κ ἀφυεῖς ὄντες, Xen. Cyr. 1, 24. A ſeq.

Φιλοκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amans ſeu ſtudioſus lucri, avarus. Gl. V. φιλοκερδεῖς, *lucriones*. Ex φίλος, & κέρδος, *lucrum*.

Φιλοκερδῶς, *Adv.* cum aviditate lucri. A φιλοκερδής.

Φιλοκέρτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui maledictis inceſſere amat, qui cavillari & deludere amat. Ex φίλος, & κέρτομος, *conviciator*.

Φιλοκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adfinitatis amans, adfinium ſuorum ſtudioſus. Ex φίλος, & κῆδος, *adfinitas*.

Φιλόκηπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hortorum ſtudioſus. Ex φίλος, & κῆπος, *hortus*.

Φιλοκιθαριςὴς, ȣ, ὁ, citharistarum amans; (2) qui cithara ludere amat. Ex φίλος, & κιθαριςὴς, *citharista*.

Φιλοκίνδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, periculi adeundi cupidus. Ex φίλος, & κίνδυνος, *periculum*.

Φιλοκινδύνως, *Adv.* more eorum, qui periclitari amant. A φιλοκίνδυνος.

Φιλοκισσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans hederæ geſtandæ, qui delectatur frondibus hederaceis geſtandis, R. Ex φίλος, & κισσοφόρος, *hederam geſtans*.

Φιλόκνημις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, ocrearum amans; (2) armorum amans. Ex φίλος, & κνημὶς, *ocrea*.

Φιλοκόλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui ſolet adulari, adulator; (2) adſentatorum amans. Ex φίλος, & κόλαξ, *adulator*.

Φιλοκομπέω, ῶ, f. ήσω, jactationum amans ſum, jactitare & efferre me amo. A φιλόκομπος.

Φιλόκομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jactationis amans, qui ſeſe jactare & efferre amat. Ex φίλος, & κόμπος, *jactantia*.

Φιλόκοπρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtercoris ſeu fimi amans, qui ſtercorari amat. Ex φίλος, & κόπρος, *ſtercus*.

Φιλοκοσμία, ας, ἡ, ornatus ſeu cultus ſtudium. A φιλόκοσμος.

Φιλόκοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ornatus ſeu cultus amans, cultus ſtudioſus; (2) qui amat mundum, i. e. res mundanas & terrenas. Ex φίλος, & κόσμος, *mundus*.

Φιλοκρινέω, ῶ, f. ήσω, ſtudioſe diſcerno vel diſtinguo, accurate expendo vel examino, Lucian. Ex φίλος, & κρίνω, *judico*.

Φιλοκρινητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens ſtudioſe diſcernendi vel dijudicandi. A φιλοκρινέω.

Φιλόκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans ſtrepitum. Ex φίλος, & κρότος, *ſtrepitus*.

Φιλοκτέανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, poſſeſſionum amans; (2) avarus, lucri avidus; φιλοκτεανώτατε, avariſſime. Ex φίλος, & κτέανον, *poſſeſſio*.

Φιλοκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex φίλος, & κτῆμα, *poſſeſſio*.

Φιλοκτησία, ας, ἡ, poſſeſſionum cupiditas; (2) avaritia. Ex φίλος, & κτῆσις, *poſſeſſio*.

Φιλοκτίςης, ȣ, ὁ, qui libenter ædificat. Ex φίλος, & κτιςὴς, *ædificator*.

Φιλόκτιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd, Rob.

2.

Φιλόκωβος,

Φιλόκυβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aleæ ſtudioſus, qui teſſeris ludere amat. Ex φίλος, & κύβος, *teſſera.*

Φιλοκυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amans vel ſtudioſus gloriæ. Ex φίλος, & κῦδος, *gloria.*

Φιλόκυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui canibus gaudet. Ex φίλος, & κύων, *canis.*

Φιλόκωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui amat comeſſationes. Ex φίλος, & κῶμος, *comeſſatio.*

Φιλολήιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans prædæ. Ex φίλος, & ληίη, *præda.*

Φιλόλιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gemmas amat, lapidum pretioſorum ſtudioſus. Ex φίλος, & λίθος, *lapis.*

Φιλολογέω, ῶ, f. ήσω, libenter diſſero; (2) philoſophor & diſſero cum philoſophis. Ἀλλὰ γὰρ ἄλις ὑπὲρ τῆς εἰς τὰ ὑψηλὰ τῶν σχημάτων χρήσεως ἐκ παρενθήκης τοσαῦτα πεφιλολογήσθω, Longin. 29. A φιλολόγος.

Φιλολογία, ας, ἡ, ſtudium ſeu amor loquendi de re aliqua; (2) ſtudium ſeu amor litterarum. Ab eod.

Φιλολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui loqui ſeu diſſerere amat de re aliqua; (2) qui libenter audit alios loquentes ſeu diſſerentes; (3) litterarum ſtudioſus; (4) litteratus, doctus. Gl. V. amator verborum, ſtudioſus. Ex φίλος, & λόγος, *ſermo.*

Φιλολοιδορία, ας, ἡ, dicacitas, Gl. V. A ſeq.

Φιλολοίδορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dicax, maledicus, contumelioſus. Ex φίλος, & λοίδορος, *maledicus.*

Φιλολȣτρέω, ῶ, f. ήσω, libenter lavo, percupidus ſum lavandi, i. e. balnei. A φιλόλȣτρος.

Φιλόλȣτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui balneum adfectat, balnei avidus. Ex φίλος, & λȣ̃τρον, *balneum.*

Φιλομάθεια, ας, ἡ, diſcendi cupiditas. A φιλομαθής.

Φιλομαθέω, ῶ, f. ήσω, diſcere cupio, diſcendi deſiderio teneor, Plato. Ab eod.

Φιλομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cupidus ſeu ſtudioſus diſcendi. Ex φίλος, & μανθάνω, *diſco.*

Φιλομαθῶς, cum diſcendi cupiditate. A præc.

Φιλομαχέω, ῶ, f. ήσω, appeto pugnam, cupide pugno; (2) fervide & incaute prælior, Plut. Ex φίλος, & μάχομαι, *pugno.*

Φιλομειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amans riſus. Hinc τὸ φιλομειδὲς, amor riſus. Ex φίλος, & μειδάω, *rideo.*

Φιλομεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui libenter conqueritur & expoſtulat. Ex φίλος, & μέμφομαι, *conqueror.*

Φιλομηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, genitalia amans. Ex φίλος, & μήδεα, *genitalia.*

Φιλομήλα, ης, ἡ, philomela. Gl. V. φιλομήλη, acredula. Ex φίλος, & μέλος, *melos, cantus.*

Φιλόμηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amator vel ſtudioſus Homeri, qui libenter imitatur Homerum. Ex φίλος, & Ὅμηρος, *Homerus.*

Φιλομήτωρ, ορος, ὁ, matris amans. Ex φίλος, & μήτηρ, *mater.*

Φιλομισέω, ῶ, odio indulgeo. A ſeq.

Φιλόμισος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, odio indulgens. Ex φίλος, & μῖσος, *odium.*

Φιλομμειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod φιλομειδής,

Φιλομμηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ amat genitalia. Ex φίλος, & μήδεα, *genitalia.*

Φιλομȣσία, ας, ἡ, Muſarum ſeu Muſices amor, ſtudium Muſices. A φιλόμȣσος.

Φιλόμȣσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Muſarum vel Muſices amans; (2) qui ſtudiorum humaniorum ſeu politioris litteraturæ amans eſt. Ex φίλος, & Μȣ̃σα, *Muſa.*

Φιλομυθέω, ῶ, f. ήσω, libenter fabulor, confabulationum ſeu fabularum amans ſum. A φιλόμυθος.

Φιλομυθία, ας, ἡ, fabularum ſtudium. Ab eod.

Φιλόμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, confabulationum vel fabularum amans. Ex φίλος, & μῦθος, *fabula, ſermo, confabulatio.*

Φιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, rixor, contendo; (2) æmulor, æmulus ſum; (3) contendo, i. e. laboro efficere, enitor. Gl. V. φιλονεικῶ, certo, contendo, altercor. Φιλονεικεῖν τινι πρὸς ἀρετὴν, Plato. Πέρα τȣ̃ μετρίȣ φιλονεικεῖν αἰρȣ́μενος, Philo. A φιλόνεικος.

Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, jurgium, pertinacia, æmulatio. A φιλόνεικος.

Φιλόνεικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contentioſus; altercator, Gl. V. Ex φίλος, & νεῖκος, *jurgium.*

Φιλονείκως, *Adv.* rixoſe, contentioſe; (2) cum æmulatione. Gl. V. certatim.

Φιλόνεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui juvenum amore tenetur. Ex φίλος, & νέος, *juvenis.*

Φιλόνικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſus ſeu cupidus victoriæ. Ex φίλος, & νίκη, *victoria.*

Φιλοξενέω, ῶ, hoſpites amore proſequor, hoſpites libenter excipio; (2) peregrinos amore proſequor, peregrinos amo mores. A φιλόξενος.

Φιλοξενία, ας, ἡ, hoſpitalitas. Ab eod.

Φιλόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans hoſpitum, hoſpitalis. Ex φίλος, & ξένος, vel ξεῖνος, *hoſpes.*

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amans jocos & luſus. Ex φίλος, & παῖγμα, *luſus.*

Φιλόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, qui pueros amat. Gl. V. puerarius. Ex φίλος, & παῖς, *puer.*

Φιλοπάρθενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, virginum amator; (2) virginitatis amator ſeu ſtudioſus. Ex φίλος, & παρθένος, *virgo.*

Φιλόπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, patriæ amans ſeu amator. Ex φίλος, & πατρὶς, *patria.*

Φιλοπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, amans patris. Ex φίλος, & πατὴρ, *pater.*

Φιλοπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, luctus amans, ad luctum proclivis. Ex φίλος, & πένθος, *luctus.*

Φιλοπευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſciſcitari & percontari amat, ideoque diſcendi cupidus eſt, curioſus ſcrutator. Ex φίλος, & πεύθομαι, *ſcrutor, ſciſcitor.*

Φιλοπευστέω, ῶ, f. ήσω, libens audio & ſciſcitor, curioſus ſum in ſciſcitando. Ph. φιλοπευστεῖ, percontatur, ſciſcitatur. A φιλόπευστος.

Φιλοπεύστης, ȣ, ὁ, ſciſcitator, Gl. V. Ex φίλος, & πεύστης, *ſciſcitator.*

Φιλόπευστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod φιλοπευθής.

Φιλοπλȣτέω, ῶ, f. ήσω, diteſcere cupio, nimio ſtudio divitiis inhio, Plut. A φιλόπλȣτος.

Φιλοπλȣτία, ας, ἡ, divitiarum amor, divitiarum cogendarum cupiditas. Ab eod.

Φιλόπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divitiarum amor, diteſcendi ſtudium. Ex φίλος, & πλȣ̃τος, *divitiæ.*

Φιλοποιέω, ῶ, & έομαι, ȣ̃μαι, amicum ſeu benevolum reddo, concilio; φιλοποιεῖ, reconciliat, Ph. φιλοποιȣ̃μαι, concilio, Gl. V. Ex φίλος, & ποιέω, *facio.*

Φιλοποίησις, εως, ἡ, reconciliatio, conciliatio, Gl. V. A φιλοποιέω.

Φιλοποιΐα, ας, ἡ, conciliatio. Ex φίλος, & ποιέω, *facio.*

Φιλοποίμην, ενος, ὁ, paſtorum amans. E φίλος, & ποιμὴν, *paſtor.*

Φιλοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, amicos efficiens, ami corum effector ſeu effectrix. Ex φίλο & ποιέω, *facio.*

Φιλοπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, belli amans (2) bellicoſus, bellax. Ex φίλος, & πόλεμος, *bellum.*

Φιλόπολις, ὁ ϗ ἡ, civitatis amans; (2) ſu patriæ & civitatis commodis ſtuden Ex φίλος, & πόλις, *civitas.*

Φιλοπολίτης, ȣ, ὁ, amans & ſtudioſus civium, ac ſaluti eorum conſulens. Ex φίλος, & πολίτης, *civis.*

Φιλοπονέω, ῶ, f. ήσω, laborum amans ſum (2) cum labore efficio, ſtudioſe & gnaviter aliquid facio; (3) elaboro, eluc bro. Gl. V. ſtudeo. Φιλοπονεῖν τὸ σύγγραμμα, Naz. Δεῖ μᾶλλον φιλοπονεῖσ περὶ τῶν μεταφορῶν, Ariſtot. A φιλόπονος.

Φιλοπόνηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, improborum aman Ex φίλος, & πονηρὸς, *malus.*

Φιλοπονία, ας, ἡ, laborum amor; ſtudium induſtria, Ph. A φιλόπονος.

Φιλόπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans laborum, gnavus; ſtudioſus, induſtrius, Ph. τὸ φιλόπονον, ſtudium, Gl. V. Ex φίλος, & πόνος, *labor.*

Φιλοπόνως, *Adv.* more eorum, qui ſunt laborum amantes, gnaviter, diligenter, ſtudioſe. A φιλόπονος.

Φιλοποσία, ας, ἡ, amor potationis ſeu potus, inexhauſta & inexplebilis bibend aviditas, vinoſitas. Ex φίλος, & πόσι *potio.*

Φιλοπότης, ȣ, ὁ, amator vini, potator, bibax. Gl. V. bibaculus. Ex φίλος, & πότος, *potus.*

Φιλοπραγματίας, ȣ, ὁ, rerum alienaru curioſus. A φιλοπράγμων.

Φιλοπραγμόνως, *Adv.* more eorum, qui libenter implicant negotiis; (2) cu deſiderio faceſſendi negotium. Ab eo

Φιλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, amor faceſſendi negotium aliis ſeu variis ſe implicandi negotiis; (2) amor & voluntas litigandi (3) ſolertia. Ab eod.

Φιλοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui libenter v riis negotiis ſe implicat, qui ſibi & ali negotia libenter exhibet. Ex φίλος, πρᾶγμα, *negotium.*

Φιλοπρεπῶς, amice, Gl. V. Ex φίλος, πρέπει, *decet.*

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, ſalutandi ſtudium adfabilitas. A φιλοπροσήγορος.

Φιλοπροσήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſalutandi ſtudi ſus, adfabilis. Gl. V. ſalutator. Ex φ λος, & προσηγορέω, *ſaluto, compello.*

Φιλοπρωτεύω, f. εύσω, primatum obtine cupio, primatum ambio. Ἀλλ' ὁ φιλ πρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς ȣ̓κ ἐπιδέχετ ἡμᾶς, 3 Joann. 9. A φιλόπρωτος.

Φιλοπρωτεία, ας, ἡ, amor principatus, ambitio primatus. Ab eod.

Φιλόπρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primatum affectan Ex φίλος, & πρῶτος, *primus.*

Φιλοπτόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, belli amans, bellicoſus. Ex φίλος, & πτόλεμος, *bellum.*

Φιλοπτωχία, ας, ἡ, amor pauperum & mendicorum. A φιλόπτωχος.

Φιλόπτωχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mendicorum ſ pauperum amans, promptus ad juvand pauperes & mendicos. Ex φίλος, πτωχὸς, *pauper.*

Φιλόπυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod φιλοπυθ

Φιλοπωριστὴς, ȣ̃, ὁ, qui auctumnales fruc decerpere & iis veſci amat. Ex φίλ & ὀπώρα, *auctumnus.*

Φιλοργὴς, ἱος, ὁ ϗ ἡ, iracundus, iræ amans, R. Ex φίλος, & ὀργὴ, *ira*.

Φιλόργιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Orgia celebrare amat. Ex φίλος, & ὄργια, *Orgia*.

Φιλορήτωρ, ſeu φιλοῤῥήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, rhetoricæ amans & ſtudioſus. Ex φίλος, & ῥήτωρ, *rhetor*.

Φιλορνιθία, ας, ἡ, avium amor. A φίλορνις.

Φίλορνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, avium amans. Ex φίλος, & ὄρνις, *avis*.

Φιλορχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſaltationum amans. Ex φίλος, & ὀρχέομαι, *ſalto*.

Φιλόρχηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſaltandi cupidus. Ex iiſd.

ΦΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, amicus. Sed φίλος, η, ον, carus, amicus, gratus. Hinc *Comp.* φίλτερος, & *Superl.* φίλτατος, amiciſſimus.

Φιλοσαρκέω, ῶ, voluptatis carniſque ſtudio teneor, carnem amo & cuticulam curo, Suic. A φιλόσαρκος.

Φιλοσαρκία, ας, ἡ, amor carnium, libido edendi carnes; (2) carnis ſtudium, R. Ab eod.

Φιλόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carnem amans, corporeis oblectamentis totus deditus. Ex φίλος, & σάρξ, *caro*.

Φιλόσκεπος, ου, ὁ ϗ ἡ, tegmine gaudens, Suic. Ex φίλος, & σκέπη, *tegmen*.

Φιλόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans umbræ, umbram captans. Ex φίλος, & σκιὰ, *umbra*.

Φιλοσκώμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dicteriis mordacibus & ſcommatis gaudens. Gl. V. dicax. Ex φίλος, & σκῶμμα, *dicterium mordax*.

Φιλοσκωπτέω, ῶ, f. ήσω, ſcommatis delector. A φιλοσκώπτης.

Φιλοσκώπτης, ου, ὁ, dicteriis mordacibus gaudens. Ex φίλος, & σκώπτω, *ſcommatis inceſſo*.

Φιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, ſapientiam amo, ſapientiæ deditus ſum, ſtudium meum in doctrina & ſapientia colloco, philoſophiam capeſſo, philoſophiæ me dedo; (2) philoſophorum more diſputo, diſſero ſeu diſquiro & commentor mecum, philoſophiam doceo ſeu profiteor. Τοῦτο πεφιλοσόφηκα μετὰ τοῦ ἀδίκου σοφιστοῦ, τοῦ ἔρωτος, Xen. Cyr. 6, 6. A φιλόσοφος.

Φιλοσόφημα, ατος, τὸ, philoſophica quæſtio, ſeu res, quam quis philoſophica commentatione exquirit. A φιλοσοφέω.

Φιλοσοφία, ας, ἡ, philoſophia, ſapientiæ ſtudium; (2) ſecta, Gl. V. A φιλόσοφος.

Φιλόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans ſeu expetens ſapientiam, ſapientiæ ſtudio deditus; (2) ſapiens, doctus, philoſophus. Ex φίλος, & σοφὸς, *ſapiens*.

Φιλοσόφως, *Adv.* philoſophice, ut philoſophum decet. A φιλόσοφος.

Φιλοστασιώτης, ſeditioſus, Gl. V. Ex φίλος, & στασιώτης, *ſeditioſus*.

Φιλοστεφανέω, ῶ, coronarum amans ſum; ſeu coronam adſequi contendo, coronam ambio, Polyb. A φιλοστέφανος.

Φιλοστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, coronarum amans ſeu cupidus. Ex φίλος, & στέφανος, *corona*.

Φιλόστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, gemebundus, amans gemitus. Ex φίλος, & στόνος, *gemitus*.

Φιλοστόνως, *Adv.* gemebunde, more amantium gemitus. A φιλόστονος.

Φιλοστοργέω, ῶ, naturali, qui inter parentes & liberos eſt, amore proſequor; (2) naturali adfectu generandorum liberorum ducor. A φιλόστοργος.

Φιλοστοργία, ας, ἡ, amor inter parentes & liberos. Ab eod.

Φιλόστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, propenſus ad amorem, qualis eſt inter parentes & liberos. Ph. indulgens. Ex φίλος, & στοργὴ, *amor naturalis inter parentes & liberos*.

Φιλοστόργως, *Adv.* amoris inter parentes & liberos mutui adfectu; (2) amore magno. A φιλόστοργος.

Φιλοστρατιώτης, ου, ὁ, militum amans; (2) ad rem militarem pronus. Ex φίλος, & στρατιώτης, *miles*.

Φιλόστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui verti & mutari amat, mutabilis, inconſtans. Ex φίλος, & στροφὴ, *converſio*.

Φιλόσυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans ficuum, qui ficuum eſu delectatur. Ex φίλος, & συκῆ, *ficus*.

Φιλοσύμμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui amat ſuos belli ſocios, amans commilitonum; (2) qui ſe libenter belli ſocium adjungit. Ex φίλος, & σύμμαχος, *commilito*.

Φιλοσυνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, conſuetudinarius, Ph. Ex φίλος, & συνήθης, *conſuetudinarius*.

Φιλοσυνουσιάζω, frequenti congreſſu gaudeo, Rob. Ex φίλος, & συνουσιάζω, *congredior*.

Φιλοσωματέω, ῶ, nimium ſum amans corporis mei. A φιλοσώματος.

Φιλοσώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, corporis ſui nimium ſtudioſus, qui nimis amat curare cutem ſuam. Ex φίλος, & σῶμα, *corpus*.

Φιλοσώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, moderatus vel prudens; (2) pudicos & caſtos amans. Ex φίλος, & σώφρων, *prudens*.

Φιλοτεκνία, ας, ἡ, amor liberorum, quo parentes liberos proſequuntur. A φιλότεκνος.

Φιλότεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans liberorum. Ex φίλος, & τέκνον, *filius*, vel *filia*.

Φιλοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, artium ſtudioſus ſum; (2) artificioſæ elegantiæ ſtudio teneor; (3) diſſero de arte aliqua, velut ejus ſtudioſus; (4) artificioſe & ingenioſe ago. A φιλότεχνος.

Φιλοτέχνημα, ατος, τὸ, opus ſolers, artificioſum. A præc.

Φιλοτεχνήμων, ονος, ὁ, ingenuus artifex. A φιλοτεχνέω.

Φιτοτέχνης, ου, ὁ, artificioſus, Gl. V. Ex φίλος, & τέχνη, *ars*.

Φιλετέχνησις, εως, ἡ, ipſa actio ſolerter aliquid efficiendi; (2) artificium, opificium. A φιλοτεχνέω.

Φιλοτεχνία, ας, ἡ, artium ſtudium, vel ſtudii elegantiæ & varii artificii ratio artificioſa. A φιλότεχνος.

Φιλότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, artis aut artium ſtudioſus, induſtrius, ſolers. Ex φίλος, & τέχνη, *ars*.

Φιλοτέχνως, *Adv.* more eorum, qui artium ſunt ſtudioſi; (2) artificioſe, ingenioſe. A φιλότεχνος.

Φιλότης, ητος, ἡ, amicitia, amor, benevolentia; (2) concubitus. Gl. V. amicus. A φίλος.

Φιλοτησία, ας, ἡ, propinatio, invitatiuncula ad bibendum; (2) propinatio poſt cœnum benevolentiæ ergo. A φιλοτήσιος.

Φιλοτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad amicitiam pertinens, amicitiæ conveniens, aptus ad conciliandam amicitiam. A φιλότης.

Φιλότησις, εως, ἡ, amicitia. Ab eod.

Φιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, honoris conſequendi gratia facio aut annitor; (2) ambitioſius & magno ſtudio conor & annitor, more nimirum eorum, qui honoris cauſſa toti ſunt in re aliqua; (3) æmulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo; (4) efferor, glorior, mihi placeo; (5) munificentia & liberalitate inclareſco, largior populariter. Φιλοτιμοῦμαι ἐξανευρεῖν, Xen. φιλοτιμεῖσθαι πρός τινα, Dem. A φιλότιμος.

Φιλοτίμημα, ατος, τὸ, conatus, contentio, ſtudium aliquid efficiendi; (2) in quo aliquis ſibi placet, & quo honorem aucupatur; (3) liberalitas, facinus liberale; (4) ornamentum, magnificentia. A φιλοτιμέομαι.

Φιλοτιμία, ας, ἡ, honoris ſeu honorum ſtudium, ambitio; (2) æmulatio, æmula virtus & contentio animi ad certamen excitati; (3) ſtudium, contentio; (4) erogatio publice facta; munificentia; liberalitas, munus, Ph. A φιλότιμος.

Φιλότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, honoris ſeu honorum cupidus ſeu ſtudioſus, ambitioſus, qui ad rem aliquam contendit, & ex eo honorem ſibi parere nititur; (2) generoſus, magnificus. Ph. ambitioſus, munerarius, liberalis. Ex φίλος, & τιμὴ, *honor*.

Φιλοτίμως, *Adv.* ſtudio honoris, nimio honoris ſtudio, ambitioſe, ſolicite, Gl. V. comiter, enixe, certatim. A φιλότιμος.

Φιλότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſectionis amans, inciſione gaudens. Ex φίλος, & τέμνω, *ſeco*.

Φιλοτοιοῦτος, ου, ὁ, vehementer adfectus in aliqua re, rei alicujus valde ſtudioſus. Ex φίλος, & τοιοῦτος, *talis*.

Φιλοτροφέω, ῶ, f. ήσω, lubenter alo, ſtudioſus ſum alendi. Ex φίλος, & τροφέω, *alo*.

Φιλοτύραννος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans & ſtudioſus tyrannorum; (2) tyrannidis amans. Ex φίλος, & τύραννος, *tyrannus*.

Φιλοτωθάζω, libenter derideo, R. Ex φίλος, & τωθάζω, *derideo*.

Φιλοφιλία, ας, ἡ, amicitia amici ſeu amicorum. A φιλόφιλος.

Φιλόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, amico aut amicis amicus, amator ſive ſtudioſus amici ſeu amicorum. Ex φίλος, geminato.

Φιλοφρονέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, comitate proſequor & humanitate, amanter complector. Gl. V. φιλοφρονοῦμαι, concilio. Περιπλακεῖσα αὐτῷ κατὰ τὸν συνήθη τρόπον ἐφιλοφρονεῖτο, Ælian. V. H. 12, 1. A φιλόφρων.

Φιλοφρόνησις, εως, ἡ, comitas, benevolentia. A præc.

Φιλοφρονητικὸς, ὴ, ὸν, comis, blandus. Ab eod.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, benevolentia, comitas; (2) amicitia, familiaritas. Ab eod.

Φιλοφρόνως, *Adv.* benevolo animo, benevole, comiter, amanter. Ab eod.

Φιλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt benevola erga quempiam, benevolus, comis. Ex φίλος, & φρὴν, *mens*.

Φιλόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. vocem amans, loquax, garrulus, Suic. Ex φίλος, & φωνὴ, *vox*.

Φιλόχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonam veſtem amans, R. Ex φίλος, & χλαῖνα, *veſtis*.

Φίλοχλος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans vulgum, popularis. Ex φίλος, & ὄχλος, *vulgus*.

Φιλοχορευτὴς, οῦ, ὁ, choreas ducendi ſtudioſus. Ex φίλος, & χορευτὴς, *choragus*.

Φιλόχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, chori ſeu chorearum amans. Ex φίλος, & χορὸς, *chorus*.

Φιλοχρηματέω, ῶ, f. ήσω, pecuniæ avidus vel avarus ſum, Plato. A φιλοχρήματος.

Φιλοχρηματία, ας, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. Ἡ γὰρ φιλοχρηματία, πρὸς ἣν ἀπλήστως ἤδη νοσοῦμεν, ϗ ἡ φιληδονία. δουλαγωγοῦσι, Longin. 44. Ab eod.

Φιλοχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex φίλος, & χρήματα, *divitiæ*.

Φιλοχρημάτως, *Adv.* cum cupiditate pecuniæ, avare. A φιλοχρήματος.

Φιλοχρημονέω, ῶ, f. ήσω, pecuniæ avidus ſeu avarus ſum, Plato. A φιλοχρήμων.

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. Ab eod.

Φιλοχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex φίλος, & χρῆμα, unde *Plur.* χρήματα, *opes, divitiæ.*

Φιλόχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans bonorum. Ex φίλος, & χρηστὸς, *bonus.*

Φιλόχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, amator Chriſti, amans & ſtudioſus Chriſti. Ex φίλος, & Χριστὸς, *Chriſtus.*

Φιλόχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans temporis. Ex φίλος, & χρόνος, *tempus.*

Φιλόχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, auri amans, auro inhians. Ex φίλος, & χρυσὸς, *aurum.*

Φιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter in loco verſor & habito; (2) verſor & habito. Ἕκαστον καθάπερ πατρίδι φιλοχωρεῖ, Philo. A φιλόχωρος.

Φιλοχωρία, ας, ἡ, amor, quo quis libenter in aliquo loco commoratur. Ab eod.

Φιλόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui locum amat, qui aliquo in loco verſatur. Ex φίλος, & χῶρος, *locus.*

Φιλοψευδία, ας, ἡ, ſtudium mendacii, R. A φιλοψευδής.

Φιλοψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mendaciorum amans. Ex φίλος, & ψεῦδος, *mendacium.*

Φιλοψεύστης, ου, ὁ, amans mendacium. Ex φίλος, & ψεύστης, *mendax.*

Φιλοψία, ας, ἡ, opſoniorum deſiderium. A φίλοψος.

Φιλοψογέω, ῶ, reprehendendi ſtudio teneor, Suic. A φιλόψογος.

Φιλόψογος, ου, ὁ ϗ ἡ, reprehendere amans. Ex φίλος, & ψόγος, *reprehenſio.*

Φίλοψος, ου, ὁ ϗ ἡ, opſoniorum amans. Ex φίλος, & ὄψον, *opſonium.*

Φιλοψυχέω, ῶ, f. ήσω, nimium amo animulam meam, vitæ turpiter & ignave parco. Καὶ γὰρ οὐδέ τοι λίαν γ᾽ ἐμοὶ φιλοψυχεῖν χρεὼν, Eur. Iph. in Au. 1436. Αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες ἔξιτε χθονὸς, id. Herac. 518. A φιλόψυχος.

Φιλοψυχητέον, ut οὐ, non nimium amanda eſt vita. A φιλοψυχέω.

Φιλοψυχία, ας, ἡ, nimius vitæ amor, vitæ deſiderium vel cupiditas. A φιλόψυχος.

Φιλόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, animarum amans; (2) nimium vitæ cupidus, nimium timens ne vita privetur. Ex φίλος, & ψυχὴ, *anima.*

Φιλόψυχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frigida amat, frigoris cupidus, amans frigidi. Ex φίλος, & ψυχρὸς, *frigidus.*

Φιλτάτιον, ου, τὸ, amiculus. A φίλτατος.

Φίλτατος, η, ον, amantiſſimus, ſodes, Gl. V. A φίλος.

Φίλτρον, ου, τὸ, amoris illecebra, amatorium poculum; (2) res quævis amicitias, ſeu alium amorem, quam Cupidineum, concilians. A φίλος.

Φίλυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquæ amans, gaudens aquis. Ex φίλος, & ὕδωρ, *aqua.*

Φίλυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans hymnos, amator carminum. Ex φίλος, & ὕμνος, *hymnus.*

Φίλυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans ſomni, ſomnolentus. Ex φίλος, & ὕπνος, *ſomnus.*

Φιλυπόδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſolet excipere convivio, R. Ex φίλος, & ὑποδοχὴ, *ſuſceptio.*

Φιλυποψία, ας, ἡ, natura ad ſuſpicandum propenſa. Ex φίλος, & ὕποψις, *ſuſpicio.*

ΦΙ'ΛΥΡΑ, ας, ἡ, tilia, *arlor*; (2) ejuſdem arboris bractea, i. e. tenuior membrana inter lignum & extimum corticem latitans.

Φιλύρινος, ίνη, ινον, tiliaceus. Gl. V. φιλύρινον, corticatum. A φίλυρα.

Φιλύριος, ία, ιον, idem & ab eod.

Φιλῳδὸς, οῦ, ὁ, ſtudioſus cantus. Ex φίλος, & ᾠδὴ, *cantus.*

Φίλως, *Adv.* libenter. A φίλος.

ΦΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, camus, fiſcella, capiſtrum.

Φιμόω, f. ώσω, camo obligo aut adſtringo, capiſtro, obturo, coarcto, conſtringo, os occludo. Gl. V. φιμῶ, incapiſtro, compeſco; φιμοῦμαι, obmuteo, obmuteſco, commuteo, commuteſco. Εἶτα φιμώσητε τοῦτον τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα, Ariſt. Nub. 592. Ἐφίμωσε τοὺς σαδδουκαίους, Matt. 22, 34. Φιμώθητι, ϗ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, Luc. 4, 35. A φιμός.

Φιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cami ſeu fiſcellæ formam habens; (2) cami uſum præbens; (3) conſtringens. Ab eod.

Φίμωσις, εως, ἡ, obligatio, obſtrictio, quæ fit camo; (2) coarctatio, ſ. conſtrictio quælibet. A φιμόω.

Φίνις, oſſifragus, genus aquilarum. A φίνη, *oſſifraga.*

ΦΙ'ΝΤΙΣ, ὁ, auriga; (2) animus, *qs. corporis auriga.* Vox Dorica.

Φὶξ, ικὸς, ἡ, Bœot. pro σφίγξ.

ΦΙΤΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſtipes, truncus; (2) caulis.

Φίττα, *Adv.* accelerandi. Ab & pro σίττα.

Φίτυμα, ατος, τὸ, germen, ſtirps, proles. A φιτύω.

Φίτυς, υος, ὁ, pater, genitor. Ab eod.

Φιτύω, f. ύσω, ſero, planto; (2) genero, gigno. Τίς δ᾽ ἦν ὁ φιτύσας πατήρ; Soph. Trach. 315. A φύω.

Φλαδιάω, ῶ, contundendo mollio. A φλάω.

ΦΛΑ'ΖΩ, ſtulte & inarticulate loquor; (2) ferveo.

Φλανύσσω, garrio, ineptio, deliro. A φλέω.

Φλασμὸς, οῦ, ὁ, faſtus. A φλάζω.

Φλαστὸς, ὴ, ὸν, talis, ut contundi ſeu conteri poſſit. A φλάω.

Φλαυρίζω, f. ίσω, pro vili habeo. Φλαυρίζων δὲ τὴν τοῦ Πομπηΐου τὴν παρασκευὴν, Plut. A φλαῦρος.

Φλαῦρος, ρα, ρον, vilis, abjectus; (2) deformis; (3) malus, vitioſus; (4) difficilis. A φαῦλος.

Φλαύρως, *Adv.* male, vitioſe; (2) difficulter, ægre.

ΦΛΑ'Ω, ῶ, contundo, mollio contundendo, contero, frango, rumpo, flaccidum reddo; (2) voro, avide comedo. Ἔφλα ἐν τῇ θυείᾳ, Ariſt. Plut. 717. Ἀλλ᾽ οὔ νιν φλάσαν, Pind. Nem. 10, 128. Κἀγὼ τότ᾽ ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων, Ariſt. Plut. 693.

Φλεβάζω, ſcaturio tamquam e vena. A φλέψ.

Φλεβικὸς, ὴ, ὸν, ad venas pertinens, qui venarum eſt. Ab eod.

Φλέβιον, ου, τὸ, venula. Dim. ab eod.

Φλεβονευρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, venınerveus. Ex φλὲψ, & νευρώδης, *nerveus.*

Φλεβοῤῥαγία, ας, ἡ, venæ ruptio. Ex φλὲψ, & ῥηγνύω, *rumpo.*

Φλεβοτομέω, ῶ, ſanguino, Gl. V. venam ſeco; φλεβοτομοῦμαι, ſanguinor, Gl. V. Gal. A φλὲψ, & τομὴ, *ſectio.*

Φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ ſectio, venæ inciſio, vacuatio venarum. A φλεβοτόμος.

Φλεβοτόμος, η, ον, venam incidens. Hinc τὸ φλεβοτόμον, ου, ſcalpellum ſeu inſtrumentum, quo vena inciditur. Ex φλὲψ, & τέμνω, *ſeco.*

Φλεβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, venoſus, venis abundans. A φλέψ.

Φλεγέθω, uro, incendo, comburo. Ἑώαις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀελίου, Eur. Ph. 172. λαμπρᾷ στεροπᾷ, Soph. Trach. 100. Ex φλέγω, *incendo,* & θέω, *curro.*

Φλεγεθὸς, ὰ, ὸν, ruber, qualis eſt flammæ color, R. A φλέγω.

Φλέγμα, ατος, τὸ, inflammatio, ardor, incendium; (2) pituita, Ph. Ab eod.

Φλεγμαίνω, ardeo, æſtuo, exæſtuo, efferveſco; (2) intumeo, intumeſco, tumeo. Gl. V. ſuppuro; φλεγμαίνει, turget, Ph. Εἶτ᾽ ἐφλεγμήνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν, Ariſt. Veſp. 276. A φλέγμα.

Φλεγμαῖος, αία, αῖον, inflatus. A φλέγμα.

Φλεγμασία, ας, ἡ, inflammatio, æſtus, ardor. Ab eod.

Φλεγματίας, Ion. φλεγματίης, ου, ὁ, pituitoſus, qui bilioſo opponitur. Ab eod.

Φλεγματικὸς, ὴ, ὸν, phlegmaticus, abundans pituita. Ab eod.

Φλεγματόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Φλεγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inflatus, ſuppuratus; (2) pituitoſus, bilioſus. Ab eod.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio. Gl. V. ſuppuratio, tumor. A φλέγω.

Φλεγμονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inflammationem habens, cum inflammatione conjunctus. A φλεγμονή.

Φλεγύας, ου, ὁ, aquila. A φλέγω.

Φλεγυρὸς, ρὰ, ρὸν, ignitus, ardens; (2) ſplendens; (3) injurioſus, damnoſus. Ab eod.

ΦΛΕ'ΓΩ, f. ξω, uro, cremo, incendo, inflammo; (2) illuſtro, illumino; (3) fulgeo; φλέγομαι, ardeo, ardeſco, flagro, Gl. V. Αἷμα δάϊον φλέγει τάδε, Eur. Ph. 248. φέγγος, Soph. Aj. 682. Μηδ᾽ ἄγαν οὕτω φλέγεσθον, lugete, id. Oed. Col. 1693. Μανίαις φλέγων, Ariſt. Θεσμ. 687. Ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει, micat, Pind. Ol. 2, 131.

Φλεδονεία, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. A φλεδονεύω.

Φλεδονεύω, nugor, garrio. A φλεδών.

Φλεδονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nugax, garrulus. Ab eod.

Φλέδων, ονος, vel ωνος, ὁ, homo ineptus & nugax. A φλέω.

Φλέξις, εως, ἡ, incenſio, incendium. A φλέγω.

ΦΛΕ'Ψ, εβὸς, ἡ, vena animalis; (2) aquarum, & ſimilium.

ΦΛΕ'Ω, nugor; (2) plenus ſeu refertus ſum, fructu abundo.

Φλέως, ω, ὁ, papyrus, planta aquatica ſpinis carens. A φλέω, Suic.

Φληδάω, ῶ, f. ήσω, nugor. Ab eod.

Φληναφάω, ῶ, f. ήσω, nugor. A φλήναφο

Φληναφέω, ῶ, idem & ab eod. Ἐνταῦθ σαυτῷ παραφρόνει ϗ φληνάφει, Ariſt. Nub. 1477.

Φληναφία, ας, ἡ, nugæ. Ab eod.

Φλήναφος, ου, ὁ ϗ ἡ, nugæ; (2) nugator, nugatrix, nugax, ſtultiloquus. Ex φληνύω, & ἅπτομαι, *adhæreo.*

Φληνέω, ῶ, f. ήσω, nugor. A φλέω.

Φληνύω, f. ύσω, idem & ab eod.

ΦΛΙΑ', ᾶς, ἡ, portæ pagmentum, antæ; (2) veſtibulum, limen. Hinc & φλιαὶ valvarum poſtes: item, ligna directa & ex tranſverſo depacta, & ſcalarum firmamenta, quæ gradus tranſverſarios, per quos aſcenditur, utrimque compingunt, Gl. V. poſtis, limen.

Φλίβω, premo, comprimo, Æol. pro θλίβω.

ΦΛΙΔΑ'Ω, ῶ, putreſco, putrefio; (2) rumpor, laceror, lanior; (3) rugas contraho.

Φλιδόνες, ων, αἱ, rugæ & ſinus veſtium. A φλιδάω.

Φλόγεος, έα, εον, flammeus; (2) ſplendidus, fulgidus. A φλὸξ, *flamma.*

Φλογερ

φλογερὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

φλογετὸς, οῦ, ὁ, ardor, Ph. A φλόξ.

φλογιάω, ῶ, inflammor cum rubore. Ab eod.

φλογίδιον, ου, τὸ, parvum fruſtum carnis aſſæ. Dim. a φλογὶς.

φλογίζω, f. ίσω, ardeo; (2) uſtulo, inflammo, incendo. Φλογιζόμενον ἅλιον, ἅλιον αἰτῶ, Soph. Trach. 95. Ἦν δὲ ἡ χάλαζα ϗ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ, Exod. 9, 24. A φλόξ.

φλόγινος, ίνη, ινον, flammeus. Ab eod.

φλογὶς, ίδος, ἡ, caro aſſa. Gl. V. flammeum.

φλογισμὸς, οῦ, ὁ, uſtulatio. A φλογίζω.

φλογιστὸς, ἡ, ὸν, uſtulatus; (2) inflammabilis. Ab eod.

φλογμὸς, οῦ, ὁ, ardor, æſtus, flamma, incendium; (2) fulgur. Ab eod.

φλογογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flammigena, Gl. V. Ex φλὸξ, & γείνομαι, naſcor.

φλογοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flammæ ſimilis; (2) flammeus, ignitus. Ex φλὸξ, & εἶδος, ſpecies, figura.

φλογόεις, όεσσα, όεν, flammeus, flagrans, ardens. A φλόξ.

φλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo. Gl. V. inflammo, flammo; φλογοῦσθαι, flammeſcere, Gl. V. A φλόξ.

φλογώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ardens, fervens; (2) flammeus & incenſus. Ab eod.

φλόγωμα, ατος, τὸ, uſtulati panis quaſi puſtula. A φλογόω.

φλόγωσις, εως, ἡ, inflammatio. Ab eod.

φλοιάριον, ου, τὸ, parvus cortex. Dim. a φλοιός.

φλοίζω, f. οίσω, decortico, corticem detraho, Theophr. Ab eod.

φλοιορραγία, ας, ἡ, corticis ruptio. A φλοιορραγής.

φλοιορραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corticem habens diruptum ſeu rimoſum, quod eſt ex φλοιὸς, & ῥήγνυμι, rumpo, Suic.

ΦΛΟΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, cortex, librum, ſtirps, ſuber, Ph.

ΦΛΟΙ͂ΣΒΟΣ, ου, ὁ, ſonitus, quem aqua edit, præſertim, cum fluctus excitantur; (2) murmur, tumultus; (3) ſtrepitus.

φλοισμὸς, οῦ, ὁ, decorticatio. A φλοίζω.

φλοίω, f. οίσω, idem quod φλοίζω.

φλοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cortici ſimilis, corticoſus. Φλοιώδης ἀνὴρ, Longin. 3. A φλοιός.

φλομὶς, ίδος, ἡ, verbaſculum. Dim. a φλόμος.

ΦΛΟ'ΜΟΣ, ου, ἡ, verbaſcum, *herba*.

φλὸξ, ογὸς, ἡ, flamma. A φλέγω.

φλόος, φλοῦς, ου, ὁ, cortex. Ph. ſcirpus; (2) teges, ſtorea, ſtragulum ex ulva vel ſcirpo, aut ſparto vel junco. A φλοιός.

φλύαξ, ακος, ὁ, jocoſus, jocator, ſcurra, nugator. A φλύος.

φλυαρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, garrio, blatero. Φλυαρίαν φλυαρεῖν, Plat. Ap. Socr. 3. Φλυαρεῖς ϗ πτερυγίζεις, Ariſt. Plut. 574. Λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, 3 Joann. 10. A φλύαρος.

φλυαρία, ας, ἡ, nugæ, garrulitas, verboſitas, Gl. V. φλυαρίαι, argutiæ, Gl. V. Ab eod.

φλυαρολογέω, ῶ, f. ήσω, nugas loquor. A φλυαρολόγος.

φλυαρολογία, ας, ἡ, ſermo nugatorius. Ab eod.

φλυαρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nugas loquitur, nugator. Ex φλύαρος, & λόγος, *ſermo*.

φλύαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, nugæ, ineptiæ, res vanæ & futiles; (2) nugator, ſtultiloquus, Gl. V. nugax. Ph. argutus, garrulus, verboſus. Al. Gl. V. frivolus. A φλύος, *nugæ*.

Φλυαρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nugatorius, nugax. A φλύαρος.

Φλυάσσω, nugor; (2) eructo. A φλύω.

Φλυδαρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A φλυδάω.

Φλυδάω, ῶ, humeſco; (2) flacceſco. A φλύω.

Φλύζω, nugor; (2) ferveo, bullio, fervendo ſeu bulliendo ſtrido. A φλύω.

Φλύκταινα, ης, ἡ, puſtula, papula, Ph. A φλύσσω, *eructo*.

Φλυκταινόομαι, οῦμαι, in puſtulas erumpo. A φλύκταινα.

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula, tumor. Gl. V. puſtella. A φλύω.

Φλύος, nugæ. A φλύω.

Φλύσις, εως, ἡ, eruptio in cute e ſuperfluitate humoris. A φλύω.

Φλύω, f. ύσω, nugor; (2) ferveo, bullio, ebullio, fervendo ſeu bulliendo ſtrido; (3) evomo. Ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα, Il. 21, 361. A βλέω.

Φοϐερίζω, terreo; φοϐερίζει, deterret, Ph. Ἐνύπνιον ἴδον, ϗ ἐφοϐέρισέ με, Dan. 4, 5. A φοϐερός.

Φοϐέριος, ου, ὁ, qui eſt timori ſeu terrori, timendus, formidabilis. Ab eod.

Φοϐερισμὸς, οῦ, ὁ, terror, Ph. A φοϐερίζω.

Φοϐερὸς, ρὰ, ρὸν, terrificus, terribilis, horribilis, formidoloſus, Ph. A φόϐος.

Φοϐερότης, ητος, ἡ, timor, terror. A φοϐερός.

Φοϐερῶς, *Adv.* metum incutiendi, formidabiliter. Ab eod.

Φοϐέω, ῶ, f. ήσω, terreo, abſterreo, Ph. φοϐοῦμαι, timeo, formido, paveo, pertimeſco, metuo, expaveſco, Gl. V. φοϐεῖται, pavet, paveſcit, veretur, timet, Ph. φοϐεῖσθαι, trepidare, Ph. ἐφοϐήθη, horruit, Ph. a. 1. paſſ. πεφόϐημαι, timeo, p. paſſ. Οὔτ' ἄλλο οὐδὲν οὕτως ἐφόϐησεν, Thuc. Πεφόϐημαι πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας, Soph. Aj. 139. Στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοϐῇ πράσσων τάδε; id. Phil. 1238. Οἱ δεισιδαίμονες ἧττον τοὺς ἀνθρώπους φοϐοῦνται, Xen. Cyr. 3, 28. A φόϐος.

Φόϐη, ης, ἡ, coma, juba, *de equo & leone*. A φοϐέω.

Φοϐητικὸς, ἡ, ὸν, meticuloſus. A φοϐέω.

Φόϐητρον, ου, τὸ, quod metum incutit, ſeu incutere poteſt, terriculum, terriculamentum. A φοϐέω.

Φόϐονδε, *Adv.* in vel ad fugam. A φόϐος.

Φόϐος, ου, ὁ, timor, metus, formido, tremor, terror, Ph. fuga. A φέϐομαι.

Φοιϐάζω, f. άσω, vaticinor Phœbi numine adflatus, vaticinans dico; (2) purgo, abluo; februo, Gl. V. Ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιϐάζων ποτοῖς, Lyc. 731. Οἱονεὶ φοιϐάζον τοὺς λόγους, Longin. 8. A φοῖϐος.

Φοιϐαίνω, idem & ab eod.

Φοιϐὰς, άδος, ἡ, Phœbas, fatidica, vaticinatrix, utpote Phœbi numine adflata. Gl. V. ſaga. Ab eod.

Φοιϐαστικὴ, ῆς, ἡ, vates Apollinis ſpiritu plena. A φοιϐάζω.

Φοιϐαστικὸς, ἡ, ὸν, vaticinatorius.

Φοιϐάω, ῶ, luſtro, purgo, ſplendidum reddo; & φοιϐάομαι, ῶμαι, vaticinor, auguror. A φοῖϐος.

Φοιϐήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, phœbeus, phœbeïus, ad Phœbum pertinens. Ion. pro φοίϐειος. Ab eod.

Φοιϐόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Phœbo adflatus, Phœbi numine correptus, Longin. 16. Ex φοῖϐος, & λαμϐάνω, *corripio*.

Φοιϐίτης, ου, ὁ, hariolus, Ph. A φοῖϐος.

ΦΟΙ͂ΒΟΣ, ου, ὁ, purus, impollutus, caſtus; (2) vaticinus, vaticinandi peritus; (3) Phœbus, Sol, Apollo.

Φοινήεις, ήεσσα, ῆεν, phœniceus, puniceus, purpureus. A φοῖνιξ.

Φοινιγμὸς, οῦ, ὁ, rubefactio. A φοινίσσω.

Φοινικάω, rubefacio, Gl. V. A φοῖνιξ.

Φοινίκεος, ου, ὁ ϗ ἡ, phœniceus; (2) palmeus, ex palma factus. Ab eod.

Φοινίκεος, έη, εον, phœniceus, puniceus. Gl. V. ſpadicus. Ab eod.

Φοινίκη, ης, ἡ, Phœnicia.

Φοινικίας, ου, ὁ, Phœnicias, ventus a Phœnice flans; euronotus; traſciæ oppoſitus, Suic.

Φοινικίζω, f. ίσω, Phœnices imitor, aut æmulor; (2) ad puniceum colorem vergo, purpuraſco, Luc. Ab eod.

Φοινικικὸς, ἡ, ὸν, Phœnicius, Punicus. Ab eod.

Φοινίκινος, ίνη, ινον, puniceus aut rutilus; (2) palmeus, ex palmulis confectus. Ab eod.

Φοινίκιος, ία, ιον, puniceus; palmeus, Gl. V. Ab eod.

Φοινικὶς, ίδος, ἡ, veſtis phœnicei ſeu punicei coloris, puniceus amictus, purpurea veſtis, purpureus amictus, ob coloris adfinitatem, pannus puniceus. Gl. V. paludamentum. Ab eod.

Φοινικιστὶ, *Adv.* punice. Ab eod.

Φοινικοϐάλανος, ου, ἡ, fructus palmæ Ægyptiacæ poſtquam maturuit. Ex φοῖνιξ, & βάλανος, *glans*.

Φοινικοϐατέω, ῶ, palmas ſcando. Ex φοῖνιξ, & βαίνω, *ſcando*.

Φοινικοδάκτυλος ου, ὁ ϗ ἡ, phœniceos digitos habens, i. e. coloris phœnicei. Ex φοῖνιξ, & δάκτυλος, *digitus*.

Φοινικόεις, όεσσα, όεν, Phœniceus, Puniceus. A φοῖνιξ.

Φοινικόκροκος, ου, ὁ ϗ ἡ, puniceam tramam habens. Ex φοῖνιξ, & κρόκη, *trama*.

Φοινικόλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, phœniceam ſive rubram criſtam habens. Ex φοῖνιξ, & λόφος, *criſta galeæ*.

Φοινικοπάρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, phœniceas habens malas ſeu genas, i. e. phœnicei coloris. Ex φοῖνιξ, & παρειὰ, *gena*.

Φοινικοπάρηος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro φοινικοπάρειος.

Φοινικοπάρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, puniceo limbo prætextam veſtem gerens. Ex φοῖνιξ, & πάρυφος, *intertextus*.

Φοινόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolum habens puniceum ſeu rubrum. Ex φοῖνιξ, & πέδον, *ſolum*.

Φοινικόπεζα, ης, ἡ, rubrum pedem habens. Ex φοῖνιξ, & πέζα, *malleolus pedis*.

Φοινικόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubeas alas ſeu pinnas habens. Ex φοῖνιξ, & πτερὸν, *ala*.

Φοινικοροδίαι, ῶν, αἱ, punicea roſaria. Ex φοῖνιξ, & ῥόδον, *roſa*.

Φοινικόρυγχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt roſtro puniceo. Ex φοῖνιξ, & ῥύγχος, *roſtrum*.

Φοινικὸς, ἡ, ὸν, puniceus, phœniceus; (2) punicus. A φοῖνιξ.

Φοινικοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt puniceis cruribus. Ex φοῖνιξ, & σκέλος, *crus*.

Φοινικοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. palmas alens, palmifer. Ex φοῖνιξ, & τρέφω, *alo*.

Φοινίκουρος, ου, ὁ, avis quædam ſolitaria, a quibuſdam *Silvia* vocata. Ex φοῖνιξ, & οὐρὰ, *cauda*, quia cauda punicea prædita eſt.

Φοινικοῦς, puniceus, Ph. A φοῖνιξ.

Φοινικοφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui puniceus videtur, puniceus adſpectu. Ex φοῖνιξ, & φάω, *ſplendeo*.

Φοινικόφυτον, ου, τὸ, palmetum. Ex φοῖνιξ, & φυτὸν, *planta*.

Φοινικὼν, ῶνος, ὁ, palmetum. A φοῖνιξ.

ΦΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ὁ, palma, arbor; (2) palmæ ramus, vel fructus, palmula, i. e. palmæ fructus; (3) herba quædam, ſpicam ferens lolio ſimilem & ad palmulæ maturæ colorem accedentem; (4) avis quædam Phœnix dicta, a phœniceo pennarum colore; (5) color ruber, ſeu phœniceus, qualis eſt palmulæ; (6) inſtrumentum quoddam muſicum a Phœnicibus inventum; (7) collyrium quoddam, tollendis oculorum aſperitatibus efficax; (8) Phœnix, quidam e Phœnicia oriundus. Gl. V. Punicus. Sed *Adject.* ὁ ϗ ἡ, ruber, ad rubrum colorem accedens; rutilus.

Φοίνιξις, εως, ἡ, rubefactio. A φοινίσσω.

Φοίνιος, ίου, ὁ ϗ ἡ, cæde contaminatus, homicida; ſanguinarius, cruentus; (2) ruber. A φόνος, *cædes*.

Φοίνισσα, ης, ἡ, Phœniſſa, ex Phœnicia oriunda. A φοῖνιξ.

Φοινίσσω, f. ξω, rubefacio, ſanguine inficio, cruento, purpureo aut etiam puniceo colore inficio. Ὀυκ εἰς κενὸν κρηπῖδα φοινίξεις φόνῳ ταύρων, Lyc. 1191. Φοινίσσουσα παρηίδ' ἐμὰν αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ, Eur. Iph. in Au. 185. Μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ, Soph. Aj. 110. Ab eod.

Φοινὸς, ἡ, ὸν, cruentus, cruentatus. A φόνος.

Φοιταλέος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel φοιταλέος, έα, έον, inſanus, furioſus. A φοιτάω.

Φοιτὰς, άδος, ἡ, inſana, furioſa; (2) vaga; (3) meretrix. Ab eod.

ΦΟΙΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, ito, frequento, commeo, Gl. Vet. (2) inſanio, furo. Παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου, Ariſt. Eq. 1231. Ἐφοίτα δὴ θαμὰ ϗ εἰς τὸν νεὼν τῆς Ἴσιδος, Heliod. Ἐφοίτων πρὸς ὑμᾶς μισθοφόροι, Xen. Cyr. 2, 1. ἐπὶ θύρας, ib. 8, 2.

Φοιτέω, Ion. pro φοιτῶ, φοιτάω.

Φοίτησις, εως, ἡ, itatio, ventitatio, frequentatio. A φοιτάω.

Φοιτητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ſeq.

Φοιτητὴς, οῦ, ὁ, itator, ventitator; (2) qui ad præceptorem ventitat, diſcipulus. Ab eod.

Φοιτίζω, eo, venio, accedo, R. Suic. Ab eod.

Φοῖτος, ου, ὁ, inſania, furor. Ab eod.

Φολιδωτὸς, ἡ, ὸν, ſquameus, ſquamatus, corticatus. A φολίς.

ΦΟΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, ſquama, qualis eſt ſerpentis.

Φολκὸς, οῦ, ὁ, ſtrabus, ſeu ſtrabo, qui habet oculos diſtortos. Ex φάος, & ἕλκω, *traho*.

ΦΟ'ΛΙΞ, ικος, ἡ, aſperitas cutis.

ΦΟ'ΛΛΙΣ, εως, ἡ, obolus; (2) marſupium ſive ſacculus condendis obolis; (3) follis.

Φολλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, follicularis; fungoſus; inanis, inſtar follis. A φόλλις.

Φονάω, ῶ, cædem appeto. A φόνος.

Φόνευμα, ατος, τὸ, quod occiſum eſt, cadaver, R. Ab eod.

Φονεὺς, έως, ὁ, homicida, interfector; jugulator, necator, ſicarius, Gl. Vet. A φονεύω.

Φονευτὴς, οῦ, ὁ, interfector. Ab eod.

Φονεύω, f. εύσω, cædem perpetro, occido. Φασγάνῳ λευκὴν φονεύων τὴν ταλαιπώρου δέρην, Eur. Iph. in Au. 889. Παῖδας φονεύσας, id. Her. fur. 1017. παῖδ' ἐμὸν, id. Ph. 1676. A φόνος.

Φονὴ, ῆς, ἡ, cædes; (2) locus defunctorum, ſive occiſorum. A φένω.

Φονικὸς, ἡ, ὸν, ad cædem pertinens; (2) qui facile ad cædem perpetrandam incitatur, cædis cupidus; (3) truculentus, crudelis; (4) mortifer, lethalis. A φόνος.

Φονικῶς, *Adv.* ſanguinarie; (2) crudeliter. A φονικός.

Φόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & φόνιος, ία, ιον, cæde contaminatus, homicida, ſanguinarius, cruentus; (2) lethalis, mortifer, truculentus. Ab eod.

Φονοκτονέω, ῶ, cædem perpetro, interficio; (2) cæde polluo. A φονοκτόνος.

Φονοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, occiſor, qui per cædem interficit. Ex φόνος, & κτείνω, *occido*.

Φόνος, ου, ὁ, homicidium; cædes, nex, Gl. V. A φένω.

ΦΟ'ΞΙΝΟΣ, ου, ὁ, piſcis quidam in oſtiis fluviorum celeriter naſcens.

ΦΟΞΟ'Σ, ἡ, ὸν, cujus caput eſt acutum & veluti turbinatum, verticem habens faſtigiatum; (2) qui eſt vultu diſtorto. Gl. V. φοξοὶ, *cilones*.

Φοξότης, ητος, ἡ, capitis acuminatio. A φοξός.

Φοξόχειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui labris eſt coarctatis & in acutum delinentibus. Ex φοξός, & χεῖλος, *labium*.

Φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, delatio, latura, bajulatio; (2) vectigal, portorium, penſio, collatio, tributum; (3) feracitas, ubertas, proventus. A φέρω.

Φοράδην, *Adv.* q. d. portabunde, portando, geſtando. A φορά.

Φορβαιὰ, ᾶς, al. φορβαία, ας, ἡ, capiſtrum. A φέρβω.

Φερβαῖος, αία, αῖον, paſcuus. A φορβή.

Φορβὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, alimentum ſuppeditans; (2) unus ex grege, gregarius, gregalis. Ph. φορβὰς ἡ θήλεια ἵππος, equa; φορβάδες, equæ, Ph. Ab eod.

Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, & φορβεά, item φορβιά, cibus, eſca; (2) capiſtrum; (3) corium, quo tibicines ora muniebant. Gl. V. φορβεά, capiſtrum. Ph. φορβιά, capiſtrum.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, alimentum, eſca. Ab eod.

Φορβιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod φορβειά.

Φορειαφόρος, ου, ὁ, qui lecticam portat, lecticarius. Ex φορεῖον, & φέρω, *porto*.

Φορεῖον, ου, τὸ, geſtatorium, ſella geſtatoria, lectica; (2) vehiculum. Gl. V. petoritum; (3) merces, quæ datur bajulo. A φορεύς.

Φόρετρον, ου, τὸ, vectura, latura, Gl. V. merces bajuli. A φορά.

Φορεὺς, έως, ὁ, portator, bajulus; (2) lecticarius, ſeu is, qui fert ſellam domini. A φορά.

Φορέω, ῶ, geſto, fero, porto. Φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί, Ariſt. Lyſ. 635. Ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα οἱ Χαραδριοὶ, id. Av. 1145. Χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν, ibid. 1119. Μὴ νῦν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει, Soph. Antig. 716. A φέρω.

Φορηδὸν, *Adv.* ſarcinæ in modum; (2) acervatim; (3) portando, geſtando. A φορέω.

Φόρημα, ατος, τὸ, quod geſtatur. Ph. geſtamen, indumentum, Xen. Cyr. 3, 2. Ab eod.

Φόρημι, idem quod φορέω.

Φορητὸς, ἡ, ὸν, qui ferri & portari poteſt, tolerabilis, ferendus, tolerandus. A φορέω.

Φόριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, utilis, commodus. Ab eod.

Φορὶς, ίδος, ἡ, fœcunda. A φορός.

Φόρκυν, υνος, ὁ, portus; (2) monſtrum marinum. A φέρω.

Φορμηδὸν, *Adv.* in modum ſportæ ſeu corbis; (2) in modum tegetis ſeu ſtoreæ, A φορμός.

ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, ιγγος, ἡ, cithara, teſtud

Φορμίδιον, ου, τὸ, tegeticula, Gl. V. φορμός.

Φορμίζω, f. ίσω, Dor. ξω, citharam pul cithara laudo, celebro. Κατὰ δέ ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς Φορμίζων, Odyſſ. 18. Ἄσιτα κἀδόρπητα φορμίζων μέ Lyc. 140. A φόρμιγξ.

Φορμικτὰς, Dor. pro φορμιστὴς, οῦ, ὁ, cith rœdus. A φορμίζω.

Φορμίον, ου, τὸ, ſportula, corbula; (2) tegetic la, parva ſtorea. Dim. a φορμός.

Φορμὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Φορμίσκιον, ου, τὸ, idem. A φορμίς.

Φορμίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Φορμοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, ſuper tegete cub ſtoreæ incubo. Ex φορμὸς, & κοίτ *cubile*.

Φορμοραφέω, vel φορμοῤῥαφέω, ῶ, f. ήσω, tegete vel matta inſuo, Æſchin. E φορμὸς, & ῥάπτω, *ſuo*.

Φορμοραφὶς, ίδος, ἡ, acus ad ſtoreas conſ endas apto. Ex φορμὸς, & ῥαφὶς, *acus*.

ΦΟΡΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſporta, corbis, cala thus, nexus vitilium, ſeu plegma ex jun co, ſparto, & id genus aliis; (2) tege ſtorea.

Φορμοφορέω, ῶ, f. ήσω, ſtoreas geſto, ba julus ſum. A φορμοφόρος.

Φορμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtoreas port bajulus. Ex φορμὸς, & φέρω, *porto*.

Φορολογέω, ῶ, f. ήσω, tributum colligo, tri butum ſeu tributa exigo. Πολλὰ μέ τῆς Σικελίας ἐφορολόγουν, Polyb. A φορο λόγος.

Φορολόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a quo tributum ex igitur, tributarius. A φορολογέω.

Φορολογία, ας, ἡ, tributi collectio ſeu ex actio. A φορολόγος.

Φορολόγος, ου, ὁ, qui tributum colligit, tri buti exactor. Ex φόρος, & λέγω, *leg* i. e. colligo.

Φορὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ferens; (2) commodu ac perferens ad finem deſtinatum; (3) fer tilis, ferax; (4) fœcunda, *de muliere* A φέρω.

Φόρος, ου, ὁ, tributum, vectigal, tributum ca pitulare, Ph. (2) forum tum negotianti um, tum judiciarium. Ab eod.

Φορταγωγέω, ῶ, onera porto. Πλῆθ ὑποζυγίων φορταγωγούντων πάντα τὰ πρ τρυφὴν ϗ ἀπόλαυσιν τραπεζῶν χορηγήμα τα, Longin. 43. A ſeq.

Φορταγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, onera ferens. E φόρτος, & ἄγω, *duco*.

Φόρταξ, ακος, ὁ, bajulus. A φόρτος.

Φορτηγέω, ῶ, f. ήσω, onera fero. A φορτηγό

Φορτηγία, ας, ἡ, illud mercaturæ genu quæ exercetur navibus onerariis. A eod.

Φορτηγικὸς, ἡ, ὸν, onerarius. Ab eod.

Φορτηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, onera vehens; ut φο τηγὸς ναῦς, oneraria navis. Ex φόρτο & ἄγω, *duco*.

Φορτίζω, f. ίσω, onero; πεφορτισμένη, onu ta, Ph. p. paſſ. part. Φορτίζετε τοὺς ἀν θρώπους φορτία δυσβάστακτα, Luc. 11, 46 πεφορτισμένοι, Matt. 11, 28. A φόρτο

Φορτικεύομαι, ſum moleſtus. A φορτικός.

Φορτικὸς, ἡ, ὸν, onerarius. Gl. V. oneroſus (2) ineptus, inſulſus, faſtuoſus, arrogan inſolens, moleſtus. A φόρτος.

Φορτικότης, ητος, ἡ, q. d. odioſitas, tædioſ tas, arrogantia. A φορτικός.

Φορτικῶς, *Adv.* odioſe, moleſte, inepte, ar roganter, inſolenter. Ab eod.

Φορτίον, ου, τὸ, onus, ſarcina, faſcis, mer Philox. φορτίοις, mercibus, Philox. φόρτος.

Φορτ

Φορτὶς, ίδος, ἡ, oneraria navis. Ab eod.

Φορτοβαστάκτης, ου, ὁ, bajulus. Ex φόρτος, & βαστάζω, *porto*.

ΦΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, onus; (2) res moleſta; tædium. A φέρω.

Φορτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, onus portans, bajulus. Ex φόρτος, & φέρω, *porto*.

Φορτόω, f. ώσω, onero. Βωμόν τε παμμεγέθη χίζαις μυρίαις φορτώσαντες, Heliod. lib. 3. A φόρτος.

Φορύνω, vel φορύσσω, f. ύξω, pinſo, ſubigo, miſceo, turbo, farinam ſubigentis more confundo; (2) fœdo, polluo. Φορύξας αἵματι πολλῷ, Odyſſ. 18, 335. Σῖτός τε κρέα τ' ὀπτὰ φορύνετο, ib. 22, 21. A φορύω.

Φορυτὸς, οῦ, ὁ, quiſquiliæ ex variis rebus commixtis; (2) funis ex congeſtis ſtramentis & vitilibus ad πλέγματα. A φορύω.

ΦΟΡΥ'Ω, idem quod φορύνω.

Φόως, τὸ, lux, lumen. A φῶς.

Φόωσδε, *Adv.* in lucem, in luminis auras. A φόως.

Φραγέλλιον, ου, τὸ, flagellum. Vox Lat.

Φραγελλόω, ῶ, f. ώσω, flagello.

Φράγμα, ατος, τὸ, ſepimentum, ſeptum, ſepes, maceria, vallum, munimentum. A φράσσω.

Φραγμίτης, ου, ὁ, ad ſepes pertinens, ſepimentis idoneus; (2) qui circa ſepes naſcitur. A φρᾶγμα.

Φραγμὸς, οῦ, ὁ, ſepimentum, ſeptum, ſepes; dumus, carrectum, Gl. Vet. A φράσσω.

Φραγμὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, Gl. V. A præc.

Φραδάω, ῶ, indico, declaro. Γᾶν φράδασι, Poet. pro ἐφράδασι, Pind. Nem. 3, 42. A φράζω, cujus p. m. eſt πέφραδα.

Φραδὴ, ῆς, ἡ, cognitio, prudentia; (2) *Plural.* mentes. Ab eod.

Φραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſultus, prudens. A φραδή.

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, conſilium, prudentia, ſcientia, peritia. A φράδμων.

Φράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, conſultus, circumſpectus, ſolers. A φράζομαι.

Φραδῶς, *Adv.* prudenter, conſulte; (2) diſerte. A φραδής.

ΦΡΑ'ΖΩ, Dor. φράσδω, f. άσω, dico, memoro, commemoro, indico; φράζομαι, in animo verſo, conſilium ineo, delibero, ſtatuo, perpendo, cogito; (2) animadvertendo caveo, vito; (3) animadverto, deprehendo, intelligo. Ἃ σοι καθ' ὁδὸν ἔφραζον, Ariſt. Θεσμ. 1183. Πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τι φράσεις, Eur. Iph. in Au. 45. Φράσδει πάνθ' ἅλιος ἄμμι, indicat, Theocr. 1, 102. Φράσον πολίταις ϗ πόλει σωτηρίαν, Eur. Ph. 905.

Φρακτὴρ, ῆρος, ὁ, ſepes. A φράσσω.

Φρακτικὸς, ἡ, ὸν, cataphractus, circumquaque armis munitus. Ab eod.

Φρακτὸς, ἡ, ὸν, ſeptus, munitus. Ab eod.

Φρασεολογία, ας, ἡ, omnimodarum loquendi formularum collectio. Ex φράσις, & λέγω, *lego*, i. e. colligo.

Φράσις, εως, ἡ, dictio, ipſa dicendi actio, locutio, phraſis, genus loquendi. Gl. V. loquela, eloquentia. A φράζω.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, vel φράττω, f. ξω, ſepio, munio, communio, obſtruo, obturo, conſtipo; πεφραγμένος, ſeptus, p. paſſ. part. Κἀκεῖ πέφρακται λαὸς ἅρμασιν πέριξ, Eur. Ph. 740. Τί δ' ἦλθες γυνὴ (ἔστα) πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους; Id. Iph. in Au. 839.

Φραστέος, έα, έον, dicendus. A φράζω.

Φραστὴρ, ῆρος, ὁ, elocutor, indicator, explicator. Ab eod.

Φραστικὸς, ἡ, ὸν, eloquens. Ab eod.

Φραστὺς, ύος, ἡ, idem quod φράσις.

Φρατὴρ, ῆρος, ὁ, qui ejuſdem curiæ vel tribus eſt, tribulis. A φρατρία.

Φρατορία, ας, ἡ, ſocietas. A φράτωρ.

Φρατρία, ας, ἡ, curia. Hinc φρατρίαι dicuntur conventus quidam hominum, aut conventicula, quaſi pagi; propria ſibi ſacra peculiariaque communiter habentium; (2) tertia pars tribus Athenis. Gl. Vet. φρατρία, contubernium. A φράτωρ.

Φρατριάζω, f. άσω, ſum unus e curialibus, ſum particeps curiæ; (2) conjuro, ſodalitates facio. Μεθ' ὧν ϗ Θεόπομπος ἐφρατρίαζε, Dem. A φρατρία.

Φρατριακὸς, ἡ, ὸν, curialis, ad curiam pertinens. Ab eod.

Φρατρίαρχος, ου, ὁ, præfectus curiæ vel ſodalitii, quod φρατρία, vocatur. Ex φρατρία, & ἀρχὴ, *principatus*.

Φρατριαστὴς, ου, ὁ, curialis, qui eſt in ejuſdem curiæ ſodalitio, ſeu conſortio. A φρατριάζω.

Φρατριατικὸς, ἡ, ὸν, curialis, curiatus, ad curiam pertinens. Ab eod.

Φρατριεὺς, έως, ὁ, curialis, qui eſt in ejuſdem curiæ ſodalitio. Ab eod.

Φρατρίζω, f. ίσω, idem quod φρατριάζω.

Φρατρικὸς, ἡ, ὸν, idem quod φρατριακός. Ab eod.

Φράτριος, ου, ὁ, curialis, ad curiam pertinens. Ab eod.

Φράτωρ, ορος, ὁ, curialis, qui eſt in ejuſdem curiæ conſortio; (2) tribulis, contribulis. A φρατρία.

Φράττω, Att. pro φράσσω.

Φρεάντλης, ου, ὁ, q. d. puteorum hauſtor, qui aquam e puteo haurit. Ex φρέαρ, & ἀντλέω, *haurio*.

ΦΡΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, puteus.

Φρεατία, ας, ἡ, idem. A φρέαρ.

Φρεατιαῖος, αία, αῖον, putealis, puteanus. Ab eod.

Φρεατίδιος, ία, ιον, idem. Ab eod.

Φρεατικὸς, ἡ, ὸν, putealis. Gl. V. A φρέαρ.

Φρεάτιον, ου, τὸ, puteolus, parvus puteus; (2) profunda foſſa. Dim. a φρέαρ.

Φρεατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in putei modum profundus. A φρέαρ.

Φρεατωρυχέω, ῶ, idem quod φρεορυκτέω.

Φρεατώρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod φρεορύκτης.

Φρεῖαρ, ατος, τὸ, puteus. Ion. pro φρέαρ.

Φρεναπατάω, ῶ, f. ήσω, mentem ſeu mentes decipio; (2) decipio. Ἑαυτὸν φρεναπατᾷ, Gal. 6, 3. Ex φρὴν, & ἀπατάω, *decipio*.

Φρεναπάτης, ου, ὁ, mentis ſeu mentium deceptor. Ab eod.

Φρενήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos, aut cordatus. Gl. V. ſapiens. Ex φρὴν, & ἄρω, *apto*.

Φρενητιάω, ῶ, ſum phreneticus. A φρενῖτις.

Φρενητικὸς, ἡ, ὸν, freneticus, Gl. V. Vid. φρενῖτις.

Φρενιτιάω, ῶ, ſum phreniticus, phrenetide laboro. A φρενῖτις.

Φρενιτίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Φρενιτικὸς, ἡ, ὸν, phreniticus, qui phreneſi laborat. Ab eod.

Φρενῖτις, vel φρενίτις, ιδος, ἡ, mentis delirium, inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam & mentis perturbationem inducens. A φρήν.

Φρενοβλάβεια, ας, ἡ, amentia, dementia. A φρενοβλαβής.

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mente læſus vel captus, deſipiens. Ex φρὴν, & βλάπτω, *lædo*.

Φρενοβλαβῶς, *Adv.* dementer, inſane, more ejus, qui mente captus eſt. A φρενοβλαβής.

Φρενόθεν, *Adv.* a mente, ex mente. A φρὴν.

Φρενοκλοπέω, ῶ, mentem furor, decipio, impono præſtigiis. Ex φρὴν, & κλέπτω, *furor*.

Φρενόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente captus. Ex φρὴν, & λαμβάνω, *capio*.

Φρενοπλὴξ, γὸς, ὁ ϗ ἡ, mente percuſſus. Ex φρὴν, & πλὴξ, *plaga*.

Φρενόμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente captus, furioſus, inſanus. Ex φρὴν, & μωρὸς, *ſtultus*.

Φρενοτέκτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ſua mente aliquid componit. Ex φρὴν, & τέκτων, *faber*.

Φρενόω, ῶ, f. ώσω, ad mentem reduco, prudentem aliquem reddo, caſtigo; (2) deſipio; fallo, ſeduco. Οὐ μὴ φρενώσεις μ', Eur. Bac. 792. Κλαίων φρενώσεις, ὢν φρενῶν αὐτὸς κενός, Soph. Antig. 765. A φρὴν.

Φρένωσις, εως, ἡ, caſtigatio, admonitio. A φρενόω.

Φρεορυκτέω, ῶ, f. ήσω, puteum fodio. A φρεορύκτης.

Φρεορύκτης, ου, ὁ, putei foſſor, putearius. Ex φρέαρ, & ὀρύσσω, *fodio*.

ΦΡΕ'Ω, f. φρήσω, emitto.

Φρεωρυχέω, ῶ, puteum effodio. Ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει, Ariſt. Lyſ. 1034. A ſeq.

Φρεωρύχος, ου, ὁ, putei ſeu puteorum foſſor, putearius. Ex φρέαρ, & ὀρύσσω, *fodio*.

ΦΡΗ'Ν, ενὸς, ἡ, mens; (2) ſapientia; at φρένες, prudentia, ingenium; (2) præcordia, tamquam mentis ſedes.

Φρητία, ας, ἡ, puteal, os putei. A φρέαρ.

Φρήτρη, ης, ἡ, tribus, curia. A φρατρία.

Φρικαλέος, έα, έον, horribilis. A φρίξ.

Φρικασμὸς, οῦ, ὁ, horror, quaſi a φρικάζω, quod eſſet horreo. A φρίκη.

Φρίκη, ης, ἡ, horror, horriditas, topor, Philox.

Φρικιάω, ῶ, horreſco. A φρίκη.

Φρικίασις, εως, ἡ, q. d. horreſcentia. A præc.

Φρικοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, horrificus, Gl. Vet. Ex φρίκη, & ποιέω, *facio*.

Φρικόω, horrifico, Gl. V. φρικοῦμαι, horreſco, Gl. V. A φρίκη.

Φρικτὸς, ἡ, ὸν, horrendus, horridus, horribilis, horrorem incutiens. A φρίσσω.

Φρικτῶς, *Adv.* horribiliter, horrendum in modum.

Φρικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, horribilis, horrendus. A φρίκη.

Φριμαγμὸς, οῦ, ὁ, fremitus; (2) flatus, quem equi naribus emittunt; (3) hinnitus. A φριμάσσομαι.

ΦΡΙΜΑ'ΣΣΟΜΑΙ, f. ξομαι, fremo, flatum naribus emitto; (2) hinnio. Φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων Νῦν ἀγέλα, Theocr. 5, 141.

ΦΡΙ'Ξ, φρικὸς, ἡ, maris horror, motus maris incipiens, primaque agitatio fluctuum ſuperficiaria, veluti quum mare exigua ſtringitur aura.

Φριξαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem habens horrentem ſetis. Ex φριξὸς, & αὐχὴν, *cervix*.

Φριξόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, horrens pilis. Ex φριξὸς, & θρὶξ, *pilus*.

Φριξοκόμης, ου, ὁ, horricomus, horrens coma. Ex φριξὸς, & κόμη, *coma*.

Φριξὸς, ἡ, ὸν, horridus. A φρίσσω.

Φρίσσω, vel φρίττω, f. ξω, horreo, horreſco, cum horrore reſormido. Πεφρικανδ' ὥστε ληΐου γυῖαι λόγχαις ἀποστίλβοντες, Lyc. 253. Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην, Eur. Hipp. 421. Χαίτη πεφρικὸς, id. Ph. 1128. ἐν ἔρωτι, Soph. Aj. 702.

Φροιμιάζω, & φροιμιάζομαι, exordio ſeu principio utor, procemii loco dico, præfationem inſtituo. Gl. V. φροιμιάζω, exordior. Τί φροιμιάζῃ νεοχμὸν, ἐξαύδα σαφῶς, Eur. Iph. in Tau. 1165. A φροίμιον.

Φροίμιον, ου, τὸ, procemium, exordium. Ab & pro προοίμιον.

Φρονέω, ῶ, ſapio, Ph. intelligo, cogito. Μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ ϗ φρόνει τάδε, Eur. Or. 242. Σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα, id. Hipp. 6. Ἐφ' ἑαυτῷ φρονεῖν, arroganter ſentire, Dem. Δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ, Soph. El. 336. Καὶ πάνθ' ὅσα περ ἄνθρωπος, ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς, Ariſt. Av. 119. A φρήν.

Φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus. Elatio animi, faſtus; animi impetus, ſuperbia. A φρονέω.

Φρονηματίας, ου, ὁ, qui eſt elato animo, vir excelſi animi, Longin. 9. A φρόνημα.

Φρονηματίζω, f. ίσω, facio, ut aliquis animos tollat, vel ſe efferat; φρονηματίζομαι, animos tollo; majores ſpiritus ſumo. Ὄγκου πλήρης ϗ πεφρονηματισμένος, Diod. φρονηματισθέντες ἐκ τῶν ἔργων, Ariſtot. Ab eod.

Φρονηματισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio efferendi ſe & animos tollendi, animi elatio. A φρονηματίζω.

Φρονηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui excelſi eſt animi, magnanimus. A φρόνημα.

Φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, ſapientia, intelligentia. A φρονέω.

Φρόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, prudens, ſapiens; cordatus, aſtutus, Ph. A φρόνις.

Φρονιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, animoſus; (2) conſtans. A φρόνιμος.

Φρονίμως, *Adv.* prudenter, ſapienter. Ab eod.

Φρονιμώτατος, ſagaciſſimus, Ph. A φρόνιμος.

Φρόνις, εως, ἡ, ingenium; (2) aſtutia; (3) contemptus. A φρήν.

Φροντίζω, f. ίσω, curo, curam gero; (2) cogito, commentor, meditor; (3) ſtudeo, ſtudium & operam pono; φροντίζων, ſolicitus, Gl. V. πεφροντικότα, ſuſpenſum, Ph. cogitabundum, p. part. act. Οὐ γὰρ ἡμῶν φροντίσαιμ' ἂν ἦν, &c. Ariſt. Lyſ. 699. Ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, idem Conc. 263. Τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιούμεθα; Eur. Iph. in Tau. 344. Σοῦ μὲν οὐδὲν φροντίζων, Plato. A φροντίς.

ΦΡΟΝΤΙ΄Σ, ίδος, ἡ, cogitatio; (2) cura, ſolicitudo; occupatio, Gl. V. Αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι, Eur. Hipp. 440.

Φρόντισμα, ατος, τὸ, officium, Ph. occupatio. A φροντίζω.

Φροντιστέον, *Adv. poſ.* curandum eſt. Πάνυ ἡμῖν οὕτω φροντιστέον, Plat. Crit. 3. A φροντίζω.

Φροντιστήριον, ου, τὸ, locus, in quo cogitationes ſeu commentationes noſtras explicamus, ſchola. Ab eod.

Φροντιστὴς, οῦ, ὁ, curator, procurator, tutor, Ph. (2) commentator, qui commentationibus & ſpeculationibus eſt deditus, ſtudioſus. Ab eod.

Φροντιστικὸς, ή, όν, ad commentationem ſeu meditationem aptus; (2) meditabundus; ſolicitus. A φροντιστής.

Φροῦδος, ούδη, οῦδον, qui diſparuit, qui abiit, evanidus. Gl. V. caſſus. Ex πρὸ, & ὁδοῦ, quaſi πρόοδος, *contr.* προῦδος.

Φρούδως, incaſſum, Ph. A præc.

Φρουρὰ, ᾶς, ἡ, præſidium, cuſtodia; (2) milites ipſi præſidiarii & cuſtodes; (3) corporis cuſtodes, ut ſtipatores, ſatellites; (4) ipſe locus aut ſtatio cuſtodiæ & præſidii; (5) cuſtodia, i. e. carcer. Gl. V. cuſtodia, vigiliæ, excubium, præſidium. Ex πρὸ, & οὖρος, *cuſtos*.

Φρουράρχης, vel φρούραρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præſidiariis militibus præeſt, præſidiariæ cohortis præfectus. Ex φρουρὰ, & ἀρχὴ, *præfectura*.

Φρουρέω, ῶ, f. ήσω, in præſidio ſum, præſidio me tutor, cuſtodio, excubo. Ἱκεσίοις δὲ σὺν κλάδοις φρουροῦσί μ', Eur Supp. 103. Σοὶ δ' ἤδη, γέρον, τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος, munus exequi, Soph. El. 73. Ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς, Eur. Iph. in Au. 751. A φρουρός.

Φρούρημα, ατος, τὸ, præſidium, cuſtodia; (2) id, quod cuſtoditur. A φρουρέω.

Φρούρησις, εως, ἡ, cuſtodia, excubiæ. Ab eod.

Φρουρικὸς, ή, όν, præſidiarius, Gl. Vet. A φρουρά.

Φρούριον, ου, τὸ, præſidium, i. e. locus aut munitio, cui præſidia imponuntur. Gl. V. caſtellum. A φρουρά.

Φρουρὸς, οῦ, ὁ, cuſtos, Gl. V. præſidiarius, excubitor. Ex πρὸ, & οὖρος, *cuſtos*.

Φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus. A φρυάσσω.

Φρυαγματίας, ου, ὁ, faſtuoſus, inſolens, turgidus. A φρύαγμα.

Φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod φρύαγμα.

Φρυακτὴς, οῦ, ὁ, idem quod φρυαγματίας, de equo fremitum indicem ferociæ edente dictum. A φρυάσσω.

ΦΡΥΑ΄ΣΣΩ, vel άττω, f. άξω, fremo, *proprie* de equo. Hinc φρυάττομαι, *inſoleſco*. Μὴ μάτην μετεωρίζου φρυαττόμενος ἀδήλοις ἐλπίσιν, 2 Macc. 7, 34. Ἐν τοῖς περὶ ἄλλων ἐπαίνοις ϗ ψόγοις φρυαττόμενοι, M. Anton. 10, 15. Τὸν αὐχένα ἐπαίρειν ϗ φρυάττεσθαι, Philo.

Φρυγανίζομαι, f. ίσομαι, cremia ſeu virgulta arida colligo; (2) lignor. A φρύγανον.

Φρυγανικὸς, ή, όν, cremiorum in modum lignoſus, q. d. ſuffruticoſus. Ab eod.

Φρυγάνιον, ου, τὸ, parvum virgultum aridum; (2) exiguus frutex. Dim. a φρύγανον.

Φρύγανον, ου, τὸ, cremium, fomes, ſarmentum, virgultum, frixorium, Gl. V. φρύγανα, quiſquiliæ, Gl. V. A φρύγω.

Φρυγανοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſarmenta ferens. Ex φρύγανον, & φέρω, *fero*.

Φρυγανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cremiis ſeu virgultis aridis ſimilis; (2) cremiorum modo lignoſus; (3) ſuffruticeus. Gl. V. ſurcularis. A φρύγανον.

Φρυγία, ας, ἡ, quæ torret, Heſ. A φρύγω.

Φρυγία, ας, ἡ, Phrygia. A Φρύξ.

Φρύγιον, ου, τὸ, lignum aridum, cremium, Gl. V. φρυγίον, frictorium. Ab eod.

Φρύγιος, ία, ιον, aridus. Ab eod.

Φρυγιστὶ, modo ſive concentu Phrygio. A φρύξ.

Φρυγμὸς, οῦ, ὁ, frixio, torrefactio. A φρύγω.

ΦΡΥ΄ΓΩ, f. ύξω, torreo, torrefacio, frigo, arefacio, Gl. V. φρύγει, frigit, Ph. πεφρυγμένος, frixus, toſtus, p. paſſ. part. Κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ, Theocr. 7, 66. Καθήμεναι φρύγουσι, ὥσπερ ϗ πρὸ τοῦ, Ariſt. Conc. 221.

Φρυκτὸς, ή, όν, toſtus, torrefactus, frixus. A φρύγω.

Φρύσσω, vel φρύττω, idem quod φρύγω. Τὸ καλὸν θέρος αἴκα φρύττῃ, Theocr. 6, 16.

Φρυκτωρέω, ῶ, f. ήσω, excubias ago, e ſpecula ignem angarum ſeu prænuncium obſervando, ipſeque tali hoſtium aut aliorum adventum denunciando. A φρυκτωρός.

Φρυκτωρία, ας, ἡ, excubiæ ſpeculatoriæ, ad ſignum dandum per faces e ſpeculis, aut alio edito loco. Ab eod.

Φρυκτώριον, ου, τὸ, ſpecula τῶν φρυκτωρῶν. Ab eod.

Φρυκτωρὸς, οῦ, ὁ, obſervans faces hoſtilis adventus prænuncias, ut & ipſe tales ſuſpendat. Ex φρυκτὸς, *fax*, & ὠρέω, *cuſtodio*, *curo*.

Φρῦν, νὸς, ὁ, rubeta.

Φρυνέος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΦΡΥ΄ΝΗ, ης, ἡ, rubeta, rana venenoſa.

Φρυνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, rubetam repræſentans. Ex φρῦνος, & εἶδος, *ſpecies*.

Φρυνολόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. rubetis inſidians. Ex φρῦνος, & λόχος, *inſidiæ*.

ΦΡΥ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, rubeta, rana venenoſa.

Φρὺξ, γὸς, ὁ, Phryx, Phrygius.

Φύγαδε, *Adv.* in fugam. A φυγή.

Φυγαδεία, ας, ἡ, fugatio, exſilium, profugium. A φυγή.

Φυγαδεῖον, ου, τὸ, confugium; (2) urbs, quæ aſylum habet, quo rei confugiunt & exſules. Ab eod.

Φρυγαδευτήριον, ου, τὸ, confugium, refugium, profugium. Ab eod.

Φυγαδευτικὸς, ή, όν, vim habens abigendi. Ab eod.

Φυγαδεύω, f. εύσω, fugo, depello; (2) fugio, exulo. Gl. V. Φυγαδεύειν ἀφ' ἑαυτοῦ πορρωτάτω, Philo. ἐκ τῆς πόλεως, Dem. A φυγάς.

Φυγαδικὸς, ή, όν, ad exſulem ſeu exſules pertinens, vel, qualis eſt exſulis aut exſulum; (2) exulabundus, Gl. V. exſul, ſeu profugus. Ab eod.

Φυγαδικῶς, *Adv.* more exſulum. A φυγαδικός.

Φυγαδοθήρας, ου, ὁ, exſulum venator ſeu exquiſitor. Ex φυγὰς, & θήρα, *venatio*.

Φυγὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, profugus, exſul, fugitivus. A φυγή.

Φύγδην, *Adv.* fugaciter; fugæ inſtar. Ab eod.

Φύγεθλον, ου, τὸ, panus, tumor quidam. A φύω.

Φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, fugacitas; (2) effugium, vitatio aut evitatio; (3) exſilium. A φεύγω.

Φυγοδέμνιος, & φυγόδεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fugiens torum, a conjugio abhorrens. Ex φεύγω, & δέμνιον, *torus*.

Φυγοδικέω, ῶ, detrecto certamen & judicium. Ph. φυγοδικεῖν, tergiverſari, Dem. Ex φυγὴ, & δίκη, *jus*.

Φυγοδικία, ας, ἡ, tergiverſatio, Ph. Ex iiſd.

Φυγομαχέω, ῶ, f. ήσω, fugio aut detrect pugnam, Appian. A φυγόμαχος.

Φυγόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui detrectat pugnam, fugax. Ex φυγὴ, & μάχη, *pugna*.

Φυγόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, hoſpites fugiens, in hoſpitalis. Ex φυγὴ, & ξένος, *hoſpes*.

Φυγόπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui laborem ſeu l bores fugit. Ex φυγὴ, & πόνος, *labor*.

Φυγοπτόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicos ſtrepit & labores fugiens. Ex φυγὴ, & πτόλε μος, *bellum*.

Φύζα, ης, ἡ, fuga cum timore, idem quo φυγή. A φεύγω.

Φυζακι

Φυζακινὸς, ἡ, ὸν, fugax, pavidus, timidus. A φύζα.

Φυζάλεος, έα, εον, idem & ab eod.

Φύζω, in fugam verto, fugo. Τῶ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες, Il. 21, 6. A φεύγω.

Φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles; (2) ſtatura, habitus oris; (3) ſtirps, germen. A φύω.

Φυκιόεις, όεσσα, όεν, algoſus, alga abundans. A φυκίον.

Φυκίον, vel φύκιον, ȣ, τὸ, fucus, quo mulieres utuntur; (2) alga. Dimin. a φῦκος.

Φυκιοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. algæ comeſtor, qui alga veſcitur. Ex φυκίον, & φάγος, edax.

Φυκιόω, ῶ, fuco, Gl. V. Αὐτῶ ἐπ' ἀϊόνος κατετάκετο φυκιοέσσης, Theocr. 11, 14. A φυκίον.

Φυκὶς, ίδος, ἡ, fuca, *piſcis*, cujus mas vocatur φύκης. Gl. V. φυκὶς, ἰχθὺς, ſaxatilis, *piſcis*; φυκίδες, ſaxatiles, Ph. Ex φῦκος, vel φύκιον, quoniam loca amat algoſa.

ΦΥ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, alga, muſcus, Gl. V. fucus purpuriſſum, Gl. V. (2) φῦκος, ἰχθὺς, ſaxatilis, *piſcis*, Ph.

Φυκοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod φυκιοφάγος. Ex φῦκος, & φάγος, *edax*.

Φυκόω, ῶ, f. ώσω, fuco, fuco oblino. Φυκῶσῃ τὸ πρόσωπον, Plut. A φῦκος.

Φυκτὸς, ἡ, ὸν, qui effugi ſeu vitari poteſt, vitabilis, vitandus. A φεύγω.

Φυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, algoſus, alga abundans. A φῦκος.

Φύλαγμα, ατος, τὸ, quod cuſtoditur ſeu ſervatur, vel, quod datum eſt ad cuſtodiendum; (2) cuſtodia, præceptum, mandatum. A φυλάσσω.

Φυλάκειον, vel φυλακεῖον, ȣ, τὸ, locus in caſtris, ubi ſunt excubiæ; (2) ſtatio, præſidium, arx. A φυλακή.

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, cuſtodia, ipſa cuſtodiendi actio, conſervatio, tutatio. Gl. V. tutela; (2) vigilia, excubatio, excubiæ; (3) præſidium; (4) quarta pars noctis; quoniam in quatuor partes diviſa erat, in quibus vigiliarum munus permutatis vicibus ad alios perveniebat; (5) cuſtodia, i. e. cuſtodes cingentes latus principum, ſatellites, ſtipatores. Ph. φυλακαὶ, præſidia. Stationarii milites, al. Gl. V. (6) carcer, Ph. A φυλάσσω.

Φυλακίζω, f. ίσω, in carcerem conjicio, Act. 22, 19. A φυλακή.

Φυλάκιον, ȣ, τὸ, idem quod φυλάκειον. Ab eod.

Φυλακὶς, ίδος, ἡ, cuſtos, *femina*; φυλακίδες, naves præſidiariæ. A φύλαξ.

Φυλάκισσα, ης, ἡ, idem. A φυλακίς.

Φυλακίτης, ȣ, ὁ, carcerarius, Gl. V. A φυλακή.

Φύλακος, ȣ, ὁ, cuſtos, excubitor, vigil. A φύλαξ.

Φυλακτέον, cuſtodiendum; cavendum. A φυλάσσω, vel φυλάσσομαι.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſtos, excubitor, vigil. A φυλάσσω.

Φυλακτήριον, ȣ, τὸ, ſervatorium, promptuarium, Ph. (2) ſtatio excubitorum ſeu vigilum, præſidium, munimentum, arx, aut quicquid nos cuſtodit; (3) antidotum contra venena, amuletum. Hinc τὰ φυλακτήρια, ων, qs. conſervatoria legis, quæ membranæ erant, quibus inſcriptæ erant quatuor Pentateuchi ſectiones. A φυλακτήρ.

Φυλακτικὸς, ἡ, ὸν, cuſtodiendi ſeu ſervandi, & obſervandi, item conſervandi peritus; (2) cavendi peritus, qui ſibi cavere novit, cautus, vel qui ſe tueri poteſt; (3) vim habens amoliendi. Gl. V. cautus, promptuarius. A φυλάσσω.

Φυλακτικῶς, *Adv.* ſtudio & ſolicitudine, ſtudioſe cavendo, caute. A φυλακτικός.

Φύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, cuſtos, ſervator, conſervator, ſervans, Ph. excubitor, vigil; φύλακες, vigiles, Ph. milites præſidiarii. A φυλάσσω.

Φύλαξις, εως, ἡ, cuſtoditio, Gl. V. A φυλάσσω.

Φυλαρχέω, ῶ, ſum tribus præfectus ſeu princeps, præſum tribui, ſum tribunus, Ariſtot. A φύλαρχος.

Φυλάρχης, vel φύλαρχος, ȣ, ὁ, tribus præfectus, qui tribui præeſt, tribunus. Ph. tribunus plebis. Ex φυλὴ, & ἀρχὴ, *præfectura*.

ΦΥΛΑ'ΣΣΩ, vel φυλάττω, f. άξω, cuſtodio, ſervo, conſervo, aſſervo, tueor, tuto; φυλάσσομαι, & φυλάττομαι, cuſtodior; (2) caveo, vito, Gl. V. φύλαξον, cuſtodi, Gl. V. a. 1. act. φύλαξαι, cave, a. 1. med. πεφυλαγμένος, aſſervatus, cautus, perf. part. paſſ. Κλῇδας γάμȣ φυλάττει ("Ηρα) Ariſt. Θεσμ. 985. Καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται, ſervatur a, Soph. Aj. 539. Τὰ μὲν λελεγμένα ἄῤῥητ' ἐγώ σοι κατελῆ φυλάξομαι, ſecreta ſervabo, id. El. 1018. Φύλαττε πᾶς ἀέρα περινέφελον, Ariſt. Av. 1196. Τȣτὶ μέν τοι σὺ φυλάττȣ, id. Pace, 1109.

Φυλετεύω, tribules facio, in tribus deſcribo. A φυλέτης.

Φυλέτης, ȣ, ὁ, qui eſt ex eadem tribu, contribulis. Gl. V. tribulis, paganus; φυλέται, curiales, Gl. V. A φυλή.

Φυλετικὸς, ἡ, ὸν, ad tribules pertinens. A φυλέτης.

Φυλετικῶς, *Adv.* more tribuum. A φυλετικός.

Φυλέτις, ιδος, ἡ, quæ eſt ex eadem tribu. A φυλέτης.

ΦΥΛΗ', ῆς, ἡ, tribus, claſſis.

Φυλλάζω, frondeſco, Gl. V. A φυλλάς.

Φυλλάκανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, planta quædam foliis ſpinoſis ſeu aculeatis. Ex φύλλον, & ἄκανθα, *ſpina*.

Φυλλάμπελος, ȣ, ἡ, pampinus, Gl. V. Ex φύλλον, & ἄμπελος, *vitis*.

Φυλλάριον, ȣ, τὸ, foliolum. Dim. a φύλλον.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, ſtrues ſeu cumulus foliorum, frondes. Ab eod.

Φυλλιάω, ῶ, folia emitto, frondeſco. A φύλλιον.

Φυλλικὸς, ἡ, ὸν, q. d. foliaris. A φύλλον.

Φύλλινος, ίνη, ινον, e foliis confectus. Gl. V. foliaceus, frondarius. Ab eod.

Φύλλιον, ȣ, τὸ, folium; (2) flos terræ. Ab eod.

Φυλλοβολέω, ῶ, f. ήσω, folia amitto, folia mihi decidunt; (2) folia ſpargo, foliis conſpergo. Ὄζων λεύκης φυλλοβολȣ́σης, Ariſt. Nub. 1003. A φυλλοβόλος.

Φυλλοβολία, ας, ἡ, foliorum amiſſio; (2) foliorum ſparſio ſive conjectio. Ab eod.

Φυλλοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, folia abjiciens ſeu amittens, cui folia decidunt. Ex φύλλον, & βάλλω, *jacio*.

Φυλλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, folia amputo ſeu abſcindo. Ex φύλλον, & κόπτω, *abſcindo*.

Φυλλολογέω, ῶ, f. ήσω, folia lego; (2) pampino, Gl. V. Ex φύλλον, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.

Φυλλομανέω, ῶ, f. ήσω, q. d. foliis inſanio, i. e. inſana quadam foliorum abundantia luxurio, foliis luxurio, Theophr. Ex φύλλον, & μαίνομαι, *inſanio*.

ΦΥ'ΛΛΟΝ, ȣ, τὸ, folium, frons.

Φυλλοῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, foliis fluo vel defluo, folia vel frondes amitto. Τȣ͂ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλοῤῥοεῖ, Ariſt. Av. 1487. A φυλλόῤῥοος.

Φυλλοῤῥοια, ας, ἡ, defluxio foliorum. Ab eod.

Φυλλόῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, folia abjiciens. Ex φύλλον, & ῥοὴ, *fluxio*.

Φυλλοτόμος, ȣ, ὁ, frondator, Gl. V. Ex φύλλον, & τέμνω, *ſeco*.

Φυλλοφορέω, ῶ, f. ήσω, folia fero, foliatus ſum, Theophr. A φυλλοφόρος.

Φυλλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, folia ferens, foliatus. Ex φύλλον, & φέρω, *fero*.

Φυλλοφυέω, ῶ, frondeo, Gl. V. Ex φύλλον, & φύω, *produco*.

Φυλλοχοέω, ῶ, f. ήσω, idem quod φυλλοῤῥοέω. A φυλλοχόος.

Φυλλοχόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. folia fundens; φυλλοχόοι μῆνες, menſes in quibus folia decidunt. Ex φύλλον, & χέω, *fundo*.

Φυλλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, folioſus, foliis abundans; foliatus, folia habens. Gl. V. frondeus; φυλλώδεσιν, frondentibus, Ph. A φύλλον.

Φῦλον, ȣ, τὸ, genus, gens, natio. A φυλή.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, prælium; (2) clamor bellicus. A φῦλον, & ὄψ, *vox*.

Φῦμα, ατος, τὸ, tuber, vomica, Gl. V. A φύομαι.

Φυματόω, tubero, Gl. V. A φῦμα.

Φῦμι, gigno; φῦναι, naſci; φὺς, natus. A φύω.

Φυξάνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, fugam viris immittens, fugæ occaſionem dans. Ex φύξις, & ἀνὴρ, *vir*.

Φύξηλις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, profugus, exſul; (2) fugax, timidus. A φύξις.

Φύξιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a quo fugiendum eſt, qui effugi ſeu vitari poteſt; (2) ad quem confugitur; (3) fugans, qui in fugam vertit. Ab eod.

Φύξιος, ȣ, ὁ, qui fugat; (2) fugæ favens. Gl. V. φύξια, fugalia. A ſeq.

Φύξις, εως, ἡ, fuga; (2) effugium. A φεύγω, *fugio*.

Φύομαι, orior, naſcor, provenio, creſco, Gl. V. A φύω.

Φύραμα, ατος, τὸ, maſſa farinæ ſubactæ & humore maceratæ ad panificium; (2) maſſa luti. Ph. maſſa. al. Gl. V. conſperſio, interverſio, impenſa. A φυράω.

Φύρασις, εως, ἡ, commiſtio, maceratio, ſubactio ad conficiendas maſſas. Ab eod.

Φυρατὴς, ȣ͂, ὁ, & φυράτης, ȣ, ὁ, decoctor, Ph. interverſor, Gl. V. A φυράω.

Φυράω, ῶ, f. άσω, miſceo, macero, ſubigo; φυρῶμαι, miſceor; πεφυραμένος, ſubactus, perf. paſſ. part. Οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν, Ariſt. Nub. 975. Οἷοι μεθ' οἵων φύρονται, μεμνημένος διατέλει, M. Anton. 3, 4. πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ, Exod. 29, 40. A φύρω.

Φύρδην, *Adv.* mixtim, permixtim; (2) confuſe, inordinate. Ab eod.

Φύρμα, ατος, τὸ, inquinamentum, ſordes, ſtrigmentum, recrementum. A φύρω.

Φυρμὸς, ȣ͂, ὁ, inquinatio, inquinamentum. Ab eod.

ΦΥ'ΡΩ, miſceo, commiſceo; (2) inquino, fœdo; (3) perfundo, rigo; (4) macero, ſubigo, pinſo; πεφυρμένος, inquinatus; (2) ſubactus. Γαῖαν ὕδει φύρειν, Heſiod. Ἔργ. 61. Ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις, Epigr. Κόνει φύρȣσα δύστηνον κάρα, Eur. Hec. 496. Πεφυρμέναι αἵματι, Theocr. 26, 25.

Φύσα, vel φύασα, ης, ἡ, follis, veſica; (2) flatus & ſpiritus craſſior in corpore. A φυσάω.

Φυσαλὶς, & φυασαλὶς, ἴδος, ἡ, bulla in aqua naſcens; (2) tibia ſeu fiſtula; (3) veſicaria, *frutex*. A φύσα.

Φύσαλος, vel φύασαλος, ȣ, ὁ, bufo, venenatum id ranarum genus, quod ſe mirum in modum inflat; (2) piſcis quidam. Ab eod.

ΦΥΣΑ'Ω, vel φυασάω, ῶ, f. ήσω, ſufflo, inflo, flatu diſtendo; (2) ſpiro; (3) efflo. Ἔτι γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος, Soph. Aj. 1429. Ψυχὴν περισπαίροντι φυσήσει νεκρῷ, exſpirabit, Lyc. 68. Ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύσιν φυασᾷ, Ariſt. Nub. 434. ἐφύασατ', ib. 409. Ἐπί τινι φυσᾶσθαι, Dem. ταῖς τυχηραῖς εὐπραγίαις, Philo.

Φύση, ης, ἡ, idem quod φύσα.

Φύσημα, ατος, τὸ, inflatio, inflatus, flatus; (2) bulla, ebullitio; (3) reſina pinea. A φυσάω.

Φυσημάτιον, ȣ, τὸ, bullula, Gl. V. A φύσημα.

Φύσησις, εως, ἡ, q. d. flatio, ipſa flandi actio, vel ſufflatio. Gl. V. inflatio. Ab eod.

Φυσητὴρ, vel φυασητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum, follis. Ph. fiſtula; (2) fiſtula piſcium cetaceorum; (3) meatus polypodis, quo ova ſua parit. Ab eod.

Φυσητήριον, ȣ, τὸ, q. d. ſufflatorium. Gl. V. ſpiramentum. A φυσιάω.

Φυσητὴς, ȣ͂, ὁ, inflator, Gl. V. A φυσάω.

Φυσητικὸς, ἡ, ὸν, ad inflandum aptus, inflandi vim habens. A φυσάω.

Φυσήφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui animo eſt inflato. Ex φυσάω, & φρὴν, *mens*.

Φυσιασμὸς, ȣ͂, ὁ, ipſa flandi ſeu efflandi actio; (2) flatus. A φυσιάω.

Φυσιάω, ῶ, f. άσω, flo, ſufflo. A φυσάω.

Φυσίγναθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, buccas inflans, ſuperbus, nomen ranæ, in Batrachom. ver. 17. Ex φυσάω, & γνάθος, *bucca*, *mala*.

Φύσιγξ, γος, ἡ, veſicula, puſtula. A φυσάω.

Φυσιγγόομαι, ȣ͂μαι, inturgeſco; πεφυσιγγωμένοι, tumidi, perf. paſſ. part. Καθ' οἱ Μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι, Ariſt. Ach. 531. A φύσιγξ.

Φυσίζοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. vitam producens, i. e. quæ ad vitam degendam ſunt neceſſaria. Ex φύω, *naſcor*, & ζάω, *vivo*.

Φυσικὸς, ἡ, ὸν, naturalis, ad naturam pertinens, naturæ conveniens; (2) phyſicus, naturæ ſeu rerum naturalium inveſtigator. A φύσις, vel φύσα.

Φυσικῶς, *Adv.* naturaliter, ſecundum naturam, naturali ratione. A φυσικός.

Φύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vim habens pullulandi; (2) productivus. A φύω.

Φυσιογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, de natura judicandi peritus ſum; vel, de natura judico ex adſpectu oris; (2) diligenter cognoſco faciem alicujus & annoto, ut poſtea noſcatur, Dem. A φυσιογνώμων.

Φυσιογνωμονία, ας, ἡ, naturas cognoſcendi ſeu de natura judicandi peritia. Ab eod.

Φυσιογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, naturæ ex oris habitu cognoſcendæ peritus. Ex φύσις, & γινώσκω, *cognoſco*.

Φυσιολογέω, ῶ, f. ήσω, de natura, ſeu de rebus naturæ diſſero, nauram rerum diſſerendo indago ſeu exquiro; (2) phyſica ſeu naturali ratione probo, oſtendo, Ariſtot. A φυσιολόγος.

Φυσιολογία, ας, ἡ, ſtudium naturæ indagandæ, diſciplina phyſica, naturæ indagandæ vel ſpeculandæ ratio. Ph. naturæ ratio. Ab eod.

Φυσιολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui de natura ſeu rebus ad naturam pertinentibus diſſerit; (2) ſeu, qui naturam rerum diſſerendo exquirit aut indagat. Ex φύσις, & λέγω, *dico*.

Φυσιόω, ῶ, f. ώσω, anhelo, ſpiro; φυσιȣ͂μαι, tumeo, turgeo; πεφυσιωμένος, inflatus. Καὶ τȣ̀ς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας, Il. 4, 427. ἵππȣς φυσιόωντας, ib. 16, 506. A φυσάω.

Φύσις, εως, ἡ, natura, nativitas, Ph. ortus; ingenium, indoles, Gl. V. ſexus, Ph. A φύω.

Φυσίωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor animi, ſuperbia, arrogantia. A φυσιόω.

Φύσκη, ης, ἡ, veſica; (2) craſſum inteſtinum, venter; (3) veſicula manibus oborta e vehementiore attritu. A φυσάω.

Φύσκιον, ȣ, τὸ, veſicula, folliculus, utriculus. Dim. a φύσκη.

Φύσκος, ȣ, ὁ, botulus, Ph. A φυσάω.

Φύσκων, ωνος, ὁ, ventricoſus; (2) obeſus. Ab eod.

Φύασα, vide φύσα.

Φυσόω, ῶ, f. ώσω, inflo, ſuperbum reddo. Φυσῶντες λιγέως, Il. 23, 218. A φυσάω.

Φυασητὴρ, ῆρος, ἡ, ventilator, Gl. V. Vid. φυσητήρ.

Φυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, flatuoſus, flatu abundans; (2) flatus ſeu inflationes movens, Longin. 28. A φυσάω.

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, terra plantas ſeu ſtirpes ferens; locus arboribus conſitus; (2) plantatio. A φύω.

Φυταλίζω, f. ίσω, planto. A φυταλιά.

Φυτάλμιος, ίȣ, ὁ ϗ ἡ, & ιος, ία, ιον, aptus ad progenerationem. A φύτλη, *generatio*, *ortus*.

Φυτάνη, ης, ἡ, plantationis tempus. A φυτὸν, *planta*.

Φυτάριον, ȣ, τὸ, arbuſcula. Dim. a φυτόν.

Φυτὰς, άδος, ἡ, planta, ſtirps. A ſeq.

Φυτάομαι, f. ήσομαι, planto. Αὐτάρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱὸν, Heſiod. Θεογ. 986. A φυτόν.

Φυτεία, ας, ἡ, plantatio, Ph. conſitio, ſatio; (2) planta, quæ deponitur & conſeritur. Ph. φυτεῖαι, plantæ. A φυτεύω,

Φύτευμα, ατος, τὸ, planta, quæ deponitur & conſeritur; (2) ſemen. Ab eod.

Φύτευσις, εως, ἡ, plantatio, conſitio. Ab eod.

Φυτευτήριον, ȣ, τὸ, planta, quæ in terram deponitur. Gl. V. ſeminarium, plantarium; (2) ſurculus, ſtolo. Ab eod.

Φυτευτὴς, ȣ͂, ὁ, plantator. Gl. V. paſtinator. A φυτεύω.

Φυτευτικὸς, ἡ, ὸν, ſeminarius, Gl. V. Ab eod.

Φυτεύω, f. εύσω, planto, complanto, novello, ſemino, colloco, Gl. V. metaph. molior, ſtruo, machinor. Τοὶ γὰρ φυτεύων παῖδας ȣ̓κ ἔτ' ἂν φθάνοις, Eur. Alc. 658. Τοῖς δεσι φόνον ϗ κῆρα φυτεύει, Odyſſ. 2, 165. μνηστῆρσι κακὰ, ib. 15, 178. A φυτόν.

Φυτηκόμος, vel φυτοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plantas ſeu ſtirpes curans. Ex φυτὸν, & κομέω, *curo*.

Φυτικὸς, ἡ, ὸν, ad plantam ſeu plantas pertinens; (2) vegetativus, creſcendi vim dans. A φυτόν,

Φύτλη, ης, ἡ, generatio, genus. Gl. V. ſexus. A φύω.

Φυτοεργὸς, & φυτȣργὸς, ȣ͂, ὁ, q. d. qui circa plantas opus facit, qui plantis laborem impendit, plantator. Ex φυτὸν, & ἔργον, *opus*.

Φυτὸν, ȣ͂, τὸ, planta, germen, virgultum Gl. V. A φύω.

Φυτὸς, ἡ, ὸν, ſativus, aptus ad concipiendum ſemen. Ab eod.

Φυτοσκάφος, ȣ, ὁ, agricola, ruſticus, foſſo plantarum foſſor, hortulanus. Ex φυτο & σκάπτω, *fodio*.

Φυτοσπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plantam ſeu ſtirpem ſerens. Ex φυτον, & σπείρω, *ſero*.

Φυτȣργέω, ῶ, f. ήσω, circa plantas opus facio, plantas colo, ſero & curo. Εἰ τȣ̀ ἀνέμȣς φυτȣργȣ͂ντας λέγοιμι, Luc. B Acc. A φυτȣργός.

Φυτȣργία, ας, ἡ, plantatio, conſitio. A eod.

Φυτȣ́ργιον, ȣ, τὸ, ſeminarium, Gl. V. φυτȣργός.

Φυτȣργὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, qui opus circa planta facit, illas ſerendo, tranſplantando, cæte ra. Ex φυτὸν, & ἔργον, *opus*.

Φυτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plantifer, Gl. V. E φυτον, & φέρω, *fero*.

Φύτρα, ας, ἡ, natura, generatio. A φύω.

Φύτωρ, ορος, ὁ, ſator, genitor. Ab eod.

Φυτώρειον, ſ. ιον, ȣ, τὸ, locus, in quo ſu plantæ e ſemine enatæ, quæ poſtmodu tranſplantantur in viridariis, plantariu A φύτωρ.

ΦΥ'Ω, f. ύσω, gigno, produco, edo, p rio; & φύομαι, naſcor, orior. Καὶ θ ἕτερα φύομεν, Ariſt. Av. 106. Σαυτ γὰρ, εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς, ἔφ Eur. Alc. 682. πατρὸς ἐσθλȣ͂ πεφυκότ id. Herac. 298.

Φωγνύω, vel υμι, torreo, uro, Dioſ. φώγω.

Φώγω, vide φώζω.

Φῷδες, puſtulæ; pro φωΐδες.

Φώζω, ſeu φώγω, f. ώξω, in foco aliqui torreo. A φῶς.

ΦΩ'ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, phocæna, balæn *piſcis*.

Φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus, phoca. φώκαινα.

Φωλάζω, in luſtro & ſpecu lateo. A φωλ

Φωλεὰ, ᾶς, ἡ, luſtrum, latibulum, antru A φωλεός.

Φωλεία, vel φωλία, ας, ἡ, latebra, vel del teſcentia in latebroſo antro; (2) mo bus quidam urſi, quum præpinguis fact latebras quærit. A φωλεύω.

ΦΩΛΕΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, luſtrum, latibulum, l tebræ, cubile, Ph.

Φωλεύω, f. εύσω, latibulum habeo, in luſt aut ſpecu lateo. Gl. V. latibulo, delite (2) nidifico. Κνώδαλα φωλεύοντα, Theo 24, 83. A φωλεός.

Φωλέω, ῶ, latibulum habeo, in luſtro ſpecu lateo. Ab eod.

Φωλεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, latebroſus, Gl. V. modum antri factus. Ab eod.

Φυλις, ίδος, ἡ, piſcis nomen. Ab eod.

Φωνασκέω, ῶ, f. ήσω, vocem exerceo magiſtro, Dem. A φωνασκός.

Φωνασκητὴς, ȣ͂, ὁ, vociferarius, Gl. V. φωνὴ, & ἀσκέω, *exerceo*.

Φωνασκία, ας ἡ, ars exercendæ vocis. eod.

Φωνασκὸς, ȣ͂, ὁ, qui vocem exercet, i. vocis exercendæ magiſter, phonaſc Gl. V. vocalis. Ex φωνὴ, & ἀσκέω, *erceo*.

Φωνέω, ῶ, f. ήσω, vocem emitto, ſon edo; (2) dico, loquor; (3) compe nomino. Gl. V. voco, clamo. Γυνὴ νȣ͂σα, τοιάδ' ἐξονειδίζει κακὰ, Soph. 290. Τȣ̀ς ἐκεῖνος ȣ̓δαμᾶ βλάστας ἰ δῆθεν ȣ̓δὲν ἱστορῶν, id. Trach. 386. φωνή.

Φωνάεις, Dor. pro φωνήεις.

ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, vox, ſonus; (2) vox, vocabulum, verbum, dictum; (3) lingua; (4) rumor, fama. A φάω, dico.

Φωνήεις, ήεσσα, ῆεν, voce præditus, vocalis; φωνῆεν, vocale, vocalis, Gl. V. A φωνή.

Φώνημα, ατος, τὸ, quod quis locutus eſt, dictum; (2) vox. A φωνέω.

Φώνησις, εως, ἡ, vocis emiſſio; inclamatio. A φωνέω.

Φωνητήριος, ία, ιον, vocalis. Ab eod.

Φωνητικὸς, ὴ, ὸν, vocis emittendæ facultate præditus, vocalis. Ab eod.

ΦΩ'Ρ, ωρὸς, ὁ, fur; (2) fucus.

Φωρὰ, ρᾶς, ἡ, furtum. A φώρ.

Φώρασις, εως, ἡ, deprehenſio. A φωράω.

Φωράω, ῶ, f. άσω, furor; (2) furtum inveſtigo; (3) in furto deprehendo, furtum invenio. Et ſimpl. perveſtigo, deprehendo. Gl. V. deprehendo; φωραθεῖσιν, deprehenſis, Ph. Ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγω γ' εἰσέρχομαι, Ariſt. Nub. 499. Τὴν γυναῖκα φωράσας, Heliod. Ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις, Eur. Or. 722. Ταῦτα ἄλλα μεγαλόφρων ὢν πεφώραται, Ælian. V. H. 3, 6. A φώρ.

Φωρατὴς, ȣ̃, ὁ, deprehenſor. Ab eod.

Φωριαμὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, arca ſeu arcula, ſcrinium. Ab & pro χωριαμός.

Φωριάω, ῶ, idem quod φωράω.

Φώριον, ȣ, τὸ, furtum. A φώρ.

Φώριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, furtivus, Longin. 4. Ab eod.

Φῷς, φωδὸς, ἡ, uſtio; φῷδες, puſtulæ. A φώζω.

Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir. Poëtis.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, idem quod φάος, lumen, lux; (2) focus; φῶτα, luminaria, Ph. A φάω, luceo.

Φώσκω, illuceſco. A φῶς.

Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, luminare. A φῶς.

Φωσφορέω, ῶ, lumen præbeo ſeu miniſtro. A φωσφόρος.

Φωσφόρια, ίων, τὰ, phoſphoria, feſtum apud Gentiles. A φωσφόρος.

Φωσφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucifer, lumen adferens; (2) phoſphorus, ſtella Veneris ſolem antegrediens. Gl. V. φωσφόρος ἀστὴρ, Lucifer. Φωσφόρος, ἡ Ἥρα, Lucina, Juno, Gl. V. Ex φῶς, & φέρω, fero.

Φώσσων, vel φώοσσων, ωνος, ὁ, velum, carbaſus. A φυσάω.

Φωσώνιον, ȣ, τὸ, linteolum, ſudariolum. A φώσων.

Φωταγωγέω, ῶ, illumino, inſtituo in divinis. A φωταγωγός.

Φωταγωγία, ας, ἡ, lucis ſeu luminis allatio; (2) illuminatio. Ab eod.

Φωταγωγικὸς, ὴ, ὸν, illuminandi vim habens. Ab eod.

Φωταγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, lucem adducens vel adferens. Gl. V. luminarium. Ex φῶς, & ἄγω, duco.

Φωταύγεια, ας, ἡ, ſplendor. A ſeq.

Φωταυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus. Ex φῶς, & αὐγὴ, ſplendor.

Φωτεινὸς, ὴ, ὸν, lucidus, luculentus, Gl. V. A φῶς.

Φωτεμβολέω, ῶ, f. ήσω, lucem immitto, Suic. Ex φῶς, & ἐμβάλλω, injicio.

Φωτίγγιον, ȣ, τὸ, fiſtulæ quoddam genus. A φῶτιγξ.

ΦΩ͂ΤΙΓΞ, ιγγος, ἡ, lotina fiſtula.

Φωτίζω, f. ίσω, lumino, illumino, illuſtro, lucifico, Gl. V. metaph. mentis oculos illumino, doceo; baptizo. Ὃς ϗ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τȣ̃ σκότȣς, 1 Cor. 4, 5. Καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτȣ̃, Apoc. 18, 1. A φῶς.

Φώτισμα, ατος, τὸ, & φωτισμὸς, ȣ̃, ὁ, illuminatio mentis & inſtitutio in rebus divinis, quæ baptiſmum præcedit; (2) baptiſmus. A φωτίζω.

Φωτισμὸς, ȣ̃, ὁ, illuminatio, lux, Gl. V. Ab eod.

Φωτιστήριον, ȣ, τὸ, baptiſterium, Suic. Ph. φωτιστήρια λυχνικὰ, luminaria. Ab eod.

Φωτιστικὸς, ὴ, ὸν, illuminandi ſeu illuſtrandi vim habens. Ab eod.

Φωτοδοσία, ας, ἡ, luminis datio, illuminatio. Ex φῶς, & δόσις, datio.

Φωτοδότης, ȣ, ὁ, luminis dator. Ex φῶς, & δίδωμι, do.

Φωτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. luminis ſpeciem præ ſe ferens; (2) luminoſus; (3) illuminatus. Ex φῶς, & εἶδος, ſpecies.

Φωτολήγιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui lux deſiit, qui luce frui deſiit. Ex φῶς, & λήγω, deſino.

Φωτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucem ferens, Suic. Ex φῶς, & φέρω, fero.

Φωτοχυσία, ας, ἡ, luminis effuſio, luminis abundantia. Ex φῶς, & χύσις, fuſio.

Φωτωνυμία, ας, ἡ, lucis nomen; quando nimirum Deus vocatur lux, Suic. Ex φῶς, & ὄνομα, nomen.

Φὼψ, lux. A φάος.

X.

X, Littera Græcorum vigeſima ſecunda, χῖ dicta, & τῷ Cheth Hebræorum reſpondens; (2) nota numeralis, valens *ſexcenta*, & cum lineola inferius addita *ſexcenta millia*; (3) nota, qua Athenienſes nummos adulterinos ſignabant.

Χαβὸν, curvum, item anguſtum, Heſ.

Χαδεῖν, vid. ſeq.

ΧΑ'ΖΩ, f. άσω, cedo, do locum, recedo, retrocedo; (2) privo; (3) capio, capax ſum, contineo; a. 2. ἔχαδον, Ion. χάδον, χάδε. Inf. a. 2. χαδέειν, Ion. pro χαδεῖν. χάζομαι, cedo, recedo; χάσατο, receſſit, poët. pro ἐχάσατο, a. 1. med. κέχανδα, perf. med. pro κέχαδα. Μίνυνθα δὲ χάζετο δουρὸς, Il. 11, 539. Ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτὸς, ib. 462. Δὶς θανεῖν οὐ χάζομαι, Eur. Or. 1105. Πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐ χάζομαι, id. Alc. 323.

Χαίνω, f. ανῶ, hio, hiſco, dehiſco. Gl. V. χαίνειν, fatiſcere, dehiſcere; χανὼν, hiſcens, a. 2. part. κέχηνα, hiſco, Ph. ore aperto intueor, perf. med. κεχηνέναι, hiſcere, Ph. inf. κεχηνὼς, hiulcus, Gl. V. part. Καὶ νῦν τί κέχηνας; Ariſt. Av. 20. Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθὼν, Il. 4, 182. Ἀργύριον κεχηνέναι, Luc. πρὸς τὸ τέλος, id. A χάω.

ΧΑΙΟ'Σ, probus, bonus; χαία, proba.

Χαιρεκακία, ας, ἡ, lætitia & gaudium ex aliena calamitate. A χαιρέκακος.

Χαιρέκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aliorum calamitate ſeu malis gaudet. Ex χαίρω, & κακὸς, malus.

Χαιρετίζω, f. ίσω, ſaluto, ſalvere jubeo. A χαίρω.

Χαιρέφυλλον, ȣ, τὸ, chærephyllum, herbæ ſeu oleris nomen. Ex χαίρω, & φύλλον, folium.

Χαιρηδὼν, όνος, ἡ, gaudium, lætitia. Ab eod.

ΧΑΙ'ΡΩ, gaudeo, lætor; χαῖρε, ſalve, ave, gaude, Ph. χαίρειν, ſalutem, Ph. χαίροις, ave, Ph. f. 1. χαιρήσω. Οὔτοι χαιρήσεις, haud quaquam lætaberis, Ariſt. Plut. 64. Ab alio f. χαρῶ eſt a. 2. paſſ. ἐχάρην, gaviſus ſum, gaudeo. Σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τȣ̃το κεχάρηκας ποιῶν, id. Veſp. 761. Χαίρουσ' εὔφρονι μολπᾷ, Eur. Alc. 984. Χαίρει ἐπ' αὐτῷ, Matt. 18, 13. Χαίρομεν δι' ὑμᾶς, 1 Theſſ. 8, 9. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ, Phil. 3, 1. Ἀδελφοῖς χαίρειν, Act. 15, 23. Ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται, Joann. 16, 20.

ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, juba, ſeta. Ph. coma.

Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, jubatus, comatus, comans. A χαίτη.

Χαιτόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Χαίτωμα, ατος, τὸ, juba. Ab eod.

ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, grando; (2) tubercula quædam grandini ſimilia, per cutem & carnem ſparſa, præcipue in ſuibus.

Χαλαζάω, ῶ, grandino; χαλαζᾷν etiam dicitur ſus tuberculis illis, quæ χάλαζαι dicuntur, ſparſam habens carnem. A χάλαζα.

Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, grandinoſus. Ab eod.

Χαλάζιον, ȣ, τὸ, vitium quoddam palpebræ, quum in ea tubercula quædam naſcuntur; χαλάζια, tubercula in carne ſuilla. Ab eod.

Χαλαζοβολέω, ῶ, f. ήσω, grandine ferio, grandinem ejaculor. Ex χάλαζα, & βάλλω, jacio.

Χαλαζοκοπέω, ῶ, f. ήσω, grandine ferio, ſeu verbero, aut contundo. Ph. χαλαζοκοπεῖ, grandinat, Theophr. Ex χάλαζα, & κοπὴ, contuſio.

Χαλαζοκοπία, ας, ἡ, calamitas, quum fruges vel vites grandine contunduntur. Ex iiſd.

Χαλαζόω, ῶ, grandino, Gl. V. χαλαζοῦσθαι, grandine infeſtari. A χάλαζα.

Χαλαζοφύλαξ, ακος, ὁ, ſpeculator & obſervator grandinis futuræ. Ex χάλαζα, & φύλαξ, obſervator.

Χαλαζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, grandinoſus, grandinis ſpeciem habens. A χάλαζα.

Χαλαίνω, laxo. Ἔφισαν ὠκέας ἵππȣς, Ῥυτὰ χαλαίνοντες, Heſiod. Ἀσπ. 308. A χαλάω.

Χαλαίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes habens laxatos, claudus. Ex χαλάω, & πȣ̃ς, pes.

Χαλαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, laxatus, non contentus. Gl. V. languidus, flaccidus. A χαλάω.

Χαλαρότης, ητος, ἡ, laxitas, lentitudo. A χαλαρός.

Χαλαρῶς, *Adv.* leviter, Suic. Ab eod.

Χάλασις, εως, ἡ, laxatio, remiſſio, reſolutio. A χαλάω.

Χάλασμα, ατος, τὸ, laxamentum, Gl. V. A χαλάω.

Χαλασμὸς, ȣ̃, ὁ, laxatio. Ab eod.

Χαλαστήριον, ȣ, τὸ, cataracta, Suic. Ab eod.

Χαλαστικὸς, ὴ, ὸν, laxandi vim habens. Ab eod.

Χαλαστὸν, ȣ̃, τὸ, catena. Ab eod.

Χαλαστὸς, ὴ, ὸν, laxatilis. Ab eod.

Χαλαστραῖον, ȣ, τὸ, ſapo, ſmegma, nitrum. Ab eod.

ΧΑΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, laxo, demitto, Gl. V. (2) flacceo, langueo, langueſco, Gl. V. ἐχάλασεν, demiſit, Ph. a. 1. χάλασον, laxa, Gl. V. Χαλῶσι τὸν κράββατον, Marc. 2, 4. τὸ δίκτυον, Luc. 5, 5. Χαλᾶτε κλῆθρας ὡς τάχιστα, Eur. Med. 1317. Τὴν ὀργὴν χαλάσας, Ariſt. Veſp. 726. Χάλα τοκεῦσι εἰκότως θυμουμένοις ignoſce, Eur. Hec. 409. Κλῆθρα χαλάσθω τάδε, Ariſt. Veſp. 1473. κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, Soph. El. 1495. Ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τȣ̃ τείχȣς, 2 Cor. 11, 33.

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, galbanum, ſuccus ferulæ naſcentis in Syria. Gl. V. chalba.

Χαλβανόεις, όεσσα, όεν, galbaneus. A χαλβάνη.

Χαλεπαίνω, f. ανῶ, acerbo, Gl. V. exacerbo; (2) ſævio, Gl. V. iraſcor; χαλεπαίνομαι, ſævio, iraſcor. Παισὶ δὲ μὴ χαλέπαινε τεοῖς, Phocyl. 195. τοῖς ἀρχομένοις,

μένοις, Xen. Cyr. 5, 33. Χαλεπαίνουσα δὲ ἐφ' οἷς ἠπάτητο, Heliod. A χαλεπός.

Χαλεπάω, ῶ, idem & ab eod.

Χαλεπὸς, ὴ, ὸν, ſævus, ſeverus, acerbus, durus, atrox, Ph. difficilis, Gl. V. A χαλέπτω.

Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas; (2) aſperitas, ſævitia. Gl. V. atrocitas. A χαλεπός.

Χαλεπτὺς, ύος, ἡ, difficultas, ſævitia, gravitas, Heſ. A χαλέπτω.

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, f. ψω, damno adficio, lædo; (2) everto, labefacto. Πάντα χαλέπτων, *de auro*, Phocyl. 40. Εἴρεαι δὲ θεῶν ὅστις σε χαλέπτει, Odyſſ. 4, 428. βριάοντα, Heſiod. Ἔργ. 5.

Χαλεπῶς, *Adv.* moleſte, graviter, ægre; (2) difficulter, magno cum labore; (3) male, difficili cum fortuna; (4) irate, acerbe, aſpere. A χαλεπός.

Χαλία, ας, ἡ, quies, qua corpora laxantur a laboribus, Heſ. A χαλάω.

Χαλίκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, merus, purus. Ex χάλις, & κεράω, *miſceo*.

Χαλίκωμα, ατος, τὸ, cæmentum; χαλικώματα, cæmenta, Gl. V. A χάλιξ.

Χαλιμάζω, more Bacchæ in libidinem ruo. A χαλιμάς.

Χαλιμὰς, άδος, ἡ, Baccha, quaſi ſoluta in furorem. A χαλάω.

Χαλίμη, ης, ἡ, ſcortum impudens; (2) venefica, Suid. A χάλιμος.

Χάλιμος, ου, ὁ, veneficus, Heſ. qui hominum corpora & animos poteſt χαλᾷν. A χαλάω.

Χαλιναγωγέω, ῶ, freno duco, ut ſeſſor equum, freno, rego ac moderor, freno, refreno. Ex χαλινὸς, & ἀγωγὸς, *ductor*.

Χαλινοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ars conficiendorum frenorum. A χαλινοποιέω, *frena conficio*.

Χαλινοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui frena conficit. Ex χαλινὸς, & ποιέω, *facio*.

ΧΑΛΙΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, frenum, habena.

Χαλινοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frenos rodit ſeu mordet, R. Ex χαλινὸς, & φάγος, *edax*.

Χαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego. Ὁ μὲν ἵππον χαλινοῖ, Xen. A χαλινός.

Χαλίνωσις, εως, ἡ, frenatio, ſeu freni injectio. A χαλινόω.

ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ſilex, cementum, Ph. χάλικες, ſilices, cementa, Ph.

ΧΑ'ΛΙΣ, ὁ, Bacchus, vinum, merum.

ΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ὁ, impos ſui, inſanus.

Χαλιφρονέω, ῶ, demens ſum & ſtolidus. A χαλίφρων.

Χαλιφροσύνη, ης, ἡ, mens laxata & ex ſua ſede emota, dementia, amentia. Ab eod.

Χαλίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens laxata & emota eſt, amens, demens. Ex χαλάομαι, & φρὴν, *mens*.

Χαλκάνθη, ης, ἡ, ſive χάλκανθον, ου, τὸ, atramentum ſutorium. Ph. χάλκανθος, æris flos. Al. Gl. V. χαλκάνθη, ſutorium. Ex χαλκὸς, & ἄνθος, *flos*.

Χαλκάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui æreo curru vehitur, R. Ex χαλκὸς, & ἅρμα, *currus*.

Χάλκασπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, æreum clypeum geſtans, bellicoſus. Ex χαλκὸς, & ἀσπὶς, *clypeus*.

Χαλκέγχης, εος, ὁ ϗ ἡ, ærea ſeu ferrea haſta utens. Ex χαλκὸς, & ἔγχος, *haſta*.

Χαλκεῖον, ου, τὸ, officina fabri ærarii, vel ferrarii. Gl. V. æris officina; (2) vas æreum ad calefaciendam aquam aptum; ahenum, olla, Gl. V. A χαλκεύς.

Χάλκειος, εία, ειον, æreus, ex ære factus. A χαλκός.

Χαλκέλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ære ducto factus. Ex χαλκὸς, & ἐλαύνω, *opus ductile facio*.

Χαλκέμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreo armatus roſtro. Ex χαλκὸς, & ἔμβολος, *roſtrum*.

Χαλκέντερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ærea inteſtina habens. Ex χαλκὸς, & ἔντερον, *inteſtinum*.

Χαλκεντεὺς, έως, ὁ, idem quod ſequens χαλκεντής.

Χαλκεντὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui æreis armis utitur. Ex χαλκὸς, & ἔντεα, *arma*.

Χαλκεοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus ſeu armatus. Ex χάλκεος, & θώρηξ, pro θώραξ, *thorax*.

Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui æneum pectus habet; (2) fortis & invictus. Ex χάλκεος, & καρδία, *cor*.

Χαλκεομίτρας, ου, ὁ ϗ ἡ, æream geſtans mitram, ac proinde armipotens, bellator, R. Ex χάλκεος, & μίτρα, *mitra*.

Χαλκέοπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreis armis indutus, vel ſimpl. armatus, R. Ex χάλκεος, & ὅπλα, *arma*.

Χάλκεος, έη, εον, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, & χάλκεος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreus, æneus, ahenus, Gl. V. A χαλκός.

Χαλκεόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, æream vocem habens, i. e. vel valde acutam, vel valde firmam. Ex χάλκεος, & φωνὴ, *vox*.

Χάλκευμα, ατος, τὸ, machina ærea, ſeu qnævis res ex ære facta, R. A χαλκεύω.

Χαλκεὺς, έως, ὁ, faber ferrarius, ærarius, faber ærarius, Gl. V. Ab eod.

Χαλκευτήριον, ου, τὸ, fabrile, Gl. V. officina fabri ferrarii. Ab eod.

Χαλκευτὴς, οῦ, ὁ, qui æramenta cudit. Gl. V. ærarius; fabricator, artifex. Ab eod.

Χαλκευτικὸς, ὴ, ὸν, ad fabrum ærarium ſeu ferrarium pertinens. Ph. fabrilis. A χαλκευτής.

Χαλκεύω, f. εύσω, ærariam artem tracto, æs exerceo & malleo tundo; (2) ex ære vel ferro fabrico. Ph. fabrico, cudo. Ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, Ariſt. Plut. 163. Ἆρ' οὐκ Ἐριννὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος; Soph. Aj. 1053. A χαλκός.

Χαλκεὼν, ῶνος, ὁ, fabri ærarii officina. Ab eod.

Χαλκέως, *Adv.* ex ære, R. A χάλκεος.

Χαλκήιος, ου, ὁ, ærarius ſeu ferrarius, fabrilis. A χαλκός.

Χαλκήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ære ductus. Ex χαλκὸς, & ἐλαύνω, ſeu ἐλάω, *duco*.

Χαλκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ære compactus, æreus. Ex χαλκὸς, & ἄρω, *apto*.

Χαλκικὸς, ὴ, ὸν, æneus, æreus, ex ære factus, Suic. A χαλκός.

Χαλκίοικος, ου, ἡ, æream domum habens. Minervæ epithet. apud Spartanos. Ex χαλκὸς, & οἶκος, *domus*.

Χαλκίον, ου, τὸ, ahenum, ſeu æreum vas, æramentum. Gl. V. ſcruta, coculum; χαλκίον θερμοῦ, caldaria, Gl. V. A χαλκός.

Χαλκὶς, ίδος, ἡ, Gl. V. χαλκὶς, ὄρνεον, pica maritima. Eſt & urbis nomen ad Euripum.

Χαλκοάρης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui æreis aut ferreis armis eſt ſublatus, ac interfectus; vel, qui ferro interficit hoſtes, R. Ex χαλκὸς, & αἴρω, *tollo*.

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ære gravis; (2) firmus, ſolidus. Ex χαλκὸς, & βαρὺς, *gravis*.

Χαλκοβατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui æri ſeu æreis fundamentis inſiſtit, firmus, ſolidus. Ex χαλκὸς, & βαίνω, *eo*.

Χαλκογένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreas malas ſeu maxillas habens. Ex χαλκὸς, & γένειον *mala*.

Χαλκόγενυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui æreas vel ferreas genas ſeu maxillas habet. Ex χαλκὸς, & γένυς, *mentum*.

Χαλκογλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, æream haben cuſpidem. Ex χαλκὸς, & γλωχὶν, *cuſpis*.

Χαλκόγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreis litterarum notis ſcribens; (2) in æs ſcribens, ſeu in æs incidens. Ex χαλκὸς, & γράφω *ſcribo*.

Χαλκόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreis vinculis ligatus vel alligatus. Ex χαλκὸς, & δετὸς *ligatus*.

Χαλκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æris ſpeciem gerens, æri ſimilis. Ex χαλκὸς, & εἶδος *ſpecies*.

Χαλκοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi æs & ærea ſupellex reponitur. Ex χαλκὸς, & θήκη *repoſitorium*.

Χαλκοθώραξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui æreo thorac utitur, Soph. Aj. 179. Ex χαλκὸς, & θώραξ, *thorax*.

Χαλκοκνημῖδες, ων, οἱ, æreis armati ocreis ærea habentes tibialia; (2) æreis indu armis. Ex χαλκὸς, & κνημὶς, *ocrea*.

Χαλκοκόλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferruminatus, Gl V. Ex χαλκὸς, & κολλάω, *glutino*.

Χαλκοκορυστὴς, οῦ, ὁ, ære ſeu æreis armi armatus; (2) armatus. Ex χαλκὸς, & κόρυς, *galea*.

Χαλκόκρας, vel χαλκόκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ær miſtus. Ex χαλκὸς, & κράω, *miſceo*.

Χαλκόκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ære circumſtrepens æratus, Ph. ærarius. Ex χαλκὸς, & κρότος, *ſtrepitus, percuſſus*.

Χαλκόκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ære pulſato ſonitum edens. Ex χαλκὸς, & κτύπος, *ſonitus*.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, electri quædam ſpecies auro pretioſior, orichalcum. Ex χαλκὸ & λίβανος, quod vide.

Χαλκολογέω, ῶ, f. ήσω, æra lego, æs colligo, i. e. nummos colligo. Gl. V. χαλκολογῶ, æſculor. Ex χαλκὸς, & λέγω *lego*, i. e. colligo.

Χαλκολόγος, nummularius, æſculator, Ph Ex iiſd.

Χαλκοπάρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreas habens maxillas. Ex χαλκὸς, & παρειὰ, *maxilla*.

Χαλκόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreum pavimentu habens. Ex χαλκὸς, & πέδον, *pavimentum*.

Χαλκοπλάστης, ου, ὁ, qui ex ære ſtatuas, a alia opera fingit, faber ærarius. Ex χαλκὸς, & πλάστης, *fictor*.

Χαλκόπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ærea habens later Τύπωμα χαλκόπλευρον, Soph. El. 54 Ex χαλκὸς, & πλευρὰ, *latus*.

Χαλκοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ære imple tus; (2) armatus. Ex χαλκὸς, & πλ θω, *impleo*.

Χαλκόπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferro cuſus. Χαλκόπληκτος γένυς, Soph. El. 486. A χαλκὸς, & πλήσσω, *ferio, cudo*.

Χαλκόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, æreos habe pedes. Gl. V. æripes. Ex χαλκὸς, ποῦς, *pes*.

Χαλκοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, æream habe faciem; (2) impudens. Ex χαλκ & πρόσωπον, *facies*.

Χαλκόπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, æream habens pro ram. Ex χαλκὸς, & πρῶρα, *prora*.

Χαλκόπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreas portas haben (2) æreis munitus clauſtris. Ex χαλκ & πύλη, *porta*.

Χαλκοπώγων, ωνος, ὁ, æneam habens ba bam, ænobarbus. Ex χαλκὸς, & π γων, *barba*.

ΧΑΛΚΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, æs; (2) arma ærea; (3) moneta, pecunia.

Χαλκόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æreum os habens, æreum roſtrum habens. Ex χαλκὸς, & ϛόμα, *os*.

Χαλκότευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex ære factus. Ex χαλκὸς, & τεύχω, *fabricor*.

Χαλκοτευχὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, ære armatus. Ex χαλκὸς, & τεύχεα, *arma*.

Χαλκότοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æreum arcum habens. Ex χαλκὸς, & τόξον, *arcus*.

Χαλκοτυπέομαι, ȣ͂μαι, a fabro ærario ſeu ab æris fuſore fingor. A χαλκοτύπος.

Χαλκότυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ære percuſſus, ære ſeu enſe inflictus. Eſt χαλκὸς, & τύπτω, *ferio*.

Χαλκοτύπος, ȣ, ὁ, qui æs percutit, faber ærarius, ærifuſor. Ph. ærarius. Ex iiſd.

Χαλκȣργέω, ῶ, f. ήσω, præparo ut metallarius. A χαλκȣργός.

Χαλκȣ́ργημα, ατος, τὸ, opus a chalcurgo confectum; (2) ſignum æneum. A χαλκȣργέω.

Χαλκȣργικὸς, ἡ, ὸν, ad artem ærariam pertinens. A χαλκȣργός.

Χαλκȣργὸς, ȣ͂, ὁ, qui æs tractat & elaborat, faber ærarius, Ex χαλκὸς, & ἔργον, *opus*.

Χαλκȣ͂ς, æreus, Gl. V. A χάλκεος.

Χαλκόφι, *Adv.* ab ære. A χαλκός.

Χαλκόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æream habens vocem, i. e. valde ſonoram. Ex χαλκὸς, & φωνὴ, *vox*.

Χαλκοχάρμης, ȣ, ὁ, qui æreis armis delectatur, R. Ex χαλκὸς, & χάρμη, *gaudium*.

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, ærea indutus tunica, æream loricam geſtans. Ex χαλκὸς, & χιτὼν, *tunica*.

Χαλκόω, ῶ, f. ώσω, æreum reddo; (2) ære obduco & munio. Gl. Vet. æro. A χαλκός.

Χάλκωμα, ατος, τὸ, æramentum, vas aut aliud opus ex ære factum. Gl. V. æramentum, ferramentum, ærificium. A χαλκόω.

Χαλκώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ære emptus. Ex χαλκὸς, & ὠνητὸς, *emptus*.

Χαλκωρυχεῖον, vel χαλκωρύχιον, ȣ, τὸ, ærifodina, æraria, Suic. Ex χαλκὸς, & ὀρύσσω, *fodio*.

Χαλκωρυχέω, ῶ, f. ήσω, æs effodio, eviſcero, Suic. Ex iiſd.

Χαλκωρυχία, ας, ἡ, æris fodina, æraria. Ex iiſd.

Χαλκωρύχιον, ȣ, τὸ, æris fodina, æraria. Ex χαλκὸς, & ὀρύσσω, *fodio*.

Χαλυβδικὸς, ἡ, ὸν, ex chalybe factus. A χάλυψ.

ΧΑ'ΛΥΨ, υβος, ὁ, chalybs, genus ferri duriſſimi.

Χαμάδις, *Adv.* humi, in terram. A χαμαί.

Χαμᾶζε, *Adv.* idem & ab eod.

ΧΑΜΑΙ', *Adv.* humi, in terra; (2) in terram, ad terram.

Χαμαιάκτη, ης, ἡ, humi ſparſa acte, ſive humilis ſambucus, ebulus. Ph. ebulum. Ex χαμαὶ, & ἄκτη, *ſambucus*.

Χαμαίβατος, ȣ, ὁ, rubus humilis, rubus humi ſerpens. Ex χαμαὶ, & βάτος, *rubus*.

Χαμαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humi natus, e terra ortus, humo prognatus. Ex χαμαὶ, & γίνομαι, *naſcor*.

Χαμαιδάφνη, ης, ἡ, laurus humilis, laureola. Philoxenus: χαμαιδάφνη λάχανον, *olus*, fraga, labruſca, ruſcum. Ex χαμαὶ, & δάφνη, *laurus*.

Χαμαιδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, ludimagiſter, Gl. V. Ex χαμαὶ, & διδάσκαλος, *magiſter*.

Χαμαιδικαϛὴς, ȣ͂, ὁ, pedaneus judex, arbiter, Ph. Ex χαμαὶ, & δικαϛὴς, *judex*.

Χαμαίδρυς, υος, ſive χαμαίδρωψ, ωπος, ἡ, querculus humilis, herba ex eo ſic nominata, quod folia habeat quercui ſimilia. Ph. χαμαίδρυς, triſſago. Ex χαμαὶ, & δρῦς, *quercus*.

Χαμαικυνὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, humi cubans. Ex χαμαὶ, & εὐνὴ, *cubile*.

Χαμαιεύνης, ȣ, ὁ, qui humi cubat. Ex iiſd.

Χαμαίζηλον, ȣ, τὸ, viburnum, geniſta, Gl. V. A ſeq.

Χαμαίζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & χαμαίζηλος, ήλη, ηλον, humilis, humi depreſſus, abjectus, q. d. humilia æmulans; (2) terræ adfixus, humi repens. Ex χαμαὶ, & ζῆλος, *æmulatio*.

Χαμαίκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui humi ſtrato caule eſt, cujus caulis humi repit. Ex χαμαὶ, & καυλὸς, *caulis*.

Χαμαικέρασος, ȣ, ὁ, humilis ſeu pumila ceraſus. Ex χαμαὶ, & κέρασος, *ceraſus*.

Χαμαίκισσος, ȣ, ὁ, hedera humilis, hedera pumila & terreſtris. Ex χαμαὶ, & κισσὸς, *hedera*.

Χαμαικλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humi proſtratus, qui humi procubuit. Ex χαμαὶ, & κλίνη, *lectus*.

Χαμαικοιτέω, ῶ, f. ήσω, humi cubo ſeu jaceo, Philoſtr. A χαμαίκοιτος.

Χαμαικοιτία, ας, ἡ, humi cubatio. Ab eod.

Χαμαίκοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humi cubans. Ex χαμαὶ, & κοίτη, *cubile*.

Χαμαιλέων, έοντος, ὁ, leo pumilus, animal, quod ſubinde colorem mutat. Ph. vertipilio, verſipilio, verſipellis; (2) herbæ nomen ſic dictæ a varietate foliorum. Gl. V. carduus. Ex χαμαὶ, & λέων, *leo*.

Χαμαιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui humi ſeu in terram cecidit, in terram prociduus; (2) humi volans. Ex χαμαὶ, & πίπτω, *cado*, ſeu πέτομαι, *volo*.

Χαμαιπετῶς, *Adv.* humiliter, in terram procidendo; (2) humili ad terram volatu. A χαμαιπετής.

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, humilis pinus, herba quædam. Gl. V. conſica. Ex χαμαὶ, & πίτυς, *pinus*.

Χαμαιρρεπὴς, έος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in terram vergens, ſeu inclinans. Ex χαμαὶ, & ῥέπω, *vergo*.

Χαμαισύκη, ης, ἡ, humilis ficus, herba quædam. Ex χαμαὶ, & ϭυκῆ, *ficus*.

Χαμαιτυπεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo ſcorta trivialia ſe proſtituunt; lupanar, Gl. V. A χαμαιτύπη.

Χαμαιτύπη, ης, ἡ, ſcortum, quod humi cuivis ſe proſtituit. A χαμαιτύπος.

Χαμαιτυπικὸς, lupanaris, Gl. V. A χαμαιτύπη.

Χαμαιτύπος, ȣ, ὁ, humi feriens & tundens; χαμαιτύποι, ganeones, Gl. V. Ex χαμαὶ, & τύπτω, *ferio*.

Χαμελαία, ας, ἡ, olea pumila, oleago vel oleaſtellum. Ex χαμαὶ, & ἐλαία, *olea*.

Χαμερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humi repens ſeu ſerpens, a terra ſeſe non attollens; (2) abjectus. Ex χαμαὶ, & ἕρπω, *ſerpo*.

Χαμερπῶς, *Adv.* humi ſerpendo; (2) humiliter, abjecte, craſſe. A χαμερπής.

Χαμευνὰς, άδος, ἡ, ſtibadium humi ſtratum; (2) humi cubans. A χαμεύνη.

Χαμεύνη, ης, ἡ, ſtibadium humi ſtratum; (2) humilis & vilis lectus. Ex χαμαὶ, & εὐνὴ, *lectus*.

Χαμευνία, ας, ἡ, q. d. humi cubatio, ipſa actio humi cubandi. Ex iiſd.

Χαμεύνιον, ȣ, τὸ, idem quod χαμεύνη.

Χαμηλὸς, ἡ, ὸν, humilis, vilis. A χαμαί.

Χαμόθεν, *Adv.* e terra, ex humo. A χαμαί.

Χαμȣ́λκος, ȣ, ὁ, traha; (2) machina, qua navis in ſiccum pertrahitur. Ex χαμαὶ, & ἕλκω, *traho*.

ΧΑ'ΜΟΣ, ȣ, ὁ, frenum.

Χανδάνω, capio, capax ſum. Ἓξ δ' ἄρα μέτρα χάνδανεν, Il. 23, 742. A χάζω.

Χανδὸν, *Adv.* ore hiante, faucibus magno hiatu diductis. A χαίνω.

Χάνη, ης, ἡ, vel χάννος, ȣ, ὁ, hiatula, *piſcis*. Ab eod.

Χάος, εος, τὸ, hiatus, vorago, hiatus ille cœcus & immenſus, qui erat ante conditum orbem. Gl. V. tenebræ. A χαράσσω.

Χαὸς, bonus, illuſtris. al. & χαιός.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium, lætitia. A χαίρω.

Χάραγμα, ατος, τὸ, nota, impreſſum veſtigium & veluti ſulcus, ſculptura, character. A χαράσσω.

Χαραγμὴ, ῆς, ἡ, ductus. Ab eod.

Χαραγμὸς, ȣ͂, ὁ, inciſura, inciſio. Ab eod.

Χαράδρα, ας, ἡ, terræ fiſſura ex terræ motu facta, caverna, vorago, ſulcus, quem torrens rapido ſuo impetu efficit & excavat; (2) torrens, qui impetuoſe e monte aut præcipiti loco decurrens terram excavat. Gl. V. foſſa, vallis, canalis. A χαράσσω.

Χαραδραῖος, αία, αῖον, e χαράδρα deſumptus aut lectus. A χαράδρα.

Χαραδρεὼν, ῶνος, ὁ, torrentis alveus; (2) locus frequens torrentibus. Ab eod.

Χαραδριὸς, ȣ͂, ὁ, avis, quæ in ſalebris & alveis torrentium degit. Ab eod.

Χαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cavernoſum reddo, torrentibus impetuoſis excavo, Herodot. Ab eod.

Χαραδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſalebroſus, confragoſus; (2) ubi multæ ſunt convalles. Ab eod.

Χαρακίας, ȣ, ὁ, in vallibus degens aut proveniens. A χάραξ.

Χαρακίζω, f. ίσω, tamquam palis in ſublime tollo; (2) vallis depactis munio. Ab eod.

Χαράκιον, ȣ, τὸ, vallus, pedamentum, ſuſtentaculum. Ab eod.

Χαρακισμὸς, ȣ͂, ὁ, munitio, quæ palis defixis fit, palorum defixio. A χαρακίζω.

Χαρακοποιέομαι, ȣ͂μαι, vallum, ſeu aggerem, quo caſtra muniri ſolent, facio, Suic. Ex χάραξ, & ποιέω, *facio*.

Χαρακοποιΐα, ας, ἡ, munitio ſeu communitio educto valle & aggere. A χαρακοποιέω.

Χαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo communio, circumvallo. Gl. V. χαρακῶ, vallo, ſepio, fodico; κεχαρακωμένος, vallatus, Gl. V. p. part. paſſ. Æſchin. A χάραξ.

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, nota impreſſa vel inſculpta aut inſcripta. Gl. V. ſignaculum, nota. Ph. figura, liniamentum, titulus, vultus. A χαράσσω.

Χαρακτηρίζω, f. ίσω, inſignio, charactere & nota diſtinguo, notam & formam exprimo. Gl. V. noto, perſono; (2) notam habeo, ſignifico, typus ſum. Οὐκ ἠμέλησε ᵹ̓ ȣ̓δὲ χαρακτηρίσαι τȣ̀ς ῥήτορας, Plut. A χαρακτήρ.

Χαρακτηρισμὸς, ȣ͂, ὁ, deſignatio, denotatio, rei alicujus ſuis veluti notis inſignitæ repræſentatio. A χαρακτηρίζω.

Χαρακτηριϛικὸς, ἡ, ὸν, in quo eſt nota differentiæ. Ab eod.

Χαράκωμα, ατος, τὸ, vallum, vallus; ſeptum, Ph. pedamen, pedamentum, Gl. V. A χαρακόω.

Χαράκωσις, εως, ἡ, vallum Romanum, & id genus aliæ munitiones; (2) palorum ſeu ſtipitum defixio. Gl. V. pedatio. Ab eod.

Χάραξ, ακος, ὁ, ſulcus terræ, aratro aut foſſoris inſtrumento excavata foſſa, peculiariter vallus, vallum, quo caſtra muniri ſolent. Gl. V. vallum, ſudis, redica, adminiculum. A χαράσσω.

ΧΑΡΑ'ΣΣΩ, vel άττω, f. ξω, ſcalpo, imprimo, exaro; (2) ſcarifico, incido. Κείνῳ τόδε μὴ χαράσσου, imputes, Eur. Med. 156. Γράψον καὶ τόδε γράμμα, τό σοι στίχεσσι χαράξω, Theocr. 23, 47. Τεθμῷ χαράξας τοὐπιλώβητον γένος, proſcribens, Lyc. 1173. Νῶτον χαραχθείς, Eur. Rheſ 73.

Χαριδότης, & χαριδώτης, ου, ὁ, lætitiæ dator, Bacchi & Mercurii epitheta. Ex χαρὰ, & δότης, vel δώτης, dator.

Χαρίεις, ίεσσα, ίεν, venuſtus, elegans, pulcher, feſtivus, gratus, jucundus. Ph. gratioſus, lepidus, ſcitus. A χάρις.

Χαριεντίζομαι, jocor, lepida urbanitate utor, facete aliquid dico, illudo. Τοῦτ' ἂν εἴη ὃ ἐγὼ φημί σε αἰνίττεσθαι καὶ χαριεντίζεσθαι, Plat. Ap. Socr. 10. A χαρίεν.

Χαριεντισμὸς, οῦ, ὁ, lepos & venuſtas ſermonis, dictum ſalſum & facetum; (2) cavillatio. A χαριεντίζομαι.

Χαριέντως, *Adv.* lepide, ſcite, feſtive. Ph. eleganter. A χαρίεις.

Χαριέστατα, *Adv.* venuſtiſſime, pulcherrime. A ſeq.

Χαριέστατος, η, ον, gratiſſimus, Gl. V. A χαρίεις.

Χαριέστερον, *Adv.* elegantius, urbanius. A ſeq.

Χαριέστερος, α, ον, gratior, Gl. V. A χαρίεις.

Χαριεστέρως, *Adv.* gratius, elegantius. A præc.

Χαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor, morigeror, indulgeo, munero, dono, Gl. V. χαρίζομαι ἐμαυτῷ, adrogo mihi, Gl. V. χαρίζεται, donat, Ph. κεχαρισμένος, gratus, p. part. paſſ. Ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδὶ, Ariſt. Ach. 441. Χαριοῦμαι γὰρ ἔνγε τοῦτο σοι, id. Θεσμ. 763. Χάρισαι βραχύ τί μοι, ibid. 945. Παφλαγὼν κεχάρισαι τοῦτο, id. Eq. 54. A χάρις.

Χάριν, *Adv.* cauſſa, ergo. Ab eod.

Χάρις, ιτος, ἡ, gratia, benevolentia, venuſtas; χάριτες, grates, gratiæ, Ph. χάριτες θεαὶ, Gratiæ deæ, Gl. V. A χαρὰ, vel χαίρω.

Χάρισμα, ατος, τὸ, quod aliquis gratificando donavit, donum; præmium ex gratia collatum. Ph. donativum, donum; χαρίσματα, munera, Gl. Vet. A χαρίζομαι.

Χαριστήριον, ου, τὸ, munus, quod datur ab eo, qui gratias agit. Ph. donatum, donum; χαριστήρια, donaria, Ph. A χαριστήριος.

Χαριστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad gratiarum actionem pertinens. A χαρίζομαι.

Χαριτία, ας, ἡ, lepidum & joculare aliquod factum. A χάρις.

Χαριτοβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus palpebris gratia aliqua ineſt. Ex χάρις, & βλέφαρον, *palpebra.*

Χαριτογλωσσέω, ῶ, ſive ττέω, gratiam lingua aucupor, ad voluptatem loquor, ad gratiam loquor. Ex χάρις, & γλῶσσα, *lingua.*

Χαριτοδότης, ου, ὁ, gratiarum dator; (2) epithet. Bacchi. Ex χάρις, & δότης, *dator.*

Χαριτόω, ῶ, f. ώσω, gratioſum ſeu amabilem reddo; κεχαριτωμένος, gratioſus, facetus, Gl. V. p. part. paſſ. Ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ, Epheſ. 1, 6. Χαῖρε κεχαριτωμένη, Luc. 1, 28. A χάρις.

Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium, lætitia; (2) id, quod gaudium & lætitiam adfert. A χαίρω.

Χάρμη, ης, ἡ, gaudium, lætitia; (2) animus ad pugnam promptus & eam lætus iniens; (3) pugna, conflictus, prælium, certamen. Ab eod.

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, gaudium, lætitia. A χάρμη.

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Χαρμόσυνα, grata. Ab eod.

Χαρμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentem exhilarans. Mercurii epith. Ex χάρμη, & φρὴν, *mens.*

Χαροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, gaudii & lætitiæ efficiens. Ex χαρὰ, & ποιέω, *facio.*

Χαροποιέω, ῶ, gaudifico, gratifico, Gl. V. χαροποιεῖ, exhilarat, Ph. Ex χάρις, & ποιέω, *facio.*

Χαροπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lætus; (2) cæſius; (3) trux, χαροπὸν, trucem, Ph. Ex χαρὰ, & ὤψ, *oculus.*

Χαροπότης, ητος, ἡ, color cæruleus, ſeu cæſius. A χαροπός.

ΧΑ'ΡΤΗΣ, ου, ὁ, charta, ſcapus, Ph. Χάρται βιβλίων, Longin. 43.

Χαρτίον, ου, τὸ, chartula, parva charta. Dim. a χάρτης.

Χαρτογράφος, ου, ὁ, chartularius, Gl. V. Ex χάρτης, & γράφω, *ſcribo.*

Χαρτοπράτης, ου, ὁ, chartarum venditor. Ex χάρτης, & πράτης, *venditor.*

Χαρτοπώλης, ου, ὁ, chartularius, Gl. Vet. chartam vendens. Ex χάρτης, & πωλέω, *vendo.*

Χαρτὸς, ή, όν, lætificus, dignus, quo lætemur & gaudeamus. A χαίρω.

Χαρτοφυλάκιον, ου, τὸ, ſcrinium, in quo reponuntur & adſervantur chartæ. A χαρτοφύλαξ.

Χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, chartarum cuſtos, chartularius, præfectus ſcriniorum. Ex χάρτης, & φύλαξ, *cuſtos.*

ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, Charybdis, vortex maris apud poëtas. Gl. V. vorago.

ΧΑ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, Charon, Orci portitor apud poëtas Ethnicos. Ph. Orcus.

Χαρώνειον, χαρωνεῖον, & χαρώνειος θύρα, porta, per quam damnati educebantur ad ſupplicium. A χάρων.

Χάρωψ, ωπος, ὁ, idem quod χαρωπός.

Χαρωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lætitiam cordis vultu prodens, lætitiam adferens oculis; (2) cæſius, Gl. V. Ex χαρὰ, & ὤψ, *vultus.*

Χασκάζω, hio, hiſco. Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην, Ariſt. Veſp. 693. A ſeq.

Χάσκω, hiſco. A χαίνω.

Χάσις, εως, ἡ, privatio; (2) ſegregatio, ſeparatio. A χάζω.

Χάσμα, ατος, τὸ, hiatus, vorago, Ph. A χαίνω.

Χασμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, hio; (2) oſcito. Θύρα χασμωμένη, Plato. A χάσμα.

Χασμάω, hiato, Gl. V. Vid. præc.

Χασματίας, ου, ὁ, ut χασματίας σεισμὸς, terræ motus, quum hiatus fiunt. Ab eod.

Χάσμη, ης, ἡ, hiatus, hiatio; (2) hiatus oris inter oſcitandum; oſcitatio, oſcedo. A χαίνω.

Χάσμημα, ατος, τὸ, hiatus, apertura, rictus. A χασμάω.

Χάσμησις, εως, ἡ, oſcedo, oſcitatio. A χασμάομαι.

Χασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, oſcitator, qui frequenter oſcitat. A χάσμα.

Χασμωδία, ας, ἡ, oſcitantia; (2) verborum compoſitio hiulca. Ab eod.

Χατεύω, idem quod ſequens χατέω.

ΧΑΤΕ'Ω, ῶ, egeo, indigeo, deſidero, cupio, percupio. Μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν Ἀντία δεσποίνης φάσθαι, Odyſſ. 15, 375. Πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι, ib. 3, 48.

Χατίζω, indigeo, egeo, penuria laboro; (2) deſidero, peto. Οὐ σοῦ χατίζων, δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ, Eur. Herac. 465. Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει, Il. 18, 392. A præc.

Χατὶς, ίδος, ἡ, indigentia ſeu uſus; (2) deſiderium, cupiditas. A χατέω.

Χαυλιόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, exſertos dentes habens; (2) ipſe dens exſertus. Ex χαλάω, & ὀδοὺς, *dens.*

Χαύναξ, ακος, ὁ, homo tumida & inani inflatus ſuperbia. A χαῦνος.

Χαυνιάζω, decipio, in errorem induco. Ab eod.

ΧΑΥ͂ΝΟΣ, η, ον, laxus, fungoſus, mollis; (2) inflatus, tumidus, ſuperbus, futilis, levis, negligens. Gl. V. laxus, lentus.

Χαυνότης, ητος, ἡ, fungoſitas, laxitas; (2) q. d. fluxitas, levitas; (3) ſtolida & tumida ſuperbia, inanis ventoſaque ambitio. A χαῦνος.

Χαυνόω, ῶ, f. ώσω, laxum fungoſumque reddo, laxo & aperio. Gl. V. laxo, lento. Ab eod.

Χαύνως, *Adv.* laxe. A χαῦνος.

Χαύνωσις, εως, ἡ, laxatio, laxitas, Gl. V. A χαυνόω.

Χαυνωτικὸς, ὴ, ὸν, vim habens laxum efficiendi. Ab eod.

Χαυῶνας, placentas, Jerem. 7, 18. legitur & καυῶνας.

ΧΑ'Ω, hio, apertus ſum, vacuus ſum, capio, R.

Χεδροπὰ, ῶν, τὰ, legumina. A χέδροψ.

Χεδροπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. leguminoſus, leguminibus ſimilis. A χέδρωψ.

ΧΕ'ΔΡΩΨ, οπος, ὁ, legumen, Gl. V.

ΧΕ'ΖΩ, f. έσω, caco, ventris onus depono. p. med. κέχοδα; κεχεσμένος, p. paſſ. part. Ariſt.

Χειὰ, ᾶς, ſive χειὴ, ῆς, ἡ, latibulum ſerpentis. A χείω.

Χειλάριον, ου, τὸ, labellum, Gl. V. Dimin. a χεῖλος.

Χειλεύω, f. εύσω, idem quod χειλόω.

ΧΕΙ͂ΛΟΣ, εος, τὸ, labrum, labium; (2) ſermo; (3) littus ſeu ora maris.

Χειλόω, ῶ, f. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitum duco. A χεῖλος.

Χειλὼν, ῶνος, ὁ, labeo; (2) piſcis. Ab eod.

ΧΕΙ͂ΜΑ, ατος, τὸ, hiems.

Χειμαδεύω, f. εύσω, hiemo, hiemem traduco. A χειμάς.

Χειμάδιον, ου, τὸ, hibernaculum; χειμάδια, hiberna, Gl. V. Ab eod.

Χειμάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, hibernus, ad hibernandum accommodus. Ab eod.

Χειμάζω, f. άσω, biberno, hiemo, biemem traduco; (2) tempeſtate jacto ſeu vexo; χειμάζομαι, tempeſtate agitor; χειμασθεὶς, agitatus tempeſtate, part. a. 1. paſſ. Χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις, Ariſt. Av. 1102. Ἡ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἀρχῶν καταδωροδοκεῖται, id. Ran. 360. Ἀλλ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι, Eur. Hipp. 319. Ὄλβος χειμάζεται, id. Ion. 1001. Τῆς σαῖς ἀπειλαῖς αἷς ἐχειμάσθην τότε, Soph. Antig. 397. A χεῖμα.

Χειμαίνω, hiemo, ſævio, de tempeſtate; (2) fluctuare facio; χειμαίνεσθαι, fluctuare. Ἐν πυρὶ δὲ δρυῖνῳ χορία ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὖαι φαγοὶ χειμαίνοντος, Theocr. 9, 20. Φόβῳ δ' οὐ χείμανται φρένες, Pind. Pyth. 9, 57. Ab eod.

Χειμάμυνα, ης, ἡ, hiemis injuriam arcens; (2) læna quædam craſſior. Ex χεῖμα, & ἀμύνω, *arceo.*

Χείμαρος, ȣ, ὁ, paxillus ſeu clavus ligneus ſub carina, in foramine quodam fixus, quo exempto defluit aqua in ſentina collecta ex pluviis, vel quam rimæ receperint. Ex χεῖμα, & ῥέω, *fluo.*

Χείμαῤῥος, & χειμάῤῥους, ȣ, ὁ, torrens. Ex iiſd.

Χειμαῤῥώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, torrentem referens vel æquans. A χείμαῤῥος.

Χειμὰς, άδος, ἡ, tempus hibernum, hiems. A χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, hibernatio, hiematio, hiemis traductio; (2) procella, tempeſtas. A χειμάζω.

Χειμασκέω, ῶ, f. ήσω, hibernis exercitiis incumbo, hieme exerceor. Ex χεῖμα, & ἀσκέω, *exerceo.*

Χειμάστρον, ȣ, τὸ, veſtis hiemalis. A χειμάζω.

Χειματίζω, tempeſtate jacto ſeu vexo. A χεῖμα.

Χειμάω, ῶ, frigore hiberno infeſtor. Ab eod.

Χειμεθλιάω, ῶ, ſum pernioſus. A ſeq.

Χείμεθλον, ȣ, τὸ, pernio, morbus a frigore. Gl. V. pernium. Ex χεῖμα, & θλάω, *collido.*

Χειμερίζω, hiberno, hiemo, hiemem traduco. A χειμέριος.

Χειμερινὸς, ἡ, ὸν, hiemalis, hibernus; χειμερινὴ τροπὴ, bruma, Gl. V. A χεῖμα.

Χειμέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & χειμέριος, ία, ιον, idem & ab eod.

Χειμέτλη, ης, ἡ, ulcus, quod ex frigore contrahitur. A χεῖμα.

Χειμετλιάω, ῶ, pernionibus laboro, manus pedeſve hiberno frigore exulceratos habeo. A χείμετλον.

Χείμετλον, ȣ, τὸ, idem quod χείμεθλον.

Χειμέω, ῶ, idem quod χειμάω.

Χειμοθνὴς, ῆτος, ὁ, hiemali frigore enectus. Ex χεῖμα, & θνήσκω, *morior.*

Χειμοσπορέω, ῶ, f. ήσω, hieme ſemino. A χειμόσπορος.

Χειμόσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hieme ſatus. Ex χεῖμα, & σπείρω, *ſemino.*

Χειμοφυγέω, ῶ, hiemem vito ſeu fugio, Suic. Ex χεῖμα, & φεύγω, *fugio.*

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hiems, bruma, Ph. (2) tempeſtas, Ph. A χεῖμα.

Χεῖος, ȣ, ὁ, prodigus, R. A χείω.

ΧΕΙ'Ρ, χειρὸς, ἡ, manus, palma, Philox. (2) ſcriptura.

Χειράγρα, ας, ἡ, chiragra, morbus articularis, qui manus velut captas & irretitas tenet. Ex χεὶρ, & ἄγρα, *captura.*

Χειραγωγέω, ῶ, f. ήσω, manu duco, ut cæcus duci ſolet, Herodot. A χειραγωγός.

Χειραγωγία, ας, ἡ, actio ducendi ſeu deducendi manu. Ab eod.

Χειραγωγὸς, ȣ̃, ὁ, manuductor, manuducens; deductor ſeu dux. Ex χεὶρ, & ἀγωγὸς, *ductor.*

Χειραπτάζω, f. άσω, manibus attingo ſeu tracto. Ex χεὶρ, & ἅπτω, *tango.*

Χειρὰς, άδος, ἡ, fiſſura in manibus; (2) fiſſura in pedibus. A χείρ.

Χειραψία, ας, ἡ, tactio manu; (2) levis frictio, quæ fit ſuſpenſa manu; (3) pugna; (4) lucta. Ex χεὶρ, & ἅπτω, *tango.*

Χειράω, ῶ, laboro manuum fiſſura; (2) laboro chiragra; (3) doleo ex labore; (4) laboro fiſſura pedum. A χειράς.

Χειριδωτὸς, ȣ̃, ὁ, ut χειριδωτὸς χιτὼν, tunica manicata, vel manuleata. A χειρίς.

Χειρίζω, f. ίσω, manu tracto; (2) manibus adminiſtro, tracto, gero. Ταῦτα χειρίζεται διὰ τῆς Συγκλήτȣ, Polyb. A χείρ.

Χειρὶς, ίδος, ἡ, manica, maniculum, manulea, Gl. V. manus involucrum ſeu integumentum. Ab eod.

Χείρισμα, ατος, τὸ, & χειρισμὸς, ȣ̃, ὁ, manus tractatio, aut tractatio quum medicus circa partem adfectam aliquid operatur & agit; (2) adminiſtratio; (3) diſpoſitio in oratione. A χειρίζω.

Χειρίσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. manu ſapiens. Ex χεὶρ, & σοφὸς, *ſapiens.*

Χειριστὴς, ȣ̃, ὁ, diſpenſator, œconomus, adminiſtrator; gerulus, geſtor, Gl. V. A χειρίζω.

Χείριστος, η, ον, deterrimus, Gl. V. A χείρων.

Χειροβαλίστρα, ας, ἡ, falarica. Ex χεὶρ, & βάλλω, *jacio.*

Χειροβάναυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui caminum incendit ad facienda opera. Ex χεὶρ, & βάναυσος, quod eſt ex βαῦνος, *caminus,* & αὔω, *incendo.*

Χειροβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pondere ſuo manum gravans, ponderoſus. Ex χεὶρ, & βάρος, *gravitas.*

Χειρόβιος, ȣ, & χειροβίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manibus, i. e. manuum labore, vivens. Ex χεὶρ, & βίος, vel βιωτὸς, *vitalis.*

Χειροβολέω, ῶ, f. ήσω, manu jacio. Ex χεὶρ, & βάλλω, *jacio.*

Χειρογάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, cui manuum labor ventri alimentum ſuppeditat, qui manuum labore vivit. Ex χεὶρ, & γαστὴρ, *venter.*

Χειρογραφέω, ῶ, chirographo caveo vel promitto; aliquid chirographo conſcribo. A χειρόγραφον.

Χειρόγραφον, ȣ, τὸ, chirographum, cautio manu alicujus ſcripta. Ex χεὶρ, & γράφω, *ſcribo.*

Χειροδάϊκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manu ſeu manibus cæſus, i. e. interfectus. Ex χεὶρ, & δαΐζω, *occido.*

Χειροδεικτέω, ῶ, f. ήσω, manu oſtendo. A χειρόδεικτος.

Χειρόδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manu oſtenſus, manifeſtus. Ex χεὶρ, & δείκνυμι, *oſtendo.*

Χειρόδεσμος, manica, copula, Gl. V. Ex χεὶρ, & δεσμὸς, *vinculum.*

Χειροδίκης, ȣ, ὁ, q. d. cujus jus eſt in manibus, i. e. in manuum robore, qui jus robore ſuo, ſeu potentia ſua metitur. Ex χεὶρ, & δίκη, *jus.*

Χειροδόσιον, manupretium, Gl. V. Ex χεὶρ, & δόσις, *datio.*

Χειρόδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manu datus. Ex χεὶρ, & δίδωμι, *do.*

Χειροήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, tractabilis, manſuetus, cicur. Ex χεὶρ, & ἦθος, *mos.*

Χειροθεσία, ας, ἡ, manuum impoſitio. Ph. geſtus. Ex χεὶρ, & θέσις, *poſitio.*

Χειροθετέω, ῶ, f. ήσω, manus impono. Ex χεὶρ, & τίθημι, *pono.*

Χειρόκμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manu laboratus, vel elaboratus; (2) manu factus. Ex χεὶρ, & κάμνω, *laboro.*

Χειροκοπέω, ῶ, f. ήσω, manum abſcindo vel amputo. Ex χεὶρ, & κόπτω, *amputo.*

Χειροκρασία, ας, ἡ, manuum conſertio. Ex χεὶρ, & κρᾶσις, *mixtio.*

Χειροκρατία, ας, ἡ, manuum potentia ſeu poteſtas; (2) potentia, quæ uſurpatur ab iis, qui viribus plus pollent. Ex χεὶρ, & κράτος, *robur, potentia.*

Χειροκρατικὸς, ἡ, ὸν, ad χειροκρατίαν pertinens; (2) talis, qualis eſt eorum, qui χειροκρατίαν exercent. A χειροκρατία.

Χειρολαβὶς, ίδος, ἡ, ſtivæ pars curva, cui manum inſerit arator. Ex χεὶρ, & λαμβάνω, *ſumo.*

Χειρόμακτρον, ȣ, τὸ, q. d. manuum abſterſorium, linteolum ad abſtergendas manus, mantile, mappa. Ex χεὶρ, & μάσσω, *abſtergo.*

Χειρομαντεία, ας, ἡ, divinatio ex inſpectione manus ſeu manuum. Ex χεὶρ, & μαντεία, *divinatio.*

Χειρομάντης, ȣ, ὁ, idem quod χειρόμαντις.

Χειρόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, ex manuum inſpectione divinans. Ex χεὶρ, & μάντις, *vates, divinator.*

Χειρομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manibus pugnans. Ex χεὶρ, & μάχη, *pugna.*

Χειρόμυλον, ȣ, τὸ, mola manuaria. Ex χεὶρ, & μύλη, *mola.*

Χειρομύλων, ωνος, ὁ, idem & ex iiſd.

Χειρόνιπτρον, ȣ, τὸ, pelvis, in qua manus abluuntur; pelluvium, Gl. V. (2) manuum ablutio ſeu lotio. Ex χεὶρ, & νίπτρον, *a qua lavandis manibus aut pedibus.*

Χειρονομέω, ῶ, f. ήσω, manus certa lege motito concinnos geſtus edendo. Gl. Vet. geſticulor. A χειρονόμος.

Χειρονομία, ας, ἡ, geſtus; (2) ſaltatio geſticulatoria, non abſque frequenti manuum ac digitorum plauſu. Ab eod.

Χειρονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui certa quadam lege manus motitat, ita ut continue geſticuletur. Ex χεὶρ, & νόμος, *lex.*

Χειροπέδη, ης, ἡ, manuum vinculum. Ex χεὶρ, & πέδη, *pedica, vinculum.*

Χειρόπεδον, ȣ, τὸ, manica ferrea, Gl. Vet. Ex iiſd.

Χειροπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manum implens, tam magnus multuſque, ut manum impleat. Gl. V. corpulentus; χειροπληθὲς, manupletium. Ex χεὶρ, & πλήθω, *impleo.*

Χειροποιέομαι, ȣ̃μαι, manu facio. Ἀυτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε, Soph. Trach. 907. A ſeq.

Χειροποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manu factus, artificio humano factus aut ſtructus. Gl. V. χειροποιητὸς, manufactus. Ex χεὶρ, & ποιητὸς, *factus.*

Χειροποιήτως, *Adv.* manus artificio. A χειροποίητος.

Χειροπόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manu elaboratus. Ex χεὶρ, & πονέω, *laboro.*

Χειροπονία, ας, ἡ, feſtum quoddam eorum, qui manibus opera ſua faciebant. Ex χεὶρ, & πόνος, *labor.*

Χειροσκοπικὸς, ἡ, ὸν, ad chiroſcopi partem pertinens. A χειροσκόπος.

Χειροσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manus ſeu manuum inſpector, ut ex iis divinationem inſtituat. Ex χεὶρ, & σκοπὸς, *ſpeculator.*

Χειρόσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. manu ſapiens, geſticulator. Ex χεὶρ, & σοφὸς, *ſapiens.*

Χειροτένων, οντος, ὁ ϗ ἡ, qui manibus eſt nervoſis. Ex χεὶρ, & τένων, *tendo.*

Χειροτεχνέω, ῶ, f. ήσω, manu artem aliquam conficio, opifex ſum. A χειροτέχνης.

Χειροτέχνημα, ατος, τὸ, opus manufactum. A χειροτεχνέω.

Χειροτέχνης, ȣ, ὁ, q. d. manuarius artifex, opifex. Ex χεὶρ, & τέχνη, *ars.*

Χειροτεχνία, ας, ἡ, opificium, artificium manufactum. Ex iiſd.

Χειρότμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manibus exciſus. Ex χεὶρ, & τμητὸς, *exciſus.*

Χειροτονέω, ῶ, f. ήσω, manum protendo & attollo, per ſuffragia creo, protenſa manu eligo. Ph. χειροτονεῖ, nuncupat, creat. χειροτονῆσαι, creare, Ph. a. 1. inf. act. χειροτονηθεὶς, deſignatus, Ph. a. 1. part. paſſ.

ἐχειροτόνουν, creabant, Ph. imperf. act. κεχειροτονημένος, deſignatus, Ph. p. part. paſſ. Εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί, Ariſt. Av. 1577. Ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι, Συμβούλοισιν ἁπάσαις ὑμῖν χρήσομαι, id. Conc. 516. Ἐχειροτόνησαν γάρ με, id. Ach. 604. Ex χεὶρ, & τείνω, *tendo*.

Χειροτονητὴς, οῦ, ὁ, creator, Gl. V. nuncupator, qui deſignat. A præc.

Χειροτονητὸς, ἡ, ὸν, ſuffragiis creatus & conſtitutus. A χειροτονέω.

Χειροτονία, ας, ἡ, creatio, ordinatio, nuncupatio, ſuffragium, Philox. A χειροτονέω.

Χειροτριβέω, ῶ, f. ήσω, manu frico. Philox. χειροτριβεῖ, ruſpinat. Ex χεὶρ, & τρίβω, *tero*.

Χειρουργέω, ῶ, f. ήσω, manibus operor ſeu opus facio, operor. A χειρουργός.

Χειρούργημα, ατος, τὸ, opus manu factum, opificium. A χειρουργέω.

Χειρουργία, ας, ἡ, actio vel operatio, quæ fit manibus; (2) curatio, quam adhibet chirurgus. Ab eod.

Χειρουργικὸς, ἡ, ὸν, qui in manuum operatione verſatur, i. e. qui manu exercetur, ſeu qui manus opera indiget; (2) chirurgicus, ad chirurgum pertinens. Hinc ἡ χειρουργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, chirurgia; ars ſive ſcientia chirurgi. A χειρουργία.

Χειρουργὸς, οῦ, ὁ, opifex manuarius, qui manu operatur; (2) chirurgus, qui manus medicas alicui adfert. Ex χεὶρ, & ἔργον, *opus*.

Χειρόχωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, manu debilis ſeu mancus. Ex χεὶρ, & χωλὸς, *mancus*.

Χειρόω, ῶ, & χειρόομαι, οῦμαι, manuum viribus ſupero, vel manibus ſuperatum capio, in poteſtatem redigo, ſubigo, domo. Δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι Ἑλένην, Eur. Tro. 862. Τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι, id. Her. fur. 573. Ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ, Soph. Trach. 1074. Ὡς ἐχειρώθησαν ὑπὸ Δαρείου, Xen. A χείρ.

Χείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pejor, deterior. *Comp.* a κακός.

Χείρων, ονος, ὁ, Chiron, Centaurus.

Χειρονακτικὸς, ἡ, ὸν, opificialis. A χειρώναξ.

Χειρώναξ, ακτος, ὁ, opifex, operarius, q. d. manuum ſuarum dominus, qui manibus imperat, ut hoc vel illud agant. Ex χεὶρ, & ἄναξ, *rex*, *dominus*.

Χειρωναξία, ας, ἡ, opus, quod manibus fit. A χειρώναξ.

Χειρώνειον, ου, τὸ, ſive χειρωνὰς, άδος, ἡ, centaurium magnum. A χείρ.

Χείω, f. χείσομαι, capio, capax ſum; (2) fundo. Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται, Odyſſ. 18, 17. Ab & pro χέω.

Χελιδόνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, hirundininus. A χελιδών.

Χελιδονεὺς, έως, ὁ, pl. χελιδονεῖς, pulli hirundinum. Ab eod.

Χελιδονίζω, f. ίσω, hirundines imitor garrulitate; (2) barbare loquor, ita ut non magis intelligi poſſim, quam hirundo; (3) hirundini ſtipem colligo, circumeundo oppidanorum ædes & cantilenam quamdam canendo de hirundinis adventu. Ab eod.

Χελιδόνιος, ία, ιον, vel χελιδόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, hirundininus, hirundinarius. Ab eod.

Χελιδονιστὴς, οῦ, ὁ, qui hirundini ſtipem colligit. A χελιδονίζω.

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ἡ, hirundo; (2) piſcis polypo ſimilis; (3) cavitas ungulæ equorum.

Χέλυδρος, ου, ὁ, teſtudo marina, ſeu aquatica. Ex χέλυς, & ὕδωρ, *aqua*.

Χελύνιον, ου, τὸ, labrum, labium. A χεῖλος.

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, teſtudo, animal duriſſimæ teſtæ; (2) teſtudo, i. e. inſtrumentum muſicum a ſimilitudine illius animalis ſic dictum.

Χέλυσμα, ατος, τὸ, aſſamentum, quod poſtremum clavis ſubſternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quum navis ſubjicitur. A χελύσσω.

Χελύσσω, tuſſio, ſcreo, criſpo. Κλύδωνα χελλύσσουσα, Lyc. 727. Vox. *Lacon.*

Χελώνη, ης, ἡ, teſtudo; (2) teſtudo, i. e. continuata ſeries ſcutorum, curvata in modum teſtudinis; (3) inſtrumentum bellicum, quo veteres in expugnandis urbibus utebantur. A χέλυς.

Χελώνιον, vel χελώνειον, ου, τὸ, tegumentum teſtudinis; (2) convexa dorſi pars, ſeu pars illa gibboſa, quæ in ſcapulis prominet. A χελώνη.

Χελωνὶς, ίδος, ἡ, Muſicum inſtrumentum, teſtudo; (2) limen oſtii. Ab eod.

Χελωνοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, teſtudines comedens. Ex χελώνη, & φάγος, *edax*.

Χερὰς, άδος, ἡ, acervus parvorum lapidum, qui una tolli poſſunt; (2) colluvies miſta cœno & lapidibus. A χείρ.

Χεριάρας, ου, vel α, ὁ, qui aliquid manu aptat & compingit, R. Ex χεὶρ, & ἄρω, *apto*.

Χεριφυρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manu ſubactus. Ex χεὶρ, & φύρω, *ſubigo*.

Χερμάδιον, ου, τὸ, lapis, qui manum implere poteſt, vel qui una manu poteſt tolli; &

Χερμὰς, άδος, ἡ, idem. A χείρ.

Χερμαστὴρ, ῆρος, ὁ, funda. A χερμάς.

Χέρνα, ης, ἡ, paupertas, ut quum quis victum manu quærit. A χεὶρ, & νέω, *neo*.

Χερνὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ manu victum quærit, manu ſe ſuſtentans. Ex iiſd.

Χερνήτης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Χερνητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad χερνῆτας, vel qualis eſt eorum, qui χερνῆτες, aut χερνῆται dicuntur. A χερνήτης.

Χερνῆτις, ιδος, ἡ, manuum labore vivens. Ab eod.

Χέρνιβον, ου, τὸ, malluvium, pelvis, Philoxen. trulleum, guttum, aquiminale. A χέρνιψ.

Χέρνιμμα, ατος, τὸ, manuum lotio. A ſeq.

Χερνίπτω, f. ψω, manus lavo; χερνίψαντο, a. 1. med. pro ἐχερνίψαντο. Χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι, Eur. Iph. in Tau. 623. A χέρνιψ.

Χέρνιψ, ιβος, ἡ, aqua, qua abluuntur manus ante cibum; (2) lavacrum & ipſa manuum ablutio; (3) malluvium. Ex χεὶρ, & νίπτω, *lavo*.

Χεροκένως, *Adv.* vacuis manibus, ſine munere. Ex χεὶρ, & κενὸς, *vacuus*.

Χερόπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, manuum planctus, ictus manu impactus. Χερόπληκτοι δοῦποι, Soph. Aj. 637. A χεὶρ, & πλήσσω, *percutio*.

Χεῤῥονησιάζω, figuram gero Cherroneſi ſeu peninſulæ. A χεῤῥόνησος.

Χεῤῥονησίζω, ſive χερσονησίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Χεῤῥονήσιος, ία, ιον, ad Cherroneſum pertinens, vel ex Cherroneſo oriundus. Ab eod.

Χεῤῥονησιτέω, ῶ, peninſulam refero. A χεῤῥονησίτης.

Χεῤῥονησίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Χεῤῥονησιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, peninſulæ ſimilis, peninſulæ ſpeciem habens. A χεῤῥόνησος.

Χεῤῥονησοειδὴς, vel χερσονησοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Cherroneſi ſeu Cherſoneſi figuram habens. Ex χεῤῥόνησος, & εἶδος, *figura*.

Χεῤῥόνησος, vel χερσόνησος, ου, ἡ, peninſula. Ex χέῤῥος, ſive χέρσος, & νῆσος, *inſula*.

ΧΕ'ΡΡΟΣ, ſive χέρσος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſertus incultuſque, aſper; (2) *Subſt.* ſolum deſertum; (3) terra, ſolum, continens.

Χερσαῖος, αία, αῖον, terreſtris, terrenus, Gl. V. A χέρσος.

Χερσεύω, f. εύσω, continens fio, in terram ſeu continentem vertor; (2) incultu ſum, negligor. Ab eod.

Χέρσινος, ίνη, ινον, idem quod χερσαῖος.

Χερσόθεν, *Adv.* a littore, a terra, a continenti. A χέρσος.

Χερσόθι, *Adv.* in terra, in continenti. A eod.

Χερσομανέω, ῶ, inculta aſperitate inſanio, i. e. deſertus & incultus fio, ſilveſco; (2) incultam naturam induo. Ex χέρσος, & μαίνομαι, *furo*, *inſanio*.

Χέρσονδε, *Adv.* in terram ſeu continentem. A χέρσος.

Χέρσος γῆ, terra inculta, Ph. χέρσος τόπος, inculta terra, Gl. V.

Χερσόω, ῶ, f. ώσω, deſolo, efficio ut terr fiat inculta & deſerta; (2) terram efficio; χερσοῦται, deſolatur, exſiccatur, ſterileſcit; (2) fit continens terra. Σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων, ϗ ἕως ἐσχάτ χερσωθήσονται, Sap. Sol. 4, 19. Ab eod.

Χέρσυδρος, ου, ὁ, coluber, Ph. boa, Gl. V. Ex χέρσος, & ὕδρα, *hydra*.

Χερσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, incultus; ut χερσώδεις τόποι, dumoſa loca, Ph. χερσῶδ dumoſum, Ph. A χέρσος.

Χεσείω, cacaturio. A χέζω.

Χεῦμα, ατος, τὸ, quod fuſum, effuſum, au diffuſum fluit, flumen. Gl. V. unda, fluentum; (2) libamen; (3) vas eſcarium, diſcus. A χεύω.

Χεύω, fundo. Δάκρυσι χεύω, Eur. Elec. 18 Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες, Il. 7, 336. A χέω.

Χέω, capio; unde χείω.

ΧΕ'Ω, fundo, effundo, diffundo; (2) liquefacio, liquo. Ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοὴν, Lyc. 5. Κρῆναί τ' ἀμβρόσι χέονται, Eur. Hipp. 751.

Χηλαργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt velocibus v albis ungulis. Ex χηλὴ, & ἀργὸς, velox, *albus*.

Χήλευμα, ατος, τὸ, inſtrumentum ejus, q ſuit aliquid; (2) ipſum opus textile v ſutile. A χηλεύω.

Χηλευτὸς, ἡ, ὸν, nexilis, plexilis, ſutilis; (2) nexus, plexus, ſutus. Ab eod.

Χηλεύω, f. εύσω, ſuo, plecto, necto. A χηλ

ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ, forfex cancrorum; (2) ungula biſulca & bipartita inſtar forfic cancri; (3) ſpecillum bifurcum ſumm parte inciſum, pes caprinus.

Χηλὸς, οῦ, ἡ, arca, ſeu arcula, capſula. χέω, *capio*.

Χήμη, ης, ἡ, hiatus, oſcitatio, quæ fit o hiante; (2) oſtrei quædam ſpecies. χαίνω, ſeu χάω.

Χήμωσις, εως, ἡ, adfectus albi in ocul quum illud ſupra nigrum eminet. Qu a χημόω, a χήμη.

ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ ϗ ἡ, anſer.

Χηναλώπηξ, εκος, ὁ, q. d. vulpanſer, a nomen. Ph. ganta. Ex χὴν, & ἀλώπ *vulpes*.

Χήνεος, εία, ειον, anſerinus. A χήν.

Χήνειος, εία, ειον, idem & ab eod.

Χηνέω, ῶ, irrideo, illudo, proprie ore hiante & in cachinnos reſoluto, Heſ. Ab eod.

Χήνημα, ατος, τὸ, illuſio, irriſio. A χηνέω.

Χηνιδεὺς, έως, ὁ, pl. χηνιδεῖς, pulli anſerini. Ab eod.

Χηνίζω, f. ίσω, tibia cano.

Χηνίον, ȣ, τὸ, anſerculus. Dim. a χήν.

Χήνιος, ία, ιον, anſerinus. Ab eod.

Χηνίσκος, ȣ, ὁ, anſerculus, plerumque is, qui in puppi navis ad ornamentum effingebatur. Dim. ab eod.

Χηνοβοσκεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo aluntur anſeres, anſerarium. A χηνοβοσκός.

Χηνοβοσκία, ας, ἡ, anſerum paſtio ſeu paſtura. Ab eod.

Χηνοβόσκιον, ȣ, τὸ, grex anſerum, qui una paſcuntur. Ab eod.

Χηνοβοσκὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anſeres paſcens ſeu alens. Ph. anſerarius. Ex χὴν, & βόσκω, *paſco*, *alo*.

Χηνομεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui anſerum magnitudine eſt. Ex χὴν, & μέγεθος, *magnitudo*.

Χηνοτροφεῖον, ȣ, τὸ, cors, in qua aluntur anſeres. Ex χὴν, & τρέφω, *alo*.

Χηνυστέω, ῶ, clamo, vociferor. A χήν.

Χηνύστρα, ας, ἡ, hiatus. Ab eod.

ΧΗ'Ρ, ρὸς, ὁ, echinus.

Χήρα, ας, ἡ, vidua. A χῆρος.

Χηράζω, f. άσω, viduo, viduum vel viduam reddo, & χηράσκω, idem. Τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτείρω, πάτερ, ἄπαιδα χηράσκȣσαν, Eur. Ion. 652. Ab eod.

Χηραμὶς, ίδος, ἡ, cavernula, latibulum parvum; (2) cava concha. A χηραμός.

Χηραμοδύτης, ȣ, ὁ, qui ferarum latibula ſubit. Ex χηραμὸς, & δύω, *ſubeo*.

ΧΗΡΑΜΟ'Σ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caverna, latibulum, luſtrum ferarum.

Χηράσκω, viduo, vid. Χηράζω.

Χηρεία, ας, ἡ, viduitas, vita vidua. A χηρεύω.

Χήρευσις, εως, ἡ, idem. A ſeq.

Χηρεύω, f. εύσω, viduus vel vidua ſum, viduam vitam dego; (2) deſtituor, privor, careo, egeo; (3) viduo. Καὶ ἐκάθισε Θημὰρ χηρεύȣσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσαλὼμ τȣ ἀδελφȣ αὐτῆς, 2 Sam. 13, 20. Τὰ ἐγκώμια-πάθȣς χηρεύει κατὰ τὸ πλεῖστον, Longin. 8. A χῆρος.

Χηρήϊος, ία, ιον, viduus; (2) inordinatus. Ab eod.

ΧΗ'ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, viduus, orbus, indigens.

Χηροσύνη, ης, ἡ, viduitas. A χῆρος.

Χηρόω, ῶ, f. ώσω, viduo, viduum reddo, orbo, privo. Ἄλις δὲ Πριάμȣ γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα, Eur. Cyc. 297. Ab eod.

Χήρωσις, εως, ἡ, viduatio, celibatus, orbatio, deſolatio. A χηρόω.

Χηρωσταὶ, ῶν, οἱ, viduarum tutores; (2) qui propinquitate juncti generi & familiæ, hæredibus ſucceſſoribuſque viduati; (3) qui ſuccedunt, ubi nulli legitimi & propinqui hæredes ſunt. Ab eod.

Χητεία, ας, ἡ, indigentia, inopia. A χῆτις.

Χητίζω, indigeo, deficio. Ab eod.

Χῆτις, εως, ἡ, vel χήτης, ητος, ἡ, indigentia, penuria, inopia. A χατέω.

Χῆτος, εος, τὸ, penuria, defectus; occurrit χήτει, dat.

Χητοσύνη, ης, ἡ, idem; (2) viduatio. A χῆτος.

Χθαμολοπτήτης, ȣ, ὁ, humivola, i. e. non multum a terra ſe attollens volatu. Ex χθαμαλὸς, & ἵπταμαι, *volo*.

Χθαμαλὸς, ὴ, ὸν, humilis, depreſſus, non multum a terra adſurgens, non altus. A χαμαί.

Χθαμαλότης, ητος, ἡ, humilitas, Ph. A præc.

Χθαμαλόω, ῶ, f. ώσω, humilem reddo, ſolo æquo, complano. A χθαμαλός.

ΧΘΕ'Σ, *Adv.* heri. Hinc ὁ, ἡ, τὸ, χθὲς, heſternus, a, um.

Χθεσινὸς, ὴ, ὸν, heſternus. A χθές.

Χθιζὰ, *Adv.* heri. Ab eod.

Χθιζὸς, ὴ, ὸν, heſternus. Ab eod.

ΧΘΟ'Α, corpus, Heſ.

Χθονιαφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in terram defertur, Suic. Ex χθόνιος, & φέρω, *fero*.

Χθόνιος, ία, ιον, & χθόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, terrenus, terreſtris, ſubterraneus; χθόνιοι θεοὶ, inferi dii, Gl. V. A χθών.

Χθονόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, terræ filius aut filia, terrigena. Ex χθὼν, & παῖς, *filius*, vel *filia*.

Χθονόπλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, terra fictus. Ex χθὼν, & πλάσσω, *fingo*.

Χθονοστιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in terra calcatus vel depreſſus; (2) terreſtris. Ex χθὼν, & στίβος, *via*, *ſemita*.

Χθονοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, terræ alumnus vel alumna, Suic. Ex χθὼν, & τρέφομαι, *alor*.

ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, terra, humus. Philox. tellus.

Χιὰ, ᾶς, ἡ, latebra. A χειά.

Χιάζω, f. άσω, noto figura litteræ X, quæ eſt nota deletionis rei adulterinæ, decuſſo. Gl. V. χιάζειν, decuſſare. A χῖ, littera.

Χιασμὸς, ȣ, ὁ, decuſſatio. A χιάζω.

Χιαστὸς, ὴ, ὸν, decuſſationis formam habens. Ab eod.

ΧΙ'ΔΡΟΝ, ȣ, τὸ, *Plur.* χίδρα, ων, novella tritici grana.

Χιλεύω, f. εύσω, ſagino; (2) paſcor, depaſcor. Ἀεργοὶ ἵπποι χιλεύȣσι, Nicand. A χιλή.

Χιλὴ, ῆς, ἡ, materia eſculenta. A χιλός.

Χίλια, ων, τὰ, mille.

Χιλιάκις, millies. A præc.

Χιλιαρχέω, ῶ, f. ήσω, mille viris ſeu militibus præſum; ſum tribunus militaris. A χιλίαρχος.

Χιλιάρχης, ȣ, ὁ, qui mille viris præeſt, mille militum tribunus, tribunus. Ex χίλιοι, & ἀρχὴ, *præfectura*.

Χιλιαρχία, ας, ἡ, imperium in mille viros, præfectura mille virûm ſeu militum. Ph. tribunatus. A χιλιάρχης.

Χιλίαρχος, ȣ, ὁ, idem quod χιλιάρχης. Ph. tribunus.

Χιλιὰς, άδος, ἡ, numerus mille continens, mille, millenarius. A χίλιοι.

Χιλιασταὶ, ῶν, οἱ, millenarii, ſeu milliarii, qui Chriſtum cum ſuis ante mundi abolitionem mille annos in his terris regnaturum credunt. A χιλιάς.

Χιλιέτης, ȣ, ὁ, & χιλιετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, millennis, mille annorum. Ex χίλιοι, & ἔτος, *annus*.

ΧΙ'ΛΙΟΙ, αι, α, mille.

Χιλιόκωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mille vicos ſeu pagos habens. Ex χίλιοι, & κώμη, *vicus*.

Χιλιόμβη, ης, ἡ, ſacrificium ex mille bobus, ſeu aliis animantibus. Ex χίλιοι, & βȣ̃ς, *bos*.

Χιλιοπλάσιος, ία, ιον, millecuplex; (2) millies auctus. Ab eod.

Χιλιοπλασίως, *Adv.* millies plures. A χιλιοπλάσιος. Ab eod.

Χιλιόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, millipeda, Gl. V. Ex χίλια, & πȣ̃ς, *pes*.

Χιλιοστὸς, ὴ, ὸν, milleſimus. Ab eod.

Χιλιοστὺς, ύος, ἡ, milleſima pars; (2) cohors millenaria, mille viri; (3) millenarius numerus. Ab eod.

Χιλιοτάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mille valens aut conſtans talentis. Ex χίλιοι, & τάλαντον, *talentum*.

Χιλιοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mille amphoras capiens. Ex χίλιοι, & φέρω, *fero*.

Χιλιόω, ῶ, f. ώσω, mille drachmis multo. A χίλιοι.

Χιλίωρος, ȣ, ὁ, mille annorum tempus. Ex χίλιοι, & ὥρα, *tempus*.

ΧΙΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, pabulum. Gl. V. farrago.

Χιλόω, ῶ, f. ώσω, paſco, pabulum præbeo, Xen. A χιλός.

Χίμαιρα, ας, ἡ, capra, Gl. V. in fabulis, chimæra, monſtroſa quædam beſtia. A χίμαρος.

Χιμαιροβάτης, ȣ, ὁ, qui capellas init. Ex χίμαιρα, & βαίνω, pro βάω, *conſcendo*.

Χίμαρος, ȣ, ὁ, caper, Gl. V.

Χίμετλον, ȣ, τὸ, pernium, pernio, Gl. V. Vid. χείμετλον.

Χιόνεος, έα, εον, niveus, nivalis; (2) candidus in modum nivis. A χιών.

Χιονίζω, f. ίσω, dealbo, niveo colore imbuo; (2) nivibus obruo, nive conſpergo. Gl. V. χιονίζει, nivet; χιονιζόμενος, nivoſus, Gl. V. Ab eod.

Χιονικὸς, ὴ, ὸν, niveus, Gl. V. A χιών.

Χιονόβας, αντος, ὁ, per nives gradiens. Ex χιὼν, & βαίνω, *eo*.

Χιονοβολέω, ῶ, f. ήσω, nivibus dejectis obruo. A χιονοβόλος.

Χιονόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nive obrutus, Ariſt. Nub. 269. Ex χιὼν, & βλητὸς, *jactus*.

Χιονοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nives cœlitus jaculatur. Ex χιὼν, & βάλλω, *jacio*.

Χιονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nivem referens; (2) niveus, candidus in modum nivis. Ex χιὼν, & εἶδος, *ſpecies*.

Χιονοθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui nive nutritur & alitur; (2) nivoſus. Ex χιὼν, & θρέμμα, *alumnus*.

Χιονόκτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. qui nive eſt percuſſus; (2) nive obrutus & conſperſus. Ex χιὼν, & κτύπος, *ſonitus*, *qui pulſu cietur*.

Χιονότροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nivibus alitur, nivibus victitans. Ex χιὼν, & τρέφω, *alo*.

Χιονάω, ῶ, f. άσω, nivibus obruo, nive operio; (2) dealbo, niveo colore imbuo. A χιών.

Χιονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nivoſus, nivalis, nivibus oppletus; (2) niveus, candidus in modum nivis, albus. Ab eod.

Χιονωτὸς, ὴ, ὸν, nive obrutus, nivalis. A χιονόω.

Χιραλέος, έα, έον, qui fiſſuras habet in manibus. A χιρὰς, pro χειράς.

Χιρόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui habet fiſſuras in pedibus. Ex χιρὰς, & πȣ̃ς, *pes*.

ΧΙΤΩ'Ν, ῶνος, ὁ, tunica, ſubucula, Ph.

Χιτωνίζω, tunico, Gl. V. A χιτών.

Χιτώνιον, ȣ, τὸ, tunicula; (2) muliebris tunica. Dim. a χιτών.

Χιτωνίσκος, ȣ, ὁ, tunicula, Gl. V. interula, induſium. Ab eod.

Χιτωνοπώλης, ȣ, ὁ, ſagarius, Gl. V. qui tunicas vendit. Ex χιτὼν, & πωλέω, *vendo*.

Χιῶ, χαράσσω, induco, cancello, Gl. V. A χιόω, a χῖ.

ΧΙΩ'Ν, όνος, ἡ, nix.

ΧΛΑ'ΖΩ, ſibilo.

ΧΛΑΙ'ΝΑ, ης, ἡ, læna, palla, Gl. V. & χλαῖναι, paludamenta, Gl. V.

Χλαινυργικὴ, ῆς, ἡ, ſagaria, Gl. V. ars conficiendi læ̃nas, opificium lænarum. Ex χλαῖνα, & ἔργον, *opus*.

Χλαινόω, ῶ, f. ώσω, læna induo aut operio; (2) induo. A χλαῖνα.

Χλαμύδιον, ου, τὸ, parva chlamys. Dim. a χλαμύς.

Χλαμυδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, chlamydis formam gerens. Ex χλαμὺς, & εἶδος, *forma*.

Χλαμυδοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς, & ποιέω, *facio*.

Χλαμυδουργία, ας, ἡ, ars conficiendi chlamydes. A χλαμυδουργός.

Χλαμυδουργικὸς, ἡ, ὸν, ad illum, qui chlamydes conficit, pertinens. Ab eod.

Χλαμυδουργὸς, ου, ὁ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς, & ἔργον, *opus*.

Χλαμυδοφορέω, ῶ, chlamydem geſto. Ex χλαμὺς, & φορέω, *geſto*.

Χλαμυδόω, ῶ, chlamyde veſtio. A χλαμύς.

Χλαμυδωτὸς, ου, ὁ, chlamydatus. A χλαμυδόω.

ΧΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, chlamys, Gl. Vet. veſtis, quæ tunicæ ſuperindui ſolet, paludamentum.

Χλανίδιον, ου, τὸ, lænula tenuior & mollior. Dim. a χλανίς.

Χλανιδωτὸς, οῦ, ὁ, ſagatus, Gl. V. A χλανιδόω, quod eſt a ſeq.

Χλανὶς, ίδος, ἡ, læna tenuior & mollior. Gl. V. læna. A χλαῖνα.

Χλευάζω, f. άσω, ludificor, i. e. ludo, derideo, irrideo, ſubſanno, cavillor. Ἡμᾶς μὲν ἐχλεύαζε ϗ κατεφρόνει, Luc. Toxar. Παίζων ϗ χλευάζων, Ariſt. Ran. 375. A χλεύη.

Χλευασία, ας, ἡ, irriſio, illuſio, cavillatio. A χλευάζω.

Χλεύασμα, ατος, τὸ, illuſio, irriſio, ſubſannatio. Ab eod.

Χλευασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Χλευαστὴς, οῦ, ὁ, illuſor, irriſor. Ab eod.

ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, riſus, deriſio, illuſio, ludibrium.

ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, tepefacio, modice calefacio; χλιαίνομαι, tepeo, tepeſco, tepeſio. Ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ, χλιανεῖς σεαυτὸν, Ariſt. Lyſ. 489. Ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον, id. Conc. 64.

Χλιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus. A χλιαίνω.

Χλιαρότης, ητος, ἡ, tepor, tepiditas, Gl. V. A præc.

Χλιδαίνω, idem quod χλιδάω.

Χλιδανὸς, ἡ, ὸν, delicatus; (2) luxurioſus. A χλιδή.

Χλιδανόσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui teneras & delicatas pedum plantas habet; (2) tenellos habens pedes. Ex χλιδανὸς, & σφυρὸν, *malleolus pedis*.

Χλιδανῶς *Adv.* delicate, molliter; (2) luxurioſe. A χλιδανός.

Χλιδάω, ῶ, luxui deditus ſum, in deliciis vivo, ſum delicatus. Ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς, Soph. El. 362. A χλιδή.

Χλίδειος, εία, ον, mollis, delicatus, luxurioſus. Ab eod.

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus; (2) effeminata mollities; (3) veſtis delicata, qua uti ſolent homines luxui dediti. A χλίω.

Χλίδημα, ατος, τὸ, luxus, deliciæ; (2) id, quo luxuriamur. A χλιδάω.

Χλῖδος, εος, τὸ, idem & ab eod.

ΧΛΙ'ΔΟΣ, ου, ὁ, cumulus ſeu acervus lapidum, excrementorum, & ſimilium, quæ fluvius aut torrens unum in locum convehit.

Χλιδὼν, ῶνος, ὁ, brachiale, monile. A χλίω.

ΧΛΙ'Ω, deliciis frango, luxu effemino.

ΧΛΟ'Α, ας, vel χλόη, & χλοίη, ης, ἡ, herba virens, gramen, vel viride germen. Gl. V. χλόη, viriditas, herba, gramen, muſcus, farrago; folia; (2) Cereris epitheton.

Χλοάζω, f. άσω, viridis ſum, vireo. A χλόα.

Χλοανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vireſcens. Ex χλόα, & ἄνθος, *flos*.

Χλόασμα, ατος, τὸ, viror. A χλοάζω.

Χλοαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, virore nitens; (2) virentium ſplendorem referens. Ex χλόα, & αὐγὴ, *ſplendor*.

Χλοάω, ῶ, idem quod χλοάζω.

Χλοερὸς, ρὰ, ρὸν, virenti gramini ſimilis, herbaceus, viridis, pubeſcens, florens. Gl. V. χλοερὸν, viride, glaucum, virens; χλοεροῖς, frondentibus, Ph. A χλόη.

Χλοεροτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, alens herboſa ſeu virentia, in quo virentia proveniunt. Ex χλοερὸς, & τρέφω, *alo*.

Χλοηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod χλοερός.

Χλοητόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. herbam virentem pariens, herbam virentem producens. Ex χλοὴ, & τίκτω, *pario*.

Χλοηφορέω, ῶ, f. ήσω, herbam ſeu gramen viride fero, vel herbeſco ſeu herbaſco. A χλοηφόρος.

Χλοηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, viridem herbam ſeu viridia gramina ferens. Νοτὶς ἐπέρχεται γαίας χλοηφόρου, Eur. Ph. 650. Ex χλοὴ, & φέρω, *fero*.

Χλοιάω, ῶ, idem quod χλοάω.

Χλοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, virenti gramini ſimilis, herbaceus, viridis, vel ex virore palleſcens. A χλοίη pro χλόη, quod idem eſt cum χλόα.

Χλοόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus virent. Ex χλόα, & καρπὸς, *fructus*.

Χλόος, *contr.* χλοῦς, ὁ, viror; (2) pallor. A χλόα.

Χλουνάζομαι, f. άσομαι, quiritor, lamentor. A χλούνης.

Χλούνειος, εία, ειον, aprugnus; (2) ſuillus, porcinus. Ab eod.

ΧΛΟΥ'ΝΗΣ, ου, ὁ, in virente gramine cubans; (2) agreſtis.

Χλουνὸς, οῦ, ὁ, dicitur aurum ob pallorem.

Χλοώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, virenti gramini ſimilis; (2) herbaceus, viridis. A χλόα.

Χλωράζω, viridi paſcor gramine, Gal. A χλωρός.

Χλωραίνω, viridem reddo. Gl. V. χλωραίνει, viret; χλωραίνομαι, vireo, Gl. V. Soph. A χλωρός.

Χλώρασμα, ατος, τὸ, viror; (2) pallor. A χλωράζω.

Χλωρεὺς, έως, ὁ, avis ſic dicta a colore; (2) luteus. A χλωρός.

Χλωρηὶς, ίδος, ἡ, virens, viridis; (2) lutea, *avis*. Ab eod.

Χλωρίασις, εως, ἡ, viror; (2) pallor. Quaſi a χλωριάω.

Χλωρίζω, f. ίσω, viridis ſum, vireo. Gl. V. virido. Κοιλάδος χλωριζούσας, Lev. 14, 37. A χλωρός.

Χλωρὶς, ίδος, ἡ, Chloris, Dea florum; (2) luſcinia, quoniam vere, quum omnia virent, apparet. Ab eod.

Χλωρίτης, ου, ὁ, viridans, virens; (2) gemma. Ab eod.

Χλωρὸς, ρὰ, ρὸν, virens, herbidus, virens in modum germinum recens ex planta germinantium. Ph. viridis, pallidus. al. Gl. V. luteus. A χλοερός.

Χλωρότης, ητος, ἡ, viriditas, viror; (2) palliditas, pallor. A χλωρός.

Χναῦμα, ατος, τὸ, quod carpitur & catillonum more deglutitur. A χναύω.

Χναυστικὸς, ἡ, ὸν, catillo. Ab eod.

ΧΝΑΥ'Ω, f. αύσω, carpo, vellico; (2) c tillonum more voro & deglutio.

Χνοάζω, & χνοάω, f. άσω, lanugine obſ tus ſum, Apollo. A χνόος.

Χνόη, ης, ἡ, ſtrepitus; (2) fiſtula rotæ, c axis immittitur; interdum & ipſa axi extrema pars, quæ modiolo inſeritu Ab eod.

Χνόος, ὁ, raſio; (2) lanugo, pubes; (3) to mentum, quo culcitræ inferciuntur, e tenera lana conſtans; (4) tenues p leæ & glumæ. Etiam pro ſpuma. χναύω.

Χνοῦς, οῦ, ὁ, lanugo, Gl. V. A præc.

Χνοώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lanuginoſus, lanugi neus; (2) pulvere obſitus, pulverulen tus. A χνόος.

Χοαὶ, inferiæ, Ph. χοὰς ποιῶ, parento, Gl V. A χοή.

Χοαῖος, αία, αῖον, congium capiens ſeu a quans. A χοεύς.

Χοανεύω, fundo & liquo. A χοάνη.

Χοάνη, ης, ἡ, fornax fuſoria; (2) infun dibulum, ſive vaſculum in ſummo o lati, & in imo fiſtulam habens, quo u ſolent in liquore in vas anguſtius tran fundendo; (3) concavitas cerebri, m atus excipiens. A χέω.

Χόανον, ου, τὸ, vel χόανος, ου, ὁ, vas ex ar gilla, quo argentarii & chymici utunt in liquefaciendis ac fundendis metalli (2) fornax fuſoria. Ab eod.

Χοεὺς, έως, ὁ, congius, menſura liquidoru apud Atticos, capiens ſextarios ſex, ſi libras novem, ſive cotylas Atticas duo decim. A χέω, *capio*.

Χοὴ, ῆς, ἡ, libamen; χοαὶ, inferiæ. A χέ *libo*.

Χοήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, aptus ad fundendu A χοή.

Χοηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, libamina geſtan (2) geſtans libamina mortuorum bu infundenda. Ex χοὴ, & φέρω, *fero*.

Χοϊκὸς, ἡ, ὸν, pulvereus; (2) terreus, te renus. A χοῦς.

Χοινίκιον, ου, τὸ, idem quod ſeq.

Χοινικὶς, ίδος, ἡ, modiolus rotæ, medi ſeu fiſtula, cui infixi ſunt radii. χοῖνιξ.

Χοινικομέτρης, ου, ὁ, qui chœnice meti ſeu dimetitur & diſtribuit. Ex χοῖ & μετρέω, *metior*.

ΧΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ἡ, menſuræ nomen ſe tarios duos continentis, ſeu cotylas qu tuor. Gl. Vet. ſemimodium. Philox. libre.

Χοιραδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtrumoſ (2) rupes e mari aliquantum emine tes habens, locus ſcopulos habens. χοιράς.

Χοιρὰς, άδος, ἡ, porcula; (2) rupes mari aliquantum eminens, ita ut por natanti ſimilis ſit; (3) tumor gland loſus. Gl. V. ſtruma; χοιράδες, ſtrum Ph. A χοῖρος.

Χοίρειος, εία, ειον, vel χοίρεος, έα, εον, por nus. Ab eod.

Χοιρίδιον, ου, τὸ, porculus, porcellus. Gl. ſucula. Dim. a χοῖρος.

Χοιρίναι, αἱ, conchæ quædam marinæ, q bus Athenienſes in ſuffragiis feren utebantur. A ſeq.

Χοίρινος, ίνη, ινον, porcinus. Gl. V. χοίρι porcarium. Ab eod.

Χοίριον, ου, τὸ, porculus, porcellus; (2) p dendum muliebre. A χοῖρος.

Χοίριος, ου, ὁ ϗ ἡ, & χοίριος, ία, ιον, por cinus, ſuillus. A χοῖρος.

Χοιροβοσκός, οῦ, ὁ, ſuum ſeu porcorum paſtor. Ph. ſubulcus, Gl. V. porcarius. Ex χοῖρος, & βόσκω, *paſco.*

Χοιρογρύλλιος, ου, ὁ, majoris muris genus in Palæſtina, Ægypto, & Libya. Gl. V. χοιρογρύλλιος, ἤγουν ἐχῖνος χερσαῖος, erinaceus, ſeu *echinus terreſtris.* Ex χοῖρος, & γρύλλος, *porcus.*

Χοιρόθλιψ, βος, ὁ, q. d. cunni preſſor. Ex χοῖρος, & θλίβω, *premo.*

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, receptaculum, in quo porci ſaginantur, hara, Ariſt. Veſp. 840. Ex χοῖρος, & κομέω, *curo.*

Χοιροπίθηκος, ου, ὁ, ſimia porcaria. Ex χοῖρος, & πίθηκος, *ſimia.*

Χοιροπωλέω, ῶ, porcos ſeu ſues vendo; χοιροπωλεῖν etiam de fœmina quæ ſuum χοῖρον venalem habet, ut meretrix. Ex χοῖρος, & πωλέω, *vendo.*

Χοιροπώλης, ου, ὁ, porcorum venditor. Ex χοῖρος, & πώλης, *venditor.*

Χοῖρος, ου, ὁ ϗ ἡ, porcus; (2) pudendum muliebre; cunnus.

Χοιροσπέλεθος, ου, ὁ, ſuccerda, ſtercus porcinum. Ex χοῖρος, & σπέλεθος, *ſtercus.*

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi porci mactantur. Gl. V. confectorium. Ex χοῖρος, & σφαγὴ, *jugulatio.*

Χοιροσφάγος, ου, ὁ, porcorum jugulator. Ex iiſd.

Χοιροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo porculi aluntur & ſaginantur, hara. Ex χοῖρος, & τρέφω, *alo.*

Χοιροψάλας, Dor. pro χοιροψάλης, ου, ὁ, pudendi muliebris contrectator, vel qui pudendum muliebre vellit. Ex χοῖρος, & ψάλλω, *attrecto.*

Χοιρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, porcinus. A χοῖρος.

Χολαγωγὸς, ὴ, ὸν, bilem ducens ſeu educens. Ex χολὴ, & ἀγωγὸς, *ductor.*

Χολαῖος, αία, αῖον, bilioſus, felleus. Hinc τὸ χολαῖον, ου, hepar. A χολή.

Χολὰς, άδος, ἡ, inteſtinum. Ab eod.

Χολάω, ῶ, bile mihi jecur accenditur, ira inflammor, iraſcor; (2) furo, inſanio. Ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ, Joann. 7, 23. Ab eod.

Χολέρα, ας, ἡ, cholera, morbus, in quo bilis vel per vomitum vel per ſeceſſum excernitur. Ab eod.

Χολεριάω, ῶ, cholera laboro, cholericus ſum, Dioſc. A χολέρα.

Χολερικὸς, ὴ, ὸν, choleræ ſimilis; χολερικὰ πάθη, morbi quales ſunt cholera laborantium; (2) obnoxius choleræ, cholericus. Ab eod.

Χολερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, choleræ ſimilis; qualis eſt eorum, qui cholera vexantur. Ab eod.

ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, bilis, fel; (2) ira; (3) nauſea; (4) atramentum ſepiæ.

Χοληγαγικὸς, ὴ, ὸν, bilem educens ſeu evacuans. Ex χολὴ, & ἄγω, *duco.*

Χοληγαγὸς, ὴ, ὸν, idem & ex iiſd.

Χοληγὸς, ὴ, ὸν, idem & ex iiſd.

Χοληδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, fel ſeu bilem recipiens. Ex χολὴ, & δέχομαι, *capio, recipio.*

Χολημεσία, ας, ἡ, fellis ſeu bilis vomitio; (2) faſtidium, nauſea. Ex χολὴ, & ἐμεσία, *vomitio.*

Χολικὸς, ὴ, ὸν, bilioſus, felleus; (2) iracundus. A χολή.

Χόλιξ, ικος, ἡ, inteſtinum craſſum. Ab eod.

Χόλιος, ία, ιον, iratus, infeſtus. Ph. χολιὸς, iratus, infeſtus. A χόλος.

Χολόεις, όεσσα, όεν, bilioſus, felleus. A χολή.

Χόλος, ου, ὁ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολόω, ῶ, bile inflammo, ad iram concito; (2) χολοῦμαι, indignor, iraſcor; χολωθεὶς, iratus, a. 1. paſſ. part. Εἰ γάρ τι λέξεις, ὧν χολώσεται στρατὸς, Eur. Tro. 732. Αὐτῷ χολωθεὶς, Soph. Antig. 1249. A χόλος.

Χολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bilioſus, felleus. A χολή.

Χολωτὸς, ὴ, ὸν, iratus, iracundus. A χολόω.

Χονδράκανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpinam habens ex cartilagine; (2) cartilagineus. Ex χόνδρος, & ἄκανθα, *ſpina.*

Χονδρεύω, facio alicam ſeu ſimilam, Heſ. A χόνδρος.

Χονδριάω, ῶ, ſum grumoſus. Ab eod.

Χονδρίλη, vel χονδρίλλη, ης, ἡ, chondrila, vel chondrilla, *herba.* A χόνδρος.

Χονδρίτης, ου, ὁ, farreus; fœm. χονδρῖτις, farreum, Gl. V. Ab eod.

Χονδροκοπεῖον, ου, τὸ, mola ubi alica frangitur. Ex χόνδρος, & κόπτω, *tundo.*

Χονδρὸς, ρὰ, ρὸν, grumoſus. Ab eod.

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, grumus concretus; alica, Ph. far, al. Gl. V. (2) cartilago.

Χονδροσύνδεσμος, ου, ὁ, cartilagineum ligamentum, R. Ex χόνδρος, & σύνδεσμος, *ligamentum.*

Χονδρότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex cartilagine formatus, ſeu cartilaginis figuram gerens, cartilagineus. Ex χόνδρος, & τύπος, *figura, typus.*

Χονδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpeciem grumi gerens, grumoſus; (2) cartilagineus, cartilaginoſus. A χόνδρος.

Χόος, ου, *contr.* χοῦς, οῦ, ὁ, terra egeſta, agger. Gl. V. χόος, humus; χοῦς, pulvis, Ph. (2) congius, Gl. V. A χέω.

Χοράγιον, ου, τὸ, locus, unde omnia promuntur ad choros neceſſaria. A χοραγός.

Χοραγὸς, οῦ, ὁ, qui chorum ducit. Ex χορὸς, & ἄγω, *duco.*

Χοραζὶν, Chorazin. Nomen urbis ἄκλιτον. *Promulgatrix.*

Χοραύλης, ου, ὁ, qui tibias in choro inflat. Ex χορὸς, & αὐλὸς, *tibia.*

Χόρδαψος, vel χορδαψὸς, οῦ, ὁ, tumor tenuis in inteſtinis; (2) fides in inſtrumento muſico aut arcu. Ex χορδὴ, & ἅπτω, *necto.*

Χόρδευμα, ατος, τὸ, fides, chorda, inteſtinum. A χορδεύω.

Χορδεύω, f. εύσω, implico & involvo, ut chordæ involvi ſolent. Χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα ἅπαντα, Ariſt. Eq. 214. A χορδή.

ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, inteſtinum, chorda, tendicula, Ph. χορδαὶ, fides, Gl. V.

Χορδολογέω, ῶ, f. ήσω, chordis loquor, ſeu chordarum pulſu loquor, i. e. fidibus cano. Ex χορδὴ, & λόγος, *ſermo.*

Χορδοποιέω, ῶ, f. ήσω, chordas conficio. A χορδοποιός.

Χορδοποιΐα, ας, ἡ, chordarum confectio. Ab eod.

Χορδοποιικὸς, ὴ, ὸν, ad eos pertinens, qui chordas conficiunt. A χορδοποιΐα.

Χορδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui chordas vel nervos conficit. Ex χορδὴ, & ποιέω, *facio.*

Χορδοπώλης, ου, ὁ, qui chordas vendit. Ex χορδὴ, & πώλης, *venditor.*

Χορδοστροφία, ας, ἡ, fidicula, Suic. Ex χορδὴ, & στροφὴ, *converſio.*

Χορδοτονία, ας, ἡ, chordarum intentio. Ex χορδὴ, & τείνω, *tendo.*

Χορδόω, ῶ, idem quod χορδεύω.

Χορεία, ας, ἡ, tripudium cum cantu mixtum, chorea. Gl. V. ſaltatio. A χορεύω.

Χορεῖος, εία, εῖον, quo chorus utitur; (2) *Subſt.* pes proſodicus, qui & trochæus dicitur. Ab eod.

Χόρευμα, ατος, τὸ, quod ſaltando exprimitur, ſaltatio. A χορεύω.

Χορευτὴς, οῦ, ὁ, ſaltator, tripudiator; (2) qui cantat & ſaltat. Ab eod.

Χορευτικὸς, ὴ, ὸν, ſaltatorius, Gl. V. A χορευτής.

Χορεύω, f. εύσω, choros agito ſeu celebro, choros exerceo ſeu duco, ſalto, tripudio. Ἐχόρευσε ἀμφὶ κιθάραν, Eur. Alc. 580. Βούλομαι χορεῦσαι ὑφ' ἡδονῆς, Ariſt. Plut. 288. A χορός.

Χορηγεῖον, ου, τὸ, vel χορήγιον, locus in quo chori ſeu choreæ ducuntur; (2) locus, in quo chorus a chorago ſuis ornamentis inſtruitur; (3) ipſum inſtrumentum chori, hoc eſt, ea, quæ inſtruendo adornandoque choro neceſſaria ſunt. Ph. impenſa. A χορηγός.

Χορηγέω, ῶ, f. ήσω, chori dux ſum, chorum duco, choro præeo, ſeu chorum erudio & doceo; (2) choragus ſum, i. e. choris ſumptus præbeo, meis ſumptibus chorum adorno, & ſimpliciter, ſumptus præbeo, porrigo, ſuppedito, ſubminiſtro, largior. Βασιλέα τῶν Περσῶν χρήματα χορηγεῖν ἡμῖν προτρέψονται, Dem. τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις, Polyb. Ab eod.

Χορήγημα, ατος, τὸ, id ipſum, quod ſubminiſtratur ſeu ſubgeritur, ſuppeditatio. A χορηγέω.

Χορηγία, ας, ἡ, munus choragi, officium, quo choragus fungitur; (2) erogatio ſumptuum in ludos choricos, & ſimpl. erogatio & largitio, præbitio. A χορηγός.

Χορηγὸς, οῦ, ὁ, dux & magiſter chori, choragus; (2) qui ſumptus aliquos præbet, ſuppeditator, ſubminiſtrator. Ex χορὸς, & ἄγω, vel ἡγέομαι, *duco.*

Χορικὸς, ὴ, ὸν, choricus, ad chorum pertinens. A χορός.

Χόριον, vel χορίον, ου, τὸ, prima illa & extima membrana, quæ fœtum ambit, ſecundinæ. Gl. V. χορίον γυναικὸς, folliculum *mulieris.* Ab eod.

Χόριος, ου, ὁ, idem quod χόρειος, ſive Trochæus.

Χοροβατέω, ῶ, choros agitatum vado, Suid. Ex χορὸς, & βατέω, *eo, vado.*

Χοροδέκτης, ου, ὁ, qui chorum recipit; (2) qui choreis præeſt. Ex χορὸς, & δέχομαι, *recipio.*

Χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ, chori magiſter. Ex χορὸς, & διδάσκαλος, *magiſter.*

Χοροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis involucro fœtus, quod χορίον nominatur. Ex χορὸς & εἶδος, *ſpecies.*

Χοροήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, choreis adſuetus. Ex χορὸς, & ἦθος, *mos.*

Χοροιτυπία, ας, ἡ, chorus vel chorea, ſaltatio. A χοροιτύπος.

Χοροιτύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in choro ſeu chorea terram pedibus pulſat, ſaltator. A χορὸς, & τύπτω, *pulſo, ferio.*

Χοροκιθαριστὴς, ου, ὁ, qui citharam in choro pulſat. Ex χορὸς, & κιθαριστὴς, *qui cithara canit.*

Χορόνδε, *Adv.* ductum choreas, ad choream. A χορός.

Χοροποιὸς, οῦ, ὁ, chori inſtaurator; (2) chori magiſter. Ex χορὸς, & ποιέω, *facio.*

ΧΟΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, chorus, cœtus canentium, cœtus ſaltantium. Gl. V. chorus, turba lætantium; (2) chorea, tripudium.

Χοροστασία, ας, ἡ, chorus, chorea, tripudium, ſaltatio. Ex χορὸς, & ἵστημι, *ſiſto.*

Χοροστάτης, ου, ὁ, præcentor, præſultor. Ex iiſd.

Χορτάζω, f. άσω, gramine paſco, fœno ſagino. Et ſimpl. paſco, ſaturo, ſatio; κεχορτασμένος, ſaturatus, Gl. V. perf. paſſ. part. ἐχορτάσθησαν, ſatiati ſunt, a. 1. paſſ. 3. pl. Χορτάσαι ὄχλον, Matt. 15, 33. ἄρτων, Marc. 8, 4. Ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων, Luc. 16, 21. χορτασθήσονται, Matt. 5, 6. A χόρτος.

Χορταῖος, αία, αῖον, gramineus, hirſutus. Ab eod.

Χορτάριον, ȣ, τὸ, gramen, fœnum; (2) ſtipula, cremium. A χόρτος.

Χορτασία, ας, ἡ, pabulum, cibus. Ph. ſaturitas, ſaturatus. A χορτάζω.

Χόρτασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Χορταστικὸς, ἡ, ὸν, pabularis. Ph. χορταστικὸν, ſaturabile. Ab eod.

Χόρτινος, ίνη, ινον, gramineus, ex gramine confectus ſeu conſtans. A χόρτος.

Χορτοβολὼν, ῶνος, ὁ, fœnile, Ph. Ex χόρτος, & βάλλω, *jacio*.

Χορτοκοπεῖον, ȣ, τὸ, ſive χορτοκόπιον, locus, in quo fœnum ſecari poteſt vel ſolet; (2) campus fœnarius, pratum, Ph. Vid. ſeq. A χορτοκόπος.

Χορτοκόπιον, ȣ, τὸ, fœnile, fœniſecium, Gl. V. Ex iiſd.

Χορτοκόπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fœniſeca, qui fœnum ſecat; fœnifex, Ph. Ex χόρτος, & κόπτω, *ſeco*.

Χορτολογέω, ῶ, f. ήσω, pabulor, pabula colligo. A χορτολόγος, Suic.

Χορτολογία, ας, ἡ, pabulatio, Ph. pabuli collectio. Ab eod.

Χορτολόγος, ȣ, ὁ, pabulator, qui pabulatum emittitur, Suic. Ex χόρτος, & λέγω, *lego, i. e. colligo*.

Χορτομανέω, ῶ, f. ήσω, gramine herbiſque virentibus inſanio, ſeu luxurio gramine & herbis virentibus. Ex χόρτος, & μαίνομαι, *inſanio*.

Χορτόπλινθος, ceſpes, Ph. & χορτόπλινθον, ceſpes, al. Gl. V. Ex χόρτος, & πλίνθος, *later*.

ΧΟ'ΡΤΟΣ, ȣ, ὁ, fœnum, gramen, ſimpl. cibus; (2) ſeptum, quo cincta eſt cohors.

Χορτόστρωμα, ατος, τὸ, ſtramentum, Ph. Ex χόρτος, & στρῶμα, *ſtragulum*.

Χορτοτομία, ας, ἡ, fœniſecium, Gl. V. Ex χόρτος, & τομὴ, *ſectio*.

Χορτοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pabulum præbens, curator. Ex χόρτος, & φέρω, *fero*.

Χορτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad formam graminis ſive fœni accedens. Gl. V. graminoſus, fœnarius. A χόρτος.

Χορῳδία, ας, ἡ, chori cantus. Ex χορὸς, & ᾠδὴ, *cantus*.

Χῦς, ὁ κονιορτὸς, pulvis, Ph. Ex χόος.

Χῦς, μέτρον, congius, *menſura*, Gl. V. Ex eod.

Χόω, ῶ, f. χώσω, aggerem duco, humo repleo. Χώματα χῦν πρὸς τῇ πόλει ἐπιτάσαν, Herodot. A χέω.

Χραίνω, f. χρανῶ, coloro, imbuo, ungo, lino, inungo, illino; (2) contamino, inquino. Gl. V. vitio, temero, fœdo; χρανεὶς, pollutus, Gl. V. a. 2. paſſ. part. Δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ, Soph. Aj. 43. πόλιν, id. Oed. Col. 359. A χράω.

Χραισμέω, ῶ, f. ήσω, juvo, opitulor, opem fero, proſum. Τοῖς δ᾽ ἔτι δυνήσεαι, ἀχνύμενός περ, Χραισμεῖν, Il. 1, 241. Οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεὺς, ib. 16, 837. A χράω.

Χραίσμη, ης, ἡ, auxilium. A χραισμέω.

Χραισμήεις, ήεσσα, ῆεν, opem ferens. A χραίσμη.

Χραισμήτωρ, ορος, ὁ, auxiliator, opitulator. A χραισμέω.

Χραίσμω, opitulor, opem fero. Μή νύ τοι ȣ χραίσμῃ σκῆπτρον, καὶ στέμμα θεοῖο, Il. 1, 28. κίθαρις, ib. 3, 54.

Χραντὸς, ἡ, ὸν, fœdatus; χραντὸν, violatum, Gl. V. A χραίνω.

Χράομαι, ῶμαι, utor, uſito, uſurpo, Gl. V. χρᾶται, utitur, Ph. χρῆται, uſurpat, Ph. χρῶ, utere, Gl. V. præſ. imperat. χρήσασθαι, uſurpare, Ph. a. 1. inf. κρησάμενος, uſus, Ph. part. a. 1. Χρῆσθαι συμφορᾷ, Dem. εὐτυχίᾳ, Thuc. τῇ δικαιοσύνῃ, Iſocr. Βοηθείαις ἐχρῶντο, Act. 27, 17. Φιλανθρώπως τε ὁ Ἰȣ́λιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ib. ver. 3. A χράω.

Χραῦσις, εως, ἡ, ancora unicum tantum uncum habens. A χραύω.

Χραύω, f. αύσω, leviter ſaucio, ſummum tantum cutem vel vulnerando perſtringo. Ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ᾽ εἰροπόκοις ὀΐεσσι χραύσῃ, Il. 5, 137. A χράω.

ΧΡΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, commodo, mutuum do, do utendum, mutuo; (2) oraculum edo, reſponſum reddo oraculo, prædico, vaticinor; (3) coloro, imbuo, tingo, polluo; (4) furioſe invado, cum impetu adgredior. Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, Luc. 11, 5. Ἀποτίσαι σοι Κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τοῦ χρέους οὗ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ, 1 Sam. 2, 20. Ἔχραεν ἐνδυκέως πάντεσσιν, Apoll. At χράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, utor, p. paſſ. κέχρημαι, uſus ſum.

Χρεαγωγὸς, ȣ, ὁ, qui debitorem in jus rapit alterius nomine. Ex χρέος, & ἄγω, *duco*.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, uſus, utilitas, commoditas; (2) ſententia gravis; (3) indigentia, neceſſitas; (4) negotium, munus.

Χρεῖος, ȣ, ὁ, egenus, inops. A χρεία.

Χρεῖος, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum. Poët. pro χρέος.

Χρειὼ, ἡ, indigentia, egeſtas, opus; (2) neceſſitas. A χρεία.

Χρείω, vaticinor, oracula edo. A χράω.

Χρειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, utilis, neceſſarius, commodus. A χρεία.

Χρειωδῶς, *Adv.* utiliter. A χρειώδης.

Χρεμέθω, hinnio, hinnitum edo. A χρεμετίζω.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, f. ίσω, hinnio. Μάλα γὰρ χρεμέτιζον ἐπ᾽ ἄκρῳ χείλει ἐφεσταότες, Il. 12, 51.

Χρεμέτισμα, ατος, τὸ, hinnitus. A χρεμετίζω.

Χρεμετισμὸς, ȣ, ὁ, hinnitus. Ab eod.

Χρεμετιστικὸς, ἡ, ὸν, q. d. hinnibilis, qui poteſt & ſolet hinnire. Ab eod.

Χρεμίζω, f. ίσω, hinnio, hinnitum edo. Τῶν θ᾽ ἵπποι μὲν ἔπειθ᾽ ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν Ὀξεῖα χρέμισαν, Heſiod. Ἀσπ. 348. A χρεμετίζω, per Syncopen.

Χρέμμα, ατος, τὸ, ſcreatus, ſputum. A χρέμπτομαι.

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, f. ψομαι, ſcreo, exſcreo. Χρέμπτεται γὰρ ἤδη, ὅπερ ποιοῦσ᾽ οἱ ῥήτορες, Ariſt. Θεσμ. 388.

Χρεμπτὸν, ſcreabile, Gl. V. A χρέμπτομαι.

Χρέμψις, εως, ἡ, ſcreatio; ſcreatus, Gl. V. A χρέμπτομαι.

Χρέμψ, piſcis quidam.

Χρεοκοπέω, ῶ, f. ήσω, novas tabulas facio. Gl. V. derogo; (2) decoquo; aufugio propter æs alienum, fraudo creditores, Phal. A χρεοκόπος.

Χρεοκοπία, ας, ἡ, novæ tabulæ, æris alieni reſciſſio. Ab eod.

Χρεοκοπίδης, ȣ, ὁ, decoctor. A ſeq.

Χρεοκόπος, ȣ, ὁ, decoctor. Ex χρέος, & κόπτω, *reſcindo*.

ΧΡΕ'ΟΣ, χρέεος, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum; (2) fatum, mors, q. d. debitum fatale; (3) munus ſeu officium, negotium, res, cauſſa; (4) indigentia, egeſtas, opus; (5) neceſſitas; (6) utilitas; (7) vaticinium, oraculum; (8) portentum; (9) id, quod accidit, caſus. A χράω.

Χρέω, oracula reddo. Ion. pro χρῶ, χράω.

Χρεωκοπέω, ῶ, f. ήσω, idem quod χρεοκοπέω.

Χρεωκοπία, ας, ἡ, æris alieni reſciſſio. Ab eod.

Χρεωκοπίδης, ȣ, ὁ, idem quod χρεοκοπίδης.

Χρεωκόπος, ȣ, ὁ, idem quod χρεοκόπος.

Χρεωλυτέω, ῶ, debitum ſeu debita diſſolvo, Joſeph. Ex χρέως, & λύω, *ſolvo*.

Χρεὼν, τὸ, debitum; (2) fatum, mors. Vox indecl. a χρέος.

Χρέως, τὸ, debitum. Ph. æs alienum. Attice pro χρέος.

Χρεωστεύω, f. εύσω, idem quod ſeq. χρεωστέω.

Χρεωστέω, ῶ, f. ήσω, ſum debitor, debeo. A χρεώστης.

Χρεώστης, ȣ, ὁ, debitor. A χρέος.

Χρεωφειλέτης, ȣ, ὁ, debitor, obæratus. Ex χρέως, & ὀφειλέτης, *debitor*.

Χρὴ, f. χρήσει, opus eſt, convenit, oportet, par eſt.

Χρῄζω, egeo, indigeo, deſidero, volo; (2) rogo, efflagito, peto. Αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου, Soph. Aj. 473. Εἰδέναι δέ σου πρώτιστα χρῄζω, τίς σ᾽ ἀπέστειλε βροτῶν, id. El. 671. Ἀλλ᾽ εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν, id. Trach. 401. Φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ, τι χρῄζεις, Ariſt. Nub. 358. A χρεία, *uſus*.

Χρηΐζω, egeo, indigeo; (2) oro, rogo. Ἕσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα χρηΐζεις, Odyſſ. 17, 558. Πῆμα θυμῷ χρηΐζειν ἀπεόντος, Heſiod. Ἔργ 365. A χρεία, *uſus*.

Χρηΐσκομαι, utor. A χράομαι.

Χρῆμα, ατος, τὸ, res, negotium. Ph. peculium, geſtamen; χρήματα, opes, divitiæ, pecuniæ, commoda, emolument Ph. A χρῶμαι, *utor*.

Χρηματίζω, f. ίσω, rebus explicandis conſtituendiſque vaco, actui rerum operan do, jus reddo, refero ad populum, ago cum populo, conſilium agito, conſulto commercium habeo, converſor; (2) nomen mihi ſumo, appello me. Gl. V nuncupo; (3) adquiro, pecuniam colligo, Gl. V. (4) oraculum reddo, reſpondeo; χρηματισθεὶς, divinitus admonitu a. 1. part. paſſ. Ἐπεὶ ὁ Ζεὺς ἱκανος εὐχαῖς ἐχρημάτισε, Luc. Μοιχαλὶς χρηματίσει, Rom. 7, 3. Οὐχ ὁ Κῦρος τρόπ τοιοῦτος ὅλως χρηματίζεσθαι, ἀλλὰ διδ μᾶλλον ἢ κτώμενος ἥδεται, Xen. Cyr. 33. Καθὼς κεχρημάτισται Μωσῆς, Heb 8, 5. Ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου, A 10, 22. A χρῆμα.

Χρηματικὸς, ἡ, ὸν, pecuniarius, ad pecun am pertinens. Gl. V. pecunialis; χ ματικὴ, pecuniaria, nummaria, civi cauſa, Ph. Ab eod.

Χρηματικῶς, civiliter.

Χρημάτισις, εως, ἡ, pecuniarum collecti quæſtus. A χρηματίζω.

Χρηματισμὸς, ȣ, ὁ, reſponſum divinum, raculum, monitum, mandatum a D reſponſum, quod dant magiſtra (2) pecuniæ comparatio, ſtudium, q impenditur comparandæ pecuniæ, pecuniaria, quæſtuaria negotiatio, emolumen emolumentum, Ph. (3) prænomen, Gl. V. appellatio, nomen. Ab eod.

Χρηματιστήριον, ου, τὸ, locus, in quo ars quæſtuaria exercetur; (2) aut locus, in quo χρηματισταὶ ſuam negotiationem exercent; (3) locus, ubi jus redditur. A χρηματιστής.

Χρηματιστὴς, οῦ, ὁ, qui colligendæ aut comparandæ pecuniæ deditus eſt. Gl. V. pepecuniarius. A χρηματίζω.

Χρηματιστικὸς, ὴ, ὸν, ad adquirendam pecuniam pertinens, comparandæ pecuniæ peritus; pecuniarius, Ph. quæſtuarius, Gl. V. Ab eod.

Χρηματοδαίτης, ου, ὁ, pecuniæ diviſor, R. Ex χρῆμα, & δαίω, *divido*.

Χρηματολαίλαψ, απος, ὁ, q. d. pecuniarum turbo, pecuniarum violentiſſimus raptor, Suic. Ex χρήματα, & λαίλαψ, *turbo*.

Χρηματοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui pecunias conficit, i. e. comparat, quæſtuoſus. Ex χρήματα, & ποιέω, *facio*.

Χρηματοφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, Ph. A χρήματα, & φυλακὴ, *cuſtodia*.

Χρήμη, ης, ἡ, indigentia, penuria; (2) petitio, poſtulatum. A χρήζω.

Χρῆναι, oportere, & ἐχρῆν item χρῆν, oportebat, a χρή; quaſi a χρῆμι.

Χρησιμεύω, f. εύσω, utilis ſum, commodo, commodus ſum. Χρησιμεῦσαι εἰς τὴν δημιουργίαν, Cyril. A χρήσιμος.

Χρήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, & χρήσιμος, ίμη, ιμον, utilis, commodus, accommodus, frugalis, frugi, Ph. A χρῆσις.

Χρησιμότης, ητος, ἡ, utilitas, commoditas, Ph. A præc.

Χρησίμως, utiliter, commode. A χρήσιμος.

Χρῆσις, εως, ἡ, uſus, uſusfructus, Ph. A χράομαι.

Χρησμηγορέω, ῶ, vaticinor, oracula edo, Luc. Ex χρησμὸς, & ἀγορέω, *dico*.

Χρησμηγόρης, ου, vel χρησμηγόρος, vates, oraculorum editor. Ex iiſd.

Χρησμοδοσία, ας, ἡ, ſortilegium, Gl. V. A χρησμὸς, & δίδωμι, *do*.

Χρησμοδότης, ου, ὁ, ſortilegus, Gl. V.

Χρησμολογέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oraculum vel oracula edo. Ταῦτ᾽ οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν τήνδ᾽ οἰκίσαι; Ariſt. Av. 970. A χρησμολόγος.

Χρησμολογία, ας, ἡ, vaticinatio; ſortilegus, Gl. V. Ab eod.

Χρησμολογικὴ, ῆς, ἡ, facultas vaticinandi. Ab eod.

Χρησμολόγιον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum. Ab eod.

Χρησμολόγος, ου, ὁ, qui oraculum ſeu oracula edit; (2) oraculorum interpres; (3) vates. Ex χρησμὸς, & λέγω, *dico*.

Χρησμοποιὸς, οῦ, ὁ, qui verſibus oracula condit, Suic. Ex χρησμὸς, & ποιέω, *facio*.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, reſponſum, oraculum, Gl. V. & χρησμοὶ, ſortes, Ph. A χράω.

Χρησμοσύνη, ης, ἡ, oraculum, vaticinium, oraculi reſponſum; (2) inopia, penuria, egeſtas. A χράω, vel χρήζω.

Χρησμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui oracula perfert, Suic. Ex χρησμὸς, & φέρω, *fero*.

Χρησμοφύλαξ, ακος, ὁ, qui oracula ſeu reſponſa ſervat, Suic. Ex χρησμὸς, & φύλαξ, *cuſtos*.

Χρησμῳδέω, ῶ, f. ήσω, oracula edo. Gl. V. vaticinor. Τὸ γὰρ δὴ μετὰ τοῦτο ἐπιθυμῶ ὑμῖν χρησμῳδῆσαι, Plat. Ap. Socr. 20. Χρησμῳδεῖν κατ᾽ ἐπίπνοιαν, Longin. 13. A χρησμῳδός.

Χρησμῳδία, ας, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. Ab eod.

Χρησμῳδικὸς, ὴ, ὸν, oraculis conveniens, ad oracula pertinens. A χρησμῳδία.

Χρησμῳδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, q. d. oraculorum cantor, qui oracula edit, fatidicus. Gl. V. ſortilegus. Ex χρησμὸς, & ᾠδὴ, *cantus*.

Χρηστέον, *Adv. poſ.* utendum. A χράομαι.

Χρηστεύομαι, f. εύσομαι, benignitate utor, clementer me gero. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, 1 Cor. 13, 4. A χρηστός.

Χρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui dat oracula. A χράω.

Χρηστήρια, ων, τὰ, inſtrumenta. A χρηστήριος.

Χρηστηριάζομαι, f. άσομαι, oraculum conſulo ſeu ſciſcitor; (2) confero me ad locum, in quo editur oraculum ad reſponſum accipiendum. A χρηστήριον.

Χρηστήριον, ου, τὸ, locus, in quo eduntur oracula; (2) ipſum reſponſum & oraculum editum. Ph. oraculum; (3) cædes, unde *Plur.* χρηστήρια, corpora occiſa. A χράω.

Χρηστήριος, ία, ιον, utilis, vel uſum præbens; (2) vaticinatorius. A χράομαι, vel χράω.

Χρήστης, ου, ὁ, qui commodavit, vel mutuo dedit, creditor. Gl. V. (2) qui commodato accepit, debitor; (3) qui oracula edit, vates. A χράω.

Χρηστικὸς, ὴ, ὸν, qui novit commode uti rebus; (2) qui eſt frugi, utilis. A χράομαι.

Χρηστικῶς, frugaliter, utiliter. A præc.

Χρηστογραφία, ας, ἡ, utilis ſive bona ſcriptura aut ſcriptio. Ex χρηστὸς, & γραφὴ, *ſcriptura*.

Χρηστοεπέω, ῶ, blandis verbis utor, blande loquor, Suic. Ex χρηστὸς, & ἔπος, *verbum*.

Χρηστοήθεια, ας, ἡ, morum probitas, boni mores. A χρηστοήθης.

Χρηστοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui probis eſt moribus. Ex χρηστὸς, & ἦθος, *mos*.

Χρηστοινέω, ῶ, boni ferax ſum vini, R. Suic. Ex χρηστὸς, & οἶνος, *vinum*.

Χρηστοκαρπία, ας, ἡ, fructus bonus, frugum præſtantia. A χρηστόκαρπος.

Χρηστόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonos fructus habens. Ex χρηστὸς, & καρπὸς, *fructus*.

Χρηστολογέω, ῶ, f. ήσω, blandis utor verbis, blande loquor. A χρηστολόγος.

Χρηστολογία, ας, ἡ, ſermo ſpecioſus, & virum bonum ſimulans, blandiloquentia. Ab eod.

Χρηστολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandiloquus, qui bonis utitur verbis. Gl. V. blandidicus, benedicus. Ex χρηστὸς, & λόγος, *ſermo*.

Χρηστομάθεια, ας, ἡ, rerum bonarum & utilium ſtudium, Longin. 44. A χρηστομαθής.

Χρηστομαθέω, ῶ, utilia diſco, doceo. Ἐνταῦθ᾽, ὡς ἔφην, ἐπιλογίσαιτο καθ᾽ ἑαυτὰ ὁ τοῖς χρηστομαθοῦσιν ἐπιτιμῶν, Longin. 2. A ſeq.

Χρηστομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui bona, utilia, & commoda didicit, R. Suic. Ex Χρηστὸς, & μανθάνω, *diſco*.

Χρηστὸς, ὴ, ὸν, utilis, frugalis, jucundus, ſuavis. Ph. bonus, probus, innocens, mitis, benignus. A χράομαι.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas, bonitas, benignitas; innocentia, Ph. A χρηστός.

Χρηστουργία, ας, ἡ, boni operis actio, bonum opus. Ex χρηστὸς, & ἔργον, *opus*.

Χρηστοφιλία, ας, ἡ, amicitia, quæ intercedit alicui cum bonis. A χρηστόφιλος.

Χρηστόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bonus amicus eſt; (2) bonos habens amicos. Ex χρηστὸς, & φίλος, *amicus*.

Χρήστωρ, ορος, ὁ, vates. A χράω.

Χρηστῶς, *Adv.* utiliter, frugaliter, ſuaviter. A χρηστός.

ΧΡΙ'ΜΠΤΩ, f. ψω, appropinquare facio, appello, admoveo; (2) appropinquo, accedo, fulcio me, innitor; χριμφθεὶς, admotus, alliſus, a. 1. paſſ. part. Ἔχριμπτ᾽ ἀεὶ σύριγγα, Soph. El. 723. Ἀλλ᾽ οὔτις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις, Eur. Ph. 99.

Χρισιάζω, fuco, fuco oblino; χρισιάζομαι, fuco illinor, Suic. A χρίσις.

Χρίσις, εως, ἡ, unctio, illitio. A χρίσις.

Χρίσμα, ατος, τὸ, unguentum; (2) unctio. Ab eod.

Χριστέμπορος, ου, ὁ, q. d. Chriſti inſtitor, qui Chriſtum & ejus verbum gratiæ quæſtui habet. Ex χριστὸς, & ἔμπορος, *inſtitor*.

Χριστεπώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Chriſto cognominis; vel a Chriſto cognomen habens. Ex χριστὸς, & ἐπώνυμον, *cognomentum*.

Χρίστης, ου, ὁ, tector, dealbator, Gl. V. A χρίω.

Χριστιανίζω, f. ίσω, Chriſtianis faveo, vel Chriſtianus ſum, Chriſtianum me eſſe profiteor. A χριστιανός.

Χριστιανικὸς, ὴ, ὸν, Chriſtianus, ad Chriſtianum pertinens, Suic. Ab eod.

Χριστιανικῶς, *Adv.* Chriſtianorum more, Suic. A χριστιανικός.

Χριστιανισμὸς, οῦ, ὁ, profeſſio Religionis Chriſtianæ. A χριστιανίζω.

Χριστιανὸς, οῦ, ὁ, Chriſtianus, qui Chriſti ſe diſcipulum profitetur, qui in Chriſtum credit. A χριστός.

Χριστοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. Chriſtiformis, i. e. Chriſto conformis, Suic. Ex χριστὸς, & εἶδος, *forma*.

Χριστοειδῶς, *Adv.* q. d. Chriſtiformiter, i. e. Chriſto conformiter, Suic. A χριστοειδής.

Χριστοκάπηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Chriſtum cauponatur, qui religione Chriſtiana ad turpe lucrum abutitur. Ex χριστὸς, & κάπηλος, *caupo*.

Χριστοκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Chriſto motus, Suic. Ex χριστὸς, & κινητὸς, *motus*.

Χριστοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, Chriſti interfector, Suic. Ex χριστὸς, & κτείνω, *interficio*.

Χριστομάθεια, ας, ἡ, diſciplina Chriſti, Suic. Ex χριστὸς, & μανθάνω, *diſco*.

Χριστομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, Chriſti oppugnator. Ex χριστὸς, & μάχομαι, *pugno*.

Χριστομύστης, ου, ὁ, Chriſti ſacerdos, qui Chriſto, vel Chriſtianis ſacris initiat. Ex χριστὸς, & μύστης, *initiator*.

Χριστὸς, ὴ, ὸν, unctus, inunctus; (2) qui inungi poteſt. At *Subſtantive* ΧΡΙΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, CHRISTUS, unctus, *Hebr.* Meſſias. A χρίω.

Χριστοτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui Chriſti myſteriis initiat. Ex χριστὸς, & τελέω, *myſteriis initio*.

Χριστοτόκος, ου, ἡ, Chriſtipara, quæ Chriſtum peperit, Suic. Ex Χριστὸς, & τίκτω, *pario*.

Χριστοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Chriſtum ferens. Ex Χριστὸς, & φέρω, *fero*.

Χριστώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui a Chriſto nomen habet. Ex Χριστὸς, & ὄνομα, *nomen*.

ΧΡΙ'Ω, f. ίσω, ungo, perungo, inungo, lino, oblino, illino; κεχρισμένος, oblitus, Gl. V. perf. paſſ. part. Δέμας δ᾽ ἔχρισεν ἐλαίῳ, Muſ. 264. πέπλον, Soph. Trach. 688. Τὰ μὲν ἄλλα (ὅπλα) ἐπέχριστο τῷ χρυσοειδεῖ χρώματι, Xen. Cyr. 7, 1.

ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, color; (2) ſuperficies rei, cui inductus eſt color; (3) color cum ipſa ſuperficie; (4) corpus ſeu cutis hominis. A χράω.

Χροανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui florido colore eſt. Ex χρόα, & ἄνθος, *flos*.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod χρόα.

Χροιέω, ῶ, coloro; χροίησε, pro ἐχροίησε, coloravit. A χροιά.

Χροΐζω, f. ίσω, coloro, colore imbuo, tingo; χροΐζομαι, coloror, item accubo. Μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐξεται ἁ καλαμαία, Theocr. 10, 18. A χρόα.

Χρόμαδος, ου, ὁ, ſtrepitus, ſeu ſtridor dentium, maxillarum & dentium colliſio. A χρόα, & ὅμαδος, *tumultus*.

ΧΡΟΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, piſcis quidam.

Χρονέω, ῶ, vivo, mentis compos ſum, R. A χρόνος.

Χρονία, ας, ἡ, vetuſtas. Ab eod.

Χρονιαῖος, αία, αῖον, diuturnus, vetus. A χρονία.

Χρονίζω, f. ίσω, longo tempore duro, inveteraſco; (2) moror, tardo, Ph. Ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν, Eur. Iph. in Tau. 1223. Χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος, id. Med. 624. Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι, Luc. 12, 45. A χρόνος.

Χρονικὸς, ἡ, ὸν, ad tempus ſeu tempora pertinens. Hinc τὰ χρονικὰ, ῶν, Chronica, ſeu libri chronici, in quibus annotatur, quo tempore quid geſtum ſit. Ab eod.

Χρονικῶς, pro tempore, ut tempus declarat. A præc.

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, multo durans tempore, diuturnus; (2) tempeſtivus; (3) qui diu moratur, diutinus, ſerus, tardus, lentus. Ab eod.

Χρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas, longum temporis intervallum. A χρόνιος.

Χρονισμὸς, οῦ, ὁ, diuturnitas, longinquitas; (2) mora, cunctatio. A χρονίζω.

Χρονιστὸς, ἡ, ὸν, qui cunctatur, ſerus. Ab eod.

Χρονίως, *Adv.* longo tempore, diu poſt, cunctanter. A χρόνιος.

Χρονογραφία, ας, ἡ, deſcriptio temporum. A χρονογράφος.

Χρονογράφος, ου, ὁ, temporum ſeu annalium ſcriptor. Ex χρόνος, & γράφω, *ſcribo*.

Χρονόληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ætate deſipiens ſeu delirus. Ex χρόνος, & λῆρος, *delirium*.

Χρονολογία, ας, ἡ, chronologia, doctrina temporum. A χρονολόγος.

Χρονολογικὸς, ἡ, ὸν, chronologicus, ad chronologiam ſeu temporum rationem pertinens. A χρονολογία.

Χρονολογικῶς, *Adv.* chronologice, temporum rationi convenienter. A χρονολογικός.

Χρονολόγος, ου, ὁ, chronologus, temporum peritus, temporum rationes exponens. Ex χρόνος, & λόγος, *ſermo*.

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, tempus, ætas, ævum, Philox.

Χρονοτριβέω, ῶ, f. ήσω, tempus tero; (2) inutiliter tempus tero & nihil efficio. Ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, Act. 20, 16. Ex χρόνος, & τρίβω, *tero*.

Χρονουλκέω, ῶ, f. ήσω, tempus extraho, procraſtino. Ex χρόνος, & ὁλκέω, *traho*.

Χρόος, οῦς, ὁ, cutis; (2) corpus hominis, vel cutis cum carne ſubjecta. A χρόα.

Χροῦς, χροὸς, χροΐ, χρόα, cutis, ſuperficies corporis. A præc.

Χρόω, χρωννύω, ſive χρώννυμι, f. χρώσω, coloro, colore imbuo, tingo, quaſi colore & fuco exorno; (2) contamino, fœdo, polluo. Αἵματι χρῶσαι παλάμαν, Epigr. A χρόα.

Χρυσαίετος, ου, ὁ, aquilæ ſpecies. Ex χρυσὸς, & αἰετὸς, *aquila*.

Χρυσαΐζω, f. ίσω, auro exorno, vel aureis veſtibus & monilibus. A χρυσός.

Χρυσαλλὶς, ίδος, ἡ, blatta, Gl. V. A colore auri.

Χρύσαμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, auream arenam habens, aurum in arena vehens; *Subſt.* aurea arena. Gl. V. baluca. Ex χρυσὸς, & ἄμμος, *arena*.

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ καὶ ἡ, habens vinculum vel reticulum ex auro, vel aureis frenis inſignis. Ex χρυσὸς, & ἄμπυξ, *faſcia aurea*.

Χρυσάνθεμον, & χρυσανθέμιον, ου, τὸ, herba, quæ alio nomine helichryſon dicitur. Ph. viola ruſtica. Ex χρυσὸς, & ἄνθεμον, *flos*.

Χρυσάορ, ορος, & χρυσάορος, ου, ὁ καὶ ἡ, enſem aureum habens. Ex χρυσὸς, & ἄορ, *enſis*.

Χρυσαργύριον, ου, τὸ, auraria, Ph. Ex χρυσὸς, & ἀργύριον, *argentum*.

Χρυσάρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureo curru inſignis. Ex χρυσὸς, & ἅρμα, *currus*.

Χρυσαυγέω, ῶ, auri in modum ſplendeo & niteo. A χρυσαυγής,

Χρυσαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, auri in modum ſplendens; aureo fulgore nitens. Ex χρυσὸς, & αὐγὴ, *ſplendor*.

Χρυσεῖον, ου, τὸ, officina vel fodina auraria. Gl. V. χρυσεῖα, auraria. A χρυσός.

Χρύσειος, εία, ειον, aureus, ex auro factus. Ab eod.

Χρυσεκλέκτης, ου, ὁ, aurilegus, Ph. Ex χρυσὸς, & ἐκλέγω, *eligo*.

Χρυσελεφαντεπήλεκτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ornatus auro, electro, & ebore, ſeu intectus auro, electro, & ebore. Ex χρυσὸς, ἐλέφας, & ἤλεκτρον, *electrum*.

Χρυσένδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro illigatus vel incluſus. Ex χρυσὸς, & ἐνδέω, *illigo*.

Χρυσεοβόστρυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro capillos revinctos habens. Ex χρύσεος, & βόστρυχος, *cincinnus*.

Χρυσεοκόμης, ου, ὁ, aureas habens comas, auricomus. Ex χρύσεος, & κόμη, *coma*.

Χρυσεόκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum habens circulum, aureo circulo ſplendens. Χρυσεόκυκλον φέγγος, Eur. Ph. 181. Ex χρύσεος, & κύκλος, *circulus*.

Χρυσεόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, auratum tergum habens. Ex χρύσεος, & νῶτος, *tergum*.

Χρυσεοπήληξ, ηκος, ὁ, auream habens galeam, R. Ex χρύσεος, & πήληξ, *galea*.

Χρυσεοπήνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex aureis ſtaminibus contextus, auro intertextus. A χρύσεος, & πήνη, *tela*.

Χρύσεος, χρυσέη, χρύσεον, aureus, ex auro factus. A χρυσός.

Χρυσεοσάνδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aurea ſandalia habens. Ex χρύσεος, & σανδάλιον, vel σάνδαλον, *ſandalium*.

Χρυσεοστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, aurea redimitus corona, R. Ex χρύσεος, & στέφανος, *corona*.

Χρυσεόστολος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro exornatus, R. Ex χρύσεος, & στολὴ, *ornatus*.

Χρυσεότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex auro percuſſus vel confectus; (2) deauratus, aureus. Ex χρύσεος, & τύπος, typus, a τύπτω, *percutio*.

Χρυσεοφάλαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureas phaleras habens. Ex χρύσεος, & φάλαρα, *phaleræ*.

Χρυσεπώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab auro cognominatus. Ex χρυσὸς, & ἐπώνυμος, *cognominatus*.

Χρυσεραστὴς, οῦ, ὁ, auri amator; (2) avaru
Ex χρυσὸς, & ἐραστὴς, *amator*.

Χρυσεψητὴς, οῦ, ὁ, auricoctor, Ph. Ex χρυ
σὸς, & ἑψητὴς, *coctor*.

Χρυσηλάκατος, ου, ὁ καὶ ἡ, auream habens c
lum; (2) aureas habens ſagittas, vel au
rea tela gerens; (3) auratum haſti
habens. Ex χρυσὸς, & ἠλακάτη, col
ſagitta, *haſtile*.

Χρυσήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex aureo ductus ma
leo, ex auro ductili confectus. Πλόκ
χρυσήλατον, Eur. Med. 786. Ex χρυσ
& ἐλατὸς, *ductus malleo*.

Χρυσήλεκτρον, ου, τὸ, electri ſpecies au
coloris. Ex χρυσὸς, & ἤλεκτρον, ele
trum.

Χρυσήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureas habens haben
Ex χρυσὸς, & ἡνία, *habena*.

Χρυσήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, ex auro aptatus & f
bricatus. Ex χρυσὸς, & ἄρω, *apto*.

Χρυσιδάριον, ου, τὸ, parum auri. A ſeq.

Χρυσίδιον, ου, τὸ, parum auri, pauxillu
auri. Dim. a χρυσίον.

Χρυσίζω, auro ſimilis ſum; ſum aureolu
Χρυσίζει τῇ χρόᾳ, Herodot. A χρυσός.

Χρύσινος, ίνη, ινον, aureus, ex auro factus
(2) aureus nummus. Gl. V. χρύσινος, ſ
lidus. A χρυσός.

Χρυσίον, ου, τὸ, aurum. Dim. a χρυσός.

Χρυσιοπλύσιον, ου, τὸ, auri lavacrum, u
aurum lavatur, Suic. Ex χρυσίον,
πλύνω, *lavo*.

Χρυσὶς, ίδος, ἡ, aurea. A χρυσός.

Χρυσίτης, ου, ὁ, aureolus, auri colorem r
ferens. Ab eod.

Χρυσῖτις, ιδος, ἡ, aureola; auri colorem r
ferens. A χρυσίτης.

Χρυσοβάλανος, ου, ἡ, glans aurea. Ex χρ
σὸς, & βάλανος, *glans*.

Χρυσοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, auro tinctus ſ
imbutus, aureo colore imbutus, aura
Ex χρυσὸς, & βάπτω, *immergo*.

Χρυσοβέλεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureis inſtruct
jaculis, aureis ſagittis jaculans. Ex χρ
σὸς, & βέλεμνον, *ſagitta*, *jaculum*.

Χρυσόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum ſolum ſeu a
ream terram habens. Ex χρυσὸς, & γα
terra.

Χρυσοδαίδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro variegatu
ex auro factus; pretioſus. Ex χρυσ
& δαίδαλος, *variegatus*.

Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum geſta
annulum. Ex χρυσὸς, & δακτύλιος, a
nulus.

Χρυσόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro ligatus. E
χρυσὸς, & δετὸς, *ligatus*.

Χρυσοδίνης, ου, ὁ, aureos habens vortic
Ex χρυσὸς, & δίνη, *vortex*.

Χρυσοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, auri ſpeciem g
rens, auro ſimilis. Ex χρυσὸς, & εἶδ
ſpecies.

Χρυσοεψητεῖον, ου, τὸ, fornax in qua aur
coquitur. A χρυσὸς, & ἕψω. Vide χ
σεψητής.

Χρυσόζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum habens j
gum. Ex χρυσὸς, & ζυγὸς, *jugum*.

Χρυσόηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureis confixus clav
Ex χρυσὸς, & ἧλος, *clavus*.

Χρυσόθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum thronum h
bens. Ex χρυσὸς, & θρόνος, *thronus*.

Χρυσοκάνθαρος, ου, ὁ, ſcarabæus aureol
Ex χρυσὸς, & κάνθαρος, *ſcarabæus*.

Χρυσόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureos fructus h
bens. Ex χρυσὸς, & καρπὸς, *fructus*.

Χρυσοκέρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ſeq.

Χρυσόκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, aurea vel deau
habens cornua. Ex χρυσὸς, & κέρ
cornu.

Χρυσόκλειστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro clauſus, aureo clauſus operculo. Ex χρυσὸς, & κλειστὸς, clauſus.

Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, auri glutinum; (2) edulium ex lini ſemine & melle paratum. Ex χρυσὸς, & κόλλα, gluten.

Χρυσοκόλλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro adglutinatus; (2) cui aurum adglutinatum eſt, auratus ſeu deauratus. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις, Eur. Ph. 2. Ex χρυσὸς, & κολλητὸς, glutinatus.

Χρυσοκόμης, ȣ, ὁ, cui aurea eſt coma, ſeu aurei coloris cæſariem habens, auricomus. Ex χρυσὸς, & κόμη, coma.

Χρυσόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auricomus, Gl. V. Ex iiſd.

Χρυσολάχανον, ȣ, τὸ, aureum olus. Gl. V. atriplex & χρυσολάχανα atriplices. Ex χρυσὸς, & λάχανον, olus.

Χρυσόλιθος, ȣ, ὁ, vel potius ἡ, lapis aureus, ſeu aurei coloris gemma. Ex χρυσὸς, & λίθος, lapis.

Χρυσολογέω, ῶ, de auro loquor. Ex χρυσὸς, & λόγος, ſermo.

Χρυσολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aurilegus. Ex χρυσὸς, & λέγω, ſeligo.

Χρυσόλογχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auream lanceam geſtans. Ex χρυσὸς, & λόγχη, lancea.

Χρυσόλοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureis intectus ſquamis. Ex χρυσὸς, & λοπὸς, ſquama.

Χρυσόλοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auream criſtam ſeu aureum conum habens, R. Ex χρυσὸς, & λόφος, conus criſtæ.

Χρυσολύρης, ȣ, ὁ, auream lyram habens. Ex χρυσὸς, & λύρα, lyra.

Χρυσόμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum vellus habens. Ex χρυσὸς, & μαλλὸς, vellus.

Χρυσομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, auri amore inſaniens. Ex χρυσὸς, & μαίνομαι, inſanio.

Χρυσομηλολόνθιον, aureus ſcarabeus, Ariſt. Veſp. 1330. A χρυσὸς, & μηλολόνθη, ſcarabæus.

Χρυσόμηλον, ȣ, τὸ, malum aureum. Ex χρυσὸς, & μῆλον, malum.

Χρυσομίτρης, ȣ, ὁ, auream habens mitram, ſeu aurata redimitus mitra. Ex χρυσὸς, & μίτρα, mitra.

Χρυσόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auream formam habens, Suic. Ex χρυσὸς, & μορφὴ, forma.

Χρυσόμφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum umbonem habens. Ex χρυσὸς, & ὀμφαλὸς, umbo.

Χρυσόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum ſeu auratum tergum habens. Ex χρυσὸς, & νῶτος, tergum.

Χρυσοπάρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum limbum in ſua veſte geſtans. Ex χρυσὸς, & παρυφὴ, limbus.

Χρυσόπαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro adſperſus, auro ſparſus, auro diſtinctus & variegatus, auro tectus, inauratus. Ex χρυσὸς, & παστὸς, inſperſus.

Χρυσοπέδιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens calceos aureos. Ex χρυσὸς, & πέδιλον, calceamentum, calceus.

Χρυσόπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aurea veſte indutus. Ex χρυσὸς, & πέπλος, peplum, veſtis.

Χρυσοπήληξ, ηκος, ἡ, auream habens galeam. Ex χρυσὸς, & πήληξ, galea.

Χρυσοπλόκαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureos habens cincinnos. Ex χρυσὸς, & πλόκαμος, cincinnus.

Χρυσοπλύσιον, ȣ, τὸ, officina, in qua aurum lavatur. Ex χρυσὸς, & πλύνω, lavo.

Χρυσοποίκιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro diſtinctus. Ex χρυσὸς, & ποικίλος, variegatus.

Χρυσοποιὸς, ȣ, ὁ, aurifex. Ex χρυσὸς, & ποιέω, facio.

Χρυσόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, aureos habens pedes; (2) aureis fulcris & quaſi pedibus inſiſtens. Ex χρυσὸς, & πȣ̃ς, pes.

Χρυσόπρασος, ȣ, ὁ, chryſopraſus, lapis partim aurei, partim viridis coloris. Ex χρυσὸς, & πράσον, porrum.

Χρυσόπρυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auratam puppim habens, Suic. Ex χρυσὸς, & πρύμνα, puppis.

Χρυσόπρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auratam proram habens. Ex χρυσὸς, & πρῶρα, prora.

Χρυσόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureas alas vel pinnas habens. Ex χρυσὸς, & πτερὸν, aula.

Χρυσαρανὶς, ίδος, ἡ, aqualis ſeu gutturnium auratum. Ex χρυσὸς, & ῥανὶς, gutta.

Χρυσορόης, ȣ, ὁ, auro fluens, auri ramenta ſuis fluentis vehens. Ex χρυσὸς, & ῥοὴ, fluentum.

Χρυσόροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tectum ſeu contignationem habens auratam, vel qui aureis eſt laquearibus. Ex χρυσὸς, & ὄροφος, tectum.

Χρυσόῤῥαπις, ὁ, auream habens virgam, epithet. Mercurii. Ex χρυσὸς, & ῥάπις, virga.

Χρυσοῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, aurea fundens verba. Ex χρυσὸς, & ῥῆμα, verbum.

Χρυσοῤῥόας, ȣ, ὁ, aurifluus. A χρυσὸς, & ῥοὴ, fluxus.

Χρυσόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aurifluus. Ex χρυσὸς, & ῥύω, fluo.

Χρυσορύκτης, ȣ, ὁ, aurilegus, Gl. V. qui aurum effodit, aurifodinarius. A χρυσὸς, & ὀρύσσω, fodio.

ΧΡΥΣΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, aurum; (2) moneta aurea.

Χρυσόσημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro diſtinctus. Gl. V. χρυσόσημον, auriclavum. Ex χρυσὸς, & σῆμα, ſignum.

Χρυσοστέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aurea redimitus corona. Ex χρυσὸς, & στέφανος, corona.

Χρυσόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum os habens, aurea verba ore fundens. Ex χρυσὸς, & στόμα, os.

Χρυσοτέκτων, ονος, ὁ, qui aurum ſeu vaſa ex auro fabricatur, aurifaber. Ex χρυσὸς, & τέκτων, faber.

Χρυσότερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magis aureus. A χρυσός.

Χρυσότευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex auro fabricatus. Ex χρυσὸς, & τευκτὸς, fabricatus.

Χρυσοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aureis armis indutus. Ex χρυσὸς, & τεύχη, arma.

Χρυσότοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum arcum geſtans ſeu habens. Ex χρυσὸς, & τόξον, arcus.

Χρυσοτόρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex auro tornatus ſeu ſculptus. Ex χρυσὸς, & τορεύω, torno.

Χρυσȣργὸς, ȣ̃, ὁ, aurifex. Ex χρυσὸς, & ἔργον, opus.

Χρυσȣ̃ς, ȣ, ὁ, aureus. Gl. V. & χρυσȣ̃ν νόμισμα, aureus, Gl. V. A χρύσεος, à χρυσός.

Χρυσοϋφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex auro textus; auro intextus, ſeu intertextus. Ex χρυσὸς, & ὕφος, textum.

Χρυσοφάεννος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro rutilans, Suic. Ex χρυσὸς, & φαεννὸς, rutilans.

Χρυσοφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, auream lucem habens, i. e. auri modo ſplendens. Ex χρυσὸς, & φάω, ſplendeo.

Χρυσοφάλαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureas phaleras habens. Ex χρυσὸς, & φάλαρα, phaleræ.

Χρυσοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aureo colore ſplendens, auro ſimilis, auricomus. Ex χρυσὸς, & φαίνομαι, ſplendeo.

Χρυσοφορέω, ῶ, f. ήσω, aurum fero ſeu gero, i. e. aurata veſtimenta vel aurea monilia gero. Ἐν τῷ πολέμῳ, ἔνθα σιδηροφορεῖν μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν, Luc. Gall. A χρυσοφόρος.

Χρυσοφορία, ας, ἡ, auri geſtatio. Ab eod.

Χρυσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aurum geſtat ſeu fert, Gl. V. aurifer. Ex χρυσὸς, & φέρω, fero.

Χρύσοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, aurea habens ſupercilia; (2) piſcis nomen. Gl. V. χρύσοφρυς, ἰχθὺς, aurata, piſcis. Ex χρυσὸς, & ὄφρυς, ſupercilium.

Χρυσοφυλακέω, ῶ, aurum cuſtodio, Suic. A χρυσοφύλαξ.

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, auri cuſtos, qui aurum adſervat. Ex χρυσὸς, & φύλαξ, cuſtos.

Χρυσοχάλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureo freno utens. Ex χρυσὸς, & χαλινὸς, frenum.

Χρυσόχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, aureas vel auratas habens manus; (2) qui aureos annulos in manu geſtat. Ex χρυσὸς, & χεὶρ, manus.

Χρυσοχοεῖον, ȣ, τὸ, aurifuſorium, Ph. al. Gl. V. χρυσοχόϊον, aurificina. A χρυσοχόος.

Χρυσοχοέω, aurum fundo, aurariam facio. Ὁ δὲ χρυσοχοεῖ, Ariſt. Plut. 164. Ab eod.

Χρυσοχοϊκὸς, ἡ, ὸν, ad auri fuſorem pertinens. Ab eod.

Χρυσοχόος, ȣ, ὁ, auri fuſor. Ph. & χρυσοχόοι, aurarii, Gl. V. aurifex. Ex χρυσὸς, & χέω, fundo.

Χρυσόω, ῶ, f. ώσω, auro obduco. Gl. Vet. auro, as; inauro, deauro; κεχρυσωμένον, auratum, Ph. p. paſſ. part. χρυσωθὲν, auratum, Ph. A χρυσός.

Χρυσυποδέκτης, ȣ, ὁ, ſuſceptor aurarius, Gl. V. Ex χρυσὸς, & ὑποδέχομαι, ſuſcipio.

Χρύσωμα, ατος, τὸ, vas aureum. Gl. V. auramentum. A χρυσόω.

Χρυσωματοθήκη, ης, ἡ, aureæ ſupellectilis conditorium. Ex χρύσωμα, & θήκη, repoſitorium.

Χρυσωνέω, ῶ, f. ήσω, aurum emo, i. e. numiſma aureum argento permuto. Ex χρυσὸς, & ὠνέομαι, emo.

Χρυσώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro emptus. A præc.

Χρυσωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, aureum vultum ſeu adſpectum habens; (2) piſcis nomen. Ex χρυσὸς, & ὤψ, vultus.

Χρυσωρυχεῖον, vel χρυσωρύχιον, ȣ, τὸ, aurifodina, locus, in quo aurum effoditur. A χρυσωρύχος.

Χρυσωρυχέω, ῶ, aurum fodio vel effodio. Ab eod.

Χρυσωρυχία, ας, ἡ, aurifodina, Ph. Ex χρυσὸς, & ὀρύσσω, fodio.

Χρυσωρύχος, ȣ, ὁ, auri effoſſor, R. Suic. Ex χρυσὸς, & ὀρύσσω, fodio.

Χρύσωσις, εως, ἡ, auratura, deauratio, inauratio. A χρυσόω.

Χρυσωτὴς, ȣ̃, ὁ, aurator, aurarius, Ph. al. Gl. V. inaurator; χρυσωταὶ, auratores, Philox. al. Gl. Vet. deauratores. Ab eod.

Χρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo, tingo; κεχρωσμένος, coloratus, Gl. V. A χρόα, color.

Χρώζω, tango, tango ad cutem. Σοί τ' ἐῦ λέλεκται, γόνατα μὴ χρώζειν ἐμὰ, Eur. Ph. 1619. A χρὼς, cutis.

Χρωϊκὸς, ἡ, ὸν, coloratus, Suic. A χρόα.

Χρῶμα, ατος, τὸ, color; (2) fucus, muſicæ etiam harmoniæ χρῶμα tribuitur. A χρόα.

Χρωματίζω, f. ίσω, coloro, colore imbuo ſeu inficio, tingo; κεχρωματισμένα, colorata, Gl. V. p. part. paſſ. A χρῶμα.

Χρωματικὸς, ὴ, ὸν, ad colores pertinens; coloribus ornatus. Etiam de harmonia muſica, q. d. colorata. Ab eod.

Χρωματισμὸς, οῦ, ὁ, coloratio. A χρωματίζω.

Χρωματογραφέω, ῶ, pingo, picturæ colorem induco, Suic. Ex χρῶμα, & γράφω, *pingo*.

Χρωματογραφία, ας, ἡ, ipſa pingendi actio, Suic. Ex iiſd.

Χρωματοποιία, ας, ἡ, colorum confectio. Ex χρῶμα, & ποιέω, *facio*.

Χρωματοπώλης, ου, ὁ, pigmentarius, Ph. Ex χρῶμα, & πώλης, *venditor*.

Χρωννύω, & χρώννυμι, coloro. A χρόα.

Χρὼς, χρωτὸς, ὁ, cutis; (2) cutis cum ſubjecta carne. Gl. V. color, cutis. A χρόα.

Χρῶσις, εως, ἡ, coloratio, tinctura. A χρώζω, vel χρώω.

Χρωστὴρ, ῆρος, ὁ, colorator, infector. Ab eod.

Χρωτίζω, coloro, inficio colore. Νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ πράγμασι χρωτίζεται, imbuit, Ariſt. Nub. 515. A χρώς.

Χυδαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus magna eſt copia, abundans, vilis. Philoxen. vulgaris; χυδαῖος ἄνθρωπος, gregarius, Gl. V. A χύδην.

Χυδαιόω, ῶ, vulgare ſeu vile reddo; χυδαιοῦσθαι, vulgarem reddi, Suic. Ab eod.

Χύδην, *Adv.* fuſe, copioſe, paſſim, promiſcue. A χύω.

Χυλάριον, ου, τὸ, q. d. ſucculus, apud medicos decoctio herbarum quæ fit adjecto mediocri melle & ſaccharo. A χυλός.

Χυλίζω, f. ίσω, ſuccum elicio, in ſuccum reſolvo, Dioſc. A χυλός.

Χύλισμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus. A χυλίζω.

Χυλισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa ſucci expreſſio. Ab eod.

ΧΥΛΟ´Σ, οῦ, ὁ, ſuccus, Ph. ſapor, al. Gl. V. humor.

Χυλόω, ῶ, f. ώσω, in ſuccum redigo, liquo; (2) ſuccum exprimo. A χυλός.

Χυλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſuccoſus, vel ſucci ſpeciem gerens, qui e ſuccorum genere eſt. A χυλός.

Χύλωσις, εως, ἡ, ſucci expreſſio; (2) ipſe ſuccus & cremor expreſſus. A χυλόω.

Χύμα, vel χῦμα, ατος, τὸ, id, quod effuſum eſt, ſeu effuſum fluit; (2) libamen, quod patera funditur defuncti ſuper ſepulchro; (3) effuſio; (4) multitudo. Gl. V. χύμα, confuſio, commixtio. A χύω.

Χυμίζω, ſapio, Gl. V. Οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν, Ariſt. Θεσμ. 169. A χυμός.

Χυμὸς, οῦ, ὁ, ſuccus, humor; (2) ſapor. Ab eod.

Χύνω, fundo. A χύω.

Χύσις, εως, ἡ, fuſio, effuſio; (2) liquefactio. Ab eod.

Χυτὴρ, ῆρος, ὁ, fuſorium, Gl. V. A χύω.

Χύτης, ου, ὁ, fuſor, Gl. V. A χύω.

Χυτλάζω, f. άσω, perfundo oleo aqua mixto; & ſimpl. perfundo, lavo, abluo. Γυμναστικῶς ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν, Ariſt. Veſp. 1207. A χύτλον.

Χύτλον, ου, τὸ, oleum aqua mixtum, quo perfundi & inungi balneantium corpora ſolebant; (2) ſpecies quædam divinationis, quæ fiebat aqua & oleo. A χύω.

Χυτλόω, ῶ, f. ώσω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυῖα χυτλῶσαι δρόσῳ, Lyc. 322. A χύτλον.

Χυτὸς, ὴ, ὸν, fuſus, fuſilis; (2) foſſitius, qui fodiendo eruitur, adgeſta terra ſtructus. A χύω.

Χύτρα, ας, ἡ, olla, teſta, cacabus, fictile. *Plur.* tabernæ, in quibus ollæ venduntur. A χύτρος.

Χυτραῖος, α, ον, ollaris, fictilis. A χύτρα.

Χύτρεος, ου, ὁ, fictilis, teſtaceus. Gl. V. χύτρεοι, ollares. A χύτρα.

Χυτριοῦς, οῦ, ὁ, fictilis. A præc.

Χυτρεὺς, έως, ὁ, ollarum figulus. A χύτρα.

Χυτρεψὸς, οῦ, ὁ, qui in ollis coquit cibos. Ex χύτρα, & ἕψω, *coquo*.

Χυτρίδιον, ου, τὸ, ollula. Dim. a χυτρίς.

Χυτρίζω, in olla pono vel expono. A χύτρα.

Χυτρίνδα, ludi puerilis genus apud Pollucem. A χύτρα.

Χύτρινος, ίνη, ινον, fictilis, teſtaceus. A χύτρος.

Χυτρίον, ου, τὸ, ollula. A χύτρα.

Χυτρισμὸς, οῦ, ὁ, expoſitio infantis in olla. A χυτρίζω.

Χυτρὶς, ίδος, ἡ, ollula, fictile, ſeu teſta. A χύτρα.

Χυτρόγαυλος, ου, ὁ, magna olla. Ex χύτρα, & γαῦλος, *mulctra*.

Χυτροπόδιον, ου, τὸ, parva olla pedata. Dim. a χυτρόπους.

Χυτρόπους, ποδος, ὁ, olla pedes habens. Ex χύτρος, & ποῦς, *pes*.

Χυτροπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur ollæ. A χυτροπώλης.

Χυτροπώλης, ου, ὁ, ollarum venditor. Ex χύτρα, & πώλης, *venditor*.

Χυτρόπωλις, ιδος, ἡ, quæ ollas vendit. A præc.

ΧΥ´ΤΡΟΣ, ου, ὁ, olla.

Χύω, ſeu χύνω, f. ύσω, fundo; χυθεὶς, fuſus, Gl. V. a. 1. paſſ. part. κεχυμένος, fuſus, Ph. p. paſſ. part. Χῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων, Ariſt. Av. 217. Ἀμφὶ δὲ σποδὸν κάρα κεχύμεθα, Eur. Supp. 827. A χέω.

Χωλαίνω, claudus ſum, claudico. A χωλός.

Χώλανσις, εως, ἡ, claudicatio. A χωλαίνω.

Χωλεία, ας, ἡ, clauditas, Gl. V. A χωλός.

Χωλεύω, f. εύσω, claudus ſum, claudico; (2) claudum, vel mancum & mutilum reddo. Βῆ δὲ θύραζε χωλεύων, Il. 18, 417. A χωλός.

Χωλοίπους, οδος, ὁ, pede claudicans. Vulcani epith. Ex χωλὸς, & ποῦς, *pes*.

Χωλοποιὸς, οῦ, ὁ, claudos faciens vel fabricans. Ex χωλὸς, & ποιέω, *facio*.

ΧΩΛΟ´Σ, ὴ, ὸν, claudus, mancus, mutilus, imperfectus.

Χωλότης, ητος, ἡ, clauditas, claudicatio, claudum eſſe. A χωλός.

Χωλόω, ῶ, f. ώσω, claudum efficio; χωλωθῆναι, claudum fieri, a. 1. paſſ. inf. Ab eod.

Χώλωμα, ατος, τὸ, claudicatio, & quævis membri depravatio aut diſtortio. A χωλόω.

Χώλωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Χῶμα, ατος, τὸ, agger, tumulus, Ph. A χόω.

Χωματίζομαι, in collibus ſeu tumulis ſitus ſum. A χῶμα.

Χωμάτιον, ου, τὸ, parvus agger; (2) parvum buſtum modica humo adgeſta conſtans. A χῶμα.

Χωνεία, ας, ἡ, conflatura, fuſio. A χωνεύω.

Χώνευμα, ατος, τὸ, quod in fuſoria fornace conflatum eſt; (2) conflatura. A χωνεύω.

Χώνευσις, εως, ἡ, conflatio. Ab eod.

Χωνευτήριον, ου, τὸ, fornax conflatoria, fornax, in qua metalla conflantur, conflatorium. Ab eod.

Χωνευτὴς, οῦ, ὁ, conflator, flator, fuſor
Ab eod.

Χωνευτικὸς, ὴ, ὸν, fuſorius, Gl. Vet. A
eod.

Χωνευτὸς, ὴ, ὸν, conflatilis, a fuſore fabri-
catus. Gl. V. χωνευτὸν, conflatile, fu-
ſile. Ab eod.

Χωνεύω, f. εύσω, in fornacem conflatoriam
conjicio, in fornace fuſoria fabrico. Gl
V. conflo; χωνεύει, conflat, Ph. κεχω
νευκέναι, conflaſſe, Ph. perf. act. inf
A χώνη.

Χώνη, ης, ἡ, vas argillaceum, in quo me
talla funduntur & liqueſiunt; (2) in
fundibulum, Gl. V. (3) gula. Ph. gur
ges. A χέω, *fundo*.

Χωνίον, ου, τὸ, inſtrumentum fuſorium.
χῶνος.

Χωννύω, vel χώννυμι, f. χώσω, aggere
duco; (2) humo adgeſta exſtruo tumu
lum, ſepelio. Gl. V. obruo. Ἐγὼ δὲ
τάφον χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσο
μαι, Soph. Ant. 81. τινὰ τοῖς λίθοις, Ari
Ach. 299. Ἀπόδος δάμαρτος νέκυν,
πως χώσω τάφῳ, Eur. Or. 1563.
πεί μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται, id. Ip
in Au. 1494. Τὸ μνῆμα ὑπερμ
γεθὲς ἐχώσθη, Xen. Cyr. 7, 17.
χόω.

Χῶνος, ου, ὁ, vas ex argilla, quo argenta
& chymici utuntur; (2) fornax fuſo
ria; (3) infundiculum. Ab eod.

Χώρα, ας, ἡ, locus, ſedes, ſpatium, locu
mentum & receptaculum; (2) ſolu
ager, arvum, terra, regio. A χῶρος.

Χωράσμιος, ου, ὁ, accola, confinis.
χώρα.

Χώραυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in regione a
qua verſatur. Ex χώρα, & αὐλὴ, qu
vide.

Χωρεπίσκοπος, ου, ὁ, regionis inſpecto
(2) vicarius epiſcopi. Ex χώρα,
ἐπίσκοπος, *inſpector*.

ΧΩΡΕ´Ω, ῶ, f. ήσω, p. κεχώρηκα,
accedo proficiſcor; (2) cedo, evad
(3) ſuccedo, evenio, exitum aliquem h
beo; (4) cedo, locum do; (5) re
do; (6) capio, capax ſum; (7) co
prehendo, percipio. Gl. V. χωρῶ, cap
χωρεῖ, capit, Ph. χωρῆσαι, capere, Gl. V. a
inf. act. Χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον, Ar
Ran. 181. Χωρήσεταί τις πυθικὴν
ἑστίαν, Eur. Andr. 1065. Χωρήσομαι
ἆρ' οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ, Soph. El. 4
Οὔθ' ἡ Ἑλλὰς, οὔθ' ἡ Βάρβαρος τὴν πλ
νεξίαν χωρεῖ τἀνθρώπου, Dem. Phil. 3.

Χώρημα, ατος, τὸ, capacitas, receptaculu
(2) alveus. A χωρέω.

Χώρησις, εως, ἡ, ipſa capiendi actio; (2)
pacitas. Ab eod.

Χωρήτης, ου, ὁ, ruſticus, Suic. A χώρα.

Χωρητικὸς, ὴ, ὸν, qui talis eſt, ut ca
poſſit. Gl. V. capax. A χωρέω.

Χωρητὸς, ὴ, ὸν, cujus aliquis capax eſſe
teſt; qui capi, percipi, aut intelligi
teſt. Ab eod.

Χωριάζω, f. άσω, ruſticor. A χωρίον.

Χωριαμὸς, οῦ, ὁ, ciſta, arca. A χωρέω.

Χωρίδιον, ου, τὸ, agellus, prædiolum.
χωρίον.

Χωρίζω, f. ίσω, ſeparo, ſejungo, ſegr
ſecerno, diſpeſco, dirimo; χωρισθὲν,
cretum, Gl. V. a. 1. paſſ. κεχωρισμ
ſegregatus, diviſus, ſecretus, ſepar
Gl. V. p. part. paſſ. Χωρίζουσι δ'
λήλων λόχους, cohortes, Eur. Ph.
ἑαυτὸν τοῦ τῆς κοινῆς φύσεως λόγου, M
ton. 4, 19. Πλεῖστον κεχώρισται τὸ
εἶναι, ϗ τὸ φάσκειν, Dem. A χωρ

Χωρικὸς, ἡ, ὸν, ruſticus, agreſtis, Gl. V. A χώρα.

Χωρίον, ȣ, τὸ, locus, regio; (2) locus munitus, caſtellum, oppidulum; (3) ager, rus, poſſeſſio, fundus, prædium, villa, campus; (4) membrana extima, qua fœtus involvitur. A χώρα.

Χωρονόμοι, prædiatores, Gl. V. Ex χώρα, & νέμω, *tribuo*.

ΧΩΡΙ'Σ, *Adv.* ſeorſum, ſeparatim, ſingulatim; (2) ſine, abs, abſque, præter, citra.

Χωρισμὸς, ȣ, ὁ, ſegregatio, ſejunctio, diviſio. Ph. ſeparatio, disjunctio, diſcidium, divortium. A χωρίζω.

Χωριστὴς, ȣ, ὁ, ſeparator, Gl. V. χωριστὴν, ſevocatorem, Ph. Ab eod.

Χωριστὸς, ἡ, ὸν, ſeparabilis; (2) ſeparatus, ſecretus, ſejunctus. Ab eod.

Χωρίτης, ȣ, ὁ, ruſticus, ruſticanus. A χῶρος.

Χωριτικὸς, ἡ, ὸν, ruſticus, agreſtis. A χωρίτης.

Χωριτικῶς, *Adv.* ruſtice, ut ruſticis convenit. A χωριτικός.

Χωρῖτις, ιδος, ἡ, ruſtica, villica. A χωρίτης.

Χωροβατέω, ῶ, f. ήσω, per locum aliquem incedo, in loco aliquo circumeo. Ex χῶρος, & βατέω, *eo*.

Χωρογραφέω, ῶ, f. ήσω, locos regionis alicujus deſcribo, regionem aliquam deſcribo ſingula loca commemorans. A χωρογράφος.

Χωρογραφία, ας, ἡ, regionis vel regionum deſcriptio. Ab eod.

Χωρογράφος, ȣ, ὁ, loci ſeu locorum deſcriptor, regionis deſcriptor. Ex χῶρος, & γράφω, *ſcribo*.

Χωρομετρέω, ῶ, regionem vel regiones dimetior. Gl. V. χωρομετρῶ, metor. Ex χῶρος, & μετρέω, *metior*.

Χωρομετρία, ας, ἡ, agrorum ſeu regionum dimenſio, Suic. Ex iiſd.

Χωρονομέω, ῶ, regionem aliquam aut agrum adminiſtro. Ex χώρα, & νέμω, *adminiſtro*.

ΧΩ͂ΡΟΣ, ȣ, ὁ, locus, ſedes, ſpatium, regio; (2) ager, prædium, fundus; (3) chorus, *ventus*.

Χωροφιλέω, ῶ, f. ήσω, libenter in loco aliquo verſor. Ex χῶρος, & φιλέω, *amo*.

Χωροφύλαξ, ακος, ὁ, loci cuſtos. Ex χῶρος, & φύλαξ, *cuſtos*.

Χῶσις, εως, ἡ, aggeris ductio, agger, obex. A χωννύω.

Χωστὸς, ἡ, ὸν, humo egeſta eductus vel extructus. Ab eod.

Χωστρὶς, ίδος, ἡ, ad congeſtiones foſſarum ſeu ad fodiendum parata. Ab eod.

Χώω, bile inflammo, ad iram concito; (2) contriſto, moleſto; ut hinc ſit χώσατο, iratus fuit, a. 1. med. Il. 9, 449. A χολόω poſt λ extruſum & οο in ω contracta.

Ψ.

Ψ Littera Græcorum vigeſima tertia, quæ ψῖ dicitur; (2) nota numeralis valens *ſeptingenta*, & cum lineola inferne appoſita ͵ψ *ſeptingenta millia*.

Ψάγδας, unguenti genus, quaſi a ψακάζω, *ſtillo*.

Ψαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, putris; (2) friabilis; (3) infirmus.

Ψαθάλλω, contrecto turpiter. A ψάω.

Ψαθαρὸς, ὰ, ὸν, fragilis, putris, friabilis, Gl. V. A ψάω.

Ψαθυρόομαι, ȣμαι, friabilis fio; (2) areſco ſeu inareſco. A ψαθυρός.

ΨΑΘΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, friabilis, qui in minutas particulas friari poteſt. A ψάω.

Ψαθυρότης, ητος, ἡ, friabilis natura, fragilitas ex ſiccitate. A ψαθυρός.

ΨΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, rarus, raros habens capillos.

Ψαίρω, rado, frico, tergo, abſtergo, leviter attingo; (2) propero, accelero, feſtino. A ψάω.

Ψαιστὸς, ἡ, ὸν, contuſus, contritus. Gl. V. libum. A ψαίω.

Ψαίω, tenue facio, contero. A ψάω.

Ψακάδιον, ȣ, τὸ, roris guttula, ſtillula. Dim. a ψακάς.

Ψακάζω, f. άσω, roro, roris guttas ſtillo, ſtillo; (2) roris vel aliis guttis adſpergo & madefacio. Philox. ψακάζει, rorat. Ab eod.

ΨΑΚΑ'Σ, άδος, ἡ, ros; (2) ſtilla, gutta.

Ψακαστὸς, ἡ, ὸν, ſtillatitius. A ψακάζω.

Ψάλαγμα, ατος, τὸ, tactus, contactus. A ψαλάσσω.

Ψαλακτὸς, ἡ, ὸν, tactui parens, ſub tactum cadens. Ab eod.

Ψαλάσσω, vel ψαλάττω, f. ξω, tango. Τοί γὰρ ψαλάξεις εἰς κενὸν νευρᾶς κλύπον, Lyc. 139. A ψάω.

Ψαλίδιον, ȣ, τὸ, forficula; (2) ornamentum muliebre. Dim. a ψαλίς.

Ψαλιδόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, forficem aut forcipem in ore habens. Ex ψαλὶς, & στόμα, *os*.

Ψαλιδόω, ῶ, f. ώσω, fornico. A ψαλίς.

Ψαλίδωμα, ατος, τὸ, fornicatum opus. A ψαλιδόω.

Ψαλιδωτὸς, ἡ, ὸν, fornicatus. Ab eod.

Ψαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, forfice reſeco. Τὰ ταρσά σευ τὰ κȣ̃φα θέλεις λαβὼν ψαλίξω, Anac. 12, 4. A ψαλίς.

ΨΑ'ΛΙΟΝ, vel ψαλίον, ȣ, τὸ, frenum; (2) inferior freni pars.

ΨΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, forfex, forficula; (2) arcus, Ph.

Ψάλλιον, ȣ, τὸ, vinculum; pro ψάλιον, Suic.

ΨΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, tango, pulſo, & levi quodam motu perſtringo; (2) fidibus cano. Gl. V. nablizo, pſalmizo, pſallo. Τόξων χερὶ ψάλλȣσι νευρὰς, Eur. Bac. 784.

Ψάλμα, ατος, τὸ, fidium cantus. A ψάλλω.

Ψαλμικὸς, ἡ, ὸν, ad pſalmos pertinens. A ψαλμός.

Ψαλμολογέω, ῶ, pſalmos ſcribo, Suic. A ψαλμολόγος.

Ψαλμολογία, ας, ἡ, pſalmorum recitatio ſeu cantio, Suic. Ab eod.

Ψαλμολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pſalmos recitat, Suic. Ex ψαλμὸς, & λέγω, *dico*.

Ψαλμὸς, ȣ̃, ὁ, fidium cantus ſeu pulſus, pſalmus, Gl. V. A ψάλλω.

Ψαλμοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pſalmis gaudens, qui delectatur fidium pulſu & carminibus, quæ fidibus canuntur. Epithet. Apollinis. Ex ψαλμὸς, & χαίρω, *gaudeo*.

Ψαμῳδέω, ῶ, pſalmos cano. A ψαλμῳδός.

Ψαλμῳδία, ας, ἡ, pſalmorum cantatio, decantatio carminum ſeu cantilenarum. Ab eod.

Ψαλμῳδὸς, ȣ̃, ὁ, qui pſalmos canit. Ex ψαλμὸς, & ᾠδὸς, *cantor*.

Ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, qui pſallere novit, qui ſcit fidibus ludere; (2) Pſalterium, liber pſalmorum Davidis. A ψάλλω.

Ψαλτήριον, ȣ, τὸ, pſalterium, inſtrumentum, quo pſallitur, quod olim magadis dicebatur. Gl. V. ſambucum; (2) Pſalterium Davidis. A ψαλτήρ.

Ψάλτης, ȣ, ὁ, pſaltes, qui pſallere novit, cantor, qui ſcit fidibus ludere. Gl. V. nablio, pſalta, pſalmiſta. A ψάλλω.

Ψαλτὸς, ἡ, ὸν, qui pſalli poteſt, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλτρια, ίας, ἡ, pſaltria, femina, quæ ſcit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. V. A ψαλτήρ.

Ψαλτῳδέω, ῶ, f. ήσω, cano ſimul voce & pſallo; (2) laudes cano. A ψαλτῳδός.

Ψαρτῴδημα, ατος, τὸ, cantus, canticum, Suic. A ψαλτῳδέω.

Ψαλτῳδία, ας, ἡ, idem. A ψαλτῳδός.

Ψαλτῳδὸς, ȣ̃, ὁ, qui canit carmina ſeu cantilenas, quæ fidibus ſeu pſalteriis adhiberi ſolent; (2) qui voce ſimul canit & pſallit. Ex ψάλτης, & ᾠδὸς, vel ᾠδὴ, *cantus*.

Ψάμαθος, ȣ, ἡ, arena, ſabulum; (2) littus. A ψάμμος.

Ψαμαθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arenoſus, ſabuloſus. A ψάμαθος.

Ψαμαθὼν, ῶνος, ὁ, ſabuletum, Gl. V. Ab eod.

Ψαμμάθιον, ȣ, τὸ, arenula, Gl. V. A ψάμμος.

Ψαμμακόσιοι, numero arenas æquantes, tot quot arenæ. Vox Comica ad modum numeralium formata. Ab eod.

Ψαμμισμὸς, ȣ̃, ὁ, defoſſio in arenam. Quaſi a ψαμμίζω.

Ψαμμοκοσιογάργαρα, montem arenæ æquans, vox Comica, Ariſt. Achar. 3. A ψάμμος, εἰκὸς, imago, & γάργαρα, *multitudo*.

Ψάμμος, ȣ, ἡ, arena, ſabulum. A ψάω.

Ψαμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arenoſus. A ψάμμος.

Ψαμμωτὸς, ἡ, ὸν, arenatus. A ψάμμος.

ΨΑ'Ρ, ψαρὸς, ὁ, avis nomen, variis diſtinctæ maculis. Gl. Vet. ſturnus. A ψαίρω.

Ψάρος, ȣ, ὁ, ſturnus. Ph. ψάροι, ſturni. A præc.

Ψαρὸς, ρὰ, ρὸν, mobilis, agilis, celer, velox; (2) varius, cinerei coloris. A ψὰρ, vel ψάρος.

Ψαυκροπόδης, ȣ, ὁ, qui tàm celer eſt in movendis pedibus, ut terram non videatur attingere. Ex ψαυκρὸς, & πȣ̃ς, *pes*.

Ψαυκρόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ψαυκρὸς, ρὰ, ρὸν, agilis, celer, levis; (2) delicatus, qui vix pedem in terram ponit. A ψαύω.

Ψαῦσις, εως, ἡ, tactus, attactus, contactus. A ψαύω.

Ψαυστὸς, ἡ, ὸν, qui tactus eſt; (2) quem tangere aut contingere licet. Ab eod.

Ψαύω, f. αύσω, tango, contrecto; (2) adſequor, pervenio ad, tango, contingo, ita, ut capeſſam, vel accedam. Δός μοι πρὸς θεῶν μαλακȣ̃ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων, Eur. Med. 1406. Ἐυθὺς Οἰδίπȣς ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων, amplexus filias, Soph. Oed. Col. 1634. Παρ' ἴσοις κερκίδος ψαύσας κρότων, Lyc. 278. A ψάω.

Ψάφαξ, ακος, ὁ, calculus. Vox Æol. ab & pro ψῆφος.

Ψαφαρία, ας, ἡ, ſqualor, vel fragilitas ex ſqualore. A ψαφαρός.

ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, aridus, ſqualidus, infirmus, friabilis; (2) tenebroſus. Gl. V. putris; ψαφαρὸν, putre, Ph.

Ψαφαρότριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſqualidos pilos habens. Ex ψαφαρὸς, & θρὶξ, *pilus*.

Ψαφαρόχρως, & ψαφαρόχρωος, qui ſqualida eſt cute. Ex ψαφαρὸς, χρόα, & χρὼς, *cutis*.

Ψαφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ψαφαρός.

ΨΑ'Ω, ψῶ, f. ψήσω, tergo, abſtergo, radendo detergo, radendo complano; (2) propinquo, accedo, attingo, contingo; (3) in tenues partes comminuo, extenuo; (4) uro, foveo, calefacio.

Ψέγμα, ατος, τὸ, vituperium. A ψέγω.

Ψέγω, f. ψέξω, reprehendo, vitupero, culpo. Ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις, Eur. Alc. 693. ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν, Ariſt. Nub. 1051. Ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; Soph. Aj. 1149.

Ψεδνὸς, ἡ, ὸν, raros habens pilos, calvus, glaber, Gl. V. raripilus.

ΨΕ'ΔΩ, curam gero, Heſ.

Ψεκάδιον, ου, τὸ, guttula roris vel pluviæ. Dim. a ψεκάς.

Ψεκάζω, f. άσω, guttas demitto, ſtillo, rigo. Τότ' ἢ βροντῶμεν, ἢ ψεκάζομεν, Ariſt. Nub. 580. Πόθεν μύρων τοσούτων πνέεις τε ϗ ψεκάζεις; Anac. 9, 5. Ab eod.

Ψεκὰς, άδος, ἡ, ros; (2) guttula roris, gutta minuta in modum roris. Gl. V. ſtillicidium. A ψέω.

Ψέκτης, ου, ὁ, vituperator, reprehenſor. Gl. Vet. ψέκται, vituperones. A ψέγω.

Ψεκτικὸς, ἡ, ὸν, vituperatori proprius; (2) quo vituperator uti ſolet, reprehenſorius; (3) propenſus ad reprehendendum. A ψέκτης.

Ψεκτὸς, ἡ, ὸν, vituperatione dignus; (2) vituperatus, reprehenſus. A ψέγω.

Ψέλιον, ου, τὸ, armilla, Ph. A ψάλιον.

Ψελλίζω, f. ίσω, balbutio; (2) inepte loquor, nugor. Ὅταν δ' ἀνδρὸς ἀκούσῃ τις ψελλιζομένου, Plato. A ψελλός.

Ψελιοποιὸς, οῦ, ὁ, armillarius, Ph. Ex ψέλιον, & ποιέω, facio.

Ψέλλιον, ου, τὸ, frenum; (2) armilla. A ψάλιον.

Ψελλιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui armillas vel brachialia fert, armillatus. Ex ψέλλιον, & φέρω, fero.

Ψέλλισμα, ατος, τὸ, balbuties, linguæ hæſitatio atque titubatio. A ψελλίζω.

Ψελλισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΨΕΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, balbus, blæſus, inarticulate loquens.

Ψελλότης, ητος, ἡ, balbuties, blæſitas. A ψελλός.

Ψευδαγγελία, ας, ἡ, falſus nuncius, Suic. A ψευδάγγελος.

Ψευδάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuncius mendax, falſa nuncians. Ex ψεῦδος, & ἀγγέλλω, nuncio.

Ψευδάγχουσα, ης, ἡ, falſa anchuſa, herba veram anchuſam mentiens ſimilitudine. Ex ψεῦδος, & αγχουσα.

Ψευδάδελφος, ου, ὁ, falſus frater, qui fraternitatem Chriſtianam mentitur. Ex ψευδὴς, & ἀδελφὸς, *frater*.

Ψευδαλέξανδρος, ου, ὁ, falſus Alexander. Ex ψευδὴς, & Ἀλέξανδρος, *Alexander*.

Ψευδαλέος, έα, έον, falſus, mendax, fictus, fictitius, ſimulatus. A ψεύδω.

Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, falſus Apoſtolus, qui falſo ſibi nomen Apoſtoli uſurpat. Ex ψευδὴς, & ἀπόστολος, *Apoſtolus*.

Ψευδάργυρος, ου, ὁ, adulterinum argentum. Ex ψευδὴς, & ἄργυρος, *argentum*.

Ψευδαυτόμολος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſus ſeu fictitius transfuga. Ex ψευδὴς, & αὐτόμολος, *transfuga*.

Ψευδεγγραφὴ, ῆς, ἡ, ementita inſcriptio. Ex ψεῦδος, & ἐγγραφὴ, *inſcriptio*.

Ψευδέγγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ eſt falſæ inſcriptionis, falſo inſcriptus. Ex iiſd.

Ψευδενέδρα, ας, ἡ, falſæ ſeu fictitiæ & ſimulatæ inſidiæ, ad terrendos videlicet hoſtes. Ex ψευδὴς, & ἐνέδρα, *inſidiæ*.

Ψευδεπιγραφεῖν, falſo nomine inſcribere. A ſeq.

Ψευδεπίγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſo inſcriptus, Ex ψευδὴς, & ἐπιγραφὴ, *inſcriptio*.

Ψευδεπίτροπος, ου, ὁ, falſus & ſubdititius curator. Ex ψευδὴς, & ἐπίτροπος, *inſpector, curator*.

Ψευδεργία, ας, ἡ, falſum ſeu fictitium & ementitum factum, Suic. Ex ψευδὴς, & ἔργον, *opus*.

Ψευδηγορέω, ῶ, mendacium dico, mentior. Ex ψεῦδος, & ἀγορεύω, *dico*.

Ψευδηγορία, ας, ἡ, falſiloquium. Ex iiſd.

Ψευδηγόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſidicus. Ex iiſd.

Ψευδηλογέω, ῶ, falſum dico, mentior, Suic. Ex ψεῦδος, & λέγω, *dico*.

Ψευδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mendax. A ψευδής.

Ψευδηρακλῆς, έος, ὁ, fictitius ſeu ementitus Hercules. Ex ψευδὴς, & Ἡρακλῆς, *Hercules*.

Ψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, falſus, mendax. A ψεῦδος.

Ψευδίστατος, mendaciſſimus. Superl. Att. A ψεῦδος.

Ψευδογραφέω, ῶ, f. ήσω, falſo & mendoſe deſcribo, perperam ſcribo, Ariſtot. Ex ψεῦδος, & γράφω, *ſcribo*.

Ψευδογράφημα, ατος, τὸ, mendoſum ſchema in geometria. A ψευδογραφέω.

Ψευδογραφία, ας, ἡ, ficta deſcriptio, ut ea, qua geometræ utuntur. Ex ψεῦδος, & γραφὴ, *ſcriptio*.

Ψευδογράφος, ου, ὁ, falſarius, Gl. V. Ex ψεῦδος, & γράφω, *ſcribo*.

Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, falſus doctor, qui falſa & mendacia docet. Ex ψευδὴς, & διδάσκαλος, *doctor*.

Ψευδοδοξάζω, falſe ſentio, conjectura fallor, Suic. Ex ψευδὴς, & δοξάζω, *opinor*.

Ψευδοδοξέω, ῶ, f. ήσω, falſa opinor, falſas opiniones confingo, Suic. A ψευδόδοξος.

Ψευδοδοξία, ας, ἡ, falſa & erronea opinio. A ſeq.

Ψευδόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſa opinans. Ex ψευδὴς, & δόξα, *opinio*.

Ψευδοέπεια, ας, ἡ, mendacium, Suic. A ψευδοεπής.

Ψευδοεπέω, ῶ, f. ήσω, falſum ſeu mendacium dico. Ab eod.

Ψευδοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, falſa dicens, falſiloquus, Suic. Ex ψευδὴς, & ἔπος, *verbum*.

Ψευδόθυρον, ου, τὸ, falſa porta, poſticum. Ex ψεῦδος, & θύρα, *janua*.

Ψευδοκασία, ſeu ψευδοκασσία, ας, ἡ, pſeudocaſia, quæ veram caſiam mentitur. Ex ψευδὴς, & κασία, vel κασσία, *caſia*.

Ψευδοκατηγορία, ας, ἡ, falſa accuſatio, Suic. Ex ψευδὴς, & κατηγορία, *accuſatio*.

Ψευδοκήρυξ, υκος, ὁ, falſus præco. Ex ψευδὴς, & κήρυξ, *præco*.

Ψευδοκιννάμωμον, ου, τὸ, ementita & fictitia quædam cinnamomi ſpecies. Ex ψευδὴς, & κιννάμωμον, *cinnamomum*.

Ψευδολατρεία, ας, ἡ, fictitius & falſus cultus, Suic. Ex ψευδὴς, & λατρεία, *cultus*.

Ψευδολογέω, ῶ, f. ήσω, falſum dico, mentior. A ψευδολόγος.

Ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium, falſitas, vanitas. Gl. Vet. mendaciloquium. Ab eod.

Ψευδολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui falſum dicit, falſiloquus. Gl. V. falſidicus, mendax; mendaciloquus. Ex ψευδὴς, & λέγω, *dico*.

Ψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, fruſtror. Vide ψεύδω.

Ψευδομαντεύομαι, falſa vaticinor, falſa or cula reddo. Ex ψευδὴς, & μαντεύομα *vaticinor*.

Ψευδόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, falſus vates, men dax vates. Ex ψευδὴς, & μάντις, vate

Ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ, falſus teſtis. Ex ψευ δὴς, & μάρτυρ, *teſtis*.

Ψευδομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, falſum teſt monium dico, falſum teſtor. A ψευδ μάρτυρ.

Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, falſum teſtimoniu Ab eod.

Ψευδομάρτυς, falſi teſtis. Gl. Vet. falſ teſtis. Ex ψεῦδος, & μάρτυρ, *teſtis*.

Ψευδομυθέω, ῶ, falſa ſeu mendacia loquo mentior. A ψευδομυθία.

Ψευδομυθία, ας, ἡ, mendacium, falſum com mentum. Ex ψευδὴς, & μῦθος, *ſermo*.

Ψευδονύμφευτος, ου, ἡ, quæ falſo nupſit, Su Ex ψευδὴς, & νυμφεύω, *nubo*.

Ψευδοπαιδεία, ας, ἡ, falſa eruditio, fa doctrina. Ex ψευδὴς, & παιδεία, *erudit*

Ψευδοπάρθενος, ου, ἡ, falſa ſeu fictitia virg Ex ψευδὴς, & παρθένος, *virgo*.

Ψευδοπάτωρ, ορος, ὁ, falſus pater. ψευδὴς, & πατὴρ, *pater*.

Ψευδόπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſe divitem me titur. Ex ψευδὴς, & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ψευδοποιέω, ῶ, falſa fingo, mendaciis o ſcuro, Suic. Ex ψεῦδος, & ποιέω, *fa*

Ψευδοποιία, ας, ἡ, fallax fictio, Suic. ψευδοποιέω.

Ψευδοποιμὴν, ένος, ὁ, falſus paſtor, Su Ex ψευδὴς, & ποιμὴν, *paſtor*.

Ψευδοπροφητεύω, falſa vaticinor, Suic. ψευδὴς, & προφητεύω, *vaticinor*.

Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falſus propheta. ψευδὴς, & προφήτης, *propheta*.

Ψευδορκέω, ῶ, f. ήσω, falſum juro, peje Καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσεις, Ariſt. Co 601. A ψεύδορκος.

Ψευδόρκιον, ου, τὸ, falſum jusjurandum. ſeq.

Ψευδόρκιος, ου, ὁ, perjurus, qui falſo ju Ex ψευδὴς, & ὅρκος, *jusjurandum*.

Ψεύδορκος, ου, ὁ ϗ ἡ, perjurus, qui falſo rat. Ex ψεῦδος, & ὅρκος, *jusjurand*

Ψευδοσέληνον, ου, τὸ, luna obſcura. ψεῦδος, & Σελήνη, *luna*.

Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium.

Ψευδοσέλινον, ου, τὸ, apiaſtrum, Gl. V. ψευδὴς, & Σέλινον, *apium*.

Ψευδοστομέω, ῶ, f. ήσω, mendaci ore ſ mendaci ore fallo, mentior. Μόνοις ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ, ϗ τοὐπιεικὲς, τὸ μὴ ψευδοστομεῖν, Soph. Oed. Col. 12 A ψευδόστομος.

Ψευδόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, fallax ore, mend Ex ψευδὴς, & στόμα, *os*.

Ψευδοφαὴς, & ψευδοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lucens lumine. Ex ψευδὴς, & φάω,

Ψευδόφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſam famam rumorem adferens, mendax. Ex δὴς, & φήμη, *fama*.

Ψευδοφίλιππος, ου, ὁ, falſus Philippus, falſo Philippi nomen ſibi arrogat. ψευδὴς, & Φίλιππος, *Philippus*.

Ψευδόχριστος, ου, ὁ, qui Chriſti nomen titur, Pſeudo-Chriſtus. Ex ψευδὴς, Χριστὸς, *Chriſtus*.

Ψευδόχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, aurum arte me ens. Ex ψευδὴς, & χρυσὸς, *aurum*.

ΨΕΥ'ΔΩ, f. ψεύσω, fallo, decipio; δομαι, fruſtror, mentior. Καί μ' σας ἐλπίδος πολὺ, Soph. Aj. 1399. τῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις, ib. 178. τι μὴ ψευσθήσομαι γνώμης, fallor, Trach. 725. Ἦ δίδωσ' ἑκὼν κτείν τὸν, ἣν τάδε ψευσθῇ λέγων, id.

1330. Τȣ̃το γ' ȣ̓κ ἐψεύσατο, Ariſt. Conc. 445.

Ψευδώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nomen habens rei non reſpondens, falſo nominatus. Ex ψευδὴς, & ὄνομα, *nomen*.

Ψευδωνύμως, *Adv.* mendaci nomine, nomine rei non conveniente. A ψευδώνυμος.

Ψευδῶς, *Adv.* falſo, ementite. A ψευδής.

Ψευστίστυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, oſor mendacii. Ex ψεῦσις, & στυγέω, *odi*.

Ψεῦσις, εως, ἡ, mendacium. A ψεύδω.

Ψεῦσμα, ατος, τὸ, mendacium. Ab eod.

Ψευστέω, ῶ, f. ήσω, mendacium dico, mentior; (2) fallor, ſcopum propoſitum non adſequor. A ψεύστης.

Ψεύστης, ȣ, ὁ, mentitor, mendax. A ψεύδομαι.

Ψεφαρὸς, ρὰ, ρὸν, non clarus. A ψέφος.

Ψεφαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus. Ex ψέφος, & αὐγὴ, *lux*.

Ψεφηνὸς, ἡ, ὸν, obſcurus, non clarus. Ab eod.

ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, tenebræ, obſcuritas.

Ψέω, minuo. A ψάω.

Ψῆγμα, ατος, τὸ, quod radendo, deſtringendo, & detergendo detractum, ramentum. Gl. V. bracteola. A ψήχω.

Ψηκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ſequens ψήκτρα.

Ψήκτρα, ας, ἡ, inſtrumentum, quo radimus, radula, ſtrigil. Ab eod.

Ψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, tango, contrecto. Gl. V. palpo, tracto; (2) perſcrutor, perveſtigo. Μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατὴρ, Gen. 27, 12. Ἐι ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν, ϗ εὕροιεν, Act. 17, 27. Προτȣ̃ μὲν ȣ̓̃ν ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα, Ariſt. Pace, 689. Θοιμάτιον, id. Conc. 315. Ex ψάλλω, *tango*, & ἁφὴ, *tactus*.

Ψηλάφημα, ατος, τὸ, contrectatio. A ψηλαφάω.

Ψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio, palpatio. Gl. V. tactus. Ab eod.

Ψηλαφητὸς, ἡ, ὸν, contrectabilis, palpabilis, qui tactu percipi poteſt. Ab eod.

Ψηλαφία, ας, ἡ, tactus, contactus, frictio. Ab eod.

Ψηλαφίζω, palpo, perſcrutor. Ab eod.

Ψηλαφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ſæpius contrectat & palpat. Ab eod.

ΨΗΝ, ψηνὸς, ὁ, vermiculus vel culex in caprificis naſcens; (2) fructus palmæ maſculæ.

Ψηνίζω, rado, polio. Λυδίζων, ϗ ψηνίζων, Ariſt. Eq. 520. A ψήν.

Ψῆξις, εως, ἡ, raſura, defrictio, deterſio. A ψήχω.

Ψὴρ, ψηρὸς, ὁ, ſturnus, avis. A ψαίρω.

ΨΗ͂ΣΣΑ, ης, ἡ, piſcis e latorum genere, ſolea, paſſer marinus. Philox. rombus.

Ψηστὸς, ἡ, ὸν, terſus, deterſus, raſus. A ψάω.

Ψῆττα, ης, ἡ, idem quod ψῆσσα.

Ψηττοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui paſſerina eſt figura. Ex ψῆττα, & εἶδος, *figura*.

Ψηφάω, ῶ, cogito, curo, ratiocinor, Heſ. A ψῆφος.

Ψηφηφορέω, ῶ, ſuffragium calculo fero; (2) ſuffragio meo creo, Suic. A ψηφηφόρος.

Ψηφηφορία, ας, ἡ, ſuffragii aut ſententiæ latio, Suic. Ab eod.

Ψηφηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuffragii ſeu ſuffragiorum lator, qui ſuffragium ſeu ſententiam fert, Suic. Ex ψῆφος, & φέρω, *fero*.

Ψηφιδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuffragium fert, R. Ex ψηφὶς, & φέρω, *fero*.

Ψηφίζω, f. ίσω, calculis computo, ſupputo. Gl. V. calculor; computo; ψηφίζομαι, decerno; ἐψηφισμένον, decretum, p. paſſ. part. Ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην, Ariſt. Veſp. 766. Ὀυκ ἄν ποτε δίκην κατ' ἄλλȣ φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν, Soph. Aj. 449. Ἐκεῖσε βοηθεῖν ψηφίζεσθε, Dem. Phil. 1. A ψηφίς.

Ψηφίον, ȣ, τὸ, gemma, Ph. A ψῆφος.

Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, calculus, ſcrupus, lapillus; (2) calculus computatorius ſeu ſupputatorius; (3) lapillus pretioſus, gemma. A ψῆφος.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, decretum, conſultum, conſultatio, rogatio, ſcitum, plebiſcitum, Philox. A ψηφίζομαι.

Ψηφισματοπόλης, ȣ, ὁ, decretorum venditor, vox Comica. Ψηφισματοπώλης εἰμὶ, Ariſt. Av. 1043. A ψήφισμα, & πωλέω, *vendo*.

Ψηφισματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad decretum pertinens, aut decreto ſimilis; (2) decreti naturam reſipiens. A ψήφισμα.

Ψηφιστὴς, ȣ̃, ὁ, calculator, computator. A ψηφίζω.

Ψηφοθετέω, ῶ, Ph. ψηφοθετεῖ, teſſellat. Ex ψῆφος, & τίθημι, *pono*.

Ψηφοθέτημα, ατος, τὸ, teſſellatum, Ph. A præc.

Ψηφοθέτης, ȣ, ὁ, teſſellarius, teſſellator, Gl. V. Ex iiſd.

Ψηφοκλέπτης, ȣ, ὁ, q. calculorum fur; præſtigiator. Ex ψῆφος, & κλέπτης, *fur*.

Ψηφολογέω, ῶ, f. ήσω, artem circulatoriam exerceo; (2) muſaico vel muſivo opere & vermiculato ſterno, teſſello. A ψηφολόγος.

Ψηφολόγημα, ατος, τὸ, pavimentum, Ph. teſſellatum, al. Gl. V. A ψηφολογέω.

Ψηφολογητὸν ἔδαφος, pavimentum, Ph. Ab eod.

Ψηφολογικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad circulatores. A ψηφολόγος.

Ψηφολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circulator calcularius, qui celeritate verſandi calculos ſpectantium oculos fallit. Ex ψῆφος, & λόγος, *ſupputatio*.

Ψηφοπαικτέω, ῶ, calculis ludendo fallo. Gl. V. præſtigior. A ψηφοπαίκτης.

Ψηφοπαίκτης, ȣ, ὁ, qui calculis ludit, qui calculis ludendo fallit; præſtigiator, calcularius. Phil. præſtigiator. Ex ψῆφος, & παίκτης, *luſor*.

Ψηφοπαιξία, ας, ἡ, ipſe luſus, qui calculis fit, fallacia, quæ fit calculis; præſtigiæ, Gl. V. Ex ψῆφος, & παίζω, *ludo*.

Ψηφοποιὸς, ȣ̃, ὁ, q. d. ſuffragiorum confector, i. e. calculorum; qui calculos conficit. Ex ψῆφος, & ποιέω, *facio*.

ΨΗ͂ΦΟΣ, ȣ, ἡ, lapillus, calculus; (2) lapillus pretioſus; gemma, Gl. V. (3) ſcrupus, calculus, quo luditur; (4) calculus, quo in computando utimur; (5) calculus, quo ſuffragium fertur in comitiis; (6) ſuffragium ipſum, ſeu ſententia & decretum, quod calculis fertur. Gl. V. decretum. Ph. ſuffragium, computatio, ratio. al. Gl. Vet. ſupputatio, calculatio, numerus, ψῆφοι, teſſellæ, calculi, Gl. V.

Ψηφοφορέω, ῶ, f. ήσω, ſuffragium ſeu ſententiam fero; (2) ſuffragio meo creo. Ὑμεῖς δ' ἐπὶ τȣ́τοις ψηφοφορήσατε, Luc. Bis Accuſ. A ψηφοφόρος.

Ψηφοφορία, ας, ἡ, ſuffragii aut ſententiæ latio. Ph. ſuffragium. Ab eod.

Ψηφοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuffragium fert calculo. Gl. V. ſuffragator. Ex ψῆφος, & φέρω, *fero*.

Ψήφωσις, εως, ἡ, pavimentum, Gl. V. Quaſi a ψηφόω, ῶ, a ψῆφοι, *calculi*.

Ψηφωτὴ, glarea, Gl. V. Ab eod.

Ψηφωτὸν, gemmatum, Ph. Ab eod.

Ψήχω, f. ξω, rado, frico; (2) fricando detergeo, deſtringo; (3) attero, contero; (4) delinio, demulceo. Ψήχειν ἵππον, Xen. ψήχει ϗ πέτραν ὁ πολὺς χρόνος, Epigr. A ψάω.

ΨΙΑ', ᾶς, ἡ, lætitia; (2) ludus, voluptas, Suid.

Ψιάζω, roro, guttatim cado, minutatim ſtillo. A ψιάς.

Ψιαθηδὸν, *Adv.* in modum tegetis. A ψίαθος.

Ψιαθίδιον, ȣ, τὸ, tegeticula. Ab eod.

Ψιαθοπλόκος, ȣ, ὁ, tegetarius, Gl. V. Ex ψίαθος, & πλέκω, *necto*, *texo*.

Ψιαθοποιὸς, ȣ̃, ὁ, tegetarius, Ph. qui tegetes facit. Ex ψίαθος, & ποιέω, *facio*.

ΨΙ'ΑΘΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtorea, teges.

Ψιαίνω, reprehendo. q. a ψάω.

Ψιαρὸς, ρὰ, ρὸν, roris inſtar exhilarans; (2) odorus. A ψιά.

Ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta, ſtilla minuta & exilis; (2) ros. Ab eod.

ΨΙ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, convitium.

Ψιθύρα, ας, ἡ, inſtrumentum quoddam muſicum. A ψίθυρος.

Ψιθυρίζω, f. ίσω, ſuſurro, muſſito; (2) obtrecto, obloquor, occulta delatione accuſo. Ὁπότ' ἂν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ, Ariſt. Nub. 1004. Ἀλλήλοις ψιθύριζον, Theocr. 27, 68. A ψίθυρος.

Ψιθυρίσδω, Dor. pro ψιθυρίζω.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, ſuſurrus & lene murmur. A ψιθυρίζω.

Ψιθυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſuſurratio; (2) occulta delatio. Ab eod.

Ψιθυριστὴς, ȣ̃, ὁ, ſuſurrator; (2) occultus delator. Ab eod.

ΨΙ'ΘΥΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenuiorem & exiliorem ſonum edens.

Ψίθυρος, ȣ, ὁ, ſuſurrus; (2) ſuſurro, qui maledicis ſuſurris alios traducere ſolet.

Ψιλαγία, ας, ἡ, munus ductoris velitum. A ſeq.

Ψιλαγὸς, ȣ̃, ὁ, dux levis armaturæ militum, ductor velitum. Ex ψιλὸς, *veles*, & ἀγὸς, *dux*.

Ψιλεὺς, έως, ὁ, in edito & arduo loco chori conſiſtens, Suid. (2) qui in poſtremi chori loco eſt, Heſ. A ψιλός.

Ψιλογραφέω, ῶ, f. ήσω, ſcribo littera ψιλῇ, nuda, non diphthongo, vel etiam littera ſpiritu leni, non aſpero, ſignata. Ex ψιλὸς, & γράφω, *ſcribo*.

Ψιλίζω, nudo. A ψιλός.

Ψιλόδαπις, & ψιλόταπις, ιδος, ἡ, ſc. στρωμνὴ, tapes non villoſus, & veluti nudus, præ illo, qui dicitur ἀμφίταπις, genus ſtragulæ veſtis. Ex ψιλὸς, & δάπις, vel τάπις, *tapes*.

Ψιλοκιθαριστὴς, ȣ̃, ὁ, nudus cithariſta, i. e. qui nuda cithara ludit, nulla alia adhibita melodia. Ex ψιλὸς, & κιθαριστὴς, *citthariſta*.

Ψιλοκόρσης, ſive ψιλοκόῤῥης, ȣ, ὁ, qui glabro & depili capite eſt. Ex ψιλὸς, & κόρση, *tempus*.

Ψιλόκȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Gl. V. attonſus. Ex ψιλὸς, & κȣρὰ, *tonſura*.

Ψιλομετρία, ας, ἡ, metri ſeu carminis nuditas & tenuitas. Ex ψιλὸς, & μέτρον, *metrum*.

ΨΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, tenuis, exilis; (2) nudus, glaber, depilis.

Ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas, glabrities. A ψιλός.

Ψιλόω, ῶ, f. ώσω, attenuo, nudo, privo; (2) deglabro, depilo; (3) ſpiritu leni profero, vel noto; ψιλȣ̃μαι, glabreſco, Gl. V. ἐψιλωμένος, nudatus, p. paſſ. part. Ab eod.

Ψίλωθρον, ου, τὸ, medicamentum, quo utuntur in deglabrando & depilando corpore; *peculiariter*, vitis alba, apud Dioſc. A ψιλόω.

Ψιλῶς, *Adv.* cum tenui littera vel ſpiritu; (2) nude, leviter. A ψιλός.

Ψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, deglabratio; (2) ſpiritus lenis frequens uſus. A ψιλόω.

Ψιλωτὴς, οῦ, ὁ, nudator, denudator. A ψιλέω.

Ψιλωτικὸς, ὴ, ὸν, qui gaudet verborum ψιλώσεσιν & leni ſpiritu, ut dialectus Æolica & Ionica. Ab eod.

Ψιμμύθιον, ſive ψιμύθιον, ου, τὸ, ceruſſa, genus coloris, quo meretrices jam ſeneſcentes faciem fucare ſolent. A ψίμμυθος, ſive ψίμυθος.

Ψιμμυθιοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ceruſſa eſſe videtur, ceruſſam repræſentans. Ex ψιμμύθιον, & φαίνω, *oſtendo*.

Ψιμμυθιόω, ῶ, ceruſſa illino, ſeu dealbo, ceruſſa fuco. A ψιμμύθιον.

Ψιμμυθισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio fucandi ſe ceruſſa. Quaſi a ψιμμυθίζω.

ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, ſive ψίμυθος, ου, ὁ, ceruſſa.

ΨΙ'ΝΑΘΟΣ, ου, ἡ, capra ſylvatica, Heſ.

ΨΙ'ΝΔΟΜΑΙ, fleo, Heſ.

Ψινάζω, foliis defluo. A ψίνομαι.

Ψινὰς, άδος, ἡ, ut ψινὰς ἄμπελος, vitis, cui fructus decidit ſeu defluit. Ab eod.

ΨΙ'ΝΟΜΑΙ, acinos defluere ſino, *de vite*.

ΨΙ'ΝΘΟΣ, delectatio, Heſ.

ΨΙ'ΝΘΙΟΣ, *ία*, *ιον*, vilis; (2) vitioſus, Heſ. Suid.

ΨΙ'Ξ, ψιχὸς, ἡ, mica, minutum fruſtulum panis friati; ψίχες, micæ, Ph.

Ψίττα, cito. Vox paſtorum gregem ad feſtinandum incitantium.

Ψιττάζειν, paſtoritium ψίττα ſonare.

ΨΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, pſittaca, Indica avis, humanam vocem imitans.

ΨΙΤΤΑΚΟ'Σ, οῦ, al. ψίττακος, ου, ὁ, pſittacus.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, raptor micarum; nomen proprium muris; in Batrachom. ver. 24. Ex ψὶξ, & ἅρπαξ, *raptor*.

Ψιχίον, ου, τὸ, parva mica, minutiſſimum panis friati fruſtulum. Dim. a ψίξ.

Ψιχιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, micæ ſpeciem gerens, minutus inſtar micæ. A ψιχίον.

Ψιχολογέω, ῶ, micas lego, Gl. V. Ex ψὶξ, & λέγω, *lego*.

ΨΙ'Ω, tenue facio, mando. Ὀυ γάρ τις αὐτῆς ψίσεται πύρνον γνάθῳ, Lyc. 639.

Ψόα, vel ψοιὰ, ᾶς, ἡ, lumbus; ψόαι, vel ψοιαὶ, duo maximi muſculi in interna lumborum regione ſiti. Gl. V. ψόα, clunis.

Ψογερὸς, ρὰ, ρὸν, ad reprehendendum proclivis, conviciator, vituperator; (2) vituperabilis. A ψόγος.

Ψογέω, ῶ, f. ήσω, criminor, vitupero. Ab eod.

Ψόγος, ου, ὁ, reprehenſio, vituperatio ſeu vituperium. A ψέγω, *vitupero*.

Ψοθάλλω, ſtrepo, Heſ. A ψοθός.

ΨΟΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, tumultus. At ψοθὸς, ὴ, ὸν, niger, Heſ.

ΨΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, immundities, Heſ. Suid.

Ψοίτης, ου, ὁ, lumbaris. A ψοιά.

Ψολόεις, όεσσα, όεν, fumidus, fumoſus; (2) flammeus, flammans, ardens. A ψόλος.

Ψολοκομπία, ας, ἡ, fumoſa, ſeu vana & inanis jactantia. Ex ψόλος, & κόμπος, *jactantia*.

Ψολοκομπίας, ου, ὁ, fumidus, i. e. vanus & levis jactator. A ψολοκομπία.

ΨΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, fumus; (2) flamma; (3) fuligo.

Ψοφέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu crepitus edo; ſono, crepo, ſtrepo, Gl. V. Ἐψόφησεν ἄμπελος, Ariſt. Pace, 610. A ψόφος.

Ψόφημα, ατος, τὸ, ſonitus, crepitus. A ψοφέω.

Ψόφησις, εως, ἡ, ipſe actus ſonandi, q. d. ſonatio, Suic. Ab eod.

Ψοφητικὸς, ὴ, ὸν, ſtrepitum edens, ſtreperus; (2) qui ſtrepitum & ſonum edere poteſt. Ab eod.

Ψοφοδεΐα, ας, ἡ, inanis timor, timiditas, Suic. A ψοφοδεής.

Ψοφοδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad quoſvis ſonos, ſeu crepitus, aut ſtrepitus expaveſcens, i. e. admodum meticuloſus, formidoloſus, pavidus. Ex ψόφος, & δέος, *timor*, *metus*.

Ψοφοδεῶς, *Adv.* meticuloſe, timide. A ψοφοδεής.

ΨΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, crepitus, fragor, ſonus, ſonitus.

Ψοφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, crepitu ſeu ſonitu plenus, ſonorus, ſonans. A ψόφος.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα. Gl. V. ψυὰ, lumbus.

Ψυγεῖον, ου, τὸ, locus ſeu vas, in quo aliquid frigeſcit. A ψύχω.

Ψυγεὺς, έως, ὁ, qui aliquid frigefacit. Gl. V. refrigerium. Ab eod.

Ψῦγμα, ατος, τὸ, flabellum, Suic. Ab eod.

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, refrigeratio; (2) ſiccatio, exſiccatio. Gl. V. perfrictio, perfricatio. Ab eod.

ΨΥ'ΓΩ, f. ξω, ſicco, arefacio; paſſ. obrigeo. Καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, Num. 11, 32. Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, Theocr. 2, 106.

Ψυδράκιον, ου, τὸ, papula, puſtula, Gl. V. A ſeq.

Ψύδραξ, κος, tuber, Gl. V. ψίδρακες, papulæ, puſtulæ.

Ψυθίζω, ſuſurro. A ψυθός.

Ψυθιστὴς, οῦ, ὁ, ſuſurrator. A ψυθός.

Ψύθος, mendacium. Dor. pro ψεῦδος.

Ψυθὸς, falſus, idem quod ψευδής; item ſuſurro.

Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, refrigerator, vas, in quo pocula abluuntur, & vinum refrigeratur, vel vas æreum, vel alius materiæ, quod vino plenum in ſympoſium inferebatur & tripodi imponebatur. A ψύχω.

Ψυκτηρίδιον, ου, τὸ, parvus ψυκτήρ.

Ψυκτήριος, refrigeratorius. A ψύχω.

Ψυκτικὸς, ὴ, ὸν, frigefaciendi vim habens. A ψυκτός.

Ψυκτὸς, ὴ, ὸν, refrigeratus; (2) qui frigefieri poteſt. A ψύχω.

ΨΥ'ΛΛΑ, ης, ἡ, pulex; (2) genus phalangii.

Ψυλλίζω, pulices venor. Gl. V. pulico. A præc.

Ψύλλιον, ου, τὸ, pſyllium, vel pulicaris herba. A ψύλλα.

Ψυλλοκατατοκώδιον, pulex ſaltans ſuper pellem, vox Comica, Ariſt. Θεσμ. 1190. A ψύλλα, κατὰ, & κώδιον, *pellis cum villis*.

Ψύλλος, ου, ὁ, pulex.

Ψυλλοτοξότης, ου, ὁ, apud Lucianum in Vera Hiſtoria ψυλλοτοξόται ſagittarii, qui in magnis pulicibus equitant, riſus & joci cauſa. Ex ψύλλα, & τοξότης, *ſagittarius*.

Ψυλλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pulicoſus, Gl. V. A ψύλλα.

Ψύξις, εως, ἡ, refrigeratio; item flatus. A ψύχω.

Ψύττα, cito; vox incitantis ad feſtinandum, ut ψίττα.

ΨΥ'ΤΤΟΣ, η, ον, pinguis, Suic.

Ψυχαγωγέω, ῶ, f. ήσω, animas duco ſeu deduco; (2) animum flecto & attraho, ſeu allicio, animum oblecto ſeu allicio. Gl. V. animo, oblecto; & ψυχαγωγούμενος, animatus, Ph. Ὀυ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης, Ariſt. Av. 1560. ψυχαγωγεῖσθαι ταῖς κολακείαις, Dem. Ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται, Ælian. V. H. 2, 39. A ψυχαγωγός.

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, animarum eductio; (2) animi allectatio, recreatio. Ph. animatio. Ab eod.

Ψυχαγωγικὸς, ὴ, ὸν, habens vim ducendi & flectendi animum, alliciens, oblectatorius. Ab eod.

Ψυχαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ductor, ſeu deductor animarum, qui animas ex inferis educit & evocat, reſponſaque ab ipſis de rebus quæſitis poſtulat. Epith. Mercurii; (2) qui animos hominum flectit & ducit, quo vult, deceptor; ille, qui animas captivas in ſuum abripit ſervitium. Ex ψυχὴ, & ἄγω, *duco*.

Ψυχάζω, frigus capto, Suid. A ψύχος.

Ψυχαπάτης, ου, ὁ, mentem fallens vel decipiens, Suic. Ex ψυχὴ, & ἀπατάω, *decipio*.

Ψυχάριον, ου, τὸ, animula, parva anima. Dim. a ψυχὴ, *anima*.

Ψυχαστὴς, οῦ, ὁ, qui frigus captat. A ψυχάζω.

Ψυχεινὸς, ὴ, ὸν, frigidus; (2) gelidus. A ψύχος.

Ψυχέμπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui animas negotiatur ſeu nundinatur, viventium negotiator. Ex ψυχὴ, & ἔμπορος, *negotiator*.

ΨΥ'ΧΗ, ης, ἡ, papilio.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima; (2) vita.

Ψυχήϊος, ου, ὁ, animatus, anima præditus, vivus. A ψυχή.

Ψυχίδιον, ου, τὸ, animula. Dim. a ψυχή.

Ψυχίζομαι, algeo, frigeſco, Gl. Vet. A ψύχος.

Ψυχικὸς, ὴ, ὸν, qui animi vel animæ eſt, ad animum vel animam pertinens; animalis, animoſus, Gl. V. Ab eod.

Ψυχικῶς, *Adv.* animaliter; (2) animo. A ψυχικός.

Ψυχοβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animam damno adficiens, Suic. Ex ψυχὴ, & βλάπτω, *noceo*.

Ψυχοδαΐκτης, ου, ὁ, animum lædens. Epith. Bacchi. Ex ψυχὴ, & δαΐζω, *labefacio*.

Ψυχοδιάβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, animam penetrans ſeu tranſiens, Suic. Ex ψυχὴ, & διαβατὸς, *qui tranſiri poteſt*.

Ψυχοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, animarum dator; (2) qui vitam largitur. Ex ψυχὴ, & δοτὴρ, *dator*.

Ψυχόθεν, animitus, Gl. V. A ψυχή.

Ψυχόλεθρος, ου, ὁ, pernicies ad exitium animarum; (2) *Adject.* ὁ καὶ ἡ, animis perniciem adferens. Ex ψυχὴ, & ὄλεθρος, *pernicies*.

Ψυχομαντεῖον, ου, τὸ, locus, ubi animæ ſacrificiis coactæ reſponſa dabant conſulentibus. Ex ψυχὴ, & μαντεῖον, *vaticinatorium*.

Ψυχομαχέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum uſque ſpiritum depugno, animoſa contentione dimico, ſtrenuo & fortiſſimo pectore depugno. Ἀλλὰ μένουσι ψυχομαχοῦντες, ἕως ἂν περιγένονται τῶν ἐχθρῶν, Polyb. Ex ψυχὴ, & μάχομαι, *pugno*.

Ψυχομαχία, ας, ἡ, acris ac vehemens dimicatio, ad extremum uſque ſpiritum producta acris dimicatio. Gl. V. jurgium. Ex iiſd.

Ψυχοπλανὴς, animos in errorem inducens, Epith. Bacchi. Ex ψυχὴ, & πλάνη, error.

Ψυχοπομπεῖον, ȣ, τὸ, locus, ex quo animæ defunctorum ad inferos deducuntur; vel locus, in quo ex inferis ſedibus evocantur & interrogantur de rebus futuris. A ψυχοπομπός.

Ψυχοπομπὸς, ȣ̃, ὁ, animarum deductor, qui animas defunctorum ad inferos tranſmittit ſeu deducit. Merc. epith. Ex ψυχὴ, & πομπὸς, *deductor*.

Ψυχορρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animam ſorbens. Ex ψυχὴ, & ῥοφέω, *ſorbeo*.

Ψυχορραγέω, ῶ, f. ήσω, abrumpitur mihi anima, animam ago, ſingultio. Ἡ νῦν κατ' οἴκȣς ἐν χεροῖν βαςάζεται ψυχορραγȣ̃σα, Eur. Alc. 20. A ψυχορραγής.

Ψυχορραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui anima abrumpitur, animam agens, ſingultans. Ex ψυχὴ, & ῥήγνυμι, *rumpo*.

Ψυχορραγία, ας, ἡ, animæ ſingultatio vel ſuffocatio. A ψυχορραγής.

Ψυχορροφέω, ῶ, animam ſorbeo. Ex ψυχὴ, & ῥοφέω, *ſorbeo*.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus, algor.

Ψυχοσσόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animam vel animas ſervans. Poët. pro ψυχόσοος, Suic. Ex ψυχὴ, & σόος, *ſalvus*.

Ψυχοςασία, ας, ἡ, animarum ſtatio, vel animarum bilanci impoſitarum ponderatio. Ex ψυχὴ, & ςάσις, *ſtatio*.

Ψυχοςόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animas amandans, animas mittens. Ex ψυχὴ, & ςέλλω, *mitto*.

Ψυχοτακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animam macerans. Ex ψυχὴ, & τήκω, *macero*.

Ψυχότροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frigore alitur vel gaudet; ψυχότροφον, nomen herbæ. Ex ψύχος, & τρέφω, *alo*.

Ψυχȣλκέομαι, ȣ̃μαι, animam traho. Ex ψυχὴ, & ἑλκέομαι, *traho*.

Ψυχοφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animæ ſeu animabus exitium ferens, letifer. Ex ψυχὴ, & φθείρω, *corrumpo*.

Ψυχόω, ῶ, f. ώσω, animo, animatum reddo, animam & vitam indo, vivum facio; ψυχόομαι, ȣ̃μαι, animatus fio. Τίς λίθον ἐψύχωσε; Epigr. A ψυχή.

Ψυχραίνω, f. ανῶ, refrigero; ψυχραινόμενος, frigens, Gl. V. A ψυχρός.

Ψυχρασία, ας, ἡ, frigefactio, Suic. A ψυχραίνω.

Ψύχρευμα, ατος, τὸ, frigus; (2) ineptiæ. A ſeq.

Ψυχρεύω, & ψυχρεύομαι, frigide loquor, aliquid loquor, quod omni gratia caret. A ψυχρός.

Ψυχρήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui, poſtquam malleo ductus eſt, in aquam frigidam eſt merſus. Ex ψυχρὸς, & ἐλαύνω, *impello*.

Ψυχρία, ας, ἡ, frigiditas. A ψυχρός.

Ψυχρίζω, f. ίσω, refrigero; ψυχρίζομαι, frigeſco, Gl. V. Ab eod.

Ψυχριςὸν, refrigeratum, Gl. V. A præc.

Ψυχροβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, frigida tinctus ſeu imbutus, in frigidam demerſus. Ex ψυχρὸς, & βάπτω, *immergo*.

Ψυχροδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. frigidam recipiens, frigidarius, Suic. Ex ψυχρὸς, & δέχομαι, *recipio*.

Ψυχρολογέω, ῶ, f. ήσω, frigide dico, frigida oratione vel frigido ſermone utor. A ψυχρολόγος.

Ψυχρολογία, ας, ἡ, dictio frigida, ſermo frigidus. Ab eod.

Ψυχρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frigide dicit, qui frigida oratione utitur. Ex ψυχρὸς, & λόγος, *ſermo*.

Ψυχρολȣσία, ας, ἡ, lavatio in frigida aqua, lavacrum frigidum. Ex ψυχρὸς, & λȣ́ω, *lavo*.

Ψυχρολȣτέω, ῶ, f. ήσω, frigida lavor, frigido lavacro utor, frigida perfundor, Plut. Ex iiſd.

Ψυχρολȣτρέω, ῶ, idem. Ex ψυχρὸς, & λȣτρέω, *lavo*.

Ψυχροποιητικὸς, ἡ, ὸν, frigidum faciendi vim habens. Ex ψυχρὸς, & ποιέω, *facio*.

Ψυχροποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, frigidum faciens. Ex iiſd.

Ψυχροποσία, ας, ἡ, frigidæ potus, frigida potio. Ex ψυχρὸς, & πόσις, *potio*.

Ψυχροποτέω, ῶ, frigidam poto, frigidæ potu delector. A ψυχροπότης.

Ψυχροπότης, ȣ, ὁ, frigidæ potator, qui frigidæ potu delectatur. Ex ψυχρὸς, & πότης, *potor*.

Ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus, algidus, frigidus & jejunus in verbis. A ψύχω.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, frigiditas, frigus; metaph. ſegnities. A ψυχρός.

Ψυχρόφοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frigidam metuens, ſive formidans. Ex ψυχρὸς, & φόβος, *metus*.

Ψυχροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frigidam ferens, Gl. V. ψυχροφόρον, frigidarium. Ex ψυχρὸς, & φέρω, *fero*.

Ψυχρῶς, *Adv.* frigide; (2) inepte. A ψυχρός.

ΨΥΧΩ, f. ξω, frigefacio, refrigero; (2) ſicco, arefacio; (3) flo, ſpiro; ἐψυγμένος, frigefactus, perf. paſſ. part. ψυγεὶς, idem, a. 2. paſſ. part. ψυγήσομαι, f. 2. paſſ. Καὶ ψύξȣσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον, Jerem. 8, 2. Ψυχήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν, Matt. 24, 12. Κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν περσικαὶ, Ariſt. Nub. 151.

Ψύχωσις, εως, ἡ, animatio & q. d. animæ inditio. A ψυχόω.

Ψυχωφέλεια, ας, ἡ, animæ emolumentum. A ſeq.

Ψυχωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animam juvans, animæ vel animo utilis. Ex ψυχὴ, & ὠφελέω, *adjuvo*.

ΨΩ'Α, ας, ἡ, fœtor; odor teter, Suid.

Ψῶζα, ης, ἡ, pruritus cum fœtore conjunctus; (2) morbi ſpecies. A ψώα.

ΨΩ'ΘΙΟΝ, ȣ, τὸ, fruſtulum, mica; (2) inferior cruſta panis.

Ψωία, ας, ἡ, odor teter, Heſ. A ψώα.

Ψώϊζος, ȣ, ὁ, fœtor; (2) excrementum liquidum; (3) inquinamentum; (4) ſitus, ſqualor. Lex. Græc. Ab eod.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, glans denudata; (2) mentula, præputium. A ψωλός.

Ψωλόεις, εντος, ὁ, mentulatus, Gl. V. A præc.

ΨΩΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, verpus, apella, recutitus; (2) titio.

Ψωμίζω, f. ίσω, Att. ψωμιῶ, buccea ſeu turunda in os inſerta paſco & nutrio; (2) paſco. Gl. V. adeſco, foveo, cibo; (3) in paſtum conſumo. Κέκραχθι, τȣ̃το δ' (παιδίον) ȣ̉δέποτε σὺ ψωμιεῖς, Ariſt. Θεσμ. 699. Ἡ δ' ἔλȣσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν, id. Lyſ. 19. A ψωμός.

Ψωμίον, ȣ, τὸ, fruſtulum, quod ori ingeritur, offula, offella. Gl. V. buccella panis. Dim. ab eod.

Ψώμισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere; (2) buccea, buccella. A ψωμίζω.

Ψωμοκολακεύω, adſentor & adulor, ut habeam bucceas ſeu bolos ad explendum ventrem. A ψωμοκόλαξ.

Ψωμοκόλαξ, ακος, ὁ, paraſitus. Ex ψωμὸς, & κόλαξ, *adulator*.

Ψωμοκόλαφος, ȣ, ὁ, paraſitus, vorax. Ex ψωμὸς, & κόλαφος, *colaphus*.

Ψωμόλεθρος, ȣ, ὁ, pernicies buccarum, helluo buccearum. Ex ψωμὸς, & ὄλεθρος, *exitium*.

ΨΩΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, fruſtum, buccella, manſum.

ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, ſcabies; (2) arborum impetigo; (3) pyrauſta, phalæna.

Ψωραγριάω, ῶ, ſcabie fera laboro, Levit. 22, 22. Ex ψώρα, & ἄγριος, *ferus*.

Ψωραλέος, ȣ, ὁ, ſcabioſus, Gl. V. A ψώρα.

Ψωρίασις, εως, ἡ, ſcabies. A ψωριάω.

Ψωριάω, ῶ, ſcabie laboro, pſora infeſtor. Gl. V. ψωριῶ, ſcabio; & ψωριῶν, ſcabioſus, Gl. V. Dioſc. A ψώρα.

Ψωρικὸς, ἡ, ὸν, faciens contra ſcabiem. Ab eod.

Ψωρὸς, ρὰ, ρὸν, ſcaber, ſcabioſus, Gl. V. Ab eod.

Ψῶρος, ȣ, ὁ, pædico, Heſ.

Ψωροφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo ſcabra, pruriginoſa oculorum ſcabies. Ex ψωρὸς, & ὀφθαλμία, *oculorum morbus*.

Ψωρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcabioſus, ſcabidus, vel ſcaber. A ψώρα.

Ψωχὸς, ȣ̃, ὁ, terra arenoſa. A ψώχω.

ΨΩ'ΧΩ, f. ψώξω, in fruſta comminuo, attenuo, comminuo. Καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτȣ̃ τȣ̀ς ςάχυας, ϗ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσὶ, Luc. 6, 1.

Ω.

Ω, Littera Græcorum vigeſima quarta, quæ ſuo nomine ω μέγα ſive *omagnum* appellatur, & Hebræo Cholem reſpondet; (2) nota numeralis, valens *octingenta*, & cum lineola inferne appicta ω, *octingenta millia*.

Ὦ, *Adv.* vocantis & exclamantis, o!

Ὢ, *Adv.* admirantis; (2) dolentis, o!

Ὦα, ας, ἡ, ora, veſtis inferior vel etiam ſuperior; limbus veſtimenti circa imam ejus partem. Ab οἶς.

Ὤα, ας, ἡ, pellis ovina. Ab eod.

Ὠάζω, f. άσω, audio. Ab ὦας.

Ὠάριον, ȣ, τὸ, ovulum. Dim. ab ὠόν.

Ὦας, τὸ, auris. Dor. pro ȣ̃ς. Ab ȣ̃ς.

Ὠβάζω, f. ξω, diſpeſco & diſtribuo populum in partes, Laconicum. Ab ὠβή.

Ὠβάτης, ȣ, ὁ, tribulis, contribulis, Heſ. Vox Laconica. Ab eod.

ὨΒΗ', ῆς, ἡ, tribus, pars populi in certas claſſes diſtincti. Vox Laconica.

Ὠβὴδ, Obed. Nomen Viri. Hebr. ἄκλιτον, *Serviens*.

Ὠγύγιος, ȣ, ὁ, Ogygius; (2) antiquus, vetuſtus. Ab Ogyge, rege antiquiſſimo.

Ὤγυρις, ἡ, palus, lacus, Suid. Ab ἀγείρω, *congrego*.

Ὠιδάριον, ȣ, τὸ, cantilena, Gl. V. Ab ᾠδὴ, *cantus*.

Ὧδε, *Adv.* hoc modo, ſic, ita; (2) hic; (3) huc; ὧδε κἀκεῖσε, huc atque illuc. Gl. V. Ab ὅς.

Ὠιδεῖον, ȣ, τὸ, q. d. cantilenarium; (2) locus minuti theatri ſpeciem habens, in quo certamina muſica ſpectabantur. Odeum. Gl. V. Odium. Ab ᾠδή.

Ὠιδὴ, ῆς, ἡ, ode, canticum, cantio, cantilena, carmen. Ab ἀείδω, *cano*.

Ὡδὶ, *Adv.* ita, ſic. Att. pro ὧδε.

Ὠιδικὸς, ἡ, ὸν, canorus; (2) cantandi peritus, muſices peritus. Ab ᾠδή.

Ὠιδικῶς, *Adv.* canore. Ab ᾠδικός.

Ὠδὶν, ſive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis; (2) ipſe partus, puerperium; (3) vehementiſſimus dolor. Ab ὀδύνη, *dolor*.

Ὠδινηρῶς, ſummo cum dolore parturiendo. Ab ὠδίν.

Ὠδινολύων, partus dolores ſolvens ſive levans. Ex ὠδὶν, & λύω, *ſolvo*.

Ὠδίνω, f. ινῶ, & νήσω, a partu doleo, partus doloribus crucior, parturio, dolore maceror. Καὶ μίαν θυραῖος, ὥστε μ᾽ ὠδίνειν, Soph. Aj. 805. Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, Gal. 4, 19. Ab ὠδίν.

Ὠδὶς, ῖνος, ὁ, idem quod ὠδίν.

Ὠιδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui odas, cantiones, ſive carmina, quæ cani poſſunt, conficit. Ex ᾠδὴ, & ποιέω, *facio*.

Ὠιδὸς, οῦ, ὁ, cantor; (2) poculum quoddam. Ab ᾠδὴ, *cantus*.

Ὠδυσίη, & ὤδυσις, indignatio, increpatio, Heſ. Ab ὀδύσσω, *indignor*.

Ὢ, *Adv. dolentis*, ohe!

Ὤεον, ου, τὸ, ovum. Ab ᾠόν.

Ὤζω, dico o, exclamo cum particula admirativa ὦ, Æſchyl. Ab ὦ.

Ὢη, heu! Gl. V. Ab eod.

ὨΘΈΩ, ῶ, f. ὠθήσω, & ὤσω, trudo, pello, pulſo, impello, propello, motu violento a me dimoveo. Μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι᾽ ἥπατος, Eur. Med. 40, & 379. Ὅρα δ᾽ ὅπως ὠθήσομαι τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως ἥκοντας, Ariſt. Conc. 300.

Ὤθησις, εως, ἡ, truſio, extruſio, expulſio, protruſio, propulſio. Ab ὠθέω.

Ὠθίζω, f. ίσω, vexo, concutio, male tracto; ὠθίζομαι, in turba premor; contendo, rixor, in unam ſententiam non convenio; (2) irruo, irrumpo in locum periculoſum. Ab ὠθέω.

Ὠθισμὸς, οῦ, ὁ, nixus, quo aliquid amoliri, pellere, vel dejicere conamur; (2) impulſio, propulſio; (3) conflictus, prælium. Ab ὠθίζω.

Ὤϊον, ου, τὸ, ovulum. Dim. ab ᾠόν.

Ὦκα, *Adv.* celeriter, velociter, cito, ſubito. Ab ὠκύς.

Ὠκεάνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, oceanius. Ab ὠκεανός.

Ὠκεανίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ὠκεανῖτις, ιδος, ἡ, Oceanitis. Ab ὠκεανίτης.

Ὠκεανόνδε, ad, vel in oceanum. Ab ὠκεανός.

ὨΚΕΑΝΌΣ, οῦ, ὁ, oceanus, mare ambiens terrarum orbem, omnes ceteras aquas cum fundens, tum recipiens.

Ὠκέως, *Adv.* celeriter, cito. Ab ὠκύς.

Ὠκίμινος, ίνη, ινον, ex ocimo confectus. Ab ὤκιμος.

Ὤκιμον, ου, τὸ, ocimum, *herba*. Ab ὠκύς.

Ὠκιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ocimum referens. Ab ὤκιμος.

Ὤκιστα, *Adv.* velociſſime, celerrime, citiſſime. Ab ὤκιστος.

Ὤκιστος, η, ον, velociſſimus. Superl. ab ὠκύς.

Ὠκίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, velocior. Comp. ab eod.

Ὠκύαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, velox in mari, velociter per mare currens. Ex ὠκὺς, & ἅλς, *mare*.

Ὠκυβόας, α, ὁ, citatus in clamore; ὠκυβόαι, celeres in pugna, Heſ. Ex ὠκὺς, & βοὴ, *clamor*, *pugna*.

Ὠκυβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter feriens, pernix. Ex ὠκὺς, & βάλλω, *ferio*, *jacio*.

Ὠκυδήκτωρ, ορος, ὁ, celer morſu. Ex ὠκὺς, & δάκνω, *mordeo*.

Ὠκυδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ celeriter doctus ſeu edoctus, qui celeriter diſcit, Suic. Ex ὠκυς, & δίδακτος, *doctus*.

Ὠκυδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, velociter ſe movens, velox. Ex ὠκὺς, & δινέω, *moveo*.

Ὠκύδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui velociter currit. Ex ὠκυς, & δρόμος, *curſus*.

Ὠκυεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, celeriter loquens. Ex ὠκὺς, & ἔπος, *verbum*.

Ὠκύθοος, ου, ὁ ϗ ἡ, curſu celer, pernix in currendo. Ex ὠκὺς, & θοός, *curſus*.

Ὠκυμόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cito graditur, cito gradu proficiſcens. Ex ὠκὺς, & μολέω, *eo*.

Ὠκύμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſubito fato abripitur, qui ſubito exitio perit; brevis ævi; item ſubitam mortem afferens. Ex ὠκὺς, & μόρος, *fatum*.

Ὠκύνω, accelero, feſtino. Ab ὠκύς.

Ὠκυπέτης, ου, ὁ, celeriter volans, qui rapido curſu fertur, præpes. Ex ὠκὺς, & πέτομαι, *volo*.

Ὠκύπλανος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter vel perniciter errans, Suic. Ex ὠκὺς, & πλάνος, *erro*.

Ὠκύπλοος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter navigans. Ex ὠκὺς, & πλόος, πλοῦς, *navigatio*.

Ὠκυπόδης, ου, ὁ, pedibus celer, velox. Ab ὠκύπους.

Ὠκύποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cito punit vel ulciſcitur. Ex ὠκὺς, & ποινὴ, *pœna*.

Ὠκύπομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter vehens ſeu tranſvehens. Ex ὠκὺς, & πομπὸς, *dux, qui aliquem deducit*.

Ὠκυπορέω, ῶ, celeriter eo, velox ſum, Suic. Ab ὠκυπόρος.

Ὠκυπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cito permeans, citato gradu locum aliquem pervadens; (2) celer, citus, velox. Ex ὠκὺς, & πείρω, *tranſeo*.

Ὠκύπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus celer. Ph. celeripes, pernix. Ex ὠκὺς, & πους, *pes*.

Ὠκύπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeres habens alas. Ph. pernix. Ex ὠκὺς, & πτερὸν, *ala*.

Ὠκυρόης, ου, ὁ, idem quod ſequens.

Ὠκύῤῥοος, & ὠκύροος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter fluens. Ex ὠκὺς, & ῥέω, *fluo*.

ὨΚΎΣ, ὠκεῖα, ὠκὺ, *Gen.* έος, είας, έος, celer, velox, pernix, citatus.

Ὠκύτατος, η, ον, velociſſimus. Superl. ab ὠκύς.

Ὠκύτερον, *Adv.* velocius. Ab eod.

Ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas, pernicitas. Ab ὠκύς.

Ὠκυτόκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad partus celeritatem conferens; ut ὠκυτόκιον φάρμακον. Ab ὠκυτόκος.

Ὠκύτοκον, ου, τὸ, partus celer, facile puerperium. Ab ὠκυτόκος.

Ὠκυτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, cito pariens, partum accelerans. Ex ὠκὺς, & τίκτω, *pario*.

Ὦλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ſulcus.

Ὠλέκρανον, ου, τὸ, caput cubiti eminens & protuberans, cubiti pars gibb ra. Ex ὠλένη, & κράνον, *caput*.

ὨΛΈΝΗ, ης, ἡ, cubitus, brachium, ulna.

Ὠλεσίθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, animo perniciem adferens. Ex ὄλλυμι, & θυμὸς, *animus*.

Ὠλεσίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructum perdens. Ex ὄλλυμι, *perdo*, & καρπὸς, *fructus*.

Ὠλεσίοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, domus ſeu domuum perditor. Ex ὄλλυμι, & οἶκος, *domus*.

Ὠλὴν, ένος, ὁ, cubitus, brachium, ulna. Ab ὠλένη.

Ὠλκάδιον, ου, τὸ, navicula oneraria, R. Dim. ab ὁλκὰς, *navis oneraria*.

ὨΛΛΌΣ, οῦ, ὁ, curvatura brachii, Heſ.

Ὦλλος, alius, pro ὁ ἄλλος.

Ὦλξ, κὸς, ἡ, ſulcus, acc. ὦλκα.

Ὠμάδιον, ſuper humero, vel humeris, Heſ. Ab ὦμος.

Ὠμαδις, ſuper, in humero, vel humeris, Heſ. Ab eod.

Ὠμαδὸν, ſuper humero vel humeris, Heſ. Ab eod.

Ὠμαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humeris gravis, humeros pondere ſuo premens. Ex ὦμ

& ἄχθος, *pondus*.

Ὠμήλυσις, εως, ἡ, farina hordeacea (2) quævis farina alia. Ex ὠμὸς,

λύσις, *farina*.

Ὠμηστὴς, οῦ, ὁ, crudivorus, qui crudis veſ tur; (2) ſævus & immitis. Ex ὠμό & ἔδω, *edo*.

Ὠμία, ας, ἡ, humerus. Ab ὦμος.

Ὠμιαῖος, αία, αῖον, humerarius, humerali Ab ὠμία.

Ὠμίας, ου, ὁ, qui humeris eſt repandis amplis. Ab ὦμος.

ὨΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, ludus nucum.

Ὠμοβόεος, ſive ὠμοβόειος, α, ον, & ὠμοβόϊο ſive ὠμοβόϊνος, e crudo boum corio fa tus. Ex ὠμὸς, & βοῦς, *bos*.

Ὠμοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, crudivorus. Ex ὠμ & βορὰ, *cibus*.

Ὠμοβροστοβεμβάτης, ου, ὁ, ſuper crude vor ta ambulans; ὠμοβροστοβεμβάτης Κυκλω Eur. Tro. 432.

Ὠμοβρὼς, ῶτος, ὁ, qui crudis veſcitur, cr divorus, R. Ex ὠμὸς, & βρώσκω, *veſci*

Ὠμόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crudus comed tur. Ex ὠμὸς, & βρωτὸς, *qui come* *ſolet*.

Ὠμοβύρσινος, ίνη, ινον, e crudo corio bov no factus. Ph. ὠμοβύρσινον, terginum. Gl. V. pera de corio. Ab ὠμόβυρσος.

Ὠμόβυρσος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ὠμὸς, βύρσα, *corium bubulum*.

Ὠμογέρων, οντος, ὁ ϗ ἡ, cui cruda & vir dis ſenectus; (2) cui, licet ſeni, cap non eſt canum. Ex ὠμὸς, & γέρων, *ſ* *nex*.

Ὠμοδάϊκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crudeliter v etiam crudus dilaniatus eſt. Ex ὠμ & δαΐζω, *lanio*.

Ὠμόδροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. crudeliter d cerptus, Suic. Ex ὠμὸς, & δρέπω, *car*

Ὠμοθετέω, ῶ, f. ήσω, crudum aræ impon Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ᾽ αὐτῶν δ᾽ ὠμ θέτησαν, Il. 1, 461. Ὁ δ᾽ ὠμοθετεῖτο σ βώτης, Odyſſ. 14, 427. Ex ὠμὸς, τίθημι, *pono*.

Ὠμόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, crudelis, crudeli a mo præditus. Ex ὠμὸς, & θυμὸς, *anim*

Ὤιμοι, heu, heu mihi! pro οἴμοι.

Ὠμοίδης, ου, ὁ, qui tumidis eſt humer Ex ὦμος, & οἰδέω, *tumeo*.

Ὠμοκοτύλη, ης, ἡ, humeri acetabulum. ὦμος, & κοτύλη, *acetabulum*.

Ὠμοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui validis robuſt que humeris eſt. Ex ὦμος, & κράτος, *robur*.

Ὠμοκυδιάω, ῶ, latis humeris me effero glorior. Ex ὦμος, & κυδιάω, *glorior*.

Ὠμόλινον, ου, τὸ, linum crudum, quo uſtionem faciendam utimur. Gl. V. cr darium, ſudarium, linteum. Ex ὠμ & λίνον, *linum*.

Ὠμόομαι, οῦμαι, crudeſco. Gl. V. ὠμοῦ crudeſcere. Ab ὠμός.

Ὠμοπλάται, ῶν, αἱ, ſcapulæ, & par humeri poſteriores. Ph. ὠμοπλάτη, mus, ſcapula. Ex ὦμος, & πλάτη, *ſc* *pula*.

ὯΜΟΣ, ου, ὁ, humeri articulus cum br chio, humerus, armus.

ὨΜΌΣ, ἡ, ὸν, crudus; (2) crude immitis, ſævus, inhumanus, truculen

Ὠμοσιτία, ας, ἡ, cruditas ciborum, S Ab ὠμόσιτος.

Ὠμόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crudis veſcitur bis, crudivorus. Ex ὠμὸς, & σῖτος, *ci*

Ὠμοσπάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crudus ad diſcerpitur & laniatur. Ex ὠμὸς, σπαράσσω, *diſcerpo*.

Ὠμοτάριχος, ȣ, ὁ, & ὠμοτάριχον, τὸ, ſalſamentum crudum. Ph. ὠμοτάριχος, cetum crudum. Ex ὠμὸς, & τάριχος, ſalſamentum.

Ὠμότης, ητος, ὁ ϗ ἡ, cruditas; (2) crudelitas, duritia, ſævitia. Ab ὠμός.

Ὠμοτοκέω, ῶ, f. ήσω, fœtum immaturum pario, abortum facio. Ab ὠμοτόκος.

Ὠμοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, crudum adhuc partum edens, partum ante maturitatem emittens. Ex ὠμὸς, & τίκτω, pario.

Ὠμοτομέω, ῶ, f. ήσω, crudum adhuc & immaturum ſeco; ὠμοτομητέον, crudum ſecandum. Ab ὠμότομος.

Ὠμότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſectus vel cæſus fuit, quum adhuc crudus & immaturus eſſet. Ex ὠμὸς, & τέμνω, ſeco.

Ὠμοτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui tritus & contuſus fuit, quum adhuc crudus eſſet. Ex ὠμὸς, & τρίβω, tero.

Ὠμοτύραννος, ȣ, ὁ, crudelis tyrannus. Ex ὠμὸς, & τύραννος, tyrannus.

Ὠμοφαγία, ας, ἡ, crudorum voratio, eſus crudarum carnium. Ab ὠμοφάγος.

Ὠμοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, crudivorus, crudis cibis veſcens. Ex ὠμὸς, & φάγος, edax.

Ὠμοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humeris geſtans. Ex ὦμος, & φέρω, fero.

Ὠμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui crudeli mente eſt. Gl. V. crudelis. Ex ὠμὸς, & φρὴν, mens.

Ὠμῶς, *Adv.* crudeliter, ſæve. Ab ὠμός.

Ὤν, ὄντος, ὁ, qui eſt, ens, exiſtens; τὸ ὄν, ens. Ab εἰμὶ, ſum.

Ὦν, *Conjunct.* igitur, ergo. Ion. pro ȣ̃ν.

Ὦναξ, pro ὦ ἄναξ, o rex.

ὨΝΕ'ΟΜΑΙ, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, mercor, emercor, emo, comparo. Ὠνήσομαι μέταλλα, Ariſt. Eq. 361. Ὠνησόμεθ' ἀργυρίȣ δήπȣ, id. Plut. 518. ἄριςον, id. Veſp. 305.

Ὠνὴ, ῆς, ἡ, emptio, mercatio, redemptura; (2) pretium. Ab ὠνέομαι.

Ὤνημα, ατος, τὸ, res empta. Ab eod.

Ὠνησείω, empturio, emere cupio. Ab ὤνησις.

Ὤνησις, εως, ἡ, emptio; (2) redemptio. Ab ὠνέομαι.

Ὠνητέος, έα, έον, emendus. Ab eod.

Ὠνητὴς, ȣ̃, ὁ, emptor. Ab eod.

Ὠνητιάω, ῶ, empturio, emere cupio, Theophr. Ab ὠνητός.

Ὠνητικὸς, ἡ, ὸν, propenſus ad emendum. Gl. V. emax. Ab ὠνέομαι.

Ὠνητὸς, ἡ, ὸν, emptus, pretio comparatus; (2) emptitius, qui emi poteſt, venalis. Ab eod.

Ὤνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & ὤνιος, ία, ιον, emptoribus expoſitus, venalis, mercalis. Ab eod.

Ὠνομασμένως, *Adv.* nominatim. Ab ὀνομάζω, nomino.

Ὦνος, ȣ, ὁ, pretium, quod emptor perſolvit venditori pro re, quam emit; (2) emptio. Ab ὠνέομαι.

Ὠοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ovo ſimilis, ovi ſpeciem gerens. Gl. V. ovatus. Ex ὠὸν, & εἶδος, ſpecies.

Ὠοκατάκτης, ȣ, ὁ, ovorum fractor, Suic. Ex ὠὸν, & καταγνύω, frango.

Ὠοκάταξις, εως, ἡ, ovorum fractio. Ex iiſd.

ὨΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, ovum, idque avium, piſcium, ſerpentium, ſimilium.

Ὤον, ȣ, τὸ, ſuperior domus pars.

ὨΟ'Π, vel ὢόπ ὢόπ, acclamatio nautica.

Ὠόπωλις, ιδος, ἡ, venditrix ovorum. Ex ὠὸν, & πωλέω, vendo.

Ὠοσκύφιον, ȣ, τὸ, poculum ſive ſcyphus ovi formam habens. Ex ὠὸν, & σκύφος, ſcyphus.

Ὠοτοκέω, ῶ, ovum pario. Ab ὠοτόκος.

Ὠοτοκία, ας, ἡ, ovi generatio. Ab eod.

Ὠοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ovum partu ſuo edens, oviparus. Ex ὠὸν, & τίκτω, pario.

Ὠοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ovum ferens. Ex ὠὸν, & φέρω, fero.

Ὠοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, ova cuſtodio. Ex ὠὸν, & φύλαξ, cuſtos.

Ὅπερ, *Adv.* ubi. Ab & pro ὅπερ.

Ὦπις, ἡ, epitheton Dianæ. Ab ὄπιομαι, eo quod parientium curam ac rationem habeat.

Ὠπλὴ, ῆς, ἡ, ictus; qui fit manu, Heſ.

ὯΡΑ, ας, ἡ, tempus, certum anni tempus, hora; (2) pulchritudo, venuſtas; (3) Dea pulchritudinis.

ὯΡΑ, ας, ἡ, cura.

Ὡραΐζω, f. ίσω, decoro, venuſto, venuſtate concilio, orno; ὡραΐζομαι, excolo ſeu exorno me, delicias ago. Ab ὡραῖος.

Ὡραιοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, formæ exornandæ ſtudioſus. Ex ὡραῖος, & κομέω, curo.

Ὡραιόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, forma ſpecioſus, Suic. Ex ὡραῖος, & μορφὴ, forma.

Ὡραιοπώλης, ȣ, ὁ, pomorum venditor. Ab ὡραῖα, fructus æſtivi, & πώλης, venditor.

Ὡραῖος, αία, αῖον, tempeſtivus; (2) qui forma eſt venuſta & decora; lepidus, feſtivus, pulcher, decorus, Gl. V. ὡραῖα, fructus tempeſtivi, æſtivi. Ab ὥρα.

Ὡραιότης, ητος, ἡ, tempeſtivitas, maturitas; (2) pulchritudo & decor formæ. Ab ὡραῖος.

Ὡραιόω, ῶ, decoro, venuſto, venuſtatem concilio; ὡραιόομαι, ȣ̃μαι, ſpecioſus ſeu pulcher ſum. Ab eod.

Ὡραιόω, ῶ, maturum reddo; (2) decoro, venuſto. Ab ὥρα.

Ὡραϊσμὸς, ȣ̃, ὁ, decoratio ad venuſtatem formæ oſtentandam. Ab ὡραΐζω.

Ὡραίως, mature, Gl. V. Ab ὥρα.

Ὠρακιάω, ῶ, curis nimis confectus concido. Ὠρακιάσας ȣ̓ γδ ἐξηνέχθη, ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνȣ πλέων, Ariſt. Pace, 702. Ab ὥρα.

Ὠρακίζω, animo deficio, curis maceror. Ab eod.

Ὠρανὸς, ȣ̃, ὁ, cœlum. Dor. pro ȣ̓ρανός.

Ὠρεσίλειπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, montes relinquens, pro ὀρεσίλοιπος. Ex ὄρος, & λείπω, linquo.

Ὠρεσίτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus nutritus; pro ὀρεσίτροφος. Ex ὄρος, & τρέφω, alo.

Ὠρέω, ῶ, f. ήσω, curo. Ab ὥρα.

Ὤρημα, ατος, τὸ, cura, cuſtodia. Ab ὠρέω.

Ὡρία, ας, ἡ, fructus maturitas; (2) venuſtas. Ab ὥρα.

Ὡριαίνω, decoro, venuſto; ὡριαίνομαι, exornor. Ab ὡριαῖος.

Ὡρικὸς, ἡ, ὸν, tempeſtivus; (2) florens ætate, ideoque venuſta & decenti forma conſpicuus. Ab ὥρα.

Ὡρικῶς, *Adv.* venuſte, lepide, ſcite. Ab ὡρικός.

Ὥριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tempeſtivus, maturus. Ab ὥρα.

Ὥριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & ὥριος, ία, ιον, tempeſtivus, maturus; (2) qui ſtato ſolennique anni tempore fieri ſolet. Ab ὥρα.

ὨΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, Orion, ſignum cœleſte.

Ὡρίως, *Adv.* tempeſtive; (2) venuſte, eleganter. Ab ὥριος.

Ὡρογραφία, ας, ἡ, deſcriptio per annales. A ſeq.

Ὡρογράφος, ȣ, ὁ, qui res geſtas deſcribit & diſtinguit per quatuor anni ὥρας ſive tempora; annalium ſcriptor, qui deſcribit quid quoque anno evenerit. Ex ὧρος, & γράφω, ſcribo.

Ὡροθετέω, ῶ, in hora natali noto & digero. Ex ὥρα, & τίθημι, pono.

Ὡρολογέω, ῶ, horas indico. Ex ὥρα, & λόγος, ſermo.

Ὡρολογητὴς, ȣ̃, ὁ, horarum index. Ab ὡρολογέω.

Ὡρολόγιον, ȣ, τὸ, horologium, inſtrumentum quoddam, ſeu machina horas indicans. Ab eod.

Ὡρονομεῖον, ſive ὡρονόμιον, ȣ, τὸ, idem. Ab ὡρονόμος.

Ὡρονομέω, ῶ, f. ήσω, horas rego. Ab eod.

Ὡρονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, horas regens, Suic. Ex ὥρα, & νέμω, rego, diſtribuo.

Ὦρος, εος, τὸ, mons. Dor. ab Ionico ȣ̓ρος, pro ὄρος.

Ὧρος, ȣ, ὁ, annus; (2) tempus. Ab & pro ὅρος.

Ὡροσκοπεῖον, ȣ, τὸ, inſtrumentum ſeu machina, quæ horarum rationem adſpicientibus commonſtrat; (2) inſtrumentum, in quo natalitias horas notant & conſiderant aſtrologi. Ab ὡροσκόπος.

Ὡροσκοπέω, ῶ, f. ήσω, horas conſidero & noto. Ab eod.

Ὡροσκοπία, ας, ἡ, conſideratio & notatio horarum præſertim natalitiarum. Ab eod.

Ὡροσκόπος, ȣ, ὁ, qui horas vel horarum rationem obſervat; (2) qui natalem ſeu natalitiam alicujus horam conſiderat, atque inde futura prædicit; (3) ea cœli pars, quæ genituræ tempore ab orientali cœli parte emergit in hemiſphærium noſtrum, & ortus appellatur. Ex ὥρα, & σκοπὸς, ſpeculator.

Ὠρυγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus. Ab ὠρύω.

Ὠρυγμὸς, ȣ̃, ὁ, rugitus, ululatus. Ab eod.

Ὠρυδὸν, *Adv.* cum ululatu, luporum more ululando. Ab eod.

Ὠρυθμὸς, ȣ̃, ὁ, ejulatus, ululatus, mugitus, latratus. Ab eod.

ὨΡΥ'Ω, ſeu ὠρύομαι, ululo, rugio, ejulo. Κεῖνον μὲν ὠδεῖ παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσαντο, Bion. 1, 18. Τόνδε μέτ' ὠρύεται Τυρσήνιδος οἶδμα θαλάσσης, Dion. Περ. 83.

Ὤρυμα, ατος, τὸ, rugitus. Quaſi ab ὠρυόομαι.

Ὧς, *Adv.* ita, ſic, pro ȣ̃τως. Ab ὅς.

Ὡς, ut, ſicut, tanquam, perinde ac ſi, ferme, circiter, ut, poſtquam, nam, enim, quandoquidem, alioqui; ὡς, pro πρὸς, ad, in, quaſi abundat; ut ὡς ἀληθῶς, vera, revera.

Ὦς, ὠτὸς, τὸ, auris. Dor. pro ȣ̃ς.

Ὡσάν, tanquam, quaſi, prout. Ex ὡς, & ἄν.

Ὡσανεὶ, *Adv.* velut, prout, tamquam, quaſi, perinde ac ſi. Ex ὡς, ἄν, & εἰ.

Ὡσαννὰ, hoſanna. Vox Hebr. ἄκλιτος. *Serva quæſo.*

Ὠσάσκω, trudo, pello, impello; verbum fictitium, quaſi hinc eſſet ὤσασκεν, impellebat, quod tamen ab ὤσω, f. 1. cujus præſens uſitate ὠθῶ, imperf. Ionicum. Αὐτὰρ ὅγ' ἂψ ὤσασκε τιταινόμενος, Odyſſ. 11, 598.

Ὡσαύτως, *Adv.* ſimiliter, ſimili modo vel ratione, eodem modo. Ex ὡς, & αὔτως, ſive ἄυτως.

Ὡσεὶ, *Adv.* quaſi, tamquam, perinde, velut; (2) circiter, ferme. Ab ὡς.

Ὦσις, εως, ἡ, truſio, extruſio, expulſio, impulſio, impulſus, propulſio. Ab ὠθέω.

Ὥσκεν vel ὥσκεν, idem quod ὡσάν. Ex ὡς, & poëtico κε quod est ἄν.

Ὠσμὸς, οῦ, ὁ, impulſus; (2) everſio. Ab ὠθέω.

Ὥσπερ, ut, ſic, quemadmodum, veluti, quaſi, tamquam. Ex ὡς, & περ.

Ὡσπερὰν, *Adv.* ferme, quaſi, tamquam. Ex ὥσπερ, & ἄν.

Ὡσπερανεὶ, *Adv.* tamquam ſi, quaſi, perinde ac ſi. Ex ὥσπερ, ἄν, & εἰ.

Ὡσπερεὶ, *Adv.* veluti, ut, quaſi. Ex ὥσπερ, & εἰ.

Ὡσπεροῦν, *Adv.* idem. Ex ὥσπερ, & οὖν.

Ὥστε, *Adv.* ut, ita, adeo ut, ut quidem; (2) quamobrem, itaque; (3) utpote, quippe quod, quippe qui. Ex ὡς, & τε.

Ὠστὴς, οῦ, ὁ, impulſor, truſor. Ab ὠθέω.

Ὠστίζω, trudo, pello. Οὐδ’ ὠστιοῖ Κλεωνύμῳ, Ariſt. Ach. 850. Εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται, ibid. 42. Ὠστιζόμεσθ’ ἑκάστοτ’ ἐν τῇ ’κκλησίᾳ, id. Plut. 330. Ab ὠστής.

Ὠστικῶς, *Adv.* impulſorum modo, impellendo, trudendo; (2) irrumpendo. Ab ὠστικός.

Ὠστὸς, ὴ, ὸν, truſatilis, Gl. V. Ab ὠθέω.

Ὦσχος, ου, ὁ, ramus novellus. Ab & pro ὄσχος.

Ὠσχοφόρια, ίων, τὰ, geſtatio ramorum; feſtum Athenienſium. Ab ὠσχοφόρος.

Ὠσχοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ramos geſtans. Ex ὦσχος, & φέρω, *geſto*.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, inſtrumentum, quo aures torquentur, auricularia forceps. Ex οὖς, & ἄγρα, *captura*.

Ὠτακουστέω, ῶ, f. ήσω, intentis auribus ſermones hominum ſublego, ut ad dominum meum deferam. Ph. ὠτακουστεῖ, auſcultat, Xen. Ab ὠτακουστής.

Ὠτακουστὴς, οῦ, ὁ, delator ſeu corycæus principis alicujus; qui, quæ paſſim audit, ad dominum ſuum defert. Gl. V. auricularius explorator. Ex οὖς, & ἀκουστής, *auditor*.

Ὠταλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo auribus, aurium dolore crucior. Ab ὠταλγία.

Ὠταλγία, ας, ἡ, aurium dolor. Ex οὖς, & ἀλγέω, *doleo*.

Ὠταλγιάω, ῶ, idem quod ὠταλγέω.

Ὠταλγικὸς, ὴ, ὸν, aurium dolori obnoxius; (2) dolorem aurium inferens. Ab ὠταλγία.

Ω’ τὰν, o homo! heus amice!

Ὠτάριον, ου, τὸ, auricula. Dim. ab οὖς.

Ὠταρὸς, ρὰ, ρὸν, auritus. Ab eod.

Ὠτεγχύτης, ου, ὁ, clyſter auricularis. Ex οὖς, & ἐγχύω, *infundo*.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix & ulcus ac recens vulnus. Ab οὐτάω, *vulnero*.

Ὠτίον, ου, τὸ, auricula. Dim. ab οὖς.

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, avis tarda. Ab οὖς, quia aurita.

Ὠτίτης, ου, ὁ, auricularis; ut ὠτίτης δάκτυλος. Ab οὖς.

Ὠτογλυφὶς, ίδος, ἡ, auriſcalpium. Ex οὖς, & γλύφω, *ſcalpo*.

Ὠτόγλυφον, ου, τὸ, auriſcalpium. Ex iiſd.

Ὠτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis auriculæ. Ex οὖς, & εἶδος, *ſpecies*.

Ὠτοειδῶς, in formam auriculæ. A præc.

Ὠτοθλαδίας, ου, ὁ, cui aures fractæ ſunt. Ex οὖς, & θλάω, *frango*.

Ὠτοκάταξις, εως, ἡ, aurium fractio, aurium contuſio. Ex οὖς, & κατάγνυμι, *frango*.

Ὠτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, aures obtundo garrulitate. Gl. V. ὠτοκοπῶ, obtundo. Ex οὖς, & κόπτω, *obtundo*.

Ὠτόλικνος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. aures habens inſtar ventilabri, vel vanni, Suic. Ex οὖς, & λίκνον, *ventilabrum*, *vannus*.

Ὠτοπάροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, auritus. Gl. V. qui aures præbet. Ex οὖς, & παρέχω, *præbeo*.

Ὠτὸς, οῦ, & ὦτος, ου, ὁ, otus, avis nycticoraci ſimilis. Gl. V. avis tarda. Ab οὖς.

Ὠτότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui auriculam ſciſſam habet, cui aures amputatæ ſunt, aure ſeu auribus truncus. Ex οὖς, & τέμνω, *ſeco*, *reſeco*.

Ὠτοχλέω, ῶ, aures obturbo loquendo. Ex οὖς, & ὄχλος, *turba*.

Ὠτώεις, ώεσσα, ῶεν, auritus, aures habens; (2) anſatus, habens anſas. Ab οὖς, *auris*.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, commoditas, commodum; (2) adjumentum, auxilium, ſubſidium. Quaſi ab ὠφελής.

’ΩΦΕΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, juvo, proſum, commodo, bene de aliquo mereor; ὠφελήθη, profecit, Ph. a. 1. paſſ. ὠφελήσοντα, profutura, Ph. f. 1. part. act. Τί δῆτ’ ἂν ὡς ἐκ τῶνδ’ ἂν ὠφελοῖμί σε; Soph. Aj. 537. Φίλοισιν ὠφελεῖν, Ariſt. Av. 426. Μηδὲν ὠφελοῦν πόλιν, Eur. Supp. 1109. τὸ φίλον, Airſt. Plut. 1134. Ἃ δ’ ἂν διδῶσ’ ἑκόντες, ὠφελούμεθα, E Ion. 381.

Ὠφέλημα, ατος, τὸ, adjumentum, emol mentum, commodum. Ab ὠφελέω.

Ὠφελήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, utilis, quo juva poſſumus. Ab ὠφέλησις.

Ὠφέλησις, εως, ἡ, utilitas, emolumentu Ab ὠφελέω.

Ὠφελητέος, έα, έον, juvandus. Ab ὠφ λέω.

Ὠφέλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, utilitatem, adjumen tum ſive emolumentum adferens. Gl. V ὠφέλιμον, commodum, profuturum. A eod.

Ὠφελίμως, *Adv.* utiliter, commode, me renter, cum commodo & emolument Ab ὠφέλιμος.

Ὤφελον, utinam. Gl. V. velim. Ab ὀφε λω, *debeo*.

Ὤχρα, ας, ἡ, coloris quoddam genus, pallore denominatum. Ab ὠχρός.

Ὠχραίνω, pallefacio, pallidum reddo. A ὠχρός.

Ὠχράω, ῶ, palleo, pallidus ſum; (2) pal leſco, pallidus fio. Ab ὤχρα.

Ὠχρία, ας, ἡ, pallor, R. Ab eod.

Ὠχρίας, ου, ὁ, pallidus. Ab eod.

Ὠχρίασις, εως, ἡ, pallor; ipſa quaſi palle ſcentia. Ab ὠχριάω.

Ὠχριάω, ῶ, palleo, pallore perfuſus ſum pallеſco, pallidus fio. Τοὺς ὠχριῶντας τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις, Ariſt. Nub. 103 Ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα, κἂν φόβῳ καθη μένη, id. Pace, 640. Ab ὠχρία.

Ὠχρόλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex luteo candicans ſeu in pallido candidus. Ex ὠχρὸς, & λευκὸς, *albus*.

’ΩΧΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, pallidus; luridus Philox.

Ὦχρος, ου, ὁ, pallor, palliditas; (2) legu men quoddam, Latinis *ervilia*. Ab ὠ χρός.

Ὠχρότης, ητος, ἡ, palliditas, pallor. Ab eod.

Ὠχρόω, ῶ, pallidum reddo, pallefacio. Ab eod.

Ὤχρωμα, ατος, τὸ, pallor; palliditas corpori alicui inducta. Ab ὠχρόω.

Ὢψ, ὠπὸς, ὁ, oculus; (2) adſpectus, vultus, facies. Gl. V. adſpectus, frons. Ab ὄπτομαι, *video*.

Ὠώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ovo ſimilis, ovi ſpeciem gerens. Ab ὠὸν, *ovum*.

ΤΕ'ΛΟΣ.

Lexici Manualis Græci

PARS SECUNDA,

EAQUE

ANALYTICA,

Vocum difficiliorum in ſcriptoribus, qui juventuti in primis prælegi ſolent, occurrentium Analyſin grammaticam ſiſtens.

A, Nominat. ſing. f. g. articuli præpoſ. *Dorice*, pro ἡ, a maſculino ὁ.

ᾳ, *cui*, dat. ſing. f. g. artic. poſtpoſ. *Dorice*, pro ᾗ, ab ὅς, *qui*.

, *quæ*, nom. vel acc. plur. n. g. articuli ejuſd.

αδε, *moleſtus fuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀαδέω, *moleſtus ſum*.

άθη, *deceptus fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Poët.* pro ἤθη, a verbo ἄω, *decipio*.

απτοι, *non tangendi*, nom. plur. m. g. ab ἄαπτος, *non tangendus*, *intactus*.

ασα, *læſi*, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἆσα, a verbo ſequente.

ασάμην, *offendi*, *damnum dedi vel etiam accepi*, a. 1. ind. med. *per Dialyſ.* pro ασάμην, a verbo ἄω, *offendo*, *noceo*.

άσθην, *offenſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

ᾶσι, *flant*, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ἄημι, *flo*.

ᾶται, *ſaturatur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi ἄαμαι, *ſaturor*.

ᾶται, *læditur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi ἀάομαι, *lædo*.

ϐαι, *teneræ*, nom. plur. *Dor.* pro ἧϐαι, ab ἥϐη, *pubes*.

ϐακα, *abacum*, acc. ſing. ab ἄϐαξ, *abacus*.

ϐάκησαν, *neſcierunt*, a. 1. ind. act. verbi ἀϐακέω, *taceo*, *quia loqui neſcio*.

ϐας, *pubis*, gen. ſing. Dor. pro ἥϐης, ab ἥϐη, *pubes*.

ϐάσαι, *præclare egiſſe*, a. 1. infin. act. verbi ἀϐάζω, *præclare ago*.

ϐαλε, *rejecit*, a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀπέϐαλε, vel etiam ἀνέϐαλε, a verbo ἀποϐάλλω, vel ἀναϐάλλω, *rejicio*.

ϐλόει, *ſacrifica*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contracte* pro ἀϐλόεε, a verbo ἀϐλοέω.

ϐοατὶ, *ſine clamore*, Dor. pro ἀϐοητί.

ϐόλησα, *occurri*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ϐόλησα, a verbo ἀϐολέω, *occurro*.

ϐύτεω, *bobus carentis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀϐύτου, ab ἀϐύτης, *bobus carens*.

ϐρῶν, *feſtivorum*, gen. plur. ab ἀϐρὸς, *feſtivus*.

Ἀϐράκησαν, *ſonuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠϐράκησαν, a verbo ἀϐρακέω, *ſono*.

Ἄϐραχε, *ſonabat*, 3. ſing. imperf. ind. act *Ion.* pro ἤϐραχε, a verbo ἀϐράχω, *ſono*.

Ἀϐρίξαι, *dormiviſſe poſt cibum ſumptum*, a. 1. inf. act. verbi ἀϐρίζω, *dormio poſt cibum ſumptum*.

Ἀϐροχαίτας, *qui habet delicatam teneramque comam*, *Dor.* pro ἀϐροχαίτης.

Ἀγάασθαι, *obſtupeſcere*, præſ. inf. med. *Poet.* pro ἄγασθαι, ab ἄγαμαι, *obſtupeſco*.

Ἀγάγας, *qui duxit*, a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀγαγὼν, & hoc *Att.* pro ἀγὼν, a verbo ἄγω, *duco*.

Ἀγαγὲν, *duxiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀγαγεῖν, & hoc *Att.* pro ἀγεῖν, a verbo eod.

Ἀγάγετε, *adducite*, 2. plur. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἄγετε, a verbo eod.

Ἀγάγοι, *reducat*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἄγοι, a verbo eod.

Ἀγαγῶ, *ducam*, f. 2. ind. act. *Att.* pro ἀγῶ, a verbo eod.

Ἀγαθοεργίη, *beneficentia*, Ion. pro ἀγαθοεργία.

Ἀγαθοποιῶν, *recte agentium*, gen. plur. ab ἀγαθοποιὸς, *recte agens*.

Ἀγαθουργίη, *beneficium*, Ion. pro ἀγαθουργία.

Ἀγαθυνθεὶς, *gaviſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀγαθύνω, *benefacio*.

Ἀγαθωτάτῳ, *optimo*, dat. ſing. ab ἀγαθώτατος, quod eſt ſuperlat. ab ἀγαθὸς, *bonus*.

Ἀγαίεται, *iraſcitur*, *invidet*, 3. ſing. præſ. med. verbi ἀγαίομαι, *iraſcor*.

Ἀγακλυτοῖσιν, *valde celebribus*, dat. plur. *Ion.* pro ἀγακλυτοῖς, ab ἀγακλυτὸς, *valde celebris*.

Ἀγακτιμέναν, *ſplendide ædificatam*, acc. ſing. part. perf. paſſ. *Dor. & Æol.* pro ἀγακεκτισμένην, a verbo ἀγακτίζω, *ſplendide condo*.

Ἀγαλλιᾶσθε, *exſultate*, 2. pl. præſ. imperat. med. *contr.* pro ἀγαλλιάεσθε, a verbo ἀγαλλιάω, *exſulto*.

Ἀγανῇσι, *mitibus*, *placidis*, da . plur. f. g. *Ion.* pro ἀγαναῖς, ab ἀγανὸς, *mitis*.

Ἀγάνορας, *fortes*, acc. plur. *Dor.* pro ἀγήνορας, ab ἀγήνωρ, *fortis*.

Ἀγάπαζε, *ama*, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi ἀγαπάζω, *amo*.

Ἀγαπάζοντι, *diligunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἀγαπάζουσι, a verbo eod.

Ἀγαπατὰ, *dilecta*, Dor. pro ἀγαπητὰ, ab ἀγαπητὸς, *dilectus*.

Ἀγαπᾶτε, *diligite*, 2. plur. præſ. imperat. act. *contr.* pro ἀγαπάετε, a verbo ἀγαπάω, *diligo*.

Ἀγαπῴην, *diligam*, 1. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro ἀγαπῷμι, a verbo eod.

Ἀγαπῶν, *diligens*, præſ. part. act. *contr.* pro ἀγαπάων, a verbo eod.

Ἀγαπῶντας, *diligentes*, acc. plur. part. præſ. act. *contr.* pro ἀγαπάοντας, a verbo eod.

Ἀγασαίμην, *admiratus ſim*, a. 1. opt. med. verbi ſequentis.

Ἀγάσαντο, *admirati ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγάσαντο, a verbo ἄγαμαι, *admiror*.

Ἄγασθαι, *admirari*, præſ. inf. med. verbi ἄγαμαι, *admiror*.

Ἀγασθεὶς, *admiratus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀγάσομαι, *admirabor*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀγαασάμενος, *admiratus*, *lætatus*, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἀγασάμενος, a verbo eod.

Ἀγαυὴν, *ſplendidam*, acc. ſing. f. g. ab ἀγαυὸς, *ſplendidus*.

Ἀγαυροῖο, *valde ſuperbi*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀγαυροῦ, ab ἀγαυρὸς, *valde ſuperbus*.

Ἄγγε’ pro ἄγγεα, *vaſa*, nom. plur. ab ἄγγος, εος, *vas*.

Ἀγγελέουσι, *nunciabunt*, 3. plur. f. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀγγελοῦσι, a verbo ἀγγέλλω, *nuncio*.

Ἀγγελέων, *nunciaturus*, f. 1. part. act. *Ion.* pro ἀγγελῶν, a verbo eod.

Ἀγγελίη, *res*, *quæ nunciatur*, item, *poteſtas renunciandi oracula*, Ion. pro ἀγγελία.

Ἀγγελλόντων, *nunciantium*, gen. pl. part. præſ. act. qui *Attice* etiam poni ſolet pro 3. plur. præſ. imper. act. a verbo ἀγγέλλω, *nuncio*.

Ἄγγεσιν, *vaſis*, dat. pl. cum ν ἐφελκ. ab ἄγγος, *vas*.

Ἀγγήϊον, *vas*, Ion. pro ἀγγεῖον.

Ἀγείοχα, *duxi*, perf. ind. act. *Bœot.* pro ἀγήοχα, a verbo ἄγω, *duco*.

Ἄγειραν, *congregaverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤγειραν, a verbo ἀγείρω, *congrego*.

Ἀγεῖτο, *ducebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* & *contr.* pro ἡγέετο, a verbo ἡγέομαι, *duco*.

Ἀγαλαρχοῦσα, *quæ gregi præeſt*, part. præſ. act. f. g. *contr.* pro ἀγελαρχέουσα, a verbo ἀγελαρχέω, *gregi præſum*.

Ἀγελείη, *prædatrix*, Ion. pro ἀγελεία.

Ἀγέμεν, *ducere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἄγειν, a verbo ἄγω, *duco*.

Ἀγεμονεύειν, *ducem eſſe*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἡγεμονεύειν, a verbo ἡγεμονεύω, *ſum dux*.

Ἀγεμόνι, *duci*, dat. ſing. *Dor.* pro ἡγεμόνι, ab ἡγεμὼν, *dux*.

Ἄγεν, *ducebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦγεν, vel *Dor.* pro ἄγειν, *ducere*, quod eſt præſ. inf. verbi ἄγω, *duco*.

Ἄγεο, *duc*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἥγεσο, a verbo ἡγέομαι, *duco*.

Ἄγεο, *ducere*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ἄγεσο, a verbo ἄγω, *duco*.

Ἀγεόμενοι, *qui ducuntur*, nom. plur. præſ. part. med. *Dor.* pro ἡγεόμενοι, a verbo ἡγέομαι, *duco*.

Ἀγέρεσθαι, *congregari*, præſ. inf. paſſ. *Att.* pro ἀγείρεσθαι, a verbo ἀγείρω, *congrego*.

Ἄγερθεν, *congregati ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἠγέρθησαν, a verbo eod.

Ἀγέρθην, *congregatus ſum*, 1. ſing. a. 1. ejuſd. *Ion.* pro ἠγέρθην.

Ἀγέροντο, *congregati ſunt*, 3. plur. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἠγέροντο, a verbo eod.

Ἀγέρρω, *congrego*, Æol. pro ἀγείρω.

Ἀγερώσατο, *neglexit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγερώσατο, a verbo ἀγερόομαι, *negligo*.

Ἄγες, *ducis*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἄγεις, a verbo ἄγω, *duco*.

Ἄγεσθαι *duci*, præſ. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἄγεσκεν, *ducebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *cum ν ἐφελκ.* pro ἦγε, a verbo eod.

Ἄγετ' pro ἄγετε, *agite*, Adv. vel potius 2. pl. præſ. imperat. act. verbi ejuſd.

Ἄγη, *fractus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤγη, a verbo ἄγνυμι, *frango*

Ἀγηγέραται, *congregati ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro ἠγερμένοι εἰσὶ, a verbo ἀγείρω, *congrego*.

Ἀγήγερκα, *congregavi*, perf. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro ἤγερκα, a verbo eod.

Ἀγῆλαι, *exornaſſe*, *ſacraſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀγάλλω, *ſacro*, *exorno*.

Ἀγήνορα, *fortem*, accuſ. ſing. ab ἀγήνωρ, *fortis*.

Ἀγήοχας, *duxiſti*, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἦχας, a verbo ἄγω, *duco*.

Ἀγήρω, *ſenii expertem*, acc. ſing. ab ἀγήρως, *ſenii expers*.

Ἀγήσασθαι, *narraſſe*, a. 1. inf. med. *Dor.* pro ἡγήσασθαι, a verbo ἡγέομαι, *narro*

Ἄγησι, *admiratur*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἄγημι, *admiror*.

Ἀγησίχορος, *qui choris præeſt*, Dor. & Poët. pro ἡγησίχορος.

Ἀγητὴρ, *dux*, *ductor*, Dor. pro ἡγητήρ.

Ἀγκαλεῖ, *revocat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἀνακαλεῖ, a verbo ἀνακαλέω, *revoco*.

Ἄγκεα, *valles*, nom. pl. ab ἄγκος, εος, *vallis*.

Ἄγκεισαι, *recubas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Poet.* pro ἀνάκεισαι, a verbo ἀνάκειμαι, *recubo*.

Ἀγκεράτεσσι, *ſupra cornua*, Poet. pro ἀνακεράτεσσι, & ἀνακεράτεσσι pro ἀνακεράτεσσι, quod eſt ex ἀνὰ, *ſupra*, & κέρας, *cornu*.

Ἄγκλειτον, *jactabundum*, acc. ſing. *Poet.* pro ἀνάκλειτον, ab ἀνάκλειτος, *jactabundus*.

Ἀγκλίνας, *qui reclinavit*, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἀνακλίνας, a verbo ἀνακλίνω, *reclino*.

Ἀγκομίζειν, *reportare*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἀνακομίζειν, a verbo ἀνακομίζω, *reporto*.

Ἀγκρίνει, *interrogat*, 3. ſing. præſ. indic. act. *Poet.* pro ἀνακρίνει, a verbo ἀνακρίνω, *interrogo*.

Ἀγκρούσομαι, *pulſabo*, f. 1. ind. med. *Poet.* pro ἀνακρούσομαι, a verbo ἀνακρούω, *pulſo*.

Ἀγκυλομήτεω, *verſipellis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀγκυλομήτου, ab ἀγκυλομήτης, *verſipellis, qui obliqua conſilia profert*.

Ἀγκυλοχεῖλαι, *qui curva ſeu repanda habent roſtra ſeu labia*, nom. pl. ab ἀγκυλοχείλης, ου.

Ἀγκυλοχῆλαι, *ungulis curvis præditi*, nom. pl. ab ἀγκυλοχήλης, ου.

Ἀγλαϊάων, *voluptatum*, gen. plur. *Æol.* pro ἀγλαϊῶν, ab ἀγλαΐα, *voluptas*.

Ἀγλαϊεῖσθαι, *ornaturum ſeu illuſtrem redditurum eſſe*, f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀγλαΐσεσθαι, a verbo ἀγλαΐζω, *orno, illuſtrem reddo*.

Ἀγνήκαμεν, *ignoravimus*, 1. pl. perf. ind. act. *Æolic.* pro ἠγνοήκαμεν, a verbo ἀγνοέω, *ignoro*.

Ἁγνᾷ, *caſtæ*, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro ἁγνῇ, ab ἁγνὸς, *caſtus*.

Ἀγνοίησιν, *ignoret*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀγνοῇ, a verbo ἀγνοιέω, *ignoro*.

Ἀγνούμενοι, *ignoti*, nom. plur. part. præſ. paſſ. *contr.* pro ἀγνοεόμενοι, a verbo eod.

Ἀγνοῦν, *ignorans*, præſ. part. act. *contr.* pro ἀγνοέον, a verbo eod.

Ἄγνυτ' pro ἄγνυτο, *frangebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἄγνυμι, *frango*.

Ἀγνώσασκε, *ignoravit*, 3. ſing. a. 1. act. *Ion.* pro ἠγνόησε, a verbo ἀγνοέω, *ignoro*.

Ἄγοι, *portaret*, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi ἄγω, *porto*.

Ἀγοίατο, *ducerentur*, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ἄγοιντο, a verbo eod.

Ἄγον, *ducebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἦγον, a verbo eod.

Ἄγοντι, *ducunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἄγουσι, a verbo eod.

Ἀγοράασθαι, *concionari*, præſ. inf. med. *Poet.* pro ἀγοράεσθαι, a verbo ἀγοράομαι, *concionor*.

Ἀγοράσδειν, *emere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀγοράζειν, a verbo ἀγοράζω, *emo*.

Ἀγοράσομεν, *ememus*, 1. plur. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀγόρασον, *eme*, 2. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ejuſd.

Ἀγόρευ', pro ἀγόρευε, *narra*, 2. ſing. præſ. imper. act. vel pro ἠγόρευε, *narrabat*, 5. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* a verbo ἀγορεύω, *narro*.

Ἀγορευέμεν, *referre*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀγορεύειν, a verbo eod.

Ἀγορέων, *fororum*, gen. pl. *Ion.* pro ἀγορῶν, ab ἀγορὰ, *forum*.

Ἀγορὴ, *forum*, Ion. pro ἀγορά.

Ἀγορήσατο, *concionatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγορήσατο, a verbo ἀγοράω, *concionor*.

Ἀγραυλοῦντες, *vigilantes*, nom. plur. part. præſ. act. *contr.* pro ἀγραυλέοντες, a verbo ἀγραυλέω, *vigilo*.

Ἄγρην, *venationem*, acc. ſing. *Ion.* p ἄγραν, ab ἄγρα, *venatio*.

Ἀγρομένῃσιν, *congregatis*, dat. plur. f. part. præſ. *Ion.* pro ἀγρομέναις, & ho per *Syncop.* pro ἀγειρομέναις, a verbo γείρω, *congrego*.

Ἀγρυπνέοντα, *vigilantem*, acc. ſing. par præſ. act. ob ἀγρυπνέω, *vigilo*.

Ἀγρυπνίη, *vigilia*, Ion. pro ἀγρυπνία.

Ἄγχ', *prope*, pro ἄγχι.

Ἄγχαζε, *recede*, 2. ſing. præſ. impera act. *Poet.* pro ἀνάχαζε, a verbo ἀναχα ζω, *recedo*.

Ἀγχαλάω, *relaxo*, Poet. pro ἀναχαλάω.

Ἄγχασδε, *recede*, 2 ſing. præſ. ind. a *Dor.* pro ἄγχαζε, a verbo ἀγχάζω, p ἀναχάζω, *recedo*.

Ἀγχιβέβακα, *prope acceſſi*, 1. ſing. perf. in act. *Dor.* pro ἀγχιβέβηκα, a verbo ἀγχ βαίνω pro ἀγχιβάω, *prope accedo*.

Ἀγχίσαο, *Anchiſæ*, gen. ſing. *Æol.* p Ἀγχίσου, ab Ἀγχίσης, *Anchiſes*.

Ἄγχιστ', *proxime*, pro ἄγχιστα.

Ἀγχιστῖναι, *coacervata*, nom. pl. f. g. ἀγχιστίνη, *coacervata*.

Ἄγχου, *ſtrangulare*, 2. ſing. præſ. impe paſſ. *Att.* pro ἄγχεο, & hoc *Ion.* p ἄγχεσο, a verbo ἄγχω, *ſtrangulo*.

Ἀγώμενος, *demirans*, præſ. part. me *contr.* pro ἀγαόμενος, a verbo ἀγάομ *demiror*.

Ἀγωνίδαται, *pugnata ſunt*, 3. pl. perf. in paſſ. *Ion.* pro ἠγωνισμένα εἰσὶ, a verb ἀγωνίζω, *pugno, certo*.

Ἀγωνιοῦμαι, *certabo*, f. 1. ind. med. *D* pro ἀγωνιοῦμαι, quod Attice dicitur p ἀγωνίσομαι, a verbo eod.

Ἀγωνίσαι, *certaviſſe*, a. 1. inf. act. ver ejuſd.

Ἀγώνισαι, *certato*, 2. ſing. a. 1. impera med. verbi ejuſd.

Ἅδᾳ, *orco*, dat. ſing. *Dor.* pro ᾅδῃ, ab δης, *orcus*.

Ἀδαημονίη, *imperitia*, Ion. pro ἀδαημοσ

Ἀδαξῆσαι, *prurire*, a. 1. inf. act. ver ἀδαξέω, *prurio*.

Ἀδδεὴς, *audax*, Poet. pro ἀδεὴς, ab ἀδε

Ἀδδηκότες, *qui laboribus defeſſi fuerun* nom. pl. perf. part. act. *Poet.* pro ἀδηκότ a verbo ἀδέω, *defeſſus ſum laboribus*.

Ἄδδην, *multum*, Poet. pro ἄδην.

Ἆδε, *huc*, Dor. pro ἦδε.

Ἀιδεῖ, *cantat*, 3. ſing. præſ. ind. act. ver ᾄδω, quod *contr.* dicitur pro ἀείδω, *can*

Ἀδέϊ, *dulci*, dat. ſing. *Dor.* pro ἡδέϊ, a ἡδὺς, *dulcis*.

Ἀδειής, *intrepidus*, Dor. pro ἀδεής.

Ἀδεῖν, *placere*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἁδ εῖν, a verbo ἁδέω, *placeo*, vel *placuiſſe*, a. 2 inf. act. a verbo ἅδω, immo etiam ab eod

Ἀδελφὸρ, *frater*, Æol. pro ἀδελφός.

Ἀιδέμεν, *canere*, præſ. inf. act. *Ion.* p ἄδειν, a verbo ᾄδω, *cano*.

Ἅδη, *placuerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. a verbi ἁδέω, *placeo*.

Ἀδηκότες, *qui laboribus defeſſi fuerun* nom. pl. part. perf. act. *Ion.* pro ἀδη κότες, a verbo ἀδέω, *labore defeſſus ſum*

Ἄιδης, *orcus*, *mors*, Poet. pro ᾅδης.

Ἁδήσεις, *gratificaberis*, 2. ſing. f. 1. indic act. verbi ἁνδάνω, *gratificor*.

Ἁδήσω, *placebo*, f. 1. ind. act. verbi ἁν δάνω, *placeo*.

Ἀδικῆσαι, *injuriam facere ſeu feciſſe*, a. 1 inf. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἀδικῆσαι, verbo ἀδικέω, *injuria adficio*.

Ἅδιον, *ſuavius*, Dor. pro ἥδιον, ab ἡδὺς, *ſuavi*

Ἅδοιμι, *placuerim*, a. 2. optat. act. ver ἁδέω, *placeo*.

Ἀιδ

Ἀδον, *canebam*, imperf. ind. act. *Dor.* pro ᾖδον, a verbo ᾄδω, *cano.*

Ἀδονά, *voluptas*, Dor. pro ἡδονή.

Ἀδȣ, *inferni*, gen. ſing. ab ᾅδης, *infernus.*

Ἀδρήστεια, *Nemeſis*, *Adraſtea*, Ion. pro Ἀδράστεια.

Ἀδρηστος, *minime fugitivus*, Ion. pro ἄδραστος.

Ἀδὺ, *dulce*, nom. ſing. n. g. *Dor.* pro ἡδὺ, ab ἡδὺς, *dulcis.*

Ἀδυγέλως, *dulce ridens*, Dor. pro ἡδυγέλως.

Ἀδύγλωσσος, *dulcilinguis*, Dor. pro ἡδύγλωσσος.

Ἀδυεπής, *dulciloquus*, Dor. pro ἡδυεπής.

Ἀδυλόγος, *ſuaviloquus*, Dor. pro ἡδυλόγος.

Ἀδυμελής, *dulciſonus*, Dor. pro ἡδυμελής.

Ἀδυναμίη, *impoſſibilitas*, Ion. pro ἀδυναμία.

Ἀδύοσμος, *ſuaviter olens*, Dorice pro ἡδύοσμος.

Ἀδύπνοος, *dulce ſpirans*, Dor. pro ἡδύπνοος.

Ἀδύτῳ, *adyto*, dat. ſing. ab ἄδυτον, *adytum.*

Ἀδὺς, *ſuavis*, Dor. pro ἡδύς.

Ἀδῶ, *placebo*, f. 2. ind. act. verbi ἁνδάνω ſive ἅδω, *placeo.*

Ἀδὼν, *qui placuit*, a. 2. part. act verbi ejuſd.

Ἀδωνείȣ, *Adonici*, gen. ſing. ab Ἀδώνειος, *Adonicus.*

Ἄδωνιν, *Adonim*, acc. ſing. ab Ἄδωνις, *Adonis.*

Ἀδώτῃ, *ei, qui nihil dat*, dat. ſing. ab ἀδώτης, *is, qui nihil dat.*

Ἀεθλεύωσιν, *colluctentur*, 3. pl. præſ. conjunct. act. verbi ἀεθλεύω, *colluctor.*

Ἀειγενετάων, *ſempiternarum*, gen. plur. *Æol.* pro ἀειγενετῶν, ab ἀειγενέτης, ȣ, *ſempiternus.*

Ἀείδεν, *canere*, præſ. inf. *Dor.* pro ἀείδειν, ab ἀείδω, *cano.*

Ἀείδεο, *cane*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἀείδεσο, a verbo eod.

Ἀείδοισα, *canens*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀείδȣσα, a verbo eod.

Ἄειδον, *canebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤειδον, a verbo eod.

Ἀείδοντι, *canunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἀείδȣσι, a verbo eod.

Ἀεικέα, *durum*, acc. ſing. ab ἀεικὴς, *durus.*

Ἀεικείη, *indignitas*, Ion. pro ἀεικεια.

Ἀείμεναι, *ſpirare*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἀήμεναι, & hoc *Dor.* pro ἄειν, a verbo ἄω, *ſpiro, flo.*

Ἀειναόντων, *ſemper fluentium*, gen. pl. ab ἀειναων, *ſemper fluens.*

Ἀεινάων, *idem*, gen. plur. ab ἀείναος, *ſemper fluens.*

Ἄειρα, *ſuſcepi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤειρα, a verbo ἀείρω, *ſuſcipio.*

Ἀεῖραι, *ſuſcepiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Ἄειρον, *ſuſcipe*, 2. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ejuſd.

Ἀεὶς, *flans*, præſ. part. act. verbi ἄημι, *flo.*

Ἀείσατ' pro ἀείσατο, *cecinit*, 3. ſing. a. 1. indic. med. verbi ἀείδω, *cano.*

Ἀείσατε, *canite*, 2. plur. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Ἀείσῃς, *cecineris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ἀεῖσι, *flant*, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ἄημι, *flo.*

Ἀεισιν, *ſpirant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Æol.* & *cum* ν ἐφελκ. pro ἄȣσι, a verbo eod.

Ἀεκαζόμενος, *invitus, qui cogitur*, præſ. part. paſſ. verbi ἀεκάζω, *cogo.*

Ἀέκοντε, *inviti*, nom. dual. ab ἀέκων, οντος, *invitus.*

Ἀελίοιο, *ſolis*, gen. ſing. *Dor. Poet. & Ion.* pro ἡλίȣ, ab ἥλιος, *ſol.*

Ἀελλόποδες, *veloces*, nom. pl. ab ἀελλόπȣς, *velox, celeripes.*

Ἄελπτ' *non ſperanda*, pro ἄελπτα, neutr. pl. ab ἄελπτος, *non ſperandus.*

Ἀέναος, *perpetuo fluens*, Poet. pro ἀείναος.

Ἀεννάασθαι, *perfundi*, præſ. inf. paſſ. *Poet.* pro ἀενναᾶσθαι, a verbo ἀεννάομαι, *perfundor.*

Ἀέντων, *flantium*, gen. pl. part. præſ. act. verbi ἄημι, *flo.*

Ἄεξε, *augebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ionice*, pro ηὖξε, a verbo ἀέξω, *augeo.*

Ἀεργίῃ, *otio*, dat. ſing. *Ion.* pro ἀεργίᾳ, ab ἀεργία, *otium.*

Ἀερθεὶς, *evectus*, a. 1. part. paſſ. verbi ſeq.

Ἄερθεν, *evecti ſunt*, 3. plur. a. 1. indic. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἠέρθησαν, a verbo ἀείρω, *tollo.*

Ἄερον, *ſuſtuli*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἄερσα, *ros*, Dor. pro ἕρση.

Ἀερσίποδες, *celeres*, nom. pl. ab ἀερσίπȣς, οδος, *celer pedibus.*

Ἀερσιπόται, *alte volantes*, nom. pl. ab ἀερσιπότης, *alte volans.*

Ἀέρσω, *tollam*, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἀερῶ, a verbo ἀείρω, *tollo.*

Ἀέσαι, *ſpiraſſe*, a. 1. inf. act. ab ἀέω, *ſpiro.*

Ἀεσίφρονα, *ſtolidum*, acc. ſing. ab ἀεσίφρων, *ſtolidus.*

Ἀζαλέοιο, *aridi*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀζαλέȣ, ab ἀζαλέος, *aridus.*

Ἄζει, *ſiccat*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἄζω, *ſicco.*

Ἄζεο, *cole*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἄζεσο ſeu ἄζȣ, a verbo ἄζομαι, *colo.*

Ἄζευ, *cole*, 2. ſing. præſ. ejuſd. ſed *Dorice* formati.

Ἄη, *ſpirabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἄημι, *ſpiro.*

Ἀηδηκότες, *tædio adfecti, laboribus defeſſi*, nom. plur. perf. part. act. *Poet.* pro ἠηδηκότες, a verbo ἀηδέω.

Ἀήδιζον, *infeſtabant*, 3. plural. imperf. indic. act. *Ionice* pro ἠήδιζον, a verbo ἀηδίζω, *infeſto.*

Ἀηδόνα, *luſciniam*, acc. ſing. ab ἀηδὼν, *luſcinia.*

Ἀηδονῆες, *luſciniarum pulli*, nom. pl. *Ion.* pro ἀηδονέες, ab ἀηδονεύς.

Ἄηθ' pro ἄητ', ob ſequentem litteram adſpiratam, & ἄητ' pro ἄητο, *ſpirabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἄημαι, *ſpiro.*

Ἀηθείη, *inſolentiæ*, Ion. pro ἀηθείᾳ.

Ἀήθεσσον, *inſuetus eram*, 1. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἠήθεσσον, a verbo ἀηθέσσω, *inſuetus ſum.*

Ἀήμεναι, *flare*, præſ. inf. med. *Dor.* pro ἄηναι, a verbo ἄημι, *flo.*

Ἄησι, *flat*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀήσσατος, *invictus*, Dor. pro ἀήσσητος.

Ἀήτας, *flatus*, accuſ. plur. ab ἀήτης, ȣ, *flatus, ventus.*

Ἄητο, *ſpirabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἄημαι, *flo, ſpiro.*

Ἀθ' pro ἀτ', ob ſequentem adſpiratam, & ἄτ' pro ἄτε, *quippe.*

Ἀθάνα, *Minerva*, Dor. pro Ἀθήνη.

Ἀθανάτῃσι, *immortalibus*, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ἀθανάταις; ab ἀθάνατος, *immortalis.*

Ἀθανάταν, *immortalem*, acc. ſing. f. g. *Dor.* pro ἀθανάτην, ab eod.

Ἀθέητα, *non adſpectanda*, nom. plural. n. g. *Ion.* ἀθέατα, ab ἀθέατος, *non adſpectandus.*

Ἀθέριζον, *parvi penderunt*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠθέριζον, a verbo ἀθερίζω, *parvi pendo.*

Ἀθετεῖ, *rejicit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀθετέει, a verbo ἀθετέω, *rejicio.*

Ἄθλ' pro ἆθλα, *præmia certaminis*, nom. plur. n. g. ab ἆθλον, *præmium certaminis.*

Ἀθλήματα, *certamina*, nomin. pl. ab ἄθλημα, *certamen.*

Ἀθλητῶν, *luctatorum*, gen. pl. ab ἀθλητὴς, *luctator.*

Ἀθροίσασα, *quæ congregavit*, par. f. a. 1. verbi ἀθροίζω, *congrego.*

Ἀθυμίην, *animi dejectionem*, acc. ſing. *Ion.* pro ἀθυμίαν, ab ἀθυμία, *animi dejectio.*

Αἰ, *ſi*, Dor. pro εἰ.

Αἰακίδαο, *Æacidæ*, gen. ſing. *Ion.* pro Αἰακίδȣ, ab Αἰακίδης, *Æacides.*

Αἶαν, *Ajax*, vox ſing. ab Αἴας, αντος.

Αἴαντε, *Ajaces duo*, Telamonius & Oilei. nom. dual. ab eod.

Αἶγα, *caprum* vel *capram*, acc. ſing. ab αἴξ, *caper* vel *capra.*

Αἰγᾶθεν, *ab Ægis*, Dor. pro Αἰγῆθεν.

Αἰγαίων' pro Αἰγαίωνα, *Ægaonem*, acc. ſing. ab Αἰγαίων, *Ægaon.*

Αἰγανέη, *jaculum*, Ion. pro αἰγανέα.

Αἰγείδην, *Ægiden*, accuſ. ſing. ab Αἰγείδης, *Ægides.*

Αἰγίδ' pro αἰγίδα, *pellem caprinam*, acc. ſing. ab αἰγίς, *pellis caprina.*

Αἰγίκναμος, *crura caprina habens*, Dor. pro αἰγίκνημος.

Αἰγίλω, *Ægili* ſive *Capraria*, gen. ſing. *Dor.* pro Αἰγίλȣ, ab Αἴγιλος, Ægilus, *inſula maris Liguſtici.*

Αἰγιόχοιο, *ægidem habentis*, gen ſing. *Ion.* pro αἰγιόχȣ, ab αἰγίοχος, *ægidem habens* ſive *tenens.*

Αἰγλᾶντα, *ſplendentem*, accuſ. ſing. *Dor.* & *contr.* pro αἰγλήεντα, ab αἰγλήεις, *ſplendens.*

Αἰγοβότας, *qui capras paſcit*, Dor. pro αἰγοβότης.

Αἰγὸς, *capræ*, gen. ſing. ab αἴξ, *capra.*

Ἀΐδαο, *Orci, inferni, mortis*, gen. ſing. *Æol.* pro Ἀΐδȣ, ab Ἀΐδης, *Orcus.*

Αἵδε, *quæ*, nom. pl. f. g. artic. præpoſ. a maſc. ſing. ὅδε, fem. ἥδε, *quæ.*

Αἰδεῖσθαι, *revereri*, præſ. inf. med. *contr.* pro αἰδέεσθαι, a verbo αἰδέομαι, *revereor.*

Ἀϊδὲς, *obſcurum*, neutr. ab ἀϊδὴς, *obſcurus.*

Αἴδεσθεν, *veriti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ᾐδέσθησαν, a verbo αἰδέομαι, *revereor.*

Αἴδεσσαι, *reverere*, 2. ſing. a. 1. imperat. med. *Poet.* pro αἴδεσαι, a verbo eod.

Αἰδεύμεθα, *reveremur*, 1. plur. præſ. ind. med. *Dor.* pro αἰδȣ́μεθα, ex αἰδεόμεθα, a verbo eod.

Ἀΐδεω, *Orci, mortis*, gen. ſing. *Ion.* pro Ἀΐδȣ, ab Ἀΐδης, *Orcus, mors.*

Ἀΐδηλα, *arcana*, nom. pl. n. g. ab ἀΐδηλος, *obſcurus, arcanus.*

Ἀΐδῃ, *inferno, Orco*, dat. ſing. ab Ἀΐδης, *infernus, Orcus.*

Αἰδνῇς, *tenebricoſis*, dat. plur. *Ion.* pro αἰδναῖς, ab αἰδνὴ, quod eſt fem. ab αἰδνὸς, *tenebricoſus.*

Αἰδοῖ, *reverentiæ*, dat. ſing. *contr.* pro αἰδόϊ, ab αἰδὼς, όος, *reverentia.*

Αἰδοιέστατος, *maxime venerandus*, ſuperl. *Poet.* pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, *venerandus.*

Αἰδοίης, *venerabilis*, gen. ſing. *Ion.* pro αἰδοίας, ab eod.

Αἰδομένω, *reveriti*, dual. ab αἰδόμενος, quod eſt ab αἴδομαι, *revereor.*

Ἄϊδος, *Orci*, gen. ſing. ab ἄϊς, *Orcus.*

Αἰδȣ͂, *reverere*, 2. ſingul. præſ. imperat. med. *contracte*, pro αἰδέȣ, a verbo αἰδέομαι, *revereor.*

'Αἰδοῦς, *reverentiæ*, gen. ſing. *contr.* pro αἰδόος, ab αἰδὼς, *pudor*, *reverentia*.

'Αΐδου, *Orci*, gen. ſing. ab 'Αΐδης, ου, *Orcus*.

'Αϊδρείῃσι, *inſcitiis*, dat. pl. *Ion.* pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρεία, *inſcitia*.

'Αϊδρείης, *inſcitiæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀϊδρείας, ab eod.

'Αἰδῶ, *pudorem*, acc. ſing. *contr.* pro αἰδόα, ab αἰδὼς, *pudor*.

'Αϊδωνῆος, *Plutonis*, gen. ſing. *Ion.* pro 'Αϊδωνέος, ab 'Αϊδωνεὺς, *Pluto*.

'Αἰεὶ, *ſemper*, Poet. pro ἀεί.

'Αἰειγενετάων, *ſempiternarum*, gen. pl. *Poet.* & *Æol.* pro ἀειγενετῶν, ab ἀειγενέτης, *ſempiternus*.

'Αἰετὸν, *aquilam*, acc. ſing. *Att.* pro ἀετὸν, ab ἀετὸς, *aquila*.

"Αἴης, *terræ*, gen. ſing. *Ion.* pro αἴας, ab αἶα, *terra*.

'Αἰήταο, *Æetæ*, gen. ſing. *Æol.* pro 'Αἰήτου, ab 'Αἰήτης, ου, *Æetes*.

'Αἰθ' ob ſequentem litteram aſpiratam pro αἴτ', & hoc pro αἵτε, *quæ*, nom. plur. f. g. artic. poſtpoſ. ab ἥτε, *quæ*.

'Αἰθᾶν, *nigrarum*, gen. pl. *Dor.* pro αἰθῶν, ab αἰθὴ, *nigra*, quod eſt fem. ab αἰθὸς, *niger*.

"Αἰθε, *utinam*, Dor. pro εἴθε.

'Αἰθίοπα, *Æthiopem*, acc. ſing. ab 'Αἰθίοψ, *Æthiops*.

'Αἰθιοπῆας, *Æthiopes*, acc. plur. *Ion.* pro 'Αἰθιοπέας, ab 'Αἰθιοπεὺς, *Æthiops*.

'Αἰθομένοιο, *ardentis*, gen. ſing. part. præſ. med. *Ion.* pro αἰθομένου, a verbo αἴθω, *ardeo*.

"Αἴθοπα, *ardentem*, accuſ. ſing. ab αἴθοψ, *ardens*.

'Αἰθούσῃ, *ardenti*, dat. ſing. præſ. part. act. f. g. a verbo αἴθω, *ardeo*.

"Αἴθρης, *æthræ*, gen. ſingul. *Ion.* pro αἴθρας, ab αἴθρα, *æthra*.

"Αἰκ' pro αἶκα, vel αἴκε, *ſiquidem*, Dorice pro εἴκε.

'Αἷμ' pro αἷμα, *ſanguis*.

'Αἱμάξασα, *quæ ſanguinem fudit*, 2. 1. part. act. femin. gen. verbi αἱμάσσω, *ſanguinem fundo*.

'Αἱματόεσσαι, *cruentæ*, nomin. plural. f. g. ab αἱματόεσσα, quod eſt a maſc. αἱματόεις, *cruentus*.

"Αἴμονα, *gnarum*, acc. ſing. *per Aphæreſin* pro δαίμονα, ab αἴμων pro δαίμων, *ſciens*.

'Αἰναὶ, *graves*, nomin. plur. f. g. ab αἰνὸς, ὴ, *gravis*.

'Αἰνεῖτε, *laudate*, 2. plur. præſ. imperat. act. *contr.* pro αἰνέετε, a verbo αἰνέω, *laudo*.

"Αἴνημ' pro αἴνημι, *probo*.

"Αἴνησ' pro αἴνησε, *laudavit*, & hoc *Ion.* pro ἤνησε, a verbo ſequente.

"Αἴνησα, *laudavi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνησα, a verbo αἰνέω, *laudo*.

'Αἰνῇσιν, *gravibus*, dat. plur. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro αἰναῖς, ab αἰνὴ, quod eſt *femin.* ab αἰνὸς, *gravis*.

'Αἰνήσεια, *laudaverim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* & *Poet.* pro αἰνήσαιμι, a verbo αἰνέω, *laudo*.

'Αἰνίξεται *obſcure ſignificabit*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi αἰνίσσομαι, *obſcure ſignifico*.

'Αἰνοπαθὲς, *gravia paſſe*, voc. ſing. ab αἰνοπαθὴς, *gravia paſſus*.

'Αἰνούντων, *laudantium*, gen. plur. part. præſ. act. *contr.* pro αἰνεόντων, a verbo αἰνέω, *laudo*.

'Αΐξας, *irruens*, *qui irruit*, nom. ſing. part. a. 1. act. verbi ἀΐσσω, *irruo*.

'Αἰξὶν, *capris*, dat. plur. cum ν ἐφελκ. ab αἲξ, αἰγὸς, *capra*.

'Αΐοισα, *audiens*, part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ἀΐουσα, a verbo ἀΐω, *audio*.

'Αἰοληῒς, *Æolica*, Poet. pro 'Αἰολὶς, *Æolis*, *Æolica*.

'Αἰολίδα, *Æoliam*, acc. ſing. ab 'Αἰολὶς, *Æolis*, *Æolia*.

'Αἰολοβρόντας, *qui velocia tonitrua excitat*, Dor. pro αἰολοβρόντης.

'Αἰολομήτας, *varius conſiliis*, Dor. pro αἰολομήτης.

"Αϊον, *audiebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤϊον, a verbo ἀΐω, *audio*.

'Αἰπεῖαν, *altam*, acc. ſing. f. g. ab αἰπὺς, *altus*, fem. αἰπεῖα, *alta*.

Αἷπερ, *ubi*, Dor. pro ἧπερ.

Αἶρ' pro αἶρε, *tolle*, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi αἴρω, *tollo*.

"Αἴρας, *tollens*, nom. ſing. a. 1. part. act. verbi ejuſd.

"Αἴρεε, *capiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ᾕρεε, a verbo αἱρέω, *capio*.

'Αἱρεθέωσι, *capti ſint*, 3. pl. a. 1. conjunct. paſſ. *Ion.* pro αἱρεθῶσι, a verbo eod.

'Αἱρέθη, *captus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾑρέθη, a verbo eod.

'Αἱρεθήσομαι, *capiar*, f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

'Αἱρέθητι, *capiaris*, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ. verbi ejuſd.

'Αἱρεῖ, *capit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro αἱρέει, a verbo eod.

'Αἱρεῖσθαι, *prehendi*, præſ. ind. paſſ. *contr.* pro αἱρέεσθαι, a verbo eod.

"Αἴρευ, *tolle*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro αἴρου, a verbo αἴρω, *tollo*.

'Αἱρετιεῖ, *eliget*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro αἱρετίσει, a verbo αἱρετίζω, *eligo*.

'Αἱρῇ, *ceperit*, vel *capiat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *contr.* pro αἱρέῃ, a verbo αἱρέω, *capio*.

'Αἱρήσω, *capiam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

'Αἱρούμεθα, *capimur*, 1. plur. præſ. ind. paſſ. *contract.* pro αἱρεόμεθα, a verbo eod.

Αἷς, *quibus*, dat. pl. f. g. art. poſtpoſ. ab ὃς, *qui*.

'Αἰσεῦμαι, *canam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ᾀσοῦμαι, & hoc pro ᾄσομαι, a verbo ᾄδω, *cano*.

'Αἰσθέσθαι, *ſenſiſſe*, a. 2. inf. med. verbi αἰσθέομαι, pro quo uſit. αἰσθάνομαι, *ſentio*.

'Αἰσθήσομαι, *ſentiam*, 1. ſing. f. 1. indic. med. verbi ejuſd.

"Αἴσθοιντο, *ſenſerint*, *intellexerint*, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi ejuſd.

'Αἰσιᾶν, *fauſtorum*, gen. pl. *Dor.* pro αἰσιῶν, ab αἰσία, quod eſt fem. ab αἴσιος, *fauſtus*.

'Αἰσίῃσι, *fauſtis*, dat. plur. *Ion.* pro αἰσίαις, ab eod.

"Αἴσονται, *canent*, pro ᾄσονται, 3. pl. f. 1. med. ind. verbi ᾄδω, *cano*.

"Αἴσσοντο, *cum impetu ferebantur*, *irruebant*, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ἀΐσσω, *irruo*.

'Αϊστώθην, *oblivioni traditus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠϊστώθην, a verbo ἀϊστόω, *memoriam aboleo*.

"Αἴσχεσι, *turpitudinibus*, dat. pl. ab αἶσχος, εος, *turpitudo*.

'Αἰσχυνέμεν, *pudefacere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro αἰσχύνειν, a verbo ſequente.

'Αἰσχύνεο, *fac te pudeat*, 2. ſing. imperat. paſſ. *Ion.* pro αἰσχύνεσο, a verbo αἰσχύνω, *pudefacio*.

'Αἰσχυνθείην, *pudefactus ſim*, 1. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi ejuſd.

'Αἰσχυνθήμεν, *pudefactum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. *Ion.* pro αἰσχυνθῆναι, a verbo eod.

'Αἴτας, *qui amatur libidinoſe*, Dor. pro ἀΐτης.

"Αἴτε, *ſive*, *vel*, Dor. pro εἴτε.

"Αἴτει, *precare*, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi αἰτέω, *precor*.

'Αἰτεῦ, *pete*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* & *Æol.* pro αἰτοῦ, a verbo αἰτέω, *peto*.

'Αἰτεύμενος, *petens*, præſ. part. med. *Dor.* pro αἰτούμενος, a verbo eod.

'Αΐτας, *ſocius*, Dor. pro ἀΐτης.

'Αἰτῇς, *petas*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *contr.* pro αἰτέῃς, a verbo αἰτέω, *peto*.

'Αἰτῆσαι, *petere*, *ſeu petiviſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

'Αἰτίης, *cauſſæ*, gen. ſing. *Ion.* pro αἰτίας, ab αἰτία, *cauſſa*.

'Αἰτιῷντο, *culpent*, vel *culparent*, 3. pl. præſ. opt. med. *contr.* pro αἰτιάοιντο, a verbo αἰτιάομαι, *culpo*.

"Αἴτνα, *Ætna*, Dor. pro "Αἴτνη.

'Αἰτοῦντι, *petenti*, dat. ſing. part. præſ. act. *contract.* pro αἰτέοντι, a verbo αἰτέω, *peto*.

'Αἰτῶμεν, *petamus*, 1. pl. præſ. conjunct. act. *contr.* pro αἰτέωμεν, a verbo eod.

'Αἰχθῆναι, *adigi* vel *adactum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀΐσσω, *irruo*.

'Αἰχμαλωτίσθην, *captivus abductus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾐχμαλωτίσθην, a verbo αἰχμαλωτίζω, *captivum abduco*.

'Αἰχματὰς, *bellator*, Dor. pro αἰχμητής.

'Αἰχμητὰ, *bellator*, voc. ſing. ab eod.

'Αἰχμητάων, *bellatorum*, gen. plur. *Æol.* pro αἰχμητῶν, ab eod.

'Αἰὼν, *littus*, Dor. pro ἠϊών.

'Αἰωρεόμην, *evehebar*, imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾐωρεόμην, a verbo αἰωρέω, *eveho*.

'Αἰώρητο, *evectus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾐώρητο, a verbo eod.

'Ακᾷ, *tacite*, Dor. pro ἀκῇ.

'Ακάδημε, *Academe*, voc. ſing. ab 'Ακάδημος, *Academus*.

'Ακαλαρρείταο, *quiete fluentis*, gen. ſing. *Æol.* pro ἀκαλαρρείτου, ab ἀκαλαρρείτης, *quiete fluens*.

'Ακαλύψεις, *revelationes*, acc. plur. *contr.* pro ἀκαλύψεας, ab ἀκάλυψις, *revelatio*.

'Ακάμαντι, *indefeſſo*, dat. ſing. ab ἀκάμας.

'Ακαμαντολογχᾶν, *infatigabilium haſta*, gen. pl. *Dor.* pro ἀκαμαντολογχῶν, ab ἀκαμαντολόγχης, *infatigabilis haſta*.

'Ακαμάτῃσι, *indefeſſis*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἀκαμάταις, ab ἀκάματος, *indefeſſu*

'Ακαχείατο, *triſtati erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀκάχηντο, a verbo ἀκαχέω, *triſtitia adficio*.

'Ακαχήμενος, *animo dolens*, præſ. part. paſſ. verbi ἀκάχημαι, *triſtitia adficio*.

'Ακάχησα, *triſtitia adfeci*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠκάχησα, a verbo eod.

'Ακαχῆσθαι, *triſtitia adfectum eſſe*, perf. infin. paſſ. *Ion.* pro ἠκαχῆσθαι, a verbo eod.

'Ακαχμένος, *triſtitia adfectus*, perf. part. paſſ. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἠκαχημένος, a verbo eod.

'Ακειόμενος, *ſanans*, particip. præſ. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἀκεόμενος, a verbo ἀκέομαι, *ſano*.

'Ακερσεκόμας, *intonſus*, Dor. pro ἀκερσεκόμη

'Ακεσάμην, *ſanavi*, a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠκεσάμην, a verbo ſequente.

'Ακέσασθαι, *medicatum eſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἀκέομαι, *medeor*.

'Ακεσσάμην, *Poetice*, idem quod ἀκεσάμην

'Ακέσσεται, *medicabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Poet.* pro ἀκέσεται, a verbo ἀκέομαι, *medeor*.

'Ακεύμενος, *audiens*, part. præſ. med. *Æo* & *Dor.* pro ἀκουόμενος, a verbo ἀκούω, *audi*

'Ακήκοα, *audivi*, 1. ſing. perf. med. *At* pro ἤκοα, a verbo eod.

'Ακηλήτοι

Ἀκηλήτοισι, *implacabilibus*, dat. plur. *Ion.* pro ἀκηλήτοις, ab ἀκήλητος, *implacabilis*.

Ἀκηχέαται, *triſtitia adfecti ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀκήχηνται, a verbo ἀκαχέω, *triſtitia adficio*.

Ἀκηχέατο, *triſtitia adfecti erant*, 3. pl. pluſ. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀκήχηντο, a verbo eod.

Ἀκηχέδαται, *dolore adfecti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀκήχηνται, a verbo eod.

Ἀκινήτα, *immobilis*, nom. ſing. f. g. *Dor.* pro ἀκινήτη, ab ἀκίνητος, *immobilis*.

Ἀκινήτοισι, *immobilibus*, dat. pl. *Ion.* pro ἀκινήτοις, ab eod.

Ἀκιώτατοι, *firmiſſimi*, nom. pl. ab ἀκιώτατος, quod eſt ſuperlat. ab ἄκιος, *firmus, incorruptus*.

Ἀκλάρωτος, *exſors*, Dor. pro ἀκλήρωτος.

Ἀκμᾶν, *cuſpidem*, acc. ſing. *Dor.* pro ἀκμὴν, ab ἀκμὴ, *cuſpis*.

Ἄκμονας, *incudes*, acc. pl. ab ἄκμων, *incus*.

Ἀκμονίδας, *Acmonides*, Dor. pro Ἀκμονίδης.

Ἀκοᾶς, *auditus*, gen. ſing. *Dor.* pro ἀκοῆς, ab ἀκοὴ, *auditus*.

Ἀκούσομαι, *audiar*, 1. ſing. f. 2. ind. paſſ. verbi ἀκούω, *audio*.

Ἀκοιμήτων, *inſomnium*, gen. plur. ab ἀκοίμητος, *inſomnis*.

Ἀκολουθοῦντες, *ſequentes*, nom. plur. part. præſ. act. *contr.* pro ἀκολουθέοντες, a verbo ἀκολουθέω, *ſequor*.

Ἀκολουθοῦσιν, *ſequentibus*, dat. plur. præſ. part. ejuſd.

Ἀκονᾶν, *exacuere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀκονάειν, a verbo ἀκονάω, *exacuo*.

Ἄκοντε, *inviti*, nom. dual. ab ἄκων, *invitus*.

Ἀκοντίσσαι, *jaculo petiiſſe*, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀκοντίσαι, a verbo ἀκοντίζω, *jaculor*.

Ἄκουε, *audi*, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi ἀκούω, *audio*.

Ἀκουέμεν, *audire*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀκούειν, a verbo eod.

Ἀκουέτω, *audiat*, 3. ſing. præſ. imper. act. verbi ejuſd.

Ἄκουκα, *audivi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤκουκα, a verbo eod.

Ἀκούοντα, *audientem*, acc. ſing. præſ. part. act. verbi ejuſd.

Ἀκουόντεσσι, *audientibus*, dat. plur. part. præſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἀκούουσι, a verbo eod.

Ἀκούοντι, *audiunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἀκούουσι, a verbo eod.

Ἀκούσαιεν, *audiverint*, 3. pl. a. 1. opt. act. verbi ejuſd.

Ἀκούσαις, *qui audivit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἀκούσας, a verbo eod.

Ἀκούσας, *qui audivit*, vide antecedens ἀκούσαις.

Ἀκουσάτωσαν, *audiant*, 3. pl. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Ἀκούσεαι, *audies*, 2. ſing. f. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀκούσεσαι, vel ἀκούσῃ, a verbo eod.

Ἀκούσωσιν, *audiverint*, 3. pl. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ἀκουτιεῖς, *audire facies*, 2. ſing. f. 1. indic. act. *Att.* pro ἀκουτίσεις, a verbo ἀκουτίζω, *audire facio*.

Ἀκουῶ, *audiam*, f. 2. ind. act. verbi ἀκούω, *audio*.

Ἀκράχολος, *ad iram ſumme proclivis*, Dor. pro ἀκρόχολος.

Ἄκρη, *ſumma*, Ion. pro ἄκρα.

Ἀκρητοποσίη, *meri potatio*, Ion. pro ἀκρατοποσία.

Ἀκριβὲς, *exquiſitum*, neutrum ab ἀκριβὴς, *exquiſitus*.

Ἀκροάσει, *auditui*, dat. ſing. *contr.* pro ἀκροάσεϊ, ab ἀκρόασις, *auditus*.

Ἀκροῶντ' pro ἀκροῶνται, *audiunt*, 3. plur. præſ. indic. med. *contr.* pro ἀκροάονται, a verbo ἀκροάομαι, *audio*.

Ἄκρω, *ſummi*, gen. ſing. *Dor.* pro ἄκρου, ab ἄκρος.

Ἅλα, *mare*, acc. ſing. ab ἅλς, *mare*.

Ἅλαδ' pro ἅλαδε, *ad mare*.

Ἀλάθεια, *veritas*, Dor. pro ἀλήθεια.

Ἀλαθεὶς, *qui erravit*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀλάω, ſive ἄλημι, *vagor, erro*.

Ἀλακάτα, *colus*, Dor. pro ἠλακάτη.

Ἀλαλάζον, *tinniens*, part. præſ. act. n. g. verbi ἀλαλάζω, *tinnio*.

Ἀλάλημαι, *erravi*, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠλάλημαι, a verbo ἀλάομαι, *erro*.

Ἀλαλκέμεν, *arcere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀλαλκεῖν, a verbo ἀλάλκω, *arceo*.

Ἀλαλκέμεναι, *arcere*, præſ. idem, ſed *Dorice* formatum.

Ἄλαλκον, *profligabam*, 1. ſing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἤλαλκον, a verbo ἀλαλκέω, *profligo*.

Ἀλαλύκτημαι, *moleſte tuli*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἠλύκτημαι, a verbo ἀλυκτέομαι, *moleſte fero*.

Ἀλαπάζοντα, *diſſipantem*, acc. ſing. part. præſ. act. verbi ἀλαπάζω, *diſſipo*.

Ἀλάπαξ' pro ἀλάπαξα, *diſſipavi*, vel ἀλάπαξε, *diſſipavit*, a. 1. indicat. act. verbi ejuſd.

Ἀλάστορα, *eum, qui non obliviſcenda patravit*, accuſ. ſing. ab ἀλάστωρ, *ſceleſtus, exſecrandus*.

Ἀλᾶτο, *vagabatur*, 3 ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἠλᾶτο, & hoc *contr.* pro ἠλάετο, a verbo ἀλάομαι, *vagor*.

Ἅλατο, *ſaliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἥλατο, a verbo ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἀλάωσα, *excæcavi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠλάωσα, a verbo ἀλαόω, *excæco*.

Ἄλγε' pro ἄλγεα, *dolores*, nom. pl. ab ἄλγος, εος, *dolor*.

Ἀλγήσας, *qui doluit*, a. 1. part. act. verbi ἀλγέω, *doleo*.

Ἀλγινόεντα, *moleſtum*, acc. ſing. ab ἀλγινόεις,

Ἀλγοῦσα, *dolens*, part. præſ. act. f. g. *contr.* pro ἀλγέουσα, a verbo ἀλγέω, *doleo*.

Ἀλγύντην, *mærore adfectus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀλγύνθην, a verbo ἀλγύνω, *mærore adficio*.

Ἀλδήσω, *augebo*, f. 1. ind. act. verbi ἀλδήσκω pro ἀλδέω, *augeo*.

Ἀλέασθαι, *vitare*, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἀλεύασθαι, a verbo ἀλεύω, *vito*.

Ἀλεγεινῇ, *moleſta*, dat. ſing. f. g. ab ἀλεγεινὸς, *moleſtus*.

Ἀλέεινον, *effugiebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠλέεινον, a verbo ἀλεείνω, *effugio*.

Ἀλέην, *calorem*, acc. ſing. *Ion.* pro ἀλέαν, ab ἀλέα, *calor*.

Ἀλεὶς, *ſe contorquens*, præſ. part. act. verbi ἄλημι, *contorqueo me*.

Ἀλείψασιν, *ungerent*, 3. plur. a. 1. conjunct. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀλείφω, *ungo*.

Ἀλεκτὴρ, *propulſator*, per Sync. pro ἀλεξητὴρ, ab ἀλέξω, *propulſo*.

Ἀλέξαι, *juviſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀλέξω, *juvo*.

Ἀλέξασθαι, *auxiliari*, vel *auxiliatum eſſe*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Ἀλεξεῖν, *juvare*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀλεξέειν, a verbo ἀλεξέω, *juvo*.

Ἀλεξέμεναι, *auxiliari*, præſ. inf. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀλέξειν, a verbo eod.

Ἀλεξήσειε, *avertiſſet*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀλεξήσαι, a verbo ἀλεξέω, *averto*.

Ἀλεξήσω, *juvabo*, f. 1. ind. act. verbi ἀλέξω, pro ἀλεξέω, *juvo*.

Ἀλευάμενος, *devitans*, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἀλευσάμενος, a verbo ἀλεύω, *devito*.

Ἀλεῦμαι, *vitor*, vel *vito*, præſ. indic. paſſ. vel med. *Dor.* pro ἀλοῦμαι, a verbo ἀλέω, *vito*.

Ἀλευόμενος, *devitans*, præſ. part. med. verbi ἀλεύω, *vito*.

Ἀλευσάμην, *vitavi*, a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠλευσάμην, a verbo eod.

Ἀλεώμεθα, *vitemus*, 1. pl. præſ. conjunct. med. verbi ἀλέω, *vito*.

Ἀληθείη, *veritas*, Ion. pro ἀλήθεια.

Ἀληθεύεσθαι, *vere dici*, præſ. inf. paſſ. verbi ἀληθεύω, *verum dico*.

Ἀληθῆ, *verum*, acc. ſing. *contr.* pro ἀληθέα, *verum*, ab ἀληθὴς, έος, *verus*.

Ἀληθέα, vide antecedens ἀληθῆ.

Ἀληθεστάταις, *veriſſimis*, dat. plur. femin. g. ab ἀληθέστατος, quod eſt ſuperlat. ab ἀληθὴς *verus*.

Ἀλήλεκα, *molui*, 1. ſing. perf. ind. act. *Attice*, pro ἤλεκα, a verbo ἀλέω, *molo*.

Ἀληλεσμένος, *molitus*, perf. part. paſſ. *Att.* pro ἠλεσμένος, a verbo eod.

Ἀλήλημαι, *vagor*, perf. paſſ. ind. *Æol.* pro ἄλημι, vel *erravi*, Att. pro ἤλημαι, a verbo ἀλάω, *erro*.

Ἀλήλιμμαι, *unctus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤλειμμαι, a verbo ἀλείφω, *ungo*.

Ἀλήλιφα, *unxi*, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤλειφα, a verbo eod.

Ἀλήμεναι, *congregari*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀλῆναι, a verbo ἄλημι, *congrego*.

Ἁλῆναι, *captum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio*.

Ἅληται, *ſaliverit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. med. verbi ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἀλήτας, *vagus*, Dor. pro ἀλήτης.

Ἀλθαίη, *malva*, Ion. pro ἀλθαία.

Ἄλθετο, *ſanabatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. *Ion.* pro ἤλθετο, a verbo ἄλθω, *ſano*.

Ἁλιάκμονα, *Haliacmonem*, acc. ſing. ab Ἁλιάκμων, *Haliacmon*.

Ἀλίβατος, *altus*. Dor. pro ἠλίβατος.

Ἁλιεῖς, pro ἁλιέες vel ἁλιέας, *piſcatores*, nom. vel accuſ. plural. ab ἁλιεὺς, έως, *piſcator*.

Ἁλιηχέα, *mariſonum*, accuſ. ſing. ab ἁλιηχὴς, *mariſonus*.

Ἀλίθιος, *ſtultus*, Dor. pro ἠλίθιος.

Ἁλίκος, *quantus*, Dor. pro ἡλίκος.

Ἅλιξ, *ſtatura*, Dor. pro ἧλιξ.

Ἁλίοιο, *marini*, gen. ſing. *Ion.* pro ἁλίου, ab ἅλιος, *marinus*.

Ἁλιόκαυστος, *ſole toſtus*, Dor. pro ἡλιόκαυστος.

Ἅλιος, *ſol*, Dor. pro ἥλιος.

Ἆλις, *Elis*, Dor. pro Ἦλις.

Ἁλισθήσομαι, *ſaliar*, f. 1. ind. paſſ. verbi ἁλίζω, *ſalio, ſale condio*.

Ἁλιστρεφέων, *eorum, qui in mari verſantur*, genit. plur. ab ἁλιστρεφὴς, *qui in mari verſatur*.

Ἀλίσω, *volvam*, f. 1. ind. act. verbi ἀλινδέω, pro ἀλίω, *volvo*.

Ἀλίτῃ, *deliquerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ἀλιτέω.

Ἀλιτημένος, *qui violatus eſt, in quem pec-*

catum eſt, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἠλιτημένος, a verbo eod.

Ἀλίτοντο, *offendebant*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠλίτοντο, a verbo ἀλίτομαι, *pecco*, *offendo*.

Ἀλίτωμαι, *offenderim*, a. 2. conjunct. med. verbi ejuſd.

Ἀλκὰ, *robur*, Dor. pro ἀλκή.

Ἀλκαίοιο, *Alcæi*, gen. ſing. *Ion.* pro Ἀλκαίου, ab Ἄλκαιος, *Alcæus*.

Ἀλκείδαο, *Alcidæ*, gen. ſing. *Æol.* pro Ἀλκείδου, ab Ἀλκείδης, *Alcides*, i. e. *Hercules*.

Ἀλκὶ, *robori*, dat. ſing. ab ἄλξ, *robur*.

Ἀλκίμα, *robuſta*, Dor. pro ἀλκίμη, ab ἄλκιμος, *robuſtus*.

Ἀλκμαιονίδαι, *Alcmæonidæ*, nom. plural. ab Ἀλκμαιονίδης, *Alcmæonides*, *filius vel unus e poſteris Alcmæonis*.

Ἀλλάλοισι, *ſibi invicem*, Dor. & Ion. pro ἀλλήλοις, ab ἀλλήλων.

Ἀλλαλοφονία, *mutua cædes*, Dor. pro ἀλληλοφονία.

Αλλαν, *aliam*, acc. ſing. f. g. *Dor.* pro ἄλλην, ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλάξαιτο, *permutaret* vel *permutaverit*, 3. ſing. a. 1. optat. med. verbi ἀλλάσσω, *permuto*.

Ἀλλάων, *aliarum*, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ἄλλων, ab ἄλλος, *alius*.

Αλλεγον, *congregabam*, imperf. ind. act. *Poet.* & *Ion.* pro ἀνέλεγον, a verbo ἀναλέγω, *congrego*.

Ἀλλέες, *congregati*, Poet. pro ἀολλέες, ab ἀολλὴς, *congregatus*.

Ἀλλέξαι, *congregaſſe*, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀναλέξαι, a verbo ἀναλέγω, *congrego*.

Ἀλληγορούμενα, *per quæ aliud præfiguratur*, n. pl. præſ. part. paſſ. n. g. a verbo ἀλληγορέω.

Ἄλληκτος, *non ceſſans*, Æol. pro ἄληκτος.

Ἀλλήλησι, *inter ſe*, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ἀλλήλαις, ab ἀλλήλων.

Ἀλλότεῤῥος, *alienus*, Æol. pro ἀλλότριος.

Ἀλλύεσκε, *reſolvebat*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *Poet.* pro ἀνέλυε, a verbo ἀναλύω, *reſolvo*.

Ἄλλυτος, *inſolubilis*, Poet. pro ἀνάλυτος.

Ἅλματι, *ſaltui*, dat. ſing. ab ἅλμα, *ſaltus*.

Ἅλμενος, *ſaltans*, præſ. part. med. *per Syncop.* pro ἁλλόμενος, a verbo ἅλλομαι, *ſalto*.

Ἀλοαθεὶς, *tritus*, a. 1. part. paſſ. ab ἀλοάω, *trituro*, *tero*.

Ἀλοία, *pulſabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. & *contr.* pro ἠλοίαε, a verbo ἀλοάω, *pulſo*.

Ἀλοίην, *captus ſim*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio*.

Ἀλοίμαν, *ſaliverim*, 1. ſing. a. 2. opt. med. *Dor.* pro ἡλοίμην, a verbo ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἀλοιφῇ, *pinguedini*, dat. ſing. ab ἀλοιφὴ, *pinguedo*.

Ἀλόντε, *capti*, nom. dual. a. 2. part. act. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio*.

Ἇλος, *clavus*, Dor. pro ἧλος.

Ἀλοὺς, *captus*, a. 2. part. paſſ. verbi ἁλίσκω pro ἁλόω, *capio*.

Ἀλόω, *erra*, 2. ſing. imperat. med. *Poet.* pro ἀλῶ, ex ἀλάου, a verbo ἀλάομαι, *vagor*.

Ἆλτο, *ſaliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἥλατο, a verbo ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἀλυκτοπέδῃσι, *vinculis indiſſolubilibus*, dat. pl. *Ion.* pro ἀλυκτοπέδαις, ab ἀλυκτοπέδη, *vinculum indiſſolubile*.

Ἀλύξας, *qui fugit*, a. 1. part. act. verbi ἀλύσκω, *fugio*.

Ἀλύξω, *fugiam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀλύουσ᾽ pro ἀλύουσα, *dolens*, præſ. part. act. f. g. a verbo ἀλύω, *doleo*.

Ἀλυσκάζοντι, *fugienti*, dat. ſingul. part. præſ. verbi ἀλυσκάζω, *fugio*.

Ἀλφηστῇσιν, *inventoribus*, dat. pl. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἀλφησταῖς, ab ἀλφηστὴς, *inventor*.

Ἀλῶ, *ceperim*, 1. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ἁλίσκω pro ἁλόω, *capio*.

Ἀλωά, *area*, Dor. pro ἀλωή.

Ἀλῴη, *captus ſit*, *caperetur*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Dor.* & *Att.* pro ἁλοίη, verbi ἁλίσκω pro ἁλόω, *capio*.

Ἀλωῆος, *Aloëi*, gen. ſing. *Ion.* pro Ἀλαέος, ab Ἀλωεὺς, *Aloëus*.

Ἅλωθι, *capere*, 2. ſing. a. 2. imper. paſſ. verbi ἅλωμι, *capio*.

Ἅλωκα, *cepi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἥλωκα, a verbo eod.

Ἀλῶναι, *cepiſſe* vel *captum eſſe*, a. 2. inf. med. verbi ejuſd.

Ἀλωσομένης, *expugnandæ*, ſeu *expugnaturæ*, gen. ſing. part. f. 1. med. verbi ejuſd.

Ἀλώσω, *capiam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀμαθῆ, *indoctum*, acc. ſing. *contr.* pro ἀμαθέα, ab ἀμαθὴς, *indoctus*.

Ἀμᾷν, *metere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀμάειν, a verbo ἀμάω, *meto*.

Ἆμαρ, *dies*, Dor. pro ἦμαρ.

Ἄμαρτεν, *erravit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἥμαρτεν, cum ν ἐφελκ. a verbo ἁμαρτάνω, pro ἁμαρτέω, *pecco*.

Ἀμαρτηθὲν, *peccatum*, a. 1. part. paſſ. n. g. verbi ejuſd.

Ἀμαρτήσω, *peccabo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀμᾶς, *nos*, Dor. pro ἡμᾶς.

Ἀμάσας, *metens*, ſeu *qui meſſuit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀμήσας, a verbo ἀμάω, *meto*.

Ἀμᾶσθαι, *metere*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἀμάεσθαι, verbi ejuſd.

Ἀμαυρωθείη, *interierit*, 3. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi ἀμαυρόω, *obſcuro*, & *in Paſſ.* ἀμαυρόομαι, *evaneſco*, *intereo*.

Ἀμαχανία, *difficultas*, Dor. pro ἀμηχανία.

Ἀμβαίνειν, *adſcendere*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἀναβαίνειν.

Ἀμβάλευ, *differ*, *fac diſtuleris*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Dor.* & *Poet.* pro ἀναβαλοῦ, verbi ἀναβάλλω, *differo*.

Ἀμβάλλομαι, *differo*, Poet. pro ἀναβάλλομαι.

Ἄμβασε, *impoſuit in*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* & *Poet.* pro ἀνέβησε, & hoc pro ἀναβίβασε, a verbo ἀναβιβάζω, *adſcendere facio*, *impono in*.

Ἀμβάσῃ, *adſcendes*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Poet.* & *Dor.* pro ἀναβήσῃ, a verbo ἀναβαίνω pro ἀναβάω, *adſcendo*.

Ἀμβλωθῇ, *abortiatur*, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. verbi ἀμβλόω, *abortior*.

Ἀμβλώσει, *abortietur*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀμβολάδαν, *interjecto aliquo tempore*, Poet. & Dor. pro ἀναβολήδην.

Ἀμβροσιᾶν, *ambroſiarum*, gen. plur. *Dor.* pro ἀμβροσιῶν, ab ἀμβροσία, *ambroſia ſive cibus Deorum*.

Ἀμβωμοῖσι, *ad altaria*, Poet. & Ion. pro ἀνὰ βωμοῖς.

Ἀμβώσας, *qui exclamavit*, *edito clamore*, a. 1. part. act. *Poet.* & *Ion.* pro ἀναβοήσας, a verbo ἀναβοάω, *clamorem tollo*.

Ἀμὲ, *me*, Dor. pro ἐμὲ, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἀμείβετο, *commutabat*, 3. ſing. imper ind. med. verbi ἀμείβω, *muto*.

Ἀμειλίκτων, *durorum*, gen. plur. ab ἀμ λικτος, *durus*.

Ἀμείφθην, *mutatus ſum*, a. 1. ind. pa *Ion.* pro ἠμείφθην, a verbo ἀμείβω, *mut*

Ἀμείψεται, *tranſibit*, 3. ſing. f. 1. in med. verbi ejuſd.

Ἀμέλγες, *mulges*, 2. ſing. præſ. ind. a *Dor.* pro ἀμέλγεις, a verbo ἀμέλγ *mulgeo*.

Ἀμέλει, *ne cura*, 2. ſing. imper. act. *contr* pro ἀμέλεε, a verbo ἀμελέω, *non curo*.

Ἀμελημένος, *neglectus*, part. perf. paſſ. *Io* pro ἠμελημένος, a verbo eod.

Ἀμέλξῃς, *mulſeris*, 2. ſing. a. 1. conjunct act. verbi ἀμέλγω, *mulgeo*.

Ἀμέρα, *dies*, Dor. pro ἡμέρα.

Ἀμέραισι, *diebus*, dat. plur. *Dor.* & *Ion* pro ἡμέραις, ab ἡμέρα, *dies*.

Ἀμέρσαι, *aliquem portione ſua privaſſe* a. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἀμερίσαι a verbo ἀμερίζω, *portione ſua aliquem* *privo*.

Ἀμέρσῃς, *privaveris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ἀμέρδω, *privo*.

Ἀμερώσαις, *qui manſuefecit*, a. 1. part. act *Dor.* & *Æol.* pro ἡμερώσας, a verbo ἡμερόω, *manſuefacio*.

Ἄμες, *nos*, Dor. pro ἡμεῖς, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἀμετέρα, *noſtra*, Dor. pro ἡμετέρα.

Ἀμετρήτα, *immenſa*, Dor. pro ἀμετρήτη quod eſt fem. ab ἀμέτρητος, *immenſus*.

Ἀμήσεις, *metes*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἀμάω, *meto*.

Ἀμήχαν᾽ pro ἀμήχανα, *minime cauta* neutr. pl. ab ἀμήχανος, *minime cautus*

Ἀμηχανίη, *inopia conſilii*, Ion. pro ἀμηχανία.

Ἀμίθεος, *ſemideus*, Dor. pro ἡμίθεος.

Ἀμιθρεῖν, *numerare*, per Metatheſin pr ἀριθμεῖν.

Ἀμῖν, *nobis*, dat. plur. Dor. pro ἡμῖν, ἐγὼ, *ego*.

Ἄμμας, *nos*, acc. plur. *Æol.* pro ἡμᾶ ab ἐγὼ, *ego*.

Ἄμμε, *nos*, acc. pl. *Poet.* pro ἡμᾶς, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἀμμέγα, *permagnum*, Poet. pro ἀνὰ μέγα

Ἀμμείνας, *qui exſpectavit*, a. 1. part. act *Poet.* pro ἀναμείνας, a verbo ἀναμένω *exſpecto*.

Ἄμμεναι, *ſatiatum eſſe*, præſ. inf. paſſ *Dor.* pro ἄειν, a verbo ἄω.

Ἄμμενος, *ſedens*, præſ. part. med. *Dor* pro ἥμενος, a verbo ἧμαι, *ſedeo*.

Ἀμμένομεν, *exſpectamus*, 1. plur. præſ ind. act. *Æol.* & *per Syncop.* pro ἀναμένομεν, a verbo ἀναμένω, *exſpecto*.

Ἀμμέσον, *in medio*, Poet. pro ἀνὰ μέσον.

Ἀμμέων, *noſtri*, vel *noſtrûm*, gen. pl. *Æol* pro ἡμῶν, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἀμμίγδην, *permixtim*, Poet. pro ἀνα μίγδην.

Ἄμμιν, ſeu ἄμμι, *nobis*, dat. pl. *Dor.* pr ἡμῖν, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἀμμίξας, *qui miſcuit*, a. 1. part. act. *Poet* pro ἀναμίξας, a verbo ἀναμίγνυμι, pr ἀναμίγω, *miſceo*.

Ἀμμορίης, *infortunii*, gen. ſing. *Ion.* pr ἀμμορίας, ab ἀμμορία, *infortunium*.

Ἀμνάμων, *immemor*, Dor. pro ἀμνήμων.

Ἀμνάσει, *in mentem revocabit*, 3. ſing. 1. ind. act. *Dor.* & *per Sync.* pro ἀνα μνήσει, a verbo ἀναμιμνήσκω pro ἀνα μνάω, *in mentem revoco*.

Ἄμναστος, *ignotus*, Dor. pro ἄμνηστος.

Ἀμνήμονα, *immemorem*, acc. ſing. ab ἀμν μων.

Ἀμὸν, *noſtrum*, Dor pro ἡμέτερον.

Ἀμπαιαν

Ἀμπαιανίσαι, *pæana recantaviſſe*, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀναπαιανίσαι, a verbo ἀναπαιανίζω, *pæana recanto.*

Ἄμπαλος, *reſortitio*, Poet. pro ἀνάπαλος.

Ἀμπαλὼν, *cum quaſſaſſet*, a. 2. part. act. Poet. pro ἀναπαλὼν, a verbo ἀναπάλλω.

Ἀμπαύεται, *ceſſat*, 3. ſing. præſ. ind. med. Poet. pro ἀναπαύεται, a verbo ἀναπαύομαι, *ceſſo.*

Ἀμπαύσασθε, *requieſcite*, 2. ſing. a. 1. imp. med. *Poet.* pro ἀναπαύσασθε, a verbo eod.

Ἀμπεδίον, *per campum*, Poet. pro ἀνὰ πεδίον.

Ἀμπείρας, *qui tranſiit*, *tranſgreſſus*, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἀναπείρας, a verbo ἀναπείρω, *tranſeo.*

Ἀμπέλως, *vites*, acc. plur. *Dor.* pro ἀμπέλους, ab ἄμπελος, ου, *vitis.*

Ἀμπέμψας, *remiſiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. Poet. pro ἀναπέμψας, a verbo ἀναπέμπω, *remitto.*

Ἀμπεπαλὼν, *ſurſum vibrans*, a. 2. part. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀναπαλὼν, a verbo ἀναπάλλω, *ſurſum vibro.*

Ἀμπέσαι, *induiſſe*, a. 1. inf. activ. a. verbo ἀμπέω, *induo.*

Ἀμπέτασον, *fac explicueris*, 2. ſing. a. 1. imp. act. *Poet.* pro ἀναπέτασον, a verbo ἀναπετάζω, *explico*, *pando.*

Ἀμπισχεῖν, *induere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀμπισχέειν, a verbo ἀμπισχέω, *induo.*

Ἀμπλακίης, *errati*, gen. ſing. *Ion.* & *Poet.* pro ἀμπλακίας, ab ἀναπλακία, *erratum.*

Ἀμπλακὼν, *qui erravit*, a. 2. part. act. a verbo ἀμπλακέω, *erro.*

Ἀμπνύνθη, *reſpiravit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀνεπνύνθη, a verbo ἄμπνυμαι, *reſpiro.*

Ἀμπολεῖν, *animo volutare*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀναπολέειν, a verbo ἀναπολέω, *animo voluto.*

Ἀμπόλιν, *per urbem*, Ion. pro ἀνὰ πόλιν.

Ἀμπτάμενα, *revolantia*, ſeu *quæ revolaverunt*, a. 2. part. med. *Poet.* pro ἀναπτάμενα, a verbo ἀνίπταμαι, *revolo.*

Ἀμυκλαΐσδειν, *Laconice loqui*, præſ. inf. act. Dor. pro ἀμυκλαΐζειν, a verbo ἀμυκλαΐζω, *Laconice*, *ſive ut Amyclæi*, *loquor.*

Ἀμύμονα, *irreprehenſibilem*, acc. ſing. ab ἀμύμων, *irreprehenſibilis.*

Ἀμῦναι, *auxiliari*, vel *auxiliatum eſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀμύνω, *auxilior.*

Ἀμυνέμεν, *auxiliari*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀμύνειν, a verbo eod.

Ἀμυνέμεναι, *auxiliari*, præſ. idem, ſed *Dorice.*

Ἀμυνεῦσι, *auxiliabuntur*, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀμυνοῦσι, a verbo eod.

Ἀμύνη, *ultio*, Ion. pro ἄμυνα.

Ἀμύξεις, *lacerabis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἀμύσσω, *lacero.*

Ἄμυσσον, *radebam unguibus*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤμυσσον, a verbo ἀμύσσω, *unguibus rado.*

Ἀμφ' pro ἀμφὶ, *circa.*

Ἀμφαγαπῶντες, *valde diligentes*, nom. plur. part. præſ. act. *contr.* pro ἀμφαγαπάοντες, a verbo ἀμφαγαπάω, *valde diligo.*

Ἄμφαινε, *oſtendebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἀνέφαινε, a verbo ἀναφαίνω, *oſtendo.*

Ἀμφάκης, *utrimque acutus*, Dor. pro ἀμφήκης.

Ἄμφανε, *oſtendit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἀνέφανε, a verbo ἀναφαίνω, *oſtendo.*

Ἀμφαράβιζον, *obſtrepebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἀμφηράβιζον, a verbo ἀμφαραβίζω.

Ἀμφαφάασθαι, *circum tractari*, præſ. inf. paſſ. pro ἀμφαφᾶσθαι, a verbo ἀμφαφάω, *circum tracto.*

Ἀμφείπετο, *fovebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀμφέπομαι, *foveo.*

Ἀμφεκάλυπτον, *cooperiebant*, 3. plur. imp. ind. act. verbi ἀμφικαλύπτω, *cooperio.*

Ἀμφεκάρη, *circumtruncatus*, ſeu *circumtonſus*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀμφικείρω, *circumtondeo.*

Ἀμφέξω, *induam*, f. 1. ind. act. verbi ἀμπέχω, *induo.*

Ἀμφεπονήθη, *conſumpſit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀμφιπονέομαι, *conſumo.*

Ἀμφέρεσθαι, *rejicere*, præſ. inf. med. *Poet.* pro ἀναφέρεσθαι, a verbo ἀναφέρω, *rejicio.*

Ἀμφέστην, *circumſteti*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφίστημι, *circumcolloco.*

Ἀμφεφόβηθεν, *utrimque in fugam conjecti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἀμφεφοβήθησαν, a verbo ἀμφιφοβέω, *utrimque in fugam conjicio.*

Ἀμφέφυγες, *evaſiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω, *evado.*

Ἀμφέχυτο, *circumfuſus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀμφικέχυτο, a verbo ἀμφιχύω, *circumfundo.*

Ἀμφηρεφέα, *undique tectum*, acc. ſing. ab ἀμφηρεφής, *undique tectus.*

Ἀμφιβάλῃ, *circumjecerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. med. verbi ἀμφιβάλλω, *circumjicio.*

Ἀμφιβὰς, *qui circumivit*, a. 2. part. act. verbi ἀμφιβαίνω, *circumeo.*

Ἀμφιβέβηκας, *circumiviſti*, 2. ſing. perf. indic. act. verbi ejuſd.

Ἀμφιγέγηθε, *circum oblectatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi ἀμφιγήθω, *circumoblecto.*

Ἀμφιδάσειαν, *utrimque hirſutam*, accuſ. ſing. f. g. ab ἀμφίδασυς, *utrimque hirſutus.*

Ἀμφιδέδηα, *circumdiviſi*, 1. ſing. perf. ind. med. verbi ἀμφιδαίω, *circumdivido.*

Ἀμφιδέρχθης, *circumſpectus es*, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀμφεδέρχθης, a verbo ἀμφιδέρκω, *circumſpicio.*

Ἀμφιδοκεύειν, *obſervare capiendi cauſſa*, præſ. inf. act. verbi ἀμφιδοκεύω.

Ἀμφιδὺς, *indutus*, vel *qui induit*, a. 2. part. act. verbi ἀμφιδύω ſive ἀμφίδυμι, *induo.*

Ἀμφίειμαι, *indutus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ſequentis.

Ἀμφιειμένος, *indutus*, perf. part. paſſ. verbi ἀμφιέννυμι, *induo.*

Ἀμφιελίσσας, *utrimque agitatus*, acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, *utrimque agitatus.*

Ἀμφιέποντες, *gubernantes*, præſ. part. act. verbi ἀμφιέπω, *guberno*, *tracto.*

Ἀμφιεσάμενος, *qui veſtiit*, a. 1. part. med. verbi ἀμφιέννυμι, *induo.*

Ἀμφιέσῃ, *circumveſtiverit*, 3. ſing. a. 1. conj. act. verbi ejuſd.

Ἀμφίεσμαι, *circumveſtitus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀμφιέσω, *induam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀμφικαλύψῃ, *circumtexerit*, 3. ſing. a. 1. conj. act. verbi ἀμφικαλύπτω, *circumtego.*

Ἀμφικεάσσας, *circumſcindens*, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἀμφικεάσας, a verbo ἀμφικεάζω, *divido*, *circumſcindo.*

Ἀμφικυλίσσαις, *qui circumvolvit*, a. 1. part. act. *Æol.* & *Poet.* pro ἀμφικυλίσας, ab ἀμφικυλίω, *circumvolvo.*

Ἀμφιμάχωμαι, *circumpugnem*, 1. ſing. præſ. conj. med. verbi ἀμφιμάχομαι, *circumpugno.*

Ἀμφιμέλαιναι, *utrimque nigræ*, nom. pl. f. g. ab ἀμφιμέλας, *utrimque niger.*

Ἀμφιμέμυκα, *circummugii*, 1. ſing. perf. indic. med. verbi ἀμφιμυκάω, *circummugio.*

Ἀμφιπερικτίουσι, *vicinis*, dat. plur. part. præſ. act. ab ἀμφιπερικτίων, *vicinus.*

Ἀμφιπεριστρώφα, *corcumvertebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* & *Ion.* pro ἀμφιπεριεστρώφαε, a verbo ἀμφιπεριστρωφάω, *circumverto.*

Ἀφιπεσούσης, *amplexæ*, gen. ſing. a. 2. part. act. f. g. a verbo ἀμφιπίπτω, *amplector.*

Ἀμφιῤῥύτῳ, *circumfluo*, dat. ſing. ab ἀμφίῤῥυτος, *circumfluus.*

Ἀμφιστειλάμενος, *colligatus*, a. 1. part. med. ab ἀμφιστέλλω, *colligo.*

Ἀμφιταθεὶς, *circum extenſus*, a. 1. part. paſſ. ab ἀμφιτείνω, *circum extendo.*

Ἀμφιτίθει, *circumpone*, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi inuſ. ἀμφιτιθέω, *circumpono.*

Ἀμφιχέαι, *circumfudiſſe*, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀμφιχεῦσαι, a verbo ἀμφιχέω, *circumfundo.*

Ἀμφιχυθεῖσα, *circumfuſa*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ἀμφιχύω, *circumfundo.*

Ἀμφοῖν, *amborum*, vel *ambobus*, gen. vel dat. dual. ab ἄμφω, *ambo.*

Ἀμφόνον, *per cædem*, Poet. pro ἀνὰ φόνον.

Ἀμφορέας, *amphoras*, acc. plur. ab ἀμφορεύς, *amphora.*

Ἀμφράσαιτο, *animadverteret*, 3. ſing. a. 1. opt. med. *Poet.* pro ἀναφράσαιτο, a verbo ἀναφράζω, *animadverto.*

Ἀμῶνται, *metuntur*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro ἀμάονται, a verbo ἀμάω, *meto.*

Ἀμῷς, *metas*, 2. ſing. præſ. opt. act. *contr.* pro ἀμάοις, a verbo eod.

Ἀνα, *ſurrexit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *per Apocopen* pro ἀνάστα, quod *Ion.* dicitur ἀνέστη, a verbo ἀνίστημι, *ſurgere facio.*

Ἀνάβα, *adſcende*, 2. ſing. a. 2. imperat. act. *per Apocopen*, pro ἀνάβαθι, ſive ἀνάβηθι, a verbo ἀναβαίνω, *adſcendo.*

Ἀναβάλλεσθαι, *differri*, præſ. inf. paſſ. verbi ἀναβάλλω, *differo.*

Ἀναβάντες, *adſcendentes*, nom. plur. maſc. a. 2. part. act. verbi ἀναβαίνω, *adſcendo.*

Ἀναβὰς, *adſcendens*, nominat. ſing. a. 2. ejuſd.

Ἀναβάσομαι, *conſcendam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀναβήσομαι, a verbo ἀναβαίνω, *adſcendo.*

Ἀναβέβηκεν, *adſcendit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀναβεβιωκὼς, *qui vixit*, perf. part. act. verbi ἀναβιόω, *vivo.*

Ἀναβέβρυχεν, *ſcatuit*, 3. ſing. perf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀναβρύω, *ſcateo.*

Ἀνάβηθι, *adſcende*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ἀναβαίνω, *adſcendo.*

Ἀναβιοίην, *reviviſcam*, 1. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro ἀναβιοῖμι, a verbo ἀναβιόω, *reviviſco.*

Ἀναβλέψασαι, *quæ reſpexerunt*, nom. pl. part. a. 1. act. f. g. verbi ἀναβλέπω, *reſpicio.*

Ἀναβοῆσαν, *quod exclamavit*, a. 1. part. act. n. g. verbi ἀναβοάω, *exclamo.*

Ἀναβρόξεια, *reſorbuerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀναβρόξαιμι, a verbo ἀναβρόχω, *reſorbeo.*

Ἀναγγεῖλαι, *renunciaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω, *renuncio*.

Ἀνάγγειλον, *renuncia*, 2. ſing. a. 2. imperat. act. verbi ejuſd.

Ἀναγγελεῖ, *renunciabit*, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi ejuſd.

Ἀναγγεῖσθαι, *narrare*, præſ. inf. med. *Dor.* & *contr.* pro ἀνηγέεσθαι, a verbo ἀνηγέομαι, *narro*.

Ἀνάγκασον, *compelle*, 2. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ἀναγκάζω, *compello*.

Ἀναγλυκανθῶσι, *dulcedinem ceperint*, 3. plural. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ἀναγλυκαίνω, *dulce reddo*.

Ἀναγνόντες, *qui agnoverunt*, nom. pl. part. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω, *agnoſco*.

Ἄναγον, *reducebant*, 3. pl. imperf. act. *Ion.* pro ἀνῆγον, a verbo ἀνάγω, *reduco*.

Ἀναγορὰν, *in forum*, pro ἀνὰ ἀγορὰν.

Ἀναδαίειν, *dividere*, præſ. inf. act. verbi ἀναδαίω, *divido*.

Ἀναδάσασθαι, *dividere*, vel *diviſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἀναδάζω, *divido*.

Ἀναδέδρομα, *percurri*, 1. ſing. perf. indic. med. verbi ἀνατρέχω pro ἀναδρέμω, *percurro*.

Ἀναδέδραμεν, *ſurſum cucurrimus*, 1. pl. perf. ind. med. *per Sync.* pro ἀναδεδρόμαμεν, a verbo eodem.

Ἀναδεῖξαι, *oſtendiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀναδείκνυμι, *oſtendo*.

Ἀναδέκεσθαι, *recipere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀναδέχεσθαι, a verbo ἀναδέχομαι, *recipio*.

Ἀναδέξαι, *oſtendiſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀναδεῖξαι, a verbo ἀναδείκνυμι, *oſtendo*.

Ἀναδῆσαι, *religaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀναδέω, *religo*.

Ἀναδηχθεὶς, *remorſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀναδάκνω, pro ἀναδήκω, *remordeo*.

Ἀναδιδάσκειν, *valde docere*, præſ. inf. act. verbi ἀναδιδάσκω, *perdoceo*.

Ἀναδοθεὶς, *redditus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀναδίδωμι, *reddo*.

Ἀνάδου, *redde*, a. 2. imp. med. *Att.* pro ἀνάδοσο, a verbo eod.

Ἀνάελπτα, *inſperata*, nom. pl. n. g. ab ἀνάελπτος, *inſperatus*.

Ἀναζεῦξαι, *movere* vel *moviſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀναζεύγνυμι, *moveo*, ſpecialiter *caſtra*.

Ἀναζωσάμενος, *qui ſuccinxit*, a. 1. part. med. verbi ἀναζώννυμι, pro ἀναζώω, *ſuccingo*.

Ἀναθείην, *retulerim*, 1. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀναθέω, *refero*.

Ἀναθεματιῶ, *diris devovebo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἀναθεματίσω, a verbo ἀναθεματίζω, *diris devoveo*.

Ἀναθέμεν, *imponere*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἀναθεῖναι, a verbo ἀνατίθημι, *impono*.

Ἀναθηλήσει, *repullulabit*, 3. ſing. f. 1. act. *Ion.* pro ἀναθαλήσει, a verbo ἀναθαλέω, *repullulo*.

Ἀναθήσουσι, *reponent*, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ἀνατίθημι, *ſepono*.

Ἀναιδέα, *impudentem*, acc. ſing. ab ἀναιδὴς, *impudens*.

Ἀναιδείηφι, *impudentiæ*, dat. ſing. *Ion.* & *per Paragogen* τοῦ φ, ab ἀναίδεια, *impudentia*.

Ἀναίμονες, *exſangues*, nom. pl. ab ἀναίμων, *exſanguis*.

Ἀναιμόσαρκε, *tu, qui es ſine ſanguine & carne*, voc. ſing. ab ἀναιμόσαρκος.

Ἀναίνεται, *recuſat*, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi ἀναίνομαι, *renuo*.

Ἀναΐξας, *ſurgens*, ſ. *qui ſurrexit*, a. 1. part. act. verbi ἀναΐσσω, *ſurgo*.

Ἀναιρεθῆναι, *ſublatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀναίρω, *tollo*.

Ἀναισιμοῦν, *impendere*, præſ. inf. act. *contracte* pro ἀναισιμόειν, a verbo ἀναισιμόω, *impendo*.

Ἀνακαινώσεως, *regenerationis*, gen. ſing. *Att.* pro ἀνακαινώσιος, ab ἀνακαίνωσις, *regeneratio*.

Ἀνακάμψαι, *reverti*, a. 1. inf. act. verb. ἀνακάμπτω, *revertor*.

Ἀνακάπτειν, *deglutire*, præſ. inf. act verbi ἀνακάπτω, *deglutio*.

Ἀνακέατι, *dicati ſunt*, 3. pl. præſ. indic. med. *Ion.* pro ἀνάκεινται, a verbo ἀνάκειμαι, *dicatus ſive conſecratus ſum*

Ἀνακεκραγὼς, *qui exclamavit*, part. perf. act. verbi ἀνακράζω, *exclamo*.

Ἀνακεφαλαιοῦται, *ſummatim comprehenditur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro ἀνακεφαλαιόεται, a verbo ἀνακεφαλαιόω, *ſummatim comprehendo*.

Ἀνακινδυνεύειν, *iterum periclitari*, præſ. inf. act. verbi ἀνακινδυνεύω, *periclitor*.

Ἀνακλιθῆναι, *repoſitum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀνακλίνω, *repono*.

Ἀνακλιθήσονται, *reponentur, accumbent*, 3. pl. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀνακλῖναι *reducere*, ſ. *reduxiſſe*, a. 1. infin. act. verbi ejuſd.

Ἀνακοίνου, *communica*, 2. ſing. præſ. imp. verbi ἀνακοινόω, *communico*.

Ἀνάκοος, *ſine auditu, imperitus*, Dor. pro ἀνήκοος.

Ἀνακραθεὶς, *permixtus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνακεράννυμι, pro ἀνακράω, *permiſceo*.

Ἀνακρέμασαν, *ſuſpenderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεκρέμασαν, a verbo ἀνακρέμαμαι pro ἀνακρεμάω, *ſuſpendo*.

Ἄνακτα, *regem*, accuſat. ſingul. ab ἄναξ, *rex*.

Ἀνακτήσασθαι, *revocari*, a. 1. inf. med. verbi ἀνακτάομαι, *revoco*.

Ἀνακύψατε, *ſuſpicite*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ἀνακύπτω, *ſuſpicio*.

Ἀναλαβεῖν, *recepiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀναλαμβάνω pro ἀναλήβω, *recipio*.

Ἀναλεγομένων, *eorum, quæ colliguntur*, gen. pl. particip. præſ. paſſ. verbi ἀναλέγω, *colligo*.

Ἀνάλιπος, *diſcalceatus*, Dor. pro ἀνήλιπος.

Ἀναλίσκοισα, *conſumens*, part. præſ. act. fem. g. *Dor.* pro ἀναλίσκουσα, a verbo ἀναλίσκω, *conſumo*.

Ἀνάλκιδας, *impotentes*, acc. pl ab ἄναλκις, *impotens*.

Ἀναλκίη, *ignaviæ*, Ion. pro ἀναλκία, *ignavia*.

Ἀναλλέξας, *qui collegit*, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἀναλέξας, a verbo ἀναλέγω, *colligo*.

Ἀναλογοῦσα, *quæ ſimilis eſt*, part. præſ. act. f. g. *contr.* pro ἀναλογέουσα, a verbo ἀναλογέω, *ſimilis ſum*.

Ἀναλυέμεν, *reſolvere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀναλύειν, a verbo ἀναλύω, *reſolvo*.

Ἀνάλωκα, *conſumpſi, deſtruxi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἀνήλωκα, a verbo ἀναλίσκω, pro ἀναλόω, *conſumo*.

Ἀναλώματα, *impenſæ*, nom. plur. ab ἀνάλωμα, *impenſa*.

Ἀναλῶσαι, *conſumpſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀναλίσκω pro ἀναλόω, *conſumo*.

Ἀναμάχεσθαι, *pugnam inſtaurare*, præſ. infin. med. verbi ἀναμάχομαι, *pugnam inſtauro ſeu itero*.

Ἀναμεμίχαται, *permixti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀναμεμιγμένοι εἰσί, verbo ἀναμίγνυμι, *permiſceo*.

Ἀναμετρήσασθαι, *diſponere*, vel *diſpoſuiſſ* a. 1. inf. act. verbi ἀναμετρέω, *diſpono*.

Ἀναμίσγεται, *commiſcetur*, 3. ſing. præ ind. paſſ. verbi ἀναμίσγω, *commiſceo*

Ἀναμμένος, *amictus*, part. perf. paſſ. *Io* pro ἀνημμένος, a verbo ἀνάπτομαι, *ind*

Ἀναμνησθῶμεν, *recordemur*, ſive *recorda* *ſimus*, 1. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verb ἀναμνήσκομαι pro ἀναμνάομαι, *recordor*

Ἀνανεῦσθαι, *renovari*, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἀνανεέεσθαι, a verbo ἀνανεόω, *renov*

Ἀνανεῦσαι, *innuiſſe*, a. 1. inf. act. verb ἀνανεύω, *innuo*.

Ἀνάνυτα, *inutiliter*, Dor. pro ἀνήνυτα.

Ἄναξα, *regnavi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Ion* pro ἤναξα, a verbo ἀνάσσω, *regno*.

Ἀναξιοπαθοῦσα, *indigna patiens*, ſeu *paſſa* a. 2. part. act. f. g. verbi ἀναξιοπάσχω pro ἀναξιοπάθω, *indigna patior*.

Ἀναπεπλήρωνται, *completa ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi ἀναπληρόω, *compleo*.

Ἀναπεπταμένος, *apertus*, part. perf. paſſ. *per Syncopen*, pro ἀναπεπετασμένος, verbo ἀναπετάζω, *expando, aperio*.

Ἀναπεπτωκὼς, *qui diſcubuit*, part. perf. act. verbi ἀναπίπτω, pro ἀναπτόω, *diſcumbo, recumbo*.

Ἀνάπεσαι, *accumbe*, 2. ſing. a. 1. imperat. med. verbi ἀναπίπτω pro ἀναπέτω, *accumbo*.

Ἀναπεσεῖν, *diſcumbere*, a. 2. infin. act. verbi ejuſd.

Ἀναπέφηνα, *viſus ſum*, 1. ſing. perf. indic. med. verbi ἀναφαίνω, *exhibeo*

Ἀναπιμπλάναι, *ferre, pati*, præſ. inf. act. verbi ἀναπίμπλημι, *repleo*.

Ἀναπιτνάμεν, *ſupinum jacere*, præſ. inf. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀναπιτνάναι, verbo ἀναπίτνημι pro ἀναπίτνω, *ſupinu* *jacio*.

Ἀναπλάσαντες, *qui formavere*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ἀναπλάσσω, *formo, fingo*.

Ἀναπλέκοντι, *implicant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἀναπλέκουσι, a verbo ἀναπλέκω, *implico*.

Ἀναπλεύσεσθαι, *portu ſoluturum eſſe*, f. 1. inf. med. verbi ἀναπλέω, *portu ſolvo*.

Ἀναπλῆσαι, *implere*, a. 1. inf. act. verbi ἀναπλήθω, *impleo*.

Ἀναπλώειν, *ſolvere portu*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀναπλεῖν, a verbo ἀναπλώω, *portu ſolvo*.

Ἀναπνέειν, *reſpirare*, præſ. inf. act. verbi ἀναπνέω, *reſpiro*.

Ἀναποδίζειν, *pedem referre*, præſ. inf. act. verbi ἀναποδίζω, *pedem refero*.

Ἀναπτάσθαι, *revolaſſe*, a. 2. inf. med. verbi ἀνίπταμαι, *revolo*.

Ἀναπτεροῦν, *animum addere*, præſ. inf. act. *contract.* pro ἀναπτερόειν, a verbo ἀναπτερόω, *animum addo*.

Ἀναπτῆναι, *revolaſſe, ſubvolaſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀνίπτημι, *revolo*.

Ἀναπτομένοιο, *accenſi*, gen. ſingul. part. præſ. paſſ. *Ion.* pro ἀναπτομένου, a verbo ἀνάπτω, *accendo*.

Ἀναπτύξας, *qui explicavit*, a. 1. part. act. verbi ἀναπτύσσω, *explico*.

Ἀναραιρηκὼς, *qui ſuſtulit*, perf. part. act. *Att.* pro ἀνῃρηκὼς, a verbo ἀναιρε *tollo*.

Ἀναρπάσας, *qui ſurſum rapuit*, a. 1. particip. activ. verbi ἀναρπάζω, *ſurſum rapio*.

Ἀναῤῥαγήσεσθαι, *erupturum eſſe*, f. 2. inf. paſſ. verbi ἀναῤῥήγνυμι, *erumpo*.

Ἀναῤῥαιρηκὼς, *qui ſuſtulit*, perf. part. act. *Ion.* pro ἀνῃρηκὼς, a verbo ἀναιρέω, *tollo.*

Ἀναῤῥήξειν, *diffracturum eſſe*, f. 1. inf. act. verbi ἀναῤῥήσσω, *diffringo.*

Ἀναῤῥωγὼς, *apertus*, perfect. part. med. *Ion.* pro ἀνεῤῥωγὼς, a verbo ἀναῤῥήγνυμι, *aperio.*

Ἀναῤῥωσθέντες, *revaleſcentes, qui rurſum convaluerunt*, nom. plur. a. 1. part. paſſ. verbi ἀναῤῥώννυμι, pro ἀναῤῥώω, *revaleſco.*

Ἀνασεσυρμένος, *obſcœnus, qui veſte ſurſum retracta pudenda oſtendit*, perf. partic. paſſ. verbi ἀνασύρω, *ſurſum retraho.*

Ἀνάσατοι, *invicti*, Dor pro ἀνήσατοι.

Ἀνασείσασα, *quatiens, quæ quaſſavit*, a. 1. part. act. f. g. *Poet.* pro ἀνασείσασα, a verbo ἀνασείω, *quatio.*

Ἀνασσέμεν, *regnare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀνάσσειν, a verbo ἀνάσσω, *regno.*

Ἄνασσον, *regnabam*, 1. ſing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἤνασσον, a verbo eod.

Ἀνάστα, *ſurge*, a. 2. imp. act. per *Syncopen*, pro ἀνάσταθι, a verbo ἀνίστημι, *ſurgere facio.*

Ἀνασταλμένος, *ſublatus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἀνεσταλμένος, a verbo ἀναστέλλω, *contraho.*

Ἀναστὰς, *ſurgens*, a. 2. part. act. verbi ἀνίστημι, *ſurgere facio.*

Ἄναστε, *ſurgitote*, 2. plur. a. 2. imp. act. per *Syncopen*, pro ἀνάστητε, a verbo eod.

Ἀναστείλασα, *contrahens, quæ contraxit*, aor. 1. part. act. f. g. verbi ἀναστέλλω, *contraho.*

Ἀναστῇ, *ſurrexerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ἀνίστημι, *ſurgere facio.*

Ἀναστῆναι, *ſurrexiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Ἀναστήσειν, *dimoveret*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀναστήσαι, a verbo eod.

Ἀναστήσεται, *reſurget*, 3. ſing. f. 1. indic. med. verbi ejuſd.

Ἀνάστητε, *ſurgitote*, 2. plur. a. 2. imp. act. verbi ejuſd.

Ἀναστρωφᾷν, *convertere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀναστρωφάειν, a verbo ἀναστρωφάω, *converto.*

Ἀνασύρειν, *veſtes ſurſum tollere* ac *pudenda revelare*, præſ. inf. act. verbi ἀνασύρω.

Ἀνασφῆλαι, *reſurrexiſſe ex lapſu*, a. 1. inf. act. verbi ἀνασφάλλω, *ex lapſu reſurgo.*

Ἀνάσχεο, *ſuffer*, 2. ſing. præſ. imp. med. *Ion.* pro ἀνάσχεσο, ſeu ἀνάσχου, a verbo ἀνασχέω, *patior.*

Ἀνασχοίμην, *toleraverim*, 1. ſing. a. 2. optat. med. verbi ἀνέχω pro ἀνασχέω, *ſuſtineo, tolero.*

Ἀνασχὼν, *qui toleravit, perpeſſus*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Ἀνασώσασθαι, *recuperare*, ſeu *recuperaſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἀνασώζω, *recupero.*

Ἀνατείλαντος, *exorti*, gen. ſing. part. a. 1. act. verbi ἀνατέλλω, *exorior.*

Ἀνατελεῖ, *germinabit*, 3. ſing. f. ind. act. verbi ἀνατέλλω, *germino.*

Ἀνατέταλκα, *germinavi, ortus ſum*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀνατετμημένος, *diſſectus*, perf. part. paſſ. verbi ἀνατέμνω, *diſſeco.*

Ἀνατιθέασι, *transferunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἀνατιθεῖσι, a verbo ἀνατίθημι, *transfero.*

Ἀνατιθέτω, *reponito*, 3. ſing. præſ. imp. act. verbi ejuſd.

Ἀνατιμᾷν, *pretium augere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀνατιμάειν, a verbo ἀνατιμάω, *pretium augeo.*

Ἀνατλὰς, *qui pertulit*, a. 2. part. act. verbi ἀνατλῆμι pro ἀνατλάω, *perfero.*

Ἀνατμηθεὶς, *ſectione apertus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνατέμνω, *ſectione aperio.*

Ἀνάϋσαν, *acclamarunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνήϋσαν, a verbo ἀναΰω, *acclamo.*

Ἀναΰξας, *qui acclamavit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀναΰσας, a verbo eod.

Ἀναφανέντες, *oſtenſi, viſi, qui apparuerunt*, a. 2. part. paſſ. verbi ἀναφαίνω, *oſtendo.*

Ἀναφθεὶς, *accenſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνάπτω, *accendo.*

Ἀναφλεχθῆναι, *excandeſcere*, ſeu *excanduiſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀναφλέγω, *rurſum incendo.*

Ἀναφυσιόοντες, *anhelantes*, præſ. part. act. verbi ἀναφυσιόω, *anhelo.*

Ἀναχάσσασθαι, *receſſiſſe*, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἀναχάσασθαι, a verbo ἀναχάζω, *recedo.*

Ἄναχθ', *regem*, pro ἄνακτ' ob ſequentem aſpiratam, & ἄνακτ' pro ἄνακτα, ab ἄναξ, ακτος, *rex.*

Ἀναχυθεὶς, *redundans*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀναχύω, *redundo.*

Ἀναχωρησάντων, *digreſſorum*, gen. plur. a. 1. part. act. verbi ἀναχωρέω, *digredior.*

Ἀνάψῃς, *adfigas*, ſive *adfixeris*, 2 ſing. a. 1. conj. act. verbi ἀνάπτω, *adfigo.*

Ἀναψῦξαι, *refrigeraſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀναψύχω, *refrigero.*

Ἀγγνοίη, *agnoverit*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἀναγνοίη, a verbo ἀναγινώσκω, *agnoſco.*

Ἀνδεῖσθαι, *coronari*, præſ. inf. paſſ. *Dor.* pro ἀναδεῖσθαι, a verbo ἀναδέω, *corono.*

Ἄνδεμα, *vitta*, Poet. pro ἀνάδεμα.

Ἀνδησάμενος, *qui religavit*, a. 1. part. med. *Dor.* pro ἀναδησάμενος, a verbo ἀναδέω, *religo.*

Ἀνδίκτης, *laqueus*, Poet. pro ἀναδίκτης.

Ἄνδρ' pro ἄνδρα, *virum*, acc. ſing. ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνδραποδιεῦνται, *mancipabuntur*, 3. plur. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀνδραποδιοῦνται, quod *Attice* dicitur pro ἀνδραποδίσονται, a verbo ἀνδραποδίζω, *mancipo.*

Ἀνδρεύμενος, *vir factus, qui vir fit*, præſ. part. paſſ. *Dor.* pro ἀνδρούμενος, quod eſt *contr.* ex ἀνδροόμενος, a verbo ἀνδρόω, *virum facio.*

Ἀνδρέων, *virorum*, gen. plur. *Ion.* pro ἀνδρῶν, ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνδριάντα, *ſtatuam*, accuſ. ſing. ab ἀνδριὰς, *ſtatua.*

Ἀνδροδάμαν, *mariti domitricem*, acc. ſing. *Dor.* pro ἀνδροδάμην, ab ἀνδροδάμη, *mariti* ſeu *viri domitrix.*

Ἀνδρὸς, *viri*, gen. ſing. *per Syncopen* pro ἀνέρος, ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνδροῦσθαι, *fieri virum*, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἀνδρόεσθαι, ab ἀνδρόομαι, *vir fio.*

Ἀνδροφόνοιο, *viricidæ, homicidæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀνδροφόνου, ab ἀνδροφόνος, *viri interfector.*

Ἀνδρώδη, *virilem*, acc. ſing. *contr.* pro ἀνδρώδεα, ab ἀνδρώδης, *virilis.*

Ἀνδρωθεὶς, *vir factus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνδρόω, *virum facio.*

Ἀνδύεται, *induit*, 3. præſ. ind. med. *Poet.* pro ἀναδύεται, ab ἀναδύομαι, *induo.*

Ἄνδωκε, *reddidit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Dor.* & *Poet.* pro ἀνέδωκε, ab ἀναδίδωμι, *reddo.*

Ἀνεβάλλετο, *differebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἀναβάλλω, *differo.*

Ἀνέβη, *conſcendit, adſcendit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀναβαίνω, *conſcendo, adſcendo.*

Ἀνεβορβόρυξαν *exclamarunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἀναβορβορύζω, *exclamo.*

Ἀνέβραχε, *inſonuit*, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἀναβρέχω, *inſono.*

Ἀνέβωσε, *clamavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεβόησε, a verbo ἀναβοάω *clamo.*

Ἀνεγνάμπτοντο, *flectabantur*, 3. plur. imperf. ind. paſſ. verbi ἀναγνάμπτω, *flecto.*

Ἀνεγνωρίσθη, *agnitus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναγνωρίζω, *notum facio.*

Ἀνέγνωσμαι, *lectus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀναγινώσκω pro ἀναγνόω, *lego.*

Ἀνέγνωτε, *legiſtis*, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀνέγρετο, *concitabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *per Syncopen*, pro ἀνεγείρετο, a verbo ἀναγείρω, *per Sync.* ἀνέγρω, *concito.*

Ἀνεδέγμεθα, *ſuſcepti eramus*, 1. pl. pluſq. ind. paſſ. *per Syncopen*, pro ἀνεδεδέγμεθα, a verbo ἀναδέχομαι, *ſuſcipio.*

Ἀνέδειξεν, *demonſtravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδείκνυμι pro ἀναδείκω, *demonſtro.*

Ἀνεδέξατο, *ſuſcepit*, 3 ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀναδέχομαι, *ſuſcipio.*

Ἀνέδρακον, *ſuſpexi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metatheſ.* pro ἀνέδαρκον, verbi ἀναδέρκω, *ſuſcipio.*

Ἀνέδραμον, *cucurri*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀνατρέχω pro ἀναδρέμω, *curro.*

Ἀνέδυ, *prodiit*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀναδῦμι, *prodeo.*

Ἀνέδυνε, *egrediebatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀναδύνω, *egredior.*

Ἀνεδύσατο, *emerſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀναδύω, *emergo.*

Ἀνέδωκεν, *reddidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδίδωμι, *reddo.*

Ἀνέζευξεν, *diſceſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζεύγνυμι pro ἀναζεύγω, *diſcedo.*

Ἀνεζήτουν, *requirebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀνεζήτεον, a verbo ἀναζητέω, *requiro.*

Ἀνεζωπύρησε, *revixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζωπυρέω, *reviviſco.*

Ἀνέηκεν, *remiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνεθάλετε, *reviruiſtis*, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀναθάλλω, *revireſco.*

Ἀνεθεὶς, *remiſſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνέθηκα, *repoſui*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνατίθημι pro ἀναθέω, *repono.*

Ἀνέθη, *laxatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνίημι, *remitto, laxo.*

Ἀνεθρεψάμην, *nutrivi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀνατρέφω, *nutrio.*

Ἀνείληπται, *contractum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀναλαμβάνω pro ἀναλήβω, *contraho.*

Ἀνεῖλον, *ſuſtuli*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀναιρέω pro ἀνέλω, *tollo.*

Ἀνειμένη, *remiſſa*, perf. part. paſſ. f. g. verbi ἀνίημι, *remitto.*

Ἄνειν, *conficere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀνύειν, a verbo ἀνύω, *conficio.*

Ἀνεῖναι, *remiſiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνείρεαι, *interrogas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἀνείρεσαι, a verbo ἀνείρομαι, *interrogo.*

Ἀνείρυσαν, *ſubduxerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀνερύω, *ſubduco.*

Ἀνεῖσαν, *adſcenderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἄνειμι, *adſcendo.*

Ἀνεῖσθαι, *remiſſum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνεῖχον, *ſuſtinebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀνέχω, *ſuſtineo.*

Ἀνείω, *remitto*, præſ. ind. act. *Poet.* pro ἀνήω ſive ἀνίημι.

Ἀνέκλαγον, *vocem ſuſtulerant*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀνακλάζω, *vocem tollo*.

Ἀνέκλινεν, *reclinavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνακλίνω, *reclino*.

Ἀνεκόμισε, *attulit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνακομίζω, *adfero*.

Ἀνεκόπη, *percuſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀνακόπτω, *percutio*.

Ἀνέκραγον, *exclamarunt*, 3. pl. a. 2. indic. act. verbi ἀνακράζω, *exclamo*.

Ἀνελεῖν, *ſuſtuliſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀναιρέω, pro ἀνέλω, *tollo*.

Ἀνελήφθη, *receptus eſt*, 3. ſing. a. 1. indic. paſſ. verbi ἀναλαμβάνω pro ἀναλήβω, *recipio*.

Ἀνελόντα, *eum, qui abſtulit*, acc. ſing. a. 2. part. act. verbi ἀναιρέω, *aufero*.

Ἀνέλοντο, *ſumpſerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀνείλοντο, a verbo ἀναιρέω, pro ἀνέλω, *ſumo*.

Ἀνελπίσῃς, *deſperes* ſeu *deſperaveris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ἀνελπίζω, *deſpero*.

Ἀνέλωσι, *ſuſtulerint*, 3. pl. a. 2. conjunct. act. verbi ἀναιρέω, pro ἀνέλω, *tollo*.

Ἀνέμεινε, *exſpectavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναμένω, *exſpecto*.

Ἀνέμιμνε, *exſpectabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi poetici ἀναμίμνω, *exſpecto*.

Ἀνεμνήσθην, *recordatus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναμνάομαι, *recordor*.

Ἀνενέγκαι, *ſubduxiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω, pro ἀνενέγκω, *ſubduco*.

Ἀνενείκατο, *emiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἀνηνέγκατο, a verbo eod.

Ἀνένευσεν, *renuit*, a. 1. ind. act. verbi ἀνανεύω, *renuo, nutu veto*.

Ἀνενηνοχυῖα, *erumpens, quæ erupit*, part. perf. med. f. g. *Att.* pro ἀνηνοχυῖα, a verbo ἀναφέρω, pro ἀνενέγκω.

Ἀνέντες, *remittentes*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἀνίημι, *remitto*.

Ἀνέξομαι, *tolerabo*, f. 1. ind. med. verbi ἀνέχω, *ſuſtineo, tolero*.

Ἀνέονται, *laxati ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀνεῖνται, a verbo ἀνίημι, *laxo*.

Ἀνεπάλμενος, *reſiliens*, Poet. & per Sync. pro ἀνεφαλλόμενος, ab ἀνεφάλλομαι, *reſilio*.

Ἀνέπαλτο, *reſiliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *per Sync.* & *Dor.* pro ἀνεφήλατο, a verbo eod.

Ἀνέπεισε, *perſuaſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναπείθω, *perſuadeo*.

Ἀνέπεμψα, *remiſi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναπέμπω, *remitto*.

Ἀνέπεσε, *diſcubuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναπίπτω, pro ἀναπέτω, *diſcumbo*.

Ἀνεπήδησε, *ſaltavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναπηδάω, *ſalto*.

Ἀνεπιρρέκτων, *nondum confectorum*, gen. pl. ab ἀνεπίρρεκτος, *nondum confectus*.

Ἀνεπτάμαν, *ſurſum volavi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀνεπτάμην, a verbo ἀνίπταμαι, *ſurſum volo*.

Ἀνεπτοίητο, *obſtupuerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἀναπτοιέομαι, *obſtupeſco*.

Ἀνέρ', *virum*, acc. ſing. pro ἀνέρα, ab ἀνήρ, *vir*.

Ἀνερειψαμένη, *quæ evertit*, part. a. 1. med. f. g. verbi ἀνερείπω, *everto*.

Ἀνεῤῥάγην, *diffractus ſum, erupi*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀναῤῥήγνυμι, pro ἀναῤῥήγω, *diffringo, erumpere facio*.

Ἀνεῤῥημμένος, *conſutus*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀνεῤῥαμμένος, verbi ἀναῤῥάπτω, *conſuo*.

Ἀνέῤῥωγε, *reſciſſum eſt*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi ἀναῤῥήγνυμι, pro ἀναῤῥήγω, *reſcindo*.

Ἄνες, *remitte*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ἀνίημι, *remitto*.

Ἀνέσαιμι, *reduxero*, 1. ſing. a. 1. opt. act. verbi ἀνέζω, *reduco*.

Ἀνέσσυτο, *exſiliebat*, vel *exſiliverat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. per *Metatheſin* pro ἀνασέσυτο, a verbo ἀνασύω, *concito*.

Ἀνέϛαν, *remiſerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀνίημι, *remitto*.

Ἀνεϛέασι, *reſurrexerunt*, 3. plur. perf. ind. act. *Ion.* pro ἀνεϛάκασι, a verbo ἀνίϛημι, *ſurgere facio, excito*.

Ἀνέϛην, *ſurrexi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀνέσχετο, *ſuſtulit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἀνέχω pro ἀνασχέω, *ſuſtineo*.

Ἀνέτειλα, *ortus ſum*, a. 1. ind. act. verbi ἀνατέλλω, *orior*.

Ἀνετίθετο, *reponebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἀνατίθημι, *repono*.

Ἀνευρεῖν, *inveniſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀνευρίσκω, pro ἀνευρέω, *invenio*.

Ἀνεῦρον, *inveni*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ἀνεφαίνετο, *apparebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀναφαίνομαι, *appareo*, ab ἀναφαίνω, *oſtendo*.

Ἀνεφήνατο, *apparuit*, 3. ſing. a. 1. indic. med. verbi ejuſd.

Ἀνεφώνησε, *exclamavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναφωνέω, *exclamo*.

Ἀνεχάζετο, *recedebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀναχάζω, *recedo*.

Ἀνεχθέντος, *attracti*, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. a verbo ἀνάγω, aliis ab ἀνέχω, al. ab ἀναφέρω.

Ἀνεχοίμαν, *ſuſtineam*, 1. ſing. præſ. opt. med. *Dor.* pro ἀνεχοίμην, a verbo ἀνέχω, *ſuſtineo*.

Ἀνέχοιτ' pro ἀνέχοιτο, *ferat*, 3. ſing. præſ. opt. med. a verbo eod.

Ἀνεχώρησα, *ſeceſſi, reverſus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναχωρέω, *ſecedo*.

Ἀνέψυχθεν, *refrigerati ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bæot.* pro ἀνεψύχθησαν, a verbo ἀναψύχω, *refrigero*.

Ἄνεω, *muti*, nom. plur. *Att.* ab ἄνεως, *mutus*.

Ἀνέῳγα, *aperui*, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἄνοιγα, a verbo ἀνοίγω, *aperio*.

Ἀνέῳγμαι, *apertus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀνεῳγμένους, *apertos*, acc. plur. part. perf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀνέωνται, *dimiſſi ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἀνεῖνται, a verbo ἀνίημι, *dimitto*.

Ἀνέῳξα, *aperui*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἤνοιξα, a verbo ἀνοίγω, *aperio*.

Ἀνέῳχα, *aperui*, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἤνοιχα, a verbo eod.

Ἀνεῴχθησαν, *aperti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἠνοίχθησαν, a verbo eod.

Ἀνῇ, *dimiſerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ἀνίημι, *dimitto*.

Ἀνηβᾷν, *repubeſcere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀνηβάειν ab ἀνηβάω, *repubeſco*.

Ἀνήγαγον, *ſubduxi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἀνῆγον, a verbo ἀνάγω, *ſubduco*.

Ἀνήγγειλαν, *renunciaverunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἀναγγέλλω, *renuncio*.

Ἀνῄεσαν, *redierant*, 3. plur. pluſq. ind. act. *Att.* pro ἀνήϊσαν, a verbo ἄνειμι, *redeo*.

Ἀνήῃ, *dimiſiſſet*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Poët.* pro ἀνῇ, a verbo ἀνίημι, pro ἀνέω, *dimitto*.

Ἀνήϊξα, *proſilii*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναΐσσω, *proſilio*.

Ἀνῆκα, *adſcendi*, perf. ind. act. verbi ἀνήκω, *adſcendo*.

Ἀνῆκε, *remiſit*, 3. ſing. perf. ind. act. ve bi ἀνίημι pro ἀνέω, *remitto*.

Ἀνηκόντιζε, *reſiliebat*, 3. ſing. imperf. a verbi ἀνακοντίζω, *reſilio*.

Ἀνήλατο, *inſiliit*, 3. ſing. a. 1. ind. me verbi ἀνάλλομαι, *inſilio*.

Ἀνῆλθεν, *rediit*, 3. ſing. a. 1. ind. a *contr.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀνήλυθε, a ve bo ἀνέρχομαι pro ἀνελεύθω, *redeo*.

Ἀνηλώθην, *abſumptus ſum*, 1. ſing. a. 1. in paſſ. verbi ἀναλίσκω pro ἀναλόω, *abſum*

Ἀνήλωκα, *inſumpſi*, 1. ſing. perf. ind. a verbi ejuſdem.

Ἀνῆμεν, *dimiſimus*, 1. plur. a. 2. ind. a pro ἀνέμεν, a verbo ἀνίημι, pro ἀνέω, *mitto*.

Ἀνῆν, *relaxavi*, 1. ſing. a. 2. ejuſd.

Ἀνήνασθαι, *recuſaſſe*, a. 1. inf. med. ve bi ἀναίνομαι, *recuſo*.

Ἀνήνεγκα, *obtuli, pertuli*, 1. ſing. a. 1. in act. verbi ἀναφέρω pro ἀνενέγκω, *fero*.

Ἀνηνέχθησαν, *relati fuerunt*, 3. pl. a. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀνήνηται, *repudiatus eſt*, 3. ſing. perf. in paſſ. verbi ἀνανέω, *repudio*.

Ἀνήνοθα, *florui*, 1. ſing. perf. ind. me *Att.* & *per Epentheſ.* τȣ̃ ο, pro ἤνθα, verbo ἀνθέω, *floreo*.

Ἀνήνορα, *inertem*, accuſ. ſingul. ab ἀνήν *iners*.

Ἀνῆπται, *dicatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. p verbi ἀνάπτω, *attribuo, dico*.

Ἀνῃρέθη, *interemptus eſt*, 3. ſing. a. 1. in paſſ. verbi ἀναιρέω, *tollo, interimo*.

Ἀνηρείψαντο, *rapuere*, 3. pl. a. 1. ind. m verbi ἀνερείπτομαι, *rapio*.

Ἀνῃρηκὼς, *qui ſuſtulit*, part. perf. act. ve ἀναιρέω, *tollo*.

Ἀνηριθμησάμην, *enumeravi*, 1. ſing. a. ind. med. verbi ἀναριθμέω, *enumero*.

Ἀνήρπασε, *rapuit*, 3. ſing. a. 1. ind. a verbi ἀναρπάζω, *rapio*.

Ἀνηρώτευν, *interrogabant*, 3. plur. imp ind. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀνηρώτων, verbo ἀνερωτάω, *interrogo*.

Ἀνήσω, *dimittam*, 1. ſing. f. 1. ind. verbi ἀνίημι, pro ἀνέω, *dimitto*.

Ἀνήφθην, *accenſus ſum*, 1. ſing. a. 1. i paſſ. verbi ἀνάπτω, *accendo*.

Ἀνήχθην, *ſubductus fui*, 1. ſing. a. 1. i paſſ. verbi ἀνάγω, *ſubduco*.

Ἀνήω, *remiſerim*, 1. ſing. a. 2. conjun act. *Æol.* pro Ionico ἀνέω, & hoc p ἀνῶ, a verbo ἀνίημι, pro ἀνέω, *remitt*

Ἀνθάψω, *attigiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. me *Ion.* & *Att.* pro ἀνθάψασο, a verbo θάπτομαι, *attingo*.

Ἄνθεα, *flores*, nom. vel acc. pl. ab ἄνθ εος, *flos*.

Ἀνθεῖ, *floret*, 3. ſing. præſ. ind. act. con pro ἀνθέει, a verbo ἀνθέω, *floreo*.

Ἀνθείλοντο, *in alterius locum delegeru* 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἀνθαιρέω, p ἀνθέλω, *deligo pro*.

Ἀνθέμενος, *qui repoſuit*, a. 2. part. m *Poet.* pro ἀναθέμενος, a verbo ἀνατίθη *repono*.

Ἀνθέξομαι, *adhærebo*, 1. ſing. f. 1. i med. verbi ἀντέχω, *adhæreo*.

Ἄνθεο, *depone*, 2. ſing. a. 2. imper. m *Ion.* & *Poet.* pro ἀνάθεσο, a verbo ἀ τίθημι, *depono*.

Ἄνθεσαν, *depoſuerunt*, 3. plur. a. 2. i act. *Poet.* pro ἀνέθεσαν, a verbo eod.

Ἄνθεσιν, *floribus*, dat. plur. cum ν ἐφελκ. ἄνθος, εος, *flos*.

Ἀνθέϛηκα, *reſtiti*, 1. ſing. perf. ind. verbi ἀνθίϛημι, *reſiſto*.

'Ανθετο, *ſuperpoſuit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Poet.* pro ἀνέθετο, a verbo ἀνατίθημι, *ſuperpono*.

'Ανθεῦσαν, *florentem*, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ἀνθοῦσαν, a verbo ἀνθέω, *floreo*.

'Ανθεῦσι, *florent*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἀνθοῦσι, a verbo eod.

'Ανθηρῷ, *florido*, dat. ſing. ab ἀνθηρὸς, *floridus*.

'Ανθιϛάμενος, *reſiſtens*, præſ. part. paſſ. verbi ἀνθίϛημι, *contra ſtatuo*.

'Ανθίϛατο, *reſiſtebat*, 3. ſing. imperf. act. verbi ejuſd.

'Ανθορε, *exſiliit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀνέθορε, a verbo ἀναθορέω, *exſilio*.

'Ανθρακιή, *carbonum congeries*, Ion. pro ἀνθρακιά.

'Ανθρωπ', *homo*, pro ἄνθρωπε, ab ἄνθρωπος.

'Ανθωμολογεῖτο, *palam confitebatur*, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro ἀνθωμολογέετο, a verbo ἀνθομολογέομαι, *palam confiteor*.

'Ανιασθῶ, *triſtitia adfectus ſim*, a. 1. conjunct. paſſ. verbi ἀνιάζω, *triſtitiam adfero*.

'Ανιᾶσι, *ſurſum jaciunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Att.* pro ἀνιεῖσι, a verbo ἀνίημι, *ſurſum jacio ſeu mitto*.

'Ανιεὶς, *relaxans*, præſ. part. act. verbi ejuſd.

'Ανιεῦνται, *relaxantur*, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *Dor.* & *Ion.* pro ἀνιοῦνται, a verbo ἀνιέω, pro ἀνίημι, *relaxo*.

'Ανίεσκε, *relaxabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἀνίη, a verbo ἀνίημι, *relaxo*.

'Ανίη, *mæror*, Ion. pro ἀνία.

'Ανιηθεὶς, *moleſtia adfectus*, 3. ſingul. a. 1. indic. paſſiv. verbi ἀνιάω, *moleſtia adficio*.

'Ανίην, *triſtitiam*, acc. ſing. *Ion.* pro ἀνίαν, ab ἀνία, *moleſtia*.

'Ανιηρὰ, *triſtia*, neut. plur. *Ion.* pro ἀνιαρὰ, ab ἀνιαρὸς, *moleſtus*.

'Ανιήσει, *moleſtet*, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἀνιήσαι, a verbo ἀνιάω, *moleſto*.

'Ανιῆσι, *remittit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἀνίημι, *remitto*.

'Ανίκα, *quando*, Dor. pro ἡνίκα.

'Ανίκατος, *invictus*, Dor. pro ἀνίκητος.

'Ανίον, *habena*, Dor. pro ἡνίον.

'Ανιόντα, *orientem*, acc. ſing. a. 2. part. act. verbi ἀνίημι, *orior*.

'Ανιοῦσαν, *redientem*, acc. ſing. f. g. participii ejuſd.

'Ανίοχος, *auriga*, Dor. pro ἡνίοχος.

'Ανίπτοισιν, *illotis*, dat. plur. *Ion.* & cum ν ἐφελκυϛικῷ pro ἀνίπτοισι, ab ἄνιπτος, *illotus*.

'Ανιϛάμενος, *qui excitatur*, *ſurgens*, præſ. part. paſſ. verbi ἀνίϛημι, *excito*.

'Ανίϛη, *excitabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ejuſd.

'Ανίϛω, *ſurge*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro ἀνίϛασο, a verbo eod.

'Ανίσχεο, *ſuſtine*, 2. ſing. præſ. imper. act. Ion. pro ἀνίσχεσο, a verbo ἀνίσχω, *erigo*.

'Ανιώμεθα, *mæremus*, 1. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ἀνιάω, *triſtitia adficio*.

'Ανιῶν, *triſtitiarum*, genit. plural. ab ἀνία, *triſtitia*.

'Ανιῷτο, *mæſtum reddat*, 3. ſingul. præſ. optat. med. *contr.* pro ἀνιάοιτο, a verbo ἀνιάω, *mæſtum reddo*.

'Ανύειν, *perficere*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἄνειν, a verbo ἄνω pro ἀνύω, *perficio*.

'Αννέφελος, *ſine nubibus*, Poet. pro ἀνέφελος.

'Ανοίης, *dementiæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀνοίας, ab ἄνοια, *dementia*.

'Ανοῖξαι, *aperuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀνοίγω, *aperio*.

'Ανοίξαντες, *qui aperuere*, nom. plur. a. 1. part. act. verbi ejuſd.

'Ανοίσω, *referam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἀναφέρω pro ἀνοίω, *refero*.

'Ανολβίῃ, *miſeriæ*, dat. ſing. *Ion.* pro ἀνολβίᾳ, ab ἀνολβία, *miſeria*.

"Ανομαι, *perficio*, Poet. pro ἀνύομαι.

'Ανόρουσε, *ſurrexit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠνόρουσε, a verbo ἀνορούω, *ſurgo*.

'Ανορύξας, *qui refodit*, a. 1. part. act. verbi ἀνορύττω, *refodio*.

"Ανϛα, *ſurge*, 2. ſing. a. 2. imper. act. *Dor.* & *Poet.* pro ἀνάϛηθι, a verbo ἀνίϛημι, *ſurgere facio*.

'Ανϛὰς, *qui ſurrexit*, a. 2. part. act. *Poet.* pro ἀναϛὰς, a verbo eod.

'Ανϛήμεναι, *reſurrexiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* & *Att.* pro ἀναϛῆναι, a verbo eod.

'Ανϛήτην, *ſurrexerunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀνεϛήτην, a verbo eod.

'Ανϛρέφεται, *recurrit*, *redit*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Poet.* pro ἀναϛρέφεται, a verbo ἀναϛρέφω, *retro verto*.

'Ανσχεθέειν, *emergere*, præſ. inf. act. verbi ἀνσχεθέω, quod Poetice dicitur pro ἀνέχω, *emergo*.

"Ανσχεο, *tolera*, 2 ſing. a. 2. imp. med. *Poet.* & *Ion.* pro ἀνάσχεσο ſ. ἀνάσχου, a verbo ἀνασχέω ſive ἀνάσχημι, pro ἀνέχω, *ſuſtineo*.

'Ανσχήσεσθαι, *toleraturum eſſe*, f. 1. inf. med. *Poet.* pro ἀνασχήσεσθαι, a verbo eod.

"Ανσχοιτο, *toleraret*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Poet.* pro ἀνάσχοιτο, a verbo ἀνέχω pro ἀνασχέω.

"Αντ', *e regione*, pro ἀντί.

'Ανταείρειν, *adverſus aliquem aliquid tollere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀνταίρειν, a verbo ἀνταίρω, *adverſus aliquem tollo*.

'Αντάιος, *contrarius*, Dor. pro ἀντήιος.

'Ανταμείβετο, *reſpondebat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀντημείβετο, a verbo ἀνταμείβω, *muto*, *alterno*.

'Ανταναϛῆσαι, *contra excitare*, a. 1. inf. act. verbi ἀντανίϛημι, *contra excito*.

'Ανταποδοθήσομαι, *reddar viciſſim*, 1. ſing. fut. 1. ind. paſſ. verbi ἀνταποδίδωμι, *viciſſim reddo*.

'Ανταποδοῦναι, *retribuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

'Ανταποδώσω, *rependam*, f. 1. indic. act. verbi ejuſd.

'Αντάπτεσθαι, *capeſſere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀνθάπτεσθαι, a verbo ἀνθάπτομαι, *capeſſo*.

'Αντεβόλησεν, *occurrit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀντιβολέω, *occurro*.

"Αντειλας, *oriri feciſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἀνέτειλας, a verbo ἀνατέλλω, *oriri facio*.

"Αντεινον, *extende*, 2. ſing. a. 1. imp. act. *Poet.* pro ἀνάτεινον, a verbo ἀνατείνω, *extendo*.

'Αντειπεῖν, *contradicere*, ſive *contradixiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀντέπω, *contradico*.

'Αντείρεσθαι, *viciſſim interrogare*, præſ. infin. med. verbi ἀντείρω, *interrogo*.

'Αντεκδραμόντες, *contra occurrentes*, a. 2. part. act. verbi ἀντεκτρέχω pro ἀντεκδρέμω, *contra occurro*.

'Αντέκλινεν, *adverſo innuebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀντικλίνω, *ex adverſo innuo*.

'Αντέλεγεν, *contradicebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀντιλέγω, *contradico*,

'Αντέλλοισα, *exoriens*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀντέλλουσα, a verbo ἀντέλλω, *orior*.

'Αντελοιδόρει, *remaledicebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀντελοιδόρεε, a verbo ἀντιλοιδορέω, *remaledico*.

'Αντεπεξήεσαν, *in occurſum ierant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἀντεπεξῄεσαν, a verbo ἀντεπέξειμι, *obviam eo*.

'Αντέπνεεν, *contra ſpirabat*, 3. ſing. imperf. ind. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀντεπνέω, *contra ſpiro*.

'Αντερεῖν, *contradicere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀντερέειν, a verbo ἀντερέω, *contradico*.

'Αντερείσαις, *qui viciſſim firmavit*, a. 1. part. act. maſc. gen. *Æol.* pro ἀντερείσας, a verbo ἀντερείδω, *viciſſim fulcio*.

'Αντερύσασθαι, *rependi*, vel *repenſum eſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἀντερύω, *rependo*.

'Αντέϛην, *reſtiti*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀντίϛημι, *reſiſto*.

"Αντεσθαι, *ſupplicare*, præſ. inf. med. verbi ἄντομαι, *ſupplico*.

'Αντεϛραμμένος, *in contrarium verſus*, partic. perf. paſſ. verbi ἀντιϛρέφω, *in contrarium verto*.

'Αντέταται, *erectus eſt*, 3. ſing. perf. indic. paſſ. *Poet.* pro ἀνατέταται, a verbo ἀνατείνω, *ſurſum extendo*, *erigo*.

'Αντέτεινε, *erexit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

'Αντετόρησεν, *transfixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀντιτορέω, *transfigo*.

'Αντετέτυξο, *ſimilis eras*, ſeu *fueras*, 2 ſing. pluſquamperf. ind. paſſ. verbi ἀντιτεύχω, *ſimilis ſum*.

'Αντεφέροντο, *referebantur*, 3. pl. imperf. ind. act. paſſ. verbi ἀντιφέρω, *refero*.

'Αντεφίλασε, *redamavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀντεφίλησε, a verbo ἀντιφιλέω, *redamo*.

'Αντέχρησε, *ſuffecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀντιχράω, *ſufficio*.

'Αντημείβετο, *reſpondebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀνταμείβομαι, *reſpondeo*.

'Αντήρισε, *certavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀντερίζω, *certo*.

'Αντηχούσης, *ejus*, *quæ reſonuit*, gen. ſing. præſ. part. act. verbi ἀντηχέω, *reſono*.

'Αντιάασθε, *occurrebatis*, 2. plur. imperf. indic. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἠντιᾶσθε, a verbo ἀντιάω, *occurro*.

'Αντιάξει, *occurret*, 3. ſing. f. 1. ind. *Dor.* pro ἀντιάσει, a verbo ἀντιάω, *occurro*.

'Αντιαόμην, *occurrebam*, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἠντιαόμην, a verbo ſequente.

'Αντιάσας, *qui occurrit*, a. 1. part. act. verbi ἀντιάω, *occurro*.

'Αντιάσειν, *occurſurum eſſe*, f. 1. inf. act. verbi ejuſd.

'Αντιβῆναι, *repugnaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀντιβαίνω, *repugno*.

'Αντιβίη, *contraria*, Ion. pro ἀντιβία, ab ἀντίβιος, *contrarius*.

'Αντιβολεῖν, *occurrere*, præſ. inf. act. verbi ἀντιβολέω, *occurro*.

'Αντιβόλησα, *occurri*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀντεβόλησα, a verbo eod.

'Αντιβολῆσαι, *occurriſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

'Αντιδιατιθέμενος, *contrario animo adfectus*, præſ. part. paſſ. verbi ἀντιδιατίθημι, *contrario modo diſpono*.

'Αντιδίδονται, *rependitur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi ἀντιδίδωμι, *rependo*.

'Αντίζεσθαι, *caſtra caſtris oppoſita habere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀνθίζεσθαι, a verbo ἀνθίζω, *caſtra oppono*.

Ἀντίη, *adverſa*, Ion. pro ἀντία, ab ἄντιος, *adverſus.*

Ἀντιθευσόμενος, *qui contra aliquem eſt curſurus*, f. 1. part. med. verbi ἀντιθέω, *contra aliquem curro.*

Ἀντικάτησθαι, *e regione alicujus ſedere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀντικάθησθαι, a verbo ἀντικάθημαι, *adverſum ſedeo.*

Ἀντικατίζεσθαι, *caſtra caſtris oppoſita habere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀντικαθίζεσθαι, a verbo ἀντικαθίζω, *caſtra oppono.*

Ἀντικύρσας, *nactus*, a. 1. part. act. verbi ἀντικύρω, *nanciſcor.*

Ἀντιλάβοις, *viciſſim accipias*, 2. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἀντιλαμβάνω pro ἀντιλήβω, *viciſſim accipio.*

Ἀντιλεγόμενον, *cui contradicitur*, accuſ. ſing. part. præſ. paſſ. a verbo ἀντιλέγω, *contradico.*

Ἀντιμετρηθήσεται, *remenſurabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἀντιμετρέω, *remenſuro.*

Ἀντιοῦσθαι, *adverſari*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἀντιόεσθαι, a verbo ἀντιόομαι, *adverſor.*

Ἀντιόων, *adverſans*, præſ. part. act. verbi ἀντιόω, *adverſor.*

Ἀντιπαραβαλοῦμεν, *comparabimus*, 1. plur. f 2. ind. act. verbi ἀντιπαραβάλλω, *comparo.*

Ἀντιπαραχεῖν, *retribuere*, a. 2. inf. act. verbi ἀντιπαρέχω pro ἀντιπαραχέω, *retribuo.*

Ἀντιπαρῆλθε, *præteriit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀντιπαρέρχομαι, *prætereo.*

Ἀντιπεφᾶσθαι, *loco alterius occidi*, perf. inf. paſſ. verbi ἀντιφάω, *occido pro altero.*

Ἀντιπνέειν, *reſlare*, præſ. inf. act. verbi ἀντιπνέω, *reſlo.*

Ἀντιποιούμενος, *qui contra fit*, præſ. part. paſſ. verbi ἀντιποιέω, *contra facio.*

Ἀντιπρήσσειν, *adverſari*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀντιπράσσειν, a verbo ἀντιπράσσω, *adverſor.*

Ἀντιπροήεσαν, *obviam prodierant*, 3. pl. pluſq. ind. act. *Att.* pro ἀντιπροῄεισαν, a verbo ἀντιπρόειμι, *obvio.*

Ἀντιστὰς, *ex adverſo ſtans*, a. 2. part. act. verbi ἀντίστημι, *oppono.*

Ἀντιστῆναι, *reſiſtere*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Ἀντίσχειν, *retinere*, præſ. inf. act. verbi ἀντίσχω pro ἀντέχω, *retineo.*

Ἀντιτείνειν, *contra tendere*, præſ. inf. act. verbi ἀντιτείνω, *contra tendo.*

Ἀντιτίειν, *luere*, præſ. inf. act. verbi ἀντιτίω, *luo.*

Ἀντιτύχοις, *conſequaris*, ſ. *conſecutus ſis*, 2. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἀντιτυγχάνω, pro ἀντιτεύχω, *conſequor.*

Ἀντιφερίζειν, *obviam ſe offerre*, præſ. inf. act. verbi ἀντιφερίζω, *obviam me fero.*

Ἀντιφερίξαι, *obviam ſe obtuliſſe*, a. 1. inf. act. *Poet.* & *Dor.* pro ἀντιφερίσαι, a verbo eod.

Ἀντιχρᾶν, *ſufficere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀντιχράειν, a verbo ἀντιχράω, *ſufficio.*

Ἀντιωθῆναι, *adverſatum eſſe*, a. 1. inf. verbi ἀντιόομαι, *adverſor.*

Ἀντλῆσαι, *hauſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀντλέω, *haurio.*

Ἀντλήσαντες, *qui hauſerunt*, nom. pl. part. a. ejuſd.

Ἀντολὴ, *ortus*, Poet. pro ἀνατολή.

Ἄντρω, *antri*, gen. ſing. *Dor.* pro ἄντρου, ab ἄντρον, *antrum.*

Ἄντυγες, *habenæ*, nom. pl. ab ἄντυξ, *habena.*

Ἀντυπουργεῖν, *viciſſim inſervire*, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἀνθυπουργέειν, a verbo ἀνθυπουργέω, *viciſſim inſervio.*

Ἀνύδρων, *arentium*, gen. plur. ab ἄνυδρος, *arens.*

Ἄνυε, *perficiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤνυε, a verbo ἀνύω, *perficio.*

Ἄνυμες, *perficiebamus*, 1. plur. imperf. ind. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἠνύομεν, a verbo eod.

Ἄνυον, *perficiebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤνυον, a verbo ſequente.

Ἀνύουσα, *perficiens*, præſ. part. act. verbi ἀνύω, *perficio.*

Ἀνυπόδατος, *diſcalceatus*, Dor. pro ἀνυπόδητος.

Ἄνυσε, *perfecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνυσε, a verbo ſequente.

Ἀνυσάμαν, *confeci*, 1. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἠνυσάμην, a verbo ἀνύω, *perficio.*

Ἀνύσας, *qui perfecit*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Ἀνύσσας, idem, *Poet.* pro ἀνύσας.

Ἄνυτο, *perficiebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤνυτο, a verbo ἀνύω, *perficio.*

Ἀνῶ, *deſeram*, ſ. *deſeruerim*, 1. ſing. a. 2. conj. act. verbi ἀνίημι, pro ἀνέω, *deſero.*

Ἄνωγα, *juſſi*, 1. ſing. perf. ind. med. *Ion.* pro ἤνωγα, a verbo ἀνώγω, *jubeo.*

Ἀνωγέμεν, *jubere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀνώγειν, a verbo eod.

Ἀνώγηθι, *jube*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ἀνώγημι, *jubeo.*

Ἀνῶγμαι, *apertus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀνοίγω, *aperio.*

Ἀνώγουν, *jubebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἠνώγεον, a verbo ἀνωγέω.

Ἀνώγων, *jubebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠνώγων, a verbo ἀνώγωμι, *jubeo.*

Ἀνωΐχθην, *apertus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. *per Dialyſin* pro ἀνῴχθην, a verbo ἀνοίγω, *aperio.*

Ἀνῷκται, *apertus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἄνων, *expediens*, præſ. part. act. verbi ἄνω, pro ἀνύω, *expedio.*

Ἀνῶξαι, *juſſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀνώγω, *jubeo.*

Ἀνωρθώθην, *in altum erectus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνορθόω, *ſurrigo.*

Ἀνωσάμενος, *qui propulſavit*, part. a. 1. med. verbi ἀνωθέω, pro ἀνώθω, *propello.*

Ἀνῷσαι, *retuliſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀνοῖσαι, a verbo ἀναφέρω, pro ἀνοίω, *refero.*

Ἀνῷχα, *aperui*, 1. ſing. perf. indic. act. verbi ἀνοίγω, *aperio.*

Ἄνωχθι, *jube*, 2. ſing. præſ. imper. act. *per Sycopen* pro ἀώγηθι, a verbo ἀνώγημι, *jubeo.*

Ἀνώχθω, *jubeto*, 3. ſing. præſ. imper. act. *per Sync.* pro ἀνωγέτω, a verbo eod.

Ἄξαιμι, *fregerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. verbi ἄγω vel ἄγνυμι, *frango.*

Ἄξας, *ducens*, *qui duxit*, a. 1. part. act. verbi ἄγω, *duco.*

Ἄξε, *age*, præſ. imper. verbi poetici ἄξω pro ἄγω, *duco.*

Ἄξεια, *fregerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἄξαιμι, a verbo ἄγω, *frango.*

Ἄξεινος, *ſine hoſpite*, Poet. pro ἄξενος.

Ἀξιεῦμαι, *dignum cenſeo*, 1. ſing. præſ. indic. med. *Dor.* pro ἀξιοῦμαι, a verbo ἀξιόομαι, *cenſeo dignum.*

Ἀξιοθέητος, *ſpectatu dignus*, Ion. pro ἀξιοθέατος.

Ἀξιώσεια, *dignum cenſuerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀξιώσαιμι, a verbo ἀξιόω, *dignor.*

Ἄξομαι, *abducam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi ἄγω, *duco.*

Ἆξον, *frange*, vel *duc*, 2. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ἄγω, *frango*, vel *duco.*

Ἄξω, *ducam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verb ἄγω, *duco*; vel *frangam*, f. 1. ind. act. verbo ἄγω vel ἄγνυμι, *frango.*

Ἀοιδᾶν, *cantuum*, gen. plur. *Dor.* pro ἀοιδῶν, ab ἀοιδὴ, *cantus.*

Ἄορτο, *ſublatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤορτο, ab ἀείρω, *tollo.*

Ἀπαγγεῖλαι, *renunciaſſe*, a. 1. inf. ac verbi ἀπαγγέλλω, *renuncio.*

Ἀπαγγείλατε, *renunciate*, 2. plur. a. 1 imper. act. verbi ejuſd.

Ἀπαγινέειν, *abducere*, præſ. inf. act. verb Ionici ἀπαγινέω, pro ἀπάγω, *abduco.*

Ἀπαγξαίμην, *me ſtrangularem*, 1. ſing. a. 1 opt. med. verbi ἀπάγχομαι, *me ſtrangul*

Ἀπαγομένην, *eam*, *quæ abducitur*, accu ſing. part. præſ. f. g. paſſ. verbi ἀπάγω, *abduco.*

Ἀπαγορεύων, *prohibens*, part. præſ. act verbi ἀπαγορεύω, *prohibeo.*

Ἀπαδεῖν, *diſplicere*, ſ. *diſplicuiſſe*, a. 2. inf act. verbi ἀπάδω, *diſpliceo.*

Ἀπαειρόμενος, *diſcedens*, part. præſ. med verbi ἀπαείρω, *diſcedo.*

Ἀπαὶ, *ab*, Poet. pro ἀπό.

Ἀπαιρεθέω, *privarer*, 1. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. *Ion.* pro ἀφαιρεθῶ, a verbo ἀφαιρέω, *privo.*

Ἀπαιρεῖσθαι, *privari*, præſ. infin. verbi ejuſd.

Ἀπαιρημένοι, *fraudati*, nom. plural. particip. perf. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἀφῃρημένοι, a verbo eod.

Ἀπαιτεῖ, *repetit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀπαιτέει, a verbo ἀπαιτέω, *repeto.*

Ἀπαλὰ, *mollis*, Dor. pro ἀπαλὴ, ab ἀπαλὸς, *mollis.*

Ἀπαλαλκέμεν, *repellere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀπαλαλκεῖν, a verbo ἀπαλάλκω, *repello*, *arceo.*

Ἀπαλάλκοι, *repellat*, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi ejuſd.

Ἀπάλειψον, *dele*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ἀπαλείφω, *deleo.*

Ἀπαλήσεται, *vagabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi ἀπαλάομαι, *vagor.*

Ἀπαμείβετο, *reſpondebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀπαμείβομαι, *reſpondeo.*

Ἀπαμμένος, *ſuſpenſus*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀφαμμένος, a verbo ἀφάπτω, *ſuſpendo.*

Ἀπαναίνεται, *reſpuit*, 3. ſing. præſ. indic. med. verbi ἀπαναίνομαι, *reſpuo.*

Ἀπαναίνατο, *recuſavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* & *Dor.* pro ἀπηνήνατο, a verbo eod.

Ἀπανήνασθαι, *recuſare*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Ἀπανισταμένης, *diſcedentis*, præſ. part. med. f. g. a verbo ἀπανίσταμαι, *diſcedo.*

Ἀπαντᾶν, *occurrere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀπαντάειν, a verbo ἀπαντάω, *occurro.*

Ἀπάορος, *remotus*, Dor. pro ἀπήορος.

Ἀπᾶραι, *ſuſtuliſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω, *tollo.*

Ἀπαραιρημένος, *ſpoliatus*, part. perf. paſſ. *Ion.* & *per reduplicationem* pro ἀφῃρημένος, a verbo ἀφαιρέω, *ſpolio.*

Ἀπάρας, *qui ſuſtulit*, a. 1. part. verbi ἀπαίρω, *tollo.*

Ἀπαρθῶ, *ablatus fuero*, 1. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀπαριθμήσας, *qui recenſuit*, a. 1. part. act. verbi ἀπαριθμέω, *recenſeo.*

Ἀπᾶρον, *tolle*, 2. ſing. a. 2. imperat. act. verbi ἀπαίρω, *tollo.*

Ἀπαρύειν, *exhaurire*, præſ. inf. act. verbi ἀπαρύω, *exhaurio*.

Ἀπάρχεσθαι, *primitias offerre*, præſ. inf. med. verbi ἀπάρχομαι, *primitias offero*.

Ἀπασέων, *omnium*, gen. plur. *Ion.* pro ἁπασῶν, ab ἅπας, ἅπασα, *omnis*.

Ἀπαστράπτουσα, *fulgura emittens*, præſ. part. act. f. g. verbi ἀπαστράπτω, *fulgura emitto*.

Ἀπατᾷ, *defraudat*, 3. ſing. præſ. indic. act. *contr.* pro ἀπατάει, a verbo ἀπατάω, *defraudo*.

Ἀπατάτω, *decipiat*, 3. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ἀπαταέτω, a verbo eod.

Ἀπατηθῆναι, *deceptum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀπατήσει, *defraudabit*, *decipiet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀπατῶντες, *fallentes*, nom. pl. part. præſ. act. *contr.* pro ἀπατάοντες, a verbo eod.

Ἀπαυδᾶν, *renuntiare*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀπαυδάειν, a verbo ἀπαυδάω, *renuntio*.

Ἀπαυδήσαντες, *qui renuntiavere*, nom. plur. a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Ἀπαυθαδιεῖσθαι, *auſurum eſſe*, f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀπαυθαδίσεσθαι, a verbo ἀπαυθαδίζομαι, *audeo*.

Ἀπαχθεὶς, *abactus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀπάγω, *abigo*.

Ἀπάψας, *qui nexuit*, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφάψας, a verbo ἀφάπτω, *necto*.

Ἀπέβα, *ſucceſſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέβη, a verbo ἀποβαίνω pro ἀποβάω, *ſuccedo*.

Ἀπέβαλε, *abjecit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀποβάλλω, *abjicio*.

Ἀπέβη, *diſceſſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀποβαίνω, pro ἀποβάω, *diſcedo*.

Ἀπεβήσατο, *diſceſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἀπεγαλακτίσθην, *ablactatus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογαλακτίζω, *ablacto*.

Ἀπεγλυκάνθη, *dulcis evaſit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογλυκαίνω, *dulcem reddo*.

Ἀπεγνώσθη, *rejectus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογινώσκω, *abnuo*, *rejicio*.

Ἀπεδάσσαο, *diviſiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἀπεδάσασο, ſive ἀπεδάσω, a verbo ἀποδάζομαι, *divido*.

Ἀπέδειξα, *expoſui*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποδείκνυμι, *expono*, *explico*.

Ἀπεδειροτόμησεν, *caput amputavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀποδειροτομέω, *caput amputo*.

Ἀπεδέξατ' pro ἀπεδέξατο, *recepit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀποδέχομαι, *recipio*.

Ἀπεδήμησα, *peregre profectus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποδημέω, *peregre proficiſcor*.

Ἀπεδίδου, *reddebaris*, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀπεδίδουν, *reddebantur*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπεδίδοσαν, a verbo eod.

Ἀπεδοκίμασε, *reprobavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποδοκιμάζω, *reprobo*.

Ἀπέδοντο, *reddiderunt*, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀπέδοσθε, *reddidiſtis*, 2. plural. aor. ejuſd.

Ἀπέδρα, *aufugi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* & *per Apocopen*, pro ἀπέδρασα, a verbo ἀποδιδράσκω pro ἀποδράω, *aufugio*.

Ἀπεδύσατο, *exuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀποδύω, *exuo*.

Ἀπέδωχ' pro ἀπέδωκ' ob ſequentem adſpiratam, & ἀπέδωκ' pro ἀπέδωκε, *reſtituit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποδίδωμι, *reſtituo*, *reddo*.

Ἀπέειπεν, *negabat*, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἀπεῖπεν, a verbo ἀπείπω, *nego*.

Ἀπέεργεν, *arcebat*, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἄπειργεν, a verbo ἀπείργω, *arceo*.

Ἀπεζωσμένος, *exauctoratus*, partic. perf. paſſ. verbi ἀποζώννυμι, *exauctoro*.

Ἀπέην, *aberat*, 3. ſing. imperf. ind. *Poet.* pro ἀπῆν, a verbo ἄπειμι, *abſum*.

Ἀπέθανον, *mortuus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀποθνήσκω pro ἀποθανέω, *morior*.

Ἀπέθετο, *depoſuit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἀποτίθημι, *depono*.

Ἀπέθηλε, *defloruit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω, *defloreo*.

Ἄπει, *abi*, 2. ſing. præſ. imper. pro ἄπιθι, a verbo ἄπειμι, *abeo*.

Ἀπείθη, *dimiſſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀφείθη, a verbo ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀπειλείεις, *minaris*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἀπειλέεις, a verbo ἀπειλέω, *minor*.

Ἀπειλείουσα, *minans*, part. præſ. act. *Poet.* pro ἀπειλέουσα, a verbo eod.

Ἀπειλήτην, *minati ſunt*, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion.* & *per Syncopen* pro ἀπειλησάτην, a verbo ἀπειλέω, *minor*.

Ἀπειλήφασιν, *receperunt*, 3. pl. pluſq. ind. act. *Att.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀπολελήφασι, a verbo ἀπολαμβάνω pro ἀπολήβω, *recipio*.

Ἀπειπάμην, *abdicavi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀπείπω, *abdico*.

Ἀπεῖπε, *abdicavit*, 3. ſing. a. 1. vel 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀπειρηκώς, *feſſus*, part. perf. act. verbi ἀπειρέω, *viribus concido*, *defatigor*.

Ἀπεῖρξαν, *abarcuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀπείργω, *abarceo*.

Ἀπειρομάχας, *imperitus prælii*, Dor. pro ἀπειρομάχης.

Ἀπείρονα, *infinitum*, acc. ſing. ab ἀπείρων, *infinitus*.

Ἀπεῖσε, *abiit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι, *abeo*.

Ἀπεῖχεν, *abſtinebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀπέχω, *abſtineo*.

Ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπεκάλεε, a verbo ἀποκαλέω, *nomino*.

Ἀπεκάλυψε, *revelavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποκαλύπτω, *revelo*.

Ἀπεκλαίοντο, *deflebantur*, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἀποκλαίω, *defleo*.

Ἀπέκλασε, *fregit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποκλάω, *frango*.

Ἀπέκλεισαν, *occluſerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω, *occludo*.

Ἀπεκλελαθόμην, *oblitus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. med. *Poet.* & *Att.* pro ἀπεξελαθόμην, a verbo ἀπεκλανθάνω, *obliviſcor*.

Ἀπέκοψε, *amputavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω, *amputo*.

Ἀπεκρίθη, *reſpondit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ſequentis.

Ἀπεκρίνατο, *reſpondit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀποκρίνομαι, *reſpondeo*.

Ἀπεκρυψάμην, *occultavi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀποκρύπτω, *occulto*.

Ἀπέκτανεν, *occidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀποκτείνω, *occido*.

Ἀπέκτεινε, *occidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀπελάμπετο, *refulgebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀπολάμπω, *refulgeo*.

Ἀπέλαυσα, *fruitus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπολαύω, *fruor*.

Ἀπελείβεθ' pro ἀπελείβετ' ob ſequentem litteram aſpiratam, & ἀπολείβετ' pro ἀπολείβετο, *deſtillabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀπολείβομαι, *deſtillo*.

Ἀπελέσθαι, *abſtuliſſe*, a. 2. inf. med. *Ion.* pro ἀφελέσθαι, a verbo ἀφαιρέω pro ἀφέλω, *aufero*.

Ἀπελεύσονται, *recedent*, 3. plur. f. 1. ind. med. verbi ἀπέρχομαι pro ἀπελεύθω, *recedo*.

Ἀπέληγεν, *ceſſabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀπολήγω, *ceſſo*.

Ἀπελήλακε, *abegit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἀπήλακε, a verbo ἀπελαύνω pro ἀπελάω, *abigo*.

Ἀπελήλατο, *abactus fuerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀπελήλυθε, *abiit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ſequentis.

Ἀπελθὲ, *abi*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ἀπέρχομαι, pro ἀπελεύθω, *abeo*.

Ἀπέλιπον, *reliqui*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀπολείπω, *relinquo*.

Ἀπελόμενοι, *qui eripuerunt*, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφελόμενοι, a verbo ἀφαιρέω pro ἀφέλω, *eripio*.

Ἀπελπίσας, *qui viciſſim ſperavit*, a. 1. part. act. verbi ἀπελπίζω, *viciſſim ſpero*.

Ἀπελύθη, *abſolutus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπολύω, *abſolvo*.

Ἀπελυμαίνοντο, *purgabantur*, 3. plur. imperf. ind. paſſ. verbi ἀπολυμαίνω, *purgo*.

Ἀπέλυσε, *abſolvit*, *dimiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπολύω, *abſolvo*.

Ἀπελωβήθη, *contumeliam accepit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπολωβάω, *contumelia adficio*.

Ἀπέμαθον, *dedidici*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀπομανθάνω pro ἀπομαθέω, *dediſco*.

Ἀπεμαράνθη, *emarcuit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπομαραίνω, *marcidum reddo*.

Ἀπέμεσε, *evomuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet*, pro ἀπήμεσε, a verbo ἀπεμέω, *evomo*.

Ἀπεμνήσαντο, *recordati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἀπομνάομαι, *recordor*.

Ἀπεμόργνυ, *abſtergebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀπομόργνυμι, *abſtergo*.

Ἀπεμυθεόμην, *diſſuaſi*, 1. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἀπομυθέω, *diſſuadeo*.

Ἀπενέγκασθαι, *abſtuliſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἀποφέρω pro ἀπενέγκω, *aufero*.

Ἀπενεγκοῦσα, *quæ abſtulit*, part. a. 2. fem. gen. verbi ejuſd.

Ἀπενειχθεὶς, *relatus*, a. 1. part. paſſ. *Ion.* pro ἀπενεχθεὶς, a verbo eod.

Ἀπενείχθη, *delatus eſt*, 3. ſing. a. 1. indic. paſſ. *Ion.* pro ἀπενέχθη, a verbo eod.

Ἀπενέχθη, idem, ſed communiter.

Ἀπενεχθῆναι, *deportatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀπενθεῖν, *abiiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀπελθεῖν, a verbo ἀπέρχομαι pro ἀπελεύθω, *abeo*.

Ἀπέντες, *qui dimiſerunt*, nom. pl. a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀφέντες, a verbo ἀφίημι, *demitto*.

Ἀπενόσφισεν, *ſeparavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀπονοσφίζω, *ſeparo*.

Ἀπεξεδυσάμην, *exui*, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀπεκδύω, *exuo*.

Ἀπεξελαθόμην, *oblitus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἀπεκλανθάνω pro ἀπεκλήθω, *obliviſcor*.

Ἀπεξηραμένος, *exſiccatus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἀπεξηραμμένος, a verbo ἀποξηραίνω, *exſicco*.

Ἀπέοικα, *abſimilis ſum*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἀπείκω, *abſimilis ſum*.

Ἀπεόντα, *abſentem*, acc. ſing. *Ion.* pro ἀπόντα, ab ἀπὼν, *abſens*.

Ἀπεπλάγχθη, *reſiliit*, *aberravit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀποπλάζω, *aberrare facio*.

Ἀπέπλωσαν, *abnavigaverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀποπλέω, *abnavigo*.

Ἀπέπλυναν, *abluebant*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀποπλύνω, *abluo*.

Ἀπέπνει, *ſpirabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἀπέπνεε, a verbo ἀποπνέω, *ſpiro, flo*.

Ἀπέπνευσε, *exſpiravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀπέπνιξα, *ſuffocavi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποπνίγω, *ſuffoco*.

Ἀπεπτάμην, *avolavi*, 1. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἀφίπταμαι, *avolo*.

Ἀπέπτην, *evolavi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀπέργειν, *disjungere*, Ion. pro ἀπείργειν, ab ἀπείργω, *disjungo*.

Ἀπεργμαι, *præcluſus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀπερείσασθαι, *effudiſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἀπερείδω, *effundo*.

Ἀπερείσι' pro ἀπερείσια, & hoc *per Metatheſin*, pro ἀπειρέσια, *infinita*, ab ἀπειρέσιος, *infinitus*.

Ἀπέρξας, *qui confecit*, a. 1. part. act. verbi ἀπορρέζω, *conficio*.

Ἀπέρρε, *abi in malam rem*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ἀπέρρω, quod *Æol.* dicitur pro ἀπείρω, *in malam rem abeo*.

Ἀπερρωγὼς, *abruptus*, perf. part. med. verbi ἀπορρήγνυμι, pro ἀπορρώγω, *abrumpo*.

Ἀπέρυκε, *arce*, 2. ſing. præſ. imper. verbi ἀπερύκω, *arceo*.

Ἀπερυκόμενος, *prohibens*, præſ. part. med. verbi ejuſd.

Ἀπερωήσειας, *retroceſſiſſes*, 2. ſing. a. 1. opt. *Æol.* act. a verbo ἀπερωέω, *retrocedo*.

Ἀπες, *dimitte*, 2. ſing. a. 2. imp. *Ion.* pro ἄφες, a verbo ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀπέσαξα, *onus depoſui*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποσάττω, *onus ſeu clitellas depono*.

Ἀπέσβας, *exſtincta es*, 2. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέσβης, a verbo ἀποσβέννυμι pro ἀποσβέω, *extinguo*.

Ἀπέσβεσε, *exſtinxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀπεσκίμφθαι, *effuſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀποσκίμπτω, *effundo*.

Ἀπεσκολυμμένος, *excoriatus*, perf. part. paſſ. verbi ἀποσκολύπτομαι, *excorio*.

Ἀπέσομαι, *abero*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi ἄπειμι, *abſum*.

Ἀπέσπασα, *abſtraxi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποσπάω, *abſtraho*.

Ἀπέσσυθεν, *proruperunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Æol.* vel *Bœot.* & *Poet.* pro ἀπεσύθησαν, a verbo ἀποσύομαι, *erumpe*.

Ἀπέσσυτο, *proruperat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poet.* pro ἀπεσέσυτο, a verbo eod.

Ἀπεστάλην, *miſſus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀποστέλλω, *mitto*.

Ἀπέσταλκε, *miſit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀπεσταλμένοι, *miſſi*, perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀπέστασαν, *deſtiterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέστησαν, a verbo ἀφίστημι, *deſiſtere facio*.

Ἀπέστειλε, *miſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποστέλλω, *mitto*.

Ἀπεστέρησε, *privavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποστερέω, *privo*.

Ἀπέστην, *deſtiti*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀφίστημι, *abſiſtere facio*.

Ἀπέστιχον, *abii, removi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀποστείχω, *abeo, removeo*.

Ἀπέστολε, *miſit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi ἀποστέλλω, *mitto*.

Ἀπεστραμμένος, *averſus*, perf. part. paſſ. verbi ἀποστρέφω, *averto*.

Ἀπέστραφον, *averti*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀπέστω, *abſit*, 3. ſing. præſ. imp. act. verbi ἄπειμι, *abſum*.

Ἀπέστρεψε, *avertit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποστρέφω, *averto*.

Ἀπεσφάλην, *aberravi*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀποσφάλλω, *aberrare facio*.

Ἀπέσχηκα, *abſui*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἀπέχω pro ἀποσχέω, *abſtineo*.

Ἀπέσχον, *abſtinui*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀπέταμον, *præcidi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀποτέμνω, *præcido*.

Ἀπετέθη, *depoſitus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀποτίθημι pro ἀποθέω, *depono*.

Ἀπετίννυον, *pœnas luebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀποτιννύω, *pœnas luo*.

Ἀπέτραγον, *devoravi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀποτρώγω, *devoro*.

Ἀπετρωπῶντο, *non audebant*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἀπετρωπάοντο, a verbo ἀποτρωπάω, *in fugam converto*.

Ἀπέφευγον, *aufugiebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀποφεύγω, *aufugio*.

Ἀπέφηνε, *oſtendit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποφαίνω, *oſtendo*.

Ἀπεφηνάμην, *oſtendi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἀπεφθαρμένος, *corruptus*, perf. part. paſſ. verbi ἀποφθείρω, *corrumpo*.

Ἀπεφθέγξατο, *locutus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀποφθέγγομαι, *loquor*.

Ἀπέφθιτο, *interierat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἀποφθίω, *corrumpo*.

Ἀπέφυγον, *aufugi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀποφεύγω, *aufugio*.

Ἀπέχει, *ſufficit*, imperſ. alias 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἀπέχω, *abſtineo*.

Ἀπεχθέμεναι, *odio proſequi*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀπέχθειν, a verbo ἀπέχθω, *odio proſequor*.

Ἀπέχθηαι, *odio ſis*, 2. ſing. præſ. conjunct. paſſ. *Ion.* pro ἀπέχθησαι ſ. ἀπέχθῃ, a verbo eod.

Ἀπεχθήσομαι, *odio ero*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi ἀπεχθάνομαι, *odio ſum*.

Ἀπεχθόμην, *odio fui*, 1. ſing. a. 2. indic. med. *Ionice*, pro ἀπηχθόμην, a verbo eod.

Ἀπέχεσθαι, *abſtinere*, præſ. inf. med. verbi ἀπέχω, *abſtineo*.

Ἀπεχρέετο, *ſatis erat*, imperſ. pro ἀπέχρη.

Ἀπέχρη, *ſatis erat*, imperf. ind. verbi imperſonalis ἀπόχρη, *ſatis eſt*.

Ἀπεψύχοντο, *abſtergebant*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀποψύχω, *abſtergo*.

Ἀπεὼν, *abſens*, Ion. pro ἀπὼν, ab ἄπειμι, *abſum*.

Ἀπέωσε, *repulit*, 3. ſing. a. 1. indic. act. *Att.* pro ἄπωσε, a verbo ἀπωθέω, *repello*.

Ἀπῇ, *abſit*, 3. ſingul. præſ. conjunct. verbi ejuſd.

Ἀπήγαγεν, *abduxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆγεν, a verbo ἀπάγω, *abduco*.

Ἀπήγγειλε, *renunciavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπαγγέλλω, *renuncio*.

Ἀπηγήσασθαι, *narraſſe*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἀφηγήσασθαι, a verbo ἀφηγέομαι, *narro*.

Ἀπηγξάμην, *ſtrangulavi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀπάγχω, *ſtrangulo*.

Ἀπῆγεν, *abduxit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀπάγω, *abduco*.

Ἀπῆγχε, *ſtrangulavit*, 3. ſing. perf. indic. act. verbi ἀπάγχω, *ſtrangulo*.

Ἀπῄειν, *abiveram*, 1. ſing. pluſq. indic med. verbi ἄπειμι, *abeo*.

Ἀπῆκεν, *dimiſit*, 3. ſing. perf. ind. act *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀφῆκε, a verbo ἀφίημι pro ἀφέω, *dimitto*.

Ἀπήλακε, *abegit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ἀπελαύνω pro ἀπελάω, *abigo*.

Ἀπήλασα, *abegi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀπήλαυον, *fructum capiebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀπολαύω, *fructum percipio*.

Ἀπῆλθον, *abii*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀπέρχομαι, pro ἀπελεύθω, *abeo*.

Ἀπηλλάγη, *liberatus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind paſſ. verbi ἀπαλλάττω, *libero*.

Ἀπηλλοτρίωκε, *abalienavit*, 3. ſing. perf ind. act. verbi ἀπαλλοτριόω, *abalieno*.

Ἀπηλοίησε, *contudit*, 3. ſing. a. 1. ind. act verbi ἀπηλοιάω, *contundo*.

Ἀπήλπικε, *deſperavit*, 3. ſing. perf. ind act. verbi ἀπελπίζω, *deſpero*.

Ἀπήμαρτεν, *aberravit*, 3. ſing. a. 2. ind act. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀφήμαρτεν, a verbo ἀφαμαρτάνω, *pecco aberr*

Ἀπημελημένος, *neglectus*, perf. part paſſ. verbi ἀπαμελέω, *negligo*.

Ἀπῆμεν, *abiveramus*, 1. pl. pluſq. ind act. *per Sync.* pro ἀπῄειμεν, a verbo ἄπειμι, *abeo*.

Ἀπήμυνεν, *adjuvit*, 3. ſing. a. 1. indic act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀπαμύνω, *auxilior, adjuvo*.

Ἀπῆν, *aberam*, 1. ſing. imperf. ind. verbi ἄπειμι, *abſum*.

Ἀπήνεγκε, *abduxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act verbi ἀποφέρω pro ἀπενέγκω, *abduco*.

Ἀπηνέος, *atrocis*, gen. ſing. ab ἀπηνὴς, *atrox*

Ἀπηνώθη, *obſtupefactus eſt*, 3. ſing. a. 1 ind. med. verbi ἀπηνέομαι, *obſtupeſco*.

Ἀπηνηνάμην, *renui*, 1. ſing. a. 1. ind. med verbi ἀπαναίνομαι, *renuo*.

Ἀπῆνθεν, *abiit*, 3. ſing. a. 2. ind. act *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆλθεν, verbo ἀπέρχομαι pro ἀπελεύθω, *abeo*.

Ἀπήντησε, *obviam ivit*, 3. ſing. a. 1. ind act. verbi ἀπαντάω, *obviam eo*.

Ἀπήραξεν, *deturbavit*, 3. ſing. a. 1. ind act. a verbo ἀπαράσσω, *deturbo*.

Ἀπηρεισάμην, *intendi*, a. 1. ind. med. verbi ἀπερείδω, *intendo*.

Ἀπήρθη, *ſublatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind paſſ. verbi ἀπαίρω, *tollo*.

Ἀπηρτημένος, *ſuſpenſus*, perf. part. paſſ verbi ejuſd.

Ἀπήρτισμαι, *abſolutus ſum*, 1. ſing. perf ind. paſſ. verbi ἀπαρτίζω, *perficio*.

Ἀπῇ, *abſuerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct verbi ἄπειμι, *abſum*.

Ἀπήσων, *emiſſurus*, f. 1. part. act. *Ion* pro ἀφήσων, a verbo ἀφίημι, *emitto*.

Ἀπηύρα, *auferebat*, 3. ſing. imperf. ind act. *contract.* pro ἀπηύραε, a verbo ἀπαυράω, *aufero*.

Ἀπηῦρα, *privavi*, a. 1. ind. act. per *Syncop* pro ἀπηύρησα, a verbo eod.

Ἀπηύρων, *auferebant*, 3. pl. imperf. ind act. *contr.* pro ἀπηύραον, a verbo eod.

Ἀπῆχε, *abduxit*, 3. ſing. perf. ind. act verbi ἀπάγω, *abduco*.

Ἀπήχθετο, *inviſus erat*, 3. ſing. imperf ind. paſſ. verbi ἀπέχθομαι ſive ἀπεχθα νομαι, *inviſus ſum*.

Ἀπήχθημαι, *odio exceptus fui*, perf. ind paſſ. verbi ejuſd.

Ἀπήχθην, *abductus fui*, 1. ſing. a. 1. ind paſſ. verbi ἀπάγω, *abduco*.

Ἀπήχθηρε, *odio proſecutus eſt*, 3. ſing. a. 1. indic. act. verbi ἀπεχθαίρω, *odio proſequo*

Ἀπηχθόμ

Ἀπηχθόμην, *odio proſecutus ſum*, a. 2. ind. med. a verbo eod.

Ἀπῃωρεῦντ' *ſuſpenſi erant*, pro ἀπῃωρεῦντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἀπῃωροῦντο, *contr.* ex ἀπῃωρέοντο, a verbo ἀπαιωρέω, *e ſublimi dependeo.*

Ἀπίασι, *abeunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἄπισι, a verbo ἄπειμι, *abeo.*

Ἀπίδω, *viderim*, 1. ſing. a. 2. conjunct. verbi ἀπείδω, *video.*

Ἀπίεμεν, *emittimus*, 1. pl. præſ. ind. act. Ion. pro ἀφίεμεν, a verbo ἀφίημι, *emitto.*

Ἀπιέναι, *abire*, præſ. inf. act. verbi ἄπειμι, *abeo.*

Ἀπίενται, *emittunt*, 3. pl. præſ. ind. med. Ion. pro ἀφίενται, a verbo ἀφίημι, *emitto.*

Ἀπῆσαν, *abierunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi ἄπειμι, *abeo.*

Ἀπίῃς, *abeas*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ἀπιθεῖν, *inobedientem eſſe*, præſ. inf. act. *contract.* pro ἀπιθέειν, a verbo ἀπιθέω, *inobediens ſum.*

Ἀπίθησα, *inobediens fui*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠπίθησα, a verbo eod.

Ἀπίκαται, *venerunt*, 3. plur. perf. paſſ. Ion. pro ἀφίκαται, & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, a verbo ἀφικνέομαι.

Ἀπίκῃ, *veneris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. med. *Ion.* pro ἀφίκῃ, a verbo eod.

Ἀπικνεῖσθαι, *venire*, præſ. inf. paſſ. *Ion.* & *contract.* pro ἀφικνέεσθαι, a verbo eod.

Ἀπικόμενος, *progreſſus*, a. 2. part. med. Ion. pro ἀφικόμενος, a verbo eod.

Ἀπιλλήθη, *clauſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπιλλέω, *claudo.*

Ἀπίξεται, *veniet*, 3. ſing. f. 1. ind. med. Ion. pro ἀφίξεται, a verbo ἀφικνέομαι, pro ἀφίκομαι, *venio.*

Ἀπῄειν, *abiit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἄπειμι, *abeo.*

Ἀπιστάναι, *diſcedere*, præſ. inf. act. verbi ἀφίστημι, *diſcedo.*

Ἀπιστέατι, *defecerunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀφέστανται, a verbo ἀφίστημι, *ad defectionem ſolicito.*

Ἀπίστημι, *ad defectionem ſolicito*, Ion. pro ἀφίστημι.

Ἄπιτ' pro ἄπιτε, *abite*, 2. plur. præſ. imper. act. verbi ἄπειμι, *abeo.*

Ἄπλατος, *magnitudine immenſus, inacceſſus*, Dor. pro ἄπλητος.

Ἄπνουν, *mortuum*, acc. ſing. *contr.* pro ἄπνοον, ab ἄπνοος, *mortuus.*

Ἀποαιρεῖσθαι, *auferri, adimi*, præſ. inf. paſſ. *Ion.* & *contr.* pro ἀφαιρέεσθαι, a verbo ἀφαιρέω, *aufero.*

Ἀποαίρεο, *aufer*, 2 ſing. præſ. imper. med. Ion. pro ἀφαίρεσο, ſeu ἀφαιροῦ, a verbo eod.

Ἀποβάλητε, *abjeceritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. act. verbi ἀποβάλλω, *abjicio.*

Ἀποβεβληκότων, *eorum, qui abjecerunt*, gen. plur. part. perf. act. verbi ejuſd.

Ἀποβῆναι, *deſcendiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀποβάω, *deſcendo.*

Ἀποβήσομαι, *deſcendam*, f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἀποβιῶναι, *mori*, præſ. inf. act. verbi ἀποβίωμι pro ἀποβιόω, *morior.*

Ἀποβλαφθεὶς, *privatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀποβλάπτω, *lædo.*

Ἀποβλέπουσιν, *intuentur*, 3. plur. præſ. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀποβλέπω, *intueor.*

Ἀποβληθεὶς, *abjectus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀποβάλλω, *abjicio.*

Ἀποβλύζων, *evomens*, præſ. part. act. verbi ἀποβλύζω, *evomo.*

Ἀποβρωθεὶς, *exeſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀποβρώσκω, *exedo, abedo.*

Ἀπογηράσκοντας, *ſeneſcentes*, acc. plur. præſ. part. act. verbi ἀπογηράσκω, *ſeneſco.*

Ἀπογνῷς, *rejeceris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ἀπογινώσκω pro ἀπογνόω, *rejicio.*

Ἀπογράφεσθαι, *cenſeri*, præſ. inf. paſſ. verbi ἀπογράφω, *cenſeo.*

Ἀπογυμνωθεὶς, *nudatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀπογυμνόω, *nudo.*

Ἄποδα, *pedibus carentem*, acc. ſing. ab ἄπους, *pedibus carens.*

Ἀποδαμεῖν, *peregre proficiſci*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀποδημεῖν, a verbo ἀποδημέω, *peregre abeo.*

Ἀποδάσσασθαι, *diſtribuiſſe*, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἀποδάσασθαι, a verbo ἀποδάζομαι, *diſtribuo.*

Ἀποδέδεγμαι, *receptus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀποδέχομαι, *recipio.*

Ἀποδεδεγμένος, *receptus*, part. perf. ejuſd.

Ἀποδεδράκασι, *aufugerunt*, 3. plur. perf. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω pro ἀποδράω, *aufugio.*

Ἀποδεῖξαι, *demonſtraſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι, *demonſtro.*

Ἀποδείρειν, *excoriare*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἀποδέρειν, a verbo ἀποδέρω, *excorio.*

Ἀποδειχθεὶς, *demonſtratus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι, *demonſtro.*

Ἀποδέκεσθαι, *recipere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀποδέχεσθαι, a verbo ἀποδέχομαι, *recipio.*

Ἀποδέξαι, *demonſtraſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποδεῖξαι, a verbo ἀποδείκνυμι, *demonſtro.*

Ἀπόδεξις, *demonſtratio*, Ion. pro ἀπόδειξις.

Ἀποδεχθεὶς, *receptus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀποδέχομαι, *recipio.*

Ἀποδέχου, *recipe*, 2. ſing. præſ. imper. *contr.* pro ἀποδέχεο ex ἀποδέχεσο, a verbo ἀποδέχομαι, *recipio.*

Ἀποδιδοῦν, *reddere*, præſ. inf. act. verbi ἀποδίδωμι, adeoque pro ἀποδιδόναι ab ἀποδιδόω.

Ἀποδιδόντες, *retaliantes*, nom. plur. præſ. part. act. verbi ejuſd.

Ἀποδοθείης, *redditus ſis*, 2. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀποδοθῆναι, *redditum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀποδοκεῖν, *diſplicere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀποδοκέειν, a verbo ἀποδοκέω, *diſpliceo.*

Ἀποδόμεναι, *reddidiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀποδοῦναι, a verbo ἀποδίδωμι, *reddo.*

Ἀποδοῦναι, *reddidiſſe*, aoriſtus idem, ſed communiter formatus.

Ἀπόδος, *redde*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Ἀποδραθεῖν, *dormiiſſe*, a. 2. inf. act. *per Metath.* pro ἀποδαρθεῖν, a verbo ἀποδαρθάνω, *dormio.*

Ἀπόδραθι, *fuge*, 2. ſing. a. 2. imp. act. verbi ἀπόδρημι, *aufugio.*

Αποδραίη, *aufugerit*, 3. ſing. a. 2. opt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω pro ἀποδράω, *aufugio.*

Ἀποδρὰς, *qui aufugit*, a. 2. part. act. verbi ἀπόδρημι, *aufugio.*

Ἀποδράσεια, *aufugerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀποδράσαιμι, a verbo ἀποδιδράσκω, *aufugio.*

Ἀποδρῆναι, *aufugiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἀποδρᾶναι, a verbo eod.

Ἀποδρῴην, *aufugerem*, 1. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro ἀποδράοιμι, a verbo eod.

Ἀποδὺς, *exutus*, præſ. part. act. verbi ἀποδῦμι pro ἀποδύω, *exuo.*

Ἀποδῷ, *reddiderim*, 1. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ἀποδίδωμι pro ἀποδόω, *reddo.*

Ἀποδῴην, *reddiderim*, 1. ſing. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἀποδοίην, a verbo eod.

Ἀποδῷς, *reddideris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ἀπόδων, *pedibus carentium*, gen. plur. ab ἄπους, *pedibus carens.*

Ἀπόειπ' pro ἀπόειπε, *fac refutaveris*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ἀποείπω, *refuto.*

Ἀποέργω, *arceo*, Poet. pro ἀπέργω ſeu ἀπείργω.

Ἀπόερσα, *corrupi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* & *Æol.* ab ἀποέρρω, *corrumpo.*

Ἀποζωσθῆναι, *diſcinctum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀποζώννυμι pro ἀποζόω, *diſcingo.*

Ἀποθανεῖν, *mortuum eſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀποθνήσκω pro ἀποθανέω, *morior.*

Ἀποθανοῖσα, *mortua*, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποθανοῦσα, a verbo ἀποθνήσκω, *morior.*

Ἀποθέμενος, *qui depoſuit*, a. 2. part. med. verbi ἀποτίθημι pro ἀποθέω, *depono.*

Ἀποθέσθαι, *rejicere*, idem aoriſtus modi infinitivi.

Ἀποθευσόμενος, *curſu diſceſſurus*, f. 1. part. med. verbi ἀποθέω, *curſu diſcedo.*

Ἀποθήσομαι, *ſeponam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi ἀποτίθημι pro ἀποθέω, *ſepono.*

Ἀποθνήσκοι, *moriatur*, 3. ſing. præſ. opt. verbi ἀποθνήσκω, *morior.*

Ἀποθορεῖν, *deſilire*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀποθορέειν, a verbo ἀποθορέω, *deſilio.*

Ἀποθοῦνται, *deponuntur*, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ἀποθέω, *depono.*

Ἀποθρώσκωσιν, *deſiliant*, 3. pl. præſ. conjunct. verbi ἀποθρώσκω, *deſilio.*

Ἀποθώμεθα, *abjiciamus*, 1. plur. a. 2. conjunct. med. verbi ἀποτίθημι, *abjicio.*

Ἀποινᾷν, *redimere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀποινάειν, a verbo ἀποινάω, *redimo.*

Ἀποίσετον, *auferetis*, vel *auferent*, 2. vel 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ἀποφέρω pro ἀποίω, *aufero.*

Ἀποισῶ, *auferam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποίσω, a verbo eod.

Ἀποιχόμενος, *abiens, abſiſtens*, præſ. part. med. verbi ἀποίχομαι, *abeo.*

Ἀποκαθιστᾷ, *reſtituit*, 3. ſing. præſ. indic. act. *contr.* pro ἀποκαθιστάει, a verbo ἀποκαθιστάω, *reſtituo.*

Ἀποκαθιστάνεις, *reſtituis*, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi ἀποκαθιστάνω, *reſtituo.*

Ἀποκαθίστων, *reſtituebam*, vel *reſtituebant*, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀποκαθίσταον, a verbo ἀποκαθιστάω.

Ἀποκαλυφθῆναι, *revelatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀποκαλύπτω, *revelo.*

Ἀποκατέονται, *reſident*, 3. plur. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἀποκάθηνται, a verbo ἀποκάθημαι, *reſideo.*

Ἀποκατεστάθην, *reſtitutus fui*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀποκαθίστημι, *reſtituo*

Ἀποκεκλέατο, *excluſi fuerant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀπεκέκλειντο, a verbo ἀποκλείω, *excludo.*

Ἀποκεκλεισμένους, *excluſos*, acc. pl. part. perf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀποκεκρυμμένων, *occultatorum*, gen. plur. part. perf. paſſ. verbi ἀποκρύπτω, *occulto.*

Ἀποκεκύλισται, *revolutus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀποκυλίω, *revolvo.*

Ἀποκέρσω, *detondebo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἀποκερῶ, a verbo ἀποκείρω, *detondeo.*

Ἀποκινήσασκε, *ſubmoviſſet*, 3. ſing. a. 1. indic. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀπεκίνησε, a verbo ἀποκινέω, *ſubmoveo.*

Ἀποκλάξας, *qui excluſit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀποκλείσας, ab ἀποκλείω, *excludo.*

Ἀπόκλαξον, *exclude*, 2. ſing. a. 1. imper. act. *Dor.* pro ἀπόκλεισον, a verbo eod.

Ἀπόκλαρος, *exſors*, Dor. pro ἀπόκληρος.

Ἀποκλινθεὶς, *declinatus*, a. 1. part. paſſ. *Poet.* pro ἀποκλιθεὶς, a verbo ἀποκλίνω, *declino*.

Ἀποκοπείσης, *abſciſſæ*, gen. ſing. a. 2. part. paſſ. f. g. verbi ἀποκόπτω, *abſcindo*.

Ἀποκορυφοῦν, *paucis expedire*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀποκορυφόειν, a verbo ἀποκορυφόω, *paucis expedio*.

Ἀποκόψειν, *abſciſſurum eſſe*, f. 1. inf. act. verbi ἀποκόπτω, *abſcindo*.

Ἀποκριθεὶς, *reſpondens*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀποκρίνομαι, *reſpondeo*.

Ἀποκριθῆναι, *reſpondiſſe*, aor. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀποκρίνασθαι, *reſpondiſſe*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Ἀποκρινθέντε, *ſemoti*, nom. dual. part. a. 1. paſſ. *Poet.* pro ἀποκριθέντε, a verbo eod.

Ἀποκρίσεσιν, *reſponſis*, dat. plur. cum ν ἐφελκ. ab ἀπόκρισις, *reſponſum*.

Ἀποκρούεσθαι, *propulſare*, præſ. inf. med. verbi ἀποκρούω, *propulſo*.

Ἀποκρύπτασκε, *abſcondebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπέκρυπτε, a verbo ἀποκρύπτω, *abſcondo*.

Ἀποκτάμεν, *interfeciſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποκτεῖναι, a verbo ἀποκτείνω, *interficio*.

Ἀποκτανθῆναι, *interfectum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀποκτεῖναι, *interfeciſſe*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀποκτείνας, *qui interfecit*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Ἀποκτενεῖτε, *interficietis*, 2. plur. f. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀποκτενοῦσιν, *occident*, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀποκτιννύντα, *occidentem*, acc. ſing. præſ. part. verbi ἀποκτίννυμι, *occido*.

Ἀποκυλίσει, *revolvet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἀποκυλίω, *revolvo*.

Ἀπολάβωμεν, *acceperimus*, 1. plur. a. 2. conj. act. verbi ſequentis.

Ἀπολαμφθέντες, *intercluſi*, nom. pl. a. 1. part. paſſ *Ion.* pro ἀποληφθέντες, a verbo ἀπολαμβάνω, *intercludo*.

Ἀπολαφθέντες, idem, ſed Dorice.

Ἀπολαχεῖν, *ſortitum eſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀπολαγχάνω pro ἀπολήχω, *ſortior*.

Ἀπολεῖ, *peribis*, f. 2. ind. med. *Att.* pro ἀπολῇ, a verbo ἀπόλλυμι pro ἀπολέω, *perdo*.

Ἀπολεῖς, *perdes*, 2. ſing. f. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀπολεῖσθε, *peribitis*, 2. plur. f. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Ἀπολελαμμένος, *intercluſus*, part. perf. paſſ. verbi ἀπολαμβάνω, *intercludo*.

Ἀπολέλαυκα, *fructum percepi*, *fruitus ſum*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἀπολαύω, *fruor*.

Ἀπολελυμένος, *repudiatus*, perf. part. paſſ. verbi ἀπολύω, *repudio*.

Ἀπολελοιπότες, *qui reliquerunt*, nom. pl. perf. part. med. verbi ἀπολείπω, *relinquo*.

Ἀπολεόμενος, *periturus*, f. 2. part. med. *Ion.* pro ἀπολούμενος, a verbo ἀπόλλυμι pro ἀπολέω, *perdo*, *perire facio*.

Ἀπολέσαι, *perdidiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſdem.

Ἀπολέσθαι, *perire*, a. 2. infin. med. verbi ejuſd.

Ἀπόλεσαν, *interfecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἀπώλεσαν, a verbo eod.

Ἀπολέσω, *perdam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀπολήγοι, *deſinat*, 3. ſing. præſ. opt. verbi ἀπολήγω, *deſino*.

Ἀπόληται, *pereat*, 3. ſing. a. 2. conjunct. med. verbi ἀπόλλυμι pro ἀπολέω. *perdo*.

Ἀποληφθεὶς, *receptus*, part. a. 1. paſſ. verbi ἀπολαμβάνω, *recipio*.

Ἀπολλήγω, *deſino*, Poet. pro ἀπολήγω.

Ἀπόλλυται, *perditur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi ἀπόλλυμι, *perdo*.

Ἀπολογεῖται, *ſermone defendit*, 3. ſing. præſ. ind. med. *contr.* pro ἀπολογέεται, a verbo ἀπολογέομαι, *ſermone defendo*.

Ἀπολογησαμένῳ, *ei, qui ſermone defendit*, dat. ſing. a. 1. part. med. verbi ejuſd.

Ἀπόλοιτ᾽ pro ἀπόλοιτο, *pereat*, 3. ſing. a. 2. opt. med. verbi ἀπόλλυμι, *perdo*.

Ἀπολυθήσεσθε, *remittetur vobis*, *abſolvemini*, 2. pl. f. 1. ind. paſſ. verbi ἀπολύω, *remitto*, *abſolvo*.

Ἀπολοῦμαι, *peribo*, ſeu *perdam*, f. 2. ind. med. verbi ἀπόλλυμι, *perdo*.

Ἀπολυμαίνεσθαι, *luſtrari*, præſ. inf. paſſ. verbi ἀπολυμαίνομαι, *purgor*, *luſtror*.

Ἀπολῦσαι, *dimiſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀπολύω, *dimitto*.

Ἀπόλυσον, *dimitte*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Ἀπολύσωσι, *dimittant*, 3. plur. a. 1. conjunct. verbi ejuſd.

Ἀπόλωλα, *perii*, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἄπωλα, a verbo ἀπόλλυμι pro ἀπολέω, *perdo*.

Ἀπολώλει, *perierat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἀπώλει, a verbo eod.

Ἀπολώλεκα, *perdidi*, perf. ind. act. *Att.* pro ἀπώλεκα, a verbo eod.

Ἀπολωλεκέναι, *perdidiſſe*, inf. perfecti ejuſd.

Ἀπολωλὸς, *quod perierat*, neutr. ſing. part. perf. med. verbi ejuſd.

Ἀπολωλότα, *perdita*, acc. pl. n. g. part. ejuſd.

Ἀπομανεῖσα, *furore incitata*, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi ἀπομαίνομαι, *vehementer inſanio*.

Ἀπομαθοῖσα, *quæ dedidicit*, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀπομαθοῦσα, a verbo ἀπομανθάνω, *dediſco*.

Ἀπομάξῃ, *abſterges*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἀπομάξεσαι, a verbo ἀπομάττω, *abſtergo*.

Ἀπομείρεται, *ſortitur*, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi ἀπομείρομαι. *ſortior*.

Ἀπομέμαρμαι, *diſtributus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀπομέμαχε, *abſterſit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ἀπομάσσω, *abſtergo*.

Ἀπομηνίσαντος, *irati*, gen. ſing. a. 1. part. act. verbi ἀπομηνίω, *iraſcor*.

Ἀπομιμεῖσθαι, *imitari*, præſ. inf. med. *contr* pro ἀπομιμέεσθαι, a verbo ἀπομιμέομαι, *imitor*.

Ἀπόμνησαι, *recordare*, 2. ſing. a. 2. imper. med. verbi ἀπομνάομαι, *recordor*.

Ἀπομνησικακεῖν, *memoriam injuriarum acceptarum ſervare*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀπομνησικακέειν, a verbo ἀπομνησικακέω, *injuriarum memor ſum*.

Ἀπομόσαι, *abjuraſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀπόμνυμι pro ἀπομόω, *abjuro*.

Ἀπόναντο, *potiti ſunt*, 3. plur. imperf. indic. med. verbi ἀπόναμαι, *potior*, *fruor*.

Ἀπονάσσωσιν, *migraverint*, 3. pl. a. 1. conjunct. act. *Poet.* pro ἀπονάσωσι, a verbo ἀπονάω, *migro*.

Ἀπονέεσθαι, *redire*, præſ. inf. med. verbi ἀπονέομαι, *redeo*.

Ἀπονενοημένος, *deſperatus*, part. perf. paſ verbi ἀπονοέομαι, *deſpero*.

Ἀπονικῆσαι, *deviciſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, *devinco*.

Ἀπονοστάσας, *qui alicunde rediit*, part. 1. act. *Dor.* pro ἀπονοστήσας, a verbo ἀπονοστέω, *alicunde redeo*.

Ἀπονοστήσας, idem, ſed communiter.

Ἀπονοστήσειν, *rediturum eſſe*, f. 1. inf. ac verbi ejuſd.

Ἀποξύσας, *qui abraſit*, a. 1. part. ac verbi ἀποξύω, *abrado*.

Ἀποπαγήσομαι, *concreſcam*, 1. ſing. f. 2 indic. paſſ. verbi ἀποπήγνυμι, pro ἀποπήγω, *concreſcere facio*.

Ἀποπαύεο, *abſtine*, *deſiſte*, *ceſſa*, 2. ſing præſ. imper. med. *Ion.* pro ἀποπαύεσ ſ. ἀποπαύου, a verbo ἀποπαύω, *ceſſar facio*.

Ἀποπέμπειν, *dimittere*, præſ. inf. act. verb ἀποπέμπω, *dimitto*.

Ἀποπεμψεῖ, *remittet*, 3. ſing. f. 1. ind act. *Dor.* pro ἀποπέμψει, a verbo ἀποπέμπω, *dimitto*.

Ἀποπεπλάνηκε, *ſeduxit*, 3. ſing. perf. ind act. verbi ἀποπλανάω, *ſeduco*.

Ἀποπέπλευκε, *navi deceſſit*, 3. ſing. perf ind. act. verbi ἀποπλέω, *navi decedo*.

Ἀποπέπνιχας, *ſuffocaſti*, 2. ſing. perf. ind act. verbi ἀποπνίγω, *ſuffoco*.

Ἀποπέπτωκε, *decidit*, 3. ſing. perf. ind act. verbi ἀποπίπτω pro ἀποπτόω, *decido*

Ἀποπλείειν, *renavigare*, præſ. inf. ac *Poet.* pro ἀποπλεῖν, a verbo ἀποπλέω *renavigo*.

Ἀποπλώειν, *renavigare*, præſ. inf. act. verb Ionici ἀποπλώω pro ἀποπλέω.

Ἀποπνείουσα, *reſpirans*, præſ. part. act. fem g. *Poet.* pro ἀποπνέουσα, a verbo ἀποπνέω, *reſpiro*.

Ἀποπνιγησόμενος, *ſuffocandus*, part. f. 2 paſſ. verbi ἀποπνίγω, *ſuffoco*.

Ἀποπνίξαις, *qui ſuffocavit*, a. 1. part. act *Æol.* pro ἀποπνίξας, a verbo eod.

Ἀποπροέηκε, *præmiſit*, 3. ſing. a. 1. ind a verbo ἀποπροΐημι, *præmitto*.

Ἀποπτάμενος, *qui avolavit*, a. 2. part. med verbi ἀπόπταμαι pro ἀφίπταμαι, *avolo*.

Ἀποπτανέουσιν, *reſpicient ad*, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἀποπτάνουσι, a verbo ἀποπταίνω, *reſpicio ad*.

Ἀποπτῆναι, *avolaſſe*, a. 2. inf. med. verbi ἀφίπταμαι, *avolo*.

Ἀποπτήσομαι, *avolabo*, f. 2. ind. verbi ejuſd.

Ἀποπτύουσι, *reſpuunt*, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ἀποπτύω, *reſpuo*.

Ἀπορεῖ, *dubitat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀπορέει, a verbo ἀπορέω, *dubito*.

Ἀπορνύμεναι, *concitatæ*, nom. plur. præſ. part. paſſ. f. g. verbi ἀπόρνυμι, *concito*.

Ἀπόρουσε, *irruit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπορούω, *irruo*.

Ἀποῤῥαγείην, *diruptus ſim*, 1. ſing. a. 2. optat. paſſ. verbi ἀποῤῥήγνυμι, *dirumpo*.

Ἀποῤῥαίσειν, *deſtructurum eſſe*, f. 1. inf. act. verbi ἀποῤῥαίω, *deſtruo*.

Ἀποῤῥάπτειν, *reſuere*, præſ. inf. act. verbi ἀποῤῥάπτω, *reſuo*.

Ἀπορρηθὲν, *vetitum*, a. 1. part. paſſ. n. g verbi ἀποῤῥέω, *veto*.

Ἀποῤῥήξας, *qui abrupit*, a. 1. part. act. verbi ἀποῤῥήγνυμι, *abrumpo*.

Ἀποῤῥίψαντα, *eum, qui projecit*, acc. ſing a. 1. part. act. verbi ἀποῤῥίπτω, *projicio*.

Ἀποσβέσωσι, *extinxerint*, 3. pl. a. 1 conjunct. *Poet.* pro ἀποσβέσωσι, a verbo ἀποσβέννυμι, pro ἀποσβέω, *extinguo*.

Ἀποσεισάμενος, *ſpoliatus*, a. 1. part. med. verbi ἀποσείω, *excutio, e medio tollo.*

Ἀποσημαίνεσθαι, *deſignare*, præſ. inf. med. verbi ἀποσημαίνομαι, *deſigno.*

Ἀποσκήψας, *qui incubuit, innixus*, a. 1. part. act. verbi ἀποσκήπτω, *incumbo.*

Ἀποσκλῆναι, *emortuum eſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀποσκλῆμι, *emorior, proprie exareſco.*

Ἀποστελεῖ, *dimittet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἀποστέλλω, *dimitto.*

Ἀποστῇ, *diſcederet*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ſequentis.

Ἀποστῆναι, *defeciſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀφίστημι, *deficere facio.*

Ἀποστῆσαι, *abduxiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Ἀποστησόμεθα, *abducemus*, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἀπόστιχε, *abi*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ἀποστείχω, *abeo.*

Ἀποστραφείης, *averſatus ſis*, 2. ſing. a. 2. optat. paſſ. verbi ἀποστρέφω, *averto.*

Ἀποστραφήσομαι, *averſabor*, 1. ſing. f. 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀποστραφῶ, *averſer*, a. 2. conjunct. verbi ejuſd.

Ἀποστρέψας, *avertens, qui avertit*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Ἀποστυγοῦντες, *odio proſequentes*, nom. pl. part. præſ. act. *contr.* pro ἀποστυγέοντες, a verbo ἀποστυγέω, *odio proſequor.*

Ἀποστῶ, *diſceſſerim*, 1. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ἀφίστημι, *diſcedere facio.*

Ἀποσυλᾶσαι, *prædatum eſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποσυλῆσαι, a verbo ἀποσυλάω, *deprædor.*

Ἀποσφαγεὶς, *jugulatus*, a. 2. part. paſſ. verbi ἀποσφάζω, *jugulo.*

Ἀποσφαλεὶς, *ſpe falſus*, a. 2. part. paſſ. verbi ἀποσφάλλω, *ſpe fallo.*

Ἀποσφάξειν, *mactaturum eſſe*, f. 1. inf. act. verbi ἀποσφάττω, *macto.*

Ἀποσφήλειε, *aberrare faceret*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀποσφήλαι, a verbo ἀποσφάλλω, *fallo.*

Ἀποσχεῖν, *abſtinuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀπέχω pro ἀποσχέω, *abſtineo.*

Ἀπόσχεο, *abſtine*, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Ion.* pro ἀπόσχεσο ſeu Attico ἀπόσχου, a verbo eod.

Ἀποσχήσουσι, *arcebunt*, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀποσχόμενος, *qui abſtinuit, qui arcuit*, a. 2. part. med. verbi ejuſd.

Ἀποσωθῆναι, *ſalvum reductum eſſe, ſalvum perveniſſe, evaſiſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀποσώζω, *ſalvum reduco.*

Ἀποταθεὶς, *porrectus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀποτείνω, *porrigo, extendo.*

Ἀποτακεὶς, *liquefactus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀποτήκω, *liquefacio.*

Ἀποτεθεῖεν, *reſerventur, reſervati ſint*, 3. plur. a. 1. opt. paſſ. *per Syncop.* pro ἀποτεθείησαν, a verbo ἀποτίθημι, *ſepono.*

Ἀποτεκνωθῶ, *orbatus ſim liberis*, 1. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ἀποτεκνόω, *liberis orbo.*

Ἀποτεμῶν, *abſciſſurus*, f. 1. part. act. verbi ἀποτέμνω, *abſcindo.*

Ἀποτέξεσθαι, *enixuram eſſe*, f. 1. inf. med. verbi ἀποτίκτω pro ἀποτέκω, *pario.*

Ἀποτεταμένος, *extenſus*, perf. part. paſſ. verbi ἀποτείνω, *extendo.*

Ἀποτέτμητο, *detruncatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀπετέτμητο, a verbo ἀποτέμνω, *abſcindo, detrunco.*

Ἀποτιεῖ, *luet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἀποτίσει, a verbo ἀποτίω, *luo.*

Ἀποτιμᾷν, *æſtimare*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀποτιμάειν, a verbo ἀποτιμάω, *æſtimo.*

Ἀποτινάξασθαι, *excuſſiſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἀποτινάσσω, *excutio.*

Ἀποτιννύμενος, *ulciſcens*, præſ. part. med. verbi ἀποτίννυμι, *ulciſcor.*

Ἀποτισάμενος, *qui remuneravit*, a. 1. part. med. verbi ἀποτίω, *remunero.*

Ἀποτίσει, *luet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀποτμήξας, *qui abſcidit*, a. 1. part. act. verbi ἀποτμήγω, *abſcindo.*

Ἀποτραγεῖν, *abroſiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀποτρώγω, *abrodo.*

Ἀποτροπάασθαι, *averſari*, præſ. inf. med. verbi ἀποτροπάομαι, *averſor.*

Ἀποτύπτεσθαι, *verberandi finem facere*, præſ. inf. med. verbi ἀποτύπτω, *ceſſo verberare.*

Ἀποτυχὼν, *qui aberravit*, a. 2. partic. act. verbi ἀποτυγχάνω pro ἀποτεύχω, *aberro.*

Ἀπουράμενος, *definitus ſeu qui definivit*, a. 1. part. med. *per Sync.* pro ἀπουρισάμενος, a verbo ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω, *definio.*

Ἀπούρας, *qui abſtulit*, a. 1. part. act. *per Syncop.* pro ἀπουρίσας, a verbo eod.

Ἀποῦσα, *abſens*, præſ. part. f. g. verbi ἄπειμι, *abſum.*

Ἀποφανοῦμες, *oſtendemus*, 1. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποφανοῦμεν, a verbo ἀποφαίνω, *oſtendo.*

Ἀπόφασθε, *renunciate*, 2. plur. a. 2. imperat. med. verbi ἀπόφημι, *renuncio.*

Ἀποφεροίατο, *auferantur*, 3. plur. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ἀποφέροιντο, a verbo ἀποφέρω, *aufero.*

Ἀποφῆναι, *demonſtraſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀποφαίνω, *oſtendo, demonſtro.*

Ἀποφθέγμασιν, *apopthegmatibus*, dat. pl. ab ἀπόφθεγμα, *apopthegma.*

Ἀποφθίμενος, *perdens*, part. præſ. med. *per Syncop.* pro ἀποφθιόμενος, a verbo ἀποφθίω, *perdo.*

Ἀποφθίνουσι, *corrumpunt*, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ἀποφθίνω, *corrumpo.*

Ἀποφθίσειε, *perdiderit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi ejuſd.

Ἀποφθίσθω, *corrumpito*, vel *corrumpitor*, 3. ſing præſ. imper. med. vel paſſ. *per Syncop.* pro ἀποφθιέσθω, a verbo ἀποφθίω, *corrumpo.*

Ἀποφλαυρίξασα, *quæ floccifecit*, a. 1. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποφλαυρίσασα, a verbo ἀποφλαυρίζω, *floccipendo.*

Ἀποφυγεῖν, *aufugiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀποφεύγω, *aufugio.*

Ἀποχρᾷν, *ſatis eſſe*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀποχρῇν, a verbo imperſ. ἀπόχρη, *ſatis eſt.*

Ἀποχρεώμενος, *contentus*, Ion. pro ἀποχρώμενος, quod eſt ab ἀποχρέομαι, *contentus ſum.*

Ἀπόχρη, *ſufficit*, præſ. ind. verbi imperſ. ab ἀπόχρημι.

Ἀποχυθεὶς, *effuſus*, part. paſſ. a. 1. verbi ἀποχύω, *effundo.*

Ἀποψυχόντων, *extabeſcentium*, gen. plur. part. præſ. act. verbi ἀποψύχω, *exanimor, deliquium animi patior.*

Ἀποώμνυς, *jurabas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἀπώμνυς, a verbo ἀπόμνυμι, *juro.*

Ἀπρήκτοισι, *infectis*, dat. plur. *Dor.* & *Poet.* pro ἀπράκτοις, ab ἄπρακτος, *infectus.*

Ἅπτεσθον, *tangite*, 2. dual. imper. med. verbi ἅπτομαι, *tango.*

Ἀπτῆσι, *involucribus, inplumibus*, 3. plur. ab ἀπτὴν, *involucris.*

Ἀπωδύρετο, *lamentabatur*, 3. ſing. imperf. med. verbi ἀποδύρομαι, *lamentor.*

Ἀπῳκισμένος, *in coloniam deductus*, perf. part. paſſ. verbi ἀποικίζω, *in coloniam deduco.*

Ἀπώλεσα, *perdidi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπόλλυμι, *perdo.*

Ἀπωλόμην, *perii*, a. 2. ind. med. verbi ejuſdem.

Ἀπώλοντο, *extincti ſunt*, 3. plur. a. 2. ejuſd.

Ἀπὼν, *abſens*, part. præſ. verbi ἄπειμι, *abſum.*

Ἀπωρχήσαο, *ſaltando amoviſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀπωρχήσασο vel ἀπωρχήσω, a verbo ἀπορχέομαι, *ſaltando amoveo.*

Ἀπωσάμην, *repuli*, a. 1. ind. med. verbi ἀπωθέω, *repello.*

Ἀπωσόμεθα, *repellemus*, 1. plur. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἀπῴχοντο, *abibant*, 3. plur. imperf. ind. med. verbi ἀποίχομαι, *abeo.*

Ἄρ’ pro ἄρα, *utique.*

Ἀραβεῦσαι, *concutientes non ſine ſtridore*, nom. plur. part. præſ. act. *Dor.* pro ἀραβοῦσαι, a verbo ἀραβέω, *ſtrepitum edo.*

Ἀράβησε, *inſonuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἆραι, *ſuſtuliſſe*, a. 1. inf. act. verbi αἴρω, *tollo.*

Ἀραιρημένος, *captus*, perf. part. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro ᾑρημένος, a verbo αἱρέω, *capio.*

Ἀράμενος, *qui ſuſcepit*, a. 1. part. med. verbi αἴρω, *tollo.*

Ἄραξαν, *amputavere*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤραξαν, a verbo ἀράσσω, *amputo.*

Ἀραξεῖ, *amputabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀράξει, a verbo eod.

Ἄραο, *amabas*, 2. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἤρασο, a verbo ἔραμαι, *amo.*

Ἄραρα, *me accommodavi*, 1. ſing. perf. ind. med. *Poet.* pro ἦρα, a verbo ἄρω, *apto.*

Ἀράρισκε, *aptabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠράρισκε, a verbo ἀραρίσκω, *apto.*

Ἀραροίατο, *conveniſſent*, 3. pl. a. 2. opt. med. *Att.* & *Ion.* pro ἄροιντο, a verbo ἄρω, *apto.*

Ἄραρον, *aptavi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἦρον, a verbo eod.

Ἀραρὼς, *qui ſe accommodavit, qui placuit*, perf. part. med. *Att.* pro ἠρὼς, a verbo eod.

Ἄρας, *qui ſuſtulit*, a. 1. part. act. verbi αἴρω, *tollo.*

Ἄρασθαι, *ſolviſſe*, a. 1. inf. med. verbi αἴρω, *ſolvo, diſcedo.*

Ἀρᾶται, *precatur*, 3. ſing. præſ. ind. med. *contr.* pro ἀράεται, a verbo ἀράομαι, *precor.*

Ἀράτω, *tollito*, 3. ſing. a. 1. imperat. ind. verbi αἴρω, *tollo.*

Ἀργέτι, *albo*, dat. ſing. ab ἀργὲς, pro ἀργῆς, *albus.*

Ἀργμένος, *qui cœpit, qui inceptus eſt*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἠργμένος, ab ἄρχομαι, *incipio.*

Ἀργυρότοξ’, pro ἀργυρότοξε, *argenteo arcu decorate*, voc. ſing. ab ἀργυρότοξος, *aureum arcum habens.*

Ἀργυροῦν, *argenteum*, nom. ſing. n. g. *contr.* pro ἀργύρεον, ab ἀργύρεος, *contr.* ἀργυροῦς, *argenteus.*

Ἀργυρῷ, *argenteo*, dat. ſing. *contr.* pro ἀργυρέῳ, ab eod.

Ἀργυφέϊ, *alba textura conſtanti*, dat. ſing. ab ἀργυφὴς, *qui alba textura conſtat.*

Ἀρδεῖν, *rigare*, præſ. inf. act. *Att.* & *Dor.* pro ἄρδειν, ab ἄρδω, *rigo.*

Ἄρδοντι, *rigant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἄρδουσι, a verbo eod.

Ἀρεῖται, *tollet*, 3. ſing. f. 2. ind. med. verbi αἴρω, *tollo.*

Ἄρεος, *Martis*, gen. ſing. ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρέσαι, *placuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀρέσκω pro ἀρέω, *placeo.*

Ἀρεσαίμαν, *placuerim*, 1. ſing. a. 1. opt. med. *Dor.* pro ἀρεσαίμην, a verbo eod.

Ἀρέσαντο, *placuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠρέσαντο, a verbo eod.

Ἀρέσεια, *placuerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀρέσαιμι, a verbo eod.

Ἀρέσθαι, *ſuſtuliſſe*, a. 2. inf. med. verbi αἴρω, *tollo.*

Ἀρέσομαι, *placebo*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi ἀρέσκω pro ἀρέω, *placeo.*

Ἀρεσσάμενος, *placens*, *qui placuit*, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἀρεσάμενος, a verbo eod.

Ἄρετ' pro ἄρετο, *ceperat*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἤρετο, a verbo αἴρω, *tollo.*

Ἄρεται, *aptatur*, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi ἄρω, *apto.*

Ἀρετᾶν, *virtutum*, gen. plur. Dor. pro ἀρετῶν, ab ἀρετὴ, *virtus.*

Ἄρευς, *Martis*, gen. ſing. *Dor.* pro Ἄρους, ex Ἄρεος, ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρέων, *imprecationum*, gen. plur. *Ion.* pro ἀρῶν, ab ἀρὰ, *imprecatio.*

Ἄρη', pro Ἄρηα, *Martem*, acc. ſing. ab Ἄρης, *Mars.*

Ἄρηαι, *auferas*, 2. ſing. a. 2. conjunct. med. *Ion.* pro ἄρῃ, a verbo αἴρω, *tollo*, *aufero.*

Ἀρηγέμεν, *auxiliari*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀρήγειν, a verbo ἀρήγω, *auxilior.*

Ἀρήγοισα, *auxilians*, præſ. part. act. *Dor.* pro ἀρήγουσα, a verbo eod.

Ἄρην, *Martem*, acc. ſing. ab Ἄρης, Ἄρηος, *Mars.*

Ἀρῆξαι, *auxiliatum eſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἀρήγω, *auxilior.*

Ἄρηρα, *congrui*, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἦρα, a verbo ἄρω, *apto.*

Ἀρήρειν, *compegeram*, 1. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἤρειν, a verbo eod.

Ἀρῆς, *imprecationis*, *devotionis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀρᾶς, ab ἀρὰ, *imprecatio.*

Ἀρησόμεθα, *ſupplicabimus*, 1. plur. f. 1. ind. med. verbi ἀράομαι, *ſupplico.*

Ἄρηται, *ſuſtulerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. verbi αἴρω, *tollo.*

Ἀρηφαίνων, *Martem præ ſe ferens*, qs. part. præſ. act. ab. ἀρηφαίνω, ex Ἄρης, & φαίνω, *oſtendo.*

Ἀρθεὶς, *ſublatus*, a. 1. part. paſſ. verbi αἴρω, *tollo.*

Ἄρθεν, *ſublati ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἤρθησαν, a verbo eod.

Ἄρθης, *ſublatus es*, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤρθης, a verbo eod.

Ἀρθήσονται, *ſurgent*, 3. plur. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἄρθητι, *ſublatus eſto*, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀρθρώσαι, *formaverit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi ἀρθρόω, *formo.*

Ἀριδείκετ', *præclare*, pro ἀριδείκετε.

Ἀριθμεῦνται, *numerantur*, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro ἀριθμοῦνται, a verbo ἀριθμέω, *numero.*

Ἀριθμηθήμεναι, *numeratum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro ἀριθμηθῆναι, verbi ejuſd.

Ἀριπρεπέες, *decori*, nom. plur. ab ἀριπρεπὴς, *valde decorus.*

Ἀρίσαμος, *bello clarus*, Dor. pro ἀρίσημος.

Ἀριστεύεσκε, *excellebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠρίστευε, ab ἀριστεύω, *excello.*

Ἀριστεύοισα, *excellens*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀριστεύουσα, a verbo eod.

Ἀριστεύσασα, *antecellens*, a. 1. part. act. fem. g. verbi ejuſd.

Ἀριστῆες, *principes*, nom. plur. *Ion.* pro ἀριστεῖς, ab ἀριστεὺς, *princeps.*

Ἀρκεῖ, *ſufficit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀρκέει, a verbo ἀρκέω, *ſufficio.*

Ἀρκέσει, *arcebit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἀρκέω, *arceo.*

Ἀρκεσθησόμεσθα, *arcebimur*, 1. plur. f. 1. ind. paſſ. *Dor.* pro ἀρκεσθησόμεσθα, a verbo eod.

Ἀρμαλιὴν, *cibum*, acc. ſing. *Ion.* ab ἁρμαλιὰ, *cibus.*

Ἁρματηλάτας, *currus agitator*, Dor. pro ἁρματηλάτης.

Ἅρμενα, *apta*, nom. vel acc. plur. præſ. part. paſſ. n. g. *per Syncop.* pro ἀρόμενα, ab ἄρω, *apto.*

Ἁρμοδίαις, *congruis*, dat. plur. f. g. ab ἁρμόδιος, *congruus.*

Ἁρμόζοισα, *conveniens*, præſ. part. act. *Dor.* pro ἁρμόζουσα, ab ἁρμόζω, *convenio.*

Ἁρμονίης, *compagis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἁρμονίας, ab ἁρμονία, *compages.*

Ἅρμοσται, *adaptatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἥρμοσται, a verbo ἁρμόζω, *apto.*

Ἁρμόττοιεν, *aptent*, 3. plur. præſ. opt. act. verbi ἁρμόττω, *apto.*

Ἄρνας, *agnos*, acc. plur. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*

Ἀρνεῖσθαι, *negare*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἀρνέεσθαι, ab ἀρνέομαι, *nego.*

Ἀρνησάμενοι, *qui negaverunt*, a. 1. part. med. verbi ejuſd.

Ἀρνήσασθαι, *negaviſſe*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Ἀρνῆται, *neget*, 3. ſing. præſ. conjunct. *contr.* pro ἀρνέηται, a verbo eod.

Ἀρνὸς, *agni*, gen. ſing. ab ἄρς, *agnus.*

Ἀρνύσθην, *capti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἠρνύσθησαν, a verbo ἄρνυμαι, *capio.*

Ἀρξάμενος, *qui incepit*, a. 1. part. med. verbi ἄρχομαι, *incipio.*

Ἀρξεῦμαι, *incipiam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* & *Æol.* pro ἄρξομαι, a verbo ἄρχομαι, *incipio.*

Ἄρξομαι, idem futurum, ſed communiter formatum.

Ἀρόῃς, *ares*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. verbi ἀρόω, *aro.*

Ἀροίμαν, *ſuſciperem*, 1. ſing. a. 2. opt. med. *Dor.* pro ἀροίμην, a verbo αἴρω, *tollo.*

Ἀροίμεθα, *retulerimus*, 1. plur. a. 2. opt. med. verbi ejuſd.

Ἄροιο, *tuleris*, 2. ſing. a. ejuſd.

Ἀρόμμεναι, *arare*, præſ. inf. act. *Poet.* & *Dor.* pro ἀρόειν, *arare.*

Ἄρον, *tolle*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi αἴρω, *tollo.*

Ἄροντο, *tulerint*, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Ἀρόσῃς, *araveris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ἀρόω, *aro.*

Ἀρότοιο, *arationis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀρότου, ab ἄροτος, *aratio.*

Ἀροῦν, *arare*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀρόειν, ab ἀρόω, *aro.*

Ἀροῦσι, *tollent*, 3. pl. f. 1. act. verbi αἴ *tollo.*

Ἁρπαγέντα, *raptum*, acc. ſing. a. 2. par paſſ. verbi ἁρπάζω, *rapio.*

Ἁρπάζοντε, *rapientes*, nom. dual. par præſ. act. verbi ἁρπάζω, *rapio.*

Ἁρπάξαις, *qui rapuit*, a. 1. part. act. *Æol* pro ἁρπάξας, ab ἁρπάζω, *rapio.*

Ἁρπάξασα, *quæ rapuit*, a. 1. part. act. f g. a verbo eod.

Ἁρπαξῶ, *rapiam*, 1. ſing. f. 1. ind. act *Dor.* pro ἁρπάξω, a verbo eod.

Ἁρπάσαις, *qui rapuit*, a. 1. part. act. *Æol* pro ἁρπάσας, a verbo ἁρπάζω, *rapio.*

Ἄρραξεν, *amputavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act *Dor.* & *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro ἤραξε, verbo ἀράσσω, *amputo.*

Ἀῤῥήκτω, *haud fracti*, gen. ſing. *Dor.* ἀῤῥήκτου, ab ἄῤῥηκτος.

Ἀῤῥήκτοισι, *non fractis*, dat. pl. *Poet.* pr ἀῤῥήκτοις, ab eod.

Ἀῤῥύσονται, *haurient*, 3. pl. f. 1. ind med. *Poet.* pro ἀναρύσονται, a verb ἀναρύω, *haurio.*

Ἀρσάμενος, *qui aptavit*, a. 1. part. med *Æol.* pro ἀράμενος, a verbo ἄρω, *apto.*

Ἄρσαντες, *qui aptaverunt*, nom. pl. a. 1 part. act. *Æol.* pro ἄραντες, a verbo eod

Ἄρσον, *adapta*, a. 1. imper. act. *Æol.* pr ἆρον, a verbo ἄρω, *apto.*

Ἄρσω, *coaptabo*, 1. ſing. f. 1. ind. *Æol* pro ἀρῶ, a verbo eod.

Ἀρτεμέα, *integrum*, acc. ſing. ab ἀρτεμη έος, *integer.*

Ἀρτιέπειαι, *veridicæ*, nom. plur. ab ἀρτιέπεια, quod eſt ab ἀρτιεπὴς, *veridicus.*

Ἀρυσάμενος, *qui hauſit*, a. 1. part. med verbi ἀρύω, *haurio.*

Ἀρχαγέτας, *Dux*, Dor pro ἀρχηγέτης.

Ἀρχᾶθεν, *antiquitus*, Dor. pro ἀρχῆθεν.

Ἀρχᾶς, *imperii*, gen. ſing. *Dor.* pro ἀρχῆ ab ἀρχὴ, *imperium.*

Ἄρχεσθ' pro ἄρχεσθαι, *incipere*, præſ. inf med. ab ἄρχομαι, *incipio.*

Ἄρχετο, *incipiebat*, 3. ſing. imperf. ind med. *Ion.* pro ἤρχετο, a verbo eod.

Ἄρχευ, *incipe*, item *impera*, 2. ſing. præſ imper. med. *Dor.* pro ἄρχου, ab ἄρχομαι, *incipio*, *impero.*

Ἀρχθέντα, *imperatum*, acc. ſing. a. 1. par paſſ. verbi ἄρχω, *impero.*

Ἄρχμενος, *ſubditus*, *cui imperatur*, præſ part. paſſ. *per Sync.* pro ἀρχόμενος, verbo eod.

Ἀρχώμεσθα, *oriamur*, 1. plur. præſ. conjunct. med. *Dor.* pro ἀρχώμεθα, a verb ἄρχομαι, *incipio.*

Ἄρως, *heros*, Dor. pro ἥρως.

Ἅς, *quas*, acc. pl. artic. poſtpoſ. ὅς, *qui.*

Ἆσα, *læſi*, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἦσα, verbo ἄτω, *lædo.*

Ἆισα, *cecini*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verb ᾄδω, *cano.*

Ἆσαι, *ſatiaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἄδ *ſatio*, ſed ᾆσαι eſt ab ᾄδω, *cano.*

Ἀσᾶν, *faſtidio adficere*, præſ. inf. act. *cont* pro ἀσάειν, a verbo ἀσάω, *faſtidio adfici*

Ἆισας, *ceciniſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Io* pro ᾖσας, a verbo ᾄδω, *cano.*

Ἀσεβῆ, *impia*, nom. vel acc. plur. *cont* pro ἀσεβέα, ab ἀσεβὴς, έος, *impius.*

Ἀισεῦμαι, *canam*, f. 1. ind. med. *D* pro ᾄσομαι, a verbo ᾄδω, *cano.*

Ἀισῇ, *cantabis*, 2. ſing. f. 1. ind. me *Dor.* pro ᾄσῃ, a verbo eod.

Ἀσηθείην, *moleſtia adficiar*, 1. ſing. a. opt. paſſ. verbi ἀσάομαι, *faſtidio laboro.*

Ἀσηθῇς *mæſtus fueris*, 2. ſing. a. 1. co paſſ. verbi ejuſd.

Ἀσή

'Ασήσῃ, *moleſtia adficiaris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. med. verbi ejuſd.

'Ασθεὶς, *cantatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ᾄδω, *cano*.

'Ασθενεστέρων, *imbecilliorum*, gen. plur. ab ἀσθενέστερος, *imbecillior*, quod eſt compar. ab ἀσθενὴς, *imbecillis*.

'Ασθενούντων, *eorum, qui infirmi ſunt*, gen. pl. præſ. part. act. *contr.* pro ἀσθενεόντων, a verbo ἀσθενέω, *infirmus ſum*.

'Ασθη, *detrimentum paſſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤσθη, a verbo ἄω, *damno adficio*.

'Ασθμαίνοντα, *anhelantem*, acc. ſing. part. præſ. act. verbi ἀσθμαίνω, *anhelo*.

'Ασίης, *limoſæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀσίας, ab ἄσιος, *limoſus*.

'Ασκοῦμες, *exercemus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἀσκέομεν, a verbo ἀσκέω, *exerceo*.

'Ασκρῃ, *Aſcræ*, dat. ſing. *Ion.* pro "Ασκρᾳ, ab "Ασκρα, *Aſcra*.

'Ασμενίσεια, *comiter exceperim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀσμενίσαιμι, a verbo ἀσμενίζω, *comiter excipio*.

'Ασπασαι, *ſaluta*, 2. ſing. a. 1. imper. med. verbi ἀσπάζομαι, *ſaluto*.

'Ασπάσησθε, *complexi fueritis*, 2. pl. a. 1. conj. med. verbi ejuſd.

'Ασπάσασθαι, *ſalutaviſſe*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

'Ασπιδιώτας, *clypeum gerens*, Dor. pro ἀσπιδιώτης.

'Ασπιστάων, *bellicoſorum*, gen. plur. *Æol.* pro ἀσπιστῶν, ab ἀσπιστὴς, *bellicoſus, clypeum gerens*.

'Ασύτερον, *propius*, *Æol.* pro ἀσότερον, comp. ab ἆσον, *prope*.

'Αστερόεντ' pro ἀστερόεντα, *ſtellatum*, accuſ. ſing. ab ἀστερόεις, *ſtellatus*.

'Αστεροπᾷ, *fulgure*, dat. ſing. *Dor.* pro ἀστεροπῇ, ab ἀστεροπὴ, *fulgur*.

'Αστοῖσιν, *civibus*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀστοῖς, ab ἀστὸς, *civis*.

'Ασυχα, *quiete*, Dor. pro ἥσυχα.

'Ασυχίω, *quieti*, gen. ſing. *Dor.* pro ἡσυχίου, ab ἡσύχιος, *quietus*.

'Ασυχίμως, *quietos*, acc. pl. *Dor.* pro ἡσυχίμους, ab ἡσύχιμος, *quietus*.

'Ασφαλίσασθε, *munite, muniveritis*, 2. plur. a. 1. imper. med. verbi ἀσφαλίζω, *munio*.

'Ασφαραγεῖν, *valde ſtrepere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀσφαραγέειν, ab ἀσφαραγέω, *valde ſtrepo*.

'Ασῶ, *contriſteris*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *contract.* pro ἀσάου, ab ἀσάομαι, *contriſtor*.

'Αταισι, *damnis*, dat. plur. *Ion.* pro ἄταις, ab ἄτη, *damnum*.

'Ατελείης, *immunitatis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀτελείας, ab ἀτέλεια, *immunitas*.

'Ατεράμνω, *duri*, gen. ſing. *Dor.* pro ἀτεράμνου, ab ἀτέραμνος, *durus*.

'Ατερθα, *ſine*, Æol. pro ἄτερθεν.

'Ατερος, *alter*, Att. pro ὁ ἕτερος.

'Ατερπῆ, *injucundum*, accuſ. ſing. *contr.* pro ἀτερπέα, ab ἀτερπὴς, *injucundus*.

'Ατίει, *contemnit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἀτίω, *contemno*.

'Ατιμαγέλας, *qui gregem ſpernit*, Dor. pro ἀτιμαγέλης.

'Ατιμάζεσκε, *contemnebat*, 3. ſing. imperf. act. *Ion.* pro ἠτίμαζε, a verbo ἀτιμάζω, *contemno*.

'Ατιμάζουσι, *contemnunt*, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

'Ατιμασθῆναι, *contemptum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

'Ατιμήσει, *vituperabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἀτιμάω, *vitupero*.

"Ατιν' pro ἅτινα, *quæ*, neutr. plur. ab ὅστις, *quis*.

'Ατίταλλ' *alebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *per Apoſtrophum* pro ἠτίταλλε, a verbo ἀτιτάλλω, *alo*.

'Ατιταλλέμεναι, *nutrire*, præſ. ind. act. *Dor.* pro ἀτιτάλλειν, a verbo eod.

'Ατλαγενέων, *Atlante genitorum*, gen. plur. ab 'Ατλαγενὴς, *Atlante genitus*.

"Ατλατος, *intolerabilis*. Dor. pro ἄτλητος.

'Ατμᾷ, *vapori*, dat. ſing. *Dor.* pro ἀτμῇ, ab ἀτμὴ, *vapor*.

'Ατολμάτω, *non audendi*, gen. ſing. *Dor.* pro ἀτολμήτου, ab ἀτόλμητος, *non audendus*.

'Ατρεάδαι, *Atridæ*, Dor. pro 'Ατρεῖδαι, ab 'Ατρείδης, *Atrides*.

'Ατρείδα, *Atridæ*, nom. dual. ab eod.

'Ατρεμέεσθαι, *immotum manere*, præſ. inf. med. verbi ἀτρεμέω, *immotus maneo*.

'Ατυχοῦσα, *miſera exſiſtens*, præſ. part. act. f. g. verbi ἀτυχέω, *miſer ſum*.

'Αυάνθης, *arefactus es*, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ηὐάνθης, a verbo αὐαίνω, *arefacio*.

'Αυγαῖσι, *ſplendoribus*, dat. plur. *Ion.* pro αὐγαῖς, ab αὐγὴ, *ſplendor*.

'Αυγάσδεο, *inſpice*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro αὐγάζεο, & hoc *Ion.* pro αὐγάζεσο, ſeu αὐγάζου, a verbo αὐγάζομαι, *video, inſpicio*.

'Αυγάσεαι, *reſpicies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro αὐγάσεσαι, ſ. αὐγάσῃ, a verbo eod.

'Αυδάξασθαι, *locutum eſſe*, a. 1. inf. med. Ion. pro αὐδήσασθαι, a verbo αὐδάω, *loquor*.

'Αυδάσομαι, *loquar*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro αὐδήσομαι, a verbo eod.

'Αυδήσαχ', pro αὐδήσασκε, *vociferatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ηὔδησε, a verbo eod.

"Αυθ' *rurſus*, pro αὖθι.

'Αυλᾶν, *aularum, atriorum*, gen. plur. *Dor.* pro αὐλῶν, ab αὐλὴ, *aula*.

'Αυλησεῦντι, *tibia laudabunt*, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro αὐλήσουσι, a verbo αὐλέω, *tibia cano*.

"Αυλησον, *tibia cane*, 2. ſing. a. 1. imper. act. a verbo eod.

'Αυλίσκοισι, *parvis tibiis*, dat. plur. *Ion.* pro αὐλίσκοις, ab αὐλίσκος, *tibia parva*.

'Αυλώπιδι, *galeæ*, dat. ſing. ab αὐλῶπις, *galea*.

"Αυξε, *adjuva*, 2. ſing. præſ. imper. act. ab αὔξω, *augeo*.

'Αυξηθεὶς, *auctus*, a. 1. part. paſſ. verbi αὐξάνω, *augeo*.

'Αυξῆσαι, *auxiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

"Αυξηται, *crevit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ηὔξηται, a verbo eod.

'Αυξόμενος, *creſcens*, præſ. part. med. verbi αὔξω, *augeo*.

'Αῦσαι, *clamaſſe*, a. 1. inf. act. verbi αὔω, *clamo*.

"Αὖσε, *clamavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤϋσε, a verbo eod.

"Αυτ', *rurſus*, pro αὖτε.

'Αυτὰ, *ipſa*, Dor. pro αὐτή.

'Αϋτὰ, *pugna*, Dor. pro ἀϋτή.

"Αυται, *hæ*, nom. plur. f. g. ab οὗτος, *hic*.

'Αυτὰν, *ipſam*, acc. ſing. f. g. *Dor.* pro αὐτὴν, ab eod.

'Αυτᾶς, *ipſius*, gen. ſing. f. g. *Dor.* pro αὐτῆς, ab eod.

'Αυτάων, *ipſarum*, gen. plur. *Dor.* pro αὐτῶν, ab eod.

'Αυτεον, *exclamabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤϋτεον, a verbo ἀϋτέω, *exclamo*.

'Αυτέη, *ipſa*, Ion. pro αὐτή.

'Αΰτευν, *reſonabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἤϋτουν, a verbo ἀϋτέω, *clamo*.

'Αυτήγε, *ipſa*, Att. pro αὐτή.

'Αυτῇσι, *ipſis*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro αὐταῖς, ab αὐτὴ, *ipſa*.

'Αυτίκ', *ſtatim*, pro αὐτίκα.

'Αυτίχ', pro eodem, ob ſequentem adſpiratam.

'Αυτόγα, *hic profecto*, Dor. pro αὐτόγε.

'Αυτοῖο, *ipſius*, gen. ſing. *Ion.* pro αὐτοῦ, ab αὐτὸς, *ipſe*.

'Αυτομολεῖν, *transfugere*, præſ. inf. act. verbi αὐτομολέω, *transfugio*.

'Αυτόχθονα, *indigena*, neutr. plural. ab αὐτόχθων.

'Αυτῷ, *ſibi ipſi*, dat. ſing. *Att.* pro ἑαυτῷ, ab ἑαυτοῦ, *ſui ipſius*.

'Αυφένα, *cervicem*, Dor. pro αὐχένα, ab αὐχὴν, *cervix*.

'Αυχέν', *cervicem*, pro αὐχένα, accuſ. ſing. ab eod.

'Αφ', *ab*, pro ἀπὸ, ob ſequentem litteram aſpiratam.

'Αφαιρεθεὶς, *ablatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀφαιρέω, *aufero*.

'Αφαιρεῖται, *aufert*, 3. ſing. præſ. ind. med. *contract.* pro ἀφαιρέεται, a verbo eod.

'Αφαιρήσεσθαι, *ablaturum eſſe*, f. 1. inf. med. verbi ejuſd.

'Αφάμαρτε, *aberravit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἀφήμαρτε, a verbo ἀφαμαρτάνω pro ἀφαμαρτέω, *aberro*.

'Αφέητε, *dimiſeritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἀφῆτε, a verbo ἀφίημι, *dimitto*.

'Αφεθεὶς, *dimiſſus* ſeu *relictus ſum*, a. 1. part. paſſ. a verbo eod.

'Αφειδέως, *non parce*, Ion. pro ἀφειδῶς.

'Αφείθης, *dimiſſus es*, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀφίημι, *dimitto*.

'Αφειδήσαντα, *ſecurum, qui non pepercit*, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi ἀφειδέω, *non parco*.

'Αφεῖλεν, *abſtulit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi ἀφαιρέω pro ἀφέλω, *aufero*.

'Αφεῖμαι, *dimiſſus ſum*, 1. ſing. perf. paſſ. verbi ἀφίημι, *dimitto*.

'Αφεῖμεν, *omiſerimus*, 1. plur. a. 2. opt. per *Sync.* pro ἀφείημεν, a verbo eod.

'Αφεῖναι, *dimiſiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

'Αφεὶς, *derelinquens*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

'Αφελεῖν, *abſtuliſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀφαιρέω pro ἀφέλω, *aufero*.

'Αφελεῖται, *auferet*, 3. ſing. f. 2. med. verbi ejuſd.

'Αφελέσθαι, *abſtuliſſe*, a. 2. inf. med. verbi ejuſd.

'Αφελόμην, *abſtuli*, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀφειλόμην, a verbo eod.

'Αφέλωμαι, *abſtulerim*, 1. ſing. a. 2. conjunct. med. verbi ejuſd.

'Αφελὼν, *auferens*, a. 2. particip. act. verbi ejuſd.

'Αφέντες, *relinquentes*, nom. plur. a. 2. part. act. a verbo ἀφίημι, *relinquo*.

'Αφέντι, *relinquenti*, dat. aor. ejuſd.

'Αφέξω, *abſtinebo*, 1. ſing. f. 1. indic. act. verbi ἀπέχω, *abſtineo*.

'Αφέρπειν, *ſerpendo abire*, præſ. inf. act. verbi ἀφέρπω.

'Αφερψῶ, *ſerpendo abibo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφέρψω, a verbo eod.

"Αφες, *remitte, omitte*, a. 2. imper. act. verbi ἀφίημι, *remitto*.

"Αφετε, *ſinite*, 2. plur. a. ejuſd.

'Αφεσταίην, *dimitterem*, 1. ſing. a. 2. opt. act. *Poet.* pro ἀφισταίην, a verbo ἀφίστημι, *dimitto*.

Ἀφιστᾶσι, *ceſſant*, 3. plur. præſ. ind. act. pro ἀφιστᾶσι, a verbo ἀφίστημι, *ceſſo*.

Ἀφίστατε, *ceſſaveritis*, 2. plur. perf. imper. act. *per Syncop.* pro ἀφιστήκατε, a verbo eod.

Ἄφετε, *dimittite*, 2. plur. a. 2. imper. act. verbi ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀφέωκα, *remiſi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἀφεῖκα, a verbo eod.

Ἀφέωνται *remiſſi ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἀφεῖνται, a verbo eod.

Ἀφεώρα, *proſpectabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀφώρα, & hoc per *contr.* pro ἀφώραε, a verbo ἀφωράω, *proſpecto*.

Ἀφῆκα, *dimiſi*, a. 1. ind. act. verbi ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀφήλατο, *deſiliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀφάλλομαι, *deſilio*.

Ἀφήμαρτον, *aberravi*, a. 2. ind. act. verbi ἀφαμαρτάνω pro ἀφαμαρτέω, *aberro*.

Ἀφηρέθην, *ablatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀφήσουσι, *relinquent*, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ſequentis.

Ἀφῆτε, *remiſeritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. act. verbi ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφθείς, *tactus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἅπτομαι, *tango*.

Ἄφθη, *conflagravit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἥφθη, a verbo ἅπτω, *incendo*.

Ἀφίησιν, *omittit*, 3. ſing. præſ. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi ἀφίημι, *omitto*.

Ἀφίενται, *remittuntur*, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀφίκεσθαι, *rediiſſe*, a. 2. inf. med. verbi ἀφικνέομαι, *redeo*.

Ἀφίκευ, *perveni*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἀφίκου, verbi ejuſd.

Ἀφίκηαι, *adveneris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. med. *per Paragogen*, pro ἀφίκῃ, a verbo eod.

Ἀφίκωμαι, *pervenerim*, 1. ſing. aoriſti ejuſd.

Ἀφίξομαι, *perveniam*, f. 1. ind. med. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀφίστατο, *diſcedebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀφίστημι, *abduco*.

Ἀφῖχθαι, *deveniſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀφνειός, *dives*, Poet. pro ἀφνεός.

Ἀφνειῷ, *diviti*, dat. ſingul. *Poet.* pro ἀφνεῷ, ab eod.

Ἀφοριεῖ, *ſeparabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἀφορίσει, a verbo ἀφορίζω, *ſeparo*.

Ἀφορισμένος, *ſeparatus*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀφωρισμένος, ab eod.

Ἀφοῦ, *libera*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* pro ἄφεο, & hoc *Ion.* pro ἄφεσο, a verbo ἀφίημι, *libero*, *mitto*.

Ἀφόωντα, *palpantem*, acc. ſing. præſ. part. act. *Poet.* pro ἀφῶντα, quod contractum eſt ex ἀφάωντα, a verbo ἀφάω, *palpo*.

Ἀφραδέοντι, *inſcienti*, dat. ſing. part. præſ. act. verbi ἀφραδέω, *non ſcio*.

Ἄφροσι, *inſipientibus*, dat. plur. ab ἄφρων, *inſipiens*.

Ἀφυξῶ, *hauriam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφύξω, a verbo ἀφύσσω, *haurio*.

Ἀφύσσαι, *hauſiſſe*, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀφύσαι, a verbo ἀφύω, *haurio*.

Ἀφ' ᾧ, *ex quo*, pro ἀπὸ ᾧ.

Ἀφωμοιωμένος, *adſimilatus*, part. perfect. paſſ. verbi ἀφομοιόω, *adſimilo*.

Ἀφώριζον, *ſeparabam*, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀφορίζω, *ſeparo*.

Ἀφῶσιν, *dimiſerint*, 3. plur. a. 2. conjunct. act. verbi ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀχεῖ, *reſonabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἤχει, a verbo ἠχέω, *reſono*.

Ἀχειρεῖς, *ſine manibus*, nom. plur. ab ἀχειρής, *qui ſine manibus eſt*.

Ἀχέοισα, *dolens*, part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ἠχέουσα, ab ἀχέω, *doleo*.

Ἀχέουσ', *dolens*, pro ἀχέουσα, quod idem participium eſt, ſed communiter formatum.

Ἀχεῦσιν, *reſonant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* *Æol* & cum ν ἐφελκ. pro ἠχοῦσι, a verbo ἠχέω, *reſono*.

Ἀχέω, *reſono*, Dor. pro ἠχέω.

Ἀχέων, *dolens*, præſ. part. act. verbi ἀχέω, *doleo*.

Ἀχήσῃ, *reſonuerit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. *Dor.* pro ἠχήσῃ, a verbo ἀχέω, *reſono*.

Ἀχθείς, *ductus*, a, 1. partic. paſſ. verbi ἄγω, *duco*.

Ἀχθέσει, *feres moleſte*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ἀχθέσῃ, a verbo ἀχθέω, *doleo*.

Ἀχθῆναι, *adduci*, a. 1. inf. paſſ. verbi ἄγω, *duco*.

Ἀχθήσομαι, *dolebo*, f. 1. ind. med. verbi ſequentis.

Ἀχθόμεθα, *moleſte ferimus*, *dolemus*, 1. pl. præſ. ind. med. verbi ἄχθομαι, *doleo*.

Ἆχι, *ubi*, Dor. pro ἦχι.

Ἀχιλῆα, *Achillem*, acc. ſing. *Ion.* & *Poet.* pro Ἀχιλλέα, ab Ἀχιλλεύς, *Achilles*.

Ἀχνύμενος, *dolens*, præſ. part. med. verbi ἄχνυμαι, *doleo*.

Ἀχοῖ, *Eccho*, dat. ſing. *Dor.* & *contr.* pro ἠχόϊ, ab ἠχώ, *Echo*.

Ἀχώ, *Echo*, Dor. pro ἠχώ.

Ἅψαο, *tetigiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἥψω, a verbo ἅπτω, *tango*.

Ἅψασθαι, *tetigiſſe*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Ἀῶθεν, *mane*, Dor. pro ἠῶθεν.

Ἀιών, *littus*, Dor. pro ἠιών.

Ἄωρτο, *pependerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. per *Syncop.* & *Ion.* pro αἰώρητο, a verbo αἰωρέω, *ſurſum tollo*.

Ἀώς, *aurora*, Dor. pro ἠώς.

B.

Βᾶ, *incede*, 2. ſing. a. 2. imper. *Dor.* & *per Apoc.* pro βῆθι, a βαίνω, *eo*.

Βάδαν, *pedetentim*, *Dor.* pro βάδην.

Βαδίζοντι, *eunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro βαδίζουσι, a verbo ſequente.

Βαδιξῶ, *ibo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βαδίσω, a verbo βαδίζω, *eo*.

Βαδιοῦμαι, *ibo*, 1. ſing. f. 1. med. *Att.* pro βαδίσομαι, a verbo eod.

Βαδιῶ, *ibo*, futurum idem & eadem dialecto formatum in activo.

Βαθέην, *profundam*, acc. ſing. *Ion.* pro βαθεῖαν, a βαθύς, *profundus*.

Βαθεῖ, *profundo*, dat. ſing. *contr.* pro βαθέϊ, ab eod.

Βάθεσσιν, *profunditatibus*, dat. plur. *Ionic.* & *Poet.* pro βάθεσι, a βάθος, εος, *profunditas*.

Βαθυζώνως, *profunde cinctos*, acc. pl. *Dor.* pro βαθυζώνους, a βαθύζωνος, *profunde cinctus*, *gracilis*.

Βαθυκρηπῖδος, *profundum fundamentum habentis*, gen. ſing. a βαθυκρηπίς, *fundamentum profundum habens*.

Βαθυῤῥείταο, *profunde fluentis*, gen. ſing. *Æol.* pro βαθυῤῥείτου, a βαθυῤῥείτης, *profunde fluens*.

Βαῖεν, *iverint*, 3. plur. a. 2. opt. act. *per Sync.* pro βαίησαν, a verbo βαίνω, *eo*.

Βαῖνε, *ibat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔβαινε, a verbo eod.

Βαίνειν, *ire*, præſ. inf. act. verbi ejuſd.

Βάλε, *præcipita*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi βάλλω, *jacio*.

Βάλε, & βάλεν, *demiſit*, 3. ſing. a. 2. i dic. act. *Ionice*, pro ἔβαλε, a verbo βα λω, *demitto*, *projicio*.

Βαλέειν, *jeciſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* & *Po* pro βαλεῖν, a verbo eod.

Βαλεόντι, *jaculaturo*, dat. ſing. f. 2. pa *Ion.* pro βαλοῦντι, a verbo eod.

Βάλετ', *jecit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* *per Apoſtr.* pro ἐβάλετο, a verbo eod.

Βαλέω, *dejiciam*, 1. ſing. a. 2. conj. *Io* pro βάλω, a verbo eod.

Βάλῃς, *jeceris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. a verbi ejuſd.

Βαλήσω *jaciam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſ

Βάλλ', *jaciebat*, 3. ſing. imperf. ind. a *Ion.* & *per Apoſtroph.* pro ἔβαλλε, a ver bo βάλλω, *jacio*.

Βάλλεαι, *inducis*, 2. ſing. præſ. conjun paſſ. *Ion.* pro βάλλῃ, a verbo eod.

Βάλλεο, *inducas*, *reconde*, præſ. imp. med *Ion.* pro βάλλου, a verbo eod.

Βαλλέσκετο, *jaciebat*, 3. ſing. imperf. ind med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐβάλλετο, a ver bo eod.

Βάλλετο, *jaciebatur*, 3. ſing. imperf. ind paſſ. *Ion.* pro ἐβάλλετο, ab eod.

Βάλλευ, *inducas*, *reconde*, præſ. imp. med *Dor.* pro βάλλου, a verbo eod.

Βάλλησα, *jeci*, 1. ſing. a. 1. ind. *Ion.* & *Poet.* pro ἐβάλλησα, a verbo inuſ. βαλλέ

Βάλοι, *jecerit*, 3. ſing. a. 2. optat. ac verbi βάλλω.

Βαλοῖσαι, *jacentes*, nom. pl. a. 2. act. f. g *Dor.* pro βαλοῦσαι, a verbo eod.

Βαλῶ, *jaciam*, f. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Βάλωμεν, *dejiciamus*, 1. plur. a. 2. conjunc act. a verbo βάλλω, *jacio*, *dejicio*.

Βᾶμα, *inceſſus*, *greſſus*, *Dor.* pro βῆμα.

Βάμβα, *tinctura*, Dor. pro βάμμα.

Βᾶμεν, *eamus*, 1. plur. a. 2. conjunct. ac *Dor.* pro βῶμεν, a verbo βαίνω, *eo*.

Βᾶν, *iverunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion* & *per Syncop.* pro ἔβησαν, a verbo eod

Βάντες, *conſcendentes*, nom. plur. a. 2. par act. verbi ejuſd.

Βαπτίζεσθαι, *baptizari*, præſ. inf. paſſ. verbi βαπτίζω, *baptizo*.

Βαπτισθῆναι, *baptizari*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Βαπτισθήσεσθε, *baptizabimini*, 2. plur. f. 1 ind. paſſ. verbi ejuſd.

Βάρδιστος, *tardiſſimus*, nom. ſing. ſuperl. pe *Metatheſ.* pro βράδιστος, a βραδύς, *tardu*

Βαρείσθω, *gravetur*, 3. ſing. præſ. imper paſſ. *contr.* pro βαρέεσθω, a verbo βαρέω *gravo*, *onero*.

Βαρυμάνιος, *iracundus*, *qui flagrat gra* *ira*, *Dor.* pro βαρυμήνιος.

Βάρυνθεν, *gravaverunt*, 3. pl. a. 1. ind act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐβαρύνθησαν, verbo βαρύνω, *gravo*.

Βαρυόπας, *graviſonus*, *Dor.* pro βαρυόπης

Βαρυπνείοντας, *graviter flantes*, acc. pl part. præſ. act. a verbo βαρυπνείω, *graviter flo*.

Βάς, *qui ivit*, a. 2. part. act. verbi βαίν ſeu potius βῆμι, ex βάω, *eo*.

Βᾶσαν, *inſiſtentem*, acc. ſing. a. 2. par act. f. g. a verbo eod.

Βασανιζόμενος, *qui cruciatur*, præſ. par paſſ. verbi βασανίζω, *crucio*.

Βασεῦμαι, *ibo*, 1 ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* *Æol.* pro βήσομαι, a verbo βαίνω pro βάω,

Βασεῦνται, *progredientur*, 3. plur. futu ejuſd.

Βασίλευε, *regna*, 2. ſing. præſ. imper. a verbi βασιλεύω, *impero*.

Βασιλευέμεν, *regnare*, præſ. inf. *Ion.* p βασιλεύειν, a verbo eod.

Βασιλῆϊ, *regi*, Dat. ſing. *Ion.* pro βασιλέϊ, a βασιλεύς, *rex.*

Βασιληΐδα, *regiam*, acc. ſing. a βασιληΐς, *regia.*

Βάσκ' pro βάσκε, *vade*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi βάσκω, *eo, vado.*

Βασεῦνται, *gradientur*, 3. pl. f. 1. ind. med. *Æol.* pro βήσονται, a verbo βαίνω pro βάω, *eo.*

Βᾶσσα, *concavitas*, *Dor.* pro βῆσσα.

Βαστάσαι, *portare*, a. 1. inf. act. verbi βαστάζω, *porto.*

Βαστάσασι, *portantibus*, dat. pl. a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Βάσωμεν, *eamus*, 1. pl. præſ. conjunct. act. *Dor.* pro βήσωμεν, a verbo βήσω, *eo.*

Βᾶτε, *ite*, 2. pl. a. 2. imper. act. *Dor.* pro βῆτε, a verbo eod.

Βατεῖν, *coire*, præſ. inf. act. *contr.* pro βατέειν, a verbo βατέω, ῶ, *coëo.*

Βάτην, *iverunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi βαίνω, *eo.*

Βάτω, *veniat*, 3. ſing. a. 2. imp. verbi ejuſd.

Βαΰσδειν, *latrare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro βαΰζειν, a verbo βαΰζω, *latro.*

Βάψας, *intingens*, a. 1. part. act. verbi βάπτω, *intingo.*

Βέβαα, *ivi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro βέβηκα, a verbo βαίνω, pro βάω, *eo.*

Βεβαιῶσαι, *confirmaſſe*, a. 1. inf. act. verbi βεβαιόω, *confirmo.*

Βεβακὼς, *qui ivit*, perf. part. act. *Dor.* pro βεβηκὼς, a verbo βαίνω, pro βάω, *eo.*

Βεβάλως, *profanos*, acc. pl. *Dor.* pro βεβήλους, a βέβηλος, *profanus.*

Βέβαμεν, *ivimus*, 1. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro βεβήκαμεν, a verbo βαίνω, *eo.*

Βεβαρημένος, *gravatus*, part. perf. paſſ. verbi βαρέω, *gravo.*

Βεβαρηὼς, *qui gravavit*, perf. part. act. *Ion.* pro βεβαρηκὼς, a verbo eod.

Βέβασαν, *ingreſſi erant*, 3. pl. pluſq. ind. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐβεβείκησαν, a verbo eod.

Βέβαφε, *tinxit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi βάπτω, *intingo.*

Βεβαὼς, *qui ivit*, perf. part. act. *Ion.* pro βεβηκὼς, a verbo βαίνω, *eo.*

Βέβηκας, *iviſti*, 2. ſing. perf. ind. act. verbi ejuſd.

Βεβίηκε, *vim intulit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi βιάω, *vim infero.*

Βεβίωμαι, *vita mea peracta eſt*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi βιόω, *vivo.*

Βέβλαβε, *nocuit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi βλάπτω, *noceo.*

Βέβλαμμαι, *læſus ſum*, 1. ſing. perf. indic. paſſ. verbi ejuſd.

Βεβλάστηκε, *pullulavit*, 3. ſing. perf. indic. act. verbi βλαστάνω, pro βλαστέω, *pullulo.*

Βέβλαφε, *nocuit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi βλάπτω, *noceo.*

Βέβληαι, *vulneratus es*, 2. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βέβλησαι, a verbo βάλλω, *jacio.*

Βεβλήαται, *vulnerati ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βέβληνται, a verbo eod.

Βεβλήατο, *vulnerati fuerant*, 3. pl. pluſq. paſſ. *Ion.* pro βεβλημένοι ἦσαν, a verbo eod.

Βέβληκας, *jaculatus es*, 2. ſing. perf. indic. act. verbi ejuſd.

Βέβληται, *decumbit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Βεβοήαται, *clamati ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βεβόηνται, a verbo βοάω, *clamo.*

Βέβοσκα, *pavi*, perf. ind. act. verbi βόσκω, pro βόω, *paſco.*

Βεβολήαται, *ejecti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βέβληνται, a verbo βάλλω, *ejicio.*

Βεβολημένος, *agitatus*, perf. part. paſſ. verbi βολέω, *jacio.*

Βέβουλα, *volui*, 1. ſing. perf. ind. med. verbi βούλομαι, *volo.*

Βεβούλευμαι, *deliberavi*, 1. ſing. perf. indic. paſſ. verbi βουλεύω, *conſulto.*

Βέβρεγμαι, *irrigatus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi βρέχω, *rigo.*

Βεβρέμηκε, *ſtrepuit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi βρέμω, *ſtrepo.*

Βέβριθε, *gravis fuit, onuſtus fuit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi βρίθω, *gravis ſum.*

Βεβριθότι, *onuſto*, dat. ſing. perf. part. med. verbi ejuſd.

Βεβρισμένος, *obrutus*, perf. part. paſſ. a verbo eod.

Βέβροχας, *irrigaviſti*, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro βέβρεχας, a verbo βρέχω, *irrigo.*

Βέβρυχε, *fremuit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi βρύχω, *fremo.*

Βέβραθα, *comedi*, perf. ind. med. vide ſequens βεβρώθοις.

Βεβρώθοις, *comederes*, 2. ſing. perf. optat. med. a verbo βρώσκω, *comedo.*

Βέβρωκας, *comediſti*, 2. ſing. perf. ind. act. verbi βρώσκω, βιβρώσκω, βρῶμι, βρώω, vel βρόω, *comedo.*

Βέβρωκε, *pavit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi βρώσκω, *paſco.*

Βεβρωκόσιν, *iis, qui comederunt*, dat. plur. perf. part. act. verbi ejuſd.

Βεβρὼς, *qui comedit*, perf. part. act. per *Syncop.* pro βεβρωκὼς, a verbo eod.

Βεβωμένος, *celebris, clarus*, perf. part. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro βεβοημένος, a verbo βοάω, *clamo.*

Βεβὼς, *progreſſus*, perf. part. act. *Att.* & *Ion.* pro βεβηκὼς, a verbo βαίνω, pro βάω, *eo.*

Βέῃ, *iret*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro βῇ, a verbo eod.

Βείομαι, *vivam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Poet.* pro βείσομαι, a verbo inuſ. βείω, *vivo.*

Βείω, *ivero*, 1 ſing. a. 2. conjunct. *Poet.* pro βῶ, a verbo βαίνω, *eo.*

Βέλεσσιν, *telis*, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro βέλεσι, a βέλος, *telum.*

Βελτίω, *meliora*, nom. & acc. pl. comp. n. g. *Ion.* & *Att.* pro βελτίονα, a βελτίων, *melior.*

Βένθη *profunditates*, nom. pl. *contr.* pro βένθεα, a βένθος, *profunditas.*

Βέντιστος, *optimus*, *Dor.* pro βέλτιστος, ſuperlat. ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Βέομαι, *vivam*, 1. ſing. f. 1. ind. *Poet.* pro βείσομαι, a verbo inuſ. βείω, *vivo.*

Βέρεθρον, *foſſa*, *Att.* pro βάραθρον.

Βῆ, *ivit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβη, a verbo βαίνω, pro βάω, *eo.*

Βῆθι, *vade*, 2. ſing. a. 2. imp. verbi ejuſd.

Βήμεναι, *iviſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro βῆναι, a verbo eod.

Βῆν, *ivi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβην, a verbo eod.

Βησάμενος, *qui adſcendit*, a. 1. part. med. a verbo eod.

Βῆσαν, *iverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβησαν, a verbo eod.

Βῆσε, *impoſuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔβησε, a verbo βαίνω, pro βάω, *eo.*

Βήσεσθαι, *iturum eſſe*, f. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Βήσετο, *adſcendebat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβήσετο, a verbo βήσομαι, *adſcendo.*

Βήσομαι, *progrediar*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi βαίνω, *eo.*

Βήσομεν, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Βήσσῃς, *vallibus*, dat. plur. *Ion.* pro βήσσαις, a βῆσσαι, *valles, ſaltus.*

Βήτην, *iverunt*, 3. dual. a. 2. ind. *Poet.* & *Ion.* pro ἐβήτην, a βαίνω, *eo.*

Βιάζεο, *urge*, 2. ſing. præſ. imp. med. *Ion.* pro βιάζεσο, a βιάζομαι, *urgeo.*

Βιάζευ, *urge*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro βιάζου, a verbo eod.

Βιᾶσθαι, *cogere*, præſ. inf. med. verbi βιάω, *cogo, vim adfero.*

Βιάσθω, *urgeat*, 3. ſing. præſ. imper. med. per *contr.* pro βιαέσθω, a verbo eod.

Βιατὰς, *violentus*, Dor. pro βιατής.

Βιβὰς, *gradiens*, præſ. vel a. 2. part. act. verbi βίβημι, pro βαίνω, ſ. βάω, *eo.*

Βιεῦντες, *viventes*, nom. plur. præſ. part. act. *Dor.* pro βιοῦντες, a verbo βιόω, *vivo.*

Βίης, *fortitudinis*, gen. ſing. *Ion.* pro βίας, a βία, *fortitudo.*

Βιήσατο, *cogebat*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐβιήσατο, verbi βιάω, *cogo.*

Βίηφι, *vi*, per *Paragogen.* *Poet.* & *Ion.* pro βίᾳ, dat. ſing. a βία, *vis.*

Βιοῖ, *vivit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro βιόει, a verbo βιόω, *vivo.*

Βιότοιο, *victus*, gen. ſing. *Ion.* pro βιότου, a nom. βίοτος, *vita.*

Βιοὺς, *qui vixit*, a. 2. part. act. verbi inuſ. βίωμι, pro βιόω, *vivo.*

Βιοῦσθαι, *vivere*, præſ. inf. med. a verbo βιόω, *vivo.*

Βιῴατο, *urgerent*, 3. pl. imperf. opt. *Ion.* pro βιῷντο, a verbo βιάω.

Βιῴην, *viverem*, 1. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro βιοίην, a verbo eod.

Βίωθι, *vive*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ſequentis.

Βιῶναι, *vixiſſe*, a. 2. inf. act. verbi inuſ. βίωμι, pro βιόω, *vivo.*

Βιῶσαι, *vixiſſe*, a. 1. inf. act. verbi βιόω, *vivo.*

Βιώτω, *vixerit*, 3. ſing. a. 2. imperat. act. verbi βίωμι pro βιόω, *vivo.*

Βλαβεῖν, *nocere*, præſ. inf. act. verbi inuſ. βλάβω, *noceo.*

Βλαβεὶς, *læſus*, a. 2. part. paſſ. verbi βλάπτω, *lædo.*

Βληθῆναι, *læſum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Βλαβῶ, *nocebo*, 1. ſing. f. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Βλάπτῃ, 3. ſing. præſ. conjunct. act. verbi ejuſd.

Βλαστησάτω, *germinet*, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi βλαστάνω, pro βλαστέω, *germino, fruticor.*

Βλαστήσω, *germinabo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Βλαφθεὶς, *læſus*, a. 1. part. paſſ. verbi βλάπτω, *lædo.*

Βλείμην, *percuſſerim*, 1. ſing. a. 2. opt. act. verbi βλῆμι, *percutio.*

Βλεὶς, *percuſſus*, a. 2. part. act. verbi ejuſd. vel *jactus*, a. 2. part. paſſ. *per Syncop.* pro βαλεὶς, a βάλλω, *jacio.*

Βλέποισα, *adſpiciens*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro βλέπουσα, a verbo βλέπω, *video.*

Βληθεὶς, *ictus*, a. 1. part. paſſ. verbi βάλλω, pro βλέω, *percutio.*

Βληθῆναι, *projici*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Βληθήσῃ, *conjiciaris*, 2. ſing. f. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Βλήμενος, *ictus*, perf. part. paſſ. *per Syncop.* pro βεβλημένος, a verbo eod.

Βλῆσθαι, *jactum eſſe*, pro βεβλῆσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Βλήσω, *jaciam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Βλῆτο, *jactus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβέβλητο, a verbo eod.

Βλήτροισι, *clavis ferreis*, dat. pl. *Ion.* pro βλήτροις, a βλῆτρον, *clavus ferreus*.

Βλήχεσθαι, *balare*, præſ. inf. med. verbi βλήχομαι pro βληχάομαι, *balo*.

Βλοσυροῖο, *terribilis adſpectu*, gen. ſing. *Ion.* pro βλοσυροῦ, a βλοσυρὸς, *terribilis adſpectu*.

Βλώσω, *veniam*, f. 1. ind. act. verbi βλώσκω, *venio, eo*.

Βοᾷ, *reboat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro βοάει, a verbo βοάω, *reboo*.

Βοάα, *reboat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro βοάει, verbi ejuſd.

Βοάασκον, *clamabam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐβόων, a verbo eod.

Βοαθόος, *bellator*, Dor. pro βοηθόος.

Βοᾶσαι, *inclamaris*, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro βοάῃ, a verbo βοάω, *clamo*.

Βοάσας, *clamans*, *qui clamavit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro βοήσας, verbi ejuſd.

Βοᾶσι, *clamant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro βοῶσι, a verbo eod.

Βόες, *boves*, nom. plur. a βοῦς, *bos*.

Βοῇ, *clamaverit*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. verbi βοάω, *clamo*.

Βοήθει, *ſuccurre*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro βοήθεε, a verbo βοηθέω, *ſuccurro*.

Βοῆν, *clamare*, præſ. inf. act. *Dor.* & *contr.* pro βοάειν, a verbo βοάω, *clamo*.

Βόησον, *clamaveris*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Βομβεῦντι, *ſuſurrant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro βομβοῦσι, a verbo βομβέω, *ſuſurro*.

Βορέαο, *boreæ*, gen. ſing. *Æol.* pro βορέου, a βορέας, *boreas*.

Βορῆν, *pabulum*, acc. ſing. *Ion.* pro βορὰν, a βορὰ, *pabulum*.

Βοσκήσω, *paſcam*, f. 1. ind. act. verbi ſequentis.

Βοσκησεῖσθε, *paſcemini*, 2. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro βοσκήσεσθε, a verbo βοσκέω, *paſco*.

Βόσκοντι, *paſcunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro βόσκουσι, a verbo eod.

Βόσω, *paſcam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd. pro βόω.

Βουβότας, *boum paſtor*, Dor. pro βουβότης.

Βουκολιάσδεις, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro βουκολιάζεις, a βουκολιάζω, *bucolicum carmen cano*.

Βουλαφόρως, *conſultores*, acc. plur. *Dor.* pro βουληφόρους, a βουληφόρος, *conſultor*.

Βούλει, *vis*, 2. ſing. præſ. ind. *Att.* pro βούλῃ, a verbo βούλομαι, *volo*.

Βούλεο, *velis*, 2. ſing. præſ. imp. *Dor.* pro βούλου, ſeu βούλεσο, a verbo eod.

Βούλετ', pro βούλετο, *volebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐβούλετο, a verbo eod.

Βουλεύμενος, *volens* præſ. part. med. *Dor.* & *Poet.* pro βουλόμενος, a verbo eod.

Βούλευσαι, *velis*, 2. ſing. a. 1. imperat. med. verbi βουλεύω, *conſulto*.

Βουλεύσαντε, *conſultantes*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Βούλευσεν, *conſultavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐβούλευσε, a verbo eod.

Βουλεύεο, *conſultare*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro βουλεύεσο, a verbo eod.

Βουλεύησθα, *conſulas*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro βουλεύῃς, a verbo βουλεύω, *conſulto*.

Βουλέων, *conſiliorum*, gen. pl. *Ion.* pro βουλῶν, a βουλή, *conſilium*.

Βούληαι, *vis*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro βούλῃ, a verbo βούλομαι, *volo*.

Βουληθείην, *voluerim*, 1. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi ejuſd.

Βουληθεὶς, *qui voluit*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Βουλῇσιν, *conſiliis*, dat. plur. *Ion.* pro βουλαῖς, a βουλὴ, *conſilium*.

Βούλησθ' pro βούλησθε, *velitis*, 2 plur. præſ. conjunct. med. verbi βούλομαι, *volo*.

Βούτας, *paſtor*, *Dor.* pro βούτης.

Βοῴην, *clamarem*, 1. ſing. præſ. opt. *Att.* pro βοῷμι, a verbo βοάω, *clamo*.

Βόων, *clamabant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐβόαον, a verbo eod.

Βοῶντι, *clamantibus*, dat. plur. præſ. part. act. *Dor.* pro βοῶσι, a verbo eod.

Βοώσης, *vociferantis*, gen. ſing. præſ. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Βραβευέτω, *palmam ferat*, 3. ſing. præſ. imper. act. verbi βραβεύω, *palmam fero*.

Βραδυνούσαις, *tardantibus*, dat. pl. præſ. part. act. f. g. a verbo βραδύνω, *tardo*.

Βρασθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. paſſ. verbi βράζω, *ferveo*.

Βράχε, *ſtrepitum edidit*, 3. ſing. imperf. vel a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβραχε, a verbo βράχω, *ſtrepitum edo*.

Βραχέα, *brevia*, nom. plur. n. g. a βραχὺς, *brevis*.

Βραχέη, *brevis*, nom. ſing. f. g. *Ion.* pro βραχεῖα, ab eod.

Βραχεὶς, *perfuſus*, a. 2. part. paſſ. verbi βρέχομαι, ſeu βρέχω, *madefacio*.

Βραχυσίδαρος, *qui breve ferrum habet*, *Dor.* pro βραχυσίδηρος.

Βρέμεσθαι, *fremere*, præſ. inf. med. verbi βρέμω, *fremo*.

Βρέξαι, *pluere*, a. 1. inf. act. verbi βρέχω, *pluo*.

Βριάει, *robuſtum reddit*, 3. ſing. præſ. indic. act. verbi βριάω, *robuſtum reddo*, *robuſtus ſum*.

Βροτεᾶν, *mortalium*, gen. pl. f. g. *Dor.* pro βροτέων, a βρότεος, *mortalis*.

Βροτοβάμων, *calcator hominum*, *Dor.* pro βροτοβήμων.

Βροτοῖσιν, *mortalibus*, dat. pl. *Ion.* pro βροτοῖς, a βροτὸς, *mortalis*.

Βρωθεὶς, *roſus*, a. 1. part. paſſ. verbi βρώσκω, *rodo*.

Βυθίζεσθαι, *demergi*, præſ. inf. paſſ. verbi βυθίζω, *demergo*.

Βῶ, *iverim*, 1. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi βαίνω pro βάω, *eo*.

Βωθεῖν, *auxiliari*, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro βοηθεῖν, a verbo βοηθέω, *auxilior*.

Βωκολιαξεῖς, *bucolicum carmen cantabis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βουκολιάσεις, a verbo βουκολιάζω, *bucolicum carmen canto*.

Βωκόλω, *bubulci*, gen. ſing. *Dor.* pro βουκόλου, a βουκόλος, *bubulcus*.

Βῶκον, *bubulcum*, acc. ſing. *Dor.* pro βοῦκον, a βοῦκος, *bubulcus*.

Βῶν, *bovem*, acc. ſing. *Ion.* & *Dor.* pro βοῦν, a βοῦς, *bos*.

Βῶς, *boves*, accuſ. plur. *Dor.* pro βόας, a βοῦς, *bos*.

Βῶσαι, *vocare*, a. 1. inf. act. *Ion.* & *Dor.* pro βοῆσαι, a verbo βοάω, *voco*.

Βώσαντι, *vocanti*, dat. ſing. a. 1. part. act. *Poet.* pro βοήσαντι, a verbo eod.

Βώσας, *vocans*, a. 1. part. act. *Poet.* pro βοήσας, a verbo eod.

Βωστρέομες, *vocemus*, 1. pl. præſ. conjunct. act. *Dor.* & *Poet.* pro βωστρέωμεν, a verbo βωστρέω, pro βοάω, *voco*.

Βώταν, *paſtorem*, acc. ſing. *Dor.* pro βούτην, a βούτης, *paſtor*.

Βωτιανείρῃ, *populoſa*, dat. ſing. f. g. a βωτιάνειρος, *alens viros*.

Γ.

Γ' pro γε, per apoſtrophum, ob ſequentem vocalem vel diphthongum.

Γᾶ, *Dor.* pro γῆ, *terra*, vel eadem dialecto pro γέ.

'Γαθὲ, *bone*, voc. ſing. *per Aphæreſ.* pro ἀγαθὲ, ab ἀγαθὸς, *bonus*.

Γαθεῖν, *gaudere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro γηθεῖν, a verbo γηθέω, *gaudeo*.

Γαθέμεναι, *gaudere*, præſens idem, *Dor.* pro eod.

Γάθησεν, *gaviſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* & *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἐγήθησε, a verbo eod.

Γαῖ', *terra*, per apoſtr. pro γαῖα.

Γαίῃ, *terræ*, dat. ſing. *Ionice*, pro γαίᾳ, ab eod.

Γαιηόχῳ, *terram cingenti & continenti*, dat. ſing. a γαιήοχος, *terram cingens & continens*.

Γαλακτοπόταν, *lactis potorem*, acc. ſing. *Dor.* pro γαλακτοπότης, *lactis potor*.

Γαλάνας, *ſerenitatis*, gen. ſing. *Dor.* pro γαλήνης, a γαλήνη, *ſerenitas*.

Γαληνιῶσαν, *tranquillam exſiſtentem*, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. a verbo γαληνιάω, *tranquillus ſum*.

Γᾶμαι, *nupſiſſe*, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro γαμῆσαι, a verbo γαμέω, *uxorem duco, nubo*.

Γαμείτωσαν, *matrimonio jungantur*, 3. pl. præſ. imper. act. verbi ejuſd.

Γάμεν, *nupſit*, 3. ſing. a. 1. ind. *Ion.* & *Bæot.* pro ἐγάμησεν, a verbo eod.

Γαμέσσεται pro γαμέσεται, *uxorem ducet*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Poet.* pro γαμήσεται, a verbo eod.

Γάμοιο, *nuptiarum*, gen. ſing. *Ion.* pro γάμου, a γάμος, *nuptiæ*.

Γαμοῖτο, *nubat*, 3. ſing. præſ. opt. med. *contr.* pro γαμέοιτο, a verbo γαμέω, *uxorem duco*.

Γαμοκλοπεῖν, *furtivas nuptias quærere*, præſ. inf. act. verbi γαμοκλοπέω, *furtivas nuptias quæro*.

Γαμόρω, *agricolæ*, gen. ſing. *Dor.* pro γημόρου, a γαμόρος, *agricola*.

Γαμουμένῃ, *nuptæ*, dat. ſing. præſ. part. paſſ. f. g. verbi γαμέω, *uxorem duco*.

Γαμψώνυχες, *quibus curvi ſunt ungues*, nom. pl. a γαμψώνυξ, *cui curvi ſunt ungues*.

Γαρυέμεν, *ſonare, loqui*, præſ. inf. act. *Ion.* pro γηρύειν, a verbo γηρύω, *ſono, loquor*.

Γαρύεν, *ſonare, loqui*, præſ. idem *Doric*. formatum.

Γαρύομαι, *conqueror*, *Dor.* pro γηρύομαι.

Γᾶς, *terræ*, gen. ſing. *Dor.* pro γῆς, a γ *terra*.

Γαστρὶ, *ventri*, dat. ſing. *per Syncop.* pro γαστέρι, a γαστὴρ, *venter*.

Γαυλῶς, *mulctras*, acc. plur. *Dor.* pro γαυλοὺς, a γαυλὸς, *mulctra*.

Γαυριόωντες, *ſuperbientes*, nom. plur. præſ. part. act. *Poet.* pro γαυριῶντες, a verbo γαυριάω, *ſuperbio*.

Γαυρούμενος, *elatus*, *ſuperbiens*, præſ. part. paſſ. *contr.* pro γαυροόμενος, a verbo γαυρόομαι, οῦμαι, *efferor*, *ſuperbio*.

Γέγαα, *genitus ſum*, *ſum*, 1. ſing. perf. ind. med. *Ion.* pro γέγηκα, a verbo poetico γάω pro γίνομαι, *naſcor*.

Γεγάασιν, *geniti ſunt*, 3. plural. perfecti ejuſdem.

Γεγάατε, *geniti eſtis*, *eſtis*, 2. plural. perfecti ejuſd.

Γεγαθὼς, *gaudens*, perf. part. act. *Dor.* pro γεγηθὼς, & hoc per *Sync.* pro γεγηθηκὼς, a verbo γηθέω, *gaudeo.*

Γεγάμεν, *natum eſſe*, perf. ind. med. *Dor.* & *Poet.* pro γεγηκέναι, a verbo γάω, *naſcor.*

Γεγανυμένος, *lætitia adfectus*, perf. part. paſſ. verbi γανύω pro γανόω, *lætitia adficio*, *ſplendeo.*

Γεγεναμένος, *genitus*, perf. part. paſſ. *Dor.* pro γεγενημένος, a verbo γίνομαι, *fio*, *naſcor.*

Γεγένημαι, *natus fui*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Γεγενημένον, *factum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

Γεγενῆσθαι, *fuiſſe*, præſ. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Γεγενοίμην, *fuerim*, 1. ſing. a. 1. opt. med. *Poet.* & *Ion.* pro γενοίμην, a verbo eod.

Γέγηθα, *lætatus ſum*, 1. ſing. perf. ind. act. per *Syncop.* pro γεγήθηκα, a γηθέω, *lætor.*

Γεγήρηκα, *ſenui*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi γηράσκω, *ſeneſco.*

Γεγόναμεν, *facti ſumus*, 1. plur. perf. ind. med. verbi ſequentis.

Γεγόνει, *natus fuerat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Ion.* pro ἐγεγόνει, a verbo γίνομαι, *ſum.*

Γέγονεν, *factum eſt*, 3. ſing. perf. ind. med. a γίνομαι, *fio.*

Γεγραμμένος, *ſcriptus*, perf. part. paſſ. verbi γράφω, *ſcribe.*

Γέγραπται, *ſcriptum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, *qui gymnaſio præfuit*, perf. act. verbi γυμνασιαρχέω, *gymnaſio præfectus ſum.*

Γεγυμνασμένος, *exercitus*, perf. part. paſſ. verbi γυμνάζω, *exerceo.*

Γεγωνέμεν, *clare clamare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro γεγώνειν, a verbo γεγώνω, *clare clamo.*

Γεγὼς, *natus*, perf. part. med. pro γεγαὼς, & hoc pro γεγηκὼς, a verbo γάω, *naſcor.*

Γεγῶτ' pro γεγῶτα, *natum*, acc. ſing. participii ejuſd.

Γειναμένοιο, *nati*, gen. ſing. part. a. 1. med. *Ion.* pro γειναμένου, a verbo γείνομαι.

Γεινάμην, *natus ſum*, 1. ſing. a. 1. med. *Ion.* pro ἐγεινάμην, a verbo γείνομαι, *naſcor.*

Γείναο, *natus es*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro γείνασο, a verbo eod.

Γείνασθαι, *natum eſſe*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Γείνατ' pro γείνατο, *natus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐγείνατο, a verbo eod.

Γείνεθ' pro γείνετο, *naſcebatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. *Ion.* pro ἐγείνετο, a verbo γείνομαι, *naſcor*, *fio.*

Γείνεαι, *naſceris*, 2. ſing. præſ. ind. *Ion.* pro γείνεσαι, a verbo eod.

Γειτνιῶσα, *vicina*, præſ. part. act. fem. g. verbi γειτνιάω, *vicinus ſum.*

Γείτοσι, *vicinis*, dat. plur. a γείτων, *vicinus.*

Γελᾷ, *ridet*, 3. ſing. præſ. ind. act. per *contr.* pro γελάει, a verbo γελάω, *rideo.*

Γελαῖς, *rides*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* pro γελᾷς, & hoc per *contr.* pro γελάεις, a verbo eod.

Γελᾶν, *ridens*, præſ. part. act. *Dor.* pro γελῶν, a verbo eod.

Γελαξῶ, *ridebo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro γελάσω, a verbo eod.

Γελάοισα, *ridens*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro γελάουσα, a verbo eod.

Γελάσσαι, *ridere*, a. 1. inf. act. *Poet.* pro γελάσαι, a verbo eod.

Γελάσωμεν, *rideamus*, 1. plur. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Γελεῦσα, *ridens*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro γελοῦσα, a verbo γελέω, quod *Ion.* dicitur pro γελάω, *rideo.*

Γελῇς, *rides*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro γελᾷς, a verbo eod.

Γελοίης, *ridendæ*, gen. ſing. f. g. *Ion.* pro γελοίας, a γελοῖος, *ridendus.*

Γελοίοιο, *ridiculi*, gen. ſing. *Ion.* ab eod.

Γελοίωντες, *ridentes*, nom. pl. præſ. part. act. *Poet.* pro γελῶντες, a verbo γελάω, *rideo.*

Γελῶν, *ridens*, præſ. part. *contr.* pro γελάων, a verbo eod.

Γεμίσας, *implens*, a. 1. part. act. verbi γεμίζω, *impleo.*

Γεμίσατε, *implete*, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi ejuſd.

Γεμισθῇ, *impletus fuerit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Γέμομες, *pleni ſumus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro γέμομεν, a verbo γέμω, *plenus ſum.*

Γενέηφιν, *generatione*, dat. ſing. *Ion.* & per *Paragogen* τοῦ φιν, pro γενεᾷ, a γενεὰ, *generatio.*

Γένει, *generi*, dat. ſing. *contr.* pro γένεϊ, a γένος, *genus.*

Γενειᾷν, *barbatum eſſe*, præſ. inf. act. *contr.* pro γενειάειν, a verbo γενειάω, *barbam geſto.*

Γενειάσδων, *pubeſcens*, præſ. part. act. *Dor.* pro γενειάζων, a verbo γενειάζω, *pubeſco.*

Γενειήταν, *progenitorem*, acc. ſing. *Dor.* pro γενειήτην, a γενειήτης, *progenitor.*

Γένεο, *fuiſti*, 2. ſing. a. 2. med. *Ion.* pro ἐγένεσο, a verbo γείνομαι, *ſum.*

Γενέσεως, *generationis*, *Att.* & *Ion.* pro γενέσιος, a γένεσις, *generatio.*

Γενέσθαι, *fuiſſe*, a. 2. inf. med. verbi γείνομαι, *ſum.*

Γένετ', pro γένετο, *fuit*, 3. ſing. a. 2. *Ion.* med. pro ἐγένετο, a verbo eod.

Γένετο, *fuit*, 3. ſing. eadem, & eadem dialecto.

Γένευ, *fuiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐγένου, a verbo γείνομαι, *fio.*

Γένῃ, *fueris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. med. verbi γείνομαι, *fio.*

Γενήσεται, *erit*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Γένηται, *factum fuerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. med. verbi ejuſd.

Γενηθεὶς, *natus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Γενήθητι, *naſcaris*, 2. ſing. a. 1. imp. paſſ. verbi ejuſd.

Γενηθήτω, *fiat*, 3. ſing. a. ejuſd.

Γένησθε, *fueritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. med. verbi ejuſd.

Γενήσομαι, *ero*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Γεννᾶται, *naſceretur*, 3. ſing. præſ. conjunct. paſſ. *contr.* pro γεννάηται, a γεννάω, *gigno*, & in paſſ. *naſcor.*

Γέννατο, *fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Æol.* pro ἐγείνατο, a verbo γείνομαι, *ſum.*

Γεννηθεὶς, *natus*, maſculinum a ſequente neutro.

Γεννηθὲν, *quod natum eſt*, a. 1. part. paſſ. neutr. gen. a verbo γεννάω.

Γεννηθέντος, gen. ſing. a γεννηθεὶς cujus neutrum eſt antecedens γεννηθέν.

Γεννῆσαι, *genuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi γεννάω, *gigno.*

Γεννῶσα, *generans*, præſ. part. act. *contr.* pro γεννάουσα, a verbo eod.

Γενοίατο, *fuerint*, 3. pl. a. 2. opt. med. *Ion.* pro γένοιντο, a verbo γείνομαι, *fio*, *ſum.*

Γενοίμαν, *ſim*, *eſſem*, 1. ſing. a. 2. opt. med. *Dor.* pro γενοίμην, a verbo eod.

Γενόμενος, *natus*, a. 2. part. med. verbi ejuſd.

Γενοῦ, *ſis*, 2. ſing. a. 2. imper. med. verbi ejuſd.

Γενοῦμαι, *fiam*, f. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Γένους, *generis*, gen. ſing. *contr.* pro γένεος, a γένος, *genus.*

Γέντο, *fuit*, 3. ſing. a. 1. med. *Poet.* pro ἐγένετο, a verbo γείνομαι, *ſum*, *naſcor.*

Γένωμαι, *fiam*, a. 2. conjunct. med. verbi γίνομαι, *fio.*

Γενώμεθα, *efficeremur*, 1. plur. a. ejuſd.

Γεράεσσι, vel γεράεσσιν, *muneribus*, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro γέρασι, a γέρας, *munus.*

Γέραιρε, *venerare*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi γεραίρω, *veneror*, *honoro.*

Γεραίτερος, *ſenior*, per Syncop. pro γεραιότερος, quod eſt comparativus a γεραιὸς, *ſenex.*

Γερᾶραι, *veneratum eſſe*, *honoraſſe*, a. 1. inf. act. verbi γεραίρω, *honoro*, *veneror.*

Γεράων, *munerum*, gen. plur. *Ion.* pro γεράτων, a γέρας, *munus.*

Γέρεα, *præmia*, *munera*, nom. plur. *Ion.* pro γέρατα, ab eod.

Γέρον, *ſenex*, vocat. ſing. a γέρων, *ſenex.*

Γέρουσι, *ſenibus*, dat. plur. ab eod.

Γεύμεθα, *guſtavimus*, 1. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro γεγεύμεθα, a verbo γεύω, *guſtare facio.*

Γευσάμενος, *guſtare faciens*, a. 1. part. med. verbi ejuſd.

Γεφυροῦν, *pontem ſternere*, præſ. inf. act. *contr.* pro γεφυρόειν, a verbo γεφυρόω, *pontem ſterno.*

Γεωρυχέειν, *terram fodere*, præſ. inf. act. verbi γεωρυχέω, *terram fodio.*

Γήθεον, *gaudebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐγήθεον, a verbo ſequente.

Γήθησαν, *lætati ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐγήθησαν, a verbo γηθέω, *gaudeo*, *lætor.*

Γηθήσειε, *lætatus ſit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro γηθήσαι, a verbo eod.

Γῆμαι, *nupſiſſe*, a. 1. inf. *per Sync.* pro γαμῆσαι, a verbo γαμέω, *nubo.*

Γήμας, *qui uxorem duxit*, part. 2. ejuſd.

Γήμασθαι, *uxorem duxiſſe*, *nupſiſſe*, a. 1. inf. med. *per Sync.* pro γαμήσασθαι, a verbo eod.

Γηοχέειν, *terram habere*, præſ. inf. act. verbi γηοχέω, *terram habeo.*

Γήρᾳ, *ſenectuti*, dat. ſing. *Ion.* & *Att.* pro γήρατι, a γῆρας, *ſenectus.*

Γηράναι, *ſeneſcere*, præſ. inf. act. verbi γήρημι, *ſeneſco.*

Γηράντεσσι, *ſeneſcentibus*, dat. pl. a. 1. part. act. *Poet.* & *Ion.* pro γήρασι, & hoc pro γηράσασι, a γηράσας, verbi γηράω, *ſeneſco.*

Γηρὰς, *ſeneſcens*, præſ. part. verbi γήρημι, *ſeneſco.*

Γηράσῃς, *ſenueris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi γηράσκω, *ſeneſco.*

Γηρύετ', pro γηρύεται, *conqueritur*, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi γηρύω, *loquor.*

Γηρυόνας, *vocalis*, *garrulæ*, gen. ſing. *Dor.* pro γηρυόνης, a γηρυόνη, *garrula.*

Γήρως, *ſenectutis*, gen. ſing. *Ion.* & *Att.* pro γήρατος, a γῆρας, *ſenectus.*

Γίγνου, *fias*, 2. ſing. præſ. imp. paſſ. verbi γίγνομαι, *fio.*

Γίνεσθαι, *fieri*, præſ. inf. med. verbi ſequentis.

Γίνετ', *ſiebat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & per *Apoſtr.* pro ἐγίνετο, a verbo γίνομαι, *fio*.

Γινώσκεν, *cognoſcere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro γινώσκειν, a verbo γινώσκω, *cognoſco*.

Γινώσκετε, *ſcitis*, 2. plur. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Γινώσκοιτι, *cognoſcunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro γινώσκουσι, a verbo eod.

Γλαῦκ', pro γλαῦκα, *noctuam*, acc. ſing. a γλαὺξ, *noctua*.

Γλαυκιόων, *glaucis oculis terribiliter intuens*, præſ. part. act. poet. pro γλαυκιῶν, *contr.* ex γλαυκιάων, a verbo γλαυκιάω, *glaucis oculis terribiliter intueor*.

Γλαφυρῇσι, & γλαφυρῇς, *concinnis*, dat. pl. f. g. *Ion.* pro γλαφυραῖς, a γλαφυρὸς, *concinnus*.

Γλεύκους, *muſti*, gen. ſing. *contr.* pro γλεύκεος, a γλεῦκος, *muſtum*.

Γλυκεροῖο, *dulcis*, gen. ſing. *Ion.* pro γλυκερὸς, *dulcis*.

Γλυφάνοιο, *ſculptorii*, gen. ſing. *Ion.* pro γλυφάνου, a γλύφανος, *ſculptorius*.

Γναμπτοῖσι, *incurvis*, dat. pl. *Ion.* pro γναμπτοῖς, a γναμπτὸς, *incurvus*.

Γνοίην, *novero*, 1. ſing. a. 2. opt. act. verbi γινώσκω, *novi*, *cognoſco*.

Γνοὺς, *ſciens*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Γνῶ, *cognovit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔγνω, a verbo eod.

Γνώμας, *mentis*, gen. ſing. *Dor.* pro γνώμης, a γνώμη, *mens*.

Γνώμεναι, *cognoſcere*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro γνῶναι, a verbo γινώσκω, *cognoſco*.

Γνῶναι, *cognoviſſe*, a. 2. inf. act. verbi γινώσκω, *cognoſco*.

Γνωριζέσθω, *innoteſcat*, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi ſequentis.

Γνωριῶ, *notum faciam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro γνωρίσω, a verbo γνωρίζω, *notum facio*.

Γνώσεαι, *cognoſces*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro γνώσεσαι, a verbo γινώσκω, *cognoſco*.

Γνώσῃ, *cognoſces*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro γνώσεσαι, a verbo eod.

Γνωσθεὶς, *cognitus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Γνωσθήτω, *notum ſit*, 3. ſing. a. 1. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Γνωσιμαχεῖν, *mutata ſententia ſuarum virium imbecillitatem cognoſcere*, præſ. inf. act. verbi γνωσιμαχέω, *mutata ſententia mearum virium imbecillitatem cognoſco*.

Γνώσομαι, *cognoſcam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi γινώσκω, *cognoſco*.

Γνώτω, *noſcito*, 3. ſing. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Γνώωσι, *agnoſcant*, 3. plur. a. 2. conjunct. act. *Poet.* pro γνῶσι, a verbo eod.

Γοάοντι, *plorant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro γοάουσι, a verbo γοάω, *ploro*.

Γοήμεναι, *gemere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro γοῆναι, a verbo γόημι, *gemo*.

Γονεῖς, *parentes*, nom. pl. *contr.* pro γονέες, a γονεὺς, *parens*.

Γονῆος, *patris*, gen. ſing. *Ion.* pro γονέος, ab eod.

Γοργοῦς, *Gorgonis*, gen. ſing. *contr.* pro γοργόος, a nom. γοργὼ, *Gorgo*.

Γούναθ', pro γούνατα, *genua*, acc. pl. *Ion.* pro γόνατα, a γόνυ, *genu*.

Γουνοῖσιν, *fertilibus*, dat. plur. *Ion.* pro γουνοῖς, a γουνὸς, *fertilis*.

Γούνων, *genuum*, gen. pl. *Ion.* pro γονύων, a γόνυ, *genu*.

Γοῶσα, *gemens*, præſ. part. act. f. g. *contr.* pro γοάουσα, a verbo γοάω, *gemo*.

Γραφήτωσαν, *ſcribantur*, 3. pl. a. 2. imper. paſſ. verbi γράφω, *ſcribo*.

Γράψῃς, *imprimas*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Γράψον, *ſcribe*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Γρηγορήσατε, *vigilate*, 2. plur. a. 2. imper. act. verbi ſequentis.

Γρηγορὼς, *qui vigilavit*, perf. part. med. *Ion.* pro ἐγρηγορὼς, a verbo γρηγορέω, *vigilo*.

Γυάλοιο, *cavitatis*, gen. ſing. *Ion.* pro γυάλου, a γύαλον, *cavitas*.

Γυιωθεὶς, *mutilatus*, a. 1. part. paſſ. verbi γυιόω, *mutilo*.

Γυμνωθέντα, *denudatum*, acc. ſing. m. g. a. 1. part. paſſ. verbi γυμνόω, *denudo*.

Γυνὰ, *mulier*, Dor. pro γυνή.

Γύναι, *o mulier!* voc. ſing. ab inuſ. γύναιξ pro γύνη, *mulier*.

Γυναικὸς, *mulieris*, gen. ſing. ab eod.

Γυναικοφίλας, *mulierum amator*, Dor. pro γυναικοφίλης.

Γυιαιξιν, *mulieribus*, dat. plur. cum ν ἐφιλκ. pro γυναιξὶ, a γυνὴ, *mulier*.

Γύννις, *mollis*, Poet. pro γύνις.

'Γὼ, *ego*, per Aphæreſin, pro ἐγώ.

Γῶν, *ſaltem*, Ion. pro γοῦν.

Γώνατα, *genua*, nom. vel acc. pl. *Dor.* pro γόνατα, a γόνυ, *genu*.

Δ.

Δ' pro δὲ, *vero*.

Δαδουχίης, *facis geſtationis*, gen. ſing. *Ion.* pro δᾳδουχίας, a δᾳδουχία, *facis geſtatio*.

Δᾴδων, *tædarum*, gen. plur. a δᾴς, *tæda*, ex δαΐς.

Δαεὶς, *doctus*, a. 2. part. paſſ. verbi δαίω, *diſco*.

Δαήμεναι, *didiciſſe*, a. 2. inf. paſſ. *Dor.* pro δαῆναι, a verbo δαίω, *diſco*.

Δαημόνεσσι, *peritis*, dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro δαήμοσι, a verbo δαήμων, *peritus*.

Δαῆναι, *didiciſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Δαήσω, *diſcam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Δαιδαλέοιο, *artificioſi*, gen. ſing. *Ion.* pro δαιδαλέου, a nom. δαιδάλεος, *artificioſus*.

Δαΐδων, *facum*, gen. pl. a. δαῒς, *fax*.

Δαῖε, *lucebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδαιε, a verbo δαίω, *luceo*.

Δαιμόνι', *infelix*, pro δαιμόνιε, voc. ſing. a δαιμόνιος, *infelix*.

Δαιμονίη, *divina*, Ion. pro δαιμονία, femin. ab eod. δαιμόνιος, *divinus*.

Δαίνυ, *præbe convivium*, 2. ſing. præſ. imperat. act. per *Apocopen*, pro δαίνυθι, a verbo δαίνυμι, *præbeo convivium*.

Δαίνυνθ' pro δαίνυντο, *convivati ſunt*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδαίνυντο, a verbo δαίνυμαι, *convivor*.

Δαίνυσθ' pro δαίνυσθαι, *epulari*, perf. inf. med. verbi ejuſd.

Δαΐξαι, *diviſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi δαΐζω, *divido*.

Δαϊσάμενος, *comedens*, a. 1. part. med. verbi δαίω, *epulor*.

Δαῖτα, *cibum*, acc. ſing. a δαίς, *cibus*.

Δαϊχθεὶς, *interfectus*, a. 1. part. paſſ. verbi δαΐζω, *interficio*, *ſaucio*.

Δάκε, *momordit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδακε, a verbo δάκνω, *mordeo*.

Δακέειν, *momordiſſe*, a. 2. inf. act. *Poet.* pro δακεῖν, a verbo eod.

Δακόντος, *mordentis*, gen. ſing. a. 2. par
act. verbi ejuſd.

Δάκρυσι, *lacrimis*, dat. plur. a δάκρυ, *l*
crima.

Δακρύσας, *lacrimans*, *lacrimatus*, a. 1. par
act. verbi δακρύω, *lacrimor*.

Δακρυχέων, *lacrimas fundens*, præſ. par
act. verbi δακρυχέω, *lacrimas fundo*.

Δακὼν, *mordens*, *qui momordit*, a. 2. par
act. verbi δάκνω, *mordeo*.

Δᾶλε, *Dele*, voc. ſing. *Dor.* pro Δῆλε,
Δῆλος, *Delus*.

Δαλεῖτο, *lædebat*, 3 ſing. imperf. ind. med
Dor. & *Ion.* pro ἐδηλεῖτο, a verbo δηλέ
lædo.

Δάλιος, *Dor.* pro Δήλιος, *Delius*.

Δαμᾷ, *domat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *cont*
pro δαμάει, a verbo δαμάω, *domo*.

Δαμάσαι, *mitigaſſe*, a. 1. inf. act. verb
δαμάω, *domo*, *mitigo*.

Δαμάσδειν, *domare*, præſ. inf. act. *Dor.* pr
δαμάζειν, a verbo δαμάζω, *domo*.

Δάμασσα, *domui*, 1. ſing. a. 1. ind. a
Ion. & *Poet.* pro ἐδάμασα, a verbo eod

Δαμάτηρ, *Ceres*, *Dor.* pro Δημήτηρ.

Δαμείη, *domitus ſit*, 3. ſing. a. 2. opt. pa
verbi δέμω, vel δάμνω, pro δαμάω, *dom*

Δάμεν, *domiti ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. pa
Poet. & *Bœot.* pro ἐδάμησαν, a verb
δαμάω, *domo*.

Δαμέντε, *domiti*, *interfecti*, nom. dual.
2. part. paſſ. a verbo eod.

Δαμήμεναι, *domitum eſſe*, a. 2. inf. pa
Dor. pro δαμῆναι, a verbo eod.

Δαμναίμαν, *domer*, 1. ſing. præſ. opt. pa
Dor. pro δαμναίμην, a δάμνημι, *domo.*

Δάμνησι, *reprimit*, 3. ſing. præſ. ind. a
verbi ejuſd.

Δᾶμον, *populum*, acc. ſing. *Dor.* pro δῆμ
a δῆμος, *populus*.

Δαμόταν, *popularem*, acc. ſing. *Dor.* p
δημότην, a δημότης, *popularis*.

Δαμωσώμεθα, *aliquid ad populum extul*
rimus, 1. plur. a. 2. conjunct. med. *D*
pro δημωσώμεθα, a verbo δημόομαι,
liquid ad populum effero.

Δανείσασθαι, *mutuum accipere*, a. 1. inf. me
verbi δανείζω, *mutuum accipio*.

Δαπανᾶν, *conſumere*, præſ. inf. act. *cont*
pro δαπανάειν, a verbo δαπανάω, *conſum*

Δαπανάσαιμι, *conſumpſerim*, 1. ſing. a.
opt. act. verbi ejuſd.

Δαρήσομαι, *excoriabor*, 1. ſing. f. 2. indi
paſſ. verbi δέρω, *excorio*.

Δαρθεῖν, *dormiviſſe*, a. 2. inf. act. verbi δα
θάνω, *dormio*.

Δάσαντο, *diviſerunt*, 3. plur. a. 1. ind. me
Ion. pro ἐδάσαντο, a verbo δάζω,
vido.

Δάσας, *ligans*, a. 1. part. act. *Dor.* pr
δήσας, a verbo δέω, *ligo*.

Δασάσκετο, *diſtribuebat*, 3. ſing. a. 1. in
med. *Poet.* & *Ion.* pro ἐδάσατο, a verb
δάζω, *diſtribuo*, *divido*.

Δασεῖται, *dividet*, 3. ſing. f. 1. ind. me
Dor. pro δάσεται, a verbo eod.

Δασθήσομαι, *dividar*, f. 1. ind. paſſ. ve
ejuſd.

Δάσσαντο, *diviſerunt*, 3. pl. a. 1. ind. me
Ion. & *Poet.* pro ἐδάσαντο, verbi ejuſd

Δασυκέρκως, *eos, qui habent denſas cauda*
acc. pl. *Dor.* pro δασυκέρκους, a δασύκ
κος, *qui habet denſam caudam*.

Δασυστέρνων, *hirſutum pectus habenti*
gen. plur. a. nom. δασύστερνος, *hirſut*
pectus habens.

Δατέοντο, *dividebant*, 3. plur. imperf. in
Ion. pro ἐδατέοντο, *contr.* ἐδατοῦντο,
verbo δατέομαι, *divido*.

Δατεῦντο, *dividebant*, 3. pl. imperf. indic. *Ion.* pro ἐδατεῦντο, a verbo eod.

Δατεώμεθα, *diviſerimus*, 1. pl. præſ. conj. verbi ejuſd.

Δάωμεν, *diviſerimus*, 1. plur. a. 2. conjunct. act. verbi δαίω, *divido.*

Δέαται, *ligati ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδέαται, & hoc pro δέδενται, a verbo δέω, *ligo.*

Δέγμενος, *acceptus*, perf. part. paſſ. *Æol.* pro δεδεγμένος, a verbo δέχομαι, *capio.*

Δέδαα, *didici*, perf. ind. act. *Ion.* pro δεδάηκα, a verbo δαίω, *diſco.*

Δεδάηκα, *didici, novi*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi δαίω, *diſco.*

Δεδαίαται, *diviſi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δέδαινται, a verbo δαίω, *divido.*

Δεδαϊγμένος, *diviſus, vulneratus*, perfect. part. paſſ. verbi δαΐζω, *divido, vulnero.*

Δέδαιμαι, *diviſus ſum*, perfect. ind. paſſ. verbi δαίω, *divido.*

Δεδάκρυσαι, *lacrimatus es*, 2. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δακρύω.

Δεδάμασμαι, *domitus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δαμάζω, *domo.*

Δέδαον, *diviſi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔδαον, a verbo δαίω, *divido.*

Δεδάρθηκα, *dormivi*, perf. ind. act. verbi δαρθάνω, *dormio.*

Δέδαρμαι, *excoriatus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δέρω, *excorio.*

Δέδασμαι, *diviſus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ſequentis.

Δέδασται, *diviſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δάζω, *divido.*

Δεδαώς, *doctus*, perf. part. med. al. perf. part. act. *Ion.* pro δεδαηκώς, a verbo δαίω, *diſco.*

Δεδέημαι, *rogavi*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δέομαι, *rogo.*

Δέδειγμαι, *oſtenſus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi δείκνυμι, *oſtendo.*

Δέδεικα, *timui*, perf. ind. act. verbi δείδω, *timeo.*

Δεδείπναμεν, *cœnavimus*, 1. pl. perf. ind. med. verbi δειπνέω, *cœno.*

Δεδεῖσαι, *timuiſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro δεῖσαι, a verbo δείδω, *timeo.*

Δέδειχα, *oſtendi*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi δείκνυμι pro δείκω, *oſtendo.*

Δέδεκται, *exceptus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δέχομαι, *capio.*

Δέδεμαι, *ligatus ſum*, 1. ſing. perfect. ind. paſſ. verbi δέω, *ligo.*

Δεδεμένην, *alligatam*, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Δέδεμηκα, *exſtruxi*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi δέμω, *exſtruo.*

Δέδεντο, *ligati erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδεντο, verbi δέω, *ligo.*

Δεδέξεται, *mox capiet*, 3. ſing. paulo poſt fut. ind. paſſ. verbi δέχομαι, *capio.*

Δέδεξο, *excipe, recipe*, 2. ſing. perf. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Δέδερχα, *vidi*, perf. ind. act. verbi δέρκω, *video.*

Δεδέσθαι, *ligatum eſſe*, perfect. ind. paſſ. verbi δέω, *ligo.*

Δέδετο, *ligatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδετο, a verbo eod.

Δεδέχαται, *ceperunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσί, a verbo δέχομαι, *capio.*

Δέδηα, *combuſſi*, 1. ſing. perf. ind. med. verbi δαίω, *uro.*

Δέδηγμαι, *morſus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi δάκνω pro δήκω, *mordeo.*

Δεδηλώκαμεν, *declaravimus*, 1. pl. perf. ind. act. verbi δηλόω, *declaro.*

Δεδημιούργηται, *compoſitus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δημιουργέω, *fabricor.*

Δέδημαι, *ligatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ſequentis.

Δεδῇσθε, *ligati ſitis*, 2. pl. perf. opt. paſſ. pro δεδημένοι εἴητε, a verbo δέω, *ligo.*

Δεδήσομαι, *vinciam*, 1. ſing. paulo poſt fut. ind. verbi ejuſd.

Δέδηκα, *momordi*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi δάκνω pro δήκω, *mordeo.*

Δεδῄωμαι, *ſpoliatus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δῃόω, ſeu δηϊόω, *ſpolio.*

Δέδι' pro δέδια, *timui*, 1. ſing. perf. ind. med. verbi δείδω, *timeo.*

Δεδίγηθι, *time*, 2. ſing. a. 2. imper. paſſ. verbi δεδίττομαι, *territo.*

Δεδιδάχθαι, *doctum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi διδάσκω.

Δεδιηκόνηκε, *miniſtravit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi διακονέω, *miniſtro.*

Δεδιῄτηκα, *arbitratus ſum*, pro δεδιαίτηκα, 1. ſing. perf. ind. act. verbi διαιτάω, *arbitror.*

Δέδιθι, *time*, 2. ſing. a. 2. imper. paſſ. verbi δεδίττομαι, *territo.*

Δεδικαίωμαι, *juſtificatus ſum*, perf. indic. paſſ. verbi δικαιόω, *juſtifico.*

Δέδιμεν, *veremur*, 1. pl. perf. ind. med. per *Syncop.* pro δεδίαμεν, a verbo δείδω, *timeo, vereor.*

Δεδιωγμένοι, *qui perſecutionem patiuntur*, nom. pl. part. perf. paſſ. verbi διώκω, *perſequor.*

Δεδιῴκηται, *adminiſtratus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro διῴκηται, a verbo διοικέω, *adminiſtro.*

Δέδμανθ' pro δέδμανται, *exſtructi ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro δέδμηνται, a verbo δέμω, *ſtruo.*

Δεδμήατο, *domiti ſunt*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδμηντο, a verbo δαμάω, *domo.*

Δέδμηκα, *ædificavi*, perf. ind. act. per *Syncop.* pro δεδέμηκα, a verbo δέμω, *ædifico.*

Δέδμημαι, *domitus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi δάμνω, *domo.*

Δέδμητο, *exſtructus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐδεδέμητο, a verbo eodem.

Δέδογμαι, *inſtitutus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δοκέω, *inſtituo.*

Δέδοια, *timui*, perf. ind. med. *Ion.* pro δέδοικα, a verbo ſequente.

Δέδοιγμεν, *timuimus*, 1. plur. perf. ind. med. per *Syncop.* pro δεδοίκαμεν, a δέδοικα, quod euphoniæ gr. dicitur pro δέδοιδα, a verbo δείδω, *timeo.*

Δέδοικ' pro δέδοικα, *timui*, 1. ſing. perf. ind. med. verbi ejuſd.

Δεδοίκαμες, *timuimus*, 1. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro δεδοίκαμεν, a verbo eod.

Δεδόκηκα, *apparui*, perf. ind. act. verbi δοκέω, *appareo.*

Δεδόκημαι, *exſpectatus ſum*, 1. ſing. perf. indic. paſſ. verbi δοκάω, *exſpecto, puto.*

Δεδοκιμάσμεθα, *probati ſumus*, 1. pl. perf. ind. paſſ. verbi δοκιμάζω, *probo.*

Δέδοκται, *viſum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δοκέω, *videor.*

Δεδόνατο, *percuſſus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Dor.* & *Ion.* pro ἐδεδόνητο, a verbo δονέω, *quatio, agito.*

Δεδοξασμένος, *glorificatus*, perf. part. paſſ. verbi δοξάζω, *glorifico.*

Δέδορκα, *vidi*, 1. ſing. perfect. ind. med. verbi δέρκω, *video.*

Δέδοται, *datus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δίδωμι, *do.*

Δεδούλευκα, *ſervii*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi δουλεύω, *ſervio.*

Δεδουλωμένοι, *in ſervitutem abducti*, perf. part. paſſ. verbi δουλόω, *in ſervitutem abduco.*

Δέδουπα, *cecidi*, 1. ſing. perf. ind. med. verbi δουπέω, *cado.*

Δέδοχα, *apparui*, perf. ind. act. verbi δόκω pro δοκέω, *appareo.*

Δέδρακα, *feci*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi δράω, *facio.*

Δεδράμηκα, *cucurri*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi τρέχω, *curro.*

Δέδραται, *excoriatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. per *Metatheſin* pro δέδαρται, a verbo δέρω, *excorio.*

Δέδροκα, *vidi*, 1. ſing. perf. ind. med. per *Metatheſ.* pro δέδορκα, a verbo δέρκω, *video.*

Δέδρομας, *cucurriſti*, 2. ſing. perfect. ind. med. verbi τρέχω, *curro.*

Δεδροσωμένος, *adſperſus*, part. perf. paſſ. verbi δροσόω, *adſpergo.*

Δέδυκα, *ſubii*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi δύω vel δύνα, *ſubeo.*

Δεδύκει, *ſubierat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐδεδύκει, a verbo eod.

Δεδύνημαι, *potui*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δύναμαι, *poſſum.*

Δεδυστύχηκε, *infelix fuit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi δυστυχέω, *infelix ſum.*

Δέδωκας, *dediſti*, 2. ſing. perf. ind. act. verbi δίδωμι, *do.*

Δεδώρηται, *donatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δωρέομαι, *dono, largior.*

Δέελος, *manifeſtus*, *Poet.* pro δῆλος.

Δέῃ, *oporteat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. verbi δεῖ, *oportet.*

Δεήθητε, *orate*, 2. plur. a. 1. imper. paſſ. a δέομαι, *oro.*

Δεῆσαν, *quod oportuit*, a. 1. part. act. n. g. verbi δεῖ, *oportet.*

Δεήσει, *obſecratione*, dat. ſing. *contr.* pro δεήσεϊ, a δέησις, *obſecratio.*

Δεήσομαι, *rogabo*, ſeu *egebo*, 1. ſingul. f. 1. ind. med. verbi δέομαι, *rogo, egeo.*

Δείδεκτ' pro δείδεκτο, *exceperat*, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐδέδεκτο, a verbo δέχομαι, *capio.*

Δειδέχαται, *exceperunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσί, a verbo eod.

Δείδια, *timui*, 1. ſing. perf. ind. med. *Poet.* pro δέδια, a verbo δείδω, *timeo.*

Δείδιθι, *timueris*, 2. ſing. perf. imper. med. *Poet.* pro δέδιθι, & hoc pro δέδιε, a verbo eod.

Δείδιμεν, *timuimus*, 1. pl. perf. ind. med. *Poet.* pro δεδίαμεν, a verbo eod.

Δειδίξεται, *perterrebit*, 3. ſingul. f. 1. indic. med. *Poet.* pro δεδίξεται, a verbo δεδίττομαι, *terreo, perterreo.*

Δειδιότες, *metuentes*, nom. pl. perf. part. med. verbi δείδω, *timeo.*

Δειδίσσεο, *terrefacias*, præſ. imp. med. *Ion.* pro δεδίσσου, verbi δεδίσσομαι.

Δείδοικα, *timui*, 1. ſing. perf. ind. med. *Poet.* pro δέδοικα euphonico, pro δέδοιδα, a verbo eodem.

Δεικανάειν, *oſtendere*, præſ. inf. act. verbi inuſ. δεικανάω, *oſtendo.*

Δεικνύεις, *oſtendis*, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi δεικνύω, *oſtendo.*

Δεικνύναι, *oſtendere*, præſ. inf. act. verbi δείκνυμι, *oſtendo.*

Δειλ' pro δειλά, *timida*, nom. pl. n. g. a δειλός, *timidus, ignavus.*

Δειλαῖος, *timidus*, *Dor.* & *Att.* pro δείλαιος.

Δείλαν, *veſperi*, *Dor.* pro κατὰ δείλην.

Δειλιάτω, *formidet*, 3. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro δειλιαέτω, a verbo δειλιάω, *formido*.

Δειλινοῖο, *veſpertini*, genit. ſing. *Poet.* & *Ion.* pro δειλινοῦ, a δειλινὸς, *veſpertinus*.

Δείμας, *qui ædificavit*, a. 1. part. act. verbi δέμω, *ſtruo*, *ædifico*.

Δεῖν, *oportere*, præſ. inf. act. verbi imperſ. δεῖ, *oportet*.

Δεινοθέταν, *eum, qui graviter homines tractat*, acc. ſing. *Dor.* pro δεινοθέτην, a δεινοθέτης, *qui graviter homines tractat*.

Δεινοῖο, *terribilis*, gen. ſing. *Ion.* pro δεινοῦ, a δεινὸς, *terribilis*.

Δεινολογέεσθαι, *graviter conqueri*, præſ. infin. verbi δεινολογέομαι, *graviter conqueror*.

Δεινὼ, *terribiles*, nom. dual. a δεινὸς, *terribilis*.

Δείξαις, *monſtrares*, 2. ſing. a. 1. opt. act. verbi δείκνυμι, *oſtendo*, *monſtro*.

Δεῖξε, *oſtendit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδειξε, a verbo eod.

Δεῖξον, *oſtende*, 2. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ejuſd.

Δείξω, *oſtendam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Δειπνεῦντες, *cœnantes*, nom. plur. præſ. part. act. *Dor.* pro δειπνοῦντες, a verbo δειπνέω, *cœno*.

Δειπνήσω, *cœnabo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Δειπνίζειν, *cœnam alicui præbere*, præſ. inf. act. verbi δειπνίζω, *cœnam alicui præbeo*.

Δειπνοῦντα, *cœnantem*, acc. ſing. præſ. part. act. *contr.* pro δειπνέοντα, a verbo δειπνέω, *cœno*.

Δείρας, *excorians*, ſ. *qui excoriavit*, a. 1. part. act. verbi δέρω, *excorio*.

Δείρειν, *excoriare*, præſ. inf. *Ion.* pro δέρειν, a verbo eod.

Δείσαντε, *territi*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi δείδω, *terreo*.

Δεῖσε, *veritus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδεισε, a verbo δείδω, *timeo*.

Δεῖσθαι, *precari*, præſ. inf. *contr.* pro δέεσθαι, a verbo δέομαι, *precor*.

Δεκατεύειν, *decimas dare*, præſ. inf. act. verbi δεκατεύω, *decimas do*.

Δέκευ, *accipe*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* & *Dor.* pro δέχου, a verbo δέχομαι, *accipio*.

Δέκομαι, *capio*, Ion. pro δέχομαι.

Δέκτο, *exceperat*, 3. ſing. pluſqu. ind. act. *Ion.* pro ἐδέδεκτο, a verbo δέχομαι, *excipio*.

Δέλτοισιν, *libellis*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro δέλτοις, a δέλτος, *liber*.

Δέμειν, *ædificare*, præſ. inf. act. verbi δέμω, *ſtruo*, *ædifico*.

Δένδρεα, *arbores*, nom. plur. a δένδρεον, *arbor*.

Δέξαι, *ſuſcipe*, 2. ſing. a. 1. imper. med. verbi δέχομαι, *ſuſcipio*.

Δεξάμενος, *ſuſcipiens*, *qui ſuſcepit*, a. 1. part. med. verbi ejuſd.

Δέξασθαι, *recepiſſe*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Δέξασθε, *ſuſcipite*, 2. plur. a. 1. imper. med. verbi ejuſd.

Δέξατο, *exceperat*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐδέξατο, a verbo eod.

Δέξομαι, *excipiam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Δεξιόωντο, *dextram jungebant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐδεξιοῦντο, a verbo δεξιόομαι, *dextram jungo*.

Δέξωνται, *recipiant*, 3. pl. a. 1. conjunct. med. verbi δέχομαι, *capio*.

Δεῖος, *metus*, Poet. pro δέος.

Δέον, *ligabant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδεον, a verbo δέω, *ligo*.

Δεπάεσσιν, *poculis*, dat. plur. *Ion.* pro δέπασι, a δέπας, *poculum*.

Δερκιόωνται, *vident*, 3. pl. præſ. ind. med. *Poet.* & *contr.* pro δερκιάονται, a verbo δεκριάομαι, *video*.

Δερκομενάων, *videntium*, gen. plur. præſ. part. med. f. g. *Æol.* pro δεκρομενῶν, a verbo δέρκω, *video*, *intueor*.

Δερκομένοιο, *intuentis*, gen. ſing. præſ. part. med. *Ion.* pro δερκομένου, a verbo eod.

Δερχθεὶς, *obtuitus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Δέτας, *fiſtulæ*, gen. ſing. *Dor.* pro δέτης, a δέτη, *fiſtula*.

Δεῦε, *irrigabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδευε, a verbo δεύω, *irrigo*.

Δεύεαι, *inferior es*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro δεύῃ, verbi δεύομαι, *Poet.* pro δέομαι.

Δευήσομαι, *indigebo*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Poet.* pro δεήσομαι, a verbo δέομαι, *indigeo*.

Δευήσεαι, *indigebis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro δευήσῃ, a verbo eod.

Δευοίατο, *indigerent*, 3. plur. præſ. opt. *Ion.* & *Poet.* pro δέοιντο, a verbo eod.

Δευόμεναι, *madentes*, nom. pl. part. præſ. paſſ. f. g. a verbo δεύομαι, *madeſio*.

Δευόμενος, *indigens*, præſ. part. med. *Poet.* pro δεόμενος, a verbo δέομαι, *egeo*.

Δεύονθ', *indigebant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδεύοντο, a verbo *Poet.* δεύομαι pro δέομαι.

Δεύοντο, *rigabantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδεύοντο, a verbo δεύομαι vel δεύω, *rigo*.

Δεῦρ' pro δεῦρο, *huc*.

Δεύσῃ, *rigaverit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi δεύω, *rigo*.

Δέχαται, pro δεδέχαται, *captus eſt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a verbo δέχομαι, *capio*.

Δέχεσθε, *capite*, 2. plur. præſ. imper. med. verbi ejuſd.

Δέχθαι, *ſuſcepiſſe*, perf. inf. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro δεδέχθαι, a verbo eod.

Δέχμενος, *ſuſcipiens*, per Syncop. pro δεχόμενος, præſ. part. med. verbi ejuſd.

Δήετε, *invenietis*, 2. plur. præſ. ind. act. verbi δήω, *invenio*.

Δήθ', pro δηθὰ, *diu*.

Δήϊον, *hoſtilem*, acc. ſing. *Ion.* pro δάϊον, a δήϊος, *hoſtilis*.

Δηλεύμενος, *qui læditur*, præſ. part. paſſ. *Dor.* pro δηλούμενος, a verbo δηλέω, *lædo*.

Δήνε', *conſilia*, pro δήνεα, nom. plur. a δῆνος, *conſilium*.

Δῄουν, *comburebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* & *Ion.* pro ἐδήοον, a verbo δηόω, *comburo*.

Δήξω, *mordebo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω, *mordeo*.

Δηρινθήτην, *contendebant*, 3. dual. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδηρινθήτην, a verbo δηρίνω, *pugno*, *contendo*.

Δηρισάντοιν, *certantibus*, gen. vel. dat. dual. a. 1. part. act. verbi δηρίζω, *certo*.

Δῆσαν, *ligaverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδησαν, a verbo δέω, *ligo*.

Δησάσκετο, *colligabat*, 3. ſing. imperf. ind. verbi Poet. δησάσκομαι, vel potius pro ἐδήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi δέω, *ligo*.

Δῆσε, *ligavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδησε, a verbo δέω, *ligo*.

Δήσατε, *colligate*, 2. plur. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Δῃώσειν, *interfecturum eſſe*, f. 1. inf. act. verbi δῃόω, pro δηϊόω, *interficio*.

Διαβὰς, *emenſus*, a. 2. part. act. verbi διαβαίνω, *tranſeo*.

Διαβαστάσαι, *portaſſe*, a. 1. inf. act. verbi διαβαστάζω, *porto*.

Διαβῇ, *tranſierit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi διαβαίνω, *tranſeo*.

Διαβιβάζειν, *trajicere*, præſ. inf. act. verbi διαβιβάζω, *trajicio*.

Διαβλέψεις, *perſpicies*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi διαβλέπω, *perſpicio*.

Διαβολίῃ, *calumniæ*, dat. ſing. *Ion.* pro διαβολίᾳ, a διαβολία, *calumnia*.

Διαβυνέεσθαι, *trajicere*, præſ. inf. med. verbi διαβυνέομαι, *trajicio*.

Διαβῶ, *tranſierim*, 1. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi διαβαίνω, *tranſeo*.

Διᾶγε, *degit*, 3. ſing. a. 2. inf. act. *Dor.* pro διῆγε, a verbo διάγω, *dego*.

Διαγενόμενος, *qui interfuit*, *abſolutus*, a. 2. part. med. verbi διαγίνομαι, *interſum*, *abſolvor*.

Διαγνώσομαι, *pernoſcam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi διαγινώσκω, *pernoſco*.

Διαγράψομες, *deſcribemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro διαγράψομεν, a verbo διαγράφω, *deſcribo*.

Διαδάσασθαι, *diviſiſſe*, a. 1. inf. med. verbi διαδάζω, *divido*.

Διαδεξάμενος, *accipiens per alium*, a. 1. part. med. verbi διαδέχομαι, *accipio per alium*.

Διαδὸς, *diſtribue*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi διαδίδωμι, *diſtribuo*.

Διαδράκοι, *viderit*, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi διαδέρκω, *video*.

Διαδραμοῖσα, *percurrens*, nom. ſing. a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro διαδραμοῦσα, a verbo διατρέχω, *percurro*.

Διαδράναι, *aufugiſſe*, a. 2. inf. verbi inuſ. διάδρημι, pro διαδιδράσκω, *aufugio*.

Διαδρᾶσα, *aufugiens*, nom. ſing. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Διαδρήσηται, *diffugiat*, 3. ſing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* pro διαδράσηται, verbi ejuſd.

Διαδὺς, *ſubiens*, a. 2. part. verbi διαδύνω, *ſubeo*.

Διαειμένος, *trajectus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro διειμένος, a verbo διίημι, *trajicio*.

Διαείσομαι, *perſpiciam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi διαείδω, *perſpicio*.

Διαήσει, *tranſmittet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Poet.* pro διήσει, a verbo διαίημι pro διίημι, *tranſmitto*.

Διάητι, *perflat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro διάησι, a verbo διάημι, *perflo*.

Διαθῇς, *diſpoſueris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi διατίθημι, *diſpono*.

Διαθρέψαι, *nutriviſſe*, a. 1. inf. act. verbi διατρέφω, *nutrio*.

Διαιρέειν, *dividere*, præſ. inf. act. verbi διαιρέω, *dirimo*.

Διαιρεῦν, *dividens*, præſ. part. act. n. g. *contr.* pro διαιρέον, a verbo διαιρέω, *divido*.

Διαίτασεν, *peregit*, 3. ſing. a. 1. act. *Poet.* & *Dor.* pro διῄτησεν, a verbo διαιτάω, *perago*.

Διαιτωμένη, *vitam degens*, præſ. part. med. f. g. *contr.* pro διαιταομένη, a verbo διαιτάομαι, *vitam dego*.

Διαιωνιεῖ, *perpetuo durabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διαιωνίσει, a verbo διαιωνίζω, *perpetuo duro, perenno.*

Διακαθαριεῖς, *repurgabis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διακαθαρίσεις, a verbo διακαθαρίζω.

Διακαρτερεῖν, *perdurare*, præſ. inf. act. *contr.* pro διακαρτερέειν, a verbo διακαρτερέω, *perduro.*

Διάκεισο, *conſtitutus ſis*, 2. ſing. præſ. imperat. verbi διάκειμαι, *conſtitutus ſum.*

Διακέρσαι, *diſcindere*, a. 1. inf. act. *Æol.* pro διακεῖραι, a verbo διακείρω, *diſcindo.*

Διακλάσας, *qui infregit*, a. 1. part. act. *Poet.* pro διακλάσσας, verbi διακλάω, *infringo.*

Διακολυμβώντων, *tranſnatantium*, gen. pl. præſ. part. act. verbi διακολυμβάω, *tranſnato.*

Διακονηθεῖσα, *miniſtrata, cui alii inſerviunt*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi διακονέω, *miniſtro.*

Διακοσμηθεῖμεν, *diſtributi ſumus*, 1. plur. a. 1. opt. paſſ. *per Syncop.* pro διακοσμηθείημεν, a verbo διακοσμέω, *diſtribuo.*

Διακρανοῦν, *aperire*, præſ. inf. act. verbi διακρανόω, *aperio.*

Διακριθεῖτε, *diſcreti ſitis*, 2. pl. a. 1. opt. paſſ. *per Syncop.* pro διακριθείητε, a verbo διακρίνω, *diſcerno.*

Διακριθήμεναι, *diſcretum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro διακριθῆναι, a verbo eod.

Διακριθῆτε, *diſcreti ſitis*, 2. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Διακρινέει, *diſcernet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Ion.* pro διακρινεῖ, a verbo eod.

Διακρινθέντες, *diſcreti*, nom. pl. a. 1. part. paſſ. *Poet.* pro διακριθέντες, a verbo eod.

Διακρούσονται, *pulſabunt*, 3. plur. f. 1. ind. med. verbi διακρούω, *pulſo.*

Διαλαγχάνειν, *dividere*, præſ. inf. act. verbi διαλαγχάνω, *divido.*

Διαλακτίζειν, *calcitrando repellere*, præſ. inf. act. verbi διαλακτίζω, *calcitrando repello.*

Διαλαμβάνειν, *dividere, differere de re aliqua, comprehendere*, præſ. inf. act. verbi διαλαμβάνω, *divido, differo, comprehendo.*

Διαλαχεῖν, *ſortito diviſiſſe*, a. 2. inf. act. verbi διαλαγχάνω, *ſortito divido.*

Διαλελαμμένος, *diſtinctus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro διαλελημμέν[illegible], a verbo διαλαμβάνω, *diſtinguo.*

Διαλεχθῆναι, *collocutum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi διαλέγομαι, *colloquor.*

Διαλήσῃ, *prorſus latebis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. verbi διαλανθάνω, *prorſus lateo.*

Διαλιπεῖν, *abſtinuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi διαλείπω, *abſtineo.*

Διαλλάγηθι, *reconciliator, reconcilieris*, 2. ſing. a. 2. imper. paſſ. verbi διαλλάσσω, *reconcilio.*

Διαλυμαίνεσθαι, *dilaniare*, præſ. inf. med. verbi διαλυμαίνω, *dilanio.*

Διαλύσεις, *diſſolutiones*, acc. pl. *contr.* pro διαλύσιας, a διάλυσις, *diſſolutio.*

Διαμαρτάνοι, *peccet*, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi διαμαρτάνω, *pecco.*

Διαμαρτυράμενος, *qui etiam atque etiam obteſtatus eſt*, a. 1. part. med. verbi διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obteſtor.*

Διαμειψόμεθα, *commutabimus*, 1. plur. f. 1. ind. med. verbi διαμείβω, *commuto.*

Διαμεμενηκότες, *qui permanſerunt*, nom. pl. perf. part. act. verbi διαμένω, *permaneo.*

Διαμερισθεῖσα, *diviſa*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi διαμερίζω, *divido.*

Διαμετρήσασθαι, *metiri*, a. 1. inf. med. verbi διαμετρέω, *metior.*

Διαμπραθέειν, *devaſtare*, a. 2. inf. act. *Æol.* & *Poet.* pro διαναπραθεῖν, a verbo διαναπέρθω, *devaſto.*

Διάναι, *humectaſſe*, a. 1. inf. act. verbi διαίνω, *humecto.*

Διαναυμαχέειν, *navali prælio dimicare*, præſ. inf. act. verbi διαναυμαχέω, *navali prælio dimico.*

Διανεῖμαι, *diviſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi διανέμω, *divido.*

Διανεμηθῇ, *ſerpat*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi διανέμω, *diſtribuo, rego.*

Διανενέμημαι, *diviſus ſum, adminiſtratus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Διανοηθεὶς, *mente agitatus*, a. 1. part. paſſ. verbi διανοέομαι, *mente agito.*

Διανοῆσθε, *mente agitemini*, 2. plur. præſ. conj. paſſ. verbi ejuſd.

Διανοίχθητι, *apertus eſto, aperitor*, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ. verbi διανοίγω, *aperio.*

Διανεύμενος, *qui mente agitatur*, præſ. part. paſſ. verbi ejuſd.

Διάξεις, *deges*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi διάγω, *dego.*

Διαπαρθενευέμεν, *virginem vitiare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro διαπαρθενεύειν, a verbo διαπαρθενεύω, *virginem vitio.*

Διαπεράναι, *ad finem perduxiſſe, effeciſſe*, a. 1. inf. act. verbi διαπεραίνω, *ad finem perduco, efficio.*

Διαπεράσας, *qui trajecit*, a. 1. part. act. verbi διαπεράω, *trajicio.*

Διαπέρσομεν, *deſtruemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi διαπέρθω, *deſtruo.*

Διαπερῶσιν, *tranſcendant*, 3. pl. præſ. conj. act. *contr.* pro διαπεράωσι, a verbo διαπεράω, *tranſcendo.*

Διαπεσεῖσθαι, *intercaſurum eſſe*, f. 2. inf. med. verbi διαπίπτω, *intercido.*

Διαπλεῖν, *vitam traducere*, præſ. inf. act. verbi διαπλέω, *traduco.*

Διαπλέξαισα, *quæ contexuit*, a. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro διαπλέξασα, a verbo διαπλέκω, *contexo, connecto.*

Διαπλεύσαντες, *traducentes*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi διαπλέω, *traduco.*

Διαπλώειν, *traducere*, præſ. inf. act. verbi poetici διαπλώω pro διαπλέω, *traduco.*

Διαπολεμεῖν, *debellare*, præſ. inf. act. *contr.* pro διαπολεμέειν, a verbo διαπολεμέω, *debello.*

Διαπορθμεύειν, *trajicere*, præſ. inf. act. verbi διαπορθμεύω, *trajicio.*

Διαπραθέειν, *devaſtare*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro διαπραθεῖν, a verbo διαπέρθω, *devaſto.*

Διαπράθομεν, *deſtruximus*, 1. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διαπάρθομεν, a verbo eod.

Διαπραξάμεν[illegible], *qui perfecit*, a. 1. part. med. verbi διαπράττω, *perficio.*

Διαπρήξασθαι, *perfeciſſe*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro διαπράξασθαι, a verbo eod.

Διαπρήσουσα, *pertranſitura*, f. 1. part. act. f. g. *Poet.* pro διαπεράσουσα, a verbo διαπεράω, *pertranſeo.*

Διαπρήσουσι, *pertranſibunt*, 3. plur. f. 1. ind. act. *Poet.* pro διαπεράσουσι, a verbo eod.

Διαρκῇς, *par ſis*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *contr.* pro διαρκέῃς, a verbo διαρκέω, *par ſum, perduro.*

Διαῤῥαγείης, *diruptus ſis*, 2. ſing. a. 2. opt. paſſ. verbi διαῤῥήγνυμι, *dirumpo.*

Διαῤῥαίσει, *vaſtabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi διαῤῥαίω, *vaſto.*

Διαῤῥήξας, *qui dirupit*, a. 1. part. act. verbi διαῤῥήγνυμι, *dirumpo.*

Διασιγάσομαι, *reticebo*, 1. ſing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro διασιγήσομαι, a verbo διασιγάω, *reticeo, ſileo.*

Διασκιδνᾶσιν, *diſſipant*, 3. pl. præſ. ind. act. verbi διασκίδνημι, *diſſipo.*

Διασμᾶν, *abſtergere*, præſ. inf. act. *contr.* pro διασμάειν, a verbo διασμάω, *abſtergeo.*

Διασταλήσονται, *dividentur*, 3. pl. f. 2. ind. paſſ. verbi διαστέλλω, *divido.*

Διάστειλον, *conſtitue*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Διαστῆσαι, *progreſſum eſſe*, a. 1. inf. act. verbi διΐστημι, *progredior, diſto.*

Διαστήτην, *disjuncti ſunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διεστήτην, a verbo eod.

Διαστοιβάζειν, *conſtipare*, præſ. inf. act. verbi διαστοιβάζω, *conſtipo.*

Διασχιών, *penetrans*, a. 2. part. act. verbi διασχίω, *penetro, trajicio.*

Διασώσειε, *ſervaverit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro διασώσαι, a verbo διασώζω, *ſervo.*

Διασώσῃ, *ſervaverit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, nom. plur. perf. part. paſſ. n. g. verbi διαθρύλλω, *divulgo.*

Διατείνας, *extendens*, a. 1. part. act. verbi διατείνω, *extendo.*

Διατεταχέναι, *præcepiſſe*, perf. inf. act. verbi διατάσσω, *præcipio.*

Διατετινάχθαι, *concuſſum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi διατινάσσω, *concutio.*

Διατετραίνειν, *perforare*, præſ. inf. act. verbi διατετραίνω, *perforo.*

Διατρυφεὶς, *diffractus*, a. 2. part. paſſ. verbi διαθρύπτω, *diffringo, contero.*

Διαυανθῆναι, *deſiccatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi διαυαίνω, *deſicco.*

Διαφαίνειν, *interlucere*, præſ. inf. act. verbi διαφαίνω, *interluceo.*

Διαφέρει, *intereſt*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi διαφέρω, *differo.*

Διαφθαρῇ, *corruptus ſit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. paſſ. verbi διαφθείρω, *corrumpo.*

Διαφθορέειν, *diripere*, præſ. inf. act. verbi διαφθορέω, *diripio.*

Διαφύγοι, *effugerit*, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, *effugio.*

Διαφυλάξαι, *cuſtodiviſſe*, a. 1. inf. act. verbi διαφυλάσσω, *cuſtodio.*

Διαφύλαττε, *cuſtodi*, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi ejuſd.

Διαφωνεῖν, *diſcrepare*, præſ. inf. act. *contr.* pro διαφωνέειν, a verbo διαφωνέω, *diſcrepo.*

Διαφώσκειν, *illuceſcere*, præſ. inf. act. verbi διαφώσκω, *illuceſco.*

Διαχέαι, *diffudiſſe*, a. 1. inf. act. verbi διαχέω, *diffundo.*

Διαχρᾶσθαι, *interficere*, præſ. inf. pro διαχράεσθαι, a διαχράομαι, *interficio.*

Διαχρῆσθαι, *uti*, præſ. inf. med. *Dor.* pro διαχρᾶσθαι, a verbo διαχράομαι, *utor.*

Διδάξαι, *docuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi διδάσκω, *doceo.*

Διδάξει, *docebit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Διδάξω, *docuerim*, a. 1. conj. act. verbi ejuſd.

Δίδασκ' pro δίδασκε, *doce*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ejuſd.

Διδασκέμεν, *docere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro διδάσκειν, a verbo eod.

Διδασκέμεναι, idem, ſed Dorice.

Διδάσκευ, *diſce*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Dor.* pro διδάσκου, verbi ejuſd.

Διδασκῆσαι, *docuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, *doceo.*

Διδαχθῇς, *docearis*, 2. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi διδάσκω, *doceo.*

Διδέασι, *ligant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro διδίασι, vel διδεῦσι, a verbo δίδημι, *ligo.*

Δίδη, *ligabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐδίδη, a verbo eod.

Διδόαμεν, *damus*, 1. pl. præſ. ind. act. per *Epentheſ.* pro δίδομεν, a verbo δίδωμι, *do.*

Διδοῖ, *dat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro διδόῃ, a verbo διδόω, pro δίδωμι, *do.*

Διδόμεν, *dare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro διδόναι, a verbo eod.

Δίδοτι, *dat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro δίδωσι, a verbo eod.

Διδότω, *dato*, 3. ſing. præſ. imperat. act. verbi ejuſd.

Δίδου, *da*, 2. ſing. præſ. imperat. med. verbi ejuſd.

Διδοῦν, *dare*, præſ. inf. act. *Ion.* & *Poet.* pro διδόναι, a verbo eod.

Διδράσω, *fugiam*, f. 1. ind. act. verbi διδράσκω, *fugio.*

Διδυμάονε, *gemini*, nom. dual. a διδυμάων, *geminus.*

Διδῶν, *dare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro διδοῦν, & hoc *Ion.* & *Poet.* pro διδόναι, a verbo δίδωμι, *do.*

Δίδωθι, *da*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Poet.* & *Æol.* pro δίδοθι, a verbo eod.

Διδῶν, *dare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro διδεῖν, quod vide.

Δίε, *timebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδιε, a verbo δίω pro δείδω *timeo.*

Διέβαινε, *tranſvadebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi διαβαίνω, *tranſvado.*

Διεβίβασε, *tranſiit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, *tranſeo.*

Διεβλήθη, *delatus fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi διαβάλλω, *defero.*

Διεγερθείς, *excitatus, qui ſurrexit*, a. 1. part. paſſ. verbi διεγείρω, *excito.*

Διεγόγγυζον, *murmurabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi διαγογγύζω, *murmuro.*

Διεδάσσατο, *diſtribuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* a verbo διαδάσσω, *diſtribuo.*

Διέδεξε, *oſtendit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro διέδειξε, a verbo δείκνυμι, *oſtendo.*

Διεδιδόμην, *tradebar per manus*, 1. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi διαδίδωμι, *trado per manus.*

Διέδοξε, *viſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαδοκέω, *videor.*

Διέδρα, *effugit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διέδρη, a verbo διάδρημι, *effugio.*

Διέδωκα, *tradidi per manus*, 1. ſing. a. 1. indic. act. verbi διαδίδωμι, *trado per manus.*

Διέζωσεν, *præcinxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαζώννυμι, *præcingo.*

Διέθετο, *pepigit*, 3. ſing. a. 2. med. verbi διατίθημι, *diſpono.*

Διέθηκα, *diſpoſui animo*, 1. ſing. a. 1. indic. act. verbi ejuſd.

Διίῃ, *tranſmittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi διιέω, aut διίημι, *tranſmitto.*

Διεῖλε, *diviſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi διαιρέω, *divido.*

Διείρεο, *interroga*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro διείρεσο, a verbo διείρω, *interrogo.*

Διέκειτο, *inſtitutum erat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi διάκειμαι, *inſtitutus ſum.*

Διεκόπην, *diſciſſus ſum*, 1. ſing. a. 2. indic. paſſ. verbi διακόπτω, *diſcindo.*

Διεκπλώειν, *navigio trajicere*, præſ. inf. act. *Ion.* & *Poet.* pro διεκπλεῖν, a verbo διεκπλέω, *navigio trajicio.*

Διεκώλυον, *prohibebam*, imperf. ind. act. verbi διακωλύω, *prohibeo.*

Διέλαθον, *latui*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi διαλανθάνω, pro διαλήθω, *lateo.*

Διελάλουν, *divulgabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διελάλεον, a verbo διαλαλέω, *divulgo.*

Διελέγετο, *colloquebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi διαλέγομαι, *colloquor.*

Διελεῖν, *diviſiſſe*, a. 2. inf. act. verbi διαιρέω, *divido.*

Διελεύσεται, *penetrabit*, 3. ſing. futuri ſequentis.

Διελευσόμεθα, *tranſibimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi διέρχομαι, *tranſeo.*

Διελέχθην, *delectus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi διαλέγω, *deligo.*

Διεληλυθότα, *eum, qui tranſiit*, acc. ſing. perf. part. med. verbi διέρχομαι, *tranſeo.*

Διέλῃς, *diviſeris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi διαιρέω, *divido.*

Διελθεῖν, *percurriſſe*, a. 2. inf. act. verbi διέρχομαι, *percurro.*

Διελοιδοροῦντο, *convitiis adficiebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. verbi διαλοιδορέω, *convitior.*

Διέλοντο, *diviſerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. pro διείλοντο, a verbo διαιρέω, *divido.*

Διεμαρτυράμην, *etiam atque etiam obteſtatus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obteſtor.*

Διεμάχετο, *oppugnabat*, 3. ſing. imperf. med. verbi διαμάχομαι, *oppugno.*

Διεμερίσθην, *diſtributus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi διαμερίζω, *partior, diſtribuo.*

Διενεῖκαι, *conficere*, a. 1. inf. act. *Poet.* pro διενέγκαι, a verbo διαφέρω, *conficio.*

Διενενῶντο, *cogitaverant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. verbi διανοέομαι, *cogito.*

Διενήνοχε, *diſtulit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi διαφέρω, *differo.*

Διενοήθη, *doluit in corde*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi διανοέομαι, *cogito.*

Διεξάϊξε, *cum impetu tranſiit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διεξήϊξε, a verbo διεξαΐσσω, *cum impetu tranſeo.*

Διέξεισιν, *tranſeunt*, 3. pl. præſ. ind. act. verbi διέξειμι, *tranſeo.*

Διεξελευσόμεθα, *tranſibimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi διεξέρχομαι, *tranſeo.*

Διεξελήλυθα, *tranſii*, perfect. ind. med. verbi ejuſd.

Διεξελθεῖν, *tranſiiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Διεξελίσσειν, *diſſolvere*, præſ. inf. act. verbi διεξελίσσω, *diſſolvo.*

Διεξέρχονται, *tranſeunt*, 3. pl. præſ. indic. act. verbi διεξέρχομαι, *tranſeo.*

Διεξίεμεναι, *enarrare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro διεξιέναι, a verbo διέξειμι, *enarro.*

Διεπέρασε, *trajecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαπεράω, *trajicio.*

Διέπεσον, *intercidi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi διαπίπτω, *intercido, elabor.*

Διεπέφραδε, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διέφραδε, a verbo διαφράζω, *dico.*

Διέποντι, *gubernant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro διέπουσι, a verbo διέπω, *guberno.*

Διέπουσι, *gubernant, regunt*, 3. pl. præſ. ind. act. a verbo eod.

Διεπράθομες, *perdidimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διεπράθομεν, a verbo διαπέρθω, *perdo.*

Διέπρησσον, *efficiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro διέπρασσον, a verbo διαπράσσω, *efficio.*

Διέπτατο, *pervolavit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi διίπταμαι.

Διεργάζεσθαι, *conficere*, præſ. inf. med. verbi διεργάζομαι, *conficio, interficio.*

Διερευνῶν, *indagans*, præſ. part. act. *contr.* pro διερευνάων, a verbo διερευνάω, *indago.*

Διερήν, *humidam*, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro διεράν, a διερός, *humidus.*

Διερρηγνύμην, *dirumpebar*, 1. ſing. impe ind. paſſ. verbi διαρρήγνυμι, *dirumpo.*

Διερρήγνυτο, *rumpebatur*, 3. ſing. impe ejuſd.

Διέρρηξε, *dirupit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. ve bi ejuſd.

Διέρριψε, *disjecit*, 3. ſing. a. 1. ind. ac verbi διαρρίπτω, *disjicio.*

Διεσάφησα, *ſignificavi*, 1. ſing. a. 1. ind act. verbi διασαφέω, *ſignifico.*

Διεσκέδασ' pro διεσκέδασα vel διεσκέδασ 1. vel 3. ſing. a. ſequ.

Διεσκέδασε, *diſperſit*, 3. ſing. a. 1. ind. ac verbi διασκεδάω, *diſpergo.*

Διεσκόρπισε, *diſperſit*, 3. ſing. a. 1. ind. ac verbi διασκορπίζω, *diſpergo.*

Διεσπάραξαν, *diſcerpſerunt*, 3. pl. a. 1. ind act. verbi διασπαράσσω, *diſcerpo.*

Διεσπάρην, *diſperſus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind paſſ. verbi διασπείρω, *diſpergo.*

Διεσπᾶσθαι, *diſcerpi*, præſ. inf. paſſ. *contr.* pr διασπάεσθαι, a verbo διασπάω, *diſcerp*

Διέσπειρε, *diſperſit*, 3. ſing. a. 1. ind. ac verbi διασπείρω, *diſpergo.*

Διέσσυτο, *mota eſt*, 3. ſing. pluſq. ind. pa *Poet.* pro διεσέσυτο, a verbo διασεύω, *move*

Διεστειλάμην, *mandavi*, 1. ſing. a. 1. ind med. verbi διαστέλλω, *mando.*

Διέστην, *disjunctus fui*, 1. ſing. a. 2. ind. ac verbi διΐστημι, *dirimo.*

Διέστιχε, *diſceſſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. ve bi διαστείχω, *diſcedo.*

Διεστραμμένος, *perverſus*, perf. part. pa verbi διαστρέφω, *perverto.*

Διεστράφην, *perverſus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind paſſ. verbi ejuſd.

Διεστώς, *diſſitus*, perf. part. act. *Ion.* & *At* pro διεστακώς, a verbo διΐστημι, *dirimo.*

Διέσχε, *diviſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. ve bi διέσχω pro διέχω, *divido.*

Διεσώθην, *ſervatus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind paſſ. verbi διασώζω, *ſervo.*

Διέσωσε, *ſervavit*, 3. ſing. a. 1. ind. ac verbi ejuſd.

Διέταξα, *diſpoſui*, 1. ſing. a. 1. ind. ac verbi διατάσσω, *ordino.*

Διεταράχθη, *perturbatus fuit*, 3. ſing. a. ind. paſſ. verbi διαταράσσω, *perturbo.*

Διετεκμήραντο, *deſtinarunt*, 3. pl. a. 1. in med. verbi διατεκμαίρω, *deſtino.*

Διετέλει, *permanebat*, 3. ſing. imperf. in act. *contr.* pro διετέλεε, a verbo δια λέω, *permaneo.*

Διετήρει, *conſervabat*, 3. ſing. imperf. in act. *contr.* pro διετήρεε, a verbo δια ρέω, *conſervo.*

Διετετάχατο, *inſtructi fuerant*, 3. pl. plu ind. paſſ. *Ion.* pro διατεταγμένοι ἦσ a verbo διατάσσω, *inſtruo.*

Διέτμαγεν, *diviſi ſunt*, 3. pl. a. 2. in paſſ. *Bœot.* pro διετμάγησαν, a ve διατμήγω, *divido.*

Διέτμαξεν, *diſcidit*, 3. ſing. a. 1. ind. *Dor.* pro διέτμηξεν, a verbo eod.

Διετεῦς, pro διετέος, gen. ſing. a διετής, *matus.*

Διέτριβον, *commorabar*, 1. ſing. imperf. i act. verbi διατρίβω, *commoror.*

Διέτριψεν, *dilapidavit*, 3. ſing. a. 1. i act. verbi ejuſd.

Διέφαυσεν, *illuxit*, 3. ſing. a. 1. ind. cum ν ἐφελκ. verbi διαφαύσκω, *illuce*

Διεφθάρην, *corruptus ſum*, 1. ſing. a. 2. paſſ. verbi διαφθείρω, *corrumpo.*

Διέφθαρμαι, *corruptus ſum*, 1. ſing. p ind. paſſ. verbi ejuſd.

Διέφυ, *interjectum eſt*, 3. ſing. a. 2. act. verbi διαφῦμι, vel διαφύω in *naſcor.*

Διεχειρίσασθε, *interfeciſtis*, 2. pl. a. 2. ind. med. verbi διαχειρίζω, *interficio*.

Διέχευαν, *diffuderunt*, *diſſecuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi διαχέω.

Διεχρήσατο, *uſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi διαχράομαι, *utor*.

Διέψευσαι, *mentitus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi διαψεύδομαι, *mentior*.

Δίζεο, *quære*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro δίζεσο, a verbo δίζημαι, *quæro*.

Δίζηαι, *quæris*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro δίζεαι, & hoc *Ion.* pro δίζεσαι, a verbo eod.

Διζήμεθα, *quærimus*, 1. pl. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Δίζων, *geminum*, nom. ſing. g. n. *Dor.* pro δίζουν, & hoc *contr.* pro δίζοον, a δίζοος, *geminus*.

Διήγειρα, *excitavi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi διεγείρω, *excito*.

Διῄειν, *tranſieram*, 1. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* a δίειμι, *tranſeo*.

Διηκόνουν, *miniſtrabant*, 3. pl. imperf. act. *contr.* pro διηκόνεον, a verbo διακονέω, *miniſtro*.

Διῆλθον, *tranſierunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi διέρχομαι, *tranſeo*.

Διήλλαττον, *litem dirimebam*, imperf. ind. act. verbi διαλλάττω, *litem dirimo*, *muto*.

Διημαρτήκασι, *aberraverunt*, 3. pl. perf. ind. act. verbi διαμαρτάνω, *aberro*, *pecco*.

Διήνεγκε, *diſtulit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαφέρω, *differo*.

Διηνεκέεσσιν, *perpetuis*, dat. pl. *Poet.* pro διηνεκέσι, a διηνεκὴς, *perpetuus*.

Διήνοιξε, *aperuit*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi διανοίγω, *adaperio*.

Διῇξε, *tranſiit per aliquem locum*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro διήϊξε, a verbo διαΐσσω, *tranſeo per aliquem locum*.

Διηπόρει, *ambigebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi διαπορέω, *ambigo*.

Διηπόρουν, *mirabantur*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro διηπόρεον, a verbo διαπορέω, *miror*.

Διήρεσε, *trajecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro διήρεσσα, a διερέσσω, *trajicio*.

Διῄρηται, *diſtinctus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi διαιρέω, *diſtinguo*.

Διηρμήνευον, *interpretabar*, imperf. indic. act. verbi διερμηνεύω, *interpretor*.

Διήρπασε, *diripuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, *diripio*.

Διήρχθην, *diremptus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi διείργω, *dirimo*.

Διηρχόμην, *tranſibam*, 1. ſing. imperf. ind. med. verbi διέρχομαι, *tranſeo*.

Διῆσαν, *tranſmiſerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δίημι, *tranſmitto*.

Διῃτᾶτο, *vitam degebat*, 3. ſing. imperf. indic. med. *contr.* pro διῃτάετο, a verbo διαιτάομαι, *vitam dego*.

Διῄτησα, *arbitratus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐδιαίτησα, a verbo διαιτάω, *arbitror*.

Διῒ, *Jovi*, dat. ſing. a Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.

Διίξομαι, *permeabo*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi διϊκνέομαι, *permeo*.

Διϊπτάμενος, *pervolans*, præſ. part. med. verbi διΐπταμαι, *pervolo*.

Διϊστάναι, *dirimere*, præſ. inf. act. verbi διΐστημι, *dirimo*.

Διῖχθαι, *perventum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi διϊκνέομαι, *pervenio*.

Δικαζέμεν, *decernere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro δικάζειν, a verbo δικάζω, *decerno*.

Δίκαι' pro δίκαια, *juſta*, nom. pl. n. g. a δίκαιος, *juſtus*.

Δικαιεῦμαι, *mulctor*, præſ. ind. *Dor.* pro δικαιοῦμαι.

Δικαιόεσθε, *juſtificamini*, 2. pl. præſ. imper. paſſ. verbi δικαιόω, *juſtifico*.

Δικαιωθέντες, *juſtificati*, nom. plur. a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Δίκας, *juris*, gen. ſing. *Dor.* pro δίκης, a δίκη, *jus*.

Δικάσῃς, *jus dixeris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi δικάζω, *jus dico*.

Δικάσσαι, *jus dixiſſe*, a. 1. inf. act. *Poet.* pro δικάσαι, a verbo eod.

Δίκῃσιν, *judiciis*, dat. plur. *Ion.* pro δίκαις, a δίκη, *judicium*.

Δίνασε, *movit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐδίνησε, a verbo δινέω, *moveo*.

Δινέμεν, *vertere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro δινεῖν, a verbo eod.

Δινεύεσκ' pro δινεύεσκε, *volutabat ſe*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐδίνευε, a verbo δινεύω, *oberro*, *voluto me*.

Διοδοιπορεῖν, *permeare*, præſ. inf. act. *contr.* pro διοδοιπορέειν, a verbo διοδοιπορέω, *permeo*.

Διοικῆσαι, *adminiſtraſſe*, a. 1. inf. act. verbi διοικέω, *adminiſtro*.

Διοικοῦντας, *adminiſtrantes*, acc. pl. præſ. part. act. *contr.* pro διοικέοντας, a verbo eod.

Διοίσω, *differam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi διαφέρω, *differo*.

Δίον, *expellebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδιον, a verbo δίω, *expello*.

Διορᾷν, *perſpicere*, præſ. inf. act. *contr.* pro διοράειν, a verbo διοράω, *perſpicio*.

Διορθῶν, *corrigens*, præſ. part. act. *contr.* pro διορθόων, a verbo διορθόω, *corrigo*.

Διορίζεσθαι, *diſterminari*, præſ. inf. paſſ. verbi διορίζω, *diſtermino*.

Διορυγῆναι, *perfodiſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi διορύσσω, *perfodio*.

Διὸς, *Jovis*, gen. ſing. a Ζεὺς, *Jupiter*.

Διοτρεφέεσσι, *a Jove nutritis*, dat. pl. *Ion.* pro διοτρεφέσι, a διοτρεφὴς, *a Jove nutritus*.

Διπλήσιος, *duplo major*, *Ion.* pro διπλάσιος.

Δισκήσαις, *diſcum jaculatus*, a. 1. part. act. *Æol.* pro δισκήσας, a verbo δισκέω, *diſcum jacio*.

Διφροφορεῖν, *curru vehere*, præſ. inf. act. *contr.* pro διφροφορέειν, a verbo διφροφορέω, *curris veho*.

Διφῶσα, *inquirens*, præſ. part. act. f. g. *contr.* pro διφάουσα, a verbo διφάω, *quæro*.

Διψᾷ, *ſitit*, vide ſequens διψῇ.

Διψῇ, *ſitit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro διψᾷ, *contr.* ex διψάει, a verbo διψάω, *ſitio*.

Διψήσῃ, *ſitiverit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Διψῶντες, *ſitientes*, nom. plur. præſ. part. act. *contr.* pro διψάοντες, a verbo eod.

Διώδευσεν, *iter fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi διοδεύω, *iter facio*.

Διωθέειν, *depellere*, præſ. inf. act. verbi διωθέω, *depello*.

Διωκέμεν, *inſequi*, præſ. inf. act. *Ion.* pro διώκειν, a verbo διώκω, *inſequor*.

Διώκεν, *inſectari*, præſ. inf. act. *Dor.* pro διώκειν, a verbo διώκω, *inſector*.

Διωνομασμένος, *denominatus*, perf. part. paſſ. verbi διονομάζω, *denomino*.

Διωξάτω, *perſequatur*, 3. ſing. a. 1. imper. act. verbi ſequentis.

Διώξωσι, *inſectati fuerint*, 3. pl. a. 1. conjunct. act. verbi διώκω, *perſequor*.

Διώρισε, *definivit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διορίζω, *definio*.

Διωσάμενος, *qui diſpulit*, a. 1. part. med. verbi διωθέω, *diſpello*.

Δμᾶθεν, *domiti fuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Dor.* & *Bœot.* pro ἐδμήθησαν, a verbo δμάω, *domo*.

Δμηθεῖσα, *domita*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Δμηθήτω, *dometur*, 3. ſing. a. 1. imperf. paſſ. verbi ejuſd.

Δμῶσιν, *ſervis*, dat. plur. cum ν ἐφελκ. a δμὼς, *ſervus*.

Δνοφερῇσι, *obſcuris*, dat. pl. f. g. *Ion.* pro δνοφεραῖς, a δνοφερὸς, *obſcurus*.

Δοθεὶς, *datus*, a. 1. partic. paſſ. verbi δίδωμι, *do*.

Δοθείσης, *datæ*, gen. ſing. a. ejuſd. f. g.

Δοθῆναι, *datum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Δοιὰ, *duo*, nom. plur. n. g. *Poet.* pro δύα

Δοῖεν, *darent*, 3. pl. a. 2. opt. act. *Bœot.* & *Æol.* pro δοίησαν, a verbo δίδωμι, *do*.

Δοίη, *daret*, 3. ſing. aor. 2. optat. verbi ejuſd.

Δοιοὶ, *duo*, nominat. plural. maſc. g. *Poet.* pro δύο, *duo*.

Δοιὼ, *duo*, nominat. dual. gen. maſc. *Poet.* pro eod.

Δοκασεῖς, *arbitraberis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δοκήσεις, a verbo δοκέω, *arbitror*, *opinor*.

Δοκεῖς, *arbitraris*, 2. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro δοκέεις, a verbo eod.

Δοκεύων, *inſidiatus*, præſ. part. act. verbi δοκεύω, *obſervo*, *inſidior*.

Δοκήσω, *arbitrabor*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi δοκέω, *arbitror*.

Δολίαισι, *doloſis*, dat. pl. f. g. *Ion.* pro δολίαις, a δόλιος, *doloſus*.

Δολίχ' pro δολιχὰ, *longa*, acc. pl. n. g. a δολιχὸς, *longus*.

Δολομῆτα, *vafer*, *doloſe*, voc. ſing. a δολομήτης, *vafer*, *doloſus*.

Δολοῤῥαφεῖν, *dolos ſuere*, præſ. inf. act. *contr.* pro δολοῤῥαφέειν, a verbo δολοῤῥαφέω, *dolos ſuo*.

Δολοῦντες, *fallentes*, nom. plur. præſ. part. act. *contr.* pro δολέοντες, a verbo δολέω, *fallo*.

Δολωθεὶς, *circumventus*, a. 1. part. paſſ. verbi δολόω, *circumvenio*.

Δόμεν, *dediſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro δοῦναι, a verbo δίδωμι, *do*.

Δοναθεῖσα, *commota*, a. 1. part. paſſ. f. g. *Dor.* pro δονηθεῖσα, a verbo δονέω, *commoveo*.

Δονακῆα, *arundinoſum*, acc. ſing. *Ion.* pro δονακέα, a δονακὴς, *arundinoſus*.

Δόντες, *dantes*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi δίδωμι, *do*.

Δοξάζητε, *glorificetis*, 2. plur. præſ. conjunct. act. verbi δοξάζω, *glorifico*.

Δοξάσαι, *glorificaſſe*, a. 1. infinit. act. verbi ejuſd.

Δοξασθῶσι, *glorificati ſint*, 3. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Δόξητε, *ſitis ea mente*, 2. pl. a. 1. conjunct. act. verbi δοκέω, *videor*.

Δοξοῦσθαι, *videri*, præſ. inf. med. *contr.* pro δοξόεσθαι, a verbo δοξόω, *videor*.

Δόξω, *videbor*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi δοκέω pro δόκω, *videor*.

Δὸς, & δόθι, *da*, 2. ſing. a. 2. act. verbi δίδωμι, *do*.

Δόσαν, *dederunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδοσαν, a verbo eod.

Δόσεις, *dona*, nom. plur. *contr.* pro δόσεες, a δόσις, *donum*.

Δόσκον, *dabam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐδίδων, a verbo δίδωμι, *do*.

Δότε, *dederitis*, 2. plur. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Δότω, *dederit*, 3. ſing. a. 2. imperat. act. verbi ejuſd.

Δοῦ, *da*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* pro δόο, & hoc *Ion.* pro δόσο, a verbo eod.

Δούλευσαν, *ſervierunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐδούλευσαν, a verbo δουλεύω, *ſervio*.

Δουλευσάτωσαν, *ſervi ſint*, 3. pl. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Δουληΐης, *ſervitutis*, gen. ſing. *Ion.* pro δουλείας, a δουλεία, *ſervitus*.

Δουλούμενος, *in ſervitutem redactus*, præſ. part. paſſ. verbi δουλόω, *in ſervitutem redigo*.

Δουλωθέντες, *ſervi facti*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Δουλωσύνη, *ſervitus*, *Ion.* pro δουλοσύνη.

Δοῦναι, *dediſſe*, a. 2. infin. act. verbi δίδωμι, *do*.

Δούπησεν, *ſonuit*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκυστικῷ pro ἐδούπησε, a verbo δουπέω, *ſono*.

Δοῦρα, *ligna*, acc. pl. *per Apocopen* pro δούρατα, *Ion.* pro δόρατα, a δόρυ, *lignum*.

Δούρατ' pro δούρατα, vide antecedens δοῦρα.

Δουρὶ, *ligno*, *haſta*, dat. ſing. *Ion.* pro δορὶ, a δόρυ, *haſta*.

Δοχμωθεὶς, *incurvatus*, a. 1. part. paſſ. verbi δοχμόω, *incurvo*.

Δραθεῖν, *dormiviſſe*, a. 2. inf. act. verbi δαρθάνω, *dormio*.

Δραίην, *fugerem*, 1. ſing. a. 2. opt. act. verbi inuſit. δρῆμι pro διδράσκω, *fugio*.

Δρακεὶς, *viſus*, a. 2. part. paſſ. verbi δέρκω, *video*.

Δράκον, *adſpiciebant*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδρακον, a verbo eod.

Δράκοντε, *dracones*, nominat. dual. a δράκων, *draco*.

Δρακῶ, *videbo*, f. 2. ind. act. *per Metatheſ.* pro δαρκῶ, a verbo δέρκω, *video*.

Δραμεῖν, *cucurriſſe*, a. 2. inf. act. verbi τρέχω, pro δρέμω, *curro*.

Δραμῆν, *cucurriſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δραμεῖν, a verbo eod.

Δραμοῦσα, *quæ cucurrit*, a. 2. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Δρᾶναι, *facere*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δρῆναι, a verbo δρῆμι, *facio*.

Δράναι, *fugiſſe*, a. 1. inf. act. verbi διδράσκω, *fugio*.

Δραξάμενος, *arripiens*, a. 1. part. med. a δράσσω, *prehendo*.

Δραπετίδαν, *ſervum fugitivum*, acc. ſing. *Dor.* pro δραπετίδην, a δραπετίδης, *ſervus fugitivus*.

Δραπὼν, *decerpens*, a. 2. part. act. verbi δρέπω, *decerpo*.

Δρὰς, *qui fugit*, a. 2. part. act. verbi διδράσκω, *fugio*.

Δράσταν, *ſervum*, accuſ. ſing. *Poet.* & *Dor.* pro δράστην, a δράστης, *ſervus*.

Δρεψεύμεναι, *decerpturæ*, nom. plur. f. 1. part. med. *Dor.* pro δρεψούμεναι, & hoc *Ion.* pro δρεψόμεναι, a verbo δρέπω, *decerpo*.

Δρήσας, *faciens*, ſ. *qui fecit*, a. 1. part. act. *Ion.* pro δράσας, a verbo δράω, *facio*.

Δρησμὸν, *fugam*, acc. ſing. *Ion.* pro δρασμὸν, a δρασμὸς, *fuga*.

Δρήσω, *fugiam*, f. 1. ind. act. verbi διδράσκω, *fugio*.

Δρυμῶς, *ſilvas quernas*, *nemora*, accuſat. plur. *Dor.* pro δρυμοὺς, a δρυμὸς, *ſilva querna*, *nemus*.

Δρώοιμι, *faciam*, 1. ſing. præſ. opt. act. pro δρῷμι vel δράοιμι, a verbo δράω, *facio*.

Δρώντων, *facientium*, gen. plur. præſ. part. act. *contr.* pro δραόντων, a verbo δράω, *facio*.

Δῦ, *ſubiit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδυ, a verbo δῦμι vel δύω, *ſubeo*.

Δύεται, *ſubit*, 3. ſing. præſ. ind. med. paſſ. verbi ejuſd.

Δύῃς, *ſubeas*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. verbi ejuſd.

Δῦθι, *ſubiveris*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Δύμεναι, *ſubiiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δῦναι, a verbo eod.

Δῦν' pro δῦνε, *ſubibat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυνε, a verbo eod.

Δῦνα, *potes*, 2. ſing. præſ. ind. *per Apocopen*, pro δύνασαι, vel *Dor.* pro δύνῃ, a verbo δύναμαι, *poſſum*.

Δύναιτ' pro δύναιτο, *poſſit*, 3. ſing. præſ. optat. verbi ejuſd.

Δύναμ' pro δύναμαι, *poſſum*.

Δυνάμει, *potentiæ*, dat. ſing. *contr.* pro δυνάμεϊ, a δύναμις, *potentia*.

Δυνάμεις, *virtutes*, nom. plur. *contr.* pro δυνάμεες, ab eod.

Δυνάμεσθα, *poſſumus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro δυνάμεθα, a verbo δύναμαι, *poſſum*.

Δύνασαι, *potes*, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Δυνασθῆναι, *potuiſſe*, a. 1. inf. verbi ejuſd.

Δυναστεύοντας, *principes exſiſtentes*, acc. pl. præſ. part. act. verbi δυναστεύω, *ſum princeps*.

Δῦνε, *ingreſſus eſt*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ionice* pro ἔδυνε, a verbo δύνω, *ingredior*, *ſubeo*.

Δυνέαται, *poſſunt*, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro δύνανται, a verbo δύναμαι, *poſſum*.

Δύνῃ, *poſſis*, 2. ſing. præſ. conjunct. verbi ejuſd.

Δύνηαι, *poſſis*, 2. ſing. præſ. conjunct. *Ion.* pro δύνῃ, a verbo eod.

Δυνηθείην, *potens factus eſſem*, 1. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi ejuſd.

Δυνήσεαι, *poteris*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro δυνήσῃ, a verbo eod.

Δυνήσεται, *poterit*, 3. ſing. f. ejuſd.

Δύνοντος, *occidentis*, gen. ſing. præſ. part. act. verbi δύνω, *occido*.

Δύνουσ' pro δύνουσι, *ingrediuntur*, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Δύντα, *occidentem*, acc. ſing. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Δῦσαι, *ſubiiſſe*, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω, *ſubeo*.

Δυσαντέϊ, *ei, qui ſiniſtri occurſus eſt*, dat. ſing. a δυσαντὴς, *qui ſiniſtri occurſus eſt*.

Δύσεαι, *induas*, 2. ſing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* pro δύσεσαι, a verbo δύω, *induo*.

Δύσεται, *ſe condit*, 3. ſing. præſ. indic. verbi poëtici, δύσομαι, *me condo*.

Δύσετο, *ſe condebat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδύσετο, a verbo eod.

Δυσηπίστουν, *non credebam*, imperf. ind. act. *contract.* pro δυσηπίστεον, a verbo δυσαπιστέω, *non credo*.

Δυσθανατέειν, *iniquo animo mortem ferre*, præſ. inf. act. verbi δυσθανατέω, *iniquo animo mortem fero*.

Δυσθυμεῖν, *animum deſpondere*, præſ. inf. act. *contr.* pro δυσθυμέειν, a verbo δυσθυμέω, *animum deſpondeo*.

Δυσὶ, *duobus*, dat. plur. a δύω, *duo*.

Δύσκεν, *adibat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυσκεν, a verbo δύσκω, pro δύνω vel δύω, *adeo*, *ſubeo*.

Δυσμενέεσσι, *inimicis*, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro δυσμενέσι, a δυσμενὴς, *inimicus*.

Δυσμορφίης, *deformitatis*, gen. ſing. *Ion.* pro δυσμορφίας, a δυσμορφία, *deformitas*.

Δυσνομίη, *mala legum inſtitutio*, *licentia*, *Ion.* pro δυσνομία.

Δύσσεο, *induere*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Poet.* pro δύσεο, & hoc *Ion.* pro δύσεσο, a verbo δύσομαι, *induo*

Δυσσομενάων, *merſarum*, gen. plur. præſ. part. f. g. *Æol.* & *Poet.* pro δυσομενῶν, a verbo δύσομαι, *mergor*.

Δύστανον, *infelicem*, acc. ſing. *Dor.* pro δύστηνον, a δύστηνος, *infelix*.

Δυστοκέσασα, *quæ difficulter peperit*, a. 1. part. act. f. g. verbi δυστοκέω, *difficulter pario*.

Δυστυχοῦντας, *infelices*, acc. pl. præſ. part. act. *contr.* pro δυστυχέοντας, a verbo δυστυχέω, *infelix ſum*.

Δυσφήμοιο, *ominoſi*, gen. ſing. *Ion.* pro δυσφήμου, a δύσφημος, *mali ominis*.

Δυσφρονέων, *animum abjiciens*, præſ. part. act. verbi δυσφρονέω, *animum abjicio*.

Δυσφροσυνάων, *animi ægritudinum*, gen. pl. *Æol.* pro δυσφροσυνῶν, a δυσφροσύνη, *animi ægritudo*.

Δυσωρήσονται, *difficulter cuſtodient*, 3. plur. f. 1. ind. med. verbi δυσωρέω, *difficulter cuſtodio*.

Δυῶν, *duorum*, gen. dual. *Att.* & *Ion.* pro δυοῖν, a δύο, *duo*.

Δῶ, *domum*, acc. ſing. *per Apocopen* pro δῶμα, a δῶμα, *domus*.

Δῶ, *dederim*, 1. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi δίδωμι, *do*.

Δῴην, *dederim*, 1. ſing. a. 2. opt. act. *Att.* pro δοίην, a verbo eod.

Δῴησι, *dederit*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Ion.* pro δῴη, & hoc *Att.* pro δοίη, a verbo eod.

Δῶκ' pro δῶκε, *dedit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδωκε, a verbo eod.

Δῶλον, *ſervum*, acc. ſing. *Dor.* pro δοῦλον, a δοῦλος, *ſervus*.

Δῶμεν, *demus*, 1. plur. a. 2. conjunct. act. verbi δίδωμι, *do*.

Δώομεν, *dederimus*, 1. pl. a. 2. conjunct. act. per *Syſtolen* pro δώωμεν, & hoc *Poet.* pro δῶμεν, a verbo δίδωμι, *do*.

Δῶρ', *dona*, pro δῶρα, acc. pl. a δῶρον, *donum*.

Δωριάζειν, *Dorice loqui*, præſ. inf. act. verbi δωριάζω, *Dorice loquor*.

Δωρίσδεν, *Dorice loqui*, præſ. inf. act. *Dor.* pro δωρίζειν, a verbo δωρίζω, *Dorice loquor*.

Δωσέμεναι, *daturum eſſe*, f. 1. inf. act. *Dor.* pro δώσειν, a verbo δίδωμι, *do*.

Δώσῃ, *tradat*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. *Poet.* pro δώκῃ, a verbo eod.

Δῷσι, *dederit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro δῷ, a verbo eod.

Δωσοῦντι, *dabunt*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσουσι, a verbo eod.

Δωσῶ, *dabo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσω, a verbo eod.

Δώσω, *dabo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi δίδωμι, pro δόω, *do*.

Δωτινάζειν, *dona colligere*, præſ. inf. act. verbi δωτινάζω, *dona colligo*.

Δωτίναν, *munus*, acc. ſing. *Dor.* pro δωτίνην, a δωτίνη, *munus*.

Δωτίνῃσι, *donis*, dat. pl. *Ion.* pro δωτίναις, ab eod.

Δώωσ' pro δώωσι, *dediſſent*, 3. pl. a. 2. conjunct. *Poet.* pro δῶσι, a verbo δίδωμι, *do*.

E.

Ἕ, *Se*, acc. ſing. ab οὗ, *ſui*.

Ἔα, *eram*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἦα, & hoc pro ἦν, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἐᾷ, *concedit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἐάει, a verbo ἐάω, *concedo*, *ſino*.

Ἐάᾳ, *ſinit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἐᾷ, a verbo eod.

Ἔαγα, *fregi*, perf. ind. med. *Att.* pro ἦγα, a verbo ἄγνυμι, ſeu ἄγω, *frango*.

Ἐάγην, *fractus sum*, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἤγην, a verbo eod.

Ἕαδα, *demulsi*, perf. ind. med. *Att.* pro ἧδα, ab ἅδω, *placeo.*

Ἑαδότα, *placentem*, acc. sing. perf. part. med. *Att.* pro ἡδότα, a verbo eod.

Ἑαῖσι, *suis*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἑαῖς, ab ἑὸς, *suus.*

Ἔακα, *permisi*, perf. ind. act. pro εἴακα, a verbo ἐάω, *sino.*

Ἑάλωκα, *captus sum*, perf. ind. act. *Att.* pro ἥλωκα, a verbo ἁλίσκω, *capio.*

Ἑάλων, *cepi*, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἥλων, a verbo eod.

Ἑάνδανον, *placebam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro ἥνδανον, a verbo ἁνδάνω, *placeo.*

Ἕανται, *sedent*, 3. pl. præs. ind. act. *Att.* pro ἧνται, a verbo ἧμαι, *sedeo.*

Ἔαξεν, *fregit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἦξε, a verbo ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango.*

Ἐᾷς, *sinis*, 2. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ἐάεις, a verbo ἐάω, *sino.*

Ἕασα, *placui*, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧσα, a verbo ἁνδάνω, *placeo.*

Ἐάσαμεν, *sivimus*, a. 1. ind. act. verbi ἐάω, *sino.*

Ἐάσετε, *sinetis*, 2. pl. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ἔασκε, *dimittebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἴαε, a verbo ἐάω, *sino.*

Ἔασι, *sunt*, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro εἰσὶ, a verbo εἰμὶ, *sum.*

Ἐάσομεν, *sinemus*, f. 1. ind. act. verbi ἐάω, *sino.*

Ἔασσα, *exsistens*, præs. part. f. g. *Dor.* pro οὖσα, ab εἰμὶ, *sum.*

Ἔατε, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἦτε, a verbo eod.

Ἐάφθην, *accensus sum*, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἥφθην, a verbo ἅπτομαι, *accendo.*

Ἑάων, *suarum*, gen. plur. f. g. *Æol.* pro ἑῶν, ab ἑὸς, *suus.*

Ἔβα, *venit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔβη, a verbo βαίνω, *eo.*

Ἐβάδισε, *vadit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βαδίζω, *vado.*

Ἔβαινε, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi βαίνω, *eo.*

Ἔβαλον, *jeci*, a. 2. ind. act. verbi βάλλω, *jacio.*

Ἔβαν, *iverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἔβησαν, a verbo βαίνω, *eo.*

Ἐβάπτετο, *tingebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi βάπτω, *intingo, mergo.*

Ἐβαπτίσαντο, *baptizati sunt*, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi βαπτίζω, *baptizo.*

Ἐβαρυώπησαν, *caligarunt*, 3. pl. a. 2. pass. verbi βαρυώπτομαι, *caligo.*

Ἔβασον, *sine*, a. 1. imper. act. *Lacon.* pro ἔασον, a verbo ἐάω, *sino.*

Ἐβάστασα, *portavi*, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi βαστάζω, *porto.*

Ἐβάφην, *tinctus sum*, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi βάπτω, *tingo.*

Ἐβδελυγμένος, *abominatus*, partic. perf. pass. verbi βδελύσσομαι, *abominor.*

Ἐβδελυξάμεθα, *abominati sumus*, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi ejusd.

Ἐβεβαιώθη, *confirmatum fuit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi sequentis.

Ἐβεβαίωσε, *confirmavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βεβαιόω, *confirmo.*

Ἐβεβλήμην, *ictus eram*, 1. sing. plusq. ind. pass. verbi βάλλω, *jacio.*

Ἐβέβλητο, *jaciebat*, 3. sing. plusq. ejusd.

Ἔβην, *veni*, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, *venio.*

Ἔβησε, *venit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ἐβήσετο, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βήσομαι pro βαίνω, *eo.*

Ἐβιήσατο, *per vim ademit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi βιάω, *per vim adimo.*

Ἐβίου, *vivebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐβίοε, a verbo βιόω, *vive.*

Ἐβίων, *vixi*, a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Ἔβλαβον, *nocui*, a. 2. ind. act. verbi βλάπτω, *noceo.*

Ἐβλάκευμαι, *dissolutus sum*, perf. ind. pass. *Att.* pro βεβλάκευμαι, a verbo βλακεύω, *socordia me dedo.*

Ἔβλαμμαι, *læsus sum*, perf. ind. pass. *Att.* pro βέβλαμμαι, a verbo βλάπτω, *noceo.*

Ἐβλαστηκότες, *germinantes*, nom. plur. partic. perf. act. *Att.* pro βεβλαστηκότες, a verbo βλαστάνω, *germino.*

Ἐβλάστησεν, *germinavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ἔβλαστον, *germinavi*, a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Ἐβλασφήμησε, *impie locutus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βλασφημέω, *impie loquor.*

Ἔβλαψε, *nocuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, *noceo.*

Ἔβλεπες, *videbas*, 2. sing. imperf. ind. act. verbi βλέπω, *video.*

Ἔβλητο, *jactus erat*, 3. sing. plusq. ind. pass. per *Syncopen*, pro ἐβέβλητο, a verbo βάλλω, *jacio.*

Ἐβόα, *clamabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐβόαε, a verbo βοάω, *clamo.*

Ἐβοήθησα, *succurri*, a. 1. ind. act. verbi sequentis.

Ἐβοηθησάμην, *succurri*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi βοηθέω, *succurro.*

Ἔβοσκον, *pascebant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi βόσκω, *pasco.*

Ἐβουλέατο, *volebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐβούλοντο, a verbo βούλομαι, *volo.*

Ἐβούλευκε, *consuluit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi βουλεύω, *consulo.*

Ἐβούλευσε, *consuluit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ἐβουλήθη, *voluit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi βούλομαι, *volo.*

Ἐβούλου, *volebas*, 2. sing. imperf. ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro ἐβούλεσο, a verbo eod.

Ἐβράσθη, *ebullivit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi βράζω, *ferveo, bullio.*

Ἔβραχ' pro ἔβραχε, *madefecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi βρέχω, *madefacio.*

Ἔβραχον, *madefeci*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Ἔβρεξε, *madefecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ἐβρόντησεν, *tonuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi βροντάω, *tono.*

Ἐβρυχᾶτο, *rugiebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βρυχάομαι, *rugio.*

Ἔβρω, *edit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi βρῶμι, *edo.*

Ἐβώσατο, *vocavit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐβοήσατο, a verbo βοάω, *voco.*

Ἔβωσεν, *vocavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐβόησεν, a verbo eod.

Ἐβώσθησαν, *celebres facti sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐβοήθησαν, a verbo βοάω, *voco.*

Ἐγανώθην, *gavisus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi γανόω, *voluptate adficio.*

Ἐγγέγαα, *natus sum*, 1. sing. perf. ind. med. verbi ἐγγείνομαι, *nascor.*

Ἐγγεγαυῖα, *prognata*, part. f. g. perf. ejusd. verbi.

Ἐγγεγύηκα, *pollicitus sum*, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἠγγύηκα, a verbo ἐγγυάω, *spondeo.*

Ἐγγεγυμνασμένος, *exercitus*, perf. part. pass. verbi ἐγγυμνάζω, *exerceo.*

Ἐγγείνηται, *innatus fuerit*, 3. sing. a. 2. conjunct. med. verbi ἐγγείνομαι, *insum, innascor.*

Ἐγγισάτωσαν, *appropinquent*, 3. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐγγίζω, *appropinquo.*

Ἐγγυαλίξαι, *tradere*, a. 1. inf. act. verbi ἐγγυαλίζω, *trado.*

Ἐγγυάσομαι, *spondebo*, 1. sing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro ἐγγυήσομαι, a verbo ἐγγυάω, *spondeo.*

Ἐγγύησα, *spopondi*, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ἐγγυμνάζομαι, *exerceor*, 1. sing. præs. ind. pass. verbi ἐγγυμνάζω, *exerceo.*

Ἐγεγραφήκειν, *scripseram*, 1. sing. plusq. ind. act. verbi γραφέω, *scribo.*

Ἐγείναο, *genuisti*, 2. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐγείνασο, a verbo γείνομαι, *nascor.*

Ἐγεῖραι, *suscitare*, s. *suscitasse*, a. 1. inf. act. verbi ἐγείρω, *suscito.*

Ἔγειρεν, *suscitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi ejusd.

Ἐγειρομένω, *excitati*, gen. sing. præs. part. pass. *Dor.* pro ἐγειρομένου, a verbo eod.

Ἐγέλαξα, *risi*, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐγέλασα, a verbo γελάω, *rideo.*

Ἐγέλασσε, *risit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐγέλασε, a verbo eod.

Ἐγέμισαν, *impleverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi γεμίζω, *impleo.*

Ἔγεμον, *onustus eram*, imperf. ind. act. verbi γέμω, *onustus sum.*

Ἐγεννήθη, *natus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. a verbo γεννάω, *gigno.*

Ἐγέννησε, *genuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ἐγενόμην, *fui*, a. 2. ind. med. verbi γείνομαι, *sum.*

Ἔγεντο, *factus est*, 3. sing. a. 2. med. *per Syncop.* pro ἐγένετο, a verbo eod.

Ἐγέρθην, *sum exsuscitatus*, a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω, *suscito.*

Ἐγερθῆναι, *expergisci*, inf. a. ejusd.

Ἐγεύσατο, *gustavit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi γεύω, *gusto.*

Ἐγηγέρατο, *excitati erant*, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, a verbo eod.

Ἐγήγερμαι, *excitatus sum*, perf. ind. pass. *Att.* pro ἤγερμαι, a verbo eod.

Ἐγηγερμένον, *resuscitatum*, acc. sing. part. perf. antecedentis.

Ἐγήθην, *lætatus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi γηθέω, *gaudeo.*

Ἔγημα, *uxorem duxi*, a. 1. ind. act. verbi obsoleti γάμω, *uxorem duco.*

Ἐγίνωσκεν, *cognoscebat*, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi γινώσκω, *cognosco.*

Ἐγκάειν, *incendere*, præs. inf. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐγκαίειν, a verbo ἐγκαίω, *incendo.*

Ἐγκαταθῇς, *reposueris*, 2. sing. a. 2. conjunct. act. verbi ἐγκατίθημι, *repono.*

Ἐγκατακεῖσθαι, *insidere*, præs. inf. med. verbi ἐγκατάκειμαι, *insideo.*

Ἐγκατέβα, *intravit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐγκατέβη, a verbo ἐγκαταβαίνω, *intro.*

Ἐγκατέλιπον, *deserui*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐγκαταλείπω, *desero.*

Ἐγκάτθεο, *conde*, 2. sing. a. 2. imper. *Ion.* pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, a verbo seq.

Ἐγκάτθετο, *condidit*, 3. sing. a. 2. ind. med. *per Syncop.* pro ἐγκατέθετο, a verbo ἐγκατατίθημι, *condo.*

Ἐγκατίζεσθαι, *sedere in aliquo loco*, præs. inf. med. *Ion.* pro ἐγκαθίζεσθαι, a verbo ἐγκαθίζομαι, *sedeo.*

Ἐγκείσεαι, *ſedebis*, 2. ſing. f. 1. ind. *Ion.* pro ἐγκείσῃ, a verbo ſeq.

Ἔγκειται, *ſedet*, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἔγκειμαι, *ſedeo*.

Ἐγκεκαίνισται, *dedicatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐγκαινίζω, *dedico*.

Ἐγκεκαλυμμένος, *occultus*, perf. part. paſſ. verbi ἐγκαλύπτω, *occulto*.

Ἐγκέκλιται, *incumbit*, 3. ſing. perf. indic. paſſ. verbi ἐγκλίνω.

Ἐγκέχοδα, *incacavi*, perf. ind. med. verbi ἐγχέζω, *incaco*.

Ἐγκεχρημένος, *qui eſt in uſu*, perf. part. paſſ. verbi ἐγχράομαι, *utor*.

Ἐγκεχυρασμένος, *oppigneratus*, perf. part. paſſ. verbi ἐγχυράζομαι, *oppignero*.

Ἐγκερᾷν, *immiſcere*, præſ. inf. act. verbi ἐγκεράω, *immiſceo*.

Ἐγκισσήσωσι, *coitum appetiverint*, 3. plur. a. 1. conjunct. act. verbi ἐγκισσάω, *coitum appeto*.

Ἐγκονέουσα, *feſtinans*, præſ. part. act. f. g. verbi ἐγκονέω, *feſtino*.

Ἐγκρατεῖς, *continentes*, nom. plur. *contr.* pro ἐγκρατέες, ab ἐγκρατὴς, *continens*.

Ἐγκρατεύεται, *temperans eſt*, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi ἐγκρατεύομαι, *temperans ſum*.

Ἐγκροτέοισαι, *pulſantes*, nom. pl. præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐγκροτέουσαι, a verbo ἐγκροτέω, *pulſo*.

Ἐγκτίζειν, *in aliquo loco condere*, præſ. inf. act. verbi ἐγκτίζω, *in aliquo loco condo*.

Ἐγκυούμενος, *in utero geſtatus*, præſ. part. verbi ἐγκυέομαι, *in utero geſtor*.

Ἐγκύρσας, *illapſus*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐγκύρας, a verbo ἐγκύρω, *incido*.

Ἐγλυκάνθην, *dulcoratus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi γλυκαίνω, *dulcoro*.

Ἔγμεν, *habere*, præſ. inf. act. *per Syncop.* pro ἐχέμεν, quod *Dor.* dicitur pro ἔχειν, a verbo ἔχω, *habeo*.

Ἔγνω, *ſapuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi γιγνώσκω, *ſapio, cognoſco*.

Ἔγνωκα, *cognovi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐγνώκαμεν, *cognovimus*, 1. plur. perf. ejuſd.

Ἔγνων, *ſapui, cognovi*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐγνωρίζετο, *cognoſcebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi γνωρίζω, *cognoſco*.

Ἐγνώρισε, *notum fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἔγνωσαν, *cognoverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi γιγνώσκω, *cognoſco*.

Ἔγνωσμαι, *cognitus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐγόγγυζον, *murmurabant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi γογγύζω, *murmuro, grunnio*.

Ἐγράφησαν, *ſcripti ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi γράφω, *ſcribo*.

Ἔγραψε, *ſcripſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἔγρεο, *excitare*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ἔγρεσο, a verbo ἔγρω pro ἐγείρω, *excita*.

Ἐγρήγορε, *vigilavit*, 3. ſing. perf. ind. med. γρηγορέω, *vigilo*.

Ἐγρήγορθαι, *ſuſcitatum eſſe*, perfect. inf. med. *Poet.* pro ἐγρηγορέναι, a verbo eod.

Ἐγρηγόρθασιν, *vigilaverunt*, 3. plur. perf. ind. med. *Dor.* pro ἐγρηγόρασιν, a verbo eod.

Ἔγρομαι, *excitor*, *Att.* pro ἐγείρομαι.

Ἐγύμναζον, *exercebam*, imperf. ind. act. verbi γυμνάζω, *exerceo*.

Ἐγύμνασμαι, *exercitus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro γεγύμνασμαι, a verbo eod.

Ἐγυμνώθη, *nudatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi γυμνόω, *nudo*.

Ἔγχε' pro ἔγχεα, *haſtæ*, nom. plur. ab ἔγχος, *haſta*.

Ἔγχεον, *infundebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνέχεον, a verbo ἐγχέω, *infundo*.

Ἐγχεῦντα, *infundentem*, acc. ſing. part. præſ. act. *Dor.* pro ἐγχέοντα, a verbo eod.

Ἐγχρίμπτεσθαι, *incidere*, præſ. inf. med. verbi ἐγχρίμπτομαι, *incido*.

Ἐγχριμπτεῖσα, *propinqua*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ἐγχρίμπτω, *admoveo*.

Ἔγχρισον, *inunge*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ἐγχρίω, *inungo*.

Ἐγχρίψας, *admovens*, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἐγχρίμψας, verbi ἐγχρίμπτω, *admoveo*.

Ἐγχρώσας, *colore imbuens*, a. 1. part. act. verbi ἐγχρώννυμι, *colore imbuo*.

Ἐγχωρεῖν, *licere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐγχωρέειν, a verbo ἐγχωρέω, *fas ſum*.

Ἔδαεν, *didicit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ἐφελκυστικῷ, verbi δαίω, *diſco*.

Ἐδάη, *novit*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐδαΐζετο, *dividebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi δαΐζω, *divido*.

Ἐδαΐσατο, *epulatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi δαίομαι, *epulor*.

Ἔδακ' pro ἔδακε, *roſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi δάκνω pro δήκω, *rodo*.

Ἐδάμασσε, *domuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐδάμασε, a verbo δαμάω, *domo*.

Ἐδάμη, *domitus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐδάμνα, *domabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐδάμναε, a verbo δαμνάω, *domo*.

Ἔδαρθον, *dormivere*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi δαρθάνω ſeu δαρθέω, *dormio*.

Ἔδαρκον, *vidi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metatheſ.* pro ἔδρακον, a verbo δέρκω, *video*.

Ἐδασάμην, *diviſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi δάζομαι, *divido*.

Ἐδασσάμεθ' pro ἐδασσάμεθα, *diviſimus*, 1. pl. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐδασάμεθα, a verbo eod.

Ἐδαφιεῖ, *ſolo adæquabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐδαφίσει, a verbo ἐδαφίζω, *ſolo adæquo*.

Ἐδαφιοῦσι, *ſolo æquabunt*, 3. plur. f. ejuſd.

Ἔδαψεν, *dilaceravit*, 3 ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo δάπτω, *lacero*.

Ἔδδεισε, *timuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔδεισε, a verbo δείδω, *timeo*.

Ἔδεαι, *edis*, 2. ſing. præſ. ind. *Ion.* pro ἔδεσαι, a verbo ἔδομαι, *edo*.

Ἐδέγμην, *captus eram*, 1. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poet.* & *Ion.* pro ἐδεδέγμην, a verbo δέχομαι, *capio*.

Ἐδεδέατο, *ligati fuerant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδεντο, a verbo δέω, *ligo*.

Ἐδεδήει, *diviſiſti*, 2. ſing. pluſq. ind. med. verbi δαίω, *divido*.

Ἐδεδίειν, *timueram*, 1. ſing. pluſqu. ind. med. verbi δείδω, *timeo*.

Ἐδεδμήατο, *ſtructi erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδμηντο, a verbo δέμω, *ſtruo*.

Ἐδεδοίκει, *timuerat*, 3. ſing. pluſqu. ind. med. verbi δείδω, *timeo*.

Ἔδεε, *oportebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδει, a verbo δεῖ, *oportet*.

Ἐδεήθην, *indigui*, a. 1. ind. paſſ. verbi δέομαι, *indigeo*.

Ἐδέησε, *opus fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δεῖ, *opus eſt*.

Ἐδέθη, *ligatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. pa verbi δέω, *ligo*.

Ἔδει, *oportebat*, imperf. ind. verbi imper δεῖ, *oportet*.

Ἐδείδισαν, *timuerant*, 3. pl. pluſqu. ind med. *per Syncop.* pro ἐδειδίεσαν, a verb δείδω, *timeo*.

Ἔδειμε, *exſtruxit*, 3. ſing. a. 1. ind. a verbi δέμω, *ſtruo*.

Ἔδειξας, *oſtendiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. a verbi δεικνύω vel δείκνυμι, *oſtendo*.

Ἔδειρε, *excoriavit*, 3. ſing. a. 1. ind. a verbi δέρω, *excorio*.

Ἔδεκτο, *ſuſceperat*, 3. ſing. pluſqu. ind act. *Ion.* pro ἐδέδεκτο, a verbo δέχομα *capio*.

Ἐδέμεναι, *comedere*, præſ. inf. *Dor.* pr ἔδειν, a verbo ἔδω, *edo*.

Ἐδέξατο, *cepit*, 3. ſing. a. 1. ind. me verbi δέχομαι, *capio*.

Ἐδέρχθη, *viſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. pa verbi δέρκω, *video*.

Ἔδεσκε, *edebat*, 3. ſing. imperf. indic. a *Ion.* pro ἦδε, a verbo ἔδω.

Ἐδεύετο, *indigebat*, 3. ſing. imperf. in verbi δεύομαι, *indigeo*.

Ἐδεύησε, *oravit*, 3. ſing. a. 1. ind. a verbi Poëtici δεύω, *oro*.

Ἐδῇ, *ſedebis*, 2. ſing. f. 2. ind. med. ver ἕζω, *ſedeo*.

Ἐδήδε, *edit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att* pro ἦδε, a verbo ἔδω, *edo*.

Ἐδήδαται, *comeſus eſt*, 3. ſing. perf. in paſſ. *Ion.* pro ἐδηδεσμένος ἐστὶ, a verb eod.

Ἐδήδοκα, *edi*, 1. ſing. perfect. ind. a *Att.* pro ἤδηκα, a verbo inuſ. ἐδέω, *ed*

Ἐδηδὼς, *edens, qui edit*, perf. part. me verbi ejuſd.

Ἔδηκα, *edi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Io* pro ἤδηκα, a verbo inuſ. ἐδέω, *edo*.

Ἐδηλήσαντ' pro ἐδηλήσαντο, *læſerunt*, 3 pl. a. 1. ind. med. verbi δηλέω, *lædo*.

Ἐδήλουν, *manifeſtabant*, 3. pl. imperf. ind act. *contr.* pro ἐδήλοον, a verbo δηλόω *manifeſto*.

Ἔδησαν, *ligaverunt*, 3. pl. a. 1. ind. a verbi δέω, *ligo*.

Ἐδήχθην, *punctus* ſeu *morſus ſum*, 1. ſing a. 1. ind. paſſ. verbi δάκνω, *mordeo*.

Ἐδίδαξε, *docuit*, 3. ſing. a. 1. ind. a verbi διδάσκω, *doceo*.

Ἐδίδουν, *dabam*, 1. ſing. imperf. ind. a *Dor.* pro ἐδίδων, a verbo δίδωμι, *do*.

Ἐδίδου, *dabat*, 3. ſing. imperf. anteceden tis.

Ἐδίζετο, *quærebat*, 3. ſing. imperf. ind med. verbi δίζω, *quæro*.

Ἐδίηνε, *irrigavit*, 3. ſing. a. 1. ind. a verbi διαίνω, *irrigo*.

Ἐδίστασε, *dubitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. a verbi διστάζω, *dubito*.

Ἐδίψησε, *ſitiit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verb διψάω, *ſitio*.

Ἐδίωκον, *perſequebar*, imperf. ind. a verbi διώκω, *perſequor*.

Ἔδμεναι, *comedere*, præſ. inf. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἔδειν, a verbo ἔδω, *edo*.

Ἐδόθη, *datus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. pa verbi δίδωμι, *do*.

Ἔδοις, *edas*, 2. ſingul. præſ. optat. a verbi ejuſd.

Ἐδόκει, *videbatur*, 3. ſing. imperfect. in act. verbi δοκέω, *videor*.

Ἐδοκεῦμες, *arbitrabamur*, 1. plur. impe ind. act. *Dor.* pro ἐδοκοῦμεν, a verbo eo

Ἐδολιοῦσαν, *dolo utebantur*, 3. pl. impe ind. act. *Bœot.* pro ἐδολίουν, a verbo δ λιόω, *dolo utor*.

Ἔδομαι, *comedam*, 1. ſing. f. 2. ind. med. *Att.* pro ἐδοῦμαι, a verbo ἔδω, *comedo*.

Ἔδον, *dederunt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* & *Bœot.* pro ἔδοσαν, a verbo δίδωμι, *do*.

Ἐδονεῖτο, *agitabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἐδονέετο, a verbo δονέω, *agito*.

Ἔδοντι, *comedunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἔδουσι, a verbo ἔδω, *edo*.

Ἔδοξε, *putavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δόκω, *puto*.

Ἔδοσαν, *dederunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi δίδωμι, *do*.

Ἔδου, *da*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* pro ἔδοο, & hoc *Ionice* pro ἔδοσο, a verbo eod.

Ἐδούλευσαν, *ſerviverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δουλεύω, *ſervio*.

Ἑδοῦμαι, *ſedebo*, 1. ſing. f. 2. ind. med. verbi ἕζω, *ſedeo*.

Ἔδουπον, *ſonitum ediderunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi δουπέω, *ſonitum edo*.

Ἔδουσ᾽ pro ἔδουσι, *edunt*, 3. plural. præſ. ind. act. verbi ἔδω, *edo*.

Ἔδρα, *cucurri*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *per Apocop.* pro ἔδρασα, a verbo διδράσκω, *curro*.

Ἔδραθον, *dormivi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metatheſ.* pro ἔδαρθον, a verbo δαρθάνω, *dormio*.

Ἔδρακον, *vidi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. per *Metatheſ.* pro ἔδαρκον, a verbo δέρκω, *video*.

Ἔδραμ᾽ pro ἔδραμε, *cucurrit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τρέχω pro δρέμω, *curro*.

Ἔδραμες, *fugimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔδραμεν, a verbo διδράσκω, *fugio*.

Ἔδραμον, *cucurri*, 1. ſing. a. ejuſd.

Ἔδραν, *fugerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἔδρασαν, a verbo διδράσκω, *fugio*.

Ἔδρασε, *aufugit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἕδρης, *ſellæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἕδρας, ab ἕδρα, *ſella*.

Ἔδρησ᾽ pro ἔδρησα, *feci*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδρασα, a verbo δράω, *facio*.

Ἕδρῃσιν, *ſedibus*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἕδραις, ab ἕδρα, *ſedes*.

Ἑδριόωνται, *ſedem habent*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Poet.* pro ἑδριῶνται, a verbo ἑδριάω, *ſedeo*.

Ἐδύετο, *occidebat*, 3. ſing. imperf. ind. verbi δύομαι, *occido*.

Ἔδυν, *ſubii*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi δῦμι, *ſubeo*.

Ἐδυνάθη, *potuit*, 3. ſing. a. 1. ind. *Dor.* pro ἐδυνήθη, a verbo δύναμαι, *poſſum*.

Ἐδυναίατο, *poterant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion* pro ἐδύναντο, a verbo eod.

Ἐδύναντο, *poterant*, 3. pl. imperf. ejuſd. communiter formati.

Ἐδυνάσθην, *potui*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi δυνάζω, *valeo*.

Ἐδύνατο, *poterat*, 3. ſing. imperf. ind. verbi δύναμαι, *poſſum*.

Ἔδυνε, *induit*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi δύνω, *induo*.

Ἐδυνέατο, *poterant*, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδύναντο, a verbo δύναμαι, *poſſum*.

Ἐδυνήθην, *potui*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἔδυσε, *ſubiit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δύσω vel δύνω, *ſubeo*.

Ἐδύσετο, *ſubiit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐδύσατο, a verbo eod.

Ἐδυστόκησε, *difficulter peperit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δυστοκέω, *difficulter pario*.

Ἐδυσφόρει, *ægre ferebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδυσφόρεε, a verbo δυσφορέω, *ægre fero*.

Ἐδωδᾶς, *cibi*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐδωδῆς, ab ἐδωδή, *cibus*.

Ἐδωδῆς, *cibi*, vide antecedens ἐδωδᾶς.

Ἔδωκε, *dedit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι, *do*.

Ἔδωνται, *veſcantur*, 3. pl. præſ. conjunct. med. verbi ἔδω, *veſcor*.

Ἐδώρησαν, *donaverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δωρέω, *dono*.

Ἔδωσαν, *dederunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔδοσαν, a verbo δίδωμι, *do*.

Ἔεδνα, *dotes*, nom. pl. *Poet.* pro ἕδνα, τὰ, *dos*.

Ἐείκοσιν, *viginti*, *Ion.* pro εἴκοσιν.

Ἔεικται, *ſimilis eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἶκται, a verbo εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἔειπα, *dixi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro εἶπα, a verbo ἔπω, *dico*.

Ἔειπον, *dixi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶπον, a verbo eod.

Ἕεις, *unus*, *Ion.* pro εἷς.

Ἐεισάμενος, *viſus*, a. 1. part. med. *Ion.* pro εἰσάμενος, a verbo εἴδω, *video*.

Ἐεισάμην, *adſimilatus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἰσάμην, a verbo eod.

Ἐείσαο, *adſimilatus es*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσασο, a verbo eod.

Ἐεισάτην, *duo illi iverunt*, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion.* pro εἰσάτην, a verbo εἶμι, *eo*.

Ἐέλδεται, *appetit*, 3. ſing. præſ ind. *Ion.* pro ἔλδεται, a verbo ἔλδομαι, *cupio*.

Ἐέλδωρ, *deſiderium*, *Ion.* pro ἔλδωρ.

Ἐέλσαι, *abegiſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἔλσαι, quod *per. Sync.* dicitur pro ἐλάσαι, a verbo ἐλαύνω, *abigo*.

Ἔελμαι, *obvolutus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἶλμαι, a verbo εἴλω, ſeu εἰλέω, *volvo*.

Ἐέλπετο, *ſperabat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἤλπετο, a verbo ἔλπομαι, *ſpero*.

Ἐένδυνεν, *induebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνδυνεν, a verbo ἐνδύω, *induo*.

Ἔεργ᾽ pro ἔεργε, *cohibe*, 2. ſing. præſ. imperat. verbi ἐέργω pro εἴργω, *arceo*.

Ἐέργαθε, *disjunxit*, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἤργαθε, a verbo ἐργάθω, *diſtraho*.

Ἔεργε, *cohibe*, 2. ſing. præſ. imper. act. *Ion.* pro εἶργε, a verbo εἴργω, *arceo*.

Ἐεργμένοι, *muniti*, nom. plur. perf. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι, a verbo eod.

Ἐέρχατο, *muniti erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι ἦσαν, a verbo eod.

Ἔες, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦς, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἑέσθω, *induatur*, 3. ſing. a. 2. imper. paſſ. *Ion.* pro ἕσθω, a verbo ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo*.

Ἕεστο, *indutus eſt*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro εἷστο, a verbo eod.

Ἔζεε, *fervebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ζέω, *ferveo*.

Ἕζετ᾽ pro ἕζετο, *ſedebat*, 3. ſing. ind. med. *Ion.* pro εἵζετο, a verbo ἕζομαι, *ſedeo*.

Ἔζη, *vivebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἔζαε, a verbo ζάω, *vivo*.

Ἐζήλωσα, *æmulatus ſum*, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω, *æmulor*.

Ἐζημίωμαι, *multatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ζημιόω, *damnum adfero*.

Ἑζόμενος, *ſedens*, præſ. part. med. verbi ἕζομαι, *ſedeo*.

Ἔζην, *vivebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἔζαον, a verbo ζάω, *vivo*.

Ἐζήτει, *quærebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐζήτεε, a verbo ζητέω, *quæro*.

Ἐζήτουν, *quærebant*, 3. plur. imperf. ejuſd.

Ἐζύγην, *junctus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ζεύγνυμι, *jungo*.

Ἐζωγρημένος, *captivus factus*, perf. part. paſſ. verbi ζωγρέω, *vivum capio*.

Ἔζωον, *vivebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi poëtici ζώω, *vivo*.

Ἔζωσε, *cinxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ζωννύω pro ζώω, *cingo*.

Ἔζωσμαι, *cinctus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἔῃ, *ſit*, 3. ſing. præſ. conjunct. *Ion.* pro ᾖ, a verbo εἰμι, *ſum*.

Ἕηκα, *miſi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧκα, a verbo ἵημι, *mitto*.

Ἔην, *eram*, 1. ſing. vel *erat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, a verbo εἰμι, *ſum*.

Ἑήνδανον, *placebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἥνδανον, a verbo ἁνδάνω, *placeo*.

Ἐῆος, *boni*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐέος, ab ἐΰς, *bonus*.

Ἔησθα, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἦς, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἔῃσι, *ſit*, 3. ſing. præſ. conjunct. *Ion.* pro ᾖ, a verbo eod.

Ἑῇσιν, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἑαῖς, ab ἑός, *ſuus*.

Ἔησον, *ſiveris*, 2. ſing. a. 1. imper. act. *Ion.* pro ἔασον, a verbo ἐάω, *ſino*.

Ἕῃτε, *miſeritis*, 2. pl. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἧτε, a verbo ἵημι, *mitto*.

Ἔθ᾽, *adhuc*, pro ἔτ᾽ ob ſequentem adſpiratam, & ἔτ᾽ pro ἔτι, *per Apoſtrophum*.

Ἔθακας, *reddidiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔθηκας, a verbo τίθημι, *pono*.

Ἔθαλον, *vigui*, a. 2. ind. act. verbi θάλλω, *vigeo*.

Ἔθανον, *mortuus ſum*, a. 2. ind. act. verbi θνήσκω pro θανέω, *morior*.

Ἐθαύμαζε, *admirabatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi θαυμάζω, *admiror*.

Ἐθαύμασαν, *admirati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἔθαψα, *ſepelii*, a. 1. ind. act. verbi θάπτω, *ſepelio*.

Ἐθεασάμην, *ſpectavi*, a. 1. ind. med. verbi θεάομαι, *ſpecto*.

Ἐθεάσασθε, *vidiſtis*, 2. plur. a. ejuſd.

Ἔθεεν, *currebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi θέω, *curro*.

Ἐθείς, *miſſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἐθέλεσκε, *volebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθελε, a verbo θέλω, *volo*.

Ἐθέλῃσθα, *velis*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *Æol.* pro ἐθέλῃς, a verbo ἐθέλω, *volo*.

Ἐθέλῃσιν, *voluerit*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro ἐθέλῃ, a verbo eod.

Ἐθελήσω, *volam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐθέλοι, *velit*, 3. ſing. præſ. optat. act. verbi ejuſd.

Ἐθέλοντ᾽ pro ἐθέλοντα, *volentem*, acc. ſing. præſ. part. act. verbi ἐθέλω, *volo*.

Ἐθέλχθην, *perſuaſus eſt*, *delinitus eſt*, a. 1. ind. paſſ. verbi θέλγω, *delinio*.

Ἕθεν, *ſui*, gen. ſing. *Æol.* pro οὗ.

Ἔθεντο, *poſuerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi τίθημι, *pono*.

Ἐθεράπευε, *medebatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi θεραπεύω, *medeor*.

Ἔθεσαν, *poſuerunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi τίθημι, *pono*.

Ἔθευ, *pone*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἔθου, a verbo eod.

Ἐθηεύμεθα, *ſpectamus*, 1. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro ἐθηούμεθα, a verbo θηέομαι, *ſpecto*.

Ἔθηγεν, *acuebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi θήγω, *acuo*.

Ἐθηήσαντο, *inſpexerunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθεάσαντο, a verbo θεάομαι, *ſpecto*.

Ἐθηεῖτο, *inſpiciebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθεᾶτο, a verbo eod.

Ἔθηκα, *poſui*, a. 1. ind. act. verbi τίθημι, *pono*.

Ἔθηκαο, *poſuiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθήκασο, a verbo eod.

Ἔθηλα, *florui*, a. 1. ind. act. verbi θάλλω, *vireo*, *floreo*.

Ἐθήλασας, *ſuxiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi θηλάζω, *ſugo*.

Ἔθην, *miſſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro εἴθην, a verbo ἵημι, *mitto*.

Ἔθιζε, *adſueſce*, 2. ſing. præſ. imperf. act. verbi ἐθίζω, *adſueſco*.

Ἔθλασε, *comminuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, *frango*.

Ἔθνη, *gentes*, acc. pl. *contr.* pro ἔθνεα, ab ἔθνος, *gens*.

Ἐθοινεῖτο, *devorabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi θοινέομαι, *devoro*.

Ἐθοίνων, *depaſcebant*, 3. plur. imperfect. ind. act. *contr.* pro ἐθοίναον, a verbo θοινάω, *epulor*.

Ἔθου, *pone*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro ἔθεσο, a verbo τίθημι, *pono*.

Ἐθόωσα, *excitavi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐθόασα, a verbo inuſ. θοάω, *acuo*, *celeriter moveo*.

Ἔθραξε, *conturbavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. per *Syncop.* pro ἐτάραξε, a verbo ταράσσω, *turbo*.

Ἔθρεξα, *cucurri*, a. 1. ind. act. verbi τρέχω, *curro*.

Ἐθρέφθην, *innutritus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi τρέφω, *alo*.

Ἔθρεψα, *alui*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐθρήνευν, *lugebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐθρήνουν, a verbo θρηνέω, *lugeo*.

Ἐθύθην, *ſacrificatus fui*, a. 1. ind. paſſ. verbi θύω, *macto*.

Ἐθυμώθην, *excandui*, a. 1. ind. paſſ. verbi θυμόω, *irrito*.

Ἐθύνεον, *furebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi θυνέω, *furo*.

Ἔθυσε, *ſacrificavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi θύω, *ſacrifico*.

Ἐθῶσι, *mittantur*, 3. plur. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ἵημι, *mitto*.

Εἶα, *ivi*, 1. ſing. perf. ind. med. verbi εἶμι, *eo*.

Εἵαντο, *ſedebant*, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἧντο, a verbo ἧμαι, *ſedeo*.

Εἴαον, *ſinebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐάω, *ſino*.

Εἶαρ, *ver*, *Poet.* pro ἔαρ.

Εἴας, *ſinebas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro εἴαες, a verbo ἐάω, *ſino*.

Εἴασε, *reliquit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Εἴασκε, *ſinebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἴαε, quod *contr.* dicitur pro εἴας, a verbo eod.

Εἴασχ' pro εἴασκ' ob ſequentem adſpiratam, & hoc pro εἴασκε, *ſinebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro εἴαε, a verbo eod.

Εἵαται, *ſedent*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἧνται, a verbo ἧμαι, *ſedeo*.

Εἴβεται, *diſtillat*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro λείβεται, a verbo λείβω, *libo*, *fundo*.

Εἶδι, *ſcito*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi εἰδέω, *ſcio*.

Εἰδείην, *viderem*, præſ. opt. act. verbi εἴδημι, *video*.

Εἶδεν, *vidit*, 3. ſing. a. 2. act. cum ν ἐφελκ. a verbo εἴδω, *video*.

Εἰδέναι, *videre*, præſ. inf. act. verbi εἴδημι, *video*.

Εἴδεται, *videtur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi εἴδομαι, *videor*.

Εἰδῇς, *noveris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi εἰδέω, *ſcio*.

Εἰδήσω, *ſciam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Εἰδῆτε, *ſciatis*, 2. pl. præſ. conjunct. act. verbi ejuſd.

Εἰδόθ' pro εἰδότα, *peritum*, acc. ſing. perf. part. act. *per Sync.* pro εἰδηκότα, a verbo eod.

Εἴδομεν, *vidimus*, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Εἴδομες, *vidimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro εἴδομεν, a verbo eod.

Εἶδον, *vidi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Εἴδοσαν, *noverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro εἶδον, a verbo eod.

Εἰδότε, *ſcientes*, nom. dual. perf. part. act. *per Syncop.* pro εἰδηκότε, a verbo εἰδέω, *ſcio*.

Εἰδότες, *ſcientes*, nom. plur. perfect. particip. ejuſd.

Εἰδυῖα, perf. part. act. f. g. *per Syncop.* pro εἰδηκυῖα, a verbo eod.

Εἰδῶ, *ſciam*, 1. ſing. præſ. conjunct. act. *contr.* pro εἰδέω, a verbo eod.

Εἰδὼς, *qui novit*, perf. part. act. *per Syncop.* pro εἰδηκὼς, a verbo eod.

Εἶεν, *eſſent*, 3. pl. præſ. opt. per *Sync.* *Att.* pro εἴησαν, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Εἵην, *miſerim*, 1. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἵημι, pro ἕω, *mitto*.

Εἶθ' pro εἶτ' ob ſequentem adſpiratam, & εἶτ' pro εἶτα, *deinde*.

Εἴθην, *miſſus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. ἵημι, *mitto*.

Εἰθικὼς, *adſuetus*, perf. part. act. verbi ἐθίζω, *adſuefacio*.

Εἴθισα, *adſuevi*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Εἴθισμαι, *adſuetus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Εἶκα, *ſimilis ſum*, perf. indic. med. verbi εἴκω, *ſimilis ſum*.

Εἶκα, *miſi*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*.

Εἴκασι, *miſerunt*, 3. plur. perf. ejuſd.

Εἰκάσσαις, *conjectare poteris*, 2. ſing. a. 1. opt. act. *Poet.* pro εἰκάσαις, a verbo εἰκάζω, *conjicio*.

Εἴκατι, *viginti*, *Dor.* pro εἴκοσι.

Εἶκε, *cede*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi εἴκω, *cedo*.

Εἰκῄειν, *juveram*, pluſq. ind. act. verbi εἶμι, *eo*.

Εἴκοντι, *cedunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro εἴκουσι, a verbo εἴκω, *cedo*.

Εἴκτην, *ſimiles fuerunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro εἰκέτην, a verbo εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἔϊκτο, *adſimilatus erat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro εἴκετο, a verbo eod.

Εἰκυῖαν, *decoram*, acc. ſing. perf. part. med. f. g. verbi ejuſd.

Εἴκων, *cedens*, præſ. particip. act. verbi εἴκω, *cedo*.

Εἰκὼς, *decens*, perf. part. med. verbi εἴκω, *ſimilis ſum*.

Εἷλε, *cepit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi αἱρέω pro ἕλω, *capio*.

Εἴλεγμαι, *dictus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro λέλεγμαι, a verbo λέγω, *dico*.

Εἰλεῖται, *cogitur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ *contr.* pro εἰλέεται, a verbo εἰλέω, *cogo*.

Εἷλετ' pro εἵλετο, *elegit*, 3. ſing. a. 2. ind med. verbi αἱρέω, *eligo*.

Εἷλευ, *cepiſti*, 2. ſing. a. 2. imper. med *Dor.* pro εἵλου, quod *Att.* & *Ion.* dicitu pro εἵλεσο, a verbo eod.

Εἰλεῦντο, *verſabantur*, 3. pl. imperf. ind paſſ. *Dor.* pro εἰλοῦντο, ex εἰλέοντο, a verbo εἰλέω, *verſo*.

Εἰλήλουθε, *venit*, 3. ſing. perf. ind. med *Poet.* pro ἐλήλυθε, a verbo ἔρχομαι, *venio*

Εἰληλούθει, *venerat*, 3. ſing. pluſqu. ind med. *Poet.* pro ἐληλύθει, a verbo eod.

Εἰλήλουθμες, *venimus*, 1. pl. perf. ind. med *per Sync.* & *Dor.* pro εἰληλούθαμεν, quod *Poetice* dicitur pro εἰληλύθαμεν, a verbo eod.

Εἴλημμαι, *adſumptus ſum*, perf. ind. paſſ *Att.* pro λέλημμαι, a verbo λαμβάνω *adſumo*.

Εἴληπται, *adſumptus eſt*, 3. ſing. perf. ind paſſ. *Att.* λέληπται, a verbo eod.

Εἴληφα, *ſumpſi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Att* pro λέληφα, a verbo eod.

Εἴληχε, *ſortitus eſt*, 3. ſing. perf. ind. a *Att.* pro λέληχε, a verbo λαγχάνω, *ſortior*.

Εἴλιγμαι, *circumvolutus ſum*, perf. ind paſſ. verbi εἰλίττω, *circumvolvo*.

Εἰλισσόμενος, *circumvolutus*, præſ. par paſſ. verbi ejuſd.

Εἰλίχατο, *circumvoluti erant*, 3. pl. pluſ ind. paſſ. *Ion.* pro εἰλιγμένοι ἦσαν, verbo eod.

Εἷλκεν, *trahebat*, 3. ſing. imperf. ind. ac cum ν ἐφελκ. a verbo ἕλκω, *traho*.

Εἵλκυσα, *traxi*, a. 1. ind. act. verbi ἑλκύω, *traho*.

Εἰλόμενος, *arctatus*, præſ. part. paſſ. ver εἴλω, *arcto*, *includo*.

Εἱλόμην, *elegi*, a. 2. ind. med. verbi αἱρέ *eligo*.

Εἷλον, *accepi*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Εἷλου, *elige*, 2. ſing. a. 2. imper. me verbi ejuſd.

Εἴλοχε, *dixit*, 3. ſing. perf. ind. med. *At* pro λέλοχε, a verbo λέγω, *dico*.

Εἰλύαται, *verſati ſunt*, 3. plur. perf. in paſſ. *Ion.* pro εἰλυμένοι εἰσί, a verbo εἰλύ ſeu εἴλυμι, *verſo*.

Εἰλύφαζε, *reſplendebat*, 3. ſing. impe ind. act. verbi εἰλυφάζω, *reſplendeo*.

Εἰλυφόωντες, *verſantes*, nom. pl. præ part. act. *Poet.* pro εἰλυφῶντες, a verb εἰλυφάω, *verſo*.

Εἰλυφόωσα, *verſans*, part. præſ. act. f. *Poet.* pro εἰλυφῶσα, & hoc *contr.* pro λυφάουσα, a verbo eod.

Εἶμαι, *ſedi* ſeu *indutus ſum*, perfect. in paſſ. verbi ἕω, *induo*.

Εἵμαρμαι, *diviſus ſum*, perf. ind. pa *Att.* pro μέμαρμαι, a verbo μείρω, *divid*

Εἰμὲν, *ſumus*, 1. pl. præſ. ind. *Poet.* pr ἐσμὲν, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Εἴμεναι, *eſſe*, præſ. inf. act. *Dor.* pro εἶνα a verbo eod.

Εἰμὲς, *ſumus*, 1. plur. præſ. ind. act. *Do* pro ἐσμὲν, a verbo eod.

Εἰν, *in*, Poet. pro ἐν.

Εἰνὶ, *in*, Poet. & Att. pro eod.

Εἰνίκαντο, *detulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. me *Ion.* & *Poet.* pro ἠνείκαντο, vel ἐνείκαν a verbo φέρω, *fero*.

Εἵνεκα, *propter*, Poet. pro ἕνεκα.

Εἵνται, *ſederunt*, 3. pl. perf. ind. pa verbi inuſit. ἕω, *ſedeo*.

Εἶξα, *ſimilis ſum*, a. 1. ind. act. ve εἴκω, *ſimilis ſum*.

Εἶο, *ſui*, gen. ſing. *Poet.* pro οὗ.

Εἰοικυῖα, *ſimilis*, perf. part. med. f. g. *Poet.* pro ἐοικυῖα, a verbo εἴκω.

Εἶπα, *dixi*, a. 1. ind. act. verbi ἔπω, *dico.*

Εἴπαθ' pro εἴπατ' ob ſequentem adſpiratam, & εἴπατ' pro εἴπατε, *dixeritis*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Εἰπὲ, *dic*, 2. ſing. a. 2. imper. act. *Att.* pro εἶπε, a verbo eod.

Εἰπέμεν, *dicere*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro εἰπεῖν, a verbo eod.

Εἴπεσκε, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* a verbo eod.

Εἴπῃ, *dixerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Εἴπῃς, *dixeris*, 2. ſing. a. ejuſd.

Εἴπῃσθα, *dixeris*, 2. ſing. a. ejuſd. & pro eod. per *Paragogen* τοῦ θα.

Εἰπόμην, *ſequebar*, imperf. ind. med. verbi ἕπομαι, *ſequor.*

Εἶπον, *dixi*, a. 2. indic. act. verbi ἔπω, *dico.*

Εἴπω, *dixero*, a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Εἰράνας, *pacis*, gen. ſing. *Dor.* pro εἰρήνης, ab εἰρήνη, *pax.*

Εἰργασάμην, *exercui*, a. 1. ind. med. verbi ἐργάζομαι, *laboro.*

Εἰργάσθην, *confeci*, a. 1. indic. paſſ. verbi ejuſd.

Εἴργει, *cohibet*, 3. ſing. præſ. indic. act. verbi εἴργω, *arceo.*

Εἶργμαι, *vinctus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Εἶργον, *coërcens*, præſ. part. act. n. g. verbi ejuſd.

Εἴρεαι, *interrogas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro εἴρῃ, a verbo εἴρομαι pro ἔρομαι, *interrogo.*

Εἰρέαται, *dicti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἴρηνται, a verbo ῥέω, *dico.*

Εἰρέσθαι, *interrogare*, præſ. inf. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐρέσθαι, a verbo εἴρομαι, *interrogo.*

Εἴρεο, *interroga*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro εἴρεσο, a verbo eod.

Εἴρεσθαι, *interrogare*, præſ. inf. med. verbi ejuſd.

Εἰρεῦσαι, *enumerantes*, nom. plur. præſ. part. act. f. g. verbi ἐρέω, *dico.*

Εἴρηκε, *dixit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἔῤῥηκε, a verbo ῥέω, *dico.*

Εἰρημένος, *dictus*, perf. part. paſſ. *Att.* pro ἐῤῥημένος, a verbo eod.

Εἰρηνεύοντες, *in pace viventes*, nom. plur. præſ. part. act. verbi εἰρηνεύω, *in pace vivo.*

Εἵρπομες, *ibamus*, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro εἵρπομεν, a verbo ἕρπω, *repo.*

Εἰρύαται, *cuſtoditi ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἴρυνται, a verbo εἰρύω pro ἐρύω, *cuſtodio.*

Εἴρυκαν, *ſuſtulerunt*, 3. pl. perf. ind. act. verbi ejuſd.

Εἰρύμεναι, *trahere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro εἰρύειν, a verbo eod.

Εἴρυντο, *cuſtodiebant*, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ἔρυμαι pro ἐρύομαι, *cuſtodio.*

Εἰρύσασθαι, *cuſtodire*, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐρύσασθαι, a verbo ἐρύω, *cuſtodio.*

Εἴρυτο, *cuſtoditus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Εἴρχαται, *incluſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi εἴργνυμι, ſeu εἴργω, *includo.*

Εἷρψε, *erupit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἕρπω, *ſerpo.*

Εἰρωτᾷ, *interrogat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contract.* pro εἰρωτάει, a verbo εἰρωτάω, *Ion.* & *Poet.* pro ἐρωτάω, *interrogo.*

Εἰρωτᾷν, *interrogare*, præſ. inf. act. *Ion.* & *contract.* pro εἰρωτάειν, a verbo eod.

Εἶς, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. *contr.* ex Ionico ἔις, pro ἦς, a verbo εἰμί, *ſum.*

Εἶς, *vadis*, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi εἶμι, *eo.*

Εἷς, *qui miſit*, aor. 1. part. verbi ἵημι, *mitto.*

Εἶσα, *ſcivi*, aor. 1. ind. act. verbi εἴδω, *ſcio.*

Εἷσα, *ſedi*, a. 1. ind. act. verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, *ſedeo.*

Εἰσαγάγῃ, *introduxerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Att.* pro εἰσάγῃ, a verbo εἰσάγω, *introduco.*

Εἴσαγε, *introduc*, item *ingredere*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ejuſd.

Εἴσαθ' pro εἴσατ' ob ſequentem adſpiratam, & εἴσατ' pro εἴσατο, *ſtatua honoravit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἕω, *ſtatuo.*

Εἰσάμενοι, *collocantes*, nom. plur. a. 1. part. med. *Ion.* pro ἑσάμενοι, a verbo ἕω, *colloco.*

Εἰσάμην *ſimilis ſum, ſcivi*, a. 1. ind. med. verbi εἴδω, *ſcio.*

Εἷσαν, *collocarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἕω, ſeu ἕννυμι, *colloco.*

Εἰσανιὼν, *ſcandens*, a. 2. part. act. verbi εἰσάνειμι. *ſcando.*

Εἴσατο, *videbatur*, 3. ſing. a. 1. med. verbi εἴδω, *video.*

Εἰσαφίκηαι, *perveneris*, 2. ſing. a. 2. conj. med. Ion. pro εἰσαφίκῃ, ab εἰσαφικνέομαι.

Εἰσδραμοῦσα, *introcurrens*, a. 2. part. act. f. g. a verbo εἰστρέχω, *introcurro.*

Εἷσε, *collocavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἕω, *colloco.*

Εἴσεαι, *ſcies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσεσαι, a verbo εἴδω, *ſcio.*

Εἰσέδραμον, *introcurri*, a. 2. ind. act. verbi εἰστρέχω, *introcurro.*

Εἰσέδυ, *ingreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi εἰσδύμι, *ingredior.*

Εἰσεῖσι, *immittunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἰσιεῖσι, a verbo εἰσίημι, *immitto.*

Εἰσελεύσομαι, *ingrediar*, f. 1. ind. med. verbi εἰσέρχομαι, *ingredior.*

Εἴσελθε, *ingredere*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Εἰσέλθητε, *poſſitis ingredi*, 2. pl. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Εἷσεν, *ſedere fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἕω, *ſtatuo.*

Εἰσενέγκῃς, *ingeſſeris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi εἰσφέρω, *ingero.*

Εἰσενηνόχει, *intulerat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. verbi εἰσφέρω, *infero.*

Εἰσένθωμες, *ingrediamur*, 1. pl. a. 2. conjunct. act. *Dor.* pro εἰσέλθωμεν, a verbo εἰσέρχομαι, *ingredior.*

Εἰσεπείρησε, *transfixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi εἰσπειράω, *transfigo.*

Εἰσεπήδησε, *inſiliit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, *inſilio.*

Εἰσεσπάσαντο, *traxerunt intro*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi εἰσπάω, *traho intro.*

Εἴσεται, *ſciet*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi εἴδω, *ſcio.*

Εἰσηγεῖται, *adducit*, 3. ſing. præſ. ind. *contr.* pro εἰσηγέεται, a verbo εἰσηγέομαι, *adduco.*

Εἰσήει, *introiverat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. verbi εἴσειμι, *ingredior.*

Εἰσηκούσθη, *exauditus fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi εἰσακούω, *exaudio.*

Εἰσήλατο, *adſiliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi εἰσάλλομαι, *inſilio.*

Εἰσῆλθεν, *ingreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo εἰσέρχομαι, *ingredior.*

Εἰσηνεγκάμην, *attuli*, a. 1. ind. med. verbi εἰσφέρω pro εἰσενέγκω, *adfero.*

Εἶσθα, *is*, 2. ſing. præſ. indic. *Æol.* pro εἶς, a verbo εἶμι, *eo.*

Εἷσθαι, *miſſum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ἵημι, *mitto.*

Εἶσι, *vadit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi εἶμι, *vado.*

Εἰσιέναι, *intrare*, præſ. inf. verbi εἴσειμι, *intro.*

Εἰσίασι, *ingrediuntur*, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἴσεισι, a verbo εἴσειμι, *ingredior.*

Εἰσοίσεις, *inferes*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi εἰσφέρω pro εἰσοίω, *infero.*

Εἴσομαι, *ſciam*, f. 1. ind. med. verbi εἴδω, *ſcio.*

Εἰσορόων, *videns*, præſ. part. act *Poet.* pro εἰσορῶν, quod *contr.* dicitur pro εἰσοράων, a verbo εἰσοράω, *video.*

Εἶσος, *æqualis*, *ſimilis*, *Poet.* pro ἴσος.

Εἷσται, *ſedit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* pro εἶται, a verbo εἷμαι, *ſedeo.*

Εἱστήκειν, *ſteteram*, pluſq. ind. act. verbi ἵστημι, *ſto.*

Εἱστία, *convivio excipiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro εἱστίαε, a verbo ἑστιάω, *convivio excipio.*

Εἴσω, *ſciam*, f. 1. ind. act. verbi εἴδω, *ſcio.*

Εἴσω, *intra*, *Poet.* pro ἔσω.

Εἶτ' pro εἶτα, *deinde.*

Εἶτε, *ſitis*, 2. pl. præſ. opt. *per Sync.* pro εἴητε, a verbo εἰμί, *ſum.*

Εἴτω, *ſit*, 3. ſing. præſ. imper. pro ἔστω, a verbo eod. vel *eat*, 3. ſing. præſ. imperat. pro ἴτω, ab εἶμι, *eo.*

Εἰχέναι, *ceſſiſſe*, perf. inf. act. verbi εἴκω, *cedo.*

Εἴχεο, *tenebas*, 2. ſing. imperfect. ind. med. *Ion.* pro εἴχεσο, a verbo ἔχω, *habeo.*

Εἶχον, *habebam*, imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Εἴω, *miſiſſem*, 1. ſing. a. 2. conjunct. act. pro ὧ, a verbo ἵημι, *mitto.*

Εἴωθεν, *conſuevit*, 3. ſing. perf. ind. med. cum ν ἐφελκ. verbi ἔθω, *conſueſco.*

Εἴων, *ſinebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro εἴαον, a verbo ἐάω, *ſino.*

Εἰῶσι, *ſinant*, 3. pl. præſ. conjunct. act. *Poet.* pro ἐῶσι, a verbo eod.

Ἐκάδευον, *curam alicujus rei gerebam*, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκήδευον, a verbo κηδεύω, *curam alicujus rei gero.*

Ἐκάην, *uſtus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi καίω, *uro.*

Ἐκαθαρίσθησαν, *mundati ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καθαρίζω, *mundo.*

Ἐκαθεζόμην, *ſedebam*, imperf. ind. verbi καθέζομαι, *ſedeo.*

Ἐκάθευδον, *dormiebam*, imperf. ind. act. verbi καθεύδω, *dormio.*

Ἐκαθήμην, *ſedebam*, imperf. ind. med. verbi κάθημαι, *ſedeo.*

Ἐκάθηρεν, *purgavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi καθαίρω, *purgo.*

Ἐκάθηντο, *ſedebat*, 3. pl. imper. ind. med. verbi κάθημαι, *ſedeo.*

Ἐκάθιζον, *ſedebam*, imperf. ind. act. verbi καθίζω, *ſedeo.*

Ἐκάθιξε, *ſedit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκάθισε, a verbo eod.

Ἐκαίνυτο, *vincebat*, 3. ſing. imperf. ind. verbi καίνυμαι, *ſupero.*

Ἐκάκωσα, *damno adfeci*, a. 1. ind. act. verbi κακόω, *damno adficio.*

Ἐκάλει, *vocabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐκάλεε, a verbo καλέω, *voco.*

Ἐκάλεσσε, *vocavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκάλεσε, a verbo eod.

Ἐκαλήμην, *vocabar*, imperf. ind. paſſ. *Æol.* pro ἐκαλέμην, a verbo eod.

Ἐκαλλωπίσατο, *pulchros oculos fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi καλλωπίζω, *pulchros oculos facio.*

Ἔκαλον, *quietum*, acc. ſing. *Dor.* pro ἕκηλον, ab ἕκηλος, *quietus.*

Ἐκάλυψα, *cooperui*, a. 1. ind. act. verbi καλύπτω, *tego.*

Ἐκάμμυον, *claudebam*, imperf. ind. act. *Poet.* pro κατέμυον, a verbo καταμύω, *claudo.*

Ἔκαμον, *laboravi*, a. 2. ind. act. verbi κάμνω, *laboro.*

Ἔκανον, *occidi*, a. 2. ind. act. verbi καίνω, *occido.*

Ἔκαον, *uſſi*, a. 2. ind. act. verbi καίω, *uro.*

Ἐκάρη, *tonſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi κείρω, *tondeo.*

Ἐκαρτύναντο, *confirmabant*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi καρτύνω, *confirmo.*

Ἑκαταβόλον, *longe jaculantem*, acc. ſing. *Dor.* pro ἑκατηβόλον, ab ἑκατηβόλος, *longe jaculans.*

Ἐκατέατο, *ſedebant*, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάθηντο, a verbo κάθημαι, *ſedeo.*

Ἑκατηβελέταο, *longe jaculantis*, gen. ſing. *Æol.* pro ἑκατηβελέτου, ab ἑκατηβελέτης, *longe jaculans.*

Ἐκατηγόρησα, *accuſavi*, a. 1. ind. act. verbi κατηγορέω, *accuſo.*

Ἕκατι, *cauſa*, *Dor.* pro ἕκητι.

Ἑκάτοιο, *longe jacientis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἑκάτου, ab ἕκατος, *longe jaciens.*

Ἑκατοντακάρανος, *is, qui centum capita habet*, *Dor.* pro ἑκατοντακάρηνος, *centiceps.*

Ἐκαύθη, *ſuccenſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi καίω, *uro.*

Ἔκϐαλε, *ejecit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέϐαλε, a verbo ἐκϐάλλω, *ejicio.*

Ἐκϐαλεῖν, *ejeciſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Ἐκϐάλω, *ejecerim*, a. 2. conj. act. verbi ejuſd.

Ἐκϐέϐληκα, *ejeci*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐκϐήσῃ, *exibis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐκϐήσεσαι, a verbo ἐκϐαίνω, *exeo.*

Ἐκϐληθήσομαι, *ejiciar*, f. 1. ind. paſſ. verbi ἐκϐάλλω, *ejicio.*

Ἐκγεγάμεν, *natum eſſe*, perf. ind. med. *Poet.* pro ἐκγεγαέμεν, quod *Dor.* dicitur pro ἐκγεγαέναι, a verbo ἐκγείνομαι, *naſcor.*

Ἐκγεγαώς, *natus*, perf. part. med. verbi ἐκγάω, *naſcor.*

Ἐκγενόμεσθα, *nati ſumus*, 1. pl. a. 2. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐξεγενόμεθα, a verbo eod.

Ἐκδεδαρμένος, *excoriatus*, perf. part. paſſ. verbi ἐκδέρω, *excorio.*

Ἐκδεδίκηται, *ultio dabitur*, 3. ſing. perf. indic. paſſ. verbi ἐκδικέω, *ulciſcor.*

Ἐκδέκεσθαι, *excipere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἐκδέχεσθαι, a verbo ἐκδέχομαι, *excipio.*

Ἐκδιδοῦν, *exonerare ſe*, præſ. inf. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκδιδόναι, a verbo ἐκδίδωμι, *exonero me.*

Ἐκδιδρήσκειν, *effugere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐκδιδράσκειν, a verbo ἐκδιδράσκω, *effugio.*

Ἐκδικοῦντες, *ulciſcentes*, nom. pl. præſ. part. act. *contr.* pro ἐκδικέοντες, a verbo ἐκδικέω, *ulciſcor.*

Ἐκδινεῦντι, *movent*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro ἐκδινοῦσι, a verbo ἐκδινέω, *moveo.*

Ἐκδούς, *qui tradidit*, a. 2. part. act. verbi ἐκδίδωμι, *trado.*

Ἐκδρᾶν, *effugere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐκδράειν, a verbo ἐκδράω, *effugio.*

Ἐκδῦναι, *emergere*, a. 2. inf. act. verbi ἐκδύνω, *emergo.*

Ἐκδυομένῳ, *exuto*, dat. ſing. præſ. part. paſſ. verbi ἐκδύω, *exuo.*

Ἐκδώσομαι, *elocabo*, f. 1. ind. med. verbi ἐκδίδωμι, *eloco.*

Ἐκέδασσε, *diſſipavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκέδασε, a verbo κεδάω, *diſpergo.*

Ἔκειν, *cedere*, præſ. inf. act. *Poet.* pro εἴκειν, verbo εἴκω, *cedo.*

Ἐκείνα, *illa*, *Dor.* pro ἐκείνη, ab ἐκεῖνος, *ille.*

Ἐκεινέων, *illorum*, gen. pl. *Ion.* pro ἐκείνων, ab eod.

Ἔκειτο, *jacebat*, 3. ſing. imperf. ind. verbi κεῖμαι, *jaceo.*

Ἐκεκάσμην, *inſtructus eram*, pluſq. indic. paſſ. verbi κάζω, *orno.*

Ἐκέκλετο, *acclamabat*, 3. ſing. imperf. ind. verbi κέκλυμαι, *acclamo.*

Ἐκέκλιτο, *declinata erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi κλίνω, *inclino*

Ἐκεκλόφειν, *furatus eram*, 1. ſing. pluſq. ind. act. *Att.* verbi κλέπτω, *furor.*

Ἐκεκοσμέατο, *ornati erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκεκόσμηντο, a verbo κοσμέω, *orno.*

Ἐκέκτηντο, *poſſederant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. verbi κτάομαι, *poſſideo.*

Ἐκέκτησο, *poſſederas*, 2. ſing. pluſq. indic. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐκέλευ, *jubebas*, 2. ſing. imperf. ind. *Dor.* pro ἐκέλου, a verbo κέλομαι, *jubeo.*

Ἐκελεύθημεν, *juſſi ſumus*, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi κελεύω, *jubeo.*

Ἐκέλευσα, *juſſi*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐκέρδανεν, *lucratus eſt*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi κερδαίνω, *lucror.*

Ἐκέρδησα, *lucratus ſum*, aor. 1. ind. act. verbi κερδέω, *lucror.*

Ἔκερσα, *totondi*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἔκειρα, a verbo κείρω, *tondeo.*

Ἐκεχήνην, *hiaveram*, 1. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἐκεχήνειν, a verbo ἐκχαίνω, *hiſco.*

Ἐκζητηθῇ, *repoſcatur*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ἐκζητέω, *repoſco.*

Ἔκηα, *combuſſi*, a. 1. ind. act. verbi καίω, *uro.*

Ἔκηδε, *adfligebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi κήδω, *adfligo.*

Ἐκήκιον, *exibam*, imperf. ind. act. verbi κηκίω, *exeo.*

Ἐκηρύχθην, *prædicatus fui*, a. 1. ind. paſſ. verbi κηρύσσω, *prædico.*

Ἐκθέμεν, *excurrere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἐκθεῖν, a verbo ἐκθέω, *excurro.*

Ἐκθερμάνασα, *excalefaciens*, a. 1. part. act. f. g. verbi ἐκθερμαίνω, *excalefacio.*

Ἐκθέσθαι, *expoſuiſſe*, a. 2. inf. med. verbi ἐκτίθημι, *expono.*

Ἐκθύειν, *ſacrificiis expiare*, præſ. inf. act. verbi ἐκθύω, *ſacrificiis expio.*

Ἐκίνησα, *movi*, a. 1. ind. act. verbi κινέω, *moveo.*

Ἔκιον, *ibam*, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi κίω, *eo.*

Ἐκίρνη, *miſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκίρναε, a verbo κιρνάω, *miſceo.*

Ἐκίχανε, *inveniebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi κιχάνω, *invenio.*

Ἐκκαθάρατε, *expurgate*, 2. plur. a. 1. imper. act. verbi ἐκκαθαίρω, *expurgo.*

Ἐκκακῶμεν, *defatigemur*, 1. pl. præſ. conjunct. act. verbi ἐκκακέω, *defatigor, evado* κακός.

Ἐκκαλαμᾶσθαι, *explicari*, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἐκκαλαμάεσθαι, a verbo ἐκκαλαμάομαι, *explicor.*

Ἐκκαλέσασθαι, *evocaſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἐκκαλέω, *evoco.*

Ἐκκατιδὼν, *conſpicatus*, a. 2. part. act. verbi ἐκκατείδω, *conſpicor.*

Ἐκκεῖσθαι, *alicui periculo exponi*, præſ. infin. verbi ἔκκειμαι, *alicui periculo exponor.*

Ἐκκενοῦν, *vacuum reddere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐκκενόειν, a verbo ἐκκενόω, *vacuo.*

Ἐκκέχυται, *effuſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo.*

Ἐκκηρύττειν, *edicere*, præſ. inf. act. verbi ἐκκηρύττω, *edico.*

Ἐκκληΐζεσθαι, *excludi*, præſ inf. paſſ. verbi ἐκκληΐζω, *excludo.*

Ἐκκναισεῦντι, *odioſe ſtridunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Æol.* & *Dor.* pro ἐκκναισοῦσι, a verbo ἐκκναίω, *odioſe ſtrido.*

Ἐκκνᾶν, *eradere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐκκνάειν, a verbo ἐκκνάω, *erado.*

Ἐκκόμισαι, *exporta*, 2. ſing. a. 1. imper. med. verbi ἐκκομίζω, *exporto.*

Ἔκκοψον, *excide*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ἐκκόπτω, *excido.*

Ἐκκορυφώσω, *breviter perſtringam*, f. 1. ind. act. verbi ἐκκορυφόω, *breviter perſtringo.*

Ἔκλαγξαν, *clanxerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κλάζω, *clango.*

Ἔκλαγον, *clamavi*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐκλαθόμενος, *oblitus*, a. 2. part. med. verbi ἐκλανθάνω, *obliviſcor.*

Ἐκλάπην, *furto ſum ſubtractus*, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐκκλέπτω, *furor.*

Ἔκλασα, *fregi*, a. 1. ind. act. verbi κλάω, *frango.*

Ἔκλαυσε, *flevit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κλαίω, *fleo.*

Ἐκλείσθη, *incluſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi κλείω, *includo.*

Ἐκλέλαθον, *latui*, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐξέλαθον, a verbo ἐκλανθάνω pro ἐκλήθω, *lateo.*

Ἐκλελάθων, *latens*, præſ. part. act. verbi ἐκλελάθω, *lateo.*

Ἐκλέλησθε, *oblivioni traditi eſtis*, 2. plur. perf. ind. paſſ. verbi ἐκλανθάνω, *oblivionem induco.*

Ἐκλέξασθαι, *elegiſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἐκλέγω, *eligo.*

Ἔκλεψ' pro ἔκλεψε, *ſurripuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κλέπτω, *furor, ſurripio.*

Ἐκλήθην, *vocatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. per *Sync.* pro ἐκαλήθην, a verbo καλέω, *voco.*

Ἐκλήθητε, *vocati eſtis*, 2. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐκλήϊσαν, *incluſerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κληΐζω, *includo.*

Ἔκλιναν, *in fugam verterunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κλίνω, *in fugam verto.*

Ἐκλινάτω, *declinet*, 3. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Ἐκλίνθημες, *recubuimus*, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. *Poet.* & *Dor.* pro ἐκλίθημεν, a verbo eod.

Ἐκλιπεῖν, *defeciſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἐκλείπω, *deficio.*

Ἐκλίπητε, *defeceritis*, 2. pl. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ἐκλονέοντο, *commovebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. verbi κλονέω, *commoveo.*

Ἐκλοποφόρησε, *furto abduxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κλοποφορέω, *furto abduco*.

Ἐκλύζετο, *mergebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi κλύζω, *abluo*.

Ἐκλυθῶσιν, *diſſipati ſint*, 3. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ἐκλύω, *diſſipo*.

Ἔκλυον, *audiebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi κλύω, *audio*.

Ἐκλύσασθαι, *abigere, exſolviſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἐκλύω, *exſolvo*.

Ἐκμανῶ, *inſaniverim*, a. 2. conjunct. paſſ. verbi ἐκμαίνω, *ad inſaniam redigo*.

Ἐκμάξας, *qui abſterſit*, a. 1. part. act. verbi ἐκμάσσω, *abſtergo*.

Ἐκμελέτα, *conare*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro ἐκμελέταε, a verbo ἐκμελετάω, *conor*.

Ἐκμεμύθηται, *edictus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐκμυθέομαι, *edico*.

Ἔκμολε, *exivit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέμολε, a verbo ἐκμολέω, *exeo*.

Ἐκνεῦσαι, *enataſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐκνέω, *enato*.

Ἔκνιξε, *pupugit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔκνισε, a verbo κνίζω, *pungo*.

Ἐκνίσθη, *punctus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐκνοστήσαντε, *redeuntes*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi ἐκνοστέω, *redeo*.

Ἐκοίλαναν, *concavum reddidere*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κοιλαίνω, *concavum reddo*.

Ἐκοιμήθησαν, *obdormiverunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ſequentis.

Ἐκοιμήσαντο, *cubuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi κοιμάω, *cubare facio*.

Ἐκοίμισα, *feci dormire*, a. 1. ind. act. verbi κοιμίζω, *dormire facio*.

Ἐκολάφισα, *colapho percuſſi*, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, *colapho percutio*.

Ἐκολοβώθην, *contractus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi κολοβόω, *contraho*.

Ἐκόμιζεν, *ducebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi κομίζω, *duco*.

Ἐκόμιξαν, *duxerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκόμισαν, a verbo eod.

Ἐκομίσαντο, *obtinuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἐκόμισσεν, *duxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκόμισε, a verbo eod.

Ἐκόμπασε, *ſonitum edidit*, 3. ſing a. 1. ind. act. verbi κομπάζω, *crepo, ſonitum edo*.

Ἐκόνισσεν, *pulvere fœdavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκόνισε, a verbo κονίζω, *pulvere fœdo*.

Ἐκόπασα, *quievi*, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω, *quieſco*.

Ἐκόπην, *ſciſſus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi κόπτω, *ſcindo*.

Ἔκοπτον, *incidebant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐκοπώθην, *defatigatus fui*, a. 1. ind. paſſ. verbi κοπόω, *fatigo*.

Ἐκορέσθην, *ſatiatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi κορέω, *ſatio*.

Ἐκορέσσατο, *ſatiavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐκορέσατο, a verbo eod.

Ἐκόρυσσεν, *armabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi κορύσσω, *armo*.

Ἐκόσμηθεν, *ornati ſunt*, 3. plur. a. 1. indic. paſſ. *Bœot.* pro ἐκοσμήθησαν, a verbo κοσμέω, *orno*.

Ἑκοῦσα, *volens*, fem. ab ἑκὼν, *voluntarius*.

Ἔκπαγλ' pro ἔκπαγλα, *horribilia*, nom. plur. n. g. ab ἔκπαγλος, *horribilis*.

Ἐκπαγλότατ' pro ἐκπαγλότατα, *terribiliſſima*, nom. plur. n. g. grad. ſuperlat. ab eod.

Ἐκπαπποῦσθαι, *in pappos abire*, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἐκπαππόεσθαι, a verbo ἐκπαππόομαι, *in pappos abeo*.

Ἐκπεπόρνευκα, *ſcortatus ſum*, perf. ind. act. verbi ἐκπορνεύω, *ſcortor*.

Ἐκπεπότασαι, *evolaſti*, 2. ſing. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐκπεπότησαι, a verbo ἐκποτάομαι, *evolo*.

Ἐκπέρσαι, *evertiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐκπέρθω, *everto*.

Ἔκπεσε, *excidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέπεσε, a verbo ἐκπίπτω pro ἐκπέτω, *excido*.

Ἐκπέσωσι, *exciderint*, 3. pl. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ἐκπέφρασται, *enarratus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐκφράζω, *eloquor*.

Ἐκπεφυυῖαι, *enatæ*, perf. part. med. f. g. verbi ἐκφύω, *enaſcor*.

Ἐκπηδήσας, *elapſus*, a. 1. part. act. verbi ἐκπηδάω, *excido*.

Ἐκπηνιεῖται, *filum educet*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ἐκπηνίσεται, a verbo ἐκπηνίζω, *filum* ſeu *ſtamen educo*.

Ἐκπλαγεὶς, *animo perculſus*, a. 2. part. paſſ. verbi ἐκπλήσσω, *percello*.

Ἐκπλεῦσαι, *enavigaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐκπλέω, *enavigo*.

Ἐκπλήσσεο, *perturbare*, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἐκπλήσσεσο, a verbo ἐκπλήσσω, *perturbo*.

Ἐκπρήξας, *operatus*, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἐκπράξας, a verbo ἐκπράττω, *operor*.

Ἐκπρίασθαι, *pecunia corrumpere*, præſ. inf. med. verbi ἐκπρίαμαι, *pecunia corrumpo*.

Ἐκπρολίποις, *dimittas*, 2. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἐκπρολείπω, *dimitto*.

Ἐκραάνθεν, *impleti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐκραάνθησαν, a verbo κραιαίνω, *impleo*.

Ἔκραγα, *clamavi*, perf. ind. med. verbi κράζω, *clamo*.

Ἔκραζον, *clamabant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi κράζω, *clamo*.

Ἐκραίηνα, *implevi*, a. 1. ind. act. verbi κραιαίνω, *impleo*.

Ἐκράθην, *mixtus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. *per Syncop.* pro ἐκεράθην, a verbo κεράννυμι, *miſceo*.

Ἐκραίαινον, *implebam*, imperf. ind. act. verbi κραιαίνω, *impleo*.

Ἔκραξα, *clamavi*, a. 1. ind. act. verbi κράζω, *clamo*.

Ἐκραταιοῦτο, *corroborabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi κραταιόω, *corroboro*.

Ἐκραύγασεν, *vociferatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, *vociferor*.

Ἐκρέματο, *pendebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi κρέμαμαι, *pendeo*.

Ἐκρέμω, *pendebas*, 2. ſing. imperf. ejuſd. *Att.* & *Ion.* pro ἐκρέμασο, a verbo eod.

Ἐκριζώσητε, *eradicetis*, 2. pl. a. 1. conjunct. act. verbi ἐκριζόω, *eradico*.

Ἐκρήηνα, *implevi*, a. 1. ind. act. verbi κραιαίνω, *impleo*.

Ἐκρίνατ' pro ἐκρίνατο, *interpretatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi κρίνω, *ſecerno, judico*.

Ἐκρούσθην, *pulſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi κρούω, *pulſo*.

Ἐκρούσω, *pepuliſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐκρούσασο, a verbo κρούω, *pello*.

Ἐκρύβην, *abſconditus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi κρύπτω, *abſcondo*.

Ἔκρυπτον, *abſcondebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἔκρυφα, *occulatvi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro κέκρυφα, a verbo eod.

Ἔκρυψα, *abſcondi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐκστήσῃ, *mirabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐκστήσεται, a verbo ἐξίστημι, *de ſtatu mentis dejicio*.

Ἔκτα, *occidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔκτη, a verbo κτῆμι, *occido*.

Ἔκταγκεν, *occidit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi κτείνω, *occido*.

Ἐκταθεὶς, *extenſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

Ἔκταθεν, *occiſi ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐκτάθησαν, a verbo κτείνω, *occido*.

Ἔκτακε, *occidit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐκταμμένος, *occiſus*, perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐκτάμῃσι, *exciderit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἐκτάμῃ, a verbo ἐκτέμνω, *excido*.

Ἔκταμμαι, *occiſus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi κτείνω, *occido*.

Ἔκταν, *occiderunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot* pro ἔκτασαν, a verbo κτῆμι, *occido*.

Ἔκτανε *occidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κτείνω, *occido*.

Ἔκτανεν, *occidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi ejuſd

Ἔκτας, *occidiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro ἔκτεινας, a verbo eod.

Ἐκτάσω, *poſſediſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐκτήσω, a verbo κτάομαι, *poſſideo*.

Ἔκτατο, *interfectus fuerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi κτείνω, *occido*.

Ἐκτέατο, *poſſeſſa erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔκτηντο, a verbo κτάομαι, *poſſideo*.

Ἐκτεθέντα, *expoſitum*, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi ἐκτίθημι, *expono*.

Ἐκτεθραμμένους, *enutritos*, acc. plur. perf. part. paſſ. verbi ἐκτρέφω, *enutrio*.

Ἐκτείνας, *qui extendit*, a. 1. part. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

Ἔκτεινε, *occidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κτείνω, *occido*.

Ἐκτελέοιτ' pro ἐκτελέοιτε, *compleatis*, 2. pl. præſ. opt. act. verbi ἐκτελέω, *compleo*.

Ἐκτελέσαις, *quum compleviſſet, qui complevit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐκτελέσας, a verbo eod.

Ἐκτελευτάσει, *efficiet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκτελευτήσει, a verbo ἐκτελευτάω, *efficio*.

Ἐκτενῶ, *extendam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

Ἔκτηνται, *poſſident*, 3. pl. perf. opt. paſſ. verbi κτάομαι, *poſſideo*.

Ἐκτησάμην, *poſſedi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi κτάομαι, *poſſideo*.

Ἐκτῆσθαι, *poſſediſſe*, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro κεκτῆσθαι, a verbo eod.

Ἐκτινάξατε, *excutite*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐκτινάσσω, *excutio*.

Ἔκτισε, *creavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κτίζω, *creo*.

Ἔκτισται, *creatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐκτολμήσας, *auſus*, a. 1. part. act. verbi ἐκτολμάω, *audeo*.

Ἐκτολυπεύσας, *qui perfecit*, a. 1. part. act. verbi ἐκτολυπεύω, *perficio*

Ἔκτονε, *occidit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi κτείνω, *occido*.

Ἕκτορ' pro Ἕκτορα, *Hectorem*, ab Ἕκτωρ, *Hector*.

Ἐκτραπέλοισι, *averſandis*, dat. pl. *Ion.* pro ἐκτραπέλοις, ab ἐκτράπελος, *averſandus*.

Ἐκτραπῇ, *deflectat*, 3. ſing. a. 2. conjunct. paſſ. verbi ἐκτρέπομαι, *averſor*.

Ἐκτριβήσομαι, *perdar*, f. 2. ind. paſſ. verbi ἐκτρίβω, *perdo*.

Ἐκτρῖψαι, *perdidiſſe*, a. 1. infinit. act. verbi ejuſd.

Ἔκτυπε, *intonuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κτυπέω, *intono*.

Ἐκυδάσσατο, *convitiatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐκυδάσατο, a verbo κυδάζω, *convitior*.

Ἐκύκλωσα, *cinxi*, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, *cingo*.

Ἔκυρσα, *incidi*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἔκυρα, a verbo κύρω, *incido*.

Ἐκυρώθην, *ſancitus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi κυρόω, *ſancio*.

Ἔκυψεν, *incurvavit ſe*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi κύπτω, *incurvo me*.

Ἐκφερέμεν, *efferre*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐκφέρειν, a verbo ἐκφέρω, *effero*.

Ἐκφεύξῃ, *effugies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. verbi ἐκφεύγω, *effugio*.

Ἔκφυγε, *effugit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέφυγε, a verbo ἐκφεύγω, *effugio*.

Ἐκφυσᾶν, *efflare*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐκφυσάειν, a verbo ἐκφυσάω, *efflo*.

Ἐκχρᾶν, *ſufficere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐκχράειν, a verbo ἐκχράω, *ſufficio*.

Ἐκχυθέντος, *effuſi*, gen. ſing. a. 1. partic. paſſ. verbi ἐκχύω, *effundo*.

Ἔκχυντο, *effuſi erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐξεκέχυντο, a verbo eod.

Ἐκώλυσε, *prohibuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κωλύω, *prohibeo*.

Ἐλάαν, *incitare*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἐλάειν, a verbo ἐλάω, *agito*.

Ἐλάασκον, *ducebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤλαον, a verbo eod.

Ἔλαβον, *ſumpſi*, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω pro λήβω, *ſumo*.

Ἐλαθεὶς, *transfixus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἐλαύνω, *agito*.

Ἔλαθον, *latui*, a. 2. ind. act. verbi λανθάνω pro λήθω, *lateo*.

Ἐλαίω, *olei*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐλαίου, ab ἔλαιον, *oleum*.

Ἔλακον, *ſonitum dedi*, a. 2. ind. act. verbi λήκω, *ſonitum edo*.

Ἐλάλουν, *loquebar*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐλάλεον, a verbo λαλέω, *loquor*.

Ἔλασ' pro ἔλασε, *agitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε, a verbo ἐλαύνω, *agito*.

Ἐλάσαι, *compuliſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Ἔλασαν, *compulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐλάσασκε, *impulit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε, a verbo eod.

Ἐλάσεια, *impulerim*, a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐλάσαιμι, a verbo eod.

Ἐλασσάμενος, *qui impulit*, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἐλασάμενος, a verbo ἐλάω, *impello*.

Ἔλασσε, *trajecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔλασε, a verbo eod.

Ἐλάσσω, *minorem*, accuſ. ſing. *Att.* & *Ion.* pro ἐλάσσονα, ab ἐλάσσων, quod eſt comparat. a μικρὸς, *parvus*.

Ἐλάσω, *abigam*, f. 1. ind. act. verbi ἐλαύνω pro ἐλάω, *abigo*.

Ἐλατόμησα, *exſcidi*, a. 1. ind. act. verbi λατομέω, *exſcindo*.

Ἐλαυνέμεν, *attingere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐλαύνειν, a verbo ἐλαύνω, *attingo*.

Ἐλαύνοι, *impellat*, 3. ſing. opt. verbi ejuſd.

Ἐλαύνοντ' pro ἐλαύνοντε, *impellentes*, nomin. dual. part. præſ. act. verbi ejuſd.

Ἐλάφοιο, *cervi*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐλάφου, ab ἔλαφος, *cervus*.

Ἔλαχεν, *ſortitus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, *ſortior*.

Ἐλάχηνε, *fodit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi λαχαίνω, *fodio*.

Ἔλαχον, *ſortitus ſum*, a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, *ſortior*.

Ἔλδεαι, *cupis*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἔλδεσαι, a verbo ἔλδομαι, *cupio*.

Ἕλε, *interfecit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλε, a verbo αἱρέω, pro ἕλω, *capio*, *interficio*.

Ἐλεγξάτωσαν, *arguerint*, 3. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐλέγχω, *arguo*.

Ἐλέγον, *dicebam*, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἔλεγον, a verbo λέγω, *dico*.

Ἐλεγχθῇ, *convictus ſit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ἐλέγχω, *convinco*.

Ἑλέειν, *capere*, a. 2. inf. act. *Poet.* pro ἑλεῖν, a verbo αἱρέω pro ἕλω, *capio*.

Ἐλεεῖσθαι, *miſericordiam conſequi*, præſ. inf. med. verbi ἐλεέομαι, *miſericordiam conſequor*.

Ἐλεηθήσονται, *miſericordiam conſequentur*, 3. pl. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐλεηθῶσιν, *miſericordiam conſequantur*, 3. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐλέησε, *miſertus fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐλεέω, *miſereor*.

Ἐλέησον, *miſerere*, *miſertus ſis*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Ἑλεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *interficio*.

Ἐλείψασκον, *reliqui*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψα, a verbo λείπω, *linquo*.

Ἔλεκτο, *concubuerat*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐλέλεκτο, a verbo λέγομαι, *cubo*.

Ἐλελήθει, *oblitus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Poet.* pro ἐλελήθειν, a verbo λανθάνω, *obliviſcor*.

Ἐλέλιζε, *torquebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠλέλιζε, a verbo ἐλελίζω, *torqueo*.

Ἐλέλικτο, *convolutus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἑλίσσω, *convolvo*.

Ἐλελίξαις, *qui convolvit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐλελίξας, a verbo ἐλελίζω, *convolvo*.

Ἐλέλιξεν, *commovit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi ejuſd.

Ἐλέλιχθεν, *commoti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐλελίχθησαν, a verbo eod.

Ἐλελόγχει, *ſortitus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. verbi λαγχάνω, *ſortior*.

Ἐλελοίπεσαν, *omiſerant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἐλελοίπεισαν, a verbo λείπω, *omitto*.

Ἕλεν, *invaſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλεν, a verbo αἱρέω pro ἕλω, *invado*.

Ἐλέξατο, *dormivit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi λέγομαι, *dormio*.

Ἐλεοῖσιν, *menſis*, dat. plur. *Ion.* pro ἐλεοῖς, ab ἐλεὸς, *menſa*.

Ἐλέπισα, *decorticavi*, a. 1. ind. act. verbi λεπίζω, *decortico*.

Ἑλέσθαι, *inſtituiſſe*, a. 2. inf. med. verbi αἱρέω, *capio*, *inſtituo*.

Ἕλεσθε, *ſumite*, 2. pl. a. 2. imper. med. verbi ejuſd.

Ἑλέτην, *interfecerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Ἕλευ, *elige*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἑλοῦ, a verbo eod.

Ἐλευθεροῦντας, *liberantes*, acc. plur. part. præſ. act. *contr.* pro ἐλευθερόοντας, a verbo ἐλευθερόω, *libero*.

Ἐλευθερωθήσεται, *liberabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐλεύσομαι, *veniam*, f. 1. ind. med. verbi ἔρχομαι, *venio*.

Ἐλέχθην, *dictus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi λέγω, *dico*.

Ἔλεψε, *decorticavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi λέπω, *decortico*.

Ἔληα, *volui*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔλησα, a verbo λάω, *volo*.

Ἕλῃαι, *ceperis*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἕλῃ, a verbo αἱρέω, *capio*.

Ἐλήθετο, *oblitus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο, a verbo λανθάνω, *lateo*.

Ἐλήλακα, *abegi*, perf. ind. act. *Att.* pro ἤλακα, a verbo ἐλαύνω, *abigo*.

Ἐληλακότες, *profecti ſunt*, perf. part. act. *Att.* pro ἠλακότες, a verbo eod.

Ἐλήλαμαι, *abactus ſum*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤλαμαι, a verbo eod.

Ἐληλαμένος, *abactus*, perf. part. paſſ. *Att.* pro ἠλαμένος, a verbo eod.

Ἐλήλαται, *abactus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤλαται, a verbo eod.

Ἐλήλεγκται, *redargutus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤλεγκται, a verbo ἐλέγχω, *redarguo*.

Ἐλήλεγμαι, *convictus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐληλέδαται, *abacti ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἠλασμένοι εἰσὶ, a verbo ἐλαύνω, *abigo*.

Ἐληλουθὼς, *qui venit*, perf. part. med. *Att.* & *Æol.* pro ἠλυθὼς, a verbo ἔρχομαι, *venio*.

Ἐλήλυθα, *veni*, perf. ind. med. *Att.* pro ἤλυθα, a verbo ἔρχομαι pro ἐλεύθω, *venio*.

Ἐληλύθειν, *veneram*, pluſq. ind. med. *Att.* pro εἰλύθειν, a verbo eod.

Ἐληλυθυῖα, *adveniens*, *quæ advenit*, perf. part. med. *Att.* pro ἠλυθυῖα, a verbo eod.

Ἔληξε, *ceſſavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi λήγω, *ceſſo*.

Ἐλήφθης, *ſumptus es*, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi λαμβάνω, *ſumo*.

Ἐλθὲ, *veni*, 2. ſing. a. 2. imper. act. *per Syncop.* pro ἔλυθε, a verbo ἔρχομαι pro ἐλεύθω, *venio*.

Ἐλθέμεν, *veniſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐλθεῖν, a verbo eod.

Ἐλθὲν, vel ἐλθῆν, *veniſſe*, a. idem, *Dor.*

Ἔλθῃς, *veneris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. verbi ἔρχομαι, *venio*.

Ἔλθοι, *venerit*, 3. ſing. a. 2. optat. act. verbi ejuſd.

Ἐλθὸν, *quod venit*, a. 2. part. act. n. g. verbi ejuſd.

Ἐλθόντεσσιν, *advenientibus*, dat. pl. a. 2. part. act. *Poet.* pro ἐλθοῦσι, a verbo eod.

Ἔλθοσαν, *venerunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἦλθον, a verbo eod.

Ἐλθοῦσ' pro ἐλθοῦσα, *veniens*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Ἔλθω, *venerim*, a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ἐλιγήσομαι, *complicabor*, f. 2 ind. paſſ. verbi ἑλίσσω, *complico*.

Ἐλιθάσθην, *lapidatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi λιθάζω, *lapido*

Ἐλιθοβόλεον, *lapide percutiebam*, imperf. ind. act. verbi λιθοβολέω, *lapide percutio*.

Ἔλιπον, *reliqui*, a. 2. ind. act. verbi λείπω, *relinquo*.

Ἑλισσέμεν, *volvere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἑλίσσειν, a verbo ἑλίσσω, *volvo*.

Ἐλίσσετο, *ſupplicabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi λίσσομαι, *ſupplico*.

Ἑλισσομένου, *volvens*, ſeu *quæ volvitur*, partic. præſ. f. g. med. vel paſſ. verbi ἑλίσσω, *volvo*.

Ἔλιφθεν, *relicti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐλείφθησαν, a verbo λείπω, *relinquo*.

Ἕλκε, *trahebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἷλκε, a verbo ἕλκω, *traho*.

Ἕλκει, *ulceri*, dat. ſing. *contr.* pro ἕλκεϊ, ab ἕλκος, εος, *ulcus*.

Ἑλκέμεν, *trahere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἕλκειν, a verbo ἕλκω, *traho*.

Ἕλκεο, *trahebas*, 2. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro εἵλκεσο, a verbo eod.

Ἕλκετο, *trahebat*, 3. ſing. imperf. ejuſd.

Ἔλλαβε, *ſumpſit*, 3. ſiug. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔλαβε, a verbo λαμβάνω, *ſumo*.

Ἐλλάμψεσθαι, *clarum fieri*, a. 1. inf. med. verbi ἐλλάμπω, *clarum facio*.

Ἑλλανοδίκας, *Græcorum judices*, acc. pl. *Dor.* pro Ἑλληνοδίκας, ab Ἑλληνοδίκης, *Græcorum judex*.

Ἕλλανος, *Græci*, *Dor.* pro Ἕλληνος, ab Ἕλλην, *Græcus*.

Ἐλλάσαι, *abegiſſe*, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἐλάσαι, a verbo ἐλαύνω, *abigo*.

Ἔλλαχον, *ſortitus ſum*, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔλαχον, a verbo λαγχάνω, *ſortior*.

Ἐλλεδανοῖσιν, *reſtibus*, dat. pl. *Ion.* pro ἐλλεδανοῖς, ab ἐλλεδανὸς, *reſtis*.

Ἔλληξε, *ceſſavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔληξε, a verbo λήγω, *ceſſo*.

Ἐλογίσθην, *collectus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi λογίζομαι, *colligo*.

Ἐλόευν, *lavabam*, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐλόουν, a verbo λούω, *lavo*.

Ἐλοιδόρει, *convitiabatur*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi λοιδορέω, *convitior*.

Ἑλοίμην, *ceperim*, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω pro ἕλω, *capio*.

Ἕλοιμι, *ceperim*, a. 2. opt. act. verbi ejuſd.

Ἑλοῖσα, *quæ cepit*, a. 2. part. act. *Dor.* pro ἑλοῦσα, a verbo eod.

Ἑλόμην, *cepi*, a. 2. ind. med. *Ion.* pro εἱλόμην, a verbo eod.

Ἕλον, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλον, a verbo eod.

Ἑλοῦ, *elige*, 2. ſing. a. 2. imper. med. verbi ejuſd.

Ἐλοῦμεν, *lavabamus*, 1. pl. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐλούομεν, a verbo λούω, *lavo*.

Ἑλόντες, *qui ceperunt*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Ἑλοῦσ᾽ pro ἑλοῦσα. Vide ἑλοῖσα.

Ἐλοχεύθην, *natus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi λοχεύω, *pario*.

Ἔλπεαι, *ſperas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἔλπεσαι, a verbo ἔλπομαι, *ſpero*.

Ἔλπεο, *ſpera*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἔλπεσο, a verbo eod.

Ἐλπιοῦσι, *ſperabunt*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίζουσι, a verbo ſequente.

Ἐλπισθεὶς, *ſperatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἐλπίζω, *ſpero*.

Ἐλπιῶ, *ſperabo*, f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσω, a verbo eod.

Ἐλπόμενος, *ſperans*, præſ. part. med. verbi ἔλπομαι, *ſpero*.

Ἔλσαι, *immittere*, ſ. *immiſiſſe*, a. 1. inf. act. *per Syncopen*, pro ἐλάσαι, a verbo ἐλαύνω, *agito*.

Ἐλυμήνατο, *vaſtavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi λυμαίνω, *vaſto*.

Ἐλυμήνω, *vaſtaviſti*, 2. ſing. ejuſd. mod. & temp.

Ἐλύπει, *dolebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐλύπεε, a verbo λυπέω, *doleo*.

Ἔλυσα, *ſolvi*, a. 1. ind. act. verbi λύω, *ſolvo*.

Ἐλυτρώσω, *liberaſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐλυτρώσασο, a verbo λυτρόω, *libero*.

Ἕλω, *capiam*, ſ. *ceperim*, a. 2. conjunct. act. verbi αἱρέω, *capio*.

Ἕλωμαι, *auferam*, a. 2. conjunct. med. verbi ejuſd.

Ἑλών, *capiens*, *qui cepit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Ἐμ᾽ pro ἐμὲ, *me*, accuſat. ſingular. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἐμάθετε, *didiciſtis*, 2. plur. a. 2. ind. act. verbi μανθάνω pro μαθέω, *diſco*.

Ἔμαθον, *didici*, 1. ſing. a. ejuſd.

Ἐμάθοσαν, *didicerunt*, 3. pl. a. ejuſd. *Bœot.* pro ἔμαθον.

Ἐμαίμασσε, *deſideravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐμαίμασε, a verbo μαιμάω, *deſidero*.

Ἐμακάρισε, *beatum prædicavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico*.

Ἐμαλάχθην, *emollitus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi μαλάσσω, *emollio*.

Ἐμαλοφόρει, *poma ferebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *per contr.* pro ἐμηλοφόρεε, a verbo μηλοφορέω, *poma fero*.

Ἐμάνην, *inſanivi*, a. 2. ind. paſſ. verbi μαίνομαι, *inſanio*.

Ἐμάξατο, *exterſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi μάσσω, *extergo*.

Ἐμάρανε, *tabefecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi μαραίνω, *tabefacio*.

Ἐμαράνθη, *exſtincta eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐμαργήναντο, *inſaniverunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi μαργαίνω, *inſanio*.

Ἐμαρνάσθην, *pugnabant*, 3. dual. imperf. ind. med. verbi μάρνομαι, *pugno*.

Ἐμὰς, *meas*, accuſat. plur. fem. gen. ab ἐμὸς, *meus*.

Ἐμαχεσάμην, *pugnavi*, a. 1. ind. act. verbi μάχομαι, *pugno*.

Ἔμβα, *progredere*, 2. ſing. a. 2. imper. *per Apocop.* pro ἔμβηθι, a verbo ἐμβαίνω, *progredior*.

Ἔμβαινον, *ingrediebar*, imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαινον, a verbo eod.

Ἐμβαλεῖν, *injeciſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἐμβάλλω, *injicio*.

Ἔμβαλλε, *conjiciebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαλλε, a verbo eod.

Ἐμβάλοι, *conjiceret*, 3. ſing. a. 2. conjunct. verbi ejuſd.

Ἐμβάντι, *ingreſſo*, dat. ſingul. ſequentis ἐμβάς.

Ἐμβὰς, *ingreſſus*, a. 2. part. act. verbi ἐμβαίνω, *ingredior*.

Ἐμβασίλευον, *regnabam*, imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐνεβασίλευον, a verbo ἐμβασιλεύω, *regno*.

Ἐμβάψας, *qui intinxit*, a. 1. part. act. verbi ἐμβάπτω, *intingo*.

Ἐμβέβακεν, *inſiſtere fecit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἐμβέβηκεν, verbi ἐμβαίνω, *inſiſtere facio*.

Ἐμβέβασαν, *ingreſſi erant*, 3. pl. pluſq. ind. act. *per Syncop.* pro ἐνεβεβήκεισαν, a verbo ἐμβαίνω, *ingredior*.

Ἐμβεβαὼς, *inſiſtens*, *ingreſſus*, part. perf. act. *Att.* & *Ion.* pro ἐμβεβηκὼς, a verbo eod.

Ἐμβέῃ, *ingreſſus ſit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἐμβῇ, a verbo eod.

Ἔμβη, *ingreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβη, a verbo eod.

Ἐμβίη, *ingreſſus ſit*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Poet.* pro ἐμβαίη, a verbo eod.

Ἔμβηθι, *inſcende*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Ἐμβῆναι, *ingreſſum eſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Ἐμεγάλυνα, *verbis extuli*, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, *prædico*, *verbis extollo*.

Ἐμέγηρα, *invidi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμέγηρα, a verbo μεγαίρω, *invideo*.

Ἕμεθα, *miſimus*, 1. pl. a. 2. ind. med. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἐμέθεν, *mei*, gen. ſing. *Æol.* pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἐμεθύσθην, *inebriatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi μεθύω, *inebrio*.

Ἐμεθύσθησαν, *inebriati ſunt*, 3. plur. aor. ejuſd.

Ἔμεινα, *manſi*, aor. 1. indic. act. verbi μένω, *maneo*.

Ἐμεῖο, *mei*, gen. ſing. *Poet.* pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἔμελε, *curæ erat*, imperf. ind. imperſ. verbi μέλει, *curæ eſt*.

Ἐμέλησε, *curæ fuit*, aor. 1. ind. verbi ejuſd.

Ἔμελλε, *futurus erat*, 3. ſing. imperf. ind. verbi μέλλω, *futurus ſum*.

Ἐμεμεκὼς, *qui vomuit*, perf. part. act. verbi ἐμέω, *vomo*.

Ἐμεμίγμην, *miſtus erat*, pluſq. ind. paſſ. verbi μίγνυμι, *miſceo*.

Ἐμέμφετο, *incuſabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi μέμφομαι, *incuſo*.

Ἐμὲν, *ſumus*, 1. pl. præſ. ind. *Poet.* pro ἐσμὲν, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἕμεν, *mittere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἱέναι, a verbo ἵημι, *mitto*.

Ἐμενοίνα, *curabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐμενοίναε, a verbo μενοινάω, *curo*.

Ἔμενον, *manebam*, imperf. ind. act. verbi μένω, *maneo*.

Ἕμενος, *qui miſit*, a. 2. part. med. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἐμέρισε, *partitus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi μερίζω, *divido*, *partior*.

Ἐμέσας, *qui vomuit*, a. 1. part. act. verbi ἐμέω, *vomo*.

Ἐμετείθη, *dimiſſus fui*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi μεθίημι, *dimitto*.

Ἐμεῦ, *mei*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἐμεωυτοῦ, *mei ipſius*, *Ion.* pro ἐμαυτοῦ.

Ἕμην, *miſi*, aor. 2. indicat. med. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἔμηνα, *inſanivi*, a. 1. ind. act. verbi μαίνομαι, *inſanio*.

Ἐμήνιε, *iratus erat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi μηνίω, *iratus ſum*.

Ἐμήνυθεν, *indicati ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* a verbo μηνύω, *indico*.

Ἐμήνυσεν, *indicavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐμήσατο, *excogitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi μήδομαι, *excogito*.

Ἐμηχανέατο, *moliebantur*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* ἐμηχανῶντο, a verbo μηχανάομαι, *machinor*, *molior*.

Ἐμίανα, *pollui*, a. 1. indic. act. verbi μιαίνω, *polluo*.

Ἔμιγον, *miſcui*, a. 2. ind. act. verbi μίγνυμι, *miſceo*.

Ἐμίηνα, *maculavi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμίανα, a verbo μιαίνω, *polluo*.

Ἔμικτο, *mixtus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐμέμικτο, a verbo μίγνυμι, *miſceo*.

Ἐμιμήσω, *imitatus es*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐμιμήσασο, a verbo μιμέομαι, *imitor*.

Ἔμιμνε, *exſpectabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi μίμνω, *maneo*.

Ἐμὶν, *mihi*, dat. ſing. *Dor.* pro ἐμοὶ, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἔμιξε, *miſcuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, *miſceo*.

'Εμίσγετο, *miſcebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi μίσγομαι, *miſceo*.

'Εμίσησαν, *oderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μισέω, *odi*.

'Εμισθώσατο, *conduxit*, *mercede locavit*, 3. ſing. a. 1. indic. med. verbi μισθόω, *mercede loco*.

'Εμίχθεν, *miſſi ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐμίχθησαν, a verbo μίγνυμι, *miſceo*.

'Εμίχθην, *miſſus ſum*, 1. ſing. aor. ejuſd.

"Εμμαθε, *didicit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔμαθε, a verbo μανθάνω pro μαθέω, *diſco*.

'Εμμεῖναι, *permanere*, ſ. *permanſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, *permaneo*.

'Εμμεμαυῖα, *quæ cupiit*, part. perf. act. f. g. *Ionice*, pro ἐμμεμηκυῖα, a verbo ἐμμάω, *cupio*.

'Εμμεμαὼς, *incitatus*, perf. part. act. *Ion.* pro μεμηκὼς, a verbo eod.

'Εμμέμηνα, *inſanivi*, perf. ind. med. verbi ἐμμαίνομαι, *inſanio*

"Εμμεν, *eſſe*, præſ. inf. *Ion.* pro εἶναι, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

"Εμμεναι, idem, ſed *Dorice*.

'Εμμὶ, *ſum*, *Dor.* pro εἰμί.

"Εμμορα, *ſortitus ſum*, perf. ind. med. *per Metatheſin*, pro μέμορα, a μείρω, *ſortior*.

'Εμνάσατο, *in memoriam revocavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐμνήσατο, a verbo μνάομαι, *in memoriam revoco*.

'Εμνήμυκα, *inclinavi*, perf. ind. act. *Att.* & *per Epentheſ.* pro ἤμυκα, a verbo ἠμύω, *inclino*.

"Εμνησα, *memini*, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, *in memoriam revoco*.

'Εμνήσθην, *memini*, a. 1. ind. paſſ. verbi μνάομαι, *recordor*.

'Εμνώοντο, *memores erant*, 3. plur. imperfect. ind. med. *Poet.* pro ἐμνῶντο, a verbo eod.

'Εμόγησα, *laboravi*, a. 1. ind. act. verbi μογέω, *laboro*.

"Εμοιγε, *mihi*, dat. ſing. *Att.* pro ἐμοὶ, ab ἐγὼ, *ego*.

"Εμολε, *venit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi μολέω, *venio*.

'Εμόλυνα, *inquinavi*, a. 1. ind. act. verbi μολύνω, *inquino*.

'Εμόχθει, *laborabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμόχθεε, a verbo μοχθέω, *laboro*.

'Εμπαγέντων, *infixorum*, gen. pl. a. 2. part. paſſ. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo*.

'Εμπάζεαι, *cures*, 2. ſing. præſ. conjunct. *Ion.* pro ἐμπάζῃ, a verbo ἐμπάζομαι, *curo*.

'Εμπαθοῦς, *adfectibus dediti*, gen. ſing. *contr.* pro ἐμπαθέος, ab ἐμπαθὴς, *adfectibus deditus*.

'Εμπαικτέων, *irriſorum*, gen. pl. *Ion.* pro ἐμπαικτῶν, ab ἐμπαίκτης, *irriſor*.

'Εμπαίξομεν, *illudemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, *illudo*.

'Εμπαιχθήσεται, *illudetur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

'Εμπαλλάσσειν, *involvere*, præſ. inf. act. verbi ἐμπαλλάσσω, *involvo*.

'Εμπεδορκέειν, *fœdus ſervare*, præſ. inf. act. verbi ἐμπεδορκέω, *fœdus ſervo*.

'Εμπέλα, *appropinqua*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* ἐμπέλαε, a verbo ἐμπελάω, *appropinquo*.

'Εμπελάσαντες, *inter ſe committentes*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ἐμπελάζω, *appropinquo*.

'Εμπεπαρμένος, *infixus*, perf. part. paſſ. verbi ἐμπείρω, *infigo*.

'Εμπεπιστευμένος, *cujus fidei aliquid commiſſum eſt*, perf. part. paſſ. verbi ἐμπιστεύω, *credo*, *committo*.

'Εμπεπραμένος, *venditus*, perf. part. paſſ. verbi ἐμπιπράσκω, *vendo*.

"Εμπεσε, *inciderat*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐνέπεσε, a verbo ἐμπίπτω, pro ἐμπέτω, *incido*.

'Εμπεσεῖται, *incidet*, 3. ſing. f. 2. ind. med. verbi ejuſd.

'Εμπέσωσι, *inciderint*, 3. pl. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

"Εμπετες, *incidiſti*, 2. ſing a. 2. ind. act. *Dor.* & *per Antitheſ.* pro ἐνέπεσες, a verbo eod.

'Εμπεφῦα, *implexa*, part. perf. act. f. g. *per Syncop.* pro ἐμπεφυκυῖα, a verbo ἐμφύω, *ingenero*.

'Εμπεφύη, *innata eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐνεφύη, a verbo eod.

'Εμπεφυυῖα, *implexa*, idem quod ἐμπεφῦα, ſed magis communiter.

"Εμπης, *tamen*, *Ion.* pro ἔμπας.

'Εμπιπλᾶνται, *implent*, 3. pl. præſ. ind. med. verbi ἐμπίπλημι, *impleo*.

'Εμπίπλη, *impleto*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Att.* pro ἐμπίπληθι, a verbo eod.

'Εμπιπρασκόμενος, *vendens*, præſ. partic. med. verbi ἐμπιπράσκω, *vendo*.

'Εμπλακεὶς, *implicatus*, a. 2. part. paſſ. verbi ἐμπλέκω, *implico*.

'Εμπλείμην, *impleam*, præſ. opt. med. verbi ἐμπίμπλημι, *impleo*.

'Εμπλήμενος, *qui implevit*, a. 1. part. act. *per Syncop.* pro ἐμπλησάμενος, a verbo eod.

'Εμπλήσατο, *implevit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐνεπλήσατο, a verbo ἐμπλήθω, *impleo*.

'Εμπλησθεὶς, *impletus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

'Εμπνεύσαις, *qui inſpiravit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐμπνεύσας, a verbo ἐμπνέω, *inſpiro*.

'Εμπνεύσας, idem, ſed communiter.

'Εμπνύθη, *reſpiravit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐνεπνύθη, a verbo ἔμπνυμαι, *reſpiro*.

'Εμποίησαν, *fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐνεποίησαν, a verbo ἐμποιέω, *facio*.

'Εμπολόωντο, *ſibi comparabant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐνεπολῶντο, a verbo ἐμπολόω, *mihi comparo*.

'Εμπορευέσθωσαν, *empti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπορεύομαι, *mercor*.

'Εμπρήσεις, *incendes*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, *incendo*.

'Εμπρησθεὶς, *incenſus*; a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

'Εμπρισθεὶς, *ſerra ſectus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἐμπρίω, *ſerra ſeco*.

'Εμπτυσθήσεται, *conſpuetur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπτύω, *conſpuo*.

'Εμυθολόγησα, *fabulas narravi*, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω, *fabulas narro*.

"Εμυκον, *mugivi*, a. 2. ind. act. verbi μυκάω, *mugio*.

'Εμφορεῖσθαι, *impleri*, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἐμφορέεσθαι, a verbo ἐμφορέω, *impleo*.

"Ενα, *veſperi*, *Dor.* pro ἔνη.

'Εναγκωνιεῖς, *cubito incumbes*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐναγκωνίσεις, a verbo ἐναγκωνίζω, *cubito incumbo*.

'Εναγωνίζεσθαι, *adverſari*, præſ. inf. med. verbi ἐναγωνίζομαι, *adverſor*.

"Εναιε, *habitabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ναίω, *habito*.

'Εναίρειν, *occidere*, præſ. inf. act. verbi ἐναίρω, *occido*.

'Εναλόντες, *qui ceperunt*, nom. plur. a. part. act. verbi ἐναλίσκω, *capio*.

"Εναξε, *æquavit*, a. 1. ind. act. verbi ἐ άσσω, *æquo*.

'Εναπεδείκνυατο, *ſe oſtendebant*, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐναπεδείκνυντο a verbo ἐναποδείκνυμι, *oſtendo*.

'Ενάργει, *operabatur*, 3. ſing. imperf ind. act. *contr.* & *Dor.* pro ἐνήργεε, a verb ἐνεργέω, *operor*.

'Ενάριξε, *interfecit*, a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἠνάριστε, a verbo ἐναρίζω, *interfici*

'Ενάρκησα, *torpui*, a. 1. ind. act. verbi ἐναρκέω, *torpeo*.

'Εναρμέξαι, *aptaſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pr ἐναρμόσαι, a verbo ἐναρμόζω, *apto*.

'Εναρξάμενος, *qui incepit*, a. 1. part. med verbi ἐνάρχομαι, *incipio*.

"Εναρον, *interfecerunt*, 3. plural. aor. ind. act. *Dor.* pro ἤναρον, a verbo ἐναίρ *interficio*.

'Ενάσθην, *habitavi*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ verbi νάω pro ναίω, *habito*.

"Ενασε, *habitandi cauſſa collocavit*, *habitare juſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet* pro ἔνασε, a verbo eod.

'Εναυάγησα, *naufragium feci*, 1. ſing. a. 1 ind. act. verbi ναυαγέω, *naufragium faci*

'Εναυλισάμενος, *moratus*, a. 1. part. med verbi ἐναυλίζομαι, *diverſor*.

'Ενδεδυμένοι, *induti*, nom. plur. perf. part paſſ. verbi ἐνδύω, *induo*.

"Ενδεικτο, *oſtenſus erat*, 3. ſing. pluſq. ind paſſ. *Poet.* pro ἐνεδέδεικτο, a verbo ἐνδείκνυμι, *oſtendo*.

'Ενδέκεσθαι, *admittere*, præſ. inf. med. *Ion* pro ἐνδέχεσθαι, a verbo ἐνδέχομαι, *admitto*.

'Ενδήμοισι, *iis*, *qui ſunt in populo*, dat plur. *Ion.* pro ἐνδήμοις, ab ἔνδημος, *popularis*.

'Ενδιάασκον, *meridiabantur*, 3. pl. imperf ind. med. *Ion.* pro ἐνδίαον, a verbo ἐνδιάω, *meridior*.

'Ενδιαθρύπτεσθαι, *ludificari*, præſ. inf. paſſ verbi ἐνδιαθρύπτω, *illudo*.

'Ενδίεσαν, *incitabant*, 3. plur. imperf. ind act. pro ἐνδιῆσαν, a verbo ἐνδίημι, *incito*

'Ενδοῖ, *intus*, *Dor.* pro ἔνδον.

'Ενδομάχαν, *intus pugnantem*, acc. ſing *Dor.* pro ἐνδομάχην, ab ἐνδομάχης, *intus pugnans*.

'Ενδοξασθῇ, *glorificatus ſit*, 3. ſing. a. 1 conjunct. paſſ. verbi ἐνδοξάζω, *glorifico*

'Ενδύντες, *irrepentes*, nom. pl. præſ. part act. verbi ἔνδυμι, *irrepo*.

'Ενδῦσα, *induta*, a. 2. part. act. f. g. verbi ejuſd.

'Ενδυσάμενος, *qui induit*, a. 1. part. med verbi ejuſd.

'Ενδύσασθε, *induite*, 2. pl. a. 1. imper med. verbi ejuſd.

'Ενδυσώμεθα, *induamur*, 1. plur. a. 1. conjunct. med. verbi ejuſd.

'Ενέβαλον, *injeci*, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω, *injicio*.

'Ενεβίβασε, *impoſuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act verbi ἐμβιβάζω, *impono*.

'Ενεβριμησάμην, *graviter interminatus ſum* a. 1. ind. med. verbi ἐμβριμάομαι, *graviter interminor*.

'Ενηγγύησα, *ſpopondi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pr ἐνηγγύησα, a verbo ἐνεγγυάω, *ſpondeo*.

'Ενέγκαι, *tuliſſe*, a. 1. inf. act. verbi φέρω, *fero*.

'Ενεγκεῖν, *tuliſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd pro ἐνέγκω, *fero*.

"Ενεγκον, *tuli*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤνεγκον, a verbo inuſ. ἐνέγκω, *fero*.

'Ενεδιδύσκ

Ενεδιδύσκετο, *induebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἐνδιδύσκω, *induo*.

Ενεδρεύων, *inſidians*, præſ. part. act. verbi ἐνεδρεύω, *inſidior*.

Ενέδυσα, *indui*, a. 1. ind. act. verbi ἐνδύω, *induo*.

Ενέηκεν, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐνῆκεν, a verbo ἐνίημι, *immitto*.

Ενεθεὶς, *dilutus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ενέθηκα, *impoſui*, a. 1. ind. act. verbi ἐντίθημι, *impono*.

Ενεθυμήθη, *pœnituit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐνθυμέομαι, *pœnitet me*.

Ενείην, *inſim*, præſ. optat. act. verbi ἔνειμι, *inſum*.

Ενεκα, *propter*, *gratia*, *Poet.* pro ἕνεκα.

Ενεικα, *attuli*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἤνεγκα, a verbo inuſ. ἐνείκω pro φέρω, *fero*.

Ενειμα, *diſtribui*, a. 1. ind. act. verbi νέμω, *diſtribuo*.

Ενειμεν, *inſumus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἔνεσμεν, a verbo ἔνειμι, *inſum*.

Ενεὶς, *qui miſit*, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι, *mitto*.

Ενεῖσθαι, *miſſum eſſe*, perfect. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ενεισι, *inſunt*, 3. plur. præſ. ind. verbi ἔνειμι, *inſum*.

Ενεῖχε, *in animo habebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνεῖχε, a verbo ἐνέχω, *in animo habeo*.

Ενείχθην, *latus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠνέχθην, a verbo ἐνείκω, *fero*.

Ενέκειτο, *inerat*, 3. ſing. imperf. ind. verbi ἔγκειμαι, *inſum*.

Ενεκεκόλαπτο, *inſculptus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἐγκολάπτω, *inſculpo*.

Ενεκεντρίσθην, *inſitus fui*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐγκεντρίζω, *inſero*.

Ενεκίσσων, *concipiebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνεκίσσαον, a verbo ἐγκισσάω, *concipio*.

Ενεκοπτόμην, *impediebar*, 1. ſing. imperfect. ind. paſſ. verbi ἐγκόπτω, *impedio*.

Ενεκότει, *odio habebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνεκότεε, a verbo ἐγκοτέω, *odio habeo*.

Ενέκοψα, *impedivi*, a. 1. ind. act. verbi ἐγκόπτω, *impedio*.

Ενέκρυψε, *condidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐγκρύπτω, *condo*.

Ενέκυρσε, *incidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐνέκυρε, a verbo ἐγκύρω, *incido*.

Ενελίπανεν, *pinguefecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. a verbo ἐνλιπαίνω, *pinguefacio*.

Ενέμεν, *inſerere*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνεῖναι, a verbo ἐνίημι, *inſero*, *immitto*.

Ενέμετο, *depaſcebatur*, 3. ſing. imperfect. ind. paſſ. verbi νέμω, *depaſco*.

Ενεμήθης, *paſtus es*, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ενέμοντο, *depaſcebantur*, 3. plur. imperf. ind. paſſ. verbi νέμω, *paſco*.

Ενεμφυέσθαι, *innaſci*, præſ. inf. paſſ. verbi ἐμφύω, *ingenero*.

Ενενῶτο, *cogitaret*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνενόντο, a verbo ἐννοέω, ῶ, *cogito*.

Ενενώντο, *cogitaverant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐνενόηντο, a verbo eod.

Ενενώκασι, *cogitarunt*, 3. pl. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐνενοήκασι, a verbo eod.

Ενεοττοποιήσατο, *pullos excluſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi νεοττοποιέω, *pullos excludo*.

Ενέοχμεν, *innovavit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi νεοχμέω, *innovo*.

'Ενεπάγησαν, *compacti ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi ἐμπήγνυμι, *compingo*.

'Ενέπαιζον, *illudebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐμπαίζω, *illudo*.

'Ενεπαίχθη, *illuſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

'Ενέπαξε, *infixit*, 3. ſing. a. 1. indic. act. *Dorice*, pro ἐνέπηξε, a verbo ἐμπήγνυμι, *infigo*.

'Ενέπεσον, *ceciderunt in*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω, *incido*.

'Ενεπήγετο, *infigebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo*.

'Ενεπλήσθησαν, *impleti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπλήθω, *impleo*.

'Ενέπνευσαν, *inſpirarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐμπνέω, *inſpiro*.

'Ενεποιήσαντο, *duxerunt*, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐμποιέω, *duco*.

'Ενέποισιν, *dicunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐνέπουσι, a verbo ἐνέπω, *dico*.

'Ενέπρηθον, *incendebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐμπρήθω, *incendo*.

'Ενέπρησα, *incendi*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

'Ενέπτυσα, *inſpui*, a. 1. ind. act. verbi ἐμπτύω, *inſpuo*.

'Ενέπων, *alloquens*, præſ. part. act. verbi ἐνέπω, *alloquor*.

'Ενεργῆ, *efficacem*, acc. ſing. *contr.* pro ἐνεργέα, ab ἐνεργὴς, *efficax*.

Ἔνεσαν, *immiſerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐνίημι, *immitto*.

'Ενέϛαι, *inerit*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *per Sync.* pro ἐνέσεται, a verbo ἔνειμι, *inſum*.

'Ενέϛακτο, *inſtillatus eſt*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἐνϛάζω, *inſtillo*.

'Ενεϛεῶτος, *præſentis*, gen. ſing. perf. part. act. *Ion.* & per *Craſin*, pro ἐνεϛηκότος, a verbo ἐνίϛημι, *inſiſto*, *inſto*.

'Ενεϛησάμην, *inſtiti*, a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

'Ενεϛὼς, *præſens*, perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐνεϛηκὼς, a verbo eod.

'Ενετειλάμην, *mandavi*, a. 1. ind. med. verbi ἐντέλλω, *mando*.

'Ενετύγχανον, *adipiſcebar*, imperfect. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, *adipiſcor*.

'Ενετύλιξε, *involvit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐντυλίσσω, *involvo*.

'Ενέτυχον, *occurri*, a. 1. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, *occurro*.

'Ενεύδεν, *dormire in*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἐνεύδειν, a verbo ἐνεύδω, *dormio in*.

Ἔνευσαν, *nutarunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi νεύω, *innuo*.

'Ενεφάνισα, *oſtendi*, *manifeſtavi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐμφανίζω, *manifeſto*.

'Ενεφανίσθην, *manifeſtatus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

'Ενεφορέετο, *ſatiabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἐμφορέω, *ſatio*.

'Ενέφραξαν, *obſtruxerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐμφράττω, *obſtruo*.

'Ενεφύσησε, *flavit in*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐμφυσάω, *flo in*.

Ἔνεχ' pro ἔνεκ' ob ſequentem adſpiratam, & ἔνεκ' pro ἕνεκα, *gratia*.

'Ενέχεα, *infudi*, a. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, *infundo*.

'Ενέχεεν, *infudit*, 3. ſing. a. ejuſd.

'Ενεχείρει, *moliebatur*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *contr.* pro ἐνεχείρεε, a verbo ἐγχειρέω, *molior*.

'Ενέχεσθαι, *detineri*, præſ. inf. paſſ. verbi ἐνέχω, *detineo*.

'Ενεχθεῖσα, *illata*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ἐμφέρω pro εἰσενέγκω, *infero*.

'Ενεχθῆναι, *illatum eſſe*, inf. a. ejuſd.

'Ενέχραε, *inflixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐγχράω, *infligo*.

'Ενήδρευον, *inſidiabar*, imperf. ind. act. verbi ἐνεδρεύω, *inſidior*.

'Ενῆεν, *inerat*, 3. ſing. imperf. ind. *Poet.* pro ἐνῆν, a verbo ἔνειμι, *inſum*.

'Ενηθῆναι, *immiſſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ἐνίημι, *immitto*.

'Ενῆκα, *immiſi*, 1. ſing. a. 1. indicat. act. verbi ejuſd.

'Ενήμενος, *inſidens*, partic. præſ. med. verbi ἔνημαι, *inſideo*.

'Ενῆν, *ineram*, 1. ſing. imperf. ind. verbi ἔνειμι, *inſum*.

'Ενήνοθα, *florui*, 1. ſing. perf. ind. med. verbi ἐνανθέω, *floreo*.

'Ενήνοχα, *tuli*, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤνοχα, a verbo ἐμφέρω pro ἐνείω, *fero*.

'Ενήρατο, *interfecit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐναίρω, *interficio*.

Ἔνησα, *nevi*, 1. ſing. a. 1. indicat. act. verbi νέω, *neo*.

'Ενῆσαν, *inerant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἔνειμι, *inſum*.

'Ενήσειν, *jaculaturum eſſe*, f. 1. inf. act. verbi ἐνίημι, *jaculor*.

Ἔνθ' pro ἔνθα, *hic*.

'Ενθάδ' pro ἐνθάδε, *hic*.

'Ενθαῦτα, *hic*, *Ion.* pro ἐνταῦθα.

'Ενθέμεν, *inſerere*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνθεῖναι, a verbo ἐντίθημι, *inſero*.

Ἔνθεο, *impoſuiſti*, 2. ſing a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔνθεσο, a verbo eod.

Ἔνθες, *impone*, 2. ſing. a. 2. imperat. act. verbi ejuſd.

'Ενθεῦτεν, *hinc*, *Ion.* pro ἐντεῦθεν.

Ἔνθῃς, *veneris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. *Dor.* pro ἔλθῃς, a verbo ἔρχομαι, *venio*.

Ἔνθορον, *inſilui*, a. 2. ind. act. verbi ἐνθόρω, *inſilio*.

Ἔνθου, *impoſueris*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro ἔνθεσο, a verbo ἐντίθημι, *impono*.

'Ενθρέψασθαι, *inſerere*, ſ. *inſeruiſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἐντρέφω, *inſero*.

'Ενθυμηθέντος, *ejus*, *qui in animo habet*, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi ἐνθυμέομαι, *in animo habeo*.

'Ενθυμηθῆναι, *animo volviſſe*, inf. a. ejuſd.

'Ενθυμήσεις, *cogitationes*, accuſ. pl. *contr.* pro ἐνθυμήσεας, ab ἐνθύμησις, *cogitatio*.

Ἔνθω, *venerim*, a. 2. conjunct. act. *Dor.* pro ἔλθω, a verbo ἔρχομαι, *venio*.

Ἔνι, *licet*, præſ. ind. *per Apoc.* pro ἔνεϛι.

'Ενὶ, *in*, *Poet.* pro ἐν.

Ἔνιδε, *adſpicit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ſequentis.

'Ενιδὼν, *intuitus*, a. 2. part. act. verbi ἐνείδω, *intueor*.

'Ενίει, *immittebat*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *contr.* pro ἐνίεε, a verbo ἐνίημι pro ἐνέω, *immitto*.

Ἔνιεν, *iniit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἔνειμι, *ineo*.

'Ενιέναι, *immittere*, præſ. inf. act. verbi ἐνίημι, *immitto*.

'Ενίετε, *immittite*, 2. plur. præſ. imper. verbi ejuſd.

'Ενίκα, *vincebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνίκαε, a verbo νικάω, *vinco*.

'Ενικάτθεο, *repone*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Poet.* & *Ion.* ἐγκατάθεσο, a verbo ἐγκατατίθημι, *repono*.

'Ενικρινθῆναι, *accenſeri*, a. 1. inf. paſſ. *Poet.* pro ἐγκριθῆναι, a verbo ἐγκρίνω, *accenſeo*.

'Ενιπᾶς, *increpationis*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐνιπῆς, ab ἐνιπὴ, *increpatio*.

'Ενιπρήθω, *incendo*, *Poet.* pro ἐμπρήθω.

'Ενισπε, *dixit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi 'ενισπέω, *dico*.

'Ενισσέμεν, *terrere*, præs. inf. act. *Ion.* pro 'ενίσσειν, a verbo 'ενίσσω, *terreo*.

'Ενίστανται, *sustinent*, 3. pl. præs. ind. pass. verbi 'ενίστημι, *insisto*.

'Ενναετήρω, *novennes*, nom. dual. ab 'ενναέτηρος, *novennis*.

'Ενναίρειν, *occidere*, præs. infin. act. *Poet.* pro 'εναίρειν, ab 'εναίρω, *occido*.

'Εννάτῃ, *nonæ*, dat. sing. f. g. ab ἔννατος, *nonus*.

'Εννεπε, *dixit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔνεπε, a verbo 'ενέπω, *dico*.

'Εννέποισα, *locuta*, a. 2. part. act. *Poet.* & *Dor.* pro 'ενέπουσα, a verbo eod.

'Εννεσίῃσι, *consiliis*, dat. pl. *Poet.* & *Ion.* pro 'ενεσίαις, ab 'ενεσία, *consilium*.

'Εννόησα, *sensi*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro 'ενόησα, a verbo νοέω, *sentio*.

'Εννοσέμεν, *movisse*, a. 1. inf. act. *Poet.* & *Ion.* pro 'ενόσαι, a verbo 'ενόθω, *moveo*, *quatio*.

'Εννυτο, *induebat*, 3. sing. imperfect. ind. med. verbi ἕννυμι, *induo*.

'Εννώσας, *qui mente concepit*, a. 1. part. act. *Ion.* pro 'εννοήσας, a verbo 'εννοέω, *mente concipio*.

'Ενοικειῶσαι, *familiarem reddidisse*, a. 1. inf. act. verbi 'ενοικειόω, *familiarem reddo*.

'Ενομίζοντο, *existimabantur*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi νομίζω, *existimo*.

'Ενομίλησε, *usus consuetudine*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi 'ενομιλέω, *conversor cum*.

'Ενόντα, *quæ penes nos sunt*, nom. plur. part. præs. verbi ἔνειμι, *insum*.

'Ενοπλισθῶμες, *armis ornati simus*, 1. plur. a. 1. conjunct. pass. *Dor.* pro 'ενοπλισθῶμεν, a verbo 'ενοπλίζω, *armis orno*.

'Ενορᾶν, *inspicere*, præs. inf. act. *contr.* pro 'ενοράειν, a verbo 'ενοράω, *inspicio*.

'Ενόρχαν, *testiculos habentem*, acc. sing. *Dor.* pro 'ενόρχην, ab 'ενόρχης, *testiculos habens*.

'Ενορχέων, *testiculos habentium*, gen. plur. *Ion.* pro 'ενορχῶν, ab eod.

'Ενόσει, *ægrotabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro 'ενόσεε, a verbo νοσέω, *ægroto*.

'Ενόσουν, *ægrotabam*, 1. sing. imperf. ejusd. *contr.* act. pro 'ενόσεον.

'Ενοσφίσθησαν, *separati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi νοσφίζω, *separo*.

'Ενοχλοῦσι, *turbant*, 3. pl. præs. ind. act. *contr.* pro 'ενοχλέουσι, a verbo 'ενοχλέω, *turbo*.

'Ενσκηπτέμεν, *ingruere*, præs. inf. act. *Ion.* pro 'ενσκήπτειν, a verbo 'ενσκήπτω, *ingruo*.

'Εντακεὶς, *liquefactus*, a. 2. part. pass. verbi 'εντήκω, *liquefacio*.

'Ενταλθεὶς, *mandatus*, a. 1. part. pass. verbi 'εντέλλω, *mando*.

'Ενταφιάσαι, *funerasse*, a. 1. inf. act. verbi 'ενταφιάζω, *funero*.

'Εντε' pro ἔντεα, *arma*, ab ἔντος, εος.

'Εντειλάμενος, *qui jussit*, a. 1. part. med. verbi 'εντέλλω, *jubeo*.

'Εντελεῖται, *mandaturus est*, *mandabit*, 3. sing. f. 2. ind. med. verbi ejusd.

'Εντεσι, *armis*, dat. plur. ab. ἔντος, plur. ἔντεα, *arma*.

'Εντέταλται, *mandatus est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi 'εντέλλω, *mando*.

'Εντεταμένος, *intentus*, part. perf. pass. verbi 'εντείνω, *intendo*.

'Εντέταται, *intentus est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ejusd.

'Εντετυπωμένη, *deformata*, perf. part. pass. f. g. verbi 'εντυπόω, *deformo*.

'Εντετύχηκα, *adeptus sum*, perf. ind. act. verbi 'εντυγχάνω, *adipiscor*.

'Εντὶ, *est*, vel *sunt*, *Dor.* pro ἐστὶ vel εἰσὶ, ab εἰμὶ, *sum*.

'Εντο, *miserunt*, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἵημι, *mitto*.

'Εντραπῇ, *erubescat*, 3. sing. a. 2. conjunct. pass. verbi 'εντρέπω, *pudore adficio*.

'Εντρεπε, *reverere*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ejusd.

'Εντυε, *parabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤντυε, a verbo 'εντύω, *paro*.

'Εντύνασθαι, *apparasse*, a. 1. inf. med. verbi 'εντύνω, *apparo*.

'Εντυνον, *para*, *paraveris*, 2. sing. a. 1. imperf. act. verbi ejusd.

'Ενυαλίοιο, *Martis*, gen. sing. *Ion.* pro 'Ενυαλίου, ab 'Ενυάλιος, *Mars*.

'Ενυμφοκόμησε, *sponsam ornavit*, 3. sing. a. 1. indicat. act. verbi νυμφοκομέω, *sponsam orno*.

'Ενυξαν, *foderunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi νύττω, *fodio*.

'Ενύσταξε, *capite nutavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi νυστάζω, *capite nuto*.

'Ενώμα, *quatiebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro 'ενώμαε, a verbo νωμάω, *quatio*.

'Ενωπῇ, *manifeste*, proprie dat. ob 'ενωπὴ, *adspectus*.

'Ενῶρσε, *irruit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro 'ενῶρε, a verbo 'ενόρω, *irruo*.

'Ενῶρτο, *irruerat*, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi ejusd.

'Ενωσάμην, *cogitavi*, a. 1. ind. med. *per Crasin*, pro 'ενοησάμην, a verbo νοέω, *cogito*.

'Ενῶσι, *insint*, 3. pl. præs. conjunct. verbi ἔνειμι, *insum*.

'Ενωτίσασθε, *auribus percipite*, 2. pl. a. 1. imperat. med. verbi 'ενωτίζομαι, *auribus percipio*.

'Ενωχλήθην, *molestia sum adfectus*, a. 1. ind. pass. verbi 'ενοχλέω, *molestia adficio*.

'Εξαγ' pro ἔξαγε, *eduxit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ionice*, pro 'εξῆγε, a verbo 'εξάγω, *educo*.

'Εξάγαγε, *educ*, 2. sing. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἔξαγε, a verbo eod.

'Εξαγαγεῖν, *eduxisse*, a. 2. inf. act. *Att.* pro 'εξαγεῖν, a verbo eod.

'Εξαγε, *educ*, 2. sing. a. 2. imper. act. verbi ejusd.

'Εξαγινέειν, *educere*, præs. inf. act. verbi Ionici 'εξαγινέω pro 'εξάγω, *educo*.

'Εξαίνυτο, *auferebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi 'εξαίνυμαι, *aufero*.

'Εξαιρέθησαν, *expugnati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi 'εξαιρέω, *expugno*.

'Εξαιρεῖσθαι, *tolli*, præs. inf. pass. *contr.* pro 'εξαιρέεσθαι, a verbo eod.

'Εξαιρεύμην, *tollebar*, imperf. ind. pass. verbi ejusd.

'Εξαίφνας, *repente*, *Dor.* pro 'εξαίφνης.

'Εξακέονται, *medentur*, 3. plur. præs. ind. med. verbi seq. *contr.* pro ἐξακοῦνται.

'Εξακέσαιο, *sanaveris*, *saturaveris*, 2. sing. a. 1. opt. med. verbi seq.

'Εξακέσας, *medicatus*, a. 1. part. act. verbi 'εξακέω, *medicor*.

'Εξαλαπάξαι, *vastare*, sive *vastasse*, a. 1. inf. act. verbi 'εξαλαπάζω, *vasto*.

'Εξάλατο, *exsiluit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi 'εξάλλομαι, *exsilio*.

'Εξαλέασθαι, *evitare*, a. 1. infinit. med. *per Syncopen*, pro 'εξαλεύασθαι, a verbo 'εξαλεύω, *evito*.

'Εξαλειφθῆναι, *deletum esse*, a. 1. pass. verbi 'εξαλείφω, *deleo*.

'Εξαλείψεια, *deleverim*, a. 1. opt. *Æol.* pro 'εξαλείψαιμι, a verbo eod.

'Εξάλλαξε, *immutavit*, 3. sing. a. 1. dicat. act. *Ionice* pro 'εξήλλαξε, a ve 'εξαλλάττω, *immuto*.

'Εξαμείβετο, *immutabat*, 3. sing. imp ind. med. *Ion.* pro 'εξημείβετο, a ve 'εξαμείβω, *immuto*.

'Εξαμελεῖν, *negligere*, præs. inf. act. *con* pro 'εξαμελέειν, a verbo 'εξαμελέω, *ligo*.

'Εξαναδὺς, *regressus*, a. 2. part. act. ve 'εξαναδύμι, *regredior*.

'Εξαναλωθεὶς, *consumptus*, a. 1. part. verbi 'εξαναλίσκω, *consumo*.

'Εξαναστῆναι, *excitasse*, a. 2. inf. act. ve 'εξανίστημι, *excito*.

'Εξαναστήσῃ, *excitaverit*, 3. sing. a. 1. co junct. act. verbi ejusd.

'Εξανδραποδισάμενοι, *in servitutem abdu ri*, nom. pl. f. 1. part. med. *Ion.* & pro 'εξανδραποδισόμενοι, a verbo 'εξανδ ποδίζω, *in servitutem abduco*.

'Εξανέστην, *surrexi*, a. 2. ind. act. ve 'εξανίστημι, *excito*.

'Εξανέτειλα, *exortus sum*, a. 1. ind. verbi 'εξανατέλλω, *exorior*.

'Εξανῆκε, *emisit*, 3. sing. a. 1. ind. verbi 'εξανίημι, *emitto*.

'Εξανιστάναι, *funditus evertere*, præs. act. verbi 'εξανίστημι, *excito*.

'Εξανίστασο, *surge*, 2. sing. præs. imper pass. verbi ejusd.

'Εξάξω, *educam*, f. 1. ind. act. verbi 'εξ γω, *educo*.

'Εξαπατᾶν, *decipere*, præs. inf. act. *con* pro 'εξαπατάειν, a verbo 'εξαπατάω, *cipio*.

'Εξαπάτας, *blanditias*, acc. pl. ab 'εξαπ τη, *dolus*, *fraus*.

'Εξαπατῆσαι, *decepisse*, a. 1. inf. act. ver ejusd.

'Εξαπατῶντι, *decipiunt*, 3. plur. præs. in act. *Dor.* pro 'εξαπατῶσι, a verbo eod.

'Εξαπάφοιτο, *imponat*, *decipiat*, 3. sin præs. opt. med. verbi 'εξαπάφω, *decipi*

'Εξαπατίσκων, *fallens*, præs. partic. verbi 'εξαπατίσκω, *fallo*.

'Εξαπέστειλεν, *ablegavit*, 3. sing. a. 1. in act. cum ν 'εφελκ. a verbo 'εξαποστέλλ *ablego*.

'Εξαπλήσιος, *sescuplo major*, *Ion.* pro 'εξ πλάσιος.

'Εξαποδίωμαι, *expellam*, præs. conjun med. verbi 'εξαποδίω, *expello*.

'Εξαπολοίατ' pro 'εξαπολοίατο, *fundit perdiderint*, 3. pl. a. 2. opt. med. pro 'εξαπόλοιντο, a verbo 'εξαπόλλυ *funditus perdo*.

'Εξαραίρηται, *exemptus est*, 3. sing. pe ind. pass. *Ion.* pro 'εξήρηται, a ver 'εξαιρέω, *eximo*.

'Εξάρατο, *sustulit*, 3. sing. a. 1. ind. m verbi 'εξαίρω, *tollo*.

'Εξαργυρισάμενος, *qui pecunia vendidit*, 1. partic. med. verbi 'εξαργυρίζομαι, *cunia vendo*.

'Εξαργυροῦν, *redigere in pecuniam signat* præs. inf. act. *contr.* pro 'εξαργυρόειν, verbo 'εξαργυρόω, *in pecuniam signat redigo*.

'Εξαρνησάμενος, *qui negavit*, a. 1. p med. verbi 'εξαρνέομαι, *nego*.

'Εξαρτυμένοι, *instructi*, perf. part. pass. pro 'εξηρτυμένοι, a verbo 'εξαρτύω, *inst*

'Εξαύδα, *dic*, 2. sing. præs. imper. *contr.* pro 'εξαύδαε, a verbo 'εξαυδάω,

'Εξιβα

Ἐξέβαλον, *profligavi*, a. 2. ind. act. verbi ἐκβάλλω, *profligo*.

Ἐξέβαν, *exierunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐξέβησαν, a verbo ἐκβαίνω, *exeo*.

Ἐξεγίνοντο, *procreati ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἐκγίνομαι, *enaſcor*.

Ἐξέγροντο, *excitabantur*, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *per Sync.* pro ἐξηγείροντο, a verbo ἐξεγείρω, *excito*.

Ἐξεδεχόμην, *exſpectabam*, imperfect. ind. med. verbi ἐκδέχομαι, *exſpecto*.

Ἐξεδίκησα, *vindicavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, *vindico*.

Ἐξέδοτο, *elocavit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἐκδίδωμι, *eloco*.

Ἐξέδυσαν, *exuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, *exuo*.

Ἔξεεν, *radebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ξέω, *rado*.

Ἐξεθαμβήθησαν, *metu perculſi ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκθαμβέομαι, *metu percellor*.

Ἐξέθοντο, *expoſuerunt*, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἐκτίθημι, *expono*.

Ἐξέθλιψα, *expreſſi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω, *exprimo*.

Ἐξέθορε, *exſiliit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθόρω, *exſilio*.

Ἐξεθρέψατο, *educavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐκτρέφω, *educo*.

Ἔξει, *exi*, a. 2. ſing. præſ. imper. act. pro ἔξιε, a verbo ἐξίω, pro quo in uſu eſt ἔξειμι, *exeo*.

Ἕξει, *habebit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐξεῖλε, *exemit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω pro ἐξέλω, *eximo*.

Ἐξείλκυσα, *extraxi*, a. 1. ind. act. verbi ἐξελκύω, *extraho*.

Ἐξειλόμην, *exemi*, a. 2. ind. med. verbi ἐξαιρέω, pro ἐξέλω, *extraho*.

Ἐξεῖναι, *licere*, præſ. inf. verbi imperſ. ἔξεστι, *licet*.

Ἐξείνισα, *hoſpitio excepi*, a. 1. ind. act. verbi ξεινίζω pro ξενίζω, *hoſpitio excipio*.

Ἐξείπω, *dicam*, *dixerim*, a. 1. conjunct. act. verbi ἐξείπω, *dico*.

Ἐξειργασμένος, *elaboratus*, perf. partic. paſſ. verbi ἐξεργάζομαι, *elaboro*.

Ἐξείργεσθαι, *cohiberi*, præſ. inf. paſſ. verbi ἐξείργω, *cohibeo*.

Ἐξειρύσαι, *extraxiſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἐξερύσαι, a verbo ἐξερύω, *extraho*.

Ἐξείς, *qui emiſit*, a. 2. part. act. verbi ἐξίημι, *emitto*.

Ἕξεις, *habebis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἔξεισι, *prodit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἔξειμι, *prodeo*.

Ἐξεκαύθησαν, *exuſti*, *cremati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκαίω, *cremo*, *exuro*.

Ἐξεκέντησα, *transfixi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, *transfigo*.

Ἐξεκένωσα, *exinanivi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, *exinanio*.

Ἐξεκλάσθην, *effractus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκλάω, *effringo*.

Ἐξεκλείσθην, *excluſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκλείω, *excludo*.

Ἐξέκλεψε, *furatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω, *furor*.

Ἐξεκλίνατε, *deflexiſtis*, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω, *deflecto*.

Ἐξεκρέματο, *pendebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐκκρέμαμαι, *pendeo*.

Ἐξεκόλαψα, *exſculpſi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, *exſculpo*.

Ἐξεκομίζετο, *efferebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἐκκομίζω, *effero*.

Ἐξελάαν, *expellere*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἐξελάειν, a verbo ἐξελάω, *expello*.

Ἐξέλαθον, *obliviſci feci*, a. 2. ind. act. verbi ἐκλανθάνω, *obliviſci facio*.

Ἐξελάμβανε, *excipiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐκλαμβάνω, *excipio*.

Ἐξελάουσι, *expellunt*, 3. pl præſ. ind. act. verbi ἐξελάω, *expello*.

Ἐξελάσαι, *abegiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐξελάω, *abigo*.

Ἐξελάσειε, *abegerit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol. pro* ἐξελάσαι, verbi ejuſd.

Ἐξέλασσε, *abegit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐξέλασε, a verbo eod.

Ἔξελε, *erue*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ἐξαιρέω pro ἐξέλω, *eruo*.

Ἐξελέγοντο, *eligebant*, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ἐκλέγω, *eligo*.

Ἐξελέγχομεν, *redarguimus*, 1. pl. præſ. ind. act. verbi ἐξελέγχω, *redarguo*.

Ἐξέλεθ᾽ pro ἐξέλετο, *delegit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐξείλετο, a verbo ἐξαιρέω, *deligo*.

Ἐξελέξατο, *elegit*, 3. ſing. a. ſequentis.

Ἐξελέξω, *elegiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐξελέξασο, a verbo ἐκλέγω, *eligo*.

Ἐξελέσθαι, *eripere*, a. 2. inf. med. verbi ἐξαιρέω pro ἐξέλω, *eripio*.

Ἐξελεύσομαι, *egrediar*, *proditurus ſum*, f. 1. ind. med. verbi ἐξέρχομαι pro ἐξελεύθω, *egredior*.

Ἐξεληλάκεισαν, *expulerant*, 3. pl. pluſqu. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro ἐξηλάκεισαν, a verbo ἐξελαύνω, *expello*.

Ἐξελήλυθα, *exii*, perf. ind. med. *Att.* pro ἐξήλυθα, a verbo ἐξέρχομαι, *exeo*.

Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Ἐξελθόν, *egreſſum*, *quod exiit*, a. 2. part. act. n. g. verbi ejuſd.

Ἐξέλθω, *exiverim*, a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ἐξέλιπον, *dereliqui*, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, *derelinquo*.

Ἐξελκομένοιο, *extracti*, gen. ſing. m. g. part. præſ. paſſ. *Ion.* pro ἐξελκομένου, verbi ἐξέλκω.

Ἐξελόμην, *diripui*, a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐξειλόμην, a verbo ἐξαιρέω pro ἐξέλω, *diripio*, *eximo*.

Ἔξελον, *eripui*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξεῖλον, a verbo eod.

Ἐξελῶ, *eximam*, f. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐξέμαξα, *abſterſi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, *abſtergo*.

Ἐξέμεν, *emiſiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐξεῖναι, a verbo ἐξίημι, *emitto*.

Ἐξέμεν, *ſervare*, vel *ſervaturum ſive habiturum eſſe*, f. 1. inf. *Ion.* pro ἕξειν, a verbo ἔχω, *habeo*.

Ἐξεμπωλημένος, *venditus*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἐξεμπεπωλημένος, a verbo ἐξεμπωλέω, *vendo*.

Ἐξενάριξε, *interfecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξεναρίζω, *interficio*.

Ἐξενέγκατε, *agite*, *extuleritis*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐκφέρω pro ἐξενέγκω, *effero*.

Ἐξενεῖκαι, *extuliſſe*, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἐξενέγκαι, a verbo eod.

Ἐξενεχθείς, *elatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐξενηνειγμένος, *exportatus*, perf. paſſ. *Ion.* pro ἐξενηνεγμένος, a verbo eod.

Ἐξενήνοχα, *extuli*, *exportavi*, perf. ind. med. verbi ejuſd.

Ἐξένηψα, *evigilavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκνήφω, *evigilo*.

Ἐξένθοις, *exeas*, ſ. *exiveris*, 2. ſing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἐξέλθοις, a verbo ἐξέρχομαι, *exeo*.

Ἐξένισα, *hoſpitio excepi*, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, *hoſpitio excipio*.

Ἐξέντο, *exemerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἐξίημι, *eximo*.

Ἐξέπαρθον, *devaſtavi*, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω, *devaſto*.

Ἐξέπεσον, *excidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, pro ἐκπέτω, *excido*.

Ἐξεπέτασα, *explicavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, *explico*, *expando*.

Ἐξέπιπτε, *excidebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐκπίπτω, *excido*.

Ἐξεπίστεαι, *ſcis*, 2. ſing. præſ. ind. med *Ion.* pro ἐξεπίστασαι, a verbo ἐξεπίσταμαι, *ſcio*.

Ἐξεπλάγην, *perculſus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐκπλήττω, *percello*.

Ἐξεπλάγησαν, *admirati ſunt*, 3. pl. a. ejuſd.

Ἐξέπλει, *enavigabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐκπλέω, *enavigo*.

Ἐξεπλήσσοντο, *percellebantur*, *obſtupeſcebant*; 3. pl. imperf. ind. paſſ. verbi ἐκπλήσσω; *percello*.

Ἐξεπόνασα, *elaboravi*, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξεπόνησα, a verbo ἐκπονέω, *elaboro*.

Ἐξεπορεύοντο; *egreſſi ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἐκπορεύομαι, *egredior*.

Ἐξεπράθομεν, *deprædati ſumus*, 1. pl. a. 2. ind. per *Metatheſ.* pro ἐξεπάρθομεν, a verbo ἐκπέρθω, *deprædor*.

Ἐξέπτη, *evolavit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐξίπτημι, *evolo*.

Ἐξεργάζεσθαι, *interficere*, præſ. inf. med. verbi ἐξεργάζομαι, *interficio*.

Ἐξεργασθὲν, *abſolutum*, a. 1. part. paſſ. n. g. verbi ejuſd.

Ἐξεργασμένος, *factus*, perfect. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐξερέεινε, *interrogabat*, 3. ſing. imperfect. act. *Ion.* pro ἐξηρέεινε, a verbo ἐξερεείνω, *interrogo*.

Ἐξερείψαι, *proſtraverit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi ἐξερείπω, *proſterno*.

Ἐξερέοντο, *interrogabant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐξηρέοντο, a verbo ἐξερέομαι, *dico*.

Ἐξεριπόντες, *qui ceciderunt*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἐξερείπω, *cado*.

Ἐξερράγη, *erupit*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἐκρήσσω, *erumpo*.

Ἐξέρυσ᾽ pro ἐξέρυσε, *extraxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξερύω, *extraho*.

Ἐξερύσασκε, *extraxit*, 3. ſing. aoriſti ejuſdem, *Ion.* pro ἐξέρυσε.

Ἔξεσε, *raſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ξέω, *rado*.

Ἐξέσκληκα, *exarefeci*, perf. ind. act. verbi ἐκσκλέω, *exarefacio*.

Ἐξέσμων, *extergebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐξέσμαον, a verbo ἐκσμάω, *extergo*.

Ἐξέσπασε, *retraxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκσπάω, *retraho*.

Ἐξέσυτο, *eruperat*, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. per. *Metath.* pro ἐξεσέσυτο, a verbo ἐκσύω, vel ἐκσεύω.

Ἐξέστην, *perculſus fui*, a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, *obſtupefacio*.

Ἐξέσται, *licebit*, f. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐξέσεται, a verbo imperſ. ἔξεστι, *licet*.

Ἐξέστραμμαι, *perverſus fui*, perf. ind. paſſ. verbi ἐκστρέφω, *perverto*

Ἐξέτεμον, *ſecuerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐκτέμνω, *ſeco*.

'Εξετανύσθη, *extenſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκτανύω, *extendo.*

'Εξετάσαι, *exquiſiviſſe*, a. 1. inf. act. verbi 'εξετάζω, *exquiro.*

'Εξετάσατε, *exquirite*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

'Εξέτεινα, *extendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo.*

'Εξετέλειον, *perfecerunt*, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro 'εξετέλεον, a verbo ἐκτελέω, *perficio.*

'Εξετελέσθην, *perfectus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

'Εξετέλεσσ' pro 'εξετέλεσσε, *perfecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro 'εξετέλεσε, a verbo eod.

'Εξετμήθην, *exciſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκτέμνω, *excido.*

'Εξετράπησαν, *averſati ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi ἐκτρέπομαι, *averſor.*

'Εξέτρασε, *abortum fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτρώσκω, *abortum facio.*

'Εξετύφλου, *excæcavit*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐκτυφλόω, *excæco.*

'Εξευρεῖν, *invenire*, a. 2. inf. act. verbi 'εξευρίσκω, *invenio.*

'Εξευρηκότων, *invenientium*, gen. pl. perf. part. act. verbi ejuſd.

'Εξευρόντες, *qui invenerunt*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

'Εξεφαάνθην, *emerſi*, a. 1. ind. paſſ. *Poet.* pro 'εξεφάνθην, a verbo ἐκφαίνω, *emergo.*

'Εξέφαναν, *exortæ ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *per Syncop.* pro 'εξεφάνησαν, a verbo eod.

'Εξέφερον, *exportabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐκφέρω, *exporto.*

'Εξεφρείομεν, *exportamus*, 1. pl. præſ. ind. act. verbi 'εκφρείω pro 'εκφέρω, *exporto.*

'Εξέχεεν, *effundebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν 'εφελκ. a verbo 'εκχέω, *effundo.*

'Εξέχρησε, *ſuffecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi 'εκχράω, *ſufficio.*

'Εξεχύθην, *effuſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi 'εκχύω, *effundo.*

'Εξέψυξα, *animam efflavi*, a. 1. ind. act. verbi 'εκψύχω, *animam efflo.*

'Εξέωσαν, *expulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔξωσαν, a verbo 'εξωθέω, *expello.*

'Εξήγαγε, *eduxit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi 'εξάγω, *educo.*

'Εξήγγειλα, *indicaſſem*, a. 1. ind. act. verbi 'εξαγγέλλω, *indico.*

'Εξήγειρα, *excitavi*, a. 1. ind. act. verbi 'εξεγείρω, *excito.*

'Εξηγείσθω, *dux eſto*, 3. ſing. imperat. med. *contract.* pro 'εξηγεέσθω, a verbo 'εξηγέομαι.

'Εξηγέρθην, *excitatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

'Εξηγόρασα, *redemi*, a. 1. ind. act. verbi 'εξαγοράζω, *redimo.*

'Εξηγούμενος, *exponens*, præſ. part. med. verbi ἐξηγέομαι, *expono.*

'Εξήεσαν, *egreſſi erant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *Att.* pro 'εξήεισαν, a verbo ἔξειμι, *exeo.*

'Εξήκειν, *exire*, præſ. infinit. act. verbi ἐξήκω, *exeo.*

'Εξήλασαν, *expulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω pro ἐξελάω, *exagito.*

'Εξήλατο, *exſiliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι, *exſilio.*

'Εξήλειψεν, *delevit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν 'εφελκ. a verbo ἐξαλείφω, *deleo.*

'Εξηλείφθησαν, *deleti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

'Εξήλθετε, *exiiſtis*, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐξέρχομαι, *exeo.*

'Εξῆλθον, *exii*, a. 2. ind. act. *per Syncopen*, pro ἐξήλυθον, a verbo eod.

'Εξηλίασα, *crucifixi*, a. 1. ind. act. verbi 'εξηλιάζω, *crucifigo.*

'Εξηλλαγμένος, *immutatus*, perf. part. paſſ. verbi ἐξαλλάττω, *immuto.*

'Εξήμεσε, *evomuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi 'εξεμέω, *evomo.*

'Εξήνεγκε, *extulit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi 'εκφέρω, *effero.*

'Εξήπαφε, *decepit*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐξαπάφω, *decipio.*

'Εξήπλωτο, *explicaverat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. verbi ἐξαπλόω, *explico.*

'Εξῆρα, *ſuſtuli*, a. 1. indic. act. verbi ἐξαίρω, *tollo.*

'Εξήραμμαι, *ſiccatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ξηραίνω, *ſicco.*

'Εξήρανα, *arefeci*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

'Εξηράνθην, *exarui*, *arefactus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

'Εξῆρες, *auferebas*, 2. ſing. imperfect. ind. act. verbi ἐξαίρω, *aufero.*

'Εξήρετο, *interrogabat*, 3. ſing. imperfect. ind. med. verbi 'εξέρομαι, *interrogo.*

'Εξηρεύνησα, *ſcrutatus ſum*, a. 1. ind. act. verbi 'εξερευνάω, *ſcrutor.*

'Εξηρτισμένος, *inſtructus*, perf. part. paſſ. verbi 'εξαρτίζω, *inſtruo.*

'Εξηρτυμένοι, *inſtructi*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi 'εξαρτύω, *inſtruo.*

'Εξῆρχον, *incipiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi 'εξάρχω, *incipio.*

'Εξηρώησε, *cum impetu latus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi 'εξερωέω, *cum impetu feror.*

'Εξήταξα, *examinavi*, a. 1. ind. act. *Dor.* pro 'εξήτασα, a verbo 'εξετάζω, *examino.*

'Εξίειν, *exire*, præſ. inf. act. *Ion.* pro 'εξιέναι, a verbo 'εξίημι, *exeo.*

'Εξικέσθαιν, *pervenerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med. *Dor.* pro 'εξικέσθην, a verbo 'εξικνέομαι, *pervenio.*

'Εξίκετ' pro 'εξίκετο, *pervenit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ejuſd.

'Εξικνεῖσθαι, *pervenire*, præſ. inf. med. *contr.* pro 'εξικνέεσθαι, a verbo eod.

'Εξικόμην, *perveni*, a. 2. indicat. med. verbi ejuſd.

'Εξιλάσομαι, *placabo*, f. 1. ind. med. verbi 'εξιλάσκομαι, *placo.*

'Εξίμεναι, *exire*, præſ. inf. act. *Dor.* pro 'εξιέναι, a verbo ἔξειμι, *exeo.*

'Εξιόντων, *exeuntium*, gen. pl. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

'Εξισοῦσθαι, *adæquari*, præſ. inf. paſſ. verbi 'εξισόω, *adæquo.*

'Εξίσταντο, *percellebantur*, *ſtupebant*, 3. pl. imperf. paſſ. verbi 'εξίστημι, *obſtupefacio.*

'Εξιστορεῖν, *exquirere*, præſ. inf. act. verbi 'εξιστορέω, *exquiro.*

'Εξισχύσητε, *valeatis*, 2. pl. a. 1. conjunct. act. verbi 'εξισχύω, *valeo.*

'Εξοίσομεν, *efferemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi 'εξοίω, *effero.*

'Εξοιχνεῦσιν, *egrediuntur*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro 'εξοιχνοῦσιν, a verbo 'εξοιχνέω, *abeo.*

'Εξολέσειε, *perdat*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro 'εξολέσαι, a verbo 'εξόλλυμι pro 'εξολέω, *perdo.*

'Εξολέσωμεν, *deperdamus*, 1. pl. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

'Εξολόλυξα, *ululavi*, a. 1. ind. act. verbi 'εξολολύζω, *ululo.*

'Εξομολογήσηται, *confiteatur*, *confeſſus ſi* 3. ſing. a. 1. conjunct. med. verbi ἐξομολογέομαι, *confiteor.*

'Εξὸν, *licitum*, præſ. part. neutr. g. verbi ἔξεστι, *licet.*

'Εξοπλᾶν, *excoquere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐξοπλάειν, a verbo ἐξοπλάω, *excoquo*

'Εξορκιῶ, *adjurabo*, f. 1. ind. act. verb *Att.* pro ἐξορκίσω, a verbo ἐξορκίζω, *adjuro.*

'Εξορκοῦν, *jurejurando obſtringere*, præſ. infin. act. *contr.* pro ἐξορκόειν, a verbo ἐξορκόω, *jurejurando obſtringo.*

'Εξόσδεις, *oles*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐξόζεις, a verbo ἐξόζω, *oleo.*

'Εξουδενοῦντας, *adſpernantes*, acc. pl. part. præſ. act. *contr.* pro 'εξουδενέοντας, a verbo 'εξουδενέω, *adſpernor.*

"Εξοχ' pro ἔξοχα, *eximie.*

'Εξυνῆκα, *intelligo*, a. 1. ind. act. *Att.* pr συνῆκα, a verbo συνίημι, *intelligo.*

'Εξύρατο, *abraſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med verbi ξυράω, *abrado.*

'Εξύρημαι, *raſus ſum*, perfect. ind. paſ verbi ejuſd.

'Εξύρησαν, *raſerunt*, 3. plur. a. 1. ind. ac verbi ejuſd.

'Εξύφηνα, *texui*, a. 1. ind. act. *Att.* pr ἐξύφανα, a verbo ἐξυφαίνω, *texo.*

"Εξω, *habebo*, fut. 1. indic. act. verbi ἔχ *habeo.*

'Εξῴδηκα, *extumui*, perf. ind. act. verb ἐξοιδέω, *extumeſco.*

'Εξῴκισα, *domo ejeci*, a. 1. ind. act. verb ἐξοικίζω, *domo ejicio.*

'Εξωλέκειν, *funditus perdideram*, pluſq ind. act. verbi ἐξόλλυμι, *funditus perd*

'Εξώλισθον, *illapſus ſum*, a. 2. ind. ac verbi ἐξολισθέω, *illabor.*

'Εξώπλισε, *armavit*, a. 1. ind. act. verb ἐξοπλίζω, *armo.*

'Εξώργισμαι, *iratus ſum*, perf. ind. paſ verbi ἐξοργίζω, *ira accendo.*

'Εξώρκιζον, *jurejurando obſtringebam*, im perf. ind. act. verbi ἐξορκίζω, *jurejuran do obſtringo.*

'Εξωρμήθην, *cum impetu latus ſum*, a. 1 ind. paſſ. verbi ἐξορμάομαι, *cum impet feror.*

'Εξῶρτο, *exſilierat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſ verbi ἐξόρω, *excito.*

'Εξῶσαι, *expellere*, a. 1. inf. act. verb ἐξωθέω, *expello.*

'Εξωστρακισμένος, *per oſtraciſmum pulſu* perf. part. paſſ. verbi ἐξωστρακίζω, *oſtraciſmo pello.*

'Εξῴχοντο, *exibant*, 3. plur. imperf. ind med. verbi ἐξοίχομαι, *exeo.*

"Εοι, *ſit*, 3. ſing. præſ. opt. act. *Poet.* pr εἴη, a verbo εἰμὶ, *ſum.*

'Εοὶ, *ipſi*, *ſibi*, dat. ſing. *Poet.* pro οἷ, a ὅς, *ipſe.*

"Εοιγμεν, *videbatur*, 1. pl. perf. ind. med *per Sync.* pro ἐοίκαμεν, a verbo εἴκω, *ſi milis ſum.*

"Εοικα, *ſimilis ſum*, perfect. ind. med. *At* pro οἶκα, a verbo eod.

Εοικε, *decet*, 3. ſing. perf. ejuſd.

'Εοίκεσαν, *ſimiles facti erant*, 3. pl. pluſ ind. med. *Att.* pro οἴκεισαν, a verbo eo

'Εοικότα, *ſimilem*, *ſimilem factum*, accu ſing. perf. part. med. verbi ejuſd.

'Εοικὼς, *ſimilis*, nom. ſing. part. ejuſd.

"Εοιμι, *immitterem*, præſ. opt. act. verb ἵημι, *mitto.*

'Εοῖο, *ſui*, genit. ſingul. *Ion.* pro ἑοῦ, ab ἑ *ſuus.*

'Εοῦσα, *quæ eſt*, præſ. part. *Ion.* & *Dor* pro οὖσα, a verbo εἰμὶ, *ſum.*

'Εοῖ

Ἐοῖσι, *ſuis*, dat. plur. *Ionice*, pro ἑοῖς, ab ἑὸς, *ſuus*.

Ἔολπα, *ſperavi*, perf. ind. med. *Att.* ſeu *Ion.* pro ἦλπα, a verbo ἔλπω, *ſpero*.

Ἔον, *eram*, imperf. ind. act. *Poet.* pro ἦν, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἐὸν, *quod eſt*, præſ. part. act. n. g. *Ion.* pro ὂν, a verbo eod.

Ἐόνθ' pro ἐόντα, *eum, qui eſt*, accuſ. ſing. præſ. part. act. *Ion.* pro ὄντα, a verbo eod.

Ἐόντε, *duo, qui ſunt*, nominat. dual. partic. ejuſd.

Ἔοργα, *feci*, præſ. ind. med. *Att.* pro ὤργα, a verbo inuſ. ἔργω, *facio*.

Ἔοργαν, *fecerunt*, 3. pl. perf. ind. med. *Att.* & *Bœot.* pro ἐόργασι, a verbo eod.

Ἐόργει, *fecerat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐώργει, a verbo eod.

Ἑορτάζωμεν, *feſtum celebremus*, 1. plur. præſ. conjunct. act. verbi ἑορτάζω, *feſtum celebro*.

Ἐοῦσα, *quæ eſt*, præſ. part. act. *Ion.* pro οὖσα, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἐπ' pro ἐπὶ, *in*, &c.

Ἐπαγαγεῖν, *adduxiſſe*, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαγεῖν, a verbo ἐπάγω, *adduco*.

Ἐπαγάλλεο, *exſulta*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἐπαγάλλεσο, a verbo ἐπαγάλλομαι, *exſulto*.

Ἐπαγγειλάμενος, *qui annunciavit*, a. 1. part. med. verbi ἐπαγγέλλω, *annuncio*.

Ἐπαγγέλλεται, *denunciatur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐπαγγέλλοντι, *promittunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐπαγγέλλουσι, a verbo eod.

Ἐπάγειν, *adducere*, præſ. inf. act. verbi ἐπάγω, *adduco*.

Ἐπάγην, *concretus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπήγνυμι, *compingo*.

Ἐπαγμένος, *adductus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἐπηγμένος, a verbo ἐπάγω, *adduco*.

Ἔπαγον, *adduxi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπῆγον, a verbo eod.

Ἐπαείρας, *elevans*, a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, *attollo*.

Ἐπαείροντι, *extollunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐπαείρουσι, a verbo eod.

Ἔπαθε, *paſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πάσχω, *patior*.

Ἐπαιδεύθην, *eruditus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi παιδεύω, *erudio*.

Ἐπαινεῖ, *laudat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* ἐπαινέει, a verbo ἐπαινέω, *laudo*.

Ἐπαινέοντι, *laudant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐπαινέουσι, a verbo eod.

Ἐπαινέσαι, *laudaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Ἐπαινέσειε, *probaverit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπαινέσαι, a verbo eod.

Ἐπαινέσσειε, *probaverit*, 3. ſing. a. ejuſd. *Poet.* pro ἐπαινέσειε. Vide antecedens ἐπαινέσειε.

Ἐπαινήσαις, *qui laudavit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπαινήσας, a verbo eod.

Ἐπαινήσῃ, *laudaverit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ἐπαινεῦμεν, *laudamus*, 1. pl. præſ. ind. act. *contract.* pro ἐπαινέομεν, a verbo eod.

Ἐπαῖξαι, *irruiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐπαΐσσω, *irruo*.

Ἐπαΐξασκε, *irruit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαΐξε, a verbo eod.

Ἔπαισε, *percuſſit*, 3. ſing. a. 1. act. verbi παίω, *percutio*.

Ἐπαΐσσοντα, *irruentem*, acc. ſing. præſ. part. act. verbi ἐπαΐσσω, *irruo*.

Ἐπαισχύνεσθε, *erubeſcitis*, 2. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ἐπαισχύνω, *pudefacio*.

Ἐπαιτεῖν, *mendicare*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐπαιτέειν, a verbo ἐπαιτέω, *mendico*.

Ἐπαίχθη, *luſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi παίζω, *ludo*.

Ἐπακήκοα, *audivi*, perf. ind. med. *Att.* pro ἐπήκοα, a verbo ἐπακούω, *audio*.

Ἐπάκοον, *auditorem*, acc. ſing. *Dor.* pro ἐπήκοον, ab ἐπήκοος, *auditor*.

Ἐπάλαιεν, *luctabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi παλαίω, *luctor*.

Ἐπαλεξήσουσα, *auxiliatura*, f. 1. part. act. verbi ἐπαλεξέω, *auxilior*.

Ἐπάλλετο, *agitabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi πάλλω, *vibro, agito*.

Ἐπάλμενος, *inſiliens*, præſ. part. med. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐφαλλόμενος, a verbo ἐφάλλομαι, *inſilio*.

Ἔπαλτο, *inſiliebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐφάλλετο, a verbo eod.

Ἐπάμειπτο, *reſponderat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἐπαμείβω, *reſpondeo*.

Ἐπάμερον, *eum, qui unius diei eſt*, accuſ. ſing. *Ion.* & *Dor.* pro ἐφήμερον, ab ἐφήμερος, *qui unius diei eſt*.

Ἐπαμησάμενος, *obrutus*, a. 1. part. med. verbi ἐπαμάω, *coacervo*.

Ἐπαμῦναι, *propugnaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐπαμύνω, *propugno*.

Ἐπαναβάλλεσθαι, *differre*, præſ. inf. med. verbi ἐπαναβάλλω, *differo*.

Ἐπαναγαγεῖν, *redire*, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαναγεῖν, a verbo ἐπανάγω, *redeo*.

Ἐπαναλογεῖν, *altius repetere*, præſ. infin. act. *contr.* pro ἐπαναλογέειν, a verbo ἐπαναλογέω, *altius repeto*.

Ἐπαναστήσομαι, *inſurgam*, f. 1. ind. med. verbi ἐπανίσταμαι, *inſurgo*.

Ἐπανατίθεσθαι, *inſuper imponi*, præſ. inf. paſſ. verbi ἐπανατίθημι, *inſuper impono*.

Ἐπανεθήσομαι, *remittar*, f. 1. indic. paſſ. verbi ἐπανίημι, *remitto*.

Ἐπανείρεσθαι, *denuo interrogare*, præſ. infin. med. *Poet.* pro ἐπανέρεσθαι, a verbo ἐπανέρομαι, *denuo interrogo*.

Ἐπανείς, *qui dimiſit*, a. 2. part. act. verbi ἐπανίημι, *dimitto*.

Ἐπανελθεῖν, *rediiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἐπανέρχομαι, *redeo*.

Ἐπανερωτήσει, *interrogabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἐπανερωτάω, *interrogo*.

Ἐπανήρετο, *percunctabatur*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπανέρομαι, *percunctor*.

Ἐπανιᾶσι, *remittunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Att.* pro ἐπανιεῖσι, a verbo ἐπανίημι, *remitto*.

Ἐπανισταίατο, *inſurrexerint*, 3. pl. præſ. optat. paſſ. *Ion.* pro ἐπανίσταιντο, a verbo ἐπανίστημι, *excito*.

Ἐπανιστέαται, *inſurgunt*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπανίστανται, a verbo eod.

Ἐπανιὼν, *qui redit*, a. 2. part. act. verbi ἐπάνειμι, *redeo*.

Ἐπανορθούμενος, *qui corrigitur*, præſ. part. paſſ. *contr.* pro ἐπανορθοόμενος, a verbo ἐπανορθόω, ῶ, *corrigo*.

Ἐπαντέλλουσα, *oriens*, præſ. partic. act. verbi ἐπαντέλλω, quod *per Sync.* dicitur, pro ἐπανατέλλω, *orior*.

Ἐπάξας, *qui adduxit*, a. 1. part. act. verbi ἐπάγω, *induco*.

Ἔπαξε, *fixiſſet*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπηξε, verbi πήγνυμι, *figo*.

Ἐπάξω, *compegiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* *Att.* & *Ion.* pro ἐπήξασο, a verbo πήγνυμι, *compingo*.

Ἐπαοιδῆς, *incantationis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐπῳδῆς, ab ἐπῳδὴ, *incantatio*.

Ἔπαον, *ſedavi*, a. 2. ind. act. verbi παύω, *ſedo*.

Ἐπαπορῶμεν, *addubitemus*, 1. pl. præſ. conjunct. act. *contr.* pro ἐπαπορέωμεν, a verbo ἐπαπορέω, *addubito*.

Ἐπάπληνα, *circumſpexi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπάπλανα, a verbo παπλαίνω, *circumſpicio*.

Ἐπάρας, *qui erexit*, a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, *erigo*.

Ἐπάρασα, *quæ ſuſtulit*, femin. ab antecedente ἐπάρας.

Ἐπάρατε, *erexeritis*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Ἐπάρη, *transfoſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. indic. paſſ. verbi πείρω, *transfodio*.

Ἐπαρήρειν, *aptatus eram*, pluſq. ind. paſſ. verbi ἐπάρω, *apto*.

Ἐπαρησάμενος, *imprecatus*, a. 1. part. med. *Ion.* pro ἐπαρασάμενος, a verbo ἐπαράομαι, *imprecor*.

Ἐπαρθεὶς, *elatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἐπαίρω, *effero*.

Ἔπαρθον, *vaſtavi*, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vaſto*.

Ἐπάρκεσε, *præſtitit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπήρκεσε, a verbo ἐπαρκέω, *præſto*.

Ἐπαρκέσει, *præſtabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπάρμενον, *aptatum*, acc. ſing. præſ. part. paſſ. *per Syncop.* pro ἐπαρόμενον, a verbo ἐπάρω, *apto*.

Ἐπαρξάμενος, *auſpicatus*, a. 1. part. med. verbi ἐπάρχομαι, *auſpicor*.

Ἐπάρσω, *aptabo*, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐπαρῶ, a verbo ἐπαίρω, *apto*.

Ἐπᾶσαι, *inculcaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐπάδω, *inculco*.

Ἐπάσαντο, *guſtarunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi πάω, *guſto*.

Ἔπασχον, *patiebar*, imperf. ind. act. verbi πάσχω, *patior*.

Ἐπάταξε, *percuſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, *ferio*.

Ἐπατήθην, *calcatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi πατέω, *calco*.

Ἐπάτησε, *calcavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπαυρεῖ, *fruitur*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἐπαυρέει, a verbo ἐπαυρέω, *fruor*.

Ἐπαυρέμεν, *frui*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐπαυρεῖν, a verbo eod.

Ἐπαύρεο, *adeptus es*, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπηύρεσο, a verbo eod.

Ἐπαύρηαι, *fruaris*, 2. ſing. præſ. conj. med. *Ion.* pro ἐπαύρῃ, a verbo ἐπαύρομαι, *fruor*.

Ἐπαυρίσκουσι, *fruuntur*, 3. plur. ind. act. verbi ἐπαυρίσκω, *fruor*.

Ἐπαύροντο, *fruantur*, 3. ſing. a. 2. optat. med. verbi ἐπαυρέω, *fruor*.

Ἐπαύρωνται, *fruantur*, 3. pl. præſ. conjunct. med. verbi ἐπαύρομαι, *fruor*.

Ἔπαυσαν, *ceſſarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παύω, *ceſſo*.

Ἐπαύσατο, *ceſſavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἐπαΰσον, *acclama*, 2. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ἐπαΰω, *acclamo*.

Ἐπαύσω, *ceſſaſti*, 2. ſing. a. 1. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπαύσασο, a verbo παύω, *ceſſo*.

Ἐπαφαυάνθην, *exſiccatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπαφαυαίνω, *exſicco*.

Ἐπαφῆσεν, *immiſi*, a. 1. ind. act. verbi ἐπαφίημι, *immitto*.

Ἐπαφῶ, *immiſero*, a. 2. conj. act. verbi ejuſd.

Ἐπάχυνωσεν, *vexavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi *παχυνόω*, *vexo*.

Ἐπαχύνθην, *pinguefactus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi *παχύνω*, *craſſum reddo*.

Ἔπε' pro ἔπεα, *verba*, nom. vel accuſ. pl. ab ἔπος, *verbum*.

Ἐπέβα, *acceſſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐπέβη, a verbo ἐπιβαίνω, *accedo*.

Ἐπέβαινον, *accedebam*, imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπέβαλλε, *injecit*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπιβάλλω, *injicio*.

Ἐπέβαλον, *injeci*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπέβασε, *adſcendere fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐπεβίβασε, a verbo ἐπιβιβάζω, *adſcendere facio*.

Ἐπέβην, *conſcendi*, a. 2. ind. act. verbi ἐπιβαίνω, pro ἐπιβάω, *conſcendo*.

Ἐπέβησα, *conſcendi*, *invaſi*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπεβίβασα, *impoſui*, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, *impono*.

Ἐπεβίω, *ſupervixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. a verbo ἐπιβιώμι, *ſupervivo*.

Ἐπέβλεψα, *reſpexi*, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, *reſpicio*.

Ἐπεβούλευσε, *inſidiatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, *inſidior*.

Ἐπέγειρε, *excita*, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi ἐπεγείρω, *excito*.

Ἐπέγεντο, *ſupervenit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *per Syncop.* pro ἐπεγένετο, a verbo ἐπιγίνομαι, *ſupervenio*.

Ἐπεγνωκόσι, *iis*, *qui cognovere*, dat. pl. perf. part. act. verbi ἐπιγινώσκω, *cognoſco*.

Ἐπεγνώσθην, *cognitus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐπέγνωτε, *cognoviſtis*, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπέγρετο, *expergeſiebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *per Sync.* ἐπεγείρετο, a verbo ἐπεγείρω, *expergeſacio*.

Ἐπεδείξατο, *commonſtravit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐπιδείκνυμι, *commonſtro*.

Ἐπέδησε, *ligavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πεδάω, *ligo*.

Ἐπεδίδου, *dabat inſuper*, 3. ſing. imperf. indic. act. verbi ἐπιδίδωμι, *inſuper do*.

Ἐπέδραμε, *accurrit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιτρέχω pro ἐπιδρέμω, *accurro*.

Ἐπέδρης, *moræ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐφέδρας, ab ἐφέδρα, *mora*.

Ἐπέδυν, *exortus ſum*, a. 2. ind. act. verbi ἐπιδῦμι, *exorior*.

Ἐπέδωκε, *dedit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, *do*.

Ἐπέεσσι, *verbis*, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ἔπεσι, ab ἔπος, *verbum*.

Ἐπέζησε, *ſuperſtes fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω, *ſuperſtes ſum*.

Ἐπεζήτει, *requirebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπιζητέω, *requiro*.

Ἐπέθετο, *impoſuit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιτίθημι, *impono*.

Ἐπέθηκε, *impoſuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπεθύμησε, *concupivit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, *concupiſco*.

Ἐπείγεαι, *urgeris*, 2. ſing. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐπείγεσαι, a verbo ἐπείγω, *urgeo*.

Ἐπείγετο, *feſtinabat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠπείγετο, a verbo ἐπείγω, *urgeo*.

Ἐπειγομένοιο, *feſtinantis*, gen. ſing. præſ. part. paſſ. *Ion.* pro ἐπειγομένου, a verbo eod.

Ἐπείδοι, *intueatur*, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi ἐπείδω, *intueor*.

Ἔπειθ' pro ἔπειτ' ob ſequentem aſpiratam, & hoc pro ἔπειτα, per apoſtrophum, *poſtea*.

Ἐπείθετο, *obedivit*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi πείθομαι, *obedio*.

Ἐπειλημμένη, *apprehenſa*, perf. part. paſſ. f. g. *Att.* pro ἐπιλελημμένη, a verbo ἐπιλαμβάνω, *apprehendo*.

Ἐπεῖναι, *permittere*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐφεῖναι, a verbo ἐφίημι, *permitto*.

Ἐπείνασα, *eſurivi*, a. 1. ind. act. verbi πεινάω, *eſurio*.

Ἐπείνυσθαι, *indui*, præſ. inf. paſſ. verbi ἐπείνυμαι, *induo*.

Ἔπειρα, *transfixi*, a. 1. ind. act. verbi πείρω, *transfigo*.

Ἐπειράθην, *conatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi πειράω, *conor*.

Ἐπειράσω, *tentaſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπειράσασο, a verbo eod.

Ἐπειρᾶτο, *tentabat*, 3. ſing. imperf. med. *contr.* pro ἐπειράετο, a verbo eod.

Ἐπείρεσθαι, *interrogare*, præſ. inf. med. verbi ἐπείρομαι, *interrogo*.

Ἐπείρη, *conabatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπείρα, & hoc *contr.* pro ἐπείραε, a verbo πειράω, *conor*.

Ἐπειρύεσθαι, *attrahere*, præſ. inf. med. *Poet.* pro ἐπιρύεσθαι, a verbo ἐπιρύομαι, *attraho*.

Ἐπειρώατο, *periculum faciebant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπειρῶντο, quod mox vide.

Ἐπειρῶντο, *periculum faciebant*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἐπειράοντο, a verbo πειράω, *periculum facio*.

Ἐπειρωτᾶν, *rogare*, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐπερωτάειν, a verbo ἐπερωτάω, *rogo*.

Ἐπειρώτευν, *interrogabant*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπηρώτων, *contr.* ex ἐπηρώταον, a verbo eod.

Ἐπειρώτησιν, *interrogationem*, acc. ſing. *Ion.* pro ἐπερώτησιν, ab ἐπερώτησις, *interrogatio*.

Ἔπεισα, *adii*, a. 1. indicat. act. verbi ἔπειμι, *adeo*.

Ἔπεισιν, *adit*, 3. ſing. præſ. indic. act. verbi ejuſd.

Ἐπεισέρχεται, *ſubit*, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἐπεισέρχομαι, *ingredior*.

Ἐπείσθην, *obedivi*, a. 1. ind. paſſ. verbi πείθομαι, *obedio*.

Ἐπεισφέρομεν, *adferimus*, 1. pl. præſ. ind. act. ἐπεισφέρω, *adfero*.

Ἐπείχθην, *properavi*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπείγομαι, *propero*, *feſtino*.

Ἐπεῖχον, *inhibebam*, imperf. ind. act. verbi ἐπέχω, *inhibeo*.

Ἐπεκάθισα, *collocavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐπικαθίζω, *colloco*.

Ἐπεκαλεῖτο, *advocabatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. *contr.* pro ἐπεκαλέετο, a verbo ἐπικαλέω, *advoco*.

Ἐπεκαλύφθησαν, *clauſi ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπικαλύπτω, *claudo*, *occulo*.

Ἐπεκέατο, *inſtabant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέκειντο, a verbo ἐπίκειμαι, *inſto*.

Ἐπέκειτο, *jacebat ſuper*, 3. ſing. imperf. med. verbi ejuſd.

Ἐπεκέκλετ' pro ἐπεκέκλετο, *invocatus erat*, 3. ſing. pluſq ind. paſſ. verbi ἐπικαλέω, *invoco*.

Ἐπεκλώσαντο, *deſtinarunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἐπικλώθω, *deſtino*.

Ἐπεκράτει, *prævalebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπικρατέω, *prævaleo*.

Ἐπεκρέμασα, *appendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐπικρεμάω, *appendo*.

Ἐπεκτήσω, *inſuper adquiſiviſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐπικτάομαι, *inſuper adquiro*.

Ἐπελάβετο, *apprehendit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλαμβάνω, *apprehendo*.

Ἐπελάθετο, *oblitus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*.

Ἐπελήλατο, *ſuper inductum erat*, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. *Att.* pro ἐπήλατο, a verbo ἐπελαύνω.

Ἐπελθεῖν, *ſuperveniſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι pro ἐπελεύθω, *ſupervenio*.

Ἐπελθὼν, *qui ſupervenit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Ἐπέλυον, *explicavi*, a. 2. ind. act. verbi ἐπιλύω, *explico*.

Ἐπεμαίνετ' pro ἐπεμαίνετο, *inſtigabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπιμαίνομαι, *inſtigo*.

Ἐπεμάξατο, *abſterſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐπιμάσσω, *abſtergo*.

Ἐπέμβαλε, *injecit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐπενέβαλε, a verbo ἐπεμβάλλω, *ſuperinjicio*.

Ἐπεμβάλλεσθαι, *ſuperinjici*, præſ. infinit. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐπεμβεβαὼς, *qui conſcendit*, perf. part. act. *per Craſin*, pro ἐπεμβεβηκὼς, a verbo ἐπεμβαίνω, *conſcendo*.

Ἐπέμεινα, *permanſi*, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*.

Ἐπεμελήθη, *curavit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπιμελέομαι, *curam gero*.

Ἐπεμέμφετο, *accuſabat*, 3. ſing. imperf. indic. med. verbi ἐπιμέμφομαι, *accuſo*.

Ἐπέμενε, *permanebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*.

Ἐπεμηνάμην, *inſanivi*, a. 1. ind. med. verbi ἐπιμαίνομαι, *inſanio*.

Ἔπεμπε, *mittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi πέμπω, *mitto*.

Ἐπέμυξα, *ſubſannivi*, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύττω, *ſubſannio*.

Ἔπεμψα, *miſi*, a. 1. indic. act. verbi πέμπω, *mitto*.

Ἐπενάχετο, *ſupernatabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐπενήχετο, a verbo ἐπινήχομαι, *ſupernato*.

Ἐπενεγκεῖν, *intuliſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἐπιφέρω pro ἐπενέγκω, *infero*.

Ἐπενείκαντες, *qui intulerunt*, nom. pl. a. 1. part. act. *Poet.* pro ἐπενέγκαντες, a verbo eod.

Ἐπένειμα, *diſtribui*, a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, *diſtribuo*.

Ἐπενέμετο, *depaſcebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἐπινέμω, *depaſco*.

Ἐπενήνεον, *accumulabam*, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπινηνέω, *accumulo*.

Ἐπενήνοθα, *florui ſuper*, perf. ind. med. *Att.* & *per Epentheſin* τοῦ ο pro ἐπήνθα, a verbo ἐπανθέω, *ſuperfloreo*.

Ἐπενήχετο, *natabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπινήχω, *ſupernato*.

Ἐπένθει, *lugebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπένθεε, a verbo πενθέω, *lugeo*.

Ἐπενθὼν, *ſuperveniens*, a. 2. part. act. *Dor.* pro ἐπελθὼν, a verbo ἐπέρχομαι, *ſupervenio*.

Ἐπεξελευσόμεθα, *procedemus*, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi ἐπεξέρχομαι, *procedo*.

Ἐπεξελθεῖν, *veniſſe*, a. 2. infinit. act. verbi ejuſd.

Ἐπεξεύρομεν, *invenimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐπεξευρίσκω, *invenio*.

Ἐπεξῆς, *deinceps*, *Ion.* pro ἐφεξῆς.

Ἐπέξιθι, *perſequere*, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi ἐπέξειμι, *perſequor*.

Ἐπέοικε, *convenit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi ἐπείκω, *convenio*.

Ἐπεπείθεθ' pro ἐπεπείθετο, *obedivit*, ſ. *obediebat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἐπιπείθω, *perſuadeo*.

Επέπειν, *inſequi*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐφέπειν, a verbo ἐφέπω, *inſequor.*

Επεπειρέατο, *conati erant*, 3. plural. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπείρηντο, a verbo πειράω, *conor.*

Επέπεσον, *incidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, *incido.*

Επεπήχει, *fixerat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. verbi ἐπιπήγνυμι, *figo.*

Επέπιθμεν, *perſuaſimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἐπεπίθομεν, quod *Ion.* dicitur pro ἐπίθομεν, a verbo πείθω, *perſuadeo.*

Επέπληγον, *percuſſi*, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἔπληγον, a verbo πλήττω, *percutio.*

Επέπλεον, *adnavigabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐπιπλέω, *adnavigo.*

Επέπληξα, *increpavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐπιπλήσσω, *increpo.*

Επέπλων, *adnavigavi*, a. 2. ind. act. verbi ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω, *adnavigo.*

Επεποίθειν, *confiſus fueram*, 1. ſing. pluſq. ind. med. verbi ἐπιπείθω, *perſuadeo.*

Επεπόνθη, *paſſus eram*, 1. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπεπόνθειν, a verbo ἐπιπάσχω, *patior.*

Επεπράγεισαν, *egerant*, 3. pl. pluſq. ind. med. verbi ἐπιπράσσω, *ago.*

Επέπταρον, *inſuper ſternutavi*, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπταίρω, *inſuper ſternuto.*

Επεπτώκειν, *exciderам*, 1. ſing. pluſq. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, *excido.*

Επέπυστο, *adjuverat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi πυνθάνομαι, *audio.*

Επεραιώθην, *tranſvectus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi περαιόω, *tranſveho.*

Επέρεισε, *adegit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπερείδω, *adigo.*

Επέρεσθαι, *ſciſcitari*, præſ. inf. med. verbi ἐπέρομαι, *ſciſcitor.*

Επερήρεισμαι, *adactus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ἐπερείδω, *adigo.*

Επέρησα, *tranſivi*, a. 1. ind. act. verbi περάω, *tranſeo.*

Επεῤῥάγην, *fractus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιῤῥήγνυμι, *frango.*

Επεῤῥίφην, *injectus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιῤῥίπτω, *injicio.*

Επέῤῥωσαν, *confirmarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπιῤῥώννυμι, *confirmo.*

Επεῤῥώσαντο, *confirmarunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Επέρχοντ' pro ἐπέρχονται, *ſuperveniunt*, 3. pl. præſ. ind. med. verbi ἐπέρχομαι, *ſupervenio.*

Επερωτήσας, *interrogans*, a. 1. part. act. verbi ἐπερωτάω, *interrogo.*

Επερωτῶντα, *interrogantem*, acc. ſing. part. præſ. act. *contr.* pro ἐπερωτάοντα, a verbo eod.

Επέσαξεν, *ſtravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισάττω, *ſterno.*

Επεσεν, vel ἐπεσε, *cecidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω pro πέτω, *cado.*

Επέσθω, *ſequatur*, 3. ſing. præſ. imperat. med. verbi ἕπομαι, *ſequor.*

Επεσιν, *verbis*, dat. plur. ab ἔπος, *verbum.*

Επέσκαζον, *claudicabam*, imperf. ind. act. verbi ἐπισκάζω, *claudico.*

Επέσκεπεν, *tegebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπισκέπω, *tego.*

Επεσκέψασθε, *viſitaviſtis*, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi ἐπισκέπτομαι, *viſito.*

Επεσκίασα, *inumbravi*, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, *inumbro.*

Επεσκίρτησε, *inſiluit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιρτάω, *inſilio.*

Επεσκότισε, *obtenebravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτίω, *obtenebro.*

Ἔπεσον, *cecidi*, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado.*

Ἐπέσπεσθαι, *ſequi*, præſ. inf. med. *Ionice* & *Poet.* pro ἐφέπεσθαι, a verbo ἐφέπομαι, *ſequor.*

Ἐπέσπον, *attraxi*, a. 2. ind. act. verbi ἐπισπάω, *attraho.*

Ἐπέσσεται, *erit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐπέσεται, a verbo ἔπειμι, *ſum.*

Ἐπεσσεύοντο, *accurrebant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐπισεύοντο, a verbo ἐπισεύομαι.

Ἐπέσσυται, *impetum fecit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Metatheſ.* pro ἐπισέσυται, a verbo ἐπισεύω, *concito.*

Ἐπεϛάθην, *adſtiti*, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐφίϛημι, *adſto.*

Ἐπέϛαλμαι, *miſſus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ἐπιϛέλλω, *mitto.*

Ἐπέϛειλα, *miſi*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπεϛενάχιζε, *ingemiſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπιϛεναχίζω, *ingemiſco.*

Ἐπέϛενε, *ingemiſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπιϛένω, *ingemiſco.*

Ἐπεϛέψαντο, *coronaverunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἐπιϛέφω, *corono.*

Ἐπεϛεὼς, *inſtans*, perf. part. act. *Ion.* pro ἐφεϛακὼς, a verbo ἐφίϛημι, *inſto.*

Ἐπέϛην, *ſuperveni*, a. 2. indicat. act. verbi ejuſd.

Ἐπεϛήρικτο, *firmiter ſtatutus erat*, 3. ſing. pluſquamperf. ind. paſſ. verbi ἐπιϛηρίζω, *firmiter ſtatuo.*

Ἐπεϛήριξα, *confirmavi*, a. 1. indic. act. verbi ejuſd.

Ἐπέϛησαν, *inſtiterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐφίϛημι, *inſto.*

Ἐπέϛιον, *domeſticum*, acc. ſing. *Ion.* pro ἐφέϛιον, ab ἐφέϛιος, *domeſticus.*

Ἐπεϛονάχιζε, *ingemiſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπιϛοναχίζω, *ingemiſco.*

Ἐπεϛραμμένα, *perverſa*, nom. plur. perf. part. paſſ. n. g. verbi ἐπιϛρέφω, *converto.*

Ἐπεϛράφην, *converſus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐπεϛυφέλιζον, *verberabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐπιϛυφελίζω, *verbero.*

Ἔπεσχε, *inhibuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐπέχω, *inhibeo.*

Ἐπέσχετο, *inhibuit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Ἕπεται, *ſequitur*, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi ἕπομαι, *ſequor.*

Ἐπέταν, *adſeclam*, acc. ſing. *Poet.* & *Dor.* pro ἐπέτην, ab ἐπέτης, *adſecla.*

Ἐπετάσθην, *panſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi πετάννυμι, ſeu πετάζω, *pando.*

Ἐπέτειλα, *juſſi*, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτέλλω, *jubeo.*

Ἐπέτελλε, *imperabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπετέρπετο, *delectabatur*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector.*

Ἐπετήδευσε, *operam dedit*, 3 ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, *ſector ſtudioſe, operam do.*

Ἐπετίθουν, *imponebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπετίθεον, quaſi a verbo ἐπιτιθέω, pro ἐπιτίθημι, *impono.*

Ἐπετίμα, *objurgabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπετίμαε, a verbo ἐπιτιμάω, *objurgo.*

Ἐπετίμησε, *objurgavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπετίμων, *objurgabam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπετίμαον, a verbo eod.

Ἐπέτοσσα, *offendi*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐπέτοσα, a verbo πετόω, *offendo.*

Ἐπετράπην, *permiſſus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέπω, *permitto.*

Ἐπετράφητε, *converſi eſtis*, 2. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέφω, *converto.*

Ἐπέτρεψα, *permiſi*, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτρέπω, *permitto.*

Ἐπέτυχον, *adſecutus ſum*, a. 2. ind. act. verbi ἐπιτυγχάνω, *adſequor.*

Ἐπεύαδον, *placui*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐφῆδον, a verbo ἐφάδω, *placeo.*

Ἐπευθόμεθα, *intelleximus*, 1. plur. imperf. ind. med. verbi πεύθομαι, *intelligo.*

Ἐπευξάμενος, *precatus*, a. 1. part. med. verbi ἐπεύχομαι, *precor.*

Ἐπεύξεαι, *precaberis, gloriaberis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐπεύξῃ, a verbo eod.

Ἐπευφήμησα, *laudavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημέω, *laudo.*

Ἐπεύχεο, *gloriare*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἐπεύχεσο, a verbo ἐπεύχομαι, *glorior.*

Ἐπεφάνη, *apparuit*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ſequentis.

Ἐπέφαντο, *apparuerant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Poet.* pro πεφασμένοι ἦσαν, a verbo φαίνομαι, *appareo.*

Ἐπέφερον, *inferebam*, imperf. ind. act. verbi ἐπιφέρω, *infero.*

Ἔπεφνεν, *occidit*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi πέφνω, *occido.*

Ἐπέφραδον, *indixi*, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, *indico.*

Ἐπεφράσατ' pro ἐπεφράσατο, *excogitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἐπεφράσσατο, *excogitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐπεφράσατο, a verbo eod.

Ἐπεφράσω, *excogitaviſti*, 2. ſing. aoriſti ejuſd.

Ἐπέφυκον, *enata erant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi πεφύκω, *enaſcor.*

Ἐπεφώνει, *acclamabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπεφώνεε, a verbo ἐπιφωνέω, *acclamo.*

Ἐπέχεεν, *infundebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπιχέω, *infundo.*

Ἐπεχείρησαν, *aggreſſi ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχειρέω, *aggredior.*

Ἐπεχεῖτο, *infundebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπιχέω, *infundo.*

Ἐπέχθην, *tonſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi πέκω, *tondeo.*

Ἐπέχραον, *invaſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιχραύω, *invado.*

Ἐπέχρισε, *inunxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, *inungo.*

Ἔπεψα, *coxi*, a. 1. ind. act. verbi πέπτω, *coquo.*

Ἐπέων, *verborum*, gen. plur. ab ἔπος, εος, *verbum.*

Ἔπη, *carmina*, nom. plur. *contr.* pro ἔπεα, ab eod.

Ἐπῇ, *inſit*, 3. ſing. præſ. conjunct. verbi ἔπειμι, *inſum.*

Ἐπήγαγ' pro ἐπήγαγε, quod mox vide.

Ἐπήγαγε, *adduxit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἐπῆγε, a verbo ἐπάγω, *adduco.*

Ἐπηγάγοντο, *adducebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Att.* pro ἐπήγοντο, a verbo eod.

Ἐπηγγειλάμην, *promiſi*, a. 1. ind. med. verbi ἐπαγγέλλω, *promitto.*

Ἐπήγειρα, *excitavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, *excito.*

Ἐπηγορεύειν, *incuſare*, præſ. inf. act. verbi ἐπηγορεύω, *incuſo.*

Ἐπῆεν, *inerat*, 3. ſing. imperf. ind. *Poet.* pro ἐπῆν, a verbo ἔπειμι, *inſum.*

Ἐπῄειν, *acceſſeram*, 1. ſing. pluſq. indic. med. verbi ἔπειμι, *accedo.*

Ἐπιθρηκυῖα, *quæ inſpexit*, part. perf. act. f. g. verbi ἐπαθρέω, *inſpicio*.

Ἐπῆκαν, *immiſerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion*. pro ἐφῆκαν, a verbo ἐφίημι, *immitto*.

Ἐπηκολούθησα, *ſubſecutus ſum*, a. 1. ind. act. verbi ἐπικολουθέω, *ſubſequor*.

Ἐπήκουσα, *exaudivi*, a. 1. ind. act. verbi ἐπακούω, *exaudio*.

Ἐπηκροῶντο, *exaudiebant*, 3. plur. imperf. ind. med. *contr*. pro ἐπηκροάοντο, a verbo ἐπακροάομαι, *exaudio*.

Ἔπηλαν, *vibrarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πάλλω, *vibro*.

Ἐπῆλθον, *acceſſi*, a. 2. ind. act. *per Syncop*. pro ἐπήλυθον, a verbo ἐπέρχομαι pro ἐπελεύθω, *accedo*.

Ἐπήλυθε, *acceſſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπήμηναν, *nocuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπιμαίνω, *nocec*.

Ἐπῄνεον, *laudabam*, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπαινέω, *laudo*.

Ἐπῆν, *aderat*, 3. ſing. imperf. ind. verbi ἔπειμι, *adſum*.

Ἐπῄνεσε, *laudavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαινέω, *laudo*.

Ἐπῄνεσσαν, *approbarunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Poet*. pro ἐπῄνεσαν, a verbo ἐπαινέω, *approbo*.

Ἐπήνθα, *ſuperflorui*, perf. ind. med. verbi ἐπανθέω, *ſuperfloreo*.

Ἐπῄνησαν, *laudarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπαινέω, *laudo*.

Ἐπήντησα, *occurri*, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, *occurro*.

Ἐπηνύσθη, *completa erat*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπανύω, *compleo*.

Ἐπήξατο, *compepigit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi πήγνυμι, *compingo*.

Ἔπηξε, *compepigit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπηπείλησε, *minatus fuerat*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαπειλέω, *minor*.

Ἐπῆρα, *ſuſtuli*, a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, *tollo*.

Ἐπηρεαζόντων, *lædentium*, gen. plur. part. præſ. act. verbi ἐπηρεάζω, *lædo*.

Ἐπῆρεν, *ſuſtulit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro ἐπῆρε, a verbo ἐπαίρω, *tollo*.

Ἐπήρετο, *interrogabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπέρομαι, *interrogo*.

Ἐπηρεφέας, *tectos*, acc. pl. ab ἐπηρεφὴς, έος, *tectus*.

Ἐπήρθη, *ſublatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπαίρω, *tollo*.

Ἐπήρκει, *ſufficiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr*. pro ἐπήρκεε, a verbo ἐπαρκέω, *ſufficio*.

Ἐπήρκεσεν, *ſuffecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo eod.

Ἐπηρμένος, *elatus*, part. perf. paſſ. verbi ἐπαίρω, *tollo*.

Ἐπῆρσα, *ſuſtuli*, a. 1. ind. act. *Æol*. pro ἐπῆρα, a verbo eod.

Ἐπηρτημένος, *ſuſpenſus*, perf. part. paſſ. verbi ἐπαρτάω, *ſuſpendo*.

Ἐπηρώτα, *interrogabat*, 3. ſing. imperf. ind. *contr*. pro ἐπηρώταε, a verbo ἐπερωτάω, *interrogo*.

Ἐπηρώτησαν, *interrogarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπηρωτήσειν, *interrogatum eſſe*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπηρώτων, *rogabant*, 3. plural. imperf. ind. act. *contr*. pro ἐπηρώταον, a verbo eod.

Ἐπῆσαν, *inſuper erant*, 3. pl. imperf. ind. verbi ἔπειμι, *ſum inſuper*.

Ἐπησθεῖεν, *inſuper delectati ſint*, 3. plur. a. 1. opt. *Ion*. & *Bœot*. pro ἐφησθείησαν, a verbo ἐφήδομαι, *delector*.

Ἐπῄσθετο, *ſenſerit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἐπαισθάνομαι, *ſentio*.

Ἐπησκήσατο, *exercuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐπασκέω, *exerceo*.

Ἕπηται, *ſequatur*, 3. ſing. præſ. conjunct. med. verbi ἕπομαι, *ſequor*.

Ἐπηχθεσμένος, *qui ingemuit ſub pondere*, perf. part. paſſ. verbi ἐπάχθομαι, *ingemo ſub pondere*.

Ἐπιάλμενος, *inſiliens*, præſ. part. *per Syncop*. pro ἐπιαλλόμενος, & hoc *Poet*. pro ἐφαλλόμενος, a verbo ἐφάλλομαι, *inſilio*.

Ἐπίασα, *cepi*, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, *capio*.

Ἐπιάσθην, *prehenſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐπίαχον, *clamabant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi ἐπιάχω, *clamo*.

Ἐπίβα, *inſulta*, 2. ſing. a. 2. imper. *per Apoc*. pro ἐπίβηθι, a verbo ἐπιβαίνω, *inſcendo*.

Ἐπιβαίην, *conſcendam*, a. 2. opt. act. verbi ejuſd.

Ἐπιβαινέμεν, *adſcendere*, præſ. inf. act. *Ion*. pro ἐπιβαίνειν, a verbo eod.

Ἐπιβάλῃς, *injeceris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ἐπιβάλλω, *injicio*.

Ἐπιβάλλευ, *injice*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor*. pro ἐπιβάλλου, & hoc *Att*. & *Ion*. pro ἐπιβάλλεσο, a verbo eod.

Ἐπιβαλοῦσα, *quæ injecit*, a. 2. part. act. f. g. a verbo eod.

Ἐπιβαλοῦσι, *injicient*, 3. pl. f. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπιβὰς, *conſcendens*, a. 2. part. act. m. g. a verbo ἐπιβαίνω, *conſcendo*.

Ἐπιβασκέμεν, *ſuper inducere*, præſ. infin. act. *Ion*. pro ἐπιβάσκειν, a verbo poet. ἐπιβάσκω.

Ἐπιβεβηκὼς, *qui conſcendit*, part. perf. act. verbi ejuſd.

Ἐπιβήμεναι, *conſcendiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor*. pro ἐπιβῆναι, a verbo eod.

Ἐπιβήσεαι, *conſcendes*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion*. pro ἐπιβήσῃ, a verbo ἐπιβήσομαι.

Ἐπιβησέμεν, *conſcenſurum eſſe*, f. 1. inf. act. verbi ejuſd. pro ἐπιβάω.

Ἐπιβήσεο, *adſcende*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion*. pro ἐπιβήσεσο, a verbo ἐπιβήσομαι, *adſcendo*.

Ἐπιβησόμενος, *conſcenſurus*, f. 1. part. med. verbi ἐπιβαίνω pro ἐπιβάω, *conſcendo*.

Ἐπιβιβάσας, *imponens*, a. 1. part. act. verbi ἐπιβιβάζω, *impono*, *adſcendere facio*.

Ἐπιβλέψαι, *intuitus ſim*, a. 1. opt. act. *Æol*. pro ἐπιβλέψαιμι, a verbo ἐπιβλέπω, *intueor*.

Ἐπιβρίσῃ, *ingruerit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ἐπιβρίθω, *invado*.

Ἐπιβώσασθαι, *invocaſſe*, aor. 1. inf. med. *Poet*. pro ἐπιβοήσασθαι, a verbo ἐπιβοάω, *invoco*.

Ἐπιβωσόμεθα, *invocabimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. *contr*. pro ἐπιβοησόμεθα, a verbo eod.

Ἐπιγεγονὼς, *qui ſupervenit*, perf. part. med. verbi ἐπιγίνομαι, *ſupervenio*.

Ἐπιγενόμενος, *qui ſupervenit*, præſ. part. med. verbi ejuſd.

Ἐπιγνάμψας, *qui flexit*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Ἐπιγνοίη, *agnoverit*, 3. ſing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω, *agnoſco*.

Ἐπιγνόντες, *qui agnoverunt*, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Ἐπίγνωθι, *agnoſce*, 2. ſing. a. 2. imperat. act. verbi ejuſd.

Ἐπιγνῷς, *agnoveris*, 2. ſing. a. 2. conjunct verbi ejuſd.

Ἐπιγνώσεσθε, *agnoſcetis*, 2. pl. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἐπιδαψιλεύεσθαι, *liberaliter exhibere*, præſ. inf. med. verbi ἐπιδαψιλεύω, *liberaliter exhibeo*.

Ἔπιδε, *reſpice*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ἐπείδω, *reſpicio*.

Ἐπιδεδωκότα, *eum, qui inſuper dedit, qui crevit*, acc. ſing. perf. part. act. verbi ἐπιδίδωμι, *inſuper do*, *creſco*.

Ἐπιδεῖξαι, *oſtendiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐπιδείκνυμι, *oſtendo*.

Ἐπιδέρκεται, *inſpicit*, 3. ſing. præſ. indic. med. verbi ἐπιδέρκομαι, *inſpicio*.

Ἐπιδεύεαι, *abſis*, 2. ſing. præſ. conjunct. med. *Ion*. pro ἐπιδεύῃ, a verbo ἐπιδεύω, *egeo*.

Ἐπιδεύῃς, *egeas*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ἐπιδευόμενος, *egens*, præſ. particip. med. verbi ejuſd.

Ἐπιδινήσας, *qui commovit, qui in orbem egit*, a. 1. part. act. verbi ἐπιδινέω, *verſo*.

Ἐπιδίωξον, *inſequere, inſecutus ſis*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ἐπιδιώκω, *inſequor*.

Ἐπιδόντες, *qui addiderunt*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἐπιδίδωμι, *addo*.

Ἐπίδος, *adde*, 2. ſing. a. 2. imper. act verbi ejuſd.

Ἐπιδοῦναι, *addidiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Ἐπιδυέτω, *occidat*, 3. ſing. præſ. imper. verbi ἐπιδύω, *occido*.

Ἐπιδραμόντος, *ejus, qui percucurrit*, gen. ſing. a. 2. part. act. verbi ἐπιτρέχω, *percurro*.

Ἐπιδῶμεν, *addiderimus*, 1. plur. a. 2. conjunct. act. verbi ἐπιδίδωμι, *addo*.

Ἐπιδὼν, *qui addidit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Ἐπιδώσω, *addam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd. pro ἐπιδόω.

Ἐπιεικέσι, *humanis*, dat. plur. ab ἐπιεικὴς, *humanus*.

Ἐπιειμένος, *indutus*, perf. parr. paſſ. *Ion* pro ἐφειμένος, a verbo ἐφέννυμι, *induo*.

Ἐπιέλπεο, *ſpera*, 2. ſing. præſ. imperat med. *Ionice*, pro ἐπιέλπεσο, a verbo ἐπιέλπομαι, *ſpero*.

Ἐπιέναι, *accedere*, præſ. inf. act. verb ἔπειμι, *accedo*.

Ἐπιέσασθαι, *induiſſe*, a. 1. inf. med. *Poet* pro ἐφίσασθαι, a verbo ἐφέννυμι, *induo*.

Ἐπίεσται, *indutus eſt*, 3. ſing. perf. ind paſſ. verbi ἐπιέω, *induo*.

Ἐπιζῆν, *ſupervivere*, præſ. inf. act. *contr* pro ἐπιζάειν, a verbo ἐπιζάω, *ſupervivo*

Ἐπιῇ, *immiſerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct act. verbi ἐφίημι, *immitto*.

Ἐπίηλε, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act verbi ἐπιάλλω, *immitto*.

Ἐπιησθέντες, *ſuper aliqua re gaviſi*, nom plur. a. 1. part. paſſ. *Ion*. & *Poet*. pro ἐφησθέντες, a verbo ἐφήδομαι, *gaudeo ſuper re aliqua*.

Ἐπιθεῖναι, *inducere*, *ſuperimponere*, a. 2 inf. act. verbi ἐπιτίθημι, *ſuperimpono*.

Ἐπιθῇ, *impoſuerit*, 3. ſing. a. 2. conjunc act. verbi ejuſd.

Ἐπίθησε, *paruit*, 3. ſing. a. 1. ind. ac verbi πιθέω, *pareo*, *obſequor*.

Ἐπιθήσεται, *imponet*, 3. ſing. f. 1. in med. verbi ἐπιτίθημι, *impono*.

Ἔπιθι, *invade*, 2. ſing. præſ. imper. ac verbi ἔπειμι, *invado*.

Ἔπιθμεν, *perſuaſimus*, 1. plur. a. 2. in act. *per Syncopen*. pro ἐπίθομεν, a verb πείθω, *perſuadeo*.

Ἔπιθον, *perſuaſi*, 1. ſing. aor. ejuſd.

Ἐπίθρεξας, *accurriſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιτρέχω, *accurro*.

Ἐπιθρώσκουσα, *inſiliens*, præſ. part. f. g. act. verbi ἐπιθρώσκω, *inſilio*.

Ἐπίθωνται, *impoſuerint*, 3. plur. a. 2. conjunct. med. verbi ἐπιτίθημι, *impono*.

Ἐπικαθίσαντος, *ejus, qui collocavit*, gen. ſing. a. 1. part. act. verbi ἐπικαθίζω, *colloco*.

Ἐπικατακλύσαι, *inundaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐπικατακλύζω, *inundo*.

Ἐπικεῖσθαι, *incumbere, imminere*, præſ. inf. med. verbi ἐπίκειμαι, *incumbo*.

Ἐπικεκλημένος, *invocatus*, perf. part. paſſ. verbi ἐπικαλέω, *invoco*.

Ἐπικερτομέοισα, *quæ verba profert mordacia*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπικερτομέουσα, a verbo ἐπικερτομέω, *verba mordacia & quaſi cor proſcindentia loquor*.

Ἐπικεύσω, *celabo*, f. 1. ind. act. verbi ἐπικεύθω, *celo*.

Ἐπικληθεὶς, *invocatus*, a. 1. partic. paſſ. *per Syncopen*, pro ἐπικαληθεὶς, a verbo ἐπικαλέω, *invoco*.

Ἐπικλῆσαι, *appellaſſe*, a. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἐπικαλῆσαι, a verbo ἐπικαλέω, *appello*.

Ἐπίκλινον, *accina*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ἐπικλίνω, *acclino*.

Ἐπικλύσασα, *quæ proluit*, a. 1. part. act. f. g. verbi ἐπικλύζω, *proluo*.

Ἐπικουρῆσαι, *auxilium præbere*, ſive *præbuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐπικουρέω, *auxilior*.

Ἐπικράθην, *amarus factus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐπικράνθην, a verbo πικραίνω, *amarum reddo*.

Ἐπικρᾶναι, *capite annuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐπικραίνω, *perficio, impero*.

Ἐπικράνθην, *amarus factus ſum*. Vide ἐπικράθην.

Ἐπικρατέοντα, *prævalentem*, accuſ. ſing. part. præſ. m. g. verbi ἐπικρατέω, *prævaleo*.

Ἐπικρατήσεια, *prævaluerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπικρατήσαιμι, a verbo eod.

Ἐπικρήηνον, *perfeceris*, 2. ſing. a. 1. imper. act. *per Epentheſ.* & *Att.* pro ἐπίκρανον, a verbo ἐπικραίνω, *perficio*.

Ἐπικρήνωμεν, *perfecerimus*, 1. plur. a. 1. conjunct. act. *Att.* pro ἐπικράνωμεν, a verbo eod.

Ἐπικρῆσαι, *admiſcuiſſe*, a. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἐπικεράσαι, a verbo ἐπικεράννυμι, *admiſceo*.

Ἐπικύρσαι, *incidiſſe*, a. 1. inf. act. *Æol.* pro ἐπικῦραι, a verbo ἐπικύρω, *incido*.

Ἐπικυρτώοντε, *attollentes*, nomin. dual. part. præſ. act. *Poet.* pro ἐπικυρτόοντε, a verbo ἐπικυρτόω, *attollo*.

Ἐπιλαβέσθαι, *prehendiſſe*, a. 2. inf. med. verbi ἐπιλαμβάνομαι, *prehendo*.

Ἐπιλαθέσθαι, *oblitum eſſe*, a. 2. infinit. med. verbi ἐπιλανθάνομαι pro ἐπιλήθομαι, *obliviſcor*.

Ἐπιλάθωνται, *oblitus ſit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. med. verbi ejuſd.

Ἐπιλανθανέσθω, *obliviſcantur*, 3. ſing. præſ. imper. med. verbi ejuſd.

Ἐπιλέλαθα, *oblitus ſum*, perf. ind. med. *Dor.* pro ἐπιλέληθα, a verbo ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*.

Ἐπιλελῆσθαι, *oblivioni traditum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐπιλήθεο, *obliviſcere*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιλήθεσο, a verbo ἐπιλήθομαι, *obliviſcor*.

Ἐπιλήσομαι, *obliviſcar*, f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἐπιμάρτυρα, *teſtem*, accuſ. ſing. ab ἐπιμάρτυρ, *teſtis*.

Ἐπιμειδήσας, *qui ſubriſit*, a. 1. part. act. verbi ἐπιμειδάω, *ſubrideo*.

Ἐπιμελέϛατα, *diligentiſſima*, nom. plur. n. g. ab ἐπιμελέϛατος, quod eſt ſuperl. ab ἐπιμελὴς, *diligens*.

Ἐπιμελήθητι, *curæ habitus eſto*, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ. verbi ἐπιμελέομαι, *curæ habeo*.

Ἐπιμελίης, *curæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐπιμελείας, ab ἐπιμέλεια, *cura*.

Ἐπιμελοῦ, *cura*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπιμέλεσο, a verbo ἐπιμελέομαι, *curo*.

Ἐπιμέμφεαι, *incuſes*, 2. ſing. præſ. conjunct. med. *Ion.* pro ἐπιμέμφεσαι, a verbo ἐπιμέμφομαι, *incuſo*.

Ἐπιμετρήσω, *mutuo dabo*, f. 1. ind. act. verbi ἐπιμετρέω, *mutuo do*.

Ἐπιμίξαις, *qui admiſcuit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπιμίξας, a verbo ἐπιμίγνυμι, *admiſceo*.

Ἐπιμίσγεται, *miſcetur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi ἐπιμίσγω, *miſceo*.

Ἐπιμνησθέντες, *ii, quorum mentio facta eſt*, nom. pl. a. 1. part. paſſ. verbi ἐπιμνήσκομαι, *rei alicujus mentionem facio*.

Ἐπιμοιρᾶσθαι, *impertiri*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἐπιμοιράεσθαι, a verbo ἐπιμοιράομαι, *impertior*.

Ἐπιμομφᾶς, *objurgationis*, gen. ſing. *Dorice*, pro ἐπιμομφῆς, ab ἐπιμομφὴ, *objurgatio*.

Ἐπιμπλέετο, *impletus erat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπιμπλάετο, & hoc pro ἐπίμπλατο, a verbo πίμπλημι, *impleo*.

Ἐπίμπλω, *impletus eras*, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἐπίμπλασο, a verbo eod.

Ἐπίμπρα, *urebat*, 3. ſing. imperfect. indicat. act. *Dor.* pro ἐπίμπρη, a verbo πίμπρημι, *uro*.

Ἐπινέμεσθαι, *depaſci*, præſ. inf. paſſ. verbi ἐπινέμω, *depaſco*.

Ἐπινενημένος, *fatalibus filis attributus*, part. perf. paſſ. verbi ἐπινήθω, *fatalibus filis attribuo*.

Ἐπινενόηκα, *conſideravi*, perf. ind. act. verbi ἐπινοέω, *conſidero*.

Ἐπίνομες, *bibebamus*, 1. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐπίνομεν, a verbo πίνω, *bibo*.

Ἔπινον, *bibebant*, 3. pl. imperf. ejuſd.

Ἔπιον, *bibi*, a. 2. ind. act. verbi πίνω pro πίω, *bibo*.

Ἐπιόντα, *accedentem*, acc. ſing. a. 2. part. act. verbi ἔπειμι, *accedo*.

Ἐπιορκήσῃς, *pejeraveris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ἐπιορκέω, *pejero*.

Ἐπιοῦσα, *ſequens*, a. 2. part. act. f. g. verbi ἔπειμι, *accedo*.

Ἐπιόψομαι, *videbo*, f. 1. ind. med. verbi ἐπιόπτομαι, *video*.

Ἐπιπείθεο, *obtempera*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ἐπιπείθεσο, a verbo ἐπιπείθομαι, *obſequor*.

Ἐπιπεπτωκὸς, *quod incidit*, perf. part. act. n. g. verbi ἐπιπίπτω, *incido*.

Ἐπιπεσὼν, *qui incidit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Ἐπιπλέοντα, *innatantem*, acc. ſing. part. præſ. act. m. g. verbi ἐπιπλέω, *innato*.

Ἐπιπλῆξαι, *increpuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐπιπλήσσω, *increpo*.

Ἐπιπλήσσεο, *increpare*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ἐπιπλήσσεσο, a verbo eod.

Ἐπιπλομένοιο, *accidentis*, gen. ſing. præſ. part med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐπιπελομένου, a verbo ἐπιπέλομαι, *accido, ingruo*.

Ἔπιπλον, *impleverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐπιπλάω, *impleo*.

Ἐπιπλώοντι, *innavigant*, 3. pl. præſ. ind. *Dor.* pro Poëtico ἐπιπλώουσι, & hoc pro ἐπιπλέουσι, a verbo ἐπιπλέω, *innato*.

Ἐπιπλὼς, *navigans*, a. 1. part. act. *per Syncop.* pro ἐπιπλώσας, a verbo ἐπιπλώω, *navigo*.

Ἐπιπλώσας, *navigans*. Vide antecedens ἐπιπλώς.

Ἐπιπνείουσα, *reſpirans*, præſ. part. act. *Poet.* pro ἐπιπνέουσα, a verbo ἐπιπνέω, *reſpiro*.

Ἐπιπροέηκεν, *inſuper miſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπιπροῆκα, a verbo ἐπιπροΐημι, *inſuper mitto*.

Ἐπιπροέμεν, *inſuper miſiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπιπροεῖναι, a verbo eod.

Ἐπιπορευομένων, *approperantium*, gen. plur. præſ. ind. med. verbi ἐπιπορεύομαι, *appropero*.

Ἐπιπτέσθαι, *advolaſſe*, a. 2. inf. med. verbi ἐπίπτημι, *advolo*.

Ἔπιπτον, *cadebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi πίπτω, *cado*.

Ἐπιῤῥέειν, *influere*, præſ. inf. act. verbi ἐπιῤῥέω, *influo*.

Ἐπιῤῥήσσεσκε, *irruebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέῤῥασσε, a verbo ἐπιῤῥάσσω, *irruo*.

Ἐπιῤῥίψαντες, *qui conjecerunt*, a. 1. part. act. verbi ἐπιῤῥίπτω, *conjicio*.

Ἐπισημαινόμεθα, *indicamur*, 1. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ἐπισημαίνω, *indico*.

Ἐπισιτευόμενος, *cibario præbiturus*, f. 1. part. med. *Dor.* pro ἐπισιτιούμενος, & hoc *Att.* pro ἐπισιτισόμενος, a verbo ἐπισιτίζω, *cibaria præbeo*.

Ἐπισκηνώσῃ, *inhabitet*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ἐπισκηνόω, *inhabito*.

Ἐπισκόπει, *conſidera*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ἐπισκόπεε, a verbo ἐπισκοπέω, *conſidero*.

Ἐπισκύζωνται, *indignentur*, 3. plur. præſ. conjunct. med. verbi ἐπισκύζομαι, *indignor*.

Ἐπισμῇ, *abſtergit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἐπισμᾷ, & hoc *contr.* pro ἐπισμάει, a verbo ἐπισμάω, *abſtergo*.

Ἐπισπᾶσθαι, *impelli*, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἐπισπάεσθαι, a verbo ἐπισπάω, *impello*.

Ἐπίσπῃ, *abierit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ἐπίσποιτο, *comitetur*, 3. ſing. a. 2. opt. med. verbi ejuſd.

Ἐπισπώμενος, *attractus, qui attrahitur*, præſ. part. paſſ. *contr.* pro ἐπισπαόμενος, a verbo eod.

Ἐπίϛα, *ſcis*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Poet.* pro ἐπίϛασαι, a verbo ἐπίϛαμαι, *ſcio*.

Ἐπιϛάντες, *inſtantes*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἐφίϛημι, *inſto*.

Ἐπιϛὰς, *inſtans*, nom. ſing. a. ejuſd.

Ἐπιϛᾶσα, *ſuperveniens*, femin. a præcedente maſculino, ἐπιϛάς.

Ἐπίϛασαι, *ſcis*, 2. ſing. præſ. ind. med. verbi ἐπίϛαμαι, *ſcio*.

Ἐπίϛασθαι, *ſupra ſtare*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἐφίϛασθαι, a verbo ἐφίϛημι, *inſto*.

Ἐπιϛάτα, *præceptor*, vocat. ſing. ab ἐπιϛάτης, *præceptor*.

Ἐπίϛατο, *noverat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπίϛαμαι, *novi*.

Ἐπιϛατοῦντες, *qui præſunt*, nom. plur. part. præſ. act. verbi ἐπιϛατέω, *præſum*.

Ἐπιστέαται, *ſciunt*, 3. pl. præſ. ind. *Ion.* pro ἐπίστανται, a verbo ἐπίσταμαι, *novi.*

Ἐπιστεῖλαι, *ſcribere*, a. 1. inf. act. verbi ἐπιστέλλω, *mitto, ſcribo.*

Ἐπιστεύετο, *credebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi πιστεύω, *credo.*

Ἐπιστεύθη, *commiſſum erat*, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐπιστεύσαμεν, *credebamus*, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐπιστέωνται, *ſciunt*, 3. plur. præſ. ind. *Ion.* pro ἐπίστανται, a verbo ἐπίσταμαι, *ſcio.*

Ἐπίστῃ, *ſcis*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Att.* pro ἐπίστασαι, a verbo ἐπίσταμαι, *ſcio.*

Ἐπίστηθι, *inſta, inſtiteris*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ἐφίστημι, *inſto.*

Ἐπιστήμονα, *peritum*, acc. ſing. ab ἐπιστήμων, *ſciens, peritus.*

Ἐπιστήσῃ, *ſcies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. a verbo ἐπίσταμαι, *ſcio.*

Ἐπίστιον, *familia*, *Ion.* pro ἐφίστιον.

Ἐπιστοβέεσκεν, *irridebant*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπιστοβοῦν ſeu ἐπιστόβεον, a verbo ἐπιστοβέω, *irrideo.*

Ἐπιστραφείς, *converſus*, a. 2. part. paſſ. verbi ἐπιστρέφω, *converto.*

Ἐπίστρεφε, *converte*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ejuſd.

Ἐπιστρέψαι, *convertiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Ἐπιστρέψαντα, *advertentem*, accuſ. ſing. a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Ἐπίστω, *ſciebas*, 2. ſing. imperf. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπίστασο, a verbo ἐπίσταμαι, *ſcio.*

Ἐπιστώσαντο, *pacti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπιστόω, *fidem exigo.*

Ἐπισυναγαγεῖν, *congregaſſe*, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπισυναγεῖν, a verbo ἐπισυνάγω, *congrego.*

Ἐπισυναχθεισῶν, *congregatarum*, gen. plur. a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐπισυνηγμένη, *congregata*, perf. part. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Ἐπίσχε, *cohibe*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ἐπίσχω, *cohibeo.*

Ἐπισχέειν, *cohibuiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπισχεῖν, a verbo eod.

Ἐπισχών, *adhibens*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Ἐπιτεῖλαι, *juſſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐπιτέλλω, *jubeo.*

Ἐπιτελεσθέντα, *peractum*, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi ἐπιτελέω, *perago.*

Ἐπιτέλλευ, *orire*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ionice*, pro ἐπιτέλλου, a verbo ἐπιτέλλομαι, *orior.*

Ἐπιτέταται, *intenſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐπιτείνω, *intendo.*

Ἐπιτέτραπται, *commiſſum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέπω, *committo.*

Ἐπιτετράφαται, *commiſſi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπιτετραμμένοι εἰσί, a verbo eod.

Ἐπιτηρήσας, *conſervans*, a. 1. part. act. verbi ἐπιτηρέω, *conſervo.*

Ἐπιτιθέασι, *imponit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Ion* pro ἐπιτιθεῖσι, a verbo ἐπιτίθημι, *impono.*

Ἐπιτιθῇς, *imponas*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ἐπιτιμᾷ, *objurgat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἐπιτιμάει, a verbo ἐπιτιμάω, *objurgo.*

Ἐπιτιμήσαιμεν, *objurgaverimus*, 1. pl. a. 1. opt. act. verbi ejuſd.

Ἐπιτιμήσεσι, *increpationibus*, dat. pl. ab ἐπιτίμησις, *increpatio.*

Ἐπιτιμῶνται, *reprehenduntur*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ἐπιτιμάω, *objurgo.*

Ἐπιτολμᾶν, *ſuſtinere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐπιτολμάειν, a verbo ἐπιτολμάω, *audeo.*

Ἐπίτρεψον, *permitte*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ἐπιτρέπω, *permitto.*

Ἐπιτρέψοντι, *permittent*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπιτρέψουσι, a verbo eod.

Ἐπιτυγχάνοις, *adſequaris*, 2. ſing. præſ. optat. act. verbi ἐπιτυγχάνω, *adſequor.*

Ἐπιτυχών, *adſecutus*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Ἐπιφᾶναι, *apparuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐπιφαίνω, *appareo.*

Ἐπιφέροισα, *adferens*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφέρουσα, a verbo ἐπιφέρω, *adfero.*

Ἐπιφθάς, *præveniens*, a. 2. part. act. verbi ἐπιφθάνω, *prævenio.*

Ἐπιφθύσδοισα, *inſpuens veneficarum more*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφθύζουσα, a verbo ἐπιφθύζω, *inſpuo veneficarum more.*

Ἐπίφρονα, *prudentem*, accuſ. ſing. ab ἐπίφρων, *prudens.*

Ἐπιφροσύνῃσι, *prudentiis*, dat. pl. *Ion.* pro ἐπιφροσύναις, ab ἐπιφροσύνη, *prudentia.*

Ἐπιχείρει, *aggredere*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ἐπιχείρεε, a verbo ἐπιχειρέω, *aggredior.*

Ἐπιχρεώμενος, *familiaris, Ionice*, pro ἐπιχρώμενος.

Ἐπιψαύσῃσι, *attigerit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. *Ion.* pro ἐπιψαύσῃ, a verbo ſeq.

Ἐπιψαύων, *contingens*, præſ. part. act. verbi ἐπιψαύω, *contingo.*

Ἐπιών, *inſtans*, a. 2. part. act. verbi ἔπειμι, *aggredior.*

Ἐπλάγην, *ſtupui*, a. 2. ind. paſſ. verbi πλήσσω, *ferio.*

Ἐπλάγχθην, *aberravi*, a. 1. ind. paſſ. *per Epentheſ.* pro ἐπλάχθην, vel ab inuſitato verbo πλάγχω pro πλάζω, *errare facio.*

Ἐπλανᾶτο, *errabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro ἐπλανάετο, a verbo πλανάομαι, *erro.*

Ἔπλαξε, *finxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπλασε, a verbo πλάσσω, *fingo.*

Ἔπλασ᾽ pro ἔπλασε, *finxit*, 3. ſing. aor. ejuſd.

Ἔπλεε, *navigabat*, 3. ſing. imperf. act. verbi πλέω, *navigo.*

Ἔπλε, *erat*, 3. ſing. imperf. act. *per Syncop.* pro ἔπελε, a verbo πέλω, *ſum.*

Ἔπλεο, *eras*, 2. ſing. a. 2. ind. med. *per Syncop* & *Ion.* pro ἐπέλεσο, a verbo eod.

Ἔπλεον, *navigabam*, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi πλέω, *navigo.*

Ἐπλεόνασε, *plus habuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, *plus habeo.*

Ἔπλετο, *erat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *per Syncop.* pro ἐπέλετο, a verbo πέλομαι, *ſum.*

Ἔπλευ, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* & *per Sync.* pro ἐπέλου, a verbo eod.

Ἐπλεύσαμεν, *navigavimus*, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi πλέω, *navigo.*

Ἐπλήγην, *cæſus ſum*, aor. 2. ind. paſſ. verbi πλήσσω, *ferio.*

Ἐπλήθην, *repletus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi πίμπλημι, *repleo.*

Ἐπληθύνθην, *crevi*, a. 1. ind. paſſ. verbi πληθύνω, *creſco.*

Ἔπληντο, *impleverant*, 3. plur. pluſq. ind. act. *per Syncop.* pro ἐπεπλήντο, a verbo πίμπλημι, *impleo.*

Ἔπληξε, *ſtupefecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω, *ſtupefacio.*

Ἐπληρώθησαν, *impleti ſunt*, 3. pl. a. 2. ind paſſ. verbi πληρόω, *impleo.*

Ἔπλησαν, *impleverunt*, 3. pl. a. 1. i act. verbi πλήθω, *impleo.*

Ἐπλήσθην, *impletus ſum*, a. 1. ind. p verbi ejuſd.

Ἐπλήσθησαν, *impleti ſunt*, 3. plur. a ejuſd.

Ἔπλητο, *implebatur*, 3. ſing. imperf. i paſſ. verbi πλῆμι, *impleo.*

Ἐπλούτησε, *dives evaſit*, 3. ſing. a. 1. i act. verbi πλουτέω, *dives evado.*

Ἐπλουτίσθητε, *ditati eſtis*, 2. pl. a. 1. i paſſ. verbi πλουτίζω, *divitem reddo, di*

Ἔπνευσε, *ſpiravit*, 3. ſing. a. 1. ind. a verbi πνέω, *ſpiro.*

Ἔπνιγε, *ſuffocabat*, 3. ſing. imperf. i act. verbi πνίγω, *ſuffoco.*

Ἐπνίγη, *ſuffocatus eſt*, 3. ſing. a. 2. i paſſ. verbi ejuſd.

Ἐπνύνθην, *ſpiratus ſum*, a. 1. ind. pa verbi inuſ. πνύνω pro πνύω, *ſpiro.*

Ἐπόδια, *viaticum*, *Ion.* pro ἐφόδια.

Ἐπόθεσε, *deſideravit*, 3. ſing. a. 1. i act. verbi ποθέω, *deſidero.*

Ἐπόθησεν, *amavit*, 3. ſing. a. 1. ind. a verbi ejuſd.

Ἐποίει, *faciebat*, 3. ſing. imperf. act. *cont* pro ἐποίεε, a verbo ποιέω, *facio.*

Ἐποίησας, *feciſti*, 2. ſing. a. ſequentis.

Ἐποίησε, *fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. ve bi ποιέω, *facio.*

Ἐποικοδομηθέντες, *ædificati*, nom. pl. a. part. paſſ. verbi ἐποικοδομέω, *ædifico.*

Ἐποῖσαι, *intuliſſe*, a. 1. inf. act. ve ἐπιφέρω pro ἐποίω, *infero.*

Ἐποίσει, *inferet*, 3. ſing. f. 1. ind. a verbi ejuſd.

Ἐποίχεο, *accede*, 2. ſing. præſ. imper. me *Ion.* pro ἐποίχεσο, a verbo ἐποίχομα *adeo.*

Ἐπολιτεύοντο, *adminiſtrabant*, 3. plur. im perf. ind. med. verbi πολιτεύομαι, *a miniſtro.*

Ἐπόμενον, *ſequentem*, accuſat. ſing. pr part. med. verbi ἕπομαι, *ſequor.*

Ἐπόμνυθι, *jura*, 2. ſing. præſ. imper. a verbi ἐπόμνυμι pro ἐπομόω, *juro.*

Ἐπομόσαι, *juraſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſ

Ἐπομόσῃ, *juraverit*, 3. ſing. a. 1. con junct. act. *Poet.* pro ἐπομόσῃ, a verbo eo

Ἐπόνασαν, *elaborarunt*, 3. pl. a. 1. in act. *Dor.* pro ἐπόνησαν, a verbo πονέ *laboro.*

Ἐπόνει, *laborabat*, 3. ſing. imperf. ind. a *contr.* pro ἐπόνεε, a verbo eod.

Ἐπονήσθην, *laboratus ſum*, a. 1. ind. pa verbi ejuſd.

Ἐπονηρεύοντο, *improbe agebant*, 3. plur. im perf. ind. paſſ. verbi πονηρεύομαι, *i probe ago.*

Ἐπόνουν, *laborabant*, 3. pl. imperf. ind. a *contract.* pro ἐπόνεον, a verbo πονέω, *l boro.*

Ἕπονται, *ſequuntur*, 3. pl. præſ. ind. me verbi ἕπομαι, *ſequor.*

Ἐποπτεύσαντες, *inſpicientes*, nom. plur. a. part. act. verbi ἐποπτεύω, *inſpicio.*

Ἐπορᾶν, *inſpicere*, præſ. inf. act. *Ion.* *contr.* pro ἐφοράειν, a verbo ἐφοράω, *i ſpicio.*

Ἐπορεξάμενος, *porrectus*, a. 1. part. me verbi ἐπορέγομαι, *porrecta manu capto.*

Ἐπορεύετο, *proficiſcebatur*, 3. ſing. imper ind. med. verbi πορεύομαι, *proficiſcor.*

Ἐπορεύθησαν, *profecti ſunt*, 3. pl. a. 1. in paſſ. verbi ejuſd.

Ἐπόρθουν, *vaſtabam*, imperf. ind. act. *cont* pro ἐπόρθεον, a verbo πορθέω, *vaſto.*

Ἐπορίσαντο, *præiverunt*, 3. plur. a. ind. med. verbi πορίζω, *præeo.*

ορμέειν, *in statione stare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐφορμέειν, a verbo ἐφορμέω, *in statione sto.*

πορνύμενος, *irruens*, præſ. part. verbi ἐπόρνυμαι, *irruo.*

πόρυσε, *irruit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπορύω, *irruo.*

Επορσον, *incita*, 2. ſing. a. 1. imperat. act. *Æol.* pro ἔπορον, a verbo ἐπόρω, *incito.*

Εποτᾶτο, *volabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro ἐποτάετο, a verbo ποτάομαι, *volo.*

Εποτίσατε, *potum dediſtis*, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ποτίζω, *potum do.*

Εποτρυνέμεν, *inſtigare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐποτρύνειν, a verbo ἐποτρύνω, *inſtigo.*

Επράδειν, *pepederam*, pluſq. ind. med. *Ion.* pro ἐπεπόρδειν, a verbo πέρδω, *pedo.*

Επράθην, *venditus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi πιπράσκω, *vendo.*

Επραθον, *populatus ſum*, a. 2. ind. act. *per Metatheſin* pro ἔπαρθον, a verbo πέρθω, *vaſto.*

Επραξα, *feci*, a. 1. ind. act. verbi πράσσω, *facio.*

Επρασα, *vendidi*, a. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, *vendo.*

Επράχθην, *factus ſum*, a. 1. indic. paſſ. verbi πράσσω, *facio.*

Επρεσε, *incendit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔπρησε, a verbo πρήθω, *incendo.*

Επρηξα, *feci*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπραξα, a verbo πράσσω, *facio.*

Επρησε, *incendit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, *incendo.*

Επρήσθην, *concrematus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Επρησσόμην, *conficiebar*, 1. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπρασσόμην, a verbo πράσσω, *facio.*

Επρήχθην, *factus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπράχθην, a verbo eod.

Επριάμην, *emi*, imperf. ind. med. verbi πρίαμαι, *emo.*

Επρίσθησαν, *diſſecti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi πρίω vel πρίζω, *diſſeco.*

Επρίω, *emiſti*, 2. ſing. imperf. ind. *Att.* & *Ion.* pro ἐπρίασο, a verbo πρίαμαι, *emo.*

Επρωσεν, *finivit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro ἐπεράτωσεν, a verbo περατόω, *finio.*

Επτάμην, *volavi*, a. 1. ind. med. verbi πτῆμι, *volo*, vel a. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ἐπτησάμην, a verbo ἵπταμαι, *volo.*

Επταξαν, *trepidarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπτηξαν, a verbo πτήσσω, *præ metu trepido.*

Επταρον, *ſternutavi*, a. 2. ind. act. verbi πταίρω, *ſternuto.*

Επτέρνικα, *ſupplantavi*, perf. ind. act. verbi πτερνάω, *ſupplanto.*

Επτερύγην, *alis verberatus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi πτερύσσομαι, *alis latera ferio.*

Επτην, *volavi*, a. 2. ind. act. verbi πτῆμι, *volo.*

Επτοίηται, *exterrefactus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi πτοιέω, *Poet.* pro πτοέω, *terrefacio.*

Επτόμην, *evolabam*, imperf. ind. med. *per Syncop.* pro ἐπετόμην, a verbo πέτομαι, *volo.*

Επτωκὼς, *qui cecidit*, perf. part. act. *Ion.* pro πεπτωκὼς, a verbo πίπτω pro πτόω, *cado.*

Επυδρον, *udum*, acc. ſing. *Ion.* pro ἔφυδρον, ab ἔφυδρος, *udus.*

Επυθόμην, *interrogavi*, a. 2. ind. med. verbi πυνθάνομαι pro πύθομαι, *interrogo.*

Επυνθάνετο, *percontabatur*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ejuſd.

Ἐπύργωσας, *turri munivisti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, *turri munio.*

Ἐπώκειλαν, *illiſerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐποκέλλω, *illido.*

Ἐπώλευν, *vendiderunt*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπώλεον, a verbo πωλέω, *vendo.*

Ἐπωνόμασα, *nominavi*, aor. 1. ind. act. verbi ἐπονομάζω, *nomino.*

Ἐπώρα, *inſpiciebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφόρα, a verbo ἐφοράω, *inſpicio.*

Ἐπωρορέχατο, *porrecti erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπωρορεγμένοι ἦσαν, a verbo ἐπορύσσω, *porrigo.*

Ἐπῶρσε, *concitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπόρω, *concito.*

Ἐπῴχατο, *incluſi erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπωγμένοι ἦσαν, a verbo ἐποίγω, *includo.*

Ἐπῴχετο, *irruebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐποίχομαι, *irruo.*

Ἔραζ' pro ἔραζε, *humi.*

Ἐραίμαν, *optarim*, 1. ſing. præſ. optat. med. *Dor.* pro ἐραίμην, a verbo ἔραμαι, *opto.*

Ἐραίσθη, *profligatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ῥαίω, *profligo.*

Ἐρᾶν, *amare*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐράειν, a verbo ἐράω, *amo.*

Ἐραννᾶς, *amœnæ*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐραννῆς, ab ἐραννὸς, *amabilis.*

Ἔρασδε, *humi*, *Dor.* pro ἔραζε.

Ἐράσθην, *amatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠράσθην, a verbo ἐράω, *amo.*

Ἔραασαι, *amas*, 2. ſing. præſ. ind. *Poet.* pro ἔρασαι, a verbo ἔραμαι, *amo.*

Ἐράσσατο, *amavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐράσατο, a verbo eod.

Ἐργᾷ, *laborabis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Bœot.* pro ἐργάσῃ, a verbo ἐργάζομαι, *operor, laboro.*

Ἐργάζευ, *labora*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro ἐργάζου, a verbo eod.

Ἔργαθεν, *arcebat*, 3. ſing. imperf. *Poet.* pro εἴργαθεν, a verbo ἐργάθω, *arceo.*

Ἐργαξῇ, *operabis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐργάσῃ, a verbo ἐργάζομαι, *operor.*

Ἐργάσαιο, *operatus es*, 2. ſing. a. 1. opt. med. verbi ejuſd.

Ἐργασθῇ, *operatus ſit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Ἔργασμαι, *laboratus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐργατίναισι, *operariis*, dat. plur. *Poet.* pro ἐργατίναις, ab ἐργατίνης, *operarius.*

Ἔργει, *arcet*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἔργω, *Ion.* pro εἴργω, *arceo.*

Ἔργματι, *operi*, dat. ſing. *per Metatheſ.* pro ῥέγματι, a ῥέγμα, *opus.*

Ἐργολαβεῖν, *opus faciendum ſuſcipere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐργολαβέειν, a verbo ἐργολαβέω, *opus faciendum ſuſcipio.*

Ἔρδεσκε, *perpetrabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦρδε, a verbo ἔρδω, *facio.*

Ἔρδον, *faciebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦρδον, a verbo eod.

Ἐρεβεῦσφιν, *Erebi*, gen. ſing. *Dor.* & *per Paragog.* *Poet.* pro ἐρέβους, *contr.* ex ἐρέβεος, a nom. ἔρεβος, *Erebus.*

Ἐρέθησιν, *irritet*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro ἐρέθῃ, a verbo ἐρέθω, *irrito.*

Ἐρέθιζε, *irrites*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ἐρεθίζω, *irrito.*

Ἐρεθιζέμεν, *irritare*, præſ. infin. act. *Ion.* pro ἐρεθίζειν a verbo eod.

Ἐρεθίσδειν, *irritare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἐρεθίζειν, a verbo eod.

Ἐρεῖ, *dicit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἐρέω, *dico.*

Ἔρεο, *interroga*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἔρου, a verbo ἔρομαι, *interrogo.*

Ἐρείομεν, *rogamus*, 1. plur. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἐρέομεν, a verbo ἐρέω, *rogo.*

Ἐρειπομένης, *dirnentis*, gen. ſing. præſ. part. med. f. g. a verbo ἐρείπω, *dirno.*

Ἐρεῖς, *nectes*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi εἴρω, *necto.*

Ἐρείσατο, *hæſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐρείδω, *hæreo.*

Ἐρεῖτε, *dicite*, 2. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro ἐρέετε, a verbo ſequente.

Ἐρείτω, *dicat*, 3. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ἐρεέτω, a verbo ἐρέω, *dico.*

Ἔρεξα, *feci*, a. 1. indicat. act. verbi ῥέζω, *facio.*

Ἐρέοντο, *interrogabant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἤροντο, a verbo ἔρομαι, *interrogo.*

Ἐρέουσα, *dicens*, præſ. part. act. f. g. vel *dictura*, f. 2. part. act. f. g. per *Dial.* pro ἐροῦσα, a verbo ἐρέω, *dico.*

Ἐρέριπτο, *projectus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Att.* pro ἔῤῥιπτο, a verbo ῥίπτω, *projicio.*

Ἐρεσσέμεναι, *remigare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἐρέσσειν, a verbo ἐρέσσω, *remigo.*

Ἐρετμοῖσι, *remis*, dat. pl. *Ion.* pro ἐρετμοῖς, ab ἐρετμὸς, *remus.*

Ἐρεύνα, *quære*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ἐρεύναε, a verbo ἐρευνάω, *quæro.*

Ἐρευνῇ, *quærit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐρευνᾷ, a verbo eod.

Ἐρευνῶν, *quærens*, præſ. part. act. *contr.* pro ἐρευνάων, a verbo eod.

Ἔρεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐρέφω, *corono.*

Ἐρῇ, *amat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐρᾷ, contracto ex ἐράει, a verbo ἐράω, *amo.*

Ἐρημάζεσκον, *in ſolitudine vagabar*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠρήμαζον, a verbo ἐρημάζω, *in ſolitudine vagor.*

Ἐρημοῦται, *vaſtatur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro ἐρημόεται, a verbo ἐρημόω, *vaſto.*

Ἐρηρέδαται, *nixi ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, a verbo ἐρείδω, *figo.*

Ἐρήρεικα, *firmavi*, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρεικα, a verbo eod.

Ἐρήρειστο, *nixus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐρήρικα, *contendi*, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρικα, a verbo ἐρίζω, *contendo.*

Ἐρήριμμαι, *dirutus ſum*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤρειμμαι, a verbo ἐρείπω, *everto.*

Ἐρήριφα, *dirui*, perf. ind. act. *Att.* pro ἤριφα, a verbo eod.

Ἐρηρώτηκα, *interrogavi*, perf. ind. act. *Att.* pro ἠρώτηκα, a verbo ἐρωτάω, *interrogo.*

Ἐρήσομαι, *interrogabo*, f. 1. ind. med. verbi ἔρομαι ſeu ἐρέομαι, *interrogo.*

Ἐρητύετ' pro ἐρητύετο, *prohibebatur*, 3. ſing. imperfect. ind. paſſ. verbi ἐρητύω, *prohibeo.*

Ἐρήτυθεν, *temnerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐρητύθησαν, a verbo eod.

Ἐρητύσασκε, *inhibuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐρήτυσε, a verbo eod

Ἐρητύσειε, *compeſceret*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐρητύσαι, a verbo eod.

Ἐριβρεμετᾶν, *graviter frementium*, gen. plur. *Dor.* pro ἐριβρεμετῶν, ab ἐριβρεμέτης, *graviter fremens.*

Ἐριβρύχεω, *valde mugientis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐριβρύχου, ab ἐριβρύχης, *valde mugiens.*

Ἐριβώλακα, *valde gleboſum*, acc. ſing. ab ἐριβῶλαξ, *valde gleboſus.*

Ἐριγδούποιο, *valde ſonantis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐριγδούπου, ab ἐρίγδουπος, *valde ſonans.*

Ἐριδδήσασθαι, *contendiſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἐριδδέω, *contendo.*

Ἐρίδηνα, *contendi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐρίδανα, a verbo ἐριδαίνω, *contendo.*

Ἐριδήσασθαι, *contendiſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἐριδέω, *contendo.*

Ἐριδμαίνειν, *contendere*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἐριδαίνειν, a verbo ἐριδαίνω, *contendo.*

Ἐριδμαίνοντι, *contendunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐριδμαίνουσι, quod *Poetice* dicitur pro ἐριδαίνουσι, a verbo eod.

Ἔριζε, *certabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤριζε, a verbo ἐρίζω, *certo.*

Ἐριζέμεν, *contendere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρίζειν, a verbo eod.

Ἐριζέμεναι, *contendere*, præſ. infin. act. *Dor.* pro ἐρίζειν, a verbo eod.

Ἐρίζοντι, *contendunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐρίζουσι, a verbo eod.

Ἐρικλάγκτας, *valde ſtrepens*, *Dor.* pro ἐρικλάγκτης.

Ἔριπ' pro ἔριπε, *cecidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤριπε, a verbo ἐρείπω, *everto.*

Ἐρίσαντε, *contendentes*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi ἐρίζω, *contendo.*

Ἐρίσδων, *contendens*, præſ. part. act. *Dor.* pro ἐρίζων, a verbo eod.

Ἐρισμαράγοιο, *valde tonantis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐρισμαράγου, ab ἐρισμάραγος, *valde tonans.*

Ἐρισσαράδοιο, *valde frementis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐρισσαράδου, ab ἐρισσάραδος, *valde fremens.*

Ἑρμείας, *Poet.* pro Ἑρμῆς, *Mercurius.*

Ἑρμηνεῦσαι, *interpretatum eſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἑρμηνεύω, *interpretor.*

Ἔρξαι, *facere*, a. 1. inf. act. verbi ἔρδω pro ῥέζω, *facio.*

Ἔρξαν, *fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro εἶρξαν, a verbo eod.

Ἔρξει, *faciet*, 3. ſing. f. 1. indicat. act. verbi ejuſd.

Ἔρογα, *feci*, perf. ind. med. *per Metatheſ.* pro ἔοργα, a verbo ἔργω, *facio.*

Ἐροῦμεν, *dicemus*, 1. pl. f. 2. ind. act. verbi εἴρω, *dico.*

Ἐροῦσιν, *dicent*, 3. plur. f. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἕρπην, *ſerpere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἕρπειν, a verbo ἕρπω, *ſerpo.*

Ἕρπωμες, *eamus*, 1. pl. præſ. conjunct. act. *Dor.* pro ἕρπωμεν, a verbo eod.

Ἐῤῥαβδίσθην, *virgis cæſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ῥαβδίζω, *virgis cædo.*

Ἐῤῥάγην, *ruptus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi ῥήγνυμι, *frango, rumpo.*

Ἐῤῥάδαται, *adſperſi ſunt*, 3. plural. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐῤῥασμένοι εἰσὶ, a verbo ῥάζω, *adſpergo.*

Ἐῤῥαμμένος, *conſutus*, perf. part. paſſ. verbi ῥάπτω, *conſuo.*

Ἐῤῥαντισμένος, *conſperſus*, perf. part. paſſ. verbi ῥαντίζω, *conſpergo.*

Ἐῤῥάπισαν, *percuſſerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ῥαπίζω, *percutio.*

Ἐῤῥάσθην, *inſperſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ῥάζω, *inſpergo.*

Ἐῤῥάφην, *conſutus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi ῥάπτω, *ſuo.*

Ἔῤῥαψαν, *conſuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἔῤῥε, *peri*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ἔῤῥω, *dolens eo.*

Ἔῤῥει, *fluebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ῥέω, *fluo.*

Ἐῤῥέθην, *dictus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ῥέω, *dico.*

Ἔῤῥεξε, *fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio.*

Ἐῤῥέτω, *abeat in malam crucem*, 3. ſing. præſ. imper. act. verbi ἔῤῥω. *dolens eo.*

Ἔῤῥευν, *fluebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἔῤῥουν, *contr.* pro ἔῤῥεον, a verbo ῥέω, *fluo.*

Ἔῤῥευσε, *fluxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐῤῥήθη, *declaratus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ῥέω, *dico.*

Ἔῤῥηξαν, *fregerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango.*

Ἔῤῥιγα, *horrui*, perf. ind. med. verbi ῥιγέω, *horreo.*

Ἐῤῥίγησι, *horreat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ionice*, pro ἐῤῥίγῃ, a verbo ἐῤῥίγω, *horreo.*

Ἐῤῥίγοντι, *formidanti*, dat. ſing. præſ. part. act. verbi ejuſd.

Ἐῤῥίζωμαι, *radicatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ῥιζόω, *radico.*

Ἔῤῥιμμαι, *projectus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ῥίπτω, *projicio.*

Ἔῤῥιπτον, *projiciebam*, imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐῤῥίφθων, *projiciantur illi duo*, 3. dual. perf. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Ἔῤῥιψε, *abjecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *projicio.*

Ἐῤῥύηκα, *fluxi*, perf. ind. act. quaſi a ῥυέω pro ῥύω, *fluo.*

Ἐῤῥύπηνα, *ſordidum reddidi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐῤῥύπανα, a verbo ῥυπαίνω, *ſordidum reddo.*

Ἐῤῥυσάμην, *eripui*, a. 1. ind. med. verbi ῥύω, *traho.*

Ἐῤῥύσθην, *tractus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἔῤῥωγα, *ruptus ſum*, perf. ind. med. verbi ῥήγνυμι ſeu ῥήσσω, *frango.*

Ἔῤῥωμαι, *confirmatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ῥώννυμι ſeu ῥωννύω. *confirmo.*

Ἔῤῥων, *ægre vadens*, præſ. part. act. verbi ἔῤῥω, *ægre eo.*

Ἐῤῥώοντο, *ruebant*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. verbi ῥώω, vel ῥώομαι, *ruo.*

Ἐῤῥώσαντο, *corroboraverunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ῥώννυμι, *corroboro.*

Ἐῤῥῶσθαι, *convaluiſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἔῤῥωσο, *vale*, 2. ſing. perf. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Ἔρσα, *ægre dolens ivi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦρσα, a verbo ἔῤῥω, *dolens eo.*

Ἔρσω, *adflictus ibo*, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐῤῥῶ, a verbo ἔῤῥω, *dolens eo.*

Ἐρυγεῖν, *ructaſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, *ructo.*

Ἐρύεσθαι, *liberare*, præſ. inf. med. verbi ἐρύω, *libero.*

Ἐρυθαίνετο, *rubebat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἐρυθαίνω, *rubefacio.*

Ἐρυθήνας, *qui rubefecit*, a. 1. part. act. *Att.* pro ἐρυθάνας, a verbo ἐρυθαίνω, *rubefacio.*

Ἐρυθιόωσαν, *rubefactam*, acc. ſing. præſ. part. act. *Poet.* pro ἐρυθιῶσαν, a verbo ἐρυθιόω, *rubefio.*

Ἐρυκέμεν, *continere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρύκειν, a verbo ἐρύκω, *contineo.*

Ἐρύκοι, *contineat*, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi ejuſd.

Ἔρυμ' pro ἔρυμα, *tutamen.*

Ἐρύσαι, *cuſtodiviſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐρύω, *cuſtodio.*

Ἐρυσαίατο, *eriperet*, 3. ſing. a. 1. opt. med. *Ion.* pro ἐρύσαιτο, a verbo ἐρύω, *traho.*

Ἐρύσαιο, *eripueris*, 2. ſing. a. 1. opt. med. verbi ejuſd.

Ἐρύσαις, *trahens*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐρύσας, a verbo eod.

Ἔρυσαν, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤρυσαν, a verbo eod.

Ἐρύσασ' pro ἐρύσασα, *trahens*, *qui traxit*, a. 1. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Ἐρύσῃς, *traxeris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ἐρυσσάμενος, *extrahens*, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἐρυσάμενος, a verbo eod.

Ἐρύσσομεν, *trahemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐρύσομεν, a verbo eod.

Ἔρυτ' pro ἔρυτο, *eripiebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro εἴρυτο, a verbo eod.

Ἔρφ', ob ſequentem adſpiratam pro ἕρπ' & hoc pro ἕρπε, *veni*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ἕρπω, *ſerpo, venio.*

Ἔρχαται, *compreſſi ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι εἰσὶ, a verbo εἴργω, *arceo.*

Ἐρχατόωντο, *prohibebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Poet.* & *Ion.* pro ἠρχατῶντο, a verbo ἐρχατόω, *obſepio.*

Ἔρχεο, *accede*, 2. ſing. præſ. imper. *Ion.* pro ἔρχεσο, a verbo ἔρχομαι, *venio.*

Ἔρχευ, *accede*, 2. ſing. præſ. imper. *Dor.* pro ἔρχου, a verbo eod.

Ἔρχομ' pro ἔρχομαι, *venio.*

Ἑρψοῦμεν, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἕρψομεν, a verbo ἕρπω, *ſerpo.*

Ἑρψῶ, *ibo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἕρψω, a verbo eod.

Ἐρῶ, *dicam*, f. 1. vel 2. ind. act. verbi εἴρω, *dico.*

Ἐρώει, *quieſce*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ἐρώεε, a verbo ἐρωέω, *quieſco, fluo.*

Ἐρωήσει, *fluet*, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi ejuſd.

Ἐρωμανέεσσι, *amatoriis*, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ἐρωμανέσι, ab ἐρωμανής, *amatorius.*

Ἐρῶν, *amans*, præſ. part. act. *contr.* pro ἐράων, a verbo ἐράω, *amo.*

Ἐρωτεῖν, *interrogare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾷν, *contr.* ex ἐρωτάειν, a verbo ἐρωτάω, *interrogo.*

Ἐρωτηθεὶς, *interrogatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐρωτῆσαι, *interrogare*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Ἐρωτοτόκοισι, *amorem parientibus*, dat. plur. *Ion.* pro ἐρωτοτόκοις, ab ἐρωτοτόκος, *amorem pariens.*

Ἐρωτῶν, *interrogans*, præſ. part. act. *contr.* pro ἐρωτάων, a verbo ἐρωτάω, *interrogo.*

Ἐρωτῷο, *interrogeris*, 2. ſing. præſ. opt. paſſ. *contr.* pro ἐρωτάοιο, a verbo eod.

Ἔς, *mitte*, *fac miſeris*, 2. ſing. a. 2. imper. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἐς, *in*, Poet. & Att. pro εἰς.

Ἐσαειράμενος, *tollens*, a. 1. part. med. verbi ἐσαείρω, *tollo.*

Ἐσαθρήσειεν, *viderit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐσαθρήσαι, a verbo ἐσαθρέω, *conſpicio.*

Ἐσάλπιζον, *clangebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi σαλπίζω, *tuba cano.*

Ἐσᾶλτο, *inſilierat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐσήλατο, a verbo ἐσάλλομαι, *inſilio.*

Ἔσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ind. *Poet.* pro ἦσαν, a verbo εἰμὶ, *ſum.*

Ἔσα

Ἕσαν, *miſerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἔσαν, *movit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σαίνω, *moveo*.

Ἔσαντο, *induerunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. Ion. pro εἵσαντο, a verbo ἕννυμι, *induo*.

Ἐσάπην, *putrefactus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi σήπω, *putrefacio*.

Ἐσάωθεν, *ſervati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐσαώθησαν, a verbo σαώζω, *ſervo*.

Ἐσάωσα, *ſervavi*, a. 1. indicat. act. verbi ejuſd.

Ἐσβάντες, *ingreſſi*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἐσβαίνω pro εἰσβαίνω, *ingredior*.

Ἔσβεσεν, *exſtinxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σβέννυμι, *exſtinguo*.

Ἔσβην, *incendi*, a. 2. ind. act. verbi σβῆμι, *incendo*.

Ἐσβιβάζειν, *imponere in*, præſ. inf. act. *Att.* pro εἰσβιβάζειν, a verbo ἐσβιβάζω, *impono in*.

Ἐσδιδοῦν, *influere*, præſ. inf. act. *Ion. Poet.* & *Att.* pro εἰσδιδόναι, a verbo εἰσδίδωμι, *influo*.

Ἐσδόμενοι, *ſedentes*, nom. pl. præſ. part. med. *Dor.* pro ἑζόμενοι, a verbo ἕζομαι, *ſedeo*.

Ἐσδώμεθα, *ſedeamus*, 1. pl. præſ. conjunct. med. *Dor.* pro ἑζώμεθα, a verbo eod.

Ἔσεαι, *eris*, 2. ſing. f. 1. ind. *Ion.* pro ἔσεσαι, a verbo εἰμι, *ſum*.

Ἐσεβάσθησαν, *coluerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi σεβάζομαι, *colo*.

Ἔσει, *eris*, 2. ſing. f. 1. ind. *Att.* pro ἔσῃ, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἐσείσατο, *excuſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi σείω, *quatio*.

Ἐσείσθην, *motus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐσεῖται, *erit*, 3. ſing. f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσεται, a verbo εἰμι, *ſum*.

Ἐσελθεῖν, *ſubire*, a. 2. inf. act. *Att.* pro εἰσελθεῖν, a verbo εἰσέρχομαι, *ſubeo*.

Ἐσενεχθεὶς, *illatus*, a. 1. part. paſſ. *Att.* pro εἰσενεχθεὶς, a verbo εἰσφέρω, *infero*.

Ἐσέπτατο, *advolavit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Att.* pro εἰσέπτατο, a verbo ἐσίπταμαι, *advolo*.

Ἐσεργνύναι, *includere*, præſ. inf. act. *Att.* pro εἰσεργνύναι, a verbo εἰσέργνυμι, *includo*.

Ἐσεσάχατο, *oneratus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσέσακτο, a verbo σάττω, *onero*.

Ἐσεσήρει, *erat apertus*, 3. ſing. pluſq. ind. med. verbi σαίρω, *ſcopis purgo*.

Ἔσεσθαι, *futurum eſſe*, f. 1. inf. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἔσευα, *concitavi*, aor. 1. ind. act. verbi σεύω, *moveo*.

Ἐσεῦμαι, *ero*, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσομαι, a verbo εἰμι, *ſum*.

Ἐσέφθην, *cultus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi σέβω, *colo*.

Ἐσεχεῖν, *effluere*, præſ. inf. act. verbi ἐσέχω, *effluo*.

Ἐσέχυντο, *infuſi erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro εἰσεκέχυντο, a verbo εἰσχέω, *infundo*.

Ἔσῃ, *eris*, 2. ſing. f. 1. ind. *Ion.* & *Att.* pro ἔσεσαι, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἐσήκασθεν, *incuſi ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐσηκάσθησαν, a verbo σηκάζω, *ſtabilio*, *includo*.

Ἐσήλατο, *inſiliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσήλατο, a verbo εἰσάλλομαι, *inſilio*.

Ἐσήμανα, *indicavi*, a. 1. ind. act. verbi σημαίνω, *ſignifico*.

Ἐσθ' pro ἐστ' ob ſequentem adſpiratam, & hoc pro ἐστὶ, *eſt*, 3. ſing. præſ. ind. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἕσθαι, *miſiſſe*, a. 2. infinit. med. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἐσθὰς, *veſtis*, *Dor.* pro ἐσθής.

Ἐσθέμεναι, *comedere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἔσθειν, a verbo ἔσθω, *comedo*.

Ἐσθημένος, *indutus*, perf. part. paſſ. ab inuſit. ἐσθέομαι, *induo*.

Ἔσθιε, *ede*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ἐσθίω, *edo*.

Ἔσθορε, *inſiluit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet. Ion.* & *Att.* pro εἰσέθορε, a verbo εἰσθωρέω, *inſilio*.

Ἕσθω, *miſerit*, 3. ſing. a. 2. imper. med. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἐσιγάθη, *ſilentio prætermiſſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi σιγάω, *taceo*.

Ἐσίδῃ, *inſpexerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Att.* pro εἰσίδῃ, a verbo εἰσείδω, *inſpicio*.

Ἐσιέναι, *immittere*, præſ. inf. act. *Att.* pro εἰσιέναι, a verbo εἰσίημι, *immitto*.

Ἐσίναντο, *nocuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi σίνω, *noceo*.

Ἐσίον, *ingreſſus ſum*, a. 2. ind. act. *Att.* pro εἴσιον, a verbo εἴσειμι, *ingredior*.

Ἐσιώπα, *ſilebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐσιώπαε, a verbo σιωπάω, *ſileo*.

Ἔσκαμμαι, *foſſus ſum*, perfect. ind. paſſ. verbi σκάπτω, *fodio*.

Ἐσκάτθετο, *condidit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Att.* & *per Sync.* pro εἰσκατέθετο, a verbo εἰσκατατίθημι, *condo*.

Ἔσκαφα, *fodi*, perfect. ind. act. verbi σκάπτω, *fodio*.

Ἔσκε, *erat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, a verbo εἰμι, *ſum*.

Ἐσκέδασ' pro ἐσκέδασε, *diſperſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σκεδάω, *diſſipo*.

Ἔσκεμμαι, *conſideratus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi σκέπτομαι, *conſidero*.

Ἐσκευάδαται, *inſtructi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, a verbo σκευάζω, *paro*.

Ἐσκευασμένος, *paratus*, perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐσκευώρημαι, *vaſa cuſtodivi*, perfect. ind. paſſ. verbi σκευωρέομαι, *vaſa cuſtodio*.

Ἐσκήνωσεν, *commoratus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σκηνόω, *commoror*.

Ἐσκίδναντο, *diſpergebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. verbi σκίδνημι, *diſpergo*.

Ἐσκίρτα, *exſultabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐσκίρταε, a verbo σκιρτάω, *exſulto*.

Ἐσκίρτων, *exſultabant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐσκίρταον, a verbo eod.

Ἔσκλην, *exarui*, a. 2. ind. act. verbi σκλῆμι, *exareſco*.

Ἐσκομίσαι, *importare*, a. 1. inf. act. *Att.* pro εἰσκομίσαι, a verbo εἰσκομίζω, *importo*.

Ἔσκον, *eram*, imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, a verbo εἰμι, *ſum*.

Ἐσκοτίσθην, *obſcuratus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi σκοτίζω, *obſcuro*.

Ἔσκωπτεν, *cavillabatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi σκώπτω, *cavillor*.

Ἐσλὸν, *bonum*, acc. ſing. *Dor.* pro ἐσθλὸν, ab ἐσθλὸς, *bonus*.

Ἐσμαράγησεν, *ſtriduit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo σμαραγέω, *ſtrido*.

Ἐσμὲν, *ſumus*, 1. plural. præſ. ind. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἔσμηγμαι, *extenſus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi σμήχω, *extendo*.

Ἔσο, *eſto*, 2. ſing. præſ. imper. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἔσοιντο, *fuerint*, 3. ſing. f. 1. optat. act. verbi ejuſd.

Ἔσοισθε, *fueritis*, 2. ſing. f. 1. optat. verbi ejuſd.

Ἔσομαι, *ero*, f. 1. ind. verbi ejuſd.

Ἔσοντ' pro ἔσονται, *erunt*, 3. pl. f. 1. ind. verbi ejuſd.

Ἐσορᾷν, *adſpicere*, præſ. inf. act. *Att.* & *contr.* pro ἐσοράειν, a verbo ἐσοράω, *adſpicio*.

Ἐσορῇς, *adſpicis*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Att.* & *Dor.* pro εἰσορᾷς, & hoc *contr.* pro εἰσοράεις, a verbo eod.

Ἐσορῶμες, *adſpicimus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Att.* & *Dor.* pro εἰσορῶμεν, *contr.* ex εἰσοράομεν, a verbo eod.

Ἐσορῶν, *adſpiciens*, præſ. part. act. *Att.* & *contr.* pro εἰσοράων, a verbo eod.

Ἐσοῦμαι, *ero*, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσομαι, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἐσοῦνται, *erunt*, 3. plur. & temporis ejuſdem & dialecto eadem.

Ἐσοφίσατο, *doctus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi σοφίζω, *doceo*.

Ἐσόψομαι, *videbo*, f. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσόψομαι, a verbo εἰσόπτομαι, *video*.

Ἐσπαθημένος, *cumulatus*, perf. part. paſſ. verbi σπαθάω, *texo*.

Ἐσπάθων, *accumulabam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐσπάθαον, a verbo eod.

Ἔσπακα, *attraxi*, perf. ind. act. verbi σπάω, *traho*.

Ἐσπάραξεν, *laceravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σπαράσσω, *lacero*.

Ἐσπαργανωμένον, *faſciis involutum*, acc. ſing. part. perf. paſſ. verbi ſequentis.

Ἐσπαργάνωσεν, *faſciis involvit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σπαργανόω, *faſciis involvo*.

Ἐσπάρθαι, *ſatum eſſe*, perfect. inf. paſſ. verbi σπείρω, *ſero*.

Ἐσπαρμένος, *ſatus*, perfect. partic. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐσπάσατ' pro ἐσπάσατο, *evulſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi σπάω, *traho*.

Ἔσπε, *evulſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi σπέω, pro σπάω, *evello*.

Ἔσπειρα, *ſevi*, *ſeminavi*, a. 1. ind. act. verbi σπείρω, *ſero*.

Ἔσπεισα, *libavi*, a. 1. ind. act. verbi σπένδω, *libo*.

Ἐσπείσθην, *ſacrificio placatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἕσπεσθαι, *ſequi*, præſ. inf. med. *Poet.* pro ἕπεσθαι, a verbo ἕπομαι, *ſequor*.

Ἔσπετε, *dicite*, 2. plur. præſ. imper. act. verbi ἔσπω, *dico*.

Ἕσπετο, *ſequebatur*, 3. ſing. imperf. ind. *Poet.* pro εἵπετο, a verbo ἕπομαι, *ſequor*.

Ἔσπευδον, *feſtinabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi σπεύδω, *feſtino*.

Ἐσπιλωμένος, *maculatus*, perf. part. paſſ. verbi σπιλόω, *maculo*.

Ἐσπλαγχνίσθην, *miſericordia tactus fui*, a. 1. ind. paſſ. verbi σπλαγχνίζομαι, *miſericordia moveor*.

Ἑσπόμεθ' pro ἑσπόμεθα, *conſequimur*, 1. plur. præſ. ind. med. *Poet.* pro ἑπόμεθα, a verbo ἕπομαι, *ſequor*.

Ἔσπον, *evulſi*, a. 2. indicat. act. verbi σπέω, *traho*.

Ἔσπευδα, *feſtinavi*, perf. ind. med. verbi σπεύδω, *feſtino*.

Ἐσπούδασα, *ſtudui*, a. 1. ind. act. verbi σπουδάζω, *ſtudeo*.

Ἕσσα, *ſedere feci*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro εἷσα, a verbo ἵζω, *ſedere facio.*

Ἕσσαι, *ſedere feciſſe*, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἕσαι, a verbo eod.

Ἑσσαμένη, *involuta, induta*, a. 1. part. med. f. g. *Poet.* pro ἑσαμένη, a verbo ἕω vel ἕννυμι, *induo.*

Ἔσσαν, *erant*, 3. plur. imperf. ind. *Poet.* pro ἦσαν, a verbo εἰμὶ, *ſum.*

Ἑσσᾶν, *vincere*, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἡσσάειν, a verbo ἡσσάω, *vinco.*

Ἕσσας, *qui induit*, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἕσας, a verbo ἕω vel ἕννυμι, *induo.*

Ἔσσεαι, *eris*, 2. ſing. f. 1. ind. *Poet.* & *Ion.* pro ἔσεσαι, a verbo εἰμὶ, *ſum.*

Ἐσσεῖται, *erit*, 3. ſing. f. 1. ind. *Poet.* & *Dor.* pro ἔσεται, a verbo eod.

Ἔσσετ' pro ἔσσεται, quod mox vide.

Ἔσσεται, *erit*, 3. ſing. f. 1. ind. *Poet.* pro ἔσεται, a verbo eod.

Ἔσσευα, *elicui*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσευσα, a verbo σεύω pro σείω, *agito, cieo.*

Ἔσσευμαι, *elicitus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro σέσευμαι, a verbo eod

Ἐσσεύοντο, *exciverunt*, 3. plur. imperfect. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐσσὶ, *es*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro εἶ, ſeu εἷς, a verbo εἰμὶ, *ſum.*

Ἔσσο, *eſto tu*, 2. ſing. præſ. imper. *Poet.* pro ἔσω, a verbo eod.

Ἕσσο pro ἕσο, *indueras*, 2. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro εἷσο, a verbo ἕω, ſeu ἕννυμι, *induo.*

Ἐσσόμενα, *futura*, nom. pl. f. 1. part. med. n. g. *Poet* pro ἐσόμενα, a verbo εἰμὶ, *ſum.*

Ἕσσον pro ἕσον, *indue*, 2. ſing. a. 1. imper. act. *Poet.* pro ἕσον, a verbo ἕω vel ἕννυμι, *induo.*

Ἑσσόομαι, *vincor*, *Ion.* pro ἡσσῶμαι, & hoc *contr.* pro ἡσσάομαι, ab ἡσσάω, *vinco.*

Ἔσσευε, *pellebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἔσευε, a verbo σεύω, *pello.*

Ἔσσυθεν, *eruperunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* & *Poet.* pro ἐσύθησαν, a verbo σύω, vel σεύω, *agito.*

Ἔσσυμαι, *erupi*, perf. ind. paſſ. *Poet.* & *per Metath.* pro σέσυμαι, a verbo eod.

Ἔσσυτ' pro ἔσσυται, *irruit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* & *per Metath.* pro σέσυται, a verbo eod.

Ἕσσω, *ſedere faciam*, f. 1. ind. act. *Poet.* pro ἕσω, a verbo ἕω, *ſedere facio.*

Ἕσσωμαι, *victus ſum*, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἥσσωμαι, a verbo ἑσσόομαι, *Ion.* pro ἡσσάομαι, *vincor.*

Ἔστ', pro ἐστὶ, *eſt*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi εἰμι, *ſum.*

Ἕσταα, *ſteti*, perf. ind. act. *Ion.* pro ἕστηκα, a verbo ἵστημι, *ſiſto.*

Ἔσταθεν, *ſteterunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐστάθησαν, a verbo eod.

Ἐστάθεν, *ſtatutus ſum*, a. 1 ind. paſſ. *Ion.* & *Æol.* pro ἐστάθην, a verbo eod.

Ἔσταζε, *ſtillabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi στάζω, *ſtillo.*

Ἔσται, *erit*, 3. ſing. f. 1. ind. *per Syncop.* pro ἔσεται, a verbo εἰμὶ, *ſum.*

Ἑσταίην, *ſtem*, præſ. optat. act. verbi ἵστημι pro ἵστημι, *ſto.*

Ἕστακα, *ſteti*, 1. ſing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἕστηκα, a verbo eod.

Ἐστάκτο, *ſtillati erant*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔστακτο, a verbo στάζω, *ſtillo.*

Ἐσταλάδατο, *ornati erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐστάλατο, & hoc pro ἐσταλμένοι ἦσαν, a verbo στέλλω, *orno.*

Ἐστάλατ' pro ἐστάλαται, *ſuccinctas habebant*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσταλμένοι εἰσὶ, a verbo eod.

Ἐστάλην, *miſſus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἔσταλκα, *miſi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἕσταμεν, *ſtamus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἵσταμεν, a verbo ἵστημι, *ſiſto.*

Ἑστάμεν, *ſtare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἱστάναι, ſeu ἱστάναι, a verbo eodem.

Ἔσταν, *ſteterunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Bæot.* pro ἔστησαν, a verbo eod.

Ἑστάναι, *ſtetiſſe*, perf. inf. act. *per Syncop.* pro ἑστακέναι, a verbo eod.

Ἑσταότ' pro ἑσταότα, *ſtantem*, accuſ. ſing. perf. part. act. *per Syncop.* pro ἑστακότα, a verbo eod.

Ἔστασαν, *ſteterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔστησαν, a verbo eod.

Ἐστάσατο, *ſtetit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐστήσατο, a verbo eod.

Ἑστᾶσι, *ſtant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἱστᾶσι, a verbo eod.

Ἑστάτω, *ſtato*, 3. ſing. præſ. imperat. act. verbi ejuſd.

Ἐσταυρωμένον, *crucifixum*, perf. part. paſſ. verbi σταυρόω, *crucifigo.*

Ἑσταὼς, *qui ſtetit*, perf. part. act. *contract.* pro ἑστακὼς, a verbo eod.

Ἐστὲ, *eſtis*, 2. plural. præſ. ind. verbi εἰμὶ, *ſum.*

Ἔστειλα, *miſi*, a. 1. indicat. act. verbi στέλλω, *mitto.*

Ἔστειχον, *ibant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi στείχω, *ordine eo.*

Ἐστειλάδατο, *inſtructi vel armati erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσταλμένοι ἦσαν, a verbo στέλλω, *mitto.*

Ἐστέναξε, *ingemuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi στενάζω, *gemo.*

Ἔστενεν, *gemebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi στένω, *gemo.*

Ἐστερεώθησαν, *confirmati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi στερεόω, *firmo.*

Ἐστέρημαι, *privatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi στερέω, *privo.*

Ἐστεφάνιξα, *coronavi*, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐστεφάνισα, a verbo στεφανίζω, *corono.*

Ἐστεφανοῦτο, *coronabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἐστεφανόετο, a verbo στεφανόω, *corono.*

Ἐστεφάνωται, *cinctus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἔστεφε, *coronabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi στέφω *corono.*

Ἑστεὼς, *ſtans*, perf. part. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἑστακὼς, a verbo ἵστημι, *ſiſto.*

Ἔστη, *ſtetit*, 3. ſing. a. 2. indicat. act. verbi ejuſd.

Ἕστηκ' pro ἕστηκα, *ſteti*, perfect. ind. act. verbi ejuſd.

Ἑστήκαντι, *ſteterunt*, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ἑστήκασι, a verbo eod.

Ἑστήκατε, *ſtatis*, 2. plur. perfect. ind. act. verbi ejuſd.

Ἔστην, *ſto*, ſeu *ſteti*, a. 2. indic. act. verbi ejuſd.

Ἑστήξει, *ſtabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἑστήκω, *ſto.*

Ἐστηριγμένος, *firmatus*, perf. part. paſſ. verbi στηρίζω, *ſtatuo.*

Ἐστήρικται, *firmatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐστήριξεν pro ἐστήριξε, *firmavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἔστησα, *ſteti*, a. 1. indicat. act. verbi ἵστημι, *ſto.*

Ἔστησαν, *ſteterunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἑστηὼς, *qui ſtetit*, perf. part. act. *per Sync.* pro ἑστηκὼς, a verbo eod.

Ἑστιάθην, *domo exceptus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro εἱστιάθην, a verbo ἑστιάω, *mo excipio.*

Ἑστιάσων, *convivio excepturus*, f. 1. par act. verbi ἑστιάω, *convivio excipio.*

Ἔστιβεν, *calcavit*, 3. ſing. a. 2. ind. a verbi στείβω, *calco.*

Ἐστιχέτην, *ordine iverunt*, 3. dual. a. 2. ind act. verbi στείχω, *ordine eo.*

Ἐστιχόωντο, *ordine ibant*, 3. pl. imper ind. paſſ. *Poet.* pro ἐστιχῶντο, *contract* ex ἐστιχάοντο, a verbo στιχάω, *ordine e*

Ἕστο, *ſederat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Poe* ſeu *Ion.* pro εἷστο, ſeu εἷτο, a verbo ἕ ſeu ἕννυμι, *ſedeo.*

Ἐστόβεον, *maledicebam*, imperf. ind. a verbi στοβέω, *maledico.*

Ἐστομώθην, *apertus ſum*, a. 1. ind. paſ verbi στομόω, *adaperio.*

Ἐστὸν, *ſunt*, 3. dual. præſ. indicat. verb εἰμὶ, *ſum.*

Ἐστονάχιζεν, *ſuſpirabat*, 3. ſing. imper ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo στοναχίζω *ſuſpiro.*

Ἔστοργα, *amavi*, perf. ind. med. verbi στέ γω, *amo.*

Ἐστόρεσα, *ſtravi*, a. 1. ind. act. verbi στ ρέω, *ſterno.*

Ἐστόρεται, *ſtratus eſt*, 3. ſing. perf. ind paſſ. verbi ejuſd.

Ἔστραμμαι, *verſus ſum*, perf. ind. paſ verbi στρέφω, *verto.*

Ἐστρατοπέδευσα, *caſtra metatus ſum*, a. ind. act. verbi στρατοπεδεύω, *caſtra me tor.*

Ἐστρατόωντο, *caſtra ponebant*, 3. plural. im perf. ind. med. *Poet.* pro ἐστρατῶντο, *contr.* ex ἐστρατάοντο, a verbo στρατά μαι, *caſtra pono.*

Ἐστράφατο, *averſi erant*, 3. plur. pluſqu ind. paſſ. *Ionice*, pro ἐστραμμένοι ἦσαν, verbo στρέφω, *verto.*

Ἐστράφην, *verſus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verb ejuſd.

Ἐστρέφθην, *verſus ſum*, a. 1. ind paſſ. verb ejuſd.

Ἔστρεφον, *vertebam*, imperfect. ind. a verbi ejuſd.

Ἐστρηνίασα, *diſſolute vixi*, a. 1. ind. a verbi στρηνιάζω, *diſſolute vivo.*

Ἔστροφα, *verti*, perf. ind. med. verbi στρέφω *verto.*

Ἔστρωμαι, *conſtratus ſum*, perf. part. paſ verbi στρώννυμι, *ſterno.*

Ἐστρώννυον, *ſternebant*, 3. plur. imperf. ind act. verbi ejuſd.

Ἔστρωσαν, *ſtraverunt*, 3. plur. a. 1. ind act. verbi ejuſd.

Ἔστρωτο, *ſtratus erat*, 3. ſing. pluſq. ind paſſ. verbi ejuſd.

Ἔστυγον, *odio perſecutus ſum*, a. 2. ind. a verbi στυγέω vel στύγω, *odio proſequor.*

Ἐστυφέλιξεν, *diſpulit*, 3. ſing. a. 1. ind. a cum ν ἐφελκ. a verbo στυφελίζω, *diſpello.*

Ἔστω, *eſto*, 3. ſing. præſ. imperat. verb εἰμὶ, *ſum.*

Ἐστωμυλάμην, *loquax fui*, a. 1. ind. med verbi στωμύλλω, *loquax ſum.*

Ἔστων, *eſtote*, 2. dual. præſ. imperat. act verbi εἰμὶ, *ſum.*

Ἑστὼς, *ſtans*, perf. part. act. *per Sync.* pr ἑστακὼς, a verbo ἵστημι, *ſto.*

Ἔστωσαν, *ſunto*, 3. plur. præſ. imper. act verbi εἰμὶ, *ſum.*

Ἑστῶτες, *ſtantes*, nom. pl. perf. part. act per *Sync.* pro ἑστακότες, a verbo ἵστημι *ſtatuo.*

Ἐσύθην, *commotus ſum*, a. 1. ind. paſ verbi σύω vel σεύω, *moveo.*

Εσύλα, *ſpoliabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐσύλαε, a verbo συλάω, *ſpolio.*

Εσύλευον, *prædati ſunt*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi συλεύω, *ſpolio.*

Εσυνῆκα, *intellexi*, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, *intelligo.*

Εσφάγην, *jugulatus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi σφάττω, ſeu σφάζω, *jugulo.*

Εσφαγμένος, *jugulatus*, perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

Εσφαζον, *mactabant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Εσφαίρωτο, *in globi modum rotundum factum erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio*

Εσφάλην, *deceptus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi σφάλλω, *decipio.*

Εσφαλμαι, *deceptus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Εσφαξαν, *trucidarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi σφάζω, *jugulo.*

Εσφαράγιζον, *ſonum excitabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi σφαραγίζω, *ſonum excito.*

Εσφηλα, *decepi*, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, *decipio.*

Εσφιγγεν, *ſtringebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi σφίγγω, *ſtringo.*

Εσφιγξε, *adſtrinxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Εσφράγισεν, *obſignavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σφραγίζω, *obſigno.*

Εσφραγίσθητε, *obſignati eſtis*, 2. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Εσφραγισμένος, *obſignatus*, perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

Εσχε, *habuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἔχω, *habeo.*

Εσχέθην, *habitus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Εσχηκα, *habui*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Εσχηματίζετο, *effingebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi σχηματίζω, *effingo.*

Εσχικα, *fidi*, perfect. indic. act. verbi σχίζω, *findo.*

Εσχίσθην, *fiſſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Εσχόμην, *habui*, a. 2. ind. med. verbi ἔχω, *habeo.*

Εσχον, *habui*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Εσω, *ſedere faciam*, f. 1. ind. act. verbi ἵζω, *ſedere facio.*

Εσώθην, *ſervatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi σώζω, *ſervo.*

Εσωσα, *ſervavi*, a. 1. indic. act. verbi ejuſd.

Εσωσεν, *ſervavit*, 3. ſing. a. ejuſd. cum ν ἐφελκ.

Εσωφρονίσθην, *ſapere doctus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi σωφρονίζω, *ſapere doceo.*

Ετάγην, *conſtitutus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi τάσσω, *ordino.*

Ετάθην, *extenſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi τείνω, *tendo.*

Ετάκευ, *tabeſcebas*, 2. ſing. imperf. ind. med. *Dorice*, pro ἐτήκου, a verbo τήκομαι, *tabeſco.*

Ετάκην, *liquefactus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi τήκω, *liquefacio.*

Εταλάνιζεν, *miſerum vocabat*, 3. ſing. imperfect. indicat. act. verbi ταλανίζω, *miſerum voco.*

Εταμον, *ſcidi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, *ſcindo.*

Ετανύσθη, *tenſus* vel *tentus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi τανύω, *tendo.*

Εταξα, *ordinavi*, a. 1. ind. act. verbi τάττω, *ordino.*

Ἐταπείνωσεν, *humiliavit*, 3. ſing. perf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ταπεινόω, *humilio.*

Ἐτάραξα, *perterrefeci*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ταράττω, *perterrefacio.*

Ἐταράχθη, *perterrefactus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐταράχθησαν, *perterrefacti ſunt*, 3. plur. a. ejuſd.

Ἐταρίσσατο, *ſodalis fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἑταρίσατο, a verbo ἑταρίζω, *ſodalis fio.*

Ἔταρον, *ſodalem*, acc. ſing. *Poet.* pro ἑταῖρον, ab ἑταῖρος, *ſodalis.*

Ἔτασον, *examinaveris*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ἐτάζω, *examino.*

Ἐτάφην, *ſepultus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi θάπτω, *ſepelio.*

Ἐτάχυνον, *accelerabam*, imperf. ind. act. verbi ταχύνω, *accelero.*

Ἔτεα, *annos*, accuſ. plural. ab ἔτος, *annus.*

Ἐτεθήλει, *viruerat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. verbi θάλλω, *vireo.*

Ἐτέθην, *poſitus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi τίθημι, *pono.*

Ἐτέθηπε, *ſepeliverat*, 3. ſing. pluſq. indicat. med. *Ionice*, pro ἐτεθήπει, a verbo θάπτω, *ſepelio.*

Ἐτεθνήκειν, *obieram*, pluſq. ind. act. verbi θνήσκω, *morior.*

Ἔτει, *anno*, dat. ſing. *contr.* pro ἔτεϊ, ab ἔτος, *annus.*

Ἔτειλαν, *perfecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τέλλω, *perficio.*

Ἔτεινα, *extendi*, a. 1. ind. act. verbi τείνω, *extendo.*

Ἔτειρεν, *adfligebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo τείρω, *adfligo.*

Ἐτείρετο, *confectus erat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἔτεκ' pro ἔτεκε, *peperit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τίκτω pro τέκω, *pario.*

Ἔτεκε, vide antecedens ἔτεκ'.

Ἐτεκνοποιήσατο, *liberos procreavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo.*

Ἐτέκνωθεν, *geniti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐτεκνώθησαν, a verbo τεκνόω, *liberos gigno.*

Ἐτελείετο, *perficiebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτελέετο, a verbo τελέω, *perficio.*

Ἐτέλειον, *perfecerunt*, 3. plur. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐτέλεον, a verbo eod.

Ἐτελείωσα, *conſummavi*, a. 1. ind. act. verbi τελειόω, *perficio.*

Ἐτέλεσα, *perfeci*, a. 1. ind. act. verbi τελέω, *perficio.*

Ἐτέλεσαν, *perfecerunt*, 3. plur. aoriſti antecedentis.

Ἐτελέσθην, *perfectus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐτέλεσσα, *perfeci*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐτέλεσα, a verbo eod.

Ἐτελεύτα, *ad finem perducebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτελεύταε, a verbo τελευτάω, *ad finem perduco.*

Ἔτελλε, *mandabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi τέλλω, *mando.*

Ἔτεμον, *incidi*, a. 2. ind. act. verbi τέμνω, *ſeco.*

Ἔτερπεν, *delectabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo τέρπω, *delecto.*

Ἐτέρφθην, *delectatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἔτειρε, *adflixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi τείρω, *adfligo.*

Ἐτετάλμην, *juſſus eram*, pluſq. ind. paſſ. verbi τέλλω, *mando.*

Ἐτεταπείνωτο, *humiliatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ταπεινόω, *humilio.*

Ἐτετάχατο, *ordinati erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro τεταγμένοι ἦσαν, a verbo τάσσω, *ordino.*

Ἐτετεύχατο, *fabricati erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro τετευγμένοι ἦσαν, a verbo τεύχω, *fabrico.*

Ἔτετμεν, *inveniebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi τέτμω, *invenio.*

Ἐτετρήχειν, *aſper & ſalebroſus eram*, pluſq. ind. act. verbi τρήχω, *aſper & ſalebroſus ſum.*

Ἐτετύκοντο, *adſecuti erant*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi τυγχάνω, *adſequor.*

Ἐτέτυκτο, *factus ſive fabricatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi τεύχω, *fabrico.*

Ἐτετύφεα, *verberaveram*, pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐτετύφειν, a verbo τύπτω, *verbero.*

Ἔτεχ' pro ἔτεκ' ob ſequentem adſpiratam, & ἔτεκ' pro ἔτεκε, *peperit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τίκτω pro τέκω, *pario.*

Ἐτέχθην, *natus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἔτη, *anni*, nom. plur. *contr.* pro ἔτεα, ab ἔτος, εος, *annus.*

Ἐτήκετο, *liqueſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi τήκω, *liquefacio.*

Ἐτήρευν, *ſervabam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτήρεον, a verbo τηρέω, *ſervo.*

Ἐτητόμακα, *præparavi*, perf. ind. act. *Att.* pro ἡτοίμακα, a verbo ἑτοιμάζω, *paro.*

Ἐτίθει, *ponebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτίθεε, a verbo τιθέω pro τίθημι, *pono.*

Ἐτίθευ, *ponebaris*, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐτίθου, a verbo eod.

Ἐτίθου, *ponebaris*, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion* pro ἐτίθεσο, a verbo eod.

Ἔτικτον, *pariebam*, imperf. ind. act. verbi τίκτω, *pario.*

Ἐτίμησα, *honoravi*, a. 1. ind. act. verbi τιμάω, *honbro.*

Ἐτινάσσετο, *concutiebatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi τινάσσω, *quatio.*

Ἐτίομεν, *honorabamus*, 1. pl. imperf. ind. act. verbi τίω, *honoro.*

Ἔτισα, *colui*, aoriſt. 1. indicat. act. verbi ejuſd.

Ἐτιταίνετο, *extendebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi τιταίνω, *extendo.*

Ἔτλην, *ſuſtinui*, a. 2. ind. act. verbi τλῆμι, *tolero.*

Ἔτμαγεν, *diſſecti ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐτμάγησαν, a verbo τμήγω vel τμήσσω, *ſeco.*

Ἔτμηγον, *ſecui*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐτμήθην, *exciſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi τέμνω pro τμάω, *ſeco.*

Ἔτμηξα, *ſcidi*, aor. 1. indic. act. verbi τμήσσω, *ſeco.*

Ἑτοιμάσατε, *parate*, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, *paro.*

Ἐτόλμα, *audebat*, 3. ſing. imperf. act. *contr.* pro ἐτόλμαε, a verbo τολμάω, *audeo.*

Ἐτόλμησε, *auſus fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi τολμάω, *audeo.*

Ἔτον, *miſiſtis*, 2. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἔτραγον, *roſi*, a. 2. indicat. act. verbi τρώγω, *rodo.*

Ἔτραπ' pro ἔτραπε, *evertit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τρέπω, *verto.*

Ἐτράπεον, *uvas calcabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi τραπέω.

Ἐτράπετ' pro ἐτράποντο, *everterunt*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi τρέπω, *verto*.

Ἐτράπην, *verſus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐτραπόμην, *verti*, a. 2. indicat. med. verbi ejuſd.

Ἐτράφην, *educatus ſum*, aor. 2. ind. paſſ. verbi τρέφω, *alo*.

Ἔτραφον, *alui*, aor. 2. indicat. act. verbi ejuſd.

Ἔτρεμε, *tremebat*, 3. ſing. imperf. act. verbi τρέμω, *tremo*.

Ἔτρεσα, *tremui*, a. 1. ind. act. verbi τρέω, *tremo*.

Ἐτρέφετ' pro ἐτρέφετο, *alebatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi τρέφω, *alo*.

Ἔτρεφον, *alebam*, imperf. indic. act. verbi ejuſd.

Ἔτρησε, *perforavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi τιτράω ſeu τίτρημι, *terebro*.

Ἔτριγον, *ſtridi*, a. 2. indic. act. verbi τρίζω, *ſtrido*.

Ἐτρύγων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτρύγαον, a verbo τρυγάω, *vindemio*.

Ἐτρύπη, *perforabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐτρύπα, *contr.* ex ἐτρύπαε, a verbo τρυπάω, *perforo*.

Ἐτρύφην, *fractus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi θρύπτω, *frango*.

Ἐτρυφήσατε, *in deliciis vixiſtis*, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi τρυφάω, *in deliciis vivo*.

Ἔτρωσα, *vulneravi*, a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, *vulnero*.

Ἐτύθην, *immolatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi θύω, *macto*.

Ἐτυλίχθην, *perſcrutatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi τυλίσσω, *perſcrutor*.

Ἐτυμπανίσθησαν, *diſtenti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi τυμπανίζω, *diſtendo*.

Ἐτύπαν, *ſauciatus ſum*, a. 2. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐτύπην, a verbo τύπτω, *verbero*.

Ἔτυφθεν, *verberati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐτύφθησαν, a verbo eod.

Ἔτυχε, *nactus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τυγχάνω, *nanciſcor*.

Ἐτύχθην, *fui*, a. 1. paſſ. verbi τυγχάνω, *ſum*.

Ἔτυχον, *nactus ſum*, a. 2. indic. act. verbi ejuſd.

Ἐτῶν, *annorum*, gen. plur. *contr.* pro ἐτέων, ab ἔτος, *annus*.

Εὐαγγελιοῦνται, *annunciabunt*, 3. plur. f. 1. ind. med. *Att.* pro εὐαγγελίσονται, a verbo εὐαγγελίζω, *annuncio*.

Εὔαδε, *placuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro ἕαδε, a verbo ἁνδάνω, *placeo*.

Εὐαεῖ, *bene a ventis perflato*, dat. ſing. ab εὐαής, *qui bene a ventis perflatur*.

Εὐαλάκατον, *eam, quæ bonam vel pulchram colum habet*, acc. ſing. *Dor.* pro εὐηλάκατον, ab εὐηλάκατος, *pulchram colum habens*.

Εὐαμερίαν, *diei bonitatem & ſerenitatem*, acc. ſing. *Dor.* pro εὐημερίαν, ab εὐημερία, *diei bonitas & ſerenitas*.

Εὐάνεμον, *ſecundum ventum*, acc. ſing. *Poet.* & *Dor.* pro εὐήνεμον, ab εὐήνεμος, *ſecundus ventus*.

Εὐανθεῖς, *florentes*, nom. plur. *contr.* pro εὐανθέες, ab εὐανθής, *florens*.

Εὐανορίας, *fortitudinis*, gen. ſing. *Dor.* & *Ion.* pro εὐηνορίας, ab εὐηνορία, *fortitudo*.

Εὐαπήγητον, *facilem narratu*, acc. ſing. *Ion.* pro εὐαφήγητον, ab εὐαφήγητος, *facilis narratu*.

Εὐαχεῖς, *qui bonum habent ſonum*, nom. plur. *Dor.* & *contr.* pro εὐηχέες, ab εὐηχής, *bonum ſonum habens*.

Εὖγμαι, *precatus ſum*, perf. paſſ. verbi εὔχομαι, *precor*.

Εὗδε, *dormiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ηὗδε, a verbo εὕδω, *dormio*.

Εὕδῃσι, *ceſſat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro εὕδῃ, a verbo eod.

Εὐδοκιμηκότες, *qui bene audivere, probati*, nom. pl. part. perf. act. verbi εὐδοκιμέω, *probo*.

Εὕδοντ' pro εὕδοντα, *dormientem*, accuſ. ſing. part. præſ. act. verbi εὕδω, *dormio*.

Εὗει, *torret*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi εὔω, *uro*.

Εὐεπίην, *facundiam*, accuſ. ſing. *Ion.* pro εὐεπίαν, ab εὐεπία, *facundia*.

Εὐεργέταν, *beneficum*, acc. ſing. *Dor.* pro εὐεργέτην, ab εὐεργέτης, *beneficus*.

Εὐεργεσιάων, *beneficentiarum*, gen. plur. *Æol.* pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, *beneficentia*.

Εὐεργετηθεὶς, *beneficio adfectus*, part. a. 1. paſſ. verbi εὐεργετέω, *benefacio*.

Εὐζωὰν, *bonam & beatam vitam*, accuſ. ſing. *Dor.* pro εὐζωὴν, ab εὐζωὴ, *bona & beata vita*.

Εὐζώνοιο, *formoſæ*, gen. ſing. *Ion.* pro εὐζώνου, ab εὔζωνος, *formoſus*.

Εὐηγγέλην, *nunciatus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi εὐαγγέλλω, *nuntio*.

Εὐηγγελίζετο, *lætum annunciabatur*, 3. ſing. imperfect. paſſ. verbi εὐαγγελίζω, *læta annuncio*.

Εὐηγγελισάμην, *evangelizavi*, a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Εὐήκτουν, *eram corpore bene habito*, imperf. ind. act. *contr.* pro εὐήκτεον, a verbo εὐεκτέω, *ſum corpore bene habito*.

Εὐηρέστησα, *libens adquievi*, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεστέω, *libens adquieſco*.

Εὐθείας, *rectas*, accuſ. plur. fem. gen. ab εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθείῃ, *rectæ*, dat. ſing. *Ion.* pro εὐθείᾳ, ab eod.

Εὐθετίσας, *qui concinne diſpoſuit*, a. 1. part. act. verbi εὐθετίζω, *concinne diſpono*.

Εὐθηνοῦντα, *adfluentem*, acc. ſing. part. act. *contract.* pro εὐθηνέοντα, a verbo εὐθηνέω, *adfluo*.

Εὐθυμάχας, *qui recta ad prælium tendit*, *Poet.* & *Dor.* pro εὐθυμάχης.

Εὐθύνατε, *complanaveritis, dirigite*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi εὐθύνω, *complano*.

Εὐθυντῆρα, *correctorem*, acc. ſing. ab εὐθυντὴρ, *corrector*.

Εὐθυπορεῖν, *dirigere*, præſ. inf. act. *contr.* pro εὐθυπορέειν, a verbo εὐθυπορέω, *dirigo*.

Εὐκλέα, *inclitam*, accuſat. ſing. ab εὐκλὴς, *inclitus*.

Εὐκλεΐξαι, *celebraſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro εὐκλεΐσαι, a verbo εὐκλεΐω, *celebro*.

Εὐκομίσασθαι, *bene recondere*, a. 1. inf. med. verbi εὐκομίζω, *bene recondo*.

Εὐκτιμένη, *bene ædificata*, part. perf. paſſ. *Poet.* pro εὐεκτισμένη, a verbo εὐκτίζω, *bene ædifico*.

Εὐλαβίης, *cautionis*, gen. ſing. *Ion.* pro εὐλαβίας, ab εὐλαβία, *cautio*.

Εὐλαβοῦ, *verere*, 2. imperat. præſ. med. *Att.* & *Ion.* pro εὐλαβέεο, a verbo εὐλαβέομαι, *vereor*.

Εὐλογηθήσονται, *benedicentur*, 3. plur. f. 1. ind. paſſ. verbi εὐλογέω, *benedico*.

Εὐλόγημαι, *benedictus ſum*, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εὐλελόγημαι, a verbo eod.

Εὐλογημένος, *benedictus*, part. perf. ejuſd.

Εὔμαλον, *pecoroſum*, acc. ſing. *Dor.* pro εὔμηλον, ab εὔμηλος, *pecoroſus*.

Εὐμελίην, *fraxini peritum*, acc. ſing. *Ion.* pro εὐμελίαν, ab εὐμελίας, *fraxini*, i. e. *haſtæ e fraxino peritus*.

Εὐμήκεις, *bene longi*, nom. pl. *contr.* pr εὐμήκεες, ab εὐμήκης, *bene longus*.

Εὔναζε, *cubitum i*, 2. ſing. imperat. præſ act. verbi εὐνάζω, *ſopio*.

Εὐναιόμενος, *bene habitatus*, part. præſ. ind paſſ. verbi εὐναίω, *bene habito*.

Εὐνατείρας, *conjugis*, gen. ſing. *Dor.* pr εὐνητείρας, ab εὐνήτειρα, *conjux*.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, part. a. 1. ind. paſſ f. g. verbi εὐνάω, *ſopio*.

Εὐνομεῖν, *bonis legibus inſtituere*, inf. præſ act. *contr.* pro εὐνομέειν, a verbo εὐνομέω *bonis legibus inſtituo*.

Εὐνομίην, *Eunomiam*, acc. ſing. *Ion.* pr εὐνομίαν, ab εὐνομία, *Eunomia*.

Εὔνουν, *amicum*, acc. ſing. *contr.* pro εὔνοον ab εὔνοος, *amicus*.

Εὖντα, *eum, qui eſt*, acc. ſing. part. præſ *Dor.* pro ἐόντα ſive ὄντα, a verbo εἰμὶ *ſum*.

Εὔξαιο, *oraveris*, 2. ſing. a. 1. opt. med verbi εὔχομαι, *oro*.

Εὐξαμένῳ, *precanti*, dat. ſing. part. a. 1 med. verbi ejuſd.

Εὔξῃ, *oraveris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. med verbi ejuſd.

Εὐξήνθησαν, *creverunt, aucti ſunt*, 3. plur a. 1. ind. paſſ. verbi αὐξάνω, *creſco*.

Εὐόδωκα, *proſperum iter præbui*, perf. ind act. *Ion.* pro εὐώδωκα, a verbo εὐοδόω *proſperum iter præbeo*.

Εὐόδωσεν, *proſperum iter præbuit*, 3. ſing a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Εὐόμενοι, *aſſati*, part. præſ. ind. paſſ. ver bi εὔω ſeu εὕω, *uro, aſſo*.

Εὔπακτον, *bene ædificatum*, acc. ſing. *Dor* pro εὔπηκτον, ab εὔπηκτος, *bene ædificatus*.

Εὐπάραον, *habentem pulchras genas*, ac ſing. *Poet.* & *Dor.* pro εὐπάρειον, ab εὐπάρειος, *pulchras genas habens*.

Εὐπετείης, *facilitatis*, gen. ſing. *Ion.* pr εὐπετείας, ab εὐπέτεια, *facilitas*.

Εὐπλεκέων, *bene junctorum*, gen. pl. ab εὐπλεκής, *bene junctus*.

Εὐπλέειν, *uti proſpera navigatione*, infin. ac *Ion.* pro εὐπλεῖν, a verbo εὐπλέω, *ut* *proſpera navigatione*.

Εὐποιεῖ, *benefacit*, 3. ſing. præſ. indica act. *contr.* pro εὐποιέει, a verbo εὐποιέ *benefacio*.

Εὐπρεπέεσσι, *eximiis*, dat. pl. *Ion.* & *Poe* pro εὐπρεπέσι, ab εὐπρεπὴς, έος, *eximi*

Εὐπρηξίην, *res ſecundas*, accuſ. ſing. *Io* pro εὐπραξίαν, ab εὐπραξία, *res ſecund*

Εὐπροσώπων, *pulchrorum adſpectu*, gen. p ab εὐπρόσωπος, *pulcher adſpectu*.

Εὑράμενος, *qui invenit*, a. 1. part. me *per Syncop.* pro εὑρησάμενος, a verbo ſ quente.

Εὑράμην, *inveni*, a. 1. med. *per Sync.* p εὑρησάμην, a verbo εὑρίσκω pro εὑρ *invenio*.

Εὑρὲ, *inveni*, 2. ſing. a. 2. imperat. a verbi ejuſd.

Εὐρέα, *lata*, *Ion.* pro εὐρεῖα, ab εὐρὺς, *l* *tus*.

Εὑρέθη, *inventus*, vel *inventa eſt*, 3. ſi a ſequente εὑρέθην.

Εὑρέθην, *inventus ſum*, a. 1. ind. p verbi εὑρίσκω pro εὑρέω, *invenio*.

Εὑρέθησαν, *inventi ſunt*, 3. plural. aor ejuſd.

Εὑρεῖν, *inveniſſe*, a. 2. inf. act. verbi ej

Εὑρέμεναι, *invenire*, præſ. infin. act. D pro εὑρεῖν.

Εὕρετο, *invenit*, 3. ſing. a. 2. ind. m verbi ejuſd.

Εὕρηκα, *inveni*, perf. ind. act. verbi ej

Εὑρῆν, *inveniſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro εὑρεῖν, a verbo eod.

Εὑρήσεις, *invenies*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Εὑρήσετε, *invenietis*, 2. plur. fut. ejuſd.

Εὕρητε, *inveneritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Εὑρείμην, *invenero*, a. 2. opt. ind. med. verbi ejuſd.

Εὑροῖσα, *quæ invenit*, part. a. 2. act. *Dor.* pro εὑροῦσα, a verbo eod.

Εὕρομες, *invenimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. pro εὕρομεν, a verbo eod.

Εὗρον, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Εὑροῦσα, *quæ invenit*, a. 2. partic. act. verbi ejuſd.

Εὔρυναν, *dilataverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi εὐρύνω, *dilato*.

Εὐρύνοντι, *dilatant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro εὐρύνουσι, a verbo eod.

Εὐρυοδείης, *ſpatioſæ*, gen. ſing. *Ion.* pro εὐρυοδείας, ab εὐρυοδεία, *ſpatioſa*.

Εὐρύοπα, *late ſonans*, voc. ſing. ab εὐρυόπης, *late ſonans*.

Εὐρυχόροιο, *ſpatioſæ*, gen. ſing. *Ion.* pro εὐρυχόρου, ab εὐρύχορος, *ſpatioſus*, quod *Poet.* dicitur pro εὐρύχωρος.

Εὕρωμεν, *invenerimus*, 1. pl. a. 2. conjunct. act. verbi εὑρίσκω, *invenio*.

Εὗσα, *uſſi*, a. 1. ind. act. verbi εὕω ſeu εὔω, *uro*.

Εὖσα, *exiſtens*, part. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol*, pro ἐοῦσα, vel οὖσα, a verbo εἰμί, *ſum*.

Εὐσέβει, *cole*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr* pro εὐσέβεε, a verbo εὐσεβέω, *colo*.

Εὐτείχεα, *bene munitam*, acc. ſing. ab εὐτείχης, *bene munita*.

Εὔτακτον, *bene ordinatum*, acc. ſing. ab εὔτακτος, *bene ordinatus*.

Εὐτυχεῖν, *ſecunda fortuna uti*, præſ. inf. act. *contr.* pro εὐτυχέειν, a verbo εὐτυχέω, *ſecunda fortuna utor*.

Εὐτύχηκα, *bene ceſſit mihi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Εὐτυχήσαις, *cui res bene ceſſit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro εὐτυχήσας, a verbo eod.

Εὐφαμίαν, *fauſtam*, vel *lætam acclamationem*, accuſ. ſing. *Dor.* pro εὐφημίαν, ab εὐφημία, *fauſta ac læta acclamatio*.

Εὐφάμως, *bona verba dicendo*, *Dor.* pro εὐφήμως.

Εὐφημῆσαι, *precari*, a. 1. inf. act. verbi εὐφημέω, *precor*.

Εὐφραδέεσσιν, *elegantibus*, dat. plur. *Ionice* & *Poetice*, pro εὐφραδέσι, ab εὐφραδὴς, *elegans*.

Εὐφρανέαι, *exhilarabis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εὐφρανῇ, a verbo εὐφραίνω, *exhilaro*.

Εὐφρανέειν, *exhilaraturum eſſe*, f. 1. ind. act. *Ion.* pro εὐφρανεῖν, a verbo eod.

Εὐφράνθην, *exhilaratus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Εὐφράνθητι, *lætare*, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ. verbi ejuſd.

Εὔφρονα, *hilarem*, accuſ. ſing. ab εὔφρων, *hilaris*.

Εὐχαριςήσας, *qui gratias egit*, a. 1. part. act. verbi εὐχαριςέω, *gratias ago*.

Εὐχάς, *precationes*, accuſat. plural. ab εὐχή, *precatio*.

Εὔχεαι, *preceris*, 2. ſing. præſ. conjunct. med. *Ion.* pro εὔχῃ, a verbo εὔχομαι, *precor*.

Εὐχέσθω, *precetur*, 3. ſing. præſ. imper. med. verbi ejuſd.

Εὐχετάασθαι, *preces fundere*, præſ. inf. med. *Poet.* pro εὐχετᾶσθαι, a verbo εὐχετάομαι, *preces fundo*.

Εὐχετοῴμην, *preces fundam*, præſ. opt. med. *Poet.* pro εὐχετῴμην, a verbo eod.

Εὔχθω, *dedicetur*, *dedicatus eſto*, 3. ſing. perf. imper. paſſ. verbi εὔχομαι, *precor*.

Εὐώδη, *bene olentem*, acc. ſing. *contr.* pro εὐώδεα, ab εὐώδης, *benevolens*.

Ἔφα, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἔφη, a verbo φημὶ, *dico*.

Ἐφαάνθην, *apparui*, a. 1. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐφάνθην, a verbo φαίνω, *oſtendo*.

Ἐφαβικόν, *puerilem*, acc. ſing. *Dor.* pro ἐφηβικὸν, ab ἐφηβικὸς, *puerilis*, *juvenilis*.

Ἔφαγον, *comedi*, a. 2. ind. act. verbi φάγω, *comedo*.

Ἔφαθ᾽ pro ἔφατο, *dicit*, 3. ſing. a. 2. med. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφαίνεο, *videbaris*, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφαίνεσο, a verbo φαίνω, *oſtendo*.

Ἔφαινον, *oſtendebant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐφαλῶν, *clavo adfigens*, præſ. part. ind. act. *Dor.* pro ἐφηλῶν, *contr.* ex ἐφηλόων, a verbo ἐφηλόω, *clavo adfigo*.

Ἐφάμαν, *dixi*, a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἐφάμην, a verbo φημί, *dico*.

Ἔφαμεν, *dicebam*, 1. plur. imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐφάμην, *dixi*, a. 2. ind. med. verbi φημί, *dico*.

Ἔφαν, *dicebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἔφασαν, a verbo eod.

Ἔφανε, *conſpicuus fuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω, *oſtendo*.

Ἐφανερώθη, *apparuit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi φανερόω, *manifeſto*.

Ἐφάνη, *apparuit*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. a verbo eod.

Ἐφάνην, *emerſi*, 1. ſing. a. ejuſd.

Ἐφάνθη, *apparuit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐφανίσθησαν, *apparuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi φανίζω.

Ἐφαρμόσδειν, *adaptare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἐφαρμόζειν, a verbo ἐφαρμόζω, *adapto*.

Ἐφάρξαντο, *obſtruebantur*, 3. pl. a. 1. med. per *Metatheſ.* pro ἐφράξαντο, a verbo φράσσω, vel φράττω, *obſtruo*.

Ἔφασαν, *dixerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἔφησαν, a verbo φημί, *dico*.

Ἐφαύλισα, *floccifeci*, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, *floccifacio*.

Ἐφαψαμένη, *amplexata*, a. 1. part. ind. med. verbi ἐφάπτομαι, *amplexor*.

Ἐφάψατο, *amplexus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* vel *Ion.* pro ἐφήψατο, a verbo eod.

Ἐφέβοντο, *timebant*, 3. plur. imperf. ind. med. verbi φέβομαι, *timeo*.

Ἐφέζετο, *ſedebat*, 3. ſing. imperf. indic. med. verbi ἐφέζομαι, *ſedeo*.

Ἐφέηκα, *immiſi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφῆκα, a verbo ἐφίημι, *immitto*.

Ἐφεθεὶς, *immiſſus*, a. 1. part. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐφείδετο, *parcebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi φείδομαι, *parco*.

Ἐφειμένος, *indutus*, perf. part. paſſ. verbi ἐφεννύω, *induo*.

Ἐφεῖναι, *immiſiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι, *immitto*.

Ἐφεῖντο, *irruerant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐφείσατο, *pepercit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi φείδομαι, *parco*.

Ἐφείσθω, *immiſſus eſto*, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. verbi ἐφίημι, *immitto*.

Ἐφεςήκειν, *inſtabam*, pluſq. ind. act. *Poet.* pro ἐφειςήκειν, a verbo ἐφίςημι, *inſto*.

Ἐφείσω, *peperciſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐφείσασο, a verbo φείδομαι, *parco*.

Ἐφείω, *immiſerim*, a. 2. conjunct. act. *Poet.* pro ἐφῶ, a verbo ἐφίημι, *immitto*.

Ἐφελκομένῳ, *ei, qui extrahitur*, dat. ſing. præſ. part. paſſ. verbi ἐφέλκω, *extraho*.

Ἐφέμεν, *immiſiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐφεῖναι, a verbo ἐφίημι, *immitto*.

Ἐφέπεσκον, *perſequebar*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφεῖπον, a verbo ἐφέπω, *perſequor*.

Ἔφερον, *ferebam*, imperf. ind. act. verbi φέρω, *fero*.

Ἔφερσεν, *tulit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἤνεγκε, qs. a futuro φέρσω, *Æol.* pro φερῶ, a verbo φέρω, *fero*.

Ἔφες, *immitte*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ἐφίημι, *immitto*.

Ἐφέσπετο, *ſequebatur*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* a verbo Poët. ἐφέσπομαι pro ἐφέπομαι, *ſequor*.

Ἔφεσσαι, *colloca*, 2. ſing. a. 1. imper. med. *Poet.* pro ἔφεσαι, a verbo ἐφέζω, *colloco*.

Ἐφέσσεσθαι, *imponere*, f. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐφέσεσθαι, a verbo eod.

Ἐφέςασαν, *inſtabant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi ἐφέςημι pro ἐφίςημι, *inſto*.

Ἐφέςηκα, *inſtiti*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐφίςημι, *inſto*.

Ἐφεςῶτα, *inſtantem*, acc. ſing. perf. part. act. *per Craſin Att.* pro ἐφεςηκότα, a verbo eod.

Ἐφετμέων, *mandatorum*, gen. plur. *Ion.* pro ἐφετμῶν, ab ἐφετμὴ, *mandatum*.

Ἐφεύροι, *inveniret*, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω, *invenio*.

Ἐφεψιάωντο, *colloquebantur*, 3. pl. imperf. ind. *Poet.* pro ἐφεψιῶντο, a verbo ἐφεψιάομαι, *colloquor*.

Ἐφεώρα, *intuebatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφεώραε, a verbo ἐφοράω, *intueor*.

Ἔφη, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφῆκα, *immiſi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐφίημι, *immitto*.

Ἐφήλατο, *inſiluit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐφάλλομαι, *inſilio*.

Ἐφήμενος, *inſidens*, præſ. part. verbi ἔφημαι, *inſideo*.

Ἔφην, *dixi*, a. 2. ind. verbi φημὶ, *dico*.

Ἔφηνε, *oſtendit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φαίνω, *oſtendo*.

Ἐφῆπται, *attactus*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐφάπτομαι, *attingo*, *adſequor*.

Ἐφήρμοσε, *adaptavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐφαρμόζω, *adapto*.

Ἔφησα, *dixi*, a. 1. indicat. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφήσεις, *impelles*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἐφίημι, *impello*.

Ἔφησθα, *dicebas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Æol.* pro ἔφης, a verbo φημὶ, *dico*.

Ἐφησθεῖεν, *delectati ſint*, 3. pl. a. 1. optat. paſſ. *per Syncop.* pro ἐφησθείησαν, a verbo ἐφήδομαι, *delector ſuper aliqua re*.

Ἐφήσομαι, *immittam*, f. 1. ind. med. verbi ἐφίημι, *immitto*.

Ἔφθακα, *præveni*, perf. ind. act. verbi φθάνω, *prævenio*.

Ἔφθαξα, *præveni*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔφθασα, a verbo eod.

Ἐφθάρην, *perii*, a. 2. ind. paſſ. verbi φθείρω, *corrumpo*.

Ἔφθαρκα, *corrupi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

'Εφθαρμένος, *interemptus*, perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

"Εφθασα, *præveni*, a. 1. ind. act. verbi φθάνω, *prævenio*.

'Εφθίγγοντο, *loquebantur*, 3. plur. imperf. ind. med. verbi φθίγγομαι, *loquor*.

'Εφθίγξαο, *locutus es*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφθίγξασο, a verbo eod.

"Εφθην, *præveni*, a. 2. ind. act. qs. a φθῆμι, quod eſt a verbo φθάνω, *prævenio*.

'Εφθίαθ' pro ἐφθίατο, *corrupti erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Poet.* pro ἔφθιντο, a verbo φθίω, *corrumpo*.

'Εφθίσθην, *interii*, a. 1. ind. paſſ. verbi φθίνω, vel φθίω, *pereo*.

"Εφθιτο, *interierat*, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ. verbi ejuſd.

"Εφθορα, *corrupi*, perf. ind. med. verbi φθείρω, *corrumpo*.

'Εφιεῖσι, *immittunt*, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ἐφίημι, *immitto*.

'Εφιγμένος, *attactus*, perf. part. paſſ. verbi ἐφικνέομαι, *attingo*.

'Εφίει, *immittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐφίεε, a verbo ἐφιέω pro ἐφίημι, *immitto*.

'Εφιέμεν, *immittere*, præſ. infin. act. *Ion.* pro ἐφιέναι, a verbo ἐφίημι, *immitto*.

'Εφιέναι, *immittere*, præſ. inf. act. verbi ejuſd.

'Εφίεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ejuſd.

'Εφίζοισα, *inſidens*, præſ. part. act *Dor.* pro ἐφίζουσα, a verbo ἐφίζω, *inſideo*.

'Εφίησι, *permittit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἐφίημι, *permitto*.

'Εφίητι, *permittit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐφίησι, a verbo eod.

'Εφικέσθαι, *perveniſſe*, a. 2. inf. med. verbi ἐφικνέομαι, *pervenio*.

'Εφίκετο, *pervenit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ejuſd.

'Εφίλαθεν, *dilecti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Dor.* & *Bœot.* pro ἐφιλήθησαν, a verbo φιλέω, *diligo*.

'Εφίλασα, *dilexi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐφίλησα, a verbo eod.

'Εφίλατο, *dilexit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. quaſi a φίλω, *amo*.

'Εφιλεῖτο, *amabatur*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi φίλημι pro φιλέω, *amo*.

'Εφίλευν, *diligebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφίλουν, *contr.* ex ἐφίλεον, a verbo φιλέω, *diligo*.

'Εφίληθεν, *dilecti ſunt*, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐφιλήθησαν, a verbo eod.

'Εφίλησα, *dilexi*, aor. 1. indicat. act. verbi ejuſd.

'Εφιλονείκουν, *rixabantur*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφιλονείκεον, a verbo φιλονεικέω, *rixor*.

'Εφιλοσόφησα, *philoſophatus ſum*, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, *philoſophor*.

'Εφίμωσε, *os obturavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φιμόω, *os obturo*.

'Εφίσδει, *inſidet*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐφίζει, a verbo ἐφίζω, *inſideo*.

'Εφίστη, *inſtabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐφίστημι, *inſto*.

"Εφλαδον, *obſtrepui*, a. 2. ind. act. verbi φλάζω, *obſtrepo*.

"Εφλεξα, *exuſſi*, aor. 1. indic. act. verbi φλέγω, *uro*.

'Εφλέχθη, *flagravit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

'Εφόβηθεν, *territi fuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐφοβήθησαν, a verbo φοβέω, *metum incutio*.

'Εφοβήθησαν, *extimuerunt*, vide antecedens ἐφόβηθεν.

'Εφόβησα, *metum incuſſi*, aor. 1. ind. act. verbi ejuſd.

'Εφοδεύσομεν, *iter faciemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐφοδεύω, *iter facio*.

'Εφοίτα, *ibat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐφοίταε, a verbo φοιτάω, *eo*.

'Εφοίτη, *ibat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro antecedente ἐφοίτα.

'Εφόνευσε, *interfecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φονεύω, *interficio*.

'Εφοπλισόμεσθα, *præparabimus*, 1. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐφοπλισόμεθα, a verbo ἐφοπλίζω, *inſtruo*.

'Εφόρεις, *ferebas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐφόρεες, a verbo φορέω, *fero*.

'Εφόρευν, *ferebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφόρουν, quod *contr.* dicitur pro ἐφόρεον, a verbo eod.

'Εφορμαθεὶς, *a quo eſt impetus factus*, a. 1. part. paſſ. *Dor.* pro ἐφορμηθεὶς, a verbo ἐφορμάω, *ruo*, *impetum facio*.

'Εφορμήσασθαι, *aggredi*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

"Εφραδον, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi φράζω, *dico*.

"Εφραξα, *occluſi*, aor. 1. ind. act. verbi φράσσω, *ſepio*, *occludo*.

'Εφράσαθ' pro ἐφράσατο, *cogitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi φράζω, *cogito*.

"Εφρασε, *cogitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

'Εφράσσαντο, *conſultaverunt*, 3. plur. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐφράσαντο, a verbo eod.

'Εφρόνουν, *ſentiebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφρόνεον, a verbo φρονέω, *ſentio*.

'Εφρούρει, *cuſtodias poſuerat*, *cuſtodiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφρούρεε, a verbo φρουρέω, *cuſtodias pono*.

'Εφρυάττετο, *fremebat*, 3. ſing. imperf. indicat. med. verbi φρυάττομαι, *fremo*.

"Εφρυξα, *torrui*, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, *torreo*.

"Εφυ, *natus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi φῦμι, *naſcor*.

"Εφυγον, *fugi*, a. 2. ind. act. verbi φεύγω, *fugio*.

'Εφύγοσαν, *fugerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔφυγον, a verbo eod.

'Εφύη, *enatus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi φύω, vel φῦμι, *naſcor*.

'Εφύλαξα, *cuſtodivi*, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, *cuſtodio*.

"Εφυν, *natus ſum*, a. 2. ind. act. verbi φῦμι, *naſcor*.

"Εφυρον, *rigabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi φύρω, *rigo*.

'Εφύσα, *ſufflabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφύσαε, a verbo φυσάω, *ſufflo*.

'Εφυσιώθησαν, *inflati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi φυσιόω, *inflo*.

'Εφύσση, *ſufflabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *Poet.* pro ἐφύσα, *contr.* ex ἐφύσαε, a verbo φυσάω, *ſufflo*.

'Εφύτευσ' pro ἐφύτευσε, *plantavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, *planto*.

'Εφωτίσθην, *illuminatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi φωτίζω, *illumino*.

'Εφώνεεν, *loquebatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo φωνέω, *loquor*.

'Εφώνει, *clamabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐφώνεε, a verbo eod.

"Εχ' pro ἔχε, *contine*, *habe*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ἔχω, *habeo*.

"Εχαδον, *hiavi*, a. 2. indicat. act. verbi χάζω, *hio*.

"Εχαιρον, *gaudebam*, imperf. ind. act. v χαίρω, *gaudeo*.

'Εχαλάσθην, *demiſſus ſum*, a. 1. ind. p verbi χαλάω, *demitto*.

'Εχαλέπηνα, *difficilem me præbui*, 1. ſi aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐχαλέπανα, verbo χαλεπαίνω, *difficilem me præbeo*.

"Εχανον, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χ νω, *hiſco*, *hio*.

'Εχαράκου, *vallum circumducebat*, 3. ſi imperf. ind. act. *contr.* pro ἐχαράκοε, verbo χαρακόω, *vallum circumduco*.

'Εχάρην, *gaviſus ſum*, a. 2. ind. paſſ. ve χαίρω, *gaudeo*.

'Εχάρησαν, *gaviſi ſunt*, 3. pl. a. ejuſd.

'Εχαρίσατο, *condonavit*, 3. ſing. a. 1. in med. verbi χαρίζω, *condono*.

'Εχαρίσθην, *gratificatus ſum*, a. 1. in paſſ. verbi χαρίζομαι, *gratificor*.

"Εχε, *præbe*, 2. ſing. præſ. imperat. a verbi ἔχω, *habeo*.

"Εχεα, *effudi*, a. 1. ind. act. pro ἔχευσ a verbo χέω, *fundo*.

'Εχειροτονήθη, *per ſuffragia creatus eſt*, ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi χειροτονέω, p *ſuffragia creo*.

'Εχέμεν, *habere*, præſ. inf. act. *Ion.* pr ἔχειν, a verbo ἔχω, *habeo*.

"Εχεν, *habet*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Do* pro ἔχει, vel *habebat*, 3. ſing. imper ind. act. *Ion.* pro εἶχε, *habebat*, a verb ἔχω, *habeo*.

"Εχεο, *habere*, *habearis*, 2. ſing. præſ. im perat. paſſ. *Ion.* pro ἔχεσο, a verbo eod

"Εχεσκε, *habebat*, 3. ſing. imperf. ind. a *Ion.* & *Poet.* pro εἶχε, a verbo eod.

"Εχετ' pro ἔχετο, *tenebatur*, 3. ſing. im perfect. ind. paſſ. *Ion.* pro εἴχετο, verbo eod.

'Εχέτην, *tenebant*, 3. dual. imperfect. ind act. *Ion.* pro εἰχέτην, a verbo eod.

"Εχευα, *effudi*, a. 1. ind. act. pro ἔχευσα a verbo χέω, *fundo*.

'Εχεύατο, *effudit*, 3. ſing. a. 1. ind. med pro ἐχεύσατο, a verbo eod.

'Εχέφρονες, *cordati*, nom. plural. ab ἐχέφρων *cordatus*.

"Εχηρα, *gaviſus ſum*, a. 1. ind. act. *At* pro ἔχαρα, a verbo χαίρω, *gaudeo*.

"Εχῃς, *habeas*, 2. ſing. præſ. conjunct. a verbi ἔχω, *habeo*.

"Εχθαιρ' pro ἔχθαιρε, *odio perſequere*, 2. ſing præſ. imperat. act. verbi ἐχθαίρω, *odi* *proſequor*.

'Εχθαίρῃ, *oderit*, 3. ſing. præſ. conjunct act. verbi ejuſd.

'Εχθαίροντι, *odio proſequuntur*, 3. plur præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐχθαίρουσι, verbo eod.

"Εχθει, *odit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verb ἔχθω, *odio proſequor*.

'Εχθήρειε, *inimicus ſit*, 3. ſing. a. 1. opt act. *Æol.* pro ἐχθήραι, a verbo ἐχθαίρω *odio proſequor*.

'Εχθήρω, *odio habeam*, a. 1. conjunct. a *Att.* pro ἐχθαίρω, a verbo eod.

'Εχθήσομαι, *inimicus ero*, f. 1. ind. med verbi ἐχθάνομαι, *inimicus ſum*.

"Εχοιεν, *habeat*, 3. ſing. præſ. opt. a verbi ἔχω, *habeo*.

"Εχοισα, *habens*, præſ. part. act. f. g. *Do* pro ἔχουσα, a verbo ἔχω, *habeo*.

'Εχόλωσε, *ad iram commovit*, 3. ſing. a. ind. act. verbi χολόω, *ad iram com* *moveo*.

"Εχομες, *habemus*, 1. plur. præſ. ind. ac *Dor.* pro ἔχομεν, a verbo ἔχω, *habeo*.

"Εχον, *habebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pr εἶχον, a verbo eod.

Ἔχονθ' pro ἔχοντ' ob ſequentem adſpiratam, & ἔχοντ' pro ἔχοντα, *habentem*, acc. ſing. præſ. part. act. verbi ejuſd.

Ἐχόντων, *habentium*, gen. pl. præſ. part. act. verbi ejuſd.

Ἐχορτάσθησαν, *herbis paſti ſunt, ſaturati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi χορτάζω, *herbis paſco*.

Ἔχουσ' pro ἔχουσι, *habent*, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἔχραον, *leviter ſauciavi*, a. 2. ind. act. verbi χραύω, *leviter ſaucio*.

Ἔχρην, *oportebat*, imperf. ind. act. verbi imperſon. χρὴ, *oportet*.

Ἐχρησάμεθα, *uſi ſumus*, 1. plur. a. 1. ind. med. verbi χράομαι, *utor*.

Ἐχρήσθην, *oraculo editus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi χράω, *oracula edo*.

Ἐχρῆτο, *utebatur*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐχρᾶτο, *contr.* ex ἐχράετο, a verbo χράομαι, *utor*.

Ἔχριεν, *unxit*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi χρίω, *ungo*.

Ἔχρισε, *unxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐχρόνισα, *moratus ſum*, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, *moror*.

Ἐχρέωντο, *utebantur*, 3. pl. imperf. ind. *Poet.* pro ἐχρῶντο, quod *contr.* dicitur pro ἐχράοντο, a verbo χράομαι, *utor*.

Ἐχύη, *fuſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi χύω, *fundo*.

Ἐχύθην, *effuſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἐχύμην, *effuſus eram*, pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκεχύμην, a verbo eod.

Ἔχωντι, *habeant*, 3. plur. præſ. conjunct. act. *Dor.* pro ἔχωσι, a verbo ἔχω, *habeo*.

Ἐχώρει, *capiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐχώρεε, a verbo χωρέω, *capio*.

Ἐχώσατο, *iratus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi χώομαι, *iraſcor*.

Ἐχώσθην, *adgeſtus fui*, a. 1. ind. paſſ. verbi χωννύω, vel χώννυμι, pro χόω, *adgero*.

Ἐψαθάλατο, *tractavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ψαθάλλω, *tracto*.

Ἐψάλαται, *leviter tacti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐψαλμένοι εἰσί, a verbo ψάλλω, *leviter tango*.

Ἔψεαι, *ſequeris*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἕψεσαι, a verbo ἕπομαι, *ſequor*.

Ἑψέμεν, *coquere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἕψειν, a verbo ἕψω, *coquo*.

Ἕψεται, *ſequetur*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi ἕπομαι, *ſequor*.

Ἐψεύδετο, *fallebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ψεύδομαι, *fallo*.

Ἐψεύσθησαν, *decepti ſunt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ψεύδω, *decipio*.

Ἐψηλάφησα, *contrectavi*, a. 1. ind. act. verbi ψηλαφάω, *contrecto*.

Ἐψιάασθαι, *dicere*, præſ. inf. med. *Poet.* pro ἐψιᾶσθαι, *contr.* ex ἐψιάεσθαι, a verbo ἐψιάομαι, *dico*.

Ἐψιθυρίσδομεν, *ſuſurrabamus*, 1. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐψιθυρίζομεν, a verbo ψιθυρίζω, *ſuſurro*.

Ἐψιόωντ' pro ἐψιόωντο, *colloquebantur*, 3. pl. imperf. ind. med. *Poet.* & *Ion.* pro ἐψιῶντο, a verbo ἐψιάομαι, *colloquor*.

Ἐψυχαγώγει, *animum flectebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐψυχαγώγεε, a verbo ψυχαγωγέω, *animum flecto*.

Ἔψυχον, *refrigerabam*, imperf. ind. act. verbi ψύχω, *refrigero*.

Ἕω, *miſerim*, a. 2. conjunct. act. *Poet.* pro ὧ, a verbo ἵημι, *mitto*.

Ἔω, *ſim*, præſ. conjunct. *Ion.* pro ὦ, a verbo εἰμι, *ſum*.

Ἑῷ, *ſuo*, dat. ſing. ab ἑὸς, *ſuus*.

Ἔῳγα, *aperui*, perf. ind. med. *Att.* pro ᾦγα, a verbo οἴγω, *aperio*.

Ἔῳγμαι, *patefactus ſum*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ᾦγμαι, a verbo eod.

Ἐῳγυῖα, *aperta*, perf. part. med. f. g. *Att.* pro ᾠγυῖα, a verbo eod.

Ἔαθα, *ſolitus ſum*, perf. ind. med. *Æol.* & *Ion.* pro εἴωθα, a verbo ἔθω, *ſoleo*.

Ἐώθουν, *pellebam*, imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro ὤθεον, a verbo ὠθέω, *pello*.

Ἐῴκειν, *ſimilis eram*, pluſquamperf. indic. med. *Poet.* pro ἐοίκειν, a verbo εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἐώλπειν, *ſperaveram*, pluſq. ind. med. *Poet.* & *Attice*, pro ἠώλπειν, a verbo ἔλπω, *ſperare facio*.

Ἑῶμεν, *miſerimus*, 1. plur. a. 2. conjunct. act. *Poet.* pro ὦμεν, a verbo ἵημι, *mitto*.

Ἐῷμι, *ſinerem*, præſ. opt. act. *contr.* pro ἐάοιμι, a verbo ἐάω, *ſino*.

Ἐὼν, *qui eſt*, præſ. part. act. *Ion.* pro ὢν, a verbo εἰμι, *ſum*.

Ἐώνημαι, *emi*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὤνημαι, a verbo ὠνέομαι, *emo*.

Ἐωνούμην, *emebam*, imperf. ind. paſſ. *Att.* pro ὠνούμην, a verbo eod.

Ἐῳνοχόουν, *vinum fundebam*, imperf. ind. act. *Att.* pro ᾠνοχόουν, quod *contr.* dicitur pro ᾠνοχόεον, a verbo οἰνοχοέω, *vinum fundo*.

Ἔῳξα, *aperui*, a. 1. ind. act. *Att.* pro ᾦξα, a verbo οἴγω, *aperio*.

Ἑώρα, *intuebatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro ὥραε, a verbo ὁράω, *video*.

Ἑώρακας, *vidiſti*, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ὥρακας, a verbo eod.

Ἐώργειν, *feceram*, pluſq. ind. med. *Poet.* & *Att.* pro ἐόργειν, a verbo ἔργω, *facio*.

Ἑῴρταζον, *celebrabam feſtum*, imperf. ind. act. verbi ἑορτάζω, *celebro feſtum*.

Ἑώρων, *videbam*, imperfect. indicat. act. *Attice* & *contract.* pro ὥραον, a verbo ὁράω, *video*.

Ἕως, *dum*, *Poet.* pro ὡς.

Ἔωσα, *repuli*, a. 1. ind. act. *Att.* pro ὦσα, a verbo ὠθέω, *pello*.

Ἐώσθην, *rejectus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ὤσθην, a verbo eod.

Ἔωσι, *ſint*, 3. pl. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro ὦσι, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἔωσται, *rejectus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὦσται, a verbo ὠθέω, *pello*.

Ἑωϋτοῦ, *ſui ipſius*, *Ion.* pro ἑαυτοῦ.

Z.

Ζαεὶς, *flans*, præſ. part. act. verbi ζάημι, *flo*, *ſpiro*.

Ζαθέοιο, *valde divini*, gen. ſing. *Ion.* pro ζαθέου, a nom. ζάθεος, *valde divinus*.

Ζαῆν, *vixiſſent*, 3. pl. præſ. opt. act. *Bœot.* pro ζαίησαν, a verbo ζῆμι pro ζάω, *vivo*.

Ζάλευ, *æmulare*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro ζηλοῦ, *contract.* ex ζηλόου, a verbo ζηλόω, *æmulor*.

Ζαλῶ, *æmulor*, præſ. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ζηλόω.

Ζαλωτὸν, *æmulandum*, acc. ſing. *Dor.* pro ζηλωτὸν, a ζηλωτὸς, *æmulandus*.

Ζαμενήσε, *vires intendit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐζαμενήσε, a verbo ζαμενέω, *vires intendo*.

Ζὰν, *Jupiter*, nom. ſing. *Dor.* pro ζὴν.

Ζανὸς, *Jovis*, gen. ſing. *Dor.* pro ζηνὸς, ab antecedente ζὴν.

Ζατεῦσα, *quærens*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ζητοῦσα, a verbo ζητέω, *quæro*.

Ζείουσα, *fervens*, præſ. part. act. f. g. *Ion.* pro ζέουσα, a verbo ζέω, *ferveo*.

Ζέσε, *fervit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔζεσε, a verbo eod.

Ζεσθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ζέσω, *ferveſaciam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ζευγνύασι, *jungunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro ζευγνῦσι, a verbo ζεύγνυμι, *jungo*.

Ζεῦξαι, *junxiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Ζεύξω, *jungam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ζῆ, *vive*, 2. ſing. præſ. imper. act. *Dor.* pro ζᾶ, *contr.* ex ζάε, a verbo ζάω, *vivo*.

Ζῆθι, *vive*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ζῆμι, *vivo*.

Ζηλήμονα, *invidum*, acc. ſing. a ζηλήμων, *invidus*.

Ζηλοῖ, *æmulatur*, *invidet*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ζηλόει, a verbo ζηλόω, *æmulor*.

Ζηλώσουσιν, *æmulabuntur*, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ζημιωθῇ, *damno adfectus ſit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ζημιόω, *damnum adfero*.

Ζῆν, *vivere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ζᾷν, a verbo ζάω, *vivo*.

Ζῇς, *vivis*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ζᾷς, *contr.* ex ζάεις, a verbo eod.

Ζήσασα, *quæ vixerat*, a. 1. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Ζήσῃ, *vives*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ζήσεσαι, a verbo eod.

Ζήσομαι, *vivam*, f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ζήσωμεν, *vivamus*, 1. plur. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ζήτει, *quære*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ζήτεε, a verbo ζητέω, *quæro*.

Ζητεῖται, *quæritur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *contract.* pro ζητέεται, a verbo eod.

Ζητεύῃς, *quæras*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. verbi ζητεύω, *quæro*.

Ζητησάτω, *quærat*, *quæſiverit*, 3. ſing. a. 1. imper. act. verbi ζητέω, *quæro*.

Ζητήσωμεν, *inquiramus*, 1. pl. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ζητοῦν, *quærens*, nom. ſing. n. g. participii ſequentis.

Ζητοῦντες, *quærentes*, nom. pl. præſ. part. act. *contr.* pro ζητέοντες, a verbo eod.

Ζητοῦσιν, *quærunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro ζητέουσι, a verbo eod.

Ζήτω, *vivat*, 3. ſing. præſ. imper. act. *Dor.* pro ζάτω, *contr.* ex ζαέτω, a verbo ζάω, *vivo*.

Ζητῶμεν, *quæramus*, 1. pl. præſ. conjunct. act. *contr.* pro ζητέωμεν, a verbo ζητέω, *quæro*.

Ζόης, *vitæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ζωῆς, a ζωὴ, *vita*.

Ζούσθω, *cingatur*, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. *contract.* pro ζοέσθω, a verbo ζόω pro ζώννυμι, *cingo*.

Ζοφεροῖο, *caliginoſi*, gen. ſing. *Ion.* pro ζοφεροῦ, a ζοφερὸς, *caliginoſus*.

Ζυγέντες, *juncti*, nom. pl. a. 2. part. paſſ. verbi ζεύγνυμι, *jungo*.

Ζωαγραψάμενος, *qui depinxit*, a. 1. part. med. verbi ζωαγράφω, *depingo*.

Ζώγρει, *vivum cape*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro ζώγρεε, a verbo ζωγρέω, *vivum capio*.

Ζωγρῶν, *capiens*, præſ. part. act. *contr.* pro ζωγρέων, a verbo eod.

Ζῶε, *vivebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔζωε, a verbo ζώω, *Poet.* pro ζάω, *vivo*.

Ζώειν, *vivere*, præſ. inf. act. a verbo eod.

Ζώεσκον, *vivebam*, imperf. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔζωον, a verbo eod.

Ζώῃ, *vivat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ζῴην, *viverem*, præſ. opt. act. *Att.* pro ζῷμι, *contr.* pro ζάοιμι, a verbo ζάω, *vivo*.

Ζωῇσιν, *vitis*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ζωαῖς, a nom. ζωὴ, *vita*.

Ζῶμεν, *vivimus*, 1. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro ζάομεν, a verbo ζάω, *vivo*.

Ζῶν, *vivens*, præſ. part. act. n. g. *contr.* pro ζάον, a verbo eod.

Ζωννύσκετο, *cingebatur*, 3. ſing. imperfect. ind. paſſ. *Ionice*, pro ἐζώννυτο, a verbo ζώννυμι, *cingo*.

Ζῶντα, *viventem*, accuſ. ſing. præſ. part. act. *contr.* pro ζάοντα, a verbo ζάω, *vivo*.

Ζώοιμι, *vivam*, præſ. optat. act. verbi Poëtici ζώω pro ζάω, *vivo*.

Ζώοισι, *animalibus*, dat. pl. *Ion.* pro ζώοις, a ζῶον, *animal*.

Ζώοντε, *vivos*, nom. dual. præſ. part. act. verbi Poëtici ζώω pro ζάω, *vivo*.

Ζῶσαι, *cinxiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ζώννυμι pro ζόω, *cingo*.

Ζῶσαν, *viventem*, acc. ſing. part. præſ. *contr.* pro ζάουσαν, a verbo ζάω, *vivo*.

Ζώσει, *cinget*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ζώννυμι, *cingo*.

Ζώσεσθαι, *cincturum eſſe*, f. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Ζωσθεῖσα, *cincta*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Ζωσθῆναι, *cinctum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ζωσθήσομαι, *cingar*, f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ζῶσι, *vivunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *contr.* pro ζάουσι, a verbo ζάω, *vivo*.

Ζώσω, *cingam*, f. 1. ind act. verbi ζώννυμι pro ζόω, *cingo*.

H.

Ἦα, *eram*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦν, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἤια, *ivi*, perf. ind. med. *Att.* pro εἶα, a verbo εἶμι, *eo*.

Ἥατο, *ſedebant*, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἧντο, a verbo ἧμαι, *ſedeo*.

Ἥβας, *pubis*, gen. ſing. *Dor.* pro ἥβης, ab ἥβη, *pubes*.

Ἥβηκα, *adultior factus ſum*, perf. ind. act. verbi ſequentis.

Ἡβηκώς, *adultus*, perf. part. act. verbi ἡβάω, *pubeſco*.

Ἥβησα, *adultior factus ſum*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἡβήσαντε, *pubeſcentes*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Ἡβήσειε, *annos pubertatis attigiſſet*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἡβήσαι, a verbo eod.

Ηβήσω, *pubeſcam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἠβουλήθην, *volui*, a. 1. ind. *Att.* pro ἐβουλήθην, a verbo βούλομαι, *volo*.

Ἡβῴην, *pubeſcerem*, præſ. optat. act. *Att.* pro ἡβάοιμι, a verbo ἡβάω, *pubeſco*.

Ἡβώοιμι, *pubeſcerem*, præſ. optat. act. verbi Poëtici ἡβώω pro ἡβάω, *pubeſco*.

Ἡβώωσα, *pubeſcens*, præſ. part. act. f. g. *Poet.* pro ἡβῶσα, *contr.* ex ἡβάουσα, a verbo ἡβάω, *pubeſco*.

Ηγ' pro ἦγε, *duxit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἄγω, *duco*.

Ἠγάγετ' pro ἠγάγετο, *duxit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Att.* pro ἤγετο, a verbo eod.

Ἤγαγον, *duxi*, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἦγον, a verbo eod.

Ἠγαθέῃ, *valde divinæ*, dat. ſing. f. g. ab ἠγάθεος, *valde divinus*.

Ἠγαλλιάσατο, *exſultavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀγαλλιάω, *exſulto*.

Ἠγάμην, *admirabar*, imperf. ind. act. verbi ἄγαμαι, *admiror*.

Ἠγανάκτησε, *indignatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, *indignor*.

Ἠγάπα, *diligebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἠγάπαε, a verbo ἀγαπάω, *diligo*.

Ἠγαπᾶτε, *diligebatis*, *diligeretis*, 2. plur. imperf. ejuſd. *contr.* pro ἠγαπάετε, a verbo eod.

Ἠγάπευν, *amabant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἠγάπουν, *contr.* ex ἠγάπαον, a verbo eod.

Ἠγαπημένοι, *dilecti*, nom. plur. part. perf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἠγάπησε, *dilexit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἠγασάμην, *admiratus ſum*, a. 1. ind. med. verbi ἀγάζομαι, *admiror*.

Ἠγάσθην, *in admirationem raptus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἠγάσσατο, *admiratus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἠγάσατο, a verbo eod.

Ἠγγάρευσαν, *coëgerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀγγαρεύω, *cogo*.

Ἠγγειλάμην, *nunciavi*, a. 1. ind. med. verbi ἀγγέλλω, *nuncio*.

Ἤγγειλε, *nunciavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἠγγέλθην, *nunciatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἠγγέλλετο, *nunciabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἤγγικα, *appropinquavi*, perf. ind. act. verbi ἐγγίζω, *appropinquo*.

Ἤγγικεν, *appropinquavit*, 3. ſing. perf. ejuſd. cum ν ἐφελκ.

Ἤγγισαν, *appropinquaſſent*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἠγγυᾶτο, *ſponſores accipiebat*, 3. ſing. imperf. ind. *contr.* pro ἠγγυάετο, a verbo ἐγγυάομαι, *ſponſores accipio*.

Ἦγε, *abduxit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἄγω, *duco*.

Ἤγειρα, *excitavi*, aor. 1. ind. act. verbi ἐγείρω, *excito*.

Ἤγειραν, *excitaverunt*, 3. plur. a. ejuſd.

Ἡγεῖσθαι, *cogitare*, præſ. inf. med. verbi ἡγέομαι, *cogito*, *duco*.

Ἡγεῖται, *ducit*, 3. ſing. præſ. ind. med. *contr.* pro ἡγέεται, a verbo eod.

Ἡγεμόν' pro ἡγεμόνα, *ducem*, acc. ſing. ab ἡγεμὼν, *dux*.

Ἡγεμονεύοντος, *præſidis*, ſ. *præſide*, ſc. *exſiſtente*, gen. ſing. part. præſ. act. verbi ἡγεμονεύω, *præſes ſum*.

Ἡγεμονῆα, *ducem*, acc. ſing. *Ion.* pro ἡγεμονέα, ab ἡγεμονεὺς, *dux*.

Ἡγεμόσι, *principibus*, dat. plur. ab ἡγεμὼν, όνος, *princeps*, *dux*.

Ἠγερέθοντο, *coibant*, 3. plur. imperf. ind. paſſ. verbi ἀγερέθομαι, *congregor*.

Ἤγερθεν, *convenerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἠγέρθησαν, a verbo ἐγείρω, *congrego*.

Ἠγέρθην, *ſum excitatus*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐγείρω, *excito*.

Ἤγερκα, *collegi*, perf. ind. act. verbi ἀγείρω, *colligo*.

Ἤγεσθε, *duxiſtis*, 2. plur. a. 2. ind. med. verbi ἄγω, *duco*.

Ἠγηγέρκειν, *excitaveram*, pluſq. ind. act. *Att.* pro ἠγέρκειν, a verbo ἐγείρω, *excito*.

Ἤγην, *fractus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*.

Ἥγησαι, *duxeris*, 2. ſing. a. 1. imper med. verbi ἄγω, *duco*.

Ἡγησάμην, *præivi*, a. 1. ind. med. verb ἡγέομαι, *duco*.

Ἡγησάσθω, *dux ſit*, 3. ſing. a. 1. impe rat. med. verbi ejuſd.

Ἡγήσατ' pro ἡγήσατο, *præivit*, 3. ſing a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἡγῆτ' pro ἡγῆται, *redeat*, 3. ſing. præſ conjunct. med. verbi ejuſd.

Ἡγιασμένοις, *ſanctificatis*, dat. pl. perf. part paſſ. verbi ἁγιάζω, *ſanctifico*.

Ἦγμαι, *actus ſum*, perf. ind. paſſ. verb ἄγω, *ago*.

Ἡγνικότες, *qui purificaverunt*, nom pl. perf part. act. verbi ἁγνίζω, *purifico*.

Ἡγνισμένος, *purificatus*, perf. part. paſſ verbi ejuſd.

Ἠγνόηκα, *ignoravi*, perf. ind. act. verb ἀγνοέω, *ignoro*.

Ἠγνοίησε, *ignoravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act *Poet.* pro ἠγνόησε, a verbo eod.

Ἠγνόουν, *ignorabam*, 1. ſing. imperf. ind act. *contr.* pro ἠγνόεον, a verbo eod.

Ἤγομεν, *ducebamus*, 1. pl. imperf. ind act. verbi ἄγω, *duco*.

Ἦγον, *ducebam*, imperf. ind. act. verb ejuſd.

Ἤγοντ' pro ἤγοντο, *ducebant*, 3. pl. im perf. ind. med. verbi ejuſd.

Ἠγόρασας, *emiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act verbi ἀγοράζω, *emo*.

Ἠγοράσθητε, *empti eſtis*, 2. pl. a. 1. ind paſſ. verbi ejuſd.

Ἠγορασμένος, *emptus*, perf. part. paſſ verbi ejuſd.

Ἠγορεύθησαν, *renunciati ſunt*, 3. pl. a. 1 ind. paſſ. verbi ἀγορεύω, *verba facio*.

Ἠγορόωντο, *concionabantur*, 3. pl. imper ind. paſſ. *Poet.* pro ἠγορῶντο, a verb ἀγοράομαι, *concionor*.

Ἤγρετο, *excitabatur*, 3. ſing. imperf. ind paſſ. *Poet.* pro ἠγείρετο, a verbo ἐγείρ *excito*.

Ἠγρεύθην, *captus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ver bi ἀγρεύω, *capio*, *venor*.

Ἤγρευσεν, *cepit*, 3. ſing. a. 1. ind. ac cum ν ἐφελκ. a verbo eod.

Ἠγρίωσαι, *elatus es*, 2. ſing. perf. ind. pa verbi ἀγριόω, *effero*.

Ἠγριῶσθαι, *elatum eſſe*, perf. inf. pa verbi ejuſd.

Ἠγροικησάμην, *in agro vixi*, a. 1. in med. verbi ἀγροικέω, *in agro vivo*.

Ἠγωνίζετο, *certabat*, 3. ſing. imperf. in act. verbi ἀγωνίζομαι, *certo*.

Ἠγώνισμαι, *certavi*, perfect. indic. pa verbi ejuſd.

Ἠδ' pro ἦδε, *es*.

Ἦδα, *placui*, perf. ind. med. verbi ἁνδ νω pro ἅδω, *placeo*.

Ἠδάφωται, *proſtratus eſt*, 3. ſing. pe ind. paſſ. verbi ἐδαφόω, *proſterno*.

Ἤιδεα, *cognoveram*, 1. ſing. pluſq. ind. a *Ion.* pro ᾔδειν *Attico* & *ſyncopato* ex δήκειν, a verbo εἴδω pro εἰδέω, *ſcio*.

Ἤιδειμεν, *cognoveramus*, 1. pl. pluſq. in act. *Att.* & *per Syncop.* pro εἰδήκειμεν, verbo eod.

Ἤιδειν, *noveram*, pluſq. ind. act. *Att.* *per Syncop.* pro εἰδήκειν, a verbo eod.

Ἤιδει, *ſciebat*, 3. ſing. pluſq. antecedent

Ἤιδεισαν, *noverant*, 3. pl. pluſq. ind. act. *A* & *per Syncop.* pro εἰδήκεισαν, a verbo e

Ἤιδεισθα, *noveras*, 2. ſing. pluſq. i act. *Æol.* & *per Sync.* pro εἰδήκεις, verbo eod.

Ἤιδειτε, *noveratis*, *ſciebatis*, 2. plur. pl ejuſd.

Ἤδ

Ἤδηκα, *comedi*, perf. ind. act. *Att.* pro ἦκα, a verbo ἔδω, *edo.*

Ἡδέος, *jucundi*, genit. ſingul. ab ἡδύς, *jucundus.*

Ἤδεσαν, *noverant*, 3. plur. pluſq. ind. act. *Att.* pro εἰδήκεισαν, a verbo εἴδω, *ſcio.*

Ἠδέσθην, *veritus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi αἰδέομαι, *vereor.*

Ἥδεται, *delectatur*, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἥδομαι, *delector.*

Ἤδην, *noram*, pluſq. ind. act. *Att.* pro εἰδήκειν, a verbo εἴδω, *ſcio.*

Ἠδίκησεν, *læſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀδικέω, *lædo.*

Ἡδομένη, *delectans*, præſ. part. med. f. g. verbi ἥδομαι, *delector.*

Ἦδον, *canebam*, imperf. ind. act. verbi ᾄδω, *contr.* pro ἀείδω, *cano.*

Ἥδρασα, *ſtabilivi*, a. 1. ind. act. verbi ἑδράζω, *ſtabilio.*

Ἡδρηκώς, *adultus*, perf. part. act. verbi ἀδρέω, *adoleſco.*

Ἡδρύνθην, *craſſus factus ſum*, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀδρύνω, *craſſum reddo.*

Ἠδύναιντο, *poſſint*, 3. pl. præſ. opt. *Ion.* pro δύναιντο, a verbo δύναμαι, *poſſum.*

Ἠδυνάμην, *poteram*, imperf. ind. med. verbi ejuſd.

Ἠδυνήθην, *potui*, a. 1. ind. med. *Att.* pro ἐδυνήθην, a verbo eod.

Ἥδυνται, *edulcatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἡδύνω, *ſuave reddo.*

Ἦε, *erat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἦν, a verbo εἰμί, *ſum.*

Ἤεα, *iveram*, pluſq. ind. med. *Ion.* pro ᾔειν, a verbo εἶμι, *eo.*

Ἤει, *iverat*, 3. ſing. pluſq. indic. med. verbi ejuſd.

Ἠείδειν, *ſciveram*, pluſq. ind. med. *Att.* pro εἴδειν, a verbo εἰδέω, *ſcio.*

Ἠείδης, *ſciveris*, 2. ſing. pluſq. conjunct. med. *Att.* pro εἰδῇς, a verbo eod.

Ἤειν, *iveram*, pluſquamperf. ind. med. verbi εἶμι, *eo.*

Ἤειρα, *nexui*, a. 1. ind. act. *Att.* pro εἶρα, a verbo εἴρω, *necto.*

Ἠέλιον, *ſolem*, accuſ. ſing. *Poet.* pro ἥλιον, ab ἥλιος, *ſol.*

Ἦεν, *erat*, 3. ſing. imperf. ind. *Att.* pro ἦν, a verbo εἰμί, *ſum.*

Ἠέρα, *nebulam*, acc. ſing. ab ἠήρ, *Poet.* pro ἀήρ, *aër, caligo, nebula.*

Ἠερέθονται, *attolluntur*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ἀερέθομαι, vel ἠερέθομαι, *attollor.*

Ἠέρθην, *ſublatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀείρω, *attollo.*

Ἠέρι, *aeri*, dat. ſing. *Poet.* pro ἀέρι, ab ἀήρ, *aer.*

Ἤερτο, *ſublatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἀείρω, *attollo.*

Ἤεσαν, *iverunt*, 3. pl. pluſq. ind. act. *Att.* pro ᾖσαν, a verbo εἶμι, *eo.*

Ἦν, *eram*, imperf. ind. *Poet.* pro ἦν, a verbo εἰμί, *ſum.*

Ἠζάνθην, *ſiccatus ſum*, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀζαίνω, *ſicco.*

Ἤθα, *conſuevi*, perf. ind. med. *Att.* pro εἴωθα, ſeu εἶθα, a verbo ἔθω, *conſueſco.*

Ἠθάδ' pro ἠθάδα, *conſuetam*, acc. ſing. ab ἠθάς, *conſueta.*

Ἠθάδα, *conſuetam*, acc. idem.

Ἤθε' pro ἤθεα, *mores*, nom. plur. ab ἦθος, εος, *mos.*

Ἠθεῖ pro ἠθεῖε, *venerande*, voc. ſing. ab ἠθεῖος, *venerandus.*

Ἠθεῖν, *colare*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἠθέειν, a verbo ἠθέω, *colo.*

Ἤθελε, *volebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐθέλω, *volo.*

Ἠθέλησα, *volui*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤθελον, *volebam*, imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤθηκα, *colavi*, perf. ind. act. verbi ἠθέω, *colo.*

Ἠθύμουν, *ad iram provocabam*, imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro ἐθύμοον, a verbo θυμόω, *ad iram provoco.*

Ἤϊ' pro ἤϊε, *ivit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Ion.* pro ᾖε, a verbo εἶμι, *eo.*

Ἤϊκτο, *ſimilis erat*, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ. *Poet.* pro εἶκτο, a verbo εἴκω, *ſimilis ſum.*

Ἤϊμεν, *iveramus*, 1. pl. pluſq. ind. med. *Att.* pro ᾔειμεν, a verbo εἶμι, *eo.*

Ἤϊξα, *irrui*, a. 1. indicat. act. verbi ἀΐσσω, *irruo.*

Ἤϊξαι, *ſimilis factus es*, 2. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* pro εἶξαι, a verbo εἴκω, *ſimilis ſum.*

Ἠϊόν' pro ἠϊόνα, *littus*, accuſ. ſing. ab ἠϊών, *littus.*

Ἠϊόνεσσι, *littoribus*, dat. pl. *Ion.* pro ἠϊόνεσι, ab eod.

Ἠϊσνῆσαι, *adſperſiſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro αἰσνῆσαι, a verbo αἰσνάω, *adſpergo.*

Ἧϊς, *quibus*, dat. pl. *Poet.* pro ᾗς, & hoc *Ion.* pro αἷς, ab ἥ, *quæ*, fem. ab ὅς, *qui.*

Ἤϊσαν, *iverunt*, 3. pl. a. 1. ind. *Poet.* pro εἶσαν, a verbo εἶμι, *eo.*

Ἤϊσκεν, *adſimilabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi εἴσκω, *adſimilo.*

Ἠΐστωσα, *everti*, a. 1. ind. act. verbi ἀϊστόω, *memoriam alicujus aboleo.*

Ἠΐχθην, *excurri*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀΐσσω, *irruo.*

Ἧιχι, pro ᾗχι, & hoc pro ᾗ, *ubi.*

Ἧκ' pro ἧκε, *miſit*, a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἦκα, *comedi*, perf. indicat. act. verbi ἔδω, *edo.*

Ἧκα, *miſi*, aor. 1. indicat. act. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἤικαζον, *adſimilabam*, imperf. ind. act. *Att.* pro εἴκαζον, a verbo εἰκάζω, *adſimilo.*

Ἥκασι, *venerunt*, 3. plur. perf. ind. act. verbi ἥκω, *venio.*

Ἤκαχον, *dolui*, a. 2. ind. act. verbi ἀκαχέω, *doleo.*

Ἧκε, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἤικειν, *ſimilis fueram*, pluſq. ind. act. *Attice*, pro εἴκειν, a verbo εἴκω, *ſimilis ſum.*

Ἠκεσάμην, *medicinam habui*, aor. 1. ind. med. verbi ἀκέομαι, *ſano.*

Ἠκηκόειν, *audieram*, pluſq. ind. med. *Att.* pro ἀκηκόειν, a verbo ἀκούω, *audio.*

Ἠικισάμην, *contumelioſe tractavi*, aor. 1. ind. med. verbi αἰκίζω, *contumelioſe tracto.*

Ἠκολούθει, *ſequebatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠκολούθεε, a verbo ſequente.

Ἠκολούθησαν, *ſecuti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, *ſequor.*

Ἤκομεν, *veniebamus*, 1. plur. imperf. ind. act. verbi ἥκω, *venio.*

Ἠκόνημαι, *ſum acutus*, perf. ind. paſſ. verbi ἀκονάω, *acuo.*

Ἦκου, *Ion.* pro ἦπου, *certe.*

Ἤκουσα, *audivi*, a. 1. ind. act. verbi ἀκούω, *audio.*

Ἤκουσ' pro ἤκουσα, *audivi*, aor. idem.

Ἠκούσθην, ης, η, *auditus ſum*, aor. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἠκριβωμένος, *accurate perquiſitus, accuratus*, perf. part. paſſ. verbi ἀκριβόω, *plane cognoſco.*

Ἠκρίβωσα, *accurate perquiſivi*, aor. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἠκροάσατο, *audivit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀκροάομαι, *audio.*

Ἠκρωτηριασμένος, *auditus*, perf. part. paſſ. verbi ἀκροτηριάω, *audio.*

Ἦκτο, *actus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἄγω, *ago.*

Ἠκυρώσασε, *antiquaſtis*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀκυρόω, *antiquo.*

Ἠλάθην, *ejectus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐλαύνω pro ἐλάω, *agito.*

Ἤλακα, *expuli*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἠλάλαξα, *clamavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, *clamo alala.*

Ἡλάμην, *exſilii*, a. 1. ind. med. verbi ἅλλομαι, *ſalio.*

Ἤλασ' pro ἤλασε, *percuſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐλαύνω, *agito.*

Ἠλάστεον, *indignabar*, imperf. ind. act. verbi ἀλαστέω, *indignor.*

Ἠλάστρεις, *agebas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἠλάστρεες, a verbo ἐλαστρέω, *ago.*

Ἥλατο, *ſaltavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἅλλομαι, *ſalio.*

Ἠλαττονοῦντο, *decreverunt*, 3. pl. imperf. ind. med. *contr.* pro ἠλαττονέοντο, a verbo ἐλαττονέω, *decerno.*

Ἠλάττωσα, *minui*, a. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω, *minuo.*

Ἤλγηκα, *dolui*, perf. ind. act. verbi ἀλγέω, *doleo.*

Ἤλγουν, *dolebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἤλγεον, a verbo eod.

Ἤλεγξα, *argui*, a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, *arguo.*

Ἤλειμμαι, *unctus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ἀλείφω, *ungo.*

Ἤλειφα, *unxi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤλευα, *effugi*, a. 1. ind. act. *Poet.* & *Æol.* pro ἤλευσα, a verbo ἀλεύω, *vito.*

Ἠλευθέρωσα, *liberavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐλευθερόω, *libero.*

Ἠλήλατο, *tranſfixa eſt*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Att.* pro ἐλήλατο, a verbo ἐλαύνω pro ἐλάω, *agito.*

Ἠληλίμμην, *unctus eram*, pluſq. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἠλίμμην, a verbo ἀλείφω, *ungo.*

Ἦλθ' pro ἦλθε, *venit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι pro ἐλεύθω, *venio.*

Ἦλθον, *veni*, a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἤλυθον, a verbo eod.

Ἤλθωσαν, *venerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἦλθον, a verbo eod.

Ἡλίευον, *piſcabar*, imperf. ind. act. verbi ἁλιεύω, *piſcor.*

Ἠλινδῆσθαι, *volutum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ἀλινδέω, *volvo.*

Ἡλίσκοντο, *capiebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. verbi ἁλίσκω, *capio.*

Ἤλιτεν, *peccavit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀλιτέω, *pecco.*

Ἡλιωθείς, *inſolatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἡλιόω, *inſolo.*

Ἧλκον, *trahebam*, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἷλκον, a verbo ἕλκω, *traho.*

Ἡλκωμένος, *exulceratus*, perf. part. paſſ. verbi ἑλκόω, *exulcero.*

Ἠλλάγησαν, *mutati ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀλλάσσω, *muto.*

Ἠλλαγμένος, *mutatus*, perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ἤλλαξα, *mutavi*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἠλλοίωμαι, *mutatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ἀλλοιόω, *immuto*.

Ἠλλοτρίωνται, *alienati ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi ἀλλοτριόω, *alieno*.

Ἠλοίθην, *contuſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀλοάω, *trituro*, *contundo*.

Ἠλοίησεν, *amputavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀλοιάω, *Poet.* pro ἀλοάω, *trituro*.

Ἤλπικα, *ſperavi*, perf. ind. act. verbi ἐλπίζω, *ſpero*.

Ἤλυθα, *veni*, perf. ind. med. verbi ἔρχομαι pro ἐλεύθω, *venio*.

Ἤλυθον, *veni*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤλυξα, *evitavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω, *evito*.

Ἦλφον, *inveni*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἄλφω, vel ἀλφαίνω.

Ἥλωκα, *captus ſum*, perf. ind. act. verbi ἁλίσκω pro ἁλόω, *capio*.

Ἠλώμην, *vagabar*, imperf. ind. verbi ἀλάομαι, *vagor*.

Ἥλων, *cepi*, a. 2. ind. act. verbi ἁλίσκω pro ἁλόω, *capio*.

Ἥλωσαν, *ceperunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἠμάθηνεν, *in ignorantia verſatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἠμάθανεν, a verbo ἀμαθαίνω, *in ignorantia verſor*.

Ἠμαθόεντα, *arenoſum*, acc. ſing. *Ion.* pro ἀμαθόεντα, ab ἀμαθόεις, *arenoſus*.

Ἥμαρτες, *peccaſti*, 2. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἁμαρτάνω pro ἁμαρτέω, *pecco*.

Ἡμάρτηκα, *peccavi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἥμαρτον, *peccavi*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἡιμάτωμαι, *cruentus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi αἱματόω, *cruento*.

Ἤμβλακον, *peccavi*, a. 2. ind. act. verbi ἀμβλακέω, *pecco*.

Ἠμβλύθησαν, *obtuſi ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀμβλύω, *obtundo*.

Ἤμβροτον, *aberravi*, a. 2. ind. act. verbi ἀμβροτέω, *pecco*.

Ἡμέας, *nos*, acc. plur. *Ion.* pro ἡμᾶς, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἠμείβετο, *reſpondit*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἀμείβω, *permuto*

Ἠμείδηκα, *non redii*, perf. ind. act. verbi ἀμειδάω, *non redeo*.

Ἡμείων, *noſtrûm*, gen. plur. *Ion.* pro ἡμῶν, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἠμελημένος, *neglectus*, perf. part. paſſ. verbi ἀμελέω, *negligo*.

Ἤμελλ’ pro ἤμελλε, *futurus erat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi μέλλω, *futurus ſum*.

Ἠμέλουν, *negligebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠμέλεον, a verbo ἀμελέω, *negligo*.

Ἦμεν, *eramus*, 1. pl. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἦμεν, *eſſe*, præſ. inf. *Ion.* pro εἶναι, a verbo eodem.

Ἥμενος, *ſedens*, præſ. part. verbi ἧμαι, *ſedeo*.

Ἡμερέων, *dierum*, gen. pl. *Ion.* pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, *dies*.

Ἡμερολογέειν, *dies numerare*, præſ. inf. act. verbi ἡμερολογέω, *dies numero*.

Ἦμες, *eſſe*, præſ. inf. *Dor.* pro εἶναι, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἡμετέρης, *noſtræ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἡμετέρας, ab ἡμέτερος, *noſter*.

Ἡμετέρῃσιν, *noſtris*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἡμετέραις, ab eod.

Ἡμέων, *noſtrum*, gen. plur. pronom. ἐγὼ, *Ion.* pro ἡμῶν.

Ἠμημένος, *collectus*, perfect. part. paſſ. verbi ἀμάω, *meto*, *colligo*.

Ἤμην, *eram*, imperf. ind. med. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἥμην, *ſedebam*, imperf. ind. verbi ἧμαι, *ſedeo*.

Ἤμησε, *collegit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀμάω, *colligo*.

Ἡμιθανῆ, *ſemimortuum*, accuſ. ſing. *contr.* pro ἡμιθανέα, ab ἡμιθανὴς, *ſemimortuus*.

Ἡμίπνουν, *ſemivivum*, acc. ſing. *contr.* pro ἡμίπνοον, ab ἡμίπνοος, *ſemivivus*.

Ἡμίσους, *dimidii*, gen. ſing. *contr.* pro ἡμίσεος, ab ἥμισυς, *dimidius*.

Ἧμμαι, *accenſus ſum*, perfect. ind. paſſ. verbi ἅπτω, *tango*.

Ἠμοιρηκὼς, *qui expers fuit*, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, *expers ſum*.

Ἠμπειχόμην, *induebar*, imperf. ind. paſſ. *Poet.* pro ἀμπειχόμην, a verbo ἀμπέχω, *circumdo*.

Ἠμπεσχόμην, *indutus ſum*, a. 2. ind. med. verbi ἀμπέχω, *induo*.

Ἠμπισχόμην, *induebar*, imperf. ind. paſſ. verbi ἀμπίσχω, *circumdo*.

Ἠμπόλησε, *vendidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐμπολέω, *vendo in aliquo loco*.

Ἤμυν’ pro ἤμυνε, *ultus eſt*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀμύνω, *ulciſcor*.

Ἠμύνατο, *ultus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἤμυσε, *cecidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἠμύω, *cado*.

Ἠμύσειε, *ceciderit*, 3. ſing a. ejuſd *Æol.* format.

Ἠμφαγνόουν, *ex parte ignorabam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠμφαγνόεον, a verbo ἀμφαγνοέω, *ex parte ignoro*.

Ἠμφιεμένος, *indutus*, perf. part. paſſ. verbi ἀμφιέννυμι, *induo*.

Ἠμφίβαλλον, *dubitabam*, imperf. ind. act. verbi ἀμφιβάλλω, *dubito*.

Ἠμφίγνουν, *dubitabam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠμφιγνόεον, a verbo ἀμφιγνοέω, *dubito*.

Ἠμφιεννύμην, *indutus eram*, imperf. ind. verbi ἀμφιέννυμι, *induo*.

Ἠμφίεσα, *veſtivi*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἠμφίεσμαι, *indutus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἠμφιεσμένον, *indutum*, accuſ. ſing. præſ. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ἠμφισβήτουν, *contendebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠμφισβήτεον, a verbo ἀμφισβητέω, *contendo*.

Ἠνάγκασα, *coegi*, a. 1. ind. act. verbi ἀναγκάζω, *cogo*.

Ἠναιδηκότες, *qui impudentes fuerunt*, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀναιδέω, *impudens ſum*.

Ἠνάλωσα, *conſumpſi*, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνήλωσα, a verbo ἀναλίσκω, *conſumo*.

Ἠναντιώθην, *aaverſatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐναντιόομαι, *adverſor*.

Ἤναξα, *imperavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, *impero*.

Ἤναρα, *interfeci*, a. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, *interficio*.

Ἤνασσεν, *imperabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀνάσσω, *impero*.

Ἥνδανον, *placebam*, imperf. ind. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*.

Ἠνδραγαθηκέναι, *viriliter egiſſe*, perf. inf. act. verbi ἀνδραγαθέω, *viriliter ago*.

Ἠνδρώθην, *ad virilem perveni ætatem*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo*.

Ἤνεγκα, *tuli*, a. 1. ind. act. verbi φέρω pro ἐνέγκω, *fero*.

Ἤνεγκαν, *tulerunt*, 3. plur. a. ejuſd.

Ἤνεγκον, *tuli*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤνεγμαι, *latus ſum*, perfect. indic. paſſ. verbi ejuſd.

Ἠνέθην, *laudatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi αἰνέω, *laudo*.

Ἤνεικα, *intuli*, a. 1. ind. act. *Ion.* pr ἤνεγκα, a verbo φέρω, *fero*.

Ἤνειπε, *edixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἀνεῖπε, a verbo ἀνέπω, *edico*, *veto*.

Ἠνείχθην, *delatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Io* pro ἠνέχθην, a verbo φέρω, *fero*.

Ἠνειχόμην, *ſuſtinebam*, imperf. ind. med *Att.* pro ἀνειχόμην, a verbo ἀνέχομαι *ſuſtineo*, *tolero*.

Ἤνεπον, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi ἐνίπ *alloquor*, *dico*.

Ἤνησα, *laudavi*, a. 1. ind. act. verbi αἰνέω, *laudo*.

Ἠνεχέθην, *ſuſtinui*, a. 1. ind. paſſ. ver ἀνέχω, *attollo*.

Ἠνεσχόμην, *ſuſtinui*, a. 2. ind. med. *At* pro ἀνεσχόμην, a verbo eod.

Ἠνέχθην, *delatus ſum*, a. 1. ind. pa verbi φέρω pro ἐνέγκω, *deſero*, *fero*.

Ἠνέῳγα, *aperui*, perf. ind. med. *Att.* p ἀνέῳγα, a verbo ἀνοίγω, *aperio*.

Ἠνεῴχθησαν, *aperti ſunt*, 3. pl. a. 1. in paſſ. verbi ejuſd.

Ἠνήλωμαι, *conſumptus ſum*, perf. ind. pa *Att.* pro ἀνήλωμαι, a verbo ἀναλίσ pro ἀναλόω, *conſumo*, *abſumo*.

Ἠνηνάμην, *renui*, a. 1. ind. med. verbi ναίνομαι, *recuſo*, *renuo*.

Ἦνθε, *venit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *D* pro ἦλθε, a verbo ἔρχομαι pro ἐλεύθ *venio*.

Ἠνθισμένος, *tinctus*, perf. part. paſſ. ve ἀνθίζω, *floridum reddo*.

Ἦνθον, *veni*, a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἦλθ a verbo ἔρχομαι, *venio*.

Ἤνιγμαι, *obſcure dictus ſum*, perf. in paſſ. verbi αἰνίττομαι, *obſcure innuo*.

Ἠνίδε, *ecce*, *Dor.* pro ἐνίδε, ab ἐνείδω, *ſpicio*, *inſpicio*.

Ἠνίησαι, *mærore confecta es*, 2. ſing. pe ind. paſſ. verbi ἀνιάω, *mærore conficio*.

Ἡνιοχεῖν, *aurigari*, præſ. inf. act *con* pro ἡνιοχέειν, a verbo ἡνιοχέω, *aurigor*.

Ἡνιοχῆες, *aurigæ*, nom. pl. *Ion.* pro ἡνι χέες, ab ἡνιοχεὺς, *auriga*.

Ἠνίπαπεν, *dixit*, 3 ſing. perf. ind. m *Poet.* pro ἠνίπε, a verbo ἐνίπτω, *dico*.

Ἠνισσάμην, *obſcure dixi*, a. 1. ind. m verbi αἰνίσσω, *obſcure dico*.

Ἠνισσάμην, *maledixi*, a. 1. ind. med. v bi ἐνίσσω, *maledico*.

Ἠνίσσετο, *obſcure dicebat*, 3. ſing. imp ind. med. verbi αἰνίσσομαι, *obſcure d*

Ἠνίχθω, *ænigmatice dictum eſto*, 3. ſi perf. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Ἤνοθα, *florui*, perf. ind. med. verbi ἀν *per Metatheſ.* pro ἀνθέω, *floreo*.

Ἠνοίγην, *apertus ſum*, a. 2. ind. paſſ. pro ἀνεῴγην, a verbo ἀνοίγω, *aperio*.

Ἤνοιξα, *aperui*, perf. ind. act. verbi eju

Ἤνοισται, *relatus eſt*, 3. ſing. perf. i paſſ. verbi ἀναφέρω pro ἀνοίω, *refero*.

Ἦνον, *perficiebam*, imperf. ind. act. *Sync.* pro ἤνυον, a verbo ἀνύω, *perficio*.

Ἤνοχα, *tuli*, perf. ind. med. verbi φ *fero*.

Ἠνσχόμην, *ſuſtinui*, 1. ſing. a. 2. i med. *contract.* pro ἠνεσχόμην, ap. Sop Antig. 473. A verbo ἀνέχω.

Ἧνται, *ſedent*, 3. plur. præſ. ind. ve ἧμαι, *ſedeo*.

Ἤντεον, *occurrebam*, imperf. ind. act. ve ἀντέω, *Ion.* pro ἀντάω, *occurro*.

Ἤντετο, *occurrebat*, 3. ſing. imperf. i med. verbi ἄντομαι, *occurro*.

Ἠντ

Ἤντησε, *occurrit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀντάω, *occurro*.

Ἠντιβόλουν, *occurrebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιβόλεον, a verbo ἀντιβολέω, *occurro*.

Ἠντιδίκουν, *contradicebam*, imperfect. ind. act. *contr.* pro ἠντιδίκεον, a verbo ἀντιδικέω, *contradico*.

Ἥντιν' pro ἥντινα, *quam*, acc. ſing. ab ἥτις, *quæ*, quod eſt fem. ab ὅστις, *qui*.

Ἠντληκότες, *qui hauſerant*, nom. plur. pluſq. part. act. verbi ἀντλέω, *haurio*.

Ἧντο, *ſedebant*, 3. pl. imperf. ind. verbi ἧμαι, *ſedeo*.

Ἤνυεν, *perficiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀνύω, *perficio*.

Ἤνυσα, *perfeci*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤνωγα, *mandavi*, perf. ind. med. verbi ἀνώγω, *jubeo*.

Ἥνωμαι, *unitus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ἑνόω, *unio*.

Ἤνωξα, *juſſi*, a. 1. ind. act. verbi ἀνώγω, *jubeo*.

Ἠνώρθουν, *corrigebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἀνώρθεον, a verbo ἀνορθόω, *corrigo*.

Ἠνώρθωσα, *emendavi*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἠνώχλουν, *angebar*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠνώχλεον, a verbo ἐνοχλέω, *turbo*.

Ἧξα, *veni*, a. 1. indicat. act. verbi ἥκω, *venio*.

Ἦξα, *fregi*, a. 1. indicat. act. verbi ἄγνυμι, *frango*.

Ἥξει, *veniet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἥκω, *venio*.

Ἠξίου, *dignum cenſebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠξίοε, a verbo ἀξιόω, *dignum cenſeo*.

Ἠξίωται, *dignus habitus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἥξουσι, *venient*, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ἥκω, *venio*.

Ἡξῶ, *veniam*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἥξω, a verbo eod.

Ἠοῖ, *auroræ*, dat. ſing. *contr.* pro ἠόϊ, ab ἠώς, *aurora*.

Ἤομεν, *ivimus*, 1. plur. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἴομεν, a verbo εἶμι, *eo*.

Ἦον, *ivi*, a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶον, a verbo eod.

Ἠόνα, *ripam*, acc. ſing. ab ἠών, *ripa*.

Ἠόνησας, *adſperſiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi αἰονάω, *adſpergo*.

Ἠοῦς, *auroræ*, gen. ſing. *contr.* pro ἠόος, ab ἠώς, *aurora*.

Ἠπατήθην, *deceptus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπατάω, *decipio*.

Ἤπαφε, *decepit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀπαφίσκω, *decipio*.

Ἠπείγετο, *urgebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἐπείγω, *urgeo*, *feſtino*.

Ἤπειγμαι, *acceleratus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἠπείθησα, *non parui*, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, *non pareo*, *incredulus ſum*.

Ἠπείθουν, *non parebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠπείθεον, a verbo eod.

Ἠπείλει, *minabatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠπείλεε, a verbo ſequente.

Ἠπείλησεν, *minatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀπειλέω, *minor*.

Ἠπείροιο, *terræ continentis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἠπείρου, ab ἤπειρος, *terra continens*, vel etiam, qua proprium, *Epirus*.

Ἤπειτα, *deinde*, *Poet.* pro ἔπειτα.

Ἠπεροπεύσας, *qui decepit*, a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω, *decipio*.

Ἠπεχθάνοντο, *offendebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Att.* pro ἀπηχθάνοντο, a verbo ἀπεχθάνομαι, *inviſus ſum*.

Ἠπιήθην, *mitigatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπιάω, *mitigo*.

Ἠπίστατο, *ſciebat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* & *Att.* pro ἐπίστατο, a verbo ἐπίσταμαι, *ſcio*.

Ἠπιστήθην, *diffiſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ver- ἀπιστέω, *diffido*.

Ἠπίστησαν, *diffiderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἠπίστουν, *diffidebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠπίστεον, a verbo eod.

Ἠπόμην, *ſequebar*, imperf. ind. med. verbi ἕπομαι, *ſequor*.

Ἠπόρουν, *dubitabam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠπόρεον, a verbo ἀπορέω, *dubito*.

Ἧπται, *tactus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἅπτω, *tango*.

Ἤπυον, *clamabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπύω, vel ἠπύω, *ſono*, *clamo*.

Ἠπύτα, *vociferator*, voc. ſing. ab ἠπύτης, *vociferator*.

Ἦιρα, *tuli*, a. 1. indicat. act. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρα, *amabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἤραε, a verbo ἐράω, *amo*.

Ἠρᾶθ' pro ἠρᾶτ' ob ſequentem adſpiratam, & hoc pro ἠρᾶτο, *imprecabatur*, 3. ſing. imperf. ind. *contr.* pro ἠράετο, a verbo ἀράομαι, *imprecor*.

Ἤραμαι, *amatus ſum*, perfect. ind. paſſ. verbi ἐράω, *amo*.

Ἠιράμην, *extuli*, a. 1. ind. med. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἦιραν, *extulerunt*, *tollebant*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤραρα, *accommodavi*, perf. ind. med. *Att.* pro ἄρηρα, a verbo ἄρω, *accommodo*.

Ἤρας, *amabas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἤραες, a verbo ἐράω, *amo*.

Ἠρασάμην, *devovi*, a. 1. ind. med. verbi ἀράομαι, *devoveo*.

Ἠράσθην, *adamatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐράω, *amo*.

Ἠράσαο, *amaſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἠράσασο, a verbo eod.

Ἠρᾶτο, *exſecrabatur*, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro ἠράετο, a verbo ἀράομαι, *exſecror*.

Ἠργάνθην, *albus factus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀργαίνω, *albico*.

Ἠργαζόμην, *operabar*, imperf. ind. med. *Dor.* pro εἰργαζόμην, a verbo ἐργάζομαι, *operor*.

Ἦργμαι, *orſus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ἄρχω, *incipio*.

Ἤρεαι, *interrogas*, 2. ſing. præſ. ind. *Ion.* pro ἔρεσαι, a verbo ἔρομαι, *interrogo*.

Ἡιρέθην, *delegi*, a. 1. ind. paſſ. verbi αἱρέω, *eligo*.

Ἤρεθον, *laceſſebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐρέθω, *laceſſo*.

Ἥιρει, *eligebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἥρεε, a verbo αἱρέω, *eligo*.

Ἠρείκει, *firmaverat*, 3. ſing. pluſq. indicat. act. verbi ἐρείδω, *firmo*, *fulcio*.

Ἤρεικον, *proſcindebam*, imperf. ind. act. verbi ἐρείκω, *frango*.

Ἠρείσατο, *ſuſtinuit ſe*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐρείδω, *fulcio*.

Ἡιρεῖτο, *capiebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἡιρέετο, a verbo αἱρέω, *capio*.

Ἠρείψαντο, *corripuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἐρείπω, *everto*.

Ἦιρεν, *tulit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἥιρεον, *capiebam*, imperf. ind. act. verbi αἱρέω, *capio*.

Ἠρέπται, *tectus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐρέφω, *tego*.

Ἤρεσα, *placui*, a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, *placeo*.

Ἡιρέτισα, *elegi*, a. 1. ind. act. verbi αἱρετίζω, *eligo*.

Ἤρετο, *interrogabat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἔρομαι, *interrogo*.

Ἠρεύνησα, *ſcrutatus ſum*, a. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, *ſcrutor*.

Ἥρης, *Junonis*, gen. ſing. *Ion.* pro Ἥρας, ab Ἥρα, *Juno*.

Ἥιρημαι, *electus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi αἱρέω, *eligo*.

Ἥιρημεν, *cepimus*, 1. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro ἡρήκαμεν, a verbo eod.

Ἠρημώθην, *vaſtatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐρημόω, *vaſto*.

Ἠρημωμένος, *vaſtatus*, perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ἠρήρειν, *accommodaveram*, pluſq. ind. med. *Att.* pro ἤρειν, a verbo ἄρω, *apto*.

Ἠρήρειστο, *inhæſerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἐρείδω, *figo*.

Ἡιρήσαντο, *optarunt*, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi αἱρέω, *opto*.

Ἤιρθην, *ſublatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρθρωσας, *formaſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω, *formo*.

Ἤριζον, *contendebam*, imperf. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo*.

Ἠριθμημέναι, *numeratæ*, nom. plur. perf. part. paſſ. f. g. a verbo ἀριθμέω, *numero*.

Ἠρίκει, *contenderat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo*, *rixor*.

Ἤρικον, *ſecui*, a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω, *ſeco*.

Ἤριπεν, *cecidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐρείπω, *cado*, *everto*.

Ἠριπώθην, *dirutus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἤρισε, *contendit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo*.

Ἦιρκε, *tulit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρκει, *ſufficiebat*, 3. ſing. imprefect. ind. act. *contr.* pro ἤρκεε, a verbo ἀρκέω, *ſufficio*.

Ἤρκεσε, *ſuffecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἦρκται, *incepit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἄρχομαι, *incipio*.

Ἡιρκώς, *qui ſuſtulit*, perf. part. act. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἦιρμαι, *ſublatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἥρμοζε, *aptabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἁρμόζω, *apto*.

Ἠρνεῖτο, *recuſabat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἠρνέετο, a verbo ἀρνέομαι, *recuſo*.

Ἠρνήσατο, *negavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἤρνυντο, *capiebant*, 3. plur. imperf. ind. verbi ἄρνυμαι, *capio*.

Ἠρξάμην, *cœpi*, a. 1. ind. med. verbi ἄρχομαι, *incipio*.

Ἤρξαντο, *cœperunt*, 3. pl. a. ejuſd.

Ἤρξατο, *cœpit*, 3. ſing. a. ejuſd.

Ἦρξεν, *cœpit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio*.

Ἠρόμην, *interrogavi*, a. 2. ind. med. verbi ἔρομαι, *interrogo*.

Ἤροσα, *aravi*, a. 1. indicat. act. verbi ἀρόω, *aro*.

Ἤρου, *interrogaſti*, 2. ſing. imperf. vel a. 2. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἤρεσο, a verbo ἔρομαι, *interrogo*.

Ἡιροῦντο, *capiebantur*, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ᾑρέοντο, a verbo αἱρέω, *capio*.

Ἠροῦτο, *arabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἠρόετο, a verbo ἀρόω, *aro*.

Ἡρπάγη, *raptus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ſequentis.

Ἥρπασεν, *rapuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἁρπάζω, *rapio*.

Ἦρσα, *aptavi*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἦρα, a verbo ἄρω, *apto*.

Ἦρται, *ſublatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρτημαι, *appenſus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ἀρτάω, *appendo*.

Ἦρτο, *ſublatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἠρτύνετο, *ſtruebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀρτύνω.

Ἤρυγε, *eructavit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐρεύγω, *eructo*.

Ἠρύκακε, *inhibebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐρυκάκω, *inhibeo*.

Ἤρυκεν, *inhibebat*, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐρύκω, *inhibeo*.

Ἤρυον, *hauriebam*, imperf. ind. act. verbi ἀρύω, *haurio*.

Ἤρυτο, *tractus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἐρύω, *traho*.

Ἦρχ᾽ pro ἦρχε, *incipiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio*.

Ἤρχατο, *cohibiti erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠργμένοι ἦσαν, a verbo ἔργω, vel εἴργω, *cohibeo*.

Ἦρχε, *incipiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio*.

Ἤρχθην, *inceptus ſum*, a. 1. indicat. paſſ. verbi ejuſd.

Ἤρω, *tuliſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἥρωας, *heroes*, acc. pl. ab ἥρως, *heros*.

Ἡρώεσιν, *heroibus*, dat. plur. ejuſd. pro ἡρώεσι.

Ἡρώησα, *fluxi*, a. 1. ind. act. verbi ἐρωέω, *fluo*.

Ἤρων, *amabam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἤραον, a verbo ἐράω, *amo*.

Ἠρώτα, *interrogabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠρώταε, a verbo ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἠρώτησαν, *interrogarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἠρώτων, *interrogabam*, 1. ſing. vel *interrogabant*, 3. pl. imperf. act. *contr.* pro ἠρώταον, a verbo eod.

Ἧς, *ſuæ*, gen. ſing. ab ἥ, *ſua*, quod eſt fem. ab ὅς, articulo poſtpoſ. poſito pro ἑός, *ſuus*.

Ἦς, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἧσα, *cecini*, a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, *cano*.

Ἧσαι, *ſedes*, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi ἧμαι, *ſedeo*.

Ἦσαν, *erant*, 3. plur. imperf. ind. verbi εἰμί, *ſum*.

Ἥσας, *delectaſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἥδω, *delecto*.

Ἥσατο, *delectatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἥδομαι, *delector*.

Ἠσέβηκα, *impie egi*, perf. ind. act. verbi ἀσεβέω, *impie ago*.

Ἥσει, *mittet*, 3. ſing. f. 1. ind. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἠσέλγημαι, *petulans fui*, perf. ind. paſſ. verbi ἀσελγέω, *petulanter ago*.

Ἠσέλγηνα, *petulanter egi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἠσέλγανα, a verbo ἀσελγαίνω, *petulanter ago*.

Ἧσεν, *ſedit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἕζω, *ſedeo*.

Ἦσθα, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. *Æol.* pro ἦς, a verbo εἰμι, *ſum*.

Ἧσθαι, *ſedere*, præſ. inf. verbi ἧμαι, *ſedeo*.

Ἡσθείην, *delectatus ſim*, a. 1. opt. paſſ. verbi ἥδομαι, *delector*,

Ἠσθένηκα, *elangui*, perf. ind. act. verbi ἀσθενέω, *elangueo*.

Ἠσθενήσαμεν, *infirmi fuimus*, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἠσθένουν, *languebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠσθένεον, a verbo eod.

Ἡσθέντες, *gaviſi*, nom. pl. a. 1. part. paſſ. verbi ἥδομαι, *delector*.

Ἤισθετο, *ſenſit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. med. verbi αἰσθάνομαι, *ſentio*.

Ἥσθη, *delectatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἥδομαι, *delector*.

Ἤισθημαι, *ſenſi*, perf. ind. paſſ. verbi αἰσθάνομαι, *ſentio*.

Ἥσθην, *lætatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἥδω, *delecto*.

Ἠισθησάμην, *ſenſi*, a. 1. ind. med. verbi αἰσθάνομαι, *ſentio*.

Ἠισθῆσθαι, *ſenſiſſe*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἡσθήσομαι, *delectabor*, f. 1. ind. paſſ. verbi ἥδομαι, *delector*.

Ἤσθητο, *indutus erat*, 3. ſing. pluſq. paſſ. verbi inuſ. ἐσθέομαι pro ἕννυμαι, *induor*.

Ἤσθιον, *devorabam*, imperfect. ind. act. verbi ἐσθίω, *devoro*.

Ἤσθμηνα, *anhelavi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἤσθμανα, a verbo ἀσθμαίνω, *anhelo*.

Ἠισθόμην, *ſenſi*, a. 2. ind. med. verbi αἰσθάνομαι pro αἰσθέομαι, *ſentio*.

Ἧισι, *ſit*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro ᾗ, a verbo εἰμι, *ſum*.

Ἧισιν, *ſit*, 3. ſing. præſ. conjunct. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro eod.

Ἠσίτουν, *inedia premebar*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠσίτεον, a verbo ἀσιτέω, *inedia premor*.

Ἤσκειν, *exercebat*, 3. ſing. imperf. act. *Ion.* pro ἤσκει, *contr.* ex ἤσκεε, a verbo ἀσκέω, *exerceo*.

Ἠσκήθην, *exercitatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἤσκηκα, *exercui*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤσκησαν, *exercuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤσκουν, *exercebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἤσκεον, a verbo eod.

Ἧισμαι, *decantatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ᾄδω, *canto*.

Ἧσμαι, *delectatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ἥδομαι, *delector*.

Ἤισμεν, *ſciveramus*, pluſq. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκειμεν, a verbo εἰδέω, *ſcio*.

Ἦσο, *eras*, 2. ſing. imperfect. ind. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἠσπάζοντο, *amplectebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. verbi ἀσπάζομαι, *amplector*.

Ἤσπικα, *tutatus ſum*, perfect. indic. act. verbi ἀσπίζω, *tutor*, *clypeo tego*.

Ἧισε, *cecinit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ᾖσε, a verbo ᾄδω, *cano*.

Ἡσσήθην, *ſuperatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἡσσάομαι, *ſuperor*.

Ἧσται, *ſedit*, 3. ſing. perf. ind. verbi ἧμαι, *ſedeo*.

Ἠστάτουν, *inſtabilis eram*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠστάτεον, a verbo ἀστατέω, *inſtabilis ſum*.

Ἦστε, *ſciebatis*, 2. pl. pluſq. ind. act. *Att.* & *per Syncop.* pro εἰδήκειτε, a verbo εἰδέω, *ſcio*.

Ἤστην, *erant*, 3. dual. imperf. ind. *Poet.* pro ἤτην, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἧστο, *ſedebat*, 3. ſing. imperf. ind. *Poet.* pro ἧτο, a verbo ἧμαι, *ſedeo*.

Ἧστον, *eratis*, 2. dual. imperf. ind. *Poet.* pro ἦτον, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἤστραπτε, *illuminabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀστράπτω, *illumino* proprie *fulgure*.

Ἠσυνθέτηκα, *non ſteti pactis*, perf. ind. act. verbi ἀσυνθετέω, *non ſto pactis*.

Ἡσύχασαν, *tacuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἡσυχάζω, *quieſco*, *taceo*.

Ἠσφαλίσαντο, *muniverunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω, *firmo*.

Ἤσχαλον, *moleſte tulerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀσχάλλω, *moleſte fero*.

Ἠσχολήθησαν, *occupati fuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀσχολέω, *occupatus ſum*.

Ἠισχύνετο, *erubeſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi αἰσχύνομαι, *erubeſco*.

Ἥσω, *mittam*, f. 1. ind. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἤτασεν, *examinavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐτάζω, *examino*.

Ἥτ᾽ pro ἥτε, artic. præpoſ.

Ἦτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἤιτει, *petebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi αἰτέω, *peto*.

Ἠτεκνώθησαν, *ſteriles facti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀτεκνόω, *ſterilem efficio*.

Ἠιτήκειν, *accuſaveram*, pluſq. perf. ind. verbi αἰτέω, *accuſo*.

Ἤτην, *erant*, 3. dual. imperf. ind. verbi εἰμι, *ſum*.

Ἠιτήσασθε, *petiiſtis*, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi αἰτέω, *peto*.

Ἠιτήσατε, *petiiſtis*, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἠιτιᾶτο, *objurgabat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi αἰτιάομαι, *accuſo*.

Ἠτιμάθην, *contemptus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀτιμάω, *contemno*.

Ἠτιμάσατε, *ignominia adfeciſtis*, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἠτίμησ᾽ pro ἠτίμησε, *inhonoravit*, 3. ſing. a. ejuſd.

Ἡτοίμαζε, *parabat*, 3. ſing. imperfect. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, *paro*.

Ἡτοίμασε, *paravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἡτοίμασται, *paratus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἦτον, *eratis*, 2. dual. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἠιτοῦντο, *petebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *contract.* pro ἠιτέοντο, a verbo αἰτέω, *peto*.

Ἡττᾶσθαι, *ſuperari*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἡττάεσθαι, a verbo ἡττάομαι, *ſuperor*.

Ἡττημένος, *victus*, perfect. partic. paſſ. verbi ejuſd.

Ἠτύχει, *adverſa fortuna utebatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠτύχεε, a verbo ἀτυχέω, *adverſa fortuna utor*.

Ἤτω, *ſit*, 3. ſing. imper. *Poet.* pro ἔστω, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ηὔγει, *gloriabatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ηὔγεε, a verbo αὐγέω, *glorior*.

Ηὔδα, *dicebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ηὔδαε, a verbo αὐδάω, *glorior*.

Ηὐδάξαντο, *locuti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ηὐδάσαντο, a verbo αὐδάζομαι, *loquor*.

Ηὐδηκώς, *qui dixit*, perf. part. act. verbi αὐδάω, *dico*.

Ηὐδόκησα, *volui*, a. 1. ind. act. *Att.* pro εὐδόκησα, a verbo εὐδοκέω, *volo*.

Ηὗδον, *dormivi*, imperf. ind. act. verbi εὕδω, *dormio*.

Ηὔηνα, *arefeci*, a. 1. ind. act. *Att.* pro ηὔανα, ab αὐαίνω, *arefacio*.

Ηὐθύνθην, *directus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi εὐθύνω, *dirigo*.

Ηὐκαίρουν, *vacabat mihi*, imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro εὐκαίρεον, a verbo εὐκαιρέω, *vacat mihi*.

Ηὐκόμοιο, *bene comati*, gen. ſing. per *Diæreſ.* & *Ion.* pro εὐκόμου, ab εὐκόμος.

Ηὔλει, *tibia canebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ηὔλεε, a verbo αὐλέω, *tibia cano*.

Ηὐλήσαμεν, *tibia cecinimus*, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ηὐλίσθην, *ſtabulatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi αὐλίζομαι, *ſtabulor*.

Ηὐλόγει, *benedicebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ηὐλόγεε, a verbo εὐλογέω, *benedico*.

Ηὖν, *bonum*, accuſ. ſing. *Poet.* pro ἐΰν, ab ἐΰς, *bonus*.

Ηὔξανε, *ſuccreſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. vel *auxit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi αὐξάνω, *augeo*.

Ηὔξατο, *oravit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi εὔχομαι, *oro*.

Ηὔξεν, *ingemuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro ἤϋσε, a verbo αὔω, *ingemiſco*.

Ηὔξετο, *augebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi αὔξομαι, *augeo*.

Ηὐξήθην, *auctus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi αὐξάνω pro αὐξέω, *augeo*.

Ηὔξησα, *auxi*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ηὐπορεῖτο, *abunde poterat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro ηὐπορέετο, a verbo εὐπορέω, *abunde poſſum*.

Ηὑράμην, *inveni*, a. 1. ind. med. *Att.* & per *Syncop.* pro εὑρησάμην, a verbo εὑρίσκω pro εὑρέω, *invenio*,

Ηὑρῆσθαι, *inventum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ηὕρω, *inveniſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ηὕρασο, a verbo eod.

Ηὖς, *bonus*, *Poet.* pro ἐΰς, *bonus*.

Ηὖσα, *clamavi*, a. 1. ind. act. *per Dialyſin*, pro ἦυσα, a verbo ἄυω, *clamo*.

Ηὖτ' pro ἠΰτε, *ſicut*, *Ion.* pro εὖτε.

Ἧφα, *nexui*, perf. ind. act. verbi ἅπτω, *necto*.

Ἡφαίστοιο, *ignis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἡφαίστου, ab ἥφαιστος.

Ἤφασα, *contrectavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω, *contrecto*.

Ἠφειδήκεισαν, *contempſerant*, 3. pl. pluſq. ind. act. verbi ἀφειδέω, *contemno*.

Ἠφέθην, *conceſſi*, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἀφείθην, a verbo ἀφίημι, *dimitto*.

Ἠφηνιακὼς, *habenas detractans*, perf. part. act. *Att.* pro ἀφηνιακὼς, a verbo ἀφηνιάζω, *habenas detracto*.

Ἧφθα, *tactus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Dor.* pro ἥφθη, a verbo ἅπτω, *tango*.

Ἧφθαι, *attigiſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἠφίει, *emittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἠφίη, a verbo ἀφίημι, *permitto*.

Ἠφίεν, *permiſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo eod.

Ἠφυσάμην, *hauſi*, a. 1. ind. med. verbi ἀφύω, *haurio*.

Ἠφωρίσθαι, *terminatum eſſe*, perfect. inf. paſſ. verbi ἀφορίζω, *termino*.

Ἦχε, *duxit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ἄγω, *duco*.

Ἠχεῖ, *ſonat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἠχέει, a verbo ἠχέω, *ſono*.

Ἠχέτα, *canore*, voc. ſing. *Dor.* pro ἠχῆτα, ab ἠχήτης, *canorus*.

Ἠχῆσσα, *ſonans*, nom. ſing. f. g. ab ἠχήεις.

Ἠχθέσθην, *ægre tuli*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἄχθομαι, *ægre fero*.

Ἤχθημαι, *inimicus fui*, perf. ind. paſſ. verbi ἐχθαίνομαι, *inimicus ſum*.

Ἤχθην, *ductus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἄγω, *duco*.

Ἤχθηρε, *odio proſecutus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἤχθαρα, a verbo ἐχθαίρω, *odio proſequor*.

Ἠχθόμην, *odio fui*, a. 2. ind. med. verbi ἐχθαίνομαι, *odio ſum*.

Ἤχλυσε, *caligavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀχλύω, *caligo*.

Ἠιχμαλώτευται, *captivus ductus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi αἰχμαλωτεύω, *captivum duco*.

Ἦχον, *habebam*, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἶχον, a verbo ἔχω, *habeo*.

Ἠχούσης, *reſonantis*, *reſonante*, gen. ſing. part. præſ. act. *contr.* pro ἠχεούσης, a verbo ἠχέω, *reſono*.

Ἠχρειώθην, *inutilis redditus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀχρειόω, *inutilem reddo*.

Ἡψάμην, *attigi*, a. 1. ind. med. verbi ἅπτομαι, *tango*.

Ἥψατο, *tetigit*, 3. ſing. a. ejuſd.

Ἧψησα, *coxi*, a. 1. ind. act. verbi ἕψω pro ἑψέω, *coquo*.

Ἠῶ, *auroram*, acc. ſing. *contr.* pro ἠόα, ab ἠώς, *aurora*.

Ἠιωνίκει, *æternaverat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. verbi αἰωνίζω, *æterno*.

Ἠιωρεῖτο, *attollebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἠωρέετο, a verbo αἰωρέω, *attollo*.

Ἠιώρουν, *attollebam*, imperfect. ind. act. *contr.* pro ἠώρεον, a verbo eod.

Θ.

Θ' pro τ' ob ſequentem adſpiratam, & τ' pro τε, *que* per apoſtrophum.

Θάασσεν, *ſedebat*, 3. ſing. imperfect. indicat. act. *Ionice*, pro ἐθάασσε, a verbo θαάσσω, *ſedeo*.

Θαγῇ, *properabis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. verbi θαάσσω, *propero*.

Θαεῖτο, *ſpectabat*, 3. ſing. imperfect. ind. med. *Ion.* *Dor.* & *contr.* pro ἐθηέετο, a verbo θηέομαι pro θεάομαι, *ſpecto*.

Θάεο, *vide*, præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro θάεσο, a verbo θάομαι pro θεάομαι, *ſpecto*.

Θαλάμοισι, *thalamis*, dat. pl. *Ion.* pro θαλάμοις, a θάλαμος, *thalamus*.

Θαλέει, *viret*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi θαλέω, *vireo*.

Θαλέθοντες, *florentes*, nom. pl. præſ. part. act. verbi θαλέθω, *floreo*.

Θαλίῃ, *convivio*, dat. ſing. *Ion.* pro θαλίᾳ, a θαλία, *convivium*.

Θάλλοισα, *florens*, præſ. part. act. *Dor.* pro θάλλουσα, a verbo θάλλω, *floreo*.

Θάλλουσιν, *florent*, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Θάλπεαι, *cremeris*, 2. ſing. præſ. conjunct. paſſ. *Ion.* pro θάλπῃ, a verbo θάλπω, *cremo*.

Θαλπιόων, *caleſcens*, præſ. part. act. *Poet.* pro θαλπιῶν, *contr.* ex θαλπιάων, a verbo θαλπιάω, *caleſco*.

Θαλφθεὶς, *calefactus*, a. 1. part. paſſ. verbi θάλπω, *calefacio*.

Θάλωμεν, *foverimus*, 1. pl. a. 2. conjunct. act. verbi θάλλω, *foveo*.

Θάμβεν, *obſtupuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔθαμβε, a verbo θαμβέω, *obſtupeſco*.

Θάμβησεν, *expavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐθάμβησε, a verbo eod.

Θαμέες, *frequentes*, nom. pl. a θαμὴς, *frequens*.

Θανάτοιο, *mortis*, gen. ſing. *Ion.* pro θανάτου, a θάνατος.

Θανατούμενοι, *occiſi*, *qui occiduntur*, nom. plur. præſ. part. paſſ. *contr.* pro θανατοόμενοι, a verbo ſequente.

Θανατοῦν, *occidere*, præſ. inf. act. *contr.* pro θανατόειν, a verbo θανατόω, *occido*.

Θανατοῦτε, *mortificetis*, 2. pl. præſ. imper. act. *contr.* pro θανατόετε, a verbo eod.

Θανατώσωσι, *occiderint*, 3. pl. a. 1. ind. conjunct. act. verbi ejuſd.

Θάνε, *mortuus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. per *Aphær.* pro ἔθανε.

Θανέειν, *mori*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro θανεῖν, a verbo θνήσκω pro θανέω, *morior*.

Θανέμεν, *mori*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro θανεῖν, a verbo eod.

Θανεῖν, *mori*, a. idem communiter formatus.

Θάνοιμι, *mortuus ſim*, 1. ſing. a. 2. opt. act. verbi ejuſd.

Θανοίσας, *mortuæ*, gen. ſing. a. 2. part. act. *Dor.* pro θανούσης, a verbo eod.

Θανὸν, *mortuum*, a 2. part. act. n. g. verbi ejuſd.

Θανοῦμαι, *moriar*, f. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Θανὼν, *mortuus*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Θάοντα, *ſpectantem*, acc. ſing. præſ. part. act. verbi θάω, *ſpecto*.

Θάπτεν, *ſepeliebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἔθαπτε, a verbo θάπτω, *ſepelio*.

Θαῤῥεῖν, *confidere*, præſ. inf. act. *contr.* pro θαῤῥέειν, a verbo θαῤῥέω, *confido*.

Θάρσει, *confide*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro θάρσεε, a verbo θαρσέω, *fiduciam habeo*.

Θαρσεῦσα, *confidens*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro θαρσοῦσα, *contr.* ex θαρσέουσα, a verbo eod.

Θαρσήσας, *qui confidit*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Θαρσυνίσκω, *fiduciam adfero*, *Poet.* pro θαρσύνω.

Θᾶσαι, *ſpecta*, 2. ſing. a. 1. imper. med. *Dor.* pro θέασαι, a verbo θεάω, *ſpecto*.

Θάσομαι, *ponam*, f. 1. ind. med. *Dor.* pro θήσομαι, a verbo τίθημι, *pono*.

Θασόμενος, *ſpectaturus*, f. 1. part. med. verbi θάω, *ſpecto*.

Θαυμάζομεν, *miramur*, 1. pl. præſ. ind. act. verbi θαυμάζω, *miror*.

Θαυμάζοντες, *mirantes*, nom. pl. part. præſ. act. verbi ejuſd.

Θαυμάσῃς, *mireris*, *miratus ſis*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Θαφθεὶς, *ſepultus*, a. 1. part. paſſ. verbi θάπτω, *ſepelio*.

Θάψαι, *ſepeliiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Θεαθῆναι, *ſpectatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi, θεάω, *ſpecto*.

Θεασάμενος, *qui ſpectavit*, a. 1. part. med. verbi ejuſd.

Θεάσασθαι, *vidiſſe*, *videre*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Θέε, *diſcurrebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθεε, a verbo θέω, *curro*.

Θέειον, *ſulphur*, *Poet.* & *Ion.* pro θεῖον.

Θεύμενος, *ſpectans*, præſ. part. med. *Ion.* & *per contr.* pro ϑεώμενος, *contr.* ex ϑεαόμενος, a verbo ϑεάομαι, *ſpecto.*

Θεῇς, *deabus*, dat. plur. *Ion.* pro ϑεαῖς, a ϑεᾷ, *dea.*

Θεήσασθαι, *contemplari*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ϑεάσασθαι, a verbo ϑεάομαι, *ſpecto.*

Θεήσεαι, *ſpectabis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ϑεάσεσαι, a verbo eod.

Θείει, *currit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Ion.* vel *Poet.* pro ϑέει, a verbo ϑέω, *curro.*

Θείην, *poſuerim*, aor. 2. opt. act. verbi τίθημι, *pono.*

Θεῖναι, *poſuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Θείοιο, *divini*, gen. ſing. *Ion.* pro ϑείου, a ϑεῖος, *divinus.*

Θείομεν, *ponamus*, a. 2. conjunct. act. verbi τίθημι, *pono.*

Θείωσα, *conſecravi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐθείωσα, a verbo ϑειόω, *Deo conſecro.*

Θέλ' pro ϑέλε, *velis*, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi ϑέλω, *volo.*

Θελγομένη, *geſtiens*, præſ. part. paſſ. f. g. verbi ϑέλγω, *mulceo.*

Θελήσω, *volam*, f. 1. ind. act. verbi ϑέλω, *volo.*

Θελξινόων, *permulcentium*, gen. pl. a ϑελξίνοος, *mentem demulcens.*

Θέλοισα, *volens*, præſ. part. act. *Dor.* pro ϑέλουσα, a verbo ϑέλω, *volo.*

Θέλοντι, *volunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ϑέλουσι, a verbo eod.

Θεμέθλεισι, *fundamentis*, dat. pl. *Ion.* pro ϑεμέθλοις, a ϑέμεθλον, *fundamentum.*

Θεμειλίῳ, *fundamento*, dat. ſing. *Poet.* pro ϑεμελίῳ, a ϑεμέλιον, *fundamentum.*

Θεμελιῶσαι, *ſtabiliviſſe*, a. 1. inf. act. verbi ϑεμελιόω, *ſtabilio.*

Θέμεν, *ponere*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ϑεῖναι, a verbo τίθημι, *pono.*

Θέμεναι, *ponere*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ϑεῖναι, ab eod.

Θεμέθλω, *fundamenti*, gen. ſing. *Poet.* & *Dor.* pro ϑεμέθλου, a ϑέμεθλον, *fundamentum.*

Θέμιστα, *juſtitiam*, acc. ſing. a ϑέμις, *juſtitia.*

Θεμιστέων, *legibus conſentaneum*, gen. pl. f. g. *Ion.* pro ϑεμιστῶν, a ϑεμιστὸς, *legibus conſentaneus.*

Θεόδματον, *divinitus ædificatum*, acc. ſing. *Dor.* pro ϑεόδμητον, a ϑεόδμητος, *divinitus ædificatus.*

Θεοείκελ' pro ϑεοείκελε, *Deo ſimilis*, voc. ſing. a ϑεοείκελος.

Θεοῖο, *Dei*, gen. ſing. *Ion.* pro ϑεοῦ, a ϑεὸς, *Deus.*

Θέοισα, *currens*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ϑέουσα, a verbo ϑέω, *curro.*

Θέοιτο, *cucurreris*, 3. ſing. a. 2. opt. med. verbi ejuſd.

Θέομεν, *poſuerimus*, 1. pl. a. 2. conjunct. act. *Poet.* pro ϑῶμεν, a verbo τίθημι, *pono.*

Θεόντων, *currentium*, gen. pl. præſ. part. act. verbi ϑέω, *curro.*

Θεραπευθείσῃ, *curatæ*, dat. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ϑεραπεύω, *curo.*

Θεραπεύσω, *medebor*, f. 1. indicat. act. verbi ejuſd.

Θεραπηΐης, *ſanationis*, gen. ſing. *Ion.* pro ϑεραπείας, a ϑεραπεία, *ſanatio.*

Θεράποντα, *miniſtrum*, acc. ſing. a ϑεράπων, *miniſter.*

Θερείης, *æſtatis*, gen. ſing. *Ion.* pro ϑερείας, a ϑέρεια, *æſtas.*

Θέρευς, *æſtatis*, gen. ſing. *Dor.* pro ϑέρους, *contr.* ex ϑέρεος, a ϑέρος, *æſtas.*

Θερίσδειν, *metere*, præſ. inf. *Dor.* pro ϑερίζειν, a verbo ϑερίζω, *meto.*

Θέρμετο, *calefaciebat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἐϑέρμετο, a verbo ϑέρμομαι, *calefacio.*

Θέρσω, *calefaciam*, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ϑερῶ, a verbo ϑέρω, *calefacio.*

Θὲς, *pone*, 2. ſing. a. 2. imper. act. pro ϑέτι, a verbo τίθημι, *pono.*

Θέσαν, *poſuerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔθεσαν, a verbo eod.

Θέσθαι, *poſuiſſe*, aor. 2. inf. med. verbi ejuſd.

Θέσαν, *poſuerunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔϑεσαν, a verbo eod.

Θέσθω, *ponat*, 3. ſing. a. 2. imperat. med. a τίθημι.

Θέτο, *repoſuit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔθετο, a verbo eod.

Θέτω, *ponito*, 3 ſing. aor. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Θεῦ, *pone*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ϑοῦ, ex Ionico ϑέο pro ϑέσο, a verbo eod.

Θευμερῷ, *divino*, dat. ſing. *Dor.* pro ϑεομερεῖ, a ϑεομερὴς, *divinus.*

Θεύσεαι, *curres*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ϑεύσεσαι, a verbo ϑέω, *curro.*

Θευσούμενος, *curſurus*, f. 1. part. med. *Dor.* pro ϑευσόμενος, a verbo eod.

Θέωμεν, *poſuerimus*, 1. pl. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ϑῶμεν, a verbo τίθημι, *pono.*

Θεώντων, *ſpectantium*, gen. pl. præſ. part. act. *contr.* pro ϑεαόντων, a verbo ϑεάω, *ſpecto.*

Θεωρεῖται, *ſpectatur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro ϑεωρέεται, a verbo ϑεωρέω, *ſpecto.*

Θεωροῦσι, *vident*, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro ϑεωρέουσι, a verbo ϑεωρέω, *video.*

Θήγει, *acuit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ϑήγω, *acuo.*

Θηεῖσθαι, *ſpectare*, præſ. inf. med. *per contr.* pro ϑηέεσθαι, a verbo ϑηέομαι, *ſpecto.*

Θηεῖτο, *contemplabatur*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* & *contr.* pro ἐϑηέετο, a verbo eod.

Θηεύμενος, *ſpectans*, præſ. part. med. *Ion.* & *Dor.* pro θεώμενος, a verbo θεάομαι, *ſpecto.*

Θηεῦντο, *intuebantur*, 3. plur. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐθηοῦντο *contr.* ex ἐθηέοντο, a verbo θηέομαι, *ſpecto.*

Θηήσαντο, *contemplati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθηήσαντο, a verbo eod.

Θηκάμενος, *ponens*, a. 1. part. med. verbi τίθημι, *pono.*

Θῆκαν, *poſuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκαν, a verbo eod.

Θήκαο, *poſuiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐθήκασο, a verbo eod.

Θῆκε, *poſuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκε, a verbo eod.

Θηλέεις, *germinas*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Ion.* pro θαλέεις, a verbo θαλέω, *germino.*

Θήξας, *qui acuit*, a. 1. part. act. verbi θήγω, *acuo.*

Θήξω, *acuam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Θηοῖο, *ſpectes*, 2. ſing. præſ. opt. med. *contr.* pro θηέοιο, a verbo θηέομαι, *ſpecto.*

Θηρᾶν, *venari*, præſ. inf. act. *contr.* pro θηράειν, a verbo θηράω, *venor.*

Θήρευε, *venare*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi θηρεύω, *venor.*

Θηρευέμεν, *venari*, præſ. inf. act. *Ion.* pro θηρεύειν, a verbo eod.

Θήρης, *feræ*, gen. ſing. *Ion.* pro θήρας, a θήρα, *fera.*

Θηρώμενος, *qui captatur*, præſ. part. paſſ. *contr.* pro θηραόμενος, a verbo θηράω, *venor.*

Θηρῶν, *captans*, præſ. part. act. *contr.* pro θηράων, a verbo eod.

Θῆσαι, *lactaſſe*, a. 1. inf. act. *per Syncop.* pro θηλάσαι, a verbo θηλάζω, *lacto.*

Θησαίατο, *contemplati ſunt*, 3. pl. a. opt. med. *Ion.* pro θήσαιντο, a verb θάω, *ſpecto.*

Θήσει, *ponet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verb τίθημι pro θέω, *pono.*

Θησέμεν, *poſiturum eſſe*, f. 1. ind. act. *Dor* pro θήσειν, a verbo eod.

Θησεύμεθα, *ponemus*, 1. pl. f. 1. ind. med *Dor.* & *Æol.* pro θησόμεθα, a verbo eod.

Θῆσθαι, *lactare*, præſ. inf. med. *per Syncopen*, pro θηλάζεσθαι, ſive pro θᾶσθα ex θάεσθαι, a θάομαι, *lacto.*

Θήσομαι, *ponam*, f. 1. ind. med. verbi τίθημι, *pono.*

Θήσοντι, *ponent*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor* pro θήσουσι, a verbo eod.

Θήσω, *ponam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Θῆτα, *ſervum*, acc. ſing. a θὴς, *ſervus.*

Θιγεῖν, *tetigiſſe*, a. 2. inf. act. verbi θίγ *tango.*

Θίγοισα, *tangens*, præſ. part. act. f. g. *Do* pro θίγουσα, a verbo eod.

Θίγον, *tange*, 2. ſing. a. 2. imper. act. *Do* pro θίγε, a verbo eod.

Θίξω, *tangam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Θλάσε, *elidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* *Poet.* pro ἔθλασε, a verbo θλάω, *frang*

Θνάσκω, *morior*, *Dor.* pro θνήσκω.

Θνήξομαι, *moriar*, f. 1. ind. med. ver θνήσκω, *morior.*

Θνῆσκον, *moriebantur*, 3. plur. imperf. in act. *Ion.* pro ἔθνησκον, a verbo eod.

Θνητοῖο, *mortalis*, gen. ſing. *Ion.* pro θνητ a θνητὸς, *mortalis.*

Θοῇσι, *velocibus*, dat. pl. *Ion.* pro θοαῖς, θοὸς, *celer.*

Θοίμην, *poſuerim*, a. 2. opt. med. *Poet.* p θείμην, quaſi a θέω pro τίθημι, *pono.*

Θοῖτο, *poſuerit*, 3. ſing. a. ejuſd.

Θολεῦντα, *turbantem*, acc. ſing. præſ. par act. *contr.* pro θολόοντα, a verbo θολό *turbo.*

Θόρε, *deſiliit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Io* pro ἔθορε, a verbo θορέω, vel θόρω, *ſal*

Θορυβεῦσιν, *tumultuantur*, 3. pl. præſ. in act. *Dor.* pro θορυβοῦσι, *contr.* ex θορυβέουσι, a verbo θορυβέω, *tumultuor.*

Θορυβήσῃ, *obſtrepat*, 3. ſing. a. 1. conjunc act. verbi ejuſd.

Θορυβοῦντες, *tumultuantes*, nom. pl. pr part. act. *contr.* pro θορυβέοντες, a ve bo eod.

Θορύεσθαι, *libidine agitari*, præſ. inf. pa verbi θορύω, *in libidinem concito.*

Θρασυμαχᾶν, *audacium in pugna*, gen. f. g. *Dor.* pro θρασυμαχῶν, a θρασύμ χος, *audax in pugna.*

Θρασυμάχανον, *audacem machinatorem*, a ſing. *Dor.* pro θρασυμήχανον, a θρασυμ χανος, *machinator audax.*

Θρασυμέμνονα, *audacem*, acc. ſing. a θ συμέμνων, *audax.*

Θρεΐσσα, *Threiſſa*, *Dor.* pro Θρήϊσσα.

Θρέμματ' pro θρέμματα, *alumnos*, a pl. a θρέμμα, *alumnus.*

Θρέξασκον, *cucurri*, a. 1. ind. act. *Ion.* *Poet.* pro ἔθρεξα, a verbo τρέχω, *curro*

Θρέξω, *curram*, f. 1. ind. act. verbi eju

Θρέφθη, *alitus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. p *Ion.* pro ἐθρέφθη, a verbo τρέφω, *alo.*

Θρέψαι, *aluiſſe*, aor. 1. inf. act. verbi juſd.

Θρεψάμενος, *qui aluit*, aor. 1. part. m verbi ejuſd.

Θρέψασα, *qui aluit*, aor. 1. part. act. f. verbi ejuſd.

Θρέψον, *nutri*, *fac nutriveris*, 2. ſing. a imperat. act. verbi ejuſd.

Θρέψω, *alam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd

Θρηκῶν, *Thracium*, gen. pl. *Ion.* pro Θρᾳκῶν, a Θρᾷξ, *Thrax.*

Θρήνει, *lamentare*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro θρήνεε, a verbo θρηνέω, *lamentor.*

Θρηνοῦσι, *lamentantur*, 3. pl. præſ. ind. act. *contract.* pro θρηνέουσι, a verbo eod.

Θροηθῆναι, *turbatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi θροέω, *turbo.*

Θρυπτόμενος, *contritus*, præſ. part. paſſ. verbi θρύπτω, *contero, frango.*

Θυγατρὶ, *filiæ*, dat. ſing. *per Syncop.* pro θυγατέρι, a θυγάτηρ, *filia.*

Θῦε, *æſtuabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυε, a verbo θύω, *macto.*

Θυέεσσι, *ſuffimentis*, dat. pl. *Poet.* pro θύεσι, a θύος, εος, *ſuffimentum.*

Θύει, *inſanit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi θύω, *inſanio.*

Θυέτω, *ſacrificet*, 3. ſing. præſ. imper. act. verbi θύω, *macto.*

Θυμηδεῖν, *animo lætari*, præſ. infinit. act. *contract.* pro θυμηδέειν, a verbo θυμηδέω, *animo lætor.*

Θυμήνας, *iratus*, a. 1. part. act. *Att.* pro θυμάνας, a verbo θυμαίνω, *iraſcor.*

Θυμιῆται, *ſuffitur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro θυμιᾶται, a verbo θυμιάω, *ſuffio.*

Θυμολέοντα, *leonino animo præditum*, acc. ſing. a θυμολέων, *leonino animo præditus.*

Θυμουμένοις, *concitatis*, dat. pl. præſ. part. paſſ. verbi θυμόω, *concito.*

Θυμωθεὶς, *concitatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Θῦνε, *properabat*, 3. ſing imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυνε, a verbo θύνω, *propero.*

Θύνοντ᾽ pro θύνοντα, *currentem*, acc. ſing. præſ. part. act. verbi ejuſd.

Θύουσα, *ruens*, præſ. part. act. f. g. verbi θύω, *ruo.*

Θῦον, *ferens*, præſ. part. act. n. g. verbi ejuſd.

Θύοντι, *ſacrificant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro θύουσι, a verbo θύω, *ſacrifico.*

Θυρᾶν, *januarum*, gen. plur. *Æol.* pro θυρῶν, a θύρα, *janua.*

Θυράων, *januarum*, gen. pl. *Æol.* pro θυρῶν, a θύρα, *janua.*

Θῦσαι, *ſacrificare*, a. 1. inf. act. verbi θύω, *ſacrifico.*

Θύσειν, *mactaturum eſſe*, f. 1. inf. act. verbi θύω, *macto.*

Θυσιάων, *ſacrificiorum*, gen. pl. *Æol.* pro θυσιῶν, a θυσία, *ſacrificium.*

Θύειν, *mactare*, præſ. inf. act. verbi θύω, *macto.*

Θῶ, *poſuerim*, a. 2. conjunct. act. verbi τίθημι, *pono.*

Θῶμεν, *poſuerimus*, 1. pl. a. ejuſd.

Θωπεύοντες, *adſentantes*, nom. pl. præſ. part. act. verbi θωπεύω, *adſentor.*

Θωρηκοφόρου, *thoracem ferentis*, gen. ſing. *Ion.* pro θωρακοφόρου, a θωρακοφόρος, *thoracem ferens.*

Θωρήσσετο, *armabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐθωρήσσετο, a verbo θωρήσσω, *armo.*

Θωρηχθεὶς, *armatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Θὤτερον, *alterum*, *Dor.* pro τὸ ἕτερον.

Θωῦμα, *miraculum*, *Ion.* pro θαῦμα.

Θωϋτὸς, *mirabilis*, *Ion.* pro θαυμαστός.

I.

Ἰάθη, *ſanatus fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἰάομαι, *ſano.*

Ἰαθήσεται, *ſanabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἰάθητε, *ſanati fuiſtis*, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἰαίνεται, *gaudet*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi ἰαίνω, *exhilaro.*

Ἴαλλον, *mittebam*, imperf. ind. act. verbi ἰάλλω, *mitto, volo.*

Ἰάνθην, *florui*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἰαίνω, *floreo, exhilaro.*

Ἰάσασθαι, *medicatum eſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, *medeor.*

Ἰάσατο, *ſanavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἰᾶσθαι, *mederi*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἰάεσθαι, a verbo eod.

Ἴασι, *eunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἶσι, a verbo εἶμι, *eo.*

Ἱᾶσι, *mittunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* ex Ion. ἱέασι, pro ἱεῖσι, a verbo ἵημι, *mitto.*

Ἴαυον, *traducebam*, imperf. ind. act. verbi ἰαύω, *traduco.*

Ἰαφθῆναι, *miſſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ἰάπτω, *mitto.*

Ἰαχαῖσι, *clamoribus*, dat. pl. *Ion.* pro ἰαχαῖς, ab ἰαχὴ, *clamor.*

Ἴαχε, *reſonabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἰάχω, *clamo.*

Ἴαχον, *reſonabam, clamabam*, 1. ſing. imperf. ejuſd.

Ἰαχυῖα, *reſonans*, perf. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Ἰαχὼς, *qui clamavit*, perf. part. act. verbi ejuſd.

Ἶγμαι, *adveni*, perf. ind. paſſ. verbi ſequentis.

Ἰγμένος, *profectus*, perf. part. paſſ. verbi ἱκνέομαι, *proficiſcor.*

Ἴδ᾽ pro ἰδὲ, *atque.*

Ἶδ᾽ pro ἶδε, *vidit*, 3. ſing. a. 2. ind. verbi εἴδω, *video*, vel *vide*, 2. ſing. a. 2. imper. verbi ejuſd.

Ἰδέειν, *vidiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν, a verbo eod.

Ἴδει, *æſtu*, dat. ſing. *contr.* pro ἴδεϊ, ab ἴδος, εος, *æſtus.*

Ἰδεῖν, *vidiſſe*, a. 2. inf. act. verbi εἴδω, *video.*

Ἰδέμεν, *vidiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν, a verbo eod.

Ἰδὲν, a. idem, ſed *Dorice* formatus.

Ἰδέσθαι, *vidiſſe*, a. 2. inf. med. verbi ejuſd.

Ἴδεσκε, *vidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἶδε, a verbo eod.

Ἴδετε *videte*, 2. pl. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Ἴδῃ, *viderit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. verbi ejuſd.

Ἴδηαι, *videris*, 2. ſing. aor. 2. conjunct. med. *Ion.* pro ἴδῃ, a verbo eod.

Ἴδῃς, *videris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ἰδησῶ, *videbo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἰδήσω, a verbo ἰδέω, *video.*

Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ἰδίῃ, *propria*, dat. ſing. *Ion.* pro ἰδίᾳ, ab ἴδιος, *proprius.*

Ἰδιωτευόντων, *privatam vitam agentium*, gen. pl. part. præſ. act. verbi ἰδιωτεύω, *privatam vitam ago.*

Ἴδμεν, *ſcimus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἴσαμεν, a verbo ἴσημι, *ſcio.*

Ἴδμεναι, *ſcire*, a. 2. inf. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἰδεῖν, a verbo eod.

Ἰδοίατο, *viſi fuiſſent*, 3. pl. a. 2. opt. med. *Ion.* pro ἴδοιντο, a verbo εἴδω, *video.*

Ἴδοιμι, *viderim*, a. 2. opt. act. verbi ejuſd.

Ἰδοῖσα, *quæ vidit*, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἰδοῦσα, a verbo eod.

Ἰδόμην, *vidi*, a. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Ἶδον, *vidi*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἰδόντες, *qui viderunt*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Ἴδοντο, *viderunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Ἴδοσαν, *viderunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bæot.* pro ἶδον, a verbo eod.

Ἰδοῦσα, *intuita, quæ vidit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Ἰδρίης, *peritiæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἰδρίας, ab ἰδρία, *peritia.*

Ἱδρύθην, ſ. ἱδρύνθην, *conſtitutus ſum*, a verbo ſeq.

Ἱδρυνθεὶς, *collocatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἱδρύνω, *colloco.*

Ἱδρύσω, *conſtituam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἱδρῶ, *ſudori* vel *ſudorem*, dat. vel acc. ſing. *per Apoc.* pro ἱδρῶτι vel ἱδρῶτα, ab ἱδρὼς, *ſudor.*

Ἰδυῖα, *docta, ſciens, perita*, part. perf. med. pro εἰδυῖα, a verbo εἴδω, *ſcio.*

Ἴδωμαι, *viderim*, aor. 2. conjunct. med. verbi ejuſd.

Ἰδὼν, *intuens*, a. 2. part. act. verbi εἴδω, *video.*

Ἴδωσιν, *viderint*, 3. pl. a. 2. conjunc. act. verbi ejuſd.

Ἴε, *vade*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi εἶμι, *eo.*

Ἵεθι, *mitte*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἵει, *mittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἱείην, *mitterem*, præſ. opt. act. verbi ejuſd.

Ἵεις, *mittebas*, 2. ſing. imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἱεὶς, *mittens*, præſ. part. act. verbi ejuſd.

Ἱεῖσαι, *mittentes*, nom. pl. præſ. act. f. g. verbi ejuſd.

Ἱεῖσι, *mittunt*, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Ἱέμεν, *mittere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἱέναι, verbi ejuſd.

Ἰέμεν, *ire*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἰέναι, a verbo εἶμι, *eo.*

Ἱέμεναι, *mittere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἱέναι, a verbo ἵημι, *mitto.*

Ἵεν, *mittebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Bæot.* pro ἵεσαν, a verbo eod.

Ἱέναι, *mittere*, præſ. inf. act. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἰέναι, *ire*, præſ. inf. act. verbi εἶμι, *eo.*

Ἵενται, *mittuntur*, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἱέντες, *mittentes*, nom. plur. part. præſ. act. verbi ejuſd.

Ἱερᾶται, *ſacerdotio fungitur*, 3. ſing. præſ. ind. med. *contr.* pro ἱεράεται, a verbo ἱεράομαι, *ſacerdotio fungor.*

Ἱεράων, *ſacrorum*, gen. plur. *Dor.* pro ἱερῶν, ab ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱερῆς, *ſacræ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἱερᾶς, ab ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱεροῖσι, *ſacris*, dat. pl. *Ion.* pro ἱεροῖς, ab eod.

Ἵεσαν, *mittebant*, 3. pl. imperf. ind. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἱέσθην, *cupitor*, 3. dual. præſ. imper. paſſ. verbi ἵεμαι, *cupio.*

Ἵετο, *cupiebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ejuſd.

Ἵζε, *ſede*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ἵζω, *ſedere facio*, & neutr. *ſedeo.*

Ἵζευ, *ſede*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ἵζεο, a verbo eod.

Ἱζήσας, *qui collocavit, qui ſedit*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Ἴζουσα, *ſedens*, præſ. part. act. *Dor.* pro ἵζουσα, a verbo eod.

Ἶζον, *ſedebam*, imperfect. ind. act. verbi ejuſd.

Ἰῇ, *æquali*, dat. ſing. *Ion.* pro ἰᾷ, ab ἴος, *ſolus, unus, æqualis*, quod in gen. & dat. circumflecti dicitur; ſed forte pro μιᾷ ponitur, quod dat. eſt a μία, *una*.

Ἴηλα, *injeci*, a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω, *mitto, injicio*.

Ἰήσασθαι, *curare*, ſ. *curaſſe*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἰάσασθαι, a verbo ἰάομαι, *medeor, curo*.

Ἵησι, *mittit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἴῃσι, *eas*, 2. ſing. a. 2. conjunct. *Ion.* pro ἴῃς, a verbo εἶμι, *eo*.

Ἰθέα, *recta*, *Ion.* pro ἰθεῖα, ab ἰθὺς, *rectus*.

Ἴθι, *vade*, præſ. imperat. act. verbi εἶμι, *eo, vado*.

Ἴθμαθ᾽ pro ἴθματ᾽ ob ſequentem adſpiratam, & hoc pro ἴθματι, *greſſui*, dat. ſing. ab ἴθμα, *greſſus*.

Ἰθυδίκαισι, *iis, quorum judicia ſunt recta*, dat. pl. *Ion.* pro ἰθυδίκαις, ab ἰθυδίκης.

Ἰθύνει, *dirigit*, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἰθύνω, *dirigo*.

Ἴθυνεν, *direxit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἵκανε, *perveniebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἱκάνω, *pervenio*.

Ἱκάνετον, *perveniebatis*, 2. dual. imperf. ejuſd..

Ἱκανούσθω, *idoneus eſto*, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. *contr.* pro ἱκανοέσθω, a verbo ἱκανόω, *idoneum reddo*.

Ἵκεν, *ibat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἵκω, *eo, venio*.

Ἵκεο, *veni*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἵκεσο, a verbo eod.

Ἱκέσθαι, *veniſſe*, a. 2. infinit. med. verbi ejuſd.

Ἱκέσθην, *venerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Ἵκετ᾽ pro ἵκετο, *pervenit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Ἱκέταν, *ſupplicem*, acc. ſing. *Dor.* pro ἱκέτην, ab ἱκέτης, *ſupplex*.

Ἱκέτευε, *ſupplicabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἱκετεύω, *ſupplico*.

Ἱκέτευσε, *ſupplicavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἵκηαι, *venias*, 2. ſing. a. 2. conjunct. med. *Ion.* pro ἵκῃ, a verbo ἱκνέομαι, *venio*.

Ἵκηται, *veniat*, 3. ſing. a. ejuſd.

Ἰκμάδ᾽ pro ἰκμάδα, *humorem*, accuſ. ſing. ab ἰκμὰς, *humor*.

Ἴκμενος, *fluens, ſecundus*, præſ. part. med. *per Syncop.* pro ἱκόμενος, a verbo ἵκομαι, *venio*.

Ἱκνεῖσθαι, *decere*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἱκνέεσθαι, a verbo ἱκνέομαι, *venio*.

Ἱκνεόμενον, *ſufficiens*, particip. præſ. med. n. g. verbi ejuſd.

Ἱκνευμένῳ, *venienti*, dat. ſing. part. præſ. med. *Ion.* pro ἱκνουμένῳ, a verbo eod.

Ἱκνεῦνται, *veniunt*, 3. plur. præſ. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἱκνοῦνται, a verbo eod.

Ἱκνούμενος, *veniens*, part. præſ. med. *contr.* pro ἱκνεόμενος, a verbo eod.

Ἵκοι, *occuparet*, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἵκω, *venio*.

Ἱκοίμαν, *venerim*, a. 2. opt. med. *Dor.* pro ἱκοίμην, a verbo eod.

Ἱκόμην, *veni*, aor. 2. indicat. med. verbi ejuſd.

Ἵκοντο, *venerunt*, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Ἵκου, *veni*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἵκεσο, a verbo ἵκω, *venio*.

Ἶκτο, *venit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *per Syncop.* pro ἵκετο, a verbo eod.

Ἵκωμαι, *venerim*, aor. 2. conjunct. med. verbi ejuſd.

Ἵκωντι, *venerint*, 3. plur. aor. ejuſd. *Dor.* pro ἵκωσι.

Ἵλαθι, *propitiare, propitius ſis*, 2. ſing. præſ. imper. verbi ἵλημι, *propitius ſum*.

Ἱλάσθητι, *propitius eſto, miſerere*, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ. verbi ἱλάσκομαι, *placo*.

Ἱλάσκεσθαι, *placare*, præſ. infinit. med. verbi ejuſd.

Ἱλασκόμενος, *propitians, placans*, præſ. part. med. verbi ejuſd.

Ἱλάσομαι, *placabo*, f. 1. indicat. med. verbi ejuſd.

Ἱλασσάμενος, *qui placuit*, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἱλασάμενος, a verbo eod.

Ἱλάσσεαι, *places*, 2. ſing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἱλάσεσαι vel ἱλάσῃ, a verbo eod.

Ἱλασσώμεθα, *placemus*, 1. pl. a. 1. conjunct. med. *Poet.* pro ἱλασώμεθα, a verbo eod.

Ἵληθι, *propitius eſto*, 2. ſing. præſ. imper. act. *Ion.* pro ἵλαθι, a verbo ἵλημι, *ſum propitius*.

Ἱλήκῃσι, *propitius fuerit*, 3. ſing. perf. conjunct. act. *Ion.* pro ἱλήκῃ, a verbo eod.

Ἵμασ᾽ pro ἵμασε, *verberavit*, 3. ſing. a. 1. indic. act. verbi ἱμάω, *loris cædo, verbero*.

Ἱμάσι, *loris*, dat. pl. ab ἱμὰς, *lorum*.

Ἱμάσσας, *qui loris cecidit*, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἱμάσας, a verbo ἱμάω, *loris cædo*.

Ἴμεν, *imus*, 1. plur. præſ. ind. act. verbi εἶμι, *eo*.

Ἴμεν, *ire*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἴναι, a verbo eod.

Ἶν᾽ pro ἶνα, *fortitudinem*, acc. ſing. ab ἶς, *vis, robur, fortitudo*.

Ἵν᾽ pro ἵνα, *ut*.

Ἴναι, *ire*, præſ. inf. verbi εἶμι, *eo*.

Ἶξε, *venit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἵκω, *venio*.

Ἵξεαι, *pervenies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἵξεσαι vel ἵξῃ, a verbo eod.

Ἵξομαι, *veniam*, 1. ſing. f. ejuſd.

Ἶξον, *veni*, a. 2. ind. act. *Bæot.* pro ἶκον; vel *veniebam*, imperf. ind. act. a verbo ἵξω, *venio*.

Ἴοιμι, *eam*, præſ. opt. act. verbi εἶμι, *eo*.

Ἰοῖσα, *quæ iit, profecta*, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ἰοῦσα, a verbo eod.

Ἴομεν, *ivimus*, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἰόνθ᾽ pro ἰόντ᾽ ob ſequentem adſpiratam, & hoc pro ἰόντα, *eum, qui ivit, profectum*, acc. ſing. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Ἰόντα, *euntem*, ſeu *eum, qui ivit*, acc. idem.

Ἰουν, *mittebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἵεον, a verbo ἵημι pro ἱέω, *mitto*.

Ἰοῦσα, *quæ deceſſit*, a. 2. part. act. f. g. verbi εἶμι, *eo*.

Ἱπποβότοιο, *equos nutrientis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἱπποβότου, ab ἱππόβοτος, *equos nutriens*.

Ἱπποδάμοιο, *equorum domitoris*, gen. ſing. *Ion.* pro ἱπποδάμου, ab ἱππόδαμος, *equorum domitor*.

Ἵπποιϊν, *equorum duorum*, gen. dual. *Ion.* pro ἵπποιν, ab ἵππος, *equus*.

Ἱπτήσομαι, *volabo*, f. 1. ind. med. verbi ἵπταμαι, *volo*.

Ἵπτω, *volabas*, 2. ſing. imperf. ind. *Att.* & *Ion.* pro ἵπτασο, a verbo eod.

Ἱρὰ, *ſacra*, *Ion.* pro ἱερὰ, ab ἱερὸς, *ſacer*.

Ἱρᾶται, *ſacerdos eſt*, 3. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* & *contr.* pro ἱεράεται, a verbo ἱεράομαι, *ſacerdos ſum*.

Ἴρηξ, *accipiter*, *Ion.* pro ἱέραξ.

Ἴριασιν, *arcubus cæleſtibus*, dat. pl. *Poet.* pro ἴρισιν, ab ἶρις, *Iris, arcus cæleſtis*.

Ἱροφάντην, *hierophantam, ſacrorum antiſtitem*, acc. ſing. *Ion.* pro ἱεροφάντην, ab ἱεροφάντης, *hierophanta*.

Ἱρῶν, *ſacrorum*, gen. pl. *Ion* pro ἱερῶν, ab ἱερὸς, *ſacer*.

Ἶσ᾽ pro ἶσα, *æque*, ſive *paria*, ab ἶσος, *par*.

Ἴσαισι, *paribus*, dat. plur. f. g. *Poet.* pro ἴσαις, ab ἶσος, *par*.

Ἴσαμι, *ſcio*, *Dor.* pro ἴσημι.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi εἶμι, *eo*, vel *ſciebant*, *per Syncopen*, pro ἴσασαν, a verbo ἴσημι, *ſcio*.

Ἴσαντι, *ſciunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἴσασι, a verbo ἴσημι, *ſcio*.

Ἴσασ᾽ pro ἴσασι, *ſciunt*, 3. plur. ead.

Ἴσασαι, *ſcis*, 2. ſing. præſ. ind. med. verbi ἴσημι, *ſcio*.

Ἴσασι, *ſcit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἴσησι, verbi ejuſd.

Ἴση, *ſciebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἴσθι, *ſcias*, 2. ſing. præſ. imper. act. *per Syncop.* pro ἴσαθι, a verbo eod.

Ἴσθι, *es*, vel *ſis*, 2. ſing. præſ. imperat. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἴσι, *eunt*, 3. plural. præſ. ind. act. verbi εἶμι, *eo*.

Ἴσκον, *adſimilabam*, imperf. ind. act. verbi ἴσκω, *adſimilo*.

Ἴσμεν, *ſcimus*, 1. pl. præſ. ind. act. *per Syncop.* pro ἴσαμεν, a verbo ἴσημι, *ſcio*.

Ἴσονται, *ibunt*, 3. plur. f. 1. ind. med. *Poet.* pro ἴξονται, a verbo ἵκω, *eo*.

Ἰσοῦσθαι, *æquare*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἰσόεσθαι, a verbo ἰσόω, *æquo*.

Ἰσοφαρίσδεν, *adæquare*, præſ. inf. act. *Dorice*, pro ἰσοφαρίζειν, a verbo ἰσοφαρίζω, *adæquo*.

Ἵστα, *ſtatue*, 2. præſ. imper. act. *Att.* pro ἵσταθι, a verbo ἵστημι, *ſtatuo*.

Ἱστάμενος, *ſtans*, præſ. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ἱστᾶντι, *ſtatuunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἵστασι, a verbo eod.

Ἵσταο, *ſtatuebas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἵστασο, a verbo eod.

Ἵστασ᾽ pro ἵστασο, *ſta*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Ἵστατο, *ſtatuebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ἴστε, *ſcitis*, 2. pl. præſ. ind. act. *per Syncop.* pro ἴσατε, a verbo ἴσημι, *ſcio*.

Ἰστέον, *ſciendum*, *Ion.* pro εἰστέον, a verbo εἴδω, *ſcio*.

Ἵστη, *ſta, ſiſte*, 2. ſing. præſ. imper. act. *Att.* pro ἵσταθι, vel *ſtatueris*, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Att.* pro ἵστασαι, a verbo ἵστημι, *ſiſto*.

Ἵστησιν, *ſtatuit*, 3. ſing. præſ. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi ejuſd.

Ἱστίην, *Veſtam, focum*, acc. ſing. *Ion.* pro ἑστίαν, ab ἑστία, *Veſta, focus*.

Ἱστοβοῆϊ, *ſtivæ*, dat. ſing. *Ion.* pro ἱστοβο ab ἱστοβοεὺς, *ſtiva*.

Ἵστορα, *peritum*, accuſ. ſing. ab ἵστωρ, *ſcien peritus*.

Ἱστορεῦσι, *cognoverunt, memoriæ mandarunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *contract.* pro ἱστορέουσι, a verbo ἱστορέω, *cognoſco*.

Ἴστω, *ſcito*, 3. ſing. præſ. imper. per *Syncop.* pro ἰσάτω, a verbo ἴσημι, *ſcio*.

Ἵστων, *ſtabam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἵσταον, a verbo ἱστάω pro ἵστημι, *ſto*.

Ἴστων, *ſciunto*, 3. plur. præſ. imper. act. *Att.* pro ἰστωσαν, a verbo ἴσημι, *ſcio.*

Ἴσχ' pro ἴσχε, *habe*, 2. ſing. præſ. imper. act. vel *habebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἴσχω pro ἔχω, *habeo.*

Ἰσχανάα, *cupit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἰσχανᾷ, a verbo ἰσχανάω, *cupio.*

Ἰσχάνει, *detinet*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἰσχάνω, *detineo.*

Ἰσχανόωσιν, *reprimunt*, 3. pl. præſ. conjunct. act. verbi ἰσχανέω, *reprimo.*

Ἴσχει, *cohibet*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἴσχω pro ἔχω, *habeo, cohibeo.*

Ἰσχέμεν, *habere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἴσχειν, a verbo ἴσχω, *habeo.*

Ἴσχεο, *contine*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἴσχεσο, a verbo eod.

Ἴσχευ, *contine*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro ἴσχου, a verbo eod.

Ἴσχονται, *cohibent*, 3. pl. præſ. ind. med. verbi ejuſd.

Ἴσχυσαν, *potuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ſequentis.

Ἰσχύσει, *poterit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἰσχύω, *poſſum.*

Ἴσχωσ' pro ἴσχωσι, *contineant, habeant*, 3. plur. præſ. conjunct. act. verbi ἴσχω pro ἔχω, *habeo, contineo.*

Ἴσωσι, *norint*, 3. plur. a. 1. conjunct. act. verbi εἴδω, *ſcio, novi.*

Ἴτ' pro ἴτε, *accedite*, 2. pl. præſ. imper. verbi εἶμι, *eo.*

Ἴτε, vide antecedens ἴτ'.

Ἴτην, *iverunt*, 3. dual. imperf. ind. act. verbi εἶμι, *eo.*

Ἴτον, *ibatis*, 2. dual. imperf. ind. act. vel *itis*, itemque *eunt*, 2. vel 3. dual. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Ἴτω, *ito*, 3. ſing. præſ. imper. act. verbi ejuſd.

Ιφα, *læſi*, perf. ind. act. verbi ἴπτω, *lædo.*

Ἰχθυάοντες, *piſcibus inhiantes*, nom. plur. præſ. part. act. verbi ἰχθυάω, *piſcor, piſcibus inhio.*

Ἰχθυόεντα, *piſcoſum*, acc. ſing. ab ἰχθυόεις, *piſcoſus.*

Ἴχνεσιν, *veſtigiis*, dat. pl. ab ἴχνος, εος, *veſtigium.*

Ἴψαο, *læſiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἴψασο ſ. ἴψω, a verbo ἴπτω, *lædo.*

Ἰωάννου, *Joannis*, gen. ſing. ab Ἰωάννης, *Joannes.*

Ἰωκάς, *perſecutiones*, acc. pl. ab ἰωκὴ, *per Aphæreſin*, pro διωκὴ, *perſecutio.*

Ἴωμεν, *iverimus*, 1. pl. a. 2. conjunct. act. verbi εἶμι, *eo.*

K.

K' pro καὶ, *&.*

Κάββαλ' pro κάββαλε, *proſtravit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* vel *Poet.* pro κατέβαλε, a καταβάλλω, *dejicio, proſterno.*

Καββὰς, *deſcendens*, a. 2. part. act. *Poet.* pro καταβὰς, a verbo καταβαίνω, *deſcendo.*

Κἀγαθοῖς, *& bonis*, pro καὶ ἀγαθοῖς.

Καγϝόνυ, Il. 20, 458. ad genu, *Æol.* pro κατὰ ϝόνυ.

Καγχαλόωσι, *exſultent*, 3. pl. præſ. conjunct. verbi καγχαλόω, *exſulto.*

Κἀγὼ, *& ego*, *Att.* pro καὶ ἐγώ.

Κάδδ' pro κατὰ δὲ, *Dor.*

Κάδδ' ἔβαλεν, *proſtravit vero*, pro κατὰ δὲ ἔβαλε, ſ. κατέβαλε δέ.

Καδδὲ, *ſecundum vero*, *Poet.* pro κατὰ δέ.

Καδδέπεσε, *decidit vero*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε δὲ, a καταπίπτω, *decido.*

Καδδραθέτην, *dormiverunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *Dor.* pro κατεδραθέτην, a verbo καταδρήθω, *dormio.*

Καδδύναμιν, *pro viribus, ſecundum potentiam*, *Dor.* pro κατὰ δύναμιν, a δύναμις, *potentia.*

Καδδῦσαι, *ſubiiſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro καταδῦσαι, a verbo καταδύω, *ſubeo.*

Καεὶς, *deuſtus*, a. 2. part. paſſ. verbi καίω, *uro.*

Καῇ, *uſſerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Καήσομαι, *ardebo*, f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Καθάπτεσθαι, *demulcere*, præſ. inf. med. verbi καθάπτομαι, *mulceo.*

Καθάρθαι, *purum factum eſſe*, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro κεκαθάρθαι, a verbo καθαίρω, *purgo.*

Καθαριεῖ, *purgabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro καθαρίσει, a verbo ſequente.

Καθαρίσῃ, *purificaret*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi καθαρίζω, *purifico.*

Καθαρίσθητι, *purificatus eſto*, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Καθαρῶ, *puri*, gen. ſing. *Dor.* pro καθαροῦ, a καθαρὸς, *purus.*

Καθεδοῦμαι, *ſedebo*, f. 2. ind. med. verbi καθέζομαι, *ſedeo.*

Καθείατο, *ſedebant*, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* ἐκάθηντο, a verbo κάθημαι.

Καθεικέναι, *demiſiſſe*, perf. inf. act. verbi καθίημι, *demitto.*

Καθεῖλον, *deſtruxi*, a. 2. ind. act. verbi καθαιρέω pro καθέλω, *deſtruo.*

Καθειμένος, *demiſſus*, perf. part. paſſ. verbi καθίημι, *demitto.*

Καθεῖναι, *demiſiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Καθεῖντο, *demiſſi erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Καθείρκται, *concluſus fuit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi καθείργω, *concludo.*

Καθεὶς, *qui demiſit*, a. 2. part. act. verbi καθίημι, *demitto.*

Καθεῖσεν, *ſedere fecit, collocavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo καθέζω, *ſedere facio.*

Καθεστήκεισαν, *conſtituerant*, 3. plur. pluſq. ind. act. verbi καθίστημι, *conſtituo.*

Καθεῖτο, *demiſſus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi καθίημι, *demitto.*

Καθέλῃς, *detraxeris, deſtruxeris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi καθαιρέω pro καθέλω, *deſtruo.*

Καθελῶ, *deſtruam*, f. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Καθέμενος, *qui demiſit*, a. 2. part. med. verbi καθίημι, *demitto.*

Καθέξω, *detinebo*, f. 1. ind. act. verbi κατέχω, *detineo.*

Κάθεο, *demittito*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Ion.* pro κάθεσο, a verbo καθίημι, *demitto.*

Κάθες, *demitte*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Κάθεσαν, *demiſerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Καθέσσαντο, *collocarunt*, 3. plur. a. 1. ind. med. *Poet.* pro καθέσαντο, a verbo καθέζω, *colloco.*

Καθεσταμένος, *conſtitutus*, perf. part. paſſ. verbi καθίστημι, *conſtituo.*

Καθέστηκα, *conſtitui*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Κάθευδε, *dormiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκάθευδε, vel *dormi*, 2. ſing. imper. act. verbi καθεύδω, *dormio.*

Κάθῃ, *ſedes*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Att.* pro κάθησαι, a verbo κάθημαι, *ſedeo.*

Καθῆκα, *demiſi*, a. 1. ind. act. verbi καθίημι, *demitto.*

Καθήμενον, *inſidentem*, accuſ. ſing. præſ. part. med. verbi κάθημαι, *inſideo.*

Καθηράμενος, *qui purgavit*, a. 1. part. med. verbi ſequentis.

Κάθηρε, *abſterſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, *abſtergo.*

Καθηρέθην, *deſtructus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *per Syſtolen*, pro καθῃρήθην, a verbo καθαιρέω, *deſtruo.*

Καθῄρητο, *deſtructus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Καθῆσθαι, *ſedere*, præſ. inf. verbi κάθημαι, *ſedeo.*

Κάθησο, *ſede*, 2. ſing. imper. med. verbi ejuſd.

Καθήσομαι, *ſedebo*, f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Καθῆστο, *ſedebat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκάθητο, a verbo eod.

Καθῆψεν, *annexuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro καθῆψε, a verbo καθάπτω, *annecto.*

Καθιδρυνθέντες, *ſedentes*, ſeu *qui ſederunt*, nom. pl. a. 1. part. paſſ. verbi καθιδρύνω, *ſedere facio.*

Καθίει, *demittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro καθίεε, a verbo καθίημι pro καθιέω, *demitto.*

Καθίεσαν, *demittebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi καθίημι, *demitto.*

Καθίζευ, *ſede*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro καθίζου, a verbo καθίζω, *colloco.*

Καθίζουσαν, *collocantem*, acc. ſing. part. præſ. f. g. verbi ejuſd.

Καθίκεο, *contigiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro καθίκεσο, a verbo καθίκομαι, *contingo.*

Καθικέτευε, *ſupplicabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καθικετεύω, *ſupplico.*

Καθίξας, *qui collocavit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro καθίσας, a verbo καθίζω, *colloco.*

Καθίξῃ, *collocaverit*, vel *ſederit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Καθίξω, *ſedebo, collocabo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καθίσω, a verbo eod.

Καθιοῦμαι, *ſedebo*, f. 1. ind. med. *Att.* pro καθίσομαι, a verbo eod.

Καθίσας, *qui collocavit*, vel *ſedit*, a. 1. part. act. verbi καθίζω, *conſideo*, vel *colloco.*

Καθίσατε, *conſidete*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Καθίσει, *ſedebit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Καθίσῃ, *ſederit, collocaverit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Καθίστα, *appone*, 2. ſing. præſ. ind. act. *per Apocopen*, pro καθίσταθι, a verbo καθίστημι, *appono.*

Καθίστη, *conſtituebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Καθίστησι, *conſtituit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Καθιστῶσα, *conſtituens*, præſ. part. act. f. g. *contract.* pro καθιστάουσα, a verbo καθιστάω, *conſtituo.*

Καθορᾷ, *intuetur*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro καθοράει, a verbo καθοράω, *intueor.*

Κάθου, *demitte, fac demiſeris*, 2. ſing. a. 2. imper. med. verbi καθίημι, vel *ſede*, a κάθημαι, *ſedeo.*

Καθυφεὶς, *qui ſubtraxit*, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι, *ſubtraho.*

Καῖε, *adolebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκαιε, a verbo καίω, *adoleo.*

Καινοτέραις, *magis novis*, dat. plur. a καινοτέρα, quod eſt fem. a καινότερος, comparativo a καινὸς, *novus.*

Καιομένῃσι, *iis, quæ incenduntur*, dat. pl. præſ. part. paſſ. *Ion.* pro καιομέναις, a verbo καίω, *uro.*

Καίοντο, *incendebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκαίοντο, a verbo eod.

Καίȣσ' pro καίȣσα, *urens, incendens*, part. præſ. act. verbi ejuſd.

Κακ' pro κακὰ, *mala*, nom. plur. n. g. a κακος, *malus*.

Κἀκεῖ, pro ϗ ἐκεῖ, *& ibi, & illic*, per craſin Atticam.

Κἀκεῖθεν, *& illinc*, ex ϗ, & ἐκεῖθεν.

Κἀκεῖνος, *& ille*, ex ϗ, & ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, *& illuc*, ex ϗ, & ἐκεῖσε.

Κακῇς, *malis*, dat. plur. *Ion*. pro κακαῖς, a κακὸς, *malus*.

Κακίσαι, *labefactaſſe*, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, *labefacto*.

Κακκείειν, *dormiturire*, præſ. inf. act. *Æol.* pro κατακείειν, a κατακείω, *dormiturio*.

Κἀκκεφαλῆς, *& ex capite*, ex ϗ, ἐκ, & κεφαλῆς, a κεφαλὴ, *caput*.

Κακκῆαι, *combuſſiſſe*, a. 1. inf. act. *per Syncopen*, pro κατακῆαι ſeu κατακαῦσαι, a verbo κατακαίω, *comburo*.

Κακκόρυθα, *in galeam*, ex κτ̀, & κόρυθα, a κόρυς, *galea*.

Κακκορυφὴν, *in verticem*, ex κτ̀, & κορυφὴν, a κορυφὴ, *vertex*.

Κακκρύπτων, *abſcondens*, præſ. part. act. *Poet.* pro κατακρύπτων, a verbo κατακρύπτω, *abſcondo*.

Κακοῖο, *mali*, gen. ſing. *Ion.* pro κακȣ̃, a κακὸς, *malus*.

Κακοκερδείῃσιν, *turpibus quæſtibus*, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro κακοκερδείαις, a κακοκερδεία, *turpis quæſtus*.

Κακοῤῥαφίῃσι, *malis conſiliis*, dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro κακοῤῥαφίαις, a κακοῤῥαφία, *malum conſilium*.

Κακτάμεναι, *occidere*, ſ. *occidiſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακτεῖναι, a verbo κατακτείνω, *occido*.

Κάκτανε, *fac occideris*, ſ. *occide*, 2. ſing. a. 2. imper. act. *per Syncop.* pro κατάκτανε, a verbo κατακτείνω, *occido*.

Κάκτεινε, *occidebat*, 3. ſing. imperf. ſive *occidit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro κατέκτεινε, a verbo eod.

Κἀκτȣ́τω, *ex hoc tempore*, *Dor.* pro ϗ ἐκ τȣ́τȣ, ſc. χρόνȣ.

Κακχεῦσαι, *effudiſſe*, a. 1. inf. act. *per Syncopen.* pro καταχεῦσαι, a verbo καταχέω, *effundo*.

Κακώσȣσιν, *malis adficiunt, adfligunt*, 3. plur. f. ind. act. a verbo κακόω, *adfligo, malo adficio*.

Κακώσων, *adflicturus*, f. 1. part. act. verbi ejuſd.

Καλ' pro καλὰ, *pulchra*, acc. pl. a καλὸς, *pulcher*.

Καλαμοϛεφέων, *calamis circumdatorum*, gen. pl. a καλαμοϛεφὴς, *calamis redimitus*.

Καλέεσκον, *vocabam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκάλεον, a verbo καλέω, *voco*.

Καλείμεναι, *vocare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro καλεῖν, a verbo eod.

Καλεῖν, *vocare*, præſ. idem, *contr.* pro καλέειν, a verbo eod.

Καλεῖται, *vocatur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro καλέεται, a verbo eod.

Καλεοίμην, *vocer*, præſ. opt. paſſ. verbi ejuſd.

Καλέοισι, *vocant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro καλέȣσι, a verbo eod.

Κάλεον, *vocabam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκάλεον, a verbo eod.

Καλέοντι, *vocant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro καλέȣσι, a verbo eod.

Καλέσαντο, *vocarunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκαλέσαντο, a verbo eod.

Καλέσασ' pro καλέσασα, *quæ vocavit*, a. 1. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Κάλεσον, *vocaveris*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Καλέσσατο, *vocavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκαλέσατο, a verbo eod.

Καλεῦνται, *vocantur*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro καλȣ̃νται, a verbo καλέω, *voco*.

Καλήμεναι, *vocare*, præſ. vel a. 1. inf. act. *Dor.* pro καλῆναι, quaſi a κάλημι vel καλαίνω, *voco*.

Καλήμενος, *vocans*, præſ. part. med. *Æol.* pro καλȣ́μενος, a καλέω, *voco*.

Καλιῆς, *nidi*, gen. ſing. *Ion.* pro καλιᾶς, a καλιὰ, *nidus*.

Κάλλεα, *pulchritudines*, nom. pl. a κάλλος, *pulchritudo*.

Καλλείψω, *relinquam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro καταλείψω, a verbo καταλείπω.

Καλλιγύναικα, *pulchris mulieribus abundantem*, acc. ſing. a καλλιγύναιξ, *pulchris mulieribus abundans*.

Καλλικόμοιο, *pulchricomæ*, gen. ſing. *Ion.* pro καλλικόμȣ, a καλλίκομος, *pulchras comas habens*.

Κάλλιπον, *reliqui*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέλιπον, a verbo καταλείπω, *relinquo*.

Καλλιρόῳ, *pulchrifluo*, dat. ſing. a καλλίροος, *pulchrifluus*.

Καλȣ̃μαι, *vocor*, præſ. ind. paſſ. *contr.* pro καλέομαι, a verbo καλέω, *voco*.

Καλύπτρην, *calyptram, tegmen capitis mulierum*, acc. ſing. *Ion.* pro καλύπτραν, a καλύπτρα, *calyptra*.

Καλύψαι, *occultaſſe, texiſſe*, a. 1. inf. act. verbi καλύπτω, *occulto, tego*.

Καλύψει, *operiet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Καλῶ, *vocabo*, f. 1. ind. act. *Att.* pro καλέσω, verbi καλέω, *voco*.

Καμϐαίνω, *Æol.* pro καταϐαίνω, *deſcendo*.

Κάμϐαλον, *depoſui*, aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέμϐαλον, a verbo κατεμϐάλλω, *depono*.

Κάμε, *elaboravit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμε, a κάμνω, *laboro*.

Καμεῖται, *elaborabit*, 3. ſing. f. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Κάμητε, *elaboraveritis*, 2. pl. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Καμμάρψαι, *opprimere*, a. 1. inf. act. *Æol.* pro καταμάρψαι, a verbo καταμάρπτω, *opprimo*.

Καμμὲν, *utique*, *Æol.* pro κτ̀ μέν.

Καμμένειν, *remanere*, præſ. inf. act. *Æol.* pro καταμένειν, a verbo καταμένω, *remaneo*.

Κάμμες, *& nos*, *Æol.* pro ϗ ἡμεῖς.

Καμμέσσον, *per medium*, *Æol.* pro κτ̀ μέσσον.

Καμμίξας, *miſcens*, *Æol.* pro καταμίξας, a verbo καταμίγνυμι.

Καμμονίη, *perſeverantia*, *Æol.* & *Ion.* pro καταμονία.

Κάμμορος, *infelix*, *Poet.* pro κακόμορος.

Καμμύω, *conniveo*, *Æol.* pro καταμύω.

Κάμνε, *elaborabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμνε, a κάμνω, *elaboro*.

Κἀμοὶ, *per Craſin* pro ϗ ἐμοὶ, *& mihi*.

Κάμον, *ægrotavi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμον, a verbo κάμνω, *ægroto*.

Καμȣ̃σα, *laborans, quæ laboravit*, aor. 2. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Κάμψῃ, *flectat*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi κάμπτω, *flecto*.

Καμὼν, *fatigatus, qui laboravit*, aor. idem gen. maſc.

Κἂν *per Craſin*, pro ϗ ἂν, *etſi*.

Καναχίζε, *ſubſtrepebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καναχίζω, *ſubſtrepo*.

Κανεῖν, *peremiſſe*, aor. 2. inf. act. verbi καίνω, *perimo*.

Κανέοιο, *caniſtri*, gen. ſing. *Ion.* pro κανέȣ, a κάνεον, *caniſtrum*.

Κανῆν, *peremiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* & *Æol.* pro κανεῖν, a verbo καίνω, *perimo*.

Καννεύσας, *annuens*, *Æol.* pro κατανεύσας, a verbo κατανεύω.

Κἄννομος, *Æolice*, pro ϗ ἔννομος, *eaque legitima*.

Κἀνυπόδατος, *Æol.* & *Dor.* pro ϗ ἀνυπόδητος, *& diſcalceatus*.

Κἄξ, *Æol.* pro ϗ ἐξ, *& ex*.

Κἀξήγειρε, *excitavit quoque*, *Æol.* pro ϗ ἐξήγειρε, quod eſt, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξεγείρω, *excito*.

Κἄπειτα, *Æol.* pro ϗ ἔπειτα, *& poſtea*.

Κἀπὶ, *Æol.* pro ϗ ἐπὶ, *& in*.

Καπνιζόμενος, *in fumum evaneſcens*, præſ. part. paſſ. verbi καπνίζω, *fumum excito*.

Καππαύει, *ſedat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* pro καταπαύω, *ſedo*.

Καππεδίον, *per campum*, *Æol.* pro κτ̀ πεδίον.

Κάππεσε, *decidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε, a verbo καταπίπτω pro καταπέτω, *decido*.

Καππυρίσασα, *quæ inflammavit*, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro καταπυρίσασα, a καταπυρίζω, *inflammo*.

Κὰπ φάλαρ' *ad clavos caſſidis*, *Æol.* pro κτ̀ φάλαρα, ut vitetur duplex aſpiratio, cum regulariter eſſet καθ' φάλαρ'.

Καρῆ, *tonſus ſit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. paſſ. verbi κείρω, *tondeo*.

Καρηκομόωντες, *comati*, nom. pl. præſ. part. act. *Poet.* pro καρηκομῶντες, *contr.* ex καρηκομάοντες, a καρηκομάω, *comatus ſum*.

Καρῆναι, *detonſum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi κείρω, *tondeo*.

Κάρητος, *capitis*, gen. ſing. per *Syncop.* pro καρήατος, a κάρηαρ, *caput*.

Καρποῖσιν, *fructibus*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. a καρπὸς, *fructus*.

Καρποφορȣ̃σι, *fructus ferunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *contr.* pro καρποφορέȣσι, a verbo καρποφορέω, *fructus fero*.

Κάῤῥα, *continuo*, pro κατά ῥα.

Καῤῥέζειν, *demulcere*, præſ. inf. act. *Æol.* pro καταῤῥέζειν, a καταῤῥέζω, *demulceo*.

Κὰρ ῥόον, *ſecundum alveum*, pro κατ' vel καθ' ῥόον.

Κάῤῥων, *fortior, melior*, *Dor.* pro κρείσσων.

Κάρτεϊ, *robori*, dat. ſing. *per Metatheſin*, pro κράτεϊ, a κράτος, *robur*.

Καρτεραίχμαν, *haſtipotentem*, acc. ſing. *Dor.* pro καρτεραίχμην, a καρτεραίχμης, *haſtipotens*.

Καρτερόφρονα, *magnanimum*, acc. ſing. a καρτερόφρων, *magnanimus*.

Καρτῦναι, *corroboraſſe*, a. 1. inf. act. *per Metatheſin*, pro κρατῦναι, a verbo κρατύνω, *firmum reddo*.

Κᾶρυξ, *præco*, *Dor.* pro κῆρυξ.

Καρύξαισα, *quæ præconio promulgavit*, a. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro καρύξασα, a κηρύσσω, *præconio promulgo*.

Κάρυξε, *prædicavit*, 3. ſing. a. 1. ind. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκήρυξε, a verbo eod.

Καρχαρόδοντα, *dentibus aſperum*, acc. ſing. a καρχαρόδȣς, *dentibus aſper*.

Καρῷ, *ceræ*, vel *cera*, dat. ſing. *Dor.* pro κηρῷ, a κηρὸς, *cera*.

Κἀσθλοῖσιν, *& in bonis*, *Æol.* pro ϗ ἐσθλοῖσιν, quod poſterius eſt dat. plur. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. ab ἐσθλὸς, *bonus*.

Κασίγνητ' pro κασίγνητε, *o frater*, voc. ſing. a κασίγνητος, *frater*.

Κάσχεθε, *detinebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Æol.* pro κατέσχεθε, a verbo κατασχέθω pro κατέχω, *detineo, inhibeo*.

Κατάϐα, *deſcende*, 2. ſing. a. 2. imper. act. *per Apocopen*, pro κατάϐαθι, a verbo καταϐαίνω, *deſcendo*.

Καταβαῖνον, *deſcendens*, part. præſ. act. n. g. verbi ejuſd.

Καταβὰς, *qui deſcendit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Καταβάτω, *deſcendat*, *deſcendito*, 3. ſing. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Καταβεβλημμένας, *dejectas*, acc. plur. part. perf. paſſ. f. g. verbi καταβάλλω, *dejicio*.

Καταβεβρίθασι, *onuſtæ ſunt*, 3. plur. perf. ind. med. verbi καταβρίθω, *onero*.

Καταβῇ, *deſcenderit*, 3. ſing. aor. 2. conjunct. act. verbi καταβαίνω, *deſcendo*.

Κατάβηθι, *deſcende*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Καταβήσεο, *deſcende*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro καταβήσεσο, a verbo καταβήσομαι, *deſcendo*.

Καταβήσεται, *intrabit*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi καταβαίνω, *deſcendo*.

Καταβληχᾶσθαι, *balare*, præſ. inf. med. *contr.* pro καταβληχάεσθαι, a verbo καταβληχάομαι, *balo*.

Καταβολὰν, *fundamentum*, acc. ſing. *Dor.* pro καταβολὴν, *fundamentum*.

Καταβοσκομενάων, *depaſcentium*, gen. pl. part. præſ. med. f. g. *Æol.* pro καταβοσκομένων, a verbo καταβόσκω, *depaſco*.

Καταβρώξας, *qui comedit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro καταβρώσας, a verbo καταβρώσκω, *comedo*.

Κατβώσομαι, *magnis clamoribus inſectabor*, f. 1. ind. med. *Ion.* pro καταβοήσομαι, a verbo καταβοάω, *clamoribus inſector*.

Καταγελασθήσῃ, *irrideberis*, 2. ſing. f. 1. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro καταγελασθήσεαι, a verbo καταγελάω, *derideo*.

Καταγηράσκουσι, *ſeneſcunt*, 3. pl. præſ. ind. act. verbi καταγηράσκω, *ſeneſco*.

Καταγνοίην, *damnaverim*, a. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, *damno*.

Καταγνῶ, *damnaverim*, aor. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Καταδέξαι, *oſtendiſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro καταδεῖξαι, a verbo καταδείκνυμι, *oſtendo*.

Καταδεύῃ, *madefaciat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. verbi καταδεύω, *madefacio*.

Καταδιδοῦν, *influere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro καταδιδόναι, a verbo καταδίδωμι, *indo*.

Καταδικασθῆτε, *condemnabimini*, 2. plur. a. 1. conjunct. paſſ. verbi καταδικάζω, *condemno*.

Καταδουλοῖ, *in ſervitutem adigit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro καταδουλόει, a verbo καταδουλόω, *in ſervitutem adigo*.

Καταδραμεῖν, *decurriſſe*, a. 2. inf. act. verbi κατατρέχω pro καταδρέμω, *decurro*.

Καταδύμεναι, *ingreſſum eſſe*, a. 2. inf. *Dor.* pro καταδῦναι, a verbo καταδύω ſive κατάδυμι, *ingredior*.

Καταδύντα, *occidentem*, acc. ſing. aor. 2. part. act. verbi κατάδυμι, *occido*.

Καταδὺς, *occidens*, nom. ſing. a. ejuſd.

Καταδύσεο, *ſubmergere*, *abde te*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro καταδύσεσο, a verbo καταδύσομαι, *ſubmergor*.

Καταείδειν, *incantare*, præſ. inf. act. verbi *Ion.* pro κατᾴδειν, a verbo κατᾴδω, pro καταείδω, *incanto*.

Καταειμένος, *tectus*, perf. part. paſſ. *Poet.* pro καθειμένος, a verbo καθέννυμι, *tego*.

Καταείνυον, *cooperiebant*, 3. plur. imperf. act. verbi καταεννύω, *tego*, *cooperio*.

Καταείσατο, *deſcendit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi κάτειμι, *deſcendo*.

Καταθεῖναι, *deponere*, *perſolvere*, a. 2. inf. act. verbi κατατίθημι, *depono*.

Καταθεῖο, *poneres*, 2. ſing. a. 2. opt. med. verbi κατατίθημι, *depono*.

Καταθέσθαι, *reponere*, ſ. *repoſuiſſe*, aor. 2. inf. med. verbi ejuſd.

Κατάθεσο, *reconde*, 2. ſing. aor. 2. imper. med. verbi ejuſd.

Καταθῆαι, *depoſueris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. med. *Ion.* pro καταθῇ, a verbo eod.

Καταθήσειν, *depoſiturum eſſe*, f. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Καταθραύσας, *qui effregit*, a. 1. part. act. verbi καταθραύω, *effringo*.

Καταθυμοβορήσῃς, *animi adfectibus devores*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi καταθυμοβορέω, *animi adfectibus devoro*.

Καταθῦσαι, *occidiſſe*, a. 1. inf. act. verbi καταθύω, *occido*.

Καταθώμεθα, *deponamus*, 1. pl. a. 2. conjunct. act. verbi κατατίθημι, *depono*.

Καταιδεῖσθαι, *revereri*; præſ. inf. med. *contr.* pro καταιδέεσθαι, a verbo καταιδέομαι, *revereor*.

Καταιρεθεῖσα, *everſa*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi καθαιρέω, *everto*.

Καταιρεόμενος, *qui dejitit*, *qui dejicitur*, præſ. part. med. vel paſſ. verbi ejuſd.

Καταισχῦναι, *pudefeciſſe*, a. 1. inf. act. verbi καταισχύνω, *pudefacio*.

Καταιτιᾷ, *accuſat*, *criminatur*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro καταιτιάει, a verbo καταιτιάω, *accuſo*.

Κατακαεὶς, *exuſtus*, a. 2. part. paſſ. verbi κατακαίω, *exuro*.

Κατακαήσομαι, *exurar*, f. 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Κατακαῦσαι, *combuſſiſſe*, aor. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Κατακαύσει, *exuret*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Κατάκεισ' pro κατάκεισο, *recumbe*, 2. ſing. præſ. imper. med. verbi κατάκειμαι, *recumbo*.

Κατακεκλιμένος, *inclinatus*, perf. part. paſſ. verbi κατακλίνω, *inclino*.

Κατακέκριται, *condemnatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi κατακρίνω, *condemno*.

Κατακεχύαται, *effuſi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κατακέχυνται, a verbo καταχύω, *effundo*.

Κατακηέμεν, *cremare*, ſ. *cremaviſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro κατακῆαι, a verbo κατακαίω, *cremo*.

Κατακηρώσαντες, *qui cera texerunt*, nom. plur. aor. 1. part. act. verbi κατακηρόω, *cera obduco*.

Κατακλιθῆναι, *diſcubuiſſe*, aor. 1. inf. paſſ. verbi κατακλίνω, *reclino*, *diſcumbere facio*.

Κατακλιθῇς, *accubueris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Κατακλῖναι, *dejicere*, aor. 1. infinit. act. verbi ejuſd.

Κατακοιμηθήτω, *cubet*, 3. ſing. a. 1. imper. paſſ. verbi κατακοιμάω, *cubare facio*.

Κατακοιρανέουσιν, *adminiſtrant*, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo κατακοιρανέω, *adminiſtro*.

Κατακρύψαις, *qui occultavit*, aor. 1. part. act. *Æol.* pro κατακρύψας, a verbo κατακρύπτω, *occulto*.

Κατακρύψαντες, *qui occultavere*, nom. plur. a. ejuſd.

Κατακτάμεναι, *interficere*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακτεῖναι, a verbo κατακτείνω, *interficio*.

Κατακτανέεσθαι, *interfecturum eſſe*, f. 2. inf. med. *Ion.* pro κατακτανεῖσθαι, a verbo eod.

Κατακυλίσας, *qui devolvit*, a. 1. part. act. verbi κατακυλίω, *devolvo*.

Κατακύπτουσαν, *incurvantem*, accuſ. ſing. part. præſ. act. f. g. verbi κατακύπτω, *incurvo*.

Καταλαβέσθαι, *adſumpſiſſe*, a. 2. inf. med. verbi καταλαμβάνω, *adſumo*.

Καταλάβητε, *comprehendatis*, 2. plur. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Καταλαβόμενος, *qui adſumpſit*, particip. a. ejuſd.

Καταλαλοῦσιν, *obtrectant*, 3. plur. præſ. ind. act. *contr.* pro καταλαλέουσι, a verbo καταλαλέω, *obtrecto*.

Καταλελειμμένος, *relictus*, perf. part. paſſ. verbi καταλείπω, *relinquo*.

Καταλέξεται, *cubabit*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi καταλέγομαι, *cubare facio*.

Καταλεξῶ, *recenſebo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καταλέξω, a verbo καταλέγω, *recenſeo*.

Καταλεύειν, *lapidibus obruere*, præſ. inf. act. verbi καταλεύω, *lapidibus obruo*.

Καταλιπὼν, *qui reliquit*, a. 2. part. act. verbi καταλείπω, *relinquo*.

Καταλλαγεὶς, *reconciliatus*, a. 2. part. paſſ. verbi καταλλάσσω, *reconcilio*.

Καταλύουσι, *diſſolvunt*, 3. pl. præſ. ind. act. verbi καταλύω, *diſſolvo*.

Καταμάθετε, *diſcite*, 2. pl. a. 2. imper. act. verbi καταμανθάνω pro καταμαθέω, *diſco*.

Καταμάρψαισα, *quæ corripuit*, a. 1. f. g. part. act. *Æol.* pro καταμάρψασα, a verbo καταμάρπτω, *corripio*.

Καταμάρψας, *qui corripuit*, a. idem, m. g.

Καταμεῖναι, *commoratum eſſe*, a. 1. inf. act. verbi καταμένω, *commoror*.

Καταμελοῦσιν, *negligunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *contr.* & *cum* ν ἐφελκ. pro καταμελέουσι, a verbo καταμελέω, *negligo*.

Καταμεμφόμεθα, *conquerimur*, 1. pl. præſ. ind. med. verbi καταμέμφομαι, *conqueror*.

Καταμιάναις, *polluens*, *qui polluit*, aor. 1. part. act. *Æol.* pro καταμιάνας, a verbo καταμιαίνω, *polluo*.

Καταμύξατο, *laceravit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro κατεμύξατο, a verbo καταμύσσω, *lacero*.

Καταμῦσαι, *nictare*, a. 1. inf. act. verbi καταμύω, *nicto*.

Κατανεῦσαι, *annuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi κατανεύω, *annuo*.

Κατανοεῖν, *animadvertere*, præſ. inf. act. *contr.* pro κατανοέειν, a verbo κατανοέω, *animadverto*.

Κατανοοῦντι, *conſideranti*, dat. ſing. part. præſ. act. *contr.* pro κατανοέοντι, a verbo κατανοέω, *conſidero*.

Κατανυγῇς, *compunctus ſis*, ſ. *fueris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. paſſ. verbi κατανύσσω, *compungo*.

Κατανυχθέντος, *compuncti*, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Καταξέμεν, *deducturum eſſe*, f. 1. inf. act. *Ion.* pro κατάξειν, a verbo κατάγω, *deduco*.

Καταπαύσομεν, *compeſcemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi καταπαύω, *compeſco*.

Καταπεπτηῦα, *exterrita*, part. perf. act. f. g. *per Syncop.* pro καταπεπτηκυῖα, a verbo καταπτήω, *perterreſio*.

Καταπεσὼν, *qui decidit*, a. 2. part. act. verbi καταπίπτω pro καταπέτω, *decido*.

Καταπεφεύγασι, *aufugerunt*, 3. plur. perf. ind. med. verbi καταφεύγω, *fugio*, *aufugio*.

Καταπέψῃ, *concoxerit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi καταπέπτω, *concoquo*.

Καταπημήνειε, *nocuerit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* & *Att.* pro καταπημάναι, a verbo καταπημαίνω, *noceo*.

Κατάπινε, *degluti*, *fac deglutiveris*, 2. ſing. aor. 2. imper. act. verbi καταπίνω, *deglutio*.

Καταπλαγεὶς, *perculſus*, aor. 2. part. paſſ. verbi καταπλήσσω, *percello*.

Καταποθῇ, *deglutitus ſit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi καταπίνω pro καταπόω, *deglutio*.

Καταπρησθῇ, *combuſtus ſit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi καταπρήθω, *comburo*.

Καταπροδιδόναι, *prodere*, præſ. inf. act. verbi καταπροδίδωμι, *prodo*.

Καταπροήσεσθαι, *projecturum eſſe*, a. 1. inf. med. verbi καταπροίημι, *projicio*.

Καταπροϊξάμην, *impune reliqui*, aor. 1. ind. med. verbi καταπροΐξομαι, *impune relinquo*.

Καταπτάς, *qui devolavit*, a. 2. part. act. verbi καθίπτημι, *devolo*.

Κατάπτεσθαι, *perſtringere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro καθάπτεσθαι, a verbo καθάπτομαι, *leviter tango*.

Καταπτήτην, *devolaverunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro καθαπτήτην, a verbo καθίπταμαι, *devolvo*.

Καταπτώσσειν, *timere*, præſ. inf. act. verbi καταπτώσσω, *timeo*.

Καταρᾶσθε, *male precemini*, 2. pl. præſ. imper. med. *contr.* pro καταράεσθε, a verbo καταράομαι, *male precor*.

Καταργηθήσονται, *abolebuntur*, 3. plur. f. 1. ind. paſſ. verbi καταργέω, *aboleo*.

Καταργουμένην, *eam, quæ aboletur*, accuſ. ſing. part. præſ. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Καταρθείς, *purgatus*, a. 1. part. paſſ. *Ion.* pro καθαρθείς, a verbo καθαίρω, *purgo*.

Καταῤῥαγῆναι, *cum impetu delatum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi καταῤῥήγνυμι, *cum impetu defero*.

Καταῤῥέον, *defluens*, præſ. part. act. n. g. verbi καταῤῥέω, *defluo*.

Καταῤῥεῦσαν, *defluens*, nom. ſing. a. 1. part. act. n. g. verbi ejuſd.

Κατάρχουσα, *imperitans*, præſ. part. act. f. g. verbi κατάρχω, *imperito*.

Καταρωμένους, *devoventes*, acc. plur. præſ. part. med. *contr.* pro καταραομένους, a verbo καταράομαι, *devoveo*.

Καταρῶνται, *imprecantur*, 3. plur. præſ. ind. med. *contr.* pro καταράονται, a verbo eod.

Κατασιωπᾶτε, *conticeſcitis*, 2. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro κατασιωπάετε, a verbo κατασιωπάω, *conticeſco*, vel *conticeſcite*, 2. pl. præſ. imper. verbi ejuſd.

Κατασκευαῖσι, *apparatibus*, dat. pl. *Ion.* pro κατασκευαῖς, a κατασκευή, *apparatus*.

Κατασκευάσει, *præparaturus eſt*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi κατασκευάζω, *præparo*.

Κατασμύξαι, *combuſſerit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi κατασμύχω, *comburo*.

Κατασταθείς, *conſtitutus*, a. 1. part. paſſ. verbi καθίστημι, *conſtituo*.

Καταστάντος, *ejus, qui conſtituit, ſeu ſtetit*, gen. ſing. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Καταστεῖλαι, *repreſſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi καταστέλλω, *reprimo*.

Καταστῆναι, *evaſiſſe, exitum habere, fieri*, a. 2. inf. act. verbi καθίστημι, *conſtituo*.

Καταστρεψάμενος, *qui ſubegit*, a. 1. part. med. verbi καταστρέφω, *ſubigo*.

Καταστρέψοντι, *ſubigent*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro καταστρέψουσι, a verbo eod.

Κατασφάξατε, *jugulaviſtis*, 2. plur. a. 1. ind. act. verbi κατασφάττω, *jugulo*.

Κατασχεθήτω, *cohibetor*, 3. ſing. aor. 1. imper. paſſ. verbi κατέχω pro κατασχέω, *cohibeo*.

Κατάσχῃ, *cohibuerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Κατασχοῖσα, *quæ cohibuit*, a. 2. part. act. *Dor.* pro κατασχοῦσα, a verbo eod.

Κατασχόμενος, *delinitus*, a. 2. part. med. verbi ejuſd.

Κατάσχωμεν, *cohibuerimus*, 1. pl. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Κατασχών, *qui cohibuit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Καταταξεῖς, *contabefacies*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro κατατήξεις, a verbo κατατήκω, *contabefacio*.

Κατατρίψεις, *conteres*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi κατατρίβω, *contero*.

Καταφανῆ, *conſpicuum*, accuſ. ſing. *contr.* pro καταφανέα, a καταφανής, *conſpicuus*.

Καταφανῇ, *apparuerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. paſſ. a verbo καταφαίνομαι, *videor, appareo*.

Καταφθαρήσονται, *corrumpentur*, 3. pl. f. 1. ind. paſſ. verbi καταφθείρω, *corrumpo*.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*, dat. plur. perf. part. paſſ. *Ion.* pro κατεφθιμένοις, a verbo καταφθίω, *corrumpo*.

Καταφλέξαι, *combuſſiſſet*, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi καταφλέγω, *comburo*.

Καταφοιτέειν, *venire, diſcedere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro καταφοιτᾷν, a verbo καταφοιτάω, *venio*.

Καταφορεῖν, *deferre*, præſ. inf. act. *contr.* pro καταφορέειν, a verbo καταφορέω, *defero*.

Καταφράζεσθε, *conſideramini*, 2. plur. præſ. imper. act. verbi καταφράζομαι, *conſidero*.

Καταφρονήσεως, *contemptus*, gen. ſing. *Att.* & *Ion.* pro καταφρονήσιος, a καταφρόνησις, *contemptus*.

Καταφρονοῦντας, *deſpicientes*, acc. pl. part. præſ. act. *contr.* pro καταφρονέοντας, a καταφρονέω, *deſpicio*.

Καταφυγοῦσαν, *eam, quæ perfugiet*, accuſ. ſing. f. 2. act. f. g. verbi καταφεύγω, *perfugio*.

Καταχεύετ' pro καταχεύετο, *profundebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro κατεχεύετο, a verbo καταχεύομαι, *profundo*.

Καταχήνῃ, *deriſerit*, 3. ſing. aor. 1. conjunct. act. *Att.* pro καταχάνῃ, a verbo καταχαίνω, *derideo*.

Καταχρῆσθαι, *interficere*, præſ. inf. med. *contr.* pro καταχράεσθαι, a verbo καταχράομαι, *interficio*.

Καταψύξῃ, *refrigeravit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi καταψύχω, *refrigero*.

Κατεαγῆναι, *fregiſſe*, perf. ind. med. *Ion.* pro κατηγῆναι, a verbo κατάγω, *frango*.

Κατέαξα, *confregi*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Κατέαται, *ſedent*, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro κάθηνται, a verbo κάθημαι, *ſedeo*.

Κατέβα, *deſcendit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro κατέβη, *deſcendit*.

Κατεβάλλευ, *conjiciebaris*, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro κατεβάλλου, a verbo καταβάλλω, *conjicio*.

Κατέβη, *deſcendit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi καταβαίνω pro καταβάω, *deſcendo*.

Κατέβην, *deſcendi*, 1. ſing. a. ejuſd.

Κατεβιάσατο, *vi coëgit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi καταβιάζω, *vi cogo*.

Κατεβλήθην, *dejectus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi καταβάλλω, *dejicio*.

Κατεγέλων, *deridebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro κατεγέλαον, a verbo καταγελάω, *derideo*.

Κατέγνωσαν, *condemnarunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταγινώσκω, *condemno*.

Κατεδάην, *diviſus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi καταδαίω, *divido*.

Κατεδαίσατο, *diviſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Κατέδαρθον, *obdormivi*, a. 2. ind. act. verbi καταδαρθέω, *obdormio*.

Κατέδειξα, *oſtendi, demonſtravi*, a. 1. ind act. verbi καταδείκνυμι, *demonſtro*.

Κατέδευσας, *irrigaſti*, 2. ſing. a. 1. ind. a verbi καταδεύω, *irrigo*.

Κατεδήδοκε, *comedit*, 3. ſing. perf. ind. a *Att.* pro κατήδεκε, a verbo κατεδί *comedo*.

Κατέδησε, *obligavit*, 3. ſing. a. 1. ind. a verbi καταδέω, *obligo*.

Κατεδιώκετο, *perſequebatur*, 3. ſing. im perf. ind. med. verbi καταδιώκω, *per ſequor*.

Κατεδίωξα, *perſecutus ſum*, a. 1. ind. a verbi ejuſd.

Κατεδόκεον, *exiſtimabam*, imperf. ind. a verbi καταδοκέω, *exiſtimo*.

Κατεδουλοῦτο, *in ſervitutem redigebatur* 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *cont* pro κατεδουλόετο, a verbo καταδουλόω, *i ſervitutem redigo*.

Κατέδραθες, *obdormiviſti*, 2. ſing. a. 2. ind act. *per Metatheſin*, pro κατέδαρθες, verbo καταδαρθάνω, *obdormio*.

Κατέδραμον, *decurri*, a. 2. ind. act. ver κατατρέχω, *decurro*.

Κατέδυ, *occidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. ver bi καταδύμι, *occido*.

Κατεηγώς, *fractus, qui fregit*, perf. par med. *Ion.* pro κατεαγώς, a verbo κατ άγνυμι, *frango*.

Κατεθάῤῥησε, *fidenti animo fuit*, 3. ſin a. 1. ind. act. verbi καταθαῤῥέω, *fiden animo ſum*.

Κατέθετο, *depoſuit*, 3. ſing. a. 2. ind. me verbi κατατίθημι, *depono*.

Κατεθοινήσατο, *abſumpſit epulis*, 3. ſin a. 1. ind. med. verbi καταθοινάω, *ep lis abſumo*.

Κάτει, *deſcendis*, 2. ſing. præſ. ind. a verbi κάτειμι, *deſcendo*.

Κατεῖδε, *vidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. ve bi κατείδω, *video*.

Κατεῖεν, *deſcendit*, 3. ſing. perf. ind. me cum ν ἐφελκ. a verbo κάτειμι, *deſcendo*

Κατειλημμένος, *deprehenſus*, perfect. pa paſſ. *Att.* pro καταλελημμένος, a κατ λαμβάνω, *deprehendo*.

Κατειλίχατο, *devoluti erant*, 3. pl. pluſ ind. paſſ. *Ion.* pro κατειλιγμένοι ἦσαν, verbo καθειλίσσω, *devolvo*.

Κατεῖναι, *demiſiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* p καθεῖναι, a verbo καθίημι, *demitto*.

Κατεῖπαι, *accuſare*, a. 1. inf. act. ver κατείπω, *denuncio*, *accuſo*.

Κατειργάσατο, *operatus eſt*, 3. ſing. a. ind. med. verbi κατεργάζομαι, *operor*.

Κατειργνῦναι, *coërcere*, præſ. inf. act. ver κατείργνυμι, *coërceo*.

Κατείρεικον, *reſcindebant*, 3. pl. imperf. in act. verbi κατερείκω, *reſcindo*.

Κάτεισιν, *accedit*, 3. ſing. præſ. indicat. a cum ν ἐφελκ. pro κάτεισι, a verbo κά ειμι, *accedo*.

Κατεκάην, *exuſtus fui*, a. 2. ind. paſſ. ve bi κατακαίω, *exuro*.

Κατέκανε, *peremit*, 3. ſing. a. 2. ind. a verbi κατακαίνω, *perimo*.

Κατεκείμην, *jacebam*, imperf. ind. me verbi κατάκειμαι, *jaceo*.

Κατέκηε, *exuſſit*, 3. ſing. aor. 1. ind. a verbi κατακαίω, *exuro*.

Κατέκηλε, *permulſit*, 3. ſing. a. 2. ind. a verbi κατακηλέω, *permulceo*.

Κατεκλάξατο, *concluſit*, 3. ſing. a. 1. in med. *Dor.* pro κατεκλείσατο, a ver κατακλείω, *concludo*.

Κατεκλασθῇς, *incluſus fueris*, 2. ſing. a. conjunct. paſſ. *Dor.* pro κατακλησθῇς, verbo κατακλείω, *includo*.

Κατεκόπη

ατεκόπησαν, *amputati ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi κατακόπτω, *abſcindo*.

ατεκρίθην, *condemnatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi κατακρίνω, *condemno*.

ατέκρινα, *condemnavi*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

ατέκτα, *poſſedit*, 3. ſing. a. 2. indicat. act. *Dor.* pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, *poſſideo*.

ατέκταθεν, *interfecti ſunt*, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* κατεκτάθησαν, a verbo κατακτείνω, *occido*.

ατέκτανον, *occidi*, aor. 2. ind. act. verbi ejuſd.

ατέλαβον, *adſumpſi*, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, *adſumo*.

ατελεγχέτω, *redarguito*, 3. ſing. præſ. imper. act. verbi κατελέγχω, *redarguo*.

ατελεῖν, *demoliri*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθελεῖν, a verbo καθαιρέω pro καθέλω, *demolior*.

ατελείφθην, *relictus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi καταλείπω, *relinquo*.

ατέλεκτο, *collectus erat, dormitum erat dimiſſus*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro κατελέλεκτο, a verbo καταλέγω, *colligo, dormitum dimitto*.

ατελέλειπτο, *relictus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi καταλείπω, *relinquo*.

ατελεξάμην, *cubui*, a. 1. ind. med. verbi καταλέγω, *cubare facio*.

Κατέλεξε, *recenſuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Κατελήφθην, *deprehenſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo*.

Κατελθέμεν, *deſcendere*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κατελθεῖν, a verbo κατέρχομαι pro κατελεύθω, *deſcendo*.

Κατέλθωμεν, *deſcenderimus*, a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Κατελθών, *qui deſcendit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Κατέλιπε, *reliquit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo*.

Κατελόμενος, *qui detraxit*, a. 2. part. med. *Ion.* pro καθελόμενος, a verbo καθαιρέω pro καθέλω, *detraho*.

Κατελοῦσι, *detrahentibus*, dat. pl. a. 2. part. act. *Ion.* pro καθελοῦσι, a verbo eod.

Κατέλυεν, *diſſolvebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καταλύω, *diſſolvo*.

Κατεμάνθανον, *perdiſcebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi καταμανθάνω, *perdiſco*.

Κατέμαρπτε, *capiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καταμάρπτω, *capio*.

Κατεμήσατο, *excogitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi καταμήδομαι, *excogito*.

Κατένασε, *habitandum dedit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro κατένασε, a verbo κατανάω, *habitandum do*.

Κατένεικε, *detulit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro κατήνεγκα, a verbo καταφέρω, *defero*.

Κατένευσε, *annuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατανεύω, *annuo*.

Κατένευσαν, *annuerunt*, 3. pl. a. ejuſd.

Κατενεχθεὶς, *delatus*, a. 1. part. paſſ. verbi καταφέρω pro κατενέγκω, *defero*.

Κατενεχθῆναι, *appulſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Κατενήνοθεν, *conſtraverat*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att. & per Metatheſin*, pro κάτηνθα, a κατενθέω, pro quo dicitur κατενέθω, *conſterno*.

Κατενήρατο, *occidit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi κατεναίρω, *occido*.

Κατενθεῖν, *deſcendiſſe*, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro κατελθεῖν, a verbo κατέρχομαι, *deſcendo*.

Κατενύγησαν, *compuncti ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi κατανύσσω, *compungo*.

Κατεπατήθη, *conculcatum eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi καταπατέω, *conculco*.

Κατεπάτησεν, *conculcavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Κατέπαυσε, *diremit, ſedavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταπαύω, *ſedo*.

Κατεπείγοντος, *urgentis*, gen. ſing. præſ. part. act. verbi κατεπείγω, *urgeo*.

Κατέπεσον, *decidi*, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω, *decido*.

Κατεπέστησαν, *inſurrexerunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi κατεφίστημι, *inſurgo*.

Κατέπεφνεν, *occidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατεπιφονέω, *occido*.

Κατεπήδησα, *deſiliit*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταπηδάω, *deſilio*.

Κατέπηξεν, *defixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo καταπήγνυμι, *defigo*.

Κατεπιάνθην, *pinguefactus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi καταπιαίνω, *pinguefacio*.

Κατέπλευσα, *navigavi*, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, *navigo*.

Κατεπόθην, *deglutitus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi καταπίνω, *deglutio*.

Κατεπράϋνα, *demulſi*, a. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω, *demulceo*.

Κατεργασμένος, *confectus, paratus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro κατειργασμένος, a verbo κατεργάζομαι, *conficio*.

Κατέρεξεν, *demulcebat*, ſ. *demulſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo καταρέζω, *demulceo*.

Κατερήτυον, *detinebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατερητύω, *detineo*.

Κατέρυκε, *cohibebat, continebat*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατήρυκε, a verbo κατερύκω, *contineo*.

Κατέσβη, *extinxit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κατασβέννυμι, *extinguo*.

Κατέσειε, *decutiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi κατασείω, *decutio*.

Κατεσκαμμένα, *ruinæ, diruta*, perf. part. paſſ. verbi κατασκάπτω, *diruo*.

Κατέσκαψα, *dirui*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Κατεσκεύασε, *apparuit, inſtruxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατασκευάζω, *diruo*.

Κατέσταθεν, *oppoſiti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Æol.* pro κατεστάθησαν, a verbo καθίστημι, *oppono*.

Κατεστάθησαν, idem, ſed communiter.

Κατέστασαν, *conſtituerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro κατέστησαν, a verbo eod.

Κατεστεὼς, *qui conſtituit*, perf. part. act. *Ion.* pro καθεστηκὼς, a verbo eod.

Κατεστήκει, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro καθεστήκει, a verbo eod.

Κατέστην, *conſtitui*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Κατεστράφατο, *ſubacti erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro κατεστραμμένοι ἦσαν, a verbo καταστρέφω, *ſubigo*.

Κατεστράφθησαν, *proſtrati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καταστρέφω, *proſterno*.

Κατεστρέφετο, *ſubvertebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Κατέστρεψα, *ſubverti*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Κατεστρώθησαν, *proſtrati fuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καταστρώννυμι, *proſterno*.

Κατέστυγε, *horruit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi καταστυγέω, *horreo, odi*.

Κατέσχεθε, *retinebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi κατασχέθω pro κατέχω, *retineo*.

Κατέσχεν, *retinuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κατέχω pro κατασχέω, *retineo*.

Κατετάκετο, *contabeſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro κατετήκετο, a verbo κατατήκω, *contabefacio*.

Κατετόξευσαν, *ſagitta trajecit*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, *ſagitta trajicio*.

Κατέτριβον, *atterebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατατρίβω, *attero*.

Κατέτριζε, *ſtridebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi κατατρίζω, *ſtrido*.

Κατέτρωξαν, *comederunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατατρώγω, *comedo*.

Κατετρώσατο, *vulneravit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi κατατιτρώσκω, *vulnero*.

Κατευωχεῖσθαι, *epulari*, præſ. inf. med. *contr.* pro κατευωχέεσθαι, a verbo κατευωχέομαι, *epulor*.

Κατέφαγον, *devoraverunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταφάγω, *comedo, devoro*.

Κατεφαίνετο, *videbatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi καταφαίνω, *oſtendo*.

Κατεφάμιξεν, *divulgavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro κατεφήμιξεν, verbi καταφημίζω, *divulgo*.

Κατεφάνην, *viſus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi καταφαίνω, *oſtendo*.

Κατεφθαρμένος, *corruptus*, perf. part. paſſ. verbi καταφθείρω, *corrumpo*.

Κατέφθειρα, *corrupi*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Κατεφόνευσε, *occidit*, a. 1. ind. act. verbi καταφονεύω, *occido*.

Κατέφυγον, *perfugi*, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, *perfugio*.

Κάτεχε, *detine*, 2. ſing. præſ. imper. act. vel *detinebat*, 3. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατεῖχε, a verbo κατέχω, *detineo*.

Κατέχεεν, *effudit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Syncopen*, pro κατέχευσε, a verbo καταχέω, *effundo*.

Κατέχευσα, *effudi*, 1. ſing. a. ejuſd.

Κατέχευσεν, idem quod antecedens κατέχεεν.

Κατεχόμενος, *qui detinetur*, præſ. part. paſſ. verbi κατέχω, *detineo*.

Κατήγαγον, *reduxi*, a. 2. ind. act. *Att.* pro κατῆγον, a verbo κατάγω, *reduco*.

Κατηγορηθὲν, *accuſatum, reprehenſum*, a. 1. part. paſſ. n. g. verbi κατηγορέω, *reprehendo*.

Κατηγορούμενος, *qui accuſatur*, præſ. part. paſſ. verbi ejuſd.

Κατηγωνίσατο, *debellavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi καταγωνίζομαι, *debello*.

Κατήδεσα, *erubeſcere feci*, a. 1. ind. act. verbi καταιδέω, *erubeſcere facio*.

Κατηθαλωμένη, *uſta*, perf. part. paſſ. f. g. verbi καταιθαλόω, *uro*.

Κατήϊεν, *deſcendit*, 3. ſing. perf. med. *Att.* pro κατῄε, a verbo κάτειμι, *deſcendo*.

Κατήκει, *convenit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Ion.* pro καθήκει, a verbo καθήκω, *convenio*.

Κατῄκιζον, *contumelioſe fœdabam*, imperf. ind. act. verbi καταικίζω, *contumelioſe fœdo*.

Κατήλασα, *ſubegi*, a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω, *ſubigo, percutio*.

Κατῆλθε, *deſcendit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατήλυθον, a verbo κατέρχομαι pro κατελεύθω, *deſcendo*.

Κατηλλάγην, *reconciliatus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi καταλλάττω, *reconcilio*.

Κατηλόκισται, *ſulcatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi καταλοκίζω, *ſulco*.

Κατηλωκυῖα, *quæ cepit*, part. perf. act. fem. gen. *Ion.* pro καθηλωκυῖα, a verbo καθάλωμι, *capio*.

Κατημύχθη, *laceratus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi καταμύσσω, *lacero*.

Κατηναλωμένα, *abſumpta*, nom. pl. p. part. paſſ. n. g. verbi καταναλίσκω, *abſumo*.

Κατήναρε, *interfecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατεναίρω, *occido*.

Κατήνεγκα, *detuli*, a. 1. ind. act. verbi καταφέρω pro κατενέγκω, *defero*.

Κατήνοχα, *detuli*, perf. ind. med. verbi ejuſd.

Κατήντησεν, *occurrit*, *obviam factus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo καταντάω, *occurro*.

Κατηξιώθησαν, *digni ſunt habiti*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καταξιόω, *dignum habeo*.

Κατῃόνων, *perfundebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro κατῃόναον, a verbo καταιονάω, *perfundo*.

Κατηπιόωντο, *mitigabantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Poet.* pro κατηπιῶντο, *contr.* ex κατηπιάοντο, a verbo κατηπιάω, *mitigo*.

Κατηρᾶτο, *imprecabatur*, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro κατηράετο, a verbo καταράομαι, *imprecor*.

Κατηργηθῇ, *abolitus ſit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi καταργέω, *aboleo*.

Κατήργηκα, *abolevi*, perf. indicat. act. verbi ejuſd.

Κατήργησα, *inanem reddidi*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Κατῆρε, *advenit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταίρω, *appello*, *advenio*.

Κατῄρει, *dejiciebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro καθῄρει, a verbo καθαιρέω, *dejicio*.

Κατηρέθετο, *irritabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi κατερέθω, *irrito*.

Κατηρεφῆ' pro κατηρεφέα, *tectum*, acc. ſing. a κατηρεφὴς, *tectus*.

Κατήριπε, *diruit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κατερείπω, *diruo*.

Κατήῤῥαξαν, *compulerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi καταῤῥάσσω, *compello*.

Κατηρτίσθαι, *perfectum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi καταρτίζω, *perficio*.

Κατηρτίσω, *perficiam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Κατήσθιον, *comedebam*, imperf. ind. act. verbi κατεσθίω, *comedo*.

Κατῃσχύνθην, *pudefactus ſum*, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταισχύνω, *pudefacio*.

Κατῄσχυνον, *pudefaciebam*, imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Κατηφήσας, *mœſtus*, a. 1. part. act. verbi κατηφέω, *vultu ſum demiſſo*.

Κατήχθην, *deductus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi κατάγω, *deduco*.

Κατηωρεῦντο, *ſuſpenſi erant*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro κατῃροῦντο, a verbo καταιωρέομαι, *ſuſpenſus ſum*.

Κάτθαν' pro κάτθανε, *mortuus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω, pro καταθανέω, *morior*.

Κατθέμεν, *depoſuiſſe*, a. 2. inf. act. *Æol.* & *Ion.* pro καταθεῖναι, a verbo κατατίθημι, *depono*.

Κάτθεο, *depone*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Æol.* & *Ion.* pro κατάθεσο, a verbo eod.

Κατίασι, *deſcendunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro κάτισι, a verbo κάτειμι, *deſcendo*.

Κατιδεῖν, *perſpexiſſe*, a. 2. inf. act. verbi κατείδω, *perſpicio*.

Κατιδόντες, *qui perſpexere*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Κατιέναι, *redire*, præſ. inf. act. verbi κατίημι, *redeo*.

Κατιζῆν, *collocare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro καθιζῆν, a verbo καθίζω, *colloco*.

Κατικετεύειν, *ſupplicare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro καθικετεύειν, a verbo καθικετεύω, *ſupplico*.

Κατιόντα, *eum, qui rediit*, acc. ſing. a. 2. part. act. verbi κάτειμι, *redeo*.

Κατιππάζεσθαι, *perequitare*, præſ. inf. med. *Ion.* pro καθιππάζεσθαι, a verbo καθιππάζομαι, *perequito*.

Κατιρεῦν, *conſecrare*, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro καθιερόειν, a verbo καθιερόω, *conſecro*.

Κατίστασθαι, *conſtitui*, *eſſe*, præſ. inf. paſſ. *Ion.* pro καθίστασθαι, a verbo καθίστημι, *conſtituo*.

Κατιστέατο, *conſtituebantur*, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro καθίσταντο, a verbo καθίστημι, *conſtituo*.

Κατίσχεαι, *detines*, 2. ſing. præſ. ind. med. verbi ſeq. *Ion.* pro κατίσχῃ.

Κατίσχειν, *appellere*, præſ. inf. act. verbi κατίσχω, *appello*.

Κατισχύουσι, *invaleſcunt*, 3. plur. præſ. ind. act. verbi κατισχύω, *invaleſco*.

Κατίωται, *rubigine vitiatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi κατιόω, *rubigine vitio*.

Κατοικῆν, *incolere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro κατοικεῖν, a verbo κατοικέω, *inhabito*.

Κάτοισθα, *noviſti*, 2. ſing. perf. ind. med. per *Syncop.* pro κατοίδασθα, quod *Æol.* pro κατοίδας, a verbo κατείδω.

Κατοιχόμενος, *moriens*, præſ. part. med. verbi κατοίχομαι, *morior*.

Κατόκνει, *tergiverſare*, *pigeat te*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro κατόκνεε, a verbo κατοκνέω, *tergiverſor*.

Κατορθοῦσαν, *erigentem*, accuſ. ſing. præſ. part. act. f. g. *contr.* pro κατορθόουσαν, a verbo κατορθόω, *erigo*.

Κατορωρύχθαι, *perfoſſum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi κατορύττω, *perfodio*.

Καττάδε, *Dor.* pro κατὰ τάδε.

Κατύπτεσθαι, *plangere*, præſ. inf. med. *per Syncop.* pro κατατύπτεσθαι, a verbo κατατύπτομαι, *præ mœrore pectus percutio*.

Κατύπερθε, *ſuper*, *Ion.* pro καθύπερθε.

Κατυπνῶσαι, *obdormiviſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro καθυπνῶσαι, a verbo καθυπνόω, *obdormio*.

Κατῴκει, *habitabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro κατῴκεε, a verbo κατοικέω, *habito*.

Κατῴκησα, *habitavi*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Κατῴκισθεν, *conditi ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro κατῳκίσθησαν, a verbo κατοικίζω, *condo*.

Κατῳκοδομημέναις, *adſtructis*, dat. pl. perf. part. paſſ. f. g. verbi κατοικοδομέω, *adſtruo*.

Κατώνοντο, *vituperabant*, 3. pl. imperf. ind. med. verbi κατώνομαι, *vitupero*.

Κατώρα, *videbat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro καθώραε, a verbo καθοράω, *video*.

Κατώρυξε, *terra obruit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατορύττω, *terra obruo*.

Κατωρχέοντο, *ſaltabant*, 3. pl. imperf. ind. med. verbi κατορχέομαι, *ſalto*.

Καυάξαις, *confregeris*, *contriveris*, 2. ſing. a. 1. opt. act. *Dor.* pro καυάσαις, a verbo καυάζω, *contero*.

Καυθήσομαι, *urar*, f. 1. ind. paſſ. verbi καίω, *uro*.

Καυθήσωμαι, *comburar*, 1. ſing. f. ejuſd. in conjunctivo.

Καυχάεσαι, *gloriaris*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro καυχάσεσαι, a verbo καυχάομαι, *glorior*.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, idem contracte.

Καυχᾶσθαι, *gloriari*, præſ. inf. med. *contr.* pro καυχάεσθαι, a verbo eod.

Καυχένα, *cervicem*, acc. ſing. a καυχὴν, *cervix*.

Καυχήσομαι, *gloriabor*, f. 1. ind. act. verbi καυχάομαι, *glorior*.

Καχαξῶ, *cachinnabor*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καχάξω, a verbo καχάζω, *cachinnor*.

Καχεταιρείης, *mali conſortii*, gen. ſing. pro καχεταιρείας, a καχεταιρεία, *mal* *conſortium*.

Καχλάζοισα, *bulliens*, præſ. part. act. f. *Dor.* pro καχλάζουσα, a verbo καχλ ζω, *bullio*.

Κέασσε, *fidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* *Poet.* pro ἐκέασε, a verbo κεάζω, *fin*

Κέαται, *jacent*, 3. pl. præſ. ind. med. *I* pro κεῖνται, a verbo κεῖμαι, *jaceo*.

Κέατο, *jacebant*, 3. plur. imperf. ind. me *Ion.* pro ἔκειντο, a verbo eod.

Κεδασθέντες, *qui diſperſi ſunt*, nom. pl a. 1. part. paſſ. verbi κεδάζω, pro σ δάζω, *diſpergo*.

Κέεται, *jacet*, 3. ſing. præſ. ind. med. *Io* pro κεῖται, a κεῖμαι, *jaceo*.

Κέηται, *jaceat*, 3. ſing. præſ. conjunc med. verbi ejuſd.

Κείαντες, *qui uſſerunt*, nom. pl. a. 1. pa act. pro καύσαντες, a verbo καίω p κείω, *uro*.

Κείαται, *jacent*, 3. pl. præſ. ind. med. *Io* pro κεῖνται, a κεῖμαι, *jaceo*, *ſitus ſum*.

Κεῖη, *Dor.* pro κε εἴη, *ſit*.

Κείμενος, *jacens*, part. præſ. med. ver κεῖμαι, *jaceo*.

Κεἰν pro καὶ ἐν, vel καὶ εἰν, *& in*.

Κείνῃ, *illic*, dat. ſing. f. g. adverbiaſcens, κεῖνος pro ἐκεῖνος, *ille*.

Κεῖνον, *illum*, acc. ſing. *Ion.* pro ἐκεῖνον, a ἐκεῖνος, *ille*.

Κείνῳ, *illi*, dat. ab eodem & eadem dialecto

Κειράμεναι, *detonſæ*, nom. plur. a. 1. par med. f. g. verbi κείρω, *tondeo*.

Κεῖρε, *tonde*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ejuſd.

Κεἰς, *& in*, *Dor.* pro καὶ εἰς.

Κεισεῦμαι, *jacebo*, f. 1. ind. med. *Do* pro κείσομαι, a verbo ſequente.

Κεῖσθαι, *jacere*, præſ. inf. med. verbi κεῖμαι, *jaceo*.

Κεισοῦμαι, *jacebo*, f. 1. ind. med. *Dor.* pr κείσομαι, a verbo eod.

Κεῖτ' pro κεῖτο, *jacebat*, 3. ſing. imperf ind. med. *Ion.* pro ἔκειτο, a verbo eod

Κεκαδήσομαι, *privabor*, f. 2. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro καδήσομαι, quod pro χαδήσομαι dicitur, a verbo χάζω, *privo*.

Κεκαδμένον, *exornatum*, perf. part. paſſ *Dor.* pro κεκασμένον, a κάζω, *orno*.

Κέκαδον, *privavi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pr ἔχαδον, a χάζω, *recedo*, *privo*.

Κεκάθικα, *collocavi*, perf. ind. act. verb καθίζω, *colloco*.

Κεκάλυμμαι, *tectus ſum*, perf. ind. paſſ verbi καλύπτω, *tego*.

Κέκαμον, *laboravi*, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔκαμον, a κάμνω, *laboro*.

Κεκάμω, *laboraverim*, a. 2. conjunct act *Ion.* pro κάμω, a verbo eod.

Κεκάρθαι, *tonſum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi κείρω, *tondeo*.

Κέκαρκα, *totondi*, perf. indicat. act. verbi ejuſd.

Κεκαρωμένων, *eorum*, *quibus veternus inductus eſt*, gen. pl. part. perf. paſſ. verbi καρόω, *ſoporem*, ſive *veternum induco*.

Κεκάσθαι, *ornatum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi κάζω, *orno*.

Κεκασμένος, *ornatus*, part. perf. ejuſd.

Κεκαῦθαι, *uſtum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi καίω, *uro*.

Κεκαυμένῳ, *uſto*, dat. ſing. part. perf. paſſ verbi ejuſd.

Κεκαφηὼς, *qui exſpiravit*, perf. part. act *Ion.* pro κεκαφηκὼς, a verbo κάπτω, *ſpir*

Κεκέρδακα, *lucratus ſum*, perf. ind. act. verbi κερδαίνω, *lucror*

Κέκευθα, *texi*, perf. ind. med. verbi κεύθω, *tego*.

Κέκηα, *accendi*, perf. ind. med. verbi καίω, *uro*.

Κεκήρυκται, *prædicatus eſt*, 3. ſing. perfect. ind. paſſ. verbi κηρύσσω, *prædico*.

Κεκινέαται, *moti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεκίνηνται, a verbo κινέω, *moveo*.

Κεκλάγξω, *clamabo*, f. 1. ind. act. *Poet.* pro κλάγξω, a verbo κλάζω, *clamo*.

Κέκλαγχα, *clamavi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Κεκλαμένων, *fractorum*, gen. pl. perf. part. paſſ. pro κεκλασμένων, a verbo κλάζω, *frango*.

Κέκλαμμαι, *furto ſum ſublatus*, perf. ind. paſſ. pro κέκλεμμαι, a verbo κλέπτω, *furor*.

Κέκλαστο, *fractus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκέκλαστο, a verbo κλάζω, *frango*.

Κεκλαύσεται, *flebitur*, 3. ſing. paulloposttf. ind. paſſ. verbi κλαίω, *fleo*.

Κεκλειμένος, *celebratus*, perf. part. paſſ. verbi κλείω, *celebro*.

Κεκλεισμένων, *clauſarum*, *clauſis*, gen. pl. part. paſſ. verbi κλείω, *claudo*.

Κεκλεμμένον, *furto ablatum*, perf. part. paſſ. n. g. verbi κλέπτω, *furor*.

Κέκλεο, *hortare*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro κέκλεσο ſive κέκλου, a verbo κέλομαι, *hortor*.

Κεκλήαται, *vocati ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κέκληνται, a verbo καλέω, *voco*.

Κέκληγα, *clanxi*, perf. ind. med. *Ion.* pro κέκλαγα, a verbo κλάζω, *clamo*, *clango*.

Κεκλήγοντες, *clamantes*, nom. plur. præſ. part. act. verbi κεκλήγω, *clamo*.

Κεκληγώς, *qui clamavit*, perf. part. med. verbi κλάζω, *clamo*.

Κέκληκα, *vocavi*, perf. ind. act. *per Sync.* pro κεκάληκα, a verbo καλέω, *voco*.

Κεκληκώς, *qui vocavit*, *qui invitavit*, part. perfecti antecedentis.

Κεκλῆσθαι, *vocatum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Κεκλήσομαι, *vocabor*, 1. ſing. paulloposttf. ind. verbi ejuſd.

Κεκλίαται, *inclinati ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κέκλινται, a κλίνω, *inclino*.

Κεκλιμένη, *inclinata*, perf. part. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Κέκλοφα, *furatus ſum*, perf. ind. med. verbi κλέπτω, *furor*.

Κέκλυθι, *audi*, 2. ſing. præſ. imper. act. *Ion.* pro κλῦθι, a verbo κλῦμι, *audio*.

Κεκλυσμένος, *collutus*, perfect. part. paſſ. verbi κλύζω, *colluo*.

Κέκλυτε, *audite*, 2. pl. præſ. imper. act. *Ion.* pro κλῦτε, verbi κλῦμι, *audio*.

Κεκμακώς, *defeſſus*, *qui laboravit*, perf. part. act. *Dor.* & *per Syncopen*, pro κεκαμηκώς, a κάμνω, *laboro*.

Κέκμηκα, *defeci*, perf. ind. act. *per Sync.* pro κεκάμηκα, a verbo eod.

Κεκμηῶτα, *defeſſum*, acc. ſing. *Ion.* pro κεκμηκῶτα, a verbo eod.

Κέκναισμαι, *excitatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi κναίω, *excito*.

Κεκοίμηνται, *ſopitus ſum*, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi κοιμαίω, *ſopio*.

Κεκολᾶσθαι, *punitum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi κολάζω, *punio*.

Κέκομμαι, *ſciſſus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi κόπτω, *ſcindo*.

Κέκονα, *occidi*, perf. ind. med. *Poet.* pro ἔκτονα, a κτείνω, *occido*.

Κεκονιαμένος, *dealbatus*, perf. part. paſſ. verbi κονιάω, *dealbo*.

Κεκονιμένος, *pulverulentus*, *pulvere impletus*, perf. part. paſſ. *Att.* pro κεκονισμένος, a verbo κονίζω, *pulvere impleo*.

Κεκονισμένος, idem, ſed communiter formatum.

Κεκόπακα, *quievi*, perf. ind. act. verbi κοπάζω, *quieſco*.

Κεκοπίακα, *laboravi*, perf. ind. act. verbi κοπιάω, *laboro*.

Κεκορεσμένος, *ſatiatus*, perf. part. paſſ. verbi κορέννυμι, *ſatio*.

Κεκορημένος, *ſatiatus*, perf. part. paſſ. verbi κορέω, *ſatio*.

Κεκορηώς, *qui ſatiavit*, perf. part. act. *Ion.* pro κεκορηκώς, a verbo eod.

Κεκορυθμένος, *galea armatus*, perf. part. paſſ. *per Syncop.* pro κεκορυθημένος, a verbo κορυθέω, *galea armo*.

Κεκοτηότα, *iratum*, accuſ. ſing. perf. part. act. *Ion.* pro κεκοτηκότα, a verbo κοτέω, *iraſcor*.

Κεκόφθαι, *ſciſſum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi κόπτω, *ſcindo*.

Κεκράαντο, *abſoluti fuerant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκέκραντο, a verbo κραίνω, *perficio*, *abſolvo*.

Κέκραγα, *clamavi*, perf. ind. act. verbi κράζω, *clamo*.

Κέκρακα, *miſcui*, perf. ind. act. *per Sync.* pro κεκέρακα, a verbo κεράννυμι pro κεράω, *miſceo*.

Κέκραμαι, *miſtus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Κεκράξομαι, *mox clamabo*, paulloposttf. verbi κράζω, *clamo*; vel *clamabo*, f. 1. ind. med. verbi κεκράγω, *clamo*.

Κεκράτηνται, *retenta ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi κρατέω, *retineo*.

Κεκράχαται, *cum clamore poſtulati ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεκραγμένοι εἰσὶ, a verbo eod.

Κέκραχθι, *clamato*, 2. ſing. perf. imper. act. pro κέκραχε, a verbo κράζω, *clamo*.

Κέκρηχα, *clamavi*, perf. ind. med. pro κέκραγα, verbi ejuſd.

Κέκρητο, *miſtus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐκεκέρατο, a verbo κεράω, *miſceo*.

Κεκριγότες, *incerte loquentes*, nom. plur. perf. part. med. verbi κρίζω, *ſtrido*.

Κεκριμένην, *diverſam*, *ſecretam*, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi κρίνω, *ſecerno*.

Κέκριται, *judicatum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Κεκροταμένος, *pulſatus*, perf. part. paſſ. *Dor.* pro κεκροτημένος, a κροτέω, *pulſo*.

Κέκρυβα, *occultavi*, perf. ind. med. verbi κρύπτω, *occulto*.

Κεκρυμμένος, *occultus*, perfect. part. paſſ. verbi κρύπτω, *occulto*.

Κεκρύφαται, *latent*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεκρυμμένοι εἰσι, a verbo eod.

Κέκτημαι, *adquiſivi*, *poſſideo*, perfect. ind. paſſ. verbi κτάομαι, *adquiro*.

Κεκτημένος, *qui adquiſivit*, *qui poſſidet*, *dominus*, *poſſeſſor*, part. perf. paſſ. verbi ejuſd.

Κεκτῆσθαι, *adquiſiviſſe*, *poſſidere*, perf. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Κεκύθωσι, *occultaverit*, 3. plur. a. 2. conjunct. *Ion.* pro κύθωσι, a verbo κεύθω, *occulto*.

Κελαδεῖν, *celebrare*, præſ. inf. act. *contr.* pro κελαδέειν, a verbo κελαδέω, *celebro*.

Κελάδοιο, *ſtrepitus*, gen. ſing. *Ion.* pro κελάδου, a κέλαδος, *ſtrepitus*.

Κελαδέοντι, *reſonant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro κελαδέουσι, a verbo κελαδέω, *reſono*.

Κελάδων, *reſonans*, præſ. part. act. *Ion.* pro κελαδέων, a verbo eod.

Κελαινεφέϊ, *nubium offuſcatori*, dat. ſing. a κελαινεφὴς, *nubium offuſcator*.

Κελαρύσδεν, *murmurare*, præſ. infinit. act. *Dor.* pro κελαρύζειν, a verbo κελαρύζω, *murmuro*.

Κέλεαι, *jubes*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro κελεται, a verbo κέλομαι, *jubeo*.

Κέλεσθε, *jubete*, 2. plur. præſ. imper. med. verbi ejuſd.

Κέλευ' pro κέλευε, *jube*, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi κελεύω, *jubeo*.

Κέλευσε, *juſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκέλευσε, a verbo eod.

Κελήσατο, *juſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκελήσατο, a verbo κελέομαι, *jubeo*.

Κελήσομαι, *jubebo*, f. 1. indic. med. verbi ejuſd.

Κελοίμην, *hortarer*, præſ. opt. med. verbi κέλομαι, *hortor*.

Κέλονθ' pro κέλοντ' ob ſequ. adſpir. & κέλοντ' pro κέλοντο, *hortabantur*, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐκέλοντο, a verbo eod.

Κέλσαι, *appuliſſe*, a. 1. inf. act. verbi κέλλω, *appello*.

Κελέφη, *putamina*, nom. pl. *contr.* pro κελέφεα, a κέλεφος, εος, *putamen*.

Κενεόφρονι, *ſtulto*, dat. ſing. a κενεόφρων, *ſtultus*.

Κενεῶνα, *ventrem*, accuſat. ſingul. a κενεὼν, *venter*.

Κένσαι, *ſtimula*, 2. ſing. a. 1. imper. med. *per Syncop.* pro κέντησαι, a verbo κεντέω, *ſtimulo*.

Κέντασε, *punxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκέντησε, a verbo eod.

Κεντρηνεκεῖς, *ſtimulis agitatos*, acc. plur. *contr.* pro κεντρηνεκέας, a κεντρηνεκὴς, έος, *ſtimulis agitatus*.

Κεντῶν, *pungens*, præſ. part. act. *contr.* pro κεντέων, a κεντέω, *ſtimulis agito*.

Κέονται, *jacent*, 3. plur. præſ. ind. med. *Ion.* vel *Poet.* pro κεῖνται, a verbo κεῖμαι, *jaceo*.

Κεράεσσιν, *cornibus*, dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro κέρασι, a κέρας, *cornu*.

Κεραΐζετον, *exſcindebant*, 2. dual. imperf. ind. act. verbi κεραΐζω, *cornibus diſſipo*.

Κέραιρε, *miſce*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi κεραίρω, *miſceo*.

Κεραμεῖ, *figulo*, dat. ſing. *contr.* pro κεραμέϊ, a κεραμεὺς, *figulus*.

Κεράσω, *miſcebo*, f. 1. ind. act. verbi κεράννυμι pro κεράω, *miſceo*.

Κερατιοῦμεν, *cornu petemus*, 1. plur. f. 1. ind. act. *Att.* pro κερατίσομεν, a verbo κερατίζω, *cornu peto*.

Κεράτων, *cornuum*, gen. plur. a κέρας, ατος, *cornu*.

Κεραυνωθέντος, *fulmine percuſſi*, genit. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi κεραυνόω, *fulmine percutio*.

Κερδανέομεν, *lucrum faciemus*, 1. plur. f. 1. ind. act. *Ion.* pro κερδανοῦμεν, a verbo κερδαίνω, *lucror*.

Κερδῆσαι, *lucratum eſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Κέρεα, *cornua*, nom. pl. *Ion.* pro κέρατα, a κέρας, *cornu*.

Κερθεὶς, *tonſus*, a. 1. part. paſſ. verbi κείρω, *tondeo*.

Κεράωντο, *miſcebant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκερῶντο, a verbo κεράω, *miſceo.*

Κέρσαι, *totondiſſe*, a. 1. inf. act. verbi κείρω, *tondeo.*

Κέρσε, *totondit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Κερτομίοισι, *cor ſcindentibus*, dat. plur. *Ion.* pro κερτομίοις, a κερτόμιος, *cor ſcindens.*

Κερῶ, *tondebo*, f. 1. ind. act. verbi κείρω, *tondeo.*

Κέσκετο, *jacebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔκειτο, a verbo κεῖμαι, *jaceo.*

Κεῦθε, *occulta*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi κεύθω, *occulto.*

Κεύθη, *cavernas profundas*, acc. pl. *contr.* pro κεύθεα, a κεῦθος, *caverna profunda.*

Κεύθῃς, *occultes*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. verbi κεύθω, *occulto.*

Κεύθμασι, *latebris*, dat. plur. a κεῦθμα, *latebra.*

Κέχαδα, *capax fui, hiavi*, perf. ind. med. verbi χάζω, *hio.*

Κεχάδοντο, *capaces fuerunt*, 3. plur. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐχάδοντο, a verbo eod.

Κεχανδότα, *hiantem*, acc. ſing. perf. part. med. *Poet.* pro κεχαδότα, a verbo eod.

Κέχαρα, *gaviſus ſum*, perf. ind. med. verbi χαίρω, *gaudeo.*

Κεχαραγμένος, *inſculptus*, perf. part. paſſ. verbi χαράσσω, *ſculpo.*

Κεχάρηκα, *gaviſus ſum*, perf. ind. act. verbi χαίρω pro χαιρέω, *gaudeo.*

Κεχαρηότα, *gaviſum*, acc. ſing. perf. part. act. *Ion.* pro κεχαρηκότα, a verbo eod.

Κεχαρησέμεν, *gaviſurum eſſe*, f. 1. inf. act. *Ion.* pro χαρήσειν, a verbo eod.

Κεχάρητο, *lætatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκεχάρητο, a verbo eod.

Κεχαρισμένος, *beneficio adfectus, cariſſimus*, perf. part. paſſ. verbi χαρίζομαι, *gratificor.*

Κεχάρισται, *beneficio adfectus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Κεχαροίατο, *gaviſi fuiſſent*, 3. pl. a. 2. opt. med. *Ion.* pro χάροιντο, a χαίρω, *gaudeo.*

Κεχείμανται, *fluctibus agitati ſunt*, 3. plur. perfect. ind. paſſ. verbi χειμαίνω, *fluctibus agito.*

Κέχηνα, *hiavi*, perf. ind. med. *Att.* pro κέχανα, a verbo χαίνω, *hio.*

Κέχλαδα, *ſibilavi*, perf. ind. med. verbi χλάζω, *ſibilo.*

Κεχλαδών, *qui ſibilavit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Κεχλίαγκα, *tepefeci*, perf ind. act. verbi χλεαίνω, *tepefacio.*

Κεχλιδώς, *qui luxui deditus fuit*, perfect. part. med. verbi χλιδάω, *luxui deditus ſum.*

Κεχολωμένος, *iratus*, perfect. part. paſſ. verbi χολόω, *irrito.*

Κεχολώσεαι, *mox ſuccenſebis*, 2. ſing. paullopoſtf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεχολώσεσαι, a verbo eod.

Κεχολώσεται, *mox ſuccenſebit*, 3. ſing. paullopoſtf. ejuſd.

Κεχολῶσθαι, *iratum eſſe*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Κέχρηκα, *utendum dedi*, perf. ind. act. verbi κέχρημι, *do utendum.*

Κέχρημαι, *mutuatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi χράομαι, *utor.*

Κεχρήσεται, *mox indigebit*, 3. ſing. paullopoſtf. verbi ejuſd.

Κέχρησθε, *mutuati eſtis*, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Κέχρισμαι, *unctus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi χρίω, *ungo.*

Κέχυμαι, *confuſus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi χύω, *fundo.*

Κέχυτ' pro κέχυτο, *effuſus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκέχυτο, a verbo eod.

Κεχωρήκεισαν, *ceſſerant*, 3. plur. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐκεχωρήκεσαν, a verbo χωρέω, *cedo.*

Κεχωρίδαται, *ſejuncti ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, a verbo χωρίζω, *ſeparo.*

Κεχωρισμένος, *ſeparatus*, perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

Κῆαι, *accendiſſe*, a. 1. inf. act. verbi καίω, *uro.*

Κήαντο, *accenderunt*, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Κἠγὼ, *& ego*, *Dor.* pro ϗ ἐγώ.

Κῆδε, *torquebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκηδε, a verbo κήδω, *torqueo.*

Κηδεμόνας, *curatores*, acc. plur. a κηδεμών, *curator.*

Κήδεσθε, *curatis*, 2. plur. præſ. ind. med. verbi κήδομαι, *curo.*

Κήδεσι, *curis*, dat. plur. a κῆδος, *cura.*

Κηδομένη, *curans*, part. præſ. med. f. g. verbi κήδομαι, *curo.*

Κἤδωκ' pro κἤδωκε, *& dedit*, *Æol.* pro ϗ ἔδωκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι, *do.*

Κἠκ, *& ex*, *Æol.* pro ϗ ἐκ.

Κἤκα, *etſi*, *Dor.* pro ϗ εἴκε.

Κήκιε, *ſaliebat*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἐκήκιε, a verbo κηκίω, *ſalio.*

Κἠμαυτὸν, *& me ipſum*, *Æol.* pro ϗ ἐμαυτόν.

Κἠμὲ, *& me*, *Æol.* pro ϗ ἐμέ.

Κἠν, *& in*, *Æol.* pro ϗ ἐν.

Κῆνος, *ille*, *Ion.* pro ἐκεῖνος.

Κἠνιαυτοῖς, *& annis*, pro ϗ ἐνιαυτοῖς.

Κἠξαπίνης, *& repente*, *Dor.* & *Æol.* pro ϗ ἐξαίφνης.

Κήομεν, *cremaverimus*, 1. plur. a. 1. conj. *Poet.* pro κήωμεν, a verbo καίω.

Κἦπε, *& dicebat*, *Æol.* pro ϗ εἶπε.

Κἠπεὶ, *& poſtquam*, *Æol.* pro ϗ ἐπεί.

Κἤπειτα, *& poſtea*, *Æol.* pro ϗ ἔπειτα.

Κῆρα, *ſortem*, acc. ſing. a κὴρ, *ſors.*

Κηριτρεφέων, *morti obnoxiorum*, gen. plur. a κηριτρεφής.

Κηροδομοῦσαν, *cellas cereas ſtruentem*, acc. ſing. præſ. part. act. f. g. verbi κηροδομέω, *cereas cellas ſtruo.*

Κήρυκε, *præcones duo*, nominat. dual. a κήρυξ, *præco.*

Κηρύξας, *qui prædicavit*, a. 1. part. act. verbi κηρύσσω, *prædico.*

Κηρύξατε, *prædicate*, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Κηρυχθῇ, *prædicatus ſit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Κηρῶ, *ceræ*, gen. ſing. *Dor.* pro κηροῦ, a κηρός, *cera.*

Κηὖ, *& bene*, *Æol.* pro ϗ εὖ.

Κἠφ' ὅτι, *& dixit*, quod *Æol.* pro ϗ εἶπε, ὅτι.

Κἦφα, *& dicebat*, *Dor.* & *Æol.* pro ϗ ἔφη.

Κἤφθα, *& accenſa eſt*, *Æol.* *Dor.* & *Ion.* pro ϗ ἤφθη, quod eſt 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἅπτω, *accendo.*

Κίε, *ibat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκιε, a verbo κίω, *eo.*

Κιθάριζε, *perſonabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκιθάριζε, a verbo κιθαρίζω, *citharizo.*

Κικλήσκουσ' pro κικλήσκουσα, *vocans*, præſ. part. act. f. g. verbi κικλήσκω, *voco.*

Κινείσθω, *movetor*, 3. ſing. præſ. imperat paſſ. verbi κινέω, *moveo.*

Κινεῦ, *move*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro κινοῦ, a verbo eod.

Κινηθέντος, *moti*, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Κινήσας, *qui movit*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Κινοῦσης, *moventis*, part. præſ. act. f. g. *contr.* pro κινεούσης, a verbo κινέω, *moveo.*

Κίον' pro κίονα, *columnam*, accuſ. ſing. a κίων, *columna.*

Κίοσιν, *columnis*, dat. pl. cum ν ἐφελκ. ab eod.

Κιοῦσαι, *euntes*, a. 2. part. act. a κίω, *eo.*

Κίρνα, *miſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐκίρναε, a κιρνάω, *miſceo.*

Κίρνη, *miſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκίρνη, a verbo κίρνημι, *miſceo.*

Κίρναν, *miſcebam*, imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐκίρναον, a κιρνάω, *miſceo.*

Κιτῶνα, *tunicam*, acc. ſing. *Dor.* pro χιτῶνα, a χιτών, *tunica.*

Κιχείη, *deprehendat*, 3. ſing. præſ. optat act. verbi κίχημι, *deprehendo.*

Κιχεῖμεν, *deprehendamus*, 1. pl. præſ. opt act. *per Syncop.* pro κιχείημεν, a verbo eod.

Κίχῃ, *apprehendat*, 3. ſing. a. 2. conjunct act. verbi κιχέω, *apprehendo.*

Κιχήμεναι, *apprehendiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor* pro κιχεῖν, a verbo eod.

Κιχήσας, *adſecutus*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Κιχήτην, *adſecuti ſunt*, 3. dual. a. 1. ind act. verbi ejuſd.

Κιχρὰς, *dans utendum*, præſ. part. act. verbi κίχρημι, *do utendum.*

Κιχρᾶσι, *dant utendum*, 3. plur. præſ. ind act. verbi ejuſd.

Κλαγγεῦντι, *clamant, ille*, 3. pl. præſ. ind. act *Dor.* pro κλαγγοῦσι, a verbo inuſitato κλαγγέω, pro κλάζω, *clamo.*

Κλάγξω, *clamabo*, f. 1. ind. act. verbi κλάζω, *clamo.*

Κλᾶδας, *claves*, acc. pl. *Dor.* pro κλεῖδας a κλεὶς, *clavis.*

Κλαδὶ, *clavi*, dat. ſing. *Dor.* pro κλειδὶ, a eod.

Κλάειν, *plorare*, præſ. inf. act. *Dor.* & *Att* pro κλαίειν, a κλαίω, *fleo, ploro.*

Κλάζοντε, *clamantes*, nom. dual. part. præſ act. verbi κλάζω, *clamo.*

Κλαῖ' pro κλαῖε, *flebat*, 3. ſing. imper ind. act. *Ion.* pro ἔκλαιε, a verbo κλαί *ploro, fleo.*

Κλαΐδες, *claves*, *Dor.* pro κλεῖδες.

Κλαίοισθα, *plores, fleas*, 2. ſing. præſ. op act. *Æol.* pro κλαίοις, a verbo eod.

Κλαίοντα, *flentem*, accuſ. ſing. part. pr act. verbi ejuſd.

Κλαῖστρον, *clauſtrum*, *Dor.* & *Æol.* pro κλ θρον.

Κλαίουσι, *flent*, 3. pl. præſ. ind. act. ver ejuſd.

Κλᾳξῶ, *claudam*, f. 1. ind. act. *Dor.* p κλείσω, a verbo κληΐζω, *claudo.*

Κλαίοισα, *flens*, præſ. part. act. f. g. D pro κλαίουσα, a verbo κλαίω, *fleo.*

Κλαπεὶς, *furto ſublatus*, a. 2. part. p verbi κλέπτω, ſ. κλέπτω, *furor.*

Κλαρονόμως, *heredes*, acc. pl. *Dor.* p κληρονόμους, a κληρονόμος, *heres.*

Κλάρωσε, *conciliavit*, 3. ſing. a. 1. ind. a *Ion.* & *Dor.* pro ἐκλήρωσε, a verbo κλ ρόω, *concilio.*

Κλάσας, *qui fregit*, a. 1. part. act. ve κλάω, *frango.*

Κλασθείσης, *fractæ*, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Κλασῶ, *claudam*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro κλείσω, a verbo κλείω, *claudo*.

Κλαυσεῖται, *flebit*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro κλαύσεται, a verbo κλαίω, *fleo*.

Κλαύσετε, *flebitis*, 2. plur. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Κλαυσῶ, *flebo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro κλαύσω, a verbo eod.

Κλεθήσεται, *vocabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. *per Syncopen*, pro καλεθήσεται, a verbo καλέω, *voco*.

Κλείετε, *celebrate*, 2. plur. præſ. imper. verbi κλείω, *celebro*.

Κλεῖξαι, *celebraſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κλεῖσαι, a verbo eod.

Κλείουσαι, *celebrantes*, nom. pl. præſ. part. act. verbi ejuſd.

Κλεῖσαι, *clauſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi κλείω, *claudo*.

Κλεισθήσετ' pro κλεισθήσεται, *claudetur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Κλεισθῶ, *clauſus ſim*, a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Κλέπτε, *falle*, 2. ſing. præſ. imper. verbi κλέπτω, *fallo*, *furor*.

Κλεπτέτω, *furetur*, 3. ſing. præſ. ejuſd.

Κλέπτοισα, *celans*, præſ. part. act. *Dor.* pro κλέπτουσα, a verbo eod.

Κλεπτόμενος, *furans*, *fallens*, præſ. part. med. verbi ejuſd.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Κληΐειν, *claudere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro κλείειν, a verbo κλείω, *claudo*.

Κληθὲν, *vocatum*, a. 1. part. paſſ. Vide ſequens κληθέντος.

Κληθέντος, *vocati*, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. *per Syncop.* pro καληθέντος, a verbo καλέω, *voco*.

Κληθῇς, *vocatus fueris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Κληθήσομαι, *vocabor*, f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Κληθῶ, *vocatus ſim*, a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Κληῖσαι, *clauſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi κληΐζω, *claudo*.

Κληρονομησάτω, *hereditatem adierit* ſive *adito*, 3. ſing. a. 1. imper. act. verbi κληρονομέω, *hereditatem adeo*.

Κληρονομήσῃ, *heres fuerit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi κληρονομέω, *heres ſum*.

Κληρώσομαι, *ſortiar*, f. 1. ind. med. verbi κληρόω, *ſortior*.

Κλῇσον, *claude*, ſive *fac clauſeris*, 2. ſing. a. 1. imper. act. *per Synæreſ.* a verbo κληΐζω, *claudo*.

Κλητικῆς, *appellativæ*, gen. ſing. f. g. a. κλητικὸς, *appellativus*.

Κλινθήτην, *inclinaverunt*, 3. dual. a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἐκλινθήτην, a verbo κλίνω, *inclino*.

Κλίνομεν, *inclinamus*, 1. pl. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Κλινοῦμεν, *inclinabimus*, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Κλισιάων, *tentoriorum*, gen. plur. *Æol.* pro κλισιῶν, a κλισία.

Κλονέοντο, *turbabantur*, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐκλονέοντο, a verbo κλονέομαι, *turbo*.

Κλύεν, *audiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυε, a verbo κλύω, *audio*.

Κλύζεσκεν, *abluebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυζε, a verbo κλύζω, *abluo*.

Κλυζομένῳ, *inundanti*, dat. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Κλῦθι, *audi*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi κλῦμι, *audio*.

Κλύοιμι, *audiam*, præſ. opt. act. verbi κλύω, *audio*.

Κλύον, *audiebant*, vel *audiverunt*, 3. pl. imperf. vel. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκλυον, a verbo eod.

Κναμὼς, *colles*, acc. plur. *Dor.* pro κναμοὺς, a κναμὸς, *collis*.

Κνᾶσαι, *ſcidiſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κνῆσαι, a verbo κνάω, *ſcindo*.

Κνῆ, *ſcalpſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκνη, a verbo κνῆμι, *ſcalpo*.

Κνήμῃσι, *tibiis*, dat. plur. *Ion.* pro κνήμαις, a κνήμη, *tibia*.

Κνημῖδας, *ocreas*, acc. plur. a κνημὶς, *ocrea*.

Κνησθείην, *ſcalptus ſim*, a. 1. opt. paſſ. verbi κνάω, *ſcalpo*.

Κνισᾶντι, *nidore pleno*, dat. ſing. *contr.* pro κνισάεντι, & hoc *Dor.* pro κνισήεντι, a κνισήεις, *nidore plenus*.

Κνίσδειν, *pungere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro κνίζειν, a κνίζω, *pungo*.

Κνίσαι, *pupugiſſe*, a. 1. inf. *Poet.* pro κνῖσαι, a verbo eod.

Κνυζεῦνται, *garriunt*, 3. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro κνυζοῦνται, a verbo κνυζέω, *garrio*.

Κοδράντην, *quadrantem*, acc. ſing. a κοδράντης, *quadrans*.

Κοίῃ, *qua via*, dat. ſing. *Ion.* pro ποίᾳ, a ποῖος, *qualis*.

Κοιλᾶναι, *excavaſſe*, *exenteraſſe*, a. 1. inf. act. verbi κοιλαίνω, *excavo*, *exentero*.

Κοιλήναντα, *eum*, *qui cavavit*, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Κοίλῃς, *cavis*, dat. pl. *Ion.* pro κοίλαις, a κοῖλος, *cavus*.

Κοιμᾶθ' pro κοιμᾶτ' ob ſequentem adſpiratam, & κοιμᾶτ' pro κοιμᾶτο, *dormiebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* & *contr.* pro ἐκοιμάετο, a verbo κοιμάω, *dormio*.

Κοιμηθεὶς, *ſoporatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Κοιμήσαντο, *dormiverunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκοιμήσαντο, a verbo eod.

Κοινάσαντες, *qui communicarunt*, nom. pl. a. 1. part. act. *Dor.* pro κοινώσαντες, a verbo κοινόω, *communico*.

Κοινοῖ, *communicat*, 3. ſin. præſ. ind. act. *contr.* pro κοινόει, vel *communicet*, 3. ſing. præſ. opt. act. vel 3. ſing. præſ. conjunct. a verbo eod.

Κοινωνείτω, *communicet*, 3. ſing. præſ. imper. *contr.* pro κοινωνεέτω, a verbo ſequente.

Κοινωνήσασι, *iis*, *qui communicarunt*, dat. plur. a. 1. part. act. verbi κοινονέω, *communico*.

Κοινωνοῦντες, *communicantes*, nom. plur. part. præſ. act. *contr.* pro κοινωνέοντες, a verbo κοινωνέω, *communico*.

Κοινωνοῦσι, *communicant*, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro κοινωνέουσι, a verbo eod.

Κοιρανέοντα, *gubernantem*, acc. ſing. præſ. part. act. verbi κοιρανέω, *guberno*.

Κοιρανέοντι, *regunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro κοιρανέουσι, a verbo eod.

Κοιτάξατο, *dormivit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκοιτάσατο, a verbo κοιτάω vel κοιτάζω, *dormio*.

Κοκκύσδειν, *cucurire*, præſ. inf. act. *Dor.* pro κοκκύζειν, a verbo κοκκύζω, *cucurio*.

Κόλακας, *adulatores*, acc. pl. a κόλαξ, *adulator*.

Κολακεύσῃ, *adulatus ſit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi κολακεύω, *adulor*.

Κολάσωνται, *puniverint*, 3. plur. a. 1. conjunct. med. verbi κολάζω, *punio*.

Κολαφίζῃ, *colaphis cædat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. verbi κολαφίζω, *colaphis cædo*.

Κολεοῖϊν, *vaginarum*, gen. dual. *Poet.* pro κολεοῖν, a κολεὸς, *vagina*.

Κολεοῖο, *vaginæ*, gen. ſing. *Ion.* pro κολεοῦ, ab eod.

Κολλήεντα, *ferruminata*, neutr. pl. a κολλήεις, *ferruminatus*.

Κολλήθητι, *adjungere*, *fac adjunctus ſis*, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ. verbi κολλάω, *adglutino*.

Κολλώμενοι, *adhærentes*, nom. plur. præſ. part. paſſ. *contr.* pro κολλαόμενοι, a verbo κολλάω, *glutino*, *adhærere facio*.

Κολοβωθήσονται, *contrahentur*, 3. plur. f. 1. ind. paſſ. verbi κολοβόω, *contraho*.

Κόλπω, *ſinus*, gen. ſing. *Dor.* pro κόλπου, a κόλπος, *ſinus*.

Κομάσαι, *comam ferat*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Dor.* pro κομήσαι, a verbo κομάω, *comam fero*.

Κομείτην, *curabant*, 3. dual. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἐκομείτην, a verbo κομέω, *curo*.

Κομιεύμεθα, *feremus*, 1. plur. f. 1. ind. med. *Ion.* *Dor.* & *Att.* pro κομισόμεθα, a verbo κομίζω, *fero*.

Κομίξαι, *reduxiſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κομίσαι, a verbo eod.

Κομιοῦμαι, *feram*, f. 1. ind. med. *Att.* pro κομίσομαι, a verbo eod.

Κομίσαντο, *tulerunt*, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκομίσαντο, a verbo eod.

Κομίσηται, *tulerit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. med. verbi ejuſd.

Κομιῶ, *feram*, f. 1. ind. act. *Att.* pro κομίσω, a verbo eod.

Κομόωντι, *comam habent*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro κομῶσι, a verbo κομάω, *comam habeo*.

Κονάβησε, *edidit fragorem*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκονάβησε, a verbo κοναβέω, *fragorem edo*.

Κονίῃσι, *pulveribus*, dat. pl. *Ion.* pro κονίαις, a κονία, *pulvis*.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*, nom. pl. part. præſ. a κονίω, *pulverem excito*.

Κοπεῖν, *ſcidiſſe*, a. 2. inf. act. verbi κόπτω, *ſcindo*.

Κοπῆναι, *ſectum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Κοπιᾷ, *laborat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro κοπιάει, a verbo κοπιάω, *laboro*.

Κοπιάτω, *laboret*, 3. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro κοπιαέτω, a verbo eod.

Κοπιῶντες, *laborantes*, nom. pl. *contr.* pro κοπιάοντες, a verbo eod.

Κόπτοισα, *cædens*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro κόπτουσα, a κόπτω, *cædo*.

Κοπτομένη, *excitata*, *quæ excitatur*, præſ. part. paſſ. f. g. a verbo eod.

Κοράκεσσι, *corvis*, dat. plur. *Ion.* pro κοράκεσι, a κόραξ, *corvus*.

Κοράξαι, *efflagitaſſe*, a. 1. inf. act. verbi κοράσσω, *efflagito*.

Κορέει, *ſatiabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *per Syncop.* pro κορέσει, a verbo κορέω, *ſatio*.

Κορέσασθαι, *ſaturato*, a. 1. inf. med. verbi κορέννυμι, *ſatio*.

Κορέσειεν, *ſaturaverit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* cum ν ἐφελκ. pro κορέσαι, a verbo κορέω, *ſatio*.

Κορεσθεὶς, *ſatiatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Κορθύνεται, *faſtigiatur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi κορθύω, *faſtigio*.

Κόρθυνεν, *collegit*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion*. & cum ν ἐφελκ. a verbo κορθύνω, *colligo*.

Κόροιο, *pueri*, vel *ſatietatis*, gen. ſing. *Ion*. pro κόρου, a κόρος, *puer*, vel *ſatietas*.

Κορυδαλλῶ, *alaudæ*, gen. ſing. *Dor*. pro κορυδαλλοῦ, a κορυδαλλὸς, *alauda*.

Κορυσσέμεν, *galea armare*, præſ. inf. act. *Ion*. pro κορύσσειν, a κορύσσω, *galea armo*.

Κορωνιόωντα, *eum, qui incurvus eſt*, accuſ. ſing. part. præſ. act. *Poet*. pro κορωνιῶντα, a verbo κορωνιάω, *incurvus ſum*.

Κόσμηθεν, *ornati ſunt*, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot*. pro ἐκοσμήθησαν, a verbo κοσμέω, *orno*.

Κοσμῆν, *ornare*, præſ. inf. act. *Dor*. pro κοσμεῖν, a verbo κοσμέω, *orno*.

Κοσμήσαις, *qui ornavit*, a. 1. part. act. *Æol*. pro κοσμήσας, a verbo eod.

Κοσμήσαντες, *qui ornavere*, nom. pl. aor. ejuſd.

Κοσμήτορε, *principes*, nom. dual. a κοσμήτωρ, *princeps*.

Κοτέει, *infeſtus eſt*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi κοτέω, *infeſtus ſum*.

Κοτέσσεται, *iraſcetur*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Poet*. pro κοτέσεται, a verbo eod.

Κοὐκέθ' *Æol*. pro καὶ οὐκέτι, *nec jam*.

Κουριδίης, *ejus, quæ virgo viro nupſit*, gen. ſing. *Ion*. pro κουριδίας, a κουρίδιος, *qui juvenili ætate uxorem duxit*.

Κουρίζουσιν, *a teneris educant*, 3. plur. præſ. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo κουρίζω, *a teneris educo*.

Κουφίζουσαν, *levantem*, acc. ſing. part. præſ. act. verbi κουφίζω, *levo*.

Κοχύδεσκον, *ſuperfundebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion*. pro ἐκοχύδεον, a verbo κοχυδέω, *ſuperfundo*.

Κοχύεσκεν, *ſtillabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion*. pro ἐκόχυε, a verbo κοχύω, *ſtillo*.

Κόψας, *qui ſcidit*, a. 1. part. act. verbi κόπτω, *ſcindo*.

Κράανον, *perfice*, a. 1. imper. act. *Poet*. pro κρᾶνον vel κρῆνον, a verbo κραίνω, *perficio*.

Κράατ' pro κράατα, *capita*, nom. plur. a κράας, *caput*.

Κραγεὶς, *clamatus*, a. 2. part. paſſ. verbi κράζω, *clamo*.

Κραδίην, *cor*, acc. ſing. *Ion. & per Metatheſin*, pro καρδίαν, a καρδία, *cor*.

Κράζον, *clamans*, part. præſ. act. n. g. a κράζω, *clamo*.

Κραθεὶς, *mixtus*, a. 1. part. paſſ. verbi κεράννυμι, *miſceo*.

Κραθῆναι, *vinci*, a. 1. inf. paſſ. verbi κρατέω, *vinco*.

Κρανέεσθαι, *abſolutum iri*, f. 2. inf. med. pro κρανεῖσθαι, a verbo κραίνω, *perficio*.

Κρανιάδαν, *fontinalium*, gen. plur. *Dor*. pro κρηνιάδων, a κρηνιάδες, *fontium præſides, fontinales*.

Κρανοῦμαι, *perficiam*, f. 1. ind. med. verbi κραίνω, *perficio*.

Κράξας, *qui clamavit*, a. 1. part. act. verbi κράζω, *clamo*.

Κραταιωθῆναι, *corroborari*, ſ. *corroboratum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi κραταιόω, *corroboro*.

Κρατεῖ. *dominatur*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi κρατέω, *dominor*.

Κράτει, *imperio*, dat. ſing. *contr*. pro κράτεϊ, a κράτος, *imperium*.

Κρατεράων, *validarum*, gen. pl. *Æol*. pro κρατερῶν, a κρατερὸς, *validus*.

Κρατερόφρον', *ei, vel eum, qui infracto animo eſt*, dat. vel acc. ſing. *per Apoſtrophum* pro κρατερόφρονι vel κρατερόφρονα, a κρατερόφρων, *qui vel quæ forti eſt animo*.

Κρατευτάων, *fulcrorum veruum*, gen. plur. *Æol*. pro κρατευτῶν, a κρατευταὶ *fulcra ſeu baſes veruum*.

Κρατηθεὶς, *apprehenſus*, aor. 1. part. paſſ. verbi κρατέω, *apprehendo*.

Κρατῇ, *teneat*, 3. ſing. præſ. conjunct. *contr*. pro κρατέῃ, a verbo κρατέω, *teneo*.

Κρατῆσαι, *tenuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Κρατὶ, *capiti*, dat. ſing. a κρὰς, *caput*.

Κρατὸς, *capitis*, gen. ſing. ab eod.

Κρατοῦντας, *tenentes, imperantes*, acc. pl. part. præſ. act. *contr*. pro κρατέοντας, a verbo κρατέω, *teneo, impero*.

Κρέα, *carnes*, nom. vel acc. plur. *contr*. pro κρέατα, a κρέας, *caro*.

Κρείοισα, *regina*, præſ. part. act. *Dor*. pro κρέουσα, a κρέω, *impero*.

Κρείσσονα, *meliora*, nom. plur. n. g. a κρείσσων, *melior*.

Κρείσσοσι vel κρείττοσι, *præſtantioribus*, dat. plur. ab eod.

Κρειῶν, *carnium*, gen. plur. *contr*. & *Poet*. pro κρεάτων, a κρέας, *caro*.

Κρεμάσασθαι, *ſuſpendiſſe*, aor. 1. inf. med. verbi κρεμάω, *ſuſpendo*.

Κρεμασθεὶς, *ſuſpenſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Κρέοισα, *imperans, regina*, præſ. part. act. *Dor*. pro κρέουσα, a κρέω, *impero*.

Κρέσσονες, *præſtantiores*, nom. pl. *Ion*. pro κρείσσονες, a κρείσσων, *melior*.

Κρήηνον, *perfice*, 2. ſing. a. 1. imper. act. *Poet*. pro κρῆνον, a verbo κραίνω, *perficio*.

Κρήμνη, *præcipita*, 2. ſing. præſ. imper. *per Apocopen*, pro κρήμνηθι, a verbo κρήμνημι, *præcipito*.

Κρῆναι, *perfeciſſe*, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, *perficio*.

Κρηνάων, *fontium*, gen. pl. *Æol*. pro κρηνῶν, a κρήνη, *fons*.

Κρῆνον, *perfice*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi κραίνω, *perficio*.

Κρίγε, *ſtridit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion*. pro ἔκριγε, a verbo κρίζω, *ſtrideo*.

Κρίθεν, *alii ab aliis ſeparati ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion*. & *Bœot*. pro ἐκρίθησαν, a verbo κρίνω, *ſeparo*.

Κριθῆναι, *judicatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi κρίνω, *judico*.

Κριθῆτε, *judicabimini*, 2. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Κρίκεν, *reſonuit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Ion*. & cum ν ἐφελκ. pro κέκρικε, a verbo κρίζω, *reſono*.

Κρίναι, *judicaſſe*, a. 1. inf. act. verbi κρίνω, *judico*.

Κρινάμενος, *qui delegit*, aor. 1. part. med. verbi ejuſd.

Κρίνε, *judicabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion*. pro ἔκρινε, a verbo eod.

Κρινέωσι, *judicent*, 3. pl. præſ. conjunct. act. *Poet*. pro κρίνωσι, a verbo eod.

Κρόκα, *tramam*, acc. ſing. *per Syncop*. pro κροκίδα, a κροκὶς, *trama*.

Κρούσας, *qui pulſavit*, a. 1. part. act. verbi κρούω, *pulſo*.

Κρυβεὶς, *abſconditus*, a. 2. part. paſſ. verbi κρύπτω, *abſcondo*.

Κρυβῆναι, *abſconditum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Κρύπτασκε, *occultabat*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion*. & *Poet*. pro ἔκρυψε, a ſeq.

Κρύπτε, *occultabat*, 3. ſing. imperf. act. *Ion*. pro ἔκρυπτε, a verbo κρύπτω, *abſcondo*.

Κρύπτουσ' pro κρύπτουσι, *occultant*, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Κρύψαι, *celare*, vel *celaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Κρύψε, *celavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion*. pro ἔκρυψε, a verbo eod.

Κτὰ, *occidebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion*. & *per Apocop*. pro ἔκτανε, a verbo κτείνω, *occido*.

Κτάμεν, *occidiſſe*, a. 1. inf. act. *Ion*. pro κτεῖναι, a verbo eod.

Κταμένοιο, *ejus, qui interemit vel interemptus eſt*, gen. ſing. part. a. 2. med. *Ion*. pro κταμένου, a verbo κτῆμι, *occido*.

Κτὰν, *poſſederunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion*. & *Bœot*. pro ἔκτησαν, a verbo κτάομαι, *poſſideo*.

Κτάνε, *interfecit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion*. pro ἔκτανε, a verbo κτείνω, *interficio*.

Κτανέεσθαι, *interfecturum eſſe*, f. 2. inf. med. *Ion*. pro κτανεῖσθαι, a verbo eod.

Κτανέοντες, *interfecturi*, nom. pl. part. f. 2. act. *Ion*. pro κτανοῦντες, a verbo eod.

Κτανέουσι, *occident*, 3. pl. f. 2. ind. act. *Ion*. pro κτανοῦσι, a verbo eod.

Κτάνθεν, *interfecti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion*. & *Bœot*. pro ἐκτάνθησαν, a verbo eod.

Κτᾶσθαι, *poſſidere*, præſ. inf. med. verbi κτάομαι, *poſſideo*.

Κτᾶτο, *poſſidebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion*. pro ἐκτάετο, a verbo κτάομαι, *poſſideo*.

Κτεάτεσσι, *poſſeſſionibus*, dat. pl. *Poet*. pro κτέασι, a κτέαρ, *poſſeſſio*.

Κτεῖναι, *occidiſſe*, a. 1. inf. act. verbi κτείνω, *occido*.

Κτεῖνε, *occide*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ejuſd.

Κτεινόμενος, *qui occiditur*, præſ. part. paſſ. verbi ejuſd.

Κτείνοντ' pro κτείνοντα, *eum, qui occidit, occidentem*, acc. ſing. part. præſ. verbi ejuſd.

Κτενῶ, *occidam*, f. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Κτεριοῦσι, *exſequias celebrabunt*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Att*. pro κτερίσουσι, a verbo κτερίζω, *occido*.

Κτέωμεν, *poſſideamus*, 1. pl. a. 2. conjunct. act. *Ion*. pro κτῶμεν, a verbo κτῆμι, *poſſideo*.

Κτήσαιτο, *poſſederit*, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi κτάομαι, *poſſideo*.

Κτήσομαι, *poſſidebo*, f. 1. ind. verbi ejuſd.

Κτίμενος, *conditus, creatus*, perf. part. paſſ. *Ion*. & *Poet*. pro ἐκτισμένος, a verbo κτίζω, *condo*.

Κτισάσθαν, *condiderunt*, 3. dual. a. 1. ind. med. *Ion*. & *Dor*. pro ἐκτισάσθην, a verbo eod.

Κυβερνήσοντος, *gubernaturi*, gen. ſing. part. f. 1. act. verbi κυβερνάω, *guberno*.

Κυδηθῆναι, *decoratum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi κυδάω, *decoro*.

Κυδοιδοπᾶν, *tumultuari*, præſ. inf. act. *contr*. pro κυδοιδοπάειν, a verbo κυδοιδοπάω, *tumultuor*.

Κυεὶς, *conceptus*, a. 2. part. paſſ. verbi κύω, *uterum fero*.

Κυήσει, *uterum feret*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi κυΐσκω, *uterum fero*.

Κυκεῶ, *miſcellaneam potionem*, acc. ſing. *per Apoc*. pro κυκεῶνα, a κυκεὼν, *potio miſcellanea*.

Κυκηθήτην, *mixti ſunt*, 3. dual. a. 1. ind. paſſ. *Ion*. pro ἐκυκηθήτην, a verbo κυκάω, *miſceo*.

Κυκόωντι, *miſcenti*, dat. ſing. part. præſ. act. *Poet*. pro κυκῶντι, a verbo eod.

Κυλίνδεται, *volvitur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi κυλίνδω, *volvo*.

Κυλίσει, *volvet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi κυλίω, *volvo*.

Κυλοιδιόωντες, *qui oculis ſunt tumentibus*, nom. pl. part. præſ. act. verbi κυλοιδιάω, *oculis ſum tumentibus*.

Κυμαίνοντος, *fluctuantis*, gen. ſing. part. præſ. act. verbi κυμαίνω, *fluctuo*.

Κύματ' pro κύματα, *fluctus*, nom. plur. a κῦμα, *fluctus*.

Κυματωθεῖσα, *quæ reſtagnavit*, a. 1. part. paſſ. f. g. a κυματόομαι, *reſtagno*.

Κύνας, *canes*, acc. plur. a κύων, *canis*.

Κύνεον, *oſculabantur*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* & *contract.* pro ἐκύνεον, a verbo κυνέω, *oſculor*.

Κύνες, *canes*, nom. pl. a κύων, *canis*.

Κύνεσι, *canibus*, dat. pl. *Ion.* pro κυσὶ, ab eod.

Κυόμενα, *uterum ferentia*, nom. pl. part. præſ. med. n. g. verbi κυνέω, *uterum fero*.

Κύπριδα, *Cypridem*, *Venerem*, acc. ſing. a Κύπρις, *Cypris*, *Venus*.

Κῦρε, *incidebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκυρε, a verbo κύρω, *incido*.

Κυρῆσαι, *incidiſſe*, a. 1. inf. act. verbi κυρέω, *incido*.

Κυρθεὶς, *adeptus*, a. 1. part. paſſ. verbi κύρω, *adipiſcor*.

Κυρκανᾷν, *miſcere*, præſ. inf. act. *contr.* pro κυρκανάειν, a verbo κυρκανάω, *miſceo*.

Κυροῦν, *ſancire*, præſ. inf. act. *contr.* pro κυρόειν, a verbo κυρόω, *ſancio*.

Κύρσαι, *incidere*, vel *incidiſſe*, a. 1. inf. act. *Æol.* pro κῦραι, a verbo κύρω, *incido*.

Κύρσω, *adipiſcar*, f. 1. ind. act. *Æol.* pro κυρῶ, a κύρω, *adipiſcor*.

Κύσας, *oſculatus*, a. 1. part. act. verbi κύω, *oſculor*.

Κῦσε, *oſculatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔκυσε, a verbo eod.

Κυσὶ, *canibus*, dat. plur. a κύων, *canis*.

Κυσσαμένη, *quæ concepit*, a. 1. part. med. *Poet.* pro κυσαμένη, a verbo κύω, *uterum fero*.

Κύσσε, *oſculatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔκυσε, a κύω, *oſculor*.

Κύτραν, *ollam*, accuſ. ſing. *Dor.* pro χύτραν, a χύτρα, *olla*.

Κύφων', pro κύφωνα, *ſtivam*, acc. ſing. a κύφων, *ſtiva*.

Κύψαντες, *qui ſe incurvarunt*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi κύπτω, *incurvo me*.

Κῶα, *pelles agninæ*, nom. pl. a κῶας, *pellis agnina*.

Κωλυέτω, *caſtiget*, 3. ſing. præſ. imper. act. verbi κωλύω, *caſtigo*.

Κώμαζον, *hymnis celebrabam*, *comeſſabar*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκώμαζον, a κωμάζω, *hymnis celebro*, *comeſſor*.

Κωμάξατε, *hymnis celebrate*, 2. pl. a. 1. imper. act. *Dor.* pro κωμάσατε, a verbo eod.

Κωμάσδειν, *hymnis celebrare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro κωμάζειν, a verbo eod.

Κᾦνον, Attice pro καὶ οἶνον.

Κᾤχεθ' pro κᾤχετ' ob ſequ. adſpir. & κᾤχετ' pro καὶ ᾤχετο, *& abibat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi οἴχομαι, *abeo*.

Κῶς, *quomodo*, *Ion.* pro πῶς.

Λ.

ΛΆβε, *cepit*, *ſumpſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβε, a λαμβάνω pro λήβω, *capio*, *ſumo*.

Λάβε *cape*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Λαβέν, *cepiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν, a verbo eod.

Λάβεν, *cepit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβεν, a verbo eod.

Λαβῆν, *cepiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν, a verbo eod.

Λάβῃς, *ceperis*, 2. ſing. a. 2. conjunct. verbi ejuſd.

Λάβῃσι, *ceperit*, 3. ſing. a. ejuſd. *Ionice* formati, pro λάβῃ.

Λάβοιμεν, *ceperimus*, 1. plur. a. 2. opt. act. verbi ejuſd.

Λαβοῖσα, *quæ cepit*, a. 2. part. act. *Dor.* pro λαβοῦσα, a verbo eod.

Λαβόμην, *ceperim*, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαβόμην, a verbo eod.

Λάβον, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβον, a verbo eod.

Λαβόντες, *qui acceperunt*, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Λαβοῦσα, *quæ cepit*, nom. ſing. a. ejuſd. f. g.

Λαβῶ, *capiam*, f. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Λάβωσιν, *accipiant*, 3. pl. a. 2. conjunct. act. cum ν ἐφελκ. pro λάβωσι, a verbo eod.

Λαγόνεσσιν, *ilibus*, dat. plur. *Ion.* pro λαγοῦσι, a λαγὼν, *ilia*.

Λαγὸς, *lepores*, acc. pl. *Ion.* pro λαγοὺς, a λαγὸς, *lepus*.

Λάζεο, *cape*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro λάζεσο vel λάζου, a λάζομαι, *capio*.

Λαζοίατο, *capiant*. 3. pl. præſ. opt. med. *Ion.* pro λάζοιντο, a verbo eod.

Λαήμεναι, *ſonare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro λάειν, a verbo λάω, *ſono*.

Λάθας, *oblivionis*, gen. ſing. *Dor.* pro λήθης, a λήθη, *oblivio*.

Λάθε, *oblitus ſis*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi λανθάνω pro λήθω, *obliviſcor*.

Λαθέμεν, *oblitum eſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* & *Dor.* pro λαθεῖν, a verbo eod.

Λαθέσθαι, *latuiſſe*, a. 2. inf. med. verbi ejuſd.

Λάθετ' pro λάθετο, *oblitus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο, a verbo eod.

Λάθετε, *obliti ſitis*, 2. pl. a. 2. conjunct. verbi ejuſd.

Λαθιφθόγγοιο, *vocis oblivionem inducentis*, gen. ſing. *Ion.* pro λαθιφθόγγου, a λαθίφθογγος, *vocis oblivionem inducens*.

Λαθόμεθ' *obliviſcimur*, 1. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro ληθόμεθα, a λήθομαι, *obliviſcor*.

Λαθριδίοισιν, *occultis*, dat. plur. *Ion.* pro λαθριδίοις, a λαθρίδιος, *occultus*.

Λαθὼν, *qui latuit*, a. 2. part. act. verbi λανθάνω pro λήθω, *lateo*.

Λάκε, *crepitabat*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλακε, a verbo λακέω, *crepito*.

Λακτίζοισα, *calcitrans*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro λακτίζουσα, a verbo λακτίζω, *calcitro*.

Λαλαγεῦντες, *canentes*, nom. plur. præſ. part. act. *Dor.* pro λαλαγοῦντες, a verbo λαλαγέω, *cano*, *garrio*.

Λάλει, *loquere*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro λάλεε, a verbo λαλέω, *loquor*.

Λαλέοντι, *loquuntur*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro λαλέουσι, a verbo eod.

Λαλεῦμες, *loquimur*, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro λαλοῦμεν, a verbo eod.

Λαλεῦντι, *loquuntur*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro λαλοῦσι, a verbo eod.

Λάλησον, *loquere*, *fac locutus ſis*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Λαλουμένοις, *iis*, *quæ dicuntur*, dat. pl. part. præſ. paſſ. *contr.* pro λαλεομένοις, a verbo eod.

Λαμπετόωντα, *fulgentia*, nom. pl. part. præſ. act. n. g. *Poet.* pro λαμπετῶντα, *contract.* ex λαμπετάοντα, a verbo λαμπετάω, *fulgeo*.

Λαμπομένοισι, *fulgentibus*, dat. pl. part. præſ. med. *Ion.* pro λαμπομένοις, a verbo λάμπομαι, *fulgeo*.

Λαμφθείη, *ſumptus ſit*, 3. ſing. a. 1. opt. paſſ. *Ion.* pro ληφθείη, a verbo λαμβάνω, *ſumo*.

Λάμψαι, *luceas*, 2. ſing. a. 1. imper. med. verbi λάμπω, *luceo*.

Κάμψομαι, *ſumam*, *capiam*, f. 1. ind. med. *Ion.* pro λήψομαι, a verbo eod.

Λάξασθαι, *ſortitum eſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro λήξασθαι, a verbo λαγχάνω pro λήχω, *ſortior*.

Λαπῆναι, *lambendo abſumptum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi λάπτω, *lambendo bibo*.

Λασάμενος, *oblitus*, a. 1. part. med. *Dor.* pro λησάμενος, a λανθάνω pro λήθω, *obliviſcor*.

Λάσδεο, *accipe*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro λάζου, ſ. λάζεο, a verbo λάζομαι, *accipio*.

Λασεύμεθ' *obliviſcemur*, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λησόμεθα, a verbo λανθάνω pro λήθω, *obliviſcor*.

Λασθῆμεν, *oblivioni datum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro λασθῆναι, a verbo eod.

Λασῶ, *latebo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, a verbo eod.

Λαχεῖν, *ſortitum eſſe*, a. 2. inf. act. verbi λαγχάνω pro λήχω, *ſortior*.

Λαχῆνας, *qui fodit*, a. 1. part. act. *Att.* pro λαχάνας, a verbo λαχαίνω, *fodio*.

Λαχοίην, *ſortiar*, ſ. *ſortitus ſim*, 1. ſing. a. 2. opt. act. *Att.* pro λάχοιμι, a λαγχάνω pro λήχω, *ſortior*.

Λαχοῦσα, *ſortita*, a. 2. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Λαχῶ, *ſortiar*, f. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Λαχὼν, *ſortitus*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Λαψεῦμαι, *capiam*, *ſumam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι, a λαμβάνω, *ſumo*.

Λαψῇ, *ſumes*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψῃ, a verbo eod.

Λαψοῦμαι, *capiam*, f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι, a verbo eod.

Λεᾶναι, *lævigaſſe*, a. 1. inf. act. verbi λεαίνω, *lævigo*.

Λεγόμεθεν, *dicimur*, 1. pl. præſ. ind. paſſ. *Æol.* pro λεγόμεθα, a verbo λέγω, *dico*.

Λέγομες, *dicimus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro λέγομεν, a verbo eod.

Λέγοντι, *dicunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro λέγουσι, a verbo eod.

Λειεῦμαι, *lævigor*, præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro λειοῦμαι, *contr.* ex λειόομαι, a verbo λειόω, *lævigo*.

Λείηναν, *explanarunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐλείαναν, a verbo λειαίνω, *explano*.

Λειοντομάχαν, *pugnantem cum leone*, acc. ſing. *Dor.* pro λειοντομάχην, a λειοντομάχης, *cum leone pugnans*.

Λείουσιν, *leonibus*, dat. pl. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro λέουσι, a λέων, *leo*.

Λεῖπ' pro λεῖπε, *linquebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔλειπε, a verbo λείπω, *linquo*, vel *linque*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ejuſd.

Λείπεσθ' pro λείπεσθαι, *relinqui*, præſ. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Λειποψυχοῦντα, *cum*, *qui animam linquit*, acc. ſing. part. præſ. act. *contr.* pro λειποψυχέοντα, a verbo λειποψυχέω, *animam linquo*.

Λείποισα, *linquens*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro λείπουσα, a verbo λείπω, *linquo*.

Λειριοέσσῃ, *floridæ*, dat. ſing. f. g. a λειριόεις, *floridus*.

Λεῖψαν, *reliquerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψαν, a verbo λείπω, *relinquo*.

Λέκτο, *dictus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐλέλεκτο, a λέγω, *dico*.

Λελαβέσθαι, *cepiſſe*, a. 2. inf. med. *Ion.* & *Poet.* pro λαβέσθαι, a verbo λαμβάνω pro λήβω, *capio*.

Λελάϐησι, *ceperit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro λάϐῃ, a verbo eod.

Λελαϐόμην, *cepi*, a. 2. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐλαϐόμην, a verbo eod.

Λέλαθα, *latui*, perf. ind. med. *Dor.* pro λέληθα, a verbo λανθάνω pro λήθω, *lateo.*

Λελαθόμην, *latui*, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαθόμην, a verbo eod.

Λέλακα, *ſtrepui*, perf. ind. med. a verbo ληκέω, *ſtrepo.*

Λελακυῖα, *vociferata, quæ ſtrepuit*, part. perf. med. f. g. a verbo eod.

Λελάληκα, *locutus ſum*, perf. ind. act. verbi λαλέω, *loquor.*

Λελάμπρυνται, *reſplenduit, ſplendidus redditus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi λαμπρύνω, *ſplendidum reddo.*

Λελάσμεθα, *obliti ſumus*, 1. pl. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro λελήσμεθα, a verbo λανθάνω pro λήθω, *lateo.*

Λέλασται, *oblitus eſt*, 3. ſing. perf. ejuſd.

Λελάχωσι, *ſortiti fuerint*, 3. pl. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro λάχωσι, a verbo λαγχάνω, *ſortior.*

Λέλειπται, *relicta eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi λείπω, *relinquo.*

Λέλειπτο, *relictus erat*, 3. ſing. pluſq. ejuſd.

Λελειχότες, *qui lamberunt*, perf. part. act. verbi λείχω, *lambo.*

Λελέχθαι, *dictus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi λέγω, *dico.*

Λέληθα, *latui*, perf. ind. med. verbi λανθάνω pro λήθω, *lateo.*

Λέληκα, *locutus ſum*, perf. ind. act. *per Syncop.* pro λελάληκα, a verbo λαλέω, *loquor.*

Λέλημμαι, *captus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi λαμϐάνω pro λήϐω, *capio.*

Λελῆσθαι, *oblitum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi λανθάνω pro λήθω, *lateo.*

Λέλησμαι, *oblitus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Λέληφα, *cepi*, perf. ind. act. verbi λαμϐάνω, pro λήϐω, *capio.*

Λελιημένος, *promptus, carus*, perf. part. paſſ. *per Euphon.* pro λελιλημένος, a verbo λιλέω, *volo.*

Λέλογα, *dixi*, perf. ind. med. verbi λέγω, *dico.*

Λελογίσμεθα, *reputati ſumus*, 1. plur. perf. ind. paſſ. verbi λογίζω, *reputo.*

Λέλογχα, *ſortitus ſum*, perf. ind. med. verbi λαγχάνω pro λέγχω, *ſortior.*

Λέλοιπε, *reliquit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi λείπω, *relinquo.*

Λελουμένον, *lotum*, accuſ. ſing. perf. part. paſſ. verbi λούω, *lavo.*

Λέλοχας, *dixiſti*, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro λέλεχας, a verbo λέγω, *dico.*

Λελύμασμαι, *corruptus ſum*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro λελύμαμμαι, a verbo λυμαίνω, *corrumpo.*

Λέλυται, *ſolutus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi λύω, *ſolvo.*

Λέξατο, *recenſuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλέξατο, a verbo λέγω, *recenſeo.*

Λέξεο, *cuba*, 2. ſing. præſ. imper. *Ion.* pro λέξεσο, a verbo λέξομαι, *cubo.*

Λέξεως, *dictionis*, gen. ſing. *Att.* & *Ion.* pro λέξιος, a λέξις, *dictio.*

Λεξοῦντι, *dicent*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro λέξουσι, a verbo λέγω, *dico.*

Λεπτῇ, *macilentæ*, dat. ſing. f. g. a λεπτὸς, *macilentus.*

Λεσχάζοντες, *garrientes*, nom. pl. part. præſ. act. verbi λεσχάζω, *garrio.*

Λευγαλέῃς, *pernicioſis*, dat. pl. f. g. *Ion.* pro λευγαλέαις, a λευγαλιος, *pernicioſus.*

Λευκᾶν, *albam*, acc. ſing. f. g. *Dor.* pro λευκὴν, a λευκὸς, *albus.*

Λευκᾶναι, *dealbaviſſe*, a. 1. inf. act. verbi λευκαίνω, *dealbo.*

Λευκανθεὶς, *dealbatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Λευκοῖσιν, *albis*, dat. pl. m. g. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro λευκοῖς, a λευκὸς, *albus.*

Λεύσσετε, *videtis*, 2. pl. præſ. ind. act. verbi λεύσσω, *video.*

Λεχέεσσι, *lectis*, dat. pl. *Ion.* pro λέχεσι, a λέχος, *lectus.*

Λεχθὲν, *dictum*, nom. ſing. a. 1. part. paſſ. n. g. verbi λέγω, *dico.*

Λεῷμι, *vellem*, præſ. opt. act. *contr.* pro λεάοιμι, a verbo λεάω, *volo.*

Λῇ, *velit*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Dor.* pro λᾷ, a verbo λάω, *volo.*

Λῆγ' pro λῆγε, *quieſce*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi λήγω, *deſino, quieſco.*

Ληγέμεναι, *deſinere*, præſ. infin. act. verbi λήγω, Dor. pro λήγειν.

Λήγοιμεν, *deſinamus, quieſcamus*, 1. plur. præſ. opt. act. verbi λήγω, *deſino.*

Λήθεαι, *obliviſceris*, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro λήθεσαι, a verbo λήθω, *lateo.*

Λήθει, *latet*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Λήθετ' pro λήθετο, *obliviſcebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐλήθετο, a verbo eod.

Λήθουσα, *latens*, præſ. part. act. fem. gen. verbi ejuſd.

Ληΐδ' pro ληΐδα, *pecudem*, accuſ. ſing. a ληΐς, *pecus.*

Ληΐζετ' pro ληΐζετο, *ſortiebatur*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐληΐζετο, a verbo ληΐζομαι, *ſortior, nanciſcor.*

Ληΐσατο, *nactus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med, *Ion.* & *Poet.* pro ἐληΐσατο, a verbo eod.

Λῆξαν, *deſierunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔληξαν, a verbo λήγω, *deſino.*

Λήξεια, *ceſſaverim, deſierim*, a. 1. opt. act. *Æol.* pro λήξαιμι, a verbo eod.

Λῇς, *velis*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *Dor.* & *contr.* pro λάῃς, ſ. λᾷς, vel etiam *Dor.* pro θέλῃς, a λάω, vel θέλω, *volo.*

Λήσεις, *latebis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi λήθω, *lateo.*

Λήσομαι, *obliviſcar*, f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Λησῶ, *latebo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, a verbo eod.

Ληφθεὶς, *captus*, a. 1. part. paſſ. verbi λαμϐάνω pro λήϐω, *capio.*

Ληφθήτω, *fac captus ſit*, 3. ſing. a. 1. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Λήψεσθε, *accipietis*, 2. pl. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Λήψομαι, *capiam*, 1. ſing. f. ejuſd.

Λήψονται, *accipient*, 3. pl. f. ejuſd.

Λιασθεὶς, *ſeparatus*, part. a. 1. paſſ. verbi λιάζω.

Λιγέα, *canora*, nom. plur. n. g. a λιγὺς, έος, *canorus.*

Λιγεᾶν, *canorarum*, gen. pl. f. g. *Dor.* pro λιγειῶν, ab eod.

Λιγείῃ, *canoræ*, dat. ſing. f. g. *Ion.* pro λιγείᾳ, ab eod.

Λίγξε, *ſonuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλιγξε, a verbo λίγγω, *ſono, ſtrideo.*

Λιγυρ' pro λιγυρῇ, *ſuavi*, dat. ſing. f. g. *Ion.* pro λιγυρᾷ, a λιγυρὸς, *ſuavis.*

Λιγυφθόγγοισι, *ſonora voce præditis*, dat. pl. *Ion.* pro λιγυφθόγγοις, a λιγύφθογγος, *ſonora voce præditus.*

Λιθάσας, *qui lapidavit*, a. 1. part. act. verbi λιθάζω, *lapido.*

Λιθασθῶσιν, *lapidati ſint*, 3. pl. a. 1. conjunct. paſſ. cum ν ἐφελκ. verbi ejuſd.

Λιθάσωσιν, *lapidaverint*, 3. pl. a. 1 co junct. act. verbi ejuſd.

Λικμήσει, *ventilabit*, 3. ſing. f. 1. ind. ac verbi λικμάω, *ventilo.*

Λικμώντων, *ventilantium*, gen. pl. par præſ. *contr.* pro λικμαόντων, a verbo eo

Λιλαίεαι, *cupis*, 2. ſing. præſ. ind. me *Ion.* pro λιλαίῃ, a verbo λιλαίομαι.

Λίπε, *reliquit*, 3 ſing a. 2. ind. act. *Io* pro ἔλιπε, a verbo λείπω, *relinquo.*

Λιπέειν, *reliquiſſe*, a. 2. inf. act. *Poet.* pr λιπεῖν, a verbo eod.

Λιπέσθαι, *reliquiſſe*, a. 2. inf. med. verb ejuſd.

Λίποι, *reliquerit*, 3. ſing. aor. 2. opt. ac verbi ejuſd.

Λίποιεν, *reliquerint*, 3. pl. a. 2. opt. ac verbi ejuſd.

Λίπον, *reliqui*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλ πον, a verbo eod.

Λιποφεγγέα, *eum, qui lucem linquit*, acc. ſin c. g. a λιποφεγγὴς, έος, *lucem linquens.*

Λιπόων, *qui pinguis eſt*, præſ. part. ac *Poet.* pro λιπῶν, *contr.* ex λιπάων, a λ πάω, *pinguis ſum.*

Λίσαι, *precare, precatus ſis*, 2. ſing. a. 1 imper. med. verbi λίσσομαι, *precor.*

Λίσσεσθαι, *precari*, præſ. inf. med. verb ejuſd.

Λισσέσκετο, *ſupplicabat*, 3. ſing. imperf. in med. *Ion.* pro ἐλίσσετο, a verbo eod.

Λίσσομ' pro λίσσομαι, *precor*, præſ. ind. v *precabor*, f. 1. ind. med. *Poet.* pro λίσσο μαι, a λίσσομαι, *precor.*

Λῖτα, *tenue linteum*, acc. ſing. a λῖς, *lint um tenue.*

Λιταῖσι, *frugalibus*, dat. pl. f. g. *Poet.* pr λιταῖς, a λιτὸς, *tenuis, frugalis.*

Λιτάνευε, *precabatur*, 3. ſing. imperf. in act. *Ion.* pro ἐλιτάνευε, a verbo λιτανεύ *precor.*

Λιτάων, *precum*, gen. pl. *Æol.* pro λιτῶ a λιταὶ, *preces.*

Λιτέσθαι, *precatum eſſe*, a. 2. inf. me verbi λίτομαι, *precor.*

Λίχμαζον, *lambebam*, imperf. ind. act. *Io* pro ἐλίχμαζον, a verbo λιχμάζω, *lamb*

Λογίζεσθαι, *loqui*, præſ. inf. med. ver λογίζομαι, *loquor.*

Λογιζέσθω, *æſtimet*, 3. ſing. præſ. impe med. verbi ejuſd.

Λόγισαι, *conſulta, conſultaveris*, 2. ſin a. 1. imper. med. verbi ejuſd.

Λόγοισι, *ſermonibus*, dat. pl. *Poet.* pro λ γοις, a λόγος, *ſermo.*

Λόγχαισι, *lanceis*, dat. pl. *Ion.* pro λόγ χαις, a λόγχη, *lancea.*

Λόγω, *ſermonis, verbi*, gen. ſing. *Dor.* p λόγου, a λόγος, *ſermo.*

Λόεν, *lavit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἔλοε, a verbo poëti λοέω, *lavo.*

Λοεσσάμενος, *lotus*, ſ. *qui lavit*, part. a. med. *Poet.* pro λουσάμενος, quaſi a λο pro λούω, *lavo.*

Λόεσσαν, *laverunt*, 3. plur. a. 1. ind. a *Ion.* & *Poet.* pro ἐλόεσαν, a verbo eod.

Λοιϐᾷ, *libamine*, dat. ſing. *Dor.* pro λοι a λοιϐὴ, *libamen.*

Λοιμοῖο, *peſtis*, gen. ſing. *Ion.* pro λοιμοῦ, λοιμὸς, *peſtis.*

Λοῦμαι, *lavor*, præſ. ind. paſſ. *Att.* p λούομαι, a verbo λούω, *lavo.*

Λοῦσεν, *lavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἔλουσε, a verbo eod.

Λουσῶ, *lavabo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λ σω, a verbo eod.

Λοφιῇ, *dorſo*, dat. ſing. *Ion.* pro λοφιᾷ, λοφιά, *dorſum.*

Λοχᾷν, *inſidiari*, præſ. inf. act. *contr.* pro λοχάειν, a verbo λοχάω, *inſidior*.

Λοχεοῖο, *inſidiarum*, gen. ſing. *Ion.* pro λοχεοῦ, a λοχεὸς, *inſidiæ*.

Λοχηγετεῖν, *cohortis ducem eſſe*, præſ. inf. act. *contr.* pro λοχηγετέειν, a verbo λοχηγετέω, *cohortem duco*.

Λύας, *ſeditionis*, gen. ſing. *Dor.* pro λύης, a λύη, *ſeditio*.

Λυγιξεῖν, *flexurum eſſe*, f. 1. inf. act. *Dor.* pro λυγίσειν, a verbo λυγίζω, *flecto*.

Λύθεν, *ſoluti ſunt*, 3. plur. aor. 1. indic. paſſ. *Bœot.* & *Ion.* pro ἐλύθησαν, a verbo λύω, *ſolvo*.

Λύθη, *ſolutus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐλύθη, a verbo eod.

Λύματ' pro λύματα, *purgamenta*, nom. pl. a λῦμα, *purgamentum*.

Λύμην, *redemptus fuiſſem*, pluſq. opt. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro λελυμένος εἴην, a verbo λύω, *ſolvo, redimo*.

Λυμηνάμενος, *qui purgavit*, a. 1. part. med. verbi λυμαίνω, *purgo, vaſto*.

Λύντο, *ſoluti erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ionice* & *Poet.* pro ἐλέλυντο, a verbo λύω, *ſolvo*.

Λυπηθήσεσθε, *mœrore adficiemini*, 2. pl. f. 1. ind. paſſ. verbi λυπέω, *triſtem reddo*.

Λυπηρ' pro λυπηρὰ, *moleſta*, acc. pl. n. g. a λυπηρὸς, *moleſtus*.

Λυπῇς, *moleſtus ſis*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *contr.* pro λυπέῃς, a verbo λυπέω, *triſtem reddo*.

Λυπεῦ, *ange*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro λύπεσο, a verbo eod.

Λῦσαι, *ſolviſſe*, a. 1. inf. act. verbi λύω, *ſolvo*.

Λύσαις, *qui ſolvit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro λύσας, a verbo eod.

Λύσαντες, *ſolventes, qui ſolverunt*, nom. pl. a. ejuſd.

Λῦσε, *ſolvit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλυσε, a verbo eod.

Λύσει, *ſolvet*, 3. ſing. f. 1. ind. verbi ejuſdem; vel *ſolutioni*, dat. ſing. *contr.* pro λύσεϊ, a λύσις, *ſolutio*.

Λύσῃ, *ſolverit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi λύω, *ſolvo*.

Λῦσον, *fac ſolveris, ſolve*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi λύω, *ſolvo*.

Λυσσῆν, *furere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro λυσσᾶν, *contr.* ex λυσσάειν, a λυσσάω, *furo*.

Λύσσῃς, *perdideris*, ſive *perdas*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. *Poet.* pro λύσῃς, a λύω, *ſolvo, perdo*.

Λυσσόων, *furens*, præſ. part. act. *Poet.* pro λυσσῶν, *contr.* ex λυσσάων, a verbo λυσσάω, *furo*.

Λυσσωθείης, *rabioſus fias*, 2. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi λυσσόω, *in rabiem ago*.

Λυσσῶσι, *furunt* vel *furant*, 3. plur. præſ. ind. vel conjunct. act. verbi λυσσάω, *furo*.

Λύτο, *ſolutus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐλέλυτο, a λύω, *ſolvo*.

Λυτρώσηται, *redimeret*, ſ. *redemerit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. med. verbi λυτρόω, *redimo*.

Λωβηθεὶς, *læſus*, a. 1. part. paſſ. verbi λωβάω, *lædo*.

Λωβήσαιο, *injuriam intuleris*, 2. ſing. a. 1. opt. med. verbi ejuſd.

Λῶντι, *volunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro λάοντι, a λάω, *volo*.

Λώονα, *meliora*, acc. plur. n. g. a λῶον, *melius*.

Λωτεῦντα, *loto abundantem*, acc. ſing. *Dor.* pro λωτοῦντα, quod *Attice* dicitur pro λωτόεντα, a λωτόεις, *loto abundans*.

M.

M' pro μὲ, *me*, acc. ſing. ab ἐγὼ, *ego*.

Μάθε, *ſcias, ſcito, fac didiceris*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi μανθάνω pro μαθέω, *diſco*.

Μαθεῦμαι, *diſcam*, f. 2. ind. med. *Dor.* pro μαθοῦμαι, a verbo eod.

Μαθήσεαι, *diſces*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro μαθήσεσαι, a verbo eod.

Μαθοῖσα, *quæ didicit, gnara*, aor. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro μαθοῦσα, a verbo μανθάνω pro μαθέω, *diſco*.

Μαθὼν, *qui didicit*, a. idem m. g.

Μαίμησε, *vehementer cupivit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμαίμησε, a verbo μαιμάω, *vehementer cupio*.

Μαιμόων, *valde cupiens*, præſ. part. act. *Poet.* pro μαιμῶν, *contr.* ex μαιμάων, a verbo eod.

Μαιμώουσα, *admodum cupiens, prompta*, præſ. part. act. f. g. verbi μαιμώω pro μαιμάω, *admodum cupio*.

Μακάρισσι, *beatis*, dat. pl. *Ion.* pro μάκαρσι, a μάκαρ.

Μακαριῶ, *beatum prædicabo*, f. 1. ind. act. *Att.* pro μακαρίσω, a verbo μακαρίζω, *beatum prædico*.

Μακρὴν, *longam*, acc. ſing. *Dor.* pro μακρὰν, a μακρὸς, *longus*.

Μαλακᾷ, *molli*, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro μαλακῇ, a μαλακὸς, *mollis*.

Μαλακισθῆναι, *emollitum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. verbi μαλακίζω, *emollio*.

Μαλακῶ, *mollis*, gen. ſing. *Dor.* pro μαλακοῦ, a μαλακὸς, *mollis*.

Μάλιστ' pro μάλιστα, *maxime*.

Μαλλοῖσι, *velleribus*, dat. plur. *Poet.* pro μαλλοῖς, a μαλλὸς, *vellus*.

Μαμμωνᾷ, *mammonæ*, dat. ſing. a μαμμωνᾶς, *mammona*.

Μὰν, *menſis*, *Dor.* pro μὴν.

Μανεῖσα, *furore percita*, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi μαίνομαι, *inſanio, furore percitus ſum*.

Μανοῦμαι, *inſaniam*, f. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Μάντεσιν, *vatibus*, dat. pl. cum ν ἐφελκ. a μάντις, *vates*.

Μαντεύεαι, *vaticinaris*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro μαντεύῃ, a μαντεύομαι.

Μάνυε, *indicabat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμήνυε, a verbo μηνύω, *indico*.

Μάνυσον, *indica, fac indicaveris*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Μαπέειν, *apprehendiſſe*, a. 2. inf. act. *per Syncop.* pro μαρπέειν, & hoc *Ion.* & *Poet.* pro μαρπεῖν, a verbo μάρπω, *apprehendo*.

Μαρανθῆναι, *tabefactum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi μαραίνω, *tabefacio*.

Μαρναμένοιιν, *depugnantium*, gen. dual. part. præſ. med. *Ion.* pro μαρναμένοιν, a verbo μάρναμαι, *depugno*.

Μάρνανθ' pro μάρναντ' ob ſeq. aſpiratam, & μάρναντ' pro μάρναντο, *pugnabant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμάρναντο, a verbo eod.

Μαρνώμεσθ' pro μαρνώμεσθα, *pugnemus*, 1. pl. præſ. conjunct. med. *Dor.* pro μαρνώμεθα, a verbo eod.

Μαρπέειν, *prehendiſſe*, a. 2. inf. act. *Poet.* pro μαρπεῖν, a verbo μάρπω, *prehendo*.

Μαρτυρίῃσι, *teſtimoniis*, dat. pl. *Ion.* pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία, *teſtimonium*.

Μαρτυροῦν, *teſtificans*, præſ. part. act. n. g. *contr.* pro μαρτυρέον, a verbo μαρτυρέω, *teſtificor*.

Μαρύεται, *innectitur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro μηρύεται, a verbo μηρύω, *innecto*.

Μαρυκᾶται, *ruminat*, 3. ſing. præſ. ind. med. *Dor.* pro μηρυκᾶται, *contr.* ex μηρυκάεται, a verbo μηρυκάομαι, *rumino* ſ. *ruminor*.

Μάρψαις, *corripiens, qui corripuit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro μάρψας, a verbo μάρπτω, *corripio*.

Μάρψῃς, *corripueris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Μάσδαν, *placentam*, acc. ſing. *Dor.* pro μάζαν, a μάζα, *placenta*.

Μασδὸν, *mammam*, acc. ſing. *Dor.* pro μαζὸν, a μαζὸς, *mamma*.

Μασιν, *menſibus*, dat. pl. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro μησὶν, a μὴν, *menſis*.

Μάσταχ' pro μάστακα, *eſcam*, acc. ſing. a μάσταξ, *eſca*.

Μάστιγα, *flagellum*, acc. ſing. a μάστιξ, *flagellum*.

Μαστιγούσθω, *flagelletur*, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. *contr.* pro μαστιγοέσθω, a verbo μαστιγόω, *flagello*.

Μαστιγώσαντες, *qui flagellaverunt*, aor. 1. part. act. verbi ejuſd.

Μαστιέτην, *flagellaverunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐμαστιέτην, a verbo μαστίω, *flagello*.

Μάστιξεν, *flagellavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμάστιξεν, a verbo μαστίζω, *flagello*.

Μαστίσδειν, *flagellare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro μαστίζειν, a verbo eod.

Μαστίσδοιεν, *flagellent*, 3. pl. præſ. opt. act. *Dor.* pro μαστίζοιεν, a verbo eod.

Μάταν, *Dor.* pro μάτην, *fruſtra*.

Ματῆς, *quæris*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* & *Dor.* pro ματεῖς, a verbo ματέω, *quæro*.

Ματήσετον, *inertes erunt*, 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ματάω, *iners ſum*.

Μάτρωες, *matris fratres, avunculi*, nom. plur. *Dor.* pro μήτρωες, a μήτρως, *frater matris, avunculus*.

Μαυροῦσι, *obſcurant*, 3. plur. præſ. ind. act. *per Aphæreſin*, pro ἀμαυροῦσι, a verbo ἀμαυρόω, *obſcuro*.

Μάχαισι, *pugnis*, dat. plur. *Poet.* pro μάχαις, a μάχη, *pugna*.

Μαχειόμενος, *pugnans*, præſ. part. med. verbi poëtici μαχείομαι pro μάχομαι, *pugno*.

Μαχέοιτο, *pugnet*, 3. ſing. præſ. opt. med. verbi poëtici μαχείομαι pro μάχομαι, *pugno*.

Μαχεσαίμην, *pugnaverim*, a. 1. opt. med. verbi ejuſd.

Μαχέσομαι, *pugnabo*, f. 1. ind. med. verbi poët. μαχέομαι, *pugno*.

Μαχέσσασθ', *pugnare*, ſive *pugnaſſe*, a. 1. inf. med. *Poet.* pro μαχέσασθαι, a verbo eod.

Μαχήσομαι, *pugnabo*, f. 1. indic. med. verbi ejuſd.

Μάχοιτο, *pugnet*, 3. ſing. præſ. opt. med. verbi μάχομαι, *pugno*.

Μαχόμην, *pugnabam*, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμαχόμην, a verbo eod.

Μαχοῦμαι, *pugnabo*, f. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Μέγ' pro μέγα, *magnum*.

Μεγαθαρσεῖ, *magna fiducia prædito*, dat. ſing. a μεγαθαρσὴς, *magna fiducia præditus*.

Μεγάλα, *magna*, nom. pl. n. g. a μέγας pro μεγάλος, *magnus*.

Μεγαλανορίας, *ſuperbiæ*, gen. ſing. *Dor.* pro μεγαληνορίας, a μεγαληνορία, *ſuperbia*.

Μεγαληνορίῃ, *ſuperbiæ*, dat. ſing. *Ion.* pro μεγαληνορίᾳ, ab eod.

Μεγαλήτορας,

Λελάβησι, *ceperit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro λάβῃ, a verbo eod.

Λελαβόμην, *cepi*, a. 2. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐλαβόμην, a verbo eod.

Λέλαθα, *latui*, perf. ind. med. *Dor.* pro λέληθα, a verbo λανθάνω pro λήθω, *lateo.*

Λελαθόμην, *latui*, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαθόμην, a verbo eod.

Λέλακα, *ſtrepui*, perf. ind. med. a verbo ληκέω, *ſtrepo.*

Λελακυῖα, *vociferata, quæ ſtrepuit*, part. perf. med. f. g. a verbo eod.

Λελάληκα, *locutus ſum*, perf. ind. act. verbi λαλέω, *loquor.*

Λελάμπρυνται, *reſplenduit, ſplendidus redditus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi λαμπρύνω, *ſplendidum reddo.*

Λελάσμεθα, *obliti ſumus*, 1. pl. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro λελήσμεθα, a verbo λανθάνω pro λήθω, *lateo.*

Λέλασται, *oblitus eſt*, 3. ſing. perf. ejuſd.

Λελάχωσι, *ſortiti fuerint*, 3. pl. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro λάχωσι, a verbo λαγχάνω, *ſortior.*

Λέλειπται, *relicta eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi λείπω, *relinquo.*

Λέλειπτο, *relictus erat*, 3. ſing. pluſq. ejuſd.

Λελειχότες, *qui lamberunt*, perf. part. act. verbi λείχω, *lambo.*

Λελέχθαι, *dictus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi λέγω, *dico.*

Λέληθα, *latui*, perf. ind. med. verbi λανθάνω pro λήθω, *lateo.*

Λέληκα, *locutus ſum*, perf. ind. act. *per Syncop.* pro λελάληκα, a verbo λαλέω, *loquor.*

Λέλημμαι, *captus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi λαμβάνω pro λήβω, *capio.*

Λελῆσθαι, *oblitum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi λανθάνω pro λήθω, *lateo.*

Λέλησμαι, *oblitus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Λέληφα, *cepi*, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, pro λήβω, *capio.*

Λελιημένος, *promptus, carus*, perf. part. paſſ. *per Euphon.* pro λελιλημένος, a verbo λιλέω, *volo.*

Λέλογα, *dixi*, perf. ind. med. verbi λέγω, *dico.*

Λελογίσμεθα, *reputati ſumus*, 1. plur. perf. ind. paſſ. verbi λογίζω, *reputo.*

Λέλογχα, *ſortitus ſum*, perf. ind. med. verbi λαγχάνω pro λέγχω, *ſortior.*

Λέλοιπε, *reliquit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi λείπω, *relinquo.*

Λελουμένον, *lotum*, accuſ. ſing. perf. part. paſſ. verbi λούω, *lavo.*

Λέλοχας, *dixiſti*, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro λέλεχας, a verbo λέγω, *dico.*

Λελύμασμαι, *corruptus ſum*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro λελύμαμμαι, a verbo λυμαίνω, *corrumpo.*

Λέλυται, *ſolutus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi λύω, *ſolvo.*

Λέξατο, *recenſuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλέξατο, a verbo λέγω, *recenſeo.*

Λέξεο, *cuba*, 2. ſing. præſ. imper. *Ion.* pro λέξεσο, a verbo λέξομαι, *cubo.*

Λέξεως, *dictionis*, gen. ſing. *Att.* & *Ion.* pro λέξιος, a λέξις, *dictio.*

Λεξοῦντι, *dicent*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro λέξουσι, a verbo λέγω, *dico.*

Λεπτῇ, *macilentæ*, dat. ſing. f. g. a λεπτὸς, *macilentus.*

Λεσχάζοντες, *garrientes*, nom. pl. part. præſ. act. verbi λεσχάζω, *garrio.*

Λευγαλέῃς, *pernicioſis*, dat. pl. f. g. *Ion.* pro λευγαλέαις, a λευγαλέος, *pernicioſus.*

Λευκὰν, *albam*, acc. ſing. f. g. *Dor.* pro λευκὴν, a λευκὸς, *albus.*

Λευκᾶναι, *dealbaviſſe*, a. 1. inf. act. verbi λευκαίνω, *dealbo.*

Λευκανθεὶς, *dealbatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Λευκοῖσιν, *albis*, dat. pl. m. g. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro λευκοῖς, a λευκὸς, *albus.*

Λεύσσετε, *videtis*, 2. pl. præſ. ind. act. verbi λεύσσω, *video.*

Λεχέεσσι, *lectis*, dat. pl. *Ion.* pro λέχεσι, a λέχος, *lectus.*

Λεχθὲν, *dictum*, nom. ſing. a. 1. part. paſſ. n. g. verbi λέγω, *dico.*

Λεῷμι, *vellem*, præſ. opt. act. *contr.* pro λεάοιμι, a verbo λεάω, *volo.*

Λῇ, *velit*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Dor.* pro λᾷ, a verbo λάω, *volo.*

Λῆγ' pro λῆγε, *quieſce*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi λήγω, *deſino, quieſco.*

Ληγέμεναι, *deſinere*, præſ. infin. act. verbi λήγω, Dor. pro λήγειν.

Λήγοιμεν, *deſinamus, quieſcamus*, 1. plur. præſ. opt. act. verbi λήγω, *deſino.*

Λήθεαι, *obliviſceris*, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro λήθεσαι, a verbo λήθω, *lateo.*

Λήθει, *latet*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Λήθετ' pro λήθετο, *obliviſcebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐλήθετο, a verbo eod.

Λήθουσα, *latens*, præſ. part. act. fem. gen. verbi ejuſd.

Ληΐδ' pro ληΐδα, *pecudem*, accuſ. ſing. a ληΐς, *pecus.*

Ληΐζετ' pro ληΐζετο, *ſortiebatur*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐληΐζετο, a verbo ληΐζομαι, *ſortior, nanciſcor.*

Ληΐσατο, *nactus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med, *Ion.* & *Poet.* pro ἐληΐσατο, a verbo eod.

Λῆξαν, *deſierunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔληξαν, a verbo λήγω, *deſino.*

Λήξεια, *ceſſaverim, deſierim*, a. 1. opt. act. *Æol.* pro λήξαιμι, a verbo eod.

Λῇς, *velis*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *Dor.* & *contr.* pro λάῃς, ſ. λᾷς, vel etiam *Dor.* pro θέλῃς, a λάω, vel θέλω, *volo.*

Λήσεις, *latebis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi λήθω, *lateo.*

Λήσομαι, *obliviſcar*, f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Λησῶ, *latebo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, a verbo eod.

Ληφθεὶς, *captus*, a. 1. part. paſſ. verbi λαμβάνω pro λήβω, *capio.*

Ληφθήτω, *fac captus ſit*, 3. ſing. a. 1. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Λήψεσθε, *accipietis*, 2. pl. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Λήψομαι, *capiam*, 1. ſing. f. ejuſd.

Λήψονται, *accipient*, 3. pl. f. ejuſd.

Λιασθεὶς, *ſeparatus*, part. a. 1. paſſ. verbi λιάζω.

Λιγέα, *canora*, nom. plur. n. g. a λιγὺς, έος, *canorus.*

Λιγεᾶν, *canorarum*, gen. pl. f. g. *Dor.* pro λιγειῶν, ab eod.

Λιγείῃ, *canoræ*, dat. ſing. f. g. *Ion.* pro λιγείᾳ, ab eod.

Λίγξε, *ſonuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλιγξε, a verbo λίγγω, *ſono, ſtrideo.*

Λιγυρ' pro λιγυρῇ, *ſuavi*, dat. ſing. f. g. *Ion.* pro λιγυρᾷ, a λιγυρὸς, *ſuavis.*

Λιγυφθόγγοισι, *ſonora voce præditis*, dat. pl. *Ion.* pro λιγυφθόγγοις, a λιγύφθογγος, *ſonora voce præditus.*

Λιθάσας, *qui lapidavit*, a. 1. part. act. verbi λιθάζω, *lapido.*

Λιθασθῶσιν, *lapidati ſint*, 3. pl. a. 1. conjunct. paſſ. cum ν ἐφελκ. verbi ejuſd.

Λιθάσωσιν, *lapidaverint*, 3. pl. a. 1 co junct. act. verbi ejuſd.

Λικμήσει, *ventilabit*, 3. ſing. f. 1. ind. ac verbi λικμάω, *ventilo.*

Λικμώντων, *ventilantium*, gen. pl. par præſ. *contr.* pro λικμαόντων, a verbo eo

Λιλαίεαι, *cupis*, 2. ſing. præſ. ind. me *Ion.* pro λιλαίῃ, a verbo λιλαίομαι.

Λίπε, *reliquit*, 3 ſing a. 2. ind. act. *Io* pro ἔλιπε, a verbo λείπω, *relinquo.*

Λιπέειν, *reliquiſſe*, a. 2. inf. act. *Poet.* pr λιπεῖν, a verbo eod.

Λιπέσθαι, *reliquiſſe*, a. 2. inf. med. verb ejuſd.

Λίποι, *reliquerit*, 3. ſing. aor. 2. opt. ac verbi ejuſd.

Λίποιεν, *reliquerint*, 3. pl. a. 2. opt. ac verbi ejuſd.

Λίπον, *reliqui*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐλ πον, a verbo eod.

Λιποφεγγέα, *eum, qui lucem linquit*, acc. ſin c. g. a λιποφεγγὴς, έος, *lucem linquens.*

Λιπόων, *qui pinguis eſt*, præſ. part. ac *Poet.* pro λιπῶν, *contr.* ex λιπάων, a λ πάω, *pinguis ſum.*

Λίσαι, *precare, precatus ſis*, 2. ſing. a. imper. med. verbi λίσσομαι, *precor.*

Λίσσεσθαι, *precari*, præſ. inf. med. verb ejuſd.

Λισσέσκετο, *ſupplicabat*, 3. ſing. imperf. in med. *Ion.* pro ἐλίσσετο, a verbo eod.

Λίσσομ' pro λίσσομαι, *precor*, præſ. ind. v *precabor*, f. 1. ind. med. *Poet.* pro λισσ μαι, a λίσσομαι, *precor.*

Λῖτα, *tenue linteum*, acc. ſing. a λῖς, *lint um tenue.*

Λιταῖσι, *frugalibus*, dat. pl. f. g. *Poet.* pr λιταῖς, a λιτὸς, *tenuis, frugalis.*

Λιτάνευε, *precabatur*, 3. ſing. imperf. in act. *Ion.* pro ἐλιτάνευε, a verbo λιτανε *precor.*

Λιτάων, *precum*, gen. pl. *Æol.* pro λιτῶ a λιταὶ, *preces.*

Λιτέσθαι, *precatum eſſe*, a. 2. inf. me verbi λίτομαι, *precor.*

Λίχμαζον, *lambebam*, imperf. ind. act. *Io* pro ἐλίχμαζον, a verbo λιχμάζω, *lamb*

Λογίζεσθαι, *loqui*, præſ. inf. med. ver λογίζομαι, *loquor.*

Λογιζέσθω, *æſtimet*, 3. ſing. præſ. impe med. verbi ejuſd.

Λόγισαι, *conſulta, conſultaveris*, 2. ſin a. 1. imper. med. verbi ejuſd.

Λόγοισι, *ſermonibus*, dat. pl. *Poet.* pro λ γοις, a λόγος, *ſermo.*

Λόγχαισι, *lanceis*, dat. pl. *Ion.* pro λό χαις, a λόγχη, *lancea.*

Λόγω, *ſermonis, verbi*, gen. ſing. *Dor.* p λόγου, a λόγος, *ſermo.*

Λόεν, *lavit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἔλοε, a verbo poëti λοέω, *lavo.*

Λοεσσάμενος, *lotus*, ſ. *qui lavit*, part. a. med. *Poet.* pro λουσάμενος, quaſi a λο pro λούω, *lavo.*

Λόεσαν, *laverunt*, 3. plur. a. 1. ind. a *Ion.* & *Poet.* pro ἐλόεσαν, a verbo eod.

Λοιβᾷ, *libamine*, dat. ſing. *Dor.* pro λοι a λοιβὴ, *libamen.*

Λοιμοῖο, *peſtis*, gen. ſing. *Ion.* pro λοιμοῦ λοιμὸς, *peſtis.*

Λοῦμαι, *lavor*, præſ. ind. paſſ. *Att.* p λούομαι, a verbo λούω, *lavo.*

Λοῦσεν, *lavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἔλουσε, a verbo eod.

Λουσῶ, *lavabo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro σω, a verbo eod.

Λοφιῇ, *dorſo*, dat. ſing. *Ion.* pro λοφιᾷ λοφιὰ, *dorſum.*

Λοχᾶν, *inſidiari*, præſ. inf. act. *contr.* pro λοχάειν, a verbo λοχάω, *inſidior*.

Λοχεοῖο, *inſidiarum*, gen. ſing. *Ion.* pro λοχεοῦ, a λοχεὸς, *inſidia*.

Λοχηγετεῖν, *cohortis ducem eſſe*, præſ. inf. act. *contr.* pro λοχηγετέειν, a verbo λοχηγετέω, *cohortem duco*.

Λύας, *ſeditionis*, gen. ſing. *Dor.* pro λύης, a λύη, *ſeditio*.

Λυγιξεῖν, *flexurum eſſe*, f. 1. inf. act. *Dor.* pro λυγίσειν, a verbo λυγίζω, *flecto*.

Λύθεν, *ſoluti ſunt*, 3. plur. aor. 1. indic. paſſ. *Bæot.* & *Ion.* pro ἐλύθησαν, a verbo λύω, *ſolvo*.

Λύθη, *ſolutus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐλύθη, a verbo eod.

Λύματ' pro λύματα, *purgamenta*, nom. pl. a λῦμα, *purgamentum*.

Λύμην, *redemptus fuiſſem*, pluſq. opt. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro λελυμένος εἴην, a verbo λύω, *ſolvo, redimo*.

Λυμηνάμενος, *qui purgavit*, a. 1. part. med. verbi λυμαίνω, *purgo, vaſto*.

Λύντο, *ſoluti erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ionice* & *Poet.* pro ἐλέλυντο, a verbo λύω, *ſolvo*.

Λυπηθήσεσθε, *mœrore adficiemini*, 2. pl. f. 1. ind. paſſ. verbi λυπέω, *triſtem reddo*.

Λυπηρ' pro λυπηρὰ, *moleſta*, acc. pl. n. g. a λυπηρὸς, *moleſtus*.

Λυπῇς, *moleſtus ſis*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *contr.* pro λυπέῃς, a verbo λυπέω, *triſtem reddo*.

Λυπεῦ, *ange*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro λύπεσο, a verbo eod.

Λῦσαι, *ſolviſſe*, a. 1. inf. act. verbi λύω, *ſolvo*.

Λύσαις, *qui ſolvit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro λύσας, a verbo eod.

Λύσαντες, *ſolventes, qui ſolverunt*, nom. pl. a. ejuſd.

Λῦσε, *ſolvit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλυσε, a verbo eod.

Λύσει, *ſolvet*, 3. ſing. f. 1. ind. verbi ejuſdem; vel *ſolutioni*, dat. ſing. *contr.* pro λύσεϊ, a λύσις, *ſolutio*.

Λύσῃ, *ſolverit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi λύω, *ſolvo*.

Λῦσον, *fac ſolveris, ſolve*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi λύω, *ſolvo*.

Λυσσῆν, *furere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro λυσσᾶν, *contr.* ex λυσσάειν, a λυσσάω, *furo*.

Λύσῃς, *perdideris*, ſive *perdas*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. *Poet.* pro λύσῃς, a λύω, *ſolvo, perdo*.

Λυσσόων, *furens*, præſ. part. act. *Poet.* pro λυσσῶν, *contr.* ex λυσσάων, a verbo λυσσάω, *furo*.

Λυσσωθείης, *rabioſus fias*, 2. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi λυσσόω, *in rabiem ago*.

Λυσσῶσι, *furunt* vel *furant*, 3. plur. præſ. ind. vel conjunct. act. verbi λυσσάω, *furo*.

Λύτο, *ſolutus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐλέλυτο, a λύω, *ſolvo*.

Λυτρώσηται, *redimeret*, ſ. *redemerit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. med. verbi λυτρόω, *redimo*.

Λωβηθεὶς, *læſus*, a. 1. part. paſſ. verbi λωβάω, *lædo*.

Λωβήσαιο, *injuriam intuleris*, 2. ſing. a. 1. opt. med. verbi ejuſd.

Λῶντι, *volunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro λάοντι, a λάω, *volo*.

Λώονα, *meliora*, acc. plur. n. g. a λῷον, *melius*.

Λωτεῦντα, *loto abundantem*, acc. ſing. *Dor.* pro λωτοῦντα, quod *Attice* dicitur pro λωτόεντα, a λωτόεις, *loto abundans*.

M.

M' pro μὲ, *me*, acc. ſing. ab ἐγὼ, *ego*.

Μάθε, *ſcias, ſcito, fac didiceris*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi μανθάνω pro μαθέω, *diſco*.

Μαθεῦμαι, *diſcam*, f. 2. ind. med. *Dor.* pro μαθοῦμαι, a verbo eod.

Μαθήσεαι, *diſces*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro μαθήσεσαι, a verbo eod.

Μαθοῖσα, *quæ didicit, gnara*, aor. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro μαθοῦσα, a verbo μανθάνω pro μαθέω, *diſco*.

Μαθὼν, *qui didicit*, a. idem m. g.

Μαίμησε, *vehementer cupivit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμαίμησε, a verbo μαιμάω, *vehementer cupio*.

Μαιμόων, *valde cupiens*, præſ. part. act. *Poet.* pro μαιμῶν, *contr.* ex μαιμάων, a verbo eod.

Μαιμώουσα, *admodum cupiens, prompta*, præſ. part. act. f. g. verbi μαιμώω pro μαιμάω, *admodum cupio*.

Μακάρεσσι, *beatis*, dat. pl. *Ion.* pro μάκαρσι, a μάκαρ.

Μακαριῶ, *beatum prædicabo*, f. 1. ind. act. *Att.* pro μακαρίσω, a verbo μακαρίζω, *beatum prædico*.

Μακρὴν, *longam*, acc. ſing. *Dor.* pro μακρὰν, a μακρὸς, *longus*.

Μαλακᾷ, *molli*, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro μαλακῇ, a μαλακὸς, *mollis*.

Μαλακισθῆναι, *emollitum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. verbi μαλακίζω, *emollio*.

Μαλακῶ, *mollis*, gen. ſing. *Dor.* pro μαλακοῦ, a μαλακὸς, *mollis*.

Μάλιστ' pro μάλιστα, *maxime*.

Μαλλοῖσι, *velleribus*, dat. plur. *Poet.* pro μαλλοῖς, a μαλλὸς, *vellus*.

Μαμμωνᾷ, *mammonæ*, dat. ſing. a μαμμωνᾶς, *mammona*.

Μὰν, *menſis*, *Dor.* pro μὴν.

Μανεῖσα, *furore percita*, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi μαίνομαι, *inſanio, furore percitus ſum*.

Μανοῦμαι, *inſaniam*, f. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Μάντεσιν, *vatibus*, dat. pl. cum ν ἐφελκ. a μάντις, *vates*.

Μαντεύεαι, *vaticinaris*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro μαντεύῃ, a μαντεύομαι.

Μάνυε, *indicabat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμήνυε, a verbo μηνύω, *indico*.

Μάνυσον, *indica, fac indicaveris*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Μαπέειν, *apprehendiſſe*, a. 2. inf. act. *per Syncop.* pro μαρπέειν, & hoc *Ion.* & *Poet.* pro μαρπεῖν, a verbo μάρπτω, *apprehendo*.

Μαρανθῆναι, *tabefactum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi μαραίνω, *tabefacio*.

Μαρναμένοιιν, *depugnantium*, gen. dual. part. præſ. med. *Ion.* pro μαρναμένοιν, a verbo μάρναμαι, *depugno*.

Μάρνανθ' pro μάρναντ' ob ſeq. aſpiratam, & μάρναντ' pro μάρναντο, *pugnabant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμάρναντο, a verbo eod.

Μαρνώμεσθ' pro μαρνώμεσθα, *pugnemus*, 1. pl. præſ. conjunct. med. *Dor.* pro μαρνώμεθα, a verbo eod.

Μαρπέειν, *prehendiſſe*, a. 2. inf. act. *Poet.* pro μαρπεῖν, a verbo μάρπτω, *prehendo*.

Μαρτυρίῃσι, *teſtimoniis*, dat. pl. *Ion.* pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία, *teſtimonium*.

Μαρτυροῦν, *teſtificans*, præſ. part. act. n. g. *contr.* pro μαρτυρέον, a verbo μαρτυρέω, *teſtificor*.

Μαρύεται, *innectitur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro μηρύεται, a verbo μηρύω, *innecto*.

Μαρυκᾶται, *ruminat*, 3. ſing. præſ. ind. med. *Dor.* pro μηρυκᾶται, *contr.* ex μηρυκάεται, a verbo μηρυκάομαι, *rumino* ſ. *ruminor*.

Μάρψαις, *corripiens, qui corripuit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro μάρψας, a verbo μάρπτω, *corripio*.

Μάρψῃς, *corripueris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Μάσδαν, *placentam*, acc. ſing. *Dor.* pro μάζαν, a μάζα, *placenta*.

Μασδὸν, *mammam*, acc. ſing. *Dor.* pro μαζὸν, a μαζὸς, *mamma*.

Μασιν, *menſibus*, dat. pl. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro μησὶν, a μὴν, *menſis*.

Μάστακ' pro μάστακα, *eſcam*, acc. ſing. a μάσταξ, *eſca*.

Μάστιγα, *flagellum*, acc. ſing. a μάστιξ, *flagellum*.

Μαστιγούσθω, *flagelletur*, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. *contr.* pro μαστιγοέσθω, a verbo μαστιγόω, *flagello*.

Μαστιγώσαντες, *qui flagellaverunt*, aor. 1. part. act. verbi ejuſd.

Μαστιέτην, *flagellaverunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐμαστιέτην, a verbo μαστίω, *flagello*.

Μάστιξεν, *flagellavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμάστιξεν, a verbo μαστίζω, *flagello*.

Μαστίσδειν, *flagellare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro μαστίζειν, a verbo eod.

Μαστίσδοιεν, *flagellent*, 3. pl. præſ. opt. act. *Dor.* pro μαστίζοιεν, a verbo eod.

Μάταν, *Dor.* pro μάτην, *fruſtra*.

Ματῇς, *quæris*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* & *Dor.* pro ματεῖς, a verbo ματέω, *quæro*.

Ματήσετον, *inertes erunt*, 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ματάω, *iners ſum*.

Μάτρωες, *matris fratres, avunculi*, nom. plur. *Dor.* pro μήτρωες, a μήτρως, *frater matris, avunculus*.

Μαυροῦσι, *obſcurant*, 3. plur. præſ. ind. act. *per Aphæreſin*, pro ἀμαυροῦσι, a verbo ἀμαυρόω, *obſcuro*.

Μάχαισι, *pugnis*, dat. plur. *Poet.* pro μάχαις, a μάχη, *pugna*.

Μαχεόμενος, *pugnans*, præſ. part. med. verbi poëtici μαχέομαι pro μάχομαι, *pugno*.

Μαχέοιτο, *pugnet*, 3. ſing. præſ. opt. med. verbi poëtici μαχέομαι pro μάχομαι, *pugno*.

Μαχεσαίμην, *pugnaverim*, a. 1. opt. med. verbi ejuſd.

Μαχέσομαι, *pugnabo*, f. 1. ind. med. verbi poët. μαχέομαι, *pugno*.

Μαχέσσασθαι, *pugnare*, ſive *pugnaſſe*, a. 1. inf. med. *Poet.* pro μαχέσασθαι, a verbo eod.

Μαχήσομαι, *pugnabo*, f. 1. indic. med. verbi ejuſd.

Μάχοιτο, *pugnet*, 3. ſing. præſ. opt. med. verbi μάχομαι, *pugno*.

Μαχόμην, *pugnabam*, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμαχόμην, a verbo eod.

Μαχοῦμαι, *pugnabo*, f. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Μέγ' pro μέγα, *magnum*.

Μεγαθαρσεῖ, *magna fiducia prædito*, dat. ſing. a μεγαθαρσὴς, *magna fiducia præditus*.

Μεγάλα, *magna*, nom. pl. n. g. a μέγας pro μεγάλος, *magnus*.

Μεγαλανορίας, *ſuperbiæ*, gen. ſing. *Dor.* pro μεγαληνορίας, a μεγαληνορία, *ſuperbia*.

Μεγαληνορίῃ, *ſuperbiæ*, dat. ſing. *Ion.* pro μεγαληνορίᾳ, ab eod.

Μεγαλήτορα, *magnanimum*, acc. ſing. a μεγαλήτωρ, *magnanimus*.

Μεγαλίζεο, *magnifice effero*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro μεγαλίζεσο, a verbo μεγαλίζω, *magnifice effero*.

Μεγάλως, *magnos*, acc. pl. *Dor.* pro μεγάλους, a μέγας pro μεγάλος, *magnus*.

Μεγάροισιν, *domibus*, dat. plur. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro μεγάροις, a μέγαρον, *domus*.

Μέδουσα, *imperans*, præſ. part. act. f. g. verbi μεδέω, *impero*.

Μεδέσθω, *curæ eſto*, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi μέδω, *curam gero*.

Μεδήσομαι, *curabo*, f. 1. ind. med. verbi μεδέω, *curo*.

Μεδοίατο, *curent*, 3. pl. præſ. opt. med. *Ion.* pro μέδοιντο, a verbo μέδω, *curo*.

Μέδοισαν, *Meduſam*, acc. ſing. *Dor.* pro Μέδουσαν, a Μέδουσα, *Meduſa*.

Μέδοντες, *principes*, *imperantes*, nom. plur. part. præſ. act. verbi μέδω, *impero*.

Μεδώμεθα, *curemus*, 1. pl. præſ. conjunct. med. verbi ejuſd.

Μεθ' ob ſequentem aſpiratam pro μετ' & hoc ob ſequentem vocalem vel diphthongum pro μετὰ, *poſt*.

Μεθέηκεν, *dimiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro μεθῆκε, a verbo μεθίημι, *dimitto*.

Μεθεῖλε, *accepit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi μεθαιρέω pro μεθέλω, *accipio*.

Μεθειμένος, *dimiſſus*, perf. part. paſſ. verbi μεθίημι, *dimitto*.

Μεθεῖναι, *dimiſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Μεθείς, *relinquens*, *qui reliquit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Μεθεῖτε, *dimiſeritis*, 2. pl. a. 2. opt. act. *per Syncop.* pro μεθείητε, a verbo eod.

Μεθείω, *dimiſerim*, a. 2. conjunct. act. *Ion.* vel *Poet.* pro μεθῶ, a verbo eod.

Μεθελεῖν, *accepiſſe*, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω pro μεθέλω, *accipio*.

Μεθέμεν, *prætermiſiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro μεθεῖναι, a verbo μεθίημι, *prætermitto*.

Μεθέξομαι, *partem capiam*, f. 1. ind. med. verbi μετέχω, *particeps ſum*.

Μέθεπε, *inveſtigabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro μέθεπε, a verbo μεθέπω, *inveſtigo*.

Μεθερμηνευόμενον, *quod transfertur ex alia lingua in aliam*, nom. ſing. part. præſ. paſſ. n. g. verbi μεθερμηνεύω, *interpretor*.

Μέθες, *dimitte*, *fac dimiſeris*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi μεθίημι, *dimitto*.

Μεθεϛάναι, *amoviſſe*, perf. inf. act. *per Syncop.* pro μεθεϛακέναι, a verbo μεθίϛημι, *amoveo*.

Μεθέϛηκα, *amovi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Μεθῆκα, *dimiſi*, a. 1. inf. act. verbi μεθίημι, *dimitto*.

Μεθηριναν, *diurnorum*, gen. plur. *Dor.* pro μεθηρινῶν, a μεθηρινὸς, *diurnus*.

Μεθῇς, *dimiſeris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi μεθίημι, *dimitto*.

Μεθησέμεν, *dimiſſurum eſſe*, f. 1. inf. act. *Ion.* pro μεθήσειν, a verbo eod.

Μεθίει, *dimittebat*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *contr.* pro μεθίεε, quaſi a μεθιέω, *dimitto*.

Μεθιέμεναι, *dimittere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro μεθιέναι, a verbo μεθίημι, *dimitto*.

Μέθιεν, *prætermittebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Bœot.* pro μεθίεσαν, a verbo eod.

Μεθυδόταν, *vini datorem*, accuſ. ſing. *Dor.* pro μεθυδότην, a μεθυδότης, *vini dator*.

Μεθύοντα, *eum, qui ebrius eſt*, accuſ. ſing. part. præſ. act. verbi μεθύω, *ebrius ſum*.

Μεθυσθεὶς, *ebrius redditus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Μεθυσθῶσι, *inebriati fuerint*, 3. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Μεθύσκεσθε, *inebriemini*, 2. pl. præſ. imper. paſſ. verbi μεθύσκω, *inebrio*.

Μειδῆσα, *riſi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμείδησα, a verbo μειδάω, *rideo*.

Μεῖζον, *majus*, nom. ſing. compar. n. g. a μέγας, *magnus*.

Μείζω, *majorem*, vel *majora*, acc. ſing. vel nom. ſ. acc. plur. *Ion.* & *Att.* pro μείζονα, a μείζων, *major*.

Μειλιοσέμεν, *mellitum reddere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro μειλίοσειν, a μειλίοσω, *mellitum reddo*.

Μειλιχίοισιν, *mellifluis*, *jucundis*, dat. plur. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro μειλιχίοις, a μειλίχιος, *mellifluus*.

Μεῖναι, *manſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi μένω, *maneo*.

Μείνας, *qui manſit*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Μείνατε, *manſeritis*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Μεινάτω, *manſerit*, *maneto*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Μείνῃς, *maneas*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Μείονα, *minorem*, vel *minora*, acc. ſing. m. g. vel nom. ſive acc. pl. n. g. a μείων, *minor*.

Μείρεο, *partire*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro μείρεσο, a verbo μείρομαι, *partior*.

Μειρόμεναι, *dividentes*, *partientes*, part. præſ. med. f. g. a verbo eod.

Μελαγχαίταν, *nigram comam habentem*, accuſ. ſing. *Dor.* pro μελαγχαίτην, a μελαγχαίτης, *nigram comam habens*.

Μελαίνετο, *nigrum reddebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμελαίνετο, a verbo μελαίνω, *nigrum reddo*.

Μελάνθησαν, *nigri facti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Μελδόμενος, *tabeſcens*, part. præſ. paſſ. verbi μέλδω, *conſumo*.

Μελέεσσι, *membris*, dat. plur. *Poet.* pro μέλεσι, a μέλος, *membrum*.

Μελετᾷς, *curas*, 2. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro μελετάεις, a verbo μελετάω, *curo*.

Μελέτω, *curæ eſto*, 3. ſing. præſ. imper. act. verbi imperſ. μέλει, *curæ eſt*.

Μέλη, *membra*, nom. plur. *contr.* pro μέλεα, a μέλος, *membrum*.

Μελήσει, *curæ erit*, f. 1. ind. act. verbi imperſ. μέλει, *curæ eſt*.

Μελήσεται, *curæ erit*, f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Μέληται, *curet*, *curæ ei ſit*, 3. ſing. præſ. conjunct. med. verbi μέλομαι, *curo*.

Μελιᾶν, *fraxinorum*, gen. pl. *Dor.* pro μελιῶν, a μελιὰ, *fraxinus*.

Μελιζέμεν, *modulari*, præſ. inf. act. *Ion.* pro μελίζειν, a verbo μελίζω, *modulor*.

Μελινδέα, *dulcem*, accuſ. ſing. c. g. a μελινδὴς, *dulcis*.

Μελίσδεις, *modularis*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro μελίζεις, a verbo μελίζω, *modulor*.

Μελίφρονα, *dulcem*, *mellea dulcedine animum perfundentem*, acc. ſing. c. g. a μελλίφρων, *dulcis*.

Μέλλησα, *futurus fui*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμέλλησα, a verbo μελλέω pro μέλλω, *futurus ſum*.

Μελλήσω, *futurus ſum*, f. 1. ind. verbi ejuſd.

Μέλλοντα, *futurum*, acc. ſing. c. g. a μέλλων, *futurus*.

Μελέντων, *curæ ſint*, 3. pl. præſ. imper. act. *Att.* pro μελέτωσαν, a verbo imperſ. μέλει, *curæ eſt*.

Μέλουσι, *curæ ſunt*, 3. pl. præſ. ind. ver

ejuſd.

Μέλποντι, *cantanti*, dat. ſing. part. præ

act. verbi μέλπω, *canto*.

Μεμάασι, *prompti fuerunt*, 3. pl. perf. ind. a

Ion. pro μεμήκασι, a verbo μάω, *cupi*

Μεμάθηκα, *didici*, perf. ind. act. verbi μα

θάνω pro μαθέω, *diſco*.

Μεμακυῖαν, *eam, quæ balavit*, accuſ. ſin

perf. part. med. *Dor.* pro μεμηκυῖαν,

verbo μηκάω, *balo*.

Μεμαλὼς, *cui curæ fuit*, part. perf. me

Dor. pro μεμηλὼς, quod *per Syncop.* dic

tur pro μεμηληκὼς, a verbo μέλει, *curæ e*

Μέμαμεν, *cupivimus*, 1. plur. perf. in

act. *per Sync.* pro μεμήκαμεν, a verb

μάω, *cupio*.

Μεμάνημαι, *inſanivi*, perf. ind. paſſ. verb

μαίνομαι, *inſanio*.

Μεμαότες, *promptæ*, perf. part. act. *Ion.* pr

μεμηκότες, a verbo μάω.

Μεμάποιεν, *corripuiſſent*, 3. pl. a. 2. op

act. *Poet.* pro μάποιεν, & hoc pro μά

ποιεν, a verbo μάρπω ſeu μάρπτω, *corripi*

Μέμαρμαι, *diviſus ſum*, perf. ind. paſſ. ver

bi μείρω, *divido*.

Μέμαρπον, *corripui*, a. 2. ind. act. *Ion.* pr

ἔμαρπον, a verbo μάρπω ſ. μάρπτω, *cor*

ripio, *prehendo*.

Μεμαρπὼς, *qui corripuit*, perf. part. me

verbi ejuſd.

Μεμαρτύρηκε, *teſtificatus eſt*, 3. ſing. per

ind. act. verbi μαρτυρέω, *teſtificor*.

Μέμασαν, *cupiverant*, 3. pl. pluſq. ind. a

Ion. & *per Syncop.* pro ἐμεμάκεισαν,

verbo μάω, *cupio*.

Μεμαυῖ' pro μεμαυῖα, *quæ incitavit*, par

perf. act. f. g. *Ion.* pro μεμηκυῖα, a ver

bo eod.

Μέματον, *prompti fuerunt*, 3. dual. per

ind. act. *per Syncop.* pro μεμήκατον,

verbo eod.

Μεμαὼς, *qui promptus fuit*, part. perf. a

Ion. pro μεμηκὼς, a verbo eod.

Μέμβλεται, *curat*, 3. ſing. præſ. ind. me

verbi μέμβλω, *curo*.

Μέμβλωκε, *venit*, 3. ſing. perf. ind. a

per Syncop. pro μεμόληκε, a verbo μο

λέω, *venio*.

Μεμέληκα, *curavi*, perf. ind. act. *per Sy*

cop. pro μεμελέτηκα, a verbo μελετάω

curo.

Μεμένηκε, *manſit*, 3. ſing. perf. ind. a

verbi μενέω, *maneo*.

Μεμεϛωμένοι, *impleti*, perf. part. paſſ. ver

bi μεϛόω, *impleo*.

Μεμετιμένον, *dimiſſum*, accuſ. ſing. per

part. paſſ. *Ion.* pro μεθειμένον, a verb

μετίημι, *dimitto*.

Μεμετρέαται, *menſurati ſunt*, 3. pl. per

ind. paſſ. *Ion.* pro μεμέτρηνται, a verb

μετρέω, *menſuro*.

Μέμηκε, *balavit*, 3. ſing. perf. ind. me

verbi μηκάω, *balo*.

Μέμηλεν, *curæ fuit*, perf. ind. act. *per Sy*

cop. & cum ν ἐφελκ. pro μεμέληκε, a ve

bo μέλει, *curæ eſt*.

Μεμήλῃ, *curæ fuerit*, conjunct. act. per

ejuſd.

Μεμηλὼς, *qui curæ eſt*, *qui curam geri*

perf. part. act. *per Syncop.* pro μεμηλη

κὼς, a verbo eod.

Μέμηνε, *inſaniit*, 3. ſing. perf. ind. me

verbi μαίνομαι, *inſanio*.

Μεμήνῃ, *inſaniverit*, 3. ſing. conj. per

ejuſd.

Μεμηχανημένον, *ſtructum*, acc. ſing. per

part. paſſ. verbi μηχανάω, *molior*

ſtruo.

Μεμίασμαι, *conſpurcatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi μιαίνω, *conſpurco*.

Μέμιγμαι, *mixtus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi μίγνυμι, *miſceo*.

Μεμιμημένον, *effictum ad aliquid*, accuſ. ſing. perf. part. paſſ. verbi μιμέομαι, *imitor*.

Μεμίξεται, *mox miſcebit*, 3. ſing. paullo-poſt-f. ind. med. verbi μίγνυμι, *miſceo*.

Μεμίσθωται, *mercede locatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi μισθόω, *mercede loco*.

Μέμιχα, *miſcui*, perf. ind. act. verbi μίγνυμι pro μίγω, *miſceo*.

Μεμίχθαι, *mixtus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Μέμναμαι, *memor fui*, *memini*, perf. ind. paſſ. *Dor.* pro μέμνημαι, a verbo μνάομαι, *recordor*, *memor ſum*.

Μέμνανται, *meminerunt*, 3. pl. perf. ejuſd. *Dor.* pro μέμνηνται.

Μέμνασαι, *meminiſti*, 2. ſing. perf. ejuſd. *Dor.* pro μέμνησαι.

Μεμνέωτο, *memor ſit*, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro μνῷτο, *contr.* ex μνάοιτο, a verbo eod.

Μέμνη, *meminiſti*, 2. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro μέμνησαι, a verbo eod.

Μέμνηκε, *manſit*, 3. ſing. perf. ind. act. *per Syncop.* pro μεμένηκε, a μένω, *maneo*.

Μέμνημαι, *memini*, perf. ind. paſſ. verbi μνάομαι, *memoro*.

Μεμνῇο, *memor ſis*, 2. ſing. perf. opt. paſſ. verbi ejuſd.

Μέμνησ' pro μέμνησο, *recordare*, *fac recordatus ſis*, 2. ſing. perf. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Μεμνηστευμένῃ, *deſponſatæ*, dat. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi μνηστεύω, *deſpondeo*, ſ. *deſponſo*.

Μέμνεο, *recordare*, 2. ſing. perf. imper. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro μέμνησο, a verbo μνάομαι, *memoro*, *recordor*.

Μεμνῷτο, *memor ſit*, 3. ſing. perf. opt. paſſ. *Att.* pro μεμνῇτο, vel potius 3. ſing. præſ. opt. *Ion.* pro μνῷτο, *contr.* ex μνάοιτο, a verbo eod.

Μεμοίρατε, *ſortito partem cepit*, *ſortitus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi μοιράομαι, *ſortior*.

Μέμον' pro μέμονα, *manſi*, perf. ind. med. verbi μένω, *maneo*.

Μέμορα, *partitus ſum*, perf. ind. med. verbi μείρω, *partior*.

Μέμορμαι, *ſortitus ſum*, perf. ind. paſſ. *Æol.* pro μέμαρμαι, a verbo eod.

Μεμυθολογήκασι, *fabulati ſunt*, 3. pl. perf. ind. act. verbi μυθολογέω, *fabulor*.

Μέμυκε, *mugiit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi μυκάω, *mugio*.

Μέμφεαι, *accuſas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro μέμφεσαι, a μέμφομαι, *accuſo*.

Μεμψάμενος, *qui accuſavit*, aor. 1. part. med. verbi ejuſd.

Μεμαὼς, *incitatus*, part. perf. med. *Ion.* & *Att.* pro μεμηκὼς, a μάω, *incito*.

Μενεαινέμεν, *cupere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro μενεαίνειν, a verbo μενεαίνω, *cupio*.

Μενέηνε, *cupivit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐμενέανε, a verbo eod.

Μενέμεν, *manere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro μένειν, a verbo μένω, *maneo*.

Μένεος, *animi*, *iræ*, gen. ſing. a μένος, *animus*, *ira*.

Μενεχάρμαν, *pugnacem*, acc. ſing. *Dor.* pro μενεχάρμην, a μενεχάρμης, *pugnax*.

Μενέω, *manebo*, f. 1. ind. act. *Ion.* pro μενῶ, a μένω, *maneo*.

Μενοεικῆ, *animo gratum*, acc. ſing. *contr.* pro μενοεικέα, a μενοεικὴς, *animo gratus*.

Μένοντε, *manentes*, nom. dual. part. præſ. act. verbi μένω, *maneo*.

Μένοντι, *manent*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro μένουσι, a verbo eod.

Μένωσα, *manens*, part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro μένουσα, a verbo eod.

Μέρη, *partes*, nom. pl. *contr.* pro μέρεα, a μέρον, *pars*.

Μερίδα, *partem*, acc. ſing. a μερὶς, *pars*.

Μέριζεν, *dividebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐμέριζεν; at μερίζεν, *dividere*, eſt præſ. inf. *Dor.* pro μερίζειν, a verbo μερίζω, *divido*.

Μεριμνᾶτε, *ſoliciti ſitis*, 2. pl. præſ. imper. act. *contr.* pro μεριμνάετε, a verbo ſequente.

Μεριμνήσητε, *ſoliciti ſitis*, ſ. *fueritis*, 2. pl. a. 1. conjunct. act. verbi μεριμνάω, *ſolicitus ſum*.

Μερίσασθαι, *dividiſſe*, a. 1. inf. med. verbi μερίζω, *divido*.

Μερμηράων, *curarum*, gen. pl. *Æol.* pro μερμηρῶν, a μέρμηρα, *cura*.

Μερμήριξε, *cogitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμερμήριξε, a verbo μερμηρίζω, *cogito*.

Μερόπεσσι, *hominibus*, dat. plur. *Ion.* pro μέροψι, a μέροψ, *homo*.

Μέρους, *partis*, gen. ſing. *contr.* pro μέρεος, a μέρος, *pars*.

Μεσούσης, *ejus*, *quæ media eſt*, part. præſ. act. f. g. *contr.* pro μεσοούσης, a verbo μεσόω, *medius ſum*.

Μέσοισιν, *mediis*, dat. pl. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro μέσοις, a μέσος, *medius*.

Μεστᾷ, *plenæ*, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro μεστῇ, a μεστὸς, *plenus*.

Μεταβαλεῖ, *converſa fuerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. paſſ. verbi μεταβάλλω, *converto*.

Μεταβὰς, *digreſſus*, a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω pro μετάβημι ex μεταβάω, *digredior*.

Μεταβᾶσαι, *digreſſum eſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro μεταβῆσαι, a verbo eod.

Μεταβεβήκαμεν, *digreſſi ſumus*, *tranſlati ſumus*, 1. pl. perf. ind. act. verbi ejuſd.

Μεταβῇ, *digreſſus ſit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Μεταβήσεται, *digredietur*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Μεταβληθῶσι, *mutati ſint*, 3. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi μεταβάλλω, *muto*.

Μεταδιδοὺς, *qui impertit*, præſ. part. act. verbi μεταδίδωμι, *impertio*.

Μεταδοίης, *impertiveris*, 2. ſing. a. 2. opt. act. verbi μεταδίδωμι, *impertio*.

Μεταδοῦν' pro μεταδοῦναι, *participem facere*, ſ. *feciſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Μεταδῷς, *impertiveris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. verbi ejuſd.

Μεταείσεσθαι, *interfuturum eſſe*, f. 1. inf. med. *Poet.* pro μετείσεσθαι, a verbo μέτειμι, *interſum*.

Μεταθεῖναι, *tranſtuliſſe*, a. 2. inf. act. verbi μετατίθημι, *transfero*.

Μεταΐξας, *qui irruit*, a. 1. part. act. verbi μεταΐσσω, *irruo*.

Μετακλαύσεσθαι, *lacrimis proſecuturum eſſe*, f. 1. inf. med. verbi μετακλαίω, *lacrimis proſequor*.

Μεταλαβεῖν, *cepiſſe*, a. 2. inf. act. verbi μεταλαμβάνω pro μεταλήβω, *capio*.

Μεταλήξαντι, *ceſſanti*, *ei*, *qui ceſſavit*, dat. ſing. a. 1. part. act. verbi μεταλήγω, *ceſſo*, *deſino*.

Μετάλλα, *perſcrutare*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro μετάλλαε, a verbo μεταλλάω, *perſcrutor*.

Μεταλλάσοντας, *perſcrutaturos*, acc. pl. f. 1. part. act. verbi ejuſd.

Μετάλμενον, *tranſilientem*, accuſ. ſing. præſ. part. med. *per Syncop.* pro μεθαλλόμενον, a μεθάλλομαι, *tranſilio*.

Μεταμαίεσθαι, *inveſtigare*, præſ. inf. med. verbi μεταμαίομαι, *inveſtigo*.

Μεταμεληθεὶς, *pœnitentia ductus*, a. 1. part. paſſ. verbi μεταμελέομαι, *pœnitet me*.

Μεταμορφοῦσθε, *transformamini*, 2. pl. præſ. imper. paſſ. *contr.* pro μεταμορφόεσθε, a verbo μεταμορφόω, *transformo*.

Μεταναιέταν, *cohabitatorem*, accuſ. ſing. *Dor.* pro μεταναιέτην, a μεταναιέτης, *cohabitator*.

Μετανεύμενος, *accedens*, præſ. part. med. *Dor.* pro μετανούμενος, pro μετανεόμενος, a verbo μετανέομαι, *accedo*.

Μετανίσσεαι, *adis*, *perſequeris*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro μετανίσσεσαι, a verbo μετανίσσομαι, *adeo*.

Μετανοοῦντι, *reſipiſcenti*, dat. ſing. participii ſequentis.

Μετανοοῦντας, *reſipiſcentes*, acc. plur. part. præſ. act. *contr.* pro μετανοέοντας, a verbo μετανοέω, *reſipiſco*.

Μεταπειθεῖεν, *in diverſam ſententiam traducti fuerint*, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. *per Sync.* pro μεταπειθείησαν, a verbo μεταπείθομαι, *aliud perſuadeor*.

Μεταπρέποντι, *eminent*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro μεταπρέπουσι, a verbo μεταπρέπω, *emineo*.

Μετασταθῶ, *amotus fuero*, aor. 1. conjunct. paſſ. verbi ſequentis.

Μεταστῆναι, *amoviſſe*, a. 2. inf. act. verbi μεθίστημι, *amoveo*.

Μεταστοναχίζετ' pro μεταστοναχίζετο, *ingemiſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro μετεστοναχίζετο, a verbo μεταστοναχίζομαι, *ingemiſco*.

Μεταχεῖν, *participem fuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi μετέχω pro μεταχέω, *particeps ſum*.

Μετατρέπῃ, *commoveris*, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro μετατρέπεσαι, a verbo μετατρέπω, *commoveo*.

Μεταφερόμενον, *tranſpoſitum*, *eum*, *qui tranſponitur*, acc. ſing. præſ. part. paſſ. verbi μεταφέρω, *tranſpono*.

Μεταφρασόμεσθα, *poſt deliberabimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro μεταφρασόμεθα, a verbo μεταφράζομαι, *poſt delibero*.

Μετέβαλεν, *mutavit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo μεταβάλλω, *muto*.

Μετέβη, *digreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω pro μετάβημι, a μεταβάω, *tranſgredior*.

Μετέειπαι, *interlocutus ſum*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro μετεῖπα, a verbo μετέπω, *interloquor*.

Μετέῃσιν, *interfuerit*, 3. ſing. præſ. conjunct. *Ion.* & *Poet.* cum ν ἐφελκ. pro μετῇ, a verbo μέτειμι, *interſum*.

Μετέθηκας, *tranſpoſuiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, *tranſpono*.

Μετείης, *interſis*, vel *intereſſes*, 2. ſing. præſ. vel imperf. opt. verbi μέτειμι, *interſum*.

Μετεῖναι, *intereſſe*, præſ. inf. verbi ejuſd.

Μετεὶς, *qui prætermiſit*, a. 2. part. act. *Ion.* pro μεθεὶς, a verbo μεθίημι, *prætermitto*.

Μετεῖχεν, *adeptus erat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo μετέχω, *adipiſcor*.

Μετεκίαθε, *adibat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi μετακιάθω, *adeo*.

Μετελάμβανε, *particeps erat*, 3. ſing. imperf. indicat. act. verbi μεταλαμβάνω, *particeps ſum*.

Μέτελθε, *perſequere*, 2. ſing. a. 2. imper. act. *per Sync.* pro μετέλυθε, a verbo μετέρχομαι pro μετελεύθω, *perſequor*.

Μετεμελήθετε, *pœnitentia ducti eſtis*, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi μεταμελέομαι, *pœnitentia ducor*.

Μετέμμεναι, *converſari*, præſ. inf. act. *Dor.* pro μετεῖναι, a verbo μέτειμι, *interſum, converſor*.

Μετεμόρφωσεν, *transformavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo μεταμορφόω, *transformo*.

Μετενήνοχε, *traduxit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro μετήνεχε, a verbo μεταφέρω, *traduco*.

Μετεὸν, *quod intereſt*, præſ. part. n. g. *Ion.* pro μετὸν, a verbo μέτειμι, *interſum*.

Μετέπειτ' pro μετέπειτα, *poſtea*.

Μετέρχεο, *exerce*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro μετέρχεσο, a verbo μετέρχομαι, *exerceo*.

Μετέσσεται, *erit poſtea*, 3. ſing. fut. ind. *Poet.* pro μετέσεται, a verbo μέτειμι.

Μετεστεώσης, *converſæ*, gen. ſing. perf. part. act. f. g. *Ion.* pro μεθεστώσης, a verbo μεθίστημι, *converto*.

Μέτεστι, *adeſt*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi μέτειμι, *adſum*.

Μετέσχηκε, *particeps fuit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi μετέχω pro μετασχέω, *particeps ſum*.

Μετετέθη, *tranſlatus ſive tranſpoſitus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi μετατίθημι, *tranſpono*.

Μετετίθει, *transferebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro μετετίθεε, a verbo inuſ. μετατιθέω, vel etiam *Bœot.* pro μετετίθη, a verbo μετατίθημι, *tranſpono*.

Μετέφη, *interlocutus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi μετάφημι, *interloquor*.

Μετεφώνεε, *alloquebatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi μεταφωνέω, *alloquor*.

έτεχε, *fac particeps ſis*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi μετέχω, *particeps ſum*.

Μετήϊσαν, *proſecuti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro μετεῖσαν, a verbo μεθίημι, *proſequor*.

Μετῆλθον, *adivi*, a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro μετήλυθον, a verbo μετέρχομαι pro μετελεύθω, *adeo*.

Μετήλλαξα, *tranſmutavi*, a. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, *tranſmuto*.

Μετήλυθον, *adivi*, a. 2. ind. act. verbi μετέρχομαι pro μετελεύθω, *adeo*.

Μετήορον, *altum, ſublimem*, acc. ſing. *Poet.* pro μεταίωρον, a μεταίωρος, *altus, ſublimis*.

Μετῆρε, *ſolvit*, 3. ſing. a. 1. ind act. verbi μεταίρω, *ſolvo, nave proficiſcor*.

Μετήσεσθαι, *dimiſſurum eſſe*, f. 1. ind. med. *Ion.* pro μεθήσεσθαι, a verbo μεθίημι, *dimitto*.

Μετηύδα, *interloquebatur, alloquebatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro μετηύδαε, a verbo μετηυδάω, *interloquor*.

Μετιέν, *remittere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro μεθιεῖν, & hoc pro μεθιέναι, a μεθίημι, *remitto*.

Μετιέναι, *remittere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro μεθιέναι, ab eod.

Μέτιθι, *perſequere*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi μέτειμι, *perſequor, tranſeo*.

Μετρεῖ, *menſurat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro μετρέει, a verbo μετρέω, *menſuro*.

Μετρηθήσεται, *menſurabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Μετανομάζετο, *alio nomine appellabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi μετονομάζω, *nomine alio appello*.

Μετῴχετο, *curſu petebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi μετοίχομαι, *curſu peto*.

Μεῦ, *mei*, gen. ſing. *Dor.* pro μοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

Μηδ' pro μηδὲ, *neque*.

Μήδεα, *conſilia*, nom. plur. a μῆδος, *conſilium*.

Μήδεο, *cura, curam gere*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro μήδεσο, a verbo μήδομαι, *curam gero*.

Μηδέποτ' pro μηδέποτε, *nunquam*.

Μήδετο, *curabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμήδετο, a verbo μήδομαι, *curam gero*.

Μήθ' ob ſequentem aſpiratam pro μήτ' & hoc pro μήτε, *neque*.

Μήνατο, *inſanivit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήνατο, a verbo μαίνομαι, *inſanio*.

Μήνι' pro μήνιε, *iraſcere*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi μηνίω, *iraſcor*.

Μηνίσας, *qui iratus fuit*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Μὴ 'πιβάλῃς, *Poet.* pro μὴ ἐπιβάλῃς, *ne injicias, ne injeceris*, abjecta per apoſtrophum vocali brevi initiali, ob præc. finalem longam.

Μὴ 'πιτάμῃς, *Poet.* pro μὴ ἐπιτάμῃς, *ne incidas, incideris*. Vide antecedens μὴ 'πιβάλῃς.

Μῆρ' pro μηρὰ, *femora*, nom. plur. a μηρὸς, *femur*, quod in plur. habet μηροὶ, & *Poet.* μηρά.

Μηρί' pro μηρία, *femora*, neutr. plur. a μηρίον, *femur*.

Μηρύσασθαι, *revolviſſe, glomeraſſe*, a. 1. inf. med. verbi μηρύω, *revolvo*.

Μήσαο, *curaſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήσασο, a verbo μήδομαι, *curo*.

Μήσεαι, *curabis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro μήσεσαι, a verbo eod.

Μῆστι, *Dor.* pro μὴ ἔστι, *non eſt*, ſed recte etiam ſcripſeris μὴ 'στι, Conf. μὴ 'πιβάλῃς.

Μῆστο, *curaverat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐμέμηστο, a verbo μήδομαι, *curo*.

Μήτ' pro μήτε, *neque*.

Μητίετα, *conſiliarie*, voc. ſing. a μητιέτης, *conſiliarius*.

Μητιόωσιν, *conſultant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro μητιῶσι, a verbo μητιάω, *conſulto*.

Μητραλῴην, *matricidam*, acc. ſing. *Att.* & *Ion.* pro μητραλοίαν, a μητραλοίας, *matricida*.

Μηχανάαται, *machinatur*, 3. ſing. præſ. ind. med. *Poet.* pro μηχανᾶται, *contr.* ex μηχανάεται, a verbo μηχανάω, *machinor*.

Μηχανοίατο, *machinentur*, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro μηχανοῖντο, a verbo eod.

Μηχανώμενος, *machinans*, præſ. part. med. *contr.* pro μηχαναόμενος, a verbo eod.

Μίανθεν, *polluti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐμιάνθησαν, a verbo μιαίνω, *polluo*.

Μιανῶ, *polluam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Μιγείη, *mixtus ſit*, 3. ſing. a. 2. opt. paſſ. verbi μίγνυμι pro μίγω, *miſceo*.

Μιγεὶς, *mixtus*, part. a. ejuſd.

Μίγεν, *mixti ſunt*, 3. pl. a. ejuſd. in indic. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐμίγησαν.

Μιγέωσιν, *mixti ſint*, 3. plur. a. ejuſd. conjunct. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro μιγῶσι.

Μιγήμεναι, *mixtum eſſe*, a. idem in inf. *Dor.* pro μιγῆναι.

Μίγην, *mixtus ſum*, a. idem in ind. pro ἐμίγην, a verbo eod.

Μιγῆναι, *miſceri*, ſ. *mixtum eſſe*, a. id. i inf.

Μιγήσομαι, *miſcebor*, f. 2. ind. paſſ. verb μίγνυμι pro μίγω, *miſceo*.

Μιγνύναι, *miſcere*, præſ. inf. act. verb ejuſd.

Μικρῆς, *parvæ*, gen. ſing. f. g. pro μικρᾶς, a μικρὸς, *parvus*.

Μίκτο, *mixtus erat*, 3. ſing. pluſq. ind paſſ. *Ion.* pro ἐμέμικτο, a verbo μίγνυμι pro μίγω, *miſceo*.

Μιμήσαντο, *imitentur*, ſ. *imitati ſint*, 3. pl a. 1. opt. med. verbi μιμέομαι, *imitor*.

Μιμνάσκετο, *recordabatur*, 3. ſing. imperf ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμιμνήσκετο a verbo μιμνήσκω, *facio recordari*.

Μιμνήσκεαι, *recordaris*, 2. ſing. præſ. ind paſſ. *Ion.* pro μιμνήσκεσαι, a verbo eod.

Μίμνον, *manebant*, 3. pl. imperf. ind. act *Ion.* pro ἔμιμνον, a verbo Poëtico μίμν pro μένω, *maneo*.

Μιμνόντεσσι, *manentibus*, dat. plur. par præſ. *Poet.* pro μίμνουσι, a verbo eod.

Μινύριζε, *exili voce lamentabatur*, 3. ſing imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐμινύριζε; ve *exili voce lamentare*, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi μινυρίζω, *lamentor voc exili*.

Μίξω, *miſcebo*, f. 1. ind. act. verbi μίγν μι pro μίγω, *miſceo*.

Μίσγεαι, *miſceris*, 2. ſing. præſ. ind. paſſ *Ion.* pro μίσγεσαι, a verbo μίσγω, *miſce*

Μίσγετο, *miſcebatur*, 3. ſing. imperf. ind paſſ. *Ion.* pro ἐμίσγετο, a verbo eod.

Μίσγοισα, *miſcens*, præſ. part. f g. *Dor.* pr μίσγουσα, a verbo eod.

Μισγόμενον, *eum, qui miſcetur, ſeu miſcet* acc. ſing. præſ. part. paſſ. vel med. verb ejuſd.

Μισεῖς, *odiſti*, 2. ſing. præſ. ind. *contr.* pr μισέεις, a verbo μισέω, *odi, odio proſe quor*.

Μισηθεῖσα, *odio excepta*, a. 1. part. paſſ. f g. verbi ejuſd.

Μισήσῃς, *oderis*, 2. ſing. a. 1. conjun act. verbi ejuſd.

Μισθώσασθαι, *conducere, conduxiſſe*, a. 1. inf act. verbi μισθόω, *mercede conduco*.

Μίστυλλεν, *in minutas partes ſecabat*, 3 ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbo μιστύλλω, *in minutas partes ſeco*.

Μιχθεῖσαι, *mixta*, nom. plur. a. 1. par paſſ. f. g. verbi μίγνυμι pro μίσγω, *miſce*

Μνάα, *ſpondes*, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Poe* pro μνᾷ, *contr.* ex μνάῃ, a verbo μνάο μαι, *ſpondeo*.

Μναμηΐου, *monumenti*, gen. ſing. *Dor.* pr μνημείου, a μνημεῖον, *monumentum*.

Μναμονεύθημεν, *in memoriam revocati ſu mus*, 1. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor* pro ἐμνημονεύθημεν, a verbo μνημονεύ *memini*.

Μνάσειε, *in memoriam reduceret*, 3. ſing. 1. opt. act. *Æol.* & *Dor.* pro μνήσει a verbo μιμνήσκω pro μνάω, *recordor*.

Μνάσῃ, *memoret*, 3. ſing. a. 1. conjun *Dor.* pro μνήσῃ, a verbo eod.

Μνᾶσθαι, *ambire puellam*, præſ. inf. me *contr.* pro μνάεσθαι, a verbo μνάομα *puellam ambio, procus ſum*.

Μναστεῖ, *nuptias ambit*, 3. ſing. præſ. in act. *Dor.* pro μνηστεῖ, a verbo μνηστ pro μνηστεύω, *nuptias ambio*.

Μνημονεύητε, *reminiſcamini*, 2. plur. pr conjunct. act. verbi μνημονεύω, *remin ſcor*.

Μνησαίατο, *recordati ſint*, 3. pl. a. 1. opt. med. *Ion.* pro μνήσαιντο, a verbo μνάομαι, *recordor.*

Μνησάσας, *recordatas*, acc. pl. a. 1. part. act. f. g. verbi μνάω, *recordor.*

Μνησάσκετο, *recordatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμνήσατο, a verbo eod.

Μνήσεαι, *memineris*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro μνήσεσαι, a verbo eod.

Μνησθεῖσα, *recordata*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Μνησθῇ, *recordatus fuerit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Μνήσομ' pro μνήσομαι, *memor ero*, f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Μνηστευθείσης, *deſponſatæ*, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi μνηστεύω, *deſpondeo.*

Μνώεο, *recordare*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro μνώεσο, a verbo Poët. μνώομαι pro μνάομαι, *recordor.*

Μνώοντο, *recordabantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐμνῶντο, a verbo eod.

Μογήσασα, *ærumnas paſſa*, a. 1. part. act. f. g. verbi μογέω, *ærumnas patior.*

Μογεῦμες, *laboramus*, 1. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro μογοῦμεν, a verbo eod.

Μοι, *mihi*, dat. ſing. *per Aphæreſin*, pro ἐμοί, ab ἐγώ, *ego.*

Μοιο, *mei*, gen. ſing. *Poet.* & *per Aphæreſ.* pro ἐμοῦ, ab eod.

Μοῖρ' pro μοῖρα, *fatum.*

Μοῖσαν, *Muſam*, acc. ſing. *Dor.* pro Μοῦσαν, a Μοῦσα, *Muſa.*

Μοιχᾶται, *adulterium committit*, 3. ſing. præſ. ind. med. *contr.* pro μοιχάεται, a verbo μοιχάομαι, *mæchor.*

Μοιχευθεῖσα, *adulterata*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi μοιχεύομαι, *mæchor.*

Μολοῖσαν, *profectam*, acc. ſing. a. 2. part. act. *Dor.* pro μολοῦσαν, a verbo μολέω, *proficiſcor.*

Μονωθεὶς, *ſolus relictus*, a. 1. part. paſſ. verbi μονόω, *ſolum relinquo.*

Μόρξαι, *abſterſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi μόργνυμι pro μόργω, *abſtergo.*

Μορφνοῖο, *obſcuri*, gen. ſing. *Ion.* pro μορφνοῦ, a μορφνὸς, *obſcurus.*

Μουσίσδειν, *canere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro μουσίζειν, a verbo μουσίζω, *cano.*

Μοῦστιν, *mei eſt*, *Æol.* pro μοῦ ἐστιν.

Μοχθεῦντα, *laborantia*, acc. plur. part. præſ. act. n. g. *Dor.* pro μοχθοῦντα, a verbo μοχθέω, *laboro.*

Μοχθήσαντι, *ei, qui laboravit*, dat. ſing. a. 1. part. verbi μοχθέω, *laboro.*

Μοχθίζοντι, *laborant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro μοχθίζουσι, a verbo eod.

Μύας, *mures*, acc. plur. a μῦς, *mus.*

Μυδόωσα, *putreſcens*, præſ. part. act. f. g. *Poet.* pro μυδῶσα, *contr.* ex μυδάουσα, a verbo μυδάω, *putreſco.*

Μύθεαι, *dicis*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro μύθεσαι, a verbo μύθομαι, *dico.*

Μυθεῖσθε, *loquimini*, 2. plur. præſ. indic. med. *contr.* pro μυθέεσθε, a verbo μυθέομαι, *loquor, dico.*

Μυθησαίμην, *dixero*, a. 1. opt. med. verbi Poëtici μυθέομαι, *dico.*

Μυθήσατο, *dixit*, 3. ſing. a. ejuſd. in indicat. ſed *Ion.* pro ἐμυθήσατο.

Μυθίζοισαν, *dicentem*, acc. ſing. præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro μυθίζουσαν, a verbo μυθίζω, *dico.*

Μύκεν, *mugiit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔμυκε, a verbo μυκάω, *mugio.*

Μυκητᾶν, *mugientium*, gen. pl. *Dor.* pro μυκητῶν, a μυκητὴς, *mugiens.*

Μύκον, *crepuerunt, mugivere*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔμυκον, a verbo μυκάω, *crepo, mugio.*

Μυλιόωντας, *dentibus frendentes*, acc. pl. part. præſ. act. *Poet.* pro μυλιῶντας, *contr.* ex μυλιάοντας, a verbo μυλιάω, *dentibus frendeo.*

Μῦν, *murem*, acc. ſing. a μῦς, *mus.*

Μύρετο, *lugebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμύρετο, a verbo μύρομαι, *lugeo.*

Μυρί' pro μυρία, *innumera*, a μυρίος, *innumerus.*

Μυρμιδόνεσσι, *Myrmidonibus*, dat. plur. *Poet.* & *Ion.* pro Μυρμιδόσι, a Μυρμιδὼν, *Myrmidon.*

Μῦρον, *fluebat*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔμυρον, a verbo μύρω, *fluo.*

Μῦσαν, *clauſerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔμυσαν, a verbo μύω, *claudo.*

Μωμάσατο, *vituperavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμωμήσατο, a verbo μωμέομαι, *vitupero.*

Μωμεύμενον, *eum, qui vituperatur*, accuſ. ſing. præſ. part. paſſ. *Dor.* pro μωμούμενον, a verbo eod.

Μωμηθῇ, *reprehendatur*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi μωμέω, *reprehendo.*

Μωμήσαιτο, *vituperaverit*, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi ejuſd.

Μώνυχα, *ſolidas ungulas habentem*, acc. ſing. a μώνυξ, *ſolidas ungulas habens.*

Μωρανθεῖσαν, *infatuatam*, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi μωραίνω, *infatuo.*

Μωρανθῇ, *infatuatus fuerit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Μῶσαν, *Muſam*, acc. ſing. *Dor.* pro Μοῦσαν, a Μοῦσα, *Muſa.*

N.

Νᾶες, *naves*, nom. plur. a ναῦς, *navis.*

Ναῖεν, *habitabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔναιε, a verbo ναίω, *habito.*

Ναίεσκε, *habitabat*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔναιε, a verbo eod.

Ναιετάεσκες, *habitabas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐναιέταες, a verbo ναιετάω, *habito.*

Ναιετάουσα, *habitans*, præſ. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Ναιετάωσι, *habitant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ναιετάουσι, a verbo eod.

Ναίοισαν, *habitantem*, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ναίουσαν, a verbo ναίω, *habito.*

Ναῖον, *habitabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔναιον, a verbo eod.

Νᾶν, *navem*, acc. ſing. *Dor.* pro ναῦν, a ναῦς, *navis.*

--῎ναξ, *rex*, *per Aphæreſin*, pro ἄναξ.

Ναοῖσι, *templis*, dat. pl. *Poet.* pro ναοῖς, a ναὸς, *templum.*

Νάσατο, *habitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐνάσατο, a verbo νάω, *habito.*

Νάσθη, *habitatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐνάσθη, a verbo νάω, *habito.*

Νασιώταν, *inſulanum*, acc. ſing. *Dor.* pro νασιώτην, a νασιώτης, *inſulanus.*

Νάσσα, *habitavi*, a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔνασα, a verbo νάω, *habito.*

Ναυαγήσασιν, *naufragis*, dat. pl. a. 1. part. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ναυαγέω, *navem frango.*

Ναυηγὸν, *naufragum*, acc. ſing. *Ion.* pro ναυαγὸν, a ναυαγὸς, *naufragus.*

Ναῦν, *navem*, acc. ſing. a ναῦς, *navis.*

Ναυπηγευμένως, *navem fabricantes*, acc. plur. præſ. part. med. *Dor.* pro ναυπηγουμένους, a verbo ναυπηγέω, *navem fabricor.*

Ναῦφιν, *navibus*, dat. pl. *Poet.* a ναῦς.

Νάει, *habitat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro ναίω, *habito.*

Νέα, *navem*, acc. ſing. *Poet.* pro ναῦν, a ναῦς, *navis.*

Νέαται, *habitantur*, vel *ſtructa ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro νένηνται, a νέω, *ſtruo* vel *habito*, *Poet.* pro ναίω.

Νέας, *naves*, acc. plur. *Poet.* pro νάας, a ναῦς, *navis.*

Νέεσθαι, *redire*, præſ. inf. med. verbi νέομαι, *redeo.*

Νέηαι, *redeas*, 2. ſing. præſ. conjunct. *Ion.* pro νέησαι, a verbo eod.

Νεήκεσσι, *recenter acutis*, dat. pl. *Poet.* pro νεήκεσι, a νεήκης, *recenter acutus.*

Νεήνιδι, *juvenculæ*, dat. ſing. *Ion.* pro νεάνιδι, a νεᾶνις, *juvencula.*

Νεῖ, *net*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro νέει, a verbo νέω, *neo.*

Νείατον, *infimum*, acc. ſing. *per Sync.* pro νειότατον, a νειότατος, *infimus*, quod eſt ſuperl. a Poëtico νεῖος pro νέος, *novus.*

Νείκε' pro νείκεα, *rixas*, acc. plur. a νεῖκος, εος, *rixa.*

Νεικεῖ, *contendit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro νεικέει, a verbo νεικέω, *contendo.*

Νεικείεσκε, *rixabatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκειε, a verbo Poëtico νεικείω pro νεικέω, *rixor.*

Νεικείῃσι, *vincat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro νεικείῃ, a verbo eod.

Νείκησε, *rixatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκησε, a verbo νεικέω, *rixor.*

Νείμασα, *quæ tribuit*, a. 1. part. act. f. g. verbi νέμω, *tribuo.*

Νεῖμε, *tribuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνειμε, a verbo eod.

Νειόθεν, *ex imo*, *per Syncop.* pro νειατόθεν.

Νειόθι, *in imo*, *per Syncop.* pro νειατόθι.

Νείσεαι, *navigas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro νείσεσαι, a verbo νείσομαι, *navigo.*

Νεῖται, *redit*, 3. ſing. præſ. ind. med. *contr.* pro νέεται, a verbo νέομαι, *redeo.*

Νειχθεῖσα, *reverſa*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi νείσομαι, *redeo.*

Νεκάδεσσιν, *cadaverum acervis*, dat. plur. *Ion.* pro νεκάσι, a νεκὰς, *cadaverum acervus.*

Νεκρωθέντες, *neci dati*, nom. pl. a. 1. part. paſſ. verbi νεκρόω, *neci do.*

Νεμεσσάσαι, *indignatus ſit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Dor.* pro νεμεσήσαι, a verbo νεμεσάω, *indignor.*

Νεμεσίζῃ, *vitio vertas*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. verbi νεμεσίζω, *indignor.*

Νεμεσσᾷ *indigne fert*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro νεμεσᾷ, *contr.* ex νεμεσάει, a verbo νεμεσάω, *indigne fero.*

Νεμεσσατὸν, *reprehendendum*, acc. ſing. *Poet.* & *Dor.* pro νεμεσητὸν, a νεμεσητὸς, *reprehendendus.*

Νεμέσσηθεν, *indignati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* *Poet.* & *Bœot.* pro ἐνεμεσήθησαν, a verbo νεμεσάω, *indignor.*

Νεμηθέντος, *tributi*, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi νέμω, *tribuo.*

Νένασται, *coacervatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro νένησται, a verbo νάω, *cumulo.*

Νενέαται, *collecti ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro νένηνται, a verbo νέω, *ſtruo*, vel νάω, *cumulo.*

Νενέμηκας, *diſtribuiſti*, 2. ſing. perf. ind. act. verbi νέμω, *diſtribuo*.

Νένηκε, *nevit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi νέω, *neo*.

Νενίκανται, *victi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro νενίκηνται, a verbo νικάω, *vinco*.

Νενίκημαι, *victus ſum*, perfect. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Νενόμισμαι, *exiſtimatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi νομίζω, *exiſtimo*.

Νένοται, *excogitatum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro νενόηται, a verbo νοέω, *cogito*, *excogito*.

Νένοφε, *irrigavit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi νέφω, *irrigo*.

Νενώμεθα, *excogitati ſumus*, 1. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro νενοήμεθα, a verbo νοέω, *cogito*, *excogito*.

Νεότας, *Dor.* pro νεότης, *juventus*.

Νεύμεθα, *redimus*, 1. plur. præſ. ind. med. *Dor.* pro νεόμεθα, a verbo νέομαι, *redeo*.

Νεύοιεν, *nutent*, 3. plur. præſ. opt. act. verbi νεύω, *innuo*.

Νευρῆς, *nervi*, gen. ſing. *Ion.* pro νευρᾶς, a νευρὰ, *nervus*.

Νεῦσ' pro νεῦσε, *annuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνευσε, a verbo νεύω, *annuo*.

Νέφεα, *nubes*, nom. plur. a νέφος, εος, *nubes*.

Νεφεληγερέταο, *nubicogi*, gen. ſing. *Æol.* pro νεφεληγερέτου, a νεφεληγερέτης, *nubicogus*.

Νεφέλῃσιν, *nubibus*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro νεφέλαις, a νεφέλη, *nubes*.

Νεώμεθ' pro νεώμεθα, *redeamus*, 1. plur. præſ. conjunct. med. verbi νέομαι, *redeo*.

Νεωμένη, *iterata*, *novata*, part. præſ. paſſ. f. g. *contr.* pro νεαομένη, a verbo νεάω, *renovo*.

Νῆ' pro νῆα, *navem*, acc. ſing. *Poet.* pro ναῦν, a ναῦς, *navis*.

Νήεσσ' pro νήεσσι, *navibus*, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ναυσὶ, a ναῦς, *navis*.

Νήσασα, *onerans*, *quæ oneravit*, a. 1. part. act. f. g. verbi νηέω, *onero*.

Νηὶ, *navi*, dat. ſing. *Ion.* pro ναυὶ, a ναῦς, *navis*.

Νηνεμίην, *tranquillitatem ventorum*, acc. ſing. *Ion.* pro νηνεμίαν, a ~~νηνεμία,~~ *tranquillitas ventorum*.

Νήξει, *natationi*, dat. ſing. *contr.* pro νήξεϊ, a νῆξις, *natatio*.

Νήξομ' pro νήξομαι, *navigabo*, f. 1. indic. med. verbi νήχομαι, *navigo*.

Νηοῖσι, *templis*, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ναοῖς, a ναὸς, *templum*.

Νηὸς, *navis*, gen. ſing. *Ion.* pro ναὸς, a νηῦς pro ναῦς, *navis*.

Νήπι' pro νήπιε, *infans*, vocat. ſing. a νήπιος, *infans*.

Νῆσαι, *cumulare*, ſ. *cumulaſſe*, a. 1. inf. act. verbi νήθω, ſ. νέω, *cumulo*.

Νηστεῖς, *jejunos*, acc. pl. *contr.* pro νηστέας, a νηστεὺς, *jejunus*.

Νηῦν, *navem*, acc. ſing. *Ion.* pro ναῦν, a ναῦς, *navis*.

Ναυσὶν, *navibus*, dat. plur. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ναυσὶ, ab eod.

Νήφουσιν, *ſobriis*, *vigilantibus*, dat. plur. part. præſ. act. cum ν ἐφελκ. a verbo νήφω, *ſobrius ſum*, *vigilo*.

Νήχετο, *natabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνήχετο, a verbo νήχω, *nato*.

Νῆχον, *natabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνηχον, a verbo eod.

Νήψατε, *vigilate*, *vigilaveritis*, 2. plur. a. 1. imper. act. verbi νήφω, *vigilo*.

Νικᾷ, *vincit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro νικάει, a verbo νικάω, *vinco*.

Νίκα, *vince*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro νίκαε a verbo eod.

Νικαξῶ, *vincam*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro νικήσω, a verbo eod.

Νικᾶσαι, *viciſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro νικῆσαι, a verbo eod.

Νικασεῖν, *victurum eſſe*, f. 1. inf. act. *Dor.* pro νικήσειν, a verbo eod.

Νικάτω, *vincat*, *vincito*, 3. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro νικαέτω, a verbo eod.

Νικῇ, *vincit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro νικᾷ, *contr.* ex νικάει, a verbo eod.

Νικηθέντες, *victi*, nom. plur. aor. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Νικήσαις, *ſuperans*, *qui vicit*, aor. 1. part. act. *Æol.* pro νικήσας, a verbo eod.

Νικησέμεν, *victurum eſſe*, fut. 1. inf. act. *Ion.* pro νικήσειν, a verbo νικάω.

Νικῶ, *vincere*, *vincaris*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *contr.* pro νικάου, a verbo eod.

Νικῴεν, *vincant*, 3. plur. præſ. opt. act. *Att.* pro νικάοιεν, a verbo eod.

Νικῶν, *vincens*, præſ. part. act. *contr.* pro νικάων, a verbo eod.

Νὶν, *ſe*, vel *ipſum*, *am*, *um*, *os*, *as*, *a*, *Dor.* & *Poet.* pro ἑ, vel αὐτὸν, ἡ, ὁ, οὺς, ὰς, ά.

Νίσσοντ' pro νίσσοντο, *revertebantur*, 3. pl. impert. ind. med. *Ion.* pro ἐνίσσοντο, a verbo νίσσομαι, *redeo*.

Νίφα, *nivem*, acc. ſing. *per Apoc.* pro νιφάδα, a νιφὰς, *nix*.

Νιφάδεσσιν, *navibus*, dat. plur. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro νιφάσι, ab eod.

Νίψαι, *lavaſſe*, a. 1. infinit. act. verbi νίπτω, *lavo*.

Νιψάμενον, *eum*, *qui lavit*, acc. ſing. a. 1. part. med. verbi ejuſd.

Νιψάτωσαν, *lavanto*, 3. plur. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Νοέῃ, *ſapiat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. verbi νοέω, *ſapio*.

Νόει, *cogita*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro νόεε, a verbo eod.

Νοεὶς, *cogitans*, præſ. part. act. verbi νόημι pro νοέω, *cogito*.

Νοέοντι, *cogitant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro νοέουσι, a verbo eod.

Νοέουσ' pro νοέουσι, 3. plur. ead.

Νοεύσης, *cogitantis*, gen. ſing. part. præſ. f. g. act. verbi νοέω, *cogito*.

Νοεῦντας, *cogitantes*, acc. plur. part. præſ. act. *Dor.* pro νοοῦντας, a verbo eod.

Νοηθὲν, *cogitatum*, *intellectum*, a. 1. part. paſſ. n. g. verbi ejuſd.

Νοήσαις, *qui cogitavit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro νοήσας, a verbo eod.

Νόησεν, *cogitavit*, 3. ſing a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐνόησε, a verbo eod.

Νομευσεῖς, *paſces*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro νομεύσεις, a verbo νομεύω, *paſco*.

Νομῆες, *paſtores*, nom. plur. *Ion.* pro νομέες, a νομεὺς, *paſtor*.

Νομιοῦμεν, *lege ſanciemus*, 1. plur. f. 1. ind. act. *Att.* pro νομίσομεν, a verbo νομίζω, *lege ſancio*, *exiſtimo*.

Νομίσαι, *exiſtimaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Νομίσαντες, *rati*, *exiſtimantes*, nom. plur. a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Νομιῶ, *exiſtimabo*, f. 1. ind. act. *Att.* pro νομίσω, a verbo eod.

Νομοθετήσεια, *leges ſanciverim*, a. 1. opt. act. *Æol.* pro νομοθετήσαιμι, a verbo νομοθετέω, *leges ſancio*.

Νοσεῖν, *ægrotare*, præſ. inf. act. *contr.* pro νοσέειν, a verbo νοσέω, *ægroto*.

Νοσέοντι, *morbo laborant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro νοσέουσι, a verbo eod.

Νοστήσεις, *redibis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi νοστέω, *redeo*.

Νοσῶν, *ægrotans*, præſ. part. act. *contr.* pro νοσέων, a verbo νοσέω, *ægroto*.

Νουθετοῦντες, *commonentes*, nom. pl. præſ. part. act. *contr.* pro νουθετέοντες, a verbo νουθετέω, *commoveo*.

Νυγείσης, *puncta*, gen. ſing. a. 2. part. paſſ. f. g. verbi νύσσω, *pungo*.

Νυμφοκόμοιο, *ſponſam ornantis*, gen. ſing. *Ion.* pro νυμφοκόμου, a νυμφοκόμος, *ſponſam ornans*.

Νύξ' pro νύξε, *punxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνυξε, a verbo νύσσω, *pungo*.

Νύξοντι, *pungent*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro νύξουσι, a verbo eod.

Νύσσοντας, *pungentes*, accuſ. plur. præſ. part. verbi ejuſd.

Νῶθ' pro νῶτ' ob ſequentem adſpiratam, & hoc pro νῶτα, *dorſa*, a νῶτος, *dorſum*.

Νώθητι, *cogitatus eſto*, *fac cogitatus ſis*, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ. *Ion.* pro νοήθητι, a verbo νοέω, *cogito*.

Νῷ, *nos*, nom. dual. *contr.* pro νῶϊ, ab ἐγὼ, *ego*.

Νῶϊ, *nos*. Vid. antecedens νῷ.

Νωμᾷν, *regere*, præſ. inf. act. *contr.* pro νωμάειν, a νωμάω, *rego*.

Νώμησα, *diſtribui*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνώμησα, a verbo eod.

Νῶσαι, *cogitaſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro νοῆσαι, a verbo νοέω, *cogito*.

Νῶτ' pro νῶτα, *dorſa*, nom. pl. a νῶτος, *dorſum*.

Νωτάκμονας, *incudes gerentes in tergo*, acc. pl. a νωτάκμων, *qui incudem in tergo gerit*.

Ξ.

Ξανθοῖσι, *flavis*, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ξανθοῖς, a ξανθὸς, *flavus*.

Ξανθοκομᾶν, *flavicomorum*, genit. plur. *Dor.* pro ξανθοκομῶν, a ξανθοκόμης, *flavicomus*.

Ξανθῶ, *flavi*, gen. ſing. *Dor.* pro ξανθοῦ, a ξανθὸς, *flavus*.

Ξανῶ, *carminabo*, fut. 1. ind. act. verbi ξαίνω, *carmino*.

Ξεῖνε, *hoſpes*, voc. ſing. *Ion.* pro ξένε, a ξένος, *hoſpes*.

Ξενισθεῖσα, *hoſpitio ſuſcepta*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ξενίζω, *hoſpitio excipio*.

Ξεσθεὶς, *raſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ξέω, *rado*.

Ξηρανθὲν, *ſiccatum*, a. 1. part. paſſ. n. g. verbi ξηραίνω, *ſicco*.

Ξυγκάτθανεν, *una mortuus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* *Ion.* *Æol.* & cum ν ἐφελκ. pro συγκατέθανε, a verbo συγκαταθνήσκω pro συγκαταθανέω, *una morior*.

Ξυλοχίσδεσθαι, *ligna ſecare*, *ligna colligere*, præſ. inf. med. *Dor.* & *Poet.* pro ξυλοχίζεσθαι, a verbo ξυλοχίζομαι, *ligna ſeco*, vel *colligo*.

Ξυμβαίη, *contingat*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Att.* pro συμβαίη, a verbo συμβαίνω, *contingo*.

Ξύμβλητο, *occurrebat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro συνεβέβλητο, a verbo συμβάλλω, *conjicio*.

Ξύμπαντας, *univerſos*, acc. plur. *Att.* pro σύμπαντας, a σύμπας, *univerſus*, *omnis*.

Ξὺν pro σὺν, *cum*, *Att.* & ſic etiam in multis compoſitis a σὺν communi incipientibus.

Ξύναγον, *coëgerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Att.*

Att. & *Ion.* pro συνῆγον, a verbo συνάγω, *cogo.*

Ξυνάειδε, *concine*, 2. ſing. præſ. imper. act. *Att.* pro συνάειδε, a verbo συναείδω, *concino.*

Ξυνδεδέατο, *conſtricti erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro συνδέδεντο, a verbo συνδέω, *conſtringo.*

Ξυνδῆσαι, *colligare*, vel *colligaſſe*, a. 1. inf. act. *Att.* verbi ejuſd.

Ξυνέηκε, *commiſit*, *intellexit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro συνῆκε, a verbo συνίημι, *committo*, *intelligo.*

Ξύνεργε, *coërcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro συνεῖργε, a verbo συνείργω, *coërceo.*

Ξύνες, *intellige*, 2. ſing. a. 2. imper. act. *Att.* pro σύνες, a verbo συνίημι, *intelligo.*

Ξυνετὰ, *intelligibilia*, acc. plur. n. g. *Att.* pro συνετὰ, a συνετὸς, *intelligibilis.*

Ξυνήονες, *participes*, nom. pl. a ξυνήων, *particeps.*

Ξυνίασι, *coëunt*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro συνεῖσι, a verbo σύνειμι, *coeo.*

Ξυνίεν, *intelligebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Att.* & *per contr.* pro συνίεον, a verbo inuſit. συνιέω.

Ξυνιόντων, *confligentium*, gen. pl. a. 2. part. act. *Att.* pro συνιόντων, a verbo σύνειμι, *congredior.*

Ξυνενεφυῖαν, *quæ obnubilavit*, acc. ſing. part. perf. act. *Att.* *al.* med. f. g. pro συννενεφυῖαν, a verbo συννέφω, *obnubilo.*

Ξυνοίσει, *ſimul feret*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro συνοίσει, a verbo συνοίω pro συμφέρω, *ſimul fero.*

Ξυνομήλικα, *æqualem*, acc. ſing. *Att.* pro συνομήλικα, a συνομῆλιξ, *æqualis.*

Ξυνὼν, *qui cum alio eſt*, præſ. part. *Att.* pro συνὼν, a σύνειμι, *ſum cum alio.*

Ξυομένης, *ejus, quæ raditur*, gen. ſing. præſ. part paſſ. f. g. a verbo ξύω, *rado.*

Ξυσθέντας, *raſos*, acc. pl. a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

O.

Ὄαρι, *uxori*, dat. ſing. ab ὄαρ, *uxor.*

Ὀάροισιν, *confabulationibus*, dat. pl. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. ab ὄαρος, *confabulatio.*

Ὀβελοῖσιν, *verubus*, dat. plur. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro ὀβελοῖς, ab ὀβελὸς, *veru.*

Ὅγ' pro ὅγε, *hic.*

Ὁδήγει, *in viam duc*, 2 ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ὁδήγεε, a verbo ὁδηγέω, *in viam duco.*

Ὁδηγήσει, *in viam ducet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὀδόντεσσι, *dentibus*, dat. pl. *Ion.* pro ὀδοῦσι, ab ὀδοὺς, *dens.*

Ὁδοῦν, *viam oſtendere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ὁδόειν, a verbo ὁδόω, *viam oſtendo.*

Ὀδυναρὸν, *dolorificum*, acc. ſing. *Dor.* pro ὀδυνηρὸν, ab ὀδυνηρὸς, *dolorificus.*

Ὀδυνᾶσαι, *cruciaris*, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro ὀδυνάεσαι, a verbo ὀδυνάομαι, *crucior.*

Ὀδυνάων, *dolorum*, gen. pl. *Æol.* pro ὀδυνῶν, ab ὀδύνη, *dolor.*

Ὀδυνώμενοι, *dolentes*, nom. pl. præſ. part. paſſ. *contr.* pro ὀδυναόμενοι, a verbo ὀδυνάω, *dolore adficio.*

Ὀδύρεο, *luge*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ὀδύρεσο, a verbo ὀδύρομαι, *lugeo.*

Ὀδύσατο, *iratus fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ὠδύσατο, a verbo ὀδύζομαι, *iraſcor.*

Ὀδώδε, *oluit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ὦδε, a verbo ὄζω, *oleo.*

Ὀδώδει, *oluerat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ὤδει, a verbo eod.

Ὀδώδυσται, *iratus fuit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὤδυσται, a verbo ὀδύσσω, *iraſcor.*

Ὄεσσι, *ovibus*, dat. pl. *Ion.* & *Æol.* pro ὄϊσι, ab ὄϊς, *ovis.*

Ὀζήσεις, *olebis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ὀζέω, *oleo.*

Ὅθ' pro ὅτ' ob ſequ. adſpiratam, & ὅτ' pro ὅτε, *quando.*

Ὄθετ' pro ὄθετο, *curabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ὤθετο, ab ὄθομαι, *curo.*

Οἶγε, *aperi*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi οἴγω, *aperio.*

Οἰγήσομαι, *aperiar*, f. 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Οἶδας, *noviſti*, 2. ſing. perf. ind. med. verbi εἴδω, *ſcio.*

Οἶδασθα, *noſti*, perſona ead. ſed *Æol.* formata.

Οἴδατε, *noviſtis*, *ſcitis*, 2. plur. perf. ejuſd.

Οἴεαι, *putas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro οἴησαι, a verbo οἴομαι, *puto.*

Οἴει, *putas*, perſona ead. ſed *Att.* pro οἴῃ.

Οἴεσσι, *ovibus*, dat. plur. *Ion.* pro οἴεσι, ab οἶς, *ovis.*

Οἰζυρῇ, *calamitoſæ*, dat. ſing. *Ion.* pro οἰζυρᾷ, ab οἰζυρὸς, *calamitoſus.*

Οἴῃ, *ſoli*, dat. ſing. f. g. *Ion.* pro οἴᾳ, ab οἶος, *ſolus.*

Οἰηθῆναι, *putaſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi οἴω, *puto.*

Οἴηκα, *clavum*, accuſ. ſing. *Ion.* pro οἴακα, ab οἴαξ, *clavus*, *gubernaculum.*

Οἰηκίζειν, *gubernaculum regere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro οἰακίζειν, a verbo οἰακίζω, *gubernaculum rego.*

Οἵην, *qualem*, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro οἵαν, ab οἷος, *qualis.*

Οἰήσεται, *putabit*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi οἴομαι, *puto.*

Οἶκα, *adſimilatus ſum*, *videor*, perf. ind. med. verbi εἴκω, *ſimilis ſum.*

Οἴκαδ' pro οἴκαδε, *domum.*

Οἴκασιν, *videntur*, 3. pl. perf. ind. med. cum ν ἐφελκ. a verbo εἴκω, *ſimilis ſum.*

Οἶκε, *videbatur*, 3. ſing. temporis & verbi ejuſd.

Οἰκείτωσαν, *habitanto*, 3. plur. præſ. imper. act. *contr.* pro οἰκεέτωσαν, a verbo οἰκέω, *habito.*

Οἰκείων, *habitans*, præſ. part. act. *Poet.* pro οἰκέων, ab οἰκέω, *habito.*

Οἴκεντι, *habitant*, 3. pl. præſ. ind. *Æol.* pro οἰκεῖσι, ab οἴκημι, pro eod.

Οἰκέοισι, *habitant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro οἰκέουσι, a verbo eod.

Οἰκέοιτο, *habitet*, 3. ſing. præſ. opt. med. verbi ejuſd.

Οἰκεῦντας, *habitantes*, acc. pl. part. præſ. act. *Dor.* pro οἰκοῦντας, a verbo eod.

Οἰκῆας, *domeſticos*, acc. pl. *Ion.* pro οἰκέας, ab οἰκεὺς, *domeſticus.*

Οἰκηϊοῦσαι, *ſuum facere*, præſ. inf. med. *Ion.* & *contr.* pro οἰκειόεσθαι, a verbo οἰκειόω, *meum facio.*

Οἰκημέον, *eum, qui habitatus eſt*, accuſ. ſing. perf. part. paſſ. *Ion.* pro ᾠκημένον, a verbo οἰκέω, *habito.*

Οἰκῆσαι, *habitaſſe*, a. 1. inf. act. verbi οἰκέω, *habito.*

Οἰκίσαι, *habitare feciſſe*, a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω, *habitare facio.*

Οἰκιστᾶν, *ædificatorum*, gen. plur. *Dor.* pro οἰκιστῶν, ab οἰκιστὴς, *ædificator.*

Οἰκογενεῖς, *vernaculos*, acc. pl. *contr.* pro οἰκογενέας, ab οἰκογενὴς, *vernaculus*, *domi natus.*

Οἴκοισιν, *domibus*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. ab οἶκος, *domus.*

Οἰκουμένη, *quæ habitatur*, part. præſ. paſſ. *contr.* pro οἰκεομένη, a verbo οἰκέω, *habito.*

Οἰκουριᾶν, *domeſticarum*, gen. plur. *Dor.* pro οἰκουρίων, ab οἰκούριος, *domeſticus*, *domus cuſtos.*

Οἰκτείρας, *miſertus*, a. 1. part. act. verbi οἰκτείρω, *miſereor.*

Οἰκτειρήσει, *miſerebitur*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi οἰκτειρέω pro οἰκτείρω, *miſereor.*

Οἰκτιεῖς, *miſereberis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro οἰκτίσεις, ab οἰκτίζω, *miſereor.*

Οἰμώξας, *qui ploravit*, a. 1. part. act. verbi οἰμώζω, *ploro.*

Οἰμοχθέντος, *deplorati*, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Οἰνέων, *vitium*, genit. plur. *Ion.* pro οἰνῶν, ab οἴνη, *vitis.*

Οἴνοπα, *nigrum*, acc. ſing. ab οἶνοψ, *niger.*

Οἰνοπέδοιο, *viniferi*, gen. ſing. *Ion* pro οἰνοπέδου, ab οἰνόπεδος, *vinifer.*

Οἴξασαν, *eam, quæ aperuit*, acc. ſing. a. 1. part. act. f. g. a verbo οἴγω, *aperio.*

Οἰὸς, *ovis*, gen. ſing. ab οἶς, *ovis.*

Οἴσατο, *putavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ᾠσατο, a verbo οἴομαι, *puto.*

Οἶσε, *fer*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi οἴσω, *fero.*

Οἴσεσθαι, *laturum eſſe*, f. 1. inf. med. verbi φέρω pro οἴω, *fero.*

Οἰσεῦμες, *feremus*, 1. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro οἴσομεν, a verbo eod.

Οἴσῃ, *feres*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* *Ion.* & *Dor.* pro οἴσεσαι, a verbo eod.

Οἶσθα, *noſti*, 2. ſing. perf. ind. med. *per Sync.* pro οἴδασθα, quod *Æol.* dicitur pro οἶδας, a verbo εἴδω, *ſcio*, *novi.*

Ὀϊσθεὶς, *ſuſpicatus*, *indignatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ὀΐομαι, *ſuſpicor.*

Οἴσομαι, *feram*, f. 1. indic. med. verbi οἴω, *fero.*

Οἰσόμεσθα, *feremus*, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro οἰσόμεθα, a verbo eod.

Οἴσουσιν, *ferent*, 3. pl. f. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo eod.

Ὀϊσάμενον, *ratum*, acc. ſing. a. 1. part. med. *Poet.* pro οἰσάμενον, a verbo οἴομαι, *reor.*

Οἰστρηθέντος, *furore perciti*, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi οἰστρέω, *æſtro* ſive *furore percello.*

Οἴσω, *feram*, f. 1. ind. act. verbi φέρω pro οἴω, *fero.*

Οἰχέοντι, *vehunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro οἰχέουσι, a verbo οἰχέω, *veho.*

Οἴχεσθαι, *abire*, præſ. inf. med. verbi οἴχομαι, *abeo.*

Οἴχηνται, *abiverant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾤχηνται, a verbo eod.

Οἰχήσεται, *abibit*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Οἰχθεῖσα, *aperta*, nom. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi οἴγω, *aperio.*

Οἴχνεσκεν, *abibat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ᾤχνεε, a verbo οἰχνέω, *abeo.*

Οἰχνεῦσιν, *abeunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro οἰχνοῦσι, a verbo eod.

Οἰχοίατο, *abeant*, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro οἴχοιντο, a verbo οἴχομαι, *abeo.*

Οἴχωκε, *abiit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾤχηκε, a verbo οἴχομαι pro οἰχέω, *abeo.*

Οἰχώκει, *iverat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾠχώκει, a verbo eod.

Ὀΐων, *ovium*, gen. plur. ab ὄϊς, *ovis.*

Οἰωνισάμην, *auguravi*, a. 1. ind. med. verbi οἰωνίζομαι, *auguro.*

Ὀκείλαντες, *appellentes*, nom. plur. a. 1. part. act. verbi ὀκέλλω, *appello.*

Ὀκνοῦσι, *tergiverſantur*, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro ὀκνέουσι, a verbo ὀκνέω, *tergiverſor.*

Ὁκοῖα, *Dor.* pro ὁποῖα, *qualia.*

Ὀλέεσκον, *perdebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὤλεον, a verbo ὀλέω, *perdo.*

Ὀλεῖται, *peribit*, 3. ſing. f. 2. ind. med. verbi ὄλλυμι, pro eod.

Ὄλεκεν, *perdebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ὤλεκεν, a verbo ὀλέκω, *perdo.*

Ὀλέσειε, *perdat*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ὀλέσαι, a verbo ὄλλυμι pro ὀλέω, *perdo.*

Ὀλεσήνορα, *viros perdentem*, acc. ſing. ab ὀλεσήνωρ, *viros perdens.*

Ὀλέσῃς, *perdas*, vel *perdideris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ὄλλυμι pro ὀλέω, *perdo.*

Ὀλέσθαι, *perdidiſſe*, a. 2. infinit. med. verbi ejuſd.

Ὄλεσε, *perdidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ὤλεσε, a verbo eod.

Ὀλέσσῃ, *perdat*, vel *perdiderit*, 3. ſing. a. ejuſd. in conjunct. act. *Poet.* pro ὀλέσῃ, a verbo eod.

Ὀλέσσω, *perdam*, f. 1. ind. act *Poet.* pro ὀλέσω, a verbo eod.

Ὄληαι, *pereas*, 2. ſing. a. 2. conjunct. med. *Ion.* pro ὄλησαι, a verbo eod.

Ὀλισθηρῆς, *lubricæ*, gen. ſing. f. g. *Ion.* pro ὀλισθηρᾶς, ab ὀλισθηρὸς, *lubricus*, *labilis.*

Ὀλισθήσαις, *qui cecidit*, *lapſus*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀλισθήσας, a verbo ὀλισθέω, *laboro.*

Ὄλληαι, *pereas*, 2. ſing. aor. 2. conjunct. med. *Ion.* & *Poet.* pro ὄλησαι, a verbo ὄλλυμι pro ὀλέω, *perdo.*

Ὀλλυμένοιο, *pereuntis*, gen. ſing. part. præſ. paſſ. *Ion.* pro ὀλλυμένου, a verbo eod.

Ὀλοῇς, *pernicioſis*, dat. pl. *Ion.* pro ὀλοαῖς, ab ὀλοὸς, *pernicioſus.*

Ὀλοίατο, *pereant*, 3. pl. a. 2. opt. med. *Ion.* pro ὄλοιντο, a verbo ὄλλυμι, *perdo.*

Ὄλοντο, *perierunt*, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ὤλοντο, a verbo eod.

Ὀλοόφροσι, *pernicioſis*, dat. plur. ab ὀλοόφρων, *pernicioſus.*

Ὀλοῦμαι, *perdam*, f. 2. ind. med. verbi ὄλλυμι pro ὀλέω, *perdo.*

Ὄλωλε, *perdidit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ὦλε, a verbo eod.

Ὁμάρτει, *ſequere*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contract.* pro ὁμάρτεε, a verbo ὁμαρτέω, *ſequor.*

Ὁμαρτήσασα, *ſecuta*, a. 1. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Ὀμβρήσαντος, *ejus*, *qui pluit*, *pluente*, gen. ſing. a. 1. part. act. verbi ὀμβρέω, *pluo.*

Ὀμεῖται, *jurabit*, 3. ſing. f. 2. ind. med. verbi ὄμνυμι pro ὀμόω, *juro.*

Ὁμήλικα, *coætaneum*, acc. ſing. ab ὁμῆλιξ, *coætaneus.*

Ὁμηρεῦσαι, *in unum convenientes*, nom. pl. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ὁμηροῦσαι, a verbo ὁμηρέω, *in unum convenio.*

Ὁμίλεε, *converſare*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ὁμιλέω, *converſor.*

Ὄμματ' pro ὄμματα, *oculos*, acc. plur. ab ὄμμα, *oculus.*

Ὄμνυ, *jura*, 2. ſing. præſ. imper. act. *per Apoc.* pro ὄμνυθι, a verbo ὄμνυμι, *juro.*

Ὀμνύεις, *juras*, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi ὀμνύω, *juro.*

Ὁμοίην, *ſimilem*, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro ὁμοίαν, ab eod.

Ὁμοιωθήμεναι, *adſimilatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro ὁμοιωθῆναι, a verbo ὁμοιόω, *adſimilo.*

Ὁμοκλήσαντες, *minantes*, *minati*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ὁμοκλάω, *minor.*

Ὁμολογηθέντα, *confeſſum*, acc. ſing. a. 1. paſſ. verbi ὁμολογέω, *confiteor.*

Ὀμόργνυ, *abſtergebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὠμόργνυ, a verbo ὀμόργνυμι, *abſtergo.*

Ὀμορξάμην, *abſterſi*, aor. 1. indic. med. verbi ejuſd.

Ὀμόρξω, *tergam*, f. 1. indic. act. verbi ejuſd.

Ὅμοσ' pro ὅμοσε, *eumdem in locum.*

Ὀμόσαι, *jurare*, ſ. *juraſſe*, a. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι pro ὀμόσω, *juro.*

Ὀμόσῃς, *juraveris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ὀμόσσῃ, *juraverit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. *Poet.* pro ὀμόσῃ, a verbo eod.

Ὄμοσσον, *jura*, *fac juraveris*, 2. ſing. a. 1. imper. act. *Poet.* pro ὄμοσον, a verbo eod.

Ὀμόσω, *jurabo*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὀμοῦμαι, *jurabo*, f. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Ὁμωθῆναι, *ſimilem factum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. verbi ὁμόω, *adſimilo.*

Ὀμώμοκε, *juravit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ὤμοκε, a verbo ὄμνυμι pro ὀμόω, *juro.*

Ὄν, *ens*, *exſiſtens*, part. præſ. n. g. verbi εἰμὶ, *ſum.*

Ὅν, *quem*, acc. ſing. ab ὃς, *qui.*

Ὀναίμην, *adjutus fuerim*, a. 1. opt. med. per *Syncop.* pro ὀνησαίμην, a verbo ὄνημι, *juvo.*

Ὀνάμενος, *qui fructum percepit*, a. 1. part. med. *per Syncopen* pro ὀνησάμενος, a verbo eod.

Ὀνασεῖ, *juvabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ὀνήσει, a verbo eod.

Ὄνασθαι, *frui*, præſ. inf. med. ab ὄναμαι, vel *juviſſe*, a. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ὀνήσασθαι, a verbo ὄνημι, *juvo.*

Ὄνασιν, *uſum*, accuſ. ſing. *Dor.* pro ὄνησιν, ab ὄνησις, *uſus.*

Ὀνάσσῃς, *juveris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. *Dor.* & *Poet.* pro ὀνήσῃς, a verbo ὄνημι, *juvo.*

Ὀνείαθ' ob ſequentem adſpiratam pro ὀνείατ' & hoc pro ὀνείατα, *cibaria*, *commoda*, ab ὄνειαρ, *commodum.*

Ὀνείδη, *probra*, acc. pl. *contr.* pro ὀνείδεα, ab ὄνειδος, *probrum.*

Ὀνειδίσαντα, *convitiatum*, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi ὀνειδίζω, *convitior.*

Ὀνειδίσει, *exprobrabit*, 3. ſing. f. 1. ind. verbi ejuſd.

Ὀνειδίσωσιν, *probra jecerint in*, 3. plur. a. 1. conjunct. act. cum ν ἐφελκ. a verbo eod.

Ὀνειδιῶ, *exprobrabo*, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀνειδίσω, a verbo eod.

Ὀνείρω, *ſomnii*, gen. ſing. *Dor.* pro ὀνείρου, ab ὄνειρος, *ſomnium.*

Ὀνηθῆναι, *adjutum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ὄνημι, *juvo.*

Ὀνήμενον, *eum*, *qui juvatur*, accuſ. ſing. part. præſ. paſſ. verbi ejuſd.

Ὄνησε, *fructum attulit*, 3. ſing. a. 1. act. *Ion.* pro ὤνησε, a verbo ὄνημι, j *fructum adfero.*

Ὀνήσεαι, *juvaberis*, 2. ſing. f. 1. ind. m *Ion.* pro ὀνήσεσαι, a verbo eod.

Ὀνήσει, *erit emolumento*, *juvabit*, 3. ſi f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὄνησο, *fruere*, *juvare*, 2. ſing. præſ. imp paſſ. verbi ejuſd.

Ὀνίνησιν, *juvat*, 3. ſing. præſ. ind. a cum ν ἐφελκ. a verbo ὀνίνημι, *juvo.*

Ὄνοιτο, *vituperet*, 3. ſing. præſ. opt. m verbi ὄνομαι, *vitupero.*

Ὄνομ' pro ὄνομα, *nomen.*

Ὀνόμαζε, *nominabat*, 3. ſing. imperf. in act. *Ion.* pro ὠνόμαζε, a verbo ὀνομάζ *nomino.*

Ὀνομαζέσθω, *nominetur*, 3. ſing. pr imper. paſſ. verbi ejuſd.

Ὀνόμασθεν, *nominati ſunt*, 3. pl. a. ind. paſſ. *Ion.* *Æol.* & *Bœot.* pro ὠν μάσθησαν, a verbo eod.

Ὀνόμασιν, *nominibus*, dat. pl. cum ν ἐφελ ab ὄνομα, *nomen.*

Ὀνόμηνα, *nominavi*, a. 1. ind. act. *At* pro ὠνόμανα, a verbo ὀνομαίνω, *nomin*

Ὀνόσσεται, *vituperabit*, 3. ſing. f. 1. in med. *Poet.* verbi ὀνόω, *vitupero.*

Ὄντα, *exſiſtentem*, accuſ. ſing. part. præ n. g. verbi εἰμὶ, *ſum*, *exſiſto.*

Ὄντι, *ei*, *qui eſt*, dat. ſing. part. ejuſd.

Ὅντινα, *quemque*, acc. ſing. ab ὅστις, *qui que.*

Ὀνόμαξε, *nominavit*, 3. ſing. a. 1. in act. *Ion.* & *Dor.* pro ὠνόμασε, a verb ὀνομάζω, *nomino.*

Ὄνυχες, *ungues*, nom. plur. ab ὄνυξ, *un guis.*

Ὄου, *cujus*, gen. ſing. *Poet.* pro οὗ, ab ὃ *qui.*

Ὄπ' pro ὄπα, *vocem*, acc. ſing. ab ὄψ ὀπὸς, *vox.*

Ὁπανίκα, *Dor.* pro ὁπηνίκα, *quando.*

Ὄπασα, *perſecutus ſum*, a. 1. ind. ac *Ion.* pro ὤπασα, ab ὀπάζω, *perſequor* *comitem do.*

Ὀπάσαις, *perſecutus*, a. 1. part. act. *Æol* pro ὀπάσας, a verbo eod.

Ὀπάσσαις, *præbeas*, 2. ſing. a. 1. opt. act *Poet.* pro ὀπάσαις, a verbo eod.

Ὀπηδεῖ, *comitatur*, 3. ſing. præſ. ind. act verbi ὀπηδέω, *comitor.*

Ὀπὶ, *voci*, dat. ſing. ab ὄψ, *vox.*

Ὀπίζετο, *curabat*, 3. ſing. imperf. ind. med *Ion.* pro ὠπίζετο, a verbo ὀπίζω, *curo.*

Ὀπιπτεύοντ' pro ὀπιπτεύοντα, *ſpectantem* acc. ſing. part. præſ. act. verbi ὀπιπτεύ *ſpecto.*

Ὅπλεσθαι, *armari*, præſ. inf. paſſ. verb ὅπλομαι, *armor.*

Ὁπλέων, *ungularum*, gen. pl. *Ion.* pro ὁ πλῶν, ab ὁπλὴ, *ungula.*

Ὁπλισόμεσθα, *armabimur*, 1. pl. f. 1. ind med. *Dor.* pro ὁπλισόμεθα, a verbo ὁ πλίζω, *armo.*

Ὁπλοτεράων, *juniorum*, gen. pl. f. g. *Æ* pro ὁπλοτερῶν, ab ὁπλότερος, *junior.*

Ὄππα, *Dor.* pro ὅππη, *quo.*

Ὅππη, *Poet.* pro ὅπη, *quo.*

Ὁππόσος, *Poet.* pro ὁπόσος, *quantus.*

Ὁππότ' pro ὁππότε, & hoc *Poet.* pr ὁπότε, *quando.*

Ὀπτεύμενος, *torrens*, ſive *qui torretur*, præſ part. med. vel paſſ. *Dor.* pro ὀπτώμενος a verbo ὀπτάω, *torreo.*

Ὀπτῇ, *torret*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Do* pro ὀπτᾷ, *contr.* ex ὀπτάει, a verbo eod

Ὀπτήσωμεν, *torruerimus*, 1. pl. a. 1. con junct. act. verbi ejuſd.

Ὀπτῶ, *aſſi, toſti*, gen. ſing. *Dor.* pro ὀπτοῦ, ab ὀπτὸς, *aſſus.*

Ὄπωπε, *vidit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ὦπε, a verbo ὄπτομαι, *video.*

Ὀπώπει, *viderat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Ion.* pro ὠπώπει, a verbo eod.

Ὀπωριῶ, *poma colligam*, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀπωρίσω, a verbo ὀπωρίζω, *poma colligo.*

Ὁρᾷ, *videt*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ὁράει, a verbo ὁράω, *video.*

Ὅρα, *vide*, 2. ſing. imper. act. *contr.* pro ὅραε, a verbo eod.

Ὁρᾷν, *videre*, præſ. inf. act. *contr.* pro ὁράειν, a verbo eod.

Ὁρᾶται, *ſpectat*, 3. ſing. præſ. ind. med. *contr.* pro ὁράεται, a verbo eod.

Ὀργιζώμεσθα, *ad iram provocemur*, 1. pl. præſ. conjunct. paſſ. *Dor.* pro ὀργιζώμεθα, a verbo ὀργίζω, *ad iram provoco.*

Ὀργισθεὶς, *iratus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ὀργισθῇς, *iratus fueris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. verbi ejuſd.

Ὀρειᾶν, *montanarum*, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρείων, ab ὄρειος, *montanus.*

Ὀρεῖται, *excitabit*, 3. ſing. f. 2. ind. med. verbi ὄρω, *excito.*

Ὀρειχάλκοιο, *orichalci*, gen. ſing. *Ion.* pro ὀρειχάλκου, ab ὀρείχαλκος, *orichalcum.*

Ὀρέξαι, *porrigere*, ſ. *porrexiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ὀρέγω, *porrigo.*

Ὀρέοντο, *ruebant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ὤροντο, a verbo ὄρω, *excito.*

Ὀρεσκῴοισι, *montanis*, dat. pl. *Ion.* pro ὀρεσκῴοις, ab ὀρεσκῷος, *montanus.*

Ὄρεσσι, *montibus*, dat. pl. *Poet.* pro ὄρεσι, ab ὄρος, *mons.*

Ὄρεσφι, dat. pl. *Poet. paragog.* pro *eod.*

Ὁρῆ, *vide*, 2. ſing. præſ. imper. act. *Dor.* pro ὅρα, *contr.* ex ὅραε, ab ὁράω, *video.*

Ὄρηαι, *movearis*, 2. ſing. præſ. conjunct. paſſ. *Ion.* pro ὄρησαι, a verbo ὄρω, *moveo.*

Ὁρῇς, *vides*, præſ. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾷς, *contract.* ex ὁράεις, a verbo ὁράω, *video.*

Ὁρῆτε, *videtis*, 2. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾶτε, *contr.* ex ὁράετε, a verbo ὁράω, *video.*

Ὄρθαι, *motum eſſe*, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro ὦρθαι, a verbo ὄρω, *excito.*

Ὀρθεῦν, *erigere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ὀρθοῦν, *contr.* ex ὀρθόειν, a verbo ὀρθόω, *erigo, ordino.*

Ὀρθιᾶν, *procerarum*, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρθιῶν, ab ὄρθιος, *procerus.*

Ὀρθοκραιράων, *cornua erecta habentium*, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὀρθοκραιρῶν, ab ὀρθόκραιρος, *cornua erecta habens.*

Ὀρθριῶ, *vigilabo*, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀρθρίσω, a verbo ὀρθρίζω, *vigilo.*

Ὀρθωθῇ, *feliciter ſuccedat*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ὀρθόω, *erigo.*

Ὀρθώσαις, *qui erexit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀρθώσας, a verbo eod.

Ὀρίναις, *moveres*, 2. ſing. a. 1. opt. act. verbi ὀρίνω, *moveo.*

Ὀρίνετον, *commovent*, 3. dual. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Ὁρίσαι, *definiviſſe*, a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, *definio.*

Ὁριῶ, *definiam*, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὁρίσω, a verbo eod.

Ὅρμασται, *adaptatum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Metatheſ.* pro ἅρμοσται, a verbo ἁρμόζω, *apto.*

Ὁρμέατο, *cum impetu lati erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ὥρμηντο, a verbo ὁρμάω, *irruo.*

Ὄρμενος, *qui citato impetu fertur*, præſ. part. paſſ. *per Syncop.* pro ὀρόμενος, a verbo ὄρω, *excito.*

Ὁρμηθεὶς, *cum impetu latus*, a. 1. part. paſſ. verbi ὁρμάω, *cum impetu feror.*

Ὄρνισι, *avibus*, dat. pl. ab ὄρνις, ιθος, *avis.*

Ὄρνιχα, *avem*, acc. ſing. ab ὄρνιξ, quod *Dorice* dicitur pro ὄρνις, *avis.*

Ὀρνύμεν, *movere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ὀρνύναι, a verbo ὄρνυμι, *moveo.*

Ὄρνυσθε, *concitamini*, 2. pl. præſ. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Ὀρογυῖα, *quæ porrexit*, perf. part. med. f. g. verbi ὀρέγω, *porrigo.*

Ὄρους, *montis*, gen. ſing. *contr.* pro ὄρεος, ab ὄρος, *mons.*

Ὄρουσαν, *irruerant*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤρυσαν, a verbo ὀρύω, *irruo.*

Ὁρόων, *videns*, præſ. part. act. *Poet.* pro ὁρῶν, *contr.* ex ὁράων, a verbo ὁράω, *video.*

Ὁρόωντι, *vident*, 3. plur. præſ. ind. act. *Poet.* & *Dor.* pro ὁρῶσι, a verbo eod.

Ὁρόῳτε, *videretis*, 2. plur. præſ. opt. act. *Poet.* pro ὁρῷτε, *contr.* ex ὁράοιτε, a verbo eod.

Ὄρσαι, *concitaſſe*, a. 1. inf. act. *Æol.* pro ὄραι, a verbo ὄρω, *concito.*

Ὄρσεο, *ſurge*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ὄρσεσο, a verbo ὄρσω pro ὄρω, *concito.*

Ὄρσῃς, *provoces*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. *Æol.* pro ὄρῃς, a verbo eod.

Ὄρσο, *ſurge*, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *per Syncop.* pro Ionico ὄρσεο, quod vide.

Ὄρσω, *concitabo*, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ὀρῶ, a verbo ὄρω, *concito.*

Ὀρχεῦνται, *tripudiant*, 3. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro ὀρχοῦνται, a verbo ὀρχέομαι, *ſalto, tripudio.*

Ὁρῴατο, *videantur*, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ὁρῷντο, a verbo ὁράω, *video.*

Ὁρῴην, *videam*, præſ. opt. act. *Att.* pro ὁράοιμι, a verbo eod.

Ὁρῶμ' pro ὁρῶμαι, *videor*, præſ. ind. paſſ. *contr.* pro ὁράομαι, a verbo eod.

Ὁρῶμες, *videmus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ὁράομεν, a verbo eod.

Ὁρῶν, *videns*, præſ. part. act. *contr.* pro ὁράων, a verbo eod.

Ὄρωρα, *excitavi*, perf. ind. med. *Att.* pro ὦρα, a verbo ὄρω, *excito.*

Ὀρώρει, 3. ſing. pluſq. ind. act. verbi ejuſd.

Ὀρωρέχατο, *porrecti erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, a verbo ὀρέγω, *porrigo.*

Ὀρώρηκε, *excitavit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ὤρηκε, a verbo ὀρέω, *excito.*

Ὄρωρε, *extulit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ὦρε, a verbo ὄρω, *tollo, concito.*

Ὀρώρυχα, *fodi*, perf. ind. act. *Att.* pro ὤρυχα, a verbo ὀρύττω, *fodio.*

Ὁρῶσαι, *videntes*, nominat. plur. præſ. part. fem. gen. *contr.* pro ὁράουσαι, a verbo ὁράω, *video.*

Ὄσδοντι, *olent*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ὄζουσι, a verbo ὄζω, *oleo.*

Ὁσίην, *ſanctam*, accuſ. ſing. *Ion.* pro ὁσίαν, ab ὅσιος, *ſanctus.*

Ὄσσ' pro ὄσσε, *per Apoc.* pro ὄσσεε, *oculos*, acc. dual. ab ὄσσος, ου, *oculus.*

Ὅσσαι, *quantæ*, nom. plur. *Poet.* pro ὅσαι, ab ὅσος, *quantus.*

Ὄσσε, *oculos*, acc. dual. *per Apoc.* pro ὄσσεε, ab ὄσσος, εος, *oculus.*

Ὄσσετο, *prævidebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ὤσσετο, ab ὄσσομαι, *video.*

Ὅσσοι, *quanti*, nom. plur. *Poet.* pro ὅσοι, ab ὅσος, *quantus.*

Ὀστὰ, *teſta*, nom. pl. ab ὀστὸν, ſed ὀστᾶ, *oſſa*, nom. pl. *contr.* pro ὀστέα, ab ὀστέον, *os.*

Ὀστεοφυεῖς, *oſſei naturâ*, nom. pl. *contr.* pro ὀστεοφυέες, ab ὀστεοφυὴς, *oſſeus naturâ.*

Ὀσφρόμενος, *qui odoratur*, part. præſ. med. *per Syncop.* pro ὀσφραινόμενος, a verbo ὀσφραίνω, *olfacio.*

Ὅτ' pro ὅτε, *quando.*

Ὅτεο, *cujuſcumque*, *Ion.* pro οὗτινος, ab ὅστις, *quicumque.*

Ὅτευ, *cujuſcumque*, *Dor.* ex Attico ὅτου, pro eod.

Ὅτεῳ, *cuicumque*, dat. ſing. *Ion.* pro ᾧτινι, ab eod.

Ὅτου, *cujuſcumque*, *Att.* pro οὗτινος, ab ὅστις, *quicumque.*

Ὅτριχες, *qui ejuſdem pili ſunt*, nom. pl. *per Syncopen*, pro ὁμοιότριχες, ab ὁμοιόθριξ, *qui ejuſdem*, ſeu *ſimilis pili eſt.*

Ὅ, ττι, per Diplaſiaſmum pro ὅ, τι, *quodcumque.*

Ὅττικεν, *Poet.* pro ὅ, τι, & κεν, *quodcumque.*

Ὅτῳ, *cui*, *Att.* pro ᾧτινι, ab ὅστις, *quicumque.*

Οὗ, *miſiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Att.* pro ἕο, quod *Ionice* dicitur pro ἕσο, ab ἵημι, *mitto.*

Οὐλομένην, *pernitioſa, quæ perdidit*, a. 2. part. med. *Ion.* pro ὀλομένην, a verbo ὄλλυμι pro ὀλέω, *perdo.*

Οὔλυμπον, *Olympum*, acc. ſing. *Ion.* pro Ὄλυμπον, ab Ὄλυμπος, *Olympus.*

Οὑμὸς, *Æol.* pro ὁ ἐμὸς, *meus.*

Οὕνεκ' pro οὕνεκα, & hoc pro οὗ ἕνεκα, *cujus gratia.*

Οὕνεκεν pro οὗ ἕνεκεν, *propterea, cujus gratia.*

Οὔνεσθε, *vituperatis*, 2. plur. præſ. ind. med. *Ion.* pro ὄνεσθε, a verbo ὄνομαι, *vitupero.*

Οὔνομ' pro οὔνομα & hoc *Ion.* pro ὄνομα, *nomen.*

Οὐνομαίνειν, *nominare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ὀνομαίνειν, a verbo ὀνομαίνω, *nomino.*

Οὖξ, *Dor.* pro ὁ ἐξ.

Οὔρεα, *montes*, acc. pl. *Ion.* pro ὄρεα, ab ὄρος, *mons.*

Οὔρεος, *montis*, gen. ſing. *Ion.* pro ὄρεος, ab eod.

Οὐρῇ, *caudæ*, dat. ſing. *Ion.* pro οὐρᾷ, ab οὐρὰ, *cauda.*

Οὐρῆας, *mulos*, accuſ. plur. *Ion.* pro οὐρέας, ab οὐρεὺς, *mulus.*

Οὐρὴν, *caudam*, acc. ſing. *Ion.* pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, *cauda.*

Οὐρήσῃς, *meias*, ſ. *minxeris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi οὐρέω, *meio.*

Οὖσαν, *exſiſtentem*, accuſ. ſing. part. præſ. f g. verbi εἰμὶ, *ſum.*

Οὔσῃ, *ei, quæ eſt, exſiſtenti*, dat. ſing. part. ejuſd.

Οὔτ' pro οὔτε, *neque.*

Οὖτα, *vulneravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Apoc.* pro οὔτασε, a verbo οὐτάζω, *vulnero.*

Οὐτάμεν, *vulnerare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro οὐτάναι, a verbo οὔτημι, *vulnero.*

Οὐτάμενος, *qui vulneratur*, præſ. part. paſſ. verbi ejuſd.

Οὔτασ' pro οὔτασε, *vulneravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, *vulnero.*

Οὐτιδανοῖσιν, *vilibus*, dat. pl. *Ion.* pro οὐτιδανοῖς, ab οὐτιδανός.

Οὕτερος, *Ion.* pro ὁ ἕτερος, *alter.*

Οὔτιν' pro οὔτινα, *nullum*, accuſ. ſing. c. g. ab οὔτις, *nullus.*

Οὗτινος, *cujuſcumque*, gen. ſing. ab ὅστις, *quicumque.*

Ὄφελλεν, *debuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion. Poet.* & cum ν ἐφελκυστικῷ, pro ὤφελε, ab ὀφείλω, *debeo.*

'Οφέλλωσιν, *augeant*, 3. pl. præſ. conjunct. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ὀφέλλω, *augeo*.

Ὄφελον, *debui*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ὤφελον, a verbo ὀφείλω, *debeo*.

Ὄφεως, *ſerpentis*, gen. ſing. *Att.* & *Ion.* pro ὄφιος, ab ὄφις, *ſerpens*.

Ὀφθεὶς, *viſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ὄπτομαι, *video*.

Ὀφθῆναι, *viſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ὀφθήσεται, *videbitur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ὀφλεῖν, *debuiſſe*, a. 2. inf. act. *per Syncop.* pro ὀφελεῖν, a verbo ὀφείλω, *debeo*.

Ὀφλήσω, *debebo*, f. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ὀφειλήσω, a verbo eod.

Ὄχ᾽ pro ὄχα, *valde*.

Ὄχεσκον, *vehebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὤχεον, a verbo ὀχέω, *veho*.

Ὄχεσφιν, *curribus*, dat. pl. per *Paragog.* *Poet.* pro ὄχεσι, ab ὄχος, εος, *currus*.

Ὀχθήσαις, *indignatus*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀχθήσας, a verbo ὀχθέω, *indignor*.

Ὄχθῃσιν, *ripis*, dat. plur. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ὄχθαις, ab ὄχθη, *ripa*.

Ὀχλεῦνται, *turbantur*, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro ὀχλοῦνται, a verbo ὀχλέω, *turbo*.

Ὀχοῖσα, *vehens*, part. præſ. f. g. *Dor.* pro ὀχοῦσα, a verbo ὀχέω, *veho*.

Ὄψεαι, *videbis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ὄψεσαι, a verbo ὄπτομαι, *video*.

Ὄψει, *videbis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ὄψῃ, ex ὄψεαι *Ionico* pro ὄψεσαι, a verbo eod.

Ὄψεσθε, *videbitis*, 2. pl. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ὄψῃ, *videbis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ὄψεαι, a verbo eod.

Ὀψιμαθῆ, *ſero doctum*, acc. ſing. *contr.* pro ὀψιμαθέα, ab ὀψιμαθὴς, *ſero doctus*.

Ὄψοντ᾽ pro ὄψονται, *videbunt*, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi ὄπτομαι, *video*.

Π.

ΠΑ, *Dor.* pro πῆ, *ubi*.

Παγὰν, *fontem*, acc. ſing. *Dor.* pro πηγὴν, a πηγὴ, *fons*.

Παγᾶς, *fontis*, gen. ſing. *Dor.* pro πηγῆς, ab eod.

Παγεὶς, *concretus*, aor. 2. part. paſſ. verbi πήγνυμι pro πήσσω, *concreſcere facio*.

Πάγεν, *compegit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔπαγε, a verbo eod.

Πάγη, *defixum eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπάγη, a verbo eod.

Παδῆτε, *ſaltatis*, 2. plur. præſ. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro πηδάετε, a verbo πηδάω, *ſalto*.

Πάθε, *fac paſſus ſis, patere*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi πάσχω pro παθέω, *patior*.

Πάθει, *paſſioni*, dat. ſing. *contr.* pro πάθεϊ, a πάθος, *paſſio*.

Πάθεσιν, *adfectibus*, dat. pl. cum ν ἐφελκ. ab eod.

Πάθη, *paſſiones*, nom. pl. *contr.* pro πάθεα, ab eod.

Παθοῖσα, *paſſa, quæ paſſa eſt*, a. 2. part. act. *Dor.* pro παθοῦσα, a verbo ſeq.

Πάθον, *paſſus ſum*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπαθον, a verbo πάσχω pro παθέω, *patior*.

Παῖ, *puer*, voc. ſing. a παῖς, *puer*.

Παῖδ᾽ pro παῖδα, *puerum*, acc. ſing. ab eod.

Παιδεύετε, *docete*, 2. plur. præſ. ind. act. verbi παιδεύω, *doceo, inſtituo*.

Παιδῶν, *puerorum*, gen. pl. *Dor.* pro παίδων, a παῖς, *puer*.

Παιπαλοέσσῃς, *aſperis*, dat. pl. f. g. *Ion.* pro παιπαλοέσσαις, a παιπαλόεις, *aſper*.

Παίσαις, *qui percuſſit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro παίσας, a verbo παίω, *percutio*.

Παίσατε, *percuſſiſtis*, vel *luſiſtis*, 2. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαίσατε, a verbo παίω, *percutio*, vel παίζω, *ludo*.

Παῖσδα, *puerum*, acc. ſing. *Dor.* pro παῖδα, a παῖς, *puer*.

Παίσδῃ, *ludat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Dor.* pro παίζῃ, a verbo παίζω, *ludo*.

Παίσῃς, *luſeris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi παίζω, *ludo*; vel *percuſſeris*, a παίω, *percutio*.

Παιχθεὶς, *illuſus*, aor. 1. part. paſſ. verbi παίζω, *ludo*, f. παίξω vel παίσω.

Πακτὸν, *compactum*, acc. ſing. *Dor.* pro πηκτὸν, a πηκτὸς, *compactus*.

Παλαίοντι, *luctantur*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro παλαίουσι, a verbo παλαίω, *luctor*.

Παλαισμάτεσσι, *luctis*, dat. plur. *Poet.* pro παλαίσμασι, a πάλαισμα, *lucta*.

Παλάμαισι, *manibus*, dat. plur. *Poet.* pro παλάμαις a παλάμη, *manus*.

Παλαμάων, *manuum*, gen. plur. *Æol.* pro παλαμῶν, ab eod.

Παλαξέμεν, *contaminaturum eſſe*, f. 1. inf. act. *Ion.* pro παλάξειν, a verbo παλάσσω, *contamino*.

Παλάσσετο, *polluebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπαλάσσετο, a verbo eod.

Παλήσει, *luctatus ſit*, 3. ſing. a. 1. opt. *Æol.* pro παλήσαι, a verbo inuſit. ſi non plane mendoſo, παλέω, *luctor*.

Παλιμπλαγχθεὶς, *errans, qui aberravit*, a. 1. part. paſſ. verbi παλιμπλάζομαι, *erro, erroribus retro agor*.

Παλλάδ᾽ pro Παλλάδα, *Palladem*, acc. ſing. a Παλλὰς, *Pallas*.

Παλλακίοισι, *adoleſcentulis*, dat. pl. *Poet.* pro παλλακίοις, a παλλάκιον, *adoleſcentulus*.

Πάλλε, *jactabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπαλλε, a verbo πάλλω, *jacto*.

Παλλομένων, *ſortientium*, gen. pl. part. præſ. verbi πάλλομαι, *ſortior*.

Πάλτο, *impactus fuerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπέπαλτο, a verbo πάλλω, *agito*.

Πάλυνον, *adſpergebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπάλυνον, a παλύνω, *adſpergo*.

Παμφαίνῃσι, *totus ſplendeat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro παμφαίνῃ, a παμφαίνω, *undequaque luceo*.

Παμφαίνονθ᾽ pro παμφαίνοντ᾽ ob ſeq. adſpir. & hoc pro παμφαίνοντα, *undequaque lucentem*, acc. ſing. m. g. præſ. part. act. verbi ejuſd.

Παμφανόωντα, *undecumque apparentia*, nom. pl. part. præſ. act. *Poet.* pro παμφανῶντα, *contr.* ex παμφανάοντα, a verbo παμφανάω, *undecumque appareo*.

Πανέλλανας, *Græcos univerſos*, acc. pl. *Dor.* pro πανέλληνας, a πανέλληνες, *univerſi Græci*.

Πανελλήνεσσι, *univerſis Græcis*, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro πανέλλησι, ab eod.

Πανέφθω, *omni ex parte cocti*, gen. ſing. *Dor.* pro πανέφθου, a πάνεφθος, *plane coctus*.

Πάνθ᾽ ob ſequentem adſpiratam pro πάντ᾽ & hoc pro πάντα, *omnem*, vel *omnia*, acc. ſing. vel neutr. pl. a πᾶς, *omnis*.

Πανίσδεται, *conglomerat*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro πλωίζεται, a verbo πλωίζω, *conglomero*.

Πανστρατιῇ, *cum frequentibus copiis, cum toto exercitu*, dat. ſing. adverbiaſcens, *Ion.* pro πανστρατίᾳ.

Πάντ᾽ pro πάντα, *omnem*, acc. ſing. m. a πᾶς, *omnis*.

Παντάπασιν, *omnibus*, dat. plur. cum ἐφελκ. a παντάπας, *omnis*.

Πάντεσσι, *omnibus*, dat. pl. *Ion.* & *Poe* pro πᾶσι, a πᾶς, *omnis*.

Παντοδαποῖσι, *omnigenis*, dat. pl. *Poet.* pr παντοδαποῖς, a παντοδαπὸς, *omnigenus*.

Παντοίην, *omnigenam*, acc. ſing. *Ion.* pr παντοίαν, a παντοῖος, *omnigenus*.

Πάντοσ᾽ pro πάντοσε, *undique*.

Παντῶν, *omnium*, gen. pl. *Dor.* pro πάντων, a πᾶς, *omnis*.

Πᾶξαι, *premere*, ſ. *preſſiſſe*, a. 1. inf. act. *Dor* pro πῆξαι, a πήγνυμι pro πήσσω, *pango*

Πάξαιθ᾽ pro πάξαιτ᾽ ob ſequentem adſpiratam, & hoc pro πάξαιτο, *pepigerit*, 3. ſing a. 1. opt. act. *Dor.* pro πήξαιτο, a verbo eod

Παπλαίνοισαν, *circumſpicientem*, acc. ſing præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro παπλαίνουσαν, a verbo παπλαίνω, *circumſpicio*.

Παρ᾽ pro παρὰ, *juxta*, &c.

Πάρα pro πάρεστι, *adeſt*, vel pro πάρεισι *adſunt*.

Παραβαλεῖ, *conferet*, 3. ſing. f. 2. ind. act verbi παραβάλλω, *adjicio*.

Παραβαλόμενος, *qui adjecit*, a. 2. part. med verbi ejuſd.

Παραβῇς, *tranſilias*, 2. ſing. a. 2. conjunct act. verbi παραβαίνω pro παραβάω, *tranſilio*.

Παραγαγοῦσα, *quæ traduxit*, a. 2. part. act *Att.* pro παραγοῦσα, a παράγω, *tradu*

Παραγέγονα, *acceſſi*, perf. ind. med. verb παραγίνομαι, *accedo*.

Παραγενόμενος, *qui advenit, præſens*, a. 2 part. med. verbi ejuſd.

Παράγοισαν, *abducentem*, acc. ſing. præſ part. act. *Dor.* pro παράγουσαν, a verb παράγω, *abduco*.

Παραγορεῦτο, *conſolabatur*, 3. ſing. imperf ind. med *Dor.* pro παρηγορεῖτο, a verb παρηγορέω, *conſolor*.

Παραδεδώκαμεν, *tradidimus*, 1. pl. perf. ind act. verbi παραδίδωμι pro παραδόω, *trado*

Παραδιγματίσαι, *ſtatuere exemplum*, a. 1 inf. act. verbi παραδιγματίζω, *exemplum ſtatuo*.

Παραδίδοσθαι, *tradi*, præſ. inf. paſſ. verb παραδίδωμι pro παραδόω, *trado*.

Παραδοθήσεται, *tradetur*, 3. ſing. f. 1. ind paſſ. verbi ejuſd.

Παραδόντα, *tradentem, qui tradidit*, acc ſing. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Παραδοῦναι, *tradere*, ſ. *tradidiſſe*, a. 2. inf act. verbi ejuſd.

Παραδῷς, *tradas*, 2. ſing. a. 2. conj. act verbi ejuſd.

Παραθεῖναι, *appoſuiſſe*, a. 2. inf. act. verb παρατίθημι pro παραθέω, *appono*.

Παραθέμενον, *eum, qui appoſuit*, acc. ſing a. 2. part. med. verbi ejuſd.

Παραθήσεις, *appones*, 2. ſing. f. 1. ind. act verbi ejuſd.

Παράθου, *appone, fac appoſueris*, 2. ſing a. 2. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro παράθεσο, a verbo eod.

Παραινοῦντας, *admonentes*, acc. plur. *contr* pro παραινέοντας, a verbo παραινέω, *admoneo*.

Παραιρεῖσθαι, *adimi*, præſ. inf. paſſ. verb παραιρέω, *adimo*.

Παραιτεῖσθαι, *recuſare, excuſare*, præſ. inf med. verbi παραιτέομαι, *recuſo*.

Παραιτεύμεσθα, *fugimus*, 1. pl. præſ. ind med. *Dor.* pro παραιτούμεθα, a verbo eod

Παραιφάμενον, *admonentem*, acc. ſing. a. 2 part. med. *Poet.* pro παραφάμενον, a verbo παράφημι, *admoneo*.

Παραιωρευμένω, *juxta pendentis*, gen. ſing. præſ. part. med. *Dor.* pro παραιωρουμένου, a verbo παραιωρέω, *ſurſum tollo.*

Παρακάλει, *adhortare*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro παρακάλεε, a verbo παρακαλέω, *adhortor.*

Παρακατατιθώμεθα, *committamus*, 1. plur. præſ. conjunct. verbi παρακατατίθημι, *committo.*

Παρακατέλεκτο, *accubuerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro παρακατελέλεκτο, a verbo παρακαταλέγομαι, *accubo.*

Παρακέκληται, *conſolatione erectus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro παρακεκάληται, a verbo παρακαλέω, *conſolor.*

Παρακεκριμένον, *diſpoſitum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi παρακρίνω, *diſpono.*

Παρακεκρόαται, *inſaniverunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro παρακεκρουσμένοι εἰσὶ, a verbo παρακρούομαι, *inſanio.*

Παρακεχειμακότα, *eum, qui hibernavit*, acc. ſing. perf. act. verbi παραχειμάζω, *hiberno.*

Παρακεώμεθα, *accumbamus*, 1. plur. præſ. conjunct. med. verbi παρακέομαι, *accumbo, jaceo juxta.*

Παρακλαίοντα, *juxta flentem*, accuſ. ſing. part. præſ. act. verbi παρακλαίω, *juxta fleo.*

Παρακλήειν, *excludere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro παρακλείειν, a verbo παρακλείω, *excludo.*

Παρακληθείης, *rogatus ſis, advocatus ſis*, 2. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi παρακαλέω, *rogo, advoco.*

Παρακληθῆναι, *conſolationem admittere*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Παρακληθήσονται, *conſolationem accipient*, 3. pl. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Παρακούσασα, *quæ neglexit audire*, a. 1. part. act. f. g. verbi παρακούω, *audire negligo.*

Παρακτᾶσθαι, *adſciſcere*, præſ. inf. *contr.* pro παρακτάεσθαι, a verbo παρακτάομαι, *adſciſco.*

Παρακύψαντα, *eum, qui ſe incurvavit, ut videat*, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi παρακύπτω, *incurvo me, ut videam.*

Παράλαβε, *adſume*, 2. ſing. aor. 2. imper. act. verbi παραλαμβάνω pro παραλήβω, *adſumo.*

Παραλαβεῖν, *adſumere*, aor. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Παραλέγεσθαι, *juxta dormire*, præſ. inf. paſſ. verbi παραλέγομαι, *juxta dormio.*

Παραλελειμμένον, *prætermiſſum, omiſſum*, perf. part. paſſ. n. g. verbi παραλείπω, *prætermitto.*

Παραμείβηται, *prætereat*, 3. ſing. præſ. conjunct. paſſ. verbi παραμείβω, *prætereo.*

Παραμείψεται, *tranſibit*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Παραμυθησαίμην, *conſolatus fuero*, aor. 1. opt. med. verbi παραμυθέομαι, *conſolor.*

Παραμυθευμένοισι, *conſolantibus*, dat. pl. part. præſ. med. *Poet.* pro παραμυθουμένοις, a verbo eod.

Παραπεπήχασιν, *confixerunt*, 3. plur. perf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo παραπήγνυμι pro παραπήγω, *configo.*

Παραπεσόντες, *prolapſi*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi παραπίπτω pro παραπέτω *prolabor.*

Παραπλέοντες, *præternavigantes*, nom. pl. præſ. part. verbi παραπλέω, *præternavigo.*

Παραῤῥέοντος, *præterfluentis*, gen. ſing. part. præſ. act. verbi παραῤῥέω, *præterfluo.*

Παρασπονδηθεῖσιν, *iis, qui fœdus fregere*, dat. pl. a. 1. part. paſſ. verbi παρασπονδέω, *fœdus frango.*

Παραστῆναι, *adeſſe*, a. 2. inf. act. verbi παρίστημι, *adſiſto.*

Παραστήσατε, *præbete*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Παραστῆσαι, *adſtitiſſe, præbere*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Παραστῆτε, *adſtiteritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Παρασχεῖν, *præbuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi παρέχω pro παρασχέω, *præbeo.*

Παράσχοις, *præbueris*, 2. ſing. a. 2. optat. act. verbi ejuſd.

Παράσχου, *præbe*, 2. ſing. a. 2. imper. med. verbi ejuſd.

Παρατηρήσασαν, *eam, quæ obſervavit*, acc. ſing. a. 1. part. act. f. g. verbi παρατηρέω, *obſervo.*

Παρατηρούμενοι, *obſervantes*, nom. pl. præſ. part. med. *contr.* pro παρατηρεόμενοι, a verbo eod.

Παρατρωπῶσ' pro παρατρωπῶσι, *convertunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *contr.* pro παρατρωπάουσι, a verbo παρατρωπάω, *converto.*

Παρατυχόντα, *obvium factum*, acc. ſing. a. 2. part. act. verbi παρατυγχάνω pro παρατυχέω, *obvius fio.*

Παραφθαίησι, *ſuperet*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *per Paragog. Ion.* pro παραφθαίη, a verbo παραφθαίνω, *præterverto.*

Παραφρονῶν, *deſipiens*, præſ. part. act. *contr.* pro παραφρονέων, a verbo παραφρονέω, *deſipio.*

Παραχορδιεῖς, *a chorda aberrabis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro παραχορδίσεις, a verbo παραχορδίζω, *a chorda aberro.*

Παραψυχᾶσθαι, *conſolari*, præſ. inf. med. *contract.* pro παραψυχάεσθαι, a verbo παραψυχάομαι, *conſolor.*

Παρέασιν, *adſunt*, 3. plur. præſ. ind. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro πάρεισι, a verbo πάρειμι, *adſum.*

Παρεβάλομες, *adjecimus*, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro παρεβάλομεν, a verbo παραβάλλω, *adjicio.*

Παρέβασκε, *tranſgrediebatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi παραβάσκω, *tranſgredior.*

Παρέβη, *tranſgreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω pro παραβάω, *tranſgredior.*

Παρεβιάσαντο, *vi adegerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραβιάζω, *vi adigo.*

Παρεγίνοντο, *advenerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi παραγίνομαι, *accedo.*

Παρεδίδου, *tradebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ſequentis.

Παρεδόθην, *traditus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi παραδίδωμι pro παραδόω, *trado.*

Παρέδωκας, *tradidiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Παρέζετο, *adſidebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi παρέζομαι, *adſideo.*

Παρεθέμην, *appoſui*, a. 2. ind. med. verbi παρατίθημι, *appono.*

Παρέθη, *labefactus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro παρείθη, a verbo παρίημι, *labefacio.*

Παρέθηκεν, *propoſuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ſequente.

Παρέθης, *appoſuiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. act. verbi παρατίθημι, *appono.*

Παρέθρισαν, *amputaverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro παρεθέρισαν, a verbo παραθερίζω, *demeto, amputo.*

Πάρει, *ades*, 2. ſing. præſ. imper. verbi πάρειμι, *adſum*; vel *accedebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi πάρειμι, *accedo, advenio.*

Παρείατο, *adſidebant*, vel *adſederant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro παρεῖντο, a verbo παρίημι, *adſidere facio.*

Παρείθη, *dimiſſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi παρίημι, *dimitto.*

Παρεῖκε, *dimiſit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ejuſd.

Παρεῖμαι, *adſedi, dimiſſus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi παρίημι pro παρέω, *dimitto, adſidere facio.*

Παρείλετο, *diruit, ademit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi παραιρέω pro παρέλω, *diruo, adimo.*

Παρειλήφατε, *accepiſtis*, 2. pl. perf. ind. act. *Att.* pro παραλελήφατε, a verbo παραλαμβάνω pro παραλήβω, *accipio, quaſi per manus traditum.*

Παρειμένος, *remiſſus*, part. perf. paſſ. verbi παρίημι, *remitto.*

Παρεῖναι, *adeſſe*, præſ. inf. act. verbi πάρειμι, *adſum.*

Παρείπῃ, *perſuadeat, ſeducat*, 3. ſing. a. 1. conjunct. verbi παρέπω, *perſuadeo, ſeduco.*

Παρεῖσα, *quæ omiſit*, a. 2. part. act. f. g. verbi παρίημι, *omitto.*

Παρεῖσαι, *omiſſa es*, 2. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Παρείσθω, *omiſſus eſto*, 3. ſing. perf. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Παρεῖσο, *omiſſus eras*, 2. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Παρειστήκεισαν, *adſtiterant*. 3. pl. pluſq. ind. act. verbi παρίστημι, *ſtatuo ad, adſto.*

Παρεῖχεν, *exhibebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo παρέχω, *exhibeo.*

Παρεκάθηντο, *adſidebant*, 3. plur. imperf. ind. med. verbi παρακάθημαι, *adſideo.*

Παρεκάλεσε, *hortatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, *hortor.*

Παρεκάλουν, *hortabar*, imperf. ind. act. *contr.* pro παρεκάλεον, a verbo παρακαλέω, *hortor.*

Παρεκβαίνουσιν, *exorbitant*, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo παρεκβαίνω, *exorbito.*

Παρεκελεύετο, *admonebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi παρακελεύω, *admoneo.*

Παρεκλήθη, *rogatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *per Sync.* pro παρεκαλήθη, a verbo παρακαλέω, *rogo.*

Παρεκρίθησαν, *diſcreti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi παρακρίνω, *diſcerno.*

Παρεκρούσω, *decepiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro παρεκρούσατο, a verbo παρακρούω, *decipio.*

Παρέκυψαν, *incurvaverunt ſe ad videndum*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, *incurvo me ad videndum.*

Παρέλαβες, *adſumpſiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω pro παραλήβω, *adſumo.*

Παρελέξαντο, *concubuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi παραλέγομαι, *accumbo.*

Παρελεύσεαι, *præteribis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro παρελεύσεσαι, a verbo παρέρχομαι pro παρελεύθω, *prætereo.*

Παρελεύσονται, *præteribunt*, 3. pl. f. ejuſd.

Παρελθεῖν, *præteriiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Παρέλθῃ, *præterierit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Παρελθόντες, *qui præterierunt*, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Παρέλθωσιν, *præterierint*, 3. pl. a. 2. conjunct. cum ν ἐφελκ. a verbo eod.

Παρέλκοντας, *attrahentes*, acc. plur. præſ. part. act. verbi παρέλκω, *attraho.*

Παρελογίσατο, *argumentando feſellit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi παραλογίζομαι, *argumentando fallo*.

Παρεμβεβληκυῖαν, *eam, quæ immiſit*, acc. ſing. part. perf. act. f. g. verbi παρεμβάλλω, *immitto*.

Παρενέβαλες, *immiſiſti*, 2. ſing. aor. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Παρενθεῖν, *præteriiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro παρελθεῖν, a verbo παρέρχομαι pro παρελεύθω, *prætereo*.

Παρέξειν, *præbiturum eſſe*, f. 1. inf. act. verbi παρέχω, *præbeo*.

Παρεξεληλάκεε, *præterierat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro παρεξηλάκει, a verbo παρεξελαύνω pro παρεξελάω, *prætereo*.

Παρεξήϊεν, *præteriit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro παρεξεῖε, a verbo παρέξειμι, *prætereo*.

Παρεξῆκα, *ſuperſedi*, a. 1. ind. act. verbi παρεξίημι, *ſuperſedeo*.

Παρεξιέναι, *præterire*, præſ. inf. act. verbi παρέξειμι, *prætereo*.

Παρέξομεν, *dabimus*, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi παρέχω, *præbeo, do*.

Παρεοῖσαν, *præſentem*, acc. ſing. præſ. part. f. g. *Dor.* & *Ion.* pro παροῦσαν, a verbo πάρειμι, *adſum*.

Παρεόντας, *præſentes*, acc. pl. part. præſ. m. g. *Ion.* pro παρόντας, a verbo eod.

Παρεοῦσιν, *præſentibus*, dat. pl. præſ. part. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro παροῦσι, a verbo eod.

Παρέπεισε, *perſuaſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραπείθω, *perſuadeo*.

Παρεπίκρανας, *exacerbaviſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω, *exacerbo*.

Παρέπλαξα, *in errorem impuli*, a. 1. ind. *Dor.* pro παρέπληξα, a verbo παραπλήττω, *in errorem impello*.

Παρέπτη, *prætervolavit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi παρίπτημι, *prætervolo*.

Παρέῤῥευκε, *præterfluxit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi παραῤῥέω, *præterfluo*.

Παρεσημειωσάμεθα, *annotavimus*, 1. plur. a. 1. ind. med. verbi παρασημειόομαι, *annoto*.

Παρεσιώπας, *ſilebas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro παρεσιώπαες, a verbo παρασιωπάω, *ſileo*.

Παρεσκευάδατο, *præparati erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, a verbo παρασκευάζω, *præparo*.

Παρεσκευάζετο, *præparabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Παρεσκευάσθη, *præparatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Παρέσπαρμαι, *ſeminatus ſum juxta*, perf. ind. paſſ. verbi παρασπείρω, *ſemino juxta*.

Παρέσσῃ, *aderis*, 2. ſing. f. 1. ind. *Poet.* pro παρέσῃ, a verbo πάρειμι, *adſum*.

Παρεστάμεν, *adeſſe*, præſ. inf. act. *Ion.* pro παρεστάναι, a verbo παρίστημι, *ſiſto juxta*.

Παρέσταν, *adſtiterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro παρέστησαν, a verbo eod.

Παρέστη, *adſtitit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Παρεστήσαντο, *adſtiterunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Πάρεστιν, *adeſt*, 3. ſing. præſ. ind. cum ν ἐφελκ. a verbo πάρειμι, *adſum*.

Παρεστῶτας, *adſtantes*, acc. pl. perf. part. act. *per Syncop.* pro παρεστηκότας, a verbo παρίστημι, *prope ſiſto*.

Παρέχεθε, *apponebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi παραχέθω, *appono*.

Παρέχον, *obtinui*, a. 2. ind. act. verbi παρίχω pro παραχέω, *obtineo*.

Παρετάξατο, *aciem inſtruxit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi παρατάσσομαι, *aciem inſtruo*.

Παρέτεινας, *produxiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, *produco*.

Παρέτραπεν, *deflexit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo παρατρέπω, *deflecto*.

Παρέτρεσσα, *trepidavi*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro παρέτρεσα, a verbo παρατρέω, *trepido*.

Παρεύσας, *præſentis*, gen. ſing. part. præſ. f. g. *Dor.* pro παρούσης, a verbo πάρειμι, *adſum*.

Παρεχάλκευσα, *fabrum ferrarium egi*, a. 1. ind. act. verbi παραχαλκεύω, *fabrum ferrarium ago*.

Παρεχέμεν, *exhibere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro παρέχειν, a verbo παρέχω, *exhibeo*.

Παρέχοντι, *exhibent*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro παρέχουσι, a verbo eod.

Παρέχου, *præbe*, 2. ſing. præſ. imper. *Ion.* & *Att.* pro παρέχεσο, a verbo eod.

Παρεὼν, *præſens*, præſ. part. *Ion.* pro παρὼν, a verbo πάρειμι, *præſens ſum*.

Παρῇ, *adſit*, 3. ſing. præſ. conjunct. verbi ejuſd.

Παρήγγειλα, *præcepi*, a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, *præcipio*.

Παρηγορέεσκες, *conciliabas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro παρηγόρεες, a verbo παρηγορέω, *concilio, hortor*.

Παρηέρθη, *ſuſpenſum eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi παραείρομαι, *ſuſpendo*.

Παρῄιξα, *perrexi*, a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, *prætereo*.

Παρῆκας, *omiſiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi παρίημι, *omitto*.

Παρηκολούθηκε, *ſectatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi παρακολουθέω, *ſector*.

Παρήλθοσαν, *præterierunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro παρῆλθον, a verbo παρέρχομαι, *prætereo*.

Παρημελήκεε, *neglexerat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro παρημελήκει, a verbo παραμελέω, *negligo*.

Παρῆμεν, *adeſſe*, præſ. inf. act. *Ion.* pro παρεῖναι, a verbo πάρειμι, *adſum*.

Παρήμενον, *adſidentam*, acc. ſing. præſ. part. med. verbi πάρημαι, *adſideo*.

Παρῄνει, *admonebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro παρῄνεε, a verbo παραινέω, *admoneo*.

Παρήπαφε, *decepit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi παραπάφω, *decipio*.

Παρῃρημέναι, *ademptæ*, nom. plur. perf. part. paſſ. f. g. verbi παραιρέω, *adimo*.

Παρήρτητο, *ſuſpenſus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi παραρτάω, *ſuſpendo*.

Παρῆσαν, *aderant*, 3. plur. imperf. ind. verbi πάρειμι, *adſum*.

Παρῄσθευ, *ſenſiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Dor.* pro παρῄσθου, a verbo παραισθάνομαι, *ſentio*.

Παρήσονται, *omittent*, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi παρίημι, *omitto*.

Παρῃτημένον, *excuſatum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi παραιτέομαι, *excuſo*.

Παρθέμενον, *apponens*, a. 2. part. med. n. g. per *Syncop.* *Poet.* pro παραθέμενον, a verbo παρατίθημι, *appono*.

Παρθενικάων, *virginearum*, gen. plur. f. g. *Æol.* pro παρθενικῶν, a παρθενικὸς, *virginalis, virgineus*.

Παριαύοντι, *fruenti*, dat. ſing. præſ. part. act. verbi παριαύω, *fruor*.

Παριέναι, *tranſire*, præſ. inf. act. verbi παρίημι, *tranſeo*.

Παρίεσαν, *præteribant*, 3. pl. imperf. ind. verbi πάρειμι, *prætereo*.

Παριστάντα, *ſiſtentem*, acc. ſing. præſ. part. act. verbi παρίστημι, *ſiſto*.

Παρίσταντο, *ſiſtebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Παρκατέλεκτο, *accubuerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Æol.* pro παρακατελέλεκτο, a verbo παρακαταλέγομαι, *accubo*.

Παρκείμενον, *adjacens*, præſ. part. med. n. g. *Æol.* pro παρακείμενον, a verbo παράκειμαι, *adjaceo*.

Παρκλίνουσι, *deflectunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Æol.* pro παρακλίνουσι, a verbo παρακλίνω, *deflecto*.

Παρκύπτοισαν, *procumbentem*, acc. ſing. præſ. part. act. *Æol.* & *Dor.* pro παρακύπτουσαν, a verbo παρακύπτω, *procumbo*.

Παρμέμβλωκα, *curavi*, perf. ind. act. *per Sync.* *Æol.* pro παραμέμβλωκα, quod factum eſt ex παραμεμόληκα, a verbo παραμολέω, *curo*.

Παρνήσσοιο, *Parnaſſi*, gen. ſing. *Ion.* & *Poet.* pro Παρνήσου, a Πάρνησος, *Parnaſſus*.

Παροινούμενον, *eum, qui inebriatur*, acc. ſing. præſ. part. paſſ. verbi παροινέομαι, *inebrior*.

Παροισθέντα, *tranſlatum*, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi παραφέρω pro παροί *transfero*.

Παροιχομένοισιν, *prætereuntibus*, vel *præteritis*, dat. plur. part. præſ. med. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro παροιχομένοις, a verbo παροίχομαι, *prætereo*.

Παροιχώκεε, *præterierat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro παρῳχώκε a verbo eod.

Παροξῦναι, *exacerbaſſe*, a. 1. inf. act. verb παροξύνω, *exacerbo*.

Παροξυνθείη, *exacerbatus ſit*, 3. ſing. a. 1 opt. paſſ. verbi ejuſd.

Παροῦσας, *præſentes*, accuſ. pl. part. præ f. g. verbi πάρειμι, *adſum*.

Παροῦσιν, *præſentibus*, dat. pl. præſ. par cum ν ἐφελκ. verbi πάρειμι, *adſum*.

Παρπεπιθεῖν, *feſelliſſe*, a. 2. inf. act. p *Syncop.* & *Ion.* pro παραπιθεῖν, a verb παραπείθω, *fallo, arte pellicio*.

Παρτιθεῖ, *apponit*, 3. ſing. præſ. ind. ac *Æol.* & *contr.* pro παρατιθέει, a verb inuſ. παρατιθέω, *appono*.

Παρτιθέτω, *apponito*, 3. ſing. præſ. impe act. *Æol.* pro παρατιθέτω, a verbo παρατίθημι, *appono*.

Παρφάμεν, *male ſuaſiſſe*, aor. 2. inf. a *Æol.* & *Ion.* pro παραφάναι, a παράφ μι, *male ſuadeo*.

Πάρφυκτος, *is, qui vitari poteſt*, acc. ſin *Æol.* pro παράφυκτος.

Παρῴκησε, *commoratus eſt*, 3. ſing. a. 1. in act. verbi παροικέω, *commoror*.

Παρῴκισμαι, *juxta habito*, perf. ind. pa verbi παροικίζω, *juxta habitare facio*.

Παρῳκοδόμηνται, *juxta ædificati ſunt*, 3. perf. paſſ. verbi παροικοδομέω, *jux* *ædifico*.

Παρῶπτο, *neglectus erat*, 3. ſing. pluſq. in paſſ. verbi παρόπτομαι, *negligo*.

Παρώτρυνα, *exſtimulavi*, a. 1. ind. act. ve bi παροτρύνω, *exſtimulo*.

Παρῴχηκα, *præterii*, perf. ind. act. ve παροίχομαι, *prætereo*.

Πασᾶν, *omnium*, gen. pl. f. g. *Dor.* p πασῶν, a πᾶς, *omnis*.

Πάσασθαι, *guſtaſſe*, a. 1. inf. med. ve πάομαι, *guſto, edo, poſſideo*.

Πασσάμενοι, *adepti*, nom. pl. a. 1. p med. *Poet.* pro πασάμενοι, a verbo e

Πάσσε, *conſpergebat*, 3. ſing. imperf. i act. *Ion.* pro ἔπασσε, a verbo πάσσ *conſpergo*.

Παχέμεν, *pati*, præſ. inf. act. *Ion.* pro πάσχειν, a verbo πάσχω, *patior*.

Πάσχοιτε, *patiamini*, 2. pl. præſ. opt. act. verbi ejuſd.

Πατάξαι, *percuſſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi πατάσσω, *percutio*.

Πατέεσθαι, *guſtaſſe*, præſ. inf. med. verbi πατέομαι, *guſto*.

Πατέοντι, *calcant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro πατέουσι, a verbo πατέω, *calco*.

Πάτερ, *pater*, voc. ſing. a πατὴρ, *pater*.

Πατήσαις, *qui calcavit*, a. 1. part. *Æol.* pro πατήσας, a verbo πατέω, *calco*.

Παύετε, *ceſſate*, 2. plur. præſ. imper. act. verbi παύω, *ceſſo*.

Παύθην, *remiſi*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπαύθην, a verbo eod.

Παῦσαι, *ceſſaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Παυσάτω, *coerceat*, 3. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Παύσειε, *ſedaret*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro παύσαι, a verbo eod.

Παυσώμεσθα, *ceſſaverimus*, 1. pl. a. 1. conjunct. med. *Dor.* pro παυσώμεθα, a verbo eod.

Πάφλαζε, *fervebat*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἐπάφλαζε, a verbo παφλάζω, *ferveo*.

Παχθῇ, *compactus ſit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. *Dor.* pro πηχθῇ, a verbo πήγνυμι, *compingo*.

Πεδάασκε, *impediebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδαε, a verbo πεδάω, *impedio*.

Πεδαμειβέμεναι, *mutare*, præſ. inf. act. *Æol.* & *Dor.* pro μεταμείβειν, a verbo μεταμείβω, *muto*.

Πεδάσαι, *impediviſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro πεδῆσαι, a verbo πεδάω, *impedio*.

Πεδέρχεσθαι, *poſt accedere*, præſ. inf. med. *Æol.* pro μετέρχεσθαι, a verbo μετέρχομαι, *poſt accedo*.

Πέδησα, *impedivi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδησα, a verbo πεδάω, *impedio*.

Πεζομάχαν, *eum, qui pedeſtre prælium depugnat*, acc. ſing. *Dor.* pro πεζομάχην, a πεζομάχης, *qui pedeſtre prælium committit*.

Πεῖθ' pro πεῖθε, *perſuadebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπειθε, a verbo πείθω, *perſuadeo*.

Πειθέμεναι, *perſuadere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro πείθειν, a verbo eod.

Πείθεο, *obtempera*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro πείθεσο, a verbo eod.

Πείθοντο, *perſuadebant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπείθοντο, a verbo eod.

Πείθου, *obtempera*, 2. ſing. præſ. imper. *Att.* & *Ion.* pro πείθεσο, a verbo eod.

Πειθοῦς, *perſuaſionis*, gen. ſing. *contr.* pro πειθόος, a πειθὼ, *perſuaſio*.

Πειθώμεσθα, *pareamus*, 1. plur. præſ. conjunct. paſſ. *Dor.* pro πειθώμεθα, a verbo πείθω, *perſuadeo*.

Πεινᾷ, *eſurit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi πεινάω, *eſurio*.

Πεινᾶντι, *eſurienti*, dat. ſing. præſ. part. act. *Dor.* pro πεινῶντι, *contr.* ex πεινάοντι, a verbo eod.

Πεινάσαι, *eſuriviſſe*, a. 1. infinit. act. verbi ejuſd.

Πεινῆν, *eſurire*, præſ. inf. act. *Dor.* pro πεινᾶν, ex πεινάειν, a verbo eod.

Πεινῶντες, *eſurientes*, nom. pl. præſ. part. act. *contr.* pro πεινάοντες, a verbo eod.

Πειραθείη, *tentatus ſit*, 3. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi πειράω, *tento*.

Πείραντα, *eum, qui fixit*, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi πείρω, *figo*.

Πειρᾶσαι, *tentaſſe*, a. 1. inf. act. verbi πειράζω, *tento*.

Πειρασθῆναι, *tentatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Πειρασθῇς, *tenteris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Πείρατ' pro πείρατα, *fines*, nom. pl. a πεῖρας, ατος, *finis*.

Πειράτω, *tentato*, 3. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro πειραέτω, a verbo πειράω, *tento*.

Πειρηθῆναι, *tentatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Πείρησαι, *experire*, *fac tentaveris*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Πειρῶ, *tenta*, 2. ſing. præſ. imper. med. *contr.* pro πειράου, a verbo eod.

Πειρῴατο, *tentent*, 3. pl. præſ. opt. med. *Ion.* pro πειρῷντο, *contr.* ex πειράοιντο, a verbo eodem.

Πειρώμεθα, *experimur*, 1. plur. præſ. ind. med. *contr.* pro πειραόμεθα, a verbo eod.

Πεῖσαι, *irrigare*, ſive *irrigaſſe*, a. 1. inf. act. *Poet.* pro πίσαι, a verbo πίω, *irrigo*.

Πείσαις, *qui irrigavit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro πίσας, a verbo eod.

Πείσας, *perſuadens*, ſ. *qui perſuaſit*, a. 1. part. act. verbi πείθω, *perſuadeo*.

Πείσεαι, *obedies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro πείσεσαι, a verbo eod.

Πείσεις, *perſuadebis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Πεισέμεν, *perſuaſurum eſſe*, f. 1. inf. act. *Ion.* pro πείσειν, a verbo eod.

Πείσῃ, *obedies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro πείσεσαι; vel *perſuaſerit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Πεισθέντας, *perſuaſos*, acc. plur. a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Πεισθῆναι, *perſuaſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Πελάγεσσι, *maribus*, dat. pl. *Ion.* pro πελάγεσι, a Πέλαγος, *Pelagus*.

Πέλασαν, *applicarunt*, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέλασαν, a verbo πελάζω, *propinquo*, *applico*.

Πελασθεῖσα, *accedens*, *quæ applicata eſt*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Πελάσσαις, *qui applicavit*, *qui appropinquavit*, a. 1. part. act. *Poet.* & *Æol.* pro πελάσας, a verbo eod.

Πελειάδεσσι, *columbis*, dat. pl. *Ion.* pro πελειάσι, a πελειὰς, *columba*

Πελέκκησα, *ſecui*, a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐπελέκησα, a verbo πελεκάω, *ſeco*.

Πελεμίζετ' pro πελεμίζετο, *movebatur*, *quatiebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπελεμίζετο, a verbo πελεμίζω, *moveo*, *quatio*.

Πελεμίχθην, *reverſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Πέλον, *exſiſtebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπελον, a verbo πέλω, *ſum*, *exſiſto*.

Πέλεσκε, *exſiſtebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπελε, a verbo eod.

Πέλευ, *es*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro πέλου, a verbo eod.

Πέλοντο, *erant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέλοντο, a verbo eod.

Πέμποισαι, *mittentes*, nom. plur. præſ. part. act. fem. gen. *Dor.* pro πέμπουσαι, a πέμπω, *mitto*.

Πέμπον, *mittebam*, imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμπον, a verbo eod.

Πεμπάμερον, *eum, qui quinque dierum eſt*, acc. ſing. *Ion.* & *Dor.* pro πεμφήμερον, a πεμφήμερος, *qui quinque dierum eſt*.

Πέμψαν, *miſerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμψαν, a verbo πέμπω, *mitto*.

Πέμψας, *qui miſit*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Πέμψασι, *eis, qui miſerunt*, dat. plur. participii antecedentis.

Πεμψεῖς, *mittes*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro πέμψεις, a verbo eod.

Πέμψωμεν, *mittamus*, ſ. *miſerimus*, 1. plur. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Πένεσθαι, *laborare*, præſ. inf. med. verbi πένομαι, *laboro*.

Πένηαι, *labores*, 2. ſing. præſ. conjunct. med. *Ion.* pro πένησαι, a verbo eod.

Πένθει, *luge*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro πένθεε, a verbo πενθέω, *lugeo*.

Πενθήμεναι, *lugere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro πενθῆναι, a πένθημι, *lugeo*.

Πένοντο, *faciebant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπένοντο, a verbo πένομαι, *facio*.

Πεντόζοιο, *manus*, gen. ſing. *Ion.* pro πεντόζου, a πεντοζος, *manus*.

Πέξαιτ' pro πέξαιτο, *totonderit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. med. verbi πέκω, *tondeo*.

Πεξῶ, *tondebo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro πέξω, a verbo eod.

Πεπάγασι, *compepigerunt*, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro πεπήγασι, a verbo πήγνυμι, *compingo*.

Πεπαθυῖαν, *paſſam*, accuſ. ſing. perf. part. act. f. g. per *Syncop.* pro πεπαθηκυῖαν, a verbo πάσχω, *patior*.

Πεπαισμένον, *luſum*, vel *percuſſum*, accuſ. ſing. part. perf. paſſ. verbi παίζω, *ludo*, vel παιω, *percutio*.

Πεπαλαγμένος, *pollutus*, *inquinatus*, nom. ſing. part. perf. paſſ. verbi παλάσσω, *polluo*.

Πεπάλακτο, *inquinatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπάλακτο, a verbo eod.

Πεπάλαχθε, *agitatus eſto*, 2. ſing. perf. imper. paſſ. verbi ejuſd. qua *agito* ſignificat.

Πεπαλὼν, *qui vibravit*, a. 2. part. act. *Ion.* pro παλὼν, a verbo πάλλω, *vibro*.

Πεπᾶναι, *coxiſſe*, a. 1. inf. act. verbi πεπαίνω.

Πεπαρέμεν, *tranſiiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro παρεῖν, a verbo πείρω, *tranſeo*.

Πεπάρθαι, *trajectum eſſe*, perfect. infinit. paſſ. a verbo eod.

Πέπαρμαι, *trajectus ſum*, 1. ſing. perf. ejuſd.

Πεπαρῴνηκε, *debacchatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro παρῴνηκε, a verbo παροινέω, *pecco per vinolentiam*.

Πέπασμαι, *adquiſivi*, perf. ind. paſſ. *Poet.* pro πέπαμαι, a verbo πάομαι, *adquiro*, *poſſideo*.

Πέπαται, *adquiſivit*, 3. ſing. perf. ejuſd.

Πέπαυμαι, *deſii*, perf. ind. paſſ. verbi παύομαι, *ceſſo*.

Πεπείθαται, *perſuaſi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro πεπεισμένοι εἰσι, a verbo πείθω, *perſuadeo*.

Πεπείθοντο, *parebant*, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπείθοντο, a verbo eod.

Πεπείραται, *expertus*, ſ. *tentatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi πειράω, *tento*.

Πεπείσθω, *perſuaſum habeat*, 3. ſing. perf. imper. paſſ. verbi πείθω, *perſuadeo*.

Πέπεισμαι, *perſuaſus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Πεπεραγκέναι, *finiviſſe*, perf. inf. act. verbi περαίνω, *finio*.

Πεπερημένον, *venditum*, accuſ. ſing. perf. part. paſſ. verbi περάω, *vendo*.

Πέπηγε, *concrevit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi πήγνυμι pro πήγω, *compingo*.

Πεπηδηκέναι, *ſaltaſſe*, perf. inf. act. verbi πηδάω, *ſalto*.

Πεπιεσμένον, *preſſum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi πιέζω, *premo*.

Πεπιθεῖν, *inducere*, ſ. *induxiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro πιθεῖν, a verbo πείθω, *perſuadeo, induco*.

Πεπιθημένον, *perſuaſum*, acc. ſing. part. perf. paſſ. verbi πιθέω pro πείθω, *perſuadeo*.

Πεπιθήσεις, *perſuadebis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Ion.* pro πιθήσεις, a verbo πιθέω, *perſuadeo*.

Πέπιθμεν, *perſuaſimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐπίθομεν, a verbo eod.

Πεπίθοιμεν, *ſuaſiſſemus*, 1. plur. a. 2. opt. act. *Ionice*, pro πίθοιμεν, a verbo πείθω, *perſuadeo*.

Πέπιθον, *perſuaſi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον, a verbo eod.

Πεπιστεύκασι, *crediderunt*, 3. plur. perf. ind. act. verbi πιστεύω, *credo*.

Πεπιστεύκεσαν, *crediderant*, 3. plur. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐπεπιστεύκεσαν, a verbo eod.

Πεπιστευμένην, *creditam*, part. perfect. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Πέπλασται, *fictus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi πλάσσω, *fingo*.

Πεπλάτυνται, *dilatati ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi πλατύνω, *dilato*.

Πεπληγέμεν, *percutere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro πεπλήγειν, a verbo πεπλήγω, *percutio*.

Πέπληγε, *percutiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέπληγε, a verbo eod.

Πεπλήθυνται, *multiplicati ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi πληθύνω, *multiplico*.

Πεπληθὼς, *plenus, impletus*, perf. part. med. verbi πλήθω, *impleo*.

Πέπληντο, *impleti erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπέπληντο, a verbo πίμπλημι, *impleo*.

Πεπλήρωται, *impletus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi πληρόω, *impleo*.

Πεπλησιακότες, *qui appropinquaverunt*, nom. plur. perf. part. act. verbi πλησιάζω, *appropinquo*.

Πεπλύσθαι, *lotum eſſe*, perf. infin. paſſ. verbi πλύω, *lavo*.

Πέπλως, *peplos*, acc. plur. *Dor.* pro πέπλους, a πέπλος, *peplus*.

Πεπνυμένον, *prudentem, inſpiratum*, acc. ſing. perfect. part. paſſ. verbi πνύω, *ſpiro*, unde πνῦμαι, *ſapio*.

Πέπνυσο, *ſapito*, 2. ſing. perf. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Πεποίηκας, *feciſti*, 2. ſing. perf. ind. act. verbi ποιέω, *facio*.

Πέποιθ' pro πέποιθε, *confiſus eſt*, 3. ſing. perfect. ind. med. verbi πείθω, *perſuadeo*.

Πεποίθομεν, *confidimus*, 1. pl. præſ. ind. verbi πεποίθω, *confido*.

Πεποιθότας, *eos, qui confiſi ſunt*, acc. pl. part. perf. med. verbi πείθω, *perſuadeo*.

Πέπομφε, *miſit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro πέπεμφε, a πέμπω, *mitto*.

Πέπονας, *laboraſti*, 2. ſing. perf. ind. med. verbi πονέω, *laboro*.

Πεποναμένως, *elaboratos*, acc. plur. perf. part. paſſ. *Dor.* pro πεπονημένους, a verbo πονέω, *laboro*.

Πεπονηρευμένῳ, *ei, qui improbe egit*, dat. ſing. perf. part. paſſ. verbi πονηρεύομαι, *improbe ago, improbus ſum*.

Πέπονθε, *paſſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi πάσχω, *patior*.

Πέπορδα, *pepedi*, perf. ind. med. verbi πέρδω, *pedo*.

Πεπορεῖν, *præbuiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro πορεῖν, a verbo πόρω, *præbeo*.

Πεπόρευσο, *profectus eſto*, 2. ſing. perf. imperat. paſſ. verbi πορεύομαι, *eo, proficiſcor*.

Πεπόρευται, *ivit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Πεπόσθαι, *bibitum eſſe*, perfect. inf. paſſ. verbi πῶμι pro πόω, *bibo*.

Πέποσθε, *laboraviſtis*, 2. pl. perf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro πεπόνησθε, a verbo πονέω, *laboro*.

Πεποτέαται, *volarunt*, 3. pl. perf. paſſ. *Ion.* pro πεπότηνται, a verbo πετάομαι, *volo*.

Πεπότητο, *volaverat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπότητο, a verbo eod.

Πεπραγμένον, *factum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi πράττω, *facio*.

Πέπρακε, *terminavit*, vel *vendidit*, 3. ſing. perf. ind. act. *per Syncop.* pro πεπέρακε, a verbo περάω, *termino*; vel a πιπράσκω pro πράω, *vendo*.

Πέπρακται, *factus eſt*, 3. ſing. perfect. ind. paſſ. verbi πράττω, *facio*.

Πεπρᾶσθαι, *venditum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi πιπράσκω, *vendo*.

Πέπραχε, *fecit*, 3. ſing. perfect. ind. act. verbi πράσσω, *facio*.

Πεπραχέναι, *feciſſe*, inf. perf. ejuſd.

Πεπρῆσθαι, *Ionice*, idem quod πεπρᾶσθαι.

Πεπρησμένου, *incenſi*, gen. ſing. perf. part. paſſ. verbi πρήθω, *incendo*.

Πέπρωμαι, *fato deſtinatus ſum*, perf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro πεπεράτωμαι, a verbo περατόω, *deſtino*,

Πέπρωται, *fato deſtinatus eſt*, 3. ſing. perf. ejuſd.

Πέπταμαι, *expanſus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro πεπέτασμαι, a verbo πετάζω, *expando*.

Πεπτεῶτα, *lapſum*, accuſ. ſing. perf. part. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro πεπτωκότα, a verbo πίπτω pro πτόω, *cado*.

Πεπτηῶτα, *lapſum*, accuſat. ſing. perf. part. act. *Ion.* pro antecedente πεπτεῶτα.

Πέπτωκας, *cecidiſti*, 2. ſing. perf. ind. act. verbi πίπτω, pro πτόω, *cado*.

Πεπτῶτα, *lapſum*, acc. ſing. part. perf. *per Syncop.* pro πεπτωκότα, a verbo eod.

Πεπύθωνται, *interrogaverint*, 3. pl. a. 2. conjunct. med. *Ion.* pro πύθωνται, a verbo πυνθάνομαι pro πεύθομαι, *interrogo*.

Πεπυκασμένῳ, *denſato*, dat. ſing. part. perfect. paſſ. verbi πυκάζω, *denſo*.

Πεπυρωμένον, *inflammatum*, accuſ. ſing. perf. part. paſſ. verbi πυρόω, *inflammo*.

Πεπύσθην, *audierant*, 3. dual. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπύσθην, a verbo πυνθάνομαι, *audio, reſciſco*.

Πέπυσμαι, *audivi, reſcivi*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Πέπωκα, *bibi*, perfect. ind. act. verbi πίνω pro πόω, *bibo*.

Περάαν, *penetrare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro περᾶν, a verbo περάω, *tranſeo*.

Περάσαις, *qui tranſiit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro περάσας, a verbo eod.

Περάτεσσι, *finibus*, dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro πέρασι, a πέρας, ατος, *finis, terminus*.

Πέρην, *Ion.* pro πέραν, *ultra*.

Περῆσαι, *tranſiiſſe*, a. 1. inf. act. verbi περάω, *tranſeo*.

Περήσει, *tranſibit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Πέρθαι, *vaſtatum eſſe*, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro πεπέρθαι, a verbo πέρθω, *vaſto*.

Περι pro περίεστι, *ſupereſt*.

Περιαιροῦσαν, *auferentem*, acc. ſing. part præſ. act. *contr.* pro περιαιρέουσαν, a verbo περιαιρέω, *aufero*.

Περιαύοντος, *dormientis*, gen. ſing. part. præſ. act. verbi περιαύω, *dormio*.

Περίαχεν, *inſonuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro περίηχε, a verbo περιηχέω, *inſono, circumſono*.

Περιβαλέσθαι, *circumdediſſe*, a. 2. inf. med. verbi περιβάλλω, *circumdo*.

Περιβαλώμεθα, *operiamur, amiciamur*, 1. plur. a. 2. conjunct. med. verbi ejuſd.

Περιβεβλημένον, *amictum*, acc. ſing. part. perf. paſſ. verbi ejuſd.

Περιβῆναι, *protegere*, l. *protexiſſe*, ſc. *circumeundo*, a. 2. inf. act. verbi περιβαίνω pro περιβάω, *circumeo*.

Περιγογγύζωσι, *murmurent*, 3. plur. præſ. conjunct. act. verbi περιγογγύζω, *murmuro*.

Περιδδείσασαν, *veritam*, acc. ſing. a. 1. part act. *Poet.* pro περιδείσασαν, a verbo περιδείδω, *vereor*.

Περιδραμόντας, *eos, qui circumcurrerunt*, acc. pl. a. 2. part. act. verbi περιτρέχω pro περιδρέμω, *circumcurro*.

Περιεβάλετε, *amiciviſtis*, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi περιβάλλω, *amicio*.

Περιεβάλετο, *amictus fuit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Περιεγένετο, *conſecutus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi περιγίνομαι, *conſequor*.

Περιέδραμε, *circumcurrit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περιτρέχω pro περιδρέμω, *circumcurro*.

Περιεζωσμένον, *præcinctum*, acc. ſing. perf part. paſſ. verbi περιζώννυμι pro περιζώ *præcingo*.

Περιέθηκε, *circumpoſuit*, 3. ſing. a. 1. ind act. verbi περιτίθημι, *circumpono*.

Περιειληθεῖσα, *involuta*, a. 1. part. paſſ. f. g verbi περιειλέομαι, *involvo*.

Περιειλήφασι, *complexi ſunt*, 3. pl. perf. ind act. *Att.* pro περιλελήφασι, a verbo περιλαμβάνω pro περιλήβω, *complector*.

Περιειλίξαντας, *eos, qui circumvolverunt*, acc plur. a. 1. part. act. verbi περιειλίσσω, *circumvolvo*.

Περιεῖναι, *ſupereſſe*, præſ. inf. verbi περίειμ *ſuperſum*.

Περιείχετο, *circumibat, cingebat*, 3. ſin imperf. ind. med. verbi περιέχω, *circum eo, circumdo, cingo*.

Περιέκρυψε, *occultavit*, 3. ſing. a. 2. ind. ac verbi περικρύπτω, *occulto*.

Περίελαι, *aufer, fac abſtuleris*, 2. ſing. a. imper. act. a verbo περιαιρέω pro περιέλ *aufero, circumaufero*.

Περιέλαμψεν, *circumfulſit*, 3. ſing. a. 1. ind act. cum ν ἐφελκ. a verbo περιλάμπ *circumfulgeo*.

Περιέλειχον, *circumlingebant*, 3. pl. imper ind. act. verbi περιλείχω, *circumlingo*.

Περιελθόντα, *eum, qui circumivit*, acc. ſin a. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, *ci cumeo*.

Περιέλοις, *abſtuleris*, 2. ſing. a. 2. opt. a verbi περιαιρέω, *aufero*.

Περιελόντος, *ejus, qui abſtulit*, gen. ſing. 2. part. act. verbi ejuſd.

Περιέπεσον, *inciderunt*, 3. plur. a. 2. in act. verbi περιπίπτω pro περιπέτω, *in do*.

Περιεσπᾶτο, *diſtrahebatur*, 3. ſing. impe ind. paſſ. *contr.* pro περιεσπάετο, a ver περισπάω, *diſtraho*.

Περιέσπον, *diſtraxi, avulſi*, a. 2. ind. a verbi ejuſd.

Περιίσασθαι, *circuminduiſſe*, a. 1. inſ. med. *Poet.* pro περιέσασθαι, a verbo περιέννυμι pro περιέω, *circuminduo.*

Περιεσταλμένος, *circumcirca indutus*, perf. part. paſſ. verbi περιστέλλω, *circumcirca induo.*

Περιέστη, *circumſtetit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περιΐστημι pro περιστάω, *ſtatuo circum.*

Περιέστησαν, *circumſteterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Περίεστιν, *ſuperior eſt*, 3. ſing. præſ. ind. cum ν ἐφελκ. a verbo περίειμι, *ſuperior ſum.*

Περιέστραψε, *circumfulſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi περιστράπτω pro περιαστράπτω, *circumfulgeo.*

Περιεστῶτα, *eum, qui circumſtetit*, acc. ſing. perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro περιεστηκότα, a verbo περιΐστημι, *ſtatuo circum.*

Περιέσχε, *occupavit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περιέχω pro περισχέω, *occupo.*

Περιετέτμητο, *circumciſus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi περιτέμνω, *circumcido.*

Περιέτυχεν, *adeptus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo περιτυγχάνω pro περιτεύχω, *adipiſcor.*

Περιέφθησαν, *circumventi ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro περιείφθησαν, a verbo περιέπω, *proſequor circumcirca.*

Περιεώρα, *circumſpiciebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro περιεώραε, a verbo περιοράω, *circumſpicio.*

Περίζωσαι, *præcinxeris*, vel *fac præcinctus ſis*, 2. ſing. a. 1. imper. med. verbi περιζώννυμι pro περιζώω, *præcingo.*

Περιῆγεν, *circumduxit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo περιάγω, *circumduco.*

Περιήειν, *acceſſeram*, pluſq. ind. med. verbi περίειμι, *accedo.*

Περιῆλθε, *circumivit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι pro περιηλεύθω, *circumeo.*

Περιηλυτεύεσθε, *circumite*, 2. plur. præſ. imper. med. verbi περιηλυτεύω, *circumeo.*

Περιῆν, *aderat*, 3. ſing. imperf. ind. verbi περίειμι, *adſum.*

Περιήνεικε, *circumtulit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro περιήνεγκε, a verbo περιφέρω pro περιενέγκω, *circumfero.*

Περιηργυρωμένον, *argento obductum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi περιαργυρόω, *argento obduco.*

Περιῃρεῖτο, *auferebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro περιῃρέετο, a verbo περιαιρέω, *aufero.*

Περιήστραφα, *circumfulſi*, perf. ind. act. verbi περιαστράπτω, *circumfulgeo.*

Περιθεὶς, *circumpoſitus*, a. 1. part. paſſ. verbi περιτίθημι pro περιθέω, *circumpono.*

Περιϊδέμεναι, *ſcire*, ſ. *ſciviſſe ſupra*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro περιϊδεῖν, a verbo περιείδω, *ſcio ſupra.*

Περιίδῃς, *contempſeris*, 2. ſing. a. ejuſd. in conjunct.

Περιϊοῦσαν, *eam, quæ acceſſit*, acc. ſing. a. 2. part. act. f. g. verbi περίειμι, *accedo.*

Περιϊστάμενος, *circumſtans*, præſ. part. med. verbi περιΐστημι pro περιστάω, *ſtatuo circum.*

Περικαλλῆ, *perpulchrum*, acc. ſing. *contr.* pro περικαλλέα, a περικαλλὴς, *perpulcher, circumcirca pulcher.*

Περικάτησθαι, *obſidere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro περικάθησθαι, a verbo περικάθημαι, *obſideo.*

Περικήδεο, *curam gere*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro περικήδεσο, a verbo περικήδομαι, *curam gero.*

Περικλασθέντων, *undique fractorum*, gen. plur. a. 1. part. paſſ. verbi περικλάω, *undique frango.*

Περικλειόμενον, *eum, qui circumcluditur*, accuſ. ſing. præſ. part. paſſ. verbi περικλείω, *circumcludo.*

Περικληΐειν, *circumcludere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro περικλείειν, a verbo eod.

Περιμαίνεται, *valde furit*, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi περιμαίνομαι, *valde furo.*

Περιμαρνάμεθ' pro περιμαρνάμεθα, *propugnamus*, 1. plur. præſ. ind. med. verbi περιμάρναμαι, *propugno.*

Περιμήκεις, *prælongæ*, nom. pl. *contr.* pro περιμήκεες, a περιμήκης, *prælongus.*

Περιμένῃς, *exſpectes*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi περιμένω, *exſpecto.*

Περιναιετάωσι, *circumhabitent*, 3. pl. præſ. conj. act. verbi περιναιετάω, *circumhabito.*

Περινισομενάων, *circumitantium*, gen. pl. part. præſ. med. f. g. *Æol.* pro περινισομένων, a verbo περινίσομαι, *circumito.*

Περινοστήσασα, *reverſa*, a. 1. part. act. f. g. verbi περινοστέω, *redeo.*

Περιορᾶν, *circumſpicere*, præſ. inf. act. *contr.* pro περιοράειν, a verbo περιοράω, *circumſpicio.*

Περιπαρῆναι, *trajectum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi περιπείρω, *trajicio.*

Περιπάτει, *ambula*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro περιπάτεε, a verbo eod.

Περιπατήσωμεν, *ambulemus*, 1. pl. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Περιπατοίης, *obambules*, 2. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro περιπατοῖς, a verbo περιπατέω, *obambulo.*

Περιπεπτωκέναι, *incidiſſe*, perf. inf. act. verbi περιπίπτω peo περιπτόω, *incido.*

Περιπεσὼν, *qui incidit*, a. 2. part. act. verbi περιπίπτω pro περιπέτω, *incido.*

Περιπεφλευσμένων, *ambuſtorum*, gen. plur. perf. part. paſſ. verbi περιφλεύω pro περιφλύω, *amburo.*

Περιπλόμενος, *qui circumvolvitur*, præſ. part. paſſ. *per Syncop.* pro περιπελόμενος, a verbo περιπέλω, *circumverto.*

Περιπλύξασαν, *complexam*, acc. ſing. a. 1. part. act. f. g. verbi περιπλύσσω, *complector.*

Περισσεύσαντα, *ea, quæ ſuperfuerunt*, acc. plur. a. 1. part. act. n. g. a verbo ſequente.

Περισσεύσω, *abundaverim*, a. 1. conjunct. act. verbi περισσεύω, *abundo.*

Περιστείωσι, *circumſtent*, ſ. *circumſteterint*, 3. pl. a. 2. conjunct. act. *Poet.* & *Ion.* pro περιστῶσι, a verbo περιΐστημι, *ſtatuo circum.*

Περιστέφονται, *coronantur*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi περιστέφω, *corono.*

Περιστονάχιζεν, *circumquaque ingemiſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro περιεστονάχιζε, a verbo περιστοναχίζω, *circumquaque ingemiſco.*

Περιστρωφᾶσθαι, *circumverti*, præſ. inf. paſſ. *Ion.* pro περιστρέφεσθαι, a verbo περιστρέφω, *circumverto.*

Περίσχεο, *auxiliare*, ſ. *auxiliatus ſis*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Ion.* pro περίσχεσο, a verbo περιέχω pro περισχέω, *auxilior.*

Περιταμνέμεν, *incidere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro περιτέμνειν, a verbo περιτάμνω, *Ion.* pro περιτέμνω, *incido, circumcido.*

Περιτέθεικας, *attribuiſti*, 2. ſing. perf. ind. act. verbi περιτίθημι, *attribuo.*

Περιτεμεῖν, *incidiſſe, circumcidiſſe*, a. 2. inf. act. verbi περιτέμνω, *circumcido.*

Περιτέτμηνται, *circumciſi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Περιτμηθῆναι, *circumciſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Περιτραπείσης, *converſa*, gen. ſing. a. 2. part. paſſ. verbi περιτρέπω, *converto.*

Περιτροπέων, *revertens*, præſ. part. act. *Ion.* pro περιτροπάων, a verbo περιτροπάω, *converto.*

Περιτυχὼν, *qui caſu accidit*, a. 2. part. act. verbi περιτυγχάνω, pro περιτεύχω, *caſu accido.*

Περιφανῇ, *circumquaque conſpectus fuerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. paſſ. verbi περιφαίνομαι, *undique conſpicior.*

Περιφθάντα, *eum, qui antevertit*, acc. ſing. a. 2. part. act. verbi περίφθημι pro περιφθάω, *anteverto.*

Περίφρονα, *valde prudentem*, acc. ſing. a περίφρων, *valde prudens.*

Περιψιλοῦν, *circumcirca nudare*, præſ. inf. act. *contr.* pro περιψιλόειν, a verbo περιψιλόω, *circumcirca nudo.*

Περνὰς, ἄντος, *vendens*, præſ. part. act. verbi πέρνημι, *vendo.*

Περονᾶσθαι, *fibula nectere*, præſ. inf. med. *contr.* pro περονάεσθαι, a verbo περονάω, *fibula necto.*

Περρεθήκατο, *circumpoſuit*, 3. ſing. a. 1. ind med. *Poet.* pro περιεθήκατο, a verbo περιτίθημι, *circumpono.*

Πέρσαι, *vaſtaſſe*, a. 1. inf. act. verbi πέρθω, *vaſto.*

Περεῖ, *transfiget*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi πείρω, *transfigo.*

Περῶν, *tranſiens*, præſ. part. act. *contr.* pro περάων, a verbo περάω, *tranſeo.*

Πέσεν, *cecidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔπεσε, a verbo πίπτω. pro πέτω, *cado.*

Πεσέεσθαι, *caſurum eſſe*, f. 2. inf. med. *Ion.* pro πεσεῖσθαι, a verbo eod.

Πεσεῖν, *cecidiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Πεσέμεν, *cecidiſſe*, a. idem, ſed *Ionice* formatus.

Πεσέτωσαν, *decidant, decidunto*, 3. pl. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Πεσεῦμαι, *cadam*, f. 2. ind. med. *Dor.* pro πεσοῦμαι, a verbo eod.

Πέσῃσι, *ceciderit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro πέσῃ, a verbo eod.

Πέσομεν, *cecidimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπέσομεν, a verbo eod.

Πεσόντες, *proſtrati, lapſi*, nom. plur. a. 2. part. act. m. g. verbi ejuſd.

Πεσοῦμαι, *cadam*, f. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Πεσσέμεν, *concoquere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro πέσσειν, a verbo πέσσω, *concoquo.*

Πεσὼν, *qui cecidit*, a. 2. part. act. verbi πίπτω pro πέτω, *cado.*

Πέτασαν, *expanderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέτασαν, a verbo πετάζω, *expando.*

Πετάσω, *extendam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Πετεηνοῖσι, *volucribus*, dat. pl. *Poet.* pro πετεηνοῖς, a πετεηνὸς, *volucris.*

Πετέσθην, *volabant*, 3. dual. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπετέσθην, a verbo πέτομαι, *volo.*

Πέτευ, *vola*, 2. ſing. præſ. imper. *Dor.* pro πέτου, a verbo eod.

Πέτηται, *volet*, 3. ſing. præſ. conjunct. verbi ejuſd.

Πετράεσσα, *Dor.* pro πετρήεσσα, *ſaxoſa*, a πετρήεις, *ſaxoſus.*

Πετρηέσσῃ, *ſaxoſa*, dat. ſing. ab eod.

Πεύθετο, *intelligebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπεύθετο, a verbo πεύθομαι, *audio, intelligo.*

Πευθοίατο, *audirent*, 3. pl. præſ. opt. med. *Ion.* pro πεύθοιντο, a verbo eod.

Πευσεῖσθε, *audietis*, 2. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro πεύσεσθε, a verbo πεύθομαι. *audio.*

Πέφαμαι.

Πέφαμαι, *interii*, perf. ind. paſſ. *Dor.* pro πέφημαι, a φάω, *occido*.

Πέφαμμαι, *apparui*, perf. ind. paſſ. verbi φαίνω, *oſtendo*.

Πεφαργμένον, *obſtructum*, acc. ſing. part. perf. paſſ. *per Metatheſ.* pro πεφραγμένον, a verbo φράσσω, *ſepio*, *munio*.

Πέφασμαι, *apparui*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro πέφαμμαι, a φαίνω, *oſtendo*, unde φαίνομαι, *appareo*.

Πεφιδήσεαι, *parces*, 2. ſing. paullopoſtf. ind. *Ion.* pro πεφειδήσεσαι, a verbo φείδομαι, *parco*.

Πεφείσεται, *parcet*, 3. ſing. temporis & verbi ejuſd.

Πεφευγέναι, *fugiſſe*, perf. inf. med. verbi φεύγω, *fugio*.

Πεφευγοίην, *fugerim*, perf. opt. med. *Att.* pro πεφεύγοιμι, a verbo eod.

Πέφηνε, *viſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro πέφανε, a verbo φαίνω, *oſtendo*.

Πεφήσεαι, *occides*, 2. ſing. paullopoſtf. ind. *Ion.* pro πεφήσεσαι, a verbo φάω, *occido*.

Πεφήσεται, *apparebit*, 3. ſing. paullopoſtf. ind. verbi φάω, ſive φαίνω, *oſtendo*.

Πεφιδέσθαι, *peperciſſe*, a. 2. inf. med. *Ion.* pro φιδέσθαι, a verbo φείδομαι, *parco*.

Πεφιδήσεται, *parcet*, 3. ſing. paullopoſtf. ind. verbi ejuſd.

Πεφίδοιτο, *parcat*, 3. ſing. a. 2. opt. med. *Ion.* pro φίδοιτο, a verbo φείδομαι, *parco*.

Πεφιλαμένον, *amatum*, accuſ. ſing. perf. part. paſſ. *Dor.* pro πεφιλημένον, a verbo φιλέω, *amo*.

Πεφιλήκατε, *amaviſtis*, 2. pl. perf. ind. act. verbi ejuſd.

Πεφίμωσο, *obmuteſce*, 2. ſing. perf. imper. paſſ. verbi φιμόω, *os occludo*.

Πέφνον, *interemi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπεφνον, a verbo πέφνω pro φένω, *interimo*.

Πεφοβήατο, *territi erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεφόβηντο, a verbo φοβέω, *terrefacio*.

Πεφόρητο, *latus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεφόρητο, a verbo φορέω, *fero*.

Πεφορτισμένον, *oneratum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi φορτίζω, *onero*.

Πέφραδας, *locutus es*, 2. ſing. perf. ind. med. verbi φράζω, *loquor*.

Πεφράδαται, *dicti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro πεφρασμένοι εἰσί, a verbo eod.

Πεφράδατο, *dicti erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro πεφρασμένοι ἦσαν, a verbo eod.

Πέφραδεν, *dixit*, *locutus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔφραδε, a verbo eod.

Πεφραδέμεν, *locutum eſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro φραδεῖν, a verbo eod.

Πεφραδέτην, *locuti ſunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐφραδέτην, a verbo eod.

Πέφραδμαι, *dictus ſum*, perf. ind. paſſ. *Dor.* pro πέφρασμαι, a verbo eod.

Πέφρικα, *horrui*, perf. ind. act. *Ion.* pro πέφριχα, a verbo φρίσσω, *horreo*.

Πέφρικαν, *horruerunt*, 3. pl. perf. ejuſd. *Chalcidice*, pro πεφρίκασι, a verbo eod.

Πεφρίκοντα, *horrentem*, acc. ſing. præſ. part. act. verbi πεφρίκω, *horreo*.

Πέφυας, *natus es*, 2. ſing. perf. ind. med. verbi φύω, *naſcor*.

Πεφυγμένος, *qui fugit*, perf. part. paſſ. verbi φεύγω, *fugio*.

Πέφυζε, *fugit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Ion.* pro πέφευγε, a verbo eod.

Πέφυκα, *exſtiti*, perf. ind. act. verbi φύω, *ſum*, *naſcor*.

Πέφυκε, *natus eſt*, 3. ſing. perf. ejuſd.

Πεφύκειν, *natus eram*, pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐπεφύκειν, a verbo eod.

Πεφυκώς, *innatus*, perf. part. act. verbi ejuſd.

Πεφυλαγμένος, *obſervans*, & *qui obſervatus eſt*, part. perf. paſſ. verbi φυλάσσω, *obſervo*, *cuſtodio*.

Πεφύλαξο, *obſervatus eſto*, item *obſervato*, 2. ſing. perf. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Πεφύρθαι, *mixtum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi φύρω, *miſceo*.

Πεφωρακώς, *in furto deprehenſus*, perf. part. med. verbi φωράω, *in furto deprehendo*.

Πεφωρημένον, *in furto deprehenſum*, accuſ. ſing. part. perf. paſſ. verbi ejuſd.

Πεφωτισμένοι, *illuminati*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi φωτίζω, *illumino*.

Πηδήσαις, *qui ſaltavit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro πηδήσας, a verbo πηδάω, *ſalto*.

Πήλασα, *quæ vibravit*, a. 1. part. act. f. g. verbi πάλλω, *vibro*.

Πῆλε, *vibravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλε, a verbo eod.

Πηληϊάδεω, *Pelidæ*, gen. ſing. *Ion.* pro Πηλείδου, a Πηλείδης, *Pelides*.

Πῆλον, *vibravi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλον, a verbo πάλλω, *vibro*.

Πημανθῆναι, *oblæſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi πημαίνω, *lædo*.

Πημήνειας, *læſeris*, 2. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro πημήναις, a verbo eod.

Πηξάμενοι, *qui compegerunt*, nom. pl. a. 1. part. med. verbi πήγνυμι pro πήγω, *compingo*.

Πῆξε, *infixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπηξε, a verbo eod.

Πήξω, *figam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Πησόμενον, *paſſurum*, acc. ſing. f. 1. part. med. verbi πήθω, *patior*.

Πῆχθεν, *fixi ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bæot.* pro ἐπήχθησαν, a verbo πήγνυμι pro πήγω ſ. πήσσω, *figo*.

Πιανάτω, *pinguefacito*, 3. ſing. a. 1. imper. act. verbi πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιάξας, *qui reprehendit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro πιάσας, a verbo πιάζω, *prehendo*.

Πιάσαι, *comprehendere*, vel *comprehendiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Πιάσωσι, *prehenderint*, 3. pl. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

'πιβάλῃς, *injicias*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. *Poet.* pro ἐπιβάλῃς, ob vocalem longam antecedentem, per apoſtrophum non extrudendam, a verbo ἐπιβάλλω, *injicio*.

Πιδηέσσης, *ſcatebris abundantis*, gen. ſing. f. g. a πιδήεις, *per Syncop.* pro πιδακόεις, *ſcatebris abundans*.

Πίε, *bibe*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi πίνω pro πίω, *bibo*.

Πιέειν, *bibere*, ſ. *bibiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro πιεῖν, a verbo eod.

Πίεζευν, *premebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐπίεζον, a verbo πιεζέω, *premo*.

Πιεῖν, *bibiſſe*, a. 2. inf. act. verbi πίνω pro πίω, *bibo*.

Πίετε, *bibite*, ſive *biberitis*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Πίῃ, *abſorbeat*, *bibat*, 3. ſing. a. 2. conjunct. verbi ejuſd.

Πίησθα, *biberis*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. *Æol.* pro πίῃς, a verbo eod.

Πίθεσθ' pro πίθεσθε, *perſuadeamini*, 2. pl. a. 2. imper. med. verbi πείθω, *perſuadeo*.

Πιθέσθων, *obediant*, 3. dual. a. 2. imper. med. verbi ejuſd.

Πίθηαι, *perſuaſus ſis*, 2. ſing. a. 2. conjunct med. *Ion.* pro πίθησαι, a verbo πείθω *perſuadeo*.

Πιθήσαντα, *fretum*, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi inuſ. πιθέω pro πείθω, *perſuadeo*.

Πίθηται, *paruerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. med. verbi πείθω, *perſuadeo*.

Πίθι, *bibe*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi πίνω, *bibo*.

Πιθοίατο, *credant*, 3. pl. a. 2. opt. med. *Ion.* pro πίθοιντο, a verbo πείθω, *perſuadeo*.

Πιθοιο, *dolii*, gen. ſing. *Ion.* pro πίθου, a πίθος, *dolium*.

Πιθόμην, *obedivi*, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπιθόμην, a verbo πείθω, *perſuadeo*.

Πίθον, *perſuaſi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον, a verbo eod.

Πικρὴν, *amaram*, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro πικρὰν, a πικρός, *amarus*.

Πιλνᾷ, *dejicit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro πιλνάει, a verbo πιλνάω, *dejicio*.

Πίλνατο, *appropinquabat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπίλνατο, a verbo πίλναμαι, *appropinquo*.

Πιμπλάνεται, *impletur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi πίμπλημι, *impleo*.

Πίμπλαντ' pro πίμπλαντο, *plena erant*, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπίμπλαντο, verbi ejuſd.

Πιμπλεῦσαι, *replentes*, nom. pl. part. præſ. f. g. act. *Æol.* pro πιμπλᾶσαι, a verbo eod.

Πίμπλη, *imple*, 2. ſing. præſ. imper. act. *Att.* pro πίμπλαθι, a verbo eod.

Πιμπρᾶσα, *incendens*, præſ. part. act. f. g. verbi πίμπρημι, *incendo*.

Πιμπρήσω, *incendam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Πίν' pro πίνε, *bibe*, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi πίνω, *bibo*.

Πίνεθ' ob ſequentem adſpiratam pro πίνετ', & hoc pro πίνεται, *bibitur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Πινέμεν, *bibere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro πίνειν, a verbo eod.

Πίνετ' pro πίνετο, *bibebatur*, 3. ſing. imperfect. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπίνετο, a verbo eod.

Πίνοντ' pro πίνοντα, *bibentem*, acc. ſing. præſ. part. act. verbi ejuſd.

Πίνουσ' pro πίνουσι, *bibunt*, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Πίνωσι, *bibant*, 3. pl. præſ. conjunct. act. verbi ejuſd.

Πίομαι, *bibam*, f. 2. ind. med. pro πιοῦμαι, a πίνω pro πίω, *bibo*.

Πιοῦσαι, *quæ biberunt*, nom. plur. a. 2. part. act. verbi πίνω pro πίω, *bibo*.

Πίπτ' pro πίπτε, *cadebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπιπτε, a verbo πίπτω, *cado*.

Πιπτούσας, *incidentes*, acc. plur. præſ. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Πίπτωσιν, *cadant*, 3. plur. præſ. conjunct act. cum ν ἐφελκ. a verbo eod.

Πίσαι, *potum præbere*, ſ. *præbuiſſe*, a. 1 inf. act. verbi πιπίσκω, *potum præbeo*.

Πίστεις, *argumenta*, nom. pl. *contr.* pro πίστεες, a πίστις, *fides*.

Πιστευθέντας, *creditos*, acc. plur. a. 1. part paſſ. verbi πιστεύω, *credo*.

Πιστεύσοντες, *credituri*, nom. pl. part. f. 1 act. verbi ejuſd.

Πιστοῦνται, *confirmantur*, 3. plur. præſ. ind paſſ. *contr.* pro πιστόονται, a verbo πιστό *confirmo*, *probo*.

Πιστωθεὶς, *cui fides habita eſt*, a. 1. part paſſ. verbi ejuſd.

Πίσω, *potabo*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi πίνω pro πίω, *bibo*.

'Πιτάμνῃς, *incidas*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. *Poet.* pro ἐπιτάμνῃς, a verbo ἐπιτέμνω, *incido*. Conf. 'πιβάλῃς.

Πίτνα, *cadebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐπίτνας, a verbo πιτνάω vel πίτνημι, *cado*.

Πίτναν, *cadebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐπίτνασαν, a verbo πίτνημι, *cado*.

Πιφάσκεαι, *loqueris*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro πιφάσκεσαι, a verbo πιφάσκομαι, *loquor*.

Πιφάσκεο, *loquere*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro πιφάσκεσο, a verbo eod.

Πίων, *bibens*, præſ. part. act. verbi inuſ. πίω pro πίνω, *bibo*.

Πιὼν, *qui bibit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Πλαγχθέντας, *errantes*, acc. pl. a. 1. part. paſſ. verbi πλάζω, *errare facio*.

Πλάγθη, *erravit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Πλάκα, *tabulam latam*, acc. ſing. a nom. πλὰξ, *tabula lata*.

Πλακεῖσα, *involuta*, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi πλέκω, *necto*.

Πλακοῦντα, *placentam*, accuſ. ſing. *contr.* pro πλακόεντα, a πλακόεις, *placenta*.

Πλακῶ, *plicatus ſim*, a. 2. conjunct. paſſ. verbi πλέκω, *plico*.

Πλανήσαντα, *decipientem*, *eum*, *qui decepit*, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi πλανάω, *errare facio*.

Πλανώμενα, *errantia*, accuſ. plur. præſ. part. paſſ. *contr.* pro πλαναόμενα, a verbo eod

Πλᾶξε, *percuſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion* & *Dorice*, pro ἔπληξε, a verbo πλήσσω, *percutio*.

Πλάξιππον, *equorum agitatorem*, acc. ſing. *Dor.* pro πλήξιππον, a πλήξιππος, *equorum agitator*.

Πλάσαντα, *eum, qui finxit*, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi πλάσσω, *fingo*.

Πλάσας, *qui finxit*, nom. ſing. a. ejuſd.

Πλάσσε, *finxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔπλασε, a verbo eod.

Πλατυάσδοισα, *ore diducto pronuncians*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro πλατυάζουσα, a verbo πλατυάζω, *ore diducto proloquor*.

Πλατυνθήσομαι, *dilatabor*, f. 1. ind. paſſ. verbi πλατύνω, *dilato*.

Πλάω, *per Syncop.* pro πελάω, *appropinquo*.

Πλέας, *plures*, acc. pl. *per Syncop.* pro πλέονας, a πλέων pro πλείων, *amplior*, *copioſior*.

Πλεῖ, *naviga*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro πλέε, a verbo πλέω, *navigo*.

Πλέειν, *navigare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro πλεῖν, a verbo eod.

Πλεῖθι, *naviga*, 2. ſing. præſ. imper. act. *per Paragog.* pro πλεῖ, a verbo eod.

Πλείη, *plena*, nom. ſing. f. g. *Ion.* pro πλέα, a πλέος, *plenus*.

Πλεῖν, *navigare*, præſ. inf. act. *contr.* pro πλέειν, a verbo πλέω, *navigo*.

Πλεῖσταν, *plurimam*, acc. ſing. fem. g. *Dor.* pro πλείστην, a πλεῖστος, *plurimus*, quod eſt ſuperl. a πολὺς, *multus*.

Πλείους, *plures*, acc. pl. *Att.* & *Ion.* pro πλείονας, a πλείων, *copioſior*.

Πλείω, *ampliorem*, *majorem*, acc. ſing. vel *plura*, nom. pl. n. g. *Att.* & *Ion.* pro πλείονα, ab eod.

Πλεκτοῖσι, *plicatis*, dat. pl. *Ion.* pro πλεκτοῖς, a πλεκτὸς, *plicatus*.

Πλέξαντες, *qui plicaverunt*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω, *plico*.

Πλέξῃς, *plicaveris*, a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Πλέον, *plus*, *Poet.* pro πλεῖον.

Πλεονάζοντα, *abundantia*, nom. pl. part. præſ. n. g. act. verbi πλεονάζω, *abundo*.

Πλεονάσαι, *abundaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Πλέονας, *plures*, acc. plur. *Poet.* pro πλείονας, a πλείων, *copioſior*.

Πλεόνεσσι, *pluribus*, dat. pl. *Ion.* ejuſd.

Πλέουσας, *navigantes*, acc. pl. præſ. part. f. g. verbi πλέω, *navigo*.

Πλέτο, *erat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐπέλετο, a verbo πέλομαι, *ſum*.

Πλεῦν, *plus*, *Dor.* pro πλέον.

Πλεῦνας, *plures*, acc. pl. *Dor.* pro πλέονας, a πλέων pro πλείων, *copioſior*.

Πλεύσεαι, *navigabis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro πλεύσεσαι, a verbo πλέω, *navigo*.

Πλευσοῦμαι, *navigabo*, f. 1. ind. med. *Dor.* pro πλεύσομαι, a verbo eod.

Πλεύσωμεν, *navigaverimus*, 1. pl. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Πλέω, *plura*, nom. pl. n. g. *per Syncop.* pro πλέονα, a πλέον pro πλεῖον, *plus*.

Πλέων, *Poet.* pro πλείων, *copioſior*.

Πλέως, *Att.* pro πλέος, *plenus*.

Πληγεὶς, *percuſſus*, a. 2. part. paſſ. verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληγῆναι, *percuſſum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Πλήθει, *multitudini*, dat. ſing. *contr.* pro πλήθεϊ, a πλῆθος, *multitudo*.

Πλήθοντα, *inundantem*, accuſ. ſing. præſ. part. verbi πλήθω, *inundo*.

Πλήθουσιν, *implent*, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo eod.

Πληθυνθείης, *impletus ſis*, 2. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi πληθύνω, *impleo*.

Πλήθωσιν, *impleant*, 3. pl. præſ. conjunct. act. cum ν ἐφελκ. a verbo πλήθω, *impleo*.

Πληϊάδας, *Pleiades*, acc. pl. *Poet.* pro Πλειάδες, a Πλειὰς, *Pleias*.

Πλῆντ' pro πλῆντο, *implebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπλῆντο, a verbo πλῆμι, *impleo*.

Πλῆξ' pro πλῆξε, *percuſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπληξε, a verbo πλήσσω, *percutio*.

Πλήξας, *qui percuſſit*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Πλῆξε, *deterruit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπληξε, a verbo eod.

Πλῆρες, *plenum*, neutr. a πλήρης, *plenus*.

Πλήρη, *plenum*, acc. ſing. *contr.* pro πλήρεα, a πλήρης, *plenus*.

Πληροῖ, *implet*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro πληρόει, a verbo πληρόω, *impleo*.

Πληρωθῇ, *impleretur*, ſ. *impletus ſit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Πληρωθῶσιν, *impleti ſint*, 3. pl. a. ejuſd. cum ν ἐφελκ.

Πληρώσαντες, *qui impleverunt*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πληρόω, *impleo*.

Πλησάμενοι, *cum impleviſſent*, *qui impleverunt*, nom. pl. aor. 1. part. med. verbi πλήθω, *impleo*.

Πλήσασα, *quæ implevit*, a. 1. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Πλησθεὶς, *impletus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Πλησίαζε, *appropinqua*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi πλησιάζω, *appropinquo*.

Πλήττει, *percutit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Att.* pro πλήσσει, a verbo πλήσσω, *percutio*.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔπλητο, a verbo πίμπλημι, *impleo*.

Πλήων, *Dor.* pro πλείων, *copioſior*.

Πλινθεύσωμεν, *lateres finxerimus*, 1. plur. a. 1. conjunct. act. verbi πλινθεύω, *lateres fingo*.

Πλοῦ, *navigationis*, gen. ſing. *contr.* pro πλόου, a πλόος, *navigatio*.

Πλουτεῦντας, *eos, qui divites ſunt*, acc. pl. *Dor.* pro πλουτοῦντας, a verbo πλουτέω, *dives ſum*.

Πλούτοιο, *divitiarum*, gen. ſing. *Ion.* pro πλούτου, a πλοῦτος, *divitiæ*.

Πλουτοῦντι, *ei, qui dives eſt*, dat. ſing. præſ. part. act. *contr.* pro πλουτέοντι, a verbo πλουτέω, *dives ſum*.

Πλυθεῖσα, *lota*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi πλύνω pro πλύω, *lavo*.

Πλύνεσκ' pro πλύνεσκε, *lavabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπλυνε, a verbo eod.

Πλῶε, *navigabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπλωε, a verbo πλώω, *navigo*.

Πλώοισας, *navigantes*, acc. pl. præſ. part. f. g. *Dor.* pro πλώουσας, a verbo eod.

Πλωΐζεσκε, *navigabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπλώϊζε, a verbo πλωΐζω, *navigo*.

Πνείοντας, *anhelantes*, acc. pl. part. præſ. act. *Poet.* pro πνέοντας, a πνέω, *anhelo*, *ſpiro*.

Πνέοισαι, *ſpirantes*, nom. pl. part. præſ. f. g. act. *Dor.* pro πνέουσαι, a verbo eod.

Πνεῦσαι, *ſpiraſſe*, a. 1. inf. act. verbi πνέω, *ſpiro*.

Πνεύσειε, *ſpiraret*, 3. ſing. a. 1. opt. *Æol.* pro πνεῦσαι, a verbo eod.

Πνιγεῖσα, *ſuffocata*, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi πνίγω, *ſuffoco*.

Πνιγήσομαι, *ſuffocabor*, f. 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Πνίξαντα, *ſuffocantia*, *quæ ſuffocarunt*, nom. plur. a. 1. part. act. n. g. verbi ejuſd.

Πνύτο, *ſpirabat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἔπνυτο, a verbo πνῦμι, pro πνύω *ſpiro*, *ſapio*.

Πόδ' pro πόδα, *pedem*, acc. ſing. a ποῦς, *pes*.

Πόδεσσι, *pedibus*, dat. plur. *Poet.* pro ποσὶ, a ποῦς, *pes*.

Ποδιῶ, *compede vinciam*, f. 1. ind. act. *Att.* pro ποδίσω, a ποδίζω, *compede vincio*.

Ποδοῖιν, *pedibus*, dat. dual. *Ion.* pro ποδοῖν, a ποῦς, *pes*.

Ποδὸς, *pedis*, gen. ſing. a ποῦς, *pes*.

Ποδώκη, *pedibus celerem*, acc. ſing. *contr.* pro ποδώκεα, a ποδώκης, εος, *pedibus celer*.

Ποεῖ, *fac*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Att.* pro ποίει, a verbo ποιέω, *facio*.

Ποθ' pro ποτ' ob ſequentem adſpiratam, & ποτ' pro ποτὲ, *aliquando*.

Ποθέεσκε, *deſiderabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ionice*, pro ἐπόθεε, a verbo ποθέω, *deſidero*.

Ποθέοισαι, *deſiderantes*, nom. pl. part. præſ. act. *Dor.* pro ποθέουσαι, a verbo eod.

Ποθέοντε, *deſiderantes*, nom. dual. part. præſ. act. verbi ejuſd.

Ποθέρπει, *adrepit*, *ſerpendo accedit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro προσέρπει, a verbo προσέρπω, *adrepo*.

Πόθεσα, *deſideravi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπόθεσα, a verbo eod.

Ποθεῦντας, *amantes*, acc. pl. part. præſ. act. *Dor.* pro ποθοῦντας, a verbo eod.

Ποθήμεναι, *deſiderare*, præſ. inf. act. *Dor.* & *per Ectaſin*, pro ποθεῖν, a verbo eod.

Ποθορεῦσαι, *adſpicientes*, nom. pl. præſ. part. f. g. *Dor.* pro προσορῶσαι, a verbo προσοράω, *adſpicio*.

Ποθορῇ, *adſpicit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro προσορᾷ, a verbo eod.

Ποθορῆσθα, *adſpicis*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro προσορᾷς, a verbo προσοράω, *adſpicio*.

Ποθορῶσαν, *adſpicientem*, acc. ſing. part. præſ. act. fem. g. *Dor.* & *contr.* pro προσοράουσαν, a verbo eod.

Ποθοῦμεν, *deſideramus*, 1. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro ποθέομεν, a verbo ποθέω, *deſidero*.

Ποεῖ, *facit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ποιέει, a verbo ποιέω, *facio*.

Ποεῖσθε, *agatis*, *agite*, 2. pl. præſ. imper. med. *contr.* pro ποιέεσθε, a verbo eod.

Ποεῦ, *fac*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro ποιοῦ, a verbo eod.

Ποιεύμην, *fiebam*, 1. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐποιούμην, a verbo eod.

Ποιεῦντι, *facienti*, dat. ſing. præſ. act. *Dor.* pro ποιοῦντι, a verbo eod.

Ποιηθεὶς, *factus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ποιημένοι, *facti*, nom. pl. part. perf. paſſ. *Ion.* pro πεποιημένοι, a verbo eod.

Ποίησ' pro ποίησε, *fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐποίησε, a verbo eod.

Ποιήσατ' pro ποιήσατο, *fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐποιήσατο, a verbo eod.

Ποίησεν, *fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐποίησε, a verbo eod.

Ποιῇσι, *faciat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro ποιῇ, a verbo eod.

Ποιήσομ' pro ποιήσομαι, *faciam*, f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ποιησῶ, *faciam*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ποιήσω, a verbo eod.

Ποιμαίνονθ' pro ποιμαίνοντ' ob ſequentem adſpiratam, & hoc pro ποιμαίνοντα, *paſcentem*, acc. ſing. part. præſ. act. verbi ποιμαίνω, *paſco*.

Ποιμαίνοντι, *paſcunt*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ποιμαίνουσι, a verbo eod.

Ποιμὰν pro ποιμὴν, *paſtor*, *Dor.*

Ποιμάνατε, *paſcite*, ſ. *paveritis*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ποιμαίνω, *paſco*.

Ποιμανεῖ, *paſcet*, *gubernaturus eſt*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ποιμανῶ, *paſcam*, 1. ſing. f. ejuſd.

Ποιμένεσσι, *paſtoribus*, dat. pl. *Ion.* pro ποιμέσι, a ποιμὴν, *paſtor*.

Ποιοίην, *faciam*, præſ. opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, a verbo ποιέω, *facio*.

Ποιολογεῦσαι, *ſpicas legentes*, nom. plur. præſ. part. act. *Dor.* pro ποιολογοῦσαι, a verbo ποιολογέω, *ſpicas lego*.

Ποιοῦ, *fac*, 2. ſing. præſ. imper. med. vel *fias*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιεόντων, *faciant*, *faciunto*, 3. plur. præſ. imper. act. *Att.* pro ποιείτωσαν, a verbo eod.

Ποιοίην, *faciam*, præſ. opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, a verbo eod.

Ποκίξατ' pro ποκίξατο, *vulſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐποκίξατο, a verbo ποκίζω, *vello*.

Πόκως, *vellera*, acc. plur. *Dor.* pro πόκους, a πόκος, *vellus*.

Πολέας, *multos*, acc. pl. *Poet.* pro πολλοὺς, a πολὺς, *multus*.

Πολέες, *multi*, nom. pl. *Poet.* pro πολλοὶ, ab eod.

Πόλει, *urbi*, dat. ſing. *contr.* pro πόλεϊ, a πόλις, *urbs*.

Πολεμιζέμεν, *pugnare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro πολεμίζειν, a verbo πολεμίζω, *pugno*.

Πολέμιζον, *pugnabam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπολέμιζον, a verbo eod.

Πολέμοισιν, *bellis*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro πολέμοις, a πόλεμος, *bellum*.

Πολέος, *multi*, gen. ſing. *Poet.* pro πολλοῦ, a πολὺς, έος, *multus*.

Πολέσκετο, *vertebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. med. *Ion.* pro ἐπολεῖτο, a verbo πολέω, *verto*.

Πόλευς, *urbis*, gen. ſing. *Dor.* pro πόλιος, a πόλις, *urbs*.

Πόλεως, *urbis*, genitivus idem, ſed *Attice* & *Ionice* formatus.

Πολήων, *urbium*, gen. plur. *Ion.* pro πολέων, a πόλις, *urbs*.

Πολιατᾶν, *civium*, gen. pl. *Dor.* pro πολιητῶν, a πολιήτης pro πολίτης, *civis*.

Πολιῆς, *canæ*, gen. ſing. *Ion.* pro πολιᾶς, a πολιὸς, *canus*.

Πολιήταις, *civibus*, dat. plur. a πολιήτης, *civis*.

Πολίσαμεν, *condidimus urbem*, 1. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐπολίσαμεν, a verbo πολίζω, *urbem condo*.

Πολυάϊκα, *impetuoſum*, acc. ſing. a πολυάϊξ, *impetuoſus*.

Πολύαιν' pro πολύαινε, *multum laudate*, vocat. ſing. a πολύαινος, *multum laudatus*.

Πολυβοῦται, *multas boves habentes*, nom. pl. a πολυβούτης, *multas boves habens*.

Πολυβῶτα, *multas boves habentis*, gen. ſing. *Dor.* pro πολυβώτου, ab eod.

Πολυκλαύτοιο, *multum defleti*, gen. ſing. *Ion.* pro πολυκλαύτου, a πολύκλαυτος, *multum defletus*.

Πολυμήχαν' pro πολυμήχανε, *valde artificioſe*, vocat. ſing. a πολυμήχανος, *multum artificioſus*.

Πολύῤῥηνας, *eos*, *qui multos agnos habent*, nom. pl. a πολύῤῥην, *multos agnos habens*.

Πολυσπερέες, *diſperſæ*, nom. plur. a πολυσπερὴς, έος, *multum ſparſus*.

Πολυφλοίσβοιο, *magnum ſtrepitum facientis*, gen. ſing. *Ion.* pro πολυφλοίσβου, a πολύφλοισβος, *magnum ſtrepitum faciens*.

Πολυφραδέεσσι, *aſtutis*, *valde conſultis*, dat. pl. *Poet.* pro πολυφραδέσι, a πολυφραδὴς, *multum conſultus*.

Πομπευέσκειν, *in pompa incedere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro πομπεύειν, a verbo πομπεύω, *in pompa incedo*.

Πονεῖτ' pro πονεῖτο, *laborabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* & *contr.* pro ἐπονέετο, a verbo eod.

Πονέοντο, *laborabant*, 3. pl. imperf. ejuſd. *Ion.* pro ἐπονέοντο.

Πονεύμενοι, *laborantes*, nom. plur. part. præſ. med. *Dor.* pro πονούμενοι, a verbo eod.

Πονεῦμες, *laboramus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro πονοῦμεν, a verbo eod.

Πονεῦντες, *tractantes*, nom. pl. præſ. part. act. *Dor.* pro πονοῦντες, a verbo eod.

Πονήσαις, *qui laboravit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro πονήσας, a verbo eod.

Πόνοιο, *laboris*, gen. ſing. *Ion.* pro πόνου, a πόνος, *labor*.

Ποντιᾶν, *marinarum*, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ποντιῶν, a πόντιος, *marinus*.

Ποντοπόροιο, *mare ſulcantis*, gen. ſing. *Ion.* pro ποντοπόρου, a ποντοπόρος, *mare ſulcans* ſ. *permeans*.

Ποππυλιάσδειν, *ſibilare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ποππυλιάζειν, a verbo ποππυλιάζω, *ſibilo*.

Ποππύσδεν, *ſibilare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ποππύζειν, a verbo ποππύζω, *ſibilo*, *blande contrecto*.

Πόρε, *præbuit*, 3. ſing. a. 2 ind. act. *Ion.* pro ἔπορε, a verbo πόρω, *præbeo*.

Πορευθέντες, *profecti*, nom. pl. aor. 1. part. paſſ. verbi πορεύομαι, *proficiſcor*.

Πορευθῆναι, *profectum eſſe*, infin. a. ejuſd.

Πορεύθητε, *ite*, 2. plur. imper. aor. ejuſ

Πορευθῶ, *abiero*, 1. ſing. conjunct. ao ejuſd.

Πορεύσῃ, *ibis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att* & *Ion.* pro πορεύσεσαι, a verbo πορεύομαι, *eo*.

Πορθήσειν, *depopulaturum eſſe*, f. 1. inf. act verbi πορθέω, *depopulor*.

Πορθευμένην, *devaſtatam*, *eam*, *quæ devaſta*tur, accuſ. ſing. præſ. part. med. verbi πορθέω, *vaſto*.

Πορσυνεῦσαι, *auctura*, nom. pl. part. f. 1. act. f. g. *Ion.* pro πορσυνοῦσαι, a verbo πορσύνω, *augeo*.

Πόσ' pro ποσὶ, *pedibus*, dat. plur. a ποῦς, *pes*.

Πόσει, *marito*, dat. ſing. *Ion.* & *Att.* pro πόσεϊ, a πόσις, *maritus*.

Ποσειδᾶν, *Dor.* pro Ποσειδῶν, *Neptunus*.

Πόσεως, *mariti*, gen. ſing. *Ion.* & *Att.* pro πόσιος, a πόσις, *maritus*.

Ποσὶν, *pedibus*, dat. plur. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro ποσὶ, a ποῦς, *pes*.

Πόσσω, *quanti pretii*, gen. ſing. *Dor.* & *Poet.* pro πόσου, a πόσος, *quantus*.

Ποτ' pro ποτὲ, *aliquando*.

Πόταγε, *admove*, 2. ſing. præſ. imper. act. *Dor.* pro πρόσαγε, a προσάγω, *admoveo*.

Ποτάγχυμεν, *appropinquamus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro προσάγχυμεν, a verbo προσάγχυμι, *appropinquo*.

Ποταείδει, *accinit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro προσαείδει, a verbo προσαείδω, *accino*.

Ποταμείβεσθαι, *reſpondere*, præſ. inf. med. *Dor.* pro προσαμείβεσθαι, a verbo προσαμείβομαι, *reſpondeo*.

Ποταμέλξομαι, *mulgebo*, f. 1. ind. med. *Dor.* pro προσαμέλξομαι, a verbo προσαμέλγω, *mulgeo*.

Ποταμοῖο, *fluvii*, gen. ſing. *Ion.* pro ποταμοῦ, a ποταμὸς, *fluvius*.

Ποταυγάζειν, *adſpicere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro προσαυγάζειν, a verbo προσαυγάζω, *adſpicio*.

Ποταύλει, *accinebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro προσηύλει, a verbo προσαυλέω, *accino*.

Ποτέδραμε, *accurrit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro προσέδραμε, a verbo προστρέχω, *accurro*

Ποτεκλεπτόμην, *furtim ducebar*, 1. ſing. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro προσεκλεπτόμην, a verbo προσκλέπτομαι, *furtim a* *aliquem ducor*.

Ποτέοντ' pro ποτέοντο, *volabant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐποτέοντο, verbo ποτέομαι, *volo*.

Ποτερίσδειν, *cum aliquo certare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro προσερίζειν, a verbo προσερίζω, *certo cum aliquo*.

Ποτέροισιν, *utris*, dat. pl. *Ion.* & cum ἐφελκ. pro ποτέροις, a πότερος, *uter*.

Ποτέρχευ, *accede*, 2. ſing. præſ. imper. med *Ion.* & *Æol.* pro προσέρχου, a προσέρχομαι, *accedo*.

Ποτεφύετ' pro ποτεφύετο, *adhærebat*, 3. ſing imperf. ind. med. *Dor.* pro προσεφύετο, verbo προσφύομαι, *adhæreo*.

Πότεχ' pro πότεχε, *adhibe*, 2. ſing. præ imper. act. *Dor.* pro πρόσεχε, a verbo προσέχω, *adhibeo*.

Ποτῆμεν, *adire*, præſ. inf. act. *Dor.* pr προσιέναι, a verbo πρόσειμι, *adeo*.

Ποτὶ, *Dor.* pro πρὸς, *ad*, quod in primi frequens eſt in compoſitis.

Ποτιβλέπειν, *adſpicere*, præſ. inf. act. *Do* pro προσβλέπειν, a verbo προσβλέπω, *adſpicio*.

Ποτιδεγμέν

Ποτιδεγμέναις, *exſpectantibus*, dat. pl. part. præſ. f. g. *Dor.* pro προσδεχομέναις, a verbo προσδέχομαι, *exſpecto.*

Ποτιδεῖν, *adſpexiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro προσιδεῖν, a verbo προσείδω, *adſpicio.*

Ποτιδέρκεται, *adſpicit*, 3. ſing. præſ. ind. med. *Dor.* pro προσδέρκεται, a verbo προσδέρχομαι, *adſpicio.*

Ποτίδοις, *adſpexeris*, 2. ſing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro προσίδοις, a verbo προσείδω, *adſpicio.*

Ποτίδω, *adſpexerim*, a. 2. conjunct. act. *Dor.* pro προσίδω, a verbo eod.

Ποτίθει, *appone*, 2. ſing. præſ. imper. act. *Dor.* *Att.* & *per Syncop.* pro προςίθει & hoc pro προςίθετι, a verbo προςίθημι, *appono.*

Ποτικάρδιον, *in corde hærentem*, acc. ſing. *Dor.* pro προσκάρδιον, a προσκάρδιος, *qui in corde hæret.*

Ποτικεκλιμένον, *inclinatum*, acc. ſing. part. perf. paſſ. *Dor.* pro προσκεκλιμένον, a verbo προσκλίνω, *inclino.*

Ποτιμάξατο, *attigit*, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro προσεμάξατο, a verbo προσμάττω, *attingo.*

Ποτιμυθεῖσθαι, *alloqui*, præſ. inf. med. *Dor.* & *contr.* pro προσμυθέεσθαι, a verbo προσμυθέομαι, *alloquor.*

Ποτιόσσεται, *adſpicit*, 3. ſing. præſ. ind. med. *Dor.* pro προσόσσεται, a verbo προσόσσομαι, *adſpicio.*

Ποτιρρίπτειν, *projicere*, præſ. inf. act. *Dor.* & *Att.* pro προσρίπτειν, a verbo προσρίπτω, *projicio.*

Ποτίσδειν, *potum præbere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ποτίζειν, a verbo ποτίζω, *potum præbee.*

Ποτίσῃ, *bibendum dederit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ποτιῶ, *bibendum dabo*, f. 1. ind. act. *Att.* pro ποτίσω, a verbo eod.

Πότνι' pro πότνια, *veneranda*, a πότνιος, *venerandus.*

Ποτοῦ, *potionis*, gen. ſing. *Ion.* pro ποτοῦ, a ποτόν, *potio.*

Ποτόσδον, *olens*, præſ. part. act. n. g. *Dor.* pro προσόζον, a verbo προσόζω, *oleo.*

Ποτὰν, *Dor.* πρὸς τὴν.

Ποτὲ, *Dor.* pro πρὸς τοῦ.

Πραεῖς, *mites*, nom. pl. m. g. *contr.* pro πραέες, a πραῢς, *mitis.*

Πραέσιν, *mitibus*, dat. pl. cum ν ἐφελκ. ab eod.

Πραθέειν, *vaſtaſſe*, aor. 2. inf. act. *Ion.* & *per Metatheſ.* pro παρθεῖν, a verbo πέρθω, *vaſto.*

Πραθεὶς, *venditus*, a. 1. part. paſſ. verbi πιπράσκω, *vendo.*

Πράθον, *vaſtavi*, a. 2. ind. act. *Ion.* & *per Metatheſ.* pro ἔπαρθον, a verbo πέρθω, *vaſto.*

Πρανιχθεὶς, *præcipitatus*, aor. 1. part. paſſ. *Dor.* pro πρηνιχθεὶς, a verbo πρηνίζω, *præcipito.*

Πρᾶξαι, *feciſſe*, a. 1. inf. act. verbi πράσσω, *facio.*

Πράξαντες, *qui fecere*, nom. pl. part. m. g. a. ejuſd.

Πράξωσι, *fecerint*, 3. pl. a. ejuſd. in conjunct.

Πράσσομες, *facimus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro πράσσομεν, a verbo eod.

Πράσσοντι, *faciunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro πράσσουσι, a verbo eod.

Πράσω, *vendam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, *vendo.*

Πρέπεμεν, *decere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro πρέπειν, a verbo imperſon. πρέπει, *decet.*

Πρέποι, *deceat*, præſ. opt. verbi ejuſd.

Πρέσβεις, *legatos*, acc. pl. *contr.* pro πρέσβεας, a πρέσβευς, *legatus.*

Πρεσβῆες, *ſeniores*, nom. pl. *Ion.* pro πρεσβεῖς, a πρεσβεὺς, *ſenior.*

Πρέψας, *qui convenit*, a. 1. part. act. verbi πρέπω, *convenio, decorus ſum.*

Πρῆγμ' pro πρῆγμα, *Ion.* pro πρᾶγμα, *res, negotium.*

Πρηθῆναι, *venditum fuiſſe*, a. 1. inf. paſſ. *Ion.* pro πραθῆναι, a verbo πιπράσκω, *vendo.*

Πρηκτῆρα, *actorem*, acc. ſing. *Ion.* pro πρακτῆρα, a πρακτὴρ, *actor.*

Πρῆξαι, *egiſſe*, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro πρᾶξαι, a verbo eod.

Πρήξεις, *facies*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Ion.* pro πράξεις, a verbo πράττω, *facio.*

Πρῆσαι, *incendiſſe*, a. 1. inf. act. verbi πρήθω, *incendo.*

Πρῆσε, *incendit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπρησε, a verbo eod.

Πρῆσσε, *fecit, egit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔπρησσε, a verbo πράσσω, *facio.*

Πρήσω, *incendam*, f. 1. ind. act. a verbo πρήθω, *incendo.*

Πρηΰνει, *mitigat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Ion.* pro πραΰνει, a verbo πραΰνω, *mitigo.*

Πρίαιτο, *ematur*, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. verbi πρίαμαι, *emo.*

Πρίσαντες, *qui ſerra ſecuerunt*, nom. pl. m. g. a. 1. part. act. verbi πρίζω, *ſerra ſeco.*

Πρισθεὶς, *ſectus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Προάγῃ, *præcedat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. verbi προάγω, *præcedo.*

Προαγωγεύσῃς, *proſtituas*, 2. ſing. a 1. conjunct. act. verbi προαγωγεύω, *proſtituo.*

Προαιρεομένοις, *præoptantibus*, ſ. *iis, quæ præoptantur*, dat. pl. part. præſ. med. vel paſſ. a verbo προαιρέομαι, *præopto.*

Προακηκουῖαν, *eam, quæ prior audiit*, accuſ. ſing. perf. part. med. f. g. a προακούω, *prior audio.*

Προάξει, *præcedet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi προάγω, *præcedo.*

Προαποδειχθέντων, *prius demonſtratorum*, gen. pl. a. 1. part. paſſ. verbi προαποδείκνυμι, *prius demonſtro.*

Πρόβαινε, *progedere*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi προβαίνω, *progredior.*

Προβάλοιτο, *projiciat*, 3. ſing. præſ. opt. med. verbi προβάλλω, *projicio.*

Προβάλοντ' pro προβάλοντο, *projecerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro προεβάλοντο, a verbo eod.

Προβαλῶσιν, *projecerint*, 3. pl. a. 2. conjunct. act. cum ν ἐφελκ. a verbo eod.

Προβὰς, *progreſſus*, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, *progredior.*

Προβέβηκ' pro προβέβηκε, *anteivit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ejuſd.

Προβεβηκυῖα, *quæ proceſſit*, perf. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Προβέβουλε, *prætulit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi προβούλομαι, *præfero.*

Προβήσεται, *progredietur*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi προβαίνω pro προβάω, *progredior.*

Προβλεψάμενον, *eum, qui prævidit*, accuſ. ſing. a. 1. part. med. verbi προβλέπομαι, *prævideo.*

Προγεγεννημένοι, *ante generati*, nom. plur. perf. part. paſſ. verbi προγεννάω, *antegenero.*

Προγεγονότων, *eorum, qui anteceſſerunt*, gen. pl. part. perf. med. verbi προγίνομαι, *antecedo.*

Προγεγραμμένον, *præfixum*, acc. ſing. part. perf. paſſ. a verbo προγράφω, *ſcripto præfigo, præſcribo.*

Προγενομένων, *eorum, qui præceſſerunt*, gen. pl. a. 2. part. med. verbi προγίνομαι, *antecedo.*

Προγένοντ' pro προγένοντο, *præcedebant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro προεγένοντο, a verbo eod.

Προδέδαε, *prænovit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi προδαίω, *prænoſco.*

Προδεδωκέναι, *priorem dediſſe*, perf. infin. med. verbi προδίδωμι, *prior do.*

Προδιδοῦσι, *prodant*, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Προδοῦναι, *prodidiſſe*, aor. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Προέγνων, *ante decrevi*, a. 2. ind. act. verbi προγινώσκω, *ante decerno.*

Προεγράφη, *ante ſcriptus eſt*, 3. ſing. aor. 2. ind. paſſ. verbi προγράφω, *ante ſcribo.*

Προέγραψαν, *ante ſcripſerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Προέδραμον, *præcurri*, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω pro προδρέμω, *ante curro, præcurro.*

Προέηκα, *præmiſi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro προῆκα, a verbo προΐημι pro προέω, *præmitto.*

Προειδέναι, *expertum eſſe*, perf. inf. act. *per Syncop.* pro προειδηκέναι, a verbo προείδω, *prævideo, experior.*

Προειλόμην, *præoptavi*, a. 2. ind. act. verbi προαιρέω pro προέλω, *præopto.*

Προεῖπε, *prædixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προέπω, *prædico.*

Προεῖπον, *prædixi*, aor. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Προείρηκε, *prædixit*, 3 ſing. perf. ind. act. *Att.* pro προέρρηκε, a verbo προρρέω, *prædico.*

Προειρημένοι, *prædicti*, nom. pl. m. g. perf. part. paſſ. *Att.* pro προερρημένοι, a verbo eod.

Πρόεισι, *progrediuntur*, 3. pl. præſ. ind. act. verbi πρόειμι, *progredior.*

Προεῖχον, *prætendebam*, imperf. ind. act. verbi προέχω, *prætendo.*

Προέκοπτε, *proficiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ſequentis.

Προέκοψε, *progreſſa eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προκόπτω, *proficio.*

Προέκριναν, *ante tulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προκρίνω, *antefero.*

Προέλαβον, *præcepi*, a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, *antecapio, præcipio.*

Προελήλατο, *proceſſerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro προήλατο, a verbo προελαύνω pro προελάω, *impello, adigo.*

Προελήλυθε, *provenit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro προήλυθε, a verbo προέρχομαι pro προελεύθω, *provenio.*

Προέλθῃς, *proveneris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Προελοίμεθα, *prætulerimus*, 1. pl. a. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι, *præfero.*

Προεμαντεύου, *ante vaticinabaris*, 2. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro προεμαντεύεσο, a verbo προμαντεύομαι, *ante vaticinor.*

Προέμεν, *præmiſiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro προεῖναι, a verbo προΐημι pro προέω, *præmitto.*

Προενεγκεῖν, *propoſuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi προφέρω pro προενέγκω, *propono.*

Προεξανίστασθαι, *ante alios ſurgere*, præſ. inf. med. verbi προεξανίστημι, *ante alios ſurgo.*

Προέρυσσε, *deduxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro προείρυσε, a verbo προερύω, *deduco.*

Προερύσσω, *deduxero*, 1. ſing. a. ejuſd. in conjunct. *Poet.* pro προερύσω.

Πρόες, *præmitte*, 2. ſing. a. 2. imper. act. med. verbi προΐημι pro προΐω, *præmitto*.

Πρόεσαν, *præmiſerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Προεσάξαντο, *prius importarunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro προεσήξαντο, a verbo προεσάγω, *prius importo*.

Προέστατε, *præeſtis*, 2. plur. perf. ind. act. per *Syncop.* pro προεστήκατε, a verbo προΐστημι pro προστάω, *præficio*.

Προεστῶτας, *eos, qui præfuerunt*, accuſ. pl. perf. ind. act. *per Syncop.* pro προεστηκότας, a verbo eod.

Προεφήτευον, *prophetabam*, imperfect. ind. act. verbi προφητεύω, *propheto, prophetam expono*.

Προέφθασε, *prævenit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προφθάνω pro προφθάω, *prævenio*.

Προεχώρησαν, *pervenerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, *pervenio*.

Προήγαγον, *præceſſi*, aor. 2. ind. act. *Att.* pro προῆγον, a verbo προάγω, *præcedo, produco*.

Προῆγε, *produxit*, 3. ſing. a. ejuſd.

Προηγούμενοι, *præcedentes*, nom. plur. præſ. part. *contr.* pro προηγεόμενοι, a verbo προηγέομαι, *præcedo*.

Προηδυνθέντες, *ante delectati*, nom. plur. aor. 1. part. paſſ. verbi προηδύνω, *ante delecto*.

Προῄειν, *progrediebar*, ſ. *progreſſus eram*, pluſq. ind. med. verbi πρόειμι pro προείω, *progredior*.

Προῆκαν, *præmiſerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προΐημι pro προέω, *præmitto*.

Προῆλθεν, *prævenit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo προέρχομαι, pro προελεύθω, *prævenio*.

Προηλπικότες, *qui priores ſperarunt*, nom. pl. part. perf. act. verbi προελπίζω, *prior ſpero*.

Προημαρτηκόσι, *iis, qui ante peccaverunt*, dat. plur. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω pro προαμαρτέω, *ante pecco*.

Πρόην, *proceſſi*, a. 2. ind. act. verbi προΐημι pro προέω, *præmitto*.

Προήνεγκαν, *excelluerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προφέρω pro προενέγκω, *excello*.

Προῃρεῖτο, *præferebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro προῃρέετο, a verbo προαιρέομαι, *præfero*.

Προήρχετ' pro προήρχετο, *præveniebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi προέρχομαι, *prævenio*.

Προησκήσαντο, *ante exercuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. a verbo προασκέω, *ante exerceo*.

Προήσομαι, *profundam*, f. 1. ind. med. verbi προΐημι pro προέω, *profundo, projicio*.

Προῃτιασάμεθα, *ante demonſtravimus*, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi προαιτιάομαι, *ante demonſtro*.

Προθέντας, *eos, qui propoſuerunt*, acc. plur. a. 2. part. act. verbi προτίθημι pro προθέω, *propono*.

Προθέουσι, *præmittunt*, 3. pl. præſ. indic. act. verbi ejuſd.

Προθορὼν, *proſiliens, qui proſiluit*, a. 2. part. act. verbi προθορέω, *proſilio*.

Προΐαψα, *præmiſi*, a. 1. ind. act. verbi προϊάπτω, *præmitto*.

Προϊδέσθαι, *prævidiſſe*, aor. 2. inf. med. verbi προείδω, *prævideo*.

Προϊδὼν, *qui prævidit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Προΐει, *præmittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro προΐεε, a verbo inuſitato προϊέω, *præmitto*.

Προϊέμεν, *præmiſiſſe*, præſ. inf. act. *Ion.* pro προϊέναι, a verbo προΐημι, *præmitto*.

Προϊέμενοι, *emittentes*, nom. pl. præſ. part. med. verbi ejuſd.

Προϊέναι, *projicere*, præſ. inf. act. verbi ejuſd.

Προΐζεσθαι, *ante alios ſedere*, præſ. inf. med. verbi προΐζομαι, *ante alios ſedeo*.

Προΐηλεν, *præmiſit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo προϊάλλω, *præmitto*.

Προΐητι, *emittit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro προΐησι, a verbo προΐημι, *emitto*.

Προΐξεσθαι, *venturum eſſe*, f. 1. inf. med. verbi προϊκνέομαι pro προΐκομαι, *venio*.

Προϊσχέμεν, *prætendere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro προϊσχειν, a verbo προΐσχω, *prætendo*.

Προϊὼν, *qui acceſſit*, a. 2. part. act. verbi πρόειμι pro προείω, *accedo*.

Προκαθεστηκυίας, *ejus, quæ ante conſtituit*, gen. ſing. perf. part. act. verbi προκαθίστημι pro προκαταστάω, *ante conſtituo*.

Προκαλίζετ' pro προκαλίζετο, *provocabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro προεκαλίζετο, a verbo προκαλίζομαι, *provoco*.

Προκαμὼν, *qui prælaboravit*, a. 2. part. act. verbi προκάμνω, *prælaboro*.

Προκαταλαβεῖν, *præoccupaſſe*, a. 2. inf. act. verbi προκαταλαμβάνω pro προκαταλήβω, *præoccupo*.

Προκατειλημμένην, *præoccupatam*, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Προκατήγγειλαν, *ante denunciaverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, *ante denuncio*.

Προκατήμενοι, *ante ſedentes*, nom. pl. præſ. part. med. *Ion.* pro προκαθήμενοι, a verbo προκάθημαι, *ante ſedeo*.

Προκεκηρυγμένος, *pronunciatus*, part. perf. paſſ. verbi προκηρύσσω, *pronuncio*.

Προκεκυρωμένην, *ante comprobatam*, accuſ. ſing. perf. part. paſſ. verbi προκυρόω, *ante comprobo*.

Προκεχειροτονημένοι, *prius deſignati*, nom. plur. perf. part. paſſ. verbi προχειροτονέω, *prius deſigno*.

Προκληθεὶς, *provocatus*, a. 1. part. paſſ. *per Syncop.* pro προκαληθεὶς, a verbo προκαλέω, *provoco*.

Προλελοιπότας, *relictos*, ſ. *eos, qui reliquere*, acc. plur. m. g. perf. part. med. verbi προλείπω, *relinquo*.

Προλιπόνθ' pro προλιπόντ', ob ſequ. adſpiratam, & hoc pro προλιπόντα, *eum, qui reliquit*, acc. ſing. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Προλιπὼν, *relinquens*, vel *qui reliquit*, nomin. ſing. a. ejuſd.

Προμαθεῖν, *prædidiciſſe*, a. 2. infinit. act. verbi προμανθάνω, pro προμαθέω, *prædiſco*.

Προμαχεὼν, *Ion.* pro προμαχὼν, *propugnaculum*.

Προμάχοισι, *propugnatoribus*, dat. plural. *Poet.* pro προμάχοις, a πρόμαχος, *propugnator*.

Προμιγῆναι, *miſceri*, ſ. *mixtum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi προμίγνυμι pro προμίγω, *miſceo*.

Προνοήσας, *qui procuravit*, a. 1. part. act. verbi προνοέω, *procuro*.

Προνοούμενοι, *provide parantes*, nom. plur. præſ. part. med. *contr.* pro προνοεόμενοι, a verbo eod.

Προνοοῦσιν, *procurant*, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* & cum ν ἐφελκ. pro προνοέουσι, a verbo eod.

Προοιμιάσῃ, *exordieris*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro προοιμιάσεσαι, a verbo προοιμιάζομαι, *exordior*.

Πρόευ, *projice*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro πρόεσο, a verbo προΐημι pro προέω, *projicio*.

Προπεπυσμένοι, *qui ante aliquid intellexerunt*, nom. plur. perf. part. paſſ. verbi προπυνθάνομαι pro προπεύθομαι, *ante aliquid intelligo*.

Προπεσόντ' pro προπεσόντα, *eum, qui procidit*, acc. ſing. m. g. a. 2. part. act. verbi προπίπτω pro προπέτω, *procido*.

Προπετῆ, *præcipitem*, acc. ſing. *contr.* pro προπετέα, a προπετὴς, *præceps*.

Προπεφραδμένα, *prædeliberata*, nom. plur. perf. part. paſſ. n. g. *Dor.* pro προπεφρασμένα, a προφράζω, *prædelibero*.

Προπηλακισθεῖσα, *probro adfecta*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi προπηλακίζω, *probro adficio*.

Προπίπτοντας, *incidentes*, acc. plur. part. præſ. act. verbi προπίπτω, *incido*.

Προρέοντα, *profluentem*, acc. ſing. præſ. part. act. verbi προρέω, *profluo*.

Προσάγαγεν, *fac produxeris*, 2. ſing. a. 2. imper. act. *Att.* pro πρόσαγε, a verbo προσάγω, *produco*.

Προσαιτῶν, *mendicans*, præſ. part. act. *contract.* pro προσαιτέων, a verbo προσαιτέω, *mendico*.

Προσανάβηθι, *adſcende*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi προσαναβαίνω pro προσαναβάω, *adſcendo*.

Προσανεσπάσθησαν, *convulſi fuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi προσανασπάω, *convello*.

Προσαπολοῦντες, *præterea perdituri*, nom. pl. f. 2. part. verbi προσαπόλλυμι pro προσαπολέω, *præterea perdo*.

Προσαρήρεται, *adjungit, aptat*, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi προσαρήρομαι, *adjungo*.

Προσαρηρότα, *adaptata*, nom. pl. part. perf. med. n. g. verbi προσαίρω, *adapto*.

Προσβαλλόντων, *adjicientium*, gen. pl. part. præſ. act. verbi προσβάλλω, *adjicio*.

Προσβὰς, *adiens, qui adiit*, a. 2. part. act. verbi προσβαίνω pro προσβάω, *adeo*.

Προσδέξασθαι, *exſpectaſſe*, a. 1. inf. med. verbi προσδέχομαι, *exſpecto*.

Προσδοκῶμεν, *exſpectemus*, 1. pl. præſ. conjunct. act. *contr.* pro προσδοκάωμεν, a verbo ſequente.

Προσδοκώμενος, *exſpectans*, præſ. part. med. *contract.* pro προσδοκαόμενος, a verbo προσδοκάω, *exſpecto*.

Προσδραμὼν, *qui accurrit*, a. 2. part. act. verbi προστρέχω pro προσδρέμω, *accurro*.

Προσεβήσατ' pro προσεβήσατο, *acceſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi προσβαίνω pro προσβάω, *accedo*.

Προσεγγελῶσι, *arrident*, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro προσεγγελάουσι, a verbo προσεγγελάω, *arrideo*.

Προσεδεχόμεσθα, *exſpectabamus*, 1. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσεδεχόμεθα, a verbo προσδέχομαι, *exſpecto*.

Προσεδόκησαν, *exſpectaverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, *exſpecto*.

Προσεδόκων, *exſpectabam*, imperf. ind. act. *contract.* pro προσεδόκαον, a verbo eod.

Προσέδραμον, *accurri*, a. 2. ind. act. verbi προστρέχω pro προσδρέμω, *accurro*.

Προσέθηκαν, *admoverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προστίθημι pro προσθέω, *appono, admoveo*.

Προσέθου, *appone, fac appoſueris*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro προσέθεσο, a verbo eod.

Προσέειπεν, *allocutus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro προσεῖπε, a verbo προσείπω, *alloquor*.

Προσειλήφει, *adſumpſerat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Att.* pro προσελελήφει, a verbo προσλαμβάνω pro προσλήβω, *adſumo*.

Προσεῖλου, *allega*, 2. ſing. a. 2. imper. med. verbi προσαιρέω pro προσέλω, *allego*.

Προσεῖναι, *adeſſe*, præſ. inf. verbi πρόσειμι, *adſum*.

Προσειπεῖν, *alloqui*, aor. 2. inf. act. verbi προσέπω, *alloquor*.

Πρόσεισιν, *adit*, 3. ſing. præſ. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo πρόσειμι, *adeo*.

Προσεῖχον, *animum advertebam*, imperf. ind. act. verbi προσέχω, *adverto animum*.

Προσεκέατο, *inſtabant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro προσέκειντο, a verbo πρόσκειμαι, *adjaceo*, *inſto*.

Προσέκειτ' pro προσέκειτο, *inſtabat*, 3. ſing. imperf. ejuſd.

Προσεκολλήθη, *adglutinatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi προσκολλάω, *adglutino*.

Προσέκοψαν, *offenderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προσκόπτω, *offendo*.

Προσεκτήσαντο, *adquiſiverunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi προσκτάομαι, *adquiro*.

Προσεκύλισα, *advolvi*, a. 1. ind. act. verbi προσκυλίω, *advolvo*.

Προσεκύνει, *adorabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσεκύνεε, a verbo προσκυνέω, *adoro*.

Προσέκυρσα, *appuli*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro προσέκυρα, a verbo προσκύρω, *appello*.

Προσελάβετο, *adſumpſit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi προσλαμβάνω pro προσλήβω, *adſumo*.

Προσέλεκτο, *alloquebatur*, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Poet.* pro προσελέλεκτο, a verbo προσλέγω, *alloquor*.

Προσελέξατ' pro προσελέξατο, *verſavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Προσελεύσονται, *advenient*, *accedent*, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi προσέρχομαι pro προσελεύθω, *accedo*.

Προσελήλυθε, *acceſſit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi ejuſd.

Προσελθὼν, *qui acceſſit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Προσελκόμενοι, *attrahentes*, nom. plur. præſ. part. med. verbi προσέλκομαι, *attraho*.

Προσέμενε, *permanſit*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi προσμένω, *permaneo*.

Προσέμιξα, *admiſcui*, a. 1. ind. act. verbi προσμίγνυμι pro προσμίγω, *admiſceo*.

Προσέναχε, *adnatabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro προσένηχε, a verbo προσνήχω, *adnato*.

Προσενεγκάτω, *attulerit*, *adferto*, 3. ſing. aor. 1. imper. act. verbi προσφέρω pro προσενέγκω, *adfero*.

Προσενεχθέντας, *allatos*, acc. pl. a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Προσενήνοχε, *attulit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro προσήνοχε, a verbo eod.

Προσενθυμεῖται, *intelligitur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro προσενθυμέεται, a verbo προσενθυμέω, *intelligo*.

Προσεοικότας, *ſimiles factos*, *adſimiles*, acc. ſing. perf. part. med. a verbo προσείκω, *ſimilis ſum*.

Προσέπαισεν, *jocatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo προσπαίζω, *jocor*.

Προσέπεσεν, *accidit ad pedes*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro προσέπεσε, a verbo προσπίπτω pro προσπέτω, *accido ad pedes*.

Προσεπιδείξαιμι, *inſuper oſtenderim*, aor. 1. opt. med. verbi προσεπιδείκνυμι pro προσεπιδείκω, *inſuper oſtendo*.

Προσεπλάκην, *annexus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi προσπλέκω, *annecto*.

Προσεποιεῖτο, *adſimilabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro προσεποιέετο, a verbo προσποιέομαι, *adſimilo*.

Προσέπταισε, *impegit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προσπταίω, *impingo*.

Προσέπτυκτο, *circumvolutus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi προσπτύσσω, *circumvolvo*.

Προσερεῖ, *alloquitur*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi προσερέω, *alloquor*.

Προσερείσεις, *adfiges*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi προσερείδω, *adfigo*.

Προσέεσθε, *admiſiſtis*, 2. pl. a. 2. ind. med. verbi προσίημι, pro προσέω, *admitto*.

Προσέσχηκε, *adhibuit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi προσέχω pro προσχέω, *adhibeo*.

Προσέταξαν, *præceperunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προστάττω, *præcipio*.

Προσέταξεν, *præcepit*, 3. ſing. a. ejuſd. cum ν ἐφελκ.

Προσετέθη, *appoſuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi προστίθημι pro προσθέω, *appono*.

Προσετίθει, *apponebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσετίθεε, a verbo προστιθέω pro προστίθημι, *appono*.

Προσετίθετ' pro προσετίθετο, *apponebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi προστίθημι, *appono*.

Προσεύξομαι, *precabor*, f. 1. ind. med. verbi προσεύχομαι, *precor*.

Προσέφερεν, *adferebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo προσφέρω, *adfero*.

Προσέφην, *allocutus ſum*, a. 1. ind. act. verbi πρόσφημι, *alloquor*.

Προσεφώνεον, *alloquebantur*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi προσφωνέω, *alloquor*.

Προσέχοντος, *adhibentis*, gen. ſing. præſ. part. act. verbi προσέχω, *adhibeo*.

Προσεῶντος, *permittentis*, gen. ſing. præſ. part. act. *contr.* pro προσεάοντος, a verbo προσεάω, *permitto*.

Προσέῳξαν, *occluſerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Att.* pro πρόσῳξαν, a verbo προσοίγω, *occludo*.

Προσῇ, *adſit*, 3. ſing. præſ. conjunct. verbi πρόσειμι, *adſum*.

Προσήγγισαν, *appropinquaverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προσεγγίζω, *appropinquo*.

Προσῆγεν, *accerſivit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo προσάγω, *adduco*.

Προσηγόρευκε, *cognominavit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi προσαγορεύω, *cognomino*.

Προσήϊκται, *ſimilis eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro προσεῖκται, a verbo προσείκω, *ſimilis ſum*.

Προσήκατ' pro προσήκατο, *admiſit*, 3. ſing. a. 1. indicat. med. verbi προσίημι pro προσέω, *admitto*.

Προσήκοντος, *pertinentis*, gen. ſing. præſ. part. act. verbi προσήκω, *pertineo*.

Προσῆλθον, *acceſſi*, a. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι pro προσελεύθω, *accedo*.

Προσῆν, *aderam*, imperf. ind. act. verbi πρόσειμι, *adſum*.

Προσηνδραποδίσθαι, *inſuper in ſervitutem redactum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi προσανδραποδίζομαι, *inſuper in ſervitutem redigo*.

Προσήνεγκαν, *obtulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προσφέρω pro προσενέγκω, *offero*.

Προσηνέχθη, *allatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Προσηρτημένοι, *appenſi*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi προσαρτάομαι, *appendo*.

Προσηύδα, *alloquebatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσηύδαε, a verbo προσαυδάω, *alloquor*.

Προσηύξαντο, *precati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi προσεύχομαι, *precor*.

Προσῆχε, *adduxit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi προσάγω, *adduco*.

Προσθεῖναι, *addidiſſe*, a. 2. inf. act. verbi προστίθημι, *addo*.

Προσθείσης, *ejus, quæ addidit*, gen. ſing. a. 2. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Προσθέμενον, *eum, qui addidit*, acc. ſing. a. 2. part. med. verbi ejuſd.

Προσθήσομεν, *addemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Προσιέναι, *adgredi*, præſ. inf. act. *per Metatheſ.* pro προσεῖναι, a verbo πρόσειμι, *adgredior*.

Προσίησαν, *accedebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro προσίεσαν, a verbo eod.

Προσιόντι, *ei, qui acceſſit*, dat. ſing. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Προσκαλεσάμενοι, *qui advocaverunt*, nom. pl. a. 1. part. med. verbi προσκαλέω, *advoco*.

Προσκαρτεροῦντες, *inſtantes*, nom. pl. præſ. ind. act. *contract.* pro προσκαρτερέοντες, a verbo προσκαρτερέω, *inſto*.

Προσκέεται, *adjacet*, 3. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro πρόσκειται, a verbo πρόσκειμαι, *adjaceo*.

Προσκελησάμενον, *adhortatum*, acc. ſing. a. 1. part. med. verbi προσκέλομαι, *adhortor*.

Προσκόψῃς, *offenderis*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi προσκόπτω, *impingo*, *offendo*.

Προσκρουσάσης, *impingentis*, gen. ſing. part. præſ. act. f. g. verbi προσκρούω, *impingo*.

Προσκυλίσας, *qui advolvit*, a. 1. part. act. verbi προσκυλίω, *advolvo*.

Προσκυνῆσαι, *adorare*, *adoraviſſe*, a. 1. inf. act. verbi προσκυνέω, *adoro*.

Προσλαβόμενος, *qui addidit*, a. 2. part. med. verbi προσλαμβάνω pro προσλήβω, *addo*.

Προσλαμβάνεσθε, *adſumite*, 2. pl. præſ. imper. med. verbi ejuſd.

Προσμεῖναι, *permanſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi προσμένω, *permaneo*.

Προσμενέτω, *exſpectet*, *exſpectato*, 3. ſing. præſ. imper. act. verbi ejuſd.

Προσοίσειν, *allaturum eſſe*, f. 1. inf. act. verbi προσφέρω pro προσοίω, *adfero*.

Προσοίσησθε, *attuleritis*, 2. plur. a. 1. conjunct. med. verbi ejuſd.

Προσομαρτῇ, *comitetur*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *contr.* pro προσομαρτέῃ, a verbo προσομαρτέω, *comitor*.

Προσομίλει, *converſare*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro προσομίλεε, a verbo προσομιλέω, *converſor*.

Προσὸν, *præſens*, præſ. part. n. g. verbi πρόσειμι, *adſum*.

Προσοῦ, *admitte*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro πρόσεσο, a verbo προσίημι pro προσέω, *admitto*.

Προσοῦσαν, *præſentem*, acc. ſing. f. g. part. præſ. verbi πρόσειμι, *adſum*.

Προσπεσοῦσαν, *eam, quæ ad genua accidit* accuſ. ſing. a. 2. part. act. f. g. verbi προσπίπτω pro προσπέτω, *ad genua accido*.

Προσπήξαντες, *qui compegere*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi προσπήγνυμι pro προσπήγω, *compingo*.

Προσπίπτουσ' pro προσπίπτουσι, *incidunt* 3. pl. præſ. ind. act. verbi προσπίπτω, *inciao*.

Προσποιῇ, *adquireris*, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro προσποιέεσαι, a verbo προσποιέομαι, *adquiro*.

Προσπτῆσαι, *advolaſſe*, a. 1. inf. act. verbi προσίπτημι, *advolo*.

Προστάξαι, *mandaſſe*, a. 1. inf. act. verbi προστάττω, *ordino*, *mando*.

Προστάξομεν, *mandabimus*, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Προστατοῦντα, *eum, qui præeſt*, accuſ. ſing. præſ. part. verbi προστατέω, *præſum*.

Προστιθεὶς, *appoſitus*, a. 1. part. paſſ. verbi προστίθημι pro προσθέω, *appono*.

Προστεθήσομαι, *apponar*, f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Προστεταγμένοι, *ordinati, mandati*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi προστάττω, *mando, ordino*.

Προστῆναι, *appoſuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi προστίθημι, *appono*.

Προστιθεὶς, *qui apponit, apponens*, præſ. part. act. verbi ejuſd.

Προστίθεμεν, *apponimus*, 1. pl. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Προσυπεδείξαμεν, *oſtendimus*, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi προσυποδείκνυμι pro προσυποδείκω, *oſtendo*.

Προσφυῆ, *accommodatum*, accuſ. ſing. c. g. *contr.* pro προσφυέα, a προσφυὴς, *accommodatus*.

Προσφῦσαι, *adhærentes*, nom. pl. a. 2. part. act. f. g. verbi πρόσφυμι, pro προσφύω, *adhæreo*.

Πρόσχῃς, *objeceris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi προσέχω, *objicio*.

Προσχόντας, *eos, qui prætenderunt*, acc. pl. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Προσωρμίσθησαν, *in portum appulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi προσορμίζομαι, in portum *appello*.

Προσώχθισαν, *infenſi fuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προσοχθίζω, *infenſus ſum*.

Προταμοίμην, *præſciderim*, a. 1. opt. med. verbi προτέμνω, *præſcindo*.

Προτεθεὶς, *propoſitus*, a. 1. part. paſſ. verbi προτίθημι pro προθέω, *propono*.

Προτερεῖ, *prior eſt*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro προτερέει, a verbo προτερέω, *prior ſum*.

Προτέροισι, *prioribus*, dat. pl. *Ion.* pro προτέροις, a πρότερος, *prior*.

Προτιβάλλεαι, *coërces*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro προσβάλλεσαι, a verbo προσβάλλω, *coërceo*.

Προτιδέγμενοι, *admiſſi*, nom. pl. perf. part. paſſ. *Dor.* & *Æol.* pro προσδεδεγμένοι, a verbo προσδέχομαι, *admitto*.

Προτιείδειν, *adſpicere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro προσείδειν, a verbo προσείδω, *adſpicio*.

Προτιελεῖν, *allegaſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro προσελεῖν, a verbo προσαιρέω, pro προσέλω, *allego*.

Προτιμῶν, *pluris faciens*, præſ. part. act. *contr.* pro προτιμάων, a verbo προτιμάω, *pluris facio*.

Προτόνοισιν, *funibus a malo ad proram ductis*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro προτόνοις, a πρότονος, *funis a malo ad proram ductus*.

Προτρέποντο, *revertebantur*, 3. pl. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro προετρέποντο, a verbo προτρέπω, *ante me verto*.

Προὔβαλε, *projecit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro προέβαλε, a verbo προβάλλω, *projicio*.

Προὔβη, *progreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro προέβη, a προβαίνω, *progredior*.

Προὔγραφε, *ante ſcribebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προέγραφε, a verbo προγράφω, *ante ſcribo*.

Προὐδιδάξατο, *ante ſeu prior docuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* pro προεδιδάξατο, a verbo προδιδάσκω, *ante ſeu prior doceo*.

Προὔδωκα, *prodidi*, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέδωκα, a verbo προδίδωμι, pro προδόω, *prodo*.

Προὔθετο, *propoſuit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Att.* pro προέθετο, a verbo προτίθημι, pro προθέω, *propono*.

Προὔθηκε, *propoſuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro προέθηκε, a verbo eod.

Προὔκειτ' pro προὔκειτο, *propoſitus erat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Att.* pro προέκειτο, a verbo πρόκειμαι, *propoſitus ſum*.

Προὐκινδύνευε, *pro alio ſe periculis objiciebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προεκινδύνευε, a verbo προκινδυνεύω, *pro alio me periculis objicio*.

Προὐξένησε, *conciliavit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro προεξένησε, a verbo προξενέω, *concilio*.

Προὔπεμψα, *ante miſi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro προέπεμψα, a verbo προπέμπω, *ante mitto*.

Προϋπῆρκται, *præventus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi προϋπάρχω, *prævenio*.

Προὔπαρχε, *præveniebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Προὐτίθει, *proponebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προετίθει, a verbo προτιθέω, *propono*.

Προὐτρέπετο, *impellebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Att.* pro προετρέπετο, a verbo προτρέπω, *impello*.

Προὔτυψα, *ante verberavi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro προέτυψα, a verbo προτύπτω, *ante verbero*.

Προὔφειλες, *debebas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προόφειλες, a verbo προοφείλω, *debeo*.

Προὔχειν, *eminere*, præſ. inf. act. *Att.* pro προέχειν, a verbo προέχω, *emineo*.

Προφανῇ, *præmonſtratus ſit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. paſſ. verbi προφαίνω, *præmonſtro*.

Πρόφερε, *profer*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi προφέρω, *profero*.

Προφέρῃσιν, *adferat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro προφέρῃ, a verbo eod.

Προφύγοι, *effugerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi προφεύγω, *effugio*.

Προχέοντι, *profundunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro προχέουσι, a verbo προχέω, *profundo*.

Προώρισαν, *prædeſtinaverunt*, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi προορίζω, *prius definio*.

Προωρώμην, *proſpiciebam*, imperf. ind. med. *contr.* pro προωραόμην, a verbo προοράω, *proſpicio*.

Πρυμνήσι', pro πρυμνήσια, *retinacula*, nom. pl. a πρυμνήσιον, *retinaculum*.

Πρωτηρότῃ, *ei, qui primus arat*, dat. ſing. a πρωτηρότης, *qui primus arat*.

Πρωτοπαγεῖς, *recens compacti*, nom. plur. *contr.* pro πρωτοπαγέες, a πρωτοπαγὴς, *recens compactus*.

Πταίη, *volet*, ſ. *volaverit*, 3. ſing. aor. 2. opt. act. verbi πτῆμι, *volo*.

Πταίοισαν, *offendentem*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro πταίουσαν, a verbo πταίω, *offendo*.

Πταίσειν, *offenſurum eſſe*, f. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Πτάμενοι, *volantes*, nom. pl. præſ. part. med. verbi ejuſd.

Πτάτ' pro πτάτο, *volabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔπτατο, a verbo eod.

Πτερύγεσσι, *alis*, dat. plur. *Ion.* pro πτέρυξι, a πτέρυξ, *ala*.

Πτέσθαι, *volaſſe*, aor. 2. inf. med. pro πτᾶσθαι, a verbo πτῆμι, *volo*.

Πτῆναι, *volaſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Πτῆξαι, *conſternare*, ſ. *conſternaſſe*, aor. 1. inf. act. verbi πτήσσω, *conſterno*.

Πτήσει, *volabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi πτῆμι, *volo*.

Πτοηθῆτε, *conſternati ſitis*, 2. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi πτοέω, *conſterno, terrefacio*.

Πτοιοῦμαι, *conſternor*, præſ. ind. paſſ. *contr.* pro πτοιέομαι, a verbo πτοιέω, *Poet.* pro πτοέω, *conſterno*.

Πτολίεσσι, *urbibus*, dat. pl. *Att.* & *Ion.* pro πόλεσι, a πόλις, *urbs*.

Πτολιπόρθῳ, *urbium everſori*, dat. ſing. *Att.* pro πολιπόρθῳ, a πολίπορθος, *urbium everſor*.

Πτόρθοιο, *rami*, gen. ſing. *Ion.* pro πτόρθου, a πτόρθος, *ramus*.

Πτύξας, *qui complicavit*, a. 1. part. act. verbi πτύσσω, *complico*.

Πτυχθεῖσα, *plicata*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Πτωκαζέμεν, *trepidare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro πτωκάζειν, a verbo πτωκάζω, *trepido*.

Πτώσσῃ, *trepidet*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. verbi πτώσσω, *trepido*.

Πτώσσοντι, *trepidant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro πτώσσουσι, a verbo eod.

Πτώσω, *cadam*, f. 1. ind. act. verbi πίπτω pro πτόω, *cado*.

Πυθέσθαι, *interrogaviſſe*, aor. 2. inf. med. verbi πυνθάνομαι pro πύθομαι, *interrogo*.

Πύθευ, *audi, crede*, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Dor.* pro πύθου, a verbo eod.

Πύθῃ, *putrefaciat*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi πύθω, *putrefacio*.

Πύθηαι, *audiveris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. med. *Ion.* pro πύθησαι, a verbo πυνθάνομαι, *audio*.

Πυθοίατο, *rogaviſſent*, 3. pl. a. 2. opt. med. *Ion.* pro πύθοιντο, a verbo πυνθάνομαι, *interrogo*.

Πυθόμενοι, *qui quæſiverunt*, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ejuſd.

Πύθοντο, *audierunt*, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπύθοντο, a verbo eod.

Πυκάσαι, *muniviſſe*, a. 1. inf. act. verbi πυκάζω, *munio*.

Πυκάσδειν, *ornare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro πυκάζειν, a verbo eod.

Πυκινᾶν, *denſarum*, gen. pl. f. g. *Dor.* pro πυκινῶν, a πυκινὸς, *denſus*.

Πυκινᾶς, *denſæ*, gen. ſing. f. g. *Dor.* pro πυκινῆς, ab eod.

Πυλάρταο, *validas portas habentis*, gen. ſing. *Ion.* pro πυλάρτου, a πυλάρτης.

Πυλέων, *portarum*, gen. pl. *Ion.* pro πυλῶν, a πύλη, *porta*.

Πυριπνείοντας, *ignitos, ignem ſpirantes*, acc. pl. *Poet.* pro πυριπνέοντας, a πυριπνέων, *ignem ſpirans, ignitus*.

Πυριπνεύστοισι, *ardentibus*, dat. pl. *Ion.* pro πυριπνεύστοις, a πυρίπνευστος, *ardens*.

Πυροῖο, *tritici*, gen. ſing. *Ion.* pro πυροῦ, πυρὸς, *triticum*.

Πυροῦμαι, *uror*, præſ. ind. paſſ. *contr.* pro πυρόομαι, a verbo πυρόω, *uro*.

Πυρωθέντων, *incenſorum*, gen. pl. a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Πύσει, *putrefaciet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi πύω, *putrefacio*.

Πυσθεῖσαι, *putrefactæ*, nom. pl. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Πῶ, *bibe*, 2. ſing. præſ. imper. act. p *Apoc.* pro πόθι, pro quo per *Ectaſin* dicitur πῶθι, a verbo πῶμι, *bibo*.

Πώη, *greges*, acc. pl. n. g. *contr.* pro πώ a πῶϋ, *grex*.

Πώλεαι, *vendaris*, 2. ſing. præſ. conjunc paſſ. *Ion.* pro πώλεσαι, a verbo πωλέ *vendo*.

Πωλέεσκε, *vendebat*, 3. ſing. imperf. in act. *Ion.* pro ἐπώλει, a verbo eod.

Πωλέσκ

Πωλέσκετο, *verſabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπωλεῖτο, a verbo πωλίσω pro πωλέω, *verſo.*

Πωλεύμην, *vendebar*, imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐπωλούμην, a verbo πωλέω, *vendo.*

Πωλῆσαι, *vendidiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Πωλήσεαι, *vendes*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro πωλήσεσαι, a verbo eod.

Πώσω, *bibam*, f. 1. ind. act. verbi πίνω, ſ. πῶμι pro πόω, *bibo.*

Ποτήσῃ, *volabis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ποτήσεσαι, a verbo ποτάομαι, *volo.*

Ρ.

Ῥ' pro ῥα, *certe, profecto.*

Ῥαγεῖσα, *rupta*, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi ῥήγνυμι pro ῥήγω, *rumpo.*

Ῥαγείς, a. id. m. g.

Ῥαγήσεσθαι, *rupturum eſſe*, a. 2. inf. med. verbi ejuſd.

Ῥαδινῇς, *agilibus*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ῥαδιναῖς, a ῥαδινός, *agilis.*

Ῥαθυμεῦντας, *ſegniter agentes*, acc. plur. part. præſ. *contr.* pro ῥαθυμέοντας, a verbo ῥαθυμέω, *ſegniter ago.*

Ῥανθείς, *rigatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ῥαίνω, *rigo.*

Ῥαντίζουσα, *adſpergens*, præſ. part. act. f. g. verbi ῥαντίζω, *adſpergo.*

Ῥαπίσας, *qui bacillo cecidit*, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω, *bacillo cædo.*

Ῥάσατ' pro ῥάσατε, *rigaveritis*, 2. plur. a. 1. imper. act. verbi ῥάζω pro ῥαίνω, *rigo.*

Ῥᾶστα, *facillima*, nom. plur. n. g. ſuperl. a ῥᾴδιος, *facilis.*

Ῥαχθέντες, *alliſi*, nom. plur. a. 1. part. paſſ. m. g. verbi ῥάσσω, *allido.*

Ῥέε, *fluebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔρρεε, a verbo ῥέω, *fluo.*

Ῥέζεσκε, *ſacrificabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔρρεζε, a verbo ῥέζω, *ſacrifico.*

Ῥέζοισαν, *facientem*, acc. ſing. part. præſ. f. g. act. *Dor.* pro ῥέζουσαν, a verbo eod.

Ῥεῖ, *fluebat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ῥέει, a verbo ſequente.

Ῥείῃ, *fluat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Poet.* pro ῥέῃ, a verbo ῥέω, *fluo.*

Ῥέξ' pro ῥέξε, *ſacrificavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔρρεξε, a verbo ῥέζω, *ſacrifico,*

Ῥέξαι, *facere*, ſ. *feciſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Ῥέξειε, *fecerit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ῥέξαι, a verbo eod.

Ῥέξει, *faciet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ῥέον, *fluebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔρρεον, a verbo eod.

Ῥέοντε, *fluentes*, nom. dual. part. præſ. act. verbi ῥέω, *fluo.*

Ῥεύμενον, *fluentem*, acc. plur. præſ. part. med. *Dor.* pro ῥούμενον, a verbo eod.

Ῥέριπε, *projecit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Poet.* pro ἔρριφε, a ῥίπτω, *projicio.*

Ῥεύσεται, *fluet*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi ῥέω, *fluo.*

Ῥεύσῃ, *diffluat*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ῥεύσω, *fluam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ῥεχθέντα, *facta*, nom. plur. a. 1. part. paſſ. n. g. a verbo ῥέζω, *facio.*

Ῥηγῆναι, *ruptum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi ῥήγνυμι pro ῥήγω, ſ. ῥήσσω, *rumpo.*

Ῥήγνυνται, *refringuntur*, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ῥηθείς, *declaratus*, a. 1. part. paſſ. verbi ῥέω, *declaro, dico.*

Ῥηθέν, *dictum, quod dictum eſt*, a. 1. part. paſſ. n. g. verbi ejuſd.

Ῥήμασιν, *verbis*, dat. plur. cum ν ἐφελκ. a ῥῆμα, *verbum.*

Ῥῆξαι, *rupiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ῥήγνυμι pro ῥήγω, *rumpo.*

Ῥῆξεν, *abrupit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔρρηξε, a verbo eod.

Ῥῆξον, *erumpe*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Ῥήξω, *rumpam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ῥήσαντ' pro ῥήσαντο, *dixerunt*, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐρρήσαντο, a verbo ῥέω, *dico,*

Ῥητῆρ' pro ῥητῆρα, *rhetorem, oratorem*, accuſ. ſing. a ῥητήρ, *rhetor.*

Ῥήτορσιν, *oratoribus, rhetoribus*, dat. pl. cum ν ἐφελκ. a ῥήτωρ, *rhetor.*

Ῥιγήσειν, *horrore occupatum iri*, f. 1. inf. act. verbi ῥιγέω, *horreo.*

Ῥίζῃσιν, *radicibus*, dat. plur. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ῥίζαις, a ῥίζα, *radix.*

Ῥικνώσεαι, *indecenter te flectes*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ῥικνώσεσαι, a verbo ῥικνόομαι, *indecenter me flecto.*

Ῥῖν' pro ῥῖνα, *narem, naſum*, acc. ſing. a ῥίν, *naſus.*

Ῥιπτάσκον, *jactabam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐρρίπτασκον, a verbo poëtico ῥιπτάσκω pro ῥιπτάζω, *jacto.*

Ῥιπτοῦμαι, *projicior*, præſ. ind. paſſ. *Att.* pro ῥίπτομαι, a ῥίπτω, *projicio.*

Ῥιφείς, *projectus*, a. 1. part. paſſ. verbi ῥίπτω, *projicio.*

Ῥίψαι, *projeciſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Ῥίψαις, *qui projecit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ῥίψας, a verbo eod.

Ῥίψεν, *projecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔρριψε, a verbo eod.

Ῥοαῖσιν, *fluentis*, dat. plur. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ῥοαῖς, a ῥοή, *fluentum.*

Ῥόδ' pro ῥόδα, *roſæ*, nom. plur. a ῥόδον, *roſa.*

Ῥοίζαχ' pro ῥοίζασκ' ob ſequentem adſpiratam, & ῥοίζασκ' pro ῥοίζασκε, *ſtridebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐρροίζει, a verbo ῥοιζέω, *ſtrido.*

Ῥυείς, *qui fluxit*, a. 2. part. paſſ. verbi ῥύω, *fluo.*

Ῥύεο, *libera*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ῥύεσο, a verbo ῥύω, *ſolvo, libero.*

Ῥύηθι, *fluxeris*, 2. ſing. a. 2. imper. paſſ. verbi ῥύω, *fluo.*

Ῥυήσεται, *fluet*, 3. ſing. fut. 1. ind. med. verbi ῥυέω, *fluo.*

Ῥυθῆναι, *liberatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ῥύομαι, *libero.*

Ῥῦμαι, *liberavi*, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔρρυμαι, a verbo ῥύω, *libero.*

Ῥύονται, *tuentur*, 3. plur. præſ. ind. med. verbi ejuſd.

Ῥύοντ' pro ῥύοντο, *ſervabant*, 3. plur. imperfect. ind. med. verbi ejuſd.

Ῥυπαρευθήτω, *ſordidus eſto*, 3. ſing. a. 1. imper. paſſ. verbi ῥυπαρεύομαι, *ſordidus ſum.*

Ῥῦσαι, *ſerva, fac ſervaveris*, 2. ſing. a. 1. imper. med. verbi ῥύομαι, *ſervo, libero.*

Ῥύσαιτ' pro ῥύσαιτο, *liberaverit*, 3. ſing. a. ejuſd. in. opt.

Ῥύσασθαι, *liberaſſe*, a. idem in infin.

Ῥυσάσθω, *liberaverit*, 3. ſing. a. ejuſd. in. imper.

Ῥῦσθαι, *liberatum eſſe*, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro ἐρρῦσθαι, a verbo ῥύομαι, *libero.*

Ῥυσθῶ, *liberer*, ſ. *liberatus ſim*, a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Ῥῦτο, *liberatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔρρυτο, vel *ſervavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐρρύσατο, a verbo eod.

Ῥώννυσιν, *corroborat*, 3. ſing. præſ. indic. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ῥώννυμι pro ῥόω, *roboro.*

Ῥώοντ' pro ῥώοντο, *quatiebantur*, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐρρώοντο, a verbo ῥώω, *quatio.*

Ῥωσθείς, *roboratus*, a. 1. part. paſſ. verbi ῥώννυμι pro ῥόω, *roboro.*

Ῥώσει, *roborabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ῥώσετ' pro ῥώσεται, *roborabit*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Σ.

Σ' pro σὲ, *te*, acc. ſing. a σύ, *tu.*

Σά, *tua*, nom. plur. n. g. a σός, *tuus.*

Σαίνοντι, *adulantur*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro σαίνουσι, a verbo σαίνω, *adulor.*

Σακίταν, *ſtabularium*, acc. ſing. *Dor.* pro σακίτην, a σακίτης, *ſtabularius.*

Σαλευθήσονται, *movebuntur*, 3. plur. f. 1. indic. paſſ. verbi σαλεύω, *moveo.*

Σαλπίσῃς, *tuba cecineris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi σαλπίζω, *tuba cano.*

Σαμαίνεται, *ſignificatur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro σημαίνεται, a verbo σημαίνω, *ſignifico.*

Σάοι, *ſervet*, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi σάω, *ſervo.*

Σαόφροσιν, *prudentibus*, dat. plur. cum ν ἐφελκ. a σαόφρων, *prudens.*

Σαπείσης, *putrefactæ*, gen. ſing. a. 2. part. paſſ. verbi σήπω, *putrefacio.*

Σαπών, *qui putrefecit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Σαρεῖ, *verret*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi σαίρω, *verro.*

Σάς, *tuas*, acc. plur. f. g. a σός, *tuus.*

Σαυτῆς, *tui ipſius*, gen. ſing. f. g. *per Craſin*, pro σεαυτῆς, a σεαυτοῦ, *tui ipſius.*

Σαυτοῦ, *tui ipſius*, maſculinum genitivi antecedentis eodem modo formati.

Σαφῆ, *manifeſtum*, acc. ſing. *contr.* pro σαφέα, a σαφής, *clarus, manifeſtus.*

Σαφηνιῶ, *manifeſtabo*, f. 1. ind. act. *Att.* pro σαφηνίσω, a verbo σαφηνίζω, *manifeſto.*

Σαχθέντες, *conſtipati*, nom. plur. a. 1. part. paſſ. verbi σάττω, *conſtipo.*

Σάω, *ſervavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *per Apocop.* pro ἐσάωσε, vel *ſervabat*, eodem modo pro ἐσάωσε, 3. ſing. imperf. ind. act. vel *ſerva*, pro σάωζε, 2. ſing. imper. act. verbi σαώζω, *ſervo.*

Σάωσα, *ſervavi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐσάωσα, a verbo eod.

Σαώσει, *ſervabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Σαωσέμεν, *ſervaturum eſſe*, f. 1. inf. act. *Ion.* pro σαώσειν, a verbo eod.

Σαώσετον, *ſervabitis*, 2. dual. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Σαώσομεν, *ſervabimus*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Σβεννυμενάων, *earum, quæ ſupprimuntur*, gen. plur. part. præſ. f. g. *Æol.* pro σβεννυμένων, a σβέννυμι, *ſupprimo.*

Σβέσ' pro σβέσα, *extinxi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσβεσα, a verbo eod. pro inuſ. σβέω, *extinguo.*

Σβέσσαι, *extinxiſſe*, a. 1. inf. act. *Poet.* pro σβέσαι, a verbo eod.

Σβέσω, *extinguam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Σβήσομαι, *extinguar*, f. 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Σεϐάσθησαν, *coluerunt*, vel *culti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσεϐάσθησαν, a verbo σεϐάζω, *colo*.

Σεβάσσατο, *coluit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐσεϐάσατο, a verbo eod.

Σέβε, *cole*, 2. ſing. præſ. imper. act. a verbo σέβω, *colo*.

Σέβοντι, *colunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro σέϐȣσι, a verbo eod.

Σέθεν, *tui*, gen. ſing. *Æol.* pro σȣ̃, a σὺ, *tu*.

Σεῖο, *tui*, gen. ſing. *Poet.* & *Ion.* pro eod.

Σείοθεν, *tui*, *Poet.* idem quod antecedens σεῖο.

Σειόμενοι, *qui moventur*, nom. plur. præſ. part. paſſ. verbi σείω, *moveo*.

Σείοντας, *moventes*, acc. plur. part. præſ. verbi ejuſd.

Σεισθεὶς, *commotus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Σεισαμένας, *eas, quæ commovere*, acc. plur. a. 1. part. med. verbi ejuſd.

Σέλᾳ, *jubare*, *jubari*, dat. ſing. *Att.* & *Ion.* pro σέλατι, a σέλας, *jubar*.

Σελάναν, *lunam*, acc. ſing. *Dor.* pro σελήνην, a σελήνη, *luna*.

Σέμν' pro σεμνὰ, *gravia*, neut. plur. a σεμνος, *gravis*.

Σέο, *tui*, gen. ſing. *Ion.* pro σȣ̃, a σὺ, *tu*.

Σεοῖο, *tui*, *Poet.* idem quod antecedens σέο.

Σέσαγμαι, *inſtratus ſum*, perf. part. paſſ. verbi σάττω, *onero*, *ſterno*.

Σεσαρυῖαι, *ridentes*, nom. plur. part. perf. med. f. g. a verbo σαίρω, *rideo*.

Σεσαρωμένον, *ſcopis mundatum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi σαρόω, *ſcopis verro* ſeu *purgo*.

Σεσεῖσθαι, *motum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi σείω, *quatio*, *moveo*.

Σέσηπε, *putrefactus eſt*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi σήπω, *putrefacio*.

Σέσηρα, *verri*, perfect. ind. med. verbi σαίρω, *verro*.

Σεσιγαμένοι, *ſilentio præteriti*, nom. pl. perf. part. paſſ. *Dor.* pro σεσιγημένοι, a verbo σιγάω, *ſileo*.

Σεσοφισμένον, *peritum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi σοφίζω, *ſapientem reddo*.

Σέσωκε, *ſalvum reddidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σόω, ſive σώζω, *ſalvo*.

Σεῦ, *tui*, gen. ſing. *Dor.* pro σȣ̃, a σὺ, *tu*.

Σεῦα, *fugavi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσευα, a verbo σεύω, *agito*.

Σεύατ' pro σεύατο, *fugavit*, 3. ſing. a. 1. indicat. med. *Ion.* pro ἐσεύατο, a verbo eod.

Σεύθω, *concitetur*, 3. ſing. a. 1. imper. med. *per Syncop.* pro σευάσθω, a verbo eod.

Σεφθῆναι, *cultum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi σέβω, *colo*.

Σέψασθαι, *coluiſſe*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Σεωϋτέȣ, *tui ipſius*, gen. ſing. *Ion.* pro σεαυτȣ̃.

Σεωυτȣ̃, *tui ipſius*, idem quod antecedens σεωϋτέȣ.

Σήκασθεν, *ſtabulo incluſi ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐσηκάσθησαν, a verbo σηκάζω, *ſtabulo includo*.

Σήμαιν' pro σήμαινε, *ſignifica*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi σημαίνω, *ſignifico*.

Σημαίνοισ' pro σημαίνοισα, *ſignificans*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro σημαίνȣσα, a verbo eod.

Σημάναι, *ſignificaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Σημανέω, *indicabo*, f. 1. ind. act. *Ion.* pro σημανῶ, a verbo eod.

Σήματ' pro σήματα, *ſigna*, nom. plur. a σῆμα, *ſignum*.

Σηματίεσσι, *litteris*, dat. plur. *Poet.* pro σήμασι, ab eod.

Σημήνῃ, *ſignificaverit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. *Att.* pro σημάνῃ, a verbo eod.

Σὴν, *tuam*, acc. ſing. f. g. a σὸς, *tuus*.

Σῇς, *tuis*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro σαῖς, ab eod.

Σῇσι, *tuis*, dat. idem *Ionice* & *Poetice* formatus.

Σθενῶσαι, *roboraſſe*, *roborare*, a. 1. inf. act. verbi σθενόω, *roboro*.

Σιγᾷν, *tacere*, præſ. inf. act. *contr.* pro σιγάειν, a verbo σιγάω, *taceo*.

Σιγηθεῖσα, *ſilentio præterita*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Σιγῆν, *ſilere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro σιγᾷν, a verbo eod.

Σιγῶντι, *ſilent*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro σιγῶσι, a verbo eod.

Σίδαρον, *ferrum*, acc. ſing. *Dor.* pro σίδηρον, a σίδηρος, *ferrum*.

Σιτάθη, *comedit*, vel *comeſtus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσιτήθη, a verbo σιτέω, *comedo*.

Σιτοϐολῶνας, *horrea*, accuſ. plur. a σιτοβολὼν, *horreum*.

Σιώπα, *tace*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro σιώπαε, a verbo σιωπάω, *taceo*.

Σιωπήσῃ, *taceret*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Σκαιῇ, *ſcavæ*, *ſiniſtræ*, dat. ſing. f. g. *Ion.* pro σκαιᾷ, a σκαιὸς, *ſcavus*.

Σκανδαλισθῇ, *offenſus fuerit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi σκανδαλίζω, *offendo*.

Σκάπτοιτο, *fodiatur*, 3. ſing. præſ. optat. paſſ. verbi σκάπτω, *fodio*.

Σκαφεῖσ' pro σκαφεῖσα, *foſſa*, a. 2. part. paſſ. f. g. a verbo eod.

Σκαφθῆναι, *effoſſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Σκεδᾷ, *diſſipabis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Bœot.* vel *Ion.* & *Att.* pro σκεδάσῃ, a verbo σκεδάζω, *diſſipo*.

Σκεδάσεις, *diſſipabis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Σκέπα, *tecta*, nom. pl. *per Apocop.* pro σκεπάσματα, a σκέπασμα, *tectum*.

Σκεπάσασα, *quæ diſſipavit*, a. 1. part. act. f. g. verbi σκεπάζω, *diſſipo*.

Σκέπτεο, *ſpeculare*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro σκέπτεσο, a verbo σκέπτομαι, *ſpeculor*.

Σκέψασθαι, *ſpeculatum eſſe*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Σκήλῃ, *arefaceret*, 3. ſing. a. 1. conjunct. *Æol.* pro σκείλῃ, a verbo σκέλλω, *arefacio*, vel *Attice*, pro σκάλῃ, a σκάλλω, *fodio*, *findo*.

Σκήπτεσθαι, *ſimulare*, præſ. infinit. med. verbi σκήπτομαι, *ſimulo*, *ſpecioſam cauſſam prætexo*.

Σκιαρᾶν, *umbroſarum*, gen. plur. f. g. *Dor.* pro σκιαρῶν, a σκιαρὸς, *umbroſus*.

Σκιδναμένης, *diſperſæ*, *ejus*, *quæ diſpergitur*, gen. ſing. part. præſ. paſſ. f. g. verbi σκίδνημι, *diſpergo*.

Σκιῇ, *umbræ*, ſ. *umbrâ*, dat. ſing. *Ion.* pro σκιᾷ, a σκιὰ, *umbra*.

Σκιητροφεῖν, *in umbra vitam degere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro σκιατροφεῖν, a verbo σκιατροφέω, *in umbra alo*.

Σκίμφθη, *fixa eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσκίμφθη, a verbo σκίμπτω, *nitor*.

Σκιόωντο, *obumbrabant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐσκιῶντο, *contr.* ex ἐσκιάοντο, a verbo σκιάω, *obumbro*.

Σκιρτάσητε, *ſaltetis*, 2. plur. a. 1. impera act. verbi σκιρτάω, *ſalto*.

Σκιρτῆσαι, *ſaltaſſe*, a. idem in infin.

Σκιρτῶσι, *ſaltent*, 3. plur. præſ. conjunc act. *contr.* pro σκιρτάωσι, a verbo eod.

Σκλῆναι, *aruiſſe*, a. 2. inf. act. verbi σκλῆμ pro σκλάω, *areo*.

Σκληρῶ, *duri*, genit. ſing. *Dor.* pro σκληρ a σκληρὸς, *durus*.

Σκολιῇσιν, *obliquis*, dat. plural. *Ion.* & cu ν ἐφελκυστικῷ pro σκολιαῖς, a σκολιὸς, *obliquus*.

Σκόπει, *ſpeculare*, 2. ſingul. præſ. impera act. *contracte*, pro σκόπεε, a verbo σκοπέω, *ſpeculor*.

Σκοπῇς, *conſideres*, 2. ſing. præſ. conjunc *contr.* pro σκοπέῃς, a verbo eod.

Σκοπιαζέμεν, *ſpeculari*, præſ. infinit. ac *Ion.* pro σκοπιάζειν, a verbo σκοπιάζ *ſpeculor*.

Σκοπιῆς, *ſpeculæ*, gen. ſing. *Ion.* pro σκοπιᾷ a σκοπιὰ, *ſpecula*.

Σκοπεῦντας, *ſpeculantes*, acc. pl. m. g. *con* pro σκοπέοντας, a verbo σκοπέω, *ſpecul*

Σκορπισθῆτε, *diſſipati ſitis*, 2. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi σκορπίζω, *diſſipo*.

Σκοτοδινιάσαι, *vertigine tenebricoſa laboraſſe*, a. 1. inf. act. verbi σκοτοδινιάζ *tenebricoſa vertigine laboro*.

Σκότευς, *tenebrarum*, gen. ſing. *contr.* pr σκότεος, a σκότος, *tenebræ*.

Σκυζομένῳ, *irato*, dat. ſing. præſ. part. paſſ verbi σκύζομαι, *ad iram provocor*.

Σκύθα, *Scytha*, voc. ſing. a Σκύθης, *Scytha*

Σκύλακα, *catulum*, accuſ. ſing. a σκύλαξ *catulus*.

Σκυλάκεσσι, *catulis*, dat. plur. *Ion.* pro σκύλαξι, ab eod.

Σκυλεύσαντας, *eos*, *qui ſpoliarunt*, acc. pl a. 1. part. act. verbi σκυλεύω, *ſpolio*.

Σκυλῆναι, *vexatum eſſe*, a. 2. inf. paſſ verbi σκύλλω, *vexo*.

Σκύλλȣ, *vexator*, *vexeris*, 2. ſing. præſ imper. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro σκύλλεσο, verbo σκύλλω, *vexo*.

Σκυλμανεῖς, *iraſceris*, 2. ſing. f. 1. ind act. verbi σκυλμαίνω, *iraſcor*.

Σκύμνως, *catulos*, acc. plur. *Dor.* pro σκύμνȣς, a σκύμνος, *catulus* proprie *leonis*.

Σμήνεσιν, *examinibus apum*, dat. plur. cum ν ἐφελκ. a σμῆνος, *examen apum*.

Σμυγεὶς, *exuſtus*, a. 2. part. paſſ. verb σμύχω, *abſumo*.

Σμύξαι, *incendere*, vel *incendiſſe*, a. 1. inf act. verbi ejuſd.

Σόεις, *ſervas*, 2. ſing. præſ. ind. act. verb σόω, *ſervo*.

Σόῃ, *ſervet*, 3. ſing. præſ. conjunct. act verbi ejuſd.

Σοὶ, *tibi*, dat. ſing. a σὺ, *tu*.

Σοίγε, *tibi*, dat. idem *Attice* factus.

Σοῖο, *tui*, gen. ſing. *Ion.* pro σȣ̃, ab eod.

Σοῖσι, *tuis*, dat. plural. *Ion.* pro σοῖς, a σὸ *tuus*.

Σόοις, *ſerves*, 2. ſing. præſ. opt. act. verb σόω, *ſervo*.

Σȣ̃, *tui*, gen. ſing. a σὺ, *tu*, vel *ſerva* 2. ſing. præſ. imper. med. *contr.* pro σό a verbo σόω, *ſervo*.

Σȣ́σθω, *ſervet*, *ſervato*, 3. ſing. præſ. imperat. med. *contr.* pro σοέσθω, a verb eod. vel *vadat*, 3. ſing. perf. imper paſſ. *Ion.* pro σεσȣ́σθω, a verbo σόω, quatenus ſignificat *vado*.

Σοφιζομένῳ, *ei*, *qui ſapiens redditur*, d ſing. part. præſ. paſſ. verbi σοφίζω, *ſapientem reddo*.

Σοφίσαι, *ſapientem reddidiſſe*, a. 1. inf. a verbi ejuſd.

ταθῦσι, *diſſipant*, 3. plur. præſ. ind. act. *contr.* pro σπαθάουσι, a verbo σπαθάω, *diſſipo*.

ταλεὶς, *miſſus*, a. 2. part. paſſ. *Æol.* pro σταλεὶς, a verbo στέλλω, *mitto*.

πανισθῆναι, *privatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi σπανίζω, *penuria laboro*.

παργανίσασα, *quæ faſciis involvit*, a. 1. part. act. fem. gen. a verbo σπαργανίζω, *faſciis involvo*.

παρεὶς, *ſatus*, a. 2. part. paſſ. verbi σπείρω, *ſemino*, *ſero*.

πασάμενοι, *qui traxerunt*, nom. plur. a. 1. part. med. verbi σπάω, *traho*.

πάσε, *traxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπασε, a verbo eod.

πεῖο, *ſequere*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* & *per Ectaſ.* pro σπέο, a verbo poetico σπόμαι pro ἕπομαι, *ſequor*.

πεῖραι, *ſeminare*, *ſeminaſſe*, a. 1. inf. act. verbi σπείρω, *ſemino*.

πείροντι, *ſeminanti*, dat. ſing. part præſ. verbi ejuſd.

πεῖσαι, *libaſſe*, a. 1. infin. act. verbi σπένδω pro σπείδω, *libo*.

πεῖσαντ' pro σπείσαντο, *libaverunt*, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐσπείσαντο, a verbo eod.

πείσασκ' pro σπείσασκε, *libavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπεισε, a verbo eod.

πείσω, *libabo*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

πένδεσκε, *libabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσπενδε, a verbo eod.

πενδόμενοι, *libantes*, ſive *qui libantur*, nom. plur. præſ. part. med. vel paſſ. verbi ejuſd.

περχθέντες, *irritati*, nom. plur. a. 1. part. paſſ. verbi σπέρχω, *irrito*.

περῶ, *ſeminabo*, f. 1. ind. act. verbi σπείρω, *ſemino*.

πὲς, *dic*, 2. ſing. a. 2. imper. act. per *Paragog.* pro σπὲ, a verbo σπέω, *dico*.

πέσθαι, *ſequi*, præſ. inf. med. verbi Poetici σπόμαι pro ἕπομαι, *ſequor*.

πέτε, *dicite*, 2. plur. a. 2. imper. act. verbi σπέω, *dico*.

πεύδοι, *feſtinet*, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi σπεύδω, *feſtino*.

πεύδοντ' pro σπεύδοντι, *feſtinant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro σπεύδουσι, a verbo eod.

πεύδωμες, *properemus*, 1. plur. præſ. conjunct. act. *Dor.* pro σπεύδωμεν, a verbo eod.

πεύσαντες, *qui feſtinaverunt*, nom. plur. a. 1. part. act. verbi ejuſd.

πιλάδεσσι, *procellis*, 3. plur. *Poet.* pro σπιλάσι, a σπιλὰς, *procella*.

ποδεύναν, *eum, qui in cinere jacet, ac dormit*, acc. ſing. *Dor.* pro σποδεύνην, a σποδεύνης, *qui in cinere dormit*.

πόμενοι, *ſequentes*, nom. plur. præſ. part. med. verbi σπόμαι pro ἕπομαι, *ſequor*.

πόρω, *ſeminis*, gen. ſing. *Dor.* pro σπόρου, a σπόρος, *ſemen*.

ῦ, *ſequere*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro σπίσω, a verbo σπόμαι pro ἕπομαι, *ſequor*.

τάζοντας, *ſtillantes*, acc. plur. part. præſ. act. verbi στάζω, *ſtillo*.

ταθεὶς, *ſtatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἵστημι pro στάω, *ſiſto*.

τάθεν, *ſteterunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐστάθησαν, a verbo eod.

ταθῇ, *ſteterit*, *qui conſtitutus fuerit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

τάθι, *ſta*, *fac ſteteris*, 2. ſing. a. 2. imper. act. *Dor.* pro στῆθι, a verbo eod.

ταθμεύμενον, *conjicientem*, acc. ſing. præſ. med. *Dor.* pro σταθμώμενον, a verbo σταθμάομαι, *conjicio*.

Σταῖμεν, *conſtituerimus*, 1. plur. a. 2. opt. act. *per Syncop.* pro σταίημεν, a verbo ἵστημι, *ſiſto*.

Στάλαν, *columnam*, acc. ſing. *Dor.* pro στήλην, a στήλη, *columna*.

Σταλῆναι, *miſſum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi στέλλω, *mitto*.

Στάμεν, *ſtetiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro στῆναι, a verbo ἵστημι pro στάω, *ſiſto*.

Στὰν, *ſteterunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔσταν, & hoc *Bœot.* pro ἔστησαν, a verbo eod.

Στάξαν, *ſtillaverunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσταξαν, a verbo στάζω, *ſtillo*.

Σταξεῦμες, *ſtillabimus*, 1. plur. f. 1. ind. *Dor.* & *Æol.* pro στάξομεν, a verbo eod.

Στάξοισιν, *ſtillabunt*, 3. plur. f. 1. ind. act. *Æol.* & cum ν ἐφελκ. pro στάξουσι, a verbo eod.

Σταότα, *quæ ſteterunt*, nom. plur. n. g. part. perf. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἑστακότα, a verbo ἵστημι, *ſiſto*.

Στὰς, *qui ſtetit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Στάσῃ, *conſiſtas*, *conſtiteris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. med. *Dor.* pro στήσῃ, a verbo eod.

Στάσκε, *ſtetit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔστη, a verbo eod.

Στάσομαι, *ſtatuam*, ſ. *ſtabo*, f. 1. ind. med. *Dor.* pro στήσομαι, a verbo eod.

Στασῶ, *ſtabo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro στήσω, a verbo eod.

Στεῖλαντ' pro στείλαντο, *collegerunt*, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐστείλαντο, a verbo στέλλω, *mitto*, *contraho*.

Στεινομένην, *arctatam*, acc. ſing. præſ. part. paſſ. *Ion.* pro στενομένην, a verbo στένω, *gemo*.

Στείνοντ' pro στείνοντο, *reſonabant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐστείνοντο, a verbo eod.

Στείωμεν, *ſteterimus*, 3. plur. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro στῶμεν, a verbo ἵστημι, *ſtatuo*, *ſiſto*.

Στεῖχεν, *incedebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔστειχε, a verbo στείχω, *incedo*.

Στέλλεν, *ornare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro στέλλειν, a verbo στέλλω, *orno*.

Στελῶ, *mittam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Στεναχίζεν, *ingemiſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐστενάχιζε, a verbo στεναχίζω, *gemo*.

Στενόεντας, *gemebundos*, acc. plur. m. g. a στενόεις, *gemebundus*.

Στέομεν, *ſtetiſſemus*, 1. plur. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro στῶμεν, a verbo ἵστημι pro στάω, *ſiſto*.

Στέργοισαι, *diligentes*, nom. plur. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro στέργουσαι, a στέργω, *diligo*.

Στέργωσι, *ament*, *diligant*, 3. plur. præſ. conjunct. act. verbi ejuſd.

Στερέσαι, *privaſſe*, a. 1. inf. act. *Poet.* pro στερῆσαι, a verbo στερέω, *privo*.

Στερηθεῖσαν, *privatam*, acc. ſing. a. 1. f. g. paſſ. verbi ejuſd.

Στερήσαντες, *qui privaverunt*, nom. plur. a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Στερθέμεν, *privatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. *per Sync.* & *Ion.* pro στερηθῆναι, a verbo eod.

Στερίσκονται, *privantur*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi στερίσκω, *privo*.

Στέρξαι, *amaviſſe*, a. 1. inf. act. verbi στέργω, *amo*.

Στεροπηγερέτα, *fulgur ſuſcitans*, voc. ſing. a στεροπηγερέτης.

Στερχθέντα, *dilectum*, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi στέργω, *diligo*.

Στεῦτ' pro στεῦτο, *firmabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐστεύετο, a verbo στεύομαι, *firmo*.

Στεῦται, *firmatur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *per Syncop.* pro στεύεται, a verbo eod.

Στεφανοῦνται, *coronantur*, 3. plur. præſ. indic. paſſ. *contr.* pro στεφανόονται, a verbo στεφανόω, *corono*.

Στέφον, *coronarunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστεφον, a verbo στέφω, *corono*.

Στέψας, *qui coronavit*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Στέωμεν, *ſteterimus*, 1. pl. a. 2. conjunct. act. *Ionice*, pro στῶμεν, a verbo ἵστημι pro στάω, *ſiſto*.

Στῆ, *ſtetit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστη, a verbo eod.

Στήῃ, *ſteterit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Poet.* pro στέῃ, & hoc *Ion.* pro στῇ, a verbo eod.

Στήθεσσι, *præcordiis*, dat. pl. *Poet.* pro στήθεσι, a στῆθος, *pectus*, *præcordia*.

Στήθεσφιν, *pectoribus*, dat. idem *per Paragogen*, pro στήθεσι, ab eod.

Στῆθι, *ſta*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ἵστημι, *ſiſto*.

Στήκετ' pro στήκετε, *firmiter ſtatis*, 2. plur. præſ. ind. act. verbi στήκω, *firmiter ſto*.

Στήμον' pro στήμονα, *ſtamen*, acc. ſing. a στήμων, *ſtamen*.

Στῆναι, *poſuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, *ſtatuo*, *pono*.

Στήριξεν, *firmiter fixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐστήριξε, a verbo στηρίζω, *firmiter ſtatuo*.

Στῇς, *ſteteris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ἵστημι pro στάω, *ſtatuo*.

Στῆσαι, *ſtatuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Στήσαντ' pro στήσαντο, *erexerunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ionice*, pro ἐστήσαντο, a verbo eod.

Στήσασα, *quæ ſtatuit*, a. 1. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Στῆσε, *conſtituit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔστησε.

Στήσει, *ſiſtet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Στήσομεν, *conſtituemus*, 1. plur. fut. ejuſd.

Στῆτε, *ſtate*, 2. plur. a. 2. imperat. act. verbi ejuſd.

Στήτην, *ſteterunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐστήτην, a verbo eod.

Στήωσι, *ſteterint*, 3. pl. a. 2. conjunct. act. *Poet.* pro στέωσι, & hoc *Ion.* pro στῶσι, a verbo eod.

Στίχας, *ordines*, acc. plur. a στίξ, *ordo*.

Στίχ' pro στίχε, *diſcede*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi στείχω, *eo*.

Στιχθεὶς, *notatus*, a. 1. part. paſſ. verbi στίζω, *pungo*.

Στοιχῶμεν, *incedamus*, 1. plur. præſ. conjunct. act. *contr.* pro στοιχέωμεν, a verbo στοιχέω, *incedo*.

Στολίσαντα, *ornate præparantem*, *eum*, *qui ornate præparavit*, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi στολίζω, *ornate præparo*.

Στομάτεσσι, *oribus*, dat. plur. *Ion.* pro στόμασι, a στόμα, *os*.

Στοναχεῦντι, *gemunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro στοναχοῦσι, a verbo στοναχέω, *gemo*.

Στοναχίζετ' pro στοναχίζετο, *gemebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐστοναχίζετο, a verbo στοναχίζω, *gemo*.

Στορέσαι, *ſternere*, *ſtraviſſe*, a. 1. inf. act. verbi στορέω, *ſterno*.

Στορεσεῦντα

Στορεσεῦντι, *ſternent*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro ςορέσουσι, a verbo eod.

Στοχασάμενοι, *qui conjectaverunt*, nom. pl. a. 1. part. med. verbi ςοχάζομαι, *conjecto*.

Στρατιάων, *exercituum*, gen. pl. *Æol.* pro ςρατιῶν, a ςρατιὰ, *exercitus*.

Στρατόωντο, *caſtra ponebant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐςρατῶντο contracto ex ἐςρατάοντο, a verbo ςρατάομαι, *caſtra pono*.

Στραφεὶς, *converſus*, a. 2. part. paſſ. verbi ſequentis.

Στραφθεὶς, *converſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ςρέφω, *converto*.

Στραφῆναι, *converſum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Στρεπτοῖο, *torti*, gen. ſing. *Ion.* pro ςρεπτοῦ, a ςρεπτὸς, *tortus*, *flexibilis*.

Στρεφθεῖσα, *converſa*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ςρέφω, *verto*.

Στρεφθέντε, *converſa*, nom. dual. a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Στρῶσον, *ſterne*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ςρώννυμι pro ςρόω, *ſterno*.

Στρωτοῖσι, *ſtratis*, dat. pl. *Poet.* pro ςρωτοῖς, a ςρωτὸς, *ſtratus*.

Στρωφᾶσθαι, *verſari*, præſ. inf. med. *contr.* pro ςρωφάεσθαι, a verbo ςρωφάω, *verſor*.

Στρωφώμενοι, *verſantes*, nom. pl. part. præſ. med. *contr.* pro ςρωφαόμενοι, a verbo ςρωφάω, *vertor*.

Στυγνάσαντα, *eum*, *qui triſtis fuit*, accuſ. ſing. aor. 1. part. act. verbi ςυγνάζω, *triſtis ſum*.

Στύξαιμι, *odiſſem*, aor. 1. opt. act. verbi ςύγω, *odi*.

Στυφελίξαι, *aſpere tractaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ςυφελίζω, *aſpere tracto*.

Συγγεγραφότας, *eos*, *qui conſcripſerunt*, acc. plur. part. perf. act. verbi συγγράφω, *conſcribo*.

Συγγενέσθαι, *ſimul fuiſſe*, a. 2. inf. med. verbi συγγίνομαι, *ſimul ſum*, *converſor*.

Συγγενέσι, *cognatis*, dat. pl. a συγγενὴς, *cognatus*.

Συγγενώμεθα, *converſati ſimus*, 1. pl. a. 2. conjunct. med. verbi συγγίνομαι, *converſor*.

Συγγίνεσθαι, *converſari*, præſ. inf. med. verbi ejuſd.

Συγγνωσθῆναι, *veniam conſequi*, a. 1. inf. paſſ. verbi συγγινώσκω, *ignoſco*.

Συγκαλύψειε, *cooperuerit*, 3. ſing. a. 1. opt. *Æol.* pro συγκαλύψαι, a verbo συγκαλύπτω, *cooperio*.

Συγκαταβάντες, *qui una deſcenderunt*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω, *una deſcendo*.

Συγκαταθέσθαι, *una depoſuiſſe*, a. 2. inf. med. verbi συγκατατίθημι pro συγκαταθέω, *una depono*.

Συγκατασκευάσας, *qui una inſtruxit*, a. 1. part. act. verbi συγκατασκευάζω, *una inſtruo*.

Συγκαταφαγόντες, *qui una comederunt*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συγκαταφάγω, *una comedo*.

Συγκατέλθωμεν, *infra acceſſerimus*, 1. pl. a. 2. conjunct. act. verbi συγκατέρχομαι pro συγκατελεύθω, *infra accedo*.

Συγκατορύξαι, *una confodiſſe*, a. 1. inf. act. verbi συγκατορύσσω, *una confodio*.

Συγκεχυμένην, *confuſam*, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi συγχύω, *confundo*.

Συγκρῖναι, *comparaſſe*, a. 1. inf. act. verbi συγκρίνω, *comparo*.

Συγκρύψαι, *una abſcondiſſe*, a. 1. inf. act. verbi συγκρύπτω, *una abſcondo*.

Συγχαρεῖται, *gratulabitur*, 3. ſing. f. 2. ind. med. verbi συγχαίρω, *gratulor*.

Συγχάρητε, *gratulamini*, *gaudete cum*, 2. pl. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Σύγχει, *turba*, 2. ſing. præſ. imper. *contr.* pro σύγχεε, a verbo συγχέω, *turbo*, *confundo*.

Συγχῶσαι, *humo texiſſe*, a. 1. inf. act. verbi συγχώννυμι pro συγχόω, *humo tego*.

Σύες, *ſues*, nom. pl. a σῦς, *ſus*.

Σύετ' pro σύετο, *concitatus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐσύετο, a verbo σύομαι, *concito*.

Συζῆν, *una vivere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro συζᾶν, *contr.* ex συζάειν, a verbo συζάω, *una vivo*.

Συζήσομεν, *vivemus cum*, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Συθεὶς, *concitatus*, aor. 1. part. paſſ. verbi σύομαι, *concito*.

Σύθεν, *impetus fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐσύθησαν, a verbo eod.

Σύθι, *feſtina*, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ. *per Syncop.* pro σύθητι, a verbo eod.

Συλαθεῖσαι, *ſpoliata*, nom. pl. a. 1. part. paſſ. f. g. *Dor.* pro συληθεῖσαι, a verbo συλάω, *ſpolio*.

Σύλασκ' pro σύλασκε, *vi ſpoliabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐσύλασκε, a verbo συλάσκω, *ſpolio*.

Συλεύμενοι, *prædantes*, nom. pl. præſ. part. med. *Dor.* pro συλούμενοι, a verbo συλέομαι, *prædor*.

Συληθεὶς, *ſpoliatus*, a. 1. part. paſſ. verbi συλάω, *ſpolio*.

Συλήσαντε, *deprædati*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Συλλαβεῖν, *comprehendiſſe*, a. 2. inf. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*.

Συλλαβοῦσαι, *quæ comprehenderant*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Συλλέξατε, *collegeritis*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi συλλέγω, *colligo*.

Συλληφθεὶς, *comprehenſus*, a. 1. part. paſſ. verbi συλλαμβάνω pro συλλήβω, *comprehendo*.

Συλληφθῆναι, *conceptum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Συλλήψῃ, *concipies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro συλλήψεσαι, a verbo eod.

Συλούμενον, *deprædantem*, acc. ſing. præſ. part. med. *contr.* pro συλεόμενον, a verbo συλέομαι, *deprædor*.

Συμβαίη, *eveniat*, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω, *evenio*.

Συμβαλεῖν, *contuliſſe*, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω, *confero*.

Συμβαλλεόμενοι, *conjicientes*, nom. pl. præſ. part. med. *Att.* & *Ion.* pro συμβαλλόμενοι, a verbo eod.

Συμβάλλετον, *conjicitis*, 2. dual. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Συμβάμεναι, *congreſſum eſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro συμβῆναι, a verbo συμβαίνω pro συμβάω, *congredior*.

Συμβάντας, *congreſſos*, acc. pl. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Συμβεβάναι, *congreſſum eſſe*, perf. inf. act. per *Syncop.* pro συμβεβηκέναι, a verbo eod.

Συμβέβηκα, *congreſſus ſum*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Συμβῇ, *evenerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Συμβιβασθέντων, *inſtructorum*, gen. pl. a. 1. part. paſſ. verbi συμβιβάζω, *inſtruo*.

Συμμαχίδα, *ſociam*, acc. ſing. a συμμαχὶς, *ſocia*.

Συμμετεῖχεν, *una particeps erat*, 3. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a v συμμετέχω, *una particeps ſum*.

Συμμίξῃς, *commiſcueris*, 2. ſing. a. 2. c junct. act. verbi συμμίγνυμι pro σ μίγω, *commiſceo*.

Σύμμισγε, *commiſce*, 2. ſing. præſ. imp act. verbi συμμίσγω, *commiſceo*.

Συμμιχθῇς, *commiſcearis*, ſ. *commiſtus* 2. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi σ μίγνυμι pro συμμίγω, *commiſceo*.

Συμπαθεῖς, *ſimiliter adfecti*, nom. p *contr.* pro συμπαθέες, a συμπαθὴς, *militer adfectus*.

Συμπαίσδειν, *colludere*, præſ. inf. act. D pro συμπαίζειν, a verbo συμπαίζω, *coll*

Συμπαρακληθῆναι, *communem conſolation* *percepiſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi συμπαρα λέομαι, *communem conſolationem perci*

Συμπαραληφθῇς, *ſimul adſumptus ſis*, 2. ſi a. 1. conjunct. paſſ. verbi συμπαραλα βάνω, *ſimul adſumo*.

Συμπαρεόντες, *qui ſimul ſunt*, nom. pl part. præſ. *Poet.* pro συμπαρόντες, verbo συμπάρειμι, *ſimul ſum*.

Συμπαρίστασι, *juſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. a *Dor.* pro συμπαρέστησε, a verbo συμπα ίστημι pro συμπαραστάω, *jubeo*.

Συμπίπτοντας, *incidentes*, acc. plur. pa præſ. verbi συμπίπτω, *incido*.

Συμπλακήσομαι, *connectar*, f. 2. ind. pa verbi συμπλέκω, *connecto*

Συμπλάσασ' pro συμπλάσασα, *quæ acco* *modavit*, a. 1. part. act. f. g. verbi συμ πλάζω, *accommodo*.

Σύμπλασε, *conformavit*, 3. ſing. a. 1. in act. *Ion.* & *Poet.* pro συνέπλασε, a ve bo eod.

Στμπληροῦνται, *complentur*, 3. pl. præſ. in paſſ. *contr.* pro συμπληρέονται, a ver συμπληρόω, *compleo*.

Συμποδήσας, *qui ligavit*, a. 1. part. a verbi συμποδέω, *ligo*.

Συμποθὲν, *abſorptum*, a. 1. part. paſſ. n. verbi συμπίνω pro συμπόω, *abſorbeo*.

Συμπροπέμψαι, *una deduxiſſe*, a. 1. inf. a verbi συμπροπέμπω, *una deduco*.

Συμφράσασθαι, *ſimul deliberaſſe*, a. 1. i med. verbi συμφράζομαι, *ſimul delibe*

Συμφυεῖσαι, *una enata*, nom. plur. aor. part. paſſ. f. g. verbi συμφύομαι, *u* *enaſcor*.

Συμφωνηθεὶς, *de quo inter aliquos conven* a. 1. part. paſſ. verbi συμφωνέω, *conſent*

Συμφωνήσας, *qui cum aliquo convenit*, a. part. act. verbi ejuſd.

Συναγαγεῖν, *collegiſſe*, a. 2. inf. act. *Att.* p συναγεῖν, a verbo συνάγω, *colligo*.

Συναγάγετε, *colligite*, *collegeritis*, 2. pl. a. imper. act. *Attice*, pro συνάγετε, a ve bo eod.

Συναγαγὼν, *qui collegit*, a. 2. part. act. *A* pro συναγὼν, a verbo eod.

Συνάγερθεν, *una excitati ſunt*, 3. pl. a. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro συνηγέρθησ a verbo συνεγείρω, *una excito*.

Συναγορεύσαντες, *collocuti*, nom. pl. a. part. act. verbi συναγορεύω, *colloquor*.

Συναγρόμενοι, *congregantes*, nom. pl. pr part. med. verbi poëtici συνάγρομαι p συναγείρομαι, *congrego*.

Συνάδουσιν, *concinunt*, *conſentiunt*, 3. pl præſ. ind. act. cum ν ἐφελκ. a ve συνάδω, *concino*.

Συναίκτην, *impetum pariter faciebant*, 3. du plusq. ind. paſſ. *Ion.* pro συνηΐκτην, verbo συναΐσσω, *una impetum facio*.

Συναιμοισι, *conſanguineis*, dat. pl. *Poet.* συναίμοις, a σύναιμος, *conſanguineus*.

Συναιρ

Συναίρεται, *cum alio tollitur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi συναίρω, *tollo*.

Συνάμ' pro συνάμα, *ſimul*.

Συναναβᾶσι, *iis, qui una adſcenderunt*, dat. pl. a. 2. part. act. verbi συναναβαίνω pro συναναβάω, *una adſcendo*.

Συνανεστράφη, *una reverſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi συναναστρέφομαι, *una revertor*.

Συναντώντων, *ſimul occurrentium*, gen. pl. *contr.* pro συνανταόντων, a verbo συναντάω, *occurro una*.

Συναντῶσι, *una occurrant*, 3. pl. præſ. conjunct. act. verbi ejuſd.

Συνάξει, *congregabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi συνάγω, *congrego*.

Συναπαγόμενοι, *accommodantes*, nom. plur. præſ. part. med. verbi συναπάγω, *accommodo*.

Συναπέκρυψε, *una occultavit*, 3. ſing. a. 1: ind. act. verbi συναποκρύπτω, *una occulto*.

Συναπολέσῃς, *una perdideris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi συναπόλλυμι pro συναπολέω, *una perdo*.

Συναπόλῃ, *una pereas*, 2. ſing. a. 2. conjunct. med. verbi ejuſd.

Συνᾶραι, *contuliſſe*, aor. 1. inf. act. verbi συναίρω, *tollo*.

Συνάρασθαι, *contuliſſe*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Συναρήρακται, *colliſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro συνήρακται, a verbo συναράσσω, *collido*.

Συνάρμοξε, *adaptavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro συνήρμοξε, a verbo συναρμόζω, *adapto*.

Συναρπάσας, *qui una abripuit*, a. 1. part. act. verbi συναρπάζω, *abripio*.

Συναυξάνεσθαι, *creſcere una*, præſ. inf. med. verbi συναυξάνω, *una augeo*.

Συναυξηθῇ, *adauctus ſit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi συναυξάνω pro συναυξέω, *adaugeo*.

Συναχθῆναι, *congregatum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. verbi συνάγω, *congrego*.

Συναχθήσομαι, *congregabor*, f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Συνάψομεν, *connectemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi συνάπτω, *connecto*.

Συνδείπνησον, *una cœna*, *concœnaveris*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi συνδειπνέω, *concœno*.

Συνδεύμενον, *eum, qui vinctus eſt cum alio*, acc. ſing. part. præſ. paſſ. *Dor.* pro συνδούμενον, a verbo συνδέω, *vincio*.

Συνδιέτριβε, *verſatus eſt in*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi συνδιατρίβω, *verſor in*.

Συνδιῃτᾶτ' pro συνδιῃτᾶτο, *cohabitabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro συνδιῃτάετο, a verbo συνδιαιτάομαι, *cohabito*.

Συνδοκιμάσοντας, *ſimul exploraturos*, acc. plur. part. f. 1. verbi συνδοκιμάζω, *ſimul exploro*.

Συνδοξασθῶμεν, *glorificemur cum*, 1. plur. a. 1. conjunct. paſſ. verbi συνδοξάζω, *una glorifico*.

Συνδραμόντων, *concurrentium*, gen. plur. a. 2. part. act. verbi συντρέχω pro συνδρέμω, *concurro*.

Συνέβαλε, *contulit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi συμβάλλω, *confero*.

Συνέβη, *evenit*, 3. ſing. a. 2. ind. act verbi συμβαίνω pro συμβάω, *evenio*.

Συνεβόσκετ' pro συνεβόσκετο, *una paſcebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi συμβόσκω, *una paſco*.

Συνεβούλευον, *conſultabam*, imperfect. ind. act. verbi συμβουλεύω, *conſulto*.

Συνεβουλεύσαντο, *conſultaverunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Συνέγειρον, *alleva*, *fac allevaveris*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi συνεγείρω, *allevo*.

Συνεδρευόντων, *conſidentium*, gen. pl. part. præſ. act. verbi συνεδρεύω, *conſideo*.

Συνεζευγμένοι, *conjuncti*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi συζεύγνυμι, *conjungo*.

Συνέζευξε, *conjunxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Συνεζήτει, *diſceptabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi συζητέω, *diſcepto*.

Συνεζωοποίησεν, *una vivificavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo συζωοποιέω, *una vivifico*.

Συνέηκα, *intellexi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro συνῆκα, a verbo συνίημι pro συνέω, *intelligo*.

Συνεθέμεθα, *conſtituimus*, 1. pl. a. 2. ind. med. verbi συντίθημι pro συνθέω, *conſtituo*.

Συνέθεντ' pro συνέθεντο, *componebant*, 3. pl. a. ejuſd.

Συνέθευ, *pacta es*, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Dor.* pro συνέθου, a verbo eod.

Συνεθισθῇς, *conſuefactus ſis*, 2. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi συνεθίζω, *conſuefacio*.

Συνειδυῖα, *quæ perſpexit*, *conſcia*, perf. part. f. g. act. *per Syncop.* pro συνειδηκυῖα, a verbo συνείδω, *perſpicio*.

Συνεῖδον, *perſpexi*, aor. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Συνειλεγμένα, *collecta*, nom. pl. perf. part. paſſ. n. g. *Att.* pro συλλελεγμένα, a verbo συλλέγω, *colligo*.

Συνείληφας, *comprehendiſti*, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro συλλέληφας, a verbo συλλαμβάνω pro συλλήβω, *comprehendo*.

Συνείληχε, *ſimul ſortitus eſt*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro συλλέληχε, a verbo συλλαγχάνω pro συλλήχω, *ſimul ſortior*.

Συνειλοχέναι, *collegiſſe*, perf. inf. act. *Att.* pro συλλελοχέναι, a verbo συλλέγω, *colligo*.

Συνείπετ' pro συνείπετο, *comitabatur*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi συνέπομαι, *comitor*.

Συνείς, *conſcius*, a. 2. part. act. verbi συνίημι pro συνέω, *intelligo*.

Συνεισελθεῖν, *una ingreſſum eſſe*, a. 2. inf. act. verbi συνέρχομαι pro συνελεύθω, *una ingredior*.

Συνεισέφρησε, *ſimul induxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Syncop. Atticam* pro συνεισεφόρησε, a verbo συνεισφορέω, *ſimul induco*.

Συνεισῆλθεν, *ſimul ingreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo συνεισέρχομαι pro συνεισελεύθω, *una ingredior*.

Συνεῖχ' pro συνεῖχε, *continebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi συνέχω, *contineo*.

Συνείχετ' pro συνείχετο, *angebatur*, *conſtringebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Συνεκάθισε, *una collocavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *una colloco*.

Συνεκαίετ' pro συνεκαίετο, *coardebat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi συγκαίω, *ſimul uro*.

Συνεκέρασας, *contemperaviſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι pro συγκεράω, *miſceo*, *contempero*.

Συνεκίνησαν, *commoverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συγκινέω, *commoveo*.

Συνέκλεισα, *concluſi*, a. 1. ind. act. verbi συγκλείω, *concludo*.

Συνέκλεισαν, *concluſerunt*, 3. plur. aor. ejuſd.

Συνέλαβε, *comprehendit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω pro συλλήβω, *comprehendo*.

Συνελαβόμην, *comprehendi*, a. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Συνελάλουν, *colloquebar*, imperf. ind. act. *contr.* pro συνελάλεον, a verbo συλλαλέω, *colloquor*.

Συνέλεξαν, *collegerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συλλέγω, *colligo*.

Συνεληλυθότες, *qui convenere*, nom. pl. part. perf. med. verbi συνέρχομαι pro συνελεύθω, *convenio*.

Συνελήφθη, *comprehenſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi συλλαμβάνω pro συλλήβω, *comprehendo*.

Συνελθεῖν, *convenire*, vel *conveniſſe*, aor. 2. inf. act. verbi συνέρχομαι pro συνελεύθω, *convenio*.

Συνελογίσαντ' pro συνελογίσαντο, *ratiocinati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi συλλογίζομαι, *ratiocinor*.

Συνελόντα, *eum, qui ſimul in unum contraxit*, acc. ſing. a. 2. part. act. verbi συναιρέω pro συνέλω, *contraho in unum*.

Συνεμάχησας, *una pugnaſti*, *pugna ſocius fuiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, *una depugno*.

Συνέμεν, *percepiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* & *Æol.* pro συνεῖναι, a verbo συνίημι, *percipio*.

Συνενείκαιεν, *contulerint*, 3. pl. a. 1. opt. act. *Æol.* & *Poet.* pro συνέγκαιεν, a verbo συμφέρω pro συνενέγκω, *confero*.

Συνενείκεται, *confertur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi συνενείκω, *confero*.

Συνεξεπρήξαντο, *una fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro συνεξεπράξαντο, a verbo συνεκπράττω, *conficio*, *una facio*.

Συνεξομοιοῦσθαι, *adſimilari*, præſ. inf. paſſ. *contract.* pro συνεξομοιόεσθαι, a verbo συνεξομοιόω, *adſimilo*.

Συνεξώκειλε, *pertraxit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω, *pertraho*.

Συνεπαθήσατε, *condoluiſtis*, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συμπαθέω, *condoleo*.

Συνέπαξε, *condenſavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro συνέπηξε, a verbo συμπήγνυμι pro συμπήγω, *condenſo*.

Συνεπάψασθαι, *ſimul attigiſſe*, aor. 1. inf. med. *Ion.* pro συνεφάψασθαι, a verbo συνεφάπτω, *ſimul attingo*.

Συνέπεμψε, *una miſit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συμπέμπω, *una mitto*.

Συνεπέστην, *una præfui*, a. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι pro συνεπιστάω, *una præſum*.

Συνέπηξε, *condenſavit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι pro συμπήγω, *condenſo*.

Συνεπίομεν, *una bibimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi συμπίνω pro συμπίω, *bibo cum aliquo*.

Συνέπνιγον, *ſuffocabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi συμπνίγω, *ſuffoco*.

Συνέπνιξαν, *ſuffocaverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Συνεπτώκει, *inciderat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro συνεπεπτώκει, a verbo συμπίπτω pro συμπτόω, *incido*.

Συνεργήσεις, *cooperaberis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi συνεργέω, *cooperor*.

Συνεργοῦντες, *cooperantes*, nom. plur. part. præſ. act. *contr.* pro συνεργέοντες, a verbo eod.

Σύνες, *intellige*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi συνίημι pro συνέω, *intelligo*.

Συνέσει, *intelligentia*, dat. ſing. *Ion.* & *Att.* pro συνέσεϊ, a σύνεσις, *intelligentia*.

Συνεσπάραξε, *diſcerpſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συσπαράσσω, *diſcerpo*.

Συνεσταλμένοι, *contracti*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi συστέλλω, *contraho*.

Συνίστασαν, *conſtituti erant*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro συνίστησαν, a verbo συνίστημι pro συστάω, *conſtituo.*

Συνεσταυρώθη, *una crucifixus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ſequ.

Συνεσταυρωμένοι, *una crucifixi*, nom. plur. part. perf. paſſ. verbi συσταυρόω, *una crucifigo.*

Συνέστειλαν, *compoſuerunt ad ſepulturam*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, *ad ſepulturam compono.*

Συνέστη, *conſtitit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi συνίστημι pro συστάω, *conſtituo.*

Συνεστήκει, *conſtiterat, perſeveraverat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro συνεστήκειν, a verbo eod.

Συνεστηκυῖαι, *firmæ, conſtitutæ*, nom. plur. part. perf. act. f. g. verbi ejuſd.

Συνεστήσατε, *conſtituiſtis*, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Συνεστῶτας, *eos, qui conſtituerunt*, acc. pl. perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro συνεστηκότας, a verbo eod.

Συνεῖχον, *conſtrinxi*, a. 2. ind. act. verbi συνέχω pro συσχέω, *conſtringo.*

Συνέταξε, *præcepit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συντάττω, *præcipio.*

Συνετάφημεν, *una ſepulti ſumus*, 1. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi συνθάπτω, *una ſepelio.*

Συνετήρει, *obſervabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro συνετήρεε, a verbo συντηρέω, *obſervo.*

Συνετιῶ, *intelligentem reddam*, f. 1. ind. act. *Att.* pro συνετίσω, a verbo συνετίζω, *intelligentem reddo.*

Συνετέθειντο, *conſtituerant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. verbi συντίθημι pro συνθέω, *conſtituo.*

Συνετέλεσαν, *finiverunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi συντελέω, *finio.*

Σύνετ' pro σύνετο, *intellexit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi συνίημι pro συνέω, *intelligo.*

Συνετρίβην, *contritus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi συντρίβω, *contero.*

Συνεύαδον, *complacuerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνευάδω, *complaceo.*

Συνευνάσθεν, *conſopiti ſunt*, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro συνευνάσθησαν, a verbo συνευνάζω, *conſopio.*

Συνεφώνησας, *pactus es, conveniſti*, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συμφωνέω, *paciſcor.*

Συνέχεον, *confundebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi συγχέω, *confundo.*

Συνέχουσαι, *continentes, conſtringentes*, nom. pl. præſ. part. act. fem. gen. verbi συνέχω, *contineo.*

Συνεχύθη, *confuſa eſt*, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi συγχύω, *confundo.*

Συνεψήφισαν, *computaverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συμψηφίζω, *computo.*

Συνηγάγετε, *congregaſtis*, 2. pl. a. 2. ind. act. *Att.* pro συνήγετε, a verbo συνάγω, *congrego.*

Συνῆγεν, *congregavit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo eod.

Συνήγειρε, *una excitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, *una excito.*

Συνηγέρθητε, *excitati eſtote*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Συνηγμένοι, *congregati*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi συνάγω, *congrego.*

Συνηγόρει, *patrocinabatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro συνηγόρεε, a verbo συναγορέω, *patrocinor.*

Συνηγοροῦμεν, *patrocinabamur*, 1. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro συνηγορέομεν, a verbo eod.

Συνῄδεαται, *cognovit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro συνῄδηνται, a verbo συνειδέω, *conſcius ſum.*

Συνῄδει, *conſcius fuerat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Att.* pro συνείδει, a verbo eod.

Συνήθεις, *conſuetos*, acc. plur. *contr.* pro συνήθεας, a συνήθης, *conſuetus.*

Συνήθλησα, *una certavi*, a. 1. ind. act. verbi συναθλέω, *una certo.*

Συνήθους, *conſueti*, gen. ſing. *contr.* pro συνήθεος, a συνήθης, *conſuetus.*

Συνηθροισμένοι, *congregati*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi συναθροίζω, *congrego.*

Συνηθῶν, *conſuetorum*, gen. plur. *contr.* pro συνηθέων, a συνήθης, *conſuetus.*

Συνῆκαν, *intellexerunt*, 3. pl. perf. ind. act. verbi συνίημι pro συνιέω, *intelligo.*

Συνήλασαν, *compulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συνελαύνω pro συνελάω, *impello.*

Συνῆλθον, *conveni*, aor. 2. ind. act. verbi συνέρχομαι pro συνελεύθω, *convenio.*

Συνηλοίησα, *contudi*, a. 1. ind. act. verbi συναλοιάω, *contundo.*

Συνηνέχθην, *conductus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi συμφέρω pro συνενέγκω, *conduco.*

Συνήντησα, *occurri*, a. 1. ind. act. verbi συναντάω, *occurro.*

Συνήργει, *una operabatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro συνήργεε, a verbo συνεργέω, *cooperor.*

Συνήρχετ' pro συνήρχετο, *conveniebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi συνέρχομαι, *convenio.*

Συνήσθιον, *veſcebar una*, imperf. ind. act. verbi συνεσθίω, *una veſcor.*

Συνῆτε, *intelligeretis*, 2. pl. a. 2. conjunct. act. verbi συνίημι, pro συνιέω, *intelligo.*

Συνήφθη, *conjunctus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi συνάπτω, *conjungo.*

Συνήχθης, *congregatus es*, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi συνάγω, *congrego.*

Συνῆψαν, *conjunxerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συνάπτω, *conjungo.*

Συνθέμενος, *conjungens, qui conjunxit*, a. 2. part. med. verbi συντίθημι pro συνθέω, *conjungo.*

Σύνθεο, *compone*, a. 2. imper. med. *Ion.* pro σύνθεσο, a verbo eod.

Σύνθετ' pro σύνθετο, *accumulatim collegit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro συνέθετο, a verbo eod.

Συνθήσει, *componet*, 3. ſing. f. 1. ind. verbi ejuſd.

Συνθλάσαι, *confregiſſe*, a. 1. inf. act. verbi συνθλάω, *confringo.*

Συνθλασθήσεται, *confringetur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Συνιδεῖν, *proſpicere*, vel *proſpexiſſe*, a. 2. inf. act. verbi συνείδω, *proſpicio.*

Συνιεῖν, *intelligere*, præſ. inf. act. *contr.* pro συνιέειν, a verbo συνιέω, *intelligo.*

Συνιεὶς, *intelligens*, præſ. part. act. verbi συνίημι, *intelligo.*

Συνιέμεν, *intelligere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro συνιέναι, a verbo eod.

Συνιέντες, *intelligentes*, nom. pl. præſ. part. act. verbi ejuſd.

Συνίετε, *intelligite*, 2. pl. præſ. imper. act. verbi ejuſd.

Συνίμεν, *convenire*, præſ. inf. act. *Ion.* pro συνιέναι, a verbo σύνειμι, *coëo.*

Συνιόντες, *qui ſimul ivere*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Συνιόντος, *ejus, qui convenit, quum conveniſſet*, gen. ſing. part. ejuſd.

Συνίουν, *intelligebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro συνίεον, a verbo συνιέω, *intelligo.*

Συνιοῦσιν, *intelligunt*, 3. pl. præſ. ind. *contr.* & cum ν ἐφελκ. pro συνιέουσι, a verbo eod.

Συνίσαν, *concurrerunt*, 3. pl. imperf. ind act. verbi σύνειμι, *una eo, concurro.*

Συνίσασι, *ſciunt*, 3. pl. præſ. ind. act. verbi συνίσημι, *ſcio.*

Συνιστάμενοι, *qui conſtituuntur*, nom. pl. præ part. paſſ. verbi συνίστημι, *conſtituo.*

Συνιστάντος, *ejus, qui conſtituit*, gen. ſing part. præſ. act. verbi ejuſd.

Συνίσταται, *conſtituitur*, 3. ſing. præſ. ind paſſ. verbi ejuſd.

Συνιστῶν, *commendans*, præſ. part. act. *contr* pro συνιστάων, a verbo συνιστάω pro συνίστημι, *commendo.*

Συνιστῶντες, *commendantes*, nom. pl. part ejuſd. *contr.* pro συνιστάοντες.

Συνιῶν, *intelligens*, præſ. part. act. *contract* pro συνιέων, a verbo συνιέω pro συνίημι *intelligo.*

Συνιῶσ' pro συνιῶσι, *intelligant*, 3. pl. præ conjunct. act. verbi ejuſd.

Συγκωμάξατε, *choream una inſtituite*, 2. p a. 1. imper. act. *Dor.* pro συγκωμάσατ a verbo συγκωμάζω, *choream una inſtitu*

Συνναίεσκε, *cohabitabat*, 3. ſing. imperf. ac *Ion.* pro συνέναιε, a verbo συνναίω, *co habito.*

Συννενέαται, *in acervum congeſti ſunt*, 3. p perf. ind. paſſ. *Ion.* pro συννένηνται, a ver bo συννέω, *in unum acervum congero.*

Συννῆσαι, *coacervaſſe*, a. 1. inf. act. verb ejuſd.

Σύννουν, *gravem*, acc. ſing. *contr.* pro σύ νοον, a σύννοος, *gravis.*

Σύνοιδα, *conſcius ſum*, perf. ind. med. ve bi συνείδω, *conſidero.*

Συνοισόμεθα, *congrediemur*, 1. pl. f. 1. in med. verbi συμφέρω pro συνοίω, *confer*

Συνοχωκότε, *coarctati*, nom. dual. perf. pa act. *Att.* pro συνοχηκότε, a verbo συνοχέ vel potius *Ion.* a συνοχόω, *conſtringo.*

Συντάμνειν, *concidere*, præſ. inf. act *Ion.* p συντέμνειν, a verbo συντέμνω, *concido.*

Συντανύσαις, *qui tetendit*, aor. 1. part. a *Æol.* pro συντανύσας, a verbo συντανύ *tendo.*

Συνταττόμενοι, *qui una cum aliis ordina tur*, nom. pl. præſ. part. paſſ. verbi συ τάττω, *una cum aliis ordino.*

Συντελέσθειν, *conficere*, præſ. inf. act. ver poëtici συντελέσθω pro συντελέω, *perfic*

Συντελοῦντας, *perficientes*, acc. plur. pr part. act. *contr.* pro συντελέοντας, a ve bo eod.

Συντέτακται, *una ordinatus eſt*, 3. ſing. pe ind. paſſ. verbi συντάσσω, *una ordino.*

Συντετριμμένοι, *contriti*, nom. pl. perf. pa paſſ. verbi συντρίβω, *contero.*

Συντιθέναι, *compoſuiſſe*, præſ. inf. act. ve συντίθημι, *compono.*

Συντρῖψαι, *contriviſſe*, a. 1. inf. act. ve συντρίβω, *contero.*

Συντροχάζειν, *una currere*, præſ. inf. verbi συντροχάζω, *una curro.*

Συντυχίην, *ſucceſſum*, acc. ſing. *Ion.* συντυχίαν, a συντυχία, *ſucceſſus.*

Συνυπακούεσθαι, *una ſubauſcultare*, p inf. med. verbi συνυπακούω, *una ſ auſculto.*

Συνῳκηκυῖα, *maritata, quæ cohabitavit*, fect. part. act. f. g. verbi συνοικέω, *habito.*

Συνώμεθα, *convenerimus*, 1. pl. a. 2. junct. med. verbi συνίεμαι, *convenio.*

Συρέντας, *tractos*, acc. pl. a. 2. part. verbi σύρω, *traho.*

Συρίξαις, *qui ſibilavit*, a. 1. part. act. pro συρίξας, a verbo συρίσσω, *ſibilo.*

Συρίσδειν, *fiſtula ludere*, præſ. inf. act. pro συρίζειν, a verbo συρίζω, *ſibilo.*

Συρίσδεν, *ſibilare*, infinitivus idem eademque dialecto adfectus.

Σύροισαι, *trahentes*, nom. plur. præſ. part. act. *Dor.* pro σύρουσαι, a verbo σύρω, *traho*.

Συῤῥέουσι, *confluunt*, 3. pl. præſ. ind. act. verbi συῤῥέω, *confluo*.

Συῤῥηγνῦναι, *confluere impetuoſe*, præſ. inf. act. verbi συῤῥήγνυμι, *confluo impetuoſe*.

Συσκιάσαι, *obumbraſſe*, a. 1. inf. act. verbi συσκιάζω, *obumbro*.

Συσσίτοισιν, *ſodalibus*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro συσσίτοις, a σύσσιτος, *ſodalis, commenſalis*.

Συσταθεὶς, *conſtitutus*, a. 1. part. paſſ. verbi συνίστημι pro συστάω, *conſtituo*.

Συστάσιες, *conſtitutiones*, nom. pl. *Ion.* & *Att.* pro συστάσεις, a σύστασις, *conſtitutio*.

Συστῆναι, *conſtituiſſe*, a. 2. inf. act. verbi συνίστημι pro συστάω, *conſtituo*.

Συστῶ, *conſtituerim*, 1. ſing. conjunct. aoriſti ejuſd.

Συσχεθῇ, *conſtrictus fuerit*, 3. ſing. aor. 1. conjunct. paſſ. verbi συνέχω pro συσχέω, *conſtringo*.

Συσχηματίζεσθαι, *conformari*, præſ. inf. paſſ. verbi συσχηματίζω, *conformo*.

Σύτ' pro σύτο, *concitatus erat*, 3. ſing. plusq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσέσυτο, a verbo σύω, *concito*.

Σφ' pro σφὲ, *ſe*, acc. dual. ab οὗ, *ſui*. Vide σφέ.

Σφαγεῖσα, *trucidata*, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi σφάζω, *trucido*.

Σφαλῆναι, *lapſum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi σφάλλω, *everto*.

Σφάλλοντι, *evertenti*, dat. ſing. part. præſ. act. verbi ejuſd.

Σφάξαι, *trucidaſſe*, a. 1. inf. act. verbi σφάζω, *trucido*.

Σφάξωσιν, *trucidaverint*, 3. pl. a. 1. conjunct. act. cum ν ἐφελκ. a verbo eod.

Σφαραγεῦντο, *gutture ſonum edebant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσφαραγοῦντο, a verbo σφαραγέω, *ſonum gutture edo*.

Σφὲ, *ſe*, vel *ipſos*, acc. dual. ab οὗ, *ſui*; item *ſe*, vel *ipſum*, *ipſam*, acc. ſing. *Poet.* pro ἕ; item *ſe*, vel *ipſos*, *ipſas*, *ipſa*, acc. pl. *Æol.* pro σφᾶς, ab eod.

Σφέας, *illos*, vel *ſe*, acc. pl. *Ion.* pro σφᾶς, ab οὗ, *ſui*.

Σφέε, *illi*, *illæ*, nom. dual. *Ion.* pro σφὲ, ab eod.

Σφέες, *illi*, *ipſi*, nom. plur. *Ionice*, pro σφεῖς, ab eod.

Σφείας, *illos*, *illas*, accuſ. plur. *Ionice*, pro σφᾶς, ab eod.

Σφεῖες, *illi*, *illæ*, nom. pl. *Ion.* pro σφεῖς, ab eod.

Σφεῖς, *illi*, *illæ*, nom plur. ab οὗ, *ſui*.

Σφείων, *illorum*, vel *ſui*, gen. dual. *Ion.* & *Poet.* pro σφῶν, ab eod.

Σφὲς, *illi*, vel *illos*, nom. vel acc. pl. *Dor.* & *Æol.* pro σφεῖς vel σφᾶς, ab eod.

Σφέτερ' pro σφέτερα, *ſua*, nom. plur. neutr. g. a σφέτερος, *ſuus*.

Σφετέρην, *ſuam*, acc. ſing. *Ion.* pro σφετέραν, ab eod.

Σφέων, *ipſorum*, vel *ſui*, gen. pl. *Ion.* pro σφῶν, ab οὗ, *ſui*.

Σφῆλαι, *movere*, vel *moviſſe*, a. 1. inf. act. verbi σφάλλω, *everto*.

Σφι, vel σφιν, *ipſis*, vel *ſibi*, dat. pl. *Poet.* pro σφίσι, ab οὗ, *ſui*.

Σφίγγ' pro σφίγγα, *Sphingem*, acc. ſing. a σφίγξ, *Sphinx*.

Σφίγξαι, *conſtrinxiſſe*, aor. 1. inf. act. verbi σφίγγω, *conſtringo*.

Σφιν, *ipſis*, vel *ſibi*. Vide σφί.

Σφοῦ, *ſui*, gen. ſing. a Dorico σφὸς pro σφέτερος, *ſuus*.

Σφραγίσαντας, *eos, qui obſignaverunt*, acc. plur. aor. 1. part. act. verbi σφραγίζω, *obſigno*.

Σφύσδεν, *ſalire*, præſ. inf. act. *Dor.* pro σφύζειν, a σφύζω, *ſalio*.

Σφὼ, *vos* duo, vel *vos* duos, nom. vel acc. dual. a σὺ, *tu*, vel *ipſi* duo, *ipſos* duos, nom. vel acc. dual *Dor.* pro σφὲ, ab οὗ, *ſui*.

Σφωὲ, *ſe*, vel *ipſi*, vel *ipſos*, nom. vel acc. dual. ab οὗ, *ſui*.

Σφῶϊ, *vos* duo vel duos, nom. vel acc. dual. a σὺ, *tu*.

Σφῶϊν, *veſtrum* duorum, gen. vel *vobis* duobus, dat. dual. ab eod. vel *ipſorum* duorum, vel *ipſis* duobus, dat. dual. ab οὗ, *ſui*.

Σφῶν, *ſui*, vel *ipſorum*, gen. plur. ab οὗ, vel *veſtrûm* duorum, vel *vobis* duobus, gen. vel dat. dual. a σὺ, *tu*.

Σχάσαις, *qui cohibuit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro σχάσας, a verbo σχάζω, *cohibeo*.

Σχασθείην, *impellerer*, vel *impulſus ſim*, a. 1. opt. paſſ. verbi ejuſd.

Σχὲ, *habe*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ἔχω pro σχέω, *habeo*.

Σχέθεν, *habe*, 2. ſing. præſ. imper. act. vel *habebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσχεθε, a verbo poëtico σχέθω, *habeo*.

Σχεθεὶς, *habitus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἔχω pro σχέω, *habeo*.

Σχεθέμεν, *habere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro σχέθειν, a verbo σχέθω, *habeo*.

Σχέμεν, *habuiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro σχεῖν, a verbo eod.

Σχέμεναι, *habuiſſe*, aor. idem, ſed *Dor.* tactus.

Σχέο, *tene*, *habe*, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro σχέσο, a verbo ἔχω pro σχέω, *habeo*.

Σχὲς, *habeto*, vel *habueris*, 2. ſing. aor. 2. imper. act. *per Pleonaſm.* pro σχὲ, a verbo eod.

Σχέτ' pro σχέτο, *tenebatur*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔσχετο, a verbo eod.

Σχήσειν, *habiturum eſſe*, t. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Σχήσεσθαι, *habiturum eſſe*, f. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Σχίζῃς, *fiſſuris*, dat. pl. *Ion.* pro σχίζαις, a σχίζη, *fiſſura*.

Σχίσας, *qui fidit*, a. 1. part. act. verbi σχίζω, *findo*.

Σχισθῆναι, *fiſſum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Σχίσσας, *conſcindens*, *qui conſcidit*, aor. 1. part. act. *Poet.* pro σχίσας, a verbo eod.

Σχοίατ' pro σχοίατο, *continerent*, *continuerint*, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro σχοῖντο, a verbo ἔχω pro σχέω, *contineo*.

Σχοίην, *haberem*, a. 2. opt. act. *Att.* pro σχοῖμι, a verbo eod.

Σχοῖντο, vide σχοίατ' pro σχοίατο.

Σχόμενοι, *qui tenuerunt*, nom. pl. aor. 2. part. med. verbi ἔχω pro σχέω, *teneo*.

Σχοῦ, *habe*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro σχέσο, a verbo eod.

Σχῶ, *habuerim*, aor. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Σώεσκ' pro σώεσκε, *ſervabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσωε, a verbo σωίω, *ſervo*.

Σῶαν, *ſalvam*, acc. ſing. fem. gen. a σῶος, *ſalvus*.

Σῶζε, *ſerva*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi σώζω, *ſervo*.

Σωζόμενον, *ſervantem*, acc. ſing. præſ. part. med. verbi ejuſd.

Σωθεὶς, *ſervatus*, aor. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Σωθῆναι, *ſervatum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Σωθῶσιν, *ſerventur*, *ſervati ſint*, 3. pl. a. 1. conjunct. paſſ. cum ν ἐφελκ. a verbo eod.

Σωρεύσασαν, *eam, quæ coacervavit*, acc. pl. a. 1. part. act. f. g. verbi σωρεύω, *coacervo*.

Σῶσαι, *ſervare*, ſ. *ſervaſſe*, a. 1. inf. act. verbi σώζω, *ſervo*.

Σώσει, *ſervabit*, *ſalutabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Σῶσιν, *ſervant*, 3. pl. præſ. ind. act. *per Craſin* & cum ν ἐφελκ. pro σώζουσι, a verbo eod.

Σῶσον, *ſerva*, *ſervaveris*, 2. ſing. aor. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Σώφρον' pro σώφρονα, *temperantem*, acc. ſing. a σώφρων, *temperans*.

Σωφρονήσατε, *ſitis ſobrii*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi σωφρονέω, *ſobrius ſum*.

Σώφροσι, *temperantibus*, dat. pl. a σώφρων, *temperans*.

Τ.

Τ' pro τε, *que*.

Τὰ, *hæc*, nom. pl. n. g. ab ὁ, *hic*.

Τἀγαθὰ, *bona*, nom. pl. *Dor.* pro τὰ ἀγαθὰ, *bona*, ab ἀγαθὸν, *bonum*.

Ταγεὶς, *ordinatus*, a. 2. part. paſſ. verbi τάττω, *ordino*.

Ταγκίστρῳ, *hamo*, *Att.* vel *Æol.* pro τῷ ἀγκίστρῳ, ab ἄγκιστρον, *hamus*.

Ταθεὶς, *extenſus*, aor. 2. part. paſſ. verbi τείνω, *extendo*.

Ταθέωσ' pro ταθῶσι, *intendantur*, vel *intenſi ſint*, 3. pl. aor. 2. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Ταὶ, nom. pl. f. g. *Ion.* pro αἱ, ab ὁ, articulo præpoſ.

Τάκεαι, *liqueſis*, *liqueſcis*, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* & *Ion.* pro τήκεσαι, a verbo τήκω, *liquefacio*.

Τἀκεῖθεν, *Dor.* pro τὰ ἐκεῖθεν, *quæ illic*.

Τακεὶς, *liquefactus*, a. 2. part. paſſ. *Dor.* pro τηκεὶς, a verbo eod.

Τάκην, *liquefactus ſum*, a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτάκην, a verbo eod.

Τακήσομαι, *liqueſiam*, f. 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Τάλαιν' pro τάλαινα, *infelix*, fem. a ſequente.

Τάλαν, *miſer*, voc. ſing. a τάλας, *miſer*.

Τἀληθὲς, *verum*, *Dor.* pro τὸ ἀληθές.

Τἆλλα, *Dor.* pro τὰ ἄλλα, *cætera*.

Τἀλλότρια, *aliena*, acc. pl. n. g. *Dor.* pro τὰ ἀλλότρια.

Τἀμὰ, *Dor.* pro τὰ ἐμὰ, *mea*.

Τἄματα, *Dor.* & *Att.* pro τὰ ἤματα, *dies*.

Τάμε, *ſcidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταμε, a verbo τέμνω, *ſeco*.

Ταμέει, *ſecabit*, 3. ſing. f. 2. ind. act. *Ion.* pro ταμεῖ, a verbo eod.

Ταμεῖν, *ſecuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Ταμέσθαι, *ſcidiſſe*, a. 2. inf. med. verbi ejuſd.

Τάμνε, *dividebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔταμνε, a verbo Dorico τάμνω pro τέμνω, *ſeco*, *divido*.

Ταμῶ, *incidam*, f. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Τὰν pro τὴν, *Dor.* acc. ſing. artic. præpoſ. a nom. ἡ, *Dor.* ἁ.

Τἂν, *Dor.* pro τὰ ἐν, & *in*.

Τανύοντ' pro τανύοντο, *extendebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτανύοντο, a verbo τανύω, *extendo*.

Τανυπτερύγεσσι, *velocibus*, dat. pl. *Poet.* pro τανυπτέρυξι, a τανυπτέρυξ, *velox*.

Τανυσθεὶς, *extenſus*, a. 1. part. paſſ. verbi τανύω, *extendo*.

Τάνυσαν, *extenderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτάνυσαν, a verbo eod.

Ταπεινωθήσεται, *humiliabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ſequentis.

Ταπεινώθητε, *humiliamini*, 2. pl. a. 1. imper. paſſ. verbi ταπεινόω, *humilio*.

Ταράξῃ, *turbet*, vel *turbaverit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ταράσσω, *turbo*.

Ταρασσέσθω, *turbetur*, vel *turbator*, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Ταρασσομένων, *eorum, quæ conturbantur*, gen. plur. part. præſ. med. verbi ejuſd.

Ταράχθητε, *turbemini, turbati eſtote*, 2. pl. a. 1. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Ταρβήσαντες, *qui perterruere*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ταρβέω, *perterreo*.

Τάρπημεν, *delectati ſumus*, 1. pl. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτάρπημεν, a verbo τέρπω, *delecto*.

Ταρφεῖς, *denſi*, nom. pl. *contr.* pro ταρφέες, a ταρφὺς, *denſus*.

Τάρφεσιν, *denſis*, dat. pl. cum ν ἐφελκ. ab eod.

Ταρφήμεναι, *oblectatum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro τερφθῆναι, a verbo τέρπω, *delecto*.

Τᾶς pro τῆς, *Dor.* gen. ſing. f. g. ab artic. præpoſ. ὁ.

Τάττωμεν, *ordinemus*, 1. pl. præſ. conjunct. act. *Att.* pro τάσσωμεν, a verbo τάσσω, *ordino*.

Τατώμενοι, *qui re aliqua privantur*, nom. pl. præſ. part. paſſ. *Dor.* & *contr.* pro τητaόμενοι, a verbo τητάω, *privo*.

Ταῦθ' pro ταῦτ' ob ſequentem adſpiratam, & ταῦτ' pro ταῦτα, nom. pl. n. g. ab οὗτος, *hic*.

Ταῦτ' pro ταῦτα, vide antecedens ταῦθ'.

Ταὐτὰ, *eadem*, *Dor.* pro τὰ αὐτά.

Ταύταν, *hanc*, acc. ſing. f. g. *Dor.* pro ταύτην, ab οὗτος, *hic*.

Τάφε, *obſtupuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταφε, a verbo θάπτω, *ſtupeo*.

Ταφεὶς, *ſepultus*, a. 2. part. paſſ. verbi θάπτω, *ſepelio*.

Ταφὼν, *qui ſepelivit, qui obſtupuit*, aor. 2. part. act. verbi ejuſd.

Τάχ' pro τάχα, *celeriter*.

Τάχει, *celeritati*, dat. ſing. *contr.* pro τάχεϊ, a τάχος, εος, *celeritas*.

Ταχθῆναι, *ordinatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi τάσσω, *ordino*.

Ταχυνεῖ, *feſtinabit*, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ταχύνω, *feſtino*.

Ταχυτῆτ' pro ταχυτῆτα, *celeritatem*, acc. ſing. a ταχυτὴς, *celeritas*.

Τάων, *Æol.* pro τῶν, gen. pl. f. g. articuli præpoſ. ὁ.

Τεὰν, *tuam*, acc. ſing. f. g. a *Dorico* τεὸς pro σὸς, *tuus*.

Τεθαλότα, *eum, qui floruit*, acc. ſing. part. perf. med. *Dor.* pro τεθηλότα, a verbo θάλλω, *floreo*.

Τεθαλυῖα, *abundans, quæ floruit*, nom. ſing. f. g. perf. ejuſd. *Dor.* pro τεθηλυῖα, a verbo eod.

Τεθάῤῥηκε, *auſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi θαῤῥέω, *audeo*.

Τεθαρσήκασιν, *qui fiduciam habuerunt*, 3. pl. perf. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi θαρσέω, *audeo, fiduciam habeo*.

Τεθάφαται, *ſepulta ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τεθαμμέναι εἰσὶ, a verbo θάπτω, *ſepelio*.

Τεθέαμαι, *ſpectavi*, perf. ind. paſſ. verbi θεάομαι, *ſpecto*.

Τεθεάμεθα, *ſpectavimus*, 1. pl. perf. ejuſd.

Τεθεῖεν, *poſiti ſint*, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. *Att.* & *per Syncop.* pro τεθείησαν, a verbo τίθημι pro θέω, *pono*.

Τέθεικας, *poſuiſti*, 2. ſing. perf. ind. act. *Bæot.* pro τέθηκας, a verbo eod.

Τεθεμελιωμένοι, *fundati*, nom. plur. perf. part. paſſ. verbi ſequentis.

Τεθεμελίωτο, *fundata fuerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτεθεμελίωτο, a verbo θεμελιόω, *fundo*.

Τέθηλας, *floruiſti*, 2. ſing. perf. ind. med. verbi θάλλω, *floreo*.

Τεθῆναι, *poſitum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi τίθημι pro θέω, *pono*.

Τέθηπα, *ſepelivi*, perf. ind. med. verbi θάπτω pro θήπω, *ſepelio*.

Τέθηχα, *acui*, perf. ind. act. verbi θήγω, *acuo*.

Τέθιχα, *attigi*, perf. indicat. act. verbi θίγω, *tango*.

Τεθλασμένοι, *fracti*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi θλάω, *frango*.

Τεθλιμμένον, *preſſum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi θλίβω, *premo*.

Τέθνακα, *mortuus ſum*, perf. ind. med. verbi inuſ. θνάω, *morior*.

Τέθναθι, *morere*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi τέθνημι pro θνάω, *morior*.

Τεθναίην, *moriar*, præſ. opt. verbi ejuſd.

Τεθναῖμεν, *moriamur*, 1. pl. præſ. optat. *per Syncop. Atticam* pro τεθναίημεν, a verbo eod.

Τεθνάκαμες, *mortui ſumus*, 1. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro τεθνήκαμεν, a verbo θνήσκω pro θνάω, *morior*.

Τεθνακὼς, *mortuus*, perf. part. act. *Dor.* pro τεθνηκὼς, a verbo eod.

Τεθνάμεν, *mori*, præſ. inf. act. *Dor.* pro τεθνάναι, a verbo τέθνημι pro θνήσκω, *morior*.

Τεθνεὶς, *mortuus*, præſ. part. act. verbi ejuſd.

Τεθνᾶσι, *mortui ſunt*, 3. pl. perf. ind. med. *per Synæreſ.* pro τεθνάασι, a verbo θνήσκω pro θνάω, *morior*.

Τέθνασο, *morere*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi τέθνημι pro θνάω, *morior*.

Τεθνάτω, *interficiatur*, *moriatur*, 3. ſing. præſ. imper. act. verbi τέθνημι, *morior*.

Τέθνεικα, *mortuus ſum*, perf. ind. act. *Bæot.* pro τέθνηκα, quod *per Syncopen* dicitur pro τεθάνηκα, a verbo θνήσκω pro θανέω, *morior*.

Τεθνειῶτα, *mortuum*, acc. ſing. part. perf. act. *Bæot.* & *Ion.* pro τεθνηκότα, a verbo eod.

Τεθνεὼς, *mortuus*, perf. idem *Poet.* pro τεθνηὼς, & hoc pro τεθνηκὼς, quod denuo *per Syncop.* dicitur pro τεθανηκὼς, a verbo eod.

Τέθνηα, *mortuus ſum*, perf. ind. act. *Ion.* pro τέθνηκα, ſyncopato ex τεθάνηκα, a verbo eod.

Τέθνηκ' pro τέθνηκα, *mortua ſum*, vide ſequens τέθνηκα.

Τέθνηκα, *mortuus ſum*, perf. ind. act. verbi θνήσκω pro θανέω. Vide antecedens τέθνηα.

Τεθνήξω, *moriar*, f. 1. ind. act. verbi θνήσκω, *morior*.

Τεθνήσω, *moriar*, f. 1. ind. act. *Ion.* pro θνήσω, a verbo θνάω vel *per Sync.* a θανέω, *morior*.

Τεθνηὼς, vide antecedens τεθνεώς.

Τεθνεὼς, *Poet.* pro τεθνεὼς, quod vide.

Τεθόλωται, *turbatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi θολόω, *turbo*.

Τεθορεῖν, *ſaltaſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro θορεῖν, a verbo θόρω, *ſallo, ſalto*.

Τεθραμμένην, *nutritam*, acc. ſing. part. perf. paſſ. f. g. verbi τρέφω, *alo, nutrio*.

Τετρᾶσθαι, *perforatum eſſe*, perf. inf. paſſ. *Dor.* pro τετρῆσθαι, a verbo τίτρημι pro τράω, *perforo*.

Τεθυμένον, *ſacrificatum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi θύω, *ſacrifico*.

Τεθυμῶσθαι, *iratum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi θυμόω, *ad iram provoco*.

Τεθυωμένος, *rebus odoratis ſuffitus*, perf. part. paſſ. verbi θυόω, *rebus odoratis ſuffio*.

Τεῒν, *tibi*, *Ion.* & *Poet* pro σοὶ, a σὺ, *tu*.

Τεῖνα, *tetendi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτεινα, a verbo τείνω, *tendo*.

Τείνας, *qui tetendit*, part. a. ejuſd.

Τείρετ' pro τείρετο, *adfligebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτείρετο, a verbo τείρω, *vexo*, *adfligo*.

Τειρήσω, *vexabo*, f. 1. ind. act. verbi τειρέω, *vexo*.

Τειρομένοισιν, *vexatis, qui vexantur*, dat. pl. præſ. part. paſſ. *Ion.* pro τειρομένοις, a verbo eod.

Τείροντι, *vexant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro τείρουσι, a verbo eod.

Τειχίσαι, *muris urbem muniviſſe*, a. 1. inf. act. verbi τειχίζω, *urbem muris munio*.

Τέκ' pro τέκε, *peperit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ionice*, pro ἔτεκε, a verbo τίκτω pr τέκω, *pario*.

Τεκεῖν, *parere, peperiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Τεκέσθαι, *peperiſſe*, aor. 2. inf. med. verbi ejuſd.

Τέκεσσι, *fœtibus*, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pr τέκεσι, a τέκος, *fœtus*.

Τέκετ' pro τέκετο, *peperit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi τίκτω pro τέκω, *pario*.

Τεκνοποιηθήσομαι, *naſcar*, f. 1. ind. paſ verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo*.

Τέκον, *peperi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκον, a verbo τίκτω pro τέκω, *pario*.

Τεκοῦσα, *pariens*, ſ. *quæ peperit*, a. 2. part act. f. g. verbi ejuſd.

Τεκτήνατ' pro τεκτήνατο, *fabrefecit*, 3. ſing a. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐτεκτάνατο, a verbo τεκταίνω, *fabrefacio*.

Τεκὼν, *qui peperit*, aor. 2. part. act. verb τίκτω pro τέκω, *pario*.

Τελέεσθαι, *finiri*, præſ. inf. paſſ. verbi τελέω, *finio*.

Τελέῃς, *perficias*, 2. ſing. præſ. conjunc act. verbi ejuſd.

Τελέθοντι, *ſunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Do* pro τελέθουσι, a verbo τελέθω, *ſum*.

Τέλει, *fini*, dat. ſing. *contr.* pro τέλεϊ, τέλος, εος, *finis*.

Τελείετο, *perficiebatur*, 3. ſing. imperf. in paſſ. *Ion.* pro ἐτελείετο, a verbo τελεί pro τελέω, *perficio*.

Τελειοῦται, *perficitur*, 3. ſing. præſ. in paſſ. *contr.* pro τελειόεται, a verbo eod.

Τελείσθω, *perficitor*, 3. ſing. præſ. impe paſſ. *contr.* pro τελεέσθω, a verbo τελέ *perficio*.

Τελεῖται, *perficitur*, 3. ſing. præſ. ind. pa *contract.* pro τελέεται, a verbo eod.

Τελειωθῇς, *perfectus ſis*, 2. ſing. a. 1. co junct. paſſ. verbi τελειόω, *perficio*.

Τελειωσάντων, *eorum, qui conſummaver* gen. pl. a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Τελέοι, *perficiat*, 3. ſing. præſ. opt. a verbi τελέω, *perficio*.

Τελέσαι, *perfeciſſe*, aor. 1. inf. act. ver ejuſd.

Τελέσαις, *qui perfecit*, a. 1. part. act. *Æ* pro τελέσας, a verbo eod.

Τέλεσαν, *perfecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. a *Ion.* pro ἐτέλεσαν, a verbo eod.

Τελέσειε, *perfecerit*, 3. ſing. a. 1. opt. a *Æol.* pro τελέσαι, a verbo eod.

Τέλεσε, *perfecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσε, a verbo eod.

Τελέσητε, *perfeceritis*, 2. plur. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Τελεσθέντων, *perfectorum*, gen. plur. a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Τελεσθῇ, *perfectus ſit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Τελεσθήσεται, *perficietur*, *conſummabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Τέλεσον, *perfice*, *perfeceris*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Τέλεσαν, *perfecerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτέλεσαν, a verbo eod.

Τελέσσῃ, *perficiat*, *impleat*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. *Poet.* pro τελέσῃ, a verbo eod.

Τελεσσιγάμοισι, *perficientibus nuptias*, dat. pl. *Poet.* & *Ion.* pro τελεσιγάμοις, a τελεσίγαμος, *nuptias perficiens.*

Τελέσσω, *perficiam*, f. 1. ind. act. *Poet.* pro τελέσω, a verbo τελέω, *perficio.*

Τελεσφοροῦσι, *fructum ferunt*, 3. ſing. præſ. indicat. act. *contracte*, pro τελεσφορέουσι, a verbo τελεσφορέω, *fructum fero.*

Τελεῦντι, *perficiunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro τελοῦσι, a verbo eod.

Τελευτᾶς, *finis*, gen. ſing. *Dor.* pro τελευτῆς, a τελευτὴ, *finis*, *mors.*

Τελευτᾷν, *mori*, *finire*, præſ. inf. act. *contr.* pro τελευτάειν, a verbo τελευτάω, *finio*, *morior.*

Τελευτάσει, *perficiet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro τελευτήσει, a verbo eod.

Τελευτῆσαι, *perfeciſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Τελευτήσας, *qui finiit*, *mortuus*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Τεληέσσας, *perfectas*, acc. plur. f. g. a τελήεις, *perfectus.*

Τελοῦσιν, *perficiunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *contr.* & cum ν ἐφελκ. pro τελέουσι, a verbo τελέω, *perficio.*

Τελῶν, *perficiens*, præſ. part. act. *contr.* pro τελέων, a verbo eod.

Τεμένει, *luco*, dat. ſing. *contr.* pro τεμένεϊ, a τέμενος, *lucus.*

Τέμνοισαι, *ſecantes*, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro τέμνουσαι, a verbo τέμνω, *ſeco.*

Τεμῶ, *ſecabo*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Τέξεσθαι, *pariturum eſſe*, f. 1. inf. med. verbi τίκτω pro τέκω, *pario.*

Τέξεται, *pariet*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Τέο, *cujus*, gen. ſing. artic. præpoſ. *Ion.* pro τοῦ, ab ὁ.

Τεοῖς, *tuis*, dat. pl. a Dorico τεὸς pro σὸς, *tuus.*

Τέρενα, *tenerum*, acc. ſing. a τέρην, *tener.*

Τέρπεο, *delectare*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro τέρπεσο, a verbo τέρπω, *delecto.*

Τερπέσθω, *delectator*, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Τέρπετ' pro τέρπετο, *delectabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτέρπετο, a verbo eod.

Τερποίμην, *delecter*, præſ. opt. paſſ. verbi ejuſd.

Τερπόμενοι, *delectantes*, nom. plur. præſ. part. med. verbi ejuſd.

Τέρποντ' pro τέρποντο, *delectabantur*, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτέρποντο, a verbo eod.

Τέρπου, *oblectare*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro τέρπεσο, a verbo eod.

Τέρσει, *vexabit*, 3. plur. f. 1. ind. act *Æol.* pro τερεῖ, a verbo τείρω, *vexo.*

Τέρσετο, *arefaciebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐτέρσετο, a verbo τέρσω, *arefacio.*

Τέρσηνε, *ſiccavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐτέρσανε, a verbo τερσαίνω, *arefacio*, *ſicco.*

Τερφθῇ, *delectetur*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi τέρπω, *delecto.*

Τέρψαν, *oblectans*, *quod oblectavit*, a. 1. part. act. n. g. verbi ejuſd.

Τέσσερες, *Ion.* pro τέσσαρες, *quatuor.*

Τεταγμένοι, *ordinati*, nom. plur. perf. part. paſſ. verbi τάσσω, *ordino.*

Τεταγὼν, *qui tetendit*, a. 2. part. act. *Ion.* pro ταγὼν, a verbo τάζω, *tendo.*

Τέτακας, *extendiſti*, 2. ſing. perf. ind. act. verbi τείνω, *tendo.*

Τέτακται, *ordinatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi τάσσω, *ordino.*

Τέταλμαι, *ortus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi τέλλω, *orior.*

Τέτανται, *exporrecti ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi τείνω, *tendo*, *porrigo.*

Τετάραγμαι, *turbatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ταράσσω, *turbo.*

Τεταρπόμενος, *qui delectavit*, a. 2. part. med. *Ion.* pro ταρπόμενος, a verbo τέρπω, *delecto.*

Τεταρπώμεσθα, *delectaverimus*, 1. plur. a. 2. conjunct. med. *Ion.* & *Dor.* pro ταρπώμεθα, a verbo eod.

Τέτατο, *extenſus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτέτατο, a verbo τείνω, *tendo.*

Τετάχαται, *ordinati ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τεταγμένοι εἰσὶ, a verbo τάσσω, *ordino.*

Τέτελα, *perfeci*, perf. ind. med. verbi τελέω, *perficio.*

Τετελειωμένη, *perfecta*, perf. part. paſſ. f. g. a verbo τελειόω, *perficio.*

Τετελείωται, *perfectus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Τετέλεκε, *perfecit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ejuſd.

Τετελεσμένον, *peractum*, perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

Τετευγμένον, *conſecutum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. pro τετυγμένον, a τυγχάνω pro τεύχω, *conſequor.*

Τετεύχαται, *fabrefacti ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τετευγμένοι εἰσὶ, a verbo eod.

Τέτηκα, *liquefeci*, perf. ind. med. verbi τήκω, *liquefacio.*

Τετήρηκας, *ſervaſti*, 2. ſing. perf. ind. act. verbi τηρέω, *ſervo.*

Τετίημαι, *punitus ſum*, perf. paſſ. ind. verbi ſequ.

Τετιημένε, *adflicte*, voc. ſing. part. perf. paſſ. verbi τιέω, *adfligo.*

Τετιήσθον, *cruciati ſunt*, 3. dual. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Τετιηκότες, *qui cruciarunt*, nom. plur. part. perf. act. verbi ejuſd.

Τετιμένοι, *honorati*, nom. plur. perf. part. paſſ. verbi τίω, *honoro.*

Τετιμημένον, *æſtimatum*, perf. part. paſſ. n. g. verbi τιμάω, *æſtimo.*

Τετιμῆσθαι, *honoratum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Τετίμηται, *honorata eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Τέτλα, *patere*, 2. ſing. præſ. imper. act. *per Apocop.* pro τέτλαθι, a verbo τέτλημι pro τλάω, *patior*, *tolero.*

Τέτλαα, *toleravi*, perf. ind. act. *per Sync.* & *Ion.* pro τέτληκα, a verbo eod.

Τέτλαθ' pro τέθλαθι, *ſuſtine*, *tolera*, vide antecedens τέτλα.

Τετλαίην, *tolerem*, præſ. opt. act. verbi τέτλημι, *tolero.*

Τετλάμεν, *tolerare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro τετλάναι, a verbo eod.

Τετλάναι, præſ. idem, ſed regulariter factum.

Τέτληκα, *ſuſtinui*, perf. ind. act. verbi τλῆμι ſeu τλάω, *tolero.*

Τετληὼς, *paſſus*, perf. part. act. *Ion.* pro τετληκὼς, a verbo eod.

Τέτμῃ, *inveniat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. verbi τέτμω, *invenio.*

Τέτμηκ' pro τέτμηκε, *incidit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi τέμνω, *ſeco*, *incido.*

Τετμημένον, *inciſum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

Τέτοκε, *peperit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi τίκτω pro τέκω, *pario.*

Τετοκυίης, *enixæ*, *ejus*, *quæ peperit*, gen. ſing. perf. part. med. f. g. *Ion.* pro τετοκυίας, a verbo eod.

Τετολμηκέναι, *auſum eſſe*, perf. inf. act. verbi τολμάω, *audeo.*

Τέτομα, *incidi*, perf. ind. med. verbi τέμνω, *ſeco.*

Τέτορ' pro τέτορε, *quatuor*, nom. dual. *Ion.* pro τέσσαρες, vel pro τέτορα, *quatuor*, nom. plur. itid. *Ion.* pro τέσσαρα, vel pro τέτορα, *vexavi*, perf. ind. med. verbi τείρω, *vexo.*

Τετράδ' pro τετράδα, *quaternarium*, acc. ſing. a τετρὰς, *quaternarius.*

Τέτραμμαι, *verſatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi τρέπω, *verto.*

Τετραμμένον, *verſatum*, perf. part. paſſ. n. g. verbi ejuſd.

Τετράφαται, *verſi ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τετραμμένοι εἰσὶ, a verbo eod.

Τετράφατο, *verſi erant*, 3. plur. pluſq. indicat. paſſ. *Ion.* pro τετραμμένοι ἦσαν, a verbo eod.

Τετράψομαι, *mox vertar*, paullopoſtf. ind. verbi ejuſd.

Τετρήχει, *turbatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐτεταράχει, a verbo ταράσσω, *turbo.*

Τέτρηνε, *perforavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐτέτρανε, a verbo τετραίνω, *perforo.*

Τέτρηται, *perforatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro τετόρηται, a verbo τορέω, *terebro.*

Τετρήχει, *aſper fuerat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐτετρήχει, a verbo τρήχω, *aſper ſum.*

Τετρηχυῖα, *quæ aſpera fuit*, perf. part. act. f. g. a verbo eod.

Τετρίγει, *ſtriderat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Ion.* pro ἐτετρίγει, a verbo τρίγω, *ſtrido.*

Τετριγῶτας, *eos*, *qui ſtriderunt*, acc. plur. m. g. part. perf. med. *Poet.* pro τετριγότας, a verbo eod.

Τέτροφε, *nutrivit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi τρέφω, *nutrio.*

Τέτρυμαι, *tritus ſum*, perf. indic. paſſ. verbi τρύω, *tero.*

Τέτρωκε, *vulneravit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi τιτρώσκω, *vulnero.*

Τέτταρες, *Att.* pro τέσσαρες, *quatuor.*

Τέτυγμαι, *fabricatus ſum*, perf. ind. paſſ. pro τέτευγμαι, a verbo τεύχω, vel regulariter etiam a verbo inuſ. τύκω, *fabrico.*

Τετύκοντ' pro τετύκοντο, *paraverunt*, 3. plur. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐτύκοντο, a verbo τύκω, *fabrico*, *paro.*

Τέτυκται, *fabricatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Τετύφωται, *fumo infeſtatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi τυφόω, *fumo infeſto*.

Τετύχηκε, *nactus eſt*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi τυγχάνω pro τυχέω, *nanciſcor*.

Τετύχῃσιν, *nactus ſit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro τύχῃ, a verbo eod.

Τετύχθαι, *fabricatum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi τύκω, *fabrico*.

Τεῦ, *tui*, gen. ſing. *Dor.* pro τοῦ & hoc pro σοῦ, a σύ, *tu*.

Τεῦξ' pro τεῦξε, *fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτευξε, a verbo τεύχω, *facio, fabrico*.

Τεύξεαι, *fabricabis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro τεύξεσαι, a verbo eod.

Τεῦχε, *fabricabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτευχε, a verbo eod.

Τεύχε' pro τεύχεα, *arma*, acc. pl. a τεῦχος, *inſtrumentum*.

Τεύχοισα, *faciens*, præſ. part. f. g. act. *Dor.* pro τεύχουσα, a verbo τεύχω, *fabrico*.

Τεύχοντ' pro τεύχοντο, *fabricabantur*, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτεύχοντο, a verbo eod.

Τεύχου, *para*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro τεύχεσο, a verbo eod.

Τεχθεὶς, *natus*, a. 1. part. paſſ. verbi τίκτω pro τέκω, *pario*.

Τεχθεῖσαι, *natæ*, nom. plur. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Τεχθῆναι, *natum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Τεχθήσομαι, *natus ero*, f. 1. indic. paſſ. verbi ejuſd.

Τέῳ, *cui*, dat. ſing. *Ion.* pro τινί.

Τῇ, *hac, ea parte*, dat. ſing. f. g. adverbiaſcens ab artic. præpoſ. ὁ.

Τῆ, *cape*, 2. ſing. præſ. imper. act *contr.* pro τάε, a verbo τάω, *capio*.

Τηλεθόωσα, *virens*, part. præſ. act. *Poet.* pro τηλεθῶσα, contracto ex τηλεθάουσα, a verbo τηλεθάω, *vireo*.

Τηλεκλειτοῖο, *incliti*, gen. ſing. *Ion.* pro τηλεκλειτοῦ, a τηλεκλειτὸς, *inclitus*.

Τήμερον, *Att.* pro σήμερον, *hodie*.

Τήνω, *illius*, gen. ſing. *Dor.* pro τήνου, a τῆνος, *iſte*.

Τήρει, *ſerva*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro τήρεε, a τηρέω, *ſervo*.

Τηρέοντι, *cuſtodiunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro τηρέουσι, a verbo eod.

Τηρήσῃ, *ſervaverit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Τηρήσητε, *ſervaveritis*, 2. plur. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Τῇσι, *his*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ταῖς, ab artic. præpoſ. ὁ.

Τιτᾷς, *quæris*, 2. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro τιτάεις, a verbo τιτάω, *quæro*.

Τῖεν, *honorabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιε, a verbo τίω, *honoro*.

Τίεσκε, *honorabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιε, a verbo eod.

Τίεται, *honoratur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Τίθεαι, *poneris*, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro τίθεσαι, a verbo τίθημι, *pono*.

Τιθέαμεν, *ponimus*, 1. plur. præſ. ind. act. *Poet.* pro τίθεμεν, a verbo eod.

Τιθέασι, *ponunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro τιθεῖσι, a verbo eod.

Τιθέαται, *ponuntur*, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro τίθενται, a verbo eod.

Τιθέῃσι, *ponat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro τιθῇ, a verbo eod.

Τίθει, *ponebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτίθει, quod *Att.* dicitur pro ἐτίθη, a verbo eod.

Τιθεῖμεν, *ponamus*, 1. plural. præſ. opt. act. *per Syncop.* pro τιθείημεν, a verbo eod.

Τιθέμεν, *ponere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro τιθέναι, a verbo eod.

Τίθεμμι, *Æol.* pro τίθημι, *pono*.

Τίθεν, *poſuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐτίθησαν, a verbo τίθημι, *pono*.

Τιθήμεναι, *ponere*, præſ. inf. act. *Dor.* & *per Ectaſin*, pro τιθέναι, a verbo eod.

Τίθητι, *ponit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro τίθησι, a verbo eod.

Τίκτε, *pariebat*, 3. ſingul. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτικτε, a verbo τίκτω, *pario*.

Τίλλε, *vellebat*, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτιλλε, a verbo τίλλω, *vello*.

Τίλλοισα, *vellens*, præſ. part. act. *Dor.* pro τίλλουσα, a verbo eod.

Τιμᾷ, *honorat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro τιμάει, a verbo τιμάω, *honoro*.

Τιμαῖσι, *honoribus*, dat. plur. *Ion.* pro τιμαῖς, a τιμὴ, *honor*.

Τιμὰν, *honorem*, acc. ſing. *Dor.* pro τιμὴν, ab eod.

Τιμᾶντα, *honoratum*, acc. ſing. *Dor.* pro τιμῆντα, & hoc *per Ectaſin* pro τιμήεντα, a τιμήεις, *honoratus*.

Τιμάσας, *qui honoravit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro τιμήσας, a verbo τιμάω, *honoro*.

Τιμασεῦντι, *honorabunt*, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro τιμήσουσι, a verbo eod.

Τιμῆντα, *honoratum*, acc. ſing. *per Craſin*, pro τιμήεντα, a τιμήεις, *honoratus*.

Τίμησας, *honoraſti*, 2. ſing. a. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐτίμησας, a verbo τιμάω, *honoro*.

Τιμήσῃς, *honoraveris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Τιμήσουσι, *honorabunt*, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Τιμῶμαι, *color, honoror*, præſ. ind. paſſ. *contr.* pro τιμάομαι, a verbo eod.

Τιμωρηθῶσι, *puniantur*, 3. plural. a. 1. conjunct. paſſ. verbi τιμωρέω, *punio*.

Τιμωρήσασθαι, *puniviſſe*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Τιμωροῦν, *puniens*, præſ. part. act. n. g. *contr.* pro τιμωρέον, a verbo eod.

Τὶν, *tibi*, dat. ſing. *Dor.* pro σοὶ, a σὺ, *tu*.

Τίν' pro τίνα, *quem*, acc. ſing. a τίς, *quis?*

Τίνεσθαι, *ulciſci*, præſ. inf. med. verbi τίνω, *luo*.

Τίνεσκε, *luebat*, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτινε, a verbo eod.

Τῖον, *honorarunt*, 3. plur. a. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔτιον, a verbo τίω, *honoro*.

Τίπτ' pro τίπτε, *per Syncop.* pro τίποτε, *quare?*

Τίσαι, *honoraſſe*, a. 1. inf. act. verbi τίω, *honoro*.

Τισαίατο, *ulti ſint*, 3. plural. a. 1. conjunct. med. *Ion.* pro τίσαιντο, a verbo τίω, *ulciſcor*.

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*, 1. plur. a. 1. opt. med. verbi ejuſd.

Τῖσεν, *ultus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔτισε, a verbo eod.

Τίσειε, *luiſſet*, 3. ſingul. a. 1. opt. act. *Æol.* pro τίσαι, a verbo eod.

Τίσεις, *lues*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Τίσον, *ultus ſum*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτισον, a verbo τίω, *ulciſcor*.

Τίσουσιν, *ulciſcentur*, 3. plur. f. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo eod.

Τίσωσ' pro τίσωσι, *honorent*, 3. plur. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Τίταινε, *ulciſcebatur*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἐτίταινε, a verbo τιταίνω, *ulciſcor*.

Τιτύσκετ' pro τιτύσκετο, *collimabat*, 3. ſing imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐτιτύσκετο, verbo τιτύσκομαι, *collimo*.

Τίφ' pro τίπτ', ob ſequentem adſpiratam & τίπτ' pro τίπτε, *cur*.

Τλᾶθι, *tolera*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Dor.* pro τλῆθι, a verbo τλῆμι, *tolero*.

Τλαίην, *tolerem*, præſ. opt. act. verbi ejuſd.

Τλάμονα *tolerantem*, acc. ſing. c. g. *Dor.* pro τλήμονα, a τλήμων, *tolerans*.

Τλὰς, *tolerans*, præſ. part. act. verbi τλῆμι, *tolero*.

Τλῇ, *toleret*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Τλῆμεν, *pertulimus*, 1. plural. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτλημεν, a verbo eod.

Τλήμονες, *miſeri*, nom. plural. c. g. a τλήμων, *miſer*.

Τλῆναι, *paſſum eſſe*, a. 2. inf. act. verbi τλῆμι pro τλάω, *patior, tolero*.

Τλήσω, *tolerabo*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Τμάγεν, *ſecti ſunt*, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐτμάγησαν, a verbo τμήσσω, ſeu τμήγω, *ſeco, ſcindo*.

Τμηγεὶς, *ſciſſus*, part. a. ejuſd.

Τμηθεὶς, *ſectus*, a. 1. part. paſſ. verbi τέμνω pro τμάω, *ſeco*.

Τμήσω, *ſecabo*, f. 1. indicat. act. verbi τμάω, *ſeco*.

Τοὶ, *tibi*, dat. ſingul. *Dor.* pro σοὶ, a σὺ, *tu*.

Τοιαῦτ' pro τοιαῦτα, *talia*, nom. plur. n. g. a. τοιοῦτος, *talis*.

Τοῖο, *hujus*, genit. ſingul. *Ion.* pro τοῦ, ab ὁ, *hic*.

Τοῖς, *ipſis*, dat. plur. ab eod.

Τοῖσδεσσι, *ipſis*, dat. plur. art. præpoſ. *Ion.* & *Poet.* pro τοῖσδε, ab ὅδε.

Τοίω, *tales*, nom. dual. a τοῖος, *talis*.

Τοκέεσσι, *parentibus*, dat. pl. *Ion.* pro τοκεῦσι, a τοκεὺς, *parens*.

Τοκῆϊ, *parenti*, dat. ſing. *Ion.* pro τοκέϊ, ab eod.

Τολμᾷ, *audet*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr* pro τολμάει, a verbo τολμάω, *audeo*.

Τολμᾶθ' ob ſequ. adſpiratam pro τολμᾶτ & hoc pro τολμᾶται, contr. ex τολμάεται, a verbo eod.

Τολμασεῖς, *audebis*, 2. ſing. f. 1. ind. act *Dor.* pro τολμήσεις, a verbo eod.

Τολμῇς, *audes*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor* pro τολμᾷς, a verbo eod.

Τολμῷεν, *auſint*, 3. plur. præſ. opt. act *contr.* pro τολμάοιεν, a verbo eod.

Τολμοῦσι, *audent*, 3. plur. præſ. ind. act *contr.* pro τολμάουσι, a verbo eod.

Τόξ' pro τόξα, *arcus*, nom. plur. a τόξο *arcus*.

Τόσσα, *tanta*, nom. plur. *Poet.* pro τόσ a τόσος, *tantus*.

Τοσσῆνον, *tantum*, acc. ſing. *Dor.* pro τό σον.

Τοῦθ' ob ſequentem adſpiratam pro τοῦτ' & hoc pro τοῦτο, *hoc*.

Τοὔλασσον, *deterius*, *Att.* vel *Dor.* pro τ ἔλασσον, quod poſterius eſt compar. μικρὸς, *parvus*.

Τοὐμὸν, *meum*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐμ ab ἐμὸς, *meus*.

Τοὔνεκ' ſeu τοὔνεκα, *Att.* vel *Dor.* τοῦ ἕνεκ *propterea*.

Τοὐναντίον, *contra*, *Att.* vel *Dor.* pro τ ἐναντίον.

Τοὐπίσω, *in poſterum*, *Att.* vel *Dor.* pro τ ὀπίσω.

Τοὺς, *hos*, acc. plur. ab ὁ, *hic*.

Τοῦτ' pro τοῦτο, *hoc*.

Τοὔτερον, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἕτερον, *alterum.*

Τουτέστι, *Att.* vel *Dor.* pro τοῦτό ἐστι, *hoc eſt.*

Τουτέων, *horum*, gen. plur. *Ion.* pro τούτων, ab οὗτος, *hic.*

Τραγεῖν, *comediſſe*, a. 2. inf. act. verbi τρώγω, *comedo.*

Τράπε, *vertit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραπε, a verbo τρέπω, *verto.*

Τράπειν, *vertere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro τρέπειν, a verbo eod.

Τραπείομεν, *vertamus*, 2. plur. a. 2. conjunct. act. *Ion.* & *Poet.* pro τρεπῶμεν, a verbo eod.

Τράπεν, *vertit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔτραπε, a verbo eod.

Τράπεσδαν, *menſam*, acc. ſing. *Dor.* pro τράπεζαν, a τράπεζα, *menſa.*

Τραπέσθαι, *vertiſſe*, a. 2. inf. med. verbi τρέπω, *verto.*

Τράπωμαι, *verterim*, a. 2. conjunct. med. verbi ejuſd.

Τράφ' pro τράφε, *aluit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραφε, a verbo τρέφω, *alo.*

Τράφειν, *educare*, præſ. inf. *Ion.* pro τρέφειν, a verbo eod.

Τραφέμεν, *aluiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro τραφεῖν, a verbo eod.

Τράφεν, *nutriti ſunt*, 3. plur. a. 2. indic. paſſ. *Ion.* & *Bæot.* pro ἐτράφησαν, a verbo eod.

Τραφήσομαι, *nutriar*, f. 2. indic. paſſ. verbi ejuſd.

Τραφθέντας, *nutritos*, acc. plur. a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Τράφοισαν, *eam, quæ aluit*, acc. ſing. a. 2. act. *Dor.* & *Æol.* pro τραφοῦσαν, a verbo τρέφω, *nutrio.*

Τρεέτην, *timebant*, 3. dual. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἐτρεέτην, a verbo τρέω, *timeo.*

Τρεῖν, *tremere*, præſ. inf. act. *contr.* pro τρέειν, a verbo eod.

Τρέον, *tremebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτρεον, a verbo eod.

Τρέπον, *vertebant*, 3. plur. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτρεπον, a verbo τρέπω, *verto.*

Τρέσαν, *territi ſunt*, 3. plur. a. 1. indicat. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔτρεσαν, a verbo τρέω, *tremo.*

Τρέφοιν, *alam*, præſ. opt. med. *per Syncop.* pro τρεφοίην, quod *Attice* dicitur pro τρέφοιμι, a verbo τρέφω, *alo.*

Τρέψαις, *convertens, qui convertit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro τρέψας, a verbo τρέπω, *verto.*

Τρέψειε, *vertat, verterit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro τρέψαι, a verbo τρέπω, *verto.*

Τρητοῖο, *cavernoſi*, gen. ſing. *Ion.* pro τρητοῦ, a τρητὸς, *cavernoſus.*

Τριαχθῆναι, *victum eſſe*, a. 1. infin. paſſ. verbi τριάσσω, *vinco.*

Τρίβου, *tere*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro τρίβεσο, a verbo eod.

Τρίβωμες, *teramus*, 1. plur. præſ. conjunct. act. *Dor.* pro τρίβωμεν, a verbo eod.

Τριόδοισιν, *triviis*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro τριόδοις, a τρίοδος, *trivium.*

Τρίποδ' pro τρίποδα, *tripodem*, acc. ſing. a τρίπους, *tripus.*

Τριτάτοισιν, *tertiis*, dat. plur. *Ion.* pro τριτάτοις, a τρίτατος, *tertius.*

Τρίχας, *pilos*, accuſ. pl. a θρίξ.

Τρίψαις, *qui trivit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro τρίψας, a verbo τρίβω, *tero.*

Τρίψαντας, *eos, qui trivere*, acc. pl. aor. ejuſd. regulariter formati.

Τρομεοίατο, *tremant*, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro τρομέοιντο, a verbo τρομέω, *tremo.*

Τρομέοντι, *tremunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro τρομέουσι, a verbo eod.

Τροχοειδεῖ, *rotæ ſpeciem habenti*, dat. ſing. a τροχοειδὴς, *rotæ ſpeciem habens.*

Τροχόωσαι, *properantes*, nom. plur. f. g. *Poet.* pro τροχῶσαι, contracto ex τροχάουσαι, a verbo τροχάω, *propero.*

Τρυγόῳεν, *vindemient*, 3. plur. præſ. opt. act. *Poet.* pro τρυγῷεν, contracto ex τρυγάοιεν, a verbo τρυγάω, *vindemio.*

Τρωγλοδύνοντα, *latebram ſubeuntem*, acc. ſing. præſ. part. act. verbi τρωγλοδύνω, *latebram ſubeo.*

Τρωγοίσας, *rodentes*, accuſ. plur. f. g. part. præſ. act. *Dor.* pro τρωγούσας, a verbo τρώγω, *rodo.*

Τρώεσσι, *Trojanis*, dat. plur. *Poet.* pro Τρωσὶ, a Τρὼς, *Trojanus.*

Τρωθῇ, *vulneretur*, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi τιτρώσκω pro τρόω, *vulnero.*

Τρωξάρταο, *panem rodentis*, gen. ſing. *Æol.* pro τρωξάρτου, a τρωξάρτης, *panem rodens.*

Τρῶσε, *vulneravit*, 3. ſing. a. 1. indicat. act. *Ion.* pro ἔτρωσε, a verbo τιτρώσκω pro τρόω, *vulnero.*

Τρώσω, *vulnerabo*, f. 1. indicat. act. verbi ejuſd.

Τὺ, *Dor.* pro σὺ, *tu.*

Τυπεὶς, *percuſſus*, a. 2. part. paſſ. verbi τύπτω pro τύπω, *verbero, percutio.*

Τύπτομες, *verberamus*, 1. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro τύπτομεν, a verbo eod.

Τυπτόντων, *verberent*, gen. pl. præſ. part. act. *Attice* pro 3. plur. præſ. imper. poſitus.

Τύπω, *formæ*, gen. ſing. *Dor.* pro τύπου, a τύπος, *forma.*

Τυποθέντας, *figuratos*, acc. plur. a. 1. part. paſſ. verbi τυπόω, *figuro.*

Τυρῶ, *caſei*, gen. ſing. *Dor.* pro τυροῦ, a τυρὸς, *caſeus.*

Τυφθεῖμεν, *verberati eſſemus*, 1. plur. a. 1. opt. paſſ. *Att.* pro τυφθείημεν, a verbo τύπτω, *verbero.*

Τυφλοῦται, *cæcutit*, 3. ſing. præſ. indicat. paſſ. *contr.* pro τυφλόεται, a verbo τυφλόω, *excæco.*

Τύχαισι, *ſortibus*, dat. plur. *Poet.* pro τύχαις, a τύχη, *fors, fortuna.*

Τύχε, *nactus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτυχε, a verbo τυγχάνω pro τεύχω, *nanciſcor.*

Τυχεῖν, *nactum eſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Τυχέειν, *nactum eſſe*, a. idem, ſed *Poetice* formatus.

Τύχῃς, *adſecutus eris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Τυχήσω, *adſequar*, f. 1. indic. act. verbi τυχέω, *adſequor.*

Τυχθεὶς, *fabricatus*, a. 1. part. paſſ. verbi τεύχω pro τύχω, *fabrico.*

Τύχοιμι, *adſecutus ſim*, a. 2. opt. verbi τυγχάνω pro τεύχω, *adſequor.*

Τυχοῖσαν, *adeptam*, acc. ſing. part. a. 2. f. g. act. *Dor.* pro τυχοῦσαν, a verbo eod.

Τυχόντι, *ei, qui obviam fuit*, dat. ſing. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Τυχὼν, *conſecutus*, nom. a. ejuſd.

Τύχωσι, *nacti ſint*, 3. pl. a. 2. conjunct. act. verbi τυγχάνω pro τεύχω, *nanciſcor.*

Τύψαις, *qui verberavit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro τύψας, a verbo τύπτω, *verbero.*

Τυψάντων, *verberent*, gen. plur. a. 1. part. act. *Attice* pro 3. plur. præſ. imper. act. poſitus.

Τύψε, *percuſſit*, 3. ſing. a. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔτυψε, a verbo τύπτω, *percutio.*

Τύψον, *verberaveris*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Τυψοῦντι, *verberant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro τύψουσι, a verbo eod.

Τῷ, *huic*, dat. ſing. ab ὁ, *hic.*

Τώγ' pro τώγε, *hi*, nom. dual. ab eod.

Τὤγαλμα, *Dor.* pro τὸ ἄγαλμα, *ſimulacrum.*

Τωθάσδοισαι, *conviciis inſectantes*, nom. plur. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro τωθάζουσαι, a verbo τωθάζω, *convitior.*

Τὤλγεος, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἄλγεος, *doloris*, gen. ab ἄλγος, *dolor.*

Τῶ 'μῶ, *mei*, gen. ſing. *Dor.* & *Att.* pro τοῦ ἐμοῦ.

Τὤγκιστρον, *hamus*, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἄγκιστρον.

Τὤντρῳ, *antro*, dat. ſing. *Dor.* vel. *Att.* pro τῷ ἄντρῳ, ab ἄντρον, *antrum.*

Τὤρνεον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ὄρνεον, *avis.*

Τὠργείου, *Argivi*, gen. ſing. *Dor.* pro τοῦ Ἀργείου ab Ἀργεῖος, *Argivus.*

Τὠρχαῖον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἀρχαῖον, *antiquitus.*

Τὼς, *per Aphæreſin*, pro οὕτως, *ſic.*

Τὠστέα, *Dor.* vel *Att.* pro τὰ ὀστέα, *oſſa.*

Τωὔτ' pro τωὐτὸ, & hoc *Ion.* pro τὸ αὐτὸ, *ipſum.*

Τωὐτοῦ, *Att.* & *Ion.* pro τοῦ αὐτοῦ, *ipſius.*

Τωυτοῦ, *Dor.* pro eod.

Υ.

ΥΒβάλλειν, *ſubvertere*, præſ. inf. act. *Dor.* ſeu *Æol.* pro ὑποβάλλειν, ab ὑποβάλλω, *ſubjicio.*

Ὑβρίζουσ' pro ὑβρίζουσα, *inſultans*, part. præſ. act. f. g. verbi ſequentis.

Ὑβρίσαι, *contumelia adfeciſſe*, a. 1. infin. act. verbi ὑβρίζω, *contumelia adficio.*

Ὑβρίσδειν, *contumelia adficere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ὑβρίζειν, a verbo eod.

Ὑβρισθέντας, *contumelia adfectos*, acc. pl. a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ὑβρισθήσεται, *contumelia adficietur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ὑγιαίνῃς, *ſanus ſis*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. verbi ὑγιαίνω, *ſanus ſum.*

Ὑγιέα, *ſanum*, acc. ſing. ab ὑγιὴς, *ſanus.*

Ὑγιείης, *ſanitatis*, gen. ſing. *Ion.* pro ὑγιείας, ab ὑγίεια, *ſanitas.*

Ὕδει, *aquæ*, dat. ſing. ab ὕδος, εος, *aqua.*

Ὕδρην, *hydram*, acc. ſing. *Ion.* pro ὕδραν, ab ὕδρα, *hydra.*

Ὕεσθαι, *pluviis irrigari*, præſ. inf. paſſ. verbi ὕω, *pluo.*

Ὑῖ' pro υἷι, *filio*, vel pro υἷα, *filium*, dat. vel acc. ſing. ab inuſ. υἷις, *filius.*

Ὑῖα, *filium*, acc. ſing. ab eod.

Ὑάσι, *filiis*, dat. plur. ab eod.

Ὑῖε, *filii*, nom. dual. ab eod.

Ὑιέα, *filium*, acc. ſing. ab υἱεὺς, *filius.*

Ὑιεῖς, *filii*, nom. plur. *contr.* pro υἱέες, ab eod.

Ὑιῆα, *filium*, acc. ſing. *Ion.* pro υἱέα, ab eod.

Ὑιῆος, *filii*, gen. ſingul. *Ion.* pro υἱέος, ab eod.

Ὑῖϊ, *filio*, dat. ſing. ab υἷις, *filius.*

Ὑιοῖο, *filii*, gen. ſing. *Ion.* pro υἱοῦ, ab υἱὸς, *filius.*

Ὑῖος, *filii*, gen. ſing. ab υἷις, *filius.*

Ὑιώσατο, *in filium adoptavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi υἱόω, *in filium adopto.*

Ὑλοφάγοιο, *ſilvas depaſcentis*, gen. ſing. *Ion.* pro ὑλοφάγου ab ὑλοφάγος, *ſilvas depaſcens.*

Ὑμίας, *vos*, accuſ. plur. *Ion.* pro ὑμᾶς, a σὺ, *tu*.

Ὑμέες, *vos*, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς, ab eod.

Ὑμείας, *vos*, accuſ. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς, ab eod.

Ὑμεῖες, *vos*, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς, ab eod.

Ὑμεῖς, *vos*, nom. pl. ab eod.

Ὑμὲς, *vos*, nom. plur. *Dor.* pro ὑμεῖς, ab eod.

Ὑμέων, *veſtri* vel *veſtrum*, gen. pl. *Ion.* pro ὑμῶν, ab eod.

Ὕμμας, *vos*, accuſ. plur. *Æol.* pro ὑμᾶς, ab eod.

Ὕμμες, *vos*, nom. plur. *Æol.* pro ὑμεῖς, ab eod.

Ὕμμι vel ὔμμιν, *vobis*, dat. plur. *Æol.* pro ὑμῖν, ab eod.

Ὑμνᾶσαι, *celebrare*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ὑμνῆσαι, a verbo ὑμνέω, *celebro*.

Ὑμνεῦσαι, *cantantes*, nom. pl. part. præſ. act. f. g. *Poet.* pro ὑμνέουσαι, a verbo eod.

Ὑμνέομες, *hymno celebramus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ὑμνέομεν, a verbo eod.

Ὑμνεῦσαι, *hymno celebrantes*, nom. pl. f. g. part. præſ. act. *Dor.* pro ὑμνοῦσαι, a verbo eod.

Ὑμνήσαντας, *eos, qui hymno celebrarunt*, acc. pl. a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Ὕμνουν, *hymno celebrabant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ὕμνεον, a verbo eod.

Ὑμνοῦσιν, *hymno celebrant*, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* & cum ν ἐφελκ. pro ὑμνέουσι, a verbo eod.

Ὑὸς, *ſuis*, gen. ab ὗς, *ſus*.

Ὑπ᾽ pro ὑπὸ, *ſub*.

Ὑπαγγελέουσαι, *innuentes*, nom. pl. f. 2. part. act. *Ion.* pro ὑπαγγελοῦσαι, a verbo ὑπαγγέλλω, *innuo*.

Ὑπάγεται, *ſubducitur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi ὑπάγω, *ſubduco*.

Ὑπάγετε, *abite*, 2. plur. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Ὑπάκοισον, *audi*, 2. ſing. a. 1. imper. act. *Dor.* pro ὑπάκουσον, a verbo ὑπακούω, *audio*.

Ὑπακούουσιν, *obediunt*, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo eod.

Ὑπαλεύασθαι, *ſubterfugere*, a. 1. inf. med. verbi ὑπαλεύω pro ὑπαλύσκω, *ſubterfugio*.

Ὑπαλεύεο, *ſubterfuge*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ὑπαλεύεσο, a verbo eod.

Ὑπαλύξαι, *effugere*, a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσκω, *effugio*.

Ὑπανίστασο, *ſurge*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi ὑπανίστημι, *excito*.

Ὑπαντιάξαισα, *quæ occurrit*, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro ὑπαντιάσασα, a verbo ὑπαντιάω, *occurro*.

Ὑπάπτειν, *ſuccendere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ὑφάπτειν, a verbo ὑφάπτω, *ſuccendo*.

Ὑπάρξαι, *fuiſſe, eſſe*, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω, *ſum*.

Ὑπαρπάζειν, *ſurripere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ὑφαρπάζειν, a verbo ὑφαρπάζω, *ſurripio*.

Ὑπάρχεν, *erat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὑπῆρχεν, a verbo ὑπάρχω, *ſum*.

Ὑπαρχούσης, *exſiſtentis*, gen. ſing. part. præſ. f. g. verbi ejuſd.

Ὑπέασιν, *ſubſunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ὕπεισι, a verbo ὕπειμι, *ſubſum*.

Ὑπέβαλε, *ſubjecit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑποβάλλω, *ſubjicio*.

Ὑπεβλέποντ᾽ pro ὑπεβλέποντο, *torve intuebantur*, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ὑποβλέπω, *torve intueor*.

Ὑπέδδεισαν, *timuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ὑπέδεισαν, a verbo ὑποδείδω, *timeo*.

Ὑπεδείδισαν, *timuerant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *per Syncop.* pro ὑπεδεδιείσαν, a verbo eod.

Ὑπέδειξα, *ſubmonſtravi*, aor. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι pro ὑποδείκω, *ſubmonſtro, præmonſtro*.

Ὑπέδεκτο, *exceptus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poet.* pro ὑπεδέδεκτο, a verbo ὑποδέχομαι, *excipio*.

Ὑπεδέξατ᾽ pro ὑπεδέξατο, *ſuſcepit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ὑπέδρασεν, *ſubiit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ὑποδιδράσκω pro ὑποδράω, *ſubterfugio, ſubeo*.

Ὑπεθήκαο, *ſubjecit*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπεθήκασο, a verbo ὑποτίθημι, *ſubjicio*.

Ὑπείξομαι, *cedam*, f. 1. ind. med. verbi ὑπείκω, *cedo*.

Ὑπείρεχον, *ſuperabant*, 3. pl. imperf. indic. act. *per Metatheſin*, pro ὑπέρειχον, ab ὑπερέχω, *ſupero*.

Ὑπείσαντες, *qui ſubmiſerunt*, nom. plur. a. 1. part. act. verbi ὑπείω pro ὑφίημι, *ſubmitto*.

Ὑπεκθέωνται, *ſubduxerint*, 3. pl. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ὑπεκθῶνται, a verbo ὑπεκτίθημι, *ſubduco*.

Ὑπεκπροφύγῃ, *clam profugerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ὑπεκπροφεύγω, *clam profugio*.

Ὑπεκφεύγοντι, *clam profugient*, dat. ſing. præſ. part. act. verbi ejuſd.

Ὑπέκφυγε, *clam effugit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ὑπέλαβον, *ſuſcepi*, aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω pro ὑπολήβω, *ſuſcipio*.

Ὑπελείφθη, *relictus eſt*, 3. ſing. a. 1. indic. paſſ. verbi ὑπολείπω, *relinquo*.

Ὑπελήφθησαν, *relicti ſunt*, 3. pl. a. ejuſd.

Ὑπελύσαο, *ſolviſti*, 2. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπελύσασο, a verbo ὑπολύω, *ſolvo*.

Ὑπέμειναν, *exſpectaverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, *exſpecto*.

Ὑπέμεινεν, *remanſit*, 3. ſing. cum ν ἐφελκ. aor. ejuſd.

Ὑπέμενε, *exſpectabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ejuſd.

Ὑπεμήμυκε, *deflexit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ὑπήμυκε, a verbo ὑπημύω, *deflecto*.

Ὑπεμνήσθη, *recordatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπομνάομαι, *recordor*.

Ὑπενεγκεῖν, *ſufferre*, a. 2. inf. act. verbi ὑποφέρω pro ὑπενέγκω, *ſuffero*.

Ὑπενόουν, *ſuſpicabar*, imperf. ind. act. *contr.* pro ὑπενόεον, a verbo ὑπονοέω, *ſuſpicor*.

Ὑπεξαναδὺς, *emerſus*, a. 2. part. paſſ. verbi ὑπεξανάδυμι, *emergo*.

Ὑπεξελθεῖν, *clam egreſſum eſſe*, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι pro ὑπεξελεύθω, *clam egredior*.

Ὑπεξέρχεσθαι, *clam exire*, præſ. inf. verbi ejuſd.

Ὑπεξέχε, *effugit*, 3. ſing. a. 2. indic. act. verbi ὑπεξέχω pro ὑπεκχέω, *clam me ſubduco*.

Ὑπεξήφερον, *ſubducebam*, imperf. ind. act. verbi ὑπεκφέρω, *ſubduco*.

Ὑπεξήλυξα, *evitavi*, a. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσσω, *evito*.

Ὑπεπλεύσαμεν, *ſubnavigavimus*, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, *ſubnavigo*.

Ὑπεραεῖ, *deſuper flanti*, dat. ſing. ab ὑπερα ῆς, *deſuper flans*.

Ὑπεραίρωμαι, *efferar*, 1. ſing. præſ. conjunct. paſſ. verbi ὑπεραίρω, *effero*.

Ὑπεράλμενον, *tranſilientem*, acc. ſing. part præſ. med. *per Syncop.* pro ὑπεραλλόμενον a verbo ὑπεράλλομαι, *tranſilio*.

Ὑπεραρθῆναι, *ſupra modum elatum eſſe*, a. 1 inf. paſſ. verbi ὑπεραίρω, *ſupra modum effero*.

Ὑπερασπιῶ, *clypeo protegam*, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὑπερασπίσω, a verbo ὑπερασπίζω, *clypeo protego*.

Ὑπερβάλλῃ, *prætereris*, 3. ſing. præſ. conj. act. verbi ὑπερβάλλω, *prætereo, ſupero*.

Ὑπερβήῃ, *tranſgreſſus fuerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Att.* pro ὑπερβῇ, a verbo ὑπερβαίνω pro ὑπερβάω, *tranſgredior*.

Ὑπερβῆναι, *ſuperare*, aor. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Ὑπερβῇς, *tranſeas*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Ὑπερδέα, *metu ſuperiorem*, accuſ. ſing. per *Syncop.* pro ὑπερδέεα ab ὑπερδεής, *metu ſuperior, qui nil metuit*.

Ὑπερδράμομεν, *ſupercurrimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω pro ὑπερδρέμω, *ſupercurro*.

Ὑπερεθέμην, *ſupra poſui*, a. 2. ind. med. verbi ὑπερτίθημι pro ὑπερθέω, *ſupra pono*.

Ὑπερεῖσαι, *ſuperfulſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ὑπερείδω, *ſuperfulcio*.

Ὑπερελθὼν, *qui ſuperavit*, a. 2. part. act. verbi ὑπερέρχομαι pro ὑπερελεύθω, *ſupero*.

Ὑπερέξει, *ſupereminebit*, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi ὑπερέχω, *ſupereminco*.

Ὑπερεξελευσόμεθα, *digrediemur*, 1. pl. f. 1 ind. med. verbi ὑπερεξέρχομαι pro ὑπ εξελεύθω, *digredior*.

Ὑπερεπλεόνασα, *ſuper abundavi*, a. 1. ind act. verbi ὑπερπλεονάζω, *ſuper abundo*.

Ὑπερέσχε, *protexit*, 3. ſing. a. 2. ind. act verbi ὑπερίσχω pro ὑπερσχέω, *protego, ſupe eminco*.

Ὑπέρθορον, *tranſilii*, aor. 2. ind. act. verb ὑπερθορέω, *tranſilio*.

Ὑπερθρώσκονθ᾽ ob ſequentem adſpiratam, pr ὑπερθρώσκοντ᾽ & hoc pro ὑπερθρώσκοντα, *eglomerantem*, acc. ſing. part. præſ act. verbi ὑπερθρώσκω, *eglomero*.

Ὑπερθύμοιο, *magnanimi*, gen. ſing. *Ion.* pr ὑπερθύμου, ab ὑπέρθυμος.

Ὑπεριδὼν, *qui conniventia diſſimulavit*, a. 2 part. act. verbi ὑπερείδω, *conniventia diſſimulo*.

Ὑπεριονίδαο, *Hyperionidæ*, gen. ſing. *Æo* pro Ὑπεριονίδου, ab Ὑπεριονίδης, *Hyperionides*.

Ὑπερκορέσαι, *exſaturaverit*, 3. ſing. a. opt. act. verbi ὑπερκορέω, *exſaturo*.

Ὑπερκύδαντα, *gloria ſupereminentem*, ac ſing. ab ὑπερκύδας, *gloria ſupereminens*.

Ὑπερμενέα, *præpotentem*, accuſ. ſing. ab ὑ περμενής.

Ὑπερορῶντας, *contemnentes*, acc. pl. cont pro ὑπεροράοντας, a verbo ὑπεροράω, co *temno*.

Ὑπερόχως, *ingentes*, acc. pl. *Dor.* pro ὑπερ όχους, ab ὑπέροχος, *ingens*.

Ὑπερπαδῆτε, *tranſilitis*, 2. pl. præſ. in act. *Dor.* pro ὑπερπηδᾶτε, a verbo ὑπερ πηδάω, *tranſilio*.

Ὑπερράγη, *ſubtus ruptus eſt*, 3. ſing. a. 2. in paſſ. verbi ὑπορρήγνυμι pro ὑπορρήγ *ſubtus rumpo*.

Ὑπερτέλλοισ᾽ pro ὑπερτέλλουσα, *eminens*, pr part. act. f. g. verbi ὑπερτέλλω, *eminco*.

Ὑπερτερίης, *ſlorea ſuperioris*, gen. ſing. *Ion.* p ὑπερτερίας, ab ὑπερτερία, *ſlorea ſuperior*.

Ὑπερτιθέμ

Ὑπερτιθέμεν, *ſupra ponere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ὑπερτιθέναι, a verbo ὑπερτίθημι, *ſupra pono.*

Ὑπερύψωσε, *extulit in ſummitatem*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὑπερυψόω, *in ſummum effero.*

Ὑπερφυᾶ, *eum, qui natura modum excedit*, acc. ſing. *contr.* pro ὑπερφυέα, ab ὑπερφυής, *natura modum excedens.*

Ὑπερώησαν, *retroceſſerunt*, 3. plur. a. 1. indic. act. verbi ὑπερωέω, *retrocedo.*

Ὑπεσσεῖται, *ſuberit*, 3. ſing. f. 1. ind. *Poet.* & *Dor.* pro ὑπέσεται, a verbo ὕπειμι, *ſubſum.*

Ὑπέσταν, *ſubſtiti*, a. 2. ind. act. *Dor.* pro ὑπέστην, vel *ſubſtiterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ὑπέστησαν, a verbo ὑφίστημι pro ὑποστάω, *ſuppono.*

Ὑπεστειλάμην, *ſubterfugi*, a. 1. ind. med. verbi ὑποστέλλω, *ſubduco.*

Ὑπέστη, *pollicetur*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑφίστημι, *polliceor.*

Ὕπεστι, *ſubeſt*, 3. ſing. præſ. indicat. act. verbi ὕπειμι, *ſubſum.*

Ὑπέστρεφε, *avertebat*, 3. ſing. imperf. indic. act. verbi ὑποστρέφω, *averto.*

Ὑπέστρεψαν, *reverſi ſunt*, 3. plur. aor. ſequentis.

Ὑπέστρεψε, *avertit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὑποστρέφω, *averto.*

Ὑπέσχεν, *ſuſtinuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ὑπέχω pro ὑποσχέω, *ſuſtineo.*

Ὑπέσχετ' pro ὑπέσχετο, *promiſit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ὑπισχνέομαι pro ὑποσχέω, *polliceor.*

Ὑπέσχημαι, *ſum pollicitus*, perf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ὑπετάγησαν, *ſubordinati ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi ὑποτάσσω, *ſubordino, ſubjicio.*

Ὑπέταξε, *ſubjecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὑπέφθη, *prævenit*, 3. ſing. a. 2. ind. verbi ὑποφθάνω pro ὑποφθάω, *prævenio.*

Ὑπήκουον, *obediebam*, imperf. ind. act. verbi ὑπακούω, *obedio*

Ὑπηκούσατε, *obediviſtis*, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὑπήνεικαν, *ſubduxerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ὑπήνεγκαν, a verbo ὑποφέρω pro ὑπενέγκω, *ſubduco.*

Ὑπήντησαν, *occurrerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, *occurro.*

Ὑπηντίασα, *obviam proceſſi*, a. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάζω, *procedo obviam.*

Ὑπηργμένοι, *qui fuerunt*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi ὑπάρχω, *ſum.*

Ὑπηρετεῖτο, *ſerviebat*, 3. ſing. imperf. indicat. med. *contr.* pro ὑπηρετέετο, a verbo ὑπηρετέω, *ſervio.*

Ὑπηρετησάμην, *ſervivi*, a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ὑπῆρμαι, *ſublatus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ὑπαίρω, *ſurſum tollo.*

Ὑπῆρξε, *exſtitit*, 3. ſing. a. 1. indic. act. verbi ὑπάρχω, *ſum.*

Ὑπῆρχ' pro ὑπῆρχε, *exſtitit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ὑπήσειν, *ſubmiſſurum eſſe*, f. 1. ind. act. *Ion.* pro ὑφήσειν, a verbo ὑφίημι pro ὑφέω, *ſubmitto.*

Ὑπίστασθαι, *ſubſidere*, præſ. inf. paſſ. *Ion.* pro ὑφίστασθαι, a verbo ὑφίστημι, *ſuſtituo.*

Ὑπνοῦντας, *ſopientes*, accuſ. plur. part. præſ. *contr.* pro ὑπνέοντας, a verbo ὑπνέω, *ſopio.*

Ὕπνω, *ſomni*, gen. ſing. *Dor.* pro ὕπνου, ab ὕπνος, *ſomnus.*

Ὑποβὰς, *progreſſus*, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω pro ὑποβάω, *progredior.*

Ὑποβρυχία, *aquis ſubmerſum*, acc. ſing. ab ὑποβρυχής, *aqua ſubmerſus.*

Ὑποδδείσας, *ſubveritus*, aor. 1. part. act. *Poet.* pro ὑποδείσας, a verbo ὑποδείδω, *ſubvereor.*

Ὑποδέδεκται, *exceptus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ὑποδέχομαι, *excipio.*

Ὑποδεδεμένους, *ſubligatos*, acc. pl. part. perf. paſſ. verbi ὑποδέω, *ſubligo.*

Ὑποδεῖξαι, *indicaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ὑποδείκνυμι pro ὑποδείκω, *indico.*

Ὑποδείξω, *indicabo*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὑποδέκεσθαι, *ſuſcipere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ὑποδέχεσθαι, a verbo ὑποδέχομαι, *ſuſcipio.*

Ὑποδέξαι, *indicaſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ὑποδεῖξαι, a verbo ὑποδείκνυμι pro ὑποδείκω, *indico.*

Ὑπόδησαι, *ſubligaſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ὑποδέω, *ſubligo.*

Ὑποδμηθεῖσα, *ſubjugata*, a. 1. ind. paſſ. f. g. verbi ὑποδμάομαι, *ſubjugo.*

Ὑποδραμὼν, *qui curſu comprehendit*, a. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω pro ὑποδρέμω, *curſu comprehendo.*

Ὑποδρήσειν, *adminiſtraturum eſſe*, f. 1. inf. act. verbi ὑποδράω, *adminiſtro.*

Ὑποθέσθαι, *ſuppoſuiſſe*, a. 2. inf. med. verbi ὑποτίθημι pro ὑποθέω, *ſuppono.*

Ὑποθεύσομαι, *curſu ſubibo*, f. 1. ind. med. verbi ὑποθέω, *curſu ſubeo.*

Ὑποθήσομαι, *præcepta dabo*, f. 1. ind. med. verbi ὑποτίθημι, *præcepta do.*

Ὑποκλέπτουσ' pro ὑποκλέπτουσα, *abſcondens*, præſ. part. act. f. g. verbi ὑποκλέπτω, *abſcondo.*

Ὑποκλινθεὶς, *inclinatus*, aor. 1. part. paſſ. verbi ὑποκλίνω, *inclino.*

Ὑποκυσσαμένην, *prægnantem*, acc. ſing. a. 1. part. med. *Poet.* pro ὑποκυσαμένην, a verbo ὑποκύομαι, *ſum gravida.*

Ὑπολάβῃς, *præſumpſeris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ὑπολαμβάνω pro ὑπολήβω, *præſumo.*

Ὑπολειφθῆναι, *relictum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ὑπολείπω, *relinquo.*

Ὑπολιμπάνοντ' pro ὑπολιμπάνοντα, *relinquentem*, acc. ſing. præſ. part. act. verbi ὑπολιμπάνω, *relinquo.*

Ὑπόμαξον, *ſubegeris*, 2. ſing. a. 1. imp. act. verbi ὑπομάσσω, *ſubigo.*

Ὑπομείνας, *qui ſuſtinuit*, aor. 1. part. act. verbi ὑπομένω, *ſuſtineo.*

Ὑπομεμονηκότα, *eum, qui ſuſtinuit*, accuſ. ſing. perf. part. act. verbi ejuſd.

Ὑπομνῆσαι, *in mentem revocaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω pro ὑπομνάω, *in mentem revoco.*

Ὑπομνήσει, *in mentem revocabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὑποπεπληῶτας, *perculſos, qui expavere*, acc. plur. perfect. part. act. *Ion.* & per *Ectaſ.* pro ὑποπεπληχότας, a verbo ὑποπλήσσω, *expaveſco.*

Ὑποπνεύσαντος, *ejus, qui adſpiravit*, gen. ſing. a. 1. part. act. verbi ὑποπνέω, *adſpiro.*

Ὑποπτεύησι, *ſuſpicatur*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ὑποπτεύει, a verbo ὑποπτεύω, *ſuſpicor.*

Ὑποπτεύοντας, *ſuſpicantes*, acc. pl. præſ. part. act. verbi ejuſd.

Ὑποσεισθεὶς, *concuſſus*, aor. 1. part. paſſ. verbi ὑποσείω, *concutio.*

Ὑποσευόμενοι, *qui ſuccutiuntur, irruentes*, nom. plur. præſ. part. paſſ. verbi ὑποσεύω, *ſuccutio.*

Ὑποσταίην, *permitterem*, a. 2. opt. act. verbi ὑφίστημι pro ὑποστάω, *ſubjicio.*

Ὑποστὰς, *qui permiſit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Ὑποστάσαντες, *ſupponentes*, nom. pl. a. 1. part. act. *Dor.* pro ὑποστήσαντες, a verbo eod.

Ὑποστῆναι, *ſuppoſuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Ὑποστήσομαι, *ſubjiciam*, f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ὑποστήτω, *ſubjiciatur*, 3. ſing. a. 2. imper. act. verbi ejuſd.

Ὑποστρώσας, *qui ſubſtravit*, a. 1. part. act. verbi ὑποστρώννυμι pro ὑποστρόω, *ſubſterno.*

Ὑπόσχεο, *promitte*, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro ὑπόσχεσο, a verbo ὑπισχνέομαι pro ὑποσχέω, *promitto.*

Ὑποσχήσομαι, *promittam*, f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ὑποσχόμενοι, *polliciti*, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ejuſd.

Ὑποσχὼν, *ſubmittens*, a. 2. part. act. verbi ὑπέχω pro ὑποσχέω, *ſubmitto.*

Ὑποτάγητε, *ſubditi eſtote*, 2. pl. a. 2. imper. paſſ. verbi ὑποτάσσω, *ſubdo.*

Ὑποτάμνειν, *ſuccidere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ὑποτέμνειν, a verbo ὑποτέμνω, *ſuccido.*

Ὑποτάξαντα, *eum, qui ſubdidit*, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi ſequentis.

Ὑποτασσόμενοι, *ſubditi*, nom. pl. part. præſ. paſſ. verbi ὑποτάσσω, *ſubdo.*

Ὑποτυχοῦσαν, *eam, quæ ſcite reſpondit*, a. 2. part. act. f. g. verbi ὑποτυγχάνω pro ὑποτεύχω, *appoſite reſpondeo.*

Ὑποφαίνεσθαι, *declaraſſe*, præſ. inf. med. verbi ὑποφαίνομαι, *declaro.*

Ὑποφθάμενον, *prævenientem*, acc. ſing. a. 2. part. med. verbi ὑποφθάνω pro ὑποφθάω, *prævenio.*

Ὑσθῆναι, *pluvia madefactum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ὕω, *pluo.*

Ὑστερήσαντος, *ejus, qui defecit*, gen. ſing. a. 1. part. act. verbi ὑστερέω, *deficio.*

Ὑφ' ob ſequentem adſpiratam pro ὑπ' & hoc pro ὑπὸ, *ſub.*

Ὑφαγεῦ, *clam duc*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro ὑφηγοῦ, a verbo ὑφηγέομαι, *clam duco.*

Ὑφαιρούμενος, *auferens*, præſ. part. med. *contr.* pro ὑφαιρεόμενος, a verbo ὑφαιρέω, *aufero.*

Ὑφεῖμαι, *remiſſus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi ὑφίημι pro ὑφέω, *remitto.*

Ὑφεὶς, *qui remiſit*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Ὑφελοίατο, *abſtulerint*, 3. pl. aor. 2. opt. med. verbi ὑφαιρέω pro ὑφέλω, *aufero.*

Ὑφελοῖσαι, *quæ ſubtraxerunt*, nom. pl. a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ὑφελοῦσαι, a verbo eod.

Ὑφελόμενοι, *qui abſtulerunt*, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ejuſd.

Ὑφέντες, *demittentes*, nom. pl. a. 2. part. verbi ὑφίημι pro ὑφέω, *demitto.*

Ὑφέξει, *ſuſtinebit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ὑπέχω, *ſuſtineo.*

Ὕφεσθε, *demittite*, 2. pl. a. 2. imper. med. verbi ὑφίημι pro ὑφέω, *demitto.*

Ὑφῆκας, *demiſiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὕφηνα, *texui*, a. 1. indic. act. *Att.* pro ὕφανα, a verbo ὑφαίνω, *texo.*

Ὑφηρεῖτο, *auferebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ὑφηρέετο, a verbo ὑφαιρέω, *aufero.*

Ὑφήφασται, alii ὑφύφασται, quod vide.

Ὑφίντι, *ſubmittit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ὑφίησι, a verbo ὑφίημι, *ſubmitto.*

Ὑφορᾶσθαι, *ſuſpicari*, præſ. inf. med. *contract.* pro ὑφοράεσθαι, a verbo ὑφοράομαι, *ſuſpicor*.

Ὑφόωσι, *texunt*, 3. plur. præſ. indicat. act. *Poet.* pro ὑφῶσι, contracto ex ὑφάουσι, a verbo ὑφάω, *texo*.

Ὑφύφασται, *ſubtextus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὕφασται, a verbo ὑφαίνω pro ὑφάω, *ſubtexo*.

Ὑψαυχεῖ, *inflat*, 3. ſing. præſ. indicat. act. *contr.* pro ὑψαυχέει, a verbo ὑψαυχέω, *inflo*.

Ὑψηλῇσιν, *altis*, dat. plur. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλὸς, *altus*.

Ὑψιτένοντας, *eos, qui alta cervice ſunt*, acc. pl. ab ὑψιτένων, *qui alta cervice eſt*.

Ὑψώθη, *ſublatus eſt*, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ὑψόω, *extollo*.

Ὑψωθῆναι, *ſublatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ὑψώσας, *qui ſuſtulit*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Ὑψώσῃ, *exaltaverit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Φ.

ΦΑ͂, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔφη, a verbo φημὶ, *dico*.

Φάανθεν, *viſi ſunt*, 3. pl. a. 1. indic. *Ion.* & *Poet.* pro ἔφανθεν, & hoc *Bœot.* pro ἐφάνθησαν, a verbo φαίνομαι, *appareo*.

Φαγέειν, *comediſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro φαγεῖν, a verbo φάγω, *edo*.

Φάγεσαι, *edis*, 2. ſing. præſ. indicat. med. verbi ejuſd.

Φάγωντι, *vorent*, 3. pl. præſ. conjunct. act. *Dor.* pro φάγωσι, a verbo eod.

Φάε, *lucebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφαε, a verbo φάω, *luceo*.

Φαεινόμενοι, *lucentes*, nom. pl. præſ. part. med. verbi φαείνω, *luceo*.

Φάθι, *dic*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi φημὶ, *dico*.

Φαίδιμ' pro φαίδιμε, *illuſtris*, voc. ſing. a φαίδιμος, *illuſtris*.

Φαιδρύνεσθαι, *nitidum reddi*, præſ. inf. paſſ. verbi φαιδρύνω, *nitidum reddo*.

Φαίην, *dixerim*, aor. 2. opt. act. verbi φημὶ, *dico*.

Φαῖμεν, *diximus*, 1. pl. a. ejuſd.

Φαίνεθ' pro φαίνετ', ob ſequentem adſpiratam, & hoc pro φαίνετο, *apparebat*, 3. ſing. imperf. indicat. med. verbi φαίνομαι, *appareo*.

Φαινέμεν, *indicare*, præſ. inf. act. *Ion.* pro φαίνειν, a verbo φαίνω, *indico*.

Φαινέσκετ' pro φαινέσκετο, *apparebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφαίνετο, a verbo φαίνομαι, *appareo*.

Φαίνοισαι, *oſtendentes*, nom. plural. præſ. part. act. *Dor.* pro φαίνουσαι, a φαίνω, *oſtendo*.

Φαίνοιτ' pro φαίνοιτο, *appareat*, 3. ſing. præſ. opt. med. verbi φαίνομαι, *appareo*.

Φαινομένην, *apparentem*, accuſ. ſing. præſ. part. med. verbi ejuſd.

Φαινομένηφι, *apparenti*, dat. ſing. præſ. part. med. *per Paragog.* ſyllabæ φι, a verbo eod.

Φάμαν, *famam*, acc. ſing. *Dor.* pro φήμην, a φήμη, *fama*.

Φαμὲν, *dicimus*, 1. pl. præſ. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

Φάμενοι, *qui dixerunt*, nom. plur. a. 2. part. med. verbi ejuſd.

Φαμὶ, *Dor.* pro φημὶ, *dico*.

Φὰν, *dicebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἔφησαν, a verbo eod.

Φάναι, *dicere*, præſ. inf. verbi ejuſd.

Φανείην, *apparuerim*, a. 2. opt. paſſ. verbi φαίνομαι, *appareo*.

Φάνεν, *apparuerunt*, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐφάνησαν, a verbo eod.

Φανερώσει, *manifeſtabit*, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi φανερόω, *manifeſto*.

Φάνεσκε, *oſtendit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφανε, a verbo φαίνω, *oſtendo*.

Φάνη, *apparuit*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφάνη, a verbo φαίνομαι, *appareo*.

Φανήῃ, *videatur*, 3. ſing. a. 2. conjunct. paſſ. *per Epentheſ.* pro φανῇ, a verbo eod.

Φανήμεναι, *apparere, apparuiſſe*, a. 2. inf. paſſ. *Dor.* pro φανῆναι, a verbo eod.

Φανῆναι, *apparuiſſe*, aor. idem, ſed communiter formatus.

Φανῇς, *apparueris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Φανήσεται, *apparebit*, 3. ſing. f. 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Φανήτω, *apparuerit, appareto*, 3. ſing. a. 2. imper. verbi ejuſd.

Φανθεὶς, *qui apparuit*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Φάντασμ' pro φάντασμα, *ſpectrum*.

Φαντὶ, *dicunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φασὶ, a φημὶ, *dico*.

Φανῶσι, *appareant*, 3. pl. a. 2. conjunct. paſſ. verbi φαίνομαι, *appareo*.

Φάο, *dixiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφασο, a verbo φημὶ, *dico*.

Φαρέεσσι, *pallis*, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro φάρεσι, a φάρος, *pallo*.

Φαρέτρην, *pharetram*, acc. ſing. *Ion.* pro φαρέτραν, a φαρέτρα, *pharetra*.

Φὰς, *dicens*, aor. 2. part. act. verbi φημὶ, *dico*.

Φάσγαν' pro φάσγανα, *enſes*, acc. plur. a φάσγανον, *enſis*.

Φᾶσι, *dixit*, 3. ſing. a. 1. indic. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔφησε, a verbo φημὶ, *dico*.

Φασεῖς, *dices*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσεις, a verbo eod.

Φᾶσθαι, *dixiſſe*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Φασὶ, *inquiunt*, 3. plur. præſ. indicat. act. verbi ejuſd.

Φάσκ' pro φάσκε, *dictabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφασκε, a verbo φάσκω, *dico*.

Φάσκονται, *dicuntur*, 3. pl. præſ. indicat. paſſ. verbi ejuſd.

Φάσομαι, *dicam*, f. 1. ind. med. *Dor.* pro φήσομαι, a verbo φημὶ, *dico*.

Φασῶ, *dicam*, f. 1. indic. act. *Dor.* pro φήσω, a verbo eod.

Φατὶ, *dicit*, 3. ſing. præſ. ind. *Dor.* pro φησὶ, a verbo eod.

Φάτο, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφατο, a verbo eod.

Φέβεσθαι, *fugere*, præſ. inf. med. verbi φέβομαι, *fugio*.

Φεβώμεθα, *fugiamus*, 1. pl. præſ. conjunct. med. verbi ejuſd.

Φείδεο, *parcas, parce*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro φείδεσο, a verbo φείδομαι, *parco*.

Φείδεσθ' pro φείδεσθε, *parcatis*, 2. plural. præſ. ejuſd.

Φείσεται, *parcet*, 3. ſing. f. 1. indic. med. verbi φείδομαι, *parco*.

Φερβέμεν, *paſcere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro φέρβειν, a verbo φέρβω, *paſco*.

Φέρβεσθαι, *alere*, præſ. infinit. med. verbi ejuſd.

Φερέμεν, *ferre*, præſ. inf. act. *Ion.* pro φέρειν, a verbo φέρω, *fero*.

Φέρεσκον, *ferebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφερον, a verbo eod.

Φέρετ' pro ἐφέρετο, *ferebatur*, 3. ſing. Imperf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Φέροισαι, *ferentes*, nom. pl. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro φέρουσαι, a verbo eod.

Φερόμεσθεν, *ferimur*, 1. pl. præſ. ind. paſſ. *Æol.* pro φερόμεθα, a verbo eod.

Φερόμεσθα, *ferimur*, Perſ. ead. ſed *Doric* formata.

Φέροντε, *ferentes*, nom. dual. part. præſ. ejuſdem verbi φέρω, *fero*.

Φέροντι, *ferunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φέρουσι, a verbo eod.

Φέρουσαι, *ferentes*, nom. pl. præſ. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Φέρτε, *ferte*, 2. pl. præſ. imper. act. *per Syncop.* pro φέρετε, a verbo eod.

Φεῦγον, *fugiebam*, imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔφευγον, a verbo φεύγω, *fugio*.

Φεύγοντι, *fugiunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φεύγουσι, a verbo eod.

Φευγόντων, *fugientium*, gen. pl. part. præſ. act. verbi ejuſd.

Φεύγουσαι, *fugientes*, nom. pl. part. præſ. act. f. g. a verbo eod.

Φεύξομαι, *fugiam*, f. 1. ind. med. verbi φεύγω, *fugio*.

Φευξῇ, *fugies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φεύξῃ, a verbo eod.

Φῆ, *dixit*, 3. ſing. a. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔφη, a verbo φημὶ, *dico*.

Φῇ, *dixerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Φήῃ, *dicat, dixerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. pro φῇ, a verbo eod.

Φηλήτῃσι, *furibus*, dat. pl. *Ion.* pro φηλήταις, a φηλήτης, *fur*.

Φῆν, *dixi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφην, verbo φημὶ, *dico*.

Φῆναι, *dixiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Φηρσὶν, *feris*, dat. pl. cum ν ἐφελκ. pro φηρσὶ, a φὴρ, *fera*.

Φὴς, *inquis*, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

Φῇς, *dixeris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Φήσειε, *dixerit*, 3. ſing. a. 1. opt. *Æol.* pro φήσαι, a verbo eod.

Φήσεις, *dices*, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Φῆσθα, *dicebas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἔφης, a verbo eod.

Φησὶ, *dicit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Φῇσι, *dixerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro φῇ, a verbo eod.

Φήσω, *dicam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Φθαίη, *anticipaverit*, 3. ſing. a. 2. opt. verbi φθῆμι pro φθάω, *anticipo*.

Φθάμενον, *prævenientem*, acc. ſing. a. 2. part. med. verbi ejuſd.

Φθὰν, *prævenerunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἔφθησαν, a verbo eod.

Φθάναι, *prævenire*, præſ. infinit. act. verbi ejuſd.

Φθαρεὶς, *corruptus*, a. 2. part. paſſ. verbi φθείρω, *corrumpo*.

Φθάρθι, *pereas*, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ. *per Syncop.* pro φθάρθητι, a verbo eod.

Φθὰς, *qui præoccupavit*, a. 2. part. act. verbi φθῆμι pro φθάω, *præoccupo*.

Φθάσας, *qui prævenit*, a. 1. part. act. verbi φθάνω pro φθάω, *prævenio*.

Φθάσω, *præveniam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Φθέγγετ' pro φθέγγετο, *ſonum edebat*, 3. ſing. imperf. indicat. *Ion.* pro ἐφθέγγετο, a verbo φθέγγομαι, *ſonum edo*.

Φθέγγοιθ' pro φθέγγοιτ' ob ſequentem a ſpiratam, & hoc pro φθέγγοιτο, *ſon* 3. ſing. præſ. opt. med. verbi ejuſd.

Φθέγγο

Φθέγγονθ' pro φθέγγοντ' ob ſequentem adſpiratam & hoc pro φθέγγοντο, *ſonabant*, 3. plur. imperf. indicat. med. *Ion.* pro ἐφθέγγοντο, a verbo eod.

Φθεγξαμένῳ, *ei, qui ſonum edidit*, dat. ſing. a. 1. part. med. verbi ejuſd.

Φθεγξεῦται, *dicet*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φθέγξεται, a verbo eod.

Φθέγξῃ, *loqueris*, 2. ſing. temp. ejuſd. & eadem dialecto adfecti.

Φθίμην, *corruperim*, a. 2. opt. med. verbi φθῆμι pro φθίω, *corrumpo*.

Φθέωμεν, *anticipaverimus*, 1. plur. aor. 2. conjunct. act. *Ion.* pro φθῶμεν, a verbo φθῆμι, *anticipo*.

Φθείρῃ, *corrumpat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. verbi φθείρω, *corrumpo*.

Φθείροντι, *corrumpunt*, 3. pl. præſ. indicat. act. *Dor.* pro φθείρουσι, a verbo φθείρω, *corrumpo*.

Φθερεῖ, *corrumpet*, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi ejuſd.

Φθέρσω, *vaſtabo*, f. 1. ind. act. *Æol.* pro φθερῶ, a verbo eod.

Φθέωμεν, *anticipaverimus*, 1. pl. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro φθῶμεν, a verbo φθῆμι pro φθάω, *prævenio*.

Φθῆ, *præoccupavit*, 3. ſing a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφθη, a verbo eod.

Φθήῃ, *præoccupaverit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *per Epentheſin* τοῦ η, pro φθῇ, a verbo eod.

Φθῆσ' pro φθῆσε, *præoccupavit*, 3. ſingular. a. 1. indicat. act. *Ionice* pro ἔφθησε, a verbo eod.

Φθῇσι, *præoccuparit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro φθῇ, a verbo eod.

Φθήσομαι, *præveniam*, f. 1. indic. med. verbi ejuſd.

Φθιμένοισι, *mortuis*, dat. pl. *Ion.* pro φθιμένοις, a φθιμένος, *Ion.* pro ἐφθιμένος, a verbo φθίνω pro φθίω, *perdo*.

Φθινύθεσκε, *conſumebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφθίνυθε, a verbo φθινύθω, *conſumo*.

Φθίσθαι, *periiſſe*, perf. infinit. paſſ. *Ion.* pro ἐφθίσθαι, a verbo φθίνω pro φθίω, *perdo*.

Φθίσθω, *perditor*, 3. ſing. perf. imper. paſſ. *Ion.* pro ἐφθίσθω, a verbo eod. vel *perdere, peri*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *per Syncop.* pro φθιέσθω, a φθίω, *perdo*.

Φθίσω, *tabefaciam*, f. 1. indicat. act. verbi ejuſd.

Φθονήσασα, *quæ invidit*, a. 1. part. act. f. g. verbi φθονέω, *invideo*.

Φθονοῦμεν, *invidemus*, 1. pl. præſ. indicat. act. *contr.* pro φθονέομεν, a verbo φθονέω, *invideo*.

Φίλ' pro φίλε, *amice*, voc. ſing. a φίλος, *amicus*, vel pro φίλα, *grata*, acc. plur. n. g. ab eod.

Φιλαθεὶς, *amatus*, a. 1. part. paſſ. *Dor.* pro φιληθεὶς, a verbo φιλέω, *amo*.

Φιλᾶσαι, *amaviſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φιλῆσαι, a verbo eod.

Φίλασε, *amavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐφίλησε, a verbo eod.

Φιλασεῖς, *amabis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro φιλήσεις, a verbo eod.

Φίλατο, *armabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφίλατο, a verbo φίλημι pro φιλέω, *amo*.

Φιλέεσκε, *diligebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλει, a verbo eod.

Φιλεῖς, *amas*, 2. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro φιλέεις, a verbo φιλέω, *amo*.

Φιλέοισι, *ſolent*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro φιλοῦσι, ab eod.

Φίλεον, *diligebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλεον, ab eod.

Φιλέοντι, *amant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φιλέουσι, a verbo eod.

Φιλεῦνται, *amantur*, 3. plur. præſ. indicat. paſſ. *Dor.* pro φιλοῦνται, a verbo eod.

Φιλεῦντι, *amant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φιλοῦσι, a verbo eod.

Φιλεῦσαι, *oſculantes*, nom. plural. præſ. partic. act. *Dor.* pro φιλοῦσαι, a verbo eod.

Φιλεῦσιν, *amant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro φιλοῦσι, a verbo eod.

Φιλήμεναι, *dilexiſſe*, aor. 2. infinit. med. *Dor.* pro φιλῆναι, a verbo φίλημι pro φιλέω, *amo*.

Φίλησ' pro φίλησε, *amavit*, 3. ſing. a. 1. indicat. act. *Ion.* pro ἐφίλησε, a verbo φιλέω, *amo*.

Φιλῆσαι, *amare*, ſ. *amaviſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Φιλοῖ, *amet*, 3. ſing. præſ. opt. act. *contr.* pro φιλέοι, a verbo eod.

Φιλονεικούντων, *rixantium*, gen. plur. part. præſ. act. *contr.* pro φιλονεικεόντων, a verbo φιλονεικέω, *rixor*.

Φιλοπονοῦσι, *laborem diligunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro φιλοπονέουσι, a verbo φιλοπονέω, *laborem amo*.

Φιλοσοφοῦντες, *philoſophantes*, nom. pl. part. præſ. act. *contr.* pro φιλοσοφέοντες, a verbo φιλοσοφέω, *philoſophor*.

Φιλοτιμεῖσθαι, *ambire honorem*, præſ. inf. med. *contr.* pro φιλοτιμέεσθαι, a verbo φιλοτιμέομαι, *honorem ambio*.

Φιλόφρονες, *adfabiles*, nom. pl. a φιλόφρων, *adfabilis*.

Φίλτ' pro φίλτατε, *cariſſime*, voc. ſing. *per Apoc.* a φίλτατος, *cariſſimus*.

Φίλταθ' ob ſequentem adſpiratam pro φίλτατ' & hoc pro φίλτατε, *cariſſime*, ab eod.

Φὶν, *ſibi*, vel *ipſis*, dat. pl. pro σφὶν, *Ion.* pro σφίσι.

Φλάσαν, *fregerunt*, 3. plur. aor. 1. indic. act. *Ionice*, pro ἔφλασαν, a verbo φλάω, *frango*.

Φλασῶ, *frangam*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro φλάσω, a verbo eod.

Φλεγεθοίατο, *urant*, 3. pl. præſ. opt. med. *Ion.* pro φλεγέθοιντο, a verbo φλεγέθω, *uro*.

Φλεγέθοντος, *ardentis*, gen. ſing. part. præſ. act. verbi ejuſd.

Φλεγεὶς, *combuſtus*, aor. 2. part. paſſ. verbi φλέγω, *uro*.

Φλεγμῆναι, *intumuiſſe*, aor. 1. infin. act. *Att.* pro φλεγμάναι, a verbo φλεγμαίνω, *intumeſco*.

Φλεγοίατο, *comburantur*, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro φλέγοιντο, a verbo φλέγω, *uro*.

Φλέγοντι, *comburunt*, 3. pl. præſ. indic. act. *Dor.* pro φλέγουσι, a verbo eod.

Φλέξας, *qui combuſſit*, a. 1. part. act. verbi φλέγω, *comburo*.

Φλεχθεὶς, *combuſtus*, aor. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Φλογερὴν, *flammeam*, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro φλογερὰν, a φλογερὸς, *flammeus*.

Φλοίσβοιο, *ſonitûs aquæ*, genit. ſingular. *Ionice* pro φλοίσβου, a φλοῖσβος, *ſonitus aquæ*.

Φλοῦν, *tegetem*, acc. ſing. *contr.* pro φλόον, a φλόος, *teges*.

Φοβαθῇς, *metueris*, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro φοβηθῇς, a verbo φοβέω, *terreo*.

Φοβέεσκον, *terrebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφόβεον, a verbo eod.

Φοβεῖσθαι, *terreri*, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro φοβέεσθαι, a verbo eod.

Φοβεῖσθε, *timeatis*, *timete*, 2. plur. præſ. imper. paſſ. *contr.* pro φοβέεσθε, a verbo eod.

Φοβεύμενον, *timentem*, acc. ſing. part. præſ. paſſ. *Dor.* pro φοβούμενον, a verbo eod.

Φοβηθεῖσ' pro φοβηθεῖσα, *quæ timnit*, a. 1. part. paſſ. f. g. a verbo eod.

Φοβηθῆναι, *timuiſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Φοβηθῇς, *extimeſcas*, 2. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. a verbo eod.

Φοβηθήσῃ, *extimeſces*, 2. ſing. f. 1. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro φοβηθήσεσαι, a verbo eod.

Φοβηθῆτε, *terreamini*, 2. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Φοβοῦ, *time*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro φοβέεο, a verbo eod.

Φοινίσσετ' pro φοινίσσετο, *rubefaciebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφοινίσσετο, a verbo φοινίσσω, *rubefacio*.

Φοινίχθη, *rubefactus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφοινίχθην a verbo eod.

Φοίτα, *itabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφοίτας, a verbo φοιτάω, *ito*.

Φοιτῇ, *itat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro φοιτᾷ contracto ex φοιτάει, a verbo eod.

Φοιτῶν, *itans*, præſ. part. act. *contr.* pro φοιτάων, a verbo eod.

Φονέως, *homicidæ*, gen. ſing. *Att.* pro φονέος, a φονεὺς, *homicida*.

Φορείτω, *portato*, 3. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro φορεέτω, a verbo φορέω, *fero*, *porto*.

Φορέοισι, *ferunt*, *geſtant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φορέουσι, a verbo eod.

Φορέοντας, *ferentes*, acc. pl. part. præſ. act. verbi ejuſd.

Φορεύμενος, *ferens*, part. præſ. med. *Dor.* pro φορούμενος, contracto ex φορεόμενος, a verbo eod.

Φορεῦντος, *ferentis*, gen. ſing. part. præſ. act. *Dor.* pro φοροῦντος, contracto ex φορέοντος, a verbo eod.

Φορῆναι, *tuliſſe*, a. 1. inf. act. *Att.* pro φορᾶναι, a verbo φοραίνω, *fero*.

Φόρμιγγ' pro φόρμιγγι, *cithara*, dat. ſing. a φόρμιγξ, *cithara*.

Φοροῖσαι, *ferentes*, nom. pl. part. præſ. *Dor.* pro φοροῦσαι, contracto ex φορέουσαι, a verbo φορέω, *fero*.

Φοροῦντας, *ferentes*, acc. ſing. part. præſ. act. *contr.* pro φορέοντας, a verbo eod.

Φορτί' pro φορτία, *onera*, nom. pl. n. g. a φορτίον, *onus*.

Φραγῇ, *obſtruatur*, 3. ſing. a. 2. conjunct. paſſ. verbi φράσσω, *obſtruo*.

Φράδε, *dixit*, 3. ſing. a. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔφραδε, a verbo φράζω, *dico*.

Φραδμοσύνῃσι, *conſiliis*, dat. plur. *Ion.* pro φραδμοσύναις, a φραδμοσύνη, *conſilium*.

Φράζεαι, *deliberas*, 2. ſing. præſ. indicat. med. *Ion.* pro φράζεσαι, a φράζω, *dico*, *judico*.

Φράζεο, *delibera*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro φράζεσο, a verbo eod.

Φράζεσκε, *dicebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφραζε, a verbo eod.

Φράζετ' pro φράζετο, *deliberabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφράζετο, a verbo eod.

Φράζευ, *delibera*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro φράζου, a verbo eod.

Φραξάμενον, *munitum*, acc. ſing. a. 1. part. med. verbi φράσσω, *munio*.

Φρασαίατ' pro φρασαίατο, *dicantur*, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro φράσαιντο, a φράζω, *dico*.

Φράσασα, *quæ dixit*, a. 1. part. act. f. g. a verbo eod.

Φράσδειν, *dicere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro φράζειν, *dicere*.

Φρασὶ, *mentibus*, dat. plur. *Dor.* pro φρεσὶ, a φρὴν, *mens*.

Φρασόμεσθα, *conſultabimus*, 1. plur. f. 1. indic. med. *Dor.* pro φρασόμεθα, a verbo φράζω, *dico*.

Φράσον, *ediſſere*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Φρασσόμεσθα, *dicemus, conſultabimus*, 1. plur. f. 1. indicat. med. *Poet.* pro φρασόμεθα, a verbo eod.

Φραχθεὶς, *ſeptus*, a. 1. part. paſſ. verbi φράσσω, *ſepio*.

Φρεῖν, *ferre*, præſ. infinit. act. *per Syncop.* pro φέρειν, a verbo φέρω, *fero*.

Φρένα, *mentem*, accuſ. ſing. a φρήν.

Φρὲς, *fer*, a. 2. imp. act. a verbo φρῆμι pro φρέω, ex φορέω, *fero*.

Φρεσὶν, *mentibus*, dat. plural. cum ν ἐφελκ. a φρὴν, *mens*.

Φριμάσσεο, *freme*, 2. ſingul. præſ. imper. med. *Ion.* pro φριμάσσεσο, a verbo φριμάσσω, *fremo*.

Φριμήσσεται, *fremit*, 3. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro φριμάσσεται, a verbo eod.

Φρίσσον, *horreſcebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφρισσον, a φρίσσω, *horreo*.

Φρίσσουσ' pro φρίσσουσι, *horreſcunt*, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Φροιμιάσαι, *exordio uſum eſſe*, a. 1. inf. act. verbi *Attici* φροιμιάζω pro προοιμιάζω, *exordio utor*.

Φρόνει, *intelligebat*, 3. ſingular. imperfect. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφρόνεε, a verbo φρονέω, *intelligo*.

Φρονείσθω, *adfectus ſit*, 3. ſing. præſ. imper. med. *contr.* pro φρονεέσθω, a verbo eod.

Φρονοῦντας, *intelligentes*, acc. plur. part. præſ. act. *contr.* pro φρονέοντας, a verbo eod.

Φροντίζετε, *curatis*, 2. plur. præſ. ind. act. verbi φροντίζω, *curo*.

Φρούρει, *cuſtodi*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro φρούρεε, a verbo φρουρέω, *cuſtodio*.

Φρουρήσει, *cuſtodiet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Φρουρῶμες, *excubias agamus*, 1. plur. præſ. conjunct. *Dor.* & *contr.* pro φρουρέωμεν, a verbo eod.

Φρυξεῖς, *torrebis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro φρύξεις, a verbo φρύγω, *torreo*.

Φρῶ, *contr.* pro φρέω, & hoc *per Syncop.* pro φορέω.

Φῦ, *caluit, natus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυ, a verbo φῦμι, *gigno*.

Φυγεῖν, *fugere*, vel *fugiſſe*, a. 2. inf. act. verbi φεύγω, *fugio*.

Φύγε, *fugit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυγε, a verbo eod.

Φύγοις, *fugeris*, 2. ſing. a. 2. opt. act. verbi ejuſd.

Φυὲν, *natum*, a. 2. part. paſſ. verbi φύω, *naſcor*.

Φύεται, *naſcitur*, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi ejuſd.

Φυῇ, *natus ſit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ejuſd.

Φυὴν, *naturam*, acc. ſing. *Ion.* pro φυὰν, a φυὰ, *natura*.

Φῦλ' pro φῦλα, *tribus*, nom. pl. a φῦλον, *tribus*.

Φυλάξαι, *cuſtodiviſſe*, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω, *cuſtodio*.

Φύλαξαι, *cuſtodi, cuſtodiveris*, 2. ſing. a. 1. imper. med. verbi ejuſd.

Φυλάξατε, *cuſtodiviſtis*, 2. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφυλάξατε, a verbo eod.

Φυλάσσαι, *cuſtodiviſſe*, a. 1. infinit. act. *Ion.* pro φυλάξαι, a verbo eod.

Φύλασσε, *cuſtodi*, 2. ſingular. imper. act. verbi ejuſd.

Φυλασσέμεναι, *cuſtodire*, præſ. inf. act. *Dor.* pro φυλάσσειν, a verbo eod.

Φυλάσσῃ, *cuſtodiat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. verbi ejuſd.

Φυλάσσοισι, *cuſtodiunt*, 3. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro φυλάσσουσι, a verbo eod.

Φυλαττόμενος, *cuſtodiens*, præſ. part. med. *Att.* pro φυλασσόμενος, a verbo eod.

Φῦναι, *naſci*, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, *naſcor*.

Φῦντ' pro φῦντο, *naſcebantur*, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔφυντο, a verbo eod.

Φυομένῳ, *naſcenti*, dat. ſing. part. præſ. med. verbi φύω, *naſcor*.

Φύοντι, *naſcuntur*, 3. plur. præſ. ind. *Dor.* pro φύουσι, a verbo eod.

Φύρασον, *miſcueris*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi φυράω, *miſceo*.

Φὺς, *natus*, a. 2. part. act. verbi φῦμι pro φύω, *naſcor*.

Φυσαθεὶς, *inflatus*, a. 1. part. paſſ. *Dor.* pro φυσηθεὶς, a verbo φυσάω, *inflo*.

Φύσαι, *genuiſſe*, a. 1. infinit. act. verbi φύω, *gigno*.

Φύσας, *qui genuit*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Φύσει, *producet*, 3. ſingul. f. 1. indic. act. verbi ejuſd.

Φυσιοῦται, *inflatur*, 3. ſing. præſ. indicat. paſſ. *contr.* pro φυσιόεται, a verbo φυσιόω, *inflo*.

Φυσσᾷν, *inflare*, præſ. infinit. act. *Poet.* & *contr.* pro φυσάειν, a verbo φυσάω, *inflo*.

Φύτευθεν, *plantati ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐφυτεύθησαν, a verbo φυτεύω, *planto*.

Φυτεύθην, *plantatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφυτεύθην, a verbo eod.

Φυτεύθητι, *plantatus ſis*, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ. verbi ejuſd.

Φυτεύσατ' pro φυτεύσατο, *plantavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφυτεύσατο, a verbo eod.

Φῶμεν, *dixerimus*, 1. plur. a. 2. conjunct. act. verbi φημὶ, *dico*.

Φωνάεντα, *vocalia*, nom. plur. *Dor.* pro φωνήεντα, a φωνήεις, *vocalis*.

Φωνᾶντα, *vocalem*, acc. ſing. *Dor.* & *contr.* pro φωνήεντα, ab eod.

Φωνᾶσαι, *vocaſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φωνῆσαι, a verbo φωνέω, *voco*.

Φωνεῦντα, *vocantem*, acc. ſing. part. præſ. act. *Dor.* pro φωνοῦντα contracto ex φωνέοντα, a verbo eod.

Φωνήσασα, *quæ vocavit, locuta*, a. 1. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Φώνησε, *dixit*, 3. ſingul. a. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐφώνησε, a verbo eod.

Φωρᾷν, *furari*, præſ. inf. act. *contr.* pro φωράειν, a verbo φωράω, *furor*.

Φωρῶν, *furans*, præſ. part. act. *contr.* pro φωράων, a verbo eod.

Φῶτ' pro φῶτα, acc. ſing. a φὼς, *vir*.

Φῶτε, *viros*, acc. dual. ab eod.

Φωτίζου, *illuminare*, 2. ſingul. præſ. imper. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro φωτίζεσο, a verbo ſeq.

Φωτίσει, *illuminabit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi φωτίζω, *illumino*.

Φωχθεὶς, *toſtus*, a. 1. part. paſſ. verbi φώγνυμι pro φώγω, *torreo*.

X.

X' pro κ' ob ſequentem aſpiratam, & κ' pro ϗ &, per Apoſtrophum, ob ſequentem vocalem vel diphthongum.

Χάδε, *receſſit*, 3. ſingul. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχαδε, a verbo χάζω, *recedo*.

Χαδέειν, *receſſiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro χαδεῖν, a verbo eod.

Χάζεο, *recede*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro χάζεσο, a verbo χάζω, *recedo*.

Χάζευ, *recede*, imper. idem, ſed *Dorice* formatus.

Χαῖρ' pro χαῖρε, *gaude*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi χαίρω, *gaudeo*.

Χαίρετε, *gaudete*, 2. plur. præſ. imp. act. verbi ejuſd.

Χαίρην, *gaudere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro χαίρειν, a verbo eod.

Χαίρῃς, *gaudeas*, 2. ſingul. præſ. conjunct. act. verbi ejuſd.

Χαίροισαι, *gaudentes*, nom. plural. part. præſ. act. *Dor.* pro χαίρουσαι, a verbo eod.

Χαιτάεντι, *comoſo*, dat. ſing. *Dor.* pro χαιτήεντι, a χαιτήεις, *comoſus*.

Χαλαίνοντε, *laxantes*, nom. dual. part. præſ. act. verbi χαλαίνω, *laxo*.

Χαλάξαις, *qui laxavit*, a. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro χαλάσας, a verbo χαλάω, *laxo*.

Χαλάσας, a. idem communiter formatus.

Χαλάσατε, *laxate, laxaveritis*, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ejuſd.

Χαλᾶσι, *laxant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro χαλῶσι, a verbo eod.

Χαλεπᾷ, *difficili*, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro χαλεπῇ, a χαλεπὸς, *difficilis*.

Χαλιναγωγῶν, *qui frenat, frenans*, part. præſ. act. *contr.* pro χαλιναγωγέων, verbo χαλιναγωγέω, *freno*.

Χαλίνου, *frena*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro χαλίνοε, a verbo χαλινόω, *fren*

Χαλίφρονα, *eum, cui mens emota eſt*, ac ſing. a χαλίφρων, *cui mens emota eſt*.

Χάλκε' pro χάλκεα, *ærea*, nom. pl. n. g. χάλκεος, *æreus*.

Χαλκείων, *æreorum*, gen. plur. *Poet.* pro χαλκέων, ab eod.

Χαλκοαρᾶν, *æreis armis interfectorum*, gen plural. *Dor.* pro χαλκοαρῶν, a χαλκοάρης, ου, *qui æreis armis ſublatus eſt*.

Χαλκοῖο, *æris*, gen. ſing. *Ion.* pro χαλκ a χαλκὸς, *æs*.

Χαλκοκορυστᾷ, *ærea galea munito*, dat. ſing *Dor.* pro χαλκοκορυστῇ, a χαλκοκορυστ *ærea galea munitus*.

Χαλκοῦσθαι, *æreis armis armari*, præſ. in paſſ. *contr.* pro χαλκόεσθαι, a verbo χαλκόω, *ære munio*.

Χαλκοχιτώνων, *lorica ærea armatorum*, geni plur. a χαλκοχίτων, *lorica ærea armatu*

Χαμαιπετοῖσα, *humi cadens*, part. præſ. ac f. g. *Dor.* pro χαμαιπετοῦσα, a verb χαμαιπετέω, *humi cado*.

Χανεῖν, *hiaſſe*, a. 2. inf. act. verbi χαίν *hio*.

Χανοῦμαι, *hiſcam*, f. 1. ind. med. verbi ejuſ

Χανῶ, *hiabo*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Χαράδρην, *alveum*, acc. ſing. *Ion.* pro χαράδραν, a χαράδρα, *alveus*.

Χαρασσέμεναι, *ſculpere*, præſ. inf. act. *Do* pro χαράσσειν, a verbo χαράσσω, *ſculpo*.

Χαράσσοισαι, *notantes*, nom. plur. pa præſ. act. *Dor.* pro χαράσσουσαι, a verb eod.

Χαρείης, *gaviſus ſis*, 2. ſing. a. 2. op verbi χαίρω, *gaudeo*.

Χαρεὶς, *gaviſus*, a. 2. part. paſſ. verbi ejuſd.

Χάρη, *lætatus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐχάρη, a verbo eod.

Χαρίξῃ, *gratificatus ſit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. med. *Dor.* pro χαρίσῃ, a verbo χαρίζομαι, *gratificor.*

Χαρίσασθαι, *gratificatum eſſe*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Χαροποῖο, *læti*, gen. ſingul. *Ion.* pro χαροπȣ̃, a χαροπὸς, *lætus, vultu ſerenus.*

Χαρȣ̃σι, *gaudebunt*, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Χασμεύμενοι, *inhiantes*, nom. plur. præſ. part. med. *Dor.* pro χασμȣ́μενοι, a verbo χασμέομαι, *inhio.*

Χασσάμενον, *retrocedentem, retrogreſſum*, acc. ſing. a. 1. part. med. *Poet.* pro χασάμενον, a verbo χάζω, *recedo.*

Χασώμεσθα, *recedamus*, 1. plur. a. 1. conjunct. med. *Dor.* pro χασώμεθα, a verbo eod.

Χατέȣσιν, *indigentibus*, dat. plur. part. præſ. act. cum ν ἐφελκ. a verbo χατέω, *indigeo.*

Χἀτέρων, *& aliorum*, gen. plur. *Dor.* pro ϗ ἑτέρων, quod poſterius eſt gen. plur. ab ἕτερος, *alius.*

Χέαι, *fudiſſe*, a. 1. inf. act. pro χεῦσαι, a verbo χέω, *fundo.*

Χέει, *fundit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ejuſd.

Χείλεσιν, *labiis*, dat. plur. cum ν ἐφελκ. a χεῖλος, *labium.*

Χειμάῤῥω, *hiemis*, gen. ſing. *Dor.* pro χειμάῤῥȣ, a χείμαῤῥος, *hiems.*

Χείȣσι, *fundunt*, 3. plur. præſ. indic. act. *Poet.* pro χέȣσι, a verbo χέω, *fundo.*

Χεῖρ᾽ pro χεῖρα, *manum*, acc. ſing. a χεὶρ, *manus.*

Χείρεσσιν, *manibus*, dat. plur. *Ion.* & *Poet.* cum ν ἐφελκ. ab eod.

Χειρίϛην, *peſſimam*, acc. ſing. f. g. a χείριϛος, quod eſt ſuperl. a κακὸς, *malus.*

Χειροκοπείσθω, *manum abſcindito*, 3. ſing. præſ. imper. med. *contr.* pro χειροκοπεέσθω, a verbo χειροκοπέω, *manum abſcindo.*

Χειρȣ̃ν, *in ſuam poteſtatem redigere*, præſ. inf. act. *contr.* pro χειρόειν, a verbo χειρόω, *in meam poteſtatem redigo.*

Χείρω, *deteriora*, nom. plur. n. g. *Att.* & *Ion.* pro χείρονα, a χείρων, *pejor*, quod eſt compar. a κακὸς, *malus.*

Χειρώσασθαι, *domuiſſe*, a. 1. inf. med. verbi χειρόω, *domo.*

Χείσεται, *capax erit*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi χείρω pro χέω, *capio.*

Χέȣσαι, *fundentes*, nom. plur. part. præſ. act. f. g. verbi χέω, *fundo.*

Χερείονα, *pejora*, nom. plur. n. g. a χερείων, quod *Poet.* dicitur pro χείρων, *pejor.*

Χέρεσσιν, *manibus*, dat. plur. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro χερσὶ, a χεὶρ, *manus.*

Χερηϊ, *pejori*, dat. ſing. *Poet.* pro χερείονι, quod ipſum dicitur pro χείρονι, a χείρων, *pejor.*

Χεριαρᾶν, *manu compingentium*, gen. plural. *Dor.* pro χεριαρῶν, a χεριάρας, *manu aliquid compingens.*

Χερνίψαντ᾽ pro χερνίψαντο, *lavarunt manus*, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi χερνίπτομαι, *manus lavo.*

Χερὸς, *manus*, gen. ſing. *Poet.* pro χειρὸς, a χεὶρ, *manus.*

Χερσὶν, *manibus*, dat. plur. cum ν ἐφελκ. ab eod.

Χευάντων, *fundant*, gen. plur. a. 1. part. act. *Att.* pro 3. plur. a. 1. imper. act. χευάτωσαν, verbi χέω, *fundo.*

Χεῦεν, *fudit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔχευε, a verbo eod.

Χεύσωσι, *fuderint*, 3. plur. a. 1. conjunct. act. verbi ejuſd.

Χήρωσ᾽ pro χήρωσε, *deſolavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐχήρωσε, a verbo χηρόω, *deſolo.*

Χήτει, *penuria*, dat. ſing. *contr.* pro χήτεϊ, a χῆτος, *penuria.*

Χθονὶ, *terra*, dat. ſing. a χθὼν, *terra.*

Χθονίοιο, *terreſtris*, gen. ſing. *Ion.* pro χθονίȣ, a χθόνιος, *terreſtris.*

Χιμάρως, *capellas*, acc. plur. *Dor.* pro χιμάρȣς, a χίμαρος, *capella.*

Χλιδαῖσι, *deliciis*, dat. plur. *Ion.* pro χλιδαῖς, a χλιδὴ, *luxus.*

Χλιήνας, *qui tepefecit*, a. 1. part. act. *Att.* pro χλιάνας, a verbo χλιαίνω, *tepefacio.*

Χλοερῶ, *viridis*, gen. ſing. *Dor.* pro χλοερȣ̃, a χλοερὸς, *viridis.*

Χοάνοιο, *catini*, gen. ſing. *Ion.* pro χοάνȣ, a χόανος, *catinus.*

Χόλοιο, *bilis*, gen. ſing. *Ion.* pro χόλȣ, a χόλος, *bilis.*

Χολȣ́μενοι, *irati*, nom. pl. præſ. part. med. *contr.* pro χολοόμενοι, a verbo χολόομαι, *iraſcor.*

Χολωθεῖσα, *irata*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Χολωσάμενον, *iratum*, acc. ſing. a. 1. part. med. verbi ejuſd.

Χολωσέμεν, *ſuccenſurum eſſe*, f. 1. inf. act. *Ion.* pro χολώσειν, a verbo eod.

Χολωσέμεναι, *ſuccenſurum eſſe*, fut. idem, ſed *Dor.* formatum.

Χολῷτ᾽ pro χολῷτο, *iratus fuerit*, 3. ſing. perf. opt. paſſ. *Ion.* pro κεχολῷτο, a verbo eod.

Χορήγει, *ſuppedita*, 2. ſingul. præſ. imper. act. *contr.* pro χορήγεε, a verbo χορηγέω, *ſuppedito.*

Χορηγȣ̃ντας, *ſuppeditantes*, accuſ. plur. præſ. part. act. *contr.* pro χορηγέοντας, a verbo eod.

Χορτάσαι, *ſaturaſſe, paviſſe*, a. 1. inf. act. verbi χορτάζω, *ſaturo.*

Χορτασθῆναι, *ſaturatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Χορτασθήσονται, *ſaturabuntur*, 3. plur. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Χȣ̃σιν, *fundunt*, 3. plur. præſ. ind. act. cum ν ἐφελκ. & *contr.* pro χέȣσι, a verbo χέω, *fundo.*

Χραῖσμ᾽ pro χραῖσμε, *auxiliatus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχραισμε, a verbo χραισμέω, *auxilior.*

Χρᾶν, *oraculum reddere*, præſ. inf. act. *contr.* pro χράειν, a verbo χράω, *oraculum reddo.*

Χρανθεὶς, *pollutus*, a. 1. part. paſſ. verbi χραίνω, *polluo.*

Χρᾶσθε, *utimini, accipite accommodato*, 2. plur. præſ. imper. med. *contr.* pro χράεσθε, a verbo χράω, *do mutuo.*

Χρᾶσθαι, *uti*, præſ. inf. med. *Ion.* pro χρῆσθαι, a verbo eod.

Χραύσῃ, *ſauciaret*, 3. ſingul. a. 1. conjunct. act. verbi χραύω, *ſaucio.*

Χρέα, *debita*, nom. plur. *per Sync.* pro χρέεα, a χρέος, *debitum.*

Χρέεσθαι, *oraculum conſulere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro χρᾶσθαι, a verbo χράομαι, *oraculum conſulo.*

Χρέμισαν, *hinnivere*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐχρέμισαν, a verbo χρεμίζω, *hinnio.*

Χρεώμενοι, *utentes*, nom. plur. part. præſ. med. *Ion.* pro χραόμενοι, a verbo χράομαι, *utor.*

Χρέωνται, *utuntur*, 3. plur. præſ. ind. med. *Ion.* pro χρῶνται, contracto ex χράονται, a verbo χράομαι, *utor.*

Χρῇζε, *volebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔχρῃζε, a verbo χρῄζω pro χρηΐζω, *volo, rogo.*

Χρῄζοντι, *volunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro χρῄζȣσι, a verbo χρῄζω, *volo.*

Χρῄζȣσ᾽ pro χρῄζȣσα, *volens*, præſ. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Χρηΐζειν, *velle*, præſ. inf. act. verbi χρηΐζω, *volo.*

Χρηΐσκεσθαι, *uti*, præſ. inf. med. *Ion.* pro χρῆσθαι, a χράομαι, *utor.*

Χρῆμ᾽ pro χρῆμα, *negotium.*

Χρήμαθ᾽ ob ſequ. adſpir. pro χρήματ᾽ & hoc pro χρήματα, *divitiæ*, nom. plur. a χρῆμα, *res.*

Χρηματίσαι, *divinitus admonuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi χρηματίζω, *divinitus admoneo.*

Χρηματισθεὶς, *divinitus admonitus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Χρῆν, *oportebat*, imperf. ind. *Ion.* pro ἔχρην, a verbo impert. χρὴ, *oportet.*

Χρῆναι, *oportere*, præſ. inf. verbi ejuſd.

Χρήσαιτ᾽ pro χρήσαιτο, *uſus ſit*, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi χράομαι, *utor.*

Χρήσας, *qui commodavit*, a. 1. partic. act. verbi χράω, *commodo.*

Χρήσασθαι, *uſum eſſe*, a. 1. inf. med. verbi χράομαι, *utor.*

Χρῄσδειν, *velle*, præſ. inf. act. *Dor.* pro χρῄζειν, a verbo χρῄζω, *volo.*

Χρήσει, *uſui*, dat. ſing. *contr.* pro χρήσεϊ, a χρῆσις, *uſus.*

Χρήσηται, *uſus ſit*, 3. ſing. a. 1. conjunct. med. verbi χράομαι, *utor.*

Χρῆσθα, *oportet*, præſ. ind. *Dor.* pro χρή.

Χρῆσθαι, *uti*, præſ. inf. verbi χράομαι, *utor.*

Χρησθεῖσα, *mutuata*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ejuſd.

Χρήσθων, *utantur*, 3. dual. præſ. imperat. *Att.* pro 3. plur. χρήσθωσαν, a verbo eod.

Χρησόμεθα, *utemur*, 1. plur. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Χρήϛ᾽ pro χρηϛὰ, *bona*, acc. plur. n. g. a χρηϛὸς, *bonus.*

Χρῆται, *utitur*, 3. ſing. præſ. ind. med. *Dor.* pro χρᾶται contracto ex χράεται, a verbo χράομαι, *utor.*

Χρισαμένης, *unctæ*, gen. ſingul. a. 1. part. med. verbi χρίω, *ungo.*

Χροῒ & *contr.* χρῷ, *cuti*, dat. a χρὼς, *cutis.*

Χροΐζεσθαι, *propius accubare*, præſ. inf. med. verbi χροΐζομαι, *propius accubo.*

Χροιὴν, *colorem*, acc. ſing. *Ion.* pro χροιὰν, a χροιὰ, *color.*

Χρυσὲ, *aurum*, voc. ſing. a χρυσὸς, *aurum.*

Χρύσει᾽ pro χρύσεια, *aurea*, nom. plur. n. g. a χρύσειος, *aureus.*

Χρυσέω, *aurei*, gen. ſing. *Dor.* pro χρυσέȣ, a χρύσεος, *aureus.*

Χρυσῇ, *aureæ*, dat. ſing. *contr.* pro χρυσέῃ, ab eod.

Χρυσῷ, *aureo*, dat. ſingul. *contr.* pro χρυσέῳ, a χρύσεος, *aureus.*

Χρώμενον, *utentem*, acc. ſing. præſ. part. med. *contr.* pro χραόμενον, a χράομαι, *utor.*

Χρώμεσθ᾽ pro χρώμεσθα, *utimur*, 1. plur. præſ. ind. med. *Dor.* & *contr.* pro χραόμεθα, a verbo eod.

Χρῶνται, *utuntur*, 3. plur. præſ. ind. med. *contr.* pro χράονται, a verbo eod.

Χρώσω, *colorabo*, f. 1. ind. act. a verbo χρώννυμι pro χρόω, *coloro.*

Χρῷτ' pro χρῷτο, *utatur*, 3. ſingul. præſ. opt. med. *contr.* pro χραίοιτο, a verbo eod.

Χύτο, *fuſus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκέχυτο, a verbo χύω, *fundo*.

Χ' ὤδωνις, *Æol.* pro καὶ ὁ Ἄδωνις, *Adonis*.

Χώεο, *iraſcere*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro χώεσο, a verbo χώομαι, *iraſcor*.

Χ' ὠ 'κ, *Dor.* pro καὶ ὁ ἐκ.

Χῶμ' pro χῶμα, *agger*.

Χ' ὠμὸς, *Dor.* καὶ ὁ ἐμὸς, *& meus*.

Χῶν, *fundens*, præſ. part. act. *contr.* pro χέων, a verbo χέω, *fundo*.

Χωόμενος, *ſuccenſens*, præſ. part. med. verbi χώομαι, *iraſcor*.

Χωρεῖ, *accedit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro χωρέει, a verbo χωρέω, *accedo*.

Χωρεῖτ pro χωρεῖτε, *diſcedite*, 2. plur. præſ. imper. act. *contr.* pro χωρέετε, a verbo eod.

Χωρῆσαι, *acceſſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Χωρίσαι, *ſeparaſſe*, a. 1. inf. act. verbi χωρίζω, *ſeparo*.

Χωροῦσαι, *capientes*, nom. plur. part. præſ. act. *contr.* pro χωρέουσαι, a verbo χωρέω, *capio*.

Χῶσαι, *adgeſſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi χώννυμι pro χόω, *adgero*.

Χώσατ' pro χώσατο, *iratus fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐχώσατο, a verbo χόομαι, *iraſcor*.

Χώσεται, *iraſcetur*, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Χωσθεὶς, *adgeſtus*, a. 1. part. paſſ. verbi χώννυμι pro χόω, *adgero*.

Χωσω, *adgerabo*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ψ.

Ψαλεῖς, *canes*, 2. ſingular. f. 1. ind. act. verbi ψάλλω, *cano*.

Ψαρεῖ, *attinget*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ψαίρω, *attingo*.

Ψαῦε, *contrecta*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ψαύω, *contrecto*.

Ψαυσθεὶς, *palpatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ψευσθεὶς, *falſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ψεύδομαι, *fallo*.

Ψεχθεὶς, *vituperatus*, a. 1. part. paſſ. verbi ψέγω, *vitupero*.

Ψήλας, *qui cecinit*, a. 1. part. act. verbi ψάλλω, *cano*.

Ψηλαφήσειε, *contrectaverit*, 3. ſingul. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ψηλαφήσαι, a verbo ψηλαφάω, *contrecto*.

Ψηφισάτω, *ſupputaverit*, 3. ſing. a. 1. imper. act. verbi ψηφίζω, *ſupputo*.

Ψιάδεσσι, *guttis*, dat. plural. *Ion.* & *Poet.* pro ψιάσι, a ψιὰς, *gutta*.

Ψιθυρίσδειν, *ſuſurrare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ψιθυρίζειν, a verbo ψιθυρίζω, *ſuſurro*.

Ψοφέοισα, *ſtrepens*, part. præſ. f. g. act. *Dor.* pro ψοφέουσα, a verbo ψοφέω, *ſtrepo*.

Ψυγήσομαι, *refrigeſcam*, f. 2. indic. paſſ. verbi ψύχω, *refrigero*.

Ψύξας, *qui exſiccavit*, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Ψυχᾶ, *animæ*, dat. ſing. *Dor.* pro ψυχῇ, a ψυχὴ, *anima*.

Ψυχὰν, *animam*, acc. ſing. *Dor.* pro ψυχὴν, a ψυχὴ, *anima*.

Ψύχει, *frigore*, dat. ſing. *contr.* pro ψύχεϊ, a ψύχος, *frigus*.

Ψώμιζε, *paſce*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ψωμίζω, *paſco*.

Ω.

Ὦ, *Sim*, præſ. conjunct. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ὧ, *miſerim*, a. 2. conjunct. act. verbi ἵημι pro ἕω, *mitto*.

Ὤιγα, *aperui*, perf. ind. med. verbi οἴγω, *aperio*.

Ὦ 'γαθὲ, *o bone*, *Dor.* pro ὦ ἀγαθὲ, voc. ſing. ab ἀγαθὸς, *bonus*.

Ὤιγνυντο, *aperiebantur*, 3. plur. imperf. indic. paſſ. verbi οἴγνυμι, *aperio*.

Ὤιγον, *aperiebam*, a. 2. ind. act. verbi οἴγω, *aperio*.

Ὤ 'γὼ, *Dor.* pro ὃ ἐγὼ, *quod ego*.

Ὦδα, *olui*, perf. ind. med. verbi ὄζω, *oleo*.

Ὤιδηκας, *intumuiſti*, 2. ſing. perf. ind. act. verbi οἰδέω, *intumeſco*.

Ὠιδήκαντι, *tumuerunt*, 3. plur. perfect. ind. act. *Dor.* pro ὠδήκασι, a verbo eod.

Ὠιδημένον, *inflatum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ὠδοιπόρουν, *iter faciebam*, imperf. indicat. act. *contr.* pro ὠδοιπόρεον, a verbo ὁδοιπορέω, *iter facio*.

Ὤιδουν, *tumebam*, imperfect. ind. act. *contr.* pro ᾤδεον, a verbo οἰδέω, *tumeo*.

Ὠδύρετο, *lamentabatur*, 3. ſing. imperf. indic. paſſ. verbi ὀδύρομαι, *lamentor*.

Ὠδύσσατ' pro ὠδύσατο, *iratus fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ὀδύζομαι, *iraſcor*.

Ὠδώδει, *oluerat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* pro ὤδει, a verbo ὄζω, *oleo*.

Ὤετ' pro ᾤετο, *exiſtimabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi οἴομαι, *exiſtimo*.

Ὤζεσαν, *oluerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, *oleo*.

Ὠήθην, *putavi*, a. 1. ind. paſſ. verbi οἴομαι, *puto*.

Ὠθεῦνθ' pro ὠθεῦντ' ob ſeq. adſpiratam, & ὠθεῦντ' pro ὠθεῦνται, *trudunt*, 3. plur. præſ. ind. med. *Dor.* pro ὠθοῦνται, a verbo ὠθέω, *trudo*.

Ὠθήσω, *pellam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὠΐγνυντ' pro ὠΐγνυντο, *patebant*, 3. plural. imperfect. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾤγνυντο, a verbo ὀΐγνυμι pro οἴγνυμι, *aperio*.

Ὠΐετο, *putabatur*, 3. ſing. imperfect. ind. paſſ. verbi οἴομαι, *puto*.

Ὤιξα, *aperui*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ᾦξα, a verbo οἴγω, *aperio*.

Ὠΐσατο, *putavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ὤιχεθ' ob ſequ. adſpiratam pro ὤιχετ' & hoc pro ὤιχετο, *abibat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Poet.* pro ᾤχετο, a verbo οἴχομαι, *abeo*.

Ὠκ, *Dor.* pro ὁ ἐκ.

Ὠκέα, *celerem*, acc. ſing. ab ὠκὺς, έος, *celer*.

Ὠκεανοῖο, *oceani*, gen. ſing. *Ion.* pro ὠκεανοῦ, ab ὠκεανός.

Ὤικηθεν, *habitati ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ᾠκήθησαν, a verbo οἰκέω, *habito*.

Ὠικίσαμεν, *habitavimus*, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi οἰκίζω, *habito*.

Ὤικησαν, *habitaverunt*, 3. plur. a. 1. indic. act. verbi οἰκίζω, *habito*.

Ὤκλασε, *defecit*, 3. ſing. a. 1. indicat. act. verbi ὀκλάζω, *in genua procumbo*.

Ὠικοδομήθη, *ædificatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi οἰκοδομέω, *ædifico*.

Ὠικοδόμησε, *ædificavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὠικτείρατε, *miſerati eſtis*, 2. plur. a. ſeq.

Ὤικτειρεν, *miſeratus eſt*, 3. ſing. a. 1. indic. act. cum ν ἐφελκ. a verbo οἰκτείρω, *miſereor*.

Ὤλεα, *perii*, perf. ind. med. verbi ὄλλυμ pro ὀλέω, *perdo*.

Ὤλεσε, *perdidit*, 3. ſing. a. 1. indic. act verbi ejuſd.

Ὤλετ' pro ὤλετο, *periit*, 3. ſing. a. 2. ind med. verbi ejuſd.

Ὦ 'λεύθερε, *o ingenue*, *Dor.* pro ὦ ἐλεύθερε quod poſterius eſt voc. ſing. ab ἐλεύθερος *liber*, *ingenuus*.

Ὡλοκαύτωσε, *totum combuſſit*, 3. ſing. a. 1 ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo*.

Ὠλοφύρετο, *lamentabatur*, 3. ſing. imperf ind. med. verbi ὀλοφύρομαι, *lamentor*.

Ὡμάρτευν, *ſequebar*, imperf. ind. act. *Dor.* pro ὡμάρτουν, *contr.* ex ὡμάρτεον, a verb ὡμαρτέω, *ſequor*.

Ὡμάρτησα, *ſecutus ſum*, a. 1. ind. act verbi ejuſd.

Ὦμεν, *ſimus*, 1. plur. præſ. conjunct. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ὦμες, *ſimus*, perſona ead. *Dorice* formata.

Ὤιμην, *putabam*, imperf. ind. med. per *Syncop.* pro ᾠόμην, a verbo οἴομαι, *puto*.

Ὡμίλει, *colloquebatur*, 3. ſing. imperf. ind act. *contr.* pro ὡμίλεε, a verbo ὁμιλέω, *colloquor*.

Ὡμίλησε, *collocutus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind verbi ejuſd.

Ὡμίλουν, *colloquebar*, imperf. ind. act. *contr* pro ὡμίλεον, a verbo eod.

Ὠμοθέτησαν, *cruda poſuerunt*, 3. plur. a. 1 ind. act. verbi ὠμοθετέω, *cruda pono*.

Ὤμοισι, *humeris*, dat. plur. *Ion.* pro ὤμοις ab ὦμος, *humerus*.

Ὡμολόγησε, *confeſſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind act. verbi ὁμολογέω, *confiteor*.

Ὡμοιώθη, *ſimilis eſt*, *adſimilatus eſt*, 3. ſing a. 1. ind. paſſ. verbi ὁμοιόω, *adſimilo*.

Ὡμολόγησαν, *confeſſi ſunt*, 3. plur. a. 1 ind. act. verbi ὁμολογέω, *confiteor*.

Ὤμοσα, *juravi*, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμ pro ὀμόω, *juro*.

Ὤιμωξα, *ploravi*, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, *ploro*.

Ὢν, *qui eſt*, *exſiſtens*, præſ. part. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ὠνάμην, *lucrifeci*, a. 1. ind. med. per *Syncop.* pro ὠνησάμην, a verbo ὄνημι pro ὀνάω, *proſum*.

Ὦ 'ναξ, *Poet.* pro ὦ ἄναξ, *o rex!*

Ὤνασαν, *profuerunt*, 3. plur. a. 1. ind act. *Dor.* pro ὤνησαν, a verbo ὄνημι pro ὀνάω, *proſum*.

Ὠνείδιζον, *exprobrabam*, imperf. ind. act verbi ὀνειδίζω, *exprobro*.

Ὠνείδισα, *exprobravi*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὠνειροπόλουν, *in ſomniorum interpretatione verſabar*, imperf. ind. act. *contr.* pro ὠνειροπόλεον, a verbo ὀνειροπολέω, *ſomnia interpretor*.

Ὤνεμος, *per Craſin* pro ὁ ἄνεμος, *ventus*.

Ὠνῇ, *emas*, 2. ſing. præſ. conjunct. med. *contr.* pro ὠνέῃ, a verbo ὠνέομαι, *emo*.

Ὤνησαν, *juverunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὤνημι pro ὀνάω, *juvo*.

Ὠνήσω, *juvabo*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὤνητ' pro ὤνητο, *lucrifecerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ὦ 'νθρωπε, *Dor.* pro ὦ ἄνθρωπε, voc. ſing. ab ἄνθρωπος, *homo*.

Ὠνομάδαται, *nominati ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, a verbo ὀνομάζω, *nomino*.

Ὠνόμαζον, *nominabam*, imperf. ind. act. verbi ὀνομάζω, *nomino*.

Ὠνόμασε, *nominavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὠνομάσθη, *nominatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ὠνοχόει, *propinabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ᾠνοχόεε, a verbo οἰνοχοέω, *propino*.

Ὦξ, *Dor.* pro ὁ ἴξ.

Ὦιξαν, *aperuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi οἴγω, *aperio*.

Ὠιόμην, *putabam*, imperf. ind. paſſ. verbi οἴομαι, *puto*.

Ὤιοντ' pro ᾤοντο, *putabant*, 3. plur. imperf. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ὦπα, *vultum*, acc. ſing. ab ὤψ, *vultus*.

Ὤπασα, *dedi*, a. 1. ind. act. verbi ὀπάζω, *præbeo, do*.

Ὦ 'πόλλων, *Dor.* pro ὦ Ἀπόλλων, *o Apollo*.

Ὡ 'πόλλων, *Dor.* pro ὁ Ἀπόλλων, *Apollo*.

Ὦ 'πόλοι, *Dor.* pro ὦ αἰπόλοι, *o caprarii*.

Ὦπται, *viſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ὄπτομαι, *video*.

Ὤπτησε, *aſſavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, *aſſo*.

Ὡραίουσιν, *matura reddunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Æol.* & cum ν ἐφελκ. pro ὡραΐζουσι, a verbo ὡραΐζω, *maturum reddo*.

Ὠράν' pro ὠρανοῦ, *cæli*, gen. ſing. *Dor.* pro οὐρανοῦ, ab οὐρανὸς, *cælum*.

Ὡ 'ργεῖος, *Dor.* pro ὁ Ἀργεῖος, *Argeus*.

Ὠργίσθη, *ad iram commotus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ὀργίζω, *facio iraſci*.

Ὠρέξατ' pro ὠρέξατο, *petiit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ὀρέγω, *porrigo*.

Ὥρεον, *videbam*, imperf. ind. act. verbi ὁρέω, quod *Ionice* dicitur pro ὁράω, *video*.

Ὤρεσι, *uxoribus*, dat. plur. *Poet.* pro ὤρσι, ab ὄαρ, *uxor*.

Ὤρθριζε, *diluculo veniebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ὀρθρίζω, *diluculo venio*.

Ὤρθρισα, *diluculo veni*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὠρθώθη, *erectus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ὀρθόω, *erigo*.

Ὠριγνᾶτο, *certabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro ὠριγνάετο, a verbo ὀριγνάομαι, *certo*.

Ὠριγνῶντ' pro ὠριγνῶντο, *certabant*, 3. pl. imperf. ind. med. *contr.* pro ὠριγνάοντο, a verbo eod.

Ὦρινε, *concitat*, ſ. *concitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὀρίνω, *concito*.

Ὡρίσαντο, *definiverunt*, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ὁρίζω, *definio*.

Ὤρκισας, *juraviſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, *juro*.

Ὡρμάθη, *cum impetu cepit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Dor.* pro ὡρμήθη, a verbo ὁρμάομαι, *cum impetu capio, ruo, propero*.

Ὥρμαινε, *agitabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo, agito*.

Ὡρμᾶτ' pro ὡρμᾶτο, *movebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ὡρμάετο, a verbo ὁρμάω, *cum impetu feror*.

Ὡρμέατο, *moti erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ὥρμηντο, a verbo eod.

Ὡρμένον, *concitatum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. *per Sync.* pro ὡρμημένον, a verbo eod.

Ὥρμηνε, *ruit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ὥρμανε, a verbo ὁρμαίνω, *ruo*.

Ὥρμησαν, *cum impetu lati ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὁρμάω, *cum impetu ruo*, ſive *feror*.

Ὡρμῶντ' pro ὡρμῶντο, *cum impetu ferebantur*. 3. plur. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ὡρμάοντο, a verbo eod.

Ὦρνες, *agni*, nom. plur. *Dor.* pro οἱ ἄρνες, ab ἄρς, *agnus*.

Ὤρνυτο, *ruebat*, 3. ſing. imperf. med. verbi ὄρνυμαι, *ruo*.

Ὤρορε, *excitavit*, 3. ſing. perf. ind. med. *per Metatheſ.* pro ὄρωρε, & hoc. *Att.* pro ὦρε, a verbo ὄρω, *excito*.

Ὦρσα, *concitavi*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ὦρα, a verbo eod.

Ὦρτ' pro ὦρτο, *concitatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Ὤρυγεν, *fodit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ὀρύσσω, *fodio*.

Ὤρυξαν, *foderunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὠρυόμενος, *rugiens*, præſ. part. med. verbi ὠρύω, *rugio*.

Ὠρύχαται, *foſſi ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ionice*, pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, a verbo ὀρύσσω, *fodio*.

Ὠρχαῖος, *Dor.* pro ὁ ἀρχαῖος, *antiquus*.

Ὠρχεῖσθε, *ſaltabatis*, 2. plur. imperf. indicat. med. *contr.* pro ὠρχέεσθε, a verbo ὀρχέομαι, *ſalto*.

Ὠρχεῦντο, *ſaltabant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Dor.* pro ὠρχοῦντο, a verbo eod.

Ὠρχήσασθε, *ſaltaſtis*, 2. plur. a. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ὤρχμενος, *incipiens*, *Dor.* & *per Syncop.* pro ὁ ἀρχόμενος, ab ἄρχομαι, *incipio*.

Ὠρώρει, *excitatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* pro ὤρειν, a verbo ὄρω, *excito*.

Ὠρωρέχατο, *porrecti erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, a verbo ὀρέγω, *porrigo*.

Ὠρωρέχεις, *porrexeras*, 2. ſing. pluſq. ind. act. *Att.* pro ὠρέχεις, a verbo eod.

Ὠρώρυκτ' pro ὠρώρυκτο, *foſſus erat*, 3. ſing. pluſquamperf. ind. paſſ. verbi ὀρύσσω, *fodio*.

Ὠρωρύχειν, *foderam*, pluſq. ind. act. *Att.* pro ὠρύχειν, a verbo eod.

Ὦσα, *impuli* a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, *impello*.

Ὦσαι, *impuliſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Ὠσάμενοι, *qui impulerunt*, 3. plur. aor. 1. part. med. verbi ejuſd.

Ὦσαν, *repulerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὤσασκ' pro ὤσασκε, *impulit*, 3. ſing. a 1. ind. act. *Ion.* pro ὦσε, a verbo eod.

Ὦσδε, *redolebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὦζε, a verbo ὄζω, *redoleo*.

Ὦσε, *pepulit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω pro ὤθω, *pello*.

Ὠσθῆναι, *pulſum eſſe*, a. 1. infin. paſſ. verbi ejuſd.

Ὦσι, *ſint*, 3. plur. præſ. conjunct. verbi εἰμί, *ſum*.

Ὠσίν, *auribus*, dat. plur. cum ν ἐφελκ. ab οὖς, ὠτὸς, *auris*.

Ὦσμαι, *impulſus ſum*, perfect. ind. paſſ. verbi ὠθέω pro ὤθω, *impello*.

Ὠσμένον, *pulſum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ὥστ' pro ὥστε, *quaſi*.

Ὠστιεῖ, *tradet*, 3. ſing. fut. 1. med. *Att.* pro ὠστιῇ, & hoc pro ὠστίσῃ, a verbo ὠστίζω, *trado*,

Ὦ 'στοργος, *crudelis*, *Dor.* pro ὁ ἄστοργος.

Ὤσφραντο, *olfacti erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. verbi ὀσφραίνω, *olfacio*.

Ὤσω, *pellam*, f. 1. ind. act. verbi ὠθέω pro ὤθω, *pello*.

Ὦτα, *aures*, nom. plur. ab οὖς, ὠτὸς, *auris*.

Ὥτερος, *Dor.* pro ὁ ἕτερος, *alter*.

Ὠτὸς, *auris*, gen. ſing. ab οὖς, *auris*.

Ὤτρυνεν, *incitabat*, 3. ſing. imperfect. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ὀτρύνω, *incito*.

Ὠὐτὸς, *Dor.* pro ὁ αὐτὸς, *ipſe*.

Ὤφειλον, *debebam*, imperf. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo*.

Ὤφειν, *videram*, pluſq. ind. act. verbi ὄπτω, *video*.

Ὠφελεῖτε, *juvatis*, 2. plur. præſ. ind. *contr.* pro ὠφελέετε, a verbo ὠφελέω, *juvo*.

Ὠφεληθῇς, *adjutus ſis*, 2. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ejuſd.

Ὠφέλησε, *juvit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὤφελεν, *debuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo*.

Ὤφθη, *viſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ὄπτω, *video*.

Ὤφθησαν, *viſi ſunt*, 3. plur. a. ejuſd.

Ὤφλει, *debebat*, 3. ſing. imperfect. ind. verbi ὀφλέω pro ὀφείλω, *debeo*.

Ὠ 'φρόντιστος, *ſecurus*, *Dor.* pro ὁ ἀφρόντιστος.

Ὦιχα, *aperui*, perf. indic. med. verbi οἴγω, *aperio*.

Ὤιχατ' pro ᾤχατο, *aperti erant*, 3. plur. pluſquamperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾠγμένοι ἦσαν, a verbo eod.

Ὤιχετ' pro ᾤχετο, *abiit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi οἴχομαι, *eo*.

Ὤχθησαν, *ingemuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi ὀχθέω, *indignor*.

Ὠιχόμεθ' pro ᾠχόμεθα, *ibamus*, 1. plur. imperf. ind. med. verbi οἴχομαι, *eo*.

Ὤιχωκε, *abiit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ᾤχηκε, a verbo οἴχω pro οἰχέω, *abeo*.

ΤΈΛΟΣ.

Lexici

Vo

A

qu
λει
ca
𝒜
tif
πο
πὸ
κι
ἐκι
χει
tic
ab
νίκ
in
ὁ ὄ
Se
gii
δω
Abac
Abac
Abac
ἀπ
Abac
Abac
Abac
Abag
Abali
Abali
ab
Abali
τιν
Abam
πά
Abavi
Abavu
Abbas
Abbat
Abbat
Abbre
τέμ
Abdica
Abdica
Abdic
Luc
mag
Abdite,
Dem.

Lexici Manualis Græci

PARS TERTIA,

EAQUE

SYNTHETICA,

Vocum Phraſiumque Latinarum, quæ in primis ex re Græce quidpiam reddituris eſſe poſſint, interpretationem Græcam ſiſtens.

A,

Ab, ἀπὸ, *cum Genitivo*, & potiſſimum de inanimatis, *ut*, Ab illo tempore, ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου, *Demoſth.* Ab initio uſque ad finem, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς, *idem.* A ſolis ortu uſque ad occaſum, ἀφ' ἡλίου ἀνίοντος μέχρι δυομένου, *Æſchin.* (2) παρὰ, *cum Genit.* & potiſſimum de animatis, *ut*, Venire a rege, πορεύεσθαι παρὰ βασιλέως, *Thucyd.* (3) ὑπὸ, *cum Genit.* & verbis paſſ. vel neutris, *ut*, Inſtituor ab illo, παιδεύομαι ὑπ' ἐκείνου, *Iſocr.* Interfectus eſt a vobis, τέθνηκεν ὑφ' ὑμῶν, *Xenoph.* (4) ἐκ, in notatione temporis, *ut*, A puero, ab infantia, ab incunabulis, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου, ἐκ πρώτης ἡλικίας, *Dem. Iſocr.* (5) ἐπὶ, in notatione officii, *ut*, Qui ab epiſtolis eſt, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν: qui a ſecretis eſt, vulgo Secretarius, ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων: qui a regiis ſigillis eſt, ὁ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν σφραγίδων, &c. *Viger.* C. IX. Sect. 4. Reg. 1.

Abacium, τὸ ἀβάκιον, ου, *Polyb.*

Abactor, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Lucian.*

Abactus, a, um, ἀπεληλαμένος, ένη, ένον, *Poll.* ἀπελαθεὶς, εῖσα, ὲν, ab ara, βωμοῦ, *Luc.*

Abactus, us, ἡ ἀπελασία, ας, *Heſych.*

Abaculus, τὸ ἀβάκιον, ου, *Polyb.*

Abacus, ὁ ἄβαξ, ακος, *Poll.*

Abagio, ἡ παροιμία, ας, *Ariſtot.*

Abalienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως, *Thuc.*

Abalienatus, a, um, ἀλλοτριωθεὶς, εῖσα, ὲν, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* πρός τινα, *Iſocr.*

Abalieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Dem.* τινὰ πρός τινα, *Iſocr.*

Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς, θεία τοῦ προπάππου, *idem.*

Abavia, ἡ ἐπιτήθη, ης, *Poll.*

Abavus, ὁ ἐπίπαππος, ου, *Poll.*

Abbas, ὁ κοινοβιάρχης, ου, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ου.

Abbatia, ἡ ἀββάτεια, ας.

Abbatiſſa, ἡ ἀρχιμανδρῖτις, ιδος.

Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, *Syneſ.* συντέμνω, *Thucyd.*

Abdicatio, ἡ ἀποκήρυξις, εως, *Lucian.*

Abdicatus, a, um, ἀποκήρυκτος, ον, *Syneſ.*

Abdico, as, ἀποκηρύττω, filios, τοὺς υἱέας, *Lucian.* filium, ἀπειπεῖν τὸν υἱὸν, *Plato*, me magiſtratu, τὴν ἀρχὴν, *Ariſtot.*

Abdite, κρύφα, *Plut.* κρυφῇ, *N. T.* κρύβδην, *Dem.*

Abditus, a, um, ἀπόκρυφος, ον, *Suid.* κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.*

Abdo, κρύπτω, in gurguſtio, εἰς καλύβην, *Thuc.*

Abdomen, τὸ ὑπογάστριον, ου, *Dem.*

Abduco, ἀπάγω, ſententiam ab aliquo, τὴν γνώμην ἀπό τινος, *Thucyd.* aliquem a propoſito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æſchin.* captivum aliquem, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα, *Demoſth.* λαμβάνω αἰχμάλωτόν τινα, *Herodian.*

Abductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς, *Polyb.*

Abductus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπακτος, ου, *Sophocl.*

Abecedarius, ἀλφαβητικὸς, ὴ, όν.

Abedo, κατεσθίω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Abeo, ἀπέρχομαι, a viro, ἀνδρὸς, *Iſocr.* e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *idem*, ad aliquem, οἴχομαι πρός τινα, *idem*, in malam rem, ἀπάγω εἰς τὸν φόρον, *Epicharm.* ἔρρω ἐς κόρακας, *Ariſtoph.*

Aberratio, ἡ ἀποπλάνησις, εως, *Ariſt.*

Aberro, ἁμαρτάνω, a via, τῆς ὁδοῦ, *Ariſtoph.* a veritate, διαμαρτάνω τῆς ἀληθείας, *Iſocr.* διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, *id.* a ſententia alicujus, τῆς γνώμης τινὸς, *idem*, a propoſito, ἀποπλανάομαι τῆς ὑποθέσεως, *idem*, a fide, τῆς πίστεως, vel ἀπὸ τῆς πίστεως, *Chryſoſt.* a ſcopo, ſeu propoſito, ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν, *Iſocr.* πόῤῥω γίνομαι τῆς ὑποθέσεως, *id.* τοῦ πράγματος, *Demoſth.*

Abfore, ἀπέσεσθαι, *Plut.*

Abgrego, ἀφορίζω, oves ab hircis, τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, *N. T.*

Abhinc, ἐντεῦθεν, *Ariſtot.*

Abhorreo, μυσάττομαι, ut prodigium, ὡς ἐπὶ τέρατι, *Luc.* ab injuria, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν, *Plato*, ab aliquo τινὶ, *Plut.* ἐπί τινι, *Ariſt.* κατά τινος, *Luc.*

Abhorreſco, idem quod *Abhorreo.*

Abhortor, ἀποτρέπω, aliquem a peccatis, τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, *Iſocr.*

Abjecte, ταπεινῶς, vivere, ζῆν, *Dem.* facere, πράττειν, *idem*, φαύλως, ἀγεννῶς, *idem.*

Abjectio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, armorum, τῶν ὅπλων, *Plato.*

Abjector, ὁ ἀποβολεὺς, έως, armorum, τῶν ὅπλων, *Plato.*

Abjectus, a, um, ἀποβεβλημένος, η, ον, ab ἀποβάλλω, abjicio, *Plato.*

Abiegnus, a, um, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX.

Abies, ἡ ἐλάτη, ης, *Plut.*

Abietinus, a, um, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX.

Abigeator, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Luc.*

Abigeatus, us, ἡ ἀπελασία, ας, *Heſ.*

Abigo, ἀπελαύνω, prædas, τὰς λείας, *Herodian.* columbas, τὰς περιστερὰς, *Baſil.* e convivio, ἀπωθέω τοῦ συμποσίου, *Lucian.* Spiritum ſanctum, ἀποδιώκω τὸ πνεῦμα ἅγιον, *Baſil.*

Abjicio, ἀποβάλλω, *Plato*, aliquid, ῥίπτω τι, *Demoſth.* clam ad pedes, ἀδήλως πρὸς τοὺς πόδας, *Æl.*

Abitus, us, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Iſocr.*

Abjudico, ἀποκρίνω, *Ariſtot.* ἀποδοκιμάζω, *id.*

Abjugo, ἀποζεύγνυμι, ἀναζυγόω.

Abjungo, i. e. disjungo, ἀποζεύγνυμι, aliquid, τὶ, ab aliquo, τινὸς, *Eurip.*

Abjuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, *Demoſth.*

Abjuratus, a, um, ἀπωμομένος, η, ον, ab ἀπόμνυμι, *Herodian.*

Abjuro, ἀπόμνυμι, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Ablactatio, ἡ ἀπογαλάκτισις, εως, ὁ ἀπογαλακτισμὸς, οῦ.

Ablacto, ἀπογαλακτίζω, aliquem, τινὰ, LXX.

Ablaqueatio, ἡ ῥιζοτομία, ας, *Theophr.*

Ablaqueatus, a, um, ῥιζοτομηθεὶς εῖσα, έν. A ῥιζοτομέω, *Hippocr.*

Ablaqueo, ῥιζοτομέω, ῶ, *Hippocr.*

Ablativus caſus, ἡ ἀφαιρετικὴ πτῶσις, *Gramm.*

Ablatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*

Ablegatio, ἡ ἀποστολὴ, ῆς, LXX. ἀπόπεμψις, εως, *Dem.* ἀποπομπὴ, ῆς, *Æſchin.*

Ablegatus, a, um, ἀπεσταλμένος, ένη, ένον, *N. T.*

Ablego, ἀποστέλλω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* τινὰ πρεσβεία, *Demoſth.*

Abligurio, λαφύσσω, *Luc.* bona, καταβιβρώσκω τὰ ὄντα, *Hyperid.*

Abliguritio, ὁ λαφυγμὸς, οῦ, *Ariſtoph.*

Ablingo, ἀπολείχω, *Athen.*

Abloco, ἀπομισθόω, terram in decem annos, τὴν γῆν ἐπὶ δέκα ἔτη, *Thuc.*

Abludo, ἀπᾴδω, *Ariſtot.*

Abluo, ἀπονίπτομαι, manus, τὰς χεῖρας, *Athen.* pulverem, ἀποπλύνω τὴν κόνιν, *Lucian.* retia, τὰ δίκτυα, *N. T.*

Ablutio, ἡ πλύσις, εως, LXX.

Ablutus, a, um, λελουμένος, ένη, ένον, *N. T.*

Abmitto, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Abnego, ἀπαρνέομαι, cædem, τὸν φόνον, *Plutarch.* ἔξαρνός εἰμι, *Plato.*

Abnepos, ὁ ἀπέκγονος, ου, *Bud.*

Abneptis, ἡ ἀπεκγόνη, ης.

Abnocto, ἀπονυκτερεύω, a caſtris, τοῦ στρατοπέδου, *Plut.*

Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.

Abnormis, e, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου, *Plut.*

Abnuo, ἀπονεύω, bonum, τοῦ καλοῦ, *Baſil.* hoc, τοῦτο, *Xenoph.*

Abolendus, a, um, ἐξαιρετέος, έα, έον, *Polyb.*

Aboleo, ἀφανίζω, teſtamentum, διαθήκην, *Dem.* memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινὸς, *idem*, legem, λύω, καταλύω, ἀποχειροτονέω, ἀποδοκιμάζω νόμον, *idem*, diſciplinas, ἀναιρέω τὰς παιδείας, *Iſocr.*

Abolitio, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ, ἡ ἄφανσις, εως, juſtitiæ, τῆς δίκης, *Ariſtoph.*

Abolitus, a, um, ἠφανισμένος, [illegible], ένον, ab ἀφανίζω, *Dem.*

Abolla, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.*

Abolus, ὁ ἄβολος, ου, *Ariſtot.*

Abomaſum, τὸ ἤνυστρον, ου, *Ariſtot.*

Abominabilis, e, βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Abominamentum, τὸ βδέλυγμα, ατος, *N. T.*

Abominandus, a, um, βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Abominatio, ὁ βδελυγμὸς, οῦ, LXX.

Abominor, βδελύττομαι, aliquem ob aliquid, τινὰ διά τι, *Ariſtoph.*

Aborior, ἐξαμβλόω, ῶ, *Plato.*

Abortio, abortum pario, ἐξαμβλίσκω, *Æl.* ἐξαμβλώσκω, *Dioſc.* ἐξαμβλόω, *Plato.*

Abortio, ἡ ἔκτρωσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀμβλωσις, εως, *Gregor.*

Abortivus, a, um, ἐκτρωματιαῖος, αία, αῖον.

Aborto, idem quod *Abortio*, ſive *abortum pario.*

Abortus, τὸ ἔκτρωμα, ατος, *Hippocr.* τὸ ἄμβλωμα, ατος, *Bud.*

Abrado, ἀποξύω, aliquid ab aliquo τὶ ὑπό τινι, *Alciphr.* ἀποκναίω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.*

Abraſus, a, um, ἀπεξυσμένος, ένη, ένον, ab ἀποξύω, *Alciphr.*

Abreptus, a, um, ἀναρπαγεὶς, εῖσα, ὲν, ab ἀναρπάζω, *Dem.*

Abripio, ἀφαρπάζω, aliquid, τὶ, *Herodian.* ἀναρπάζω, *Dem.* aliquem e templo, ἀποσπάω τινὰ τοῦ ἱεροῦ, *Herodian.*

Abrodo, ἀποτρώγω, aliquid, τὶ, *Laërt.*

Abrogatio, ἡ ἀποκύρωσις, εως, ἡ ἀποδοκιμασία, ας, legum, ἡ ἀναίρεσις, εως, τῶν νόμων, *Dem.*

Abrogo, ἀποχειροτονέω, ῶ, alicui magiſtratum, τινὰ τῶν ἐν ἀρχαῖς, *Dem.* aliquid, ἀποδοκιμάζω τι, *idem*, leges, ἀναιρέω τοὺς νόμους *Æſchin.* legem, λύω τὸν νόμον, *Demoſth.* decretum, καταλύω τὸ ψήφισμα, *idem.*

Abrotonum, τὸ ἀβρότονον, ου, *Dioſc.* ex abrotono confectum, ἀβροτίνινος, ίνη, ινον, *id.*

Abrumpo, ἀπορρήγνυμι, aliquid, τι, *Æſchin.*

Abrupte, ἀποτόμως, *Iſocr.*

Abruptus, a, um, ἀπερρηγμένος, ένη, ένον, ab ἀπορρήγνυμι, *Æſchin.* locus, ὁ ἀπορρὼξ τόπος, *Plut.*

Abs, ἀπό. Vide *A*, *Ab.*

Abſcedo, ἀφίσταμαι, in regionem aliquam, εἰς χώραν τινὰ, *Thuc.*

Abſcedens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον, *Dioſcor.*

Abſceſſio, ἡ ἀπόστασις, εως, *Dem.* ἡ ἀποστασία, ας, *Plut.*

Abſceſſus, τὸ ἀπόστημα, ατος, *Galen.*

Abſcido, ἐκκόπτω, aliquid, τι, *Galen.*

Abſcindo, ἀποτέμνω, aliquid, τὶ, *Plut.* nares & aures alicui, ῥῖνα καὶ οὔατα τινι, *Homer.* ἀποκόπτω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.*

Abſciſſe, ἀποτόμως, *Iſocr.*

Abſciſſio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς, *Plut.*

Abſciſſus, a, um, ἀποκεκομμένος, ένη, ένον, ὁ καὶ ἡ ἀπότομος, ου, abſciſſæ petræ, ἀπότομοι πέτραι, *Lucian.*

Abſcondite, κρύφα, *Plut.* κρυφῆ, *N. T.*

Abſconditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, ου, LXX. κρυπτὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* κρυφαῖος, αία, αῖον, *id.* ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, LXX.

Abſcondo, ἀποκρύπτομαι, aliquid, τὶ, *Iſæus*, ἐπικρύπτω, aliquid in aliquo, τι ἔν τινι, *Herodian.* aliquid ſub aliquo, καλύπτω τι ὑπό τινος, *Æl.*

Abſconſio, ἡ κρύψις, εως, *Ariſtot.*

Abſconſus, a, um, κρύφιος, ία, ιον, *Herodian.* σκεπηνὸς, ἡ, ὸν, LXX.

Abſens, ἀπὼν, οῦσα, ὸν, *Gen.* όντος, ούσης, όντος, *Plut.* Vide *Abſum.*

Abſentia, ἡ ἀπουσία, ας, *Dem.*

Abſentio, διαφωνέω, in aliqua re, πρός τι, *Dem. Phal.*

Abſento, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æſch.*

Abſilio, ἀποπηδάω, e curru, τοῦ ἅρματος, *Plut.*

Abſimilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, ου, *Plato*; ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, *Gen.* ότος, υίας, ότος, *Polyb.* ἀπεικὼς, υῖα, ὸς, *Gen.* ότος, υίας, ότος, *Plut.*

Abſinthites, ὁ ἀψινθίτης, ου, ſc. οἶνος, *Dioſc.*

Abſinthium, τὸ ἀψίνθιον, ου, *Dioſcor.*

Abſiſtens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον, *Dem.*

Abſiſto, ἀφίσταμαι, ab aliqua re, τινὸς, *Dem.*

Abſit, μὴ γένοιτο, *Dem.* quod abſit, ὃ μὴ συμβαίη, *idem.*

Abſolvo, ἀπολύω, aliquem a culpa, τινὰ τῆς αἰτίας, *Lycurg.* aliquem crimine, ἀφίημί τινα τοῦ ἐγκλήματος, *Plut.* aliquem mortis, ἀποψηφίζομαί τινος θάνατον, *Antiphon.* i. e. perficio, ἀποτελέω, aliquid, τὶ, *Plato*, ἀπεργάζομαί τι, *Xenoph.*

Abſolute, τελείως, *Iſocr.*

Abſolutio, ἡ ἀπόλυσις, εως, *Dem.* ἡ λύσις, εως, ab iniqua fama, τῆς βλασφημίας, *id.*

Abſolutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόλυτος, ου, *Gregor. Naz.* i. e. perfectus, τέλειος, εία, ον, *Ariſt.* ἐντελὴς, έος, *Lucian.*

Abſone, ἀσυμφώνως.

Abſonus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύμφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀπῳδὸς, οῦ, i. e. abſurdus, ὁ καὶ ἡ ἄτοπος, ου, *Demoſth.*

Abſorbeo, καταπίνω, aliquid, τὶ, *Plut.* omnia, λαφύσσω πάντα, *id.*

Abſorptio, ἡ κατάποσις, εως, ὁ λαφυγμὸς, οῦ, *Ariſtoph.*

Abſque, ἄνευ, *cum Gen.* abſque oppidanis, ἄνευ πολιτικῶν, *Dem.* *Non ineleganter etiam poſtponitur, ut* abſque his, τούτων ἄνευ: χωρὶς, *itidem cum Gen.* abſque dictis, χωρὶς τῶν εἰρημένων, *Ariſt.* ἔξω, *etiam cum Gen.* abſque his, ἔξω τούτων, *Thucyd.*

Abſtemius, ὁ καὶ ἡ ἄοινος, ου, *Xenoph.*

Abſtergeo. Vide ſequens *Abſtergo.*

Abſtergo, ἀπομάττω, *Dem.* ſudorem, ἀπομάττομαι τὸν ἱδρῶτα, *Baſ.* pedes, ἐκμάττω τοὺς πόδας, *Ariſt.* ſordes, ἀποσμάω τὸν ῥυπὸν, *Lucian.* maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν, *Dem.*

Abſterreo, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Ariſt.* a peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, *Iſocr.* a rebus agendis, τινὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.* ab aliquo, ἀπό τινος, *Ariſt.*

Abſterſio, ἡ σμῆξις, εως, *Dioſc.*

Abſterſorius, abſtergendi vim habens, σμηκτικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Abſtinens, ὁ ἐγκρατὴς, έος, ab aliqua re, τινὸς, *Iſocr.*

Abſtinenter, ἐγκρατῶς, *Ariſtot.*

Abſtinentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, *Xenoph.*

Abſtineo, ἀπέχω, a petulantia, τῆς ὕβρεως, *Æſchin.* a parvis, ἀπέχομαι τῶν μικρῶν, *Iſocr.* manus a matre, τὰ χεῖρε τῆς μητρὸς, *Demoſth.*

Abſtractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Ariſtot.*

Abſtractus, a, um, ἀποσπασθεὶς, εῖσα, ὲν *Gen.* έντος, είσης, έντος.

Abſtraho, ἀποσπάω, cives a mari, τοὺς πολίτας τῆς θαλάσσης, *Plut.* ab invicem διασπάω ἀπ' ἀλλήλων, *Xenoph.* animam a corpore, χωρίζω τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, *Plato.*

Abſtrudo, ἀποκρύπτω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Abſtruſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, ου, LXX. κρυπτὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.*

Abſum, ἄπειμι, ab aliquo, τινὸς, *Plut.* ἀπό τινος, *Ariſt.* abſit, μὴ γένοιτο! *Demoſth.* abeſt multum, ut me defendam, πολλοῦ δέω ἐγὼ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολογεῖσθαι, *Plato*, parum abeſt, quin fleam, ὀλίγου δέω δακρῦσαι; multum abeſt, rem ita ſe habere, πολλοῦ δεῖ οὕτως ἔχειν, *Plato*, parum abfuit, quin incidiſſem, μικρὸν ἀπόλιπον τοῦ μὴ περιπεσεῖν, *Iſocr.* quin expugnarentur, ἐκπολιορκεῖσθαι, *Luc.* quin mortuus eſſem, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, *Iſocr.*

Abſumo, κατέσθω, res, facultates, τὰ ὄντα, *Demoſth.* multa in aliquid, ἀναλίσκω πολλὰ εἴς τι, *id.*

Abſumptio, ἡ ἀνάλωσις, εως, *Lucian.*

Abſurde, ἀτόπως, *Demoſth.*

Abſurditas, ἡ ἀλογία, ας, *Demoſth.*

Abſurdus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτοπος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ου, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ὑπερφυὴς, έος, *Dem.*

Abundans, περισσὸς, ἡ, ὸν, aliqua re, τὶ, *Syneſ.* κατά τι, *Ariſt.* ἔν τινι, *Plut.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, ου, τινὸς, *Ariſtot.*

Abundanter, περισσῶς, *Iſocr.* ὑπερβαλλόντως, *id.* ἐκ περισσοῦ, *N. T.*

Abundantia, ἡ περισσεία, ας, *N. T.* ἡ περισσότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἀφθονία, ας, annonæ, τῶν ὠνίων, *id.* opum, ἡ περιουσία τῶν χρημάτων, *Demoſth.*

Abundatio, ἡ ἐπίρροια, ας, *Dion. Areop.*

Abunde, εὐπόρως, *Demoſth.* περισσῶς, *Iſocr.*

Abundo, εὐπορέω, aliqua re ad aliquid, τινὸς εἴς τι, *Dem.* περισσεύω, aliqua re, τινὸς, *N. T.*

Abuſio, ἡ καλάχρησις, εως, ἡ ἀπόχρησις, εως, *N. T.*

Abuſive, καταχρηστικῶς, *Gramm.*

Abuſivus, a, um, καταχρηστικὸς, ἡ, ὸν, *Rhetor.*

Abuſus, ἡ ἀπόχρησις, εως, *N. T.*

Abutor, καταχράομαι, aliqua re, τινὶ, *Plato*, χράομαι κακῶς τινι, *Demoſth.* ἀποχράομαί τινι, *Ariſtot.* παρακαταχράομαί τινι, *idem.*

Academia, ἡ ἀκαδημία, ας, *Plut.* ἡ ἀκαδήμεια, ας, *Ariſtoph.*

Academicus, a, um, ἀκαδημικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Acantha, ἡ ἄκανθα, ης, *Dioſc.*

Acanthinus, a, um, ἀκάνθινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Acanthis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Accanto, προσᾴδω, alicui, τινὶ, *Ariſtoph.*

Accedo, προσέρχομαι, tibi, σοὶ, *Xenoph.* a rempublicam τοῖς κοινοῖς, *Dem.* πρὸς τ κοινὰ, *Iſocr.* ad aliquem, προσβαίνω τιν *Plut.* παραγίνομαί τινι, *Xenoph.* ad aliqui πρός τι, *Æſchin.*

Acceleratio, ἡ ἔπειξις, εως.

Accelero, ἐπισπεύδω, expeditionem, τ στρατείαν, *Iſocr.* ſacra, τοῖς ἱεροῖς, *Herodia*

Accendo, ἀνάπτω, lumen, φῶς, *Plato*, al quid, ἀνακαίω τι, *Herodian.* domos, κα τὰς οἰκίας, *Xen.*

Accenſeo, προσγράφω, aliquem ſenatui, τ νὰ τῇ βουλῇ, *Plut.* civitati, τῇ πολιτ *idem.*

Accentus, ἡ προσῳδία, ας, *Gramm.*

Acceptio, ἡ λῆψις, εως, *Thucyd.*

Accepto, λαμβάνομαι, *Ariſtot.* ὑποδέχ μαι, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Acceptus, a, um, ληφθεὶς, εῖσα, ἐν; i.e. gratus, ὁ ϗ ἡ εὐάρεστος, ου, N. T. χαρίεις, εσσα, εν, *Ariſtot.*

Accerſitor, ὁ κλήτωρ, ορος, *Lucian.*

Accerſitus, a, um, μετακεκλημένος, ένη, ένον, a μετακαλέω, *Plato.*

Accerſitus, us, ἡ πρόσκλησις, εως, *Plato.*

Accerſo, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* μετακαλέω τινὰ, *Plato*, κατακαλέω τινὰ, *Plut.* προσάγω τινὰ, *id.* μεταπέμπω τινὰ, *Dem.*

Acceſſio, ἡ ἄφιξις, εως, *Plato*; i. e. additio, ἡ πρόσθεσις, εως, *Philo*, ἡ προσθήκη, ης, *Plato.*

Acceſſus, ἡ πρόσοδος, ου, *Thuc.* ἡ ἔφοδος, ου, *Herod.*

Acceſſu facilis, ὁ ϗ ἡ εὐπρόσιτος, ου, προσιτὸς, ἡ, ὸν, *Greg.* ὁ ϗ ἡ εὐπρόσοδος, ου, *Xenoph.*

Accidens, τὸ συμβεβηκὸς, ότος, *Demoſth.* τὸ συμβὰν, άντος, *id.* per accidens, κατὰ συμβεβηκὸς, *Ariſtot.*

Accido, προσπίπτω, alicui, i. e. ad pedes alicujus, τινὶ, *N. T.* i. e. *contingo* alicui, συμβαίνω τινὶ, *Iſocr.* ἀποβαίνω τινὶ, *Demoſth.* non ex ſententia, ἐκβαίνω μὴ κατὰ γνώμην, *id.* accidit mihi idem, ταῦτα πάσχω, *Iſocr.* accidit mihi, quod gubernatori, πάσχω πάθος κυβερνήτου, *Plato*, quæ accidunt alicui, συμπίπτοντά τινι, *Iſocr.*

Accido, περικόπτω, *Demoſth.*

Accieo, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* προσπέμπω τινὰ, *Iſocr.*

Accinctus, a, um, διεζωσμένος, ένη, ένον, acinace, τὸν ἀκινάκην, veſtem, τὴν ἐσθῆτα, *Lucian.*

Accingo, παραζώννυμι, acinacem, τὸν ἀκινάκην, *Plato*, palliolum, διαζώννυμι τὸ τριβώνιον, *Luc.*

Accino, προσᾴδω, alicui, τινὶ, *Ariſtoph.*

Accio, vide *Accieo.*

Accipio, λαμβάνω, munera, δῶρα, *Xenoph.* fœdus, σπονδὰς, *id.* in uxorem, γυναῖκα, *id.* pecuniam ab aliquo, παραλαμβάνω τὰ χρήματα παρά τινος, *Iſocr.* munera, δέχομαι δῶρα, *Dem.* epiſtolam ab aliquo, κομίζομαι τὴν ἐπιστολὴν παρά τινος, *id.* excuſationem, ὑποδέχομαι τὴν ἀπολογίαν, *Lycurg.*

Accipiter, ὁ ἱέραξ, ακος, *Ariſtot.* accipiter parvus, ὁ ἱερακίσκος, ου, *Ariſtoph.* accipitrem voce refero, clamo velut accipiter, ἱερακίζω, *Æl.*

Accitus, a, um, προσκεκλημένος, ένη, ένον, προσκληθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.*

Accitus, ἡ πρόσκλησις, εως, *Plato*, ἡ μετάπεμψις, εως, *id.*

Acclamatio, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Plut.* τὸ προσφώνημα, ατος, *Dem. Phal.* fauſta, ἡ εὐφημία, ας, *Herodian.*

Acclamo, ἐπιφωνέω, *Plut.* alicui, προσφωνέω τινὶ, *N. T.* τινὰ, *Homer.*

Acclino, ἐπικλίνω, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtid.*

Acclivis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνωφερὴς, έος, via, ἡ ἀνάντης ὁδὸς, *Plato.*

Acclivitas, ἡ ἀνωφέρεια, ας, *Alex. Aphrod.*

Acclivus, a, um, idem quod *Acclivis.*

Accola, ὁ ϗ ἡ πάροικος, ου, *Thucyd.* ὁ ϗ ἡ πρόσχωρος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ περίχωρος, *id.* πρόσοικος, *Herodot.*

Accolo, παροικέω, Aſiam, τὴν Ἀσίαν, *Iſocr.* flumen. προσοικέω τῷ ποταμῷ, *Plato*, τὸν ποταμὸν, *Ariſtot.*

Accommodate, ἐπιτηδείως, *Thucyd.*

Accommodatio, ἡ ἐπιτηδειότης, ητος, *Dioſc.*

Accommodatus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, alicui, τινὶ, *Ariſtot.* ad aliquid, εἴς τι, *Herodian.* ἐπί τινι, *Xenoph.*

Accommode, ἐπιτηδείως, *Thucyd.*

Accommodo, προσαρμόζω, res legibus, τὰ πράγματα νόμοις, *Plut.* aliquid alicui, ἁρμόζω τί τινι, *Plato*, me alicui, συμπεριφέρομαί τινι, *Sirac.*

Accommodus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔθετος, ου, *N. T.*

Accrementum, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato*, ἡ ἐπίδοσις, εως, *Xenoph.*

Accreſco, προσφύομαι, *Theophr.* i. e. incrementum capio, προσδίδωμι, virtute, εἰς ἀρετὴν, *Plato*, felicitate, πρὸς εὐδαιμονίαν, *Iſocr.* συναυξάνομαι, re aliqua, i. e. per rem aliquam, τινὶ, *Dem.*

Accretio, ἡ πρόσφυσις, εως, *Theophr.* ἡ παραύξησις, εως, *Dioſcor.*

Accubatio, ἡ κατάκλισις, εως, *Plut.*

Accubitus, ἡ ἀνάκλισις, εως, *Ariſtot.* primus, ἡ πρωτοκλισία, ας, *N. T.*

Accubo, παράκειμαι, alicui, τινὶ, *Demoſth.* Vide *Accumbo.*

Accumbo, ἀνάκειμαι, inter edendum in thoracem, ἐν τῷ ἐσθίειν ἐπὶ τὸν θώρακα, *Alex. Aphr.* in lectis, κατάκειμαι ἐπὶ κλινῶν, *Plato*, alicui, παράκειμαί τινι, *Dioſc.* cœnæ, κατακλίνομαι ἐπὶ τῷ δείπνῳ, *Athen.* in terra, ἀνέπεσον ἐπὶ τὴν γῆν, *N.T.*

Accumulate, σωρηδὸν, *Herodian.*

Accumulo, κατασωρεύω, mortuos mortuis, ἐπισωρεύω νεκροὺς νεκροῖς, *Eurip.*

Accurate, ἀκριβῶς, *Dem.* ἐπιμελῶς, *id.*

Accuratio, ἐπιμέλεια, ας, *Dem.*

Accuratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκριβὴς, έος, ſermo, oratio, λόγος, *Ariſtot.* opus, ἀκριβὲς ἔργον, *Dem.* i. e. diligens, ὁ ϗ ἡ ἐπιμελὴς, έος, *Xenoph.*

Accurro, προστρέχω, *Chryſoſt.* ad, ἐπιθέω πρὸς, *Herodian.* ἀφικνέομαι δρομαῖος, *Lucian.*

Accurſus, ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, τὸ προσδρόμημα, ατος.

Accuſabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπαίτιος, ου, alicujus rei, τινὸς, *Thucyd.*

Accuſatio, ἡ κατηγορία, ας, *Thuc.* ἡ ἔγκλησις, εως, *Artemid.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *Demoſth.* ἡ γραφὴ, ῆς, *id.* τὸ κατηγόρημα, ατος, *Plato.*

Accuſator, ὁ κατήγορος, ου, *Æſchin.* ὁ κατηγορικὸς, οῦ, *Plutarch.*

Accuſatorie, κατηγορικῶς, *Iſocr.* ἐγκληματικῶς, *Ariſtot.*

Accuſatorius, a, um, κατηγορικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ἐγκληματικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Accuſo, κατηγορέω, aliquem, τινὸς, *Iſocr.* κατά τινος, *Dem.* τινὰ, *Thuc.* πρός τινα, *Plut.* δίκην τινὰ διώκω, *Iſocr.* ἐπιφέρω γραφὴν πρός τινα, *Dem.* ἐπιφέρω αἰτίαν τινὶ, *Iſocr.* ἐγκαλέω τινὶ, *Dem.* ἐπάγω αἰτίαν τινὶ, *id.* aliquem alicujus rei, κατηγορέω τί τινος, vel τινός τινος, *Iſocr.* τινὸς περί τινος, *Thuc.* ἐπαιτιάομαί τινά τινος, *Dem.* ἄγω αἰτίαν τινὸς ἐπί τινα, *id.* ἐπάγω αἰτίαν τινός τινι, *id.*

Aceo, ὀξίζω, *Dioſc.*

Acer, ἡ σφένδαμνος, ου, *Theophraſt.*

Acer, acris, e, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, acres morbi, ὀξεῖαι νόσοι, acer homo, ὀξὺς ἄνθρωπος, *Ariſt.* acris ſenſu, ὀξὺς πρὸς αἴσθησιν, *Plutarch.*

Acerbe, τραχέως, *Iſocr.* πικρῶς, *Dem.*

Acerbitas, ἡ πικρία, ας, *Dem.* ἡ πικρότης, ητος, *id.*

Acerbo, παροξύνω, *Xenoph.* πικραίνω, *N.T.*

Arerbus, a, um, στρυφνὸς, ὴ, ὸν, fructus, καρπὸς, *Galen.* homo, ἄνθρωπος, *Xenoph.* πικρὸς, ρὰ, ρὸν, de rebus & hominibus, *Dem.*

Acernus, a, um, σφενδάμνινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.*

Acerra, τὸ θυμιατήριον, ου, *Philo.*

Acervatim, σωρηδὸν, *Herodian.*

Acervatio, ἡ σώρευσις, εως.

Acervo, σωρεύω, *Herodian.* σωρὸν συνάγω, *Euphr. apud Stob.*

Acervus, ὁ σωρὸς, οῦ, divitiarum, χρημάτων, *Ariſtoph.*

Aceſco, ὀξύνω, *Gal.* ὀξύνομαι, *id.* ἐξοξύνομαι, *Theophr.*

Acetabulum, τὸ ὀξύβαφον, ου, *Athen.*

Acetoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀξώδης, εος, *Galen.*

Acetum, τὸ ὄξος, εος, *Plut.* τὸ ὀξίδιον, ου. *Suid. Galen.*

Acicula, τὸ ῥαφίον, ου, *Galen.*

Acidulus, a, um, ὀξηρὸς, ρὰ, ρὸν, ὁ ϗ ἡ ὀξώδης, εος.

Acidus, a, um, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, *Xen.*

Acies, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ἀκμὴ, ῆς, unguium, ὀνύχων, *Plut.* oculorum, ὀμμάτων, *Ælian.* gladii, τὸ στόμα, ατος, μαχαίρας, *Thuc.* i. e. exercitus inſtructus. ἡ τάξις, εως, *Dem.* ἡ παράταξις, εως, *Iſocr.* *Hinc* aciem inſtruo, παρατάττω, *Iſocr.* παράταξιν ποιέω, *Xenoph.* in acie colloco, τάττω, *Dem.* ſto in acie contra aliquem. παρατάττομαι πρός τινα, *id.* una ſto in acie, συμπαρατάττομαι, *Iſocr.* deſerere aciem, λείπειν τὴν τάξιν, *Dem.* occumbere in acie, τελευτᾷν ἐν τάξει, *Dem.*

Acinaces, ὁ ἀκινάκης, ου, *Lucian.* acinace cingi, διαζώννυσθαι τὸν ἀκινάκην, *id.*

Acinaceus, a, um, ῥαγικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Acinoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ῥαγώδης, εος, *Dioſc.*

Acinus, ἡ ῥὰξ, ῥαγὸς, uvarum βοτρύων, *Plato*, uvæ paſſæ, σταφυλῆς, *Dioſc.*

Aconitum, τὸ ἀκόνιτον, ου, *Dioſc.*

Acor, ἡ ὀξύτης, ητος, *Alex. Aphrod.*

Acquieſco, ἐπαναπαύομαι, præſentibus, στέργω τὰ παρόντα, *Iſocr.* τοῖς παροῦσι, *id.* donis, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, *id.* præſentibus bonis, ἀγαπάω τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, *Lyſias*, aliqua re, ἔν τινι, *Iſocr.* τι, *Dem.* ἀγαπητῶς ἔχω τι, *Herodian.* εὐδοκέω ἔν τινι, *Polyb.*

Acquiro, περιποιέομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, *Ariſt.* multum agri, προσκτάομαι πολλὴν χώραν, *Iſocr.* pecunias, πορίζω χρήματα, *Dem.* reliqua, προσπορίζω τὰ λοιπὰ, *idem.*

Acquiſibilis, e, κτητὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*

Acquiſitio, ἡ κτῆσις, εως, bonorum, ἀγαθῶν, *Dem.* divitiarum, ἡ κομιδὴ χρημάτων, *id.*

Acquiſitus, a, um, κτητὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Acrimonia, ἡ δριμύτης, ητος, proprie *Alex. Aph.* metaph. *Plato*, in rebus gerendis, ὀξύτης, ητος, *idem*, in oratione, δεινότης ἐν λόγοις, *Iſocr.*

Acriter, σφοδρῶς, δριμέως, *Ariſtoph.* σφόδρα, *id.* εὐτόνως, *N. T.*

Acritudo. Vide *Acrimonia.*

Acroama, τὸ ἀκρόαμαι, ατος, *Xenoph.*

Acroamaticus, a, um, ἀκροαματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Acroaſis, ἡ ἀκρόασις, εως, *Lucian.*

Acroaterium, τὸ ἀκροατήριον, ου, *Plutarch.*

Acronychus, ὁ ϗ ἡ ἀκρόνυχος, ου, *Nicand.*

Acroſtichis, ἡ ἀκροστιχὶς, ίδος, *Euſeb.* τὸ ἀκρόστιχον, ου, *Schol. Thuc.*

Acta, τὰ πεπραγμένα, ων, τὰ πραχθέντα, ων, Apoſtolorum, αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων, *N. T.*

Actio, ἡ πρᾶξις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἐνέργεια, ας *id.* judicialis, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.* ἡ κατηγορία, ας, *id.* injuriarum, ἀδίκια διάξις, *Antiph.* actionem alicui intendo ob aliquid, γράφομαί τινά τινος, *Plut.*

Actor, ὁ πράττων, οντος; i. e. accuſator, ὁ κατήγορος, ου, *Dem.* ὁ διώκων, οντος, *id.* fabularum, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *Plut.*

Actuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐνεργὸς, οῦ, *Lucian.* πρακτικὸς, ὴ, ὸν, *Polyb*

Actus, ἡ πρᾶξις, εως, *Dem.*

Actus, a, um, πραχθεὶς εῖσα, ἐν, *Gen.* ἐντος, είσης, ἐντος, πεπραγμένος, ένη, ένον, actum ago, ἐπ' ἐξειργασμένοις ἀναλαμβάνω, *Ariſtid.* actum eſt de me, perii, ἀπωλόμην, *Eur.* ἀπόλωλα, *Ariſtoph.*

Acturum, αὐτίκα, *Thuc.*

Acuatio, ἡ στόμωσις, εως.

Aculeatus, a, um, κεντρωτὸς, ἡ, ὸν, culex, κνίψ, *Ariſtot.* ut ſpina, ὁ ϗ ἡ ἀκανθώδης, εος, *Theophr.*

Aculeus, τὸ κέντρον, ου, *Plut.* τὸ κέντημα, ατος, *Polyb.*

Acumen, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ἀκὶς, ίδος, *Dioſc.* ἡ ὀξύτης, ητος, *Plut.* τὸ ὀξὺ, έος.

Acuminatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄποξυς, εος, *Dioſc.*

Acumino, ὀξύνω.

Acuo, ὀξύνω, ultimam ſyllabam, τὴν τελευταίαν, *Athen.* i. e. acutum reddo, ἀκονάω, aliquid, τὶ, *Lucian.* i. e. incito aliquem ad aliquid, ἀκονάω τινὰ εἴς τι, *Herod.* θήγω τινὰ εἴς τι, *Xen.*

Acus, ἡ ῥαφὶς, ίδος, *N. T.*

Acute, ὀξέως, canere, ὀξὺ ᾄδειν, *Ariſtoph.* audire, ὀξὺ ἀκούειν, *Plato*, videre, ὀξὺ βλέπειν, *id.*

Acutulus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὕποξυς, εος.

Acutus, a, um, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, haſta, ὀξὺ δόρυ, *Hom.* vox ὀξεῖα φωνὴ, *Plut.* vir, ἀνὴρ δεινὸς, *Dem.*

Ad, παρὰ *cum Acc.* venio ad aliquem, ἀφίκομαι παρά τινα, *Xenoph.* ἐπὶ, *cum Dat.* eſſe ad mare, εἶναι ἐπὶ θαλάσσῃ, *Thuc. cum Acc. in ſignificatione motus ad locum, ut* accedere ad januam, βαδίζειν ἐπὶ τὴν θύραν, *Ariſtoph.* πρὸς, *cum Dat.* ſtabat ad januam, εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ, *N. T. cum Acc.* quid ad nos? τί πρὸς ἡμᾶς; *ibid.* εἰς, *cum Acc.* eo ad convivium, ἔρχομαι εἰς εὐωχίαν, *Thuc.* purpura ad veſtem, πορφύρα εἰς χλαῖναν, ad viros ducentos, εἰς vel ἐς ἄνδρας διακοσίους, *Thuc.*

Adactio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.

Adactus, a, um, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ὲν, i. e. coactus, βιασθεὶς, εῖσα, ὲν, *Iſocr.* ἀναγκασθεὶς, *Dem.*

Adæque, ἴσως, *Dem.*

Adæquatio, ἡ ἀνίσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως.

Adæquo, ἀνισόω, multitudine, πλήθει, *Herod.* ἀνισάζω, *Ariſtot.* ἐξισόω τινὶ, *Plut.* i. e. complano, ἐπισάζω, *Ariſtot.*

Adæſtuo, προσκυμαίνω, *Philo.*

Adagium, ἡ παροιμία, ας, *Ariſtot.*

Adamantinus, a, um, ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, *Æſch.*

Adamas, ὁ ἀδάμας, αντος, *Ariſtot.*

Adamo, ὑπερφιλέω, *Xenoph.*

Adaperio, προσοίγω, LXX. διανοίγω, *Iid.*

Adapertilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνοικτος, ου.

Adapertio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Baſ.*

Adapertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄνοικτος, ου, ἀνεῳγμένος, ένη, ένον, ab ἀνοίγω, *Lucian.*

Adapto, ἁρμόζομαι, f. όσομαι, leges civibus, τοὺς νόμους τοῖς πολίταις, *Plut.* alicui aliquid, ἀναρμόζω τί τινι, *Dionyſ. Hal.* προσαρμόζω τί τινι, *Plato.*

Adaquatorium, τὸ ποτιστήριον, ου, LXX.

Adaquo, ποτίζω, *Ariſtot.*

Adauctus, us, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ πρόσαυξις, εως, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato.*

Adaugeo, ἐπαύξω, patriam, τὴν πατρίδα, *Dem.*

Adaugeſco, ἐπαυξάνομαι, *Theophr.*

Adbibo, ἐπιπίνω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* vinum, οἴνου, *Plato.*

Abdico, καταλλάζομαι, pro pecunia, ἐπ' ἀργυρίῳ, *Herodian.*

Addictio, i. e. condemnatio ad pœnam, ἡ καταδίκη, ης, *Plut.*

Addictus, a, um, ὁ ϗ ἡ πρόσθετος, ου, vel προσθετὸς, ὴ, ὸν, alicui, τινὶ, *Plut.* i. e. condemnatus ad, ὁ ϗ ἡ κατάδικος, ου, *Dem.* ſum precibus, πρόσκειμαι δεόμενος, *Plut.* alicui rei, τινὶ, *Syneſ.*

Addiſco, προσμανθάνω, aliquid, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις, *Iſocr.* λαμβάνω ἐπιστήμην τινὸς, *id.*

Additamentum, ἡ προσθήκη, ης, *Plato*, τὸ πρόσθημα, ατος, *Symmach.* τὸ ἐπίβλημα, ατος, *N. T.* additamenti loco eſſe, ἐν προσθήκης μέρει εἶναι, *Dem.*

Addo, προστίθημι, alicui aliquid, τινί τι, *Iſocr.* συνάπτω τι πρός τι, *Plut.* alicui, ἐπιβάλλω τινὶ, *Ariſtot.*

Addubito, διαπορέω, *Plato*, de re aliqua, ἀμφισβητέω περί τινος, *Iſocr.*

Adduco, προσάγω, ad aram, τῷ βωμῷ, *Lucian.* alicui aliquem, ἄγω τινί τινα, πρός τινα, *Plut.* aliquem ad felicitatem, τινὰ ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, *Xenoph.* aliquem in ſuſpicionem, τινὰ εἰς ὑποψίαν, *Plato*, in medium, παράγω εἰς τὸ μέσον, *id.* adducor, ut credam, ὑπάγομαι πιστεύειν, *Iſocr.*

Adductus, a, um, προσαχθεὶς, εῖσα, ὲν, donis, πεισθεὶς, εῖσα, ὲν, ὑπὸ δωρεαῖς, *Plato.*

Adduplico, διπλασιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Adedo, ἀποτρώγω, aliquid, τὶ, *Laërt.*

Ademptio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*

Adeo, *Adv.* τοσοῦτον, victus eſt, ἡττήθη, *Iſocr.* adeo abſtinuere, ut ne quidem voluerint, τοσοῦτον ἀπέχον, ὥστ' οὐδ' ἠθέλησαν, *id.* adeo deſtitutus ſum, ut neſciam, οὕτως ἐνδεὴς ἐγενόμην, ὡς οὐκ οἶδα, *id.* adeo oportet, ut capiat, οὕτως χρὴ, ὥστε ἐπιδέχεσθαι, *Æſchin.* quis adeo remotus fuit? τίς οὕτω τοσοῦτον πόῤῥω ἦν; *Dem.* adeo probabiliter, οὕτω πιθανῶς, *Plato*, adeo dementes facti ſunt, εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *Iſocr.* εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἐληλύθασιν, *id.* εἰς τοσαύτην μανίαν ἦλθον, *id.*

Adeo, προσέρχομαι, ad aliquem, τινὶ, *Xenoph.* φοιτάω πρός τινα, *Thuc.* hæreditatem, πορεύομαι εἰς τὰ κτήματα, *Dem.* κληρονομέω κληρονομίας, *Ariſtot.*

Adeps, τὸ στέαρ, ατος, *Dioſc.* ἡ πιμελὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Adeptio, ἡ ἐπιτυχία, ας, LXX.

Adeptus, a, um, ἐπιτυχὼν οῦσα, ὸν, aliquid, τινὸς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπιτυχὴς, έος, τινὸς, *Iſocr.*

Adequito, προσιππάζω.

Adeſdum, ἴθι δὴ, *Plato*, ἴθι νῦν, *Xenoph.*

Adgeniculor, προσκυνέω, alicui, τινὰ, *Herod.* τινὶ, *N. T.*

Adhabito, παροικέω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Adhæc, πρὸς τούτοις, & adhæc alia multa, ϗ πολλὰ πρὸς τούτοις ἄλλα, *Dem.* χωρὶς δὲ τούτων, *Lycurg.*

Adhæreo, προσκολλάομαι, alicui, τινὶ, *N. T.* πρόσκειμαί τινι, *Dioſc.*

Adhæreſco, idem quod antecedens *Adhæreo.*

Adhæſe, συγκόλλως, *Athen.*

Adhalo, προσπνέω, *Ariſtoph.*

Adhamo, ἀγκιστρόω, ῶ, *Plut.*

Adhibeo, προσέχω, animum rebus, τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι, *Dem.* curam alicui rei, ἔχω ἐπιμέλειαν τινος, *Thuc.* aliquem in conſilium de re aliqua, ποιέομαί τινα σύμβουλον περί τινος, *Dem.* aurem verbis, παραβάλλω τὸ οὖς τοῖς λόγοις, LXX. fimum vitibus, κόπρον ταῖς ἀμπέλοις, *Theophr.*

Adhinnio, προσχρεμετίζω, equo, χρεμετίζω πρὸς ἵππον, *Æl.*

Adhortamen, idem quod *Adhortatio.*

Adhortatio, ἡ παραίνεσις, εως, *Iſocr.* ἡ παράκλησις, εως, *id.* ὁ παρακελευσμὸς, οῦ, *Thuc.*

Adhortor, παραινέω, ῶ, aliquem ad aliquid, τινί τι, *Iſocr.* παρακελεύομαι τινί τι, *Thuc.* aliquem ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετὴν, *Xenoph.* ad aliquid, εἴς τι, *Dem.* πρός τι, *Iſocr.*

Adhuc, ἔτι, vivens, ζῶν, *Iſocr.* hodie, ἔτι ϗ νῦν, *id.* εἰς ἔτι ϗ νῦν, vel, εἴσετι ϗ νῦν, *Lucian*, μέχρι τοῦ νῦν, *Xenoph.*

Adjaceo, πρόσκειμαι, alicui, τινὶ, *Dioſc.* παράκειμαί τινι, *N. T.*

Adiantum, τὸ ἀδίαντον, ου, *Theophr.*

Adiaphoron, i. e. res indifferens, τὸ ἀδιάφορον, ου, ſc. πρᾶγμα, *Chryſ.*

Adjectio, ἡ προσβολὴ, ῆς, oculorum, τῶν ὀμμάτων, *Plato.*

Adjectivus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπίθετος, ου. Hinc adjectivum, ſc. nomen, τὸ ἐπίθετον, ου, ſc. ὄνομα, *Gramm.*

Adjectus, us, idem quod *Adjectio.*

Adjectus, a, um, ἐπιβεβλημένος, ένη, ένον, ab ἐπιβάλλω, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ πρόσβλητος, ου, LXX.

Adigo, προσάγω, ad aliquid, τινὶ, *Lucian.* i. e. *cogo*, βιάζομαι, aliquem ad aliquid faciendum, τινά τι ποιεῖν, *id.*

Adjicio, ἐπιβάλλω, aliquid, τὶ, *Ariſt.* oculos, προσβάλλω τὴν ὄψιν, *Plut.* alicui aliquid, παραζεύγνυμί τί τινι, *id.* animum ad aliquid, ἐπέχω τὴν γνώμην, ſive τὸν νοῦν τινι, *Lucian.*

Adimo, ἀφαιρέω, alicui aliquid, τινός τι, vel τινά τι, *Xenoph.* alicui ſpem, τινὰ τὴν ἐλπίδα, *Ariſtid.* adimitur mihi hoc, ἀφαιρέομαι τοῦτο, *Ariſtoph.*

Adimpleo, ἐπιπληρόω, *Thuc.*

Adimpletus, a, um, ἐπιπληρωθεὶς, εῖσα, ὲν, ab ἐπιπληρόω, *Thuc.*

Adinvenio, προσευρίσκω, *Hermog.* ἐξευρίσκω, *Iſocr.* προσεξευρίσκω, *Dem.*

Adipalis, e, ὁ ϗ ἡ πιμελὴς, έος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἐπίμελος, ου, *Dioſcor.*

Adipatus, a, um, λιπαρὸς, ρὰ, ρόν, *Plato*, ἐστεατωμένος, ένη, ένον, LXX.

Adipiſcor, τυγχάνω, aliquid divinitus, τινὸς ὑπὸ δαιμονίου, *Ariſtot.* gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, *Dem.* aliquid, προσκτάομαί τι, *Iſocr.*

Aditio, ἡ ἄφιξις, εως, *Dem.*

Adito, προσέρχομαι, aliquem, τινὶ, *Xenoph.*

Aditus, us, ἡ πρόσοδος, ου, *Thuc.* ἡ πάροδος, ου, *de via & actione adeundi*, *Xen.* aditu facilis, ὁ ϗ ἡ εὐπρόσοδος, ου, *id.* aditu difficilis, δυσπρόσοδος, ου, *Thuc.*

Adjudico, ἐπιδικάζω, *Ariſtot.*

Adjugo, ἐπιζεύγνυμι, *Ariſtot.*

Adjumentum, τὸ βοήθημα, ατος, *Ariſt.*

Adjunctio, ἡ πρόσθεσις, εως, *Philo.*

Adjunctus, a, um, προστεθεὶς, εῖσα, ὲν, *Gen.* έντος, είσης, έντος, a προστίθημι, *Thuc.*

Adjungo, προστίθημι, alicui aliquid, τινί τι, *Thuc.* προσάπτω τινί τι, *Lucian.* παραζεύγνυμί τινί τι, *Naz.*

Adjuro, ἐπόμνυμι, *Plut.* te per Deum, ὁρκίζω σε τὸν θεὸν, *N. T.* ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, *ibid.*

Adjuto, ἐπιβοηθέω, aliquem, τινὶ, *Thuc.*

Adjutor, ὁ βοηθὸς, οῦ, *Thuc.* ὁ συμπράκτωρ, ορος, *Herodot.*

Adjutorium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* τὸ βοήθημα, ατος, *Ariſtot.*

Adjutrix, ἡ συμπράκτρια, ας.

Adjuvo, βοηθέω, ῶ, aliquem contra hoſtes, τινὶ πρὸς πολεμίους, *Dem.* aliquem, ὑπάρχω τινὶ βοηθὸς, *id.* ποιέομαί τινι βοήθειαν, *id.*

Admetior, προσμετρέω, *Hyperid.*

Adminiculator, ὁ συμβοηθὸς, οῦ, conf. *Adjutor.*

Adminiculor, βοηθέω, conf. *Adjuvo.*

Adminiculum, ὁ χάραξ, ακος, vitis, τῆς ἀμπέλου, *Ariſtoph.* conf. *Auxilium.*

Adminiſter, ὁ ὑπηρέτης, ου, *Xenoph.*

Adminiſtra, ἡ ὑπηρέτις, ιδος, *Xenoph.*

Adminiſtratio, ἡ διοίκησις, εως, *Dem.* ἡ οἰκονομία, ας, *Ariſtot.*

Adminiſtrativus, a, um, ὑπηρετικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Adminiſtrator, ὁ διοικῶν, οῦντος, *Iſocr.*

Adminiſtro, διοικέω, domum male, οἰκίαν κακῶς, *Æſchin.* res meas, ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, *Iſocr.* domum bene, οἰκέω οἶκον εὖ, *Plut.* οἰκονομέω οἶκον καλῶς, *Xenoph.* rempublicam, πολιτεύομαι τὰ κοινὰ, *Dem.* τὰ τῆς πόλεως πράττω, *Xenoph.* Sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.

Admirabilis, e, θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* θαυμάσιος, ια, ιον, *Iſocr.* ἀγαστὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Admirabiliter, θαυμαστῶς, *Plato*, θαυμασίως, *id.* θαυμαστὸν, *id.*

Admiralis, ὁ ναύαρχος, ου, *Thuc.* ὁ στόλαρχος, ου, *Heſ.*

Admirandus, a, um, idem quod *Admirabilis.*

Admiratio, ὁ θαυμασμὸς, οῦ, *Hippocr.* τὸ θαῦμα, ατος, *Lucian.*

Admirator, ὁ θαυμαστὴς, οῦ, *Plut.*

Admiror, θαυμάζω, alicujus pietatem, τινὰ τῆς εὐλαβείας, *Plut.* aliquem, τινὸς, *Xenoph.* aliquem ob ſapientiam, τινὰ ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, *id.* aliquid, θαῦμά μοι ἔχει τινὸς, *Lucian.* alicujus virtutem, ἄγαμαί τινα τῆς ἀρετῆς, vel τινὸς τὴν ἀρετὴν, *Xen.* τινὸς τῆς ἀρετῆς, *Dem.*

Admiſceo, ἐπιμίγνυμι, alicui, τινὶ, *Thuc.* ſermoni, παραπλέκω τῷ λόγῳ, *Baſil.*

Admiſſarius, ὁ ἀναβάτης, ου, ὁ ὀχευτὴς, οῦ, admiſſarium admitto, ὀχεύω, *Ariſt.*

Admiſſio, ἡ εἰσδοχὴ, ῆς, Venerea, ἡ ὀχεία, ας, *Ariſt.*

Admiſſor, ὁ εἰσάγων, οντος, *Iſocr.*

Admiſſum, τὸ παράπτωμα, ατος, *N. T.*

Admiſtio, ἡ μίξις, εως, *Lucian.*

Admitto, εἰσδέχομαι, LXX. crimen in me, ἐνδέχομαι τὴν αἰτίαν, *Dem.* aliquem aliquo, παρίημί τινα εἴς τι, *Xen.* flagitia, ποιέομαι δεινὰ, *Thuc.* ἐργάζομαι αἰσχρὰ, *Xen.* aliquid in aliquem, πλημμελέω τι εἴς τινα, *Dem.* viri commercium, ἀνέχομαι τὴν τοῦ ἄῤῥενος ὁμιλίαν, *Æl.*

Admodulor, προσᾴδω, *Ariſt.*

Admodum, κομιδῇ, adoleſcens, νέος, *Plato*, σφόδρα νέος, *id.* natu grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης, *id.*

Admolior, ἐπιχειρέω, *Dem.*

Admoneo, ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *id.* aliquem alicujus, τινά τινος, *Lucian.* divinitus, χρηματίζω, *N. T.*

Admonitio, τὸ νουθέτημα, ατος, *Plut.* ἡ νουθέτησις, εως, *Ariſt.* ἡ παραίνεσις, εως, *Xen.*

Admonitor, ὁ παραινέτης, ου, ὁ παραινῶν, οῦντος, *Iſocr.*

Admonitorius, a, um, νουθετικὸς, ἡ, ὸν, ſermo, λόγος, *Xen.* παραινετικὸς λόγος, *Iſocr.*

Admordeo, προσδάκνω, δάκνω, *Xen*

Admorſus, a, um, προσδηχθεὶς, εῖσα, ὲν, δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, *Xen.*

Admorſus, τὸ δῆγμα, ατος, *Plut.*

Admotio, ἡ πρόσθεσις, εως, *Ariſtot.*

Admoves, προστίθημι, ſcalas turribus, κλίμακας τοῖς πύργοις, *Thuc.* aliquid ad aliquid, τὶ πρός τι, *Xen.* aræ, προσάγω τῷ βωμῷ, *Luc.* aurem ſermonibus, προσβάλλω τὸ οὖς τοῖς λόγοις, LXX.

Admugio, προσμυκάομαι, μυκάομαι πρός τι, *Plut.*

Admurmuro, προσμορμύρω, ἐπιθορυβέω, *Xen.*

Adnaſcor, προσφύομαι, *Theophr.* facio aliquid adnaſci alicui, προσφύω τί τινι, *Baſil.*

Adnato, παρανήχομαι, ad aliquid, τινὶ, *Thuc.* προσνέω τινὶ, *Æl.*

Adnavigo, προσπλέω, *Thuc.* in aliquid, εἴς τι, *Ariſt.*

Adnicto, ἐποφθαλμιάω, alicui, τινὶ, *Plut.*

Adnitor, διατείνομαι, aliquid facere, τὶ πράττειν, *Ariſt.*

Adno, προσνήχομαι. Vide *Adnato.*

Adnuto, ἐπινεύω, *Dem.*

Adoleo, θυμιάω, thus, λιβανωτὸν, *Herod.* τοῦ λιβανωτοῦ, *Lucian.*

Adoleſcens, ὁ ἔφηβος, ου, *Lucian.* ὁ μεῖραξ, ακος, *id.* ὁ νεανίας, ου, *Dem.*

Adoleſcentia, ἡ νεότης, ητος, *Dem.* ἡ ἡλικία, ας, *Iſocr.* florens ætas, ἡ ἀκμὴ ἀνθοῦσα, *id.* ab adoleſcentia, ἐκ νέου, *Dem.* ἐκ μειρακίου, *id.*

Adoleſcentior, νεανιεύομαι, *Plut.*

Adoleſcentula, ἡ παιδίσκη, ης, *Dem.* ἡ κόρη, ης, *Iſocr.* ἡ παῖς, παιδὸς, *id.*

Adoleſcentulus, ὁ νεανίσκος, ου, *Ariſt.* τὸ μειράκιον, ου, *Dem.*

Adoleſcenturio, μειρακιεύομαι, *Lucian*, μειρακεύομαι, *Plut.*

Adoleſco, ἀδρέομαι, *Plato*, i. e. fio adoleſcens, μειρακιόομαι, *Xen.* μειρακίζομαι, *Lucian.*

Adoperio, ἀποκρύπτω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Ariſtid.*

Adopertus, a, um, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, *N. T.* κεκαλυμμένος, ένη, ένον, *ib.*

Adoptio, ἡ υἱοθεσία, ας, *N. T.*

Adoptivus, a, um, ὁ καὶ ἡ εἰσποίητος, ου, *Dem.* filius, ποιητὸς υἱὸς, παῖς θετὸς, *id.* pater, ποιητὸς πατὴρ, *Lyſias.*

Adopto, υἱοθετέω, *Heſ.* εἰσποιέω, *Dem.* filium, ποιέομαι παῖδα, *Dem.* εἰσποιέομαί τινα υἱὸν, *Iſocr.*

Adorabilis, e, προσκυνητὸς, ἡ, ὸν, *Gregor.*

Adoratio, ἡ προσκύνησις, εως, *Plut.*

Adorator, ὁ προσκυνητὴς, οῦ, *N. T.*

Adorior, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὶ, *Ariſtot.*

Adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, *Ariſt.* διασκευάζω, *Lucian.* equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, *Xenoph.*

Adoro, προσκυνέω, Deum, τῷ Θεῷ, *N. T.* τὸν Θεὸν, *Dem.* ἱκετεύω τὸν Θεὸν, *Xenoph.* προσάγω τῷ Θεῷ προσευχὰς, *Chryſ.*

Adrepo, προσέρπω, ad aliquem, τινι, *Soph.* in aliquem locum, ἐφερπύζω ἐπὶ τόπον τινὰ, *Ariſtoph.*

Adſciſco, ἐπάγομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, *Dem.* mihi uxorem, συνοικίζω τινά ἐμοὶ, *Naz.*

Adſcribo, προσγράφω, aliquem ſenatui, τινὰ τῇ βουλῇ, *Plut.* tribui, προσνέμω τῇ φρατρίᾳ. *id.* aliquid benevolentiæ Dei, ἀνατίθημί τι τῇ εὐνοίᾳ τοῦ Θεοῦ, *Plut.* cauſſam alicujus rei regibus, ἐπιφέρω αἰτίαν τινὸς τοῖς βασιλεῦσι, *Dem.*

Adſcriptitius, a, um, παρεγγεγραμμένος, ένη, ένον, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ παρέγγραπτος, ου, *Gregor.* παρέγγραφος, ου, *Athen.*

Adſignifico, προσσημαίνω, *Ariſtot.*

Adſitus, a, um, i. e. ſeminatus ad, παραφυτευθεὶς, εῖσα, ὲν, i. e. ſitus ad, προσκείμενος, ένη, ενον.

Adſpuo, προσπτύω, *Dem.*

Adſum, πάρειμι, alicui, τινὶ, *Dem.* παραγίνομαί τινι, *Iſocr.* συμπάρειμί τινι, *Dem.* corpore, παραγίνομαι τῷ σώματι, *Æſchin.*

Advectio, ἡ εἰσκομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ προσκομιδὴ, ῆς, *id.*

Advectitius, a, um, ἐπακτὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ παρείσακτος, ου, *Suid.*

Advecto, ἐπάγομαι, *Thuc.*

Advectus, a, um, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ὲν, *Thuc.*

Adveho, ἀπάγομαι, *Thuc.* aliquid, προσκομίζω τι, *id.* εἰσκομίζω τι, *id.* Frumentum Athenas, ἄγω Ἀθήναζε σῖτον, *Dem.*

Advena, ὁ προσήλυτος, ου, *N. T.* ὁ παρεπίδημος, ου, *ibid.* ὁ πάροικος, ου, *ibid.* ὁ ἔπηλυς, υδος, *Dem.*

Advenio, παραγίνομαι, ad aliquid, πρός τι, *Xenoph.* ad aliquem, ἥκω τινὶ, *id.* in Atticam, εἰς τὴν Ἀττικὴν, *Dem.* ad cœnam, ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Xenoph.*

Adventitius, a, um, ὁ καὶ ἡ προσήλυτος, ου, *N. T.*

Advento, προσέρχομαι, ad aliquem, πρός τινα, *Xen.* τινὶ, *Dem.*

Adventus, us, ἡ ἄφιξις, εως, *Dem.* ἡ ἐπιδημία, ας, *id.* ἡ πάροδος, ου, *id.* τὸ προσελθεῖν, *id.*

Adverbialiter, ἐπιῤῥηματικῶς, *Gramm.*

Adverbialis, e, ἐπιῤῥηματικὸς, ἡ, ὸν, *Gramm.*

Adverbium, τὸ ἐπίῤῥημα, ατος, *Gramm.*

Adverſaria, orum, αἱ ἐφημερίδες, ων, *Plut.*

Adverſaria, æ, ἡ ἀντίδικος, ου.

Adverſarius, a, um, ἐναντίος, ία, ίον, alicui, τινὶ, *Xen.* ἐναντιωθεὶς, εῖσα, ὲν, huic, πρὸς τοῦτο, *Plato.*

Adverſarius, i, ὁ ἐναντιούμενος, ου, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, ου, *id.* ὁ ἀντιλέγων, οντος, *id.* ὁ ἀντιλογικὸς, οῦ, *Iſocr.* ὁ ἀνταγωνιστὴς, οῦ, *id.*

Adverſator, idem quod *Adverſarius, i.*

Adverſatrix, ἡ ἐναντιουμένη, ης.

Adverſitas, ἡ ἐναντιότης, ητος, *Ariſt.* ἡ ἐναντίωσις, εως, *Iſocr.*

Adverſor, ἀντιόομαι, alicui, τινὰ, *Herodot.* ἐναντιόομαί τινι, *Iſocr.* ἀντιτάττομαί τινι, vel πρός τινα, *id.* alicui in aliqua re, τινὶ εἴς τι, *Thuc.* τινὶ πρός τι, *Plut.* alicui, ne faciat, τινὶ μὴ ποιεῖν, *Plato.*

Adverſum, i, τὸ δυστύχημα, ατος, *Xenoph.*

Adverſum, vel adverſus, *Præpoſ.* εἰς adverſus populum, εἰς τὸν δῆμον, *Æſchin.* κατὰ, *cum Genit.* oratio adverſus, aliquem, λόγος κατά τινος: ἐπὶ, *cum Acc.* exercere adverſus aliquem, ἀσκεῖν ἐπί τινα, *Iſocr.* πρὸς, *cum Acc.* pugnare adverſus aliquem, μάχεσθαι πρός τινα, *Plut.*

Adverſus, a, um, ἀντικείμενος, ένη, ένον, alicui, τινὶ, *Herod.* ex adverſo alicui, ἐπαντικρύ τινος, *Dem.* ἄντικρυς τινος, *Thuc.* adverſo flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν, *Herodian.*

Adverto, προσβάλλω, *Plato*, animum alicui rei, προσέχω τὸν νοῦν τινι, *Demoſth.*

Adveſperaſcit, συσκοτάζει, *Xenoph.* quum adveſperaſſet, ἑσπέρας γινομένης.

Advigilo, ἀγρυπνέω, per noctem, τὴν νύκτα, *Dem.* alicui rei, προσέχω τὸν νοῦν τινι, *Dem.*

Adulatio, ἡ κολακεία, ας, *Dem.*

Adulator, ὁ κόλαξ, ακος, *Ariſt.* ὁ κολακεύων, οντος, *Plut.*

Adulatorius, a, um, κολακευτικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* κολακικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Adulatrix, ἡ κολακὶς, ίδος, ἡ κολακεύουσα, ης, *Plut.*

Adulor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, *Plut.* populo, θεραπεύω τὸν δῆμον, *Æſchin.* omnibus palam, πᾶσι προφανῆ τὴν κολακείαν ἐργάζομαι, *Lucian.*

Adulter, ὁ μοιχὸς, οῦ, *Dem.*

Adultera, ἡ μοιχαλὶς, ίδος, *N. T.* ἡ μοιχεύτρια, ας, *Dem.* ἡ μοιχὰς, άδος, *Athen.*

Adulterator, ὁ κιβδηλεύων, οντος, alicujus rei, τὶ, *Plato.*

Adulterinus, a, um, i. e. adulterio natus, μοιχίδιος, ία, ιον, *Lucian*, i. e. falſus, ut moneta adulterina, νόμισμα κίβδηλον, ἀδόκιμον, νόθον, κεκιβδηλευμένον, *Ariſtoph.* *Lucian*, *alii.*

Adulterium, ἡ μοιχεία, ας, *Plut.*

Adultero, μοιχεύομαι, *Plut.* feminam alicujus, τὴν γυναῖκά τινος, *Plato*, feminas liberas, διαφθείρω τὰς ἐλευθέρας, *Lyſias*, nummos, κιβδηλεύω τὰ νομίσματα, *Ariſt.* παραχαράττω τὰ νομίσματα, *Suid.* aliquid Scripturæ, τὶ τῆς γραφῆς, *Gregor.*

Adultus, a, um, τέλειος, εία, ειον, femina, γυνὴ, *Æl.* ἀκμαῖος, αία, αῖον, virgo, παρθένος, *Luc.* ἁδρὸς, ὰ, ὸν, adultæ fruges, καρπὸς, *Herodot.*

Adumbratio, ὁ ἐπισκιασμὸς, οῦ, τὸ σκίασμα, ατος; i. e. primæ lineæ rei, ἡ σκιαγραφία, ας, *Plato.*

Adumbro, ἐπισκιάζω; i. e. obiter delineo, σκιαγραφέω, veritatem, τὴν ἀλήθειαν, *Naz.*

Adunce, ἀγκύλως.

Aduncitas, ἡ καμπυλότης, ητος, roſtri vel naſi, ἡ γρυπότης, ητος, *Xenoph.*

Adunco, καμπυλιάζω, κάμπτω, *Plut.* γρυπόω, *Alex. Aphr.*

Aduncus, a, um, ἐπικαμπὴς, έος, γαμψὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtoph.* γρυπὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.* itemque qui naſo vel roſtro eſt aliquantum adunco, ὁ ϗ ἡ ἐπίγρυπος, ου, *Plato.*

Aduno, ἑνόω.

Advocatio, ἡ παράκλησις, εως, *Dem.*

Advocatus, i. e. patronus cauſſæ, ὁ συνήγορος, ου, *Dem.* ὁ σύνδικος, ου, *Iſocr.* ὁ παράκλητος, ου, *Dem.*

Advoco, παρακαλέω, aliquem, τινὰ, *Æſchin.* προσκαλέω τινὰ, *Thuc.* ἐπικαλέω τινὰ, *Xenoph.*

Advolatus, us, ἡ ἐπίπτησις, εως.

Advolo, ἐφίπταμαι, *Gregor.* ἐπιπτοάομαι, *Dioſc.* ad aliquid προσπίπτημί τινι, *Philo.*

Advolvo, προσκυλίω, ſaxum ad oſtium, λίθον τῇ θύρᾳ, *N. T.* advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, *Dem.*

Adurgeo, ἐπείγω, aliquem, ut quid faciat, τινά τι ποιεῖν, *Herodian.* aliquem, κατεπείγω τινὰ, *Ariſtoph.*

Aduro, ἐπικαίω, aliquid, τὶ, *Plato*, προσκαίω τι, *Ariſtoph.*

Aduſque, μέχρι, urbem, τῆς πόλεως, *Ariſtot.* hunc diem, ταύτης τῆς ἡμέρας, *Iſocr.*

Aduſtio, ἡ ἐπίκαυσις, εως, *Dioſc.* ollæ, τὸ πρόκαυμα τῆς χύτρας, LXX.

Adytum, τὸ ἄδυτον, ου.

Ædepol, ναὶ μὰ Πολυδεύκη, ναὶ μὰ τὼ Θεώ.

Ædes, is, ὁ ναὸς, οῦ, *N. T.* ὁ νεὼς, ὼ, *Xenoph.*

Ædes, ὁ οἶκος, ου, *Xenoph.* ἡ οἰκία, ας, *Thuc.*

Ædicula, i. e. ſacellum, τὸ ναΐδιον, ου, i.e. parva domus, ἡ οἰκίσκη, ης, *Dem.* τὸ οἰκίδιον, ου, *id.* ὁ οἰκίσκος, ου, *id.*

Ædificatio, ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.* ἡ οἰκοδομία, ας, *idem.*

Ædificator, ὁ οἰκοδόμος, ου, *Xenoph.*

Ædificium, τὸ οἰκοδόμημα, ατος, *Thuc.* ἡ οἰκοδομὴ, ῆς, *N. T.* τὸ κτίσμα, τος, *ibid.*

Ædifico, οἰκοδομέω, domum, οἰκίαν, *Dem.* ſuper aliquo, ἐπί τινι, *Xenoph.* ſuper fundamento alicujus, ἐποικοδομέομαι ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τινὸς, *N. T.*

Ædilis, ὁ ἀγορανόμος, ου, *Plato*, ὁ ἀστυνόμος, ου, *id.*

Ædilitas, ἡ ἀγορανομία, ας, *Suid.* ἡ ἀστυνομία, ας, *Ariſtot.*

Ædilitius, a, um, ἀγορανομικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſt.* ἀστυνομικὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Æditimor, νεωκορέω.

Æditimus, ὁ νεωκόρος, ου, *Schol. Ariſtoph.* ζάκορος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ ναοφύλαξ, ακος, *Ariſtoph.*

Ædituus, idem quod antecedens *Æditimus.*

Aëdon, ἡ ἀηδὼν, όνος, *Ariſtot.*

Æger, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *Iſocr.* ἀῤῥωστῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ἐν πάθει ὢν, οὖσα, ὄν, *Ariſt.* animo, ὁ ϗ ἡ ἄθυμος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δύσθυμος, ου, *Ariſtot.*

Ægre, ἀῤῥώστως, *Dem.* ἀσθενῶς, *Iſocr.* i. e. difficulter & moleſte, χαλεπῶς, *Xenoph.* fero negotium, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, *Dem.* res adverſas, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, *Iſocr.* quum audio, ἀκούων, *Plato*, leges, χαλεπαίνω τοὺς νόμους, *Plut.* aliquid, ἀγανακτέω ἐπί τινι, *Iſocr.* τινὶ, *Plut.* ὑπέρ τινος, *Iſocr.* περί τινος, *Plato*, διά τι, *id.* φέρω βαρέως τι, *Xenoph.* χαλεπῶς τι, *Iſocr.*

Ægrimonia, ἡ δυσθυμία, ας, *Ariſt.* ἡ βαρυθυμία, ας, *Plut.* ἡ λύπη, ης, *Plato.*

Ægritudo animi, idem quod *Ægrimonia.*

Ægrotatio, τὸ νόσημα, ατος, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Iſocr.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατος, *Dem.* ἡ νόσος, ου, *Iſocr.* ἡ ἀσθένεια, ας, *Dem.*

Ægroto, ἀσθενέω, *Iſocr.* ἀσθενέω νόσον, *id.* ἀῤῥωστέω, *Dem.* νοσέω, *Plut.* ἔχω, διάκειμαι ἀῤῥώστως, ἀσθενῶς, κακῶς, πονηρῶς, μοχθηρῶς, μαλακῶς, φλαύρως, φαύλως, *Dem. Iſocr. Lucian.* ex aliqua re, νοσέω ἔκ τινος, *Lucian.* præ dolore, ὑπὸ λύπης, *id.* leviter, νόσον μικρὰν, *Plut.* ad mortem, ἔχω ἐσχάτως, *N. T.*

Ægrotus, a, um, idem quod *Æger*, quatenus hoc de corpore dicitur.

Ælurus, ὁ αἴλουρος, ου, *Ariſtot.*

Æmulatio, ἡ ζηλοτυπία, ας, *Plut.* ἡ ζήλωσις, εως, *Thuc.*

Æmulator, ὁ ζηλωτὴς, οῦ, virtutis, ἀρετῆς, *Iſocr.*

Æmulatus, us, τὸ ζήλωμα, ατος, *Æſchin.*

Æmulor, ζηλόω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* aliquid, τι, *id.* aliquem quaſi veſtigia ejus legendo, διώκω τὰ ἴχνη τινὸς, *Plato*, virtutis ſtudio, φιλονεικέω τινὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν, *id.* i e. invideo alicui rei alicujus cauſſa, φθονέω τινὸς ἐπί τινος, *Iſocr.*

Æmulus, a, um, ὁ ϗ ἡ ζηλότυπος, ου, *Ariſtoph.*

Æneator, ὁ σαλπιγκτὴς, οῦ, *Dem.*

Æneus, a, um, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Xenoph.*

Ænobarbus, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, *Plut.*

Ænigma, τὸ αἴνιγμα, ατος, *Æſchin.* ὁ αἰνιγμὸς, οῦ, *Athen.*

Ænigmatice, αἰνιγματωδῶς, *Athen.* δι' αἰνιγμάτων, *Æſchin.*

Ænigmaticus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἰνιγματώδης, εος, *Ariſtot.*

Ænigmatiſta, ænigmatice loquens, ὁ αἰνιγματιστὴς, οῦ, LXX.

Æquabilis, e, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ὁμαλὴς, έος, *Plut.*

Æquabilitas, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.* ἡ ὁμαλότης, ητος, *Ariſtot.*

Æquabiliter, ὁμαλῶς, *Plut.* ἴσως, *Dem.*

Æquævus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὁμῆλιξ, ικος, conf. ſequens *æqualis.*

Æqualis, e, ἴσος, η, ον, portio, ἴσον μέρος, *Ariſtoph.* ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, facultates æquales, ὁμαλαὶ οὐσίαι, *Ariſtot.* aliquem æqualem mihi habeo, ἴσον τινὰ τῇ ἐμαυτοῦ κεφαλῇ ἄγω, *Arian.* æqualis ætate, ὁ ϗ ἡ ἧλιξ, ικος, *Xenoph.* ὁ ἡλικιώτης, ου, *Ariſt.* & ἡ ἡλικιῶτις, ιδος, de femina, *Lucian.*

Æqualitas, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.* ἡ ὁμαλότης, ητος, *Ariſtot.*

Æqualiter, ἐπίσης, *Xenoph.* ἐξίσης, *Chryſ.* ὁμαλῶς, *Plut.* ἴσως, *Dem.* ἶσον, *Thuc.*

Æquanimis, e, ὁ ϗ ἡ εὐγνώμων, ονος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, έος, *Plato.*

Æquanimitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, *Plut.* εὐγνωμοσύνη, ης, *Æſchin.*

Æquanimiter, ἐπιεικῶς, *Plut.* εὐγνωμόνως, fero, φέρω, *Lucian.*

Æquatio, ὁ ὁμαλισμὸς, οῦ, τὸ ὁμαλίζειν, *Ariſt.*

Æquator, *circulus*, ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, *Theophr.*

Æque, ἴσως, *Dem.* æque ac, ὁμοίως, ὥσπ
Dem. æque ac ſi, ὁμοίως, ὥσπερ ἂν
Iſocr. ὁμοίως, ὥσπερανεὶ, *id.* παραπλήσι
ὥσπερ ἂν εἰ, *id.* vos noſtis æque, atq
ego, ὑμεῖς ἴστε ὁμοίως ἐμοὶ, *id.*

Æquidiale, τὸ ἰσημερινὸν, οῦ, ἡ ἰσημερία, α
Plut.

Æquilibris, e, ὁ ϗ ἡ ἰσόῤῥοπος, ου, *Plato.*

Æquilibrium, ἡ ἰσοῤῥοπία, ας, *Plato.*

Æquinoctialis, e, ἰσημερινὸς, ὴ, ὸν, *Theoph*

Æquinoctium, ἡ ἰσημερία, ας, *Plut.*

Æquipar, ἴσος, η, ον, *Plut.*

Æquiparabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀντάξιος, ου, alicu
τινὸς, *Xenoph.*

Æquiparatio, ἡ ἴσωσις, εως, ἡ παρίσωσι
εως.

Æquiparo, ἰσόω, aliquid alicui, τί τινι, *Xe*
noph. ἐξισόω, ῶ, *Thuc.* παρισόω, ῶ, *Plat*

Æquipollens, ὁ ϗ ἡ ἰσοδύναμος, ου, *Aphro*
ἰσοδυναμέων, ῶν, οῦσα, οῦν.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ας.

Æquipolleo, ἰσοδυναμέω.

Æquipondium, ἡ ἀντισήκωσις, εως, *Themiſ*

Æquitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, *Dem.*

Æquiter, ἐπίσης, *Xenoph.* conf. *æqualiter.*

Æquivaleo, ἰσοῤῥοπέω, *Plato.*

Æquivalens, ἰσοῤῥοπῶν, οῦσα, οῦν.

Æquivocatio, ἡ ὁμωνυμία, ας, *Ariſtot.*

Æquivoce, ὁμωνύμως, *Ariſtot.*

Æquivocus, a, um, ὁ ϗ ἡ, ὁμώνυμος,
Plato.

Æquo, ἰσόω, aliquem alicui, τινά τινι, *Xe*
noph. facultates, ἰσάζω τὰς κτήσεις, *A*
riſtot. alicui aliqua re, ἐξισόομαί τινι
Plut. ſolo, ἐδαφίζω.

Æquor, i. e. planities, τὸ πλάτος, εος, *A*
riſtot. i. e. mare. Vide *Mare.*

Æquoreus, a, um, πελάγιος, ία, ιον, *A*
riſtot. πελαγικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Æquus, a, um, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* i. e
juſtus, δίκαιος, αία, αιον, *Iſocr.* ὁ ϗ
ἐπιεικὴς, έος, *Ariſt.* æquum eſt, ἄξιόν ἐσ
me odiſſe eum, ἐμοὶ μισεῖν αὐτὸν, *Xe*
noph. te argentum recipere, δίκαιος εἶ ἀ
πολαβεῖν ἀργύριον, *Ariſtot.* æquiſſimum
eſt illum hoc facere, δικαιότατός ἐσ
τοῦτο ποιεῖν, *Plato*, ex æquo, ἴσως, *Dem*
ἐπίσης, *Iſocr.*

Aër, ὁ ἀὴρ, ἀέρος, *Ariſtot.* lenior, ἡ αὔρ
ας, *Xenoph.* tranquillus, τὰ τοῦ ἀέρος ὑ
ρλωαῖα, *Æl.* malus ſeu corruptus,
δυσαερία, ας, *Strabo*, in aërem abeo
ἐξαερόομαι, *Dioſc.*

Æramentum, vas vel ſimile quidpiam e
ære factum, τὸ χάλκωμα, ατος, *Xenop*

Æraria, ἡ μεταλλεία, ας, τὸ χαλκεῖον,
Luc.

Ærarium, τὸ ταμιεῖον, ου, *Plut.* τὸ δημό
σιον, ου, *Demoſth.* τὰ δημόσια, ων, *id.*
γαζοφυλάκιον, ου, *N. T.* ærarii præfectu
ὁ γαζοφύλαξ, ακος.

Ærarius, ὁ χαλκεὺς, έως, *Ariſt.* ὁ χαλκου
γὸς, οῦ, *id.*

Ærarius, a, um, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦ
ῆ, οῦν, *Æſchin.*

Æratus, a, um, χαλκωτὸς, ὴ, όν.

Aërius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀέριος, ου, natura, φύ
σις, *Ariſtot.* animal, ζῶον, *id* aërius ſi
aëriæ naturæ ſum, ἀερίζω, *Dioſc.*

Ærificium, τὸ χαλκούργημα, ατος.

Ærifodina, ἡ μεταλλεία, ας, *Poll.*

Aëromeli, τὸ ἀερόμελι, ιτος, *Athen.*

Æruginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, εος,
ἰόομαι, *Sirac.*

Ærugo, ὁ ἰὸς, οῦ, ferri σιδήρου, *Dioſc.*

Ærumna, ἡ ταλαιπωρία, ας, *Iſocr.* τὰ δει
ῶν, *Thuc.* αἱ ἀτυχίαι, αἱ δυστυχίαι,
δυσπραξίαι, ῶν, τὰ ἀτυχήματα, τὰ
στυχήματα, ων, *Dem. Iſocr.*

Ærumnoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ταλαίπωρος, ȣ, Dem. ὁ ϗ ἡ δυϛυχὴς, έος, id. ἄθλιος, ία, ιον, id.

Æruſcatio, ἡ χάλκισις, εως.

Æruſcator, ὁ χαλκιϛὴς, ȣ̃.

Æruſco, χαλκίζω.

Æs, ὁ χαλκὸς, ȣ̃, *Dioſc.* alienum, i. e. debitum, τὸ χρέος, εος, *Ariſtot.* τὰ χρέα, ῶν, *Dem.* τὸ ὀφείλημα, ατος, *Thuc.* ære alieno obſtrictus ſum alicui, ὀφείλω τινὶ τὸ χρέος, *Dem.* æs alienum diſſolvo, χρέος ἀποδίδωμι, *Ariſtoph.* æris alieni ſolutio, τῶν χρέων διάλυσις, *Plato.*

Æſculetum, τὸ πλατύφυλλον, ȣ.

Æſculeus, a, um, πλατυφύλλινος, ίνη, ινον.

Æſculus, ἡ πλατύφυλλος, ȣ, *Theophr.*

Æſtas, τὸ θέρος, εος, *Xenoph.* ἡ θερεία, ας, *Polyb.* media, τὸ θέρος μέσον, *Xenoph.* adulta, ἡ ἀκμὴ τȣ̃ θέρεος, æſtate, θέρȣς, θέρει, ἐν θέρει.

Æſtimabilis, e, τιμητὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Æſtimatio, ἡ τίμησις, εως, ἡ διατίμησις, εως, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* litis, τὸ τίμημα, ατος, *id.* æſtimationem litis inſtituere, τίμημα ποιεῖσθαι, *Dem.* ἐπάγειν, *id.*

Æſtimator, ὁ τιμητὴς, ȣ̃.

Æſtimo, τιμάω, digno pretio, τῆς ἀξίας, *Ariſtid.* τȣ̃ ἴσȣ, *Ariſtot.* maximi, πλείϛȣ, *Dem.* præ omnibus, ἀντὶ πάντων, *id.* pluris, τιμάομαι μείζονος, *Xenoph.* aliquid multi, τὶ πολλȣ̃, *Chryſoſt.* pluris, quam multum pecuniæ, πρὸ πολλῶν χρημάτων, *Iſocr.* aliquem ex aliqua re, δοκιμάζω τινὰ ἔκ τινος, *id.* aliquid mecum, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, *Demoſth.* litem, ἐπιγράφω τίμημα, *Ariſt.* ποιέομαι τίμημα, *Demoſth.*

Æſtiva, τὰ θερινὰ, ῶν.

Æſtivo, τὸ θέρος διάγω, θερίζω, *Suid.*

Æſtivus, a, um, θερινὸς, ἡ, ὸν, meridies, θερινὴ μεσημβρία, *Xenoph.* θέριος, ία, ιον, æſtiva ſerenitas, θερία αἰθρία, *Dioſc.*

Æſtuarium, ἡ ἀνάχυσις, εως, *Strabo.*

Æſtuatio, ἡ κύμανσις, εως.

Æſtuo, *ut mare,* κυμαίνω, *Plut.* fervore, καυσόομαι, *Galen.*

Æſtuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ καυματώδης, εος, καυσώδης, εος, & quaſi ſuffocans, ὁ ϗ ἡ πνιγώδης, εος, *Plut.*

Æſtus, ὁ καύσων, ωνος, *N. T.* τὸ καῦμα, ατος, *Xenoph.* ὁ καῦσος, ȣ, ſtomachi, τȣ̃ ϛομάχȣ, *Dioſc.* τὸ καύσωμα, ατος, *Gal.* ἡ ἔγκαυσις, εως, *Gal.* maris, ὁ κλύδων, ωνος, *Plut.*

Ætas, ἡ ἡλικία, ας, *Dem.* eamdem ætatem habere cum aliquo, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν, ἥν ἕτερος, *Dem.* ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἶναι, *id.* ætate æquales, οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντες, *Dem.* qui mediocri ætate eſt, τῆς ἡλικίας ἤδη μετρίως ἔχων, *Plato,* ad florem ætatis pervenit, εἰς ἀκμὴν κατέϛη, *Lucian,* ætate provectior, ἡλικίᾳ προέχων, *Plato,* πόῤῥω τῆς ἡλικίας ὢν, *Xenoph.* annum agens ætatis decimum quartum, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα ϗ δέκα, *Iſocr.* triginta tres, τριάκοντα τριῶν ἐτῶν ὤν, *Plut.* ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ, *Lucian.* ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν, *Plato,* i. e. generatio, ἡ γενεὰ, ᾶς, noſtra ætate, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *Demoſth.*

Ætatem, εἰς αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, i. e. in æternum.

Æternitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, animæ, τῆς ψυχῆς, *Ariſtot.* ὁ αἰὼν, ῶνος, *id.*

Æterno, ἀπαθανατίζω, *Ariſtot.* ἀθανατίζω, *Herodot.*

Æterne, ἀϊδίως.

Æternus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀΐδιος, ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ αἰώνιος, ȣ, *Plato,* in æternum, ἐς ἀΐδιον, εἰς τὸν αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, *Æl.* εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, LXX. ab æterno, ἐξ ἀϊδίȣ, ἐξ αἰῶνος, ἀπὸ τȣ̃ αἰῶνος, *N. T.*

Æther, ὁ αἰθὴρ, έρος, *Ariſt.*

Ætherius, a, um, ὁ ϗ ἡ αἰθέριος, ȣ, *Ariſt.* ὁ ϗ ἡ αἰθεριώδης, εος, *Galen.*

Æthiopiſſa, ἡ αἰθιόπισσα, ης, LXX.

Æthiops, ὁ αἰθίοψ, οπος, *Strabo.*

Æthiopicus, a, um, αἰθιοπικὸς, ἡ, ὸν, *Strabo.*

Æviternus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἰώνιος, ȣ, *Plato,* ὁ ϗ ἡ διαιώνιος, ȣ, *id.*

Ævum, ὁ αἰὼν, ῶνος, *Plato.*

Affabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐπροσήγορος, ȣ, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ φιλοπροσήγορος, ȣ, *id.* affabilem eſſe erga omnes, ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας, *id.*

Affabilitas, ἡ εὐπροσηγορία, ας, *Iſocr.* ἡ φιλοπροσηγορία, ας, *id.*

Affabiliter, εὐπροσηγόρως.

Affabre, τεχνικῶς, *Iſocr.* affabre factus, ὁ ϗ ἡ καλλίεργος, ȣ, *Plato,* affabre facio, καλλιεργέω, ῶ, *Dion. Areop.*

Affabulatio, τὸ ἐπιμύθιον, ȣ, *Aphthon.*

Affamen, ἡ προσηγορία, ας, *Dem.* τὸ πρόσρημα, ατος, *Ariſtid.* ἡ πρόσρησις, εως, *Plato.*

Affaniæ, ὁ φλύαρος, ȣ, *Plato,* ἡ φλεδονεία, ας, *id.* ἡ φλυαρία, ας, *Plato.*

Affatim, περισσῶς, *Iſocr.* δαψιλῶς, affatim ſuppeditare militibus, δαψιλῶς χορηγεῖν τοῖς ϛρατιώταις, *Herod.*

Affatus, idem quod *Affamen.*

Affatus, a, um, προσειπὼν, ȣ̃σα, ὸν, aliquem nomine, τινὰ ὀνομαϛὶ, *Plato.*

Affectate, περιέργως.

Affectatio, ἡ ζήλωσις, εως, *Thuc.* i. e. diligentia nimia, ἡ περιεργία, ας.

Affectator, i. e. cupide appetens, ὁ ἐπιθυμητὴς, ȣ̃, *Xenoph.* i. e. nimis diligens, ὁ περίεργος, ȣ, *Xenoph.*

Affectatus, a, um, ὁ ϗ ἡ περίεργος, ȣ, *Ariſtot.*

Affectio, τὸ πάθος, εος, *Plato,* i. e. conſtiſtutio, ἡ διάθεσις, εως, LXX.

Affecto, i. e. expeto, ἀντιποιέομαι, aliquid, τινὸς, *Dem.* ἐπιθυμέω τινὸς, *Iſocr.* γίνομαι ἐν ἐπιθυμίᾳ τινὸς, *Plato,* ἐπιβȣλεύω τινὶ, *id.*

Affectus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐμπαθὴς, έος, *Plato,* male corpore, κακοπαθῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, τῷ σώματι, *Iſocr.* ſum ita, διάκειμαι ȣ̈τως, *Dem.* erga amicum, ἔχω ȣ̈τω πρὸς φίλον, *Iſocr.* erga aliquem bene, διεθέμην εὐνοϊκῶς, φιλικῶς, οἰκείως, εὐμενῶς πρός τινα, *Dem.* male, δυσμενῶς, χαλεπῶς, *id.*

Affectus, us, τὸ πάθος, εος, *Plato,* τὸ πάθημα, ατος, *Xenoph.*

Affero, ἀποφέρω, arma, ὅπλα, *Xenoph.* domo gladium, ἐπιφέρομαι οἴκοθεν τὸ ξιφίδιον, *Herodian.* opſonium, παραφέρω ὄψον, *Xenoph.* mihi manus, προσφέρω ἐμαυτῷ τὰς χεῖρας, *Polyb.* faſciculum epiſtolarum, προσκομίζω σύνδεσμον τῶν ἐπιϛολῶν, *Herodian.* voluptatem, παρέχω ἡδονὴν, *Xenoph.* in medium, φέρω, ἄγω vel προάγω εἰς τὸ μέσον, *Plato, alii,* pecuniam, φέρω ἀργύριον, *Æſchin.* alicujus rei exemplum, παράδειγμα τινος, *Iſocr.*

Afficio, ποιέω, aliquem beneficio, εὖ τινα, *Iſocr.* ἀγαθόν τί τινα, *Dem.* δράω τινά τι ἀγαθὸν, *Iſocr.* ἐργάζομαι vel πράττω τινά τι ἀγαθὸν, *Dem.* magnis beneficiis aliquem, μεγάλα εὐεργετέω τινὰ, *id.* afficior dictis, κηλέομαι ἐκ τῶν λεγομένων, *Ælian.*

Affictitius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπίπλαϛος, ὁ ϗ ἡ πρόσπλαϛος, ȣ.

Affictus, a, um, ὁ ϗ ἡ προσποίητος, ȣ, *Ariſt.*

Affigo, προσάπτω, aliquid alicui, τί τινι, *Lucian.* προσπήγνυμι, *N. T.* quaſi clavis alicui, προσηλόω τινι, *Lucian.*

Affingo, προσπλάττω, alicui aliquid, τί τινι, *Dioſc.*

Affinis, e, ὁ ϗ ἡ συγγενὴς, έος, *Plato,* προσήκων, ȣσα, ον, alicui, τινὸς, *Thuc. Subſt.* ὁ κηδεϛὴς, ȣ̃, *Dem.* pariter affinis, συγκηδεϛὴς, ȣ̃, *Iſocr.*

Affinitas, ἡ συγγένεια, ας, *Plato,* ἡ ἐπιγαμία, ας, *Dem.* ἡ ἀγχιϛεία, ας, *id.* ἡ κηδεία, ας, *Iſocr.* inire affinitatem, ποιεῖσθαι ἐπιγαμίαν, *Dem.* nactus affinitatem alicujus, κεχρημένος τῇ κηδείᾳ τινὸς, *id.* averſari affinitatem alicujus, ἀναίνειν κηδεϛήν τινα, *id.* contrahere affinitatem, συνάπτειν κῆδος, *Eurip.*

Affirmate, καταφαντικῶς.

Affirmatio, ἡ κατάφασις, εως, *Ariſtot.*

Affirmativus, a, um, καταφατικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſt.*

Affirmo, κατάφημι, *Ariſtot.* aliquid, καταβεβαιόομαί τι, *Plut.*

Affixus, a, um, παραπεπηγμένος, ένη, ένον, προσπεπηγμένος, ένη, ένον, alicui rei, προσηλωμένος, τινι *Chryſ.*

Afflamen, ἡ ἐπίπνοια, ας, *Plato.*

Afflatus, a, um, ἐπιπνεόμενος, ένη, ενον, divinitus, ἐθεαϛικὸς, ἡ, ὸν, *Plato,* ὁ ϗ ἡ πνευματοφόρος, ȣ, LXX.

Afflatus, us, ἡ ἐπίπνοια, ας, *Plato,* divinus, ὁ θειασμὸς, ȣ̃, *Thuc.* afflatu divino, θειαϛικῶς, *Poll.*

Affleo, παραδακρύω, alicui, τινὶ, *Lucian.*

Afflictatio, idem quod ſequens *Afflictio.*

Afflictio, ἡ θλίψις, εως, *N. T.* ἡ κακοπάθεια, ας, *Dem.* ἡ κάκωσις, εως, *N. T.* ἡ ἀνάγκη, ης, *ibid.* ὁ θλιμμὸς, ȣ̃, LXX. ἡ ταλαιπωρία, ας, *Iſocr.* τὸ δεινὸν, ȣ̃, *Dem.*

Afflicto, προσθλίβω, ἀποθλίβω.

Afflictor, ὁ κακοποιὸς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Afflictus, a, um, τεθλιμμένος, ένη, ένον, *N. T.* παθὼν, ȣ̃σα, ὸν, *Dem.* κακοπαθὼν, ȣ̃σα, ὸν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ταλαίπωρος, ȣ, *Dem.*

Afflictus, us, idem quod *Afflictio.*

Affligo, ἀποθλίβω, aliquem omnibus modis, ταλαιπωρέω τινὰ πάντα τρόπον, *Iſocr.* regionem armis, κακόω τὴν χώραν ὁπλίταις, *Dem.* aliquem, κακῶς ποιέω τινὰ, *Iſocr.* affligor omnibus diebus, καθ' ἑκάϛην ἡμέραν κακοπαθέω, *id.* i. e. allido, ἀράσσω, humi, πρὸς τὸ ἔδαφος, *Lucian.*

Afflo, ἐπιπνέω, aliquem, τινὰ, *Eurip.* ἐμφυσάω, *N. T.*

Affluens, περιουσιαϛικὸς, ἡ, ὸν, *Hermog.*

Affluenter, ἐκ περιουσίας, *Dem.*

Affluentia, ἡ ἐπίῤῥοια, ας, *Dion. Areop.* i. e. copia, ἡ περιουσία, ας, *Dem.* ἡ εὐπορία, ας, *Iſocr.* ἡ ἀφθονία, ας, *Dem.*

Affluo, ἐπιῤῥέω, *Galen.* i. e. abundo, περιουσιάζω, *Hippocr.* omnibus bonis, πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, *Emp.* περιουσίαν τῶν χρημάτων ἔχω, *Thuc.* rerum copia, εὔπορος διάκειμαι, *Dem.* divitiis, πλȣτέω πλȣ̃τον, *Lucian.* voluptatibus, τὰς ἡδονὰς ἐπιῤῥύτȣς ἔχω.

Affor, προσφωνέω, aliquem, τινὶ, *N. T.*

Affore, παρέσεσθαι, *Dem.*

Affrico, προσϛρίβω, aliquid lapidi, τὶ λίθῳ, *Baſil.* alicui infamiam turpem, προσϛρίβομαί τινι αἰσχρὰν διαβολὴν, *Plut.*

Affrictus, us, ἡ πρόσϛριψις, εως.

Affrico, ἐπιτρίβω, *Ariſtoph.*

Affulgeo, ἐπιλάμπω, *Xenoph.*

Affundo, παραχέω, aliquid alicui, τί τινι, *Galen.* ſanguinem aris, προχέω αἷμα τοῖς βωμοῖς, *Lucian.*

Affuſio, ἡ πρόχυσις, εως, *N. T.*

Affuſus, a, um, προχυθεὶς, εῖσα, έν.

Afforis, ἔξωθεν, *Xenoph.*

Agaſo, ὁ ὀνηλάτης, ȣ, *Plut.*

Age, ἄγε, *Dem.* φέρε δὴ, *id.* φέρε γὰρ, *Plato,* age, dic, ἄγε εἰπὲ, *Hom.* audite, ἄγε ἀκούσατε, *Xenoph.* *Ariſtoph.* age, videam, φέρε, ἴδω, *Ariſtoph.* age, accipiamus, φέρε, λάβωμεν, *Plut.* age, crede, φέρε, πείσθητι, *Gregor.*

Agedum, ἄγε δὴ, *Ariſt.* φέρε τοίνυν, *Lucian*, φέρε δὴ νῦν, *Dem.*

Agellus, τὸ ἀγρίδιον, ου, *Arrian.*

Agema, τὸ ἄγημα, ατος, *Plut.*

Ager, ὁ ἀγρὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ γῆ, ῆς, *Dem.* ἡ χώρα, ας, *Iſocr.* τὸ ἔργον, ου, *Ælian.*

Age ſis, ἄγε δὴ, *Dem.*

Agger, τὸ χῶμα, ατος, *Dem.* ὁ χοῦς, οῦ, *Thuc.* aggerem duco, χώννυμι χῶμα, *id.* aggeribus viam obſtruo, ἐπιχώννυμι τὴν ὁδὸν, *Dem.* aggere communio, ἀποχώννυμι, *Xenoph.* προχώννυμι, *Herodian.*

Aggero, χωννύω, *Thuc.* χώννυμι χῶμα, ad urbem, πρὸς πόλιν, *id.* ἐπὶ πόλιν, *Cteſ.*

Aggero, ἐπισωρεύω, *Athen.* lapides in meum uſum, προσπαραβάλλομαί μοι λίθους, *Thuc.*

Aggeſtus, us, τὸ ἐπίχωμα, ατος, ἡ ἐπίχωσις, εως, *Polyb.*

Agglomero, προσαθροΐζω, συναγείρω.

Agglutino, προσκολλάω, *Ægin.*

Aggraveſco, ἐπιβαρύνομαι.

Aggravo, ἐπιβαρέω, *Appian.*

Aggredior, προσέρχομαι, *Xenoph.* i. e. conor ſive ſuſcipio negotia, ἐπιχειρέω πράγμασι, *Dem.* opus, τὸ ἔργον, *Plut.* dicere, λέγειν, *Iſocr.* opus furioſum, ἐπιχείρημα μανικὸν, *Plato*, pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, *Plut* negotium, ἅπτομαι τοῦ πράγματος, *Dem.* alia via, ἑτέραν τρέπομαι, *Syneſ.*

Aggregatio, ἡ ἐπισυναγωγὴ, ῆς, *N. T.*

Aggrego, ἐπαθροΐζω, *N. T.* ἐπισυνάγω. *Polyb.* βουνίζω, LXX.

Aggreſſio, ἡ προσήλυσις, εως, *Juſt. Mart.* rei, ἐπιχείρησις, εως, *Thuc.*

Aggreſſor, ὁ ἐπιχειρητὴς, οῦ, *Thuc.*

Agilis, e, ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, vir, ἀνὴρ, *Plato*, ὁ καὶ ἡ εὔστροφος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ εὐκίνητος, ου, *Hippocr.*

Agilitas, ἡ εὐστροφία, ας, LXX. ἡ εὐκινησία, ας.

Agiliter, εὐκινήτας.

Agitabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκίνητος, ου, *Ariſtot.*

Agitatio, ἡ κίνησις, εως, *Plut.* arboris, τὸ δόνημα δένδρου, *Lucian.*

Agitator, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Lucian.* equorum, ὁ ἱππηλάτης, ου.

Agitatus, a, um, κινηθεὶς, εῖσα, 'εν.

Agite, ἄγετε, *Dem.* φέρετε, *Herodian.* conf. *Age.*

Agito, σαλεύω, *Lucian.* δονέω, gentem, ἔθνος, *Herodian.* multa mecum, πολλὰ κατ' ἐμαυτὸν, *Suid.* conſilia cum aliquo de re aliqua, κοινολογέομαί τινι περὶ τινος, *Dem.*

Agmen, τὸ πλῆθος, εος, *Xenoph.* equorum, ἡ εἴλη ἵππων, *Apocryph.* militum, τὸ τάγμα, ατος, *Plut.* ἡ τάξις, εως, *Xenoph.* agminis præfectus ſive dux, ὁ λοχαγὸς, οῦ, *Iſocr.* agmen duco, λοχαγέω, *Xenoph.* λοχηγετέω λόχον, *Herodian.* agmen extremum, ἡ οὐραγία, ας, *Polyb.* duco, οὐραγέω, LXX.

Agminatim, κατὰ λόχους, *Phil.* κατ' ἴλην, *Plut.* κατ' εἴλας, *Herodot.*

Agna, ἡ ἀμνὰς, άδος, LXX.

Agnaſcor, παραφύομαι, *Dioſcor.* προσφύομαι, *Theophr.*

Agnati, οἱ προσήκοντές τινι πρὸς ἀνδρῶν, *Dem.* οἱ συγγενεῖς, ῶν, *id.*

Agnatio, ἡ συγγένεια, ας, *Plato.*

Agnatus, a, um, παραφυόμενος, ένη, ενον, *Dioſc.*

Agnellus, τὸ ἀρνίον, ου, LXX.

Agninus, a, um, ἄρνειος, εια, ειον, caro, ἄρνεια κρέα, *Lucian.*

Agnitio, ἡ ἐπίγνωσις, εως, *Herodian.*

Agnitus, a, um, ἐπιγνωσμένος, 'ενη, 'ενον, ab ἐπιγινώσκω, *N. T.*

Agnomen, τὸ παρωνύμιον, ου, *Plut.* ἡ προσωνυμία, ας, *id.*

Agnoſco, ἐπιγινώσκω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀναγινώσκω τινὰ, *Dem.* γνωρίζω τινὰ, *Iſocr.*

Agnus, ὁ ἀμνὸς, οῦ, *N. T.* ὁ ἄρς, ἀρνὸς, *Plato.*

Ago, ἄγω, ſeptimam noctem, ἑβδόμην νύκτα, *Galen.* annum decimum, δέκατον ἔτος, *id.* feſtum alicui, ἑορτὴν τινι, *Plut.* aliquid recte & decenter, πράττω τι καλῶς καὶ προσηκόντως, *Dem.* res ad rempublicam pertinentes, τὰ πράγματα πολιτικὰ, *id.* aliquid præclare, διαπράττομαί τι τῶν δεόντων, *Iſocr.* multa præclara, κατορθόω πολλὰ καλὰ, *Dem.* perſonam, ὑποκρίνομαι σχῆμα, *Herodian.* gratias alicui, χαριστήρια ὁμολογέω τινὶ, *id.* actum, ἐπ' ἐξειργασμένοις ἀναλαμβάνω, *Ariſtid.* radices, ῥιζόω, *Theophr.* rhetorem, ῥητορεύω, *Dem.* cauſſam alicujus, λέγω ὑπέρ τινος, *Dem.* in hæreditatem alicujus, ἐπιδικάζομαί τινα τὴν οὐσίαν, vel τινὸς τῆς οὐσίας, *id.* i. e. loquor de re aliqua, διαλαμβάνω περὶ τινος, *Ariſt.* διαλέγομαι περὶ τινος, *Iſocr.* liberius cum aliquo, διαλέγομαι θρασύτερόν τινι, *id.*

Agon, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Xenoph.* conf. *Certamen.*

Agrarius, a, um, κληρουχικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtoph.* lex agraria, νόμος κληρουχικός.

Agreſtis, e, ἄγριος, ία, ον, *Dem.* ἄγροικος, οικη, οικον, *Plato.*

Agricola, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Xenoph.* ὢν ἐν γεωργίᾳ καὶ περὶ γῆν πονούμενος, *Æl.*

Agricolatio, ἡ γεωργία, ας, *Plato.*

Agricolor, γεωργέω, *Dem.* ἐν τῇ γεωργίᾳ εἰμὶ, *Ælian.* περὶ τὴν γῆν πονέομαι, *id.* γῆν γεωργέω, *Dem.*

Agricultor, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Agricultura, ἡ γεωργία, ας, *Iſocr.* τὸ γεώργημα, ατος, *Plato.*

Agrimenſor, ὁ γεωμέτρης, ου, *Plato.*

Agyrta, ὁ ἀγύρτης, ου, *Suid.*

Ah, αἱ, ah miſer! ah miſerum! αἲ τάλαν! *Ariſtoph.*

Ahenarius, ſc. faber, ὁ χαλκεὺς, 'εως, *Ariſtot.*

Aheneus, a, um, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Xenoph.*

Ahenum, i. e. vas aheneum, τὸ χαλκεῖον, ου, *Xenoph.*

Ahenus, a, um, idem quod *Aheneus.*

Aio, φημὶ, *Æſchin.*

Ala, τὸ πτερὸν, οῦ, animalis, τοῦ ζώου, *Ariſtot.* hominis ſub brachio, ἡ μασχάλη, ης, *Xenoph.* pars auris, τὸ ἀντιλόβιον, ου, *Benz.* equitum, ἡ ἴλη, ης, *Plut.* aciei, τὸ κέρας, ατος, *Thucyd.* alas addo, πτερόω, navi, τὴν ναῦν, *Polyb.*

Alabaſter, ὁ vel ἡ ἀλάβαστρος, ου, τὸ ἀλάβαστρον, ου, LXX. *N. T.* parvus, τὸ ἀλαβάστριον, ου, *Poll.*

Alabaſtrites, ὁ ἀλαβαστρίτης, ου, *Dioſc.* τὸ ἀλάβαστρον, ου, *Herodian.*

Alabaſtrus, idem quod *Alabaſter.*

Alacer, ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, ου, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtoph.* περί τι, *Thuc.* ὁρμητικὸς πρός τι, *Plut.*

Alacre, προθύμως, *Xenoph.* conf. *Alacriter.*

Alacritas, ἡ προθυμία, ας, *Dem.* ἡ ἑτοιμότης, ητος, *id.* ἡ φιλοπραγμοσύνη, ης, *id.*

Alacriter, προθύμως, *Demoſth.* εὐθύμως, *Xenoph.* ἑτοίμως, *Dem.* προχείρως, *Iſocr.*

Alapa, ὁ κόλαφος, ου, *Epicharm.* τὸ ῥάπισμα, ατος, *N. T.* alapam infligo alicui, ῥαπίζω τινὰ, *Dem.* παίω κατὰ κόρης τινὰ, παίω πὺξ τὸ στόμα τινὸς, *Gregor.* alapis cædor ab aliquo, ῥαπίζομαι ὑπό τινος, *Lucian.*

Alaris, e, πτέρινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.*

Alatus, a, um, πτερυγωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtoph.* πτερωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Alauda, ἡ κορυδαλὸς, οῦ, *Theocr.* ἡ κόρυδος, ου, *id.* ἡ κορυδαλὶς, ίδος, *id.*

Albarium, ἡ κονία, ας, *Ægin.* opus albarium ſeu calce inductum, τὸ κονίαμα, ατος, *Theophr.* opere albario induco, κονιάω, *Ariſtot.* albario opere inductus, κονιατὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Albatus, a, um, λελευκωμένος, 'ενη, 'ενον.

Albedo, ἡ λευκότης, ητος, *Ariſtot.*

Albeo, λευκαίνομαι, *Theophyl.*

Albico, ὑπολευκαίνομαι.

Albidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, ου, *Dioſc.*

Albo, λευκόω vel λευκόομαι, *Xenoph.* λευκαίνω, ὑπολευκαίνω.

Albugo, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dioſcor.* oculorum morbus, ἡ λεύκωσις, εως, *id.*

Albulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, ου, *Dioſc.*

Album, i. e. tabella albo colore inducta, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dem.* in album referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα, *id.*

Albumen, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dioſcr.*

Alburnum, τὸ στέαρ δένδρου, *B.*

Albus, a, um, λευκὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ἀργήεις, εσσα, εν, *Lucian.*

Alcyon, vide *Halcyon.*

Alea, ἡ κυβεία, ας, *Xenoph.* & pro luſu alex, *Ariſtot.* alea ludo, κυβεύω, *Plut.* διακυβεύω, *id.* alea feliciter ludo, εὐκυβεύω, *Polyb.* alea infeliciter ludo, δυσκυβεύω, *id.* alea conſumo ſeu diſperdo, κατακυβεύω, *Lyſias*, alea cum alio ludo, συγκυβεύω, *Plut.* jacio aleam ſeu periculum adeo, ἐκκυβεύω, *Polyb.*

Aleator, ὁ κυβευτὴς, οῦ, *Xenoph.* peritus, κυβευτικὸς, οῦ, *Plato.*

Aleatorius, a, um, κυβευτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato*, conſeſſus, ſeu locus, ubi alea luditur, τ κυβευτήριον, ου, *id.* τὸ κυβεῖον, ου, *Æſchin.*

Ales, ἡ ὄρνις, ιθος, conf. *Avis.*

Aleſco, πληθύνομαι, *Ariſt.*

Alga, τὸ φῦκος, εος, *Theophr.* τὸ φυκίον, ου, *Plut.*

Algeo, ῥιγόω, *Lucian.*

Algidus, a, um, κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, *Herodian.*

Algor, ὁ κρυμὸς, οῦ, *Alciphr.* τὸ κρύος, εος, *Lucian.*

Algoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυκώδης, εος.

Alias, ἄλλοτε, quam nunc, ἢ, νῦν, *Lucian* alias rebus ſecundis, alias adverſis uti, τότε μὲν εὖ, τότε δὲ φαύλως πράττεσθαι, *Dem.* ſit alias miſer, alias beatus, γένοιτ ὅτε μὲν εὐδαίμων, πάλιν δὲ ἄθλιος, *Ariſtot.* alias ambitioſum laudamus, alia non ambitioſum, ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαινοῦμ τὸν φιλότιμον, ἔστι δ' ὅτε τὸν ἀφιλότιμον, *id.* nec alias umquam volui dicere, οὔτ' ἄλλοτε πώποτε ἐβουλόμην λέγειν, *Dem.*

Alibi, ἄλλοθι, *Dem.* ἑτέρωθι, *id.* ἀλλαχῆ, *Xenoph.* alibi nuſquam, ἄλλοθι οὐδαμοῦ, *Dem.*

Alica, ὁ χόνδρος, ου, *Galen.*

Alicubi, πού, teſtatus eſt quis alicubi, διεμαρτύρατο δέ πού τίς, *N. T.* ἔστιν οὗ.

Alicunde, ποθὲν, *Ariſtot.*

Alienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως, *Thuc.* ἀπαλλοτρίωσις, εως, *Ariſt.* mentis, ἡ ἀλλοτριότης, ητος, *Plato.*

Alienatus, a, um, ἀπαλλοτριωμένος, 'ενη, 'ενον, ab ἀλλοτριόω, *Dem.*

Alienigena, ὁ ἀλλόφυλος, ου, *Dem.* ὁ ἀλλογενὴς, 'εος, *N. T.* ὁ ἀλλοδαπὸς, οῦ, *Xenoph.*

Alienigenus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλλογενὴς, 'εος, *N. T.*

Alieno, ἀλλοτριόω, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* civitatem ab aliquo, τὴν πόλιν τινὸς, *Thuc.* ἀπαλλοτριόω, *Ariſt.*

Alienus, a, um, ἀλλότριος, ία, ιον, non aliena, ſed propria urbe, μὴ ἀλλοτρία, ἀλλ' οἰκεία πόλις. *Æſchin.* alienum a ſuis moribus, ἀλλότριον τοῦ ἑαυτοῦ τρόπου, *Dem.* alieno animo eſſe ab aliquo, ἀλλοτρίως ἔχειν vel διακεῖσθαι πρός τινα, *Iſocr.* *Dem.* alieno, i. e. inimico animo eſſe erga aliquem, δυσμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἀπεχθῶς, ἐχθρῶς ἔχειν, ſ. διακεῖσθαι, ſ. διατίθεσθαι πρός τινα, vel τινι, *Dem.* *Iſocr.* *Plato*, alienum a propoſito dicere, ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, *Lycurg.* ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν, *Polyb.*

Alimentum, ἡ τροφὴ, ῆς, alicui præbere, τὴν τροφὴν παρέχειν τινὶ, *Ariſtot.* alimentum præbens, τρόφιμος, ίμη, ιμον, *Theophr.* alimento abundans, ὁ καὶ ἡ τροφώδης, εος, *Ariſtot.*

Alio, ἄλλῃ, diſceſſerunt, ᾤχοντο, *Xenoph.* alio navigare, ἄλλοσε πλεῖν, *Dem.* alio quis verberet, ἑτέρωσέ τις πατάξῃ, *id.* alio quopiam, ἄλλοσέ ποι, *idem.*

Alioqui, ἄλλως, *Ariſtoph.* alioqui honeſtus, τἄλλα καλὸς, *Dem.* quietus, ſed alioqui non improbus, ἀπράγμων, ἄλλως δ' οὐ πονηρὸς, *Dem.* i. e. ſin minus, ἐπεὶ, alioqui tu dicito, ἐπεὶ σὺ εἰπὲ, *Plato*, alioqui dixiſſem vobis, εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν, *N. T.*

Aliqua, πῆ, *Ariſtot.*

Aliquam diu, πρὸς ὥραν, ſeceſſit, i. e. ad tempus, ἐχωρίσθη, *N. T.* χρόνον τινὰ, ἀνὰ χρόνον, ἐπὶ χρόνον.

Aliquando, ποτὲ, eramus, ἦμεν, *Dem.* vos contriſtaturum eſſe, ποθ' ὑμᾶς λυπήσειν, *id.* ἔστιν ὅτε, ἔσθ' ὅτε, ἔστιν ὅπου, ut, aliquando, i. e. interdum, animo concidunt, ἀθυμοῦσιν ἔστιν ὅτε, *Viger*, C. V. Sect. VI. Reg. 2.

Aliquantillum, ἐπὶ μικρόν.

Aliquantiſper, ὀλίγον χρόνον, δι' ὀλίγου χρόνου.

Aliquanto, ποσόντι, *Herodot.*

Aliquantulum, ὀλίγον, ἐπὶ μικρόν.

Aliquantum, ἐπὶ ποσὸν, ποσῶς.

Aliquantus, a, um, ποσὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Aliquatenus, μέχρι τινὸς, ἀπὸ μέρους, *N. T.*

Aliquis, aliqua, aliquid, vel aliquod, τὶς, τὶ, *Gen.* τινὸς, ſi quis, i. e. aliquis, hoſtem aliquem viderit, εἴπου τίς τινα ἴδοι ἐχθρὸν, *Thuc.* ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, inimicus aliquis, δεῖνα ἐχθρὸς, *Dem.*

Aliquiſpiam, idem quod *Aliquis.*

Aliquo, ποῖ, *Ariſtoph.* ὅποι, *id.* ἔστιν ὅποι, ἐνιαχοῦ, *Heſych.*

Aliquorſum, idem quod *Aliquo.*

Aliquot, τινὲς, τινὰ, ἔνιοι, ιαι, α, *Plut.*

Aliquoties, ἐνίοτε, *Plato.*

Aliter, ἄλλως, *Ariſtot.* facere, ἄλλως πῶς ποιεῖν, *Xenoph.* ἀλλῇ, non aliter mihi videtur, οὐκ' ἄλλῃ ἔμοιγε δοκεῖ, *Plato*, aliter habere, ac, ἄλλως ἔχειν, ἢ ὡς, *Xenoph.*

Aliunde, ἄλλοθεν, proſpiciendum eſt, δεῖ σκοπεῖν, *Dem.* advenire, ἐπελθεῖν, *Iſocr.* ἑτέρωθεν ἀφικέσθαι, *Æl.* accerſere, ἄλλοθεν πόθεν πορίζειν, *idem.*

Alius, a, ud, ἄλλος, η, ο, *Plato*, ἕτερος, ἑρα, ερον, *Dem.* alius quiſpiam, ἄλλος *Xenoph.* ſi quiſquam alius, εἴ τις ἄλλος, *Iſocr.* alia aliis jucunda ſunt, ἕτερα ἑτέροις ἐστιν ἡδέα, *Ariſtot.* aliud noctua, aliud cornix ſonat, ἄλλο γλαὺξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται, *Proverb.* alii vincuntur, alii vincunt, οἱ μὲν ἡττῶνται, οἱ δὲ νικῶσι, *Dem.* alii ſcribunt, alii verberant, alii clamant, alii audiunt, οἱ μὲν γράφουσιν, οἱ δὲ τύπτουσιν, ἕτεροι δὲ βοῶσιν, ἄλλοι δέ τινες ἀκούουσι, *Iſocr.* nihil aliud, quam quod, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅ-τι, *Iſocr.* nihil aliud quam ut, μὴ ἄλλο μηδὲν, πλὴν ὅπως, *Dem.* nihil aliud poſſunt, quam inſidiari, οὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δύνανται, *Iſocr.* alius a me, ſive alius, quam ego, ἄλλος παρ' ἐμὲ, ἄλλος, ἢ ἐγὼ, ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ, alius atque alius, ἀλλοῖος, οία, οἷον, *Thuc.* alius poſt alium, εἷς καθ' εἷς, exibant, ἐξήρχοντο, *N. T.*

Allabor, προσπίπτω, *Ariſt.*

Allaboro, πονέω. Conf. *Laboro.*

Allævo, ἐπιλεαίνω, *Plut.*

Allamentor, ἐπαιάζω, alicui, τινὶ, *Lucian.* ad aliquid, πρός τι, *id.*

Allatro, προσυλακτέω.

Allatus, a, um, προσενεχθεὶς, εῖσα, ὲν, ἐνεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *N. T.*

Allaudo, ἐπαινέω, *Dem.*

Allectatio, i. e. pertractio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, *Plato.*

Allecto, ἐπάγομαι, *Dem.*

Allector, qui alium allicit, ὁ ἐπαγωγεὺς, έως.

Allegatio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, teſtis, μάρτυρος.

Allego, as, ἐπάγομαι, teſtem, μάρτυρα, *Dem.* Homerum, Ὅμηρον, *Ariſtot.* leges, προβάλλομαι τοὺς νόμους, *Gregor.*

Allego, is, καταλέγω, aliquem, ἐπιλέγω τινὰ, *ibid.* mihi collegam, προσαιρέομαί μοι συνάρχοντα, *Plut.* *Rhetor.*

Allegoria, ἡ ἀλληγορία, ας.

Allegorice, ἀλληγωρικῶς, ſignifico, dico, interpretor, ἀλληγορέω, ῶ, *Rhetor.*

Allegorius, a, um, ἀλληγορικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.* allegorica interpretatio, τὸ ἀλληγόρημα, ατος.

Allevo, i. e. ſurſum tollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, *Ariſtoph.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, *Dem.* i. e. leviorem facio, κουφίζω, navem frumentum ejiciens, τὸ πλοῖον τὸν σῖτον ἐκβαλλόμενος, *N. T.* ἐπικουφίζω, *Philo.* ἐλαφρύνω, LXX.

Allex, ἐπάγων, ουσα, ον.

Alliaris, e, σκοροδομικτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtoph.*

Alliatus, a, tum, σκοροδωτὸς, ὴ, όν.

Allicio, ἐπάγομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* δημαγωγέω τινὰ, *Plut.* aliquem ſermone, πείθω τινὰ λόγῳ, *Xenoph.* mercede, μισθῷ, *Thuc.* ad colloquendum, ἀποστοματίζω τινὰ, *N. T.*

Allido, ἐδαφίζω, aliquid alicui, τὶ ἐπί τινι, LXX. ῥάσσω τι εἴς τι, *Dem.* petris, προσράσσω πρὸς ταῖς πέτραις, *Alciphr.*

Allietum, ὁ σκοροδὼν, *Heſych.*

Alligatio, ἡ πρόσδεσις, εως, ἡ κατάδεσις, εως.

Alligator, ὁ προσδέτης, ου.

Alligatura, ἡ κατάδεσις, εως.

Alligatus, a, um, προσδεδεμένος, ένη, ένον, a προσδέω, *Plut.*

Alligo, προσδέω, *Plut.* aliquid alicui, περιάπτω τί τινι, *Dioſc.* προσάπτω τί τινι, *Lucian.* ἐξάπτω τί τινι, *idem*, ἀπαρτάω τι ἔκ τινος, *idem.*

Allino, ἐπιχρίω, *Lucian.*

Alliſio, ἡ πρόσκρουσις, εως, ἡ πρόσραξις, εως, ἡ ἐπίτριψις, εως, LXX.

Allium, τὸ σκόροδον, ου, *Ariſtoph.* τὸ σκόρδον, ου, *Dioſcor.* allio paſco ſeu cibo, σκοροδίζω, *Ariſtoph.* allii caulis, τὸ σκορόδιον, *idem.*

Allocutio, τὸ πρόσφθεγμα, ατος, *Eurip.* ἡ πρόσρησις, εως, *Plut.* τὸ πρόσρημα, ατος, *Ariſtid.* τὸ προσφώνημα, ατος, *Dem.* ἡ προσφώνησις, εως, *Plut.*

Alloquium, idem quod antecedens *Allocutio.*

Alloquor, προσφωνέω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, *Iſocr.* aliquem, προσερέω τινὰ, *idem*, blandius, προσεῖπόν τινα οἰκειότερον, *idem.*

Allubeſco, ἐπαρέσκω.

Alluceo, ὑπερλάμπω.

Allucinatio, ἡ παράβλεψις, εως, ἡ ἀμβλυωπία, ας, *Hippocr.*

Allucinor, παραβλέπω, *Lucian.* ἀμβλυωπέω, ῶ, *Hippocr.*

Alludo, προσπαίζω, alicui, τινὶ, *Plato*, ad Euripidem, αἰνίττομαι εἰς Εὐριπίδην, *Schol. Ariſtoph.*

Alluo, προσκλύζω, ἐπικλύζομαι.

Alluvies, ἡ πρόσκλυσις, εως.

Almus, a, um, τρόφιμος, ίμη, ιμον, *Dioſc.*

Alnus, ἡ κλήθρα, ας, vel κλήθρη, ης, *Theophr.*

Alo, τρέφω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquos meis ſumptibus, τινὰς ταῖς ἐμοῦ δαπάναις διατρέφω, *Iſocr.* familiam panificio, ἀπὸ ἀρτοποιΐας διατρέφω τὴν οἰκίαν, *Syneſ.* alo clam, ὑποτρέφω, *Galen.* alo una cum, συντρέφω, *Plut.* alo juxta equos, παρατρέφω ἵππους, *id.*

Alpha, τὸ Ἄλφα.

Alſioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κρυώδης, εως.

Alſus, a, um, idem quod *Alſioſus.*

Altare, ὁ βωμὸς, οῦ, *Herodian.*

Alte, ὑψηλῶς, repetere, ἄνωθεν ἄρχεσθαι, *Ariſtot.* πόῤῥωθεν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν, *Iſocr.*

Alter, era, erum, ἄλλος, alter ipſe, ἄλλος αὐτὸς, *Ariſtot.* alter alterum accuſat, κατηγοροῦσιν ἀλλήλων, *Iſocr.* ἕτερος, έρα, ερον, alter ſtans ſuper altero, ὁ ἕτερος ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ἑστηκὼς, *Xenoph.* alter alteri præſtat, ἕτερος ἑτέρου προφέρει, *Thuc.* alter ſcribit, alter diſcit, ὁ μὲν γράφει, ὁ δὲ μανθάνει, duo vero & ea magna, alterum quidem, quod--alterum vero, quod, δύο δὲ καὶ μεγάλα, ἓν μὲν, ὅτι -- ἕτερον δὲ, ὅτι, *Dem* duobus periculis propoſitis, neceſſe eſt alterum ſubire, δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν, ἀναγκαῖόν ἐστι θατέρου μεταχεῖν, *Lycurg.*

Alteratio, ἡ ἑτεροίωσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἑτέρωσις, εως, ἡ ἀλλοίωσις, εως, *Polyb.*

Altercatio, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.*

Altercator, ὁ ἐριστὴς, οῦ.

Altercor, ἐρίζω, de re aliqua, περί τινος, *Iſocr.*

Alternatim, ἀμοιβαίως, ἐναλλὰξ, *Ariſtot.* ἐπαλλὰξ, *Xenoph.*

Alternatio, ἡ ἐπάλλαξις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Plato.*

Alterne, idem quod *Alternatim.*

Alterno, ἀμείβομαι, παραλλάττω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.*

Alternus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, vel ὁ καὶ ἡ ἀμοιβαῖος, ου.

Altero, ἑτερόω, ῶ, ἑτεροιόω, ῶ, *Philo.*

Alteruter, tra, trum, ἑκάτερος, έρα, ερον, *Thuc.* alterutra vice, ἑτεράκις, *Xenoph.* alterutra a parte, ἑκατέρωθεν, *Herodian.* alterutra in parte, ἑκατέρωθι, alterutro modo, ἑκατέρως, alterutram in partem, ἑκατέρωσε.

Altilis, e, θρεπτὸς, ὴ, ὸν, *Poll.* ὁ τροφίας, ου, *Ariſtot.* σιτιστὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Altitudo, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.*

Altius, ὑψηλότερον, altius repetere orationem, ἄρχεσθαι λόγου ἄνωθεν, *Dem.*

Altor, ὁ τροφεὺς, έως, *Plato.*

Altrinſecus, ἑτέρωθεν.

Altrix, ἡ θρέπτρια, ας, ἡ θρέπτειρα, ας, *Eurip.* ἡ τροφὶς, ίδος, *Plato.*

Altus, a, um, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, thronus altiſſimus, θρόνος ὑψηλότατος, *Iſocr.* μετάρσιος, ία, ιον, *id.* ὁ καὶ ἡ μετέωρος, ου, *idem.* ἀκρὸς, ὰ, ὸν, mons altiſſimus, ὄρος ἀκρότατος, *idem*, ex alto, ἀφ' ὑψηλοῦ, *Lucian.* ἀπὸ τοῦ μετεώρου, ſc. τόπου, *Thuc.*

Alveare, ἡ κυψέλη, ης, *Plut.*

Alveus, ἡ χαράδρα, ας, facere alveum per ſuum fundum, ποιεῖν χαράδραν διὰ ἰδίων χωρίων, *Dem.* porrigere alveum, παραδιδόναι χαράδραν, *idem*, accipere, λαμβάνειν, excipere, δέχεσθαι, obſtruere, ἀποικοδομεῖν, alveum, χαράδραν, *id.*

Alumen, ἡ στυπτηρία, ας, *Dioſc.*

Aluminoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ στυπτηριώδης, εος, *Galen.*

Alumna, ἡ θρεπτὴ, ῆς.

Alumnus, τὸ θρέμμα, ατος, *Plato*, ὁ θρεπτὸς, ȣ̃, *Poll.*

Alutarius, ὁ βυρσοδέψης, ȣ, *Ariſtoph.*

Alvus, ἡ κοιλία, ας, *Ariſtot.* alvi ſolutio, ἡ κοιλιολυσία, ας, alvum exonero, ἀποπατέω, *Ariſtoph.* ἀποσκευάζομαι, *Poll.*

Amabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐράσμιος, ȣ, *Plut.* ζηλωτὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Amabilitas, τὸ ἐράσμιον, ȣ, ἡ φιλότης, ητος.

Amabiliter, ἐρασμίως, ἀγαπητῶς, *Plato.*

Amabō, πρὸς θεῶν!

Amandatio, ἡ ἀπόπεμψις, εως, *Dem.* ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Æſchin.*

Amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æſchin.*

Amanter, φιλικῶς, *Xenoph.* φιλίως, *Thuc.*

Amanuenſis, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Syneſ.*

Amare, πικρῶς, *Dem.*

Amareſco, πικραίνομαι, *Philo.*

Amarities, ἡ πικρότης, ητος, *Plut.* ἡ πικρία, ας, *id.*

Amaritudo, idem quod antecedens *Amarities.*

Amarulentus, a, um, πικρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἔμπικρος, ȣ, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ κατάπικρος, ȣ, LXX.

Amarus, a, um, idem quod antecedens *Amarnlentus.*

Amaſia, ἡ ἀγαπωμένη, ης, *Athen.* ἡ ἐρωμένη, ης.

Amaſius, ὁ ἀγαπώμενος, ȣ, *Luc.* ὁ ἐρώμενος, ȣ, *Plut.*

Amatio, ὁ ἔρως, ωτος, pulchrarum, τῶν καλῶν, *Lucian.* φιλότης, ητος, *Plato*, ἡ στοργὴ, ῆς, *Herodian.* ἡ φίλησις, εως, *Ariſtot.*

Amator, ὁ ἐραστὴς, ȣ̃, *Dem.* virginis, παρθένȣ, *Luc.* gloriæ, δόξης, *Plut.* facinorum, πονηρῶν πραγμάτων, *Ariſtoph.* ὁ φιλικὸς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Amatorie, ἐρωτικῶς, *Xenoph.*

Amatorius, a, um, ἐρωτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Amatrix, ἡ ἐράστρια, ας, *Poll.*

Ambages, ἡ περιαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Ambedo, περιέδω, oſſa, περιτρώγω τὰ ὀστᾶ, *Lucian.*

Ambeſus, a, um, περιτρωγεὶς, εῖσα, ὲν, a περιτρώγω, *Lucian.*

Ambidexter, ra, rum, ὁ ϗ ἡ ἀμφιδέξιος, ȣ, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ περιδέξιος, ȣ, *Ariſtoph.* ὁ ϗ ἡ ἀμφοτεροδέξιος, ȣ, LXX.

Ambigo, περιάγω, *Plato.* i. e. dubito, ἀπορέω, *id.* de re aliqua, ἀμφισβητέω τινὶ, *Ariſtot.* ἀμφιγνοέω περί τινος, *Iſocr.* ἐπί τινος, *Plato*, ἐπαμφοτερίζω, *Iſocr.*

Ambigue, ἀμφιβόλως, *Athen.*

Ambiguitas, ἡ ἀμφιβολία, ας, *Rhetor.*

Ambiguus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀμφίβολος, ȣ, ſermo, λόγος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀμφίλογος, ȣ, *Xen.*

Ambio, περιβάλλω, urbem muro, τῇ πόλει τεῖχος, *Ariſtot.* urbem exercitu, κυκλόω πόλιν στρατοπέδῳ, *Gregor.* i. e. peto, conſulatum, παραγγέλλω τὴν ὑπατείαν, *Plut.* puellam, μετίημι κόρην, *Iſocr.* honores, σπȣδαρχέω, ῶ, *Ariſtot.* imperium, μνηστεύομαι μοναρχίαν, *Plut.*

Ambitio, ἡ περίοδος, ȣ, *Ariſtot.* honorum, ἡ σπȣδαρχία, ας, ἡ φιλοτιμία, ας, *Herodian.* ἡ φιλοδοξία, ας, *Hippocr.*

Ambitioſe, φιλοτίμως, *Dem.*

Ambitioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φιλότιμος, ȣ, *Plato*, ὁ ϗ ἡ φιλόδοξος, ȣ, *Herodian.*

Ambitus, ὁ περίβολος, ȣ, *Thuc.* ἡ περίοδος, ȣ, *Ariſtoph.* ὁ γῦρος, ȣ, *Plut.*

Ambo, bæ, bo, ἄμφω, ambabus manibus aliquid facere, ποιεῖν τι ἀμφοῖν vel ἀμφοτέραις, ſc. χερσὶ, quod χερσὶ tamen etiam addi poteſt.

Ambroſia, ἡ ἀμβροσία, ας.

Ambulacrum, ὁ περίπατος, ȣ, *Plut.*

Ambulatio, ὁ περίπατος, ȣ, ad mare jucundiſſima, ὁ παρὰ θάλασσαν ἥδιστος, *Plut.*

Ambulo, περιπατέω, *Herodian.* i. e. incedo, βαίνω, *Dem.* προβαίνω, *id.* pedibus per mare, πεζεύω διὰ θαλάττης, *Iſocr.*

Amburo, περικαίω, *Theophr.*

Ambuſtio, ἡ περίκαυσις, εως.

Ambuſtus, a, um, περικαυθεὶς, εῖσα, ὲν, περικεκαυμένος, ένη, ένον, περιπεφλεγμένος, ένη, ένον, *Herodian.*

Amens, ὁ ϗ ἡ ἄνοος, *contr.* ἄνȣς, ſermo, λόγος, *Plato*, ὁ ϗ ἡ ἔκφρων, ονος, *Dem.*

Amenter, ἐκφρόνως, *Suid.*

Amentia, ἡ ἄνοια, ας, *Plato*, ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *Iſocr.*

Amento, ἀμματίζω, *Heſych.* jaculum, ἐναγκυλέομαι τὸ ἀκόντιον, *Plut.*

Amentum, τὸ ἅμμα, ατος, τὸ ὄχανον, ȣ, *Lucian.* ἡ ἀγκύλη, ης, *Strabo*, habens haſta, τὸ μεσάγκυλον δόρυ, *Arrian.*

Amica, ἡ φίλη, ης, *N. T.* i. e. ſcortum, ἡ ἑταίρα, ας, *Dem.*

Amicabilis, e, φιλικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* φίλιος, ία, ιον, *Xenoph.*

Amice, φιλικῶς, *Xenoph.* φιλίως, *Thuc.* προσφιλῶς, *Xenoph.* εὐμενῶς, *Dem.*

Amicio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμύδι, *Herodian.* veſte, ἐνδύω ἐσθῆτα, *Dioſc.* aliquem palliolo, περιστέλλω τινὰ τριβωνίῳ, *Plut.*

Amiciter, idem quod *Amice.*

Amicitia, ἡ φιλία, ας, cum aliquo, πρός τινα, *Dem.* fidiſſima, πιστοτάτη, *Iſocr.* paterna, πατρικὴ, *Dem.* ſive familiaritas, conſuetudo, ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.* ſive converſatio, ἡ συνήθεια, ας, *Iſocr.* ἡ ὁμιλία, ας, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ συνȣσία, ας, *idem*, & hoſpitium φιλία ϗ ξενία, *Dem.* & ſocietas, φιλία ϗ συμμαχία, *id.* & converſatio, συνȣσία ϗ διατριβὴ, *id.* amicitiam alicujus expetere, ἐπιθυμεῖν φιλίας τινὸς, *id.* comparare, κτήσασθαι φιλίαν τινὸς, *id.* conciliare aliquem, πράττειν φιλίαν τινὰ, *id.* renovare, ἀνανεȣ̃σθαι φιλίαν, *id.* confirmare, βεβαιȣ̃ν τὴν οἰκειότητα, *id.* diſſolvere cum aliquo, διαλύειν φιλίαν πρός τινος, *id.*

Amictus, a, um, ἠμφιεσμένος, ένη, ένον.

Amictus, τὸ περίβλημα, ατος. Conf. *Indumentum* & *Veſtitus.*

Amicula, τὸ ἐρώτιον, ȣ.

Amicus, i, ὁ φίλος, ȣ, *Dem.* ὁ ἑταῖρος, ȣ, *idem*, ὁ ἀναγκαῖος, ȣ, *id.* & propinquus, φίλος ϗ συγγενὴς, *idem*, & hoſpes, φίλος ϗ ξένος, *idem*, & familiaris alicujus, φίλος ϗ ἐπιτήδειός τινος, *idem*, & ſocius, φίλος ϗ σύμμαχος, *id.* φίλος ϗ ἑταῖρος, *id.* *amicum* aliquem habere, φίλον, ἑταῖρον ἔχειν τινὰ, *Iſocr.* alicujus verum eſſe, φίλον ἀληθινὸν εἶναι περί τινα, *Dem.* aliquem exiſtimare, φίλον τινὰ ἡγεῖσθαι, *Dem.* aliquem deligere, φίλον αἱρεῖσθαί τινα, *id.* comparare, φίλον κτᾶσθαι, *idem*, facere aliquem alicui, φίλον ποιεῖν τινά τινι, *id.* alicujus fieri, γίγνεσθαι φίλον τινὸς, *id.* alicujus eſſe, φίλον, ἀναγκαῖον, γνώριμον, οἰκεῖον, ἑταῖρον εἶναί τινος vel τινὶ, *id.* alicujus manere, φίλον τινὸς διαμένειν, *Iſocr.* deſerere, ἐγκαταλείπειν, *Dem.* prodere, προδιδόναι, *id.* amicis abundan ὁ ϗ ἡ πολύφιλος, ȣ, *Ariſtot.* amicoru copia, ἡ πολυφιλία, ας, *idem*, amicis c rens, ὁ ϗ ἡ ἄφιλος, ȣ, *Plato*, amicoru penuria, ἡ ἀφιλία, ας, *Ariſtot.* amicoru paucitas, ἡ ὀλιγοφιλία, ας, *id.* amicoru amator, ὁ ϗ ἡ φιλόφιλος, ȣ, *id.* amicoru amor, ἡ φιλοφιλία, ας, *id.*

Amicus, a, um, φίλος, η, ον, alicui, τι *Plato*, φίλιος, ία, ιον, terra, χώρα, X *noph.* ὁ ϗ ἡ προσφιλὴς, έος, *id.*

Amiſſio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, opum, χρημάτ ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.*

Amita, ἡ τιτθὶς, ίδος, *Plut.* ἡ τȣ̃ πατρ ἀδελφὴ, *Iſocr.*

Amitinus, i, ὁ ἀνεψιὸς, ȣ̃, ὁ πρὸς πατρὸς νεψιὸς, *Iſæus.*

Amitto, ἀποβάλλω, aliquid, τὶ, *Xenop* opes, ἀπόλλυμι τὰ χρήματα, *Chryſ.* gr tiam, ἐκπίπτω χάριτος, *N. T.* i. e. ama do, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Xenop* ἀποστέλλω τινὰ, *Thuc.*

Amnenſis, e, ποτάμιος, ία, ιον.

Amneſtia, ἡ ἀμνηστία, ας, *Plut.*

Amnicus, a, um, ποτάμιος, ία, ιον.

Amnis, ὁ ποταμὸς, ȣ̃, *Dem.*

Amo, φιλέω, aliquem toto animo, τι παντὶ θυμῷ, *Ariſtot.* hoc plus, qua illud, ἀγαπάω τȣ̃το ἀντὶ ἐκείνȣ, *De* τȣ̃το πρὸ ἐκείνȣ, *Plut.* aliquem, τι *Iſocr.* parentes, στέργω τȣ̀ς γονεῖς, *De* mulierem, ἐράω γυναικὸς, *Xenoph.* aliqu valde, ὑπεραγαπάω τι, *Herod.*

A modo, ἀπὸ τȣ̃ νῦν, *N. T.*

Amœne, ἁβρῶς, *Eurip.*

Amœnitas, ἡ εὐφροσύνη, ης, ἡ ἁβρότης, ητ *Xen.*

Amœnus, a, um, ἁβρὸς, ὰ, ὸν, amœn pratum, λειμὼν, *Ælian.*

Amolior, ἀπωθέω, bellum, τὸν πόλεμ *Dem.* calumniam, ἀποτρίβομαι τὴν δι βολὴν, *Diodor.* avaritiam, ἐκποδὼν πο μαι τὴν πλεονεξίαν, *Plut.* lapidem, ἀπ κυλίω λίθον, *N. T.*

Amolitio, ἡ ἄπωσις, εως, ὁ ἀπωσμὸς, ȣ̃.

Amor, ὁ ἔρως, ωτος, erga pulchras, τῶν λῶν, *Luc.* erga orationes, πρὸς τȣ̀ς λόγ *id.* ſive deſiderium alicujus rei, ὁ πό τινὸς, *Dem.* ſive cupiditas rerum ma rum, ἡ ἐπιθυμία τῶν πονηρῶν πραγμάτ *Iſocr.* mutuus, ἡ φιλαλληλία, ας, am ſui ipſius, ἡ φιλαυτία, ας, amor in parentes & liberos, ἡ φιλοστοργία, ας, *then.* ἡ στοργὴ, ῆς, amor fraternus, ἡ λαδελφία, ας, *N. T.* amor hominum, φιλανθρωπία, ας, *ibid.* amore carens, ϗ ἡ ἄστοργος, ȣ, *Athen.* amore dig ὁ ϗ ἡ ἀξιέραστος, *Heliodor.*

Amotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.

Amotus, a, um, ἀποκεκινημένος, ένη, terminus, ἀποκινȣ́μενος ὅρος, *Pand.*

Amoveo, ἀποκινέω, ῶ, aliquid, τὶ, *Pan*

Amphibolia, ἡ ἀμφιβολία, ας, Gramm.

Amphitheatralis, e, ἀμφιθεατρικὸς, ὴ,

Amphitheatrum, τὸ ἀμφιθέατρον, ȣ, *Pl*

Amphora, ὁ ἀμφορεὺς, έως, *Dioſc.*

Amphoralis, e, ἀμφοραῖος, αία, αῖον.

Ample, πλατέως, *Herod.*

Amplector, περιλαμβάνω, aliquem, τ *Xenoph.* honeſtam paupertatem, ἀπ χομαι δικαίαν πενίαν, *Iſocr.* aliquem oſculor, περιβάλλω τινὰ ϗ φιλέω, *Pl*

Amplexor, περιπλέκομαι, ulnis, ἀγκαλ μαι, *N. T.* ἐναγκαλίζομαι, *Gregor.* π αγκαλίζομαι, *Poll.*

Amplexus, ἡ περιπλοκὴ, ῆς, ἡ περίπλεξις,

Ampliatio, ὁ πλατυσμὸς, ȣ̃, *Dioſc.*

Amplificatio, ἐπαύξησις, εως.

Amplificator, ὁ ἐπαυξητὴς, ȣ̃.

Amplifico, πλατύνω, aliquid, τὶ, *N. T.* μεγαθύνω, *Aphrod.* gloriam patriæ, ἐπαυξάνω τὴν πατρίδα, *Dem.* μεγαλύνω, *id.* urbem, ποιέω μεγάλην τὴν πόλιν ἐκ μικρᾶς, *Iſocr.* rem familiarem, πλείω ποιέω τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, *id.* aliquid ſermone, αἴρω, ſive ἐπαίρω τι λόγῳ, *Dem.* laudem, μηκύνω τὸν ἔπαινον, *Iſocr.*

Amplio, i. e. differo, ἀναβάλλω, aliquid, τι, *Dem.* i. e. amplifico. Vide *Amplifico.*

Ampliter, εὐρέως, πλατέως.

Amplitudo, ἡ εὐρύτης, ητος, *Galen.* ἡ πλατύτης, ητος, *Xen.* i. e. dignitas, ἡ μεγαλειότης, ητος, τὸ ἀξίωμα, ατος.

Amplius, ἔτι, non amplius puer, οὐ παῖς ἔτι, *Dem.* non amplius, οὐκ ἔτι, οὐκέτι, *Dem.* μηκέτι, *Iſocr.* quid amplius? τί πρὸς τούτοις ἔτι; *Dem.*

Amplus, a, um, πλατὺς, εῖα, ὺ, porta, πύλη, *N. T.* coxendix, ἰσχίον, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ εὐμεγέθης, εος, teſtimonium, μαρτυρία, *Dem.*

Ampulla, ἡ λήκυθος, ου, *Plut.*

Amputatio, ἡ ἀπόκοψις, εως, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.

Amputo, ἀποκόπτω, collum, τὸν τράχηλον, *Plut.* extremitates corporis, v. g. nares, ἀκρωτηριάζω ῥῖνα, *Athen.* præputium, περιτέμνω, *N. T.* vites, κλαδάω, κλαδεύω.

Amuletum, τὸ περίαμμα, ατος, contra capitis dolores, τοῖς κεφαλαλγοῦσι, *Dioſc.* τὸ ἀλεξιφάρμακον, ου, *id.*

Amurca, ἡ ἀμόργη, ης, *Dioſc.*

Amuſſis, ἡ στάθμη, ης, *Plut.* ad amuſſim, κατὰ στάθμην, ἐπὶ στάθμην, παρὰ στάθμην, πρὸς στάθμην, ad amuſſim exigo, σταθμάω, *Lucian.*

Amygdala, ἡ ἀμυγδάλη, ης, *Dioſc.* τὸ ἀμύγδαλον, ου, *Theophr.* ἡ ἀμυγδαλὶς, ιδος, *Plut.*

Amygdalinus, a, um, ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Dioſc.*

Amygdalus arbor, ἡ ἀμυγδαλέη, *contr.* ἀμυγδαλῆ, ῆς, *Dioſc.* τὸ ἀμύγδαλον, ου, LXX.

An, εἰ, conſiderate, deceat hoc facere, σκοπεῖτε, εἰ χρὴ τοῦτο ποιεῖν, *Dem.* an, nec, ne, εἰ -- ἢ μὴ, *Ariſt.* εἴτε -- εἴτε μὴ, *Dem.* an? πότερον; *id.* ἆρα, *Ariſtoph.* an non, πότερον οὐ, πότερα οὐ, an non putas ſcire? πότερ' οὐχ ἡγῇ γινώσκειν; *Dem.* ἢ οὐ, an non vides? ἢ οὐχ ὁρᾷς; *Plato,* πῶς οὐχι, an non juſtum eſt? πῶς οὐχι δίκαιον; *Dem.* οὐκ οὖν, an non abſurdum eſt? οὐκ οὖν ἄτοπον; *Iſocr.* utrum, an; utrum, an non. Vide *Utrum.*

Anabaptiſta, ὁ ἀναβαπτιστὴς, οῦ.

Anas, atis, ἡ νῆττα, ης, *Ariſtot.*

Anatarius, ſc. accipiter, ὁ νηττοφόνος, ου.

Anaticula, τὸ νήττιον, ου, *Athen.*

Anceps, ὁ καὶ ἡ δίστομος, ου, gladius, ῥομφαῖα, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀμφήκης, εος, *Ariſtoph.* i. e. dubius, ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, ου, conf. *Ambiguus,* item *Dubius,* negotium anceps, ἰσόρροπον πρᾶγμα, *Plato,* ancipite Marte, ἀγχώμαλα, *Thuc.* qui ancipiti facie eſt, ἀμφίβολος τὴν ὄψιν, *Lucian.* ancipiti animo eſſe, τὴν γνώμην ταλαντεύεσθαι, *Gregor.* ἐπαμφοτερίζειν, *Iſocr.*

Anchora, vide *Ancora.*

Ancile, idem quod *Ancyle.*

Ancilla, ἡ δούλη, ης, *Plut.* ἡ θεράπαινα, ης, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, *idem,* ἡ παιδίσκη, ης, *idem.*

Ancillor, δουλεύω, alicui, τινὶ, *Xenoph.*

Ancillula, τὸ θεραπαινίδιον, ου.

Ancora, ἡ ἄγκυρα, ας, *Plut.* i. e. præſidium domus, ἡ ἄγκυρα τοῦ οἴκου, *Lucian.* ancoram demittere in mare ſive laxare, χαλᾷν τὴν ἄγκυραν, tollere ancoram, αἴρειν τὴν ἄγκυραν, ἀνασπᾶσθαι τὴν ἄγκυραν, *Luc.* ancora firmo, ἀγκυρόω, ῶ.

Ancora parva, τὸ ἀγκύριον, ου, *Lucian.*

Ancyle, τὸ ἀγκύλιον, ου, *Plut.*

Anethinus, a, um, ἀνήθινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Dioſc.*

Anethum, τὸ ἄνηθον, ου, *Ariſtoph.*

Angari, οἱ ἄγγαροι, ων.

Angaria, ἡ ἀγγαρεία, ας, *Pandect.*

Angario, i. e. ad angariam cogo, ἀγγαρεύω τινὰ εἴς τι, *N. T.*

Angarius, ὁ ἀγγάριος, ου.

Angellus, i. e. parvus angulus, τὸ γωνίδιον, ου, *Lucian.*

Angelus, ὁ ἄγγελος, ου, *N. T.* angelo ſimilis, ὁ καὶ ἡ ἰσάγγελος, ου, *ibid.*

Angina, ἡ συνάγχη, ης, *Ægin.* angina exterior, ἡ παρασυνάγχη, ης, *id.* interior, ἡ κυνάγχη, ης, *Hippocr.* porcina, ἡ ὑάγχη, ης, pecuniaria, ἡ ἀργυράγχη, ης, *Plut.*

Ango, ἄγχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* λυπέω τινὰ, *N. T.* angor animo, δυσθυμέομαι, *Eurip.* δυσθύμως ἔχω, ἀγωνιάω, *Plut.*

Angor, ἡ ἀδημονία, ας, *Plut.* ἡ ἀγωνία, ας, *Dem.*

Anguiculus, τὸ ὀφίδιον, ου.

Anguilla, ἡ ἄγχελυς, υος, *Ariſtot.* ἡ ἔγχελις, εως, *Lucian.*

Anguillaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐγχέλειος, ου, *caro,* κρέας, *Ariſtoph.*

Anguillarium, ὁ ἐγχελεὼν, ῶνος, *Ariſtot.*

Anguinus, a, um, i. e. anguem referens, ὁ καὶ ἡ ὀφιώδης, εος, ad angues pertinens, ὀφιακὸς, ή, όν.

Anguis, ὁ ὄφις, εως, *Dem.* anguibus abundans, ὁ ὀφιώδης, εος, *Strabo.*

Angularis, e, γωνιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος, LXX. ὁ καὶ ἡ γωνιώδης, εος, angularis imus, ἀκρογωνιαῖος, lapis, λίθος, *N. T.*

Angulatim, in formam anguli, γωνιωδῶς, *Euſtath.*

Angulatus, a, um, γεγωνιωμένος, ένη, ένον, *Dioſc.*

Anguloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ γωνιώδης, εος.

Angulus, ἡ γωνία, ας, *Plut.* angulo carens, ὁ καὶ ἡ ἀγώνιος, ου, *Theoph.* in angulum ſe colligere, ἀπογωνιοῦσθαι, *id.*

Anguſtatus, a, um, ἐστενωμένος, ένη, ένον, a στενόω, *Herodian.*

Anguſte, στενῶς, ἐστενωμένως.

Anguſtia, ἡ στενοχωρία, ας, *N. T.* ἡ στενότης, ητος, *Herodian.* ἡ στένωσις, εως, LXX. ſpiritus, ἡ ὀλιγοψυχία, ας, LXX.

Anguſto, στενόω, vel στενόομαι, aliquid, τὶ, *Herodian.* στενοχωρέω, *id.* anguſtor, anguſtiis urgeor, στενοχωρέομαι, *Baſil.*

Anguſtatus, a, um, στενὸς, ή, όν, via, ὁδὸς, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ στενόχωρος, ου.

Anhelatio, τὸ ἆσθμα, ατος, *Galen.* ἡ πνευμάτωσις, εως, *Ægin.*

Anhelo, ἀσθμάζω, *Suid.* ἀσθμαίνω, *Aret.*

Anheloſus, a, um, ἀσθματικὸς, ή, όν, ὁ καὶ ἡ πνευματώδης, εος, *Galen.*

Anhelus, a, um, idem quod *Anheloſus.*

Anicula, τὸ γραΐδιον, ου, *Dem.*

Anilis, e, γραϊκὸς, ή, όν, ὁ καὶ ἡ γραώδης, εος, fabula, μῦθος, *N. T.*

Aniliter, γραϊκῶς.

Anima, τὸ πνεῦμα, ατος, *Plut.* ἡ ψυχὴ, ῆς, *Thuc.* animam agere, ἐσχάτως διακεῖσθαι, *Diodor.* animam debere, ψυχὴν ὀφείλειν, anima carens, ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, ου, *N. T.*

Animadverſio, ἡ ἐπίστασις, εως, *Polyb.* i. e. pœna, ἡ κόλασις, εως, *Ariſtot.* ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* i. e. obſervatio, ἡ αἴσθησις, εως, *Dem.*

Animadverſor, ὁ κολαστὴς, οῦ, *Syneſ.*

Animadverto, i. e. obſervo, ſentio, αἰσθάνομαι, *Dem.* aliquid, προσέχω νοῦν τινι, *Iſocr.* κατανοέω τι, *Thuc.* i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Animal, τὸ ζῶον, ου, *Iſocr.*

Animalculum, τὸ ζώδιον, ου, *Ariſtot.* τὸ ζωδάριον, ου, *id.* τὸ ζωΐφιον, ου, *Athen.*

Animalis, e, *ab animal,* ὁ καὶ ἡ ζωώδης, εος, *Syneſ.* ζωϊκὸς, ή, όν, hiſtoria, ἱστορία, *Ariſtot.* *ab anima,* ψυχικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Animans, anima præditus, ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, ου, *Plato.*

Animate, ἐμψύχως, *Hermog.*

Animatio, ἡ ἐμψύχωσις, εως, ἡ ψύχωσις, εως, *Greg.*

Animatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, ου, *Plato.*

Animitus, ψυχικῶς, contriſtatus, ἐπιλυπηθεὶς, *Apocryph.* facere voluntatem Dei, ἐκ ψυχῆς ποιεῖν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, *N. T.*

Animo, ψυχόω, ἐμψυχόω, i. e. fortem facio, θαρσύνω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Dem.*

Animoſe, i. e. *fortiter,* μεγαλοψύχως, *Dem.* i. e. irate, θυμικῶς.

Animoſitas, i. e. *magnanimitas,* ἡ ἐμψυχία, ας, *Dem.* i. e. iracundia, ὁ θυμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Animoſus, a, um, i. e. *magnanimus,* ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ου, *Ariſtot.* i. e. iracundus, θυμικὸς, ή, όν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ θυμώδης, εος, *Ariſtot.*

Animula, τὸ ψυχάριον, ου, *Plato,* τὸ ψυχίδιον, ου, *Lucian.*

Animulus, τὸ θυμίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Animus, ὁ θυμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ψυχὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ φρὴν, ενὸς, *Dem.* ἡ φρόνησις, εως, *id.* τὸ φρόνημα, ατος, *id.* ὁ νόος, *contr.* νοῦς, *id.* corpus laboribus, animus doctrina augetur, τὸ σῶμα πόνοις, ἡ ψυχὴ λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε, *Iſocr.* animus cujuſque & ingenium, ψυχὴ ἑκάστου καὶ φύσις, *Dem.* mens atque animus, νοῦς καὶ φρένες, *Dem.* robur animi, ῥώμη τῆς ψυχῆς, *Iſocr.* magnitudinem animi declarare in re aliqua, ἀνδρείαν τῆς ψυχῆς ἐνδεικνύναι ἔν τινι, *Dem.* habere animum aliquem, ἔχειν ψυχήν τινα, *id.* vertere animum ad aliquid, τρέπειν τὴν ψυχὴν πρός τι, *id.* laborare animo, πονεῖν τῇ ψυχῇ, *Iſocr.* providere aliquid animo, προορᾷν τι τῇ ψυχῇ, *id.* reputare aliquid animo, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, *id.* animo propenſiore eſſe in aliquid, quam, προστίθεσθαί τινι τὴν γνώμην μᾶλλον, ἢ, *Dem.* advertere animum alicui rei, προσέχειν τὸν νοῦν τινι, *Iſocr.* mutare animum alicujus, μεταλλάττειν τὴν διάνοιάν τινος, *Dem.* animo non ſuccumbere adverſariis, ψυχὴν οὐχ ἡττᾶσθαι τῶν ἐναντίων, *id.* delinquit multa animus ſubverſa mente, σφάλλεται πολλὰ ἡ ψυχὴ διαφθειρούσης τῆς διανοίας, *Iſocr.* animi magnitudo, ἡ μεγαλοψυχία, ας, *Dem.* præſtantia, ἡ εὐψυχία, ας, *Id.* animus invictus, ἡ ψυχὴ ἀήττητος, *Iſocr.* magnus & generoſus, φρόνημα μέγα καὶ νεανικὸν, *Dem.* magno & excelſo animo præditus, μεγαφρονῶν καὶ διαφέρων, *Iſocr.* virili animo & natura præditus in calamitate, ἀνδρωδῶς διακείμενος καὶ τῆς φύσεως ἀξίως ἐν συμφοραῖς, *id.* animo magno & humano præditus erga aliquos, μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινας, *Dem.* animo efferri propter aliquid, μέγα ἐπί τινι φρονεῖν, *Lucian.* animum deſpondere, ἀθύμως διακεῖσθαι, *Xenoph.* in animum aliquid induco, ὁρμάω ἐπί τι, *Plato,* animo deficio, animi deliquium patior, λειποψυχέω, *Thuc.* animum deſpondere ob aliquid, ἀθυμεῖν ἐπί τινι, *Iſocr.* animum alicui addere, παρορμᾷν τινα, *Plut.* θαρσύνειν τινὰ ἐπί τι, *Dem.*

Aniſum, τὸ ἄνισον, ου, *Dioſc.*

Annales, τὰ χρονικὰ, ῶν, *Lucian.*

Annecto, ἐξάπτω, *Lucian.* Conf. *Alligo.*

Annellus, τὸ δακτυλίδιον, ου.

Anniculus, a, um, qui unius anni eſt, ὁ καὶ ἡ ἐνάετος, ου, ſemen, σπέρμα, *Theophr.*

Anniverſarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνιαύσιος, ου, vel ιος, ία, ιον, feſtum, ἑορτὴ, *Herodot.* ὁ καὶ ἡ ἐτήσιος, ſacrificium, θυσία, *Thuc.*

Annona, ὁ σῖτος, ου, *Thuc.* τὰ καθ' ἡμέραν, *Iſocr.* annonæ vilitas, ἡ εὐωνία, ας, annonæ proſperitas, ἡ εὐετηρία, ας, *Dem.* annonæ penuria, ἡ σπανοσιτία, ας, *Xen.* ἡ σιτοδεία, ας, *Dem.* annonæ caritate premi, ἐν σιτοδείᾳ γίνεσθαι, *Iſocr.* ἐνδεῆ εἶναι τῶν καθ' ἡμερῶν, *Dem.* quum annonæ penuria apud omnes homines eſſet, σιτοδείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γινομένης, *id.* annonam parvi emere, σῖτον εὔωνον ὠνεῖσθαι, *id.* annonæ præfectus, ὁ ἀγορανόμος, ου, *idem*, annonæ propola ſive flagellator, ὁ σιτοκάπηλος, ου, annona, quæ in foro emitur, ἡ ἀγορὰ, ᾶς, vilis, εὔωνος, *Xen.*

Annoſitas, ἡ πολυετία, ας.

Annoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυετὴς, έος, *Apocryph.*

Annotatio, ἡ ἐπισημείωσις, εως, ἡ παρασημείωσις, εως, ἡ σημείωσις, εως, annotationes ſcribo, ἀποσημειόομαι, *Ammon.* ἐπισημειόω, ῶ, *Plut.*

Annoto, ἐπισημειόω, annum, τὸ ἔτος, *Plut.* κατασημαίνω, *Syneſ.* παρασημαίνω, opinionem alicujus, δόξαν τινὸς, *Ariſtot.* ἀποσημαίνομαι, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Annuatim, κατ' ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος, ἀνὰ πᾶν ἔτος, καθ' ἕκαστον ἔτος, *Iſocr.*

Annularis, δακτυλιακὸς, ἡ, ὸν, digitus, ὁ δακτυλιώτης, ου, ὁ δάκτυλος παράμεσος.

Annularius, ſc. artifex, ὁ δακτυλογλύφος, ου, *Laërtius.*

Annulus, ὁ δακτύλιος, ου, *Plato.*

Annumeratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐναρίθμιος, ου, *Apocryph.* ὁ καὶ ἡ ἐναρίθμητος, ου, *ibid.* κατηριθμημένος, ένη, ένον, *N. T.*

Annumero, καταριθμέω, alicui, τινὶ, *N. T.* me multitudini peccatorum, προσλογίζομαί με ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν, *Apocryph.* aliquibus, ἔν τισι, *ibid.* κατατίθημι, *Dem.*

Annunciatio, ἡ ἐξαγγελία, ας.

Annunciator, ὁ καταγγελεὺς, έως, *N. T.*

Annuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* τινὶ περί τινος, *id.* mala, ἀγγέλλω κακὰ, *Dem.* quod civitas teneatur ab hoſtibus, ἀγγέλλω, ὡς ἡ πόλις κατέχεται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, *id.* civitati victoriam, τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν, *Plut.*

Annuo, i. e. nutu ſignifico, κατανεύω, i. e. nutu comprobo, ἐπινεύω, aliquid, τὶ, *Dem.* τινὶ, *Philo*, κατανεύω τι, *Lucian.*

Annus, τὸ ἔτος, εος, *Dem.* ὁ ἐνιαυτὸς, οῦ, *Plato*, anni ſunt trecenti, ex quo venit, ἔτη ἐστὶ τριακόσια, ὅτε ἦλθε, *Thuc.* annus deſiit, ſive finitus eſt, ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, *Xenoph.* annorum converſiones, ἐνιαυτῶν περίοδοι, *Plato*, tempus anni, ὥρα τοῦ ἔτους, *Dem.* multitudo annorum, πλῆθος ἐτῶν, *Iſocr.* multos annos manere in domicilio aliquo, πολλὰ ἔτη γενέσθαι ἔν τινι οἰκήματι, *Dem.* non totis annis tredecim, οὐχ ὅλοις τρισὶ καὶ δέκα ἔτεσι, *id.* integrum annum gerere aliquid, ἐνιαυτὸν ὅλον ποιεῖν τι, *id.* anni nondum ſeptem ſunt, ἔτη οὔπω ἐστὶν ἑπτὰ, *id.* minor ſexaginta annis, ἐντὸς ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονὼς, *id.* duodeviginti anni ſunt, ex quo, δέοντα δυοῖν εἴκοσίν ἐστιν ἔτη, ἐξ ὅτου, *id.* undetriginta anni, τριάκοντα ἔτη, ἑνὸς δέοντος, *Dem.* abhinc alter, tertius, quartus annus, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον ἔτος τουτί, *id.* anno ſuperiore, πέρυσι, *id.* anno decimo, ἔτει δεκάτῳ, *idem*, anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως, *id.* annos natus viginti, triginta, &c. γεγονὼς ἔτη εἴκοσι, τριάκοντα, *id.* ἐτῶν ὢν εἴκοσι, *id.* annus nondum ſeptimus abiit, ἔτη οὔπω ἐστὶν ἑπτὰ, *id.* altero quoque anno munus obire, διαλιπόντα ἐνιαυτὸν λειτουργεῖν, *id.* ſub exitum anni, περὶ λήγοντα ἐνιαυτὸν, *id.* elapſo hoc anno, διελθόντος ἐνιαυτοῦ τούτου, *id.* finire annum, ἐξελθεῖν ἐνιαυτὸν, *id.* omni anni tempore, κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους, *Æl.* decies per annum, δεκάκις τοῦ ἔτους, *id.*

Annuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνιαύσιος, ου, induciæ annuæ, i. e. in unum annum durantes, ἐνιαύσιοι ἐκεχειρίαι, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἐπέτειος, ου, *Theophraſt.* i. e. qui ſingulis annis pervenit, ὁ καὶ ἡ ἐπετήσιος, ου.

Anormis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ου, *Theophr.*

Anquiro, ἀναζητέω, ῶ, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Anſa, ἡ λαβὴ, ῆς, *Plut.* i. e. occaſio, ἡ ἀφορμὴ, ῆς, *Dem.* anſam arripere, λαμβάνειν ἀφορμὴν, *id.* anſam præbere, παρέχειν τινὶ πρόφασιν, *id.*

Anſer, ὁ χὴν, χηνὸς, *Ariſtot.*

Anſerculus, ὁ χηνίσκος, ου, *Lucian.* τὸ χηνίον, ου, *Athen.*

Anſerinus, a, um, χήνειος, εία, ειον, hepar, ἧπαρ, *Athen.* χήνεος, έα, εον, *Galen.* χήνιος, ία, ιον, *Dioſcor.*

Antæ, arum, αἱ παραστάδες, ων, *Poll.*

Ante, πρὸ, *cum Genitivo*, ante ædes, πρὸ δόμων, *Eurip.* ante fores, πρὸ θυρῶν, *N. T.* ante orationem, πρὸ τοῦ αἰτῆσαι, *ib.* ante faciem, πρὸ προσώπου, *ib.* ante meam ætatem, πρὸ ἐμοῦ, *Dem.* ante pedes, πρὸ ποδῶν, *Plato*, ante tres annos, πρὸ τριῶν ἐτῶν, ante breve tempus, πρὸ βραχέως χρόνου, πρὸ βραχέως, πρὸ ὀλίγου, πρὸ μικροῦ, ante oculos ponere, πρὸ ὀφθαλμῶν τίθεσθαι, *Plato*, ante oculos aliquid habere, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τι, *Plut.* ante, i. e. antea, πρότερον, *Dem.* τὸ πρότερον, *Iſocr.* ante--, nunc vero, πρότερον μὲν, νῦν δὲ, *ibid.* paullo ante, μικρῷ πρότερον, ante, quam audiverim, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι, *Xenoph.* πρότερον, ἢ, *Dem.* πρότερον, πρὶν, ἢ, *Lycurg.* uno anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως, *Dem.* neque ante, neque poſt, οὔτε πρότερον, οὔτε ὕστερον, *id.* ante ſolis ortum, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, *Æſchin.* ante ſolis occaſum, πρὸ ἡλίου δεδυκότος, *id.* ante omnia fac, περὶ παντὸς ποιοῦ, *Iſocr.*

Antea, πρότερον, conf. antecedens *Ante.*

Anteactus, a, um, προγεγενημένος, ένη, ένον, anteacta vita, ὁ παρεληλυθὼς vel ὁ βεβιωμένος βίος, *Dem.*

Anteambulo, onis, ὁ προπομπὸς, οῦ *Xenoph.* ὁ προηγεμὼν, όνος, *Dem.*

Antecapio, προλαμβάνω. Vide *Anticipo.*

Antecedens, προεστὼς, υῖα, ὸς, ἡγούμενος, ένη, ενον.

Antecedo, προέρχομαι, *Xenoph.* προγίνομαι, *Thuc.* προάγω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Antecello, προέχω, aliquem honoribus, τινὸς τιμαῖς, *Iſocr.* ὑπερβάλλομαι, aliquem induſtria, τινὰ τῇ φιλοπονίᾳ, *Xenoph.* διαφέρω, omnes laude rei bellicæ, πάντων τὰ πολεμικὰ, *Lucian.* ὑπερέχω, bona ſpe, σπουδαίαις ἐλπίσι, *Iſocr.* ὑπερτείνω, numero amicorum, ταῖς πολυφιλίαις, *Ariſt.* πρωτεύω, virtute cives, ἀρετῇ τῶν πολιτῶν, *Iſocr.*

Anteceſſio, ἡ προέλευσις, εως.

Anteceſſor, ὁ πρόδρομος, ου, ὁ προηγητὴς, οῦ, ὁ προηγούμενος, ου.

Anteeo, πρόειμι, i. e. antecello. Vide *Antecello.*

Antefero, προτιμάω, ῶ, juſtitiam regno, τὴν δικαιοσύνην τῆς βασιλείας, *Plut.* virum modeſtum diviti, προκρίνω τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου, *id.* gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξα ἀντὶ χρημάτων, *Dem.* δόξαν μᾶλλον, χρήματα, *Plut.* bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, *Plato*, honeſtatem rebus omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, *A**riſtot.* mortem vitæ, θάνατον μᾶλλον, βίου, *Dem.* προαιρέομαι τὸν θάνατον ἀντ βίου, *Xenoph.* publicum privato, τίθημ τὸ κοινὸν πρὸ τοῦ ἰδίου, *Plut.* meipſum a liis, ἐμαυτὸν πρὸ τῶν ἄλλων, *Lucian.*

Antegredior, προηγέομαι, aliquem, τινὶ, *Ariſtoph.* προκατάρχω, *Galen.*

Antehabeo, προκρίνω. Confer *Antefero.*

Antehac, προτοῦ, *Thuc.* πρόσθεν, *Xenoph.* τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

Antelatus, a, um, προτιμηθεὶς, εῖσα, ἐν προκριθεὶς, εῖσα, ἐν. Confer *Antefero.*

Anteloquium, τὸ προοίμιον, ου, *Ariſtot.*

Antelucanus, a, um, ὄρθριος, ία, ιον, *Thuc* tempus antelucanum, τὸ περίορθρον, ου, *id* Confer *Matutinus.*

Anteludium, τὸ προοίμιον, ου, *Thuc.*

Antemeridianus, a, um, ὁ καὶ ἡ προμεσημ βρινος, ου.

Antenna, ἡ κεραία, ας, *Plut.*

Anteoccupatio, ἡ πρόληψις, εως, *Rhetor.*

Anteoccupo, προλαμβάνω, aliquid, τ *Theophr.* Confer *Anticipo.*

Anteparo, παρασκευάζω, aliquid, τὶ, *Thu*

Antepono, προτίθημι, alicui aliquid, τί τιν *Sophocl.* Confer *Antefero.*

Antequam, πρὶν, *cum Indicativo*, antequam reddidit, πρὶν ἀπέδωκε, *Dem.* *cum Con junct.* antequam ſol oriatur, πρὶν ἂν ἥλι ἀνίσχῃ, *Æſchin.* *cum Optativo*, antequam venirem, πρὶν ἂν ἔλθοιμι, *Antiph.* *cu Infinitivo*, antequam feceris, πρὶν πρᾶξα *Dem.* antequam hoc faceret Leocrate πρὶν μὲν τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην, *Lycurg* προτοῦ, antequam audiverim te, non abi bo, προτοῦ ἀκοῦσαί σου, οὐκ ἀπελεύσομα *Xenoph.* πρότερον,-- ἢ, *Dem.* πρότερον,- πρὶν, ἢ, *Lycurg.*

Anterior, us, πρόσθιος, ία, ιον, anteriore pedes, πρόσθιοι πόδες, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἐμ πρόσθιος, ου, anterior pars capitis, τὰ ἐμ πρόσθια τῆς κεφαλῆς, *Aphrod.* in anterior parte, ἔμπροσθεν, navis, τοῦ πλοίου, in an teriorem partem, εἰς τὸ ἔμπροσθεν, v εἰς τοὔμπροσθεν.

Anterius, ἔμπροσθεν, *Plato*, πρόσω, *Xenop*

Anteſignanus, ὁ πρόμαχος, ου, *Plut.* ὁ πρ τοστάτης, ου, *N. T.*

Anteſto, προΐσταμαι, alicui rei, τινὸς, *Dem* πρός τι, *Xenoph.*

Anteſtor, μαρτύρομαι, Deos & homine θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, *Plut.*

Antevenio, προφθάνω, *Iſocr.* Confer ſeque *Anteverto.*

Anteverto, φθάνω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ἐ καταλαμβάνω τινὰ, *Plato*, res ipſas, ἐμ προσθέν εἰμι τῶν πραγμάτων, *Dem.* a quid, προλαμβάνω τι, *id.* lenitatem fo tunæ, προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τύχ *Iſocr.* cogitationem, προτρέχω τῆς διανοί *idem.*

Antevolo, προΐπταμαι.

Anthrax, ὁ ἄνθραξ, ακος, *Athen.* Vi *Carbo.*

Anticipatio, ἡ πρόληψις, εως, *Rhet.*

Anticipo, προλαμβάνω, alicui aliquid, τινὶ, *Theophr.* τινί τινος, *id.* προκαταλα βάνω, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Anticus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμπρόσθιος, ου, *A phrod.* ὁ, ἡ, τὸ ἔμπροσθεν.

Antidotum, ἡ ἀντίδοτος, ου, *Dioſc.* τὸ ἀν φάρμακον, ου, *id.* τὸ ἀλεξιφάρμακον, ου, Antilena, τὸ λέπαδνον, ȣ, *Homer.*

Antiquarius, ὁ φιλάρχαιος, ȣ.

Antiquatio, ἡ ἀποπαλαίωσις, εως, ἡ παλαίωσις, εως, i. e. abrogatio, ἡ ἀναίρεσις, εως. Conf. *Abrogatio.*

Antique, ἀρχαίως, *Dem.*

Antiquitas, ἡ παλαιότης, ητος, *Eurip.* ἡ ἀρχαιότης, ητος, *Pauſan.* aliquid ex antiquitate in memoriam revocare, ὑπομνῆσαί τι τῶν ἀρχαίων, *Dem.*

Antiquitus, ἀρχαίως, *Dem.* ἐκ παλαιȣ͂, ſc. χρόνȣ, *Syneſ.* πάλαι, *Dem.*

Antiquo, παλαιόω, aliquid, τὶ, *N. T.* i. e. abrogo, aboleo, καταψηφίζω, legem, νόμον, *Dem.* Conf. *Abrogo.*

Antiquus, a, um, παλαιὸς, ὰ, ὸν, ſermo, λόγος, *Plut.* ἀρχαῖος, αία, αῖον, urbs, πόλις, *Dem.* antiqua & vetera, ἀρχαῖα ϗ παλαιά τινα, *id.* antiqua commemorare, proferre, recenſere, τὰ ἀρχαῖα, τὰ παλαιὰ λέγειν, εἰπεῖν, διεξελθεῖν, *Iſocr.* contemnere antiqua, καταφρονεῖν τῶν παλαιῶν, *id.* antiqui ſc. homines, οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοὶ, οἱ πάλαι, οἱ πρὸ ἡμῶν, antiqui poëtæ, οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί, *Athen.* Conf. *Vetus.*

Antiſtes, ὁ προςάτης, ȣ, *Xenoph.* ſacrorum, ὁ ἱερομνήμων, ονος, *Dem.* Conf. *Præſes,* item *Præfectus.*

Antiſtita, ἡ προςάτις, ιδος, *Chryſ.*

Antlo, ἀντλέω, ῶ, Conf. *Haurio.*

Antrum, τὸ ἄντρον, ȣ, *Lucian.* τὸ σπήλαιον, ȣ, *id.* ὁ χηραμὸς, ȣ͂, montium, ὀρῶν, *Syneſ.* antris plenus, ὁ ϗ ἡ ἀντρώδης, εος, LXX.

Anus, us, ἡ γραῦς, αὸς, *Athen.* γραῦς γυνὴ, *Dem.* πρεσβυτέρα ἄνθρωπος, *id.* fio, γραιόομαι.

Anus, i, ὁ πρωκτὸς, ȣ͂, *Ariſt.* ἡ πυγὴ, ῆς, *id.*

Anxie, λυπηρῶς, *Iſocr.*

Anxietas, ἡ ἀδημονία, ας, *Plut.* ἡ συνοχὴ, ῆς, *N. T.* ἡ θλίψις, εως, *ibid.* τὸ λυπηρὸν, ȣ͂, *Thuc.* ἡ ἀπορία, ας, *Plato,* animi, ἡ ἀδημονία τῆς ψυχῆς, *Plut.*

Anxius, a, um, ἀλγεινὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ περιαλγὴς, έος, *Plato,* ὁ ϗ ἡ πολυμέριμνος, ȣ, *Ariſtot.* anxius ſum, ἄχθομαι, *Iſocr.* ἀδημονέω, *Xenoph.* anxius cogito, μεριμνάω, *Dem.*

Apage, ἄπαγε, cum iſta re, τȣ͂το, *Gregor.* τȣτȣ, *Philo,* in inſulam beatorum, εἰς μακαρίαν, *Ariſtoph.*

Apella, ὁ λειπόδερμος, ȣ.

Aper, ὁ σύαγρος, ȣ, *Dem.* ὁ κάπρος, ȣ, *Xenoph.*

Aperio, ἀνοίγω, portas, τὰς πύλας, *Xenoph.* teſtamentum, διαθήκας, *Dem.* litteras, γράμματα, *Syneſ.* os, διαίρω τὸ ςόμα, *id.* librum, ἀναπτύσσω βιβλίον, *N. T.* ἀνελίττω βιβλίον, *Xenoph.* horrea, λύω τὰς ἀποθήκας, *Naz.* ludum, κατασκευάζομαι διδασκαλίαν.

Aperte, φανερῶς, *Plato,* ἐν τῷ φανερῷ, *Xenoph.* ἐκ τȣ͂ φανερȣ͂, εἰς τὸ φανερὸν, ἐκ τῆς ἰθείας, *Herodian.* γνωςῶς, LXX. ῥητῶς, *N. T.* aperte loqui ſermonem, παῤῥησίᾳ λαλεῖν τὸν λόγον, *ib.*

Apertio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Baſil.*

Apertura, idem quod *Apertio;* i. e. inciſura, ἡ χάσις, εως.

Apertus, a, um. ὁ ϗ ἡ ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν, ἀνεωγὼς, υῖα, ὸς, dolium, πίθος, *Plut.* ἀνεωγμένος, ένη, ένον, i. e. manifeſtus ac clarus, ὁ ϗ ἡ πρόδηλος, ȣ, *Naz.* ὁ ϗ ἡ ἐμφανὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ πρȣ͂πτος, ȣ, *Thuc.* aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας, *Herodian.* in apertum profero, ἐμφανὲς ποιέω, *Dem.*

Apex, ἡ κεραία, ας, *N. T.* v. g. montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.*

Apiarium, ὁ μελισσὼν, ῶνος, τὸ μελιττȣργεῖον, ȣ.

Apiarius, ὁ μελισσεὺς, έος, ὁ μελιττȣργὸς, ȣ͂.

Apicula, τὸ μελισσάριον, ȣ, ὁ βομβύλιος, ȣ, *Iſocr.*

Apis, ἡ μέλισσα, ης, *Iſocr.* omnibus quidem floſculis inſidet, de ſingulis autem utilia carpit, ἐφ᾽ ἅπαντα μὲν βλαςήματα καθιζάνει, ἀφ᾽ ἑκάςȣ δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνει, *id.*

Apiſcor, vide *Adipiſcor.*

Apium, τὸ σέλινον, ȣ, *Dioſc.* ſilveſtre, τὸ ἀγριοσέλινον, ȣ, *id.* paluſtre, τὸ ἐλειοσέλινον, ȣ, *id.* majus, τὸ ἱπποσέλινον, ȣ, *Theophr.* montanum, τὸ ὀρεοσέλινον, ȣ, *Dioſc.* petræum, τὸ πετροσέλινον, ȣ, *id.*

Apocalypſis, ἡ ἀποκάλυψις, εως, *N. T.*

Apocha, ἡ ἀποχὴ, ῆς.

Apocryphus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπόκρυφος, ȣ, *Suid.*

Apographum, τὸ ἀπόγραφον, ȣ, *Cic.*

Apologeticus, a, um, ἀπολογητικὸς, ὴ, ὸν, *J. Mart.*

Apologia, ἡ ἀπολογία, ας, *Iſocr.*

Apologus, ὁ ἀπόλογος, ȣ, *Plato.*

Apophthegma, τὸ ἀπόφθεγμα, ατος, *Plut.*

Apophthegmaticus, ἀποφθεγματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Apoplexia, ἡ ἀποπληξία, ας, *Galen.* apoplexia laborans, ὁ ϗ ἡ ἀπόπληκτος, ȣ, ad apoplexiam pertinens, ἀποπληκτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Apoſtaſia, ἡ ἀποςασία, ας, *Plut.*

Apoſtata, ὁ ἀποςάτης, ȣ.

Apoſtaticus, a, um, ἀποςατικὸς, ὴ, ὸν, *Gregor.*

Apoſtema, τὸ ἀπόςημα, ατος, *Galen.*

Apoſtolatus, ἡ ἀποςολὴ, ῆς, *N. T.*

Apoſtolicus, a, um, ἀποςολικὸς, ὴ, ὸν, *Suid.*

Apoſtolus, ὁ ἀπόςολος, ȣ, *N. T.* falſus, ὁ ψευδαπόςολος, ȣ, *ibid.*

Apotheca, ἡ ἀποθήκη, ης, *Thuc.*

Apotheoſis, ἡ ἀποθέωσις, εως, *Herodian.*

Apparate, παρεσκευασμένως, ἐκ παρασκευῆς, *Plut.*

Apparatio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Thuc.*

Apparatus, us, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *Iſocr.* τὸ παρασκεύασμα, ατος, *Gregor.* bellicus, ἡ παρασκευὴ ἡ τȣ͂ πολέμȣ, *Dem.* apparatus copia, ἡ ἀφθονία τῆς κατασκευῆς, *id.* τὸ πλῆθος τῶν παρασκευῶν, *Iſocr.* immenſus, παρασκευαὶ ὑπερμεγέθεις, *id.* inanis, ἡ παρασκευὴ κενὴ, *Dem.* inſtituere apparatum, πορίζεσθαι παρασκευὴν, *id.* adverſari apparatibus alicujus, ἀνταγωνίζεσθαι ταῖς παρασκευαῖς τινος, *id.* vinci apparatibus, ἡττᾶσθαι παρασκευαῖς, *id.* uti apparatu, χρῆσθαι τοῖς παρεσκευασμένοις, *id.*

Apparatus, a, um, παρεσκευασμένος, ένη, ένον, recte, probe, ὀρθῶς, *Dem.*

Apparentia, ἡ φάσις, εως, *Ariſt.* ἡ ἐπίφασις, εως, *Suid.*

Apparens, φανερὸς, ρὰ, ρὸν, *Ariſtot.* φαινόμενος, ένη, ενον, *id.*

Apparenter, φανερῶς, *Dem.* φαινομένως.

Appareo, φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, ὄπτομαι. Hinc *imperſ.* apparet, φαίνεται, fuiſſe, γεγονὼς, *Ariſtid.* apparet, quod δῆλόν ἐςιν, ὅτι, *Xenoph.*

Apparitio, ἡ δορυφορία, ας.

Apparitor, i. e. ſatelles, ὁ δορυφόρος, ȣ, i. e. viator, ὁ κλητὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ κλητεύσας, αντος, *id.* ὁ κλήτωρ, ορος, *id.* ὁ ὑπηρέτης, ȣ, *Xenoph.*

Apparo, παρασκευάζω, aliquid, τὶ, *Dem.* exercitum, κατασκευάζω ςράτευμα, *id.* convivium, συμπόσιον, *Plato.*

Appellatio, ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.* τὸ ὀνόμασμα, ατος, *Plato.* i. e. acclamatio, ἡ προσηγορία, ας, *Dem.* τὸ πρόσρημα, ατος, *id.* i. e. provocatio, ἡ πρόκλησις, εως, *id.* ἡ ἔφεσις, εως, *id.* Conf. *Nomen,* item *Compellatio,* & *Provocatio.*

Appello, as, i. e. nomino, ὀνομάζω, aliquem, τινὰ, *Plato,* aliquam Glaucotheam, τινὰ Γλαυκοθέαν, *Dem.* aliquem Romulum, προσαγορεύω τινὰ Ῥώμυλον, *Plut.* aliquem Rhomum, ἐπικαλέω τινὰ Ῥῶμον, *Iſocr.* i. e. compello, κοινολογέομαι, ȣ͂μαι, aliquem, τινὶ, *Ariſtot.* i. e. provoco, ἐπικαλέομαι, tribunos, τȣ̀ς δημάρχȣς, *Plut.*

Appello, is, προσορμίζω, ad portum, εἰς λιμένα, *Dem.* πρὸς λιμένα, *id.* ἄγω πρὸς τὸν λιμένα, *id.* navem, ὀκέλλω τὴν ναῦν, *Thuc.* ad Samum, προσορμίζομαι τῇ Σάμῳ, καταίρω εἰς Σάμον, animum ad aliquid, προσέχω τὸν νȣ͂ν τινι, *Iſocr.* ὁρμάω ἐπί τι, *Xenoph.*

Appendix, ἡ προσθήκη, ης, *Plato,* ſcripti, τὸ παράγραμμα, ατος, *Dem.*

Appendo, προσαρτάω, alicui, τινὶ, *Luc.* ἀπαρτάω, aliquid ex aliquo, τι ἔκ τινος, *id.* i. e. pondere dimetior, καταςαθμίζω, alicui argenteos triginta, ἵςημί τινι τριάκοντα ἀργύρια, *N. T.*

Appetens, ὀρεγόμενος, ένη, ενον, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* ὀρεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſt.* γλιχόμενος, ένη, ενον, *Iſocr.*

Appetentia, ἡ ὄρεξις, εως, *Ariſtot.*

Appetibilis, e, ὀρεκτὸς, ὴ, ὸν, *Al. Aphrod.*

Appetitio, ἡ ὄρεξις, εως, *Herodian.* ἡ ὁρμὴ, ῆς, *Plut.* magiſtratûs, ἡ φιλαρχία, ας, *Xiphil.*

Appetitus, us, inprimis cibi, ἡ ὄρεξις, εως, *Ariſtot.*

Appeto, ὀρέγομαι, ſemper plus, ἀεὶ πλείονος, *Iſocr.* bonum aliquod, ἐφίεμαι ἀγαθȣ͂ τινος, *Ariſtid.* contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων, *Ariſtot.* aliquid, τι, *Phil.* ἐπιθυμέω τινὸς, *Iſocr.* i. e. appropinquo, ἐγγίζω, συνάπτω, *Pol.* vide *Appropinquo.*

Appingo, προσγράφω, παραγράφω, *Bud.*

Applaudo, ἐπικροτέω, *Sirac.* παρακροτέω, ἀνακροτέω, alicui, κροτέω τινὶ, *Laërt.* θορυβέω, *Iſocr.*

Applauſus, ὁ κρότος, ȣ, excitare ſtrepitum & applauſum, ποιεῖν θόρυβον ϗ κρότον, *Dem.*

Applicatio, ad littus, ἡ προσόρμισις, εως, *Syneſ.* animi ad aliquid, ἡ οἰκείωσις πρός τι.

Applico ſc. nave, προσορμίζω, vide *Appello,* aliquid alicui, προσαρμόζω τί τινι, *Plato,* προσάπτω τί τινι, *Lucian.* animum ad aliquid, ἐπέχω τὸν νȣ͂ν τινὶ, *Iſocr.* ſcalas turribus, προςίθημι κλίμακας πύργοις, *Thuc.*

Apploro, παραδακρύω, alicui, τινὶ, *Lucian.*

Appono, προςίθημι, aliquid alicui, τί τινι, *Thuc.* aliquem patribus, τινὰ πρὸς τȣ̀ς πατέρας, *N. T.* cibum, προσφέρομαι σῖτον, *Xenoph.* crudum alicui, παρατίθημι ὠμόν τινι, *Plut.* pabulum alicui, προβάλλω τροφήν τινι, *Athen.*

Apporrigo, παρατείνω, aliquid alicui, τί τινι, *Strabo.*

Apporto, προσφέρω, aliquid alicui, τί τινι, *Polyb.*

Appoſite, ἐπιτηδείως, *Thuc.* i. e. apte, ἁρμοζόντως. Vide *Apte.*

Appoſitio, ἡ παράθεσις, εως, *Athen.* ἡ πρόσθεσις, εως, *Ariſt.*

Appoſitus, ὁ ϗ ἡ πρόσθετος, ȣ, *Xen.* i. e. aptus, ὁ ϗ ἡ ἔνθετος, *Dioſcor.*

Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι, manu, τῇ χειρὶ, *Dem.* manum, τῆς χειρὸς, *N. T.* crines, τῶν τριχῶν, *Æſchin.* veſtem, λαμβάνομαι τȣ͂ ἱματίȣ, *Plato,* chlamydem, ἔχομαι τῆς χλαμύδος, *Lucian.*

Apprehenſio, ἡ ἀντίληψις, εως, *Xenoph.* ἡ ἀντιλαβὴ, ῆς, *Thuc.*

Apprime, εἰς τὰ πρῶτα.

Approbatio, ἡ δοκιμασία, ας, *Dem.*

Approbator, ὁ δοκιμαστὴς, ȣ, facinorum alicujus, τῶν πεπραγμένων τινὶ, *Dem.*

Approbo, *ut probe perſpectum*, δοκιμάζω, *Plut.* orationem alicujus, ἐπαληθεύω λόγον τινὸς, *Lucian.* aliquem, ἀρέσκω τινὰ, *Plato*, aliquid, εὐάρεστόν ἐστί μοί τι, *Philo*, diſputationem alicujus, ἀποδέχομαι τὴν διατριβὴν τινος, *Iſocr.*

Appromiſſor, ὁ ἐγγυητὴς, ȣ, *Dem.*

Appromiſſus, a, um, ἐγγυητὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Appromitto, ἐγγυάω, ἐγγυάω ἐγγύην, alicui, τινὶ, *Plut.* aliquid, ἐγγυάομαι τὶ, *Dem.*

Appropero, ἐπισπεύδω, aliquid, τινὶ, *Herod.* ad principatum, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *Thuc.*

Appropinquatio, ἡ προσέγγισις, εως.

Appropinquo, ἐγγίζω, alicui, τινὶ, *N. T.* ad urbem, εἰς πόλιν, *ibid.* ad aliquid, πρός τι, *Cebes Theb.* Byzantio, προσπελάζω τῷ Βυζαντίῳ, *Herodian.*

Appropriatio, ἡ ἰδίωσις, εως, ὁ ἐξιδιασμὸς, ȣ, *Strabo.*

Apricatio, ἡ ἡλίωσις, εως, ὁ ἡλιασμὸς, ȣ, ἡ ἡλίασις, εως.

Apricor, ἡλιάζομαι, *Ariſt.* εἱληθερέομαι, *Galen.*

Apricus, a, um, ὁ ϗ ἡ προσήλιος, ȣ, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ εὐήλιος, ȣ, *Xenoph.* in aprico, ἐν εὐηλίῳ, *Ariſtoph.* ἐν ὑπαίθρῳ, *Ælian.*

Aprilis, ὁ Θαργηλιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἀπρίλιος, ȣ.

Aprugnus, a, um, συνάργειος, εία, ειον, adeps, στέαρ, *Dioſc.*

Apte, ἐπιτηδείως, *Thuc.* εὐαρμόστως, *Iſocr.*

Aptitudo, ἡ εὐαρμοστία, ας, *Plut.* ἡ εὐαρμογὴ, ῆς, *idem.*

Apto, ἁρμόζω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* arma corpori, τὰ ὅπλα ποιέομαι περὶ τὸ σῶμα, *Xenoph.* ἱκανόω, *N. T.*

Aptus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* εἴς τι, *Herodian.* ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, *Dem.* ad omnia, ὁ ϗ ἡ εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα, *Iſocr.* natura ad aliquid, ὁ ϗ ἡ εὐφυὴς πρός τι, *Ariſtot.* ad ferendos labores, ἱκανὸς, ὴ, ὸν, φέρειν τȣ̀ς πόνȣς, *Plato*, ad aliquid, πρός τι, *Lucian.* corpore, τὸ σῶμα, *Xenoph.*

Apud, ἐν, *cum Dativo*, apud teſtes, ἐν μάρτυσι, *Plato*, apud ſe eſſe, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, *Lucian.* εἰς, *cum Accuſ.* dicendum apud omnes, λεκτέον εἰς ἅπαντας, *Plut.* infamis apud Macedonas, διαβεβλημένος εἰς Μακέδονας, *Pauſan.* πρὸς, *cum Accuſ.* traducere aliquem apud Deum, διαβάλλειν τινὰ πρὸς Θεὸν, *Chryſ.* παρὰ, *cum Dativo*, apud me degit, παρ' ἐμοὶ διατρίβει, apud Deum, παρὰ τῷ Θεῷ, *N. T.* apud vos, παρ' ὑμῖν, *ibid.*

Aqua, τὸ ὕδωρ, ατος, *Ariſt.* aquæ penuria, ἡ λειψυδρία, ας, *Theophr.* ἡ ἀνυδρία, ας, *Thuc.* aqua carens, ὁ ϗ ἡ ἄνυδρος, *Athen.* aquam bonam habens, ὁ ϗ ἡ εὔυδρος, ȣ, *Herodot.* aqua pauca contentus, ὀλιγόϋδρος, ȣ, *Theophr.* aquas juxta natus, ὁ ϗ ἡ πάρυδρος, ȣ, *idem*, aqua abundans, ὁ ϗ ἡ πολύϋδρος, ȣ, *Plato*, aqua inter cutem collecta diſtentus, ὁ ϗ ἡ ὑπέρυδρος, ȣ, *Hippocr.* ſub aquas demerſus, ὁ ϗ ἡ ὕφυδρος, ȣ, *Thuc.* aquam fugiens, ὁ ϗ ἡ φεύγυδρος, ȣ, *Polyb.* aqua gaudens, ὁ ϗ ἡ φίλυδρος, ȣ, *Theophr.* aqua intercus, ὁ ὕδρωψ, ωπος, *Hippocr.* aqua intercute laborans, ὑδρωπικὸς, ὴ, ὸν, *id.* aquam haurio, ὑδρεύομαι, LXX. aquæ potor, ὁ ὑδροπότης, ȣ, *Xen.* aquam bibo, ὑδροποτέω, ῶ, *id.*

Aquæductor, ὁ ὑδραγωγὸς, ȣ, *Sirac.*

Aquæductus, us, τὸ ὑδραγώγιον, ȣ, LXX. ἡ ὑδραγωγία, ας, *iid.*

Aqualis, ἡ ὑδρία, ας, *Athen.*

Aquarium, ἡ ὑδροθήκη, ης, *Athen.*

Aquarius, a, um, ὑδατικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Aquarius, *aſtrum*, ὁ ὑδροχόος, ȣ, *Proclus.*

Aquaticus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔνυδρος, ȣ, animal, ζῶον, *Ariſt.*

Aquatio, ἡ ὕδρευσις, εως, *Plut.* τὸ ὕδρευμα, ατος, LXX. ἡ ἐνυδρία, ας, *iid.*

Aqueus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑδατώδης, εος, *Theophr.* ὑδαλέος, έα, έον, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ ὑδαρὴς, έος, *Xen.*

Aquila, ὁ ἀετὸς, ȣ, *Ariſtot.* marina, ὁ ἁλιάετος, ſ. ἁλιαίετος, ȣ, *id.* vulturis ſpeciem referens, ὁ γυπαίετος, ȣ, *id.*

Aquilegium, ἡ συναγωγὴ ὑδάτων.

Aquilex, ὁ ὑδρολόγος, ȣ.

Aquilifer, ὁ ἀετοφόρος, ȣ, *Plut.*

Aquilinus, a, um, ἀέτειος, εία, ειον, caro, κρέας, *Suid.* ὁ ϗ ἡ ἀετώδης, εος.

Aquilo, ὁ βορέας, ȣ, *Ariſtot.* ὁ βορρᾶς, *Gen.* τȣ̃ βορρᾶ, LXX. ab aquilone, βόρραθεν, *Theodot.* ἀπὸ βορρᾶ, *N. T.* verſus aquilonem, πρὸς βορρᾶν, LXX.

Aquilonaris, e, βόρειος, εία, ειον, flatus, πνεῦμα, *Theophr.*

Aquor, ὑδρεύομαι, ex Nilo, ἐκ τȣ̃ Νείλȣ, *Plut.*

Aquoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑδατώδης, εος, *Theophr.* ὑδαλέος, έα, έον, *Galen.* ὑδρηλὸς, ὴ, ὸν, terra, γῆ, *Athen.* aquoſus fio, ὑδαταίνω, *Gal.* aquoſum reddo, ὑδαρόω, vinum, οἶνον, *Pandect.*

Aquula, τὸ ὑδάτιον, ȣ, *Ariſtot.*

Ara, ὁ βωμὸς, ȣ, *Dem.* pulcherrima & ſanctiſſima, κάλλιστος ϗ ἁγιώτατος, *id.* aram exſtruere Gratiæ, ἱδρύσασθαι βωμὸν Χάριτος, *id.* aras colere, τιμᾶν τȣ̀ς βωμȣ̀ς, *id.* adducere ad aram & jurare, ἄγειν πρὸς βωμὸν ϗ ἐξορκίζειν, *id.* mactare ad aras, σφάττειν ἐπὶ τῶν βωμῶν, *Iſocr.* ferre quid ab ara, φέρειν τι ἀπὸ τȣ̃ βωμȣ̃, *Dem.* dimicare pro aris & focis, ἀμῦναι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν ϗ ὁσίων, *Andocid.*

Arabilis, e, ἀροτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ἀρόσιμος, ȣ.

Aranea, ὁ ἀράχνης, ȣ, ἡ ἀράχνη, ης, *Plut.* araneæ tela, ἡ ἀράχνη, ης, *Suid.* τὸ ἀράχνιον, ȣ, *Hom.*

Araneola, τὸ ἀραχνίδιον, ȣ.

Araneoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀραχνώδης, εος, *Ariſt.* ὁ ϗ ἡ ἀραχνιώδης, εος, ἀραχνικὸς, ὴ, ὸν, *Suid.* ἀράχνειος, εία, ειον, *id.*

Araneum, i. e. *tela aranea.* Vide *Aranea.*

Araneus, idem quod *Aranea*, inſectum.

Aratio, ἡ ἄροσις, εως, terræ, τῆς γῆς, *Ariſt.* ἡ ἀροτρίασις, εως, LXX. arationis tempus, ὁ ἀροτὸς, ȣ, *Theophr.*

Arator, ὁ ἀροτὴρ, ῆρος, LXX.

Aratrum, τὸ ἄροτρον, ȣ, *Plut.*

Aratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀρόσιμος, ȣ, terra, γῆ, ἡ ἄρȣρα, ας, LXX.

Arbiter, ὁ διαιτητὴς, ȣ, communis, κοινὸς, *Dem.* ſorte datus, κληρωτὸς, *id.* arbitrum aliquem eligere, διαιτητὴν αἱρεῖσθαί τινα, *Iſocr.* deſignare aliquem, διαιτητὴν προκαλεῖσθαί τινα, *Dem.* fieri quibuſdam controverſiæ alicujus, γίγνεσθαι διαιτητήν τισι τῆς δίκης τινὸς, *id.* ſedere pro aliquo, καθέζεσθαι διαιτητὴν ὑπέρ τινος, *id.* ire ad arbitrum, βαδίζειν ἐπὶ διαιτητὴν, *id.* committere aliquid arbitris dijudicandum, ἐπιτρέπειν διαιτηταῖς περί τινος δικάζεσθαι, *id.* adquieſcere ſententia arbitri, μένειν ἐν τοῖς διαγνωσθεῖσιν ὑπὸ τȣ̃ διαιτητȣ̃, *id.* ſententia arbitri, ἡ γνῶσις τȣ̃ διαιτητȣ̃, *id.* tamquam arbiter judico, διαιτάω, *Iſocr.* ut arbiter aliquem abſolvo, ἀποδιαιτάω τινὶ, *Dem.* ut arbiter condemno aliquem, καταδιαιτάω τινὸς, *id.*

Arbitralis, e, ὁ ϗ ἡ διαιτήσιμος, ȣ, *Iſæus.*

Arbitrario, κατὰ δίαιταν.

Arbitrarius, a, um, idem quod *Arbitralis.*

Arbitratus, us, ἡ διαίτησις, εως.

Arbitrium, ἡ δίαιτα, ης, *Iſocr.* alicui pe mittere adverſus aliquem, ἐπιτρέπειν τ τὴν δίαιταν πρός τινα, *Dem.* adeſſe alicui in arbitrio, παρεῖναί τινι ἐπὶ τῇ διαίτ *id.* differre arbitrium, ἐπέχειν τὴν δία ταν, ἀναβάλλειν τὴν δίαιταν, *id.* niti a bitriis, ἰσχυρίζειν ταῖς διαίταις, *id.* ratum habere arbitrium, ἐμμένειν τῇ διαίτῃ, i ἐμμένειν τοῖς γνωσθεῖσι, *id.* reſcinder arbitrium, ἀντιλαχεῖν τὴν δίαιταν, i λύειν τὰ διαιτηθέντα, *id.* i. e. volunta propria, ἡ γνώμη, ης, *Dem.*

Arbitror, i. e. arbitrum ago, διαιτάω, *Demoſth.* conf. *Arbiter*, i. e. exiſtimo, ἡγέομαι, *Plato*, οἶμαι, *id.* νομίζω, *Dem.*

Arbor, τὸ δένδρον, ȣ, *Xenoph.* τὸ δένδρο εος, *Thuc.* oleæ, δένδρον ἐλαίας, *Ariſtoph* plantare arbores in prædio, φυτεύειν δε δρα ἐν χωρίῳ, *Dem.* refertum eſſe arboribus, μεστὸν εἶναι δένδρων, *id.* arbores cædo, δενδροκοπέω, *Dem.* arboribus conſitus, ὁ ϗ ἡ δενδρόφυτος, ȣ, *Plut.*

Arborator, ὁ δενδροτόμος, ȣ.

Arboreſco, δενδρόομαι, *Nonn.*

Arboretum, ὁ δενδρὼν, ῶνος.

Arboreus, a, um, δενδρικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ δενδρώδης, εος, *Dioſcor.*

Arbuſcula, τὸ δένδριον, ȣ, *Athen.* τὸ δενδρύφιον, ȣ, *Dioſc.*

Arbuſtum, ὁ δενδρὼν, ῶνος.

Arbutus, ἡ κόμαρος, ȣ, *Theophr.*

Arca, ἡ κιβωτὸς, ȣ, *Philo*, fœderis, ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης, *N. T.*

Arcane, κρυφαίως ἀπορρήτως, ἐν ἀπορρήτῳ δι' ἀπορρήτων, *Herodian.*

Arcanum, τὸ ἀπόρρητον, ȣ, τὸ μυστήριον, *Demoſth.*

Arcanus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπόρρητος, ȣ, ſacrum, ἱερὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ μυστηριώδης, εος, *Plut.* μυστικὸς, ὴ, ὸν, *Gregor.*

Arceo, εἴργω, filios a conſortio malorum τȣ̀ς υἱεῖς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, *Xenoph.* aliquem a ſacris, τινὰ τῶν ἱερῶν, *Dem* te a talibus, σὲ ταῦτα, *Ariſtoph.* aliquem a ſermone de pace, ἀπείργω τινὰ τῶν ὑπὲ εἰρήνης λόγων, *Dem.* aliquem a tribunali ἐξείργω τινὰ τȣ̃ βήματος, *Æſchin.* aliquem ab ara, ἀπελαύνω τινὰ τȣ̃ βωμȣ̃ *Lucian.* homines a ſe invicem, ἀνθρώπ ἀφ' ἑαυτȣ̃, *Xenoph.*

Arceſſitor, ὁ κλητὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ κλήτωρ ορος, *id.*

Arceſſo, μεταπέμπομαι, aliquem vinctum τινὰ δεσμώτην, *Plut.* i. e. accuſo, κρίνω aliquem repetundarum, τινὰ κακώσε ἐπαρχίας, *id.* Vide *Accuſo.*

Accerſitus, us, ἡ μετάπεμψις, εως, *Plat* ἡ μεταπομπὴ, ῆς, *id.*

Accerſitus, a, um, ὁ ϗ ἡ μετάπεμπτος, *Plato.*

Archaiſmus, ὁ ἀρχαϊσμὸς, ȣ, *Gramm.*

Archangelus, ὁ ἀρχάγγελος, ȣ, *N. T.*

Archetypum, τὸ ἀρχέτυπον, ȣ, *Lucian.*

Archetypus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀρχέτυπος, *Philo.*

Archiater, ὁ ἀρχίατρος, ȣ.

Archidiaconus, ὁ ἀρχιδιάκονος, ȣ.

Archiepiſcopus, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ȣ.

Archigrammateus, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, ἑ

Archimandrita, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ȣ.

Archimimus, ὁ ἀρχίμιμος, ȣ.

Archipirata, ὁ ἀρχιπειρατὴς, ȣ.

Archippocomus, ὁ ἀρχιπποκόμος, ȣ.

Archiſtrategus, ὁ ἀρχιστράτηγος, ȣ.

Archithalaſſus, ὁ ἀρχιθάλασσος, ȣ.

Architectonice, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, ῆς.

Architectonicus, a, um, ἀρχιτεκτονικὸς, ὸν, *Ariſt.*

Architector, ἀρχιτεκτονέω, *Aristot.*

Architectura, ἡ ἀρχιτεκτονία, ας, LXX.

Architectus, ὁ ἀρχιτέκτων, ονος, *Plut.*

Architriclinus, ὁ ἀρχιτρίκλινος, ου, *N. T.*

Archivum, τὸ ἀρχεῖον, ου.

Arctatus, a, um, ὁ ϗ ἡ σύστενος, ου, *Hes.* ἐστενωμένος, ένη, ένον.

Arcte, στενῶς, LXX.

Arcticus, a, um, ἀρκτικὸς, ἡ, όν.

Arcto, στενόω, *Herodian.* στενοχωρέω, *N. T.*

Arctophylax, ὁ ἀρκτοφύλαξ, ακος.

Arctous, a, um, ἀρκτῷος, α, ον, *Herodot.*

Arcturus, ὁ ἀρκτοῦρος, ου, *Hesiod.*

Arctus, a, um, στενὸς, ἡ, ὸν, dens, ὀδοὺς, *Xenoph.*

Arcula, τὸ κιβώτιον, ου, *Dem.*

Arcuo, κυρτόω, *Xenoph.*

Arcus, τὸ τόξον, ου, *Plut.* arcu peto, τοξεύω, feras, τὰ θηρία, *Xenoph.* arcum attraho, τόξον κυκλόω, *Ælian.* ἐπιτείνω τὸ τόξον, *Plut.* arcu configo, κατατοξεύω, *Lucian.* i. e. fornix. Vide *Fornix*.

Ardea, ὁ ἐρωδιὸς, οῦ, *Aristot.* alba, ὁ λευκερωδιός, ου, *id.*

Ardelio, ὁ πολυπράγμων, ονος, *Aristot.* sum, πολυπραγμονέω, ῶ, *Plato.*

Ardenter, περικαῶς, *Suid.*

Ardeo, κάομαι lychnus ardebat, ὁ λύχνος ἐκάετο, *Xenoph.* καίομαι, fax ardet, δαὶς καίεται, *Aristoph.* διακαίομαι, *Lucian.* πίμπραμαι, *id.* i. e. vehementer amo, ἐμμανῶς ἐπιτέθημι πρός τι, *Dem.* i. e. festino, σπεύδω. Conf. *Amo*, item *Festino*.

Ardesco, ἀνάπτομαι.

Ardor, τὸ καῦμα, ατος, *Xenoph.* ὁ καῦσος, ου, *Dioscor.* τὸ καύσωμα, ατος, *Galen.*

Arduitas, ἡ ὑψηλότης, ητος.

Arduus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνωφερὴς, έος, *Aristot.* i. e. arrectus, ὄρθιος, ία, ιον, *Xenoph.* i. e. difficilis, ὁ ϗ ἡ δυσχερὴς, έος, *Dem.*

Area, ἡ ἅλως, ω, *Xenoph.* ἡ ἅλων, ωνος, *N. T.* domûs, τὸ οἰκόπεδον, ου, *Æschin.*

Arefacio, ξηραίνω, herbam, τὸν χόρτον, *N. T.*

Arefactio, ἡ τερσία, ας, *Julian.*

Arena, ἡ ψάμμος, ου, *Plut.* ἡ ἄμμος, ου, *N T.* arena obruo, καθαμμίζω, *Aristot.* arenam subtus habens, ὁ ϗ ἡ ὕψαμμος, ου, *Theophr.*

Arenosus, a, um, ὁ ϗ ἡ ψαμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ἀμμώδης, εος, *Sirac.*

Arenula, τὸ ψαμμίδιον, ου, τὸ ψαμμίον, ου, *Al. Aphrod.*

Areo, ξηραίνομαι, *Aristot.*

Areola, τὸ ἀλώνιον, ου.

Aresco, ξηραίνομαι, *N. T.*

Argentaria, τὸ ἀργυρεῖον, ου, *Strabo.*

Argentarius, a, um, ἀργυρικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* sum, ἀργυρεύω.

Argentatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπάργυρος, ου, *Herodot.*

Argenteus, a, um, ἀργύρεος, *contr.* ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, *Plut.* argenteæ venæ, ἀργυρίτιδες φλέβες, *Aristid.* argentea vasa, τὰ ἀργυρώματα, ων, *Polyb.*

Argentifodina, τὸ ἀργυρεῖον, ου, *Strabo*, τὰ ἔργα ἀργυρεῖα, *Dem.*

Argento, ἀργυρόω, *Plut.* καταργυρόω, περιαργυρόω, *Athen.*

Argentum, ὁ ἄργυρος, ου, *Xenoph.* τὸ ἀργύριον, ου, *Dem.* vivum, ὁ ὑδράργυρος, ου, *Diosc.* ὁ ἄργυρος χυτὸς, *Aristot.* ære & plumbo contemperatum, ἀργύριον πρὸς χαλκὸν ϗ μόλυβδον κεκραμένον, *Dem.* argentum colligo ab aliquo, ἀργυρολογέω τινὰ, *Æschin.* argento carens, ὁ ϗ ἡ ἀνάργυρος, ου, *Plato*, in argentum muto, ἐξαργυρίζω, *Thuc.* argenti spuma, ἡ λιθάργυρος, ου, *Diosc.* argenti amans, ὁ ϗ ἡ φιλάργυρος, ου, *Xen.* argenti amor, ἡ φιλαργυρία, ας, *Plut.* argentum adulterinum, ὁ ψευδάργυρος, ου, *Strabo.*

Argilla, ἡ ἄργιλος, ſ. ἄργιλλος, ου, *Aristot.*

Argillaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀργιλώδης, εος, *Suid.*

Argumentatio, ἡ ἐπιχείρησις, εως, *Ammon.* ὁ συλλογισμὸς, οῦ, *Aristot.*

Argumentor, ἐπιχειρέω, *Aristot.* συλλογίζομαι, *id.*

Argumentum, ἡ πίστις, εως, *Aristot.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος, *id.* ἡ ἀπόδειξις, εως, *Dem.* τὸ τεκμήριον, ου, *Isocr.* ὁ ἔλεγχος, ου, *Dem.* ὁ λόγος, ου, *Dem.* τὸ σημεῖον, *id.* magna & evidentia argumenta, μεγάλοι ϗ φανεροὶ ἔλεγχοι, *Dem.* argumentum maximum, μεγίστη πίστις, *Isocr.* evidens & firmum, ἐναργὴς πίστις ϗ δύναμιν ἔχουσα, *Dem.* indigere argumentis, δεῖσθαι ἐλέγχων, *id.* invenire argumenta, εὑρίσκειν ἀποδείξεις, *Isocr.* petere argumenta ab aliquo, λαμβάνειν τὰς πίστεις ὑπό τινος, *id.* habeo argumentum, ἔχω ἔλεγχον, λόγον, ἀπόδειξιν, *Dem.* exhibere probationes, argumenta, leges, παρέχεσθαι πίστεις, τεκμήρια, νόμους, *Dem.* dare argumentum alicujus rei, διδόναι ἔλεγχόν, τινος, *id.* uti argumentis quibusdam, χρῆσθαί τισι πίστεσι, *Isocr.* τισὶ τεκμηρίοις, *Demosth.* τισὶ σημείοις, *Isocr.* adferre argumentum, λέγειν, εἰπεῖν, ἐρεῖν, σημεῖον, τεκμήριον, *Dem.* i. e. summa, ἡ περιοχὴ, ῆς, ἡ ὑπόθεσις, εως.

Arguo, ἐλέγχω, aliquid, τὶ, *Dem.* ἐξελέγχω τι, *id.* perspicue aliquid, σαφῶς ἀποδείκνυσθαί τι, *id.* id eſt, accuso. Vide *Accuso*.

Argutatio, τὸ σόφισμα, ατος, *Thuc.*

Argutator, ὁ σοφιστὴς, οῦ, *Lucian.*

Argutiæ, τὰ σοφίσματα, ων, *Herodian.*

Argutor, σοφίζομαι, *Aristot.*

Argutus, a, um, ἐλεγχθεὶς, εῖσα, ὲν, ἐλεγκτὸς, ἡ, ὸν, *Xenoph.* i. e. subtilis, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Plato*, i. e. canorus, a, um, vox, ὀξεῖα φωνὴ, *Aristot.*

Ariditas, ἡ ξηρότης, ητος, *Plut.* ἡ ξήρανσις, εως, ἡ ξηρασία, ας, *Aristot.*

Aridus, a, um, ξηρὸς, ὰ, ὸν, locus, τόπος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ κατάξηρος, ου, *id.*

Aries, animal & machina bellica, ὁ κριὸς, οῦ, *Plut.* & *Xenoph.* aries parvus, τὸ κρίδιον, ου, *Hesych.*

Arietarius, a, um, ὁ ϗ ἡ κριώδης, εος.

Arietatio, ἡ κεράτισις, εως, ἡ κριοκοπὴ, ῆς.

Arietinus, a, um, κρίειος, εία, ειον.

Arieto, κερατίζω, κριοκοπέω, *Polyb.*

Ariolatio, τὸ οἰώνισμα, ατος, LXX.

Ariolus, ὁ μάντις εως, *Plut.*

Ariolor, κληδονίζομαι, LXX.

Arista, ὁ ἀθὴρ, έρος, *Diosc.*

Arithmetica, ἡ ἀριθμητικὴ, ῆς, *Aristot.*

Arithmetice, ἀριθμητικῶς.

Arithmeticus, a, um, ἀριθμητικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Aritudo, idem quod *Ariditas*.

Arma, orum, τὰ ὅπλα, ων, *Thuc.* arma capere, λαβεῖν τὰ ὅπλα, *Dem.* ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, *Plut.* sumptis armis progredi ad bellum alicui inferendum, λαβόντα ὅπλα βαδίζειν στρατεύεσθαι ἐπί τινα, *Dem.* ἁρπάσοντα ὅπλα πορεύεσθαι ἐπί τινα, *id.* gerere arma, ἔχειν τὰ ὅπλα, *id.* ὁπλοφορεῖν, *Xen.* habere arma in manibus, ἔχειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶ, *Dem.* in armis esse, γινέσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις, *Thuc.* εἶναι ἐν ὅπλοις, *Dem.* armis aliquem instruo, ἐξοπλίζω τινὰ, *Xenoph.* valere armis, ἰσχύειν ὅπλοις, *Dem.* armis aliquem hostiliter invadere, μεθ᾽ ὅπλων ἐλθεῖν πρός τινα ἐν ἐχθροῦ τάξει, *id.* ferre arma contra aliquem, ἄγειν ὅπλα πρός τινα, *id.* inferre alicui arma, ἐπιφέρειν τινὶ ὅπλα, *id.* vincere hostem armis, κρατεῖν τοῦ ἐχθροῦ ἐν ὅπλοις, *id.* deponere arma, κατατιθέναι τὰ ὅπλα, *id.* amittere arma, ἀπόλλυσθαι ὅπλα, *id.* arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα, *Xen.*

Armamenta, τὰ σκευάσματα, ων, τὰ σκεύη, ων, *Dem.*

Armamentarium, ἡ ὁπλοθήκη, ης, *Plut.* ἡ σκευοθήκη, ης, *Æschin.* armamentario præfectus, ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, *Dem.*

Armarium, idem quod antecedens *Armamentarium*.

Armatio, ἡ ὅπλισις, εως, *Xenoph.* ἡ ἐξόπλισις, εως, vel ἐξοπλισία, ας, *Polyb.*

Armatura, τὰ σκεύη, ων, *Dem.* integra, ἡ πανοπλία, ας, *id.* ἡ ὅπλισις, εως, *Thuc.* armaturæ gravis miles, ὁ ὁπλίτης, ου, *Dem.* miles armaturæ levis, ὁ ψιλὸς, οῦ, *id.* ὁ ψιλὸς στρατιώτης, *Thuc.*

Armatus, a, um, ὡπλισμένος, ένη, ένον, ὁ ϗ ἡ ἔνοπλος, ου, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἔξοπλος, ου, *Polyb.* ὁ ἐν ὅπλοις, *Dem.* ὢν ἐν ὅπλοις, *id.* bene, ὁ ϗ ἡ εὔοπλος, ου, *Xenoph.* omni ex parte, ὁ ϗ ἡ πάνοπλος, ου, *Eurip.*

Armatus, *Subst.* ὁπλιστὴς, οῦ, graviter, ὁ ὁπλίτης, ου, *Thuc.* ὁ ὁπλίτης βαρὺς, *Plut.* leviter, ὁ ψιλὸς, οῦ, *Dem.* ὁ ψιλὸς στρατιώτης, *Thuc.*

Armentarius, ὁ ἀγελάρχης, ου, ὁ βουκόλος, *Philostr.*

Armentum, ἡ ἀγέλη, ης, *Xenoph.* τὸ βουκόλιον, ου, *Philo*, armenti locus, ὁ ἀγελαιὼν, ῶνος, *Suid.*

Armilla, τὸ ψέλλιον, ου, *Xenoph.* τὸ περιδέξιον, ου, LXX.

Armilustrium, ἡ ὁπλογνωσία, ας.

Armo, ὁπλίζω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* populum contra aliquem, τὸν δῆμον ἐπί τινα, *Herodian.* ἐξοπλίζω, *Xenoph.* καθοπλίζω, juniores clypeis, τοὺς νεανίσκους ἀσπίσι, *Dem.* Conf. *Arma*.

Armus, ὁ ὦμος, ου, *Isocr.*

Aroma, τὸ ἄρωμα, ατος, *Plut.* aromata redolens, ὁ ϗ ἡ ἀρωματώδης, εος, *Athen.* aromata resipio, ἀρωματίζω, *Al. Aphrod.* aromatibus imbuo, id. *Diosc.* aromata aliquatenus redoleo, ὑπαρωματίζω, *id.*

Aromaticus, a, um, ἀρωματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Arrectus, a, um, ὄρθιος, ια, ιον, *Galen.*

Arrha, ὁ ἀῤῥαβὼν, ῶνος, *N. T.*

Arrhabo, idem quod *Arrha*. Conf. *Pignus*.

Arrepo, προσέρπω, *Soph.*

Arrideo, προσγελάω, alicui, τὶ, *Eurip.* προσμειδιάω τινὶ, *Solon apud Laërt.*

Arrigo, ὄρθιον ἐφίστημι, *Lucian.* aures, ἀνορθιάζω τὰ ὦτα, ἀνορθόω τὰ ὦτα, *Plato*, oculos, τείνομαι τὰ ὄμματα, *Philo.*

Arripio, προσαρπάζω, principatum, ἐπιτίθεμαι ἀρχῇ, *Herodian.* aliquem ad supplicium, συλλαμβάνειν τινὰ πρὸς τιμωρίαν, *id.*

Arrodo, τρώγω, arbutum, κόμαρον, *Theocr.*

Arrogans, ὁ ϗ ἡ ἀλαζὼν, όνος, *Isocr.* ἀλαζονευόμενος, ένη, ενον, *id.* ὁ ϗ ἡ ὑπερήφανος, ου, *Dem.* μεγαφρονῶν, οῦσα, οῦν, *Isocr.*

Arroganter, ἀλαζονικῶς.

Arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, ας, *Dem.* ἡ ὑπερηφανία, *Isocr.* τὸ φρόνημα, ατος, *Dem.* ὁ ὄγκος, ου, *Isocr.* ferre arrogantiam, καρτερεῖν ὄγκον ὑπεροπτικὸν, *id.* amplexi nuper arrogantiam, προσπεπτωκότες νεωστὶ ἀλαζονείαις, *id.* uti arrogantia quadam, χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις τισι, *id.* confirmare aliquorum arrogantiam, βεβαιῶσαί τινων τὰς ἀλαζονείας, *id.* cohibere arrogantiam alicujus, περιαιρεῖσθαι φρόνημά τινος, *Dem.* abjicere arrogantiam, παύσασθαι τῶν φρονημάτων, *Isocr.*

Arrogatio, ἡ προσποίησις, εως, *Thuc.*

Arrogo mihi, προσποιέομαι, aliquid, τινὸς, *Isæus*, τὶ, *Plut.* ἀπονέμω ἐμοί τι, *Lucian.* omnia, αὐθαδιάζομαι, *Procop.*

Ars, ἡ τέχνη, ης, artes & ſcientiæ & facultates quædam, τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι καὶ δυνάμεις τινὲς, *Iſocr.* ars magna, τέχνη μεγάλη, *Dem.* parva, μικρὰ, *id.* honorata, ἔντιμος, *Iſocr.* utilis, χρησίμη, *id.* liberalis, ἐλευθέριος, artem invenire, εὑρίσκειν τέχνην, *Dem.* ſcribere, γράφειν, *Iſocr.* facere ex re aliqua, τέχνην ποιεῖσθαι πρᾶγμά τι, *Dem.* diſcere, μανθάνειν, *Iſocr.* ſcire, ἐπίστασθαι, *id.* tenere, ἔχειν, *id.* oſtentare, ἀποδείκνυσθαι, *id.* exercere, ἐργάζεσθαι, *Dem.* deditum eſſe arti alicui, ἐπιμελεῖσθαι τέχνης τινὸς, *id.* occupare artibus aliquibus, διατρίβειν ἐπὶ τέχναις τισὶ, *id.* exercitatus in arte aliqua, κατεσκευασμένος τέχνην τινὰ, *id.* præcellere arte aliqua, διαφέρειν κατὰ τέχνην τινὰ, *Iſocr.* uti arte aliqua, χρῆσθαί τινι τέχνῃ ſeu ἐπιστήμῃ, *Iſocr.*

Arteria, ἡ ἀρτηρία, ας, *Galen.*

Arteriacus, a, um, ἀρτηριακὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Arterioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀρτηριώδης, εος.

Arthriticus, i. e. arthritide laborans, ὁ ἀρθριτικὸς, οῦ, *Dioſc.*

Arthritis, ἡ ἀρθρῖτις, ιδος, *Herodian.*

Articularis, e, ἀρθριτικὸς, ὴ, ὸν, *Hippocr.*

Articulate, κατ' ἄρθρους, ἐνάρθρως.

Articulatim, idem quod *Articulate.*

Articulatio, ἡ ἄρθρωσις, εως, ἡ διάρθρωσις, εως.

Articulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔναρθρος, ου, *Athen.*

Articulo, ἀρθρόω, vocem, τὴν φωνὴν, διαρθρόω.

Articuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀρθρώδης, εος, *Xenoph.*

Articulus, τὸ ἄρθρον, ου, *Galen.* formare vocis articulum, ποιεῖν τῆς φωνῆς ἄρθρον, *Ariſtot.* articulis carens, ὁ καὶ ἡ ἄναρθρος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάρθρωτος, ου, *Lucian.* articulis diſtinguo, διαρθρόω, *Plato,* per articulos connecto, προσαρθρόω, *Hippocr.*

Artifex, ὁ τεχνίτης, ου, *Dem.* ὁ δημιουργὸς, οῦ, *id.* artifex dicendi, τεχνίτης τοῦ λέγειν, *id.* ὁ σοφιστὴς, οῦ, *Iſocr.*

Artificialis, e, τεχνικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.* ὁ καὶ ἡ ἔντεχνος, ου, *Ariſtot.* ἐπιτεχνητὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Artificialiter, τεχνικῶς. Confer ſequens *Artificioſe.*

Artificioſe, τεχνικῶς, *Iſocr.* διὰ τέχνης, *Ariſt.* κατὰ τέχνην, *Lucian.* σὺν τέχνῃ, *Pauſan.*

Artificioſus, a, um, *de homine,* τεχνικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſt.* de homine & re, ὁ καὶ ἡ κατάτεχνος, ου, *Plut.*

Artificium, i. e. *arte factum,* τὸ τέχνημα, ατος, *Xenoph.* i. e. profeſſio artificis, ἡ τέχνη, ης, *Dem.* ἡ δημιουργία, ας, *id.*

Artocreas, τὸ ἀρτόκρεας, ατος.

Artus, us, τὸ ἄρθρον, ου, *Galen.*

Arvina, τὸ λίπος, εος, *Philo,* ἡ πιμελὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Arundinaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ καλαμώδης, εος, καλάμινος, ίνη, ινον, tibia, αὐλὸς, *Athen.*

Arundinetum, ὁ καλαμὼν, ῶνος, τὸ δονακεῖον, ου.

Arundineus, a, um, idem quod *Arundinaceus.*

Arundo, ὁ κάλαμος, ου, *Plut.* ὁ δόναξ, ακος, *Dioſc.*

Aruſpex, Aruſpicina, vide *Haruſpex, Haruſpicina.*

Arvum, ἡ ἄρουρα, ας, *Ariſtot.*

Arx, ἡ ἀκρόπολις, εως, *Iſocr.* munire arcem in urbe, ἀκρόπολιν τειχίζειν ἐν τῇ πόλει, *id.* habitare, οἰκεῖν, *id.* tenere, κατέχειν, ingredi, ἀναβαίνειν, *Dem.* præſidium imponere in arcem, φρουρεῖν, *id.* i. e. palatium regium, τὸ βασίλειον, ου, *Iſocr.* i. e. propugnaculum, τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, *Dem.*

As, τὸ ἀσσάριον, ου, *N. T.*

Aſcendo, ἀναβαίνω, in Areopagum, εἰς Ἄρειον πάγον, *Iſocr.* in equum, ἐπὶ τὸν ἵππον, *Xen.* in navem, ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, *Plut.* in cœlos, ἄνειμι εἰς οὐρανοὺς, *Chryſ.* altius, προσαναβαίνω ἀνώτερον, *N. T.* tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βήματος.

Aſcenſio, ἡ ἀνάβασις, εως, *Iſocr.*

Aſcenſor, ὁ ἀναβάτης, ου, *Xenoph.*

Aſcenſus, us, idem quod *Aſcenſio.*

Aſcia, ἡ ἀξίνη, ης, *Xenoph.*

Aſcio, ἀξινίζω.

Aſciſco, ἐπάγομαι, alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* medicos, εἰσάγομαι τοὺς ἰατροὺς, *Ariſtot.* aliquem, προσκαλέω τινὰ, *N. T.* liberos, εἰσποιέω παῖδας, *Iſocr.* aliquem ſocium, τινὰ κοινωνὸν, *Dem.* cognomentis meis, ταῖς ἐμαῖς ἐπωνυμίαις, *Plut.*

Aſcititius, a, um, ἀλλότριος, ία, ιον, *Ariſt.* i. e. adoptivus, εἰσποιητὸς, ὴ, όν.

Aſcribo, vide *Adſcribo.*

Aſella, τὸ ὀνάριον, ου, τὸ ὀνίδιον, ου, *Athen.*

Aſellus, idem quod *Aſella.*

Aſina, ἡ ὄνος, ου, *N. T.*

Aſinarius, ὁ ὀνηλάτης, ου.

Aſinarius, a, um, idem quod ſequens *Aſininus.*

Aſininus, a, um, ὀνικὸς, ὴ, ὸν, ὁ καὶ ἡ ὀνώδης, εος, *Ariſtot.* ὄνειος, εία, ειον, caro, κρέας, *Galen.*

Aſinus, ὁ ὄνος, ου, *Xenoph.*

Aſpectabilis, e, ὁρατὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Aſpecto, ἐφοράω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Aſpectus, us, ἡ ὄψις, εως, *Plut.* τὸ ἀνάβλεμμα, ατος, *Xenoph.* ἡ πρόσοψις, εως, *Thuc.* τὸ βλέμμα, ατος, *Lucian.* ἡ ἐμφάνεια, ας, qui aſpectu manſueto eſt, τὸ βλέμμα ἥμερος, *Lucian.* in aſpectum proferre, εἰς ἐμφάνειαν ἄγειν, aſpectus horribilis, καταπληκτικὴ ὄψις, *Plut.* adſpectui aliorum ignominioſe exponere, παραδειγματίζειν, LXX.

Aſper, a, um, τραχὺς, εῖα, ὺ, mons, ὄρος, *Herodian.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ, ὸν, *id.* πικρὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* τραχεινὸς, ὴ, ὸν, via, ὁδὸς, *Suid.*

Aſpere, τραχέως, *Iſocr.* χαλεπῶς, *id.*

Aſpergillum, τὸ περιρραντήριον, ου, *Æſchin.*

Aſpergo, ῥαίνω, palpebras, εἰς τὰ βλέφαρα, *Ariſtoph.* ῥαντίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* humorem album, ἀπορραίνω λευκὴν ὑγρότητα, *Ariſtot.* lectum croco, διαρραίνω τὴν κοίτην κρόκῳ, LXX. aqua, ἐπιρραίνω τῷ ὕδατι, *Apocryph.* aqua marina, καταρραίνω θαλάσσῃ, *Dioſcor.* acetum alicui, προσραίνω ὄξος τινὶ, *Al. Aphrod.* aliquem infamia, ποιῶ τινα εἶναι ἐν ἀτιμίᾳ, *Xenoph.*

Aſpergo, inis, ἡ ῥανὶς, ίδος, LXX. τὸ ῥάσμα, ατος, *Athen.*

Aſperitas, ἡ τραχύτης, ητος, regionis, τῆς χώρας, *Xenoph.* orationis, λόγου, *Iſocr.* vocis, ἡ τραχυφωνία, ας.

Aſperitudo, idem quod antecedens *Aſperitas.*

Aſpernabilis, e, ὁ καὶ ἡ καταφρόνητος, ου.

Aſpernanter, καταφρονητικῶς, *Xenoph.*

Aſpernatio, ἡ καφρόνησις, εως, *Thuc.* τὸ καταφρόνημα, ατος, *id.*

Aſpernor, καταφρονέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* aliquid, τινὸς, *Herodian.* amicos, ἀμελέω τῶν φίλων, *Xenoph.* nihil, ἀθετέω μηδὲν, *Plut.* Conf. *Sperno, Contemno.*

Aſpero, τραχύνω, *Athen.*

Aſperſio, ὁ ῥαντισμὸς, οῦ, *N. T.* τὸ ῥάσμα, ατος, *Athen.*

Aſpicio, βλέπω, aliquem amice, πρὸς τινα φιλοφρόνως, *Xenoph.* aliquem, ἀποβλέπω εἴς τινα, *Iſocr.* πρὸς τινα, *Lucian.* mente aliquid, τῇ διανοίᾳ εἴς τι, *Lem.* aliorum miſerias, ἐπιβλέπω τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας, *Iſocr.* in terram, ὁράω εἰς γῆν, *Xenoph.* fixis oculis aliquem, ἀτενέσιν ὀφθαλμοῖς καθοράω τινὰ, *Lucian.* acri atque acerbo vultu aliquem, βλέμματι δριμεῖ ἀφοράω εἴς τινα, *Herodian.* aliquem tyrannice, ἐμβλέπειν τινὶ τυραννικῶς, *Plato,* minaciter aliquem, ὑποβλέπω τινὰ, *id.*

Aſpiratio, ἡ ἐπίπνοια, ας, *Plato.*

Aſpiro, ἐπιπνέω, ad aliquid, τὶ, *Eurip.* ad virtutem, ἀφίεμαι τῆς ἀρετῆς, *Xenoph.* i. e. faveo & adjuvo aliquid, ἐπουριάζω τὶ, *Lucian.*

Aſpis, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xenoph.*

Aſportatio, ἡ ἐξαγωγὴ, ῆς, frumenti, σίτου, *Iſocr.*

Aſporto, ἐκφέρω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* ἐκκομίζω τὶ, *Thuc.*

Aſpredo, idem quod *Aſperitas.*

Aſſabilis, e, ὀπτήσιμος, ίμη, ιμον, *Athen.*

Aſſatio, ἡ ὄπτησις, εως, *Plut.*

Aſſatura, τὸ ὄπτημα, ατος, τὸ κρέας ὀπτὸν, *Plut.*

Aſſecla, ὁ ἀκόλουθος, ου, *Dem.* aſſeclas tres aut quatuor habere, ἔχειν ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, *id.* inviſus ob aſſeclarum turbam, φορτικὸς ἀκολούθων ὄχλῳ, *Lucian.* aſſecla Veneris, ἀκόλουθος τῆς Ἀφροδίτης, *Plato.*

Aſſectatio, ἡ ἀκολουθία, ας, *Syneſ.* ἡ ἀκολούθησις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἀκολούθημα, ατος, *id.*

Aſſectator, idem quod *Aſſecla.*

Aſſector, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Lucian.* μετά τινος, *Dem.* κατόπιν τινὸς, παρακολουθέω τινὶ, *Lucian.*

Aſſenſio, ἡ ὁμολογία, ας, *Dem.* ἡ συγκατάθεσις, εως, *Sext. Empir.*

Aſſenſor, ὁ σύμψηφος, ου, *Plato.*

Aſſentatio, ἡ κολακεία, ας, *Dem.* ἡ θωπεία, ας, *Plato,* oratio plena aſſentationis, λόγος μεστὸς κολακείας, *id.* aſſentatio nimia, ἡ ἄγαν κολακεία, *id.* facere aliquid ex aſſentatione, ποιεῖν τι κολακείᾳ, *id.* aſſentationibus delinitus, κολακείαις ψυχαγωγούμενος, *id.* adulationes plus valent, ἰσχύουσι μεῖζον κολακεῖαι, *Iſocr.* coërcere alicujus aſſentationem, ἐπέχειν τινὰ τῆς κολακείας, *Dem.* citra aſſentationem audire aliquid, ἀκούειν τι χωρὶς κολακείας, *id.*

Aſſentator, ὁ κόλαξ, ακος, alicujus, τινὸς, *Dem.* ὁ κολακεύων, οντος, τινὰ, *Iſocr.* ὁ δημαγωγῶν, οῦντος, τινὰ, *Dem.* ὁ παράσιτος, ου, *Athen.*

Aſſentatorie, κολακευτικῶς.

Aſſentio, ſ. Aſſentior, ὁμογνωμονέω, alicui in re aliqua, τινὶ ἔν τινι, *Xenoph.* τινὶ περὶ τινος, *Ariſtot.* poſtulatis, συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις, *Dem.* alii, ὁμολογέω ἄλλῳ, *Plato,* opinionibus, ὁμολογέω ταῖς ὑπολήψεσι, *Syneſ.* tibi adoleſcentes habere, ὁμολογέω σοι νεωτέρους ἔχειν, *Dem.* tibi quod, σοὶ, ὅτι, *Plato,* laudantibus aliquid, συμφέρομαι τοῖς ὑμνοῦσί τι, *Plut.*

Aſſentor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, *Plut.* alicui, τινὰ, *Xenoph.* arte, τῇ τέχνῃ, *Iſocr.* inſigniter, ἐπιφανῶς, *id.* χαρίζομαι καθ' ὑπερβολὴν, *Dem.* ὑπερκολακεύω, *id.*

Aſſequor, ἐπικαταλαμβάνω, aliquid, τι, *Plato,* τυγχάνω τινὸς, *Dem.* virtutem, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, *Iſocr.* non aſſequor ſcopum, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ, *Ariſt* jaculantes aſſequuntur ſcopum, οἱ βάλλοντες ἐπιτυγχάνουσι, *Plut.* aſſequor gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, *Dem.* i. e. intelligo aliquid probe, παρακολουθέω τι σαφῶς, *Dem.* μανθάνω τι σαφῶς, *id.* nihil non aſſequor, οὐδενὸς ἀπολείπομαι, *id.*

Aſſer, ἡ σανὶς, ίδος, *Lucian.*

Aſſerculus, τὸ σανίδιον, ου, *Æſchin.*

Aſſero, διαβεβαιόομαι, *Plut.* i. e. juxta ſero, προσφυτεύω, i. e. vindico, προσποιέομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.* in libertatem, ἐξαφαιρέομαι πρὸς ἐλευθερίαν, *Lucian.*

Aſſertio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Aſſertor, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*

Aſſervio, ἐπιδουλεύω, alicui, τινί.

Aſſervo, φυλάττω, aliquid, τὶ, *Dem.* alicui aliquid, διαφυλάττω τί τινι, *Xenoph.*

Aſſeſſio, ἡ παρεδρία, ας, *Dem.*

Aſſeſſor, ὁ πάρεδρος, ου, *Dem.* alicujus, τινὶ, *Philo*, ὁ πρόσεδρος, ου, ὁ σύνεδρος, ου, *Demoſth.* eligere aſſeſſores, αἱρεῖσθαι συνέδρους, *Iſocr.* mittere aſſeſſores, πέμπειν συνέδρους, *id.* viſum eſt aſſeſſoribus Amphictyonum, ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων, *Dem.*

Aſſeſſorium, τὸ συνέδριον, ου, *Herodian.*

Aſſeſſura, i. e. dignitas aſſeſſorum, ἡ παρεδρία, ας.

Aſſeveranter, βεβαίως, διισχυριζομένως.

Aſſeverate, idem quod antecedens *Aſſeveranter.*

Aſſeveratio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Aſſevero, διαβεβαιόομαι, *Plut.* ἰσχυρίζομαι, *Syneſ.* quod, διϊσχυρίζομαι, ὅτι, *Plut.*

Aſſideo, παρεδρεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* in judicio, προσεδρεύω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, *Chryſ.* aſſidere & aliquid canere jubere, κατακλίνεσθαι ϗ ᾄδειν τι κελεύειν, *Dem.* aſſideo & immineo rei, προσκαθέζομαι ϗ προσεδρεύω τῷ πράγματι, *Dem.*

Aſſidue, συνεχῶς, bellum gerere, πολεμεῖν, *Dem.* ἀδιαλείπτως, *N. T.* ἐντελεχῶς, *Plato.*

Aſſiduitas, ἡ συνέχεια, ας, *Dem.* ἡ ἐπιμονὴ, ῆς, *Plato*, ὁ ἐνδελεχισμὸς, οῦ, LXX.

Aſſiduus, a, um, ὁ ϗ ἡ συνεχὴς, έος, bellum, πόλεμος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀδιάλειπτος, ου, *N. T.* ſum in aliqua re, προσκαρτερέω τινὶ, *Dem.*

Aſſignatio, ἡ πρόσθεσις, εως, *Ariſtot.* ἡ προσαπέθεσις, εως, ἡ ἀπόδοσις, εως, *Dem.*

Aſſigno, ἀποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, *Plato.* Confer *Attribuo.*

Aſſilio, ἐπιπηδάω, aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὰ, *Suid.*

Aſſimilis, e, ὁ ϗ ἡ προσόμοιος, ου, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ παρόμοιος, ου, τινὶ, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ παραπλήσιος, *Dem.*

Aſſimiliter, ὁμοίως, *Plut.* παραπλησίως, *Dem.*

Aſſimilo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, *Iſocr.* ἀπεικάζω τινὶ, *Herodian.* παραβάλλω τί τινι, *Liban.* τὶ πρός τι, *Iſocr.* aſſimilor, εἴκω, in nulla re, ἐν οὐδενὶ οὐδὲν, *Dem.*

Aſſimulatio, ἡ ὑπόκρισις, εως, *N. T.* ἡ προσποίησις, εως, *Ariſtot.*

Aſſimulo, προσποιέομαι, me eſſe amicum, εἶναι φίλος, *Æſchin.* aliquid, ὑποκρίνομαί τι, *Lucian.*

Aſſiſto, παρίσταμαι, alicui, i. e. prope aliquem, τινὶ, *Hom.* i. e. opitulor, alicui, τινὶ, *Xen.* τινὶ βοηθὸς, *id.*

Aſſitus, a, um, παρακείμενος, ένη, ενον.

Aſſo, i. e. tabulas ſterno, σανιδόομαι, *Athen.* i. e. ad ignem torreo, ὀπτάω, carnem non ad ignem, ſed ad ſolem, τὸ κρέας οὐ πρὸς πῦρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον, *Plut.*

Aſſocio, συνάπτω, aliquem alicui, τινά τινι, *Xenoph.* alicui, πρός τινα, *Plut.* προσεταιρίζω τινά τινι, *Xenoph.*

Aſſolet, εἴωθε, *Plato*, φιλεῖ, *Æſchyl.*

Aſſuefacio, ἐθίζω, corpora ad labores, τὰ σώματα πρὸς τοὺς πόνους, *Lucian.* aliquem ad clementiam, τινὰ εἶναι πρᾶον, *Dem.* ita aliquem, ut, οὕτω διατίθημί τινα, ὥστε, *id.*

Aſſuefactus, ἐθισθεὶς, εῖσα, έν, tacere in re aliqua, σιωπᾶν ἔν τινι, *Plut.* ὁ ϗ ἡ συνήθης, εος, alicui rei, τινὶ, *Plut.*

Aſſuetudo, ἡ συνήθεια, ας, *Plut.*

Aſſulto, idem quod *Aſſilio.*

Aſſultus, us, ἡ ἐπιπήδησις, εως.

Aſſumo, παραλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *N. T.* aliquem in currum, ἀναλαμβάνω τινὰ ἐφ' ἅμαξαν, *Xen.*

Aſſumptio, ἡ πρόσληψις, εως, *Rhetor.*

Aſſuo, προσράπτω, *Plut.*

Aſſurgo, ἐπανίσταμαι, alicui de ſella, τινὶ τῶν θώκων, *Ariſtoph.* ἀπὸ τῶν θώκων, *Xenoph.*

Aſt, pro vocula hac poëtica vide *At.*

Aſtacus, ὁ ἀστακὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Aſteriſcus, ὁ ἀστερίσκος, ου, *Theophr.*

Aſtipulatio, ἡ συγκατάθεσις, εως, *Sext.* συγκαταίνεσις, εως, ἡ καταίνεσις, εως.

Aſtipulator, ὁ συγκάταινος, ου, *Dem.*

Aſtipulor, συγκαταινέω, alicui, τινὶ, *Xen.* προστίθεμαι τινὶ, *Herodian.* ſententiæ alicujus, εἰς τὴν γνώμην τινὸς, *Plut.* tibi in hac lege, σύμψηφός σοί εἰμι τούτου τοῦ νόμου, *Plato.*

Aſto, παρίσταμαι, alicui, τινὶ, *Plut.*

Aſtralis, e, ἀστρικὸς, ἡ, ὸν, ἀστρῷος, ῴα, ῷον, *Al. Aphr.*

Aſtrepo, ἐπικλυπέω, ῶ.

Aſtricte, προσεσταλμένως.

Aſtrictus, a, um, προσεσταλμένος, ένη, ένον, *Ariſtot.*

Aſtringo, προστέλλω, *Galen.* aliquid aliqua re, προσαναστέλλω τί τινι, *Plut.* aliquem ad aliquid, τινὰ πρός τι, *Chryſoſt.*

Aſtrologia, ἡ ἀστρολογία, ας, *Ariſtot.* aſtrologiam tracto, ἀστρολογέω, *Athen.*

Aſtrologicus, a, um, ἀστρολογικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Aſtrologus, i, ὁ ἀστρολόγος, ου, LXX.

Aſtronomia, ἡ ἀστρονομία, ας, *Iſocr.* deditum eſſe aſtronomiæ ſtudio, διατρίβειν ἐν ἀστρονομίᾳ, *id.*

Aſtronomicus, a, um, ἀστρονομικὸς, ἡ, όν.

Aſtronomus, i, ὁ ἀστρονόμος, ου, *Herodian.*

Aſtruo, κατασκευάζω, *Philo.*

Aſtrum, τὸ ἄστρον, ου, *Ariſtot.* aſtra contemplari, ἀστρονομέω, *Ariſtoph.* ἄστρα κατανοέω, *Laërt.* τὰ ἄνω βλέπω, *Plato.*

Aſtupeo, ἐπιθαυμάζω.

Aſtu, πανούργως, utor, πανουργεύομαι, *Sirac.*

Aſtus, ἡ πανουργία, ας, *Herodian.*

Aſtutia, ἡ πανουργία, ας, *Herodian.*

Aſtutus, a, um, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.*

Aſtute, πανούργως, μετὰ πανουργίας, *Herodian.* ago, πανουργεύομαι, *Sirac.*

Aſylum, τὸ ἱερὸν ἄσυλον, *Philoſtr.*

At, ἀλλὰ, hæc atque illa cauſabitur, at id iniquum eſt, σκήψεις ϗ προφάσεις ἐρεῖ, ἀλλὰ οὐ δίκαιον, *Dem.* καί τοι, at quantum pecuniæ ſodalitatum principes mihi daturos putatis? καί τοι πόσα χρήματα, &c. *Dem.* μέντοι, at quis ex ſuperioribus regibus, &c. τίς μέντοι τῶν πρὸ ἐμοῦ βασιλέων, *Dion. Halicarn.* τοίνυν, at jam ipſemet accuſationi reſpondere volo, τοίνυν ἤδη ϗ περὶ τῆς γραφῆς αὐτῆς ἀπολογήσασθαι βούλομαι, *Dem.* ὅμως μὲν οὖν, ὅμως μέντοι, ὅμως δ' οὖν, at enim, μὲν οὖν, at enim dicat aliquis, φήσαι μὲν οὖν, *Dem.* at vero, ἀλλὰ μὴν, at vero illud notum eſt, ἀλλὰ μὴν τοῦτο δῆλον, *id.* at enim, ἀλλὰ γὰρ, at enim nequeo, ἀλλ' οὐ γὰρ δύναμαι, *Plato*, ἀλλὰ δὴ, at enim Deos neque latere, neque cogere poſſibile, ἀλλὰ δὴ θεοὺς οὔτε λανθάνειν, οὔτε βιάζεσθαι δυνατὸν, *id.* at certe, at ſaltem, ἀλλά γε, ἀλλ' οὖν γε, & ſi non mediocriter, at certe exiliter, ϗ εἰ μὴ μετρίως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γε, *Iſocr.* at enim vero, ἀλλὰ, νὴ Δία, vel νὴ Δία ἀλλὰ, at enim vero id forte objiciet nobis, ἀλλά, νὴ Δία, ἐκεῖνο ἂν ἴσως εἴποι πρὸς ταῦτα, *Dem.*

Atavus, ὁ δίσπαππος, ου.

Ater, μέλας, μέλαινα, μέλαν, *Dem.* ater facie, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, ου, *Lucian.* ater cute, ὁ ϗ ἡ μελάγχρως, ωτος, *id.* atra dies, ἀποφρὰς ἡμέρα, *Plato.*

Atheus, ὁ ἄθεος, ου, *Lucian.*

Athleta, ὁ ἀθλητὴς, οῦ, *Poll.*

Athletice, ἀθλητικῶς, *Plut.*

Athleticus, a, um, ἀθλητικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Atnepos, ὁ δισέγγονος, ου.

Atneptis, ἡ δισέγγονος, ου.

Atomus, ἡ ἄτομος, ου, *Plato.*

Atque, ϗ, τε, atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.

Atqui, καί τοι, atqui conſiderate, O Athenienſes, καί τοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, *Dem.* ϗ μὴν, atqui ne hoc quidem poterunt dicere, ϗ μὴν οὐδὲ τοῦτό γ' ἕξουσιν εἰπεῖν, *id.*

Atramentarium, τὸ μελανοδοχεῖον, ου.

Atramentum, τὸ μέλαν, ανος, *Poll.* τὸ μέλαν, ᾧ γράφομεν, *Dioſc.*

Atriarius, ὁ αὔλειος, ου, ὁ αὐλικὸς, οῦ, ὁ αὐλάρχης, ου, LXX.

Atrienſis, idem quod antecedens *Atriarius.*

Atriolum, τὸ προαυλίδιον, ου.

Atrium, τὸ προαύλιον, ου, *Poll.* ἡ αὐλὴ, ῆς, *Athen.*

Atrocitas, ὁ ὠμότης, ητος, *Iſocr.*

Atrociter, ὠμῶς.

Atrox, ὠμὸς, ἡ, ὸν, *Xenoph.* δεινὸς, ἡ, ὸν, ſcelus, ἀδίκημα, *Lycurg.* atrocia committere, δεινὰ ἐργάζεσθαι, *Iſocr.*

Attactus, us, ἡ ἐπαφὴ, ῆς, *Plato.*

Attamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta ſunt iſta, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα, *Dem.* οὐ μὴν ἀλλὰ, vereor dicere, attamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, οὐ μὴν ἀλλ' ἐρῶ, *id.* οὐ μὴν ἀλλ' ὅμως, attamen habet aliquam excuſationem, οὐ μὴν ἀλλ' ἔχει γέ τινα πρόφασιν ὅμως, *id.* ἀλλ' ὅμως, attamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγὼ, *id.*

Attamino, μιαίνω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Attemperate, ἐπικεκερασμένως.

Attemperans, attemperandi vim habens, ἐπικεραστικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.* ἐπικρατικὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Attemperatio, ἡ ἐπίκρασις, εως, *Gal.*

Attempero, ἐπικεράννυμι, *Gal.*

Attendo, προσέχω, animum ad aliquid, τὸν νοῦν τινι, *Iſocr.* verbis, τοῖς λόγοις, *id.*

Attente, προσεκτικῶς, *Suid.*

Attentio, ἡ προσοχὴ, ῆς, *Lucian.*

Attento, πειράω, aliquem, τινὰ, *Plut.* καταπειράω, *Apocryph.*

Attentus, a, um, προσεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* facere attentum, ποιεῖν προσεκτικὸν, *Ariſtot.*

Attenuate, λεπτυνομένως.

Attenuatio, ἡ λέπτυνσις, εως, ὁ λεπτυσμὸς, οῦ.

Attenuo, λεπτύνω, aliquid, τὶ, ἰσχναίνω τι, *Ariſtot.*

Attero, προστρίβω, aliquid alicui, *Baſil.* παρατρίβω τι πρός τι, *Ariſtot.* aliquem, κατατρίβω τινὰ, *Thuc.*

Atteſtatio, ἡ ἐπιμαρτυρία, ας, *Thuc.*

Atteſtor, ἐπιμαρτυρέω, i. e. teſtimonium tribuo alicui, τινὶ, *Lucian.* i. e. teſtimonio meo confirmo, προσμαρτυρέω, dictum, τῷ ῥηθέντι, *Plut.* i. e. teſtem allego aliquem, ἐπιμαρτύρομαί τινα, *Dem.*

Attexo, προσυφαίνω, *Plut.* παρυφαίνω, *id.* i. e. addo, προστίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.* συνάπτω τι πρός τι, *Plato.*

Attineo, προσήκω, iſta attinent ad me, ταῦτα προσήκει μοι, *Dem.* προσήκει μοι τούτων, quantum ad me attinet, τόγε εἰς ἐμὲ ἧκον, τόγε εἰς ἐμὲ ἧκον μέρ☉, quod attinet bellica opera, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ, *Herodian.* quod quidem ad illum attineret, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, *id.*

Attingo, ἐφάπλομαι, pecuniam, τῶν χρημάτων, *Iſocr.* ſacra, ἅπλομαι τῶν ἱερῶν, *Dem.* aliquid, καθάπλομαί τιν☉, *Plut.* annum decimum, ὀπιβαίνω ἔτȣς δεκάτȣ, *Herodian.*

Attollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, *Ariſtoph.* baculum, ἐπαναίρω τὴν βακληρίαν, *Thuc.* fuſtem, διαίρω τὸ ῥόπαλον, *Lucian.* aliquid, διαίρω τι ἄνω, *Xenoph.* in altum, διαίρω εἰς ὕψος, *Gregor.* a terra, ἐξαίρω ἐκ γῆς, *Ariſtot.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, *Dem.* aliquid, ἀναβιβάζω τι, *Thuc.* manus in cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας εἰς τὸν ȣ̓ρανὸν, *Ariſtot.* πρὸς τὸν ȣ̓ρανὸν, *Xen.*

Attondeo, ἐπικείρω, aliquid, τί.

Attonite, ἐκςατικῶς, *Plut.*

Attonitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐμβρόντητ☉, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀπόπληκτος, ȣ, *id.* ἐκςατικὸς, ἡ, ὸν, *Plato,* ſum, διδίτλομαι, *Lucian.* ἐμβεβρόντημαι, *Plut.* fio, ἐκπλήσσομαι, adipectu, πρὸς τὴν ὄψιν, *Plut.* calamitate, ὑπὸ τῆς συμφορᾶς, *id.* attonitum aliquem reddo, ἐκπλήτ]ω τινὰ, *Æſchin.*

Attono, ἐμβροντάω, *Plut.* ἐκπλήσσω, *Plat.*

Attractio, ἡ ἕλξις, εως, *Al. Aphrod.* ἡ ὁλκὴ, ῆς, humoris, τῆς νοτίδος, *Theophr.* ἡ ἕλκυσις, εως, ὁ ἑλκυσμὸς, ȣ̃, ἡ ἐπίσπασις, εως, *Al. Aphrod.*

Attractorius, a, um, ἑολκὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.*

Attractus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπίσπαςος, ȣ, malum, κακὸν, *Hom.*

Attraho, ἐφέλκω, navem, ναῦν, *Herodian.* poſteriores pedes, ἐπισύρω τὰ ὀπίσθια, *Hippocr.* multitudinem, ἐπάγω τὸ πλῆθος, *N. T.* aliquem divitiis, προσάγομαί τινα χρήμασι, *Plato.*

Attrectatio, ἡ ψηλάφησις, εως, *Plut.* τὸ ψηλάφημα, ατος, *Polyb.*

Attrecto, ψηλαφάω, aliquid, τὶ, *Xen.* arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, *Chryſ.* aliquem, ἐφάπ]ομαί τινος, *Herodian.*

Attribuo, προσνέμω, alicui aliquid, τί τινι, *Ariſtot.* aliquid Deo, ἀνατίθημί τι Θεῷ, *Syneſ.* alicui nomen, δίδωμι vel ἀποδίδωμί τινι ὄνομα, *Dem.* filio nomen patris, τίθημι υἱῷ τȣ̓́νομα πατρος, *id.* alicui aliquid per ſortem, ἐπικληρόω τί τινι, *idem.*

Attributio, ἡ ἀπόδοσις, εως, ἡ ἀπονομὴ, ῆς.

Attritus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνάτριπ]ος, ȣ, veſtis, ἱμάτιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ περιτριβὴς, έος, ſum bellis, ἐξαθενέω πολέμοις, *Herodian.*

Attritus, us, ἡ παράτριψις, εως, *Dioſc.* ἡ ἀποτριβὴ, ῆς, *Dem.*

Avare, πλεονεκ]ικῶς, *Dem.* φιλοχρημάτως, *Iſocr.* ita avare gerere ſe adverſus aliquem, ut, ȣ̔́τω πλεονεκ]ικῶς ἔχειν πρός τινα, ὥςε, *Iſocr.* φιλοχρημάτως ἔχειν τινὶ, *Dem.*

Avariter, idem quod *Avare.*

Avaritia, ἡ πλεονεξία, ας, *Dem* ἡ φιλαργυρία, ας, *Iſocr* ἡ φιλοχρηματία, ας, *Plato,* ἡ φιλοπλȣτία, ας, *id.* ἡ αἰσχροκέρδεια, *Dem.* τὸ πλεονέκτημα, ατος, *id.* ſordes & avaritia, αἰσχροκέρδεια ϗ πλεονεξία, *id.* opum augendarum cupiditas, ἡ τȣ̃ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμία, *id.* venire eo avaritiæ, ἥκειν εἰς τȣ̃το τῆς πλεονεξίας, *Iſocr.* avaritiæ cauſſa ne ab aris quidem manus abſtinere, πλεονεκ]ήματος ἕνεκα ȣ̓δὲ τῶν ἱερῶν ἀπέχεσθαι, *Dem.* uti avaritia adverſus aliquem, χρῆσθαι πλεονεξίᾳ πρός τινα, *id.* ποιεῖσθαι πλεονεξίαν παρά τινος, vel πρός τινα, *Iſocr.* non concedere quidquam avaritiæ alicujus, μὴ ἐπιτρέπειν τι τῇ πλεονεξίᾳ τινὸς, *Dem.* coërcere alicujus avaritiam, ἐπισχεῖν τινα τῆς πλεονεξίας. *id.* omittere, miſſam facere avaritiam, παύεσθαι τῆς πλεονεξίας, *id.* alienum eſſe ab avaritia, ἔξω εἶναι τῶν πλεονεκτημάτων, *id.*

Avarus, a, um, ὁ πλεονέκτης, ȣ, *N. T.* πλεονεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ φιλάργυρος, ȣ, *Plato,* ὁ ϗ ἡ φιλοχρήματος, ȣ, *id.* ὁ ϗ ἡ αἰσχροκερδὴς, έος, *Dem.* ad avaritiam bene paratus, πλεονεκτῆσαι εὖ πεφυκὼς, *id.* ζητῶν πλεονεκτεῖν, *id.* cujus omnia ſtudia ad avaritiam referuntur, ὁ ἐπὶ τῇ τȣ̃ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶν, *id.* referens conſilia ſua ad avaritiam, ἐξετάζων τȣ̀ς λογισμȣ̀ς πρὸς πλεονεξίαν, *id.* μηδὲν ἀλλὸ σκοπῶν, πλὴν ὅπως πλέον ἔχει, *id.*

Auceps, ὁ ὀρνιθοθήρας, ȣ, *Plut.* ὁ ὀρνιθευτὴς, ȣ̃, *Æl.* verborum, λεξιδίων θηρήτωρ, *Democr.*

Auctarium, ἡ προσθήκη, ης, *Plato,* τὸ ἐπίμετρον, ȣ, *Theophr.* τὸ ἐπίβλημα, ατος, *N. T.* auctarium addo, ἐξ ἐπιμέτρȣ προσίθημι, *Galen.* ἐπιμετρέω, *Lucian.*

Auctio, ἡ αὔξησις, εως, *Athen.* i. e. venditio publica, ἡ δημιοπρασία, ας, ἡ ἀποκήρυξις, εως, ἡ πρᾶσις, εως, *Lucian.* auctionem facere bonorum alicujus, κηρύτ]ειν τά τινος, *Plut.* bonorum paternorum, κηρύτ]ειν τὰ πατρῷα, *id.* alicujus, ἀποκηρύτ]ειν τι, *Lucian.*

Auctionor, λαφυροπωλέω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, *Athen.* omnem prædam, πᾶσαν τὴν λείαν, *Polyb.*

Auctor, ὁ αὔξων, οντος, *Iſocr.* i. e. ſuaſor, cauſſa, αἴτιος, ȣ, ſtudii alicujus, ἐπιμελείας τινὸς, *Iſocr.* tibi ſum hujus rei, αἴτιος τȣ́τȣ σοί εἰμι, *Iſocr.* αἴτιος τȣ́τȣ σοι γίνομαι, *Dem.* tibi non ſum hujus, ἀναίτιος τȣ́τȣ σοί εἰμι, *Plato,* qui non eſt auctor malorum, ἀναίτιος τῶν κακῶν, *Plut.* auctorem ſe præbere alicujus rei, ὑποσημαίνειν τι, *Plato,* libri, ὁ συγγραφεὺς, έως, auctore carens, ὁ ϗ ἡ ἀδέσποτος, ȣ, fama, φήμη, *Plut.* ſic ἐπίγραμμα ἀδέσποτον, cujus auctor incertus eſt.

Auctoramentum, τὸ ἐπίχειρον, ȣ, *Plato.*

Auctoritas, τὸ ἀξίωμα, ατος, vir magnæ auctoritatis, ἀνὴρ ἀξιώματος μεγάλȣ, *Plut.* ἡ ἐξȣσία, ας, auctoritatem conſequi, λαβεῖν ἐξȣσίαν, *Dem.* ἡ αὐθεντία, ας, *Baſil.* auctoritate mea probo, αὐθεντέω, *id.* auctoritatem mihi in aliquem ſumo, αὐθεντέω τινὸς, *N. T.* auctoritate polleo, εὐημερέω, *Æſchin.* auctoritate aliquem ſupero, κατευημερέω τινός.

Auctoro, περιποιέομαι, aliquem, τινὰ, *Thuc.*

Auctus, ûs, idem quod *Auctio.*

Aucupium, ἡ ὀρνιθοθήρα, ας, ars aucupii, ἡ ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, *Plato.*

Aucupor, ὀρνιθοθηράω, *Poll.* θηρεύω, *Iſocr.* tempus, θηρεύω χρόνον, *Plato,* leviſſimam quamque occaſionem aliquem occidendi, εὔχομαι προφάσεως ὀλίγȣ λαβέσθαι εἰς τὸ ἀποσκευάσασθαί τινα, *Herodian.*

Audacia, ἡ τόλμα, ης, *Demoſth.* τὸ θράσος, εος, *id.* ἡ θρασύτης, ητος, *Iſocr.* εὐτολμία, ας, *Plut.* audacia & confidentia, τόλμα ϗ θρασύτης, *Dem.* audacia & impudentia, τόλμα ϗ ἀναισχυντία, *id.* θράσος ϗ ἀναίδεια, *id.* eo venire audaciæ, ut, εἰς τοσȣ̃το ἥκειν τόλμης, ὥςε, *id.* εἰς τȣ̃το θράσȣς ἀφικνεῖσθαι, ὥςε, *id.* εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐλθεῖν, ὥςε, *id.* pari audacia uti, ἴσας τόλμας παρέχειν, *Iſocr.* ſumere aliquam audaciam, λαβεῖν τινα τόλμαν, *Dem.* habere audaciam, ἔχειν τόλμαν, *Iſocr.* præſtare audacia cæteris, ὑπεραίρειν τόλμῃ ἄλλȣς, *Dem.* eripere alicui audaciam, παραιρεῖσθαι τὴν θρασύτητά τινι, *id.*

Audaciter, vel quod idem eſt.

Audacter, τολμηρῶς, *Thuc.* θαρσέως, *Dem.* θρασύτερον, *id.* θαρσαλέως, *Iſocr.* θαῤῥαλέως, *id.* φιλοκινδύνως, *id.*

Audacule, *Adv.* τολμηρότερον, *N. T.*

Audaculus, a, um, τολμηρότερος, έρα, ερον.

Audax, τολμηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος, *id.* θρασὺς, εῖα, ὺ, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ φιλοκίνδυνος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔτολμος, ȣ, *Herodian.* audax & promptus, τολμῆσαί τε ἅμα ϗ δρᾶσαι πεφυκὼς, *id.* nemo tam audax erit, aut deploratæ fidei homo, ȣ̓δεὶς ȣ̔́τω τολμηρὸς ἔςαι, ȣ̓δ' ἀπονενοημένος ἄνθρωπος, *Dem.* cum audacia, audacter, μετὰ θρασύτητος, *Iſocr.* audacia alios ſuperans, τόλμῃ ἄλλȣς ὑπεραίρων, *Dem.* reddere aliquem audacem, ἐμβάλλειν τινὶ θάρσος, *Herodian.* homo audax, ὁ τολμητὴς, ȣ̃, *Thuc.* facinus audax, τὸ τόλμημα, ατος, *id.* παράβολον ἄργον, *Polyb.* nimium audax, ὁ ϗ ἡ παράτολμος, ȣ, *Plut.*

Audens, θαῤῥαλέος, έα, έον, *Xenoph.* Confer antecedens *Audax.*

Audenter, θαῤῥαλέως, *Plato.* Confer *Audacter.*

Audeo, τολμάω, *Demoſth.* θαρσέω, *Xenoph.* θαῤῥέω, *Iſocr.* θρασύνομαι, *Demoſth.* audeo videre, τολμάω βλέπειν, *id.* cum periculo audere aliquid bonum, μετὰ κινδύνων τολμᾶν τι ἀγαθὸν, *Thuc.* audere iter ſuſcipere, θαρσεῖν τὴν ὁδὸν, *Syneſ.* audere pugnam ſuſcipere, θαῤῥεῖν πρὸς μάχην, audeo tibi committere arcanum, θαῤῥῶ σοι τὸ ἀπόῤῥητον, *Chryſ.* contra aliquid, καταθαῤῥέω τινὸς, *Herodian.*

Audientia, ἡ ἀκρόασις, εως, *Æſch.* audientiam facio, ποιέω σιωπὴν, *Xenoph.*

Audio, ἀκȣ́ω, aliquid ab aliquo, vel ex aliquo, τὶ ἔκ τινος, *Iſocr.* aliquid ex ſenioribus, τὶ παρὰ πρεσβυτέρων, *Dem.* aliquem accuſare ſive accuſantem, ἀκροάομαί τινος κατηγορȣ̃ντος, *Dem.* aliquem, ut præceptorem, διακȣ́ω τινὸς, *Plut.* ſermones magicos, διακȣ́ω λόγων μαγικῶν, *id.* aliquem docentem aliquid, διακȣ́ω τί τινος, *Plato,* aliquem, τινὸς, vel aliquid, τὶ, vel etiam τινὲς, *Dem.* ἀκȣ́ω, vel ἀκροάομαι, libenter, ἀσμένως, benigne, εὐνοϊκῶς, tacite, σιγῇ, libentiſſime, ἥδιςα, invite, ἀηδῶς, faſtidioſe, δυσκόλως, cum horrore & gemens & demiſſo in terram capite, πεφρικὼς ϗ ςένων ϗ εἰς τὴν γῆν κύπ]ων, cum invidia, φθόνῳ, alienore animo, ἀλλοτριότερον, iniquioribus auribus, δυσχερέςερον, &c. *Dem.* & *Iſocr.* bene, i. e. laudor, ἀκȣ́ω καλῶς, male, i. e. vituperor ab aliquo, ἀκȣ́ω κακῶς ὑπό τινος, vel παρά τινος, *Plut. Plat. Thuc.* i. e. *nominor, dicor,* audio vir bonus, ἀκȣ́ω ἐσθλὸς, *Theocr.* Argivi audiunt primi eſſe, Ἀργεῖοι ἀκȣ́ȣσι πρῶτοι εἶναι, *Herodot.*

Auditio, ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἀκρόασις, εως, *Æſchin.*

Auditiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον, ȣ.

Auditor, ὁ ἀκȣςὴς, ȣ̃, *Iſocr.* ὁ ἀκροατὴς, ȣ̃, *Dem.* ὁ ἀκȣ́ων, οντος, *id.* ὁ ἀκροώμενος, ȣ, *Iſocr.* benignus, εὐμενῶς ἔχων, *Dem.* gratioſiſſimus, χαριέςατος, *Iſocr.* moroſus, δύσκολος, *id.* nanciſci auditores benevolos, τυχεῖν ἀκροατῶν εὐμενῶς ἐχόντων, *Dem.* præbere ſe auditorem æquum, παρέχειν αὑτὸν ἀκροατὴν ἴσον, *id.* non abuti benignitate auditorum, χρῆσθαι συμμετριώτερον τῇ δυνάμει τῶν ἀκȣόντων, *id.* delectare auditores orationis alicujus, τέρπειν τȣ̀ς ἀκȣ́οντας λόγῳ τινὰ, *Iſocr.* demulcere auditores, ψυχαγωγεῖν τȣ̀ς ἀκροωμένȣς, *id.* faſtidium parere auditoribus, ὄχλον παρέχειν τοῖς ἀκȣ́ȣσιν, *id.* ἀλγεῖν ποιεῖν τȣ̀ς ἀκȣ́οντας, *Dem.*

Auditorium, τὸ ἀκροατήριον, ȣ, *Plut.*

Auditus, a, um, ἠκȣσμένος, ένη, ένον, afferre rem auditam, προσάγειν ἀκοὴν, *Dem.* teſtari rem auditam, μαρτυρεῖν τὴν ἀκοὴν, *id.*

Auditus, us, ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀκρόασις, εως, *Iſocr.* facilis, ἡ εὐηκοΐα, ας, hebes ſive difficilis, ἡ δυσηκοΐα, ας, *Hippocr.* gravis, ἡ βαρυηκοΐα, ας, *id.* acutus, ἡ ὀξυηκοΐα, ας, auditu jucundus, ἀκούειν ἡδὺς, aliquid ſcire, διὰ τῆς ἀκοῆς ἔχειν ἐπιστήμην τινὸς, *Iſocr.* perceptibilis, ἀκουστὸς, ἡ, ὸν, *id.* non indignus, οὐκ ἀπάξιος ἀκούειν, *Plato.*

Ave, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα! *Xenoph.*

Aveho, ἀπάγω, *Ariſtot.*

Avellana, τὸ λεπτοκάρυον, ου, vel τὸ λεπτὸν κάρυον, *Dioſcor.*

Avello, ἀποτίλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἀποσπάω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, *id.* τινὰ ἀπό τινος, *Xenoph.*

Avena, ἀκρόσπελος, ου, *Dioſc.*

Aveo, ἐφίεμαι, *Dem.* aliquid, γλίχομαί τινος, *Iſocr.* ἐπιθυμέω τινὸς, *Dem.* ποθέω τινὸς, *Iſocr.* Vide *Cupio*, item *Deſidero.*

Avernalis, e, ὁ ϗ ἡ ἀόρνειος, ου.

Avernus, ὁ ἄορνος, ου.

Averrunco, ἀποτρέπω. Vide *Averto.*

Averſabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀποτρόπαιος, ου, *Plato.*

Averſatio, ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, *Themiſt.*

Averſio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Plato*, ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, *Themiſt.*

Averſor, ἀποστρέφομαι, aliquem, τινὰ, *Galen.* deprecationem alicujus, ἀποτρίβω τὴν δέησίν τινος, *Plut.* ἀποτροπιάζομαι, *Syneſ.*

Averſor, oris, ὁ ἀποστρεπτὴς, οῦ, malorum, ὁ ἀποτρόπαιος, Jupiter averſor, ζεὺς ἀποτρόπαιος, *Luc.* ὁ ἀπότροπος, ου, *Plato.*

Averſus, a, um, ἀπεστραμμένος, ένη, ένον, ὁ ϗ ἡ ἀπόστροφος, ου, a Deo, τοῦ Θεοῦ, *Syneſ.*

Averto, ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, *Plut.* aliquid, ἀποστρέφω τι, *Lucian.* oculos, & in terram deſpecto, ἀποστρέφομαι ϗ κάτω βλέπω, *Herodian.* me, i.e. avertor, pedem averto ab aliquo, ἀποτρέπομαί τινος, *id.* quod Dii avertant! ὃ μηδεὶς ποιήσειε Θεῶν, *Dio.* invidiam ab aliquo, ἀπελαύνω φθόνον τινὸς *Æl.*

Aufero, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τινός τι, *Xenoph.* τί τι, *Plut.* τινί τι, *Iſocr.* aliquid vi, τὶ βίᾳ, *Dem.* lucem e mundo, ἐξαιρέομαι τὸ φῶς ἐκ τοῦ κόσμου, *id.* quod auferri non poteſt, ὁ ϗ ἡ ἀναφαίρετος, ου, *Herodian.*

Aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquem, πρός τινα, *Xenoph.* inde, ἐκεῖθεν, *Lucian.* ἐκεῖθεν διαδιδράσκω, *Iſocr.* una ab opere, συναποδράω ἀπὸ τοῦ ἔργου, *Herodian.*

Augeo, αὐξάνω, res parvas verbis, τὰ μικρὰ πραγμάτων τοῖς λόγοις, *Iſocr.* honoribus aliquem, τινὰ ταῖς τιμαῖς, *Xenoph.* famam meam, ἐμὲ, *Iſocr.* alicui amorem, ἐπιτείνω τινὶ τὸν ἔρωτα, *Lucian.* rem familiarem, τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν πλείω ποιέω, *Iſocr.*

Augeſco, αὔξομαι, *Dem.* αὐξάνομαι, *Dem.* in tantum, ἐπίδοσιν λαμβάνω τοσαύτην, maxime, μεγίστην, &c. *Iſocr.* artes augeſcunt, ἐπιδώσεις γίγνονται τῶν τεχνῶν, *id.* virtutes augeſcunt ex aliqua re, ἐπίδοσις πρὸς τὴν ἀρετήν ἐστιν ἔκ τινος, *id.* res hoſtium augeſcunt, τὰ τῶν πολεμίων ἐπιδίδωσι, *Dem.* Confer *Creſco*, item *Incrementum.*

Augmentatio, ἡ αὔξησις, εως, *Athen.*

Augmentum, ἡ αὔξη, ης, *Suid.* ἡ αὔξησις, εως, ἡ ἐπίδοσις, εως, *Iſocr.*

Augur, ὁ οἰωνοσκοπὸς, οῦ, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ, *Heſych.*

Auguraculum, τὸ οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ οἰωνιστήριον, ου.

Auguralis, e, οἰωνικὸς, ἡ, ὸν, ſcientia ſ. diſciplina, ἡ οἰωνικὴ, ῆς, ἡ, οἰωνιστικὴ, ῆς, *Plut.*

Auguratio, ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ, οἰώνισις, εως.

Augurate, οἰωνιστικῶς.

Auguratus, us, ἡ οἰωνικὴ, ῆς.

Augurium, ὁ οἰωνισμὸς, οῦ, LXX. ὁ οἰωνὸς, οῦ, *Xenoph.* τὸ οἰώνισμα, ατος, *Herodian.* τὸ οἰωνιστήριον, ου, *Xenoph.* ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ ὀρνιθεία, ας, *Suid.*

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid eſſe alicui incommodum, τί τινι εἶναι ἀνεπιτήδειον, *Xenoph.* caſum, τὸ σύμπτωμα, *Ariſtot.* οἰωνοσκοπέω, μαντεύομαι, *Dem.* κατοιωνίζομαι, *Phalar.* ὀρνιθεύομαι, *Suid.* bene, φήμην ἀγαθὴν ποιέομαι, *Ariſtot.* φήμην ἀγαθὴν λέγω, *Ariſtoph.* φήμην ἀγαθὴν μαντεύομαι, *Plato.*

Auguſta, æ, cognomen Imperatricum Romanarum, ἡ σεβαστὴ, ῆς, *Herodian.*

Auguſtale, τὸ αὐγουστεῖον, ου.

Auguſte, σεβασμίως.

Auguſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ σεβάσμιος, ου, nuptiæ, γάμος, *Herodian.*

Auguſtus, cognomen Imperatorum Romanorum, ὁ σεβαστὸς, οῦ, *Herodian.*

Auguſtus, *menſis*, ὁ Αὔγουστος, ου, ὁ βοηδρομιὼν, ῶνος, *Dem.*

Avia, ἡ μάμμα, ης, ἡ μάμμη, ης, *N. T.* qua matris mater, ἡ τίτθη, ης, *Dem.*

Aviarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ου.

Avicula, τὸ ὀρνίθιον, ου, LXX. τὸ ὀρνιθάριον, ου, *Plut.*

Avide, ἐπιθυμητικῶς, *Poll.* i. e. avare, πλεονεκτικῶς, *Dem.* φιλοχρημάτως, *Iſocr.*

Aviditas, ἡ ἐπιθυμία, ας, cibi, τοῦ σίτου, *Xenoph.* τὸ ἐπιθύμημα, ατος, *Plato*, ἡ ἐπιθύμησις, εως, *Ariſtot.* Confer *Avaritia.*

Avidus, a, um, ὁ ϗ ἡ πρόθυμος, ου, alicujus rei, τινὸς, ἐπιθυμητικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* i. e. avarus, ὁ πλεονεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* i. e. lubens, ἄσμενος, ενη, ενον, *id.* lucri, ὁ ϗ ἡ φιλοκερδὴς, έος, *Ariſtoph.* avidus lucri ſum, φιλοκερδέω, *Xenoph.*

Avis, ὁ ϗ ἡ ὄρνις, ιθος, *Dem.* τὸ ὄρνεον, ου, *Plut.* major, ὁ οἰωνὸς, οῦ, *id.*

Avitus, a, um, παππῷος, ῴα, ῷον, cui avita, & paterna gloria eſt, ᾧ παππῴα ϗ πατρῴα δόξα ὑπάρχει, *Dem.* i. e. a majoribus acceptus, προγονικὸς, ἡ, ὸν, gloria, κλέος, *Herodian.*

Avius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄβατος, ου, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἄνοδος, ου, *Xenoph.*

Aula, ἡ αὐλὴ, ῆς, *Athen.* regia, τὸ βασίλειον, ου, *Dem.* ἡ αὐλὴ βασίλειος, *Herodian.* aulæ princeps, ὁ αὐλάρχης, ου, LXX.

Aulæum, τὸ αὐλαῖον, ου, *Plut.* τὸ καταπέτασμα, ατος, *Philo.*

Aulicus, a, um, αὐλικὸς, ἡ, ὸν, adulator, κόλαξ, *Plut.* famulitium, οἱ ἐπὶ αὐλῆς οἰκέται, *Herodian.*

Avocamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, τὸ ἀπόκλημα, ατος.

Avocatio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Plat.* ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, *Themiſt.*

Avoco, ἀποκαλέω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, *Iſocr.* τινὰ ἀπό τινος, *Thuc.*

Avolo, ἀφίπταμαι, *Lucian.*

Aura, ἡ αὔρα, ας, vel αἶρα, ας, *Ariſtot.* adflat, εἰσπνέει, *Ariſtoph.* fert, φέρει, *Xenoph.* aura perflari, αὔραις διαπνεῖσθαι, *id.* auram captare, αὔραν θηρεύειν, *id.* auram hominum captans, ὁ ϗ ἡ ἀνθρωπάρεσκος, ου, *N. T.*

Auramentum, ſ. vas aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, *Athen.* ὁ χρυσὸς, οῦ, *id.*

Auraria, ſc. officina, τὸ χρυσουργεῖον, ου.

Aurarius, χρύσεος, *contr.* χρυσοῦς, ῆ, οῦν. Confer *Aureus.*

Aurarius, i. e. aurifex, ſive aurifuſor, ὁ χρυσοχόος, ου, *Dem.* ars aurarii, ἡ χρυσοχοϊκὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *id.* officina ejuſdem, τὸ χρυσοχεῖον, ου, *id.* aurarius ſum, aurum fundo, χρυσοχοέω, *Dinarch.* Conf. *Aurifex.*

Auratura, ἡ χρύσωσις, εως, *Plut.*

Auratus, a, um, κεχρυσωμένος, ένη, ένον, ſtatuæ, εἴδωλα κεχρυσωμένα, *Athen.* ὁ ϗ ἡ ἐπίχρυσος, ου, ornatus, κόσμος, *Plato.*

Aureolus, a, um, i. e. auri colorem referens, ὁ χρυσίτης, ου, *fem.* ἡ χρυσῖτις ιδος, arena aureola, ψάμμος χρυσῖτις, *Herodot.*

Aureus, a, um, χρυσοῦς, ῆ, οῦν, aurea corona, στέφανος, *Dem.*

Aurichalceus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀρείχαλκος, ου, columna, στήλη, *Suid.*

Aurichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ου, *Plato.*

Auricula, τὸ ὠτίον, ου, *Lucian.* τὸ λόβιον, ου, *Dem.*

Auricularis, e, ὠτικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*

Aurifaber, idem quod *Aurifex.*

Aurifex, ὁ χρυσουργὸς, οῦ, LXX. ὁ χρυσοποιὸς, οῦ, *Lucian.* χρυσοχόος, ου, quod tamen proprie *Aurifuſorem* notat. Vide *Aurarius.*

Aurifodina, τὸ χρυσωρυχεῖον, ου, *Strabo.*

Auriga, ὁ ἡνίοχος, ου, *Xenoph.* ὁ ἁρματηλάτης, ου, *id.*

Aurigarius, ὁ ἁρματοποιὸς, οῦ, *Heſych.* ſum aurigarius, ἁρματοποιέω, *Poll.*

Aurigatio, ἡ ἡνιόχησις, εως, *Philo*, ἡ ἡνιοχεία, ας, *Herod.* ἡ ἁρματηλασία, ας, *Lucian.*

Aurigo, inis, ὁ ἴκτερος, ου, *Hippocr.* aurigine laborans, ὁ ϗ ἡ ἰκτεριώδης, εος, *id.* aurigini ſimilis, ὁ ϗ ἡ ἰκτερώδης, εος, *id.* aurigine laboro, ἰκτεριάω, *Dioſc.* aurigine tentor, ἰκτερόομαι, *Hippocr.*

Aurigor, ἡνιοχέω, *Herodian.* ἡνιοχεύω, *Athen.*

Auripigmentum, τὸ ἀρσενικὸν, οῦ, *Dioſc.*

Auris, τὸ οὖς, ὠτὸς, *Dem.* ἡ ἀκοὴ, ῆς, ſeu potius aures, αἱ ἀκοαὶ, ῶν, *Lucian.* aures alicui obtundere dicendo, τὰ ὦτά τινος ἐμπλήθειν λόγων, *id.* corrumpere aures alicujus, διαφθείρειν τὰ ὦτά τινος, *id.* mederi auribus aliquorum, ἰάσασθαι τὰ ὦτά τινων, *id.* aures eruditas habere, ἔχειν ὦτα πεπαιδευμένα, *Ælian.* obturare aures, ne, ἀποφράττειν τὰς ἀκοὰς, μὴ, *Lucian.* obrepere auribus alicujus, κλέπτειν τὰς ἀκοάς τινος, *Æſchin.* aures arrigere, ἀνορθιάζειν τὰ ὦτα, *Philo*, aures paſcere, ἑστιᾶν εὖ μάλα τὰς ἀκοὰς, *Æl.* aures permulcere, τὴν ἀκοὴν καταυλεῖν, *Greg.* auribus egere, τῆς ἀκοῆς ἐπιδεῖσθαι, *Plato*, auribus percipere, ἐνωτίζεσθαι, *N. T.* aure truncatus, ὁ ϗ ἡ ὠτότμητος, ου, LXX. aurium dolor, ἡ ὠταλγία, ας, *Dioſc.* aurium dolore laboro; ὠταλγέω, *id.* ὠταλγιάω, *id.* laborans, ὠταλγικὸς, ἡ, ὸν, aurium ſordes, ἡ κυψέλη, ης, *Alex. Aphrod.*

Auriſcalpium, ἡ ὠτογλυφὶς, ίδος, *Plato*, *Com.*

Auritus, a, um, ὠτόεις, εσσα, εν, *Hom.*

Auro, vide *Inauro.*

Aurora, ἡ ἕως, ω, *Thuc.* ſimul cum aurora, ἅμα ἕῳ, *id.* auroræ tempore, ſtatim ab aurora, ἕωθεν, *Xenoph.* ante auroram, πρὸ τῆς ἕω, *Herodian.*

Auſcultatio, ἡ ἀκρόασις, εως, *Dem.* ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Iſocr.* non auſcultatione tantum, ſed & memoria dignum, οὐκ ἀκοῆς μόνον, ἀλλὰ ϗ μνήμης ἄξιον, *Dem.*

Auſcultator, ὁ ἀκροατὴς, οῦ, Conf. *Auditor.*

Auſculto, ἀκροάομαι, *Dem.* Confer *Audio*, i. e. obedio, προσέχω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Auſim, τολμῴην.

Auſpex, idem quod *Augur.*

Auſpicato, εἰς καλὸν, *Plato*, ἐς καλὸν, *Xenoph.*

Auſpicatus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἴσιος, ου, fulgura auſpicata, ἀστραπαὶ αἴσιοι, *Xen.* aves auſpicatæ, ὄρνιθες αἴσιοι, *Plut.*

Auſpicium, idem quod *Augurium.*

Auſpicor, ὀρνιθοσκοπέω, ῶ, LXX. i. e. inchoo, aggredior, ἐνάρχομαι, ſermonem, τοῦ λόγου, *Plut.* κατάρχω τὸν λόγον, *Plato.* pæanem, ἐξάρχω παιᾶνα, *Xenoph.* ἐξάρχομαι παιᾶνα, *id.* pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης, *Polyb.* bellum, κατάρχω τοῦ πολέμου, *Plut.* Confer *Incipio.*

Auſter, ὁ νότος, ου, *Ariſtot.*

Auſtere, αὐστηρῶς, χαλεπῶς, *Dem.*

Auſteritas, ἡ αὐστηρότης, ητος, *Dion.*

Auſterus, a, um, αὐστηρός, ά, όν, vinum, οἶνος, *Dioſc.* ut homo, σκυθρωπός, ή, όν, *Iſocr.* σκυθρωπιάζων, οντος, *Dem.* σκληρός, ρά, ρόν, *Plut.*

Auſtralis, e, νότιος, ία, ιον, *Ariſt.* mare, θάλασσα, *Herodot.* auſtrale cœli latus, τὰ νότια, auſtralis ſive auſtrinus flatus, ἡ νοτία, ſc. πνοή.

Auſtrinus, idem quod *Auſtralis.*

Auſum, τὸ τόλμημα, ατος, *Thuc.*

Aut, ἢ, aut deſiſtendum eſt, aut nemo culpandus, ἢ παυστέον, ἢ μηδένα αἰτιατέον, *Dem.* quomodo quis aut firmiorem, aut juſtiorem rempublicam inveniret? πῶς ἄν τις ἢ βεβαιοτέραν, ἢ δικαιοτέραν πολιτείαν εὕροι; *id.*

Autem, δὲ, dignos quidem laude honorare, delinquentes autem punire, τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμᾶν, τοὺς δὲ ἀδικοῦντας κολάζειν, *Dem.* Deum quidem time, parentes autem honora, amicos reverere, legibus obtempera, τὸν μὲν θεὸν φοβοῦ, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους αἰσχύνου, τοῖς δὲ νόμοις πείθου, *id.* Vita brevis, ars autem longa, ὁ βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρή, *Hippocr.*

Authenticus, a, um αὐθεντικός, ή, όν.

Autodidactus, a, um, ὁ ϗ ἡ αὐτοδίδακτος, ου, *Xen.*

Autographum, τὸ αὐτόγραφον, ου, *Plut.*

Automatum, τὸ αὐτόματον, ου.

Autumnalis, e, ἐπωρινός, ή, όν.

Autumnus, ἡ ὀπώρα, ας, *Xen.*

Autumo, νομίζω, *Dem.* οἴομαι ſ. οἶμαι. Confer *Exiſtimo.*

Avulſio, ἡ ἀπόσπασις, εως.

Avulſus, a, um, ἀποσπασθεὶς, εῖσα, ἐν, ἀπεσπασμένος, ένη, ένον, avulſa pars, τὸ ἀπόσπασμα, ατος, particula avulſa, τὸ ἀποσπασμάτιον, ου.

Avunculus, ὁ μητράδελφος, ου, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφός, *Dem.*

Avus, ὁ πάππος, ου, *Dem.* avus paternus, πάππος ὁ πρὸς πατρός, *id.* avus maternus, πάππος ὁ πρὸς μητρός, *id.*

Auxiliaris, e, βοηθικός, ή, όν, *Ariſtot.* ἐπικουρικός, ή, όν, *Thuc.* hinc auxiliares copiæ, τὸ ἐπικουρικὸν, οῦ, *id.*

Auxiliarius, ὁ σύμμαχος, ου, *Dem.* ὁ βοηθός, οῦ, *id.* Socii & adjutores, σύμμαχοι ϗ βοηθοί, *id.* Conf. *Socius* & ſequens *Auxiliator.*

Auxiliator, ὁ βοηθός, οῦ, *Dem.* ὁ βοηθῶν, οῦντος, *id.* ὁ ἐπίκουρος, ου, *Iſocr.* in pugna ſive certamine, ὁ σύμμαχος, ου, *Xen.* ὁ συναγωνιστής, οῦ, *Iſocr.* ὁ συναγωνιζόμενος, ου, *id.* quærere ſibi auxiliatores, ζητεῖν αὑτῷ βοηθούς, *Dem.* aſſumere aliquem auxiliatorem, λαμβάνειν τινὰ συναγωνιστήν, *Iſocr.* habere aliquem auxiliatorem, ἔχειν τινὰ συναγωνιστήν, *id.* Conf. *Adjutor.*

Auxiliatrix, ἡ βοηθοῦσα, ης, ἡ σύμμαχος, ου, ἡ ἐπίκουρος, ου.

Auxilior, βοηθέω, *Dem.* ἐπικουρέω, *Iſocr.* συναγωνίζομαι, *Dem.* omnibus viribus auxiliari, παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατὸν βοηθεῖν, *Dem.* auxiliari alicui adverſus hoſtes, βοηθεῖν τινι πρὸς τοὺς πολεμίους, *id.* prompte auxiliari alicui, προθύμως βοηθεῖν τινι, *id.* προθύμως συμπολεμεῖν τινι, *id.* προθύμως συναγωνίζεσθαι, *id.* ἑτοίμως βοηθεῖν, *Iſocr.* ſegniter auxiliari, ὀκνεῖν βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἔρχομαι ὑμῖν ἐπικουρεῖν, *Xen. Dem.* Confer ſequens *Auxilium.*

Auxilium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* τὸ βοήθημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ ἐπικουρία, ας, *Thuc.* numerus auxiliorum miſſorum, ἀριθμὸς τῶν βοηθειῶν, *Dem.* auxilium inane fieri alicui, ματαίαν τινὶ γίγνεσθαι βοήθειαν, *id.* accerſere ab aliquo, μεταπέμπεσθαι βοήθειαν παρά τινος, *Iſocr.* polliceri alicui, ἐπαγγέλλεσθαί τινι βοήθειαν, *Dem.* exſpectare alicunde, προσδοκεῖν ἥξειν ποθὲν βοήθειαν, *Iſocr.* decernere, ψηφίσασθαι βοήθειαν, *Dem.* mittere aliquo, πέμπειν βοήθειαν εἰς τόπον τινά, *id.* ferre, ποιεῖσθαι βοήθειαν, *Iſocr.* ποιεῖσθαι ἐπικουρίαν, *Thuc.* impedire, κωλύειν τὴν βοήθειάν τινος, *Dem.* auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας *id.* uti, χρῆσθαι βοηθείαις, *id.* auxilio alicui venire, ὁρμᾶσθαι βοηθόν τινι, *Xen.* βοηθικὸν εἶναί τινι, *Ariſtot.*

Axilla, ἡ μασχάλη, ης, *Xen.*

Axioma, τὸ ἀξίωμα, ατος.

Axiomaticus, a, um, ἀξιωματικός, ή, όν, *Dion. Hal.*

Axis, ὁ ἄξων, ονος, currus, *Xenoph.* mundi, τοῦ κόσμου, *Ariſtot.*

B.

Babæ! βαβαί, babæ! felicitatem, βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας! Babæ, eram vero, &c. βαβαὶ ἦν δ' ἐγώ, *Plato.*

Bacca, i. e. fructus, τὸ ἀκρόδρυον, ου, bacca juniperi, item cedri, ἡ ἀρκευθίς, ίδος, *Dioſc.* bacca lauri, ἡ δαφνίς, ίδος, *Theophr.* i. e. margarita, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.*

Bacchabundus, a, um, βακχεύων, ουσα, ον.

Bacchanalia, τὰ βακχεύματα, ων, *Plut.* τὰ Διονύσια, ων, *id.* agitare, ἄγειν Διονύσια, διονυσιάζειν, *Athen.* πομπεύειν τῷ Διονύσῳ, *Apocryph.*

Bacchans, βακχεύων, οντος, ὁ ϗ ἡ παράβακχος.

Bacchar, ἡ βάκχαρις, εως, *Dioſc.*

Bacchatio, ἡ βακχεία, ας, *Plut.*

Bacchor, βακχεύω, *Plato*

Bacchicus, a, um, βακχικός, ή, όν, διονύσιος, ία, ιον, bacchica dona, διονύσια δῶρα, *Athen.* διονυσιακός, ή, όν, bacchici chori, διονυσιακοὶ χοροί, *id.*

Bacchus, ὁ Βάκχος, ου, ὁ Διόνυσος, ου.

Baccula, τὸ ἀκροδρυάριον, ου.

Bacillus, τὸ βακτρίδιον, ου, ἡ ῥαπίς, ίδος.

Baculus, ἡ βακτηρία, ας, *Plut.* ſenilis, quo ſenes innituntur, βακτηρία γεροντική, *Theophr.* τὸ βακτήριον, ου, *Ariſtoph.* ἡ ῥάβδος, ου, *Xenoph.* baculo innitor ſenum more, βακτηρεύω πρεσβυτικῶς, *Naz.*

Bajulo, βαστάζω, ſenem humeris, γέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων, *Ariſtot.* ἀγκαλιδοφορέω, ῶ, *Pauſ.*

Bajulus, ὁ βαστάζων οντος, ὁ φορτοβαστάκτης, ου, *Suid.* ὁ ἀγκαλιδοφόρος, ου, *Poll.*

Balæna, ἡ φάλαινα, ης, τὸ κῆτος, εος, *Athen.*

Balanus, ἡ βάλανος, ου, *Dioſc.*

Balatus, us, τὸ βλήχημα, ατος, ἡ βληχή, ῆς, *Æſchyl.*

Balbe, τραυλῶς, βλαισῶς.

Balbus, a, um, τραυλός, ή, όν, *Plut.* ψελλός, ή, όν, *id.* βλαισός, ή, όν, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ μογιλάλος, ου, *N. T.*

Balbuties, ἡ τραυλότης, ητος, *Plut.* ὁ τραυλισμός, οῦ, ἡ ψελλότης, ητος, *Ariſtot.* ὁ ψελλισμός, οῦ, *id.*

Balbutio, τραυλίζω, *Ariſtoph.* ψελλίζω, *Ariſtot.* ψελλίζομαι, *Plato,* βατταρίζω, *Lucian.*

Balineum, vide *Balneum.*

Balliſta, ἡ βαλλίστρα, ας.

Balneator, ὁ βαλανεύς, έως, *Plato,* ὁ βαλανείτης, ου, *Suid.* ὁ βαλανειώτης, ου, *id.*

Balneatrix, ἡ βαλανίς, ίδος, ἡ βαλάνισσα, ης.

Balneo, i. e. lavo, νίπτω, *Athen.* λούω, *Lucian.* περὶ λουτρὸν ἔχω, *Herodian.*

Balneolum, τὸ βαλανίδιον, ου.

Balneum, τὸ βαλανεῖον, ου, *Dem.* τὸ λουτρόν, ου, *Plut.* perferre aliquem in balneum & abluere, ἐνεγκεῖν τινα εἰς βαλανεῖον ϗ περιπλύνειν, *Dem.* perferri in balneum, vel ex balneo, φέρεσθαι εἰς βαλανεῖον vel ἐκ βαλανείου, *id.* lavare ſolitus in balneo, λοῦσθαι εἰωθὼς ἐν βαλανείῳ, *id.* uti balneo, χρῆσθαι βαλανείῳ, *Ælian.* χρῆσθαι λουτρῷ, *Herodian.* ad balneum procedere, ἐπὶ λουτρὸν προέρχεσθαι, *id.* i. e. locus balnei, ὁ λουτρών, ῶνος, *Xenoph.*

Balo, ſc. ut ovis, vel capra, βληχάομαι, *Ariſtoph.*

Balſamum, τὸ βάλσαμον, ου, *Theophr.* fructus balſami, τὸ καρποβάλσαμον, ου, *Dioſc.* frutex balſami, τὸ ὑλοβάλσαμον, ου, *id.* ſuccus balſami, τὸ ὀποβάλσαμον, ου, *id.*

Balteolus, τὸ ζώνιον, ου, *Poll.*

Balteus, ὁ ζωστήρ, ῆρος, aureus, χρυσοῦς, *Herodot.* balteum ſolvere, ζωστῆρα λύεσθαι, *Dem. Phal.* τὸ ζῶμα, ατος, *Euſtath.*

Baptiſma, τὸ βάπτισμα, ατος, *N. T.* ὁ βαπτισμός, οῦ, *ibid.*

Baptiſmus, idem quod *Baptiſma.*

Baptiſta, ὁ βαπτιστής, οῦ, *N. T.*

Baptiſterium, τὸ βαπτιστήριον, ου.

Baptizo, βαπτίζω, aliquem, τινά, *N. T.*

Barathrum, τὸ βάραθρον, ου, *Xenoph.* præcipitare aliquem in barathrum, ἐμβάλλ τινὰ ἐς βάραθρον, *id.* barathro ſimilis, ὁ ϗ ἡ βαραθρώδης, εος, *Plut.*

Barba, ἡ πώγων, ωνος, *Plut.* ἡ ὑπήνη, ης, *id.* τὸ γένειον, ου, *Pauſan.* barba hirci, πώγων τράγου, *Athen.* barba magna, ὁ πωγωνίας, ου, *Suid.* habens barbam denſam & hiſpidam, ὁ δασυπώγων, ωνος, *Ariſtoph.* raram, ὁ σπανοπώγων, ωνος, *Poll.* nullam, ὁ ἀπώγων, ωνος, ὁ ἀγένειος, ου, promiſſam, ὁ μακροπώγων, ωνος, hircinam, ὁ τραγοπώγων, ωνος, æneam ſive rufam, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, *Plut.* barbam alere, πωγωνοτροφέω, *Plut.* barbam vello, τοῦ γενείου τίλλω, *Dion.* barbam geſto, γενειάω, *Ariſt.* barbam emittere incipio, γενειάσκω, *Xenoph.*

Barbare, βαρβαριστί, *Plut.* barbare loquor, βαρβαρίζω, *id.*

Barbaricus, a, um, βαρβαρικός, ή, όν, ὁ ϗ ἡ βάρβαρος, ου, bellum, πόλεμος, *Thuc.* lingua, γλῶσσα, *Sophocl.*

Barbaries in ſermone, ἡ βαρβαροστομία, ας, *Strabo.*

Barbariſmus, ὁ βαρβαρισμός, οῦ, *Euſtath.*

Barbarus, a, um, ὁ ϗ ἡ βάρβαρος, ου, *Plut.* barbarum reddo, vel barbaris ſubjicio, βαρβαρόω, ἐκβαρβαρόω, *Iſocr.* barbarus fio, βαρβαρόομαι, barbaris faveo, βαρβαρίζω, *Xenoph.* ter-barbarus, ὁ ϗ ἡ τριβάρβαρος, ου, *Plut.*

Barbatus, a, um, ὁ γενειάτης, ου, *Lucian.* ἡ γενειάτις, ιδος, *Athen.* barbatus ſum, γενειάω, *Ariſtot.*

Barbitus, ὁ vel ἡ βάρβιτος, ου, τὸ βάρβιτον, ου, barbito cano, βαρβιτίζω, *Poll.*

Barbula, τὸ πωγώνιον, ου.

Barbus, ἡ τρίγλα, ας.

Bardus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ βλάξ, κὸς, *Xen.* Confer *Stupidus.*

Barritus, us, τὸ τοῦ ἐλέφαντος βρύχημα.

Barrus, ὁ ἐλέφας, αντος, *Ariſtot.*

Baſiatio, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*

Baſiator, ὁ φιλήτης, ου.

Baſiliſcus, ὁ βασιλίσκος, ου.

Baſio, φιλέω, *Athen.* φιλέω τῷ στόματι, *Xenoph.* Confer *Oſculor.*

Baſis, ἡ βάσις, εως. Conf. *Fundamentum.*

Baſium, τὸ φίλημα, ατος. Conf. *Oſculum.*

Batillum, τὸ πύρανον, ου, ὁ πύρανος, ου, *Benz.*

Batuo, ἀλοάω, aliquem lapidibus, τινὰ λίθοις, *Ælian.*

Baubor, βαΰζω, canes baubantur ad id, quod non noverunt, οἱ κύνες βαΰζουσιν, ὃ ἂν μὴ γινώσκωσι, *Plut.*

Beate, εὐδαιμόνως, *Iſocr.* μακαρίως, *Ariſtoph.* beate vivo, ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγω, *Iſocr.*

Beatitas, ſ. Beatitudo, ἡ εὐδαιμονία, ας, *Dem.* ἡ μακαριότης, ητος. Conf. *Felicitas.*

Beatus, a, um, *μακάριος, ία, ιον, *Dem.* ob bonos liberos, τῆς εὐπαιδίας, *Ariſtoph.* facere aliquos beatos & felices, ποιεῖν τινας εὐδαίμονας καὶ μακαρίους, *id.* fieri beatum ex humili, γίγνεσθαι εὐδαίμονα ἐκ ταπεινοῦ, *id.* beatus ſum, εὐδαιμονέω, *Dem.* εὐτυχέω, *id.* διευτυχέω, *Dem.* τὸν βίον διάγω ἐν εὐδαιμονίᾳ, *Dem.* πράττω μακαρίως, vel εὐδαιμονίως, *Ariſtot.* beatum prædico, μακαρίζω, *Iſocr.* aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Ariſtoph.* ob fortunam, εὐδαιμονίζω τινὰ τῆς τύχης, vel διὰ τὴν τύχην, *Dem. Iſocr.*

Bellaria, τὰ τραγήματα, ων, *Plato*, τὰ τραγάλια, ων, *Athen.* τὰ τρωκτὰ, ῶν, *Hippocr.* τὸ ἐπιδάρπισμα, ατος, *Athen.* bellariorum amans, ὁ καὶ ἡ φιλοτραγήμων, ονος, *Athen.*

Bellator, ὁ μάχιμος, ου, *Iſocr.* ὁ στρατιώτης, ου, *Dem.* πολεμιστὴς, οῦ, *Plut.* Conf. *Miles.*

Bellatorius, a, um, πολεμιστήριος, ία, ιον, *Xenoph.*

Bellatrix, ἡ πολεμιστὶς, ίδος, ἡ πολεμίστρια, ας.

Belle, καλῶς, *Dem.* κομψῶς, *Xenoph.*

Bellicoſe, φιλοπολέμως, *Iſocr.* πολεμικῶς, *idem.*

Bellicoſus, a, um, πολεμικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* πολεμικῶς διακείμενος, *id.* πολεμικῶς ἔχων, *id.*

Bellicus, a, um, πολεμικὸς, ὴ, ὸν, virtus, ἀρετὴ, *Xenoph.* bellica ars, ἡ πολεμικὴ, ſc. τέχνη, *Ariſtot.* bellicæ res, τὰ πολεμικὰ, ῶν, *Xenoph.*

Belligero, πολεμέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* adverſus aliquem, πρός τινα, *id.* pro aliquo, ὑπέρ τινος, *Iſocr.* tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον, *Dem.* decem annos, δέκα ἔτη, *Iſocr.* continenter, συνεχῶς, fortius, ἄμεινον, *id.* valde expedite, σφόδρα ἑτοίμως, *Dem.* promptius, προθυμότερον, *Iſocr.* aperte, ἁπλῶς, *Dem.* aperto Marte, ἐκ προρρήσεως, *id.* ipſo opere, non decretis ſolum, τοῖς ἔργοις, μὴ ψηφίσμασι μόνον, *id.* turpiter, αἰσχρῶς, *Iſocr.* miſere & male, ἀθλίως καὶ κακῶς, *Dem.* communi conſilio, κοινῇ, *Iſocr.* terra marique, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, *id.*

Bellua, τὸ θηρίον, ου, robuſta, ἄλκιμον, *Xenoph.* agreſtis ſive fera, ἄγριον, *Iſocr.*

Bellualis, e, idem quod *Belluinus.*

Belluinus, a, um, θήρειος, εία, ειον, *Xen.* vis, βία, *Sophoc.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης, εος, homo, θηριώδης, *Ariſtot.* natura, φύσις, *id.*

Bellum, ὁ πόλεμος, ου, *Dem.* maximum, μέγιστον, *Iſocr.* magnum & difficile, πολὺς καὶ χαλεπὸς, *Dem.* continuum, συνεχὴς, *Dem.* grave, βαρὺς, *id.* vehemens, ὀξὺς, *id.* implacabile & non indictum, ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος, *id.* legitimum & apertum, νόμιμος καὶ προφανὴς, *id.* ignobile & ſumptuoſum, ἄδοξος καὶ δαπανηρὸς, *id.* terreſtre, maritimum, ὁ κατὰ γῆν, ὁ κατὰ θάλασσαν, *Iſocr.* finitimum, ὅμορος, *Dem.* publicum, κοινὸς, *Iſocr.* privatum, ἴδιος, *Dem.* civile, ἐπιδήμιος, ſive ἐμφύλιος, *Ælian.* bella & expeditiones, πόλεμοι καὶ στρατεῖαι, *Dem.* bella & certamina, πόλεμοι καὶ ἀγῶνες, *Iſocr.* bella & prælia, πόλεμοι καὶ μάχαι, *Dem.* pericula belli, κίνδυνοι πολέμου, *Iſocr.* excitare ad bellum, παρακαλεῖν vel παροξύνειν ἐπὶ vel πρὸς πόλεμον, *id.* bellum expetere, πόλεμον ἐπιθυμεῖσθαι, *id.* decernere, γράφειν vel χειροτονεῖν, *Dem.* excitare, commovere, gerere, ποιεῖν vel ποιεῖσθαι, *id.* movere, κινεῖν, *id.* ſuſcipere adverſus aliquem, ἀναιρεῖσθαι, vel ἀνελέσθαι πρός τινα, *Iſocr.* ſuſtinere, ὑπομένειν, *Dem.* indicere, ſive denunciare, προσαγορεύειν, *id.* parare, apparare, παρασκευάζεσθαι πρὸς τὸν πόλεμον, *id.* τὰ πρὸς τὸν πόλεμον συντάττεσθαι καὶ παρασκευάζεσθαι, *id.* inferre alicui, ἐκφέρειν πόλεμον πρός τινα, *Iſocr.* κομίζεσθαι πόλεμον εἰς χώραν τινὰ, *Dem.* repellere, ἀπωθεῖν πόλεμον, *Dem.* gerere adverſus aliquem, πολεμεῖν πόλεμον πρός τινα, *id.* una gerere, συμπολεμεῖν πόλεμον, *id.* feliciter gerere, κατορθοῦν ἐν τῷ πολέμῳ, *id.* adminiſtrare, διοικεῖν τὰ περὶ τὸν πόλεμον, *Iſocr.* trahere, ducere, ἀναβάλλεσθαι πόλεμον, *Dem.* formidare, φοβεῖσθαι, *id.* fugitare, φεύγειν, *id.* componere ex animi ſententia, καταθέναι τὸν πόλεμον, ὅπως βούλεταί τις, *id.* ſolvere, διαλύειν πόλεμον, *Iſocr.* διάλυσιν ποιεῖσθαι τοῦ πολέμου, *id.* ſopire, reſtinguere, παύεσθαι τοῦ πολέμου, *id.* bellum ingruit, πόλεμος ἥκει, *Dem.* bellum fit, oritur inter aliquos, πόλεμος γίγνεταί τισι πρός τινας, *id.* bellum eſt alicui cum aliquo, πόλεμός ἐστί τινι πρός τινα, *id.* proficiſci ad bellum, εἰσελθεῖν εἰς πόλεμον, *Iſocr.* vincere aliquem bello, κρατεῖν τινος πολέμῳ, *Dem.* pacem facere e bello, εἰρήνην ποιεῖν ἐκ πολέμου, *id.*

Belluoſus, a, um, i. e. plenus belluis, ὁ καὶ ἡ θηριώδης, εος, mare, θάλασσα, *Theophr.*

Bellus, a, um, κομψὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtoph.*

Bembix, ἡ βέμβηξ, ηκος. Vide *Irochus.*

Bene, εὖ, *Dem.* καλῶς, *id.* ὀρθῶς, *Iſocr.* adfectum eſſe erga aliquem, διακεῖσθαι οἰκείως, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως πρός τινα, *Dem. Iſocr.* audire, καλῶς ἀκούειν, *Plut.* cedere, προχωρεῖν δεξιῶς, *Herodian.* bene cum eo agitur, πράττει εὖ, *Dem.* καλῶς, *id.* bene volo tibi, εὔνους εἰμί σοι, *id.* bene de aliquo mereri, ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθὸν, vel ἀγαθὰ, *Iſocr.* bene facere alicui, ποιεῖν τι καλῶς, *N. T.* alicui, δρᾶν εὖ τινα, *Ariſtoph.* bene me habeo, ἔχω καλῶς, *Dem.*

Benedico, εὐλογέω, i. e. laudo, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* i. e. bona precor & omnia fauſta alicui opto, εὐφημέω καὶ πάντα τἀγαθὰ εὔχομαί τινι, *Dem.*

Benedictio, ἡ εὐφημία, ας, *Herodian.* ἡ εὐλογία, ας, *Philo.*

Benedictus, a, um, εὐλογητὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Benefacio, εὐεργετέω, alicui, τινὰ, *Dem.* εὐποιέω τινὰ *id.* ἀγαθὸν ποιέω τινὰ, *id.* civitati, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, *Iſocr.* Conf. *Beneficium.*

Benefactor, ὁ εὐεργέτης, ου, *Dem.* ὁ εὐποιῶν, οῦντος, *Iſocr.* ſum alicujus, εὐεργέτης γίνομαί τινος, *id.* χρηστὸς γίνομαι πρός τινα, *id.*

Benefactum, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Dem.* Conf. *Beneficium.*

Beneficentia, ἡ εὐεργεσία, ας, *Dem.* ἡ εὐπραγία, ας, *Iſocr.*

Beneficiarius, ὁ εὐπαθῶν, όντος, *Dem.* ὁ εὖ παθὼν, όντος. *Iſocr.* ὁ εὖ πεπονθὼς, ότος, *Dem.*

Beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Dem.* ἡ εὐεργεσία, ας, *Iſocr.* ἡ χάρις, ιτος, *Dem.* τὸ ἀγαθὸν, οῦ, *id.* τὸ χρηστὸν, οῦ, *id.* magnum, εὐεργεσία μεγάλη, *Dem.* majus, μείζων, *id.* maximum, ſummum, ampliſſimum, μεγίστη, *id.* mediocre, μετρία, *id.* privatum, ἰδία, *id.* immenſum, ὑπερμεγέθης, *id.* conferre in aliquem, καταθέσθαι εὐεργεσίαν κατά τινα, *Dem.* ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθόν τι, *Iſocr.* πράσσειν τινὰ ἀγαθὸν, *Ariſtot.* εὐεργετεῖν τινα, *id.* accipere ab aliquo, εὖ πάσχειν ὑπό τινος, *Plutarch.* πάσχειν ἀγαθόν τι ὑπό τινος, *Lyſias*, ferre alicui acceptum, εἰπεῖν ἔχειν εὐεργέτημά τινος, *Iſocr.* adſcribere deorum benevolentiæ, εὐεργέτημα τιθέναι θεῶν εὐνοίας, *Dem.* prædicare & meminiſſe, λέγεσθαι καὶ μνημονεύεσθαι, *Iſocr.* reddere, rependere, ἀμείβεσθαι τὴν εὐεργεσίαν τινὸς, *Xenoph.* ἀνταποδιδόναι εὐεργέτῃ, *Ariſtot.* ἀντευποιεῖν τὸν εὖ ποιήσαντα, *Dem.* ποιῆσαι τὰ δίκαια τοῖς εὐεργέταις, *id.* τοὺς εὐεργέτας ἐᾶν τὰ δοθέντα ἔχειν, *id.* beneficii loco aliquid concedere alicui, παρέχειν τί τινι ἐν χάριτος καὶ δωρεᾶς μέρει, *Dem.* ornare aliquem beneficiis, τιμᾶν τινα δωρεαῖς, *id.* ſuperari beneficiis amicorum, ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων, *Iſocr.* habere aliquid pro beneficio, ποιεῖσθαί τι ἐν δωρεᾶς τάξει, *Dem.* loco beneficii accipere, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι, *id.* beneficiis aliquem provocare, ὑπάρχειν τὰς εὐεργεσίας εἴς τινα, *id.* cujus magna beneficia extant in aliquem, οὗ μεγάλαι εὐεργεσίαι ὑπάρχουσι πρός τινα, *id.*

Beneficus, ὁ εὐεργέτης, ου, *Dem.* ὁ εὐποιῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ ἐπαρκῶν, οῦντος, *Dem.* χρηστὸς, ὴ, ὸν, *id.* ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, *id.* ὁ καὶ ἡ φιλάνθρωπος, ου, *Iſocr.*

Benemeritus, ὁ εὐεργέτης, ου, vere de civitate, ἀληθῶς τῆς πόλεως, *Dem.*

Beneplacitum, ἡ εὐδοκία, ας, *N. T.*

Benevole, εὐνοϊκῶς, *Dem.* εὐμενῶς, *Iſocr.* μετ᾽ εὐνοίας, *Dem.* audire aliquem, εὐνοϊκῶς ἀκούειν τινὸς λέγοντος, *id.* & fideliter agere aliquid, εὐνοϊκῶς καὶ πιστῶς πράττειν τι, *id.*

Benevolentia, ἡ εὔνοια, ας, *Dem.* ἡ εὐμένεια, ας, *id.* τὸ εὐμενὲς, έος, *id.* ἡ φιλανθρωπία, ας, *id.* & humanitas, εὔνοια καὶ φιλανθρωπία, *id.* & ſtudium εὔνοια καὶ προθυμία, *id.* inſignis, εὔνοια μεγάλη, *id.* magna & incredibilis, μεγάλη καὶ σφοδρὰ, *id.* ſingularis, πολλὴ, *id.* ſumma, πλείστη, *id.* firmior, βεβαιοτέρα, *Iſocr.* divina, δαιμονία, *Dem.* juſta, δικαία, *id.* vera, ἀληθινὴ, *Iſocr.* omni ſuſpicione carens, ἀνύποπτος, *Dem.* benevolentiam expetere, ὀρέγεσθαι εὐνοίας, *Iſocr.* aliquorum, παρακαλέσαι τινὰς πρὸς εὔνοιαν, *Dem.* tribuere alicui, διδόναι τινὶ, *id.* habere erga aliquem, εὔνοιαν ἔχειν πρός τινα, *id.* præſtare alicui, παρέχειν τινὶ, *Iſocr.* demonſtrare alicui, ἐνδείκνυσθαι πρός τινα, *Dem.* φανερῶς ἐνδείκνυσθαί τινι, *id.* alicujus contrahere, κτᾶσθαι παρά τινος, *id.* λαβεῖν τινος, *Iſocr.* conſervare, διασώζειν vel διαφυλάττειν, *id.* remittere erga aliquem, ἀφίστασθαι τῆς εὐνοίας τῆς εἴς τινα, *id.* abjicere erga aliquem, παραδιδόναι τὴν εὔνοιαν τὴν εἰς, εἰς vel πρός τινα, *id.* facere aliquid ex benevolentia, ποιεῖν τι κατ᾽ εὔνοιαν, *id.* ἐπ᾽ εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, *id.* benevolentiæ alicujus aliquid commendare, παρακατατίθεσθαί τι εὐνοίᾳ τινὸς, *Iſocr.* benevolentiæ munus in periculis non deſerere, τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐ λείπειν, *Dem.* fruſtrari benevolentia alicujus, διαμαρτάνειν τῆς εὐνοίας τινὸς, *id.* deſtitui benevolentia & humanitate alicujus, ἀποστερεῖσθαι τῆς εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας, τινὸς, *id.*

Benevolus,

Benevolus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔυνοος, *contr.* ἔυνȣς, ȣ, *Dem.* ἐυνοϊκὸς, ἡ, ὸν, *id.* ὁ ϗ ἡ ἐυμενὴς, έος, *id.* alicui & amicus, ἔυνȣς ϗ φίλος τινὶ, *id.* eſt illi, γίνεται, ἐςὶ, ὑπάρχει ἔυνȣς ἐκείνῳ, *Iſocr.* benevolum habere aliquem, ἔχειν τινὰ ἔυνȣν, *id.* nanciſci aliquem benevolentiorem alio, τυχεῖν τινὸς ἐυνȣςέρȣ, ἢ ἑτέρȣ, *id.* benevolo animo ſum erga aliquem, ἐυνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, vel τινὶ, *Dem.* ἐυμενῶς ἔχω vel διάκειμαι πρός τινα, *Iſocr.* ἔυνοιαν ἔχω ἔις τινα, vel τινὶ, *id.*

Benigne, φιλοφρόνως, *Xenoph.* φιλανθρώπως, *Dem.* ἐυμενῶς, *Iſocr.*

Benignitas, ἡ ἐυεργεσία, ας, *Iſocr.* ἡ χρηςότης, ητος, *N. T.*

Benignus, a, um, χρηςὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *id.* ὁ ϗ ἡ φιλάνθρωπος, ȣ, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, έος, *Dem.* πρᾶος, *idem*, & ignoſcens hominum erratis, πρᾶος ϗ συγγνώμων τ̃ ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων, *Xen.* erga aliquem, πρᾶός τινι, *Plut.*

Beo, i. e. beatum prædico, μακαρίζω, *Dem.* ἐυδαιμονίζω, *id.* aliquem fortunæ ergo, τινὰ τ̃ τύχης, *Ariſtot.* τινὰ διὰ την τύχην, *Dem.* majores, μακαρίζω τȣ̀ς προγόνȣς, *Iſocr.* alicujus cauſſa, τινὸς, *Ariſtoph.* i. e. beatum reddo, ποιέω τινὰ ἐυδαίμονα ϗ μακάριον, *Iſocr.*

Bes, ἡ διμοιρία, ας, *Lucian.*

Beſtia, τὸ θηρίον, ȣ, *Dem.* immaniſſima, ἀγριώτατον, *Iſocr.* impura, μιαρὸν, *Dem.* nefaria & immanis, μιαρὸν ϗ ἀμίαλον, *idem*, cicurare beſtias & meliores efficere, ἡμερȣ̃ν ψυχὰς θηρίων ϗ πλείονος ἀξίας ποιεῖν, *id.* i. e. *homo beſtialis*, ad quid beſtia ejuſmodi utatur quis? ἐφ' ἃ δ' ἂν ϗ χρήσαιτο τίς τοιȣ́τῳ θηρίῳ; *Dem.* beſtiarum more, θηριωδῶς, *Iſocr.*

Beſtialis, e, ὁ ϗ ἡ θηριώδης, εος, *Ariſtot.*

Beſtiarius, ὁ θηριομάχος, ȣ, *Lucian.*

Beſtiola, τὸ θηρίδιον, ȣ, *Theophr.*

Beta, τὸ τεῦτλον, ȣ, *Dioſc.*

Betula, ἡ σημύδα, ας, *Benz.*

Bibacitas, ἡ φιλοποσία, ας, *Xenoph.*

Bibax, ὁ πολυπότης, ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ πολύποτος, ȣ, *Ariſtot.* ποτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Biblia, τὰ βιβλία, ων.

Biblicus, a, um, βιβλικὸς, ἡ, όν.

Bibliographia, ἡ βιβλιογραφία, ας, *Dioſc.*

Bibliographus, ὁ βιβλιογράφος, ȣ, *Poll.*

Bibliopegus, ὁ βιβλιοπηγὸς, ȣ̃.

Bibliopola, ὁ βιβλιοπώλης, ȣ, *Poll.*

Bibliopolium, τὸ βιβλιοπώλιον, ȣ.

Bibliotheca, ἡ βιβλιοθήκη, ης, *Poll.*

Bibliothecarius, ὁ ἐπιςάτης τ̃ βιβλιοθήκης.

Bibo, onis, ὁ πότης, ȣ, *Ariſtoph.*

Bibo, bibere, πίνω, vinum, οἶνον, *Xenoph.* per totum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν, *id.* merum, ἀκρατοποτέω, *Athen.* lac, γαλακτοποτέω, *id.* vinum, οἰνοποτέω, *idem*, parum, ὀλιγοποτέω, *Plut.* aquam, ὑδροποτέω, *Xenoph.* frigidum, ψυχροποτέω, *Plut.* medicamentum, φαρμακοποτέω, *Thoephr.*

Biboſus, vide *Bibax.*

Bibulus, ὁ φιλοπότης, ȣ, *Poll.*

Biceps, ὁ ϗ ἡ δικέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ διπρόσωπος, ȣ, imago, ἄγαλμα διπρόσωπον, *Herodian.*

Bicolor, ὁ ϗ ἡ δίχροος, *contr.* δίχρȣς, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ δίχρωμος, ȣ, *Galen.*

Bicornis, e, ὁ ϗ ἡ δίκερος, ȣ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ δίκραιος, ȣ, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ δίκροος, *contr.* δίκρȣς, *Ariſtot.*

Bicorpor, ὁ ϗ ἡ δίσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ δισώματος, ȣ.

Bicubitalis, e, ὁ ϗ ἡ δίπηχυς, εως, *Dioſc.* διπηχυαῖος, *id.*

Bidens, ὁ ϗ ἡ διόδȣς, οντος.

Biduum, δύο ἡμέραι, biduo poſt, δύο διαδραμȣσῶν ἡμερῶν, *Herodian.*

Biennis, e, ὁ ϗ ἡ διετὴς, έος, *Ariſtot.*

Biennium, τὸ διετὲς, έος, *Æſchin.* ἡ διετία, ας.

Bifariam, διχῆ, *Dem.* διχῶς, divido, διχοτομέω, *Polyb.*

Biferus, a, um, ὁ ϗ ἡ δίφορος, ficus, συκῆ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ δίκαρπος, ȣ, terra, γῆ, *Strabo*, ſum, δικαρπέω, *Theophr.*

Bifidus, a, um, i. e. ungulam biſulcam habens, ὁ ϗ ἡ δίχηλος, ȣ, *Ariſtot.*

Biforis, e, ὁ ϗ ἡ δίθυρος, ȣ, templum, νεὼς, *Poll.*

Biformis, e, ὁ ϗ ἡ δίμορφος, ȣ.

Bifrons, ὁ ϗ ἡ ἀμφιπρόσωπος, ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ διμέτωπος, ȣ, munitio, φρȣρὰ, *Appian.* ὁ ϗ ἡ διπρόσωπος, ȣ, imago, qualis Jani, ἄγαλμα, *Herodian.*

Bigæ, ἡ συνωρὶς, ίδος, *Plut.* bigis vehor, συνωρικεύομαι, *Ariſtoph.* bigarum auriga, ὁ συνωριαςὴς, ȣ̃, *Lucian.*

Bigamia, vide *Digamia.*

Bigarius, ὁ συνωριαςὴς, ȣ̃, *Lucian.*

Bijugus, a, um, ὁ ϗ ἡ δίζυγος, ȣ, *Gregor. Naz.*

Bilanx, ὁ ζυγὸς, ȣ̃, *Plut.* vide *Libella.*

Bilinguis, e, i. e. duarum linguarum peritus, ὁ ϗ ἡ δίγλωσσος, ȣ, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ δίφωνος, ȣ, *Poll. ex Philiſton.* i. e. aliud loquens, aliud ſentiens, ὁ ϗ ἡ δίλογος, ȣ, *N. T.*

Bilioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ χολώδης, εος, *Hippocr.* χολικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* extreme bilioſus, i. e. valde iracundus, ὁ ϗ ἡ ἀκρόχολος, ȣ, *Ariſtot.*

Bilis, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.* i. e. ira, *idem*, *Dem.* bilem educens, ὁ ϗ ἡ χολήϊος, ȣ, *Gal.* meram bilem congerens, ὁ ϗ ἡ ἀκρητόχολος, *idem*, bile mens carens, ἡ ἀχολία, ας, *Plut.* bilis atræ redundantia, ἡ μελαγχολία, ας, *Hippocr.* bile atra laboro, μελαγχολάω, *Dem.* bile amara redundans, ὁ ϗ ἡ πικρόχολος, *Hipp.*

Biluſtris, e, vide, *Decennalis.*

Bimaris, e, ὁ ϗ ἡ διθάλασσος, ȣ, locus, τόπος, *N. T.*

Bimatus, ἡ διετία, ας, *N. T.*

Bimembris, e, ὁ ϗ ἡ δίκωλος, ȣ, *Dioſc.*

Bimeſtris, e, ὁ ϗ ἡ δίμηνος, ȣ, bimeſtre temporis ſpatium, δύο μῆνες, *Herodian.*

Bimulus, a, um, ὁ ϗ ἡ διετὴς, έος, *Ariſtot.*

Bimus, a, um, idem quod antecedens *Bimulus.*

Bini, æ, a, διοσοὶ, αὶ, ὰ, *Apocryph.* σύνδυο, *Dem.*

Binominis, e, ὁ ϗ ἡ διώνυμος, ȣ, *Plut.*

Bipalmis, e, ὁ ϗ ἡ δίδωρος, ȣ, *Plin.*

Bipartito, διμερῶς, διχῆ, *Dem.* δίχα, *Thuc.*

Bipartitus, a, um, ὁ ϗ ἡ διμερὴς, έος.

Bipatens, ὁ ϗ ἡ δίθυρος, ȣ, *Poll.*

Bipedalis, e, ὁ διπόδης, ȣ, *Xenoph.* διποδιαῖος, αία, αῖον, *id.*

Bipedaneus, ea, eum, idem quod *Bipedalis.*

Bipennis, ἡ πέλεκυς, εως, *Plut.*

Bipes, ὁ ϗ ἡ δίπȣς, οδος, *Ariſtot.*

Biremis, e, ὁ ϗ ἡ διήρης, εος, *Poll.*

Bis, δὶς, bis aut ter cauſſam capitis dicit, δὶς ἢ τρὶς κρίνεται, *Dem.*

Biſſextus, ſc. dies ἐμβόλιμος ἡμέρα, *Plut.*

Biſulcus, a, um, i. e. ungulas fiſſas habens, ὁ ϗ ἡ δίχηλος, ȣ, *Ariſtot.*

Bitumen, ἡ ἄσφαλτος, ȣ, *Dioſc.* refero, ἀσφαλτίζω, *idem*, bitumine illino, ἀσφαλτόω, LXX.

Bitumineus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσφάλτειος, ȣ.

Bitumino, ἀσφαλτόω, LXX.

Bivium, ἡ ἄμφοδος, ȣ, *Xen.*

Blæſus, a, um, τραυλὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ſum, τραυλίζω, *Ariſtoph.*

Blande, φιλανθρώπως, *Dem.* χαριέντως, *idem*, admodum, πάνυ ἡδέως, *id.* blandius, alloqui aliquem, προσειπεῖν τινα, *Iſocr.*

Blandiloquentia, ἡ χρηςολογία, ας, *N. T.*

Blandiloquus, a, um, ὁ ϗ ἡ χρηςολόγος, ȣ.

Blandimentum, τὸ θέλγμα, ατος, τὸ θελκτήριον, ȣ, *Hom.*

Blandior, σαίνω, alicui, τινὰ, *Plut.* κορίζομαί τινα, *Ariſtoph.* ἀρεσκεύομαι τινα, *Xenoph.* κολακεύω τινι, *Plut.* vel τινὰ, *Xenoph.* auribus, κεχαρισμένως διαλέγω, *Iſocr.*

Blanditiæ, ἡ χρηςολογία, ας, *N. T.* ἡ κολακεία, ας, *Dem.* τὸ ἀρέσκευμα, ατος, *Plut.* blanditiis ſibi placare aliquem, διὰ κολακείας χειρώσασθαί τινα, *Ælian.*

Blandus, a, um, ὁ ϗ ἡ χρηςολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ θελκτήριος, ȣ, *Plut.* ἄρεσκος, η, ον, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἐυπροσήγορος, ȣ, *Iſocr.*

Blaſphemator, ὁ βλάσφημος, ȣ, *Dem.*

Blaſphemia, ἡ βλασφημία, ας, *Plato.*

Blaſphemo, βλασφημέω, aliquem, τινὰ, *Appian.* aliquid, ἔις τι, *Plato*, ὑπέρ τινος, *Iſocr.* περί τινος, *id.* Deum, ἐις Θεὸν, *Plato*, βλάσφημόν τι εἶπον, *Dem.*

Blaſphemus, a, um, ὁ ϗ ἡ βλάσφημος, ȣ, *Dem.*

Blatero, onis, ὁ σπερμολόγος, ȣ, *Dem.* ὁ λογοποιῶν, ȣ̃ντος, *id.* ὁ φλυαρῶν, ȣ̃ντος, *Iſocr.*

Blatero, as, ληρέω, *Iſocr.* ψελλίζομαι, *Ariſtot.* ταυτολογέω, *Polyb.* fruſtra, ἀδολεσχέω τινὰ ἄλλως, *Dem.* ῥαψῳδέω μάτην, *id.* de re aliqua, φλυαρίζω μάτlω περί τινος, *Iſocr.*

Blatta, ἡ σίλφη, ης, *Dioſc.* ἡ τίλφη, ης, *Lucian.*

Blennus, a, um, μωρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtoph.* ὁ ϗ ἡ βλὰξ, ακὸς, *Xenoph.*

Blitum, τὸ βλίτον, ȣ, *Dioſc.*

Boarium forum, τὸ βȣπώλιον, ȣ, τὸ, βȣπώλειον, ȣ.

Boatus, us, τὸ μύκημα, ατος, *Plut.*

Boletus, ὁ βωλίτης, ȣ.

Bolis, ἡ βολὶς, ίδος, bolidem demitto, ſive bolide mare exploro, βολίζω, *N. T.*

Bolus, ὁ βῶλος, ȣ, *Baſil.*

Bombilatio, ἡ βόμβησις, εως.

Bombilo, as, βομβέω, *Ariſtoph.* βομβαίνω, *Baſ.*

Bombus, ὁ βόμβος, ȣ, bombum edens, ὁ ϗ ἡ βομβώδης, εος, *Ælian.*

Bombycinus, a, um, βομβύκινος, ίνη, ινον.

Bombyx, ὁ βόμβυξ, υκος, *Ariſtot.*

Bona, orum, ἡ ȣ̓σία, ας, *Dem.* τὰ ὄντα, ων, *id.* τὰ ὑπάρχοντα, ων, *Iſocr.* τὰ ἀγαθὰ, ῶν, *idem*, τὰ χρήματα, ων, *id.* αἱ κτήσεις, εων, *Dem.* τὰ κτήματα, ων, *id.* τὰ ἐγκτήματα, ων, *id.* hæreditaria, ὁ κλῆρος, ȣ, *Dem.* animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι, fortunæ, ἀγαθὰ τὰ ἐκτὸς, ſive ἐξωτερικά. Conf. *Opes*, item *Facultates.*

Bonitas, ἡ ἀγαθότης, ητος, *Sir.* ἡ ἀγαθωσύνη, ης, *N. T.* ἡ καλοκἀγαθία, ας, *Xenoph.* ἡ χρηςότης, ητος, *Plut.*

Bonum, i, τὸ ἀγαθὸν, ȣ̃, *Ariſt.* τὸ χρηςὸν, ȣ̃, *Dem.* magnum, ἀγαθὸν μέγα, *Dem.* præcipuum & omnium maximum, ἡγȣ́μενον ϗ πάντων μέγιςον, *id.* maximum & ſplendidiſſimum divinorum bonorum & humanorum, τῶν θείων ἀγαθῶν ϗ τῶν ἀνθρωπίνων μέγιςον ϗ σεμνότατον, *Iſocr.* admirandum, θαυμάσιον, *Dem.* perfectum, τέλειον, *id.* honeſtum & conveniens alicui, καλὸν ϗ προσῆκόν τινι, *id.* eligere ἀγαθὸν αἱρεῖσθαι, *id.* exſpectare, προσδοκᾶν, *idem*, accipere, μεταλαβεῖν. *Iſocr.* precari Deos, ἐυχεσθαι θεοῖς διδόναι *Dem.*

Dem. accidere alicui, συμβαίνειν τινὶ, *Iſocr.* conſecutum eſſe, habere a Diis, ἔχειν παρὰ θεῶν, *Iſocr.* ornatum eſſe bonis tantis, ἀξιοῦσθαι τοσούτων ἀγαθῶν, *Dem.* frui bonis, ἀπολαύειν ἀγαθῶν, *Iſocr.* ὠνήσασθαι ἀγαθῶν, *Dem.* male uti, abuti bonis, κακῶς χρῆσθαι ἀγαθοῖς, *Iſocr.* delectari bonis præſentibus, χαίρειν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, *Dem.*

Bonus, a, um, ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* χρηστὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* vir, ἀνὴρ ἀγαθὸς, *Dem.* χρηστὸς, *idem*, & honeſtus, καλὸς κἀγαθὸς, *Iſocr.* & juſtus, χρηστὸς καὶ δίκαιος, *Dem.* non improbus, ſed omnino bonus, οὐ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρηστὸς, *id.* natura, φύσει χρηστὸς ἄνθρωπος, *id.* bonum efficere aliquem, χρηστὸν παρασκευάζειν τινὰ, *id.* ſe præbere, ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτὸν, *Iſocr.* πράττειν, ſive ποιεῖν τὸ ἔργον τοῦ χρηστοῦ, ſive καλοῦ κἀγαθοῦ ἀνδρὸς, *Dem.* eſſe coactum, χρηστὸν εἶναι ἀναγκασθέντα, *id.* bonorum amans, ὁ καὶ ἡ φιλάγαθος, *N. T.* bonorum oſor, ὁ καὶ ἡ ἀφιλάγαθος, ου, *ibid.* bona verba quæſo! o Mars, εὐφήμει, ὦ Ἄρες! *Lucian.*

Boo, μυκάομαι, *Plut.* βοάω, *id.*

Bootes, ὁ βοώτης, ου.

Borealis, e, ὁ καὶ ἡ βόρειος, ου, venti, flatus, βόρεια πνεύματα, *Theophr.* boreale cœlum, borealis aëris conſtitutio, τὸ βόρρειον, *Xenoph.*

Boreas, ὁ βορέας, ου, *Ariſtot.* ὁ βορρᾶς, ᾶ, *Ælian.* a borea, βόρραθεν, *Theodoret.* boreæ expoſitus, ὁ καὶ ἡ κατάβορρος, *Demoſth.* domus, οἰκία, *Ariſtot.* ad boream vergens, i. qui a borea perflatur, ὁ καὶ ἡ προσβόρειος, ου, *Theophr.*

Boreus, a, um, idem quod *Borealis.*

Bos, ὁ vel ἡ βοῦς, βοὸς, *Ariſtot.* bos arator & jugum trahens, βοῦς ἀρότης καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσας, *Ælian.* boves paſco, βουκολέω, *Lucian.* boves macto, βουθυτέω, *Æſchin.*

Botanice, ars, ἡ βοτανικὴ, ῆς.

Botanicus, a, um, βοτανικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Botrus, ὁ βότρυς, υος, *Theophr.*

Bovile, τὸ βουστάσιον, ου, ἡ βούστασις, εως, *Poll.* τὸ βουστάσιμον, ου, *id.* τὸ βοαύλιον, ου, *Poll.*

Bovillus, a, um, vide *Bubulus.*

Brabeum, τὸ βραβεῖον, ου, *N. T.*

Brabeuta, ὁ βραβευτὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Brabeuterium, τὸ βραβευτήριον, ου.

Bracca, ἡ ἀναξυρὶς, ίδος, *Xen.* τὸ περισκέλιον, ου, ἡ περισκελὶς, ίδος, *Plut.* braccas, τὰ περισκελῆ, ῶν, *Philo.*

Braccatus, a, um, διεζωσμένος τὰς ἀναξυρίδας.

Brachiale, τὸ βραχιόνιον, ου, ὁ βραχιονιστὴρ, ῆρος, *Xenoph.* τὸ περιβραχιόνιον, ου, *id.* τὸ ψέλλιον, ου, *Plut.* τὸ ψάλιον, ου, *Xenoph.* i. e. pars brachii, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.*

Brachium, ὁ βραχίων, ονος, *Dem.* brachii flexus, ὁ ἀγκὼν, ῶνος, *id.*

Bractea, τὸ πέταλον, ου, *Plut.* aurea, χρυσοῦν, LXX.

Bractearius, ὁ τῶν πετάλων ποιητὴς, ὁ πεταλιστὴς, οῦ.

Bracteatus, a, um, ὁ καὶ ἡ παραπέταλος, ου.

Bracteola, τὸ πεταλίδιον, ου.

Branchiæ, τὰ βράγχια, ων, *Ariſtot.*

Braſſica, ἡ κράμβη, ης, *Dioſc.* τὸ κραμβίδιον, ου, *Poll.* canina, ἡ κυνοκράμβη, ης, *id.* capitata, κράμβη κεφαλωτή.

Brevi, ἐν βραχεῖ, *Lucian.* tempore diſſerere inter ſe, ὀλίγον χρόνον διαλέγεσθαι ἀλλήλοις, *Iſocr.* refutare calumnias, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπολύειν διαβολὰς, *id.* tam brevi tempore, ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ, *Dem.* mori, διὰ ταχέων ἀπολέσθαι, *Ælian.*

Brevia, τὰ βραχέα, ων, in brevia incidere, τοῖς βραχέσι περιπίπτειν, *Polyb.* hærere in brevibus, ἐνέχεσθαι τοῖς βραχέσι, *Plut.*

Breviarium, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Breviloquentia, ἡ βραχυλογία, ας, *Poll.*

Breviloquus, ὁ καὶ ἡ βραχυλόγος, ου, *Plut.* ſum, βραχυλογέω, *id.*

Brevio, ἐπιτέμνω, *Syneſ.* βραχύνω.

Brevis, e, βραχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ σύντομος, ου, *idem*, vita, βραχὺς βίος, *Hippocr.* oratio, βραχὺς λόγος, *Iſocr.* oratio multo brevior, λόγος πολὺ συντομώτερος, *idem*, brevis vitæ, ὁ καὶ ἡ βραχύβιος, ου, ὁ καὶ ἡ μικρόβιος, ου, brevis temporis, ὁ καὶ ἡ ὀλιγοχρόνιος, ου, *Xenoph.*

Brevitas, ἡ βραχύτης, ητος, *Plato*, ἡ συντομία, ας, *Ariſtot.* vitæ, ἡ στενοχωρία βίου, *Ælian.* ſermonis, ἡ στενοχωρία τῶν λόγων, *id.*

Breviter, βραχέως, *Dem.* βραχὺ, *id.* συντόμως, *id.* oſtendere aliquid, διὰ βραχέων ἐπιδεικνύναι τι, *Iſocr.* dicere, συντόμως δηλοῦν, *id.* docere res magnas, συντόμως διδάσκειν περὶ μεγάλων, *Dem.* brevius hæc declarare poſſum, συντομώτερον ἔχω δηλῶσαι περὶ αὐτῶν, *Iſocr.* cætera quam potero breviſſime percurram, περὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν δύναμαι, συντομώτατα διελθεῖν πειράσομαι, *id.* breviſſime dicere aliquid, συντομώτατα εἰπεῖν τι, *Dem.*

Bruchus, ὁ βροῦχος, ου, LXX.

Bruma, ἡ τροπὴ χειμερινὴ, *Thuc.*

Brumalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆς τροπῆς χειμερινῆς.

Bruteſco, ἀφρονεύομαι, LXX.

Brutum, τὸ ζῶον ἄλογον, *Ariſtot.* bruti inſtar vivere, ἀλογώδη δίαιταν βόσκεσθαι, *Suid.*

Brutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ου, *Ariſtot.* i. e. ſtupidus, ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, ου, *Dem.*

Brya, ἡ μυρίκη, ης, *Dioſc.*

Bubalinus, a, um, βουβάλινος, ίνη, ινον.

Bubalus, ὁ βούβαλος, ου, *Ariſtot.*

Bubile, vide *Bovile.*

Bubo, ὁ βύας, ου, *Ariſtot.*

Bubulcitor, βουκολέω, *Poll.*

Bubulcus, ὁ βουκόλος, ου, *Æl.* ὁ βοηλάτης, ου, *idem.*

Bubulus, a, um, βόειος, εία, ειον, βοεικὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.* bubula caro, βόειον κρέας, vel ſimpliciter, τὸ βόειον, *Al. Aphrod.*

Bucca, ἡ γνάθος, ου, *Dem.* inflare buccas, φυσᾶν γνάθους, in buccam venire, ἐπὶ τὸ στόμα ἐλθεῖν, *Plato.*

Buccella, τὸ ψωμίον, ου, *Laert.*

Buccina, ἡ βυκάνη, ης, *Suid.* ἡ σάλπιγξ, γγος, *Themiſt.*

Buccinator, ὁ βυκανιστὴς, οῦ, *Dion. Halicarn.* ὁ βυκανίτης, ου, *Polyb.* ὁ σαλπιγκτὴς, οῦ, *Dem.*

Buccino, βυκανίζω, σαλπίζω, *Athen.*

Bucco, ὁ πρόστομος, ου, ὁ γνάθων, ωνος.

Bucculentus, a, um, ὁ καὶ ἡ στομώδης, εος, *Poll.*

Bucolicus, a, um, βουκολικὸς, ἡ, ὸν, carmen, μέλος, *Ælian.*

Bucula, τὸ βοΐδιον, ου, τὸ βοϊδάριον, ου, *Athen.*

Bufo, ὁ φύσαλος, ου, *Lucian.*

Bulboſus, a, um, ὁ καὶ ἡ βολβώδης, εος, *Theophr.*

Bulbus, ὁ βολβὸς, οῦ, *Theophr.*

Bulga, ὁ μολγὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ἡ ὑποπήρα, ας.

Bulla, ἡ πομφόλυξ, υγος, *Lucian*, ἡ πέμφιξ, γος, *Galen.* τὸ φύσημα, ατος, *Eurip.* ἡ φυσαλλὶς, ίδος, *Lucian.* inſigne puerorum, τὸ στηθοδέσμιον, ου, *Poll.* ἡ βοῦλλα, ης, in bullas converto, πομφολυγόω, *Dioſc.*

Bullatus, a, um, κεκοσμημένος, ένη, ένον κάλυξι, i. e. bullis turgens, ὁ καὶ ἡ πομφολυγώδης, εος.

Bullio, ζέω, βράζω, *Suid.* bullire facio, ἀναβράζω, *Dioſc.* Conf. *Ebullio.*

Bulla, πομφολυγέω, *Dioſc.*

Bullula, τὸ πομφολύγιον, ου.

Bura, ἡ ἐχέτλη, ης, *Poll.*

Burdo, ὁ ἡμίονος, ου, *Plut.*

Buris, idem quod *Bura.*

Buſtualis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπιτύμβιος, ου, *Poll.*

Buſtuarius, ὁ ἐπιτύμβιος, ου.

Buſtum, ὁ τύμβος, ου, parvum, τὸ ἡμιτύμβιον, ου, *Suid.* buſta eruo & deprædor, τυμβωρυχέω, *Ariſt.*

Butyraceus, ea, eum, βουτύρινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Butyrum, τὸ βούτυρον, ου, *Galen.*

Buxetum, ὁ πυξεὼν, ῶνος.

Buxeus, a, um, πύξινος, ίνη, ινον, ὁ καὶ ἡ πυξώδης, εος.

Buxus, ἡ πύξος, ου, *Theophr.* buxo abundans, ὁ καὶ ἡ πυξώδης, εος.

Byrſa, ἡ βύρσα, ης, *Dioſc.*

Byſſinus, a, um, βύσσινος, ίνη, ινον, pallium, φάρος, *Plut.* verba, ῥήματα, *id.* linteum, σινδὼν, *Herodot.*

Byſſus, ἡ βύσσος, ου, *Philo.*

C.

CAballus, ὁ καβάλλης, ου, *Plut.*

Cacabo, κακκαβίζω, *Ariſtot.* τιττυβίζω, *Athen.*

Cacabus, ἡ κακκάβη, ης, *Athen.* parvus, τὸ κακκάβιον, ου, *Poll.*

Cacaturio, χεσείω, *Ariſtoph.* χεζητιάω, *id.*

Cachecticus, a, um, καχεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*

Cachexia, ἡ καχεξία, ας, *Plut.* cachexia laboro, καχεκτέω, *Polyb.*

Cachinnatio, ὁ καγχασμὸς, οῦ, *Poll.*

Cachinnator, ὁ καγχαστὴς, οῦ, *Poll.*

Cachinnor, καγχάζω, καγχλάζω, *Athen.* καγχάομαι, *Heſych.* valde, ἀνακαγχάζω μάλα, *Plato*, παμμέγεθες, *Lucian.* vehementer ſuper aliqua re, ἐκκαγχάζω ἐπί τινι, *Xenoph.* ἐπικαγχάζω τινι, effuſe, ὑπερκαγχάζω.

Cachinnus, ὁ καγχασμὸς, οῦ, *Poll.*

Caco, ἀποπατέω, *Galen.* ἀναχωρέω, *Herodian.* ἀποσκευάζομαι, *idem*, χέζω, *Plut.* in ſellis, ἐπὶ τῶν δίφρων, *Ariſtoph.* caco in, ἐγχέζω, *id.* caco ſuper, ἐπιχέζω, *idem.*

Cacodæmon, ὁ κακοδαίμων, ονος, *Poll.* τὸ δαιμόνιον, ου, *N. T.* τὸ δαιμόνιον πονηρὸν, *ibid.* cacodæmone plenus, ὁ καὶ ἡ δαιμονιώδης, *ibid.* a cacodæmone torqueri, δαιμονίζεσθαι, *ibid.*

Cacoëthes, τὸ κακόηθες, εος.

Cacozelia, ἡ κακοζηλία, ας, *Lucian.* τὸ κακόζηλον, ου, *Dem. Phal.*

Cacumen, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* montis, ἡ ἀκρώρεια, ας, *Philo*, τὸ ἄκρον, ου, *Herodot.* τὸ ἄκρον ὄρους.

Cacumino, κορυφόω, ἀποκορυφόω, *Polyb.*

Cadaver, ὁ νεκρὸς, *Dem.* ὁ νέκυς, υος, *id.* τὸ πτῶμα, ατος, *Plut.* alicujus, ὁ νεκρός τινος, *Xenoph.* cadaverum acervus, ἡ νεκὰς, άδος, *Lucian.* σωρὸς νεκρῶν, *Xenoph.* cadavera ſpoliare, νεκροσυλεῖν, *Lucian.*

Cadaveroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ νεκρώδης, εος, νεκρικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Cadiſcus, ὁ καδίσκος, ου, *Poll.*

Cadivus, a, um, πτώσιμος, ίμη, ιμον, ὁ καὶ ἡ εὐκατάπτωτος, ου.

Cado, πίπτω, *Dem.* in genua, εἰς γόνατα, *Xenoph.* in omnes partes, ἐπὶ πάντα τὰ μέρη, *Athen.* in faciem, ἐπὶ τὸ στόμα, in foveas, ἐμπίπτειν εἰς τάφρους, *Plut.* in terram, καταπίπτειν εἰς γῆν, *N. T.* ἐπὶ τῆς γῆς, *Xenoph.* in malo, περιπίπτειν κακοῖς, Isocr. in morbos, νόσοις, Plut. animo, ἀναπίπτω, Thuc. ob aliquid, ἀθυμέω τι, id. Plut. ἀθύμως ἔχω πρός τι, Xen.

Caduceator, ὁ κήρυξ, υκος, Xenoph. sum, κηρυκεύω, Poll. caduceatoris munus, ἡ κηρυκεία, ας, id. ἡ κηρύκευσις, εως, Herodot.

Caduceus, τὸ κηρύκειον, ου, Polyb.

Caduciter, προπετῶς.

Caducus, a, um, idem quod *Cadivus*, i. e. corruptibilis, φθαρτὸς, ή, όν, N. T.

Cadus, ὁ κάδος, ου, Herodot.

Cæcitas, ἡ τυφλότης, ητος, Ariſtot. ἡ τύφλωσις, εως, Hippocr. ἡ ἀορασία, ας, LXX.

Cæco, τυφλόω, aliquem, τινά, Plato.

Cæculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπότυφλος, ου.

Cæcus, a, um, τυφλὸς, ή, όν, homo ad futura, ἄνθρωπος τοῦ μέλλοντος, Plut. fons, i. e. qui non videtur, τυφλὴ πίδαξ, Xenoph. paries, i. e. feneſtras non habens, τυφλὸς τοῖχος, iſta vel cæcus videat, ταυτὶ καὶ τυφλῷ δῆλα, Plut.

Cæcutientia, ὁ ἀμβλυωγμὸς, οῦ, Hippocr.

Cæcutio, ἀμβλυώττω, ad lumen, πρὸς τὸ φῶς, Lucian. ἀμυδρὸν βλέπω, Ælian. præ ſenio, ἐβαρυώπησαν οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ γήρως, LXX. nimia cupiditate, τυφλώττω τῇ ἐπιθυμίᾳ, Herodian.

Cædes, ὁ φόνος, ου, Dem. ἡ σφαγὴ, ῆς, Iſocr. ὁ θάνατος, ου, id. τὸ αἷμα, ατος, Dem. & vulnera, & mortes, τραύματα καὶ σφαγαὶ καὶ θάνατοι, Iſocr. fortuita, φόνος ἀκούσιος, Dem. conſulto facta, ἐκ προνοίας, id. juſta, δίκαιος, id. iniqua, ἄνομος, Iſocr. cædis reum peragi, ἐφ' αἵματι φεύγειν, Dem. eſſe auctorem, αἴτιον εἶναι τοῦ φόνου, id. inſimulari, αἰτίαν ἔχειν τοῦ φόνου, id. diem dicere alicui, λαχεῖν τινι φόνου εἰκότως, id. aliquem accuſare, ἐπαιτιάσασθαί τινα τοῦ φόνου, id. reum aliquem agere, παραγράφεσθαί τινι τὴν γραφὴν τοῦ φόνου, id. perpetratæ aliquem convincere, αἱρεῖν φόνου τὸν δεδρακότα, idem, ἁλίσκεσθαι τοῦ φόνου, reos morte multare, ζημιῶσαι θανάτῳ τοὺς ἐπὶ φόνῳ φεύγοντας, id. cædes fiunt in urbe, γίγνονται φόνοι, σφαγαὶ, θάνατοι ἐν τῇ πόλει, Iſocr. cædem patrare ſuis manibus, κτείνειν τινὰ αὐτοχειρίᾳ, Dem. cæde pollutum eſſe, κοινωνεῖν τοῦ φόνου, id.

Cædo, παίω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, Dem. anum, τύπτω τὴν γραῦν, id. mulierem, πατάσσω τὴν γυναῖκα, id. famulos flagris, αἰκίζω τοὺς οἰκέτας, Iſocr. parum aliquem, μὴ σφόδρα συγκόπτειν τινὰ, id. aliquem colaphis, πὺξ παίω στόμα τινὸς, Dem. multos hoſtes, πολὺν φόνον ἐργάζομαι τῶν ἐναντίων, id.

Cæduus, a, um, κοπτικὸς, ή, όν.

Cælamen, ἡ γλυφὴ, ῆς, Plut. τὸ γλύμμα, ατος, Poll.

Cælator, ὁ γλύπτης, ου, ὁ γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ γλυφεὺς, έως.

Cælatura, quod ſculptum eſt, τὸ γλύμμα, ατος, Poll. ἡ γλυφὴ, ῆς, Plut.

Cælatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάγλυπτος, ου, γλυπτὸς, ή, όν, LXX.

Cælebs, ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, ου, Xenoph. ὁ καὶ ἡ ἀγάμητος, ου, ὁ ἠΐθεος, ου, Dem. ἁγνὸς, ή, όν, γάμων, Plato.

Cælibatus, ἡ ἀγαμία, ας, Heſych. τὸ ἀγάμιον, ου, idem.

Cælo, γλύφω, aliquid, τὶ, Ariſtoph.

Cælum, vide *Cælum*.

Cælum, τὸ γλαφεῖον, ου, Lucian. τὸ γλυπτήριον, ου, ὁ ἐγκοπεὺς, έως, Lucian. ὁ κοπεὺς, έως, id.

Cæmentarius, ὁ τειχοποιὸς, οῦ, Poll. ὁ τειχοδόμος, ου, idem.

Cæmentitius, a, um, χαλίκειος, εία, ειον.

Cæmentum, ὁ χάλιξ, ικος, Thuc.

Cæpe, τὸ κρόμμυον, ου, Xen. cæpas olere, κρομμύων ὄζειν, id.

Cæpina, ὁ κομμυὼν, ῶνος.

Cærimoniæ, ἡ θρησκεία, ας, Herodian. τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, Dem. τὰ πρὸς θεοὺς, τὰ τῶν θεῶν, id. θεῖα πράγματα, id.

Cæruleus, a, um, κυάνεος, contr. κυανοῦς, ῆ, οῦν, mare, θάλαττα, Ariſtot. color, κυανοῦν χρῶμα, Xenoph. cæruleo colore ſum, κυανίζω, Dioſc. cærulei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, εως, Plut.

Cæſar, ὁ Καῖσαρ, αρος, Plut.

Cæſaries, ἡ κόμη, ης, Plut. Conf. *Coma*.

Cæſim, κοπτικῶς, τμητικῶς, Suid. τμήδην, id.

Cæſio, ἡ τμῆσις, εως.

Cæſius, a, um, γλαυκὸς, ή, όν, Ariſtot. cæſios oculos habens γλαυκὸς τὰ ὄμματα, id. γλαυκὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς, Baſil. γλαυκὸς, Plut. ὁ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος, ου, Dioſc. ὁ καὶ ἡ γλαυκόμματος, Plato. cæſius color, ἡ γλαυκότης, ητος, oculorum, ὀμμάτων, Ariſtot. cæſium reddi, ἀπογλαυκοῦσθαι, Plut.

Cæſpes, ὁ βῶλαξ, ακος, ὁ βῶλος, ου, Poll.

Cæſpitator, ὁ παραφέρον βαδίζων, Lucian.

Cæſpititius, a, um, βωλάκινος, ίνη, ινον.

Cæſpito, παραφέρον βαδίζω, Lucian.

Cæſtrum, τὸ κέστρον, ου, Poll.

Cætera, τὸ λοιπὰ, τἄλλα, Dem. καὶ ἕτερα.

Cæteroqui, τἄλλα, Dem. ἄλλως, Ariſtoph.

Cæteri, æ, a, ἕτεροι, αι, α, hi, iſti, cæteri, alii, οἱ μὲν, οἱ δὲ, ἕτεροι δὲ, ἄλλοι δὲ, Iſocr. λοιποὶ, αἱ, ἁ, Dem.

Cæterum, μέντοι, favos fingunt, cæterum non mellificant, κηρία πλάττουσι, μελιτουργοῦσι μέντοι οὐδὲν, Ariſtot. μὲν οὖν, cæterum accepto imperio cuncta mutavit, αὐτὸς μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν πάντα ὑπεκίνησεν, Dem. καὶ δὴ, idem.

Calamarium, ἡ καλαμοθήκη, ης, ἡ καλαμὶς, ίδος.

Calamiſter, ἡ καλαμὶς, ίδος, Dioſc. ἡ κνῆστις, εως, Plut.

Calamiſtro, βοστρυχίζω, Dion. Halicarn.

Calamiſtrum, idem quod *Calamiſter*.

Calamitas, ἡ συμφορὰ, ᾶς, Dem. τὰ δεινὰ, idem, ἡ μοχθηρία, ας, id. calamitates & miſeriæ, συμφοραὶ καὶ ἀτυχίαι, Iſocr. calamitas maxima, ἀτυχία μεγίστη, Dem. par, τὰ ἴσα κακὰ, id. ſumma, συμφορὰ ἐσχάτη, id. deplorata, ἀνήκεστος, Iſocr. communis, κοινὴ ἅπασι, Dem. conjicere aliquem in calamitatem, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κακὸν, Dem. προσρίψασθαι τινι συμφοράν, id. περιβαλεῖν τινα τῇ συμφορᾷ, id. calamitatem cavere, evitare, συμφορὰν φυλάττειν, Iſocr. διαφεύγειν, id. in maximam calamitatem incidere, ἔρχεσθαι εἰς μεγίστην συμφοράν, id. ἥκειν εἰς ἀτυχίαν, id. περιπίπτειν ἀτυχίαις, Dem. premi calamitate, γίγνεσθαι περὶ συμφορὰν, ſ. ἐπὶ συμφορᾷ, idem, εἶναι ἐν δεινῷ τινι, id. χεῖρον πράττειν, Iſocr. ἀτυχεῖν ἀτύχημα, Dem. mederi calamitati, ἰάσασθαι τὴν ἀτυχίαν, Iſocr. ἐπανορθοῦν τὴν ἀτυχίαν πόλεως, id. ἐπαμύνειν τῇ συμφορᾷ, id. liberare aliquem e calamitate, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν, id. διασώζειν τινὰ ἐκ μεγίστων συμφορῶν, id. ἐκλύειν τινὰ δεινῶν ἁπάντων, Demoſth.

Calamites, ὁ καλαμίτης, ου, ὁ δρυόφυτος, ου.

Calamitoſe, ἀτυχῶς, Iſocr. ἀθλίως, Dem. ἐπικήρως, Iſocr. ἀθλίως καὶ κακῶς, Dem.

Calamitoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυστυχὴς, έος, Dem. ἀτυχῶν, οῦσα, οῦν, id. κακοπαθῶν, οῦσα, οῦν, Iſocr. ὁ καὶ ἡ ταλαίπωρος, ου, Dem. ταλαιπωρῶν, οῦσα, οῦν, id. ἄθλιος, ία, ιον, id. & infelix, ταλαίπωρος καὶ δυστυχὴς, id. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος, id. omnium calamitoſiſſimus, πάντων ταλαιπωρότατος, id. ἁπάντων ἀνθρώπων ἀθλιώτατα διακείμενος, Iſocr.

Calamus, ὁ κάλαμος, ου, Dioſc.

Calathus, ὁ κάλαθος, ου, Poll. parvus, ὁ καλαθίσκος, ου, id. τὸ καλάθιον, ου, Scho Callim. ἡ καλαθὶς, ίδος, Heſych.

Calator, ὁ κλήτωρ, ορος, Dem. ὁ κλητὴρ, ῆρος, id.

Calatus, a, um, κληθεὶς, εῖσα, έν.

Calcaneus, ἡ πτέρνα, ης, Dem.

Calcar, τὸ πλῆκτρον, Ariſtoph. τὸ κέντρον, ου, Strabo, ἡ ἐγκεντρὶς, ίδος, id. ὁ πτερνιστὴρ, ῆρος, calcaribus incito, μυωπίζω, Heliodor. calcar addo currenti, τὸν τρέχοντα ὀτρύνω, περιβάλλω τινὶ τὰ κέντρα, Diod. Sic.

Calcarius, ὁ γυψοποιὸς, οῦ, ὁ τιτανοποιὸς,

Calcator, ὁ ληνοβάτης, ου.

Calcatus, a, um, στειβόμενος, ένη, ενον, Xenoph.

Calceamentum, τὸ ὑπόδημα, ατος, Xenoph. ex lino confectum, λίνου πεποιημένον, Herodian.

Calceatio, ἡ ὑπόδησις, εως, Xenoph.

Calceo, ὑποδέω, & calceari, calceos induere, ὑποδέομαι, Xenoph.

Calceolarius, ὁ ὑποδηματοποιὸς, οῦ.

Calceolus, τὸ ὑποδημάτιον, ου.

Calceus, τὸ ὑπόδημα, ατος, Xen. calcei careo, ἀνυποδητέω, calceis carens, ὁ καὶ ἀνυπόδητος, ου, Xenoph. calceorum carentia, i. e. pedum nuditas, ἡ ἀνυποδησία, ας, Plato.

Calcitratio, ὁ λακτισμὸς, οῦ, ὁ ἀπολακτισμὸς, Plut.

Calcitrator, ὁ λακτιστὴς, οῦ, Xenoph.

Calcitro, as, λακτίζω, aliquid, τι, Dem Phal. ἀπολακτίζω, Lucian. qui ab adverſariis in ventrem calcitratur, λακτιζόμενος εἰς τὴν γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν Lucian. calcitrare adverſus ſtimulum λακτίζειν πρὸς κέντρον, N. T.

Calcitroſus, a, um, λακτιστικὸς, ή, όν, λακτίζων, ουσα, ον, equus, ἵππος, Poll.

Calco, πατέω, aliquid, τὶ, Herodian. viam στείβω ὁδὸν, Xenoph.

Calculatio, ὁ ψηφισμὸς, οῦ, ὁ λογισμὸς, Æſchin.

Calculator, ὁ ψηφιστὴς, οῦ, ὁ λογιστὴς, οῦ, Plu

Calculo, ψηφίζω, λογίζομαι, Ariſtot.

Calculus, i. e. parvus lapis, τὸ λιθάριον, Theophraſt. i. e. morbus, ἡ λιθίασις, εω Dioſc. i. e. computatorius & judicialis, ψῆφος, ου, Dem. damnatorius, ψῆφος ανα ροῦσα, καταιροῦσα, ſalutaris, ἡ ψῆφος σώ ζουσα, id. calculo bene ſubducto, λελο γισμένως, Herodot. calculo laborare, λ θιᾶν, ᾶν, Dioſc.

Caldarium, ὁ θερμαντὴρ, ῆρος, Poll. τὸ θε μαντήριον, ου. id.

Caldus, a, um, vide *Calidus, a, um*.

Calefacio, θερμαίνω, Plut. θέρω, Naz. aliqu θάλπω τι, Syneſ. παραθερμαίνω, Athe

Calefactio, ἡ θέρμανσις, εως, Ariſtot. ἡ θ μασία, ας, id.

Calefactorius, a, um, θερμαντικὸς, ή, Dioſc. συνθερμαντικὸς, ή, όν, Galen.

Calefactus, us, ἡ θέρμανσις, εως, Ariſ ἡ θερμασία, ας, Hippocr. ἡ διαθερμασ ας, Ariſtot.

Calefactus, a, um, θερμαντὸς, ή, όν, Ariſ ad ignem, θαλφθεὶς παρὰ τῷ πυρὶ, Ga θερμανθεὶς, εῖσα, έν, bene, ὁ καὶ ἡ εὐθ μαντος, ου, Theophraſt.

Calefio, θερμαίνομαι, Dem. διαθερμαίνομ id. θάλπομαι, Galen.

Calendæ, αἱ καλάνδαι, ῶν, ἡ νουμηνία, Plut. ἡ νεομηνία, ας, ſingulis Calendis, νὰ πάσας νεομηνίας, Herodot.

Calendarium, ἡ ἐφημερὶς ἐπιμήνιος, τὸ ἡ ρολόγιον, ου.

Calef

Caleſco, idem quod *Calefio*.

Caleo, θέρομαι, *Ariſtot*.

Caliditas, ἡ θερμότης, ητος, *Plut*. τὸ θερμὸν, οῦ, *Theophr*.

Calidus, a, um, ὁ ϗ ἡ θερμὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ ἔνθερμος, ου, locus, τόπος, *Plut*. a pugna, ἀπὸ μάχης, *id*. a certamine, τῷ ἀγῶνι, *id*. calido animo ad res frigidas accedere, θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσιν καρδίαν ἔχειν, *Sophoc*. calida aqua, τὸ θερμὸν, ſc. ὕδωρ, *Galen*. valde calidus, ὁ ϗ ἡ διάθερμος, ου, *Ariſtot*. aliquantum, ὁ ϗ ἡ ὑπόθερμος, ου, locus, χωρίον, *Poll*.

Caliga, ἡ σκελεὰ, ᾶς, *Poll*.

Caligatio, ἡ ἀμβλυωπία, ας.

Caliginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ζοφώδης, εος, *Herodian*. ζοφερὸς, ὰ, ὸν, *Lucian*. ὁ ϗ ἡ ἀχλυώδης, εος, *Hippocr*. ὁ ϗ ἡ σκοτώδης, εος, *Plut*.

Caligo, inis, ὁ ζόφος, ου, *Plut*. ἡ ἀχλὺς, ύος, *Iſocr*. ὁ σκότος, ου, *Dem*. ἡ ἐπισκότησις, εως, oculorum, τὸ σκότωμα, ατος, *Galen*. ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, *Dioſc*.

Caligo, as, ἀμβλυώττω, *Lucian*. Conf. *Cæcutio*.

Calix, ὁ κύλιξ, ικος, *Plut*. τὸ ποτήριον, ου, *idem*.

Calleo, ἐντύλωσα, i. e. perfecte ſcio, ἐπίσταμαι, artem, τέχνην, *Iſocr*.

Calleſco, τυλόομαι, *Dioſc*.

Callide, πανούργως, τεχνικῶς, rempublicam adminiſtrare, τεχνικῶς πολιτεύεσθαι, *Iſocr*. ago, πανουργέω, *Dem*.

Calliditas, ἡ πανουργία, ας, *Demoſth*. τὸ σόφισμα, ατος, *id*. ἡ δεινότης, ητος, *id*. doli & calliditates, τέχναι ϗ πανουργίαι, *id*.

Callidus, a, um, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem*. πανουργῶν, οῦσα, οῦν, *Iſocr*. δεινὸς, ὴ, ὸν, *Dem*. & improbus, πανοῦργος ϗ δεινὸς, *id*.

Callis, ἡ τρίβος, ου, *Xenoph*. ὁ στίβος, ου, *Polyb*. ἡ ἀτραπὸς, οῦ, & via, ϗ ὁδὸς, *Herodian*.

Calloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ τυλώδης, εος, *Plut*. τετυλωμένος, ένη, ένον, *Xen*. calloſum reddo, τυλόω, *Xen*. calloſus fio, τυλόομαι, *Dioſc*.

Callus, ὁ τύλος, ου, *Lucian*. τὸ τύλωμα, ατος, *Heſych*. callum obduco, τυλόω, ori, τὸ στόμα, *Xen*.

Calo, as, καλέω. Conf. *Voco*.

Calo, onis, ὁ σκευοφόρος, ου, *Xenoph*. ὁ ξυλοφόρος, ου, *Athen*.

Calones, τὰ καλοπόδια, ων, *Suid*.

Calor, ἡ θερμότης, ητος, *Plut*. τὸ θερμὸν, οῦ, *Theophraſt*. ἡ θέρμη, ης, *Thuc*. τὸ θάλπος, εος, *Xen*. ἡ θερμασία, ας, *Ariſtot*.

Calorificus, a, um, vide *Calefactorius*.

Calva, τὸ κράνιον, ου, *Lucian*.

Calvaria, idem quod *Calva*.

Calvaſter, ὁ ἀναφάλαντος, ου, LXX.

Calveo, φαλακρός εἰμι.

Calveſco, φαλακρόομαι.

Calvities, ἡ φαλακρότης, ητος, ἡ φαλάκρα, ας, ἡ φαλάκρωσις, εως, LXX. ἡ φιλότης τῆς κεφαλῆς, *Plut*. τὸ ἀναφαλάνθωμα, ατος, LXX.

Calumnia, ἡ διαβολὴ, ῆς, *Dem*. ἡ συκοφαντία, ας, *id*. τὸ συκοφάντισμα, ατος, *id*. & maledictum, συκοφαντία ϗ βλασφημία, *id*. & falſum crimen, συκοφαντία ϗ παρανομία, *id*. συκοφαντία ϗ ψευδὴς λόγος, *id*. tanta, τοσαύτη βλασφημία ἡ διαβολὴ, *id*. τοσαύτη ὑπερβολὴ συκοφαντίας, *id*. calumniam timere, συκοφαντίαν φοβεῖσθαι, *id*. διαβολὴν εὐλαβεῖσθαι, *Iſocr*. ſuggerere alicui, διδόναι συκοφαντίαν τινὶ, *Dem*. graviſſimam creare alicui, καταστῆσαί τινα εἰς μεγίστην διαβολὴν, *Iſocr*. contemnere, καταφρονεῖν λοιδορίας, *id*. refutare, διαλῦσαι ſ. διαλύσασθαι διαβολὴν, *id*. repellere, διωθεῖσθαι ψευδῆ λόγον ϗ συκοφαντίαν, *Dem*.

Calumniator, ὁ διάβολος, ου, *Dem*. ὁ διαβάλλων, οντος, *Iſocr*. ὁ συκοφάντης, ου, *Dem*. ὁ συκοφαντῶν, οῦντος, *id*. ὁ λοιδορῶν, οῦντος, *Iſocr*. ὁ λοιδορούμενος, ου, *id*. ὁ βλάσφημος, ου, *Dem*. & nugator, βλασφημῶν ϗ φλυαρῶν, *Iſocr*. & acerbus & ſerpentina natura homo, συκοφάντης ϗ πικρὸς ϗ ἔχις τὴν φύσιν ἄνθρωπος, *Dem*. magnus & inſignis, ὑπερβάλλων τῇ συκοφαντίᾳ, *id*.

Calumniatrix, ἡ διαβάλλουσα, ης, ἡ συκοφαντοῦσα, ης, ἡ λοιδοροῦσα, ης. Conf. Articulum antecedentem.

Calumnior aliquem, διαβάλλω τινὰ, *Dem*. βλασφημέω εἴς τινα, *id*. λοιδορέω, ſ. λοιδορέομαί τινι, *id*. τινὰ, *Iſocr*. εἴς τινα, *id*. συκοφαντέω τινὰ, *id*. πλύνω τινὰ, *Dem*. ἐπηρεάζω τινὶ, *id*. κακῶς λέγω τινὰ, *id*. aliquid, συκοφαντέω τι, *Iſocr*. λοιδορέομαί τι, *Æſchin*. aliquem ob aliquid, συκοφαντέω τινά τινος, *Ælian*. & maledicere, διαβάλλειν ϗ βλασφημεῖν, *Iſocr*. & mentiri in aliquem, διαβάλλειν ϗ καταψεύδεσθαί τινα, *id*. conviciis & contumeliis proſcindere, σκορακίζειν ϗ προπηλακίζειν, *id*. acerrime, τὰ μέγιστα, *id*. maxime, μάλιστα, *Iſocr*. ſemper, συνεχῶς, *Dem*. manifeſte, περιφανῶς, *id*. acerbe, πικρῶς, *Iſocr*. petulanter, ἀσελγῶς, *id*. indecenter, παρὰ τὸ προσῆκον, *Dem*. falſo, ψευδῶς, *Iſocr*. injuſte, ἀδίκως, οὐ δικαίως, *Dem*.

Calumnioſe, συκοφαντικῶς, συκοφαντωδῶς.

Calumnioſus, a, um, συκοφαντικὸς, ὴ, ὸν, *Luc*. ὁ ϗ ἡ συκοφαντώδης, εος, *Lyſias*.

Calvus, a, um, φαλακρὸς, ὰ, ὸν, *Luc*. τὴν κεφαλὴν, *id*. μαδαρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot*. ὁ ϗ ἡ λειπόθριξ, χος, *Ælian*. calvum reddo, μαδαρόω, LXX. calvus ſum, μαδίζω, *Hippocr*. μαδάω, *Ariſtoph*. calvus fio, μαδαρὸς γίνομαι, *Ælian*.

Calx, pars pedis, ἡ πτέρνα, ης, *Dem*. τὸ σφυρὸν, οῦ, *N. T.* calcibus peto, λακτίζω, *Ariſtoph*. πτερνίζω.

Calx, ἡ τίτανος, ου, *Lucian*. ἡ κονία, ας, *Gal*. viva, κονία ἄσβεστος, *Ægin*. calce obducere, τιτανόεσθαι, *Heſych*. ἐπιχρίειν τιτάνῳ, *Lucian*. calce oblitus, τιτανώμενος, ένη, ενον, *Heſych*. τιτανωτὸς, ὴ, ὸν, *id*. κονιατὸς, ὴ, ὸν, *Theophr*. calce dealbo, κονιάω, *Dem*. κονιάομαι, *Plut*. calce inductum ſeu dealbatum opus, τὸ κονίαμα, ατος, *Theophr*. calce inducens aliquid, ὁ κονιατὴς, οῦ, *Heſych*. inductio, quæ fit calce, ἡ κονίασις, εως.

Calyptra, ἡ καλύπτρα, ας, *Plut*.

Calyx, ὁ κάλυξ, υκος, *Theophr*.

Cambio, ἀμείβομαι, *Plut*. ἀντικαταλλάττομαι, *Herodian*.

Cambium, ἡ ἀντικαταλλαγὴ, ῆς.

Camelarius, ὁ καμηλίτης, ου, *Ariſtot*.

Camelinus, a, um, καμήλειος, εία, ειον.

Camelopardalis, ἡ καμηλοπάρδαλις, εως, LXX.

Camelus, ὁ vel ἡ κάμηλος, ου, *Xenoph*.

Camera, ἡ καμάρα, ας, *Galen*.

Camerarius, a, um, καμαρινὸς, ὴ, όν.

Cameratio, ἡ καμάρωσις, εως.

Cameratus, a, um, καμαρωτὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc*.

Camero, καμαράω, ῶ.

Caminalis, e, idem quod ſequens *Caminarius*.

Caminarius, a, um, καμιναῖος, αία, αῖον, fuligo, αἰθάλη, LXX. ὁ καμινίτης, ου, panis caminarius, i. e. in camino coctus, ἄρτος καμινίτης, *Athen*. ὁ ϗ ἡ καμινώδης, εος, exhalatio caminaria, i. e. e camino, ἀναπνοὴ καμινώδης, *Strabo*.

Caminus, i. e. fornax, ὁ vel ἡ κάμινος, LXX. parvus, τὸ καμίνιον, ου, *Schol. Ariſt*. in camino excoquo, καμινεύω, *Strabo*, in camino opus faciens, ὁ καμινευτὴς, οῦ, *Lucian*. quæ circa caminum laborat, ἡ καμινεύτρια, ας, *Herodian*. opera, quæ navatur circa caminum, ἡ καμινεία, ας, *Theophr*. i. e. fumi receptaculum, ἡ καπνοδόχη, ης, τὸ καπνοδοχεῖον, ου, ἡ καπνοδόκη, ης, *Herodot*.

Campana, ὁ κώδων, ωνος, *Thuc*. τὸ χάλκωμα, ατος, campanæ malleus, τὸ ῥόπαλον, ου, campanam pulſo, τὸν κώδωνα κρούω, κωδωνίζω, *Ariſtoph*.

Campanula, τὸ κωδώνιον, ου.

Campeſtre, τὸ περίζωμα, ατος, *Plut*.

Campeſtris, e, πεδινὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph*. πεδεινὸς, ὴ, ὸν, *Theophr*. πεδιαῖος, αία, αῖον, πεδιακὸς, ὴ, όν.

Campſor, ὁ κολλυβιστὴς, οῦ, *Lyſias*.

Campus, τὸ πεδίον, ου, *Plato*, Martius, πεδίον Ἄρειον, *Plut*. latitudo camporum, τὸ πλῆθος τῶν πεδίων, *Iſocr*. campum vaſtare, ἀνάστατον ποιεῖν τὸ πεδίον, *id*.

Camus, i. e. fiſcella, ὁ κημὸς, οῦ, *Ariſtoph*. i. e. capiſtrum, camum circa os habere, ἔχειν κημὸν περὶ στόματι, *Athen*. camum circumpono, κημόω, *Xenoph*. cami circumpoſitio, ἡ κήμωσις, εως, *Heſych*.

Canalicula, τὸ σωληνάριον, ου, *Euſtath*.

Canaliculatim, σωληνοειδῶς.

Canaliculatus, ὁ ϗ ἡ σωληνοειδὴς, έος.

Canaliculus, idem quod *Canalicula*.

Canalis, ὁ σωλὴν, ῆνος, *Plut*.

Cancellarius, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Cancellatus, a, um, δικτυωτὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Cancelli, ἡ κιγκλὶς, ίδος, *Plut*. τὸ δρύφακτον, ου, *Heſych*. cancellis includere, περιβάλλειν κιγκλίδα, *Plut*.

Cancello, κιγκλίζω, teſtamentum, διαθήκην ἐξαλείφω, *Dem*.

Cancer, ὁ καρκίνος, ου, animal, *Ariſtot*. ſidus, *Arat*. morbus, *Hippocr*. τὸ καρκίνωμα, ατος, *Dioſc*. parvus, τὸ καρκίνιον, ου, *Ariſtot*. cancro ſimilis, ſive e cancrorum genere, ὁ ϗ ἡ καρκινώδης, εος, *id*. cancro morbo infeſtari, καρκινόεσθαι, *Hippocr*.

Candefacio, λευκόομαι, *Xenoph*. i. e. ignitum reddo, διαπυρόω.

Candefactus, a, um, λελευκωμένος, ένη, ένον, *Dem*. igne, ὁ ϗ ἡ διάπυρος, ου.

Candefio, λευκόομαι, *Dem*. igne, διαπυρίζομαι.

Candela, ὁ λύχνος, ου, *Xen*. Conf. *Lychnus*.

Candelabrum, τὸ λύχνιον, ου, *Athen*. ἡ λυχνία, ας, *N. T.*

Candeo, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι, *Theophyl*. i. e. ignitus ſum, ἐκπυρόομαι, διάπυρός εἰμι.

Candicans, ὁ ϗ ἡ ὑπόλευκος, ου, *Dioſc*.

Candico, ὑπόλευκός εἰμι, ὑπολευκαίνομαι.

Candidatus, a, um, i. e. alba veſte indutus, ὁ ϗ ἡ λευχείμων, ονος, ὁ λευχειμονίων, ῶν, *Herodian*. i. e. ambiens officium, ὁ παραγγέλλων ἀρχὴν, *Plut*.

Candide, i. e. ſincere, ἁπλῶς, *Dem*. ἀδόλως, *id*. ἀκιβδήλως, *Iſocr*. ἀφελῶς, *Dem*. & ſincere ſcribere aliquid, ἁπλῶς ϗ ἀδόλως γράφειν τι, *id*. & aperte adminiſtrare remp. ἁπλῶς ϗ φανερῶς πολιτεύεσθαι, *id*.

Candidus, a, um, i. e. albus, λευκὸς, ὴ, όν. Conf. *Albus*, i. e. ſincerus, ὁ ϗ ἡ ἀφελὴς, έος, *Dem*. ὁ ϗ ἡ ἄκακος, ου, *id*. ὁ ϗ ἡ ἄδολος, ου, *Plato*, ἁπλόος, οῦς, ἁπλόη, ῆ, ἁπλόον, οῦν, *Dem*. vere & amicus, ἀληθῶς ἁπλοῦς ϗ φίλος, *id*. vir, ἁπλοϊκὸς ἀνὴρ, *Lucian*. & ingenuus homo, ἀφελὴς ϗ παῤῥησίας μεστὸς, *id*.

Candor, ἡ λευκότης, ητος, *Ariſtot*. i. e. morum ſimplicitas, ἡ εὐήθεια, ας, *Dem*. ἡ ἀκακία, ας, *id*.

Caneo, πολιός εἰμι.

Caneſco, πολιόομαι, *Ariſtot*.

Cani, αἱ πολιαὶ, ῶν, *Iſocr*.

Canicula, τὸ κυνίδιον, ου, *Xenoph*. τὸ κυνάριον, ου, *id*. ſidus, ὁ σείριος, ου, *Heſ*. ὁ κύων, *Ariſtot*.

Ariſtot. poſt caniculam, i. e. poſt mediam æſtatem, μ͞τ κύνα, *Theophr.*

Canicularis, e, κυνικὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.* dies caniculares, αἱ ἀμφὶ τ͂ σείριον ἡμέραι, αἱ ἐπὶ κυνὶ vel ὑπὸ κυνὸς ἡμέραι. Conf. articulum anteced.

Canine, κυνηδὸν, *Lucian.*

Caninus, a, um, κυνικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* κύνειος, εία, ειον, *Sext. Empir.* canino ritu, κυνηδὸν, *Lucian.* canina ſentis, κύναρος vel κυνάρα ἄκανθα, *Athen.*

Canis, ὁ vel ἡ κυὼν, κυνὸς, *Ariſtot.* canibus objici ſ. objectum eſſe, κυνῶν δεῖπνον εἶναι, *Ælian.* canes vorare, κυνοφαγεῖν, *Sext. Empir.* a cane morſus, ὁ ϗ ἡ κυνόδηκτος, ȣ, *Dioſcor.*

Caniſtrum, τὸ κάναϛρον, ȣ, *Poll.* ὁ κάνης, ητος, *Plut.* τὸ κανȣ͂ν, ȣ͂, *Thuc.* τὸ κάνειον, ȣ, *Athen.* ligneum & plexum, κάνεον ξύλινον ϗ πληκτὸν, *id.*

Canities, ἡ πολιότης, ητος, ἡ πολιὰ, ᾶς, *Iſocr.*

Canna, ὁ δόναξ, ακος, *Dioſc.* ὁ κάλαμος, ȣ, *id.* ἡ κάννη, vel κάννα, ης, *Ariſtoph.*

Cannabaceus, a, um, καννάβινος, ίνη, ινον.

Cannabis, ἡ κάνναβις, εως, *Dioſc.*

Cannetum, τὸ δονακεῖον, ȣ, τὸ καλαμῶδες, ſc. χωρίον.

Canneus, a, um, καλάμινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Cano, ᾄδω, *Dem.* ἀείδω, *id.* pæanas, ᾄδω παιᾶνας, *id.* cantilenas, ᾄσματα, *Plut.* ad lyram, πρὸς λύραν, *id.* laudes alicujus, ἐγκώμιόν τινος, *Ariſtoph.* tibia cantionem amatoriam, αὐλέω ᾆσμα ἐρωτικὸν, *Ariſtot.* ſuaviſſime, εὐφωνότατος ϗ ᾠδικώτατός εἰμι, *Ælian.* claſſicum, σημαίνω μάχεσθαι, *Xenoph.* receptui, σημαίνω τὸ ἀνακλητικὸν, *Plut.*

Canon, ὁ κανὼν, όνος, *Æſchin.*

Canonice, κανονικῶς.

Canonicus, a, um, κανονικὸς, ὴ, όν.

Canore, ᾠδικῶς, *Ariſtot.*

Canorus, a, um, ᾠδικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Cantator, ὁ ψάλτης, ȣ, *Plut.*

Cantatrix, ἡ ψάλτρια, ας, *Athen.*

Cantharus, ὁ κάνθαρος, ȣ, parvus, τὸ κανθάριον, ȣ, *Plut.*

Canthus, ὁ κάνθος, ȣ, *Ariſtot.*

Canticum, τὸ ᾆσμα, ατος, *Dem.* τὸ ἄασμα, ατος, *Gregor.* ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Xenoph.* ἡ ἀοιδὴ, ῆς, *Dem.*

Cantilena, idem quod *Canticum.*

Cantiuncula, τὸ ᾀσμάτιον, ȣ.

Canto, ψάλλω. Conf. *Cano.*

Cantor, ὁ ᾠδὸς, ȣ͂, *Plato*, ὁ μελῳδὸς, ȣ͂, *Lucian.*

Cantus, τὸ μέλος, εος, *Lucian.* ἡ μελῳδία, ας, *Athen.*

Canus, a, um, πολιὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.*

Capacitas, ἡ χώρησις, εως, τὸ χώρημα, ατος, ἡ εὐρυχωρία, ας.

Capax, ὁ ϗ ἡ εὐρύχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ εὐρυχωρὴς, έος, *Thuc.* ſum, χωρέω, eorum, qui conveniunt, τȣ̀ς ξυνελθόντας, *Thuc.* doctrinæ, τὴν διδαχὴν, *Dem.*

Capedo, ἡ εὐρυχωρία, ας, i. e. vas quoddam, ἡ κυλίσκη, ης.

Capella, τὸ αἰγίδιον, ȣ, LXX.

Caper, ὁ τράγος, ȣ, *Ariſtot.* ὁ αἶξ, αἰγὸς, *Herodot.*

Capero, ῥυσσόω, *Dioſc.*

Capeſſo, αἱρέω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* rempublicam ἅπτομαι τȣ͂ πολιτεύματος, *id.* λαμβάνω τὰ τ͂ κοινῶν, *Ariſtot.* negotium, ἀντιλαμβάνομαι τȣ͂ πράγματος, *Plut.* imperium, αἱρέω τὴν ἀρχὴν, *Plato*, pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, *Plut.*

Capillaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ τριχώδης, εος.

Capillamentum, τὸ τρίχωμα, ατος, *Ariſtot.*

Capillatus, a, um, τριχωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Capillitium, τὸ τρίχωμα, ατος, *Ariſtot.* ἡ κόμη, ης, *Dem.* arte factum, ἡ κόμη πρόσθετος, *Xenoph.*

Capillo, τριχόω, *Dioſc.*

Capillus, ἡ θρὶξ, τριχὸς, *Ariſtot.* ἡ κόμη, ης, *id.* plexus & intortus, ὁ πλόκαμος, ȣ, *Herodot.* capillorum nodus, ἡ πλοκαμὶς, ίδος, defluvium, ἡ ἀλωπεκία, ας, *Galen.* capillos como, τριχοπλαϛέω, nutrio, κομάω, κομοτροφέω, *Strabo*, molles habens, ὁ ϗ ἡ μαλακόθριξ, ιχος, *Ariſtot.* paucos habens, ὁ ϗ ἡ ὀλιγόθριξ, *id* criſpos habens, ὁ ϗ ἡ ȣ̓λόθριξ, *id.* pulchros faciens, ὁ ϗ ἡ καλλίθριξ, *Dioſc.*

Capio, αἱρέω, urbem vi, πόλιν κ͞τ κράτος, *Iſocr.* virum, ἄνδρα, *id.* urbem obſidione, ἁλίσκω πόλιν πολιορκίᾳ, *Dem.* haſta vel bello, λαμβάνω πόλιν δορυάλωτον, ſ. αἰχμάλωτον, *Iſocr.* avaritiam alicujus, χωρέω τὴν πλεονεξίαν τινὸς, *Dem.* i. e. comprehendo aliquid, δέχομαί τι, *Dio Chryſ.* utilitatem ex aliqua re, ὠφελέομαι ἀπό τινος, *Xen.* conſilium de re aliqua, βȣλεύομαι περὶ τινος, *Iſocr.* ex re aliqua voluptatem, χαίρω ἐπί τινι, *Xenoph.* aliquem vivum, ζωγρέω τινὰ, *Thuc.* i. e. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, *Plato.*

Capiſtro, κημόω, *Xenoph.* φιμόω, *N. T.*

Capiſtrum, ὁ κημὸς, ȣ͂, *Xenoph.* τὸ περιϛόμιον, ȣ, LXX.

Capital, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *Ariſtot.* τὸ κρήδεμνον, ȣ, *Euſtath.* facinus morte dignum, ἀδίκημα φονικὸν, *Lycurg.*

Capitalis, e, i. e. ad caput pertinens, κεφαλικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.* i. e. mortem merens, φονικὸς, ὴ, ὸν, facinus, ἀδίκημα, *Lycurg.* ἔσχατος, άτη, ατον, odium, μίσος θανατικὸς, ὴ, ὸν, cauſſa, δίκη, *Plut.*

Capitaliter, κεφαλικῶς, i. e. capite plecti, κεφαλικῶς κολάζεσθαι, *Herodian.*

Capitatus, caput habens, κεφαλωτὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Capitellum, τὸ κεφάλιον, ȣ, *Dioſc.*

Capitium, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Capito, ὁ μεγαλοκέφαλος, ȣ.

Capitularis, e, ὁ ϗ ἡ κεφαλαιώδης, εος.

Capitulatim, κεφαλαιωδῶς, *Ariſtot.* ἐπὶ κεφαλαίȣ, *Thuc.* ἐν κεφαλαίοις, *Dem.* attingo, κεφαλαιόω, *Thuc.*

Capitulum, τὸ κεφαλίδιον, ȣ, *Poll.* τὸ κεφάλιον, ȣ, *Dioſc.* i. e. pars libri, τὸ κεφάλαιον, ȣ, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *N. T.*

Capo, ὁ ἀλέκτωρ ἐκτομίας, ȣ.

Capra, ἡ αἶξ, αἰγὸς, *Ariſtot.*

Caprarius, ὁ αἰπόλος, ȣ, *Poll.*

Caprea, ἡ αἴγαγρος, ȣ, ἡ δὸρξ, δορκὸς, *Al. Aphrod.* ὁ δόρκος, ȣ, *Dioſc.* ἡ δορκὰς, άδος, *id.* parva, τὸ δορκάδιον, ȣ, LXX.

Capreolus, τὸ δορκάδιον, ȣ, LXX.

Capricornus, ὁ αἰγόκερως, ωτος, *Lucian.*

Caprificatio, ὁ ἐρινασμὸς, ȣ͂, *Theophr.*

Caprificor, ἐρινάζω, *Theophr.* ἐρινόω, *id.*

Caprificus, ὁ ἐρινεὸς, ȣ͂, *Theophr.* fructus, τὸ ἐρινεὸν, ȣ͂, *Ariſtot.*

Caprile, ὁ αἰγὼν, ῶνος.

Caprinus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἴγειος, ȣ, *N. T.* caſeus, αἴγειος τυρὸς, *Athen.* caprina pellis, ἡ αἰγέη, ης, *Herodot.* contr. αἰγῆ, ῆς.

Capſa, ἡ κάψα, ης, *Suid.* ἡ καψάκη, ης, LXX. ἡ κιβωτὸς, ȣ͂, *Athen.*

Capſarius, ὁ κιβωτοφόρος, ȣ.

Capſula, τὸ κιβώτιον, ȣ, *Plut.*

Captatio, ἡ θήρα, ας, *Dem.* ἡ θήρευσις, εως.

Captator, ὁ θηρατὴς, ȣ͂, ὁ θηρευτὴς, ȣ͂, *Poll.*

Captatorius, a, um, θηρατικὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.* θηρευτικὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Captatrix, ἡ θηρεύτρια, ας.

Captio, velut urbis, fugitivi, ἡ λῆψις,
Thuc. i. e. deceptio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς,
δόλος, ȣ, *Dem.*

Captioſe, ἀπατηλῶς, σοφιϛικῶς, *Ariſtot.*

Captioſus, a, um, ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, *Pla*
σοφιϛικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Captivitas, ἡ ἅλωσις, εως, *Dem.* ἡ σύλλη
εως, *id.* ἡ αἰχμαλωσία, ας, *N. T.* εἱρκ
ῆς, *Dem.* & ſervatio patris, ἅλωσις
σωτηρία πατρὸς, *id.* abducere in captiv
tatem aliquos, οἴχεσθαι ἄγοντα αἰχμ
λώτȣς τινὰς, *id.* redimere e captivita
λύειν αἰχμάλωτον, *id.* ſocius in captivita
ὁ συναιχμάλωτος, ȣ, *N. T.* Conf. *Captiv*

Captivo, αἰχμαλωτίζω, *Dem.*

Captivus, a, um, ὁ δεσμώτης, ȣ, *Dem.*
δεσμϗ́ιος, ένη, ένον, *id.* ὁ ϗ ἡ αἰχμάλωτ
ȣ, *id.* ἁλȣ̀ς, ȣ͂σα, ȣ͂ν, *id.* ὁ ϗ ἡ δορυάλ
τος, ȣ, *id.* fio, γίγνομαι αἰχμάλωτος,
captivum aliquem abduco, οἴχομαι ἄγ
αἰχμάλωτόν τινα, *id.* habeo in vincul
ἔχω ϗ ἐδέησά τινα αἰχμάλωτον, *id.* r
dimo meis ſumptibus, λυτρόω αἰχμάλω
ἐκ τ͂ ἰδίων, *id.* conſervo, ἀνασώζω αἰχμ
λωτον, *id.* dimitto, ἀφίημι δεσμώτην,

Capto, θηρεύω, *Iſocr.* θηράω, *Xenoph.* al
quem, τινὰ, *id.* lucrum, θηρεύω κέρδ
voluptatem, τὴν ἡδονὴν, *Iſocr.* homin
verbis, θηράω ἀνθρώπȣς λόγοις, *Xenoph.* a
ras, θηρεύω αὔρας, *id.* ſermonem alicuju
ἐπιλαμβάνομαι λόγȣ τινὸς, *N. T.* aura
popularem, δημαγωγέω τȣ̀ς πολλȣ̀ς, *Pla*

Captura, i. e. venatio, τὸ θήρευμα, ατ
Plato, ἡ ἄγρα, ας, *Lucian.* i. e. capt
vatio, ἡ λῆψις, εως, *Plut.* ἡ ἅλωσις,
Plato, i. e. id, quod captum eſt, τὸ θ
ραμα, ατος, *Plut.*

Captus, a, um, ἑαλωκὼς, υῖα, ὸς, *Dem.*
λȣ̀ς, ȣ͂σα, ȣ͂ν, major a majore, μείζονι
βραχύτερος, *Ælian.* primo auditu, οἰκ
μϗ́ος τ͂ πρώταις ἀκοαῖς, *Ariſtot.* amor
ἁλȣ̀ς ἔρωτι, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, *Æſ*
forma, ἁλȣ̀ς τȣ͂ κάλλȣς, *Lucian.* vi,
λȣ̀ς κ͞τ κράτος, *Iſocr.* bello, ὁ ϗ ἡ αἰχμ
λωτος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δορυάλωτος,
Iſocr. vivus, ἐζωγρημϗ́ος, *N. T.* ham
ἠγκιϛρωμένος, *Syneſ.* mente, oculis, auribu
διεφθαρμένος τὰς φρένας, τ͂ ὄψιν, τ͂ ἀκοὴν.

Capula, τὸ λαβίδιον, ȣ, *Dioſc.*

Capularis ſenex, ὁ ϗ ἡ σοροδαίμων, ον
Plut. ὁ τυμβογέρων, οντος, *Ariſtoph.*

Capulus, ἡ λαβὴ, ῆς, gladii, τȣ͂ ξίφȣς, *Plut.*

Capus, idem quod *Capo.*

Caput, hominis vel bruti, ἡ κεφαλὴ, ῆ
Dem. τὸ κεφάλαιον, ȣ, *id.* caput incider
τὴν κεφαλὴν ἐπιτέμνειν, *id.* conterere al
cui, συντρίψαι κ͞τ κεφαλῆς τινος, *Iſoc*
comminutum habere, κατεαγῆναι τ
κεφαλὴν, *Dem.* retorquere calumniam i
caput dicentis, βλασφημίαν τρέπειν
κεφαλὴν τῷ λέγοντι, *Dem.* in caput alicu
jus cauſſam rei alicujus conferre, ἀνατι
θέναι τ͂ αἰτίαν ἐπὶ κεφαλὴν τινος, a capi
ad calcem, ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας, *Hom*
caput alicujus pecunia licitari, ἐπικηρύ
σειν ἀργύριόν τινι, *Herodot.* capite dole
κεφαλαλγέω, *Hippocr.* cui caput dolet,
ϗ ἡ κεφαλαλγὴς, έος, *Plut.* dolorem ca
pitis adferens, κεφαλαλγὸς, ὴ, ὸν, *Plat*
κεφαλαλγικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.* capitis dolo
ἡ κεφαλαλγία, ας, *Hippocr.* i. e. *origo*,
ἀρχὴ, ῆς, *Iſocr.* i. e. *ſumma pecuniæ*, ὑπὸ
uſura percipitur, τὸ ἀρχαῖον, ȣ, *Dem.* i.
pars libri, τὸ κεφάλαιον, ȣ, ἡ κεφαλὶς, ίδο
N. T. i. e. *præcipuum*, τὸ κυριώτατο
i. e. *mors*, ὁ θάνατος, ȣ, vel vita, ἡ ψ
χὴ, ῆς, adire periculum capitis in ludis,
γωνίζεσθαι ἀγῶνας τ͂ ψυχῆς, *Dem.* pericl
tari de capite, κινδυνεύειν ἐν ψυχῇ, *id.* c
pi

pitis aliquem accerſere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι, *id.* capitis cauſſam dicere, ἀπολογήσασθαι τὴν τοῦ θανάτου δίκην, *Plut.* capitis damnare, θάνατον κατακρίνειν τινὸς, *Iſocr.* capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, *Æſchin.*

Carabus, ὁ κάραβος, ου, *Ariſtot.* carabo ſimilis, ſive e caraborum genere, ὁ ϗ ἡ καραβώδης, εος, *id.*

Carbaſus, i. e. linteum tenue, τὸ λῖνον λεπτὸν, i. e. velum, τὸ λαῖφος, εος, *Plut.*

Carbo, ὁ ἄνθραξ, ακος, *Athen.* accenſus, ἡμμένος, carbonum ſtrues, ἡ ἀνθρακία, ας, *Dioſc.* carbones conficio, ἀνθρακεύω, *Theophr.* in carbones redigo, ἀπανθρακόω, *Lucian.*

Carbonarius, ὁ ἀνθρακευτὴς, οῦ, *Ælian.* ater, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, ου, *Lucian.*

Carbonarius, a, um, ἀνθράκιος, ία, ιον, fornax carbonaria, ἡ ἀνθρακία, ας, *Theophr.*

Carbunculus, i. e. parvus carbo, τὸ ἀνθράκιον, ου, i. e. gemma quædam vel morbus, ὁ ἄνθραξ, ακος, LXX. *Galen.*

Carcer, τὸ δεσμωτήριον, ου, *Dem.* τὸ οἴκημα, ατος, *Dem.* ὁ δεσμὸς, οῦ, *id.* ἡ εἱρκτὴ, ῆς, *id.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Ariſtot.* ὁ εἱργμὸς, οῦ, *Dem.* carcerem meritum eſſe, ἔνοχον εἶναι τῇ ἀπαγωγῇ, *Dem.* δεσμοῦ ἔνοχον γίγνεσθαι, *id.* carcere multare aliquem, τιμᾷν τινὶ δεσμοῦ, *id.* ducere, conjicere aliquem in carcerem, ἄγειν, ἀπάγειν, εἰσάγειν, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς δεσμωτήριον, *id.* ἐς φυλακὴν ποιεῖν, *Ariſtot.* καταβάλλειν εἰς τὴν εἱρκτὴν, *Diod. Sic.* conjici in carcerem, ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ſ. εἰς τὸ οἴκημα, *Dem.* eſſe in carcere, εἶναι ἐν δεσμωτηρίῳ, *id.* multa quinquennia, διατρίβειν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πενταετηρίδας πολλας, *id.* effugere e carcere, ἀποδρᾶν, ſ. ἀποδράντα ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *id.* egredi e carcere, προϊέναι ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *id.* e carcere liberare, ἀφαιρεῖν τινι τὸν δεσμὸν, *id.* carceris cuſtodiam obire, εἱρκτοφυλακεῖν, *Philo,* carceris cuſtos, ὁ εἱργμοφύλαξ, ακος, *Xenoph.*

Carcerarius, a, um, φυλακικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Carceres, in agonibus, ἡ ἀφετηρία, ας, *Ariſtoph.* ἡ βαλβὶς, ίδος, *Poll.* a carcere ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος, *Ariſtoph.*

Carcinoma, τὸ καρκίνωμα, ατος, *Dioſc.*

Cardiacus, ὁ καρδιακὸς, οῦ, *Galen.*

Cardialgia, ἡ καρδιαλγία, ας, *Galen.* cardialgia laboro, καρδιαλγέω, *Hippocr.* cardialgia laborans, ὁ ϗ ἡ καρδιαλγὴς, έος, *Galen.*

Cardo, ὁ στροφεὺς, έως, *Theophr.* ὁ στρόφιγξ, γος, *Dion. Long.* rerum, ἀκμὴ ἔργων, mundi, ὁ πόλος, ου, *Athen.*

Carduelis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Carduus, ὁ σκόλυμος, ου, *Dioſcor.*

Care, τιμίως, aliquid vendo, πολλοῦ τι πωλέω, *Ælian.*

Carentia, ἡ ὑστέρησις, εως, *N. T.*

Careo, ὑστερίζω, re aliqua, τινὸς, *Iſocr.* omnibus, πάντων ἔρημος γίγνομαι ϗ γυμνὸς, *id.* pecunia, ἀπορέω χρημάτων, *Baſil.* οὐκ εὐπορέω ἀργυρίου, *Dem.* σπανίζω χρημάτων, *id.* ἀργύριόν ἐμοὶ οὐ πάρεστι, *id.* οὐ τυγχάνει ἐμοὶ παρὸν ἀργύριον, *id.* medico, ἐν ἐρήμῳ εἰμὶ τοῦ ἰατροῦ, ἔρημός εἰμι τοῦ θεραπεύοντος, *id.* ratione, ἀμοιρέω λόγου, *Ælian.*

Carica, ἡ φιβαλέη, ης, *Heſych.*

Caries, ὁ εὐρὼς, ῶτος, *Plut.* ἡ σαπρότης, ητος, *Dioſc.*

Carina, ἡ τρόπις, ιδος, *Poll.*

Carinarius, a, um, τροπίδιος, ία, ιον, *Plato.*

Carinatus, a, um, τετροπισμένος, ένη, ένον, navis probe carinata, ναῦς ἱκανῶς τετροπισμένη, *Hippocr.*

Carino, τροπίζω, *Hippocr.*

Carioſus, a, um, σαπρὸς, ὰ, ὸν, *Athen.*

Caritas, ἡ πολυτιμία, ας, annonæ, ἡ σπανοσιτία, ας, *Xenoph.* ἡ σιτοδεία, ας, *id.*

Carmen, τὸ ἔπος, εος, *Dem.* τὸ μέτρον, ου, *Iſocr.* τὸ ποίημα, ατος, *id.* λόγος ἔμμετρος, *Dem.* elegiacum, τὸ ἐλεγεῖον, ου, *id.* lyricum, ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Iſocr.* iambicum, τὸ ἰαμβεῖον, *Dem.* nuptiale, ὁ ὑμέναιος, ου, *Iſocr.* carmina & verſus, ᾠδαὶ ϗ μέτρα, *id.* facere, ſ. componere, συντιθέναι ποίημα, *id.* ποιεῖν ἰαμβεῖον, *Dem.* ornare aliquem carminibus, ἐγκωμιάζειν τινὰ ᾠδαῖς ϗ μέτροις, *Iſocr.* carmen in nuptias alicujus canere, ὑμέναιον ἐν τοῖς γάμοις τινὸς ᾄδειν, *id.*

Carminarius, a, um, ξαντικὸς, ἡ, ὸν, ars carminatoria, ἡ ξαντικὴ, ſc. τέχνη, *Plato.*

Carminatio, ἡ διάξανσις, εως.

Carminator, ὁ ξάντης, ου, *Plato.*

Carminatus, a, um, διαξανθεὶς, εῖσα, ὲν, lana, διαξανθὲν ἔριον, *Dioſc.*

Carmino, ξαίνω, lanam, ἔρια, *Lucian.* τῶν ἐρίων, *Plut.* rurſum, ἀναξαίνω, ſimul, συγξαίνω, *Plut.*

Carnalis, e, σαρκικὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Carnaliter, σαρκικῶς.

Carnarium, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Carnarius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.*

Carneus, a, um, ὁ ϗ ἡ σαρκώδης, εος, σαρκικὸς, ἡ, ὸν, σάρκινος, ίνη, ινον.

Carnifex, ὁ δημόσιος, ου, *Dem.* ὁ δημόκοινος, ου, *id.* ὁ βασανιστὴς, οῦ, *Iſocr.*

Carnificina, τὸ βασανιστήριον, ου, i. e. cruciatus, ἡ βάσανος, ου, *Iſocr.*

Carnifico, σχίζω, *Xen.* ἀνατέμνω, *Lucian.*

Carnivorus, a, um, ὁ ϗ ἡ σαρκοβόρος, ου, *Gregor.* ὁ ϗ ἡ σαρκοφάγος, ου, animalia carnivora, ζῶα σαρκοφάγα, *Ariſtot.*

Carnoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔσαρκος, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ κατάσαρκος, ου, *Athen.* ὁ ϗ ἡ μεγαλόσαρκος, ου, LXX. carnoſum reddo, εὐσαρκόω, *Galen.* σαρκόω, *id.*

Caro, ἡ σὰρξ, σαρκὸς, *Dem.* τὸ κρέας, ατος, *id.* agnina, κρέας ἄρνειον, anſerina, χήνειον, bubula, βόειον, caprina, αἴγειον, gallinacea, ὀρνίθειον, hircina, τράγειον, hœdina, ἐρίφειον, ovilla, μήλειον, ſ. προβάτειον, porcina, χοίρειον, ſuilla, ὕειον, vervecina, κρίειον, vitulina, μόσχειον, ferina, θήριον, ſalita, ἁλιαρὸν, ſ. ταριχευτὸν, infumata, καπνιστὸν, elixa, ἑφθὸν, aſſa, ὀπτὸν, frixa, τηγανιστὸν, toſta, φρυκτὸν, carnis eſus, ἡ κρεοφαγία, ας, *Plut.* ἡ σαρκοφαγία, ας, *id.* carne veſcor, σαρκοφαγέω, qui carne eſt molli, ὁ ϗ ἡ ἁπαλόσαρκος, ου, *Galen.* laxa, ἀραιόσαρκος, *Athen.* ſicca, ξηρόσαρκος, *id.* denſa, πυκνόσαρκος, dura, σκληρόσαρκος, humida, ὑγρόσαρκος.

Carpentarius, ὁ ἁμαξοπηγὸς, οῦ, *Plut.*

Carpentum, τὸ ὄχημα, ατος, *Plat.* ἡ ἅμαξα, ης, *Herodot.*

Carpeſium, τὸ καρπήσιον, ου, *Gal.*

Carpio, ὁ κυπρῖνος, ου.

Carpo, δρέπομαι, roſam, ῥόδον, *Baſil.* flores, ἀποδρέπομαι ἄνθη, *Plutarch.* i. e. reprehendo, aliquem ob aliquid, κακίζω τινά τινος, *Philo.*

Carptim, δρεπομένως, i. e. particulatim, μερικῶς.

Carptor, ὁ δρεπόμενος, ου, i. e. reprehenſor, ὁ κακίζων, οντος, *Dem.*

Carruca, τὸ ἁμάξιον, ου, *Suid.*

Carrucarius, a, um, ἁμαξικὸς, ἡ, όν.

Carrus, τὸ ἅρμα, ατος, *Xen.*

Cartilagineus, a, um, ὁ ϗ ἡ χονδρώδης, εος, *Ariſtot.*

Cartilaginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ χονδρώδης, εος, *Ariſtot.*

Cartilago, ὁ χόνδρος, ου, *Gal.*

Caruncula, τὸ σαρκίδιον, ου, *Ariſtoph.* τὸ κρύλλιον, ου, *Syneſ.* τὸ σαρκίδιον, ου, *Plut.*

Carus, a, um, τίμιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, ου, *id.* i. e. dilectus, ὁ ϗ ἡ προσφιλὴς, έος, *Syneſ.*

Caſa, ἡ καλύβη, ης, *Thuc.* caſam ædifico, καλυβοποιέω, *Strabo.*

Caſeus, ὁ τυρὸς, οῦ, recens, χλωρὸς, *Ariſtoph.* aridus, ξηρὸς, *Athen.* vetus, παλαιὸς, *id.* mollis, ἁπαλὸς, *Long.*

Caſſis, i. e. rete venatorium, τὸ δίκτυον, ου, *Xen.* i. e. galea, ἡ περικεφαλαία, ας, *Polyb.*

Caſſita, ἡ κόρυς, υθος, *Theocr.* Conf. *Alauda.*

Caſſus, a, um, κενὸς, ἡ, ὸν, *Xenoph.* in caſſum, εἰς κενὸν, *N. T.*

Caſtanea, τὸ κασταναϊκὸν κάρυον, *Theophr.* τὸ κάστανον, ου, *Athen.* ἡ Διὸς βάλανος, *Dioſc.*

Caſte, ἁγνῶς, *N. T.*

Caſtellanus, ὁ φρουράρχης, ου, ὁ φρούραρχος, ου, *Xenoph.*

Caſtellum, τὸ φρούριον, ου, *Thucyd.* ἡ φρουρὰ, ᾶς, *Plut.* τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, *Demoſth.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id.* firmum, τὸ χωρίον ὀχυρὸν, *Iſocr.* inſtaurare, ἐπισκευάζειν φρούριον, *Dem.* ad aliquem oppugnandum, κατασκευάζειν ὁρμητήρια ἐπί τινα, *id.*

Caſtigatio, ἡ παιδεία, ας, *N. T.*

Caſtigator, ὁ παιδευτὴς, οῦ, *N. T.* ὁ σωφρονιστὴς, οῦ, *Thuc.*

Caſtigo, παιδεύω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἐπιπλήττω τινὰ, *Dem.* τινὶ, *Iſocr.* σωφρονίζω τινὰ, *Xenoph.* i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Conf. *Punio.*

Caſtimonia, vide ſequens *Caſtitas.*

Caſtitas, ἡ ἁγνότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἁγνεία, ας, *id.* caſtitatem ſervo, παρθενεύω, *Heliod.* τὴν ὥραν αὐτοῦ διαφυλάττειν, *Dem.*

Caſtor, ὁ Κάστωρ, ορος, & Pollux, ϗ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι, ων, *N. T.* i. e. fiber, ὁ κάστωρ, ορος, *Dioſc.*

Caſtoreum, τὸ καστόρειον, ου, τὸ καστόριον, ου, τὰ καστόρεια, ων, *Galen.* caſtoreum redoleo, καστορίζω, *Dioſc.*

Caſtra, orum, τὸ στρατόπεδον, *Dem.* ἡ παρεμβολὴ, ῆς, *Plut.* pono, figo, ſeu metor, στρατοπεδεύω, *Plut.* in loco aliquo, στρατοπεδεύομαι ἐπὶ τόπῳ τινὶ, *Thuc.* ad urbem, ἱδρύνω στρατόπεδον ἐπὶ τῇ πόλει, *Herodian.* extra, ἐκστρατοπεδεύομαι, *id.* apud, item ex adverſo, παραστρατοπεδεύω, *Polyb.* contra ἀντιστρατοπεδεύω, *Iſocr.* moveo, transfero, μεταστρατοπεδεύω, *Plut.* ἀναστρατοπεδεύω, *Macc.* admoveo hoſtibus, παραστρατοπεδεύω τοῖς πολεμίοις, *Plut.* caſtrorum metatio, ἡ στρατοπέδευσις, εως, *Plato,* ἡ στρατοπεδεία, ας, *Dion. Hal.* motio, ἡ ἀναστρατοπεδεία, ας, ἡ κατάζευξις, εως, *Plut.* præfectus, ὁ στρατοπεδάρχης, ου, metator, ὁ στρατοπεδεύτης, ου.

Caſtratio, ἡ ὀρχοτομία, ας.

Caſtratus, ὁ ἐκτομίας, ου, *Herodot.* ὁ εὐνοῦχος, ου, *Xen.* ὁ εὐνουχίας, ου *Ariſtot.* ὁ σπάδων, ωνος, *id.* ὁ ἀποκοπεὶς τὰ γεννητικὰ, *Philo.*

Caſtrenſis, e, στρατιωτικὸς, ἡ, ὸν, *Xenoph.*

Caſtro, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ὀρχοτομέω, *Al. Aphrod.* ἐκτομίαν τινὰ ποιέω, *Herodian.*

Caſtrum, τὸ τεῖχος, εος, *Dem.* τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, *id.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id.* τὸ ἔρυμα, ατος, *Xenoph.* firmum, χωρίον ὀχυρὸν, *Iſocr.* adverſus incurſiones alicujus, τεῖχος πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς τινος παθεῖν. Conf. *Caſtellum.*

Caſtus, a, um, ἁγνὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* caſta & munda a cæteris immundis & a viri congreſſu,

congreſſu, καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν καθαρευόντων καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας, *id.* ſum caſtus, ἁγνεύω, *id.*

Caſula, τὸ καλύβιον, ου, *Plut.*

Caſus, i. e. ruina, ἡ πλῶσις, εως, *N. T.* τὸ πλῶμα, ατος, *Dioſc.* i. e. eventus fortuitus, τὸ συμβαῖνον, οντος, *Dem.* τὸ συμβὰν, άντος, *id.* τὸ συμβεβηκὸς, ότος, *id.* τὸ συμβησόμενον, *Iſocr.* τὸ ἐκβὰν, άντος, *id.* τὸ σύμπλωμα, ατος, *Dem.* i. e. calamitas, τὸ πάθος, εος, *Iſocr.* τὸ συμβὰν, άντος, *Dem.* τὸ πταῖσμα, ατος, *Dem.* grammaticus, ἡ πλῶσις, εως, *Ariſtot.* nominativus, πλῶσις ὀνομαστικὴ, genitivus, πλῶσις γενικὴ, dativus, πλῶσις δοτικὴ, accuſativus, πλῶσις αἰτιατικὴ, vocativus, πλῶσις κλητικὴ, ablativus, πλῶσις ἀφαιρετικὴ, ſubitus, τὸ ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαῖνον, *Dem.* quotidianus, τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμπίπτον, *id.* fortuitus, τὸ συμβὰν ἀκούσιον, *id.* τὸ σύμπλωμα ἀκούσιον, *id.* humanus, τὸ ἀνθρώπινον, ου, *Iſocr.* caſu fieri, accidere, γίγνεσθαι ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην, *Dem.* *Iſocr.*

Catachreſis, ἡ κατάχρησις, εως, *Rhetor.*

Catachreſtice, καταχρηστικῶς, *Rhetor.*

Cataclyſmus, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *N. T.*

Catalecta, τὰ κατάλεκτα, ων.

Catalogus, ὁ κατάλογος, ου, *Dem.*

Catamitus, ὁ πόρνος, ου, *Xenoph.*

Cataphractus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάφρακτος, ου, *Herodian.* eques, ἱππεὺς, *id.*

Cataplaſma, τὸ κατάπλασμα, ατος, *Dioſc.*

Catapulta, ὁ καταπέλτης, ου, *Ariſtot.* catapultis infeſto, καταπελτάζω, *Ariſtoph.*

Catapultarius, a, um, καταπελτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Catarrhacta, ὁ καταῤῥάκτης, vel καταράκτης, ου, *Suid.*

Catarrhus, ὁ κατάῤῥοος, *contr.* κατάῤῥους, ου, *Dioſcor.*

Cate, νουνεχῶς, *Polyb.* νουνεχόντως, *Iſocr.*

Catecheſis, ἡ κατήχησις, εως, *Porphyr.*

Catechiſmus, ὁ κατηχισμὸς, οῦ.

Catechiſta, ἡ κατηχητὴς, οῦ, ὁ κατηχιστὴς, οῦ.

Catechizo, κατηχίζω, κατηχέω, *N. T.*

Catechumenus, a, κατηχούμενος, ένου.

Categoria, ὁ κατηγορία, ας, *Ariſtot.*

Categorice, κατηγορικῶς.

Categoricus, a, um, κατηγορικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Catellus, τὸ κυνάριον, ου, *Xenoph.* τὸ κυνίδιον, ου, *Ariſtot.* τὸ σκυλάκιον, ου, *id.*

Catena, ἡ ἅλυσις, εως, *Thuc.*

Catenarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλυσίδετος, ου.

Catenatus, a, um, ἀλυσιδωτὸς, ἡ, ὸν, LXX.

Cateno, ἀλυσιδόω.

Catenula, τὸ ἀλυσίδιον, ου, *Philo*, aurea, τὸ ἀλύσιον, ου, *Suid.*

Caterva, ἡ εἴλη, ης, *Herodot.* ἡ ἴλη, ης, *Plut.* ἡ σπεῖρα, ας, *Appian.*

Catervatim, κατ' εἴλας, *Herodot.* κατ' ἴλην, *Plut.*

Cathedra, ἡ καθέδρα, ας, *Xenoph.*

Catholicus, a, um, καθολικὸς, ἡ, ὸν, *Philo.*

Catillatio, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*

Catillo, λιχνεύω, *Suid.*

Catillus, τὸ τρυβλίδιον, ου.

Catinus, τὸ τρυβλίον, ου, *Lucian.* ἡ παροψὶς, ίδος, *N. T.*

Catullio, σκυζάω, *Ariſtot.*

Catullitio, ἡ σκύζησις, εως, ἡ σκύζα, ης, *Heſych.*

Catulus, τὸ κυνίδιον, ου, *Ariſtot.*

Catus, a, um, ὁ καὶ ἡ νουνεχὴς, έος, *Poll.* ὁ καὶ ἡ εὐλαβὴς, έος, *Philo.*

Catus, i, ὁ αἴλουρος, ου, *Ariſtot.* ἡ γαλῆ, ῆς, *Lucian.*

Cavamen, τὸ κοίλωμα, ατος.

Cavator, ὁ κοιλωτὴς, οῦ.

Cavatura, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*

Cauda, quadrupedum & inſectorum, ἡ οὐρὰ, ᾶς, *Ariſtot.* ἡ κέρκος, ου, *id.* avium, τὸ ὀῤῥοπύγιον, ου, *id.* leonis, ἡ ἀλκαία, ας, *Hom.* equi, ἡ σόβη, ης, cauda carens, ὁ καὶ ἡ ἄκερκος, ου, *Ariſtot.* blandior, κέρκῳ σαίνω, *Ariſtoph.* truncatus, ὁ καὶ ἡ κολοβόκερκος, ου, LXX. magua prædītus, ὁ καὶ ἡ μακρόκερκος, ου, *Ariſtot.*

Caudatus, a, um, κέρκον ἔχων, ουσα, ον.

Caudex, τὸ στέλεχος, εος, *Theophr.*

Caudicalis, e, ὁ καὶ ἡ στελεχώδης, εος, *Dioſc.*

Cavea, ὁ κυρτὸς, οῦ, ἡ κύρτη, ης, *Herodot.* ὁ οἰκίσκος, ου, *Ariſtoph.*

Caveo, εὐλαβέομαι, inhoneſta, τὰ αἰσχρὰ, *Dem.* aliquem ut impium, ὅπως μιαρὸν φυλάττω τινὰ, *id.* & operam do, ne incidam in aliquem, εὐλαβέομαι καὶ φυλάττομαι, μὴ πλησιάζειν τινὶ, *id.* aliquid & provideo, φυλάττομαί τι καὶ προοράομαι, *id.* aliquid diligenter, φυλάττω τι σφόδρα, *id.* aliquid omni modo, διαφυλάττω τι ἐκ παντὸς τρόπου, *id.* ne conſpiciar, φυλάττομαι ὁρᾶσθαι, *Ariſtot.* ne faciam, μηδὲν μὴ ποιήσω, *Xenoph.* ne facias, ὅπως μὴ ποιήσῃς, *id.* a periculo, κίνδυνον, *Herodian.* ne quem offendam, τὸ μὴ λυπῆσαί τινα, *Dem.* nihil magis, quam, εὐλαβοῦμαι οὐδὲν μᾶλλον, ἢ, *id.* in hac re, περὶ τοῦτο, *Plato*, accuratiſſime cautum eſt in omnibus legibus, μάλιστα ἐν ἅπασι διεσπούδασται τοῖς νόμοις, *Dem.* cavendum eſt, ne faciant id, δεῖ φυλάττεσθαι ποιεῖν τοῦτο, *Plut.* ne id accidat, φυλακτέον γενέσθαι τοῦτο, *id.* ne quid facere videamur, ὅπως μηδὲν φανησόμεθα πράττοντες, *Iſocr.* ne urbem bello implicemus, μὴ τὴν πόλιν ἐμβάλωμεν εἰς πόλεμον, *Plut.* ne habeamus, ἵνα μὴ ἔχωμεν, *Dem.*

Caverna, τὸ ἄντρον, ου, *Lucian.*

Cavernoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀντρώδης, εος.

Cavilla, τὸ σκῶμμα, ατος, *Dem.* τὸ σκωμμάτιον, ου, *Plut.*

Cavillatio, ἡ σκῶψις, εως, *Athen.* ἡ χλευασία, ας, *Dem.* τὸ χλεύασμα, ατος, *id.* ὁ χλευασμὸς, οῦ, *id.*

Cavillator, ὁ σκώπτης, ου, *Suid.* ὁ χλευαστὴς, οῦ, *Dem.*

Cavillor, σκώπτω, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Athen.* aliquid, τι, *Ariſtoph.* εἴς τι, *Plut.* ἐπισκώπτω τι, vel εἴς τι, *id.* philoſophos, ἀποσκώπτω ἐς τοὺς φιλοσοφοῦντας, *Lucian.* præſentes, διασύρω τοὺς ὄντας νῦν, *Dem.* aliquid verbis, τι τῷ λόγῳ, *Dem.* aliquos, χλευάζω τινὰς, *id.* διαχλευάζω τινὰς, *id.*

Cavilloſus, a, um, σκωπτικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Caula, vide *Ovile.*

Cauleſco, καυλέω, *Theophr.* ἐγκαυλέω, *Ariſtot.* ἐκκαυλέω, *Theophr.*

Cauliculaceus, a, um, καυλικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Cauliculatus, a, um, καυλωτὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Cauliculus, ὁ καυλίσκος, ου, *Dioſc.*

Caulis, ὁ καυλὸς, οῦ, *Theophr.* in modum caulis, καυληδὸν, *Galen.* caulem non habens, ὁ καὶ ἡ ἄκαυλος, ου, *Ariſtot.* caule reciſo non regerminans, ὁ καὶ ἡ ἀπόκαυλος, ου, *Theophr.* cum caule reſcindo, ἀποκαυλίζω, *Thuc.* caulem amitto, διακαυλίζω, *Theophr.* emitto, ἐγκαυλέω, *id.* evello, ἐκκαυλίζω, *Ariſtoph.* ſingulis annis mutans, ὁ καὶ ἡ ἐπετειόκαυλος, ου, *Theophr.* habens humilem, ἐπιγειόκαυλος, *id.* rectum, εὐθύκαυλος, *id.* lævem, λειόκαυλος, *id.* album, λευκόκαυλος, *id.* unicum, μονόκαυλος, *id.* caules habens paucos, ὀλιγόκαυλος, *id.* multos, πολύκαυλος, *i.* juxta emitto & quaſi ad latus, παρακαυλίζω, *id.*

Cauloſus, ὁ καὶ ἡ καυλώδης, εος, *Dioſc.*

Cavo, κοιλαίνω, aliquid, τι, *Athen.*

Caupo, ὁ κάπηλος, ου, *Lucian.*

Caupona, τὸ καπηλεῖον, ου, *Syneſ.*

Cauponaria, ἡ καπηλικὴ, ſc. τέχνη, *Ariſtot.* ἡ καπηλεία, ας, *Plato.*

Cauponarius, a, um, καπηλικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Cauponatio, ἡ καπηλεία, ας, *Plato.*

Cauponatrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, *Ariſtoph.*

Cauponor, καπηλεύω, aliquid, τι, *Herodian.*

Cauſſa, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ αἴτιον, ου, *id.* principalis, αἴτιον κύριον, antecedens, προηγούμενον, προκαταρκτικὸν, proxima, προσεχὲς, adjuvans, ξυναίτιον, efficiens, ποιητικὸν, materialis, ὑλικὸν, formalis, εἰδικὸν, finalis, τελικὸν, prætexa, ἡ πρόφασις, εως, omnium, quæ facta ſunt, αἴτιος πάντων τῶν γενομένων, *Plato*, ipſiſſima exſtitit, cur non vicerimus, αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη, *Dem.* rei confertur in illum, αἰτία τοῦ πράγματος ἀνατίθεται, *id.* in cauſſa fuerunt, ne viveremus more beluarum, αἴτιοι γεγόνασι τοῦ μὴ διαζῆσθαι θηριωδῶς, *Iſocr.* quod dixi, in cauſſa fuit, quo minus orationem finirem, τὸ ῥηθὲν αἴτιον ἐγένετο τοῦ μήτε καταλῦσαί με τὸν λόγον, *id.* cauſſam dicere, propter quam confeſſus ſit, εἰπεῖν αἰτίαν, δι' ἣν ὡμολόγησε, *id.* honoris cauſſa pericula ſuſtinere, ὑπὲρ τῆς δόξης ὑπομένειν κινδύνους, *Dem.* lucri cauſſa injuſte agere, κέρδους ἕνεκα ἀδικεῖν, *Iſocr.* multis de cauſſis audietis, πολλῶν ἕνεκα ἀκούσεσθε, *Dem.* qua de cauſſa civitates hi inter ſe committebant, οὗπερ ἕνεκα τὰς πόλεις οὗτοι συνέκρουσε, *id.* propter duas cauſſas, alteram quidem, quod, alteram vero, quod, δυοῖν ἕνεκα, ἑνὸς μὲν, ἵνα, ἑτέρου δὲ, ὅτι, *id.* cauſſam non habens, ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ου, *Al. Aphrod.* abſque cauſſa, ἀναιτίως, *id.* cauſſam adſigno, ἐπαιτιάομαι, *Plato*, qui cum alio eſt operis cauſſa, ὁ μεταίτιος τοῦ ἔργου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ συναίτιός τινος, *id.* i. e. lis, ἡ δίκη, ης, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* minuta, δίκη μικρὰ, *id.* præclara, καλὴ, *id.* legitima & juſta, ἔννομος καὶ δικαία, *id.* danda aut non danda per leges, εἰσαγώγιμος, ἢ μὴ εἰσαγώγιμος, *id.* mercatoria, ἐμπορικὴ, *id.* metallica, μεταλλικὴ, *id.* capitalis, φονικὴ, *id.* impietatis, γραφὴ ἀσεβείας, *id.* injuriarum, γραφὴ ὕβρεως, *id.* & controverſia, ἀγὼν καὶ γραφὴ, *id.* cauſſam agere adverſus aliquem, εἰσιέναι δίκην κατά τινος, *Dem.* dicere, λόγον καὶ δίκην ὑπέχειν τινὸς, *id.* intendere alicui, λαχεῖν δίκην τινὶ, *id.* diſceptare juſte & ſecundum leges, κρίνειν δίκην ἢ γραφὴν δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους, *id.* abſolvere, ἀπογνῶναι δίκην, *id.* condemnare, καταγνῶναι δίκην, ſ. γραφὴν, *id.* obtinere, αἱρεῖσθαι, ſ. ἑλεῖν τὴν δίκην, *id.* vinci in cauſſa, ἡττᾶσθαι δίκην, *id.* cauſſa indicta damnare, καταχειροτονεῖν τοῦ ἀνδρὸς ἄκριτον θάνατον, *Plato*, indicta cauſſa damnari, ἄκριτον καὶ ἄμοιρον λόγων κακαδικάζεσθαι, *Lucian.*

Cauſſalis, e, αἰτιολογικὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ αἰτιώδης, εος, Conjunctio, αἰτιώδης σύνδεσμος, *Gramm.*

Cauſſidicus, ὁ συνήγορος, ου, *Æſchin.*

Cauſſificor, σκήπτομαι, *Æſch.*

Cauſſor, προφασίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* i. e. culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *id.*

Caute, εὐλαβῶς, *Dem.* πεφυλαγμένως, omnia ad aliquem ſcribere, ἅπαντα πρός τινα ἀποστέλλειν, *Dem.*

Cautela, ἡ εὐλάβεια, ας, *Dem.* ἡ προφυλακὴ, ῆς, *Ægin.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Cautio.*

Cauter, ὁ καυτὴρ, ῆρος, *Hippocr.* τὸ καυτήριον, ου, *Lucian.* cautere uro, καυτηριάζω, *N. T.*

Cauteriatus, a, um, κεκαυτηριασμένος, ένη, ένον, *N. T.*

Cauterium, τὸ καυτήριον, ȣ, ignitum, διάπυρον, *Lucian.*

Cautes, ἡ πέτρα, ας, *Plut.*

Cautio, ἡ εὐλάβεια, ας, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Iſocr.* magnam prudentiam & cautionem requirens, προνοίας ϗ φυλακῆς πολλῆς δεόμενον, *Dem.* magna, εὐλάβεια ȣ̓ μικρὰ, *id.* ſumma, ἀκριβεστάτη, *id.* cautione uti in re aliqua, πεφυλαγμένως ἔχειν περὶ τι, *Iſocr.*

Cautus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐλαβὴς, έος, *Dem.* πεφυλαγμένος, ένη, ένον, *id.*

Cavus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xenoph.* non cavus, ὁ ϗ ἡ ἄκοιλος, ȣ, utrimque cavus, ἀμφίκοιλος, *Suid.* introrſum cavus, ὁ ϗ ἡ ἔγκοιλος, *Athen.*

Cedo, παραχωρέω, *Dem.* alicui, τινὶ, *Iſocr.* e ſuggeſtu, τȣ̃ βήματος, *Æſchin.* commoto, εἴκω θυμȣμένῳ, *id.* alicui de via, ὑποχωρέω τινὶ ὁδῶν, *Plut.* ἐξίσαμαί τινι τῆς ὁδȣ̃, *Lucian.* nulli prudentia, ȣ̓δενὶ φρονήματος, *Plut.* retro, εἰς τȣ̓πίσω ἀναποδίζω, *Lucian.* hoſti, ἐθελοκακέω, *Herodian.* bonis, ἐξίσαμαι τῶν ὄντων, *Dem.* rebus adverſis, ἐνδίδωμι ταῖς περιστάσεσι, *Baſil.* cedit bene opus, προχωρεῖ τὸ ἔργον, *Herodian.* ei obſidio ex ſententia, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βȣ́λεται, *id.* bene & ſupra votum, δεξιῶς ϗ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν, *id.* non ut ſperavit, ȣ̓χ᾽ ὡς ἤλπισε, *id.*

Cedo, i. e. dic, εἰπέ μοι, i. e. porrige, ἄνεχε, ὄρεξον.

Cedratus, a, um, κεδρωτὸς, ή, όν, *Eurip.*

Cedria, ἡ κεδρία, ας, *Galen.* cedria perungo, κεδρόω, caput alicujus, κεφαλὴν τινος, *Strabo.*

Cedrinus, a, um, κέδρινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Cedris, ἡ κεδρὶς, ίδος, *Dioſc.*

Cedrus, ἡ κέδρος, ȣ, *Theophr.* acuta, ἡ ὀξύκεδρος, ȣ, *id.*

Celebratio, ἡ εὔκλεια, ας, *Dem.* feſti, ἡ ἑόρτασις, εως.

Celebratus, a, um, εὐλογȣ́μενος, ένη, ενον, *Iſocr.* & vulgo jactatus, θρυλλȣ́μενος, ένη, ενον, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ πολυθρύλλητος, ȣ, *Syneſ.*

Celebreſco, ὄνομα ϗ δόξαν λαμβάνω.

Celebris, e, ὁ ϗ ἡ εὐκλεὴς, έος, *Plut.* εὐλογȣ́μενος, ένη, ενον, *Iſocr.* εὖ φερόμενος, ένη, ενον, *id.* ὁ ϗ ἡ ἔνδοξος, ȣ, εὐδόκιμος, ἐπιφανέστατος, γνώριμος, *id.* & *Dem.* virtute, δεδοξασμένος ἐπ᾽ ἀρετῇ, *Polyb.*

Celebritas, ἡ φήμη, ης, *Dem.* ἡ εὔκλεια, ας, *id.* i. e. feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *id.* ἡ πομπὴ, ῆς, *id.* i. e. frequentia hominum, ἡ πανήγυρις, εως, *Iſocr.* celebritatem ago, πανηγυρίζω, *id.*

Celebro, i. e. prædico, δοξάζω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* εὐλογέω τινὰ, *Iſocr.* ἐγκωμιάζω τινὰ, *Dem.* εὖ λέγειν τινὰ, *Iſocr.* feſtum, ἑορτάζω, *id.* ſplendide, ἄγω ἑορτὴν μεγαλοπρεπῶς, *id.*

Celer, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* pedibus, ὁ ϗ ἡ ὀξύπȣς, *Eurip.* in rebus agendis, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Ariſtot.* celerrimus curſu, ὀξυδρομώτατος, άτη, ατον, *Heliodor.*

Celeritas, τὸ τάχος, εος, *Dem.* ἡ ταχύτης, ητος, *Athen.* ἡ ὀξύτης, ητος, *Dem.* celeritate antevertere aliquem, τῷ τάχει τῶν ἀνταγωνιστῶν παρελθεῖν, *id.* aliquid conſequi, τῇ ὀξύτητι ἀκολȣθεῖν τινι, *id.*

Celeriter, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *id.* ὀξέως, *id.* tam celeriter conficere aliquid, ȣ̓́τω ταχέως πράττειν τὶ, *id.* apparare quam celerrime, παρασκευάζεσθαι τὴν ταχίστην, *id.* celerius domum reverti, θᾶττον οἴκαδ᾽ ἀπιέναι, *id.* celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος, *Herodian.*

Celeritudo, vide *Celeritas.*

Celero, ταχύνω, *Xenoph.* aliquid, τὶ, *Soph.* ὁρμάω, *Iſocr.* σπεύδω, *Dem.*

Celes, ὁ κέλης, ητος, *Plut.*

Celeuſma, τὸ κέλευσμα, ατος, *Plato.*

Celeuſtes, ὁ κελευστὴς, ȣ̃, *Thuc.*

Cella, ſc. penuaria, τὸ ταμεῖον, ȣ, *Iſocr.* τὸ ταμιεῖον, ȣ, *Plut.* τὸ ἀποδοχεῖον, ȣ, *Sirac.* vinaria, ὁ οἰνὼν, ῶνος. *Xenoph.*

Cellaria, ἡ ταμία, ας, *Xenoph.*

Cellarius, ὁ ταμίας, ȣ, *Xenoph.*

Cellula, τὸ ταμιείδιον, ȣ, *Suid.*

Celo, κρύπτω, factum, τὸ πρᾶγμα, *Dem.* aliquem aliquid, τινά τι, *Lyſias*, opes domi, ἀποκρύπτω τὴν ȣ̓σίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, *Iſocr.* neque magnum, neque parvum aliquem, ἀποκρύπτομαι ȣ̓́τε μέγαν ȣ̓́τε σμικρόν τινα, *Plato*, hæc te, ἀποκρύπτομαι ταῦτα πρός σε, *Iſocr.* miſeriam, συγκρύπτω τὴν συμφορὰν, *id.* alios, λανθάνω ἄλλȣς, *Iſocr.*

Celſitudo, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.* Conf. *Altitudo.*

Celſus, a, um, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* animus, τὸ ὑψηλονȣ̃ν, ȣ̃, *Plut.*

Cenotaphium, τὸ κενοτάφιον, ȣ, LXX.

Cenſeo, νομίζω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* οἴομαι, *id.* οἶμαι, *id.* i. e. *conſtituo*, γινώσκω, *Iſocr.* i. e. cenſum ago, συντάττομαι, *Dem.* συντιμάομαι, *id.*

Cenſio, ἡ τίμησις, εως.

Cenſitor, ὁ τιμητὴς, ȣ̃.

Cenſor, ὁ τιμητὴς, ȣ̃, i. e. morum inſpector, ὁ ἔφορος, ȣ, *Plut.* ὁ ἐπόπτης, ȣ, *Herodian.*

Cenſorius, a, um, τιμητικὸς, ὴ, ὸν, ἐποπτικὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.*

Cenſura, ἡ τιμητεία, ας.

Cenſus, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *N. T.* i. e. tributum, ὁ κῆνσος, ȣ, *N. T.* τὸ τίμημα, ατος, *Dem.* ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, cenſum imponere alicui, εἰσφορὰν ἐπιγράφεσθαί τινι, *Iſocr.* colligere de cujuſque facultatibus, εἰσφορὰν ποιεῖσθαι χρημάτων, *id.* ſolvere, φόρον ſ. συντάξεις τελεῖν, εἰσφέρειν, διδόναι, *id.* accipere, προσόδȣς λαμβάνεσθαι, *id.*

Centenarius, ſc. numerus, ἡ ἑκατοντὰς, άδος, *Herod.*

Centenarius, a, um, ἑκατονταῖος, α, ον.

Centenus, a, um, ὁ τῶν ἑκατόν.

Centeſima, æ, ἡ ἑκατοστὴ, ῆς, *Dem.*

Centeſimo, ἑκατοστόω.

Centeſimus, a, um, ἑκατοστὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.*

Centies, ἑκατοντάκις.

Cento, ὁ κέντρων, ωνος.

Centralis, e, ὁ, ἡ, τὸ πρὸς κέντρον.

Centrum, τὸ κέντρον, ȣ, *Plut.*

Centum, οἱ, αἱ, τὰ ἑκατὸν, & octo, ὀκτὼ ϗ ἑκατὸν, *Thuc.*

Centumpondium, τὸ ἑκατόλιτρον, ȣ.

Centumviralis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑκατόν.

Centumviratus, ἡ τῶν ἑκατὸν ἀρχή.

Centumviri, οἱ ἑκατόν.

Centuplex, ὁ ϗ ἡ ἑκατομπλασίων, ωνος, ἑκατομπλάσιος, ία, ιον, *N. T.*

Centuplicatus, a, um, ἑκατοστεύων, ȣσα, ον, centuplicatum hordeum, ἑκατοστεύȣσα κριθὴ, LXX.

Centupliciter, ἑκατομπλασίως.

Centuria, ἡ ἑκατοστὺς, ύος, *Xenoph.* militum, ὁ λόχος, ȣ, *Thuc.*

Centuriatim, κατὰ λόχȣς, *Philo.*

Centuriatus, us, ἡ ἑκατονταρχία, ας.

Centurio, καταλογίζω, *Plut.*

Centurio, onis, ὁ ἑκατόνταρχος, ȣ, *Xenoph.* ὁ ταξίαρχος, ȣ, *Dem.*

Centurionatus, ἡ ἑκατονταρχία, ας.

Cepa, vide Cæpa.

Cera, ἡ κηρὸς, ȣ̃, *Lucian.* e cera fingere aliquid, κηρȣ̃ πλάττεσθαί τι, *Herod.* cera obduco, vide *Cero.*

Ceraſum, τὸ κεράσιον, ȣ, *Dioſc.*

Ceraſus, ὁ κέρασος, ȣ, *Theophr.*

Ceratura, ἡ κήρωσις, εως, *Ariſtot.*

Ceratus, a, um, κηρωτὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Cercopithecus, ὁ κερκοπίθηκος, ȣ.

Cerdo, ὁ βυρσοδέψης, ȣ, *Ariſtoph.* ὁ σκυτοτόμος, ȣ, *Plato.*

Cerdonia, ἡ βυρσοδεψικὴ, ῆς, ἡ σκυτοτομικὴ, ῆς, *Plato*, cerdoniam facio, βυρσοδεψέω, *Ariſtoph.* σκυτοτομέω, *Ariſtot.*

Cerebellum, ἡ παρεγκεφαλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Cerebroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκρόχολος, ȣ, *Ariſtot.*

Cerimonia, vide *Cærimonia.*

Cereviſia, ὁ ζῦθος, ȣ, *Theophr.* οἶνος κρίθινος, *Dioſc.* τὸ βρῖτον, ȣ, ſ. ὁ βρῖτος, ȣ, *Athen.* βρῖτον ἀπὸ κριθῶν, *Theophr.*

Cereviſiarius, ὁ ζυθοποιὸς, ȣ̃.

Cereus, a, um, κήρινος, ίνη, ινον, *Plato.*

Cereus, i, ὁ κηρὸς, ȣ̃, τὸ κηρίον, ου.

Cerifico, κηροποιέω.

Cerno, βλέπω, aliquid, τὶ, *Dem.* εἴδω τι, *id.* i. e. *cribro*, διαττάω, *Galen.* furfur, ἀποκρίνω διαττῶν τὸ πίτυρον, *id.* i. e. dimico, ἀγωνίζομαι, *Dem.* i. e. adeo hereditatem, κληρονομέω, *Iſocr.*

Cernuus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπιπρηνὴς, έος, *Heſych.*

Cero, ἐγκηρόω, *Hippocr.* mortuum, κατακηρόω νέκυν, *Herodot.*

Ceroma, τὸ κήρωμα, ατος, *Gal.*

Ceromaticus, a, um, κηρωματικὸς, ὴ, όν.

Ceromatiſtes, ὁ κηρωματιστὴς, ου.

Cerotum, τὸ κηρωτὸν, ȣ̃, *Dioſc.*

Certamen, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* ἅμιλλα, ης, *Iſocr.* i. e. res gravis, τὸ δεινὸν, *Dem.* & bellum, ἀγὼν ϗ πόλεμος, *Iſocr.* ἀγὼν ϗ ἅμιλλα, *id.* belli, ἀγὼν πολέμου, *Dem.* & periculum, ἀγὼν ϗ κίνδυνος, *id.* magnum, majus, maximum, ἀγὼν μέγας, μείζων, μέγιστος, *id.* facilius, ῥᾴδιος, *id.* difficile, χαλεπὸς, *id.* vetus, παλαιὸς, *Iſocr.* equeſtre & navale, ἅμιλλα ἵππων τε ϗ τριηρῶν, *id.* ſubire de re aliqua, ποιεῖσθαι ἀγῶνα περὶ ſive ὑπέρ τινος, *Dem.* adverſus aliquem, πρός τινα, *id.* de aliqua re, ποιεῖσθαι ἅμιλλαν περί τι, *Iſocr.* certaminis locus, τὸ ἀγωνιστήριον, ου, *Ariſt.* præmium, τὸ ἆθλον, *Xen.* τὸ νικητήριον, ου, *id.* præfectus, ὁ ἀγωνοθέτης, ου, *Lucian.*

Certatio, ἡ ἀγώνισις, εως, *Thucyd.* τὸ ἀγώνισμα, ατος, *Plut.*

Certator, ὁ ἀγωνιστὴς, ȣ̃, *Plut.*

Certe, ναὶ, *Ariſtoph.* ἀληθῶς, *Dem.* ἦ μὴν, *id.* δῆτα, *id.* γε, ſi non ſumma, certe pars quædam, εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε, *Dem.* γȣ̃ν, ſi nihil aliud, nomen certe habet, εἰ μηδὲν ἄλλο, τȣ̃νομα γȣ̃ν ἔχει, *id.* ἀμέλει, id enim certe homine indigniſſimum habeatur, τȣ̃το γὰρ, ἀμέλει, ἀνθρώπῳ ἀπρεπέστατον φαίνοιτ᾽ ἂν, *id.* ϗ μὴν nec illud certe audeat quis dicere, ϗ μὴν ȣ̓δὲ τȣ̃τό γε ȣ̓δεὶς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν, *id.*

Certifico, βεβαιόομαι, *Plato.*

Certioro, δηλόω, *Dem.*

Certitudo, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.* ἡ βεβαιότης, ητος, *Ariſtot.* ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*

Certo, ἀγωνίζομαι, *Demoſth.* certamen, ἀγῶνα, *Plato*, hac de re tecum, τȣ̃το πρός σε, *Xen.* de honore & gloria, περὶ τιμῆς ϗ δόξης, *Demoſth.* pro libertate, ὑπὲρ ἐλευθερίας, *id.* in ludis Olympiis, τὰ Ὀλύμπια,

λύμπια, Philoſtr. cum aliquo, ἁμιλλάομαί τινι, Dem. ad extremam dimicationem, διαγωνίζομαι, Æſchin. cum majorum virtute, ἁμιλλάω πρὸς τὴν τῶν προγόνων ἀρετὴν, Dem. de rebus pulcherrimis, περὶ τῶν καλλίστων φιλονεικέω, Iſocr.

Certo, ἀκριβῶς, Dem. ἀκριβὲς, id. certiſſime aliquid comprobare, μάλιστα ἀκριβῶς τι ἐξετάζειν, id.

Certus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκριβὴς, έος, Iſocr. δῆλος, η, ον, Dem. βέβαιος, αία, αιον, Thuc. ὁ ϗ ἡ ἀψευδὴς, έος, Dem. certum ſignum, ἀκριβὲς σημεῖον, Dem. certa memoria, ἀκριβὴς μνήμη, id. certa pax, βεβαία εἰρήνη, Xen. i. e. definitus, ſtatutus, τεταγμένος, ένη, ένον, Dem. εἰρημένος, id. ὡρισμένος, id. διωρισμένος, Iſocr. certum tempus, χρόνος τεταγμένος, id. certa dies, τεταγμένη ἡμέρα, Dem. ἡμέρα διαμεμετρημένη, id. i. e. firmus, ratus, ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, Dem. ἀσφαλὴς, έος, id. ὁ ϗ ἡ ἀναμφισβήτητος, ου, id. certum eſt, conſtat, δῆλον. certum eſt, quod ſic præfaturus ſit, δῆλον, ὅτι ὧδε προοιμιάσεται, Xenoph. certum habeo aliquid, certo aliquid ſcio, ἐπίσταμαί τι σαφῶς, Dem. οἶδά τι ἀκριβῶς, id. ὀρθῶς, Iſocr. φανερῶς, id. certiorem facio aliquem, δηλόω πρός τινα, id. de aliqua re, γνωρίζω τινί τι, Pauſ. certior fio ab aliquo, πυνθάνομαι παρά τινος, Iſocr. de aliqua re, περί τινος, id. de aliqua re ab aliquo, τὶ παρά τινος, id.

Cerva, ἡ ἔλαφος, ου, Ariſtot.

Cervical, τὸ προσκεφάλαιον, ου, Plut.

Cervicoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ σκληροτράχηλος, ου, Sirac.

Cervinus, a, um, ἐλάφειος, εία, ον, medulla, μυελὸς, Galen. cornu, τὸ ἐλάφειον, ου, Suid.

Cerviſia, vide Cereviſia.

Cervix, ὁ αὐχὴν, ένος, Ariſtot. ὁ τράχηλος, ου, Plut. cervicem erigere, τὸν αὐχένα ἐπαίρειν, Philo, τὸν αὐχένα ἀνατείνειν, Chryſ.

Ceruſſa, τὸ ψιμμύθιον, ſ. ψιμύθιον, ου, Ariſtot.

Ceruſſatus, a, um, ψιμμυθιωθεὶς, εῖσα, ὲν, Plutarch.

Ceruſſo, ψιμμυθιόω, Plut.

Cervus, ὁ ἔλαφος, ου, Ariſtot.

Ceſpes, vide Cæſpes.

Ceſſatio, ἡ ἀνάπαυσις, εως, Dem. concedere alicui ceſſationem ab opere, διδόναι τινὶ ἀνάπαυσιν, id. i. e. cunctatio, mora, ἡ διατριβὴ, ῆς, id. τὸ μέλλημα, ατος, Æſchin. ἡ μέλλησις, εως, Thucyd. i. e. ſegnities, ἡ ἀργία, ας, Demoſth.

Ceſſator, ὁ μελλητὴς, οῦ, Ariſtot. ὁ ὀκνηρὸς, οῦ, N. T. ὁ ἀργὸς, οῦ, Dem.

Ceſſio, ἡ παραχώρησις, εως.

Ceſſo, παύομαι, ab aliqua re, τινὸς, Dem. aliquid facere, ποιῶν τι, Plato, a cæde, φονεύων, Thuc. a labore, λήγω τῶν πόνων, Iſocr. ceſſare facio, παύω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, Iſocr. inſolentiam alicujus, τὴν ὕβριν τινὸς, id. i. e. tardo, cunctor, βραδύνω, Herodian. μέλλω, Dem. ὀκνέω, id. ῥᾳδιουργέομαι, Xenoph.

Ceſtus, ὁ κεστὸς, οῦ.

Cetarius, ὁ κητοπώλης, ου.

Cetus, τὸ κῆτος, εος, Athen.

Cetaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ κητώδης, εος, Ariſtot. κητῷος, ῴα, ῷον, Dioſc.

Ceu, οἷα, Xenoph.

Ceveo, σαυλοπρωκτιάω, Suid.

Chalcographus, ὁ χαλκογράφος, ου.

Chalybs, ὁ χάλυψ, βος.

Chaos, τὸ χάος, Plato.

Character, ὁ χαρακτὴρ, ῆρος, Ariſtot. characterem imprimere alicui, χαρακτῆρα ἐπιβάλλειν τινὶ, id.

Characteriſticus, χαρακτηριστικὸς, ὴ, ὸν, Damaſc.

Charientiſmus, ὁ χαριεντισμὸς, οῦ, Dion. Halicarn.

Charitas, ἡ ἀγάπη, ης, Plut.

Charta, ὁ χάρτης, ου, Dioſc.

Chartaceus, a, um, χάρτινος, ίνη, ινον, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ χάρτου.

Chartophylacium, τὸ χαρτοφυλάκιον, ου.

Chartophylax, ὁ χαρτοφύλαξ, ακος.

Chartula, τὸ χαρτίον, ου, Plut.

Charus, a, um, i. e. pretioſus, vide Carus, i. e. dilectus, ἀγαπητὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot.

Chaſma, τὸ χάσμα, ατος, Plato.

Chaſmatias, ὁ χασματίας, ου, Ariſtot.

Chela, ἡ χήλη, ης, Ariſtot.

Chelys, ἡ χέλυς, υος, Plut.

Chenotropheum, τὸ χηνοτροφεῖον, ου, Columella.

Chiliarchus, ὁ χιλίαρχος, ου, Plut.

Chilias, ἡ χιλιὰς, άδος, Theocr.

Chimæra, ἡ χίμαιρα, ας, Plut.

Chiragra, ἡ χειράγρα, ας.

Chirographum, τὸ χειρόγραφον, ου, chirographo caveo, χειρογραφέω, Pand.

Chiromantes, ὁ χειρόμαντις, εως, Poll.

Chiromantia, ἡ χειρομαντεία, ας.

Chirotheca, ἡ χειροθήκη, ης.

Chirurgia, ἡ χειρουργία, ας, Plato, ἡ χειρουργικὴ, ῆς, Ariſtot.

Chirurgicus, a, um, χειρουργικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot.

Chirurgus, ὁ χειρουργὸς, οῦ, Galen.

Chlamydatus, a, um, κεχλαμυδωμένος, ένη, ένον, Athen.

Chlamydula, τὸ χλαμύδιον, ου, Plut.

Chlamys, ἡ χλαμὺς, ύδος, Plut.

Cholera, ἡ χολέρα, ας, Hippocr. cholera vexor, χολεριάω, Galen.

Cholericus, a, um, χολερικὸς, ὴ, ὸν, Dioſc.

Choragium, τὸ χορήγιον, ου, ſ. τὸ χορηγεῖον, ου, Poll.

Choragus, ὁ χορηγὸς, οῦ, Athen.

Choraules, ὁ χοραύλης, ου, Ariſtot.

Chorda, ἡ χορδὴ, ῆς, Plato.

Chorea, ἡ χορεία, ας, Plato, choreas duco, χορεύω, Iſocr.

Choreuma, τὸ χόρευμα, ατος, Eurip.

Choreutes, ὁ χορευτὴς, οῦ, Plato.

Chorographia, ἡ χωρογραφία, ας.

Chorographus, ὁ χωρογράφος, ου, chorographum ago, χωρογραφέω, Ptolem.

Chorus, ὁ χορὸς, οῦ, Xenoph. chori magiſter, ὁ χοροδιδάσκαλος, ου, Plato.

Chors, ὁ οἰκίσκος, ου, Dem. τὸ οἰκίδιον, ου, id.

Chreſtologia, ἡ χρηστολογία, ας, N. T.

Chreſtologus, ὁ χρηστολόγος, ου.

Chria, ἡ χρεία, ας, Aphthon.

Chriſma, τὸ χρίσμα, ατος, Dioſc.

Chriſtianiſmus, ὁ χριστιανισμὸς, οῦ.

Chriſtianus, ὁ χριστιανὸς, οῦ, N. T.

Chriſtianus, a, um, χριστιανὸς, ὴ, όν.

CHRISTUS, ὁ Χριστὸς, οῦ, N. T.

Chronica, τὰ χρονικὰ, ῶν, Lucian.

Chronologia, ἡ χρονολογία, ας.

Chronologus, ὁ χρονολόγος, ου.

Cibaria, orum, τὰ ἐδώτιμα, ων, Thuc. ὁ βρωτὸς, οῦ, Dem.

Cibarius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐδώτιμος, ου, Dioſc. σιτικὸς, ὴ, ὸν, lex cibaria, σιτικὸς νόμος, Plut.

Cibatus, us, ἡ τροφὴ, ῆς, Ariſtot.

Cibo, as, τρέφω, Xenoph. ψωμίζω, N. T. σιτοποιῶ τινα, Xenoph.

Cibus, ὁ σῖτος, ου, Dem. τὸ σιτίον, ου, Xenoph. ἡ τροφῆ, ῆς, Ariſtot. τὸ ἔδεσμα, ατος, Iſocr. ὁ βρωτὸς, οῦ, Dem. ὁ ἐπισιτισμὸς, οῦ, id. cibum ſumo, σῖτον αἱρέομαι, Xenoph. ἐν σίτῳ εἰμὶ, idem, una capio, συσσιτέω, Dem. deduco, τῆς τροφῆς ὑποστέλλομαι, Ariſtot. paro, σῖτον ποιέω, Plato, præbeo, σιτομετρέω σῖτον, LXX. communico cum aliquo, βρωτὸν κοινωνέω τινὶ, Demoſth. coquo, ὀψοποιέομαι, id. cibis ſuaviſſimis potius, quam ſaluberrimis delector, τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις τῶν σιτίων χαίρω, Iſocr. qui cibis delectatur animum & corpus lædentibus, χαίρων τῶν ἐδεσμάτων τοῖς ϗ τὸ σῶμα, ϗ τὴν ψυχὴν βλάπτουσι, id. ſine cibo ſum, ἀσιτίζω, LXX. ſine cibo, ἀσιτὶ, id.

Cicada, ὁ τέττιξ, γος, Thuc. parva, ἡ τεττιγονία, ſ. τὸ τεττιγόνιον, ου, Ariſtot.

Cicatrico, οὐλόομαι, Ariſtot. ἀπουλόω, Dioſc. ἐπουλόω, id. κατουλόω, id.

Cicatricula, τὸ οὐλίδιον, ου.

Cicatrix, ἡ οὐλὴ, ῆς, Ariſtot. cicatricem obducere ulceribus veteribus, ἐπουλοῦν τὰ παλαιὰ ἕλκη, Dioſc. ex ulceribus habere adhuc cicatrices, ἑλκῶν ἔτι ἔχειν οὐλὰς, Dem.

Cicer, ὁ ἐρέβινθος, ου, Dioſc. ciceri ſimilis, ὁ ϗ ἡ ἐρεβινθώδης, εος, Theophr. ciceris magnitudo, ἐρεβινθαῖον μέγεθος, Dioſc.

Cicercula, ὁ λάθυρος, ου, Theophr.

Cicerinus, a, um, ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, Heſych. ὁ ϗ ἡ ἐρεβινθώδης, εος, folium ciceris, φύλλον ἐρεβινθῶδες, Theophr.

Cicindela, ἡ λαμπυρὶς, ίδος, Plin. cicindelæ inſtar luceo, λαμπυρίζω, Dioſc.

Ciconia, ὁ πελαργὸς, οῦ, Ariſtot. qualis ciconiæ eſt, πελαργικὸς, ὴ, ὸν, id. ciconiæ pullus, ὁ πελαργιδεὺς έως, Ariſtoph.

Cicur, ὁ ϗ ἡ τιθασσὸς, οῦ, Plato, ὁ ϗ ἡ ἥμερος, ου, id. animal omne aut cicur eſt, aut agreſte, ζῶα πάντα ὅσα ἥμερα, ὅσα τιθασσὰ, Herodian. natura, τὸ τιθάσιον, ου, Theophr.

Cicuratio, τὸ ἡμέρωμα, ατος, Theophr. ἡ ἡμέρασις, εως, ἡ ἐξημέρωσις, εως.

Cicurator, ὁ τιθασσευτὴς, οῦ, Ariſtoph.

Cicuro, τιθασσεύω, aliquem, τινὰ, Plato, ἐξημερόω τινὰ, id. beſtias, ἡμερόω τὰς ψυχὰς τῶν θηρίων, Iſocr.

Cicuta, τὸ κώνειον, ου, Dioſc. cicutam bibo, κωνειάζομαι, Suid.

Cieo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, Plut. riſum alicui, μηχανάομαί τινι γέλωτα, Dem. iram, παρίστημι τὴν ὀργὴν, id. bellum, ἐγείρω πόλεμον, Thuc.

Cilium, ἡ βλεφαρὶς, ίδος, Ariſtot. τὸ βλέφαρον, ου, Dioſc.

Cimeliarcha, ὁ κειμηλιάρχης, ου.

Cimeliarchium, τὸ κειμηλιάρχιον, ου.

Cimelium, τὸ κειμήλιον, ου, Luc.

Cimex, ὁ vel ἡ κόρις, εως, Dioſc.

Cinædia, ἡ κιναιδία, ας, Æſchin.

Cinædicus, a, um, κιναιδικὸς, ὴ, όν.

Cinædus, ὁ κίναιδος, ου, Plut.

Cincinnatus, a, um, ὁ ϗ ἡ κρωβυλώδης, εος, Lucian.

Cincinnus, ὁ κίκιννος, ου, Ariſtoph. aureus, ὁ βόστρυχος χρυσοῦς, Æl.

Cinctulus, τὸ ζώνιον, ου, Poll.

Cinctura, τὸ διάζωμα, ατος, Plut.

Cinctus, us, τὸ διάζωμα, ατος, Plut. ἡ ζώνη, ης, idem.

Cinefacio, τεφρόω, N. T. ἀποτεφρόω, Al. Aphrod.

Cineraceus, a, um, τεφρὸς, ὰ, ὸν, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ τεφρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ἔνσποδος, ου, Dioſc.

Cinereus, ὁ ϗ ἡ ἔντεφρος, ου, Athen. σπόδιος, ία, ιον, id. qui cinereo colore eſt, τεφραῖος, αία, αῖον, Ælian.

Cinerula, τὸ σπίδιον, ου, *Dioſc.*

Cingo, διαζώννυμι, pallium, τὸ τριβώνιον, ου, *Lucian.* aliquem re aliqua, διαδέω τί τινι, *Lucian.* urbem muro, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, *Ariſtot.* urbem lapidibus, τειχίζω τὴν πόλιν λίθοις, *Dem.* corona, στεφανόω, *Plut.* circulo orbem terrarum, περιστεφανόομαι κύκλῳ τὴν οἰκουμένην, *Ariſtot.*

Cingula, τὸ ζῶμα, ατος, τὸ ζῶσμα, ατος, *Baſil.*

Cingulum, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, *Dem. Phal.* ἡ ζώνη, ης, *Plut.* τὸ ζώνιον, ου, *Poll.* τὸ διάζωμα, ατος, *Plut.*

Cinis, ἡ σποδὸς, οῦ, *Lucian.* ἡ τέφρα, ας, *Plut.* ἡ σποδιὰ, ᾶς, *Heſych.* τὸ σπόδιον, ου, *Dioſc.* fervens, in quo adhuc ſunt prunæ, ἡ θερμοσποδιὰ, ᾶς, *Dioſc.* ſub cinere coquo, σποδίζω, *Plato*, cinerem detergo, ἀποσποδέω, *Ariſtoph.* aliquo modo refero, ὑποσποδίζω, *Dioſc.* in cinerem redigo, τεφρόω, *N. T.* ἐκτεφρόω, *Al. Alphrod.*

Cinnabarinus, a, um, κινναβάρινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.* κινναβάριος, ία, ιον, *Galen.*

Cinnabaris, τὸ κιννάβαρι, εως, *Theophr.* cinnabarim refero, κινναβαρίζω, *Dioſc.*

Cinnus, ὁ κίκιννος, ου, *Ariſtoph.*

Cio, vide *Cieo.*

Cippus, ἡ ποδοκάκη, ης, *Dem.* i. e. columna, ἡ, στήλη, ης, *Dem.*

Circa, περὶ, *cum Accuſ.* circa hoc occupatus eſt, περὶ τοῦτό ἐστι, *Dem.* mimos circa ſe habet, μίμους ἔχει περὶ αὐτὸν, *id.* circa meridiem, περὶ μέσην ἡμέραν, *Æſchin.* qui circa Trojana tempora vixerunt, οἱ περὶ τὰ Τρωϊκὰ, *Iſocr.* ἀμφὶ, *cum Accuſ.* circa urbem, ἀμφὶ τὴν πόλιν, circa cœnam occupatus erat, ἀμφὶ δεῖπνον εἶχε, *Xemph.* κατὰ, *cum Acc.* leges circa exceſſum, νόμοι καθ' ὑπεροχὴν, *Ariſtot.*

Circenſis, e, κύκλιος, ία, ιον, Circenſes ludi, ἡ ἱπποδρομία, ας, *Thuc.*

Circino, περιγράφω, *Dem.*

Circinus, ἡ περίγρα, ας.

Circiter, περὶ, *cum Accuſ.* circiter ſeptuaginta naves, περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς, *Thuc.* circiter triginta, ὡς τριάκοντα, *Dem.* circiter centum ſtadia, ὅσον τε ἑκατὸν σταδίους, *Herodian.*

Circuitio, ἡ περιτροπὴ, ῆς, *Baſil.* ἡ περίοδος, ου, *Ariſtot.*

Circuitor, ὁ περίπολος, ου, *Thuc.*

Circuitus, ἡ περίοδος, ου, *Plut.* ὁ περίβολος, ου, *Thuc.* in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς, *Thuc.* urbis, κύκλος τοῦ ἄστεος, *id.*

Circulatim, κύκλῳ, ferri, φέρεσθαι, *Plut.*

Circulatio, ἡ κύκλασις, εως.

Circulator, ὁ ἀγύρτης, ου, *Suid.*

Circulatorius, ἀγυρτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Circulatrix, ἡ ἀγυρτὶς, ίδος.

Circulo, κυκλόω.

Circulus, ὁ κύκλος, ου, *Plato.*

Circum, vide *Circa.*

Circumactio, ἡ περίοδος, ου, *Ariſtot.* ἡ περιαγωγὴ, ῆς, *id.*

Circumaggero, περιχώννυμι.

Circumago, περιάγω, aliquid, τὶ, *Plato*, aliquem ſecum, περιάγομαί τινα, *Xenoph.* circumagor, κυκλοφορέομαι, *Ariſtot.*

Circumambulo, περιπατέω κύκλῳ. Conf. *Circumeo.*

Circumaro, περιαρόω, *Plato.*

Circumadſpicio, περιβλέπω.

Circumcido, περικόπτω, aliquid, τὶ, *Thuc.* περιτέμνω τι, LXX. præputium, περιτέμνομαι τὰ αἰδοῖα, *Herodot.*

Circumcingo, περιζώννυμι, lumbos, τὰς ὀσφύας, *Naz.*

Circumcirca, πέριξ, populum ſtantes, πέριξ τοῦ δήμου στάντες, *Polyb.* cunctantes irretit, κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντας περιστοίχεται, *Dem.*

Circumciſe, περιτετμημένως.

Circumciſio, ἡ περιτομὴ, ῆς, *N. T.*

Circumciſor, ὁ περιτομεὺς, έως.

Circumclaudo, περικλείω, *Thuc.*

Circumcludo, vide antecedens, *Circumclaudo.*

Circumcolo, περιοικέω, *Ulpian.*

Circumculco, περικαταπατέω, ῶ.

Circumcurro, περιτρέχω, aliquid, τὶ, *Plato.*

Circumcurſio, ἡ περιδρομὴ, ῆς, *Plut.*

Circumcurſito, περιπλανάομαι, in hoc, ταῦτα, *Xenoph.* huc illuc, ἄνω δεῦρο κἀκεῖσε, *Dem.*

Circumdo, περιβάλλω, urbem mœnibus, τῇ πόλει τεῖχος, *Ariſtot.* περιτειχίζω τὴν πόλιν, *Demoſth.* urbem foſſa, ἐπιβάλλομαι τάφρον τῇ πόλει, *Xenoph.* aliquid aliquo, κυκλόω τί τινι, *Gregor.*

Circumdolo, παραπελυκάω, *Naz.*

Circumduco, περιάγω, *Plato*, aliquem, περιηγέομαί τινα, *Lucian.* aliquem circa montem, τινὶ τὸ ὄρος, *Herodot.* munitiones circa urbes, περιβάλλομαι ταῖς πόλεσιν ἐρύματα, *Xenoph.* i. e. decipere aliquem, παρακρούομαί τινα, *Dem.*

Circumductio, ἡ περιήγησις, εως, i. e. deceptio, ἡ παράκρουσις, εως, *Suid.* ἡ ἀπάτη, ης, *Xenoph.*

Circumductor, ὁ περιηγητὴς, οῦ, *Juſtin.*

Circumeo, περίειμι, in Italia, τὴν Ἰταλίαν, *Plut.* forum cum aliquo, περιέρχομαι κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετά τινος, *Dem.* palatium, περιοδεύω τὸ παλάτιον, *Plut.* fana Deorum, περιπορεύομαι τὰ ἱερὰ, *Ariſtot.*

Circumequito, περιππεύω, *Polyb.*

Circumerro, περιφέρομαι, *Plut.*

Circumferentia, ἡ περιφέρεια, ας, *Ariſtot.* ἡ περίμετρος, ου, ſc. γραμμὴ, *id.*

Circumfero, περιφέρω, aliquid, τὶ, *Syneſ.*

Circumflecto, περικάμπτω, περικλάω, i. e. circumflexo noto, περισπάω, *Athen.*

Circumflexio, ἡ περίκαμψις, εως, ἡ περικαμπὴ, ῆς, *Herodot.* ἡ περίκλασις, εως, *Plut.*

Circumflexus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίκαμπτος, circumflexo notatus, περισπώμενος, ένη, ενον, *Gramm.*

Circumflexus, us, vide *Circumflexio.*

Circumflexus, i, ὁ περισπάμενος, ſcil. τόνος, *Gramm.*

Circumflo, περιπνέω.

Circumfluens, περιρρέων, ουσα, ον, *Thuc.*

Circumfluo, περιρρέω, murum, τὸ τεῖχος, *Herodian.* opibus ſ. omnium rerum copia, ἔχω τῶν ἱκανῶν, *Iſocr.*

Circumfluus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίρροος, ου, *Herodot.* περιρρέων, ουσα, έον, *Thuc.*

Circumfodio, περιορύττω, *Theophr.* περισκάπτω, *idem.*

Circumforaneus, a, um, ὁ περιαγοραῖος, ου, *Suid.* ὁ ἀγύρτης, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀγοραῖος, ου, populus, ὄχλος, *Xen.*

Circumfrico, περιτρίβω.

Circumfulgeo, περιαστράπτω, *N. T.*

Circumfundo, περιχέω, aliquid, τὶ, *Dioſc.* τινὶ, *Lucian.* περιχύω τινὶ, *id.* circumfundo, i. e. circumdo aliquem, περιχύομαί τινι, *Plut.*

Circumfuſio, ἡ περίχυσις, εως.

Circumgelatus, a, um, περιπαγεὶς, εῖσα, ὲν, *Dioſc.*

Circumgemo, περιστενάζομαι, *Plut.*

Circumgeſto, περιφέρω, *Syneſ.*

Circumjaceo, περίκειμαι, alicui, τινὶ, *Herodian.* id circumjacet mihi, περίκειμαι τοῦτο, *id.*

Circumjectus, a, um, περικείμενος, ένη, ενον, *Herod.*

Circumjicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τί τινι, *Galen.*

Circumlambo, περιλείχω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.*

Circumlatus, a, um, περικομισθεὶς, εῖσα, ὲν, *Thuc.*

Circumligo, περιδέω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* aliquid aliquo, διαδέω τί τινι, *Lucian.*

Circumlino, περιχρίω, *Lucian.*

Circumlitio, ἡ περίχρισις, εως, *Dioſc.*

Circumlitus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίχριστος, ου, *Dioſc.*

Circumlocutio, ἡ περίφρασις, εως, *Quinctil.*

Circumloquor, περιφράζομαι, *Dion. Halicarn.*

Circumluo, περικλύζω, *Plut.*

Circummitto, περιπέμπω.

Circummunio, περιφράττω.

Circummunitio, τὸ περίφραγμα, ατος, *Poll.*

Circummunitus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίφρακτος, ου.

Circumnaſcor, περιφύομαι, *Theophr.*

Circumnavigo, περιπλέω, Peloponneſum, τὴν Πελοπόννησον, *Dem.*

Circumobruo, περιχώννυμι.

Circumpingo, περιπήγνυμι, *Dioſc.*

Circumplector, περιπλέκω, *Ariſtot.*

Circumplexio, ἡ περιπλοκὴ, ῆς, ἡ περίπλεξις, εως.

Circumplexus, a, um, περιπλεγμένος, ένη, ένον, *Maccab.*

Circumplico, vide *Circumplector.*

Circumpono, περιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Æſchin.*

Circumpotatio, ἡ ἐγκυκλοποσία, ας.

Circumrado, περιξέω, *Theocr.*

Circumretio, περιπλέκω.

Circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Circumſcarifico, περιξύω, *Galen.*

Circumſcribo, περιγράφω, *Plut.* circulum centro, κύκλον κέντρῳ, *Naz.* i. e. definio, ὁρίζω, *Dem.* περιορίζω, *Luc.* i. e. fallo aliquem, παρακρούομαί τινα, *idem.*

Circumſcripte, περιγεγραμμένως.

Circumcriptio, ἡ περιγραφὴ, ῆς, *Polyb.* i. e. deceptio, ἡ παράκρουσις, εως, *Suid.*

Circumſeco, περικόπτω, aliquid, τὶ, *Thuc.*

Circumſedeo, περικάθημαι, mœnia ingenti exercitu, τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, *Dem.* urbem, πολιορκέω πόλιν, *id.* περικαθίζω πόλιν, LXX.

Circumſepio, περιφράσσω, LXX.

Circumſeſſio, ἡ πολιορκία, ας, *Iſocr.* Vide *Obſidio.*

Circumſiſto, περιΐστημι, *Herod.*

Circumſono, περιηχέω, aures, τὰς ἀκοάς, *Baſil.* inſula, quam circumſonant venti, νῆσος περιηχουμένος τῷ πνεύματι, *Lucian.*

Circumſpecte, περιεσκεμμένως, *Lucian.* πεφυλαγμένως, omnia perſcribere ad aliquem, ἅπαντα πρός τινα ἐπιστέλλειν, *Dem.*

Circumſpectio, ἡ περισκόπευσις, εως, ἡ περίσκεψις, εως.

Circumſpecto, κατασκοπέομαι, *Xenoph.*

Circumſpectus, a, um, i. e. cautus, πεφυλαγμένος, ένη, ένον, *Plut.* i. e. qui circumſpicitur, περιεσκεμμένος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ περιφανὴς, *idem.*

Circumſpergo, περιπάσσω.

Circumſpicio, idem quod *Circumſpecto.*

Circumſtantia, ἡ περίστασις, εως, *Ariſtot.*

Circumſto, περιΐσταμαι, undique, πανταχόθεν, *Thuc.* aliquid, τὶ, *Dem.*

Circumſtrepo, περικτυπέω, ῶ, *Baſil.*
Circumſtruo, περικατασκευάζω.
Circumtego, περικαλύπτω, aliquem, τινὰ, *Plato.*
Circumtexo, περιυφαίνω.
Circumtondeo, περικείρω, *Philoſtr.*
Circumtono, περιβροντάω, ῶ.
Circumtonſus, a, um, ὁ ϗ ἡ περίκυρος, ου, *Poll.*
Circumtremo, περιτρέμω, *Naz.*
Circumtueor, idem quod *Circumſpecto.*
Circumvagor, περιπλανάομαι, *Xenoph.*
Circumvallatio, ἡ ἀποτάφρευσις, εως.
Circumvallo, περισταυρόω, *Thuc.* aliquid, περιταφρεύω τι, *Plut.*
Circumvectio, ἡ περιαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Circumvecto, περιάγω, *Plato.*
Circumveho, idem quod antecedens *Circumvecto.*
Circumvenio, i. e. circumdo, κυκλόω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Gregor.* κυκλόομαι τὶ, *Xenoph.* i. e. decipio, παρακρούω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* φενακίζω τινὰ, *Dem.* ἐξαπατάω τινὰ, *id.*
Circumventus, a, um, κυκλούμενος, ένη, ενον, malis, κακοῖς συμπεπτωκὼς, *Soph.*
Circumverto, περιδινέω, *Æſchin.* περιστρέφω, aliquid, τι, *Lucian.*
Circumviſo, idem quod *Circumſpecto.*
Circumvolito, περιπέτομαι, *Lucian.*
Circumvolo, idem quod *Circumvolito.*
Circumvolvo, περικυλινδέω, *Plato,* περικυλίω, *Ariſtoph.*
Circumvolutio, ἡ περικυλίνδησις, εως, *Plato,* ὁ κυλινδισμὸς, οῦ, *Theodot.*
Circularis, κυκλικὸς, ὴ, ὸν, *Theophyl.* κύκλιος, ία, ιον, *Æſchin.* ὁ ϗ ἡ ἐγκύκλιος, ου, *Athen.*
Circulator, ὁ κυκλικὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ ἀγύρτης, ου, *Plut.*.
Circulus, ὁ κύκλος, ου, *Plato,* ὁ γυρὸς, οῦ, *Plut.*
Circus, ὁ κύκλος, ου, *Plato,* τὸ γύρωμα, ατος, *Theophraſt.* ὁ ἱππόδρομος, ου, *Dion. Hal.*
Cirratus, a, um, βεβοστρυχωμένος, ένη, ένον.
Cirrus, ὁ βόστρυχος, ου, *Ariſtoph.* ὁ πλόκαμος, ου, *Herod.*
Cis, ἐντὸς, fluvium, τοῦ ποταμοῦ, montes, ἐπὶ τάδε τῶν ὀρῶν, *Ariſtot.* Atque hoc ipſo etiam compoſita cum *Cis* redduntur, ut Ciſalpinus, ὁ ἐπὶ τάδε τῶν Ἀλπέων, ciſmarini, οἱ ἐπὶ τάδε τῆς θαλάσσης, κ. τ. λ.
Ciſta, ἡ κίστη, ης, ἡ κιστὶς, ίδος, *Ariſtoph.* ἡ κιβωτὸς, οῦ, *Dioſc.*
Ciſtelle, ἡ κιστὶς, ίδος, *Ariſtoph.* τὸ κιβώτιον, ου, *Plut.*
Ciſtellula, idem quod antecedens *Ciſtella.*
Ciſterna, ἡ δεξαμενὴ, ῆς, *Strabo,* ὁ λάκκος, ου, *Ariſtoph.*
Ciſterninus, a, um, λακκαῖος, αία, αῖον, aqua, λακκαῖον ὕδωρ, *Athen.*
Ciſtula, idem quod *Ciſtella.*
Citatim, ὡρμημένως.
Citatio, ἡ κλῆσις, εως, *Dem.*
Citatus, a, um, ὡρμημένος, ένη, ένον.
Citerior, ἐγγύτερος, έρα, ερον, *Xenoph.*
Cithara, ἡ κιθάρα, ας, *Plato,* cithara cano ſ. ludo, κιθαρῳδέω, *Plut.* κιθαρίζω, *Ariſtot.* citharæ ſonus, ſ. cantus, τὸ κιθάρισμα, ατος, *Plato,* ἡ κιθαρῳδία, ας, *Plut.* citharæ pulſatio, ἡ κιθάρισις, εως, citharam pulſandi peritus, κιθαριστικὸς, ὴ, ὸν, *Plato,* cithara parva, τὸ κιθάριον, ου, *Athen.*
Cithariſta, ὁ κιθαριστὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ κιθαρῳδὸς, οῦ, *Plut.*
Cithariſtria, ἡ κιθαρίστρια, ας, *Athen.*
Citharœdus, idem quod *Cithariſta.*
Citimus, a, um, ἐγγύτατος, άτη, ατον.
Cito, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *Iſocr.* διὰ ταχέων, *id.* εὐθέως, *id.* citius, θᾶττον, *Dem.* citius opinione, θᾶττον τῆς ἐλπίδος, *Herodian.* citiſſime, τάχιστα, *Iſocr.* quam citiſſime, ὅτι τάχιστα, *id.* ὡς τάχιστα, *Xenoph.* τὴν ταχίστην, *Dem.*
Cito, as, καλέω, *Dem.* παρακαλέω, *id.* legem, προβάλλομαι τὸν νόμον, *Naz.* teſtem, ἐπάγομαι, προσκαλέομαι, παρέχομαι μάρτυρα, *Æſchin.* Homerum, ἐπάγομαι τὸν Ὅμηρον, *Ariſtot.*
Citra, ἐντὸς, fluvium, τοῦ ποταμοῦ, citra virilem congreſſum, ἄνευ τῆς πρὸς ἀνδρὸς ὁμιλίας, citra iſta, ἔξω τούτων, *Thuc.* citra controverſiam, ἀναμφισβήτως, *Dem.* citra reprehenſionem jure uti, ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι, *id.* citra & ultra, ἐπὶ θάτερα μὲν, ἐπὶ θάτερα δὲ, *Polyb.*
Citreus, a, um, κίτριος, ια, ιον, malum, μῆλον, *Athen.*
Citrinus, a, um, idem quod antecedens *Citreus.*
Citromalum, τὸ κίτριον μῆλον, *Athen.*
Citrum, τὸ κίτρον, ου.
Citrus, *arbor,* ἡ κιτρία, ας, *Auct. Geopon.*
Citus, a, um, ὠκὺς, εῖα, ὺ, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Plut.* ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.*
Civicus, a, um, ἀστικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Civilis, e, πολιτικὸς, ὴ, ὸν, res civiles, τὰ πολιτικὰ, ῶν, *Iſocr.* civilis excuſatio, σκῆψις πολιτικὴ, *Dem.* civilia munera, λειτουργίαι πολιτικαὶ, *id.* civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος, *Plut.* i. e. urbanus, elegans, ἀστεῖος, α, ον, *Lucian.*
Civilitas, ἡ ἀστειότης, ητος, τὸ πολιτικὸν, οῦ.
Civiliter, πολιτικῶς, adminiſtrare aliquid, πράττειν τι, *Dem.* ἀστείως, *Plut.*
Civis, ὁ πολίτης, ου, *Dem.* ὁ πολιτευόμενος, *id.* ὁ συμπολιτευόμενος, ου, *id.* ὁ ἀστικὸς, οῦ, *idem,* ὁ ἀστὸς, οῦ, *Xen.* femina, ἡ πολῖτις, ιδος, *Dem.* ἡ ἀστὴ, ῆς, *Plut.* bonus, πολίτης ἀγαθὸς, *Dem.* melior, ἀμείνων, *id.* optimus, βέλτιστος, *Iſocr.* bonus atque honeſtus, καλὸς κἀγαθὸς, *Dem.* prudentiſſimus, φρονιμώτατος, *Iſocr.* fortis, γενναῖος, *Dem.* juſtus, δίκαιος, *id.* moderatus, μέτριος, *id.* patriæ ſtudioſus, εὔνους, *Dem.* modeſtus ac bonus, σώφρων ϗ χρηστὸς, *id.* laudatiſſimus, ἐνδοξότατος, *Iſocr.* utilis ac fortis, χρήσιμος ϗ ἀνδρεῖος, *Dem.* malus, πονηρὸς, *id.* improbiſſimus, χείριστος, *id.* φαυλότατος τῶν πολιτῶν, *Iſocr.* audaciſſimus, τολμηρότατος τῶν ἀστῶν, *id.* civem facere, πολίτην ποιεῖν, *Dem.* fieri, ποιεῖσθαι, *id.* natura eſſe, φύσει εἶναι, *Dem.* natum germanum eſſe, πεφυκότα γνήσιον εἶναι, *id.* natum eſſe, γένει εἶναι, *id.* non germanum eſſe, οὐ καθαρῶς εἶναι, *id.* ex altera parte eſſe, κατὰ θάτερα εἶναι, *id.* ex utroque parente eſſe, ἐξ ἀμφοτέρων ἀστὸν εἶναι, *Dem.* ϗ πρὸς πατρὸς ϗ πρὸς μητρὸς ἀστὸν εἶναι, *id.*
Civitas, ἡ πόλις, εως, *Dem.* parva, πόλις μικρὰ, *id.* magna, μεγάλη, *id.* tanta magnitudine atque gloria, τηλικαύτη τὸ μέγεθος τοιαύτην δὲ δόξαν ἔχουσα, *Iſocr.* primaria, προέχουσα, *id.* πρωτεύουσα, *id.* dignitate prædita, ἀξίωμά τι ἔχουσα, *Dem.* honoratior, ἐντιμωτέρα, *idem,* illuſtris, ἐπιφανεστάτη, *Iſocr.* nobilis, ὀνομαστὴ, *idem.* antiquiſſima & maxima & apud omnes homines celeberrima, ἀρχαιοτάτη ϗ μεγίστη ϗ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτη, *id.* gravis ac ſplendida, σεμνὴ ϗ λαμπρὰ, *id.* beata, εὐδαίμων, *id.* florentiſſima, εὐτυχεστάτη, *id.* legibus bene conſtituta, εὐνομουμένη, *id.* libera, δημοκρατουμένη, *idem,* δημοκρατουμένη ϗ ἐλευθέρα, *id.* ſuis legibus utens, αὐτόνομος, *Iſocr.* civitatem vectigalem efficere, πόλιν τινὰ ποιεῖν συντελῆ, *Dem.* ſubjicere ſervituti, δούλην καθιστάναι, *idem,* habitare, οἰκεῖν, *Iſocr.* gubernare, διοικεῖν, *id.* ſervare, σώζεσθαι, *Dem.* felicem efficere, εὐδαίμονα ποιεῖν, *id.* turbare, ταράττειν, *Dem.* i. e. jus civitatis, ἡ πολιτεία, civitatem petere, αἰτεῖν τὴν πολιτείαν, *Dem.* decernere alicui, ψηφίζεσθαί τινι, *idem,* dare alicui, διδόναι τινὶ, *id.* adquirere, κατασκευάζειν, *id.* accipere, παραλαμβάνειν τὴν πόλιν, *Iſocr.* habere, ἔχειν τὴν πολιτείαν, ſ. τὴν πόλιν, *Dem.* habere jus civitatis apud aliquos, εἶναί τινι πολιτείαν παρά τισι, *Dem.* μετουσίαν εἶναί τινι τῆς πόλεως, *id.*
Civitatula, τὸ πολίχνιον, ου, *Iſocr.* ἡ πολίχνη, ης, *Thuc.*
Clades, ἡ ἧττα, ης, *Dem.* ἡ συμφορὰ, ᾶς, *Iſocr.* ὁ ὄλεθρος, ου, *Demoſth.* cladem ſibi ipſi accerſere, ἧτταν ἑαυτῷ παρασκευάζειν, *Iſocr.* incidere in clades, περιπεσεῖν τισιν ἥτταις, *ibid.* expertem eſſe cladis acceptæ, οὐ μετέχειν τῆς ἥττης, *Dem.* recedere Platæis poſt cladem acceptam, ἀναχωρεῖν ἐκ Πλαταιῶν ἀπὸ τῆς ἥττης, *idem.* Conf. *Calamitas,* item *Detrimentum.*
Clam, κρύβδην, *Dem.* κρύβδα, *idem,* λάθρα, *id.* clam fertur ſuffragium, κρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος, *Dem.* clam & ignorantibus aliis facere aliquid, λάθρα ϗ διακρυψάμενον πράττειν τι, *id.* clam & per vim facere aliquid, λάθρα ϗ βίᾳ ποιεῖν τι, *id.* clam nobis, λάθρα ἡμῶν, *idem.*
Clamator, ὁ κράκτης, ου, *Plut.*
Clamito, κράζω, *Dem.* ἀνακράζω, *Dem.* βοάω, *idem.*
Clamo, βοάω, *Dem.* κράζω, *id.* κραυγάζω, *N. T.* clamo & loquor aliquid, βοάω τι ϗ λέγω, *Dem.* & vociferor, βοάω ϗ κράζω, *id.* clamo, indignor, calumnior, βοῶ, ἀγανακτῶ, λοιδοροῦμαι, *id.* clamo valde, κράζω φωνῇ μεγάλῃ, *N. T.* βοῶ ἀνδρικῶς, *Ælian.*
Clamor, ἡ βοὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κραυγὴ, ῆς, *Xenoph.* clamorem tollo, edo, excito, ποιῶ κραυγὴν, *Dem.* percelli clamoribus alicujus, καταπλαγῆναι ὑπὸ κραυγῆς τινος, *id.*
Clamoſus, a, um, κραυγαστικὸς, ὴ, ὸν, ὁ κράκτης, ου, *Plut.* κρακτικὸς, ὴ, ὸν, clamoſiſſimum eſſe, μέγιστον φθέγγεσθαι, *Dem.*
Clancularius, a, um, κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* κρύφιος, ία, ιον, *id.*
Clanculum, κρύβδην, *Dem.* λάθρα, *Plut.* κρύφα, *id.* Conf. *Clam.*
Clandeſtinus, a, um, λήθιος, ία, ιον, *Heſych.* λάθριος, ία, ιον, *id.* κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* κρύφιος, ία, ιον, *id.*
Clango, ἠχέω, κλάζω, ut canis in venatione, κλαγγάνω, *Xenoph.*
Clangor, ἡ κλαγγὴ, ῆς, anſerum, *Plut.* tubarum, *Athen.* hominum, *Herodian.* canum, *Xenoph.*
Clare, λαμπρῶς, *Xenoph.* φανερῶς, *Plato,* ἐναργῶς, *Dem.* ἄντικρυς, *id.* cognoſcere, εἰδέναι σαφῶς, *Dem.* ſcribere in litteris, διαρρήδην ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν, *id.* decretum de eo ſcriptum eſt, ἄντικρυς περὶ τούτων τὸ ψήφισμα γέγραπται, *id.* & aperte, ἄντικρυς ϗ διαρρήδην, *id.* de voce, viſu, ὀξέως.
Clareo, φαίνομαι.
Clareſco, ἐκφαίνομαι.

Clarifico, λαμπρύνω, *Xenoph.*

Clarigatio, ἡ ἐπαγγελία, ας.

Clarigo, ἐπαγγέλλω πόλεμον, *Polyb.* πολεμεῖν, *id.* προαγορεύω πόλεμον, *Dem.*

Claritas, ἡ λαμπρότης, ητος, *Plut.* viſûs, ἡ ὀξυδορκία, ας, *Lucian.* vocis, ἡ εὐφωνία, ας, *Demoſth.* nominis, ἡ εὐδοξία, ας, *Iſocr.* famæ, ἡ εὔκλεια, ας, *Dem.* ſermonis ſ. orationis, ἡ σαφήνεια, ας, *Plato.*

Clarus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* clara luna, λαμπρὰ σελήνη, *Thuc.* clarus vir, ἀνὴρ ἔνδοξος, *Dem.* λαμπρὸς, *Iſocr.* γνώριμος, *Dem.* ἐπιφανὴς, *id.* ὀνομαστὸς, *Iſocr.* omnium ſuo tempore clariſſimus, ἐνδοξότατος τῶν καθ' ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνδρῶν, *id.* clariſſimi optimique, ὀνομαστότατοι καὶ ἄριστοι, *id.* ex ignobilibus & obſcuris claros & illuſtres fieri, ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἐνδόξους καὶ γνωρίμους γίνεσθαι, *Demoſth.* clarum aliquem ex obſcuro facere, ποιεῖν τινα ὀνομαστὸν ἐξ ἀδόξου, *Iſocr.* exempla clara, παραδείγματα ἐναργῆ, *Dem.* multifariam clarum teſtimonium, πολλαχόθεν καταφανὴς μαρτυρία, *id.* facere alicui aliquid clarum, ποιεῖν τι φανερὸν, ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, εὔδηλόν τινι, *Dem.* clarum eſſe eloquentia, δεινὸν εἶναι περὶ τοὺς λόγους, *Iſocr.* vox, φωνὴ ὀξεῖα, *Ariſtot.*

Claſſiarius, ὁ ναυμάχος, ου, *Chryſ.*

Claſſicula, τὸ στόλιον, ου.

Claſſicum, τὸ σάλπισμα, ατος, receptui dari ſolitum, τὸ ἀνακλητικὸν, οῦ, *Plut.* claſſicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.

Claſſicus, a, um, στολικὸς, ὴ, όν.

Claſſis, i. e. copiæ navales, τὸ ναυτικὸν, οῦ, *Dem.* ὁ στόλος, ου, *id.* claſſem comparare, συλλέγεσθαι ναυτικὸν, *Iſocr.* inſtruere, παρασκευάζειν στόλον, *Dem.* habere, ἔχειν ναυτικὸν, *id.* ablegare, mittere, ἀποστέλλειν, ποιεῖσθαι ἀπόστολον, *id.* profligare, ἐξελαύνειν, ἀμύνεσθαι στόλον, *id.* amittere, ἀπόλλυσθαι ναυτικὸν, *id.* claſſis præfectus, ὁ ἀποστολεὺς, έως, *Dem.* ὁ ναύαρχος, ου, *id.* legatus, ὁ ἐπιστολεὺς, έως, *Xenoph.* claſſis præfectura, ἡ ναυαρχία, ας, *Ariſtot.* claſſi præeſſe, ναυαρχῆσαι, *Ælian.* claſſe pugno cum aliquo, ναυμαχέω τινὶ, *Thuc.* contra aliquem, πρός τινα, *Lycurg.* i. e. pars civium, ἡ συμμορία, ας, *Dem.* tributa conferre per claſſes, εἰσφέρειν κατὰ συμμορίας, *id.*

Clathrum, τὸ κλῆθρον, ου.

Clava, ἡ κορύνη, ης, τὸ ῥόπαλον, ου, *Xenoph.* clava percutio, ῥοπαλίζω, percuſſio, quæ fit clava, ὁ ῥοπαλισμὸς, οῦ.

Clavarius, ὁ κορυνήτης, ου, *Hom.*

Clavator, idem quod antecedens *Clavarius.*

Clavatus, ἡλωτὸς, ὴ, όν.

Claudicatio, ἡ χωλότης, ητος, *Plut.* ἡ χωλεία, ας, *Poll.*

Claudico, χωλαίνω, *Naz.* καταχωλεύω, *id.* σκάζω, *Plut.* leviter, ὑποσκάζω, *Lucian.*

Claudo, κλείω, portam, πύλην, *Herodian.* fores τὴν θύραν, *N. T.* portum, κλείω τὸν λιμένα, *Thuc.* aliquos in caſtris, κατακλείω τινὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, *Herodian.*

Claudus, a, um, χωλὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* κυλλὸς, ὴ, όν, *Hippocr.* altero pede, ἕτερον πόδα, *Hom.* utroque pede, ποτέρῳ σκέλει, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀμφίχωλος, ου, *Lucian.* claudum reddo, κυλλόω, *Hippocr.* χωλόω, *id.* χωλεύω, *Galen.* ἀποχωλεύω, *Xenoph.* claudus ſum, χωλαίνω, *Naz.* claudus fio, χωλαίνομαι, χωλεύομαι, *Lucian.* aliquantum claudus, ὁ καὶ ἡ ἀκρίχωλος, ου, *Suid.*

Clavicula, τὸ κλειδίον, ου.

Clavicularius, ὁ κλειδοῦχος, ου, *Plut.*

Claviculus, idem quod *Clavicula.*

Claviger, idem quod *Clavicularius.*

Clavis, ἡ κλεὶς, δὸς, *Plut.* clavis adulterina, ἡ ἀντικλεὶς, δος, *Clem. Alex.*

Clauſtrarius, ὁ κλειδοποιὸς, οῦ.

Clauſtrum, τὸ κλεῖθρον, ου, *Lucian.*

Clauſula, τὸ πέρας, ατος, *Ariſtot.* τὸ ἔσχατον, ου, *id.*

Clauſus, a, um, κλειστὸς, ὴ, ὸν, *Diod. Sic.* clauſæ fores, κεκλεισμέναι θύραι, *N. T.*

Clavus, ὁ γόμφος, ου, *Ariſt.* ferreus & ligneus, ἧλος σιδηροῦς καὶ ξύλινος, *Xenoph.* clavum clavo trudere, ἄλλῳ ἥλῳ ἐκκρούειν τὸν ἧλον, *Lucian.* clavis adfigo, προσηλόω, *id.* clavis defigo, ſ. configo, καθηλόω, i. e. gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ου; clavum teneo, κυβερνάομαι, *Ariſtot.* i. e. ornamentum veſtis, τὸ σῆμα, ατος, clavo lato ornatus, ὁ καὶ ἡ πλατύσημος, ου, *Herodian.*

Clemens, πρᾶος, ου, f. πραεῖα, ας, *Xenoph.* χρηστὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, έος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἐλεήμων, ονος, *id.* clementiſſimus & manſuetiſſimus omnium, ἐλεημονέστατος καὶ πρᾳότατος πάντων, *Iſocr.* clementes & humanos eſſe adſuefacere aliquos, πρᾴους καὶ φιλανθρώπους τινὰς εἶναι ἐθίζειν, *Dem.*

Clementer, πρᾴως, *Dem.*

Clementia, ἡ ἐπιείκεια, ας, *Dem.* humanitas & clementia alicujus, φιλανθρωπία καὶ πρᾳότης τινὸς, *id.* alicui nullam clementiam impertire, μεταδιδόναι τινι μηδοτιοῦν πρᾳότητος, *id.*

Clepo, vide *Furor.*

Clepſydra, ἡ κλεψύδρα, ας, *Ariſtoph.* parva, τὸ κλεψύδριον, ου, *Philoſtr.* qui ad clepſydram exercentur, οἱ ἀπὸ τῆς κλεψύδρας, *id.*

Clericus, a, um, κληρικὸς, ὴ, όν.

Clerus, ὁ κλῆρος, ου.

Clibanus, ὁ κλίβανος, ου, *Herodot.*

Cliens, ὁ πελάτης, ου, *Plut.* clientum turba, clientes, τὸ πελατικὸν, οῦ, ad clientes pertinens, πελατικὸς, ὴ, όν.

Clienta, ἡ πελάτις, ιδος.

Clientela, ἡ πελάτεια, ας.

Clientelaris, e, πελατικὸς, ὴ, όν.

Clima, τὸ κλίμα, ατος, *Plut.*

Climactericus, a, um, κλιμακτηρικὸς, ὴ, όν.

Climax, ἡ κλίμαξ, ακος, *Xenoph.*

Clinicus, a, um, κλινικὸς, ὴ, όν.

Clitellæ, τὰ ἐπισάγματα, ων, τὰ κανθήλια, ων, *Ariſtoph.* clitellas impono, ἐπισάττω, *Xen.*

Clitellarius, a, um, ὁ καὶ ἡ σαγματοφόρος, ου.

Clivoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ βουνώδης, εος.

Clivus, ὁ λόφος, ου, *Herodian.* ὁ γεώλοφος, ου, *Philo*, ἡ γεωλοφία, ας, *Strabo*, ὁ βουνὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Cloaca, ὁ ἀφεδρὼν, ῶνος, *N. T.* ὁ ὀχετὸς, οῦ, *Herodian.* abjicere corpora in cloacas, ῥίπτειν σώματα εἰς ὀχετοὺς, *id.* i. e. meatus ſubterraneus, ἡ ἀμάρα, ας, τὸ ἀμάρευμα, ατος, *Heſych.*

Cloſtrum, idem quod *Clauſtrum.*

Cludo, idem quod *Claudo.*

Clueo, δοκέω, *Xenoph.*

Cluniculus, τὸ πυγίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Clunis, ὁ γλουτὸς, οῦ, *Herodot.* ἡ πυγὴ, ῆς, *Athen.* ſecundum clunes, πυγηδὸν, *Ariſtot.*

Cluſus, a, um, idem quod *Clauſus.*

Clypeatus, ὁ πελταστὴς, ου, *Iſocr.* ὁ ἀσπιστὴς, οῦ, *Dem.*

Clypeus, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xenoph.* armo aliquem clypeo, καθοπλίζω τινὰ ἀσπίδι, *Dem.* clypeum abjicio, ἀποβάλλω ἀσπίδα, *id.* clypeo protego, προασπίζω, *Herodian.* ὑπερασπίζω, *Polyb.* clypeis confertis pugno, συνασπίζω, *Lucian.* a latere ſtans clypeo munitus pugno, παρασπίζω, *Plut.*

Coacervatio, ὁ συναθροισμὸς, οῦ, ἡ συνάθροισις, εως, τὸ σώρευμα, ατος, *Xenoph.*

Coacervo, συναθροίζω, *Plato*, omnia in unum, ἀθροίζω πάντα ἐς ταὐτὸ, *Dem.* convitia, συμφορέω σκώμματα καὶ λοιδορίας, *Dem.*

Coactio, ἡ συναγωγὴ, ῆς, *Thuc.*

Coactor, ὁ συναγωγεὺς, έως, civium, τῶν πολιτῶν, *Lyſ.*

Coadjutor, ὁ συμβοηθὸς, οῦ.

Coaduno, συνενόω, cum aliquo, τινὶ, *Naz.* συνείρω, *Lucian.*

Coædifico, συνοικοδομέω, *N. T.*

Coæqualis, vide *Æqualis.*

Coæquo, vide *Æquo, Adæquo.*

Coæquus, a, um, vide *Æqualis.*

Coætaneus, ὁ ἡλικιώτης, ου, *Plato*, cum aliquo, ſ. alicujus, ὢν τινος, *Dem.* coætanea, ἡ ἡλικιῶτις, ιδος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἧλιξ, ικος, *Xenoph.* ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὢν, *Dem.* coætaneum alicujus eſſe, ἔχειν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ἣν ἕτερος, *id.*

Coæternus, a, um, συνδιαιωνίζων, ουσα, ον, *Naz.*

Coævus, a, um, vide *Coætaneus.*

Coagmentatio, ὁ ἁρμὸς, οῦ, *Xenoph.* ἡ ἁρμογὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ σύμπηξις, εως, *id.*

Coagmentator, ὁ συναρμοστὴς, οῦ, *Naz.*

Coagmento, συναρμόττω, *Plato*, συνάπτω, *Plut.* πήγνυμι, *Plato.*

Coagulatio, ἡ πῆξις, εως, *Ariſtot.*

Coagulatus, a, um, πηκτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ἐμπυτιασθεὶς, εῖσα, ὲν, *Dioſc.*

Coagulo, πήσσω, caſeum, τυρὸν, *Dioſc.* ἐμπυτιάζω, lac, τὸ γάλα, *id.* coagulandi vim habens, πυκτικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Coagulum, ἡ πυτία, ας, *Dioſc.* ἡ πυετία, ας, *Ariſtot.*

Coaleſcentia, ἡ σύμφυσις, εως, *Theophr.*

Coaleſco, συμφύομαι, *Ariſtot.* in corpus, συσσωματοποιέομαι, *id.* coaleſcere facio, συμφύω, *Theophr.* aliquid in aliquid, τὶ εἴς τι, *Plut.* aliquos in unum, τινὰς συντήκω καὶ συμφύω εἰς τὸ αὐτὸ, *id.* i. e. concordiam ineo, συνίσταμαι, *Dem.*

Coalitus, a, um, ὁ καὶ ἡ συμφυὴς, έος, *Plut.*

Coanguſto, στενόω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Coarctatio, ἡ στενοχώρησις, εως, ἡ ἀντιπερίστασις, *Ariſtot.*

Coarctatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύστενος, ου, *Heſych.*

Coarcto, ἀντιπεριΐστημι, *Ariſtot.* στενοχωρέω, *N. T.* στενόω, *Herodian.*

Coarguo, ἐλέγχω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Coaſſatio, ἡ σανίδωσις, εως.

Coaſſo, σανιδόω.

Coaxo, κοαξέω.

Coccineus, a, um, κόκκινος, ίνη, ινον, coccinea lana, κόκκινον ἔριον, *N. T.* coccinea tunica, κόκκινος χιτὼν, *Plut.*

Coccinus, a, um, idem quod antecedens *Coccineus.*

Coccum, ὁ κόκκος, ου, *Dioſc.*

Coccyx, ὁ κόκκυξ, υγος, *Ariſtot.*

Cochlea, ὁ κοχλίας, ου, *Dioſc.*

Cochlear, τὸ κοχλιάριον, ου, *Dioſc.*

Cochleola, τὸ κοχλίδιον, ου, *Suid.*

Coctilis, e, ἑψανὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* coctile, quidquid ad coquendum idoneum eſt, τὸ ἕψημα, ατος, *Plato.*

Coctio, ἡ ἕψησις, εως, *Plut.* ἡ πέψις, εως, *Ariſtot.*

Coctivus, a, um, idem quod *Coctilis.*

Coctor, ὁ ἑψητὴς, οῦ, *Baſil.*

Coctura, idem quod *Coctio*.

Coctus, a, um, ἑφθὸς, ἡ, ὸν, *Xenoph.* bene, ὁ ϗ ἡ εὐέψητος, ου, *Theophr.* a ſole, i. e. ad maturitatem perductus, ὁ ϗ ἡ πέπων, ονος, *Theophr.*

Codex, vide *Caudex*, vel *Liber*.

Codicillus, τὸ γραμματεῖον, ου, *Dem.*

Cœcus, a, um, vide *Cæcus, a, um.*

Cœlebs, vide *Cælebs*.

Cœleſtis, e, ὁ ϗ ἡ οὐράνιος, ου, *Plato.*

Cœlites, οἱ οὐράνιοι, ων.

Cœlitus, οὐρανόθεν.

Cœlum, ὁ οὐρανὸς, οῦ, *Plato.*

Cœmeterium, τὸ κοιμητήριον, ου, *Athen.*

Coëmo, συνωνέομαι, terram, τὴν γῆν, *Dem.* προσωνέομαι, aliquid, τὶ, *id.*

Coëmptio, ἡ συνώνησις, εως, ἡ ὠνὴ, ῆς, *Dem.*

Cœna, τὸ δεῖπνον, ου, *Dem.* opipara & varia, πολύοψον ϗ ποικίλον, *Lucian.* ſecundaria, τὸ ἐπίδειπνον, ου, *Athen.* dominica, δεῖπνον κυριακὸν, ἡ εὐχαριστία, ας, vocare aliquem ad cœnam, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, *Dem.* ire ad cœnam quovis, πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ δεῖπνα πανταχοῦ, *id.* ad aliquem, ἰέναι πρός τινα ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *id.* venire ad cœnam, ἐλθεῖν ἐπὶ δεῖπνον, *id.* potare & humanum ſe præbere erga aliquos in cœna, πίνειν ϗ φιλανθρωπεύεσθαι πρός τινας ἐν δείπνῳ, *id.* abire a cœna, ἀπιέναι ἀπὸ δείπνου, *id.* parare cœnam, δειπνοποιεῖν, *idem*, δεῖπνον ποιεῖν, *Xen.* præbere alicui, δειπνίζειν τινὰ, *id.* τινι, *id.* finire, ἀποδειπνεῖν, *Athen.*

Cœnaculum, τὸ ἀνώγεον, ου, *N. T.* τὸ ἑστιατήριον, ου, *Plut.*

Cœnatorius, a, um, δειπνητικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Cœnaturio, δειπνησείω.

Cœnito, πολλὰ δεῖπνα δειπνέω.

Cœno, δειπνέω, cum aliquo, μετά τινος, *Dem.* συνδειπνέω τινὶ, *id.*

Cœnobium, τὸ κοινόβιον, ου.

Cœnoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ βορβορώδης, εος, *Plato.*

Cœnula, τὸ δειπνάριον, ου, *Athen.*

Cœnum, ὁ βόρβορος, ου, *Dem.* ὁ πηλὸς, οῦ, *Thuc.* cœno obduco ſ. contamino, βορβορόω, *Ariſtot.* cœnum refero, βορβορίζω, ſapore, ἐν τῇ γεύσει, *Dioſc.* ſupplantatum proſternere in cœnum, ὑποσκελίσαι ϗ ῥάξαι εἰς τὸν βόρβορόν τινα, *Dem.* dejectio in cœnum, ἡ καταβορβόρωσις, εως, *Plut.*

Coëo, i. e. convenio, σύνειμι, cum aliquo, τινι, *Dem.* συνίσταμαι, *Thuc.* i. e. concumbo, συγκαθεύδω, *Plato*, ὁμιλέω τινὶ, *Lucian.* τὰ ὑπὸ κόλπου πράττω, *id.* συγγίνομαι, *Dem.*

Cœpi, ἠρξάμην, *Dem.*

Cœpto, κατάρχω, bellum, τοῦ πολέμου, *Plut.* ſermonem, λόγον, *Plato*, pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης, *Polyb.*

Cœptum, τὸ καταρχθὲν, έντος.

Cœptus, us, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.*

Coëpulo, onis, ὁ σύνδειπνος, ου, *Xenoph.* ὁ σύσσιτος, ου, *Ariſtoph.*

Coëpulor, συνδειπνέω, *Xenoph.* συσσιτέω, cum aliquo, τινι, *Dem.*

Coërceo, εἴργω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπὸ τινὸς, *Xenoph.* linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, *Plut.* iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς, *id.* aliquid, κολάζω τι, *Theophr.* id, quod exſuperat, κολάζω τὸ πλεονάζον, *Plut.*

Coërcitio, ἡ κάθειρξις, εως.

Coëſſentialis, e, ὁ ϗ ἡ ὁμοούσιος, ου, *Naz.*

Cœtus, ἡ συνουσία, ας, *Plato*, ἡ ἐκκλησία, ας, *Dem.* publicus, ἡ πανήγυρις, εως, *id.*

Coëxerceo, συγγυμνάζω, aliquos τινάς.

Coëxercitatio, ἡ συγγυμνασία, ας.

Cogitabilis, e, νοητὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Cogitate, vide *Cogitato*.

Cogitatio, ὁ νόος, *contr.* νοῦς, οῦ, *Plato*, τὸ νόημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ νόησις, εως, *id.* ἡ ἔννοια, ας, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *Iſocr.* τὸ διανόημα, ατος, *id.* ὁ λογισμὸς, οῦ, *Dem.* animus & cogitatio, λογισμὸς ϗ διάνοια, *id.* incidere in cogitationem aliquam, ἐμπίπτειν τινὶ λογισμῷ, *id.* ſuſcipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμόν τινος, *id.* uti cogitatione ſobrii hominis, χρῆσθαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπου, *id.* perſpicere optima cogitatione, ὁρᾶν βέλτιστα λογισμῷ, *id.*

Cogitato, ἐκ προνοίας, facere aliquid, ποιεῖν τι, *Plato.*

Cogitatum, τὸ νόημα, ατος, τὸ διανόημα, ατος, τὸ ἐννόημα, ατος, *Ariſtot.* ad opus perducere, ἄγειν τὴν μελέτην εἰς πρᾶξιν, *Herodot.* cogitatis excidere, ἀποπεσεῖσθαι τῶν ἐπιτηδευμάτων, *Apocryph.*

Cogito, ἐννοέω, *Plato*, aliquid, ἐνθυμέομαί τινος, *Xenoph.* τὶ, *Iſocr.* διανοέω τι, *Lucian.* λογίζομαί τι, *Dem.* mecum, σκοπέω παρ' ἐμαυτῷ, *id.* abire, ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι, *Plato.*

Cognatio, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.* cognationis neceſſitudo, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, *id.* cognatio arctiſſima, συγγένεια ἀναγκαιοτάτη, *id.* a viro, συγγένεια πρὸς ἀνδρὸς, *id.* a matre, τὸ γένος τῆς μητρὸς, *idem*, cognatione cum aliquo conjunctus, ᾧ ὑπάρχει συγγένεια πρός τινα, *Iſocrat.* προσήκων τινὶ τῷ γένει, *Demoſth.*

Cognatus, ὁ ϗ ἡ συγγενὴς, έος, *Dem.* ὁ γεννητὴς, οῦ, *id.* & neceſſarius, συγγενὴς ϗ ἀναγκαῖος ἄνθρωπος, *id.* alicujus & genere proximus, προσήκων τινὶ ϗ γένει ὢν ἐγγύτατος, *id.* alicujus a viris, συγγενής τινος πρὸς ἀνδρῶν, *id.* maternus, οἰκεῖος ἀπὸ μητρὸς, *id.* utrimque alicui, κατ' ἀμφότερα συγγενής τινι, *id.* cognatorum more, συγγενικῶς, *Dem.*

Cognitio, ἡ γνῶσις, εως, *Iſocr.* i. e. decretum, τὰ γνωσθέντα, ων, *Dem.* i. e. ſententia, ἡ γνώμη, ης, *id.* i. e. experientia, ἡ ἱστορία, ας, *Iſocr.*

Cognitor, ὁ γνώστης, ου, ὁ γνωστὴρ, ῆρος, *Xenoph.* ὁ γνώμων, ονος, *id.* ὁ διαγνώστης, ου, *Iſocr.*

Cognitus, a, um, γνωστὸς, ἡ, ὸν, *Naz.* γιγνωσκόμενος, ένη, ενον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔγνωστος, ου, *id.* cognitum habeo, εἴδω, *Dem.* κατείδω, *Iſocr.* plane cognitum habeo aliquid, σαφῶς ἐπίσταμαι, οἶδα, ἴσημι, εἴδω τι, *Dem.*

Cognomen, ἡ ἐπωνυμία, ας, *Dem.* τὸ παρωνύμιον, ου, *Plato*, ἡ ἐπίκλησις, εως, *Plut.* ſortiri cognomen Sophiſtæ, λαμβάνειν ἐπωνυμίαν σοφιστοῦ, *Iſocr.* ab aliqua re, παραλαμβάνειν ὄνομά τι παρά τινος, *Dem.*

Cognomento, ἐπωνύμως, *Dioſc.* ἐπίκλην, *Plato.*

Cognominatio, vide *Cognomen*.

Cognominis, e, ὁ ϗ ἡ ὁμώνυμος, ου, *Iſocr.* cognominis ſum alicui, ὁμωνυμέω τινὶ, *Athen.*

Cognominitas, ἡ ὁμωνυμία, ας, *Ariſtot.*

Cognomino, ἐπονομάζω, *Plato*, aliquem, ἐπικαλέω τινὰ, *Xenoph.*

Cognoſco, γινώσκω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid & video, τὶ ϗ εἴδω, *id.* liquido aliquid, εἴδω τι καθαρῶς, *idem*, aliquid recte, μανθάνω τι ὀρθῶς, *id.* de rebus, quæ decet, cognoſco ſ. ſtatuo, περὶ πραγμάτων ἃ χρὴ, γινώσκω, *id.* cognoſco aliquos, quales & qui ſint, γνωρίζω τινὰς, ὁποῖοι ϗ τίνες εἰσὶ, *id.* aliquid evidenti argumento, γινώσκω τι τεκμηρίῳ μεγίστῳ, *id.* exemplo alicujus, ἐκ παραδείγματός τινος, *id.* aliquid e litteris, μανθάνω, ſ. πύθομαί τι ἐξ ἐπιστολῶν ſ. ἐκ γραμμάτων, *id.* feminam, ſc. carnaliter, γινώσκω τὴν γυναῖκα, *N. T.*

Cogo, i. e. congrego, συνάγω, concionem, ἐκκλησίαν, *Thuc.* milites, στρατιώτας, *Dem.* i. e. coagulo, πήσσω, caſeum, τυρὸν, *Dioſc.* i. e. in ordinem pono aliquid, διατάττω τι, *Herodot.* in unum, συνάγω εἰς ἓν, *Dem.* omnia, ἀθροίζω εἰς ταὐτὸ πάντα, *id.* i. e. colligo ſtipem, ποιέω ἀγυρμὸν, i. e. urgeo, ἀναγκάζω, aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ ποιεῖν τι, *Dem.* cogentibus malis præſentibus, τῶν παρόντων κακῶν ἀναγκαζόντων, *idem*, cogo aliquem aliquid conſecrare, συναναγκάζω τινὰ ἀνατιθέναι τι, *idem*, cogo nolentes, βιάζομαι μὴ βουλομένους, *Iſocr.* ad pacem, βιάζομαι παρὰ τὴν εἰρήνην, *Dem.*

Cohabitatio, ἡ συνοίκησις, εως, *Thuc.*

Cohabitator, ὁ σύνοικος, ου, *Iſocr.*

Cohabito, συνοικέω, urbem, τὴν πόλιν, *Plut.* alicui, συναυλίζομαί τινι, *Xenoph.* annum mulieri, συνοικέω ἐνιαυτόν τινι γυναικὶ, *Dem.*

Cohærentia, ἡ σύναψις, εως, *Ariſtot.* ἡ συναφὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, *id.*

Cohæreo, συνέχομαι, alicui, τινὶ, *Plato*, terræ, συνάπτομαι τῇ γῇ, *Theophr.*

Cohæres, ὁ συγκληρονόμος, ου, *N. T.* cohæres ſum, συγκληρονομέω, *Sirac.*

Cohibeo, ἐπέχω, aliquem, τινὰ, *Plut.* iram, κατέχω τὸν θυμὸν, *Ariſtot.* linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, *Plato.* Conf. *Coërceo.*

Cohibitio, ἡ ἐποχὴ, ῆς.

Cohoneſto, ἐπικοσμέω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* συγκοσμέω, *Xenoph.*

Cohorreſco, φρίττω, *Plut.* hoc facere, ποιῆσαι τοῦτο, *Dem.* ob aliquid, τὶ, *id.* καταφοβέομαι, *Ariſtoph.*

Cohorreo, idem quod antecedens *Cohorreſco*.

Cohors, ἡ σπεῖρα, ας, *Appian.* τὸ τάγμα, ατος, *Plut.* militum viginti quinque, *al.* centum, ὁ λόχος, ου, *Thuc.* militum quingentorum, ἡ πεντηκοστὺς, ύος, *id.* cohortis præfectus, ὁ λοχαγὸς, οῦ, *Iſocr.* in cohortes diſtribuo, καταλοχίζω, *Plut.* diſtributio in cohortes, ὁ καταλοχισμὸς, οῦ, *Lucian.*

Cohortatio, ἡ παράκλησις, εως, *Polyb.* Conf. *Adhortatio.*

Cohortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Iſocr.* aliquem, ut videat, διακελεύομαί τινι ὁρᾶν, *Plut.* Conf. *Adhortor.*

Coinquino, συμμιαίνω.

Coitio, ἡ ἐπισύστασις, εως, *N. T.*

Coitus, ἡ συνουσία, ας, *Xenoph.* ἡ μῖξις, *Herodot.*

Colaphizo, κολαφίζω, aliquem, τινὰ, *N.T*

Colaphus, ὁ κόλαφος, ου, *N. T.* colaphum infringo, ῥαπίζω, *Dem.* alicui, τινὰ, *Plut.* πὺξ παίω τὸ στόμα τινὸς, *Dem* παίω ἐπὶ κόρρης, *Lucian.*

Colatio, ἡ ἤθησις, εως, *Ariſtot.*

Colator, ὁ ἠθητὴς, οῦ.

Coles, τὸ πέος, εος, *Ariſtoph.*

Coleus, ὁ ὄρχις, εως, *Ariſtot.*

Colica, ἡ κωλικὴ ὀδύνη, τὸ κωλικὸν ἄλγημα, colica laborans, ὁ κωλικός, οῦ, colicam ſedandam faciens, κωλικός, ὀν, *Galen.* colica laboro, κωλικεύομαι, *Alex. Trall.*

Colicus, a, um, κωλικὸς, ὴ, ὀν, *Gal.*

Collabaſco, καταφερίομαι, *Lucian.*

Collabefacto, λυμαίνομαι, *Xenoph.* καταλυμαίνομαι, *id.*

Collabeſio, καταλύομαι.

Collabor, συμπίπτω, *Xenoph.*

Collacrimatio, ἡ συνδάκρυσις, εως.

Collacrimor, συνδακρύω, *Plut.* προσανακλαίομαι, *Syneſ.*

Collactaneus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὁμογάλακτος, ȣ, collactanei, οἱ ϗ αἱ ὁμογάλακτες, ων, *Ariſtot.*

Collare, τὸ περιδέραιον, ȣ, *Herodian.* Conf. *Monile, Torques.*

Collaria, æ, ὁ κύφων, ωνος, *Ariſtot.*

Collatio, i. e. penſitatio tributi, ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, *Thuc.* ἡ συντέλεια, ας, *Dem.* i. e. comparatio, ἡ παραβολὴ, ῆς, *Iſocr.*

Collatitius, a, um, ὁ ϗ ἡ συναγώγιμος, ȣ, cœnæ collatitiæ, συναγώγιμα δεῖπνα, *Athen.*

Collaudatio, ἡ συνεπαίνεσις, εως.

Collaudo, συνεπαινέω, *Ariſtot.*

Collecta, æ, ὁ ἔρανος, ȣ, civilis & communis, πολιτικὸς ϗ κοινὸς, *Dem.* collectam colligere ſalutis nomine συλλέγειν ἔρανον εἰς σωτηρίαν, *id.* conferre, ἔρανον φέρειν, *id.* i. e. collatio, quæ fit a ſingulis in commune, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Plut.*

Collectaneus, a, um, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Collectim, συλλήβδην, dicere, εἰπεῖν, *Iſocr.*

Collectio, ἡ σύλλεξις, εως, *Plato*, ἡ συλλογὴ, ῆς, *id.* ἡ συγκομιδὴ, ῆς, *Iſocr.*

Collectitius, a, um, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, *Luc.*

Collector, ὁ συλλογεὺς, έως, *Poll.*

Collega, ὁ συνεργὸς, ȣ̃, *Plut.* in regimine, ὁ συνυπάρχων, οντος, *Ælian.* in conſulatu, ὁ συνυπατεύων, οντος, *Plut.*

Collegium, ὁ σύλλογος, ȣ, *Thuc.*

Collibet, συνδοκεῖ, mihi illud, μοι τȣ̃το, *Thuc.*

Colliculus, τὸ λοφίον, ȣ.

Collido, συγκρȣ́ω, *Dem.* alicui, τινὶ, *Polyb.* i. e. committo aliquos inter ſe, τινὰς, *Herodian.*

Colligatio, ὁ συνδεσμὸς, ȣ̃, *N. T.*

Colligo, is, συλλέγω, turbam, τὸν ὄχλον, *Plato*, aliquid undiquaque, τὶ πανταχόθεν, *Iſocr.* exercitum, ϛρατίαν, *Herodian.* in unum omnia, ἀθροίζω πάντα εἰς ταὐτὸ, *Dem.* multos cives ex omnibus hominibus, ἐξ ἁπάντων ἀνθρώπων πολλȣ̀ς πολίτας, *Iſocr.* maximam vim militum, συνάγω πλεῖϛην δύναμιν, *idem*, in domum, κομίζομαι εἰς τὴν οἰκίαν, *idem*, ſtipem, ἐρανίζω, *Plato*, i. e. reficio, ἀναζωπυρέω, me, ἀναλαμβάνομαι ἐμαυτὸν, *Iſocr.* i. e. ratiocinor, συλλογίζομαι, *Dem.*

Colligo, as, συνδέω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Ariſtot.*

Collimo, ϛοχάζομαι σκοπȣ̃, *Polyb.*

Collineo, ϛοχάζομαι, ad aliquid, τινὸς, *Ariſtot.*

Collino, καταχρίω, *Galen.*

Collinus, a, um, ὁ ἐκ τȣ̃ βȣνȣ̃, *Ariſtot.* ὁ ἐν τῷ βȣνῷ.

Colliquefacio, τήκω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Colliqueſco, συντήκομαι, *Xenoph.* ἀνατήκομαι, *Plut.*

Colliquo, τήκω, *Plut.* διατήκω, ceram, κηρὸν, *Ariſtoph.* συντήκω, *Xenoph.*

Collis, ὁ βȣνὸς, ȣ̃, *Ariſtot.* ὁ λόφος, ȣ, *Herodian.*

Colliſio, ἡ σύγκρȣσις, εως, *Demetr. Phal.*

Collocatio, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.* ἡ τάξις, εως, *Dem.* verborum directa, ἡ τάξις ἀπευθυσμένη, indirecta ſive inverſa, ἡ τάξις ἀντεϛραμμένη.

Colloco, ἵϛημι, ſtatuas, ϛήλας, *Dem.* in aliquo, ἱδρύω ἔν τινι, *Plut.* res meas in tuto, ἀσφαλῶς κατατίθεμαι τὰ περί με, *Iſocr.*

Collocutio, οἱ λόγοι, ων, venire in collocutionem de aliqua re, ἔρχεσθαι εἰς λόγȣς περί τινος, *Dem.*

Colloquium, ἡ ἔντευξις, εως, cum aliquo, πρός τινα, *Plut.* colloquio frui, κοινολογίας μεταχεῖν, *Diod. Sic.* dignari aliquem colloquio, δεξιȣ̃σθαί τινα τῇ τῶν λόγων κοινωνίᾳ, *Ælian.*

Colloquor, λαλέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* mitius & humanius cum aliquo, πραότερον ϗ φιλανθρωπότερον διαλέγομαί τινι, *id.* per litteras, διαλέγομαι δι' ἐπιϛολῆς, *Iſocr.* in aurem cum aliquo, πρὸς τὸ ȣ̓̃ς τινι κοινολογέομαι, *Lucian.* crebro & prolixe de re aliqua cum aliquo colloquor, ἐντεύξεις πυκνὰς ϗ μακρὰς ποιέομαι περί τινος, *Iſocr.*

Colluceo, λάμπω, *Ariſtot.* καταλάμπω, *Plut.*

Colluctatio, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xenoph.*

Colluctor, διαπαλαίω, cum aliquo, τινὶ, *Philoſtr.* προσπαλαίω, *Suid.*

Colludo, συμπαίζω, cum aliquo, τινὶ, i. e. facio cum aliquo, συναγωνίζομαί τινι, *Dem.* συμπράττω τινὶ, *Lycurg.*

Collum, ὁ τράχηλος, ȣ, *Plut.* collo obtorto traho, τραχηλίζω. *Plato*, collum frango, ἀποτραχηλίζω, *Eunap.* ἐκτραχηλίζω, *Plut.* collum ſponte jugo ſubjicere, ἑκόντα ὑποτιθέναι τὸν αὐχένα ζυγῷ, *Lucian.*

Colluſio, ἡ συμπαιγνία, ας.

Colluſor, ὁ συμπαιϛὴς, ȣ̃, *Plato*, ὁ συμπαίϛωρ, ορος, *id.*

Circumluſtro, περιβλέπω, aliquid oculis, τὶ, *Lucian.*

Colluo, διακλύζω, *Dioſc.* συλλȣ́ω, *Plut.*

Colluvies, ὁ χλίδος, ȣ, *Dem.*

Collybiſtes, ὁ κολλυβιϛὴς, ȣ̃, *Lyſ.*

Collybus, ὁ κόλλυβος, ȣ, *Heſych.*

Collyrium, τὸ κολλύριον, ſ. κολλȣ́ριον, ȣ, *Hippocr.* aridum, τὸ ξηροκολλȣ́ριον, ȣ, *Aët.* humidum, τὸ ὑγροκολλȣ́ριον, ȣ, *id.*

Colo, as, ἠθῶ, *Hippocr.* ἠθέω, *Plato.*

Colo, is, σέβομαι, aliquem, τινὰ, *Plato*, ποιȣ̃μαι θεραπείαν τινὸς, *Xenoph.* diligentiſſime populum, θεραπεύω ἄριϛα τὸ πλῆθος, *Dem.* aliquem ex benevolentia, τινὰ μετ' εὐνοίας, *id.* religioſe Deum, εὐσεβέομαι τὰ πρὸς Θεὸν, *Dem.* religioſe colo & honoro animalia, σέβομαι ϗ τιμάω τὰ ζῶα, *Iſocr.* Deum, λατρεύω Θεῷ, *N. T.* i. e. exerceo aliquid, ἀσκέω τι, *Dem.* colo agrum, γεωργέω χώραν, ſ. γῆν, *Iſocr.* i. e. orno aliquem, καλλωπίζω τινὰ, *Naz.* i. e. habito, οἰκέω, *Dem.*

Colon, τὸ κῶλον, ȣ, *Gramm.*

Colonia, ἡ ἀποικία, ας, *Iſocr.* ἡ κληρȣχία, ας, *id.* ἡ ἀποικὶς πόλις, *Plut.* conſtitutio coloniarum, ἡ κτίσις ἀποικιῶν, *id.* coloniam deducere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀποικίαν ἐπὶ χώραν τινὰ, *id.* ἀποικίαν ποιεῖσθαι, *Plut.* ἀποικίζω, *Thuc.* in coloniam deducor, ἀποικίζομαι, *Plut.* coloniæ deductor, ὁ ἀποικιϛὴς, ȣ̃, *Heſych.* coloniæ deductio, ὁ ἀποικισμὸς, ȣ̃, *Ariſtot.* migratio in coloniam, ἡ ἀποίκησις, εως, ἡ ἀποικισία, ας, LXX. in coloniam migro, ἀποικέω εἰς χώραν τινὰ, *Iſocr.*

Colonus, i. e. incola novæ urbis, ὁ ἄποικος, ȣ, *Iſocr.* mittere colonos in regionem aliquam, ἀποϛέλλειν ἀποίκȣς εἰς χώραν τινὰ, *id.* i. e. cultor agri, ὁ γεωργὸς, ȣ̃, *Xenoph.*

Color, τὸ χρῶμα, ατος, *Dem.* ἡ χρόα, ας, *Plato*, colorem muto, ἀλλοχροέω, *Ariſtot.* accipio ex conjunctione cum alio, συναναχρώννυμαι, *Plut.* colorem alicujus induo, εἰς χροιάν τινος ἐμαυτὸν μεταμορφέω, *Æl.* color pallidus, amiſſo genuino, ἡ ἄχροια, ας. *Galen.* qui eſt coloris gemini, ὁ ϗ ἡ δίχροος, ȣ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ δίχρωμος, ȣ, *Galen.* color deformis, ἡ δυσχροια, ας, *id.* colore inficio aliquid, χρῶμα ἐπιχρωματίζω τινὶ, *Plato*, colore diverſo ſum, ἑτεροχροέω, *Baſ.* colore bono præditus, ὁ ϗ ἡ εὔχροος, *contr.* εὔχρȣς, ȣ, *Xen.* color bonus, ἡ εὔχροια, ας, *Gal.* malus, ἡ κακόχροια, ας, *id.* multis coloribus præditus, ὁ ϗ ἡ πολυχρώματος, ȣ, *Plato*, ejuſdem coloris, ὁ ϗ ἡ σύγχροος, ȣ, *Plut.*

Coloratio, ὁ χρωματισμὸς, ȣ̃, *Schol. Ariſt.* ἡ χρῶσις, εως, *Poll.*

Coloro, χροΐζω, *Ariſtot.* χρώζω, *id.* χρωματίζω, *Theophr.*

Coloſſæus, a, um, i. e. Coloſſum æquans, κολοσσαῖος, αία, αῖον, *Plut.*

Coloſſicus, a, um, κολοσσικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Coloſſus, ὁ κολοσσὸς, ȣ̃, *Plut.*

Coloſtrum, ὁ πύος, ȣ, *Ariſtoph.*

Coluber, vide *Anguis.*

Colubrinus, a, um, vide *Anguinus, a, um.*

Colum, ὁ ἠθμὸς, ȣ̃, *Dioſc.* parvum, τὸ ἠθμάριον, ȣ, *Athen.*

Columba, *mas & femina*, ἡ περιϛερὰ, ᾶς, *Ariſtot.* parva, τὸ περιϛέριον, ȣ, τὸ περιϛερίδιον, ȣ, *Athen.*

Columbarium, ὁ περιϛερεὼν, ῶνος, τὸ περιϛεροτροφεῖον, ȣ.

Columbinus, a, um, ὁ ϗ ἡ περιϛεροειδὴς, έος.

Columbus, ὁ περιϛερὸς, ȣ̃.

Columella, ὁ ϛυλίσκος, ȣ, ἡ ϛυλὶς, ίδος, ὁ κιονίσκος, ȣ, *Athen.* oris, ἡ κιονὶς, ίδος, *Galen.*

Columen, τὸ ἔρεισμα, ατος, Athenienſium, τῶν Ἀθηναίων, *Lucian.*

Columis, vide *Incolumis.*

Columna, ὁ ϛῦλος, ȣ, *N. T.* ærea Hieronis, κίων χαλκȣ̃ς Ἱέρωνος, *Plut.* columna virtutis monumentum, ἡ ϛήλη μνημεῖον τῆς ἀρετῆς, *Iſocr.* columnam erigere, ἱϛάναι ſ. ἵϛασθαι ϛήλην, *Dem.* inſcribere columnæ, γράφεσθαι εἰς τὴν ϛήλην, *id.* ἀναγράφειν τι ἐν ϛήλῃ *id.* columna fulcio, διαϛυλόω, *Polyb.* columnas habens raras, ὁ ϗ ἡ ἀραιόϛυλος, ȣ, *Vitruvius*, amplas & patentes, ὁ ϗ ἡ διάϛυλος, ȣ, *id.* circumcirca, ὁ ϗ ἡ περίϛυλος, ȣ, *id.* ab anteriore parte, ὁ ϗ ἡ πρόϛυλος, ȣ, *idem*, crebras, ὁ ϗ ἡ πυκνόϛυλος, ȣ, *id.* quatuor, ὁ ϗ ἡ τετράϛυλος, ȣ, *id.* octo, ὁ ϗ ἡ ὀκτάϛυλος, ȣ, *id.* decem, ὁ ϗ ἡ δεκάϛυλος, ȣ, *id.* nullas, ὁ ϗ ἡ ἄϛυλος, ȣ, *id.*

Colus, ἡ ἠλακάτη, ης, *Lucian.*

Coma, ἡ κόμη, ης, *Dem.* adulterina, κόμη περίθετος, *Ælian.* comam nutrio, κόμην τρέφω, *Athen.* κομάω, *Ariſtot.* τρίχωμα φέρω, *id.*

Comatus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολύκομος, ȣ.

Combibo, is, συμπίνω, aliquid cum aliquo, τὶ τινι, *Lucian.*

Combibo, onis, ὁ συμπότης, ȣ, *Lucian.*

Combinatio, ὁ συνδιασμὸς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Combino, συνδυάζω, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τι, *Ariſtot.*

Comburo, δαίω, *Dem.* ſcriptum, κατακαίω γραμματεῖον, *id.* aliquid, ἀποκαίω τι, *Xenoph.* domos, καταπίμπρημι τὰς οἰκίας,

οἰκίας, Plut. regiam, πίμπρημι τὰ βασίλεια, id.

Combuſtibilis, e, ὁ ϗ ἡ καύσιμος, ȣ, ligna, quæ comburi poſſunt, καύσιμα ξύλα, Plato.

Combuſtio, ἡ κατάκαυσις, εως, ἡ σύγκαυσις, εως.

Combuſtivus, a, um, καυςικὸς, ἡ, όν.

Combuſtor, ὁ κατακαύτης, ȣ, Plut.

Combuſtus, a, um, καυςὸς, ἡ, όν.

Comedo, is, τρώγω, Dem. aliquid, ἐσθίω τι, id. ἔδομαί τι, Plato, ſimiam, βρώσκω πίθηκον, Ælian. herbam, διατρώγω βοτάνης, id. taurum, καταδειπνέω ταῦρον, id.

Comedo, onis, ὁ φαγίστωρος, ȣ, Poll. ὁ φάγος, ȣ, N. T.

Comes, ὁ συνοδοιπόρος, ȣ, Heſych. ὁ ϗ ἡ ἀκόλουθος, Lucian. ὁ ϗ ἡ συνακόλουθος, ȣ, ὁ ὀπαδὸς, ȣ̃, Plut. ὁ ϗ ἡ συνοπαδὸς, ȣ̃, Athen.

Comeſſabunde, κωμαςικῶς.

Comeſſabundus, ὁ κωμαςὴς, ȣ̃, Xenoph.

Comeſſatio, ὁ κῶμος, ȣ, Xenoph.

Comeſſator, ὁ κωμαςὴς, ȣ̃, Plato.

Comeſſor, κωμάζω, Dem. cum aliquo, παρά τινος, Arrian. & poto totam noctem, κωμάζω ϗ πίνω ὅλην τὴν νύκτα, Xenoph. ſemper cum aliquo, ἀεὶ μετά τινος, Dem.

Comeſtura, ἡ ἐδωδὴ, ῆς, Plato.

Cometa, ὁ κομήτης, ȣ, Ariſtot.

Comice, κωμῳδικῶς.

Comicus, a, um, κωμῳδικὸς, ἡ, ὸν, Dem. Phal.

Comicus, i, ὁ κωμῳδοποιὸς, ȣ̃, Plut. ὁ κωμῳδοποιήτης, ȣ, id. ὁ τ̃ κωμῳδίας ποιητὴς, Æl.

Cominus, συςαδὸν, Thuc. ἐκ συςάσεως, Herodian. ἐγγύθεν, Plut. πλησίον, Dem.

Comis, e, ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, erga aliquem, πρός τινα, Iſocr. & humanus & erga egentes liberalis, κοινὸς ϗ φιλάνθρωπος ϗ τοῖς δεομένοις ἐναρκῶν, Dem. ὁ ϗ ἡ εὐπροσήγορος, Iſocr.

Comitas, ἡ πραότης, ητος, Dem. ἡ εὐπροσηγορία, ας, Iſocr. ἡ φιλοπροσηγορία, ας, id. ἡ ὁμιλία, ας, Dem. ὁ τρόπος ὁμιλητικὸς, Iſocr. comitate utor, φιλανθρωπεύομαι, Dem.

Comitatus, us, ἡ ἀκολουθία, ας, Philo, ἡ παραπομπὴ, ῆς, Ariſtot.

Comiter, φιλανθρώπως, Dem. φιλοφρόνως, idem.

Comitia, ἡ ἀρχαιρεσία, ας, Dem. αἱ ἀρχαιρεσίαι, ῶν, id. habeo, item ad comitia eo, ἀρχαιρεσιάζω, Plut.

Comitialis, e, ἀρχαιρεσιακὸς, ἡ, ὸν, comitialis morbus, ἡ ἐπιληψία, ας, Galen. ἡ νόσος ἱερὰ, Plut.

Comito, ſ. comitor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, Luc. aliquid, συνακολουθέω τι, Iſocr. funus, ἀκολουθέω ἀποθανόντι, παραπέμπω τ̃ τεθνεῶτα, ad ſepulchrum, πρὸς τὸ μνῆμα, παρὰ τὸ μνῆμα, ἐπὶ τὸ μνῆμα, Dem. aliquem domum cum plauſu & clamore, παραπέμπω τινὰ οἴκαδε κρότῳ ϗ βοῇ, Plut. comitor a ſenatu & omni populo, παραπέμπομαι ὑπὸ συγκλήτȣ βȣλῆς ϗ παντὸς τȣ̃ δήμȣ, Herodian.

Comma, τὸ κόμμα, ατος, Gramm.

Commaculo, καταρυπαίνω, aliquem, τινὰ, Iſocr.

Commanducatio, ἡ διαμάσησις, εως.

Commanducatum, i, τὸ διαμάσημα, ατος, Dioſc.

Commanduco, διαμασάομαι, Ariſtot.

Commaneo, συμμένω, Syneſ.

Commeatus, τὸ ἐφόδιον, ȣ, Xenoph. τὸ σιτηρέσιον, ȣ, Dem. ὁ σῖτος, ȣ, Iſocr. ὁ ἐπισιτισμὸς, ȣ̃, Dem. longi temporis commeatu inſtructum eſſe, ἡτοιμασμένην εἶναι τροφὴν πολλȣ̃ χρόνȣ, id. commeatum habere in dies quadraginta, ἐπισιτισμὸν ἔχειν ἡμερῶν τετταράκοντα, id. commeatus ſupperit militibus, ὑπάρχει σιτηρέσιον τοῖς ςρατευομένοις, id. in arctum redigitur militibus peregrinis, τὰ τ̃ τροφῆς εἰς ςενὸν καθίςαται τοῖς ξένοις, id. ob inopiam commeatus non proficiſci ad aliquem, δι' ἐφοδίων ἀπορίαν ȣ πορεύεσθαι ἐπί τινα, idem, præbere alicui commeatum, παρέχειν τινὶ ἐφόδια, id.

Commemini, διαμέμνημαι, alicujus τινὸς, Xenoph.

Commemorabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ȣ, Xen.

Commemoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, εως, Plut. i. e. id, quod commemoratur, τὸ ἀπομνημόνευμα, ατος, Plut.

Commemoro, ἀπομνημονεύω, aliquid iiſdem verbis, τὶ τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι, Dem. ſingula paucis, ἀναμιμνήσκω ἕκαςα ἐν βραχέσιν, id. fabuloſa de urbe aliqua, ἐρέω μυθώδη περὶ πόλεώς τινος, Iſocr.

Commendabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀξιέπαινος, ȣ, ſ. ἀξιεπαίνετος, ȣ, Xenoph.

Commendatio, ὁ ἔπαινος, ȣ, Dem. τὸ ἐγκώμιον, ȣ, id. ἡ εὐφημία, ας, id.

Commendatitius, a, um, συςατικὸς, ἡ, ὸν, epiſtola, ἐπιςολὴ, N. T.

Commendator, ὁ συνιςὰς, άντος, Syneſ. ὁ ἐπαινετὴς, ȣ̃, Dem.

Commendo, συνίςημι, aliquem alicui, τινά τινι, Dem. aliquem poſteritati, τινὰ τῇ διαδοχῇ τȣ̃ χρόνȣ, Syneſ. i. e. fidei alicujus committo, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, Xenoph. i. e. laudo, ἐπαινέω, aliquem ob aliquid, τινά τι, Plato.

Commenſalis, ὁ ϗ ἡ ὁμοτράπεζος, ȣ, Lucian.

Commentarienſis, ὁ ὑπομνηματογράφος, ȣ.

Commentariolum, τὸ ὑπομνημάτιον, ȣ.

Commentarium ſ. commentarius, τὸ ὑπόμνημα, ατος, Plut. ὁ ὑπομνηματισμὸς, ȣ̃, Polyb. τὸ ὑπομνηςικὸν, ȣ̃, Baſil. commentarium facio, ποιέομαι ἀπογραφὴν, Dem. referre aliquid in commentarios, γράφειν ὑπόμνημά τινος, id.

Commentatio, ἡ μελέτη, ης, Thuc. ἡ πραγματεία, ας, Iſocr. i. e. ſcriptum, τὸ σύγγραμμα, ατος, Xen.

Commentator, ὁ πραγματευόμενος, ȣ, i. e. explicator, ὁ ἐξηγητὴς, ȣ̃.

Commentior, συμψεύδομαι.

Commentitie, πεπλασμένως, Ariſtot.

Commentitius, a, um, ὁ ϗ ἡ πλασματώδης, εος, ὁ πλασματίας, ȣ, Ariſtot. πεπλασμένος, ένη, ένον, Dem. ὁ ϗ ἡ ἐπίπλαςος, ȣ, Lucian. ἐσκευωρημένος, ένη, ένον, Demoſth.

Commentor, πραγματεύομαι, de aliqua re, περί τινος, Plato, πλάσσω, aliquid, τὶ, Plut.

Commentum, τὸ πλάσμα, ατος, Naz. ὁ λῆρος, ȣ, Dem. totum commentum & figmentum eſſe, πλάσμα ϗ σκευώρημα ὅλον εἶναι, id. commentum adferre, λέγειν λόγον μόνον, id.

Commeo, φοιτάω, ad aliquem, πρός τινα, Dem. in aliquem locum, εἴς τινα τόπον, Xenoph.

Commercium, τὸ συμβόλαιον, nauticum vel terreſtre, ναυτικὸν ἢ ἔγγαιον, Dem. habeo cum aliquo, ἔχω πρός τινα, Baſil. commercia plurima, ἐπιμιξίαι πλείȣς, Dem. i. e. conſuetudo amicitia, ἡ ὁμιλία, ας, id. ἡ συνȣσία, ας, Iſocr. ἡ μετȣσία, ας, id. commercium habeo cum aliquo, ἐπιμίγνυμαί τινι, Thuc.

Commercor, συναγοράζω, aliquid, τί.

Commereor, μισθαρνέω, Æſchin.

Commetior, μετρέω, aliquid aliqua re, τί τινι, Dem. hoc meis viribus, συμμετρέω τȣ̃το τῇ δυνάμει, Naz.

Commigro, μετοικέω, Iſocr. μετοικίζομαι, Luc.

Commiles, ὁ συςρατιώτης, ȣ, Herodian.

Commilitium, ἡ συςρατεία, ας.

Commilito, ὁ σύμμαχος, ȣ, Dem. ὁ συμμαχέων, ῶν, id. ὁ συςρατιώτης, ȣ, Herodian.

Comminatio, ἡ ἀπειλὴ, ῆς, Dem.

Comminatorius, a, um, ἀπειλητικὸς, ἡ, ὸν, Plato, ἀπειλητήριος, ία, ιον, Herodot.

Comminiſcor, πλάττω, ſermones, λόγȣς, Dem.

Comminiſtro, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, Dem.

Comminor, συναπειλέω, Euſtath. ἀπειλέω, alicui aliquid, τί τινι, Xen.

Comminuo, συντρίβω, aliquid, τὶ, Xen.

Commiſceo, συμμίγνυμι, omnia, πάντα, Ariſtoph. cum aliquo, τινὶ, Xen. συγκαταμίγνυμι, Plut. ἀναμίγνυμι, id.

Commiſeratio, ὁ οἶκτος, ȣ, Iſocr. ἡ κατοίκτισις, εως, Xen. ὁ οἰκτιρμὸς, ȣ̃, N. T. τὸ ἔλεος, ȣς, Dem.

Commiſereſco οἰκτίζω, Ariſtot.

Commiſereor, οἰκτίζω, aliquem ob aliquid, τινά τινος, Ariſt. οἰκτείρω τινὰ ἐπί τινι, Xenoph.

Commiſſio, ἡ συμβολὴ, ῆς, Xen.

Commiſſum, τὸ ἁμάρτημα, ατος, Ariſtot.

Commiſſura, ὁ ἁρμὸς, ȣ̃, Xenoph. ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, Plato.

Commiſtio, ἡ ἐπιμιξία, ας, Plut. ἡ σύμμιξις, εως, ἡ σύγκρασις, εως.

Commiſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ σύμμικτος, ȣ, Thuc. ὁ ϗ ἡ συμμιγὴς, έος, Ariſtid. ὁ ϗ ἡ ἐπίμικτος, ȣ, Appian.

Committo, συμπέμπω, fidei alicujus aliquid, ἐπιτρέπω τί τινι, Xen. me loco munito, πιςεύω ἐμαυτὸν ὀχυρῷ, Plut. alicui epiſtolas & ſigilla, πιςεύω τινὶ ἐπιςολὰς ϗ σφραγίδας, id. alicui pecunias, τινὶ περὶ χρημάτων, Iſocr. alicui ſummam imperii, ἐμπιςεύω τινὶ τὴν τ̃ ὅλων ἡγεμονίαν, Diod. Sic. alicui negotia maxime ſeria, ὑπερτίθημί τινι τὰ σπȣδαιότερα τ̃ πραγμάτων, Herodot. prælium cum aliquo, συνάπτω μάχην, Xen. συνάπτω τινὶ εἰς χεῖρας, Plut. i. e. conjungo aliquid cum aliquo, συνάπτω τί τινι, Plut. i. e. permitto, προσίημι, Xenoph. i. e. pecco, πλημμελέω τι, Dem. διαμαρτάνω, id. committitur mihi exercitus, πιςεύομαι τὴν ςρατείαν, Lucian. cui metalla commiſſa ſunt, πιςευθεὶς τὰ μέταλλα, id. committitur prælium, γίνεται μάχη, Dem.

Commixtio, idem quod Commiſtio.

Commodator, qui alicui mutuo dat, ὁ χρήςης, ȣ̃, Dem.

Commodatum, τὸ χρέος, Dem. χρῆμα κεχρημένον, id.

Commode, i. e. tempeſtive, εὐκαίρως, i. e. utiliter, συμφόρως, Iſocr. λυσιτελȣ́ντως, Dem.

Commoditas, i. e. opportunitas, ἡ εὐκαιρία, ας, Iſocr. ἡ ἀφορμὴ, ῆς, Dem. commoditate aliqua uti, λαμβάνειν ἀφορμήν τινα, id. i. e. utilitas, τὸ πλεονέκτημα, ατος, id. ἡ ὠφέλεια, ας, id.

Commodo, i. e. proſum, συνωφελέω, alicui, τινὰ, Xen. συμφέρω τινὶ, Dem. ὠφελέω τινὰ, Iſocr. i. e. mutuum do, χράομαι, alicui pecuniam, τινὶ ἀργύριον, Dem. alicui aliquid, δανείζω τί τινι, Plut.

Commodum

Commodum, ἡ ὠφέλεια, ας, Dem. τὸ ὠφέλημα, ατος, id. τὸ ὠφελοῦν, οῦντος, id. τὸ συμφέρον, οντος, Iſocr. τὸ χρηστὸν, οῦ, Dem. commune ſ. publicum, τὸ ἀγαθὸν κοινὸν, id. ἡ τοῦ πλήθους ὠφέλεια, Iſocr. τὸ κοινῇ συμφέρον, Dem. privatum, ἀγαθὸν ἴδιον, Iſocr. τὸ ἴδιον συμφέρον, Ariſtot. præſens ἀγαθὸν νῦν παρὸν, Dem. patriæ, τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, Dem. τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον, οντος, Plato, adferre alicui, ἀγαθὸν ἐργάζεσθαί τινι, id. accidere alicui, ἀγαθὸν συμβαίνειν τινὶ, Dem. habere a diis, ἔχειν ἀγαθὸν παρὰ τῶν θεῶν, Iſocr. percipere ex re aliqua, ἀπολαύειν ἀγαθόν τινος, id. ex periculis, ἀπολαύω ἀγαθὸν ἐκ κινδύνων, id. conſulere commodis alicujus, ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινὶ, Dem. ſtudere ſuis commodis, σπουδάζεσθαι ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων, id. ſui commodi gratia facere aliquid, ἕνεκα τοῦ συμφέροντος αὐτῷ ποιεῖν τι, id.

Commodum, Adv. εὐκαίρως, ἐπιτηδείως, Thuc. ἐπιτηδέως, Herodian.

Commodus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, tempus, καιρὸς, Dem. i. e. utilis, συμφέρων, ουσα, ον, Iſocr. Conf. *Idoneus & Utilis*.

Commonefacio, ὑπομιμνήσκω, Dem. ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ, id. παραγγέλλω τινὶ, Plato. Conf. *Admoneo*.

Commonefactio, ἡ ἀνάμνησις, εως, Lucian.

Commoneo, ὑπομιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τι, Dem. Conf. *Admoneo*.

Commonitio, ἡ ὑπόμνησις, εως, Thuc. ἡ ἀνάμνησις, εως, Lucian. i. e. hortatio, ἡ νουθέτησις, εως, Ariſtot. τὸ νουθέτημα, ατος, Plut.

Commonſtro, δείκνυμι, alicui aliquid, τί τινι, Dem.

Commoratio, ἡ διατριβὴ, ῆς, Plut.

Commordeo, συνδάκνω.

Commorior, συναποθνήσκω, Xenoph.

Commoror, διατρίβω, Dem. cum aliquo, συνδιατρίβω τινὶ, Xen. μετά τινος, Iſocr. aliquem, διακατέχω τινὰ, Plato, non paucos annos Romæ, διατρίβω ἐτῶν οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ, Herodian.

Commotio, ἡ συγκίνησις, εως, ἡ κίνησις, εως, Lucian.

Commotus, a, um, διακινηθεὶς, εῖσα, ἐν, animo, θυμούμενος, ένη, ενον, Iſocr.

Commoveo, διακινέω, mentem alicujus, νοῦν τινος, Thuc. commoveor, κινέομαι, Dem. ἐπαίρομαι, Iſocr. quibus rebus commoti nos læſere, τῷ ποτ᾽ ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἠδίκουν, Dem.

Communicatio, ἡ κοινωνία, ας, Ariſtot.

Communico, κοινωνέω, alicui aliquid, τινί τινος, Lucian. τινί τι, Plato, ἀνακοινόω τί τινι, id. κοινόω τί τινι, Thuc. cum aliquo de aliqua re, ἀνακοινόω τινὶ περί τινος, Xenoph. cum aliquo, ſc. conſilii capiundi cauſſa, ἐπανακοινόω τινὶ, Plato, civitatem, μεταδίδωμι τῆς πόλεως, Iſocr. nihil amico, οὐδὲν τῷ φίλῳ, Herodot. aliquid cum amicis, τινὸς τοῖς φίλοις, Xen.

Communio, ἡ κοινωνία, ας, alicujus cum aliquo, τινὶ πρός τινα, Plato, ἡ μέθεξις, εως, Ariſtot.

Communio, ire, ἐχυρόω, aliquid, τὶ, Iſocr. ὀχυρόω τι, Xen. aliquid aliquo, περιστέλλω τί τινι, Plato, urbem muro, φράττω τὴν πόλιν τείχει, Herodian.

Communis, e, κοινὸς, ὴ, ὸν, alicui, τινὶ, Dem. amicos oportet eſſe communes amicis, φίλους δεῖ εἶναι κοινοὺς φίλων, Plut. commune mihi cum aliquo, κοινὸν ἐμοὶ πρός τινα, Æſchin. habeo aliquid cum aliquo commune, κοινωνέω τί τινι, Plato, communia communia putare, privata vero pro propriis ipſius poſſeſſoris, τὰ μὲν κοινὰ κοινὰ νομίζειν, τὰ δ᾽ ἑκάστου ἴδια τοῦ κεκτημένου, Dem.

Communitas, ἡ κοινότης, ητος, Plut.

Communiter, κοινῶς, Thuc. κοινῇ, Dem.

Commurmuratio, ὁ συγγογγισμὸς, οῦ.

Commurmuro, συγγογγίζω.

Commutabilis, e, μεταβλητικὸς, ὴ, ὸν, Theophr.

Commutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς, Thuc.

Commutativus, a, um, μεταβολικὸς, ὴ, όν.

Commuto, μεταβάλλω, aliquem, τινὰ, Ariſtot. veſtes, μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια, Xen. aliquid cum aliquo, τὶ ἀντί τινος, Dem. τί τινος, id. ἀλλάττομαί τί τινος, Plut. καταλλάττομαί τι ἐπί τινος, Dem. ἐπαμείβομαί τί τινος, Plato, vitam in melius, μεθαρμόζομαι τὸν βίον, Ælian. vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον, Iſocr.

Como, καλλωπίζω, καλλύνω, Ariſtot.

Comœdia, ἡ κωμῳδία, ας, Ariſtot.

Comœdus, ὁ κωμῳδὸς, οῦ, Poll.

Comoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύκομος, ου, Dioſc.

Compactilis, e, ὁ καὶ ἡ σύμπηκτος, ου, Ariſtot.

Compactio, ἡ σύμπηξις, εως, Herodian.

Compactum, τὸ σύνθημα, ατος.

Compages, ἡ ἀλληλουχία, ας, Dioſc. ὁ ἁρμὸς, οῦ, Xen.

Compagino, συμπήγνυμι, Plut.

Compar, ὁ καὶ ἡ πάρισος, ου, Polyb.

Comparabilis, e, συγκριτικὸς, ὴ, ὸν, Plut.

Comparate, συγκριτικῶς, παραβλήδην.

Comparatio, ἡ σύγκρισις, εως, Polyb. facere comparationem indecentem, ποιεῖσθαι παραβολὴν ἀπρεπῆ, Iſocr. i. e. apparatus, ἡ κατασκευὴ, ῆς, Iſocr.

Comparativus, a, um, συγκριτικὸς, ὴ, ὸν, Plut.

Comparatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύγκριτος, ου, παραβολικὸς, ὴ, ὸν, Euſt.

Comparco, φείδομαι, Xenoph.

Compareo, φαίνω, Xen. φαίνομαι, Plato.

Comparo, i. e. adſimilo, παραβάλλω, cum aliquo, τινὶ, Lucian. πρός τι, Iſocr. i. e. apparo, προχειρίζομαι, veſtem, ἐσθῆτα, Lucian. recte me comparo ad aliquid, ὀρθῶς παρασκευάζομαι ἐμαυτὸν ἐπί τι, Dem. copias κατασκευάζω δύναμιν, id. i. e. adquiro, πορίζω, pecuniam, χρήματα, Dem. aliquid ex aliquo, προσπορίζω τι ἀπό τινος, id. mihi paullatim ad vitam neceſſaria, συμπορίζομαι ἐμοὶ κατὰ μικρὸν τὸν βίον, Iſocr.

Compaſco, συννέμομαι, cum aliquo, τινὶ, Ariſtot.

Compaſcuus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύννομος, ου, Ariſtot.

Compaſſio, ἡ συμπάθεια, ας, cum compaſſione, συμπαθῶς, Plut.

Compellatio, i. e. in jus vocatio, ἡ πρόσκλησις, εως, Plato, i. e. ſalutatio, ἡ προσηγορία, ας, Dem.

Compellator, ὁ προσηγόρος, ου.

Compello, i. e. alloquor, ἐντυγχάνω, aliquem, πρός τινα, Plut. τινὶ, Plato, blandius aliquem, οἰκειότερον προσεῖπόν τινα, Iſocr. i. e. in jus voco, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, Dem.

Compello, is, συνωθέω, aliquem, τινὰ, Xen. aliquem ad aliquid, συνωθέομαί τινα πρός τι, Lucian. ad diſputationem, συμβιβάζω τινὰ εἰς τοὺς λόγους, Dem.

Compendiarius, a, um, ὁ καὶ ἡ σύντομος, ου, reſponſio, ἀπόκρισις, Plutarch. via, ὁδὸς, quod ipſum ὁδὸς etiam omittitur, ut, omiſſa via compendiaria, παρεὶς τὴν σύντομον, Ariſtot.

Compendioſe, συντόμως, dicere, εἰπεῖν, Iſocr.

Compendioſus, a, um, idem quod *Compendiarius*.

Compendium, ἡ συντομία, ας, Ariſtot. ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, id.

Compenſatio, τὸ ἀντάλλαγμα, ατος, N. T. ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, Lucian. fit pro dignitate ſutori pro calceis, ἀμοιβὴ γίγνεται κατ᾽ ἀξίαν τῷ σκυτοτόμῳ ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων, Ariſtoph.

Compenſo, ἀμείβομαι, Dem. conſilium, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμί τινι τοῦ βουλεύματος, Plut. defectum alicujus, τὴν ἔνδειάν τινος ἀναπληρόω, Dem. voluptas compenſatur commodo, ἡδονὴ ἀντικαταλλάττεται τοῦ συμφέροντος, Ariſtot.

Comperendino, ἀναβάλλομαι, Plut.

Comperio, ἀνευρίσκω, Plato, ἐξανευρίσκω, id. aliquid, εὑρίσκω τι, Dem i. e. pro certo habeo, καταλαμβάνω, N. T.

Compertus, a, um, πληροφορηθεὶς, εῖσα, ἐν, Iſocr. compertum exploratumque habeo, πληροφορέομαι, id. aliquid, ἐπίσταμαί τι σαφῶς, Dem. ἴσημί τι σαφῶς, id.

Compes, ἡ πέδη, ης, Dem. ἡ ποδοκάκη, ης, id. ἡ χοῖνιξ, ικος, id. conſtringi compede uno pede quinque dies totidemque noctes, δεδέσθαι ἐν τῇ ποδοκάκῃ τὸν πόδα πένθ᾽ ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας, id. craſſis compedibus & ligno vinctus, χοίνικας παχείας καὶ ξύλον ἔχων, id.

Compeſco, συστέλλω, aliquem, τινὰ, Iſocr. linguam, κρατέω τῆς γλώττης, Plut. iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς, id.

Competens, ἁρμόδιος, ία, ιον, judex, ἁρμόδιος δικαστής.

Competitor, ὁ συμπαραγγέλλων, οντος, Dion. Halic.

Competo, ἀντιποιέομαι, Iſocr.

Compilo, συλάω, patriam, τὴν πατρίδα, Plato, aliquid, περισυλάω τι, id.

Compingo, συμπήγνυμι, aliquid, τὶ, Plato, i. e. contrudo, συνωθέω, Xen.

Compita, τὰ ἄμφοδα, ων, Suid.

Complaceo, ἐπιανδάνω, εὐδοκέω.

Complaco, ἱλάσκομαι, Deum, Θεὸν, Lucian.

Complanatio, ὁ ὁμαλισμὸς, οῦ.

Complano, ὁμαλίζω, Ariſtot.

Complaudo, συγκροτέω, manibus, χεῖρε, Xenoph.

Complector, περιπλέκομαι, Ariſtot. aliquem, συμπλέκομαί τινι, Ceb. Theb. i. e. contineo, περιέχω, aliquid, τὶ, Plut. animo, περιβάλλω τῷ νῷ, Gaza, i. e. contentus ſum, στέργω, dona, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, Iſocr.

Complementum, τὸ πλήρωμα, ατος, Ariſtot.

Compleo, συμπληθύνω, Xen. πληρόω, aliquid aliquo, τί τινος, Herodian. ἀναπληρόω τί τινος, Plut. & ad exitum perduco aliquid, ἀποπληρόω τι, Herodian.

Completio, ἡ πλήρωσις, εως, Plato.

Completus, a, um, ὁ καὶ ἡ συμπλήρης, εος, Plato, i. e. perfectus, τέλειος, εία, ειον, Ariſtot.

Complexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, Dem. ἡ περιβολὴ, ῆς, Iſocr.

Complico, συμπλέκω, manus, τὰς χεῖρας, Polyb. aliquid, καταπλέκω τι, Herodot.

Complodo, vide *Complaudo*.

Comploratio, ἡ ὀλόφυρσις, εως, Thuc.

Comploro, συνολοφύρομαι, ὀλοφύρομαι, Thuc.

Compluo, καθύω.

Complures, οἱ καὶ αἱ πλείονες, ων, Dem. ſimul, ὁ καὶ ἡ συμπλείονες, αν, Ariſtot.

Compluries, πλεονάκις, Dinarch.

Compluvium, ἡ σύῤῥοια, ας.

Compono, συντίθημι, orationem, λόγον, *Iſocr.* ſcriptum, συντίθεμαι σύγγραμμα, *id.* i. e. ordino, συντάττω, *Dem.* i. e. ædifico, κατασκευάζομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* i. e. comparo, παραβάλλω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Iſocr.* i. e. orno, κατακοσμέω, *Plato*, capillos, εὐτεθίζω τὰς τρίχας, *Ælian.* concilio, καταρτίζω, aliquos, τινὰς, *Herodian.*

Comporto, συγκομίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* συμφορέω τι, *Dem.*

Compos, ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, έος, alicujus rei, τινὸς, *Demoſth.* mentis, ὁ καὶ ἡ ἔμφρων, ονος, *Plato.*

Compoſite, εὐτάκτως, *Ariſtoph.* loqui, καλλιεπεῖν, *Lucian.*

Compoſitio, ἡ σύνθεσις, εως, *Ariſtot.* ἡ σύνταξις, εως, *Dem.* controverſiæ, ἡ διάλυσις, εως, *id.*

Compoſito, κατὰ σύνθημα, ἐκ συνθήκης, συνθηματικῶς, *Polyb.*

Compoſitor, ὁ συνθέτης, ου, *Plato.*

Compoſitus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύνθετος, ου, *Herodian.* συνθετὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Compotatio, τὸ συμπόσιον, ου, *Dem.* ἡ συμποσία, ας, *Maccab.* ὁ πότος, ου, *Dem.* familiaris, ἡ φιλοτησία, ας, *id.* peſſime habeo a compotatione heſterna, πάνυ χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου, *Plato.*

Compoto, συμπίνω, cum aliquo uſque ad ebrietatem, τινὶ εἰς μέθην, *Plato*, cum aliquo vinum, τινὶ οἶνον, *Lucian.*

Compotor, ὁ συμπότης, ου, *Lucian.*

Comprandeo, συναριστάω, ῶ.

Compranſor, ὁ καὶ ἡ συνάριστος, ου, *Xen.*

Comprecatio, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.*

Comprecor, εὔχομαι, Deum, Θεῷ, *Dem.*

Comprehendo, περιλαμβάνω, omnes alios, πάντας ἄλλους, *Dem.* comprehendo aliquem abducendum ad ſupplicium, συλλαμβάνω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, *Lucian.* animo, κατανοέω, *Thuc.* i. e. concludo, διαλαμβάνω, aliquid in ſumma, τὶ ἐπὶ τὸ πᾶν, *Theophr.*

Comprehenſibilis, e, καταληπτὸς, ὴ, ὸν, *Naz.*

Comprehenſim, συλλήβδην, *Dem.*

Comprehenſio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.*

Comprehenſive, καταληπτικῶς.

Comprehenſivus, a, um, καταληπτικὸς, ὴ, ὸν, *Epict.*

Compreſſio, ἡ σύσταλσις, εως, ἡ σύνθλιψις, εως.

Comprimo, συμπιέζω, συνθλίβω, *Plato*, alicui os, συλλαμβάνω τὸ στόμα τινὸς, i. e. cohibeo aliquid, συνέχω τι, *Ariſtoph.* virginem, βιάζομαι παρθένον, *Plut.*

Comprobo, ἀποδέχομαι, aliquid, τι, *Plato*, quod comprobant multi, ὁ συνδοκεῖ πολλοῖς, *Iſocr.* i. e. adfirmo, ἰσχυρίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Compromiſſorius, ὁ διαλλακτήριος διαιτητὴς, οῦ.

Compromiſſum, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, *Dem.* abolere, λύειν ἐπιτροπὴν, *id.*

Compromitto, permitto dijudicationem, ἐπιτρέπω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Compugno, συμμάχομαι, *Thuc.* συμμαχέω, *Plut.*

Compulſio, ἡ σύνωσις, εως, ἡ συνώθησις, εως, *Ariſtot.*

Compunctio, ἡ κατάνυξις, εως, *N. T.*

Compungo, κατανύσσω, *N. T.*

Computabilis, e, λογιστὸς, ὴ, όν.

Computatio, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Æſchin.*

Computator, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Plut.*

Computo, λογίζομαι, aliquid calculis, τὶ ψήφοις, *Plut.*

Computreſco, κατασήπομαι, *Naz.* σήπομαι, *Plut.*

Computus, idem quod *Computatio.*

Conamen, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.*

Conatus, us, ἡ πεῖρα, ας, *Dem.* ἡ ἀπόπειρα, ας, *id.* ἡ διάπειρα, ας, *idem*, τὸ ἐγχείρημα, ατος, *Iſocr.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος, *id.* præclarus, ἐγχείρημα καλῶς ἔχον, *id.* conatibus alicujus valde adverſari, ἐναντίον εἶναι σφόδρα τοῖς ἐπιχειρήμασί τινος, *Dem.* fruſtrari conatu, ἀποτυχεῖν τῆς πείρας, *id.* conatu excido, διαμαρτάνω, οἷς ἐπεχείρησα, *id.*

Concaco, καταχέζω, *Ariſtoph.*

Concalefacio, συνθερμαίνω, *Lucian.* συνεκθερμαίνω, *Plut.*

Concalefactorius, a, um, συνθερμαντικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*

Concaleſio, συνθερμαίνομαι.

Concalleo, τυλόομαι, *Xen.*

Concameratio, ἡ καμάρωσις, εως, *Dioſc.* τὸ ὀρόφωμα, ατος, *Athen.*

Concameratus, a, um, καμαρωτὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Concamero, ὀροφόω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Concavitas, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*

Concavo, κοιλαίνω, *Athen.*

Concavus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xen.*

Concedo, προχωρέω, in ſocietatem belli, εἰς ξυμμαχίαν τινὶ, *Thuc.* i. e. permitto, συγχωρέω, alicui aliquid, τινί τι, *Plato*, i. e. locum do, alicui imperio, παραχωρέω τινὶ τῆς ἀρχῆς, *Dem.* ut victus, παραχωρέω τινὶ, *Syneſ.*

Concelebro, i. e. ſimul laudo, συνεπαινέω, i. e. una feſtum ago, συνεορτάζω, una frequento, συμφοιτάω, *Poll.*

Concenturio, συγκατατάττομαι.

Concentus, ἡ συμφωνία, ας, *Plato*, ἡ συνῳδία, ας, *Lucian.*

Conceptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, ſtruere conceptacula aquarum, pluviarum, κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὕδασιν ὀμβρίοις, *Ariſtot.*

Conceptio in utero, ἡ σύλληψις, εως, ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Conceptus, us, in utero, ἡ κύησις, εως, *Philo*, mentis, τὸ ἐπινόημα, ατος, τὸ ἐνθύμημα, ατος, *Iſocr.*

Concerno, vide *Specto*, item *Attineo.*

Concerpo, διασπάω, aliquid, τι, *Lucian.*

Concertatio, ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.*

Concertatorius, a, um, ἀγωνιστικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ἐριστικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Concerto, συναγωνίζομαι, cum aliquo, τινὶ, *Plut.* συμπολεμέω τινὶ, *Plato*, ἐρίζω τινὶ, *idem*, de omnibus, φιλονεικέω περὶ πάντων, *Iſocr.* curioſe de minutis rebus, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν, *Dem.*

Conceſſio, ἡ συγχώρησις, εως, *Ariſtot.*

Concha, ἡ κόγχη, ης, *Ariſtot.* ὁ vel ἡ κόγχος, ου, *Pauſan.*

Conchatus, ὁ καὶ ἡ κογχοειδὴς, έος.

Conchites, ὁ κοχίτης, ſc. λίθος, *Pauſan.*

Conchylium, τὸ κογχύλιον, ου, *Galen.*

Conchula, τὸ κογχίον, ου, *Athen.*

Concîdo, συγκόπτω, aliquid, τὶ, *Lucian.* pueros, κατακόπτω παῖδας, *Thuc.*

Concído, i. e. collabor, συμπίπτω, *Xenoph.* animo, ἐκκακέω, *Polyb.* καταθυμέω, *Xenoph.* ob aliquid, ἀθυμέω τινὶ, *Dem.* τὶ, *Thuc.*

Concieo, συγκινέω, populum, τὸν λαὸν, *N. T.* i. e. convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, *Xen.*

Conciliabulum, τὸ συνόδιον, ου.

Conciliatio, ἡ συναλλαγὴ, ῆς, ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *N. T.*

Conciliator, ὁ συναλλακτὴς, οῦ, *Baſil.* ὁ προξενητὴς, οῦ.

Conciliatrix, ἡ προξενήτρια, ας.

Concilio, καταπραΰνω, mihi auditores, ἐ
μοὶ τοὺς ἀκροατὰς, *Iſocr.* aliquos antea ini-
micos, διαλλάττω τινὰς, *Dem.* alicui ali-
quem, τινά τινι, *id.* εἰς ὁμόνοιαν ἄγω τι
νὰς, *Dem.* εἰς ὁμόνοιαν καθίστημί τινας
Iſocr. alicui honorem, περιάπτω τινὶ τι
μὰς, *Xen.* alicui invidiam, συνάγω τι
φθόνον, *Dem.* ἐμποιέω τινὶ φθόνον, *Iſocr.*

Concilium, ἡ σύνοδος, ου, *Ariſtot.* ὁ σύλλο
γος, ου, *Thuc.* judicum, τὸ συνέδριον, ου
Æſchin. ſenatorum, τὸ βουλευτήριον, ου
Dem.

Concinne, κομψῶς, *Ariſtot.* εὐαρμόστως, *Iſocr*

Concinnitas, ἡ εὐαρμοστία, ας, *Plut.* nume
rorum, ἡ εὐρυθμία, ας, *Ariſtot.* ornare
orationem concinnitate & varietate dicti
onis, κοσμεῖν τὸν λόγον εὐρυθμίαις καὶ ποικι
λίαις περὶ τὴν λέξιν, *Iſocr.* demulcere au
ditores concinnitate aptaque dimenſione,
ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις
καὶ συμμετρίαις, *id.*

Concinno, συντίθημι, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐναρ
μόζω τι, *Dion. Hal.* συσκευάζω, τι, *Dem*

Concinnus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐάρμοστος, ου, *Iſocr*
ἁρμόττων, ουσα, ον, *id.* ὁ καὶ ἡ εὔρυθμος
ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἐμμελὴς, έος, *Athen.* con
cinna oratio, λόγος ἐγκατάσκευος, *Plut*

Concino, συνᾴδω, συμφωνέω, *Plut.*

Concio, i. e. congregatio populi, ἡ ἐκκλη
σία, ας, *Dem.* ἡ πανήγυρις, εως, *Iſocr.*
σύνοδος, ου, *id.* ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *Æſchin.* con
cionem indicere, ἀποδιδόναι ἐκκλησίαν
Dem. denunciare, proſcribere, ἀπογρά
φεσθαι πρόσοδον, *Iſocr.* convocare alicuju
rei gratia, ποιεῖν ἐκκλησίαν ἕνεκά τινος
Dem. ποιεῖσθαι σύνοδον περί τινος, *id.* συλ
λέγειν ἐκκλησίαν, ſ. πανήγυριν, *Iſocr.* ποιε
ἀγορὰν, *Æſchin.* celebro, ſive concion
interſum, ἐκκλησιάζω, *Dem.* in concio
nem adſcendere, ἀναβαίνειν εἰς ἐκκλησίαν
Dem. ire, πορεύεσθαι εἰς ἐκκλησίαν, *id.* ad
ducere aliquem, καταστῆσαί τινα εἰς τὴ
ἐκκλησίαν, *id.* in concione dicere, λέγε
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, *id.* e concione abire, ἀπ
ελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Iſocr.* concio con
venit, ἥκει ἐκκλησία, *Dem.* ſurgit, ἡ ἐκ
κλησία ἀνίσταται, *id.* nulla reſtat, ἐκκλησί
οὐκ ἔτ' ἐστὶν ὑπόλοιπος οὐδεμία, *id.* i.
ſermo ſive oratio, ὁ λόγος, *Dem.* ad po
pulum, ἡ δημηγορία, ας, *id.* habere con
cionem, ποιεῖν δημηγορίαν, *id.* δημηγορ
αν τινὰ δημηγορεῖν, *id.* δημηγορεῖν λόγ
ἐν τῷ δήμῳ, *id.* Conf. *Concionor.*

Concionalis, e, δημηγορικὸς, ὴ, ὸν, *Plat*
ἐκκλησιαστικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Concionator, ὁ δημηγόρος, ου, *Xen.* ὁ δημη
γορῶν, οῦντος, *Dem.* ὁ ἐκκλησιαστὴς, οῦ, *A*
riſtot. ὁ δημοδιδάσκαλος, ου, *Syneſ.*

Concionatorius, a, um, δημηγορικὸς, ὴ,
Plato.

Concionor, δημηγορέω, *Dem.* in aliquem
κατά τινος, *id.* diu, πολὺν χρόνον, *id.*
gratiam, πρὸς χάριν, *id.* ad delectatione
πρὸς ἡδονὴν, *id.*

Concipio, i. e, ſimul capio, συλλαμβά
Dem. διαλαμβάνω, *Ariſtot.* in utero, συ
λαμβάνω, *Ariſtot.* mulier concepit, κ
Theophr. κυεῖ, *Ariſtot.*

Conciſe, συντόμως, *Iſocr.*

Conciſio, ἡ συγκοπὴ, ῆς, *Fig. Gramm.*

Conciſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύντομος, ου, *Pl*

Concitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.*

Concitator, ὁ παρορμητικὸς, οῦ, *Plut.*

Concito, παρορμάω, aliquem ad aliquid,
νὰ πρός τι, *Xen.* παροξύνω τινὰ ἐπὶ
Plut. aliquem ad tantam iram, ἐπὶ τ
ὀργῆς προάγω τινὰ, *Iſocr.* aliquem ad m
lius, ἐπάγω τινὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον, *id.* al
invidi

invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *Dem.* ποιέω τινὶ φθόνον, *Iſocr.* alicui odium, εἰς μῖσος καθίστημί τινα, *id.*

Concivis, ὁ συμπολίτης, ου, *Eurip.*

Conclamatio, ἡ καταβόησις, εως.

Conclamatus, a, um, καταβοηθεὶς, εῖσα, ἐν, conclamatum eſt, πέπρακται, *Eurip.*

Conclamo, καταβοάω, συμβοάω, ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα, *Xenoph.*

Conclave, ὁ μυχὸς, οῦ, ἡ μυχὴ, ῆς, *Herodot.*

Concludo, κατακλείω, aliquem aliquo, τινὰ εἴς τι, *Xen.* aliquem alicubi, τινὰ ἔν τινι, *Herodian.* in corpore, κατὰ τὸ σῶμα, *Galen.* aliquem cum leone in cavea, καθείργω τινὰ λέοντι ὁμοῦ ἐς οἴκημα, *Pauſan.* i. e. infero, συμπεραίνω, *Ariſtot.* aliquid ex aliquo, περαίνω τι ἔκ τινος, *Plut.* i. e. finio accuſationem, περαίνω κατηγορίαν, *Iſocr.*

Concluſio, ἡ σύγκλεισις, εως, ὁ συγκλεισμὸς, οῦ, i. e. illatio, τὸ συμπέρασμα, *Plut.* orationis, ὁ ἐπίλογος, ου, *Ariſtot.*

Concoctio, ἡ πέψις, εως, *Galen.* concoctionis defectus, ἡ ἀπεψία, ας, *Plut.* difficultas, ἡ δυσπεψία, ας, *Athen.* facilis, ἡ εὐπεψία, ας, *Gal.* concoctione facili, ὁ καὶ ἡ εὔπεψος, ου, *id.*

Concoctivus, a, um, i. e. coquendi vim habens, πεπτικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Concœnatio, τὸ σύνδειπνον, ου, *Plut.*

Concœantor, ὁ καὶ ἡ σύνδειπνος, ου, *Xen.*

Concœno, συνδειπνέω, *Xen.*

Concolor, ὁ καὶ ἡ σύγχροος, *contr.* σύγχρους, ου, *Plut.*

Concomitor, συμπαρομαρτέω, *Ælian.*

Concoquo, πέπτω, aliquid, τὶ, *Gal.* iram, πέπτω τὴν ὀργὴν, *Ariſtot.* πεπαίνω ὀργὴν, *Xen.*

Concordia, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης, *id.* & amicitia, ὁμόνοια καὶ φιλία, *id.* & pax, ὁμόνοια καὶ εἰρήνη, *id.* cum aliquo, ὁμόνοια πρός τινα, *id.* mutua, ὁμόνοια πρὸς ἀλλήλους, *id.* adhortari aliquos ad concordiam, προτρέπειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, *id.* concordiam conciliare inter cives, ἄγειν εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν, *id.* ἐν ὁμονοίᾳ πειρᾶσθαι ἄγειν τὴν πόλιν, *Iſocr.* inter aliquos, προάγειν τινὰς ἐπὶ ὁμόνοιαν, *id.* καταστῆσαι τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, *id.* revocare, ὁμόνοιαν ἀνανεῶσθαι, *Dem.* ſervare, διατηρεῖν τὴν ὁμόνοιαν, *id.* cum aliquo, διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα, *Iſocr.*

Concorditer, ὁμοθυμαδὸν, *Dem.* unoque animo ulciſci aliquem, ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαί τινα, *id.*

Concordo, ὁμονοέω, *Dem.* ὁμοφρονέω, *id.* cum aliquo, συνίσταμαι μετά τινος, *id.* in aliqua re, ὁμογνωμονέω τινί τι, *Xen.*

Concorpor, ὁ καὶ ἡ σύσσωμος, ου, *N. T.*

Concorporo, συσσωματοποιέω, *Ariſtot.*

Concors, ὁ καὶ ἡ ὁμόνοος, *contr.* ὁμόνους, ου, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ συγνώμων, ονος, *Plato.*

Concredo, πιστεύω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* ἐπιτρέπω τί τινι, *Herodian.*

Concremo, vide *Comburo.*

Concrepo, ἐπικτυπέω, *Ariſtoph.*

Concreſco, συμφύομαι, *Theophr.* igne, πήγνυμαι ὑπὸ πυρὸς, *Ariſtot.*

Concretio, ἡ σύμφυσις, εως, *Theophr.* ἡ συμφυΐα, ας, *Philo.*

Concretus, a, um, ὁ καὶ ἡ συμφυὴς, έος, *Plut.* πεπηγὼς, υῖα, ὸς, ſanguis, αἷμα, *Plut.* lac, γάλα, *Dioſc.*

Concubia nox, τὸ μέσον νυκτὸς, *Xen.*

Concubina, ἡ παλλακὴ, ῆς, *Dem.* ſum alicujus, παλλακεύομαί τινι, *Plut.*

Concubinatus, ἡ παλλακεία, ας, *Dem.*

Concubitor, ὁ εὐνήτης, ου, *Heſych.*

Concubitrix, ἡ εὐνήτειρα, ας, ἡ εὐνήστρια, ας, *Sophocl.*

Concubitus, ἡ εὐνὴ, ῆς, ἡ μίξις, εως.

Concubo, συγκαθεύδω, cum aliquo, τινὶ, *Plut.* cum femina, ὀχεύω τὴν θήλειαν, *Ariſtot.*

Conculcatio, ἡ καταπάτησις, εως, τὸ καταπάτημα, ατος.

Conculco, καταπατέω, *Thuc.*

Concumbo, συγγίνομαι, cum aliqua, τινὶ, *Plato,* πλησιάζω γυναικὶ, *Dem.* γιγνώσκω γυναῖκα, *Plut.*

Concupio, vide *Concupiſco.*

Concupiſcentia, ἡ ἐπιθυμία, ας, alicujus, τινὸς, *Xen.*

Concupiſcibilis, e, ἐπιθυμητὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Concupiſco, ἐπιθυμέω, divitias, χρημάτων, *Dem.* aliquid nimis, λίαν τι, *Iſocr.* ſcire, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *Ariſtot.* aquam, διψάω ὕδατος, *Herodot.*

Concurro, συντρέχω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* ad aliquem, πρός τινα, *Plut.*

Concurſus, ἡ συνδρομὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Concuſſio, ὁ τιναγμὸς, οῦ, armorum, ἡ ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων, *Thuc.* præcipue terræ, σεισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ σεῖσις, εως, *Gal.*

Concutio, συντινάσσω, *Ariſtot.* aliquid, σείω τι, aliquem, κατασείω τινὰ, *Phil.*

Condecenter, προσηκόντως, *Ariſtot.*

Condecentia, τὸ πρέπον, οντος, *Plato,* ἡ εὐκοσμία, ας, *Iſocr.*

Condecet, προσήκει, aliquem, τινὶ, *Plato.*

Condecore, εὐπρεπῶς.

Condecoro, ἐπικοσμέω, *Ariſtot.*

Condemnatio, ἡ κατάγνωσις, εως, *Dem.* ἡ κατάκρισις, εως, *N. T.* τὸ κατάκριμα, α- *ibid.* ἡ καταχειροτονία, ας, *Dem.*

Condemnator, ὁ καταδικάζων, οντος, *Dem.*

Condemnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάκριτος, ου, non condemnatus, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, ου, *N. T.* ſuo ipſius judicio, ὁ καὶ ἡ αὐτοκατάκριτος, *ib.* capitis, καταψηφισθεὶς θανάτου, *Plato.*

Condemno, καταγινώσκω, aliquem, τινὸς, *Dem.* καταψηφίζομαί τινος, *id.* aliquos capitis, καταγινώσκω θάνατόν τινων, *id.* κατακρίνω θάνατόν τινων, *Iſocr.* violati feſti, καταχειροτονέω ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.* una ſententia condemnari, ἁλίσκεσθαι μιᾷ ψήφῳ μόνον, *idem.*

Condenſitas, ἡ πυκνότης, ητος, *Plato.*

Condenſo, πυκνόω, *Plato.*

Condenſus, a, um, πυκνὸς, ή, όν, *Theophr.*

Condico, διαγγέλλω, *Plato,* alicui aliquid, ἐπαγγέλλω τί τινι, *Thuc.* cœnam, i. e. invito ad cœnam, παραγγέλλω ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Lucian.*

Condictio, ἡ ἐπαγγελία, ας.

Condigne, ἀξίως, aliquo, τινὸς, *Dem.*

Condignus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπάξιος, ου. Confer *Dignus.*

Condimentarius, a, um, ἀρτυτὸς, ή, όν, *Dioſc.*

Condimentum, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*

Condio, ἐξαρτύομαι, aliquid, τὶ, *Thuc.* ſale, ταριχεύω, *Dioſc.*

Condiſcipula, ἡ συμμαθήτρια, ας.

Condiſcipulatus, ἡ συμμαθητεία, ας.

Condiſcipulus, ὁ συμμαθητὴς, οῦ, *Plato.*

Condiſco, συμμανθάνω.

Conditio, i. e. conſtitutio, ἡ κατάστασις, εως, rerum, πραγμάτων, *Herodot.* i. e. ſors melior, τὸ πλεονέκτημα, ατος, *Dem.* deterior, ἡ μειονεξία, ας, *Xen.* τὸ μειονέκτημα, ατος, *id.* τὸ ἐλάττωμα, ατος, *id.* conditione meliore eſſe, quam alius, πράττειν βέλτιον τοῦ ἄλλου, *Iſocr.* conditione multo deteriore nunc eſſe, quam illo tempore, πράττειν πολὺ καταδεέστερον νῦν, ἢ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον, *id.* deteriore conditione eſſe, quam improbi, ἔλαττον ἔχειν τῶν πονηρῶν, *id.* dimittere aliquem ea conditione, ut deſinat morari in aliqua re, ἀφεῖναι τινὰ ἐπὶ τούτῳ, ἐφ' ᾧτε μηκέτι διατρίβειν ἔν τινι, *id.* ea conditione alicui pecuniam credere, ἐφ' ὁμολογίαις τισὶ δανεῖσαί τινι ἀργύριον, *Dem.* firmas eſſe conditiones, ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας, *id.* conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν, *Thuc* conditionibus æquis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, *Thuc.*

Conditionalis, e, ὑποθετικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Conditionaliter, ὑποθετικῶς, ἐξ ὑποθέσεως, *Ariſtot.*

Conditor, ὁ κτιστὴς, οῦ, *N. T.* ὁ κτίστωρ, ορος, *Athen.*

Conditorium, ἡ θήκη, ης, *Plato,* victus, vel etiam pecuniæ, τὸ ταμιεῖον, *Iſocr.*

Conditura, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*

Conditus, a, um, ἀρτυτὸς, ή, όν, *Dioſc.*

Condo, i. e. abſcondo, ἀποκρύπτω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* i. e. ædifico, κτίζω, aliquid, τὶ, *Herodot.*

Condocefacio, συμπαιδεύω, aliquid, εἴς τι, *Xen.* in violentia & iræ furore, βίᾳ καὶ θυμῷ, *Polyb.*

Condoceo, idem quod antecedens *Condocefacio.*

Condolentia, ἡ συναγανάκτησις, εως, *Ariſtot.*

Condoleo, συμπάσχω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* συνάχθομαί τινι, *id.* ex animo, συναλγέω τῇ ψυχῇ, *Dem.*

Condoleſco, idem quod antecedens *Condoleo.*

Condonatio, i. e. remiſſio, ἡ ἄφεσις, εως, *N. T.*

Condono, i. e. dono, δωρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* i. e. ignoſco, ἀφίημι, aliquid alicui, τί τινι, *Dem.* συγχαρέω τί τινι, *idem,* alicui, συγγνώμην ἔχω τινί, *Iſocr.*

Condormio, συγκαθεύδω.

Conducibilis, e, συμφέρων, ουσα, ον, *Iſocr.* Conf. *Utilis.*

Conduco, συνάγω, aliquid, τί, *Thuc.* i. e. proſum, λυσιτελέω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ὠφελέω τινὰ, *Dem.* admodum alicui, σφόδρα συμφέρω τινὶ, *Iſocr.* mercede, μισθόομαι, nautas, ναύτας, *Dem.* aliquid pecunia, μισθόομαί τι ἀργυρίου, *Æſchin.* conducit, συμφέρει, ipſi navigare, αὐτῷ πλεῖν, *Plato.*

Conductio, ἡ μίσθωσις, εως, *Iſocr.*

Conductitius, a, um, μισθωτὸς, ή, όν, *Plato.*

Conductor, ὁ μισθωτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ μισθούμενος, ου, *idem.*

Conductus, a, um, συναχθεὶς, εῖσα, ἐν, mercede, μισθωτὸς, ή, όν, *Dem.* ὁ μισθαρνῶν, οῦσα, οῦν, *id.* μισθοφόρων, ουσα, ον, *id.* ὁ καὶ ἡ μισθοφόρος, ου, *Iſocr.*

Conduplicatio, ὁ ἐπιδιπλασιασμὸς, οῦ, ἡ ἀναδίπλωσις, εως, *Rhetor.*

Conduplico, ἐπιδιπλασιάζω.

Conduro, σκληρύνω, *N. T.*

Condus, ὁ ταμίας, ου, *Xen.*

Confabulatio, ἡ ὁμιλία, ας, *Plut.* ὁ διαλογισμὸς, οῦ, *Plato.*

Confabulor, ὁμιλέω, *Dem.* cum aliquo ad breve tempus, διαλέγομαί τινι ὀλίγον χρόνον, *Plato,* πρός τινα, *Xen.*

Confamulor, συνδουλεύω, *Eurip.*

Confectio, ſc. negotii, ἡ διάπραξις, εως, *Plato.*

Compono, συντίθημι, orationem, λόγον, *Iſocr.* ſcriptum, συντίθεμαι σύγγραμμα, *id.* i. e. ordino, συντάττω, *Dem.* i. e. ædifico, κατασκευάζομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* i. e. comparo, παραβάλλω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Iſocr.* i. e. orno, κατακοσμέω, *Plato*, capillos, εὐτεθίζω τὰς τρίχας, *Ælian.* concilio, καταρτίζω, aliquos, τινὰς, *Herodian.*

Comporto, συγκομίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* συμφορέω τι, *Dem.*

Compos, ὁ ϗ ἡ ἐγκρατὴς, έος, alicujus rei, τινὸς, *Demoſth.* mentis, ὁ ϗ ἡ ἔμφρων, ονος, *Plato.*

Compoſite, εὐτάκτως, *Ariſtoph.* loqui, καλλιεπεῖν, *Lucian.*

Compoſitio, ἡ σύνθεσις, εως, *Ariſtot.* ἡ σύνταξις, εως, *Dem.* controverſiæ, ἡ διάλυσις, εως, *id.*

Compoſito, κατὰ σύνθημα, ἐκ συνθήκης, συνθηματικῶς, *Polyb.*

Compoſitor, ὁ συνθέτης, ȣ, *Plato.*

Compoſitus, a, um, ὁ ϗ ἡ σύνθετος, ȣ, *Herodian.* συνθετὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Compotatio, τὸ συμπόσιον, ȣ, *Dem.* ἡ συμποσία, ας, *Maccab.* ὁ πότος, ȣ, *Dem.* familiaris, ἡ φιλοτησία, ας, *id.* peſſime habeo a compotatione heſterna, πάνυ χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τȣ̃ χθὲς πότȣ, *Plato.*

Compoto, συμπίνω, cum aliquo uſque ad ebrietatem, τινὶ εἰς μέθην, *Plato*, cum aliquo vinum, τινὶ οἶνον, *Lucian.*

Compotor, ὁ συμπότης, ȣ, *Lucian.*

Comprandeo, συναριστάω, ῶ.

Compranſor, ὁ ϗ ἡ συνάριστος, ȣ, *Xen.*

Comprecatio, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.*

Comprecor, εὔχομαι, Deum, Θεῷ, *Dem.*

Comprehendo, περιλαμβάνω, omnes alios, πάντας ἄλλȣς, *Dem.* comprehendo aliquem abducendum ad ſupplicium, συλλαμβάνω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, *Lucian.* animo, κατανοέω, *Thuc.* i. e. concludo, διαλαμβάνω, aliquid in ſumma, τὶ ἐπὶ τὸ πᾶν, *Theophr.*

Comprehenſibilis, e, καταληπτὸς, ἡ, ὸν, *Naz.*

Comprehenſim, συλλήβδην, *Dem.*

Comprehenſio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.*

Comprehenſive, καταληπτικῶς.

Comprehenſivus, a, um, καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, *Epict.*

Compreſſio, ἡ σύσταλσις, εως, ἡ σύνθλιψις, εως.

Comprimo, συμπιέζω, συνθλίβω, *Plato*, alicui os, συλλαμβάνω τὸ στόμα τινὸς, i. e. cohibeo aliquid, συνέχω τι, *Ariſtoph.* virginem, βιάζομαι παρθένον, *Plut.*

Comprobo, ἀποδέχομαι, aliquid, τι, *Plato*, quod comprobant multi, ὃ συνδοκεῖ πολλοῖς, *Iſocr.* i. e. adfirmo, ἰσχυρίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Compromiſſorius, ὁ διαλλακτήριος διαιτητὴς, ȣ̃.

Compromiſſum, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, *Dem.* abolere, λύειν ἐπιτροπὴν, *id.*

Compromitto, permitto dijudicationem, ἐπιτρέπω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Compugno, συμμάχομαι, *Thuc.* συμμαχέω, *Plut.*

Compulſio, ἡ σύνωσις, εως, ἡ συνώθησις, εως, *Ariſtot.*

Compunctio, ἡ κατάνυξις, εως, *N. T.*

Compungo, κατανύσσω, *N. T.*

Computabilis, e, λογιστὸς, ἡ, όν.

Computatio, ὁ λογισμὸς, ȣ̃, *Æſchin.*

Computator, ὁ λογιστὴς, ȣ̃, *Plut.*

Computo, λογίζομαι, aliquid calculis, τὶ ψήφοις, *Plut.*

Computreſco, κατασήπομαι, *Naz.* σήπομαι, *Plut.*

Computus, idem quod *Computatio.*

Conamen, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.*

Conatus, us, ἡ πεῖρα, ας, *Dem.* ἡ ἀπόπειρα, ας, *id.* ἡ διάπειρα, ας, *idem*, τὸ ἐγχείρημα, ατος, *Iſocr.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος, *id.* præclarus, ἐγχείρημα καλῶς ἔχον, *id.* conatibus alicujus valde adverſari, ἐναντίον εἶναι σφόδρα τοῖς ἐπιχειρήμασί τινος, *Dem.* fruſtrari conatu, ἀποτυχεῖν τῆς πείρας, *id.* conatu excido, διαμαρτάνω, οἷς ἐπεχείρησα, *id.*

Concaco, καταχέζω, *Ariſtoph.*

Concalefacio, συνθερμαίνω, *Lucian.* συνεκθερμαίνω, *Plut.*

Concalefactorius, a, um, συνθερμαντικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*

Concalefio, συνθερμαίνομαι.

Concalleo, τυλόομαι, *Xen.*

Concameratio, ἡ καμάρωσις, εως, *Dioſc.* τὸ ὀρόφωμα, ατος, *Athen.*

Concameratus, a, um, καμαρωτὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Concamero, ὀροφόω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Concavitas, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*

Concavo, κοιλαίνω, *Athen.*

Concavus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xen.*

Concedo, προχωρέω, in ſocietatem belli, εἰς ξυμμαχίαν τινὶ, *Thuc.* i. e. permitto, συγχωρέω, alicui aliquid, τινί τι, *Plato*, i. e. locum do, alicui imperio, παραχωρέω τινὶ τῆς ἀρχῆς, *Dem.* ut victus, παραχωρέω τινὶ, *Syneſ.*

Concelebro, i. e. ſimul laudo, συνεπαινέω, i. e. una feſtum ago, συνεορτάζω, una frequento, συμφοιτάω, *Poll.*

Concenturio, συγκατατάττομαι.

Concentus, ἡ συμφωνία, ας, *Plato*, ἡ συνῳδία, ας, *Lucian.*

Conceptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, ſtruere conceptacula aquarum, pluviarum, κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὕδασιν ὀμβρίοις, *Ariſtot.*

Conceptio in utero, ἡ σύλληψις, εως, ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Conceptus, us, in utero, ἡ κύησις, εως, *Philo*, mentis, τὸ ἐπινόημα, ατος, τὸ ἐνθύμημα, ατος, *Iſocr.*

Concerno, vide *Specto*, item *Attineo.*

Concerpo, διασπάω, aliquid, τι, *Lucian.*

Concertatio, ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.*

Concertatorius, a, um, ἀγωνιστικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* ἐριστικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Concerto, συναγωνίζομαι, cum aliquo, τινὶ, *Plut.* συμπολεμέω τινὶ, *Plato*, ἐρίζω τινὶ, *idem*, de omnibus, φιλονεικέω περὶ πάντων, *Iſocr.* curioſe de minutis rebus, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν, *Dem.*

Conceſſio, ἡ συγχώρησις, εως, *Ariſtot.*

Concha, ἡ κόγχη, ης, *Ariſtot.* ὁ vel ἡ κόγχος, ȣ, *Pauſan.*

Conchatus, ὁ ϗ ἡ κογχοειδὴς, έος.

Conchites, ὁ κοχίτης, ſc. λίθος, *Pauſan.*

Conchylium, τὸ κογχύλιον, ȣ, *Galen.*

Conchula, τὸ κογχίον, ȣ, *Athen.*

Concîdo, συγκόπτω, aliquid, τὶ, *Lucian.* pueros, κατακόπτω παῖδας, *Thuc.*

Concido, i. e. collabor, συμπίπτω, *Xenoph.* animo, ἐκκακέω, *Polyb.* καταθυμέω, *Xenoph.* ob aliquid, ἀθυμέω τινὶ, *Dem.* τὶ, *Thuc.*

Concieo, συγκινέω, populum, τὸν λαὸν, *N. T.* i. e. convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, *Xen.*

Conciliabulum, τὸ συνόδιον, ȣ.

Conciliatio, ἡ συναλλαγὴ, ῆς, ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *N. T.*

Conciliator, ὁ συναλλακτὴς, ȣ̃, *Baſil.* ὁ προξενητὴς, ȣ̃.

Conciliatrix, ἡ προξενήτρια, ας.
Concilio, καταπραΰνω, mihi auditores, ἐ
μοὶ τȣ̀ς ἀκροατὰς, *Iſocr.* aliquos antea ini
micos, διαλλάττω τινὰς, *Dem.* alicui ali
quem, τινά τινι, *id.* εἰς ὁμόνοιαν ἄγω τι
νὰς, *Dem.* εἰς ὁμόνοιαν καθίστημί τινα
Iſocr. alicui honorem, περιάπτω τινὶ τι
μὰς, *Xen.* alicui invidiam, συνάγω τι
φθόνον, *Dem.* ἐμποιέω τινὶ φθόνον, *Iſocr.*
Concilium, ἡ σύνοδος, ȣ, *Ariſtot.* ὁ σύλλ
γος, ȣ, *Thuc.* judicum, τὸ συνέδριον, ȣ
Æſchin. ſenatorum, τὸ βȣλευτήριον, ȣ
Dem.
Concinne, κομψῶς, *Ariſtot.* εὐαρμόστως, *Iſocr*
Concinnitas, ἡ εὐαρμοστία, ας, *Plut.* nume
rorum, ἡ εὐρυθμία, ας, *Ariſtot.* ornar
orationem concinnitate & varietate dicti
onis, κοσμεῖν τὸν λόγον εὐρυθμίαις ϗ ποικι
λίαις περὶ τὴν λέξιν, *Iſocr.* demulcere au
ditores concinnitate aptaque dimenſione
ψυχαγωγεῖν τȣ̀ς ἀκȣ́οντας ταῖς εὐρυθμίαι
ϗ συμμετρίαις, *id.*
Concinno, συντίθημι, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐναρ
μόζω τι, *Dion. Hal.* συσκευάζω, τι, *Dem*
Concinnus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐάρμοστος, ȣ, *Iſocr*
ἁρμόττων, ȣσα, ον, *id.* ὁ ϗ ἡ εὔρυθμος
ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἐμμελὴς, έος, *Athen.* con
cinna oratio, λόγος ἐγκατάσκευος, *Plu*
Concino, συνᾴδω, συμφωνέω, *Plut.*
Concio, i. e. congregatio populi, ἡ ἐκκλη
σία, ας, *Dem.* ἡ πανήγυρις, εως, *Iſocr.*
σύνοδος, ȣ, *id.* ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *Æſchin.* con
cionem indicere, ἀποδιδόναι ἐκκλησίαν
Dem. denunciare, proſcribere, ἀπογρά
φειν πρόσοδον, *Iſocr.* convocare alicuju
rei gratia, ποιεῖν ἐκκλησίαν ἕνεκά τινος
Dem. ποιεῖσθαι σύνοδον περί τινος, *id.* συλ
λέγειν ἐκκλησίαν, ſ. πανήγυριν, *Iſocr.* ποιεῖ
ἀγορὰν, *Æſchin.* celebro, ſive concion
interſum, ἐκκλησιάζω, *Dem.* in concio
nem adſcendere, ἀναβαίνειν εἰς ἐκκλησίαν
Dem. ire, πορεύεσθαι εἰς ἐκκλησίαν, *id.* ad
ducere aliquem, καταστῆσαί τινα εἰς τὴν
ἐκκλησίαν, *id.* in concione dicere, λέγ
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, *id.* e concione abire, ἀπ
ελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Iſocr.* concio con
venit, ἧκεν ἐκκλησία, *Dem.* ſurgit, ἡ ἐκ
κλησία ἀνίσταται, *id.* nulla reſtat, ἐκκλησί
ȣ̓κ ἔτ' ἐστιν ὑπόλοιπος ȣ̓δεμία, *id.* i.
ſermo ſive oratio, ὁ λόγος, *Dem.* ad po
pulum, ἡ δημηγορία, ας, *id.* habere con
cionem, ποιεῖν δημηγορίαν, *id.* δημηγορ
αν τινὰ δημηγορεῖν, *id.* δημηγορεῖν λόγ
ἐν τῷ δήμῳ, *id.* Conf. *Concionor.*
Concionalis, e, δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, *Plat*
ἐκκλησιαστικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*
Concionator, ὁ δημηγόρος, ȣ, *Xen.* ὁ δημ
γορῶν, ȣ̃ντος, *Dem.* ὁ ἐκκλησιαστὴς, ȣ̃, *A*
riſtot. ὁ δημοδιδάσκαλος, ȣ, *Syneſ.*
Concionatorius, a, um, δημηγορικὸς, ἡ,
Plato.
Concionor, δημηγορέω, *Dem.* in aliquem
κατά τινος, *id.* diu, πολὺν χρόνον, *id.*
gratiam, πρὸς χάριν, *id.* ad delectatione
πρὸς ἡδονὴν, *id.*
Concipio, i. e, ſimul capio, συλλαμβάν
Dem. διαλαμβάνω, *Ariſtot.* in utero, συ
λαμβάνω, *Ariſtot.* mulier concepit, κυ
Theophr. κυεῖ, *Ariſtot.*
Conciſe, συντόμως, *Iſocr.*
Conciſio, ἡ συγκοπὴ, ῆς, *Fig. Gramm.*
Conciſus, a, um, ὁ ϗ ἡ σύντομος, ȣ, *Pl*
Concitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.*
Concitator, ὁ παρορμητικὸς, ȣ̃, *Plut.*
Concito, παρορμάω, aliquem ad aliquid, τ
νὰ πρός τι, *Xen.* παροξύνω τινὰ ἐπὶ
Plut. aliquem ad tantam iram, ἐπὶ τȣ̃
ὀργῆς προάγω τινὰ, *Iſocr.* aliquem ad m
lius, ἐπάγω τινὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον, *id.* ali

invidia

invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *Dem.* ποιέω τινὶ φθόνον, *Iſocr.* alicui odium, εἰς μῖσος καθίστημί τινα, *id.*

Concivis, ὁ συμπολίτης, ου, *Eurip.*

Conclamatio, ἡ καταβόησις, εως.

Conclamatus, a, um, καταβοηθεὶς, εῖσα, ὲν, conclamatum eſt, πέπρακται, *Eurip.*

Conclamo, καταβοάω, συμβοάω, ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα, *Xenoph.*

Conclave, ὁ μυχὸς, οῦ, ἡ μυχὴ, ῆς, *Herodot.*

Concludo, κατακλείω, aliquem aliquo, τινὰ εἴς τι, *Xen.* aliquem alicubi, τινὰ ἔν τινι, *Herodian.* in corpore, κατὰ τὸ σῶμα, *Galen.* aliquem cum leone in cavea, καθείργω τινὰ λέοντι ὁμοῦ ἐς οἴκημα, *Pauſan.* i. e. infero, συμπεραίνω, *Ariſtot.* aliquid ex aliquo, περαίνω τι ἔκ τινος, *Plut.* i. e. finio accuſationem, περαίνω κατηγορίαν, *Iſocr.*

Concluſio, ἡ σύγκλεισις, εως, ὁ συγκλεισμὸς, οῦ, i. e. illatio, τὸ συμπέρασμα, *Plut.* orationis, ὁ ἐπίλογος, ου, *Ariſtot.*

Concoctio, ἡ πέψις, εως, *Galen.* concoctionis defectus, ἡ ἀπεψία, ας, *Plut.* difficultas, ἡ δυσπεψία, ας, *Athen.* facilis, ἡ εὐπεψία, ας, *Gal.* concoctione facili, ὁ καὶ ἡ εὔπεπτος, ου, *id.*

Concoctivus, a, um, i. e. coquendi vim habens, πεπτικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Concœnatio, τὸ σύνδειπνον, ου, *Plut.*

Concœantor, ὁ καὶ ἡ σύνδειπνος, ου, *Xen.*

Concœno, συνδειπνέω, *Xen.*

Concolor, ὁ καὶ ἡ σύγχροος, *contr.* σύγχρους, ου, *Plut.*

Concomitor, συμπαρομαρτέω, *Ælian.*

Concoquo, πέπτω, aliquid, τὶ, *Gal.* iram, πέπτω τὴν ὀργὴν, *Ariſtot.* πεπαίνω ὀργὴν, *Xen.*

Concordia, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης, *id.* & amicitia, ὁμόνοια καὶ φιλία, *id.* & pax, ὁμόνοια καὶ εἰρήνη, *id.* cum aliquo, ὁμόνοια πρός τινα, *id.* mutua, ὁμόνοια πρὸς ἀλλήλους, *id.* adhortari aliquos ad concordiam, προτρέπειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, *id.* concordiam conciliare inter cives, ἄγειν εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν, *id.* ἐν ὁμονοίᾳ πειρᾶσθαι ἄγειν τὴν πόλιν, *Iſocr.* inter aliquos, προάγειν τινὰς ἐπὶ ὁμόνοιαν, *id.* καταστῆσαι τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, *id.* revocare, ὁμόνοιαν ἀνανεοῦσθαι, *Dem.* ſervare, διατηρεῖν τὴν ὁμόνοιαν, *id.* cum aliquo, διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα, *Iſocr.*

Concorditer, ὁμοθυμαδὸν, *Dem.* unoque animo ulciſci aliquem, ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαί τινα, *id.*

Concordo, ὁμονοέω, *Dem.* ὁμοφρονέω, *id.* cum aliquo, συνίσταμαι μετά τινος, *id.* in aliqua re, ὁμογνωμονέω τινί τι, *Xen.*

Concorpor, ὁ καὶ ἡ σύσσωμος, ου, *N. T.*

Concorporo, συσσωματοποιέω, *Ariſtot.*

Concors, ὁ καὶ ἡ ὁμόνοος, *contr.* ὁμόνους, ου, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ συγνώμων, ονος, *Plato.*

Concredo, πιστεύω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* ἐπιτρέπω τί τινι, *Herodian.*

Concremo, vide *Comburo.*

Concrepo, ἐπικτυπέω, *Ariſtoph.*

Concreſco, συμφύομαι, *Theophr.* igne, πήγνυμαι ὑπὸ πυρὸς, *Ariſtot.*

Concretio, ἡ σύμφυσις, εως, *Theophr.* ἡ συμφυΐα, ας, *Philo.*

Concretus, a, um, ὁ καὶ ἡ συμφυὴς, έος, *Plut.* πεπηγὼς, υῖα, ὸς, ſanguis, αἷμα, *Plut.* lac, γάλα, *Dioſc.*

Concubia nox, τὸ μέσον νυκτὸς, *Xen.*

Concubina, ἡ παλλακὴ, ῆς, *Dem.* ſum alicujus, παλλακεύομαί τινι, *Plut.*

Concubinatus, ἡ παλλακεία, ας, *Dem.*

Concubitor, ὁ εὐνήτης, ου, *Heſych.*

Concubitrix, ἡ εὐνήτειρα, ας, ἡ εὐνήστρια, ας, *Sophocl.*

Concubitus, ἡ εὐνὴ, ῆς, ἡ μίξις, εως.

Concubo, συγκαθεύδω, cum aliquo, τινὶ, *Plut.* cum femina, ὀχεύω τὴν θήλειαν, *Ariſtot.*

Conculcatio, ἡ καταπάτησις, εως, τὸ καταπάτημα, ατος.

Conculco, καταπατέω, *Thuc.*

Concumbo, συγγίνομαι, cum aliqua, τινὶ, *Plato*, πλησιάζω γυναικὶ, *Dem.* γιγνώσκω γυναῖκα, *Plut.*

Concupio, vide *Concupiſco.*

Concupiſcentia, ἡ ἐπιθυμία, ας, alicujus, τινὸς, *Xen.*

Concupiſcibilis, e, ἐπιθυμητὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Concupiſco, ἐπιθυμέω, divitias, χρημάτων, *Dem.* aliquid nimis, λίαν τὶ, *Iſocr.* ſcire, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *Ariſtot.* aquam, διψάω ὕδατος, *Herodot.*

Concurro, συντρέχω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* ad aliquem, πρός τινα, *Plut.*

Concurſus, ἡ συνδρομὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Concuſſio, ὁ τιναγμὸς, οῦ, armorum, ἡ ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων, *Thuc.* præcipue terræ, σεισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ σεῖσις, εως, *Gal.*

Concutio, συντινάσσω, *Ariſtot.* aliquid, σείω τι, aliquem, κατασείω τινὰ, *Phil.*

Condecenter, προσηκόντως, *Ariſtot.*

Condecentia, τὸ πρέπον, οντος, *Plato*, ἡ εὐκοσμία, ας, *Iſocr.*

Condecet, προσήκει, aliquem, τινὶ, *Plato.*

Condecore, εὐπρεπῶς.

Condecoro, ἐπικοσμέω, *Ariſtot.*

Condemnatio, ἡ κατάγνωσις, εως, *Dem.* ἡ κατάκρισις, εως, *N. T.* τὸ κατάκριμα, ατος, *ibid.* ἡ καταχειροτονία, ας, *Dem.*

Condemnator, ὁ καταδικάζων, οντος, *Dem.*

Condemnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάκριτος, ου, non condemnatus, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, ου, *N. T.* ſuo ipſius judicio, ὁ καὶ ἡ αὐτοκατάκριτος, *ib.* capitis, καταψηφισθεὶς θανάτου, *Plato.*

Condemno, καταγινώσκω, aliquem, τινὸς, *Dem.* καταψηφίζομαί τινος, *id.* aliquos capitis, καταγινώσκω θάνατόν τινων, *id.* κατακρίνω θάνατόν τινων, *Iſocr.* violati feſti, καταχειροτονέω ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.* una ſententia condemnari, ἁλίσκεσθαι μιᾷ ψήφῳ μόνον, *idem.*

Condenſitas, ἡ πυκνότης, ητος, *Plato.*

Condenſo, πυκνόω, *Plato.*

Condenſus, a, um, πυκνὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Condico, διαγγέλλω, *Plato*, alicui aliquid, ἐπαγγέλλω τί τινι, *Thuc.* cœnam, i. e. invito ad cœnam, παραγγέλλω ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Lucian.*

Condictio, ἡ ἐπαγγελία, ας.

Condigne, ἀξίως, aliquo, τινὸς, *Dem.*

Condignus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπάξιος, ου. Confer *Dignus.*

Condimentarius, a, um, ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Condimentum, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*

Condio, ἐξαρτύομαι, aliquid, τὶ, *Thuc.* ſale, ταριχεύω, *Dioſc.*

Condiſcipula, ἡ συμμαθήτρια, ας.

Condiſcipulatus, ἡ συμμαθητεία, ας.

Condiſcipulus, ὁ συμμαθητὴς, οῦ, *Plato.*

Condiſco, συμμανθάνω.

Conditio, i. e. conſtitutio, ἡ κατάστασις, εως, rerum, πραγμάτων, *Herodot.* i. e. ſors melior, τὸ πλεονέκτημα, ατος, *Dem.* deterior, ἡ μειονεξία, ας, *Xen.* τὸ μειονέκτημα, ατος, *id.* τὸ ἐλάττωμα, ατος, *id.* conditione meliore eſſe, quam alius, πράττειν βέλτιον τοῦ ἄλλου, *Iſocr.* conditione multo deteriore nunc eſſe, quam illo tempore, πράττειν πολὺ καταδεέστερον νῦν, ἢ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον, *id.* deteriore conditione eſſe, quam improbi, ἔλαττον ἔχειν τῶν πονηρῶν, *id.* dimittere aliquem ea conditione, ut deſinat morari in aliqua re, ἀφεῖναι τινὰ ἐπὶ τούτῳ, ἐφ' ᾧτε μηκέτι διατρίβειν ἔν τινι, *id.* ea conditione alicui pecuniam credere, ἐφ' ὁμολογίαις τισὶ δανεῖσαί τινι ἀργύριον, *Dem.* firmas eſſe conditiones, ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας, *id.* conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν, *Thuc* conditionibus æquis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, *Thuc.*

Conditionalis, e, ὑποθετικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Conditionaliter, ὑποθετικῶς, ἐξ ὑποθέσεως, *Ariſtot.*

Conditor, ὁ κτιστὴς, οῦ, *N. T.* ὁ κτίστωρ, ορος, *Athen.*

Conditorium, ἡ θήκη, ης, *Plato*, victus, vel etiam pecuniæ, τὸ ταμιεῖον, *Iſocr.*

Conditura, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*

Conditus, a, um, ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Condo, i. e. abſcondo, ἀποκρύπτω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* i. e. ædifico, κτίζω, aliquid, τὶ, *Herodot.*

Condocefacio, συμπαιδεύω, aliquid, εἴς τι, *Xen.* in violentia & iræ furore, βίᾳ καὶ θυμῷ, *Polyb.*

Condoceo, idem quod antecedens *Condocefacio.*

Condolentia, ἡ συναγανάκτησις, εως, *Ariſtot.*

Condoleo, συμπάσχω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* συνάχθομαί τινι, *id.* ex animo, συναλγέω τῇ ψυχῇ, *Dem.*

Condoleſco, idem quod antecedens *Condoleo.*

Condonatio, i. e. remiſſio, ἡ ἄφεσις, εως, *N. T.*

Condono, i. e. dono, δωρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* i. e. ignoſco, ἀφίημι, aliquid alicui, τί τινι, *Dem.* συγχωρέω τί τινι, *idem*, alicui, συγγνώμην ἔχω τινί, *Iſocr.*

Condormio, συγκαθεύδω.

Conducibilis, e, συμφέρων, ουσα, ον, *Iſocr.* Conf. *Utilis.*

Conduco, συνάγω, aliquid, τί, *Thuc.* i. e. proſum, λυσιτελέω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ὠφελέω τινὰ, *Dem.* admodum alicui, σφόδρα συμφέρω τινὶ, *Iſocr.* mercede, μισθόομαι, nautas, ναύτας, *Dem.* aliquid pecunia, μισθόομαί τι ἀργυρίου, *Æſchin.* conducit, συμφέρει, ipſi navigare, αὐτῷ πλεῖν, *Plato.*

Conductio, ἡ μίσθωσις, εως, *Iſocr.*

Conductitius, a, um, μισθωτὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Conductor, ὁ μισθωτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ μισθούμενος, ου, *idem.*

Conductus, a, um, συναχθεὶς, εῖσα, ὲν, mercede, μισθωτὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ μισθαρνῶν, οῦσα, οῦν, *id.* μισθοφόρων, ουσα, ον, *id.* ὁ καὶ ἡ μισθοφόρος, ου, *Iſocr.*

Conduplicatio, ὁ ἐπιδιπλασιασμὸς, οῦ, ἡ ἀναδίπλωσις, εως, *Rhetor.*

Conduplico, ἐπιδιπλασιάζω.

Conduro, σκληρύνω, *N. T.*

Condus, ὁ ταμίας, ου, *Xen.*

Confabulatio, ἡ ὁμιλία, ας, *Plut.* ὁ διαλογισμὸς, οῦ, *Plato.*

Confabulor, ὁμιλέω, *Dem.* cum aliquo ad breve tempus, διαλέγομαί τινι ὀλίγον χρόνον, *Plato*, πρός τινα, *Xen.*

Confamulor, συνδουλεύω, *Eurip.*

Confectio, ſc. negotii, ἡ διάπραξις, εως, *Plato.*

Confector, διαπράσσων, ουσα, ον, *Xen.*

Confercio, συσκευάζω, aliquid in aliquid, τὶ εἴς τι, *Dem.*

Confero, i. e. congero, συνάγω, *Dem.* i. e. comparo, παραβάλλω, cum aliquo, τινὶ, *Lucian.* πρός τι, *Iſocr.* aliquid cum aliquo, συμβάλλω τι πρός τι, *Ariſtot.* i. e. proſum multum alicui, πολλὰ ὠφελέω τινὰ, *Iſocr.* χράομαι πλεῖστόν τινι, *id.* i. e. tributum pendo, τελέω, *Dem.* ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω χρήματα, *id.* tributa ad bellum, ἐν τ͂ εἰσφοραῖς συντελέω εἰς πόλεμον, *id.* i. e. conſidero, res inter ſe & mecum perpendo, σκέπτομαί τινα πρὸς ἄλληλα ϗ λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* leviter & non acerbe res aliquas inter ſe, πρᾴως ϗ μὴ πικρῶς ἐξετάζω τινὰ παράλληλα, *id.* culpam alicujus rei in aliquem, τὴν αἰτίαν τινὸς ἀνατίθημί τινι, *id.* ἐπί τινα ἄγω, *id.* εἴς τινα τρέπω, *Plut.* curas in aliquid, ἐπιμελέομαί τινος, *id.*

Confertim, ἀθρόως, *Dem.* ἀθρόον, *Thuc.*

Confertus, a, um, ἀθρόος, όα, όον, urbs, ἀθρόα πόλις, *Thuc.*

Confervefacio, συζέω, *Dioſc.*

Confeſſio, ἡ ὁμολογία, ας, *Iſocr.* τὸ ὁμολόγημα, ατος, *Plato*, imbecillitatis, ἡ ἐξομολόγησις τ͂ ἀσθενείας, *Plut.*

Confeſſor, ὁ ὁμολογητὴς, ου.

Confeſſus, a, um, ὡμολογημένος, ένη, ένον, ex confeſſo, ὡμολογημένως, *Plato.*

Confeſtim, ὀξέως, *Dem.* ἐξαίφνης, *id.* παραχρῆμα, *id.* ἀθρόως, *Lucian.*

Conficio, διαπράττω, negotium, πρᾶγμα, *Dem.* aliquid verbis, διαπράττομαί τι λόγοις, *Iſocr.* celeriter deliberata, ἐπιτελέω ταχέως τὰ δόξαντα, *id.* bellum, ἀπολεμέω πόλεμον, *Thuc.* iter, ποιέομαι πορείαν, *Xen.* commentarium, γράφω, ſ. γράφομαι ὑπόμνημα, *Dem.* ſcriptum, συντίθημι σύγγραμμα, *Iſocr.* i. e. occido, διαχράομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* καταχράομαί τινι, *Æſchin.* leonem, καταχράομαι λέοντα, *Herodot.* conficior curis, ἐκπονέομαι τ͂ φροντίσι, *Plut.*

Confictio, τὸ ὑπόπλασμα, ατος, τὸ πλάσμα, ατος, *Dem.* teſtamenti, κατασκεύασμα διαθήκης, *id.*

Confidens, θαρρῶν, ουσα, ουν, *Dem.* & temerarius ante facinus, θρασὺς ϗ προπετὴς πρὸ τοῦ ἁμαρτήματος, *id.* ſecurus & confidens aliquo, θαρρῶν ϗ πεπιστευκώς τινι, *Dem.*

Confidenter, θαρραλέως, *Plato*, θρασέως, *Iſocr.* κατατεθαρρηκότως, *Plut.*

Confidentia, τὸ θράσος, εος, *Dem.* ἡ θρασύτης, *id.* Conf. *Audacia.*

Confido, θαρρέω, alicui, τινὶ, *Herodian.* ἐπί τινι, *Plut.* πιστεύω τινὶ, *Dem.* & magnam ſpem habeo victoriæ, θαρρῶ ϗ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καλῶς ἀγωνιεῖσθαι, *Iſocr.* & plane perſuaſum habeo aliquid, θαρρῶ ϗ πάνυ πιστεύω τι, *Demoſth.*

Configo, συμπήγνυμι, clavis, καθηλέω.

Configuro, συσχηματίζω, *N. T.*

Confingo, συμπλάττω, aliquid in aliquem, τι ἐπί τινι, *Syneſ.* multa facinora tetra de diis, πολλὰς ἀνομίας λογοποιέω περὶ τ͂ θεῶν, *Demoſth.*

Confinis, e, ὁ ϗ ἡ ὅμορος, alicui, τινὸς, *Xen.* ὁ ϗ ἡ περίχωρος, ου, *Plut.* ſum alicui, ὁμορέω τινι, *id.*

Confinium, τὸ μεθόριον, ου, *Plut.*

Confio, διαπράττομαι. Conf. *Conficio.*

Confirmatio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc. in primis* virium, ἡ ἐπίρρωσις, εως, *Ariſtot.*

Confirmativus, a, um, βεβαιωτικὸς, ὴ, ὸν, *Euſt.*

Confirmator, ὁ βεβαιωτὴς, ου, *Plut.*

Confirmo, βεβαιόω, imperium, τὴν ἀρχὴν, *Herodian.* leges, τοὺς νόμους, *Dem.* hoſtium ſuperbiam, τὰς τ͂ ἐχθρῶν ἀλαζονείας, *Iſocr.* aliquid, ἐπικυρόω τι, *Dem.* in ſenatu, κυρόω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, *id.* fratres, στηρίζω τοὺς ἀδελφοὺς, *N. T.*

Confiſco, δημοσιόω, agrum, γῆν, *Thuc.* agros, δημεύω τοὺς ἀγροὺς, *Dion. Hal.*

Confiteor, προσομολογέω, aliquid, τὶ, *Dem.* peccatum, ἐξομολογέομαι τ͂ ἁμαρτίαν, *N. T.* alicui delictum, τινὶ τὸ παράπτωμα, *ibid.*

Confixio, ἡ σύμπηξις, εως, *Herodian.*

Confixilis, e, ὁ ϗ ἡ σύμπηκτος, ου, *Ariſtoph.*

Conflagratio, ἡ κατάφλεξις, εως.

Conflagro, καταφλέγομαι.

Conflatilis, e, χωνευτὸς, ὴ, όν.

Conflatio, ἡ χωνεία, ας, *Suid.*

Conflator, ὁ χωνευτὴς, ου.

Conflatura, τὸ χώνευμα, ατος.

Conflictatio, ἡ σύγκρουσις, εως, *Dem.*

Conflictio, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Herodian.*

Conflictor, διαμάχομαι, cum aliquo ob aliquid, τινὶ ὑπέρ τινος, *Plato.*

Conflictus, us, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ἡ συμβολὴ, ῆς, *Xen.* in conflictu, ἐν χερσὶ, *Thuc.*

Confligo, συγκρούω, *Polyb.* acie cum aliquo, συμπλέκομαί τινι, *Plut.* πρός τινα, *id.* συνάπτω τινὶ, *id.*

Conflo, συμπνέω, ut æs, χοανεύω, συγχωνεύω, *Dem.* alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *id.* καθίστημί τινα εἰς μῖσος, *Iſocr.* æs alienum, δανείζομαι, *Dem.*

Confluentia, ἡ ὁμόρροια, ας, ἡ σύρρευσις, εως, ἡ σύρροια, ας, *Plato.*

Confluo, συρρέω, *Iſocr.* ex montibus, ἐκ τ͂ ὀρῶν, *Herodian.* confluit multitudo, ἀθροίζεται πλῆθος, *Herodian.* ἐκκλησιάζει τὸ πλῆθος, *id.*

Confodio, διαπείρω, *Dioſcor.* aliquem, παίω τινὰ, *Herodian.* aliquem jaculis, κατακοντίζω τινὰ, *id.*

Confœderatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Dem.* τὸ συνωμότον, ου, *Thuc.* ἡ ὁμαιχμία, ας, *Herodot.*

Confœderatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὁμόσπονδος, ου, *Dem.*

Confore, συνέσεσθαι.

Conformatio, ἡ συμμόρφωσις, εως.

Conformis, e, ὁ ϗ ἡ σύμμορφος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ὁμοιόμορφος, ου, *Laërt.* fio, συμμορφόομαι, *ibid.*

Conformitas, ἡ ἀναλογία, ας, *Ariſtot.*

Conformo, συσχηματίζω, ad aliquid, πρός τι, *Plut.*

Confornico, συγκαμαρόω.

Conforto, παραθαρσύνω, ſeu παραθαρρύνω, *Thucyd.*

Confractio, ἡ περίκλασις, εως, ἡ κατάκλασις, εως.

Confragoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φαραγγώδης, εος, locus, τόπος, *Ariſtot.* confragoſæ petræ, ἀπότομοι πέτραι, *Lucian.*

Confremo, φρυάττομαι, *Plut.*

Confrico, ψώχω, *Suid.*

Confringo, διαρρήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, *N. T.* συγκλάω, *Ariſtoph.*

Confugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, *Iſocr.* ἐπί τινα, *id.* ad collem, ἐπὶ λόφον, *Xenoph.* juramenta & pacta, εἰς ὅρκους ϗ συνθήκας, *Iſocr.* illuc vel huc, ἐνταῦθα ἢ ἐνθάδε, *id.* ad auxilium alicujus, προσφεύγω τῇ ἐπιστασίᾳ τινὸς, *Baſil.*

Confugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, nullum habere, καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχειν, *Iſocr.* tutiſſimum habere, ἀσφαλεστάτην ἔχειν, *id.* Conf. *Perfugium.*

Confulcio, ὑπερείδω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Confulgeo, συλλάμπω.

Confundo, συγχέω, *Iſæus*, i. e. perturbo, συνταράττω, aliquid, τι, *Dem.* ἐπιταράττω τι, *Lucian.* i. e. pudefacio, αἰσχύνω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Confuſe, συγκεχυμένως, *Plut.* ἀκατατάκτως, *Iſocr.* ταραχωδῶς, *id.*

Confuſio, ἡ σύγχυσις, εως, *Iſocr.* ἡ ταραχ ῆς, *Dem.* ordinis, ἡ ἀταξία, ας, *id.* i. e pudor, ἡ αἰσχύνη, ης, *Iſocr.* Conf. *Perturbatio*, item *Pudor.*

Confuſus, a, um, συγκεχυμένος, ένη, ένον i. e. perturbatus, ταραττόμενος, ένη, ένον *Dem.* τεταραγμένος, ένη, ένον, *id.* ὁ ϗ ἡ ταραχώδης, εος, *Iſocr.* ventus confuſus πνεῦμα ἀκατάτακτον, *Dem.* confuſus & inæqualis, ἄτακτος ϗ ἀνώμαλος, *id.*

Confutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, *Rhetor.*

Confuto, ἀνασκευάζω, aliquem, διελέγχ τινὰ, *Lucian.*

Congelaſco, καταπήγνυμαι, *Ariſtot.* πήγνυμαι, *Herodian.* κρυσταλλόομαι, *Philo.*

Congelatio, ἡ σύμπηξις, εως.

Congelidus, a, um, ψυχρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot*

Congelo, idem quod *Congelaſco.*

Congeminatio, ὁ διπλασιασμὸς, ου, *Plut.*

Congemino, διπλασιάζω, *Plut.*

Congemiſco, συνάχθομαι, alicui, τινὶ, *Iſocr* συνεπιστένω τινὶ, *Plut.* συστενάζω, *N. T*

Congener, ὁ ϗ ἡ ὁμόγονος, ου, *Plato.*

Congenero, συγγεννάω.

Congenitor, ὁ συγγεννήτωρ, ορος, *Plato.*

Congenitus, a, um, ὁ ϗ ἡ σύμφυτος, ου *Ariſtot.*

Congeries, ὁ συναθροισμὸς, ου, τὸ συμφόρημα, ατος, *Plut.*

Congermino, συμβλαστάνω, *Theophr.*

Congero, συμφορέω, lapides & ligna, λίθους ϗ ξύλα, *Thuc.* ſcommata & convitia, σκώμματα ϗ λοιδορίας, *Dem.* hiſtoriam in librum, ἱστορίαν εἰς συγγραφὴν, *Herodian.*

Congerro, onis, ὁ συμφλύαρος, ου.

Congeſtio, ἡ συμφόρησις, εως, *Plut.*

Congeſtitius, a, um, συμφορητὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Congeſtus, a, um, συμπεφορημένος, ένη, ένον συμφορητὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Congialis, e, χοαῖος, αία, αῖον, *Euſt.*

Congiarium, ἡ νομὴ, ῆς, *Herodian.* dare congiaria populo, νομὰς ἐπιδιδόναι τῷ δήμῳ, *id.* polliceri ſe daturum alicui, νομὰς ἐπαγγέλλειν τινὶ, *id.*

Congius, ὁ χοεὺς, έως, *Ariſtoph.* ὁ χοῦς, χοός, *Dioſc.*

Conglaciatus, a, um, vide *Congelatus.*

Conglacio, vide *Congelo.*

Conglobatim, ἀθρόως.

Conglobatio, ἡ συνείλησις, εως.

Conglobo, κατειλέω, *Plut.*

Conglomeratio, ἡ συνέλιξις, εως, *Dion. Areop*

Conglomero, συνελίσσω.

Conglutinatio, ἡ συγκόλλησις, εως.

Conglutinator, ὁ συγκολλητὴς, ου, *Ariſtoph*

Conglutino, συγκολλάω, ſermonem, λόγον, *Plut.*

Congræcor, ἑλληνίζω.

Congratulatio, τὸ σύγχαρμα, ατος.

Congratulor, συγχαίρω, alicui ob aliquid, τινί τι, *Dem.*

Congrediens, συμμίξας, cum aliquo, τιν *Dem.*

Congredior, συνέρχομαι, *Iſocr.* συγγίνομαι, *id.* cum exercitu, ἀνταίρω πρός τινα δύναμιν, *Dem.* cum aliquo, συμπλέκομαι τινι, *Plut.* πρός τινα, *id.*

Congregabilis, e, συναγελαστικὸς, ὴ, ὸν, γελαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*

Congregatim, ἀγεληδὸν, *Philo.*

Congregatio, συναγελασμὸς, ου.

Congrego, ἀγελάζω, *Ariſtot.* συνάγω, a quos, τινὰς, *Iſocr.* aliquid, ἀθροίζω *Plato.*

Congreſſ

Congreſſio, ἡ συνέλευσις, εως, ἡ σύνοδος, ȣ, *Thuc.* cum aliquo, ἡ ἔντευξις πρός τινα, *Plut.* familiaris, ἡ πρὸς ἀλλήλȣς συνȣσία, *Iſocr.* hoſtilis, vide *Prælium.*

Congreſſus, idem quod antecedens *Congreſſio.*

Congruens, ὁ ϗ ἡ ἀκόλȣθος, ȣ, domus alicujus dignitati reipublicæ, οἶκος ἀκόλȣθος τῷ ὀνόματι τῆς πολιτείας, *Dem.* ἁρμόττων, ȣσα, ον, rebus præſentibus, τοῖς ὑπάρχȣσι, *Iſocr.* προσήκων, ȣσα, ον, moribus, τοῖς ἤθεσι, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνάλογος, ȣ, rebus, τοῖς πράγμασι, *Ariſtot.*

Congruenter, ἁρμοζόντως, alicui, ἀκολȣ́θως τινὶ, *Plut.* προσηκόντως, *Ariſtot.* i. e. amice, ὁμογνωμόνως, *Iſocr.*

Congruentia, ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, *Plato.*

Congruit, ἐπιβάλλει, *Ariſtot.* aliquem fieri dominum alicujus rei, ἁρμόττει τινὰ γίγνεσθαι κύριόν τινος, *Iſocr.*

Congruo, συναρμόττω, cum aliquo in aliquid, τινὶ εἴς τι, *Xen.* ſenioribus, ἁρμόζω τοῖς πρεσβυτέροις, *Plut.* vitæ conſuetudini, ἁρμόζω ſ. ἁρμόττω πρὸς τὰς συνȣσίας, *Iſocr.* alicui rei, εὐαρμόϛως ἔχω πρός τι, *id.* i. e. idem ſentio, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω, cum aliquo, τινὶ, *Herodian.*

Congruus, a, um, ἁρμόδιος, ία, ιον, ὁ ϗ ἡ εὐάρμοϛος, ȣ, ad aliquid, πρός τι, *Iſocr.*

Conjectatio, vide *Conjectura.*

Conjectatorie, ϛοχαϛικῶς, *Ariſtot.*

Conjectio, ἡ βολὴ, ῆς. Conf. *Conjectura.*

Conjecto, ϛοχάζομαι, de mente alicujus, τῆς διανοίας τινὸς, *Iſocr.* ex moribus, ἀπὸ τρόπων, *Plut.* ex rebus geſtis, εἰκάζω τοῖς πραχθεῖσι, *id.* menſuram ex craſſitudine lateris, εἰκάζω τὸ μέτρον ἐκ τȣ̃ πάχȣς τȣ̃ πλίνθȣ, *Thuc.* quod hoſtis inſequatur, εἰκάζω τȣ̀ς πολεμίȣς ἐλαύνειν, *Xen.* Conf. *Conjectura,* item *Conjicio.*

Conjector, ὁ εἰκαϛὴς, ȣ̃, *Thuc.* ὁ ϛοχαϛὴς, ȣ̃, LXX. ſomniorum, ὁ ὀνειροκρίτης, ȣ, *Poll.*

Conjectura, ἡ εἰκασία, ας, *Lucian.* ὁ ϛοχασμὸς, ȣ̃, *Suid.* τὸ τεκμήριον, ȣ, *Dem.* ἡ ὑπόληψις, εως, *Iſocr.* ἡ ὑπόνοια, ας, *Dem.* conjecturam capio, ϛοχάζω, *id.* εἰκάζω, *id.* de præſentibus ex præteritis, τεκμαίρομαι τὰ νῦν ἐκ τῶν ποτε, *Plut.* ex operibus de moribus alicujus, ἀπὸ τῶν ἔργων τȣ̀ς τρόπȣς τινὸς, *id.* de hoſtium fuga, τεκμαίρομαι τȣ̀ς πολεμίȣς φυγεῖν, *Iſocr.* facio, ποιέω τεκμήριον, *Iſocr.* præbeo alicui de aliquo, τεκμήριον παρέχω τινί τινος, *Plato,* conjectura utendum eſt, χρὴ εἰκάζειν, *Luc.* multa conjecturis percipio, πολλὰ εἰκασίᾳ πρȣλαμβάνω, *Lucian.* quantum conjectura adſequi licet, ὡς ἔνεϛι τεκμαίρεσθαι, *Philo.*

Conjecturalis, e, ϛοχαϛικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Conjecturo, vide *Conjectura, Conjecto, Conjicio.*

Conjicio, συμβάλλω, aliquid in aliquid, τὶ εἴς τι, *Theophr.* aliquem in periculum, δίδωμί τινα κινδύνῳ, *Dem.* aliquem in rete, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δίκτυον, *Xen.* aliquem in metum, καταβάλλω τινὰ εἰς φόβον, *Plato,* καθίϛημί τινα εἰς φόβον, *Iſocr.* in vincula, καταβάλλω τινὰ εἰς φυλακὴν, *Philo,* urbem in extremas calamitates, ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας, *Iſocr.* καθίϛημι εἰς ἐσχάτας συμφορὰς, *id.* in ignominiam, εἰς τὴν ἀτιμίαν, *id.* i. e. conjectura adſequor, ϛοχάζομαί τινος, *Iſocr.* εἰκάζω τι, *Dem.*

Conjugalis, e, ὁ ϗ ἡ συζυγὴς, έος, *Naz.*

Conjugatio, ἡ συζυγία, ας, *Gramm.*

Conjugator, ὁ συζευκτὴς, ȣ̃.

Conjugium, ὁ γάμος, ȣ, *Dem.* ἡ συζυγία, ας, *Naz.* ἡ σύζευξις, εως, *Plato,* poſtulare in conjugium, αἰτεῖν εἰς γάμον, *Philo,* inire conjugium, ποιεῖσθαι σύζευξιν, *Plato.*

Conjugo, συζεύγνυμι, *Xen.*

Conjuncte, συνημμένως.

Conjunctim, idem.

Conjunctio, ἡ σύζευξις, εως, *Ariſtot.* ἡ συζυγία, ας, *id.* ὁ συνδιασμὸς, ȣ̃ *id.* ἡ σύναψις, εως, *id.* ἡ συναφὴ, ῆς, *Plut.* ſanguinis, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.* neceſſitudinis, ἡ οἰκειότης, ητος, *id.*

Conjunctus, a, um, ὁ ϗ ἡ συναφὴς, έος, συζευχθεὶς, εῖσα, ὲν, συνημμένος, ένη, ένον, cum periculo, ἔχων κίνδυνον, *Dem.* genere alicui, οἰκεῖός τινι γένει, *id.* adfinitate, προσήκων κατ' ἐπιγαμίαν, *Herodot.* res cum nullo conjuncta eſt labore, ȣ̓δενὶ πράγματι πρόσεϛι πόνος, *Iſocr.* ignorantia conjuncta eſt cum malitia, ἡ ἄγνοια μέμικται τῇ κακίᾳ, *Dem.*

Conjungo, συνάπτω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Plut.* τὶ πρός τι, *Ariſtot.* συνάγω τι πρός τι, *id.* aliquos inter ſe benevolentia, συνάπτω τινὰς εὐνοίᾳ πρὸς ἀλλήλȣς, *Philoſtrat.* civilem vitæ rationem cum philoſophia, μίγνυμι ϗ κεράννυμι τὴν πολιτικὴν δύναμιν τῇ φιλοσοφίᾳ, *Plut.* prudentiam cum morum probitate, συζεύγνυμι τὴν φρόνησιν τῇ τȣ̃ ἤθȣς ἀρετῇ, *Ariſtot.* filiam in matrimonium alicui, ζεύγνυμι τὴν θυγατέρα τινὶ, *Herodian.*

Conjunx, vide *Conjux.*

Conjuratio, ἡ συνωμοσία, ſ. συνομοσία, ας, *Dem.*

Conjuratus, a, ἐν συνωμοσίᾳ ὢν, *Herodian.* ὁ συνωμότης, ȣ, *Thuc.*

Conjuro, i. e. ſimul ſ. una juro, συνόμνυμι, *Thuc.* i. e. conſpiro contra aliquem, συνόμνυμι ἐπί τινα, *Dem.* συνωμοσίαν ποιέω, *Herodian.* συνωμοσίαν συνάγω, *Plato.*

Conjux, συζυγεὶς, εῖσα, *Xen.* ὁ ϗ ἡ συζυγὴς, έος, *Naz.* συνοικέων, έȣσα, *Lucian.* τοῖς δεσμοῖς τȣ̃ γάμȣ συνεζευγμένος, *Baſil.* femina, ἡ γυνὴ, αικὸς, *Dem.* ἡ δάμαρ, αρτος, *id.*

Connecto, συμπλέκω, *Thuc.* aliquid, συνάπτω τι, *Plut.*

Connexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato,* ἡ δέσις, εως, *Herodian.*

Connexivus, a, um. συμπλεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.*

Connexus, us, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*

Connitor, συντείνομαι, *Plato,* πειράω, *Lucian.* πειράομαι, *Thuc.*

Conniventia, ἡ ἐπίμυσις, εως.

Conniveo, μύω, ἐπιμύω, *Polyb.* ἐπιμύω ὀφθαλμȣ̀ς, *Baſil.* καταμύω τὰ βλέφαρα, *Xenoph.*

Connubialis, e, vide *Conjugalis.*

Connubium, vide *Conjugium.*

Conopeum, τὸ κωνωπεῖον, ȣ.

Conor, πειράομαι, auxiliari, ἀμύνεσθαι, *Thuc.* rem aliquam, ἐγχειρέω ἔργῳ τινὶ, *Dem.* dicere aliquid, ἐπιχειρέω λέγειν τι, *id.* & ſtudeo facere aliquid, γλίχομαι ϗ πειράομαι ποιεῖν τι, *Iſocr.*

Conquadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, *Philopon.*

Conquaſſo, κατασείω, *Philo,* συσσείω, *Naz.* nationes, κατασύρω τὰς χώρας, *Polyb.*

Conqueror, i. e. expoſtulo, μέμφομαι, de aliquo, τινὶ, *Dem.* apud amicos, τινὰ πρὸς τȣ̀ς φίλȣς, *Xen.* nihil de aliquo, ȣ̓ μεμψιμοιρέω ȣ̓δέν τινι, *id.* i. e. lamentor, ὀδύρομαι, de paupertate, ὀδύρομαι πενίαν, *Iſocr.*

Conqueſtio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ κατάμεμψις, εως, *Thuc.*

Conquieſco, ἡσυχίαν ἄγω, *Thuc.* in cæteris, ἡσυχιάζω τὰ ἄλλα, *Thuc.* in aliquo, ἀρέσκομαί τινι, *Lucian.*

Conquiniſco, ὑποκύπτω.

Conquiro, ἀναζητέω, omnia ſubterranea, τὰ ὑπὸ γῆν πάντα, *Plato,* divitias, ζητέω χρήματα, *id.* reliqua, ἀθροίζω τὰ λοιπὰ, *Herodian.* magos optimos, ζητέω ἀρίϛȣς μάγων, *id.*

Conquiſite, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, *Dem.*

Conquiſitio, ἡ συζήτησις, εως, i. e. collectio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς, frumenti, ſ. fructuum, τῶν καρπῶν, *Iſocr.* militum, ἡ ἀνδρολογία, ας.

Conquiſitor militum, ὁ ἀνδρολογῶν, ȣ̃ντος, *Alciphr.*

Conregno, συμβασιλεύω, *N. T.*

Conrideo, συγγελάω.

Conſalutatio, ὁ ἀσπασμὸς, ȣ̃, *N. T.* ἡ προσαγόρευσις, εως, *Lucian.*

Conſaluto, προσαγορεύω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ἀσπάζομαί τινα, *N. T.* imperatorem, προσαγορεύω τινὰ σέβαϛον, *Herodian.* honoribus auguſtalibus, τιμαῖς σεβασμίαις, *id.*

Conſanguineus, a, um, ὁ ϗ ἡ συγγενὴς, έος, *Dem.* οἰκεῖος, εία, εῖον, *Iſocr.* Conf. *Cognatus.*

Conſanguinitas, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.* Conf. *Cognatio.*

Conſano, ὑγιάζω, *Ariſtot.* ἐξυγιαίνω, *Hippocr.*

Conſarcino, συσκευάζω, *Dem.*

Conſarcio, σκαλεύω, *Plut.*

Conſaucio, συντιτρώσκω, *Plut.* aliquem, τιτρώσκω τινὰ, *Herodian.*

Conſceleratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνόσιος, ȣ, *Ælian.*

Conſcelero, μιαίνω, *Herodian.*

Conſcendo, ἐπιβαίνω, navem, τȣ̃ πλοίȣ, *Lucian.* ἐπὶ τὴν ναῦν, *Thucyd.* currum, ἐπὶ τὸ ἅρμα, equum, ἵππȣ, *Herodian.* ſuggeſtum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα, *Dem.* tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βῆμα, *Herodian.* feminam, ἐπιβαίνω θηλείᾳ, *Æl.* ἀναβαίνω τινὰ, *id.* turres, ἀνίημι ἐπὶ πύργοις, *id.*

Conſcenſio, ἡ ἐπίβασις, εως, *Philo.*

Conſcientia, ἡ συνείδησις, εως, *Dem.* τὸ συνειδὸς, ότος, *Dem.* nullius mali, τὸ συνειδέναι αὑτῷ μηδὲν, *id.* conſcientiam illæſam habere, συνείδησιν ἀπρόσκοπον ἔχειν, *N. T.*

Conſcindo, συντέμνω, διασχίζω, aliquid, τί.

Conſciſco, συμψηφίζω, ὁμοψηφίζομαι, mihi ipſe mortem, ἀναιρέω ἐμαυτὸν, *Ariſtot.* διαφθείρω ἐμαυτὸν, *id.* διεργάζομαι ἐμαυτὸν, *Lucian.*

Conſcius, a, um, συνειδὼς, υῖα, ὸς, ſibi alicujus, ἑαυτῷ τι, *Plato,* περί τινος, *Iſocr.* ſibi bene, ὁ ϗ ἡ εὐσυνείδητος, ȣ, male, ὁ ϗ ἡ δυσσυνείδητος, *Baſil.* ſum mihi, σύνοιδα ἐμαυτῷ, *Plato,* alicujus rei, σύνοιδα ἐμαυτῷ τι, *Xenoph.* συνίσημί τι, *Dem.*

Conſcribo, συγγράφω, res geſtas, τὰς πράξεις, *Lucian.* epiſtolam, ἐπιϛολὴν, *Dem.* orationes ad aliquem, λόγȣς πρός τινα, *Iſocr.* milites, καταγράφω ϛρατιώτας, *Polyb.*

Conſcriptio, ἡ συγγραφὴ, ῆς, *Ariſtid.*

Conſcriptus, a, um, συγγεγραμμένος, ένη, ένον, conſcripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες, *Plut.*

Conſecratio, ἡ ἀνάθεσις, εως, *Athen.* ἡ ἁγιϛεία, ας, *Iſocr.*

Conſecro, καθιερόω, aliquid Deo, τὶ Θεῷ, *Plato,* καθοσιόω τι Θεῷ, *id.* aliquid alicui, ἱεροποιέω τί τινι, *Dem.* aliquem, i. e. inter Deos refero, ἐκθειάζω τινὰ, *Lucian.*

Conſectarium, τὸ πόρισμα, ατος, *Philopon.*

Conſectarius, a, um, ἀκολουθητικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Conſectatio, ἡ ἀκολούθησις, εως, *Ariſtot.* i. e. perſecutio, ἡ δίωξις, εως, *Thuc.*

Conſectio, ἡ διάπρισις, εως.

Conſector, uris, συνακολουθέω, aliquem, τινὶ, *Plato,* veritatem, θηράομαι τὴν ἀλήθειαν, *Syneſ.* i. e. perſequor aliquem, διώκω τινὰ, *Xen.*

Conſecutio, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo,* verborum, ἡ συνέπεια, ας.

Conſeneſco, συγγηράσκω, *Iſocr.* συγκαταγηράσκω, *Laert.* domus conſenuit, ἡ οἰκία γηρᾷ, *Æl.*

Conſenſio, vide ſequens *Conſenſus.*

Conſenſus, us, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης, *id.* ἡ σύμβασις, εως, *id.* omnium conſenſu, ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως, *Baſil.*

Conſentaneus, a, um, εἰκὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* ἐοικὼς, υῖα, ὸς, *id.* ſibi conſentaneus, ὁμολογούμενος ἑαυτῷ, *id.* alicui, ἀκόλουθός τινι, *id.* oratio antea dictis conſentanea, λόγος τοῖς ποτε ῥηθεῖσιν ἀκόλουθος, *id.* rebus, ἀνάλογος τοῖς πράγμασι, *Ariſtot.* rationi, λόγον ἔχων, *Plato,* ὁ καὶ ἡ εὔλογος, ου, *Dem.* τῷ λόγῳ ἑπόμενος, *Plut.* conſentaneum eſt unum eſſe, ἀκολουθεῖ τὸ ἓν εἶναι, *Ariſtot.*

Conſentiens, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος, *Dem.* Conf. *Conſentio.*

Conſentio, ὁμονοέω, *Dem.* ὁμοφρονέω, *Iſocr.* ὁμογνωμονέω, *Xen.* alicui in aliquo, ὁμολογέω τινί τι, *Dem.* alicui, συμφωνέω τινὶ, *Ariſtot.* omnes conſentiunt, hoc utile eſſe, παρὰ πάντων τοῦτο χρήσιμον εἶναι δοκιμάζεται, *Dem.* omnes conſentiunt, id juſtum eſſe, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται τοῦτο δίκαιον εἶναι, *id.*

Conſepio, συμφράττω.

Conſequens, τὸ ἑπόμενον, ου. Confer *Conſequor.*

Conſequenter, ἑπομένως, his, ἀκολούθως τούτοις, *Dioſc.*

Conſequentia, ἡ ἐπακολούθησις, εως, *Plut.* ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.*

Conſequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Lucian.* μετά τινος, *Dem.* intelligentia orationem, τῷ λόγῳ, *Plato,* i. e. obtineo, virtutem, τυγχάνω τῆς ἀρετῆς, *Dem.* juſta apud aliquem, τῶν δικαίων παρά τινι, *id.* maximum munus ab aliquo, μεγίστης δωρεᾶς παρά τινος, *Iſocr.* gloriam, συντυγχάνω δόξης, *Demoſth.* & benevolentiam ab omnibus, κτάομαι δόξαν καὶ εὔνοιαν παρὰ πάντων, *id.* nomen eloquentis, ἐκφέρω δόξαν τοῦ εὖ λέγειν, *Dem.* non conſequor res, ἀποτυγχάνω τῶν πραγμάτων, *idem.*

Conſero, φυτεύω, *Ariſtot.* manus cum aliquo, συμπλέκομαι πρός τινα, *Plut.*

Conſerte, συμπεπλεγμένως, συμπλεκτικῶς.

Conſerva, ἡ συνδούλη, ης.

Conſervatio, ἡ συντήρησις, εως, *Naz.* ἡ σωτηρία, ας, *Ariſtot.*

Conſervator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ σωστικὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Conſervatrix, ἡ σώτειρα, ας, *Pauſan.*

Conſervitium, ἡ συνδουλεία, ας.

Conſervo, φυλάττω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* τηρέω τι, *Dem.* aliquem, διαφυλάττω τινὰ, *Iſocr.* σώζω τινὰ, *id.* διασώζω τινὰ, *Iſocr.* patriam, τὴν πατρίδα, *Dem.* una opes, συνδιασώζω τὴν οὐσίαν, *id.* ab aliquo aliquem, ἐκσώζω τινὰ, *Dem.*

Conſervus, ὁ σύνδουλος, ου, *N. T.*

Conſeſſor, ὁ σύνεδρος, ου, alicujus, τινὸς, *Herodian.*

Conſeſſus, us, in primis judicum vel ſenatorum, τὸ συνέδριον, ου, *Dem.* primus, ſ. ſummus, ἡ πρωτοκαθεδρία, ας, *N. T.*

Conſideo, συγκαθέζομαι, συνεδρεύω, cum aliquo in vehiculo, τινὶ ἐν φορείῳ, *Herod.* a latere, παρακαθέζομαι, *Plut.*

Conſiderate, ἐσκεμμένως, *Dem.* i. e. prudenter, νουνεχόντως, *id.*

Conſideratio, ἡ ἐπίνοια, ας, *Dem.* ἡ σκέψις, εως, *Plut.*

Conſiderator, ὁ σκεπτικὸς, οῦ.

Conſideratus, i. e. prudens. Vide *Prudens.*

Conſidero, ἐννοέω, *Demoſth.* aliquid & intueor, ἐνθυμέομαί τι καὶ ὁράω, *id.* mecum, λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* σκέπτομαί τι καὶ λογίζομαι παρ' ἐμαυτῷ, *id.* communem utilitatem, σκέπτομαι ὅ, τι κοινῇ συνοίσει, *id.* & indago aliquid, σκοπέω τι καὶ ζητέω, *id.* res, ut homines, θεωρέω τὰ πράγματα, ὡς ἀνθρώπους, *idem.*

Conſido, ἐπικαθέζομαι, *Ariſtoph.*

Conſignatio, ὁ σφραγισμὸς, οῦ, *Xen.*

Conſigno, σημαίνομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* κατασημαίνομαί τι, *id.* συσσημαίνω, litteras, τὰ γράμματα, *Dem.* teſtamentum, παρασημαίνομαι διαθήκην, *id.*

Conſiliarius, ὁ σύμβουλος, ου, *Demoſth.* ὁ συμβουλεύων, οντος, *id.* fio alicui, γίγνομαί τινι, *Iſocr.*

Conſiliator, idem quod *Conſiliarius.*

Conſilio, ἐμπηδάω, *Lucian.*

Conſilium, ἡ βουλὴ, ῆς, *Dem.* τὸ βούλευμα, ατος, *id.* i. e. conſultatio, ἡ βούλησις, εως, *Dem.* ἡ συμβουλὴ, ῆς, *id.* ἡ συμβουλία, ας, *Iſocr.* rectum, ſ. bonum, ἡ εὐβουλία, ας, *id.* datum, τὸ συμβουλευθὲν, έντος, *id.* rectiſſimum ſ. ſapientiſſimum, καθ' ὑπερβολὴν ὀρθῶς βουλευθὲν, *Dem.* agito, βουλεύομαι, de re aliqua, περί τινος, *Lyſ.* do, συμβουλεύω, alicui de aliqua re, τινὶ περί τινος, *Xen.* futile do & pernicioſum, φαῦλόν τι καὶ ἀσύμφορον συμβουλεύω, *Dem.* communico cum aliquo, κοινολογέομαί τινι, *id.* promo de præſente vitæ ratione, ἐκφέρω τοῦ παρόντος βίου συμβουλὴν, *Iſocr.* aberro in dando conſilio, διαμαρτάνομαι τῆς συμβουλῆς, *Dem.* conſilio alicujus utor, συμβουλεύομαί τινι, *Iſocr.* adhibeo aliquem in conſilium, ποιέω τινὰ σύμβουλον, *id.* συμβουλεύομαι τινι ὑπέρ τινος, *id.* παραλαμβάνω τινὰ σύμβουλον εἴς τι, *Ariſtot.* ſanctius ineo conſilium de aliqua re, ὁσιώτερον βουλεύομαι περί τινος, *idem,* nullo inferior ſum conſiliis, οὐδενὸς ἧττον δύναμαι βουλεύεσθαι, *idem,* conſilii inopia, ἡ ἀβουλία, ας, *id.*

Conſimilis, e, ὅμοιος, οία, οιον, alicui, τινὶ, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀντίστροφος, ου, *Dem.*

Conſimiliter, παραπλησίως, *Dem.*

Conſiſtentia, ἡ σύστασις, εως, *Plato.*

Conſiſto, συνίσταμαι, *Ariſtot.* in muro, ἐφίστημι τῷ τείχει, *Herod.* Conf. *Conſto.*

Conſiſtorium, τὸ βουλευτήριον, ου, *Plut.* τὸ συνέδριον, ου, *Dem.*

Conſitio, ἡ φυτεία, ας, *Plut.* ἡ φύτευσις, εως, *Ariſtot.*

Conſitus, a, um, πεφυτευμένος, ένη, ένον, *Ariſtot.*

Conſobrina, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς, *Dem.*

Conſobrinitas, ἡ ἀνεψιότης, ητος, *Dem.*

Conſobrinus, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, *Dem.*

Conſocer, ὁ ὁμοπένθερος, ου.

Conſociatim, συνδυαστικῶς.

Conſociatio, ἡ κοινωνία, ας, *Ariſtot.*

Conſocio, συνδυάζω, *Ælian.* i. e. nuptui do, συνοικίζω, aliquam alicui, τινὰ τινι, *Iſocr.* arma, συμμαχέω, *Dem.* ſorte, συγκληρόω, *Baſil.*

Conſolabilis, e, παραμυθικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Conſolatio, ἡ παράκλησις, εως, *N. T.* ἡ παραμυθία, ας, *Syneſ.* ἡ παρηγορία, ας, *Plutarch.*

Conſolator, ὁ παράκλητος, ου, *N. T.* ὁ παραμυθητὴς, οῦ, *Heſychius,* ὁ παρακλήτωρ, ορος, LXX.

Conſolatorius, a, um, παραμυθητικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* παρακλητικὸς, ἡ, ὸν, παρηγορικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*

Conſolor, παραμυθέομαι, aliquem, τινὰ, *Æſchin.* aliqua re, τινὶ, *Herodian.* in omni adflictione, παρακαλέω τινὰ ἐν πάσῃ θλίψει, *N. T.* eo animum, quod alii ſimilia patiuntur, παραμυθίαν ἔχω τοὺς ἄλλους τὰ ὅμοια παθεῖν, *Lucian.* luctum mecum alicujus gloria, παραψυχὴν τῷ πένθει ἔχω τὴν εὔκλειαν τινος, *Dem.*

Conſonans, ὁ συνηχῶν, οῦντος, *Philo,* ὁ καὶ ἡ σύμφωνος, ου, *Ariſtot.*

Conſonantia, ἡ συμφωνία, ας, *Plato.*

Conſono, συνηχέω, *Philo,* συμφωνέω, *Ariſtot.* i. e. conſentio. Vide *Conſentio*

Conſonus, a, um, idem quod *Conſonans* i. e. conveniens, καθήκων, ουσα, ον, *Dem* προσήκων, ουσα, ον, *id.*

Conſopio, κατακοιμάω, *Plut.* litem, ἐκλύω ἔριν, *Dem.*

Conſors, κοινωνὸς, ἡ, ὸν, alicujus rei, τινὸς, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ συγκοίνωνος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ σύγκληρος, ου, *Plut.* conſortem facio aliquem alicui, συγκληρόω τινά τινι, *Æſchin.*

Conſortium, ἡ κοινωνία, ας, alicujus cum aliquo, τινὶ πρός τινα, *Plato,* commune & æquale juris, κοινὴ καὶ ἴση μετουσία τῶν δικαίων, *Dem.* i. e. amicitia, ἡ ἑταιρία, ας, *Iſocr.* ἡ ἑταιρεία, ας, *id.*

Conſpectus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίβλεπτος, ου, *Demoſth.*

Conſpectus, us, ἡ ὄψις, εως, *Plut.* ἡ σύνοψις, εως, *Polyb.* in conſpectu, ἐν ὄψει, *Plat* ἐνώπιον, *id.* κατενώπιον, *N. T.* in conſpectum venio, ἐπιφαίνομαι, *Herodian.* alicujus, ἔρχομαι εἰς ὀφθαλμοὺς τινος, *Ælian.* ἐμφανὴς γίνεσθαί τινι, *id.*

Conſpergo, διαπάσσω, *Gal.* aliquid aliqua re, καταπάσσω τί τινι, *Al. Aphrod* ſale, προσπάσσω ἁλῶν τι, *Gal.* aliquem ſcobe aurea, ἐπιπάσσω τινὶ ῥίνημα χρυσοῦ, *Herodian.*

Conſperſus, a, um, παστὸς, ἡ, ὸν, *Athen*

Conſpicillo, onis, ὁ κατόπτης, ου, *Herodot*

Conſpicio, συνόπτομαι, aliquid, τὶ, *Xen* συνοράω τι, *Polyb.* ὁράω εἴς τι, *Xen.*

Conſpicor, idem quod antecedens *Conſpicio.*

Conſpicuus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίοπτος, ου, *Dem* fio ignavia, περίβλεπτος γίγνομαι ἐπὶ τ κακίᾳ, *id,*

Conſpiratio, ἡ σύμπνοια, ας, *Herodian.* i. e. conjuratio, ἡ σύστασις, εως, *Dem.* ini conſpirationem, ποιεῖν συνωμοσίαν, *Herodian.*

Conſpiratus, ὁ συνιστάμενος, ου, cum aliquo τινὶ, *Plut.* in aliquid, ὁ συνωμότης τινὸς *Herodian.*

Conſpiro, συμπνέω, *Dem.* i. e. conſentio vide *Conſentio*; i. e. conjuro cum aliquo, συνίσταμαι μετά τινος, *Dem.* adverſus aliquem, συνόμνυμι ἐπί τινα, *id.*

Conſpiſſo, πυκνόω, aliquid, τί, *Plut.*

Conſpuo, καταπτύω, aliquem, τινὸς, *Dem* ἐμπτύω τινὶ, *Æl.*

Conſpurco, μιαίνω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Herodian.* μολύνω τι, *Iſocr.*

Conſputo, idem quod *Conſpuo.*

Conſtabilio, βεβαιόω, aliquid ſævitia, τὶ δι' ὠμότητος, *Herodian.* ἐμβεβαιόω τι, *Plut.*

Conſtans, βέβαιος, αία, αιον, *Demoſth.* inimicitia, ἔχθρα, ας, *id.* ὁ ϗ ἡ εὐσταθὴς, έος, *Ariſtot.* conſtantiores e ſenatu, εὐσταθέστεροι τῆς συγκλήτου, *Herodian.* conſtanti vultu ſum, ὅμοιον ἐν πᾶσι πρόσωπον ἔχω, *Ælian.*

Conſtanter, βεβαίως, colere pacem, ἄγειν εἰρήνην, *Iſocr.* εὐσταθῶς, *Herodian.* ἀμετακινήτως, *Iſocr.*

Conſtantia, ἡ εὐστάθεια, ας, *Plut.* honoris & donorum, βεβαιότης τιμῆς ϗ δωρεῶν, *Dem.* animi, ἡ ἀταραξία, ας, *Herodian.*

Conſtat, φανερόν ἐστιν, omnibus, πᾶσι, *Iſocr.* πρόδηλόν ἐστι *Dem.* ἐγνωσμένον ἐστὶ *Herodian.* non conſtat, ἐν ἀφανεῖ κεῖται, *Thucyd.* i. e. emitur, ἀγοράζεται, eodem pretio, ἴσης τιμῆς.

Conſternatio, ἡ κατάπληξις, εως, *Thuc.* ἡ ἐμπληξία, ας, *Æſchin.*

Conſternatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμπληκτος, ου, *Plut.* aliquo, ἐμπεπληγμένος, ένη, ένον, πρός τι, *id.*

Conſterno, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Herodian.* ταράττω τινὰ, *Dem.* διαταράττω τινὰ, *Plut.* ἐκταράττω τινὰ, *id.* i. e. complano, καταστορέω τι, *Philo*, καταστρώννυμί τι, *Galen.*

Conſtipo, ἐπιστάττω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* καταστάττω τι, *Theophr.*

Conſtituo, καθίστημι, alium in locum alicujus, ἄλλον ἀντί τινος, *Xen.* tyrannos in urbibus, τυράννους ἐν πόλεσι, *Dem.* aliquid circa aliquid, καθίσταμαί τι περί τι, *Thuc.* urbem deſerendam eſſe, προαιρέομαι τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, *Dem.* apud animum, προαιρέομαι τῇ γνώμῃ, *id.* & decerno de aliqua re, γιγνώσκω ϗ ψηφίζομαι περί τινος, *id.* conſtitui ſcribere, εἱλόμην γράφειν, *Iſocr.* facere, προειλόμην ποιῆσθαι, *id.* dicere, ἐπεχείρησα λέγειν, *id.* rationem habere, δέδοκταί μοι φροντίζειν, *Plato*, opem ferre, δεδογμένον ἐστί μοι βοηθεῖν, *idem.*

Conſtitutio, ἡ κατάστασις, εως, alicujus rei aliquo, τινὸς εἴς τι, *Gal.* reipublicæ, τῆς πολιτείας, *Ariſtot.* naturalis, κατάστημα τὸ κατὰ φύσιν, *Dioſc.* ſerena cœli, κατάστημα αἴθριον, *id.* corporis, ἡ ἕξις, εως, *Ariſtot.* bona, ἡ εὐεξία, ας, *id.* mala, ἡ καχεξία, ας, *Plut.* i. e. edictum, τὸ διάταγμα, ατος, *id.*

Conſtitutus, a, um, τακτὸς, ὴ, ὸν, *Plato*, conſtitutum tempus, τεταγμένος, εἰρημένος, διωρισμένος, διηγορευμένος, τακτὸς χρόνος, *Dem. Iſocr.* conſtituta dies, hora, τεταγμένη, &c. ἡμέρα, ὥρα, *id.* conſtituto tempore, ἐν τεταγμένῳ χρόνῳ, *Dem.*

Conſto, συνίσταμαι, ex aliquo, ἔκ τινος, *Xen.* i. e. non moveor, tranquillus ſum, εὐσταθέω, conſtat mare, εὐσταθεῖ τὸ πέλαγος, *Lucian.* mihi, i. e. ejuſdem ſententiæ ſum, ἀμετακινήτως ἔχω, *Iſocr.* τὸ *Conſtat* videſis ſuo loco.

Conſtrator, ὁ στρώτης, ου, *Athen.*

Conſtrepo, ψοφέω, *Plut.*

Conſtrictio, ἡ στύψις, εως, *Gal.*

Conſtrictivus, a, um, στυπτικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Conſtringo, σφίγγω, aliquid, τὶ, *Philo*, περισφίγγω, *Dioſc.* συσφίγγω, *Athen.* στύφω, *Gal.* συστέλλω τι, *Iſocr.* aureis fibulis, ἀνασπάστοις χρυσοῖς ἐπισφίγγω, *Ælian.* περόναις χρυσαῖς καταλαμβάνω τι, *id.* conſtringor neceſſitate, κεῖμαι εἰς ἀνάγκην, *Euripid.*

Conſtructio, ἡ σύνταξις, εως, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, navis, νεὼς, *Athen.* orationis, λόγου, *Dion. Hal.*

Conſtruo, κατασκευάζω, turres, πύργους, *Herodian.* ut Grammatici, συντάττω, pontem, ζεύγνυμι γέφυραν, *Herodian.* murum lapide quadrato, ποιέω τεῖχος λίθου εἰς τετράγωνον εἰργασμένου, *id.*

Conſtuprator, ὁ μοιχεύων, οντος, *Plato.*

Conſtupro, μοιχεύω, uxorem alicujus, γυναῖκά τινος, *Plato.*

Conſubſtantialis, e, ὁ ϗ ἡ ὁμοούσιος, ου.

Conſuefacio, συνεθίζω, ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, *Æſchin.* aliquem ad ſerviendum, προσεθίζω τινὰ θεραπεύειν, *Xen.* ad ferendum aërem hibernum, ἐνεθίζω τῷ ἀέρι χειμερίῳ, *Herodian.*

Conſuefactio, ὁ συνεθισμὸς, οῦ, *Ammon.*

Conſueſco, ἐθίζομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, *Xen.* alicujus, τινὸς, *Plato*, i. e. rem veneream habeo cum aliqua, συγγίνομαί τινι, *id.* conſuevi imperare, εἴωθα ἄρχειν, *Dem.* calumniari, εἴθισμαι συκοφαντεῖν, *idem.*

Conſuetudo, τὸ ἔθος, εος, eſt mihi, καθέστηκεν ἐμοὶ, *Iſocr.* bonorum ſtudiorum, συνήθεια χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων, *Dem.* melior, βέλτιον ἦθος, *id.* inſoleſcit, γίνεται ἔθος, *id.* conſuetudinem introducere, εἰσάγειν ἔθος, *id.* facere aliquid propter conſuetudinem, ποιεῖν τι τοῦ ἔθους ἕνεκα, *id.* a conſuetudine deſiſtere, παύειν τοῦ ἔθους, *id.* in conſuetudine eſſe poſitum, ἐν ἔθει εἶναι, *Thuc.* ex conſuetudine, κατὰ τὸ ἔθος, *Ariſtot.* i. e. converſatio, ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Iſocr.* alicujus cum aliquibus, ἡ συνήθεια τινὸς πρός τινας, *Iſocr.* ἡ ὁμιλία τινὸς πρός τινας, *Dem.* conſuetudinem habeo cum aliquo, πλησιάζω τινὶ, *id.* conſuetudine alicujus utor, συνδιατρίβω τινὶ, *id.*

Conſuetus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐθὰς, άδος, *Thuc.* ἐθισθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.* facere, ὁ ϗ ἡ συνηθὴς ποιεῖν, *id.* conſuetus morbus, συνηθὴς νόσος, *id.*

Conſul, ὁ ὕπατος, ου, *Dion. Hal.* ſum, ὑπατεύω, *Herodian.* ὕπατον ἀρχὴν τελέω, *idem.*

Conſularis, e, ὑπατικὸς, ὴ, ὸν, conſulare munus, ὑπατικὴ πρᾶξις, *Herodi.* vir, ὁ ὑπατετευκὸς, ότος, *id.* ὁ ὑπατεύσας, αντος, *id.* ὁ ἀπὸ ὑπατείας, *id.*

Conſulatus, us, ἡ ὑπατεία, ας, *Plut.* conſulatus honor, ἡ τῆς ὑπατείας τιμὴ, *Herodian.*

Conſulo, i. e. conſilium do, συμβουλεύω, aliquid alicui ex benevolentia, δι' εὔνοιάν τι συμβουλεύω τινὶ, *Iſocr.* in commune cum aliquo, βουλεύομαι κοινῇ μετά τινος, *Dem.* recte de aliqua re, βουλεύομαι ὀρθῶς περί τινος, *Iſocr.* mihi ipſe male, βουλεύομαι κακῶς περὶ ἐμαυτοῦ, *Dem.* æqui bonique aliquid, εὐγνωμόνως φέρω τι, *Lucian.* peto conſilium, συμβουλεύομαί τινι ὑπέρ τινος, *Iſocr.* προσανατίθεμαί τινι περί τινος, *Diod. Sic.* commodis alicujus, σκοπέω τὸ συμφέρον τινὸς, *Ariſtot.* commodis meis, σκέπτομαι τὸ ἐμαυτῷ συμφέρον, *Plato*, ζητέω τὸ ἐμοὶ ἀγαθὸν, *Ariſtot.*

Conſultatio, ἡ βούλευσις, εως, *Ariſtot.* ἡ συμβουλία, ας, *Dem.* Conf. *Conſilium.*

Conſulto, as, vide *Conſulo.*

Conſultò, ἐξεπίτηδες, fallere, ἐξαπατᾷν, *Dem.* injurioſus, ἐκ προαιρέσεως ὑβριστὴς, *id.* pecco, ἐκ προνοίας, ἑκουσίως, κατὰ προαίρεσιν, ἑκοντὶ ἁμαρτάνω, *id.* & *Iſocr.*

Conſultor, ὁ συμβουλευόμενος, ου, *Dem.* alicujus rei, ὁ σύμβουλός τινος, *Herodian.*

Conſultum, τὸ βούλευμα, ατος, *Thuc.* τὸ συμβεβουλευμένον, ου, *Dem.* τὸ προβούλευμα, ατος, *Dion. Hal.* τὸ συμβούλευμα, ατος, *Xen.*

Conſultus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔβουλος, ου, *Iſocr.*

Conſummatio, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.* ſæculi, ἡ συντέλεια τοῦ αἰῶνος, *N. T.*

Conſummator, ὁ τελειωτὴς, οῦ, *N. T.*

Conſummatus, a, um, τέλειος, εία, ειον, *Dem.* vir, ἀνὴρ ἀποτετελεσμένος, *Xen.*

Conſummo, ἀποτελέω, *Plato*, συντελέω, *Herodian.*

Conſumo, δαπανάω, multa in amicos, πολλὰ εἰς φίλους, *Xen.* opes ſuas, τὴν οὐσίαν, *Demoſth.* tempus, διατρίβω χρόνον, *Dem.* in aliquid, ἀναλίσκω τὸν χρόνον εἴς τι, *Plato*, in itineribus, διατρίβω χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς, *Xen.* in aliqua re, περί τι, *Iſocr.* ἐπί τινι, *idem*, κατά τι, *Dem.* diem dicendo, κατατρίβω ἡμέραν δημηγορῶν, *id.* una memoriam, συναναλίσκω μνήμην, *Herodian.* λυμαίνω, ignis conſumit civitatem, πῦρ λυμαίνει τὴν πόλιν, *id.* τρυχόω, Græci ſeditioſi Græciam conſumpſere, Ἕλληνες στασιάζοντες ἐτρύχωσαν τὴν Ἑλλάδα, *id.*

Conſumptio, ἡ ἀνάλωσις. εως, roboris, ἰσχύος, *Lucian.*

Conſumptivus, a, um, ἀναλωτικὸς, ὴ, ὸν, *Naz.*

Conſumptor, ὁ ἀναλωτὴς, οῦ, *Plato*, ὁ φιλαναλωτὴς, οῦ, *id.*

Conſuo, ἀποῤῥάπτω, aliquid, τὶ, *Plut.* καταῤῥάπτω τι, *Dioſc.* συῤῥάπτω τι, *Æl.*

Conſurgo, συνανίστημι.

Conſurrectio, ἡ συνανάστασις, εως.

Conſuſurro, διαψιθυρίζω, cum aliquo, πρός τινα, *Lucian.*

Contabefacio, μαραίνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Contabeſco, μαραίνομαι, *Ariſtot.*

Contabulatio, ἡ σανίδωσις, εως.

Contabulo, σανιδόω, aliquid, τί.

Contactus, ἡ προσαφὴ, ῆς, *Dioſc.* ἡ ἐπαφὴ, ῆς, *Plato.*

Contagio, ἡ ἀνάχρωσις, εως, *Plut.* aëria, ἡ φθορὰ ἀέρος, *Herodian.*

Contaminate, μιαρῶς.

Contaminatio, ὁ μιασμὸς, οῦ, τὸ ἀλίσγημα, ατος, *N. T.*

Contaminatus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, ſanguine, αἵματι.

Contamino, μιαίνω, manus cæde, τὰς χεῖρας φόνῳ, *Lucian.* aliqua re, μολύνω τινὶ, *N. T.* ἀλισγέω τινὶ, LXX.

Contechnor, τεχνάζω, *Galen.*

Contego, συγκρύπτω, & obvelo peccata, ϗ συσκιάζω τὰς ἁμαρτίας, *Dem.* aliquid, ἐπικαλύπτω τι, *Lucian.*

Contemero, idem quod *Contamino.*

Contemnendus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐκαταφρόνητος, ου, *Dem.* βραχέος ἄξιος, *Plato.*

Contemno, καταφρονέω, monitores, συμβουλευόντων, *Demoſth.* virtutem, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, *Iſocr.* aliquem, ἀφροντιστέω τινὸς, *Plato*, aliquid, παρ' ὀλίγον ποιέομαί τι, *Iſocr.* ἐν μηδενὶ λόγῳ τίθεμαί τι, *Plut.* ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, *Æſchin.* ὑπεροράω τι, *Iſocr.*

Contemplatio, ἡ θεώρησις, εως, ἡ θεωρία, ας, *Ariſtot.* ἡ σκέψις, εως, *Herodian.*

Contemplativus, a, um, θεωρητικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Contemplator, ὁ θεωρὸς, οῦ, *Plato.*

Contemplor, θεωρέω, aliquid, τὶ, *Plato*, σκέπτομαί τι, *Iſocr.* ἀποσκοπέω εἴς τι, *Lucian.*

Contemptibilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐκαταφρόνητος, ου, *Lucian.*

Contemptim, καταφρονητικῶς, *Xen.* καταπεφρονηκότως, *Dem.*

Contemptio, vide *Contemptus.*

Contemptor, ὁ καταφρονητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ καταφρονῶν, οῦντος, *Dem.* ὁ ὑπερόπτης, ου, *Thuc.* ὁ καταφρονητικὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Contemptrix, ἡ καταφρονοῦσα, ης, ἡ ὑπερόπτις, ιδος, ἡ φαυλίστρια, ας, LXX.

Contemptus, us, ἡ καταφρόνησις, εως, *Thuc.* ἡ ὑπεροψία, ας, *Chryſ.* τὸ καταφρόνημα, ατος, *Thuc.* contemptui habeo aliquid, περὶ ὀλίγον ποιέομαί τι, *Iſocr.* ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιέομαι τι, *Thuc.* in contemptum venio, εἰς ἀπελεγμὸν ἔρχομαι, *N. T.*

Contemptus, a, um, καταπεφρονημένος, ένη, ένον, *Dem.* καταφρονούμενος, ένη, ένον, *Iſocr.*

Contendo, συντείνω, proprie de arcu, i. e. certo cum aliquo, ἀμφισβητέω τινὶ, *Iſocr.* ob aliquid, ἁμιλλάομαί τινι περί τινος, *id.* διαγωνίζομαί τινί τι, *Xen.* φιλονεικέω πρός τινα περί τινος, *Herodian.* ἐρίζω τινὶ περί τινος, *Iſocr.* verbis, λογομαχέω, *Dion. Areop.* jure, δικαιολογέω, *Lucian.* i. e. iter inſtituo aliquò, στέλλομαι εἴς τι, *Herodot.* i. e. comparo, vide *Comparo.*

Contenebreſcit, συσκοτάζει, *Xen.*

Contenebro, συσκοτάζω, *Dem.* ἐπισκοτέω, *Dioſc.*

Contente, συντόνως, *Lucian.* συντεταμένως, *Plato.*

Contentio, ἡ σύντασις, εως, nervorum, νεύρων, *Dioſcor.* non interruptus tenor alicujus, ἡ συντονία τινὸς, *Ariſtot.* i. e. ſtudium, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* i. e. certamen, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *id.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* contentiones inter aliquos excito, φιλονεικίας ſ. ἔριδάς τισιν ἐμβάλλω, *id.* propter aliquam rem in contentionem venio, εἰς φιλονεικίαν καθίσταμαι περί τινος, *Iſocr.* contentionis ſtudio flagro, φιλονεικέω, *Philo*, eſt mihi contentio cum aliquo, ἔστι μοι ἀγὼν πρός τινα, *Dem.*

Contentioſe, φιλονείκως, *Xen.*

Contentioſus, a, um, ἐριστικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φιλόδικος, ου, *id.*

Contentus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύντονος, ου, ſtudium, σπουδῇ, *Herodian.* ſua ſorte, ὁ καὶ ἡ αὐτάρκης, εος, *Dem.* paucis, ὁ καὶ ἡ ὀλιγαρκὴς, έος, ſum aliqua re, ἀγαπάω ἔν τινι, *Iſocr.* τινὶ, *id.* τὶ, *Dem.* ἀγαπητῶς ἔχω τι, *Herod.* donis, στέργω ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, *Iſocr.* præſentibus, στέργω τὰ παρόντα, vel τοῖς παροῦσι, *id.* his, ταῦτα ἀρκεῖ μοι, *id.* ἀπόχρη μοι ταῦτα, *Dem.*

Conterebro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Conterminus, a, um, vide *Confinis, e.*

Contero, συντρίβω, aliquid, τὶ, *Xen.* tempus, διατρίβω χρόνον, *id.*

Conterranea, ἡ πατριῶτις, ιδος, *Lucian.*

Conterraneus, a, um, ὁ πατριώτης, ου, *Plato.*

Conterreo, φοβέω, *Thuc.*

Conteſtatio, ἡ διαμαρτυρία, ας, *Dem.*

Conteſtor, ἐπιμαρτύρομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* Deos, ἱκετεύω θεοὺς, *Xen.* litem, διαμαρτυρέω, *id*

Contexo, συνυφαίνω, aliquid, τὶ, *Philo.*

Contexte, συνυφασμένως, συμπλεκτικῶς, κατὰ συνυφήν.

Contextio, ἡ συνυφὴ, ῆς, *Plato.*

Contextus, us, ἡ συνήφανσις, εως, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*

Contextus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνυφὴς, έος, *Ariſtot.*

Conticeo, κατασιγάω, *Plato.*

Conticeſco, κατασιγάω, *Plato*, κατασιωπάω, *Lucian.* ἀποσιωπάω, *Plut.* conticeſcere facio, κατασιγάζω, aliquem manu, τινὰ τῷ χειρὸς πνεύματι, *Herodian.*

Conticinium, ἡ σιωπὴ, ῆς, *Plut.* noctis, ἡ πρώτη νύξ.

Contignatio, ἡ δόκωσις, εως, *Heſych.* ἡ ξύλωσις, εως, *Thucyd.* ἡ ὀροφὴ, ῆς, *Thuc.* τὸ ὀρόφωμα, *Athen.* tertia, τὸ τρίστεγον, ου, *N. T.*

Contigno, ξυλόω, LXX. domum trabibus quadrangularibus, ὀροφόω οἰκίαν δοκοῖς τετραγώνοις, *Lucian.*

Contiguus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσεχὴς, έος, *Strabo*, loco, ὁ καὶ ἡ πλησιόχωρος, ου, *Philo.*

Continens, i. e. comprehendens, συνέχων, ουσα, ον, *Ariſtot.* περιέχων, ουσα, ον, *Artemid.* i. e. continuus, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος, *id.* i. e. temperans, ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, έος, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ σώφρων, ονος, *Dem.* terra, ἡ ἤπειρος, ου, *id.* τὰ μεσόγεια, ων, *id.* i. e. temperans ſum, ἐγκρατέω, *Plut.*

Continenter, i. e. ſine intermiſſione, συνεχῶς, *Thuc.* i. e. temperanter, σωφρόνως, *Iſocr.*

Continentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, *Xen.* ἡ σωφροσύνη, ης, *Dem.*

Contineo, συνέχω, aliquid, τὶ, *Xen.* i. e. moderor, καταστέλλω, aliquem, τινὰ, *Plut.* linguam, κρατέω τῆς γλώττης, *Plut.* me domi, διατρίβω οἴκοι, *Herodian.* intra me, περιέχω, *Artem.* ἐμπεριέχω, *Ariſtot.*

Contingo, ἅπτομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.* ἐφάπτομαί τινος, *id.* aliquem propinquitate, ἀγχιστεὺς τινός εἰμι, *Lucian.* i. e. accido, τυγχάνω, *Dem.* συμβαίνω, *id.*

Continuatio, ἡ συνέχεια, ας, *Dem.*

Continue, συνεχῶς.

Continuitas, idem quod *Continuatio.*

Continuo, i. e. ſtatim, παραυτίκα, *Dem.* ἐξαίφνης, *id.* ἄφνω, *id.* εὐθὺς, *Herodian.*

Continuo, διατελέω ποιῶν τι, *Plut.* συνείρω, *Lucian.* iter, ἔχομαι ὁδοῦ, *Herodian.*

Continuus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος, bellum continuum & longum, πόλεμος συνεχὴς καὶ μακρὸς, *Dem.*

Contollo, συναίρω, *Ariſtot.*

Contor, i. e. quæro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid ex aliquo, ἐπιζητέω τινὰ παρά τινος, *Ariſtot.*

Contorqueo, συστρέφω, aliquid, τὶ, *Plato*, στρεβλόω, *Dem.*

Contorſio, ἡ συστροφὴ, ῆς, *Dem. Phal.*

Contorte, συνεστραμμένως, *Ariſtot.*

Contortor, ὁ συστρέφων, οντος, *Dem.*

Contra, παρὰ, *cum Accuſ.* contra leges, παρὰ νόμους, *Herodian.* contra naturam, παρὰ φύσιν, contra jusjurandum, παρὰ ὅρκον, contra jus & omnem æquitatem, παρὰ πάντα τὰ δίκαια, *Dem.* contra quam decet, παρὰ τὸ προσῆκον. Πρὸς *cum Acc.* contra ſtimulum calcitro, πρὸς κέντρα λακτίζω, *N. T. cum Genit.* contra inimicum fero ſuffragium, πρὸς ἐχθροῦ ἐπιφέρω τὴν ψῆφον, *Dion. Halic.* i. e. e regione, ἐναντίον, *Thuc.* i. e. viciſſim, πάλιν, *Dem.*

Contractio, ἡ συνολκὴ, ῆς, labiorum, χειλέων, *Dioſc.* ἡ συστολὴ, ῆς, *Damaſc.* ἡ συναίρεσις, εως, *Naz.*

Contractus, us, i. e. pactio, commercium, τὸ συμβόλαιον, ου, *Dem.* τὸ συνάλλαγμα, ατος, *id.* facere contractum, ποιεῖσθαι συμβόλαιον, *id.* inire contractum, ποιεῖσθαι συνάλλαγμα, *id.* æquus in contractibus, ἐπιεικὴς περὶ τὰ συμβόλαια, *id.* δίκαιος ἐν τοῖς συμβολαίοις, *Iſocr.* violare contractum, ἀδικεῖν περὶ τὰ συμβόλαια, *Dem.* violare fidem contractuum, ἄπιστα ποιεῖν τὰ συμβόλαια, *id.* fallere in contractibus, ἐξαπατᾶν ἐπὶ τοῖς συμβολαίοις, *Iſocr.*

Contradico, ἀντιλέγω, iis, quæ dicta ſunt, τοῖς εἰρημένοις, *Iſocr.* ἀντειπεῖν τοῖς εἰρημένοις, *id.* aperte alicui, φανερῶς ἀντιλέγω τινὶ, *Dem.* maxime omnium alicui, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἀντειπεῖν τινι, *id.*

Contradictio, ἡ ἀντιλογία, ας, *Dem.* & convitium, ἀντιλογία καὶ λοιδορία, *id.* ἡ ἐναντίωσις, εως, oratio referta contradictionibus, λόγος μεστὸς πολλῶν ἐναντιώσεων, *Iſocr.*

Contradictor, ὁ ἀντιλέγων, οντος, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, ου, *id.*

Contradictorius, a, um, ἀντιλογικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Contradictum, τὸ ἀντιλεγόμενον, ου, *Ariſtot.*

Contraho, συναιρέω, *Thuc.* aliquos intra muros, συστέλλω τινὰς εἰς τὰ τείχη, *Plut.* frontem, ἀνασπάω τὸ μέτωπον, *Dioſc.* æs alienum, δανείζομαι, *Dem.* matrimonium, γαμέω, *id.* i. e. paciſcor de aliquo cum aliquo, συντίθεμαί τι πρός τινα, *Xen.*

Contraliceor, ἀντωνέομαι, *Lyſias.*

Contrapono, ἀντιτίθημι, *Plut.*

Contrapoſitio, ἡ ἀντίθεσις, εως, *Naz.*

Contrapoſitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀντίθετος, *Naz.*

Contrarie, ἐναντίως, *Dem.* ὑπεναντίως, *id.*

Contrarietas, τὸ ἐναντίωμα, ατος, *Dem.* ἡ ἐναντίωσις, εως, *id.* ἡ ὑπεναντίωσις, εως, *idem.*

Contrarius, a, um, ἐναντίος, ία, ίον, *Dem.* dico contraria actionibus, λέγω ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις, *id.* facio contraria cæteris cunctis, ποιῶ τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις, *id.* aliquibus, ὑπεναντία τισὶ πράττω, *id.* contrarium exitum habeo, προχωρέω εἰς τοὐναντίον, *Chryſ.* e contrario, ἀντικειμένως, *Ariſtot.*

Contra ſto, ἀνθίσταμαι, omnibus, πρὸς ἅπαντας, *Thuc.*

Contravenio, ἀπαντάω. Conf. *Occurro.*

Contrectabilis, e, ψηλαφώμενος, ένη, ενον, *N. T.*

Contrectatio, ἡ ἐπαφὴ, ῆς, *Plato*, ἡ προσαφὴ, ῆς, *Dioſc.* ἡ ψηλάφησις, εως, *Plut.* τὸ ψηλάφημα, ατος, *Polyb.*

Contrecto, ψηλαφάω, aliquid, τὶ, *Xen.* ἐπιψηλαφάω τι, *Plato*, παραφάω, *Hippocr.*

Contremiſco, τρέμω, *Dem.*

Contremo, τρέμω, *Dem.*

Contribulis, ὁ συμφυλέτης, ου, *Iſocr.* ὁ φράτωρ, ορος, *Dem.*

Contribuo, συνεισφέρω, *Dem.* multa in bellum, πολλὰ συντελέω εἰς πόλεμον, *id.* multum, πολλὰς εἰσφορὰς εἰσφέρω, *id.* ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω τὰ χρήματα, *id.* duodecimam, quinquageſimam partem, δωδεκάτην, πεντηκοστὴν εἰσφέρω, *id.*

Contributio, ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, pecuniarum, χρημάτων, *Iſocr.* ὁ ἔρανος, ου, *Dem.* obnoxium facere aliquem contributionibus, ἄγειν τινὰ εἰς συντέλειαν, *id.* συνάγεσθαι εἰς συντέλειάν τινα, *id.*

Contributor, ὁ συντελὴς, έος, *Dem.*

Contriſto, λυπέω, aliquem multum, τινὰ πολλὰ, *Xen.*

Contritio, ἡ σύντριψις, εως, *Naz.* ἡ συντριβὴ, ῆς, LXX. τὸ σύντριμμα, ατος, *N. T.*

Contritor, ὁ συντρίβων, οντος, *Xen.*

Controverſa, τὰ ἀντιλεγόμενα, ων, *Dem.*

Controverſia, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Iſocr.* τὸ ἀμφισβήτημα, ατος, ἡ ἀντιλογία, ας, LXX. controverſiam dirimere, διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, *Iſocr.* ſine controverſia, ἀναμφισβητήτως, citra controverſiam imperium alicujus tenere, ἀναμφισβητήτως κύριον εἶναί τινος, *Dem.* controverſia cum aliquo, ἡ διαφορὰ πρός τινα, *id.* eſt mihi controverſia cum aliquo, ἔστι μοι διαφορὰ πρός τινα, *id.* controverſias diſcepto, ἀγωνίζομαι περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων, *Iſocr.* teſtes producere de rebus controverſis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, *Dem.* in judicium venire de rebus controverſis, κρίνεσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, *id.*

Controverſor, ἀμφισβητέω, de re aliqua, περί τινος, Plato, τινὶ, Ariſtot.

Controverſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφισβητήσιμος, ου, Dem. ἀμφισβητούμενος, ένη, ενον, id. efficere alicui regionem controverſam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, id.

Contrucido, συγκατακτείνω, aliquem, ἀποκτονέω τινὰ, Plato, filios præter (patrem) προσαναιρέω τοὺς παῖδας, Herodian.

Contrudo, συνωθέω, aliquid, τὶ, Xen.

Contrunco, κολοβέω, aliquid, τὶ, Ariſtot.

Contubernalis, ὁ ὁμωρόφιος, ου, Dem. in militia, ὁ σύσκηνος, ου, Xen. ὁ σύσσιτος, ου, Dem. ſum, συσκηνέω, Xen. ὁμοσκηνέω, id.

Contubernium, τὸ συσκήνιον, ου, Xen. inſtituo cum aliquo, συσκηνέω τινὶ, Ælian.

Contueor, ἐμβλέπω, aliquem, τινὶ, Plato, ἐφοράω τινὰ, Xen. βλέπω εἴς τινα, Herodian.

Contuitus, us, ἡ ἔποψις, εως, Thuc. ἡ σύνοψις, εως, Polyb.

Contumacia, ἡ αὐθάδεια, ας, Plut. ἡ φιλονικία, ας, Dem.

Contumaciter, ἀπειθῶς.

Contumax, ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, equus, ἵππος, Xen. contumaciorem me gero, ὀκνηρὸν παρέχω με, Herodian.

Contumelia, ἡ ὕβρις, εως, Dem. τὸ ὕβρισμα, ατος, Plato, prætermittere nullum genus petulantiæ & contumeliæ, ἀπολείπειν οὐδὲν ἀσελγείας καὶ ὕβρεως, id. contumelia adficio aliquem, ὑβρίζω τινὰ, idem, ὑβρίζω εἴς τινα, id. ὑβρίζω ὕβριν εἴς τινα, Plato, & injuria adfici ab aliquo, ὑβρίζεσθαι ὑπό τινος καὶ προπηλακίζεσθαι, id. agere aliquid in contumeliam alicujus, ὑβρίζειν τι περί τινα, Plato. Conf. *Contumelioſe.*

Contumelioſe, προπηλακιστικῶς, Dem. plane & ſuperbe aliquem a colloquio alicujus repellere, καὶ πάνυ ὑβριστικῶς οὐκ ἐᾶν τινι διαλέγεσθαί τινα, id. vitam finire, ἐπονειδίστως τὸν βίον τελευτᾶν, Iſocr. tractare aliquem, ὑβριστικῶς χρῆσθαί τινι, Dem. agere aliquid, ὑβριστικῶς ποιεῖν τι, id. tractari, ὑβρίζεσθαι, id. περιυβρίζεσθαι, Lucian. contumelioſiſſime tractari, ὑβρίζεσθαι τὰ αἴσχιστα, id. ab aliquo, πάσχειν ὑπό τινος ὑβριστικὰ καὶ δεινὰ, Dem.

Contumelioſus, a, um, ὑβριστικὸς, ἡ, ὸν, epiſtola, ἐπιστολὴ, Æſchin. vir ἀνὴρ, Dem. ὁ ὑβριστὴς, οῦ, Plut. ὁ διασύρων, οντος, id. ὁ βλάσφημος, ου, Iſocr. ὁ βλασφημῶν, οῦντος, id.

Contumulo, συνθάπτω, aliquem, τινὰ, Naz. contumulor cum aliquo, συνθάπτομαί τινι, N. T.

Contundo, συγκόπτω, aliquem verberibus, τινὰ, Xen. aliquid, συντρίβω τι, id.

Conturbatio, ἡ συντάραξις, εως, ἡ σύγχυσις, εως, Iſocr.

Conturbator, ὁ συνταράσσων, οντος, Xen.

Conturbo, συνταράττω, omnem exercitum, πᾶν τὸ στράτευμα, Xen. civitatem orationibus, ἀναταράττω πόλιν λόγοις, Plut. caſtra alicujus, διαταράττω τὸ στρατόπεδόν τινος, id. populum, ἐκταράττω τὸν δῆμον, id.

Contus, τὸ δόρυ, ατος, Herodian.

Contuſio, τὸ θλάσμα, ατος, Dioſc.

Convador, κλητεύω, aliquem, τινὰ, Dem.

Convaleſco, ὑγιαίνω, Dem. ex morbo, ῥαΐζω πάλιν, Dem. ἀναῤῥώνυμαι, Plut.

Convallis, τὸ ἄγκος, εος, & receſſus montium, καὶ μυχὸς ὀρέων, Xen.

Convaſo, συσκευάζομαι, aliquid, τὶ, Plato, σκευαγωγέω, Dem.

Convectio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς, Thuc.

Convecto, συγκομίζω, aliquid, τὶ, Xen. συγκομίζομαι, id.

Convector, ὁ συγκομίζων, οντος, Xen.

Conveho, idem quod *Convecto.*

Convello, συσπάω, Athen.

Convelo, σκέπω, caput, κεφαλὴν, Herodian. aliquid aliquo, σκεπάω τί τινι, Xen.

Convenæ, οἱ συνήλυδες, ων.

Conveniens, προσήκων, ουσα, ον, Dem. καθήκων, ουσα, ον, id. πρέπων, ουσα, ον, id. ὁ καὶ ἡ πρεπώδης, εος, Iſocr. convenientiſſimus alicui, πρεπωδέστατός τινι, id. conveniente tempore celebrari, τοῦ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι, Dem. bona convenientia alicui, ἀγαθὰ προσήκοντά τινι, id. convenientia præſentibus rebus, ἁρμόττοντα τοῖς ὑπάρχουσι, Iſocr.

Convenienter, προσηκόντως, & recte judicare, καὶ ὀρθῶς κρίνειν, Dem. dicere aut agere, εἰπεῖν ſ. λέγειν πρεπόντως, εὐπρεπῶς, καλῶς, εὐσχημόνως, κατὰ τρόπον, Dem. Iſocr. naturæ vivere, ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν, Philo.

Convenientia, ἡ σύμφασις, εως, Thuc. ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, Plato.

Convenio, συνέρχομαι, propter aliquam rem, ὑπέρ τινος, Iſocr. in ſenatum, εἰς συνέδριον, id. in unum locum, εἰς ταὐτὸν, id. aliquem, συγγίνομαί τινι, id. i. e. congruo, συναρμόττω, cum aliquo, τινὶ, Dem. multo magis, πολὺ μᾶλλον ἁρμόττω, id. in pactis, συντίθεμαι ἐν ταῖς συνθήκαις, id. i. e. concordo cum aliquo, συνίσταμαι μετά τινος, Iſocr. συμφωνέω τινὶ, Ariſtot. i. e. accuſo, vide *Accuſo.*

Convenit, ἁρμόζει, dicere, λέγειν, Iſocr. annis illis, ἁρμόττει τοῖς ἔτεσι τούτοις, id. mihi, καθήκει μοι, Syneſ. Conf. *Decet.*

Conventiculum, τὸ συνόδιον, ου.

Conventio, ἡ σύνοδος, ου, Ariſtot. i. e. pactum, vide ſequens *Conventum.*

Conventum, i, ἡ συνθήκη, ης, Dem. τὸ ὁμολογούμενον, ου, idem, τὸ συγκείμενον, ου, Iſocr. ſtare conventis, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, Dem. ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις, ſ. τοῖς ὡμολογημένοις, id. non ſtare conventis, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, id. τὰς συνθήκας, id.

Conventus, us, ἡ σύνοδος, ου, Thuc. ἡ συνέλευσις, εως, publicus, ἡ πανήγυρις, εως, Iſocr. i. e. ſocietas, ἡ συνουσία, ας Dem. ἡ μετουσία, ας, idem.

Converbero, τύπτω, aliquem, τινὰ, Xen.

Converro, σαίρω, ſcopis domum, καλύντρῳ οἰκίαν, Plut. σαρόω τὴν οἰκίαν, N. T.

Converſatio, ἡ συνουσία, ας, Dem. ἡ ἔντευξις, εως, Iſocr. ἡ συνήθεια, ας, Dem. ἡ ὁμιλία, ας, id. ἡ πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλία, Dem. Conf. *Conſuetudo.*

Converſativus, a, um, ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, Iſocr.

Converſim, ἀνεστραμμένως, ἀναστροφάδην, ἐπιστροφάδην, Philo.

Converſio, ἡ συστροφὴ, ῆς, Dem. ἀναστροφὴ, ῆς, Xen. & mutatio, μετάστασις καὶ μεταβολὴ, Dem.

Converſo, περιάγω, Plato.

Converſor, ὁμιλέω, cum aliquo, τινὶ, Dem. διατρίβω τινὶ, id. συνδιατρίβω τινὶ, id. συγγίνομαί τινι, Iſocr. jucundiſſime, συνδιατρίβω μετά τινος ἥδιστα, id.

Converſus, a, um, ἐπιστραφεὶς, εῖσα, ἐν, Thuc.

Converto, ἐπιστρέφω, aliquid, τὶ, Thucyd. aliquem errantem, τινὰ, Plut. aliquid in aliquid, καταστρέφω τι εἴς τι, Libar.

Conveſtio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμύδι, Herodian.

Convexio, ἡ συγκλίνεια, ας.

Convexo, περιεχεθίω, aliquem omni modo, τινὰ πάντα τρόπον, Dem.

Convexus, a, um, κυρτὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.

Conviciator, ὁ λοιδορῶν, οῦντος, Dem. ὁ λοιδορούμενος, ου, id. ὁ λοίδορος, ου, Plut.

Conviciolum, τὸ λοιδορημάτιον, ου, Ariſtot.

Convicior, λοιδορέω, vel λοιδορέομαι, aliquem, τινὰ, Iſocr. τινὶ, Dem. εἴς τινα, Iſocr. διαλοιδορέομαί τινι, Dem. κακῶς λέγω τινὰ, id. & exprobro aliquid, λοιδορέω καὶ ὀνειδίζω τι, id.

Convicium, ἡ λοιδορία, ας, Dem. τὸ λοιδόρημα, ατος, Ariſtot. ἡ κακηγορία, ας, Iſocr. & criminatio, λοιδορία καὶ κακηγορία, Dem. convicia in aliquem ingerere, κατά τινος λέγειν βλασφημίας, ſ. λοιδορίας, id. χρῆσθαι βλασφημίᾳ κατά τινος, id. ποιεῖν βλασφημίας κατά τινος, id. incido in convicium, ἐμπίπτω εἰς λοιδορίαν, id. fieri convicium in aliquos, γίγνεσθαι βλασφημίαν πρὸς ſ. περί τινας, id. λοιδορίαν γίγνεσθαί τισι, Iſocr. in caput conviciatoris retorquerere, βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπειν, Dem. refutare, ἀνελεῖν τὴν λοιδορίαν, id. ſine convicio eſſe, χωρὶς λοιδορίας εἶναι, id.

Convictor, ὁ συμβιωτὴς, οῦ, Plut. ὁ σύσσιτος, ου, Ariſtoph. ὁ ὁμοτράπεζος, ου, Lucian. ſum, συσσιτέω, Dem.

Convictus, us, ἡ συμβίωσις, εως, Plut. ἡ συσσιτία, ας, Poll.

Convincio, συνδέω, Ariſtot.

Convinco, ἐλέγχω, aliquid aperte, τὶ φανερῶς, Dem. ἐξελέγχω τι καταφανῶς, ſ. ἐπιφανῶς, id. aliquem evidenter, ἐξελέγχομαί τινα ἐναργῶς, id.

Convinctio, ὁ συνδεσμὸς, οῦ, N. T.

Conviolo, συμβιάζω, Dem.

Conviſo, συνοράω, Ariſtot.

Convitium, vide *Convicium.*

Conviva, ὁ συμπότης, ου, Dem.

Convivalis, e, συμποσιακὸς, ἡ, ὸν, Plut. συμποτικὸς, ἡ, ὸν, id.

Convivator, ὁ ἑστιάτωρ, ορος, Dem. ὁ ἐν τῷ συμποσίῳ παρὼν, id.

Convivium, τὸ συμπόσιον, ου, Plut. ἡ ἑστίασις, εως, Dem. τὸ σύνδειπνον, ου, id. vocari ad convivium, καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον, id. convivio excipio, ἑστιάω, aliquem, τινὰ, id. convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζω, Plato, ſolvere, ſ. finire, συμπόσιον διαλύειν, Polyb.

Convivo, συμβιόω τινὶ, Dem. συνδιαιτάομαί τινι, Chryſoſt.

Convivor, συμποσιάζω, Naz. εὐωχέομαι, Xen.

Convocatio, ἡ παράκλησις, εως, Iſocr.

Convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, Herodian. ποιέομαι παράκλησίν τινων, Iſocr. συνάγω τινὰς, Herodian.

Convolo, συμπέτομαι.

Convolvo, συμπλέκω, aliquid, τὶ, Polyb. συστρέφω, τι, N. T.

Convolutio, τὸ σύστρεμμα, ατος, Paul. Æg. ἡ συστροφὴ, ῆς, Heſych. ἡ εἴλιξις, εως, Gal.

Conus, ὁ κῶνος, ου, Ariſtot. galea, ὁ λόφος, ου, Xen.

Convulnero, συντιτρώσκω, Plut.

Convulſio, τὸ σπάσμα, ατος, Dem.

Convulſivus, a, um, ὁ καὶ ἡ σπασματώδης, εος, adfectus, σπασματῶδες πάθος, Galen.

Cooperator, ὁ συνεργὸς, οῦ, Plut. in aliqua re, τινὸς, Xen.

Cooperculum, τὸ πῶμα, ατος, Lucian.

Coopertmentum, τὸ συγκάλυμμα, ατος, τὸ προκάλυμμα, ατος, Thuc.

Couperio, παρακαλύπτομαι, Plut. aliquid aliquo, περιστέλλω τινί τι, id.

Cooptatio, ἡ προσαίρεσις, εως.

Coopto, προσαιρέομαι, mihi aliquem, ἐμοί τινα, *Plut.*

Coorcino, συντάττω, *Plut.*

Coorior, συνανίςημι, *Xen.* ἅμα γίνομαι, *id.*

Cophinus, ὁ κόφινος, ου, *Ariſtoph.*

Copia, ἡ εὐπορία, ας, *Dem.* ἡ περιουσία, ας, *idem*, rerum dicendarum, τὸ πλῆθος τῶν ἐπιῤῥεόντων εἰπεῖν, *Iſocr.* annonæ, ἀφθονία τῶν ὠνίων, *Dem.* rerum ad bellum faciendum neceſſariarum, ἀφθονία τῶν εἰς πόλεμον παρασκευῶν, *id.* aliquid faciendi, ἐξουσία ποιεῖν τι, *id.* ſ. exemplum litterarum, ἀπόγραφον ſ. ἀντίγραφον γραμμάτων, *Plut.* copiæ, ςρατιὰ, ᾶς, *Thuc.* δύναμις, *Dem.* terreſtres, πεζικὴ, *Xen.* equeſtres, ἱππικὴ, *id.* navales, ναυτικὴ, *id.* δυνάμεις ναυτικαὶ, *Polyb.*

Copior, εὐπορέω, *Dem.*

Copioſe, ἀφθόνως, largiri, χαρίζεσθαι, *Herodian.* loqui, διὰ μακροτέρων εἰπεῖν, *Iſocr.*

Copioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄφθονος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔπορος, ου, *id.* aliqua re, τινὶ, *Thuc.*

Copula, ὁ σύνδεσμος, ου, *N. T.* σύναμμα, ατος, *Plut.* ſine copula, ἀσυνδέτως, *Ammon.*

Copulate, συμπλεκτικῶς, *Porphyr.*

Copulatio, ἡ σύνδεσις, εως, συνδυασμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Copulativus, a, um, συμπλεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.* συνδυαςικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Copulo, συνδυάζω, *Dem.* aliquid cum aliquo, συνδέω τί τινι, *Ariſtot.* ἀναρμόττω τί τινι, *Dion. Hall.*

Coquina, τὸ μαγειρεῖον, ου, *Dion. Long.*

Coquinaria, ſc. ars, τέχνη μαγειρικὴ, *Plato.*

Coquinarius, a, um, μαγειρικὸς, ὴ, ὸν, *Plato*, vaſa coquinaria, μαγειρικὰ σκεύη, *Athen.*

Coquinor, μαγειρεύω, *Plut.*

Coquito, vide *Coquo.*

Coquo, ἕψω, piſcem, ἰχθὺν, *Xen.* inſuper, ἐφέψω, *Athen.* ante, προέψω, *id.* ſimul, συνέψω, *Gal.*

Coquulus, ὁ μαγειρίσκος, ου, *Athen.*

Coquus, ὁ μάγειρος, ου, *Plut.*

Cor, ἡ καρδία, ας, *Plato*, cordis dolorem ſentio, καρδιώσσω, *Ariſtot.* καρδιαλγέω, *Hippocr.* cordis dolore laborans, καρδιακὸς, *Gal.* ὁ ϗ ἡ καρδιαλγὴς, έος, *id.* cordis dolor, καρδιωγμὸς, *id.* ἡ καρδιαλγία, ας, *id.* corde carens, ὁ ϗ ἡ ἀκάρδιος, ου, *Theophr.* cor tranſiens, ὁ ϗ ἡ διακάρδιος, *Joſeph.* in cor directus, ὁ ϗ ἡ κατακάρδιος, ου, *Herodian.* cordi id mihi eſt, χαίρω τούτῳ, *id.*

Corallinus, a, um, κοράλλινος, ίνη, ινον.

Corallium, τὸ κοράλλιον, ου, *Arrian.* τὸ κουράλλιον, ου, *Baſil.*

Corallus, idem quod antecedens *Corallium*, corallum imitor, coralli modo rubeo, κοραλλίζω, *Dioſc.*

Coram, ἐναντίον, aliquo obſcena loqui, τινὸς αἰσχρὰ φθέγγεσθαι, *Dem.* teſtibus tranſigere, ἐναντίον μαρτύρων ποιεῖσθαι, *id.* ἐπὶ μαρτύρων, *Lucian.* Deo & hominibus innocens, πρὸς Θεοῦ ϗ ἀνθρώπων ἀναίτιος, *Syneſ.* audio, παρὼν ἀκούω, *Herodian.*

Corbis, ὁ κόφινος, ου, *Ariſtoph.* ἡ σπυρὶς, ίδος, *N. T.*

Corbula, τὸ σπυρίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Corculum, τὸ καρδίον, ου.

Cordate, νουνεχόντως, *Iſocr.* νουνεχῶς, *Polyb.*

Cordatus, a, um, ὁ ϗ ἡ φρόνιμος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔμφρων, ονος, *Thuc.*

Cordolium, ἡ καρδιαλγία, ας, *Gal.*

Coriaceus, a, um, βύρσινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.* δερμάτινος, ίνη, ινον, *Lycurg.* σκύτινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Coriandrum, τὸ κορίαννον, ου, *Dioſc.* τὸ κόριον, ου, *Gal.*

Coriarius, ὁ βυρσεὺς, έως, *N. T.* ὁ βυρσοδέψης, ου, *Ariſtoph.*

Coriarius, a, um, βυρσοδεψικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* σκυλοδεψικὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Corium, τὸ σκύτος, εος, *Plut.* ἡ βύρσα, ης, bubulum, βόειος, *Dioſc.*

Corneſco, κερατίζω.

Corneus, a, um, κεράτινος, ίνη, ινον, *Plato.*

Cornicen, ὁ κερατῳδὸς, οῦ, ὁ κεραύλης, ου.

Cornicor, κρώζω, *Ariſtoph.*

Corniculum, τὸ κεράτιον, ου, *Ariſtot.*

Corniger, ὁ ϗ ἡ κερατοφόρος, ου, *Ariſtot.*

Cornix, ἡ κορώνη, ης, *Athen.*

Cornu, τὸ κέρας, ατος, *Dem.* dextrum in prælio, κέρας δεξιὸν, *Thuc.* cornu peto, κερατέω, *Naz.* κερατίζω, LXX. κυρίσσω τινὰ, *Plato*, carens, ὁ ϗ ἡ ἀκέρατος, ου, *Ariſtot.* copiæ, κέρας Ἀμαλθείας.

Cornupeta, ὁ κερατιςὴς, οῦ, taurus, ταῦρος, LXX.

Cornutus, a, um, ὁ ϗ ἡ κερατώδης, εος.

Corolla, ἡ ςεφάνη, ης, *Æl.* corollam altam capiti impono, ςεφάνην ὑψηλὴν ἐπιτίθημι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, *id.* Conf. *Corona.*

Corollarium, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, *Poll.* τὸ προσκατάβλημα, ατος, *Dem.*

Corona, ὁ ςέφανος, ου, *Dem.* τὸ ςέμμα, ατος, *Thuc.* coronam dare alicui, ςέφανον διδόναι τινὶ, *Dem.* accipere, λαβεῖν, *id.* eripere, ἀφαρπάζειν τινὶ, *id.* deſtruere, καθαιρεῖσθαι, *idem*, amittere, περιαιρεῖσθαι, *id.* corrumpere, διαφθείρειν, *idem*, conſcindere, κατακόπτειν, *id.* i. e. conventus hominum, ὁ σύλλογος, ου, *Thuc.* ὁ δῆμος κύκλῳ περιεςὼς, ἡ περίςασις, εως, *Polyb.* i. e. halo, ἡ ἅλως, ω.

Coronamentum, τὸ ςεφάνωμα, ατος, *Athen.*

Coronarius, a, um, ςεφανωματικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.* i. e. coronas conficiens, ὁ ςεφανοπλοκῶν, οῦντος, *Plut.*

Coronis, ἡ κορωνὶς, ίδος.

Corono, ςεφανόω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aurea corona, ςεφανόω τινὰ χρυσῷ ςεφάνῳ, *id.* ἀναδέω τινὰ ςεφάνῳ, *Plut.*

Corporalis, e, σωματικὸς, ὴ, ὸν, corporales voluptates, σωματικαὶ ἡδοναὶ, *Ariſtot.*

Corporatio, ἡ σωμάτωσις, εως, *Theophr.*

Corporo, σωματόω, & corporor, σωματόομαι, *Ariſtot.*

Corpulentia, ἡ εὐσαρκία, ας, ἡ πολυσαρκία, ας.

Corpulentus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔσωμος, ου, *Polyb.* ὁ ϗ ἡ εὔσαρκος, ου, *Xen.*

Corpus, τὸ σῶμα, ατος, *Dem.* mortale, σῶμα θνητὸν, *Iſocr.* minus elegans, οὐκ εὐκρινὲς, *id.* lectiſſimum, ἄριςον, *Dem.* libidinibus pollutum, ἑταιρικὸν, *id.* obnoxium omnibus ſceleribus, ὑπεύθυνον ἁπάντων ἀδικημάτων, *id.* corporis virtutes, σώματος ἀρεταὶ, *Iſocr.* bona habitudo, σώματος εὐεξία, *id.* forma, σώματος κάλλος, *id.* inconcinnitas, σώματος ἀῤῥυθμία, *Dem.* infirmitas, σώματος ἀῤῥωςία, *id.* curatio, θεραπεία τοῦ σώματος, *id.* amans, ὁ ϗ ἡ φιλοσώματος, ου, *Plato.* ejuſdem qui eſt, ὁ ϗ ἡ σύσσωμος, ου, *N. T.* unius in aliud mutatio, ἡ μετενσωμάτωσις, εως, *Plato*, corpus exercere laboribus, γυμνάζειν τὸ σῶμα πόνοις, *Iſocr.* corpore præſtare, διαφέρειν, *id.* eſſe laborioſo, φιλόπονον εἶναι τὸ σῶμα, *id.* perficere, ἐπιτελεῖν τῷ σώματι, *id.* quæſtum facere, ἐργάζεσθαι τῷ σώματι, *Dem.* periculum adire, κινδυνεύειν τῷ σώματι, *id.*

Corpuſculum, τὸ σωμάτιον, ου, *Iſocr.*

Corrado, συνάγω, undique, πανταχόθεν.

Correctio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, *Dem.* ἡ διόρθωσις, εως, *Ariſtot.*

Corrector, ὁ ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ διορθωτὴς, οῦ, *Philo.*

Correptor, ὁ παιδευτὴς, οῦ, *N. T.*

Corrigia, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xen.*

Corrigo, διορθόω, aliquid, τὶ, *Dem.* orationem, ἐπανορθόω λόγον, *Iſocr.* errata, τὰ πταισθέντα, *Lucian.* ἀνατίθημι τὰ διημαρτημένα, *id.* vitam, ἀπευθύνω βίον, *Gregor.*

Corripio, ἐπιλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Thuc.* veſtem, λαμβάνομαι τοῦ ἱματίου, *Plato*, i. e. abbrevio, βραχύνω; i. e. caſtigo, ἐπιτιμάω, aliquem ob aliquid, τινί τι, *Ariſtot.* λαμβάνομαί τινος, *Naz.*

Corrivalis, ὁ ἀντεραςὴς, οῦ, *Lucian.*

Corrivatio, ἡ συνοχέτευσις, εως.

Corrivo, συνοχετεύω.

Corroboro, συνισχύω, urbem, ἐπιῤῥώννυμι τὴν πόλιν, *Dem.* κρατύνω τὴν πόλιν, *Thuc.* aliquid, κραταιόω τι, *Lucian.*

Corrodo, ἀναβιβρώσκω, *Gal.*

Corrogo, ἐρανίζω, aliquid, τὶ, *Æſchin.* amicos, τοὺς φίλους, *Dem.*

Corroſio, ἡ ἀνάβρωσις, εως, *Al. Aphr.*

Corroſivus, a, um, ἀναβρωτικὸς, ὴ, ὸν, cancer, καρκῖνος, *Al. Aphr.*

Corrotundo, σφαιρόω, aliquid, τὶ, *Gal.*

Corrugatio, ἡ ῥυτίδωσις, εως, *Gal.*

Corrugo, ῥυτιδόω, *Ariſtot.* frontem, συνάγω τὰς ὀφρῦς, *Lucian.*

Corrumpo, διαφθείρω, juvenes, τοὺς νέους, *Plato*, judices pecunia, τοὺς κριτὰς χρήμασι, *Lucian.* teſtamentum, τὸ γραμματεῖον, *Iſocr.* & lædo rem aliquam, λυμαίνομαι ϗ διαφθείρω τι, *Dem.* λυμαίνομαι ϗ κακῶς ποιῶ τι, *Iſocr.* orationes alicujus, λυμαίνομαι τοὺς λόγους τινὸς, *Dem.* feminam, διαφθείρω γυναῖκα, *Lyſias.*

Corruo, καταπίπτω, in terram, εἰς γῆν, *N. T.*

Corrupte, διεφθαρμένως.

Corruptela, ἡ διαφθορὰ, ᾶς, *Demoſth.* τὸ φθάρμα, ατος, *Joſeph.* ἡ φθορὰ, ᾶς, *Thuc.*

Corruptibilis, e, φθαρτὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Corruptio, idem quod *Corruptela.*

Corruptivus, a, um, φθαρτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Corruptus, a, um, διεφθαρμένος, ένη, ένον, *Dem.* & improbus, δωροδόκος ϗ πονηρὸς, *id.* muneribus, δῶρα λαβὼν ϗ διεφθαρεὶς ὑπὸ χρημάτων, *idem*, διεφθαρμένος ϗ πεπρακὸς ἑαυτὸν, *idem.*

Corruptor, ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ διαφθορεὺς, έως, *Plut.*

Cortex, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Gal.* *in primis* detractus, τὸ λέμμα, ατος, *Athen.* τὸ λέπισμα, ατος, *Dioſcor.* corticem habens, ὁ ϗ ἡ ἔμφλοιος, ου, *Theophr.* levem, ὁ ϗ ἡ λειόφλοιος, ου, *Baſil.* tenuem, ὁ ϗ ἡ λεπτόφλοιος, ου, *Theophr.* craſſam, παχύφλοιος, ου, *Dioſc.* diſruptum & rimoſum, ῥηξίφλοιος, *Baſ.* aſperum, ὁ ϗ ἡ τραχύφλοιος, *Theophr.*

Corticoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φλοιώδης, εος, *Ariſtot.*

Corticula, τὸ φλοιάριον, ου.

Cortina, i. e. tripus, ὁ τρίπους, οδος, i. e. tapes, ὁ τάπης, ητος.

Corvinus, a, um, κοράκινος, ίνη, ινον.

Corus, ὁ ἀργέςης, ου.

Coruſco, ἀςράπτω, auro & ebore, χρυσῷ ϗ ἐλέφαντι, *Ariſtot.*

Coruſcus, a, um, ἀςράπτων, ουσα, ον, *Xen.*

Corvus, ὁ κόραξ, ακος, *Ariſtot.*

Corydalus, ὁ κορύδαλος, ου, *Ariſtot.*

Coryletum, τῶν κορύλων πλῆθος.

Corylus, ἡ κόρυλος, ου.

Corymbium, τὸ κορύμβιον, ου.

Corymbus, ὁ κόρυμβος, ου, *Dioſc.*

Coryphæus, ὁ κορυφαῖος, ου, *Ariſtot.*

Corytus, ἡ βελοθήκη, ης, *Heſych.*

Cos, ἡ ἀκόνη, ης, *Iſocr.*

Coſmographia, ἡ κοσμογραφία, ας.

Coſmographus, ὁ κοσμογράφος, ου.

Coſſus, ὁ τερηδὼν, όνος, *Plut.*

Coſta, ἡ πλευρὰ, ᾶς, *Plut.*

Coſtatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμπλευρος, ου, *Philo.*

Cothurnus, ὁ κόθορνος, ου, *Xen.*

Coticula, ἡ βάσανος, ου, *Philo.*

Cotinus, ὁ κότινος, ου, *Plut.*

Coturnix, ὁ ὄρτυξ, γος, *Xen.*

Coxa, τὸ ἰσχίον, ου, *Ariſtot.*

Coxendix, τὸ ἰσχίον, ου, *Ariſtot.* coxendicis dolor, ἰσχιὰς νόσος, *Dioſc.* ad coxendicis dolores faciens, item illos dolores patiens, ἰσχιακὸς, ἡ, όν, *id.*

Crabro, ὁ σφὴξ, κὸς, *Ariſtot.*

Crambe, ἡ κράμβη, ης, *Gal.*

Crada, ἡ κράδη, ης, *Theophr.*

Cranium, τὸ κράνιον, ου, *Gal.*

Crapula, ἡ κραιπάλη, ης, *Hippocr.* crapulam ſentio, κραιπαλάω, *Plato,* arcens, ὁ καὶ ἡ ἀκραίπαλος, ου, *Dioſc.* edormio, ἀποκραιπαλάω, *Plut.*

Crapulor, κραιπαλίζω, κραιπαλάω, *Plato.*

Cras, αὔριον, *Dem.*

Craſſe, παχυλῶς, *Ariſtot.*

Craſſeſco, παχύνομαι, *Polyb.* ex luxu, καταπιαίνομαι ἐκ τροφῆς, *Ælian.* ἁδρύνομαι, *Theophraſt.*

Craſſitudo, ἡ παχύτης, ητος, *Ariſtot.* τὸ πάχος, εος, *Thuc.* corporis, ὁ περὶ τὰς σάρκας ὄγκος, *Ælian.* ὁ τοῦ σώματος ὄγκος, *id.*

Craſſo, παχύνω, aliquid, τὶ, *Polyb.* ἁδρύνω τι, *Theophr.*

Craſſus, a, um, παχὺς, εῖα, ὺ, *Xenoph.* fio, vide *Craſſeſco,* craſſum reddo, vide *Craſſo,* craſſo ore loquor, παχυστομέω, *Strabo.*

Craſtinus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ αὔριον, craſtino ſc. die, i. e. cras, αὔριον, *Dem.*

Crater, ὁ κρατὴρ, ῆρος, *Plut.*

Crates, ὁ ταῤῥὸς, οῦ, *Theocr.* ὁ στρωτὴρ, ῆρος, *Hippocr.*

Craticula, ἡ ἐσχαρὶς, ίδος, τὸ ταῤῥίον, ου, *Poll.*

Creatio, ἡ κτίσις, εως, mundi, τοῦ κόσμου, *N. T.* magiſtratuum, ἡ χειροτονία, *Plato.*

Creator, ὁ κτιστὴς, οῦ, *N. T.* ὁ κτίστωρ, ορος, *Naz.* ὁ κτίσας, αντος, *N. T.*

Creatura, τὸ κτίσμα, ατος, *N. T.* ἡ κτίσις, εως, *ibid.*

Creatus, a, um, κτιστὸς, ἡ, όν, κτισθεὶς, εῖσα, έν, *N. T.*

Creber, a, um, συχνὸς, ὴν, όν, *Plato,* πυκνὸς, ἡ, όν, *Dem.* creberrimæ mutationes, πυκνόταται μεταβολαὶ, *Iſocr.*

Crebreſco, πυκνὸς γίνομαι.

Crebritas, πυκνότης, ητος, domorum, συνοικιῶν, *Herodian.*

Crebro, πυκνῶς, *Plato,* πυκνὸν, *Ariſtot.* πυκνάκις, *id.* πολλάκις, *Dem.* crebrius, πλεονάκις, *Iſocr.*

Credibilis, e, πιστὸς, ἡ, όν, *Iſocr.* πιθανὸς, ἡ, όν, *Dem.* multo magis credibile, πολὺ μᾶλλον εἰκὸς, *Dem.* facere aliquid credibile, διδόναι τι πιστὸν, *id.* non credibilia dicere, οὐκ εἰκότα λέγειν, *id.*

Credibiliter, πιστῶς, *Dem.*

Creditor, ὁ δανειστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δανείσας, αντος, *idem.*

Creditrix, ἡ δανείσασα, ης.

Creditum, τὸ δάνεισμα, ατος, *Dem.* τὸ δεδανεισμένον, ου, *id.*

Credo, πιστεύω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* aliquid, τὶ, *Dem.* delatoribus, πείθομαι τοῖς διαβάλλουσι, *id.* dictis ab aliquo, πιστεύω τοῖς εἰρημένοις ὑπό τινος, *Iſocr.* alicui pecuniam, δανείζω τινὶ χρήματα, *Dem.* i. e. concredo alicui aliquid, παρακατατίθεμαί τινί τι, *Plato.* i. e. puto, οἴομαι, *Dem.* νομίζω, *Iſocr.* ἡγοῦμαι, *id.* ὑπολαμβάνω, *Dem.* οἶμαι, *id.*

Credulitas, ἡ πίστις, εως, *Dem.*

Credulus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔπειστος, ου, *Ariſtot.*

Crematio, ἡ καῦσις, εως, *Dioſc.*

Crembalum, τὸ κρέμβαλον, ου, *Athen.*

Crementum, vide *Incrementum.*

Cremium, τὸ φρύγανον, ου, *Theophr.* cremia colligo, φρυγανίζομαι, *Baſil.* cremiorum collectio, ὁ φρυγανισμὸς, οῦ, collectrix cremiorum, ἡ φρυγανίστρια, ας, *Poll.* cremio ſimilis, ὁ καὶ ἡ φρυγανώδης, εος, *Dioſc.*

Cremo, καίω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Creo, κτίζω, aliquid, τὶ, *Herodot.* mundum, κοσμοπλαστέω, *Philo,* δημιουργέω κόσμον, *Plato,* Cæſarem, ποιέω Καίσαρα, *Herodian.*

Creperus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, ου, *Iſocr.*

Crepida, ἡ κρηπὶς, ίδος, *Xen.* crepidas induo, κρηπιδόω, *Plutarch.* κρηπῖδας ὑποδύομαι, *Herodian.*

Crepidarius, qui crepidas conficit, ὁ κρηπιδοποιὸς, οῦ, *Athen.*

Crepidatus, a, um, κρηπιδούμενος, ένη, ενον, *Plut.* κρηπῖδας ὑποδυόμενος, *Herodian.*

Crepido, ὁ κρημνὸς, οῦ, *Thuc.*

Crepidula, τὸ κρηπίδιον, ου.

Crepitaculum, τὸ κρόταλον, ου, *Dioſc.*

Crepito, ψοφέω, *Ariſtoph.* ut ciconia, κροτέω, *Philoſtr.*

Crepitus, ὁ ψόφος, ου, *Thuc.* ventris, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ἀποπορδὴ, ῆς, *Al. Aphr.* crepitum ventris emitto, πέρδομαι, ἀποπέρδω, *Ariſtoph.* καταποπέρδω, *id.* præ metu, ὑποβδύλλω ὑπὸ δέους, *Lucian.*

Crepo, ψοφέω, *Ariſtoph.* digitis, ἀποκροτέω τοῖς δακτύλοις, *Strabo,* magna, μεγαλαυχέω, *N. T.*

Crepundia, orum, τὰ κροτοπαίγνια, ων.

Crepuſculum, τὸ κνέφας, ατος, ἡ δείλη, ης, *Dem.* ſub crepuſculum, δείλης ὀψίας, *Dem.* περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν, *Thuc.* πρὸς τὴν δείλην, *Ariſtot.*

Creſco, αὐξάνομαι, *Dem.* συναυξάνομαι, *id.* ἐπιδίδωμι, ex re aliqua, ἔκ τινος, *Iſocr.* & locupletor in dies, καθ' ἡμέραν εἰς εὐπορίαν, *id.* in melius, ἐπὶ τὸ βέλτιον, *id.*

Creta, ἡ γῆ κιμωλία, ας, *Dioſc.*

Cretaceus, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.

Cretatus, a, um, χρωσθεὶς, εῖσα, ὲν, κιμωλίᾳ γῇ.

Cribellum, τὸ κοσκίνιον, ου, *Athen.*

Cribro, κοσκινίζω, συνιάζω, *N. T.*

Cribrum, τὸ κόσκινον, ου, *Plato,* in modum cribri, κοσκινηδὸν, *Lucian.*

Crimen, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *id.* τὰ ἐγκαλούμενα, ων, *Dem.* magnum, αἰτία μεγάλη, *Dem.* nefarium, δεινὴ, *id.* credibile, πιθανὴ, *id.* malum & grave, κακὴ καὶ χαλεπὴ, *id.* falſum, ψευδὴς, *id.* turpe, αἰσχρὰ, *Iſocr.* commune, κοινὴ, *idem,* privatum, ἰδία, *id.* comminiſci, αἰτίαν συντιθέναι, *idem,* fingere, πλάττειν, *id.* impingere alicui, ἐπάγειν, ſ. ἐπιφέρειν τινὶ, *Dem.* transferre in aliquem, ἀναφέρειν εἴς τινα, *Iſocr.* τινὸς ἐπιτιθέναι τινὶ, *id.* ſubire, ὑποδύεσθαι, *Dem.* ἐμπίπτειν εἰς αἰτίαν τινὸς, *id.* declinare, αἰτίαν φεύγειν, *Iſocr.* effugere, διαφεύγειν, *Iſocr.* refutari, ἐξελέγχεσθαι, *Iſocr.* diluere, διαλύεσθαι ἔγκλημα, *Demoſth.* liberare aliquem crimine, ἀφιέναι τινὰ τῆς αἰτίας, *Dem.* τοῦ ἐγκλήματος, *id.* liberari crimine, ἀπαλλάττεσθαι τῆς αἰτίας, *id.* teneri crimine, τοῦ ἐγκεκλημένου ἔνοχον εἶναι, *id.* crimini do alicui aliquid, ἐγκαλέω τινί τι, *Herodian.*

Criminalis, e, ἐγκληματικὸς, ἡ, όν.

Criminaliter, ἐγκληματικῶς.

Criminatio, ἡ ἔγκλησις, εως, *Artemid.* ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *id.* Conf. *Crimen.*

Criminor, διαβάλλω, aliquid, τὶ, *Xen.* aliquem, εἴς τινα, *Plut.* aliquem ob aliquid, αἰτιάομαί τινά τινος, *Xen.* ἐγκαλέω τινί τι, *Plato.*

Criminoſe, ἐνδιαβόλως, *Dem.* διαβόλως, *Thuc.*

Criminoſus, a, um, ἐγκληματικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Crinis, ὁ θρὶξ, χὸς, *Ariſtot.* ὁ πλόκαμος, ου, *Herodian.* ἡ κόμη, ης, *Plut.*

Crinitus, a, um, ὁ κομήτης, ου, *Syneſ.* ὁ καὶ ἡ πολύκομος, ου, *Dioſc.*

Criſpitudo, ἡ οὐλότης, ητος, *Ariſtot.*

Criſpo, οὐλόω, οὖλον ποιέω.

Criſta, ὁ λόφος, ου, *Xen.* criſtam habere in capite, λόφον ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, *Æl.*

Criſtatus, a, um, λόφουρος, ύρα, ον, *Heſych.* ſum, λοφάω, *Suid.*

Criſtula, τὸ λοφίδιον, ου.

Critica, ἡ κριτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Plato.*

Critice, κριτικῶς.

Criticus, a, um, κριτικὸς, ἡ, όν, *Strabo.*

Croceus, a, um, κρόκινος, ίνη, ινον, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ κροκώδης, εος, *Dioſc.*

Crocitatio, ὁ κρωγμὸς, οῦ, *Theocr.*

Crocito, κραίζω, *Lucian.*

Crocodilus, ὁ κροκόδειλος, ου, *Ariſtot.*

Crocum, τὸ κρόκον, ου, *Theophr.* referens, ὁ καὶ ἡ κροκώδης, εος, *Gal.* κροκόεις, εσσα, όεν, *Theophr.* croco imbuo, κροκόω, *Athen.* croco tinctus, κροκωτὸς, ἡ, όν, *Lucian.* crocum refero, croco ſimilis ſum, κροκίζω, *Dioſc.*

Crocus, ὁ κρόκος, ου, *Theophr.*

Crotalum, τὸ κρόταλον, ου, *Dioſc.*

Cruciabilis, e, βασανιστικὸς, ἡ, όν.

Cruciatus, ἡ βάσανος, ου, *N. T.* ἡ ἀλγηδὼν, όνος, *Iſocr.*

Crucifigo, σταυρόω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀνασταυρόω τινὰ, *Lucian.* ἀνασκολοπίζω τινὰ, *id.*

Crucio, ἀνιάω, *Gal.* aliquem, ταλαιπωρέω τινὰ, *Iſocr.*

Crudelis, e, ὠμὸς, ἡ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀφειδὴς, έος, *Ariſtot.* δεινὸς, ἡ, όν, *Dem.* χαλεπὸς, ἡ, όν, *id.* animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, *id.* immaniſſimæ & crudeliſſimæ, θηρία ἀγριώτατα καὶ πλείστης ὠμότητος μεστὰ, *Iſocr.*

Crudelitas, ἡ ὠμότης, ητος, *Dem.* ἡ δεινότης, ητος, *Iſocr.* ἡ χαλεπότης, ητος, *id.* & ſævitia alicujus, ὠμότης καὶ χαλεπότης τινὸς, *id.* ſumma, ὑπερβολὴ ὠμότητος, *Dem.* ſuperare omnes crudelitate, ὑπερβάλλειν πάντας ὠμότητι, *id.* impellere aliquem in tantam crudelitatem, καθιστάναι τινὰ εἰς τοσοῦτο τῆς ὠμότητος, *Iſocr.* oſtendere in omnibus crudelitatem & inhumanitatem, ἐπιδεικνύειν ἐν ἅπασι τὴν ὠμότητα καὶ μισανθρωπίαν, *id.*

Crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀφειδῶς, *Xen.* ἀπροσοίστως, *Iſocr.* exſcindere urbes, τὰς πόλεις ὠμῶς ἀναιρεῖν, *Dem.* crudeliſſime tractare aliquem, ὠμότατα πρός τινα διακείμενον τυγχάνειν, *Iſocrat.* nimis crudeliter & acerbe aliquem fortunis evertere, λίαν ὠμῶς καὶ πικρῶς ἐκ τῆς οὐσίας ἐκβάλλειν τινὰ, *Dem.*

Crudeſco, ὠμόομαι.

Cruditas, ἡ ὠμότης, ητος, *Ariſtot.*

Crudus, a, um, ὠμὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Cruente, αἱματωδῶς.

Cruento, αἱματόω, *Xiphil.* αἱμάττω, manum, χεῖρα, *Herodian.*

Cruentus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἱματώδης, εος, *Gal.*

Crumena, τὸ βαλάντιον, ȣ, *Lucian.*

Crumeniſeca, ὁ βαλαντιοτόμος, ȣ, ὁ βαλαντιντόμος, ȣ, *Ariſtoph.*

Cruor, τὸ αἷμα, ατος, *Ariſtot.* citra cruorem, ἀναιμωτὶ, *Herodian.*

Crus, τὸ σκέλος, εος, *Ariſtot.* non habens, ὁ ϗ ἡ ἀσκελὴς, έος, *Plato*, crura bona habens, ὁ ϗ ἡ εὐσκελὴς, έος, *id.* æqualia habens, ὁ ϗ ἡ ἰσοσκελὴς, έος, *Ariſtot.* mala habens, ὁ ϗ ἡ κακοσκελὴς, έος, *Xen.* unicum habens, ὁ ϗ ἡ μονοσκελὴς, έος, *Plin.* grandiora habens, ὁ ϗ ἡ ὑπερσκελὴς, έος, *Plato.*

Cruſta, ἡ πλὰξ, ακὸς, *Ariſtot.* cruſtas habens ſquamarum modo, πλάκας ἔχων λεπιζομένας, *Dioſc.*

Cruſtatus, a, um, ὀστρακόδερμος, ȣ, *Baſil.*

Cruſto, πλακόω. Vide *incruſto.*

Cruſtoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πλακώδης, εος, *Dioſc.*

Cruſtula, τὸ πλακίδιον, ȣ.

Cruſtulum, τὸ ψώμιον, ȣ, *Laert.*

Cruſtum, ὁ ψωμὸς, ȣ̃, *Athen.*

Crux, ὁ σταυρὸς, ȣ̃, *Thuc.* cruci aliquem adfigo, ἐπὶ τῷ σταυρῷ τινα ἀνασκολοπίζω, *id.*

Crypta, ἡ κρύπτη, ης.

Cryſtallinus, a, um, κρυστάλλινος, ίνη, ινον.

Cryſtallus, ὁ vel ἡ κρύσταλλος, ȣ, *Poll.* cryſtallum ſplendore refero, κρυσταλλίζω, *N. T.*

Cubatus, ἡ κατάκλισις, εως, *Plut.*

Cubicularis, e, κοιτωνικὸς, ή, όν.

Cubicularius, ὁ κατακοιμιστὴς, ȣ̃, *Plut.* τȣ̃ θαλάμȣ προεστὼς, *Herodian.*

Cubiculum, ὁ κοιτὼν, ῶνος, parvum, ὁ κοιτωνίσκος, ȣ, nuptiale, ὁ νυμφὼν, ῶνος, *N. T.* conjugale ſ. uxoris & mariti, ὁ θάλαμος, ȣ, *Plut.*

Cubile, ἡ κοίτη, ης, *Xen.* ἡ εὐνὴ, ῆς, *id.*

Cubitale, τὸ ὑπαγκώνιον, ȣ, *Gal.*

Cubitalis, e, πηχυαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*

Cubito, κοιτάω.

Cubitum, vel cubitus, ἡ ἀγκὼν, ῶνος, *Galen.* parvus, ὁ ἀγκωνίσκος, ȣ, cubito innitor, διαγκωνίζω, ἐναγκωνίζω, cubito arceo aliquem, παραγκωνίζομαί τινα, *Lucian.* cubito percutio, κυβιτίζω, *Epicharm.*

Cubitus, idem quod *Cubatus.*

Cubo, κοιμάομαι, *Xen.* ſuper lectum, κατάκειμαι ἐπὶ τῆς κλίνης, *Plato*, in aureo lecto, κοιμάομαι ἐπὶ χρυσῆς κλίνης, *Dem.* in agro, κοιταῖος γίγνομαι ἐν τῇ χώρᾳ, *Dem.*

Cubus, ὁ κύβος, ȣ, *Ariſtot.*

Cucullus, ὁ πῖλος νυκτερινός.

Cuculo, κοκκύζω, *Ariſtot.*

Cuculus, ὁ κόκκυξ, υγος, *Ariſtot.*

Cucumis, ὁ σίκυος, ȣ, *Plut.* ἡ σίκυς, υος, *Dioſc.* parvus, τὸ σικύδιον, ȣ, *Athen.* in modum cucumeris, σικυδὸν, *Paul. Æg.*

Cucurbita, ἡ σικύα, ας, *Hippocr.* ἡ σικυώνη, ης, *Gal.* ἡ σικυωνία, ας, *Athen.*

Cucurbitula, ἡ σικύα, ας, argentea, ἀργυρῆ, *Lucian.* cucurbitulæ applicatio, σικύας προσβολὴ, *Ariſtot.*

Cucurio, κοκκύζω, *Ariſtot.*

Cudo, κόπτω, monetam, νόμισμα, *Ariſtot.* ex auro, κόπτω νόμισμα χρυσȣ̃, *Diod. Sic.* ferrum, ἐργάζομαι σίδηρον, *Ariſtot.*

Cujas, ὁ ποδαπὸς, indef. quis & cujas? τίς ϗ ποδαπὸς; *Plato.*

Cujus, a, um, τίνος ὤν.

Cujuſcumquemodi, ὁποιοσιστȣ̃ν, *Xen.*

Cujuſdammodi, ποιός τις, *Ariſtot.*

Cujuſmodi, ποῖος, *Thuc.* cujuſmodi illa? τὰ ποῖα; *Plato*, conſiderare leges cujuſmodi ſint, σκοπεῖν νόμȣς, ὁποῖοί τινες εἰσὶ, *Dem.*

Culcitra, ἡ τύλη, ης, ἡ τυλεία, ας, *Soph.* τὸ τυλεῖον, ȣ, *Poll.* ἡ στρωμνὴ, ῆς, *Xen.* τὸ στρῶμα, ατος, *Plut.*

Culeus, τὸ σακκίον, ȣ, *Poll.* culeo inſuere, ἐνσακκεύω, *Nicet. Chon.*

Culex, ὁ κώνωψ, ωπος, *Plut.*

Culina, τὸ μαγειρεῖον, ȣ, τὸ ὀπτανεῖον, ȣ, *Lucian.*

Culmen, ὁ ὄροφος, ȣ, *Thuc.* τὸ δῶμα, ατος, *Herodian.*

Culmus, ἡ καλάμη, ης, *Lyſias.*

Culpa, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *id.* culpam in alium transfero, εἰς ἄλλον τὴν αἰτίαν τρέπω, *Plut.* τὸ ἔγκλημα εἰς ἄλλον μετάγω, *Ælian.* mea culpa in moleſtias incidit, δι' ἐμὲ εἰς πράγματα ἐνέπεσε, *Dem.* culpa eſt in pauperibus, quo minus id fiat, τὸ αἴτιον τȣ̃ μὴ γίγνεσθαι ἐν τοῖς πένησίν ἐστι, *id.* culpa aliquem liberare, τῆς αἰτίας τινὰ ἀπολύειν, *Iſocr.* extra omnem culpam eſſe videtur, πάσης τῆς αἰτίας ἐκτὸς φαίνεται, *Chryſ.*

Culpabilis, e, ὁ ϗ ἡ ὑπαίτιος, ȣ, ſum, εἰμι, *Æl.*

Culpatio, τὸ αἰτίαμα, ατος, *N. T.*

Culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Xen.*

Cultellus, τὸ μαχαίριον, ȣ, *Dem. Phal.*

Culter, ἡ μάχαιρα, ας, *Polyb.* τὸ ἐγχειρίδιον, ȣ, *Plut.*

Cultor, ὁ λατρευτὴς, ȣ̃.

Cultrix, ἡ θεραπευτρὶς, ίδος.

Cultura, vide *Cultus.*

Cultus, us, ἡ θεράπεια, ας, *Dem.* divinus, ἡ θεραπεία περὶ Θεὸν, *Iſocr.* ὑπηρεσία τȣ̃ Θεȣ̃, *Plato*, quo demeremur aliquem, τὸ θεράπευμα, ατος, *Xen.* divinus humanitus confictus, ἡ ἐθελοθρησκεία, ας, *N. T.* terræ, ἡ γεωργία, ας, *Plato*, τὸ γεώργημα, ατος, *id.* i. e. ornatus, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato*, corporis, τὸ σχῆμα σώματος, *Herodian.*

Culullus, κύλιξ μεγάλη, *Plut.*

Cum, *Præpoſ.* σὺν, cum Deo dicere aliquid, σὺν Θεῷ ἐρεῖν τι, *Dem.* voluptas cum honeſtate conjuncta optimum eſt, τέρψις σὺν τῷ καλῷ ἄριστόν ἐστι, *id.* invadunt alios cum amicis, ἐπὶ τȣ̀ς ἄλλȣς ἔρχονται μετὰ τῶν φίλων, *id.* cum aliquo eſſe, μετά τινος εἶναι, *id.* cum parrheſia loqui, μετὰ τῆς παῤῥησίας ποιεῖν λόγȣς, *id.* comparare aliquem cum aliquo, ἐξετάζειν τινὰ πρός τινα, fœdera cum rege, συνθῆκαι πρὸς βασιλέα, pugno cum aliquo, μάχομαι πρός τινα, *Plut.* cum poteſtate eſſe, ἐν δυνάμει εἶναι, *Thuc.*

Cum pro *Quando*, *Quia*, &c. Vide *Quum*, cum, tum, μὲν, δὲ, *Dem.* cum omnis diſciplina exercitatione continetur, tum philoſophia præ cæteris, πᾶσα μὲν παιδεία δι' ἐπιστήμας συνέστηκεν, ἡ δὲ φιλοσοφία ϗ μᾶλλον τῶν ἄλλων, *Dem.* cum omnia probra vitanda, tum maxime illud, πάντα μὲν ὀνείδη φευκτέον, μάλιστα δὲ τȣ̃το, *id.*

Cuminum, τὸ κύμινον, ȣ, *Dioſc.*

Cumprimis, τὰ πρῶτα, *Lucian.*

Cumulate, ἀθρόως, σεσωρευμένως.

Cumulatim, σωρηδὸν, *Herodian.*

Cumulatus, a, um, σωρευτὸς, ή, όν, *Athen.*

Cumulo, ἀθροίζω, *Iſocr.* aliquid aliquo, σωρεύω τί τινι, *Herodian.* aliquem laudibus, ὑπεραινέω τινὰ, *Æſchin.*

Cumulus, τὸ σώρευμα, ατος, *Xenoph.* ὁ σωρὸς, ȣ̃, *Plut.* divitiarum, χρημάτων, *Ariſtoph.* terræ, τὸ χῶμα, ατος, *Plato.*

Cunabula, ἡ κοιτὶς, ίδος, τὸ σπάργανον, ȣ, *Herodian.*

Cunæ, idem quod *Cunabula.*

Cunctabundus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐνδοιάσιμος ȣ, *Lucian.*

Cunctanter, σχολῆ, *Thuc.* σχολαίως, *Ariſtot* cunctantiſſime, σχολαιότατα, *Xen.*

Cunctatio, ἡ σχολαιότης, ητος, *Thuc.* τ μέλλημα, ατος, *Æſchin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* ἡ διαμέλλησις, εως, *id.*

Cunctator, ὁ μελλητὴς, ȣ̃, *Ariſtot.* ὁ μέλλων, οντος, *Dem.*

Cunctor, ὀκνέω, *Thuc.* in aliqua re, μέλλ τι, *Dem.* διαμέλλω πρός τι, *Naz.*

Cunctus, a, um, σύμπας, ασα, αν, *Thuc* ἁπαξάπας, ασα, αν, *Philo.*

Cuneatio, ἡ σφήνωσις, εως.

Cuneatus, a, um, ὁ ϗ ἡ σφηνοειδὴς, έος.

Cuneo, σφηνόω, κατασφηνόω, *Hippocr.*

Cuneolus, τὸ σφηνάριον, ȣ, *Suid.* ὁ σφηνίσκος, ȣ.

Cuneus, ὁ σφὴν, ηνὸς, in cuneos diviſi i acie, κατὰ φάλαγγας διαιρεθέντες, *Herodian.*

Cuniculatim, ὑπονομηδὸν, *Thuc.*

Cuniculoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπονομώδης, εο

Cuniculus, ὁ δασύπȣς, οδος, *Ariſtot.* i. foſſa ſubterranea, ὁ ὑπόνομος, ȣ, *Th* cuniculos ago, ὑπονομεύω, *Dinarch.* cuniculis oppugno, ὑπονόμοις πολεμίζω.

Cupa, ὁ πίθος, ȣ, *Plut.* inanis, σκεῦος οἰνοφόρον κενὸν, *Herodian.*

Cupedia, τὸ πέμμα, ατος, *Plut.* cupedi inhians, ὁ λίχνος, ȣ, *Plato.*

Cupide, ἀγαπητῶς, amplecti pacem, ἰδί τὴν εἰρήνην γενομένην, *Dem.* cupidiſſime omnia facere, μετὰ προθυμίας πάντα πρά τειν, *Herodian.*

Cupidineus, a, um, ἐρωτικὸς, ή, όν, *Lucian.*

Cupiditas, ἡ ἐπιθυμία, ας, *Dem.* ὁ ἔρως, ωτος, *id.* infatiabilis, ἡ ἀπληστία, ας, i tanta laborum, τοσȣ̃τος ἔρως τῶν πόνω *id.* rerum malarum, ἐπιθυμία πραγμάτων πονηρῶν, *Iſocr.* cupiditas alicujus r me incedit, εἰσέρχεταί μοι ἡ ἐπιθυμί τινὸς, *Dem.* tanta cupiditate incitor, ε τοσȣ̃τ' ἀπληστίας ἔρχομαι, *Iſocr.* inceſſi me cupiditas alicujus rei, ἐνέπεσέ μοι ἔρως τινὸς, *id.* in eam devenire cupiditatem, εἰς τοσȣ̃τ' ἐπιθυμίας ἥκειν, *id.* habere cupiditatem alicujus rei, ἔχειν ἐπιθυμίαν τινὸς, *id.* explere cupiditatem alicujus, ἐφικέσθαι τῆς ἀπληστίας τινὸς, *Dem* coërcere cupiditates, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν, *Iſocr.* fruſtror cupiditate, διαμαρτάνω, ὧν ἐπιθυμέω, *id.*

Cupido, ὁ ἔρως, ωτος, *Xen.*

Cupidus, a, um, ἐφιέμενος, 'ενη, ενον, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ἐπιθυμητὴς τινος, i inſatiabiliter pecuniæ, ὁ ϗ ἡ ἄπληστος χρημάτων, *id.* ſ. plenus cupiditatibu γέμων ἐπιθυμιῶν, *Iſocr.* cupidus ſum alicujus rei. Conf. *Cupio.*

Cupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, *Dem.* aliquid nimis, τὶ λίαν, *Iſocr.* bene dicere εὖ λέγειν, *id.* aliquem imitari, γλίχομ τινα μιμεῖσθαι, *id.* univerſi incolumitatem, γλίχομαι τῆς ὅλȣ διαμονῆν, *Phil* contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων, *Ariſto* libertatem, γλίχομαι περὶ τῆς ἐλευθερί *Herodot.* bene alicui, εὐνοέω τινὶ, *Dem.*

Cupitor, ὁ ἐραστὴς, alicujus rei, τινὸς, *Xe* ὁ ἐπιθυμητὴς τινος, *Dem.*

Cupreſſetum, ὁ κυπαρισσὼν, ῶνος.

Cupreſſinus, a, um, κυπαρίσσινος, ίνη, ιν

Cupreſſus, ἡ κυπάρισσος, ȣ, *Athen.*

Cupreus, a, um, κυπριακὸς, ή, όν.

Cuprum, χαλκὸς κύπριος.

Cur, διὰ τί, cur bene dicendi ſtudioſ fugiant, libenter audirem, διὰ τί οὐ λέγειν ἐπιθυμοῦντας φεύγωσι, ἡδέως ἂν πυθοίμην, *Iſocr.* cur ei præmium daturi non eſtis? διὰ τί τούτῳ οὐ δώσετε δωρεάν; *Æſchin.* recte conſiderate, cur hoc fecerit, συλλογίζεσθε ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἔπραττε, *Dem.* cur putatis omnes bellum hoc fugere? τίνος ἕνεκα νομίζετε πάντας φεύγειν τοῦτον τὸν πόλεμον; *id.* διότι; *Ariſtot.* διότι, *Xen.* διὰ τίνα αἰτίαν; *Ariſtot.*

Cura, ἡ φροντὶς, ίδος, *Dem.* ἡ πρόνοια, ας, *id.* ἡ μελέτη, ης, *Iſocr.* curam ſuſcipere rei, ποιεῖν ſ. ποιεῖσθαι πρόνοιάν τινος, ſ. περί τινος, ſ. ὑπέρ τινος, *Dem.* habere alicujus, ἔχειν πρόνοιάν τινος, *id.* ἔχειν ἐπιμέλειάν τινος, *id.* ἔχειν λόγον τινὸς, *id.* gero alicujus, ἐπιμελέομαί τινος, *Xen.* περί τινος, *Plato*, τὶ, *Xen.* adhibeo, ne quid tranſeat, φυλάττω μηδένα περαιοῦσθαι, *Thuc.* ne quis faciat, φυλάττομαι, ὅπως μὴ ποιήσῃ τις, *Xen.* curæ eſt mihi aliquid, μέλει μοι περί τινος, *Iſocr.* μέλει μοι ὑπέρ τινος, *Dem.*

Curate, ἐπιμελῶς, *Dem.*

Curatio, ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* præeſſe curationi ſ. adminiſtrationi alicui, προστάττω εἶναι ἐπιμελείας τινὸς, *id.* morbi, ἡ θεραπεία τῶν νοσημάτων, *Dem.*

Curator, ὁ ἐπιμελητὴς, οῦ, tribûs, τῆς φυλῆς, *Dem.* reficiendorum murorum, τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς, *id.* liberorum, i. e. tutor, ὁ ἐπίτροπος, ου, *Plut.* morbi, ὁ θεραπευτὴς, οῦ, *Gal.*

Curatura, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.*

Curculio, ὁ τρὼξ, γὸς, *Schol. Heſ.* ὁ κὶς, κιὸς, *Theophr.* ὁ θρὶψ, θριπὸς, *id.*

Curia, τὸ βουλευτήριον, ου, *Dem.* τὸ πρυτανεῖον, ου, *id.* vocatio in curiam, ἡ κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον, *id.* vocare ſenatum in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, *id.* frequentare curiam, εἰσιέναι πολλάκις τὸ βουλευτήριον, *id.* proclamare aliquid in curia, ἀνειπεῖν τι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, *id.* exire e curia, ἐξιέναι ἐκ τοῦ δικαστηρίου, *id.* i. e. pars civitatis, ἡ φρατρία, ας, *Iſocr.* curiæ princeps, ὁ φρατρίαρχος, ου, *Dem.*

Curialis, ὁ φράτωρ, ορος, *Dem.*

Curialis, e, φράτριος, ία, ιον, *Polyb.*

Curiatim, κατὰ φρατρίας.

Curiatus, a, um, φρατριακὸς, ὴ, όν.

Curio, ὁ φρατριεὺς, έως.

Curioſe, ἐπιμελῶς, *Dem.* πεφυλαγμένως, *Iſocr.* non admodum curioſe inquirere, quidnam ſit, οὐ πάνυ πολυπραγμονεῖν τι, ὅ, τι ποτ' εἴη, *Herodian.* curioſius, περιεργότερον, *id.*

Curioſitas, ἡ περιεργία, ας, ἡ πολυπραγμοσύνη, ης, *Iſocr.* τὸ πολυπραγμονεῖν, *id.*

Curioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίεργος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ πολυπράγμων, ονος, *Ariſtot.* ſum, πολυπραγμονέω, *Iſocr.*

Curo, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινὸς, *Xen.* περί τινος, *Plato*, corpus, ἐπιμέλομαι τοῦ σώματος, *Xen.* ut fiat, ἐπιμέλομαι, ὅπως γένοιτο, *Lucian.* aliquid parum, φροντίζω τινὸς ὀλίγον, *id.* ſalutem, φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας, *Dem.* non curo, utrum pejus, an melius vivamus, οὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα, *Plato*, diligentiſſime valetudinem, ἐπιμέλειαν μεγίστην ἔχω τῆς ὑγιείας, *Iſocr.* contractus, ἐπιμέλειαν ποιέω περὶ τὰ συμβόλαια, *Ariſtot.* publica, ut privata, μελετάω ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων, *Iſocr.* ægrotantem, θεραπεύω τινὰ, *id.* νοσηλεύω τινὰ, *id.* morbum, ἐπικουρέω νόσον, *Xen.* ἰάομαι νόσον, *Phalar.* θεραπεύω τὸ νόσημα, *Iſocr.* pecuniam, πορίζομαι ἀργύριον, *Dem.* non curo aliquid, ἀφροντιστέω τινὸς, *Plato*, curandum eſt aliquid, ἐπιμελητέον τινὸς, *Xen.*

Curriculo, δρομαίως.

Curriculum, i. e. parvus currus, τὸ ἁρμάτιον, ου, ὁ διφρίσκος, ου, *Ariſtoph.* i. e. curſus, ὁ δρόμος, ου, *Thuc.*

Curro, τρέχω, celeriter, ταχέως, *Plut.* una, συνδρομέω, *Dem.*

Curruca, ἡ ὑπολαῒς, ίδος, *Theophr.*

Currus, τὸ ἅρμα, ατος, *Xen.* τὸ ὄχημα, ατος, *Herodian.* curru vehi Meſſenam, πορεύεσθαι ἐφ' ἁμάξης εἰς Μεσσήνην, *Heſych.* currum conſcendere, ὀχήματος ἐπιβαίνειν, *Herodian.* currui imponere aliquid, ὀχήματι ἐπιτιθέναι τι, *id.* Conf. *Vehiculum.*

Curſito, συχνὰ καὶ πολλὰ τρέχω, περιτρέχω, *Plato*, ſurſum, deorſum, περιπατέω ἄνω, κάτω, *Ariſtoph.*

Curſor, ὁ δρομεὺς, έως, *Lucian.*

Curſus, ὁ δρόμος, ου, *Dem.* equi, δρόμος ἵππου, *id.* curſu contendere ad portum, δρόμον κατατείνειν ἐπὶ τὸν λιμένα, *Syneſ.* a curſu non declinare, ἀπαραλλάκτως θέειν, *Heliodor.* curſum rectum tenere, τροχιὰς ὀρθὰς ποιεῖν, *N. T.* εὐθυδρομεῖν, *Xenoph.* curſum ſiſtere, ἔχεσθαι δρόμου, *Lucian.*

Curto, κολούω, aliquid, τὶ, *Theophr.* κολοβόω τι, *Ariſtot.*

Curtus, a, um, κολοβὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Curvatio, ἡ κάμψις, εως, ἡ διάκαμψις, εως, *Naz.*

Curvatura, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.* ὁ καμπτὴρ, ῆρος, *Xen.*

Curvitas, ἡ καμπυλότης, ητος, ἡ κυρτότης, ητος, *Plut.*

Curulis, e, ἁρματόεις, εσσα, όεν, *Athen.* ἁρμάτιος, ία, ιον, *Xen.* ſella, δίφρος ἡγεμονικὸς, *Plut.* curule certamen, ἡ ἁρματοδρομία, ας.

Curvo, κάμπτω, *Thuc.* κυρτόω, *Xen.*

Curvus, a, um, καμπύλος, ύλη, ύλον, ἀγκύλος, ύλη, ύλον.

Cuſpido, ἀποξύνω εἰς ἀκίδα, ἐπιδορατίζω.

Cuſpis, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ſagittæ, ἡ ἀκὶς, ίδος, *Dioſc.* haſtæ, ἡ αἰχμὴ δόρατος, ἡ ἐπιδορατὶς, ίδος, *Plut.*

Cuſtodia, ἡ φυλακὴ, ῆς, inventa urbibus ad cuſtodiam & ſalutem, εὑρημένα ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, *Dem.* delecti ad cuſtodiam, τεταγμένοι ἐπὶ τῇ φυλακῇ, *idem*, fidem & cuſtodiam (principis) prodere, τὴν πίστιν καὶ τὸ ἐχέγγυον φρουρᾶς προδιδόναι, *Herodian.* i. e. carcer, captivitas, vide *Carcer*, *Captivitas.*

Cuſtodio, φυλάττω, omnia in urbibus, πάντα ἐν ταῖς πόλεσι, *Xen.* aliquem ab aliqua re, τινὰ ἀπό τινος, *id.* mare, φυλάττω φυλακὴν ἐν τῇ θαλάττῃ, *Dem.* urbem, διαφυλάττω τὴν πόλιν, *Iſocr.*

Cuſtos, ὁ φύλαξ, ακος, *Dem.* conſtitutio cuſtodum, διάταξις φυλάκων, *id.* cuſtodes conſtituere, καθιστάναι φύλακας, *id.* imponere, εἰσπέμπειν φύλακας, *Iſocr.* occidere, ἀποσφάττειν, *Dem.* cuſtos carceris, ὁ δεσμοφύλαξ, ακος, *Lucian.* legum, ὁ θεσμοφύλαξ, ακος, *Thuc.* ὁ νομοφύλαξ, ακος, *Ariſtot.* templi, ὁ ναοφύλαξ, ακος, *id.* civium, ſ. civitatis, ὁ πολιτοφύλαξ, ακος, *id.* ſtratorum, ὁ στρωματοφύλαξ, ακος, *Plut.* corporis, ὁ σωματοφύλαξ, ακος, *Herodian.* cuſtos femina, ἡ φυλακὶς, ίδος, *Plato.*

Cuteus, a, um, ὁ καὶ ἡ δερματώδης, εος, δερμάτινος, ίνη, ινον.

Cuticula, τὸ δερμάτιον, ου.

Cutis, cum ſubjecta carne, ὁ χρὼς, τὸς, *Ariſtot.* detracta, τὸ δέρμα, ατος.

Cyamus, ὁ κύαμος, ου, *Plato.*

Cyaneus, a, um, κυάνεος, έα, εον, *Ariſtot.*

Cyanus, ὁ κύανος, ου, cyanum refero, κυανίζω, *Dioſcor.* in cyanum vergens, κυανίτις, ιδος, *Hippocr.* cyanei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, *Plut.*

Cyathus, ὁ κύαθος, ου, *Athen.* parvus, τὸ κυάθιον, ου, *Poll.* cyatho ſimilis, ὁ καὶ ἡ κυαθώδης, εος, *Athen.* cyathis indulgeo, κυαθίζω, *Polyb.*

Cygneus, a, um, κύκνειος, εία, ειον, *Athen.*

Cygnus, ὁ κύκνος, ου, *Ariſtot.*

Cylindraceus, a, um, κυλινδρικὸς, ὴ, όν.

Cylindrus, ὁ κύλινδρος, ου, *Plut.* cylindro ſimilis, ὁ καὶ ἡ κυλινδρώδης, εος, *Theophr.* æquo ſive complano, κυλινδρόω, *id.* cylindri more, κυλινδρικῶς, *Plut.*

Cymba, ἡ κύμβη, ης, *Soph.*

Cymbaliſta, ὁ κυμβαλιστὴς, οῦ.

Cymbaliſtria, ἡ κυμβαλίστρια, ας.

Cymbalum, τὸ κύμβαλον, ου, *Xen.* pulſo, κυμβαλίζω, *Lucian.*

Cymbium, τὸ κυμβίον, ου, *Dem.*

Cyminum, τὸ κύμινον, ου, *Dioſc.* cymino ſimilis, ὁ καὶ ἡ κυμινώδης, εος, *Theophr.*

Cyprinus, ὁ κυπρῖνος, ου, *Ariſtot.*

Cytiſus, ὁ κύτισος, ου, *Theophr.*

D.

DActyliotheca, ἡ δακτυλιοθήκη, ης, *Plin.*

Dactylus, ὁ δάκτυλος, ου, *Dioſc.*

Dæmon, ὁ δαίμων, ονος, *Plato*, malus, ὁ κακοδαίμων, ονος, capularis, ὁ σοροδαίμων, ονος, *Plut.* a dæmone inſpiratus, δαιμονιακὸς, ὴ, ὸν, *id.* qui dæmonis eſt, δαιμονικὸς, ὴ, ὸν, *Chryſ.* pro dæmone habeo, δαιμονίζω, *Heſych.* a dæmone poſſideor, δαιμονίζομαι, *N. T.* δαιμονάω, *Lucian.*

Dæmoniacus, a, um, δαιμονιακὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Dæmonicus, a, um, δαιμονικὸς, ὴ, ὸν, *Chryſ.*

Dama, ἡ δορκὰς, άδος, *Dioſcor.* ἡ δὸρξ, κὸς, *Al. Aphr.* ὁ δόρκος, ου, *Dioſc.* parva, ſ. parvus, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.

Damnatio, ἡ κατάγνωσις, εως, *Dem.* ἡ κατάκρισις, εως, *N. T.* τὸ κατάκριμα, ατος, *ibid.* æterna, ἡ κρίσις τῆς γεέννης, *ibid.*

Damnatorius, a, um, καταγνωστικὸς, ὴ, όν.

Damnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ κατάδικος, ου, *Dem.* violati feſti, καταχειροτονηθεὶς ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.*

Damno, καταγινώσκω, aliquem capitis, θάνατόν τινος, *Dem.* θανάτου τινὸς, *id.* κατακρίνω θάνατόν τινος, *Iſocr.* καταψηφίζομαι θάνατόν τινος, *Dem.* aliquem inique, ἀδίκως καταδικάζομαί τινος, *id.* aliquem homicidii, καταγινώσκω τινὸς φόνον, vel τινὰ φόνου, *Lyſ.*

Damnoſe, βλαβερῶς.

Damnoſus, a, um, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.*

Damnum, ἡ βλάβη, ης, *Plato*, ἡ ζημία, ας, *Xen.* τὸ βλάβος, εος, *Dem.* ἡ συμφορὰ, ᾶς, *Iſocr.* & detrimentum, βλάβη καὶ ζημία, *Demoſth.* adferre alicui, φέρειν τινὶ βλάβην, *id.* ἐνεγκεῖν τινι ζημίαν, *id.* eſſe ſ. fieri alicui, εἶναί τινι βλάβος, *id.* contrahere haud exiguum, ὀφλισκάνειν ζημίαν οὐ μικρὰν, *id.* reſtituere ſ. pendere duplo, ἐκτίνειν βλάβος διπλοῦν, *id.* cum damno facere, aut fieri, μετὰ βλάβης ſ. ζημίας ποιεῖν ſ. γίγνεσθαί τι, *id.* facio ſ. patior, ζημιόομαι, *id.* ab aqua, πάσχω κακῶς ἐκ ὕδατος, *id.*

Dapes, τὰ ἐδέσματα, ων, *Iſocr.*

Dapſilis, e, ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, έος, *Plato*, epulum dapſilius, δεῖπνον δαψιλέστερον, *Plut.* dapſilis & largus ſum, ἐνδαψιλεύομαι, *Pandect.*

Dapſiliter, δαψιλῶς, vivere, ζῆν, *Xen.*

Datio, ἡ δόσις, εως, *Plato.*

Dator, ὁ δοτὴρ, ῆρος, *Xenoph.* ὁ δωτὴρ, ῆρος, *Lucian.*

Datus, a, um, δοθεὶς, εῖσα, ὲν, *Dem.* data opera, ἑκουσίως, *Dem.* ἑκόντι, *id.* ἐξεπίτηδες, *idem*, delinquere, ἑκουσίᾳ πλημμελεῖν, *idem.*

De, ἐκ vel ἐξ, de ſuo rempublicam juvare, ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ὑπαρχόντων τοῖς κοινοῖς ἐπαρκεῖν, *Iſocr.* de muro præcipitare, κατὰ τείχεος κάτω ῥίπτειν, *Herodot.* de gloria pugnare, περὶ δόξης πολεμεῖν, *Dem.* de re nova loqui ſ. dicere, περὶ καινοῦ πράγματος λέγειν, *id.* de numero detrahere, ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ἀφαιρεῖν, *Iſocr.* de rerum incolumitate ſolicitum eſſe, ὑπὲρ σωτηρίας πραγμάτων φροντίζειν, *id.* de parte regionis dimicare, ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμεῖν, *idem*, commentatio de aſtris, γραφὴ ἀμφὶ ἀστέρων, *Lucian.* fama vulgatur de morte ejus, ἐκφέρεται λόγος ἀμφὶ θανάτῳ αὐτοῦ, *Herodot.*

Dea, ἡ θεὰ ᾶς, *Dem.* ἡ θεὸς, οῦ, *id.* magna & præſtans Minerva, μεγάλη καὶ ἀγαθὴ θεὸς Ἀθηνᾶ, *id.*

Dealbatio, ὁ λευκασμὸς, οῦ.

Dealbo, λευκόομαι, aliquid, τὶ, *Xen.*

Deambulatio, ὁ περίπατος, ου, *Plut.* deambulatione pomeridiana uti, περιπάτῳ δειλινῷ χρῆσθαι, *Æl.*

Deambulatorium, ὁ περίπατος, ου, *Plut.*

Deambulo, περιπατέω, *Herodian.* ſurſum, deorſum, ἄνω, κάτω, *Ariſtoph.*

Deamo, στέργω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ὑπεραγαπάω τινὰ, *Herodian.*

Dearmatus, a, um, παρωπλισμένος, ένη, ένον, *Plut.*

Deartuo, ἐξαρθρόω, *Ariſtot.*

Deauratio, ἡ χρύσωσις, εως, *Plut.*

Deauratus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάχρυσος, ου, *Athen.*

Deauro, χρυσόω, *Athen.*

Debacchatio, ἡ παροινία, ας, *Dem.*

Debacchor, παροινέω, in aliquem, εἴς τινα, *Dem.*

Debellatio, ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.* ὁ καταγωνισμὸς, οῦ, *id.*

Debellator, ὁ καταγωνιστὴς, οῦ, ὁ καταπολεμῶν, οῦντος, *Thuc.*

Debello, καταπολεμέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Thuc.* καταγωνίζομαί τινα, *Lucian.*

Debeo, ὀφείλω, alicui pecuniam, τινὶ χρήματα, *Plato*, alicui æs alienum, τινὶ χρέας, ſ. χρέα, *Dem.* alicui gratiam, τινὶ χάριν, *Plato*, dicere, λέγειν, *Ariſtot.* non debemus occaſionem in perniciem noſtram impendere, οὐκ ὀφείλομεν τὸν καιρὸν συμπαρασκευάζεσθαι καθ' ἡμῶν αὐτῶν, *Dem.* quæ reſtant, magnæ nobis curæ eſſe debent, σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς φροντίσαι, *id.*

Debilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, έος, *Iſocr.* ἀσθενῶν, οῦσα, οῦν, *Demoſth.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *id.*

Debilitas, ἡ ἀσθένεια, ας, *Plato*, ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Thuc.*

Debiliter, ἀσθενῶς, *Dem.*

Debilito, ἀσθενόω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Debitio, ἡ ὄφλησις, εως, τὸ χρέον, *Dem.*

Debitor, ὁ ὀφειλέτης, ου, *N. T.* ὁ ὀφείλων, οντος, *Dem.* ὁ ὄφλων, οντος, *id.* ὁ χρήστης, ου, *id.* ὁ ὑπόχρεως, ω, *id.* magnus, ὁ ὑπέρχρεως, ω.

Debitrix, ἡ ὀφειλέτις, ιδος, *Euripid.* ἡ ὀφείλουσα, ης, *Dem.*

Debitum, τὸ ὀφείλημα, ατος, *Dem.* τὸ ὄφλημα, ατος, *id.* τὸ χρέος, εος, *id.* duplum, ὄφλημα διπλοῦν, *id.* privatum, χρέος ἴδιον, *id.* paternum, χρέος πατρικὸν, *id.* adſcribere ad debitum, γράφεσθαι ὀφείλοντα πρὸς χρέος, *id.* reddere, ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα, *id.* ἐκτίσαι ὄφλημα, *id.* recipere ab aliquo, ἀπολαμβάνειν τὸ χρέος παρά τινος, *id.* recuperare ab aliquo, κομίζεσθαί χρέος παρά τινος, *id.* condonare omne, ἀφίεσθαι πᾶν ὄφλημα, *id.* ἀφιέναι τὸ χρέος ὀφείλουσι, *Iſocr.* expungi, ἐξαλείφεσθαι τὸ ὄφλημα, *Dem.* debito fraudare, ἀποστερῆσαι χρέος, urbem, ἀποστερεῖν ὀφλήματος τὴν πόλιν, *id.*

Debitus, a, um, ὀφειλόμενος, ένη, ενον, benevolentia, εὔνοια, *N. T.* honor προσήκουσα τιμὴ, *Plato*, pœna, προσήκουσα τιμωρία, *id.*

Deblatero, ψελλίζομαι, *Ariſtot.* στωμύλλω, *Ariſtoph.* καταστωμύλλω, *id.*

Decacuminatio, ἡ βλαστολογία, ας, *Theophr.*

Decacumino, βλαστολογέω, *Theophr.*

Decalogus, ὁ δεκάλογος, ου.

Decanto, ἐγκωμιάζω, *Iſocr.* i. e. ſæpius inculco, ταυτολογέω, *Polyb.*

Decapulo, μεταγγίζω, *Dioſc.*

Decanus, ὁ δεκάδαρχος, ου, ὁ δεκάρχης, ου, *Herodot.*

Decas, ἡ δεκὰς, άδος.

Decauleſco, ἀποκαυλόω, *Theophr.*

Decedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, *Xen.* de via alicui, ἐξίσταμαι ὁδοῦ τινι, *Plut.* a magiſtratu, ἐξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, *Thuc.* i. e. minuor, nihil ipſi deceſſit de exercitu, niſi qui morbo extincti ſunt, οὐδὲν αὐτῷ ἀπεγίγνετο στρατοῦ, εἰ μή τι νόσῳ, *Thuc.* de jure ſuo decedere, ὑφίεσθαι τῶν δικαίων ἑαυτοῦ, *Ariſtoph.* ante fatalem diem decedere, ſ. mori, πρὸ μοίρας τελευτᾷν, *Iſocr.*

Decem, οἱ, αἱ, τὰ δέκα, *Dem.* millia, ἡ μυριὰς, άδος, *Theophr.* ἡ μυριοστὴ, ῆς, *Xenoph.* menſibus, δεκαμηνιαίῳ χρόνῳ, *Philo.*

December, ὁ γαμηλιὼν, ῶνος, *Theophr.* al. ὁ ποσειδιὼν, ῶνος, *Suid.*

Decempeda, μέτρον δεκάπουν, ὁ δεκάπους, οδος.

Decempedator, ὁ τῷ δεκάποδι μετρῶν, οῦντος.

Decemplex, ὁ δεκαπλάσιος, ία, ιον, *Poll.*

Decem-primi, οἱ δεκάπρωτοι, ων.

Decemvir, ὁ δεκάρχης, ου, ὁ δέκαρχος, ου, ὁ δεκαδάρχης, ου, ὁ δεκάδαρχος, ου, ὁ δεκαδοῦχος, ου, *Lyſ.* ſum decemvir, δεκαδαρχέω, *Heſych.*

Decemviralis, e, δεκαρχικὸς, ὴ, όν.

Decemviratus, us, ἡ δεκαρχία, ας, *Plut.* ἡ δεκαδαρχία, ας, *Dem.*

Decennalis, e, ὁ καὶ ἡ δεκαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ δεκαέτηρος, ου, *Plato.*

Decennis, e, idem quod antecedens *Decennalis.*

Decennium, ἡ δεκαετία, ας, ὁ δεκαέτηρος χρόνος, *Plato.*

Decens, πρέπων, ουσα, ον, aliquem, τινὶ, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ πρεπώδης, εος, τινι, *id* προσήκων, ουσα, ον, τινὶ, *Dem.* καθήκων, ουσα, ον, τινι, *id.*

Decenter, προσηκόντως, *Dem.* Conf. *Convenienter.*

Decentia, τὸ πρέπον, οντος, *Dem.*

Deceptio, ἡ ἀπάτη, ης, *Dem.* ἡ ἐξαπάτη, ης, *id.*

Deceptor, ὁ ἐξαπατῶν, οῦντος, *Dem.* ὁ παρακρουόμενος, ου, *Iſocr.*

Decerno, ψηφίζομαι, multa, πολλὰ, *Dem* bene & recte, ὀρθῶς καὶ καλῶς, *id.* honeſtiſſima civitati, τὰ κάλλιστα τῇ πόλει, *id.* ſecundum leges, κατὰ τοὺς νόμους, *id.* fruſtra, τὴν ἄλλως, *id.* expreſſe, διαῤῥήδην, *id.* clam, κρύβδην, *id.* de rebus, quæ decet, ψηφίζομαι περὶ πραγμάτων ἃ χρὴ, *id.* pacem, τὴν εἰρήνην, *Iſocr.* auxilium, βοήθειαν, *Dem.* judicando, ἐπικρίνω, *N. T.* prælio, μάχομαι. Conf. *Pugno*, *Prælior.*

Decerpo, ἀπολέγω, fructum, τὸν καρπὸν, *Theophraſt.* καρπολογέω, *id.* florem, δρέπομαι ἄνθος, *Plut.* fructum ſapientiæ, δρέπω καρπὸν σοφίας, *Baſil.* aliquid, ἀποδρέπομαί τι, *Plut.*

Decertatio, τὸ ἀγώνισμα, ατος, *Plut.* ὁ ἀγωνισμὸς, οῦ, *Dion.*

Decerto, διαγωνίζομαι, cum hoſtibus, πρὸς τοὺς πολεμίους, *Xen.* cum aliquo ob aliquid, τινί τι, *id.* τινὶ ὑπὲρ τινος, *Plato*, ἁμιλλάομαι ἐπί τι, *Xen.*

Diſceſſio, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Hippocr.*

Deceſſus, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Hippocr.* e vita, ἡ ἀπόστασις βίου, *Xen.*

Decet, πρέπει, aliquem, τινὶ, *Dem.* me odiſſe eum, ἄξιόν ἐστιν ἐμοὶ μισεῖν αὐτόν, *Xen.* vos laborare pro hoc, ἄξιον ὑμᾶς σπουδάζειν ὑπὲρ τούτου, *Dem.* nos optimos eſſe, προσῆκον ἡμῖν βελτίστους εἶναι, *Iſocr.* non decet id parvi facere, οὐκ ἐστι δίκαιον, οὐδὲ προσῆκον περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι τοῦτο, *Dem.* quod neminem decet dicere, ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις ἐστὶ, *Plato*, plus, quam decet, irritari, μᾶλλον τοῦ δέοντος παροξυνθῆναι, *Dem.* contra, quam decet, παρὰ τὸ προσῆκον, ut decet, κατὰ τὸ προσῆκον, *Xen.* hæc te decent, ταῦτά σοι πρέπει, *Iſocr.*

Decidium, τὸ κατάπτωμα, ατος, *Al. Aphr.*

Decido, i. e. deorſum cado, καταπίπτω, ab aſino, ἀπ' ὄνου, *Ariſtoph.* in terram, ἐπὶ τῆς γῆς, *Xen.* εἰς τὴν γῆν, *N. T.* i. e. abſcindo, ἀποκόπτω, aliquid, τὶ, *Xen.* controverſiam, καθίστημι ἔριδα, *Plut.*

Decies, δεκάκις, *Æl.* decies millies, μυριάκις, *Dem.*

Decima, ἡ δεκάτη, ης, *Dem.* decimæ, quæ Apollini offeruntur, ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος δεκάτη, *Xenoph.* decimas exigo, δεκατεύω, ab aliquo, τινὰ, *Demoſth.* decimam partem prædæ dare, δεκατεύειν τὰ τῶν πολεμίων, *Plut.* decimas accipio, δεκατόω, *N. T.*

Decimatio, ἡ δεκάτευσις, εως.

Decimator, ὁ δεκατευτὴς, οῦ.

Decimo, δεκατεύω, aliquid, τὶ, *Plut.* locus, in quo decimæ perſolvuntur, τὸ δεκατευτήριον, ου, *Xen.*

Decimus, a, um, δέκατος, άτη, ατον, *Dem.*

Decipio, ἐξαπατάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* φενακίζω τινὰ, *id.* παράγω τινὰ, *Plato*, me ipſe, φρεναπατάω ἐμαυτὸν, *N. T.* ἐξαπατάω ἐμαυτὸν, *Xen.* una, συνεξαπατάω, *Dem.* & fallo, ἐξαπατάω καὶ φενακίζω τινὰ, *id.* ἐξαπατάω καὶ παρακρούομαί τινα, *id.* aliquem falſis rationibus, παραλογίζομαί τινα, *id.* multis rebus decipi ab aliquo, πολλὰ ἐξαπατᾶσθαι ὑπό τινος, *Dem.* facile decipi poſſe, εἶναι εὐαπάτητον, *Ariſtot.*

Decipula, ἡ γαλεάγρα, ας, *Poll.*

Deciſio, ἡ διάλυσις, εως, *Polyb.* ἡ διάγνωσις, εως, *Dem.*

Declamatio, ἡ ῥητορεία, ας, *Iſocr.*

Declamator, ὁ ῥητορεύων, οντος, *Iſocr.*

Declamatorius, a, um, ῥητορικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Declamo, ῥητορεύω, *Iſocr.*

Declaratio,

Declaratio, ἡ δήλωσις, εως.

Declaro, δηλόω, aliquid aperte, τὶ σαφῶς, *Iſocr.* manifeſtiſſime, τὶ ἐναργέστατα, *id.* alicui, quod ei velim orationem mittere, δηλόω πρός τινα, ὅτι μέλλω αὐτῷ λόγον πέμπειν, *id.* omnibus, me alienas opes non appetere, φανερὸν ποιέω πᾶσιν, ὡς οὐ χρημάτων ἐπιθυμήσας ἀλλοτρίαν, *id.* aliquem conſulem, ἀναγορεύω τινὰ ὕπατον, *Plut.* imperatorem, ἀναδείκνυμι αὐτοκράτορα, *Herodian.*

Declinatio, ἡ ἔκκλισις, εως, mali, τοῦ κακοῦ, *Baſ.* grammatica, ἡ κλίσις, εως, *Gramm.*

Declino, ἐκκλίνω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Herodot.* ad voluptates, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς, *Ariſtot.* ad aliquid, ἐπί τι, *Dem.* aliquid, ἐκφεύγω τι, *Plato.*

Declivis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπικλινὴς, 'εος, *Thuc.*

Declivitas, ἡ ἐπίκλησις, εως, *Naz.* τὸ κλίτος, εος, LXX.

Decoctio, ἡ ἄφεψις, εως, *Theophr.*

Decoctor, ὁ λυμαντὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἄσωτος, ου, *Ariſtot.*

Decoctum, τὸ ἀφέψημα, ατος, *Dioſc.*

Decoctura, ἡ ἄφεψις, εως, *Theophr.*

Decollo, τραχηλοκοπέω, *Plut.* τῷ πελέκει παίω, *Diodor.* τῷ πελέκει τοὺς αὐχένας ἀποκόπτω, *Dion. Hal.*

Decolor, ὁ καὶ ἡ δύσχροος, *contr.* δύσχρους, ου, *Hippocr.*

Decoloratio, ἡ δυσχροία, ας, *Gal.*

Decoquo, ἀφέψω ſ. ἀφεψέω, *Dioſc.* maſſam farinæ in carbonibus, ὀπτάω μάζαν ἐπ' ἀνθράκων, *Herodian.* i. e. dilapido, χρεωκοπέω, *Phalar.* bona paterna, κατέδομαι τὰ πατρῷα, *Poll.*

Decor, ἡ εὐπρέπεια, ας, faciei, τῆς ὄψεως, *Dem.* eximius corporis, εὐπρέπεια μεγάλη τοῦ σώματος, *id.*

Decoramen, ὁ κόσμος, ου, *Iſocr.* τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.*

Decore, εὐπρεπῶς, *Dem.*

Decoro, κοσμέω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquem honoribus, ἀγάλλω τινὰ τιμαῖς, *Plato.*

Decorticatio, ὁ περιφλοισμὸς, οῦ.

Decortico, περιφλοίζω, *Theophr.* λέπω, *Athen.* ἀπολέπω, *Ariſtoph.*

Decorum, τὸ πρέπον, οντος, *Dem.* τὸ δέον, οντος, *id.* ſervo, φυλάττω τὸ πρέπον, *id.*

Decorus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσχήμων, alicui, τινὶ, *Æſchin.* ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, έος, *Xenoph.*

Decrementum, ἡ φθίσις, εως, *Plato.*

Decrepitus, a, um, γέρων ἐς τὸ ἔσχατον, *Lucian.* Tithono magis, ὁ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ζῶν, *id.* extreme, ὁ καὶ ἡ ἐσχατόγηρως, ω, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ὑπέργηρως, ω, *Ælian.*

Decreſcentia, ἡ μείωσις, εως.

Decreſco, μειόομαι, *Ariſtot.*

Decretum, τὸ ψήφισμα, ατος, *Dem.* τὰ ψηφισθέντα, ων, *id.* τὰ γνωσθέντα, ων, *id.* præclarum de aliquo, καλὸν δόγμα περί τινος, *id.* factum ſecundum leges, κατὰ τοὺς νόμους γνωσθέντα, *id.* utile, συμφέρον τι δεδογμένον, *id.* decretum facere, εἰπεῖν ψήφισμα, *Dem.* comprobare, κυρῶσαι ψήφισμα ſ. δόγμα, *id.* comprobare ſuffragiis, χειροτονεῖν ψήφισμα, *id.* exſequi, ποιεῖν τὰ δόξαντα, *id.* ratum habere, ἐμμένειν ψηφίσματι, *id.* improbare, ἐπιτιμᾶν ψηφίσματι, *Iſocr.* evertere, ἄκυρον ποιεῖν ψήφισμα, *Dem.* abrogare, λύειν ψήφισμα, *id.* expungere, ἐκκολάπτειν ψήφισμα, *id.*

Decribro, κοσκινίζω.

Decubo, κατάκειμαι, ægrotus, νοσῶν, οῦντος, *Lucian.*

Deculco, καταπατέω, *Thuc.*

Decumanus, a, um, δεκαταῖος, αία, αῖον, i. e. qui decimas colligit, ὁ δεκατηλόγος, ου, *Dem.*

Decumbo, κατάκειμαι, ægrotans, νοσῶν, οῦντος, *Lucian.* διάγω ἐν κλίνῃ, *Plut.* κεῖμαι ἐν κλίνῃ, *Dem.*

Decuplatus, a, um, δεκαπλάσιος, ία, ιον, *Poll.*

Decuplo, δεκαπλασιάζω, LXX.

Decuria, ἡ δεκὰς, άδος, militum, ὁ λόχος, ου, *Thuc.*

Decurio, onis, ὁ δεκάδαρχος, ου, *Philo,* ſum, δεκαδαρχέω, *Heſych.*

Decurio, as, καταλοχίζω, *Plut.*

Decurro, καταθέω, *Dem.* aliquo, καταδραμέω εἴς τι, *Chryſ.*

Decurſio, ἡ καταδρέμησις, εως.

Decurſorium, locus, in quo decurritur, ὁ καταδρόμος, ου.

Decurſus, us, ἡ καταδρομὴ, ῆς, *Thuc.*

Decurto, κολοβόω, *Ariſtot.*

Decus, τὸ ὄνομα, ατος, civitatis, τῆς πόλεως, *Dem.* patriæ, κόσμος τῆς πατρίδος, *Plut.* Confer *Gloria.*

Decuſſatim, κατὰ χιασμὸν, *Plato.*

Decuſſatio, ὁ χιασμὸς, οῦ, *Plato,* decuſſationis formam habens, χιαστὸς, ὴ, ὸν, *Euſtat.*

Decuſſis, ἡ δεκὰς, άδος.

Decuſſo, χιάζω.

Decuſſus, us, ἡ ἀπόσεισις, εως.

Decutio, κατασείω, fructus, καρποὺς ἀποσείομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtot.*

Dedecet, ἀναρμοστεῖ, *Plat.* aliquem, ὄνειδός ἐστι τινι, *Plut.*

Dedecor, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Dedecoramentum, ἡ αἰσχύνη, ης, *Dem.*

Dedecoro, καταισχύνω, patriam, τὴν πατρίδα, *Antiph.* honores, τιμὰς, *Dem.* aliquid verbo, τὶ λόγῳ, *id.* ſuam exiſtimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ, *id.* turpitudine morum gloriam, φαυλότητι τρόπων τὸ κλέος, *Herodian.* Conf. *Dedecus.*

Dedecoroſe, ἀτίμως, *Plato.*

Dedecoroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, ου, *Demoſth.*

Dedecus, ἡ ἀτιμία, ας, *Dem.* τὸ ὄνειδος, εος, *id.* ἡ αἰσχύνη, ης, *id.* adferre alicui, αἰσχύνην φέρειν ſ. περιποιεῖν τινι, *id.* admiſiſſe, ἔνοχον εἶναί τινι αἰσχύνῃ, *id.* abolere ſuſceptum, ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην, *id.* incidere in dedecus, περιπίπτειν αἰσχύνῃ τινὶ, *id.* dedecori hoc tibi eſt, τοῦτό ἐστί σοι ὄνειδος, *Plut.*

Dedicatio, ἡ καθιέρωσις, εως.

Dedico, καθιερόω, Deo partem aliquam, τῷ Θεῷ μέρος τι, *Plato.*

Dedignatio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, *Polyb.*

Dedignor, ἀπαξιόω, aliquem, τινὰ, *Appian.* aliquid, τὶ, *Plut.* aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Ariſtot.*

Dediſco, ἀπομανθάνω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Deditio, ἡ ἔκδοσις, εως, compellere aliquem ad deditionem, ἐκστήσασθαί τινα, *Demoſth.*

Dedititius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκδοτος, ου, *Iſocr.*

Deditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκδοτος, ου, *Iſocr.* dedita opera, ἐξεπίτηδες, *Dem.* alicui rei deditus, ἐπιθέμενός τινι, *Syneſ.* σπουδάζω περί τινος, *Herodian.*

Dedo, ἐκδίδωμι, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ultro me ipſum, ἑκὼν ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν, *Dem.* urbem alicui, ἐκδίδωμι πόλιν τινὶ, *Iſocr.* παραδίδωμι πόλιν τινὶ, *Diod. Sic.* aliquem alicui, ἐγχειρίζω τινά τινι, *Plut.* ἔκδοτον παραδίδωμί τινι, *Herodian.*

Dediſco, μεταδιδάσκω, *Plut.*

Dedoleo, ἀπαλγέω, *N. T.*

Dedolo, ἀποξέω.

Deduco, κατάγω, aliquem, τινὰ, *Plut.* filum, κρόκην, *Lucian.* lanam, ἔριον, *id.* navem, ναῦν, *Herodian.* triremes in portum, τὰς τριήρεις εἰς λιμένα, *Dem.* aliquem a propoſito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æſchin.* a ſententia, μεταπείθω τινὰ, *Dem.* aliquem plauſu & clamore domum, παραπέμπω τινὰ οἴκαδε κρότῳ καὶ βοῇ, *Plut.* funus, παραπέμπω τεθνεῶτα, *Lucian.* ἀκολουθεῖν τινι πρὸς τάφον, *Dem.*

Deductio, ἡ ὁδηγία, ας, i. e. abſtractio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς.

Deductor, ὁ προηγεμὼν, όνος, *Dem.*

Deerro, ἀποπλανάομαι, a recta fide, τῆς εὐθείας πίστεως, *Chryſ.* deerrare facio, ἀποπλανάω, a propoſito, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æſchin.*

Defæcatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτρυγος, ου, LXX.

Defæco, διυλίζω, *Dioſc.*

Defatigatio, ὁ κάματος, ου.

Defatigo, καταπονέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Defectio, ἡ ἀπόστασις, εως, *Thuc.* ἀποστασία, ας, *Plut.* ἡ ἀπόλειψις, εως, *Dem.* i. e. quod deeſt, vide *Defectus.*

Defector, ὁ ἀποστατὴρ, ῆρος, *Plut.* ὁ ἀποστάτης, ου, *id.*

Defectus, ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* τὸ ἔλλειμα, ατος, *id.* τὸ ἐλλεῖπον, οντος, *id.* τὸ ἐλάττωμα, ατος, *id.* ſolis vel lunæ, ἡ ἔκλειψις, *Ariſtot.*

Defendo, ἀμύνω, *Iſocr.* populi libertatem, ἀμύνομαι τῇ δημοκρατίᾳ, *Dem.* ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, *idem,* ſororem, πρὸ τῆς ἀδελφῆς, *Plut.* Græciam, τὴν Ἑλλάδα, *Plato,* aliquem coram judicio, συνηγορέω ὑπέρ τινος, *Ariſtot.* συνηγορέω τινὶ, *Iſocr.* συναγορεύω τινὶ, *id.* ἀπολογέομαι περί τινος, *id.* cauſſam, ἀπολογίαν ποιέομαι ὑπέρ τινος, *id.* aliquem ab injuria, ἐπαμύνω τινί. Conf. *Defenſio.*

Defenſio, ἡ προστασία, ας, *Polyb.* ἡ ἐπικουρία, *id.* coram judicio, ἡ ἀπολογία, ας, *Dem.* actorum, ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, *id.* defenſionem inſtituere ſ. facere, ἀπολογίαν ποιεῖν ſ. ποιεῖσθαι, *id.* λέγειν, *id.* dare ſ. concedere alicui, διδόναι τινὶ, *id.* meditari mendaciorum, μελετᾶν ὑπὲρ ψευδῶν, *id.* relinquere alicui, ὑπολείπειν τινὶ, *id.* ſcribere peccatorum, γράφειν τῶν ἡμαρτημένων τινὶ, *id.* habere juſtam, ἔχειν λέγειν ſ. εἰπεῖν ἀπολογίαν δικαίαν, *id.* legitimam declinare, φεύγεσθαι ἀπολογίαν δικαίαν, *id.* φεύγειν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν ἀπολογίας, *id.* audire, ἀκροᾶσθαι τοῦ ἀπολογουμένου, *Iſocr.* evertere alicujus, διαλύειν ἀπολογίαν τινὸς, *Dem.* defenſione aliqua uti, χρῆσθαι ἀπολογίᾳ τινὶ, *id.* abuti, καταχρῆσθαι ἀπολογίᾳ, *id.*

Defenſito, προΐσταμαι, jura, τῶν δικαίων, *Demoſth.*

Defenſor, ὁ προστάτης, ου, *Plut.* ὁ βοηθὸς, οῦ, *id.* i. e. patronus, ὁ ἀπολογούμενος, ου, *Dem.* ὁ συνήγορος, ου, *id.* ὁ συνηγορῶν, οῦντος, *id.* ſalutis alicujus, συνηγορεῖν τῇ σωτηρίᾳ τινὸς, *id.* legis alicujus, συνερῶν νόμῳ τινὶ, *id.* comparare multos defenſores alicujus, πορίζεσθαι πολλοὺς συνεροῦντας ὑπέρ τινος, *id.* adſciſcere ſibi defenſorem, παρασκευάζεσθαι αὐτῷ συνηγοροῦντα, *id.* habere aliquem, ἔχειν τινὰ σύνδικον, *id.* deſtitui defenſore, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν ἐρούντων ὑπὲρ αὐτοῦ, *Dem.*

Defero, κατακομίζω, aliquid in nave, τὶ ἐπὶ ναῦν, *Syneſ.* i. e. denuntio, παρεγγυάω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* i. e. accuſo, εἰσαγγέλλω, *id.* καταγγέλλω τινὰ, *Herodian.* Conf. *Accuſo.*

Deferveo, ἀποβράζω, *Budæus*, i. e. placidus fio, πραΰνομαι, *Xen.* ira mea defervet, παύομαι τῆς ὀργῆς, *Dem.*

Defeſſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάπονος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ κατάκοπος, ου, *Plut.*

Defetiſcor, καταπονοῦμαι, *Laërt.* ἀποκάμνω, *Herodian.*

Deficio, ἐλλείπω, in aliqua re, ἔν τινι, *Dem.* deficio pecunia, ſ. pecunia deficit mihi, χρήματά με ἀπολείπει, *Ariſtoph.* με ἐπιλείπει, *Dem.* frumento, ἐπιλείπω τῷ σίτῳ, *Thuc.* ſpiritu, τοῦ πνεύματος, *Plut.* animo, λειποψυχέω, *Thuc.* viribus, ἐξασθενέω, *Plut.* i. e. deſino, καταλήγω, i. e. deſciſco, ab aliquo, ἀφίστημί τινος, *Iſocr.* ἀπό τινος, *Diodor.* ἀφίσταμαί τινος, *Iſocr.* ad hoſtes, ἀφίστημι πρὸς πολεμίους, *Iſocr.* ἀπέρχομαι εἰς πολεμίους, *Dem.* ad adverſarios, ἀποκλίνω ἐπὶ τοὺς ἀντιδίκους, *Dem.*

Defigo, καταπήγνυμι, aliquid in terram, τὶ εἰς γῆν, *Ariſtot.* oculos in aliquid, ἐναντενίζω τινὶ, *Baſil.*

Definio, ὁρίζω, aliquid circulo, τὶ κύκλῳ, *Ariſtot.* aliquid intervallo aliquo, περιορίζω τι διαστήματί τινι, *Lucian.* i. e. ſtatuo, alicui aliquid, ὁρίζω τινί τι, *Dinarch.* i. e. circumſcribo, περιγράφω, *Ariſtot.*

Definite, ὁρισμένως, *Ariſtot.*

Definitio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ ὅρος, ου, *id.*

Definitivus, a, um, ὁριστικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Definitus, a, um, ὡρισμένος, ένη, ένον, *Dem.*

Deſit, λείπει, ἀπογίνεται.

Deflagratio, ὁ ἐμπρησμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ἔμπρησις, εως, *Æſchin.*

Deflagro, καταφλέγομαι, ἐμπρήθομαι, *Xen.*

Deflecto, κατακάμπτω, in aliquid, εἴς τι, *Plato*, ἀποκλίνω, ad ſocordiam, ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, *Dem.* ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Ariſtot.* παρεκτρέπομαι εἴς τι, *Plut.* ab aliquo in occurſu, ἐκτρέπομαί τινα ἀπαντῶν, *Dem.*

Defleo, καταδακρύω, ſortem, τὴν τύχην, *Xen.* aliquem, ἀνακλαίω τινὰ, *Iſocr.* matrem mortuam, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, *Lucian.* vivum propter ſortem infelicem, ὀδύρομαι ἄνδρα τῆς τύχης, *Dion. Halic.* fortunam alicujus, κλαίω τινὶ τύχην τινὸς, *Dem.*

Defloreo, ἀπανθέω, *Naz.* παρακμάζω καὶ παρανθέω, *Plut.*

Defloreſco, vide *Defloreo.*

Defloro, ἀπανθίζω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Defluo, καταῤῥέω, in terram, εἰς τὴν γῆν, *Xen.* defluunt folia, ἀποῤῥέουσι τὰ φύλλα, *Dem.*

Defluvium, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, *Xen.*

Defluvius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥυτος, ου, *Plato.*

Defluxus, us, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, *Xen. in primis* humorum e capite, ὁ κατάῤῥοος, *contr.* κατάῤῥους, ου, *Gal.*

Defodio, κατορύττω, aliquem vivum, τινὰ ζῶντα, *Xen.* aurum, χρυσίον, *Hermog.* i. e. fodiendo detraho, ἀποσκάπτω, *Plato.*

Defore, ἐλλείψειν, *Ariſtot.*

Deformatio, ἡ δυσμόρφωσις, εως.

Deformis, e, ὁ καὶ ἡ δύσμορφος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄμορφος, ου, *Lucian.* facies ſupra modum deformis, πρόσωπον ὑπερβάλλον τῷ αἴσχει, *Xen.*

Deformitas, ἡ ἀμορφία, ας, *Plut.* ἡ ἀῤῥυθμία τοῦ σώματος, *Dem.* τὸ αἶσχος, εος, *Xen.*

Deformiter, αἰσχρῶς, *Ariſtot.*

Deformo, ἀπομορφόω, aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Hal.* καταρυπαίνω τινὰ, *Iſocr.* honores, καταισχύνω τιμὰς, *Dem.* aliquid verbo, τι λόγῳ, *Dem.* ſuam exiſtimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ, *id.* i. e. delineo leges, διατυπόω νόμους, *Lucian.* aliquid, ἐκμορφόομαί τι, *Plut.*

Defoſſio, ἡ κατορυχὴ, ῆς.

Defraudatio, ὁ νοσφισμὸς, οῦ, ὁ ἀποστέρησις, εως, *Iſocr.*

Defraudator, ὁ ἀποστερητὴς, οῦ, *Plato.*

Defraudo, ἀποστερέω, aliquem aliqua re, τινά τινος, *Xen.* ἀποστέρησιν ποιῶ, *Iſocr.* ἐξαπατάω τινὰ, *Dem.* genium, ἀνταγωνίζομαι τῇ φύσει.

Defrenatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ου, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ἀχαλίνωτος, ου, *Naz.*

Defrigeſco, ἀποψύχομαι, *Ariſtot.*

Defringo, ἀποῤῥηγνύω, aliquid, τὶ, *Æſchin.*

Defrugatio, ὁ καρπισμὸς, οῦ, *Theophr.*

Defrugo, ἐκκαρπίζομαι, *Theophr.* καρπίζομαι, *id.*

Defruſtatio, ἡ σπαραγμὸς, οῦ, *Herodian.*

Defruſto, σπαράσσω, *Lucian.*

Defrutum, τὸ ἕψημα, ατος, *Dioſc.*

Defugio, ἀποφεύγω, aliquid, τὶ, *Dem.* ἀπαγορεύω τι, *Plato.*

Defulguro, ἀποστράπτω, *Lucian.*

Defunctorie, πρὸς ἀφοσίωσιν.

Defunctus, a, um, ἀπαλλαγεὶς, εῖσα, ὲν, aliqua re, τινὸς, *Plato*, i. e. mortuus, τεθνεὼς, ότος, *Dem.* ἀποθανὼν, όντος, *id.* τετελευτηκὼς, ότος, *id.* κατοιχόμενος, ου, *id.*

Defundo, καταχέω.

Defungor, ἀπαλλάττομαι, aliqua re, τινὸς, *Plato*, officio, τοῦ καθήκοντος, *Thuc.* vita, vide *Morior.*

Degener, ὁ ἀγενὴς, έος, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ δουλοπρεπὴς, έος, *Lucian.*

Degeneratio, ἡ νοθεία, ας, *Plut.*

Degenero, νοθεύομαι, *Lucian.* in aliam formam, ἐκπίπτω εἰς ἀλλότριον εἶδος, *Plato*, liberi degenerantes, τέκνα ἐξιστάμενα, *Theophr.* degenerare facio, ἐξίστημι καὶ φθείρω τὴν τοῦ ἔχοντος φύσιν, *Ariſtoph.*

Deglabratio, ἡ ψίλωσις, εως, *Athen.*

Deglabro, ψιλόω, *Ariſtot.*

Deglubo, ἀπολεπίζω, ἀποδέρω.

Deglutio, καταπίνω, aliquid, τὶ, *Plut.* βροχθίζω τι, *Ariſtot.*

Dego, διάγω, ſeparatim, καθ' ἐμαυτὸν, *Herodian.* vitam, τὸν βίον, *Dem.* ζάω βίον, *Plato*, ποιέομαι βίον, *Herodian.*

Degrandinat, ἐπιχαλάζει, lapidibus, λίθους, *Luc.*

Degravo, καταβαρύνω, ἀποβρίθω.

Deguſto, ἀπογεύομαι, aliquid, τινὸς, *Plato*, imperium, γεύομαι ἀρχῆς, *Herodot.* aliquid, τὶ, *N. T.*

Dehinc, τοὐντεῦθεν, *Lucian.* primum,--- dehinc, πρῶτον,---- εἶτα, *Dem.*

Dehiſco, χαίνω, *Lucian.*

Dehoneſtamentum, vide *Dedecus.*

Dehoneſto, vide *Dedecoro.*

Dehoneſtus, a, um, vide *Turpis.*

Dehortatio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Dehortor, ἀποτρέπω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* ab aliquo, τινὸς, *id.* a gerenda republica, τινὰ τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.*

Dejectio, ἡ καταβολὴ, ῆς, *N. T.*

Dejero, κατόμνυμι, *Dem.* aliquid, διόμνυμί τι, *Lyſ.* vidiſſe aliquem, ἰδεῖν τινα, *Plut.* perſancte, σεμνὸν καὶ μέγαν ὅρκον διόμνυμαι, *Lyſ.*

Deificatio, ἡ ἀποθέωσις, εως, *Herodian.*

Dejicio, καταβάλλω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* i. e. deturbo, de honore, ἀποθέομαι τῆς τιμῆς, *Lucian.* aliquem de poſſeſſione, ἐξείλλω τινὰ, *Dem.* de ſaxo, i. e. præcipito, κατακρημνίζω τινὰ, *Dem.*

Dein, vide *Deinde.*

Deinceps, ἑξῆς, *Dem.* ἐφεξῆς, *id.* τὸ λοιπὸν, *Dem.* μετὰ ταῦτα, *id.* εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, *Iſocr.* εἰς τὸ λοιπὸν, *Xen.*

Deinde, εἶτα, invaſit Theſſaliam, ἐπέβη Θεσσαλίας, *Dem.* prædicabas pugnas, ἔπειτα ἔλεγες μάχας, *id.* abuſus eſt dono, τὸν μετέπειτα χρόνον κατακέχρηται, *Plato*, primum,---- deinde, πρῶτον μὲν---- δεύτερον δὲ, *Dem.* πρῶτον μὲν---- ὕστερον δὲ, *id.* πρῶτον μὲν---- εἶτα, *id.* πρῶτον μὲν--- ἔπειτα, *id.* primum--- deinde--- tandem, τὸ μὲν πρῶτον--- ἔπειτα,--- τὸ τελευταῖον δὲ, *id.*

Deitas, ἡ θεότης, ητος, *Gregor.*

Dejugo, ἀποζυγόω.

Dejungo, ἀποζεύγνυμι, ab aliquo, τινὸς, *Æſchin.*

Delabor, καταπίπτω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Ariſtot.* ἀπολισθαίνω τινὸς, *Themiſt.* in morbum, καταφέρομαι εἰς τὸ πάθος, *Hippocr.*

Delacero, καταμύσσω.

Delacrimatio, vide *Deploratio.*

Delacrimo, vide *Defleo*, *Deploro.*

Delævo, vide *Lævigo.*

Delambo, ἀναλείχω, ἀπολείχω, *Athen.*

Delamentor, θρηνέω, *Herodian.*

Delapſus, a, um, καταπεσὼν, όντος, πεσὼν, όντος, *Herodian.* cœlo, ὁ καὶ ἡ οὐρανοπετὴς, έος, *Plut.* a Jove, ὁ καὶ ἡ διοπετὴς, έος, *Herodian.*

Delaſſo, κοπόω, delaſſor, κοπιάομαι, aliqua re, ἔκ τινος, *N. T.* ὑπό τινος, *Ariſtoph.*

Delatio, ἡ ἔνδειξις, εως, *Dem.* & accuſatio, εἰσαγγελία καὶ γραφὴ, *id.* facere delationem adverſus aliquem, ποιεῖσθαι φάσιν κατά τινος, *id.* ἔγκλημα ποιεῖν πρός τινος, *id.*

Delator, ὁ μηνυτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐνδείξας, αντος, *id.*

Delavo, κατανίπτω, *Lucian.*

Delebilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξάλειπτος, ου.

Delectabilis, e, ἀσπαστὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* τερπνὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Delectamentum. ἡ διαγωγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ θυμηδία, ας, *Lucian.*

Delectatio, ἡ τέρψις, εως, *Iſocr.* & voluptas, χάρις καὶ ἡδονὴ, *Dem.* & ſuavitas, ῥαστώνη καὶ ἡδονὴ, *id.* ἡ ἡδυπάθεια, ας, *Lucian.* ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xen.*

Delecto, τέρπω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Iſocr.* εὐφραίνω τινὰ, *Dem.* συνηδύνω τινὰ, *Plut.* hoſtes, ἡδονὴν ποιέω τοῖς ἐχθροῖς, *Dem.*

Delector, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, *Dem.* bonis rebus, ἐπὶ τοῖς καλοῖς, *Xen.* voluptatibus, ἡδοναῖς, *Plato*, laude, καλῶς ἀκούων, *Plut.* bonis, χαίρω ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, *Xen.* hoſpite, εὐδοκέω τῷ ξένῳ, *Diod.* eſu carnium, ἀπονεύω εἰς τὰ κρέα, *Ælian.*

Delectus, a, um, ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἐπίλεκτος, ου, *Polyb.* delecti viri, αἱρετοὶ ἄνδρες, *Lycurg.* delecti a ſenatu, ᾑρημένοι ὑπὸ τῆς βουλῆς, *Dem.* delectus juvenis ad militiam, ὁ λογὰς, άδος, *Thuc.*

Delectus, us, ἡ ἐπίλεξις, εως, *Appian.* ὁ κατάλογος, ου, *Dem.* delectum habeo, καταλέγομαι ὁπλίτας, *Xenoph.* καταλέγω τοὺς μαχησομένους, *Plut.* in Italia, εἰς στρατιὰν ἀθροίζω λογάδας ἐκ τῆς Ἰταλίας, *Herodian.*

Delegatio, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, *Dem.* ἐντολὴ, ῆς, *N. T.*

Delego, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινί τι, *Iſocr.*

Delenio, καταπραΰνω, iram alicujus, τινὰ τῆς ὀργῆς, *Plut.* aliquem ſermone, πραΰνω τινὰ λόγῳ, *id.*

Deleo, ἐξαλείφω, nomen aliquod, τοὔνομά τι, *Demoſth.* aliquem e catalogo, τινὰ ἐκ τοῦ καταλόγου, *Xen.* amicitias, τὰς φιλίας, *Iſocr.* maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν, *Dem.* calumnias, ἀποτρίβομαι ſ. διαλύομαι τὰς διαβολάς, *id.* ex hominum memoria, ἀφανίζω ἐξ ἀνθρώπων, *Iſocr.* tropæa, ἀφανίζω τὰ τρόπαια, *id.* aliquid oblivione, λήθην ἐμποιέω τινὸς, *Dem.* παραδίδωμί τι τῇ λήθῃ, *Lucian.* aliquos internecione, παντελῶς ἀπόλλυμί τινας, *Dem.* urbem, ὅλας ἀναιρέομαι πόλιν, *id.* καθαιρέομαι πόλιν, *Herodian.*

Deletilis, e, vide *Delebilis.*

Deletio, ἡ ἐξάλειψις, εως, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ.

Deletor, ὁ λυμαντὴρ, ῆρος, *Xen.*

Delibatio, ἡ ἀπόγευσις, εως.

Deliberatio, ἡ βουλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ βούλευσις, εως, *Ariſtot.* ἡ σκέψις, εως, *id.* inſtituo deliberationem de aliqua re, προτίθημι βουλὴν περί τινος, *id.* adverſari deliberationibus, ἐναντίον εἶναι τῷ βουλεύεσθαι, *id.* inſtituo deliberationem ante negotium, χράομαι τῷ βουλεύεσθαι πρὸ τοῦ πράγματος, *id.* Conf. *Conſilium.*

Deliberativus, a, um, συμβουλευτικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Deliberator, ὁ βουλευτὴς, οῦ, *Lucian.*

Delibero, βουλεύομαι, *Dem.* de re aliqua recte, περί τινος καλῶς, *Dem.* ὑπέρ τινος, *id.* non de hoc, an pax facienda ſit, ſed de eo, quænam facienda ſit, οὐ περὶ τοῦ, εἰ ποιητέον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ, ποίαν τινὰ, *id.* mecum, καθ' ἐμαυτὸν, *idem*, cum amicis, quid mihi agendum ſit, μετὰ τῶν φίλων, ὅ, τι χρή με ποιεῖν, *Thucyd.* quomodo fugam faciamus, πῶς ἀποδρῶμεν, *Xen.* utrum velim cum ipſis bellum gerere, an amicus eſſe, εἴτε βούλομαι πολεμεῖν αὐτοῖς, εἴτε φίλος εἶναι, *Xen.* utrum oratio plane ſupprimenda ſit, an vero, πότερον ἀφανιστέος παντάπασιν ἔσται ὁ λόγος, ἤ, *Dem.*

Delibo, ἀπογεύομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.*

Delibro, ἀποφλοιόω, ἀπολεπίζω, ἀπολέπω, *Ariſtoph.*

Delicate, τρυφερῶς, θρυπτικῶς, *Poll.* διατεθρυμμένως, *Xen.* vivo, τρυφάω, *Plut.* vivo & luxu diffluo, τρυφάω καὶ τῷ βίῳ διαρρέω, *Ælian.* vivens, ὁ καὶ ἡ ἁβροδίαιτος, ου, *Thuc.* veſtitus, ταῖς ἐσθῆσι τρυφῶν, *Iſocr.*

Delicatus, a, um, τρυφερὸς, ά, ὸν, de homine & re, *Ariſtot.* θρυπτικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* delicatior feminis, ἁβρότερος γυναικῶν, *Lucian.*

Deliciæ, ἡ τρυφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.* ἡ ἁβροσύνη, ης, *Chryſ.* atque luxus, τρυφὴ καὶ περιουσία, *Dem.* in deliciis vivo, τρυφάω, *id.* deliciis adfluo, σπαταλάω, *N.T.* Conf. *Delicior.*

Delicior, τρυφάω, *Dem.* θρύπτομαι, *Xen.* διαθρύπτομαι, *id.* aliquantum, ὑποτρυφάω, *Plato*, τρυφάω καὶ σπαταλάω, *N. T.*

Delictum, τὸ ἔλλειμα, ατος, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *id.* ἡ ἁμαρτία, ας, *Iſocr.* ἡ πλημμέλεια, ας, *id.* τὰ πεπλημμελημένα, ων, *id.* incidere in delictum, περιπίπτω ἁμαρτήματι, *id.* involvere ſe iiſdem delictis, χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι, *id.* delicta alicujus caſtigare, ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτηθεῖσί τινι, *Dem.* reprehendere, οἷς ἁμαρτάνει τις, ἐπιτιμᾶν, *id.* τοῖς ἁμαρτημένοις τινὶ ἐπιπλήττειν, *idem*, Conf. *Peccatum.*

Deligo, as, δέω, vulnus, τραῦμα, *Xen.*

Deligo, is, αἱρέομαι τὶ, *Iſocr.* aliquem ducem, αἱρέομαί τινα ἡγεμόνα, *Dem.* aliquid ex omnibus, προαιρέομαί τι ἐξ ἁπάντων, *Iſocr.* ex omnibus optimum, ἐκλέγομαι τὸ βέλτιστον ἐξ ἁπάντων, *id.*

Delineatio, ἡ διαγραφὴ, ῆς, *Plato.* ἡ σκιαγραφία τινὸς, *id.*

Delineo, προγράφω, *Iſocr.* ὑπογράφω, *id.* aliquid, διαγράφω τι, *Polyb.*

Delingo, ἀπολείχω, *Athen.*

Delinimentum, τὸ θέλγμα, ατος, τὸ θέλγητρον, ου, *Eurip.*

Delinio, καταχρίω, *Gal.* ſuavitate, κηλέω, *Plut.*

Delinitio, ἡ κήλησις, εως, *Plut.*

Delinitivus, a, um, κατακηλητικὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ θελκτήριος, ου, *Plut.*

Delino, καταχρίω, *Gal.*

Delinquo, ἁμαρτάνω, *Dem.* nulla in re, πλημμελέω περὶ οὐδὲν, *Iſocr.* in aliquem, πλημμελέω εἴς τινα, *Xen.* in multis, πολλὰ σφάλλομαι, *Iſocr.* πολλὰ ἐξαμαρτάνω, *id.* in leges, πράττω τὰ κεκωλυμένα, *Ælian.* Conf. *Pecco.*

Deliqueo, τήκομαι, *Gal.*

Deliqueſco, idem quod *Deliqueo.*

Deliquium, ἡ ἔκλειψις, εως, *Plut.* animi, ἡ λειποθυμία, ας, *Herodian.*

Deliramentum, τὸ λήρημα, ατος.

Deliratio, ἡ λήρησις, εως, *Aretaus.*

Delirium, τὸ παραλήρημα, ατος, *Xiphil.* ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.*

Deliro, ληρέω, *Dem.* ἀποληρέω, *idem*, prorſus, παντάπασι, *Iſocr.* & inſanio, παραφρονέω καὶ μαίνομαι, *Dem.*

Delirus, a, um, ὁ καὶ ἡ ληρώδης, εος, *Ariſtot.* Conf. *Stultus.*

Deliteo, διαλανθάνω, in ſilvis, ἐν δρυμοῖς, *Herodian.* κρύπτομαι ἐν ὕλαις, *id.*

Deliteſco, vide antecedens *Deliteo.*

Delphin, ὁ δελφὶν, ῖνος, *Ariſtot.*

Delubrum, τὸ εἰδωλεῖον, ου, *N. T.* τὸ ἱερὸν, οῦ, *Dem.*

Deludificor, διαπαίζω, *Plato.*

Deludo, ἐπιπαίζω, *Heſych.*

Delumbis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνευρος, ου.

Delumbo, ἀπονευρόω, *Suid.* ἐκνευρίζω, *Dem.*

Demando, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.*

Dememini, ἐπιλανθάνω, *Plato.*

Demens, ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος, *Iſocr.* σκαιὸς, ά, ὸν, *Dem.*

Demenſum, τὸ σιτομέτριον, ου, *Naz.* ἡ σιτομετρία, ας, *Diod. Sicul.*

Dementer, ἀφρόνως, facere, ποιεῖν, *Dem.* ἐκφρόνως, *id.*

Dementia, ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἡ παράνοια, ας, *id.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.* ἡ εὐήθεια, ας, *id.* eo dementiæ venire, εἰς τοῦτο ἐλθεῖν ἀνοίας, ἀφροσύνης, μανίας, ἀναισθησίας, μωρίας, *Iſocr.*

Dementio, παραφρονέω, *Dem.* ληρέω, *id.* μαίνομαι, *id.*

Demento, μαραίνω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Demereo, περιποιέομαι, aliquid aliquo, τὶ παρά τινος, *Dem.*

Demereor, εὐεργετέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* homines, ἀνθρώπους ἐξομιλίζω, *Syneſ.*

Demergo, καταποντίζω, *proprie in mare*, aliquid, τὶ, *Plut.* & everto urbem, καταδύω καὶ ἐκτρέπω πόλιν, *Dem.* aliquem, καταβαπτίζω τινὰ, *Baſil.* navem demergi, πλοῖον καταδῦναι, *Dem.* ad ilia uſque, βρέχεσθαι μέχρις ἰξύων, *Herodian.*

Demerſio, ὁ βαπτισμὸς, οῦ, *N. T.* in mare, ὁ καταποντισμὸς, οῦ.

Demerſor, in mare, ὁ καταποντιστὴς, οῦ, *Iſocr.*

Demerſus, a, um, καταποντισθεὶς, εῖσα, ὲν, frumentum periit nave demerſa, ἀπόλλυται σῖτος πλοίου καταδύντος, *Dem.*

Demetior, διαμετρέω, aliquid, τι, *Dem.*

Demeto, ἀποθερίζω, LXX. παραθερίζω, ἀπομάομαι, *Heſych.* radicem generis, ἐξαμάομαι ῥίζαν τοῦ γένους, *Sophocl.*

Demigratio, ἡ μετοίκησις, εως, *Plato.*

Demigro, μετοικίζομαι, *Lucian.* e vita, ὑπεκχωρέω τοῦ βίου, *Plato.*

Deminuo, μειόω, aliquid, τί.

Demiror, ὑπεράγαμαι, *Suid.* dicta, ἀποθαυμάζω τὰ λεγόμενα, *Herodot.*

Demiſſe, ταπεινῶς, *Iſocr.* ſentio, ταπεινοφρονέω, μικρὸν καὶ ταπεινὸν φρονέω, *Dem.*

Demiſſio, ἡ κάθεσις, εως, *Galen.* animi, ἡ ταπεινοφροσύνη, ης, *N. T.* ἡ ταπεινότης, ητος, *Iſocr.*

Demiſſus, a, um, καθειμένος, ένη, ένον, *Thuc.* animo, ὁ καὶ ἡ ταπεινόφρων, ονος, *N. T.* ταπεινὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* demiſſo animo ſum, μικρὸν vel μικρὰ φρονέω, *Dem. Iſocr.*

Demitto, καθίημι, ſcalas, κλίμακα, *Herodian.* me ex alto, καθίημι ἐμὲ ἀφ' ὑψηλῶν, *Xen.* animum, καταβάλλω ἐμαυτὸν, *Plut.* aliquid funibus, χαλάω τι, *N. T.* ancoram, χαλάω ἄγκυραν, velum, χαλάω ἱστὸν, in ſportula per murum, χαλάω ἐν σπυρίδι διὰ τοῦ τείχους, *N. T.*

Demo, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.*

Demolior, καταστρέφομαι, urbes, τὰς πόλεις, *Aphth.* vias, ἀποικοδομέω τὰς ὁδοὺς, *Thuc.* murum, καθαιρέω τὸ τεῖχος, *id.*

Demolitio, ἡ καθαίρεσις, εως, ἡ καταβολὴ, ῆς.

Demolitor, ὁ καθαιρέτης, ου, *Thuc.*

Demonſtrabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀποδεικτὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Demonſtratio, ἡ ἀπόδειξις, εως, *Æſchin.*

Demonſtrative, δεικτικῶς.

Demonſtrativus, a, um, δεικτικὸς, ἡ, ὸν, ἐπιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, ἀποδεικτικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Demonſtrator, ὁ ἀποδείκτης, ου.

Demonſtro, δείκνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.* ἀποδείκνυμί τι, *Herodot.* aliquid clare, ἀποδείκνυμαί τι σαφῶς, *Dem.* ita clare, ut, ἐπιδεικνύω τι οὕτω σαφῶς, ὥστε, *id.* meam virtutem, ἔλεγχον δίδωμι ἀρετῆς, *Iſocr.*

Demordeo, ἀποδάκνω.

Demorior, ἀποθνήσκω, *Plato.* Conf. *Morior.*

Demortuus, a, um, ἀποθανὼν, οῦσα, όν, ἀποτεθνηκὼς, υῖα, ὸς, ὁ ἀπελθὼν τοῦ βίου, *Lucian.*

Demoveo, ἀποκινέω.

Demoror, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato*, in aliqua re, διαμέλλω πρός τι, *Naz.*

Demulceo, κηλέω, *Plato*, ἐκμειλίσσομαι, *Baſil.* auditores concinnitate numerorum, ψυχαγωγέω τοὺς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις, *Iſocr.*

Demum, vide *Denique.*

Demurmuro, ἀπομορμυρίζω.

Demutilo, κολοβόω, *Ariſtot.*

Demuto, vide *Muto.*

Denarius, a, um, δεκαδικὸς, ἡ, ὸν, numerus, δεκαδικὸς ἀριθμὸς, *Naz.* nummus, ἡ δραχμὴ, ῆς, *Thuc.* τὸ δηνάριον, ου, *N. T.* τὸ δεκάχαλκον, ου, *Plut.*

Denaſcor, ἀποθνήσκω, *Plato.* Conf. *Morior.*

Denaſo, ῥινοκοπέω, *Suid.*

Denato, κατανήχομαι.

Denego, ἀπαρνέομαι, cædem, φόνον, *Plut.*

Deni, æ, a, οἱ, αἱ, ἁ δέκα, *Thuc.*

Denigratio, ἡ μελάνασις, εως, *Naz.* ὁ μελασμὸς, οῦ.

Denigro, μελαίνω, ἀπομελαίνω, διαμελαίνω.

Denique, τοτελευταῖον vel τὸ τελευταῖον, *Dem.* τατελευταῖα vel τὰ τελευταῖα, *id.* εἰς τελευταῖον, *Æſchin.* τὸ συνόλον, *Dem.*

Denominatio, ἡ παρονομασία, ας.

Denomino, κατονομάζω, aliqua re, τινὶ, *Philo.*

Denoto, σημειόω, *Naz.* i. e. ſignifico, σημαίνω, *Xen.*

Dens, ὁ ὀδοὺς, όντος, *Ariſtot.* molaris, ὁ γόμφιος, ου, *Xen.* genuinus, ὁ κραντὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* anterior, ὁ γελασῖνος, ου, *Poll.* ὁ τομεὺς, έως, *id.* caninus, ὁ κυνόδους, οντος, *Hippocr.* dentium ſtupor, ἡ αἱμωδία, ας, *Ariſtot.* dentium ſtupore laboro, διαιμωδέω, *id.* dentium dolor, ἡ ὀδονταλγία, ας, *Dioſc.* dentium dolore laboro, ὀδονταλγέω, *id.* dentes habens utrimque, ὁ καὶ ἡ ἀμφόδους, οντος, *id.* nullos, ὁ καὶ ἡ ἀνόδους, οντος, *Athen.* ſerratos, ὁ καὶ ἡ καρχαρόδους, οντος, *Ariſtot.* prominentes, ὁ καὶ ἡ προόδους, οντος, *Poll.* tres, ὁ καὶ ἡ τριόδους, LXX. exſertos, ὁ καὶ ἡ χαυλιόδους, *Ariſtot.*

Denſatio, ἡ πύκνωσις, εως, *Plut.*

Denſe, πυκνῶς, *Athen.*

Denſitas, ἡ πυκνότης, ητος, *Plut.*

Denſo, πυκνόω, *Plut.*

Denſus, a, um, πυκνὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ἀθρόος, α, ον, *Thuc.*

Dentale, ὁ γύης, ου, *Heſ.*

Dentatus, a, um, ὀδοντωτὸς, ὴ, ὸν, *Gal.* ὠδοντωμένος, ένη, ένον, ferrum, σίδηρος, *Poll.*

Denticulatus, a, um, idem quod *Dentatus.*

Denticulus, ὀδοὺς μικρός.

Dentifricium, ὁ ὀδοντοξέστης, ου, *Poll.*

Dentio, ὀδοντιάω, ὀδοντοφυέω, *Hippocr.* ὀδοντοποιέω, *Poll.*

Dentiſcalpium, ὁ ὀδοντοξέστης, ου, *Poll.*

Dentitio, ἡ ὀδοντοφυΐα, ας, *Paull. Æg.* ἡ ὀδοντίασις, εως, *id.* τὸ τῶν ὀδοντοποιούντων πάθος, *Poll.*

Denubo, vide *Nubo.*

Denudo, γυμνόω, aliquem aliquo, τινά τινος, *Herodian.* Conf. *Nudo.*

Denunciatio, ἡ ἐπαγγελία, ας. Conf. *Indictio.*

Denuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* παραγγέλλω τινί τι, *id.* alicui bellum, καταγγέλλω τινὶ πόλεμον, *Dem.* προαγορεύω τινὶ πόλεμον, *id.* per urbes, περιαγγέλλω κατὰ πόλεις, *Thuc.*

Denuo, αὖ, *Dem.* αὖθις, *id.* πάλιν, *id.*

Deocco, βωλοκοπέω, *Ariſtot.*

Deonero, ἀποφορτίζω, *Heſych.*

Deorſum, κάτω, vertor, γίνομαι, *Dem.* ac ſurſum, καὶ ἄνω, *Gal.*

Deoſculor, καταφιλέω, manus & pedes alicujus, χεῖρας καὶ πόδας τινὸς, *Xen.*

Depaciſcor, συντίθεμαι, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα, *Xen.* σύμβασιν ποιέομαι, *Thuc.*

Depalmo, κονδυλίζω, *Suid.*

Depango, καταπήγνυμι, aliquid alicubi, τὶ περί τι, *Ariſtot.* aliquid in terram, τὶ εἰς γῆν, *idem.*

Depaſco, κατανέμομαι, regionem, τὴν χώραν, *Iſocr.* κατανέμω χώραν βοσκήμασι, *Demoſth.* agrum, ἐπινέμω τὸ χωρίον, *id.* ignis depaſcit urbes, πῦρ ἐπινέμει τὰς πόλεις, *Thuc.*

Depaſtio, ἡ νομὴ, ῆς, *Polyb.*

Depaupero, πτωχίζω, LXX.

Depecto, κτενίζω, *Herodot.*

Depeculatio, ἡ σύλη, ης, *Dem.* ἡ σύλησις, εως.

Depeculor, ἀποσυλάω, *Chryſ.* κλέπτω τὰ κοινὰ, *Dem.*

Depello, ἀπωθέω, *Thuc.* παρωθέω, *Dem.* aliquem ab aliquo, ἀπελαύνω τινά τινος, *id.* ἀποτρέπομαί τινα τινος, *Plut.* aliquem de regno, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, *Dem.* gladium imminentem cervicibus, ἀποσείω ξίφος τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον, *Herodian.*

Dependeo, ἐκκρεμάννυμαι, ab aliquo, τινὸς, ἐκκρέμαμαί τινος, *N. T.* ἐξαρτάομαί τινος, *Lucian.* a virtute alicujus, ἀρτάομαι ἀνδρείας τινὸς, *Herodian.*

Dependo, ἐκτίω, pœnam alicui, τίσιν τινὶ, *Dem.*

Dependulus, a, um, ἐκκρεμάμενος, ένη, ενον.

Deperdo, ἀποβάλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* & everto urbem, ἀπόλλυμι καὶ ἀνατρέπω πόλιν, *Plato.*

Depereo, ἀπόλλυμαι, *Ariſtoph.* i. e. morior, ἀποθνήσκω, *Plato*, i. e. vehementer amo aliquem, ἐπιμαίνομαί τινι, *Philo.*

Depetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Dioſc.* depetigine laboro, λειχηνιάω, *Theophr.*

Depexus, a, um, κτενισθεὶς, εῖσα, έν.

Depictus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ κατάγραφος, ου, *Lucian.*

Depilatus, a, um, ἐκτριχωθεὶς, εῖσα, ὲν, ἀποσεσυλημένος τὴν χαίτην, *Poll.* ἀπεψιλωμένος τὰς τρίχας, *id.*

Depilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄθριξ, χος, *Poll.* ὁ καὶ ἡ ἄκομος, ου, *idem.*

Depilo, κατατίλλω, LXX.

Depingo, καταγράφω, aliquid, τὶ, *Pauſan.* coloribus, χρωματεύω τι, *Syneſ.* imaginem meam maximis lineamentis, τὴν εἰκόνα ἐμαυτοῦ μεγίστην γράφω, *Herodian.*

Deplanto, ἀποφυτεύω, *Ariſtot.*

Depleo, ἐξαντλέω, *Lucian.*

Deplorandus, a, um, ὀλοφυρτέος, έα, έον.

Deploratus, κατακεκλαυμένος, ένη, ένον, i. e. incurabilis, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ου, *Dem.* a medicis, ἀπεγνωσμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, *Plut.*

Deploro, vide *Defleo.*

Deplumis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπτιλος, ου, *Suid.*

Deplumo, ἀποτίλλω τὰ πτίλα.

Depono, κατατίθημι, arma in medium, τὰ ὅπλα ἐς μέσον, *Xen.* dictaturam, κατατίθεμαι τὴν μοναρχίαν, *Plut.* argentum apud aliquem, ἀργύριόν τινι, *Iſocr.* pecuniam, παρακατατίθεμαι χρήματα, *id.* inimicitias, ἔχθραν ἀποτίθεμαι, *Plut.* ἔχθραν ἀπολύομαι, *Iſocr.*

Depopulatio, ἡ πόρθησις, εως, *Hermog.*

Depopulor, πορθέω, maritimas regiones Laconicæ, τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία τῆς Λακωνικῆς, *Thuc.* vicos & parvas urbes, διαπορθέω κώμας καὶ μικρὰς πόλεις, *Plut.*

Deportatio, ἡ κατακομιδὴ, ῆς, *Thuc.*

Deporto, κατακομίζω, frumentum exercitui, τὸν σῖτον στρατεύματι, *Thuc.* aliquem in inſulam, ἐκφορέω τινὰ εἰς τὴν νῆσον, *Lucian.* aliquem in navem, ἀποκομίζω τινὰ ἐπὶ τὸ πλοῖον, *Iſocr.* laudem, λαμβάνω δόξαν, *id.* exercitum ex aliquo loco, ἐπανάγω στρατὸν, *Herodian.*

Depoſco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Depoſitio, ἡ κατάθεσις, εως, ἡ θέσις, εως, *Plato.*

Depoſitum, ἡ καταθήκη, ης, *Iſocr.* ἡ παρακαταθήκη, ης, *Thuc.* ἡ ὑποθήκη, ης, *Dem.* relinquere poſteritati, παρακαταθήκην καταλείπειν τοῖς ἐπιγιγνομένοις, *Dem.* accipere, λαμβάνειν, *id.* δέχεσθαι, *Iſocr.* repoſcere, ἀπαιτεῖν, *Dem.* reddere, ἀποδοῦναι, *Ariſtot.*

Depoſtulo, ἐξαιτέω, *Dem.*

Deprædatio, ἡ σύλη, ης, *Dem.*

Deprædor, ἀποσυλάω, *Chryſ.* aliquid, λαφυραγωγέω τι, *Plut.*

Deprælior, καταμάχομαι, διαμάχομαι, *Xen.*

Depravate, διεστραμμένως.

Depravatio, ἡ διαστροφὴ, ῆς, *Theophr.*

Depravo, διαστρέφω, aliquid, τὶ, *Theophr.* aliquem, κακουργέω τινὰ, *Xen.* ſcripturas, στρεβλόω τὰς γραφὰς, *N. T.* Conf. *Corrumpo.*

Deprecabundus, a, um, ἱκετεύων, ουσα, ον.

Deprecatio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* pro reo, ἡ παραίτησις, εως, *id.* ἡ ἐξαίτησις, εως, *id.* pro aliquo, δέησις ὑπέρ τινος, *Dem.*

Deprecor, ἀπεύχομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* ne quid fiat, μὴ γενέσθαι τι, *Dem.* ne quid inimicis accidat, τὶ τοῖς ἐχθροῖς, *Syneſ.* i. e. veniam poſco, παραιτέομαι, *Dem.* pro aliquo, ἐξαιτέομαί τινι, *id.*

Deprehendo, καταλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Dem.* injuſte facientem, λαμβάνω τὸν ἀδικοῦντα, *id.* in ipſo facinore, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνω τινὰ, *idem*, τῷ πράγματι αὐτῷ ἁλίσκω τινὰ, *id.* i. e. intelligo, μανθάνω, *Dem.* διαγινώσκω, *id.*

Deprehenſio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.*

Depreſſio, ἡ καταπίεσις, εως.

Deprimo, καταπιέζω, aliquem injuſte, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, *Iſocr.*

Depromo, προχειρίζομαι, aliquid, τὶ, *Lucian.* ex cella penuaria, προφέρω ἐκ τοῦ ταμείου, *Iſocr.*

Depropero, κατασπεύδω, rem, τὸ πρᾶγμα, *Æſchin.*

Depſo, δεψέω, *Heſych.*

Depudeſco, ἀπαναισχυντέω, LXX.

Depugnatio, ἡ καταμάχη, ης, ἡ διαμάχη, ης, adverſus aliquem, ἡ ἀντιμάχησις, εως.

Depugno, διαμάχομαι, pro re aliqua, ὑπέρ τινος, *Plato*, pro aliquo cum aliquo ſ. adverſus aliquem, ὑπέρ τινος πρός τινα, *Plut.* adverſus aliquid, i. e. repugno alicui rei, πρός τι, *Dem.*

Depulſio, ἡ ἄπωσις, εως, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Iſocr.*

Deputatio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.

Deputo, ἀποκόπτω, aliquid, τὶ, *Xen.* i. e. exiſtimo, νομίζω, *Dem.*

Derado, ἀποξέω, καταξέω, *Plut.*

Derelictio, ἡ κατάλειψις, εως.

Derelictus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάλειπτος, ου, pro derelicto habere, ἀποτάξασθαι, *N. T.*

Derelinquo, ἐγκαταλείπω, aliquid, καταλείπω τι, *Plato*, gloriam, δόξαν, *Dem.*

Derepente, ἐξαίφνης, *Dem.* ἐκ προσπαίου, *Ariſtot.* προσπαίως, *id.*

Derepo, ἀφέρπω.

Derideo, καταγελάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* τινὸς, *Iſocr.* τινὶ, *Herodot.* pacem, τῆς εἰρήνης, *Iſocr.* derideri ab hoſtibus, καταγέλαστον εἶναι ὑπὸ ἐχθρῶν, *id.* ab adulatoribus, ἐπίχαρτον γίγνεσθαι τοῖς κόλαξι, *Dem.* facio, ut quis derideatur, deridendum aliquem propino, καταγέλαστον ποιέω τινὰ, *Plato.*

Deridiculus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταγέλαστος, ου, *Plato*, ὁ καὶ ἡ εὐκαταγέλαστος, ου, *Æſchin.* ὁ καὶ ἡ ἐπίχαρτος, ου, *Dem.*

Deriſio, ὁ κατάγελως, ωτος, *Xen.* τὸ καταγέλασμα, ατος, *Poll.*

Deriſor, ὁ καταγελῶν, ῶντος, *Xen.*

Derivatio, aquarum, ἡ ὀχετεία, ας, *Theophr.* grammatica, ἡ παραγωγὴ, ῆς, criminis in aliquem, ἡ μετάστασις, εως, *Andoc.*

Derivativus, a, um, ὁ καὶ ἡ παράγωγος, ου, *Gramm.*

Derivo, aquam, παροχετεύω, *Plut.* ut Grammatici, παράγω, aquam foſſis in campum, παράγω ὕδωρ ὀρύγμασιν εἰς τὸ πεδίον, *Plut.*

Derodo, ἀποτρώγω, *Laërt.*

Derogatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*

Derogo, μεταποιέω, legi, νόμον, *Dem.* alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, *Iſocr.*

Deruncinatio, ὁ βοτανισμὸς, οῦ.

Deruncino, βοτανίζω.

Deſævio, ἀγριαίνω, *Plut.*

Deſalto, ἀπορχέομαι, nuptias, i. e. ſaltando imperite perdo, τὸν γάμον, *Herodot.*

Deſcendo, καταβαίνω, ab equo, ἀπὸ τ ἵππου, *Xen.* ex muro, ὑποκαταβαίνω ἐκ τῶν τειχῶν, *Thuc.* minore cum pericu in regionem in aliquam, καταβαίνω ἀσφαλέστερον εἰς χώραν τινὰ, *Dem.*

Deſcenſio, ἡ κατάβασις, εως, ad inferos, ἡ εἰς ᾅδου, *Iſocr.* ἡ κάθοδος, ου, *Plut.*

Deſcenſus, idem quod antecedens *Deſcenſio.*

Deſciſco, vide *Deficio.*

Deſcribo, ἀπογράφω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινος, *Athen.* i. e. delineo, διαγράφω, *Plato.*

Deſcriptio, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *Dem.* τὸ διάγραμμα, ατος, *id.* tributi, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Poll.* rudis rei, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.*

Deſcriptum, τὸ ἀπόγραφον, ου, *Dem.* τὸ ἀντίγραφον, ου, *id.*

Deſcriptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόγραφος, ου, *Laërt.*

Deſeco, ἀποτέμνω, aliquid, τὶ, *Plato,* ἀποκόπτω τι, *Xen.* ſerra, ἀποτρέπω.

Deſectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.

Deſero, ἀπολείπω, aliquem, τινὰ, *Dem.* καταλείπω τινὰ, *Ariſtot.* ordinem, λείπω τάξιν, *Dem.* vadimonium, φυγοδικέω, *id.* campum, ἀναχωρέω ἀπὸ τοῦ πεδίου, *Herodian.*

Deſertio, ἡ ἀπόλειψις, εως, *Dem.* ordinis, ἡ λειποταξία, ας, *idem,* militiæ, ἡ ἀστρατεία, ας, *id.* deſertionis ſive deſerti ordinis crimen, τὸ λειποτάξιον, ου, *id.*

Deſertor, ὁ ἀπολείπων, οντος, ordinis, ὁ λειποτάκτης, ου, *Dem.* ὁ ἄτακτος, ου, *id.* ὁ ἀσύντακτος, ου, *id.* militiæ, ὁ ἀστράτευτος, ου, *id.*

Deſertum, ἡ ἔρημος, ου, *N. T.* ἡ χώρα ἐρήμη, *Xen.* ἡ ἐρημία, ας, *N. T.*

Deſertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔρημος, vel etiam ἔρημος, ήμη, ημον, deſerta ab hominibus regio, χώρα ἐρήμη ἀνθρώπων, *Xen.* ἐρήμη καὶ ἀνάνθρωπος γῆ, *Lucian.* ab auxilio, ἔρημος βοηθείας, *Plut.* ἔρημος βοηθήσοντος, *Iſocr.* deſertum eſſe a ſociis, ἔρημον εἶναι συμμάχων, *Demoſth.* omnino deſertum eſſe, παντάπασιν ἔρημον εἶναι, *id.*

Deſervio, θεραπεύω, alicui, τινὶ, *Xen.* δουλεύω τινὶ, *id.* ὑπηρετέω τινὶ, *Plut.*

Deſes, ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, ου, *Plut.* Conf. *Piger.*

Deſicco, καταξηραίνω, *Theophr.*

Deſideo, κάθημαι, *Dem.* ῥαθυμέω, *id.* & otium ago, ἀργέω καὶ σχολάζω, *id.*

Deſiderabilis, e, ἐπιθυμητὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ πολυπόθητος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἐπιπόθητος, ου, *N. T.*

Deſideratio, vide *Deſiderium.*

Deſideratus, a, um, vide *Deſiderabilis.*

Deſiderium, ὁ πόθος, ου, patriæ, τῆς πατρίδος, *Dem.* flagro deſiderio alicujus, φέρομαι πόθῳ τινὸς, *id.* teneor deſiderio alicujus, πρόσεστί μοι πόθος τινὸς, *id.* incido in deſiderium alicujus rei, ἐμπίπτω εἰς ἐπιθυμίαν τινὸς, *id.* alicujus rei, τὸ ἐπιθύμημά τινος, *Dem.* ἡ ἐπιθύμησίς τινος, *Ariſtot.* ἡ ἐπιπόθησίς τινος, *N. T.* ἡ ἐπιποθία τινὸς, *ibid.*

eſidero, ποθέω, aliquem, præſentiam alicujus, παρουσίαν τινὸς, *Dem.* mediocria, ἐφίεμαι τῶν μετρίων, *id.* plura, ὀρέγομαι πλείονος, *Iſocr.* aliquid, ἐπιθυμέω τινὸς, *Dem.* ἐπιποθέω τι, *Luc.*

eſidia, ἡ ῥαθυμία, ας, *Dem.* Conf. *Segnitia.*

eſidioſe, ῥαθύμως.

eſidioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, ου, *Plut.* Confer *Piger.*

eſido, καθιζάνω, *Iſocr.*

eſignatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato,* magiſtratus, ἡ ἀπόδειξις, εως.

eſignator, ὁ ἀποδείκτης, ου.

eſignatus, a, um, ἀποδεδειγμένος, ένη, ένον, conſul, ἀναῤῥηθεὶς ὕπατος, *Plut.*

eſigno, i. e. primis lineis deſcribo, ὑποτυπόω, *Ariſtot.* προγράφω, *Dem.* ὑπογράφω, *Iſocr.* i. e. eligo, aliquem belli ducem, τελέω τινὰ στρατηγὸν, *Dem.* ἀποδείκνυμί τινα στρατηγὸν, *Herodian.* aliquem imperatorem, ἀναγορεύω τινὰ σεβαστὸν, *id.*

Deſilio, καταπηδάω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, *Xen.* e curru, ἀποπηδάω τοῦ ἅρματος, *Plut.* in caput alicujus, ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος, *Ariſtot.*

Deſino, λήγω, a laboribus ſ. laborare, τῶν πόνων, *Iſocr.* jubere, ἀνίημι προστάττων, *Dem.* de aliquo dicere, ἀπαλλάττομαι τοῦ λέγειν περί τινος, *Dem.* a bello, παύομαι τοῦ πολέμου, *Iſocr.* in aliquid, ἀπολήγω εἴς τι, *Ariſtot.* ab exercitiis, μεθίεμαι τῶν γυμνασίων, *Plato,* ab aliqua re, ἀφίσταμαί τινος, *Dem.*

Deſipiens, vide *Delirus.*

Deſipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης.

Deſipio, παραφρονέω, *Iſocr.* Conf. *Deliro.*

Deſiſto, ἀφίσταμαι, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* Conf. *Deſino.*

Deſitus, a, um, ἀπολειφθεὶς, εῖσα, έν.

Deſolatio, ἡ ἐρήμασις, εως.

Deſolator, ὁ ἐρηματὴς, οῦ.

Deſolo, ἐρημόω, urbem, πόλιν, *Thuc.*

Deſpectio, ἡ παρόρασις, εως, *Apocr.*

Deſpecto, πυκνὰ καθοράω.

Deſpectus, us, τὸ καθόραμα, ατος, i. e. contemptus, ἡ παρόρασις, εως. Conf. *Contemptus.*

Deſperans, ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, ου, *Dem.*

Deſperanter, ἀνελπίστως, *Iſocr.*

Deſperatio, ἡ ἀνελπιστία, ας, *Baſil.* τὸ ἀνέλπιστον, ου, *Thuc.* ἡ ἀθυμία, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.* deſperationem injicere alicui, ἄθυμον ποιεῖν τινα, *id.* in extrema deſperatione verſari, ἐν τῷ ἀνελπίστῳ σαλεύειν, *Heliod.* εἶναι ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει, *Herodian.*

Deſperatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, ου, *Iſocr.* ἀπεγνωσμένος, ένη, ένον, *Plut.*

Deſpero, ἀνελπίζω, de aliqua re, τινὸς, *Gal.* de ægroto, τὸν νοσοῦντα, *id.* de præſenti rerum ſtatu, ἀθυμέομαι τοῖς παροῦσι πράγμασι, *Iſocr.* omnino de aliquo, ἀπογιγνώσκω παντάπασί τινος, *Dem.* Conf. *Deſperatio.*

Deſpicabilis, e, εὐκαταφρόνητος, ου, *Lucian.*

Deſpicio, καταφρονέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* Conf. *Contemno,* i. e. deorſum adſpicio, καθοράω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Deſpicor, vide *Contemno.*

Deſpolio, ἀποσυλάω, aliquem, τινὰ, *Chryſ.*

Deſpondeo, ἐγγυάω, alicui uxorem, τινὶ γυναῖκα, *Dem.* mihi aliquam, νυμφεύω τινὰ, *Iſocr.* alicui aliquam, ὁμολογέω τινά τινι, *Xenoph.* καθομολογέομαί τινά τινι, *Plut.* animum, ἀπεγνωκότως ἔχω. Conf. *Deſpero.*

Deſponſatus, a, um, καθωμολογομένος, ένη, ένον, *Plut.*

Deſponſo, vide *Deſpondeo.*

Deſpretus, a, um, vide *Contemptus.*

Deſpumo, ἐπαφρίζω, *N. T.*

Deſpuo, καταπτύω, i. e. contemno, aliquid, ſ. in aliquid, τινὸς, *Dem.* aliquem, διαπτύω τινὰ, *idem.*

Deſquamo, ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω.

Deſtillatio, ὁ κατασταγμὸς, οῦ, ἡ ἀπόσταξις, εως, *Theophr.*

Deſtillo, καταστάζω, *Lucian.* deſtillat aurum ab eorum verbis, ἀποστάζει χρυσὸς τῶν λόγων αὐτῶν, *id.* mel a foliis, ἀπολείβει μέλι ἀπὸ φύλλων, *Diod. Sic.*

Deſtinatio, in ſcopum, ὁ στοχασμὸς, οῦ, *Plut.* animi, ἡ προαίρεσις, εως, *Herodian.*

Deſtino, τάττω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Plut.* alicui aliquid, τινά τι, *Dem.* aliquid ad aliquid, ἀποτάττω τι εἴς τι, *Polyb.* aliquem ad mortem, καταψηφίζομαι θάνατόν τινος, *Ælian.*

Deſtituo, ἀπολείπω, infelicem, δυστυχοῦντα, *Plut.* fortuna deſtituit conſilium ejus, ἡ τύχη ἔσφηλε τὴν γνώμην αὐτοῦ, *Herodian.* Conf. *Deſero,* deſtituor, ἀπορέω, pecunia, χρημάτων, *Iſocr.* verbis, λόγων, *id.* neceſſariis, τῶν ἀναγκαίων, ſ. τῶν ἐπιτηδείων, *id.* εἰμὶ ἐν ἀπορίᾳ πολλῇ ſ. πάσῃ, *Dem.* *Iſocr.* occaſione, ἀπολείπομαι τοῦ καιροῦ, *id.* aliqua re, ὑστερίζω τινὸς, *id.* ἀποτυγχάνομαι τινος, *Æl.*

Deſtitutio, auxilii, ἡ ἀβοηθησία, ας, LXX. i. e. ſolitudo, ἡ ἐρημία, ας, *Iſocr.*

Deſtringo, ἀποσφίγγω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Deſtruo, ἀποσκευάζω, *Plut.* urbem, καθίστημι πόλιν, *Dem.* ἀνατρέπω πόλιν, *Iſocr.* aliquid, καταβάλλω τι, *Iſocr.* i. e. refuto, ἀνασκευάζω, ἀποσκευάζω, aliquid, τὶ, *Naz.*

Deſudatio, ἀφίδρωσις, εως.

Deſudo, ἀφιδρόω, *Ariſtot.* in aliqua re, κατεργάζομαί τι, *Plato.*

Deſuefacio, ἀπεθίζω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Æſchin.*

Deſuefio ſ. deſueſco, ἀπεθίζομαι.

Deſuetudo, ἡ ἀήθεια, ας, *Lucian.*

Deſultor, ὁ ἄμφιππος, ου, *Ælian.*

Deſultorius, a, um, κελητιστικὸς, ὴ, ὸν, equus, ὁ κέλης, ητος, *Pandect.*

Deſultura, τὸ κελήτισμα, ατος.

Deſum, ἀπολείπομαι, in nullo, οὐδενὸς, *Dem.* Conf. *Deficio,* commodis alicujus, ἀφίσταμαι τῶν τινι συμφερόντων, *id.*

Deſumo, ἀναλαμβάνω, *Dem.*

Deſuper, ἄνωθεν, injicio aliquid, τὶ ἐπιβάλλω, *Herodian.*

Detego, ἀποστεγάζω, *N. T.* i. e. revelo, ἀποκαλύπτω, *ibid.*

Detendo, ἀνίημι, *Xen.*

Detentio, ἡ κάθεξις, εως, *Ariſtot.* ἡ κατοχὴ, ῆς, *Gal.*

Deter, πονηρὸς, ὰ, ὸν, deteriore conditione ſum aliquo, ἐλαττόομαί τινος, *Dem.* deterioribus pareo, ὑπὸ χειρόνων ἄρχομαι, *Plato.*

Detergeo, ἀποσμάω, cicatrices, οὐλὰς, *Dioſc.* calumnias, ἀποτρίβομαι τὰς διαβολὰς, *Diod. Sic.* Conf. *Abſtergeo.*

Detergo, idem quod antecedens *Detergeo.*

Determinatio, τὸ πέρας, ατος, *Dem.* ὁ ὅρος, ου, *idem.*

Determino, ὁρίζω, *Dem.* προσγράφω ὅρον, *id.*

Detero, κατατρίβω, *Thuc.*

Deterreo, ἀπείργω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, *Plut.* a conſulendo, τινὰ ἀπὸ τοῦ συμβουλεύειν, *Iſocr.* aliquem a peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, *id.* aliquem a gerenda republ. τινὰ τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.*

Deteſtabilis, e, βδελυκτὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Deteſtatio, ἡ βδελυγμία, ας, *Chryſ.*

Deteſtor, καταράομαι, patriam, τῇ πατρίδι, *Dem.* tamquam prodigium, μυσάττομαι ὡς ἐπὶ τέρατι, *Luc.* cædes, μυσάττομαι τὰς σφαγὰς, *id.*

Detineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato,* παρατείνω τινὶ, *Plut.* aliquem ab aliquo, ἀπείργω τινά τινος, *id.*

Detondeo, ἀποκείρομαι, barbam, τὸ γένειον, *Herodian.* capillos quos habuit, totondit, ὧν εἶχε τριχῶν, ἀπεκείρατο, *id.*

Detono, καταβροντάω.

Detorno, ἀποτορνεύω.

Detorqueo, ἀποστρέφω, aliquid aliquo, τὶ πρός τι, *Plut.* in aliud, παραφέρω εἰς ἄλλο, *Luc.*

Detractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.* famæ, ἡ καταλαλιά, ᾶς, *Baſ.*

Detractor, ὁ ἀφαιρόμενος, ου, *Plut.* i. e. obtrectator, ὁ κατάλαλος, *N. T.* ὁ ψιθυριστὴς, οῦ, *ibid.*

Detraho, ἀφαιρέομαι, aliquid alicui, τινί τι, *Iſocr.* i. e. obtrecto, alicui, διασύρω τινὰ, *Dem.* Conf. *Calumnior*, *Cavillor.*

Detrectatio, ἡ ἀνάνευσις, εως.

Detrectator, ὁ ἀνανευτὴς, οῦ.

Detrecto, ἀνανεύω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid facere, ἀποδιδράσκω εἰς τὸ μὴ ποιεῖν, *Xen.* preces, ἀπολέγομαι τὴν δέησιν, *Plut.* munus, ἀρνέομαι χρείαν, *Dem.* pugnam, ὀκνέω τὴν μάχην, *Herodian.* negotium, παραιτέομαι τὸ ἔργον, *id.* imperia, ἀφηνιάζω, *id.* Conf. *Averſor*, *Fugio.*

Detrimentoſus, a, um, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* Conf. *Noxius.*

Detrimentum, τὸ ἀπότριμμα, ατος, i. e. damnum, ἡ ζημία, ας, magnum, μεγάλη, *Dem.* ſummum, ἐσχάτη, *id.* & damnum, καὶ βλάβη, *id.* adferre alicui, ζημίαν φέρειν τινὶ, *id.* Conf. *Damnum.*

Detrudo, ἀπωθέω, *Thuc.*

Detruncatio, ἡ κατακοπὴ, ῆς, *Theophr.*

Detrunco, κατακόπτω, aliquid, τι, *Theophr.* κολούω τι, *id.*

Detumeo, ἀπογκόομαι.

Deturbo, ἀπωθέω, *Thuc.* παρωθέω, *Naz.* evectum, ῥίπτω ἀρθέντα, *Herodian.*

Deturpo, καταισχύνω, *Plut.* aliquid, μολύνω τι, *Iſocr.*

Devaſto, πορθέω, regionem, χωρίον, *Thuc.* domos, οἰκίας, *Xen.* ἀποικοδομέω, *Thuc.* vicos & parvas urbes, διαπορθέω κώμους καὶ πόλεις μικρὰς, *Plut.*

Deveho, κατάγω, *Plut.* frumentum alicui, κατακομίζω σῖτόν τινι, *Thuc.*

Develo, ἀποκαλύπτω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Deveneror, σέβομαι, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Devenio, καθήκω, *Æſchin.* ad tyrannidem potentia, εἶμι εἰς τυραννίδα ἐξουσίᾳ, *Herodian.* aliquo ex agris, κατέρχομαι ἐκ τῶν ἀγρῶν, *id.* Ptolemaidem, καταντάω εἰς τὴν Πτολεμαΐδα, *N. T.* audacia devenit in dementiam, τὸ τολμᾶν καταντάει εἰς τὴν ἄνοιαν, *Polyb.* Conf. *Venio.*

Devenuſto, idem quod *Deturpo.*

Devergentia, τὸ κατωφερὲς, εος.

Deverro, κατασαίρω.

Devexitas, τὸ κατωφερὲς, εος, τὸ κάταντες, εος.

Devexus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάντης, εος, *Suid.*

Devincio, ἀναρτάω, aliquem, τινὰ, *Xen.* dolia inter ſe, συνδέω σκεύη ἀλλήλοις *Herodian.* inſulas inter ſe benevolentia, συνάπτω τὰς νήσους πρὸς ἀλλήλας εὐνοίᾳ, *Philoſtr.*

Devinco, νικάω, aliquem, τινὰ, *Xen.* κατανικάω τινὰ, *Plut.* voluptates, κρατέω τῶν ἡδονῶν, *Xen.* devincor ſegniter, ἡττάομαι ἀνάνδρως, *Herodian.*

Devio, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, *Thuc.*

Devirginatio, ἡ ἀποπαρθένωσις, εως.

Devirgino, ἀποπαρθενεύω, ἀποπαρθενόω, διαπαρθενεύω, *Athen.* aliquam, διακορέω τινὰ, *Herodot.*

Devitatio, ἡ ἔκφευξις, εως, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, mali, ἡ ἔκκλισις τοῦ κακοῦ, *Baſ.*

Devito, ἐκφεύγω, aliquid, τὶ, *Plato*, ὑποστέλλομαί τι, *Iſocr.*

Devius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ.

Deunx, τὸ ἐνδεκαούγκιον, ου.

Devoco, κατακαλέω.

Devolvo, κατακυλίω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Xen.* vaſa in aliquem, ἐπιβάλλω σκεύη τινὶ, *Herodian.*

Devoro, κατεσθίω, aliquem, τινὰ, *Plut.* taurum, καταφάγω ταῦρον, *Athen.*

Devotio, ἡ κατευχὴ, ῆς, *Plut.* i. e. imprecatio, ἡ ἀρὰ, ᾶς, *Dem.*

Devotus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάρατος, ου, *Dem.*

Devoveo, καθιερόω, me ipſum pro patria alicui, ἐμαυτόν τινι ὑπὲρ τῆς πατρίδος, *Plut.* me ipſum ad faciendum aliquid, ἀναθεματίζω ἐμαυτὸν ποιεῖν τι, *N. T.* diris imprecationibus aliquem, καταράομαί τινα, *Ariſtid.* alicui, τινὶ, *Dem.*

Deuro, ἐκπυρόω.

Deus, ὁ Θεὸς, οῦ, Dem. optimus maximus, ὁ μέγιστος, *id.* ſummus, ὕπατος, *id.* Numen divinum, Θεὸς καὶ δαίμων, *id.* Θεὸς καὶ δαιμόνιον, *id.* vis cœleſtis & divina, δαιμονία δύναμις, *Iſocr.* poteſtas Deorum, δύναμις θεῶν, *Dem.* ἰσχὺς τοῦ δαίμονος, *id.* Dii meliora, εὐφήμει, *Plato*, μηδὲν βλάσφημον εἰπὲ, *Ariſtot.* ita Deos mihi velim propitios, νὴ τοὺς θεοὺς, *Dem.* ita me Jupiter & omnes Dii ament, νὴ τὸν Δία καὶ ἅπαντας θεοὺς, *id.* per Deos, quis ita ſtolidus eſt? πρὸς θεῶν, τίς οὕτως εὐήθης ἐστι; *id.* proh Jupiter, ὦ πρὸς τοῦ Διὸς, *id.* Deus avertat, μὴ γένοιτο, *id.* ὃ μὴ συμβαίη, *id.* Deus avertat malum a republica μὴ οὕτω γένοιτο κακῶς τῇ πόλει, *id.* Dii perdant malum male, Θεοὶ ἀπολέσειαν κακὸν κακῶς, *id.* Dii male faciant ei, θεοὶ ἐξολέσειαν αὐτὸν, *id.* Dei voluntate & potentia, θεοῦ γνώμῃ καὶ δυνάμει, *Herodian.* Deo favente, Deo juvante, aliquem invadere, σὺν Θεῷ ἐπιέναι ἐπί τινα, *Thuc.* cum Deo, divino beneficio valere, σὺν Θεῷ ὑγιαίνειν, *Xen.*

Dextans, ὁ δεκάμοιρος, ου.

Dexter, a, um, δεξιὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἐπιδέξιος, ου, *id.*

Dextera ſ. dextra, ἡ δεξιὰ, ᾶς, *Dem.* dextram porrigere ſ. protendere, προτείνειν δεξιὰν, *id.* injicere dextram, ἐμβάλλειν δεξιὰν, *id.* dextra prehendo aliquem, δεξιόομαί τινα, *Ariſtoph.* dextram do, δίδωμι δεξιὰν, *Æſchin.* a dextra, ἐκ δεξιᾶς, *Ariſtoph.* δεξιάδην, *Heſych.* dextram verſus, ἐν δεξιᾷ, *Ariſtot.* ad dextram, ἐπὶ δεξιᾶ, *id.*

Dextere, δεξιῶς, *Lucian.* ἐπιδεξίως, *Athen.* i. e. bene, εὐστόχως, *Herodian.*

Dexteritas, ἡ δεξιότης, ητος, *Plut.* ἡ ἐπιδεξιότης, ητος, *id.* ingenii, ἡ δεξιότης, ητος, *Thuc.* ἡ εὐφυΐα, ας, *Philo.*

Dextimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιδέξιος, ου, *Ariſtot.*

Dextra, vide *Dextera.*

Dextrale, τὸ περιδέξιον, ου, LXX.

Dextrorſum, ἐν δεξιᾷ, *Ariſtot.*

Diabolus, ὁ διάβολος, ου, *N. T.*

Diaconus, ὁ διάκονος, ου, *N. T.*

Diadema, τὸ διάδημα, ατος, *Plut.* diademate caput revincio, διαδήματι τὴν κεφαλὴν διαδέω, *Lucian.* impono, διάδημα περιτίθημι, *Herodian.* duobus diadematibus utor, χράομαι δυσὶ διαδήμασι, *id.*

Dialectica, ἡ διαλεκτικὴ, ῆς, *Plato.*

Dialecticus, a, um, διαλεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Dialectus, ἡ διάλεκτος, ου, *Plut.*

Dialogus, ὁ διάλογος, ου, *Ariſtot.*

Diameter, ἡ διάμετρος, ου, ſcil. γραμμὴ, *Proclus.*

Diana, ἡ Ἄρτεμις, ιδος, *Lucian.*

Diaphragma, τὸ διάφραγμα, ατος, *Gal.*

Diarium, ἡ ἐφήμερις, ιδος, *Plut.* τὸ ἐφήμερον, ου, *Philo.*

Diarrhœa, ἡ διάῤῥοια, ας, *Gal.*

Diatriba, ἡ διατριβὴ, ῆς, *Plut.*

Dica, ἡ δίκη, ης, *Xen.* dicam intendo, δίκην λαγχάνω, impingo alicui, δίκην ἐπάγω τινί, dicam ſ. cauſſam dico, δίκην εἶπον, *Xen.*

Dicacitas, ἡ εὐτραπελία, ας, *N. T.*

Dicaculus, a, um, σκωπτικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Dicaſterium, τὸ δικαστήριον, ου, *Dem.*

Dicax, ὁ καὶ ἡ φιλοσκώμμων, ονος, *Herodian.* εὐτράπελος καὶ σκώπτειν δυνάμενος, *Dem.*

Dico, as, ἱερεύω, Deo, τῷ Θεῷ, *Herodian.* alicui, ἀνατίθημί τινι, *Dioſc.* ἀφιερόω τινι, *Plut.* i. e. trado me alicui, δουλεύω τινι, *Xen.* Conf. *Conſecro.*

Dico, is, λέγω, alia, alia facio, ἄλλα, ἄλλα πράττω, *Plut.* hæc tibi, ταῦτά σοι, *Xenoph.* iſta de te, ταῦτα περὶ σοῦ, *id.* ad voluntatem alicujus, συναγορεύω τινι, *Dem.* συναγορεύω τῇ ἐπιθυμίᾳ τινὸς, *id.* aliquid pro concione, δημηγορέω τι, *id.* aliquid exempli cauſſa, ἐρέω τι παραδείγματος ἕνεκα, *idem*, pro dignitate de re, ἀξίως περὶ τινος διέρχομαι, *id.* de re aliqua ſuaviter, concinne, & elaborate, εἶπον περὶ τινος ἐπιχαρίτως, καὶ μουσικῶς, καὶ διαπεπονημένως, *Iſocr.* modeſte de me ipſo, διαλέγομαι μετρίως περὶ ἐμαυτοῦ, *id.* ſententiam meam de re aliqua, ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην περί τινος, *Xenoph.* id quod res eſt, τὸν ἐόντα λόγον λέγω, *Herodot.* diem, ἐπάγω δίκην, εἶπον δίκην, *id.* dicendi peritus, εἶπον δίκην, *id.* dicendi peritus, εἰδὼς, ἃ δεῖ λέγειν, *Ælian.* εἰδὼς τὰ λεκτέα, *id.* dictu nefas, οὐ θεμιτόν ἐστι φάναι, quod ne dictu quidem fas eſt, ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις, *Plato*, ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν, dic, φέρε, *Dem.* ne quid dicam gravius, καὶ πλέον οὐδὲν προστίθημι, *Ariſtid.* dicendi finem facio, ἀπαλλάττομαι τοῦ περί τινος λέγειν, *Dem.* παύω τ λόγον, *Xen.* dici vulgo, διαγγέλλεσθαι, *Herodian.*

Dictamnus, τὸ δίκταμνον, ου, *Theophr.* ἡ δίκταμνος, ου, *Al. Aphrod.* vinum dictamno conditum, ὁ δικταμνίτης, ſc. οἶνος, *Dioſc.*

Dictator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, *Iſocr.* ὁ δικτάτωρ, ορος, *Dion. Hal.*

Dictatura, ἡ δικτατωρία, ας, *Plut.* ἡ δικτάτωρος ἀρχὴ, *id.* dictaturam gero, δικτατωρεύω, *Gaza*, μοναρχέω, *Xiph.*

Dicterium, τὸ σκῶμμα, ατος, *Xen.* feſtivum, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Herodian.* dicteriis inceſſo aliquem, σκώπτω τινὰ, *Iſocr.* τινὶ, *Plut.* aliquid, τὶ, *Herodian.* εἴς τι, *Plut.* Conf. *Cavillor.*

Dictio, ἡ λέξις, εως, *Iſocr.* i. e. ſtilus, ἡ φράσις, εως, dictiones venor, λεξιθηρεύω, *Suid.*

Dictito, πολλάκις λέγω, βοάω, *Herodian.* καταλέγω, *id.*

Dictum, τὸ ῥῆμα, ατος, *Plato*, argutum, τὸ ἀπόφθεγμα, ατος, *Plut.* facetum & cavillatorium, τὸ σκῶμμα, ατος, *Iſocr.* dicto audiens, ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος, ου, *Dem.* dictum, factum, ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον, ſ. ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον, *Viger.* dictum vetus, παλαιὸς λόγος, *Plato.*

Didactrum, τὸ δίδακτρον, ου, *Poll.*

Diduco, διαλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquid, διαιρέω τι, *Ariſtot.*

Diecula, τὸ ἡμερίδιον, ου.

Dies, ἡ ἡμέρα, ας, *Dem.* ſuperior, προτέρα, *id.* ultimus, τελευταία, *id.* præfinita, διαμεμετρημένη, *id.* lege ſancita, ἡ ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένη, *id.* non multis diebus poſt, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον, *id.* intra triginta dies, ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα, ἀφ' ἧς, *id.* diem præfinire, ἡμέραν διαμετρεῖσθαι, *id.* aucupari, τηρεῖν, *id.* obſervare, φυλάττειν, *id.* conſumere in aliqu aliqua, *ἀναλίσκειν ἐπί τινι*, *id.* exigere nullam ſine lacrymis, *διάγειν οὐδεμίαν ἀδακρυτὶ*, *id.* conterere in aliqua re, *κατατρίβειν ποιοῦντά τι*, *id.* traducere in foro, *ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ πραγματευόντα*, *id.* interceſſerunt dies quinque, *ἡμέραι γεγόνασι πέντε, ἐν αἷς*, *id.* interjectis diebus tribus aut quatuor, *ἡμερῶν τριῶν ἢ τεττάρων διαλειπουσῶν*, *Iſocr.* quinto abhinc die, *πεμπταία ἀπὸ ταύτης*, *Dem.* ſtatis diebus facere aliquid, *ἐν καθηκούσαις ἡμέραις ποιεῖν τι*, *id.* differre aliquid in poſterum diem, *ἀναβάλλεσθαί τι εἰς τὴν ὑστεραίαν*, *id.* die inclinante jam, *ὀψὲ τῆς ἡμέρας*, *Xen.* die & nocte, *τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας*, *Iſocr.* dies & noctes iter facientes, *νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ὁδεύοντες*, *Herodian.* eodem die, *αὐθήμερον*, ſ. *αὐθημερὸν*, *Thuc.* diem durans, *ὁ καὶ ἡ ἐφήμερος, ου*, *Gal.* tres dies durans, *ὁ καὶ ἡ τριήμερος, ου*, *Ariſtot.* quatuor dies durans, *τετραήμερος*, *Naz.* decem dies durans, *δεχήμερος*, *Plato*, dies ſerenus ſ. ſerenitas diei, *ἡ εὐημερία, ας*, *Xen.* dies calidi, *αἱ θερμημερίαι, ῶν*, *Ariſtot.* dies comitialis, *ἡμέρα ἀρχαιρεσιακὴ*, natalis, *τὸ γενέθλιον, ου*, nefaſtus, *ἡμέρα ἀποφρὰς*, *Plut.* dies ſolis, *ἡμέρα κυριακὴ*, lunæ, *σεληνιακὴ*, Martis, *Ἄρεως*, Mercurii, *Ἑρμοῦ*, Jovis, *Διὸς*, Veneris, *Ἀφροδίτης*, Saturni, *Κρόνου*, dies menſis prima, *ἡ νουμηνία*, ſecunda, tertia--- decima, *δευτέρα, τρίτη--- δεκάτη ἱσταμένου μηνὸς*, undecima, duodecima--- vigeſima, *πρώτη ἐπὶ δέκα*, ſ. *ἡ πρώτη ἐπὶ δεκάτη, ἡ δευτέρα ἐπὶ δέκα μεσοῦντος μηνὸς -- ἡ εἰκὰς* ſ. *ἡ εἰκοστὴ*, vigeſima prima, vigeſima ſecunda, -- triceſima, *ἡ δεκάτη* (ſive, quando menſis 31 diebus conſtat, *ἡ ἑνδεκάτη*) *ἡ ἐννάτη φθίνοντος* ſ. *ἀπιόντος μηνὸς*,--- *ἕνη καὶ νέα μηνὸς*, v. g. Januarii, *Ἀνθεστηριῶνος*.

Diffamo, *δυσφημέω*, *Oecum.*

Differentia, *ἡ διαφορὰ, ᾶς*, *Iſocr.* *ἡ παραλλαγὴ, ῆς*, *Baſ.*

Differo, *ἀναβάλλομαι*, aliquid in poſterum diem, *τὶ εἰς τὴν ὑστεραίαν*, *Dem.* aliquid in longum tempus, *τὶ πολὺν χρόνον*, *Xen.* pœnam, *ἀναβολὴν ποιέω τῆς τιμωρίας*, *Plut.* nuptias, *τῶν γάμων*, *id.* contributionem, *μέλλω ἐκφέρειν*, *Dem.* in aliquo plurimum ab aliquo, *διαφέρω ἔν τινι πλεῖστόν τινος*, *Dem.* *κεχώρισμαι πλεῖστόν τινος*, *Iſocr.* ab aliquo aliqua re, *διαφέρω τινί τινος*, *Dem.* nihil ab aliquo, *διαφέρω οὐδέν τινος*, *Iſocr.*

Diffibulo, *ἀναπορπάω*.

Difficile, *χαλεπῶς*, *Dem.* *δυσκόλως*, *idem*, *δυσχερῶς*, *id.*

Difficilis, e, *χαλεπὸς, ἡ, ὸν*, *Dem.* difficile & arduum per ſe eſt conſultare, *δύσκολον καὶ χαλεπὸν φύσει ἐστὶ βουλεύεσθαι*, *id.* interrogatus, quid eſſet difficile, *ἐρωτηθεὶς τί δύσκολον*, *Plut.* *τί δυσχερὲς*, *id.* difficillimum & rariſſimum eſſe aliquid, *χαλεπώτατον καὶ σπανιώτατον εἶναί τι*, *Iſocr.* difficile eſt, noctu id facere, *ἔργον ἐστὶ, νυκτὸς ποιεῖν τοῦτο*, *Xen.*

Difficiliter, idem quod *Difficile.*

Difficultas, *ἡ δυσχέρεια, ας*, *Dem.* *ἡ δυσκολία, ας*, *id.* *ἡ χαλεπότης, ητος*, *id.* *τὸ δυσχερὲς, έος*, *id.* *τὸ χαλεπὸν, οῦ*, *id.*

Difficulter, idem quod *Difficile.*

Diffidenter, *ἀπίστως*, *Iſocr.*

Diffidentia, *ἡ ἀπιστία, ας*, *Dem.* movere diffidentiam & iracundiam, *ἔχειν ἀπιστίαν καὶ ὀργὴν*, *id.* non egredi propter diffidentiam, *οὐκ ἐξιέναι δι' ἀπιστίαν*, *id.*

Diffido, *ἀπιστέω*, alicui, *τινὶ*, *Iſocr.* *εἰμὶ ἀπιστῶν τινι*, *Dem.* *ἀπίστως ἔχω πρός τινα*, *Iſocr.* *ἀπίστως διάκειμαι πρός τι*, vel *πρός τινα*, epiſtolis, *ἀπιστέω περὶ ἐπιστολῶν*, *Plut.*

Diffindo, *διασχίζω*, *Plut.* fores ædium, *κατασχίζω τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων*, *Dem.*

Diffingo, *διαμορφόω*.

Diffiteor, *ἀπαρνέομαι*, aliquid, *τὶ*, *Plut.* *ἀρνέομαί τι*, *Dem.* *ἐξαρνέομαί τι*, *Æſchin.*

Difflo, *διαπνέω*, *Ariſtot.*

Diffluo, *καταῤῥέω*, *Dem.* laſcivia, *διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος*, *Plut.* otio & luxuria, *ἀσωτεύομαι*, *Ariſtot.*

Diffringo, *διαῤῥήσσω*, vincula, *τὰ δεσμὰ*, *Lucian.*

Diffugio, *διαδιδράσκω*, *Iſocr.*

Diffundo, *διαχέω*, *Xenoph.* *διαχύω*, *Plut.* diffundi lætitia, *διαχύεσθαι τῷ προσώπῳ*, *Plutarch.*

Diffuſe, *διακεχυμένως*.

Diffuſio, *ἡ διάχυσις, εως*, *Plut.*

Digero, *διαφέρω*, *Plut.* i. e. ordino exercitum, *διατάττω τὸν στρατὸν*, *Herodian.* aliquid, *διακοσμέω τι*, *Ariſtot.* i. e. concoquo, *καταπέπτω*.

Digeſtibilis, e, *ὁ καὶ ἡ εὔπεπτος, ου*, *Theophr.*

Digeſtio, *ἡ διάταξις, εως*, *Naz.* i. e. concoctio, *ἡ πέψις, εως*, *Ariſtot.*

Digeſtivus, a, um, *πεπτικὸς, ἡ, ὸν*, *Gal.*

Digitale, *ἡ δακτυλήθρα, ας*, *Xen.*

Digitalis, e, *δακτυλικὸς, ἡ, ὸν*, *Athen.*

Digitatus, a, um, *δακτυλωτὸς, ἡ, ὸν*, *Athen.*

Digitus, *ὁ δάκτυλος, ου*, *Plut.* ſalutaris, ſ. index, *λιχανὸς*, medius, *μέσος*, annularis, *παράμεσος*, ſ. *ὁ δακτυλιώτης*, minimus ſive auricularis, *μικρὸς*, digito oſtendo, *δακτυλοδεικτέω*, *Chryſ.* digitum medium oſtendo, i. e. irrideo, *σκιμαλίζω τινὰ*, *Ariſtoph.* digito uno ſcabere caput, *ἑνὶ κνᾶσθαι δακτύλῳ τὴν κεφαλὴν*, *Plut.* extremo digito attingere, *ἄκρῳ δακτύλῳ ἅπτεσθαι*, *Lucian.* pedis, *δάκτυλος ποδός*.

Digladior, *διαξιφίζομαι*, cum aliquo de aliqua re, *τινι περί τινος*, *Ariſtoph.* *διαμάχομαί τινι ὑπὲρ τινος*, *Dem.*

Dignatio, *τὸ ἀξίωμα, ατος*.

Digne, *ἀξίως*, *Dem.* negotiis, i. e. pro dignitate negotiorum, *ἀξίως πραγμάτων*, *Xen.* ſcelere ſ. pro dignitate ſceleris, *ἀξίως τοῦ ἀδικήματος*, *Æſchin.*

Dignitas, *ἡ ἀξία, ας*, *Iſocr.* *τὸ ἀξίωμα, ατος*, *Dem.* *τὸ πρόσχημα, ατος*, *id.* *ἡ ἐπιτιμία, ας*, *id.* humilius, quam pro dignitate alicujus, *ταπεινότερον τῆς ἀξίας τινὸς*, *id.* dignitatem divinam obtinere, *ἀξίαν θεῶν ἔχειν*, *id.* pro dignitate alicujus dicere, *ἀξίως εἰπεῖν τῆς δόξης τινὸς*, *Iſocr.* neglecta dignitate ſua facere aliquid, *ἀφέντα τὴν ἀξίαν ἑαυτοῦ ποιεῖν τι*, *Dem.* dignitatem & exiſtimationem alicujus agi, *ἀγῶνα εἶναι ὑπὲρ ἀξιώματός τινος*, *id.* *κίνδυνον εἶναι τινὶ περὶ ἐπιτιμίας*, *id.* antecellere aliquem dignitate, *προέχειν τινὸς τιμῇ*, *Iſocr.* dejicere aliquem de dignitatis gradu, *φιλοτιμίαν τινὸς ἀφαιρεῖσθαι* ſ. *περιαιρεῖσθαι*, *Dem.* merito privari dignitate, *δικαίως στερεῖσθαι τῆς ἐπιτιμίας*, *id.* reſtituere in convenientem dignitatis gradum, *ἐπαναγαγεῖν πάλιν εἰς τιμὰς προσηκούσας*, *Iſocr.* pro dignitate honorare, *κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι*, *Plato*, degere vitam pro dignitate, *τυγχάνειν βίου τοῦ κατ' ἀξίαν*, *Ariſtot.* par dignitati imperatoriæ, *τηρῶν ἀξίωμα βασιλέως*, *Herodian.* dignitate pollere, *εἶναι ἐν ἀξιώσει*, *id.* nullius vel ætatis vel dignitatis rationem habere, *ἡλικίας τε καὶ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχειν*, *id.*

Dignor, *ἀξιόω*, aliquem aliqua re, *τινά τινος*, *Iſocr.* *καταξιόω τινά τινος*, *N. T.*

Dignoſco, *διαγινώσκω*, aliquid, *τὶ*, *Iſocr.*

Dignus, a, um, *ἄξιος, ία, ιον*, laude, *ἐπαίνου*, *Xen.* cura & ſtudio, *ἐπιμελείας*, *id.* qui dignus aliqua re cenſetur ab aliquo, *ἄξιός τινός τινι*, *id.* judicare aliquem dignum morte, *τιμᾶσθαί τινι θανάτου*, *Plato*, qui Prytaneo alatur, *τιμᾶσθαί τινα τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως*, *Lucian.* dignus judicatus eſt præmiis, *ἠξιώθη τῶν ἀριστείων*, *Iſocr.* vocari juſtus, *ἠξιώθη κληθῆναι δίκαιος*, *id.* digna facere genere ſuo, *ποιεῖν πρέποντα τῇ συγγενείᾳ*, *id.* *πράττειν ἄξια τοῦ γένους*, *Dem* dignus, qui beneficiis ornetur, *ἄξιος εὖ παθεῖν*, *Iſocr.* qui odio habeatur, *ἄξιος μισεῖσθαι*, *Dem.* pugnam memoratu dignam edere, *ἀξίως λόγου μάχεσθαι*, *Iſocr.* facere, ut dignum eſt noſtra perſona, *ἀξίως ἡμῶν πράττειν*, *Dem.*

Digredior, *ἀπέρχομαι*, e concione, *ἐκ τῆς ἐκκλησίας*. *Iſocr.* e medio, *ὑποχωρέω ἐκποδὼν*, *Dem.* *παρεκβαίνω τὸ μέσον*, *Ariſtot.* ex regione aliqua, *ἀπαλλάττομαι ἐκ τῆς χώρας*, *id.* longius a propoſito, *πόῤῥω γίγνομαι τῆς ὑποθέσεως*, *Iſocr.* a ſcopo, *ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν*, *Polyb.*

Digreſſio, *ἡ ἔκβασις, εως*, *ἡ παρέκβασις, εως*, e vita, *ἐκ τοῦ βίου ἀπαλλαγὴ*, *Xen.*

Dijudicatio, *ἡ διάγνωσις, εως*, *Iſocr.*

Dijudico, *διαδοκιμάζω*, *Xen.* *διαδικάζω*, *Plato*, *διαγινώσκω*, *Demoſth.* aliorum controverſias, *βραβεύω τῶν ἄλλων δίκαια*, *id.* *περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων δικάζω*, *id.*

Dilabor, *διολισθέω*, *Ariſtoph.*

Dilacero, *διασπαράττω*, veſtimenta, *καταῤῥήγνυμι τὰ ἱμάτια*, *Dem.*

Dilanio, *διασπάω*, objicere aliquem aliquibus dilaniandum, *διασπάσασθαί τισι παραβάλλειν τινὰ*, *Dem.*

Dilapido, *διασπαθάω*, bona, *τὰ ὑπάρχοντα*, *Chryſ.* aliquid, *καταδίδωμί τι*, *Luc.* *διασκορπίζω τι*, *N. T.*

Dilargior, *διαδίδωμι*, aliquid, *τὶ*, *Plut.*

Dilatatio, *ὁ πλατυσμὸς, οῦ*, *Dioſc.*

Dilatio, *ἡ ἀναβολὴ, ῆς*, *Dem.*

Dilato, *πλατύνω*, aliquid, *τὶ*, *N. T.* *μηκύνω τι*, *Iſocr.* *μέγαν ποιέω τι*, *id.*

Dilator, *ὁ μελλητὴς, οῦ*, *Ariſtot.*

Dilaudo, *διεπαινέω*.

Dilectio, *ἡ ἀγάπησις, εως*, *Plut.*

Dilectus, a, um, *ἀγαπητὸς, ἡ, ὸν*, *N. T.*

Diligens, *σπουδαῖος, αία, αῖον*, *Dem.* *ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, έος*, *id.* *ἐπιμελούμενος, ένη, ενον*, *id.*

Diligenter, *ἐπιμελῶς*, & juſte adminiſtrare, *καὶ δικαίως πράττειν*, *Dem.* *σπουδαίως*, *Ariſtot.* *ὑπὸ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς, κατὰ σπουδὴν*, *Ariſt.* *Plut.*

Diligentia, *ἡ σπουδὴ, ῆς*, *Dem.* *ἡ ἐπιμέλεια, ας*, *id.* & alacritas, *σπουδὴ καὶ προθυμία*, *idem*, multam diligentiam adhibere, ut, *σπουδὴν πολλὴν ποιεῖσθαί, ἵνα*, *id.* & omne ſtudium adhibere, *σπουδὴν καὶ προθυμίαν πᾶσαν ποιεῖσθαι*, *id.* alicui rei, *ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαί τινος πράγματος*, *id.* *σπουδὴν ἔχειν περί τινος*, *Plato*, *πρός τι*, *Dem.* *ποιεῖσθαι σπουδὴν ἐπί τινος*, vel *περί τι*, *Iſocr.* ut, *ὅπως*, *Dem.* *τοῦ εἶναι*, *id.* Conf. *Studium.*

Diligo, *ἀγαπάω*, aliquem, *τινὰ*, *Iſocr.* Conf. *Amo.*

Diluceo, *διαλάμπω*, *Iſocr.*

Dilucide, *καταφανῶς*, *διαφανῶς*, *Thuc.* cognoſcere aliquid, *καθαρῶς εἰδέναι τι*, *Dem.* dilucidius declarare, *σαφέστερον δηλοῦν*, *Iſocr.* dilucidiſſime oſtendere, *ἐναργέστατα ἐπιδεῖξαι*, *Lucian.*

Dilucido, *σαφηνίζω*, *Ariſtot.* *διασαφηνίζω*, *Polyb.* ſcripturas, *διανοίγω τὰς γραφὰς*, *N. T.* aliquid, *δηλόω τι*, *Dem.*

Dilucidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐμφανὴς, 'έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπιφανὴς, 'έος, *id.* ὁ ϗ ἡ καταφανὴς, 'έος, *id.* dilucidum eſſe alicui, ἐναργὲς εἶναί τινι, *Dem.*

Diluculat, ὀρθρεύει.

Diluculum, ὁ ὄρθρος, ου, *Plut.* τὸ περίορθρον, ου, *Herodian.* diluculo venio, ὀρθρίζω, *N. T.* diluculo profundo, ὄρθρου βαθέος, *ib.* diluculo aliquid ago, ὀρθρεύομαι, *Lucian.* diluculo ſurgo, περιορθρεύομαι, *Poll.*

Diluo, διαβρέχω, vinum aqua, ἐξυδαρέω οἶνον, calumnias, διαλύομαι διαβολὰς, *Iſocr.*

Diluvium, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Dem.*

Dimano, διαῤῥέω, *Philo.*

Dimenſio, ἡ ἀναμέτρησις, εως, *Plut.* ἡ διαμέτρησις, εως, apta, συμμετρία, ας, *Iſocr.*

Dimetior, ἀναμετρέω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* διαμετρέω, *Dem.*

Dimicatio, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* ὁ ἀγωνισμὸς, οῦ, *Dion.* de vita, ἡ ψυχομαχία, ας, *Polyb.* Conf. *Certamen.*

Dimico, ἀγωνίζομαι, cum aliquo, πρός τινα, *Xen.* de aliqua re, περί τινος, *Dem.* Conf. *Certo*, item *Pugno.*

Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας.

Dimidiatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἡμίτομος, dimidiata pars, τὸ ἡμίτομον, ου, *Lucian.* τὸ ἡμιτόμιον, ου, *Dioſc.* ἥμισυ μέρος, *Ariſtot.* dimidiata pars equitum, οἱ ἡμίσεις τῶν ἱππέων, *Dem.*

Dimidius, a, um, ἥμισυς, εια, υ, *Thuc.* dimidius murus, ἥμισυ τεῖχος, *idem*, ſupra dimidiam partem, ὑπὲρ ἥμισυ, *id.* dimidia pars temporis, ἥμισυ τοῦ χρόνου, *id.* dimidii panes, οἱ ἡμίσεις τῶν ἄρτων, *Xen.* non ex dimidia parte bonum eſſe, οὐκ ἐφ' ἡμισεία χρηστὸν εἶναι, *Dem.*

Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, *Heſych.* φθίνω, *Plato.*

Diminutio, ἡ μείωσις, εως, ἡ φθίσις, εως, *Plato.*

Diminutivus, a, um, μειωτικὸς, ή, όν.

Dimiſſio, ἡ ἄφεσις, εως, navium, τῶν πλοίων, *Dem.* ἡ διαπομπὴ, ῆς, *Appian.*

Dimitto, διαπέμπω, alium alio, ἄλλον ἄλλη, *Thuc.* præſidia per regionem, φρουρὰς κατὰ χώραν, *id.* exercitum, προΐημι δύναμιν, *Plut.* i. e. abſolvo aliquem, ἀφίημί τινα, *Dem.* aliquem liberum, τινὰ ἐλεύθερον, *Æl.*

Dimoveo, ἀποτρέπω, ab aliqua re, τινὸς, *Iſocr.*

Dinumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, *Vitruv.*

Dinumero, διαριθμέω, *Plato.*

Diœceſis, ἡ διοίκησις, εως.

Diphthongus, ἡ δίφθογγος, ου, *Gramm.*

Diploma, τὸ δίπλωμα, ατος, *Bud.*

Diræ, αἱ ἀραὶ, ῶν, diris devotus ſ. obnoxius, ἀρᾷ ἔνοχος, *Æſchin.* ὁ ϗ ἡ κατάρατος, ου, *Dem.* diris devoveo aliquem, ἐπαράομαί τινι, *Iſocr.* ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος, *Plut.* ἀρὰς τίθεσθαι ἐπί τινα, *id.*

Directe, εὐθὺ, *Xen.*

Directio, ἡ εὔθυνσις, εως, *Ariſtot.*

Director, ὁ εὐθυντὴς, οῦ.

Directus, a, um, εὐθυντὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Diremptio, ἡ διαίρεσις, εως, *Ariſtot.* ἡ διάλυσις, εως, *Thuc.*

Direptio, ἡ διαρπαγὴ, ῆς.

Diribeo, vide *Diſtribuo.*

Diribitio, vide *Diſtributio.*

Dirigo, κατευθύνω, præſentia ad optimum finem, τὰ παρόντα πρὸς κάλλιστον τέλος, *Plut.* eo omnia civitatis negotia, συντείνω εἰς τοῦτο πάντα τὰ τῆς πόλεως, *Plato*, aliquid ad utilitatem meam, ἐξετάζω τι πρὸς τὰ συμφέροντά μοι, *Demoſth.* orationem, διευθύνω λόγον, *Lucian.* aliquid ad virtutem, προτρέπω τι ἐπ' ἀρετὴν, *Xen.*

Dirimo, διαλύω, bellum, πόλεμον, *Iſocr.* amicitiam, συνήθειαν, *id.* contentionem, ἐκλύω ἔριν, *Dem.*

Diripio, διαρπάζω, urbem, πόλιν, *Xen.* Lacedæmonios, ἀναστάτους ποιέω Λακεδαιμονίους, *Iſocr.* urbem Spartam, ἀνάστατον ποιέω Σπάρτην, *id.* domos, πορθέω οἰκίας, *Xen.*

Diritas, vide *Crudelitas.*

Dirumpo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, *Luc.* καταῤῥήγνυμι, *Dem.* pepla, καταῤῥήγνυμαι τοὺς πέπλους, *Xen.*

Diruo, καταβάλλω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* urbem, κατασκάπτω πόλιν, *Dem.* domum funditus, κατασκάπτω οἰκίαν εἰς δάφος, *Plut.* Conf. *Everto.*

Diruptio, ἡ διάῤῥηξις, εως.

Dirus, a, um, vide *Crudelis.*

Dis, ὁ πλούτων, ωνος, *Plato.*

Diſcalceatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνυπόδητος, ου, *Xen.*

Diſcalceo, ἐξυποδέω.

Diſcedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* ex corpore, ἀπαλλάττομαι σώματος, *Xen.* e regione, ἐκ τῆς χώρας, *Ariſtot.* in patriam, εἰς τὴν πατρίδα, ex vita, μεταλλάττω τὸν βίον, *Iſocr.* cum aliquo, συναποδημέω τινὶ, *Æl.*

Diſceptatio, ἡ διάγνωσις, εως. Conf. *Dijudicatio.*

Diſceptator, ὁ δικαστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δικάζων, οντος, *id.*

Diſcepto, διαγινώσκω, *Dem.* Conf. *Dijudico.*

Diſcerno, διακρίνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* honeſta & turpia, διαλογίζομαι τὰ καλὰ ϗ τὰ μὴ, *Æſchin.* caute & legitime quædam, διορίζω τινὰ εὐλαβῶς ϗ νομίμως, *Dem.* intelligentia & eruditione honeſta & turpia, συνέσει ϗ παιδείᾳ διαγινώσκω καλὰ ϗ αἰσχρὰ, *id.*

Diſcerpo, διασπάω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* διασπαράσσω τινὰ, *id.* ἐξαρπάζω τινὰ, *Plut.*

Diſcerptus, a, um, διασπαθεὶς, εῖσα, ὲν, *Iſocr.* membratim, τμηθεὶς διαμελεϊστὶ, *Lucian.*

Diſceſſio, ἡ ὑποχώρησις, εως, *Plut.*

Diſceſſus, us, ἡ ἄφιξις, εως, *N. T.* e vita, ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, *Herodian.*

Diſcindo, διασχίζω, *Xen.* aliquid, διατέμνω τι, *Æſchin.* διακόπτω τι, *Polyb.* κατασχίζω τι, *Dem.*

Diſcingo, ἀποζώννυμι, aliquem, τινὰ, *Herodian.*

Diſciplina, ἡ παιδεία, ας, amabilior & honoratior, μᾶλλον ἀγαπωμένη ϗ σπουδαιοτέρα, *Iſocrat.* pulcherrimæ diſciplinæ, κάλλιστα παιδεύματα, *id.* multo dignior diſciplina, πλείονος ἄξιος παίδευσις, *id.* diſciplina omnis ſcientia & exercitatione continetur, πᾶσα παιδεία δι' ἐπιστήμης ϗ μελέτης συνέστηκε, *Dem.* diſciplina eloquentiæ, παιδεία περὶ τοὺς λόγους, *Iſocr.* verſari in aliqua diſciplina, διατρίβειν περὶ παιδείαν ſ. παίδευσίν τινα, *id.* induſtria alicujus in diſciplinis, φιλοπονία τινὸς περὶ παιδείαν, *id.* clarus in omni diſciplinarum genere, ἐπιφανὴς ἐν ἅπασι παιδεύμασι, *Dem.* diſciplina & inſtitutio, μαθήματα ϗ παιδεία, *Iſocr.* cupidus diſciplinarum & eruditionis, ὀρμῶν ἐπὶ τὰ μαθήματα ϗ παιδείαν, *id.* ita perfecte cognitas habere diſciplinas aliquas, ut, οὕτως ἀκριβωμένος τοῖς μαθήμασί τισι, ὥστε, *id.* tradere ſe alicui in diſciplinam, παραδιδόναι ἑαυτόν τιν ὥσπερ μαθητὴν, *id.*

Diſcipula, ἡ μαθήτρια, ας, *N. T.* ἡ μαθητρὶς, ίδος, *Philo.*

Diſcipulus, ὁ μαθητὴς, οῦ, *Dem.* alicujus, ὁ μετέχων διατριβῆς τινος, *Iſocr.* ὁ πλησιάζων τινὶ, *id.* πλησιάζων τινὶ, ϗ μαθητὴς αὐτοῦ γενόμενος, *Demoſth.* diſcipulus ingenio valens, μαθητὴς φύσιν ἔχων, οἵαν χρὴ, *Iſocr.* delectari diſcipulis aliquibus, χαίρειν τισὶ τῶν πλησιαζόντων, *idem.*

Diſcludo, διακλείω, *Polyb.*

Diſco, μανθάνω, aliquid accurate, τὶ ἀκριβῶς, *Dem.* accuratius, ἀκριβέστερον, *id.* exacte, σαφῶς, *id.* recte, ὀρθῶς, *id.* facile, ῥᾳδίως, *id.* facillime, ῥᾷστα, *id.* quæ non percepiſti, diſce, ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε, *Iſocr.* docuiſti litteras, ego didici, ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων, *Dem.* diſcere cupio, φιλομαθέω, *Iſocr.* μαθητιάω, *Syneſ.* diſcendi cupidus, ὁ ϗ ἡ φιλομαθὴς, 'έος, *Iſocr.* diſcendi celeritas, ἡ ὀξυμαθία, ας, *Strabo*, difficili ad diſcendum oratio, δυσκαταμάθητο λόγος, *Iſocr.* qui non facile diſcit, ὁ ϗ δυσμαθὴς, 'έος, *Plato*, tarditas ad diſcendum, ἡ δυσμάθεια, ας, *id.* qui facil diſcit, ὁ ϗ ἡ εὐμαθὴς, 'έος, *id.* facilita in diſcendo, ἡ εὐμάθεια, ας, *Lucian.* qu ſero didicit, ὁ ϗ ἡ ὀψιμαθὴς, 'έος, *Iſocr.* ſero diſco, ὀψιμαθέω, *Lucian.* qui multa didicit, ὁ ϗ ἡ πολυμαθὴς, 'έος, *Iſocr.*

Diſcolor, ὁ ϗ ἡ ἑτερόχροος, *contr.* ἑτερόχρους, ου, ποικίλος, ίλη, ίλον, *Ariſtot.*

Diſconvenio, διέστηκα, a διΐστημι, *Ariſtot.*

Diſcordans, idem quod *Diſcors.*

Diſcordia, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ διαφρ σύνη, ης, *Plut.* civilis, ταρακτικὰ πάθ τῆς πολιτείας, *id.*

Diſcordo, διαφέρομαι, *Plato*, cum aliquo, διαφωνέω τινι, *Ariſtot.* Conf. *Diſſentio.*

Diſcors, ὁ ϗ ἡ διάφορος, ου, *Dem.* cum aliquo, διαφερόμενος πρός τινα ϗ δυσμ ἔχων, *Iſocr.*

Diſcrepantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαφώνησις, εως.

Diſcrepo, διαφωνέω, ab aliquo, τινὶ, *Ariſtot.* διΐσταμαι πρός τινα, *id.* στασιάζ πρός τινα, *Plato.*

Diſcrete, διακεκριμένως, διακριδὸν, *L* *cian.*

Diſcretio, ἡ διάκρισις, εως, *Ariſtot.*

Diſcrimen, ἡ διάκρισις, εως, *Ariſtot.* i. differentia, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Iſocr.* i. e. ce tamen, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* i. e. pe culum, ὁ κίνδυνος, ου, *id.*

Diſcriminatim, vide *Diſcrete.*

Diſcrimino, διορίζω, aliquid, τὶ, *Gal.* i aliquid, διαιρέω τι εἴς τι, *Ariſtot.*

Diſcrucio, ἀνιάω, *Dem.*

Diſcumbo, ἀνακλίνομαι, cum aliquo, με τινος, *N. T.*

Diſcupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, *Dem.*

Diſcurro, διαθέω, *Xen.* ſurſum, deorſu συμπαραθέω ἄνω ϗ κάτω, *Dem.*

Diſcurſio, ἡ διαδρομὴ, ῆς,

Diſcus, ὁ δίσκος, ου, diſcum jacere, δίσ ἀποπέμπειν, ἐκρίπτειν, *Poll.* diſco lu δισκεύω, *Lucian.* contendere cum aliq diſco, ἐρίζειν τινὶ περὶ δίσκου, *Æl.*

Diſcuſſio, ἡ διάλυσις, εως, *Dem.* Co *Dijudicatio.*

Diſcutio, διασείω, i. e. dijudico ſ. exami ἀνακρίνω, *Dem.* ἐξετάζω τι, *Iſocr.*

Diſerte, ἐλλογίμως, *Dem.* διαῤῥήδην, *Pl* ἄντικρυς, promitto auxilia alicui, ὑπι ομαί τινι πέμπειν ἐπικουρίαν, *Dion. Halicarn.* cauſſam aliquam accuſationis profero, ὁρίζω τῆς δίκης αἰτίαν, *id.* expreſſiſque verbis ſcripſi, ἔγραψα τοῖς ῥήμασιν οὕτως ἄντικρυς, *Dem.*

Diſertus, a, um, δεινὸς λέγειν, *Dem.* Conf. *Eloquens.*

Disjectio, τὸ διάῤῥιμμα, ατος, *Xen.*

Disjicio, διαῤῥίπτω, *Ariſtoph.* murum, διασφενδονάω τεῖχος, *Plut.*

Disjunctio, ἡ διάζευξις, εως, *Naz.*

Disjunctivus, a, um, διαζευτικὸς, ή, όν, *Gramm.*

Disjungo, διαζεύγνυμι, *Æſchin.* διασπάω, *Dem.*

Diſpar, ὁ ϗ ἡ ἀνόμοιος, ου, *Plato.*

Diſpareo, ἀφανίζομαι, *Iſocr.*

Diſparilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ου, *Theophr.*

Diſpariliter, ἀνωμάλως, *Iſocr.*

Diſpectus, ἡ διάσκεψις, εως.

Diſpello, διωθέω, populum, ὄχλον, *Plut.* homines a me, ἀνθρώπους ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ, *Xen.*

Diſpendium, vide *Damnum.*

Diſpendo, οἰκονομέω, *N. T.*

Diſpenſatio, ἡ διοίκησις, εως, *Dem.* rei familiaris, ἡ οἰκονομία, ας, *Ariſtot.*

Diſpenſator, ὁ διακοίτης, ου, *Plut.* rei familiaris, ὁ οἰκονόμος, ου, *N. T.* voluptatis, οἰκονόμος τῆς ἡδονῆς, *Ariſtot.*

Diſpenſo, οἰκονομέω, *Plut.* alicui aliquid, διανέμω τί τινι, *Plut.*

Diſperditio, ἡ ἐξολόθρευσις, εως.

Diſperdo, ἐξολοθρεύω, aliquid, τὶ, *N. T.* διαφθείρω τινὰ, *Plut.*

Diſpereo, διόλλυμαι, *Plato.*

Diſpergo, διασκεδάζω, aliquid, τὶ, *Thuc.* διασπείρω τι, *Iſocr.* διασκορπίζω τι, *N. T.*

Diſpertio, διαμερίζω, aliquid alicui, τί τινι, aliquid in duo, διαιρέω τι εἰς δύω, *Herodian.*

Diſpeſco, διείργω, *Thuc.*

Diſpicio, σκέπτομαί τι, *Iſocr.* διακρίνω τι, *id.* ἀνακρίνω τι, *Plato.*

Diſplicentia, ἡ δυσαρέστησις, εως, *Plato.*

Diſpliceo, δυσαρέσκομαι, alicui, ἀπαρέσκω τινι, *Thuc.* diſplicet hoc mihi, ἀπαρέσκει τοῦτό μοι, *Plut.* ἀπαρέσκει με τοῦτο, *Plato,* ſi diſplicet, εἴ σοι ἀπὸ θυμοῦ, *Themiſt.*

Diſplodo, διακροτέω.

Diſpono, διατίθημι, aliquid, τὶ, *Lucian.* ordine aliquid, τάττω τι κατὰ τρόπον, *Iſocr.*

Diſpoſite, εὐτάκτως.

Diſpoſitio, ἡ διάθεσις, εως, ἡ διάταξις, εως, ἡ διαταγὴ, ῆς, *N. T.* ἡ εὐταξία, ας, *Iſocr.* orationis, ἡ οἰκονομία, ας, *Athen.*

Diſpoſitor, ὁ διαθετὴρ, ῆρος, *Plato.*

Diſpudet, καταισχύνομαι, me virtutis alicujus, τὴν ἀρετήν τινος, *Iſocr.* nominis, ἐπαισχύνομαι ὀνόματι, *Herodot.* evangelii, ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, *N. T.*

Diſpungo, ἐξαλείφω, aliquid, τι, *Iſocr.*

Diſputabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀμφίδοξος, ου, *Plut.*

Diſputatio, ἡ διάλεξις, εως, *Plato,* ὁ λόγος, ου, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Iſocr.* acrior de re aliqua, τὸ ἀκριβοῦσθαι περί τινος, *id.*

Diſputator, ὁ διαλεγόμενος, ου, *Dem.*

Diſputo, διαλέγομαι, *Dem.* accurate ſ. ſcrupuloſe, ἀκριβολογέομαι, *id.* de re aliqua, διακριβόομαι περί τινος, *Iſocr.* Conf. *Diſſero.*

Diſquiro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* accurate, διακριβόομαι, *Iſocr.*

Diſquiſitio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*

Diſſuavior, καταφιλέω, *Xen.*

Diſſeco, διαπρίω, διατέμνω, corium, κατατέμνω βύρσαν, *Herodian.* poteſtatem in partes, μερίζω ἐξουσίαν, *id.*

Diſſemino, διασπείρω, ſermonem, λόγον, *Xen.* διαδίδωμι λόγους, *Plut.*

Diſſenſio ἡ διαφωνία, ας, ἡ, διαφώνησις, εως, ἡ ἐναντίωσις, εως, *Dem.* ἡ ὑπεναντίωσις, εως, *id.* & ſeditio, διαφορὰ ϗ στάσις, *Iſocr.*

Diſſenſus, us, idem quod antecedens *Diſſenſio.*

Diſſentaneus, a, um, ὁ ϗ ἡ διάφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ διάφορος, *Dem.* διαφερόμενος, ένη, ενον, *id.*

Diſſentio, διαφέρω, in aliqua re, περί τινος, *Iſocr.* opinionibus, ταῖς δόξαις, *id.* ab aliquo, διαφέρομαι πρός τινα, *Plut.* ἀφίσταμαί τινος, *Plato,* in multis, ἐν πολλοῖς, *Iſocr.* animis, τῇ διανοίᾳ, *id.* ſeditioſe ab aliquo, στασιάζω πρός τινα, *Dem.* τινι, *Xen.* στασιαστικῶς ἔχω πρός τινα, *Dem.* verum diſſentit a falſo, τῷ ψευδεῖ διαφωνεῖ τἀληθὲς, *Ariſtot.*

Diſſepimentum, τὸ διάφραγμα, ατος, *Thuc.*

Diſſepio, διαφράττω, *Herodian.*

Diſſero, διασπείρω, κατασπείρω, i. e. diſputo, διαλέγομαι, ſatis copioſe, ἐξαρκούντως, *Iſocr.* pauca cum aliquibus, βραχέα πρός τινας, *id.* brevius de re aliqua, συντομώτερον περί τινος, *id.* tenuius, ἐνδεέστερον, *id.* præclare, καλῶς, *id.* optime, ἄριστα, *id.* pro dignitate rei, ἀξίως, *id.* eleganter, χαριέντως, *id.* ad gratiam, κεχαρισμένως, *id.* tranquillo animo, καθ᾽ ἡσυχίαν, *Dem.* prorſus diſſolute, παντάπασιν ἐκλελυμένως, *id.* non moderate, ſed negligenter & nimis acerbe, prorſus inconſiderate, οὐ μετρίως, ἀλλ᾽ ὀλιγώρως ϗ λίαν μικρῶς ϗ παντάπασιν ἀνοήτως, *Iſocrates.*

Diſſertatio, ὁ διαλογισμὸς, οῦ, *Plut.*

Diſſerto, διαλογίζομαι, *Dem.*

Diſſidentia, idem quod *Diſſidium.*

Diſſideo, vide *Diſſentio.*

Diſſidium, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Dem.* Conf. *Controverſia,* item *Contentio.*

Diſſilio, διαπηδάω.

Diſſimilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνόμοιος, ου, *Iſocr.* fio vel ſum, ἀνομοιόομαι, diſſimiles plane inter ſe eſſe, μηδὲν ἀλλήλοις ἐοικέναι, *Æl.*

Diſſimiliter, ἀνομοίως.

Diſſimilitudo, ἡ ἀνομοιότης, ητος, *Iſocr.*

Diſſimulanter, εἰρωνικῶς, *Ariſtot.*

Diſſimulatio, ἡ εἰρωνεία, ας, *Dem.*

Diſſimulator, ὁ εἴρων, ωνος, *Ariſtot.*

Diſſimulo, εἰρωνεύομαι, *Plato,* veritatem, ἀποκρύπτομαι τἀληθὲς, *Iſocr.* exponam, nec diſſimulabo, λέξω πρὸς ὑμᾶς, ϗ οὐκ ἀποκρύψομαι, *Dem.* diſſimulabat ſe hoc ſcomma audire, οὐ προσεποιεῖτο ἀκούειν τοῦ σκώμματος, *Lucian.* diſſimulabant fidem, οὐ προσεποιοῦντο πιστεύειν, *Herodian.*

Diſſipabilis, e, διασκεδαστὸς, ή, όν.

Diſſipatio, ἡ διασκέδασις, εως, ὁ διασπασμὸς, οῦ.

Diſſipator, ὁ διασκεδαστὴς, οῦ.

Diſſipo, διασκεδάζω, aliquid, τὶ, *Thuc.* famam, διασκεδάννυμι φήμην, *Herodian.* rumorem, διασπείρω λόγον, *Xen.*

Diſſitus, a, um, ἀπέχων, ουσα, ον.

Diſſociabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκοινώνητος, ου, *Plut.*

Diſſociatio, ἡ διάλυσις, εως, *Philo.*

Diſſocio, διαλύω, *Iſocr.* διΐστημι, *Plut.*

Diſſolubilis, e, διαλυτὸς, ή, όν, ὁ ϗ ἡ εὔλυτος, ου.

Diſſolvo, διαλύω, bellum, πόλεμον, *Iſocr.* inimicitiam, τὴν ἔχθραν, *id.* amicitiam, φιλίαν, *id.* fidem, πίστιν, *id.* fœdera & contractus, τὰ συμβόλαια, *id.* totam cognationem, διαλύομαι πᾶσαν συγγένειαν, *Iſocr.* æs alienum, διαλύω τὰ χρέα, ſ. τὰ χρήματα, *Dem.*

Diſſolute, ἀνειμένως, vivere, ζῆν.

Diſſolutio, ἡ διάλυσις, εως.

Diſſolutus, a, um, ὁ ϗ ἡ διάλυτος, ου, ἀνειμένος, ένη, ένον, diſſoluta vita, ἀνειμένη ζωὴ, diſſolutus homo, ὁ ἄσωτος, ου, *Ariſtot.*

Diſſonantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ ἀπήχησις, εως, τὸ ἀπήχημα, ατος.

Diſſono, διαφωνέω, ἀπηχέω.

Diſſonus, a, um, ὁ ϗ ἡ διάφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ δύσηχος, ου, *Hermog.*

Diſſuadeo, ἀποτρέπω, aliquid, τινὸς, *Iſocr.*

Diſſuaſio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Diſſuaſor, ὁ ἀποτρέπων, οντος, *Iſocr.*

Diſtantia, ἡ ἀπόστασις, εως, *Theophr.* ab aliquo, ἀπό τινος, *Xen.* loci, ἡ κατὰ τόπον διάστασις, *Plut.* τὸ διάστημα, ατος, *Plato.*

Diſtendo, διατείνω, *Xen.*

Diſtenſio, ἡ διάτασις, εως, *Plut.*

Diſtermino, διορίζω, aliquid ab aliquo, τὶ ϗ τι, *Themiſt.*

Diſtichon, τὸ δίστιχον, ου.

Diſtillatio, ὁ κατασταγμὸς, οῦ, ὁ σταλαγμὸς, οῦ, *Gal.*

Diſtillo, ἀποστάζω, *Lucian.* καταστάζω, *id.*

Diſtincte, διωρισμένως.

Diſtinctio, ὁ διορισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ διαστολὴ, ῆς, ὁ ἀφορισμὸς, οῦ, *Theophr.*

Diſtineo, διασπάω, officiis, πρὸς ὑπηρεσίας, *Lucian.* aliquem funere, ἀποσχολέω τινὰ περὶ κηδείαν, *Herodian.*

Diſtinguo, διορίζω, quædam caute, τινὰ εὐλαβῶς, *Dem.* turpia & honeſta, διατάττω τὰ αἰσχρὰ ϗ τὰ καλὰ, *Iſocr.* Conf. *Diſcerno.*

Diſto, ἀφίσταμαι, plurimum, πλεῖστον, *Ariſtot.* & differo aliqua re ab aliquo, ϗ διαφέρω τινί τινος, *Iſocr.* διαφέρω τινὸς ἔν τινι, *Herodian.* plurimum ab aliquo, κεχώρισμαι πλεῖστόν τινος, *id.* ab urbe lapides ſedecim, ἀπέχω τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα, *Herodian.*

Diſtorqueo, διαστρέφω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Diſtortio, ὁ διαστροφὴ, ῆς, *Theophr.* oculorum, ὁ στραβισμὸς, οῦ, *Paul. Æg.*

Diſtortus, a, um, ὁ ϗ ἡ διάστροφος, ου, oculis, τοὺς ὀφθαλμοὺς, *Athen.* στραβὸς, ή, όν, *Gal.*

Diſtractio, ὁ διασπασμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ διάσπασμα, ατος, *id.* curis, ὁ περισπασμὸς, οῦ, *id.* ſine diſtractione, ἀπερισπάστως, *N. T.* ἀδιασπάστως, *Heſ.*

Diſtraho, διασπάω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, *Xenoph.* frumentum triplo pluris, quam ante, διατίθεμαι σῖτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, *Demoſth.* in multas partes, διΐστημι εἰς μέρη πολλὰ, *idem.*

Diſtribuo, διανέμω, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα, *Dem.* aliquid in aliquid, μερίζω τι εἴς τι, *Ariſtot.* regionem, ἀναδάζομαι χώραν, *Plut.* aliquid in tres partes, τέμνω τι εἰς τρεῖς μοίρας, *Herodian.* Conf. *Divido.*

Diſtributio, ἡ διανέμησις, εως, ἡ διανομὴ, ῆς.

Diſtributivus, a, um, διανεμητικὸς, ή, όν.

Diſtributor, ὁ διανομεὺς, έως.

Diſtringo, διαστέλλω, aliquid, τὶ, *Philo,* i. e. abſtergo, ἀποξύω, καταξέω, *Plut.* gladium, σπάομαι ξίφος, *Lycurg.* diſtrictos habere pugiones, πρόκωπα ἔχειν ξιφίδια, *Herodian.*

Diſturbatio, ἡ ἀναστάτωσις, εως, *Bud.*

Diſturbo, ἀναστατόω, *N. T.* navem, ἀνατρέπω πλοῖον, *Æſchin.* urbem, ἀνάστατον ποιέω πόλιν, *Herodot.*

Diteſco, πλουτέω, *Dem.* opibus, χρημάτων, *Liban.* laboribus alicujus, ἔργοις τινὸς, *Xen.* ex aliqua re, εὐπορέω ἀπό τινος, *id.*

Ditio, ἡ ἐπικράτεια, ας, *Plato.*

Dito, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Diu, πολὺν χρόνον, non durat, οὐκ ἀντέχει, *Xenoph.* diu ante Trojana tempora venit, πολὺ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦλθεν, *Iſocr.* non diu eſt, quum venit, οὐ πολὺς χρόνος, ἐξ οὗ ἦλθεν, *id.* vale diutiſſime, χαῖρε ἐπὶ μήκιστον, *Lucian.* ſi vixero diutius, εἰ δὲ βιώσομαι πλείω χρόνον, *Xenoph.* diutius immorari dictionibus, quam rebus, περὶ τὰς λέξεις πλείονα χρόνον διατρίβειν, ἢ περὶ τὰς πράξεις, *Iſocr.*

Divagor, πλανάομαι, *Xen.*

Divarico, τὰ σκέλη διατείνω, *Ariſtot.*

Divello, διασπάω, aliquid, τὶ, *Xen.* Conf. *Diſtraho.*

Divendo, διαπιπράσκω, *Plut.* aliquid, ἐκπράττω τι, *Dem.* turpiter, ἀποδίδωμί τι αἰσχρῶς, *id.* aliquem mina Attica, ἀπεμπολάω τινὰ μνᾶς Ἀττικῆς, *Lucian.*

Diverbero, διακόπτω, *Lucian.*

Diverſatio hoſpitalis, ἡ κατάλυσις, εως, *Polyb.*

Diverſe, ἀλλοίως, ἄλλως.

Diverſitas, ἡ ἀλλοιότης, ητος, ἡ διαφερότης, ητος, *Plato*, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Iſocr.* ἡ ἀνομοιότης, ητος, *id.*

Diverſitor, ὁ ξενοδόχος, ου, *Plato.*

Diverſor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* καταλύω παρά τινι, *Dem.*

Diverſoriolum, τὸ καταλυτήριον, ου, τὸ καταγώγιον, ου.

Diverſorium, τὸ κατάλυμα, ατος, *N. T.* τὸ πανδοχεῖον, ου, *ibid.* τὸ ξενοδοχεῖον, ου.

Diverſus, a, um, διαφέρων, ουσα, ον, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, ου, *id.* diverſus ab eo, ἄλλος παρ' αὐτὸν, ἄλλος ἢ αὐτὸς, ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ, diverſum a vulgo agere, ἀλλοῖον πράττειν, ἢ οἱ πολλοὶ, *Plato*, diverſi ſententiis, ἀλλοιότεροι τὰς γνώμας, *Thuc.* diverſa hæc ſunt inter ſe, πλεῖστον ταῦτα ἀλλήλων κεχώρισται, *Iſocr.*

Diverticulum, τὸ κατάλυμα, ατος, ἡ ἀτραπὸς, οῦ, *Philo.*

Diverto, ſ. divertor, ἐκτρέπομαι, *Plut.* in oratione, παρεκβαίνω, *Ariſtot.* ad aliquem, καταλύω παρά τινα, *Thuc.* παρά τινι, *Dem.* in hoſpitium, καταλύω εἰς πανδοχεῖον, *Plut.*

Dives, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* πλουτῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, ου, *Iſocr.* κεκτημένος τὰ χρήματα, *Dem.* habens opes, ἔχων οὐσίας, *id.* antecellens pecuniis, προέχων χρήμασι, *Iſocrat.* divitiis adfluens homo, πολλῶν χρημάτων ἄνθρωπος, *Demoſth.* inter divites primus, ταῖς οὐσίαις πρωτεύων, *Iſocr.* ad ſummas opes evectus, πλούτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, *Lucian.* infinitis opibus præditus, πλουτῶν εἰς ὑπερβολὴν, *id.* falſo, ὁ καὶ ἡ ψευδόπλουτος, ου, *Suid.* nummis, πλουτῶν νομίσματος, *Ariſt.* auri, ὁ καὶ ἡ πολύχρυσος, ου, *Naz.*

Divexo, διακακόω.

Divido, μερίζω, aliquid alicui, τί τινι, *Syneſ.* veſtes, διαμερίζω τὰ ἱμάτια, *N. T.* regionem cum aliquo, διανέμω χώραν πρός τινα, *Dem.* pecuniam, διαιρέω ἀργύριον, *Iſocr.* aliquid trifariam, τὶ τρίχα, *Dem.* aliquid in partes, τὶ εἰς μέρη, *id.* agrum, ἀναδάζομαι χώραν ſ. τὴν γῆν, *Lucian.* facultates, ἀναδάστους ποιεῖν τὰς οὐσίας, *Ariſtot.*

Dividuus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐμέριστος, ου.

ivinatio, ἡ μαντεία, ας, *Ariſtot.* ὁ θειασμὸς, οῦ, *Thuc.* ἡ θεοσημεία, ας, *Cyrill.* τὸ μάντευμα, ατος, *Naz.* e manu, ἡ χειρομαντεία, ας, ex miſſis ſagittis, ἡ βελομαντία, ας, ex igne, ἡ πυρομαντία, ας, &c.

Divinatrix, ἡ μάντις, εως, *Athen.*

Divine, θείως, *Xen.* δαιμονίως, *Lucian.*

Divinitas, ἡ θειότης, ητος, *Iſocr.* ἡ θεότης, ητος, *Greg.*

Divinitus, θεόθεν, *Syneſ.* θεϊκῶς, *Naz.* κατὰ θεὸν, *Syneſ.* κατὰ θείαν πομπὴν, *Ælian.*

Divino, μαντεύομαι, aliquid alicui, τί τινι, *Lucian.* mentem alicujus, ἀπομαντεύομαι τῆς γνώμης τινὸς, *Gal.* ventre, γαστρομαντεύομαι, *Alciphr.* ante, προμαντεύομαι, *Herodot.*

Divinus, a, um, θεῖος, θεία, θεῖον, *Dem.* δαιμόνιος, ία, ιον, *id.* divinæ res, τὰ θεῖα πράγματα, *Iſocr.* divina potentia, δαιμονία δύναμις, *idem*, i. e. vates, ὁ μάντις, εως, *Plut.* divina ope, divino beneficio valere, σὺν θεῷ ὑγιαίνειν, *Xenoph.*

Diviſim, διανδίχα, *Naz.* δίχα, *Thuc.*

Diviſio, ὁ μερισμὸς, οῦ, ἡ διαίρεσις, εως, agri & domuum, ἀναδασμὸς γῆς καὶ οἰκιῶν, *Bud.* ἡ διανομὴ, ῆς.

Diviſor, ὁ μεριστὴς, οῦ, *N. T.* διανομεὺς, έως.

Divitiæ, ὁ πλοῦτος, ου, *Dem.* ἡ εὐπορία, ας, *id.* ἡ περιουσία, ας, *Iſocr.* ἡ εὐδαιμονία, ας, *id.* ἡ εὐπορία χρημάτων, *Dem.* & potentia alicujus, πλοῦτος καὶ δύναμίς τινος, *Iſocr.* magnæ, πλοῦτος μέγας, *id.* maximæ & certiſſimæ, μέγιστος καὶ βεβαιότατος, *id.* magnæ, πολλὴ εὐπορία, *Iſocr.* πλείστη εὐπορία, *Dem.* exiguæ, μικρὰ κτήματα πλούτου, *id.* injuſte comparatæ, ἄδικος πλοῦτος, *Iſocr.* per violentiam & odia partæ, εὐπορία μετὰ βίας καὶ ἀπεχθείας, *id.* divitias expetere moderate, ἀγαπᾷν πλοῦτον μετρίως, *id.* immoderate, ὑπερβαλλόντως, *id.* comparare alicui, παρασκευάζειν τινὶ εὐπορίαν, *id.* parere alicui, ἐργάζεσθαί τινι πλοῦτον, *id.* relinquere magnas liberis, καταλιπεῖν ſ. παραδιδόναι πλοῦτον μέγαν τοῖς παισὶ, *id.* coacervare, συναγαγεῖν πλοῦτον, *id.* poſſidere, κτήσασθαι πλοῦτον, *Dem.* in dies augere, ἐπιδιδόναι εἰς εὐπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *Iſocr.* divitiis ſtudere, σπουδάζειν περὶ πλοῦτον, *id.* potiri, κύριον γίγνεσθαι πλούτου, *id.* florere, εἶναι ſ. γίγνεσθαι ἐν πλούτῳ ſ. εὐπορίᾳ, *id.* abundare, εὐπορεῖν τινας εὐπορίας, *Dem.* uti, χρῆσθαι τῷ πλούτῳ, *id.* frui, ἀπολαύειν τοῦ πλούτου, *id.* abuti, ἀποχρῆσθαι τοῦ πλουτεῖν, *Dem.* alicujus adulari, θεραπεύειν τὸν πλοῦτόν τινος, *Iſocr.* invidere alicujus, φθονεῖν εὐπορίαις τινὸς, *id.*

Dium, ἡ αἴθρα, ας, ſub dio, ἐν ὑπαιθρίῳ, *Xen.* ἐν τῷ αἰθρίῳ, *Lucian.* ſub dio agere, θυραυλεῖν, *Syneſ.*

Divortium, ἡ ἀπόπεμψις, εως, cum muliere, τῆς ἀνθρώπου, *Dem.*

Diurnus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμέριος, ου, navigatio, ἡμέριος πλοῦς, *Xen.* nuncius, ἡμερινὸς, ἡ, ὸν, ἄγγελος ἡμερινὸς, *Xen.* i, e. unicum diem durans, ἡμερήσιος, ια, ιον, vita, ζωὴ ἡμερησία, *Plut.* i. e. qui interdiu fit, μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, luſus aleæ, κυβεῖαι μεθημεριναὶ, *id.*

Dius, a, um, θεῖος, α, ον, *Dem.*

Diutine, δηρῶς, δηρόν.

Diutinus, a, um, δηρὸς, ὰ, όν.

Diuturnitas, ἡ πολυχρονία, ας, ὁ πολὺς χρόνος, ἡ χρονιότης, ητος, ὁ χρονισμὸς, οῦ.

Diuturnus, a, um, χρόνιος, ία, ιον, tuſſis, χρονίαι βῆχες, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ μακροχρόνιος, ου, *Plato*, ὁ καὶ ἡ πολυχρόνιος, ου, *Ariſtot.* μακρὸς, ὰ, ὸν, bellum & continuum, μακρὸς καὶ συνεχὴς πόλεμος, *Dem.* μόνιμος, ίμη, ιμον, fictum non eſt diuturnum, ὃ προσποιητὸν οὐ μόνιμον, *Baſil.*

Divulgo, θρυλλέω, aliquid, τὶ, *Plut.* διακωδωνίζω τὶ, *Strabo*, φημίζω τι, *Dem.* aliquid per urbes, διαγγέλλω τι εἰς τὰς πόλεις, *Plut.*

Divulſio, ἡ διάσπασις, εως, τὸ διάσπασμα, ατος, *Plut.*

Divus, a, um, θεσπέσιος, ία, ιον, vita, βίος, *Plut.* Conf. *Divinus.*

Do, δίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* gratis argentum alicui, τινὶ ἀργύριον δωρεὰν, *id.* fidem, πίστιν, *id.* πίστεις, *Iſocr.* πιστὰ, *Xenoph.* pœnam, τιμωρίαν, *Herodian.* δίκην, *Lucian.* filiam nuptum alicui, θυγατέρα τινὶ πρὸς γάμον, *Plut.* operam alicui, προσέχειν τινὶ, *Dem.* manus, i. e. ſe victum, προέχομαι τὰ χεῖρε, *Thuc.* me inertiæ, ἀποκλίνω ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, *Dem.* data opera, ἑκουσίως, *Dem.* ἐξεπίτηδες, *id.* κατὰ προαίρεσιν, *Iſocr.*

Doceo, διδάσκω, *Dem.* aliquem litteras, γράμματά τινι, *Dem.* artem aliquos, τέχνην τινὰς, *Iſocr.* evidentiſſime aliquos de rebus aliquibus, σαφέστατά τινας περί τινων, *Dem.* breviter res magnas, συντόμως περὶ μεγάλων, facillime aliquem aliquid, ῥᾷστα τί τινα, *id.* haud difficulter, οὐ χαλεπὸν, *id.* & inſtruo aliquem, τινὰ καὶ συγκροτέω, *id.* aliquem, διδασκαλίαν παρέχω τινὶ, *Thuc.* mercede, διδάσκω μισθοῦ, *Lucian.* moneo aliquem, παραινέω τινὶ, *Thuc.*

Docilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐμαθὴς, έος, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὀξὺς γνῶναί τι, *id.*

Docilitas, ἡ εὐμάθεια, ας, *Lucian.*

Docte, πεπαιδευμένως, reprehendere aliquem, ἐπιτιμᾷν τινι, *Iſocr.*

Doctor, ὁ διδάσκαλος, ου, mali exempli, κακῶν, *Dem.* doctorem aliquem conſtituere aliquarum rerum, καθιστάναι διδάσκαλόν τινων, *Iſocr.* fieri aliorum, διδάσκαλον γίγνεσθαι ἄλλων, *id.* mercede fraudare, μισθοὺς ἀποστερεῖν διδάσκαλον, *Dem.* diſciplinarum habere aliquem, ἐπιστατοῦντα ἐν παιδείαις ἔχειν τινὰ, *Iſocr.* qui profitetur utilem doctrinam, ἐπαγγελλόμενος χρήσιμόν τι διδάσκειν, *id.*

Doctrina, ἡ διδασκαλία, ας, optima, ἀρίστη, *Xen.* inſtituere aliquem in doctrina, παιδεύειν τινὰ παιδείαν, *Dem.* non deſtitutus doctrina, οὐκ ἄπειρος παιδεύσεως γεγενημένος, *Iſocr.* principes alicujus doctrinæ, προεστῶτές τινος παιδεύσεως, *id.* Conf. *Diſciplina*, item *Eruditio.*

Doctus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, aliquid, πρός τι, *Iſocr.* ἔν τινι, *id.* τινὶ, *Plut.* περί τι, *Xen.* vir, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκὼς, *Dem.* ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκὼς, *Iſocr.* ὁ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμος, *Herodian.* παιδείας ἐπὶ πλεῖστον ἔχων, *Dionyſ.* ἀνὴρ δαιμόνιος σοφίαν, *Lucian.* litteras puer, τὰ γράμματα ἐπιστάμενος παῖς, *Dem.* recens aliquid, ὁ καὶ ἡ ἀρτιδίδακτός τινος, *Appian.* a ſe ipſo, αὐτοδίδακτος, *Xen.* a Deo, θεοδίδακτος, *N. T.* a matre, μητροδίδακτος, *Suid.* doctum opus, σοφὸν ἔργον, *Plut.*

Documentum, τὸ δίδαγμα, ατος, *Xen.* τὸ διδακτήριον, ου, *Hippocr.* alicujus rei, δεῖγμά τινος, *Dem.* certum eſſe alicujus rei, ἱκανὸν τεκμήριον εἶναί τινος, *id.* certo documento eſſe, δίκαιον σημεῖον παρέχειν, *id.* facere aliquid documentum alicujus rei, ποιεῖν τι σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολόν τινος, *id.*

Dodrans

Dodrans, τὸ τριμόριον, ου, *Ariſtot.* menſuræ, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, *Dioſc.*

Dodrantalis, e, τριμοριαῖος, αία, αῖον, i. e. dodrantis longitudinem æquans, ὁ καὶ ἡ σπιθαμώδης, εος, *Dioſc.* σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, *id.* duos, tres dodrantes æquans, ὁ καὶ ἡ δισπίθαμος, ὁ καὶ ἡ τρισπίθαμος, *id.*

Dogma, τὸ δόγμα, ατος, *Plut.* ἡ δόξα, ης, *Ariſtot.*

Dolabra, ἡ ἀξίνη, ης, *Xen.*

Dolenter, λυπηρῶς, & graviter ferre aliquid, καὶ βαρέως φέρειν τι, *Iſocr.* ὀδυνηρῶς, *Joſeph.*

Dolentia, τὸ ἄλγημα, ατος, *Galen.*

Doleo, ἀλγέω, capite, τὴν κεφαλὴν, *Gal.* mortem uxoris, τὸν θάνατον γυναικὸς, *Julian.* malis, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, *Dem.* malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, *Iſocr.* vicem alicujus, συναλγέω τινί, συνάχθομαί τινι, *Dem.* doleo illud, quod, ἀθυμέω ἐκεῖνο, ὅτι, *Xen.* quum videam, ἀθύμως ἔχω, ὁρῶν, *id.* iiſdem cum aliquo, λυπέομαι ταῦτα ἄλλῳ, *Dem.* malis communibus, ἐπὶ τοῖς κοινοῖς κακοῖς, *id.* a partu, ὠδίνω, *Plut.* dentibus, ἀγανακτέω τοὺς ὀδόντας, *Dioſc.*

Doliaris, e, ὁ καὶ ἡ πιθώδης, εος.

Doliarius, ὁ πιθοποιὸς, οῦ.

Doliolum, τὸ πιθάριον, ου, *Heſych.*

Dolium, ὁ πίθος, ου, *Plut.*

Dolo, as, πελεκάω, ἀποξέω.

Dolon, ὁ δόλων, ωνος, *Plut.*

Dolor, τὸ ἄλγημα, ατος, capitis, τῆς κεφαλῆς, *Gal.* perquam vehemens & atrox corporis, πάνυ σφοδρὸν καὶ δεινὸν τοῦ σώματος, *Dem.* doloribus adflictus, ὁ καὶ ἡ περιώδυνος, ου, *idem.* conflictor dolore, πάρεστί μοι λύπη, *id.* liberari doloribus, ἀπαλλάττεσθαι ἀλγηδόνων, *id.* partus, ἡ ὠδὶν, ῖνος, *Plut.*

Doloroſus, a, um, ὀδυνηρὸς, ά, όν, *Ariſtot.*

Doloſe, δολερῶς, δολίως, & inſidioſe, μετὰ δόλου καὶ τέχνης, *Iſocr.* doloſe ago, δολόω, *Ariſtoph.* occido, δολοφονέω, *Lucian.*

Dolus, ὁ δόλος, ου, *Iſocr.* ἡ παρασκευὴ, ῆς, *idem*, ἡ κακουργία, ας, *Dem.* τὸ πανούργημα, ατος, *id.* citra dolum, ſine dolo, ἀδόλως, *Thuc.* doli expers, ὁ καὶ ἡ ἄδολος, *Syneſ.* e dolis conſutus, ἀκανθῶδές τι καὶ δολερὸν κεκτημένος, *Ælian.* dolo ago cum quopiam, δολόω, *Ariſtoph.*

Domeſticus, a, um, οἰκεῖος, εία, εῖον, *Dem.* οἰκιακὸς, ή, όν, *N. T.*

Domi, οἴκοι, manentes, μένοντες, *Dem.* me abdo, κρύπτω ἐμαυτὸν, *id.* ſum domi, εἰμὶ ἔνδον, *Dem.* militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ, *id.*

Domicilium, τὸ οἰκητήριον, ου, *Plut.*

Domina, ἡ δέσποινα, ης, *Dem.*

Dominatio, ἡ κυριότης, ητος, *N. T.* ἡ δεσποτεία, ας, *Dem.* Conf. *Principatus*, *Imperium.*

Dominium, idem quod antecedens *Dominatio.*

Dominor, ἄρχω, ſervis, οἰκετῶν, *Iſocr.* urbi, κυριεύω πόλιν, *Dem.* Conf. *Impero.*

Dominus, ὁ κύριος, ου, *Dem.* ſervi, ὁ δεσπότης, ου, *id.* Conf. *Princeps.*

Domito, δαμάζω.

Domitrix, ἡ δμήτειρα, ας.

Domo, δαμάω, δαμάζω.

Domo, ex domo, οἴκοθεν ſ. οἴκοσθεν, ſe non movere, οὐ κινεῖσθαι, *Dem.*

Domuncula, τὸ οἰκίδιον, ου, *Dem.*

Domus, ὁ οἶκος, ου, *Xen.* ἡ οἰκία, ας, *Plut.* τὸ οἴκημα, ατος, *Dem.* maxima, οἶκος μέγιστος, *Iſocr.* paterna, πατρῷος, *Dem.* privata, οἰκία ἰδία, *id.* domum comparare, οἰκίαν κτᾶσθαι, *Iſocr.* mercari, πρίασθαι συνοικίας, *Demoſth.* emere ab aliquo, ὠνεῖσθαι παρά τινος, *idem*, exſtruere, οἰκοδομεῖν οἰκίαν, *id.* κατασκευάζειν οἰκίαν, *id.* tegere lignis, ἐρέπτειν οἰκίαν ξύλοις, *id.* elocare, μισθοῦν οἶκον, *id.* conducere ab aliquo, μισθοῦσθαι παρά τινος, *id.* habitare, οἰκεῖν οἰκίαν, *id.* οἰκεῖν ἐν οἰκίᾳ, *id.* aggredi noctu, ἐλθεῖν ἐπ' οἰκίαν νύκτωρ, *id.* invadere, βαδίζειν ἐπ' οἰκίαν τινὸς, *id.* diripere, πορθεῖν οἰκίαν, *id.* redire, πάλιν ἀναχωρεῖν ἐπ' οἶκον, *id.* diruere, κατασκάπτειν οἰκίαν, *Iſocr.* collabi terræ motu, συμπίπτειν οἰκίαν σεισμῷ, *Dem.* incendere, ἐμπρῆσαι οἰκίαν, *id.* non habens, ὁ καὶ ἡ ἄνοικος, ου, *Herodot.* alicubi habens, ὁ καὶ ἡ ἔνοικος, *Ariſtid.* eamdem incolens, ὁ καὶ ἡ σύνοικος, *Iſocrat.*

Donarium, τὸ ἀνάθημα, ατος, *Dem.* conſecrare, ἀνατιθέναι, *id.*

Donatio, ἡ δόσις, εως, *Iſocr.* Conf. *Donum.*

Donativum, ἡ ἐπίδοσις, εως, *Xen.*

Donec, ἕως ἂν, navis eſt incolumis, ἕως ἂν σώζεται τὸ σκάφος, *Dem.* eo uſque exſpectabimus, donec fateatur, μέχρι τούτου περιμενοῦμεν, ἕως ἂν ὁμολογήσῃ, *id.* ſi deſidebitis, donec plaudatis, εἰ μὴ τοι καθεσεῖσθε, ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι, *id.* donec adeſt adfluentia rerum, μέχρι μὲν πρόσεστι ἀφθονία, *Philo*, teneatur tamdiu in vinculis, donec ſolverit, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, *Dem.* Conf. *Dum.*

Dono, δωρέομαι, alicui equum, τινὶ ἵππον, *Xenoph.* aliquem aliqua re, τινά τινι, *Herodian.* aliquem civitate, τιμάω τινὰ τῇ πολιτείᾳ, *Lucian.* aliquem tragula, διδόναι τινὰ παλτὸν, *Xen.*

Donum, τὸ δῶρον, ου, *Dem.* ἡ δωρεὰ, ᾶς, *id.* alicui polliceri, ὑπισχνεῖσθαί τινι δωρεὰν, *Iſocrat.* mittere, ἀποστέλλειν τινὶ δῶρον ſ. δωρεὰν, *Dem.* dare, διδόναι, *id.* accipere ab aliquo, τυγχάνειν δωρεᾶς παρά τινος, *id.* λαμβάνειν δωρεὰν παρά τινος, *id.* δέχεσθαι δῶρον, *id.* δωροδεκτέω, LXX. ratum eſſe, μένειν βεβαίαν δωρεάν τινα, *Dem.* κυρίαν εἶναι δωρεὰν, *id.* donorum acceptor, ὁ δωρολήπτης, ου, LXX. dono do alicui aliquid, δωρέομαί τινί τι, *Ariſtid.*

Dormio, καθεύδω, *Dem.* ὕπνος με ἔχει, *id.* totam noctem, εὕδω ὅλην νύκτα, *Plato*, ſuaviter, ὑπνόω ἡδέως, *Greg.* prope aliquem, παρακαθεύδω τινὶ, *Æl.* Conf. *Somnus.*

Dormiſco, νυστάζω, *Plato.*

Dormitatio, ὁ νυσταγμὸς, οῦ, τὸ νύσταγμα, ατος, LXX.

Dormitator, ὁ νυστακτὴς, οῦ, *Ariſtoph.*

Dormito, νυστάζω, *Plato*, ὑπνώττω, *Gal.*

Dormitorium, τὸ κοιμητήριον, ου, *Athen.*

Dorſualis, e, νωτιαῖος, αία, αῖον, ſpina, ἡ ἄκανθα νωτιαία, *Ariſtot.*

Dorſum, ὁ νῶτος, ου, *Xen.* Conf. *Tergum.*

Dorſuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔνωτος, ου, *Ariſtot.*

Dos, ἡ προὶξ, κὸς, *Dem.* dotem dare alicui, προῖκα διδόναι τινὶ, *id.* addere, προστιθέναι, *idem.* adferre ad aliquem, ἐνεγκεῖν, *id.* debere alicui, ὀφείλειν τινὶ, *id.* accipere, κομίζεσθαι, *id.* ſtudere recipere, ἀναλαβεῖν ζητεῖν, *id.* non repetere, ἀφίστασθαι τῆς προικὸς, *id.*

Dotalis, e, προικῷος, ῴα, ῷον, προίκειος, εία, ειον, dotalia munera, προίκεια δῶρα, *Theophyl.*

Dotatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίπροικος, ου, *Heſych.*

Doticula, τὸ προικίδιον, ου, *Plato.*

Doto, ἐκπροικίζω, προικίζω, *Philo*, φερνίζω, LXX.

Drachma, ἡ δραχμὴ, ῆς, *Thuc.* venale drachma, ὤνιον δραχμῆς, *Plut.* drachmam pretio, pondere, menſura æquans, δραχμιαῖος, αία, αῖον, *Plato*, qui duarum drachmarum eſt, ὁ καὶ ἡ δίδραχμος, ου, *Thuc.* quinque drachmarum, ὁ καὶ ἡ πεντάδραχμος, ου, *Herodot.* ſex drachmarum, ἑξάδραχμος, *Ariſtot.*

Draco, ὁ δράκων οντος, *Ariſtot.*

Draucus, ὁ ἀρσενοκοίτης, ου, *N. T.*

Dualis, e, δυϊκὸς, ή, όν, numerus, δυϊκὸς ἀριθμὸς, *Gramm.*

Dubie, ἀμφιβόλως, *Athen.* ἐνδοιαστῶς, *Thuc.*

Dubitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐνδοιάσιμος, ου, *Lucian.*

Dubitanter, διαπορητικῶς, *Baſ.*

Dubitatio, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Iſocr.* ἡ ἀπορία, ας, *Plut.*

Dubitator, ὁ ἀπορητικὸς, οῦ, *Laërt.*

Dubito, ἀμφισβητέω, utrum ſit eligendum, πότερόν ἐστιν ἄξιον ἑλέσθαι, *Iſocr.* de aliqua re, ἀμφιγνοέω περί τινος, *idem*, ἀπορέω τινὶ, *Plutarch.* quæ ſit cauſſa, ἀπορέω τὴν αἰτίαν, *Ariſtot.*

Dubium, τὸ ἀπόρημα, ατος, ſine dubio, ἀναμφιβόλως.

Dubius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, ου, *Iſocr.* ſermo, λόγος, *Iſocr.* fama, φήμη, *Plut.* facere alicui regionem dubiam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, *Dem.* rem eſſe dubiam, πρᾶγμα εἶναι ἀμφισβήτιμον, *id.* εἶναι ἐν ἀμφισβητησίμῳ, *id.* teſtes producere de rebus dubiis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, *idem*, dubius homo, ὁ ἀπορητικὸς, οῦ, *Laertius*, ὁ ἀπορῶν, οῦντος, *Iſocrat.*

Ducatus, us, ἡ ἡγεμονὴ, ῆς, *Plato*, ἡ ἡγεμονία, ας, *Thuc.*

Ducenarius, a, um, διακοσιαῖος, αία, αῖον, i. e. ducentis præfectus, ὁ διακοσίαρχος, ου.

Duceni, æ, a, διακόσιοι, ιαι, ια.

Ducenteſimus, a, um, διακοσιαστὸς, ή, όν, *Thuc.*

Ducenti, æ, a, διακόσιοι, ιαι, ια.

Ducenties, διακοσιάκις.

Duco, ἄγω, exercitum adverſus urbem, στρατιὰν ἐπὶ πόλιν, *Plato*, ad felicitatem, ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, *Xenoph.* honori aliquid, διὰ τιμῆς τι, *Syneſ.* te æqualem mihi, σὲ ἴσον ἐμαυτῷ, *Arrian.* i. e. rego populum, δῆμον, *Plut.* te viam, ἡγέομαί σε ὁδὸν, *Herodot.* in theatrum, ἡγέομαι εἰς θέατρον, *Æſchin.* alio, ἄλλοσε, *Xen.* exercitum, στρατείᾳ, *Iſocr.* τῆς στρατείας, *Thuc.* plurimi, περὶ πλείστου, *id.* pluris, περὶ πλείονος, *Iſocr.* nihili, περὶ οὐδενὸς, *Lyſ.* admonitiones loco injuriæ, λαμβάνω τὰς νουθεσίας πρὸς ὕβρεως, *Dem.* uxorem matrem alicujus, γαμέω μητέρα τινὸς, *id.* aliquam, λαμβάνω γυναῖκά τινα, *id.* γάμῳ γαμέω τινὰ, *id.* conſobrinam alicujus, ἄγομαι τὴν ἀνεψιάν τινος, *Iſocr.* prima lineamenta non inepte, ὑπογράφω χαριέντως, *id.*

Ductarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγωγὸς, οῦ, *Dioſc.*

Ductilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀγώγιμος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ εὐάγωγος, ου, *Ariſtot.*

Ductio, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Ducto, ἡγέομαι. Conf. *Duco.*

Ductor, ὁ ἀγωγεὺς, έως, ὁ ἀγωγὸς, οῦ, *Thuc.*

Ductus, us, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.* aquæ, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, *Derodian.*

Dudum, πάλαι, notum eſt, δῆλόν ἐστι, *Dem.* quiſque veſtrûm novit, ἐκ πολλοῦ ἕκαστος ὑμῶν προεῖδε, *id.* haud dudum, οὐ δῆτα πρὸ τοῦγε, *Ariſtoph.* πρὸ βραχέως, *Chryſ.* inſidias ſtruxit, πρῴην ἐπεβούλευε, *Dem.*

Duellator, ὁ μονόμαχος, ου, *Herodian.*

Duellum, ἡ μονομαχία, ας, *Lucian.* duello depugno, μονομαχέω, *Plut.* ad duellum provoco aliquem, εἰς μονομαχίαν προκαλέω τινὰ, *Ælian.*

Dulce, γλυκέως.

Dulcedo, ἡ γλυκύτης, ητος, vini, οἴνου, *Athen.* ὁ γλυκισμὸς, οῦ, *id.* ſermonis, χάρις τοῦ λόγου, *Dem.*

Dulceſco, γλυκάζω, vinum dulceſcens, οἶνος γλυκάζων, *Dioſc.* uva dulceſcit a ſole, ὑπὸ τοῦ ἡλίου γλυκαίνεται ἡ σταφυλὴ, *Xen.*

Dulciarius, ὁ πεμματοποιὸς, οῦ.

Dulcis, e, γλυκὺς, εῖα, ὺ, mel, μέλι, *Lucian.* dulciores exiſtimare honores aliquos, ἡδίους νομίζειν τιμάς τινας, *Iſocr.*

Dulciter, γλυκερῶς.

Dulcitudo, τὸ γλύκασμα, ατος. Confer *Dulcedo.*

Dum, ἕως, tempus eſt, ἕως καιρός ἐστι, *Dem.* pueri eſſemus, ἕως παῖδες ἦμεν, *Iſocr.* tantiſper fidem inveniebat, dum eos cæteris adæquaſſet, ἄχρις οὗ τοῖς ἑτέροις ἐξίσους ποιῆσαι, διεπιστεύετο, *Dem.* tantiſper eſt amicus, dum conſequatur, quæ rogat, μέχρι τοῦ τυχεῖν, ὧν δεῖται, φίλος ἐστι, *id.* tantiſper memores ſunt pollicitationum, dum dicuntur, μέχρι τούτου μνημονεύοντες τὰς ὑποσχέσεις, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, *id.* barbaros tantiſper viciſſe ſuffecerit, dum regnum in tuto collocaveris, τῶν βαρβάρων ἐπὶ τοσοῦτον ἐξαρκέσει κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ καταστῆσαι τὴν σαυτοῦ χώραν, *Iſocr.* durat amicitia tantiſper, dum boni ſunt, διαμένει ἡ φιλία, ἕως ἂν ἀγαθοὶ ὦσι, *Ariſtot.*

Dumetum, ὁ ἀκανθεὼν, ῶνος.

Dummodo, μόνον, in Domino, ἐν Κυρίῳ, *N. T.*

Domoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, εως, locus, χῶρος, *Herodot.*

Dumtaxat, γε δὴ, ut mea dumtaxat eſt ſententia, ὥς γε δὴ ὁ ἐμὸς λόγος, *Gregor.* dumtaxat pro hominis ingenio, ὡς ἀνθρώπινον, *Ariſtot.* qui annum dumtaxat unum in deliciis abſumpſit, ἐνιαυτοῦ μόνου ἐντρυφήσας, *Herodian.*

Duo, duæ, duo, δύο, duobus oculis videre, & duabus auribus audire, δυοῖν ὀφθαλμοῖν προορᾶσθαι, καὶ δυοῖν ὠτοῖν ἀκούειν, *Xen.* duarum pecudum pretium, δυοῖν προβάτων ἀξία, *Plut.*

Duodecies, δωδεκάκις, *Ælian.*

Duodecim, οἱ, αἱ, τὰ δώδεκα, *Æl.*

Duodecimus, a, um, δωδέκατος, άτη, ατον, *Herodian.*

Duodeni, æ, a, δωδέκατοι, αι, α.

Duodeviginti, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, vel ὀκτὼ καὶ δέκα, ſed elegantius dixeris, εἴκοσι δεόντων, ſ. δεουσῶν, δυοῖν, duodetriginta, εἴκοσι ὀκτὼ, vel τριάκοντα δεόντων, vel δεουσῶν, δυοῖν, & ſic porro, noteſque, τὸ δεόντων, vel δεουσῶν, Genere convenire debere cum re, quæ numeratur, v. g. duodequadraginta viri, ἄνδρες τεσσαράκοντα δεόντων δυοῖν, ſc. ἀνδροῖν, duodequinquaginta feminæ, γυναῖκες πεντήκοντα δεουσῶν δυοῖν, ſc. γυναικοῖν. Immo vero hoc ipſum Participium etiam Caſu cum antecedente Nomine conſentire poteſt, e. g. *Anni ſunt duodeviginti, ex quo*, εἰκοσίν ἐστιν ἔτη δέοντα, ſc. ἔτη, δυοῖν, ἐξ ὅτου, ſ. δέοντα δυοῖν, εἰκοσίν ἐστιν ἔτη, ἐξ ὅτου, *Dem.*

Duplex, διπλόος, όη, όον, *contr.* διπλοῦς, ῆ, οῦν, duplici honore dignum eſſe, διπλῆς τιμῆς ἀξιοῦσθαι, *N. T.* duplicem laborem habet, διπλάσιον πόνον ἔχει, *Thuc.* duplici honore dignus, διπλασίας τιμῆς ἄξιος, *Plato.*

Duplicatio, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ δίπλασις, εως, *Ariſtot.*

Duplicitas, ἡ διπλόη, ης, *Them.*

Dupliciter, διπλῆ, *Syneſ.* διχῆ, *Dem.*

Duplico, διπλασιάζω, aram, βωμὸν, *Plut.* aliquid, διπλόω τι, *id.* annonas, ἐπιδιπλασιάζω τὰ σιτηρίσια, *Herodian.*

Duplus, a, um, διπλάσιος, ία, ιον, duplo major apparet, quam eſt, διπλάσιος ἑαυτοῦ φαίνεται, *Polyb.* duplo amplius, quam alii, διπλῆ, ἢ οἱ ἄλλοι, *id.* duplo major alio, διπλότερος ἄλλου, *N. T.* duplo amplius minorem, διπλῆ ἐλάττω, *Plut.* duplo longius tempus, quam, διπλασίων χρόνος, ἢ, *Iſocr.*

Durabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπίμονος, ου, *Polyb.* βέβαιος, αία, αιον, *Dem.*

Dure, σκληρῶς, *Xen.* i. e. crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀφειδῶς, *Xen.*

Dureſco, σκληρύνομαι.

Duritas, ἡ σκληρότης, ητος, *Xen.*

Duriter, σκληρῶς, *Xen.*

Durities, ἡ σκληρότης, ητος, *Plato*, victus, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, *Herodian.*

Duriuſculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόσκληρος, ου.

Duro, σκληρύνω, aliquid, τι, *N. T.* diutiſſime, διαμένω πλεῖστον χρόνον, *Iſocr.*

Durus, a, um, σκληρὸς, ὰ, ὸν, concoctio emollit dura, ἡ ἕψις μαλάττει τὰ σκληρὰ, *Athen.* ventres duras habere, σκληρὰς κοιλίας ἔχειν, *Hippocr.* duri mores, σκληρὰ ἤθη, *Plut.* dura vita, σκληρὸς βίος, *Herodian.*

Duumvir, ὁ δυάδαρχος, ου.

Duumviralis, e, δυοδαρχικὸς, ὴ, όν.

Duumviratus, ἡ δυοδαρχία, ας.

Dux, ὁ ἡγεμὼν, όνος, *Dem.* populi, ὁ ἡγούμενος τοῦ δήμου, *Iſocr.* belli, ὁ πολέμαρχος, ου, *Dem.* ὁ πολεμαρχῶν, οῦντος, *id.* ἡγεμὼν πολέμου, *id.* ὁ στρατηγὸς, οῦ, *id.* decem virûm, ὁ δέκαρχος, ου, duodecim virûm, ὁ δωδεκαδάρχης, ου, *Xen.* centum virûm, ὁ ἑκατοντάρχης, ου, *id.* mille virorum, ὁ χιλίαρχος, ου, *Plut.* decem millium virûm, ὁ μυριάρχης, ου, ſ. ὁ μυρίαρχος, ου, *Xen.* auctorque alicujus rei, ἀρχηγός τινος, *Dem* alicujus facinoris, πρωτεύων τινὸς ἔργου, *Iſocr.* viæ, ὁ ὁδηγὸς, οῦ, *Plut.*

Dynaſta, ὁ δυνάστης, ου, *Xen.*

Dyſenteria, ἡ δυσεντερία, ας, *Ælian.* dyſenteria laborans, ὁ δυσεντερικὸς, οῦ, dyſenteria obire, ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον καταστρέφειν, *Æl.*

Dyſentericus, a, um, δυσεντερικὸς, ὴ, όν.

Dyſuria, ἡ δυσουρία, ας, *Gal.* τὰ δυσουριακὰ, ῶν, ſc. πάθη, *Cic.* dyſuria laboro, δυσουριάω, *Dioſc.* δυσουρέω, *id.*

E.

E, Vel ex, ἐκ, *ſequente Conſona*, ἐξ, *ſequente Vocali vel Diphthongo*, multæ moleſtiæ exſiſtunt e bello, πολλὰ λυπηρὰ γίγνεται ἐκ πολέμου, *Dem.* ſe non commovere e lecto, ἐκ τῆς κλίνης οὐ κινεῖσθαι, *id.* ex ignobilibus facti ſunt nobiles, ἐξ ἀδόξων γεγόνασιν ἔνδοξοι, *id.* ex adverſo, ἐξεναντίας, *Ariſtot.* ex adverſo alicui, κατέναντί τινος, *Lucian.* e contra, e contrario, τοὐναντίον, ex animi ſententia, κατὰ γνώμην, *Baſil.* ex benevolentia aliquid facere, ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, *Dem.* e propinquo, ἐξ ὀλίγου, *Thuc.* e regione, ἐκ τοῦ ἀπαντικρὺ ſ. ἀντικρὺ, *Pauſ.* alicujus, καταντικρύ τινος, *Ariſtot.* e veſtigio, παραυτίκα, *Dem.* παραχρῆμα, *id.* e ſublimi, ἀφ' ὑψηλοῦ, *Lucian.* ex quo fuerunt iſti oratores, ἐξ οὗ οὗτοι πεφήνασι ῥήτορες, *Dem.* ex profeſſo, ἐκ τοῦ προφανοῦς, *Plato*, ex improviſo, ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου, *Thuc.* ex tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα, *Dem.* ex quo, ἀγχώμαλα, *Thuc.*

Eatenus, κατὰ τοσοῦτον, quiſque opem ferebat, quatenus poterat, ἐβοήθει, καθ' ὅσο ἕκαστος οἷος ἦν, *Lyſ.* ſubtilitatem quærere, quoad rei natura patitur, ἐπὶ τοσοῦτον τἀκριβὲς ἐπιζητεῖν, ἐφ' ὅσον ἡ τοῦ πράγματος φύσις ἐπιδέχεται, *Ariſtot.*

Ebibo, ἐκπίνω, propoſitum calicem, προθεῖσαν κύλικα, *Athen.*

Eblandior, ἐξαρέσκομαι, aliquem donis, τινὰ δώροις, *Diod. Sic.* τινὶ, *Xen.*

Eborarius, ὁ ἐλεφαντουργὸς, οῦ.

Eboreus, a, um, ἐλεφαντικὸς, ὴ, όν, *Herodian.*

Ebrietas, ἡ μέθη, ης, *Dem.* ſurgere ante ebrietatem, ἐξανίστασθαι πρὸ μέθης, *Iſocr.* propter ebrietatem dormire continue duas noctes & duos dies, ἀπὸ μέθης κοιμᾶσθαι συνεχῶς δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας, *Athen.* ebrietate diffluere, διαρρεῖν ὑπὸ τῆς μέθης καὶ τοῦ οἴνου, *Ælian.* ebrietati deditum eſſe, ἐγχρονίζειν ἐν οἴνοις, LXX. ſe dedere, μέθαις καὶ κραιπάλαις ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν, *Herodian.* ebrietate temulentum eſſe, ἀπὸ μέθης κραιπαλᾶν, *id.*

Ebrio, μεθύσκω, aliquem voluptate, τινὰ δι' ἡδονῆς, *Plato*, aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, *Lucian.* ebrior aliqua re, μεθύσκομαί τινος, *id.*

Ebrioſitas, ἡ οἰνοφλυγία, ας, *N. T.* ἡ φιλοινία, ας, *Clem. Al.*

Ebrioſus, a, um, μεθυστικὸς, ὴ, ὸν, *Plato*, ὁ καὶ ἡ πάροινος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ οἰνόληπτος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ οἰνόφλυξ, γος, *Lucian.*

Ebrius, a, um, μεθύων, ουσα, ον, *Dem.* ſum, μεθύω, *id.* magnitudine rerum geſtarum, μεθύω τῷ μεγέθει τῶν πραγμάτων, *id.* ebrium ſaltare, μεθυσθέντα ὀρχεῖσθαι, *id.* clamare, μεθύοντα κραυγάσαι, *id.* ebrium reddo, μεθύσκω τινὰ, *Plato.*

Ebullio, ἀναζέω, *Dioſc.* ὑπερζέω, *Ariſtot.* ἐκβράζομαι, *Chryſ.*

Ebullitio, ἡ ἀνάζεσις, εως, ἡ ἀνάβρασις, εως, ὁ ἐκβρασμὸς, οῦ, ὁ βρασμὸς, οῦ, *Naz.*

Ebur, ὁ ἐλέφας, αντος, Indicum, ἐξ Ἰνδῶν, *Lucian.*

Eburneus, a, um, ἐλεφαντικὸς, ὴ, όν, *Herodian.* ἐλεφάντινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Ecce, ἰδοὺ, *N. T.*

Eccleſia, ἡ ἐκκλησία, ας, *N. T.*

Echinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐχινώδης, εος.

Echinus, ὁ ἐχῖνος, ου, terreſtris, χερσαῖος, *Plut.* marinus, πελάγιος, *Ariſtot.*

Echo, ἡ ἠχὼ, όος, *Ariſtot.*

Electa, τὰ ἐκλεγόμενα, ων.

Eclipſis, ἡ ἔκλειψις, εως, *Ariſtot.*

Eclipticus, a, um, ἐκλειπτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Ecloga, ἡ ἐκλογὴ, ῆς.

Ecquando, ἦ ποτε.

Ecquis, ἦ τις.

Ecſtaſis, ἡ ἔκστασις, εως, *Plut.*

Ectypus, ὁ ἔκτυπος, ου, *Plin.*

Edacitas, ἡ πολυφαγία, ας, ἡ λιχνεία, ας, *Lucian.*

Edax, ὁ καὶ ἡ πολυφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ γαστρίμαργος, ου, *Baſ.* ὁ βορὸς, ου, *Lucian.*

Edento, ἀποδοντόω.

Edentulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόδους, οντος, *Poll.*

Edico, ἐπιτάττω, aliquid, τὶ, *Plato*, alicui, τινὶ, *Iſocr.* alicui aliquid, διαγορεύω τινί τι, *Ariſtot.* bellum, ἐπαγγέλλω πόλεμον, *Demoſth.* Conf. *Indico*, item *Impero.*

Edictio, ἡ ἐπίταξις, εως.

Edictum, τὸ ἐπίταγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐπιταττόμενον, *id.* edicta principum ſervare, ἐμμένειν τοῖς παραγγελλομένοις ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, *Iſocr.* publica negligere, ἀμελεῖν τῶν κοινῶν προσταγμάτων, *id.* movere & mutare

mutare, κινεῖν ϗ μετατιθέναι, *id.* liberare aliquem edicto aliquo, ἐλευθερῶσαί τινα προστάγματός τινος, *Iſocr.* fieri ex edicto, γίγνεσθαί τι ἐξ ἐπιτάγματος, *Dem.* ex edicto, κατὰ τὴν προθεσμίαν, *Dioſcor.* edictum propono, δήλωσιν ἐκπέμπω, *Herodian.* διάταγμα προτίθημι, *idem.*

Ediſco, ἐκμανθάνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Ediſſero, διεξίημι, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Editio, ἡ ἔκδοσις, εως, libri, βιβλίου.

Edititius, a, um, ἐκδοτικὸς, ἡ, όν.

Editor, ὁ ἐκδιδοὺς, όντος.

Editus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔκδοτος, ου, i. e. altus, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, locus, τόπος, ex edito loco, ἀφ' ὑψηλοῦ, ſc. τόπου, *Lucian.*

Edo, perf. *Edidi,* ἐκδίδωμι, librum, βιβλίον, *Plut.* hiſtoriam Græco ſermone, ἱστορίαν Ἑλλήνων φωνῇ, *Athen.* in publicum, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς, *Plato,* exemplum, δείκνυμι παράδειγμα.

Edo, perf. *Edi,* ἐσθίω, plura, quam ferre poſſum, πλείω, ἢ δύναμαι φέρειν, *Xen.* & bibo in caupona, φάγω ϗ πίνω ἐν καπηλείῳ, *Iſocr.* cogere aliquem edere & bibere, ἀναγκάζειν τινὰ τρώγειν ϗ πίνειν, *Dem.*

Edo, onis, ὁ φάγος, ου, *N. T.*

Edoceo, ἐκδιδάσκω, aliquem aliquid, τινά τι, *Antiph.*

Edomo, δαμάζω. Conf. *Domo.*

Edormio, ἐκκοιμάομαι, crapulam, ἐκνήφω ἀπὸ οἴνου, LXX.

Edormiſco, idem quod antecedens *Edormio.*

Educatio, ἡ παιδοτροφία, ας, *Plato,* ἡ ἀγωγὴ παίδων, *Plut.*

Educator, ὁ τιτθηνὸς, οῦ, *Heſych.* ὁ τροφεὺς, έως, *Plato,* ὁ τροφὸς, οῦ, *id.*

Educatrix, ἡ τιτθήνη, ης, *Plut.* ἡ τροφὸς, οῦ, *Plato.*

Educo, as, τρέφω, liberos, παῖδας, *Xen.* ἀναιρέομαι τέκνα, *Dion.* humiliter, ταπεινῶς παιδεύω, *Iſocr.* male, φαύλως ἄγω, *id.* κακῶς τρέφω, *Dem.* in magna inopia, τρέφω μετὰ πολλῆς ἐνδείας, *id.* in delitiis, τρέφω ἐν χλιδῇ, *Xen.*

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, *Thuc.* copias, δύναμιν, *Herodian.* ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, *Xen.* aliquem mecum, παραλαμβάνω τινὰ, *Herodian.*

Edulis, e, ὁ ϗ ἡ ἐδώδιμος, ου, *Thuc.*

Edulium, τὸ ἔδεσμα, ατος, *Iſocr.* ἡ ἐδωδὴ, ῆς, *Plato,* τὸ βρῶμα, ατος, *Xen.*

Effabilis, e, ῥητὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Effarcio, ἐκπληρόω, *Ariſtid.*

Effari, ἀποφάσκειν, *Dion. Areop.*

Effaſcinatio, ἡ καταγοήτευσις, εως.

Effaſcino, καταγοητεύω, aliquem, γοητεύω τινὰ, *Plut.*

Effatum, τὸ ἐκφώνημα, ατος, τὸ ἀξίωμα, ατος.

Effectio, ἡ ποίησις, εως, *Herodot.*

Effector, ὁ ποιητὴς, οῦ, *Xen.*

Effectrix, ἡ ποιήτρια, ας.

Effectum, τὸ ποίημα, ατος, *N. T.*

Effectus, us, τὸ αἰτιατὸν, οῦ, *Apud. Log.* τὸ ἐνέργημα, ατος.

Effemino cum derivatis vide ſub *Effœmino.*

Effereſco, ἀγριαίνομαι, *Plut.*

Effero, as, ἀγριόω, *Xen.* ἀπαγριόω, *Theophr.*

Effero, efferre, ἐκφέρω, mortuum, ἀποθανόντα, ſ. νέκυν, *Dem.* me propter aliquid, μεῖζον φρονέω ἐπί τινι, *id.* me, θρασύνομαι, *Iſocr.* efferor propter divitias, ἐπαίρομαι ἐπὶ πλούτῳ, *Xen.* animo, κομάω, *Lucian.* μεγαλοφρονέω, *id.* iracundia, ἐκφέρομαι ὀργῆς πλεῖστον, *Thuc.*

Efferveo, ἐκζέω

Efferveſco, ἐκβράζομαι, in amorem, εἰς ἔρωτα, *Chryſ.*

Efferus, a, um, ἄγριος, ία, ιον, *Plato.*

Efficacia, ἡ ἐνέργεια, ας, ſpiritus, τοῦ πνεύματος, *Chryſ.*

Efficaciter, ἐνεργῶς, *Polyb.*

Efficax, ἐνεργὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* ſermo, λόγος ἐνεργὴς, *N. T.*

Efficienter, ἐνεργητικῶς.

Efficientia, τὸ ἐνεργητικὸν, οῦ.

Efficio, διαπράττομαι, aliquid verbis, τὶ λόγοις, *Iſocr.* aliquem formidabilem & acrem, φοβερὸν ϗ χαλεπὸν ἀποδείκνυμί τινα, *Dem.* aliquid optabilius, καθιστάναι τι ζηλώτερον, *Iſocrat.* unum corpus ex omnibus, ἓν σῶμα ἀπεργάζομαι ἐξ ἁπάντων, *Plato.*

Effigies, ἡ εἰκὼν, όνος, *Iſocr.*

Effigio, εἰκονίζω, aliquid, τὶ, *Aphth.* ἐκτυπόω τι, *Plut.*

Effingo, ἀπεικάζω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, *Lucian.* in ceram, ἐκτυπόω εἰς κηρὸν, *Plut.*

Efflagitatio, ἡ διαίτησις, εως, ἡ λιπαρία, ας, *Herodot.*

Efflagito, ἐκλιπαρέω, *Plut.* καταλιπαρέω, *Lucian.* προσλιπαρέω, *Plut.*

Efflictim, ὑπερφυῶς, *Plut.* amo aliquem, ἐπιμαίνομαί τινι, *Baſ.* ἀνδρειότατα ἐράω τινὸς, *Ælian.*

Efflo, ἐκφυσάω, *Dioſc.* ἐκπνέω, *Ariſtot.* animam, ἐκπνέω, *Soph.*

Effloreſco, ἐπανθέω, effloreſcebant lanugines malis, ἐπήνθουν ἴουλοι τ͂ παρειαῖς, *Herodian.*

Effluentia, ἡ ἐκροὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Effluo, ἐκρέω, *Plut.* ex aliquo, διαῤῥέω ἔκ τινος, *Herodian.*

Effluvium, ἡ ἔκρυσις, εως.

Effodio, ἐξορύττω, oculos, ὀφθαλμοὺς, *Plut.* foſſas, διορύττω τάφρους, *Herodian.*

Effœminate, ἀνάνδρως, facere aliquid, διαπράττεσθαι, *Iſocr.* vivere, βίον γυναικώδη ἄγειν, *Diod. Sic.*

Effœminatio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, *Hippocr.*

Effœminatus, ὁ θηλυδρίας, ου, *Lucian.* ὁ μαλακὸς, οῦ, *Dem.*

Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω, *Philo.*

Effœte, ἐξαντλητῶς.

Effœtus, a, um, ἐκτεκὼν, οῦσα, ὸν, i. e. quæ parere deſiit, ἡ ἄγονος, ου.

Effoſſio, ἡ ἐξόρυξις, εως, ἡ ἐξορευγμία, ας, *Suid.*

Effractio, ἡ διάῤῥηξις, εως.

Effrenate, ἀχαλινώτως.

Effrenatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀχαλίνωτος, ου, *Greg.*

Effrenis, e, ὁ ϗ ἡ ἐξήνιος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ου, os, στόμα, *id.* effrenes voluptates corporis, ἀκόλαστοι ἡδοναὶ σώματος, *Herodian.*

Effringo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Effugio, ἀποφεύγω, morbum, νόσον, *Dem.* mortem, ἐκφεύγω τὸ θανεῖν, *Plato,* omnem ſenſum, πᾶσαν αἴσθησιν, *Plut.* e carcere, ἀποδράω ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *Demoſth.* aliquem, ἐκκλίνω τινὰ, *Xen.* præſens, ὑπεκδραμέω τὸ παρὸν, *Herodot.*

Effugium, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ ἀπόφευξις, εως, *Ariſtoph.* ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διαφυγὴ ῆς, *Plato,* quærere, παραγωγὴν ἐρεῖν, *Dem.*

Effulgeo, ἀπολάμπω, *Lucian.*

Effundo, ἐκχέω, *Lucian.* patrimonium, καταφάγω τὴν πατρῴαν οὐσίαν, *Athen.* quidquid in buccam venit, λέγω, ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, *Iſocrates.*

Effuſe, κεχυμένως, ἀφειδῶς, *Herodian.*

Effuſio, ἡ ἔκχυσις, εως, *Athen.*

Effuſor, ὁ ἐκχύτης, ου, *Lucian.*

Effutio, φλυαρέω, aliquid, τὶ, *Plato,* ἐξαγορεύω τι, *Naz.* temere, importune, & citra delectum, quidquid in buccam venit, λέγω εἰκῆ, ϗ φορτικῶς, ϗ χύδην, ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, *Iſocr.*

Egelidus, a, um, χλιαρὸς, ὰ, ὸν, aqua, ὕδωρ, *Athen.*

Egenus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπορος, ου, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐνδεὴς τινος, *id.* Confer *Pauper.*

Egeo, ἀπορέω, pecunia, τ͂ χρημάτων, *Iſocr.* victu, εἰμὶ ἐν χρείᾳ περὶ τὴν τροφὴν, *id.* δέομαι τοῦ βίου, *id.* alicujus rei, ἐνδεῶς ſ. ἀπόρως ἔχω, ſ. διάκειμαί τινος, *id.* rebus neceſſariis, σπανίζω τῶν ἐπιτηδείων, *Plut.* τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων, *Iſocr.* Conf. *Indigeo*

Egerminatio, ἡ ἐκβλάστησις, εως, foliorum, τ͂ φύλλων, *Dioſc.*

Egermino, ἐκβλαστάνω, *Theophr.*

Egero, ἐκφορέω, aliquid e domo, τὶ ἐκ τῆς οἰκίας, *Lucian.* i. e. excerno, ἐκκρίνω, *Theophr.* Conf. *Effero.*

Egeſtas, ἡ ἀπορία, ας, ſumma, ἐσχάτη, *Demoſth.* Conf. *Inopia,* item *Paupertas.*

Egeſtio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, excrementorum & ſimilium e corpore, ἡ ἔκκρισις, εως, *Theophr.*

Egeſtoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπορος, ου, *Dem.*

Ego, ἐγὼ, *Dem.* ego vero lugebam ipſum, ἐγὼ δ' ἐπένθουν αὐτὸν, *id.* ego vero, i. e. equidem, conabor præſtare, πειράσομαι μὲν οὖν ποιεῖν, *id.* ego vero ipſe mori malim, ϗ ἔγωγε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, *id.*

Egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινὸς, *Iſocr.* adverſus aliquem, ἐξέρχομαι ἐπί τινος, *Xen.* domo, ἀπέρχομαι τ͂ οἰκίας, *id.* e concione, ἐκ τ͂ ἐκκλησίας, *Iſocr.* animo prompto, ἔξειμι προθύμως, *Dem.* ex urbe, ἐξέρχομαι ἐκ τ͂ πόλεως, *id.* egreſſus annum quinquageſimum, πλειόνων ἢ πεντήκοντα ἐτῶν, *Dem.* ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονὼς, *id.*

Egregie, διαφερόντως, *Iſocr.* ἐξαιρέτως, *Plut.*

Egregius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Thuc.* θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* theſaurus, θησαυρὸς καλὸς, *Iſocr.* ſenes egregiis meritis, πρεσβῦται ἄξιοι λόγου, *Herodian.*

Egreſſio, ἡ ἔκβασις, εως, ἡ ἔξοδος, ου, *Dem.* ἡ ἐξήλυσις, εως, *Herodot.*

Egurgito, ἀπαρύω, *Plut.*

Ehem, ὦ, *Dem.*

Eheu, αἲ, *Lucian.*

Eho, ὦ, *Iſocr.*

Ehodum, ὦ τὰν, *Dem.* ehodum bone, vir, ὦ 'γαθὲ, *Xen.*

Eja, εἶα, *Ariſtoph.*

Ejaculor, ἀκοντίζω, in aliquem, εἴς τινα, *Thuc.* i. e. jaculando abſumo ſagittas, ἐκτοξεύω τὰ βέλη, *Herodot.*

Ejectamentum, τὸ ἔκκριμμα, ατος.

Ejectio, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.*

Ejectitius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐκβόλιμος, ου, ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον.

Ejicio, ἐκβάλλω, e patria, ἐκ τῆς πατρίδος, *Dem.* aliquem, ποιέω ἐκβολήν τινος, *Iſocr.* φεύγοντα, ſ. ἔκδοτον, ſ. ἄπολιν ποιέω τινὰ, *Dem.*

Ejulatio, ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Iſocr.*

Ejulo, ὀλολύζω, *Lucian.*

Ejuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, *Dem.*

Ejuro, ἐξόμνυμαι, aliquid, τὶ, *Æſchin.*

Ejuſdemmodi, Ejuſcemodi, Ejuſmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Plato,* τοιοῦτός τις, *id.* τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *Ariſtot.*

Elabor, διεκπίπτω, per foramina, τῶν πόρων, *Plut.* ex aliquo, ἔκ τινος, *id.* Conf. *Effugio.*

Elaborate, διαπεπονημένως, *Iſocr.*

Elaboratio, ἡ ἐκπόνησις, εως.

Elaboratus, a, um, πεπονημένος, ένη, ένον, *Iſocr.* πονηθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.* opera arte elaborata ab artificibus optimis, ἔργα τέχνῃ πεποιημένα δημιουργοῖς ἀρίστοις, *Dem.*

Elaboro, ἐκπονέω, *Thuc.* aliquid, ἐξεργάζομαί τι, *Iſocr.* in aliqua re, πονέω περί τι, *Ariſtot.* circa virtutem, φιλοπονέω περὶ τὴν ἀρετήν, *Iſocr.*

Elangueo, ἐκκάμνω, *Plut.*

Elangueſco, ἀπομαραίνομαι, *Plut.*

Elapſus, a, um, διεκπεπτωκὼς, υῖα, ὸς, elapſus eſt annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, *Dem.* elapſum tempus, παρελθὼν χρόνος, *Iſocr.* elapſo anno, διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ, *Dem.* elapſis diebus & noctibus, ἡμερῶν καὶ νυκτῶν παρελθουσῶν, *Ariſtot.*

Elargior, καταχαρίζομαι, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.*

Elate, ἐπηρμένως.

Elatio, ἡ ἐκφορὰ, ᾶς, mortui, τοῦ ἀποθανόντος, *Dem.* in altum, item animi, ἡ ἔπαρσις, εως, *Naz.* cordis, ὁ μετεωρισμὸς τῆς καρδίας, *Maccab.*

Elatus, a, um, ἐπηρμένος, ένη, ένον, propter fortunam præſentem, ταῖς παρούσαις τύχαις, *Xenoph.* propter divitias, ἐπὶ τῷ πλούτῳ, *idem*, propter inſperatam fortunam, ἐπαιρόμενος ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις, *Herodian.*

Elavo, ἐκνίπτω, *Plato.*

Electe, ἐπιλέγδην, λογάδην, *Thuc.*

Electilis, e, αἱρετὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Electim, ἀριστίνδην, *Iſocr.*

Electio, ἡ αἵρεσις, rerum, πραγμάτων, *Iſocr.* & judicium de aliqua re, αἵρεσις καὶ κρίσις περί τινος, *id.* electionem alicui dare, αἵρεσιν διδόναι τινὶ, *Dem.*

Elector, ὁ αἱρέτης, ου, *Philo.*

Electrix, ἡ αἱρέτις, ιδος, *Philo.*

Electrum, τὸ ἤλεκτρον, *Ariſtot.*

Electus, a, um, αἱρεθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.* αἱρετὸς, ἡ, ὸν, *Lyc.* ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Demoſth.*

Eleemoſyna, ἡ ἐλεημοσύνη, ης, *N. T.*

Elegans, ὁ καὶ ἡ φιλόκαλος, ου, *Iſocr.* elegantiſſima dicta, χαριέστατα τῶν εἰρημένων, *id.* corpuſculum alicujus minus elegans, σωμάτιόν τινος οὐκ εὐκρινὲς, *id.* elegans oratio, κεκαλλιεπημένος λόγος, *Plato*, ſcriptura, ἡ καλλιγραφία, ας, *Plut.*

Eleganter, χαριέντως, *Iſocr.* κεχαρισμένως, *idem*, ἐπιχαρίτως, *idem*, dicere, μουσικῶς, ſ. διαπεπονημένως λέγειν, *Dem.* ſcribo, καλλιγραφέω, *Poll.* ſcribens, καλλιγράφος, *Greg.*

Elegantia, ὁ κόσμος, ου, *Iſocr.* ἡ κοσμιότης, ητος, *id.* elegantiæ ſtudium, ἡ φιλοκαλία, ας, *id.*

Elegiacus, a, um, ἐλεγειακὸς, ἡ, ὸν, elegiacos verſus ſ. carmen elegiacum facere & recitare, ἐλεγεῖα ποιεῖν καὶ λέγειν, *Demoſth*

Elegidium, τὸ ἐλεγείδιον, ου.

Elegus, ὁ ἔλεγος, ου, *Ariſtoph.*

Elementalis, e, idem quod paullo poſt *Elementarius.*

Elementaliter, στοιχειωδῶς, *Laert.*

Elementarius, a, um, στοιχιακὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ στοιχειώδης, εος, *Ariſtot.*

Elementum, τὸ στοιχεῖον, ου, *Ariſtot.* litteræ & prima inſtitutio, τὰ στοιχεῖα, ων, *id.* prima elementa doceo, στοιχειόω, *Gregor.* elementorum traditio, ἡ στοιχείωσις, εως, *Dion. Areop.*

Elenchus, ὁ ἔλεγχος, ου, *Lucian.*

Elenctice, ἐλεγκτικῶς, *Ariſtot.*

Elencticus, a, um, ἐλεγκτικὸς, ἡ, ὸν, ſermo, λόγος, *Plut.*

Elephantia, idem quod *Elephantiaſis.*

Elephantiacus, a, um, ὁ ἐλεφαντιῶν, ῶντος.

Elephantiaſis, ἡ ἐλεφαντίασις, εως, ὁ ἐλεφαντιασμὸς, οῦ, ὁ ἐλέφας, αντος, *Dioſc.* elephantiaſi laboro, ἐλεφαντιάω.

Elephantinus, a, um, ἐλεφάντινος, ίνη, ινον, *Lucian.* ἐλεφαντικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.*

Elephantus, ὁ ἐλέφας, αντος, *Ariſtot.*

Elephas, idem quod antecedens *Elephantus*, elephas femina, ἡ ἐλέφας, αντος, *Ariſtot.*

Elevatio, τὸ αἰώρημα, ατος, ἡ αἰώρησις, εως, ἡ ἔπαρσις, εως.

Elevo, αἰωρέω, aliquid ſupra caput, τὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, *Dem.* manus ad cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν, *Xen.* εἰς τὸν οὐρανὸν, *Ariſtot.* oculos ad cœlum, τὰς ὄψεις πρὸς τὸν οὐρανὸν, *Philo*, i. e. contemno aliquid, ἐκφαυλίζω τι, *Plut.* Conf. *Contemno.*

Elicio, ἐξάγω, aliquid, τὶ, *Dinarch.*

Elido, ἐκθλίβω, LXX.

Eligo, ἐκλέγω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ex omnibus dictis optimum, ἐκλέγω βέλτιστον ἐξ ἁπάντων τῶν ῥηθέντων, *id.* præ multis opibus, αἱρέομαί τι ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, *Dem.* aliquem belli præſidem, αἱρέομαί τινα προστάτην τοῦ πολέμου, *Xen.* legatos ad aliquem, αἱρέομαι πρέσβεις πρός τινα, *Dem.* multo magis aliquid, quam, αἱρέομαί τι πολὺ μᾶλλον, ἢ, *Iſocr.* mortem potius, quam vitam turpem, προαιρέομαι τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ζῆν αἰσχρῶς, *id.* θάνατον ἀντὶ ζωῆς, *Dem.* aliquid ex omnibus, τὶ ἐξ ἁπάντων, *Iſocr.* in ſenatum, ἐκκρίνω εἰς γερουσίαν, *Dem.* magiſtratus, ποιέω ἄρχοντας, *Herodian.*

Elimino, ἐξορίζω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* e patria, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, *Dem.*

Elimo, ἀποξύω.

Elinguatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγλωσσος, ου, *Athen.*

Elinguis, e, idem.

Elinguitas, ἡ ἀγλωσσία, ας.

Elinguo, γλωττοτομέω, *Plut.*

Eliqueſco, ἐκτήκομαι.

Eliquo, ἐκτήκω.

Eliſio, ἡ ἔκθλιψις, εως.

Elixo, ἑψέω, *Ariſtot.*

Elixus, a, um, ἑφθὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Elocatio, ἡ μίσθωσις, εως, domûs, οἰκίας, *Dem.* filiæ, ἡ ἔκδοσις τῆς θυγατρὸς, *id.*

Eloco, μισθόω, domum alicui, οἶκόν τινι, *Iſocr.* domum decem minis, οἰκίαν δέκα μνῶν, pluris, πλείονος, *Plut.* filiam cum magna dote, μετὰ προικὸς πλείστης ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα, *Iſocr.* alicui filiam uxorem, δίδωμί τινι θυγατέρα εἰς γάμον, *Plut.*

Elocutio, ἡ λέξις, εως, *Iſocrat.* ἡ ἑρμηνεία, ας, *Dion. Hal.*

Elogium, ἡ μαρτυρία, ας, *Iſocr.* τὸ ἐγκώμιον, ου, *Dem.* Conf. *Laus.*

Elongo, ἐκμηκύνω.

Eloquens, λόγιος, ία, ιον, *Ariſtot.* δεινὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ῥητορικὸς, ἡ, ὸν, *id.* λέγειν δεινὸς, *id.* εἰπεῖν δεινὸς, *id.* εἰπεῖν δυνάμενος, *id.* δυνατὸς λέγειν, *id.* τεχνίτης τοῦ λέγειν, *id.* eloquentiſſimus, δεινότατος πάντων ἀνθρώπων, *id.* δεινότατος λέγειν ἁπάντων, *id.* ἱκανώτατος τῶν ῥητόρων, *id.*

Eloquentia, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.* ἡ ἐμπειρία τοῦ λέγειν, *Dem.* ἡ εὐπορία τοῦ εἰπεῖν, *Iſocr.* τὸ εὖ λέγειν, *Dem.* δεινότης ἡ ἐν λόγοις, *Iſocr.* οἱ λόγοι, *id.*

Eloquium, τὸ λόγιον, ου, *Thuc.*

Eloquor, ἀποφθέγγομαι, *N. T.* de aliqua re, ἀφορίζω περί τινος, *Ariſtot.*

Eluceo, ἐκλάμπω, *Plato.*

Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω, *Thuc.*

Elucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, *Dem.*

Elucubro, νυκτογραφέω.

Eludo, διαπαίζω, *Plato*, aliquid, διακρούω τι, *Plut.*

Elugeo, πενθέω, *N. T.*

Elumbis, e, ἐξασφυσμένος, ένη, ένον.

Eluo, ἐκπλύνω, *Ariſtot.* aliquid, ἐκνίπτω τι, *Plato*, facta, τὰ πεπραγμένα, *Dem.* aliquid lixivio, ἐκλύζω τι κονίᾳ, *Gal.*

Eluſio, ἡ κακουργία, ας, *Dem.* ἡ παράκρουσις, εως, *id.* & tergiverſatio, ἡ κακουργία καὶ διάδυσις, *id.*

Elutriatio, ὁ μεταγγισμὸς, οῦ, *Dioſc.*

Elutrio, μεταγγίζω, *Dioſc.*

Eluvies, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Dem.*

Eluxatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔξαρθρος, ου, *Suid.* Conf. *Luxatus.*

Emaciatio, ἡ ἴσχνανσις, εως.

Emacio, ἰσχναίνω, *Ariſtot.* ἰσχαίνω, *Theophr.*

Emacitas, τὸ ὠνητικὸν, οῦ.

Emacreſco, ἰσχναίνομαι.

Emaculo, ἀποσμήχω, aliquid aliquo, τί τινι, *Lucian.* ἀποσμάω τι, *Dioſc.*

Emancipatio, ἡ χειραφεσία, ας.

Emancipatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄφετος, ου, *Iſocr.*

Emancipo, ἀφίημι, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκποιέομαί τινα, *Pandect.*

Emaneo, ἔξω διαμένω.

Emano, ἐκβρύω, ἀποφέρομαι, *Plut.*

Emanſor, ὁ καὶ ἡ ἀστράτευτος, & deſertor ordinum, καὶ λείπων τὰς τάξεις, *Dem.* ὁ ἀτακτῶν, οῦντος, *id.*

Emarceſco, ἀπομαραίνομαι, *Ariſtot.* καταμαραίνομαι, *id.*

Emaſculo, εὐνουχίζω, *N. T.*

Ematureſco, πεπαίνομαι, *Xen.*

Emax, ὠνητικὸς, ἡ, όν.

Emblema, τὸ ἔμβλημα, ατος, *Bud.*

Embryon, τὸ ἔμβρυον, ου, *Dioſc.*

Emendabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐεπανόρθωτος, ου, *Hippocr.*

Emendate, ὀρθῶς, *Ariſtot.* loquor, ὀρθοεπέω, ſcribo, ὀρθογραφέω.

Emendatio, ἡ διόρθωσις, εως, *Ariſtot.* legum, ἡ ἐπανόρθωσις τῶν νόμων, *Dem.* emendationem inſtituo in fœdere, ἐπανόρθωμα ἐπανορθόω ἐν τῇ εἰρήνῃ, *id.*

Emendator, ὁ διορθωτὴς, ου, ὁ ἐπανορθωτὴς, ου.

Emendico, ἐρανίζω, aliquid, τὶ, *Æſchin.*

Emendo, διορθόω, aliquid, τὶ, *Dem.* orationem ſcriptam, ἐπανορθόω λόγον γεγραμμένον, *id.* civitatem corruptam, ἐπανορθόω πολιτείαν τὴν διεφθαρμένην, *Ariſtot.* calamitates aliqua re, ἐπανορθόομαι τὰς συμφοράς τινι, *id.* Conf. *Corrigo.*

Ementior, ψεύδομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* alicui, τινι, *N. T.*

Ementitus, a, um, ψευσάμενος, ένη, ένον, *Herodian.* & *paſſ.* ἐψευσμένος, ένη, ένον, *Thuc.*

Emercor, ὠνέομαι, aliquid ab aliquo pecunia ſ. pretio, τὶ παρά τινος χρημάτων, *Dem.*

Emereo ſ. emereor, μισθοφορέω, *Ariſtoph.*

Emergo, ἀναδύομαι, e fonte, κρήνης, *Lucian.*

Emeritus, ſc. miles, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, *Dem.* ὁ πάσας τὰς νομικὰς στρατείας τετελεκῶς, *Herodian.* emeritæ ætatis, πρὸς ἄφιξιν στρατείας ὢν, *id.*

Emerſio, ἡ ἔκδυσις, εως.

Emetior, ἐκμετρέω, *Poll.*

Emeto, ἀμάω, ἀπαμάω, *Heſych.*

Emicatio, ἡ ἔκλαμψις, εως.

Emico, ἀναλάμπω, *Xen.* ἐκλάμπω, *Plato.*

Emigro, ἀποικέω, *Iſocrat.* e vita, τελευτάω τὸν βίον, *Iſocr.* Conf. *Morior.*

Eminentia, ἡ ἐξοχὴ, ῆς, lapidis, λίθου, *Herodian.* lignorum, ξύλων, *id.*

Emineo, ἐξέχω, venæ eminent, φλέβες ἐξέχουσι, *Ariſtot.* ſuper aliquid aliquo, ὑπερκύπτω τί τινι, *Baſ.*

Eminus, πόῤῥωθεν, *Dem.* μακρὰν, *Iſocr.*

Emiſſarius, ὁ προσαγωγεὺς, ́εως, *Nax.* ὁ προσαγγελεὺς, ́εως, *Bud.*

Emiſſio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Æſchin.* ἡ ἔκπεμψις, εως, *Thuc.* ἐκπομπὴ, ῆς, coloniæ, ἀποικίας, *Plato.*

Emitto, ἐκπέμπω, legationem de re aliqua, πρεσβείαν ὑπέρ τινος, *Dem.* ad aliquem, ἀποστέλλω πρεσβείαν πρός τινα, *id.* vocem, προΐεμαι φωνὴν, *Plut.* vocem contrariam, φθέγγομαι ἐναντίον, *idem*, verbum, προΐεμαι ῥῆμα, *Dem.* ſermonem de re aliqua, ἐκδίδωμι λόγον περί τινος, *Plut.*

Emo, ὠνέομαι, aliquid, τὶ, pecunia ab aliquo, τὶ παρά τινος χρημάτων, *Dem.* aliquid duobus teruncіis, τι δυοῖν χαλκοῖν, *idem*, piſces, ἀγοράζω ἰχθῦς, *idem*, eodem pretio meliorem, πρίαμαι βελτίω τῆς ἴσης τιμῆς, *idem*, & corrumpo aliquem, ὠνέομαι ϗ διαφθείρω τινὰ, *idem*, parvi frumentum emitur, εὔωνός ἐστιν ὁ σῖτος, *id.*

Emodulor, ῥυθμίζω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Emolior, ἐξωθέω, *Ariſtot.*

Emollio, μαλακύνω, aliquid, τὶ, *Gal.*

Emolumentum, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* & lucrum, τὸ λῆμμα ϗ κέρδος, *id.* aliquid accipio, λῆμμά τι λαμβάνω, *id.* repudio, ἀπαλλάττω λήμματος, *id.* ſequor, non æquitatem, αἱρέομαι πλεονεξίαν, οὐδὲ τὸ δίκαιον, *id.* ſpecto, ἀγαπάω τὴν πλεονεξίαν, *id.* appeto, ἐπιθυμέω τοῦ πλεονεκτήματος, *id.* percipio, καρπόομαι πλεονεξίαν τινὰ, *id.* fruor emolumentis, ἀπολαύομαι τῶν κερδῶν, *Iſocr.* ſpe emolumenti facio aliquid, ἐπ᾽ ἐλπίδι πλεονεξίας ποιέω τι, *Demoſth.* emolumento ſum alicui, ὠφελέω τινὰ, *Plato*, emolumentum adferens, ὠφέλιμος, ίμη, ιμον, *Plato*, emolumento carens, ὁ ϗ ἡ ἀλυσιτελὴς, ́εος, *Strabo.*

Emorior, ἀποθνήσκω, *Plato*, emori malim, quam, μᾶλλον τεθνάναι βουλοίμην, ἢ, *Dem.* emorior riſu, ἐκθνήσκω γέλῳ ſ. γέλωτι, *Hom.*

Emortualis, e, θνησιμαῖος αία, αῖον, dies, θνησιμαία ἡμέρα.

Emortuus, a, um, νενεκρωμένος, ́ενη, ́ενον, *N. T.*

Emoveo, ἀπάγω, aliquid, τι, *Xen.*

Emphaſis, ἡ ἔμφασις, εως, *Quinct.*

Empirice, ἡ ἐμπειρικὴ, ῆς.

Empiricè, ἐμπειρικῶς.

Empiricus, ἐμπειρικὸς, ὴ, ὸν, medicus, ὁ ἐμπειρικὸς, οῦ, *Celſ.*

Emplaſtrum, τὸ ἔμπλαστρον, ου, *Gal.*

Emporium, τὸ ἐμπορεῖον, ου, *Strabo*, τὸ ἐμπόριον, ου, *Thuc.*

Emptio, ἡ ὠνὴ, ῆς, *Dem.* τὸ ἀγόρασμα, ατος, *Ariſtot.* ἡ ἀγόρασις, εως, *Plato*, mutuari in emptionem fodinarum, δανείζεσθαι εἰς ὠνὴν μετάλλων, *id.* accipere damnum in emptione, ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ὠνῇ, *id.* facere emptionem navis, ποιεῖσθαι ὠνὴν τῆς νεώς, *id.*

Emptor, ὁ ὠνητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ὠνούμενος, ́ενη, *id.* ὁ πριάμενος, ου, *id.* ὁ ἀγοραστὴς, οῦ, *Xen.*

Empturio, ἀγοραστείω.

mucidus, a, um, ὁ ϗ ἡ βλαιννώδης, εως, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ βλεννώδης, εος, *id.*

mulgeo, ἐξαμέλγω.

munctio, ἡ ἀπομυξία, ας, *Heſych.*

mundo, ἐκκαθαρίζω.

mungo, ἀπομύττω, naſum, τὴν ῥῖνα, *Hom.* me cubito, ἀπομύττομαι ἀγκῶνι, *Suid.* lucernam ſ. candelam, προμύττω τὸν λύχνον, *Plut.*

munio, φράττω, urbem muro, πόλιν τείχει, *Herodian.*

n, ἰδοὺ, *Dem.* ἦν ἰδοὺ, *Lucian.*

Enarrabilis, e, ἐξηγητὸς, ὴ, όν.

Enarratio, ἡ ἐξήγησις, εως, *Sophoc.* ἡ ὑφήγησις, εως, *Dem.*

Enarrator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Enarro, ἐξηγέομαι, virtutes medicamentorum, δυνάμεις φαρμάκων, *Gal.* alicui omnia, διηγέομαί τινι πάντα, *Dem.*

Enaſcor, ἀναφύομαι, *Plut.*

Enato, ἐκνήχομαι, *Ariſtot.* ἐκκολυμβάω, *N. T.*

Encauſtes, ὁ ἐγκαυστὴς, οῦ.

Encauſtice, es, ἡ ἐγκαυστικὴ, ῆς, *Plin.*

Encauſticus, a, um, ἐγκαυστικὸς, ὴ, όν.

Encauſtum, τὸ ἔγκαυστον, ου.

Enchiridium, τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Epictet.*

Encomium, τὸ ἐγκώμιον, ου, *Dem.* Conf. *Laus.*

Eneco, ἀποκτονέω, aliquem, τινὰ, *Plato*, ἀποκτίννυμί τινα, *id.* Conf. *Interficio.*

Energia, ἡ ἐνέργεια, ας, *Chryſ.*

Enervis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνευρος, ου.

Enervo, ἀπονευρόω, *Suid.* ἐκνευρίζω, *Dem.*

Enervus, a, um, idem quod *Enervis.*

Enim, γὰρ, *quod ſemper poſt unam alteramve vocem ponitur, ut*, meo enim tempore, ἐπ᾽ ἐμοῦ γὰρ, *Dem.* ad poſtremum enim, πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον, *id.* ego enim nullius rei mihi conſcius ſum, ἐγὼ γὰρ δὴ οὔτε μέγα, οὔτε σμικρὸν σύνοιδα ἐμαυτῷ, *Plato.*

Enimvero, ϗ γάρ τοι, enimvero, quum his animis eſſent, redegerunt nos in tantam concordiam, ϗ γάρ τοι διὰ ταύτην γνώμην εἰς τοιαύτην ὁμόνοιαν ἡμᾶς κατέστησαν, *Iſocr.* enimvero recte loquimini, ἀλλ᾽ εὖτε λέγετε, *Xen.* enimvero, o homo, tu quis es? μενοῦνγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ, *N. T.*

Eniteo, διαλάμπω, *Iſocr.*

Eniteſco, καλλύνομαι, *Plato.*

Enitor, ἀποτίκτω, *Plut.* Conf. *Pario.* i. e. conor, πειράομαι, valde, σφόδρα, *Iſocr.* enitendum eſt pro viribus, πειρατέον κατὰ δύναμιν, *Dem.* Conf. *Conor.*

Enixe, σπουδῇ, *Plato.*

Eno, vide *Enato.*

Enodate, δήλως.

Enodatio, ἡ δήλωσις, εως. Conf. *Explanatio.*

Enodis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνάμματος, ου, *Xen.*

Enodo, ἐξαμματόω, i. e. explico, καταφανὲς ποιέω, *Iſocr.* φανερὸν ποιέω, *id.*

Enormis, e, ὁ ϗ ἡ ἄμετρος, ου.

Enormitas, τὸ ἄμετρον, ου, *Luc.* ἡ ἀμετρία, ας, *id.*

Enormiter, ἀμέτρως.

Enoteſco, γνωρίζομαι, *N. T.*

Enoto, ἐκσημειόομαι, *N. T.*

Ens, τὸ ὂν, ὄντος, *Plato*, ἡ οὐσία, ας, *id.*

Enſiculus, τὸ ξιφίδιον, ου, *Xen.* τὸ ξιφείδιον, ου, *Diod. Sic.*

Enſifer, ὁ ξιφηφόρος, ου, *Herodian.*

Enſis, τὸ ξίφος, εος, *Xen.* Conf. *Gladius*, enſem fero, ξιφηφορέω, *Herodian.* enſis geſtatio, ἡ ξιφηφορία, ας, *Suid.*

Entheus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔνθεος, ου, *Plato.*

Enthuſiaſmus, ὁ ἐνθουσιασμὸς, οῦ, *Plut.*

Enthuſiaſta, ὁ ἐνθουσιαστὴς, οῦ.

Enthymema, τὸ ἐνθύμημα, ατος, *Ariſtot.*

Enucleate, διευκρινημένως.

Enucleo, ἐκπυρηνίζω, *Alex. Aphr.* i. e. explico, διευκρίνω τι, *Xen.*

Enudo, γυμνόω, aliquem aliqua re, τινά τινος, *Thuc.*

Enumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, ἡ ἐξαρίθμησις, εως, ὁ κατάλογος, ου, *Ariſtot.*

Enumero, ἐξαριθμέω, omnia pericula, ἅπαντας κινδύνους, *Iſocr.* omnes actiones alicujus, καταριθμέω πάσας πράξεις τινὸς, *id.* καταλέγομαι, *Athen.* omnia beneficia in aliquem collata, διηγέομαι πάσας εὐεργεσίας εἴς τινα κατατεθείσας, *Herodian.*

Enunciatio, ἡ ἀπόφανσις, εως, ſ. ἡ ἀπόφασις, εως, *Ariſtot.*

Enunciative, ἀποφαντικῶς, *Hermog.*

Enuntiativus, a, um, ἀποφαντικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Enunciatum, ἡ ἀπόφανσις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἀξίωμα, ατος.

Enuncio, ἀποφαίνομαι, *Ariſtot.* ut præco, κηρύττω, *Dem.*

Enutrio, ἐκτρέφω, *Ariſtoph.* viciſſim, ἀντεκτρέφω, *Ariſtot.* a pueritia, ἀνατρέφω ἐκ παίδων, *Herodian.*

Eo, εἶμι, in Cyprum, ἐς Κύπρον, *Herodot.* longam viam, βαδίζω μακρὰν ὁδὸν, *Dem.* feſtinanter, βαδίζω ταχέως, *id.* ταχὺ, *id.* eadem via, τὴν αὐτὴν ὁδὸν, *id.* per mare pedibus, διὰ τῆς θαλάσσης πεζεύω, *Iſocr.* cum aliquo, πορεύομαι σύν τινι ὁμοῦ, *Dem.* quo it? ποῖ πορεύεται; *id.* ad aliquem, βαδίζω ἐπί τινα, *idem*, domum, πρὸς οἰκίαν, *id.*

Eò, εἰς τοῦτο, dementiæ pervenerunt quidam, τῆς ἀνοίας ἐληλύθασί τινες, *Iſocr.* eo ſuperbiæ proceſſit, ut, εἰς τοσοῦτο τῆς ὑπερηφανίας ἦλθεν, ὥστε, *id.* eo inſaniæ devenit, εἰς τοσαύτην τὴν μανίαν ἦλθε, *id.* eo, quod, διότι, *Dem.* eo magis, quo mitius, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ πρᾳότερον, *Dem.* ὅσῳ ἂν μᾶλλον,---- μᾶλλον, *Iſocr.* eo uſque. Vide *Uſque.*

Eodem, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

Eos, ἡ ἕως, ω, *Ariſtot.*

Eous, a, um, ἑῷος, α, ον, *Ariſtot.*

Epactæ, αἱ ἐπακταὶ, ſc. ἡμέραι.

Ephebus, ὁ ἔφηβος, ου, *Xen.* ex ephebis excedo, ἡβάω, *Thuc.* ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, *Dem.* εἰς ἄνδρας ἥκω, *Ælian.*

Ephippium, τὸ ἐφίππιον, ου, *Xen.*

Epicedium, τὸ ἐπικήδειον, ου, *Suid.*

Epigramma, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, *Ariſtot.*

Epigraphe, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Polyb.*

Epilepſia, ἡ ἐπιληψία, ας, *Gal.*

Epilogus, ὁ ἐπίλογος, ου, *Poll.*

Epinicium, τὸ ἐπινίκιον, ου, *Poll.*

Epiphania, τὰ ἐπιφάνια, ων, *Epiphan.*

Epiphonema, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Quinctil.*

Epiphora, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, *Hermog.*

Epiſcopalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἐπισκόπου.

Epiſcopatus, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, *N. T.*

Epiſcopus, ὁ ἐπίσκοπος, ου, *N. T.*

Epiſtola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, *Xen.* ab epiſtolis, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, epiſtolam mitto, ἐπιστολὴν ἐπιστέλλω, *Dem.* Conf. *Littera.*

Epiſtolaris, e, ἐπιστολικὸς, ὴ, ὸν, *Dem. Phal.*

Epiſtolium, τὸ ἐπιστόλιον, ου, *Plut.*

Epiſtolographus, ὁ ἐπιστολεὺς, ́εως, *Xen.*

Epitaphium, τὸ ἐπιτάφιον, ου, *Lucian.*

Epithalamium, τὸ ἐπιθαλάμιον, ſc. ποίημα, *Poll.*

Epitheton, τὸ ἐπίθετον, ſc. ὄνομα, *Ariſtot.*

Epitoma, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Epoto, ἐκπίνω, vinum, οἶνον, *Eurip.*

Epulæ, ἡ ἑστίασις, εως, ſumptuoſæ ſ. imperatoriæ, στρατηγικὴ, *Ælian.* ἡ εὐωχία, ας, *Ariſtot.* funebres, τὸ περίδειπνον, ου, *Dem.* epulis excipio, εὐωχέω, *Herodot.* ἑστιάω τινὰ, *Dem.*

Epulatio, ἡ ἑστίασις, εως, *Lucian.*

Epulo, ὁ δαιτυμὼν, όνος, *Plato*, ὁ δαιταλεὺς, ́εως, *Athen.*

Epulor, εὐωχέομαι, *Xen.* ἑστιάομαι, *Plut.*

Epulum, idem quod *Epulæ.*

Equa, ἡ ἵππος, ου, *Xen.*

Equarius, a, um, vide *Equeſtris, e.*

Eques, ὁ ἱππεὺς, ́εως, *Dem.* ſum, ἱππεύω, *id.* equitum magiſter, ὁ ἵππαρχος, ου, *id.*

qui præeſt equitibus, ὁ ἐπὶ τ̃ ἱππέων, *id.* equites comparo, παρασκευάζω ἱππέας, *id.* habere, κτᾶσθαι ſ. ἔχειν ἱππέας, *id.* congregare, συνάγειν, *id.* equites ferentarii, ἱππεῖς ψιλοὶ, *id.*

Equeſter, ris, e, ὁ ϗ ἡ ἐφίππιος, ου, curſus, δρόμος, *Plato,* ἱππικὸς, ἡ, ὸν, equeſtria certamina, ἆθλοι, *Dem* agmen, στράτευμα, *Xen.* ars equeſtris, ἡ ἱππικὴ, ῆς, ἡ ἱππικὴ τέχνη, *id.* artis equeſtris peritus, ὁ ἱππικὸς, οῦ, *id.* equeſtre prælium, ἡ ἱππομαχία, ας, *Thuc.* equeſtri prælio ſuperior ſum, ἱπποκρατέω, *Dem.* equeſtris ordo, ἱππικὸν τάγμα, *Herodian.* equeſtres copiæ, ἱππικὴ δύναμις, *Xen.*

Equidem, γὲ, equidem ipſe mori malim, quam, ϗ ἔγωγε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, ἤ, *Dem.* equidem te modo quærebam, ϗ μὴν ἔναγχός σε ἐζήτουν, *Plato,* equidem ejuſmodi decretum edidi, ἐγὼ μὲν τοίνυν ἔγραψα, *Dem.*

Equile, ἡ ἱπποστασία, ας, ὁ ἱππὼν, ῶνος, *Xen.*

Equinus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἵππειος, ου.

Equio, ἱππομανέω, *Ariſtot.*

Equiſetum, ἡ ἵππουρις, ιδος, *Dioſc.*

Equiſo, ὁ ἱπποκόμος, ου, *Plut.*

Equitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἱππάσιμος, ου, *Xen.*

Equitatio, ἡ ἵππευσις, εως, *Xen.* ἡ ἱππεία, ας, *id.* i. e. iter, quod equo conficitur, τὸ ἵππευμα, ατος, *Xen.*

Equitatus, τὸ ἱππικὸν, οῦ, *Dem.* equitatui præſum, ἱππαρχέω, *id.* equitatu ſupero, ἱπποκρατέω, *Thuc.*

Equites, vide *Eques.*

Equito, ἱππεύω, *Iſocr.* ἱππάζομαι, *Xen.* per regionem, ἱππάζομαι τ̃ χώραν, *Plut.* προσελαύνω ἵππῳ, *Xen.* ad te, ἐλαύνω πρός σε, *Luc.*

Equulus, τὸ ἱππάριον, ου, *Xen.*

Equus, ὁ ἵππος, ου, *Dem.* pulcher, καλὸς, *Iſocr.* bellicus, πολεμιστήριος, *Dem.* equitandi imperitus, ἱππεύειν κακῶς ἐπιστάμενος, *Iſocr.* alere, τρέφειν, *Dem.* conſcendere, ἀναβαίνειν ἐπὶ τ̃ ἵππον, *Xen.* deſcendere de equo, καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ ἵππου, *Dem.*

Eradicatio, ἡ ἐκρίζωσις, εως.

Eradicator, ὁ ἐκριζωτὴς, οῦ, *Joſeph.*

Eradico, ἐκριζόω.

Erado, ἀποξύω, *Alciphr.*

Erciſcor, μερίζω, *Athen.*

Erebus, ὁ ἔρεβος, ου, *Hom.*

Erectio, ἡ ὄρθωσις, εως.

Eremigo, ἐξερέττω, ἐκκωπηλατέω.

Eremita, ὁ ἐρημίτης, ου, *Naz.*

Eremus, ἡ ἔρημος χώρα, *Xen.* ἡ ἐρημία, ας, *Æſchil.*

Erepo, ἐξέρπω, *Ariſtoph.*

Ereptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Thuc.*

Erga, πρὸς, *cum Accuſ.* gerere ſe benignum erga omnes, ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας, *Iſocr.* περὶ, *cum Accuſ.* talem ſe gerere erga parentes, τοιοῦτον γίγνεσθαι περὶ τοὺς γονεῖς, *id.*

Ergaſterium, τὸ ἐργαστήριον, ου, *Xen.*

Ergaſtularius, ὁ τοῦ ἐργαστηρίου ἐπιστάτης.

Ergaſtulum, τὸ ἐργαστήριον, *Xen.*

Ergo, ἄρα οὖν, *Plato,* ubi ergo radices egerit, ὅπου ποτ' οὖν ἄρα τὰς ῥίζας καθῆκε, *Naz.* ergo eadem precabatur, οὐκοῦν ταῦτα συνηύχετο, *Demoſth.* ergo reliquum eſt, περίεστι τοίνυν, *id.* cujus ergo gratia hæc commemoro, τοῦ χάριν δὴ ταῦτα ὑπέμνησα, *id.* i. e. cauſſa, virtutis ergo, ἀρετῆς ἕνεκα, *id.* hujus ergo, τούτου χάριν, *Plut.*

Erigo, ἀνορθόω, murum ſumptu alicujus, τεῖχος ἐκ τ̃ χρημάτων τινὸς, *Xen.* rempublicam, ἐπανορθόω τὰ τ̃ πόλεως, *Iſocr.* κατορθόω τ̃ πόλιν, *id.*

Eripio, ἐξαρπάζω, aliquid, τὶ, *Plut.* alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, *Iſocr.* τινός τι, *id.* ἀπό τινός τι, *id.* ἀφαιρέομαί τινός τι, *Xen.* eripior periculo, παρὰ τὸ δεινὸν γίνομαι, *Plut.* Conf. *Adimo,* item *Aufero.*

Erodo, ἐξέδομαι, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω, *Laert.*

Erogatio, ὁ ἔρανος, ου, *Demoſth.* ἡ διάδοσις, εως, *id.* ſumptuum in ludos, ἡ χορηγία, ας, *id.*

Erogo, ἐρανίζω, aliquid, τὶ, *Æſchin.* alicui aliquid, ἐπιδίδωμί τινί τι, *Dem.* προΐεμαί τινί τι, *Ariſtot.*

Errabunde, πεπλανημένως, *Iſocr.*

Errabundus, a, um, πλανώμενος, 'ενη, ενον, *Lucian.* πλανητὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Erraticus, a, um, ὁ πλανήτης, ου, *Iſocr.* πλανητὸς, ἡ, ὸν, erratica aſtra, πλανητὰ ἄστρα, *Plato.*

Erratio, ἡ πλάνησις, εως, *Thuc.* ἡ πλάνη, ης, *Dem.* Conf. *Error.*

Erratum, τὸ σφάλμα, ατος, *Xen.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.* ἡ ἁμαρτία, ας. Conf. *Peccatum,* item *Delictum.*

Erro, πλανάομαι, in tenebris, ἐν σκότῳ, *Lucian.* animo & multis rebus fruſtror, πλανάομαι διανοίᾳ ϗ πολλῶν διαμαρτάνω πραγμάτων, *Dem.* in aliqua re, ἐξαμαρτάνω τι, *Xenoph.* ἔν τινι, *Plato,* περί τι, *Iſocr.* σφάλλομαι περί τινος, *Plato,* a veritate, διαψεύδομαι τ̃ ἀληθείας, *id.* a ſcopo, ἔξω φέρομαι τ̃ καιρῶν, *id.* a via, ἁμαρτάνω τ̃ ὁδοῦ, *id.* Conf. *Pecco,* item *Oberro.*

Erro, onis, ὁ πλάνος, ου, *Athen.* ὁ πλάνης, ητος, *Plut.* ὁ πλανήτης, ου, *Iſocr.*

Erroneus, ὁ πλανήτης, ου, *Iſocr.*

Error, ἡ πλάνη, ης, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.* itineris, σφάλμα κατὰ τ̃ πορείαν, *Plut.* errore teneri, πλάνῃ κατέχεσθαι, *Greg.* in errorem conjicere aliquem, πλανάειν τινὰ, *N. T.* ὑπάγω τινὰ, *Dem.*

Erubeſcendus, a, um, καταισχυντέος, 'εα, 'εον.

Erubeſco, καταισχύνομαι, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐπαισχύνομαί τι, *N. T.* nomine, τῷ ὀνόματι, *Herodot.* rebus turpibus, ἐρυθριάω ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς, *Æſchin.* dicere, αἰσχύνομαι λέγων, *Iſocr.*

Eruca, ἡ κάμπη, ης, *Baſ.*

Eructatio, ὁ ἐρευγμὸς, οῦ.

Eructo, ἐξερεύγομαι, κατερεύγω, *Ariſtoph.*

Erudio, παιδεύω, alios, ἄλλους, *Dem.* aliquem in aliqua re, τινά τι, *id.* ad virtutem, τὴν ἀρετὴν, *Iſocr.* in virtute, ἐν ἀρετῇ, *id.* Conf. *Doceo.*

Erudite, πεπαιδευμένως, reprehendere, ἐπιτιμᾷν, *Iſocr.*

Eruditio, ἡ παιδεία, ας, *Dem.* ἡ παίδευσις, εως, *id.* Conf. *Doctrina,* item *Diſciplina,* & *Inſtitutio.*

Eruditus, a, um, πεπαιδευμένος, 'ενη, 'ενον, *Iſocr.* ὁ τ̃ παιδείας ἀληθῶς τετυχηκὼς, *Dem.* ὁ τ̃ φιλοσοφίας μετεσχηκὼς, *Iſocr.* eruditiſſimus, ὁ εἰς ἄκρον τ̃ παιδείας ἐληλακὼς, *Plut.* Conf. *Doctus.*

Erugatio, ἡ ἐκρύσσωσις, εως.

Erugo, ἐκρυσσόω.

Erumpo, ἐξορμάω, *Xen.*

Eruncatio, ὁ βοτανισμὸς, οῦ.

Erunco, βοτανίζω.

Eruo, ἐξερύω, funditus, ἀναστρέφω, aliquid ſcrutando, ἀκριβόω περί τινος, *Ariſtot.* oculos, ἐξορύττω ὀφθαλμοὺς, *Plut.* τὰ ὄμματα, *id.*

Eruptio, ἡ ἔκρηξις, εως.

Ervum, ὁ ὄροβος, ου, *Dem.*

Eſca, τὸ ἔδεσμα, ατος, *Iſocr.* Conf. *Cibus.*

Eſculentus, a, um, ἐδεστὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ βρώσιμος, ου, *Diod. Sic.* ὁ ϗ ἡ ἐδώδιμος, ου, *Thuc.*

Eſro, συχνῶς ἔδω.

Eſſedarius, ὁ ἐσσεδηλάτης, ου.

Eſſedum, τὸ ἔσσεδον, ου.

Eſſentia, ἡ οὐσία, ας, *Ariſtot.*

Eſurienter, πεινητικῶς.

Eſuries, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*

Eſurio, πεινάω, *Xen.*

Eſuritio, ἡ πείνησις, εως, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*

Eſus, ἡ ἔδεσις, εως, ἡ βρῶσις, εως, *Iſocr.*

Et, ϗ, eſt unus omnium moderator & apertorum & arcanorum, & ſimul dux, & dominus, & diſpenſator, ἔστι πάντων εἷς κύριος ϗ ῥητῶν ϗ ἀποῤῥήτων, ϗ ἅμα στρατηγὸς, ϗ δεσπότης, ϗ ταμίας, *Dem.* ſurſum ac deorſum, ἄνω τε ϗ κάτω, *id.*

Etenim, ϗ γὰρ, etenim amicus meus eſt, ϗ γὰρ φίλος ὤν μοι τυγχάνει, *Iſocr.*

Eteſiæ, οἱ ἐτησίαι, ῶν, *Ariſtot.*

Ethice, ἡ ἠθικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Ethicus, a, um, ἠθικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Ethnicus, ὁ ἐθνικὸς, ἡ, ὸν, *Naz.*

Etiam, ἔτι, adoleſcens etiam eſt, νέος ἔτι ἐστὶν, *Plato,* atque etiam, ἔτι τοίνυν, *Dem.* quin etiam, ἔτι δὲ, *Plato,* & humanarum etiam actionum, ϗ τ̃ ἀνθρωπίνων δὲ, *Ariſtot.* & juſto etiam, ϗ τῷ δικαίῳ δὴ, *id.* quod ſi vi, etiam natura, κἂν ἐν βίᾳ, ϗ φύσει, *id.* etiam atque etiam, ϗ πάλιν ϗ πολλάκις.

Etiamnum, ἔτι ϗ νῦν, Menelao etiamnum ſacra faciunt, Μενελάῳ ἔτι ϗ νῦν ἐπιτελοῦσι, *Iſocr.* neque fratris pudebat etiamnum viventis, οὐδὲ τ̃ ἀδελφὸν ᾐσχύνετο τ̃ ἔτι ζῶντα, *id.*

Etiamſi, εἰ καί. Vide *Etſi.*

Etſi, εἰ ϗ, etſi valde contrarium eſt, quod facimus, decet tamen eos nobis gratiam habere, εἰ ϗ σφόδρα ἐναντίον, ὃ πράττομεν, προσήκει δήπου χάριν ἡμῖν ἔχειν, *Dem.* unumquemque veſtrûm, etſi probe gnarum, tamen commonefacere volo, ἕκαστον ὑμῶν, καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα, ὅμως ὑπομνῆσαι βούλομαι, *Iſocr.* etſi nullum alium fructum adferrent hæc ſtudia, tamen abducerent juniores a multis delictis, εἰ ϗ μηδὲν ἄλλο δυνήσεται τὰ μαθήματα ταῦτα ποιεῖν ἀγαθὸν, ἀλλ' οὖν ἀποτρέπει, &c. *Dem.* etſi non conſequor, tamen non ſuccenſebo, κἂν μὴ τύχω, οὐκ ὀργισθήσομαι, *id.* etſi hæc parva videri poſſunt, magna tamen ſapientibus ſunt, ταῦτ' εἰ ϗ σμικρά τις ἡγεῖται, μεγάλα ἐστὶ τοῖς σοφοῖς, *id.*

Evacuatio, ἡ ἐκκένωσις, εως.

Evacuo, ἐκκενόω, κενόω, *Theophr.*

Evado, ἀποβαίνω, vir optimus, ἀνὴρ ἄριστος, *Lucian.* vir doctiſſimus, ἐλαύνω εἰς ἄκρον τ̃ παιδείας, *Plut.* ex periculis, σώζομαι ἐκ τ̃ κινδύνων, *Lycurg.*

Evagatio, ἡ παρέκβασις, εως.

Evagino, σπάω, gladium, μάχαιραν, *N. T.* ξίφος, *Lycurg.* pugionem, γυμνόω ξιφίδιον, *Herodian.*

Evagor, παρεκβαίνω, *Ariſtot.* περιφέρομαι, *Plut.* a propoſito ſ. ſcopo, ἔξω τ̃ ὑποθέσεως λέγω, *Iſocr.* ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρέω, *Polyb.*

Evaneſco, ἀφανίζομαι, ex aliquo, ἔκ τινος, *Plut.* evaneſcere facio, διαπνέω, *Gal.* ἐξίτηλον ποιέω, *Dioſc.* in illo loco, ἀφανὴς ἐκ τοῦ χώρου γίνομαι, *Æl.*

Evangeliſta, ὁ εὐαγγελιστὴς, οῦ, LXX.

Evangelium, τὸ εὐαγγέλιον, ου, *N. T.* annuncio, εὐαγγελίζω, *ibid.*

Evanidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐξίτη[illegible], ου, *Xen.* evanidum reddo, ἐξίτηλον ποιέω, *Dioſc.*

Evanno, ἐκλικμάω, λικμάω, *Hom.*

Evaporatio, ἡ ἀποθυμίασις, εως, *Plut.*

Evaporo, ἀποθυμιάω, θυμιάω *Herodot.* ἐξατμίζομαι, *Ariſtot.*

Evax, εὖγε, *Lucian.*

Euchariſtia, ἡ εὐχαριστία, ας, *N. T.*

Evectio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ὁ ἐκκομισμὸς, ου, *Strabo.*

Eveho, ἐκκομίζω, ἐξάγω, ad gloriam aliquem, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, *Plut.*

Evello, ἐκτίλλω, comam barbamque, κόμην πώγωνά τε, *Athen.* alicui ſcrupulum, ἐξαιρέομαι δυσχέρειάν τινος, *Iſocr.*

Evenio, ἀποβαίνω, nihil eorum evenit, quæ ſperavimus, ὧν ἐλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκε, *Iſocr.* hoc evenit ex ſententia, τοῦτο κατὰ γνώμην συμβαίνει, *Dem.* omnia evenerunt, quæ prædixi, πάντα ἐκβέβηκεν, ἃ προεῖπα, *Dem.* Conf. *Accido.*

Eventilo, ἐξανεμίζω, ἐκλικμάω.

Eventus, ἡ ἀπόβασις, εως. *Plut.* τὸ συμβαῖνον, οντος, τὸ συμβὰν, άντος, τὸ συμβεβηκὸς, ότος, *Dem.* *Iſocr.* futurus, τὸ γενησόμενον, *Dem.* τὰ συμβήσεσθαι μέλλοντα, *Iſocr.* eventum negligere, ἀμελεῖν τ͂ συμβαινόντων, *Dem.* calumniari, συκοφαντεῖν τὸ συμβαῖνον, *id.* corrigere, ἐπανορθοῦσθαι τὸ σύμπτωμα, *id.* ex eventu cognoſcere aliquid, ἐξετάσαι τι ἐκ τ͂ συμβεβηκότων, *Dem.* ipſo eventu declarari, ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξετάζεσθαι, *id.* diſcere aliquid ex ipſo eventu, μανθάνειν τι ἐξ αὐτῶν συμβεβηκότων, *Iſocr.* in omnem eventum, πρὸς τὰς τ͂ ἐπικαίρων χρείας, eventu non carere, οὐ πίπτειν, *N. T.* eventum proſperum ſortior, εὐτυχέομαι εἰς τὴν ἀπόβασιν, *Herodian.*

Evergeta, ὁ εὐεργέτης, ου, *Dem.*

Everriculum, ἡ σαγήνη, ης, *Plut.*

Everro, σαίρω, aliquid, τὶ, *Plut.* domum, σαρόω οἰκίαν, *N. T.* pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον κορέω, *Dem.*

Everſio, ἡ ἀνατροπὴ, ῆς, *Naz.* ἡ κατάλυσις, εως, Thebanorum, τ͂ Θηβαίων, *Dem.* mœniorum & urbium, τ͂ τειχῶν ϗ πόλεων ἀναίρεσις, *id.* & ſervitus patriæ, ἀνάστασις ϗ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, *id.*

Everſor, ὁ ἀνατροπεὺς, έως, *Plut.*

Everto, ἀνατρέπω, & perdo urbes, ϗ ἀπόλλυμι πόλεις, *Dem.* regem, καταλύω βασιλέα, *Iſocr.* urbes aliquas, ἀνδραποδίζομαι πόλεις τινὰς, *Dem.* omnino urbem, ὅλως ἀναιρέω πόλιν, *id.* ἄρδην διαφθείρω πόλιν, *Plato*, καταβάλλω πόλιν εἰς ἔδαφος, *Plut.* decretum, ἄκυρον ποιέω ψήφισμα, *Dem.*

Euge, εὖγε, o panſophe, ὦ πάνσοφε, *Philo*, euge ſic facite, εὖγε οὕτω ποιεῖτε, *Lucian.* euge Cherſias fecit, εὖγε Χερσίας ἐποίησε, *Plut.* euge hujus rei, εὖγε τούτου, *Lucian.*

Evibro, ἐκπάλλω, ἀποπάλλω, *Suid.*

Evidens, ὁ ϗ ἡ ἐναργὴς, έος, exemplum, ſignum, ἐναργὲς παράδειγμα, σημεῖον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ σαφὴς, έος, & pulchrum aliquid, σαφές τι ϗ καλὸν, *id.* exemplum, παράδειγμα ἐναργὲς ϗ σαφὲς, *id.*

Evidenter, ἐναργῶς, *Dem.* evidentiſſime ſcire aliquid, ἐναργέστατα εἰδέναι τι, *id.* magis & evidentius convincere aliquem, μᾶλλον ϗ φανερώτερον ἐξελέγχειν τινὰ, *id.* oſtendere aliquid evidenter, δεικνύναι τι σαφῶς, *id.*

Evidentia, ἡ ἐνάργεια, ας, *Demetr. Phal.* tanta evidentia rei eſt, τοσαύτη περιφάνεια τοῦ πράγματός ἐστι, *Dem.*

Evigilo, ἐκνήφω, *N. T.* ἔξυπνος γίνομαι, *ibid.*

Evileſco, φαυλίζομαι, ἀποφαυλίζω, ἐκφαυλίζω.

Evincio, ἐκδέω, *Lucian.*

Evinco, ἐπικρατέω, aliquid, τινὸς, *Pauſ.* naturæ errata, τὰς τ͂ φύσεως ἁμαρτίας, *Iſocr.*

viratio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, *Hippocr.*

Eviratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄνανδρος, ου, *Iſocr.*

Evireſco, εὐθαλέω, θάλλω, *Xen.*

Eviro, ἐκθηλύνω, *Philo*, εὐνουχίζω, *Athen.* ἐξευνουχίζω, *Plut.*

Eviſcero, ἐξεντερίζω, *Dioſc.*

Evitabilis, e, φευκτὸς, ἡ, ὀν, *Sophoc.* ὁ ϗ ἡ εὔφυκτος, ου.

Evitatio, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, *Plut.*

Evito, διαφεύγω, malum aliquod, κακόν τι, *Iſocr.* fortunam, δραπετεύω τύχην, *id.* pœnam divinam, ἐκφεύγω τὴν ἀπὸ θεοῦ τιμωρίαν, *Lycurg.* negotia, ἀποδράω ἀπὸ τ͂ πραγμάτων, *Dem.*

Eunucho, εὐνουχίζω, *Athen.* ἐξευνουχίζω, *Plut.*

Eunuchus, ὁ εὐνοῦχος, ου, *Xenoph.* ὁ εὐνουχίας, ου, *Theophr.*

Evocatio, ἡ ἔκκλησις, εως, *Suid.*

Evocativus, a, um, ἐκκλητικὸς, ἡ, ὀν, *Dioſc.*

Evocatorie, ἐκκλητικῶς, *Suid.*

Evocatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔκκλητος, *Plut.*

Evoco, ἐκκαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* παρακαλέω τινὰ, *Æſchin.*

Evolo, ἀφίπταμαι, *Naz.*

Evolvo, ἀποκυλίω, aliquid, τὶ, ἐκκυλίω τι, *Plato*, librum, ἀνελίττω βιβλίον, *Xen.* i. e. explico, ἐξηγέομαι, *Plut.*

Evomo, ἐξεμέω, venenum, φάρμακον, *Herodian.*

Euronotus, ὁ εὐρόνοτος, ου, *Ariſtot.*

Eurus, ὁ εὖρος, ου, *Ariſtot.*

Evulgo, δημοσιεύω, *Syneſ.* aliquid, δημοσιόω τι, *Plut.* ἐκλαλέω τι, *Dem.* alicui, ἐκφέρω πρός τινα, *Plut.* εἴς τινα, *id.* ἔκφορον ποιέω τι, *Jambl.* apud aliquem, ἐξεῖπον πρός τινα, *Herodian.*

Ex, vide E.

Exacerbatio, ὁ παροξυσμὸς, ου, *Dem.*

Exacerbeſco, πικραίνομαι, aliqua re, ἐπί τινι, *Philo.*

Exacerbo, ἐκπικραίνω, aliquem in aliquem, παροξύνω τινὰ ἐπί τινα, *Plut.*

Exaceſco, ὀξύνομαι, *Gal.*

Exacte, ἀκριβῶς, *Dem.* & pro rei veritate aliquid perſequi, ὑπὲρ τ͂ ἀληθείας ἀκριβολογεῖσθαί τι, *id.* diſquiro aliquid, ἀκριβολογέομαι περί τινος, *id.*

Exactio, ἡ εἴσπραξις, εως, tributorum, τ͂ εἰσφορῶν, *Dem.*

Exactor, ὁ εἰσπράκτωρ, ορος, *Dem.* tradere exactoribus lege damnatum, παραδιδόναι τοῖς πράκτορσι τ͂ προσόφλοντα κατὰ τ͂ νόμον, *id.*

Exactus, a, um, ἐξειργασμένος, ένη, ένον, exactus eſt annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, *Dem.* exacta nocte, διαδραμούσης νυκτὸς, *Herodian.* exacta ætate, ἐσχάτῳ γήρᾳ, *id.*

Exacuo, ἀκονάω, aliquid, τὶ, *Lucian.* animum ad fortitudinem, παρακονάω ψυχὴν, *Xen.*

Exacutio, ὁ ἀποξυσμὸς, ου.

Exadverſum, ἀντικρὺ, *Thuc.*

Exædificatio, ἡ ἐξοικοδόμησις, εως, ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.*

Exædifico, ἐξοικοδομέω.

Exæquatio, ἡ ἐξίσωσις, εως.

Exæquo, ἐξισόω, aliquid alicui, τί τινι, *Iſocr.*

Exæſtuo, ἐκκυμαίνω.

Exaggeratio, ὁ ἐπιχωματισμὸς, ου, in oratione, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.*

Exaggero, ἐπιχωματίζω, oratorie aliquid, δεινόω τι, *Plut.*

Exagito, διασύρω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *id.*

Exaltatio, ἡ ὕψωσις, εως, *Suid.* aſtrorum, τὸ ὕψωμα ἀστέρων, *Plut.*

Exalto, ὑψόω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Examen, ὁ ἑσμὸς, ου, *Xen.* ὁ ἀφεσμὸς, ου, *Ariſtot.* τὸ σμῆνος, εος, *id.* libræ, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plut.* i. e. examinatio, vide *Examinatio.*

Examinatio, ἡ ἐξέτασις, εως, actorum in republica, τ͂ πεπολιτευμένων, *Dem.* inſtituere examinationem alicujus rei, ποιεῖσθαι ἐξετασμόν τινος, *id.*

Examinator, ὁ ἐξεταστὴς, ου, *Ariſtot.*

Examino, ἐξετάζω, aliquid accurate, τὶ ἀκριβῶς, *Dem.* ἐξέτασιν ποιέω τινὸς, *id.* ἀνακρίνω τι, *Plato*, σταθμάομαί τι, *id.* aliquem tormentis, βασανίζω τινὰ, *Dem.*

Examuſſim, ἠκριβωμένως, ἀκριβῶς, *Dem.*

Exanguis, e, ὁ ϗ ἡ ἄναιμος, ου, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἔξαιμος, ου, *Plut.*

Exanimatio, ἡ λειποψυχία, ας, *Herodot.*

Exanimis, e, ὁ ϗ ἡ ἄψυχος, ου, *Plut.*

Exanimo terrore, συστέλλω τινὰ, *Iſocr.* i. e. occido, ἀποκτείνω τινὰ, *id.* exanimor, animum deſpondeo, ἀθυμέομαι, *Dem.* i. e. animi deliquium patior, ἀψυχέω, *Hippocr.* λειποψυχέω, *Herodian.*

Exantlo, ἐξαντλάω, luctus, γόους, *Eurip.* laborem, ἐκμοχθέω, *Plut.*

Exardeo, ἐκφλέγομαι.

Exardeſco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι, bellum exarſit, ἐξεκαύθη πόλεμος, *Plut.*

Exareſio, ἐξαυαίνομαι, ἀποξηραίνομαι, *Dioſc.* καπυρόομαι, *Strabo.*

Exareſco, idem quod antecedens *Exareſio.*

Exarmo, ἀφοπλίζω, *Suid.* ἐξοπλίζω, *Appian.* ἀποζωννύω, *Herodian.*

Exaro, ἐξαρόω, litteras, γράφω ἐπιστολὴν, *Plut.*

Exaſcio, ἀποπελεκάω, *Theophr.*

Exaſperatio, ἡ ἀπαγρίωσις, εως, *Theophr.*

Exaſpero, τραχύνω, *Athen.* ἐκτραχύνω, *Plut.* i. e. irrito, παροξύνω, ἀπαγριόω, *Theophr.*

Exauctoro, ἀποστρατεύω, *Appian.* aliquem, ἀποζώννυμί τινα, *Herodian.*

Exaudio, εἰσακούω, aliquem clamantem, τινὸς καταβοῶντος, *Thuc.* vocem non clare, ἐξακούω φωνῆς οὐκ ἀκριβῶς, *Plut.* ea, quæ dicuntur, ἐπακούω τ͂ λεγομένων, *Herodian.* Deus exaudit preces, ὁ Θεὸς παρακούει εὐχῆς, *Plut.* exaudiri non poſſe ob ſubmiſſam vocem, οὐκ ἀκούεσθαι διὰ τὸ καθειμένον τ͂ φωνῆς, *Herodian.* exauditu facilis, ὁ ϗ ἡ ἐξάκουστος, ου, *id.*

Exauguro, ἐξοιωνιζόμενος βεβηλόω.

Excæcatio, ἡ τύφλωσις, εως.

Excæco, ἐκτυφλόω, *Plut.* ἀποτυφλόω, LXX.

Excalceatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνυπόδητος, ου, *Xenoph.*

Excalceo, ὑποδήματα λύω.

Excalefacio, ἐκθερμαίνω, *Ariſtot.*

Excalefactio, ἡ θέρμανσις, εως, *Ariſtot.*

Excalefactorius, a, um, θερμαντικὸς, ἡ, ὀν, *Dioſc.*

Excandefacio, διαπυρόω, *Eurip.*

Excandefactus, a, um, ὁ ϗ ἡ διάπυρος, ου, *Ariſtot.*

Excandeſcentia, ἡ ἐκπύρωσις, εως, *Athen.* animi, ὀξυθυμία, ας, τὸ θυμούμενον τ͂ γνώμης, *Thuc.* ὁ θυμὸς, ου, *Dem.* ὁ παροξυσμὸς, ου, *id.*

Excandeſco, ἐκπυρόομαι, *Galen.* ira, ὀξυθυμέω, *Ariſtoph.* ferrum excandeſcit, ὁ σίδηρος θερμαίνεται, *Herodian.*

Excanto, καταγοητεύω, *Lucian.*

Excarnifico, κατακρεουργέω, *Herodot.*

Excavatio, ἡ κοίλωσις, εως.

Excavo, ἐκκοιλόω, κοιλαίνω, *Athen.*

Excedo, ἐκχωρέω, *Plut.* annum octogeſimum, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς εἰμι, *Dem.* ex pueris, ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, *id.* ex ephebis, ἐκ παίδων ἀπαλλάττομαι, *Æſchin.* modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, *Demetr.* e vita, ἀπίημι τοῦ βίου. Conf. *Morior*, aliqua re, προέχω κατά τι, *Iſocr.* Conf. *Excello.*

Excellens, ὁ καὶ ἡ διάφορος, ου, Dem. Conf. *Excello.*

Excellenter, διαφερόντως, *Iſocr.* ὑπερβαλλόντως, *id.* καθ' ὑπερβολὴν, *id.*

Excellentia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Excello, ὑπερέχω, ex aqua, τοῦ ὕδατος, *Herodot.* ſapientia, σοφίᾳ, *Xen.* in aliqua re, διαφέρω ἔν τινι, *Dem.* forma & gloria alios, κάλλει καὶ δόξᾳ τῶν ἄλλων, *Iſocr.* virtute, ἐπὶ ἀρετῇ, *id.* εἰς ἀρετὴν, *Plato,* πρὸς ἀρετὴν ἄλλων, *id.* aliis forma, ἑτέρων τὴν ὄψιν, *Æſchin.* multum in aliquo, προέχω πολὺ ἔν τινι, *Iſocr.* aliis genere, γένει τοῖς ἄλλοις, *id.* plurimum in ſapientia, προτεύω πολὺ ἐν σοφίᾳ, *id.*

Excelſe, ὑψηλῶς.

Excelſitas, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.* animi, ἡ μεγαλοφροσύνη, ης, *Lucian.*

Excelſus, a, um, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Exceptio judicialis, ἡ παραγραφὴ, ῆς, *Dem.* confugio ad exceptionem, καταφεύγω ἐπὶ παραγραφὴν, *id.* oppono exceptionem, δίδωμι παραγραφὴν, *id.* inſtituo, ποιέομαι, *id.* adfero, ἀγωνίζομαι, *id.* παραγράφομαι, *id.* victus exceptione, ἡττόμενος παραγραφὴν, *id.* in regno, ἡ ἔκδεξις, εως, βασιλείας, *Herodot.* hoſpitis, ἡ ἐκδοχὴ, ῆς.

Exceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως, dictorum alicujus, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Syneſ.*

Excerno, ἐκκρίνω, aliquid, τί, *Ariſtot.* ἀποκρίνω τι, *Plato.*

Excerpo, ἀπολέγω, *Theophr.* ſententias, ἐκλέγω τὰς γνώμας, *Iſocr.*

Excerptio, ἡ ἀνάλεξις, εως.

Exceſſus, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Æſchin.* inſaniæ, ἡ ὑπερβολὴ μανίας, *Dem.*

Excetra, ἡ ἔχιδνα, ης, *Ariſtot.*

Excidium, ἡ ἀνάστασις, εως, *Dem.* ἡ ἀναίρεσις, εως, *id.* ὁ ἀνδραποδισμὸς, οῦ, *id.* & everſio patriæ, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, *id.*

Excido, ἐκπίπτω, patria, τῆς πατρίδος, *Iſocr.* regno, τῆς τυραννίδος, *id.*

Excîdo, ἐκτέμνω, aliquid, τὶ, *Lucian.* cauſſam morbi, ἐκκόπτω αἰτίαν νόσου, *Gal.* inſulas, νήσους, *Plut.* urbem, πορθέω πόλιν, *Iſocr.* penitus, πανδημεὶ καὶ παγγενεὶ διαφθείρω, *Æl.* Conf. *Everto, Vaſto.*

Excindo, idem quod antecedens *Excîdo.*

Excio, ἐκκαλέω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Excipio, ἐκλαμβάνω, commodum, quod alicui ineſt, τὸ ἀγαθὸν, ὃ ἔστιν ἔν τινι, *Iſocr.* hoſpitem, δέχομαι ξένον, *Xen.* aliquem humaniter, τινὰ οἰκείως, *Dem.* omnes comiter, ἀναλαμβάνω ἅπαντας φιλοφρόνως, *Plut.* populum epulis, τὸν δῆμον ἑστιάσεσι, *id.* aliquem hoſpitio, ξενίζω τινὰ, *Dem.* omnino ſplendide, πάνυ λαμπρῶς, *Demoſth.* Socratem ab aliis, ἐξαίρω Σωκράτην τοῦ λόγου, *Plato,* omnes viro uno excepto, ἅπαντες πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς, *Iſocr.* omnes civitates excepta hac noſtra, χωρὶς τῆς ἡμετέρας πᾶσαι πόλεις, *idem.*

Exciſio, ἡ ἀναστάτωσις, εως. Conf. *Everſio.*

Exciſorius, a, um, ἐκκοπτικὸς, ὴ, όν.

Excitate, ἐγερτὶ, *Eurip.*

Excitatorius, a, um, ἐγερτικὸς, ὴ, όν.

Excito, ἐγείρω, e ſomno, ἐξ ὕπνου, *Plato,* e mortuis, ἐκ νεκρῶν, *N. T.* mortuos, νεκροὺς, *ibid.* bellum, πόλεμον, *Thuc.* iram, ὀργὴν, *Herodian.* tropæum, τροπαῖον, *id.* ad virtutem, πρὸς ἀρετὴν, *Chryſ.* ancillas ad labores, τὰς θεραπαινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα, *Æſop.* ad ſcribendam orationem, παροξύνω γράφειν λόγον, *Iſocr.* & cohortor ad aliqua negotia, παροξύνω καὶ παρακαλέω τινὰ ἐπὶ τινα πράγματα, *id.* aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ τὸν πόλεμον, *Iſocr.* aliquem ad honeſta facta, παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ καλὰ ἔργα, *Xen.* ad certamen, εἰς ἀγῶνα, *id.* inter aliquos contentiones, ἐμβάλλω τισὶ φιλονεικίας, ſ. ἔριδας, *id.*

Exclamatio, ἡ ἀναβόησις, εως, ἡ ἐκβόησις, εως, *Syneſ.* ἡ ἐκφώνησις, εως, *Macrob.*

Exclamo, ἀναβοάω, *Plut.* ἐκφωνέω, *idem,* ἀνακράζω, *Iſocr.* ἀναφωνέω, *Plut.* non tacita vel infirma voce, ſed ſtrenua, βοάω οὐκ ἀμυδρὸν, οὐδὲ ἀσθενὲς, ἀλλ' ἀνδρικῶς, *Æl.*

Exclaro, ἐκλαμπρύνω.

Excludo, ἀποκλείω, aliquem, τινὰ, *Ariſtid.* ova, ἐκλέπω ᾠὰ, *Ariſtoph.*

Excogitatio, ἡ ἐπινόησις, εως, i. e. inventio, vide *Inventio.*

Excogito, ἐπινοέω, *Thuc.* διανοέω, *Dem.* aliquid, περινοέω τι, *Plut.* μηχανάομαί τι, *Xenoph.*

Excolo, ἐπικοσμέω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* juvenes, διαπονέω τοὺς νέους, *Lucian.* corpora curſibus, τὰ σώματα δρόμοις, *Plut.*

Excommunico, ἐκκηρύττω, aliquem urbe, τινὰ ἐκ τῆς πόλεως, *Æſchin.* ſacris, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν, *Dem.*

Excoquo, ἐξέψω.

Excors, ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου, *id.*

Excrementum, τὸ περίττωμα, ατος, *Ariſtot.* τὸ διαχώρημα, ατος, *Strabo.*

Excreſco, ἐξαυξάνομαι, *Theophr.*

Excreo, vide *Exſcreo.*

Excruciabilis, e, βασανιστικὸς, ὴ, όν.

Excrucio, ἐξανιάω, βασανίζω, *Plut.*

Excubatio, ἡ προκοιτία, ας, *Polyb.*

Excubiæ, ἡ νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ φρουρὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *id.* excubias ago, ἐν φρουρᾷ εἰμι, *Plato,* φυλάττω φυλακὰς, *id.*

Excubitor, ὁ πρόκοιτος, ου, *Themiſt.*

Excubo, προκοιτέω, φρουρέω, *Herodian.* Conf. *Excubiæ.*

Excudo, ἐγχαράττω, monetam, κόπτω νόμισμα, *Ariſtot.*

Exculco, καταπατέω, *Thuc.*

Exculpo, vide *Exſculpo.*

Excurro, ἐκτρέχω, e ſenatu ad populum, τῆς συγκλήτου εἰς δῆμον, *Herodian.* & quod excurrit, καὶ τὸ προσὸν, *Dem.*

Excurſio, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς, ὁ ἔκδρομος, ου, *Poll.*

Excurſus, ἡ παρέκβασις, εως, ὁ ἔκδρομος, ου, *Poll.*

Excuſabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐαπολόγητος, ου.

Excuſatio, ἡ παραίτησις, εως, *Baſ.* τὸ παραίτημα, ατος, *Plut.* ἡ ἀπολογία, ας, *Iſocr.* falſa, ἡ πρόφασις, εως, *Demoſth.* ἡ σκῆψις, εως, *id.* excuſationem accipere, ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν, *Lyc.* juſtam & veram adferre, ἀπολογίαν δικαίαν καὶ ἀληθινὴν ἔχειν εἰπεῖν, *Dem.* everto, ἀπολογίαν διαλύω, *id.*

Excuſo, παραιτέω, *N. T.* aliquem, ἀπολογέομαι περί τινος, *Iſocr.* aliquid, ὑπέρ τινος, *id.* ἀπολογίαν λέγω ὑπέρ τινος, *Dem.*

Excutio, ἐκτινάσσω, *N. T.* ignem, ἐκτρίβω πῦρ, *Xen.* metum, ἀποδύομαι φόβον, *Polyb.* cribro, ἀποσήθω, *Cl. Al.* equus eum excuſſit, ἵππος αὐτὸν ἐξετραχήλισε, *Plut.*

Exedo, ἐξέδω.

Exemplar, τὸ ἄγαλμα, ατος, virtutis, τῆς ἀρετῆς, *Evagr.* τὸ ἀρχέτυπόν τινος, *Lucian.* τὸ παράδειγμα, ατος, *Plato.*

Exemplum, τὸ παράδειγμα, ατος, *Dem.* tanquam exemplum propono aliquid aliquibus, παράδειγμα καθίστημί τι τισι, *Iſocr.* ποιέομαί τι, *id.* habere aliquid, ἔχω τι, *Ariſtot.* facio aliis aliquid, ποιέω τι ἄλλοις, *Lycurg.* exempli cauſſa aliquid dicere, παραδείγματος ἕνεκα εἰπεῖν τι, *Dem.* exemplo alicujus uti, χρῆσθαι παραδείγματί τινος, *id.* exemplo eſſe, παράδειγμα γίνεσθαι, *id.* alicui præbeo in aliquo, παράδειγμα παρέχω τινὶ περί τινος, *Iſocr.*

Exemptilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξαιρέσιμος, ου, *Ariſtot.*

Exemptio, ἡ ἐξαίρεσις, εως, lapidis, λίθου, *Herodot.*

Exemptor, ὁ ἐξαιρέτης, ου, ὁ ἐξαιρῶν, οῦντος, *Plato.*

Exentero, ἐξεντερίζω, *Dioſc.*

Exeo, ἐξέρχομαι, ex aliquo, τινὸς, *Syneſ.* ἔξειμι, *Dem.* Conf. *Egredior.*

Exequiæ, τὸ κῆδος, εος, *Dem* intereſſe exſequiis, παραγίνεσθαι ἐπὶ τὸ κῆδος, *id.* convenire ad exſequias, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφὰς, *Iſocr.*

Exequior, ἐναγίζω, aliquem, τινὶ, *Herodot.* τινὰ, *Plut.*

Exerceo, ἀσκέω, audaciam, τόλμας, *Iſocr.* corpus laboribus, γυμνάζω σῶμα πόνοις, *id.* melius ad bellum, ἀσκέω ἄμεινόν τινα εἰς πόλεμον, *Dem.* abundantius virtutem, ἀσκέω περισσότερον ἀρετὴν, *Iſocr.* artes, ἐργάζομαι τέχνας, *Plato.*

Exercitamentum, τὸ γύμνασμα, ατος, *Athen.*

Exercitatio, ἡ ἄσκησις, εως, *Xen.* ἡ γυμνασία, ας, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Iſocr.* ad ſanitatem utilis, γυμνασία πρὸς ὑγίειαν συμφέρουσα, *id.* quotidiana, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδεύματα, *id.* exercitationem inſtituo virtutis, ἄσκησιν ποιέομαι τῆς ἀρετῆς, *idem,* aliquam amplecti, ἀσκεῖν τινα γυμνασίαν, *id.*

Exercitator, ὁ γυμναστὴς, οῦ, *Xen.* ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *id.*

Exercitatus, a, um, ἀσκητὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Exercitium, τὸ ἄσκημα, ατος, *Xen.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Lucian.* τὸ γύμνασμα, ατος, *Athen.*

Exercitor, ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *Xen.*

Exercitus, ὁ στρατὸς, οῦ, *Dem.* ἡ στρατιὰ, ᾶς, *id.* τὸ στράτευμα, ατος, *id.* ἡ δύναμις, εως, *Iſocr.* bene conſtitutus, καλῶς διῳκημένον στρατόπεδον, *id.* perfectus, ἐντελὴς δύναμις, *id.* parvus, μικρὸν στρατόπεδον, *Iſocr.* conductitius, μισθωτὸν στρατόπεδον, *id.* exercitum comparare, παρασκευάζεσθαι στράτευμα, ſ. δύναμιν, *Dem.* colligere, συλλέγειν δύναμιν, *id.* conſcribere, καθίστασθαι στρατόπεδον, *id.* conjungere, ποιεῖσθαι κοινὸν στρατόπεδον, *id.* inſtructum habere ſecum, συνεστηκυῖαν δύναμιν ἔχειν περὶ αὐτὸν, *id.* alo, στρατιώτας τρέφω, *id.* duco ſ. guberno, ἄρχω τοῦ στρατοπέδου, *Iſocr.* διοικέω στρατόπεδον, *id.* ἡγέομαι στρατεύματος, *Dem.* comparatum conſervare, συνέχειν στράτευμα συνεστηκὸς, *id.* capere, αἰχμάλωτον λαμβάνειν δύναμιν, *Iſocr.* dimittere, διαφεῖναι τὴν δύναμιν, *Dem.* diſſipare, διαλύειν στρατόπεδον, *id.* perdere, ὄλλυσθαι δύναμιν, *id.* deſero, λειποτακτέω, *Dem.*

Exhæredatio, ἡ ἀποκλήρωσις, εως.

Exhæredo, ἀποκληρόω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Exhæres, ὁ καὶ ἡ ἀπόκληρος, ου, *Dem.*

Exhalatio, ἡ ἀναθυμίασις, εως, ὁ ἀτμὸς, οῦ, *Plut.*

Exhalo, ἀναθυμιάζω, ἀναθυμιάομαι, *Ariſtot.*

Exhaurio, ἐξαντλέω, *Lucian.* i. e. inſumo, ἐξαναλίσκω, *Dem.*

Exhauſtio, ἡ ἀπάντλησις, εως.

Exhibeo, παρίστημι, aliquem alicui, τινὰ τινι, *Lucian.* alicui negotium, παρέχω τινὶ πρᾶγμα, ſ. ἀσχολίαν, *Dem.* teſtamentum, i. e. profero, παρέχω τὴν διαθήκην, *id.*

Exhibitio, ἡ παράστασις, εως, *Pandect.*

Exhilaro, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Exhorreſco, φρίττω, aliquem, τινὰ, *Ariſtoph.*

Exhortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ παραίνησις, εως, *Iſocr.* ἡ παράκλησις, εως, *id.*

Exhortativus, a, um, προτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Exhortor, προτρέπω, ad aliquid, εἴς τι, *Herodian.* παρακαλεῖν τινα ἐπί τι, *Dem.* παροξύνειν τινα ποιεῖν τι, *Iſocr.*

Exigo, ἐξελαύνω, aliquem, τινὰ, *Ariſtoph.* duplum a debitoribus, παρὰ τ͂ ὀφειλόντων διπλάσιον πράττομαι, *Dem.* decem minas ab aliquo, δέκα μνᾶς πράττομαί τινα, *id.* mercedulam ab aliquo, μικρὸν πράττομαί τινα, *id.* admodum acerbe ab aliquo, πάνυ πικρῶς εἰσπράττειν τινὰ, *id.* vitam, διάγω βίον, *Iſocr.*

Exigue, μικρὸν, *Iſocr.* μικρῶς, *id.*

Exiguitas, ἡ ὀλιγότης, ητος, *Theophr.* ἡ μικρότης, ητος, *Plato.*

Exiguus, a, um, ὀλίγος, ίγη, ίγον, *Thuc.* μικρὸς, ὰ, όν. Conf. *Parvus.*

Exilio, vide *Exſilio.*

Exilis, e, λεπτὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtid.*

Exilitas, ἡ λεπτότης, ητος.

Exiliter, λεπτῶς.

Exilium, vide *Exſilium.*

Eximie, ἐπιλέγδην, ἐξαιρέτως, *Plut.*

Eximius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔκκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἐξαίρετος, ȣ, *Dem.*

Eximo, ἐξαιρέομαι, *Plato*, timorem alicui, τ͂ φόβον τινὸς, *Iſocr.* aliquid, ἐξαίρετον ποιέω τι, *Ariſtot.*

Exin, ἐντεῦθεν, *Ariſtid.*

Exinanio, ἐκκενόω, LXX.

Exinanitio, ἡ ἐκκένωσις, εως.

Exinde, ἀπὸ τȣ́τȣ, *Lucian.*

Exiſtimatio, ἡ δόκησις, εως, *Plato*, ἡ δόξα, ης, *Dem.* bona, ἡ εὐδοξία, ας, *Lucian.* in optima exiſtimatione eſſe, δόξαν ἔχειν μεγίστην, *Plato*, apud aliquem, εὐδοκιμεῖν παρά τινι, *Herodot.*

Exiſtimo, ὑπολαμβάνω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* οἴομαι, *Iſocr.* οἶμαι, *id.*

Exiſto, vide *Exſiſto.*

Exitialis, e, ἀλιτήριος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ἀλάϛωρ, ορος, *id.*

Exitioſus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, alicui, τινι, *Dem.*

Exitium, ὁ ὄλεθρος, ȣ, *Dem.* ἡ ἐξώλεια, ας, *id.* imprecari alicui, ἀρᾶσθαι ἐξώλειάν τινι, *id.* facere aliquid ad exitium alicujus, ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ τινὸς ποιεῖν τι, *id.* redundare in exitium alicujus, γίνεσθαί τι ὄλεθρόν τινος, *id.*

Exitus, ἡ ἐξέλευσις, εως, ἡ ἐξήλυσις, εως, *Herodot.* i. e. finis, τὸ τέλος, εος, *Dem.* ἡ τελευτὴ, ῆς. Conf. *Finis.*

Exlex, ὁ ϗ ἡ ἄνομος, ȣ.

Exoculo, ἐξομματόω, *Philo.*

Exodus, ἡ ἔξοδος, ȣ, *Thuc.*

Exoleſco, ἀπαρχαιόομαι, *Bud.*

Exoletus, a, um, ἀπηρχαιωμένος, ένη, ένον, virgo, ὑπερήμερος παρθένος, *Ariſtot.*

Exolvo, vide *Exſolvo.*

Exonero, ἀποφορτίζω, aliquid, τὶ, *Syneſ.* alvum, ἀποσκευάζομαι, *Herodian.*

Exoptabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπιπόθητος, ȣ, *N. T.*

Exoptatio, ἡ ἐπιπόθησις, εως, *N. T.* ἡ ἐπιποθία, ας, *ibid.*

Exopto, ἐπιποθέω, aliquid, τινὸς, *Lucian.* εὔχομαί τι, *Xen.* ἐπιθυμέω τινὸς, *id.*

Exorabilis, e, ὁ ϗ ἡ καταπειθὴς, έος, *Philo*, ὁ ϗ ἡ εὐπαραμύθητος, ȣ, *Plato.*

Exorbeo, vide *Exſorbeo.*

Exorbito, παρεκτρέπομαι, *Plut.* ex via, ἀφαμαρτάνω τ͂ ὁδȣ͂, *Lucian.*

Exorciſmus, ὁ ἐξορκισμὸς, ȣ͂.

Exordior, προοιμιάζομαι, *Greg.* ἄρχομαι, *Dem.* inde, ἐντεῦθεν ποιέομαι ἀρχὴν, *Iſocr.* telam, ἵϛημι ϛήμονα, *Pollux.* Conf. *Incipio.*

Exordium, τὸ προοίμιον, ȣ, *Thuc.*

Exorior, ἀνατέλλω, *Lucian.* ἀνέχω, *Dem.*

Exornatio, ἡ κόσμησις, εως, *Ariſtot.*

Exorno, ἐπικοσμέω, *Ariſtot.* honoribus, κοσμέω τιμαῖς, *Herodian.*

Exoro, παρακαλέω, aliquem, τινὰ, *Xen.* αἰτέομαί τινα, *id.* δυσωπέω τινὰ, *Baſ.* Deum, Θεὸν, *Syneſ.* καταδυσωπέω Θεὸν, *Lucian.*

Exors, vide *Exſors.*

Exortus, ſc. ſolis, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, *Plut.*

Exos, ὁ ϗ ἡ ἀνόϛεος, ȣ, *Heſiod.*

Exoſculatio, ἡ καταφίλησις, εως.

Exoſculor, καταφιλέω, pedes alicujus, πόδας τινὸς, *Xen.*

Exoſſo, ἐξοϛεΐζω.

Exoſus, a, um, μισȣ́μενος, ένη, ενον, alicui ob aliquid, πολέμιός τινι ἔκ τινος, *Æl.* Deo, ὁ ϗ ἡ θεομισὴς, έος, *Plato*, ὁ ϗ ἡ θεομίσητος, ȣ, *Julian.*

Exoticus, a, um, ἐξωτικὸς, ἡ, όν.

Expalleſco, ἀποχροιάω.

Expando, ἐκπετάννυμι, *Plut.* manum, ἐκτείνω χεῖρα, *id.*

Expanſio, ἡ ἔκτασις, εως, *Gregor.*

Expavefacio, ἐκφοβέω, *Gal.* ἐκπλήσσω, *Dem.* Conf. *Terreo.*

Expaveo, ἐκφοβέομαι, *Soph.* φοβέομαι, *Dem.*

Expecto, vide *Exſpecto.*

Expectatio, vide *Exſpectatio.*

Expectoro, ἀποϛηθίζω, *Suid.*

Expedio, ἀναλύω, *Ariſtot.* aliquem moleſtiis, ἀπαλλάττω τινὰ τ͂ δεινῶν, *Iſocr.* valde alicui, i. e. proſum, σφόδρα συμφέρω τινὶ, *Iſocr.* i. e. apparo, προχειρίζω, *Dem.*

Expedite, ἑτοίμως, *Dem.* προχείρως, *id.* expeditiſſime uti oratione, προχειρότατα, ſ. ἑτοιμότατα χρῆσθαι λόγῳ, *id.*

Expeditio, ἡ ϛρατεία, ας, *Dem.* expeditionem ſuſcipio, ϛρατείαν ποιέομαι, *Iſocr.* adverſus aliquem, ποιέομαι ϛρατείαν ἐπὶ τινα *Dem.* finire, ϛρατείαν τελεῖν, *Polyb.* obeo, ϛρατεύομαι ϛρατείαν, *idem*, ſuſcipio in regionem aliquam, ϛρατεύω εἰς γῆν τινα, *Thuc.* adverſus aliquem, ἐπὶ τινα, *Iſocr.* expeditio terreſtris, ϛρατεία πεζὴ, *Dem.* navalis ϛρατεία ναυτικὴ, *id.* ὁ ἀπόϛολος, ȣ, *id.*

Expello, ἐξωθέω, *N. T.* aliquem e regno, ἐκβάλλω τινὰ ἀρχῆς, *Iſocr.* ex patria, τινὰ ἐκ πατρίδος, *id.* ἐλαύνω τινὰ ἐκ πατρίδος, *id.* diabolos, ἐλαύνω δαίμονας, *Chryſ.* e regione bellum, ἐξελαύνω ἐκ τ͂ χώρας πόλεμον, *Æſch.*

Expendo, ϛαθμέομαι, i. e. conſidero, σκέπτομαί τι, *Dem.* Conf. *Conſidero*, i. e. inſumo, δαπανάω, *Dem.* Conf. *Sumptus.*

Expenſa, ἡ δαπάνη, ης, diurna, ἐφήμερος, *Plut.* τὸ ἀνάλωμα, ατος. Conf. *Sumptus.*

Expergefacio, ἐξυπνίζω, *Phryn.* ἀνεγείρω, *Dem.* aliquem, ἐγείρω τινὰ ἐκ τȣ͂ ὕπνȣ, *Plato.*

Expergiſcor, ἀνεγείρομαι, *Dem.*

Experientia, ἡ πεῖρα, ας, *Demoſth.* ἡ ἀπόπειρα, ας, *id.* ἡ διάπειρα, ας, *idem*, experientia didici, πείρᾳ μεμάθηκα, *Herodian.* experientiæ fidem habeo, πιϛεύω τῇ πείρᾳ, *Xen.* experientiam alicujus rei habeo, ἐμπειρίαν τινὸς ἔχω, *Iſocr.* πολλὴν ἔχω περί τι, *id.* conſequi, λαβεῖν, *id.* tradere alicujus rei, παραδιδόναι τινὸς, *Dem.* experientia oritur ex actionibus, γίγνεται ἐκ τ͂ πράξεων, *id.* eſt in me, ἐϛὶ παρ' ἐμοὶ, *id.* experientia edoctum eſſe, πεπειραμένον εἰδέναι, *id.*

Experimentum, ἡ πεῖρα, ας, capio, πεῖραν λαμβάνω, *Æl.* alicujus, δοκιμασίαν λαμβάνω τινὸς, *Plut.*

Experior, πειράω, aliquem, τινὸς, *Plato*, aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινὸς, *Æſchin.* ἀποπειραν ποιέω τινὸς, *Herodian.* jure, δίκην λαγχάνω, *Dem.*

Expers, ὁ ϗ ἡ ἄμοιρος, ȣ, alicujus rei, τινὸς, *Iſocr.* ſum veritatis, ἀμοιρέω τ͂ ἀληθείας, *Hermog.* calamitatis, τ͂ συμφορᾶς, *Philo.*

Expertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμπειρος, ȣ, *Plato.* πειραθεὶς, εῖσα, ὲν, *Dem.*

Expeto, ὀρέγομαι, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* pecuniam, ἐπιθυμέω χρημάτων, *id.* benevolentiam alicujus, ἀφίεμαι τὴν εὔνοιάν τινος, *id.* debitum ab aliquo, ἀπαιτέω τὰ ὀφειλόμενα παρά τινος, *Lucian.*

Expiabilis, e, ἀφοσιωτὸς, ἡ, όν.

Expiatio, ἡ ἀφοσίωσις, εως, *Plut.* τὸ ἐξίλασμα, ατος, *Baſ.*

Expilatio, ἡ περισύλησις, εως.

Expilo, περισυλάω, *Plato*, fana, ἱεροσυλάω, *Ariſtot.*

Expio, ἀφοσιόω, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Expiſcor, ὀνυχίζω, aliquid, τι, *Artemidor.* ἐξετάζω τι, *Dem.*

Explanate, σαφῶς, *Dem.*

Explanatio, ἡ ἔκφρασις, εως, *Aphth.*

Explanator, ὁ σαφηνιϛὴς, ȣ͂, ὁ ἐξηγητὴς, ȣ͂, *Dem.*

Explano, διασαφέω, aliquid alicui, τί τινι, *N. T.* Conf. *Explico.*

Explanto, ἀποφυτεύω.

Explebilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐεκπλήρωτος, ȣ.

Explementum, τὸ ἐκπλήρωμα, ατος, τὸ ἀναπλήρωμα, ατος.

Explendeſco, vide *Exſplendeſco.*

Expleo, ἐκπληρόω, *Ariſtid.* aliqua re, ἀναπληρόω τινὸς, *Plut.* aliquid, ἐκπλήθω τι, *Herodot.* μεϛὸν ποιέω τι, *Iſocr.*

Expletio, ἡ ἐκπλήρωσις, εως, ἡ ἀναπλήρωσις, εως, ἡ ἐμπλήρωσις, εως.

Explicabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐαπόδεικτος, ȣ.

Explicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως, *Philopon.*

Explicate, σαφῶς, *Dem.* δήλως, *Iſocr.*

Explicator, ὁ ἐξηγητὴς, ȣ͂, *Dem.*

Explicatrix, ἡ ἐξηγητὶς, ίδος.

Explicatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνάπτυχος, ȣ, *Ariſtot.*

Explico, ἀναπτύσσω, *Ariſtot.* librum, βιβλίον, *N. T.* i. e. explano, διασαφηνίζω τι, *Polyb.* aliquid verbis, δηλόω περί τινος ὀνόμασι, *Iſocr.* & declaro, δηλόω ϗ διορίζομαι, *Dem.*

Explodo, ἐκκρούω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Explorate, δεδοκιμασμένως, ἀκριβῶς, *Iſocr.*

Exploratio, ὁ ἐξετασμὸς, ȣ͂, ἡ ἐξέτασις, εως, ἡ δοκιμασία, ας, *N. T.* in bello, ἡ κατασκοπὴ, ῆς.

Explorator, ὁ ἐξεταϛὴς, ȣ͂, *Ariſtot.* ὁ δοκιμαϛὴς, ȣ͂, *Lucian.* i. e. ſpeculator, ὁ σκοπὸς, ȣ͂, *Lucian.* ὁ κατάσκοπος, ȣ, *Dem.*

Exploro, δοκιμάζω, amicos, φίλȣς, *Iſocr.* aliquem, γνωρίζω τινὰ, *id.* aliquid, ποιέω δοκιμασίαν τινὸς, *Iſocr.* λαμβάνω διάγνωσίν τινος, *id.*

Expolio, κατακοσμέω, aliquid, τὶ, *Plut.* διαπονέω τι, *id.*

Expolitio, ἡ κατακόσμησις, εως, *Plato*, ἡ ἐπεξεργασία, ας.

Expono, ἐκτίθημι, aliquid, τὶ, *Plut.* infantem, παῖδα, *Ariſtoph.* βρέφος, *Clem. Al.* res geſtas, διεξέρχομαι τὰ γεγενημένα, *Dem.* rem varie, πολλαχῶς ἐξηγέομαι περί τινος, *Iſocr.* aliquem barbaris, ἐκδίδωμί τινα βαρβάροις, *id.*

Exportatio, ὁ ἐκκομισμὸς, ȣ, *Strabo.*

Exporto, ἐκκομίζω, *Thuc.* frumentum, ἐξάγω σῖτον, *Dem.* mortuum, ἐκφέρω νέκυν, *id.*

Exposco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Expositio, ἡ ἔκθεσις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἐξήγησις, εως, *Aristot.*

Expostitius, a, um, ὁ κ̀ ἡ ἔκθετος, ου, *Eurip.* ἐκθετικὸς, ἡ, όν.

Expositor, ὁ φραστὴρ, ῆρος, *Naz.* ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Expostulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.*

Expostulo, ἐγκαλέω, *Dem.*

Expresse, διαῤῥήδην, *Dem.* & aperte, ἄντικρυς κ̀ διαῤῥήδην, *id.*

Expressio, ὁ ἐκπιεσμὸς, οῦ, *Aristot.*

Exprimo, ἐκπιέζω, aliquid, τὶ, *Plut.* i. e. declaro, ἐξηγέομαι, *Dem.* i. e. effingo, ἐκτυπόομαι, *Isocr.*

Exprobratio, ὁ ἐξονειδισμὸς, οῦ, τὸ ὄνειδος, εος, *Dem.*

Exprobrator, ὁ ὀνειδιστὴς, οῦ.

Exprobro, ἐξονειδίζω, *Lucian.* aliquem, ὀνειδίζω τινὶ, *Plato.* alicui aliquid, προφέρω τινί τι, *Isocr.* προφέρω τινί τι ὡς ὄνειδος, *Dem.* fugam, ὀνειδίζω τινὶ φυγὴν, *Dem.* alicui, quod, τινὶ, ὅτι ἦν, *Plut.*

Expromitto, ἐξεγγυάομαι.

Expromo, προχειρίζομαι, libellum, τὸ βιβλίον, aliquid, προφέρω τὶ, *Isocr.*

Expugnabilis, e, ὁ κ̀ ἡ ἐκπολέμητος, ου.

Expugnatio, ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.*

Expugno, καταπολεμέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* urbem, αἱρέω πόλιν, *Isocr.* vi, κατὰ κράτος, *idem.*

Expulsio, ἡ ἐξώθησις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Isocr.*

Expulsor, ὁ ἐξωστὴρ, ῆρος, *Synes.*

Expultrix, ἡ ἐλάτειρα, ας, *Dion. Areop.*

Expurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, *Thuc.*

Expurgo, ἐκκαθαίρω, ab aliquo, τινὸς, *Synes.*

Exputo, ἐκτέμνω, *Lucian.*

Exputresco, σήπομαι, *Xen.*

Exquiro, ἀναζητέω, aliquid, τὶ, *Plato,* ἐξετάζω τι, *Isocr.* ordines diligenter, ἀκριβόω τὰς τάξεις, *Xen.*

Exquisite, ἐξητασμένως, ἐξεταστικῶς, *Dem.*

Exsaturo, κορέννυμι, *Herodian.*

Exscensio, ἡ ἔκβασις, εως.

Exscindo, ἐκκόπτω, aliquid, τὶ, *Plut.* urbem, πορθέω πόλιν, *Isocr.* Conf. *Everto.*

Exscreabilis, e, ὁ κ̀ ἡ ἀπόπτυστος, ου.

Exscreatio, ἡ πτύσις, εως, *Aretæus,* ἡ ἀπόχρεμψις, εως, *Hippocr.*

Exscreo, ἐκπτύω, πτύω, *Xen.* ἀποπτύω, *id.*

Exscribo, ἀπογράφω, *Athen.*

Exseco, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Exsecrabilis, e, ὁ κ̀ ἡ κατάρατος, ου, *Lucian.* ὁ κ̀ ἡ ἐπάρατος, ου, *Thuc.*

Exsecratio, ἡ κατάρα, ας, *Plut.*

Exsecror, καταράομαι, aliquem, τινὰ, *Aristid.*

Exsectio, ἡ ἐκτομὴ, ῆς, *Plut.*

Exsecutio, ἡ τελέωσις, εως, *Aristot.* ἡ ἐπιτελείωσις, εως, *Plut.*

Exsequiæ, vide *Exequiæ.*

Exsequor, ἐπιτελέω, aliquid, τὶ, *Isocr.* συντελέω τι, *id.*

Exsibilo, ἐκσυρίττω, aliquem e theatro, τινὰ ἐκ τοῦ θεάτρου, *Dem.*

Exsicco, ἐξικμάζω, *Diosc.* ἀφαυαίνω, *Theophr.*

Exsilio, ἐκπηδάω, in mare, εἰς τὴν θάλασσαν, *Herodot.* gaudio, ἀναπηδάω, *Lucian.* ἀγαλλιάομαι, *N. T.*

Exsilium, ἡ φυγὴ, ῆς, *Dem.* perpetuum, ἡ ἀειφυγία, ας, *id.* condemnare aliquem ad exsilium, καταγινώσκειν φυγὴν τινος, *Isocr.* multare exsiliis, ζημιοῦσθαί τινας φυγαῖς, *id.* subire exsilium, ὑπέχειν φυγὴν, *Dem.* perpeti pro re aliqua, ὑπομένειν φυγὴν ὑπέρ τινος, *Isocr.* reducere aliquem ab exsilio, κατάγειν τινὰ τῆς φυγῆς, *id.* pellere aliquem in exsilium, φυγάδα, φεύγοντα, ἄπολιν ποιεῖν τινα, *Dem.* in exsilium ago, φυγαδεύειν τινὰ ἐκ πόλεως, *id.*

Exsisto, ὑπάρχω, *Aristot.*

Exsolvo, ἀπολύω, *Plut.* aliquem ex aliqua re, ἐκλύω τινα ἐκ τινος, *Ceb. Theb.* mercedem, τίνω μισθὸν, *Xen.* pœnam, τιμωρίαν, *id.* alicui, ἐκτίω τίσιν τινὶ, *Plut.*

Exsolutio, ἡ ἔκτισις, εως, *Aristot.*

Exsomnis, e, ὁ κ̀ ἡ ἄϋπνος, ου, *Lucian.*

Exsorbeo, ἀποῤῥοφέω, *Theophr.* ἐκσιφωνίζω, LXX.

Exsors, ὁ κ̀ ἡ ἄκληρος, ου, sum, ἀκληρέω, *Polyb.*

Exspatior, παρεκβαίνω, ἀλύω.

Exspectatio, ἡ προσδοκία, ας, *Dem.* & spes, προσδοκία κ̀ ἐλπὶς, *id.*

Exspecto, ἀναμένω, aliquem, τινὰ, *Dem.* occasionem, περιμένω καιρὸν, *id.* litteras alicujus, προσδοκάω ἐπιστολὴν τινος, *Plut.* alteram vitam, ἑτέραν ζωὴν ἀναμένω, *Chrys.* fatum, ἐνδέχομαι τὸ τέλος, *id.* exspectatur exercitus alius, ἄλλη στρατεία προσδόκιμός ἐστι, *Thuc.* aliquid, προσδοκίαν ἔχω τινὸς, *Plut.*

Exspiratio, ἡ ἐκπνοὴ, ῆς, *Aristot.*

Exspiro, ἐκπνέω, *Aristot.* Conf. *Morior.*

Exsplendesco, ἐκλάμπω, *Plato.*

Exspolio, ἀποσυλάω, *Chrys.*

Exspuitio, vide *Exscreatio.*

Exspumo, ἐξαφρίζω.

Exspuo, vide *Exscreo.*

Exstimulo, κεντέω, *Theophr.* aliquem ad aliquid, κεντρίζω τινὰ εἴς τι, *Xen.* Conf. *Exhortor.*

Exstirpatio, ἡ ἐκρίζωσις, εως.

Exstirpo, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, i. e. funditus deleo, ἐκ θεμελίων ἀπολλύομαι.

Exsto, ἐξέχω, *Plut.* Conf. *Emineo.*

Exstructio, ἡ κατασκευὴ, ῆς, navis, νεὼς, *Athen.*

Exstruo, κατασκευάζω, turres, πύργους, *Herodian.* sepulcrum, χώννυμι χῶμα, *Plato.*

Exsudo, ἱδίζω, *Aristot.* ἀφιδρόω, *id.* ἐξιδρόω, *Al. Aphr.*

Exsugo, ἐκμυζέω, *Lucian.*

Exsul, ὁ φυγὰς, άδος, *Dem.* ὁ φεύγων, οντος, *id.* ὁ ἄπολις, ιδος, *idem,* φυγὰς ἀνὴρ, *id.* exsulem aliquem facio, ποιέω τινὰ φυγάδα κ̀ ἐκβάλλω, *id.* καθίστημί τινα ἄμικτον, *id.* fieri, γίνεσθαι ἄπολιν, *id.* esse, εἶναι φυγάδα, *id.* recipere, ὑποδέχεσθαι, καταδέχεσθαι φεύγοντα, *id.* tueri, σώζειν s. σώζεσθαι φυγάδα, *id.* reducere, s. restituere, κατάγειν φεύγοντα, *id.* redire, κατέρχεσθαι φεύγοντα, *id.*

Exsulo, φεύγω, *Dem.* Conf. *Exsilium,* item *Exsul.*

Exsultatio, ἡ σκίρτησις, εως, *Naz.* ἡ ἀγαλλίασις, εως, *N. T.*

Exsultanter, σκιρτητικῶς.

Exsulto, σκιρτάω, *Plato.* gaudio ob aliquid, ἀγαλλιάομαί τινι, s. ἐπί τινι, *Naz.*

Exsuperabilis, e, ὁ κ̀ ἡ ὑπέρβλητος, ου.

Exsuperanter, ὑπεραγόντως, *Maccab.* ὑπερβλήδην, ὑπερβαλλόντως, *Isocr.*

Exsuperantia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ περιττότης, ητος, *Isocr.*

Exsupero, ὑπερεκπίπτω, *Naz.* aliquem aliqua re, ὑπερβάλλομαι τινά τινι, *Xen.* πλεονάζω, *Demosth.*

Exsurdo, ἐκκωφόω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Exsurgo, ἀνίσταμαι, e populo ad dicendum, ἐν δήμῳ λέγειν, *Plut.* e sedibus, ἐξανίσταμαι ἐκ θάκων, *Xen.*

Exsuscito, ἀνεγείρω, *Dem.* aliquem, ἐξανίστημί τινα, *Isocr.* ἐγείρω τινὰ, *Chrys.*

Exta, τὰ σπλάγχνα, ων, *Plut.* læta, ἱερὰ καλὰ, *Xen.*

Extemplo, ἄφνω, *Dem.* παραχρῆμα, *id.* ἐξαίφνης, *idem.*

Extemporalis, e, ὁ κ̀ ἡ αὐτοσχέδιος, ου, *Herodian.* ὁ κ̀ ἡ αὐτοσχεδίαστος, ου, oratio, λόγος, *Alcidam.*

Extendo, ἀναπετάννυω, *Lucian.* manum, ἐκτείνω χεῖρα, *Plato,* sermonem, ἀποτείνω λόγον, *idem.*

Extense, ἐκτάδην, *Lucian.*

Extensio, ἡ ἐκτένεια, ας, *Hesych.*

Extentus, a, um, ἐκτατὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Extenuatio, ἡ λέπτυνσις, εως.

Extenuo, λεπτύνω, ἀπολεπτύνω, aliquid, τί.

Exter, a, um, ξενικὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.*

Exterebro, ἐκτρυπάω, διατρυπάω.

Extergeo, ἐκσμάω, *Herodot.*

Exterior, ἐξώτερος, έρα, ερον, *N. T.*

Exterminatio, ὁ ἐξορισμὸς, οῦ.

Exterminator, ὁ ἐξοριστὴς, οῦ.

Exterminatus, a, um, ὁ κ̀ ἡ ἐξόριστος, ου, *Dem.*

Extermino, ἐξορίζω, *Aristot.*

Externus, a, um, ἐξωτερικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.* ὁ κ̀ ἡ ἀλλοεθνὴς, έος, *Diod. Sic.* ξενικὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.* ὁ κ̀ ἡ ἀλλόφυλος, ου, *Philo,* ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς, *Aristot.*

Extero, ἐκτρίβω, aliquid ex aliquo, τί τινος, *Plut.*

Exterraneus, a, um, ὁ κ̀ ἡ ἀλλόφυλος, ου, *Philo.*

Exterreo, ἐκφοβέω, *Gal.*

Extersio, ἡ σμῆξις, εως, *Diosc.*

Exterus, a, um, ἀλλοδαπὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* Conf. *Externus.*

Extimescendus, a, um, φοβητέος, έα, έον, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Isocr.*

Extimesco, περιφοβέομαι, *Xen.* ἐκφοβέομαι, *Sophocl.* mortem, ἀποδειλιάω πρὸς θάνατον, *Lucian.*

Extimus, a, um, ἐξώτατος, άτη, ατον.

Extinctio, ἡ ἀπόσβεσις, εως, ἡ σβέσις, εως, *Aristot.* i. e. mors, vide *Mors.*

Extinguo, ἀποσβέννυμι, *Plut.* lychnum, σβέννυμι λύχνον, *id.* i. e. occido, ἀποκτείνω. Vide *Occido.*

Extispex, ὁ ἱεροσκόπος, ου, ὁ σπλαγχνοσκόπος, ου.

Extispicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας, facio, ἱεροσκοπέω, *Hesych.*

Extollo, ἐξαίρω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem verbis, τινὰ λόγῳ, *Xen.* μεγαληγορέω τινὰ, *Herodian.*

Extorqueo, ἐκβασανίζω, alicui aliquid, ἀφαιρέομαί τινί τι, *Dem.* πράττω τινά τι, *id.*

Extorris, ὁ κ̀ ἡ ἄπολις, ιδος. Conf. *Exsul.*

Extra, ἔξω, forum, τῆς ἀγορᾶς, *Dem.* propositum dicere, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, *Isocr.* controversiam, ἀναμφισβητήτως, *Xen.* periculum esse, ἔξω s. πόῤῥω τοῦ κινδύνου εἶναι, omnem culpam videri, πάσης αἰτίας ἐκτὸς φαίνεσθαι, *Chrys.*

Extraho, ἐξελκύω, *Aristoph.*

Extraneus, a, um. Vide *Externus.*

Extraordinarius, ὁ κ̀ ἡ ἔκτακτος, ου, *Ælian.*

Extremitas, τὸ πέρας, ατος, *Dem.* τὸ ἔσχατον, ου, *id.* τὸ τέλος, εος, *id.* ἡ ἐσχατιὰ, ᾶς, *Philo.*

Extremo, τὸ ὕστατον, *Lucian.* ἐσχάτως, *Plut.*

Extremus, a, um, ὕστατος, άτη, ατον, *Aristoph.* ἔσχατος, άτη, ον, *Dem.* τελευταῖος, αία, αῖον, *Isocr.* extrema paupertate conflictari, εἶναι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις, *Dem.* extremum diem claudere, τελευτᾶν τὸν βίον, *id.* sum, ἐσχατέω, *Theophr.*

Extrico, ἐξελίττω. Conf. *Evolvo.*

Extrinſecus, ἔξωθεν, *Xen.*

Extrudo, ἐξωθέω, *Ariſtot.* παρωθέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Extruſio, ἡ ἐξώθησις, εως, *Al. Aphr.*

Extuberatio carnis, ἡ ὑπερσάρκωσις, εως, τὸ ἐκσάρκωμα, ατος, *Gal.* quævis in corpore, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Dioſc.*

Extubero, ἐξοιδέω, *Lucian.*

Extumeo, ἐξογκόομαι, *Herodot.* ἐξοιδέω, *Lucian.*

Extundo, ἐκτινάσσω, *N. T.*

Exturbo, ἐκβάλλω, aliquem ex aliquo, τινὰ ἔκ τινος, *Dem.* e convivio, ἀπωθέω τοῦ συμποσίου, *Lucian.*

Extuſſio, ἐκβήττω, *Gal.* ἀναβήσσω, *Aretæus.*

Exuberatio, ἡ εὐπορία, ας.

Exubero, εὐσθενέω, aliqua re, τινὸς, *Dem.* πλεονάζω τινὸς, *Ariſtot.* Conf. *Abundo.*

Exulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως, *Hippocr.*

Exulceratorius, a, um, ἑλκωτικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Exulcero, ἑλκόω, *Xen.*

Exululo, ὀλολύζω, *Dem.*

Exundatio, ἡ ἐκκύμανσις, εως, *Euſtath.* ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Dem.*

Exundo, ἐκκυμαίνω, *Xen.*

Exungo, ἐξαλείφω, *Thuc.*

Exungulo, ἀπονυχίζω, *Poll.*

Exuo, ἐκδύω, aliquem, τινὰ, *Xen.* alicui veſtem, ἀποδύω τινὰ ἱμάτιον, *Xen.* timorem, ἀποδύω φόβον, *Polyb.* aliquem bonis, στερέω τινὰ ἀγαθῶν, *Thuc.*

Exuro, ἐκκαίω, *Theophr.* regionem, κατακαίω χώραν, *Dem.* domum, καταπίμπρημι οἰκίαν, *Plut.*

Exuſtio, ἡ ἔκκαυσις, εως, ſolis, ἡλίου, *Al. Aphr.*

Exuviæ, τὰ λάφυρα, ων, *Plato*, leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς, *Plut.* ſerpentis, ἡ λεβηρὶς, ίδος, *Joſeph.* τὸ σῦφαρ ὄφεως, *Lucian.*

F.

FAba, ὁ κύαμος, ου, *Plato.*

Fabaginus, a, um, κυάμινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Fabalis, e, κυαμιαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Fabella, τὸ μυθάριον, ου, *Plut.*

Faber, ὁ τέκτων, ονος, *Plut.* ferrarius, σιδηρουργὸς, οῦ, ærarius, χαλκουργὸς, οῦ, *Ariſtot.* aurarius, χρυσουργὸς, οῦ, *Philo.*

Fabrefacio, τεχνιτεύω, κατασκευάζω, *Pauſan.* καλλιεργέω, *Dionyſ.*

Fabrica, τὸ τεκτονεῖον, ου.

Fabricatio, ἡ τεκτοσύνη, ης.

Fabricator, ὁ τεχναστὴς, οῦ.

Fabricor, τεκταίνομαι, aliquid, τὶ, *Philo.*

Fabrilis, e, τεκτονικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.* ars, ἡ τεκτονικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*

Fabula, ὁ μῦθος, ου, *Dem.* ὁ λόγος, ου, *id.* anilis, μῦθος γραώδης, *N. T.* erudita, μῦθος σεσοφισμένος, *ibid.* fabulas narro, μυθολογέομαι, *Theophraſt.* fingo, λόγους πλάττω, *Dem.*

Fabularis, e, μυθικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Fabulator, ὁ μυθοποιὸς, οῦ, *Plato.* ὁ μυθολόγος, ου, *id.* λόγους πλάττων, *Dem.*

Fabulor, μυθολογέω, *Dem.* λογοποιέω, *id.* i. e. colloquor cum aliquo, ὁμιλέω πρός τινα, *Thuc.*

Fabuloſe, μυθικῶς, narro, μυθολογέομαι, *Theophr.* μυθεύω, *Lucian.*

Fabuloſitas, τὸ μυθῶδες, ους, *Plut.*

Fabuloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μυθώδης, εος, oratio, λόγος, *Iſocr.* fabuloſa de aliqua re commemoro, μυθώδη περί τινος ἐρέω, *id.*

Faceſſo, παρέχω, alicui negotium, τινὶ πράγματα, *Iſocr.* τινὶ ἀσχολίαν, *Xen.* ἔργον τινὶ, *Plut.* παρασκευάζω τινὶ ἀσχολίαν, *Dem.* i. e. diſcedo, ἀπέρχομαι, *Iſocr.*

Facete, ἀστείως, *Plut.*

Facetiæ, ἡ εὐτραπελία, ας.

Facetus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐτράπελος, ου, *Iſocr.* ſum, εὐτραπελεύομαι, *Chryſ.*

Facies, τὸ πρόσωπον, ου, viri admodum deforme, ἀνδρὸς αἶσχος ὑπερβάλλον, *Xen.* formoſitas in facie, εὐπρέπεια τῆς ὄψεως, *Dem.* in faciem, κατὰ πρόσωπον, *Diod. Sic.*

Facile, ῥᾳδίως, decipere populum, ἐξαπατᾶν τὸν δῆμον, *Dem.* cognoſcere aliquid, καταμανθάνειν τι ῥᾴδιον, *Iſocr.* facilius impertire alicui aliquid, ῥᾷον μεταδιδόναι τί τινι, *id.* facilius pœnam dediſſet, εὐπορώτερον ἂν δίκην ἔδωκε, *Dem.*

Facilis, e, ῥᾴδιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔπορος, ου, *id.* & laboris expers negotium eſt, ῥᾴδιον ϗ πόνος οὐδεὶς πρόσεστι τῷ πράγματι, *Iſocr.* laudare, quod facile eſt, virtutem, ἐπαινεῖν, ὅπερ πρόχειρόν ἐστιν, ἀρετὴν, *id.* facilius hoc eſt & tutius, ῥᾷον τοῦτό ἐστι ϗ ἀσφαλέστερον, *Dem.* facile eſt, alterum admonere, εὔκολον τῷ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι, *Plut.* i. e. comis, ὁμιλητικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* φιλοπροσήγορος, ου, *id.*

Facilitas, ἡ εὐκοπία, ας, ἡ εὐκολία, ας, *Plut.* morum, ἡ πρᾳότης, ητος, *Dem.* ἡ ὁμιλία, ας, *id.* ἡ φιλοπροσηγορία, ας, *Iſocr.* ἡ εὐπροσηγορία, ας, *id.*

Facinoroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κακοῦργος, ου, *N. T.* πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* κακουργῶν, οῦσα, οῦν, *id.*

Facinus, τὸ ἔργον, ου, *Dem.* bonum, τὸ ἀνδραγάθημα, ατος, pulchrum, ἔργον καλὸν, *Dem.* egregium, τὸ κατόρθωμα, ατος, *N. T.* pravum, τὸ κακούργημα, ατος, *Dem.* ἡ κακουργία, ας, *idem*, turpe, ἔργον αἰσχρὸν, *id.* admtito ſ. patro, παρανομίαν παρανομέω, *idem.* πρᾶγμα μιαρὸν πράττω, *id.* ποιέω, δράω, ἐργάζομαι δεινόν τι, κακόν τι, μοχθηρόν τι, *id.* omne in me recipio, πᾶν τόλμημα ἐπ᾽ ἐμαυτοῦ βάλλομαι, *Æl.*

Facio, πράττω, *Dem.* ποιέω, *id.* & ſuſcipio aliquid, πράττω ϗ ποιέω τι, *id.* aliquid juſte & diligenter, & induſtria majore, quam pro viribus, πράττω τι δικαίως ϗ ἐπιμελῶς ϗ φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, *Dem.* aliquid non clam, ſed manifeſte, ποιέω τι οὐ λάθρα, ἀλλὰ φανερῶς, *Iſocr.* quod decet, ποιέω vel πράττω τὸ προσῆκον, τὸ δέον, *Dem.* fidem, ποιέω πίστιν, *Thuc.* aliquem certiorem, ἐπιστέλλω τινὶ, *Dem.* verba, ῥέω, ἐρέω, *id.* teſtamentum, διατίθεμαι, *idem*, aliquid ex teſtamento, ποιέω τι κατὰ διαθήκην τινὸς, *id.* aliquid irritum, ποιέω τι ἄκυρον, *id.* mentionem nominis alicujus, φθέγγομαι τοὔνομά τινος, *idem*, verſus elegiacos, ποιέω ἐλεγεῖα, *idem*, præclare carmen Iambicum, ποιέω καλῶς Ἰαμβεῖα, *idem*, aliquid magni, ποιέομαί τι μέγα, *Xen.* parvi, παρὰ μικρὸν ἡγέομαί τι, *Iſocr.* plurimi, ποιέομαί τι περὶ παντὸς, *Sext. Emp.* damnum ſ. jacturam, ζημίαν πάσχω, ζημίαν ποιέω, *Syneſ.* bene alicui, εὐεργετέω τινὰ, *Dem.* εὖ δράω, ſ. εὖ ποιέω τινὰ, *Plato.*

Factio, ἡ ποίησις, εως, *Herodot.* i. e. ſeditio, ὁ στασιασμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ μερὶς, ίδος, *Dem.* factionis diverſæ eſſe, σπουδάζειν περὶ ἐναντία, *Herodian.* qui factionis ejuſdem ſunt, οἱ συνωμόται, *idem*, factionis adſecla, ὁ συνεστηκὼς, ότος, *Dem.* factionibus contendo, στασιάζω, *Plut.*

Factioſe, στασιαστικῶς, *Dem.*

Factioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ στασιώδης, εος, *Xen.* στασιαστικὸς, ὴ, ὸν, ſermo, λόγος, *Plut.*

Factitius, a, um, σκευαστὸς, ὴ, ὸν, ποιητὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Factor, ὁ ποιητὴς, οῦ, *Xen.*

Factum, ἡ πρᾶξις, εως, *Dem.* τὸ ἔργον, ου, *idem*, τὸ πρᾶγμα, ατος, *idem*, res & facta, τὰ πράγματα ϗ τὰ γιγνόμενα, *id.* opera & facta alicujus, τὰ ἔργα ϗ τὰ πεπραγμένα τινὸς, *idem*, facta & vita alicujus, τὰ πεπραγμένα ϗ βεβιωμένα τινὶ, *id.* factum iniquum, ἔργον ἄδικον, *id.* facta alicujus impia & crudelia, πεπραγμένα τινὶ ἀσεβῆ ϗ δεινὰ, *id.*

Facula, τὸ δᾳδίον, ου.

Facultas, ἡ δύναμις, εως, *Dem.* ſufficiens, ἀφορμὴ ἄφθονος, *id.* facultatem comparare alicui alicujus rei, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν τινὸς, *id.* eſſe alicui faciendi, quod velit, εἶναί τινι ἐξουσίαν ποιεῖν, ὃ βούληται, *Iſocrat.* adimere alicui, ἀφαιρεῖν δύναμίν τινι, *Dem.* nullam relinquere aliquid faciendi, ὑπολείπειν μηδεμίαν πρόφασιν ποιεῖν τι, *Iſocr.* facultas dicendi, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.* oratoria, ἡ δύναμις τοῦ λέγοντος, *id.* τὸ δύνασθαι λέγειν, *id.* ἡ ἐμπειρία τοῦ λέγειν, *id.* exercere facultatem dicendi, ἀσκεῖν τὴν δεινότητα τὴν ἐν λόγοις, *id.* facultates, i. e. bona, τὰ ἀγαθὰ, ῶν, *Iſocr.* ἡ οὐσία, ας, *id.* pro facultatibus alicui dona offerre, κατὰ τὴν δύναμιν προσκομίζειν τινι, *Æl.* Conf. *Opes.*

Facunde, εὐφραδῶς.

Facundia, ἡ λογιότης, ητος, *Philo.* Conf. *Eloquentia.*

Facundus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐφραδὴς, έος, λέγειν δυνατὸς, *Æſchin.*

Fæculentus, a, um, ὁ ϗ ἡ τρυγώδης, εος, *Al. Aphr.*

Fæx, *proprie vini*, ἡ τρὺξ, τρυγὸς, *Plut.* ἡ ἰλὺς, ύος, *Ariſtot.* civitatis, ὁ σύρφαξ, ακος, *Ariſtoph.* ὁ συρφετώδης ὄχλος, *Lucian.* ad fæcem uſque exſorbere, μέχρι τρυγὸς ἐκροφεῖν, *Syneſ.*

Faginus, a, um, φηγίνεος, έα, εον, *Athen.*

Fagus, ἡ φηγὸς, οῦ, *Plutarch.* ἡ ὀξύα, ας, *Theophraſt.*

Falcatus, a, um, ὁ ϗ ἡ δρεπανοειδὴς, έος.

Falcicula, τὸ δρεπάνιον, ου, ἡ δρεπανὶς, ίδος, *Baſ.*

Falco, onis, ὁ ἱέραξ, ακος, *Ariſtot.*

Fallacia, ἡ παράκρουσις, εως, *Dem.* Conf. *Fraus*, item *Dolus.*

Fallaciter, δολερῶς.

Fallax, δολερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.* Conf. *Doloſus*, item *Fraudulentus.*

Fallo, ἀπατάω, *Thuc.* aliquem in aliqua re, ἐξαπατάω τινά τι, *Dem.* artibus, τινὰ τέχναις, *id.* παρακρούομαί τινα, *Lucian.* σφάλλω τινὰ, *Herodian.* falli ſpe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, *Iſocr.* διαμαρτάνειν ἐλπίδος, *Dem.*

False, ψευδῶς, *Thuc.*

Falſitas, τὸ ψεῦδος, εος, *Plato*, ſermonis, ἡ ψευδολογία, ας, *Dem.* τὸ ψευδὲς, έος, *id.*

Falſo, ψευδῶς, dictum, εἰρημένον, *Iſocr.*

Falſo, as, παραποιέω, *Athen.* legem, μεταγράφω νόμον, *Dinarch.*

Falſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ψευδὴς, έος, ſermo, λόγος, *Dem.*

Falx, ἡ ἅρπη, ης, *Plut.* τὸ δρέπανον, ου, *Thuc.* τὸ ζάγκλον, ου, *id.* meſſoria, ἡ ἄμη, ης, *Æſchin.* putatoria, τὸ κλαδευτήριον, ου, qua vites putantur, τὸ κλαστήριον, ου.

Fama, ἡ φήμη, ης, *Plato*, i. e. gloria, τὸ κλέος, εος, *Dem.* ἡ εὔκλεια, ας, *id.* τὸ ὄνομα, ατος, *id.* bona, δόξα καλὴ, *id.* mala, δόξα κακὴ, *id.* δόξα πονηρὰ, *Iſocr.* famam ſpargere, φήμην κατασκεδάσαι, *Plato*, λόγον διαδιδόναι, *Plut.* fama increbreſcit,

crebreſcit, λόγος χωρεῖ, *Plato*, ut fama eſt, ὡς λόγος, *Herodot.* fama fluit, ῥεῖ, *Plutarch.* emergit, προέρχεται, *id.* ſpargitur, κατασκεδάννυται, *Plato*, ſine auctore, φήμη ſ. λόγος ἀδέσποτος, *id.* hoc ſuſurrat, τȣ̃το θρυλλεῖται, *Dem.* Conf. *Rumor*, item *Gloria*.

Famelicus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀξύπεινος, ȣ, *Athen.*

Fames, ὁ λιμὸς, ȣ̃, *Dem.* ἡ πεῖνα, ης, *Plut.* fame debellari ſ. expugnari, λιμῷ λαμβάνεσθαι, *Dem.* perire, ἀπόλλυσθαι λιμῷ, *id.* mori, ἀποθανεῖν λιμῷ, *id.* premi, λιμῷ πιέζεσθαι, *Philo*, perdo, λιμοκτονέω, LXX. λιμῷ ἀποκτείνω τινὰ, *Lycurg.*

Famigeratio, ἡ διαφήμισις, εως.

Famigerator, ὁ διαφημιστὴς, ȣ̃, ὁ λογοποιὸς, ȣ̃, *Demoſth.*

Famigeratus, a, um, ὁ ϗ ἡ διαβόητος, ȣ, *Luc.*

Familia, ὁ οἶκος, ȣ, *Dem.* ἡ οἰκία, ας, *id.* & genus, οἶκος ϗ γένος, *id.* magna, οἶκος μέγας, *id.* obſcura, ἀνώνυμος, *id.* regia, βασιλικὸς, *id.* qui ex familia alicujus eſt, ὢν ἐκ τȣ̃ οἴκȣ τινὸς, *id.* familiam alere, οἰκεῖν οἰκίαν, *id.* adminiſtrare alicujus, οἶκόν τινος διοικεῖν, *id.* curare, ἐπιμελεῖσθαι τȣ̃ οἴκȣ, *id.* conſervare, διασώζειν οἶκον, *id.* delere, διαφθείρειν οἶκον, *id.* i. e. genus, τὸ γένος, εος, *Dem.* Conf. *Genus*.

Familiaris, e, οἰκεῖος, εία, εῖον, *Dem.* res, τὰ οἰκεῖα, ων, *id.* & amicus alicujus, οἰκεῖος ϗ φίλος τινὸς, *id* & cognatus alicujus, οἰκεῖος ϗ ἐπιτήδειός τινος, *id.* & ſocius alicujus, ἐπιτήδειος ϗ κοινωνός τινος, *id.* familiaritate & benevolentia juncti, συνήθεις ὄντες ϗ εὔνοιαν ἀλλήλοις ἔχοντες, *Iſocr.* Conf. *Amicus*.

Familiaritas, ἡ συνήθεια, ας, *Dem.* ἡ οἰκειότης, ητος, *id.* Conf. *Amicitia*.

Familiariter, οἰκείως, uti aliquo, ἔχω τινὶ, *Dem.* χράομαί τινι, *id.* familiarius, οἰκειότερον, *id.* familiariſſime, οἰκειότατα, *id.*

Famoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ περιλεχήνευτος, ȣ, *Herodot.*

Famula, ἡ παῖς, παιδὸς, *Dem.* ἡ θεράπαινα, ης, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, *Plut.*

Famulatus, us, ἡ ὑπηρεσία, ας, *Plut.* ἡ δȣλεία, ας, *Xen.*

Famulor, λατρεύω, alicui, τινὶ, *Lucian.* δȣλεύω τινὶ, *Xen.* ὑπηρετέω τινὶ, *id.* famuli vicem obeo, οἰκέτȣ τάξιν ἔχω, *Dem.*

Famulus, ὁ θεράπων, οντος, *Xen.* ὁ οἰκέτης, ȣ, *Dem.* ὁ παῖς, παιδὸς, *id.* ὁ ἀκόλȣθος, ȣ, *id.*

Fanaticus, a, um, ὁ ϗ ἡ θεόληπτος, ȣ, *Plut.* ἐκστατικὸς, ὴ, ὸν, *Baſ.*

Fandus, a, um, φατέος, έα, έον.

Fanum, ὁ ναὸς, ȣ̃, *Xen.* Conf. *Templum*.

Far, ἡ ζειὰ, ᾶς, *Dioſc.*

Farcimen, ὁ ἀλλὰς, άντος, *Athen.*

Farcio, ἐπιπληρόω, *Thuc.*

Farina, proprie hordei, τὸ ἄλφιτον, ȣ, *Dem.* tritici, τὸ ἄλευρον, ȣ, *Plato*, fabarum, ἄλευρον κυάμȣ, *Dioſc.* lolii, ἄλευρον αἰρῶν, *Gal.* ervi, ἄλευρον ὀρόβων, *id.*

Farinaceus, a, um, ἀλευριτικὸς, ὴ, ὸν, panis, ἄρτος ἀλευρίτης, *Athen.*

Faris, φάσκεις, *Dem.*

Farraceus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τ̃ ζειᾶς.

Farrago, ἡ πολυμιγία, ας, *Plut.* ἡ πολυμιξία, ας, *idem.*

Farreus, a, um, σιτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ ζειᾶς.

Fartor, ὁ ἀλλαντοπώλης, ȣ.

Fas, ἡ θέμις, ιτος, *Dem.* τὸ εὐαγὲς, έος, *id.* τὸ ὅσιον, ȣ, *id.* fas erat occidere, εὐαγὲς ἦν τὸ ἀποκτείνειν, *Dem.* non fas eſt dicere hoc, ȣ̓ θέμις τȣ̃το εἰπεῖν, *Iſocr.* non fas eſt ipſis, ȣ̓ θέμιτον αὐτοῖς, *Dem.* neque juſtum, neque fas eſt aliquid, ȣ̓́τε δίκαιον ȣ̓́τε ὅσιον ἐστί τι, *id.*

Faſcia, τὸ σπάργανον, ȣ, *Plut.* faſciis involvo, σπαργανόω, *Plut.* ἐνσπαργανόω, *Dion. Long.* faſcia ſepulchralis, ἡ κειρία, ας, *N. T.*

Faſciatim, φακελληδόν.

Faſciculus, τὸ φακελλίδιον, ȣ, ἡ δέσμη, ης, *Athen.* epiſtolarum, φάκελλος ἐπιστολῶν, *Syneſ.* ὁ σύνδεσμος ἐπιστολῶν, *Herodian.*

Faſcinatio, ἡ βασκανία, ας, *Ariſtot.*

Faſcino, βασκαίνω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.*

Faſcinum, τὸ βασκάνιον, ȣ.

Faſciola, τὸ σπαργάνιον, ȣ.

Faſcis, ὁ φάκελλος, ȣ, ligni, ὕλης, *Thuc.* virgultorum, σφάκελλος φρυγάνων, *Dion. Hal.* φακίολος φρυγάνων, *id.* faſces, inſignia magiſtratuum apud Rom. αἱ ῥάβδοι, ων, *Plut.*

Faſtidienter, ἀνορέκτως, *Galen.* videre, ἀηδῶς ὁρᾶν, *Iſocr.*

Faſtidio, δυσχεραίνω, aliquid, ἐπί τινι, *Ariſtot.* aliquem, ἀποστρέφομαί τινα, *Galen.* cibum, πρὸς τροφὴν ἀνορέκτως ἔχω.

Faſtidioſe, ὑπεροπτικῶς, *Xen.*

Faſtidioſus, a, um, ὑπεροπτικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀηδὴς, έος, *Philo.*

Faſtidium, ἡ ὑπεροψία, ας, *Herodian.* cibi, ἡ ἀνορεξία, ας, *Dioſc.* i. e. tædium & rei ſatietas, ὁ κόρος, ȣ, *Dem.* ἡ ἀηδία, ας, *id.*

Faſtigiatio, ἡ ἐκκορύφωσις, εως.

Faſtigio, κορυφόω, ὀξύνω, ſenſim faſtigiari, λήγειν εἰς ὀξύτητα, *Herodian.*

Faſtigium, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* ſummum montis, ἄκρα ὑψηλοτάτη ὄρȣς, *Herodian.* ſuperiorum dignitatum, τὸ κορυφαῖον πράξεων προγενομένων, *id.* ad ſummum faſtigium evehere aliquem, εἰς τὸ μέγιστον ὕψȣς ἆραί τινα, *id.*

Faſtoſe, ὑπεροπτικῶς, *Xen.*

Faſtoſus, a, um, ὑπεροπτικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* Conf. *Superbus*.

Faſtus, us, ὁ ὄγκος, ȣ, *Iſocr.* τὸ φρόνημα, ατος, *id.* Conf. *Superbia*.

Faſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔνδικος, ȣ, dies, ἡμέρα, *Plut.*

Fatalis, e, εἱμαρμένος, ένη, ένον, *Plato*, ſum, εἵμαρμαι, *Dem.* fatali calamitate urgeri, ἐπικήρως διακεῖσθαι, *Iſocr.* nobis fatale eſt, numquam in rebus ſecundis recte ſapere, ἡμῖν εἵμαρται μηδέποτ' εὖ πράττȣσιν εὖ φρονῆσαι, *Dem.*

Fataliter, ἐπικήρως, *Iſocr.*

Fateor, ὁμολογέω, poſſidere iſta, κεκτῆσθαι ταῦτα, *Dem.* alicui, τινὶ, *id.* aliquid, προσομολογέω τι, *id.*

Fatigatio, ὁ κόπος, ȣ, *Xen.*

Fatigo, καταπονέω, aliquem, ἐνοχλέω τινὰ, *Dinarch.* ἔγκοπον ποιέω τινὰ, LXX. κοπόω τινὰ, *id.* exercitum, σκύλλω στρατὸν, *Herodian.*

Fatiſco, χαίνω, *Lucian.* laboribus facillime, ῥᾶστα ἀποκάμνω, *Herodian.* fatiſcente exercitu his rebus, ἀπαγορεύοντος τȣ̃ στρατȣ̃ πρὸς ταῦτα, *idem.*

Fatue, ἐκφρόνως, *Suid.* μωρῶς, *Poll.*

Fatuitas, ἡ μωρότης, ητος, ἡ μωρία, ας, *Dem.* Conf. *Stultitia*.

Fatum, ἡ εἱμαρμένη, ης, *Dem.* ἡ πεπρωμένη, ης, *id.* ἡ μοῖρα, ας, *Iſocr.*

Fatuor, εὐθίζομαι, *Plato*, μωραίνω, *Lucian.*

Fatuus, a, um, μωρὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* Conf. *Stultus*.

Faveo, εὐνοϊκῶς ἔχω, alicui, τινὶ, *Dem.* φρονέω τά τινος, *id.* εἰμί τινι εὔνȣς, *id.* Perſis, νοσέω τὰ Περσικὰ, *Ælian.*

Favilla, ἡ αἰθάλη, ης, *Al. Aphr.*

Favonius, ὁ ζέφυρος, ȣ, *Ariſtot.*

Favor, ἡ εὔνοια, ας, *Dem.* ἡ εὐμένεια, ας, *idem.* Conf. *Benevolentia*.

Favorabilis, e, φιλικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Fauſte, εὐτυχῶς, *Herodian.* Conf. *Feliciter*.

Fauſtitas, ἡ εὐτυχία, ας, *Iſocr.* Conf. *Felicitas*.

Fauſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, έος, *Plut.* Conf. *Felix*.

Fautor, ὁ σπȣδαστὴς, ȣ̃, *Greg.* βοηθὸς, ȣ̃. *Thuc.* ὁ παράκλητος, ȣ, *Dem.*

Fautrix, ἡ σπȣδαστικὴ, ῆς, ἡ παράκλητος, ȣ.

Favus, τὸ κηρίον, ȣ, *Ariſtot.* favos conſtruo, κηριάζω, *id.* favos eximo, ἐξαίρω τὰ κηρία, *id.*

Faux, ὁ λάρυγξ, γος, *Ariſtot.* fauces fluvii, ἡ ἐκβολὴ ποταμȣ̃, *Herodian.* ſpeluncæ, στόμα τȣ̃ σπηλαίȣ, *Ariſtid.*

Fax, ἡ λαμπὰς, άδος, *Athen.* ἡ δᾳὶς, δαδὸς, *Philo*, ὁ φανὸς, ȣ̃, *Lucian* contentiones & inimicitiæ, ἔναυσμα τ̃ ἔριδος ϗ ἔχθρας, *Herodian.* facem præferre alicui, δᾳδȣχεῖν τινι, *Philo*, πυρσεύειν τινὶ, *Ariſtot.* præbere alicui ad aliquid, ἔναυσμά τινος παρέχειν τινὶ, *Herodian.*

Faxo, ſ. Faxim, ποιήσαιμι, ποιήσω, δράσαιμι.

Febricito, πυρέττω, *Gal.* πυρεταίνω, *Aretæus.*

Febricula, τὸ πυρέτιον, ȣ, *Al. Aphr.*

Febriculoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πυρετώδης, εως.

Febrilis, e, πυρεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Febrio, idem quod *Febricito*.

Febris, ὁ πυρετὸς, ȣ̃, *Gal.* quotidiana, ἀμφημερινὸς, tertiana, τριταῖος, quartana, τεταρταῖος, continua, συνεχὴς, *Dem.* hectica, ἑκτικὸς, converſio & acceſſio febris, περίοδος ϗ καταβολὴ πυρετȣ̃, *Dem.* ardor febris, ὁ καῦσος, rigor ſ. horror, τὸ ῥῖγος, εος.

Februarius, ὁ ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ φεβρȣάριος, ȣ, *Plut.*

Fecialis, ὁ εἰρηνοδίκης, ȣ, *Dion. Hal.* ὁ σπονδοφόρος, ȣ, *Plut.* ὁ φηκιαλεὺς, έως.

Fel, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.*

Felicitas, ἡ εὐτυχία, ας, *Dem.* τὸ εὐτύχημα, ατος, *id.* ἡ εὐδαιμονία, ας, *Iſocr.* ἡ εὐπραγία, ας, *id.* ἡ εὐπραξία, ας, *Dem.* magna, εὐδαιμονία μεγάλη, *Dem.* πολλὴ ϗ μεγάλη, *id.* ſumma, ὑπερβολὴ τ̃ εὐδαιμονίας, *Iſocr.* nimia, τὸ λίαν εὐτυχεῖν, *id.* incredibilis, εὐτυχία θαυμαστὴ, *id.* inexſpectata, ἀπροσδόκητος, *id.* falſa, εὐδαιμονία ψευδὴς, *Iſocr.* antiqua, παλαιὰ, *Dem.* præſens, ὑπάρχȣσα, *Iſocr.* communis, κοινὴ, *id.* aliena, ἀλλοτρία, *id.* conferre non minimam partem ad felicitatem, συμβάλλεσθαι ȣ̓κ ἐλάχιστον μέρος πρὸς εὐδαιμονίαν, *Iſocr.* perducere aliquem ad felicitatem, ἄγειν τινὰ πρὸς εὐδαιμονίαν, *Dem.* felicitatem dare, εὐδαιμονίαν διδόναι, *id.* parare bello, κτήσασθαι διὰ πόλεμον, *idem.* adipiſci, καθιστάναι εἰς εὐδαιμονίαν, *Iſocr.* ferre pulchre & moderate, φέρειν καλῶς ϗ μετρίως εὐτυχίαν, *Iſocr.* metiri ventre, μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαστρὶ, *Dem.* metiri pecunia, τ̃ εὐδαιμονίαν κρίνειν πρὸς ἀργύριον, *Iſocr.* æſtimare ex aliquo, δοκιμάζειν εὐδαιμονίαν ἔκ τινος, *id.* augere, ἐπιδȣ̃ναί τι πρὸς εὐδαιμονίαν, *id.* amittere, στερεῖσθαι τ̃ ὑπαρχȣ́σης εὐδαιμονίας, *id.* eripere alicui, ἀφαιρεῖσθαί τινι τὴν εὐδαιμονίαν, *id.* felicitate recte uti, ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, *Dem.* non moderate uti, ȣ̓ μετρίως χρῆσθαι οἷς τις εὐτυχεῖ, *id.* abuti, μὴ καλῶς χρῆσθαι τ̃ εὐτυχίαις, *Iſocr.* corrumpi, διαφθείρεσθαι ὑπὸ τ̃ εὐπραγίαις *id.* indignum ſe præbere, ἀνάξιον καθιστάναι ἑαυτὸν τ̃ εὐδαιμονίας,

μονίας, idem, certare cum Jove, τῷ Διὶ περὶ εὐδαιμονίας ἀγωνίζεσθαι, Ælian.

Feliciter, εὐτυχῶς, Dem. εὐδαιμόνως, Iſocr.

Felis, ὁ αἴλουρος, ȣ, Ariſtot.

Felix, ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, έος, Dem. εὐτυχῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, id. ὁ ϗ ἡ εὐδαίμων, ονος, id. εὐδαιμονῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, id. & beatus, εὐδαίμων ϗ μακάριος, id. & beate glorioſeque vivens, εὐτυχῶν ϗ ἐν εὐδαιμονίᾳ ϗ χρηστῇ δόξῃ διάγων, Dem. propter aliquid, εὐδαίμων διά τι, id. ſum, εὐτυχέω, id. διευτυχέω, Dem. εὐδαιμονέω, id. felicem efficio aliquem, εὐδαίμονα τινα ποιέω, Iſocr. prædico aliquem, εὐδαιμονίζω τινὰ, id. μακαρίζω τινὰ, Iſocr. felicem vitam ago, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελέω, id.

Felleus, a, um, ὁ ϗ ἡ χολώδης, εος, Gal.

Femen, ὁ μηρὸς, ȣ̃, Plut.

Femina, vide *Fœmina*.

Femoralia, τὰ περιζώματα, ων, Plut.

Femur, ὁ μηρὸς, ȣ̃, Plut.

Feneſtella, τὸ θυρίδιον, ȣ, Plut.

Feneſtra, ἡ θυρὶς, ίδος, Plut. feneſtram aperire alicui, λαβὴν παραδιδόναι τινὶ, Plato, κλισιάδα ἀνοίγειν τινὶ, Plut.

Fera, τὸ θηρίον, ȣ, Xen.

Feracitas, ἡ εὐφορία, ας, Philo.

Feralis, e, νεκρικὸς, ἡ, ὸν, Lucian.

Ferax, ὁ ϗ ἡ εὔφορος, ȣ, Herodian. Conf. *Fertilis*.

Ferculum, τὸ ἔδεσμα παρατιθέμενον.

Fere, σχεδὸν, dixi, quæ exiſtimo expedire, εἴρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν, Dem. fere evertere remp. παρὰ μικρὸν λύειν πολιτείαν, Iſocr. fere dilaniatus fui, μονονȣ̀ διεσπάσθην, id. fere ſingulis diebus, ὀλίγȣ δεῖν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, idem, fere dixerim, ὀλίγȣ δέω λέγειν, Dem.

Ferentarius, ὁ ἀκροβολιστὴς, ȣ̃, Ælian.

Feretrum, τὸ φέρετρον, ȣ, Hom. ὁ σορὸς, ȣ̃, Clem. Alex.

Feriæ, ἡ ἑορτὴ, ῆς, Dem. ἡ τελετὴ, ῆς, Iſocr. Bacchanalium, ἑορτὴ τῶν Διονυσίων, Dem. ferias ago. Vide *Ferior*.

Feriatus, a, um, σχολαῖος, αία, αῖον, maleferiatus, ὁ ϗ ἡ κακόσχολος, ȣ, Iſid. Peluſ.

Ferinus, a, um, ὁ ϗ ἡ θηριώδης, εος, homo, ἄνθρωπος, Ariſtot. natura, φύσις, id. ὁ ϗ ἡ θήρειος, ȣ, carnes, θήρεια κρέα, Xen.

Ferio, τύπτω, Dem. aliquem, παίω τινὰ, Xen. calce, λακτίζω, Lucian. cornu, κυρίττω, Plato.

Ferior, σχολάζω, Plut. σχολὴν ἄγω, Lucian.

Feritas, ἡ θηριωδία, ας, Ariſtot. ἡ ἀγριότης, ητος, Lucian. & agreſtis immanitas, τὸ θηριῶδες ϗ ἄγριον, Plato.

Ferme, idem quod *Fere*.

Fermentaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ ζυμώδης, εος.

Fermentatio, ἡ ζύμωσις, εως, Plato.

Fermentatus, ζυμίτης, ȣ, panis, ἄρτος, Poll.

Fermenteſco, ζυμόομαι, Hippocr.

Fermento, ζυμόω, maſſam, τὸ φύραμα, N. T. terram, τὴν γῆν, Theophr.

Fermentum, ἡ ζύμη, ης, Plut. refero, ζυμίζω, Dioſc.

Fero, φέρω, belli pondus, τȣ̃ πολέμȣ βάρος, Diod. Sic. facile res adverſas, εὐκόλως τὰς ἀτυχίας, Ariſtot. æquo animo, εὐσχημόνως, Xen. facile calamitatem, καλῶς, μετρίως, πρᾴως, εὐχερῶς, γενναίως τὴν συμφορὰν, Iſocr. Ariſtot. moleſte, βαρέως, χαλεπῶς, ἀνιαρῶς, λυπηρῶς ϗ βαρέως, iid. contumeliam, ἀνέχομαι ὕβριν, Demoſth. ægerrime ignominiam, περιαλγέω ἀτιμίᾳ, Plato, iniquo animo rem, δυσχεραίνω πρᾶγμα, Dem. legem, τίθημι νόμον, id. litteras ſ. epiſtolam, φέρω ἐπιστολὴν, id. ab aliquo ad aliquem, φέρω γράμματα παρά τινος πρός τινα, idem.

Ferocia, ἡ ἀγριότης, ητος, Plato, ἡ ἀγερωχία, ας, Philoſtr.

Ferocio, ἀγριόομαι, erga aliquos, ἀγριαίνω πρός τινας, Plut.

Ferociter, ἀγρίως, βιαίως, & valde ſuperbe, ἀγερώχως ϗ λίαν ὑπερηφανῶς, Polyb.

Ferox, βίαιος, αία, αιον, Dem. θρασυνόμενος, ένη, ενον, id. αγριος, ία, ιον, Plato.

Ferramentum, τὸ σιδήριον, ȣ, Thuc.

Ferraria, ἡ σιδηρȣργία, ας, τὸ σιδηρεῖον, ȣ, Ariſtot.

Ferrarius, a, um, σιδηρικὸς, ἡ, ὸν, faber, ὁ σιδηρεὺς, έως, Poll.

Ferreus, a, um, σιδήρεος, έα, εον, falx ferrea, σιδήρεον δρέπανον, Xen. catena ferrea, σιδηρᾶ ἅλυσις, Dem. cor, σιδηρȣ̃ν σπλάγχνον, Plut.

Ferrugineus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, εως.

Ferrugo, ὁ ἰὸς σιδήρȣ, Dioſc.

Ferrum, ὁ σίδηρος, ȣ, Plut. ferro munio ſeu obduco, præfigo, σιδηρόω, Thuc.

Ferrumen, ἡ κόλλα, ης, Dioſc.

Ferruminatio, ἡ κόλλησις, εως, σιδήρȣ, Plut.

Ferrumino, κολλάω σίδηρον, Plut.

Fertilis, e, ὁ ϗ ἡ εὔφορος, ȣ, Herodian. ὁ ϗ ἡ πολύκαρπος, ȣ, Theophr.

Fertilitas, ἡ εὐφορία, ας, Philo, annua, ἡ εὐετηρία, ας, Dem.

Fertiliter, εὐφόρως.

Fervefacio, ἀναζέω, aliquid, τὶ, Gal. ἀναβράζω, Dioſc.

Ferveo, ζέω, Gal.

Ferveſco, ζέομαι, Dioſc.

Fervidus, a, um, ζεστὸς, ἡ, ὸν, aqua, ζεστὸν ὕδωρ, Dioſc.

Ferula, νάρθηξ, ηκος, ὁ, Xen. ἡ ῥάβδος, ȣ, Plut.

Ferulaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ ναρθηκώδης, εος.

Fervor, ὁ βρασμὸς, ȣ̃, ἡ ζέσις, εως.

Ferus, a, um, ἄγριος, ία, ιον, Iſocr.

Feſſus, a, um, ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς, Plato.

Feſtinanter, διὰ σπȣδῆς, Herodot. μετὰ σπȣδῆς, Xen. μετὰ πολλῆς σπȣδῆς, id. ſcribo, διὰ ταχέων γράφω, Iſocr.

Feſtinate, idem quod antecedens *Feſtinanter*.

Feſtinatio, ἡ σπȣδὴ, ῆς, Dem. τὸ τάχος, εος, id.

Feſtinato, idem quod *Feſtinanter*.

Feſtine, ταχέως, Dem. ταχὺ, id. Conf. *Feſtinanter*.

Feſtino, σπεύδω, Dem. ad aliquem, πρός τινα, Ariſtoph. præoccupare occaſionem, προλαβεῖν τὸν καιρὸν, Herodian. expeditionem, ἐπισπεύδω τὴν στρατιὰν, Iſocr.

Feſtinus, a, um, σπȣδαῖος, αία, αῖον, Dem. ταχὺς, εῖα, ὺ, id.

Feſtive, ἀστείως, Plut. ἐπιτερπῶς, id.

Feſtivitas, ἡ ἀστειότης, ητος.

Feſtivus, a, um, ἀστεῖος, εία, εῖον, Dem. ὁ ϗ ἡ εὐτράπελος, ȣ, Iſocr. ἁβρὸς, ὰ, ὸν, & urbanus, ϗ ἀστικὸς, Lucian. Conf. *Facetus*.

Feſtuca, τὸ κάρφος, εος, Plut.

Feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, Dem. ἡ τελετὴ, ῆς, id. & ſacrum, τελετὴ ϗ ἱερὸν, id. feſtum inſtituo, ἱερομηνίαν ποιέω, id. celebro ſ. ago, ἱερομηνίαν ſ. ἑορτὴν ἄγω, Dem. Iſocr. ἑορτάζω, Iſocr. violo, ἀδικέω περὶ τὴν ἑορτὴν, Dem. impietate, ἀσεβέω περὶ ἑορτὴν, id.

Feſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἑόρτιος, ȣ, Nax. ὁ ϗ ἡ ἑορτώδης, εος, feſti dies, ἑορτώδης καιρὸς, Philo.

Fiber, ὁ κάστωρ, ορος, Dioſc.

Fibra, ἡ ἲς, ἰνὸς, Hippocr.

Fibrinus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ τȣ̃ κάστορος.

Fibula, ἡ πόρπη, ης, ἡ περόνη, ης, Æl.

Fibulo, πορπόω, Suid. πορπακίζω, Aſchyl.

ἐμπορπάω, Herodot. aliquid, περόνῃ τι καταλαμβάνω, Æl.

Ficetum, ὁ συκὼν, ῶνος.

Ficoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ συκώδης, εος.

Ficte, πλαστῶς, Plato, πεπλασμένως, Ariſtot.

Fictile, τὸ κεράμιον, ȣ, ἡ κεραμὶς, ίδος, Athen.

Fictilis, e, κεράμεος, έα, εον, Herodot. κεράμειος, εία, ειον, Plut. κεραμικὸς, ἡ, ὸν, Herodot.

Fictio, ἡ πλάσις, εως.

Fictitius, a, um, ὁ ϗ ἡ πλασματώδης, εος.

Fictor, ὁ πλάστης, ȣ, Plut. ὁ πλασματίας, ȣ, id.

Fictus, a, um, ὁ ϗ ἡ προσποίητος, ȣ, Ariſtot.

Ficulneus, a, um, σύκινος, ίνη, ινον, lignum, ξύλον, Plut. auxilium, ἐπικȣρία, Ariſtoph.

Ficus, arbor, ἡ συκῆ, ῆς, Dioſc. fructus, τὸ σῦκον, ȣ, Dem. ficus novella, ἡ συκὰς, άδος, Poll. e ficubus factus, σύκινος, ίνη, ινον, Plut. vinum e ficubus, ὁ συκίτης, ȣ, Dioſc. ficus lego, συκάζω, Poll.

Fide, πιστῶς, Dem.

Fidejubeo, ἐγγυάομαι, Plut.

Fidejuſſio, ἡ ἐγγύη, ης, Dem. ἡ κατεγγύη, ης, id.

Fidejuſſor, ὁ ἐγγυητὴς, ȣ̃, Dem. ὁ ἐγγυώμενος, ȣ, idem.

Fidelia, ἡ χύτρα, ας, Plut.

Fidelis, e, πιστὸς, ἡ, ὸν, Dem.

Fidelitas, ἡ πιστότης, ητος, Plut.

Fideliter, πιστῶς, adminiſtrare aliquid, διοικεῖν τι, Dem.

Fidenter, θαρσαλέως, Iſocr. θρασέως, Dem.

Fidentia, ἡ θρασύτης, ητος, Dem. ἡ ἑτοιμότης, ητος, id. τὸ θάῤῥος, εος, Ariſtot.

Fides, ἡ πίστις, εως, Dem. τὸ πιστεύεσθαι, id. ſatis fidei, ἱκανὴ πίστις, Iſocr. fidem dare ſ. obſtringere alicui, πίστιν τινὶ διδόναι, Dem. adhibere alicui, ποιεῖσθαί τινι, Plut. dare & accipere, δȣ̃ναι ϗ λαβεῖν, Dem. διδόναι ϗ δέχεσθαι, Iſocr. violare, ſ. ſolvere, λύειν, Iſocr. non habere alicui, ἀπιστεῖν τινι, Xen. ἀπίστως ἔχειν πρός τινα, ſ. πρός τι, Iſocr. publicam dare, ἀσφάλειαν διδόναι τινὶ, id. habere alicui, πιστεύειν τινὶ, Dem. fallere, ψεύδεσθαι, Iſocr. invenio apud aliquem, εὑρίσκω πρός τινα, id. eſſe alicui apud aliquem, εἶναί τινι παρά τινι, Dem. firmari, γίγνεσθαι, Iſocr. fide dignus, ὁ ϗ ἡ ἀξιόπιστος, ȣ, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀξιόχρεως, ω, id.

Fides, i. e. chorda, ἡ χορδὴ, ῆς, Plato, fides non habens, ὁ ϗ ἡ ἄχορδος, ȣ, Ariſtot. fidibus cano, κιθαρίζω, Lucian.

Fido, πιστεύω, alicui, τινὶ, Dem. nimium rei, σφόδρα πιστεύω πράγματι, id. Conf. *Confido*.

Fiducia, τὸ θάῤῥος, εος, Ariſtot. θάρσος, εος, Xen. repono in aliquo, πέποιθ[illegible], Plato, πιστεύω τινὶ, Dem. θαῤῥέω τινὶ, Herodian. in Deo, πέποιθα ἐπὶ τὸν Θεὸν, N. T. ἐπὶ τῷ Θεῷ, Eurip.

Fidus, a, um, πιστὸς, ἡ, ὸν, Dem. naturâ, φύσει, id. fidum ſe præbere alicui, πιστὸν παρέχειν αὑτὸν τινι, Iſocr. eſſe alicui, εἶναί τινι, idem, διακεῖσθαι πρός τινα, id.

Figlina, τὸ κεραμεῖον, ȣ, Æſchin.

Figlinum, ſc. vas, τὸ κεράμιον, ȣ, Plut.

Figlinus, a, um, κεράμεος, έα, εον, Dioſc. κεραμικὸς, ἡ, ὸν, calix, κεραμικὴ κύλιξ, id.

Figmentum, ſ. opus figlinum, τὸ πλάσμα, ατος, Lucian. & commentum, ϗ σκευώρημα, id. omnia figmenta & commenta redarguere, πάντα τὰ πεπλασμένα ϗ κατεσκευασμένα ἐξελέγχεσθαι, id.

Figo, πήγνυμι, aliquid τὶ, *Xen.*

Figularis, e, vide *Figlinus.*

Figulus, ὁ κεραμεὺς, 'εως, *Ariſtot.*

Figura, τὸ σχῆμα, τος, *Dem.* ὁ τύπος, ου, *id.* figuram columbæ induere, μεταβάλλειν μορφὴν εἰς περιστερὰν, *Æl.* Conf. *Forma.*

Figuratio, ὁ σχηματισμὸς, οῦ, *Plut.*

Figuro, σχηματίζω, *Xen.* ἐκτυπόομαι, *Iſocr.*

Filia, ἡ θυγάτηρ, τρὸς, *Dem.* natu major, πρεσβυτέρα, *id.* nubilis, ἐπίγαμος, *id.* ἡλικίαν ἔχουσα γάμου, *id.* indotata, ἄπροικος, *id.*

Filiola, τὸ θυγάτριον, ου, *Dem.*

Filiolus, τὸ τεκνίον, ου, *N. T.*

Filius, ὁ υἱὸς, οῦ, *Dem.* ὁ υἱεὺς, 'εως, *id.* ὁ παῖς, παιδὸς, *id.* natu maximus, υἱὸς πρεσβύτατος, *id.* alter a majore, ὁ μετὰ τὸν πρεσβύτατον γενόμενος, *id.* minimus, νεώτατος, *id.* adultus, υἱεὺς ἀνὴρ, *id.* legitimus, υἱὸς γνήσιος, *id.* naturalis, υἱὸς γόνῳ, *idem*, adoptivus, υἱὸς εἰσποίητος, *id.* ſubdititius, υἱὸς ὑποβολιμαῖος, *id.* unigenitus, υἱὸς μονογενὴς, *Plato.*

Filix, ἡ πτέρις, ιδος.

Filo, μηρύομαι, *Lucian.*

Filum, τὸ νῆμα, ατος, *Naz.* telæ, τὸ ὕφασμα, ατος, lineum, τὸ λίνον, ου, *Plut.* deduco, μηρύομαι, *Luc.*

Fimbria, τὸ κράσπεδον, ου, *Athen.*

Fimetum, ὁ κοπρὼν, ῶνος, *Clem. Al.*

Fimus, ὁ κοπρὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ ἄφοδος, ου, *Dioſc.*

Findo, σχίζω, ligna, ξύλα, *Xen.*

Fingo, σχηματίζω, *Xen.* ſimulacrum, ἐργάζομαι εἶδος, *Iſocr.* ſermones, ſ. fabulas, πλάττω λόγους, *Dem.* & ſimulo aliquid, πλάττομαί τι καὶ προσποιέομαι, *id.* aliquid, ut poeta, ποιητής τι ποιέω, *id.* multa facinora tetra de aliquo, λογοποιέω πολλὰς ἀνομίας κατά τινος, *id.* exemplum, πλάττω παράδειγμα, *id.* rationes, eaſque accommodo alicui rei, πλάττω λόγους καὶ παράγω πρός τι, *id.*

Finio, τελέω, aliquid τὶ, *Dem.* ſermonem, τελευτάω, λόγον, *Thuc.* παύω τὸν λόγον, *Xen.* ἀποπαύομαι τοῦ λόγου, *Plato*, vitam, καταλύω τὸν βίον, *Lucian.* agrum, ὁρίζω χώραν, *Dem.*

Finis, τὸ τέλος, εος, *Dem.* τὸ πέρας, ατος, *id.* ὁ ὅρος, ου, *id.* finem alicujus rei conſtituo, ὑποτίθημι τέλος τινὶ, *id.* attingo alicujus rei, περὶ τελευτήν τινός εἰμι, *Iſocr.* accedo ad finem negotium, πρᾶγμά μοί ἐστι πρὸς τελευτὴν, *Dem.* habere finem, ἔχειν τέλος, *id.* nullum habere, ὅρον οὐδένα ἔχειν, *id.* οὐδὲν πέρας ἔχειν, *id.* impono orationi, facio dicendi, παύω τὸν λόγον, *Xen.* ἀποπαύομαι τοῦ λόγου, *Plato*, καταπαύω τὸν λόγον, *Lucian.* ſine fine, ἀδιαλείπτως, *N. T.* ad finem perduco ſermonem, περαίνω λόγον, *Iſocr.* finibus careo, ἀοριστέω, *Syneſ.* fines terræ, ὅροι γῆς, *Herodian.* imperii, τῆς ἀρχῆς, *id.* Conf. *Limes*, item *Terminus.*

Finitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὅμορος, ου, regio, χώρα, *Dem.* prædium, χωρίον, *id.* & in vicinia habitans, ὅμορος καὶ πλησίον οἰκῶν, *Iſocr.* alicujus, περιοικῶν χώραν τινὸς, *id.* omnibus finitimis ſociis uti, ἔχειν πάντας τοὺς περιχώρους συμμάχους, *Dem.*

Finitio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Finitivus, a, um, ὁριστικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Finitor, ὁ ὁριστὴς, οῦ, *Dem.*

Fio, γίγνομαι, *Dem.* γίνομαι, *Iſocr.* fit, συμβαίνει, *id.* fiat! γένοιτο! *Juſt. Mart.* fieri poteſt, ut ſibi quis ipſe injuriam faciat, ἐνδέχεται ἀδικεῖν ἑαυτὸν, *Ariſtot.* fieri non poteſt, ut pauci multis bene velint, οὐκ ἔστιν, ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς εὔνοι γένοιντ' ἂν, *Dem.* ut homines ab errore abducantur, ἔστιν οὐχ οἷόν τε ἀποτρέπειν τῶν ἁμαρτημάτων ἀνθρώπους, *Iſocr.* ut conſequatur injuſtus, οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα κλήσασθαι, *Demoſth.* ut bene audiant, οὐ δυνατὸν ἀκούειν καλῶς, *Chryſ.* ut homo Dei colloquium ſuſtineat, ἀμήχανον ἀνθρώπῳ δυνηθῆναι θείαν ἐνεγκεῖν ὁμιλίαν, *idem.*

Firmamen, τὸ στήριγμα, ατος, *Plut.*

Firmamentum, idem quod *Firmamen.*

Firmator, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*

Firme, βεβαίως, *Plato.*

Firmitas, ἡ βεβαιότης, ητος, *Ariſtot.*

Firmitudo, idem quod *Firmitas.*

Firmo, βεβαιόω, pacem, εἰρήνην, *Herodian.* imperium, βεβαιόομαι ἀρχὴν, *Thuc.* Conf. *Confirmo.*

Firmus, a, um, βέβαιος, αία, αιον, inimicitia, βεβαία ἔχθρα, *Dem.* firmum ſ. ratum eſſe, κύριον εἶναι, *id.*

Fiſcalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ταμιείου.

Fiſcella, ἡ κυρτὶς, ιδος, τὸ κυρτίδιον, ου, *Dioſc.*

Fiſcus, τὸ δημόσιον, τὸ ταμιεῖον, ου, *Herodian.* Conf. *Ærarium.*

Fiſſilis, e, σχιστὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Fiſſio, ἡ σχίσις, εως, *Suid.*

Fiſſura, τὸ σχίσμα, ατος, *Lucian.*

Fiſtuca, ὄργανον τῶν ἐδαφιζόντων.

Fiſtuco, ἐδαφίζω, *Theophr.*

Fiſtula, ὁ αὐλὸς, οῦ, *Plato*, ἡ σῦριγξ, γος, *Ariſtot.*

Fiſtularis, e, αὐλικὸς, ἡ, ὸν, ὁ συριγγίας, ου, arundo, συριγγίας κάλαμος, *Dioſc.* ἡ συριγγὶς, ίδος, caſia, συριγγὶς κασία, *Gal.* parva, τὸ συρίγγιον, ου, *Plut.*

Fiſtulator, ὁ αὐλητὴρ, ῆρος, *Heſych.* ὁ αὐλητὴς, οῦ, *Dem.*

Fiſtulo, αὐλέω, *Plut.*

Fiſtulatio, ἡ αὔλησις, εως, *Ariſtot.*

Fiſtuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ συριγγώδης, εος, *Euſeb.*

Flabellum, quo ventilatur frumentum, τὸ πτύον, ου, *Xen.* quo excitantur carbones, item muſcarium, ἡ ῥιπὶς, ίδος, *Poll.* & *Ariſtoph.*

Flabrum, τὸ πνεῦμα, ατος, *Ariſtot.*

Flacceo, χαλάω, *Plato*, μαραίνομαι, *Ariſtot.*

Flacciditas, ἡ μάρανσις, εως, *Ariſtot.* ὁ μαρασμὸς, οῦ, *id.*

Flaccidus, a, um, χαλαρὸς, ὰ, ὸν, *Joſeph.* ὁ καὶ ἡ μαρασμώδης, εος, *Gal.*

Flaccus, a, um, ὁ τὰ ὦτα καταβάλλων, οντος.

Flagello, μαστιγόω, aliquem, τινὰ, *Dem.* equos, μαστίζω τοὺς ἵππους, *Plut.*

Flagellum, ἡ μάστιξ, γος, *Plut.*

Flagitioſe, μοχθηρῶς, *Plato*, vivo, κατὰ μοχθηρίαν ζάω, *Ariſtot.*

Flagitioſus, a, um, μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.*

Flagitium, ἡ μοχθηρία, ας, *Dem.* τὸ πονήρευμα, ατος, *idem.* Conf. *Crimen*, item *Scelus.*

Flagito, ἐξαιτέω, ἐνοχλέω, *Dem.* λιπαρέω, *Herodian.*

Flagrans, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ου, *Plut.* pecuniæ, ὁ καὶ ἡ ἐρασιχρήματος, ου, *Xen.* in flagranti crimine, ἐπ' αὐτοφώρῳ, *N. T.*

Flagranter, φλεγομένως, διαπύρως.

Flagrantia, ὁ φλογμὸς, οῦ, *Philo.*

Flagrio, ὁ μαστιγίας, ου, *Plut.*

Flagro, φλέγομαι, *Plut.* deſiderio alicujus rei, φέρομαι πόθῳ ἐπί τι, *Dem.* πόθον δεινὸν ἔχω τινὸς, *Xen.*

Flagrum, ἡ μάστιξ, γος, *Plut.* ἡ αἰκία, ας, *Philo*, flagris cædo, μάστιξι ξαίνω, *Plut.* flagris aliquem ſubjicio, μάστιξιν ἀνετάζομαί τινα, *N. T.*

Flamen, τὸ πνεῦμα, ατος, *Ariſtot.*

Flamen, ſacerdos, ὁ ἱεροφάντης, ου, *Plut.* ἱερεὺς, 'εως, *Philo.*

Flaminia, τὸ φλαμίνειον, ου.

Flaminia, ἡ ἱεροφάντρια, ας.

Flaminius, a, um, φλαμίνιος, ία, ιον, ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Flamma, ἡ φλὸξ, γὸς, *Plut.* ſolis, φλογμὸς ἡλίου, *Philo.*

Flammearius, ὁ φλογεὺς, 'εως.

Flammeum, τὸ φλογείδιον, ου.

Flammeus, a, um, φλόγινος, ίνη, ινον, *Greg.* ὁ καὶ ἡ φλογώδης, εος, *Eraſiſtr.*

Flammo, φλογίζω, *Heſych.*

Flammula, τὸ φλόγιον, ου, *Dionyſ. Long.*

Flatus, ἡ πνεῦσις, εως, *Greg.*

Flaveo, ξανθίζομαι, *Athen.* ξανθίζω, LXX.

Flavus, a, um, ξανθὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Flebilis, e, ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, εος, *Herodian.*

Flecto, κάμπτω, aliquid, τὶ, *Theophr.*

Fleo, κλαίω, *Æſchin.* aliquem, vide *Defleo.*

Fletus, us, ὁ κλαυθμὸς, οῦ, *Plut.*

Flexibilis, e, καμπτὸς, ἡ, ὸν, animo, εὐαγωγὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Flexio, ἡ κάμψις, εως.

Flexuoſe, καμπύλως.

Flexuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυκαμπὴς, 'εος, *Plut.*

Flexura, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.*

Flexus, us, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διάκαμψις, εως, *Naz.*

Flo, πνέω, *Xen.*

Floccifacio, ὀλιγωρέω, aliquid, ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, *Æſchin.* ἀμέλως ἔχω περί τι, *Dem.* παρὰ οὐδὲν ἡγέομαί τι, *Dem.*

Flocculus, τὸ κροκίδιον, ου.

Floccus, ἡ κροκὶς, ίδος, *Plut.* floccos lego, κροκιδίζω, *Aretæus*, floccorum lectio, κροκισμὸς, οῦ, *Gal.*

Floreo, ἀνθέω, *Ariſtot.* ætate, ἀνθέω ἐν ὥρᾳ, *Plato*, ἀνθέω ἀκμὴν, *Dioſc.* divitiis, ἀκμάζω πλούτῳ, *Herodot.* χρήμασι, *Æſchin.* ſumma gloria, διαπρέπω μακρᾷ τῇ δόξῃ, *Ælian.*

Floreſco, ἀνθέομαι.

Floreus, a, um, ἀνθινὸς, ινὴ, ινὸν, *Plut.*

Floride, ἀνθηρῶς, *Iſocr.*

Floridus, a, um, ἀνθηρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* ἀνθικὸς, *id.* εὐανθὴς, *Plato*, orator, ὁ τὴν λέξιν ἀνθίζων, *Dion. Hal.*

Florulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνθώδης, εος, *Theophraſt.*

Flos, τὸ ἄνθος, εος, *Ariſtot.* ætatis, ἡ ἀκμὴ, ῆς, *Iſocr.* ἀκμὴ ἀνθοῦσα, *id.* in flore ætatis conſtitutus, ὁ ἀκμάζων, οντος, *Dem.*

Floſculus, τὸ ἀνθήλιον, ου, *Dioſc.*

Fluctuatio, ἡ κύμανσις, εως, ἡ κυμάτωσις, εως, *Strabo.*

Fluctuo, κυμαίνω, *Plut.* κυμαίνομαι, *id.* κυματόομαι, *Thuc.* animo, ἀπορίᾳ ἔχομαι, *Herodian.* ἐν ἀπορίᾳ γίνομαι, *Thuc.*

Fluctuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, εος, *Ariſtot.*

Fluctus, us, τὸ κῦμα, ατος, *Lucian.*

Fluentum, τὸ ῥεῖθρον, ου, *Theophr.* τὸ ῥεῖθρον τοῦ ποταμοῦ, *Herodot.* parvum, τὸ ῥευμάτιον, ου, *Plut.*

Fluidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥοώδης, εος, *Ariſtot.* ῥυτὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Flumen, ὁ ποταμὸς, οῦ, *Dem.*

Flumineus, a, um, ποτάμιος, ία, ιον, *Diod. Sic.*

Fluo, ῥέω fluvius fluit per mediam urbem, ποταμὸς ῥεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως, *Xenoph.* fluunt verba, vita, tela, lapides, ῥέουσι, &c.

Fluvialis, e, ποτάμιος, ία, ιον, *Diod. Sic.*

Fluvius, ὁ ποταμὸς, οῦ, *Dem.*

Fluxe, ῥευστῶς.

Fluxio, ἡ ῥεῦσις, εως, ventris, ὁ ῥευματισμὸς κοιλίας.

Fluxus, a, um, ῥευστὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ ῥοώδης, εος.

Fluxus, us, τὸ ῥεῦμα, ατος.

Focillo, ἀναλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Foculus, τὸ ἐσχάριον, ου, *Plut.*

Focus, ἡ ἐσχάρα, ας, *Hom.* ἡ ἑστία, ας, *Herodian.*

Fodico, νύττω, ἐπινύττω, *Maccab.*

Fodina, τὸ μέταλλον, ου, *Polyb.* ἡ μεταλλεία, ας, *Diod. Sic.*

Fodio, ὀρύττω, lacum, ὑπολίμνιον, *N. T.*

Fœcunde, εὐκάρπως.

Fœcunditas, ἡ εὐκαρπία, ας, *Theophr.*

Fœcundo, εὔκαρπον ποιέω.

Fœcundus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔτοκος, ου, ὁ καὶ ἡ εὔκαρπος, ου, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.*

Fœde, μιαρῶς, αἰσχρῶς, *Dem.* Conf. *Turpiter.*

Fœderatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόσπονδος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὁμόσπονδος, ου, *id.*

Fœditas, ἡ μιαρία, ας, *Suid.* Conf. *Turpitudo.*

Fœdo, μιαίνω, *Herodian.* aliquid, καταρυπαίνω τι, *Dem.*

Fœdus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* Conf. *Turpis.*

Fœdus, eris, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Dem.* ἡ συνθήκη, ης, *id.* facere cum aliquo, συνθήκην ποιεῖσθαι πρός τινα, *id.* icere cum aliquo, σπείσασθαι σπονδήν τινι, *id.* jurare cum aliquo, ὀμνύναι συνθήκην πρός τινα, *id.* improbare, ἀποχειροτονεῖν συνθήκην, *id.* fugere, φεύγειν συνθήκην, *Iſocr.* violare, παραβαίνειν συνθήκην, *Dem.* παρασπονδεῖν, *id.* rumpere, ſ. ſolvere, λύειν συνθήκην, *id.* delere, ἐξαλείφειν συνθήκην, *Iſocrat.* ſervare, διαφυλάττειν συνθήκην, *Dem.* excipere aliquem in fœdere, ἐξαίρετον γράφειν τινὰ ἐν συνθήκῃ, *id.* comprehendere aliquem in fœdere, συμπεριλαμβάνεσθαί τινα ἐν συνθήκῃ, *id.* excludere aliquem fœdere, ἔκσπονδον ποιεῖν τινα, *id.* manere in fœdere, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ, *id.*

Fœmella, τὸ γύναιον, ου, *Dem.*

Fœmina, ἡ θήλεια, ας, *Dem.* ἡ γυνὴ, γυναικὸς, *id.* Conf. *Mulier.*

Fœmineus, a, um, θῆλυς, εια, υ, *Plut.* fœminea natura, ſ. ingenium, ἡ θηλύτης, ητος, *Plut.*

Fœmininus, a, um, θηλυκὸς, ὴ, ὸν, fœminino genere, θηλυκῶς, *Athen.*

Fœneratio, ὁ δανεισμὸς, οῦ, *Plato*, τὸ δάνεισμα, ατος, *Thuc.* ὁ τοκισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* facere fœnerationem, ποιεῖσθαι δάνεισμα, *Thucyd.* committere pecuniam fœnerationi, συμβάλλειν χρήματα δανεισμῷ, *Plato.*

Fœnerato, ἐπιτόκως, *Plato.*

Fœnerator, ὁ δανειστὴς, οῦ, ὁ δανείζων, οντος, *Dem.* ὁ τοκίζων, οντος, *id.*

Fœneratorius, a, um, δανειστικὸς, ὴ, όν.

Fœnero, δανείζω, *Dem.* τοκίζω, *id.* Conf. *Fœnus.*

Fœnile, ὁ χορτὼν, ῶνος, τὸ χορτοδοχεῖον, ου.

Fœniſeca, ὁ χορτοκόπος, ου.

Fœniſecium, ἡ χορτοκοπία, ας.

Fœnum, ὁ χόρτος, ου, *Xen.* projicere equis, ἐμβάλλειν χόρτον ἵπποις, *id.*

Fœnus, ὁ τόκος, ου, *Iſocr.* τὸ δάνειον, ου, *Ariſtot.* fœnori dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ ἀργύριον, ſ. χρήματα, *Dem.* fœnori ab aliquo pecuniam accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος, *id.* fœnori pecuniam eloco, χρήματα δανεισμῷ συμβάλλω, *Plato*, fœnus exerceo, ποιοῦμαι δάνεισμα, *Thuc.* fœnore exhaurior, κατατοκίζομαι, *Ariſtot.*

Fœteo, ὄζω κακῶς, δυσωδέω.

Fœtidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσώδης, εος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ βαρύοσμος, ου, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ κάκοσμος, ου, *Heſych.*

Fœto, λοχεύομαι, τίκτω, *Ariſtot.* κυοτοκέω, *Philo.*

Fœtor, ἡ δυσωδία, ας, *Plut.* ἡ κακοσμία, ας, *Poll.*

Fœtura, τὸ κύημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Fœtus, us, το κυημα, ατος, *Ariſtot.*

Fœtus, a, um, ἐγκύων, ουσα, ον, *Ariſtot.*

Foliaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ πεταλοειδὴς, εος.

Foliatus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυλλώδης, εος.

Folioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύφυλλος, ου, *Theophr.*

Folium, τὸ φύλλον, ου, *Ariſtot.* latum, τὸ πέταλον, ου, *Theophr.*

Folliculus, τὸ θυλάκιον, ου, *Dioſc.*

Follis, ὁ σώρυκος, ου, *Lucian.*

Fomento, ἀναθάλπω, *Baſ.*

Fomentum, τὸ θαλπτήριον, ου.

Fomes, τὸ ὑπέκκαυμα, ατος, *Plut.* τὸ ἔναυσμα, ατος, *Herodian.* τὸ ζώπυρον, ου, *Max. Tyr.*

Fons, ἡ πηγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ κρήνη, ης, *Dem.* fontes & putei deficere ſolent, τὰς κρήνας καὶ φρέατα ἐκλείπειν πέφυκε, *id.* fontis inſtar, κρηνηδὸν, *Maccab.*

Fontanus, a, um, πηγαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.* κρηναῖος, αία, αῖον, aqua, κρηναῖον ὕδωρ, *Athen.*

Fonticulus, το πηγήδιον, ου, *Suid.*

Foramen, ἡ ὀπὴ, ῆς, *Athen.* aurium, τῶν ὤτων, *Poll.* foratum, τὸ τρῆμα, ατος, *Dioſc.* muris, ἡ μυωπία, ας, *Æl.*

Foraminoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ τρηματώδης, εος, *Ariſtot.*

Foras, ἔξω, *Dem.* ἐκτὸς, *id.*

Forceps, ἡ πυράγρα, ας, *Hom.*

Forda, ἡ βοῦς ἔγκυος.

Forem, γενοίμην, *Dem.*

Forenſis, e, ἀγοραῖος, αία, αῖον, ſ. ὁ καὶ ἡ ἀγοραῖος, ου, controverſia, ἀγοραῖος διαφορα, *Herodian.* & politicus, forenſium rerum peritus, ἀγοραῖος καὶ πολιτικὸς, *Plut.*

Fores, αἱ θύραι, ῶν, *Xen.* pulſo, θυροκοπέω, *Æl.* aperio, τὴν θύραν ἀνοίγω, *Lucian.* foribus claudo, ſ. munio, θυρόω, *Xen.*

Forfex, ἡ ψαλὶς, ίδος, forfice reſeco, ψαλίζω, *Abſyrt.*

Fori, τὸ ἑδώλιον, ου, *Herodot.* τὸ κατάστρωμα, ατος, *Thuc.*

Forinſecus, ἔξωθεν, *Dem.*

Foris, ἔξω, triginta dies foris eſſe, τριάκοντα ἡμέρας ἔξω γενέσθαι, *Dem.*

Forma, ἡ μορφὴ, ῆς, heroica & Deum decens, ἡρωϊκὴ καὶ θεοπρεπὴς, *Plut.* verborum, ἐπέων, *id.* uti formis vel rationibus aliquibus ad fictionem, χρῆσθαι ἰδέαις τισὶ πρὸς τὴν ποίησιν, *Iſocr.* cui mediocrem formam natura dedit, ᾧ μετρίαν ὄψιν ἀποδίδωκε φύσις, *Dem.* formam venalem habere, καπηλικῶς τῷ κάλλει χρῆσθαι, *Ælian.* forma rei apud philoſophos, τὸ εἶδος, εος, *Bud.* forma dicendi ſ. orationis, ἡ ἰδέα, *Iſocr.* Conf. *Pulchritudo.*

Formalis, e, εἰδικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Formaliter, εἰδικῶς, *Ariſtot.*

Formator, ὁ πλασματίας, ου, *Plut.*

Formica, ὁ μύρμηξ, ηκος, *Æl.*

Formicatio, ἡ μυρμηκία, ας.

Formicetum, ἡ μυρμηκιὰ, ᾶς, *Plut.* ὁ μυρμηδὼν, ῶνος, *Heſych.*

Formicinus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυρμηκώδης, εος, *Plut.*

Formidabilis, e, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.*

Formidatio, ὁ φόβος, ου, *Iſocr.* τὸ δέος, εος, *Thuc.*

Formido, as, καταδειδίω, aliquem, τινα, *Dem.* Conf. *Timeo.*

Formido, inis, τὸ δέος, εος, *Dem.* Conf. *Timor*, ſ. *Metus.*

Formidoloſe, καταφόβως.

Formidoloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάφοβος, ου.

Formo, μορφόω, aliquid, τὶ, *Philo.*

Formoſitas, ἡ εὐμορφία, ας, *Lucian.* τὸ κάλλος, εος, *Dem.* ἡ εὐπρέπεια, ας, *id.*

Formoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, ʼεος, mulier, εὐπρεπὴς γυνὴ, *Dem.* εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα γυνὴ, *id.* κεκοσμημένη τὸ κάλλος, *Iſocr.* formoſiſſimus, ἰδεῖν κάλλιστος, *Æl.*

Formula, τὸ σχημάτιον, ου, *Herodot.*

Fornaceus, a, um, καμιναῖος, αία, αῖον. *LXX.* ὁ καὶ ἡ καμινώδης, εος, *Strabo.*

Fornacula, τὸ καμίνιον, ου.

Fornax, ὁ κάμινος, ου, *N. T.*

Fornicator, ὁ πόρνος, ου, *N. T.*

Fornico, καμαρόω.

Fornicor, πορνεύω.

Fornix, ἡ καμάρα, ας, *Gal.*

Foro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Fors, ἡ τύχη, ης, *Dem.*

Forſan, τάχα, *Dem.*

Forte, τυχὸν, *Dem.* forte fortuna, τύχῃ, *Dem.* fieri aliquid, ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην γίγνεσθαί τι, *Dem.* forte fortuna adſtantes, ἀπὸ ταυτομάτου παραστάντες, *id.*

Fortifico, κρατύνω, *Thuc.*

Fortis, e, ἀνδρεῖος, εία, εῖον, & utilis civis, καὶ χρήσιμος πολίτης, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνδρώδης, εος, vir, ἀνδρώδης ἀνὴρ, *id.* hortari ſingulos, ut fortes ſint, παρακαλεῖν ἑκάστους εἶναι εὐρώστους, *id.*

Fortiter, ἐρρωμένως, adgredi res, ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, *Demoſth.* ſuſtinere periculum, ὑπομένειν κίνδυνον εὐρώστως, *id.* ſe gerens, ἀνδρωδῶς διακείμενος, *Iſocr.*

Fortitudo, ἡ ἀνδρεία, ας, *Dem.* bellica, εὐψυχία πολεμικὴ, *Iſocr.* & virtus, ἀνδρεία καὶ ἀρετὴ, *id.* ac tolerantia, ἀνδρεία καὶ καρτερία, *id.* fortitudinis excellentia, ὑπερβολὴ ἀνδραγαθίας, *id.* laudem aliqua re conſequi, ὑπάρχειν τινὶ ἀνδρείαν ἀπό τινος, *id.* exercitatio, ἡ ἄσκησις τῆς ἀνδρείας, *id.* opinionem conſequi, λαβεῖν δόξαν ἀνδρείας, *Dem.* fortitudinem declarare in periculis, ἐπιδείκνυσθαι ἀνδρείαν ἐπὶ τῶν κινδύνων, *id.*

Fortuito, τυχὸν, *Iſocr.* nati tumultus, διὰ τύχας γεγεννημέναι ταραχαὶ, *id.* rei intervenerunt, ἀπὸ αὐτομάτου παραγενόμενοι τῷ πράγματι, *Dem.*

Fortuitus, a, um, τυχὼν, οῦσα, ὸν, *Dem.*

Fortuna, ἡ τύχη, ης, *Dem.* & numen, καὶ δαίμων, *id.* & impetus rerum, καὶ φορὰ τῶν πραγμάτων, *id.* fortuna bona, τύχη ἀγαθὴ, *id.* proſpera, τὸ εὐμενὲς τῆς τύχης, *id.* mala, τύχη φαύλη, *id.* tenuis, τυχη μικρὰ, *id.* gravis & acerba, τύχη χαλεπὴ καὶ δεινὴ, *idem*, inſperata, τύχη παράδοξος, *id.* communis, τύχη κοινὴ, *id.* præſens, τύχη παροῦσα, *id.* impendens, ἐπιοῦσα τύχη, *id.* fatalis, ἀναγκαία τύχη, *id.* fugax, τύχη δραπέτις, *id.* fortunæ vis, ἰσχὺς τῆς τύχης, *Dem.* bonæ, τὰ διὰ τύχην ἀγαθὰ, *id.* beneficia, αἱ εὐεργεσίαι τῆς τύχης, *id.* ſublimes motus, τὰ μετέωρα κινήματα τύχης, *id.* gradus ſupremus, ὅρος ἀκρότατος τῆς τύχης, *id.* temeritas, ἡ ἀγνωμοσύνη τύχης, *id.* adjuvante fortuna, τύχῃ ἀγαθῇ, *id.* μετὰ τῆς τύχης ἀγαθῆς, *id.* bona, ἡ εὐτυχία, ας, *Isocr.* adversa, ἡ δυστυχία, ας, *id.* fortunæ, i. e. opes, τὰ ὄντα, ων, *Dem.* τὰ ὑπάρχοντα, ων, *id.* Conf. *Opes.*

Fortunate, εὐτυχῶς, *Dem.*

Fortunatus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, 'εος, *Dem.* Conf. *Felix.*

Fortuno, ποιέω τινὰ εὐδαίμονα, *Isocr.*

Forum, ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *Demosth.* rerum venalium, τῶν ὠνίων, *Aristot.* τῶν πωλουμένων, *Thuc.* judiciale, τὸ δικαστήριον, ου, *Demosth.*

Fossa, ἡ ταφρεία, ας, *Dem.* ὁ τάφρος, ου, *id.* ἡ διωρυχὴ, ῆς, *id.* τὸ ὄρυγμα, ατος, *Xen.* fossam duco, ταφρεύω.

Fossilis, e, ὀρυκτὸς, ὴ, ὸν, *Diosc.*

Fossio, ἡ ὄρυξις, εως, *Suid.* ἡ ὀρυχὴ, ῆς, *Plut.*

Fossor, ὁ ὀρυκτὴρ, ῆρος, *Philo.*

Fossula, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.

Fossura, ἡ ὀρυχὴ, ῆς, *Plut.*

Fotus, us, τὸ αἰώνημα, ατος, *Philo.*

Fovea, ὁ τάφρος, ου, *Thuc.*

Foveo, θάλπω, calida aqua maris, πυριάω θερμῇ θαλάσσῃ, *Diosc.* ova, ἐπωάζω, *Athen.*

Fractura, ἡ κλάσις, εως, *Al. Aphr.*

Fraga, orum, τὰ κόμαρα, ων, *Planud.*

Fragilis, e, ὁ ϗ ἡ εὔκλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ εὔθραστος, ου, *Plut.* θραυστὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.* κατακτὸς, ὴ, ὸν, *Diosc.*

Fragilitas, τὸ εὔθραστον, ου, ἡ ψαθυρότης, ητος, *Aristot.*

Fragmen, τὸ θραῦμα, ατος, *Lucian.* τὸ κλάσμα, ατος, *N. T.*

Fragor, ὁ πάταγος, ου, *Aristot.* ὁ κτύπος, ου, *Xen.*

Fragrantia, ἡ εὐωδία, ας, *N. T.*

Fragro, εὐωδιάζω, *Cl. Al.*

Framea, ἡ ῥομφαία, ας, *N. T.*

Frango, κλάω, *N. T.* aliquem, ἐπικλάω τινὰ, *Plut.* audaciam alicujus, κατακλάω θράσος τινὸς, *id.* animum, καταγνύω τὴν ψυχὴν, *Xen.* potentiam alicujus, θραύω δύναμίν τινος, *Plut.* spem alicujus, θραύω ἐλπίδα τινὸς, *Herodian.* navem, ναυαγέω, *Herodot.* ναυαγέω τὸ πλοῖον, *Dem.*

Frater, ὁ ἀδελφὸς, οῦ, *Dem.* germanus, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος, *id.* ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, *id.* uterinus, ἀδελφὸς ὁμομήτριος, *id.* ex utroque parente, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος ϗ ὁμομήτριος, *id.* κατ' ἀμφότερα συγγενής τινι, *id.*

Fraterculus, τὸ ἀδελφίδιον, ου, *Aristoph.*

Fraterne, ἀδελφικῶς, *Joseph.*

Fraternitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, *Chrys.*

Fraternus, a, um, ἀδελφικὸς, ὴ, ὸν, *Chrys.*

Fratria, ἡ εἰνάτηρ, ερος, *Hom.*

Fratricida, ὁ ἀδελφοκτόνος, ου, *Herodot.*

Fratricidium, ἡ ἀδελφοκτονία, ας, *Naz.*

Fraudatio, ἡ παράκρουσις, εως, *Dem.*

Fraudo, παρακρούω, aliquem, τινὰ, *Plato,* παρακρούομαί τινα, *Lucian.* aliquos bonis, ἀποστερέω τινὰς ἀγαθῶν, *Isocr.* τινὰς ἀγαθὰ, *id.*

Fraudulenter, δολίως.

Fraudulentia, ἡ δολιότης, ητος, ἡ ὑποβολὴ, ῆς.

Fraudulentus, a, um, δολερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, *Xen.*

Fraus, ἡ παράκρουσις, εως, *Dem.* ἡ ἀπάτη, ης, *id.* meditata, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *id.* structa, ἡ μηχανὴ, ῆς, *id.* & prætextus, σόφισμα ϗ πρόφασις, *id.* fraudem invenire, σόφισμα εὑρίσκειν, *id.* fretum fraude sua esse, πιστεύειν ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτοῦ, *id.* circumventus fraude, πεισθεὶς ἀπάτῃ, *id.* vincere fraude, νικᾶν τῇ παρασκευῇ, *Dem.* μετὰ δόλου ϗ τέχνης περιγίνεσθαί τινος, *id.* abhorrere a fraude, ἔξω εἶναι τῶν σοφισμάτων, *id.* Conf. *Dolus.*

Fraxinus, ἡ μελία, ας, *Diosc.*

Fremitus, τὸ φρύαγμα, ατος, *Xen.*

Fremo, φρυάττομαι, *Plut.*

Frenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*

Frendeo, i. e. frango, θλάω, *Al. Aphr.* dentibus, βρύχω τοὺς ὀδόντας, *N. T.*

Freno, χαλινόω, equum, ἵππον, *Xen.* χαλινὸν ἵππῳ ἐμβάλλω, *id.*

Frenum, ὁ χαλινὸς, οῦ, *Xen.* injicio, χαλινὸν ἐμβάλλω τινὶ, *id.* detrecto, s. excutio, ἀφηνιάζω, *Lucian.* freno carens, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ου, *Plut.* aureo utens, ὁ ϗ ἡ χρυσοχάλινος, ου, *Xen.*

Frequens, συχνὸς, ὴ, ὸν, oppidum, πολίχνιον, *Plut.* πυκνὸς, ὴ, ὸν, *id.* hominibus, ὁ ϗ ἡ πολυάνθρωπος, ου, *Aristot.*

Frequentamentum, τὸ πύκνωμα, ατος, *Plato.*

Frequentatio, ἡ σύχνωσις, εως.

Frequenter, συχνῶς, συχνὸν, *Xen.* πυκνῶς, *Plato,* πυκνάκις, *Aristot.*

Frequentia, τὸ πλῆθος, εος, *Dem.* ἡ πυκνότης, ητος, mutationum, μεταβολῶν, *Isocr.* hominum, ἡ πολυανθρωπία, ας, *Diod. Sic.* ἡ εὐανθρωπία, ας, *Plut.*

Frequento, συχνάζω, *Suid.* scholam, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *Dem.* aliquem, θαμίζω τινὰ, *Plato.*

Fretum, ὁ πορθμὸς, οῦ, *Plut.*

Fretus, a, um, πιστεύων, ουσα, ον, fraudibus suis, ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτοῦ, *Dem.* aliqua re, πεπιστευκὼς, υῖα, ός, τινι, *Æschin.* talibus argumentis, ἐπαρθεὶς τοιούτοις τεκμηρίοις, *Isocr.*

Friabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὔθραστος, ου, *Plut.*

Fricatio, vide *Frictio.*

Frico, ψώχω, *N. T.* caput, τρίβω τὴν κεφαλὴν, *Æschin.*

Frictio, ἡ θρίψις, εως, *Gal.*

Frigefacio, ψύχω, *Plato,* ἀποψύχω, *Athen.*

Frigeo, ῥιγέω, *Plato.*

Frigesco, ἀποψύχομαι, *Aristot.*

Frigide, ψυχρῶς, loquor, ψυχρολογέω, ψυχρεύω, *Hermog.*

Frigiditas, ἡ ψυχρότης, ητος, *Lucian.* τὸ ψυχρὸν, οῦ, *Xen.* ἡ ψυχρία, ας, *Plut.*

Frigidiusculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόψυχρος, ου.

Frigidus, a, um, ψυχρὸς, ὰ, ὸν, *Xenoph.* κρυερὸς, ὰ, ὸν, *Herodian.* frigida oratio, ἡ ψυχρολογία, ας, *Lucian.* frigida lavo, ψυχρολουτρέω, *Strabo,* frigida aqua, τὸ ψυχρὸν, οῦ, *Athen.*

Frigo, φρύγω, *Athen.*

Frigus, τὸ ψῦχος, εος, *Plut.* vehemens, τὸ ῥῖγος, εος, *Xen.* τὸ κρύος, εος, *Lucian.* ὁ κρυμὸς, οῦ, *Alciphr.* frigore conglaciare, πήγνυσθαι τῷ ψυχρῷ, *Plut.*

Frio, λεπτοποιέω, *Diosc.*

Fritillus, ὁ πύργος, ου, τὸ κυβευτήριον, ου, *Plut.*

Frivolus, a, um, ὁ ϗ ἡ φλυαρώδης, εος, sermo, φλύαρος λόγος, *Plut.*

Frondatio, ἡ φυλλοκοπία, ας, ἡ κλάδευσις, εως, ἡ ἀποφύλλισις, εως

Frondator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.

Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω, *Theophr.*

Frondesco, φυλλιάω, *Arat.*

Frondeus, a, um, φύλλινος, ίνη, ινον, *Poll.*

Frondosus, a, um, ὁ ϗ ἡ φυλλώδης, εος.

Frons, dis, τὸ φύλλον, ου, *Aristot.* frondibus conspergere aliquem, φυλλοβολεῖν τινὰ, *Herodian.*

Frons, tis, τὸ μέτωπον, ου, *Dem.* frontem contraho, τὸ μέτωπον ἀνασπάω, *Aristoph.* τὸ πρόσωπον συνίστημι, *Plut.* & Laconum imitator videri volo, σκυθρωπάζω ϗ λακωνίζω, *Dem.* exhilaro s. exporrigo, τὸ μέτωπον χαλάω, *Aristoph.* pertricui, τὸ μέτωπον παρετριψάμην, *Strabo,* fronte adversa, μεταπηδὸν, *Herodot.* aciem in frontem producere, φάλαγγας εἰς μῆκος συνιστάναι, *id.*

Frontale, τὸ προμετωπίδιον, ου, *Ælian.*

Fronto, ὁ μετωπίας, ου, *Poll.*

Frugifer, a, um, κάρπιμος, ίμη, ιμον, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ ἐπικάρπιος, ου, *Aristot.*

Fructuarius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπικάρπιος, ου, *Aristot.*

Fructuosus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολύκαρπος, ου, *Theophrast.*

Fructus, us, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ἐπικαρπία, ας, *id.* ἡ ὄνησις, εως, *id.* fructum ferre sive suppeditare alicui, καρπὸν φέρειν τινὶ, *Isocr.* ἔχειν ὄνησίν τινι, *Dem.* percipere, ἐπικαρπίαν λαμβάνειν, *id.* κομίζεσθαι καρπὸν, *id.* capio, καρπόομαι, *id.* ex alieno agro, καρπόομαι ἀλλοτρίαν, *id.* adfero, προσφέρω, *id.* colligo, καρπίζω, *Diosc.* fructus perceptio, ἡ κάρπωσις, εως, *Xen.* qui percipitur, τὸ κάρπωμα, ατος, fructuum collectio, ὁ καρπισμὸς, οῦ, fructum non ferens, ὁ ϗ ἡ ἄκαρπος, ου, *Theophr.* non fero, ἀκαρπέω, *id.* in summitate habens, ὁ ϗ ἡ ἀκρόκαρπος, ου, *id.* edo, ἀποκαρπέω, *Hippocr.* dulces proferens, ὁ ϗ ἡ γλυκόκαρπος, ου, *Theophr.* bis gignens, ὁ ϗ ἡ δίκαρπος, ου, *Strabo,* uno anno ferens, ὁ ϗ ἡ ἐπιτειόκαρπος, ου, *Theophr.* super folia habens, ὁ ϗ ἡ ἐπιφυλλόκαρπος, ου, *id.* multos ferens, ὁ ϗ ἡ εὔκαρπος, ου, *id.* dulces ferens, ὁ ϗ ἡ ἡδύκαρπος, ου, *id.* pulchros gignens, ὁ ϗ ἡ καλλίκαρπος, ου, *id.* tenues habens, ὁ ϗ ἡ λεπτόκαρπος, ου, *Diosc.* serotinos gignens, ὁ ϗ ἡ ὀψίκαρπος, ου, *Theophr.* latos habens, ὁ ϗ ἡ πλατύκαρπος, ου, *Diosc.* multos gignens, ὁ ϗ ἡ πολύκαρπος, ου, *Theophr.* mature gignens, ὁ ϗ ἡ πρωΐκαρπος, ου, *id.* ad maturitatem perfero, τελειοκαρπέω, *id.* ferens, ὁ ϗ ἡ φερέκαρπος, ου, *Plut.* bonos habens, ὁ ϗ ἡ χρηστόκαρπος, ου, *Strabo,* perdens, ὁ ϗ ἡ ὠλεσίκαρπος, ου, *Theophr.*

Frugalis, e, ὁ ϗ ἡ λιτόβιος, ου, *Strabo,* ὁ ϗ ἡ εὐτελὴς, 'εος, mensa, εὐτελὴς τράπεζα, *Herodian.* in victu, τὴν δίαιταν εὔκολος ϗ ἀρχαῖος, *Eunap.* frugalia cœna excipi, ἑστιᾶσθαι ἀφελῶς, *Ælian.*

Frugalitas, ἡ εὐτέλεια, ας, *Thuc.* tueor rem familiarem frugalitate, σώζω τὰ ὄντα τῇ σωφροσύνῃ, *Dem.*

Frugaliter, εὐτελῶς.

Fruges, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.* ex alieno agro percipere, καρποῦσθαι ἀλλοτρίαν, *id.* efferre fruges ex agro, ἐκφέρειν καρποὺς ἔκ τινος χωρίου, *id.* terra fert fruges, γῆ φέρει καρποὺς, *id.*

Frugi, χρηστὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* nullius frugi, ὁ ϗ ἡ ἄχρηστος, ου, *Dem.* ad frugem redire, ὑπάρχεσθαι τοῦ σωφρονεῖν, *Ælian.*

Frumentarius, a, um, σιτικὸς, ὴ, ὸν, lex, σιτικὸς νόμος, *Plut.* σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, mensura, σιτηρὸν μέτρον, *Aristot.*

Frumentarius, qui frumentum vendit, ὁ σιτοκάπηλος, ου, ὁ σιτοπώλης, ου, *Aristot.*

Frumentatio, ἡ σιτολογία, ας, *Polyb.*

Frumentator, ὁ σιτολόγος, ου, σιτολογῶν, οῦντος, *Polyb.*

Frumentor, σιτολογέω, *Polyb.*

Frumentum, ὁ σῖτος, ου, *Dem.* copiosum venale habere, σῖτον ἄφθονον ἔχειν ὠνῆσθαι, *id.* vilius fieri, σῖτον γίγνεσθαι εὐωνότερον, *id.* carum esse apud aliquos, τίμιον εἶναι σῖτον παρά τισι, *id.* non esse in agris propter bellum incultis, σῖτον οὐκ ἐνεῖναι ἔν τινι χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον ἀπέρῳ γεγονείᾳ, *id.* importare, σῖτον εἰσάγειν, vehere ad mercatum, σιτηγεῖν εἴς τινα τόπον, εἰς ἐμπόριον, *id.* emere, ὠνεῖσθαι σῖτον, *id.* mercari, ἀγοράζειν σῖτον, *id.* ad coemendum talentum conferre pro aliquo, εἰς σιτωνίαν ἐπιδιδόναι τάλαντον ὑπ ὑπέρ τινος, *id.* vehere Athenas, σῖτον ἄγειν Ἀθήναζε, *id.* exportare ab aliquibus, σῖτον ἐξάγειν παρά τισι, *id.* importare ad aliquos, σῖτον εἰσάγειν εἴς τινας, *id.* adferre in aliquem locum, σῖτον κομίζειν εἴς τινα τόπον, *id.* conſervare, σώζειν τ̃ σῖτον, *Dem.* frumenti pretium conſtituere, τιμὰς τȣ̃ σίτȣ καθιϛάναι, *id.* creſcere in aliquo loco, ἐπιτιμᾶσθαι σῖτον ἔν τινι τόπῳ, *id.* imminui, τȣ̃ σίτȣ τιμὰς ἐπ' ἔλαττον βαδίζειν, *id.*

Fruor, καρπόομαι, agro, opibus, homine, χώραν, χρήματα, ἄνθρωπον, *Dem. Iſocr.* bonis, ἀπολαύω ἀγαθῶν, *Iſocr.* republica bifariam, καρπόω πόλιν διχόθεν, *Dem.*

Fruſtatim, μερικῶς.

Fruſtra, τὴν ἄλλως, *Dem.* μάτην, *Plato,* ματαίως, *id.* κενοσπȣ́δως, *Plut.*

Fruſtratio, ἡ ἀπότευξις, εως, *Plut.* τὸ ἀπότευγμα, ατος, *Diod. Sic.* ἡ ἀποτυχία, ας, *Naz.*

Fruſtro, ψεύδομαι, aliquem, τινὰ, *Lucian.* Conf. *Fallo.*

Fruſtror, ἀποτυγχάνω, ſpe, τ̃ ἐλπίδος, *Ariſtot.* διαψεύδομαι ἐλπίδων, *Plato,* ψεύδομαι ἐλπίδος, *Iſocrat.* exſpectatione, διαμαρτάνω προσδοκίας, *Dem.* gloria, δόξης, *Iſocr.*

Fruſtulentus, a, um, ὁ ϗ ἡ ψωμώδης, εος.

Fruſtulum, τὸ μόριον, ȣ, quod ori ingeritur, τὸ ψώμιον, ȣ, *Laërt.*

Fruſtum, τὸ τέμαχος, εος, *Athen.* rei eſculentæ, ὁ ψωμὸς, ȣ̃, *Athen.*

Frutetum, ὁ ϑάμνος, ȣ, parvum, τὸ ϑαμνίσκιον, ȣ, *Dioſc.*

Frutex, ὁ ϑάμνος, ȣ, ſurculoſus, φρυγανώδης, *Dioſc.*

Fruticatio, ἡ ϑάμνισις, εως.

Fruticetum, idem quod *Frutetum.*

Frutico, ϑαμνίζω, ἐκθαμνόομαι.

Fruticoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ϑαμνώδης, εος, *Theophraſt.*

Fuco, φυκόω, *Plut.*

Fucoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φυκιώδης, εος.

Fucus, τὸ φῦκος, εος, *Dioſc.* τὸ φύκιον ſ. φυκίον, ȣ, *Lucian.* inſectum, ὁ κηφὴν, ῆνος, *Ariſtot.* fucum alicui facio, φενακίζω τινὰ, *Dem.* παράγω τινὰ, *id.* in aliquo, ἀπατάω τινά τι, *Xen.* facio moribus, καπηλικῶς ἔχω τȣ̃ τρόπȣ, *Ælian.* ſine fuco, ἀπεριέργως, *Ælian.* ἀσκήνως, *Syneſ.* ἀδόλως, *Thuc.*

Fuga, ἡ φυγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τροπὴ, ῆς, *id.* fugam meditor, βȣλεύω δρασμὸν, *Herodot.* ὑπονοέω δρασμὸν, *Ælian.* in fugam verto, τρέπω εἰς φυγὴν, *Chryſ.* hoſtes, ποιέω φυγὴν πολεμίοις, *Xen.* fuga ſalutem quærere, σώζειν ἑαυτὸν φυγῇ, *Plato,* fuga facta in urbem confugerunt, τροπῆς γενομένης ἔφυγον εἰς πόλιν, *Herodian.* recipio me in caſtra, καταφεύγω εἰς τὸ ϛρατόπεδον, *id.* ad aliquem, πρός τινα, *id.* me proripio, οἴχομαι ἀποδρὰς, *id.* Conf. *Fugio.*

Fugax, ὁ δραπέτης, ȣ, ἡ δραπέτις, ιδος, *Iſocr.*

Fugio, φεύγω, aliquid, τὶ, *Dem.* διαφεύγω τι, *id.* fugitivam fortunam, δραπετεύω δραπέτιν τύχην, *Iſocr.* ita res aliquas, ut, ȣ̔́τως ἀπέχομαί τινων, ὡς, *id.* negotia, ἀποδράω ἀπὸ τ̃ πραγμάτων, *Dem.* hoſtes, τροπὴν ποιέω τ̃ πολεμίων, *Herodian.* ex urbe, ἀποδιδράσκω ἐκ πόλεως, *id.* paucis comitatus, ἀποδιδράσκω σὺν ὀλίγοις, *id.* Conf. *Fuga.*

Fugitivarius, ὁ φυγαδοθήρας, ȣ, *Plut.*

Fugitivus, a, um, φευκτικὸς, ἡ, ὸν, ſervus, ὁ δραπέτης, ȣ, *Dem.*

Fugito, δραπετεύω, *Philo,* συχνὰ φεύγω, *Plut.*

Fugo, ποιέω φυγὴν, hoſtes, τοῖς πολεμίοις, *Xen.* τρέπω εἰς φυγὴν, *Chryſ.* i. e. in exſilium pello, φυγαδεύω, *Dem.* Conf. *Fuga,* & *Exſilium.*

Fulcimentum, τὸ ἔρεισμα, ατος, *Lucian.*

Fulcio, ἐρείδω, tectum, ὀροφὴν ὑπερείδω.

Fulcrum, τὸ ὑπέρεισμα, ατος, τὸ ἔρεισμα, ατος, *Lucian.*

Fulgeo, ϛίλβω, *Dioſc.* ἀπαυγάζω, *Baſ.*

Fulgetrum, ἡ ἀϛραπὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Fulgor, τὸ σέλας, ατος, *Ariſtot.* ἡ τηλαύγησις, εως, LXX.

Fulgur, ἡ ἀϛραπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ ϛεροπὴ, ῆς, *Naz.*

Fulguralis, e, ἀϛραπαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*

Fulguratio, ἡ ἀϛραπὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Fulguro, ἀϛράπτω, *Ariſtot.*

Fulica, ἡ αἴθυια, ας, *Ariſtot.*

Fuliginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ λιγνυώδης, εος, *Hippocr.*

Fuligo, ἡ λιγνὺς, ύος, *Dioſc.*

Fullo, ὁ κναφεὺς, έως, *Ariſtoph.*

Fullonium, τὸ κναφεῖον, ȣ, *Herodot.*

Fullonius, a, um, κναφευτικὸς, ἡ, ὸν, ars, ἡ κναφευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Plato,* κναφικὸς, ſ. γναφικὸς, ἡ, ὸν, carduus, ἡ γναφικὴ ἄκανθα, *Dioſc.*

Fulmen, ὁ κεραυνὸς, ȣ̃, *Ariſtot.* cadit in, πίπτει εἰς, *Xen.* fulmine ico ſive percutio, κεραυνόω, *Plut.* fulmine conflagro, κατακεραυνόομαι.

Fulmineus, a, um, ὁ ϗ ἡ κεραύνιος, ȣ, ignis, κεραύνιον πῦρ, *Plut.*

Fulmino, κεραυνόω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Fultura, τὸ ϛήριγμα, ατος, *Plut.*

Fulvus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπίξανθος, ȣ, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ ὑπόξανθος, ȣ, *Dioſc.*

Fumarium, ἡ καπνοδόχη, ης, *Lucian.*

Fumeus, a, um, ὁ ϗ ἡ καπνώδης, εος, *Gal.*

Fumidus, a, um, ὁ ϗ ἡ καπνοειδὴς, έος.

Fumigo, καπνίζω, *Dem.*

Fumo, καπνίζω, *Dem.* τύφομαι, LXX.

Fumoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ καπνώδης, εος, *Gal.*

Fumus, ὁ καπνος, ȣ, *Ariſtot.* fumo inficio, καπνίζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* fumum excito, τύφω καπνον, *Herodot.* fumo infeſto, καπνῷ τύφω, *Ariſtoph.* in fumum redigo, ἐκτυφόω, in fumum evaneſco, ἐκτυφόομαι, *Dioſc.*

Funalis, e, ὁ ϗ ἡ σχοινοφόρος, ȣ.

Funambulus, ὁ σχοινοβάτης, ȣ, *Chryſ.*

Functio, ἡ ἐπιτελείωσις, εως.

Funda, ἡ σφενδόνη, ης, *Xen.* fundam agito ſ. torqueo, σφενδονάω, *Xen.* σφενδονίζω, LXX. σφενδονέω, *Lucian.* funda peto, σφενδονάω τινα, *Greg.*

Fundamentum, τὸ θεμέλιον, ȣ, *Thuc.* jacio, καταβάλλομαι θεμέλιον, *Themiſt.* τ̃ ἀρχὴν, *Plato.* deſtruo, ἀποθεμελιόω, domus, τὸ κάτωθεν τ̃ οἰκίας, e fundamentis deſtruere, ἐκ θεμελίων ἀπόλλυσθαι, *Thuc.*

Funditor, ὁ σφενδονήτης, ȣ, *Xen.*

Funditus, ἄρδην, everto urbem, ἀνατρέπω πόλιν *Æſchin.* εἰς τέλος καταφθείρω πόλιν, *Diod.* πόλιν παντάπασιν ἀναιρέω, *Iſocr.* perdo aliquem, πίτυος τρόπον ἐκτρίβω τινὰ, *Herodot.* ἀπόλλυμί τινα ἄρδην, *Iſocr.*

Fundo, as, θεμελιόω, aliquid, τὶ, *N. T.* Conf. *Fundamentum.*

Fundo, is, χέω, *Ariſtot.* χύω, *Lucian.* i. e. profligo, ἐδαφίζω, *Theophr.* i. e. libo, σπένδω. Conf. *Effundo, Sterno, Fugo, Libo.*

Fundum, τὸ βένθος, εος, *Naz.* τὸ ἔδαφος, εος, *Plut.* ὁ πυθμὴν, ένος, *Athen.* fundo carens, ὁ ϗ ἡ ἀνερμάτιϛος, ȣ, *Philo.*

Fundus, ὁ ἀγρὸς, ȣ̃, *Dem.* τὸ χωρίον, ȣ, *Ariſtot.*

Funebris, e, ὁ ϗ ἡ ἐπιτάφιος, ȣ, ſermo, ἐπιτάφιος λόγος, *Dem.*

Funeratio, ὁ ἐνταφιασμὸς, ȣ̃, *N. T.*

Funereus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐντάφιος, ȣ, *Syneſ.*

Funero, κηδεύω, aliquem, τινὰ, *Plut.* τὰ συνήθη ποιέω τῷ τετελευτηκότι, *Dem.*

Funeſto, μιαίνω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Funeſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀλέθριος, ȣ, *Plato.*

Fungor, ἐπιτελέω, officio, τὰ καθήκοντα, *Xen.* ſummis magiſtratibus, μεταχειρίζομαι μεγίϛας ἀρχὰς, *Plato,* officio fratris, ποιέω ἔργα τȣ̃ ἀδελφȣ̃, *Dem.* bene munere meo, εὖ ἐπιτελέω τὸ ἔργον μȣ, *Ariſtot.* vita. Vide *Morior.*

Fungoſitas, ἡ μυκητότης, ητος.

Fungoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μυκητώδης, εος.

Fungus, ὁ μύκης, ητος, *Dioſc.*

Funiculus, τὸ σχοινίον, ȣ, *Plut.*

Funis, σχοῖνος, ȣ, ἡ, *Theophr.* nauticus, πεῖσμα νεώς, *Philo.*

Funus, τὸ κῆδος, εος, *Ariſtot.* ad funus mortuorum convocare aliquos, ἐπὶ τὴν ἀναίρεσιν τ̃ νεκρῶν παρακαλεῖν τινας, *Iſocr.* intereſſe funeri, ἐπὶ τὸ κῆδος παραγίγνεσθαι, *id.* convenire ad funus, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφὰς, *id.* mandare alicui funeris curationem, παραδίδοσθαί τινι τὴν ἐπιμέλειαν τ̃ ταφῆς, *Dem.* ſumptus funeris dare, τὴν ταφὴν ἀποδȣ̃ναι τοῖς θάψασι, *id.* fieri alicui funus, γίγνεσθαί τινι ταφὴν, *id.* ornare funus alicujus aliquo, κοσμεῖν τ̃ τάφον τινός τινι, *id.* condecorare funus alicujus, τιμᾶν τ̃ τάφον τινὸς, *id.* publicum funus alicui inſtituere, δημοσίᾳ θάπτειν τινὰ, *id.* ſequi funus, ἀκολȣθεῖν ἀποθανόντι πρὸς ſ. ἐπὶ τὸ μνῆμα, *Dem.* πρὸς τ̃ τάφον, *id.* deducere funus, παραπέμπειν τ̃ τεθνεῶτα, efferre funus, ἐκφέρειν νέκυν, *Dem.*

Fur, ὁ κλέπτης, ȣ, *Plut.* ὁ φὼρ, ρὸς, *Plato,* femina, ἡ κλέπτρια, ας, *Naz.*

Furacitas, ἡ κλεπτοσύνη, ης, *Plut.*

Furaciter, κλεπτικῶς.

Furax, κλεπτικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtoph.*

Furca, τὸ δίκρανον, ȣ, ſc. ξύλον, *Lucian.* ὁ ὑποϛάτης, ȣ, *Plut.*

Furcifer, ὁ κύφων, ωνος, *Schol. Ariſtoph.*

Furenter, μαινομένως.

Furfur, τὸ πίτυρον, ȣ, *Theophr.*

Furfuraceus, a, um, ὁ ϗ ἡ πιτυρώδης, εος, *Dioſcor.* panis, ὁ πιτυρίας, ȣ, *Gal.*

Furfuroſus, a, um, idem quod antecedens *Furfuraceus.*

Furia, ἡ ἐριννὺς, ύος, *Soph.* ὁ ἀλάϛωρ, ορος, *Plut.* Furiæ, αἱ σεμναὶ θεαὶ, *Lucian.*

Furialis, e, ὁ ϗ ἡ μανιώδης, εος, *Theophr.*

Furibundus, a, um, παρακεκινηκὼς, υῖα, ὸς, *Plato,* ὁ ϗ ἡ μανιώδης, εος, *Theophr.*

Furio, ἐκμαίνω, *Euſtath.*

Furioſe, μανικῶς, *Iſocr.*

Furioſus, a, um, μανικὸς, ἡ, ὸν, homo, μανικὸς ἄνθρωπος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἔκφρων, ονος, *Lucian.*

Furnaceus, a, um, ὁ κλιβανίτης, ȣ, *Athen.* ἴπνιος, ία, ιον, *Callim.* panis, ὁ ἰπνίτης, ȣ, ſc. ἄρτος, *Athen.*

Furnarius, idem quod *Furnaceus,* furnaria, ſc. ars, ἡ ἀρτοποιικὴ, ῆς, ſc. τέχνη.

Furnus, ὁ ἴπνος, ȣ, *Ariſtoph.* ὁ κλίβανος, ȣ, *Herodot.*

Furo, μαίνομαι, *Dem.*

Furor, oris, ἡ μανία, ας, *Dem.* furore corripi, ἐνθȣσιάζειν, *Plato,* ἔνοχον γίγνεσθαι ἀνοίας, *Iſocr.* manere in furore, μένειν ἐπὶ τ̃ μανίας, *Dem.* liberare aliquem a furore, παῦσαί τινα τ̃ ἐνεϛώσης μανίας, *id.* deſerere furorem, ἀπαναχωρεῖν τ̃ μανίας, *Iſocr.* furore percitus, πρὸς τὸ ἐνθȣσιῶδες σαλευθεὶς, *Heliod.*

Furor, aris, κλέπτω, aliquid, τὶ, *Dem.* alicui, ἀπό τινος, *Plut.* alicui aliquid mihi, ἀπό τινός τι εἰς ἐμαυτὸν, *Naz.*

Furtim, κλεμμαδὸν, *Plato.*

Furtive, κλεπτικῶς.

Furtivus, a, um, κλεπταῖος, αία, αῖον, *Plato*, κλοπιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Furtum, id, quod furto ablatum eſt, τὸ κλέμμα, ατος, *Plato*, τὸ φώριον, ου, *Lucian.* i. e. actio furandi, ἡ κλοπὴ, ῆς, *id.* parvum, τὸ κλεμμάδιον, ου, *id.*

Furvus, a, um, ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.*

Fuſcina, ἡ τρίαινα, ης, ὁ τριόδους, οντος, *Ariſtoph.*

Fuſcinula, ἡ κρεάγρα, ας.

Fuſco, ἀμαυρόω, *Plut.*

Fuſcus, a, um, ἀμαυρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* πελλαιὸς, αιὰ, ὸν, *Heſych.* ὁ ϗ ἡ κελαινοφαὴς, έος, *Ariſtot.* ὄρφνινος, ίνη, ινον, *Plato*, φαιὸς, ὰ, ὸν, *id.*

Fuſe, χύδην, *Plato.*

Fuſilis, e, χυτὸς, ὴ, ὸν, *Philo*, æris modo, χωνευτὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Fuſio, ἡ χύσις, εως, æris, ἡ χώνευσις, εως.

Fuſor, æris, ὁ χωνευτὴς, οῦ.

Fuſorius, a, um, χωνευτικὸς, ὴ, ὸν, fornax, τὸ χωνευτήριον, ου, *Greg. Nyſſ.* vas, τὸ χόανον, ου, ἡ χοάνη, ης, *Nyſſ.*

Fuſtis, τὸ ῥόπαλον, ου, fuſte cædo, ξυλοκοπέω, *Polyb.* cæſio fuſte, ἡ ξυλοκοπία, ας, *id.*

Fuſtuarium, ἡ ξυλοκοπία, ας, *Polyb.*

Fuſus, i, ὁ vel ἡ ἄτρακτος, ου, *Ariſtot.*

Futilis, e, χυδαῖος, αία, αῖον, *Strabo*, ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ φλεδονώδης, εος, *Gal.*

Futilitas, ἡ φλυαρία, ας, *Lucian.*

Futurus, a, um, μέλλων, ουσα, ον, *Dem.* ſum, μέλλω, *id.* dicunt, ipſum futurum eſſe ſuſpicioſum erga Thebanos, φασὶ μέλλειν αὐτὸν ἔχειν ὑπόπτως πρὸς τοὺς Θηβαίους, *id.* futurus ſum facere ſermonem, i. e. facturus ſum ſermonem, μέλλω ποιεῖσθαι λόγον, *Iſocr.* futuri eramus periclitari, i. e. periclitaturi eramus, ἐμέλλομεν κινδυνεύειν, *id.* futura utilia alicui, μέλλοντα συνοίσειν τινι, *id.* futurus laudandus, i. e. laudandus, μέλλων εὐδοκιμήσειν, *id.* oratio futura dici, i. e. quæ dicetur, λόγος μέλλων ῥηθήσεσθαι, *id.* conſiderare, quiſnam apparatus ſit belli futuri, σκέπτεσθαι, τίς ὑπάρξει παρασκευὴ τῷ γενησομένῳ πολέμῳ, *Dem.* multa vaticinari de futuris, πολλὰ μαντεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, *Æſchin.*

G.

GAbalus, ὁ σταυρὸς, οῦ, *Thuc.*

Galaxia, ὁ γαλαξίας κύκλος.

Galbula, ὁ ἴκτερος, ου, *Plin.*

Galea, τὸ κράνος, εος, *Lucian.* ἡ κόρυς, υθος, *id.* armo, κράνει ὁπλίζω, κορύσσω, κράνος ἐνδύω.

Galeo, κορύσσω. Conf. antecedens *Galea.*

Galericulum, τὸ προκόμιον, ου, *Poll.*

Galerita, vide *Alauda.*

Galerus, τὸ πιλίδιον, ου, *Dem.*

Galla, ἡ κηκὶς, ίδος, parva, τὸ κηκίδιον, ου, *Suid.*

Gallicinium, ἡ ἀλεκτοροφωνία, ας, *N. T.* ἡ κλαγγὴ ἀλεκτρυόνων, *Epiph.*

Gallina, ἡ ἀλεκτορὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Gallinaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀλέκτρειος, ου, *Syneſ.*

Gallinarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, *Colum.*

Gallinarius, ὁ ὀρνιθοκόμος, ου.

Gallus, ὁ ἀλέκτωρ, ορος, *Ariſtoph.* ὁ ἀλεκτρυὼν, όνος, *Plato*, qui canere deſiit, ἀλεκτρυὼν ἀπῳδὸς, *Lucian.* galli vox, ὁ κλωσμὸς, οῦ, *Plut.*

Ganea, τὸ πορνεῖον, ου, *Zoſim.*

Ganeo, ὁ γαστρίμαργος, ου, *Baſ.*

Gangræna, ἡ γάγγραινα, ης, *Hippocr.*

Gannio, κνυζάω.

Gannitus, τὸ κνύζημα, ατος, *Herodot.*

Gargarizatio, ὁ γαργαρισμὸς, οῦ.

Gargarizo, γαργαρίζω, *Dioſc.*

Garrio, avium more, στρουθίζω, LXX. i. e. *blatero*, στωμύλλω, *Ariſtot.* ληρέω, *Dem.* ἀδολεσχέω, *id.* φλυαρέω, *id.*

Garritus, ὁ στρουθισμὸς, οῦ.

Garrulitas, ἡ στωμυλία, ας, *Ariſtoph.* ἡ ἀδολεσχία, ας, *Iſocr.* ἡ φλυαρία, ας, *id.* ἡ πολυλογία, ας, *id.*

Garrulus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδολέσχης, εος, *Athen.* ὁ ϗ ἡ ἀδόλεσχος, ου, *Ariſtot.* φλυαρῶν, οῦσα, οῦν, *Plato*, ληρῶν, οῦσα, οῦν, *Iſocr.*

Garum, τὸ γάρον, ου, *Gal.*

Gaudeo, χαίρω, aliqua re, ἐπί τινι, *Dem.* τινὶ, *id.* factis, συγχαίρω τῶν γεγενημένων, *id.* & delector videns aliquid, ἥδομαι ϗ χαίρω ὁρῶν τι, *id.* me laudari, ἥδομαι ἀκούων καλῶς, *Plut.* quum audio, χαίρω, ὅταν ἀκούω, *Iſocr.* quum laudor, χαίρω ἐπαινούμενος, *Xen.* quum aliis do, χαίρω διδοὺς, *Plut.* malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, *Dem.* aliquo nomine, χαίρω προσαγορεύεσθαί τι, *id.* ὀνομαζόμενός τι μάλιστα δέχομαι, *Plato*, arbor gaudet valde riguis, τὸ δένδρον φιλεῖ σφόδρα ὑδρίαν, *Theophr.* gaudens aliorum calamitate ſive malis, ὁ ϗ ἡ ἐπιχαιρέκακος, ου, *Ariſtot.*

Gaudium, ἡ χαρὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ τέρψις, εως, *Iſocr.* τὸ περιχαρὲς, έος, *Plut.* ex alius malis, ἡ ἐπιχαιρεκακία, ας, *Ariſtot.*

Gavia, ὁ λάρος, ου, *Ariſtot.*

Gauſape, τὸ ἀμφίμαλλον, ου.

Gaza, ἡ γάζα, ης, *Theophr.* Conf. *Theſaurus.*

Gazophylacium, τὸ γαζοφυλάκιον, ου, *N. T.*

Gehenna, ἡ γέεννα, ης, *N. T.*

Gelaſco, καταπήγνυμαι ὑπὸ ψύχους, *Ariſtot.* πήγνυμαι ὑπὸ τοῦ κρύους, *Herodian.*

Gelaſinus dens, ὁ γελασῖνος, ſc. ὀδοὺς, *Poll.*

Gelide, ψυχρῶς.

Gelidus, a, um, κρυερὸς, ὰ, ὸν, *Herodian.*

Gelo, πήγνυμι, *Plato.*

Gelu, τὸ ψῦχος, εος, *Xen.* ὁ κρυμὸς, οῦ, *Philoſtr.* τὸ κρύος, εος, *Lucian.* τὸ ῥῖγος, εος, *Xen.*

Gemebundus, a, um, στενακτὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Gemellus, ὁ διδυμάων, ονος, *Hom.*

Geminatio, ἡ διδυμότης, ητος, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.*

Gemino, διπλασιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Geminus, a, um, ὁ ϗ ἡ δίδυμος, ου, *Ariſtot.* Gemini in cœlo, οἱ δίδυμοι, ων.

Gemiſco, στενάζω, *Dem.*

Gemitus, ὁ στεναγμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ στέναγμα, ατος, *Athen.* ὁ στόνος, ου, *Thuc.*

Gemma, ἡ λίθος, ου, *Cl. Alex.* in vite, ὁ ὀφθαλμὸς, οῦ, *Theophr.*

Gemmaſco, ὀφθαλμίζω.

Gemmatio, ἡ ὀφθαλμισις, εως.

Gemmatus, a, um, ὁ ϗ ἡ λιθοκόλλητος, ου, *Æl.* ὁ ϗ ἡ διάλιθος, ου, *Cl. Al.*

Gemmeus, a, um, ὁ ϗ ἡ διάλιθος, ου, *Cl. Alex.*

Gemmo, ὀφθαλμίζω.

Gemo, στένω, ſuper aliqua re, ἐπί τινι, *Dem.* alte, μέγα στενάζω, *id.*

Gena, ἡ παρειὰ, ᾶς, *Xen.* ἡ γένυς, υος, *Naz.* τὸ μῆλον, ου, *Al. Aphr.* ἡ γνάθος, ου, *Lucian.*

Genealogia, ἡ γενεαλογία, ας, genealogiam recenſeo, γενεαλογέω, *Herodot.*

Genealogicus, a, um, γενεαλογικὸς, ὴ, ὸν, *Philo.*

Genealogus, ὁ γενεαλόγος, ου, *Laert.*

Gener, ὁ γαμβρὸς, οῦ, *Dem.*

Generalis, e, γενικὸς, ὴ, ὸν, *Suid.*

Generaliter, γενικῶς, καθόλου, *Ariſtot.*

Generatim, κατὰ γένη.

Generatio, ἡ γέννησις, εως, *Plato.*

Generator, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plato.*

Genero, γεννάω, *Xen.*

Generoſe, γενναίως, *Herodian.*

Generoſitas, ἡ γενναιότης, ητος, *Polyb.*

Generoſus, a, um, γενναῖος, αία, αῖον, equus, γενναῖος ἵππος, *Herodian.* homo, ἄνθρωπος γενναῖος, *Dem.* i. e. nobili genere ortus, ὁ ϗ ἡ εὐγενὴς, έος, *Ariſtot.*

Geneſis, ἡ γένεσις, εως, *Plato.*

Genethlia, vide *Natalitia.*

Genialis, e, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*

Genialiter, τρυφερῶς, ἱλαρῶς.

Geniculatim, γονυδὸν, ὀκλὰξ, *Lucian.*

Geniculatus, a, um, ὁ ϗ ἡ γονατώδης, εος, *Theophraſt.* γεγονατωμένος, ένη, ένον, *Dioſc.*

Geniculor, γονατίζω, *Poll.*

Geniculum, τὸ γονάτιον, ου, τὸ γόνιον, ου.

Genitalis, e, γενεθλιακὸς, ὴ, όν.

Genitivus, a, um, γενικὸς, ὴ, ὸν, Caſus, γενικὴ πτῶσις.

Genitor, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ γονεὺς, έως, *id.* ὁ γεννήτωρ, ορος, *Plato.*

Genitrix, ἡ γεννήτειρα, ας.

Genitura, ἡ γονὴ, ῆς, *Lucian.*

Genius, ὁ δαίμων, ονος, *Pind.*

Gens, τὸ ἔθνος, εος, *Thuc.*

Genticus, a, um, ἐθνικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.*

Gentilis, e, ὁ ϗ ἡ ὁμοεθνὴς, έος, *Ariſtot.*

Gentilitas, ἡ ὁμογένεια, ας, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.*

Gentilitius, a, um, γενικὸς, ὴ, όν.

Genu, τὸ γόνυ, ατος, *Plut.* flecto, ὀκλάζω ἐπὶ τὰ γόνατα, LXX. alicui, γονυπετέω τινὶ, *N. T.* προσκυνέω τινὰ, *Plut.* genibus advolvor alicui, προσπίπτω τινὶ, *Chryſ.*

Genuinus, a, um, γνήσιος, ία, ιον, *Ariſtot.*

Genus, τὸ γένος, εος, *Dem.* genere peregrinus, γένει ξένος, *id.* peſſimum genus hominum in civitate, πονηρότατόν τι τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν, *id.* genus alicujus & familia, γένος τινὸς ϗ οἰκία, *Dem.* generis propinquitas, ἡ ἀγχιστεία τοῦ γένους, *id.* genere propior, proximus alicui, γένει ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω τινὶ ὤν, *id.* genere remotior, ἀπωτέρω τῷ γένει ὤν, *id.* Genus maſculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, οὐδέτερον, κοινὸν, cauſſæ, εἶδος τοῦ λόγου, *Iſocr.* demonſtrativum, deliberativum, judiciale, γένος ἐπιδεικτικὸν, συμβουλευτικὸν, δικαστικὸν, ſummum, γένος ἀνώτατον, ſ. γενικώτατον, intermedium, γένος μέσον ſ. ὑπάλληλον, generis recenſio, ἡ γενεαλογία, ας, *Iſocr.* genus recenſeo, γενεαλογέω, *N. T.* altius alicujus, ἄνωθεν ἐξετάζω γένος τινὸς, *Dem.* genus pœnæ, honoris, eſſentiæ, Pæanis, &c. εἶδος τιμωρίας, τιμῆς, οὐσίας, παιᾶνος, &c. *Plato*, *Ariſtot.*

Geodæſia, ἡ γεωδαισία, ας, *Ariſtot.*

Geographia, ἡ γεωγραφία, ας, *Strabo.*

Geographicus, a, um, γεωγραφικὸς, ὴ, ὸν, *Strabo.*

Geometra, ὁ γεωμέτρης, ου, *Plut.*

Geometria, ἡ γεωμετρία, ας, *Lucian.*

Geometricus, a, um, γεωμετρικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Germane, ἀδελφικῶς, *Joſeph.*

Germanitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, *Chryſ.* ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.*

Germanus, a, um, i. e. non adulterinus, γνήσιος, ία, ιον, *Dem.* i. e. eodem patre ortus, ὁ ϗ ἡ ὁμοπάτριος, ου, *id.* Conf. *Frater.*

Germen, ὁ βλαστὸς, οῦ, *Theophr.* τὸ βλάστημα, ατος, *Iſocr.* ἡ βλάστη, ης, *Theophr.*

Germinaſco, vide *Germino.*

Germinatio, ἡ βλάστησις, εως, *Theophr.*

Germino, βλαστάνω, *Ariſtot.* germinandi vim habens, βλαστητικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* ad germinandum propenſus, βλαστικὸς, ἡ, ὸν, *idem,* non germinans, ὁ ϗ ἡ ἄβλαστος, ου, *id.* ſero germino, ὀψιβλαστέω, *id.* mature germino, πρωϊβλαστέω, *id.*

Gero, φέρω, *Dem.* pileum, φορέω πῖλον ſ. πιλίδιον, *Lucian.* annulum, φορέω δακτύλιον, *Euſt.* remp. πράττω τὰ πολιτικὰ, πράττω τὰ δημόσια, τὰ τ̃ πόλεως, τὰ κοινὰ, *Dem. Iſocr.* res, τὰ πράγματα, *Dem.* res majoribus dignas, ἄξια τῶν προγόνων, *Iſocr.* multa & præclara, διαπράττομαι πολλὰ ϗ καλὰ, *Iſocr.* res illuſtriores, κατεργάζομαι πλείονος ἄξια, *id.* me obedientem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τινι, *Xen.* me virum probum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *Iſocr.* me fortuna indignum, καθίστημι ἐμαυτὸν τ̃ εὐδαιμονίας ἀνάξιον, *Iſocr.* me talem erga parentes, γίνομαι τοιοῦτος περὶ τοὺς γονεῖς, *id.* me benignum erga omnes, ἡδέως ἔχω πρὸς ἅπαντας, *id.*

Gerræ, οἱ λῆροι, ων, *Plut.*

Gerro, ὁ φλύαρος, ου, *Dem.* ὁ λημέων, οντος, *Lucian.*

Geſta, res geſtæ, αἱ πράξεις, ων, *Dem.* τὰ πράγματα, ων, *id.*

Geſtamen, τὸ φόρημα, ατος, *Plut.*

Geſtatio, ἡ φόρησις, εως, ἡ φορὰ, ᾶς, *Poll.*

Geſtatorium, τὸ φορεῖον, ου, *Herodian.*

Geſticulator, ὁ μῖμος, ου, *Dem.*

Geſticulor, ὀρχέομαι, *Xen.* χειρονομέω, *Poll.*

Geſtio, γαυριάω aliqua re, τινὶ, *Dem.* i. e. vehementer appeto, προθυμέομαί τι, *Ariſtot.*

Geſto, φορέω, pileum, πῖλον, *Lucian.* puerum in ulnis, κομίζω τὸ παιδίον πρὸς τ̃ ἀγκάλαις, *Plut.* in utero, φέρω ἐν γαστρὶ, *Plato.*

Geſtus, us, ἡ σχέσις, εως, *Dem.* effingere geſtum aliquem in ſtatua, πλάττειν τὸ σχῆμα ἐν ἀνδριάντι, *id.*

Gibber, κυρτὸς, ἡ, ὸν, *Hom.* κυφὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Gibboſus, a, um, idem quod antecedens *Gibber.*

Gibbus, τὸ κύρτωμα, ατος, *Lucian.* τὸ ὕβωμα, ατος, *Gal.*

Giganteus, ea, eum, γιγανταῖος, αία, αῖον, γιγάντειος, εία, ειον, ὁ ϗ ἡ γιγαντώδης, εος, *Philo.*

Gigas, ὁ γίγας, αντος, gigantes imitor, γιγαντιάω, *Suid.*

Gigno, γεννάω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Gilvus, a, um, κιῤῥὸς, ὴν, ὸν, *Ægin.*

Gingiva, τὸ οὖλον, ου, *Hippocr.* interior, τὸ ἔνουλον, ου, *Poll.*

Gingrio, γιγγράω, γιγγραίνω.

Glaber, a, um, ψιλὸς, ὴ, ὸν, *Plato,* ὁ ϗ ἡ ἄθριξ, χος, *Cl. Alex.* φαλακρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.*

Glabreſco, ψιλόομαι, *Ariſtot.*

Glabretum, ἡ φαλάκρα, ας.

Glabrities, ἡ φαλακρότης, ητος, ἡ ψιλότης, ητος, *Plut.*

Glabro, ψιλόω, *Ariſtot.*

Glacialis, e, ὁ ϗ ἡ κρυσταλλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ παγετώδης, εος, *Ariſtot.*

Glacies, ὁ κρύσταλλος, ου, *Diod. Sic.* ὁ πάγος, ου, *Plut.* ὁ παγετὸς, οῦ, *Xen.*

Glacio, vide *Congelo.*

Gladiator, ὁ μονομάχος, ου, *Herodian.*

Gladiatorius, a, um, μονομαχικὸς, ὴ, όν.

Gladiatura, ἡ μονομαχία, ας, *Lucian.*

Gladiolus, τὸ ξιφίδιον, ου, *Lucian.*

Gladius, τὸ ξίφος, εος, *Xen.* ἡ μάχαιρα, ας, *Dem.* gladium evagino ſ. ſtringo, γυμνόω τὸ ξίφος, *Herodian.* σπάομαι τὸ ξίφος, *Plut.* gladio cingi, ὑποζώννυσθαι μάχαιραν, *Ælian.* gladio occido, ξιφοκτονέω, *Suid.*

Glandula, ὁ ἀδὴν, ἀδένος, *Al. Aphr.*

Glanduloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδενώδης, εος, caro, ἀδενώδης σάρξ, *Gal.*

Glans, ἡ βάλανος, ου, *Ariſtot.* unguentaria, ἡ μυροβάλανος, ου, *idem,* pudendi, ἡ κορώνη, ης, *Artemid.*

Glarea, ἡ ψάμμος, ου, *Plut.*

Glaucus, a, um, γλαυκὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* γλαύκιος, ία, ιον, *Theophr.* color, ἡ γλαυκότης, ητος, *Ariſtot.*

Glaucedo, ἡ γλαύκασις, εως, τὸ γλαύκωμα, ατος, *Gal.*

Gleba, ἡ βῶλος, ου, *Theophr.*

Gleboſus, a, um, ὁ ϗ ἡ βωλώδης, εος, i. e. plenus glebis, ὁ ϗ ἡ ἁδρέβωλος, ου, *Dioſc.*

Glebula, τὸ βώλιον, ου, *Ariſtot.* τὸ βωλάριον, ου, *Strabo.*

Glis, ὁ ἐλειός, οῦ, *Ariſtot.*

Gliſco, αὔξομαι, *Dem.*

Globo, σφαιρόω, *Gal.*

Globoſitas, τὸ σφαιροειδὲς, έος.

Globoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ σφαιροειδὴς, έος, *Luc.* σφαιρικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Globulus, τὸ σφαιρίον, ου, *Theophr.*

Globus, ἡ σφαῖρα, ας, *Plut.*

Glocio, ſ. Glocito, κλώζω, *Poll.*

Glomeratio, ἡ στρόμβωσις, εως.

Glomero, στρομβόω, ἐνειλέω, συσπειράω.

Glomeroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ στρομβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ στρομβοειδὴς, έος.

Glomus, ἡ ἀγαθὶς, ίδος, *Heſych.*

Gloria, ἡ δόξα, ης, *Dem.* τὸ κλέος, εος, *id.* ἡ εὔκλεια, ας, *Iſocr.* ἡ εὐδοξία, ας, *id.* & honores, δόξα ϗ τιμαὶ, *Dem.* εὐδοξία ϗ τιμὴ, *id.* & laus & fama, εὐδοξία ϗ ἔπαινοι ϗ φήμη, *Iſocrat.* magna ſ. illuſtris, δόξα πολλὴ, *id* immenſa, ἀνυπέρβλητος, *id.* ſempiterna, ἀείμνηστος, *id.* εἰς ἅπαντα τ̃ χρόνον μνημονευθησομένη, *id.* immortalis, ἀθάνατος, *Dem.* pulcherrima & maxima, καλλίστη ϗ μεγίστη, *Iſocrat.* bona, χρηστὴ, *Dem.* divina & illuſtris, ἰσόθεος ϗ πᾶσιν ὀνομαστὴ, *Iſocr.* ficta, ψευδὴς, *id.* antiqua, παλαιὰ, *id.* gloriam expeto, δόξης ἐπιθυμέω, *Dem.* σπουδάζω περὶ δόξης, *id.* ὀρέγομαι δόξης, *Iſocr.* venor alicujus rei, θηράομαι δόξαν τινὸς, *Dem.* adfero, ſ. pario, συμβάλλομαι δόξαν τινὶ, *Iſocr.* παρασκευάζω δόξαν, *id.* περιτίθημι δόξαν τινι, *Dem.* adipiſcor ſ. conſequor, τυγχάνω δόξης, *id.* κτάομαι δόξαν ἐμαυτῷ, *id.* λαμβάνω δόξαν, *id.* habeo, ἔχω δόξαν, *id.* refero ex aliqua re, ὑπάρχει ἐμοὶ δόξα ἀπό τινος, *id.* adimo, ἀφαιρέομαι δόξαν, *id.* amitto, ἀπόλλυμι δόξαν, *id.* recupero, ἀναλαμβάνω δόξαν, *Iſocr.*

Gloriabundus, ὁ καυχηματίας, ου.

Gloriatio, ἡ καύχησις, εως, *N. T.*

Glorifico, δοξάζω, Deum, Θεὸν, *N. T.* aliquem, δοξολογέω τινὰ, *Baſ.*

Gloriola, τὸ δοξάριον, ου, inanis, κενὸν, *Dem.*

Glorior, καυχάομαι, aliqua re, ἐπί τινι, *Lycurg.* μεγαλαυχάομαί τινι, vel ἐπί τινι, *Iſocr.* valde inconſiderate, ἀλαζονεύομαι λίαν ἀπερισκέπτως, *id.* de divitiis, καταλαζονεύομαι περὶ τοῦ πλούτου, *id.*

Glorioſe, ἐνδόξως, *Dem.* εὐκλεῶς, *Poll.*

Glorioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔνδοξος, ου, *Dem.* i. e. jactans, ἀλαζονευόμενος, ένη, ενον, *Iſocr.*

Glos, ἡ γάλως, ωος, *contr.* ῶς, *Poll.*

Gloſſa, ἡ γλῶσσα ſ. γλῶττα, ης, *Ariſtot.*

Gloſſema, ἡ γλώσσημα, ατος.

Glottis, ἡ γλωττὶς, ίδος, *Lucian.*

Glubo, ἀπολέπω.

Gluma, τὸ ἔλυτρον, ου, *Dioſc.* ἡ ἄχνη, ης.

Gluten, ἡ κόλλα, ης, *Dioſc.*

Glutinatio, ἡ κόλλησις, εως, *Theophr.*

Glutino, κολλάω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Glutinoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κολλώδης, εος, *Plato,* i. e. glutinandi vim habens, κολλητικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Glutinum, idem quod *Gluten.*

Glutio, λιχνεύω, *Max. Tyr.*

Gluto, ὁ λίχνος, ου, *Plato.*

Gluttus, ὁ λαιμὸς, οῦ, *Lucian.*

Gnaritas, vide *Peritia.*

Gnarus, vide *Peritus.*

Gnatho, ὁ γνάθων, ωνος, *Heſych.*

Gnathonice, γναθωνικῶς.

Gnathonicus, a, um, γναθωνικὸς, ὴ, όν.

Gnatus, vide *Filius.*

Gnaviter, vide *Induſtrie.*

Gnavo, vide *Navo.*

Gnavus, a, um, vide *Induſtrius.*

Gnoma, vide *Sententia.*

Gnomonica, ἡ γνωμονικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Bud.*

Gonagra, ἡ γονάγρα, ας.

Grabatus, ὁ κράβατος, ου, *N. T.*

Gracilentus, a, um, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Gracileſco, ἰσχνόομαι, *Al. Aphr.*

Gracilis, e, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* gracilem reddo, ἰσχναίνω, *Ariſtot.*

Gracilitas, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis, σώματος, *Gal.*

Gradatim, κλιμακηδὸν, *Baſ.*

Gradatus, a, um, κλιμακωτὸς, ὴ, ὸν, adſcenſus, κλιμακωτὴ πρόσβασις, *Strabo.*

Gradior, βαίνω, *Dem.* Conf. *Eo.*

Gradus, ἡ κλίμαξ, ακος, *Xen.* in ſcala, ἡ βαθμὶς, ίδος, *Sophoc.* honoris, ὁ βαθμὸς, οῦ, *N. T.*

Græcanicus, a, um, Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Græce, Ἑλληνικῶς, Ἑλληνιστὶ, *Lucian.*

Græcia, ἡ Ἑλλὰς, άδος, *Dem.*

Græcus, a, um, Ἑλλήνιος, ία, ιον, *Herodot.* Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* At *Subſt.* Græcus, ὁ Ἕλλην, ηνος, *Dem.* Græca, ἡ Ἑλληνὶς, ίδος, Ἑλλὰς γυνὴ, *Herodot.* cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor, ἑλληνίζω, *Æſchin.* & *Athen.*

Graius, a, um, idem quod antecedens *Græcus.*

Grallæ, τὰ τῶν καλοβατῶν βάθρα, grallis incedo, σκωλοβατίζω, *Epicharm.*

Grallator, ὁ καλοβάτης, ου, ὁ σκωλοβατίζων, οντος, *Epicharm.*

Gramen, ἡ χλόη, ης, *Ariſtot.* ἡ ἄγρωστις, εως, *Plut.*

Gramineus, a, um, ὁ ϗ ἡ χλοηφόρος, ου, *Eurip.*

Graminoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ χορτώδης, εος.

Grammatica, ἡ γραμματικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Lucian.*

Grammatice, γραμματικῶς.

Grammaticus, a, um, γραμματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Granarium, ὁ σιτοβολὼν, ῶνος, *Poll.* τὸ σιτοφυλάκειον, ου.

Granatum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, *Dioſc.*

Grandævus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυετὴς, έος.

Grandeſco, μηκύνομαι.

Grandino, χαλαζάω, *Lucian.*

Grandinoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ χαλαζώδης, εος, *Ariſtot.*

Grandis, e, vide *Magnus.*

Granditas, vide *Magnitudo.*

Grando, ἡ χάλαζα, ης, *Ariſtot.* grandine impeto, ἐπιχαλαζάω, *Lucian.* grandine infeſtor, χαλαζάομαι, *Ariſtot.* grandinis inſtar, χαλαζηδὸν, *Nicet.*

Granoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κοκκώδης, εος.

Granum, ὁ κόκκος, ου, *Dioſc.*

Graphiarium, ἡ γραφειοθήκη, ης.

Graphice, γραφικῶς, *Plut.*

Graphice, es, ἡ γραφικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*

Graphium, τὸ γραφεῖον, ου, *Plut.* ἡ γραφὶς, ίδος, *Plato.*

Graſſatio, ἡ λωποδυσία, ας, *Hermog.* morbi, ἡ ἐγκατάσκηψις τοῦ πάθους, *Dioſc.*

Graſſator, ὁ λωποδύτης, ου, *Dem.*

Graſſor, λωποδυτέω, in regionem, τὴν χώραν, *Hermog.* in urbem, κατασκήπτω εἰς πόλιν, *Herodian.*

Gratabundus, a, um, συγχαίρων, ουσα, ον, *Dem.*

Grate, κεχαρισμένως, *Iſocr.*

Grates, vide *Gratia.*

Gratia, ἡ χάρις ιτος, *Dem.* & delectatio, ἡ χάρις ϗ ἡδονὴ, *id.* gratiam aliquorum captare, προαιρεῖσθαι χάριτας παρά τινων, *Dem.* inire, χάριτας χαρίζεσθαι, *id.* apud aliquem, κατατιθέναι χάριν πρός τινα, *id.* ambire, δοῦλον περιέρχεσθαί τινος χάριτος, *id.* mereri, ἄξιον εἶναι χάριτος, *Iſocr.* bene meritum repetere, τὸν ποιήσαντα ἀπαιτεῖν χάριν, *id.* debere alicui, χάριν τινὶ ὀφείλειν, *Dem.* habere alicui, εἰδέναι τινὶ χάριν, *Iſocr.* ob aliquid, τινὸς, *Xen.* ἀντί τινος, ſ. τινὸς ἕνεκα, *Plut.* referre alicui, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν, *Dem.* conſequi apud aliquem, κομίζεσθαι χάριν παρά τινος, *Dem.* gratias agere alicui, εὐχαριστεῖν τινι, *Dem.* pro aliqua re, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπὲρ τινος, *Iſocr.* ob aliquid, τινὸς ἕνεκα, *Dem.* ad gratiam dicere, πρὸς χάριν λέγειν, *id.* in gratiam alicujus facere aliquid, διδόναι τινὶ χάριν τινὰ, *id.* cujus igitur rei gratia iſta dico? τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα λέγω; *Dem.* τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; *id.* quæſtus gratia delinquere, κέρδους ἕνεκ' ἀδικεῖν, *Iſocr.* reducere in gratiam aliquos, διαλλάττειν τινὰς, *Demoſth.* in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαί τινι, ſ. πρός τινα, *Iſocr.*

Gratificatio, ἡ εὐεργεσία, ας.

Gratificor, χαρίζομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* valde, maxime, abunde, injuſte, σφόδρα, μάλιστα, καθ' ὑπερβολὴν, ἀδίκως, *id.* non gratificor alicui, ἀχαριστέω πρός τινα, *Xen.*

Gratioſe, κεχαρισμένως, *Iſocr.* ἐπιχαρίτως, *id.* χαριέντως, *id.*

Gratioſus, a, um, χαρίεις, ιεσσα, ιεν, *Iſocr.* ἀγαπητὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Gratis, δωρεὰν, dare aliquid alicui, διδόναι τί τινι, *Dem.* facere aliquid, ποιεῖν τι προῖκα, *id.*

Gratitudo, ἡ εὐχαριστία, ας, ἡ εὐγνωμοσύνη, ης.

Grator, vide *Gratulor.*

Gratuito, ἀμισθὶ, facere omnia, ποιεῖν πάντα, *Dem.* Conf. *Gratis.*

Gratuitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄμισθος, ου.

Gratulatio, τὸ σύγχαρμα, ατος.

Gratulor, συγχαίρω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ob aliquid, τινὸς, *Dem.* tibi de felicitate, συνήδομαί σοι τῆς εὐτυχίας, *Plut.* miſerunt gratulatum ei, ἀπέστειλαν συνηδόμενοι αὐτῷ, *Herodian.* mittere legatos gratulatum ob victoriam, πέμπειν πρέσβεις συνησθησομένους τῇ νίκῃ, *Diod. Sic.*

Gratus, a, um, κεχαρισμένος, ένη, ένον, facere vel ſcribere, quæ multis grata ſunt, ποιεῖν ἢ γράφειν τινὰ κεχαρισμένα πολλοῖς, *Iſocr.* gratum eſt amantibus, ἀγαπητόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι, *Ariſtot.* pro beneficio, ὁ ϗ ἡ εὐχάριστος, ου, *Philo*, grato animo accipere aliquid, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι, *Dem.*

Gravate, ἀκουσίως, *Ariſtot.*

Gravedinoſus, a, um, καταῤῥοντικὸς, ὴ, όν.

Gravedo, ἡ κόρυζα, ης, *Gal.* gravedine laboro, κορυζάω, *Lucian.*

Graveolens, ὁ ϗ ἡ βαρύοσμος, ου, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ βαρύοδμος, ου, *Al. Aphr.*

Graveolentia, ἡ δυσωδία, ας, *Plut.*

Graveſco, βαρύνομαι, *Polyb.*

Graviditas, ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Gravido, ἐγκύμονα ποιέω.

Gravidus, a, um, ἐπιβαρηθεὶς, εῖσα, ὲν, mulier, ἐγκύουσα, ης, *Ariſtot.* ἐν γαστρὶ ἔχουσα, *N. T.* βαρυνομένη τὴν γαστέρα, *Lucian.* gravida ſum, κύω, *Dem.*

Gravis, e, βαρὺς, εῖα, ὺ, pondus, homo, vox, *Plato, Herodian. Xen.* ὁ ϗ ἡ δυσχερὴς, έος, multa gravia oriuntur e bello, πολλὰ δυσχερῆ γίγνεται ἐκ τοῦ πολέμου, *Dem.* σεμνὸς, ὴ, ὸν, ſtudeo eſſe urbanus & gravis, πειρῶ εἶναι ἀστεῖος ϗ σεμνὸς, *Iſocr.* σπουδαῖος, αία, αῖον, res graves & neceſſariæ, πράγματα σπουδαῖα ϗ κατεπείγοντα, *id.* ὁ ϗ ἡ ἐπαχθὴς, έος, nimia felicitas homines reddit graves, τὸ λίαν εὐτυχεῖν ποιεῖ ἐπαχθεῖς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀξιόπιστος, ου, graviorem, ſ. fide digniorem, videri, ἀξιοπιστότερον δοκεῖν, *id.*

Gravitas, ponderis, ἡ βαρύτης, ητος, *Plut.* morum, ἡ σεμνότης, ητος, *Dem.*

Graviter, βαρέως, fero aliquid, φέρω τι, *Xenoph.* χαλεπῶς φέρω τι, *Dem.* & moleſte fero, βαρέως ϗ λυπηρῶς, ſ. βαρέως ϗ χαλεπῶς φέρω τι, *id.* me habeo, σεμνύνομαι, *id.*

Graviſculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόβαρυς, εως.

Gravo, βαρέω, aliquid, τὶ, *Lucian.* aliquem, βαρύνω τινὰ, *Xen.*

Gregalis, e, ἀγελαῖος, αία, αῖον, animalia, ἀγελαῖα ζῶα, *Ariſtot.*

Gregarius, a, um, ἀγελαῖος, αία, αῖον, ſophiſta, ἀγελαῖος σοφιστὴς, *Iſocr.*

Gregatim, ἀγεληδὸν, *Hom.*

Gremium, ὁ κόλπος, ου, *Lucian.*

Greſſus, us, τὸ βάδισμα, ατος, *Lucian.*

Grex, τὸ ποίμνιον, ου, *Dem.* majorum pecudum, ἡ ἀγέλη, ης, *id.* puerorum, ἀγέλη μειρακίων, *Athen.*

Griphus, ὁ γρῖφος, ου, *Poll.*

Groſſus, ὁ ὄλυνθος, ου, *Theophr.*

Grumulus, τὸ θρομβίον, ου, *Dioſc.*

Grumus, ὁ θρόμβος, ου, *Dioſc.*

Grunnio, γρυλλίζω, porci grunnientes, χοῖροι γρυλλίζοντες, *Ariſtoph.*

Grunnitus, us, γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ γρυσμὸς, οῦ, *Athen.*

Gryphus, ὁ γρὺψ, γρυπὸς, *Herodot.*

Gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ου.

Gubernatio, ἡ κυβέρνησις, εως, *Plato.*

Gubernator, ὁ κυβερνήτης, ου, *Plato.*

Guberno, κυβερνάω, navem, ναῦν, *Dem.* curſum equorum, δρόμον τῶν ἵππων, *Herodian.* optime remp. διοικέω ἄριστα τὰ κοινὰ, *Iſocr.*

Gula, ὁ οἰσοφάγος, ου, *Ariſtot.* gulæ deditus, vide *Gulo.*

Gulo, ὁ λίχνος, ου, *Plato.*

Guloſitas, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*

Guloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ γαστρίμαργος, ου, *Ariſtot.*

Gurges, ἡ δίνη, ης, *Plato.*

Gurguſtium, τὸ οἰκίδιον, ου, *Dem.*

Guſtabilis, e, γευστὸς, ὴ, όν.

Guſtatio, ἡ γεῦσις, εως, *Ariſtot.*

Guſtatus, us, vide *Guſtus.*

Guſto, γεύομαι, aliquid, τινὸς, *Dem.* τὶ, *N. T.*

Guſtus, us, ἡ γεῦσις, εως, *Ariſtot.* guſtum præbeo, γεύω, aliquid, τινὸς, *Plato*, τὶ, *Sophoc.*

Gutta, τὸ στάλαγμα, ατος, ὁ σταγὼν, όνος, *Athen.*

Guttatim, κατὰ σταγόνας.

Guttur, ὁ λάρυγξ, γος, *Gal.*

Gutturnium, ὁ χέρνιψ, *Athen.* τὸ χερνίβιον, ου, *idem.*

Guttus, ὁ πρόχοος, ου, *Athen.*

Gymnaſiarcha, ὁ γυμνασιάρχης, ου, ὁ γυμνασίαρχος, ου, *Poll.*

Gymnaſium, τὸ γυμνάσιον, ου, *Lucian.*

Gymnicus, a, um, γυμνικὸς, ὴ, ὸν, agon, ἀγὼν, *Thuc.*

Gynæceum, τὸ γυναικεῖον, ου, ὁ γυναικὼν, ῶνος, *Xen.* ἡ γυναικωνῖτις, ιδος, *Plut.*

Gynæconitis, vide antecedens *Gynæceum.*

Gypſeus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ γύψου, ſimulacrum gypſeum, ἄγαλμα ἐκ τοῦ γύψου, *Pauſ.*

Gypſo, γυψόω.

Gypſum, ſ. Gypſus, ἡ γύψος, ου, *Dioſc.*

Gyro, γυρόω.

Gyrus, ὁ γῦρος, ου, gyrum circa aliquem aliqua re deſcribo, γῦρον περί τινά τινι περιγράφω, *Plut.*

H.

HA, ha, ἆ, ἆ, *Ariſtoph.*

Habena, ἡ ἡνία, ας, *Xen.*

Habeo, ἔχω, aliquid, τὶ, *Plut.* aliquem in numero hoſtium, τίθημί τινα εἰς τοὺς ἐχθροὺς, *Demoſth.* aliquid pro virtute, τίθημί τι ἐν ἀρετῇ, *Plato*, pro turpi, ἐν αἰσχρῷ, *Plut.* me bene, ἔχω καλῶς, *Dem.* peſſime, φαυλότατα, *idem*, orationem pro aliquo, λόγον ὑπὲρ τινος δημηγορέω, *id.* contra aliquem, κατά τινος, *id.* de aliqua re, ἔπω λόγον περί τι, *Iſocr.* ῥητορεύω λόγον περί τινος, *id.* nomen a juſtitia, τῆς δίκης ἐπώνυμός εἰμι, *Dem.* multos adverſarios, ἔχω πολλοὺς ἐναντιουμένους, *Iſocr.* rationem ſ. argumentum in promptu, ἔχω λόγον πρόχειρον, *Dem.* delectum municipum, ποιέομαι κατάλογον τῶν δημοτῶν, *id.* honorem eloquentiæ, τιμάω τοὺς λόγους, *Iſocr.* ratum alicujus teſtamentum, ἐμμένω τῇ διαθήκῃ τινὸς, *Dem.* jus faciendi teſtamentum, κύριός εἰμι διαθέσθαι, *id.* rationem ſ. curam alicujus, ποιέομαι ἐπιμέλειαν περί τινος, *Iſocr.* τινὸς, *Dem.*

Habilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.*

Habilitas, ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, *Plut.*

Habitatio, ἡ οἴκησις, εως, *Dem.*

Habitator, ὁ οἰκήτωρ, ορος, *Dem.* urbis, ὁ ἐν τῇ πόλει, *id.*

Habito, οἰκέω, urbem, πόλιν, *Iſocr.* ἐν τῷ ἄστυ, *Dem.* inter aliquos, ἔν τισι, *Plato*, in domo, ἐν οἰκίᾳ, *Æſchin.* in regione, κατοικέω ἐν τῇ χώρᾳ, *Iſocr.* terram aliquam, γῆν τινα, *Plut.* in terra, ἐπὶ τῇ γῇ, *N. T.* in inſula, νῆσον, *Iſocr.*

Habitudo, ἡ ἕξις, εως, *Gal.*

Habitus, us, ἡ ἕξις, εως, *Ariſtot.*

Hac, τῇδε, *Dem.* hac illac curſito, περιφέρομαι τῇδε κἀκεῖσε, *id.*

Hactenus, ϗ ταῦτα μὲν ταύτῃ, *Plato.* ϗ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, *Dem.* μέχρι τοῦδε, *Thuc.*

Hædiculus, τὸ ἐρίφιον, ου, *Athen.*

Hædile, ἡ ἐριφοστασία, ας.

Hædinus, a, um, ἐρίφειος, εία, ειον.

Hædus, ὁ ἔριφος, ου, *Ariſtot.*

Hæreditarius, a, um, κληρονομαῖος, αία, αῖον, *Pandect.*

Hæreditas, ἡ κληρονομία, ας, *Dem.* ὁ κλῆρος, ου, *id.* hæreditatem relinquere, καταλείπειν κλῆρον, *id.* adire, αἱρεῖν κλῆρον, *id.* tenere, ἔχειν κλῆρον, *id.* dividere in duas partes, διαιρεῖν μερίδας δύο τοῦ κλήρου, *id.* dividere cum fratre, νέμεσθαι ſ. μερίζεσθαι τὴν οὐσίαν πρὸς ἀδελφὸν, *id.* ſortiri, κληροῦν τὸν κλῆρον, *id.* Conf. *Hæres.*

Hæreo,

Hæreo, συνάπτομαι, in aliqua re, πρός τι, *Ariſtot.* i. e. dubito, ἀμφισβητέω περί τινος, *Iſocr.*

Hæres, ὁ κληρονόμος, ου, *Dem.* ſum, κληρονομέω, *id.* alicujus, κληρονόμος εἰμί τινος, *id.* hæredem inſtituo, ſ. ſcribo aliquem, καθίστημί τινα κληρονόμον, *Iſocrat.* relinquo, καταλείπω κληρονόμον, *id.* fieri bonorum alicujus, γίγνεσθαι κληρονόμον τῶν τινος, *Dem.*

Hæreſis, ἡ αἵρεσις, εως, *Gal.*

Hæreticus, a, um, αἱρετικὸς, ἡ, όν.

Hæſitantia, ἡ ἰσχνοφωνία, ας, *Ariſtot.*

Hæſitatio, ἡ ἀπορία, ας, *Iſocr.*

Hæſito, ἀπορέω, *Xen.* Conf. *Dubito.*

Halec, vel Halex, ἡ μαινὶς, ίδος, *Lucian.*

Halitus, ἡ ἐκπνοὴ, ῆς, *Ariſtot.* ὁ ἀτμὸς, οῦ, *Plut.*

Halo, ἐκπνέω, *Ariſtot.* ἀτμιάω, *Hippocr.*

Hamatus, a, um, ἀγκιστρωτὸς, ἡ, όν.

Hamo, ἀγκιστρόω.

Hamulus, τὸ ἀγκίστριον, ου.

Hamus, τὸ ἄγκιστρον, ου, *Lucian.* hamo capio, ἀγκιστρεύω, *Cl. Alex.*

Hara, ὁ συφεὸς, οῦ, *Hom.*

Hariola, ἡ μάντις, εως, *Athen.*

Hariolatio, ἡ μαντεία, ας, *Lucian.*

Hariolor, μαντεύομαι, *Plato.*

Hariolus, ὁ μάντις, εως, *Plut.*

Harmonia, ἡ ἁρμονία, ας, *Ariſtot.*

Harmonicus, a, um, ἁρμονικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Harpago, ἡ ἁρπάγη, ης, *Heſych.* ἡ ἅρπαξ, αγος, *Poll.*

Harpax, ὁ ἅρπαξ, αγος, *Poll.*

Haruſpex, ὁ ἱεροσκόπος, ου.

Haruſpicina, ἡ ἱεροσκοπικὴ, ῆς.

Haruſpicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας.

Haruſpicor, ἱεροσκοπέω.

Haſta, τὸ δόρυ, ατος, *Ariſtot.* ſub haſta aliquid vendo, λαφυροπωλέω τι, *Diod. Sic.* ἀποκηρύττω τι, *Plut.*

Haſtatus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἰχμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ δοροφόρος, ου, *Xen.*

Haſtile, τὸ ἀκοντίου ξύλον.

Haud, οὐ, vide *Non.* haud dubie, ἀναμφισβήτως, *Dem.* haudquaquam, οὐδαμῶς, *Dem.*

Haurio, ἀρύω, aquam ambabus manibus, ὕδατος ἀμφοτέραις χερσὶν, *Æl.* ἀρύττω ὕδατος, *Plato,* aquam ex Nilo, ὑδρεύομαι ἐκ τοῦ Νείλου, *Plut.*

Hauſtio, ἡ ἄντλησις, εως, aquæ, ὕδατος, *Æl.*

Hauſtrum, τὸ ἀντλητήριον, ου, τὸ ἄντλημα, ατος, *N. T.* ὁ ἀρυστὴρ, ῆρος, *Themiſt.*

Hebdomas, ἡ ἑβδομὰς, άδος, *Gal.*

Hebeo, ἀμβλύνομαι, *Thuc.* ad lucem, ἀμβλυώττω πρὸς τὸ φῶς, *Luc.*

Hebes, ἀμβλὺς, εῖα, ὺ, pugio, ξιφίδιον, *Plut.* viſus, ἀμβλὺ ὁρᾷν, hebetem reddere aliquem ad aliquid, ἀμβλῆ ποιεῖν τινα πρός τι, *Plut.*

Hebeſco, ἀμβλύνομαι, *Thuc.* oculi hebeſcunt, ἀμβλοῦνται οἱ ὀφθαλμοὶ, *Theophr.*

Hebetatio, ἡ ἄμβλωσις, εως, oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν.

Hebeto, ἀμβλύνω, aliquid, τὶ, *Plut.* ad aliquid, ἀπαμβλύνω εἴς τι, *id.*

Hebetudo, ἡ ἀμβλύτης, ητος, oculorum, ὁ ἀμβλυωγμὸς, οῦ, *Hippocr.*

Hecticus, a, um, ἑκτικὸς, ἡ, ὸν, febris, ἑκτικὸς πυρετὸς, qui febri hectica laborat, ὁ ἑκτικὸς, οῦ, *Gal.*

Hedera, ὁ κισσὸς ſ. κιττὸς, οῦ, *Theophr.*

Hederaceus, a, um, κίσσινος, ίνη, ινον, corona, κίσσινος στέφανος, *Athen.* poculum, τὸ κισσύβιον, ου, *id.*

Hei, οἴ, mihi! οἴ ἐγώ! *Sophoc.* οἴ ἐμέ! *Epigr.* οἴ μοι! *Syneſ.* hei mihi miſero, οἴμοι τάλας! *Ariſtoph.* hei miſer, αἰβοῖ τάλας! *id.*

Helleborus, ὁ ἑλλέβορος, ου, *Dioſc.*

Helluatio, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.*

Helluo, ὁ ἀυτολήκυθος, ου, *Dem.* ὁ ἄσωτος, ου, *Ariſtot.*

Helluor, ἀσωτεύομαι, *Athen.*

Hem, φεῦ, virum, ἀνδρός!

Hepar, τὸ ἧπαρ, ατος, *Gal.*

Hepaticus, a, um, ἡπατικὸς, ἡ, όν, *Gal.*

Hera, ἡ δέσποινα, ης, *Plato.*

Herba, ἡ πόα, ας, *Theophr.*

Herbaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ βοτανώδης, εος.

Herbarius, a, um, βοτανικὸς, ἡ, όν, *Dioſc.*

Herbeſco, βοτανόομαι, ποάζω, *Naz.*

Herbeus, ea, eum, ὁ ϗ ἡ ποώδης, εος, *Plut.*

Herboſus, a, um, ὁ ϗ ἡ βοτανώδης, εος.

Herbula, τὸ ποάριον, ου, τὸ βοτάνιον, ου.

Heri, χθὲς, *Xen.* ἐχθὲς, *Iſocr.*

Herilis, e, δεσποτικὸς, ἡ, όν, jus, δίκαιον δεσποτικὸν, *Ariſtot.*

Heriliter, δεσποτικῶς, *Dem.* κυρίως, *id.*

Hernia, ἡ κήλη, ης, *Gal.* aquoſa, ἡ ὑγροκήλη, ης, *Poll.*

Hernioſus, ὁ κηλήτης, ου, *Syneſ.*

Heroicus, a, um, ἡρωϊκὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Heroina, ἡ ἡρωῒς, ίδος, *Athen.*

Heros, ὁ ἥρως, ωος, *Lucian.*

Herous, a, um, ἡρωϊκὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Herus, ὁ δεσπότης, ου, *Dem.*

Heſternus, a, um, χθεσινὸς, ἡ, όν, ὁ, ἡ, τὸ χθὲς, compotatio, ὁ χθὲς πότος, *Plato.*

Heu! ἰοῦ, *Dem.* φεῦ. Conf. *Hei.*

Heus, ὦ τὰν, ſed heus tu, ſi, ἀλλ᾽ ὦ τὰν, εἰ, *Dem.* ὦ ἐτὰν, *Lucian.*

Hiatus, τὸ χάσμα, ατος, *Plato.*

Hic, hæc, hoc, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *Dem.* hic ipſe, αὐτὸς οὑτοσὶ, *Dem.*

Hicce, hæcce, hocce, οὑτοσὶ, αὑτηὶ, τουτὶ, *Gen.* τουτουὶ, ταυτησὶ, *Dat.* τουτῳὶ, &c. *Dem.*

Hiccine, idem quod antecedens *Hicce.*

Hierarchia, ἡ ἱεραρχία, ας.

Hilareſco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι, *Philo.*

Hilaria, τὰ ἱλάρια, ων.

Hilaris, e, ἱλαρὸς, ρὰ, ρὸν, vita, βίος, *Lucian.*

Hilaritas, τὸ ἱλαρὸν, οῦ, *Suid.* ἡ ἱλαρότης, ητος, *N. T.*

Hilariter, ἱλαρῶς, vivo, εὐθύμως διαβιόω, *Syneſ.*

Hilaro, ἱλαρόω, ἱλαρύνω, LXX. aliquem, εὐφραίνω τινὰ, *Dem.*

Hilarus, a, um, idem quod *Hilaris.*

Hinc, ἔνθεν, opem ferre, βοηθεῖν, *Dem.* repellere, ἐνθένδε ἀπολαύειν, *id.* hinc & illinc, ἔνθεν ϗ ἔνθεν, *Plato,* hinc cernere licet, ἐντεῦθεν ῥᾴδιον διαγνῶναι, *Iſocr.* hinc colligere, ἐκ τούτων καταμαθεῖν, *id.*

Hinnio, χρεμετίζω, *Xen.*

Hinnitus, us, ὁ χρεμετισμὸς, οῦ, *Ammon.*

Hinnulus, ὁ νεβρὸς, οῦ, *Plut.*

Hinnus, ὁ vel ἡ ἡμίονος, ου, LXX.

Hio, χαίνω, *Lucian.* ἀναχαίνω, *id.*

Hircinus, a, um, τράγειος, εία, ειον, hircina pellis, τραγέη, ης, *Plut.*

Hircoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ τραγομάχαλος, ου, *Ariſtoph.*

Hircus, ὁ τράγος, ου, *Ariſtot.* hircum oleo, τραγίζω, *Hippocr.*

Hirquus, ὁ κάνθος, ου, *Ariſtot.*

Hirſutus, a, um, ὁ ϗ ἡ τριχώδης, εος.

Hirtus, a, um, ὁ ϗ ἡ λάσιος, ου, *Philoſtr.*

Hirudo, ἡ βδέλλα, ης, *Theophr.*

Hirundineus, a, um, ὁ ϗ ἡ χελιδόνειος, ου, *Poll.* χελιδόνιος, ου, *Athen.*

Hirundo, ἡ χελιδὼν, όνος, *Ariſtot.* hirundinem imitor, χελιδονίζω, *Schol. Ariſtoph.* hirundinis pullus, ὁ χελιδονεὺς, έως, *Euſtath.*

Hiſco, χαίνω, *Lucian.*

Hiſpidus, a, um, ὁ ϗ ἡ λάσιος, ου, *Philoſtr.*

Hiſtoria, ἡ ἱστορία, ας, *Iſocr.*

Hiſtorialis, e, ἱστορικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Hiſtoricus, a, um, ἱστορικὸς, ἡ, όν, *Plut.* i. e. hiſtoriarum ſcriptor, ὁ ἱστορικὸς, οῦ, *id.* ὁ ἱστοριογράφος, ου, *Diod. Sic.*

Hiſtrio, ὁ μῖμος, ου, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *Plut.*

Hiſtrionalis, e, ὑποκριτικὸς, ἡ, όν, *Dem. Phal.*

Hiſtrionice, ὑποκριτικῶς, *Athen.*

Hiulcus, a, um, ὁ ϗ ἡ χασμώδης, εος.

Hodie, σήμερον, ſ. *Attice* τήμερον, *Dem.* αὐθήμερον, *id.* ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, *Lycurg.*

Hodiernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ σήμερον, ſ. *Attice* τήμερον, uſque in hodiernum diem, μέχρι, ſ. ἄχρι τοῦ σήμερον ſ. τήμερον ἡμέρας. *Dem. Iſocr.* εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, *Dem.*

Hœdus, vide *Hædus.*

Holoſericus, a, um, ὁλοσηρικὸς, ἡ, όν.

Homicida, ὁ φονεὺς, έως, *Dem.* ὁ ἀνδροφόνος, ου, *id.*

Homicidium, ὁ φόνος, ου, *Dem.* ἡ μιαιφονία, ας, *Plato,* committo, ἀποκτείνω τινὰ, *Dem.* ἀνθρωποκτονέω, *Naz.*

Homo, ὁ vel ἡ ἄνθρωπος, ου, *Dem.* probus, σπουδαῖος, *id.* bonus & humanus, χρηστὸς ϗ φιλάνθρωπος, *id.* levis ſ. obſcurus, τυχὼν *Iſocr.* malus, φαῦλος, *Dem.* perditus, φθόρος, *id.* exterus, ὁ ἔξωθεν, *Iſocr.* hominum multitudo, πλῆθος σωμάτων, *Dem.*

Homuncio, τὸ ἀνθρώπιον, ου, *Dem.*

Honeſtamentum, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.*

Honeſtas, τὸ καλὸν, οῦ, *Dem.* ἡ καλοκἀγαθία, ας, *Xen.* Conf. *Virtus,* item *Honeſtus, a, um.*

Honeſte, καλῶς, & decenter agere, ϗ προσηκόντως πράττειν, *Dem.*

Heneſto, τιμάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐπικοσμέω τινὰ, *Ariſtot.* σεμνύνω τινὰ, *Dem.*

Honeſtum, τὸ καλὸν, οῦ, *Dem.*

Honeſtus, a, um, i. e. honorabilis, ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, ου, *Xen.* i. e. bonus, καλὸς, ἡ, όν, *Dem.* honeſtum & bonum eſſe, καλὸν ϗ ἀγαθὸν εἶναι, *Dem.* & decorum eſſe alicui, καλὸν ϗ πρέπον εἶναί τινι, *id.* & juſtum eſſe, καλὸν ϗ δίκαιον εἶναι, *id.*

Honor, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐπιτιμία, ας, *id.* & gloria, τιμὴ ϗ δόξα, *id.* & admiratio, τιμὴ ϗ ζῆλος, *id.* ζῆλος ϗ φιλοτιμία, *id.* ſtudium honoris & gloriæ, φιλοτιμία ϗ δόξα, *id.* magnus, τιμὴ μεγάλη, *id.* ampliſſimus, πλείστη, *id.* immortalis, ἀνεξάλειπτος, *Iſocr.* meritus, προσηκούσιος, *Dem.* eximius, ἐξαίρετος, *Iſocr.* ſummus, ὑπερβολὴ τιμῆς, *Dem.* honorem appeto, τιμῆς ἐπιθυμέω, *Iſocr.* amo, τιμὴν ἀγαπάω, *id.* quæro, τιμὴν ζητέω, *id.* ὁρμάομαι πρὸς φιλοτιμίαν, *id.* adfero alicui, φέρω τινὶ τιμὴν, *id.* κομίζομαι τιμὴν, *id.* decernere, dare alicui, διδόναι τιμήν τινι, *Dem.* conferre alicui, συμβάλλεσθαι τιμήν τινι, *Iſocr.* conſequi, εὑρίσκειν τιμὴν, *Dem.* τυγχάνειν τιμῆς, *id.* κτήσασθαι τιμὴν, *id.* λαμβάνειν τιμὴν, *Iſocr.* habere, ἔχειν τιμὴν, *id.* tollere bene meritorum, ἀναιρεῖν τιμὴν τῶν εὐεργετῶν, *Dem.* datum eripere alicui, ἀφελέσθαι τιμὴν δοθεῖσάν τινι, *id.* amittere, ἀποστερεῖσθαι φιλοτιμίαν, *id.* recuperare, ἀναλαμβάνειν τιμὴν, *Iſocr.* honore contentum eſſe, στέργειν τιμὴν, *id.* frui ab aliquo, ἀπολαύειν τιμῆς παρά τινος, *Dem.* antecellere alicui, προέχειν τιμῇ τινος, *Iſocr.* honoris & decoris cauſſam eſſe, τιμῆς ϗ καλοῦ αἴτιον εἶναι, *Dem.* ſummos honores habere alicui, εἰς ὑπερβολὴν τιμᾷν τινα, *id.* publicos habere alicui, δημοσίᾳ τιμᾷν τινα, *id.*

Honorabilis, e, τίμιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, ου, *id.*

Honorarium, τὸ γέρας, ατος, *Dem.* bellicum, τὸ ἀριστεῖον, ου, *id.* dare, διδόναι ἀριστεῖόν τινι, *id.* conſequi ab aliquo, ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀριστείου ἀπό τινος, *id.* λαμβάνειν ἀριστεῖον παρά τινος, *Iſocr.* τυγχάνειν τοῦ ἀριστείου, *id.*

Honorarius, a, um, τιμητικός, ἡ, όν.

Honorate, ἐντίμως, *Plato.*

Honoratus, a, um, τιμώμενος, ένη, ενον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, ου, *id.*

Honorifice, ἐνδόξως, *Dem.* ἐντίμως, *Plato.*

Honorificus, a, um, τίμιος, ία, ιον, honorificum erat omnibus, τίμιον ἦν πᾶσιν ἀνθρώποις, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, ου, honorifica & magna & ſplendida res, ἔντιμον ϗ μέγα ϗ λαμπρὸν πρᾶγμα, *id.*

Honoro, τιμάω, aliquem, τινά, *Demoſth.* maxime, μάλιστα, *id.* εἰς ὑπερβολήν, *id.* ὑπερβαλλόντως, *idem*, ut meretur, κατ' ἀξίαν, *Iſocr.* perinde, ut alium, ἐξίσου τῷ ἄλλῳ, *Dem.* publice, δημοσίᾳ, *id.* aliquem in aliqua re, τινὰ κατά τι, *Æl.* & religioſe colo animalia quædam, σέβομαι ϗ τιμάω ζῷά τινα, *Iſocr.* Conf. *Honor*, item *Colo.*

Hora, ἡ ὥρα, ας, *Dem.* quota hora eſt? ποῖον ἐστι τὸ στοιχεῖον; *Lucian.* hac ipſa hora, ἐνεστάσης τῆς ὥρας, *Plut.* elapſa, ὥρα παρελθοῦσα.

Hordeaceus, a, um, κρίθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, *Athen.* panis, ἄρτος, *Plut.*

Hordeum, ἡ κριθὴ, ῆς, *Theophr.* hordei ferax, ὁ ϗ ἡ κριθοφόρος, ου, *Strabo.*

Horizon, ὁ ὁρίζων, οντος.

Hornus, a, um, ἔτειος, εία, ειον, *Cl. Alex.*

Horologium, τὸ ὡροσκοπεῖον, ου, *Strabo.*

Horrendus, a, um, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* ſcelus, δεινὸν ϗ σχέτλιον ἀσέβημα, *Dem.*

Horreo, φρίττω, aliquid, ὑπέρ τινος, *Dem.* ſues horrentes ſetis, ὕες ἀναφριάσσοντες, *Ariſtot.*

Horreolum, τὸ σιτοβόλιον, ου.

Horreſco, vide *Horreo.*

Horreum, ὁ σιτοβολὼν, ῶνος, *Poll.* ἡ ἀποθήκη, ης, *N. T.*

Horribilis, e, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Plato.*

Horride, τραχέως, *Iſocr.*

Horridus, a, um, τραχὺς, εῖα, ὺ, *Iſocr.*

Horror, ἡ φρίκη, ης, *Plut.* febrilis, ἡ φρικία, ας, *Dioſc.*

Horſum, δεῦρο, *Dem.*

Hortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Hortator, ὁ νουθετῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ παραινῶν, οῦντος, *id.*

Hortenſis, e, κηπαῖος, αία, αῖον, ſmilax, σμίλαξ, *Dioſc.*

Hortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Iſocr.* πρός τι, *id.* προτρέπω τινὰ εἴς τι, *Dem.* ἐπί τι, *id.* παραινέω τινά τι, *Xen.* παροξύνω τινά τι, *Iſocr.* παρορμάω τινὰ εἴς τι, *Xen.*

Hortulanus, ὁ κηπουρὸς, οῦ, *Diod. Sic.*

Hortulus, τὸ κηπίον, ου, *Thuc.*

Hortus, ὁ κῆπος, ου, *Dem.*

Hoſpes, *alios hoſpitio excipiens*, ὁ πρόξενος, ου, *Thucyd.* ὁ ξενοδόχος, ου, *Philo*, ὁ πανδοχεὺς, έως, *Plut.* *qui hoſpitio excipitur*, ὁ ξένος, ου, *Dem.* alicujus & familiaris, ξένος ὤν τινι ϗ ἐπιτήδειος, *Iſocr.*

Hoſpita, ἡ ξενοδόχος, ου, ἡ πανδοκεύτρια, ας, *Ariſtoph.*

Hoſpitalis, e, ξένιος, ία, ιον, *Xen.* ξενικὸς, ὴ, ὸν, amicitia, φιλία, *Ariſtot.* munus, τὸ ξένιον, ου, *Dem.*

Hoſpitalitas, ἡ ξενία, ας, *Dem.* ὁ ξενισμὸς, οῦ, *Plut.*

Hoſpitaliter, φιλοξένως, *Iſocr.*

Hoſpitium, τὸ ξενοδοχεῖον, ου, τὸ πανδοχεῖον, ου, *Plut.* & amicitia, ἡ ξενία ϗ φιλία, *Dem.* renovo vetus hoſpitium, ἀνανεόομαι ϗ καινὴν ποιέομαι τὴν παλαιὰν ξενίαν, *Iſocr.* decerno alicui jus hoſpitii, ψηφίζομαί τινι προξενίαν, *Dem.* excipio hoſpitio aliquem, ξενίζω τινὰ, *id.* hoſpitio conjungor, ξενόομαι, *Xen.*

Hoſpitor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* ὑπό τινος, *Xen.*

Hoſtia, ἡ θυσία, ας, *Lucian.* τὸ θῦμα, ατος. *Iſocr.* hoſtiam immolo, θυσίαν θύω, *Plato*, ἱερόθυτα ποιέω, *Ariſtot.*

Hoſticus, a, um, πολέμιος, ία, ιον, terra, ἡ πολεμία χώρα, *Xen.*

Hoſtilis, e, πολέμιος, ία, ιον, *Xen.* hoſtili animo ſum erga aliquem, πολεμίως ἔχω πρός τινα, *id.*

Hoſtilitas, ἡ δυσμένεια, ας, *Herodian.*

Hoſtiliter, πολεμικῶς, *Iſocr.* πολεμίως, *Thuc.*

Hoſtimentum, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucian.*

Hoſtio, ἀμείβομαι, *Dem.*

Hoſtis, ὁ ἐχθρὸς, οῦ, *Dem.* ὁ πολέμιος, ου, *id.* & inimicus, πολέμιος ϗ ἐχθρὸς, *id.* potens, ἐχθρὸς ἰσχυρὸς, *id.* acris, χαλεπὸς, *Iſocr.* irreconciliabilis, ἀδιάλλακτος, *Dem.* apertus, πρόδηλος, *id.* communis, κοινὸς, *id.* hoſtem aliquem facere, ποιεῖν τινα ἀνταγωνιστήν, *Iſocr.* judicare, κρίνειν τινὰ πολέμιον, *id.* fieri alicui, γίγνεσθαί τινι πολεμήσαντα, *Dem.* eſſe alicujus, εἶναι πολέμιον ſ. ἐχθρόν τινος, *id.* experiri aliquem, χρῆσθαί τινι πολεμίῳ ſ. ἐχθρῷ, *id.* facere cum hoſtibus, εἶναι ἐν μερίδι τῶν ἐχθρῶν, *id.*

Huc, δεῦρο, progredi, βαδίζειν, *Dem.* adſiſte, δεῦρο ἀναστάς μοι, *id.* reſtituere, δευρὶ κατάγειν, *id.* mittere, ἐνθάδε πέμπειν, *Iſocr.* hucuſque, ἄχρι τοῦ δεῦρο, *N. T.* huc & illuc circumvagari, δευροκἀκεῖσε διαφέρεσθαι, *Dem.*

Hujuſmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Dem.* τοιοῦτός τις, *Plato.*

Humane, ἀνθρωποπαθῶς, *Hermog.*

Humanitas, i. e. humana natura, ἡ ἀνθρωπότης, ητος, i. e. comitas, ἡ φιλανθρωπία, ας, *Dem.* & clementia alicujus, ϗ πραότης τινὸς, *id.* & animi facilitas, ϗ τρόπου ἐπιείκεια, *id.* & indulgentia, ϗ ἄνεσις, *id.* humanitatem experiri apud aliquos, τυγχάνειν τῆς φιλανθρωπίας παρά τινων, *id.* frui humanitate aliquorum, ἀπολαύειν τῆς φιλανθρωπίας τινῶν, *id* habere humanitatem invicem a natura, ἔχειν φιλανθρωπίαν ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, *Iſocr.*

Humaniter, ἀνθρωπίνως, *Dem.* diſputare humanius de fortuna, διαλέγεσθαι ἀνθρωπινώτερον περὶ τῆς τύχης, *id.* humaniter ſe gerere erga aliquos, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινας, *id.*

Humanus, a, um, ἀνθρώπειος, εία, ειον, genus, ἀνθρώπειον γένος, *Lucian.* ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, genus, ἀνθρώπινον γένος, *Plato*, i. e. comis, ὁ ϗ ἡ φιλάνθρωπος, ου, *Dem.* & clemens, ϗ πρᾶος, *id.* manſuetis & humanis moribus præditus, ἥμερος ϗ φιλάνθρωπος τοὺς τρόπους, *Dem.* humanum ſe præbere erga aliquem, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα, *Dem.*

Humatio, ὁ ἐνταφιασμὸς, οῦ, ἡ ταφὴ, ῆς, *Thuc.*

Humecto, ὑγραίνω, *Gal.* νοτίζω, *Dioſc.*

Humectus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Humeo, νοτιάω, *Ariſtot.*

Humerus, ὁ ὦμος, ου, *Iſocr.*

Humeſco, ὑγραίνομαι, *Plato.*

Humi, χαμαὶ, ſedeo, χαμαὶ κάθημαι, *Xen.*

Humiditas, ἡ ὑγρασία, ας, *Gal.* ἡ ὑγρότης, ητος, *Plato.*

Humidus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Humiliatio, ἡ ταπείνωσις, εως.

Humilio, ταπεινόω, *N. T.*

Humilis, e, ὁ ϗ ἡ πρόσγειος, ου, *Ariſtot.* ταπεινὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* animo, ὁ ϗ ἡ ταπεινόφρων, ονος, *Plut.*

Humilitas, ἡ ταπεινότης, ητος, *Iſocr.*

Humiliter, ταπεινῶς, *Iſocr.*

Humo, θάπτω, mortuos, νεκροὺς, ſ. ἀποθανόντας, *Dem.* aliquem, ἐνταφιάζω τινὰ, *Baſil.*

Humor, ἡ ὑγρότης, *Plato.*

Humus, ἡ γῆ, γῆς, *Dem.* Conf. *Terra.*

Hyacinthinus, a, um, ὑακίνθινος, ίνη, ινον.

Hyacinthus, ἡ vel ὁ ὑάκινθος, ου, *Dioſc.*

Hyades, αἱ ὑάδες, ων, *Poll.*

Hyberna, orum, τὸ χειμάδιον, ου, in hybernis habere exercitum, ἐν χειμαδίῳ χρῆσθαι τῇ δυνάμει, *Dem.* ex hybernis educo, ἐκ τῶν χειμαδίων ἐξάγω.

Hyberno, παραχειμάζω, *Dem.*

Hybernus, a, um, χειμερινὸς, ὴ, ὸν, morbi, χειμεριναὶ νόσοι, *Hippocr.*

Hydra, ἡ ὕδρα, ας.

Hydria, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.*

Hydropicus, a, um, ὑδρωπικὸς, ἡ, όν.

Hydrops, *morbus*, ὁ ὕδρωψ, ωπος, *Gal.* hydrope laborans, ὑδρωπικὸς, ὴ, ὸν, hydrope laboranti ſimilis, ὁ ὑδρώψ, ῶπος, hydrope laboro, ὑδρωπιάω, *Dioſc.* hydrope corripior, ἐξυδρωπιάω, *Ariſtot.*

Hydrus, ὁ ὕδρος, ου.

Hyemalis, e, χειμέριος, ία, ιον, *Thuc.*

Hyematio, ἡ χειμασία, ας, *Polyb.*

Hyemo, χειμάζω, *Dem.*

Hyems, ὁ χειμὼν, ῶνος, *Xen.*

Hymnus, ὁ ὕμνος, ου, *N. T.*

Hypocauſtum, τὸ ὑπόκαυστον, ου, *Vitruvius.*

Hypochondria, τὰ ὑποχόνδρια, ων.

Hypocriſis, ἡ ὑπόκρισις, εως, *N. T.*

Hypocrita, ὁ ὑποκρίτης, ου, *N. T.*

Hypomnema, τὸ ὑπόμνημα, ατος, *Iſocr.*

Hypotheca, ἡ ὑποθήκη, ης, *Dem.*

Hypotheſis, ἡ ὑπόθεσις, εως, *Ariſtot.*

Hypotheticus, a, um, ὑποθετικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Hyſtrix, ὁ ὕστριξ ſ. ὕσθριξ, χος, *Ariſtot.*

J.

JAceo, κεῖμαι, in lecto, ἐν κλίνῃ, *Iſocr.* in terra, κατάκειμαι ἐν τῇ γῇ, *Plato.*

Jacio, βάλλω, aliquem gleba, τινὰ βώλῳ, *Xen.* probra, vide *Probrum*, fundamentum, vide *Fundamentum.*

Janctanter, κομπαστικῶς, ἀλαζονικῶς.

Jactantia, ἡ ἀλαζονεία, ας, *Dem.* τὸ φρύαγμα, ατος, *Plut.*

Jactatio, ὁ ῥιπτασμὸς, οῦ, *Plut.*

Jactator, ὁ ῥιπτάζων, οντος, *Ariſtot.* i. e. arrogans, ὁ ἀλαζονικὸς, οῦ, *Xen.* ὁ ἀλαζὼν, όνος, *id.* ὁ ἀλαζονευόμενος, ου, *Iſocr.*

Jactito, ῥιπτάζω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* i. e. glorior, μεγαλαυχέομαι, aliquid, ἐπί τινι, *Iſocr.* ἀγάλλομαί τινι, *Thuc.* ἐπί τινι, *Xen.* generis nobilitatem, αὐχέω εὐγένειαν, *Ariſtid.* artes, ἀλαζονεύομαι περὶ τῶν τεχνῶν, *Iſocr.* divitias, καταλαζονεύομαι περὶ τοῦ πλούτου, *id.*

Jacto, ῥίπτω, *Xen.* Conf. *Jactito.*

Jactura, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.* temporis, χρόνου παρανάλωμα, *Æl.* Conf. *Damnum.*

Jactus, us, ἡ βολὴ, ῆς, jaculi, ἀκοντίου, retis, ὁ βόλος τοῦ δικτύου, *Ariſtoph.*

Jaculatio, ἡ ἀκόντισις, εως, *Suid.*

Jaculator, ὁ ἀκοντιστὴς, οῦ, *Xen.*

Jaculatorius, a, um, ἀκοντιστήριος, ία, ιον.

Jaculatrix, ἡ ἀκοντίζουσα, ης.

Jaculor, ἀκοντίζω, haſtam, τὸ δόρυ, *Plut.* in aliquem, τινὰ, *Xen.* εἴς τινα, *id.*

Jaculum, τὸ ἀκόντιον, ου, *Xen.*

Jam, ἤδη, pulſo, ἀμύνομαι, *Dem.* ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς, *Dem.* ἐν τῷ παρόντι, *id.*

id. jam jam, παραυτίκα, *Dem.* ὅσον οὐκ ἤδη, *Xen.* jam diu, ἐκ πολλοῦ χρόνου, *Dem.* πολὺν ἤδη χρόνον, *id.* jam pridem, πάλαι, *Lucian.* jam olim, ἐκ πολλοῦ ἤδη, *Dem.* jam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ νέων, *Ariſtot.*

Janitor, ὁ θυρωρὸς, οῦ, *Lucian.*

Janitrix, ἡ θυρωρὸς, οῦ, *N. T.*

Janua, ἡ θύρα, ας, *Xen.* januam pulſo, θύραν πατάσσω, *id.* aperio, ἀναπετάννυμι τὰς θύρας, *Lucian.* claudo, θύρας κλείω, *N. T.*

Januarius, ὁ ἀνθεστηριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἰανουάριος, ου.

Jaſpis, ἡ ἴασπις, ιδος, *Dioſc.*

Ibi, ἐκεῖ, bellum gerere, πολεμεῖν, *Dem.* manere, αὐτοῦ καταμένειν, *Iſocr.* auctor fuit horum, αὐτόθι αἴτιος ἦν τούτων, *Dem.* ubi, ἐνταῦθα, οῦ, *Iſocr.* ibid. αὐτόθι, *Dem.*

Ibis, ἡ ἶβις, ιδος, *Herodot.*

Ico, πλήττω, fœdus cum aliquo, ποιέομαι συνθήκην πρός τινα, *Dem.* σπένδομαι πρός τινα, *Thuc.*

Icon, ἡ εἰκὼν, όνος, *Iſocr.*

Ictericus, a, um, ἰκτερικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*

Icterus, ὁ ἴκτερος, ου, *Gal.* ictero laboro, ἰκτεριάω, *Dioſc.* ictero laborans, ἰκτερικὸς, ἡ, ὸν, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ ἰκτεριώδης, εος, *Dioſc.* ictero corripior, ἰκτερόομαι, *Gal.*

Ictus, us, ἡ πληγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Icuncula, τὸ εἰκόνιον, ου, *Plut.*

Idcirco, διὰ τοῦτο, *Dem.* διὰ ταῦτα, *id.*

Idea, ἡ ἰδέα, ας, *Plato.*

Idem, ὁ αὐτὸς, ἡ αὐτὴ, τὸ αὐτὸ ſ. ταυτὸ, *Ariſtoph.* οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *Plut.* dico, ταυτολογέω, quod, ταυτὸν, ὅπερ, *Iſocr.* quod ſecunda fortuna, ταυτὸν τῇ εὐδαιμονίᾳ, *Ariſtot.*

Idemtidem, θαμινὰ, *Xen.*

Idemtitas, ἡ ταυτότης, ητος, *Ariſtot.*

Ideo, διὸ, *Dem.* διὰ τοῦτο, *id.* quod, τούτου ἕνεκα, ὅτι, *Iſocr.* ideo, quod condidiſti homines, ἀνθ᾽ ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους, *Plut.*

Idioma, τὸ ἰδίωμα, ατος, *Dioſc.*

Idiota, ὁ ἰδιώτης, ου, *Dem.*

Idololatra, ὁ εἰδωλολάτρης, ου, *N. T.* ſum, εἰδωλολατρεύω, *Baſ.*

Idololatria, ἡ εἰδωλολατρεία, ας, *N. T.*

Idolum, τὸ εἴδωλον, ου, *N. T.*

Idonee, ἐπιτηδείως, *Thuc.*

Idoneus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, idoneum tempus, ἐπιτήδειος καιρὸς, *Dem.* ad aliquid, τινὶ, *Ariſtot.* εἴς τι, *Herodian.* ad gerendam rempublicam, πολιτεύεσθαι, *Dem.* ad negotium, χρήσιμος ἐπὶ πρᾶγμα, *id.* ad gerendas res juſtas, πρακτικὸς τῶν δικαίων, *Ariſtot.* ad omnia, εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα, *Iſocr.* ad docendum, ἱκανὸς διδάσκειν, *id.* ad aliquid, πρός τι, *Lucian.* corpore, τὸ σῶμα, *Xen.* civis, πολίτης, *Iſocr.* ad agendum, δυνάμενος πράττειν, *id.*

Idus, αἱ εἰδοὶ, ῶν.

Jecinoroſus, a, um, vide *Hepaticus, a, um.*

Jecur, vide *Hepar.*

Jejune, ἀγευστί.

Jejunitas, ἡ νηστεία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀσιτία, ας, *id.*

Jejunium, idem quod *Jejunitas.*

Jejuno, ἀσιτέω, *Gal.* νηστεύω, *Plut.*

Jejunus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄσιτος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄγευστος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀπόσιτος, ου, *id.*

JESUS, ὁ Ἰησοῦς, οῦ, *N. T.*

Jentaculum, ὁ ἀκρατισμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ ἀκράτισμα, ατος, *Ariſtot.*

Jento, ἀκρατίζομαι, *Philo.*

Igitur, οὖν, properant, χαροῦσιν οὖν, *Dem.* τοίνυν, oportet, δεῖ, *id.* οὐκοῦν, precabatur, οὐκοῦν ηὔχετο, *id.* δὴ, commemoravi, ὑπέμνησα δὴ, *id.*

Ignarus, a, um, ἀγνοῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.* μὴ ἐπιστάμενος, ένη, ενον, *Xen.*

Ignave, ἀργῶς, ſe gerere, ἔχειν, *Plut.* i. e. timide, ἀνάνδρως, ſe gerere erga hoſtes, ἔχειν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, *Iſocr.*

Ignavia, ἡ ἀργία, ας, *Dem.* ἡ ῥαθυμία, ας, *id.* & ſocordia, ἡ ἀργία ϗ ῥαθυμία, *id.* & negligentia, ῥαθυμία ϗ ἀμέλεια, *id.* τὸ ῥαθυμεῖν, *id.* nimia & intempeſtiva, ῥαθυμία πολλὴ ϗ ἄκαιρος, *id.* inſignis & pernicioſa, ὑπερβάλλουσα ϗ ἀνήκεστος, *id.* ignaviæ ſe dare, ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, *id.* per ignaviam negligere aliquid, διὰ ῥαθυμίαν προέσθαι τι, *id.* ignaviam deponere, ἀποθέσθαι ῥαθυμίαν, *id.* & timiditas, ἡ ἀνανδρία ϗ κακία, *Dem.* & mollities, ϗ μαλακία, *id.* & ſocordia, ϗ ῥαθυμία, *id.* facere aliquid ob ignaviam & effeminatum animum, ποιεῖν τι δειλίας ϗ ἀνανδρίας ἕνεκα, *id.*

Ignaviter, i. e. ſegniter, ἀργῶς, *Dem.* ῥαθύμως, *Iſocr.* i. e. timide, ἀνάνδρως, *id.* κακῶς, *Dem.*

Ignavus, a, um, i. e. piger, ἀργὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ἀργέων, ῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ ϗ ἡ ῥάθυμος, ου, *Iſocr.* ῥαθυμῶν, οῦσα, οῦν, *id.* i. e. timidus, ὁ ϗ ἡ ἄνανδρος, ου, *Dem.* φαῦλος, η, ον, *id.* μαλακὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* ſum, ῥαθυμέω, *Dem.* ἀργέω, *id.* μαλακίζομαι, *id.* κακίζομαι, *id.*

Igneſco, ἐκπυρόομαι, *Gal.*

Igneus, a, um, πυρινὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ ἔμπυρος, ου, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ πυροειδὴς, έος, *Plato.*

Igniarium, τὸ πυρεῖον, ου, *Plato.*

Igniculus, τὸ πυρίδιον, ου.

Ignis, τὸ πῦρ, πυρὸς, *Ariſtot.* ſacer, τὸ ἐρυσίπελας, ατος, *Gal.* cœleſtis, ὁ πρηστὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* cœlo deſcendens, πῦρ καταβάσιον, *Philo,* fatuus, ὁ πολυδευκής.

Ignitus, a, um, ὁ ϗ ἡ πυρώδης, εος, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ διάπυρος, ου, *Plut.*

Ignobilis, e, genere, ὁ ϗ ἡ ἀγενὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δυσγενὴς, έος, nomine, ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνώνυμος, ου, *id.*

Ignobilitas, generis, ἡ δυσγένεια, ας, *Plut.* nominis, ἡ ἀδοξία, ας, *Dem.* & humilitas, ϗ ταπεινότης, *id.*

Ignominia, ἡ δύσκλεια, ας, *Dem.* ἡ ἀδοξία, ας, *id.* & contemptus, ἀδοξία, ϗ αἰσχύνη, *id.* ignominiam alicui adfero, αἰσχύνην φέρω τινὶ, *id.* concido in tenebras & ignominiam, γίγνομαι ἐν σκότει ϗ δυσκλείᾳ, *id.* fugio ignominiam, φεύγω ἀδοξίαν, *id.* abſtergo ignominiam rerum geſtarum, ἀποτρίβομαι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν, *Dem.* ignominia adficio & peſſime tracto, ἀτιμάω ϗ τὰ ἔσχατα πράττω τινὰ, *id.* contra omne jus & æquitatem noto, παρὰ τὰ δίκαια πάντα ἀτιμάομαι, *Dem.*

Ignominioſe, ἀδόξως, *Dem.*

Ignominioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄτιμος, ου, *Dem.* & turpis, ἐπονείδιστος ϗ αἰσχρὸς, *id.* ignominioſum habetur jam, verſari in rep. ἐπονείδιστον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι, *id.* ignominioſum duco, ἐν αἰσχρῷ τίθημι, *id.*

Ignorabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄγνωστος, ου, *Lucian.*

Ignorantia, ἡ ἄγνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀγνωσία, ας, *id.* & inſcitia rerum, ἡ ἀπειρία ϗ ἄγνοια πραγμάτων, *id.* & oblivio, ἄγνοια ϗ λήθη, *Iſocr.* cum ignavia conjuncta, ἄγνοια μεμιγμένη κακίᾳ, *Dem.* incido in ignorantiam, ἐμπίπτω εἰς ἄγνοιαν, *Iſocr.* facere aliquid ex ignorantia, ποιεῖν τι δι᾽ ἄγνοιαν, *Dem.*

Ignoratio, ἡ ἀγνωσία, ας, *Dem.*

Ignoro, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, *Dem.* aliquem, τινὰ, *id.* aliquid, λανθάνει μέ τι, *id.* nihil aliorum, οὐδενὸς τῶν ἄλλων ἀπολείπομαι, *id.*

Ignoſcentia, ἡ συγγνώμη, ης, *Dem.* Conf. *Venia.*

Ignoſcibilis, e, συγγνωστὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Ignoſco, συγγινώσκω, alicui peccatum, τινὶ ἁμαρτίαν, *Eurip.* fraudem, τῆς ἀπάτης, *Philoſtrat.* alicui, συγγνώμην ἔχω τινὶ, *Iſocr.* συγγνώμην δίδωμί τινι, *Polyb.*

Ignotus, a, um, ἀγνοούμενος, ένη, ενον, *Dem.* alicui, ἀγνὼς τινι, *id.* de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνοουμένων λόγους ποιεῖσθαι, *Iſocr.*

Ilex, ὁ πρῖνος, ου, *Ariſtot.*

Ilicet, εἶεν δή.

Ilicetum, ὁ πρινὼν, ῶνος.

Iliceus, a, um, πρίνινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.*

Illabor, εἰσπίπτω, in aliquid, εἴς τι, *Thuc.*

Illaboratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνέργαστος, ου, *Lucian.* aurum, ἄπεφθος χρυσὸς, *id.*

Illac, ἐκεῖσε.

Illacrimor, ἐπιδακρύω, mortuo, τῷ τεθνηκότι, fortunæ meæ, καταδακρύω τὴν ἐμαυτοῦ τύχην, *Xen.*

Illæſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀβλαβὴς, έος, *Xen.*

Illaqueo, παγιδεύω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Illaudatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνεγκωμίαστος, ου, *Iſocr.*

Ille, a, ud, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, *Dem.* ille ipſe, ἐκεῖνος αὐτὸς, *id.*

Illecebræ, αἱ ἐπαγωγαὶ, ῶν, *Plato.*

Illecebroſus, a, um, ἐπαγωγὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.* & attractitius, ἀγωγὸς ϗ ἐφολκὸς, *Ælian.*

Illectamentum, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, *Plato.*

Illegitimus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔκνομος, ου, *Philo,* ὁ ϗ ἡ ἔκθεσμος, ου, *id.*

Illepide, ἀχαριέντως, ἀχαρίτως, *Hermog.*

Illepidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.*

Illibate, ἀψαύστως ſ. ἀψαυστὶ, *Plut.*

Illibatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄψαυστος, ου, *Philo,* ὁ ϗ ἡ ἄθικτος, ου, *Plut.*

Illiberalis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνελεύθερος, ου, & tenax, ϗ μικρολόγος, *Dem.* i. e. ſervilis, ὁ ϗ ἡ δουλοπρεπὴς, έος, *Xen.*

Illiberalitas, ἡ ἀνελευθερία, ας, *Ariſtot.* i. e. ingenium ſervile, ἡ ἀγέννεια, ας, *Cl. Alex.*

Illiberaliter, ἀνελευθέρως.

Illic, ἐκεῖ, *Dem.* nulli erant illic, præterquam Thebani, οὐ γὰρ ἦσαν αὐτόθι, πλὴν Θηβαῖοι, *id.*

Illicio, ἐπάγω, *Dem.* aliquem, θηράω τινὰ, *Iſocr.*

Illicite, ἀθέσμως, *Heſych.*

Illicitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄθεσμος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀθέμιστος, ου, illicita precor, ἀθέμιστα εὔχομαι, *Xen.* facio, ἀθέμιστα ποιέω, *id.*

Illicium, idem quod *Illecebra.*

Illico, παραυτίκα, *Dem.* Conf. *Statim.*

Illido, προσβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*

Illigo, ἐνδέω, legi, εἰς νόμον, *Plato.*

Illimis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπηλος, ου.

Illinc, ἐκεῖθεν, *Dem.* ἐντεῦθεν, *id.*

Illinimentum, τὸ ἐπίχρισμα, ατος, *Dioſc.*

Illinio, ἐπιχρίω, *Gal.*

Illiſio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Plut.*

Illitteratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος, ου, *Æſchin.* ὁ ϗ ἡ ἀγράμματος, ου, *N. T.* ὁ ἐκ τῶν λόγων ὢν, *Plut.* Conf. *Indoctus.*

Illitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπίχριστος, ου, *Gal.*

Illò, ἐκεῖσε, ſermonis, τοῦ λόγου, *Herodot.*

Illotus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄλουτος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἄνιπτος, ου, *N. T.* illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶ, *Naz.* pedibus, ποσὶ, *Philo.*

Illuc, ἐκεῖσε, ire, πορεύεσθαι, *Dem.* ἐκεῖ, ſequi aliquem, ἐκεῖ ἕπεσθαί τινα, *Chryſ.* & inde huc, ἐκεῖσε, καὶ ἐκεῖθεν δεῦρο, *Dem.*

Illuceo, ἐπιλάμπω, *Xen.* ἐπιφαίνομαι, alicui, τινὶ, *id.*

Illuceſco, ἐπιφαίνω, *N. T.* ἐπιφώσκω, ſabbatum illuceſcebat, ἐπέφωσκε σάββατον, *ibid.* ubi illuxit, ſc. dies, ὑπολαμπούσης ἡμέρας, illuceſcente die, διαφωσκούσης ἡμέρας, *Herodot.*

Illudo, ἐμπαίζω, alicui, τινὶ, *N. T.* φενακίζω τινὰ, *Dem.* ἐκτρυφάω τινὰ, *Lucian.* χλευάζω τινὰ, *Herodian.* operibus alicujus, ὑβρίζω εἰς ἔργα τινὸς, *id.*

Illuminate, πεφωτισμένως.

Illuminatio, ἡ ἐπίλαμψις, εως, *Philo*, ὁ φωτισμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ φωταγωγία, ας, *Naz.* ἡ ἔλλαμψις, εως, *apud Theol.*

Illumino, φωτίζω, *Gal.* καταφωτίζω, *Naz.* aliquid, καταλάμπω τι, *Plut.* ἐλλάμπω, *apud Theol.*

Illunis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσέληνος, ου, nox, νὺξ, *Æl.*

Illuſio, i. e. ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, οῦ, *N. T.* ὁ μυκτηρισμὸς, οῦ, i. e. deceptio, ἡ ἐξαπάτη, ης, *Dem.* ἡ διάκρουσις, εως, *id.*

Illuſor, ὁ ἐμπαίκτης, ου, *N. T.*

Illuſtratio, ἡ ἔλλαμψις, εως.

Illuſtris, e, ὁ καὶ ἡ ἐπιφανὴς, έος, bellum, ἐπιφανὴς πόλεμος, *Dem.* ὀνομαστὸς, ἡ, ὸν, vir, ἀνὴρ, *Dem.* ἀνὴρ ὠνομασμένος, *Iſocr.* ἀνὴρ λαμπρὸς, *Dem.* illuſtrem fieri per aliquid, ἐπιφανῆ γίνεσθαι διά τι, *id.* ἀπολαμπρύνεσθαί τινι, *Herodot.*

Illuſtro, καταλάμπω, aliquid, τὶ, *Plut.* φωτίζω τι, *Gal.*

Illuvies, ἡ ἀλουσία, ας, *Naz.* τὸ περίψημα, ατος, *N. T.* τὸ ἀπόνιμμα, ατος, *Clem. Alex.*

Imaginarius, a, um, φανταστικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Imaginatio, ἡ φαντασία, ας, *Ariſtot.*

Imaginor, φαντάζομαι, videre aliquid, ὁρᾷν τι, *Gal.* aliquid animo, διατυπόω, τι, *Herodian.*

Imago, ἡ εἰκὼν, όνος, *Dem.* τὸ ἄγαλμα, ατος, *id.* τὸ εἴδωλον, ου, *id.* Conf. *Simulacrum.*

Imaguncula, τὸ εἰκόνιον, ου, *Plut.* τὸ ἀγαλμάτιον, ου, *Lucian.*

Imbecillis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, έος, corpore, τὸ σῶμα, *Plato*, opibus, χρήμασι, *id.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, ου, *Dem.* ſum, ἀσθενέω, *Iſocr.*

Imbecillitas, ἡ ἀσθένεια, ας, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Baſ.* corporis, ἡ κακουχία, ας, *Diod. Sic.*

Imbecilliter, ἀσθενῶς, *Dem.*

Imbellis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπόλεμος, ου, muſa, μοῦσα, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ἄνανδρος, ου, *Iſocr.*

Imber, ὁ ὄμβρος, ου, imbribus inundari, κατακλύζεσθαι ὑπὸ τῶν ὄμβρων, *Iſocr.* τὰ ὕδατα, ων, damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ὑφ' ὑδάτων, *Dem.* imbre madens, ὁ καὶ ἡ δίομβρος, ου, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ κάτομβρος, ου, *Theophr.*

Imberbis, e, ὁ καὶ ἡ ἀγένειος, ου, *Lucian.*

Imbibo, ἐμπίνω, plus vini, quam decet, πλέον τοῦ ἱκανοῦ τοῦ οἴνου, *Lucian.* aliquid animo, ἐναπομάττομαί τι, *Philo*, i. e. comprehendo ſ. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, *Plut.*

Imbrex, τὸ γεῖσον, ου, *Phavor.* ὁ κέραμος στρογγυλοειδής.

Imbricatim, γεισοειδῶς.

Imbrico, ἀπογεισόω, *Ariſtot.*

Imbricus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὄμβριος, ου, *Ariſtoph.*

Imbuo, ἐμβρέχω, *Dioſc.* παραβύω, *Baſ.* i. e. inſtituo, παιδεύω τινά τινι, *Xen.* aliquem inſtitutis alicujus, τινὰ ἐπιτηδεύματά τινος, *Herodian.* Conf. *Doceo, Inſtituo.*

Imitabilis, e, μιμητὸς, ἡ, όν.

Imitamen, τὸ μίμημα, ατος, vocis, φωνῆς, *Plato.*

Imitandus, a, um, μιμητέος, έα, έον, ζηλωτέος, έα, έον.

Imitatio, ἡ μίμησις, εως, *Thuc.* τὸ μίμημα, ατος, *Philo*, τὸ ἀπομίμημα, ατος, *Diod. Sic.* ridicula, ὁ πιθηκισμὸς, οῦ, *Ariſtoph.* inepta, ἡ κακοζηλία, ας, *Lucian.*

Imitator, ὁ μιμητὴς, οῦ, *Thuc.* hiſtrionicus, ὁ μῖμος, ου, *Dem.*

Imitor, μιμέομαι, majores opere, τοὺς προγόνους τῷ ἔργῳ, *Dem.* res geſtas alicujus, τὰς πράξεις τινὸς, *id.* & æmulor aliquem, καὶ ζηλόω τινὰ, *Iſocr.* ζηλόω τινὰ καὶ τὰ ἐκείνου ἴχνη διώκω, *Plato*, μιμητὴς καὶ ζηλωτὴς γίγνομαί τινος, *Iſocr.* imitando aliquid exprimere, ταῖς μιμήσεσιν ἰδιάζειν, *Ælian.* ad imitandum ſibi aliquid proponere, πρός τι ἀποβλέπειν, *Lucian.*

Immaculatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμωμος, ου, LXX. ὁ καὶ ἡ ἄσπιλος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ου, *Plut.*

Immadeo, ἐμβρέχομαι, *Dioſc.*

Immanis, e, ἄγριος, ία, ιον, & difficilis homo, ἀνὴρ ἄγριος καὶ χαλεπὸς, *Plato*, & crudelis beſtia, θηρίον ἄγριον καὶ πλείστης ὠμότητος μεστὸν, *Iſocr.* ὠμὸς, ἡ, ὸν, immanis animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, *Dem.* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, tyrannus, χαλεπὸς τύραννος, *Iſocr.* i. e. ingens, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, εος, *Xen.* immane quantum, θαυμαστὸν ὅσον, *Plato*, ἀμύθητον ὅσον, *Ariſtot.*

Immanitas, ἡ ἀγριότης, ητος, *Plut.* ἡ ὠμότης, ητος, & ſævitia alicujus, καὶ χαλεπότης τινὸς, *Iſocr.*

Immanſuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνήμερος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, έος, *Ariſtot.*

Immarceſcibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμάραντος, ου, *N. T.*

Immarceſco, μαραίνομαι, *Philo*, ἀπομαραίνομαι, *Plut.*

Immature, ἀωρὶ, *Athen.*

Immaturitas, ἡ ἀωρία, ας, *Ariſtoph.*

Immaturus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄωρος, ου, ad conjugium, πρὸς τὸν γάμον, *Plut.* ad edendum, εἰς βρῶσιν, *Philo*, immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθεὶς, *Lucian.*

Immediate, ἀμέσως.

Immediatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμεσος, ου, *Al. Aphr.*

Immedicabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ου, *Galen.* ὁ καὶ ἡ ἀθεράπευτος, ου, *Philo.*

Immeditatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμελέτητος, ου, *Lucian.*

Immeio, ἐνουρέω, *Dioſc.*

Immemor, ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, ονος, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ἐπιλήσμων, ονος, alicujus, τινὸς, *Æſchin.* ſum, ἀμνημονέω, alicujus, τινὸς, *Dem.*

Immemorabilis, e, οὐκ ἀξιομνημόνευτος, ου.

Immemoratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνημόνευτος, ου.

Immenſitas, ἡ ἀμετρία, ας, *Lucian.* τὸ ἄμετρον, ου, *id.*

Immenſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀμέτρητος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, εος, apparatus, παρασκευὴ, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ου, ambitio, φιλοτιμία, *Dem.* potentia alicujus, δύναμίς τινος, *id.* ὑπερβάλλων, ουσα, ον, atrocia & immenſa, δεινὰ καὶ ὑπερβάλλοντα, *id.*

Immeo, εἰσέρχομαι, *Dem.* εἴσειμι, *Xen.*

Immerens, ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ου, *Plut.*

Immergo, ἐμβάπτω, in ceram, εἰς κηρὸν, *Ariſtoph.* in aquam, ἀποβάπτω εἰς ὕδωρ, *Dioſc.* καταδύνω ἐφ' ὕδατι, *Ariſtot.* aliquem in mare, βαπτίζω τινὰ εἰς θάλασσαν, *Plut.*

Immerito, ἀναξίως, *Iſocr.* fortunam adverſam experiri, παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχεῖν, *id.*

Immeritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάξιος, ου, *Dem.*

Immerſabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀβάπτιστος, ου, *Pind.*

Immerſio, ὁ βαπτισμὸς, οῦ, *N. T.*

Immigro, ἀποικέω, in alium locum, εἰς ἄλλον τόπον, *Iſocr.*

Immineo, ἐπίκειμαι, cervicibus, τοῖς αὐχέσι, *Herodian.* imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, *Dem.* finis vitæ nobis, ἐπίκειται τέλος ὑμῖν, *Herodian.* crudelis mors inevitabiliter, ἀφύκτως ἐπικρέμαται θάνατος, *Plut.* imminet fames, μέλλει ἔσεσθαι λιμὸς, *Æl.*

Imminuo, ἐλαττόω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* civitates, ἐλάττους ποιέομαι τὰς πόλεις, *id.* imminuta eſt reſpublica, τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, *id.*

Imminutio, ἡ ἐλάττωσις, εως, τὸ ἐλάττωμα, ατος, ἡ μείωσις, εως, *Philo.*

Immiſceo, ἀναμίγνυμι, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐμπλέκω τι, *N. T.*

Immiſerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνοικτρος ου, *Eurip.*

Immiſericordia, ἡ ἀνελεημοσύνη, ης.

Immiſericorditer, ἀνηλεῶς, *Philo*, ἀνοίκτως, *Soph.*

Immiſericors, ὁ καὶ ἡ ἀνελεήμων, ονος, *N.T.* ὁ καὶ ἡ ἀνηλεὴς, έος, *Philo.*

Immiſſio, ἡ ἐνεσία, ας, ἡ ἔφεσις, εως.

Immitis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεπιεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, έος, & nemini ignoſcens, ὁ καὶ ἡ ἀσυγγνώμων, ονος, *Dem.* & aſper, πικρὸς καὶ χαλεπὸς, *Iſocr.*

Immitto, ἐνίημι, *Xen.* equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, *id.* alicui manus, τινὶ χεῖρας, *N. T.* navem mari, ἐπαφίημι τὴν ναῦν τῷ πελάγει, *Syneſ.* aliquem in aliquid, ἀνίημί τινα εἴς τι, *Ariſtot.*

Immo, καί γε, audaces, immo temerarios eſſe dicit, θαῤῥαλέους, καὶ ἴτας γε ἔφη, *Plato*, immo etiam, ad ipſos hoſtes, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς πολεμίους, *Liban.* immo vero, omnia, inquit, πάντα μὲν οὖν, ἔφη, *Xen.* immo vero beati, qui audiunt verbum Dei, μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, *N. T.* turpe eſt, immo turpiſſimum, ἐστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, *Dem.* quin immo barbari quoque ſponte illi ſe dederunt, ἀλλὰ μὴ καὶ βάρβαροι ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν, *Herodian.*

Immobilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκίνητος, ου, *Xen.* ὁ ἡ ἀκλινὴς, έος, *Naz.* immobilem eſſe, ἀμετακινήτως ſ. ἀκινήτως ἔχειν, *Iſocr. Ariſt*

Immobilitas, ἡ ἀκινησία, ας, *Al. Aphr.*

Immobiliter, ἀκινήτως, *Iſocrat.* ἀμετακινήτως, *Ariſtot.*

Immoderate, ἀμέτρως, i. e. proterve, ἀκολάστως.

Immoderatio, ἡ ἀμετρία, ας, *Plut.*

Immoderatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου, *Naz* ſumptus, δαπάνη πλείων τῆς μετρίας, potus ποτὸν πλεῖον τῆς μετρίας, *Dem.* i. e. protervus, ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ου, *Plut.*

Immodeſte, ἀκόσμως, προπετῶς, *Dem.* a gere, διατρίβειν ἐν ἀκολασίαις, *id.*

Immodeſtia, ἡ ἀκοσμία, ας, *Plut.* ἡ προπέτεια, ας, *Dem.*

Immodeſtus, a, um, ἀκοσμῶν, οῦσα, οῦ *Dem.* ὁ καὶ ἡ προπετὴς, έος, *id.*.

Immodice, ἀμέτρως, exaggerare dicendo ὑπερβολὴν μεγάλην λέγειν, *Dem.*

Immodicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ου, *Dem.* ὁ ἡ ὑπέρογκος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ πλείων τῆς μετρίας, *id.* ὁ, ἡ, τὸ ἔξω τοῦ μέτρου, luxu τρυφὴ, *Æl.*

Immolatio, ἡ θυσία, ας, *Ariſtot.*

Immolator, ὁ θύτης, ου, *Herodian.*

Immolo, καταθύω, *Herodian.* bovem, θύ βοῦν, *Plut.* Deo, Θεῷ, *Plut.* θυσίαν τι *Xe*

Xen. pro aliquo, διά τι, *id.* animalia, κατασφάττω ζῶα, *Herodian.* homines, ἀνθρωποθυτέω, *Philo.*

Immorigerus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυσήνιος, ου, *Gal.*

Immorior, ἐναποθνήσκω, *Thuc.*

Immoror, διατρίβω, *Dem.* ἐνδιατρίβω, alicui rei, τινὶ, *Plut.* περί τι, *Thuc.* ἔν τινι, *Xen.* κατά τι, *Dem.* rebus moleſtis, ἐμμένω τοῖς ἀνιῶσι, *id.*

Immortalis, e, ὁ ϗ ἡ ἀθάνατος, ου, fio ob aliquid, γίγνομαι διά τι, *Iſocr.* ſum ob aliquid, εἰμὶ ἕνεκά τινος, *Dem.* immortalia ſapio, τὰ ἀθάνατα φρονέω, *Iſocr.* immortalem facio aliquem, ἀπαθανατίζω τινὰ, *Lucian.* ἀείμνηστον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιέω τινὰ, *Iſocr.* immortalem ſui memoriam relinquere, ἀθάνατον τὴν περὶ αὑτοῦ μνήμην καταλείπειν, *Iſocr.*

Immortalitas, ἡ ἀθανασία, ας, *Iſocr.* immortalitatem appetere, ὀρέγεσθαι ἀθανασίας, *id.* conſequi, τυχεῖν ἀθανασίας, frui immortalitate, μετέχειν ἀθανασίας, *id.*

Immortaliter, ἀθανάτως.

Immotus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄσειστος, ου, *Chryſ.* ὁ ϗ ἡ ἀκίνητος, ου, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἀμετακίνητος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀδιάτρεπτος, ου, LXX. ſto, ἀτρεμίζω, *Eurip.*

Immundities, τὸ μίασμα, ατος, LXX. ὁ μιασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.* ἡ ἀκαθάρτης, ητος, *id.*

Immundus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄναγνος, ου, *Philo,* ὁ ϗ ἡ ἀκάθαρτος, ου, *Dem.*

Immunis, e, ὁ ϗ ἡ ἀτελὴς, έος, ab aliqua re, τινὸς, *Dem.* ab excubiis, φρουρᾶς ἀτέλειαν ἔχων, *Ælian.* ſum, ἀσυμβολέω, *Ach. Tat.* immunem facere aliquem ob aliqua re, ἀτέλειάν τινος διδόναι τινὶ, *Dem.*

Immunitas, ἡ ἀτέλεια, ας, *Dem.* immunitatem ab aliqua alicui tribuere, ἀξιοῦν τινα τῆς ἀτελείας τινὸς, *id.* διδόναι τινὶ ἀτέλειάν τινος, *id.* conſequi ab aliquo, τυγχάνειν ἀτελείας παρά τινος, *id.* invenire beneficiis, εὑρίσκειν ἀτέλειαν ἀντ' εὐεργεσιῶν, *id.* habere, ἀτέλειαν ἔχειν, *id.* abrogare, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* relinquere liberis, καταλείπειν τοῖς παισὶν, *id.* immunitate ſua frui, χρῆσθαι οὔσῃ ἀτελείᾳ, *id.*

Immunitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀτείχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀφύλακτος, ου, *Ariſtoph.*

Immutabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀμετάτρεπτος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἄτρεπτος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀμετάστατος, ου, *Plato,* ὁ ϗ ἡ ἀμετάθετος, ου, *N. T.* ἀμετακινήτως ἔχων, ουσα, ον, *Iſocr.*

Immutabilitas, ἡ ἀμεταβλησία, ας.

Immutabiliter, ἀτρέπτως, *Philo,* ἀμετακινήτως, *Iſocr.*

Immutatio, ἡ ἐναλλαγὴ, ῆς. Vide *Mutatio.*

Immuto, μεταλλάττω. Conf. *Muto.*

Imo, vide *Immo.*

Impacatus, a, um, οὐκ εἰρηναῖος, αία, αῖον.

Impactio, ἡ προσκοπὴ, ῆς, *Thuc.*

Impactus, vide *Impingo.*

Impar, ὁ ϗ ἡ ἄνισος, ου, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἀνάρτιος, ου, περιττὸς, ὴ, ὸν, numerus, ἀριθμὸς περιττὸς, *Plut.* ad pugnandum, οὐκ ἀξιόμαχος, ου, *Diod. Sic.*

Imparatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπαράσκευος, ου, omnino ad aliquid, παντάπασι πρός τι, *Dem.*

Imparilitas, ἡ ἀνισότης, ητος, *Ariſtot.*

Impariter, ἀνίσως.

Impatibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπάθητος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀπαθὴς, έος, *Plut.*

Impatibilitas, ἡ ἀπάθεια, ας, *Plut.*

Impatibiliter, ἀπαθῶς, *Plut.*

Impatiens, ὁ ϗ ἡ ἀπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ ἀτλήμων, ονος.

Impatientia, ἡ ἀτλησία, ας, *Heſych.*

Impatienter, ἀμηνιτὶ, aliquid ferre, δυσηνιάστως τι φέρειν, *Syneſ.*

Impavidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄφοβος, ου, *Plut.*

Impedimentum, τὸ ἐμπόδισμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐμπόδιον, ου, *id.* τὸ κώλυμα, ατος, *Lucian.* ἡ κωλύμη, ης, *Thuc.* impedimento eſſe alicui, εἶναί τινι ἐμπόδισμα, *Dem.* ἐμποδίζειν τινὰ, *id.* ἐμποδὼν γίνεσθαί τινι, *Plut.* impedimento alicui eſſe, ne agat, ἐμποδὼν εἶναί τινι πρὸς τὸ δρᾶν, *Ariſtot.* impedimento carens, ὁ ϗ ἡ ἀπερεμπόδιστος, ου, *Epictet.* impedimentum tollere, ἐμποδὼν ποιεῖσθαι, *Heliod.* adferre alicui in aliqua re, ἀπασχολεῖν τινα περί τι, *Herodian.* ſine impedimento, ἀνεμποδίστως, *Diod. Sic.* impedimenta bellica, ἡ ἀποσκευὴ, ῆς, LXX. Conf. ſequens *Impedio.*

Impedio, i. e. pedes implico, ἐμποδίζω, aliqua re, τινὶ, *Ariſtot.* i. e. prohibeo, ἐμποδίζω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* τινὶ, *id.* κωλύω τινὰ, *Dem.* quo minus fiat aliquid, διακωλύω τι γίνεσθαι, aliquem in aliqua re, ἀπείργω τινά τινος, *Plut.* aliquem, ne regnum occupet, κωλύω τινὰ λαβεῖν τὴν ἀρχὴν, *Dem.* abire volentem, κατακωλύω ἀπιέναι βουλόμενον, *Xen.* remigum miniſterium, παραποδίζω τὴν τῶν ἐρετῶν χρείαν, *Polyb.* nemine impediente perſequi aliquem, ἀκωλύτως διώκειν τινὰ, *Herodian.*

Impeditio, ἡ κώλυσις, εως, ὁ ἐμποδισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ ἐπικώλυσις, εως, *Xen.* Conf. *Impedimentum.*

Impello, ἐπάγω, aliqua re, τινὶ, *Ariſtot.* aliquem ad aliquid, παρορμάω τινὰ εἴς τι, *Xen.* παροξύνω τινὰ ἐπί τι, *Iſocr.* oratione, προσβιβάζω τῷ λόγῳ, *Xen.*

Impendeo, ἐπικρέμαμαι. vide *Immineo.*

Impendio, λίαν, *Iſocr.*

Impendium, vide *Sumptus.*

Impendo, προσαναλίσκω, multum in aliquid, πολλὰ εἴς τι, *Dem.* aliquid fruſtra, τὶ εἰς οὐδὲν δέον, *id.* divitias, ἀναλίσκω χρήματα, *Iſocrat.* bona, δαπανάω τὰ ὑπάρχοντα, *Dem.*

Impenetrabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάβατος, ου.

Impenſa, τὸ ἀνάλωμα, ατος, *Dem.* facere impenſas in aliquid, ἀναλίσκειν ἀναλώματα εἴς τι, *id.* Conf. *Sumptus.*

Impenſe, σφόδρα, *Ariſtot.* ἄγαν, *Plato.*

Imperator, i. e. dux, ὁ ἡγεμὼν, όνος, *Dem.* ὁ ἡγούμενος, ου, *id.* i. e. Cæſar, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, *Joſ.*

Imperatorie, στρατηγικῶς, ἡγεμονικῶς, *Iſocr.*

Imperatorius, a, um, στρατηγικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ἡγεμονικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* αὐτοκρατορικὸς, ὴ, ὸν, *Xiph.*

Imperatrix, ἡ ἡγεμονὶς, ίδος, *Philo,* i. e. Cæſaris uxor, ἡ αὐτοκράτωρ, ορος, *Xiph.*

Imperatum, τὸ κελευόμενον, ου, *Xenoph.* τὸ προσταχθὲν, έντος, *Iſocr.* τὸ παράγγελμα, ατος, *id.* τὸ παραγγελλόμενον, ου, *id.* facere, ποιεῖν, ſ. πράττειν τὸ προσταττόμενον, τὸ προστεταγμένον, τὸ κελευόμενον, *Dem.*

Imperceptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκατάληπτος, ου.

Impercuſſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄτρωτος, ου, *Plato.*

Imperfectio, ἡ ἀτέλεια, ας, ſeminum, τῶν σπερμάτων, *Theophr.*

Imperfectus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀτελὴς, έος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἡμιτελὴς, έος, *Iſocr.*

Imperioſe, ἐπιτακτικῶς, *Suid.*

Imperioſus, a, um, ἐπιτακτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato,* ἀρχικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*

Imperite, ἀπείρως, omnino, παντελῶς, *Dem.*

Imperitia, ἡ ἀπειρία, ας, & ignorantia rerum, ϗ ἄγνοια τῶν πεπραγμένων, *Dem.* facere aliquid ex imperitia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, ſ. δι' ἀπραγμοσύνην, *id.* uti excuſatione imperitiæ & ætatis, προφασίζεσθαι ἀπειρίαν ϗ ἡλικίαν, *id.* litterarum, ἡ ἀγραμματία ϗ ἀπαιδευσία, *Ælian.*

Imperito, vide *Impero.*

Imperitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ου, rerum, πραγμάτων, *Dem.* omnino litterarum, παντελῶς ἰδιώτης, *id.* adeo & væcors, οὕτω σκαιὸς ϗ ἀνήκοος, *id.* dicendi, ἀπείρως ἔχων τοῦ λέγειν, *id.* ἀδύνατος λέγειν, *Æl.*

Imperium, i. e. mandatum, τὸ ἐπίταγμα, ατος. Conf. *Mandatum,* i. e. dominium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* teneo, δυναστεύω, *Iſocr.* ἀρχὴν κατέχω, *idem,* ἔχω, *idem,* ſuſcipio terra marique, λαμβάνω ϗ τὴν κατὰ γῆν ϗ τὴν κατὰ θάλασσαν, *idem,* ἀρχὴν λαμβάνω τῆς γῆς ϗ θαλάσσης, *idem,* alicujus detrectare, ἡγεμονεύεσθαι ὑπό τινος οὐκ ἀξιοῦν, *Thuc.* militare, ἡ στρατηγία, ας, *Demoſth.* & ſumma rerum, στρατηγία ϗ προστασία, *idem,* & dominatio, ἀρχὴ ϗ τύραννις, *idem,* & potentia, ἀρχὴ ϗ δύναμις, *id.* adfectare, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, *Iſocr.* dare ſ. deferre alicui, διδόναι ſ. παραδιδόναι ἀρχὴν ſ. ἡγεμονίαν τινὶ, *Dem.* moliri, κατασκευάζεσθαι ἀρχὴν αὐτῷ, *id.* gerere, κτήσασθαι τὴν ἡγεμονίαν, *id.* conſequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς, *id.* adminiſtrare, διοικεῖν ἀρχὴν, *id.* amplificare, μείζω ποιεῖν τὴν ἀρχὴν, *id.* firmare, ἀσφαλεστέραν ποιεῖν, *Iſocr.* adimere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀρχήν τινος, *id.* deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, *Dem.* recuperare, πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν, *Iſocr.*

Impermiſſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀθέμιστος, ου, *Xen.*

Impero, ἄρχω, præclare, καλῶς, *Iſocr.* cum gravitate omnibus, σφόδρα ἁπάντων, *id.* alicui, βασιλεύειν τινὸς, ἐπάρχειν τινὸς, κυριεύειν τινὸς, κατακυριεύειν τινὸς, δεσπόζειν τινὸς, *Demoſth.* *Iſocr.* *Ariſt.* tyrannice alicui, τυραννεύω τινὸς, *Iſocr.* exercitui, στρατηγέω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* ἡγέομαι στρατηγὸς, *id.* una cum alio, συστρατηγέω τινὶ, *id.* i. e. *jubeo,* ἐπιτέλλω τινὶ, *Lucian.* κελεύω τινὶ, *Herodian.* Conf. *jubeo.*

Imperſcrutabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνεξιχνίαστος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀνεξερεύνατος, ου, *ibid.*

Imperſuaſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπειθὴς, έος, *Xen.*

Imperterritus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνέκπληκτος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀκατάπληκτος, ου, *Philo,* ὁ ϗ ἡ ἄφοβος, ου, *Plut.*

Impertio ſ. impertior, μεταδίδωμι, alicui aliquid, τινί τινος, *Xen.* κοινωνέω τί τινι, *Plato.*

Imperturbatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀτάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀτάραχος, ου, *Baſ.* ὁ ϗ ἡ ἀθόρυβος, ου, *Plut.*

Imperveſtigatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιερεύνητος, ου, *Suid.*

Impervius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄβατος, ου, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἄνοδος, ου, *Xen.*

Impetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Dioſc.* impetigine laboro, λειχηνιάω, *Theophr.*

Impeto, εἰσβάλλω, *Thuc.* Vide *Impetus.*

Impetrabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐπόριστος, ου, *Epicur.*

Impetratio, ἡ ἐπιτυχία, ας, *Polyb.*

Impetro, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* ἐπιτυγχάνω τινὸς, *Dem.* κτάομαί τι, *id.* ἀφικνέομαί τινος, *Iſocr.* λαμβάνομαί τινος, *Plato.*

Impetuoſe, ὁρμητικῶς, μεθ' ὁρμῆς.

Impetuoſus, a, um, βίαιος, αία, ον, *Lucian.* ῥαγδαῖος, αία, αῖον, *Plut.*

Impetus, us, *animi vel corporis,* ἡ ὁρμὴ, ῆς, *Plut.* impetu irato ferri in aliquem, φέρεσθαι διὰ θυμὸν ἐπί τινα, *Ariſtot.* hoſtilis, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, *Dem.* impetum facio in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, *Plut.* in hoſtes, ἐφορμάω πρὸς τοὺς πολεμίους, *Xen.* in tabernaculum, ἐπιπηδάω, θάω τῇ σκηνῇ, *Herodian.* in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν, *Iſocr.* ſuſtineo, ὑπομένω εἰσβολήν τινος, *Iſocr.* Conf. *Impreſſio.*

Impexus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκτένιστος, ου, *Soph.* αὐχμηρὸς, ά, όν, τὴν κόμην, *Lucian.*

Impico, πισσόω, *Cl. Al.* καταπισσόω, aliquid, τὶ, *id.*

Impie, ἀσεβῶς, ago in aliquid, ἀσεβέω εἴς τι, *Xen.* aliquid, τὶ, *id.* contra aliquem, περί τινα, *Æſch.* factum, τὸ ἀνοσιούργημα, ατος, *Philo.*

Impietas, ἡ ἀσέβεια, ας, *Dem.* ἡ ἀνοσιότης, ητος, *Iſocr.* ſumma, τὸ τῆς ἀσεβείας ὑπερβάλλον, *Æl.*

Impiger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄοκνος, ου, *Xen.*

Impigre, ἀόκνως, *Plato.*

Impigritas, ἡ ἀοκνία, ας.

Impingo, προσπταίω, in lapidem, λίθῳ, *Plut.* in aliqua re, πταίω τι, vel ἔν τινι, *Dem.* pedem in lapidem, προσκόπτω πόδα πρὸς λίθον, *N. T.* in illam ſtultitiam, ἐξοκέλλω εἰς τοῦτο τῆς παρανοίας, *Herodian.*

Impinguo, πιαίνω, *Hippocr.* παχύνω, *Plato.*

Impius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσεβὴς, έος, in vel contra aliquem, εἰς vel πρός τινα, *Xen.* ἀσεβῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, ου, *id.* & flagitioſus homo, ἀσεβὴς καὶ πονηρὸς ἀνὴρ, *Iſocr.* & exſecrabilis, ἀσεβὴς καὶ μιαρὸς, *Dem.* factum & graviſſimum, ἔργον ἀσεβέστατον καὶ δεινότατον, *id.* impium facinus, τὸ ἀσέβημα, ατος, *Dem.* impia actio, ἡ ἀσέβησις, εως, *Plut.* ſum, ἀσεβέω, in Deos, εἰς θεοὺς, *Dem.* manifeſte, περιφανῶς, *id.* nefarie, ἀναιδῶς, *id.*

Implacabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄσπειστος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, ου, *Plato,* alicui, ἀκαταλλάκτως ἔχων πρός τινα, *Plut.*

Implacabiliter, ἀκαταλλάκτως, *Dem.* iraſci, ἀδιάλλακτα ἀγανακτεῖν, *Themiſt.*

Implacidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσάρεστος, ου, *Iſocr.* ſum, δυσαρεστέω, *Syneſ.*

Impleo, ἐμπλήθω, omnia malis, πάντα κακῶν, *Plato,* aliquem inani ſpe, τινὰ χαύνης ἐλπίδος, *id.* naves militibus, πληρόω ναῦς ὁπλιτῶν, *Iſocr.* infamia civitatem, ἀναπλήθω πονηρᾶς δόξης τὴν πόλιν, *Dem.* urbem diffidentia, ἀναπίμπλημι πόλιν ἀπιστίας, *id.* lætitia, ἐμπίμπλημι εὐθυμίας, *Xen.* urbem ſeditionibus, μεστὴν ποιέω πόλιν στάσεων, *Iſocr.* naves cibo, γεμίζω ναῦς σίτου, *id.* legem, πληρόω νόμον, *N. T.* prophetiam, ἀναπληρόω προφητείαν, *ibid.*

Impletio, ἡ πλήρωσις, εως, *Dem.*

Implicatio, ἡ ἔμπλεξις, εως.

Implicite, ἐμπεπλεγμένως, i. e. non clare, ἀσαφῶς.

Implico, ἐμπλέκω, malis, ἐν κακοῖς, *Iſocr.* aliqua re, εἴς τι, *Polyb.* aliquem aliqua re, περιβάλλω τινά τινι, *id.*

Imploratio, ἡ ἐπίκλησις, εως, *Lucian.* ἡ ἀνάκλησις, εως, *Thuc.* Deorum, ἡ θεοκλύτησις, εως, *Suid.*

Imploro, ἀνακαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* Deos, ἐπικαλέω θεοὺς, *Herodian.* fidem Deorum, θεοκλυτέω, *Ælian.*

Implumis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπτιλος, ου, *Suid.*

Impluo, ἐνομβρέω.

Impluvium, τὸ μέσαυλον, ου, *Bud.*

Impœnitentia, ἡ ἀμετανοησία, ας.

Impolite, ἀκόμψως, *Plut.*

Impolitia, ἡ ἀκομψία, ας.

Impolitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ου, *Plut.*

Impollutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσπιλος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ου, *Plut.*

Impono, ἐντίθημι, opes in navem, χρήματα εἰς τὴν ναῦν, *Dem.* aliquid ſervis, ἐπιτίθημί τι οἰκέταις, *Herodian.* alicui pœnam, τινὶ ζημίαν ἢ τιμωρίαν, *Dem.* alicui plagas, ἐπιβάλλω τινὶ πληγὰς, *Xen.* vectigal, φόρον, ſ. tributum, τέλος, *Plut.* pileolum capiti, λαβεῖν πιλίδιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, *Dem.* aliquem in currum, ἀναβιβάζω τινὰ ἐφ' ἅρμα, LXX. cuſtodes, εἰσπέμπω φύλακας, *Iſocr.* i. e. decipio, φενακίζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Conf. *Decipio.*

Importo, εἰσκομίζω, *Dem.* frumentum Athenas, ἄγω σῖτον Ἀθήναζε, *id.* alicui infortunium, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, *Plut.*

Importune, ἀκαίρως, *Iſocr.* i. e. acerbe, φορτικῶς, *Iſocr.*

Importunitas, ἡ ἀκαιρία, ας, *Dem.*

Importunus, a, um, res & homo, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ου, *Plato, Theophr.*

Importuoſitas, i. e. carentia portus, ἡ ἀλιμενία, ας, *Poll.*

Importuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλίμενος, ου, *Eurip.*

Impos, ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, έος, alicujus rei, τινὸς, *Xen.* mentis, φρενὸς τιμώμενος, *Plato,* τοῦ λογισμοῦ ἀκράτωρ, ορος, *Ælian.*

Impoſitio, ἡ ἐπίθεσις, εως, manuum, τῶν χειρῶν, *N. T.*

Impoſſibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, ου, ferri, βαστάζεσθαι, alicui facere aliquid, ἀδύνατόν τινι ποιεῖν τι, *Plato.*

Impoſſibilitas, ἡ ἀδυναμία, ας, *Antiph.*

Impoſſibiliter, ἀδυνάτως, *Dem.*

Impoſtor, ὁ ἐξαπατῶν, οῦντος, *Dem.* ὁ φενακίζων, οντος, *id.* ὁ πανοῦργος, ου, *id.*

Impoſtura, ἡ ἐξαπάτη, ης, *Dem.* ἡ τέχνη, ης, *id.* ὁ φενακισμὸς, οῦ, *id.* inſtruere fraudem & impoſturam in alicujus interitum, συσκευάζειν ἀπάτην καὶ τέχνην περί τινος ὀλέθρου, *Dem.* ſpe & impoſturis induci, ὑπάγεσθαι ἐλπίσι καὶ φενακισμοῖς, *id.* impoſturam facio alicui, φενακίζω τινὰ, *Dem.*

Impotens, ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, έος, iræ, θυμοῦ, cupiditatum, τῶν ἐπιθυμιῶν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, ου, factus ſenio, ἀδύνατος γενόμενος γήρᾳ, *Xen.* ſilere, i. e. qui ſilere nequit, ἀδύνατος σιγᾷν.

Impotentia, ἡ ἀδυναμία, ας, dicendi, τοῦ λέγειν, *Antiph.* ἡ ἀδυνασία, ας, *Thuc.* animi, ἡ ἀκράτεια, ας, *Xen.*

Impotenter, ἀκρατῶς.

Impræſentiarum, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Impranſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάριστος, ου, *Xen.*

Imprecatio, ἡ ἀρὰ, ᾶς, *Plato,* ἡ κατάρα, ας, *Plut.* Conf. *Dira.*

Imprecor, ἀράομαι, alicui exitium, τινὶ ἐξώλειαν, *Dem.* ἐπαράομαί τινι ἐξώλειαν, *Æſchin.* diras alicui, ἐπαράομαι δεινὰς ἀράς τινι, *Plut.*

Impreſſio, *nota,* ἡ ἐντύπωσις, εως, hoſtilis, ἡ ἐμβολὴ, ῆς, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, *Dem.* impreſſionem facio in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινὰ, *Iſocr.* in inſulam, ἐμβάλλω εἰς νῆσον, *Dem.* contra aliquos cum aliquo, συνεισβάλλω ἐπί τινας, *id.* & hoſtium agros vaſto, ἐμβάλλω καὶ κακόω τὴν τῶν ἀντιπάλων χώραν, *id.* fit impreſſio in regionem aliquam, γίνεται εἰσβολὴ εἰς χώραν τινά, *Iſocr.* impreſſionem alicujus ſuſtinere, ὑπομένειν εἰσβολὴν τινος, *id.* Conf. *Invado.*

Imprimis, vide *In primis,* ſub *Primus.*

Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, *Plut.* dedecus alicui, διαβολὴν αἰσχρὰν προστρίβομαί τινι, *Polyb.* ſignum ſive ſigillum, ἐπισφραγίζω, *Plato,* τύπον ἐνσημαίνομαι, *id.* σφραγῖδα βάλλω, *Ariſtoph.* ſignum capræ, σφραγίζομαι εἰκόνι αἰγὸς, *Dioſc.*

Improbabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδοκίμαστος, ου.

Improbatio, ἡ ἀποδοκιμασία, ας.

Improbe, πονηρῶς, *Iſocr.* ago, κακουργέω, *idem.*

Improbitas, ἡ κακία, ας, *Dem.* ἡ κακουργία, ας, *id.* ἡ κακοπραγμοσύνη, ης, *id.* ἡ φαυλότης, ητος, *Iſocr.* & malitia, quæ in aliquo eſt, κακία καὶ πονηρία προσοῦσά τινι, *Dem.* & perfidia alicujus, πονηρία καὶ ἀπιστία τινὸς, *id.* eo improbitatis pervenire, εἰς τοσοῦτον πονηρίας ἐλθεῖν, *id.* ſumma alicujus, ὑπερβολὴ κακίας τινὸς, *id.* magna refertum eſſe, πολλὴν κακίαν ἔχειν, *id.* improbitate omnes ſuperare, πάντας ἀνθρώπους ὑπεραίρειν πονηρίᾳ, *id.* mancipare ſe improbitati, προαιρεῖσθαι τὴν πονηρίαν, *Iſocr.* uti tam inſigni improbitate, ut, χρῆσθαι τοσαύτῃ περιουσίᾳ πονηρίας, ὥστε, *Dem.*

Improbo, ἀποδοκιμάζω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Improbro, ἀτιμάζω, *Xen.*

Improbus, a, um, κακὸς, ή, όν, *Iſocr.* πονηρὸς, ά, όν, *Dem.* μοχθηρὸς, ά, όν, *id.* continenter, συνεχῶς ὢν πονηρὸς, *id.* manifeſte, palam, φανερῶς, ὁμολογουμένως φαῦλος, *id.*

Improcerus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμήκης, εος.

Improlis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτεκνος, ου, *Eurip.*

Impromiſcuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμικτος, ου, *Greg.*

Impropero, ἐπισπεύδω, *Herodot.*

Improprie, ἀκύρως, loquor, ἀκυρολογέω.

Improprietas, ſc. *ſermonis,* ἡ ἀκυρία, ας, *Hermog.* τὸ ἄκυρον, ου, *Quinctil.*

Improprius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκυρος, ου.

Improſper, a, um, vide *Infelix.*

Improſpere, vide *Infeliciter.*

Improvide, ἀπερισκέπτως, *Dem.* ἀνοήτως, *Iſocr.*

Improvidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπρόσκεπτος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀλόγιστος, ου, *id.*

Improviſe, ἀπροόπτως, *Herodian.* Vide *Improviſo.*

Improviſo, αἰφνίδιον, *Plut.* ἀπροσδοκήτως, *Thuc.* αἰφνιδίως, *N. T.* ἐξαίφνης, *Xen.* ἐξαπιναίως, *Thuc.*

Improviſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀθεώρητος, ου, LXX. ὁ καὶ ἡ αἰφνίδιος, ου, *Gal.*

Imprudens, ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δυσξύνετος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *Iſocr.*

Imprudenter, ἀνοήτως, *Dem.* ἀφρόνως, *Iſocr.*

Imprudentia, ἡ ἄνοια, ας, *Dem.*

Impubes, ſ. Impuber, ὁ καὶ ἡ ἄνηβος, ου, *Theocr.*

Impudens, ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, έος, & audax fur, καὶ θρασὺς κλέπτης, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀναίσχυντος, ου, & confidens, καὶ τολμηρὸς, *id.* & nefarius, καὶ μιαρὸς, *id.* ſupra modum, ὁ καὶ ἡ ὑπεραναίσχυντος, ου, res, ὑπεραναίσχυντον πρᾶγμα, *id.* ſum, ἀναισχυντέω, *id.*

Imprudenter, ἀναισχύντως, *Plato,* ago, ἀναιδεύομαι, ἀναισχυντέω, *Iſocr.* ἀποθρασύνομαι, *Dem.*

Impudentia, ἡ ἀναίδεια, ας, *Dem* ἡ ἀναισχυντία, ας, *id.* & audacia, ἀναίδεια καὶ τόλμα, *id.* & improbiras, καὶ πονηρία, *id.* magna & inſignis, ἀναίδεια μεγάλη καὶ περιφανὴς, *Dem.* ſumma, ὑπερβολὴ τῆς ἀναιδείας, *id.* eo venire impudentiæ, ἐλθεῖν εἰς τοῦτο ſ. τοσοῦτον τῆς ἀναιδείας, ſ. ἀναισχυντίας, *Iſocr.* eſſe tanta impudentia, ὑπερβάλλειν τοσοῦτον ἀναιδείᾳ, *Dem.* facere aliquid ex impudentia, ποιεῖν τι ὑπ' ἀναιδείας, *id.* prætermittere nihil impudentiæ, παραλείπειν οὐδὲν ἀναιδείας, *idem.*

Impudice, ἀκαθάρτως.

Impudicitia, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.* ἡ πορνεία, ας, *id.* ἡ ἀσέλγεια, ας, *Philo.*

Impudicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, έος, *Lucian.* ſum, ἀσελγαίνω, *Dem.* ἀσελγέω, *Plato.*

Impugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Thuc.*

Impugno, προσβάλλω, urbem, πόλει, *Thuc.*

Impulſio, ὁ ὠσμὸς, ȣ͂, ὁ ὠθισμὸς, ȣ͂, *Plut.*
Impulſor, ὁ ὤςης, ȣ, *Ariſtot.*
Impulſus, us, ὁ ὠσμὸς, ȣ͂, ἡ ὦσις, εως, *Ariſtot.* i. e. adhortatio, ὁ παροξυσμὸς, ȣ͂, *N. T.* Vide *Incitatio.*
Impune, νηποινὶ *Dem.* νηποινὶ, *Xen.* facere aliquid, ἀδεῶς πράττειν τι, *Dem.* dimittere aliquem, ἀφιέναι τινὰ ἀζήμιον, *Iſocr.* ἐᾶν τινα ἀθῷον, *Dem.* ferre, ἀθῷον εἶναι, *id.* non impune aliquid ferre, οἰμώζειν τι δρῶντα, *Ælian.* διαφεύγειν ȣ̓κ ἀτιμώρητον, *Iſocr.*
Impunis, e, vide *Impunitus.*
Impunitas, ἡ ἄδεια, ας, *Dem.* impunitatem dare alicui, ποιεῖν τινι ἄδειαν, *id.* διδόναι τινὶ ἀθῴῳ εἶναι, *id.* διδόναι τινὶ ἄδειαν ποιεῖν τι, *id.* adipiſci, εὑρίσκειν ἄδειαν, *id.* λαμβάνειν ἄδειαν, *id.*
Impunitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀζήμιος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀδεὴς, έος, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀτιμώρητος, ȣ, *Iſocr.* dimittere aliquem impunitum, ἐᾶσαι τινὰ ἀθῷον, *id.* abire impunitum, ἀφίεσθαι ἀθῷον, *id.* non effugere impunitum, διαφεύγειν ȣ̓κ ἀτιμώρητον, *Iſocr.*
Impure, μιαρῶς, *Dem.*
Impuritas, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.*
Impurus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκάθαρτος, ȣ, *Dem.*
Imputo, ἀνατίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* ἐπάγω τί τινι, *id.* ἄγω τι εἴς τινα, *id.*
Imus, a, um, κατώτατος, άτη, ατον, ima ſummis miſcere, ἄνω ϗ κάτω ποιεῖν ſ. ποιεῖσθαι, *Dem.* ab imo, κάτωθεν, *Herodian.*
In, *in loco*, ἐν, *cum Dat.* in regione, ἐν τῇ χώρᾳ, *Thuc.* in caupona, ἐν καπηλείῳ, *Dem.* in urbe, ἐν ἄστει, *id.* in aureis veſtibus ſaltare, χορεύειν ἐν ἱματίοις χρυσοῖς, *Iſocr.* in aliis hominibus, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις, *id.* (2) *ad locum*, εἰς, *cum Accuſ.* venire in Phrygiam, ἀφίκεσθαι εἰς Φρυγίαν, *Xen.* venire in colloquium, ἔρχεσθαι εἰς λόγȣς, *Plut.* ducere in ſenatum, ἄγειν εἰς τὴν βȣλὴν, *Dem.* pecuniam inſumere in aliquid, ἀναλίσκειν χρήματα εἴς τι, *id.* in hodiernum uſque diem, εἰς ἡμέραν ταύτην, *id.* iram in ſontes emittere, ἀφιέναι ὀργὴν εἰς αἰτίȣς, *id.* (3) κατὰ *cum Accuſ.* in bello amiſſum eſſe, ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον, *Dem.* in foro, κατὰ τὴν ἀγορὰν, *id.* (4) παρὰ, *cum Accuſ.* fortuna omne momentum habet in rebus humanis, ὅλον ἡ τύχη παρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, *Dem.* (5) ἐπὶ, *cum Gen.* in multis rebus divinam videre benevolentiam, ἐπὶ πολλῶν ἰδεῖν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν, *Dem.* in tanta ſolitudine conſtitutus, ἐπὶ τοσαύτης ἐρημίας γινόμενος, *Iſocr.*
Inabruptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀῤῥαγὴς, ἐος, *Philo.*
Inacceſſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄβατος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀνεπίβατος, ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀπρόσβατος, ȣ, *Lucian.*
Inaccuſabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκαταγόρητος, ȣ, *Phalar.*
Inædifico, ἐνοικοδομέω, *Thuc.*
Inæquabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ȣ, *Theophr.*
Inæquabilitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, *Theophr.*
Inæquabiliter, ἀνωμάλως, *Iſocr.*
Inæqualis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνισος, ȣ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ȣ, *Dem.* dignitate, ὁ ϗ ἡ ἀνισότιμος, ȣ, *Naz.*
Inæqualitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, & perturbatio, ϗ ταραχὴ, *Iſocr.* ἡ ἀνισότης, ητος, *Ariſtot.*
Inæqualiter, ἀνωμάλως, & perturbate colere Deos, ϗ ἀτάκτως θεραπεύειν τȣ̀ς θεȣ̀ς, *Iſocr.*
Inæquo, ἰσόω, *Xen.*
Inæro, καταχαλκόω, LXX.
Inæſtimabilis, e, i. e. *vilis*, ὁ ϗ ἡ ἀτίμητος, ȣ, *Dem.* i. e. pretii magnitudine modum excedens, ὁ ϗ ἡ ὑπερτίμιος, ȣ, *Ariſtot.*
Inæſtuo, ἐγκυμαίνω, κυμαίνομαι, *Plut.*
Inadfectatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκατάσκευος, ȣ, *Baſ.* ὁ ϗ ἡ ἀπερίεργος, ȣ, *Athen.*
Inagitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀσάλευτος, ȣ, *Philo.*
Inamabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνέραςος, ȣ, *Philo*, ὁ ϗ ἡ ἄφιλος, ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.*
Inambitioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀφιλότιμος, ȣ, *Ariſtot.*
Inambulatio, ὁ περίπατος, ȣ, *Plut.*
Inambulo, ἐμπεριπατέω, *Ariſtoph.*
Inamœnus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.*
Inaniæ, αἱ κενότητες, ων.
Inaniloquus, a, um, ὁ ϗ ἡ κενολόγος, ȣ.
Inanimatus, a, um, ὁ ϗ ἄψυχος, ȣ, *Dem.*
Inanio, κενόω, *Theophr.* διακενόω, *Plut.*
Inanis, e, κενὸς, ὴ, ὸν, omnium, πάντων, *Xen.* ὁ ϗ ἡ διάκενος, ȣ, *Plut.* μάταιος, αία, αιον, ſermo, λόγος, *Dem.* gloria, ἡ κενοδοξία, ας, ſtudium, ἡ κενοσπȣδία, ας.
Inanitas, ἡ κενότης, ητος, τὸ κενὸν, ȣ͂.
Inaniter, κενῶς, i. e. fruſtra, διακενῆς, *Polyb.* cupiendo, κενοσπȣ́δως, *Plut.* loquor, φλυαρέω, *Lucian.*
Inaquoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄνυδρος, ȣ, *Geopon.*
Inaratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνήροτος, ȣ, *Hom.*
Inarefacio, καταξηραίνω, *Theophr.*
Inareſco, καταξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι, *Dioſc.*
Inargentatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπάργυρος, ȣ, *Herodot.*
Inargento, ἐπαργυρόω, *Athen.*
Inarticulatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιάρθρωτος, ȣ, *Æl.*
Inartificialis, e, ὁ ϗ ἄτεχνος, ȣ, *Ariſtot.*
Inartificialiter, ἀτέχνως.
Inaſſatus, a, um, i. e. aſſatus, ὀπτὸς, ὴ, ὸν, caro, ὀπτὸν κρέας, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἔξοπτος, ȣ, *Hippocrates.*
Inaſſuetus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀήθης, εος, ad aliquid, τινὸς, *Dem.*
Inaudax, ὁ ϗ ἡ ὑπότολμος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἄτολμος, ȣ, *Thuc.* ſum, ἀτολμέω, *id.*
Inaudio, ὑπακȣ́ω, aliquid, τινὸς, *Plut.*
Inauditus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνήκȣςος, ȣ, *Cl. Alex.* ὁ ϗ ἡ ἄπυςος, ȣ, *Herod.*
Inaugurato, κατ᾽ οἰώνισμα.
Inauguro, ἐποιωνίζομαι, aliquid, τί.
Inauris, ἡ ἐνώτη, ης, *Soph.* τὸ ἐνώτιον, ȣ, ex auribus longas inaures dependentes habet, ἐκ τῶν ὤτων αὐτῷ ἐνώτια μακρὰ ἀποκρέμανται, *Æl.*
Inauratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπίχρυσος, ȣ, *Plato.*
Inauritus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄωτος, ȣ, *Euſt.*
Inauro, χρυσόω, aliquid, τὶ, *Athen.* καταχρυσόω τι, *Plut.*
Inauſpicato, δυσοιωνίςως.
Inauſpicatus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυσοιώνιςος, ȣ, *Plato*, ȣ̓κ εὔεδρος, ȣ, *Ælian.*
Inauſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀτόλμητος, ȣ, *Theodor.*
Incæduus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄτμητος, ȣ.
Incalceatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπέδιλος, ȣ, *Æſchyl.*
Incaleſco, διαθερμαίνομαι, *Dem.*
Incalfacio, διαθερμαίνω, *Dem.*
Incallide, ἀδόλως, *Thuc.*
Incallidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδολος, ȣ, *Dem.*
Incandeſco, ἐκπυρόομαι, *Gal.*
Incaneſco, πολιόομαι, *Ariſtot.*
Incantamentum, ἡ ἐπῳδὴ, ῆς, *Polyb.* τὸ ἔπασμα, ατος, *Greg.* ἡ γοητεία, ας, *Polyb.* ἡ τερθρία, ας, *Chryſ.* τὸ γοήτευμα, ατος, *Plut.*
Incantatio, ἡ γοητεία, ας, *Plut.*
Incantator, ὁ ϗ ἡ ἐπῳδὸς, ȣ͂, *Eurip.* ὁ τερθρεὺς, έως, *Plut.* ὁ φαρμακεὺς, έως, *Lucian.* ὁ γόης, ητος, *Herodot.*
Incanto, ἐπᾴδω, aliquid, τι, *Chryſ.* ἐπᾴδομαί τινι, *Lucian.* γοητεύω τι, *Plut.*
Incanus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπιπόλιος, ȣ, *Dem.*
Incarnatio, ἡ σάρκωσις, εως, *Chryſ.* ἡ ἐνανθρώπησις, εως, *Greg.* ἡ ἐνσωμάτωσις, εως, *Ignat.*
Incarno, ἐνανθρωπίζω, *Dionyſ.* σαρκόω, *Naz.*
Incaſſum, φρȣ́δως. Conf. *Fruſtra.*
Incavo, κοιλαίνω.
Incaute, ἀπρονοήτως, *Xen.* ἀπερισκέπτως, *Dem.*
Incautus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀφύλακτος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀπρονόητος, ȣ, *Lucian.*
Incedo, εἰσέρχομαι, *Dem.* pari greſſu cum alio, ἴσα βαίνω τινὶ, *id.* graviter, βαδίζω εὐτάκτως, *Ariſtoph.* ſummis digitis pedum, ἀκροβατέω, *Lucian.*
Incelebris, e, ὁ ϗ ἡ ἀνώνυμος, ȣ, *Dem.*
Incendiaria, ἡ πυραλὶς, ίδος, *Ariſtot.*
Incendiarius, ὁ πυρπολήτης, ȣ, ὁ πυρπολέων, οντος, *Lucian.*
Incendium, ὁ ἐμπρησμὸς, ȣ͂, *Plut.* ἡ πυρκαιὰ, ᾶς, *Dem.*
Incendo, ἐμπρήθω, aliquid, τὶ, *Xen.* ἐμπίμπρημί τι, *Plut.* καταπίμπρημί τι, *id.* ἐμπυρίζω τι, *Diod. Sic.* κατακαίω τι, *Plut.* odores, ἐπιθυμιάω, *Philo*, i. e. incito, παροξύνω, *Demoſth.* Conf. *Incito.*
Incenſio, ἡ ἔμπρησις, εως, *Æſchin.* ὁ ἐμπρησμὸς, ȣ͂, *Philo.*
Incenſum, τὸ θυμίαμα, ατος, *Diod. Sic.*
Incentivum, τὸ ὑπέκκαυμα, ατος, *Ach. Tat.* τὸ ἐμπύρευμα, ατος, *Long.*
Incerniculum, ἡ τηλία, ας.
Incerno, διαλέγω, *Xen.*
Incero, ἐγκηρόω, *Hippocr.*
Incerte, ἀδήλως, *N. T.*
Incertitudo, ἡ ἀδηλότης, ητος, *Hippocr.*
Incerto, ἀδήλως, *N. T.*
Incertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδηλος, ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀσαφὴς, έος, *Plut.* i. e. inſtabilis, ὁ ϗ ἡ ἀςαθὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀςάθμητος, ȣ, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀκατάςατος, ȣ, *id.* rumor, ἡ φήμη ἀδέσποτος, *Dion. Hal.* incertum reddo, ἀδηλόω, *Philo.*
Inceſſabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκατάπαυςος, ȣ, *N. T.*
Inceſſio, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Plut.*
Inceſſo, προκαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Xen.* ſaxis, βάλλω λίθοις, *Thuc.* inceſſit eum timor, δέος ἐπῆλθεν αὐτῷ, *Lucian.*
Inceſſus, us, τὸ βάδισμα, ατος, *Dem.*
Inceſte, μιαρῶς, *Dem.*
Inceſto, μιαίνω, *Lucian.*
Inceſtum, vide *Inceſtus.*
Inceſtus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνόσιος, ȣ, *id.*
Inceſtus, us, ἡ συνȣσία ἀνόσιος, γάμος ἀνήκεςος ϗ ἀνόμιμος.
Inchoo, ἄρχομαι. Vide *Incipio.*
Incido, ἐμπίπτω, in foſſam, εἰς τάφρον, *Xen.* in ſermonem, εἰς λόγον, *Dem.* in venabula, τοῖς θηράτροις, *Ælian.* in calamitates, περιπίπτω συμφοραῖς, *Iſocr.* in aliquem, ἐντυγχάνω τινὶ, *Plato*, περιτυγχάνω τινὶ, *Dem.* in contemptum, ἐς κῦρος ἀλογίας, *Herodot.* id, quod fortuito incidit, τὸ προσπίπτον, *Dem.* quæ quotidie incidunt, τὰ καθ᾽ ἑκάςην ἡμέραν συμπίπτοντα, *Iſocr.*
Incîdo, ἐγκόπτω, ἐπικόπτω, ἐντέμνω, i. e. *inſculpo*, ἐγκολάπτω, *Plut.* nervos rerum gerendarum, ὑποτέμνω τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, *Dem.*
Incile, ὁ διώρυξ, γος, *Theophr.*
Incingo, διαζώννυμι, *Lucian.*
Incipio, ἄρχομαι, opus a Deo, ἔργȣ ἀπὸ τȣ͂ Θεȣ͂, orationem inde, λόγȣ ἐντεῦθεν, *Xen.*

ab iis, de quibus conſtat, ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων, *Dem.* victoriæ pæana, ἐξάρχω ἐπινικίου παιᾶνος, *Plut.* τὸν παιᾶνα, *Xen.* bellum, κατάρχω πολέμου, *Plut.* ſermonem, τὸν λόγον, *Plato*, ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιέομαι, *Iſocr.*

Incircumciſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπερίτμητος, ου, *N. T.*

Incircumſcriptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπερίγραπτος, ου, *Damaſc.*

Inciſe, ſ. Inciſim, κατὰ κόμματα, κομματικῶς, *Hermog.*

Inciſio, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, *Suid.* ἡ ἐντομὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Inciſum, τὸ κόμμα, ατος, *Quinctil.*

Inciſura, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ τομὴ, ῆς, ἡ ἐντομὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Incita, ἡ πενία, ας, *Plut.*

Incitabulum, τὸ ὁρμητήριον, ου, *Xen.*

Incitamentum, τὸ ὁρμητήριον, ου, *Xen.* curſus, τὸ ἐγερτήριον, ου, δρόμου, *Ælian.* habere aliquid ad aliquid, ἔναυσμα ἔχειν τι εἴς τι, *Herodian.*

Incitate, ὁρμητικῶς, ferri ad aliquid, ἔχειν πρός τι.

Incitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *N. T.*

Incito, παρορμάω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Xen.* ad certamen, τινὰ εἰς ἀγῶνα, *id.* ad regnum, τινὰ πρὸς βασιλείαν, *Plut.* aliquem ad faciendum aliquid, τινὰ ποιεῖν τι, *id.* Conf. *Hortor.*

Incivilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ου, *Dem.*

Inciviliter, ἀγροίκως, *Plato*, σκαιῶς, *Ariſtoph.*

Incivilitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, ου, & illepidus, καὶ ἄχαρις, *Plut.*

Inclamo, ἐμβοάω, *Thuc.* ἐπιβοάω, aliquem, τινὶ, *idem.*

Inclareſco, ἐπιφαίνομαι, victoriâ, δόξαν αἴρω νίκης, *Herodian.*

Inclemens, ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, έος, *Baſ.* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δύσκολος, ου, *id.*

Inclementer, ἀπηνῶς, ἀπροσοίστως, *Iſocr.*

Inclementia, ἡ ἀπήνεια, ας, *Suid.* ἡ χαλεπότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἀνεπιείκεια, ας, *Dem.*

Inclinatio, ἡ ἔγκλισις, εως, *Ariſtot.*

Inclino, ἐγκλίνω, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* ἀποκλίνω πρός τι, *id.* res inclinant, πράγματα κλίνουσι, *id.*

Includo, ἐγκλείω, vaſe, εἰς ἀγγεῖον, *Dioſc.* aliquem caſtris, κατακλείω τινὰ ἐν στρατοπέδῳ, *Herodian.* in munimento, τινὰ εἰς ἔρυμα, *Xen.* in corpore aliquid, τὶ κατὰ σῶμα, *Gal.*

Incluſio, ἡ ἔγκλεισις, εως.

Inclytus, a, um, κλυτὸς, ἡ, όν. Confer *Celebris.*

Incoactus, a, um, ἑκὼν, οῦσα, ὸν, *Dem.* ἑκούσιος, ία, ιον, *Ariſtot.*

Incoctio, ἡ ἔνεψις, εως.

Incœnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδειπνος, ου, *Plut.*

Incœptio, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Incœpto, ἄρχομαι, *Dem.* Conf. *Incipio.*

Incœptum, τὸ τόλμημα, ατος, *Thuc.*

Incogitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπερίσκεπτος, ου.

Incogitans, ὁ καὶ ἡ ἀλόγιστος, ου, *Plato.*

Incogitanter, ἀλογίστως, *Iſocr.*

Incogitantia, ἡ ἀλογιστία, ας, *Polyb.*

Incognitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀσύνδηλος, ου, *id.*

Incoibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσυμφυὴς, έος, *Suid.*

Incola, ὁ καὶ ἡ ἔνοικος, ου, *Strabo*, ὁ καὶ ἡ κάτοικος, ου, *Ariſtot.* ὁ οἰκήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ οἰκῶν, οῦντος, *id.* urbis alicujus, οἰκήτωρ ὢν ἔν τινι πόλει, *id.*

Incolo, οἰκέω, urbem, πόλιν, *Iſocr.* ἐν τῇ πόλει, *Dem.* κατοικέω πόλιν, *Iſocr.*

Incolumis, e, σῶος, α, ον, ager ſ. regio, σώα χώρα, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀκέραιος, ου, urbs, πόλις ἀκέραιος, *id.* & ab incommodis liber, σῶος καὶ μηδὲν πάσχων, *id.*

Incolumitas, ἡ σωτηρία, ας, urbis, πόλεως, *Dem.* ἡ ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*

Incomatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄθριξ, χος.

Incomitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαράπεμπτος, ου.

Incommendatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύστατος, ου.

Incommodatio, ἡ βλάβη, ης, *Plut.*

Incommode, ἀσυμφόρως, φαύλως, *Dem.*

Incommoditas, ἡ βλάβη, ης, *Plut.*

Incommodo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Dem.* λυμαίνομαί τινι, *Ariſtot.*

Incommodum, ἡ βλάβη, ης, *Dem.* τὸ βλάβος, εος, *Dem.* Conf. *Damnum.*

Incommodus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύμφορος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνωφελὴς, έος, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀλυσιτελὴς, έος, res incommoda civitati, πρᾶγμα ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει, *Dem.*

Incomparabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσύγκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀσύμβλητος, ου.

Incompertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγνώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, ου, *Thuc.*

Incompoſite, ἀτάκτως, *Thuc.* ἀκοσμήτως, *Dem.* ago, ἀκοσμέω, *id.*

Incompoſitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀσύντακτος, ου, *Dem.*

Incomprehenſibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσύλληπτος, ου, *Dioſc.*

Incomptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ου, *Plut.*

Inconceſſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ου, *Thuc.*

Inconciliabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσυνάλλακτος, ου, *Baſ.*

Inconcinne, ἀναρμόστως.

Inconcinnus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάρμοστος, ου, *Xen.*

Inconcuſſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσειστος, ου, *Chryſ.*

Inconditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατασκεύαστος, ου, LXX.

Inconfeſſus, a, um, μὴ ὁμολογηκὼς, υῖα, ός.

Inconfuſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύγχυτος, ου.

Incongruens, ſ. Incongruus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάρμοστος, ου, *Lucian.*

Inconſcius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσυνείδητος, ου, inconſciis aliis, ἀσυνειδότως τοῖς ἄλλοις, *Plut.*

Inconſequens, ὁ καὶ ἡ ἀνακόλουθος, ου, *Hermog.*

Inconſequentia, ἡ ἀνακολουθία, ας, *Demetr. Phal.*

Inconſiderans, ὁ καὶ ἡ ἀλόγιστος, ου, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ἀπερίσκεπτος, ου, *Dem.*

Inconſiderantia, ἡ ἀλογιστία, ας, *Polyb.*

Inconſiderate, προπετῶς, *Iſocr.* ἀπερισκέπτως, *Dem.*

Inconſideratus, a, um, idem quod *Inconſiderans.*

Inconſolabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαραμύθητος, ου.

Inconſolabiliter, ἀπαραμυθήτως, *Plato.*

Inconſpicuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθεώρητος, ου, *Diod. Sic.*

Inconſtans, ὁ καὶ ἡ ἀσταθὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀστάθμητος, ου, res, πρᾶγμα, *id.* σφαλερὸς, ὰ, ὸν, ſocius, σύμμαχος, *id.* ſum, μεταβάλλομαι, *Iſocr.*

Inconſtanter, σφαλερῶς, *Iſocr.*

Inconſtantia, ἡ ἀστασία, ας, *Dion. Ar.* mentis, ἡ μετάνοια, ας, ἡ ὑποστροφὴ, ῆς, *Dem.*

Inconſulte, vel Inconſulto, ἀπροβουλεύτως, *Plato.*

Inconſultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέθιστος, ου.

Inconſultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροβούλευτος, ου, *Dem.*

Inconſummatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτέλεστος, ου, *Plato.*

Inconſumptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάφθαρτος, ου, *Plato.*

Incontaminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ου, *Plut.*

Incontinens, ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, έος, in aliqua re, τινὸς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ου, *Ariſtot.*

Incontinenter, ἀκρατῶς.

Incontinentia, ἡ ἀκράτεια, ας, *Xen.*

Inconveniens, ὁ καὶ ἡ ἀπρεπὴς, έος, *Thuc.*

Inconvenienter, ἀπρεπῶς, *Herodian.*

Inconvenientia, ἡ ἀπρέπεια, ας, *Plato.*

Incoquo, συνέψω, *Gal.*

Incorporatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνσώματος, ου, *Naz.*

Incorporeus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσωμος, ου.

Incorporo, σωματόω, *Ariſtot.*

Incorrectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιόρθωτος, ου, *Dem.*

Incorrigibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάτρεπτος, ου, *Sirac.*

Incorrupte, ἀφθάρτως, & juſte, ἀδωροδοκήτως καὶ δικαίως, *Dem.*

Incorruptibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄφθαρτος, ου, gloria, δόξα, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἄφθορος, ου, anima, ψυχὴ, *Dem.*

Incorruptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάφθαρτος, ου, *Plato.*

Increatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκτιστος, ου.

Increbreſco, *ſermone*, διαθρυλλέομαι, *Xen.*

Incredibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπιστος, ου, *Æſchin.*

Incredibilitas, ἡ ἀπιστία, ας, *Iſocr.*

Incredibiliter, ἀπίστως, *Dem.*

Incredulitas, ἡ ἀπιστία, ας, *Dem.* ἡ ἀπείθεια, ας, *N. T.*

Incredulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ δύσπιστος, ου, ſum, ἀπειθέω, *Sir.*

Incrementum, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato*, ἡ ἐπίδοσις, εως, *Iſocr.* ἡ ἐπαύξησις, εως, *Plut.* capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, *Iſocr.* ex aliquo, ἐπιδίδωμι ἔκ τινος, *id.* adfero, ἐπαύξω τι, *Dem.* ἐπίδοσιν παρέχω τινι, *id.*

Increpatio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, *Plut.*

Increpo, ἐπικτυπέω, i. e. reprehendo, ἐπιπλήττω, aliquid, τι, *Dem.* aliquem aperte, τινὶ φανερῶς, *id.* aliquid in aliquo, διαμέμφομαί τινά τινος, *Plato*, ἐπιτιμάω τινί τι, *Ariſtot.*

Increſco, αὐξάνομαι, *Ariſtot.*

Incruentatus, a, um, ſ. incruentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναίμακτος, ου, *Plut.*

Incruſtatio, ἡ κονίασις, εως.

Incruſto, κονιάω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.*

Incubatio, ὁ ἐπωασμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Incubitus, idem.

Incubo, ἔγκειμαι, alicui rei, ἔν τινι, *Herodot.* ἐπίκειμαί τινι, *Ariſtot.* ovis, ἐπωάζω, *Athen.*

Incubus, ὁ ἐφιάλτης, ου, ὁ πνιγαλίων, ωνος, *Ægin.*

Inculco, παρεμβύω, *Lucian.* i. e. ſæpius dico, παρεμβάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Inculpate, ἀμέμπτως, *Herodian.* vivere, ἀνεγκλήτως βιοῦν, *Dem.*

Inculpatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμεμπτος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιτίμητος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀνεξέλεγκτος, ου, *idem.*

Inculte, ἀκόσμως.

Incultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, ου, terra, γῆ ἀνέργαστος, incultum jacere, χερσεύειν, *Diod. Sic.*

Incumbo, ἐπίκειμαι, alicui rei, τινὶ, *Ariſtot.* i. e. operam enixe do, σπουδάζω περί τι, *Plato*, ἐπί τινι, *Iſocr.* ad gloriam, φροντίζω τῆς δόξης, *Ælian.* & omni cura facio aliquid, σπουδάζω καὶ ὑπερδιατεινόμενος ποιέω τι, *Dem.*

Incunabula, vide *Cunæ.*

Incurabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ου, *Plato*, morbus, & cui mortalis manus mederi non poteſt, νόσος ἀνίατος καὶ ὑπὸ χειρὸς θνητῆς εἰς ἄκεσιν ἥκειν ἀδύνατος, *Ælian.* ſum, ἀνιάτως ἔχω, *Dem.*

Incurabiliter, *ἀνιάτως*, *Dem.*

Incuria, *ἡ ἀμέλεια*, *ας*, *Dem.* *ἡ ῥαδιουργία*, *ας*, *Xen.*

Incuriose, *ἀμελῶς*, *Dem.* *ἠμελημένως*, *id.*

Incuriosus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀμελὴς*, *έος*, alicujus rei, *τινὸς*, *Xen.* sum alicujus rei, *ἀμελῶς ἔχω τινὸς*, *Isocr.* *περί τι*, *Xen.* *ἀμελέω τινὸς*, *Isocr.* *περί τινος*, *Dem.*

Incurro, *ἐπιτρέχω*, in aliquid, *τὶ*, *Herodot.* i. e. *invado*, *εἰσβάλλω εἴς τινα*, *Isocr.* Conf. *Invado.*

Incursio, *ἡ ἐπιδρομὴ*, *ῆς*, *Dem.* Conf. *Impetus.*

Incurso, *πολὺς ἐπιτρέχω.*

Incurvesco, *κυρτόομαι*, *ἀποξυστρόομαι*, *Polyb.*

Incurvo, *κυρτόω*, aliquid, *τι*, *Xen.* *ἀγκυλόω*, *Gal.*

Incurvus, a, um, *κυρτὸς*, *ἡ*, *ὀν*, *Aristot.*

Incus, *ὁ ἄκμων*, *ονος*, *Herodot.*

Incusatio, *ἡ μέμψις*, *εως*, *Dem.* *ἡ κατάμεμψις*, *εως*, *Thuc.*

Incuso, *ἐπαιτιάομαι*, aliquem alicujus, *τινά τινος*, *Dem.* Conf. *Accuso.*

Incustoditus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀφύλακτος*, *ȣ*, *Thuc.* *ὁ ϗ ἡ ἄφρουρος*, *ȣ*, *Aristot.*

Incutio, *ἐπισείω*, alicui aliquid, *τί τινι*, *Joseph.* aliquid in aliquid, *ἀπερείδω τι εἴς τι*, *Plut.* alicui metum, *δέος ἐνεργάζομαί τινι*, *Dem.* *φόβον ἐναπεργάζομαί τινι*, *Isocr.* *καθίστημί τινα εἰς φόβον*, *Dem.*

Indagatio, *ἡ ἴχνευσις*, *εως*, *Xen.* *ἡ ἰχνεία*, *ας*, *id.*

Indagator, *ὁ ἰχνευτὴς*, *ȣ̃*, *Cl. Al.*

Indago, inis, *τὸ θήρευμα*, *ατος*, *τὸ ἴχνευμα*, *ατος*, *Poll.*

Indago, *ἰχνεύω*, *Xen.* *ἀνιχνεύω*, *Plut.* Conf. *Investigo.*

Inde, *ἐντεῦθεν*, incipiam, *ἄρξομαι*, *Dem.* facile est inde intelligere, *ῥᾴδιον ἐκεῖθεν διαγινώσκειν*, *id.* hinc & inde, ab utraque parte, *ἔνθεν ϗ ἔνθεν τινὸς*, *Aristot.*

Indebitus, a, um, *ὁ μὴ ὀφειλόμενος*, *ȣ*.

Indecens, *ὁ ϗ ἡ ἀπρεπὴς*, *έος*, *Isocr.* Conf. *Turpis.*

Indecenter, *ἀπρεπῶς*, *Isocr.* me gero, *ἀκοσμέω*, *Dem.* agere, *ἄσχημον ποιεῖν*, LXX.

Indecentia, *ἡ ἀπρέπεια*, *ας*, *Plato.*

Indecet, *ἀπρεπές ἐστι*, dicere, *ȣ̓κ εὔσχημόν ἐστι λέγειν*, *Æschin.*

Indeclinabilis, e, *ὁ ϗ ἡ ἄκλιτος*, *ȣ*, *apud Gramm.* i. e. inevitabilis, e, *ὁ ϗ ἡ ἀδιάδραστος*, *ȣ*, *Cl. Al.*

Indecore, *ἀπρεπῶς*, rebus gestis majorum, *τοῖς ἔργοις τῶν προγόνων*, *Isocr.* ago, *ἀσχημονέω*, *Ælian.* *ἀκοσμέω*, *Isocr.*

Indecorus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀπρεπὴς*, *έος*, *Isocr.*

Indefatigabilis, e, *ὁ ϗ ἡ ἀκάματος*, *ȣ*, *Bas.*

Indefatigabiliter, *ἀκαμάτως*, *Suid.*

Indefensus, a, um, qs. *clypeo*, *ὁ ϗ ἡ ἀνυπεράσπιστος*, *ȣ*, *sermone*, *ὁ ϗ ἡ ἀναπολόγητος*, *ȣ*.

Indefessus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀκάματος*, *ȣ*, *Bas.* *ὁ ϗ ἡ ἀνελλιπὴς*, *έος*, *Ælian.* in volatu, *ᾧ ȣ̓ κάμνει τὸ πτερὸν*, *id.*

Indefinite, *ἀπροσδιορίστως*, *Suid.*

Indefinitus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀόριστος*, *ȣ*, *Thuc.*

Indefletus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἄκλαυστος*, *ȣ*, *Hom.*

Indeflexus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἄκαμπτος*, *ȣ*, *Plut.*

Indelebilis, e, *ὁ ϗ ἡ ἀνεξάλειπτος*, *ȣ*, *Philo.*

Indelibatus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἄδρεπτος*, *ȣ*, *Soph.*

Indemnatus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀκατάκριτος*, *ȣ*, *N. T.*

Indemnis, e, *ἀθῷος*, *α*, *ῷον*, *Dem.* *ὁ ϗ ἡ ἀζήμιος*, *ȣ*, *id.*

Indemnitas, *ἡ ἀζημία*, *ας*.

Indeploratus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀπένθητος*, *ȣ*, *Macc.*

Indeprecabilis, e, *ὁ ϗ ἡ ἀπαραίτητος*, *ȣ*, *Plato.*

Indeprehensibilis, e, *ὁ ϗ ἡ ἀφώρατος*, *ȣ*.

Indesertus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀναπόλειπτος*, *ȣ*.

Indesinenter, *ἀδιαλείπτως*, *N. T.*

Indesinens, *ὁ ϗ ἡ ἀδιάλειπτος*, *ȣ*, *N. T.* *ὁ ϗ ἡ ἀκατάπαυστος*, *ȣ*, *ibid.*

Indesponsatus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀμνήστευτος*, *ȣ*, LXX.

Indetonsus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀκειρεκόμης*, *ȣ*.

Index, *ὁ μηνυτὴς*, *ȣ̃*, *Dem.* *ὁ ἐνδείξας*, *αντος*, *Isocr.* digitus, *ὁ λιχανὸς*, *ȣ̃*, *Lucian.* librorum, *ὁ πίναξ*, *ακος*, *Plut.* *ὁ σύλλαβος*, *ȣ*, *Cic.* in agro, *τὸ σημεῖον*, *ȣ*, *Dem.*

Indicatio, *ἡ φάσις*, *εως*, *Dem.* *ἡ ἔνδειξις*, *εως*, *id.*

Indicatura, f. *litis*, *ἡ τίμησις*, *εως*, *Æschin.*

Indicium, *τὸ δεῖγμα*, *ατος*, *Dem.* *τὸ ἐπίδειγμα*, *ατος*, *id.* *τὸ σημεῖον*, *ȣ*, *id.*

Indico, is, *ἀπαγγέλλω*, aliquid alicui, *τί τινι*, *Plut.* bellum alicui, *προαγορεύω πόλεμόν τινι*, *Dem.* *προερέω πόλεμον*, *Herodot.* ludos, *ἐκκαταγγέλλω ἀγῶνας*, *Plut.*

Indico, as, *ἐμφαίνω*, aliquid alicui, *τί τινι*, *Dem.* *ἐκφέρω τι πρός τινα*, *Plut.* *γνωρίζω τί τινι*, *id.*

Indicta caussa, *ἀκρίτως*, *Isocr.* punire aliquem, *ἄνευ κρίσεως κολάζειν τινὰ*, *Dem.* occidere aliquem, *ἀκρίτως ἀποκτείνειν τινὰ*, *Ælian.*

Indidem, *ἐντευθενδὶ*, *Aristoph.*

Indifferens, *ὁ ϗ ἡ ἀδιάφορος*, *ȣ*.

Indifferenter, *ἀδιαφόρως*, fero aliquid, *ἀδιαφορέω περί τι.*

Indifferentia, *ἡ ἀδιαφορία*, *ας*.

Indigena, *ὁ ϗ ἡ αὐτόχθων*, *ονος*, *Isocr.*

Indigens, *ὁ ϗ ἡ ἐνδεὴς*, *έος*, rerum necessariarum, *τῶν ἀναγκαίων*, *Dem.* *δεόμενος*, *ένη*, *ενον*, pecuniæ, *χρημάτων*, *id.* *ἀπόρως διακείμενος*, *Isocr.*

Indigentia, *ἡ ἔνδεια*, *ας*, *Dem.* *ἡ ἀπορία*, *ας*, *id.* & inopia, *ἡ ἔνδεια ϗ ἀπορία*, *id.* rerum necessariarum, *ἡ ἔνδεια τῶν ἀναγκαίων*, *Dem.*

Indigeo, *ἀπορέω*, nullius rei, *μηδενὸς*, *Dem.* alicujus rei, *δέομαί τινος*, *id.* *προσδέομαί τινος*, *id.*

Indigeste, *ἀτάκτως*, *Thuc.*

Indigestus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἄτακτος*, *ȣ*, *Isocr.*

Indignabundus, a, um, *ἀγανακτέων*, *ȣ̃σα*, *έον*, *Dem.* *ὁ ϗ ἡ ἀγανακτικὸς*, *ἡ*, *ὀν*, *Plut.*

Indignatio, *ἡ ἀγανάκτησις*, *εως*, *Thuc.* i. e. despectio, *ἡ ἀπαξίωσις*, *εως*, *Polyb.*

Indigne, *ἀναξίως*, miserum esse, *δυστυχεῖν*, *Isocr.* agitur cum eo, *οἰκτρῶς πάσχει*, *Dem.* fero aliquid, *συνοφρύομαι ἐπί τινι*, *Ælian.* *δυσφερέω τι*, *Herodian.*

Indignitas, *ἡ ἀπαξία*, *ας*, pro rei indignitate, *ἀξίως τȣ̃ ἀδικήματος*, *Ælian.*

Indignor, *ἀγανακτέω*, ob aliquid, *ἐπί τινι*, f. *ὑπέρ τινος*, *Isocr.* *περί τινος*, *Plato*, *διά τι*, *id.* alicui, *πρός τινα*, *Plut.* *κατά τινος*, *Lucian.* *ὀργίζομαί τινι*, *Dem.* *ἄχθομαί τινι*, *Plato.*

Indignus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀνάξιος*, *ȣ*, aliqua re, *τινὸς*, *Dem.* indignum aliquem judico aliqua re, *ἀπαξιόω τινά τινος*, *Plut.*

Indigus, a, um, vide *Indigens.*

Indiligens, *ὁ ϗ ἡ ἀμελὴς*, *έος*, *Dem.* *ἀμελῶν*, *ȣ̃σα*, *ȣ̃ν*, *id.*

Indiligenter, *ἀμελῶς*, *Isocr.*

Indiligentia, *ἡ ἀμέλεια*, *ας*, *Dem.*

Indipiscor, *ἐπιτυγχάνω*, aliquid, *τινὸς*, *Plut.*

Indirectus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀδιάτακτος*, *ȣ*, *Hesych.*

Indiscrete, *ἀκρίτως*, *ἀκριτὶ*, *Suid.*

Indiscretus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀδιαχώριστος*, *ȣ*.

Indiscriminatim, *ἀκρίτως*, *ἀκριτι*, *Suid.*

Indiserte, *ἀφραδῶς.*

Indisertus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀφραδὴς*, *έος*, *ὁ ϗ ἡ βραδύγλωσσος*, *ȣ*, LXX.

Indisposite, *ἀτάκτως*, *Thuc.*

Indispositus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἄτακτος*, *ȣ*, *Isocr.*

Indissolubilis, e, *ὁ ϗ ἡ ἀδιάλυτος*, *ȣ*, *Philo*, *ἀκατάλυτος*, *ȣ*, *N. T.*

Indissolutus, a, um, idem.

Indistincte, *ἀδιαστίκτως.*

Indistinctus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀδιάστικτος*, *ȣ*.

Individuus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἄτομος*, *ȣ*, *Aristot.*

Indivisibilis, e, *ὁ ϗ ἡ ἄτομος*, *ȣ*, idea, *ἰδέα*, *Plato.*

Indivisus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἄτομος*, *ȣ*, *Diosc.*

Indivulse, *ἀναποσπάστως*, *Hesych.*

Indivulsus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀδιάστροφος*, *ȣ*, *Jambl.* *ὁ ϗ ἡ ἀδιάσπαστος*, *ȣ*, *Pandect.*

Indo, *ἐντίθημι*, aliquid in aliquid, *τι εἴς τι*, *Dem.*

Indocilis, e, *ὁ ϗ ἡ δυσμαθὴς*, *έος*, *Plato.*

Indocilitas, *ἡ δυσμάθεια*, *ας*, *Plato.*

Indocte, *ἀπαιδεύτως*, *Isocr.*

Indoctus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀδίδακτος*, *ȣ*, *Dem.* *ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος*, *ȣ*, *id.*

Indolentia, *ἡ ἀναλγησία*, *ας*, *Dem.*

Indoleo, *ἀλγέω*, malis amicorum, *κακοῖς τῶν φίλων*, *Isocr.* morti alicujus, *θανατόν τίνος*, *Julian.*

Indoles, *ἡ φύσις*, *εως*, *Dem.* indole bona præditus, *εὐφυὴς ψυχῆς τε λαχὼν ἀγαθῆς*, *Philo.*

Indomabilis, e, *ὁ ϗ ἡ ἀδάμαστος*, *ȣ*.

Indomitus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀδάμαστος*, *ȣ*, pullus, *πῶλος*, *Xen.*

Indonatus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἀγέραστος*, *ȣ*, *Ælian.*

Indormio, *ἐπικοιμάομαι*, *Hippocr.*

Indotatus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἄπροικος*, *ȣ*, *Diod. Sic.*

Indubie, *ὁμολογȣμένως*, *ἀναμφιβόλως.*

Indubitabilis, e, *ὁ ϗ ἡ ἀναμφίβολος*, *ȣ*.

Indubitanter, *ἀναμφιβόλως*, *ἀναμφισβητήτως*, *Dem.*

Induciæ, *αἱ ἀνοχαὶ*, *ῶν*, inducias facere, *ποιεῖσθαι ἀνοχὰς*, *Dem.* cum aliquo, *πρός τινα*, *Æschin.* *διαλύσεις πράττειν*, *Plut.* annuas, *ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι ἐνιαύσιον*, *Thuc.*

Induco, *εἰσάγω*, in domum, *εἰς οἰκίαν*, *Polyb.* i. e. persuadeo, *ἐνάγω τινὰ πρὸς πόλεμον*, *Aristot.* i. e. deleo, *ἐξαλείφω τι*, *Dem.* in animum, *εἰς τὴν ψυχὴν παρίημι*, *Plato.*

Inductio, *ἡ ἐπαγωγὴ*, *ῆς*, *Aristot.*

Indulgens, *συγχωρέων*, *ȣ̃σα*, *ον*, *Dem.*

Indulgentia, *ἡ ἄνεσις*, *εως*, *Dem.* *ἡ συγχώρησις*, *εως*, *Chrys.*

Indulgeo, *συγχωρέω*, alicui, *τινὶ*, *Dem.* *καταχαρίζομαί τινι*, *Plut.* cupiditatibus, *χαρίζομαι ταῖς ἐπιθυμίαις*, *Aristot.* alicui nimis, *ἀνίημί τινι λίαν*, *id.* vino & compotationibus, *ἀποσχολάζω οἴνῳ ϗ ταῖς προπόσεσιν*, *Ælian.*

Indumentum, *τὸ ἔνδυμα*, *ατος*, *N. T.* *τὸ ἱμάτιον*, *ȣ*, *Dem.*

Induo, *ἐνδύω*, vestem purpuream, *πορφυρίδα*, *Xen.* me, *ἐμαυτὸν*, *id.* vestem, f. me veste, *περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον*, *N. T.* personam, *τὸ σχῆμα*, *Xen.* purpurea chlamyde aliquem, *περιβάλλω τινὰ χλαμύδι πορφυρᾷ*, *Herodian.* colorem alicujus, *ἐμαυτὸν εἰς χροιάν τινος μεταμορφόω*, *Æl.* pedes sandaliis, *ὑποδέω τȣ̀ς πόδας σανδάλοις*, *id.*

Induresco, *σκληρύνομαι*, *κατασκλῆμι*, *Theophr.*

Induro, *σκληρύνω*, *N. T.* cutem, *περισκληρύνω δέρμα*, *Hippocr.*

Indusium, *ὁ χιτωνίσκος*, *ȣ*, *Plut.*

Industria, *ἡ φιλοπονία*, *ας*, *Dem.* *ἡ φιλεργία*, *ας*, *id.* de industria, *κατὰ προαίρεσιν*, *ἐκ προαιρέσεως*, *ἐκ προνοίας*, *ἐξεπίτηδες*, *ἐ-*

κοντὶ, *Dem.* *Iſocr.* de induſtria factus, ἑκȣ́σιος, ία, ον, *Dem.*

Induſtrie, σπȣδαίως, *Ariſtot.*

Induſtrius, a, um, ὁ ϗ ἡ φιλόπονος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ φίλεργος, ȣ, *id.*

Induſtrioſus, a, um, idem quod *Induſtrius.*

Induvium, τὸ ἔνδυμα, ατος, arboris, ὁ φλοιὸς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Inebrio, μεθύσκω, aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, *Lucian.* voluptate, μεθύσκω δι' ἡδονῆς, *Plato,* inebrior, μεθύσκομαι, *Xen.* οἰνόομαι, *Ælian.*

Inedia, ὁ λιμὸς, ȣ̃, *Dem.* inedia eneco aliquem, λιμοκτονέω τινὰ, *Galen.* mihi mortem conſciſco, ἀποκαρτερέω, *Plut.*

Ineditus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνέκδοτος, ȣ, *Dem.*

Ineffabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιήγητος, ȣ, ignavia civitatis, μαλακία πόλεως, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀμύθητος, ȣ, res, ἀμύθητα πράγματα, *idem,* ὁ ϗ ἡ ἀνεκλάλητος, ȣ, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀλάλητος, ȣ, *ibid.* ὁ ϗ ἡ ἄῤῥητος, ȣ, verba ineffabilia, ἄῤῥητα ῥήματα, *ibid.*

Inefficax, ὁ ϗ ἡ ἀνενέργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἀδύναμος, ȣ, *Dioſc.*

Ineffigiatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄμορφος ϗ ἀτύπωτος, ȣ, *Ælian.*

Inelaboratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιέργαστος, ȣ, *Iſocr.*

Inelegans, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ȣ, *Plut.*

Ineleganter, ἀκόμψως, *Plut.*

Ineluctabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκαταγώνιστος, ȣ, *Baſ.*

Ineluibilis, e, ὁ ϗ ἡ δυσέκπλυτος ϗ δυσέκνιπτος, ȣ, *Æl.*

Inemendabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνεπανόρθωτος, ȣ, *Philo.*

Inenarrabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιήγητος, ȣ, *Xen.*

Ineo, εἴσειμι, *Xen.* i. e. coëo, ὀχεύω, *Ariſtot.* pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, *Dem.* conſulatum, μετίημι ὑπατείαν, *Plut.* magiſtratum, εἰς ἀρχὴν, *Iſocr.* rationem, ἅπτομαι λόγων, gratiam ab aliquo ſ. alicujus, χαρίζομαι χάριν τινὸς, *Dem.*

Inepte, ἀναρμόστως.

Ineptia ſ. Ineptitudo, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Ariſtot.* ἡ ψυχρότης, ητος, *Dem.*

Ineptio, ἀπειροκαλεύομαι, *Æſchin.*

Ineptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄχρηστος, ȣ, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀφυὴς πρός τι, *Iſocr.* i. e. ſtolidus, ruſticus, σκαιὸς, ὰ, ὸν, *Dem* ὁ ϗ ἡ ἀπειρόκαλος, ȣ, *Dem.*

Inequitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνιππος, ȣ, *Ariſtoph.*

Inermis, e, ὁ ϗ ἡ ἄοπλος, ȣ, *Dem.*

Inerro, πλανάομαι ἐν, *Xen.*

Iners, vide *Ignavus.*

Inertia, vide *Ignavia.*

Inerudite, ἀπαιδεύτως, *Iſocr.*

Ineruditus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος, ȣ, *Dem.* Conf. *Indoctus.*

Ineſco, δελεάζω, *Xen.* aliquem honore, τινὰ τιμῇ, *Lucian.*

Inevitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάδραστος, ȣ, *Cl. Al.* ὁ ϗ ἡ ἀναπόδραστος, ȣ, *Philo,* periculum, ἀβοήθητος κίνδυνος, *Strabo.*

Inevitabiliter, ἀφύκτως, *Plut.*

Inexaminatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνεξέταστος, ȣ, *Plato.*

Inexaturabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκόρεστος, ȣ, *Philo.*

Inexcitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνέγερτος, ȣ.

Inexcogitatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιανόητος, ȣ.

Inexcultus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ȣ, *Plut.*

Inexcuſabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀναπολόγητος, ȣ, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀπροφάσιστος, ȣ, *Xen.*

Inexercitatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀγύμναστος, ȣ, *Philo,* in aliqua re, τινὶ, *Suid.* ὁ ϗ ἡ ἀνάσκητος, ȣ, *Plut.*

Inexhauſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνεξάντλητος, ȣ, ſumptibus, ὁ ϗ ἡ ἀδαπάνητος, ȣ, *Baſ.*

Inexorabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπαραίτητος, ȣ, *Philo.*

Inexpectatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπροσδόκητος, ȣ, *Thuc.*

Inexpertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ȣ, in aliqua re, τινὸς, *Iſocr.*

Inexpiatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀθάρτατος, ȣ, *Dem.*

Inexplebilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἄπληστος, ȣ, ſanguine, αἵματος, *Herodot.* opibus, χρημάτων, *Xen.* cupiditas alicujus rei, ἡ ἀπληστία τινὸς, *Plato.*

Inexplebilitas, ἡ ἀπληστία, ας, alicujus rei, τινὸς, *Plato.*

Inexplebiliter, ἀπλήστως, deditum eſſe alicui rei, διακεῖσθαι πρός τι, *Xen.*

Inexpletus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπλήρωτος, ȣ.

Inexplicabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄλυτος, ȣ, *Plato,* ὁ ϗ ἡ ἀμύθητος, ȣ, *Dem.*

Inexplicitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσαφὴς, έος.

Inexplorate, ἀνεξετάστως, ἀπείρως, *Xen.*

Inexploratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπείρατος, ȣ, qui nihil inexploratum relinquit, ᾧ ȣ̓δὲν ἀπείρατόν ἐστι, *Iſocr.*

Inexpugnabilis, e, ὁ ϗ ἡ δυσμάχητος, ȣ, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀνυπόστατος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνάλωτος, ȣ, *Iſocr.*

Inextinctus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄσβεστος, ȣ, *N. T.*

Inextinguibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄσβεστος, ȣ, *Gal.*

Inextricabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάλυτος, ȣ.

Inexuperabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνυπέρβλητος, ȣ, Conf. *Inexpugnabilis.*

Infabre, ἀτέχνως, ἀκόμψως, *Plut.*

Infabricatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκατασκεύαστος, ȣ, *Syneſ.*

Infacetiæ, ἡ ἀνευτραπελία, ας.

Infacetus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ȣ, *Plut.*

Infacundia, ἡ τȣ̃ λέγειν ἀπειρία.

Infacundus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος τȣ̃ λέγειν.

Infamia, ἡ ἀτιμία, ας, *Dem.* αἰσχύνη, ης, *id.* ἡ αἰσχρὰ φήμη, *Iſocr.* infamia flagro, ἔχω αἰσχύνην, *Dem.* συνέχομαι ἀδοξίᾳ, *id.* εἰμὶ ἄτιμος, *id.*

Infamis, e, ὁ ϗ ἡ ἄτιμος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ȣ, *id.* ἠτιμωμένος, ένη, ένον, apud cives, παρὰ τῶν πολιτῶν, *Iſocr.*

Infamo, παραδειγματίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀτιμόω τινὰ, *Dem.*

Infandus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄῤῥητος, ȣ, *Herodot.*

Infans, ὁ νήπιος, ȣ, *Dem.* τὸ βρέφος, εος, *Plut.* νήπιον βρέφος, *Lucian.* recens natus, παιδάριον νεογνὸν, *Plut.*

Infantia, ἡ νηπιότης, ητος, *Plato,* ab infantia, ἐκ νηπίȣ, *Ariſtot.*

Infanticida, ὁ νηπιοκτόνος, ȣ, *Philo.*

Infantilis, e, ὁ, ἡ, τὸ τȣ̃ νηπίȣ.

Infantulus, τὸ βρεφύλλιον, ȣ, *Lucian.*

Infarcio, ἐμπλάττω, *Dioſc.*

Infatigabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκάματος, ȣ, *Philo.*

Infatuo, μωραίνω, *N. T.*

Infauſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυστυχὴς, έος, *Iſocr.*

Infector, ὁ βαφεὺς, έως.

Infectus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀγένητος, ȣ, *Ariſt.* facta reddere infecta, ἀγένητα ποιεῖν ὅσ' ἂν εἴη πεπραγμένα, *Ariſtot.* re infecta dimittere aliquem, ἄπρακτον πέμπειν τινὰ, *Herodian.*

Infelicitas, ἡ ἀτυχία, ας, *Dem.* ἡ δυστυχία, ας, *id.* ἡ δυσπραξία, ας, *Iſocr.*

Infeliciter, ἀτυχῶς, *Iſocr.* ago in re aliqua, δυστυχέω ἔν τινι, *Iſocr.* ἀτυχέω τι, *Dem.*

Infelix, ὁ ϗ ἡ ἀτυχὴς, έος, *Dem.* ἀτυχῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ δυστυχὴς, έος, *id.* ἄθλιος, ία, ιον, *id.* & miſer homo, ἀτυχὴς ϗ ταλαίπωρος ἄνθρωπος, *Dem.* ἄθλιος ϗ ταλαίπωρος, *id.* ſum in bello, τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχέω, *Iſocr.* præter meritum, δυστυχέω παρὰ τὸ δίκαιον, *id.*

Infenſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπεχθὴς, έος, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, & malevolus alicui, ϗ κακόνȣς τινὶ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δυσμενὴς, έος, τινὶ, *Iſocr.*

Inferiæ, τὰ ἐναγίσματα, ων.

Infermentatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄζυμος, ȣ, *N. T.*

Inferior, ὁ ϗ ἡ ἐλάττων, ονος, *Dem.* ſum, ἐλαττόομαι, *id.*

Infernalis, e, ὁ ϗ ἡ στύγιος, ȣ, *Plut.*

Inferne, κάτωθεν, *Herodian.*

Infernus, i, ὁ ᾅδης, ȣ, *Philo,* γέεννα τȣ̃ πυρὸς, *N. T.*

Infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, ſpiritus, τὸ κάτω πνεῦμα, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ὑπόγειος, ȣ, *Athen.* ὁ ϗ ἡ ὑπόγαιος, ȣ, *Herodian.*

Infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem, τὶ εἰς τόπον τινὰ, *N. T.* aliquid alicui, ἐπεισφέρω τί τινι, *Philo,* alicui manus, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρας, *N. T.* alicui damnum, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, *Iſocr.* καταπορσύνω τινὶ κακὰ, *Xen.* alicui bellum, ἐκφέρω πόλεμον πρός τινα, *Iſocr.* ἀναλαμβάνω πόλεμον πρός τινα, *Polyb.*

Infeſte, ἀπεχθῶς, *Iſocr.* δυσχερῶς, *Dem.*

Infeſtivus, a, um, σκαιὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.*

Infeſto, ἀπελαύνω, aliquem, τινὰ, *Xen.* ἐνοχλέω τινὶ, *Dem.*

Infeſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπεχθὴς, έος, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *Dem.*

Infibulo, ἐμπορπάω, veſtem, ἱμάτιον, *Herodot.*

Inficias eo, ἀρνέομαι. Conf. *Inficior.*

Inficiatio, ἡ ἄρνησις, εως, *Lucian.*

Inficiator, ὁ ϗ ἡ ἔξαρνος, ȣ, ſum, εἰμὶ, *Dem.*

Inficio, βάπτω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Inficior, ἀρνέομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* interpoſito jurejurando, ἐξαρνέομαί τι διομνύμενος, *Æſchin.* ἔξαρνός εἰμι τȣ̃το, *Dem.* περί τινος, *Iſocr.* ἔξαρνος γίγνομαι τȣ́τȣ, *id.*

Infidelis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπιστος, ȣ, alicui, τινὶ, *Dem.*

Infidelitas, ἡ ἀπιστία, ας, *Plato.*

Infideliter, ἀπίστως, *Dem.*

Infidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπιστος, ȣ, alicui, τινὶ, *Dem.*

Infigo, ἐμπήγνυμι, ἐπερείδω.

Infixio, ὁ ἐπερεισμὸς, ȣ̃.

Infimus, vide *Imus.*

Infinitas, ἡ ἀπειρία, ας, *Ariſtot.*

Infinite, ἀπεράντως, *Ariſtot.*

Infinities, ἀπειράκις, *Philo.*

Infinitivus, ſc. modus, ἀπαρέμφατος ἔγκλισις, *Gramm.*

Infinitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ȣ, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀπερώτατος, ȣ, *Plut.*

Infirmatio, ἡ ἀσθένωσις, εως, i. e. refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς.

Infirme, ἀσθενῶς, *Dem.*

Infirmitas, ἡ ἀσθένεια, ας, *Plato,* corporis, τὸ ἐν σώματι ἀῤῥώστωμα, *Dem.*

Infirmo, ἀσθενόω, *Xen.* aliquem, ποιέω τινὰ ἀσθενῆ, *id.*

Infirmus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσθενὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωστος, ȣ, *id.* corpore, σώματι, *id.* ſum, ἀσθενέω, *Iſocr.* ἔχω ἀσθενῶς, *id.*

Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.

Infixio, ἡ ἔμπηξις, εως.

Infixus, a, um, ἐμπαγεὶς, εῖσα, έν.

Inflammatio, ἡ φλόγωσις, εως, *Thuc.* τὸ ἐπιφλόγισμα, ατος, *Hippocr.* morbi, ἡ φλεγμονὴ, ῆς, *idem.*

Inflammo, φλέγω, lumen, φέγγος, *Sophoc* aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ πόλεμον, *Iſocr.*

Inflate, ἐμπνεύστως, i. e. ſuperbe, τετυφωμένως, ὑπερηφάνως, *Dem.*

Inflatio, τὸ ἀναφύσημα, ατος, *Lucian.* ἀναφύσησις, εως, *Ariſtot.* animi, ἡ φυσίωσις, εως, *N. T.* Conf. *Inſolentia.*

Inflatus, a, um, ἐμπνευςὸς, ἡ, ὸν, Athen. i. e. *ſuperbus*, ὁ ϗ ἡ ὑπέρογκος, ȣ, *N. T.* τετυφωμένος, ένη, ένον, *ibid.* μεγαφρονῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, *Dem.*

Inflecto, ἐγκάμπτω, *Gal.* ἐπικλάζω, *Plut.*

Inflexibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκαμπτος, ȣ, *Plut.*

Inflexio, ἡ διάκαμψις, εως, *Naz.* ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.*

Inflexus, a, um, καμψὸς, ἡ, ὸν, *Heſych.* ὁ ϗ ἡ ἐπικαμπὴς, έος, ordo, τάξις, *Ammon.*

Infligo, προςρίβομαι, plagam, πληγὴν, *Ariſtoph.* alicui, ἐμφορέω πληγήν τινι, *Plut.* pœnam alicui, ἐπιτίθημι τὴν δίκην τινὶ, *Herodian.*

Inflo, ἐμφυσάω, *Philo*, ἀναφυσάω, *Diod. Sic.* tibiam, φυσάω αὐλὴν, *Plut.* ventrem, διογκόω γαςέρα, *Æl.* aliquem, & laudibus effero, φυσάω ϗ τοῖς ἐγκωμίοις ἐπαίρω τινὰ, *Plut.*

Influentia, ἡ εἴσρυσις, εως, *Ariſtot.*

Influo, εἰσρέω, *Lucian.* in partem, ἐπιῤῥέω τῷ μέρει, *Gal.*

Influxus, us, ἡ ἐπιῤῥοὴ, ῆς, *Theophr.* ὁ εἴσρȣς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Infodio, κατορύττω, *Plut.*

Infœcunditas, ἡ ἀφορία, ας, *Plato.*

Infœcundus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἄκαρπος, ȣ, *Theophr.*

Informis, e, ὁ ϗ ἡ ἄμορφος, ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀδιατύπωτος, ȣ, *Diod. Sic.*

Informatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Informo, ὑποτυπόω, aliquid primum & poſtea pingo, τὶ πρῶτον ϗ εἶτα ἀναγράφω, *Plut.* moribus, ἠθοποιέω, *id.* adoleſcentes, εἰσηγέομαι νεωτέροις, *Iſocr.* Conf. *Inſtituo.*

Infortunatus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυςυχὴς, έος, *Dem.* Conf. *Infelix.*

Infortunium, τὸ ἀτύχημα, ατος, *Dem.* ἡ ἀτυχία, ας, *id.* Conf. *Infelicitas.*

Infra, *Præpoſ.* ὑπὸ, terram, ὑπὸ γῆν, *Plut.* *Adv.* κάτω, *Dem.* ὑποκάτω, *Plato.*

Infractus, a, um, i. e. *fractus*, καταῤῥαχθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.* i. e. *non fractus*, ὁ ϗ ἡ ἀῤῥαγὴς, έος, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ ἄῤῥηκτος, ȣ, *Philo.*

Infremo, ἐμβρέμομαι, ἀναβρυχάομαι.

Infrendeo, ἐπιβρύχομαι, præ ira dentibus, συγκροτέω τȣ̀ς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς, *Xen.*

Infrenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*

Infrenatus, a, um, i. e. frenatus, ἐγκεχαλινωμένος, ένη, ένον, i. e. *non frenatus*, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ȣ, *Plato.*

Infrenis, e, ὁ ϗ ἀχάλινος, ȣ, *Plato.*

Infreno, χαλινόω, equum, ἵππον, *Xen.*

Infrenus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ȣ, *Plato.*

Infrequens, ὁ ϗ ἡ ἔρημος, ȣ, ſenatus, βȣλὴ ὀλιγανδρȣ̃σα, *Plato.*

Infrequentia, ἡ ὀλιγανθρωπία, ας, *Xen.*

Infrico, ἐντρίβω, *Xen.*

Infringo, ἐνθλάω.

Infructuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκαρπος, ȣ, *Theophraſt.*

Infrunitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.*

Infuco, φυκόω, *Plut.*

Infula, ἡ μίτρα, ας, *Herodot.*

Infumibulum, ἡ καπνοδόχη, ης, ἡ καπνοδόκη, ης, *Herodot.*

Infumo, καπνίζω.

Infundibulum, ἡ ἐπίχυσις, εως, *Poll.*

Infundo, ἐπιχέω, *Dioſc.* ἐγχέω, *Xen.* alicui aliquid, τί τινι, *Syneſ.*

Infuſco, ἐπιχραίνω, *Lucian.*

Infuſio, ἡ ἔγχυσις, εως.

Ingemino, διπλασιάζω, *Plut.*

Ingemiſco, ςενάζω, *Dem.* alicui, ἐπιςένω τινὶ, *Eurip.*

Ingemo, ςένω, alicui, ἐπί τινι, *Dem.* alte, ςενάζω μέγα, *id.*

Ingeneraſco, ἐμφύομαι. *Plut.*

Ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινι, *Plut.*

Ingenioſe, εὐφυῶς, *Iſocr.*

Ingenioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐφυὴς, έος, *Iſocr.*

Ingenitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐγγενὴς, έος, *Sophocl.*

Ingenium, ἡ φύσις, εως, *Dem.* bonum, φύσις ἐπιεικὴς, *Iſocr.* inſuperabile, ἀνυπέρβλητος, *id.* dexterum, εὐάρμοςος, *id.* illuſtre, ἐπίβλεπτος, *id.* præſtantius, ἐπιφανεςέρα ψυχὴ, *Dem.* animus cujuſque & ingenium, ψυχὴ ἑκάςȣ ϗ φύσις, *id.* animus liberalis & ingenium cordatum, ψυχὴ ἀγαθὴ ϗ γνώμη φρόνιμος, *id.* diverſiſſimis ingeniis præditi, παντοδαπὰς ἔχοντες φύσεις, *id.* ingeniis non deterioribus eſſe quam majores, τὰς φύσεις ȣ̓ χείρας εἶναι τῶν προγόνων, *Dem.* ingenio feliciſſimo eſſe, τὴν γνώμην εὐφυέςατον εἶναι, *Iſocr.* exercere ingenium, ἀσκεῖν τὴν ψυχὴν, ſ. διάνοιαν, *id.* ingenii acumen, τὸ τῆς γνώμης ἀγχίνȣν, ȣ, *Herodian.* ingenii robur, φύσεως ἰχὺς, *Thuc.*

Ingens, ὁ ϗ ἡ εὐμεγέθης, εος, lapis, λίθος, *Ariſtoph.* teſtimonium, μαρτυρία, *Dem.*

Ingenue, ἐλευθέρως, *Thuc.* educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος, *Xen.* i. e. candide, ἁπλῶς, *Dem.*

Ingenuitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος, *Ariſtot.*

Ingenuus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐλευθέριος, ȣ, femina, γυνὴ, *Plut.* doctrinæ, ἐλευθέριαι παιδεῖαι, *Lucian.* i. e. candidus, ἁπλόος, η, ον, *Dem.* & ſimplex homo, μεςὸς παῤῥησίας ϗ ἀφελὴς, *id.*

Ingero, ἐνίημι, aliquid alicui, τί τινι, *Syneſ.* aliquid ori, ἐντίθημί τι ςόματι, *Galen.* lapides & fuſtes, ἐπιφέρω λίθȣς ϗ ξύλα, *Herodian.* largius cibum, πλείονας συνήθως εἰσφέρομαι τροφὰς, *id.* me, παρεισδύομαι, *id.* me in alienam adminiſtrationem, παραδιοικέω, *Plut.*

Ingigno, ἐγγεννάω.

Inglorius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀτίμητος, ȣ, *id.*

Ingluvies, ἡ γαςριμαργία, ας, *Philo*, avis, ὁ πρόλοβος, ȣ, *Ariſtot.*

Ingrandeſco, μεγαλύνομαι.

Ingrate, i. e. invenuſte, ἀχαρίτως, i. e. gratiam non referendo pro beneficio, ἀχαρίςως, *Iſocr.*

Ingratis, παρὰ γνώμην.

Ingratitudo, ἡ ἀχαριςία, ας, *Dem.*

Ingratus, a, um, i. e. invenuſtus, ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.* i. e. beneficii immemor, ὁ ϗ ἡ ἀχάριςος, ȣ, *Dem.* ſum, ἀχαριςέω, erga amicos, πρὸς τȣ̀ς φίλȣς, *id.*

Ingraveſco, βαρύνομαι, ætate, ὑπὸ τῆς ἡλικίας, *Polyb.*

Ingravo, ἐπιβαρύνω, *Xen.*

Ingredior, βαδίζω, ad aliquem, ἐπί τινα, *Dem.* viam, ὁδὸν, *Ceb. Theb.* in curiam, εἰσέρχομαι εἰς τὸ δικαςήριον, *Dem.* iter pedibus, πορεύομαι πεζῇ, *Xen.* annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτȣς δεκάτȣ, *Herodian.*

Ingreſſio ſ. Ingreſſus, ὁ βαδισμὸς, ȣ̃, *Lucian.* ad aliquem, ἡ εἴσοδος, ȣ, *Plut.*

Ingruo, ἔγκειμαι, *Herodian.*

Inguen, ὁ βȣβὼν, ῶνος, *Lucian.*

Inguinaria, τὸ βȣβώνιον, ȣ, *Dioſc.*

Ingurgito, γαςρίζομαι, *Baſil.* καταβροχθίζω, *Lucian.*

Inguſtabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄγευςος, ȣ, *Plut.*

Inguſtatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄγευςος, ȣ, *Plut.*

Inhabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄχρηςος, ȣ, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀφυὴς πρός τι, *id.*

Inhabilitas, ἡ ἀνεπιτηδειότης, ητος, *Syneſ.*

Inhabitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνοίκητος, ȣ, *Philo.*

Inhabitatio, ἡ ἐνοίκησις, εως, *Cl. Al.*

Inhabito, ἐνοικέω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* terram aliquam, κατοικέω γῆν τινα, *Plut.* urbem, οἰκέω πόλιν, *Iſocr.* ἐν ἄςει, *Dem.*

Inhæreo, ἐμφύομαι, alicui, τινὶ, *Plato*, προσφύομαί τινι, *id.* machinis, προσφύω μηχαναῖς, *Herodian.*

Inhæreſco, προσίχομαι, alicui, πρός τι, *Theophr.*

Inhalo, ἐμπνέω, *Plato.*

Inhibeo, ἐπέχω, aliquid, τὶ, *Plut.* iram, ἀνακόπτω τῆς ὀργῆς, *Lucian.*

Inhibitio, ἡ κάθειρξις, εως.

Inhio, ἐπιχαίνω, *Philo*, alicui rei, χαίνω ἐπί τινι, *Lucian.*

Inhoneſte, αἰχρῶς, *Iſocr.*

Inhoneſto, καταιχύνω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Inhoneſtus, a, um, αἰχρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Inhonoratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀτίμητος, ȣ, *Dem.*

Inhonorificus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ȣ, *Dem.*

Inhorreo, ſ. *inhorreſco*, φρίττω, aliqua re, τὶ, *Dem.*

Inhoſpitalis, e, ὁ ϗ ἡ ἄξενος, ȣ, *Lucian.*

Inhoſpitalitas, ἡ μισοξενία, ας, LXX.

Inhoſpitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἄξενος, ȣ, *Lucian.*

Inhumane, ἀπανθρώπως.

Inhumanitas, ἡ ἀπανθρωπία, ας, *Lucian.* ἡ ἀνεπιείκεια, ας, *Dem.* ἡ μισανθρωπία, ας, *Hipp.*

Inhumaniter, ἀπανθρώπως.

Inhumanus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπάνθρωπος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ μισάνθρωπος, ȣ, *id.*

Inhumatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄταφος, ȣ, *Thuc.*

Inhumo, θάπτω, mortuos, νεκρȣ̀ς ſ. ἀποθανόντας, *Dem.* Conf. *Sepelio.*

Inibi, ἐκεῖ, *Plato.*

Injectim, ἐπαναβληδὸν, *Herodot.*

Injectio, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, *Thuc.*

Injicio, ἐπιῤῥίπτω, aliquid in aliquid, τὶ ἐπί τι, *N. T.* equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, *Xen.* alicui manum, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρα, *Lucian.* alicui amorem, ἐμβάλλω τινὶ ἔρωτα, *Xen.* ſermonem de aliqua re, ἐμβάλλω λόγον περί τινος, *Plut.*

Inimice, ἐχθρῶς, *Dem.* ἐθελέχθρως, *id.* δυσμενῶς, *Iſocr.* ἀπεχθῶς, *id.*

Inimicitia, ἡ ἔχθρα, ας, *Dem.* ἡ ἀπέχθεια, ας, *id.* gravis, μεγάλη, *Dem.* diuturna, βεβαία, *id.* immortalis, ἀείμνηςος, *Iſocr.* ſimulata, προσποιητὴ, *Dem.* privata, ἰδία, *id.* communis, κοινὴ, & offenſiones, ἔχθρα ϗ προσκρȣ́ματα, *id.* & odium & diffidentia, ἔχθρα ϗ μῖσος ϗ ἀπιςία, *id.* inimicitiam ſuſcipere cum aliquo, ἀναιρεῖσθαι ἔχθραν πρός τινος, *Dem.* incidere in inimicitiam cum aliquo, ἐλθεῖν τινι μάλιςα εἰς ἔχθραν, *id.* habere cum aliquo, ἔχειν ἔχθραν πρός τινα, *Iſocr.* oſtendere alicui omni modo, ἐνδείκνυσθαί τινι πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν, *Dem.* extinguere, διαλύειν ἔχθραν, *Iſocr.* effugere, φεύγειν τῆς ἔχθρας τινὸς, *id.* conjicere aliquos in inimicitiam, ἐμβάλλειν τινὰς εἰς ἔχθραν, *Dem.*

Inimicor, ἀπεχθαίνομαί τινι, *Plato*, C. *Inimicus.*

Inimicus, a, um, ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *id.* ἀλλότριος τῇ ἐλευθερίᾳ, *id.* alicui, χαλεπὸς, ὴ, όν, τινι, *id.* & hoſtis, ἐχθρὸς ϗ ἀντίπαλος, *id.* & malevolus urbis, κακόνȣς ϗ ἐχθρὸς πόλει, *id.* hoſtis communis & omnium inimicus, ἐχθρὸς κοινὸς ϗ πᾶσι δυσμενὴς, *Dem.* inimicum reddere aliquem, ποιεῖν τινα ἐχθρὸν, *id.* eſſe alicui, εἶναι ſ. ὑπάρχειν ἐχθρόν τινι ſ. τινὸς, *id.* aliquem habere, ἔχειν τινὰ ἐχθρὸν, *id.* χρῆσθαί τινι ἐχθρῷ, *id.* inimicus ſum alicui, ἔχω ἔχθραν πρός τινα, *Iſocr.*

Inimitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀμίμητος, ȣ, *Plut.*

Inique, ἀνωμάλως, *Iſocr.* i. e. *injuſte*, ἀδίκως, *Dem.* παρανόμως, *id.* ago cum aliquo, ἀγνωμονέω πρός τινα, *Dem.* in aliqua re, περί τι, *Plut.*

Iniquitas, ὁ ϗ ἡ ἀνωμαλία, ας, *Theophr.* i. e. *injuſtitia*, ἡ ἀγνωμονοσύνη, ης, *Dem.* τὸ δεινὸν, *id.* ἡ ἀδικία, ας, *id.*

Iniquus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνωμαλὴς, έος, *Theophr.* i. e. *injuſtus*, ὁ ϗ ἡ ἄδικος, ȣ, in omnes, περὶ πάντας, *Dem.* & calumniator, ὁ ἀγνώμων ϗ συκοφάντης, *id.* ὁ ϗ ἡ παράνομος, ȣ, dicere, decernere, committere iniquum in aliquem, ἐρεῖν, γράφειν, ποιεῖν παράνομον εἴς τινα, *Dem.* ſum, fio, παράνομός εἰμι, γίγνομαι, *id.* animo iniquo, δυσφόρως, *Herodian.*

Initia, τὰ μυςήρια, ων.

Initiamentum, τὸ μύημα, ατος, *Areth.*

Initiatio, ἡ μύησις, εως, *Heſych.*

Initiator, ὁ μυςαγωγὸς, ȣ̃.

Initiatus, a, um, ὁ μεμυημένος, ȣ, *Lucian.* ὁ τετελεσμένος, ȣ, *id.*

Initio, μυέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Initio, *Adv.* ἐξαρχῆς, *Dem.* ἀπαρχῆς, *id.* τοκαταρχὰς, *id.* neque initio, neque poſt, ȣ̓́τε καταρχὰς, ȣ̓́θ᾽ ὕςερον, *id.*

Initium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* & fundamentum rei, ϗ ὑπόθεσις πράγματος, *id.* & cauſſa belli, ἀρχὴ ϗ αἰτία πολέμȣ, *id.* utor initio aliquo, ἄρχομαι ἀρχήν τινα, *Dem.* ſumo initium aliquod, λαμβάνω ἀρχήν τινα, *id.* facio rei, ποιέομαι ἀρχήν τινος, *id.* exponere aliquid ab initio, διεξέρχομαί τι ἀπ᾽ ἀρχῆς, *id.* fines ab initio propoſiti, ὑποθέσεις ἐξ ἀρχῆς γιγνόμεναι, *Iſocr.*

Injucunde, ἀηδῶς, *Xen.*

Injucunditas, τὸ ἀηδὲς, έος, *Iſocr.* ἡ ἀηδία, ας, *Philo*, ἡ ἀτερπία, ας, *Dem.*

Injucundus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀηδὴς, έος, *Dem.*

Injudicatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκατάκριτος, ȣ, *N. T.*

Injugo, ἐπισάττω, *Xen.*

Injuratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνώμοτος, ȣ, *Dem.*

Injuria, ἡ ἀδικία, ας, *Dem.* τὸ ἀδίκημα, ατος, *id.* ἡ ὕβρις, εως, *Iſocr.* τὸ ὕβρισμα, ατος, *Dem.* & iniquitas, ὕβρις ϗ ἀδικία, *Iſocr.* & inſolentia, ὕβρις ϗ ὑπερηφάνεια, *id.* adficere aliquem injuria, ἀδικεῖν τινα ἀδικίαν, *Dem.* ὑβρίζειν τινὰ, *id.* ἀδικεῖν τινα, *id.* pati injurias, πάσχειν δεινότατα, *id.* prior infero, ἄρχων ἀδίκων, *Ælian.*

Injurior, ἀδικέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Injurioſe, ὑβριςικῶς, tractare aliquem, χρῆσθαί τινι, *Dem.*

Injurioſus, a, um, ὑβρίζων, ȣσα, ον, erga aliquem, εἴς τινα, *Dem.* ὁ ὑβριςὴς, ȣ̃, *id.*

Injurius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδικος, ȣ, *Dem.* ſum in aliquem, ἀδικέω τινὰ, *Dem.* ὑβρίζω τινὰ, *id.*

Injuſſu, ἄνευ προςάγματος, ἀπαραγγέλτως, *Polyb.*

Injuſſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκέλευςος, ȣ, *Soph.*

Injuſte, ἀδίκως, *Dem.* ago, ἀδικέω, *id.* ἀδικοπραγέω, *Philo*, vivo, ἐν ἀδικίᾳ βιόω, *Plato.*

Injuſtitia, ἡ ἀδικία, ας, *Dem.* ἡ ἀνομία, ας, *id.*

Injuſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδικος, ȣ, *Dem.* & diis inviſus, ϗ θεοῖς ἐχθρὸς ἄνθρωπος, *id.* ὁ ϗ ἡ παράνομος, ȣ, committere injuſta, ποιεῖν παράνομα, *Dem.*

Innaſcor, ἐγγίγνομαι, alicui, τινὶ, *Plato*, ἐμφύομαί τινι, *Plut.*

Innatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμφυτος, ȣ, *Dem.*

Innavigabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπλωτος, ȣ, *Philo*, μὴ πλωτὸς, ȣ̃, *Thuc.*

Innecto, ἐνείρω, *Dioſc.*

Innexio, ἡ ἔνερσις, εως, *Thuc.*

Innitor, ἐπερείδομαι, *Gal.* fœderibus, ἀπερείδομαι ἐπὶ τὰς συνθήκας, *Polyb.* lege, ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, *Æſchin.*

Inno, ἐπινέω, *Theophr.* in aliquo, ἐπινήχομαί τινι, *Al. Aphr.*

Innocens, ἀθῶος, α, ον, aliqua re, τινὸς, *Dem.* τινὶ, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀναίτιος, ȣ, τινὸς, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀναμάρτητος, ȣ, *Iſocr.*

Innocenter, ἀθώως, *Dem.*

Innocentia, ἡ ἀκακία, ας, *Dem.*

Innocuus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀβλαβὴς, έος, voluptas, ἡδονὴ, *Plato.*

Innodo, ἁμματίζω, *Heſych.*

Innoteſco, διαγνωρίζομαι, *Iſocr.* γνώριμος καθίςαμαι, *Plato.*

Innovatio, ἡ καινοτομία, ας, *Lucian.*

Innovo, καινόω, *Dion.* νεόω, aliquid, τὶ, *Naz.*

Innoxius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀβλαβὴς, έος, *Plato.*

Innubilus, a, um, αἴθριος, ία, ιον, *Dioſc.*

Innubis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνέφελος, ȣ, aër, ἀὴρ, *Ariſtot.*

Innubus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄγαμος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἄνανδρος, ȣ, *Plato.*

Innumerabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀναρίθμητος, ȣ, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀμύθητος, ȣ, pecunia, ἀμύθητα χρήματα, *Dem.*

Innumerabilitas, τὸ ἀνάθριμον, ȣ.

Innumerus, a, um, idem quod *Innumerabilis.*

Innuo, αἰνίττομαι, aliquid, τὶ, *Plato*, ὑπαινίττομαί τι, *Dem.*

Innuptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄγαμος, ȣ, *Lucian.* virgo, ἡ ἄνανδρος, ȣ, *Plato.*

Innutrio, ἐντρέφω, in aliqua re, τινὶ, *Herodian.*

Innutritus, a, um, i. e. *nutritus in*, ἐντεθραμμένος, ένη, ένον, aliqua re, τινὶ, *Herodian.* i. e. *non nutritus*, ὁ ϗ ἡ ἄτροφος, ȣ.

Inobediens, ὁ ϗ ἡ ἀνυπήκοος, ȣ, ſermoni, τȣ̃ λόγȣ, *Plato*, ὁ ϗ ἡ ἀπειθὴς, έος, alicui, τινὶ, *Xen.*

Inobedientia, ἡ ἀνηκȣςία, ας, *Plut.* ἡ παρακοὴ, ῆς, *N. T.*

Inobſcuro, ἐπισκοτέω, aliquid, τὶ, *Dioſc.*

Inobſequens, idem quod *Inobediens.*

Inobſervabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπαρατήρητος, ȣ.

Inobſervatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπαρατήρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἀφύλακτος, ȣ.

Inocciduus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδυτος, ȣ.

Innocco, βωλοκοπέω, *Poll.*

Inoculatio, ὁ ἐνοφθαλμισμὸς, ȣ̃, *Theophr.*

Inoculo, ἐνοφθαλμόω, *Theophr.*

Inodorus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄοσμος, ȣ, *Theophr.*

Inoffenſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπρόσκοπος, ȣ, *N. T.*

Inofficioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπειρόκαλος, ȣ, *Dem.*

Inoleſco, ἐπιφύομαι, *Plut.*

Inopaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ, vel τινὶ, *N. T.*

Inopertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκατακάλυπτος, ȣ, *N. T.*

Inopia, ἡ ἔνδεια, ας, *Iſocr.* ἡ ἀπορία, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* & indigentia, ἔνδεια ϗ ἀπορία, *Dem.* magna inopia premi, σφόδρα ἐν χρείᾳ τȣ̃ λαβεῖν εἶναι, *id.* ad ſummam inopiam redigere, ſ. redigi, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν καθιςάναι τινὰ, ſ. καθίςασθαι, *id.* inopia verborum laboro, πτωχεύω τῇ λέξει, inopia conſilii, ἡ ἀβȣλία, ας, *Dem.* frumenti, ἡ σπανοσιτία, ας, *Diod. Sic.*

Inopinabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδόκητος, ȣ, *Thuc.*

Inopinate, ἀπροσδοκήτως, *Philo*, ἐξ ἀπροσδοκήτȣ, *Plato.*

Inopinatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπροσδόκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἀδόκητος, ȣ, *Thuc.*

Inopportunus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκαιρος, ȣ, *Plato.*

Inops, ὁ ϗ ἡ ἄπορος, alicujus rei, τινὸς, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐνδεὴς, έος, τινὸς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπιδεὴς, έος, τινὸς, *id.*

Inordinate, ἀτάκτως, *Thuc.*

Inordinatio, ἡ ἀταξία, ας, *Plut.*

Inordinatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄτακτος, ȣ, *Iſocr.*

Inornate, ἀκόσμως, *Plut.* ἀκοσμήτως, *id.*

Inornatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκοσμος, ȣ.

Inquam, λέγω, *Dem.* φημὶ, *Herodian.*

Inquies, ἡ ἀνησυχία, ας.

Inquieto, διαθορυβέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* παρενοχλέω τινὶ, *N. T.*

Inquietudo, ἡ ἀνησυχία, ας, ἡ ἀγρυπνία, ας, *Lucian.*

Inquietus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄςατος, ȣ, *Baſ.* ὁ ϗ ἡ ἀκοίμητος, ȣ, *Philo.*

Inquilinus, ὁ ϗ ἡ ἔνοικος, ȣ, *Strabo.*

Inquinamentum, ἡ ῥυπαρία, ας, *Dioſc.* ὁ μολυσμὸς, ȣ̃, *N. T.*

Inquinate, μεμολυσμένως.

Inquinatio, ἡ μόλυνσις, εως, *Theophr.*

Inquino, μολύνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Inquio, idem quod *Inquam.*

Inquiro, ἐξετάζω, in vitam alicujus, τὸν βίον τινὸς *Dem.* ordines, ἀκριβόω τὰς τάξεις, *Xen.* diligenter cauſſas, πολυπραγμονέω τὰς αἰτίας, *Plato*, de re aliqua, περί τινος, *Plut.* ſeverius, σφόδρα ἀκριβολογέομαι, *Dem.* diligenter & accurate ſingula, καλῶς ϗ ἀκριβῶς διοράζομαι περὶ ἑκάςȣ, *id.*

Inquiſitio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Dem.* ὁ ἐξετασμὸς, ȣ̃, *id.*

Inquiſitor, ὁ ἐξεταςὴς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Inſalubris, e, νοσηρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Inſalutatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπροσηγόρητος, ȣ, *Cic.*

Inſanabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνίατος, ȣ, *Gal.* ὁ ϗ ἡ ἀθεράπευτος, ȣ, *Philo.*

Inſane, μανικῶς, *Iſocr.*

Inſania, ἡ μανία, ας, *Dem.* eo inſaniæ pervenire, εἰς τȣ̃το μανίας ἔρχεσθαι, *Iſocr.* eſt hæc extrema inſania, ὑπερβολὴ μανίας ἐςὶ τȣ̃το, *Dem.* manere in inſania eadem, μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς μανίας, *id.* liberare aliquos ab inſania, παῦσαί τινας τῆς μανίας, *Iſocr.* deſerere inſaniam, ἀπαναχωρεῖν μανίας, *id.*

Inſanio, μαίνομαι, *Dem.* & deliro, μαίνομαι ϗ παραφρονέω, *Dem.* in aliqua re, μελαγχολάω τινὶ, *id.* inſanire facio, ἐκμαίνω, *Philo.*

Inſanus, a, um, μανικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, *id.* ὁ ϗ ἡ ἔκφρων, ονος, *idem.*

Inſatiabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκόρεςος, ȣ, *Philo*, ὁ ϗ ἡ ἀδηφάγος, ȣ, *Plato*, ὁ ϗ ἡ ἄπληςος, ȣ, pecunia, χρημάτων, *Dem.*

Inſatiabilitas, ἡ ἀπληςία, ας, *Dem.*

Inſatiabiliter, ἀπλήςως, deditum eſſe voluptatibus, διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Xen.* alicui rei, ἀπλήςως ἔχειν πρός τι, *Iſocr.* περί τι, *id.*

Inſaturabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκόρεςος, ȣ, *Philo.*

Inſaturabiliter, ἀκορέςως.

Inſcendo, ἀναβαίνω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Inſciens, ὁ ϗ ἡ ἀνεπιςήμων, ονος, *Thuc.*

Inſcienter, ἀνεπιςημόνως, ἀπείρως, *Dem.*

Inſcientia, ἡ ἀνεπιςημοσύνη, ης, *Xen.*

Inſcite, ἀμαθῶς, *Thuc.*

Inſcitia, ἡ ἀμάθεια, ας, *Plut.* ἡ ἀπειρία, ας, *Iſocr.*

Inſcitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄμȣσος, ȣ.

Inſcius, a, um, ἀγνοέων, ῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνεπιςήμων, ονος, *Thuc.*

Inſcribo, ἐπιγράφω, librum, βιβλίον, *Lucian.* diſtichon aureis litteris in aliquo,

χρυσοῖς

χρυσοῖς γράμμασι δίστιχον ἐν σησάμῳ, *Æl.* in librum, ἐγγράφω εἰς βιβλίον, *Xen.* falſo nomine, ψευδεπιγραφέω.

Inſcriptio, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, *Ariſtot.* ἡ ἐπιγραφή, ῆς, *Polyb.*

Inſcriptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔγγραπτος, ου, non inſcriptus, ὁ καὶ ἡ ἀνεπίγραφος, ου, falſo inſcriptus, ὁ καὶ ἡ ψευδεπίγραφος, ου, *Plut.*

Inſculpo, ἐγκολάπτω, *Plut.* ἐπιχαράττω, *id.* ἐγχαράττω, *Plut.*

Inſecabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ ἄτομος, ου, *Plato.*

Inſecta, orum, τὰ ἔντομα, ων, *Ariſtot.*

Inſectatio, ἡ δίωξις, εως, *Thuc.*

Inſector, διώκω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* δίωξιν ποιέομαι, *id.* i. e. cavillor, διασύρω τι, *Dem.*

Inſedabiliter, ἀπαύστως, *Ariſtot.*

Inſemino, ἐνσπείρω, *Xen.*

Inſeneſco, ἐγγηράσκω, *Hippocr.*

Inſenſibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, ου, *Thuc.*

Inſenſilis, e, idem quod *Inſenſibilis, e.*

Inſeparabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀχώριστος, ου, *Naz.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ου, LXX.

Inſepultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄταφος, ου, *Thuc.*

Inſequens, ἑπόμενος, ενη, ενον, *Dem.*

Inſequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Dem.* ἐπακολουθέω τινὶ, *Plut.*

Inſero, ἐμβάλλω, dextram, τὴν δεξιὰν, *Demoſth.* plantam, φυτὸν, *id.* ἐμφυτεύω, *Theophr.*

Inſerpo, εἰσερπύζω.

Inſertim, δι' ἐμβλήματος.

Inſertio, ἡ παρένθεσις, εως, τὸ ἔμβλημα, ατος, ἡ ἐμβολή, ῆς.

Inſervio, διακονέω, alicui, τινὶ, *Dem.* voluptatibus, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, *Iſocr.* λατρεύω ταῖς ἡδοναῖς, *Lucian.* alicui in aliqua re, ὑπηρετέω τινὶ τι, *Dem.* commodis alienis, σκοπέω τὰ συμφέροντα τῷ ἄλλῳ, *Ariſtot.*

Inſideo, ἐπικάθημαι, *Polyb.* alicui rei, καθίζω ἐπί τινι, *Iſocr.*

Inſidiæ, ἡ ἐπιβουλὴ, ῆς, *Demoſth.* ἡ ἐνέδρα, ας, *id.* ἡ ἐπιβούλευσις, εως, *Plato,* inſidias ſtruo alicui, ἐπιβουλεύω τινὶ, *Iſocr.* ἐνέδρας καθίζω τινὶ, *Plut.* ἐνέδρας ποιέομαί τινι, *Lucian.* θηρεύω τινὰ, *id.* invadere aliquem inſidiis, ἔρχεσθαι ἐπί τινα μετ' ἐπιβουλῆς, *Dem.* inſidiis circumvenior, ἐπιβουλεύομαι, *Dem.*

Inſidianter, ἐπιβούλως, *Syneſ.*

Inſidiator, ὁ ἐπίβουλος, ου, *Dem.* ἐπιβουλεύων, οντος, *id.* ὁ ἐγκάθετος ἄνθρωπος, *id.*

Inſidior, ἐπιβουλεύω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* λοχάω τινὰ, *Herodot.* ἐλλοχάω τινὰ, *Æl.* ἐπιτίθημί τινι ἐνέδρας, *Lucian.* θηράω τινὰ, *id.* ἐνεδρεύω τινὰ, *Dem.*

Inſidioſe, ἐπιβούλως, κρυφαίως, *Plut.*

Inſidioſus, a, um, ἐπιβουλευτὸς, ή, όν, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἐπίβουλος, ου, *Dem.*

Inſido, ἐπιβάλλω, aliqua re, τινὶ, *Plut.* ἐνίζω, *Plut.* καθίζω ἐπί τινι, *Thuc.*

Inſigne, τὸ ἐπίσημον, ου, *Plut.* imperii, τὸ τῆς ἡγεμονίας παράσημον, *id.* regni, τὸ βασιλικὸν παράσημον, *id.*

Inſignio, ἐνσημαίνω, *Iſocrat.* παρασημαίνομαι, *id.*

Inſignis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπίσημος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ παράσημος, ου, *Plut.*

Inſigniter, ἐπισήμως, *Polyb.*

Inſignitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίσημος, ου, *Thuc.*

Inſilio, ἐφάλλομαι, equo ἵππον, *Xen.* πηδάω ἵππῳ, *Herodian.* in ignem, ἅλλομαι εἰς πῦρ, *Xen.* in clivum, ἀνάλλομαι ἐπ' ὄχθον, *id.*

Inſimul, ἅμα, *Xen.*

Inſimulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.*

Inſimulo, προβάλλομαι, aliquem, τινὰ, *Demoſth.* aliquem alicujus rei, ἐγκαλέω τί τινι, *id.* τινί τινος, *Ariſtot.* ἐπιφέρω τινὶ αἰτίαν τινὸς, *Dem.*

Inſinuatio, ἡ παρεγγυή, ῆς.

Inſinuo, ἐγκολπόω, *Ariſtot.* παρεισάγω, *Plut.* me alicui, ὑποτρέχω τινὰ καὶ θεραπεύω, *Æl.*

Inſipidus, a, um, μωρὸς, ά, όν, *Lucian.*

Inſipiens, ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *id.* ὁ καὶ ἡ νηπιόφρων, ονος, *Strabo.*

Inſipienter, ἀφρόνως, *Dem.* ἐκφρόνως, *id.* εὐήθως, *id.*

Inſipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης, *Iſocr.* ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἡ μωρία, ας, *id.*

Inſiſto, ἐφίσταμαι, alicui rei, τινὶ, *Lucian.* ἐπιμένω τινὶ, *Plut.*

Inſitio, ἡ ἐμφύτευσις, εως, *N. T.* ἡ ἐμφυτεία, ας, *ibid.*

Inſititius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμφυτος, ου, *Philo.*

Inſociabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκοινώνητος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἄσπονδος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄμικτος, ου, & vagabundus, καὶ ἀνίδρυτος, *id.*

Inſolabiliter, ἀπαραμυθήτως, *Plato.*

Inſolatio, ἡ ἡλίωσις, εως, ἡ ἡλίασις, εως.

Inſolens, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, εος, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* i. e. ſuperbus, ὁ καὶ ἡ ὑπερήφανος, ου, *id.*

Inſolenter, ἀήθως, *Thuc.* me gero ob aliquid, γαυριάω τινὶ, *Dem.* ἐπί τινι, *Plut.* γαυρόω, τινὶ, *id.*

Inſolentia, ἡ ἀήθεια, ας, *Lucian.* i. e. arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, ας, *Ariſtot.*

Inſoleſco, ἐγγαυρόομαι, aliqua re, μεγαφρονέω ἐπί τινι, *Iſocr.* διά τι, *Plut.* ἁβρύνομαι, *Plato.*

Inſolitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, εος, *Dem.*

Inſolo, ἡλιάζω, *Dioſc.*

Inſolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ου, *Plato.*

Inſomnia, ἡ ἀϋπνία, ας, *Plato,* ἡ ἀγρυπνία, ας, *Xen.*

Inſomnis, e, ὁ καὶ ἡ ἄϋπνος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἄγρυπνος, ου, *Lucian.* ob curas inſomnem ducere noctem, ὑπὸ φροντίδων ἄϋπνον κεῖσθαι, *Xen.* ἀγρυπνεῖν νύκτα, *Plut.*

Inſomnium, τὸ ἐνύπνιον, ου, *Plato.*

Inſono, ἐνηχέω, *Naz.*

Inſons, ὁ καὶ ἡ ἀναμάρτητος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ου, τινὸς, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπεύθυνος, ου, *id.*

Inſopitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄϋπνος, ου, *Xen.*

Inſortito, ἀκληρωτὶ, *Lyſ.*

Inſortitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκλήρωτος, ου.

Inſpectio, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἐποπτεία, ας, *Plut.*

Inſpecto, ἐφοράω, *Thuc.* ἐπισκοπέω, *Dem.*

Inſpector, ὁ ἐπόπτης, ου, *Dem.* ὁ ἔφορος, ου, *Philo.*

Inſperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, ου, *Iſocr.*

Inſperato, ἀέλπτως, *Eurip.* ἀνελπίστως, *Iſocr.*

Inſperatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄελπτος, ου, *Soph.* ex inſperato, ἐξ ἀέλπτου, *Herodot.*

Inſpergo, ἐμπάσσω, *Gal.* προσπάσσω, *id.*

Inſpicio, βλέπω, in aliquid, εἴς τι, *Dem.* πρός τι, *Plut.* ἀποβλέπω εἴς τι, ſ. πρός τι, *Æſchin.* ἐφοράω τι, *Dem.* naturam, ἐπισκοπέω φύσιν, *Gal.* in terram, ὁράω εἰς γῆν, *Xen.*

Inſpiratio, ἡ εἰσπνοὴ, ῆς, *Philo,* ἡ ἐπίνοια, ας, *Cl. Al.*

Inſpiro, ἐμπνέω, *Plut.* ἐμφυσάω, *Baſ.*

Inſpoliatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύλητος, ου, ὁ καὶ ἡ ἄσυλος, ου, *Eurip.*

Inſpuo, ἐμπτύω, alicui aliquid, τί τινι, *Ægin.* εἴς τι, *Athen.*

Inſtabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄστατος, ου, *Philo,* ὁ καὶ ἡ ἀκατάστατος, ου, *Dem.*

Inſtabilitas, τὸ ἄστατον, ου.

Inſtans, ἐνεστὼς, υῖα, ός.

Inſtantia, ἡ ἔνστασις, εως.

Inſtar, δίκην, alicujus, τινὸς, *Ariſtot.*

Inſtauratio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀποκατάστασις, εως, *Philo,* ἡ ἀνακαίνωσις, εως, *N. T.*

Inſtaurativus, a, um, ἐπισκευαστικὸς, ή, όν, *Plato.*

Inſtauro, ἀνασκευάζω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐπισκευάζω τι, *Dem.* ἀνορθόω τι, *Iſocr.*

Inſterno, ἐπιστρώννυμι, alicui aliquid, τί τινι, *Lucian.* lectum, στρωννύω κλίνην, *Xen.* equum, ἐπισάττω ἵππον, *id.*

Inſtigatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *N. T.*

Inſtigo, παροξύνω, aliquem in aliquos, τινὰ ἐπί τινας, *Plut.* aliquem ad aliquid, ἀναπείθω τί τινα, *id.* παρορμάω τινὰ πρός τι, *id.*

Inſtallatio, ὁ ἐπισταγμὸς, οῦ.

Inſtillo, ἐπιστάζω, *Dioſc.* ἐνστάζω, mentibus amorem, ψυχαῖς πόθον, *Herodian.*

Inſtimulo, κατακεντάννυμι, *Lucian.* παροξύνω, *Plut.* Conf. *Inſtigo.*

Inſtinctor, ὁ παροξύνων, οντος, *Plut.*

Inſtinctus, us, ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* divinus, ἡ κατακωχὴ, ῆς, *Plato,* inſtinctu divino, κατὰ θεὸν, ἐποτρύνοντος θεοῦ, *Herodot.*

Inſtitor, ὁ κάπηλος, ου, *Plato.*

Inſtitorius, a, um, καπηλικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Inſtitrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, *Ariſtoph.*

Inſtituo, ἐγχειρέω, dicere de re aliqua, λέγειν περί τινος, *Iſocr.* aliquem in aliqua re, παιδεύω τινά τι, *Æſchin.* εἴς τι, *Xen.* διδάσκω τινά τι, *Dem.* actionem contra aliquem, γράφω δίκην τινί, ὑπάγω τινὰ εἰς δίκην, *Dem.* aliquid, καθίστημί τι, *Thuc.*

Inſtitutio, τὸ ἐγχείρημα, ατος, *Syneſ.* i. e. *eruditio,* ἡ παιδεία, ας, *Xen.* ἡ παίδευσις, εως, *id.*

Inſtitutum, τὸ ἔθος, εος, τὰ καθεστῶτα, ων, *Plato,* vitæ, τὸ ἐπιτήδευμα, ατος, *Dem.*

Inſto, ἐφίσταμαι, alicui, τινὶ, *Herodian.* hoſtibus, ἔγκειμαι τοῖς πολεμίοις, *Plut.*

Inſtrepo, ἐπικτυπέω, *Ariſtoph.*

Inſtructio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *Dem.*

Inſtructivus, a, um, παρασκευαστικὸς, ή, όν, *Dioſcor.*

Inſtrumentum, τὸ ὄργανον, ου, *Ariſtot.* τὸ σκεῦος, εος, *Dem.* τὸ ἐργαλεῖον, ου, *Herodian.* ruſticum, σκεῦος γεωργικὸν, *Dem.* nauticum, σκεῦος ναυτικὸν, *id.* bellicum, σκεῦος πολεμικὸν, *id.*

Inſtruo, κατασκευάζω, navem rebus omnibus, τὸ πλοῖον πᾶσι, *Dem.* aciem, παρατάττω, *Xen.* copias, παρατάττω τὴν δύναμιν, *Plut.* hoſtem contra aliquem, ἀσκέω τὸν ἐχθρὸν ἐπί τινα, *Dem.* equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, *Xen.* ad certamen, παρασκευάζω πρὸς ἀγῶνα, *Dem.* armis, ἐξαρτύω ὅπλοις, *Herodian.* i. e. *doceo,* διδάσκω. Vide *Doceo.*

Inſuavis, e, ὁ καὶ ἡ ἀγλευκὴς, έος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀηδὴς, έος, *Iſocr.*

Inſuaviter, ἀηδῶς edere, ἐσθίειν, *Xen.*

Inſubide, ἀσκέπτως, *Ariſtot.*

Inſubidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ου, *Dem.*

Inſuefacio, ἐνεθίζω, alicui rei, τινὶ, *Herodian.*

Inſueſco, ἐνεθίζομαι, alicui rei, τινὶ, *Herodian.*

Inſuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, εος, alicujus rei, τινὸς, *Dem.*

Inſula, ἡ νῆσος, ου, *Dem.* parva, νῆσος μικρὰ, *id.* τὸ νησίον, ου, *Suid.* τὸ νησίδιον, ου, *Thuc.* inſulam refero, νησίζω, *Strabo,* ex inſula oriundus. Vide *Inſularis.*

Inſularis, e, νησιωτικὸς, ή, όν, *Euripid.* ſc. homo, ὁ νησιώτης, ου, *Dem.* ſc. femina, ἡ νησιῶτις, ιδος, *Plut.*

Inſulſe, *ἀφυῶς*, *Plut.* Conf. *Inepte.*

Inſulſitas, *ἡ ἀπειροκαλία, ας*, *Plut.* Conf. *Ineptitudo.*

Inſulſus, a, um, i. e. non ſalſus, *ὁ καὶ ἡ ἄναλος, ου*, *Ariſtot.* *ὁ καὶ ἡ ἄναλτος, ου*, *Gal.* *ὁ καὶ ἡ ἄναλμος, ου*, *Xen.* *ὁ καὶ ἡ ἀνάλμυρος, ου*, *Hipp.* i. e. inſipiens, *ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ου*, *Plut.* Conf. *Ineptus, Inſipiens.*

Inſultatio, *ἡ ἐπιπήδησις, εως*, i. e. *exagitatio*, *ὁ ἐπηρεασμὸς, οῦ*, *Ariſtot.*

Inſulto, *ἐπιπηδάω*, alicui, *τινὶ*, *Xen.* *ἐπεμβαίνω τινὶ*, *Plut.* i. e. *vexo, exagito*, *ἐπηρεάζω τινὶ*, *Dem.* *ἐντρυφάω τινὶ*, *Herod.* *τινὰ*, *Lucian.* malis alicujus, *ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος*, *Iſocr.*

Inſum, *ἔνειμι*, in aliqua re, *τινὶ*, *Thuc.*

Inſumo, *ἀναλίσκω*, pecuniam, *χρήματα*, *Iſocr.* Conf. *Impendo.*

Inſuo, *ἐνράπτω*, aliquem in culeum, *τινὰ εἰς βύρσαν*, *Plut.* aliquid in aliquid, *καταῤῥάπτω τι εἴς τι*, *Dioſc.*

Inſuper, *προσέτι*, his, *τούτοις*, *Herodot.* quid inſuper? *τί πρὸς τούτοις ἔτι;* *Dem.* & inſuper etiam non juſtum, *πρὸς δὲ καὶ οὐ δίκαιον*, *id.* viginti minæ & inſuper, *εἴκοσι μναῖ καὶ πρὸς*, *Iſæus.*

Inſuperabilis, e, *ὁ καὶ ἡ ἀήττητος, ου*, *Dem.* *ὁ καὶ ἡ ἄμαχος, ου*, *id.* alicui, *ὁ καὶ ἡ δυσμάχητός τινι*, *Iſocr.*

Inſurgo, *ἐπανίστημι*, contra aliquem, *τινὶ*, *Thuc.* *ἀνθίσταμαι πρός τινα*, *id.* *ἀνταίρω τινὶ*, *Dem.*

Inſuſceptus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἄδεκτος, ου.*

Inſuſurro, *ἐπιψιθυρίζω.*

Intabeſco, *προστήκομαι*, *Lucian.*

Intactilis, e, *ὁ καὶ ἡ ἄαπτος, ου*, *Hom.*

Intactus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἄναπτος, ου*, *Heſych.*

Intaminatus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ου*, *Plut.*

Integer, a, um, i. e. *totus*, *ὅλος, η, ον*, *Dem.* i. e. *bonus, candidus*, *ἀγαθὸς, ὴ, ὸν*, vir bonus & integer, *ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς*, *Dem.* i. e. *incolumis*, *ὁ καὶ ἡ ἀκέραιος ου*, urbs, *ἀκέραιος πόλις*, *Iſocr.* ſervare ſua integra, *σώζειν τὰ ἑαυτοῦ*, *Herodian.* homo integra fide, *ἀνὴρ ἀδωροδόκητος*, *Dem.* integrum eſt nobis dicere, *ἔστιν ἡμῖν λέγειν*, *Xen.* ab integro, *ἐξ ὑπαρχῆς*, *Luc.*

Intego, *σκεπάζω*, aliquid, *τι*, *Dioſc.* *ἐγκαλύπτω*, *Plut.*

Integraſco, *ἀνασκευάζομαι*, *Strabo.*

Integre, *ὅλως*, *Plut.* i. e. incorrupte, *ἀναμαρτήτως*, *Dem.*

Integritas, *ἡ ὁλότης, ητος*, *Ariſtot.* i. e. probitas, *ἡ ἀρετὴ, ῆς*, *Dem.* *ἡ ἀκακία, ας*, *id.* morum, *ἡ καλοκἀγαθία τρόπων*, *Iſocr.* ſenſuum, *τὸ εὐαίσθητον, ου*, *Gal.* *ἡ εὐαισθησία, ας*, *Laert.* corporis, *ἡ εὐεξία, ας*, *Ariſtot.*

Integro, *ἀνασκευάζω*, *Plut.*

Integumentum, *τὸ σκέπασμα, ατος*, *Ariſtot.*

Intellectus, us, *ὁ νόος, ου*, *contr.* *νοῦς, νοῦ*, *Dem.* intellectu difficilis, *δυσκαταμαθήτως ἔχων*, *Iſocr.* *ὁ καὶ ἡ δυσνόητος, ου*, *N. T.* facilis, *ὁ καὶ ἡ εὐνόητος, ου.*

Intelligenter, *συνετῶς.*

Intelligentia, *ἡ σύνεσις, εως*, *Dem.* *ἡ φρόνησις, εως*, *Plato*, *ἡ ἔννοια, ας*, *Dem.*

Intelligibilis, e, *νοητὸς, ὴ, ὸν*, *Plato.*

Intelligo, *φρονέω*, *Iſocr.* aliquid & præſagio, *γινώσκω τι καὶ προαισθάνομαι*, *Dem.* aliquid recte, *ὀρθῶς τι εἴδω*, *id.* & probe ſcio, *εἴδομαί τι καὶ συνίημι σαφῶς*, *id.* aliquid ſatis, *μανθάνω τι ἱκανῶς*, *idem*, hoſtium negotia, *αἰσθάνομαι τὰ τῶν πολεμίων*, *Xen.*

Intemeratus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ου*, *Plut.* *ὁ καὶ ἡ ἀμόλυντος, ου*, *Al. Aphr.*

Intemperans, *ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, έος*, in aliqua re, *τινὸς*, *Iſocr.* *ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ου*, *id.*

Intemperanter, *ἀκρατῶς*, valde, *ὑπερακράτως*, *Dem.* vivo, *ἀκολασταίνω*, *Plut.* *διαπράττομαι ἔργα τῆς ἀκολασίας*, *Dem.*

Intemperantia, *ἡ ἀκράτεια, ας*, *Xen.* *ἡ ἀκρασία, ας*, in vita, *τοῦ βίου*, *Dem.* intemperantia corruptus, *διεφθαρμένος ὑπ' ἀκρασίας*, *id.* coërcere aliqua re alicujus intemperantiam, *ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν ἀκολασιῶν τινι*, *Iſocr.*

Intemperies, *ἡ ἀκρασία, ας*, aëris, *ἀέρος*, *Theophraſt.* intemperiis agor, *κακοδαιμονιάω*, *Ariſtoph.*

Intempeſtas, *ἡ δυσκρασία, ας.*

Intempeſtive, *ἀκαίρως*, *παρακαίρως*, *Iſocr.* agere aliquid, *ποιεῖν τι*, *Dem.*

Intempeſtivitas, *ἡ ἀκαιρία, ας*, *Dem.*

Intempeſtivus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ου*, ambitio, *φιλοτιμία*, *Iſocr.* *ὁ καὶ ἡ ἄωρος, ου*, mors, *θάνατος*, *Plut.*

Intendo, *ἐντείνω*, arcum, *τόξον*, *Ariſtot.* animum ad aliquid, *προσέχω νοῦν τινι*, *Iſocr.* *κινέω τὴν διάνοιαν ἐπί τινι*, *Plut.* oculos, *ἀτενὲς ὁράω*, *Plut.* in aliquid, *ἀτενίζω εἴς τι*, *N. T.* *τινὶ*, *ibid.* omnes ingenii nervos in aliqua re, *ἐντείνω ἔν τινι*, *Plato.*

Intenſio, *ἡ ἔντασις, εως*, *ἡ ἐντονὴ, ῆς.*

Intentatus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἀπείρατος, ου*, *Dem.* nihil intentatum relinquo, *οὐδὲν ἀτόλμητον ἀφίημι*, *Theodoret.*

Intente, *ἐκτενὲς, ἐκτενῶς*, *Poll.* orare, *προσεύχεσθαι*, *N. T.*

Intentio, *ὁ σκοπὸς, οῦ*, *Herodian.*

Intento, *διατείνομαι*, *Xen.* mortem, *ἀπειλέω θάνατον*, *Herodot.*

Intentus, a, um, *ἐντεταμένος, ένη, ένον*, i. e. attentus, *ὁ καὶ ἡ προσεχὴς, έος.*

Intepeſco, *χλιαίνομαι*, *Lucian.*

Inter, *μεταξὺ*, inter ſermones, *μεταξὺ λόγων*, *Lucian.* inter Cappadociam, *μεταξὺ τῆς Καππαδοκίας*, *Herodian.* ſignum amicitiæ, quæ eſt inter nos, *τεκμήριον φιλίας τῆς πρὸς ἡμᾶς*, *Iſocr.* inter cœnam, *παρὰ τὸ δεῖπνον*, inter vinum atque epulas, *παρὰ μέθην καὶ κραιπάλην*, *Herodian.* inter quos, *ἐν οἷς*, *id.*

Interalbico, *ὑπολευκαίνομαι.*

Interamnis, e, *ὁ καὶ ἡ μεσοποτάμιος, ου.*

Interareſco, *διαξηραίνομαι.*

Intercalaris, e, *ὁ καὶ ἡ ἐμβόλιμος, ου*, *Diod. Sic.*

Intercalatio, *ἡ παρεμβολὴ, ῆς.*

Intercalatus, a, um, *ἐπακτὸς, ὴ, ὸν*, *παρεμβεβλημένος, η, ον.*

Intercalo, *ἐπάγομαι*, *Herodot.* *ἐμβάλλω*, *Dem.* *παρεμβάλλω.*

Intercapedo, *τὸ διάστημα, ατος*, *Plato*, *ἡ διάστασις, εως*, locorum, *ἡ κατὰ τόπον*, *Plut.*

Intercedo, *διέρχομαι*, i. e. *obſiſto*, legi, *ἐνίσταμαι νόμῳ*, *Plut.* pro aliquo apud aliquem, *ἱκετεύω τινὰ ὑπέρ τινος*, *Dem.* intercedit mihi amicitia cum aliquo, *ἔστι μοι φιλία πρός τινα*, *Dem.*

Interceptio, *ἡ διάληψις, εως*, *Ariſtot.*

Interceptor, *ὁ μεσολαβήτης, ου.*

Interceſſio, *ἡ μεσιτεία, ας*, *Naz.*

Interceſſor, *ὁ μεσίτης, ου*, *N. T.*

Intercido, *διαπίπτω*, *Xen.*

Intercîdo, *διακόπτω*, *Gal.*

Intercino, *προσᾴδω*, *Ariſtoph.*

Intercipio, *ὑποτέμνομαι*, aliquid, *τὶ*, *Xen.* reditus alicujus, *παραιρέομαι τὰς προσόδους τινὸς*, *Dem.* urbem, *πραξικοπέω πόλιν*, *Polyb.*

Interciſe, *συντόμως.*

Interciſio, *ἡ διακοπὴ, ῆς*, *Hippocr.*

Interciſus, a, um, *διακοπεὶς, εῖσα, έν.*

Intercludo, *διακλείω*, *Polyb.* alicui aliquid, *ἀφαιρέομαί τινός τι*, *Iſocr.* *ἀπείργω τινὰ τινος*, *Plut.* *τινὰ ἀπό τινος*, *Iſocr.* *ἀποκλείω τινά τινος*, *Ariſtot.*

Intercluſio, *ἡ διάκλεισις, εως*, *ἡ ἀπόκλεισις, εως.*

Intercluſus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἀπόκλειστος, ου.*

Intercolumnium, *τὸ περιστύλιον, ου*, LXX.

Intercurro, *παρεμπίπτω*, *Æſchin.*

Intercurſio, *ἡ παρέμπτωσις, εως*, *Plut.*

Intercus, *ὁ ὕδρωψ, ωπος*, *Galen.*

Interdico, *ἀπαγορεύω*, alicui aliquid facere, *τινὰ ποιεῖν τι*, *Dem.* *τινὶ, ὅπως μὴ*, *Plato*, igni & aqua, *εἴργομαι πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ στέγης τινὰ*, *Plut.* alicui, ne abeat, *ἀπείρηκά τινι ἀπιέναι*, *Plut.* *ὅπως μὴ ἀπέλθῃ*, *Plato.*

Interdictio, *ἡ ἀπόῤῥησις, εως*, *ἡ ἀπαγόρευσις, εως.*

Interdictum, *τὸ ἀπόῤῥημα, ατος*, *Plato*, *τὸ ἀπαγόρευμα, ατος*, *Plut.* *τὸ παράγγελμα, ατος*, *Dem.*

Interdiu, *μεθ' ἡμέραν*, *Dem.* abſum, *ἀφημερεύω*, *idem.*

Interdum, *ἐνίοτε*, *Dem.* *ἄλλοτε*, *id.*

Interea, *μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐν τοσούτῳ*, *Dem. Xen. Iſocr.*

Interemptio, *ἡ θανάτωσις, εως*, *Thuc.*

Intereo, *ἀπόλλυμαι*, *Ariſtoph.* fame, *διαφθείρομαι λιμῷ*, *Herodian.* apoplexia, *θνήσκω ἀποπληξίᾳ*, *id.* indigne, *παραπόλλυμαι*, *Lucian.*

Interequito, *διιππάζω.*

Intereſt, *διαφέρει*, ipſius, *αὐτῷ*, *Herodian.* hoc tua, *σοὶ τοῦτο*, *Plato*, hoc mea, *μοὶ τούτου*, *id.* mea nihil, *μοὶ οὐδὲν*, *id.* multum ad omnia, *πολὺ πρὸς ἅπαντα*, *id.*

Interfari, *λόγον παρεμβάλλειν.*

Interfatio, *λόγου παρεμβολή.*

Interfectio, *ἡ θανάτωσις, εως*, *Thuc.*

Interfector, *ὁ φονεὺς, έως*, *Iſocr.* hominis, *ὁ ἀνδροφόνος, ου*, *Dem.*

Interficio, *κτείνω*, aliquem, *τινὰ*, *Dem.* *ἀποσφάττω τινὰ*, *id.* *ἀποκτείνω τινὰ*, *id.* juſte, injuſte, violenter, indicta cauſſa, conſulto, *δικαίως, ἀδίκως, βιαίως, ἀκρίτως, ἐκ προνοίας*, *Dem. Iſocr.*

Interfluo, *διαῤῥέω*, regionem, *χώραν*, *Iſocr.*

Interfringo, *διαῤῥήγνυμι*, *διαῤῥήσσω*, aliquid, *τὶ*, *Lucian.*

Intergerium, *τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ*, *N. T.* *τὸ διατείχισμα, ατος*, *Plut.*

Interjaceo, *μεταξὺ κεῖμαι.*

Interibi, *ἐν τῷ μεταξύ.*

Interjectio, *ἡ παρεμβολὴ, ῆς*, *Dem.*

Interjicio, *ἐμβάλλω*, aliquid, *τὶ*, *Dem.* latenter, *παρεμβάλλω*, *id.*

Interim, *μεταξὺ*, *Dem.* Conf. *Interea.*

Interimo, *ἀποκτείνω*, *Dem.* Conf. *Interficio.*

Interior, *ἐνδότερος, έρα, ερον*, ex loco interiori, *ἔνδοθεν*, *Herodian.*

Interitus, *ἡ ἀπώλεια, ας*, *N. T.* *ὁ ὄλεθρος, ου*, ſociorum, *συμμάχων*, *Dem.* navis, *ἡ διαφθορὰ ναὸς*, *id.*

Interius, *ἐνδοτέρω.*

Interlabor, *διαπίπτω*, *Xen.*

Interlino, *καταλείφω*, *Gal.*

Interlocutio, *ἡ διακοπὴ, ῆς.*

Interloquor, *διακόπτω*, *Baſ.* *παρενοχλέω λέγοντι*, *N. T.*

Interlucatio, *ἡ διακάθαρσις, εως*, *Theophr.*

Interluceo, *παρεμφαίνω.*

Interluco, *διακαθαίρω*, *Theophr.*

Interlunium, *ἡ μηνῶν σύνοδος.*

Interluo, *διαῤῥέω*, *Iſocr.*

Intermedius, a, um, *ὁ καὶ ἡ διάμεσος, ου*, *ὁ καὶ ἡ ἀνάμεσος, ου*, *Herodot.*

Intermeo, *διοδεύω*, *Syneſ.*

Intermico, *διαλάμπω*, *Iſocr.*

Interminor, *διαπειλέω*, alicui, *τινὶ*, *Æſchin.*

Intermiſceo, *ἐγκαταμίγνυμι*, alicui, *τινὶ*, *Lucian.*

Intermiſſi

Intermiſſio, ἡ διάλειψις, εως, τὸ διάλειμμα, ατος, Plut.

Intermitto, διαλείπω, breve tempus, μικρὸν χρόνον, Theophr. intermittens pulſus, διαλείπων σφυγμὸς, Gal. ſine intermiſſione, ἀδιαλείπτως, N. T.

Intermorior, παραπόλλυμαι, Lucian.

Intermuralis, e, ὁ ϗ ἡ μεσότειχος, ου.

Internaſcor, διαγεννάομαι.

Internecinus, a, um, ὁ ϗ ἡ πανόλεθρος, ου, Eur.

Internecio, ἡ πανολεθρία, ας, Thuc. ἡ ἐξώλεια, ας, Dem. cum internecione, πανολέθρως.

Interneco, ἐξολεθρεύω, N. T.

Internoſco, διαγινώσκω, Ariſtoph.

Internuntio, διαγγέλλω, Plut.

Internuntius, ὁ διάγγελος, ου, Bud.

Intero, ἐντρίβω, aliquid, τὶ, Xen.

Interpellatio, ἡ παρενόχλησις, εως.

Interpello, παρενοχλέω, aliquem, τινὰ, Plut. τινι, N. T.

Interpolatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, Dem.

Interpolo, ἀνανεόομαι, Iſocr.

Interpono, ἐμβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, Plut.

Interpoſitio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, ἡ παρένθεσις, εως.

Interpres, ὁ ἑρμηνεὺς, έως, Xen. ὁ ἑρμηνευτὴς, οῦ, Plato, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, Dem. per interpretem loqui, δι' ἑρμηνέως λέγειν, Æl.

Interpretamentum, τὸ ἑρμήνευμα, ατος, Eurip.

Interpretatio, ἡ ἑρμηνεία, ας, ἡ μετάφρασις, εως.

Interpretor, ἑρμηνεύω, aliquid, τὶ, Gal. μεθερμηνεύω, Polyb. Latine, μεταφράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνὴν, Plut. in bonam partem, ὑπολαμβάνω εἰς τὸ εὐσεβέστερον, Naz. ἐξηγέομαί τι πρὸς τὸ εὔφημον, in malam partem aliquid, ὑπολαμβάνω τι ἐπὶ τὸ χεῖρον, Ariſtot.

Interpunctio, ἡ διάστιξις, εως.

Interpunctum, τὸ διάστιγμα, ατος.

Interpungo, διαστίζω, Ariſtot.

Interquieſco, ἡσυχιάζω, Thuc. διαπαύομαι, Plato.

Interregnum, ἡ μεσοβασιλεία, ας, Plut.

Interrex, ὁ μεσοβασιλεὺς, έως, Plut.

Interritus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδεὴς, έος, Lucian.

Interrogatio, ἡ ἐρώτησις, εως, Ariſtot. τὸ ἐρώτημα, ατος, id. ἡ ἐπερώτησις, εως, N. T.

Interrogatiuncula, τὸ ἐρωτημάτιον, ου.

Interrogo, ἐρωτάω, aliquem aliquid, τινὰ τι, Plut. libenter, ἡδέως, perſpicuis verbis, σαφῶς, cum indignatione, ἀγανακτήσας, Dem. ποιέομαι ἐρώτησίν τινα, Iſocr. de aliqua re, ἐρωτάω περὶ τινος, Lucian. πυνθάνομαί τινος, τι, ſ. περὶ τινος, Plut.

Interrumpo, διαῤῥήγνυμι, ſ. διαῤῥήσσω, Luc.

Interrupte, συντόμως, ἀποτόμως.

Interſcindo, διασχίζω, Xen. pontem, διασπάω γέφυραν, Polyb.

Interſeco, διατέμνω, Plato.

Interſectio, ἡ διατομὴ, ῆς.

Interſepio, διαφράσσω, Herodian.

Interſero, παρεμφυτεύω, ἐντίθημι, Lucian.

Interſpergo, ἐνδιασπείρω.

Interſpiratio, ἡ διαπνοὴ, ῆς, Al. Aphr. ſine interſpiratione, ἀπνευστὶ, Athen.

Interſpiro, διαπνέω, Philo.

Interſtitium, τὸ διάστημα, ατος, Plato.

Interſtrepo, διαψοφέω.

Interſum, πάρειμι, rebus, τοῖς πράγμασι, Dem. alicui rei, ἐπί τινι, Xen. πρός τι, id. παραγίγνομαί τινι, Æſchin. i. e. differo, διαφέρω. Conf. Differo, item Intereſt.

Intertextus, a, um, ὁ ϗ ἡ πάρυφος, ου, Poll.

Intertignium, τὸ μεσοδόκιον, ου.

Interturbatio, ἡ διατάραξις, εως, ἡ ἔχλησις, εως, Plut.

Interturbo, διαταράττω, aliquid, τὶ, Plut. urbes, ἐνοχλέω τὰς πόλεις, Iſocr. aliquem, ἐνοχλέω τινὰ, Dem.

Intervallum, τὸ διάστημα, ατος, Plato, τὸ διάλειμμα, ατος, Plut. ex intervallo, ἐκ διαλειμμάτων, Æl. per intervallum, διασταδὸν, ἀποσταδὸν, Hom.

Intervenio, ἐπέρχομαι, Plut.

Interventus, us, ἡ ἐπέλευσις, εως.

Interverto, ὑπεξαιρέομαι, Lucian. aliquid, σφετερίζω τι, Xen.

Interula, ὁ χιτωνίσκος, ου, Plut.

Inteſtato, ἀδιαθέτως.

Inteſtatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιάθετος, ου.

Inteſtinum, τὸ ἔντερον, ου, Dioſc. inteſtina, τὰ ἔγκατα, ων, Lucian. τὰ σπλάγχνα, ων, N. T. τὰ ἐντόσθια, ων, Lucian.

Intexo, ἐμπλέκω, alicui, τινὶ, Eurip. ἐνυφαίνω, Athen.

Intime, ἐνδοτάτω.

Intimus, a, um, ἐνδότατος, άτη, ατον, Herodian. ἐσώτατος, άτη, ατον, ſc. amicus, ὁ οἰκειότατος, ου, Thuc.

Intinctus, us, τὸ ἔμβαμμα, ατος, Xen.

Intingo, ἐμβάπτω, in aliquid, εἴς τι, Ariſtoph.

Intolerabilis, e, ὁ ϗ ἡ δύσοιστος, ου, Strabo, ὁ ϗ ἡ ἐπαχθὴς, έος, Dem.

Intolerandus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπέρδεινος, ου, Dem.

Intolerans, vide Impatiens.

Intolerantia, vide Impatientia.

Intono, βροντάω.

Intonſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκαρτος, ου, Jul. Apoſt.

Intorqueo, ἀναστρέφω, aliquid, τὶ, Thuc, στροβιλέω τι, Plut. συστρέφω τι, Plut.

Intorte, συνεστραμμένως, Ariſtot.

Intra, ἐντὸς, murum, τείχους, Iſocr. vallum, ἔσω τοῦ χάρακος, Plut.

Intractabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀμεταχείριστος, ου, Baſ.

Intremiſco, ἐντρεμέομαι, τρέμω, Plut.

Intrepide, ἀδεῶς, Lucian. ἀφόβως, Dem. reſpondeo, ἀτρέστως πάνυ ϗ ἐμμελῶς ἀνακρίνομαι, Æl.

Intrepidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδεὴς, έος, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ἀθαμβὴς, έος, Plut. ὁ ϗ ἡ ἄφοβος, ου, id.

Intrico, ἐπιπλέκω, Gal.

Intrinſecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν, Dem.

Intrita, τὸ μυσσωτὸν, ſ. μυττωτὸν, οῦ, Dioſc.

Intrò, ἔσω, Dem.

Intro, as, εἰσέρχομαι, Plato, in aliquid, εἴσειμι εἴς τι, Dem. ἐμβατεύω εἴς τι, id.

Introcludo, vide Includo.

Introdo, ἐνδίδωμι, Eurip.

Introduco, εἰσάγω, aliquem, τινὰ, Æl.

Introductio, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, Syneſ.

Introëo, εἰσέρχομαι, Plato. Conf. Intro.

Introfero, εἰσκομίζω, Xen.

Introgredior, idem quod Intro.

Introitus, ἡ εἴσοδος, ου, Plut. ἡ εἴσδυσις, εως, Ariſtot.

Intromitto, εἰσοικίζω, Polyb.

Introrepo, εἰσερπύζω, Plut.

Introrſum vel Introrſus, εἰς τὸ ἔσω.

Introrumpo, εἰσβιάζομαι, in domum, εἰς οἶκον, Plut.

Introſpicio, καθοράω, aliquid, τὶ, Plut. ἐφοράω τι, Dem. ἐπισκοπέω τι, Gal. in ſepulchrum, παρακύπτω εἰς μνημεῖον, N. T.

Introvoco, εἰσκαλέω, aliquem, τινὰ, Ariſtoph.

Intrudo, εἰσωθέω.

Intueor, θεάομαι, aliquem, τινὰ, Dem. βλέπω εἴς τινα, id. πρός τινα, Plut. aliquid, ἀποβλέπω εἴς τι, Æſchin. πρός τι, Lucian. ὁράω τι, Dem. προσβλέπω πρός τι, Plato, ἐνοράω τινι, Xen.

Intumeo, ſ. Intumeſco, ἐξοιδέω, Lucian. διοιδαίνομαι, id. ἐξογκόομαι, Herodot.

Intumulatus, a, um, vide Inſepultus.

Inturbatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀτάραχος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀτάρακτος, ου.

Intus, ἔνδον, eſſe, εἶναι, Dem. juvare, ἔνδοθεν συμπράττειν, id. i. e. domi, οἴκοι, Plut.

Intutus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπισφαλὴς, έος, Plut.

Intybum, ἡ σέρις, εως, Dioſc.

Invado, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὰ, Ariſtot. aliqua re, πρός τινά τινι, Thuc. regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, Xen. ἐπιπηδάω χώραν, Plut. ἐπιβαίνω χώρας, Dem. ἐπὶ τὴν χώραν, id. invadit me timor, ἐπέρχεταί μοι δέος, Lucian. invaſit illum peſtis, ἡ νόσος ἐπέπεσεν αὐτῷ, Thuc.

Invaleſco, ἐπιῤῥώννυμαι, Dion. Halicarn. αὔξομαι, Xen.

Invaletudo, ἡ ἀῤῥωστία, ας, Dem.

Invalide, ἀσθενῶς, Dem.

Invalidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωστος, ου, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ἀσθενὴς, έος, Dem.

Invariabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνετεροίωτος, ου, Ariſtot.

Invaſio, ἡ ἐπέλασις, εως, Lucian. ἡ εἰσβολὴ, ῆς, Iſocr.

Invectio, ἡ εἰσκομιδὴ, ῆς, Thuc. ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, id.

Invectivus, a, um, στηλιτευτικὸς, ὴ, ὸν, oratio, λόγος, Naz. ἡ στηλίτευσις, εως.

Invectus, us, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, Thuc.

Inveho, εἰσκομίζω, Xen. ἐπάγω, Thuc. invehor, i. e. maledictis laceſſo, ἀποτείνομαι, in aliquem, εἴς τινα, Gal. ψόγον ἐπιφέρω τινὶ, Thuc. ἐπιτίθεμαί τινι, Iſocr.

Invenio, εὑρίσκω, aliquid, τὶ, Iſocr. ἐξευρίσκω τι, id.

Inventarium, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, Dem.

Inventio, ἡ εὕρεσις, εως, Plut.

Inventiuncula, τὸ εὑρημάτιον, ου, Plut.

Inventor, ὁ εὑρετὴς, οῦ, Iſocr. ὁ ἐφευρετὴς, οῦ, N. T.

Inventum, τὸ εὕρημα, ατος, Plato.

Invenuſte, ἀχαρίτως.

Invenuſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, ιτος, Herodian. ὁ ϗ ἡ ἀναφρόδιτος, ου, Lucian.

Inverecunde, ἀναισχύντως, Plato. Conf. Impudenter.

Inverecundia, ἡ ἀναισχυντία, ας, Dem. Conf. Impudentia.

Inverecundus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀναίσχυντος, ου, Dem. Conf. Impudens.

Inverſio, ἡ ἀναστροφὴ, ῆς.

Inverto, καταστρέφω, Liban. ἐκστρέφω, Ariſtoph.

Inveſperaſcit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, Xen.

Inveſtigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, Xen. ἡ ἔρευνα, ης, Ariſtot.

Inveſtigator, ὁ ἀνιχνευτὴς, οῦ.

Inveſtigo, ἐξιχνεύω, latentem, λανθάνοντα, Plut. feras, θηρία, Lucian. peccata, ἁμαρτίας, Plut. ἐξετάζω τὰ ἁμαρτήματά τινος, Iſocr. aliquid, ἀναζητέω τι, Iſocr. aliquem, ἐρευνάω τινὰ, Xen.

Inveſtimentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, N. T.

Inveſtio, ἐνδύω, Xen.

Inveteraſco, παλαιόομαι, Gal.

Inveteratio, ἡ παλαίωσις, εως, Plut.

Invetero, παλαιόω. i. e. invaleſco. Vide Invaleſco.

Invicem, ἀλλήλων, οις, ους, Dem.

Invictus, a, um, ὁ ϗ ἀήττητος, ου, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄμαχος, ου, id. ὁ ϗ ἡ δυσμάχητος, ου, alicui, τινὶ, Iſocr.

Invide, φθονερῶς, Xen.

Invidentia, ὁ φθόνος, ου, *Dem.* Conf. *Invidia.*

Invideo, φθονέω, habenti aliquid, ἔχοντί τι, *Iſocrat.* commodis alicujus, ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τινος, *id.* alicui aliquid, τινί τινος, *id.* βασκαίνω τινί τινος, *Lucian.* Conf. *Invidia.*

Invidia, ὁ φθόνος, ου, *Dem.* ἡ βασκανία, ας, *id.* & æmulatio, φθόνος ϗ φιλονεικία, *id.* & odium, φθόνος ϗ δυσμένεια, *Iſocr.* invidiam concitare alicui re aliqua, συνάγειν τινὶ φθόνον τινὶ, *Dem.* ἐμποιεῖν τινι φθόνον περί τινος, *Iſocr.* habere, ἔχειν φθόνον, *id.* conficere ſe invidia, ἀσκεῖν φθόνον ἐπ' ἀλλήλοις, *Dem.* obnoxium eſſe invidiæ, ὑπεῖναί τισι φθόνον, *id.* abſit invidia dicto, ἀπείη τοῦ λόγου φθόνος, *id.* invidia carens, ὁ ϗ ἡ ἄφθονος, ου, *Herodot.*

Invidioſe, φθονερῶς, accipere aliquid, δέχεσθαί τι, *Dem.* ἐπιφθόνως, *Thuc.*

Invidioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπίφθονος, ου, poſſeſſio, κτῆμα, *Plato*, ὁ ϗ ἡ βάσκανος, ου, res, βάσκανον πρᾶγμα, *Dem.*

Invidus, a, um, φθονερὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ βάσκανος, ου, homo, ἄνθρωπος, *Demoſth.* erga aliquem, βασκαίνων, ουσα, ον, τινὰ, *Iſocr.*

Invigilo, ἐπαγρυπνέω, *Lucian.*

Inviolabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνεκβίαστος, ου, *Plut.*

Inviolabiliter, ἀνεκβιάστως.

Inviolatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνεκβίαστος, ου, *Plut.*

Inviſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀόρατος, ου, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀθέατος, ου, *Plut.*

Inviſo, ἐπισκοπέομαι, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἐπισκοπέω τινὰ, *Iſocr.* ægrotantem, ἐπισκέπτομαι τὸν ἀσθενήσαντα, *N. T.*

Inviſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀθέατος, ου, *Plut.* i. e. invidioſus, ὁ ϗ ἡ ἐπίφθονος, ου, *Dem.* alicui, ὁ ϗ ἡ ἀπεχθὴς τινι, *Iſocr.* Deo & hominibus, ἐχθρὸς Θεῷ ϗ ἀνθρώποις, *Dem.*

Invitabilis, e, ἐφολκὸς, ὴ, ὸν, *Ælian.* προσκλητικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Invitatio, ἡ πρόσκλησις, εως, ad cœnam ſ. epulum, ἡ ἑστίασις, εως, *Dem.*

Invite, Invito, ἀκουσίως, *Dem.* ἀκοντὶ, *id.*

Invito, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, ad cœnam, καλέω τινὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Dem.* πρὸς τὸ δεῖπνον, *id.* παραγγέλλω εἰς τὸ δεῖπνον, *Lucian.* i. e. *allicio.* Vide *Allicio.*

Invitus, a. um, ὁ ϗ ἡ ἀκούσιος, ου, *Dem.* ἄκων, ουσα, ον, *id.* non volens, ſed quam maxime invitus, οὐχ ἑκὼν, ἀλλ' ὡς οἷόν τε μάλιστα ἄκων, *id.* οὐχ ἑκὼν, ἀλλὰ βιασθεὶς, *Iſocr.* ſervio alicui, οὐχ ἑκὼν, ἀλλὰ ἀναγκασθεὶς δουλεύω τινὶ, *id.* invitis & mærentibus aliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν ϗ λυπουμένων ποιεῖν τι, *Dem.* invitis nobis, βίᾳ ἡμῶν, *Iſocr.*

Invius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄνοδος, ου, *Xen.* locus, ἡ ἀνοδία, ας, *Philo*, τὸ ἄβατον, ου, *Diod. Sic.*

Inula, τὸ ἑλένιον, ου, *Dioſc.*

Inultus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνεκδίκητος, ου, *Baſ.*

Inumbro, ἐπισκιάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* τινὶ, *ibid.* κατασκιάζω τινὰ, *Herodot.*

Inunctio, ἡ ἐπίλειψις, εως, ἡ κατάχρισις, εως, *Al. Aphr.*

Inundatio, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Plato.*

Inundo, πλημμυρέω, *Plut.* ὑπεκρέω, *id.* κατακλύζω, *Xen.*

Inungo, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, *Lucian.* καταχρίω, *Gal.*

Invocatio, ἡ ἐπίκλησις, εως, *Lucian.* Dei, ἡ θεοκλύτησις, εως, *Suid.*

Invocatus, a, um, i. e. non *vocatus*, ὁ ϗ ἡ ἄκλητος, ου, *Athen.*

Invoco, κατακαλέω, *Plut.* Deum, ἐπικαλέω θεὸν, *Herodian.* προσκυνέω θεῷ, *N. T.* τὸν θεὸν, *Dem.* ut Deum Quirinum, θεοκλυτέω τὸν Κυρῖνον, *Plut.*

Involito, ἐφίπταμαι, εἰσπετάομαι, *Ariſtot.*

Involo, εἰσπέτομαι, εἰσπετάομαι, *Ariſtot.* i. e. *invado.* Vide *Invado.*

Involucrum, τὸ εἴλημα, ατος, τὸ ἐνείλημα, ατος, *Hippocr.*

Involuntarius, a, um, idem quod *Invitus.*

Involvolus, ἴψ, ἰπὸς, *Ammon.*

Involvo, ἐγκυλίω, aliqua re, εἴς τι, *Xen.* ἐγκυλινδέω, *Lucian.* aliquem calamitatibus, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, *Iſocr.* malis, ἐμπλέκω τινὰ κακοῖς, *id* tenebris aliquid, ἀμαυρόω τι, *Plut.* ἐπισκιάζω τινὶ, *Philo.*

Involutio, ἡ ἐγκυλίνδησις, εως, *Plut.*

Inurbane, ἀκόμψως, *Plut.* ἀγροίκως, *Theocr.*

Inurbanus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄγροικος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος, ου, *id.*

Inuro, ἐγκαίω, καυστηριάζω, *N. T.* alicui ignominiam, προστρίβομαί τινι ὄνειδος, *Plut.* maculam, περιάπτω τινὶ αἰσχύνην, *Plato.*

Inuſitate, ἀήθως, *Thuc.*

Inuſitatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀήθης, εος, *Dem.*

Inuſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔγκαυστος, ου, ἐγκαυθεὶς, εῖσα, ἐν, *Gal.* nota, τὸ ἔγκαυμα, ατος, *Plato.*

Inutilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄχρηστος, ου, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνωφελὴς, έος, τινὶ, *id.* & pernicioſus alicui, ὁ ϗ ἡ ἀσύμφορος ϗ βλαβερός τινι, *id.*

Inutilitas, ἡ ἀχρηστία, ας, *Appian.*

Inutiliter, ἀχρήστως, ad vitam, πρὸς τὸν βίον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀλυσιτελὴς, έος, alicui, τινὶ, *Dem.*

Invulnerabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄτρωτος, ου, *Maccab.*

Invulneratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄτρωτος, ου, *Philo*, ὁ ϗ ἡ ἄθραυστος, ου, *Plut.*

Io, ἰοῦ, Io! Io! ἰοῦ! ἰοῦ! *Plato.*

Jocatio, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Plut.*

Jocor, παίζω, *Dem.* in aliquem cavillando, διὰ σκωμμάτων εἴς τινα, *Plut.* cum aliquo, προσπαίζω τινὶ, *Plato.*

Jocoſe, παιδιωδῶς, παιγνιωδῶς.

Jocoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ παιδιώδης, εος, *Ariſtot.* γελοῖος, α, ον, in rebus jocoſis ſeria agere, σπουδάζειν ἐν τοῖς γελοίοις, *Plut.*

Jocularis, idem quod *Jocoſus.*

Jculariter, παιγνιωδῶς.

Joculor, παίζω, *Plut.* ἀστεῖα λέγω, *Ariſtot.* χαριέντως εἶπον, *Plato.*

Jocus, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Plut.* ſerione an joco hoc dicit, σπουδάζει ταῦτα, ἢ παίζει, *Plato*, per jocum aliquid dico, λέγω τι παίζων, *Ælian.*

Ipſe, a, um, αὐτὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ego ipſe, ἐγὼ αὐτὸς, *Dem.* hic ipſe, οὗτος αὐτὸς, *id.* civitas a ſe ipſa, ἡ πόλις αὐτὴ παρ' αὐτῆς, *id.* (2) mei ipſius, ἐμαυτοῦ, ῆς, οῦ, periclitor de me ipſo, κινδυνεύω ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, *Iſocr.* (3) tui ipſius, σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, *Dem.* σαυτοῦ, ῆς, οῦ, *Iſocr.* (4) ſui ipſius, ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, *Dem.* αὑτοῦ, ῆς, οῦ, *Iſocr.*

Ira, ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* ὁ θυμὸς, οῦ, *id.* ἡ χολὴ, ῆς, *id.* magna ſ. gravis, ὀργὴ μεγάλη, *Dem.* maxima, μεγίστη, *id.* ἐσχάτη, *id.* vehemens, ἰσχυρὰ, *id.* immortalis, ἀείμνηστος, *Iſocrat.* levis, μικρὰ, *Dem.* & odium, ὀργὴ ϗ μῖσος, *Iſocr.* & ſtomachus, ὀργὴ ϗ θυμὸς, *id.* & indignatio, ὀργὴ ϗ χολὴ, *Dem.* ad iram concitari contra aliquem, παροργίζεσθαι πρός τινα, *id.* ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προσκαλεῖσθαι, *Lucian* concitare, εἰς ὀργὴν προάγειν, *Ariſtot.* εἰς ὀργὴν καθιστάναι, *Ariſtot.* ira deferveſcit, παρακμάζει ϗ ἀπανθεῖ τὸ τῆς ὀργῆς, *Xen.* iram concoquere, ὀργὴν πεπαίνειν, *Xen.* deſinere ab ira παύεσθαι τῆς ὀργῆς, *Iſocr.* Conf. *Iracundia.*

Iracunde, ὀργίλως, *Dem.* δυσκόλως, *id.* πικρῶς, *idem.*

Iracundia, ἡ ὀργιλότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* ὁ παροργισμὸς, οῦ, *N. T.* iracundiam concipere adverſus aliquem, λαβεῖν ὀργὴν ἐπί τινα, *Dem.* excitare, παριστάναι ὀργὴν, *id.* explere, ἀναπληροῦν ὀργὴν, *id.* alicujus experiri, περιπίπτειν τῇ ὀργῇ τινος, *id.* iracundia efferri, ἔξω φέρεσθαι ὑπ' ὀργῆς, *Iſocr.*

Iracundus, a, um, ὀργίλος, η, ον, *Ariſtot.* θυμὸν ἔχων, ουσα, ον, *Æl.* Conf. *Iracundia.*

Iraſcor, ὀργίζομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* χαλεπαίνω τινὶ, *Plut.* πρός τινα, *Xen.* ἀγανακτέω πρός τινα, *Plut.* κατά τινος, περί τινος, *Plato*, ob aliquid, ἀγανακτέω διά τι, *Plut.* ὀργίζομαι ϗ ἀγανακτέω ἐπί τινι, *Dem.* ἀγανακτέω ϗ χαλεπῶς φέρω τι, *id.*

Irate, δι' ὀργῆς, πρὸς ὀργὴν, dixit, εἶπε, *Plut.*

Iratus, a, um, ὀργιζόμενος, ένη, ενον, *Dem.* θυμούμενος, ένη, ενον, *id.* in aliquem, παροξυνθεὶς κατά τινος δι' ὀργὴν, *Plut.*

Iris, ἡ ἶρις, ιδος, *Ariſtot.*

Ironia, ἡ εἰρωνία, ας, *Ariſtot.*

Ironice, εἰρωνικῶς, loquor, ἐπειρωνεύω, *Appian.*

Ironicus, a, um, εἰρωνικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Irradiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, *Plut.*

Irradio, ἀκτινοβολέω, *Athen.*

Irrationabilis, ſ. irrationalis, e, ὁ ϗ ἡ ἄλογος, ου, *Ariſtot.*

Irrationabilitas, ἡ ἀλογία, ας.

Irrauceſco, βραγχιάω, *Ariſtot.* βράγχοις ἁλίσκομαι, *id.*

Irreconciliabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάλλακτος, ου, hoſtis, ἐχθρὸς, *Dem.*

Irreconciliabiliter, ἀκαταλλάκτως, bellare, πολεμεῖν, *Dem.*

Irrefutabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀναντίῤῥητος, ου, *Plut.*

Irreligioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνόσιος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀσεβὴς, έος, *id.*

Irremeabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνοστος, ου.

Irremediabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνήκεστος, ου, *Plut.*

Irremiſſe, ἀδιαλείπτως, *N. T.*

Irreparabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνεπισκεύαστος, ου.

Irrepertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνεύρετος, ου.

Irrepo, παρεισπίπτω, *Theophr.* ad aliquid, εἰσερπύζω ἐπί τι, *Ariſtoph.* ad imperii ſucceſſionem, παραδύω ἐπὶ τὴν διαδοχὴν τῆς ἡγεμονίας, *Plut.*

Irreprehenſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄμεμπτος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνεπιτίμητος, ου, *id.*

Irreprehenſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνέλεγκτος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ὁ ἀμώμητος, ου, *N. T.*

Irrequietus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπαυστος, ου, *Plato.*

Irreſolubilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄλυτος, ου, *Plato.*

Irreſolutus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιάλυτος, ου, *Ariſtot.*

Irretio, ἐμπλέκω, aliqua re, τινὶ, *Dem.* περιβάλλω τινὶ, *Iſocr.* aliquid, σαγηνεύω τι, *Xen.*

Irretortus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιάστροφος, ου, *Plut.*

Irreverens, ὁ ϗ ἡ ἀναιδὴς, έος, *Dem.*

Irreverenter, ἀναιδημόνως, *Gal.*

Irreverentia, ἡ ἀναίδεια, ας, *Dem.*

Irrevocabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀμετάπειστος, ου, *Plut.*

Irrevocabiliter, ἀνεπιτρέπτως, *Maccab.*

Irrideo, καταγελάω, alicujus ſimplicitatem, τινὸς εὐηθείας, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Iſocr.* χλευάζω τινὰ, *Dem.* inſolenter, ὑβριστικῶς προσεκχλευάζω τινὰ, *id.* ἐπισκώπτω τινὰ, *Lucian.*

Irridicule, ἀκαταγελάστως, *Æſchin.*

Irrigatio, ἡ ἄρδευσις, εως, *Theophr.*

Irrigo, ἀρδεύω, *Theophr.* ἄρδω, *Plut.*

Irriguus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάῤῥυτος, ου, regio fluviis, χώρα ποταμοῖς, *Plut.*

Irriſio, ὁ χλευασμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ χλευασία, ας, *Ariſtot.*

Irriſor, ὁ χλευαστὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Irritabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐερέθιστος, ου, *Strabo*, ὁ ϗ ἡ εὐπαρόρμητος, ου, *Ariſtot.*

Irritamentum, τὸ ἐρέθισμα, ατος, *Appian.*

Irritatio, ἡ παροξυσμὸς, οῦ, *N. T.* ὁ ἐρεθισμὸς, οῦ, *Hippocr.*

Irrito, ὀργίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.* contra aliquem, ἐξοργίζω τινὰ πρός τινα, *id.* παροξύνω τινὰ ἐπί τινα, *Plut.*

Irritus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκυρος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄπρακτος, ου, *Lucian.* facio aliquid, ἄκυρον ποιέω τι, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνήνυτος, ου, irritos conatus habeo, ἀνήνυτα πράγματα ἔχω, *Dem.*

Irroboro, ἐπιῤῥώννυμι, *Thuc.*

Irrogatio, ἡ ἐπίθεσις, εως, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, *Thuc.*

Irrogo, ἐπιτίθημι, mulctam, τίμημα, *Iſocr.* ἐπιβάλλω ἐπιβολὴν, *Xen.*

Irroro, ἐπιδροσίζω, ἐπιῤῥαίνω, *Al. Aphr.*

Irrumpo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* ἐμβάλλω εἴς τι, *Iſocr.* ἐφορμάω τινὶ, *Plut.*

Irruo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* in regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, *Xen.* προσβάλλω τῇ χώρᾳ, *Plut.* ἐπιπηδάω τῇ χώρᾳ, *Plut.* εἰσπηδάω εἰς χώραν, in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, *Plut.* πρός τινα, *Xen.*

Irruptio, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἐμβολὴ, ῆς, *id.* ἡ ἐπίλευσις, εως, *Lucian.* irruptionem facio, προσβάλλω τινὶ, *Xen.* Conf. *Invado*, *Irruo.*

Is, ea, id, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, *Dem.* is ipſe, ἐκεῖνος αὐτὸς, *id.*

Iſagoge, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Iſoſceles, ὁ ϗ ἡ ἰσοσκελὴς, έος, *Ariſtot.*

Iſte, a, ud, idem quod *Is, ea, id.*

Iſtac, τῇδε, *Plut.*

Iſthmus, ὁ ἰσθμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Iſtic, iſtæc, iſtoc, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *Dem.*

Iſtic, ἐνταῦθα, *Dem.* ἐνταυθοῖ, *id.* ἐνθάδε, *id.*

Iſtinc, ἐκεῖθεν, *Dem.* ἐντεῦθεν, *id.*

Iſtò, ἐκεῖσε, *Dem.*

Iſtoc, ἐκεῖσε, *Dem.*

Iſtorſum, αὐτόσε, *Plato*, πρὸς τόνδε τὸν τόπον, *Plut.*

Ita, οὕτω, *ſequente Conſona*, *ut* οὕτως, *ſequente Vocali* vel *Diphthongo*, quemadmodum -- ita, ὥσπερ - οὕτω, *Dem.* ita - ut, οὕτως - ὡς, *id.* ita autem conſiderate, οὑτωσὶ δὲ σκοπεῖτε, *id.* aliis ita, aliis aliter videtur, τοῖς μὲν ὡδὶ, τοῖς δὲ ἑτέρως δοκεῖ, *id.* ita me dii ament, νὴ τοὺς θεούς! *Dem.* μὰ τοὺς θεούς! *id.* ita ſe hæc habent, οὕτω ταῦτ᾽ ἔχει, *id.* ita, ut, τοσοῦτον, ὥστε, *Iſocr.* οὕτως, ὡς, *id.* οὕτως, ὥστε, *Æſchin.* ita gloriati ſunt, quaſi omnes vicerint, τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὅσονπερ ἂν εἰ πάντων ἐκράτησαν, *Iſocrat.* itane? οὐκ ἄραγε; ita ne terra quidem, οὐδ᾽ ἄραγε ἡ γῆ, *Xen.*

Itaque, ἄρα οὖν, *Plato.* Conf. *Ergo.*

Item, ὁμοίως, *Plato.*

Iter, ἡ πορεία, ας, *Plato*, ἡ ὁδὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ὁδοιπορία, ας, *Xen.* facio pedibus, πορεύομαι τοῖν ποδοῖν, *Xen.* terra, κατὰ γῆν, *Thuc.* longum, μακρὰν ὁδὸν, *Iſocr.* trium dierum, ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, feſtinanter, πορείαν ποιεῖσθαι μετὰ σπουδῆς, *Herodian.* per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, *Plato*, per regionem, διὰ τῆς χώρας, *Ariſtot.* διέρχομαι χώραν, *Plato*, conficere, προέρχεσθαι ὁδὸν, *Plato.*

Iteratio, ἡ ἀνάληψις, εως, *Ariſtot.*

Itero, ἀναλαμβάνω, *Plato*, δευτερόω, LXX.

Iterum, πάλιν, *Dem.* αὖ, *id.* αὖθις, *id.* atque iterum, αὖθις ϗ μάλα.

Itidem, ὁμοίως, *Plato.*

Itinerarius, a, um, ὁδοιπορικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* hinc Itinerarium, τὸ ὁδοιπορικὸν, ſc. βιβλίον.

Itio, ἡ πορεία, ας, *Plato.*

Juba, ἡ χαίτη, ης, *Ariſtot.* equi ſ. muli, ἡ λοφιὰ, ᾶς, *id.*

Jubar, τὸ σέλας, ατος, *Ariſtot.*

Jubatus, a, um, χαιτόεις, όεσσα, όεν.

Jubeo, κελεύω, alicui, τινὰ, *Plato*, alicui aliquid, κελεύομαί τινι περί τινος, *Iſocr.* vos meminiſſe, διακελεύομαι ὑμᾶς μνημονεύειν, *id.* te ſalvere, εὐπράττειν, ὑγιαίνειν.

Jubilo, ἀγαλλιάομαι.

Jubilum, τὸ ἀγαλλίαμα, ατος.

Jucunde, ἡδέως, *Dem.*

Jucunditas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Theophr.*

Jucundor, ἡδύνομαι, *Athen.* aliqua re, ἥδομαί τινι, *Xen.* ἐπί τινι, *id.*

Jucundus, a, um, τερπνὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* ἡδὺς, εῖα, ὺ, alicui, τινὶ, *Dem.* κεχαρισμένος, ένη, ένον, τινὶ, *id.*

Judex, ὁ κριτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δικαστὴς, οῦ, *id.* judicis officio fungor, δικάζω, *Iſocr.*

Judicatio, ἡ κρίσις, εως, *Dem.*

Judicato, κατὰ κρίσεως.

Judicatum, τὸ κρίμα, ατος, *N. T.* i. e. multa, ἡ καταδίκη, ης, *Dem.*

Judicialis, e, δικανικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Judiciarius, a, um, δικαστικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Judicium, ἡ κρίσις, εως, *Ariſtot.* facio de aliquo, κρίσιν ποιέομαι περί τινος, *Iſocr.* rectum fero, ὀρθῶς τὴν δίκην δικάζω, *Dem.*

Judico, κρίνω, aliquem, τινὰ, *Plato*, aliquid, τὶ, *id.* aliquid ut leges poſtulant, δικάζω τι ἀξίως τῶν νόμων, *Dem.* ſecundum leges, κατὰ τοὺς νόμους, *id.* de aliqua re, περί τινος, *Iſocr.* κρίνω περί τινος, *Plato*, κρίσιν ποιέομαι περί τινος, *Iſocr.* ad gratiam, κρίσιν ποιέομαι πρὸς χάριν, *Iſocr.*

Jugalis, e, ὁ ϗ ἡ ζύγιος, ου, equus, ἵππος, *Ariſtoph.*

Jugamentum, τὸ ζύγωμα, ατος, *Polyb.*

Jugerum, τὸ πλέθρον, ου, *Diod. Sic.*

Jugis, e, ὁ ϗ ἡ συνεχὴς, έος, *Ariſtot.*

Jugiter, συνεχῶς, *Thuc.*

Juglans, *arbor*, ἡ καρύα, ας, *Theophr.* *fructus*, τὸ κάρυον, ου, *id.*

Jugulatio, ἡ ἀπόσφαξις, εως, ἡ σφαγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Jugulator, ὁ σφαγεὺς, έως, *Xen.*

Jugulo, σφάττω, *Iſocr.* aliquem, ἀποσφάττω τινὰ, *Dem.* αὐχενίζω τινὰ, *Philo.*

Jugulum, ἡ δέρα, ᾶς, *Herodot.* ἡ κλεὶς, δὸς, *Ariſtot.*

Jugum, τὸ ζεῦγος, εος, boum, βοεικὸν, *Thuc.* montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.*

Julius, ὁ μεταγειτνιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἰούλιος, ου.

Jumentum, τὸ ὑποζύγιον, ου, *Thuc.*

Junceus, Juncidus, Juncinus, a, um, ὁ ϗ ἡ σχοινώδης, εος, σχοίνινος, ίνη, ινον, *Heſych.*

Juncoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ σχοινώδης, εος.

Junctim, ζυγηδὸν, *Heliod.*

Junctio, ἡ ζεῦξις, εως, ἡ συζυγία, ας, *Ariſtid.*

Junctura, ἡ σύζευξις, εως, *Ariſtot.*

Juncus, ἡ σχοῖνος, ου, *Theophr.*

Jungo, ζεύγνυμι, tauros aratro, ταύρους ὑπ᾽ ἄρατρον, *Herodot.* ad currum, ἐφ᾽ ἅρμα, *id.* flumen ponte, ποταμὸν, *id.* γέφυραν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, *id.* alicui filiam, τινὶ τὴν θυγατέρα, *Appian.*

Junior, νεώτερος, έρα, ερον, *Dem.*

Juniperinus, a, um, ἀρκεύθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, *Dioſc.*

Juniperus, i, ἡ ἄρκευθος, ου, *Dioſc.*

Junius, ὁ Ἑκατομβαιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἰούνιος, ου.

Junix, ἡ δαμάλη, ης, *N. T.*

Juramentum, ὁ ὅρκος, ου, *Dem.* τὸ ὅρκιον, ου, *Thuc.* & fides, ὅρκος ϗ πίστις, *Dem.* juramentum alicui deferre, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ὅρκον, *Dem.* διδόναι τινὶ ὅρκον περί τινος, *id.* & accipere, δοῦναι ὅρκον ϗ λαβεῖν, *id.* exigere ab aliquo, λαμβάνειν ὅρκον παρά τινος, *id.* δέχεσθαι ὅρκον, *id.* ſervare, φυλάττειν ὅρκον, *id.* negligere, ἀμελεῖν τοῦ ὀμωμοσμένου ὅρκου, *id.* & violare, ὀλιγωρεῖν τοῦ ὅρκου ϗ παραβαίνειν αὐτὸν, *Dem.* facere contra juramentum, ποιεῖν τι παρὰ τὸν ὅρκον, *id.* Conf. *Juro.*

Juratus, a, um, ὀμωμοσμένος, ένη, ένον, jusjurandum, ὅρκος, *Dem.*

Jure, δικαίως, *Dem.*

Jureconſultus, ὁ νομικὸς, οῦ, *Plut.*

Jurgioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φιλόνεικος, ου, *N. T.*

Jurgium, ἡ λοιδορία, ας, *Dem.* ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.*

Jurgo, ἐρίζω, *Plato*, cum aliquo, ζυγομαχέω πρός τινα, *Naz.*

Juridicialis, e, δικαστικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Juridicus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔνδικος, ου, *Poll.*

Juridicus, i, ὁ δικαιοδότης, ου.

Juriſconſultus, ὁ νομικὸς, οῦ, *Plut.*

Juriſdictio, ἡ δικαιολογία, ας, *Philo*, ἡ δικαιοδοσία, ας, *Polyb.*

Juriſprudentia, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἡ νομικὴ τέχνη.

Juro, ὄμνυμι, alicui per omnes Deos, τινὶ πάντας τοὺς θεοὺς, *Dem.* per Jovem, ἐπόμνυμι Δία, *id.* & promitto aliquid, ὄμνυμι ϗ ὑπισχνέομαί τι, *id.* ſancte, ὄμνυμι εὔορκα, *id.* juſte, δίκαια, *id.* fruſtra, μάτην, *id.* de aliqua re, ὅρκον ποιέομαι περί τινος, *Iſocr.*

Jurulentus, a, um, ὁ ϗ ἡ ζωμώδης, εος.

Jus, *eſculentum*, ὁ ζωμὸς, οῦ, nigrum, μέλας, *Plut.* piſcium, ἰχθυηρὸς, *Lucian.* pingue adipe, τῶν πιόνων, avium, ὀρνίθιος, *Athen.*

Jus, ἡ δίκη, ης, *Dem.* τὸ δίκαιον, ου, *id.* ἡ θέμις, ιστος, *Iſocr.* τὸ θεμιτὸν, οῦ, *id.* ſummum, τὸ ἀκροδίκαιον, ου, *Ariſtot.* ſuum obtinere, τυγχάνειν τῶν δικαίων, *Dem.* reddo, δικαιοδοτέω, *Plut.* dico alicui, τὰ δίκαια ὁρίζω τινὶ, *Dem.* adipiſci, ἀξιοῦσθαι τῶν δικαίων, *id.* perſequi, ἀπολαύειν τῶν δικαίων, *id.* in jus voco aliquem ob aliquid, δικάζομαί τινι περί τινος, *Lucian.* ἐγκαλέω τινὰ, *Plat.* τινὶ, *Dem.* γράφομαι γραφήν τινα, *Xen.* de jure reſpondere alicui, τὰ νόμιμα ἐξηγεῖσθαί τινι, *Dem.* uti jure ſuo, χρῆσθαι τῷ δικαίῳ, *id.*

Juſculentus, a, um, ὁ ϗ ἡ ζωμώδης, εος.

Juſculum, τὸ ζώμιον, ου, τὸ ζωμίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Jusjurandum, ὁ ὅρκος, ου, *Dem.* Conf. *Juramentum.*

Juſſum, τὸ ἐπίταγμα, ατος, *Dem.* ἡ ἐντολὴ, ῆς, *id.* Conf. *Mandatum.*

Juſſus, us, idem quod *Juſſum.*

Juſta, τὰ ἐναγίσματα, ων, *Heſych.* τὰ νομιζόμενα, ων, facere, ſeu perſolvere alicui, ποιεῖν τινι, *Xen.* τὰ συνήθη ποιεῖν τῷ τετελευτηκότι, *Dem.*

Juſte, δικαίως, *Dem.* ἐπιεικῶς, *id.* ago, δικαιοπραγέω, *Ariſtot.* factum, τὸ δικαίωμα, ατος, *id.*

Juſtificatio, ἡ δικαίωσις, εως, *N. T.*

Juſtifico, δικαιόω, *N. T.*

Juſtitia, ἡ δικαιοσύνη, ης, *Dem.* τὸ δίκαιον, ου, *id.* juſtitiæ & æquitati ſtudere, σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον ϗ τὸ δίκαιον, *Dem.* juſtitiam exerceo erga aliquem, ἀσκέω τὴν δικαιοσύνην περί τινα, *Iſocr.* juſtitiæ rationem habere, λόγον ποιεῖσθαι τοῦ δικαίου, *Dem.* non habere, οὐ φροντίζειν τοῦ δικαίου, *id.*

Justus, a, um, δίκαιος, αία, ον, *Dem.* & incorruptus, καὶ ἀδωροδόκητος, *id.* omnino, πάνυ δίκαιος ὢν τὸν τρόπον, *id.* justum ſe præbere, παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, *Iſocr.* eſſe, fieri, εἶναι, γίγνεσθαι δίκαιον, *id.*

Juvamen, τὸ βοήθημα, ατος, *Ariſtot.*

Juvat, i. e. *delectat*, τέρπει, *Plut.*

Juvenalia, τὰ νεανικὰ, ῶν.

Juvenca, ἡ δάμαλις, εως, *Philo.*

Juvencula, *virgo*, ἡ νεωτέρα, ας, *Dem.*

Juvenculus, τὸ πορτάκιον, ου, *Heſych.*

Juvencus, ὁ μόσχος, ου, *Athen.*

Juveneſco, νεάζω, *Greg.* νεανισκεύομαι, *Xen.*

Juvenilis, e, νεανικὸς, ἡ, όν, animus, φρόνημα, *Dem.* νεαρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* νεάζων, ουσα, ον, *Philo*, ὁ καὶ ἡ μειρακιώδης, εος, *Iſocr.* ætas, τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, *Æl.*

Juveniliter, νεανικῶς, νεαρῶς, *Lucian.*

Juvenis, ὁ νέος, ου, *Dem.* ὁ νεώτερος, ου, *id.* ὁ νεανίας, ου, *id.* maturæ ſ. militaris ætatis, ὁ ἐν ἡλικίᾳ, *Dem.* ὁ ἐφ' ἡλικίας ὢν, *id.* florentis ætatis, ὁ ἀκμάζων, οντος, *Iſocr.* fio, μειρακιόομαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, *Æl.* ſum, νεάζω, νεανίζω, νέος εἰμὶ, *Ariſtot.* vir, νέος ἀνὴρ, *Xen.* femina, νέα γυνὴ, *Plut.*

Juvenor, νεανίζω, νεανιεύομαι, *Plut.*

Juventa, ſ. Juventus, ἡ νεότης, ητος, *Dem.* ἡ ἀνθοῦσα ἀκμὴ, *Iſocr.* Conf. *Adoleſcentia.*

Juvo, ὠφελέω, aliquem, τινὶ, *Dioſc.* τινὰ, *Lucian.* adverſus aliquem, βοηθέω τινὶ πρός τινα, *Dem.* aliqua re, τινὶ, *id.* in aliqua re, τι, *Xen.* συμπράττω τινί τι, *Plut.* in nulla re, οὐδὲν, *Ariſtot.* ad aliquid, συλλαμβάνω τινὶ εἴς τι, *Xen.* συλλαμβάνομαι πρός τι, *Iſocr.* ad aliquid conficiendum, συναγωνίζομαί τινι, *Dem.* juvante Deo, σὺν Θεοῦ παλάμᾳ, *Pind.* σὺν Θεῷ.

Juxta, ἐπὶ, *cum Dat.* juxta fluvium, ἐπὶ τῷ ποταμῷ, *Thuc.* πρὸς, *cum Dat.* juxta urbem, πρὸς τῇ πόλει, hoſtes, τοῖς πολεμίοις, *Thuc.* παρὰ, *cum Acc.* juxta aliquid, παρά τι, *Ariſtot.* *Adv.* ὁμοίως, algoris & æſtus juxta patiens, κρύους καὶ θάλπους ὁμοίως καταφρονῶν, *Herodian.*

K.

KAlendæ, αἱ καλάνδαι, ῶν, *Plut.* ἡ νουμηνία, ας, *Plut.*

L.

LAbaſco, καταφέρομαι, *Gal.* ὑποφέρομαι, *Plut.*

Labecula, τὸ κηλίδιον, ου.

Labefacio, παρακινέω, *Naz.* aliquid, λυμαίνομαί τι, *Iſocr.* βλάπτω τι, *Plato.*

Labefactio, ἡ παρακίνησις, εως, ἡ βλάβη, ης, *Thuc.*

Labefacto, idem quod *Labefacio.*

Labellum, τὸ χελύνιον, ου, *Joſeph.* τὸ χειλάριον, ου.

Labeo, χείλων, ωνος. Conf. *Labioſus, a, um.*

Labes, ἡ λύμη, ης, *Philo*, ἡ κηλὶς, ίδος, *Plut.* ὁ ῥύπος, ου, *N. T.* labem alicui inſpergo, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Hal.* καταρυπαίνω τινὰ, *Iſocr.* αἰσχύνην περιάπτω τινὶ, *id.* ſine labe, i. e. integre, ἀναμαρτήτως, *Dem.*

Labilis, e, ὀλισθηρὸς, ὰ, όν.

Labioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόχειλος, ου, *Lucian.* παχέα ἔχων χείλη, *Xen.*

Labium, τὸ χεῖλος, εος, *Xen.*

Labo, as, ὑποφέρομαι, in aliquid, εἴς τι, *Appian.*

Labor, eris, ὀλισθαίνω, in aliqua re, ἔν τινι, *Plut.* labente lingua, ὀλισθαινούσης γλώττης, *idem*, i. e. erro, in aliqua re, σφάλλομαι περί τινος, *Plato.*

Labor, oris, ὁ πόνος, ου, *Dem.* ὁ κάματος, ου, *Herodot.* ὁ μόχθος, ου, *Philo*, ἡ πραγματεία, ας, *Dem.* magnus, πόνος μέγας, *Iſocr.* multus, πολὺς, *Dem.* voluntarius, ἑκούσιος, *Iſocr.* acerbiſſimus, ἀηδέστατος, *Iſocr.* eſſe magni laboris & negotii, εἶναι πολλοῦ πόνου καὶ πραγματείας, *Dem.* citra laborem, ἀπονητὶ, *Lucian.* ἀκονιτὶ, *Ariſtot.* multo cum labore, πολυπόνως, *Plut.* διαπόνως, *id.* labore carens, ὁ καὶ ἡ ἄμοχθος, ου, *Xen.* labore confectus, ὁ καὶ ἡ κατάκοπος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ κατάπονος, ου, *Plut.* laboris amans, ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ου, *Iſocr.* laboris amor, ἡ φιλοπονία, ας, *id.* laborem fugiens, ὁ καὶ ἡ ἄπονος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ φυγόπονος, ου, *Polyb.* laboris fuga, ἡ φυγοπονία, ας, *id.* laboris patiens, ὁ καὶ ἡ διάπονος, ου, *Plut.* labor inanis, ἡ ματαιοπονία, ας, *Lucian.* tolero labores ad comparandum aliquid, ὑπομένω πόνον ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι, *Dem.* διά τι, *Iſocr.* fero, φέρω πόνον, *Dem.* & pericula quævis perfero, πόνον καὶ κινδύνους οὑστινασοῦν ὑποφέρω, *Iſocr.* ſine labore obtinere aliquid, ἄνευ πόνων κατέχειν τι, *id.*

Laborioſe, ἐπιπόνως, *Iſocr.* διαπόνως, *Plut.* πολυπόνως, *id.*

Laborioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίπονος, ου, vita & periculoſa, βίος ἐπίπονος καὶ φιλοκίνδυνος, *Iſocr.* ὁ ἐργάτης, ου, homo, ἀνὴρ, *Dem.* mirum in modum ad aliquid, ὁ καὶ ἡ δεινῶς φιλόπονος πρός τι, *Ælian.*

Laboro, πονέω, in aliquo, περί τινος, *Ariſtot.* ἀσκέομαι πρός τι, *Lucian.* διατρίβω ἔν τινι, ſ. ἐπί τινι, *Plut.* & operor meo corpore, πονέω καὶ ἐργάζομαι τῷ σώματί μου, *Dem.* & periclitor ob aliquid, πονέω καὶ κινδυνεύω περί τινος, *id.* una & ærumnas perfero, συμπονέω καὶ συμφορὰς φέρω, *id.* de ſalute reip. σπουδάζω περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, *Iſocr.* morbo, νοσέω, *Plut.* morbo diutino, κάμνω πολὺν χρόνον, *Dem.* febri, πυρέσσω, *Gal.* podagra, ποδαγριάω, ποδαλγέω, capite, κεφαλαλγέω, *Hippocr.* dentibus, ὀδονταλγέω, corde, καρδιαλγέω, *Hippocr.* auribus, ὠταλγέω, *Dioſc.* deſiderio, ἁλίσκομαι πόθῳ, *Herodian.*

Labroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόχειλος, ου, *Lucian.*

Labrum, τὸ χεῖλος, εος, *Xen.* ſummis labris guſtare, χείλεσιν ἄκροις γεύσασθαι, *Philo*, labra mordere, χελύνην ἐσθίειν, *Ariſtoph.* i. e. vas, ὁ πλυνὸς, οῦ, *Cl. Al.*

Labruſca, ἡ ἀγριάμπελος, ου, *Dioſc.*

Labyrinthoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ λαβυρινθώδης, εος, *Lucian.*

Labyrinthus, ὁ λαβύρινθος, ου, *Strabo.*

Lac, τὸ γάλα, γάλακτος, *Ariſtot.* acidum, τὸ ὀξύγαλα, ακτος, *Plut.* concretum, θρόμβωσις γάλακτος, *Dioſc.* recens mulctum, γάλα νεόβδαλτον, bibo, γαλακτοποτέω, *Athen.*

Lacer, ſ. Lacerus, a, um, διεσπαραγμένος, ένη, ένον.

Laceratio, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, *Herodian.*

Lacerna, ὁ τρίβων, ωνος, *Dem.*

Lacero, σπαράσσω, aliquid, τὶ, *Gal.* συντρίβω τι, *Dem.*

Lacerta, ἡ σαῦρα, ας, *Theocr.* ὁ σαῦρος, ου, *id.*

Lacertoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυώδης, εος, *Gal.*

Lacertus, ὁ μυὼν, ῶνος.

Laceſſo, προσκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ πρὸς μάχην, *Xen.* contumelia, προπηλακίζω τινὰ λόγοις, *Plut.*

Lachryma, vide *Lacryma.*

Lacinia, ἡ πλέξις, εως.

Lacryma, τὸ δάκρυον, ου, *Xen.* τὸ δάκρυ, υος, *Thuc.* lacrymas fundo, ἀφίημι δάκρυα, *Dem.* κλαίω δάκρυσι, *id.* abſtergere, δάκρυα ἐξαλείφειν, *N. T.* ſine lacrymis, ἀδακρυτὶ, nullam tranſigere diem, μηδεμίαν διάγειν ἡμέραν, *Iſocr.*

Lacrymabilis, e, ὁ καὶ ἡ πολύδακρυς, υος.

Lacrymabundus, a, um, δεδακρυμένος, ένη, ένον, *Æſchin.*

Lacrymo, ſ. Lacrymor, δακρύω, aliquid, τὶ *Dem.* aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἐπί τινι, *id.* ὀδύρομαί τινα, *Dion. Hal.* θρηνέω τινὰ, *Lucian.* præ gaudio, δακρύω χαρᾷ, *Xen.*

Lacrymoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ δακρυώδης, εος, *Lucian.*

Lacrymula, τὸ δακρύδιον, ου.

Lactatio, ὁ θηλασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ τιτθεία, ας, *Dem.*

Lacteo, θηλάζω, *Plut.*

Lacteſco, γαλακτόομαι, *Theophr.*

Lacteus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαλακτώδης, εος, *Dioſc.* γαλακτικὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Lacto, τιτθεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.* θηλάζω τινὰ, *Lyſ.*

Lactuca, ἡ θρίδαξ, ακος, *Dioſc.* ſilveſtris, ἡ θριδακίνη, ης, *Gal.*

Lactucula, ἡ θριδακινὶς, ίδος, *Athen.*

Lacuna, τὸ τέναγος, εος, *Plut.* τὸ τέλμα, ατος, *Ariſtoph.*

Lacunar, τὸ φάτνωμα, ατος, *Euſtath.*

Lacunaris, e, φατνωματικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Lacunoſus, a, um, τελματιαῖος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ, *Ariſtot.*

Lacus, ἡ λίμνη, ης, *Pauſan.* fio, λιμνόομαι, *Theophraſt.*

Lacuſtris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, planta, φυτὸν, *Plut.*

Lædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Plato*, καταβλάπτω τινὰ, *Dem.* λυμαίνομαί τινι, *Ariſtid.*

Læſio, ἡ βλάψις, εως, *Plat.* injurioſa, ἡ ὕβρις, εως, *Dem.*

Læte, εὐφρόνως, εὐθύμως, *Xen.*

Lætifico, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Lætificus, a, um, εὐφραντικὸς, ἡ, όν.

Lætitia, ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xen.* ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ εὐθυμία, ας, *Xen.* τὸ γῆθος, εος, *Plut.* Conf. *Gaudium.*

Lætor, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, *Plut.* ἐπί τινι, *Xen.* ἐφήδομαί τινι, *Iſocr.*

Lætus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ περιχαρὴς, έος, *Iſocr.* omnibus lætitiis, πάσας ἡδόμενος ἡδονὰς, *Plato*, aliqua re, ἡδόμενός τινι, *Dem.* ἐπί τινι, *Xen.* ſum, εὐθυμέομαι, *Xen.*

Lævigo, λειόω, λεαίνω, *Philo*, ἐπιλεαίνω, *Plut.*

Lævis, e, λεῖος, α, ον, & lubricus, καὶ ὀλισθηρὸς, *Lucian.*

Lævitas, ἡ λειότης, ητος, *Plut.*

Lævo, idem quod *Lævigo.*

Lævor, oris, ἡ λειότης, ητος, *Plut.*

Lævorſum, ἐπ' ἀριστερᾶ, *Plut.*

Lævus, a, um, ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, manus, χεὶρ, *Herodot.*

Laganum, τὸ λάγανον, ου, *Athen.*

Lagena, ἡ λάγηνος, ου, *Athen.*

Lagenula, τὸ λαγήνιον, ου.

Laicus, a, um, λαϊκὸς, ἡ, όν.

Lama, τὸ τέναγος, εος, *Plut.*

Lambo, λείχω, aliquid, τὶ, *Theophr.* μύζω τι, *Xen.*

Lamella, τὸ ἐλάσμιον, ου.

Lamentabilis, e, ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, εος, carmen, μέλος θρηνῶδες, *Herodian.* ὀδυρτικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Lamentabilite

Lamentabiliter, θρηνητικῶς, *Poll.* ὀδυρτικῶς, *Plut.*

Lamentatio, ὁ θρῆνος, ου, *Lucian.* τὸ θρήνημα, ατος, LXX. ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Heſych.*

Lamentor, θρηνέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* aliquid, ὀδύρομαί τι, *Iſocr.* κλαίω τι, *Dem.*

Lamina, ὁ ἐλασμὸς, οῦ, *Xiphil.* τὸ πέταλον, ου, *Cl Al.*

Lampas, ἡ λαμπὰς, άδος, *Plut.* parva, τὸ λαμπάδιον, ου, *Plato.*

Lampyris, ἡ λαμπυρὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Lana, τὸ ἔριον, ου, *Xen.*

Lanaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, εος.

Lancea, ἡ λόγχη, ης, *Ariſtot.* ἡ σιβύνη, ης, LXX.

Lancearius, ὁ λογχοφόρος, ου, *Philo.*

Lancino, θυννάζω, *Ariſtoph.*

Laneus, a, um, εἰρίνεος, έα, εον, *Herodot.* εἰροῦς, ῆ, οῦν, textum, ὕφος, *Dioſc.*

Langueo, ἀσθενέω, *Xen.* ἀσθένειαν ἀσθενέω, *Iſocr.* παρακμάζω, *Dioſc.* i. e. piger ſum, ῥαθύμως ἔχω, *Plut.*

Languefacio, μαραίνω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Langueſco, μαραίνομαι, *Ariſtot.*

Languide, ἀσθενῶς, ἀτόνως, ἐπιλίγδην, *Lucian.*

Languidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτονος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥαστος, ου, *Dem.*

Languor, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἀτονία, ας, *Plut.* ἡ μαλακία, ας, ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Dem.*

Laniarium, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Laniatio, ſ. Laniatus, us, ἡ ἄμυξις, εως, ἡ σπάραξις, εως, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, *Herodian.*

Laniena, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Lanifex, ὁ καὶ ἡ ταλασιουργὸς, οῦ, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἐριουργὸς, οῦ.

Lanificium, ἡ ταλασιουργία, ας, exercens, ὁ καὶ ἡ ἐριουργὸς, οῦ, exerceo, ἐριθεύομαι, *Polyb.* ἐριουργέω, *Xen.* ταλασιουργέω, *id.* ad lanificium pertinens, ταλασιουργικὸς, ἡ, ὸν, inſtrumentum, σκεῦος, *id.*

Laniger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριοφόρος, ου, arbor, δένδρον, *Theophr.*

Lanio, as, ἀμύσσω, *Lucian.* λαφύσσω, *id.* κατακρεουργέω, *Herodot.* σπαράττω, *Herodian.*

Lanio, idem quod *Lanius.*

Laniſta, ὁ γυμναστὴς, οῦ, ὁ τῶν μονομαχούντων γυμνασιάρχης, ου.

Lanio, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.*

Lanoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, εος.

Lanuginoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ χνοώδης, εος, *Theophr.*

Lanugo, ὁ χνόος, ου, *contr.* χνοῦς, οῦ, *Poll.*

Lanx, ὁ πίναξ, ακος, *Athen.* pars libræ, τὸ τάλαντον, ου, *Ariſtoph.* ad lancem appendo, ταλαντόω, *Plut.* ὑπὸ ζυγὸν ἀναβάλλω, *Æl.*

Lapicidina, τὸ λατόμιον, ου, *Strabo,* ἡ λατομία, ας, *Plut.* ἡ λιθοτομία, ας, *Dem.*

Lapidarius, ὁ λατόμος, ου, *Poll.* ὁ λιθοτομίας, ου, *id.*

Lapidatio, ἡ λιθοβολία, ας, *Diod. Sic.* ὁ λευσμὸς, οῦ, lapidatione dignus, ὁ λευστὴρ, ῆρος, *Æl.* ὁ καὶ ἡ καταλεύσιμος, ου, *Dinarch.*

Lapideſco, ἀπολιθόομαι, *Athen.*

Lapideus, a, um, λίθινος, ίνη, ινον, ſtatua, ἀνδριὰς, *Lucian.*

Lapido, λιθάζω, LXX. aliquem, λεύω τινὰ, *Thuc.* καταλεύω τινὰ, *Lucian.*

Lapidoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθώδης, εος, *Philo.*

Lapillus, τὸ λιθάριον, ου, *Theophr.*

Lapis, ὁ λίθος, ου, angularis, λίθος ἀκρογωνιαῖος, *N. T.* lapidem omnem moveo, πάντα λίθον κινέω, *Lucian.* lapide ferio, lapidibus obruo, λιθοβολέω, *N. T.* καταλεύω, *Dem.* καταλιθόω, *id.* lapidibus inſculpo, λιθουργίζω, LXX. lapides polio, λαξεύω, *N. T.* lapidibus ſtratus, ὁ καὶ ἡ λιθόστρωτος, ου, *ibid.*

Lapſabundus, a, um, ὀλισθήσων, ουσα, ον.

Lapſio, ἡ ὀλίσθησις, εως, *Plut.*

Lapſo, ὀλισθαίνω, *Plato.*

Lapſus, us, τὸ ὀλίσθημα, ατος, *Plut.* ὁ ὄλισθος, ου, *Lucian.*

Laquear, τὸ φάτνωμα, ατος, *Plut.* laqueari tego, κοιλοσταθμέω, LXX. laqueata ſ. laqueari tecta domus, ὁ κοιλόσταθμος, ου, *iid.*

Laqueo, vide *Illaqueo.*

Laqueus, ἡ παγὶς, ίδος, *N. T.* ἡ πέδη, ης, *ibid.* ὁ βρόχος, ου, *Plut.* laqueos pono, δικτύα πλέκω. Conf. *Inſidiæ,* laqueo vitam finio, τῷ βρόχῳ τὸν βίον καταστρέφω, *Plut.* τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον ὑπομένω, *Philo,* laqueo aliquem ſuſpendere, ἀναρτᾷν τινα βρόχῳ, ἀναρτήσαντά τινα ἀποκτείνειν, *Æſop.*

Lararium, τὸ ἐφέστιον, ου.

Lardum, τὸ ὕειον λίπος.

Lares, οἱ ἐφέστιοι θεοὶ, ad lares ſuos, εἰς ἤθεα τὰ ἑαυτοῦ, *Herodot.*

Large, δαψιλῶς, ſumptus ſuppeditare, χορηγεῖν, *Herodian.* largius cibare, ἁδρότερον διαιτᾷν, *Gal.*

Largior, δωρέομαι, aliquid alicui, τί τινι, *Xen.* τινί τινα, *Herodian.* προΐεμαί τινί τι, *Ariſtot.*

Largitas, ἡ δαψίλεια, ας, *Herodian.*

Largiter, δαψιλῶς, *Herodian.* ἄδην, ſ. ἄδδην, *Plato.*

Largitio, ἡ δόσις, εως, *Plato,* ἡ μεγαλοδωρεὰ, ᾶς, *Herodian. qua quis corrumpitur,* ἡ δωροδοκία, ας, *Dem.* τὸ δωροδόκημα, ατος, *id.* largitionibus corrumpere aliquem, διδόναι τινὶ χρήματα ἐπὶ δωροδοκίᾳ, *id.* corrumpi largitionibus, δωροδοκεῖν, *Dem.* λαμβάνειν χρήματα, *id.* δῶρα, *id.* δέχεσθαι δῶρα, *id.*

Largitor, ὁ δοτὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ δωρίτης, ου, *Plut.*

Largus, a, um, i. e. *liberalis,* ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, έος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόδωρος, ου, *id.* i. e. multus, ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ου, *Dem.*

Larva, τὸ μορμολύκειον, ου, *Plut.* larvam induere, σχηματισμὸν ὑποδύεσθαι, depono, ἀποκαλύπτειν τοῦ δράματος ὑπόκρισιν, *Ach. Tat.*

Larvatus, a, um, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος, προσωπεῖον περικείμενος, *Herodian.*

Laſcivia, ἡ ἀσέλγεια, ας, & impudicitia feminarum, καὶ ἀκολασία γυναικῶν, *Philo.*

Laſcivio, ἀσελγέω, *Plato,* ἀσελγαίνω, *Dem.* ἀκολασταίνω, *Plut.*

Laſcivitas, ἡ ἀκολασία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀσέλγεια, ας, *Plut.*

Laſcivus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, έος, magis aſinis, ἀσελγέστερος ὄνων, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ου, in re Venerea, περὶ τοῦ ἀφροδισιάζεσθαι, *Ariſtot.* πρὸς τὰς συνουσίας, *Plut.*

Laſer, ſ. Laſerpitium, τὸ σίλφιον, ου, *Dioſc.*

Laſſeſco, ἀποτρύομαι, *Plut.* κάμνω, *Lucian.* ἀποκάμνω, *Herodian.* in labore, ἀπαγορεύω πρὸς πόνους, *Plut.* πονέω, *Ariſtot.*

Laſſitudo, ὁ κόπος, ου, *N. T.*

Laſſo, ἀποτρύω, *Plut.*

Laſſus, a, um, κεκμηκὼς, υῖα, ὸς, κοπαθεὶς, εῖσα, έν.

Late, πλατέως, *Herodian.* ſe extendit, διατείνει ἐπὶ πολὺ, *Ariſtot.*

Latebra, τὸ κρήσφυτον, ου, *Herodot.* ὁ φωλεὸς, οῦ, *Philo.*

Latebroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φωλεώδης, εος, *Plut.*

Latenter, λανθανόντως, *Baſ.* ἀφανῶς, *Iſocr.*

Lateo, λανθάνω, *Dem.* διαλανθάνω, *id.* hoc me latet, τοῦτο λανθάνει με, *id.*

Later, ἡ πλίνθος, ου, *Thuc.* lateres facio, πλινθεύω, *Lucian.* πλινθουργέω, LXX. laterum confectio, ἡ πλινθουργία, ας, *iid.*

Lateralis, e, ὁ καὶ ἡ παράπλευρος, ου.

Lateraria, τὸ πλινθεῖον, ου, *Lyſ.*

Laterarius, ὁ πλινθευτὴς, οῦ, *Poll.*

Laterculus, ἡ πλινθὶς, ίδος, *Athen.*

Lateritius, a, um, πλίνθινος, ίνη, ινον.

Laterna, ὁ φανὸς, οῦ, *N. T.*

Lateſco, πλατύνομαι.

Latex, τὸ νᾶμα, ατος, *Herodian.*

Latibulor, φωλέω, *Ariſtot.* φωλεύω, *id.*

Latibulum, ὁ φωλεὸς, οῦ, *Plut.* ἡ φωλεία, ας, *Ariſtot.*

Laticlavius, a, um, ὁ καὶ ἡ πλατύσημος, ου, *Herodian.*

Latine, Λατινιστὶ, Ῥωμαϊστὶ, *Plut.*

Latinitas, Ῥωμαϊκὸς λόγος, *Plut.*

Latinus, Λατῖνος, ίνη, ῖνον, Ῥωμαϊκὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Latio, ἡ φορὰ, ᾶς, *Plato.*

Latitatio, ἡ ἐμφώλευσις, εως.

Latito, ἐμφωλεύω, *Naz.* in inſidiis, ἐλλοχάω, *Plato.*

Latitudo, τὸ εὖρος, εος, *Plut.* ἡ πλατύτης, ητος, *Xen.* τὸ πλάτος, εος, *Ariſtot.*

Latratus, ὁ ὑλαγμὸς, οῦ, *Xen.* τὸ ὕλαγμα, ατος, *Geopon.*

Latrina, τὸ ἀφοδευτήριον, ου, ὁ ἀφεδρὼν, ῶνος, *N. T.*

Latro, ὑλάω, vehementer & terribiliter, ὑλακτέω πάνυ σφοδρῶς ἀπειλητικὸν καὶ σύντονον, *Æl.* in aliquem, εἴς τινα, *Iſocr.*

Latro, onis, ὁ λῃστὴς, οῦ, *Diod. Sic.* λῃστρικὸς ἀνὴρ, *Plut.*

Latrocinatio, ἡ λῃστεία, ας, *Ariſtot.*

Latrocinor, λῃστεύω, *Dem.* vicos & agros incurſans, κώμαις καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων, *Herodian.*

Latrunculus, τὸ λῃστρίδιον, ου.

Latus, a, um, πλατὺς, εῖα, ὺ, regio, χώρα, *Xen.* dens, ὀδοὺς, *id.* εὐρὺς, εῖα, ὺ, via, ἀτραπὸς, *Plato.*

Latus, eris, τὸ πλευρὸν, οῦ, *Dioſc.* ἡ πλευρὰ, ᾶς, *Plut.*

Lavacrum, τὸ λουτρὸν, οῦ, *Plut.*

Lavatio, ἡ λοῦσις, εως, τὸ λουτρὸν, οῦ, *N. T.*

Laudabilis, e, αἰνετὸς, ὴ, ὸν, *Heſych.* ἐπαινετὸς, ὴ, ὸν, *Chryſipp.*

Laudabiliter, ἐπαινετῶς.

Laudatio, ἡ αἴνεσις, εως, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* ἡ εὐλογία, ας, *Iſocr.*

Laudator, ὁ ἐπαινέτης, ου, *Dem.* ἐπαινῶν, οῦντος, *idem.*

Laudatrix, ἡ ἐπαινετὶς, ίδος, ἡ ἐπαινοῦσα, ης.

Laudo, ἐπαινέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τι, *id.* aliquem valde, πολλὰ ἐγκωμιάζω τινὰ, *id.* recte, merito, ὀρθῶς ἐπαινέομαί τινα, *id.* ob aliquid, ἐπαινέω τινά τι, *Plato.* Conf. *Laus.*

Laver, τὸ σίον, ου, *Dioſc.*

Lavo, λούω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* me, λούομαι, *Xen.* manus, νίπτω, pannum, πλύνω.

Laurea, ἡ δαφνὶς, ίδος, *Dioſc.* i. e. corona laurea, ὁ δάφνινος στέφανος, ου.

Laureatus, a, um, δαφνηφορῶν, οῦσα, οῦν, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ δαφνοφόρος, ου.

Lauretum, ὁ δαφνὼν, ῶνος.

Laureus, a, um, δάφνινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Laurus, ἡ δάφνη, ης, *Ariſtot.*

Laus, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* τὸ ἐγκώμιον, ου, *id.* ἡ εὔκλεια, ας, *id.* ἡ εὐφημία, ας, *id.* maxima ſ. ſumma, ἔπαινος μέγιστος, *Dem.* eximia ſ. ſingularis, πολὺς, *Iſocr.* ampliſſima, ὑπερβάλλων, *idem,* juſta & egregia, δίκαιος καὶ καλῶς ἔχων, *Dem.* illuſtris ſ.

præclara, κάλλιϛος, *id.* vera, ἀληθὴς, *id.* conveniens, digna, προσήκων, *id.* communis, κοινὸς, *id.* immortalis, εὔκλεια ἀθάνατος, *Dem.* ἐγκώμιον τὸ εἰς ἅπαντα τ̃ λοιπὸν χρόνον, *id.* & prædicatio, ἔπαινος ϗ εὐφημία, *id.* laudem mereri, ἄξια πράττειν ἐπαίνȣ, *Dem.* conſequi convenientem, τυγχάνειν ἐπαίνȣ προσήκοντος, *id.* omnem tribuere alicui, παρέχεσθαί τινι πᾶσαν εὐφημίαν, *Dem.* laude extollere, ποιεῖσθαι ἔπαινον περὶ τινος, *Iſocr.* & gloria abundare, ἐπαίνȣ ϗ εὐφημίας μεϛὸν εἶναι, *Dem.* dignum eſſe, ἀξιέπαινον εἶναι, *id.* dignari, ἐπαίνȣ ἀξιȣ̃σθαι, *Iſocr.*

Laute λαμπρῶς, *Dem.* vivere, πολυτελῶς ζῆν, *Dem.*

Lautitia, ἡ πολυτέλεια, ας, *Iſocr.*

Lautus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, aliquis & dives, τὶς ϗ πλȣ́σιος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ πολυτελὴς, έος, femina, γυνὴ, *id.*

Laxatio, ἡ χαύνωσις, εως, *Ariſtoph.* ἡ ἄνεσις, εως, *Plato.*

Laxativus, a, um, χαυνῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, *Athen.*

Laxe, χαύνως, *Herodian.*

Laxitas, ἡ χαυνότης, ητος, *Plut.*

Laxo, χαυνόω, *Athen.* habenas alicui, ἀνίημί τινι ἡνίας, *Plut.* frontem, χαλάω μέτωπον, *Ariſtoph.* os, τὸ ϛόμα, *Xen.* vinculum, ἐπιχαλάω δεσμὸν, *Lucian.*

Laxus, a, um, χαῦνος, η, ον, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ ἔκλυτος, alvus, ἔκλυτον κοιλίδιον, *Strabo*, & ſolutus, ὁ ϗ ἡ ἄνετος ϗ ἄδετος, *Naz.*

Lea ſ. **Leæna**, ἡ λέαινα, ης, *Ariſtot.*

Lebes, ὁ λέβης, ητος, *Athen.*

Lectica, τὸ φορεῖον, ȣ, *Plut.* ἡ κλίνη, ης, *Dion. Hal.*

Lecticarius, ὁ κλινοφόρος, ȣ.

Lecticula, τὸ κλινάριον, ȣ, *Poll.* τὸ κλινίδιον, ȣ, *id.*

Lectio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, *Plut.* i. e. *electio*, ἡ ἐκλογὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Lectito, ἐπαναγινώσκω, aliquem, τινὰ, *Epictet.*

Lectiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον, ȣ.

Lecto, ἐπαναγινώσκω, *Epictet.*

Lector, ὁ ἀναγνώϛης, ȣ, *Plut.*

Lectulus, τὸ κλινίδιον, ȣ, *Plut.*

Lectus, i, ἡ κλίνη, ης, *Iſocr.* ἡ κοίτη, ης, *Xen.* ἡ εὐνὴ, ῆς, *id.* in lecto decumbere, κεῖσθαι ἐν τῇ κλίνῃ, *Iſocr.* occultare ſe ſub lecto, ὑποδύεσθαι ὑπὸ κλίνην, *id.* diem unam lecto affixum eſſe, μίαν ἡμέραν ἐν τῇ κλίνῃ διάγειν, *Plut.* lectum ſterno, ϛρώννυμι κλίνην, *Xen.*

Lecythus, ἡ λήκυθος, ȣ, *Plut.*

Legalis, e, νομικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.*

Legatio, ἡ πρεσβεία, ας, *Dem.* ἡ πρέσβευσις, εως, *Thuc.* legationem aliquo decernere, γράφειν πρεσβείαν εἴς τινα τόπον, *Dem.* mittere ad aliquem, πέμπειν πρεσβείαν πρός τινα, *id.* de aliqua re, ὑπὲρ τινος, *id.* obire, πρεσβεύειν πρεσβείαν, *id.* præclariſſime, ἐπιπρεσβεύειν τὰ κάλλιϛα ϗ πάντα τὰ συμφέροντα, *id.* mala fide, παραπρεσβεύεσθαι, *id.* redire a legatione, ἐπανέρχεσθαι ἀπὸ τ̃ πρεσβείας, *Dem.* legationis princeps, ὁ ἀρχιπρεσβευτὴς, ȣ̃, *Strabo*, legationis collega, ὁ συμπρεσβεὺς, έως, *Dem.* legatio per caduceatorem, ἡ ἐπικηρυκεία, ας, *id.*

Legativum, τὸ πρεσβεῖον, τὸ πρεσβέων ἐφόδιον.

Legator, ὁ διαθέμενος, ȣ, *Dem.*

Legatum, τὸ καταλειπόμενον, ȣ, *Dem.*

Legio, ἡ φάλαγξ, γος, *Herodian.* τὸ τάγμα, ατος, prima, quarta, πρῶτον, τέταρτον, *Plut.*

Legionarius, a, um, ὁ τȣ̃ τάγματος, ταγματικὸς, ὴ, όν.

Legiſlator, ὁ νομοθέτης, ȣ, *Ariſtot.* ὁ θεσμοθέτης, ȣ, *Æſchin.*

Legiſlatio, ἡ νομοθεσία, ας, *N. T.* τὸ νομοθέτημα, ατος, *Plut.*

Legitime, νομίμως, *Dem.* ἐννόμως, *id.*

Legitimus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔννομος, ȣ, & juſtum aliquid, ϗ δίκαιόν τι, *Dem.* ὁ ϗ ἡ νόμιμος, ȣ, & apertum bellum, ϗ προφανὴς πόλεμος, *id.*

Lego, as, i. e. legatum mitto, πρεσβεύομαι, *Dem.* πρεσβείαν ἀποϛέλλω πρός τινα, *id.* i. e. *addico teſtamento*, καταλείπω τί τινι, ἀπολείπω ἐν διαθήκαις, *Appian.* διατίθεμαί τινί τι, *Plato.*

Lego, is, ἀναγινώσκω, aliquid, τὶ, *Dem.* & recenſeo quædam, λέγω ϗ διέρχομαί τινα, *Iſocr.* & recito alicui quædam, λέγω ϗ ἀναγινώσκω τί τινι, *Dem.* i. e. *colligo* aliquid, ἀναλέγομαί τι, *Ariſtot.* Conf. *Colligo.*

Legumen, τὸ ὄσπριον, ȣ, *Gal.*

Lembunculus, τὸ λεμβάδιον, ȣ.

Lembus, ὁ λέμβος, ȣ, *Polyb.*

Lemma, τὸ λῆμμα, ατος, *Plut.*

Lemniſcus, τὸ λημνίσκος, ȣ, *Plut.*

Lemures, οἱ μορμῶνες, ων, *Xen.*

Lena, ἡ πορνοβοσκὸς, ȣ̃, ἡ μαϛρωπὸς, ȣ̃.

Lenimentum, τὸ ἠπίαμα, ατος, *Herodot.*

Lenitas, ἡ ἠπιότης, ητος, *Philo*, ἡ πρᾳότης, ητος, *Dem.* & ſimplicitas alicujus, πρᾳότης ϗ εὐήθειά τινος, *id.* & humanitas, πρᾳότης ϗ φιλανθρωπία, *id.*

Leniter, πρᾴως, *Dem.* ferre aliquid, φέρειν τι, *Dem.* ſe gerere erga aliquem, ἠπίως ἔχειν πρός τινα, *id.*

Lenitudo, idem quod *Lenitas.*

Leno, ὁ μαϛρωπὸς, ȣ̃, *Philo*, ὁ πορνοβοσκὸς, ȣ̃, *Baſ.* ὁ προαγωγὸς, ȣ̃, *Xen.*

Lenocinium, ἡ μαϛρωπεία, ας, *Plut.*

Lenocinor, μαϛρωπεύω, *Xen.*

Lens, dis, ἡ κόνις, ιδος, *Ariſtot.*

Lens, tis, ἡ φακὸς, ȣ̃, *Lucian.* ἡ φακὴ, ῆς, *Plut.*

Lente, βάδην, *Plut.* ἡσυχῆ, *Dioſc.*

Lenteſco, γλισχραίνομαι, *Hippocr.*

Lenticula, ἡ φακὴ, ῆς, *Plut.*

Lentiginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φακώδης, εος, *Dioſc.*

Lentigo, ἡ φακὸς, ȣ̃, *Dioſc.*

Lentiſcinus, a, um, σχοίνινος, ίνη, ινον, *Heſ.*

Lentiſcus, ἡ σχοῖνος, ȣ, *Dioſc.*

Lentitudo, ἡ βραδύτης, ητος, *Naz.*

Lentor, ἡ γλισχρότης, ητος, *Gal.*

Lentus, a, um, ὁ ϗ ἡ γλισχρὸς, ȣ̃, *Hippocr.*

Leo, ὁ λέων, οντος, *Ariſtot.*

Leoninus, a, um, ὁ ϗ ἡ λεοντώδης, εος, *Ariſtot.*

Leopardus, ὁ λεοπάρδαλις, εως.

Lepide, χαριέντως, *Plat.*

Lepidus, a, um, χαρίεις, εσσα, εν, *Ariſtot.*

Lepor ſ. **Lepos**, ἡ αἱμυλία, ας, *Plut.* ἡ εὐαρμοϛία, ας, *id.*

Leporarium, τὸ λαγωτροφεῖον, ȣ, *Colum.*

Leporinus, a, um, λαγῷος, α, ον, *Athen.*

Lepra, ἡ λέπρα, ας, *N. T.*

Lepus, ὁ λαγὼς, ῶ, *Dem.* ὁ λαγωὸς, ȣ̃, *Lucian.*

Lepuſculus, τὸ λαγώδιον, ȣ.

Leſſus, ἡ θρηνῳδία, ας.

Lethalis, e, ὁ ϗ ἡ θανατώδης, εος, *Hipp.* θανατικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ θανάσιμος, ȣ, *Dioſc.*

Lethaliter, θανασίμως.

Lethargia, ἡ ληθαργία, ας.

Lethargicus, a, um, ληθαργικὸς, ὴ, όν.

Lethargus, ὁ λήθαργος, ȣ.

Lethum, ὁ θάνατος, ȣ, *Dem.*

Levamen, ſ. **Levamentum**, ὁ κȣφισμὸς, ȣ̃, τὸ κȣ́φισμα, ατος, *Eurip.*

Levatio, ἡ κȣ́φισις, εως.

Levir, ὁ δαὴρ, έρος, *Hom.*

Levis, e, κȣ̃φος, η, ον, ſermo, λόγος, *Plato*, veſtis, ἐσθὴς, *Herodian.* ſemen, σπέρμα, *Theophr.* armatura, ὅπλισις, *Philo*, ſpes, ἐλπὶς, *Herodian.* homo, ἄνθρωπος, *id.* ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, & celer vir, ϗ ποδώκης ἀνὴρ, *Plut.* petitio, ἐλαφρὰ δέησις, *Plut.* ignis, πῦρ, *Dioſcor.* veſtis, ἐλαφρὰ ἐσθὴς, *Xen.*

Levitas, ἡ κȣφότης, ητος, *Theophr.*

Leviter, κȣ́φως, armati, ἐσκευασμένοι, *Thuc.* fero, κȣ́φως φέρω, *Eurip.*

Leviuſculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόκȣφος, ȣ.

Levo, αἴρω, *Dem.* laborem, ἐπελαφρύνω κάματον, *Æl.* manum adverſus aliquem, ἀνταίρομαι χεῖρα, *Herodot.*

Lex, ὁ νόμος, ȣ, *Dem.* ὁ θεσμὸς, ȣ̃, *id.* & inſtituta, νόμος ϗ ἤθη, *id.* & decreta, ϗ ψηφίσματα, *id.* legem ferre, νόμον τιθέναι, *id.* ſancire, νόμον νομοθετεῖν, *id.* νόμον γράφειν, *id.* ſcribere & ſancire, γράφειν ϗ τιθέναι, *id.* rogare, εἰσφέρειν, *id.* ſubſtituere, παρεισφέρειν, *id.* clanculum intrudere, λάθρα ἐμβάλλειν, *id.* latam eſſe de aliqua re, κεῖσθαι ὑπὲρ τινος, *id.* approbare, δοκιμάζειν, κύριον ποιεῖν, ἀναγράφειν νόμον, *Dem.* tueri, φυλάττειν, *id.* conſervare, διασώζειν, *id.* adſpernari, προΐεσθαι νόμον, *id.* contemnere, καταφρονεῖν νόμȣ, *id.* abrogare legem, λύειν νόμον, *id.* ἀναιρεῖσθαι νόμον, *id.* ἄκυρον ποιεῖν νόμον, *id.* legibus conſtituere aliquid, τάττειν τι νόμοις, *Dem.* permiſſum eſſe, προσήκειν ἐκ τ̃ νόμων, *id.* coërcere, λαβεῖν τινα ὑπὸ νόμȣς, *id.* obſtringere aliquem ad faciendum aliquid, κατακλείειν τινὰ ποιεῖν τι, *id.* adquieſcere, ὑπομένειν τȣ̀ς νόμȣς, *id.* parere, προσέχειν τοῖς νόμοις, *id.* πείθεσθαι τοῖς νόμοις, *id.* cedere, συγχωρεῖν τοῖς νόμοις, *id.* lex jubet hoc, λέγει τȣ̃το νόμος, *id.* vetat hoc, ἀπαγορεύει τȣ̃το ὁ νόμος, *id.*

Lexicon, τὸ λεξικὸν, ȣ̃.

Libamen ſ. **Libamentum**, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Herodian.*

Libatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Xen.*

Libella, τὸ ϛαθμίον, ȣ, ἡ ϛάθμη, ης, *Lucian.*

Libellus, τὸ βιβλίδιον, *Dem.* τὸ βιβλαρίδιον, *N. T.*

Libens, ἄσμενος, ένη, ενον, *Plat.* admodum, ὁ ϗ ἡ ὑπεράσμενος, ȣ, *Xen.*

Libenter, ἀσμένως, *Iſocr.* libentiſſime, ἀσμενέϛατα, *Plat.* ſuſcipio, ἀσμενίζω, *Æſchin.* lubentiſſime ſuſcipio, ὑπερασμενίζω, *Plut.*

Libentia, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Plato.*

Liber, i, ἡ βίβλος, ȣ, *Dem.* τὸ βιβλίον, ȣ, *Lucian.* i. e. *cortex*, ὁ φλοιὸς, ȣ̃, *Gal.*

Liber, a, um, ἐλεύθερος, έρα, ερον, & nullius ſervus, ϗ μηδενὸς δȣ̃λος, *Dem.* & ſui juris, ϗ αὐτὸς αὐτȣ̃ κύριος, *id.* ϗ αὐτόνομος, *id.*

Liberalis, e, ὁ ϗ ἡ ἐλευθέριος, ȣ, *Iſocr.* indoles, φύσις, *Xen.* facies, ὄψις, *Plut.* ars, παιδεία, *Luc.* i. e. munificus, ὁ ϗ ἡ φιλόδωρος, ȣ, *Dem.*

Liberalitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος, *Ariſtot.*

Liberaliter, ἐλευθερίως, inſtituti, πεπαιδευμένοι, *Xen.* educati, ἐλευθέρως τεθραμμένοι, *Iſocr.*

Liberatio, ἡ ἐλευθέρωσις, εως, *Thuc.* ἡ ἀπελευθέρωσις, εως, *Plut.*

Liberator, ὁ ἐλευθερωτὴς, ȣ̃, *Luc.*

Libere, ἐλευθέρως, *Iſocr.*

Liberi, orum, τὰ τέκνα, ων, *Xen.* filii, οἱ παῖδες, ων, *Dem.* filiæ, αἱ παῖδες, ων, parvi, μικρὰ παιδία, ων, *Dem.* legitimi, γνήσιοι

γνήσιοι παῖδες, *id.* uterini, παῖδες ὁμομήτριοι, *id.* ſubdititii, παῖδες ὑποβολιμαῖοι, *id.* maſculi, παῖδες ἄῤῥενες, *id.* ſexus muliebris, παῖδες θήλειαι, *id.* liberos procreare, ſuſcipere, ποιεῖσθαι παῖδας, *Dem.* habere ex aliqua, εἶναί τινι παῖδας ἔκ τινος, *id.* relinquere, καταλιπεῖν παῖδας, *id.* amittere, ἀπόλλυσθαι παῖδας, *id.* liberorum procreatio, ἡ παιδουργία, ας, *Plato,* multitudo, ἡ πολυπαιδία, ας, *Iſocr.* orbitas, ἡ ἀπαιδία, ας, *Dem.* ἡ ἀτεκνία, ας, *Ariſtot.* amans, ὁ ϗ ἡ φιλότεκνος, ου, *id.* oſor, ὁ ϗ ἡ μισότεκνος, ου, *Æſchin.* odium, ἡ μισοτεκνία, ας, *Plut.* pulchros & multos habens, ὁ ϗ ἡ καλλίπαις ϗ πολύπαις, αιδος, *Ælian.* liberis carens, ὁ ϗ ἡ ἄτεκνος, ου, *Ariſtot.* orbari, ἀποτεκνοῦσθαι, *N. T.*

Libero, ἐλευθερόω, aliquem, τινὰ, *Dem.* una, συνελευθερόω, *id.* aliquem ob aliquo, ἐλευθερόω τινὰ ἀπό τινος, *Plat.* τινά τινος, *Eurip.* periculo, ῥύομαί τινα κινδύνων, *Plut.* calamitatibus, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν συμφορῶν, *Iſocr.* beneficiis ſuis ab inopia, τινὰ ταῖς εὐεργεσίαις τῶν ἀποριῶν, *id.* ab accuſationibus, ἀπολύω, ſ. ἐλευθερόω, ſ. ἀφίημι, ſ. ἐκσώζω τινὰ τῶν ἐγκλημάτων, *Iſocr.*

Liberta, ἡ ἀπελευθερωθεῖσα, ης.

Libertas, ἡ ἐλευθερία, ας, & nulli ſubjectum eſſe, ϗ τὸ μηδένα δεσπότην ἔχειν, *Dem.* libertatem amare, ἐλευθερίαν ἀγαπᾷν, *Dem.* quærere, ζητεῖν, *id.* promittere alicui, ὑπισχνεῖσθαί τινι, *id.* conſtituere alicui, κατατιθέναι τινὶ, *id.* comparare, κτήσασθαι, *id.* habere, ὑπάρχειν τινὶ, *id.* cuſtodire, φυλάττειν, *id.* conſervare, διασώζεσθαι, *id.* eripere, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* ſubvertere, ἀνατρέπειν, *id.* perdere, ἀπολλύειν, *id.* libertate privari, ἀποστερεῖσθαι τῆς ἐλευθερίας, *Iſocr.* in libertatem aliquem adſero ſ. vindico, ἐξαιρέομαί τινα εἰς ἐλευθερίαν, *Iſocr.* libertate aliquem dono, ἐλευθερόω τινὰ, *Dem.*

Libertina, ἡ ἀπελευθερικὴ, ῆς.

Libertinus, ὁ ἐξελευθερικὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ἀπελευθερικὸς, οῦ, *id.*

Libertus, ὁ ἀπελευθερωθεὶς, έντος, *Plato,* ὁ ἀπελεύθερος, ου, *Philo.*

Libet, δοκεῖ, *Thuc.* mihi ludere, ἀρέσκει μοι παίζειν, *Herodian.*

Libidinor, λαγνεύω, *Æl.*

Libidinoſe, ἀκολάστως, *Ariſtot.*

Libidinoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκόλαστος, *Ariſtot.* Conf. *Laſcivus.*

Libido, ἡ ἐπιθυμία, ας, *Plato.* Confer. *Laſcivia.*

Libitinarius, ὁ κτεριστὴς, οῦ, *Ulpian.*

Libo, λείβω, lac, ἐπισπένδω γάλα, *Plut.*

Libra, ὁ σταθμὸς, οῦ, pro pondere, *Herodot.* pro inſtrumento, *Ariſtoph.* i. e. pondo, ἡ λίτρα, ας, *Gal.* qui ſex librarum eſt, ὁ ϗ ἡ ἑξάλιτρος, ου, *Ariſtot.* cœleſtis, ὁ ζυγὸς, οῦ.

Libralis, e, λιτραῖος, αία, αῖον.

Libramen, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plut.*

Librarium, τὸ βιβλιοφυλάκιον, ου.

Librarius, ὁ βιβλιογράφος, ου, *Lucian.*

Libripens, ὁ ζυγοστάτης, ου.

Libro, ζυγοστατέω, *Lucian.* σταθμάομαι, *Pauſ.*

Libum, ὁ ψαιστὸς, οῦ, *Ariſtoph.*

Licenter, ἀδεῶς, *Ariſtot.* ἀσελγῶς, *Dem.*

Licentia, ἡ ἄδεια, ας, delinquendi, ἀδικεῖν, *Demoſth.* furandi, ἡ ἐξουσία κλέπτειν, *Xen.* i. e. immodica libertas, ἡ ἄνεσις, εως, *Plato.*

Licentioſus, a, um, ἐξουσιαστικὸς, ἡ, όν.

Liceor, ἀντωνέομαι, *Xenoph.* ἐπιβάλλω, *Ariſtot.*

Licet, ἔξεστι, alicui facere aliquid, τινί τι πράττειν, *Dem.* id. mihi, μέτεστι τοῦτό μοι, *Plato,* iſta mihi dicere, ἔνεστί μοι ταῦτα εἰπεῖν, *Dem.* i. e. quamvis, κἂν, omnia expediunt, licet quis exiguas vires adjecerit, πάντ' ὠφελεῖ, κἂν τις μικρὰν δύναμιν προσθῇ, *Dem.* εἰ ϗ, licet non faciant, εἰ ϗ μὴ ποιοῦσι, *id.* Conf. *Etſi.*

Lichen, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Dioſc.*

Licitatio, ἡ ἀντώνησις, εως, ὁ πλειστηριασμὸς, οῦ, *Heſych.*

Licitator, ὁ πλειστηριαστὴς, οῦ.

Licitor, *contra aliquem,* ἀντωνέομαι, *Lyſ.* pluris, πλειστηριάζομαι, *id.*

Licitum eſt, idem quod *Licet.*

Licitus, a, um, θεμιτὸς, ἡ, ὸν, non eſt, οὐκ ἔστι, *Plato.*

Licium, ὁ μίτος, ου, *Syneſ.*

Lictor, ὁ ῥαβδοῦχος, ου, *Iſocr.*

Lien, ὁ σπλὴν, ηνὸς, *Plut.*

Ligamen, ὁ δεσμὸς, οῦ, *Dem.*

Ligatura, τὸ ἅμμα, ατος.

Lignarius, a, um, ὁ ϗ ἡ ξυλώδης, εος, *Theophr.* faber, ὁ ξυλουργὸς, οῦ, lignaria opera, τὰ ξυλουργικὰ, ῶν, *Plut.*

Lignatio, ὁ ξυλισμὸς, οῦ, ἡ ξυλεία, ας, *Suid.*

Lignator, ὁ ξυλεὺς, έως, *Pauſ.*

Ligneus, a, um, ξύλινος, ίνη, ινον, *Xen.*

Lignor, ξυλεύομαι, *Heſych.* ξυλίζομαι, *Plut.*

Lignoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ξυλώδης, εος, *Theophr.*

Lignum, τὸ ξύλον, ου, *Ariſtot.* parvum, τὸ ξυλάριον, ου, *Xen.*

Ligo, δέω, catena ad aliquid, ἁλύσει πρός τι, *Thuc.* aliquid ad aliquid, ἀναδέω τι πρός τι, *Thuc.*

Ligo, ἡ δίκελλα, ης, *Naz.* ἡ μάκελλα, ης, *Cl. Al.*

Ligula, *tibiæ,* ἡ γλωττὶς, ίδος, *Lucian.* *cruralis,* ἡ περισκελὶς, ίδος, *Plut.* adſtrictoria, ὁ σφαιρωτὴρ, ῆρος, *Naz.* ὁ ἀναγωγεὺς τῶν βλαυτῶν, *Ælian.*

Ligurio, λιχνεύω.

Liguritio, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*

Liguritor, ὁ λίχνος, ου, *Plato.*

Liguſtrum, ὁ λευκόροδον, ου.

Lilium, τὸ κρίνον, ου, *N. T.*

Lima, ἡ ῥινὴ, ῆς, *Xen.*

Limatura, τὸ ῥίνημα, ατος, *Herodian.* τὸ ῥίνισμα, ατος, *Dioſc.*

Limax, ὁ κοχλίας, ου, *Dioſc.*

Limbus, τὸ κράσπεδον, ου, *N. T.*

Limen, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Herodot.* ſuperius, τὸ ὑπέρθυρον, ου, *Phavor.* i. e. *impreſſus,* ἡ εἴσοδος, ου, i. e. domus, ὁ οἶκος, ου, *Dem.*

Limes, ὁ ὅρος, ου, *Dem.*

Limitaneus, a, um, ὅριος, ία, ιον, *Plut.*

Limitatio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Limito, ὁρίζω, *Ariſtot.*

Limo, ῥινέω, *Dioſc.*

Limoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰλυώδης, εος, *Gal.* ὁ ϗ ἡ βορβορώδης, εος, *Plato.*

Limpidus, a, um, ὁ ϗ ἡ διαφανὴς, έος, *Ariſtot.*

Limpitudo, ἡ διαφάνεια, ας, *Euſtath.*

Limus, i, ὁ βόρβορος, ου, *Plut.* ὁ ἰλὺς, ύος, *Herodian.*

Limus, a, um, ὁ ϗ ἡ παραβλὼψ, ῶπος, oculus, ὀφθαλμὸς, *Lucian.* limis oculis intueri aliquid, παρακύπτειν εἴς τι, *id.* limis videre, τοῖς πλαγίοις ὁρᾷν.

Linctus, us, τὸ λεῖγμα, ατος.

Linea, ἡ γραμμὴ, ης, *Ariſtot.*

Lineamentum, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plat.*

Linearis, e, γραμμικὸς, ἡ, ὸν, demonſtratio, ἀπόδειξις, *Quinctil.* i. e. *lineæ ſimilis,* ὁ ϗ ἡ γραμμώδης, εος, *Theophr.*

Lineatio, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.*

Lineo, ὑπογράφω, *Ariſtot.*

Lineola, ἡ μικρὰ γραμμὴ, ῆς.

Lineus, a, um, λίνεος, έα, εον, *contr.* λινοῦς, ῆ, οῦν, tunica, χιτὼν, *Philoſtr.*

Lingo, λείχω, περιλιχμάω, *Lucian.*

Lingua, ἡ γλῶσσα, ης, *Dem.* linguam continere, ἐπέχειν τὴν γλῶσσαν, *Chryſ.* incido, γλωσσοτομέω, *Plut.* i. e. ſermo, lingua maxime ignota utentes, ἀγνωστότατοι τὴν γλῶσσαν, *Thuc.* qui alterius linguæ eſt, ὁ ϗ ἡ ἑτερόγλωσσος, ου, *N. T.* qui ejuſdem linguæ eſt, ὁ ϗ ἡ ὁμόγλωττος, ου, *Xen.* lingua Græca loquens, ἑλληνίζων τῇ φωνῇ, *Æſchin.* lingua Latina diſertus, ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐπρόσφορος, *Herodian.*

Linguax, ὁ ϗ ἡ γλωσσώδης, εος, LXX.

Lingula, τὸ γλωσσάριον, ου.

Linguoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ γλωσσώδης, εος.

Linio, χρίω. Conf. *Ungo.*

Lino, ἐπαλείφω, *Xen.*

Linquo, λείπω. Conf. *Relinquo.*

Linteamen, τὸ ὀθόνιον, ου, *N. T.*

Linteo, ὁ ὀθονοποιὸς, οῦ.

Linteolum, τὸ ὀθόνιον, ου, *Theophr.*

Linter, ἡ σκάφη, ης, *Lucian.*

Linum, τὸ λίνον, ου, *Thuc.* crudum, τὸ ὠμόλινον, ου, *Hipp.*

Lippio, λημάω, *Lucian.*

Lippitudo, ἡ λήμη, ης, *Heſych.*

Lippus, a, um, γλαμυρὸς, ὰ, ὸν, *Gal.* ὁ ϗ ἡ λάμων, ωνος, *Lucian.*

Liquatio, ἡ τῆξις, εως, ἡ τηκεδὼν, όνος, *Diodor. Sic.*

Liquefacio, ἀνατήκω, *Plut.* τήκω, *id.*

Liqueſco, ἀνατήκομαι, *Plut.*

Liquet, δῆλόν ἐστι, *Xen.*

Liquide, ὑγρῶς, i. e. *manifeſte,* σαφῶς, *Dem.*

Liquiditas, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.*

Liquido, σαφῶς, *Iſocr.*

Liquidus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, pix, πίσσα, *Dioſc.* i. e. manifeſtus, δῆλος, η, ον, *Dem.* Conf. *Manifeſtus.*

Liquo, τήκω, ceram, κηρὸν, *Gal.*

Liquor, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.*

Lira, ἡ αὖλαξ, ακος, *Philo.*

Liratim, κατ' αὔλακας.

Liro, ἀλοκίζω, *Ariſtoph.* αὔλακας ἐλαύνω.

Lis, ἡ δίκη, ης, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* lites & judicia, δίκαι ϗ κρίσεις, *id.* & negotia, ϗ πράγματα, *id.* litem intendere alicui, λαχεῖν τινι δίκην, *Dem.* & negotia habere cum aliquo, ἔχειν δίκην ϗ πράγματα πρός τινα, *id.* Conf. *Actio.*

Litatio, τὸ καλλιέρημα, ατος, *Naz.*

Litera, τὸ γράμμα, ατος, *Plut.* erudire aliquem in litteris, παιδεύειν τινὰ τὰ γράμματα, *Demoſth.* διδάσκειν τινὰ τὰ γράμματα, *id.* ſcribere, γράφειν γράμματα, *id.* litterarum rudis, ὁ ϗ ἡ ἀγράμματος, ου, *Lucian.* litterarum imperitia, ἡ ἀγραμματία, ας, *Æl.* qui nullarum litterarum eſt, ὁ ϗ ἡ πολυγράμματος, ου, *Plut.* i. e. epiſtola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Epiſtola.*

Literarius, a, um, γραμματικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Literate, παιδεύτως, *Iſocr.*

Literator, ὁ γραμματιστὴς, οῦ, *Plut.*

Literatura, ἡ γραμματεία, ας, ἡ γραμματιστικὴ, ῆς, *Philo.*

Literatus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, *Iſocr.* Conf. *Doctus.*

Lithargyrus, ἡ λιθάργυρος, ου, *Dioſc.*

Litigator, ὁ δικαζόμενος, ου, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, ου, *id.* ὁ φιλόνεικος, ου, *Ariſtot.*

Litigioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φιλόδικος, ου, *Ariſtot.* ἐριστικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ φιλόνεικος, ου, *Dem.*

Litigium, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Dem.*

Litigo, ἐρίζω, accurate de rebus minutis, ἀκριβῶς περὶ μικρῶν, *Iſocr.* cum aliquo de re aliqua, ἀμφισβητέω περὶ τινος, *id.* κατά τι, *id.* ἐγκαλέω τινί τι, *Plato*, δικάζομαι τινι περὶ τινος, *Lucian.* περὶ τι, *Æſchin.*

Lito, καλλιερέω, Deo pro aliquo, θεῷ ὑπὲρ τινος, *Xen.* me ipſum, ἐμαυτὸν, *Plut.*

Litoralis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπάκτιος, ου, *Soph.* ὁ αἰγιαλίτης, ου, arena, ἄμμος, *Dioſc.*

Litoreus, a, um, ἀκταῖος, αία, αῖον.

Litura, ἡ χρίσις, εως, ἡ ἄλειφη, ῆς, ἡ ἀπαλειφὴ, ῆς, lituram facio, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω, *Xen.*

Litus, ἡ ἀκτὴ, ῆς, *Lucian.* ὁ αἰγιαλὸς, οῦ.

Lituus, ἡ βυκάνη, ης, *Suid.*

Liveo, πελιδνόομαι.

Liveſco, πελιδνόομαι, *Gal.*

Lividus, a, um, πελιδνὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* lividum reddo, πελιδνόω.

Livor, τὸ πελίωμα, ατος, *Dioſc.* ὁ μώλωψ, ωπος, *Ariſtot.*

Lix, ἡ κόνις, εως, *Plut.*

Lixa, ὁ σκευοφόρος, ου, *Xen.*

Lixivia, ſ. Lixivium, ἡ κονία, ας, *Ariſtot.*

Lixus, a, um, ἑφθὸς, ὴ, ὸν, *Xen.*

Localis, e, τοπικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Locarium, ἡ μίσθωσις, εως, pendere, τὴν μίσθωσιν φέρειν, *Dem.*

Locatio, ἡ ἀπομίσθωσις, εως, ἡ μίσθωσις, εως, *Dem.*

Loco, καθίζω, aliquem in thronum, τινὰ εἰς θρόνον, *Xen.* domum alicui, μισθόω τινὶ τὸν οἶκον, *Dem.* alicui filiam, vide *Eloco.*

Loculamentum, ὁ σηκὸς, ου, *Ariſtot.*

Loculus, τὸ χώριον, ου, *Xen.* i. e. marſupium, ἡ ἀργυροθήκη, ης.

Locuples, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* Conf. *Dives.*

Locupleto, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Locus, ὁ τόπος, ου, *Dem.* τὸ χωρίον, ου, *Xen.* locum dare alicui, περιχωρεῖν τινι, *Æſchin.* χώραν καταλιμπάνειν τινὶ, *Plat.* loco, i. e. vice, alicujus alium eligere, ἀντί τινος ἄλλον αἱρεῖσθαι, *Dem.* loco beneficii habere, εὐεργεσίας μέρει ἀριθμεῖν, *Ariſtot.* ποιεῖσθαί τι ἐν εὐεργεσίας τάξει, *Dem.* loco medicinæ, ἐν μέρει φαρμάκου, *Theophr.* cujus res peſſimo loco ſunt, ὃς φαυλότατα ἔχει πράγματα, *Dem.*

Locuſta, ἡ ἀκρίς, ίδος, *N. T.*

Lodix, ἡ σισύρα, ας.

Logica, ἡ λογικὴ, ῆς, *Lucian.*

Logiſta, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Plut.*

Logiſtica, ἡ λογιστικὴ, ῆς.

Loliaceus, a, um, αἴρινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Loligo, ἡ τευθὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Lolium, ἡ αἶρα, ας, *Theophr.* lolio plenus, ὁ ϗ ἡ αἰρώδης, εος, *id.* in lolium tranſeo, ἐξαιρόομαι, *id.*

Longævitas, ἡ μακροβιότης, ητος, *Ariſtot.*

Longævus, a, um, ὁ ϗ ἡ μακρόβιος, ου, *Lucian.*

Longe, μακρὰν, habito, ἀποικέω, *Iſocr.* μακρῷ, præſtantiſſimus, ἄριστος, *Plato*, μακρῶς, *Ariſtot.* πόῤῥω, ab inſtituto digredi, τοῦ παρόντος γίγνεσθαι, *Demoſth.* longius, πορρωτέρω, *id.* longiſſime, πορρωτάτω, *idem.*

Longimanus, a, um, ὁ ϗ ἡ μακρόχειρ, ρος, *Plut.*

Longinque, πόῤῥω, *Dem.*

Longinquitas, τὸ διάστημα, ατος, *Plato.*

Longinquus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* e longinquo, ἀπὸ μακρόθεν, *N. T.*

Longitudo, τὸ μῆκος, εος, temporis, χρόνου, *Iſocrat.* digiti, ὡς δακτύλου, *Dioſc.* ἡ μακρότης, ητος, *Plut.*

Longiuſculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπομήκης, εος, *Dioſc.*

Longurio, ὁ ἐπιμήκης, εος, *Herodian.*

Longus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, oratio, λόγος, *Thuc.* conſuetudo, συνήθεια, *Plut.* via, ὁδὸς, *Iſocr.* longum eſt recenſere, μακρὸν ἐπὶ διεξιέναι, *Plato*, longum valere dicere alicui, μακρὰ χαίρειν φράζεσθαί τινι, *Plut.* longo tempore poſt, χρόνῳ συχνῷ ſ. παμπλήθει ὕστερον, *Dem.*

Loquacitas, ἡ ἀδολεσχία, ας, *Iſocr.* ἡ πολυλογία, ας, *Plato*, ἡ μακρολογία, ας, *Iſocr.* ἡ λαλιὰ, ᾶς, *Plut.*

Loquax, ὁ ϗ ἡ ἀδόλεσχος, ου, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ φλύαρος, ου, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ σπερμολόγος, ου, *id.* ſum, ἀδολεσχέω, *Dem.*

Loquela, ἡ λαλιὰ, ᾶς, *Laert.*

Loquor, λαλέω, pauca, ὀλίγα, *Lucian.* de aliqua re, ποιέομαι λόγον περὶ τινος, *Plut.* ad aliquem, πρός τινα, *Plut.* λαλέω τινὶ, *Dem.* ἀγορεύω τινὶ, *Lucian.* Conf. *Dico*, de rebus antiquis, ἀρχαιολογέω, *Thuc.* breviter, βραχυλογέω, *Plut.* ſententias, γνωμολογέω, *id.* proprie, κυριολογέω, *Philo*, prolixe, μακρολογέω, *Herodian.* de fabulis, μυθολογέω, *Iſocr.* ſtulta, μωρολογέω, *Plut.* probabiliter, πιθανολογέω, *Ariſtot.* de arte, τεχνολογέω, *id.* libenter, φιλολογέω, *Plut.* de natura, φυσιολογέω, *Ariſtot.* ſeria, σπουδαιολογέω, *Xen.* magna, μεγαληγορέω, *Plut.* inania, κενολογέω, *id.* φλυαρέω, *Dem.*

Lora, ὁ δευτερίας, ου, *Poll.*

Loramentum, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xen.*

Lorarius, ὁ μαστιγοφόρος, ου, *Soph.*

Loreus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἱμαντώδης, εος, *Dioſcor.* ἱμάντινος, ίνη, ινον.

Lorica, ὁ θώραξ, ακος, linea, λινοῦς, *Xen.* ærea, χαλκοῦς, *id.* ferrea, σιδηροῦς, *Plut.* ſquamata, ἁλυσιδωτὸς, LXX. lorica induo, ſ. munio, θωρακίζω τινὰ, *Xen.* loricam induo, θωρακίζομαι, *Thuc.*

Loricatio, ὁ θωρακισμὸς, οῦ.

Lorico, θωρακίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἐπιθωρακίζω τινὰ, *id.*

Loripes, ὁ ϗ ἡ ἱμαντόπους, οδος.

Lorum, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xen.*

Lotium, τὸ οὖρον, ου, *Ariſtot.* τὸ οὔρημα, ατος, *Hippocr.* ἡ οὔρησις, εως, *id.*

Lotrix, ἡ πλύντρια, ας, *Poll.*

Lotura, ἡ πλύσις, εως, *Euſtath.*

Lotus, i, ἡ λωτὸς, οῦ, *Theophr.*

Lubens, vide *Libens.*

Lubenter, vide *Libenter.*

Lubet, vide *Libet.*

Lubido, vide *Libido.*

Lubrice, ὀλισθηρῶς, σφαλερῶς, *Iſocr.*

Lubricus, a, um, ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν, locus, τόπος, *Plut.* λεῖος, α, ον, lubricum fugere, λεῖον φεύγειν, *Ariſtot.*

Lucanica, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, *Ariſtoph.*

Lucina, ἡ εἰλύθυια, ας.

Luceo, φαίνω, *Plato*, φέγγομαι, *Ariſtot.* ἐλλαμπρύνομαι, *Lucian.*

Lucerna, ἡ θρυαλλὶς, ίδος, *Lucian.* ὁ λαμπτὴρ, ῆρος, *Naz.* ὁ λύχνος, ου, *Xen.* lucernam accendo, ἅπτω λύχνον, *Thuc.* lucerna ardet, λύχνος καίεται, *Xen.* lucernam extinguere, λύχνον σβεννύναι, *Plut.*

Lucernula, τὸ λυχνίδιον, ου, *Lucian.*

Luceſcit, ἡμέρα διαφαύσκει, *Herodot.*

Lucidus, a, um, φωτεινὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* φαεινὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ εὐφεγγὴς, έος, *id.*

Lucifer, i, ὁ φωσφόρος, ου, *Ariſtoph.*

Lucrifacio, κερδαίνω, aliquid, τι, *Demoſth.* Conf. *Lucrum.*

Lucrificus, a, um, κερδαλέος, έα, έον, *Xen.*

Lucror, κερδαίνω, aliquid, τι, *Dem.*

Lucroſe, κερδαλέως, *Thuc.*

Lucroſus, a, um, κερδαλέος, έα, έον, *Xen.*

Lucrum, τὸ κέρδος, εος, *Dem.* τὸ κέρμα, ατος, *Iſocrat.* facio ex aliqua re, κερδαίνω ἔκ τινος, *Iſocrat.* ἀπό τινος, *Dem.* χρηματίζομαι ἀπό τινος, *Dem.* in lucro ponere aliquid, κέρδος νομίζειν τι, *Iſocr.* lucri cauſſa aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει, *Xen.* lucrum inſperatum invenire, εὕρημα εὑρίσκειν, *Herodot.* lucri avidum eſſe, φιλοκερδέω, *Xen.* turpis lucri cupidus, ὁ ϗ ἡ αἰσχροκερδὴς, έος, *N. T.* cupiditas turpis lucri, ἡ αἰσχροκέρδεια, ας, *Dem.*

Lucta, ἡ πάλη, ης, *Plut.* τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctamen, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctatio, idem quod *Luctamen.*

Luctator, ὁ παλαιστὴς, οῦ, *Plut.*

Luctatus, us, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πένθιμος, ου, *Plut.*

Luctus, τὸ πένθος, εος, *Dem.* ὁ θρῆνος, ου, *Diodor. Sic.* in luctu eſſe, πένθος ἄγειν, *Lucian.* in graviſſimo luctu verſari, βαρυτάτῳ πένθει κατέχεσθαι, *Philo*, μέγα πένθος ποιεῖσθαι, *id.* quem magnus luctus invadit, ὃν μεγάλα [illegible]θη καταλαμβάνει, *id.* ὃν πένθος κατεῖχεν, *Herodian.* πενθικῶς ἔχων, *Xen.* in magnum luctum conjicere aliquem, πένθει μυρίῳ περιβαλεῖν τινὰ, *Plato.*

Lucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, *Plut.* ἡ πρὸς φῶς διαπόνησις.

Lucubro, νυκτογραφέω, ἐπαγρυπνέω, *Lucian.*

Luculenter, διαφανῶς, *Thuc.* i. e. claris verbis, διαῤῥήδην, *Dem.*

Luculentus, a, um, ὁ ϗ ἡ διαφανὴς, έος, *Plato*, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.*

Lucus, τὸ τέμενος, ου, *Dem.*

Ludibrium, ἡ χλευασία, ας, *Dem.* ὁ χλευασμὸς, οῦ, *id.* ludibrio habeo aliquem, ἐμπαίζω τινὶ, *N. T.* ἐντρυφάω τινὰ, *Lucian.* τινὶ, *Herodian.* habeor ab aliquo, ὑβρίζομαι ὑπό τινος, *id.*

Ludibundus, a, um, ἀθύρων, ουσα, ον, puer, παιδίον, *Herodot.*

Ludicer, ſ. ludicrus, a, um, ὁ ϗ ἡ παιγνιώδης, εος.

Ludicre, παιγνιωδῶς.

Ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, οῦ, *Suid.* ὁ χλευασμὸς, οῦ, *Dem.*

Ludifico, ſ. ludificor, ἐντρυφάω, aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὰ, *Lucian.* i. e. decipio, παρακρούομαι, *Plut.*

Ludimagiſter, ὁ γραμματοδιδάσκαλος, ου, *Plut.* ὁ γυμνασιάρχης, ου, *Æſchin.* ὁ γραμματιστὴς, οῦ, *Plato.*

Ludio, ſ. Ludius, ὁ ὀρχηστὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *Herodian.*

Ludo, παίζω, teſſeris, ἀστραγάλοις, *Plut.* ἀστραγαλίζω, *id.* cum aliquo, προσπαίζω τινὶ, *Plato*, alea, πεττεύω, *Lucian.* κυβεύω, *Laert.* nucibus, καρυατίζω, *Philo*, calculis pro nucibus, πεττεύω ἐπὶ καρύων, *Lucian.* par & impar, τὰ ἄρτια ϗ περιττὰ παίζω, *Ariſtoph.* ut puer, ἀθύρω, *Herodot.* ludum, παιδιὰν παίζω, *Plato*, i. e. *illudo*, vide *Illudo.*

Ludus, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Xen.* τὸ παίγνιον, ου, *Plato*, ἡ παιγνία, ας, *Xen.* litterarius, τὸ διδασκαλεῖον, ου, *Dem.* τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον, *Lucian.* ludum aperire, γραμματοδιδασκαλεῖον ἀνοίγειν, *id.* ludi, orum, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Plut.* ſeculares, θεαὶ αἰώνιοι, *Herodian.* ludos celebro, πανηγυρίζω, *Philo*, ludos exhibeo, χορηγέω, *Dem.*

Lues, ἡ λύμη, ης, ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Iſocr.* ἡ φθορὰ, ᾶς, *Thuc.*

Lugeo, πενθέω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* ob aliquid, ἐπὶ τινι, *Æſchin.* ὀλοφύρομαί τι, *Philo*, aliquem, θρηνέω τινὰ, *Lucian.* ὀδύρομαί τινα, *Iſocr.*

Lugubre, πενθικῶς, *Xen.*

Lugubris, e, πενθικὸς, ἡ, ὸν, γοερὸς, ὰ, ὸν, *Baſ.*

Lumbricus, ὁ ἕλμινς, θος, *Euſeb.* lumbricis laborare, ἑλμινθιάω, *Ariſtot.*

Lumbus, ἡ ὀσφὺς, ύος, *Ariſtot.* ἡ ψύα, ας, *Baſ.* ἡ ψόα, ας, LXX. ἡ ἰξὺς, ύος, *Gal.*

Lumen, τὸ φῶς, φωτὸς, *Dem.*

Luminare, ὁ φωστὴρ, ῆρος, LXX.

Luminoſus, a, um, φωτεινὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ὁ ϗ ἡ φεγγώδης, εος, *Naz.*

Luna, ἡ σελήνη, ης, *Ariſtot.* creſcens, σελήνη τικτομένη, decreſcens, φθίνουσα, corniculata, μηνοειδὴς, ſemiplena ſ. dimidiata, ἡμίτομος, ſ. διχότομος, gibboſa, ἀμφίκυρτος, plena, πανσέληνος, deficiens, λειψίφωτος, ſilens ſ. nulla, συνοδικὴ, creſcit, αὐξάνεται, decreſcit, φθίνεται, deficit, ἐκλείπει.

Lunaris, e, σεληναῖος, αία, αῖον, *Lucian.* lapis, ὁ σεληνίτης λίθος, *Dioſc.*

Lunaticus, a, um, σεληνιαζόμενος, ένη, ενον, *N. T.* σεληνιακὸς, ἡ, ὸν, *Al. Trall.*

Lunatus, a, um, ὁ ϗ ἡ μηνοειδὴς, έος.

Lunula, ἡ σεληνὶς, ίδος, τὸ σελήνιον, ου.

Luitio, ἡ τίσις, εως, *Plut.*

Luo, λύομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* pœnam alicujus rei, ὑπέχω τιμωρίαν τινὸς, *Thuc.* alicui, ἐκτίω τίσιν τινὶ, *Plut.* damnum, τίνω τὴν βλάβην, *Plato.*

Lupa, ἡ λύκαινα, ης, *Plato,* parva, ἡ λυκὶς, ίδος, *id.* i. e. meretrix, ἡ ἑταιροῦσα, ης, *id.* ἡ χαμαιτύπη, ης, *id.* ἡ πόρνη, ης, *N. T.*

Lupanar, τὸ πορνεῖον, ου, *Athen.* τὸ χαμαιτυπεῖον, ου, *Lucian.*

Lupatum, ὁ χαλινὸς, οῦ, *Xen.* ὁ λύκος, ου, *Plut.*

Lupinus, a, um, λύκειος, εία, ειον, *Polyb.* i. e. lupo ſimilis, ὁ ϗ ἡ λυκώδης, εος.

Lupinus, i, ὁ θέρμος, ου. *Dioſc.*

Lupulus, τὸ βρύον, ου, *Theophr.*

Lupus, ὁ λύκος, ου, *Ariſtot. piſcis,* ὁ λάβραξ, ακος.

Lurco, onis, ὁ γαστρίμαργος, ου, *Ariſtot.*

Lurco, ſ. Lurcor, γαστριμαργέω, *Chryſ.*

Luridus, a, um, πελιδνὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.*

Luror, ἡ πελία, ας.

Luſcinia, ἡ ἀηδὼν, όνος, *Ariſtot.*

Luſciniola, ἡ ἀηδονὶς, ίδος, *Theocr.*

Luſcioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μύωψ, ωπος, *Ariſtot.* μυωπὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ſum, μυωπάζω, *Ariſtot.*

Luſcus, a, um, ὁ ϗ ἡ μονόφθαλμος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἑτερόφθαλμος, ου, *Plut.*

Luſio, ἡ παιγνία, ας, *Xen.*

Luſito, παίζω, *Lucian.*

Luſor, ὁ παίκτης, ου.

Luſorius, a, um, παικτικὸς, ἡ, όν.

Luſtralis, e, ὁ ϗ ἡ καθάρσιος, ου, *Naz.*

Luſtratio, ὁ ἁγνισμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ καθαρμὸς, οῦ, *id.* ἡ κάθαρσις, εως, *Plato.*

Luſtricus, a, um, ἁγνιστικὸς, ἡ, ὸν, *Euſtath.*

Luſtro, ἁγνεύω, aliquid, τι, *Antiph.* aliqua re, ἁγνίζω τί τινι, *Plut.* aliquid animo, ἐξετάζω τι, *Dem.* exercitum, καταλόγους ποιέομαι τῶν δημοτικῶν.

Luſtro, onis, ὁ πόρνος, ου, *Xen.*

Luſtror, πορνεύω, *Dem.*

Luſtrum, ὁ φωλεὸς, οῦ, *Ariſtot.* i. e. lupanar, τὸ πορνεῖον, ου, *Athen.* i. e. tempus quinque annorum, ἡ πεντετηρὶς, ίδος, *Thuc.*

Luſus, us, τὸ παίγνιον, ου, *Plato,* ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Xen.*

Luteſco, πηλόομαι.

Luteus, a, um, i. e. *cænoſus,* πήλινος, ίνη, ινον, poculum, ποτήριον, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ τελματώδης, εος, *Thuc.* i. e. ſubflavus, μήλινος, ίνη, ινον, τὴν χρόαν, *Æl.* ὁ ϗ ἡ λεκιθώδης, εος, luteum ovi, ἡ λέκιθος, ου, *Ariſtot.*

Luto, πηλόω.

Lutoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ τελματώδης, εος, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ τεναγώδης, εος, *Lucian.*

Lutra, ἡ ἐνυδρὶς, ſ. ἔνυδρις, εως, *Ariſtot.*

Lutulentus, a, um, idem quod *Lutoſus.*

Lutum, ὁ πηλὸς, ου, *Dem.*

Lux, τὸ φῶς, φωτὸς, *Ariſtot.*

Luxatio, ἡ ἐξάρθρησις, εως, τὸ ἐξάρθρημα, ατος, *Gal.* τὸ ἐξάρθρωμα, ατος, *Ariſtot.* τὸ στρέμμα, ατος, *Dem.*

Luxo, ἐξαρθρόω, *Ariſtot.* λορδαίνω, *Cl. Al.* pedem, στρέφω τὸν πόδα, *Herodot.*

Luxuria ſ. Luxuries, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀκρασία, ας, *id.*

Luxurio ſ. Luxurior, ἀσωτεύομαι, *Athen.*

Luxurioſe, ἀσώτως, *Iſocr.* vivo, τρυφάω, *Iſocr.*

Luxurioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄσωτος, ου, *Ariſtot.*

Luxus, ἡ πολυτέλεια, ας, *Iſocr.* ἡ τρυφὴ, ῆς, *Iſocr.* immoderatus, ἔξω τοῦ μέτρου, *Ælian.* luxu diffluo, ὑπὸ τρυφῆς διαῤῥέω, *id.* in luxum prolabor, εἰς τρυφὴν ἐξοκέλλω, *id.* luxui indulgeo, τρυφάω, *Plut.* luxu perdor, ὑπὸ τῆς τρυφῆς διαφθείρομαι, *Iſocr.* luxu omnes ſuperare, πολυτελείᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερβάλλεσθαι, *Ælian.*

Lychnuchus, ὁ λυχνοῦχος, ου, *Athen.*

Lychnus, ὁ λύχνος, ου, *Xen.*

Lydius lapis, ἡ βάσανος, ου, *Lucian.*

Lympha, τὸ ὕδωρ, ατος. Conf. *Aqua.*

Lymphaticus, a, um, ὁ ϗ ἡ νυμφόληπτος, ου, *Plato.*

Lymphatio, ἡ νυμφοληψία, ας.

Lymphatus, a, um, idem quod *Lymphaticus.*

Lympho, ἐκμαίνομαι. Conf. *Furo.*

Lyncurium, τὸ λυγκούριον, ου, *Dioſc.*

Lynceus, a, um, λύγκειος, εία, ειον, lynceis oculis præditus, βλεπόμενος ὀξύτερον τοῦ λυγκέως, *Ariſtoph.*

Lynx, ὁ ϗ ἡ λύγξ, κὸς, *Ariſtot.*

Lyra, ἡ λύρα, ας, *Plut.* parva, τὸ λύριον, ου, *Ariſtoph.* cano, λυρίζω.

Lyricen, ὁ λυρῳδὸς, οῦ, ὁ λυριστὴς, οῦ.

Lyricus, a, um, λυρικὸς, ἡ, ὸν, poëſis, ποίησις, *Athen.*

Lytrum, τὸ λύτρον, ου, *Xen.*

M.

Macellarius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.* ſum, κρεωπωλέω, *id.*

Macellum, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Macellus, a, um, ὁ ϗ ἡ λειπόκρεως, ω, *Suid.* ὁ ϗ ἡ ὕπισχνος, ου.

Maceo, λεπτύνομαι, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*

Macer, a, um, ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Maceratio, ἡ ἴσχνανσις, εως, *Ariſtot.* ἡ τῆξις, εως, *Naz.*

Macereſco, ἐκτήκομαι, ἰσχναίνομαι.

Maceria ſ. Maceries, ἡ αἱμασιὰ, ᾶς, circumdare fundum maceria, περιοικοδομεῖν αἱμασιὰν χωρίῳ, *Dem.*

Macero, ἐκτήκω, *Eurip.* ἀποτρύω, *Soph.*

Maceſco, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*

Machina, ἡ μηχανὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος, *idem.*

Machinalis, e, μηχανικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Machinamentum, τὸ μηχάνημα, ατος, *Dem.*

Machinarius, a, um, μηχανικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Machinatio, ἡ μηχανὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος, *Dem.* τὸ κατασκεύασμα, ατος, *id.* ὁ κατασκευασμὸς, οῦ, *id.* & inſidiæ, μηχανὴ ϗ ἐνέδρα, *id.* & ars, ϗ τέχνη, *id.*

Machinator, ὁ μηχανητὴς, οῦ, *Xen.* ὁ μηχανοποιὸς, οῦ, *Lucian.* doloſus, ὁ μηχανοῤῥάφος, ου, *Themiſt.*

Machinor, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τι ἐπὶ τινα, *Dem.* ἐπιμηχανάομαί τί τινι, *Lucian.* & inſtruo aliquid, ϗ παρασκευάζω τι, *Dem.* doloſe, τεχνάζω, *id.* ſummo ſtudio, διαμηχανάομαι, *Plato,* mala, κακομηχανάομαι, *id.*

Macies, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis, τοῦ σώματος, *Gal.* ἡ ἴσχνανσις, εως, ſ. ἡ ἰσχνασία, ας, *Ariſtot.*

Macilentus, a, um, ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Macreſco, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*

Macritas ſ. Macritudo, ἡ ἰσχνότης, ητος, *Gal.*

Macror, ἡ ἰσχνότης, ητος, *Gal.*

Macroſcopium, τὸ μακροσκόπιον, ου.

Mactator, ὁ σφαγεὺς, έως, *Xen.*

Mactatus, us, ὁ σφαγιασμὸς, οῦ, *Eurip.*

Macte, οὕτως ὄναιο, *Lucian.* βάλλ' οὕτως, *id.* macte animo & hanc diligentiam ſemper adauge, οὕτως ὄναιο σύ γε τῆς δὲ τῆς φιλοπονίας.

Macteæ, αἱ μᾶζαι, ῶν, *Xen.*

Macto, σφάττω, aliquem, τινὰ, *Dem.* capram hoſtiam, θύω αἶγα, *Ariſtot.* alicui victimam, σφαγιάζομαί τινί τι, *Ælian.*

Mactra, ἡ μάκτρα, ας, *Ariſtoph.* ἡ κάρδοπος, ου, *id.*

Macula, ὁ σπῖλος, ου, *Dioſc.* ἡ κηλὶς, ίδος, LXX. maculam alicui adſpergo, καταρυπαίνω τι, *Iſocr.* καταισχύνω τι, *Dem.* περιποιεῖν αἰσχύνην τινὶ, *Iſocr.* ποιεῖν ἐν αἰσχύνῃ τι, *Dem.* abſtergere ſ. delere, ἀπολύειν τὴν αἰσχύνην, *id.* ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην, *id.*

Maculatio, ἡ σπίλωσις, εως.

Maculo, σπιλόω, *N. T.* aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Hal.* aliquid, καταρυπαίνω τι, *Iſocr.*

Maculoſus, a, um, σπιλωτὸς, ἡ, όν.

Madefacio, νοτίζω, ſpongia, σπόγγῳ, *Dioſc.* δίημι, *Theophr.* ὑγραίνω, *Plut.* διυγραίνω, *Hippocr.*

Madefactio, ἡ ἀποβροχὴ, ῆς, *Gal.* ἡ δίεσις, εως, *Dioſc.*

Madeo, νοτιάω, *Ariſtot.* νοτίζω, *Gal.* νοτίζομαι, *Lucian.*

Madeſco, διαίνομαι, δίεμαι, *Dioſc.*

Madide, ὑγρῶς.

Madidus, νοτερὸς, ὰ, ὸν, *Thuc.* ὑγρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Mador, ἡ νοτὶς, ίδος, *Lucian.* ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.* ἡ ὑγρασία, ας, *Gal.*

Mæreo, vide *Mœreo.*

Magalia, αἱ κῶμαι, ῶν.

Magadium, τὸ μαγάδιον, ου, *Lucian.*

Magador, μαγαδίζω, *Ariſtot.*

Magas, ἡ μαγὰς, άδος, *Heſych.*

Mage, idem quod *Magis.*

Magia, ἡ μαγεία, ας, *Plut.*

Magice, μαγικῶς.

Magicus, a, um, μαγικὸς, ἡ, ὸν, ars, ἡ μαγεία, ας, *Plut.* machinamentum, τὸ μάγευμα, ατος, *id.* magicas artes calleo, μαγεύω, *id.*

Magis, μᾶλλον, vobis, quam illi, ὑμῖν, ἢ ἐκείνῳ, *Dem.* nemini magis, quam illi, οὐδενὶ μέντοι μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ, *id.* magis, quam par eſt, μᾶλλον τοῦ δέοντος, *Dem.* magis una domus, quam urbs dici poteſt, μᾶλλον μίαν τὴν οἰκίαν τῆς πόλεως φαῖμεν ἂν, *Ariſtot.* multo magis, πολὺ μᾶλλον, *Iſocr.* nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον, tanto magis quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ, magis, magiſque, ἀεὶ μᾶλλον, *Viger.*

Magiſter, ὁ διδάσκαλος, ου, *Dem.* ὁ παιδεύων, οντος, *id.* ὁ παιδαγωγὸς, οῦ, *id.* choreæ, ὁ χοροδέκτης, ου, *Suid.* convivii, ὁ συμποσιάρχης, ου, equitum, ὁ ἵππαρχος, ου, *Xen.* ſum, ἱππαρχέω, *id.*

Magiſterium, ἡ προεδρία, ας, *Lucian.* ἡ προστασία, ας, *Xiph.*

Magiſtra, ἡ διδάσκαλος, ȣ, *Diod. Sic.* ἡ παιδεύȣσα, ης, ἡ καθηγεμὼν, όνος, *Plut.*

Magiſtralis, e, διδασκαλικὸς, ὴ, ὸν, ſermo, λόγος, *Xen.*

Magiſtratus, *officium*, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* & poteſtas, ϗ δυναστεία, ας, *Iſocr.* & potentia, ϗ δύναμις, *Dem.* & tyrannis, ϗ τυραννὶς, *id.* magiſtratum appetere, ἀρχὴν διώκειν, *Iſocr.* contemnere, ὑπεριδεῖν, *id.* conſtituere, καθιστάναι, *Dem.* mercari, πρίασθαι, *id.* inire, εἰσιέναι, *id.* conſequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς, *id.* gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, *Dem.* abrogare alicui, ἀποδοκιμάζειν, ἣν τις ἔλαχε, *id.* ἀφαιρεῖσθαί τινος, *id.* abolere, καταλύειν, *id.* deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, *id.* παύεσθαι ἄρχοντα, *id.* ambire, ἀρχὴν παραγγέλλειν, *Lucian.* magiſtratu abire, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχὴν, *Ariſtot.* i. e. *perſonæ*, οἱ δυνάσται, ῶν, *Dem.* οἱ δυναστεύοντες, όντων, *id.* οἱ πολιτευόμενοι, ων, *id.* οἱ περὶ πολιτείαν ὄντες, *Iſocr.* οἱ ἐν τῷ πολιτεύεσθαι, *id.* urbanus, οἱ οἰκεῖοι ἄρχοντες, *Dem.* improbitas magiſtratuum, πονηρία τῶν προεστώτων, *Iſocr.* habere aliquos magiſtratus, χρῆσθαί τισι προστάταις, *Dem.*

Magnalia, τὰ μεγαλεῖα, ων, *N. T.*

Magnanimitas, ἡ μεγαλοψυχία, ας, *Ariſtot.*

Magnanimiter, μεγαλοψύχως, *Dem.* μεγαλοφρόνως, *Æl.*

Magnanimus, a, um, ὁ ϗ ἡ μεγαλόψυχος, ȣ, *Ariſtot.* ſum, μεγαφρονέω, *Dem.*

Magnates, οἱ μεγιστᾶνες, ων, *N. T.*

Magne, μεγάλως, *Ariſtot.*

Magnes, ὁ μαγνήτης, ȣ, *Al. Aphr.* ἡ μαγνῆτις, ιδος, *Philo.*

Magneticus, a, um, μαγνητικὸς, ὴ, όν.

Magnifice, μεγάλως, *Dem. Phal.* μεγαλείως, *Polyb.* μεγαλοπρεπῶς, obire munia, λειτουργίας λειτουργεῖν, *Dem.* de ſe ſentire, μέγα φρονεῖν, *Iſocr.* ſe efferre, σεμνοποιεῖν ἑαυτὸν, *Naz.* μεγαλύνειν ἑαυτὸν, *Xen.*

Magnificentia, ἡ μεγαλοπρέπεια, ας, *Dem.*

Magnifico, μεγαλύνω, meipſum, ἐμαυτὸν, *Xen.*

Magnificus, a, um, ὁ ϗ ἡ μεγαλοπρεπὴς, έος, *Dem*, ὁ ϗ ἡ μεγαλόψυχος, ȣ, *id.*

Magniloquentia, ἡ μεγαλοῤῥημοσύνη, ης.

Magniloquus, a, um, ὁ ϗ ἡ μεγαλοῤῥήμων, ονος.

Magnitudo, τὸ μέγεθος, εος, *Ariſtot.*

Magnopere, μεγάλως, *Iſocr.*

Magnus, a, um, μέγας, μεγάλη, μέγα, vir, ἀνὴρ, rex, βασιλεὺς, urbs, πόλις, *Dem.* magni facio, μέγα ποιέομαι, *Xen.* περὶ πολλȣ̃ ποιέομαι, *Iſocrat.* *major, maximus.* Vide hæc ſuo loco.

Magydaris, ἡ μαγύδαρις, εως, *Dioſc.*

Magus, ὁ μάγος, ȣ, *Xen.*

Majalis, ὁ χοῖρος τομίας, κάπρος ἐκτομίας, *Benz.*

Mejeſtas, ἡ μεγαλειότης, ητος, *N. T.* τὸ ἀξίωμα, ατος, *Dem.*

Major, ὁ ϗ ἡ μείζων, majus, τὸ μεῖζον, ονος, *Dem.* majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἢ, *id.* majora facta, quam quis dicere poteſt, ἔργα μείζω, ἢ ὡς τῷ λόγῳ ἂν εἴποι, *id.* majus, quam ut poſſit ferre, μεῖζον, ὥστε δύνασθαι φέρειν *Plato*, majus opinione, μεῖζον τῆς δόξης, *idem*, majoris facere aliquid, quam aliud, προτιμᾶν τι τȣ̃ ἄλλȣ, *idem*, προκρίνειν τι τȣ̃ ἄλλȣ, *Iſocr.* major natu, ὁ πρεσβύτερος, ȣ, *id.*

Majores, οἱ πρόγονοι, ων, *Dem.* οἱ προγεγεννημένοι, ων, *Iſocr.*

Maius, *menſis*, ὁ σκιῤῥοφοριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Μαΐος, ȣ, *Plut.*

Mela, ἡ γνάθος, ȣ, *Hipp.*

Male, πονηρῶς, *Dem.* me habeo, μοχθηρῶς ἔχω, *Dem.* & non belle habere, φαύλως ϗ ȣ̓ καλῶς ἔχειν, *id.* non male, nec ſegniter ratiocinari, ȣ̓ κακῶς, ȣ̓δ' ἀργῶς λογίζεσθαι, *id.* tractari, δεινῶς διακεῖσθαι, *id.* & miſere belligerare, κακῶς ϗ ἀθλίως πολεμεῖν, *id.* male audire, κακῶς ἀκȣ́ειν ὑπό τινος, *Iſocr.* agi cum aliquo, κακῶς πράττειν, *Dem.* accipio aliquem, καταχράομαί τινι, *Æſchin.* loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, *Dem.* mereor de aliquo, κακῶς ποιέω τινὰ, *Iſocr.* optare alicui, κακῶς εὔχομαί τινι, male conſulo alicui, συμβȣλεύω τινὶ κακὸν, *Pla*[illegible] volo alicui, κακόνȣς εἰμί τινι, *Dem.*

Maledice, κακολόγως.

Maledicentia, ἡ κακολογία, ας, *Plut.*

Maledico, κακολογέω, alicui, τινὰ, *Plut.* κακῶς λέγω τινὰ, *Dem.* βλασφημέω περί τινος, *id.* βλασφημίαν λέγω τινὶ, *id.* καταράομαί τινα, *Ariſtot.* λοιδορέομαί τινι, *Dem.*

Maledictio, ἡ κακολογία, ας, *Plut* ἡ βλασφημία, ας, *Dem.*

Maledicium, ἡ κακηγορία, ας, *Demoſth.* ἡ βλασφημία, ας, *id.* inceſſere aliquem maledictis, ποιεῖσθαι βλασφημίας κατά τινος, *id.* προστρίβεσθαί τινι βλασφημίας, *id.* λέγειν βλασφημίαν τινὶ, *id.* Conf. *Convicium.*

Maledictus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάρατος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἐπάρατος, ȣ, *id.*

Maledicus, a, um, ὁ ϗ ἡ κακολόγος, ȣ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ βλάσφημος, ȣ, *Demoſth.* βλασφημῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, *id.*

Malefacio, κακȣργέω, impune, ἀσφαλῶς, *Dem.* κακοποιέω, *N. T.* alicui, ποιέω τινὰ κακῶς, *Iſocr.*

Malefactor, ὁ ϗ ἡ κακȣ̃ργος, ȣ, *Dem.* ὁ κακȣργῶν, ȣ̃ντος, *id.*

Malefactum, τὸ κακȣ́ργημα, ατος, *Dem.*

Maleficentia, ἡ κακȣργία, ας, *Dem.*

Maleficium, τὸ κακȣ́ργημα, ατος, *Dem.*

Maleficus, a, um, ὁ ϗ ἡ κακȣ̃ργος, ȣ, *Dem.* κακȣργῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, *id.*

Maleſuadus, a, um, ὁ ϗ ἡ κακοσύμβȣλος, ȣ.

Malevolentia, ἡ κακόνοια, ας, *Dem.* & animi acerbitas, ϗ ἡ ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρία, *id.* proſequor aliquem, εἰμί τινι κακόνȣς, *Iſocr.* εἰμί τινι ἐπεχθὴς, *Dem.*

Malevolus, a, um, ὁ ϗ ἡ κακόνȣς, ȣ, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπεχθής τινι, *id.* ὁ ϗ ἡ δύσνοος, ȣ, τινὶ, *Thuc.*

Maligne, φλαύρως, *Dem.* πονηρῶς, *id.* κακοηθῶς, *Plut.*

Malignitas, ἡ κακοήθεια, ας, *Iſocr.* ἡ κακοθυμία, ας, *Plut.*

Malignor, πονηρεύομαι, *Ariſtot.*

Malignus, a, um, ὁ ϗ ἡ κακοήθης, εος, *Dem.*

Malitia, ἡ κακία, ας, *Dem.* ἡ πονηρία, ας, *Ariſtot.* i. e. verſutia, ἡ πανȣργία, ας, *Dem.*

Malitioſe, πονηρῶς, *Dem.*

Malitioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κακοήθης, εος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ πανȣ̃ργος, ȣ, *id.*

Malleator, ὁ σφυρωτὴς, ȣ̃, ὁ σφυροκόπος, ȣ, LXX.

Malleolus, τὸ σφύριον, ȣ, *Theophr.* i. e. germen, τὸ μόσχευμα, ατος, *id.*

Malleus, ἡ σφῦρα, ας, *Ariſtot.* malleo percutio, σφυροκοπέω, LXX. malleis compactus, ὁ ϗ ἡ σφυρήλατος, ȣ, *Heliodor.*

Malluvium, τὸ χειρόνιπτρον, ȣ, *Ariſtoph.* τὸ ἀπόνιπτρον, ȣ, *Ariſtot.* τὸ χερνίβιον, ȣ, *Athen.*

Malo, αἱρέομαι, aliquid, quam aliud, τὶ, ἢ τὸ ἄλλο, *Iſocr.* potius manere, quam, μᾶλλον μένειν, ἢ, *id.* mori glorioſe, quam vivere, εὐκλεῶς ἀποθνήσκειν ἀντὶ τȣ̃ ζῆν, *Dem.* aliquid, προαιρέομαί τι, *id.*

Maltha, ἡ μάλθα, ης, *Dem.*

Malva, ἡ μαλάχη, ης, *Theophr.* arboreſcens, ἡ δενδρομαλάχη, ης, *id.*

Malum, τὸ μῆλον, ȣ, *Dioſc.* Perſicum, μῆλον Περσικὸν, *id.* Cydonium, μῆλον Κυδώνιον, *id.* Punicum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, *id.* Medicum, μῆλον Μηδικὸν, *id.*

Malum, τὸ κακὸν, ȣ̃, *Dem.* & calamitates, ϗ συμφοραὶ, *id.* & grave quid, ϗ δεινὸν, *id.* facere alicui, κακὸν ποιεῖν τινι, *Dem.* ἐργάζεσθαί τινα κακὸν, *id.* παρέχειν τινὶ, *id.* accidere alicui, συμβαίνειν τινὶ, *id.* tantum imminere, τοιȣ̃τον προσιέναι, *Dem.* conjicere ſe in malum, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς κακὸν, *id.* verſari in malis, εἶναι ἐν κακοῖς, *Iſocr.* malum pati, πάσχειν φλαῦρον, *Dem.* πειρᾶσθαι κακȣ̃, *id.* ferre gravius, φέρειν χαλεπώτερον, *id.* liberare aliquem a malo, ἀπαλλάττειν τινὰ κακȣ̃, *id.* malum! φεῦ κακȣ̃!

Malus, *arbor*, ἡ μηλέα, ᾶς, *Dioſc.* *navis*, ὁ ἱστὸς, ȣ̃, erigere malum in navi, αἴρειν ἱστὸν ἐν τῇ ναῒ, *Xen.*

Malus, a, um, κακὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, *id.* φαῦλος, η, ον, *id.* μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* βδελυρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Mamma *muliebris*, ὁ τιτθὸς, ȣ̃, *Gal.* muliebris & brutorum, ὁ μαστὸς, ȣ̃, *Ariſtot.* mammam præbeo, ἐπέχω τὸν μαστὸν, *Lucian.* alicui, θηλάζομαί τινα, *Ariſtot.*

Mammilla, τὸ τιτθίον, ȣ, *Ariſtoph.*

Mammoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μαστώδης, εος.

Mammula, τὸ τιτθίον, ȣ, *Ariſtoph.*

Manceps, ὁ ἐργολάβος, ȣ, *Plut.*

Mancipalis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνδραποδώδης, εος, *Ariſtot.*

Mancipatio, ὁ ἀνδραποδισμὸς, ȣ̃, *Dem.*

Mancipator, ὁ ἀνδραποδιστὴς, ȣ̃, *Xen.*

Mancipatus, us, ἡ ἀνδραποδωσία, ας, *Ariſtot.*

Mancipium, τὸ ἀνδράποδον, ȣ, *Dem.* mancipii more, ἀνδραποδωδῶς, *Ariſtot.*

Mancipiolum, τὸ ἀνδραπόδιον, *Athen.*

Mancipo, ἀνδραποδίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Mancus, a, um, πηρὸς, ὰ, ὸν, aliquo, τινὶ, πεπηρωμένος, ένη, ένον, τινὶ, *Dem.* πηρωθεὶς, εῖσα, ὲν, *Ariſtot.*

Mandator, ὁ προστάττων, οντος, *Iſocr.*

Mandatum, τὸ πρόσταγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐπίταγμα, ατος, *id.* ἡ ἐντολὴ, ῆς, *Iſocr.* mandatum dare, διδόναι ἐντολὴν, *Dem.* relinquere poſteris, καταλείπειν παράγγελμα τȣ̃ μέλλοντος χρόνȣ, *id.* habere, ἔχειν τι πρόσταγμα, *id.* exſequi, ὑπηρετεῖν τῷ ἐπιτασσομένῳ, *id.* facere, ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, *id.* detrectare alicujus, ἀποστῆναι τῶν προσταττομένων ὑπό τινος, *id.*

Mandibula, ἡ γνάθος, ȣ, *Xen.* ἡ γένυς, υος, *Ariſtot.*

Mando, as, ἐντέλλομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* Conf. *Jubeo, Impero.*

Mando, is, μασάομαι, aliquid, τὶ, *Theophr.*

Mandra, ἡ μάνδρα, ας, *Naz.*

Mandragora, ὁ μανδραγόρας, ȣ, *Dioſc.*

Manducatio, ἡ μάσησις, εως, *Baſ.*

Manduco, idem quod *Mando, is.*

Mane, ἕωθεν, *Dem.* πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, *id.* ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *id.* πρωῒ, *N. T.* ſummo, ὄρθρȣ βαθέος, *ibid.* ſurgo, ὀρθρίζω, *Sirac.*

Maneo, μένω, apud aliquem, παρά τινι, *Dem.* παραμένω τινὶ, *Plato*, i. e. *exſpecto*, aliquem, ἀναμένω τινὰ, *Dem.* περιμένω τινὰ, *Iſocr.* προσδοκάω τινὰ, *Plut.*

Manes, οἱ δαίμονες, ων, *Herodian.* οἱ θεοὶ χθόνιοι, *Zoſim.* evocare, νεκυίᾳ χρῆσθαι, *Herodian.*

Mango, ὁ ἀνδραποδοκάπηλος, ȣ, *Philo*, ὁ κομμωτὴς, ȣ̃, *Plut.*

Mangonizo, μαγγανεύω, *Lucian.*

Mangonium, ἡ μαγγανία, ας, τὸ κόμμωμα, ατος, Lucian.

Manica, ἡ χειρὶς, ἴδος, Xen.

Manicatus, a, um, χειριδωτὸς, ἡ, ὸν, tunica, χιτὼν, Herodian.

Manifeſtarius, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάφωρος, ου, Plut. ὁ καὶ ἡ ἐπίφωρος, ου, id. hoſtis, ὁμολογουμένως πολέμιος, Herodian.

Manifeſtatio, ἡ ἐξαγόρευσις, εως, ἡ ἔκφανσις, εως, Syneſ.

Manifeſte, φανερῶς, Plato, ἀναφανδὸν, Plut. ἀποπεφασμένως, Dem.

Manifeſtò, ἐκ φανεροῦ, vincere, κρατεῖν, Dem. fieri, ἐν φανερῷ γίγνεσθαι, id.

Manifeſto, φανερόω, aliquid alicui, τί τινι, N.T. δηλόω τι, Dem.

Manifeſtus, a, um, δῆλος, η, ον, Dem. ὁ καὶ ἡ ἔκδηλος, ου, id. κατάδηλος, ου, id. φανερὸς, ὰ, ὸν, id. ὁ καὶ ἡ πρόδηλος, ου, Lucian. ſum multifariam, πολλαχόθεν δῆλός εἰμι, Dem. valde, λίαν καταφανής εἰμι, Iſocr. fio omnibus, γίγνομαι πᾶσι φανερὸς, id. ἔυδηλος γίγνομαι πᾶσι, Dem. manifeſtum reddo aliquid alicui, φανερὸν ποιέω τί τινι, Dem. ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, ἔκδηλον, ἔυδηλον ποιέω τί τινι, Dem. Iſocr.

Manipularis, ὁ λοχίτης, ου, Syneſ.

Manipulatim, χοληδόν.

Manipulus, τὸ δράγμα, ατος, Philo, ὁ φάκελος, ου, Ælian. militum, ὁ λόχος, ου, Thuc. ἡ σπεῖρα, ας, App.

Manna, ἡ μάννα, LXX. τὸ ἀερόμελι, ιτος, Athen.

Mannulus, τὸ ἱππάριον, ου, Xen.

Mannus, idem quod Mannulus.

Mano, ῥέω. Conf. Fluo.

Manſio, ἡ μονὴ, ῆς, Polyb.

Manſito, διαμένω, Xen.

Manſuefacio, πραΰνω, equum, ἵππον, Xen. aliquem, καταπραΰνω τινὰ, Ariſtot. τιθασεύω τινὰ, Dem. ἡμερόω τινὰ, Iſocr.

Manſues, πρᾶος, ſ. πραῢς, εῖα, ὺ, Plut.

Manſueſco ſ. Manſuefio, πραΰνομαι, Xen. καταπραΰνομαι, Plut.

Manſuete, πρᾴως, Dem. ἠπίως, id.

Manſuetudo, ἡ πρᾳότης, ητος, Ariſtot. ἡ ἐπιείκεια, ας, id.

Manſuetus, a, um, πρᾶος, ſ. πραῢς, εῖα, ὺ, appareo, φαίνομαι, Dem. ὁ καὶ ἡ ἥμερος, ου, & humanis moribus præditus, καὶ φιλάνθρωπος, id. ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, manſuetiſſimum & moderatiſſimum ſe præbere, ἐλαφρότατον καὶ μετριώτατον παρέχειν ἑαυτὸν, Iſocr.

Mantica, ἡ πήρα, ας, Plut.

Manticula, τὸ πηρίδιον, ου, Ariſtoph.

Manticularius, ὁ βαλαντοτόμος, ου, Ariſtoph.

Manticulor, τὰ ἐν τῇ πήρᾳ κλέπτω.

Mantile, τὸ χειρόμακτρον, ου, Xen.

Mantiſſa, τὸ ἐπίμετρον, ου, Gal.

Manualis, e, ὁ καὶ ἡ χειροπληθὴς, έος, Diod. Sic.

Manuarius, a, um, χειραῖος, αία, αῖον.

Manubiæ, τὰ λάφυρα, ων, Plut.

Manubialis, e, σκυλευματικὸς, ή, όν.

Manubriolum, τὸ λαβίδιον, ου, Dioſc.

Manubrium, ἡ λαβὴ, ῆς, gladii, ξίφους, Plut.

Manufactus, a, um, ὁ καὶ ἡ χειροποίητος, ου, N.T. ὁ καὶ ἡ χειρόκμητος, ου, Philo.

Manuleatus, a, um, χειριδωτὸς, ἡ, ὸν, Herodian.

Manumiſſio, ἡ ἀπελευθέρωσις, εως, Plut.

Manumitto, ἀπελευθερόω, aliquem, τινὰ, Plut. Conf. Libero.

Manupretium, τὸ χειροδόσιον, ου.

Manus, ἡ χεὶρ, χειρὸς, Dem. dextra, χεὶρ δεξιὰ, ᾶς, id. ſiniſtra, χεὶρ ἀριστερὰ, ᾶς, Ariſtot. manum in ſinu conditam habere, χεῖρα ἔχειν ἔσω, Dem. porrigere, προτείνειν, id. exhibere, ὑπέχειν, id. abſtinere ab aliquo, ἀπέχειν χεῖρα τινος, id. religare poſt tergum, δῆσαι τινα τὰ χεῖρε ὀπίσω, id. τὰ χεῖρε συμπλέκειν τοὔπισω, Thuc. in manus tradere alicui aliquid, ἐντιθέναι τι εἰς χεῖράς τινος, Dem. in manibus habere aliquid, ἔχειν τι ἐν χερσὶ, id. manu attingere, ἅπτεσθαι τῇ χειρὶ, id. aliquem male tractare, προπηλακίζειν τινὰ χειρὶ, id. manu propria, ſ. ſua, ſcribere, ἰδιοχείρως γράφειν, Bud. manu ſua faciens, ὁ καὶ ἡ αὐτόχειρ, ρος, N.T. de manu in manum, διὰ χειρῶν, manus alicui injicio, συλλαμβάνω τινὰ, Iſocr. operi admoveo, ἐγχειρέω ἔργῳ, id. in manu alicujus ſitum eſſe, ἔργον τινὸς εἶναι, Herodian. manus lavo, χειρονίπτομαι, Dion. Hal. manibus operor, χειρουργέω, Æl. αὐτουργέω, id. manuum labore victum paro, ἀπ' ἐργασίας χειρῶν ὡρμημένος τρέφω ἐμαυτὸν, Herodot. manu duco aliquem, χειραγωγέω τινὰ, Naz. manus conſero cum aliquo, συμβάλλω πρός τινα, Iſocr. impono, χειροθετέω, Dion. Ar. manu trunco, χειροκοπέω, Strabo, manibus pedibuſque, ὅσον δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε, Hom. manus militum, χεὶρ, χειρὸς, Polyb. Thuc. alii.

Mappa, ἡ ὀθόνη ἐπιτραπέζιος.

Mappalia, αἱ καλύβαι, ων.

Marceo, μαραίνομαι, Ariſtot.

Marceſco, μαραίνομαι, Ariſtot. καταφθίνω, Plut. ἀφανίζομαι, idem, κατασήπομαι, Plato.

Marchio, ὁ μεθοριάρχης, ου.

Marcidus, a, um, σαθρὸς, ὰ, ὸν, Lucian.

Marcor, ἡ σηπεδὼν, όνος, Dioſc. ὁ μαρασμὸς, οῦ.

Marculus, ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος, Plut.

Mare, ἡ θάλασσα, ης, Dem. τὸ πέλαγος, εος, id. exterius, ἡ ἐκτὸς θάλασσα, interius ſ. mediterraneum, ἡ ἐντὸς θάλασσα, Balticum, πέλαγος Βαλτικὸν, Balearicum, πέλαγος Βαλεαρικὸν, Liguſticum, πέλαγος Λιγυστικὸν, Adriaticum, Ἀδριατικὸν πέλαγος, &c. mare ingredi, mari ſe committere, θάλασσαν ἐμβαίνειν, Dem. trajicere, πέλαγος πλεῖν, id. πέλαγος διαφρᾶν, Iſocr. imperium maris tenere, ἄρχειν θαλάσσης, Dem. terra marique omnia tenere, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης κρατεῖσθαι, id. in mare ſubmergo aliquem, καταποντίζω τινὰ εἰς πέλαγος, Dem. præcipitare ſe in mare, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, id. perire in mari, ἀπόλλυσθαι ἐν τῷ πελάγει, id.

Margarita, ὁ μαργαρίτης, ου, Æl.

Margaritarius, ὁ μαργαριτέμπορος, ου.

Marginatus, a, um, λῶμα ἔχων, ουσα, ον.

Margino, λῶμα ſ. κράσπεδον ἐμποιέω.

Margo, τὸ λῶμα, ατος, LXX. τὸ κράσπεδον, ου, N.T.

Marinus, a, um, ὁ καὶ ἡ θαλάσσιος, ου, Plut.

Marita, ἡ γυνὴ, γαμετὴ, ῆς, Lyſ. Conf. Uxor.

Maritalis, e, ὁ καὶ ἡ συζυγὴς, έος, Naz.

Maritata, ἡ γυνὴ ὕπανδρος, N.T.

Maritimus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, Dem. ὁ καὶ ἡ παραθαλάσσιος, ου, N.T. ὁ καὶ ἡ παράλιος, ου, Philo, regio, ἡ παραλία, ας, Iſocr.

Marito, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συζευγνύω, Baſ. puellam, συνοικίζω κόρην, Polyb.

Maritus, ὁ γαμέτης, ου, Xen. ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & uxor, καὶ γυνὴ, Dem.

Marmor, τὸ μάρμαρον, ου, Zoſim. ἡ μάρμαρος, ου, Diod. Sic.

Marmoro, μαρμαρόω, Suid.

Marmoreus, a, um, μαρμάρινος, ίνη, ινον, Athen.

Marra, τὸ μαῤῥὸν, οῦ.

Marrubium, τὸ πράσιον, ου, Dioſc.

Mars, ὁ Ἄρης, εος, Dion. Hal. ancipite Marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γινομένης, Thuc. Marte æquo ἐξ ἴσου, Dem.

Marſupium, ὁ μάρσυπος, ου, Xen. τὸ μαρσύπιον, ου, Poll. τὸ βαλάντιον, ου, Lucian.

Martes, ἡ ἰκτὶς, ίδος, Plin.

Martialis, e, Ἄρειος, εία, ειον.

Martius, a, um, idem quod Martialis.

Martius, menſis, ὁ μουνιχιὼν, ῶνος, Dem. ὁ Μάρτιος, ου.

Martyr, ὁ μάρτυρ, υρος, Xen.

Mas, ὁ ἄῤῥην, ενος, Ariſtot.

Maſculeſco, ἀῤῥενόομαι.

Maſculinus, a, um, ἀρσενικὸς, ὴ, ὸν, genus, γένος, Gramm. maſculino genere, ἀρσενικῶς, Athen.

Maſculus, a, um, idem quod Maſculinus, puer, παῖς ἄῤῥην, Dem. maſculum reddo, ἀῤῥενόω, Syneſ. pario, ἀῤῥενογονέω, Philo.

Maſſa, τὸ φύραμα, ατος, N.T.

Maſſo, φυράω, Dioſc.

Maſſula, τὸ μάζιον, ου, Heſych.

Maſtiche, ἡ μαστίχη, ης, Dioſc.

Maſtico, μαστάζω.

Maſtigia, ὁ μαστιγίας, ου, Lucian.

Maſtix, ὁ μάστιξ, χος, Plut. Conf. Flagellum.

Matella, ἡ οὐρητρὶς, ίδος, Schol. Ariſtoph. ἀγγεῖον οὐρηρὸν, Ariſtoph.

Matellio, idem quod Matella.

Mater, ἡ μήτηρ, τέρος, per Sync. τρὸς, Dem. familias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, Plut. matris mater, ἡ τίτθη, ης, Dem. matris frater, vide Avunculus, matris ſoror, vide Matertera, matre carens, ὁ καὶ ἡ ἀμήτωρ, ορος, N.T. matris amans, ὁ καὶ ἡ φιλομήτωρ, ορος, Plut. a matre, a parte matris, μητρόθεν, Herodot.

Matercula, τὸ μητρίδιον, ου, τὸ μητράριον, ου.

Materfamilias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, Plut.

Materia, ἡ ὕλη, ης, Dem. i. e. argumentum libri, &c. ἡ ὑπόθεσις, εως, Schol. Dem.

Materiarius, ὁ ὑλουργὸς, ου, Ælian.

Materialis, e, ὑλαῖος, αία, αῖον, Syneſ. ὑλικὸς, ὴ, ὸν, Plut. e materia conſtans, ὁ καὶ ἡ ἔνυλος, ου, Themiſt.

Materiatio, ſ. Materiatura, ἡ ξύλωσις, εως.

Materior, ὑλάζομαι, Heſych. ξυλίζομαι, id.

Maternus, a, um, μητρικὸς, ὴ, ὸν, Poll. μητρῷος, ῴα, ῷον, Xen. poſſeſſio, κτῆσις, Poll. τὰ μητρῷα, Dem.

Matertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς, ἡ τῆς μητρὸς ἀδελφὴ, ῆς, Dem.

Mathematica, æ, ἡ μαθηματικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, Plut.

Mathematicus, a, um, μαθηματικὸς, ὴ, ὸν, quæſtio, ζήτησις, Ariſtot.

Matheſis, ἡ μάθησις, εως, Ariſtot.

Matricida, ὁ μητραλοίας, ου, Lucian. ὁ μητραλῴης, ου, N.T. ὁ μητροφόνος, ου, Plato.

Matricidium, ἡ μητροκτονία, ας, Plut. committo, μητροκτονέω, Ariſtot.

Matricula, τὸ γραμματεῖον, ου, Bud.

Matrimonialis, e, γαμικὸς, ὴ, ὸν, Plut.

Matrimonium, ὁ γάμος, ου, Dem. Conf. Conjugium.

Matrix, ἡ μήτρα, ας, Lucian.

Matrona, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, Plut.

Matronalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆς οἰκοδεσποίνης.

Matruelis, ὁ ἀδελφιδοῦς ἐκ γυναικῶν, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.

Matta, ὁ ψίαθος, ου, Ariſtoph.

Matula, τὸ σκαφίον, ου, Ariſtoph. ἡ ἀμὶς, ίδος, Plut.

Maturate, ἐπισπερχῶς, Heſych. Conf. Feſtinanter.

Maturatio, ἡ ἐπισπέρχεια, ας, perductio ad maturitatem, ἡ πεπασμὸς, οῦ, Gal. ἡ πέπανσις, εως, Ariſtot.

Mature, ὡραίως, *Hippocr.*

Matureſco, πεπαίνομαι, *Xen.*

Maturitas, ἡ ὡραιότης, ητος, ætatis, ἡ ὥρα, ας, *Iſocr.* fructuum, ἡ πέπανσις, εως, *Theophr.*

Maturo, i. e. *feſtino*, ἐπιταχύνω, *Thuc.* factum, ἐπισπεύδω τὸ δρᾷν, *Plut.* i. e. ad maturitatem perduco, πεπαίνω, aliquid, τὶ, *Dioſc.*

Maturus, a, um, *ut fructus*, ὁ ϗ ἡ πέπων, ονος, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ πέπειρος, ου, *Dioſc.* ætate, ἀκμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ἀκμαῖος ἡλικίαν, ὁ ϗ ἡ πέπειρος, virgo, παρθένος, *Plut.* ἔχουσα τὴν ἡλικίαν τοῦ γάμου, *Dem.*

Matutinus, a, um, πρώϊος, ία, ιον, *N. T.* πρωϊνὸς, ὴ, ὸν, *ibid.* ὀρθρινὸς, ὴ, ὸν, *ibid.* tempus, τὸ ἑωθινὸν, *Xen.* ἡ ἑωθινὴ, ſc. ὥρα, *Polyb.*

Mavolo, vide *Malo.*

Mavors, vide *Mars.*

Mauſoleum, τὸ μαυσολεῖον, ου.

Maxilla, ἡ σιαγὼν, όνος, LXX. ἡ γνάθος, ου, *Dem.*

Maxime, μάλιστα, deſiderare, ποθεῖν, *Dem.* omnium maxime juniorum, ἁπάντων μάλιστα τῶν νεωτέρων, *id.* ſi maxime non aliqui, ſed omnes, εἰ τὰ μάλιστα μή τινες, ἀλλὰ πάντες, *id.* cum omnia----- tum maxime illud, πάντα μὲν---- μάλιστα δὲ τοῦτο, *id.* πάντα μὲν----- ἥκιστα δὲ, *Xen.* maxime omnium, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *Xen.* πολὺ μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *id.* differunt, μέγιστον διαφέρουσι, *Plato.*

Maximopere, σφοδρότατα, σφόδρα γε, *Xen.*

Maximus, a, um, μέγιστος, ίστη, ιστον, *Plato,* natu, πρεσβύτατος, άτη, ατον, *Demoſth.* maximi facio, περὶ πλείστου ποιέομαι, *id.* τιμάομαί τι πλείστου ἁπάντων, *id.* τιμάω τι ἀντὶ παντὸς, *id.*

Maza, ἡ μάζα, ης, *Athen.*

Meabilis, e, διαβατὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ πορεύσιμος, ου, *Plut.*

Meatus, ἡ διάβασις, εως, ἡ πορεία, ας.

Mechanica, ἡ μηχανικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*

Mechanicus, a, um, μηχανικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Medela, ἡ ἰατρεία, ας, *Plut.* ἡ θεραπεία, ας, *Herodian.* adhibeo alicui medelam, θεραπεύω τινὰ, *Plut.*

Medeor, ἰάομαι, alicui, τινὰ, *Dem.* ἰατρεύω τινὰ, *Plut.* θεραπεύω τινὰ, *Iſocr.* νοσηλεύω τινὰ, *id.* morbo alicujus, θεραπεύω νόσον τινὸς, *id.* ἐπικουρέω νόσον τινὸς, *Xen.* auribus alicujus, ἰάομαι ὦτά τινος, *Dem.*

Mediaſtinus, δοῦλος μεσαύλιος.

Mediator, ὁ μεσίτης, ου, *N. T.*

Medica, *mulier*, ἡ ἰάτρια, ας, *Alex.*

Medicabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἰάσιμος, ου, *Plato.*

Medicamen, vide *Medicamentum.*

Medicamentarius, a, um, φαρμακευτικὸς, ὴ, όν.

Medicamentarius, ὁ φαρμακοτρίβης, ου, *Dem.*

Medicamentum, τὸ φάρμακον, ου, *Iſocr.* τὸ ἴαμα, ατος, *Plato,* paro ſ. conficio, φαρμακεύω, *Plato,* medicamento uti, φαρμάκῳ χρῆσθαι, *Iſocrat.* adhibeo ægrotanti, ὀνίνημι νοσοῦντα, *Æl.* eſſe alicui, φάρμακον εἶναί τινι, *id.* Conf. *Remedium.*

Medicatio, ἡ ἰατρεία, ας, *Plut.* ἡ ἴασις, εως, *Luc.* ἡ ἰάτρευσις, εως, *Plut.*

Medicina, ars, ἡ ἰατρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.* i. e. medicamentum, vide *Medicamentum.*

Medico ſ. Medicor, ἰατρεύω, φαρμακεύω, *Iſocr.*

Medicus, i, ὁ ἰατρὸς, οῦ, *Iſocr.* ὁ θεραπεύων, οντος, *id.*

Medicus, a, um, ἰατρικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Medie, μέσως, *Ariſtot.*

Medietas, ἡ μεσότης, ητος, *Plato,* ἡ ἡμίσεια, ας, *Dem.*

Medimnus, ὁ μέδιμνος, ου, *Ariſtot.*

Mediocris, e, μέτριος, ία, ιον, *Dem.*

Mediocritas, ἡ μετριότης, ητος, *Dem.*

Mediocriter, μετρίως, *Dem.* μέσως, *id.*

Medioximus, μέσος, η, ον, *Plut.*

Meditabunde, φροντιστικῶς.

Meditabundus, a, um, φροντιστικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ σύννους, ου, *Iſocr.*

Meditamentum, τὸ μελέτημα, ατος, *Xen.*

Meditate, ἐσκεμμένως, *Poll.*

Meditatio, ἡ μελέτη, ης, *Thuc.* τὸ μελέτημα, ατος, *Xen.*

Mediterraneus, a, um, ὁ ϗ ἡ μεσόγαιος, ου, *Pauſ.* ὁ ϗ ἡ μεσόγειος, ου, *Philo,* regio, ἡ μεσόγεια, ας, *Thuc.* ἡ μεσόγαια, ας, *id.*

Meditor, μελετάω, *Thuc.* λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *Dem.* aliquid, σκέπτομαί τι, *Iſocr.* ἐπισκοπέω τι γνώμῃ, *id.*

Meditullium, τὸ μεταίχμιον, ου.

Medium, ἡ μεσότης, ητος, *Plato,* τὸ μέσον, ου, *Ariſtot.* cœli, τὸ μεσουράνημα, ατος, *Baſ.* in medium adfero, εἰσφέρομαί τι, *Ariſtot.* εἰς μέσον ἄγω, *Plut.* prodeo, εἰς μέσον πάρειμι, *id.* ſine medio, ἀμέσως, in medio ignis, ἐν μέσῳ πυρὸς, *Plato,* medio carens, ὁ ϗ ἡ ἄμεσος, ου, *Ariſtot.*

Medius, a, um, μέσος, η, ον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνάμεσος, ου, *Herodot.* ſum, μεσόω, *Ariſtoph.* inter litigantes, μεσιτεύω, *Ariſtot.* media æſtate, θέρους μεσοῦντος, *Thuc.* media dies, μεσοῦσα ἡμέρα, *Herodot.* media nox, ἡ ἀκμάζουσα νὺξ, *Herodian.*

Medulla, ὁ μυελὸς, οῦ, *Gal.* ἡ ἐντεριώνη, ης, *Luc.* cerebralis, μυελὸς ἐγκεφαλίτης, ſpinalis, μυελὸς νωτιαῖος, ὁ αἰὼν, ῶνος, *Hipp.*

Medullitus, μυελόθεν, ἀπὸ μυελοῦ.

Medulloſus, a, um, μεμυελωμένος, ένη, ένον, LXX.

Mehercule, νὴ τὸν Ἡρακλέα !

Meio, οὐρέω, ſanguinem, αἷμα, *Hippocr.*

Mel, τὸ μέλι, ιτος, *Ariſtot.*

Melancholia, ἡ μελαγχολία, ας, *Hipp.* μελαγχολικὸν πάθος, *id.* laboro, μελαγχολιάω, *Lucian.*

Melancholice, μελαγχολικῶς, *Gal.*

Melancholicus, a, um, μελαγχολικὸς, ὴ, ὸν, *Hippocr.* ſum, μελαγχολιάω, *Lucian.*

Melior, ὁ ϗ ἡ κρείττων, ονος, alio aliqua re, τινός τινι, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἀμείνων, melius eſt, quam, ἄμεινόν ἐστιν, ἢ, *id.* ὁ ϗ ἡ βελτίων, ονος, *Dem.* meliorem reddo, βελτιόω, *Philo,* melior fio, βελτιόομαι, meliori fortuna uti, quam, ἄμεινον πράττειν, ἢ, *Ariſtot.* αἱρετώτερος, έρα, ερον, melius eſt pugnantes mori, quam fuga ſervari αἱρετώτερόν ἐστι μαχομένους ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σωθῆναι, *Xen.*

Melioreſco, βελτιόομαι.

Melius, βελτιόνως, βέλτιον, *Dem.* ἄμεινον, *id.* me habeo, ῥαΐζω, *Lucian.*

Meliuſcule, μικρόν τι ἄμεινον.

Mellarium, ὁ μελισσών, ῶνος, *Naz.* τὸ μελιτουργεῖον, ου.

Mellarius, ὁ μελιτουργὸς, οῦ.

Mellarius, a, um, μελιτηρὸς, ὰ, ὸν, vas, ἀγγεῖον, *Athen.*

Mellatio, ἡ μελίτωσις, εως, ἡ μελιτουργία, ας, *Ariſtot.*

Melleus, a, um, ὁ ϗ ἡ μελιτώδης, εος, *Lucian.* μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *Syneſ.*

Mellificium, ἡ μελιτουργία, ας, *Ariſtot.*

Mellifico, μελιτουργέω.

Melligo, τὸ μελίτωμα, ατος, *Dioſc.*

Mellitus, a, um, ὁ ϗ ἡ μελιτώδης, εος, *Theophr.* μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* mellitum facio, μελιτόω, *Thuc.*

Melodia, ἡ μελῳδία, ας, *Athen.*

Melomeli, τὸ μηλόμελι, ιτος, *Dioſc.*

Melos, τὸ μέλος, εος, *Herodian.*

Membrana, ἡ δέῤῥις, εως, *Thuc.* ὁ ὑμὴν, ένος, *Gal.*

Membranaceus, a, um, ὑμένινος, ίνη, ινον, *Athen.* ὁ ϗ ἡ ὑμενώδης, εος, *Ariſtot.*

Membranula, τὸ ὑμένιον, ου.

Membratim, μεληδὸν, *Athen.* κατὰ μέλη, LXX.

Membroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μεγαλόμελος, ου.

Membrum, τὸ μέλος, εος, *Ariſtot.* τὸ κῶλον, ου, *N. T.* μέρος τι τοῦ σώματος, *Dem.* i. e. pars Periodi, τὸ κῶλον, ου, *Ariſtot.*

Memini, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, *Xen.* μνημονεύω τινὸς, *Plut.* τὶ, *Iſocr.* Conf. *Recordor.*

Memor, ὁ ϗ ἡ μνήμων, ονος, *Lucian.* μνημονικὸς, ὴ, ὸν, *Syneſ.* injuriarum, ὁ ϗ ἡ μνησίκακος, ου, *Dem.*

Memorabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀξιόλογος, ου, *Æl.* ὁ ϗ ἡ ἀξιαπήγητος, ου, *Herodot.* ὁ ϗ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xen.*

Memoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, εως, *Plut.*

Memoria, ἡ μνήμη, ης, *Dem.* memoriæ mandare aliquid, τίθεσθαί τι εἰς μνήμην, *id.* revocare aliquid in memoriam, ποιεῖσθαι μνείαν τινὸς, *id.* memoriam immortalem alicujus relinquere, καταλείπειν ἀθάνατον μνήμην τινὸς, *Iſocrat.* retinere alicujus, ἔχειν μνείαν τινὸς, *id.* abolere alicujus, ἀφαιρεῖσθαί τινος, *Dem.* ἀφανίζειν μνήμην τινὸς, *id.* memoria retinere aliquid, φέρειν τι διὰ μνήμης, *Æl.* vir piæ memoriæ, ὁ τῆς ὁσίας μνήμης, *Syneſ.* antiquiſſima poſt hominum memoriam urbs, πρεσβυτάτη τῶν ἐν μνήμῃ πόλις, *Ariſtid.* noſtra memoria, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *Dem.* majorum noſtrorum memoria, ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων, *id.*

Memorialis, e, μνημονικὸς, ὴ, ὸν, *Syneſ.*

Memoriter, ἀπὸ μνήμης, dicere, εἰπεῖν, recitare aliquid, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν τι, *Xen.* ἀπὸ στόματος λέγειν τι, *Plut.*

Memoro, ἀπομνημονεύω, aliquid, τὶ, *Xen.* Conf. *Commemoro, Narro.*

Menda, τὸ πταῖσμα, ατος, *Plut.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.*

Mendaciter, ψευδῶς, *Thuc.*

Mendacium, τὸ ψεῦδος, εος, *Dem.* τὸ ψευδὲς, έος, *id.* ἡ ψευδολογία, ας, *Iſocr.* dicere, λέγειν ψεῦδος, *Dem.* λέγειν τὰ ψευδῆ, *id.* immane, ψεύδεσθαι ψεῦδος ὑπερμέγεθες, *Dem.* mendaciis fallo, ψεύδομαι, *Dem.*

Mendaciunculum, τὸ ψευδύλλιον, ου.

Mendax, ὁ ψεύστης, ου, *Dem.* ὁ ψευδόμενος, ου, *id.* ὁ μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχων, *id.*

Mendica, ἡ προσαῖτις, ιδος, *Macar.*

Mendicabulum, ὁ προσαίτης, ου, *Plut.*

Mendicatio, ἡ προσαίτησις, εως.

Mendicitas, ἡ χρεία, ας, *Dem.* ἡ πτωχεία, ας, *Ariſtoph.* extrema mendicitate laborare, πένητα εἶναι εἰς τὰ ἔσχατα, *Æl.*

Mendico, πτωχεύω, *Dem.* προσαιτέω, *Plut.* ἐπαιτέω, *N. T.*

Mendiculus, τὸ πτωχάριον, ου.

Mendicus, a, um, πτωχὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ προσαίτης, ου, *Plut.*

Mendicus, i, ὁ πτωχὸς, οῦ, *Dem.* ὁ πτωχεύων, οντος, *id.*

Mendoſe, πλημμελῶς, *Gal.*

Mendoſus, a, um, πλημμελὴς, έος, *Plato.*

Mendum, τὸ πλημμέλημα, ατος, *Plut.* τὸ σφάλμα, ατος, *id.*

Meninx, ἡ μήνιγξ, γος, *Ariſtot.*

Mens, ὁ νόος, *contr.* νοῦς, νοῦ, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *id.* ἡ γνώμη, ης, *Hipp.* ἡ φρὴν, ενός, *id.* mentis compos, ὁ ϗ ἡ ἔννους, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἔμφρων, ονος, *Thuc.* ἐντὸς ἑαυτοῦ γιγνόμενος, *Herodot.* non compos, ἐκπλέων τῶν φρενῶν, *id.* mente captus, φρενὲς πεπηρωμένος, ου, *Plato*, in mentem venire alicui, ἔρχεσθαί τινι ἐπὶ νοῦν, *Dem.* ὑπέρχεσθαί τινι, *Plato*, mente aliquid agere ſ. perpendere, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, *Iſocr.* διανοέομαί τι, *id.* mens ſana, γνώμη εὐσαθής, *Aretaeus.*

Menſa, ἡ τράπεζα, ης, *Xen.* menſam Perſico more inſtructam apponere, τράπεζαν Μηδικὴν παρατιθέναι, *Thuc.* ſecunda, τὰ τρωγάλια, ων, *Cl. Al.* τὰ ἐπιτραπεζώματα, ων, *Athen.* menſarum adſecla, ὁ τραπεζεύς, έως, *Hom.*

Menſarius, ὁ τραπεζίτης, ου, *Plut.* τραπεζιτεύω, *Poll.*

Menſio, ἡ μέτρησις, εως, *Plut.*

Menſis, ὁ μὴν, μηνος, *Plut.* qui ſex menſium eſt, ὁ καὶ ἡ ἑξάμηνος, ου, *Ariſtot.* octo menſium, ὁ καὶ ἡ ὀκτάμηνος, ου, *id.* &c. menſes mulieris, τὰ ἐμμήνια, ων, *Diod. Sic.*

Menſor, ὁ μετρητὴς, οῦ, *Dinarch.*

Menſtrualis, e, ὁ καὶ ἡ ἔμμηνος, purgatio, κάθαρσις, *Dioſc.*

Menſtruum, τὰ ἔμμηνα, ων, *Dioſc.* τὰ ἐμμήνια, ων, *id.* τὸ ἐπιμήνιον αἷμα γυναικῶν, *id.*

Menſtruus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιμήνιος, ου, ſacra, ſ. Feſta, ἐπιμήνια ἱερὰ, *Herodot.*

Menſula, τὸ τραπέζιον, ου, *Heſych.*

Menſura, τὸ μέτρον, ου, *Ariſtot.*

Menta ſ. Mentha, ἡ ἡδύοσμος, οῦ, *Dioſc.*

Mentaſtrum, ἡ ἡδύοσμος ἄγριος.

Mentigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Dioſc.*

Mentio, ἡ μνήμη, ης, *Dem.* ἡ μνεία, ας, *id.* mentionem facere ſ. injicere alicujus, μεμνῆσθαί τινος, *Iſocr.* τὶ, *id.* περί τινος, *id.* μνείαν ποιεῖσθαί τινος, *Iſocr.*

Mentior, ψεύδομαι, manifeſte de aliqua re, φανερῶς περί τινος, *Dem.* in aliquem, εἴς τινα, *N. T.* καταψεύδομαί τινος, *id.* Conf. *Mendacium.*

Mento, ὁ καὶ ἡ μακρογένειος, ου, *Bud.*

Mentula, ἡ κωλὴ, ῆς, *Ariſtoph.* τὸ πέος, εος, *id.*

Mentum, τὸ γένειον, ου, *Xen.* demulceo, ὑπογενειάζω, *Syneſ.*

Meo, βαίνω, *Plat.* δίειμι, *Thuc.*

Meracus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκρατος, ου, *Lucian.* ζωρὸς, ὰ, ὸν, vinum, οἶνος, *Dioſc.*

Mercabilis, e, ὁ καὶ ἡ ὤνιος, ου, *Æſchin.*

Mercatio, ἡ ἐμπόρευσις, εως.

Mercator, ὁ ἔμπορος, ου, *Plato.*

Mercatorius, ἐμπορικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Mercatura, ἡ ἐμπορία, ας, *Iſocr.*

Mercatus, us, ἡ ἐμπόρευσις, εως.

Mercedula, τὸ μισθάριον, ου, *Athen.*

Mercenarius, ὁ μισθωτὸς, οῦ, *Plato*, ὁ ὑπόμισθος, ου, *Lucian.* ὁ μισθοφόρος, ου, *Plato.*

Merces, ὁ μισθὸς, οῦ, *Dem.* ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, *Thuc.* mercede facere aliquid, ἐπὶ μισθῷ vel μισθοῦ ποιεῖν τι, *Lucian.* mercedem capio, μισθὸν φέρω, *Thuc.* pro labore ab aliquo peto, ἀπαιτέω τινὰ μισθὸν ὑπὲρ τοῦ πόνου, *Æl.* mercede loco alicui aliquid, μισθόω τί τινι, *Dem.* conduco aliquem ad aliquid, μισθόομαί τινα ἐπί τινι, *id.* bajuli, τὸ φόρετρον, ου, *Poll.* doctoris, τὸ δίδακτρον, ου, *idem*, medici, τὸ σῶστρον, ου, *Xen.*

Mercimonium, ἡ ἐμπορία, ας, *Iſocr.* τὸ ἀγόρασμα, ατος, *Æſchin.*

Mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τὶ παρά τινος, *Dem.* aliquid pecunia, ὠνέομαί τι χρημάτων, *Ariſtot.* χρήμασι, *Theophr.*

Mercurius, ὁ Ἑρμῆς, οῦ, *Thuc.*

Merda, τὸ σκὼρ, σκατὸς, *Ariſtoph.* ἡ κάκκη, ης, *id.* τὸ ἀποπάτημα, ατος.

Mere, ἀκράτως, *Lucian.*

Merenda, τὸ πρόδειπνον, ου.

Mereo, vel Mereor, μισθοδοτέομαι, *Polyb.* μισθὸν φέρω, *Thuc.* ſtipendium, στρατεύομαι, *id.* corpore, ἑταιρέω, *Plut.* bene de aliquo, εὖ ποιέω τινὰ, *Dem.* male de aliquo, κακῶς ποιέω τινὰ, *id.*

Meretricie, ἑταιρικῶς.

Meretricius, a, um, ἑταιρικὸς, ὴ, ὸν, *Philoſtr.* vita, ἡ ἑταίρησις, εως, *Æſchin.* οἱ γάμοι καθημερινοὶ, *Dem.*

Meretricor, ἑταιρέω, *Æſchin.*

Meretricula, τὸ ἑταιρίδιον, ου, *Plut.*

Meretrix, ἡ ἑταίρα, ας, *Plato*, ἡ ἑταιρίστρια, ας, *id.* ἡ ἑταιρὶς, ίδος, *Athen.* Conf. *Scortum.*

Merges, ἡ δεσμὴ, ῆς.

Mergo, βαπτίζω. Conf. *Immergo.*

Mergus, ἡ αἴθυια, ας, *Ariſtot.*

Meridialis, e, ſ. Meridianus, a, um, μεσημερινὸς, ὴ, ὸν, μεσημβρινὸς, ὴ, ὸν, *Proclus.*

Meridiatio, ἡ μεσημβρίασις, εως.

Meridies, ἡ μεσημβρία, ας, *Thuc.*

Meridior, μεσημβριάζω, *Plato.*

Merito, ἀξίως, *Dem.* & convenienter fieri, εἰκότως καὶ προσηκόντως γίγνεσθαι, *Iſocr.* conſequi veniam, εἰκότως συγγνώμης τυγχάνειν, *Dem.*

Meritum, ἡ ἀξία, ας, pro merito, κατὰ τὴν ἀξίαν, *Plato*, ultra meritum, παρὰ τὴν ἀξίαν, *Dem.* i. e. beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Xen.*

Meritus, a, um, ἄξιος, ία, ιον, *Xen.*

Merſo, βαπτίζω, aliquem in mare, εἰς θάλασσάν τινα, *Plut.*

Merula, ὁ κόσσυφος, ου, *Ariſtot.*

Merum, τὸ ἄκρατον, ου, *Lucian.*

Merus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκρατος, ου, *Luc.* ζωρὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ εὔζωρος, ου, *Plut.*

Merx, τὸ ἐμπόρευμα, ατος, τὸ ὤνιον, ου, *Dem.*

Meſenterium, τὸ μεσεντέριον, ου, *Ariſtot.* τὸ μεσόκωλον, ου, *Hipp.*

Meſocranium, τὸ μεσοκράνιον, ου, *Poll.*

Meſpilum, τὸ μέσπιλον, ου, *Theophr.*

Meſpilus, ἡ μεσπίλη, ης, *Theophr.*

Meſſias, ὁ Μεσσίας, ου, *N. T.*

Meſſis, ὁ θερισμὸς, οῦ, *Æſchin.* meſſem facio, θερίζω, *Xen.*

Meſſor, ὁ θεριστὴς, οῦ, *Dem.*

Meſſorius, a, um, θεριστικὸς, ὴ, ὸν, falx, τὸ θεριστήριον, ου, LXX. τὸ θέριστρον, ου, *iid.*

Meta, ὁ κῶνος, ου, *Ariſtot.* i. e. *terminus*, ὁ ὅρος, ου, *Dem.* metam pono, τίθημι ὅρον, *id.* ὁ σκοπὸς, οῦ, ad metam propoſitam collimo, κειμένου σκοποῦ στοχάζομαι, *Iſocr.*

Metallicus, a, um, μεταλλικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ars, ἡ μεταλλευτικὴ, ῆς, *Laërt.*

Metallicus, ὁ μεταλλεὺς, έως, *Poll.*

Metallum. τὸ μέταλλον, ου, *Dioſcr.* eruo, μεταλλεύω, *Lucian.* metalli ſcrutatio, ἡ μεταλλεία, ας, *Plut.*

Metamorphoſis, ἡ μεταμόρφωσις, εως.

Metaphora, ἡ μεταφορὰ, ᾶς, *Ariſtot.*

Metaphyſica, ἡ μεταφυσικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Metatheſis, ἡ μετάθεσις, εως, *Gramm.*

Metatio, ἡ μέτρησις, εως, *Plut.*

Metator, ὁ διατάκτης, ου.

Meteorum, τὸ μετέωρον, ου, *Ariſtot.*

Methodus, ἡ μέθοδος, ου, *Ariſtot.*

Meticuloſe, περιδεῶς, *Dem.*

Meticuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτολμος, ου, *Demoſth.* Conf. *Timidus.*

Metior, μετρέω, aliqua re, τινὶ, *Plut.* aliquid, τι, *Dem.* bonum voluptate, ὁρίζομαι τὸ καλὸν ἡδονῇ, *Plato.*

Meto, θερίζω, *Xen.* ἀμάω, *Theophr.*

Metor, μετρέω, *Dem.* καταμετρέω, *Xen.* caſtra, στρατοπεδεύω, *Plut.* στρατοπεδεύομαι, *Iſocr.* alicubi, ἱδρύω στρατόπεδον ἔν τινι, *Herodot.*

Metricus, a, um, μετρικὸς, ὴ, όν.

Metropolis, ἡ μητρόπολις, εως, *Thuc.*

Metropolita, ὁ μητροπολίτης, ου.

Metrum, τὸ μέτρον, ου, *Ariſtot.*

Metula, τὸ κωνίδιον, ου, τὸ κωνάριον, ου, *Thuc.*

Metuo, φοβέομαι, ne, μὴ, *Dem.* alicui, ὑπέρ τινος, *id.* rebus alicujus, ὑπὲρ πραγμάτων τινὸς, *id.* aliquem, τινὰ, *Iſocr.* aliquid & conſternor, τὶ καὶ ταράττομαι, *Dem.* ſupra modum, πέρα τοῦ μέτρου, *Dem.* tanto magis aliquem, τοσούτῳ μᾶλλον δείδω, vel potius, δέδοικά τινα, *Iſocr.* potentiam alicujus, ὀρρωδέω δύναμίν τινος, *Dem.* metuendum eſt hoc, δέος ἐστὶ τοῦτο, *id.* ne, κίνδυνός ἐστι, μὴ, *Iſocr.* ut hoc poſſit conſiſtere, φόβος, ὡς οὐ στήσεται τοῦτο, *Dem.*

Metus, ὁ φόβος, ου, *Dem.* τὸ δέος, εος, *Iſocr.* metum injicere alicui, φόβον παρασκευάζειν τινὶ, *Dem.* ἐργάζεσθαί τινι φόβον, *id.* παρέχω φόβον τινι, *id.* verſari in metu, εἶναι ἐν φόβῳ, *Dem.* adfici metu, γίγνεσθαι φόβον τινὶ, *id.* emori metu, τεθνάναι τῷ φόβῳ, *id.* tollere, eximere metum alicui, ἀναιρεῖσθαι, ἐξαιρεῖσθαι φόβον τινὸς, *id.* ἀπαλλάττειν τινὰ τοῦ δέους, *Iſocr.* evanuit omnis metus, λέλυται πᾶς ὁ φόβος, *Dem.* metu perculſus, ἐκπλαγεὶς ὑπὸ δέους, *Ælian.*

Meus, a, um, ἐμὸς, pater, πατὴρ, *Dem.* denunciatio, ἐμὴ πρόσοδος, *id.* corpus, ἐμὸν σῶμα, *id.* meapte cauſſa, ἐμοῦγε ἕνεκα.

Mica, ἡ ψὶξ, χὸς, *Al. Aphr.* τὸ ψιχίον, ου, *N. T.*

Mico, στίλβω, *Ariſtot.*

Micturio, οὐρητιάω, *Ariſtoph.*

Migratio, ἡ μετοίκησις, εως, *Plato*, ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, *Baſ.* ἡ ἀποικία, ας, *Iſocr.*

Migro, μετοικίζομαι, *Iſocr.* alicunde aliquo, μετεκβαίνω ἔκ τινος εἴς τι, *Herodot.* e domo, ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, *Ariſtot.* in inſulam, ἀποικέω εἰς νῆσον, *Iſocr.*

Miles, ὁ στρατιώτης, ου, *Dem.* ὁ στρατευόμενος, ου, *id.* milites colligere ſ. conſcribere, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, *Dem.* καταλέγειν, *id.* habere paratos, λαμβάνειν ἐξ ἑτοίμου, *id.* cogere, συνάγειν, *id.* alere, τρέφειν, *id.* emittere, ἐκπέμπειν, *id.* dimittere, διαλύειν, *Iſocr.* emeritus, στρατιώτης ἀφειμένος, *Ariſtot.* ἀπαλλαγεὶς, ἔντος, *id.* ſtrenuus, ἀγαθὸς, *Dem.* nullius pretii, οὐδενὸς ἄξιος, *id.* domeſticus, οἰκεῖος, *id.* mercenarius, μισθοφόρος, *id.*

Militaris, e, στρατιωτικὸς, ὴ, ὸν, tentorium, σκηνὴ, *Xen.* res, τὰ στρατιωτικὰ, ῶν, *Thuc.*

Militariter, στρατιωτικῶς, *Thuc.*

Militia, ἡ στρατεία, ας, *Dem.* ἡ στρατιὰ, ας, *Xen.* in militiam egredior, ἐκβαίνω, *id.* una cum alio, συνεπιστρατεύω, *Dem.* a militia ceſſatio, ἡ ἀστρατεία, ας, *Dem.* militiæ deſertor, ὁ ἀστράτευτος, ου, *id.*

Milito, στρατεύω, *Dem.* στρατεύομαι, *id.* pro ſtipendio, μισθοῦ, *Xen.* alicui, τινι, *Greg.* ſub aliquo, ὑπό τινι, *Plut.*

Milium, ὁ κέγχρος, ου, *Dioſc.*

Mille, χίλιοι, ιαι, ια, *Iſocr.*

Milleſimus, a, um, χιλιοστὸς, ὴ, όν.

Milliare, τὸ μιλιάριον, ου, τὸ σημεῖον, ου, intra centeſimum milliare, ἐντὸς σημείου ἑκατοστοῦ, *Herodian.*

Milliarius, a, um, χιλιαῖος, αία, αῖον.

Millies, χιλιάκις, millies pluries, χιλιοπλασίως, LXX.

Milvus, ὁ ἰκτὶν, ῖνος, *Ariſtot.* ὁ ἰκτῖνος, ου, LXX.

Mima, ἡ ὑποκριτὶς, ίδος.

Mimicus, a, um, ὑποκριτικὸς, ὴ, ὸν, *Dem. Phal.*

Mimus, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *Plut.* ὁ μῖμος, ου, *Herodian.*

Mina, ἡ μνᾶ, ᾶς, *Dem.*

Minæ, ἡ ἀπειλὴ, ῆς, *Dem.* minas intendo alicui, ἀπειλέω τινι, *Xen.* minis parco, φείδομαι ἀπειλῶν, *Lucian.* minis terreor, ἀπειλέομαι, *Xen.*

Minaciter, ἀπειλητικῶς, *Herodot.*

Minatio, ἡ ἀπείλησις, εως.

Minax, ἀπειλητικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Mineralia, τὰ μέταλλα, ων.

Minerva, ἡ Ἀθηνᾶ, ᾶς, *Lucian.* crassiore, παχυτεραστικῶς, *Gal.*

Minerval, τὸ δίδακτρον, ου.

Mingo, vide *Meio.*

Miniaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ μιλτώδης, εος, *Athen.* μίλτινος, ίνη, ινον, color, χρῶμα, *Plut.*

Miniaria, ἡ μιλτωρυχία, ας.

Minime, οὐδαμῶς, *Dem.* οὐδαμῆ, justus, δίκαιος, *Dem.* neminem, & minime omnium Thebanos, οὐδένα, καὶ πάντων ἥκιστα Θηβαίους, *id.*

Minimum, ἐλάχιστον, *Dem.* quinquaginta ad minimum, πεντήκοντα τοὐλάχιστον, *id.*

Minimus, a, um, ἐλάχιστος, ίστη, ιστον, *Thuc.*

Minio, μιλτόω.

Minister, ὁ ὑπηρέτης, ου, *Dem.* ὁ διάκονος, ου, *id.* ὁ θεραπευτὴς, οῦ, *Plut.* præbere se ministrum alicui, παρέχειν ἑαυτὸν ὑπηρέτην τινὶ, *Dem.* uti aliquo ministro, χρῆσθαί τινι διακόνῳ, *id.* publicus, ὁ δημόσιος, ου, *Dem.* ὁ δημόκοινος, ου, *idem.*

Ministerium, ἡ ὑπηρεσία, ας, *Dem.* ἡ διακονία, ας, *id.*

Ministra, ἡ θεράπαινα, ης, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, *id.* ἡ ὑπηρέτις, ιδος, *Xen.*

Ministrator, idem quod *Minister.*

Ministratorius, a, um, ὑπηρετικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.*

Ministro, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Dem.* aliquid, τί τινι, *Isocr.* domino, διακονέω δεσπότῃ, *Dem.* amicis, ὑπουργέω φίλοις, *Isocr.*

Minitor, vide *Minor.*

Minium, ἡ μίλτος, ου, *Diosc.*

Minor, oris, ὁ καὶ ἡ ἥσσων s. ἥττων, ονος, spes, ἐλπὶς, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἐλάσσων s. ἐλάττων, ονος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ μείων, ονος, *Xen.* tribus annis, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, *Isocr.* ætate, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑστερίζων.

Minor, ἀπειλέω, alicui mortem, τινὶ θάνατον, *Dem.* Conf. *Minæ.*

Minuo, ἐλαττόω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἔλαττον ποιέομαί τι, *id.* μειόω τι, *Xen.* κολούω τι, *Plato.*

Minurio, μινυρίζω, *Plato.*

Minuritio, ἡ μινύρισις, εως.

Minus, μεῖον, habeo, i. e. inferiore conditione sum, ἔχω, *Xen.* ἔλασσον ἔχω, *Dem.* procul, ἔλασσον ἄπωθεν, *Thuc.* quam par est, ἐνδεεστέρως, ἢ προσῆκε, *Dem.* τοῦ προσήκοντος, *Plato*, paullo minus duobus millibus militum recipiunt, δέχονται ὀλίγῳ δισχιλίων ἀποδέοντας ὁπλίτας, *Polyb.* paullo minus centum annis, ἔτη οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν, *Lucian.*

Minusculus, a, um, ὀλιγότερος, έρα, ερον.

Minutal, τὸ μυττωτὸν, οῦ, *Aristoph.*

Minutatim, λεπτομερῶς.

Minutia, τὸ λεπτὸν, οῦ.

Minutim, κατ᾽ ὀλίγον, λεπτομερῶς.

Minutio, ἡ μείωσις, εως.

Minutulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόλεπτος, ου.

Minutus, a, um, λεπτὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.* μικρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Mirabilis, e, θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* θαυμάσιος, ία, ιον, *Isocr.*

Mirabiliter, ἀγαμένως, *Plato*, θαυμαστῶς, *id.*

Miraculum, τὸ θαῦμα, ατος, facio, ποιέω, *Xen.* edo, θαυματουργέω, *Damasc.*

Miratio, ὁ θαυμασμὸς, οῦ, *Hipp.*

Mirator, ὁ θαυμαστὴς, οῦ, *Plut.*

Mire, θαυμασίως, *Plato.*

Mirifice, θαυμαστῶς, *Plato.*

Mirifico, θαυμαστόω, *Plut.*

Mirificus, a, um, θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Miror, θαυμάζω, aliquid, τι, *Lucian.* aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Plut.* τινὰ ἐπί τινι, *Xen.* τινός τινος, *Dem.* aliquem, τινὸς, *Isocr.* ἄγαμαί τινα, *Isocr.* τινὸς, *Xen.* Conf. *Admiror.*

Mirus, a, um, θαυμάσιος, ία, ιον, *Dem.* θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, *Isocr.* non est mirum, si, οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ, *id.* mirum quantum, θαυμαστὸν ὅσον, ὑπερφυῶς, *Lucian.*

Miscellanea, τὰ σύμμικτα, ων.

Miscellaneus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύμμικτος, ου, *Thuc.*

Misceo, μίγνυμι, cum aliquo, μετά τινος, *Plato*, aliquid cum aliquo, κέραννυμί τί τινι, *Plut.*

Miser, a, um, ἄθλιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ταλαίπωρος, ου, *id.* & infelix, ταλαίπωρος καὶ δυστυχὴς, *id.* ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος, *Dem.* sum, ταλαιπωρέω, *id.*

Miserabilis, e, ἐλεεινὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, *id.*

Miserabiliter, ἐλεεινῶς, *Dem.* οἰκτρῶς, *id.*

Miseratio, ὁ οἰκτιρμὸς, οῦ, *N. T.*

Misere, ἀθλίως, & male belligerare, καὶ κακῶς πολεμεῖν, *Dem.* tractari ab aliquo, ἀτυχῶς φέρεσθαι παρά τινι, *Isocr.*

Misereor, ἐλεέω, alicujus, τινὰ, *Dem.* οἰκτείρω τινὰ, LXX. σπλαγχνίζομαι περί τινος, *N. T.* ἐπί τινι, *ibid.* κατελεέω τινὰ, *Lucian.*

Miseresco, idem quod *Misereor.*

Miseret, me, οἰκτείρομαι, *Xen.*

Miseria, ἡ ταλαιπωρία, ας, *Isocr.* & calamitas, ἀτυχία καὶ συμφορὰ, *id.* Conf. *Calamitas.*

Misericordia, ὁ οἰκτιρμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ ἐλεημοσύνη, ης, *ibid.* ὁ ἔλεος, ου, *Dem.* ὁ οἶκτος, ου, *Isocr.* misericordia adficior, ἔλεος εἰσέρχεταί με τινος, *Phil.* animum ad misericordiam inflectere, τρέπειν θυμὸν πρὸς ἔλεον, *Plato*, ad misericordiam aliquem provocare, προσκαλεῖσθαί τινα εἰς ἔλεον, *Herodian.* adducere lacrimis aliquem ad misericordiam, τοῖς δακρύοις προσάγεσθαί τινα εἰς ἔλεον, *Antiph.* εἰς συμπάθειαν ἄγειν τινα, *Diod.*

Misericors, ὁ καὶ ἡ ἐλεήμων, ονος, *Dem.* ἐλεῶν, οῦσα, οῦν, *id.* συμπάσχων, ουσα, ον.

Miseror, idem quod *Misereor.*

Missile, ἡ βολὶς, ίδος, *Suid.* τὸ βέλος, εος, *Herodot.*

Missio, ἡ πέμψις, εως, *Thuc.* ἡ πομπὴ, ῆς, *Plato.*

Missito, προσαναπέμπω.

Missus, us, idem quod *Missio.*

Missus, a, um, πεμφθεὶς, εῖσα, ὲν, missum facio aliquem, ἀφίημί τινα, *Dem.* missam facio uxorem, προΐημι τὸν γάμον, *Plut.*

Mistura, ἡ μίξις, εως, *Lucian.*

Mite, ἐπιεικῶς, *Isocr.*

Mitella, τὸ μιτράριον, ου.

Mitesco, πραΰνομαι, *Xen.* i. e. maturesco, πεπαίνομαι, *id.*

Mitigatio, ἡ πραΰνσις, εως, *Aristot.*

Mitigo, πραΰνω, aliquid, τι, *Plat.* aliquem, ἡμερόω τινὰ, *Isocr.* καταπραΰνω τινὰ, *id.*

Mitis, πρᾶος, πραεῖα, πρᾶυ, homo, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, έος, *id.* Conf. *Mansuetus*, i. e. maturus, ὡραῖος, αία, αῖον, fructus, καρπὸς, *Gal.* Conf. *Maturus.*

Mitra, ἡ μίτρα, ας, *Herodot.*

Mitto, πέμπω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* nuntium ad aliquem, ἀποστέλλω πρέσβυν πρός τινα, *Isocr.*

Mobilis, e, κινητὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Mobilitas, ἡ εὐκινησία, ας.

Mobiliter, κινητῶς.

Moderate, μετρίως, amare divitias, ἀγαπᾶν τὸν πλοῦτον, *Dem.* vivo, κοσμίως ζάω, *Isocr.* rebus uti, συμμέτρως ἀπολαύειν τῶν ὑπαρχόντων, *Isocr.*

Moderatio, ἡ μετριότης, ητος, *Dem.* τὸ χαμαίζηλον, ου, *Isocr.* i. e. gubernatio, ἡ κυβέρνησις, εως, *Bas.* ἡ διοίκησις, εως, *Dem.* ἡ ἐπιστασία, ας, *Philo.*

Moderator, ὁ διοικητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ κυβερνήτης, ου, *Lucian.*

Moderatus, a, um, σωφρονικὸς, ὴν, ὸν, *Lucian.* μέτριος, ία, ιον, homo, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ συμμέτριος, ου, labor, πόνος, *Isocr.*

Moderor, εὐθύνω, currum, ἅρμα, *Isocr.* pacem, πρυτανεύω τὴν εἰρήνην, *id.* remp. διοικέω τὰ πολιτικὰ, *Plat.* aliquid, ἐπιστατέω τινὶ, *Plut.* τινὸς, *Xen.*

Modeste, σωφρόνως, vivere, ζῆν, *Dem.* κοσμίως ζῆν, *Isocr.* facere aliquid, μετρίως ποιεῖν τι, *id.*

Modestia, ἡ σωφροσύνη, ης, *Dem.* ἡ κοσμιότης, ητος, *Aristot.*

Modestus, a, um, ὁ καὶ ἡ σώφρων, ονος, *Dem.* κόσμιος, ία, ον, & justa resp. καὶ δικαία πολιτεία, *Isocr.* μέτριος, ία, ιον, & prudens vir, καὶ σώφρων ἀνὴρ, *Dem.*

Modice, μετρίως, *Dem.*

Modicum, τὸ μέτριον.

Modicus, a, um, ὀλίγος, η, ον. Conf. *Parvus.*

Modificatio, ἡ διαμέτρησις, εως.

Modificor, διαμετρέω, *Plut.*

Modiolus, τὸ ψυκτίδιον, ου.

Modius, ὁ μόδιος, ου, *Dinarch.*

Modo, ἀρτίως, dicebam hoc, εἶπον τοῦτο, *Dem.* ἔναγχος, plagas accepit, ἐπλήγη, *id.* ἄρτι, urbem condentes, πόλιν οἰκίζοντες, *Isocr.* hoc, οὕτως, *Dem.* illo, ἐκείνως, *id.* eodem, ὡσαύτως, *id.* simili, παραπλησίως, *Isocr.* ὁμοίως, *Dem.* in dextram, modo in sinistram, ὅτε μὲν εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτε δὲ εἰς τὰ εὐώνυμα, *Aristoph.*

Modulamen, τὸ ἐπαύλημα, ατος.

Modulate, ῥυθμικῶς, εὐρύθμως.

Modulatio, ἡ μελῳδία, ας, *Athen.* ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Aristot.*

Modulator, ὁ μουσουργὸς, οῦ, *Luc.* ὁ μελῳδὸς, οῦ, *id.*

Modulor, ἐπαυλέω, *Luc.* μελῳδέω, *Athen.*

Modulus, τὸ μέτρον, ου, *Dem.* ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Aristot.*

Modus, i. e. mensura, τὸ μέτρον, ου, *Lucian.* i. e. ratio, ὁ τρόπος, ου, *Plut.* modum servo, τοῦ μέσου τυγχάνω, *Aristot.* μετριάζω, *Dem.* excedo, non servo, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, *Dem. Phal.* ὑπερβάλλω ἔν τινι, *Arist.*

Mœcha, ἡ μοιχὰς, άδος, *Athen.* γυνὴ μοιχαλὶς, *N. T.* ἡ μοιχεύτρια, ας, *Plato.*

Mœchor, μοιχάομαι, *N. T.* μοιχεύω, *Plut.*

Mœchus, ὁ μοιχὸς, οῦ, *Plut.* μοιχικὸς, οῦ, *id.*

Mœnia, τὸ τεῖχος, εος, *Dem.*

Mœreo, λυπέομαι, aliqua re, ἐπί τινι, *Plat.* ἀδημονέω, *Dem.*

Mœror, ἡ λύπη, ης, *Dem.* adficere aliquem mœrore, τρέπειν τινὰ εἰς ἀθυμίαν, *id.* λυπεῖν τινα, *id.* mœrore adficior, λυπέομαι, *id.*

Mœste, λυπηρῶς, *Isocr.* ἀθύμως, *Xen.*

Mœstitia, ἡ λύπη, ης, *Plato*, ἡ ἀθυμία, ας, *Xen.*

Mœstus, a, um, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, ου, *Plat.*

Mola, ἡ μύλη, ης, molam verſo, μύλην στρέφω, περιάγω, περιείρω, *Poll.*

Molaris, e, μυλικὸς, ή, όν, lapis, λίθος, *N. T.* μυλίτης λίθος, *Gal.* dens, μυλίτης ὀδοὺς, *Ariſtot.*

Molendinum, ἡ μύλη, ης, *Poll.* aquarium, τὸ ὑδρομυλεῖον, ου, *Pandect.*

Moles, τὸ βάρος, εος, *Plat.* ὁ ὄγκος, ου, *Plut.*

Moleſte, χαλεπῶς, fero aliquid, φέρω τι, *Dem.* ἀηδῶς φέρω τι, *id.* & graviter fero aliquid, λυπηρῶς ϗ βαρέως φέρω τι, *Iſocr.* fero rem, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, *Dem.*

Moleſtia, ἡ ἀηδία, ας, *Dem.* moleſtia afficere aliquem, ſive moleſtiam exhibere alicui, παρέχειν τινὶ ἔργον, *Plato*, κατασκευάζειν τινὶ ἀσχολίαν, *Dem.* βαρύνειν τινὰ, *Xen.* λυπεῖν τινα, *id.* ὄχλον παρέχειν τινὶ, *Plato*, ſuſtinere, πράγματα ἔχειν, *Dem.*

Moleſto, κοπιάω, *Ariſtoph.* Conf. *Moleſtia.*

Moleſtus, a, um, λυπηρὸς, ά, όν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀηδὴς, έος, *id.* ἀνιαρὸς, ά, όν, *id.* χαλεπὸς, ή, όν, *id.* ὁ ϗ ἡ δυσχερὴς, έος, *Iſocr.* ſum alicui, ἐνοχλέω τινὰ, *id.* τινὶ, *id.*

Molimen, τὸ κατασκεύασμα, ατος, *Ariſtot.*

Molior, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τι ἐπί τινα, *Dem.* aliquid, ἐπιχειρέω τινὶ, *Plato*, τυρεύω τι, *Dem.* & machinor aliquid contra remp. πραγματεύομαι ϗ παρασκευάζομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, *id.*

Molitio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Thuc.* in mola, ὁ ἄλετος, ου, *Plut.*

Molitor, ὁ μυλωθρὸς, οῦ, *Athen.*

Molitrix, ἡ ἀλεθρὶς, ίδος, *Plut.*

Molitura, ὁ ἄλετος, ου, *Plut.*

Molleſco, μαλακίζομαι, *Lucian.*

Mollio, μαλακίζω, μαλακύνω, *Gal.*

Mollis, μαλακὸς, ή, όν, *Xen.* ſum, μαλακιάω, *id.*

Molliter, μαλακῶς, *Xen.*

Mollitia ſ. Mollities, ἡ μαλακότης, ητος, *Plut.* animi, ἡ μαλακία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.*

Mollitudo, ἡ ἁπαλότης, ητος, *Xen.*

Molliuſculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπομάλακος, ου.

Molo, ἀλέω, *Dioſc.* καταλέω, *Hippocr.*

Moly, τὸ μῶλυ, *Dioſc.*

Momentaneus, a, um, ἀκαριαῖος, αία, αῖον, navigatio, πλοῦς, *Dem.* vita, τὸ ἀκαριαῖον ζῆν, *Macc.*

Momentum, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plut.* i. e. punctum temporis, τὸ ἀκαρὲς, έος, *Poll.* ἀκαρὴς χρόνος, *Dem.* momento temporis, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, *Ariſtoph.* ἐν ἀκαρεῖ χρόνου, *Lucian.* ἐν ἀκαρεῖ, *id.*

Monacha, ἡ μοναχὴ, ῆς, ἡ μονάστρια, ας, *Pandect.*

Monachatus, us, ὁ μοναχισμὸς, οῦ.

Monachus, ὁ μοναχὸς, οῦ, *Dion. Ar.* ὁ μοναστὴς, οῦ, *Naz.* ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *Baſ.*

Monarcha, ὁ μονάρχης, ου, *Thuc.* ὁ μόναρχος, ου, *Ariſtot.*

Monarchia, ἡ μοναρχία, ας, *Herodot.* ſum, μοναρχέω, *Strabo.*

Monaſterialis, e, μοναστικὸς, ή, όν, μοναχικὸς, ή, όν, *Dion. Ar.*

Monaſterium, τὸ μοναστήριον, ου, τὸ ἀσκητήριον, ου, *Greg.*

Monedula, ὁ κολοιὸς, οῦ, *Lucian.*

Moneo, παραγγέλλω, aliquem, τινὶ, *Plato*, aliquid alicui, παραινέω τί τινι, *Dem.* facere aliquid, ποιεῖν τι, *id.* quæ decent, ὑπαγορεύω τινὶ, ἃ δεῖ ποιεῖν, *id.* Conf. *Admoneo, Hortor.*

Moneta, τὸ νόμισμα, ατος, *Ariſtot.* proba, νόμισμα δόκιμον, adulterina, νόμισμα ἀδόκιμον, νόμισμα κίβδηλον, *Ariſtoph.* monetam cudo, νόμισμα κόπτω, *Ariſtot.* monetam falſam cudo, νόμισμα παρακόπτω, *Lucian.* νόμισμα παραχαράττω, *Suid.*

Monetaria officina, τὸ ἀργυροκοπεῖον, ου, *Athen.*

Monetarius, ὁ ἀργυροκόπος, ου, *Plut.* falſus, ὁ παραχαράκτης, ου, *Pandect.*

Monialis, ἡ μονάστρια, ας, *Pandect.*

Monile, τὸ περιδέραιον, ου, *Plut.* ὁ ὅρμος, ου, *Hom.* ὁ ὁρμίσκος, ου, LXX. τὸ καθόρμιον, ου, *id.*

Monumentum, τὸ μνημεῖον, virtutis relinquo in omne ævum, τῆς ἀρετῆς καταλείπω εἰς ἅπαντα χρόνον, *Iſocr.* τὸ ὑπόμνημα, ατος, eſſe poſteris, εἶναι τοῖς ἐπιγιγνομένοις, *id.*

Monitio, ἡ νουθέτησις, εως, *Iſocr.* ἡ νουθεσία, ας, *Plat.*

Monitor, ὁ νουθετῶν, οῦντος, *Iſocr.* παραινῶν, οῦντος, *id.*

Monitorius, a, um, παραινετικὸς, ή, όν, *Iſocr.* προτρεπτικὸς, ή, όν, *Cl. Al.*

Monitum, ſ. Monitus, us, ἡ παραίνεσις, εως, *Xen.* τὸ παράγγελμα, ατος, *id.* monitu Dei, ἐκ Θεοῦ, *Dion. Hal.*

Monoceros, ὁ μονοκέρως, ωτος, *Ariſtot.*

Monoculus, vide *Unoculus.*

Monopola, ὁ μονοπώλης, ου.

Monopolium, τὸ μονοπώλιον, ου, *Ariſtot.* exerceo, μονοπωλέω, *Strabo.*

Mons, τὸ ὄρος, εος, *Dem.* montis cacumen, ἀκρωτήριον, τοῦ ὄρους, *Herodot.* ἡ ἀκρώρεια, ας, *Philo*, latus montis, ἡ παρόρεια, ας, *Polyb.* radix ſive ima pars montis, ἡ ὑπόρεια, ας, *Plut.*

Monſtrabilis, e, δεικτὸς, ή, όν.

Monſtratio, ἡ δεῖξις, εως, *Herodian.*

Monſtro, δείκνυμι, aliquid, τὶ, *Thuc.* Conf. *Oſtendo.*

Monſtroſe, τερατικῶς, *Plut.*

Monſtroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ τερατώδης, εος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ τεράστιος, ου, *Ælian.*

Monſtrum, τὸ τέρας, ατος, *Iſocr.* τὸ τεράστιον, ου, *Suid.* pario, τερατοκέω.

Montanus, a, um, ὀρεινὸς, ή, όν, regio, χώρα, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ὄρειος, ου, *Ariſtid.*

Monticola, ὁ ὀρείτης, ου.

Monticulus, τὸ ὄριον, ου.

Montoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὄρειος, ου, *Lucian.* ὀρεινὸς, ή, όν, *Xen.*

Monumentum, vide *Monimentum.*

Mora, ἡ διατριβὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς, *id.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æſchin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* moram interpono, necto, ποιέομαι ἀναβολὴν, *id.* διατριβὴν ποιέομαι, *Dem.* ſine mora, ἀνυπερθέτως, *Plato*, ἀμελλητὶ, *id.*

Moralis, e, ἠθικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Morator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Moratus, a, um, εἰθισμένος, ένη, ένον, bene, ὁ ϗ ἡ εὐήθης, εος, *Ariſtot.*

Morbidus, a, um, ὁ ϗ ἡ νοσώδης, εος, *Plut.* νοσηρὸς, ά, όν, *Xen.* νοσερὸς, ά, όν, *Plut.* νοσακερὸς, ά, όν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἐπίνοσος, ου, *id.*

Morboſus, a, um, idem quod *Morbidus.*

Morbus, ἡ νόσος, ου, *Dem.* τὸ νόσημα, ατος, *id.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *id.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατος, *id.* qui in extremum periculum aliquem conjicit, νόσος ἐξ ἧς τις εἰς τοὔσχατον ἔρχεται, *Dem.* difficilis & qui magnam felicitatem & curam requirit, νόσημα χαλεπὸν ϗ πολλῆς εὐτυχίας ϗ ἐπιμελείας δεόμενον, *id.* regionem invadit, ἐμπίπτει νόσημα εἰς τὴν χώραν, *Dem.* in morbum incidere, νόσον ἐπιγίγνεσθαί τινι, *idem*, συμβαίνειν ἀῤῥώστημά τινι, *id.* morbo corripi, λαμβάνεσθαι νόσῳ, *id.* παρεῖναί τινι ἀῤῥωστίαν, *Iſocr.* πάσχειν τι πάθος, *id.* morbum curare, θεραπεύειν τὸ νόσημα, *id.* evadere e morbo, ἀποφεύγειν τὴν νόσον, *Dem.* conſumi morbo, ἀποθανεῖν ἐκ τῆς νόσου, *Iſocr.*

Mordacitas, τὸ δηκτικὸν, οῦ.

Mordax, δηκτικὸς, ή, όν, *Athen.* ὁ δήκτης, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ δακνώδης, εος, *Gal.*

Mordeo, δάκνω, *Plut.*

Mordicus, ὀδὰξ, *Ariſtoph.* tenere, ἀπρὶξ ἔχειν, *Ælian.*

Moretum, τὸ μυττωτὸν, οῦ.

Moribundus, a, um, ἀποθνήσκων, ουσα, ον.

Morigero, ὑπουργέω, alicui, τινὶ, *Plut.* ὑπακούω τινὸς, *Thuc.* τινὶ, *Dem.*

Morigerus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατήκοος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ πειθήνιος, ου, *Cl. Al.*

Morio, ὁ μωρὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ γελωτοποιὸς, οῦ, *id.*

Morior, θνήσκω, *Xen.* ἀποθνήσκω, *Dem.* τελευτάω, *id.* τὸν βίον τελευτάω, τελέω, μεταλλάττω, καταστρέφω, ἐκλείπω, *Dem. Iſocr. Xen.* riſu, θνήσκω γέλωτι, metu, φόβῳ, vulnere, ἀποθνήσκω ἐκ τοῦ θραύματος, *Dem.* ictu, τελευτάω ἐκ πληγῆς, *id.* per cruciatum, τελευτάω αἰκισθεὶς, *Dem.* volens, ἀποθνήσκω ἑτοίμως, *id.* ante diem fatalem, τελευτάω πρὸ μοίρας, *Iſocr.*

Moror, διατρίβω, in urbe, ἐν τῇ πόλει, *Iſocrat.* Conf. *Mora.*

Moroſe, δυσκόλως, *Dem.*

Moroſitas, τὸ δυσάρεστον, ου, ἡ χαλεπότης, ητος, *Iſocr.*

Moroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυσάρεστος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δύσκολος, ου, *id.* χαλεπὸς, ή, όν, *id.*

Mors, ὁ θάνατος, ου, *Dem.* ἡ τελευτὴ, ῆς, *id.* ἡ τελευτὴ τοῦ βίου, *Iſocr.* fatalis & naturalis, τῆς εἱμαρμένης ϗ αὐτόματος θάνατος, *Dem.* violenta, θάνατος βίαιος, *id.* morte violenta occumbere, ἀποθνήσκειν θανάτῳ βιαίῳ, *id.* mortem ſibi ipſi conſciſcere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, *Ariſtot.* διαφθείρειν ἑαυτὸν, *id.*

Morſus, us, τὸ δῆγμα, ατος, *Plut.* ἡ δῆξις, εως, *id.* ὁ δηγμὸς, οῦ, *id.*

Mortalis, e, θνητὸς, ή, όν, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* corpus, σῶμα, *id.* ὁ ϗ ἡ θανάσιμος, ου, *Plato.*

Mortalitas, τὸ θνητὸν, οῦ.

Mortarium, ὁ ὅλμος, ου, *Ælian.* contundere aliquid in mortariis, κατακόπτειν τι ἐν ὅλμοις, *id.*

Morticinus, a, um, θνησιμαῖος, αία, αῖον, *Ariſtoph.*

Mortualis, e, νεκρικὸς, ή, όν, *Lucian.*

Mortuus, a, um, νεκρὸς, ά, όν, *Plato*, τεθνεὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* ἀποθανὼν, οῦσα, όν, *id.*

Morum, τὸ μόρον, ου, *Dioſc.*

Mos, τὸ ἔθος, εος, *Dem.* τὸ ἦθος, εος, *id.* ὁ τρόπος, ου, *id.* vir bonis omnino moribus præditus, ἀνὴρ τὸν τρόπον πάνυ δίκαιος ὤν, *Dem.* integritas morum, ἡ καλοκἀγαθία τῶν τρόπων, *Iſocr.* mores alicujus probatiſſimi, τὰ κάλλιστά τινος τῶν ἠθῶν, *Dem.*

Moſchus, ὁ μόσχος, ου, *Aët.*

Motacilla, τὸ κιναίδιον, ου, ἡ σεισοπυγὶς, ίδος, *Suid.* ὁ κίγκλος, ου, *Gal.*

Motio, ἡ κίνησις, εως, *Ariſtot.* ὁ κλωγμὸς, οῦ, *Luc.*

Motor, ὁ κινητὴς, οῦ.

Motus, ἡ κίνησις, εως, *Ariſtot.* τὸ πάθος, εος, *id.* motu proprio, αὐτοκελεύστῳ γνώμῃ, *Suid.*

Moveo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, *Plut.* caſtra, κινέω τὸ στράτευμα, *Thuc.* & immuto decretum, ϗ μεταίρω τὸ ψήφισμα, *Dem.* & tollo male conſtituta, ϗ μετατίθημι τὰ μὴ καλῶς καθεστῶτα, *Iſocr.* aſſidue, ψαλάττω, *Ælian.* adfectus, παθαίνομαι, *Dion. Hal.*

Mox, αὐτίκα, *Dem.* εὐθὺς, *id.* εὐθέως, *Plut.*

Muceo, εὐρωτιάω, *Theophr.* σήπομαι, *Xen.*

Muceſco, σαπρὸς ϗ εὐρώεις γίνομαι.

Mucidus, a, um, εὐρώεις, όεσσα, όεν, *Soph.* ὁ ϗ ἡ εὐρώδης, εος, *id.* σαπρὸς, ά, όν, *Ariſtot.*

Mucor,

Mucor, ὁ εὐρὼς, ῶτος, *Plut.*

Mucoſus, a, um, κορυζῶν, ῶσα, ῶν, *Plato*, κορύζης μεστὸς, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ βλεννώδης, εος, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ μυξώδης, εος, *Gal.*

Mucro, τὸ ἄκρον, ου, ἡ ἀκὶς, ίδος, *Herodian.* gladii, στόμα μαχαίρας, *N. T.*

Mucronatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀξύτηκτος, ου.

Mucus, ἡ βλέννα, ης, *Gal.* ἡ μύξα, ης, *id.* ἡ κόρυζα, ης, *Lucian.*

Mugil, ὁ κεστρεὺς, έως, *Ariſtot.*

Mugio, μυκάομαι, *Plut.*

Mugitus, τὸ μύκημα, ατος, *Plut.* ὁ μυκηθμὸς, οῦ, *Lucian.*

Mula, ἡ ἡμίονος, ου, *Herodot.*

Mularis, e, ἡμιόνειος, εία, ειον, *Hom.*

Mulcedo, τὸ θέλγητρον, ου, *Cl. Al.*

Mulceo, καταθέλγω, *Lucian.* καταψάω, *Xen.* κηλέω, *Plato*, κατακηλέω, *Ariſtot.*

Mulciber, ὁ Ἥφαιστος, ου.

Mulcta, vide *Multa.*

Mulctra, ſ. Mulctrum, ὁ ἀμολγεὺς, έως, *Theocr.* ἡ πέλλα, ης, *Athen.*

Mulctrale, idem quod *Mulctra.*

Mulctus, us, ἡ ἄμελξις, εως, ἡ βδάλσις, εως.

Mulgeo, ἀμέλγω, LXX. ἀθέλγω, *Hipp.* aliquid, βδάλλω τι, *Plato.*

Muliebris, e, γυναικεῖος, εία, εῖον, mundus, κόσμος, *Plato*, ὁ ϗ ἡ γυναικώδης, εος, *Philo.*

Muliebriter, γυναικείως.

Mulier, ἡ γυνὴ, γυναικὸς, formoſa, εὐπρεπὴς, *Dem.* nobilis, γυνὴ σεμνὴ, *Iſocr.* modeſta, σώφρων, *id.* pura & caſta a viri congreſſu, καθαρὰ ϗ ἁγνὴ ἀπὸ τῆς συνουσίας ἀνδρὸς, *Dem.* forma eleganti, εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα, *Dem.* in magna & præclara modeſtia educata, μετὰ πολλῆς ϗ καλῆς σωφροσύνης τραφεῖσα, *id.*

Muliercula, τὸ γύναιον, ου, *Dem.*

Muliero, θηλύνω, *Hipp.*

Mulio, ὁ ἡμιονηλάτης, ου.

Mullus, ἡ τρίγλα ſ. τρίγλη, ης, *Ariſtot.*

Mulſum, τὸ οἰνόμελι, ιτος, *Dioſc.*

Multa, ἡ ζημία, ας, *Dem.* ἡ καταδίκη, ης, *id.* τὸ τίμημα, ατος, *id.* ἡ τιμωρία, ας, *id.* multam irrogo, impono, τιμωρίαν ἐπιτίθημί τινι ὑπέρ τινος, *Dem.* centum talenta, ἐπιτίθημι ἑκατὸν τάλαντα, *Æſchin.* ſolvo, τὸ τιμηθὲν ἀποτίω, *Dem.* ἐκτίω τὴν καταδίκην, *id.*

Multangulus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολύγωνος, ου.

Multatio, ὁ τίμησις, εως, *Æſchin.*

Multatitius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπιτίμιος, ου.

Multifariam, πολλαχῶς, declaratus, πολλαχόθεν δῆλος, *Dem.* πολυμερῶς, *N. T.*

Multifarius, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυποίκιλος, ου, *N. T.*

Multiformis, e, ὁ ϗ ἡ πολύμορφος, ου. *Ariſtot.*

Multiloquium, ἡ πολυλογία, ας, *Dem.* ἡ ἀπεραντολογία, ας, *Lucian.*

Multiloquus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυλόγος, ου, *Ammon.* Conf. *Loquax.*

Multimode, πολυτρόπως, *N. T.*

Multipartitus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυμερὴς, έος, *Ariſtot.*

Multiplex, πολλαπλάσιος, ία, ιον, *Plut.*

Multiplicatio, ὁ πολλαπλασιασμὸς, οῦ.

Multipliciter, πολλαπλασίως, πολλαπλάσια, *Xen.*

Multiplico, πολλαπλασιάζω, *Plut.* aliquid, πολλαπλάσιον ποιέω τι, *Plato.*

Multiſcius, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυειδήμων, ονος.

Multitudo, τὸ πλῆθος, εος, de rebus, & perſonis, *Dem.* i. e. vulgus, οἱ πολλοὶ, ῶν, *idem.*

Multo, as, ζημιόω, aliquem morte, θανάτῳ, *Dem.* perpetuo exſilio, ἀειφυγίᾳ, *id.* pecunia, χρήμασι, *Iſocr.* carcere, τιμάω τινὶ δεσμοῦ, *Dem.*

Multò, πολὺ, plures, πλείους, *Dem.* magis quam, πολλῷ μᾶλλον, ἤπου, *Plato*, poſt, χρόνῳ παμπληθεῖ ὕστερον, *Dem.*

Multoties, πολλοστὸν, *Dion. Hal.*

Multopere, μεγάλως.

Multum, πολὺ, *Dem.* laudo, πολλὰ ἐπαινέω, *Xen.* abeſt, ut exiſtimem, πόῤῥω εἰμὶ τοῦ οἴεσθαι, *Plato*, πολλοῦ γε δεῖ, *id.* atque hæc ita ſe non habent; multum abeſt, ἔχει γὰρ οὐχ οὕτω ταῦτα, οὐδ' ἐγγὺς, *Dem.*

Multus, a, um, πολὺς, λὴ, ὺ, *Dem.* πάμπολυς, πόλλη, υ, *Xen.*

Mulus, ὁ ἡμίονος, ου, *Xen.*

Munctio, ἡ ἀπόμυξις, εως.

Mundanus, a, um, κοσμικὸς, ὴ, ὸν, *Chryſ.*

Munditer, καθαρῶς, *Plut.*

Munditia ſ. Mundities, ἡ καθαρότης, ητος, *Hermog.* munditiæ ſtudioſus, ὁ ϗ ἡ φιλόκαλος, ου, *Iſocr.*

Mundo, καθαρίζω, *Naz.*

Mundus, a, um, καθαρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Mundus, i, ὁ κόσμος, ου, *Dem.* τὸ πᾶν, ντὸς, *Plut.* muliebris, ὁ κόσμος γυναικεῖος, *Plato.*

Munerarius ſ. Munerator, ὁ ἀγωνοθέτης, ου, *Lucian.* i. e. donator, ὁ δωρίτης, ου, *Plut.*

Munero ſ. Muneror, δωρέομαι, *Lucian.* aliquem aliqua re, τί τινι, *Xen.*

Mungo, ἀπομύττω, *Xen.*

Munia, vide *Officium.*

Municeps, ὁ συντελεστὴς, οῦ, ὁ πολίτης, ου, *Xen.* ὁ δημότης, ου, *id.* ὁ ἰσοτελὴς, έος, *Dem.*

Municipialis, e, συντελεστικὸς, ὴ, ὸν, homo, δημοτικὸς ἄνθρωπος, *Dion. Hal.*

Municipiatim, κατὰ κωμοπόλεις.

Municipium, ἡ κωμόπολις, εως, *Strabo.*

Munifice, δωρηματικῶς, δαψιλῶς, *Baſ.*

Munificentia, ἡ μεγαλοδωρία, ας, *Herodian.* ἡ πολυδωρία, ας, *Xen.*

Munificus, a, um, ὁ ϗ ἡ μεγαλόδωρος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ φιλόδωρος, ου, *Dem.*

Munimen ſ. Munimentum, τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, *Dem.* τὸ τεῖχος, εος, *id.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id.*

Munio, τειχίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* muris æneis, τείχεσι χαλκοῖς, *Æſchin.* περιτειχίζω τι ſ. τινι, *Thuc.* urbem præſidiis, κρατύνομαι πόλιν φρουραῖς, *id.* muro, περιβάλλομαι τεῖχος πόλει, *Ariſtot.* ſ. πόλιν τείχει, *Iſocr.* locum, ὀχυρὸν ποιέομαι τόπον, *Dem.* viam, ὁδοποιέω, *Dem.*

Munitio, ὁ περιτειχισμὸς, οῦ, *Thuc.* ἡ περιτείχισις, εως, *id* viæ, ἡ ὁδοποιΐα, ας, *Xen.*

Munitus, a, um, ὀχυρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* τετειχισμένος, ένη, ένον, *Iſocr.* præſidio, ὁ ϗ ἡ ἔμφρουρος, ου, *Dem.* civium benevolentia, τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος, *Iſocr.*

Munus, i. e. *donum*, τὸ δῶρον, ου, *Dem.* Conf. *Donum*, i. e. officium, τὸ ἔργον, ου, *Dem.* Conf. *Officium.*

Munuſculum, τὸ δωρίδιον, ου.

Muræna, ἡ μύραινα ſ. σμύραινα, ης, *Ariſtot.*

Muralis, e, τειχικὸς, ὴ, όν.

Murex, τὸ κογχύλιον, ου, *Gal*, ἡ κογχύλη, ης, *Phil.*

Muria, ἡ ταριχεία, ας, *Ariſtot.* condo, ταριχεύω, *Plato*, ἁλμεύω, *Dioſc.*

Murinus, a, um, μύϊνος, ίνη, ινον, ὁ ϗ ἡ μυώδης, εος, *Plut.*

Murmur ſ. Murmuratio, ὁ γογγυσμὸς, οῦ, LXX. leve, ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, *Plut.*

Murmurilio, ψιθυρίζω, *Plut.*

Murmuro, γογγύζω, *N. T.* aliquid mecum, βρενθύομαί τι πρὸς ἐμαυτὸν, *Lucian.* leviter, ψιθυρίζω, *Plut.*

Murrha, ἡ μύῤῥα, ας, *Hipp.*

Murrhinus, a, um, μύῤῥινος, ίνη, ινον.

Murus, τὸ τεῖχος, εος, firmiſſimus, ἀθάνατον, *Iſocr.* murum condere, τεῖχος ἱστάναι, *Dem.* reſtaurare, ἀνιστάναι, *id.* erigere, ἀνορθοῦν, *id.* perfodere, διορύττειν, *id.* diruere, καθαιρεῖν, ſ. καθαιρεῖσθαι, *id.* κατασκάπτειν, *id.*

Mus, ὁ μῦς, μυὸς, *Ariſtot.* major, ὕραξ, ακος, *Schol. Nic.* araneus, ἡ μυογάλη, ης, *Dioſc.*

Muſa, ἡ Μοῦσα, ης, *Diod. Sic.*

Muſca, ἡ μυῖα, ας, *Ariſtot.* canina, ἡ κυνόμυια, ας, *Phil.*

Muſcarium, ἡ σόβη, ης, ἡ μυιοσόβη, ης, *Epigr.*

Muſcerda, ὁ μυόχοδον, ου, *Trall.* μυῶν ἄφοδος, *Dioſc.*

Muſcipula, ἡ μυάγρα, ας.

Muſcoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ βρυώδης, εος, *Gal.*

Muſculoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μυώδης, εος, *Gal.*

Muſculus, ὁ μυΐσκος, ου, i. e. pars carnis, ὁ μῦς, ὸς, *Gal.* muſculis carens, ὁ ϗ ἡ ἄμυος, ου, *id.*

Muſcus, τὸ βρύον, ου, *Ariſtot.* τὸ μνίον, ου, *Diod. Sic.*

Muſeum, τὸ μουσεῖον, ου, *Plut.*

Muſica, ἡ μουσικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Plut.*

Muſice, μουσικῶς, *Plut.*

Muſicus, a, um, μουσικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Muſicus, i, ὁ μουσικὸς, οῦ, *Plut.*

Muſſito, ſ. Muſſo, μύζω, *Plut.*

Muſtaceus, a, um, γλεύκιος, ία, ιον, *Dioſc.*

Muſtacium, τὸ μουστάκιον, ου, *Athen.*

Muſtela, ἡ γαλῆ, ῆς, *Ariſtot.*

Muſtellinus, a, um, ὁ ϗ ἡ γαλεώδης, εος, *Ariſtot.*

Muſteus, a, um, γλεύκιος, ία, ιον, *Dioſc.*

Muſtulentus, a, um, ὁ ϗ ἡ γλευκώδης, εος.

Muſtum, τὸ γλεῦκος, εος, *N. T.*

Mutabilis, e, μεταβλητικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* facile, ὁ ϗ ἡ εὐμετάβλητος, ου, *Ariſtot.*

Mutabiliter, μεταβλητικῶς.

Mutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς, vitæ, τοῦ βίου, *Iſocr.* & converſio, ϗ μετάστασις, εως, *Dem.* mutationem facio, μεταβολὴν ποιέομαι, *Iſocr.* ingruere ſubito, προσπίπτειν ἄφνω, *id.* fieri, accidere, γίγνεσθαι, *id.* accipere, λαμβάνειν, *id.* habere, χρῆσθαι τῇ μεταβολῇ, *id.* ſine mutatione, ἀμετακινήτως, *Iſocr.*

Mutilatio, ὁ ἀκρωτηριασμὸς, οῦ, *Dioſc.* ἡ κόλουσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀναπηρία, ας, *id.* ἡ πήρωσις, εως, *id.*

Mutilatus, a, um, πεπηρωμένος, ένη, ένον, *Dem.* naribus, ἠκισμένος ῥῖνας, *Strabo.*

Mutilo, κολούω, aliquid, τὶ, *Theophr.* κολοβόω τι, *Ariſtot.* ἀκρωτηριάζω τι, *Dioſc.*

Mutilus, a, um, ὁ ϗ ἡ κολοβὸς, οῦ, *Ariſtot.* κυλλὸς, ὴ, ὸν, *Gal.* ὁ ϗ ἡ ἀνάπηρος, ου, *Plut.*

Mutio, γρύζω, *Lucian.* μύζω, *Aretæus.*

Muto, μεταλλάττω, aliquid, τὶ, *Æſchin.* leges, μεταποιέω νόμους, *Dem.* rempublicam μεταβάλλω πολιτείαν, *Iſocr.* mores, τρόπους, *id.* faciem in varias formas, ἀλλάττω εἶδος εἰς πολλὰς μορφὰς, *Plato*, aliquid cum aliquo, ἀλλάττω τί τινος, *Plut.* terram ſubinde, ἀμείβω ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης, *Lucian.* civitatem, ἀμείβομαι ἄλλοτε ἄλλην πόλιν, *id.* ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως, *Plato*, ſententiam, ἀλλοιόομαι γνώμην, *Thuc.* veſtem, μεταμφιεννύω, *Lucian.*

Mutuatio, ὁ δανεισμὸς, οῦ, *Plato.*

Mutuatitius, a, um, δανειστικὸς, ὴ, ὸν, δανειστὸς, ὴ, όν.

Mutue, ἀμοιβαδόν.

Mutuo, *Adv.* καταλλάγδην, ἀμοιβαδὸν, *Theodoret.* ſe amant, ἀλλήλους φιλοῦσι. *Ariſtot.* pugnare, μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους, *Iſocr.* ſe mutuo complecti, ἀλλήλους περιβάλλειν, *Dion. Hal.* ſe mutuo interficere, ἀλληλοκτονεῖν, *Hipp.*

Mutuo, ſ. Mutuor, δανείζομαι, pecuniam ab aliquo, χρήματα παρά τινος, Dem. ἀπό τινος, Plut. magno fœnore, ἐπὶ μεγάλῳ τόκῳ, id. ad aliquid, εἴς τι, id.

Mutus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄλαλος, ου, LXX. ὁ ϗ ἡ ἄφωνος, ου, Philo, κωφὸς, ὴ, ὸν, id. ἐνεὸς, ὰ, ὸν, Ariſtot.

Mutuum, τὸ δάνειον, ου, Ariſtot. τὸ δάνεισμα, ατος, Baſ. repeto, τὸ δάνειον ἀπαιτέω, Dem. reddo, ἀποδίδωμι, id. mutuo do aliquid, δανείζω εἴς τι, Ariſtot. accipio, ſive recipio, τὸ δάνειον, Dem.

Mutuus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, ſermo, λόγος.

Myrias, ἡ μυριὰς, άδος.

Myrica, ἡ μυρίκη, ης, Dioſc.

Myropola, ὁ μυροπώλης, ου, Athen.

Myropolium, τὸ μυροπωλεῖον, Ariſtoph.

Myrrha, ἡ μύῤῥα, ας, Hippocr. imbuo, σμυρνίζομαι, N. T.

Myrrheus, a, um, σμύρνινος, ίνη, ινον, LXX.

Myrtetum, ὁ μυῤῥινὼν, ῶνος, Ariſtoph.

Myrtinus, a, um, μύρτινος, ίνη, ινον.

Myrtites, ὁ μυρτίτης, ου, Dioſc.

Myrtus, ἡ μύρτος, ου, Dioſc. ἡ μυρσίνη, ης, Gal.

Myſta, ὁ μύςης, ου, Plut.

Myſtax, ἡ μύςαξ, ακος, Poll.

Myſterium, τὸ μυςήριον, ου, N. T.

Myſticus, a, um, μυςικὸς, ὴ, ὸν, Naz. ὁ ϗ ἡ μυςηριώδης, εος, Plut.

Mythologus, ὁ μυθολόγος, ου, Plato.

Mythologia, ἡ μυθολογία, ας.

Mythologicus, a, um, μυθολογικὸς, ὴ, ὸν, Plato.

N.

NAblium, τὸ νάβλιον, ου, ἡ νάβλα, ης, LXX.

Næ! νὴ, per Deos, νὴ τοὺς Θεοὺς, Plato, per Jovem, ναὶ μὰ Δία, Xen.

Nænia, ὁ αἶνος ἰάλεμος, Athen.

Nævus, τὸ φῦμα, ατος, Ariſtot.

Nam, γάρ. Conf. Enim.

Namque, idem quod Nam.

Nanciſcor, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, Dem. ἐπιτυγχάνω τινὸς, id. ἐπιλαμβάνω τινὸς, Ariſtot.

Nanus, ὁ νάνος, ου, Ariſtot.

Naphtha, ἡ νάφθα, ης, Dioſc.

Napus, τὸ βούνιον, ου, Dioſc.

Narciſſinus, a, um, ναρκίσσινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, Dioſc.

Narciſſus, ὁ vel ἡ νάρκισσος, ου, Theophr.

Nardinus, a, um, νάρδινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, Athen.

Nardus, ἡ νάρδος, ου, Dioſc. nardi ſpica, ἡ ναρδόςαχυς, εως, Gal.

Nares, αἱ ῥῖνες, ῶν, Xen. τὰ ῥινία, ων, Ariſtot. οἱ ῥώθωνες, ων, Dion. Hal. naribus indago, ῥινηλατέω, Longin. nares amputo, ῥινοτομέω, Euſtath. αἰκίζω ῥῖνας, Strabo, nare trahere aliquem, τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινὰ, Lucian.

Narrabilis, e, διηγητὸς, ὴ, όν.

Narratio, ἡ διήγησις, εως, ἡ περιήγησις, εως, Lucian. hiſtorica, ἡ ἀφήγησις, εως, Herodian.

Narratiuncula, τὸ διηγημάτιον, ου.

Narrator, ὁ διηγητὴς, οῦ.

Narro, διηγέομαι, alicui omnia, quæ acciderunt, τινὶ πάντα τὰ γεγενημένα, Dem. quæ fecit, διέξειμι πάνθ' ὅσα πώποτ' ἔπραξε, Dem. aliquid accurate de aliquo, διέρχομαί τι ἀκριβῶς περί τινος, Iſocr. audita, ἱςορέω ἐξ ἀκοῆς, Diod. Sic. hoc tibi, λέγω σοι τοῦτο, Xen.

Naſcor, γίγνομαι ſ. γίνομαι, parentibus claris, ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων, Iſocr. iiſdem ſc. parentibus, ἀπὸ τῶν αὐτῶν, id. honeſto loco, καλῶς, Dem. genere ſordido, κακῶς, Iſocr. Conf. Natus.

Naſſa, ὁ κύρτος, ου, Plut. in naſſam aliquem trahere, εἰς κύρτον ἕλκειν τινὰ, Æl.

Naſturtium, τὸ κάρδαμον, ου, Dioſc.

Naſus, ὁ μυκτὴρ, ῆρος, naſum aduncum habens, γρυπὸς, ὴ, ὸν, id. naſo ſuſpendo, μυκτηρίζω, N. T. Conf. Nares.

Naſutus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔριν, νος, Xen.

Nata, ἡ θυγάτηρ, τρός. Conf. Filia.

Natabulum, τὸ νηχεῖον, ου.

Natales, ium, τὸ γένος, εος. Conf. Genus.

Natalis, e, ὁ ϗ ἡ γενέθλιος, ου, Plato, dies, ἡμέρα γενέσεως, LXX. ad natalem diem pertinens, γενεθλιακὸς, ὴ, όν.

Natalitius, a, um, γενεθλιακὸς, ὴ, όν.

Natalis, e, νηκτικὸς, ὴ, ὸν, Baſ.

Natatio, ſ. Natatus, us, ἡ νῆξις, εως, Plut.

Nates, αἱ πυγαὶ, ῶν, Ariſtoph. τὰ πυγαῖα, ων, Poll. οἱ γλουτοὶ, ῶν, Herodot.

Natio, τὸ ἔθνος, εος, Dem. τὸ γένος, εος, natione peregrinus, τῷ γένει ξένος, Dem. Syrus, τὸ γένος Σῦρος, Syneſ.

Nativitas, ἡ γενετὴ, ῆς, Ariſtot.

Nativus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ αὐτοφυὴς, έος, portus, λιμὴν, Thuc.

Nato, κολυμβάω, N. T. νέω, Thuc. νήχομαι, Diod. Sic. ſecundo vento & flumine, κατὰ ἄνεμον ϗ ῥοῦν, Plut.

Natrix, ὁ ὕδρος, ου, Ariſtot.

Natu, τῇ ἡλικίᾳ, major, ἡλικίᾳ προέχων, Plato, minor, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑςερίζων, Philo, admodum grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης, Plato.

Natura, ἡ φύσις, εως, humana, ἀνθρωπίνη, ſ. ἀνθρώπων, Dem. eſſe vel fieri aliquid natura, εἶναί τι, ſ. γίγνεσθαι φύσει, id. inſitum eſſe alicui a natura, ὑπάρχειν τινὶ τῇ φύσει, id. inſitus natura, ὁ ϗ ἡ ἔμφυτος, ου, Dem. natura ſum, πέφυκα, id. naturam talem habere, ἔχειν τοιαύτην φύσιν, Iſocr. excedens, ὑπερενεγκὼν τὴν φύσιν, Dem.

Naturalis, e, φυσικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot.

Naturaliter, φυσικῶς, Plato.

Natus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ὸς, claris parentibus, ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων, Iſocr. bonis parentibus, φὺς ἀγαθῶν πατέρων, Plut. a Jove ratione matris, ὢν ἀπὸ Διὸς πρὸς μητρὸς, id. patre divite, πατρὸς ὢν πλουσίου, Plato, ex familia totius civitatis nobiliſſima, γένους τοῦ πρώτου ἐν πόλει ὢν, Lucian. ex magna & beata domo ſ. familia, ὢν ἐξ οἰκίας μεγάλης ϗ γένους εὐδαίμονος, Plato, annos quatuordecim, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα ϗ δέκα, Iſocr.

Natus, ὁ υἱὸς, οῦ. Conf. Filius.

Navale, ὁ ναύςαθμος, ου, Lucian.

Navalis, e, ναυτικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot. prælium, ἡ ναυμαχία, ας, Xen. commito contra aliquem, ναυμαχέω πρός τινα, Lycurg. navali prælio ſupero aliquem, καταναυμαχέω τινὰ, Strabo.

Navarchus, ὁ ναύαρχος, ου, Thuc. ſum, ναυαρχέω, Xen. navarchi officium, ἡ ναυαρχία, ας, Thuc.

Nauci, τοῦ περιψήματος, facio, παρ' οὐδὲν ἡγέομαι, ſ. τίθεμαι, Lucian. ὡς περίψημα καταφρονέω.

Nauclerius, a, um, ναυκληρικὸς, ὴ, ὸν, Athen. vitæ genus, τὰ ναυκληρικὰ, ῶν, Plato, ἡ ναυκληρία, ας, Ariſtot.

Nauclerus, ὁ ναύκληρος, ου, Plut.

Naufragium, τὸ ναυάγιον, ου, Plut. ἡ ναυαγία, ας Dem. facio, ναυαγέω, id.

Naufrago, ναυαγέω, Dem.

Naufragus, a, ὁ ϗ ἡ ναυαγὸς, οῦ, Xen.

Navicula, τὸ πλοιάριον, ου, Xen.

Navicularia, ἡ ναυκληρία, ας, Ariſtot.

Navicularius, ὁ ναύκληρος, ου, Plut.

Naviculator, ὁ ναύκληρος, ου, Plut.

Navigabilis, e, ὁ ϗ ἡ πλώϊμος, ου, Dem.

Navigatio, ὁ πλόος, contr. πλοῦς, οῦ, Thuc. ſecunda, πλοῦς οὔριος, Lucian. ἡ εὔπλοια, ας, Philo.

Navigiolum, τὸ πλοιάριον, ου, Xen.

Navigium, τὸ πλοῖον, ου, Thuc.

Navigo, πλέω, Xen. ναυτίλλομαι, Lucian.

Navis, ἡ ναῦς, ναὸς, Plut. τὸ πλοῖον, ου, Thuc. prædatoria, σκάφος πειρατικὸν, Philo. τὸ πειρατήριον, ου, Dion. Hal.

Navita, ſ. Nauta, ὁ ναύτης, ου, Xen.

Navitas, ἡ ἐπιμέλεια, ας. Conf. Induſtria.

Naviter, ἐπιμελῶς, Dem.

Naulum, τὸ ναῦλον, ου, Plutarch. naulo loco, ναυλόω, navem, τὸ πλοῖον, id.

Naumachia, ἡ ναυμαχία, ας, Thuc.

Navo, σπουδάζω, operam alicui rei, περί τινος, Plato, περί τι, Herodian. σπουδὴν ἔχω περί τινος, Plut. πρός τι, Dem. ἐπί τινι, Lucian.

Naupegus, ὁ ναυπηγὸς, οῦ, Thuc.

Nauſea, ἡ ναυτία, ας, Thuc. i. e. quodvis faſtidium, ἡ ἄση, ης, Dioſc. nauſeam creare, ἄσην παρέχειν, Plato, ſedare, πραΰνειν, Dioſc. nauſea laborans, ὁ ϗ ἡ ἀσώδης, εος, Gal. ἀσώμενος, ένη, ενον, id.

Nauſeo, ναυτιάω, Lucian. ἀσάομαι, Gal.

Nauſeoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ναυτιώδης, εος, Plut.

Nauta, vide Navita.

Nauticus, a, um, ναυτικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot.

Navus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπιμελὴς, έος, Dem.

Ne, μὴ, miremini, θαυμάσητε, Dem. ne defendite, μὴ ἀμύνεσθε, id. ne faciatis, μὴ ποιήσητε, id. iſti vero ne decreto quidem per me edito facere voluerunt, οὗτοι δ', οὐδὲ γράψαντος ἐμοῦ, ταῦτα ποιεῖν ἠθέλησαν, id. ne quid aliud dicam, ἵνα μὴ ἄλλο εἴπω, id. ne idem tibi eveniat, ἵνα μὴ τὸ αὐτὸ πάχης, Iſocr. ne tyrannis exſiſteret, ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα, Plut. obſtare alicui, ne videat, κωλύειν τινὰ τοῦ ὁρᾷν, Dem. prohibuit ne quis ſervos contumelia afficeret, ἐκώλυσε, μηδ' εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν, id. ut ne te impediam, μή σε κατακωλύω, Xen. videndum, ne, vel ut ne videamur, δεῖ σκοπεῖν, ὅπως μὴ δόξωμεν, id. ut ne ſingula commemorem, ἵνα μὴ καθ' ἕκαςα λέγων διατρίβω, id. ne dictu quidem fas eſt, μηδ' εἰπεῖν θέμις, Plato, ita ne terra quidem, οὐδ' ἄρά γε ἡ γῆ, Xen. deſineſne fallere? ἆρα παύσει φενακίζων; Ariſtoph. voſne, an ille, πότερον ὑμεῖς, ἢ ἐκεῖνος, Dem.

Nebula, ἡ νεφέλη, ης, τὸ νέφος, εος, ἡ ὁμίχλη, ης, Ariſtot.

Nebulo, ὁ οὐδενὸς ἄξιος.

Nebuloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὁμιχλώδης, εος, Plut.

Nec, οὐδὲ, non de gloria, nec de parte agri, οὐ περὶ δόξης, οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας, Dem. nec longa, nec inutilis oratio, λόγος οὔτε μακρὸς, οὔτε ἀνωφελὴς, Iſocr. quæ factu turpia ſunt, ea nec dictu honeſta puta, ἃ ποιεῖν αἰσχρὸν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν εἶναι καλὸν, id. nec nunc, nec rurſus, μήτε νῦν, μήτ' αὖθις, Dem. non-neque-nec-nec-οὐ-οὐδὲ οὔτε, οὔτε, Iſocr.

Neceſſarie ſ. neceſſario, ἀναγκαίως, Iſocr. ἐκ τοῦ ἀναγκαίου, Dion. Hal. ἀνάγκῃ, Plato, hoc agit, ἐξ ἀνάγκης τοῦτο ποιεῖ, Dem.

Neceſſarius, a, um, ἀναγκαῖος, αία, αῖον, res, πρᾶγμα, Dem. i. e. cognatus, ὁ προσήκων.

προσήκων, οντος, *id.* ὁ τῷ γένει προσήκων, *Iſocr.* ὁ ἀναγκαῖος, ου, *id.*

Neceſſe, ἀνάγκη, eſt, ut caute agam, φυλάττεσθαι, *Dem.* ut breviter dicam, ἀναγκαῖόν ἐστι βραχέα εἰπεῖν, *id.*

Neceſſitas, ἡ ἀνάγκη, ης, extrema, δεινοτάτη, *Dem.* magna, μεγάλη, *id.* multa, πολλὴ, *id.* neceſſitatem impono dicendi aliquid, ἀνάγκην ποιέω λέγειν τι, *Dem.* incidere, συμπίπτειν, *id.* eſſe, εἶναι, *id.* in neceſſitatem adducere aliquem, ἄγειν εἰς ἀνάγκην τινὰ, *id.* venire, ἔρχεσθαι εἰς ἀνάγκην, *id.* coactum neceſſitate aliquid facere, καταληφθέντα ὑπ' ἀνάγκης ποιεῖν τι, *id.*

Neceſſitudo, idem quod *Neceſſitas*, i. e. conjunctio neceſſaria, ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.* cognationis, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, *id.* eſt mihi cum illo, οἰκειότης ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν, *Plut.* οἰκείως ἔχω πρὸς αὐτὸν, *id.*

Neceſſum, idem quod *Neceſſe.*

Neco, κτείνω. Conf. *Interficio.*

Necromantia, ἡ νεκρομαντεία, ας, ἡ νεκυομαντεία, ας.

Nectar, τὸ νέκταρ, αρος, *Athen.*

Nectareus, a, um, νεκτάρεος, έα, εον, *Lucian.*

Necto, πλέκω, aliquid, τὶ, *Theophr.* dolos, μηχανὰς, *Plato.*

Necubi, μήπου, fiat jactus lapidum, γένοιτό τις βολὴ τῶν λίθων, *Herodian.*

Necunde, μήποθεν.

Nedum, οὐχ ὅσον, excelluiſſe, nedum ut lateret, προέχειν, οὐχ ὅσον λανθάνειν, *Ariſtid.* ne homini quidem, nedum Deo, οὐδὲ ἀνθρώπῳ, μὴ ὅτι δὴ (μήτι, μήτιγε, μήτι δὴ, μήτιγε δὴ, μὴ ὅτι γε) Θεῷ, *Plato.*

Nefandus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄρρητος, ου, *N. T.*

Nefarie, ἀθεμίστως.

Nefarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄθεσμος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, ου, facinus, ἔργον, *Herodian.* ἡ ἀνοσιουργία, *Philo.*

Nefas, ἡ ἀθεμιστουργία, ας, eſt, οὐχ ὅσιόν ἐστι, *Iſocr.* οὐ θέμις ἐστὶ, *Dem.*

Nefaſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ου, *Xen.* ἡ ἀποφὰς, ἀδος, dies, ἡμέρα, *Lucian.* porta, ἡ πύλη, *Plut.*

Negatio, ἡ ἀπόφασις, εως, *Ariſtot.*

Neglectio ſ. Neglectus, ἡ ἀμέλεια, ας, *Xen.* neglectui habere aliquid, ἀμελῶς ἔχειν τινὸς, περί τινα, περί τι, *Xen.*

Negligenter, ἀμελῶς, *Iſocr.*

Negligentia, ἡ ἀμέλεια, ας, *Xen.*

Negligo, ἀμελέω, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* περί τινος, *Dem.* amicos, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, *Iſocr.* ὀλιγώρως ἔχω φίλων, *id.* magiſtratus, ἀφροντιστέω τῶν ἀρχόντων, *Plato.*

Nego, ἀρνέομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* ἔξαρνός εἰμί τινος, *Iſocr.* ἔξαρνος γίνομαί τινος, *id.* hæc ita habere, ἔξαρνος γίνομαι, ὡς οὐχ οὕτω ταῦτα ἔχειν, *Ariſtid.*

Negotialis, e, πραγματικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.*

Negotiatio, ἡ πραγματεία, ας, *Iſocr.* mercatoria, ἡ ἐμπορία, ας, *Baſ.*

Negotiatorius, a, um, πραγματευτικὸς, ὴ, ὸν.

Negotiolum, τὸ πραγμάτιον, ου, *Ariſtoph.*

Negotior, διαπραγματεύομαι, *N. T.* ut *mercator*, ἐμπορίαν ποιέομαι, *Iſocr.*

Negotioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πραγματώδης, εος, *Iſocr.*

Negotium, τὸ πρᾶγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἔργον, ου, *id.* αἱ πράξεις, εων, *Herodian.* negotia & multi labores, πολλοὶ πόνοι καὶ πραγματεία, *Dem.* multum negotii, πολὺ πραγμάτων, *id.* negotia faceſſere alicui, ἀσχολίαν ποιεῖν τινι, *id.* ποιεῖν τινι πράγματα, *Iſocr.* παρέχειν τινὶ ἔργον, *Plato*, negotiis occupari, ἀσχολεῖσθαι, *Ariſtot.* in aliquo, ἄσχολον γίνεσθαι διά τι, *Dem.* εἶναι πρός τινι, *Ariſtot.* περί τι, *Xen.* citra negotium, ἀπονητὶ, *Lucian.* nullo negotio, ἀπόνως, *Xen.*

Nemeſis, ἡ Νέμεσις, εως.

Nemo, οὐδεὶς, ενὸς, *Ariſtot.* eſt, qui non, οὐδείς ἐστιν, ὅστις οὐ, *Iſocr.* οὐκ ἔστιν, ὅστις οὐκ, *idem.*

Nemoralis, e, ὁ καὶ ἡ ἀλσώδης, εος, *Athen.*

Nemoroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑλώδης, εος, *Xen.*

Nempe, ἀμέλει, *Dem.* δηλαδή.

Nemus, τὸ νέμος, εος, τὸ ἄλσος, εος, *Herodian.*

Neo, νήθω, *Lucian.* fila, κλώθω μίτον, *id.*

Nepa, ὁ σκορπιὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Nepenthes, τὸ νηπενθὲς, εος, ſc. φάρμακον, *Hom.*

Nephriticus, a, um, νεφριτικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Nephritis, ἡ νεφρῖτις, ιδος, *Thuc.*

Nepos, *ex filio*, ὁ υἱωνὸς, οῦ, *Plut.* ὁ υἱιδοῦς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ υἱιδεὺς, έως, *Iſocr.* *ex filia*, ὁ θυγατριδοῦς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐκ τῆς θυγατρὸς υἱὸς, *ex fratre vel ſorore*, ὁ ἀδελφιδοῦς, οῦ, *Poll.* i. e. *heluo*, ὁ ἄσωτος, ου. Conf. *Helluo.*

Nepotor, ἀσωτεύομαι.

Neptis, *ex filio* ἡ υἱωνὴ, ῆς, *ex filia*, ἡ θυγατριδῆ, ῆς, *Phil.* *ex fratre vel ſorore*, ἡ ἀδελφιδῆ, ῆς, *Xen.*

Neptunus, ὁ Ποσειδῶν, ῶνος.

Nequam, πονηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Nequando, μήποτε, *Dem.*

Nequaquam, οὐδαμῶς, *Dem.* οὐδαμῆ, *id.* μηδαμῶς, *id.* μηδαμῆ, *id.* ἥκιστα, *Herodian.*

Neque, οὐδὲ, *Dem.* οὔτε, *id.* neque non, ἀλλὰ μὴν, *Herodian.* neque vero, neque tamen, οὔτε μὴν, *id.* οὐ μὴν, *id.* neque etiam, μήτε μὴν, *id.* Conf. *Nec.*

Nequeo, ἀδυνατέω, *Plat.* ἀδυνάτως ἔχω, *Dem.*

Nequidquam, μάτην, *Plat.*

Ne quis, μή τις, ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν.

Nequiter, πονηρῶς, μοχθηρῶς, *Plat.*

Nequitia, ἡ μοχθηρία, ας, *Dem.* ἡ πονηρία, ας, *id.*

Nervoſe, νευρωδῶς.

Nervoſitas, τὸ νευρῶδες, εος.

Nervoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ νευρώδης, εος, *Dioſc.*

Nervus, τὸ νεῦρον, ου, *Gal.* nervi belli pecuniæ, νεῦρα τοῦ πολέμου τὰ χρήματα, *Dem.* nervos omnes intendo, διατείνομαι τὰ κάλλιστα πράττειν, *Ariſtot.* adhibeo, νευρόω, *Phil.* incido, ἀπονευρόω, *Suid.* νευροκοπέω, LXX. ἐκνευρίζω. *Dem.* reſolvo, παρανευρίζω, *Ariſtot.*

Neſcio, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, *Dem.* quomodo, οὐκ οἶδα, ὅπως, *Plat.* ὅν τινα τρόπον, *Dem.* quid, οὐκ οἶδ' ὅ,τι, *id.* quare, οὐκ οἶδα, ἀνθ' ὅτου, *id.* quis, ὄνομα λεγέτω ἄλλος, *Ælian.*

Neſcius, a, um, ἀγνοῶν, οῦσα, οῦν, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Phil.* ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, ου, *Dem.*

Neu, ſ. Neve, μήτε. Conf. *Nec, Neque.*

Neuter, a, um, οὐδέτερος, έρα, ερον, *Plat.* neutram in partem, οὐδετέρωσε, *Gal.* neutram partem ſequi, μέσον ἑαυτὸν φυλάττειν, *Lucian.*

Neutiquam, idem quod *Nequaquam.*

Neutralis, e, οὐδέτερος, έρα, ερον, *Plat.* i. e. neutras partes ſequens, μέσος, η, ον, *Lucian.*

Neutro, οὐδετέρως.

Nex, ὁ φόνος, ου. Conf. *Cædes, Mors.*

Nexilis, e, πλεκτὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Nexo, πλέκω, *Theophr.*

Nexus, us, ἡ πλοκὴ, ῆς, *Philo.*

Ni, εἰ μή. Conf. *Niſi.*

Nictatio, ἡ σκαρδάμυξις, εως, ὁ βλεφαρισμὸς, οῦ.

Nicto, σκαρδαμύττω, *Xen.* σκαρδαμυττίω, *Lucian.*

Nidifico, νοττεύω, *Ariſtot.* ἐννοσσεύω, LXX.

Nidor, ἡ κνίσσα, ης, *Ariſtot.* nidore inficio, κνισσάω, *Dem.* nidore repleo domum, κνισσόω δῶμα, *Athen.* ſine nidore, ὁ καὶ ἡ ἄκνισσος, ου, *Plut.*

Nidulus, τὸ νοττίδιον, ου.

Nidus, ἡ νοττία, ας, *Plut.* ἡ οἰκία, ας, LXX. ἡ κατασκήνωσις, εως, *N. T.* nidum facio, νοττεύω, *Ariſtot.*

Nigellus, a, um, ὑπομέλας, λαινα, λαν.

Niger, a, um, μέλας, μέλαινα, μέλαν, *Ariſtot.*

Nigredo, ἡ μελανότης, ητος, *Gal.* ἡ μελανία, ας, *Dioſc.*

Nigreſco, μελαίνομαι.

Nigrico, μελανίζω.

Nigritia, ἡ μελανία, ας, *Dioſc.*

Nigror, ἡ μελανότης, ητος, *Gal.*

Nihil, οὐδὲν, ενὸς, *Dem.* μηδὲν, ενὸς, dico, λέγω, *Xen.* ad rem, οὐδὲν πρὸς ἔπος, *Plato*, nihil aliud curant, niſi quod ſibi prodeſſe exiſtimant μηδενὸς ἄλλου φροντίζονται, πλὴν ὅ, τι ἂν ἀπολάβωσιν ὠφέλιμον αὐτοῖς εἶναι, *Iſocr.* nihil aliud ſpectat, niſi ut avaritiam ſuam expleat, μη ἄλλο μηδὲν σκοπεῖν, πλὴν ὅπως πλεῖον ἕξει, *Demoſth.* nihil amplius reſtat, quam ut Deus fiat, οὐδέν ἐστι λοιπὸν ἔτι, πλὴν Θεὸν γενέσθαι, *id.* qui nihil aliud poſſunt, quam decipere, οἱ οὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δυνάμενοι, *id.* nihil eſt magis cavendum, quam permittere, οὐκ ἔστιν, ὅ, τι μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ ἐᾷν, &c. *Dem.* nihil impedit, quo minus colloquamur, οὐδὲν κωλύει διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, *Plato.* Conf. *Nihilum.*

Nihildum, οὐδέπω.

Nihilominus, μηδὲν ἧττον, quam, ἢ, *Iſocr.* Conf. *Nihilum.*

Nihilum, τὸ μηδὲν, ενὸς, *Xen.* nihili facio, οὐδενὸς ποιέομαι, *Lyſ.* ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαί τι, *Plut.* παρ' οὐδὲν τίθημι, *Lucian.* nihilo magis. οὐδέν τι μᾶλλον, *Plut.* nihilo minus quam, μηδὲν ἧττον, ἢ, *Iſocr.* οὐχ ἧττον, ἢ, *id.* οὐκ ἔλαττον, ἢ, *id.* homo nihili, ἄχθος τῆς γῆς, *Plut.* οὐδεὶς, *Xen.* ad nihilum redigo, τὸ μηδὲν ποιέω, *Dion. Hal.*

Nil, idem quod *Nihil.*

Nilum, idem quod *Nihilum.*

Nimboſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀμβρώδης, εος.

Nimbus, ἡ ὀμβρία, ας, *Theophr.*

Nimie, περισσῶς.

Nimietas, ἡ περισσεία, ας, τὸ περισσὸν, οῦ.

Nimiopere, λίαν. Conf. *Nimis.*

Nimirum, ἀμέλει, *Plut.* ἤγουν, *Ariſtot.*

Nimis, λίαν, acerbum, πικρὸν, *Dem.* ἄγαν, *id.* ὑπερβαλλόντως, *Dem.* juvenis, ὁ ἄγαν νέος, vehemens ſtudium, ἡ ἄγαν σπουδὴ, *Plato*, laudare, πέρα τοῦ μετρίου ἐπαινεῖν, *Iſocr.*

Nimium, *Subſtant.* ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, in aliqua re, τινὸς, *Dem.* *Adv.* laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιεῖσθαι περί τινος, *Dem.* Conf. *Nimis.*

Nimius, a, um, ὑπερβάλλων, ουσα, ον, ſocordia, ῥᾳθυμία, *Dem.* ὑπερβαλλόμενος, ένη, ενον, in aliqua re, ἔν τινι, *id.* ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν, ſ. λίαν, nimia familiaritas, ἡ λίαν ὁμιλία, *Dem.* nimium ſtudium, ἡ ἄγαν σπουδὴ, *Plato.*

Ningo, νίφει, *Athen.* ſuper, ἐπινίφω, *Xen.* deorſum, κατανίφω, *Ariſtoph.* leviter, ὑπονίφω, *Thuc.*

Ninguidus, a, um, ὁ καὶ ἡ νιφετώδης, εος, *Ariſtot.*

Niſi, εἰ μὴ, non eſt poteſtas, niſi a Deo, οὐκ ἔστιν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ τεταγμένη, *Baſ.* non aliter, niſi, οὐδαμῶς ἂν ἄλλως, πλὴν ἢ, *Iſocr.*

Iſocr. quis, niſi forte aliquis deſperatus, τίς ἄν, πλὴν ἢ μή τις ἀπονενοημένος, *Dem.* nihil, niſi divitias laudare, ȣ̓δὲν, ἀλλ᾽ ἢ τὸν πλȣ̃τον ἐπαινεῖν, *Plato*, nemini dicas, niſi audienti conferat, μηδενὶ λέγε, πλὴν ἂν τῷ ἀκȣ́οντι συμφέρῃ, *Iſocr.*

Niſus, i, ὁ σπιζίας, ȣ, ὁ νῖσος, ȣ.

Niſus, us, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.*

Nitedula, μῦς ἀρȣραῖος.

Nitela, ἡ λαμπȣρίς, ίδος, *Ariſtot.*

Niteo, στίλβω, *Ariſtot.* λάμπω, *id.*

Niteſco, λάμπομαι, *Ariſtoph.*

Nitide, στιλβηδὸν, *Suid.*

Nitidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔκλαμπρος, ȣ, *Phil.* στιλπνὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Nitor, oris, ἡ στίλβωσις, εως, *Baſ.* ἡ στίλβη, ης, *Heſych.* ἡ στιλβηδὼν, όνος, *Suid.*

Nitor, ἰσχυρίζομαι, apparatu, τῇ παρασκευῇ, *Dem.* largitionibus, ἐπισκήπτομαι τοῖς ἀναλώμασι, *id.* i. e. conor, πειράομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, *Thuc.*

Nitraria, τὸ νιτρορυχεῖον, ȣ.

Nitratus, a, um, νιτρωτὸς, ὴ, όν.

Nitroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ νιτρώδης, εος.

Nitrum, τὸ νίτρον, ȣ, *Dioſc.* nitri ſpuma, τὸ ἀφρόνιτρον, ȣ, *Gal.* nitro eluo, ἐκνιτρόω, *Alex.* nitro prius perfrico, προεκνιτρόω, *Dioſc.*

Nivalis, e, ὁ ϗ ἡ νιφετώδης, εος, *Ariſtot.*

Nivatus, a, um, χιονωτὸς, ὴ, όν.

Niveus, a, um, χιόνεος, έα, εον, *Athen.* ὁ ϗ ἡ χιονόχροος, ȣ, *id.*

Nivoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ νιφετώδης, εος, *Ariſtot.*

Nix, ἡ χιὼν, όνος, *Plut.* confertim ruens, ὁ νιφετὸς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Nixor, idem quod *Nitor.*

Nixus, us, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.* parturientis, ἡ ὠδὶν ſ. ὠδὶς, ῖνος, *Plut.*

No, νέω, *Thuc.* νέομαι, *Gal.* νεύω, *Plut.* νήχομαι, *id.*

Nobilis, e, ὁ ϗ ἡ γνώριμος, ȣ, *Dem.* Conf. *Clarus*, *Notus*, i. e. nobili loco natus, ὁ ϗ ἡ εὐγενὴς, έος, *Ariſtot.* Conf. *Natus.*

Nobilitas, ἡ εὐγένεια, ας, *Ariſtid.*

Nobiliter, ἐνδόξως, *Dem.* εὐγενῶς, *Plut.*

Nobilito, εὐδόκιμον ποιέω, nobilitor aliqua re, εὐδοκιμέομαι ἐπὶ τινι, *Herodian.*

Nocens, βλάπτων, ȣσα, ον, *Iſocr.* Conf. *Noxius.*

Nocenter, βλαβερῶς.

Noceo, βλάπτω, valde alicui, μεγάλα βλάπτω τινὰ, *Dem.* πολλὰ ϗ μεγάλα βλάπτομαί τινα, *id.* πολλὰ ζημιόω τινὰ, *id.* urbi, λυμαίνομαι τὴν πόλιν, *id.* Conf. *Damnum.*

Nocivus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Noctambulo, ὁ νυκτιπλάνος, ȣ, *Lucian.*

Noctescit, νὺξ ἐπέρχεται, *Hom.*

Noctiluca, ἡ νυκτολαμπὶς, ίδος, πυγολαμπὰς, άδος, *Ariſtot.*

Noctivagus, ὁ νυκτιπλάνος, ȣ, *Lucian.*

Noctu, τῆς νυκτὸς, ſurgere, ἀνιστάναι, *Dem.* domi manere, ἔνδον μένειν, *id.* furari, νύκτωρ κλέπτειν, *id.*

Noctua, ἡ γλαὺξ, γλαυκὸς, *Ariſtot.* aurita, ὁ ὦτος, ȣ, ſ. ὠτὸς, ȣ̃, *id.*

Nocturnus, a, um, νυκτερινὸς, ὴ, ὸν, *Arrian.* ὁ ϗ ἡ νυκτερίδιος, ȣ, *Theophr.*

Nodo, δέω, *Thuc.*

Nodoſus, a, um, δεσμῶν μεστὸς, ὴ, όν.

Nodus, τὸ ἅμμα, ατος, ὁ δεσμὸς, ȣ̃, τὸ σύναμμα, ατος, ſolvo, λύω, *Plut.* arboris, ὁ ὄζος, ȣ, *id.* digiti, ὁ κόνδυλος, ȣ, *Ariſtot.*

Nolo, ἀβȣλέω, *Plato*, nolentem facere aliquid, ȣ̓χ ἑκόντα ποιεῖν τι, *Dem.* ἄκοντα ποιεῖν τι, *id.*

Nomen, τὸ ὄνομα, ατος, *Dem.* τὸ ὀνόμασμα, ατος, *Plat.* ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.* impono alicui, τίθημί τινι, *id.* dare, tribuere alicui aliquod, διδόναι τινὶ ὄνομά τι, *id.* patris dare filio, ὄνομα τȣ̃ πατρὸς διδόναι υἱῷ, *id.* compellare aliquem nomine aliquo, προσειπεῖν τινα ὄνομα, ſ. ὄνομά τί τινι, *idem*, appellari aliquo nomine, προσαγορεύεσθαι ὀνόματί τινι, *id.* habere nomen aliquod, ἔχειν τȣ̃νομά τι, *id.* ſortiri aliquod nomen, τυχεῖν τινος προσηγορίας, *id.* eſſe aliquibus idem nomen, εἶναί τισὶ ταὐτὸν ὄνομα, *Dem.* retinere nomen aliquod, μένειν ἐπὶ τινος ὀνόματος, *id.* objicere alicui probri loco nomen aliquod, προφέρειν τινὶ ὡς ὄνειδος τȣ̃νομά τι, *id.* commutare nomen rei, μετατίθεσθαι ὄνομα πράγματί τινι, *id.* delere nomen aliquod, ἐξαλείφειν τȣ̃νομά τι, *id.* do & profiteor, ἀπογράφομαι ὄνομα, *Xen.* nomen nullum habens, ὁ ϗ ἡ ἀνώνυμος, ȣ, *Dem.* femina nomine Aglais, γυνὴ Ἀγλαῒς ὄνομα, *Æl.* fauſtum habens, ὁ ϗ ἡ εὐώνυμος, ȣ, *Lucian.* ſacrum habens, ὁ ϗ ἡ ἱερώνυμος, ȣ, *id.* idem habens, ὁ ϗ ἡ ὁμώνυμος, ȣ, *Iſocr.* commune habens, ὁ ϗ ἡ συνώνυμος, ȣ, *Ariſtot.* falſum habens, ὁ ϗ ἡ ψευδώνυμος, ȣ, *Æſchyl.* nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σȣ, *Iſocr.* nominis ſplendor, τὸ κλέος, εος, *Dem.* claritas, ἡ εὐδοξία, ας, *Dem.* obſcuritas, ἡ ἀδοξία, ας, *id.*

Nomenclatio, ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.*

Nomenclator, ὁ ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ ὀνοματολόγος, ȣ, *Plut.*

Nomenclatura, ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.*

Nominalis, e, ὀνομαστικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Nominatim, ὀνομαστὶ, *Dem.* κατ᾽ ὄνομα, *id.* ὠνομασμένως, *Ariſtot.*

Nominatio, ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.* ἡ ὀνοματοποιΐα, ας, *Plut.*

Nomino, ὀνομάζω, aliquem Romulum, τινὰ Ῥώμυλον, *Plut.* aliquem Empuſam, καλέω τινὰ Ἔμπȣσαν, *Dem.* aliquem, προσαγορεύω τινὰ, *Iſocr.* Conf. *Nomen*, item *Appello.*

Non, ȣ̓ *ſequente Conſona*, *Dem.* ȣ̓κ, *ſequente Vocali levigata*, *id.* ȣ̓χ, *ſequente Vocali adſpirata*, *id.* ȣ̓χὶ, *itidem ſequente Conſona*, non fiet, ȣ̓χὶ γενήσεται, *Dem.* non nunc, ȣ̓χὶ νῦν, *id.* non bene, ȣ̓χὶ καλῶς, *id.* μὴ, ſolvens mercedem, διδȣ̀ς μισθὸν, *id.* non tamen, ȣ̓ μὴν, arbitror, οἶμαι, *id.* non agitur, ȣ̓κȣ̃ν, vult, βȣ́λεται, *id.* non ſane, ȣ̓́τοι, prudentium eſt, σωφρόνων ἐστὶ, *id.* non omnino, ȣ̓́τι παντελῶς, *id.* per Deos non habeo, μὰ τȣ̀ς θεȣ̀ς ȣ̓κ ἔχω, *id.* non equidem, ȣ̓ γὰρ ȣ̃ν, *Dem.* non ſolum, ſed etiam, ȣ̓ μόνον, ἀλλὰ καὶ, *Dem.* μὴ μόνον, ἀλλὰ, *id.* ȣ̓χ ὅτι, ἀλλὰ ϗ, *Iſocr.* ȣ̓χ ὅπως, ἀλλὰ ϗ, *Dem.* non ſolum, ſed nec, μὴ ὅτι, ἀλλ᾽ ȣ̓δ᾽ ἂν, *id.*

Nonagenarius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐννενηκοντιέτης, ȣ, *Maccab.*

Nonageſimus, a, um, ἐννενηκοστὸς, ὴ, όν.

Nonagies, ἐννενηκοντάκις.

Nonaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἐννενήκοντα.

Nondum, ȣ̓́πω, *Iſocr.* μήπω, *Dem.* ȣ̓δέπω, *id.*

Nongenti, æ, a, ἐννεακόσιοι, ιαι, ια.

Nonne? πῶς ȣ̓χὶ; omnium impudentiſſimi ſunt? ἁπάντων ἀναισχυντότατοι τυγχάνȣσιν ὄντες; *Dem.* nonne talis eſt? ȣ̓χὶ τοιȣ̃τος; *id.* nonne peſſimus eſt? πῶς ȣ̓ κάκιστος; *id.* nonne impius eſt? ȣ̓κ ἀσεβής; *id.*

Non nihil, μικρὸν, ſ. σμικρὸν, morari, ἐπέχειν, *Dem.*

Non numquam, ἔστιν ὅτε, *Herodian.* indigentes, ἔσθ᾽ ὅτε σπανίζοντες, *id.* ἐνίοτε, *Plato.*

Nonnuſquam, ἐνιαχȣ̃, ἔστιν ȣ̃.

Nonus, a, um, ἐννέατος, άτη, ατον, *Plut.*

Norma, ὁ κανὼν, όνος, *Æſchin.* ὁ γνώμων, ονος, *Herodot.*

Normalis, e, κανονικὸς, ὴ, όν.

Normatus, a, um, ὁ πρὸς γνώμονα ἐξειργασμένος.

Noſcito, διαγινώσκω, *Ariſtoph.*

Noſco, ſ. Novi, γινώσκω, aliquid clare, τὸ σαφὲς, *Xen.* artem textoriam, ἴσημι, ſ. εἴδω τὴν ὑφαντικὴν, *Æl.* Conf. *Cognoſco*, *Intelligo.*

Noſocomium, τὸ νοσοκομεῖον, ȣ.

Noſter, a, um, ἡμέτερος, imperator, στρατηγὸς, *Dem.* urbs, ἡμετέρα πόλις, *id.* noſtrum negotium, τὸ ἡμέτερον, *id.*

Noſtras, ὁ ἡμεδαπὸς, ȣ̃, *Naz.*

Nota, τὸ στίγμα, ατος, *Plut.* τὸ σημεῖον, ȣ, *Dem.* τὸ ἐπίσημον, ȣ, *Plut.* inuſta, ὁ καυστὴρ, ῆρος, *Lucian.* notam inuro, καυτηριάζω, *N. T.* notam noctuæ inurere fronti alicujus, στίζειν εἰς τὸ μέτωπόν τινος γλαῦκα, *Plut.*

Notabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ȣ, *Xen.*

Notabiliter, εὐγνώστως, ἐπισήμως.

Notarius, ὁ γραμματεὺς, έως, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Naz.* ὁ ὑπογραμματεὺς, έως, *Dem.*

Notatio, ἡ σημείωσις, εως.

Notatu dignus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ȣ, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἀξιόλογος, ȣ, *id.*

Noteſco, γνωρίζομαι, *N. T.*

Nothus, ὁ νόθος, ȣ, *Plut.*

Notifico, δηλόω, aliquid alicui, τὶ πρός τινα, *Iſocr.*

Notio, ἡ νόησις, εως, *Plat.* τὸ νόημα, ατος, prima, πρῶτον, *Themiſt.*

Notitia, ἡ γνῶσις, εως, *Ariſtot.* Dei, ἡ θεογνωσία, ας, *Damaſc.* notitiam alicujus rei conſequi, καρπώσασθαι τὴν γνῶσίν τινος, *Æl.*

Noto, σημειόω, *Naz.* διασημαίνω τι, *Xen.* ignominia, ἀτιμάζω, *id.*

Notorius, a, um, δῆλος, η, ον, *Ariſtot.*

Notus, a, um, ὁ ϗ ἡ γνώριμος, ȣ, *Dem.* alicui, τινὶ, *Æl.* ὁ ϗ ἡ εὔγνωστος, ȣ, *Dem.* notum facio alicui aliquid, δηλόω τι πρός τινα, *Iſocr.* Conf. *Manifeſto.*

Notus, i, ὁ νότος, ȣ, *Ariſtot.*

Novacula, ὁ ξυρὸς, ȣ̃, *Ariſtoph.* τὸ ξυρὸν, ȣ̃, *Poll.*

Novalis, ἡ νεῖος, ȣ, *Theophr.* ἡ νεὸς, ȣ̃, *Xen.*

Novator, ὁ νεωτεριστὴς, ȣ̃, *Plut.*

Nove, νεωστὶ, *Xen.* καινῶς, *Iſocr.*

Novelletum, ὁ νεοφυτὼν, ῶνος.

Novello, νεοθμεύω, agros, νεόω ἀγρȣ̀ς, *Naz.*

Novellus, a, um, νεαρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.*

Novem, οἱ, αἱ, τὰ ἐννέα, *Plut.* cujus ſunt novem dies, ἐνναταῖος, αία, αῖον, febris, πυρετὸς, *Gal.*

November, ὁ ἀνθεστηριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ ἔνατος μὴν, *Plut.* ὁ Νοέμβριος, ȣ.

Novenarius, numerus, ἡ ἐννεὰς, άδος.

Novendialis, e, ὁ ϗ ἡ ἐννήμερος, ȣ, ſacrum, τὰ ἔννατα, ων, *Iſæus.*

Noveni, æ, a, ἔννατοι, αι, α.

Noverca, ἡ μητρυιὰ, ᾶς, *Heſ.*

Novercalis, e, ὁ ϗ ἡ μητρυιώδης, εος, *Plut.*

Novi, vide *Noſco.*

Novies, ἐννεάκις.

Novilunium, ἡ νέα σελήνη, ης, *Geopon.* ἡ νεομηνία, ας, LXX. ἡ νȣμηνία κατὰ σελήνην, *Thuc.*

Noviſſime, ἐπὶ τέλει, *Lucian.* πρὸς τὸ τέλος, *Plut.* ἐσχάτως, *id.*

Noviſſimus, a, um, ἔσχατος, άτη, ατον, *Plut.*

Novitas, ἡ καινότης, ητος, inventorum, τῶν εὑρημένων, *Iſocr.*

Noviter, καινῶς, *Iſocr.*

Novitius, a, um, νεαρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* miles, ὁ νεοσύλλεκτος, ȣ, *Dion. Hal.*

Novo, νεόω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* νεάω τι, *Theophr.*

Novus, a, um, νέος, α, ον, annus, ἔτος, *Herodian.* cædes, φόνος, *Thuc.* καινὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* novas res molior, καινοποιέω, *Plut.* καινουργέω, *Phil.* novarum rerum ſtudium, ὁ νεωτερισμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ νεωτεροποιΐα, ας, *Thuc.* τὸ φιλόκαινον, ου, *Lucian.* novarum rerum ſtudioſus, ὁ νεωτεροποιὸς, οῦ, *Ariſtot.* nova facio, νεωτεροποιέω, *Hipp.*

Nox, ἡ νὺξ, νυκτὸς, *Dem.* media, νὺξ μέση, *Thuc.* intempeſta, νὺξ ἀκμάζουσα, νὺξ ἀωρία, noctem inſomnem ducere, ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα, *Xen.* noctem ſub dio agere, νυκτερεύειν ἐν ὑπαιθρίῳ, *Phil.* facere aliquid nocte, ποιεῖν τι νυκτὸς, *Dem.* per noctem iſta facis, τὴν νύκτα ταῦτα ποιεῖς, *id.* uſque in mortem differre aliquid, εἰς ὀψὲ ποιεῖσθαι τι, *id.*

Noxa, ἡ ἄτη, ης, *Dem.* Conf. *Damnum.*

Noxius, a, um, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, alicui, τινὶ, *Dem.* βλάπτων, ουσα, ον, τινὰ, *Plato,* λυμεὼν τινος, *Iſocr.*

Nubecula, τὸ νεφέλιον, ου.

Nubes, τὸ νέφος, εος, *Dem.*

Nubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπίγαμος, ου, *Dem.* ὡραῖος, αία, αῖον, πρὸς γάμον, ſ. γάμου, *Æl.* ἀκμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Nubilum, ἡ ἀχλὺς, ύος, *Gal.*

Nubilus, a, um, ὁ καὶ ἡ νεφώδης, εος, *Ariſtot.*

Nubo, καλύπτω, alicui, γαμέομαί τινι, *Plut.* συνοικέω τινὶ, *Lucian.* ſecundo, δευτερογαμέω, *Pand.*

Nucetum, τὸ καρυὼν, ῶνος.

Nuceus, a, um, καρυηρὸς, ὰ, ὸν, fructus, καρπὸς, καρυϊνὸς, ὴ, ὸν, oleum, ἔλαιον, *Dioſc.*

Nucleus, ὁ πυρὴν, ῆνος, *Dioſc.*

Nuditas, ἡ γυμνότης, ητος, *Chryſ.*

Nudius tertius, πρότριτα, *Thuc.* nudius quartus, ἥδε ἡ ἡμέρα τετάρτη, nudius quintus, ἐν τῇ ἡμέρᾳ πρὸ τῆσδε πέμπτῃ, nudius ſextus, πρὸς τὴν ἡμέραν πρὸς ταύτης ἕκτην, &c.

Nudo, γυμνόω, aliquid, τὶ, *Thuc.* caput, ἀποκιδαρόω, LXX.

Nudus, a, um, γυμνὸς, ὴ, ὸν, veſte, ἐσθῆτος, *Herodian.* ſum, γυμνητεύω, *N. T.* vivo, γυμνῆτα βίον ἔχω, *Diod. Sic.*

Nugæ, ἡ ἀδολεσχία, ας, *Dem.* ἡ φλυαρία, ας, *id.* ὁ λῆρος, ου, *id.* aniles, γραῶν μῦθος, *Lucian.* nugas ago, φλυαρέω, *Dem.* ἀδολεσχέω, *id.* φλυαρίαν φλυαρέω, *Ariſtoph.*

Nugalis, e, ὁ καὶ ἡ ληρώδης, εος, *Ariſtot.*

Nugamentum, ἡ φλυαρία, ας, *Dem.*

Nugator, ὁ ληρῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀδόλεσχος, ου, *Plut.* φλυαρῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ σπερμολόγος, ου, *Dem.*

Nugatorie, ἀδολεσχῶς.

Nugatorius, a, um, ὁ καὶ ἡ ληρώδης, εος, *Ariſtot.*

Nugor, ἀδολεσχέω, fruſtra, τηνάλλως, *Dem.* de aliquo, μάτην φλυαρέω περί τινος, *id.* ῥαψῳδέω μάτην, *id.* & mentis errore adficior, ληρέω καὶ τετύφωμαι, *id.*

Nullatenus, οὐδαμῶς, *Dem.* μηδαμῶς, *id.* μηδαμῇ, *id.* οὐδαμῇ, *id.*

Nullibi, οὐδαμόθι, *Laert.*

Nullus, a, um, μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, *Dem.* οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, *Iſocr.* ſum, μηδείς εἰμι, *Soph.* alius, niſi, οὐδεὶς ἄλλος, ἢ, *Lycurg.* μηδεὶς ἄλλος, πλὴν, *Iſocr.* nullo modo, nullo pacto, οὐκ ἔσθ' ὅπως, *Plato,* οὐδαμῶς, *Dem.*

Num, ἆρα μὴ, *Lucian.* ἆραγε, *Ariſtoph.* numnam perii? μῶν μὴ ἀπόλωλα; *Plat.*

Numen, τὸ θεῖον, ου, *Plut.* numine adflor, ἐνθουσιάζω, *id.* ἐνθουσιάω, *Philo,* numine adflatus, a, um, ἐκστατικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ἐνθουσιαστικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* numinis adflatus, ἡ θεοληψία, ας, *Plut.*

Numerabilis, e, ἀριθμητὸς, ὴ, όν.

Numeratim, καθ' ἀριθμόν.

Numeratio, ἀρίθμησις, εως, ὁ κατάλογος, ου, *Baſ.*

Numeroſus, a, um, πολὺς, λὴ, ὺ, ἀριθμῷ, oratio, ἔνρυθμος λέξις, *Ariſtot.*

Numeroſe, εὐρύθμως, dicere, λέγειν, *Iſocr.*

Numero, ἀριθμέω, aliquid, τὶ, *Xen.* Conf. *Numerus.*

Numerus, ὁ ἀριθμὸς, οῦ, *Dem.* oratorius, ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Dion. Hal.* numero infinitus, κατὰ τὸ πλῆθος ἄπειρος, *Plut.* ἄπειρος τὸ πλήθει, *Iſocr.* numero decem, δέκα τὸν ἀριθμὸν, *Xen.* in numero hoſtium habere aliquem, τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς, *Dem.* in nullo numero eſſe, ἐν οὐδενὸς μέρει εἶναι, *id.*

Nummatio, ἡ πολυχρημοσύνη, ης.

Nummatus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιχρήματος, ου, *Plut.* bene ſum, εὐχρημονέω, *Plato.*

Nummularius, ὁ ἀργυρογνώμων, ονος, *Lucian.* ὁ τραπεζίτης, ου, *N. T.*

Nummulus, τὸ νομισμάτιον, ου.

Nummus, τὸ νόμισμα, ατος, *Ariſtot.* τὸ κέρμα, ατος, *N. T.*

Nunc, νῦν, *Dem.* νυνὶ, *id.* τανῦν, *id.* ἤδη, *id.* ἐν τῷ παρόντι, *id.* ἐν τῷ νυνὶ, *id.*

Nuntio, vide *Nuncio.*

Nuncupatio, ἡ προσαγόρευσις, εως, *Lucian.* ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.*

Nuncupo, προσαγορεύω, *Naz.* Conf. *Nomino.*

Nundinæ, ἡ παντοπωλία, ας, *Poll.* ἡ πανήγυρις, εως, *Plut.*

Nundinalis, e, ſ. Nundinarius, a, um, πανηγυρικὸς, ὴ, ὸν, forum nundinarium, ἡ ἀγορὰ ὠνίων, *Ariſtot.* ἡ ἀγορὰ τῶν πωλουμένων, *Thuc.*

Nundinatio, ἡ καπηλεία, ας, *Chryſ.* ὁ πανηγυρισμὸς, οῦ, *Phil.*

Nundinor, καπηλεύω, aliquid, τὶ, *Herodot.* πρίαμαί τι, *Dem.*

Nunquam, οὐδέποτε, fecimus, ἐποιήσαμεν, *Dem.* genuina exiſtimavit, οὐδεπώποτε γνήσια ἐνόμιζε, *id.* μηδέποτε, *Iſocr.* μηδεπώποτε, *id.* μήποτε, *Xen.* οὐδένα χρόνον, *Iſocr.* numquam non. Vide *Semper.*

Nunquis, quæ, quid? ἆρα μήτις; μῶν τις;

Nuntia, ἡ ἄγγελος, ου, *Hom.*

Nuntiatio, ἡ ἀγγελία, ας, *Thuc.*

Nuntio, ἀγγέλλω, aliquid, τὶ, *Dem.* victoriam urbi, νίκην εἰς πόλιν, *Plut.* aliquid alicui, ἀπαγγέλλω τί τινι, *id.* τινὶ περί τινος, *id.* Conf. *Nuntium.*

Nuntium, ἡ ἀγγελία, ας, *Dem.* ὁ ἄγγελος, ου, *Thuc.* verum, ἀπαγγελία ἀληθὴς, *Dem.* adferre grave & acerbum, φέρειν ἀγγελίαν χαλεπὴν καὶ βαρεῖαν, *Plato,* accipere moleſtum, ἀκούσματος ἀκούειν βαρυτέρου, *Alciphr.*

Nuntius, ὁ ἄγγελος, ου, *Dem.* ὁ ἀγγέλλων, οντος, *id.* nuntium mittere, ἄγγελον πέμπειν, *id.* venire alicui, ἄγγελον ἐλθεῖν τινι, *id.*

Nuo, νεύω.

Nuper, νεωστὶ, *Iſocr.* ἔναγχος, *Dem.* πρῴην, *id.* factus, ὁ καὶ ἡ νεοεργὴς, έος, *Plut.* genitus, ὁ καὶ ἡ νεογενὴς, έος, *id.* natus, ὁ καὶ ἡ ἀρτίτοκος, ου, *Joſeph.* ὁ καὶ ἡ νεόγονος, ου, *Herodot.* mortuus, ὁ καὶ ἡ νεοθανὴς, έος.

Nuperrime, ἔγγιστα, *Dion. Hal.*

Nuperus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄρτι, *N. T.*

Nuptiæ, ὁ γάμος, ου, *Dem.* οἱ γάμοι, ων, *id.* τὰ γαμικὰ, ῶν, *Thuc.* nuptias celebro, ποιέω γάμους, *id.* συντελεῖν τοὺς γάμους, *Polyb.* ambio alicujus, γάμον τινὸς διώκω, *Plato,* μνηστεύω γάμον τινὸς, *id.* contraho cum aliqua, γαμέω τινὰ, *Dem.*

Nuptialis, e, γαμικὸς, ὴ, ὸν, lex, νόμος, *Plut.* carmen, τὸ ἐπιθαλάμιον, ου, ἡ γαμήλιος ᾠδὴ, feſtum, τὰ γαμήλια, ων, *Gregor.* munus, ἡ γαμηλία, ας, *Dem.*

Nupturio, γαμησείω, *Alciphr.*

Nuptus, us, ἡ μνηστεία, ας, nuptui do aliquam alicui, συνοικίζω τινὰ τινι, *Iſocr.* γαμίζω τινὰ, *N. T.* ἐκγαμίζω, *ibid.*

Nurus, ἡ ἐννυὸς, οῦ, ἡ νύμφη, ης, *N. T.*

Nuſquam, οὐδαμοῦ, *Dem.* ubi, οὐδαμοῦ πώποτε, ὅπου, *id.* nuſquam non, πανταχοῦ, nuſquam gentium, οὐδαμοῦ γῆς, *Ariſtot.* i. e. nullum in locum, μηδαμόσε, abire, βαδίζειν, *Dem.*

Nutatio, ἡ νεύστασις, εως.

Nuto, νευστάζω, *Dion.* i. e. vacillo, σφάλλομαι, *Plut.*

Nutribilis, e, θρεπτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Nutricatio, ἡ τιθήνησις, εως, *Theophr.*

Nutricor, τιθηνέω, aliquem, τινὰ, *Xen.* τιθεύω τινὰ, *Plut.*

Nutrimentum, ἡ τροφὴ, ῆς, *Dem.*

Nutrio, τρέφω, aliquem, τινὰ, *Dem.* διατρέφω τινά. Conf. *Alo.*

Nutritio, ἡ θρέψις, εως, *Al. Aphr.* ὁ σιτισμὸς, οῦ, nutricis, ἡ τιτθεία, ας, *Dem.*

Nutritor, ὁ τροφεὺς, έως, *Plato,* ὁ τροφὸς, οῦ, *id.*

Nutrix, ἡ τροφὸς, οῦ, *Iſocr.* infantis, ἡ τιτθὶς, ίδος, *Syneſ.* ἡ τιθηνὸς, οῦ, *Dion. Long.*

Nutus, τὸ νεῦμα, ατος, *Thuc.* Dei, ἡ πομπὴ Θεοῦ, *Herodot.* πομπὴ θεία, *Plut.* nutu ſignifico, νεύω. Conf. *Innuo.*

Nux, τὸ κάρυον, ου, *Dioſc.* juglans, κάρυον βασιλικὸν, *id.* avellana, κάρυον Ποντικὸν, *id.* Græca, ἡ ἀμυγδάλη, ης, *id.* fagina, κάρυον φήγινον, *id.* pinea, κάρυον πιτύϊνον, *id.* odorata, ſ. moſchata, τὸ μοσχοκάρυον, ου, nucibus ludo, καρυατίζω, *Nicet.* nuces relinquo, i. e. e pueris excedo, μειρακιόομαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, *Ælian.*

Nycticorax, ὁ νυκτικόραξ, ακος, *Ariſtot.*

Nmpha, ἡ νύμφη, ης, *Plut.*

Nymphæum, τὸ νυμφαῖον, ου, ὁ νυμφαιὼν, ῶνος.

Nymphæus, a, um, νυμφαῖος, αία, αῖον.

O.

O, ὦ, *Vocandi,* o Socrates! ὦ Σώκρατες! *Ariſtoph.* *Exclamandi,* o terra & Dii! ὦ γῆ καὶ Θεοί! *Dem.* o dii immortales! ὦ πρὸς τῶν θεῶν! *Xen.*

Ob, διὰ, aliquid, τὶ, *Dem.* Conf. *Propter.*

Obæratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπέρχρεως, ω, fio, γίνομαι, *Dem.* res alicujus, ὑπόχρεως οὐσία τινὸς, *id.*

Obambulatio, ἡ περιόδευσις, εως, *Suid.*

Obambulo, περιπατέω, alicubi, ἔν τινι τόπῳ, *Dem.* περινοστέω, *id.*

Obbruteſco, ἐκθηριόομαι, *Polyb.*

Obdo, ἐπιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι.

Obdormio, ſ. Obdormiſco, κοιμάομαι, *Xen.* καθυπνόω, *id.*

Obduco, περιπλάττω, *Ariſtot.* auro, χρυσόω χρυσῷ, LXX. argento, περιαργυρόω ἀργυρίῳ, *iid.* ære, καλύπτω χαλκῷ, *iid.* tenebras alicui rei, ἐπισκοτέω τινὶ, *Dioſc.* τὶ, *id.* cicatrice, ἀπουλέω, *id.* aliquid, ἐπουλέω τι, *id.*

Obdureſco, σκληρύνομαι.

Obduro, σκληρύνω, *N. T.*

Obediens, πειθόμενος, ένη, ενον, in aliqua re, περί τινος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος, ου, alicui, τινὶ, *id.*

Obedienter, εὐπειθῶς, πειθομένως.

Obedientia, ἡ ὑπακοὴ, ῆς, *N. T.* ἡ εὐπείθεια, ας, *Cl. Al.* ἡ πειθαρχία, ας, *Dem.*

Obedio, πείθομαι, optimis monitis alicujus, τινὶ τὰ βέλτιϛα, *Dem.* alicui, πειθαρχέω τινὶ, *Iſocr.* ἀκούω τινὸς, *Dem.* ὑπακούω τινὶ, *id.*

Obeliſcus, ὁ ὀβελίσκος, ȣ.

Obelus, ὁ ὀβελὸς, ȣ̃, obelo noto, ὀβελίζω, *Cic.* obeli appoſitio, ὁ ὀβελισμὸς, ȣ̃.

Obeo, ἐφοδεύω, cuſtodias, φυλακὰς, *Polyb.* munus ſine reprehenſione, λειτουργέω ἀμέμπτως, *Dem.* munus viri boni, διαπράττω ἔργον χρηϛοῦ ἀνθρώπου, *id.* legationem, ἐπιτελέω πρεσβείαν, comitia, ἀρχαιρεσιάζω, *Plut.* mortem, τελευτάω τὸν βίον. Conf. *Morior.*

Obequito, καθιππεύω, *Lucian.*

Oberro, πλανάομαι, per regionem, κατὰ χώραν, *Dem.* cum liberis, ἀλάομαι μετὰ παίδων, *id.*

Obeſitas, ἡ λιπαρότης, ητος, *Theophr.*

Obeſo, λιπαίνω, *Eurip.*

Obeſus, a, um, λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *Plato*, ſum, λιπάω, *Plut.*

Obex, ὁ μοχλὸς, ȣ̃, *Thuc.* i. e. impedimentum, τὸ ἐμπόδιον, ȣ. Conf. *Impedimentum.*

Obfirmo, ἐπιϛηρίζω, *Ariſtot.* διαβεβαιόομαι, *Plut.*

Obgannio, ἀντικνύζομαι.

Objectaculum, τὸ πρόβλημα, ατος, Græciæ, τῆς Ἑλλάδος, *Lucian.*

Objectatio, τὸ ὀνείδισμα, ατος.

Objectio, ἡ προβολὴ, ῆς, *Plato.*

Objectum, τὸ ἀντικείμενον, ȣ, *Ariſtot.*

Objicio, παραβάλλω, aliquid equis, τὶ ἵπποις, *Plut.* exprobro alicui aliquid, ὀνειδίζω τί τινι, *Iſocr.* me periculo pro aliquo, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους ὑπέρ τινος, *Dem.*

Obiter, παρέργως, *Syneſ.* ἐν παρόδῳ, *Lucian.* ἐν παρέργῳ ϗ ἀμελῶς, *Plut.* ἀσπουδάϛως, *Æl.*

Obitus, us, ὁ ὄλεθρος, ȣ, *Dem.* Conf. *Interitus*, item *Mors.*

Objurgatio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, *Dem.* ἡ λοιδορία, ας, *Iſocr.*

Objurgator, ὁ ἐπιτιμητὴς, ȣ̃, *Poll.* ὁ ἐγκαλῶν, ȣντος, *Dem.*

Objurgatorius, a, um, ἐπιτιμητικὸς, ὴ, όν.

Objurgo, ἐπιτιμάω, aliquid, τινι, *Dem.* peccantes, τοῖς ἁμαρτομένοις, *id.* hæc, ἐπιπλήττω ταῦτα, *Dem.* aliquem aperte, τινι φανερῶς, *Iſocr.*

Oblædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Plat.*

Oblangueo, ἐκλύομαι, *Plut.*

Oblatio, ἡ προσφορὰ, ᾶς, LXX.

Oblatro, καθυλακτέω, *Baſ.*

Oblatum, τὸ δῶρον, ȣ, LXX.

Oblectamentum, τὸ ἀπόλαυσμα, ατος, *Cl. Al.*

Oblectatio, ἡ τέρψις, εως, *Iſocr.* ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xen.*

Oblecto, ψυχαγωγέω, *Polyb.* aliquem, τέρπω τινα, *Iſocr.* aliqua re, τινι, *Plut.* εὐφραίνω τινα, *Dem.*

Obligatio, ἡ κατεγγύη, ης, *Iſocr.*

Obligo, ἐπιδέω, vulnera, τραύματα, *Gal.* aliqua re, ἀποδέω τινι, *Dioſc.* aliquem beneficiis, ἀναρτάομαί τινα, *Xen.*

Oblino, περιαλείφω, aliquid, τι, *Theophr.* περιχρίω, *Lucian.*

Obliquatio, ὁ πλαγιασμὸς, ȣ̃, *Hermog.* ἡ λόξωσις, εως, *Strabo.*

Oblique, πλαγίως.

Obliquitas, ἡ πλαγιότης, ητος, ἡ λοξότης, ητος.

Obliquo, πλαγιόω, πλαγιάζω, *Poll.* λοξεύω, *Proclus*, λοξόω, *Strabo.*

Obliquus, a, um, πλάγιος, ία, ιον, *Theophr.* λοξὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Obliteratio, ὁ ἀφανισμὸς, ȣ̃, *Ariſtoph.* ἡ ἐξάλειψις, εως.

Oblitero, ἀφανίζω, memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινὸς, *Dem.* aliquid, ἀπαλείφω τι, *id.* ἐξαλείφω τι, *id.*

Oblivio, ἡ λήθη, ης, *Dem.* tradere aliquid oblivioni, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, *Lucian.* λήθην ποιεῖσθαί τινος, *id.* adferre oblivionem alicujus, διδόναι λήθην τινὸς, *Iſocr.* λήθην ἐμποιεῖν τινος, *id.*

Oblivioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀμνήμων, ονος, *Plato*, ὁ ϗ ἡ ἐπιλησμονὴς, έος, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἐπιλήσμων, ονος, *Iſocr.*

Obliviſcor, ἐπιλανθάνομαι, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ἀμνημονέω τι, *Dem.* τινὸς, *Iſocr.*

Oblongus, a, um, ὁ ϗ ἡ παραμήκης, εος, *Diod. Sic.*

Obloquor, θορυβέω, alicui, τινὶ, *Dem.* παροχλέω τινὶ, *N. T.* τινὰ, *Plut.*

Obluctator, ὁ ἀντίπαλος, ȣ, *Dem.*

Obluctor, ἀντιπαλαίω, alicui, ἀντερείδω τινὶ, *Plut.* ἀντιβαίνω πρός τι, *id.* vento, ἀντέχω πνεύματι, *Æl.*

Obmurmuro, καταγογγύζω.

Obmuteſco, κωφάομαι, *Phil.*

Obnitor, ἀντερείδω, alicui, τινὶ, *Plut.*

Obnixe, συντόνως, *Lucian.*

Obnoxius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔνοχος, ȣ, legi, τῷ νόμῳ, *Dem.* rationibus de rebus a ſe geſtis reddendis, ὁ ϗ ἡ ὑπεύθυνος τῶν πραχθέντων, *id.*

Obnubilo, ἐπινέφω, *Ariſtot.*

Obnubilus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπινεφὴς, έος, *Ariſtot.*

Obnubo, περικαλύπτω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Plut.*

Obnuntiatio, ἡ καταγγελία, ας.

Obnuntiator, ὁ κατάγγελος, ȣ, *Ariſtot.*

Obnuntio, καταγγέλλω, *Plut.*

Oboleo, ἐπόζω, *Dioſc.*

Obolus, ὁ ὀβολὸς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Oborior, ἐπιγίνομαι, *Xen.*

Obrepo, ὑπεξέρχομαι, *Plut.* ὑποδύω, *Ariſtot.* παραδύω, *Dem.*

Obreptio, παράδυσις, εως.

Obrepto, παρερπύζω, *Suid.*

Obrigeo, περιπήγνυμαι ψύχει.

Obruo, ἐγκαταχόω, aliquid, τὶ, *Dion. Hal.*

Obryzum, τὸ ὄβρυζον, ȣ.

Obſcœne, αἰσχρῶς.

Obſcœnitas, ἡ αἰσχρότης, ητος, verborum, ἡ αἰσχρορρημοσύνη, ης, *Dem.*

Obſcœnus, a, um, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* in verbis, ὁ ϗ ἡ αἰσχρορρήμων, ονος, *Poll.*

Obſcuratio, ἡ ἐπισκότησις, εως, ἡ σκότωσις, εως, *Plut.* i. e. *abolitio*, ἡ ἀφάνισις, εως, *Dem.*

Obſcure, ἀμαυρῶς, *Plut.*

Obſcuritas, τὸ σκότος, εος, *Dem.* ἡ ἀγνωσία, ας, *Dion. Hal.* nominis, ἡ ἀδοξία, ας, *Dem.* ſermonis, ἡ ἀσάφεια λόγου, *Plut.* oculorum, ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, *Dioſc.* generis, ἡ δυσγένεια, ας, *Dion. Hal.*

Obſcuro, ἐπισκοτέω, *Dem.* aliquid, συγκρύπτω, ſ. ἐπισκιάζω τι, *id.* ἀμαυρόω τι, *Phil.*

Obſcurus, a, um, ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, lychnus, λυχνίδιον, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀφανὴς, έος, & incerta gratia, ϗ ἄδηλος χάρις, *Dem.* obſcurum erat, ἄδηλον ἦν, *Lycurg.* obſcura oratio, ἀσαφὴς λόγος, λόγος αἰνιγματώδης, aër, ἡ ὀμίχλη, ης, *Ariſtot.*

Obſecratio, ἡ ἱκετηρία, ας, *Dem.* ἡ ἱκεσία, ας, *Iſocr.* ἡ προσλιπάρησις, εως.

Obſecro, λιπαρέω, & obteſtor, ϗ ἀντιβολέω, *Dem.* oro & obſecro aliquem, ἱκετεύω τινὰ ϗ ἀντιβολέω, *id.*

Obſecundo, συμπνεύω, alicui, τινὶ, *Plut* alicui in aliquo, ὑπηρετέω τινί τι, *Xen.* venti obſecundant, ἐπουριάζουσι, *Lucian.* ἐπουρίζουσι, *Philo.*

Obſepio, περιφράττω, aliquid τί.

Obſequenter, πειθηνίως, *Philo*, θεραπευτικῶς, *Plut.*

Obſequentia, ἡ χάρις, ιτος, *Dem.* ἡ θεραπεία, ας, *Xen.*

Obſequioſe, θεραπευτικῶς, *Plut.* colo, κολακεύω, *Xen.*

Obſequioſus, a, um, θεραπευτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato*, ἀκολουθητικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Obſequium, ἡ ἀνθύπειξις, εως, *Plut.* Conf. *Obſequentia.*

Obſequor, ὑπηρετέω, alicui in aliquo, τινί τι, *Dem.* ὑπουργέω τί τινι, *Plut.* alicui, χαρίζομαί τινι, *Dem.*

Obſero, i. e. *firmo*, περικλείω, *Thuc.* i. e. *obſemino*, περιφυτεύω.

Obſervabilis, e, ὁ ϗ ἡ αἰδέσιμος, ȣ.

Obſervantia, ἡ θεραπεία, ας, *Iſocr.* omni obſervantia colere aliquem, πάσῃ θεραπείᾳ θεραπεύειν τινὰ, *Xen.* magna obſervantia coli ab aliquo, πολλῆς θεραπείας τυγχάνειν παρά τινος, *Iſocr.*

Obſervatio, ἡ παρατήρησις, εως, *N. T.* ἡ ἐπιτήρησις, εως, *Naz.*

Obſervator, ὁ ἐπίσκοπος, ȣ.

Obſervatorius, a, um, παρατηρητικὸς, ὴ, όν.

Obſervo, ἐπιτηρέω, aliquid, τι, *Dem.* παρατηρέω τι, *Lucian.* tempus, τηρέω τὸν καιρὸν, *Naz.* ἐπιτηρέω καιρὸν, *Plut.* aliquem, διαφυλάττω τινὰ, *Plut.* περιοράω τινὰ, *Thuc.* i. e. colo, θεραπεύω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* ποιέομαι θεραπείαν τινὸς, *id.*

Obſes, ὁ ὅμηρος, ȣ, *Thuc.* dare aliquem obſidem, παραδοῦναί τινα ὅμηρον, *Dem.* διδόναι ὅμηρόν τινα, *Xen.* accipere aliquem obſidem, εἰς ὁμηρείαν λαμβάνειν τινὰ, obſes ſum, ὁμηρεύω, *Philo*, obſidem poſco aliquem, ἐξομηρεύω τινὰ, *Plut.*

Obſeſſio, ἡ περικάθησις, εως.

Obſeſſor, ὁ πολιορκῶν, ȣ̃ντος, *Dem.* ὁ πολιορκητὴς, ȣ̃, *Athen.*

Obſeſſus, a, um, πολιορκούμενος, ένη, ενον, *Iſocr.* urbs, πόλις πολιορκουμένη, *id.* ab aliquo, καταϛὰς εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος, *id.* a diabolo, δαιμονιακὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* δαιμονιζόμενος, ένη, ενον, *N. T.*

Obſideo, πολιορκέω, *Iſocr.* urbem, τὴν πόλιν, *Plut.* aliquem, τινὰ, *Dem.* undique murum, κύκλῳ περικάθημαι τὸ τεῖχος, *Dem.*

Obſidio, ἡ πολιορκία, ας, *Dem.* obſidione claudere urbem, ἐκπολιορκεῖν πόλιν, *Iſocr.* περικαθίζειν πόλιν, LXX. claudi ab aliquo, καθίϛασθαι εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος, *Iſocr.* capere urbem, πολιορκίᾳ ἁλίσκειν πόλιν, *Dem.* obſidionem ſolvere, λύειν πολιορκίαν, tolerare extremam, πολιορκίαν ἐσχάτην ὑπομένειν, *Iſocr.* ab obſidione ceſſare, παύσασθαι πολιορκίας, *Ariſtot.*

Obſidionalis, e, πολιορκητικὸς, ὴ, όν.

Obſignator, ὁ ἐπισφραγιϛὴς, ȣ̃, *Lucian.*

Obſigno, ἐπισφραγίζω, aliquid, τὶ, *Plato*, litteras, κατασημαίνομαι γράμματα, *Dem.*

Obſiſto, ἐνίϛαμαι, alicui, τινὶ, *Plut.* ἀνθίϛαμαι πρός τινα, *Thuc.*

Obſoleo, ſ. Obſoleſco, ἀπαρχαιόομαι, *Bud.*

Obſolete, ἀπηρχαιωμένως.

Obſoletus, a, um, παλαιούμενος, ένη, ενον, *Plato*, verbum, ἀνακεχωρηκὸς ὄνομα, *Dionyſ. Hal.*

Obſonium, vide *Opſonium.*

Obſtaculum, τὸ κώλυμα, ατος, *Lucian.*

Obſtetricatio, ἡ μαίευσις, εως, *Plato*, ἡ μαιεία, ας, *id.*

Obſtetricor, μαιεύομαι, *Lucian.* μαιόομαι, *Plut.*

Obſtetrix, ἡ ἀκεστρὶς, ίδος, *Hipp.* ἡ μαῖα, ας, *Plato.*

Obſtinate, αὐθαδῶς.

Obſtinatio, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato*, ἡ σκληροκαρδία, ας, LXX.

Obſtinatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀμετάπειστος, ȣ, *Plut.*

Obſtipo, καταστύφω.

Obſtipus, a, um, κυφὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Obſto, ἀνθίσταμαι, alicui, πρός τινα, *Thuc.* ἀντιτάττομαί τινι, *Xen.* πρός τινα, *id.* alicui, ne videat, κωλύω τινὰ τȣ̃ ὁρᾷν, *Herodot.* ἐμπόδιόν εἰμι τȣ̃ μὴ ὁρᾷν, *id.* ne hoc facias, ἐπέχω σε τȣ́τȣ, *Plut.*

Obſtrepo, θορυβέω, alicui, τινὶ, *Plut.*

Obſtringo, ἐπιδέω, *Gal.* juramento, ἐγκαταλαμβάνω ὅρκῳ, *Thuc.* aliquem ſponſione, κατεγγυάω τινὰ, *Dem.*

Obſtructio, ἡ ἔμφραξις, εως; *Heſych.*

Obſtructus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμφρακτος, ȣ.

Obſtruo, ἐμφράττω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Obſtupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Herodian.*

Obſtupeo, ſ. Obſtupeſco, ἐκπλήττομαι, aliqua re, πρός τι, *Plut.* ἀναισθ[illegible] ἔχω, *id.*

Obſum, βλάπτω, alicui, τινὰ, *Lycurg.* Conf. *Noceo.*

Obſurdeſco, ἐκκωφόομαι.

Obtego, κατακαλύπτω, *Plato.*

Obtemperatio, idem quod *Obedientia.*

Obtempero, idem quod *Obedio.*

Obtendo, προΐσχομαι, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Obtenebro, ἐπισκοτέω, *Dem.*

Obtero, ἐπιτρίβω, *Ariſt.*

Obteſtatio, ἡ ἱκετυρία, ας, *Dem.* ἡ ἐπιμαρτυρία, ας, *Thuc.*

Obteſtor, ἀντιβολέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκλιπαρέω τινὰ, *Plut.* Deum, ἱκετεύω θεὸν, *Xen.*

Obticentia, ἡ ἀποσιώπησις, εως, *Plut.*

Obticeo, ſ. Obticeſco, ἀποσιωπάω, *Plut.*

Obtineo, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* locum, χώραν ἐπέχω, *Dion. Hal.*

Obtingit, συμβαίνει, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.*

Obtorqueo, διαστρέφω, *Theophr.*

Obtrectatio, ἡ διαβολὴ, ῆς, *Dem.* ὁ φθόνος, ȣ, *idem.*

Obtrectator, ὁ βάσκανος, ȣ, *Dem.* φθονεῖν εἰθισμένος, *id.*

Obtrecto, διαβάλλω, aliquem ob aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Lucian.* πρός τι, *id.* λοιδορέομαί τινι, *idem.*

Obtrudo, προσωθίζομαι. ὠθέω, *Xen.*

Obtrunco, ἀποκεφαλίζω, *N. T.*

Obtueor, ἀντιβλέπω, *Ælian.*

Obtundo, ἀπαμβλόω, *Plut.* ἐξαμβλόω, *Plut.* aures, ἐκκωφάω τὰ ὦτα, *Lucian.*

Obturbo, διαταράττω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Obturatio, ὁ ἐμφραγμὸς, ȣ̃.

Obturo, ἐμφράττω, os alicui, τὸ στόμα τινὶ, *Dem.* ἐπιστομίζω τινὰ, *id.* aures, βύω τὰ ὦτα, LXX.

Obtuſe, ἀμβλέως, video, ἀμβλυώττω, *Lucian.* obtuſiſſime video, ἀμβλύτατα ὁράω, *Plut.*

Obtutus, us, ἡ πρόσοψις, εως, *Soph.* τὸ βλέμμα, ατος, *Dem.*

Obvallo, χαρακόω, *Æſchin.*

Obvenio, προσέρχομαι, *Dem.*

Obverſor, περιΐσταμαι, *Dem.*

Obverto, ἐπιστρέφω, alicui terga, τὰ νῶτά τινι, *Lucian.*

Obviam, εἰς ἀπάντησιν, eo alicui, συναντάομαί τινι, fio alicui, ἀπαντάω τινὶ, *Dem.* πρός τινα, *Iſocr.*

Obvio, ἀπαντάω, alicui, τινὶ, *Xen.* ἀντιάζω τινὶ, *Plut.* ὑπαντιάζω τινὶ, *Lucian.*

Obvius, a, um, ἀπαντῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.*

Obumbratio, ὁ ἐπισκιασμὸς, ȣ̃, ὁ ἀποσκιασμὸς, ȣ̃.

Obumbro, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ, *N. T.* τινὶ, *Lucian.*

Obvolvo, περιελίττομαι, *Plut.* aliquid aliquo, περιστέλλω τί τινι, *id.*

Occa, τὸ βωλόκοπον, ȣ.

Occaleſco, ἀποσκιρρόομαι.

Occaſio, ὁ καιρὸς, ȣ̃, *Dem.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς, *id.* ἡ εὐπορία, ας, *Iſocr.* ultro oblata, καιρὸς αὐτόματος, *Demoſth.* magna, μέγας, *Iſocr.* mirifica, μέγιστος, *Demoſth.* optima, κάλλιστος, *Iſocrat.* apta ad aliquid, ἁρμόττων τινὸς, *Dem.* utilis, συμφέρων, *id.* ſingularis, εὐπορία πολλὴ, *id.* occaſionem quæro, καιρὸν ζητέω, *id.* nundinor, πρίαμαι, *id.* præbeo. ſ. ſuppedito, παρασκευάζω, *id.* accidere, συμβαίνειν, *id.* contingere alicui, γίγνεσθαί τινι, *id.* incidere, συμπίπτειν, *id.* venire, ἐλθεῖν, *id.* habere, ἔχειν, *Dem.* exſpectare, περιμένειν, *Iſocr.* prætermittere, παριέναι, *Dem.* demittere, ἀφιέναι, *id.* obſervo, παρατηρέω, *id.* aucupor, λαμβάνω, *Diod. Sic.* occaſione uti, χρῆσθαι τῷ καιρῷ, *Dem.*

Occaſiuncula, τὸ ἀφορμίδιον, ȣ.

Occaſus, us, ἡ δυσμὴ, ῆς, ſolis, ἡλίȣ, *Xen.* ἡ δύσις, εως, *Ariſtot.* ad occaſum habitantes, οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκȣ̃ντες, *Dem.*

Occatio, ἡ βωλοκοπία, ας.

Occento, κατᾳδέω, *Herodot.*

Occepto, ἄρχομαι, *Dem.* Conf. *Incipio.*

Occidens, ἡ δύσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἑσπέρα, ας, *Dem.*

Occidentalis, e, δυσμικὸς, ἡ, ὸν, *Ptol.*

Occidio, idem quod *Occiſio.*

Occido, φονέω, aliquem, τινὰ, *Herodot.* Conf. *Interficio.*

Occido, καταπίπτω, *Al. Aphr.* ſol occidit, ἥλιος δύει, ſ. καταδύει.

Occiput, ἡ κοτὶς, ίδος, *Hippocr.*

Occiſio, ὁ φόνος, ȣ, *Dem.* Conf. *Cædes.*

Occiſor, ὁ φονεὺς, έως, *Dem.*

Occlamito, καταβοάω, *Thuc.*

Occludo, κατακλείω, *Xen.*

Occo, βωλοκοπέω, *Ariſtoph.*

Occubo, idem quod *Occumbo.*

Occulo, συγκρύπτω. Conf. *Abſcondo.*

Occultatio, ἡ κατάκρυψις, εως, ἡ κρύψις, εως.

Occulte, κρύφα, *Plut.* κρυφῇ, *N. T.* ἀφανῶς, *Dem.*

Occulto, κρύπτω, *Dem.* ἀποκρύπτω, aliquid, τὶ, *idem.*

Occultus, a, um, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἄδηλος, ȣ, *Dem.*

Occumbo, τελευτάω, *Xen.* τελευτάω τȣ̃ βίȣ, *id.* τὸν βίον, *Lucian.* Conf. *Morior.*

Occupatio, ἡ ἀσχολία, ας, *Dem.* Conf. *Negotium.*

Occupo, καταλαμβάνω, urbem, πόλιν, *Iſocr.* αἱρέω πόλιν, *Plut.* aliquid, κατέχω τι, *Iſocr.* ἐπικαταλαμβάνομαί τινος, *Æſchin.* ἐπέχω τι, *Ariſtot.* τινὸς, *Thuc.* occupor in aliqua re, ἄσχολός εἰμι πρός τινι, *Ariſtot.* ἄσχολος γίνομαι διά τι, *Dem.*

Occurro, ἀπαντάω, alicui, τινὶ, *Xen.* occurrit mihi aliquid, ὑπέρχεταί τί μοι, *Iſocr.* ἔρχεταί μοι ἐπὶ νȣ̃ν, *Dem.*

Occurſatio, τὸ ἀπάντημα, ατος, LXX.

Occurſo, ἔπειμι, *Herodian.* alicui, τινὶ, ἀπαντάω τινὶ, *Xen.*

Occurſus, us, ἡ ἀπάντησις, εως.

Oceanus, ὁ ὠκεανὸς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Ocellus, τὸ ὀμμάτιον, ȣ, *Ariſtot.* τὸ ὀμματίδιον, ȣ, *id.*

Ocrea, ἡ κνημὶς, ῖδος, *Hom.*

Ocreatus, a, um, ὁ ϗ ἡ κνημιδοφόρος, ȣ.

Octavum, ὀκτάκις.

Octavus, a, um, ὄγδοος, όη, όον, *Thuc.*

Octies, ὀκτάκις.

Octingenteſimus, a, um, ὀκτακοσιοστὸς, ή, όν.

Octingenti, æ, a, ὀκτακόσιοι, ιαι, ια.

Octo, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτὼ, *Plut.* qui octo dierum eſt, ὀγδοαῖος, αία, αῖον, *id.*

October, ὁ μυανεψιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ὀκτώβριος, ȣ.

Octodecim, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, *Herodian.* Conf. *Duodeviginti.*

Octogeſimus, a, um, ὀγδοηκοστὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.*

Octogies, ὀγδοηκοντάκις.

Octoginta, οἱ, αἱ, τὰ ὀγδοήκοντα, *Æl.*

Octonarius, a, um, ὀγδοαῖος, αία, αῖον, numerus, ἡ ὀγδοὰς, άδος, *Plut.*

Octuplex, ὀκταπλόος, *contr.* πλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν.

Octuplus, a, um, ὀκταπλάσιος, ία, ιον.

Oculatus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυόμματος, ȣ, *Lucian* teſtis, ὁ αὐτόπτης, ȣ, *Xen.*

Oculitus, ὀφθαλμόθεν.

Oculus, ὁ ὀφθαλμὸς, ȣ̃, *Dem.* τὸ ὄμμα, ατος, *Ariſtot.* uterque, ἄμφω ὀφθαλμοὶ, *Dem.* ponere aliquid ob oculos, ποιεῖν τι πρὸ ὀφθαλμῶν, *id.* adſpicere aliquem oculis, ὁρᾷν τινα ὀφθαλμοῖς, *id.* occludere alicui oculos, συγκλεῖσαί τινι ὀφθαλμȣ̀ς, *id.* cui oculus erutus eſt, ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένος, *id.* ἀπεστερημένος ὀφθαλμὸν, *id.* oculos attollo, ἀνακύπτω, *N. T.* ad oculos paſcendos facere, εἰς ἑορτὴν ὄψεως συντελεῖν, *Ælian.*

Ocymum, ſ. ocimum, τὸ ὤκιμον, ȣ, *Dioſc.*

Ocyor, ὁ ϗ ἡ ὠκίων, ονος.

Ocyus, ὠκύτερον, ocyſſime, ὤκιστα.

Oda, ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Xen.*

Odeum, τὸ ᾠδεῖον, ȣ, *Heſych.*

Odi, μισέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ob aliquid, τινὸς, *Plut.* aliquid, ἐχθαίρω τι, *id.* Conf. *Odium.*

Odioſe, μισητῶς, δυσκόλως, *Dem.* ἐθελέχθρως, *id.* φιλαπεχθημόνως, *Lucian.*

Odioſus, a, um, φορτικὸς, ἡ, ὸν, & moleſtus, ϗ ἐπαχθὴς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ φιλαπεχθήμων, ονος, & diis inviſus, ϗ ἐχθρὸς θεοῖς, *id.*

Odium, τὸ μῖσος, εος, *Ariſtot.* in aliquem, τινὸς, *Thuc.* in odio eſſe omnibus, μῖσος ἔχειν παρὰ πάντων, *Lucian.* odio habere aliquem, μῖσος ἔχειν πρός τινος, *Plato*, dignus, qui odio habeatur, μισεῖσθαι ἄξιος, *Dem.* odium conflare alicui, καθιστάναι τινὰ εἰς μῖσος, *Iſocr.* odio crimen alicui impingere, πρὸς ἔχθραν, ſ. διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν, αἰτίαν ἐπάγειν τινὶ, *Dem.* proſequi aliquem odio, νοεῖν τινι ἔχθιστα, *Ælian.* ob aliquid, μισεῖν τινὰ τινος, *Plut.*

Odor, ἡ ὀσμὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ὀδμὴ, ῆς, *Lucian.* bonus, ἡ εὐοσμία, ας, *Theophr.* ἡ εὐοδμία, ας, *id.* malus, ἡ δυσοδία, ας, *Plut.* ἡ ἀοσμία, ας, *Theophr.* odore paſcere, ἑστιᾷν τῇ ὀσμῇ, *Æl.* carens, ὁ ϗ ἡ ἄοσμος, ȣ, *Theophr.*

Odorabilis, e, ὀσφραντὸς, ἡ, ὸν, *Ægin.* ὀσφραντικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* ὀσφρητὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Odoramentum, τὸ ἄρωμα, ατος, *Plut.*

Odoratio, ἡ ὄσφρησις, εως, *Dioſc.*

Odoratus, a, um, ἀρωματικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ θυώδης, εος, *Theophr.*

Odoratus, us, ἡ ὄσφρησις, εως, *Dioſc.*

Odoro, θυμιάω, *Herodot.* ἀρωματίζω, *Al. Aphr.*

Odoror, ὀσφραίνομαι, *Xen.*

Odorus, a, um, ὀσφραντικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*

Oeconomia, ἡ οἰκονομία, ας, *Aristot.*

Oeconomicus, a, um, οἰκονομικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Oeconomus, ὁ οἰκονόμος, ȣ, *Aristot.* sum, οἰκονομέω, *N. T.*

Oenopola, ὁ οἰνοπώλης, ȣ, sum, οἰνοπωλέω, *Aristot.*

Oestrum, ὁ οἶστρος, ȣ, *Plut.* oestro exagito, ἐξοιστρέω, *Lucian.*

Offa, ἡ μᾶζα, ης, *Aristoph.*

Offella, τὸ μάζιον, ȣ, *Athen.* ἡ μαζίσκη, ης, *Aristoph.*

Offendiculum, τὸ πρόσκομμα, ατος, *N. T.* ἡ προσκοπὴ, ῆς, *Thuc.*

Offendo, προσκόπτω, pedem & lapidem, πόδα πρὸς λίθον, N. T. λίθῳ, *ibid.* προσπταίω λίθῳ, *Plut.* aliquem, προσκρούω τινὶ, *id.* aliquem aliqua re, λυπέω τινά τι, *Dem.* ἔν τινι, *id.* i. e. *Invenio*, quod vide.

Offensa s. Offensio, ἡ ἀηδία, ας, *Dem.* τὸ ἀηδὲς, έος, *id.* ἡ ἀπέχθεια, ας, *id.*

Offenso, προσκρούω, aliquem, τινὶ, *Plut.*

Offero, προσφέρω, donum & victimam, δῶρον καὶ θυσίαν, *N. T.* me conspectui alicujus, ἐπισημαίνω ἐμαυτόν τινι, *Dion. Hal.* me opportune, παραφαίνομαι ἐν καιρῷ, *Plut.* me periculis, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνȣς, quæstionem, προτείνω πρότασιν, *Aristot.*

Officina, τὸ ἐργαστήριον, ȣ, *Plato*, ærarii, τὸ χαλκεῖον, ȣ, *Lucian.* vitriarii, τὸ ὑαλουργεῖον, ȣ, textoris, τὸ ἱστουργεῖον, ȣ, &c.

Officio, βλάπτω, alicui, τινα, *Plat.* Conf. *Noceo.*

Officiose, θεραπευτικῶς, *Plut.*

Officiositas, ἡ θεραπεία, ας, *Xen.*

Officiosus, a, um, θεραπευτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* Conf. *Obsequiosus.*

Officium, τὸ δέον, οντος, *Dem.* τὸ καθῆκον, οντος, *id.* τὸ προσῆκον, οντος, *id.* τὸ ἔργον, ȣ, *id.* suum facere, officio suo fungi, ποιεῖν, s. πράττειν τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἃ προσήκει, *Dem.* *Isocr.* nulla in re, οὐδὲν τῶν δεόντων ποιεῖν, *Isocr.* mei, tui, vestri, magistratuum, viri sapientis, &c. officium est, ἔργον ἐμὸν, σὸν, ὑμέτερον, ἀρχόντων, ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντός ἐστι, *Dem.* *Isocr.* *Æschin.* fungi officio fratris, ποιεῖν τὰ ἔργα ἀδελφοῦ, *Demosth.* boni viri, πράττειν ἀξίως ἀγαθοῦ ἀνδρὸς, *Plato*, officio deesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα, *Lucian.* officia humanitatis, τὰ φιλάνθρωπα, ων, *Dion. Hal.*

Offuciæ, ὁ φενακισμὸς, ȣ, *Philo.*

Offundo, καταχέω, caliginem alicui, ἐπισκοτέω τινὶ, *Diosc.*

Oggannio, ἀντικνύζομαι.

Oggero, προβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*

Oh, Ohe, Oho, ὦ!

Olea, ἡ ἐλαία, ας, pro arbore, *Plato*, pro fructu, *Dem.*

Oleagineus, a, um, ἐλάϊνος, ίνη, ινον.

Olearis, e, ἐλαιηρὸς, ὰ, όν.

Olearius, ὁ ἐλαιοπώλης, ȣ, *Poll.*

Oleaster, ἡ ἀγριέλαιος, ȣ, *Theophr.*

Oleitas, τὸ ἐλαιῶδες, εος.

Oleo, ὄζω, *Diosc.* ἀπόζω, *Herodot.*

Oleosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐλαιώδης, εος, *Theophr.*

Oleraceus, a, um, ὁ καὶ ἡ λαχανώδης, εος, *Diosc.* λαχανηρὸς, ὰ, ὸν, *Theophr.*

Oletum, ὁ ἐλαιὼν, ῶνος, *N. T.*

Oleum, τὸ ἔλαιον, ȣ, *Xen.* cedrinum, τὸ κεδρέλαιον, ȣ, e cneco, τὸ κνηκέλαιον, ȣ, *Dioscor.* myrtinum, μυρσινέλαιον, ȣ, *id.* &c. olei fex, τὸ ὑπέλαιον, ȣ.

Olfacio, ὀσφραίνομαι, aliquid, τινὸς, *Xen.* ὀσφράομαί τινος, *Lucian.*

Olfactus, us, ἡ ὄσφρησις, εως, *Diosc.*

Olidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀζώδης, εος, *Theophr.*

Olim, πάλαι, dicta, ῥηθέντα, *Dem.* populari rep. usi, τὸ πάλαι δημοκρατούμενοι, *id.* τὸ παλαιὸν, *Isocr.* jam olim, ἐκπάλαι, *N. T.*

Olitor, ὁ κηπωρὸς, ȣ, ὁ λαχανοπώλης, ȣ.

Oliva, ἡ ἐλαία, ας, *Plato.*

Olivetum, τὸ ἐλαιὼν, ῶνος, *N. T.*

Olivo, ἐλαιόω, *Poll.*

Olivum, τὸ ἔλαιον, ȣ, *Diosc.*

Olla, ἡ χύτρα, ας, *Xen.* ollarum fictor, ὁ χυτρεὺς, έως, *Plato*, testæ, τὰ χυτραῖα, ων, *Poll.*

Ollaris, e, χυτραῖος, αία, αῖον.

Ollula, τὸ χυτρίον, ȣ, *Aristot.* ἡ χυτρὶς, ίδος, *Dion.*

Olor, ὁ κύκνος, ȣ, *Aristot.*

Olorinus, a, um, κύκνειος, εία, ειον, melos, μέλος, *Athen.*

Olus, τὸ λάχανον, ȣ, *Theophr.* olus colligo, λαχανεύομαι, *Lucian.* olerum collectio, ἡ λαχανεία, ας, *Joseph.* olera decerpo, ἐκλαχανίζομαι, *Theophr.* olera produco, λαχανεύομαι, *Strabo.*

Olympia, *locus Elidis*, ἡ Ὀλυμπία, ας, ludi, τὰ Ὀλύμπια, ων, *Dem.*

Olympiacus, a, um, Ὀλυμπιακὸς, ὴ, ὸν, certamen, ἀγὼν, *Aristoph.* victoria, ἡ Ὀλυμπιὰς, άδος, *Herodot.*

Olyra, ἡ ὄλυρα, ας, *Gal.*

Omasum, ὁ ἐχῖνος, ȣ, *Bas.*

Omen, ὁ οἰωνὸς, ȣ, *Xen.* τὸ οἰώνισμα, ατος, *Herodian.* pro omine bono habeo, πιστεύω εἶναι ὄτταν ἀγαθὴν, *Æl.* πρὸς οἰωνοῦ λαμβάνω ἀγαθοῦ, *Dion. Hal.* ominis mali, ὁ καὶ ἡ ἀπόρρημος, ȣ, *Suid.*

Omentum, τὸ ἐπίπλοος, ȣ, *Poll.*

Ominator, ὁ οἰωνιστὴς, ȣ, *Hesych.*

Ominor, οἰωνίζομαι, aliquid, τὶ, *Aristot.* ominare quæso melius, εὐφήμει, *Plato.*

Ominosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσοιώνιστος, ȣ, *Lucian.*

Omitto, παραλείπω, aliquid, τὶ, *Isocr.* διαλείπω τι, *id.* ἐάω τι, *id.* aliquid lubens, ὑπερβαίνω τι ἑκὼν, *Xen.*

Omnifariam, παντοδαπῶς, παντοίως, *Herodian.*

Omnigenus, a, um, παντοῖος, οία, οῖον, *Lucian.*

Omnimode, παντοίως, *Herodian.* πανταχῆ, *Plut.*

Omnimodus, a, um, idem quod *Omnigenus.*

Omnino, πάντως, *Plut.* ὅλως, *Dem.* πάνυ, *Æl.* παντάπασιν, *Plato*, differt, τὸ πᾶν διαφέρει, *Xen.*

Omnipotens, ὁ καὶ ἡ παντοκράτωρ, ορος, *N. T.*

Omnipotentia, ἡ παντοκρατορία, ας, *Sirac.*

Omnis, e, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *Dem.* ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, *Isocr.* omnes, quotquot, πάντες, ὅσοιπερ, s. ὅσοι, *Dem.* ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, *id.* ante omnia fac, περὶ παντὸς ποιοῦ, *id.* omnibus modis velle, ἐκ παντὸς τρόπου βούλεσθαι, *id.* omnium maxime, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *Xen.*

Omphacium, τὸ ὀμφάκιον, ȣ, *Diosc.*

Onager, ὁ ὄναγρος, ȣ.

Onerarius, a, um, φορτικὸς, ὴ, ὸν, navis, πλοῖον, *Thuc.*

Onero, φορτίζω, aliquem aliquo, τινά τι, *N. T.* mulas, ἐπισκευάζω τὰς ἡμιόνȣς, *Aristot.* navem frumento, γεμίζω ναῦν σίτου, *Dem.*

Onerosus, a, um, φορτικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Onus, τὸ φορτίον, ȣ, *Dem.* ὁ φόρτος, ȣ, *Lucian.* navis, ὁ γόμος, ȣ, *Poll.* jumenti, τὸ σάγμα, ατος, *Plut.* impono alicui, φορτίζω τινὰ, *N. T.* majus suscipere viribus, φορτίον μεῖζον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι, *Dem.* excutio, ἀποφορτίζομαι, *Synes.*

Onustus, a, um, πεφορτισμένος, ένη, ένον, *N. T.*

Onychinus, a, um, ὀνύχινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Diosc.*

Onyx, ὁ ὄνυξ, χος, *Diosc.*

Opacitas, τὸ ἐπίσκιον, ȣ.

Opaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τινὶ, *N. T.* τὶ, *ibid.*

Opacus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάσκιος, ȣ, *Philo*, ὁ καὶ ἡ σκιώδης, εος, *Plut.* σκιερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Opella, τὸ πραγμάτιον, ȣ.

Opera, æ, ἡ ἐργασία, ας, do, ut liberer, ἐργασίαν δίδωμι ἀπαλλαχθῆναι, *N. T.* do s. navo alicui, σπουδάζω περί τινος, *Plato*, περί τι, *Xen.* ὑπέρ τινος, *Dem.* ἐπί τινι, *Isocr.* τὶ, *Plato*, in aliqua re, συμπράττω τί τινι, *Plut.* multum operæ ponere in aliqua re, πολλὰ πραγματεύεσθαι περί τι, *Aristot.* opera danda est, ut habeas, πειρατέον, ἔχειν, *id.* χρὴ σπουδάζειν, ὅπως ἔχῃς, *Dem.* operæ pretium est, considerare, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, *Dem.* audire, ἄξιον τῶν πραγμάτων ἀκοῦσαι, *Aristoph.* προὔργου ἐστὶ, *Plato*, non est operæ pretium, οὐκ ἔχει ὑπόθεσιν σπουδῆς, *Æl.* opera mutua, ἡ συνεργία, ας, *Dem.*

Operaria, ἡ ἐργάτις, ιδος, *Aristot.*

Operarius, a, um, ἐργαστικὸς, ὴ, ὸν, i. e. mercede conductus, μισθωτὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Operarius, ὁ ἐργαστὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ ἐργάτης, ȣ, *id.*

Operatio, ἡ ἐργασία, ας, *Aristot.*

Operator, ὁ ἐργάτης, ȣ, *Xen.*

Operculum, τὸ πῶμα, ατος, *Athen.* operculo claudo, πωμάζω, *Aristot.*

Operior, καλύπτω. Conf. *Tego.*

Operor, ἐργάζομαι, adsidue, συνεχῶς, *Aristot.*

Operose, ἐργαστικῶς, ἐργατικῶς, *Plut.*

Operosus, a, um, ἐργαστικὸς, ὴ, ὸν, ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ȣ, *Isocr.* & molestus, ὁ καὶ ἡ ἐπίπονος, ȣ, καὶ χαλεπὸς, *Isocr.*

Operte, κρυφῇ, *N. T.*

Opertorium, τὸ σκέπασμα, ατος, *Aristot.*

Opes, vide *Divitiæ*, item *Auxilium.*

Opifex, ὁ δημιουργὸς, ȣ, *Aristot.* ὁ χειροτέχνης, ȣ, *Dion. Hal.*

Opificium, ἡ δημιουργία, ας, τὸ δημιούργημα, ατος.

Opilio, ὁ προβατεὺς, έως, *Aristoph.*

Opime, πιόνως.

Opimitas, ἡ πιότης, ητος, *Aristot.*

Opimo, πιαίνω, aliquid, τὶ, *Aristot.*

Opimus, a, um, ὁ καὶ ἡ πίων, ονος, *Aristot.*

Opinabilis, e, δοξαστὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Opinatio, ἡ δοξασία, ας, *Suid.* τὸ δόξασμα, ατος, *Plato.*

Opinator, ὁ δοξαστὴς, ȣ.

Opinio, ἡ δόξα, ης, *Thuc.* ἡ δόκησις, εως, *Plut.* opinionem alicujus rei excitare alicui, προστρίψασθαί τινι δόξαν τινος, *Dem.* habere talem de aliquo, ὑπάρχειν τινὶ τοιαύτην ὑπόληψιν περί τινος, *id.* consequi alicujus rei, ἐκφέρειν δόξαν τινὸς, *id.* opinione duci, χρῆσθαι δόξῃ *id.* judicare de re aliqua, κρίνεσθαι δόξῃ περί τινος, *id.* opinionem fallere alicujus, παρακρούεσθαι δόξαν τινὸς, *Isocr.* deducere aliquem ab opinione, μεταστῆσαι γνώμην s. δόξαν τινὸς, *id.* deduci ab opinione, ἀφίεσθαι τῆς δόξης, *id.* opinionem deponere, μεταθέσθαι τὴν δόξαν, *Dem.* abolere de se conceptam, διαλύειν δόξαν τινὰ, *Isocr.* opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος, *Herodian.* majus, τῆς δόξης μεῖζον, *Plut.* opinionem præclaram habere de aliquo, καλῶς δοξάζειν ὑπέρ τινος, *Æl.*

Opiniosus, a, um, δοξαστικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Opinor,

Opinor, δοξάζω, male, κακῶς, *Plat.* de aliqua re, περί τινος, *id.* Conf. *Opinio.*

Opipare, πολυτελῶς, *Dem.*

Opiparus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυτελὴς, έος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ου, *Dem.*

Opitulatio, ἡ βοήθησις, εως. Conf. *Auxilium.*

Opitulor, βοηθέω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* Conf. *Auxilior.*

Opium, τὸ ὄπιον, ου, *Dioſc.*

Opobalſamum, τὸ ὀποβάλσαμον, ου, *Dioſc.*

Oportet, δεῖ, aliquem bellum gerere, τινὰ πολεμεῖν, *Dem.* quæ facere oportet, ἃ δεῖ πράττειν, *Iſocr.* aliquem docere quid, χρή τινα διδάσκειν τι, *Xen.* facere, ποιεῖν, *Plato*, & neceſſe eſt alere milites, δεῖ καὶ ἀναγκαῖόν ἐστι τρέφειν στρατιώτας, *Dem.* ut convenit & oportet, ὡς δεῖ καὶ προσήκει, *id.*

Opperior, περιμένω, aliquem, τινὶ, *Plut.* Conf. *Exſpecto.*

Oppeto, ἀποίχομαι, *Plut.* Conf. *Morior.*

Oppico, πισσόω, *Cl. Al.* aliquid, καταπισσόω τι, *idem.*

Oppidanus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κατὰ πόλιν, *Dion. Hal.* πολιτικὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Oppidatim, κατὰ πόλιν.

Oppido, κομιδῇ, *Dem.*

Oppidulum, ἡ πολίχνη, ης, *Thuc.* τὸ πολίχνιον, ου, *Iſocr.*

Oppidum, ἡ πόλις, εως, *Dem.* Conf. *Urbs.*

Oppignero, ἐνεχυριάζω, *Dem.* alicui ædes, ἀποτιμάω τινὶ οἰκίαν, *id.* alicui ſuas facultates, ὑποτίθημί τινι τὴν οὐσίαν, *id.* παρακατατίθεμαί τινι χρήματα, *id.* facultates oppigneratæ ſunt, οὐσία ὑπόκειται, *id.*

Oppleo, ἀναπληρόω, *Plat.* Conf. *Impleo.*

Oppono, ἀντιτίθημι, alicui, ἀντιτείνω τινὶ, *Dem.* manus oculis, προΐσχομαι τὰς χεῖρας ὀφθαλμῶν, *Plut.*

Opportune, εὐκαίρως, *Iſocr.* dicere aliquid, εἰς δέον λέγειν τι, *id.*

Opportunitas, ἡ εὐκαιρία, ας, *Iſocr.* auxiliandi, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *Dem.* omnium maxima rei faciendæ, ἀφορμὴ πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν, *Dem.*

Opportunus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔκαιρος, ου, tempus, καιρὸς, *Herodian.* ad aliquid, ὁ καὶ ἡ ἐπιτήδειος πρός τι, *Ariſtot.* εἴς τι, *Herodian.*

Oppoſitio, ἡ ἀντίθεσις, εως, *Naz.*

Oppreſſio, ἡ καταπίεσις, εως, tyrannica, ἡ καταδυναστεία, ας.

Opprimo, καταπιέζω, aliquem inique, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, *Iſocr.* bello, κατατρίβω τινὰ περὶ τὸν πόλεμον, *Plut.*

Opprobratio, ἡ λοιδορία, ας, *Dem.* ἡ διαβολὴ, ῆς, *id.*

Opprobrium, τὸ ὄνειδος, εος, *Dem.*

Opprobro, ὀνειδίζω, aliquem, τινὶ, *Dem.* Conf. *Exprobro.*

Oppugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *id.* ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.* urbis, ἡ πολιορκία, ας, *id.*

Oppugnator, διαμαχόμενος, ένη, ενον, *Dem.* urbis, ὁ πολιορκητὴς, οῦ, *Athen.*

Oppugno, προσβάλλω, mœnia, πρὸς τείχη, *Dem.* urbem, Epidaurum, πολιορκέω Ἐπίδαυρον, *Plut.* aciem inſtructam, μάχομαι πρὸς φάλαγγα τεταγμένην, *id.*

Ops, ἡ Ῥέα, ας.

Opſonator, ὁ ὀψώνης, ου, *Ariſtoph.*

Opſonatus ſ. Opſonatio, ἡ ὀψωνία, ας, *Plut.*

Opſonium, τὸ ὀψώνιον, ου, *Plut.*

Opſono ſ. opſonor, ὀψωνέω, *Ariſtoph.*

Optabilis, e, εὐκτὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* alicui, εὐκταῖος, αία, αῖον τινι, *Lucian.*

Optabiliter, εὐκτῶς.

Optatio, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.*

Optato, κατ' εὐχὴν, πρὸς εὐχήν.

Optica, ἡ ὀπτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη.

Optimas, ὁ κράτιστος, ου, ὁ ἄριστος, ου, *Ariſtot.*

Optime, βελτίστως, βέλτιστα, *Dem.* ἄριστα, *id.* me gero, ἀριστεύω, *Iſocr.*

Optimus, a, um, κράτιστος, ίστη, ιστον, *Plut.* βέλτιστος, η, ον, *Thuc.* ſum, κρατιστεύω, *Iſocr.* ἀριστεύω, *id.*

Optio, ἡ αἵρεσις, εως, *Dem.* optionem dare alicui faciendi aliquid, διδόναι τινὶ αἵρεσιν πράττειν τι, *id.* alicujus, καταστῆναί τινι αἵρεσίν τινος, *id.* eſſe alicui, utrum, αἵρεσιν εἶναί τινι, πότερον, *id.* accipere, αἵρεσιν λαμβάνειν, *id.*

Opto, εὔχομαι, majora bona, μείζονα ἀγαθὰ, *Dem.* a Diis incrementum, τοῖς θεοῖς ἐπίδοσιν, *Iſocr.* nefaſta, ἀθέμιστα, *Xen.* audire aliquem, ποθέω τινὰ ἀκούειν, *Dem.*

Opulentia, ὁ πλοῦτος, ου, *Dem.* Conf. *Divitiæ.*

Opulenter, πλουσίως, εὐπόρως, *Dem.*

Opulentus, a, um, πλούσιος, ία, ιον, *idem.* Conf. *Dives.*

Opus, ἔργον, ου, *Dem.* aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ, *Iſocr.* ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, *Dem.* bonum, τὸ ἀγαθούργημα, ατος, malum, τὸ κακούργημα, ατος.

Opus eſt, δεῖ, amicis, τῶν φίλων, *Ariſtot.* verbis, δεῖ λόγου, *id.* alicui aliqua re, δεῖ τινί τινος, *id.* προσδεῖ τινί τινος, *Dem.* alicui aliqua re ad aliquid, δεῖ τινί τινος πρός τι, *Ariſtot.* opus habeo alicujus rei, δέομαί τινος, *Iſocr.* χρείαν ἔχω τινὸς, *N. T.* opus non habeo dicere, οὐδὲν δέομαι λέγειν, *Æſchin.*

Opuſculum, τὸ ἐργίδιον, ου.

Ora, τὸ πέρας, ατος, *Dem.*

Oraculum, ὁ χρησμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ χρησμῳδία, ας, *Herodot.* τὸ μαντεῖον, ου, *Dem.* τὸ μάντευμα, ατος, *Plato*, Pythiæ, ὁ παρὰ τῆς Πυθίας χρησμὸς, *Iſocr.* fide digniſſimum, μαντεῖον πιστότατον, *id.* oraculum bonum dare, διδόναι ἀγαθὴν μαντείαν, *Dem.* petere de aliquo, χρῆσθαι μαντείῳ περί τινος, *Iſocr.* recitare, ἀναγινώσκειν μαντείαν τῶν θεῶν, *Dem.* hoc dicit, μαντεία φησὶ τοῦτο, *id.* adire, χρῆσθαι τῷ θεῷ, *Plut.* conſulere, μαντεύεσθαι, *Plut.* χρηστηριάζεσθαι, *Diod. Sic.*

Oratio, ὁ λόγος, ου, *Dem.* forenſis, ἡ δικογραφία, ας, *Iſocr.* λόγος δικανικὸς, *id.* orationem inſtituo, λόγον προαιρέομαι, *Iſocr.* meditor, μελετάω, *id.* compono, conficio, συντίθημι, *id.* paro, παρασκευάζω, *id.* ſcribo, γράφω, *Dem.* συγγράφω, *id.* conficio, ποιέομαι, *id.* perficio, ἐξεργάζομαι, *id.* finio, ἐπιτελέω, *Iſocr.* edo, ἐκδίδωμι, *id.* habeo, λέγω, *Dem.* adverſus aliquem, δημηγορέω κατά τινος, *id.* audio alicujus, ἀκούω παρά τινος, *id*

Oratiuncula, τὸ λογίδιον, ου, *Iſocr.*

Orator, ὁ ῥήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ λέγων, οντος, *id.*

Oratoria, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Oratorie, ῥητορικῶς, *Æſchin.*

Oratorius, a, um, ῥητορικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Orbatio, ἡ στέρησις, εως, *Ariſtot.*

Orbiculatim, κυκληδὸν, σφαιρικῶς, *Plut.*

Orbiculus, τὸ σφαιρίδιον, ου.

Orbis, ὁ κύκλος, ου, *Plato*, ἡ οἰκουμένη, ης, *Dem.* in orbem, κύκλῳ, *Herodian.*

Orbita, ἡ τροχιὰ, ᾶς, ἡ ἁρματοτροχία, ας, *Lucian.*

Orbitas, *liberorum*, ἡ ἀπαιδία, ας, *Dem.* ἡ ἀτεκνία, ας, *Plut.* parentum, ἡ ὀρφανία, ας, *Dem.*

Orbo, ἀποστερέω, aliquem, τινὰ, *Xen.* liberis, ἀτεκνόω, LXX. Conf. *Privo.*

Oibus, a, um, πηρώμενος, ένη, ενον, *Lucian.* liberis, ὁ καὶ ἡ ἄπαις, αιδος, *Dem.* parentibus, ὀρφανὸς, ή, όν, *id.*

Orcheſtra, ἡ ὀρχήστρα, ας, *Iſocr.*

Orcus, ὁ ᾅδης, ου.

Ordinarius, a, um, τακτὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Ordinate, ſ. Ordinatim, τακτικῶς, τάξει, τεταγμένως, *Iſocr.* εὐτάκτως.

Ordinatio, ἡ τάξις, εως, *Dem.* ἡ εὐταξία, ας, *Iſocr.*

Ordino, τάττω, mundum, τὸν κόσμον, *Plato*, omnia bene, διατάττω εὖ ἕκαστα, *Xen.* milites, διοικέω τὸ στρατόπεδον, *Herodian.*

Ordior, ἄρχομαι, aliquid, τινὸς, *Plato*, ſectam, καταβάλλομαι αἵρεσιν, *Plut.* telam, ὑφαίνω ἱστὸν, *Hom.* Conf. *Inchoo*, *Incipio.*

Ordo, ἡ τάξις, εως, vitæ, βίου, *Iſocr.* militum, τὸ τάγμα, ατος, *Plut.* equeſtris, τὸ τάγμα ἱππικὸν, *Herodian.* in ordinem aliquem colloco, τίθημί τινα εἰς τάξιν, *Dem.* ordinem verborum conſtituo ſ. ſervo, ποιέω τάξιν τῶν λόγων, *id.* obſervo, retineo eundem, ἐμμένω τῇ τάξει ὁμοίως, *Iſocr.* deſero, λείπω τὴν τάξιν, *Dem.* in ordinem redigo, κατατάττω εἰς τάξιν, *Lyſ.* ordinem militarem duco, ταγματαρχέω, *Philo*, ordine eo, ſ. procedo, στείχω, ſto, στιχηδὸν ἵσταμαι, *Suid.* diſpono, στιχίζω, *Æſch.* ab initio commemoro, ἑξῆς ἀπὸ ἀρχῆς διέρχομαί τι, *Dem.*

Organice, ὀργανικῶς, *Ariſtot.*

Organicus, a, um, ὀργανικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Organum, τὸ ὄργανον, ου, *Ariſtot.*

Orgyia, ἡ ὀργυιὰ, ᾶς, *Herodot.*

Orichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ου, *Plato.*

Oriens, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, *N. T.* αἱ ἀνατολαὶ, ῶν, *Herodian.*

Orificium, τὸ στόμα, ατος, *Ariſtot.*

Origanum, τὸ ὀρείγανον, ου, *Dioſc.*

Originalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀρχέγονος, ου, peccatum, ἁμάρτημα.

Originarius, a, um, ἀρχικὸς, ὴ, όν.

Originatio, ἡ ἐτυμολογια, ας, *Cic.*

Origo, ἡ γένεσις, εως, *Plato*, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *id.* i. e. cauſſa, ἡ αἰτία, ας, *Plut.* verborum, ἡ ἐτυμολογία, ας, *Cic.*

Orior, γίνομαι, *Xen.* Conf. *Naſcor.*

Oriundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόγονος, ου, *Dem.* ab aliquo, γεγονὼς παρά τινος, *Iſocr.*

Oriza, vide *Oryza.*

Ornamentum, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato*, ὁ κόσμος, ου, *Ariſtot.* ornamento eſſe alicui, κόσμον εἶναί τινι, *Plut.*

Ornate, κεκοσμένως.

Ornatio, ἡ κόσμησις, εως, *Ariſtot.*

Ornatus, ὁ κόσμος, ου, *Dem.*

Ornithotrophium, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ου.

Orno, κοσμέω, urbem, πόλιν, *Dem.*

Oro, δέομαι, aliquem aliquid, τινός τι, *Demoſth.* aliquem, ne ſuccenſeat, παραιτέω τινὰ μηδὲν ἀχθεσθῆναι, *Dem.* & poſtulo hoc ab omnibus, δέομαι καὶ ἀξιόω παρὰ πάντων, *id.* vos & obſecro, ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολέω, *id.* i. e. orationem habeo, ἐρέω, *Dem.*

Orphanus, ὁ ὀρφανὸς, οῦ, *Dem.*

Orſus, us, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Initium.*

Orthodoxia, ἡ ὀρθοδοξία, ας, *Baſ.*

Orthodoxus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀρθόδοξος, ου, ſum, ὀρθοδοξέω, *Baſ.*

Orthographia, ἡ ὀρθογραφία, ας, *Gramm.*

Ortus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ὸς, *Demoſth.* Conf. *Natus.*

Oryza, ἡ ὄρυζα, ης, *Dioſc.*

O ſi, εἴθε, ſcriberet, γράψειε, *Plato*, ſcripſerit, ἔγραψε, *Xen.* Conf. *Utinam.*

Os, oris, τὸ στόμα, ατος, *Dem.* aperire non audere contra aliquem, διαίρειν τὸ στόμα περί τινος οὐκ ἔχειν, *id.* audire ex ore alicujus, ἀκούειν ἐκ τοῦ στόματός τινος, *id.* obturare alicui, ἐπιστομίζειν τινὰ, *id.* ἐμφράττειν στόμα, *id.* in ore omnium hæc ſunt, ταῦτα ὑπὸ πάντων τεθρύλληνται, *Plut.* πᾶσι διὰ στόματός ἐστι, *id.* aperio, & ſolvo, ἀνοίγω καὶ λύω στόμα, *id.* contineo, ἔχω στόμα, *Soph.* in ore habeo, ἀνὰ στόμα ἔχω, *Xen.* uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, *Plato*, in os ſ. buccam venire, ἐπὶ στόμα ἔρχεσθαι, *id.* i. e. *facies*, ἡ ὄψις, εως, *Dem.*

Os, oſſis, τὸ ὀστέον, *contr.* ὀστοῦν, οῦ, *Plut.*

Oſcitanter, ἀμελῶς, *Iſocr.* ὀλιγώρως. [illegible]

Oſcitatio, ἡ [illegible], ης, *Ariſtot.*

Oſcito, ſ. Oſcitor, χασμάομαι, *Al. Aphr.*

Oſculatio, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*

Oſculor, φιλέω, aliquem, τινὰ, ore admoto, τῷ στόματι, *Xen.* alicujus manus & pedes, καταφιλέω τινὸς χεῖρας καὶ πόδας, *id.* complector aliquem & oſculor, συλλαμβάνω τινὰ καὶ φιλέω, *Plut.*

Oſculum, i. e. *os parvum*, τὸ στομάτιον, ου, τὸ στόμιον, ου, *Athen.* i. e. baſium, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.* do, καταφιλέω. Conf. *Oſculor.*

Oſor, ὁ μισητὴς, οῦ.

Oſſeus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀστώδης, εος, *Athen.* ὄστινος, ίνη, ινον.

Oſſiculum, τὸ ὀστάριον, ου.

Oſſuarium, τὸ ὀστοδοχεῖον, ου.

Oſtendo, δείκνυμι, aliquid breviter, διὰ βραχέων τι, *Dem.* aliquid ſatis, ἀποδείκνυμί τι ἱκανῶς, *Iſocr.* aliquid manifeſte, ἐπιδείκνυμί τι φανερῶς, *Dem.* δείκνυμί τι σαφῶς, *id.* admodum accurate alicui aliquid, πάνυ ἀκριβῶς ἐπιδείκνυμί τί τινι, *id.* alicui, quod, δηλόω πρός τινα, ὅτι, *Iſocr.* me optime, παρέχω ἐμαυτὸν βέλτιστον, *id.*

Oſtentatio, ἡ ἐπίδειξις, εως, divitiarum, virium, πλούτου, ῥώμης, *Iſocr.* ἡ ἀλαζονεία, ας, *Dem.*

Oſtentator, ὁ ἀλαζὼν, όνος, *Dem.* ὁ ἀλαζονευόμενος, ου, *id.*

Oſtento, ἀλαζονεύομαι, *Iſocr.* vires, ποιέομαι ἔνδειξιν τῆς ῥώμης, *id.* aliquid, ἐμπομπεύω τινὶ, *Dem.*

Oſtentum, τὸ σημεῖον, ου, *Dem.* τὸ τέρας, ατος, *Plut.*

Oſtiarius, ὁ θυρωρὸς, οῦ, *N. T.*

Oſtiatim, κατὰ θύρας.

Oſtiolum, τὸ θυρίδιον, ου.

Oſtium, ἡ θύρα, ας, *Xen.* Conf. *Janua*, *Fores*, fluvii, τὸ στόμα ποταμοῦ, *Ariſtot.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Pauſ.*

Oſtrea, τὸ ὄστρεον, ου, *Plut.*

Oſtreoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀστρεώδης, εος.

Oſtreum, τὸ ὄστρεον, ου, *Plut.* τὸ ὄστρειον, ου, *Athen.*

Oſtrinus, a, um, ὄστρειος, εία, ειον.

Otiolum, τὸ σχολίδιον, ου.

Otior, σχολάζω, *Dem.* ἀργέω, *Dem.* Conf. *Otium.*

Otioſe, σχολῇ, ἐν σχολῇ, κατὰ σχολὴν, ἐπὶ σχολῆς, *Plato*, *Æſchin.*

Otioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπράγμων, ονος, vita, βίος, *Dem.*

Otium, ἡ σχολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀπονία, ας, *Plut.* ἡ ἀπραξία, ας, *id.* τὸ ἄπραγμον, ονος, *Thuc.* ago, σχολὴν ἄγω, *Dem.* impendo alicui rei, ποιέω πρός τι, *Xen.* eſſe alicui, γίνεσθαί τινι, *Plato*, ſcribendi, εἶναί τινι γράφειν, *Xen.* habere, ὑπάρχειν τινὶ, *Ariſtot.* conſumere in aliqua re, ἀναλίσκειν εἴς τι, *Iſocr.* per otium agere aliquid, κατὰ σχολὴν ſ. ἐπὶ σχολῆς πράττειν τι, *Dem.* otio frui, σχολῆς ἀπολαύειν, *Plat.* abundo, εὖ ἔχω σχολῆς, *Plat.*

Ovalis, e, ὁ καὶ ἡ ᾠοειδὴς, έος, *Xiph.* ὁ καὶ ἡ ᾠώδης, εος.

Ovatio, ὁ θρίαμβος ἐλάττων, *Dion. Hal.*

Ovicula, τὸ προβάτιον, ου, *Ariſtoph.*

Ovile, τὸ ποίμνιον, ου.

Ovillus, a, um, προβάτειος, εία, ειον, *Ariſtot.*

Ovis, τὸ πρόβατον, ου, *Ariſtot.*

Ovo, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, *Iſocr.* Conf. *Lætor.*

Ovulum, τὸ ᾠάριον, ου, *Athen.* τὸ ᾤιον, ου, *id.*

Ovum, τὸ ᾠὸν, οῦ, *Ariſtot.* pario, ᾠοτοκέω, *id.* ᾠὸν τίκτω, *id.* ſterile, ἀνεμιαῖον καὶ ἄγονον, *Ælian.* producit marem, ποιεῖ ἄρρεν, *id.* ovis incubo, ἐπῳάζω, *id.*

Oxalis, ἡ ὀξαλὶς, ιδος, *Dioſc.*

P.

PAbularis, e, χορτασματικὸς, ὴ, όν.

Pabulatio, ἡ χορταγωγία, ας, ἡ προνομὴ, ῆς.

Pabulator, ὁ χορταγωγὸς, οῦ.

Pabulatorius, a, um, χορταγωγικὸς, ὴ, όν.

Pabulor, χορταγωγέω, pabulatum ago ſ. educo, πρὸς νομὰς ἐξάγω, *Xen.*

Pabulum, τὸ χόρτασμα, ατος, *N. T.* ἡ νομὴ, ῆς, *Xen.* ὁ χιλὸς, οῦ, *id.* præbeo, χιλόω, *id.*

Pacate, εἰρηνικῶς, *Iſocr.*

Pacator, ὁ εἰρηνοποιὸς, οῦ, *N. T.*

Pacatus, a, um, εἰρηνικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* εἰρηνευόμενος, ένη, ενον, regio, χώρα, *Polyb.*

Pacificatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *Dem.*

Pacificator, ὁ εἰρηνοποιὸς, οῦ, *N. T.* ὁ διαλλακτὴς, οῦ, *Dem.*

Pacifico, διαλλάττω, quoſdam, τινὰς, *Xenoph.*

Pacificus, a, um, εἰρηναῖος, αία, αῖον, *Thuc.*

Paciſcor, συμφωνέω, cum aliquo denario in diem, μετά τινος ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, *N. T.* τινὶ δηναρίου, *ibid.* bona fide, συναλλάττω μετὰ πίστιν, *Ariſtot.* de proditione patriæ, συντίθεμαι προδοσίαν πατρίδος, *Herodot.* aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα, *Xen.* cum aliquo, ὁμολογέω τινὶ, *Dem.* de mercede, μισθὸν, *id.* de cæde, φόνον, *id.*

Paco, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐξιλάομαί τινα, *Xen.*

Pactio, ἡ συνθεσία, ας, ἡ συνθήκη, ης, *Dem.* ἡ σύμβασις, εως, *Thuc.*

Pactum, ἡ ὁμολογία, ας, *Dem.* ἡ συνθήκη, ης, *id.* τὸ συγκείμενον, *id.* τὸ ὁμολογούμενον, ου, *id.* ſervo, ἐμμένω ταῖς ὁμολογίαις, *Dem.* φυλάττω τὴν συνθήκην, *id.* διευλάττω τὴν συνθήκην, *Iſocr.* violare, ſ. negligere, παραβαίνειν τὴν ὁμολογίαν, *Dem.* ποιεῖν παρὰ τὴν συνθήκην, *id.*

Pæan, ὁ παιὰν, ᾶνος, pæanem cano, παιᾶνα ᾄδω, *Dem.* παιανίζω, *Thuc.*

Pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον, ου, *Dem.*

Pædagogus, ὁ παιδαγωγὸς, οῦ, *Plut.*

Pædicator, ſ. Pædico, ὁ πυγιστὴς, οῦ.

Pædor, ὁ αὐχμὸς, οῦ.

Pæonia, ἡ παιωνία, ας, *Theophr.*

Paganalia, τὰ κωμητικὰ, ῶν, αἱ κατὰ κώμας ἑορτάσιμοι ἡμέραι.

Paganicus, a, um, κωμητικὸς, ὴ, ὸν, *Syneſ.*

Paganus, ὁ κωμήτης, ου, *Joſeph.*

Paganus, a, um, κωμητικὸς, ὴ, ὸν, *Syneſ.*

Pagatim, κατὰ κώμας, *Plut.*

Pagella, τὸ σελίδιον, ου, *Polyb.*

Pagina, ἡ σελὶς, ίδος, *Dion. Hal.*

Paginula, idem quod *Pagella.*

Pagus, ἡ κώμη, ης, *Thuc.*

Pala, τὸ πάλεθρον, ου, annuli, ἡ πυελὶς, ίδος, *Lyſ.* ἡ σφενδόνη, ης, *Cl. Al.*

Palæſtra, ἡ παλαίστρα, ης, *Xen.*

Palæſtrita, ὁ παλαιστρίτης, ου, *Plut.*

Palæſtricus, a, um, παλαιστρικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Palam, περιφανῶς, adulari, ἐπιφανῶς κολακεύειν, *Iſocr.* vincere, ἐκ φανεροῦ κρατεῖν, *Dem.* fieri, ἐν φανερῷ γίνεσθαι, *id.* tacere, φανερώτατα ποιεῖν, *id.* ſcribit, διαῤῥήδην γράφει, *Dem.* convictus injuriarum, ὄντως ἀδικῶν, *id.* eſt, ὁμολογεῖται, *Iſocr.* φανερόν ἐστι πᾶσι, *id.* πρόδηλόν ἐστι, *Dem.*

Palatim σποράδην, *Iſocr.*

Palatio, ἡ σκολόπισις, εως, ὁ χαρακισμὸς, οῦ, *Athen.*

Palatium, τὸ παλάτιον, ου, [illegible] *Iſocr.*

Palatum, ὁ οὐρανίσκος, ου, *Gal.* ἡ ὑπερῴα, ας, *Plut.* τὸ ὑπερῷον, ου, *Euſtath.*

Palea, τὸ ἄχυρον, ου, *Xen.*

Palearis, e, ὁ καὶ ἡ ἀχερώδης, εος, *Ariſtot.*

Palearium, ὁ ἀχυρὼν, ῶνος.

Palimpſeſtus, ἡ παλίμψηστος, ου, *Plut.*

Palinodia, ἡ παλινῳδία, ας, *Iſocr.* palinodiam cano, παλινῳδίαν ᾄδω, *Suid.*

Palla, ἡ χλαῖνα, ης, *Hom.*

Pallace, ἡ παλλακὴ, ης, *Ariſtoph.*

Pallas, ἡ Παλλὰς, άδος.

Palleo, ſ. Palleſco, ὠχριάω, *Herodot.*

Palleatus, a, um, τριβώνιον ἔχων, ουσα, ον, *Lucian.* τριβωνοφορέων, ουσα, ον, *Plut.*

Pallidus, a, um, ὠχρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ λείφαιμος, ου, *Gal.*

Pallio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω.

Palliolum, τὸ ἱματίδιον, ου, tritum, τὸ τριβώνιον, ου, *Lucian.*

Pallium, τὸ ἱμάτιον, ου, *Dem.* tritum, ὁ τρίβων, ωνος, *Athen.*

Palma, *pars manus*, ἡ παλάμη, ης, *arbor*, ἡ φοῖνιξ, ικος, *Dioſc.* i. e. victoria, ἡ νίκη, ης. Conf. *Victoria.*

Palmaris, e, σπιθαμαῖος, αία, αῖον, *Dioſc.*

Palmes, τὸ κλῆμα, ατος, *Theophr.*

Palmo, συνδέω, *Ariſtot.*

Palmus, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, *Dioſc.* ἡ δοχμὴ, ῆς, *Pauſ.*

Palo, πασσαλεύω, *Ariſtoph.* σκολοπίζω, σταυρόω, *Thuc.*

Palor, περιφέρομαι, πλανάομαι, *Plato.*

Palpamentum, ſ. Palpatio, τὸ θώπευμα, ατος, *Plut.* ἡ θωπεία, ας, *Xen.*

Palpebræ, τὰ βλέφαρα, ων, *Dioſc.*

Palpitatio, ἡ ἄσπαρσις, εως.

Palpito, σπαίρω, *Athen.* ἀποσπαρθάζω, *Hippocr.* προσπαίρω, *Plut.*

Palpo, καταψάω, *Xen.* i. e. adulor, θωπεύω. Conf. *Adulor.*

Palpum, ἡ θωπεία, ας, *Xen.*

Paludamentum, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.* ἐναγώνιος καὶ στρατηγητικὴ ἐσθὴς, *id.*

Paludatus, a, um, χλαμυδωτὸς, ὴ, όν.

Palumba & Palumbes, ὁ φάττος, ου, *Lucian.* ἡ φάσσα ſ. φάττα, *Epiph.*

Palumbinus, a, um, φάσσινος, ίνη, ινον.

Palus, i, ὁ σκόλοψ, οπος, *Dioſc.* ἡ χάραξ, ακος, *Ariſtoph.*

Palus, udis, τὸ ἕλος, εος, *Plat.* ἡ λίμνη, ης, ut Mæotis, Μαιῶτις, ιδος, *Pauſ.*

Paluſter, ſ. Paluſtris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, *Plut.* ὁ καὶ ἡ λιμνώδης, εος, *id.* ἕλειος, εία, ειον, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἑλώδης, εος, *id.*

Pampinaceus, a, um, οἰνάρεος, έα, εον, *Athen.*

Pampinatio, ὁ οἰναρισμὸς, οῦ, ἡ βλαστολογία, ας, *Theophr.*

Pampineus, a, um, οἰνάρεος, έα, εον, *Athen.*

Pampino, οἰναρίζω, *Athen.* βλαστολογέω, *Theophraſt.*

Pampinoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ οἰναρώδης, εος.

Pampinus, τὸ οἴναρον, ου, *Theophr.* τὸ κλῆμα, ατος, *Ariſtot.*

Panacea, ἡ πανάκεια, ας, *Dioſc.*

Panaces, τὸ πάνακες, ἰος, *Strabo.*
Panarium, ἡ καρδόπιος, ȣ, *Lucian.*
Pandectæ, οἱ πανδέκται, ῶν, *Pandect.*
Pandiculatio, τὸ σκορδίνημα, ατος, ὁ σκορδινισμὸς, ȣ, *Gal.*
Pandiculor, σκορδινάομαι, *Ariſtoph.*
Pando, κυρτόω, *Xen.* i. e. explico, ἐκπετάζω.
Pandura, ἡ πανδȣ̃ρα, ας, *Poll.*
Pandus, a, um, κυρτὸς, ἡ, όν.
Panegyricus, a, um, πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*
Panegyris, ὁ πανήγυρις, εως, *Dem.*
Pango, πήγνυμι, [illegible] cum aliquo, ποιȣ̃μαι ἀνοχὰς πρός τινα, *Æſchin.*
Panicum, ὁ ἔλυμος, ȣ, *Dioſc.* i. e. terror panicus, τὸ Πανικὸν, ȣ̃, *Cic.* Πανικὸς θόρυβος, *Plut.*
Panificium, ἡ ἀρτοποιΐα, ας, *Xen.*
Panifex, ὁ ἀρτοποιὸς, ȣ̃, *Plut.*
Panis, ὁ ἄρτος, ȣ, *Dem.* panem facio, ἀρτοποιέω, *Xen.* formo, διαρτίζω, *Bud.* panis azymus, ὁ ἀζυμίτης, ȣ, LXX. dulciarius, ἄρτος ἀρτυτὸς, furfuraceus, ὁ πιτυρίας, ȣ, *Theodor.* hordeaceus, ἄρτος κρίθινος, LXX. ſimilagineus, ὁ σεμιδαλίτης, ȣ, *Athen.* mucidus, ἄρτος εὐρωτιῶν, LXX. butyratus, ὁ βȣτυρίτης, ȣ, cibarius, ὁ αὐτοπυρίτης, ȣ, *Lucian.* bis coctus ſ. nauticus, ἄρτος δίπυρος, *Suid.* fermentatus, ζυμίτης, ȣ, *Athen.* ſiligineus, ὁ σιλιγνίτης, ȣ, ſubcinericius, ἄρτος ἐγκρυφίας, *Philo*, excavatus pro jure hauriendo, ἡ μυςίλη, ης, *Euſtath.*
Pannoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάῤῥαφος, ȣ, *Luc.*
Pannus, ὁ ῥάκος, ȣ, *N. T.*
Panther ſ. Panthera, ὁ πάνθηρ, ηρος, *Xen.*
Papa, ὁ πάππας, ȣ.
Papæ! βαβαί! *Plato*, felicitatem, τῆς εὐδαιμονίας, laudem, παπαὶ τῶν ἐπαίνων! *Lucian.*
Papaver, ἡ μήκων, ωνος, *Dioſc.*
Papavereus, a, um, μηκωνικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*
Papilio, ἡ ψύχη, ης, *Plut.*
Papilla, ἡ θηλὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Pappas, ὁ πάππας, ȣ, *Ariſtoph.*
Pappo, παππάζω, *Hom.*
Pappus, ὁ πάππος, ȣ, *Æſchin.*
Papula, τὸ ἐξάνθημα, ατος, *Philo*, τὸ ἔκζεσμα, ατος, *Gal.* τὸ φῦμα, ατος, *Dioſc.*
Papyraceus, a, um, παπύρινος, ίνη, ινον.
Papyrum ſ. Papyrus, ὁ vel ἡ πάπυρος, ȣ, *Theophr.*
Par, i. e. *æqualis*, ἴσος, ἴση, ἴσον, *Dem.* ὅμοιος, οία, οιον, *Iſocr.* numero, ὁ ϗ ἡ ἰσάριθμος, ȣ, *Herodian.* eſt, ἄξιον, δίκαιον, προσῆκον, εἰκὸς, δέον, νόμιμόν ἐστι, *Dem. Iſocr. alii*, ſum alicui rei, ἀρκέω ἐπί τι, *Plato*, πρός τι, *Chryſ.* pari refero, μετρέω τῇ ἴσῃ, *Pauſ.* quarundam rerum, τὸ ζεῦγος, εος, τινῶν, v. g. accipitrum, ἱεράκων, *Herodot.*
Parabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐπόριςος, ȣ, *Naz.*
Parabola, ἡ παραβολὴ, ῆς, *N. T.*
Paradoxus, a, um, ὁ ϗ ἡ παράδοξος, ȣ, *Lucian.*
Paradiſus, ὁ παράδεισος, ȣ, *Xen. N. T.*
Parallelus, a, um, ὁ ϗ ἡ παράλληλος, ȣ, *Polyb.*
Paralyſis, ἡ παράλυσις, εως, *Gal.*
Paralyticus, a, um, παραλυτικὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*
Paranymphus, ὁ παράνυμφος, ȣ, *Heſych.*
Paraphraſis, ἡ παράφρασις, εως.
Paraſanga, ὁ παρασάγγας ſ. παρασάγγης, ȣ, *Herodot.*
Paraſita, ἡ παράσιτος, ȣ.
Paraſitatio, ἡ παρασίτησις, εως.
Paraſitor, παρασιτέω, *Athen.*
Paraſitus, ὁ παράσιτος, ȣ, *Athen.*
Parate, κατασκευασμένως, ἑτοίμως, *Iſocr.*

Paratus, a, um, ἕτοιμος, οίμη, οιμον, ad dicendum, λέγειν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ πρόθυμος, ȣ, ſum ad faciendum, εἰμὶ ποιεῖν, *Dem.* παρεσκευασμένος, ένη, ένον, & volens facere, ϗ θέλων ποιεῖν, *id.*
Parce, φειδομένως, *N. T.*
Parcimonia, ἡ φειδωλία, ας, *Naz.* ἡ φειδὼ, όος, *Ariſtot.*
Parco, φείδομαι, pecuniis, χρημάτων, *Xen.* alicui, τινὸς, *Plut.* mihi pro dignitate, ἀξίως προφείδομαι ἐμαυτȣ̃, *Iſocr.*
Parcus, a, um, φειδωλὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* φειδόμενος, ένη, ενον, *Dem.*
Pardus, ὁ πάρδος, ȣ, ἡ πάρδαλις, εως, *Ariſtot.*
Parens, ὁ γονεὺς, έως, *Dem.* ὁ τοκεὺς, έως, *id. plur.* Parentes, οἱ γονεῖς, έων, *Dem.*
Parentalia, τὰ ἐναγίσματα, ων, ὁ καθαγισμὸς, ȣ̃, *Lucian.*
Parentatio, ὁ ἐναγισμὸς, ȣ̃, *Plut.*
Parento, ſ. Parentor, ἐναγίζω, *Pauſ.* καθαγίζω, *Lucian.*
Pareo, φαίνομαι. Conf. *Appareo*, i. e. obedio, ὑπακȣ́ω. Conf. *Obedio.*
Paries, ὁ τοῖχος, ȣ, *Thuc.*
Parietina, ὁ τοῖχος ἠφανισμένος.
Parilis, e, ὁ ϗ ἡ πάρισος, ȣ, *Polyb.*
Parilitas, τὸ πάρισον, ȣ, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.*
Pario, τίκτω, *Dem.* ἀποτίκτω, *Plut.* ἐκτίκτω, *Plato*, potentiam, περιποιέομαι δυναςείαν, *Ariſtot.*
Pariter, ἴσως, *Dem.*
Parma, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xen.*
Parmatus, ὁ ἀσπιςὴς, ȣ̃, *Dem.*
Parmula, τὸ ἀσπίδιον, ȣ.
Paro, παρασκευάζομαι, me ad certamen, ἐμαυτὸν πρὸς ἀγῶνα, *Dem.* copiam militum, ἑτοιμάζω χεῖρα πολλὴν, *App.* Conf. *Comparo.*
Parricida, ὁ πατραλοίας, ȣ, *Dem.* ὁ πατροκτονήσας, αντος, *Lucian.* ὁ πατροκτόνος, ȣ, *Plut.*
Pars, τὸ μέρος, εος, civitatis, πόλεως, *Dem.* officii, τῶν δεόντων, *id.* ſuffragiorum, τῶν ψήφων, *id.* adverſa, τὸ διάφορον, ȣ, *Dion. Hal.* in partes divido, διαιρέομαι εἰς μέρη, *Dem.* diſtractum eſſe in partes, διϊςάναι εἰς μέρη, *id.* partem alicujus capere, λαμβάνειν μέρος τινὸς, *id.* partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι, *Lyc.* σύν τινι εἶναι, *Xen.* in partem meliorem accipere, ἐπὶ τὸ εὐσεβέςερον λαμβάνειν, *Naz.* aliqua ex parte, μέρος τι, *Thuc.* nulla ex parte, μηδεμόθεν, omni ex parte, τῷ παντὶ, *Dion. Hal.* πάντῃ, *Ariſtot.*
Parſimonia, vide *Parcimonia.*
Particeps, ὁ ϗ ἡ μέτοχος, ȣ, *Plat.* κοινωνὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* operis, συνεργὸς, ἡ, ὸν, *id.* ſum alicujus rei, μετέχω τινὸς, *Iſocr.* alicujus cum aliquo, τινός τινι, *Plato*, participem facio alicujus rei, μεταδίδωμί τινος, *Iſocr.*
Participo, μετέχω, aliquam rem cum aliquo, τινός τινι, *Plat.* Conf. *Particeps.*
Particula, ἡ μερὶς, ίδος, *Iſocr.*
Particulatim, κατὰ μέρος, *Dem.*
Partim, κατὰ μέρος, *Dem.* partim ſuperbe, partim abjecte, partim libidinoſe, τὰ μὲν ὑπερηφάνως, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑπερκράτως, *Dem.*
Partio ſ. Partior, μερίζω, aliquid, τι, *Ariſtot.* cum aliquo, διανέμω τί τινι, *Iſocr.* τι πρός τινα, *Dem.* Conf. *Divido.*
Partite, μεμερισμένως.
Partitio, ὁ μερισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Partitor, ὁ μεριςὴς, οῦ, *N. T.*
Parturio, ὠδίνω, *Plut.*
Partus, us, ὁ τόκος, ȣ, *Ariſtot.*
Parvitas, ἡ μικρότης, ητος, *Plato.*

Parum, μικρὸν, *Iſocr.* μικρȣ̃, *Herodian.* abfuit, quin incidiſſent, μικρὸν ἀπέλιπον, μὴ περιπεσεῖν, *Iſocr.* quin expugnarentur, μικρὸν παρέλιπον ἐκπολιορκεῖσθαι, *Lucian.* quin mortuus eſſem, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, *Iſocrat.* quin mancipia facti eſſemus, παρὰ μικρὸν ἤλθομεν ἐξανδραποδισθῆναι, *id.* quin ego, ille, &c. faciat. ὀλίγȣ, μικροῦ δέω, δεῖ ποιεῖν, *Plato*, *Iſocr.* proſum, κατὰ μικρὸν ὠφελέω, *Iſocr.*
Parumper, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον, διὰ μικροῦ.
Parus, ἡ αἰγιθαλὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Parvulus, a, um, ἄγαν σμικρὸς, ὰ, όν.
Parvus, a, um, μικρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* parvi facio ſ. pendo aliquid, περὶ ὀλίγȣ ποιέομαί τι, *Iſocr.* ὀλιγωρέω τινὸς, *id.* ὀλιγώρως ἔχω τινὸς, *id.* πρός τι, *Æſchin.* καταφρονέω τινὸς, *id.* ἀμελῶς ἔχω τινὸς, *Xen.*
Paſcha, τὸ πάσχα, ατος, *N. T.*
Paſco, νέμω, armenta in agro, τὰ βοσκήματα ἐν χώρᾳ, *Dem.* oculos, εἰς ἑορτὴν ὄψεως συντελέω, *Æl.* εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρω, *Ach. Tat.*
Paſcuum, ὁ νομὸς, οῦ, *Ariſtot.* τὸ βόσκημα, ατος, *Plat.* boum, τὸ βȣβόσιον, ȣ, *Strabo.*
Paſcuus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔννομος, ȣ.
Paſſer, ὁ ςρȣθὸς, οῦ.
Paſſerculus, τὸ ςρȣθίον, ȣ, *Athen.*
Paſſim, ἑκάςοτε, *Herodot.* ἀνέδην, *Plut.* πολλαχοῦ, *Iſocr.*
Paſſus, us, τὸ βῆμα, ατος, *Xen.* *menſura*, ἡ ὀργυιὰ, ᾶς, *id.*
Paſtillus, ὁ τροχίσκος, ȣ, *Celſ.*
Paſtinatio, ἡ σκαφεία, ας, *Suid.*
Paſtinum, τὸ σκαφεῖον, ȣ, *Plut.*
Paſtio, ἡ νόμευσις, εως.
Paſtor, ὁ νομεὺς, έως, *Xen.* *proprie ovium*, ὁ ποιμὴν, ένος, *Plato.*
Paſtoralis, e, ſ. Paſtoritius, a, um, ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, *Philo*, νομευτικὸς, ἡ, ὸν, ſcientia, ἐπιςήμη, *Plat.*
Paſtus, us, ἡ νομὴ, ῆς, *Xen.*
Patefacio, ἀνοίγω, alicui aliquid, τί τινι, *Plut.* Conf. *Manifeſto.*
Patefactio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Baſ.* i. e. *revelatio*, ἡ ἀνακάλυψις, εως, ἡ ἀποκάλυψις, εως, *N. T.*
Patella, τὸ λεκάνιον, ȣ, *Ariſtoph.*
Patenter, ἀνοικτεί.
Pateo, ἀνέῳγμαι, *Ariſtot.* i. e. manifeſtus ſum, διακαλύπτομαι, *Dem.*
Pater, ὁ πατὴρ, τρὸς, *Dem.* naturalis, φύσει πατὴρ, *id.* adoptivus, πατὴρ ποιησάμενος, *id.* familias, ὁ οἰκοδεσπότης, ȣ, *Plut.* patres conſcripti, πατέρες συγγεγραμμένοι, *id.* a patre, πατρόθεν, *id.*
Patera, τὸ δέπας, αος, *Athen.*
Paternus, a, um, πατρῷος, ῴα, ῷον, virtus, ἀρετὴ, *Dem.* gloria, δόξα, *id.* πάτριος, ια, ιον, *id.* πατρικὸς, ἡ, ὸν, amicitia, φιλία, *Dem.*
Pateſco, ἀνοίγομαι. Conf. *Pateo.*
Pathicus, a, um, παθικὸς, ἡ, όν.
Patibilis, e, παθητὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*
Patibulum, ὁ ςαυρὸς, οῦ, *Plut.*
Patiens, ὑπομονητικὸς, ἡ, ὸν, *Baſ.* laborum, καρτερικὸς, ἡ, ὸν, πόνων, *Xen.*
Patienter, καρτερικῶς, ἀνεκτῶς, *Dem.* fero aliquid, εὖ μάλα τλημόνως τι ὑπομένω, *Ælian.*
Patientia, ἡ ὑπομονὴ, ῆς, *N. T.* ἡ καρτέρησις, εως, *Plato*, ἡ καρτερία, ας, *Dem.*
Patina, ἡ λεκάνη, ης, *Plut.* ἡ λοπὰς, άδος, *id.*
Patior, πάσχω, aliquid, τι, *Iſocr.* ὑπομένω τι, *Xen.*
Patratio, ἡ διάπραξις, εως, *Plat.*
Patria, ἡ πατρὶς, ίδος, *Dem.*
Patriciatus, us, ἡ τῶν πατρικίων τάξις.

Patricida, vide *Parricida.*

Patricius, ὁ πατρίκιος, ου, ὁ εὐπατρίδης, ου, *Herodian.*

Patrie, πατρικῶς, *Ariſtot.*

Patrimonium, τὰ πατρῷα, ων, *Dem.* ἡ παρὰ τοῦ πατρὸς οὐσία, *id.* ἡ πατρῴα οὐσία, *Lucian.* conſumo, ἀναλίσκω τὴν πατρῴαν οὐσίαν, *Dem.* magnum accipio, πολλὴν οὐσίαν παραλαμβάνω παρὰ τοῦ πατρὸς, *id.* obtinere poſt obitum patris, τὰ πατρῷα ἔχειν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν, *id.* privari, ſ. excidere patrimonio, διαμαρτάνειν τῶν πατρῴων, *id.* ἐκπίπτειν ἐκ τῶν πατρῴων, *Iſocr.* fraudari ab aliquo, ἀποστερεῖσθαι τῶν πατρῴων ὑπό τινος, *Dem.*

Patrimus, a, um, ᾧ vel ἧ πατὴρ ἔστι, ὁ ϗ ἡ ἀμφιθαλὴς, έος, *Plut.* ᾧ γονεῖς ἄμα ἀμφότεροί εἰσιν, *Poll.*

Patriſſo, πατρῴζω, *Herodian.*

Patrius, a, um, πατρικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Patro, διαπράττω, aliquid, τι, *Xen.*

Patrocinium, ἡ συνηγορία, ας, *Dem.* ἡ προστασία, ας, *Plut.*

Patrocinor, συνηγορέω, alicui, τινὶ, *Demoſth.* συνηρέω τινὶ, *id.* συνεῖπόν τινι, *id.*

Patrona, ἡ συνήγορος, ου.

Patronus, ὁ συνήγορος, ου, *Dem.* ὁ σύνδικος, ου, *id.* templi, ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ, *id.* patronum deligo legis, αἱρέω σύνδικον τῷ νόμῳ, *id.* decerno, χειροτονέω σύνδικον ὑπέρ τινος, *id.* adhibeo cauſſæ, καλέω συνήγορον ἀγῶνί τινι, *id.* adſciſſere ſibi, παρασκευάζεσθαι συνηγοροῦντα ἑαυτῷ, *id.* deſtitui patronis, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν ἐρούντων, *id.*

Patruelis, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, *Dem.* ἀνεψιὸς πρὸς πατρὸς, *id.* ἀνεψιὸς ἐκ πατραδέλφων, *id.* ὁ ἀνεψιαδοῦς, οῦ, *id.*

Patruus, ὁ πατράδελφος, ου, *Dem.*

Patulus, a, um, ἀνοικτὸς, ἡ, όν.

Pauciloquium, ἡ παυρολογία, ας.

Paucitas, ἡ ὀλιγότης, ητος, *Theophr.*

Pauculus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ον.

Paucus, a, um, ὀλίγος, ίγη, ίγον, *Thuc.* pauci numero, ὀλίγοι ὄντες τὸν ἀριθμὸν, *Iſocr.* pauciores aliis, σπανιώτεροι ἄλλων, *id.* pauci auxiliatores, ἔρημος βοηθήσοντος, *id.* paucis dicere, συντόμως διαλέγεσθαι, *id.* διὰ βραχέων ποιεῖν τὸν λόγον, *id.*

Paveo, ſ. Paveſco, περιφοβέομαι, *Xen.* aliquid, περιδεῶς ἔχω πρός τι, *Dem.* mente, ἀδημονέω τὴν ψυχὴν, *Xen.*

Pavide, περιδεῶς, *Dem.*

Pavidus, a, um, ὁ ϗ ἡ περιδεὴς, έος, *Ariſtot.* φοβητικὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Pavimento, ἐδαφίζω, terram, τὴν γῆν, *Theophr.*

Pavimentum, τὸ ἔδαφος, ου, *Athen.*

Pavio, παίω, *Plut.*

Paullatim, κατὰ μικρὸν, *Iſocr.* κατ' ὀλίγον, *Gal.*

Paulliſper. δι' ὀλίγου.

Paullo, μικρὸν, ante illos venit, πρὸ τούτων ἦλθεν, *Iſocr.* ante crepuſculum, βραχὺ πρὸ τῆς δείλης, *Plut.* ante, ὀλίγῳ ſ. μικρῷ πρότερον, poſt, μικρῷ ὕστερον, *Iſocr.* prolixius, ὀλίγῳ μακρότερον, *Dem.* majorem potentiam, ὀλίγῳ μείζω δύναμιν, *Iſocr.* plura de aliqua re dicere, ὀλίγῳ μακρότερα εἰπεῖν περί τινος, *Iſocr.*

Paullulum, κατὰ μικρὸν, *Dem.*

Paullum, ὀλίγον, *Iſocr.*

Paullus, a, um, βαιὸς, ὰ, ὸν, *Soph.*

Pavo, ὁ ταὼν, ῶνος, *Diod. Sic.* ὁ ταῶς, ῶ, *Baſ.*

Pavor, τὸ δεῖμα, ατος, *Plato.*

Pauper, ὁ πένης, ητος, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* & inops, ϗ ἀδύνατος, *id.* ὁ ϗ ἡ ἄπορος, ου, & rerum neceſſariarum indigens, ϗ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεὴς ὢν, *id.* & improbus, πονηρὸς μετ' ἐνδείας, *id.* Conf. *Inops.*

Pauperculus, a, um, πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtid.*

Pauperies, idem quod *Paupertas.*

Paupero, ποιέω τινὰ πένητα, *Dem.*

Paupertas, ἡ πενία, ας, *Dem.* ἡ ἀπορία, ας, *id.* ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* paupertate premi, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ, *Dem.* πένεσθαι, *id.* ἀπορεῖν χρημάτων, *Iſocr.* ad paupertatem redigi, εἰς ἀπονίαν ſ. πενίαν ἐλθεῖν ſ. καταστῆναι, *id.* Conf. *Inopia, Egeſtas.*

Pauſa ſ. Pauſatio, ἡ παῦσις, εως.

Pauſo, παύομαι, *Xen.*

Pavus, ὁ ταὼν, ῶνος, *Diod. Sic.*

Pauxillatim ſ. Pauxilliſper, μετὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, *Æl.*

Pauxillum, κατ' ὀλίγον, *Lucian.*

Pauxillus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ον.

Pax, ἡ εἰρήνη, ης, *Dem.* firma, εἰρήνη βεβαία, *id.* perpetua ἀθάνατος, *id.* præclara, καλὴ, *id.* juſta, æqua, δικαία, *id.* ἴση ϗ δικαία, *id.* periculoſa & lubrica & infida, ἐπικίνδυνος ϗ σφαλερὰ ϗ ἄπιστος, *id.* turpis, ignominioſa, αἰσχρὰ, *id.* turpis & indigna reip. αἰσχρὰ ϗ ἀνάξιος τῆς πόλεως, *id.* jurejurando non confirmata, ἀνώμοτος, *id.* pacis tranquillitas, ἡ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχία, *id.* pacem decernere cum aliquo, εἰρήνην γράφειν πρός τινα, *Dem.* facere, συντιθέναι, *id.* ποιεῖσθαι, *id.* πράττειν πρός τινα, *id.* conſequi ab aliquibus, εὑρίσκειν παρά τινων, *id.* fieri, γίγνεσθαι, *id.* perfici, ἐπιτελεῖσθαι, *id.* eſſe alicui cum aliquo, εἶναί τινι πρός τινα, *id.* eſſe aliquibus inter ſe, ὑπάρχειν τισὶ, *id.* colere cum aliquo, ἄγειν πρός τινα, *Dem.* ſervare, τηρεῖν, *id.* cuſtodire, φυλάττειν, *id.* confirmare, κυροῦσθαι, *id.* violare, παραβαίνειν, *id.* ſolvere, λύειν, *id.* expetere, εἰρήνης ἐπιθυμεῖν, *Dem.* non impetrare, διαμαρτάνειν, *id.* pace gaudere, χαίρειν τῇ εἰρήνῃ, *Dem.*

Paxillus, ὁ πάσσαλος, ου, *Syneſ.* τὸ παττάλιον, ου, *Poll.*

Peccator, ὁ ἁμαρτωλὸς, οῦ, *N. T.* ὁ ἁμαρτάνων, οντος, *Dem.* ὁ ἐξαμαρτάνων, οντος, *id.*

Peccatum, ἡ ἁμαρτία, ας, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *id.* nec plura, nec majora, οὔτε πλείονα, οὔτε μείζονα ἁμαρτήματα, *Dem.* tot & tanta, τοσαῦτα ϗ τηλικαῦτα ἡμαρτημένα, *id.* multa & varia, πολλὰ ϗ παντοδαπὰ, *id.* multa & magna, πολλὰ ϗ μεγάλα, *id.* voluntaria aut fortuita, ἑκούσια ἢ ἀκούσια ἁμαρτήματα, *id.* cumulata non exiguo tempore, συνειλεγμένα οὐκ ἐκ μικροῦ χρόνου, *id.* Conf. *Delictum.*

Pecco, ἁμαρτάνω, in Deos, εἰς θεοὺς, *Iſocr.* multa in aliquem, πολλὰ εἴς τινα, *Thuc.* aliquid in aliquem, ἐξαμαρτάνω τι εἴς τινα, *Iſocr.* ſermone & opere in aliquem, λόγῳ ϗ ἔργῳ εἴς τινα, *Plato,* ex ignorantia, τῇ ἀγνοίᾳ, *Xen.* in nulla re, παρανομέω μηδὲν, *Ariſtot.* in aliqua re, πλημμελέω τι, *Xen.* in templum Dei, εἰς ἱερὸν Θεοῦ, *Iſocr.* Conf. *Delictum.*

Pecten, ὁ κτεὶς, κτενὸς, *Athen.*

Pectino, πείκω, *Heſiod.*

Pecto, κτενίζω, *Herodot.*

Pectorale, τὸ περιστήθιον, ου, LXX.

Pectoralis, e, ὁ στερνίτης, ου, ἡ στερνῖτις, ιδος, *Poll.*

Pectoroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐρύστερνος, ου, *Poll.*

Pectunculus, τὸ κτένιον, ου, *Athen.*

Pectus, τὸ στέρνον, ου, *Xen.* τὸ στῆθος, εος, *Hippocr.*

Pecuaria, ἡ βοσκηματικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη.

Pecuarius, a, um, ὁ ϗ ἡ βοσκηματώδης, εος, *Euſtath.*

Pecuarius, i, ὁ νομεὺς, έως, *Xen.*

Peculator, ὁ κλέπτης τοῦ δημοσίου.

Peculatus, us, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.

Peculiaris, e, ἴδιος ία, ιον, alicui, τινὶ, *Ariſtot.*

Peculiariter, ἰδίως, *Ariſtot.*

Peculium, τὰ ἴδια, ων, *Dem.*

Pecunia, τὸ ἀργύριον, ου, *Dem.* τὰ χρήματα, ων, *id.* pecuniam largiri alicui, ἀργύριον παρέχειν τινὶ, *Iſocr.* magnam dare alicui, πολλὰ χρήματα διδόναι τινὶ, *id.* pecunia abundare ſ. inſtructum eſſe, εὐπορεῖν χρημάτων, *Dem.* pecuniam probam reddere, ἀργύριον δόκιμον ἀποδοῦναι, *id.* undique conflare, πάντοθεν ἀργυρίζεσθαι, *Dinarch.* pecunia careo, σπανίζω χρημάτων, ἀργύριον ἐμοὶ οὐ πάρεστι, *Dem.*

Pecuniarius, a, um, χρηματικὸς, ἡ, όν.

Pecunioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυχρήματος, ου, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* Conf. *Dives.*

Pecus, τὸ βόσκημα, ατος, *Dem.* τὸ θρέμμα, ατος, *Athen.* pecore abundans, ὁ ϗ ἡ πολυθρέμματος, ου, *Joſeph.*

Pedalis, e, ποδιαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*

Pedamen ſ. Pedamentum, ὁ χάραξ, ακος, *Plut.*

Pedaneus, a, um, ποδιαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*

Pedatim, κατὰ πόδας, *Herodot.*

Pedes, itis, ὁ πεζὸς, οῦ, *Dem.*

Pedeſter ſ. Pedeſtris, e, πεζὸς, ὴ, ὸν, exercitus, δύναμις, *Xen.* πεζικὸς, ὴ, ὸν, manus, δύναμις, *id.* ſermo, λόγος πεζὸς, *Euſtath.* pugna, ἡ πεζομαχία, ας, *Thuc.* pedeſtre prælium committo, πεζομαχέω, *id.*

Pedetentim, κατὰ πόδας, *Herodot.* βάδην, *Xen.*

Pedica, ἡ πέδη, ης, *Dem.*

Pedicula, ἡ ποδάγρα, ας, *Xen.*

Pedicularis, e, ὁ ϗ ἡ φθειρώδης, εος, morbus, ἡ φθειρίασις, εως, pediculari morbo laboro, φθειριάω, *Laert.*

Pediculoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φθειρώδης, εος.

Pediculus, i. e. *parvus pes*, τὸ ποδίον, ου, τὸ ποδάριον, ου, *Ariſtot.* i. e. *inſectum*, ὁ φθεὶρ, ρὸς, *Plut.*

Pediſſequa, ἡ ἀκόλουθος, ου.

Pediſſequus, ὁ ἀκόλουθος, ου, *Dem.* pediſſequos ſecum habere, ἀκολούθους ἔχειν, ſ. περιάγειν, *id.*

Peditatus, us, ἡ πεζὴ ſ. πεζικὴ δύναμις, *Xen.*

Peditus, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ἀποπορδὴ, ῆς, *Al. Aphr.*

Pedo, πέρδω, *Ariſtoph.* ἀποπέρδω, *id.*

Pedum, ἡ ῥάβδος ποιμενικὴ, ῆς.

Peduſculus, τὸ πεδάριον, ου, *Ariſtot.*

Pegma, τὸ πῆγμα, ατος, *Joſeph.*

Pejero, ἐπιορκέω, temere, ῥᾳδίως, *Dem.* manifeſtiſſime, ὅρκους τινὰς περιφανέστατα ἐπιορκέω, *id.*

Pejor, ὁ ϗ ἡ χείρων, ονος, *Thuc.*

Pelagia, ἡ πελαγία, ας, *Ariſtot.*

Pelagius, a, um, πελάγειος, εία, ειον, *Ariſtot.*

Pelagus, τὸ πέλαγος, εος, *Dem.*

Pellacia, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.

Pellax, ἐπαγωγὸς, ὴ, όν.

Pellex, ἡ παλλακὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Pellicatus, us, ἡ παλλακεία, ας, *Dem.*

Pellicio, ἐφέλκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem aliqua re, προσάγομαί τινά τινι, *Xen.* aliquem ad amicitiam, τινὰ εἰς φιλίαν, *Herodian.* ad hoc, ὑπάγω τινὰ πρὸς τοῦτο, *Xen.*

Pelliceus, a, um, δερμάτινος, ίνη, ινον.

Pellicula, τὸ δερμάτιον, ου.

Pellis, τὸ δέρμα, ατος, ἡ διφθέρα, ας, *Plut.*

Pellicus, a, um, ὁ ϗ ἡ κωδιοφόρος, ου, *Strabo.*

Pello, ὠθέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Plut.* diabolum, ἐλαύνω διάβολον, *Chryſ.* e convivio, ἀπωθέω τοῦ συμποσίου, *Lucian.* e patria, ἐλαύνω τινὰ ἐκ τῆς πατρίδος, *Iſocr.* aliquem ab imperio, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, *Iſocr.* ἐκ τῆς ἀρχῆς, *id.* clavum clavo, ἐκκρούω τὸν ἧλον τῷ ἥλῳ, *Lucian.*

Pelluceo, διαςίλβω.

Pellucidus, a, um, ὁ ϗ ἡ διαφανὴς, έος, *Ariſtot.* διαφαινόμενος, ένη, ενον, *id.*

Pelta, ἡ πέλτη, ης, *Plut.*

Peltaſta, ὁ πελταςὴς, οῦ, *Xen.*

Pelvis, ἡ λεκάνη, ης, *Cl. Al.* ὁ λουτὴρ, ῆρος, LXX. ὁ νιπτὴρ, ῆρος, *iid.*

Penaria cella, τὸ ταμεῖον, ου, *Iſocr.*

Penates, οἱ θεοὶ πατρῷοι.

Pendeo, κρεμάομαι, ab aliquo, κρέμαμαι ἀπό τινος, *Lucian.* ſuper caput, ἀπαιωρέομαι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, *Æl.* ex auribus alicujus, ἐκκρέμαμαί τινος, *N. T.*

Pendo, ςαθμάομαι, *Philo*, aliquid aliquo, τί τινι, *Plato*, aliquid, ςαθμάω τι, *id.*

Pendulus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐκκρεμὴς, έος, *Herodian.*

Pene, παρὰ μικρὸν, *Dem.* σχεδὸν, *id.*

Penes, ἐπὶ, me eſt, ἐμοὶ κεῖται, *Dem.* Deum eſt, ἐν τῷ θεῷ ἐςι, *id.*

Penetrabilis, e, ὁ ϗ ἡ διάπορος, ου, διαβατὸς, ή, όν.

Penetrale, ὁ μυχὸς, οῦ, *Polyb.*

Penetralis, e, μύχιος, ία, ιον, *Lucian.*

Penetro, ἐξικνέομαι, ad fundum, εἰς βύσσον, *Herodot.* flumen, περαιόομαι ποταμὸν, *id.*

Penicillum, ſ. Penicillus, ſ. Peniculus, ſ. Peniculum, ὁ σπόγγος, ου, *Dioſc.* inſtrumentum pictorum, ἡ γραφὶς, ίδος, *Plut.*

Peninſula, ἡ χεῤῥόνησος, ου, ſ. χερσόνησος, ου, *Strabo.*

Peninſularis, e, ὁ ϗ ἡ χεῤῥονήσιος, ου, *Ælian.*

Penis, ἡ κέρκος, ου, *Ariſtot.* *virilis*, ἡ πόσθη, ης, *Xen.*

Penitus, ἔνδον, *Plut.* i. e. omnino, σύμπαν, irritus eſt, ἀπόλλυται, *Dem.* perdidit, ἄρδην ἀπολώλεκε, *id.* penitior, ἐνδότερος, έρα, ερον, penitiſſimus, ἐνδότατος, άτη, ατον, *Herodian.*

Penna, τὸ πτερὸν, οῦ, *Lucian.* τὸ πτίλον, ου, *Ariſtot.* pennas amitto, πτεροῤῥυέω, *Lucian.* produco, πτεροφυέω, *id.* pennis carens, ὁ ϗ ἡ ἄπτερος, ου, *id.*

Pennatus, a, um, πτερωτὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Penſiculate, ἀκριβῶς. Conf. *Accurate.*

Penſiculo, ἐξετάζομαι, *Iſocr.*

Penſilis, e, idem quod *Pendulus, a, um.*

Penſio, ἡ ἔκτισις, εως, *Ariſtot.*

Penſito, ςαθμάομαι, tributum, φέρω ἀποφορὰν, *Ariſtot.*

Penſiuncula, τὸ ἐκτισμάτιον, ου.

Penſo, ἐκτίω, *Dem.* ἀποτίνω, *Plut.*

Penſum, τὸ τεταγμένον, ου, *Plut.*

Penuaria cella, τὸ ταμιεῖον, ου, *Iſocr.*

Penula, ἡ φαινόλη, ης.

Penum ſ. Penus, ὁ βίος, ου, *Iſocr.*

Penuria, ἡ σπάνη, ης, pecuniæ, τῶν χρημάτων, *Dem.* ἡ σπανιότης, ητος, agri, τῆς γῆς, *id.* frumenti, ἡ σπάνις τοῦ σίτου, *id.* virorum, ἀνδρῶν, *id.* Conf. *Inopia.*

Penus, vide *Penum.*

Peplum, ſ. Peplus, ὁ πέπλος, ου, *Xen.*

Pepo, ὁ πέπων, ονος, *Plut.*

Per, πρὸς, *cum Genit.* Deos! quis ita demens eſt? θεῶν, τίς οὕτω εὐήθης ἐςι; *Dem.* ἀνὰ, *cum Accuſ.* per montes palantes, ἀνὰ τὰ ὄρη σκεδαννύμενοι, *Plut.* per ſingulos annos, ἀνὰ πᾶν τὸ ἔτος, *Dioſc.* κατὰ, *cum Accuſ.* rex per ſe ipſum inviſus erat, βασιλεὺς καθ' αὑτὸν ἄπιςος ἦν, *Dem.* διὰ, *cum Genit.* per hæc adſcendit, διὰ τούτων ἤρθη, *id.* παρὰ, *cum Accuſ.* per veſtram negligentiam crevit, παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν ἐπηύξηται, *Dem.* in compoſitione quando ſignificationem intendit, redditur fere per λίαν, ἄγαν, μέγα, πολὺ, πᾶν, & πάνυ, quando vero quaſi tranſitum notat, effertur per διὰ, e. gr. perſtolidus, λίαν ἀνόητος, *Iſocr.* peradoleſcens, ὁ ἄγαν νέος, *Xen.* perdives, μεγάπλουτος, *Diod. Sic.* perbonus, πανάγαθος, *Plato*, perlongus, πάνυ μακρὸς, *Plato*, pereruditus, πολυμαθὴς, *Iſocr.* perambulo, διοδεύω, *Syneſ.* & perinde cum Adverbiis, e. g. perfamiliariter, πάνυ οἰκείως, *Demoſth.* perhoneſte, παγκάλως, *id.* peraccurate, λίαν ἀκριβῶς, *Iſocr.* &c.

Pera, ἡ πήρα, ας, *Plut.*

Peractio, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.*

Peræque, ὁμοίως, *Dem.*

Peræquo, ἐπισάζω, *Ariſtot.*

Peragito, διελαύνω, *Xen.*

Perago, τελέω, *Dem.* Conf. *Finio.*

Peragratio, ἡ περινόςησις, εως.

Peragro, περινοςέω, *Plut.*

Perambulo, διοδεύω, *Syneſ.*

Peranno, διενιαυτίζω.

Perca, ἡ πέρκη, ης, *Ariſtot.*

Percello, ἐκπλήσσω, aliquem, τινὰ, *Herodian.*

Percenſeo, καταλέγομαι, *Athen.* διέξειμι, *Dem.*

Perceptio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.*

Percipio, καταλαμβάνω, aliquid ſenſu, τὶ αἰσθήσει, *Philo*, aliquid ab aliquo, ἀπολαμβάνω τι παρά τινος, *Æſchin.* alicujus malitiam, καταγινώσκω τινὸς κακίαν, *Dem.*

Percolo, διϋλίζω, *Plut.* διίημι, *Dioſc.*

Percontatio, ἡ ἀνάκρισις, εως, *Plato.*

Percontor, πυνθάνομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid ex aliquo verbis, τὶ παρά τινος λόγῳ, *id.* de aliqua re, περί τινος, *Plut.* ἀνακρίνω τι, *Xen.* ἐρωτάω, τι, *Dem.*

Percrebeſco, διαθρυλλέομαι, *Xen.*

Perculſus, a, um, ἐκπλαγεὶς, εῖσα, ὲν, graviſſimo metu, δεινῶς ὑπὸ τοῦ δέους, *Ælian.*

Percunctatio, idem quod *Percontatio.*

Percunctor, idem quod *Percontor.*

Percupio, ὑπερσπουδάζω, *Lucian.*

Percurro, διατρέχω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquid breviſſime, διέρχομαί τι συντομώτατα, *Iſocr.*

Percuſſio, ἡ πλῆξις, εως, *Gal.* ἡ πληγὴ, ῆς, *Dem.*

Percuſſor, ὁ πλήκτης, ου, *N. T.*

Percutio, τύπτω, aliquem, τινὰ, *Dem.* αἰκίζω τινὰ, *Iſocr.* πατάσσω τινὰ, *id.* nummum, κατακόπτω νόμισμα, *Herodot.*

Perdiſco, καταμανθάνω, aliquid, τὶ, *Plato.* Conf. *Diſco.*

Perdite, ὀλεθρίως.

Perditio, ἡ ὀλέθρευσις, εως, ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.* ὁ ὄλεθρος, ου, *Thuc.*

Perditor, ὁ ὀλεθρευτὴς, οῦ, *N. T.* ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Iſocr.*

Perditus, a, um, ἀπολωλὼς, υῖα, ὸς, *homo*, ὁ πανώλεθρος, ου, *Baſ.* ὁ κακοῦργος, ου, *Dem.* ὁ παμπόνηρος, ου, *id.*

Perdiu, πολὺν χρόνον, immorari alicui rei, διατρίβειν περί τι, *Iſocr.*

Perdix, ὁ vel ἡ πέρδιξ, ικος, *Ariſtot.*

Perdo, i. e. *amitto*, ἀποβάλλω, *Xen.* i. e. *vaſto, deleo*, aliquos, ἀπόλλυμί τινας, *Dem.* urbem, ἀνατρέπω πόλιν, *Iſocr.* i. e. *corrumpo*, juvenes, διαφθείρω νέους, *Plato.*

Perduco, διάγω, exercitum, ςρατιὰν, *Thuc.* aliquid ad finem, διανύω τι, *Xen.* ἄγω τι πρὸς τέλος, *Herodian.* aliquo rempublicam προσάγω εἰς τινα πόλιν, *Dem.*

Perduellio, ἡ συνωμοσία, ας.

Perduellis, ὁ πολέμιος, ου.

Perduro, χρονίζω, διατελέω, αἰωνίζω, προσκαρτερέω, *N. T.*

Peredo, κατεσθίω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Peregre, ἐπὶ ξένης, dego, ſ. abſum, ἀποδημέω ἀπὸ τῆς πατρίδος, *Iſocr.* hinc in alium locum abeo, ἀποδημέω ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον, *Plato*, ſum vel ago, ξένην οἰκέω, *Chryſ.* redeo, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, *Dem.* ἥκω ἐκ τῆς ἀποδημίας, *id.* in urbem, ἐπιδημέω εἰς τὴν πόλιν, *Æſchin.*

Peregrinatio, ἡ ἀποδημία, ας, *Dem.*

Peregrinator, ὁ ἀπόδημος, ου, ὁ ἀποδημῶν, οῦντος, *Xen.*

Peregrine, ξενικῶς, *Plato.*

Peregrinitas, τὸ ξενικὸν, οῦ, ἡ ξενία, ας, *Dem.*

Peregrinor, ἀποδημέω, *Dem.* Conf. *Peregre.*

Peregrinus, a, um, ξένος, ένη, ενον, genere, γένει, *Dem.* ξενικὸς, ή, όν, turba, ὄχλος, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ὑπερόριος, ου, res & impoſſibilis alicui, πρᾶγμα ϗ ἀδύνατόν τινι, *Dem.* ſum, ξενίζω, *Dem.* & non civis, ξένος εἰμὶ ϗ οὐ πολίτης, *id.*

Perendie, μεταύριον, *Bud.*

Perennis, e, ὁ ϗ ἡ ἀΐδιος, ου, gloria, δόξα, *Plut.*

Perennitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, *Ariſtot.*

Perenno, διετίζω, *Ariſtot.*

Pereo, ἀπόλλυμαι, perpetuo, τὸν ἅπαντα χρόνον, *Dem.* turpiter per aliquem, αἰσχρῶς ὑπό τινος, *id.* præ metu, τῷ φόβῳ, *Xen.*

Perfecte, τελείως, *Dem.*

Perfectio, ἡ τελειότης, ητος, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.*

Perfectus, a, um, τέλειος, εία, ειον, virtus, ἀρετὴ, *Ariſtot.*

Perfero, διακομίζω, litteras ad aliquem, γράμματα, *Herodian.* multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακὰ, *Lucian.* famem & ſitim, καρτερέω λιμὸν ϗ δίψαν, *Xen.* labores, ὑπομένω πόνους, *Iſocr.*

Perficio, ἐπιτελέω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐργάζομαί τι, *id.* magnum aliquid, διαπράττομαι μέγα τι, *id.*

Perfide, ἀπίςως, *Dem.*

Perfidia, ἡ ἀπιςία, ας, *Dem.*

Perfidioſe, ἀπίςως, *Dem.*

Perfidioſus, a, um, ſ. Perfidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπιςος, ου, erga aliquem, πρός τινα, *Dem.*

Perflo, καταπνέω, *Theophr.*

Perfluo, διαῤῥέω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Perfodio, διορύττω, parietem, τεῖχον, *Thuc.*

Perforo, διατιτράω, *Theophr.*

Perfrico, διαψήχω, frontem, παρατρίβω τὸ μέτωπον, *Strabo.*

Perfrictio, ἡ διάτριψις, εως.

Perfringo, καταῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.* διαῤῥήγνυμί τι, *id.*

Perfruor, ἀπολαύω, aliqua re, τινὸς, *Iſocr.*

Perfuga, ὁ ϗ ἡ αὐτόμολος, ου, *Plut.* ὁ πρόσφυξ, γος, *Philo*, ſum, αὐτομολέω, *Thuc.*

Perfugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, *Plut.*

Perfugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, tutiſſimum, ἀσφαλεςάτη, *Dem.* habere aliquem, καταφυγὴν ὑπάρχειν τινὶ, *Iſocr.* invenire alicui, εὑρίσκειν τινὶ, *id.*

Perfundo, διυγραίνω, *Hippocr.*

Perfungor, ἐπιτελέω, munere, τὸ ἔργον, *Ariſtot.* munere boni viri, διαπράττω ἔργον

γον χρηστοῦ ἀνθρώπου, *Dem.* officio fratris, ποιέω τὰ ἔργα ἀδελφοῦ, *id.*

Perfuſio, ἡ διαβροχὴ, ῆς.

Pergo, βαδίζω, via, ὁδῷ, *Dem.* ulterius, διαπορεύομαι, *id.* in propoſito, ἐμμένω τῇ προαιρέσει, *Ariſtot.* in precibus, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, *Plut.*

Pergræcor, Ἑλλήνων δίκην κωμάζω.

Pergula, ἡ στοὰ, ᾶς, *Xen.*

Perhibeo, λέγω, *Dem.* teſtimonium alicui, μαρτυρέω τινὶ, *Dem.* μαρτυρέω τοῖς λόγοις τινὸς, *Xen.*

Perhorreſco, καταθαμβέομαι, *Plut.*

Periclitatio, τὸ κινδύνευμα, ατος, *Plato.*

Periclitor, κινδυνεύω, de vita, ἀποθανεῖν, *Plato*, de aliqua re, προκινδυνεύω ὑπέρ τινος, *Iſocr.* Conf. *Periculum.*

Periculoſe, ἐπικινδύνως, *Thuc.*

Periculoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κινδυνώδης, εος, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἐπικίνδυνος, ου, *Dem.*

Periculum, ὁ κίνδυνος, ου, atrox & horrendum, δεινὸς καὶ φοβερὸς, *Dem.* magnum, κίνδυνος μέγας, *id.* ſummum, extremum, ἔσχατος, *id.* μέγιστος, *id.* grave, χαλεπὸς, *id.* manifeſtum, πρόδηλος, *id.* adferre alicui, κίνδυνον φέρειν τινὶ, *id.* ingruere commune, φύεσθαι κοινὸν πᾶσι, *id.* accidere ab aliquibus, γίγνεσθαι περί τινων, *id.* eſſe ſ. impendere alicui ab aliquo, εἶναί τινι ἔκ τινος, *id.* ſubeſſe, ἐπεῖναι, *id.* eſſe conjunctum cum re, προσεῖναι τῷ πράγματι, *id.* redundare in aliquem, ἥκειν εἴς τινα, *id.* prope eſſe, πλησίον εἶναι, *id.* circumdare aliquem, περιϊστάναι τινὰ, *id.* ſuſcipere alicujus rei cauſſa, αἱρεῖσθαι ὑπέρ τινος, *Dem.* ultro, non coactum ſubire, προελόμενον, οὐκ ἀναγκασθέντα εἰσέρχεσθαι, *id.* accerſere ſibi, προσεξευρίσκειν ἑαυτῷ, *Iſocr.* omnia pro aliqua re tolerare, πάντα ὑπομένειν ὑπέρ τινος, *Dem.* imminens fortiter ſuſtinere, προσιόντα ἐρρωμένως ὑπομένειν, *id.* periclitari, κινδυνεύειν, *id.* cavere, εὐλαβεῖσθαι, *id.* effugere ſ. evitare, διαφεύγειν, *id.* imminens urbi propulſare, ἐφεστηκότα τῇ πόλει διαλύειν, *id.* amovere, ſ. depellere, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* in periculo verſari, ἐν κινδύνῳ εἶναι, *Iſocr.* in pericula ſe conjicere, εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καθιστάναι, *id.* e periculo eripere, ἐκ κινδύνου τινὰ διασώζειν, *Dem.* extra periculum eſſe, πόῤῥω τοῦ κινδύνου εἶναι, *id.* ἔξω κινδύνου εἶναι, *Iſocr.* ſine periculo aliquid adquirere, ἀκινδύνως προσκτήσασθαί τι, *id.*

Perigeus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίγειος, ου, *Al. Aphr.*

Perimeter, ἡ περίμετρος, ου, *Polyb.*

Perimo, ἀναιρέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* Conf. *Interficio.*

Perinde, ὥσπερ, ut rem familiarem curare, τῶν οἰκειοτάτων ἐπιμελεῖσθαι, *Iſocr.* ac ſi quis medicus, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς, *id.* ut ſi quis, ὁμοίως ἂν----ὥσπερ ἂν εἴ τις, *id.*

Periocha, ἡ περιοχὴ, ῆς, *N. T.*

Periodicus, a, um, περιοδικὸς, ὴ, ὸν, *Ptol.*

Periodus, ἡ περίοδος, ου, *Ariſtot.*

Peripaterici, οἱ περιπατητικοὶ, ῶν, *Plut.*

Periphraſis, ἡ περίφρασις, εως, *Quinctil.*

Periſcelis, ἡ περισκελὶς, ίδος, LXX.

Perite, ἐπιστημόνως.

Peritia, ἡ ἐπιστήμη, ης, *Dem.* rei bellicæ, ἡ ἐμπειρία, ας, πολεμεῖν, *id.* ex re aliqua, ἔκ τινος, *id.*

Peritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιστήμων, ονος, *Dem.* εἰδὼς, υῖα, ος, *id.* rei bellicæ, ὁ καὶ ἡ ἔμπειρος πολέμου, *id.* rerum politicarum, πρὸς τὰ τῆς πολιτείας, *id.*

Perjurium, ἡ ἐπιορκία, ας, *Dem.* committo, vide *Pejero.*

Perjuro, idem quod *Pejero.*

Perjurus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίορκος, ου, *Dem.* ἐπιορκῶν, οῦσα, οῦν, *id.*

Perlego, ἐπιλέγομαι, *Pauſ.* orationem, διέρχομαι λόγον, *Iſocr.*

Perlinio ſ. Perlino, ἐπιχρίω.

Perluceo, διαλάμπω, *Ariſtot.*

Perluciditas, ἡ διαφάνεια, ας, *Euſtath.*

Perluſtro, κατασκοπέομαι.

Permagnus, a, um, ὁ καὶ ἡ παμμεγέθης, εος, *Dem.*

Permaneo, διαμένω, *Dem.* in aliquo, ἐμμένω ἔν τινι, *id.* παραμένω τινὶ, *Plat.* μένω περί τινος, *Iſocr.*

Permanſio, ἡ διαμονὴ, ῆς.

Permeo, διαβαδίζω, *Bud.* regionem, διοδεύω χώραν.

Permetior, διαμετρέω.

Permeio, προσουρέω, *Dem.*

Permiſceo, ἀναμίγνυμι, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τι, *Plut.*

Permiſſio, ſ. Permiſſus, us, ἡ συγχώρησις, εως, *Ariſtot.*

Permiſtio, ἡ κατάμιξις, εως, *Theophr.*

Permitto, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* aliquid fieri, ἐάω τι γίγνεσθαι, *id.* aliquem injuria adfici, περιόπτομαί τινα ὑβριζόμενον, *Iſocr.*

Permotio, ἡ διακίνησις, εως.

Permoveo, διακινέω, animum, τὸν νοῦν, *Ariſtoph.* res, πράγματα, *Thuc.*

Permutatio, ἡ ἀλλαγὴ, ῆς, *Ariſtot.* τὸ ἄλλαγμα, ατος, *N. T.*

Permuto, ἀλλάττω, aliquid aliquo, τί τινι, LXX. ἀντικαταλλάττομαί τι ἀντί τινος, *Ariſtot.* ἀμείβομαί τί τινος, *Plut.* ſententiam, ἀλλοιόομαι τὴν γνώμην, *Thuc.*

Perna, ἡ πέρνα, ης, *Strabo*, ὁ πετασὼν, ῶνος, *Athen.*

Pernicialis, e, ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος, ου, *Baſ.*

Pernicies, ἡ βλάβη, ης, *Dem.* ὁ ὄλεθρος, ου, *Thuc.* adfero perniciem alicui, ἀπόλλυμί τι, *Plato*, λυμαίνομαί τι, *Dem.* τινὶ, *id.* Conf. *Exitium*, item *Damnum.*

Pernicioſus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐξώλης, εος, *id.* ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος, ου, *Plato.*

Pernicitas, ἡ ὠκύτης, ητος, ἡ ταχύτης, ητος, τὸ τάχος, εος. *Dem.*

Perniciter, ὠκέως, *Gal.*

Pernix, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* Conf. *Celer.*

Pernocto, νυκτερεύω, *Xenoph.* διανυκτερεύω, *N. T.* in terra, αὐλίζομαι ἐπὶ τῆς γῆς, *Thuc.*

Pernoſco, διαγινώσκω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.*

Pernox, ὁ καὶ ἡ παννύχιος, ου.

Pero, ἡ ἀσκέρα, ας, *Poll.* ἡ ἀρβύλη, ης, *Gal.*

Peroratio, ὁ ἐπίλογος, ου, *Ariſtot.*

Peroro, ἐπιλέγω, *Ariſtot.* ἀνακεφαλαιόω, *Dion. Hal.*

Peroſus, a, um, διαμισῶν, οῦσα, οῦν.

Perpello, ἐπάγω, *Plat*

Perpendiculum, ἡ στάθμη, ης, *Plut.*

Perpendo, σταθμάομαι, tenui oratione magna, μεγάλα μικρῷ λόγῳ, *Plut.* aliquid mecum, λογίζομαί τι παρ' ἐμαυτῷ, *Dem.* πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* ἐνθυμέομαί τινος, *Iſocr.* τι, *id.* σκοπέω τι παρ' ἐμαυτῷ, *Dem.* cum aliquo, μετά τινος, *Iſocr.* aliquid mente, ἐπισκοπέω τῇ γνώμῃ, *Iſocr.*

Perperam, φαύλως, *Dem.* φλαύρως, *Æl.*

Perpes, ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, ου, *Plut.*

Perpeſſio, ἡ ὑπομονὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Perpetim, αἰεὶ, *Dem.*

Perpetior, ὑπομένω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἀνέχομαί τι, *Lucian.*

Perpetro, διαπράττω, aliquid, τὶ, *Demoſth.* piaculum, πράττω ἀσέβημα, *id.* ſcelus, ἐργάζομαι κακὸν, *id.* δράω κακόν τι, *Iſocr.* facinus magnum & præclarum, διαπράττομαι μέγα τι, *Dem.*

Perpetuitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, *Ariſtot.*

Perpetuo, ἀεὶ, *Dem.* αἰεὶ, *id.*

Perpetuo, as, ἀϊδίζω.

Perpetuus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος, bellum, πόλεμος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, ου, gloria, δόξα, *Plut.* in perpetuum, εἰς παντελὲς, *Æl.*

Perplexe, διαπεπλεγμένως, πολυπλόκως, loqui, ſ. ſurſum deorſum volvere ſermones, nihil vero explicare, ἄνω καὶ κάτω τοὺς λόγους ἑλίττειν, ἀποσαφεῖν δ' οὐδὲν, *Hippocr.*

Perplexitas, ἡ πλοκὴ, ῆς, *Naz.*

Perplexus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύπλοκος, ου, *Philo.*

Perpluo, κατομβρίζω.

Perpolio, ἐξεργάζομαι, aliquid, τί.

Perquam, ὡς σφόδρα, *Lucian.*

Perquiro, ἀναζητέω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐξετάζω τι, *id.*

Perquiſite, ἐξητασμένως.

Perquiſitio, ὁ ἐξετασμὸς, οῦ, ἡ ἐξέτασις, εως, *Luc.*

Perquiſitor, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Perrumpo, διαρήγνυμι, aliquid, τὶ, *N. T.*

Perſcindo, κατασχίζω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Perſcribo, ἀναγράφω, aliquid, τὶ, *Æſchin.*

Perſcriptio, ἡ ἀναγραφὴ, ῆς, *Plut.*

Perſcriptor, ὁ ἀναγραφεὺς, έως, *Lyſ.*

Perſcrutor, idem quod *Perquiro.*

Perſecutio, ἡ καταδίωξις, εως, ἡ δίωξις, εως, *Thuc.* ὁ διωγμὸς, οῦ, Chriſtianorum, Χριστιανῶν, *Euſeb.*

Perſecutor, ὁ διώκτης, ου, ὁ καταδιώκων, οντος, LXX.

Perſentio ſ. Perſentiſco, αἰσθάνομαι, *Ariſtoph.*

Perſequor, διώκω, aliquem, τινὰ, *Demoſth.* cauſſam, δίκην, *id.* in mare, καταδιώκω εἰς θάλασσαν, *Xen.* non negligenter rem exponendo, οὐκ ἀμελῶς διέρχομαί τι, *id.* ordine alicujus acta, ἐφεξῆς διέρχομαι πράξεις τινὸς, *id.*

Perſeveranter, ἐπιμόνως.

Perſeverantia, ἡ ἐπιμονὴ, ῆς, *Plato.*

Perſevero, ἐπιμένω, in aliqua re, τινὶ, *Plut.*

Perſica, ἡ Περσικὴ, ῆς, ſc. μηλέα, *Theophr.* ſed fructus eſt τὸ Περσικὸν, οῦ, ſc. μῆλον, *Dioſc.*

Perſiſto, ἐμμένω, in aliqua re, τινὶ, *Iſocr.* ἔν τινι, *id.*

Perſolvo, ἐκτίω, pecuniam, χρήματα, *Plato*, multam, ζημίαν, *id.* pœnam alicui, τίσιν τινὶ, *Plut.* ἀποτίω τίσιν, *Herodot.* pecuniam pro aliquo, καταβάλλω ἀργύριον ὑπέρ τινος, *Lucian.* debitum, διαλύω χρέα ὑπέρ τινος, *Dem.*

Perſona, τὸ πρόσωπον, ου, *N. T.* perſonam accipio, πρόσωπον λαμβάνω, *ibid.* προσωποληπτέω, *ibid.* i. e. larva, τὸ προσωπεῖον, ου, ſ. προσώπιον, ου, *Dem.* parva, τὸ προσωπίδιον, *Poll.* comica, πρόσωπον κωμικὸν, *Lucian.* ſervilis, πρόσωπον οἰκετικὸν, perſonam induo, ὑποκρίνομαι σχῆμα, *Herodian.* perſonam alicujus induo, ὑποκρίνομαί τινα.

Perſonatus, a, um, πρόσωπον ὑποδεδυκὼς, υῖα, ός.

Perſono, ἐξηχέομαι, *N. T.*

Perſpicacia, ſ. Perſpicacitas, ἡ ὀξυδερκία, ας, *Luc.*

Perſpicax, ὁ καὶ ἡ ὀξυδερκὴς, έος, *Herodot.*

Perſpicio, κατείδω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* futurum, καθοράω τὸ μέλλον, *Dem.* aliquid animo, καθοράω τι τῇ διανοίᾳ, *id.* optime aliquid, κάλλιστα θεωρέω τι, *id.* acutiſſime, συνθεωρέω τι ἀκριβέστατα, *id.*

Perſpicue, σαφῶς, ſignificare aliquid, δηλοῦν τι, *Dem.* cognoſcere aliquid, καθαφῶς εἰδέναι τι, *id.* ἐπιφανῶς, *id.* περιφανῶς, *id.*

Perſpicuitas, ἡ περιφάνεια, ας, tanta rei eſt, τοσαύτη πράγματός ἐστι, *Dem.* orationis, ἡ σαφήνεια, ας, *Plato.*

Perſpicuus, a, um, ὁ ϗ ἡ καταφανὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ περιφανὴς, έος, *id.* aliquid & pulchrum, καλόν τι ϗ σαφὲς, *id.* & brevis oratio, βραχὺς ϗ σαφὴς λόγος, *Dem.*

Perſto, idem quod *Perſiſto.*

Perſtrepo, καταψοφέω.

Perſtringo, διασφίγγω, *Eraſiſtr.* i. e. *ſummatim dico,* ἐπὶ κεφαλαίων εἶπον, *Dem.* i. e. *taxo,* καθάπτομαί τινος, *Thuc.* oculos, περιστράπτω ὀφθαλμοὺς, *Baſ.*

Perſuadeo, πείθω, alicui, τινὰ, *Dem.* τινὶ, *Plat.* alicui aliquid, τί τινα, *id.* ἀναπείθω τινά τι, *Plut.* μεταπείθω τινὰ, *Xen.*

Perſuaſibilis, e, πιθανὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Perſuaſibiliter, πιθανῶς.

Perſuaſio, ἡ πειθὼ, όος, *Plato,* ἡ πεποίθησις, εως, *N. T.* ἡ πεῖσις, εως, *Suid.* ἡ πεισμονὴ, ῆς, *N. T.*

Perſuaſorius, a, um, πειστικὸς, ὴ, ὸν, *Plato,* πειθὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Perſuaſus, a, um, πεπεισμένος, ένη, ένον, aliquid, τὶ, *Plut.* πεισθεὶς, εῖσα, ὲν, *Dem.* perſuaſum habeo, πέπεισμαι, *Iſocr.*

Pertæſus, a, um, ἐξαπορούμενος, ένη, ενον.

Pertento, ἀποπειράω, aliquid, τινὸς, *Thuc.*

Perterebro, διατρυπάω.

Perterrefacio, ſ. Perterreo, φοβέω τινὰ, *Dem.* ἐκφοβέω τινὰ, *Iſocr.* δέος ἐνεργάζομαί τινι, *Dem.*

Perterrefio, καταπλήττομαι, aliqua re, τινὶ, *Thuc.* ἐκπλήττομαί τινι, *Dem.*

Pertexo, διυφαίνω.

Pertica, ἡ κάμαξ, ακος, *Lucian.*

Pertimeo, ſ. Pertimeſco, περιφοβέομαι, *Xen.*

Pertinacia, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato.*

Pertinaciter, αὐθαδῶς, δυσπείστως, *Iſocr.* reſiſto, αὐθαδιάζομαι, *Plato.*

Pertinax, ὁ ϗ ἡ αὐθάδης, εος, *Ariſtot.*

Pertineo, τείνω, aliquo, ſ. ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* συντείνω εἴς τι, *Iſocr.* ad ſcopum propoſitum, πρὸς τὸν ὑποτιθέντα σκοπὸν, *Ariſtot.* ad aliquem, προσήκω τινὶ, *Dem.* hoc pertinet ad me, τοῦτο προσήκει μοι, *id.* προσήκει μοι τούτων, *id.* quæ ad aliquid pertinent, τὰ πρός τι φέροντα, *Iſocr.* τὰ πρός τι ὄντα, *Ariſtot.* hoc nihil ad nos pertinet, τοῦτο οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἐστι, *Plut.* quod ad me pertinet, τὰ πρὸς ἐμὲ, *Dem.*

Pertingo, διϊκνέομαι, *Ariſtot.*

Pertracto, διαχειρίζω, καταπράττομαι, *Xen.*

Pertraho, ἐφέλκω, *Ariſtot.*

Pertundo, διατιτράω, *Theophr.*

Perturbate, ταραχωδῶς, *Iſocr.*

Perturbatio, ἡ ταραχὴ, ῆς, & ſeditio, ϗ στάσις, *Dem.* animi, τὸ πάθος, εος, *Iſocr.*

Perturbator, ὁ συνταράττων, οντος, reip. πόλιν, *Dem.* ordinis, ὁ ἀκοσμῶν, οῦντος, *id.*

Perturbatus, a, um, ταραττόμενος, ένη, ενον, *Dem.* τεταραγμένος, ένη, ένον, *id.* ὁ ϗ ἡ ταραχώδης, εος, *Iſocr.* rerum ſtatus, τεταραγμένα πράγματα, *Dem.*

Perturbo, ταράττω, omnia, πάντα, *Dem.* civitatem, ἀναταράττω πόλιν, *Plut.* caſtra, διαταράττω τὸ στρατόπεδον, *id.* exercitum, συνταράττω τὸ στράτευμα, *id.*

Pervado, διαχωρέω, *Lucian.*

Pervagor, περιέρχομαι, *Dem.*

Perveho, κατακομίζω, *Thuc.*

Pervenio, ἀφικνέομαι, Oreum, εἰς Ὠρεὸν, *Dem.* in Macedoniam, ἔρχομαι εἰς Μακεδονίαν, *id.*

Perverſe, διεστραμμένως, i. e. *prave,* κακοήθως, *Dem.*

Perverſitas, ἡ διαστροφὴ, ῆς, rerum, πραγμάτων, *Chryſ.* morum, ἡ κακοήθεια, ας, *Dem.*

Perverſus, a, um, ὁ ϗ ἡ διάστροφος, ου, *Eurip.* perverſa loquor, διεστραμμένα λαλέω, *N. T.* i. e. pravus, ὁ ϗ ἡ παμπόνηρος, ου, *Dem.*

Perverto, διαστρέφω, veritatem, τἀληθὲς, *Dem.* ſpem alicujus, παραιρέομαί τινα ἐλπίδας, *Ariſtid.*

Perveſtigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, *Xen.*

Perveſtigo, ἀνιχνεύω, *Plut.*

Pervicacia, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, *Joſeph.* ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato.*

Pervicax, ὁ ϗ ἡ ἰσχυρογνώμων, ονος, *Ariſtot.*

Pervigil, ὁ ϗ ἡ παννύχιος, ου, ὁ ϗ ἡ ἄϋπνος, ου, *Xen.*

Pervigilatio, ſ. Pervigilium, ὁ παννυχισμὸς, οῦ, ἡ ἀϋπνία, ας, *Plato.*

Pervigilo, ἀγρυπνέω, *Xen.* διαγρυπνέω, *Athen.*

Pervius, a, um, ὁ ϗ ἡ ὁδεύσιμος, ου, *Strabo,* ὁ ϗ ἡ βάσιμος, ου, *Lucian.*

Peruro, διακαίω, *Gal.*

Pervulgo, διαθρυλλέω, *Xen.*

Pervulgatus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυθρύλλητος, ου, *Plut.*

Pes, ὁ ποῦς, ποδὸς, *Dem.* navis, ὁ ποδεὼν, ῶνος, *Lucian.* lecti, ὁ κλινόπους, οδος, *Themiſt.* pedibus ire, πεζεύειν, *Lucian.* ſummis incedere, ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βαίνειν, *id.* pedem retero, ἀναποδίζω, *Herodian.* alterum in ſepulchro habeo, ἕτερον πόδα ἐν σορῷ ἔχω, *Lucian.*

Peſſime, κάκιστα, φαυλότατα, ſe habere, ἔχειν, *Dem.*

Peſſimus, a, um, κάκιστος, ίστη, ιστον, *Ariſtot.*

Peſſulus, τὸ μοχλίον, ου, *Lucian.*

Peſſum, κάτω, *Dem.* eo, καταφέρομαι, *Ariſtot.* ἔῤῥω, *Xen.*

Peſſumdo, καταπατέω, *Thuc.*

Peſtifer, a, um, λοιμικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* i. e, *pernicioſus,* ὄλεθρος, ου, *Dem.* μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, *id.*

Peſtilens, ὁ ϗ ἡ λοιμώδης, εος, *Plut.* λοιμικὸς, ὴ, ὸν, *Philo.*

Piſtilentia, ſ. Peſtis, ὁ λοιμὸς, οῦ, *Hippocr.* peſte infeſtari, λοιμώττειν, *Lucian.* i. e. *corruptor,* ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Iſocr.*

Petaſo, ἡ πέρνα, ης, *Strabo.*

Petaſus, ἡ πέτασος, ου, *Poll.*

Petiolus, τὸ ποδίον, ου, *Ariſtot.*

Petitio, ἡ αἴτησις, εως, *Iſocr.* τὸ αἴτημα, ατος, *N. T.* ἡ δέησις, εως, *Dem.* facere petitionem, ποιεῖν αἴτησιν, *id.* fieri ab aliquo, γίγνεσθαι δέησιν παρά τινος, *id.*

Petitor, ὁ αἰτητὴς, οῦ, *Suid.* ὁ δεόμενος, ου, *Dem.*

Peto, αἰτέω, ab aliquo, τινὰ, *Xen.* ab aliquo aliquid, τινά τι, *id.* ab aliquo, παρά τινός τι, *Plut.* multis precibus, αἰτήσεις πολλὰς ποιέομαι, *Dem.* Corinthum, χωρέω εἰς Κόρινθον, *Dion. Hal.* Tenedum navibus, πλέω ἐπὶ Τενέδου, *Arrian.* aliquem, ἐπιχειρέω τινὶ, *Ariſtot.* πρός τινα, *Thuc.* στοχάζομαί τινος, *Plat.* lapidibus, βάλλω τινὰ λίθοις, *Xen.*

Petra, ἡ πέτρα, ας, *N. T.* ὁ πέτρος, ου, *Lucian.*

Petricoſus, a, um, ſ. Petroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πετρώδης, εος, *Dioſc.* locus, τόπος τραχὺς ϗ λιθώδης, *Ariſtot.*

Petulans, ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, έος, & improbus, ϗ βδελυρὸς, *Dem.* homo, ὁ ἀσελγαίνων, οντος, *id.* ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος, riſus, γέλως, *id.* ſum erga aliquem, ἀσελγής εἰμι, ſ. γίγνομαι εἴς τινα, *id.*

Petulanter, ἀσελγῶς, & proterve, tractare aliquem, ϗ προπετῶς χρῆσθαί τινι, *Dem.* vivo, ἀσελγῶς ζάω, *id.* ago, ἀσελγαίνω, *id.* aliquid committo, ἀσελγές τι ποιέω, *id.*

Petulantia, ἡ ἀσέλγεια, ας, ſumma, πλείστη, *Dem.* ἡ προπέτεια, ας, & audacia, καὶ θρασύτης, *id.* uti petulantia & contumelia erga omnes, χρῆσθαι ἀσελγείᾳ ϗ ὕβρει πρὸς ἅπαντας, *Dem.* prætermittere nullum genus petulantiæ, ἐλλείπειν οὐδὲν ἀσελγείας, *id.* coërcere alicujus petulantiam, ἐπέχειν τινὰ τῆς ἀσελγείας, *id.* abſtinere a petulantia, παύσασθαι τῆς ἀσελγείας, *id.*

Petulcus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσελγόκερας, ωτος.

Phalangium, τὸ φαλάγγιον, ου, *Dioſc.*

Phalanx, ἡ φάλαγξ, γος, *Dem.*

Phaleræ, τὰ φάλαρα, ων, *Herodot.*

Phantaſia, ἡ φαντασία, ας, *Ariſtot.*

Phantaſma, τὸ φάντασμα, ατος, *Ariſtot.*

Pharetra, ἡ φαρέτρα, ας, ὁ φαρετρεὼν, ῶνος, *Æl.*

Pharmacopola, ὁ φαρμακοπώλης, ου, *Poll.*

Pharmacopolium, τὸ φαρμακοπωλεῖον, ου.

Pharmacum, τὸ φάρμακον, ου, *Gal.*

Phaſianus, ὁ φασιανὸς, οῦ, *Athen.*

Phiala, ἡ φιάλη, ης, *Herodian.*

Philautia, ἡ φιλαυτία, ας.

Philologia, ἡ φιλολογία, ας.

Philologus, ὁ φιλολόγος, ου, *Plut.*

Philoſophia, ἡ φιλοσοφία, ας, *Iſocr.*

Philoſophicus, a, um, φιλοσοφικὸς, ὴ, όν.

Philoſophor, φιλοσοφέω, *Plat.*

Philoſophus, ὁ φιλόσοφος, ου, *Plat.*

Philtrum, τὸ φίλτρον, ου, *Herodian.*

Philyra, ἡ φίλυρα, ας, *Theophr.*

Phlegma, τὸ φλέγμα, ατος, *Gal.*

Phœbe, ἡ Φοίβη, ης.

Phœbus, ὁ Φοῖβος, ου.

Phœnix, ὁ φοίνιξ, *Ariſtot.*

Phoſphorus, ὁ φωσφόρος, ου.

Phraſis, ἡ φράσις, εως, *Euſtath.*

Phreneſis, ἡ φρενῖτις, ιδος, *Al. Aphr.*

Phreneticus, a, um, φρενιτικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.* ſum, φρενιτιάω ſ. φρενιτίζω, *id.*

Phthiriaſis, ἡ φθειρίασις, εως.

Phthiſicus, a, um, φθισικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Phthiſis, ἡ φθίσις, εως, *Gal.*

Phy, ὤ.

Phyſica, ἡ φυσικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Phyſicus, a, um, φυσικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Phyſiognomia, ἡ φυσιογνωμία, ας, ſ. φυσιογνωμοσύνη, ης.

Phyſiognomon, ὁ φυσιογνώμων, ονος, *Ariſtot.*

Phyſiologia, ἡ φυσιολογία, ας.

Piacularis, e, ἀφοσιωματικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ἐναγὴς, έος, ob cædem, ἀπὸ φόνου, *Thuc.* ἐναγικὸς, ὴ, ὸν, res, πρᾶγμα, *Plut.* crimen, τὸ ἄγος, εος, *Herodot.*

Piaculo, ἀφοσιόομαι, *Plat.*

Piaculum, τὸ ἀφοσίωμα, ατος, τὸ κάθαρμα, ατος, *Poll.* committo, πράττω ἀσέβημα, *Dem.* ἔργον ἀσέβαστον ποιέω, *id.* duco, ἄγος τίθεμαι, *Dion. Hal.* ἡγέομαι ἀσέβημα, *Dem.*

Pica, ἡ κίττα, ης, *Plut.*

Picea, ἡ πίτυς, υος, *Herodot.*

Piceus, a, um, ὁ ϗ ἡ πισσώδης, εος, *Theophr.* πισσηρὸς, ὰ, ὸν, *Gal.*

Pico, πισσόω ſ. πιττόω, *Cl. Al.*

Pictor, ὁ γραφεὺς, έως, *Iſocr.* ὁ ζωγράφος, ου, *Plut.*

Pictorius, a, um, ζωγραφικὸς, ὴ, όν.

Pictura, ἡ γραφὴ, ῆς, *Lucian.* τὸ ζωγράφημα, ατος, *Plato,* ἡ ζωγραφία, ας, *Philoſtr.*

Picus, ὁ δρυοκολάπτης, ου.

Pie, εὐσεβῶς, *Dem.*

Pierides, αἱ Πιερίδες, ων.

Pietas, ἡ εὐσέβεια, ας, erga Deos, περὶ τοὺς θεοὺς, *Iſocr.* erga parentes, περὶ γονεῖς, *id.*

pietatem

pietatem colo, exerceo, εὐσέβειαν ἀσκέω, *id.* ζάω μετ' εὐσεβείας, *id.* oſtendere erga Deos, ἐπιδεικνύναι πρὸς τοὺς θεοὺς, *id.* ſervare, διαφυλάττειν, *id.* violare, παραβαίνειν τὸ εὐσεβὲς, *Dem.*

Piger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς, έος, *Iſocr.* ὀκνηρὸς, ὰ, ὸν, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, ου, *Plut.*

Piget me, κατοκνέω, legere, ἀναγινώσκειν, *Iſocr.* ne te pigeat ire, μὴ κατόκνει πορεύεσθαι, *id.*

Pigmentarius, ὁ μυρεψὸς, οῦ, LXX.

Pigmentum, τὸ φῦκος, εος, *Dioſc.*

Pignero, idem quod *Oppignero.*

Pignus, τὸ ἐνέχυρον, ου, *Dem.* τὸ ἀποτίμημα, ατος, *id.* ἡ ὑποθήκη, ης, *id.* exhibeo creditori, παρέχω ὑποθήκην τῷ δανειστῇ, *id.* trado alicui, παραδίδωμί τινι ἐνέχυρον, *id.* accipio pro debito, λαμβάνω ἐνέχυρον τοῦ δανείσματος, *id.* habeo alicujus rei, ἔχω τινὸς, *id.* repoſco, ἀπαιτέω τὴν παρακαταθήκην, *id.* fraudare aliquem pignore, ἀποστερεῖν τινα παρακαταθήκην, *id.*

Pigre, ὀκνηρῶς, *Baſ.*

Pigreſco, ἀποκνέω, *Dem.* ῥαθυμέω, *id.*

Pigritia, ἡ ῥαθυμία, ας, inſignis & pernicioſa, ὑπερβάλλουσα καὶ ἀνήκεστος, *Dem.* ἡ ἀργία, ας, *id.* Conf. *Ignavia.*

Pigror, ὀκνέω, *Thuc.*

Pila, i. e. *mortarium*, ἡ ἴγδη, ης, *Heſych.* luſoria, ἡ σφαῖρα, ας, ludo, σφαιρίζω, *Plut.* luſus pilæ, ἡ σφαίρισις, εως, *Ariſtot.* locus, in quo pila luditur, τὸ σφαιριστήριον, ου, *Athen.* pilam torqueo, σφαῖραν κόπτω, retorqueo, ἀντικόπτω, ἀποσφαιρίζω, *Ariſtot.* i. e. columna, ἡ στήλη, ης, *Dem.* Conf. *Columna.*

Pilentum, ὄχημα μετέωρον.

Pileolus, τὸ πιλίδιον, ου, *Plato*, ὁ πιλίσκος, ου, *Dioſc.*

Pileus, τὸ πιλίον, ου, *Plut.*

Piloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριχώδης, εος.

Pilula, τὸ σφαίριον, ου, *Theophr.*

Pilum, ὁ γνόσφος, ου, *Polyb.* ὁ ὑσσὸς, οῦ, *Plut.*

Pilus, ἡ θρὶξ, τριχὸς, *Ariſtot.*

Pinea, ἡ πίτυς, υος, *Herodot.* ἡ πιτυὶς, ίδος, *Gal.*

Pinetum, ὁ πιτυὼν, ῶνος.

Pineus, a, um, πιτυϊνος, ίνη, ινον, corona, στέφανος, *Plut.*

Pingo, γράφω, imaginem, εἰκόνα, *Herodian.* ζωγραφέω, *Plato.*

Pinguedo, ἡ παχύτης, ητος, *Ariſtot.* τὸ λίπος, εος, *Philo*, ἡ λιπαρότης, ητος, *Theophr.* ἡ πιότης, ητος, *Ariſtot.*

Pinguefacio, λιπαρὸν ποιέω, λιπαίνω, *Eur.* παχύνω, *Polyb.* πιαίνω, *Ariſtot.*

Pingueſco, παχύνομαι, *Polyb.*

Pinguis, e, λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *Plato*, παχὺς, εῖα, ὺ, *Lucian.* ὁ πίων, ονος, *Ariſtot.*

Pinguiter, λιπαρῶς.

Pinguitudo, idem quod *Pinguedo.*

Pinna, τὸ πτίλον, ου, *Ariſtot.*

Pinnatus, a, um, πτιλωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Pinſo, μάσσω, *Ariſtot.*

Pinus, ἡ πίτυς, υος, *Herodot.*

Piper, τὸ πέπερι, εως, *Dioſc.* granum piperis, ἡ πεπερὶς, ίδος, *Athen.* refero guſtu, πεπερίζω, *Dioſc.*

Piperatus, ὁ πεπερίτης, ου.

Pipio, πιππίζω, *Ariſtoph.*

Pirata, ὁ πειρατὴς, οῦ, *Plat.* ſum, πειρατεύω, LXX.

Piraticus, a, um, πειρατικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Pirum, τὸ ἄπιον, ου, *Suid.* ἡ ἄπιος, ου, *Dioſc.*

Pirus, ἡ ἄπιος, ου, *Dioſc.*

Piſcarius, a, um, ἰχθυηρὸς, ὰ, ὸν, *Athen.*

Piſcatio, ἡ ἁλιεία, ας, *Ariſtot.*

Piſcator, ὁ ἁλιεὺς, έως, *Plut.*

Piſcatorius, a, um, ἁλιευτικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Piſcatrix, ἡ ἁλιεύτρια, ας.

Piſcatura, ἡ ἁλιευτικὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἀγκιστρεία, *Ariſtot.*

Piſciculus, τὸ ἰχθύδιον, ου, *Plut.*

Piſcina, τὸ ἰχθυοτροφεῖον, ου, *Athen.*

Piſcis, ὁ ἰχθὺς, ύος, *Ariſtot.*

Piſcor, ἰχθυάω, ἁλιεύω, *Lucian.* ἰχθῦς ἀγρεύω, *id.*

Piſcoſus, a, um, ἰχθυώδης, εος.

Piſo, μάσσω, *Ariſtot.*

Piſtacium, τὸ πιστάκιον, ου, *Dioſc.*

Piſtillum, ὁ ὕπερος, ου, *Heſ.*

Piſtor, ὁ ἀρτοποιὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Piſtorius, a, um, ἀρτοποιητικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Piſtrina, ἡ χειρομύλη, ης, *Xen.*

Piſtrinenſis, e, μυλικὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Piſtrinum, ἡ χειρομύλη, ης, *Xen.* ὁ χειρομύλων, ωνος, *Dioſc.*

Piſtris, ἡ πίστρις, εως, *Polyb.*

Piſtrix, τὸ κῆτος, εος, *Athen.*

Piſtura, ἡ ἀρτοποιΐα, ας, *Xen.*

Piſum, τὸ πίσον, ου, *Gal.*

Pitiſſo, χειλοποτέω.

Pituita, τὸ φλέγμα, ατος, *Gal.*

Pituitoſus, a, um, φλεγματικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Pius, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσεβὴς, έος, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ θεοφιλὴς, έος, *id.* neque pium, neque fas, οὐδὲ ὅσιον, οὐδὲ θέμις *Dem.* dicere, quæ nec pia ſunt, nec toleranda, λέγειν οὔθ' ὅσια, οὔτ' ἀνεκτὰ, *id.* ſum, εὐσεβέω, *Iſocr.*

Pix, ἡ πίσσα, ης, *Plut.*

Placabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξίλατος, ου, ὁ καὶ ἡ εὐδιάλλακτος, ου.

Placabilitas, τὸ εὐίλατον, ου, ἡ εὐαρέστησις, εως, *Ariſtot.*

Placamen, ſ. Placamentum, τὸ ἐξίλασμα, ατος, Deorum, ἡ θυσία ἀρεστήριος, *Dion. Hal.*

Placate, πράως, *Dem.*

Placatio, ὁ ἱλασμὸς, οῦ, *Plut.*

Placenta, ὁ πλακοῦς, οῦντος, *Lucian.*

Placeo, ἀρέσκω, alicui, τινὶ, *Plut.* τινὰ, *Plato*, placet mihi aliquid, δοκιμάζω τι, *Dem.* ἀρέσκει τί ἐμοι, *Plut.* ἐμοὶ βουλομένῳ ἐστὶ, *Plato.*

Placide, πράως, *Dem.*

Placidus, a, um, πρᾳῢς, εῖα, ὺ, *Dem.* ἥμερος, έρα, ερον, *id.*

Placitum, τὸ ἀρεστὸν, οῦ, *Bud.*

Placitus, a, um, ἀρεστὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Placo, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* Deum, Θεὸν, *Lucian.* iram Deæ, ἐξιλάομαι τὸ μήνιμα τῆς θεοῦ, *Plut.* aliquem donis, ἐξαρέσκομαί τινα δώροις, *Dem.* equum, πραΰνω ἵππον, *Xen.* alicui aliquem, συνίστημί τινί τινα, *Iſocr.*

Plaga, ἡ πληγὴ, ῆς, accipere plagas ab aliquo, πληγὰς λαμβάνειν ὑπὸ ſ. παρά τινος, *Iſocr.* infligere alicui, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινι, *Dem.* plagis libidinem coërcere, πληγαῖς σωφρονίζειν τὸ ἀκόλαστον, *Baſ.* plagæ, i. e. retia, αἱ ἄρκυες, ων, *Diod. Sic.*

Plagiarius, ὁ ἀνδραποδιστὴς, οῦ, *N. T.*

Plagium, ὁ ἀνδραποδισμὸς, οῦ, *Plato.*

Plagoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πληγώδης, εος.

Plagula, τὸ παραστρωμάτιον, ου.

Planca, ἡ πλὰξ, ακός.

Planctus, us, ὁ κοπετὸς, οῦ, *Plut.* planctum facere ſuper aliquo, κοπετὸν ποιεῖν ἐπί τινα, *N. T.*

Plane, i. e. prorſus, παντελῶς, parvæ copiæ, ταπεινὴ δύναμις, *Dem.* κομιδῆ, adoleſcentulus, μειρακύλλιον ὢν, *id.* ἄρδην, perdere aliquem, ἀπολλύναι τινὰ, *id.* i. e. clare, ἐμφανῶς, *Dem.* ἐπιφανῶς, *id.* aperteque dicere, ἀποκεκαλυμμένως λέγειν, *Iſocr.*

Planeta, ὁ πλανήτης, ου, *Ariſtot.* ἀστὴρ πλανώμενος, *Lucian.*

Plango, κόπτω, *Plut.* i. e. *lamentor*, θρηνέω, Conf. *Lamentor.*

Plangor, ὁ κοπετὸς, οῦ, *Plut.*

Planities, ἡ ὁμαλότης, ητος, *Ariſtot.* τὸ πεδίον, ου, ager in planitie ſitus, ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἀγρὸς, *Dem.* in planitiem, πέδονδε, *Dion. Hal.*

Planta, ſc. pedis, τὸ τέλμα, ατος, LXX. i. e. *ſtirps*, τὸ φυτὸν, οῦ, *Ariſtot.* τὸ φύτευμα, ατος, *Theophr.*

Planto, τὸ ἀρνόγλωσσον, ου.

Plantarium, τὸ φυτευτήριον, ου, olearum, ἐλαιὼν, *Dem.* τὸ φυτάριον, ου, *Geopon.*

Plantatio, ἡ φύτευσις, εως, *Ariſtot.*

Planto, φυτεύω, arborem alicubi, δένδρον ἔν τινι τόπῳ, *Dem.* φυτουργέω, *Phil.*

Planus, a, um, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ὁμαλὴς, έος, *id.* i. e. *manifeſtus*, ὁ καὶ ἡ σαφὴς, έος, *Dem.*

Plaſma, τὸ πλάσμα, ατος, *Lucian.*

Plataninus, a, um, πλατάνινος, ίνη, ινον.

Platanus, ἡ πλάτανος, ου, *Plato.*

Platea, ἡ πλατεῖα, ας, *N. T.*

Plaudo, κροτέω, manibus, ταῖς χερσὶ, *Xen.*

Plauſibilis, e, κροτητὸς, ὴ, ὸν, oratio, λόγος εὐπαράδεκτος, *Chryſ.*

Plauſtralis, e, ἁμαξιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος, *Xen.*

Plauſtrum, ἡ ἅμαξα, ης, *Herodot.* duco, ἁμαξεύω, *Plut.*

Plauſus, us, ὁ κρότος, ου, *Dem.* plauſu excipio, δεξιόομαι κρότῳ, *Dion. Hal.* plauſu excipior, κροτέομαι, *Lucian.* plauſum ambio, μνηστεύω χειροτονίαν, *Dion. Hal.* & ſtrepitum excito, κρότον καὶ θόρυβον ποιέω; *Dem.* fieri ſ. oriri, γίγνεσθαι, *id.*

Plebecula, τὸ λαΐδιον, ου.

Plebeius, a, um, ὁ καὶ ἡ δημώδης, ες, *Herodian.* τοῦ δήμου ὢν, οὖσα, ὸν, *Lucian.* δημοτικὸς, ὴ, ὸν, homo, ἄνθρωπος, *Xen.*

Plebicola, ὁ δημεραστὴς, ου.

Plebiſcitum, τὸ ψήφισμα, ατος, *Dem.* Conf. *Decretum.*

Plebs, ὁ δῆμος, ου, *Dem.* οἱ πολλοὶ, ῶν, *Plut.* τὸ πλῆθος, εος, *Iſocr.*

Plecto, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Xen.* τιμωρέω τινὰ, *Dem.* capite, ζημιόω τινὰ θανάτῳ, *Ariſtot*, i. e. *Plico.* Conf. *Plico.*

Plectrum, τὸ πλῆκτρον, ου, *Ariſtot.*

Plene, ἐκπλέως, i. e. *perfecte*, τελείως. *Dem.*

Plenilunium, ἡ πανσέληνος, ου, *Æſchin.* πλήρης σεληναίη, *Lucian.* tempore plenilunii, ὅταν ᾖ πλήρης τῆς σελήνης κύκλος, *Ælian.*

Plenitas, ſ. Plenitudo, τὸ πλήρωμα, ατος, LXX. ἡ πλησμονὴ, ῆς, *Plut.* τὸ πλῆθος, εος, *Gal.*

Plenus, a, um, ὁ καὶ ἡ πλήρης, εος, aliqua re, τινὸς, *Dem.* πλέος, έα, έον, Deo, Θεοῦ, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀνάπλεος, ου, favillis. σπινθήρων, *Lucian.* μεστὸς, ὴ, ὸν, ſuperbia, ὑπερηφανίας, *Dem.* ſum aliqua re, γέμω, τινὸς, *Xen.*

Pleonaſmus, ὁ πλεονασμὸς οῦ, *Plut.*

Plerique, pleræque, pleraque, πλεῖστοι, πλεῖσται, πλεῖστα, *Plut.*

Plerumque, τὸ πλεῖστον, *Herodian.* τὰ πλεῖστα, *Ariſtot.* ἐπὶ τὸ πολύ.

Pleuriticus, a, um, πλευριτικὸς, ὴ, ὸν. *Dioſc.*

Pleuritis, ἡ πλευρῖτις, ιδος, *Aët.*

Plica, τὸ πλύγμα, ατος, ἡ πλὺξ, χὸς, *Athen.* ἡ πλυχὴ, ῆς, *Eurip.*

Plicabilis, e, πλεκτὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Plicatura, ſ. Plicatio, ἡ πλοκὴ, ῆς. *Phil.*

Plico, πλέκω, coronam, στέφανον, *N. T.* purpuram, πλύσσω τὴν ἀλουργίδα, *Plut.*

Ploratio, ſ. Ploratus, ὁ κλαυθμὸς, οῦ, *Ariſtot.* τὸ κλαῦμα, ατος, *Xen.* ὀλοφυρμὸς, οῦ, *Thuc.*

Ploro, κλαίω, *Dem.* δακρύω, *id.*

Ploſtellum, τὸ ἁμαξίδιον, ου, τὸ ἁμάξιον, ου, *Suid.*

Ploſtrum, idem quod *Plauſtrum.*

Pluma, τὸ πτίλον, ου, *Ariſtoph.* τὸ πτερὸν, οῦ, *Lucian.*

Plumarius, ὁ πτιλουργὸς, οῦ.

Plumatus, a, um, πτιλωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Plumbago, ἡ μολίβδαινα, ης, *Dioſc.*

Plumbarius, a, um, μολίβδινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*

Plumbatura, ἡ μολίβδωσις, εως.

Plumbeus, a, um, μολίβδινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*

Plumbo, μολιβδόω.

Plumboſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μολιβδώδης, εος.

Plumbum, ὁ μόλιβδος, ου, *Plut.*

Plumeſco, πτιλόομαι, δασὺς γίγνομαι, *Ariſtot.*

Plumeus, a, um, πτίλινος, ίνη, ινον, πτερωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Plumoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πτιλώδης, εος.

Plumula, τὸ πτίλιον, ου.

Pluo, ὕω, *Lucian.* piſcibus, ἰχθύσιν, *Athen.* pluit, *Imperſ.* ὕει, *Ariſtot.*

Plurimum, πλεῖστον, *Xen.*

Plurimus, a, um, πλεῖστος, η, ον, *Xen.* plurimi facio aliquid, τιμάομαι τοῦ παντός τι, *Chryſ.* τιμάω πλείστου τι, *Dem.* ἀντὶ παντὸς, *id.* ποιέομαί τι ſ. τινὰ περὶ πλείστου, *id.* quamplurimus, a, um, ὁ ϗ ἡ πάμπλειστος, ου, *Herodian.*

Plus, πλεῖον, ονος, *plur.* plures, οἱ ϗ αἱ πλείονες, *Dem.* pluris facio aliquid, τιμάομαί τι μείζονος, *Xen.* ποιέομαί τι πλείονος, *Iſocr.* plus, quam decet ſ. par eſt, plus juſto, μᾶλλον τοῦ δέοντος, *Dem.* πλεῖον τοῦ δέοντος, *id.* plures, quam par eſt, ſunt apud nos, πλείους τοῦ δέοντος παρ' ἡμῖν εἰσιν, *Dem.* plus minus, πλέον ἔλαττον, *Athen.* plus ſatis, πλέον τοῦ κόρου, *Al. Aphr.* pluribus dicere, διὰ πλειόνων εἰπεῖν, *Dem.* improbitas plus poteſt, quam virtus, κακία δύναται πλέον τῆς ἀρετῆς, *id.*

Pluſculum, μικρόν τι πλέον.

Pluteus, τὸ ἀναγνωστήριον, ου.

Pluvia, ἡ ὑετὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Pluvialis, e, ſ. Pluvius, a, um, ὑέτιος, ία, ιον, ventus, ἄνεμος, *Ariſtot.*

Pluvioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑετώδης, εος, ὄμβριος, ία, ιον, *Ariſtoph.*

Pluvius, a, um, vide *Pluvialis.*

Pluto, ὁ Ἀΐδης, ου.

Pneumaticus, a, um, πνευματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Pneumonia, ἡ πνευμονία, ας, *Aret.*

Pocillator, ὁ οἰνοχόος, ου, *Xen.*

Pocillum, τὸ κυλίκιον, ου, *Lucian.*

Pocœnium, τὸ ἐπίδειπνον, ου, *Athen.*

Poculentus, a, um, ὁ ϗ ἡ πότιμος, ου, *Ariſtot.* ποτὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* eſculenta & poculenta, ἐδώδιμα ϗ ποτὰ, *Herodot.*

Poculum, τὸ ποτήριον, ου, *Plut.* inter pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος, *Lucian.*

Podager, ὁ ποδαγρὸς, οῦ, *Lucian.* ποδαγριάων, οντος, *Plato.*

Podagra, ἡ ποδάγρα, ας, *Plut.* τὸ ποδαγρικὸν πάθος, *Theophr.* podagra laboro, ποδαγράω, *Plato,* ποδαγριάω, *id.*

Podagricus, a, um, ποδαγρικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Podex, ὁ πρωκτὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ἡ ἕδρα, ας, LXX. ἡ πυγὴ, ῆς, *Lucian.*

Podium, τὸ πόδιον, ου, *Ariſtot.*

Poëma, τὸ ποίημα, ατος, *Plut.*

Poëmatium, τὸ ποιημάτιον, ου, *Lucian.*

Pœna, ἡ ποινὴ, ῆς, *Xen.* ἡ ζημία, ας, *Dem.* ἡ δίκη, ης, *id.* ἡ τιμωρία, ας, *id.* magna, major, maxima, δίκη μεγάλη, μείζων, μεγίστη, *Dem.* ſumma, ἐσχάτη, *id.* levis, μικρὰ, *id.* digna, ἀξία, *id.* debita, προσήκουσα, *id.* juſta, τιμωρία νόμιμος, *id.* injuſta ac crudelis, ἄνομος ϗ δεινὰ, *Iſocr.* capitis, ζημία θανάτου, *id.* pœnam ſtatuo ſ. ordino, τάττω τιμωρίαν τινὶ, *Dem.* debeo pro aliqua re, ὀφείλω δίκην ἐπί τινι, *id.* exigo, δίκην αἰτέω. *id.* ἀπαιτέω, *id.* ſumo ab aliquo, λαμβάνω δίκην παρά τινος, *id.* ſubeo alicujus, ὑπομένω τιμωρίαν παρά τινος, *Iſocr.* ſuſtineo ſecundum leges, δίκην ὑπέχω ἐκ τῶν νόμων, *Dem.* effugio, δίκην δοῦναι διακρούω, *id.* pœna afficio aliquem, κολάζω τινὰ ζημία, *Iſocr.* τιμωρίαν λαμβάνω παρά τινος, *id.* pœna afficior, ζημίαις περιπίπτω, *id.* ob aliquid, δίκην δίδωμί τινος, *id.*

Pœnalis, e, ὁ ϗ ἡ ποίνιμος, ου, *Soph.*

Pœnitentia, ἡ μετάνοια, ας, *Plut.* ἡ μεταμέλεια, ας, *Phil.* ἡ μετάγνωσις, εως, *Iſocr.* ducor, μεταμέλειαν ποιέομαι, *Dem.* μεταμέλεια εἰσέρχεταί μοί τινος, *Phil.* Conf. *Pœnitet.*

Pœnitet, μεταμέλει, me alicujus rei, ἐμοί τινος, *Dem.* μοί τι, *Iſocr.* μετανοέω ἐπί τι, *Lucian.* quod fecerim, μεταμέλει μοι ποιήσαντι, *Plato.*

Poëſis, ἡ ποίησις, εως, *Plato.*

Poëta, ὁ ποιητὴς, οῦ, *Plato.*

Poëtica, ἡ ποιητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*

Poëtice, ποιητικῶς, *Dem.*

Poëticus, a, um, ποιητικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Poëtria, ἡ ποιήτρια, ας, *Plut.*

Pol, νὴ τὸν Πολυδεύκην!

Polenta, τὸ ἄλφιτον, ου, *Dioſc.* veſcor, ἀλφιτοσιτέω, *Xen.*

Polio, ξύω, *Theophr.* ἀποξέω, *Lucian.*

Polite, γλαφυρῶς, *Ariſtot.*

Politia, ἡ πολιτεία, ας, *Dem.*

Politicus, a, um, πολιτικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*

Politura, ἡ λείανσις, εως, ἡ λείωσις, εως.

Pollen, ἡ παιπάλη, ης, *Gal.*

Pollentia, ἡ δύναμις, εως, *Dem.*

Polleo, ἰσχύω, plurimum apud aliquem, πλεῖστον παρά τινι, *Plut.*

Pollex, ὁ ἀντίχειρ, ειρος, *Gal.*

Polliceor, ὑπισχνέομαι, aliquid verbis, τὶ λόγῳ, *Dem.* alicui, me facturum aliquid, τινὶ, ποιήσειν τι, *id.* ἐπαγγέλλομαί τι ποιήσειν, *id.* & recipio aliquid, ὑπισχνέομαι ϗ ἀναδέχομαί τι, *id.* πίστιν δίδωμί τινος, *Iſocr.* ὑπισχνέομαι ὑπόσχεσίν τινα, *Dem.*

Pollicitatio, ἡ ὑπόσχεσις, εως, *Dem.* ἡ ἐπαγγελία, ας, *id.* pollicitationem facere, ὑπόσχεσιν ποιεῖσθαι, *id.* ὑπισχνεῖσθαι ὑπόσχεσιν, *id.* & ſpem oſtentare, ὑποτείνειν ὑπόσχεσιν ϗ ἐλπίδα, *id.* pollicitationibus detinere aliquos, κατέχειν τινὰς ταῖς ὑποσχέσεσι, *id.* alicujus moveri, ἀποβλέπειν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τινὸς, *id.* & promiſſis occupatum eſſe, καταληφθῆναι ταῖς ὑποσχέσεσι ϗ ἐπαγγέλμασί τινος, *Dem.* adduci, πεισθῆναι ταῖς ὑποσχέσεσι, *id.* alicujus falli, ὑπάγεσθαι ὑφ' ὑποσχέσεών τινος, *id.* ἐξαπατᾶσθαι ταῖς ὑποσχέσεσι ϗ ἐλπίσι ϗ φενακισμοῖς τινος, *id.* pollicitationum oblivíſci, ἀμνημονεῖν τὰς ὑποσχέσεις, *id.*

Pollicitor, ὑπισχνέομαι, *Dem.* Conf. *Polliceor.*

Pollinctor, ὁ ταριχευτὴς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ ἐνταφιαστὴς, οῦ, LXX.

Pollis, ἡ παιπάλη, ης, *Gal.*

Pollubrum, τὸ ποδονίπτρον, ου, ὁ ποδονιπτὴρ, ῆρος, *Athen.*

Polluceo, ἀποθύω, *Xen.*

Polluo, μολύνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* manus cæde, μιαίνω χεῖρας φόνῳ, *Lucian.*

Polus, ὁ πόλος, ου, *Ariſtot.*

Polygamia, ἡ πολυγαμία, ας.

Polygamus, ὁ πολύγαμος, ου.

Polypus, ὁ πολύπους, οδος, *Æl.*

Pomarium, ὁ μηλὼν, ῶνος, pomarii cuſtos, ὁ ὀπωροφύλαξ, ακος, *Diod. Sic.*

Pomarius, ὁ μηλοπώλης, ου.

Pomeridianus, a, um, μεταμεσημβρινὸς, ὴ, ὸν, δειλινὸς, ὴ, ὸν, deambulatio, περίπατος, *Æl.*

Pomilio, ὁ νανὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Pomœrium, τὸ ὀπισθοτείχιον, ου, τὸ πωμήριον, ου, *Dion. Hal. & Plut.*

Pompa, ἡ πομπὴ, ῆς, *Dem.* pompam duco ſ. celebro, πέμπω πομπὴν, *id.* πομπεύω πομπὴν, *id.* πομπὰς ἄγω, *id.*

Pomum, τὸ μῆλον, ου, *Dioſc.* ὀπώρα, ας, *Ælian.*

Pomus, ἡ μηλέα, ας, *Dioſc.*

Pondero, ἵστημι, *Xen.* ζυγοστατέω, *Polyb.* æs, ἀφίστημι χαλκὸν, *id.* i. e. conſidero, σταθμάομαι, *Plato.*

Ponderoſus, a, um, βαρὺς, εῖα, ὺ, *Plato,* ὁ ϗ ἡ ἐμβριθὴς, έος, *Plut.*

Pondo, ἡ ὁλκὴ, ῆς, *Plut.*

Pondus, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Dem.* qui æquali pondere eſt, ὁ ϗ ἡ ἰσοβαρὴς, 'εος, *Lucian.*

Ponduſculum, τὸ σταθμίον, ου, LXX.

Pone, ὀπίσω, *Ariſtot.* aliquem, μετά τινα, *Plato.*

Pono, τίθημι, aliquid in medio, τὶ ἐν μέσῳ, *Plut.* in laude, ἐν ἐπαίνῳ, *Ariſtot.* ἐν ἀρετῆς μέρει, *Plato,* in vitio, ἐν ψόγῳ, ἐν αἰσχρῷ, *Dion. Hal. Plut.* ſummum bonum in voluptate, τὸ ἄριστον ὑπολαμβάνω ἐν ἡδονῇ, *Ariſtot.* in numerum, εἰς ἀριθμὸν, *Plut.* aliquid eſſe, τίθημι εἶναι, *Iſocr.* operam in aliqua re, σπουδάζω περί τινος, *Plato,* περί τι, *Herodot.* σπουδὴν ἔχω περί τινος, *Plato,* πρός τι, *Dem.*

Pons, ἡ γέφυρα, ας, ligneus, ξυλίνη, *Plut.* τὸ ζεῦγμα ποταμοῦ, *Dion. Hal.* pontem jungo, γέφυραν ζευγνύω, *Herodian.* ſolvo, λύω, *idem,* ponte fluvium jungo, γεφυροποιέω, *Polyb.*

Ponticulus, ἡ γεφυρὶς, ίδος.

Pontifex, ὁ γεφυροποιὸς, οῦ, *Plut.* ὁ γεφυρωτὴς, οῦ, *id.* ὁ ἱεροδιδάσκαλος, ου, *Dion. Hal.* ὁ ἱερομνήμων, ονος, *Dem.*

Pontificalis, e, ſ. Pontificius, a, um, ἀρχιερατικὸς, ὴ, ὸν, *N. T.* ἱερατικὸς, ὴ, ὸν, *Phil.*

Pontificatus, us, ἡ ἱεραρχία, ας, ἡ ἀρχιερωσύνη, ης.

Ponto, τὸ πορθμεῖον, ου, *Plut.*

Pontus, ὁ πόντος, ου, *Ariſtot.*

Popanum, τὸ πόπανον, ου.

Popellus, τὸ δημίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Popina, τὸ καπηλεῖον, ου, *Syneſ.*

Popinalis, e, καπηλικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Popinator, ὁ κάπηλος, ου, *Lucian.*

Popinor, ἀσωτεύομαι, *Athen.*

Poples, ἡ ἰγνύα, ας, LXX. ἡ ἰγνὺς, ύος, *Diodor. Sicul.*

Poppyſma, τὸ πόππυσμα, ατος, *Plut.* ὁ ποππυσμὸς, οῦ, *Xen.* poppyſmate adulor, ποππύζω, *Ariſtoph.*

Popularis, e, δημοτικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* i. e. populi amans, ὁ ϗ ἡ φιλόδημος, ου, ſum, δημοτικὸς ϗ πρᾶος γίγνομαι, *Ælian.*

Popularitas, τὸ δημοτικὸν, οῦ, *Plut.* ἡ δημαγωγία, ας, *id.*

Populariter, δημοτικῶς, *Dem.*

Populatio, ἡ πόρθησις, εως, *Dem.*

Populetum, ὁ αἰγειρὼν, ῶνος.

Populeus, a, um, αἰγείρινος, ίνη, ινον.

Populor, πορθέω, aliquid, τι, *Xen.*

Populus, *arbor,* ἡ αἴγειρος, ου, *Theophr.*

Populus, i. e. *plebs,* ὁ δῆμος, ου, *Dem.* i. e. *turba,* ὁ ὄχλος, ου, *id.* i. e. *genus,* τὸ ἔθνος, εος, *id.*

Porca, ἡ σῦς, συὸς, *Ariſtot.*

Porcarius, ὁ χοιροβότης, ου.

Porcellus, τὸ χοιρίδιον, ου, *Ariſtoph.* ὁ χοιρίσκος, ου, *Lucian.* τὸ δελφάκιον, ου, *id.*

Porcetra, ἡ δέλφαξ, ακος, *Ariſtot.*

Porcinarius, ὁ χοιροπώλης, ου, *Ariſtoph.*

Porcinus, a, um, χοίρεος, εία, ειον, *Athen.* χοίρειος, ία, ιον, *Gal.*

Porculatio, ἡ χοιροτροφία, ας.

Porculator, ὁ χοιροτρόφος, ου, ὁ χοιροπώλης, ου, *Ariſtoph.*

Porcus, ὁ χοῖρος, ου, *Ariſtot.*

Porphyrites, ὁ πορφυρίτης, ου, *Plin.*

Porraceus, a, um, πράσιος, ία, ιον, *Plato*, πρασίζων, ουσα, ον, *Dioſc.*

Porrectio, ἡ ἐπέκτασις, εως, manuum, ἡ ἔκτασις χειρῶν, *Naz.*

Porrigo, ὀρέγω, manus, τὰς χεῖρας, *Lucian.* ἐκτείνω τὰς χεῖρας, *Plato*, dextram, προτείνω τὴν δεξιὰν, *Xen.*

Porrigo, ἡ πιτυρίασις, εως, *Ægin.* porrigine infeſtari, πιτυρᾶσθαι, *Hippocr.*

Porro, πόῤῥω, *Plato.*

Porrum, τὸ πράσον, ου, *Dioſc.*

Porta, ἡ πύλη, ης, *Plut.* portam aperio, πύλην ἀνοίγω, *id.* portæ cuſtos, ὁ πυλουρὸς, οῦ, *Herodot.*

Portatorius, a, um, κομιστικὸς, ἡ, ὸν, *Hippocr.*

Portatus, us, ἡ κόμισις, εως.

Portendo, προσημαίνω, *Xen.*

Portentoſe, τερατικῶς, *Plut.*

Portentoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ τερατώδης, εος, *Iſocr.*

Portentum, τὸ τέρας, ατος, *Plut.* τὸ σημεῖον, ου, *Dem.*

Porticula, τὸ στοΐδιον, ου.

Porticus, us, ἡ στοὰ, ᾶς, *Xen.*

Portio, ἡ συμμορία, ας, ἡ ἀπόμοιρα, *Greg.*

Portiuncula, ἡ μερὶς, ίδος, *Dem.*

Porto, φέρω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid humeris, βαστάζω τι ἐπὶ τῶν ὤμων, *Ariſtot.*

Portorium, *nauticum*, τὸ ναῦλον, ου, *Plut.* quod bajulo datur, τὸ φορεῖον, *Poll.* quod in portu ſolvitur, τὸ ἐλλιμένιον, ου, *Ariſtot.* quod pro advectione datur, τὸ παραγώγιον, ου, *Polyb.*

Portula, ἡ πυλὶς, ίδος, *Herodian.*

Portulaca, ἡ ἀνδράχνη, ης.

Portulus, τὸ λιμένιον, ου, *Strabo.*

Portuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιμενώδης, εος.

Portus, us, ὁ λιμὴν, ένος, *Thuc.* portu carens, ὁ καὶ ἡ ἀλίμενος, ου, *Plut.* in portu verſor, λιμενίζω, portum appeto, ἐπιθυμῶ λιμένος, *Dem.* teneo, κλάομαι λιμένα, *Iſocr.* in portum appello, ὁρμίζομαι εἰς λιμένα, *id.* aliquid inveho, εἰσάγω τι εἰς λιμένα, *Dem.*

Porus, ὁ πόρος, ου, *Ariſtot.*

Poſca, τὸ ὀξύκρατον, ου, *Dioſc.*

Poſco, αἰτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, *Dem.* Conf. *Pete.*

Poſitio, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.* τὸ θέμα, ατος, *id.*

Poſitura, ſ. Poſitus, us, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.*

Poſſeſſio, ἡ κτῆσις, εως, *Dem.* τὸ κτῆμα, ατος, *id.* Conf. *Opes, Divitiæ.*

Poſſeſſiuncula, τὸ κτησείδιον, ου, τὸ κτημάτιον, ου, *Alciphr.*

Poſſeſſivus, a, um, κτητικὸς, ἡ, ὸν, poſſeſſiva nomina, τὰ κτητικὰ, ῶν.

Poſſeſſor, ὁ κτήτωρ, ορος, *N. T.*

Poſſibilis, e, δυνατὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ἱκανὸς, ἡ, ὸν, *id.* οἷος, οία, οἷον, non eſt poſſibile, ut ſine juſtitia aliquis ſit bonus civis, οὐχ οἷόν τε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γίγνεσθαι, *Xen.* Conf. *Poſſum.*

Poſſibiliter, δυνατῶς.

Poſſideo, κτάομαι, quædam tuto, τινὰ ἀσφαλῶς, *Dem.* ſine periculo, ἔχω τινὰ ἀδεῶς, *idem*, aliquid, κατέχω τι, *Iſocr.* terram, νέμομαι γῆν, *Thuc.*

Poſſum, δύναμαι, *Xen.* οἷός εἰμι, potes, οἷος εἶ, &c. perſuadere alicui, πείθειν τινὰ, *Iſocr.* οἷός τε γίνομαι, adminiſtrare urbem, οἰκεῖν τὴν πόλιν, *id.* Hercules non potuit Helenam adipiſci, ὁ Ἡρακλῆς οὐχ οἷος ἦν Ἑλένην λαβεῖν, *id.* non poſſum perſuadere, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἂν δυναίμην, *id.* non poteſt fieri, ut ſuperetur hoſtis, ſ. hoſtis non poteſt ſuperari, οὐκ ἔστι τῶν ἐχθρῶν κρατῆσαι, *Dem.* poſſum referre gratiam, ἱκανός εἰμι ἀποδοῦναι χάριν, *Iſocr.* non poſſum hoc facere, ἀδύνατός εἰμι τοῦτο πράττειν, *Plato*, non poſſum laborare, ἀδυνατέω πονεῖν, *Ariſtot.*

Poſt, μετὰ, *cum Accuſ.* poſt pugnam, μετὰ τὴν μάχην, *Dem.* non nullis diebus poſt acceptum nuncium, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ τὴν ἀγγελίαν, *Iſocr.* ἐπὶ, *cum Dat.* poſt hæc, ἐπὶ τούτοις, *Xen.* multo tempore poſt, συχνῷ χρόνῳ ὕστερον, *Dem.* non multo tempore poſt, quum, οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ἢ, *id.* paucis diebus poſt pugnam, ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς μάχης, *Dion. Hal.*

Poſtea, ὕστερον, primum ſcripſit, poſtea verba faciunt, πρῶτον ἐπέσταλκεν, ὕστερον λέγουσι, *Dem.* primum, - deinde - poſtea, πρῶτον, - ἔπειτα - μεταταῦτα, *id.*

Poſteaquam, ἐπεὶ, ad portam venit, ἐγένετο πρὸς τὴν πύλην, *Plut.* poſteaquam monarchia ad Auguſtum pervenit, ἐξ οὗ ἡ μοναρχία περιῆλθεν εἰς τὸν Σέβαστον, *Herodian.*

Poſteri, οἱ ἔκγονοι, ων, *Dem.* οἱ ἐπιγιγνόμενοι, ων, *id.* οἱ ἔπειτα γινόμενοι, *Iſocr.* alicujus, οἱ γεγονότες παρά τινος, *id.* οἱ ἔπειτα, *Lucian.* οἱ μετ' ἡμᾶς, *id.*

Poſteritas, ὁ μέλλων χρόνος, *Dem.* i. e. poſteri, vide *Poſteri.*

Poſterior, us, ὕστερος, έρα, ερον, *Plut.* ſum aliqua re, ſexaginta annis, ὑστερέω τινὸς ἔτεσιν ἑξήκοντα, *Plut.* non multum, ὑστερίζω οὐ πολλῷ, *Thuc.* fio, ἐφυστερίζω, *id.* poſteriores fero, ἐλαττόομαι, *Plato*, ὑστερέω, *Dion. Hal.*

Poſterius, ὕστερον, *Dem.*

Poſterus, a, um, ὕστερος, έρα, ερον, dies, ἡμέρα, *Plut.* ὑστεραῖος, αία, αῖον, *id.* dixi me poſtera, ſc. die, renunciaturum, ἔφην εἰς ὑστεραίαν ἐπαγγελεῖν, *Plato*, in poſterum, τολοιπὸν, *Dem.* εἰς τὸ λοιπὸν, *id.* πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, *id.*

Poſtfero, ὕστερον τίθημι, aliquem alicui, τινά τινος, *Plut.*

Poſthabeo, idem quod *Poſtfero.*

Poſthac, ὕστερον, *Dem.* τολοιπὸν, *id.* μεταταῦτα, *id.* μετὰ ταῦτα, *id.*

Poſthinc, ἑξῆς, *Thuc.* ἐφεξῆς, *id.*

Poſthumus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀψίγονος, ου, ὁ τῷ ἀποθανόντι πατρὶ ἐπιγινόμενος.

Poſticum, ſ. Poſtica, ὁ ὀπισθόδομος, ου, *Lucian.* τὸ παράθυρον, ου, *Cl. Al.*

Poſticus, a, um, ὀπίσθιος, ία, ιον, *Xen.* ὁ, ἡ, τὸ ὄπισθεν, *id.*

Poſtilena, ἡ ὑπουρὶς, ίδος.

Poſtis, ἡ παραστὰς, άδος, *Poll.* ὁ σταθμὸς, οῦ, *Herodot.*

Poſtliminium, ἡ ὑποστροφὴ, ῆς.

Poſtmeridianus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεταμεσήμβριος, ου.

Poſtmodo, ſ. Poſtmodum, ὕστερον, *Dem.*

Poſtpono, idem quod *Poſtfero.*

Poſtquam, ἐπειδὰν, omnia audiveritis, ἅπαντα ἀκούσητε, *Dem.* morbus obortus fuerit, ἐπὰν ἀῤῥώστημα συμβῇ, *id.* ad ætatem virilem pervenimus, ἐπειδὴ ἄνδρες ἐγενόμεθα, *id.*

Poſtremo, Poſtremum, τελευτῶν (†Particip.) ad unus veniet, πρὸς ὑμᾶς ἥξει, *Dem.* primum nos, poſtremum vos, πρότερον ἡμᾶς, τὸ τελευταῖον ὑμᾶς, *id.* in Marathonem deſcendit, τὰ τελευταῖα εἰς Μαραθῶνα ἀπέβη, *id.* alloqui aliquem, τὸ ὕστατον προσειπεῖν τινα, *Lucian.*

Poſtremus, a, um, τελευταῖος, αία, αῖον, bellum, πόλεμος, *Dem.* τελευτάων, ουσα, άον, *id.*

Poſtridie, τῇ ὑστεραίᾳ, *Plut.*

Poſtvenio, ὑστερίζω, poſt aliquid, τινὸς, *Thuc.*

Poſtulatio, ἡ αἴτησις, εως, *Iſocr.*

Poſtulator, ὁ αἰτητὴς, οῦ, *Suid.*

Poſtulatum, τὸ αἴτημα, ατος, *Bud.* ἡ ἀξίωσις, εως, *Plut.*

Poſtulo, αἰτέω, *Dem.* juſta, αἰτέομαι δίκαια, *Xen.* curam, δέομαι φροντίδος, *Dem.* i. e. *accuſo.* Cont. *Accuſo.*

Potabilis, e, ὁ καὶ ἡ πότιμος, ου, *Diod. Sic.*

Potatio, ἡ πόσις, εως, *Thuc.* potationis ſodalitas, ἡ ἐν τοῖς πότοις συνουσία, *Iſocr.*

Potator, ὁ φιλοπότης, ου, *Poll.*

Potens, δυνατος, ἡ, ὸν, *Dem.* δυνάμενος, ένη, ενον, *id.* ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *id.* ἰσχύων, ουσα, ον, *id.* ſum, δύναμαι, *Dem.* potentior mari, κρείττων θαλάττῃ, *id.* juſto, μείζων τοῦ δέοντος, *id.* potentem facere aliquem, ποιεῖν τινα ἰσχυρὸν, *id.* fieri, ἰσχυρὸν γίγνεσθαι, *id.* eſſe, ἰσχυρὸν εἶναι, *id.*

Potentatus, a, um, ἡ δυναστεία, ας, *Thuc.*

Potenter, ἰσχυρῶς.

Potentia, ἡ δύναμις, εως, & gloria, καὶ δόξα, *Dem.* & divitiæ, ἐξουσία καὶ πλοῦτος, *id.* & imperium, ῥώμη καὶ ἀρχή τινος, *id.* potentiam maximam dare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν πλείστην, *Dem.* conſequi, προέρχεσθαι ἐπὶ δύναμιν, *Iſocr.* λαμβάνειν δύναμιν, comparare, obtinere, habere, δύναμιν κτᾶσθαι, ἔχειν, κατέχειν, *id.* ad magnam potentiam pervenire, ἐπὶ μέγα δυνάμεως προέρχεσθαι, *Æl.*

Poteſtas, ἡ ἐξουσία, ας, *Demoſth.* in poteſtatem ſuam redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, *Iſocr.* urbem, ὑποτάττεσθαι πόλιν, *id.* poteſtati alicujus ſubjectum eſſe, ὑπό τινι γίγνεσθαι, *id.* hoc in mea poteſtate eſt, ἐπ' ἐμοί ἐστι τοῦτο, *Iſocr.* poteſtas faciendi aliquid, ἐξουσία ποιεῖν τι, *Dem.* dare poteſtatem alicujus rei, διδόναι ἐξουσίαν ἐπί τι, *Plut.* ἐξουσίαν παρέχειν τινι, *Xen.* omnia in poteſtate ſua habere, διὰ χειρὸς πάντα ἔχειν, *Ælian.* poteſtatem plenam habens, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, *Dem.*

Potio, ἡ πόσις, εως, *Thuc.*

Potior, κρατέω, aliqua re, τινὸς, *Thuc.* rerum, τῶν πραγμάτων, *Dem.* imperio maris, χράομαι τῇ θαλάσσῃ, *Plut.*

Potior, i. e. *melior.* Conf. *Melior.*

Potiſſimum, μάλιστα. Conf. *Maxime.*

Potiuncula, τὸ πομάτιον, ου.

Potis, e, δυνατὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* Conf. *Potens.*

Potius, θᾶττον, illis, quam, ἐκείνοις, ἢ, *Dem.* nobis, quam illis, ἡμῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, *id.* mihi, immo vero potius vobis, ἐμοὶ, μᾶλλον δ' ὑμῖν, *idem*, habeo aliquid, τίθημί τι προὐργιαίτερον, *Thuc.* ποιέομαί τι προὐργιαίτερον, *Polyb.*

Poto, πίνω, ex aureis phialis, ἐκ χρυσῶν φιαλῶν, *Xen.* aquam, ὕδωρ, *Hom.*

Potor, ὁ πότης, ου.

Potorius, a, um, ποτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Potulentus, a, um, ποτὸς, ἡ, ὸν, *Herodot.*

Potus, us, τὸ πόμα, ατος, *Lucian.* τὸ ποτὸν, οῦ, *Xen.* τὸ πότημα, ατος, *Dioſc.* potum do ſ. præbeo aliquid, ποτίζω τι, *Ariſtot.* πιπίσκω τινά τινος, *Lucian.*

Præ, πρὸ, oculis, ὀφθαλμῶν, *Dem.* omnibus, περὶ παντὸς, *id.* præ dolore ſibi ipſi mortem conſciſcere. ὑπὸ λύπης καταχρῆσθαι ἑαυτὸν, *Plut.* præ gaudio dormire, ὑπὸ ἡδονῆς καθεύδειν, *Xen.* flere, δακρύειν, *Lucian.* me fero adverſam valetudinem, δηλόω πονηρῶς ἔχων, *Thuc.* lætitiam, φαιδρότητα προσποιέομαι, *Æl.* præ manibus habeo, μετὰ χεῖρας ἔχω, *Dion. Hal.* ἐν χερσίν ἐστιν ἐμοί, *id.* in compoſitione, quando ſignificationem intendit, redditur per λίαν, ἄγαν, vel πολὺ, e. gr. præaltus, λίαν ὑψηλὸς, præacutus, πολύοξυς, &c.

Præbeo, παρέχω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* me obedientem magiſtratui, ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχȣσι, *id.* me benevolum ad audiendum, ἐμαυτὸν ἐθέλοντα ἀκȣ́ειν, *Dem.* pecuniam alicui ad aliquid, τινὶ χρήματα εἴς τι, *Iſocrat.* ſumptus alicui, χορηγέω τινὶ χρήματα, *Iſocrat.* exercitui commeatum, πορίζω τῇ ϛρατιᾷ τροφὴν, *Dem.* utilitatem, παρέχομαι ὠφέλειαν, *Plato.*

Præcaveo, προφυλάττομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* Conf. *Caveo.*

Præcautio, ἡ προφύλαξις, εως, ἡ προφυλακὴ, ῆς, *Ægin.*

Præcedo, παρέρχομαι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Præcello, ὑπερβάλλω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Xen.* Conf. *Antecello.*

Præcentio, τὸ πρόασμα, ατος.

Præceps, ὁ ϗ ἡ ἀπόκρημνος, ȣ, *Dem.* conſiliis, ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος, *Ariſtot.*

Præceptio, ἡ ὑποθήκη, ης, *Iſocr.*

Præceptor, ὁ διδάσκαλος, ȣ, *Iſocr.* ὁ καθηγεμὼν, όνος, *Herodot.* Conf. *Magiſter.*

Præceptrix, ἡ διδάσκαλος, ȣ, *Diod. Sic.*

Præceptum, ἡ ἐντολὴ, ῆς, *Dem.* τὸ παράγγελμα, ατος, *Iſocr.* ἡ παραγγελία, ας, *Ariſtot.* bonum ſ. præclarum, τὸ ἄκȣσμα, ατος, καλὸν, *Dem.*

Præcerpo, προδρέπω.

Præcido, ἐπικόπτω, aliquid, τὶ, *Theophr.*

Præcino, προᾴδω.

Præcipio, i. e. *ante capio*, προλαμβάνω, aliquid alicui, τί τινι, *Theophr.* i. e. mando, ἐπιτάττω τι, *Plut.* alicui, κελεύω τινὶ, *Plato.* Conf. *Jubeo, Mando,* i. e. doceo, διδάσκω. Conf. *Doceo.*

Præcipitanter, προπετῶς, *Iſocr.*

Præcipitantia ſ. Præcipitatio, ἡ κατακρήμνισις, εως, conſilii, προπέτεια, ας, *Dem.*

Præcipitium, ὁ κρημνὸς, ȣ͂, *Thuc.*

Præcipito, κατακρημνίζω, *Theophr.* me in mare, ῥίπτω ἐμαυτὸν εἰς θάλασσαν, *Dem.* hoſtes in vallum, καταῤῥήγνυμι πολεμίȣς εἰς χάρακας, *Plut.* aliquem de muro, ῥίπτω τινὰ κατὰ τείχȣς, *Herodot.* aliquem in caput, ἐκτραχηλίζω τινὰ, *Plut.*

Præcipue, ἐξαιρέτως, *Plut.* ϗ τὰ μάλιϛα, *Iſocr.*

Præcipuus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐξαίρετος, ȣ, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ πρόκριτος, ȣ, *Dem.* κυριώτατος, άτη, ατον, locus, τόπος, *Plut.* pars corporis, μέρος τȣ͂ σώματος, *Gal.*

Præciſe, ἀποτόμως.

Præciſio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.

Præciſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπότομος, ȣ.

Præclare, περιφανῶς, *Dem.* περιδήλως, *Cl. Al.* me habeo, ἔχω καλῶς, *Dem.* morior, θνήσκω καλῶς, *id.* me gero, ἀριϛεύω, *Xen.*

Præclarus, a, um, i. e. *valde clarus*, ὁ ϗ ἡ ὑπεραίθριος, ȣ, i. e. *celebris*, ὁ ϗ ἡ ἔνδοξος, ȣ, *Dem.*

Præcludo, ἀποκλείω, alicui exitum, τινὰ ἐξόδȣ, *Ariſtot.*

Præco, ὁ κήρυξ, υκος, *Xen.* ὁ σαλπιγκτὴς, ȣ͂, *Plut.*

Præconium, τὸ κήρυγμα, ατος, *Dem.*

Præcordia, τὰ περικάρδια, ων, *Poll.* τὰ ὑποχόνδρια, ων, *Dioſc.*

Præcox, πρώϊος, ία, ιον, *Theophr.*

Præcurro, προτρέχω, alicui, τινὸς, *Iſocr.*

Præcurſor, ὁ πρόδρομος, ȣ, *Plut.*

Præcurſus, us, τὸ προδρόμημα, ατος.

Præda, ἡ λεία, ας, *Xen.* ἡ ἄγρα, ας, *Herodot.* prædam ago, ληΐζω, *Thuc.* λαφυραγωγέω, *Plut.*

Prædatio, ἡ ληϛεία, ας, *Ariſtot.*

Prædatorius, a, um, ληϛρικὸς, ὴ, ὸν, navis, ναῦς, *Thuc.* ληϛικὸς, ὴ, ὸν, vita, βίος, *Ariſtot.*

Prædatrix, ἡ ληϛρὶς, ίδος.

Prædeſtino, προορίζω.

Prædicabilis, e, κηρυκτὸς, ὴ, όν.

Prædicamentum, ἡ κατηγορία, ας, *Ariſtot.*

Prædico, as, κηρύττω, *Xen.* i. e. *laudo*, εὐλογέω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* Conf. *Laudo.*

Prædico, is, προεξαγγέλλω, *Lycurg.* aliquid, προειπόν τι, *Xen.* vaticinando, προθεσπίζω, *Dion. Hal.* προφητίζω, *Hippocr.*

Prædictio, τὸ προάγγελμα, ατος, i. e. *vaticinium*, ἡ προφητεία, ας, *N. T.*

Prædiolum, τὸ χωρίδιον, ȣ, *Plut.*

Prædiſco, προμανθάνω, *Ariſtoph.*

Præditus, a, um, ἔχων, ȣσα, ον, aliqua re, τὶ, *Dem.*

Prædium, τὸ χωρίον, ȣ, *Dem.*

Prædo, ὁ ληϛὴς, ȣ͂, *Xen.* ὁ ληϛρικὸς, ȣ͂, *Plut.* marinus, ὁ πειράτης, ȣ, *Thuc.*

Prædor, ληϛεύω, vicos & agros infeſtans, κώμαις ϗ ἀγροῖς ἐπιτρέχων, *Herodian.* ληΐζομαι, *Thuc.*

Præeo, προάγω, *N. T.* ὑφηγέομαι, *Plut.*

Præfaris, προοιμιάζεις, *Ariſtot.*

Præfatio, τὸ προοίμιον, ȣ, *Ariſtot.* ὁ πρόλογος, ȣ, præfationem facio, προοιμιάζω, *Ariſtot.*

Præfectura, ἡ προϛασία, ας, *Dem.* militaris, ἡ ϛρατηγία, ας, *id.* urbana, ἡ ἀϛυνομία, ας, *Ariſtot.* annonæ, ἡ ἀγορανομία, ας, *Suid.*

Præfectus, ὁ προϛάτης, ȣ, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ προϛὰς, άντος, τινὸς, *Plato*, ὁ προεϛηκὼς, ότος, *Dem.* ὁ ἐφεϛηκὼς, ότος, *id.*

Præfero, προκομίζω, i. e. antepono, προτιμάω, aliquid alicui, τί τινος, *Plato*, aliquem alicui, προκρίνω τινά τινος, *Plut.* gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων, *Plato*, bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, *id.* honeſtum omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, *Dem.* me aliis, προτίθημι ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων, *Lucian.*

Præfica, ἡ ἐγχυτρίϛρια, ας, *Plato.*

Præficio, ἐφίϛημι, aliquem alicui, τινά τινι, *Plut.* καθίϛημί τινα ἐπί τι, *Iſocr.* ἐπί τινι, *id.* aliquem aliis, ἐπιτρέπω τινὰ τοῖς ἄλλοις, *Thuc.* bello, προϛίθημί τινα ϛρατηγὸν, *Dem.*

Præfinio, προορίζω, aliquid, τὶ, *N. T.*

Præfoco, ἄγχω, *Dem.*

Præfracte, αὐθαδῶς.

Præfractus, a, um, ὁ ϗ ἡ προκαταῤῥηκτος, ȣ, i. e. obſtinatus, ὁ ϗ ἡ αὐθάδης, εος, *Dem.*

Prægigno, προγεννάω.

Prægnans, ἡ ἐγκύȣσα, ης, *Ariſtot.* ἐγκύμων, ονος, *Plut.* mare ſ. maſculo, κύȣσα ἄῤῥενα, *Ariſtot.* ſum, κύω, *Theophr.* κυέω, *Ariſtot.* ἐγκύω, *id.* ἐν γαϛρὶ ἔχω, *N. T.*

Prægnatio, ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Prægredior, προβαίνω, alicui, τινὶ, *Ariſtot.*

Prægreſſio, ἡ πρόβασις, εως, τὸ πρόβημα, ατος.

Prægustator, ὁ προγευϛὴς, ȣ͂, *Athen.*

Prægusto, προγεύομαι, aliquid, τινὸς, *Athen.* προγευματίζω, *Ariſtot.*

Præhendo, vide *Prehendo.*

Præitio, ἡ ὑφήγησις, εως, *Ariſtot.*

Præjudicium, ἡ προκατάγνωσις, εως, ἡ καταχειροτονία, ας, *Dem.* præjudicio damno, προκαταγινώσκω, *id.*

Præjudico, προκαταγινώσκω, *Dem.*

Prælectio, ἡ προανάγνωσις, εως.

Prælego, προαναγινώσκω.

Prælior, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* ἁμιλλομαί τινι, *id.* συμμίγνυμί τινι, *id.* Conf. *Prælium.*

Prælium, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ἡ ἅμιλλα, ης, *id.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* terreſtre, μάχη πεζὴ, *id.* navale, ἡ ναυμαχία, ας, *id.* equeſtre, ἅμιλλα ἵππων, *Iſocr.* committo, ἔρχομαι εἰς μάχην, *Dem.* μάχομαι μάχην, *id.* cum aliquo, ποιέομαι μάχην πρός τινα, *id.* ob aliquid, ποιέω ἅμιλλαν περί τι, *Iſocr.* ποιέομαι ἀγῶνα ὑπέρ τινος, *Dem.* navale, ναυμαχέω, *id.* ναυμαχέω ναυμαχίαν, *id.* pedeſtre, πεζομαχέω, *id.* prælio vincere aliquem, κρατεῖν τινα μάχῃ, *Dem.* νικᾷν μάχῃ, *id.* νικᾷν τὴν μάχην, *id.* vinci, ἡττᾶσθαι μάχῃ, ſ. μάχην, *id.* adverſa fortuna uti in prælio cum aliquo, δυϛυχεῖν ἐν μάχῃ πρός τινα, *Iſocr.*

Prælongus, a, um, ὁ ϗ ἡ προμήκης, εος, *Theophr.*

Præluceo, προφαίνω, *Luc.* face, δᾳδȣχέω, *Athen.*

Præludium, τὸ προοίμιον, ȣ, *Ariſtot.* τὸ προαύλιον, ȣ, *id.*

Præludo, προαυλέω, *Ariſtot.* προαναβάλλομαι, *Iſocr.*

Præmando, is, προμασσάομαι, cibum, βρῶσιν, *Gal.*

Præmature, πρὸ καιρȣ͂.

Præmaturus, a, um, ὁ ϗ ἡ πρόωρος, ȣ. Conf. *Præcox.*

Præmeditatio, ἡ προμελέτησις, εως.

Præmeditor, προμελετάω, *N. T.*

Præmiſſio, ἡ προπομπὴ, ῆς, *Plut.*

Præmitto, προπέμπω, caduceatorem ad aliquem, κήρυκα πρός τινα, *Plut.* προαποϛέλλω κήρυκα, *Dem.* aliquem ad decipiendos aliquos, προκαθίημί τινα ἐξαπατᾷν τινας, *id.*

Præmium, τὸ ἆθλον, ȣ, *Dem.* τὸ γέρας, ατος, *id.* τὸ ἀριϛεῖον, ȣ, *id.* propono ſ. conſtituo, ἆθλον τίθημι, ὑπὲρ ȣ͂, *id.* belli in medio poſitum, ἆθλον τȣ͂ πολέμȣ κείμενον ἐν μέσῳ, *id.* dare alicui, διδόναι τινὶ ἀριϛεῖον, *id.* conſequi, τυγχάνειν τȣ͂ ἄθλȣ, *id.* ἀξιȣ͂σθαι τȣ͂ ἀριϛείȣ, *Iſocr.* tollere, ἀναιρεῖν τὸ γέρας, *Dem.*

Præmoneo, προπαραγγέλλω, προβιβάζω, *N. T.*

Præmonſtro, προδείκνυμι, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Præmunitio, τὸ προτείχισμα, ατος, *Plut.*

Præmunio, προτειχίζω, *Plut.*

Prænomen, ἡ προωνυμία, ας.

Prænuntio, προκαταγγέλλω, *N. T.* προαγγέλλω, pugnam, μάχην ἔσεσθαι, *Xen.*

Prænuntius, ὁ προάγγελος, ȣ, *Plut.*

Præoccupo, προκαταλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Theophr.* bellum, προεξανίϛαμαι πόλεμον, *Plut.*

Præparatio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *id.*

Præparato, ἐκ προπαρασκευῆς.

Præparo, παρασκευάζω, neceſſaria ad hiemem, τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα, *Plut.* aliquos ad virtutem, συμπαρασκευάζομαί τινας πρὸς ἀρετὴν, *Iſocr.* aliquem, προασκέω τινὰ, *Iſocr.*

Præpedio, κωλύω, aliquem, τινὰ, *Ariſtoph.* παρεμποδίζω τινα, *Lucian.*

Præpes, ὁ ϗ ἡ ὠκύπτερος, ȣ, *Plut.* Conf. *Celer.*

Præpollentia,

Præpollentia, ἡ ὑπεροχὴ ὑπεράτασις, εως, *Laërt.*

Præpondeo, ὑπερέχομαι, virtute, κατ' ἀρετὴν, *Ariſtid.* ἐπικρατέω, alicui, τινὸς, *Plut.* τὶ, *Iſocr.*

Præpondero, ςαθμῷ ὑπερέχω, i. e. pluris ſum, προτερεύω, *Gregor.* προτερέω, *Polyb.*

Præpono, idem quod *Præfero*, item *Præficio.*

Præpoſitio, ἡ πρόθεσις, εως, *Gramm.*

Præpoſtere, ὕςερον πρότερον.

Præpoſterus, a, um, ὁ ϗ ἡ πρωθύςερος, *Gramm.* oratio, ἡ ὑςερολογία, ας, *iid.*

Præputium, ἡ ἀκροβυςία, ας, LXX. ἡ ἀκροποσθία, ας, *Ariſtot.* τὸ ἐπαγώγιον, ου, *Dioſc.* ſeco, ἀποσκολύπτω, *Athen.* περιτέμνω τινὰ, N. T. attrahere ſibi, τὴν αἰδοίαν περιτομὴν ἐπικαλύπτειν, *Joſeph.*

Præripio, προαρπάζω, *Naz.*

Prærogativa, ἡ προνομία, ας, *Plut.* cui debetur, τὰ πρωτεῖα χρεωςούμενος, *Heliodor.* naturæ, τὸ πλεονέκτημα φύσεως, *Hermog.*

Præruptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπόῤῥωξ, γος, *Polyb.* ὁ ϗ ἡ ἀπόκρημνος, ου, *Diod. Sic.* petra, ἡ ἀπότομος πέτρα, *Lucian.*

Præs, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Lucian.*

Præſagio, προοράω, aliquid, τὶ, *Xen.* προαισθάνομαί τι, *Iſocr.*

Præſagium, τὸ προμάντευμα, ατος, ἡ προαίσθησις, εως, ἡ πρόγνωσις, εως, *Gal.*

Præſagus, a, um, προαισθανόμενος, ένη, ενον.

Præſcio, προΐσημι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Præſcius, a, um, προειδὼς, υῖα, ὸς, futuri, τὸ συμβησόμενον, *Iſocr.*

Præſcribo, ὑπογράφω, exemplar, ἀρχέτυπον, *Dion. Hal.*

Præſcriptio, ſ. Præſcriptum, τὸ πρόγραμμα, ατος, *Lucian.* ἡ προγραφὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Præſegmen, τὸ πρόκομμα, ατος, unguium, τὸ ἀπονύχισμα, ατος, *Laërt.*

Præſens, παρὼν, οῦσα, ὸν, *Dem.* ὑπάρχων, ουσα, ον, *id.* in præſens, εἰς τὸ παρὸν, *Iſocr.*

Præſentaneus, a, um, ἐνεργέςατος, άτη, ατον, remedium, βοήθημα, τὸ εὐθέως ὑγιάζον, *Dioſc.*

Præſentia, ἡ παρουσία, ας, *Dem.* in præſentia nocere, εἰς τὸ παρὸν βλάπτειν, *id.* videre, quid in præſentia fiat, θεωρεῖν τὸ παρὸν, ὃ γίγνεται, *id.* i. e. continuo, παραυτίκα, *Dem.*

Præſentio, προαισθάνομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* τινὸς, *Thuc.*

Præſepe, ἡ φάτνη, ης, *Lucian.*

Præſertim, μάλιςα δὲ, *Dem.* ſi, ἄλλως τ' ἐὰν, *Xen.* ἄλλως τε κἂν, *Dem.* ἄλλως τε ϗ εἰ, *Lucian.*

Præſes, ὁ πρόεδρος, ου, *Dem.* ὁ προεδρεύων, οντος, *id.* ſenatus, προεδρεύων τῆς βουλῆς, *id.* concionis, προεδρεύων ἔν τινι ἐκκλησίᾳ, *id.* ſum, vide *Præſideo.*

Præſidentia, ἡ προεδρία, ας, *Herodian.*

Præſideo, προεδρεύω, in concione, ἐν ἐκκλησίᾳ, *Dem.* in ſenatu, τῆς βουλῆς, *id.* rei, ἐπιςατέω τῷ πράγματι, *id.* urbi, προςατέω τῆς πόλεως, *Xen.* ἡγέομαι τῆς πόλεως, *id.*

Præſidiarius, ὁ φρουρὸς, οῦ, *Xen.*

Præſidium, ἡ φρουρὰ, ᾶς, *Dem.* colloco in oppidum, φρουρὰν εἰσάγω εἰς τὸ πόλισμα, *id.* impono arci, καθίςημι φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει, *id.* urbi, ἐγκαθίςημι φρουρὰν πόλει, *id.* ſum in præſidio, εἰμὶ ἐν φρουρᾷ, *id.* urbem præſidio teneo, φρουρᾷ κατέχω πόλιν, *id.* præſidium armis ejicere, ἐκβάλλειν φρουρὰν μεθ' ὅπλων, *id.* deſerere præſidia, λείπειν ἔρημα τὰ φρούρια, *id.* præſidio tutari urbem, φρουρεῖν πόλιν, *Iſocr.* præſidiis munitus, ὁ ϗ ἡ ἔμφρουρος, ου, *Dem.* deſtitutus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀφρούρητος, ου, *Plut.*

Præſignifico, προσημαίνω, *Dion. Hal.* aliquid per ſomnium, προδηλόω τι δι' ὀνείρου, *Æl.*

Præſtans, προέχων, ουσα, ον, *Dem.* διαφέρων, ουσα, ον, *id.* ὁ ϗ ἡ διάφορος, ου, *id.* præſtantiſſimus aliqua re, ὁ ϗ ἡ πρόκριτός τι, *id.* vir, ἀνὴρ ἀποτετελεσμένος, *Xen.* eruditione, ἄριςος κατὰ τὴν παιδείαν, *Dion. Hal.*

Præſtantia, ἡ ἐξοχὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Præſtat, ἄμεινόν ἐςι, κρεῖττόν ἐςι.

Præſtigiæ, τὸ γοήτευμα, ατος, *Plut.* ἡ τερατεία, ας, *Dion. Hal.* verborum, ἡ τερατολογία, ας, i. e. impoſtura, ὁ φενακισμὸς, οῦ, *Dem.* præſtigiis illudo, γοητεύω τινὰ, *Plut.*

Præſtigiator, ὁ γόης, ητος, *Herodot.* i. e. impoſtor quivis, ὁ ἀγύρτης, ου, *Philo*, ὁ ἀγυρτικὸς, οῦ, *Plut.*

Præſtituo, idem quod *Præfinio.*

Præſto, διαφέρω, aliquem, τινὸς, *Lucian.* Conf. *Antecello*, dicta, ἐμμένω τοῖς εἰρημένοις. Conf. *Impleo*, me virum juſtum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *Dem.* Conf. *Gero.*

Præſto, παρὼν, οῦσα, ὸν, *Dem.* ſum, πάρειμι, *Dem.* alicui, εἰμὶ μετά τινος, *Iſocr.* εἰμὶ σύν τινι, *Xen.* παρατυγχάνω τινὶ, *Polyb.*

Præſtolor, περιμένω, aliquid, τὶ, *Dem.* προσδοκάω τι, *id.* Conf. *Exſpecto.*

Præſtringo, περιςέλλω, oculos, ἀμαυρόω τὰς ὄψεις.

Præſtruo, προκατασκευάζω, *Herodian.*

Præſul, ὁ ἔφορος, ου, ὁ ἐπίσκοπος, ου, i. e. Præſes, ὁ πρόεδρος, ου. Conf. *Præſes.*

Præſum, ἐπιςατέω, negotiis, τῶν πραγμάτων, *Iſocr.* artificibus, τοῖς τεχνίταις, *Plut.* populo, προΐςημι τοῦ δήμου, *Dem.* rebus, τῶν πραγμάτων, *Iſocr.* inſulæ, ἐξηγέομαι τὴν νῆσον, *Thuc.* ἐπάρχω τῇ νήσῳ, *Iſocr.* ſenatui, προεδρεύω τῆς βουλῆς, *Dem.* urbi, δυναςεύω πόλεως, *Plat.* exercitui, ἡγέομαι τῆς δυνάμεως, *Dem.*

Præſumo, προλαμβάνω, *Thuc.*

Præſumptio, ἡ πρόληψις, εως, *Baſil.*

Prætendo, προκαλύπτω, *Plato*, i. e. prætexo, προφασίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Prætento, προπειράομαι.

Præter, παρὰ, *cum Accuſ.* præter meritum ſubacti, παρὰ τὴν ἀξίαν δεδουλωμένοι, *Dem.* ætatem, παρ' ἡλικίαν, *Plut.* paucos, παρ' ὀλίγους, *Dem.* modum, πέρα τοῦ τρόπου, *Lucian.* πέρα τοῦ μετρίου, *Dem.* ὑπερβαλλόντως, *id.* ſpem, παρ' ἐλπίδα, *Dem.* ἀνέλπιςον, *Plato*, opinionem, παρὰ δόξαν, *Dem.* ἀπροσδοκήτως, *id.* præter priores inimicos alios etiam abalienare, πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐχθροῖς ἑτέρους διαφόρους ποιεῖν, *id.* in Compoſitione fere redditur per παρὰ, e. g. prætereo, παραβαίνω, præterequito, παριππάζω, præterfluo, παραῤῥέω, &c.

Prætercurro, παρατρέχω, *Dion. Hal.*

Præterea, χωρὶς δὲ τούτων, *Lycurg.* alia multa, ϗ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα, *Dem.* πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, *Dion. Hal.*

Prætereo, διέρχομαι, aliquid, τὶ, *N. T.* regionem, διαλλάττω χώραν, *Xen.* locum, παραλλάττω τόπον, *Plut.* aliquid ſilentio, σιωπάω, τι, *Dem.* ἐγκαταλείπω τι, *id.* oratione, παραλείπω τι λόγῳ, *Iſocr.* dies præterierunt, διῆλθον αἱ ἡμέραι, *Lucian.*

Præterequito, παριππεύω, παριππάζω.

Præterfluo, παραῤῥέω, *Xen.*

Prætergredior, παραβαίνω, *Ariſtot.*

Præteritio, ἡ παράλειψις, εως, *Gramm.*

Præteritus, a, um, παρεληλυθὼς, υῖα, ὸς, *Iſocr.* tempus, πρότερος χρόνος, ὁ πρόσθεν χρόνος, ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, *Dem. Iſocr.*

Præterlabor, idem quod *Præterfluo.*

Prætermiſſio, ἡ παράλειψις, εως.

Prætermitto, παραλείπω, aliquid, τὶ, *Dem.* nihil amentiæ, ἐλλείπω οὐδὲν τῆς ἀνοίας, *Plato*, ſexcenta alia, ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων, *Plato.*

Præternavigo, παραπλέω, regionem, χώραν, *Plut.*

Præterquam, πλὴν, *Dem.* ἀλλ' ἢ, *Ariſtot.* quod, ἀλλ' ὅτι, *Syneſ.*

Præterveho, παρακομίζω.

Prætervolo, παραπέτομαι.

Prætexo, παρυφαίνω, i. e. *prætendo*, morbum, προφασίζομαι ἀῤῥωςεῖν, *Dem.* decreta alicujus, προΐςαμαι δόγματά τινος, *id.* nomen pacis, προβάλλομαι τοὔνομα τῆς εἰρήνης, *Dem.*

Prætextatus, a, um, ὁ ϗ ἡ περιπόρφυρος, ου, veſtis, ἐσθὴς, *Plut.*

Prætextus, us, ἡ πρόφασις, εως, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* prætextum præbere, πρόφασιν παρέχειν, *Dem.* quærere, ζητεῖν, *id.* confingere alicujus, πλάττειν ὑπέρ τινος, *id.* excogitare ſ. invenire, εὑρίσκειν, *id.* habere, ἔχειν, *id.* arripere, λαμβάνειν, *id.* adferre, λέγειν, *id.* approbare ſ. recipere, ἀποδέχεσθαι, *Dem.* tollere, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* prætextu uti alicujus, προφάσει χρῆσθαί τινος, *id.* παραπετάσματι χρῆσθαί τινι πράγματι, *id.* ſub prætexu boni, ἐν προσχήματι τοῦ ἀγαθοῦ, *Baſil.*

Prætor, ὁ περίβουλος, ου, *Dion. Hal.* militaris, ὁ ςρατηγὸς, οῦ, *Plut.*

Prætorianus, a, um, ἡγεμονικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* miles, πραιτωριανὸς, οῦ, *Herodian.*

Prætorium, τὸ βουλευτήριον, ου, *Dem.* militare, τὸ ςρατήγιον, ου, *Dion. Hal.* τὸ πραιτώριον, ου, *N. T.*

Prætorius, a, um, ςρατηγικὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* navis, ςρατηγὶς ναῦς, *Thuc.* porta, ςρατηγὶς πύλη, *Plut.*

Prætura, ἡ ἐπαρχία, ας, ἡ ςρατηγία, ας, *Plut.*

Prævaleo, idem quod *Præpolleo.*

Prævaricatio, ἡ παρανομία, ας, *Dem.* τὰ παράνομα, ων, *id.*

Prævaricator, ὁ παράνομος, ου, *Dem.*

Prævaricor, παρανομέω, *Dem.* καθυφίημι, *id.* ἐθελοκακέω τὴν δίκην, *Bud.*

Prævenio, φθάνω, aliquem, τινὸς, *Herodot.* judicium, τοῦ κριθῆναι, *Plut.* levitatem fortunæ, προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τύχην, *Iſocr.* ſed Prævenior, ὑςερίζομαι, *Iſocr.*

Præverto, idem quod *Prævenio.*

Prævideo, προείδομαι, *Lucian.* προοράω, *Dem.*

Prævius, ὁ ὁδηγὸς, οῦ, *Plut.*

Prandeo, ἀριςάω, *Dem.* ἄριςον ποιέομαι, *Thuc.*

Prandium, τὸ ἄριςον, ου, *Thuc.* capio, ἄριςον αἱρέομαι, *Dion. Hal.* præbeo alicui, ſ. prandio excipio aliquem, ἀριςίζω τινὰ, *Ariſtoph.* perparcum, ἡ ὀλιγαριςία, ας, *Plut.* paro, ἀριςοποιέω, *Dem.* prandii tempus, ὁ ἀριςητὸς, οῦ, *Heſych.* ſocius, ὁ συνάριςος, ου, *Xen.*

Pratenſis, e, λειμώνιος, ία, ιον, *Theophr.*

Pratum, ὁ λειμὼν, ῶνος, *Xen.*

Prave, πονηρῶς, *Dem.* μοχθηρῶς, *id.* proprie ςρεβλῶς.

Pravitas, ἡ πονηρία, ας, *Dem.* βδελυρία, ας, *id.* Conf. *Malitia.*

Pravus, a, um, πονηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, *id.* Conf. *Improbus*, *Flagitioſus.*

Precario, μετὰ δεήσεως.

Precarius, a, um, δεητικὸς, ὴ, όν.

Precatio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* ἡ λιπάρησις, εως, *Dion. Hal.* Conf. *Preces.*

Preces, αἱ εὐχαὶ, ῶν, *Dem.* ἡ δέησις, εως, *Dem.* ἡ αἴτησις, εως, *id.* & obſecrationes, δεήεις ϗ ἱκετηρίαι, *id.* publicæ, *ἱκετεία πάνδημος*, *Maccab.* fundere, *ποιεῖν ſ. ποιεῖσθαι δέησιν, ſ. αἴτησιν*, *Dem.* ad Deos, *εὔχεσθαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς*, *id.* *προσκυνεῖν τοὺς Θεοὺς*, *id.* precibus adſiduis inſtantes, *προσκαθήμενοι ϗ λιπαροῦντες*, *Dion. Hal.*

Precor, *δέομαι*, aliquid ab aliquo, *τινά τινος*, *Dem.* aliquid a Deo, *εὔχομαί τι Θεῷ*, *Iſocr.* Deos ut dent, *εὔχομαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς διδόναι*, *Dem.* aliquem juſta, *παρακαλέω τινὰ δίκαια*, *Plut.*

Prehendo, *ἀντιλαμβάνομαι*, aliquid, *τινὸς*, *Plut.* manu, *ἐπιλαμβάνομαι χειρὶ*, *Dem.* crines, *τριχῶν*, *Æſchin.*

Prehenſo, *ὑπολαμβάνω*, *Dion. Hal.*

Prelum, *ὁ πιεστὴρ, ῆρος, τὸ πιεστήριον, ȣ*, *Suid.*

Premo, *πιέζω*, aliquem, *τινὰ*, *Ariſtot.* labore, *τινὰ πόνῳ*, *Xenoph.* invidia, *τινὰ φθόνῳ*, *Plut.* bello, *κατέχω πολέμῳ*, *Thuc.* premi ære alieno, *εἶναι ὑπόχρεων τινὸς*, *Dem.*

Presbyter, *ὁ πρεσβύτερος, ȣ*, *N. T.*

Preſſe, *πεπιεσμένως.*

Preſſio, ſ. preſſura, *ἡ πίεσις, εως, ἡ θλίψις, εως.*

Pretioſus, *τίμιος, ία, ιον*, *Dem.* *ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, ȣ*, *id.* *πολλȣ̃ τίμιος*, *Lucian.*

Pretioſe, *τιμίως, ἐντίμως*, *Plat.*

Pretium, *ἡ τιμὴ, ῆς*, *Dem.* *τὸ τίμημα, ατος*, *id.* triplum, *τριπλασία τιμὴ*, *id.* æquale, *ἴση*, *id.* exiguum, *τίμημα μικρὸν*, *id.* æquum, *δίκαιον*, *id.* pretium alicujus rei æſtimare, *τιμὴν τινος λογίζεσθαι*, *Dem.* ſtatuere, *συνιστάναι τιμὰς τινος*, *id.* perſolvere alicui alicujus, *διδόναι τιμὴν τινός τινι*, *id.* *κατατιθέναι τινὶ τιμὴν*, *id.* pro aliquo, *ἀποτίσαι τινὶ τιμὴν ὑπέρ τινος*, *id.* accipere, *λαμβάνειν, κομίζεσθαι, ἀπολαμβάνειν, τιμὴν τινος*, *id.* emere quid eodem pretio, *πρίασθαι ſ. ἀγοράζεσθαί τι ἴσης τιμῆς*, *Dem.* redemptionis, *τὸ λύτρον, ȣ*, *Xen.* pretii magni, *ἄξιος, ία, ιον, πολλȣ̃*, *Laërt.* majoris, *ἄξιος πλείονος*, *Iſocr.* nullius, *ἄξιος ȣ̓δενὸς*, judico aliquem, *ἀξιόομαί τινα ȣ̓δενὸς*, *Thuc.* in pretio habeo, *τιμάω*, *Dem.* pretium augeo, intendo, *τιμȣλκέω*, *Baſ.* *χρήματα προστίθημι*, *Dem.*

Pridianus, a, um, *προτεραῖος, αία, αῖον.*

Pridie, *τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ*, *Ariſtot.* *τῇ προτεραίᾳ*, *Dem.*

Pridem, *πάλαι*, *Dem.* non ita pridem, *ἔναγχος*, *id.*

Primævus, a, um, *ὁ ϗ ἡ πρωτόγονος, ȣ*, *Dion. Hal.*

Primanus, a, um, *ὁ ϗ ἡ πρόταξλος, ȣ*, *Plut.*

Primarius, a, um, *πρῶτος τὸ ἀξίωμα.*

Primates, *οἱ μεγιστᾶνες, ων*, *N. T.* *οἱ πρωτεύοντες, ων*, *Dem.*

Primatus, us, *τὸ πρωτεῖον, ȣ*, *Dem.* de primatu contendere, *ἀμφισβητεῖν περὶ τ̃ ἡγεμονίας*, *Iſocr.*

Primigenius, a, um, *ὁ ϗ ἡ πρωτόγονος, ȣ*, *Dion. Hal.* *ὁ ϗ ἡ πρωτότοκος, ȣ*, *id.* *ὁ ϗ ἡ πρωτογενὴς, έος*, LXX. filius, *ὁ παῖς πρεσβύτατος*, *Plat.*

Primipara, *ἡ πρωτοτόκος, ȣ*, *Hom.*

Primitiæ, *ἡ ἀπαρχὴ, ῆς*, *Demoſth.* *τὸ κάταργμα, ατος*, *Plut.* *cum frugum, tum manubiarum*, *τὸ ἀκροθίνιον, ȣ*, *Thuc.* *τὰ ἀκροθίνια, ων*, primitias ſolvo, *ἀπάρχομαι*, LXX.

Primitivus, a, um, *ὁ ϗ ἡ πρωτότυπος, ȣ*, *Gramm.*

Primitus, *ἐξαρχῆς*, *Dem.* *πρῶτον*, *id.*

Primo, *πρῶτον*, *Dem.* *τοπρῶτον*, *id.*

Primogenitus, idem quod *Primigenitus.*

Primordium, *ἡ ἀρχὴ, ῆς*, *Demoſth.* Conf. *Initium.*

Primores, *οἱ πρῶτοι, ων*, *Plut.*

Primum, idem quod *Primo.*

Primus, a, um, *πρῶτος, η, ον*, *Dem.* inter primos duco, *ἐν πρώτοις ἄγω*, *Dion. Hal.* primas teneo, *τὰ ἄριϛα φέρομαι*, *Ariſtid.* alicui concedo, *δευτερεύω τινὶ*, *Plut.* primo adſpectu, *κατὰ τ̃ πρώτην πρόσοψιν*, *Dion. Hal.* prima fronte, *αὐτόθεν*, *id.* primo quoque tempore, *ὡς τάχιϛα*, *Xen.* *τάχιϛα*, *Iſocr.* prima luce, *ἅμα τῇ ἡμέρᾳ*, *Dem.* in primis, *τὰ πρῶτα*, *Lucian.*

Princeps, *ὁ ἄρχων, οντος*, *Dem.* *ὁ δυνάϛης, ȣ*, *Lucian.* *ὁ δυναϛεύων, οντος*, *Plato*, vir, *ἀνὴρ πρῶτος*, *Plut.*

Principalis, e, *ἀρχικὸς, ὴ, ὸν*, *Iſocr.* *ἡγεμονικὸς, ὴ, ὸν*, *Dem.*

Principaliter, *ἀρχικῶς.*

Principatus, us, *ἡ δυναϛεία, ας*, *Dem.* *τὸ ἡγεμονικὸν, ȣ̃*, *Philo*, *τὸ πρωτεῖον, ȣ*, *Dem.* Conf. *Primatus.*

Principio, *παρὰ τὴν ἀρχὴν*, *Chryſ.* Conf. *Initio*, & *Principium.*

Principium, *ἡ ἀρχὴ, ῆς*, *Dem.* in principio, *ἐπ' ἀρχῇ*, *Dion. Hal.* a principio, *ἀρχῆθεν*, *Herodot.* *ἐξαρχῆς*, *Dem.* *ἀπαρχῆς*, *id.* *καταρχὰς*, *id.* *τοκαταρχὰς*, *id.*

Prior, *πρότερος, έρα, ερον*, *Thuc.* ſum, *προτερεύω*, *Theophr.*

Priſcus, a, um, *ἀρχαῖος, αία, αῖον*, *Xen.* *πρεσβύτατος, άτη, ατον*, *Dion. Hal.* Conf. *Antiquus.*

Priſtinus, a, um, *ἀρχαῖος, αία, αῖον*, *Xen.* *παλαιὸς, ὰ, ὸν*, *Dem.* *ὁ, ἡ, τὸ, ἐξ ἀρχῆς*, habitatio, *διατριβὴ*, *Æl.*

Private, ſ. Privatim, *ἰδίᾳ*, *Dem.* *κατ' ἰδίαν*, *Dion. Hal.*

Privatio, *ἡ ϛέρησις, εως*, *Ariſtot.* *ἡ ἀποϛέρησις, εως*, *Iſocr.*

Privativus, a, um, *ϛερητικὸς, ὴ, ὸν*, *Ariſtot.*

Privatus, a, um, *ἴδιος, ία, ιον*, *Dem.* homo, *ὁ ἰδιώτης, ȣ*, *id.* *ἰδιωτεύων, οντος*, *id.* res, *τὰ ἴδια, ων*, *id.* vita, *ἡ ἰδιωτεία, ας*, *Xen.* hoſpes, *ὁ ἰδιόξενος, ȣ*, *Dion. Hal.*

Privigna, *ἡ προγόνη, ης*, *Theophr.*

Privignus, *ὁ πρόγονος, ȣ*, *Bud.*

Privilegium, *τὸ προτέρημα, ατος, ἡ προνομία, ας*, *Lucian.* habere, *προνομίαν ἔχειν*, *id.* dare alicui, *διδόναι τινὶ*, *id.*

Privo, *ϛερέω*, aliquem aliqua re, *τινός τινα*; *Xen.* *ἀποϛερέω τινά τινος*, *Iſocr.* *τινά τι*, *id.*

Prius, *πρότερον*, *Dem.* quam, *πρότερον, ἢ*, *Dem.* *πρότερον, πρὶν ἢ*, *Lycurg.* priuſquam audiverim, *πρὸ τȣ̃ ἀκȣ̃σαι*, *Xen.*

Pro, *πρὸ*, urbe, *πόλεως*, *Herodian.* foribus, *πρὸ θυρῶν*, *N. T.* pro ſorore pugnare, *πρὸ ἀδελφῆς ἀμύνειν*, pro me ſe vendicarunt, *πρὸ ἐμȣ̃*, *N. T.* pro rege pugnare, *ἀμύνεσθαι ὑπὲρ βασιλέως*, *Plut.* pro aliquo dicere, *ὑπέρ τινος λέγειν*, *Dem.* pro arbitratu ſuo, *κατὰ τὸ δοκȣ̃ν αὐτοῖς*, *Plut.* pro facultatibus, *κατὰ τὴν ὑπάρχȣσαν ȣ̓σίαν*, *Thuc.* pro meis viribus, *κατ' ἐμὲ*, *Lucian.* pro parvis beneficiis magna referre, *μεγάλα ἀντὶ μικρῶν εὐεργετεῖν*, *Xen.* optima pro jucundis accipere, *βέλτιϛα ἀντὶ τ̃ ἡδέων λαμβάνειν*, *Dem.* pro præſenti rerum conditione, *ἐκ τ̃ ὑπαρχόντων*, *Dem.* *ἐκ τ̃ ἐνόντων*, *Lucian.*

Proavia, *ἡ προμάμμα, ης*, *Philo*, *ἡ μήτηρ τȣ̃ πάππȣ*, *Dem.*

Proavus, *ὁ πρόπαππος, ȣ*, *Dem.* paternus aut maternus, *πρὸς πατρὸς, ἢ μητρὸς*, *Iſocr.*

Probabilis, e, *πιθανὸς, ὴ, ὸν*, *Dem.*

Probabilitas, *ἡ πιθανότης, ητος*, *Plato.*

Probabiliter, *εὐλόγως*, *Dem.* *πιϛῶς*, *id.* minus, *ἀπιθάνως*, *Iſocr.* *δυσπίϛως*, *id.*

Probatio, *ἡ πίϛις, εως*, *Dem.* *ἡ ἀπόδειξις, εως*, *id.* *ὁ ἔλεγχος, ȣ*, *id.* probationem petere ab aliqua re, *λαμβάνειν πίϛιν ὑπό τινος*, *Iſocr.* niti alicujus maxime teſtimonio, *εἶναι πλεῖϛον ἔλεγχον διὰ μαρτυρίαν*, *Dem.* exhibere, *παρέχειν πίϛιν*, *id.* fieri de aliqua re, *γίγνεσθαι ἔλεγχον περί τινος*, *id.* uti probatione aliqua, *χρῆσθαί τινι πίϛει*, *Iſocr.*

Probe, *καλῶς*, *Dem.* *ὀρθῶς*, *id.*

Probitas, *ἡ καλοκἀγαθία, ας*, *Xen.* morum, *τ̃ τρόπων*, *Iſocr.* *ἡ χρηϛότης, ητος*, *Plut.*

Probo, i. e. *exploro*, *δοκιμάζω*, aurum igne, *τὸ χρυσὸν ἐν τῷ πυρὶ*, *Iſocr.* i. e. approbo, aliquid, *ἀρέσκει τί ἐμοὶ*, *Dem.* i. e. confirmo, *ἐπιδεικνύω*, aliquid, *τὶ*, *id.* liquido, *ἐλέγχω τι καθαρῶς*, *id.*

Proboſcis, *ἡ προβοσκὶς, ίδος*, *Diod. Sic.*

Probroſus, a, um, *ὁ ϗ ἡ ἐπονείδιϛος, ȣ*, *Iſocr.*

Probrum, *τὸ ὄνειδος, εος*, *Dem.* probris inſector ſ. adficio aliquem, *ὀνειδίζω τινὶ*, *id.* *βλασφημέω κατά τινα*, *Iſocr.* *εἴς τινα*, *Dem.* *λοιδόρημα ποιέομαί τινα*, *Plut.* *βλασφημίαν λέγω τινὶ*, *id.* Conf. *Convicium.*

Probus, a, um, *ἀγαθὸς, ὴ, ὸν*, *Dem.* vir, *ἄνθρωπος χρηϛὸς*, *id.* *ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς*, *id.* i. e. probatus, *ὁ ϗ ἡ δόκιμος, ȣ*, moneta, *νόμισμα, ἀργύρεον δόκιμον*, *Dem.*

Procacitas, *ἡ προπέτεια, ας*, *Dem.* *ἡ ἀναίδεια, ας*, *id.*

Procax, *ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος*, *Dem.* *ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, έος*, *id.* *ὁ ϗ ἡ ἔξορμος, ȣ*, *Ariſtot.*

Procedo, *προβαίνω*, *Dem.* *χωρέω*, *id.* res procedit, ut vult, *προχωρεῖ αὐτῷ τὰ πράγματα, ἢ ἐβȣ́λετο*, *Thuc.* plurimum noctis proceſſerat, *τὸ πλεῖϛον τ̃ νυκτὸς προκεχωρήκει*, *Herodian.* in philoſophia, *προκόπτω ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ*, *Lucian.* in virtute, *ἐπ' ἀρετῇ*, *Plut.* *πρὸς ἀρετὴν*, *Iſocr.*

Procella, *ἡ καταιγὶς, ίδος*, *Ariſtot.* *ἡ κυματωγὴ, ῆς*, *Lucian.* *ἡ θύελλα, ης*, *Ariſtot.*

Procelloſus, *ὁ ϗ ἡ θυελλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ κυματώδης, εος*, *Ariſtot.*

Proceres, *οἱ δυναϛεύοντες, ων.* Conf. *Princeps*, item *Primates.*

Proceritas, *τὸ μῆκος, εος*, *Plato.*

Procerus, a, um, *ὁ ϗ ἡ εὐμήκης, εος*, *Lucian.* *ὁ ϗ ἡ ἐπιμήκης, εος*, *id.* *ὁ ϗ ἡ προμήκης, εος*, *Syneſ.*

Proceſſio, ſ. Proceſſus, *ἡ πρόβασις, εως*, Spiritus S. *ἡ ἐκπόρευσις τȣ̃ πνεύματος ἁγίȣ*, *Naz.*

Providentia, *ἡ πρόπτωσις, εως*, *Dioſc.*

Procido, *προπίπτω*, ad genua, *προπίπτω πρὸς γόνατα*, *Dem.*

Procinctus, us, *ἡ προβολὴ, ῆς*, in procinctu ſtare, *ἐν προβολῇ εἶναι*, *Plut.*

Proclamatio, *ἡ ἀνακήρυξις, εως.*

Proclamo, *ἀναβοάω*, *Plat.* ut præco, *ἀνακηρύττω*, *Lucian.*

Proclino, *κατακλίνω*, *Plut.*

Proclivis, e, *ὁ ϗ ἡ ἐπίφορος, ȣ*, *Hippocr.* *ὁ ϗ ἡ εὐκατάφορος, ȣ*, ad aliquid, *πρός τι*, *Ariſtot.* *ὁ ϗ ἡ εὐεπίφορος, ȣ*, *Strabo*, ſum ad aliquid, *ἀποκλίνω πρός τι*, *Ariſtot.* *ῥέπειν πρός τι*, *id.* *εὐκατάφορον εἶναι πρός τι*, *id.*

Proclivitas, *ἡ ἐπιῤῥέπεια, ας*, *Chryſ.* *ἡ εὐκαταφορία, ας*, *Laërt.* *ἡ καταφέρεια, ας*, *Athen.*

Proconſul, *ὁ ἀνθύπατος, ȣ*, *Plut.* ſum, *ἀνθυπατεύω*, *Herodian.*

Proconſularis, e, *ἀνθυπατικὸς, ὴ, ὸν*, *Plut.*

Proconſulatus, us, *ἡ ἀνθυπατεία, ας*, *Herodian.* proconſulatum gero, *ἀνθυπατεύω*, *id.*

Procraſtinatio, *ἡ ὑπερημερία, ας*, *Dem.* *ἡ ὑπέρθεσις, εως*, *Phil.* *ἡ ἀναβολὴ, ῆς*, *Plut.*

Procraſtino, *ἀναβολὴν ποιέομαι*, *Plut.* aliquid, *τινὸς*, *id.* *ἀναβάλλομαί τι εἰς ὑϛεραίαν*, *Dem.*

Procreatio, ἡ γέννησις, εως, *Plato*, liberorum, ἡ παιδοποιΐα, ας, *Plut.* ἡ τεκνοποιΐα, ας, *Ariſtot.*

Procreo, γεννάω, aliquem, τινὰ, *Xen.* liberos, ποιέομαι παῖδας, *Iſocrat.* παιδοποιέομαι, *Xen.*

Procreator, ὁ γεννητὴς, ȣ͂, *Plato*, liberorum, ὁ παιδοποιὸς, ȣ͂, *Eurip.* ὁ τεκνοποιὸς, ȣ͂, *Herodot.*

Procubitor, ὁ πρόκοιτος, ȣ, ὁ φρȣρὸς, ȣ͂, *Xen.*

Procudo, παρακολάπτω.

Procul, πόῤῥω, a periculis remoti, τ͂ κινδύνων ὄντες, *Dem.* ab Alba, ἄποθεν τ͂ Ἄλϐης, *Plut.* magis, ποῤῥωτέρω, *Lucian.* dubio, ἀναμφισϐητήτως, *Dem.* abſum, ἐκ πολλȣ͂ διαςήματός εἰμι, *Lucian.* habito ab aliquo, ἀποικέω τινὸς, *Thuc.*

Proculco, καταπατέω, *Thuc.*

Procumbo, κατάκειμαι, *Plut.* in genu, εἰς γόνυ ὀκλάζω, *Lucian.*

Procuratio, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐπιμέλεια, ας, *id.*

Procurator, ὁ διοικητὴς, ȣ͂, *Plut.* ὁ ἐπίτροπος, ȣ, *Herodian.* ὁ ἐπιμελητὴς, ȣ͂, *Xen.*

Procuro, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινὸς, *Plato*, τὶ, *id.* διοικέω τι, *Dem.* κήδομαί τινος, *Plut.* alicui multa bona, προξενέω τινὶ πολλὰ ἀγαθὰ, *Æl.*

Procurro, προτρέχω, *Iſocr.*

Procurſus, ἡ προδρομὴ, ῆς, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς.

Procus, ὁ μνηςὴρ, ῆρος, ὁ μνηςεύων, οντος.

Prodeambulo, ἐκπεριπατέω.

Prodeo, παρίημι, aliquo, εἴς τινα τόπον, *Xen.* in publicum, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, ex arce, ἐκφοιτάω ἐκ τ͂ ἀκροπόλεως, *Plut.* in medium, ἔρχομαι εἰς τὸ μέσον.

Prodigalitas, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀκολασία, ας, *id.*

Prodige, ἀσώτως, vivo, ἀσωτεύομαι, *N. T.*

Prodigioſe, τερατικῶς, *Plut.*

Prodigioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ τερατώδης, εος, *Iſocr.*

Prodigium, τὸ τέρας, ατος, *Plut.* τὸ σημεῖον, ȣ, *Dem.*

Prodigo, ἀσωτεύομαι, patrimonium, τὰ ἐκ τȣ͂ πατρὸς χρήματα, *Æl.* omnia, ἀταμιεύτως πᾶσαν δύναμιν ἀναλίσκω, *id.*

Prodigus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄσωτος, ȣ, *Dem.*

Proditio, ἡ προδοσία, ας, *Dem.* ἡ πρόδοσις, εως, *id.*

Proditor, ὁ προδότης, ȣ, *Dem.* ὁ προδιδȣ̀ς, όντος, *id.*

Proditorie, προδοτικῶς, *Lucian.*

Proditorius, a, um, προδοτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Proditrix, ἡ προδότις, ιδος, *Eurip.*

Prodo, προδίδωμι, urbem, πόλιν, *Xenoph.* cauſſam, δίκην, *Dem.* remp. καταπροδίδωμι τὰ κοινὰ, *Lucian.* res geſtas memoriæ, ἱςορέω τὰ πεπραγμένα, *Plut.* δίδωμι τῷ λόγῳ, *Naz.*

Prodromus, ὁ πρόδρομος, ȣ, *Plut.*

Produco, παρατείνω, aliquid, τὶ, *Lucian.* ſermones, ἀναμηκύνω τȣ̀ς λόγȣς, *idem*, teſtes, παρίςημι μάρτυρας, *Dem.* ἀπάγομαι μάρτυρα περί τινος, *Iſocr.* παρέχομαι μάρτυρα, *id.* convivium, ἀποτείνω τ͂ πότον, *Lucian.*

Productio, ἡ ἔκτασις, εως, *Gramm.* ἡ ἀναϐολὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Profanatio, ἡ βεϐήλωσις, εως.

Profano, βεϐηλόω, LXX.

Profanus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄθυτος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀνίερος, ȣ, *Plut.*

Profectio, ἡ πορεία, ας, *Dem.* ἡ ὁδοιπορία, ας, *Xen.* ad bellum, ἡ ἔξοδος, ȣ, *Dem.*

Profecto, δῆτα, *Dem.* ἦ μὴν, *id.* ἀληθῶς, *id.*

Profectus, us, ἡ προκοπὴ, ῆς, *Plut.*

Profero, προφέρομαι, *Dion. Hal.* Conf. *Produco.*

Profeſſio, τὸ ἐπάγγελμα, ατος, *Ariſtot.*

Ex Profeſſo, ἐκ τȣ͂ προφανȣ͂ς, *Lucian.* ἐκ τ͂ ἰθείας, *Herodot.*

Profeſſor, ὁ ἐπαγγελτὴς, ȣ͂, artium, ὁ διδάσκαλος, ȣ, *Dem.*

Proficio, ἐπιδίδωμι, in virtutis ſtudio, πρὸς ἀρετὴν, *Iſocr.* εἰς ἀρετὴν, *Plato*, in ſtudiis mathematicis, προκόπτω ἐν τοῖς μαθήμασι, *Lucian.* ſapientia & ætate, σοφίᾳ ϗ ἡλικίᾳ, *N. T.* valde, ἐπίδοσιν μεγάλην λαμϐάνω, *Iſocr.* nihil, εἰς τὸ πρόσθεν πράττω μηδὲν, *Dion. Hal.*

Proficiſcor, πορεύομαι, terra, κ͂ γῆν, *Thuc.* in Cyprum, εἶμι εἰς τ͂ Κύπρον, *Herodot.* in urbem, ἄπειμι πρὸς τὸ ἄςυ, *Plato*, per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, *Plut.* per regionem, διέρχομαι χώραν, *id.* peregre, ἀποδημέω, *Plato.*

Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, artem aliquam, ἄσκησίν τινα, *Lucian.* i. e. *doceo*, διδάσκω τινὰ τέχνην τȣ̀ς ἄλλȣς, *Dem.* i. e. *aperte confiteor*, προσομολογέω, *Iſocr.*

Profligatio, ἡ ἧττα, ης, *Dem.*

Profligatus, a, um, διαφθαρεὶς, εῖσα, έν. Conf. *Perditus, a, um.*

Profligo, φυγαδεύω, *Phil.* Conf. *Fugo.*

Profluens, ὁ προῤῥέων, οντος, ὁ ϗ ἡ ἀπόῤῥȣς, ȣ, *Athen.*

Profluentia, ἡ ἐπίῤῥοια, ας, *Dion. Ar.*

Profluo, ἀποῤῥέω, alicunde, τινὸς, *Dioſc.*

Profluvium, ἡ ῥύσις, εως, *Ariſtot.* ventris, ἡ διάῤῥοια, ας, *Gal.* verborum hominis garruli, οἱ λογοδιάῤῥοια, ας, *Athen.*

Perfore, ὠφελήσειν, χρήσιμον ἔσεσθαι.

Profugio, ἀποφεύγω, *Dem.* Conf. *Fugio.*

Profugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Profugus, a, ὁ φυγὰς, άδος, *Dem.* φεύγων, ȣσα, *Iſocr.* ad hoſtes, ὁ ϗ ἡ αὐτόμολος, ȣ, *Xen.* ὁ μετανάςης, ȣ, *Phil.* ὁ ϗ ἡ πρόσφυξ, γος, *id.*

Profunde, βαθέως.

Profunditas, τὸ βάθος, εος, aquæ, τȣ͂ ὕδατος, *Xen.* τὸ βάθυσμα, ατος, *Theophr.*

Profundo, προχέω, aliquid, τὶ, *Herodian.* i. e. prodigo, ἀσωτεύομαι. Conf. *Prodigo.*

Profundus, a, um, βαθὺς εῖα, ὺ, fluvius, ποταμὸς, ſomnus, ὕπνος, *N. T.* pax, εἰρήνη, *Herodian.*

Profuſe, ἀφειδῶς, *Dem.*

Profuſio, ἡ πρόχυσις, εως, *Herodot.* bonorum, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.*

Profuſus, a, um, δαπανηρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* Conf. *Prodigus.*

Progeneratio, ἡ γέννησις, εως, *Plato.*

Progenero, γεννάω, *Xen.*

Progenies, τὸ γέννημα, ατος, *Plut.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Philo.*

Prognatus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ός. Conf. *Natus.*

Progredior, πρόειμι, *Dem.* Conf. *Procedo*, & *Proficio.*

Progreſſio, ſ. Progreſſus, ἡ πορεία, ας, *Dem.* τὸ βάδισμα, ατος, *id.* in artibus, ἡ προκοπὴ ἐν τ͂ τέχναις, *Lucian.* progreſſum facio in virtute, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν, *Iſocr.* Conf. *Proficio*, progreſſu temporis, προϐαίνοντος χρόνȣ, *Dem.* προϊόντος χρόνȣ, *id.* τῷ χρόνῳ, *Dion. Hal.*

Proh, φεῦ! anima, ὦ ψυχή! *Xen.* virum! φεῦ τȣ͂ ἀνδρός! *id.* proh Deûm hominumque fidem! ὦ γῆ ϗ θεοί! *Dem.*

Prohibeo, κωλύω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquid, διακωλύω τι, *Plat.* κατακωλύω τι, *Dem.* aliquem ab aliqua re, εἴργω τινὰ ἀπό τινος, *Xen.* ἀπείργω τινά τινος, *Plut.* ἀπωθέω τινά τινος, *id.*

Prohibitio, ἡ κώλυσις, εως, ἡ ἐπικώλυσις, εως, *Xen.*

Prohibitor, ὁ διακωλυτὴς, ȣ͂, *Plato.*

Projectio, ἡ ῥίψις, εως, *Plato*, ἡ ἀποϐολὴ, ῆς.

Projectitius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπόϐλητος, ȣ, *N. T.*

Projectura, idem quod *Projectio.*

Projicio, ἀποῤῥίπτω, chlamydem, χλαμύδα, *Herodian.* aliquid, ἀποϐάλλω τι, *Plut.*

Proin, ſ. Proinde, διὸ, διὰ τȣ͂το, καὶ τοι, *Iſocr.* Conf. *Ergo, Igitur.*

Prolabor, καταπίπτω, in terram, ἐπὶ τ͂ γῆς, *Xen.* ex equo, ἀφ᾽ ἵππȣ, *id.* huc uſque, προάγομαι εἰς τȣ͂το, *Dem.*

Prolapſio, ἡ πρόπτωσις, εως, *Dioſc.*

Prolatatio, ἡ ὑπέρθεσις, εως, *Phil.*

Prolato, ἀναϐάλλομαι. Conf. *Procraſtino.*

Proles, ὁ γόνος, ȣ, *Dion. Hal.* αἱ γοναὶ παίδων, *id.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Xen.* maſcula, γενεὰ ἄῤῥην, *Dion. Hal.* prolem habeo, γενεὰν ἔχω, *id.* relinquo, γένος καταλείπω, *id.*

Prolicio, ἐφέλκω, *Ariſtot.*

Prolixe, ἀποτάδην, *Lucian.* prolixius immoror, ἐπιδαψιλεύομαι, *Dion. Hal.* ſcribo, διεξοδικώτερον γράφω, *Naz.* differo de re aliqua, μηκύνω τι, *Thuc.*

Prolixitas, τὸ μῆκος, εος, orationis, λόγȣ, *Dem.*

Prolixo, μηκύνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Prolixus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐπιμήκης, εος, *Dioſc.* i. e. *benevolus*, εὐνοϊκὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ne ſim prolixus, ἵνα μὴ μακρὰ λέγω, *Dem.* prolixa oratione utor, μακρολογέω, *Plato*, μακρȣ̀ς λόγȣς ἀποτείνω, *id.* τȣ̀ς λόγȣς ἀπομηκύνω, *Luc.*

Proloquor, ἀποφθέγγομαι, *Laërt.*

Proludium, ὁ προαγὼν, ῶνος, *Plut.*

Proludo, προαγωνίζομαι, *Herodian.*

Proluo, λȣ́ω, *Lucian.*

Proluſio, τὸ προαγώνισμα, ατος.

Proluvies, ἡ πλημμύρα, ας.

Proluvium, ἡ πρόχυσις, εως, *Herodot.*

Promano, idem quod *Profluo.*

Promercalis, e, ὁ ϗ ἡ ὤνιος, ȣ, *Plut.*

Promereo, ſ. Promereor, προσάγομαι, aliquid aliqua re, τί τινι, *Plut.* bene de rep. εὐεργετέω τὸ κοινὸν, *Ariſtot.* Conf. *Mereor.*

Promeritum, ἡ εὔνοια, ας, *Poll.* Conf. *Meritum.*

Promiſcue, ἀναμὶξ, *Xen.*

Promiſcuus, a, um, ὁ ϗ ἡ σύμμικτος, ȣ, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ συμμιγὴς, έος, *Ariſtid.*

Promiſſio, ἡ ὑπόσχεσις, εως, *Dem.* ἡ ἐπαγγελία, ας, *id.* Conf. *Pollicitatio.*

Promiſſor, ὁ ὑπισχνȣ́μενος, ȣ, *Dem.* ὁ ἐπαγγειλάμενος, ȣ, *id.*

Promiſſum, τὸ ἐπάγγελμα, ατος, *Dem.*

Promitto, ὑπισχνέομαι, *Dem.* Conf. *Polliceor.*

Promo, προφέρω, e penu, ἐκ ταμείȣ, *Iſocr.* veſtem, προχειρίζομαι ἐσθῆτα, *Lucian.*

Promontorium, ἡ ἄκρα, ας, *Pauſan.*

Promoveo, παράγω, aliquem ad honores, τινὰ εἰς ἀξίωμα, *Plut.* ad gloriam, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, *id.* a theatro ad maximas dignitates, μετάγω ἀπὸ τ͂ σκηνῆς ἐπὶ μεγίςας πράξεων, *Herodian.*

Prompte, προθύμως, *Dem.* εὐθύμως, *id.* προχείρως, *id.*

Promptitudo, ἡ ἑτοιμότης, ητος, *Dem.*

Promptuarium, τὸ ταμιεῖον, ȣ, *Iſocr.*

Promptus, a, um, ὁ ϗ ἡ πρόχειρος, ȣ, *Plut.* i. e. paratus, ὁ ϗ ἡ πρόθυμος, ȣ, *Dem.* ἕτοιμος, η, ον, *id.*

Promulgatio, ἡ ἀνακήρυξις, εως, ἡ δημοσίευσις, εως.

Promulgo, ἐπαγγέλλομαι, *Lucian.* per præconem, ἀνακηρύσσω, *id.*

Promulſis, τὸ ὑδρόμελι, ιτος, *Dioſc.*

Promus, ὁ ταμίας, ȣ, *Ariſtot.*

Promuſcis, idem quod *Proboſcis.*

Pronepos, ὁ προέκγονος, ου, ὁ δισέγγονος, ου, *Harmenop.*

Proneptis, ἡ δισεγγόνη, ης, *Harmenopul.*

Pronomen, ὄνομα ἀντώνυμον, *Dion. Hal.*

Pronuba, ἡ προμνήστρια, ας, *Lucian.* ἡ προμνηστὶς, ίδος, *Xen.* ἡ νυμφαγωγὸς, οῦ, *Dion. Hal.*

Pronubus, ὁ νυμφοστόλος, ου, *Nyſſen.* ὁ νυμφαγωγὸς, οῦ, *Chryſ.*

Pronunciatio, ἡ τῆς φωνῆς ἐκφορὰ, ᾶς, *Dion. Hal.* ἐκφώνησις, εως, *Damaſc.* oratoria, ἡ ὑπόκρισις, εως, *Ariſtot.*

Pronunciatum, τὸ ἀξίωμα, ατος, *Bud.*

Pronuncio, ἐκφωνέω, nihil de aliqua re, ἀποφαίνομαι οὐδὲν περί τινος, *Dem.*

Pronurus, ἡ ἐκγόνου γαμετή.

Pronus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐκατάφορος, ου, *Diod. Sic.* Conf. *Proclivis.*

Proemior, προοιμιάζω, *Ariſtot.*

Prooemium, τὸ προοίμιον, ου, *Ariſtot.*

Propagatio, ἡ διάφυσις, εως.

Propago, παραφύω, ἀποφυάδας γεννάω.

Propago, inis, ἡ παραφυὰς, άδος, LXX.

Propalam, προφανῶς, φανερῶς, *Herodian.*

Propatruus, ὁ προπατράδελφος, ου.

Propatulus, a, um, ὁ ϗ ἡ προφανὴς, 'έος, *Thuc.*

Prope, ἐγγὺς, aliquem, τινὶ, *Ariſtot.* τινὸς, *id.* ἐγγύθεν τινὸς, *Plut.* σύνεγγύς τινος, *Ariſtot.* qui prope adſunt, οἱ πλησίον ὄντες, *Dem.* prope dixi, quæ, σχεδὸν εἴρηκα, ἃ, *id.* prope terram, πρὸς τῇ γῇ, *Dem.*

Propediem, αὐτίκα δὴ μάλα, ἐν βραχεῖ.

Propello, ἀπωθέω, *Dem.*

Propemodum, παραμικρὸν, *Dem.* μονονοὺ, *id.* μονονουχὶ, *id.*

Propempticum, προπεμπτικὸν, οῦ.

Propendeo, ῥέπω, ad aliquid, πρός τι, *Joſeph.* ὁρμάω πρός τι, *Dem.*

Propenſe, προθύμως, *Iſocr.*

Propenſio, ἡ ἐπιῤῥέπεια, ας, *Chryſ.*

Propenſus, a, um, ὁ ϗ ἡ προπετὴς, 'έος, ad aliquid, πρός τι, *Plato.* Conf. *Proclivis.*

Properanter, ἐσπευσμένως, *Joſeph.* διὰ σπουδῆς, *Herodian.* μετὰ πολλῆς σπουδῆς, *Xen.*

Properantia, ſ. Properatio, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Iſocr.* Conf. *Feſtinatio.*

Properatim, idem quod *Properanter.*

Properatio, vide *Properantia.*

Properato, Propere, Properiter, idem quod *Properanter.*

Propero, σπεύδω, *Dem.* aliquid, ἐπισπεύδω τι, *id.* Conf. *Feſtino.*

Properus, a, um, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* Conf. *Celer.*

Propheta, ὁ προφήτης, ου, *Plut.*

Prophetia, ἡ προφητεία, ας, *N. T.*

Propheticus, a, um, προφητικὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Prophetis, ſ. Prophetria, ἡ προφῆτις, ιδος, *N. T.*

Propinatio, ἡ πρόποσις, εως, *Plut.*

Propino, προπίνω, alicui, τινὶ, *Dem.* poculum, τινὶ κύλικα, *Athen.* i. e. *propinando offero,* viginti quinque nummum myriades, πέντε ϗ εἴκοσι μυριάδας, *Plut.* i. e. *prodo,* Græciam, τὴν Ἑλλάδα, *Dem.* me ad deridendum, ὀφλισκάνω γέλωτα, *Cl. Al.*

Propinque, πλησίον, *Dem.*

Propinquitas, *loci,* ἡ ἐγγύτης, ητος, *Al. Aphr.* generis, vel juris, ἡ ἀγχιστεία, ας, *Dem.* ὁ πλησιασμὸς, οῦ, *Diod. Sic.*

Propinquo, ἐγγίζω, *N. T.* Conf. *Appropinquo.*

Propinquus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ πλησίον, *Plut.* genere, ὁ πρὸς γένος τινὶ ὑπάρχων, *Herodian.* ἀγχιστεύων, ουσα, ον, LXX. ſum, loco, ἐς βραχὺ γειτνιάζω, *Lucian.* genere, ἀγχιστεύω, LXX. προσήκω τινὶ, *Dem.* in propinquo, ἐγγὺς, *id.* ὁμόσε, *id.* e propinquo, ἐγγύθεν, *id.*

Propior, us, ἐγγύτερος, 'έρα, ερον, alicui, τινὸς, *Dem.* τινὶ, *Xen.*

Propitiatio, ὁ ἱλασμὸς, οῦ, *Plut.*

Propitiatorium, τὸ ἱλαστήριον, ου, *N. T.*

Propitio, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐξιλάομαί τινα, *Xen.*

Propitius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἵλεως, ω, *Xen.* ſum, εὐιλατεύω, LXX.

Propius, ἐγγυτέρω, urbem, πόλεως, *Thuc.* genere alicui, γένος τινὶ, *Plato.*

Propola, ὁ προπώλης, ου, *Ariſtoph.*

Propono, προτίθημι, aliquid alicui, τί πρός τινα, *Herodian.* quæſtionem, προβάλλομαι ἐρώτημά τι, *Plut.* ob oculos, τίθημί τι πρὸ ὀφθαλμῶν, *Plato,* præmium, τίθημι ἆθλον, *Iſocr.* propoſui mihi dicere, εἱλόμην λέγειν, *Dem.* ὑπεθέμην ἐρεῖν, *Iſocrat.* δέδοκταί μοι λέγειν, *Plato.*

Proportio, ἡ ἀναλογία, ας, *Ariſtot.*

Propoſitio, ἡ πρόθεσις, εως, LXX. orationis, ἡ ὑπόθεσις, εως, *Plut.*

Propoſitum, ἡ πρόθεσις, εως, non attingo, propoſito fruſtror, τῆς προθέσεως διαμαρτάνω, *Phil.* aliena a propoſito, ἐξαγώνια ϗ πόῤῥω τοῦ πράγματος, *Lucian.* ſine certo propoſito, ἀπροθέτως, *Polyb.* in propoſito perſevero, ἐμμένω τοῖς γνωσθεῖσιν, *Ariſtot.* a propoſito decedo, ἐξίσταμαι, *Dion. Hal.*

Proprætor, ὁ ἀντιστράτηγος, ου, *Dem.*

Proprie, ἰδίως, *Ariſtot.* loqui, κυριολογέω, *Philo.*

Proprietas, ἡ ἰδιότης, ητος, *Plut.* τὸ ἰδίωμα, ατος, *Dioſc.*

Proprius, a, um, ἴδιος, ία, ιον, alicui, τινὶ, *Ariſtot.* proprium habere aliquid, ἴδιον ἔχειν τι, *id.* proprius ſermo, ἡ κυριολογία, ας, *Dion. Long.* nomen, ἡ κυρία προσηγορία, *Chryſ.* propria curo, τὰ ἴδια πράττω, *N. T.*

Propter, διὰ, virtutem, ἀρετὴν, *Plato,* utilitatem reip. verba facere, ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῆς πόλεως εἰπεῖν, *Dem.* lucrum facere aliquid, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει, *Xen.* aliquid accedo, περί τινος ἥκω, *Thuc.* auditorem, i. e. auditoris cauſſa, πρὸς ἀκροατὴν, *Ariſtot.* propriam ignaviam cæteros ſervituti objicere, τῆς ἰδίας ῥαθυμίας ἕνεκα---- *Dem.* iſta expoſui propter duas cauſſas, ταῦτα διῆλθον δυοῖν ἕνεκεν, *Iſocr.* propter filium horum patrocinium ſuſcepi, τοῦ παιδὸς ἕνεκα, *Dem.* propter quid iſta dico? τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; *id.*

Propterea, διὰ τοῦτο οὖν, διὰ ταῦτα, laudamus virtutem, quod ſit pulcherrima, διὰ τοῦτο ἀρετὴ εὐδοκιμεῖ, ὅτι κάλλιστόν ἐστι, *Iſocr.* præfatus ſum, quod eſt, τούτων ἕνεκα προεῖπον, ὅτι ἐστὶ, *id.* condidiſti homines, ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους, *Lucian.* ut dormiamus, διὰ τοῦτο, ὡς καθεύδοιμεν, *id.* ne patiaris, τούτου ἕνεκα, ἵνα μὴ πάθῃς, *Iſocr.*

Propudioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀναίσχυντος, ου, *Dem.*

Propudium, τὸ αἶσχος, εος, *Xen.* civitatis, ἡ αἰσχύνη τῆς πόλεως, *Dion. Hal.*

Propugnaculum, ἡ προβολὴ, ῆς, regionis, τῆς χώρας, *Xen.* τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, *Dem.* τὸ πρόβλημα, ατος, *Plato,* ἡ ἔπαξις, εως, *Thuc.*

Propugnatio, ὁ ὑπερασπισμὸς, οῦ.

Propugnator, ὁ ὑπερασπιστὴς, οῦ, ὁ ὑπέρμαχος, ου, *Philo,* ὁ πρόμαχος, ου, *Herodian.*

Propugno, προπολεμέω, *Philo,* ὑπερασπίζω, *Polyb.* προμαχέω, *Herodian.* pro aliqua re, ὑπερμαχέω τινὸς, *Plut.* pro aliquo, προμάχομαί τινα, *id.*

Propulſatio, ἡ ἀπόκρουσις, εως, *Al. Aphr.*

Propulſo, ἀποκρούω, aliquem, τινὰ, *Plut.* irruentes hoſtes, ἀμύνω τοὺς ἐπιόντας, *Lycurg.* Conf. *Propello.*

Proquæſtor, ὁ ἀντιταμίας, ου.

Prora, ἡ πρῷρα, ας, *Plut.*

Prorepo, ἐξερπύζω, *Ariſtot.* διεξερπύζω, *id.*

Proreta, ὁ πρωρεὺς, 'έως, *Plut.* ſum, πρωρατεύω, *Naz.*

Prorex, ὁ ἀντιβασιλεὺς, 'έως.

Proripio, ἐκθορέω, *Lucian.*

Prorito, παροξύνω, *Xen.*

Prorogatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς.

Prorogo, ἀναβάλλομαι, *Plut.* παραβάλλω.

Prorſum, ſ. Prorſus, κομιδῇ, *Dem.* Conf. *Omnino.*

Prorumpo, διεξελαύνω.

Proruo, καταβάλλω, *Polyb.*

Proſa oratio, πεζὸς λόγος, ἡ ἄνευ τοῦ μέτρου λέξις, *Dion. Hal.* proſa oratione ſcribo, καταλογάδην γράφω, *Lucian.*

Proſapia, τὸ γένος, εος, *Dem.*

Proſcenium, τὸ προσκήνιον, ου, *Plut.*

Proſcindo, κατακόπτω, *Thuc.* conviciis aliquem, ὑβρίζω τινὰ, *Dem.* εἴς τινα, *id.*

Proſciſſio, ἡ διακοπὴ, ῆς, *Hippocr.*

Proſcribo, προγραφὴν ποιέω, *Plut.* aliquem, προγράφω τινὰ, *Dem.* στηλίτην ποιέω τινα, *id.* φυγαδεύω τινὰ, *id.*

Proſcriptio, ἡ προγραφὴ, ῆς, *Plut.*

Proſcriptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔκδοτος, ου, *Dem.* ἐκδιωκόμενος, 'ένη, ενον, *id.*

Proſeco, διατέμνω, *Ariſtoph.*

Proſelytus, ὁ προσήλυτος, ου, *N. T.*

Proſequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Iſocr.* honore, περιέπω τιμαῖς, *Xen.* i. e. comitor aliquem, παραπέμπω τινὰ, *Plat.* funus, τὸν τεθνῶτα, *Athen.* ἀνακολουθέω ἀποθανόντι πρὸς τὸ μνῆμα, *Dem.*

Proſerpo, ἐξερπύζω, *Ariſtot.*

Proſilio, διάττω, *Ariſtot.* ex concione, ἀναπηδάω ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Æſchin.*

Proſocer, ὁ προέκυρος, ου, ὁ τοῦ πενθεροῦ πατὴρ.

Proſpecto, προόπτομαι πολλάκις.

Proſpectus, us, ἡ πρόοψις, εως, *Thuc.* ἡ ἄποψις, εως, *Plut.*

Proſper, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, 'έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔποτμος, ου, *Laërt.* ſum, proſpera fortuna utor, εὐθενέω, *Dem.* εὐποτμέω, *Plut.* διευτυχέω, *id.*

Proſpere, εὐτυχῶς, *Dem.* εὐδαιμόνως, *id.* cedere, ſuccedere, κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι, *Naz.* δεξιῶς προχωρεῖν, *Herodian.*

Proſperitas, ἡ εὐπραγία, ας, *Dem.* ἡ εὐπραξία, ας, *id.* ἡ εὐποτμία, ας, *Plut.* proſperitate inſoleſcere, ταῖς τύχαις ἐξυβρίζειν, *Lucian.*

Proſpero, εὐδαίμονα ποιέω, *Iſocr.*

Proſperus, a, um, idem quod *Proſper.*

Proſpicientia, ἡ πρόνοια, ας, *Herodian.*

Proſpicio, προοράω, *Dem.* i. e. præcognoſco, προγινώσκω, *Thuc.* fortunis meis, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, *id.*

Proſterno, καταβάλλω, victimam, τὸ ἱερεῖον, *Iſocr.* imaginem, προσουδίζω εἰκόνα, *Plut.*

Proſtibulum, ἡ χαμαιτύπη, ης, *Plut.* ἡ ἑταίρα, ας, *Dem.* ἡ πόρνη, ης, *id.* i. e. locus ubi ſe proſtituunt proſtibula, τὸ πορνεῖον, ου, *Dem.* τὸ χαμαιτυπεῖον, ου, *Philo.*

Proſtituo, προΐστημι, *Athen.* προαγωγεύω, *Plut.* filias, καταπορνεύω τὰ θήλεα τέκνα, *Herodot.*

Proſto, προΐσταμαι, *Æſchin.*

Proſum, ὠφελέω, alicui, τινὰ, *Iſocr.* συμφέρω τινὶ, *id.* λυσιτελέω τινὶ, *id.*

Protego, σκεπάζω, aliquem, τινὰ, *Dioſc.* manu, ὑπερέχω τὴν χεῖρα, *Ariſtid.*

Protelo, ἀπελαύνω, *Lucian.*

Protendo, προτείνω, dextram, δεξιὰν, Xen.

Protenus, αὐτίκα, Dem.

Protero, κατατρίβω, Dem.

Proterve, προπετῶς, Dem. ἰταμῶς, Plut.

Protervia, ſ. Protervitas, ἡ βδελυρία, ας, Dem.

Protervus, a, um, ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, έος, id.

Proteſtor, διαμαρτύρομαι, Æſchin. ἐπιμαρτύρομαι, Dion. Hal.

Protinam, ſ. Protinus, εὐθὺς, Xen. ταχέως, id. ταχὺ, id.

Protraho, qs. *in lucem*, προσάγω, aliquid, τὶ, Plut. i. e. differo, ἀναβάλλομαι, Dem. Conf. *Differo*.

Protrudo, προωθέω, Theophr.

Broturbo, ἀπείργω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, Plut.

Provectus, a, um, προαχθεὶς, εῖσα, ὲν, longius ætate, πόῤῥω τῆς ἡλικίας ἥκων, Plato, ὁ προεληλυθὼς τῇ ἡλικίᾳ, Xen. provectæ ætatis eſſe, πόῤῥω τῆς ἡλικίας εἶναι, Xen.

Broveho, προάγω, ad dignitatem, εἰς ἀξίωμα, Plut.

Provenio, προέρχομαι, e domo, τῆς οἰκίας, Gal. προβαίνω τῆς οἰκίας, Chryſ.

Proventus, us, ἡ πρόσοδος, ȣ, Thuc. τὰ προϊόντα, ων, Dion. Hal.

Proverbium, ἡ παροιμία, ας, Dem. quod proverbio dicitur, τὸ τῆς παροιμίας, id. ut eſt in proverbio, τȣ̃το δὴ τὸ τȣ̃ λόγȣ, Dion. Chryſ. τὸ τȣ̃ λόγȣ, Lucian. κατὰ τὴν παροιμίαν, id. proverbio jactor, παροιμιάζομαι, Dion. Hal.

Provide, προμηθικῶς, Ariſtoph. προνοητικῶς.

Providentia, ἡ πρόνοια, ας, Dem. ἡ προμηθία, ας, Soph. ἡ προμήθεια, ας, Plato.

Provideo, προνοέω, Dem. προμήθειαν ποιέομαι, Plato, futura, προοράω τὰ μέλλοντα, Ariſtot. Conf. *Prævideo*, item *Proſpicio*.

Providus, a, um, προορατικὸς, ὴ, ὸν, Philo, ὁ ϗ ἡ φρόνιμος, ȣ, Dem.

Provincia, ἡ ἐπαρχία, ας, Plut. i. e. *Officium*, τὸ καθῆκον, οντος, Dem. provinciæ præfectus, ὁ ἔπαρχος, ȣ, Diod. Sic.

Provincialis, ὁ ἐπαρχιώτης, ȣ, Pandect. ἡ ἐπαρχιῶτις, ιδος, ibid.

Provinciatim, κατ᾽ ἐπαρχίας.

Proviſio, ἡ προνόησις, εως, ἡ πρόνοια, ας, Dem.

Proviſor, ὁ προνοητὴς, ȣ̃, Greg.

Provocatio, *in primis ad aliud judicium*, ἡ ἔφεσις, εως, Dion. Hal. ἡ πρόκλησις, εως, Herodian.

Provocatorius, a, um, προκλητικὸς, ὴ, ὸν, Dioſc.

Provoco, προκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ εἰς μάχην, Dem. πρὸς μάχην, Plut. vomitum, ἔμετον, Al. Aphr. appetitum ad aliquid, ὄρεξιν εἴς τι, Herod. aliquem ad aliquid, παρακαλέομαί τινα ἐπί τι, Plato, ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ᾽ ἀρετὴν, Xen. ad judices, ἐπικαλέομαι, ſ. ἐφίημι ἐς τὸ δικαστήριον, Dem. aliquem injuria, ἀδικέω τινὰ, id.

Provolo, προσπέτομαι.

Provolvo, προκυλίω, ad pedes, προκυλινδέομαί τινος, Dem.

Prout, ὥσπερ, moris eſt, νόμος ἐστὶ, Dem. aliquis dicit, ὅπως τις λέγει, id. initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, id.

Provulgo, ἐκλαλέω, aliquid, τὶ, Dem.

Proxime, ἐγγυτάτω, ad inſaniam accedunt, τῆς μανίας εἰσὶ, Dem. ἐγγύτατά τινος, id. ἔγγιστά τινος, id.

Proximitas, ἡ ἀγχιστεία, ας.

Proximo, idem quod *Proxime*.

Proximo, as, ἀγχιστεύω.

Proximus, a, um, ἐγγύτατος, άτη, ατον, Thuc.

Prudens, ὁ ϗ ἡ φρόνιμος, ȣ, Dem. ὁ ϗ ἡ σώφρων, ονος, id. φρονῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, id.

Prudenter, φρονίμως, ago, πράττω, Dem. inſtruo ſpectacula, νȣνεχόντως ποιέω τὰς θεωρίας, id. & recte cogitare aliquid, ὑγιῶς ϗ ὀρθῶς λογίζεσθαι περί τινος, id.

Prudentia, ἡ φρόνησις, εως, Dem. τὸ φρόνημα, ατος, id. ἡ σύνεσις, εως, id.

Pruina, ἡ πάχνη, ης, Ariſtot.

Pruinoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ παχνώδης, εος.

Pruna, ἡ ἀνθρακὶς, ίδος.

Prunum, τὸ κοκκόμηλον, ȣ, Hipponax.

Prunus, ἡ κοκκόμηλος, ȣ, Theophr.

Prurigo, ὁ κνησμὸς, ȣ, Plut.

Prurio, κνήθομαι, N. T. ἐπικνίζω, Theophr.

Pruritus, ὁ κνησμὸς, ȣ̃, Plut. ἡ κνίδωσις, εως, Theophr. ὁ ὀδαξησμὸς, ȣ, Ælian.

Prytaneum, τὸ πρυτανεῖον, ȣ, Plato.

Pſallo, ψάλλω, LXX.

Pſalmus, ὁ ψαλμὸς, ȣ̃, LXX.

Pſalterium, τὸ ψαλτήριον, ȣ, LXX.

Pſaltria, ἡ ψάλτρια, ας, Athen.

Pſaltes, ὁ ψαλτὴς, ȣ̃, Athen.

Pſittacus, ὁ ψίττακος, ȣ, Plut. ἡ ψιττάκη, ης, Ariſtot.

Ptiſana, ἡ πτισάνη, ης, Athen.

Pubeo, ἐφηβεύω, Artemid.

Puber, ἡβῶν, ῶσα, ῶν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἔφηβος, ȣ, Xen. jam factus, ὃς ἤδη εἰσῆλθεν εἰς τȣ̀ς ἐφήβȣς, id.

Pubertas, ἡ ἐφηβότης, ητος, Theophil. ἡ ἐφηβία, ας, Artemid.

Pubes, ἡ ἥβη, ης, Xen. i. e. *ipſi puberes*, τὸ ἐφηβικὸν, ȣ̃, Lucian.

Pubeſco, ἡβάω, Dem. ἐφηβάω, Dioſc.

Publicanus, ὁ τελώνης, ȣ, Dem.

Publicatio, ἡ δήμευσις, εως, bonorum, τῶν χρημάτων, Dem. τῶν ὑπαρχόντων, id.

Publice, δημοσίᾳ, Dem. κοινῇ, id.

Publico, δημεύω, bona alicujus, τὰ χρήματά τινος, Dem. τὰς ȣ̓σίας τινὸς, Herodian. agrum, τὴν γῆν, Thuc. i. e. evulgo, non dicenda, ἀπόῤῥητον δημοσιόω, Plut.

Publicus, a, um, δημόσιος, ία, ιον, ædificium, οἰκοδόμημα, Dem. pœna, τιμωρία, id. commodum, τὸ κοινῇ συμφέρον, οντος, id. in publicum prodeo, εἰς τὸ δημόσιον προέρχομαι, publico ſumptu, ἐκ τȣ̃ δημοσίȣ, publica negotia adminiſtro, τὰ δημόσια πράττω, Dem.

Pudefacio, αἰσχύνω, καταισχύνω, aliquem, τινὰ, Plut.

Pudeſio, αἰσχύνομαι, Xen. ob aliquid, τὶ, Naz. καταισχύνομαί τι, Iſocr.

Pudendum, τὸ αἰδοῖον, Thuc.

Pudenter, αἰδημόνως, Xen.

Pudet me, αἰσχύνομαι, dicere, λέγειν, Iſocr. λέγων, id. alicujus, ἔν τινι, Thuc. ἐπαισχύνομαί τινα, Herodot. τί, N. T. καταισχύνομαί τι, Iſocr.

Pudibundus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἰδήμων, ονος, Ariſtot.

Pudice, μετ᾽ αἰδȣ̃ς, ἁγνῶς.

Pudicitia, ἡ ἁγνεία, ας, Iſocr.

Pudicus, a, um, ἁγνὸς, ὴ, ὸν, mulier, γυνὴ, Plut.

Pudor, ἡ αἰδὼς, όος, contr. αἰδȣ̃ς, Ariſtot. ἡ αἰσχύνη, ης, Dem. ἡ εὐλάβεια, ας, id. ruſticus, ἡ δυσωπία, ας, Plut. pudori erat, δι᾽ αἰσχύνης, ἦν, Dion. Hal. duco, ἐν αἰσχύνῃ τίθημι, idem, ſine ullo pudore, ἀδυσωπήτως, Plut.

Puella, τὸ κοράσιον, ȣ, N. T. ἡ κόρη, ης, Xen. ἡ παῖς, δὸς, Dem.

Puellaris, e, ὁ ϗ ἡ κορασιώδης, εος, Plut. κορικὸς, ὴ, ὸν, Athen.

Puellariter, κορικῶς, Philo.

Puellula, τὸ κοράσιον, ȣ, N. T. τὸ κορίδιον, ȣ, Poll. ἡ παιδίσκη, ης, Lyſ. τὸ παιδισκάριον, ȣ, Laërt.

Puellus, ſ. Puellulus, τὸ παιδάριον, ȣ, Dem. τὸ παιδίον, ȣ, Ariſtot. ὁ παιδίσκος, ȣ, Xen.

Puer, ὁ παῖς, παιδὸς, Dem. ὁ κόρος, ȣ, Athen.

Puera, ἡ παιδίσκη, ης, Lyſ.

Pueraſco, νηπιόομαι.

Puerilis, e, ὁ ϗ ἡ παιδαριώδης, εος, Herodian. παίδειος, εία, ειον, Plut.

Pueriliter, παιδικῶς, Plut.

Pueritia, ἡ παιδία, ας, ἡ παιδικὴ ἡλικία, ας, Phil. a pueritia, ἐκ παιδὸς, Dem. ἐκ μικρῶν παιδίων, id.

Puerpera, ἡ λεχὼ, όος, Cl. Al.

Puerperium, ἡ λοχεία, ας, Plut.

Puerperus, a, um, λόχειος, εία, ειον, Plut.

Puerulus, τὸ παιδίον, ȣ, Dem.

Pugil, ὁ πύκτης, ȣ, Xen.

Pugilatio, ſ. Pugilatus, ἡ πυκτοσύνη, ης, Athen. ἡ πυγμὴ, ῆς, Plut.

Pugilice, πυκτικῶς.

Pugilicus, a, um, πυκτικὸς, ὴ, ὸν, Xen.

Pugilor, πυκτεύω, Plut.

Pugillares, ſ. Pugillaria, ἡ πινακὶς, ίδος, Athen. τὸ πινακίδιον, ȣ, N. T. ἡ δέλτος, ȣ, Plut.

Pugio, τὸ ἐγχειρίδιον, ȣ, Plut. τὸ ξιφίδιον, ȣ, Xen.

Pugiunculus, τὸ μαχαιρίδιον, ȣ, Lucian.

Pugna, ἡ μάχη, ης, Dem. ὁ ἀγὼν, ῶνος, id. ἡ ἅμιλλα, ης, Iſocr. ſine pugna, ἀμαχητὶ, Thuc. Conf. *Prælium*.

Pugnacitas, τὸ μάχιμον, ȣ.

Pugnaciter, μαχίμως, φιλονείκως, Xen.

Pugnaculum, ὁ προμαχεὼν, ῶνος, Herodot.

Pugnator, ὁ μαχητὴς, ȣ̃, ὁ μαχόμενος, ȣ, Iſocr.

Pugnatorius, a, um, μαχικὸς, ὴ, ὸν, μαχητικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot.

Pugnax, ὁ ϗ ἡ μάχιμος, ȣ, Plut.

Pugno, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, Dem. pro aliqua re, πρό τινος, Plat. de aliqua re, ὑπέρ τινος, Iſocr. ὑπερμαχέω τινὸς, Plut. διαμάχομαι ὑπέρ τινος, Plato, cum aliquo, τινὶ, Xen. ἀγωνίζομαι πρός τινα, Xen. contra Deum, θεομαχέω, Eurip. θεομάχομαι, Chryſ.

Pugnus, ἡ πυγμὴ, ῆς, Suid. ὁ κόνδυλος, ȣ, Dem. pugno cædere, pugnos ingerere alicui, κόνδυλον ἐντρίβειν τινὶ, Plut. κόνδυλον διδόναι, Ariſtoph. pugnum patior, κόνδυλον λαμβάνω, Dem. pugnis decerto, διαπυκτεύω, Lucian. pugno vel pugnis, πὺξ, Naz.

Pulcher, a, um, καλὸς, ὴ, ὸν, Plat. ὁ ϗ ἡ εὐειδὴς, έος, fœmina, γυνὴ καλὴ ϗ εὐειδὴς, Plato, εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ȣ̓̃σα γυνὴ, Dem. adſpectu, καλὸς ὀφθῆναι, Dem. καλὸς τὴν ὄψιν, Athen. καλὸς τὸ σῶμα, Xen. mundus, ſ. ornatus, καλὸς κόσμος, Plato, pulchrum duco, ἐν καλῷ ποιέομαι, Dion. Hal.

Pulchre, καλῶς, mihi eſt, ἔχω, Xen.

Pulchritudo, τὸ κάλλος, εος, Dem. oris, ἐπὶ τῆς ὄψεως, idem, pulchritudine præditum eſſe, ἔχειν τὸ κάλλος, id. μετέχειν τȣ̃ κάλλȣς, idem, antecello, προέχω τινὸς τῷ κάλλει, id. deſtitui, ἀποστερεῖσθαι τȣ̃ κάλλȣς, Iſocr.

Pulegium, ἡ γλήχων, ωνος, Dioſc. vinum e pulegio, ὁ γληχωνίτης οἶνος, id.

Pulex, ὁ ψύλλος, ȣ, Ariſtot. ἡ ψύλλα, ης, Theophr. pulices venor, ψυλλίζω.

Pulicoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ψυλλώδης, εος.

Pullaſter, τὸ ὀρνίθιον, ȣ, Athen. τὸ ὀρνιθάριον, id.

Pullatus, a, um, ὁ ϗ ἡ μελανείμων, ονος, Lucian.

Pullulaſco, βλαςάνω, *Ariſtot.*

Pullulo, [illegible], *Ariſtot.* βλαςάνω, *Dem.*

Pullulus, ὁ βλαςὸς, ȣ̃, *Theophr.*

Pullus, *equus*, *aſinus*, ὁ πῶλος, ȣ, *Xen.* *avis*, ὁ νεοσσὸς, ȣ̃, *Ariſtot.* excluditur, νεοττὸς γίγνεται, *Æl.*

Pulmentum, τὸ ὄψον, ȣ, *Athen.* τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*

Pulmo, ὁ πνεύμων, ονος, *Plut.*

Pulmonarius, a, um, πνευμονικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Pulpa, ὁ μῦς, ός.

Pulpamentum, τὸ ἡδύχρεων, ω, *Ariſtot.*

Pulpitum, τὸ ἀνάβαθρον, ȣ, τὸ ἀκροατήριον, ȣ, *Plut.*

Puls, ὁ πολτὸς, ȣ̃, *Dioſc.*

Pulſatio, ἡ κρȣ̃σις, εως, *Plut.*

Pulſator, ὁ κρȣςὴς, ȣ̃.

Pulſo, κρȣ́ω, terram pedibus, τὴν γῆν ποσὶν, *Arrian.* obvios, παίω ἐντυγχάνοντας, *Plut.* diſcipulum, μαθητὴν, *Xen.* fores, κόπτω τὴν θύραν, *Ariſtoph.* θυροκοπέω, *id.* ut cor vel arteriæ, σφύζω, *Gal.*

Pulſus, us, ὁ ὠθισμὸς, ȣ̃, *Plut.* cordis vel arteriarum, ὁ σφυγμὸς, ȣ̃, *Gal.* ἡ σφύξις, εως, *Ariſtot.*

Pultarium, τὸ πολτάριον, ȣ, *Dioſc.*

Pulveratio, ἡ κονιόρτωσις, εως.

Pulvereus, a, um, κόνιος, ία, ιον, *Pauſ.*

Pulvero, κονιορτόω, *Theophr.*

Pulverulentus, a, um, ὁ ϗ ἡ κονιορτώδης, εος, *Theophr.*

Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ȣ.

Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον, ȣ, *Lucian.*

Pulvinulus, ſ. Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ȣ.

Pulvis, ἡ κόνις, εως, *Lucian.* excitatus, ὁ κονιορτὸς, ȣ̃, *Plut.* Pulverem excito, κονιορτόω, *Theophr.* ὑποκονίω, *id.* pulvere impleo ſ. adſpergo, κονιάω, *Lucian.* ſine pulvere, ἀκονιτὶ, *Dem.*

Pulviſculus, τὸ κονορτίδιον, ȣ.

Pumex, ἡ κισηρὶς, ἴδος, *Theophr.* pumice lævigo, κατακισηρίζω, *Athen.*

Pumiceus, a, um, κισήρινος, ίνη, ινον.

Pumicoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κισηρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ κισηροειδὴς, έος, *Theophr.*

Pumilio, ſ. Pumilius, ὁ νάνος, ȣ, *Ariſtot.*

Punctim, ςίγδην.

Punctio, ἡ ςίξις, εως, *Euſt.*

Punctiuncula, τὸ νυγμάτιον, ȣ.

Punctum, ſ. Punctus, ἡ ςιγμὴ, ῆς, *Euclid.* temporis, χρόνȣ, *Plut.* ἡ ἀκμὴ τῶν καιρῶν, *Dem.*

Punctura, ἡ ςίξις, εως, *Euſt.*

Punctus, vide *Punctum.*

Pungo, νύττω, *Plut.* aliquem, ςίζω τινὰ, *id.* dicteriis, θράττω τινὰ, *Plat.*

Puniceus, a, um, φοινίκεος, εία, εον, *Diod. Sic.* φοινικȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, tunica, χιτὼν, *Xen.*

Punio, κολάζω, aliquem ſevere, τινὰ σφόδρα, *Dem.* merito, εἰκότως, *id.* legitime, νομίμως, *id.* acerbe, πικρῶς, *id.* publice, δημοσίᾳ, *id.* τιμωρέω τινὰ, *Iſocr.* in exemplum omnium, τιμωρȣ́μενος ποιέω τινὰ παράδειγμα πᾶσι, *Dem.* Conf. *Mulcto.*

Punitio, ὁ κολασμὸς, ȣ̃, *Plut.* ἡ κόλασις εως, *Ariſtot.* Conf. *Pœna.*

Punitor, ὁ κολαςὴς, ȣ̃, *Syneſ.*

Pupa, τὸ κοράσιον, ȣ, *N. T.* imaguncula puellaris, ἀγαλμάτιον παρθενῶδες.

Pupilla, i. e. *orba parentibus*, ἡ ὀρφανὸς, ȣ̃, & orba, ϗ ἐπίκληρος, *Dem.* ἡ ἐπίκληρος, ȣ, *idem*, oculi, ἡ κόρη, ης, *Philo*, ἡ γλήνη, ης, LXX.

Pupillaris, e, ὀρφανικὸς, ή, ὸν, *Plut.* ſtatus, ἡ ὀρφανία, ας, *id.*

Pupillus, ὁ ὀρφανὸς, ȣ̃, *Plato*, ὀρφανὸς πατρὸς, ſ. μητρὸς, *Dem.* pupillum fieri, γίγνεσθαι ὀρφανὸν, *id.* relinqui, καταλείπεσθαι, *id.*

Puppis, ἡ πρύμνα, ης, *Thuc.*

Pupula, ἡ κόρη, ης, *Philo.*

Pupulus, ſ. Pupus, τὸ παιδάριον, ȣ, *Xen.*

Pure, καθαρῶς, *Plut.*

Purgabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐκάθαρτος, ȣ.

Purgamentum, τὸ κάθαρμα, ατος, *Poll.*

Purgatio, ἡ κάθαρσις, εως, *Plato*, ὁ καθαρμὸς, ȣ̃, *Plut.*

Purgator, ὁ καθαρτὴς, ȣ̃, *Plut.*

Purgatorius, a, um, καθαρτικὸς, ή, ὸν, medicamentum, φάρμακον, *Plut.* ignis, πῦρ.

Purgo, καθαρίζω, *Naz.* urbem καθαίρω τὴν πόλιν, *Plut.* i. e. excuſo, vide *Excuſo.*

Purificatio, ὁ καθαρισμὸς, ȣ̃, ὁ ἁγνισμὸς, ȣ̃, *Plut.*

Purifico, καθαίρω, aliquid, τι, *Athen.*

Puritas, ἡ καθαρότης, ητος, ſermonis, λόγȣ, *Hermog.* mentis, ἡ ἁγνότης, ητος, *Dem.*

Puriter, καθαρῶς, *Plut.*

Purpura, *concha & pannus*, ἡ πορφύρα, ας, *Ariſtot.*

Purpuraria, ἡ πορφυροπῶλις, ιδος, *N. T.*

Purpurarius, ὁ πορφυρεὺς, έως, *Lucian.* ὁ πορφυρευτὴς, ȣ̃, *Cl. Al.*

Purpuraſco, πορφυρίζομαι.

Purpuratus, a, um, ὁ ϗ ἡ περιπόρφυρος, ȣ, *Plut.* περιβεβλημένος πορφύραν, *N. T.*

Purpureus, a, um, πορφυρȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, tunica, χιτὼν, *Xen.* veſtis, ἡ πορφυρὶς, ἴδος, *id.* totus, ὁ ϗ ἡ ὁλοπόρφυρος, ȣ, *Diod. Sic.*

Purpuriſſo, τῷ ἀνδρεικέλῳ χρίω.

Purpuriſſum, τὸ ἀνδρείκελον, ȣ, *Ariſtot.*

Purpuro, πορφυρίζω, *Dioſc.* πορφυρέω, *Lucian.*

Purulente, πυωδῶς.

Purulentus, a, um, ὁ ϗ ἡ πυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ πυοειδὴς, έος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ διάπυος, ȣ, *Hippocr.*

Purus, a, um, καθαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* a ſcelere, ὁ ϗ ἡ ἄκακος, ȣ, *id.* ἁγνὸς, ὴ, ὸν, a re venerea, τῶν ἀφροδισίων, *Plut.* i. e. non miſtus, ὁ ϗ ἡ ἄκρατος, ȣ, *Xen.*

Pus, τὸ πύον, ȣ, *Ariſtot.*

Puſillanimitas, ἡ μικροψυχία, ας, *Philo*, ἡ ὀλιγοψυχία, ας, LXX.

Puſillanimus, a, um, ὁ ϗ ἡ μικρόψυχος, ȣ, *Naz.* ὁ ϗ ἡ ὀλιγόφρων, ονος, *Philo.*

Puſillus, a, um, μικρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* Conf. *Parvus.*

Puſio, τὸ παιδίον, ȣ, *Ariſtot.*

Puſtula, ἡ φλύκταινα, ης, *Thuc.* τὸ φλυζάκιον, ȣ, *Hippocr.* in puſtulas erumpo, φλυκταινόομαι, *Dioſc.*

Puſtuloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φλυκταινώδης, εος.

Putamen, τὸ κέλυφος, εος, nucis, καρύȣ, *Dioſc.* fabæ, κυάμȣ, *Theophr.* τὸ λέπισμα, ατος, *Philo*, τὸ λέπυρον, ȣ, *Cl. Al.*

Putaminoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κελυφανώδης, εος, *Theophr.* κελύφινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Putatio, ἡ κλάδευσις, εως, *Symm.* ἡ κλαδεία, ας, *Geopon.*

Putator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.

Puteal, τὸ περιςόμιον, ȣ, LXX.

Putealis, e, ſ. Puteanus, a, um, φρεατιαῖος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ, *Plut.*

Putearius, ὁ φρεωρύχος, ȣ, *Plut.*

Puteo, μυδάω, *Theophr.*

Puteſco, δυσωδέομαι.

Puteus, τὸ φρέαρ, ατος, *Lucian.* puteum fodio, φρεωρυχέω, *Plut.* φρέαρ ὀρύττω, *Dion. Hal.* puteorum foſſor, ὁ φρεωρύχος, ȣ, *Plut.* hauſtor, ὁ φρεάντλης, ȣ, *Laërt.* foſſio, ἡ φρεωρυχία, ας, *Joſeph.*

Putide, δυσωδῶς, i. e. *abjecte*, ἀγεννῶς, *Dem.*

Putidulus, a, um, ſ. Putidiuſculus, a, um, δυσωδέςερος, έρα, ερον.

Putidus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυσώδης, εος, *Thuc.* i. e. *abjectus*, ὁ ϗ ἡ ἀγεννὴς, έος, *Dem.*

Puto, κλαδεύω, vitem, ἄμπελον, ἀποκλαδεύω, *Dem.* i. e. arbitror, exiſtimo, νομίζω, *Dem.* Conf. *Arbitror.*

Putor, ἡ δυσωδία, ας, *Thuc.* ἡ δυσοσμία, ας, *Poll.*

Putredo, ἡ σῆψις, εως, *Plut.* ἡ σηπεδὼν, όνος, *id.* ἡ σαπρότης, ητος, *Dioſc.* putredine vitio, σήπω, *Plut.*

Putrefacio, σήπω, *Plut.*

Putrefactio, ἡ ἀπόσηψις, εως, *Plut.*

Putreo, σαπρίζω.

Putreſco, σήπομαι, *Xen.* ἀποσήπομαι, *Hippocr.* carnis modo, κρεοσήπομαι, *Plut.*

Putris, e, ſ. Putridus, a, um, σαπρὸς, ὰ, ὸν, *Athen.* ὁ ϗ ἡ [illegible], ȣ, LXX. σαθρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.*

Putror, ἡ σαπρότης, ητος, *Dioſc.*

Putus, a, um, idem quod *Purus*, *a*, *um*.

Pyra, ἡ πύρα, ας, *Plut.*

Pyralis, ἡ πυραλὶς, ἴδος, *Ariſtot.*

Pyramidatus, a, um, ὁ ϗ ἡ πυραμοειδὴς, έος.

Pyramis, ἡ πυραμὶς, ἴδος, *Diod. Sic.*

Pyrites, ὁ πυρίτης, ȣ, *Dioſc.*

Pythia, τὰ πύθια, ων, *Plut.*

Pythius, a, um, πύθιος, ία, ιον, *Plut.*

Pyxidula, τὸ πυξίδιον, ȣ.

Pyxis, ἡ πυξὶς, ἴδος, *Athen.*

Q.

QUA? πῆ; i. e. quatenus, ᾗ, in alio, qua eſt aliud, ἐν ἑτέρῳ, ᾗ ἑτέρῳ, *Ariſtot.*

Quacumque, ὅπῃ ἂν, ferat, φέρῃ, *Plato*, ex parte, ὁπηȣ̃ν, *Plat.* ὁπῃτιȣ̃ν, *id.*

Quadamtenus, ἔςιν ὡς.

Quadra, ὁ πίναξ, ακος, τὸ πινακίδιον τετράγωνον.

Quadragenarius, ὁ τεσσαρακονταέτης, ȣ, τεσσαρακοντέτης, ȣ, *Lucian.*

Quadrageni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, *N. T.*

Quadrageſimus, a, um, τεσσαρακοςὸς, ή, ὸν, *Thuc.* τεσσαρακοςαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*

Quadragies, τεσσαρακοντάκις, *Plut.*

Quadraginta, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, *N. T.*

Quadrangulus, a, um, ὁ ϗ ἡ τετράγωνος, ȣ.

Quadrans, τὸ τεταρτημόριον, ȣ, *Gal.*

Quadrantal, ὁ κύβος, ȣ.

Quadratus, a, um, ὁ ϗ ἡ τετράγωνος, ȣ, *Thuc.* lapis, τετραγωνισμένος λίθος, *Plut.* agmen, τὸ πλαίσιον, ȣ, *Thuc.*

Quadriennis, e, ὁ ϗ ἡ τετραετὴς, έος.

Quadriennium, ἡ τετραετία, ας, ὁ χρόνος τετραετὴς, έος, *Herodot.*

Quadrifariam, τετραχῆ, *Philo.*

Quadriga, τὸ τέθριππον, ȣ, *Plut.* ἅρμα τετράρυμον, *Xen.*

Quadrigarius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ τȣ̃ τεθριππηλάτȣ.

Quadrigarius, ὁ τεθριππηλάτης, ȣ.

Quadrilibris, e, ὁ ϗ ἡ τετράλιτρος, ȣ.

Quadrimatus, us, idem quod *Quadriennium.*

Quadrimeſtris, e, ὁ ϗ ἡ τετράμηνος, ȣ, LXX.

Quadrimus, a, um, ὁ ϗ ἡ τετραετὴς, έος, *Herodot.*

Quadringeni, æ, a, τετρακόσιοι, αι, α, *Plut.*

Quadringenteſimus, a, um, τετρακοσιοςὸς, ή, όν.

Quadringenti, æ, a, τετρακόσιοι, αι, α, *Herodian.*

Quadringenties, τετρακοσιάκις.

Quadripartito,

Quadripartito, τετραμερῶς.

Quadripartitus, a, um, ὁ ϗ ἡ τετραμερὴς, έος.

Quadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, *Plut.* i. e. congruo, ἁρμόττω, ad rem, πρὸς τὸ πρᾶγμα, *Dion. Hal.* in aliquem, τινὶ, *Xen.* συνάπτω εἴς τινα, *Aristot.*

Quadrupes, ὁ ϗ ἡ τετράπους, οδος, *Aristot.* ὁ ϗ ἡ τετρασκελὴς, έος, *Diod. Sic.* quadrupedum more, τετραποδιστὶ, *Lucian.* quadrupes incedo, τετραποδίζω, *Aristot.*

Quadruplator, ὁ ἐνδείκτης, ου, *Synes.*

Quadruplex, τετραπλάσιος, ία, ιον, *Plat.* ὁ ϗ ἡ τετραπλασίων, ονος, *Aristot.*

Quadrupliciter, τετραπλῆ, *Hom.*

Quadruplico, τετραπλασιάζω, *Herodian.*

Quadruplus, a, um, idem quod *Quadruplex.*

Quæro, ζητέω, *Dem.* aliquid ex aliquo, ἐρωτάω τινά τινος, *Plut.* πυνθάνομαί τι παρά τινος, *Isocr.* Conf. *Interrogo.*

Quæsitio, ἡ ζήτησις, εως, *Thuc.*

Quæsitor, ὁ ζητητὴς, οῦ, *Lys.*

Quæsitum, τὸ ζήτημα, ατος, *Quinct.*

Quæso, δέομαι.

Quæstio, ἡ ζήτησις, εως, *Thuc.* dubia, τὸ ἐρώτημα ἄπορον, *Plut.* ἡ ἐρώτησις ἄπορος, *id.* τὸ πρόβλημα ἄπορον, *Lucian.* juridicialis, ἡ ἀνάκρισις, εως, *Dem.* per tormentum, ὁ βάσανος, ου, *id.* quæstionem per tormentum habere, βάσανον ποιεῖσθαι, *id.* adhibere alicui, βασανίζειν τινὰ, *id.* postulare aliquem in quæstionem, ἐξαιτεῖν τινα εἰς βάσανον, *id.* Conf. *Interrogatio.*

Quæstiuncula, τὸ ζητημάτιον, ου.

Quæstor, ὁ ταμίας, ου, *Plut.*

Quæstorius, a, um, ταμιευτικὸς, ὴ, ὸν, potestas, ἐξουσία, *Plut.*

Quæstuose, κερδαλέως, *Thuc.*

Quæstuosus, a, um, κερδαλέος, έα, έον, *Xen.*

Quæstura, ἡ ταμιεία, ας, *Appian.* ἡ ἐξουσία ταμιευτικὴ, *Plut.*

Quæstus, ἡ ἐργασία, ας, *Dem.* ὁ χρηματισμὸς, οῦ, *id.* corporis, ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία, *idem*, quæstum facio, ποιοῦμαι ἐργασίαν διά τινος, *id.* ἐργάζομαι, *id.* magnum e re frumentaria, χρήματα πολλὰ ἐργάζομαι περὶ τὴν σιταγωγίαν, *id.* quæstui servio, εἰμὶ πρὸς τῷ λήμματι, *Dem.* deditus, ὁ περὶ ἐργασίαν τινὰ ὢν, *idem.* Conf. *Lucrum.*

Qualis, e, *Relativ.* οἷος, α, ον, *Isocr.* ὁποῖος, α, ον, *id.* ὁποῖός τις, ὁποία τις, ὁποῖόν τι, *Dem. Interrogativ.* ποῖος, α, ον, ποῖός τις, ποία τις, ποῖόν τι, *Isocr.* qualis, talis, ὁποῖός τις, τοιοῦτος, *Xen.* qualis quisque, talis ejus exitus, ὁποῖός ποθ' ἕκαστος, τοιοῦτο ϗ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ, *Aristot.*

Qualiter, ὁποίως, *Isocr.* οἵως, *Aristoph.*

Qualitercumque, ὅπως ἂν, *Isocr.* ὁποιδήποτε, *Plato.*

Qualus, ὁ τάλαρος, ου, *Naz.* ὁ κάλαθος, ου, *Cl. Al.*

Quam, ἢ, majus onus, quam - μεῖζον φορτίον, ἢ, *Dem.* non aliud judicare, quam quod æquum censuerit, οὐκ ἄλλο τι ψηφίζεσθαι, πλὴν ὅ, τι ἂν ἡγῆται δίκαιον, *Dem.* nihil restat, quam ut Deus fiat, οὐδὲν ἐστι λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεὸν γενέσθαι, *Isocr.* quam difficile sit, ὡς χαλεπόν ἐστι, *Dem.* quam putatis? πῶς ἂν οἴεσθε; *Dem.* quam maxime, ὅτι μάλιστα, *Plat.* quam plurimi, ὅτι πλεῖστοι, quam multa non desidero, πόσων ἐγὼ χρείαν οὐκ ἔχω, *Laërt.* quam optime possit, ᾗ δύναιτο ἄριστα, *Lucian.* tam de communibus, quam de privatis solicitum esse, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾶν, *Isocr.* tam delectari, quam, τοσοῦτον χαίρειν, ὅσον, *Naz.*

Quamdiu, πόσον χρόνον, bellum geramus, considerate, πολεμοῦμεν, λογίσασθε, *Dem.* quamdiu est? πόσος χρόνος ἐστί; *Isocr.* examinarunt eum, quamdiu ipsis visum est, ἐβασάνιζον, μέχρι οὗ αὐτοῖς ἐδόκει, *Dem.* tamdiu, quamdiu, τέως, ἕως ἂν, *id.*

Quamobrem, *caussale*, δι' ἃ, *Plato*, διὰ τοῦτο, *Dem.* διότι, *id.* nescio, quamobrem, οὐκ οἶδ' ἀνθ' ὅ, *id.* considerate, quamobrem hæc fecerit, συλλογίζεσθε, τίνος ἕνεκα ταῦτα ἔπραττε, *id. Interrogativum*, διὰ τί; ὅτι δή τι; *Plato.*

Quamvis, καίπερ, tamen, ὅμως, *Dem.* εἰ ϗ, δήπου, *id.* Conf. *Etsi.*

Quando, πότε, agetis? πράξετε; *Dem.* quando moriebatur, ὅτε ἐτελεύτα, *id.* quando res benevolentia firmantur, ὅταν τὰ πράγματα ὑπ' εὐνοίας συστῇ, *id.* quando urbs obsideri nunciabatur, ἡνίκα πόλις πολιορκουμένη ἀπηγγέλλετο, *id.* Conf. *Quum.*

Quandocumque, ὁποτεοῦν, *Dem.*

Quandoque, ἐνίοτε, *Dem.* Conf. *Interdum.*

Quandoquidem, ὅτι γε, ne vobis quidem persuadere possum, μηδὲ ὑμᾶς δύναμαι πείθειν, *Plat.* hoc servi est, ut non vivat, quomodo vult, εἴπερ τοῦ δούλου ὄντος τὸ ζῆν μὴ ὡς βούλεται, *Aristot.*

Quamquam, καίπερ, tamen, ὅμως, *Dem.* Conf. *Etsi.*

Quantillus, a, um? πηλίκος, η, ον; *Aristot.*

Quantitas, ἡ ποσότης, ητος, *Aristot.*

Quanto, ὅσῳ, mitius ego - - tanto magis ille, πρᾳότερον ἐγὼ - - τοσούτῳ μᾶλλον, *Dem.* ὅσῳ ἂν μᾶλλον - μᾶλλον, *Aristot.* quanto majorem - - tanto copiosiorem, ὅσον μείζονα - τοσοῦτον πλείονα, *Chrys.* ὅσονπερ - τοσοῦτον, *Isocr.* quanto justius etiam nos, πόσῳ δικαιότερον ϗ ἡμεῖς, *Dem.*

Quantopere, ὡς οὖν, perturbatus fuerim, dicere non possum, συνεταράχθην, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, *Isocr.*

Quantulus, a, um, ἡλίκος, η, ον, *Lucian.*

Quantus, a, um, ἡλίκος, η, ον, & qualis evaserit, ϗ οἷος γέγονε, *Plat.* labor, ἡλίκος πόνος, *id.* beneficia, ἡλίκαι εὐεργεσίαι, *Dem.* bona, ἡλίκα ἀγαθὰ, *Lucian. interrogativum de quantitate continua*, πηλίκος, ίκη, ίκον; *Aristot. de quantitate discreta*, πόσος, η, ον; quantum das? πόσον δίδως; *Aristoph.* quanti seu quanto pretio docet? πόσου διδάσκει; *Xen.* quanti tandem æstimatis? ἐπεὶ πόσῳ ἄν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν; *Plato*, quantum conjicere licuit, ὅσον ἦν συμβαλεῖν, *Lucian.* quantum in me est, ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοὶ, *Lucian.* quantum ad me attinet, τοὐμὸν μέρος, *Plato*, κατὰ τοὐμὸν μέρος, *id.* quantum possum, καθόσον δύναμαι, *Isocr.* quantus, tantus, ὅσος, τοσοῦτος, quantam benevolentiam ego conservo, tantam, ὅσην εὔνοιαν ἐγὼ ἔχων διατελῶ, τοσαύτην, *Isocr.* quantum aliis antecellis, tantum, ὅσονπερ προέχεις ἄλλων, τοσοῦτον, *id.* quantus quantus, ὁπηλικοσοῦν, *Theophr.*

Quantuscumque, s. Quantuslibet, Quantusvis, ὁπηλικοσοῦν, ικηοῦν, ικονοῦν, *Aristot.*

Quapropter, ἀνθ' οὗ, *Dem.* τίνος ἕνεκα, *id.* Conf. *Quamobrem*, & *Quare.*

Quaqua, ὅπουπερ ἂν, quaqua versum, πανταχόσε, *Al. Aphr.*

Quare? *Interrogative*, διὰ τί; *Dem.* τίνος ἕνεκα; *id.* ἱνατί; *Plato*, *Indefinite*, διά τι, *Isocr.* διότι, *id. illative*, διὰ τοῦτο, *id.*

Quartanus, a, um, τεταρταῖος, αία, αῖον, *Diod. Sic.* febris, πυρετὸς, *Al. Trall.*

Quarto, τετάρτως.

Quartum, τέταρτον.

Quartus, a, um, τέταρτος, άρτη, αρτον, *Aristot.* dies, ἡμέρα τετρὰς, *Dem.*

Quasi, ὡς, accusant nos, quasi non recte deliberemus, κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ὡς οὐκ ὀρθῶς βουλευομένων, *Isocr.* Conf. *Tanquam.*

Quasillus, s. Quasillum, ὁ καλαθίσκος, ου, τὸ ταλάριον, ου, *Poll.*

Quassabilis, e, ὁ ϗ ἡ διασάλευτος, ου.

Quassatio, ἡ διασάλευσις, εως.

Quasso, διασαλεύω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Quatenus, ἐφ' ὅσα, *Lucian.* παρ' ὅσον, *Herodian.* licebat, ὡς δυνατὸν ἦν, *id.*

Quater, τετράκις, *Isocr.*

Quaternarius, ἡ τετρὰς, άδος, *Plut.*

Quaterni, æ, a, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *Xen.*

Quaternio, τὸ τετράδιον, ου, *N. T.*

Quatio, σείω, aliquid, τὶ, *Thuc.*

Quatriduum, τὸ τετραήμερον, ου, *Aristot.*

Quatuor, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *Lucian.*

Quatuordecies, τεσσαρεσκαιδεκάκις.

Quatuordecim, οἱ, αἱ δεκατέσσαρες, ων, *Plut.*

Que, τε, *quod solum rarius, frequentius vero cum* ϗ *ponitur*, e. g. sursum ac deorsum, ἄνω τε ϗ κάτω, *Dem.*

Quemadmodum, ὡς, evenit, quemadmodum nobis utile est, γέγονεν, ὡς ἂν ὑμῖν σύμφορον, *Dem.* ita, ὥσπερ - οὕτω, *id.* ὥσπερ - ὡσαύτως, *idem*, initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, *id.*

Queo, δύναμαι, *Dem.* Conf. *Possum.*

Quercetum, ὁ δρυμὸς, οῦ, *Polyb.*

Querceus, a, um, s. Quernus, a, um, δρύϊνος, ίνη, ινον, *Plut.*

Quercus, ἡ δρῦς δρυὸς, *Diosc.*

Querela, ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Isocr.* Conf. *Lamentatio.*

Queribundus, a, um, ὀδυρτικὸς, ὴν, ὸν, *Bas.*

Querimonia, ἡ μεμψιμοιρία, ας, *Cl. Al.*

Queritor, ὀδύρομαι, *Dem.*

Querneus, a, um, s. Quernus, a, um, vide *Querceus.*

Queror, ὀδύρομαι, *Demosth.* μεμψιμοιρέω, *Lucian.* de aliquo, μέμφομαί τινι, *Dem.* τὶ, *Xen.*

Querulus, a, um, ὀδυρτικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.* ἀγανακτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Questus, idem quod *Querimonia.*

Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, *Dem.*

Quî? πῶς; *Dem.* Conf. *Quomodo.*

Quia, ὅτι, non expedit, ideo reprehendo, οὐχὶ συμφέρει, διὰ τοῦτο ἐπιτιμάω, *Dem.* hoc mihi videtur bonum esse, ἐπεὶ τοῦτό γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, *Plat.*

Quicumque, Quæcumque, Quodcumque, ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, *Aristoph.* ὅστις ἂν, ἥτις ἂν, ὅ, τι ἂν, *Thuc.* ὅστις δὴ, *id.* tandem, ὅστις ποτὲ, *Lucian.*

Quidam, Quædam, Quiddam vel Quoddam, *de persona certa*, ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, *Dem. de incerta*, ὁ ϗ ἡ τις, ϗ τό τι, *Gen.* τινὸς, *id.*

Quidem, μὲν, *Dem.*

Quidni? πῶς γὰρ οὔ; *Dem.* πῶς οὔ; *id.*

Quies, ἡ ἠρεμία, ας, *Aristot.* ἡ ἡσυχία, ας, *Dem.* τὸ ἥσυχον, ου, *Thuc.* Conf. *Otium*, item *Somnus.*

Quiesco, ἠρεμέω, *Philo*, ἡσυχίαν ἔχω, *Isocr.* ἄγω, *id.* ἠρεμίαν ἔχω, *Plut.* a labore, ἀναπαύομαι τοῦ πόνου, *Xen.* i. e. dormio, vide *Dormio.*

Quiete, ἠρέμα, te contineas, ἔχε, *Plato*, ἠρεμαίως, *Xen.*

Quietus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἡσύχιος, ου, *Dem.*

Quilibet, ὁ τυχὼν, όντος, *Plut.* potius, quam, πᾶς μᾶλλον, ἢ, *Dem.*

Quin, i. e. *cur non*, τί μή; i. e. *ut*, vel *quod non*, μὴ οὐχὶ, difficile est, quin patiatur, οὐ ῥᾴδιον, μὴ οὐχὶ πάσχειν, *Plato*, i. e. *qui*

non

non, ἔςιν, ὀ, i. e. *immo*, μᾶλλον ᾗ, quin etiam, γε μὴν, quin etiam ſpe omnes implevit, ἐλπίδων γε μὴν πάντας ἐνέπλησε, *Xen.* quin immo, ἀλλὰ ᾗ ϗ, μενοῦνγε, *N. T.*

Quinarius, ἡ πεντὰς, άδος, *Plut.* ἡ πεμπὰς, άδος, *Ariſtot.*

Quincunx, ἡ πεμπτὰς, άδος.

Quincuplex, πενταπλοῦς, ῆ, οῦν, LXX.

Quindecies, δεκαπεντάκις.

Quindecim, *οἱ*, *αἱ*, *τὰ* δεκαπέντε, *N. T.*

Quingenteſimus, a, um, ſ. Quingenarius, a, um, πεντακοσιοςὸς, ἡ, όν.

Quingenti, æ, a, ſ. Quingeni, æ, a, πεντακόσιοι, *αι*, *α*, *Herodian.*

Quingenties, πεντακοσιάκις.

Quini, æ, a, *οἱ*, *αἱ*, τὰ πέντε.

Quinquagenarius, a, um, πεντηκονταετὴς, έος, *Plut.*

Quinquageni, æ, a, *οἱ*, *αἱ*, τὰ πεντήκοντα, *N. T.*

Quinquageſies, ſ. Quinquagies, πεντηκοντάκις.

Quinquageſimus, a, um, πεντηκοςὸς, ἡ, όν, *Gal.*

Quinquaginta, *οἱ*, *αἱ*, τὰ πεντήκοντα, *N. T.*

Quinquatria, ſ. Quinquatrus, τὰ παναθήναια, ων, *Iſocr.*

Quinque, *οἱ*, *αἱ*, τὰ πέντε, *Plut.*

Quinquefariam, πενταχῆ, ſ. πενταχῶς.

Quinquemeſtris, e, ὁ ϗ ἡ πεντάμηνος, ου.

Quinquennalis, e, πενταετηρικὸς, ἡ, όν, certamen, ἀγὼν, *Maccab.*

Quinquennis, e, ὁ ϗ ἡ πενταετὴς, έος, *Thuc.*

Quinquennium, ἡ πενταετία, ας, ἡ πενταετηρὶς, ίδος.

Quinquepartito, πενταμερῶς.

Quinquepartitus, a, um, ὁ ϗ ἡ πενταμερὴς, έος.

Quinqueremis, e, ὁ ϗ ἡ πεντήρης, εος.

Quinquertio, ὁ πένταθλος, ου, *Plut.*

Quinquertium, τὸ πένταθλον, ου, *Herodian.*

Quinquies, πεντάκις, *N. T.*

Quintanus, a, um, πεμπταῖος, αία, αῖον, *Al. Aphr.*

Quintilis, ὁ μεταγειτνιὼν, ῶνος, *Dem.*

Quintum, πέμπτον.

Quintus, a, um, πέμπτος, η, ον, *Plut.*

Quippe, ἅτε, peſſimus exiſtens, κάκιςος ὤν, *Dem.* ἅτε δὴ, οἷα δὴ, ſemper admiror hunc ſermonem, οὐ γάρ τοι ἀλλὰ τοῦτον γε λόγον θαυμάζω, *Plato.*

Quiritatio, ὁ χετλιασμὸς, οῦ, *Thuc.*

Quirites, οἱ Κυρῖται, ων, *Dion. Hal.*

Quiritor, χετλιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Quis? Quæ? τίς; Quid? τί; *Dem.* Quis adeo ſimplex eſt, ut ignoret? τίς οὕτως εὐήθης ἐςὶν, ὅςις ἀγνοεῖ; *Iſocr.* ποῖος, ποία, ποῖον. Quæ civitas tale bellum ſuſtinere poteſt? ποία τῶν πόλεων τοιοῦτον πόλεμον ὑπέμεινε; *id. Indefinitum*, ὁποῖός τις, ὁποία τις, ὁποιόν τι, potes igitur dicere, quis homo pius ſit, ἔχεις οὖν εἰπεῖν, ὁποῖός τις εὐσεβής ἐςι, *Xen.* τίς, τί, conſiderate, non quem ſe dicat eſſe, ſed quis ſit, σκοπεῖτε, μὴ τίς φησιν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐςι, *Æſchin.* i. e. *aliquis*, τις, τι, ſi quis videat inimicum, εἴπου τις ἴδοι τινὰ ἐχθρὸν, *Thuc.*

Quiſnam, ὅςις, Quænam, ἥτις, Quidnam, ὅ, τι, an putas illos ignorare, quiſnam ſis? οὐχ' ἡγῇ γιγνώσκειν αὐτοὺς, ὅςις εἶ; *Dem.* miſit interrogatum, quidnam accidiſſet, ἔπεμψεν ἐρησόμενος, ὅ, τι ἐςὶ τὸ συμβεβηκὸς, *id.*

Quiſpiam, Quæpiam, τις, Quidpiam, τι, *Dem.* dabo, quantum alius quiſpiam umquam dedit, δώσω, ὅσον τις ϗ ἄλλος πλεῖςον δήποτε ἔδωκε, *Xen.* an quiſpiam alius, εἴ τις ἄλλος, *Iſocr.*

Quiſquam, τις, Quidquam, τι, neſcio, an quiſquam alius umquam, οὐκ οἶδα, εἴ τις ἄλλος πώποθ' ἕτερος, *Iſocr.* nec quiſquam, οὐδὲ οὐδεὶς, ſe ipſum accuſat, ἑαυτοῦ κατηγορεῖ, *Dem.*

Quiſque, Quæque, Quidque, ἕκαςός τις, ἑκάςη τις, ἕκαςόν τι, *Dem.* εἷς ἕκαςος, μία ἑκάςη, ἓν ἕκαςον, *Iſocr.* πᾶς τις, πᾶσά τις, πᾶν τι, *Jul. Apoſt.* αὐτὸς ἕκαςος, αὐτὴ ἑκάςη, αὐτὸ ἕκαςον, quiſque pugnam incipere geſtiebat, αὐτὸς ἕκαςος πρῶτος ἔσπευδεν ἄρξαι μάχης, *Pauſan.*

Quiſquiliæ, τὰ περιψήματα, ων, *N. T.*

Quiſquis, Quæquæ, Quidquid, ὁςισοῦν, ἡτισοῦν, ὅ, τιοῦν, quiſquis potuerit, ὁςισοῦν δύναιτο, *Dem.* ſive hunc, ſive quemque delegeritis, κἂν ὑμεῖς τὸν δεῖνα, κἂν ὁντινοῦν χειροτονήσετε, *id.*

Quivis, idem quod *Quiſque*, *ſ. Quilibet.*

Quo, οἷ, ne accedere quidem licebat ipſi, μηδὲ βαδίζειν ἐξῆν αὐτῷ, *Dem.* acceperunt libertatem eundi, quo vellent, ἔλαβον ἐξουσίαν πορεύεσθαι, ὅποι βουληθεῖεν, *id.* quo confugiam? ποῖ καταφύγω; *Æſchin.* quo tandem & unde? ποῖ δὴ ϗ πόθεν; *Plato*, quo mitius, eo magis, ὅσῳ πρᾳότερον, τοσούτῳ μᾶλλον, *Dem.* quo magis, eo magis, ὅσῳ ἂν μᾶλλον-μᾶλλον, *Ariſtot.* i. e. ut, ὅπως, elaborandum eſt, quo ille deſiſtat, προσήκει πράττειν, ὅπως ἐκεῖνος παύσεται, *Dem.*

Quoad, μέχρι οὗ, ipſis viſum eſt, αὐτοῖς ἐδόκει, *Dem.* Conf. *Donec*, eatenus, quoad natura patitur, ἐπὶ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον ἡ φύσις ἐπιδέχεται, *Ariſtot.* fieri poteſt, ἐφ' ὅσον οἷόν τι, *Heliodor.*

Quocirca, διὰ τοῦτο, *Dem.* Conf. *Quamobrem*, *Quare.*

Qocumque, πανταχοῦ, *Dem.* πανταχοῖ, *id.* ὅποι ἄν, *Xen.*

Quod, ὅτι, felices prædicarunt majores, quod hoc modo remp. adminiſtrarunt, τοὺς προγόνους ἐμακάρισαν, ὅτι τὸν τρόπον τοῦτον τὴν πόλιν διῴκουν, *Dem.* ὡς, omnes dictitabatis, quod oporteret, &c. πάντες ἐθρυλλεῖτε, ὡς δεῖ, *id.*

Quodammodo, ὡδέπως, *Xen.* τρόπον τινὰ, ἔςιν ὡς, *Devar.*

Quominus, μὴ οὐ, nemo contradicit, quo minus dicturus ſit, οὐδεὶς ἀντιλέγει, μὴ οὐ λέξειν, *Xen.*

Quomodo, πῶς, hic uſus eſt, τούτοις ἐχρήσατο, *Dem.* ὃν τρόπον, *Lycurg.* τινὰ τρόπον, *Dem.*

Quomodocumque, ὅπως ἂν, *Dem.* ὁπωσοῦν, vivere, ζῆν, *id.* id factum eſt, τοῦτο πέπρακται ὁπωσδήποτε, *id.*

Quonam, ποῖ, *Dem.* Conf. *Quo.*

Quondam, πάλαι, *Dem.* Conf. *Olim.*

Quoniam, ὅτι τοι, *Plato.* Conf. *Quia.*

Quopiam, ποῖ, *Dem.*

Quoquam, ποῖ, *Dem.*

Quoque, ϗ ἔτι. Conf. *Etiam.*

Quoquo, ſ. Quovis, πανταχοῖ, *Dem.*

Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.

Quoquo verſum, ſ. Quoquo verſus, πανταχόσε, *Dem.*

Quorſum, καί τι, *Iſocr.* iſta perſecutus ſum oratione, ὧν ᾗ ἕνεκα ταῦτα προσήνεγκα τῷ λόγῳ, *Euſeb.* iſta dicis? πρός τί ταῦτα λέγεις; *Viger.*

Quot, πόσοι, αι, α, ſunt Spartani? εἰσὶ Σπαρτιάται; *Plut.* in locis, ποσαχῆ, modis, ποσαχῶς, *Ariſtot.* diebus veniet? ποςαῖος ἀφίξεται; *Xen.*

Quotannis, κατ' ἔτος, *Cl. Al.* ἀνὰ πᾶν ἔτος, *Dioſc.* ἔτους ἑκάςου, *Herodian.*

Quoteni, æ, a, πόσοι, αι, α.

Quotidianus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ καθ' ἡμέραν, cibus, τροφὴ, *Iſocrat.* ὁ, ἡ, τὸ ἑκάςην ἡμέραν, ex quotidianis exercitiis, ἐκ τῶν ἑκάςην ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων, *Dem.*

Quotidie, καθ' ἑκάςην ἡμέραν, *Lucian.* καθ' ἑκάςην, *Iſocr.* ἑκάςης ἡμέρας, *Herodian.*

Quoties, ποσάκις, *Plato*, de his verba facta ſunt? ὁσάκις λόγος γέγονε περὶ τούτων; *Dem.* tumultuati ſitis, omnes noviſtis, ὁσάκις ἐθορυβεῖσθε, πάντες ἐπίςασθε, *id.*

Quotieſcumque, ποσακισοῦν.

Quotquot, ὅσοι, αι, α, δὴ, & quotquot barbari, ϗ ὅσοι βάρβαροι, *Herodian.*

Quotuplex, ὁσοπλάσιος, ία, ιον, *Ariſtot.* ποσοπλάσιος, ία, ιον.

Quotus, a, um, πόσος, η, ον, ὁπόσος, η, ον, *Ariſtot.*

Quotuſcumque, acumque, umcumque, ὁποσοῦν, ὁποσηοῦν, ὁποσονοῦν, *Ariſtot.*

Quotuſquiſque, idem quod *Quotuſcumque.*

Quovis, idem quod *Quoquo.*

Quouſque, ἐφ' ὅσον, extendit ſe contemplatio, διατείνει ἡ θεωρία, *Ariſtot.* i. e. quamdiu, πόσον χρόνον, *Dem.*

Quum, ὅτε, ab initio, quum aliqui Olynthios hinc repulerunt, τὸ κατ' ἀρχὰς, ὅτε Ὀλυνθίους ἀπήλαυνόν τινες, *Dem.* quum opus eſt, ὁπότε δεήσειε, *id.* quum nos non poſſumus eo pervenire, ἡνίκ' ἡμεῖς μὴ δυνώμεθα ἐκεῖσε ἀφικέσθαι, *id.* quum nunciabatur, ὅταν ἀπηγγέλλετο, *id.*

R.

RAbide, λυσσωδῶς.

Rabidus, a, um, ὁ ϗ ἡ λυσσώδης, εος.

Rabies, ἡ λύσσα, ης, *Gal.* in rabiem actus furo, λυσσάω, *Dioſc.*

Rabioſe, λυσσωδῶς.

Rabioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ λυσσώδης, εος, λυσσώδων, ουσα, ον, *Lucian.*

Rabula, ὁ δικολόγος, ου, ὁ κύων ῥητορικὸς, οῦ, *Æl.* τὸ περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, *Dem.*

Racematio, ἡ ῥαγολογία, ας, *Suid.*

Racematus, a, um, ſ. Racemoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ βοτρυώδης, εος, *Dioſc.*

Racemus, ὁ βότρυς, υος, *Theophr.*

Radiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, *Plut.*

Radiatus, a, um, ἀκτινωτὸς, ἡ, όν.

Radicatus, a, um, ἐῤῥιζωμένος, ένη, ένον, *N. T.*

Radicitus, ὁλοῤῥιζεὶ, *N. T.* ῥιζόθεν, *Herodian.* ἐκ ῥιζῶν, LXX. evelli, προθέλυμνον ἕλκεσθαι, *Nyſſ.* extrahere, ἐκμοχλεύειν, *Æl.* αὐτόῤῥιζον ἐκσπάω, *id.* pereo, ὁλόῤῥιζος ἀπόλλυμαι, LXX.

Radicor, ῥιζόομαι, *Plato.*

Radicoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ῥιζώδης, εος.

Radicula, τὸ ῥιζίον, ου, *Dioſc.* *herba*, τὸ ςρουθίον, ου, *id.*

Radio, ἀκτινοβολέω, *Philo.*

Radioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκτινώδης, εος.

Radius, ἡ ἀκτὶν, ῖνος, *Lucian.* textorius, ἡ κερκὶς, ίδος, *Plato*, rotæ, ἡ κνημία, ας, *Lyſ.*

Radix, ἡ ῥίζα, ης, *Hippocr.* radices montis, ἡ ὑπωρεία, ας, *Herodian.*

Rado, ξύω, *Theophr.*

Radula, τὸ ξύςρον, ου, τὸ λίςρον, ου, *Poll.*

Raia, ἡ βάτος, ου, ἡ βατὶς, ίδος, *Schol. Ariſtoph.*

Ramentum, τὸ ξύσμα, ατος, *Erot.* τὸ ἀπόξυσμα, ατος.

Rameus, κλάδινος, ίνη, ινον.

Ramex, ἡ κήλη, ης, *Gal.*

Ramicoſus, ὁ κηλήτης, ου, *Syneſ.*

Ramoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κλαδώδης, εος.

Ramulus, ὁ κλαδίων, όνος, *Heſych.* ὁ κλαδίσκος, ου, ὁ κλὼν, ωνὸς, *Theophr.*

Ramus, ὁ κλάδος, ου, *Theophr.*

Rana, ὁ βάτραχος, ου, *Gal.*

Ranceo, ταγγίζω, *Aet.*

Ranceſco, ταγγίζω, *Aet.*

Rancide, σαπρῶς.

Rancidus, a, um, ταγγὸς, ἡ, ὸν, *Geopon.*

Rancor, ἡ τάγγη, ης, *Al. Aphr.* ἡ σαπρότης, ητος, *Dioſc.*

Ranunculus, τὸ βατράχιον, ου, *Dioſc.*

Rapa, ἡ γογγυλὶς, ίδος, *Theophr.*

Rapacitas, τὸ ἁρπακτικὸν, οῦ.

Rapax, ὁ, ἡ, τὸ ἅρπαξ, γος, *Ariſtot.* ἁρπακτικὸς, ἡ, ὸν, *Baſ.*

Raphanus, ὁ ῥάφανος, ου, *Gal.* ἡ ῥαφανὶς, ίδος, *Dioſc.*

Rapide, ὁρμητικῶς, σφόδρα, *Plato.*

Rapiditas, τὸ ὁρμητικὸν, οῦ.

Rapidus, a, um, ὁρμητικὸς, ἡ, ὸν, σφοδρὸς, ὰ, ὸν, *Herodian.*

Rapina, ὁ ἁρπαγμὸς, οῦ, *Phil.* τὸ ἅρπαγμα, ατος, *Joſ.* τὸ ἅρπασμα, ατος, *Plut.*

Rapio, ἁρπάζω, *Dem.* ἁρπαγὴν ποιέομαι, *Thuc.* ad necem, συλλαμβάνω ἐπὶ θανάτῳ, *Lucian.* ad pœnam, συναρπάζω ἐπὶ τιμωρίαν, *Dion. Hal.*

Raptim, ἁρπακτικῶς, i. e. celeriter, ταχέως, *Xen.*

Raptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Thuc.*

Raptor, ὁ ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ ἅρπαξ, γος, *N. T.*

Raptum, τὸ ἁρμαθὲν, έντος, rapto vivo, ἀπὸ θήρας ζάω, *Ariſtot.*

Raptus, us, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἁρπαγωγὴ, ῆς, *Lucian.*

Rapulum, τὸ γογγυλίδιον, ου, *Gal.*

Rapum, ἡ γογγυλὶς, ίδος, *Theophr.*

Rapunculus, ἡ γογγυλὶς ἀγρία.

Rare, ἀραιῶς.

Rarefacio, ἀραιόω, aliquid, τὶ, *Gal.*

Rarefactio, ἡ ἀραίωσις, εως, *Ariſtot.*

Rareſco, ἀραιόομαι, μανόομαι, *Theophr.* i. e. *infrequentior fio*, σπανίζομαι, LXX.

Raritas, ſ. Raritudo, ἡ ἀραιότης, ητος, i. e. penuria, ἡ σπάνη, ης, *Dem.* ἡ σπανιότης, ητος, *Iſocr.* ἡ σπάνις, εως, *Herodian.*

Raro, ὀλιγάκις, *Ariſtot.* σπανίως, *Herodian.*

Rarus, a, um, ἀραιὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.* i. e. *infrequens*, σπάνιος, ία, ιον, *Plut.*

Raſilis, ξυστὸς, ἡ, όν.

Raſtrum, τὸ λίστρον, ου, *Poll.*

Raſura, ὁ ξυσμὸς, οῦ, ἡ ξύσις, εως.

Ratio, τὸ λογιστικὸν, οῦ, *Plut.* ὁ λόγος, ου, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *id.* ὁ λογισμὸς, οῦ, *Thuc.* rationem alicujus habere, πρόνοιαν ποιεῖσθαί τινος, *Dem.* περί τινος, *Iſocr.* ἔχειν τινὸς, *Dem.* λόγον ποιεῖσθαί τινος, *id.* λόγον ἔχειν τινὸς, *Dem.* inire, διαλογίζεσθαι, *Dem.* ſubduco, λογιστεύω, *Suid.* λογίζομαι, *Dem.* reddo, λόγον δίδωμι, *Dem.* nullam alicujus habeo, πρόνοιαν μηδεμίαν τινὸς ποιέομαι, *Dem.* ἀλογέω τινὸς, *Herodot.* rationis compotem eſſe, ἐντὸς λογισμοῦ εἶναι, *Thuc.* expers, ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ου, animal, ζῶον, *Ariſtot.* rationi conſentaneum eſſe, λόγον ἔχειν, *Dem.* cum ratione, κατὰ λόγον, *id.* λογικῶς, *Plut.* εὐλόγως, *Ariſtot.* ratione præditus, ὁ καὶ ἡ ἔλλογος, ου, *Ariſtot.* rationi conſentaneus, ὁ καὶ ἡ εὔλογος, ου, *Herodian.* non conſentaneus, ὁ καὶ ἡ παράλογος, ου, *id.*

Ratiocinatio, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Dem.* ὁ συλλογισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ratiocinativus, a, um, συλλογιστικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Ratiocinator, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ λογιζόμενος, ου, *id.*

Ratiocinium, ὁ συλλογισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ratiocinor, ἐκλογίζομαι, *Dem.* διαλογίζομαι, *id.* συλλογίζομαι, *id.*

Rationalis, e, λογικὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ratis, ἡ σχεδία, ας.

Ratiuncula, τὸ λογάριον, ου, τὸ λογίδιον, ου.

Ratus, a, um, κύριος, ία, ιον, *Dem.* ratum eſſe, κύριον εἶναι, *id.* & valere, ἰσχύειν καὶ μένειν, *id.* habeo, κυρόω, aliquid, τι, *Thuc.*

Raucedo, ὁ βράγχος, ου, ſ. τὸ βράγχος, εος, *Ariſtot.*

Rauceſco, βραγχιάω, *Ariſtot.*

Raucitas, idem quod *Raucedo.*

Raucus, a, um, ὁ καὶ ἡ βραγχώδης, εος, vox, φωνὴ, *Al. Aphr.*

Ravis, τὸ βράγχος τραχύτερον.

Ravus, a, um, χαροπὸς, ἡ, ὸν, *Theodor.*

Re, quando iterationem ſignificat, reddi in Compoſitione ſolet per ἀνὰ, e. g. *reædifico*, ἀνοικοδομέω, *Herodian.* *rebaptizo*, ἀναβαπτίζω, *Naz.* quando vero contrarietatem notat, fere redditur per ἀντὶ, ut *reboo*, ἀντιβοάω, *recalcitro*, ἀντιλακτίζω, ſed quando *Re* idem eſt, quod *De*, redditur per ἀπὸ, e. g. *reciſio*, ἀποτομή.

Reædifico, ἀνοικοδομέω, *Herodian.*

Rebellio, ἡ ἐπανάστασις, εως, *Thuc.*

Rebellis, ὁ μεταστὰς, άντος, *Thuc.* ὁ ἀφεστὼς, ότος, *Herodian.*

Rebello, εἰς ἀπόστασιν ὁρμάω, *Herodian.* ἀφηνιάζω, *Lucian.*

Reboo, ἀντιβοάω.

Recalcitro, ἀντιλακτίζω, alicui, τινὶ, *Plut.*

Recanto, παλινῳδέω, *Lucian.* παλινῳδίαν ᾄδω, *Ariſtid.*

Recapitulatio, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως, *Quinctil.*

Recedo, ἀπέρχομαι, *Thuc.* a ſententia, ἀφίημι γνώμην, *Herodian.* a negotiis, ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, *Dem.*

Recens, νεαρὸς, ὰ, ὸν, *Dion. Hal.* ὁ καὶ ἡ νεαλὴς, έος. *Dem.* Conf. *Novus.*

Recens, *Adverb.* νεωστὶ, *Iſocr.* ἔναγχος, *Dem.* ἄρτι, *id.* ἀρτίως, *id.* factus, νεωστὶ γενόμενος, natus, ὁ καὶ ἡ νεογενὴς, έος, conditus, ὁ καὶ ἡ νεόκτιστος, ου, *Dion. Hal.*

Recenſeo, διέρχομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquos nominatim, ἐρέω τινὰς κατ᾽ ὄνομα, *id.* διέρχομαί τινας ὀνομαστὶ, *id.* omnes actiones alicujus, πάσας τὰς πράξεις τινὸς καταριθμέω, *Iſocr.* omnia pericula, ἐξαριθμέω ἅπαντας κινδύνους, *id.*

Recenſio, ſ. Recenſus, ὁ κατάλογος, ου, *Dem.* i. e. *luſtratio*, ἡ ἐξέτασις, εως, *Thuc.*

Receptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, *Ariſtot.* aquæ, τὸ ἐκδοχεῖον ὕδατος, *Joſeph.* ſpiritus, τὸ δοχεῖον τοῦ πνεύματος, *Al. Aphr.*

Receptio, ἡ ὑποδοχὴ, fugitivorum, τῶν ἀφισταμένων, *Thuc.*

Receptum, ἡ ὑπόσχεσις, εως, *Dem.* Conf. *Promiſſum.*

Receptus, us, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, *Thuc.* receptui cano, ἀνακλητικὸν σημαίνω, *Plut.*

Receſſus, us, ἡ ὑπαναχώρησις, εως, *Dion. Hal.* in ædibus, ὁ μυχὸς, οῦ, LXX.

Recidivus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναπλώσιμος, ου, febris, ὑποτροπιάζων πυρετὸς, *Hippocr.*

Recido, μεταπίπτω, in aliquem, εἴς τινα, *Herodian.* περιπίπτω, *id.*

Recîdo, ἀποτέμνω, *Plut.*

Recipio, ἀναλαμβάνω, vires, ἐμαυτὸν, *Iſocr.* τὴν ἰσχὺν, *Plut.* exſulem, προσδέχομαι φυγάδα, *Iſocr.* aliquem in urbem, εἰσφέρομαί τινα εἰς τὴν πόλιν, *Dem.* crimen in me, ἐνδέχομαι αἰτίαν, *id.* me in caſtra, ἀνακάμπτω εἰς τὴν παρεμβολὴν, *Diod. Sic.* i. e. *polliceor*. Conf. *Polliceor.*

Reciprocatio, ἡ ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ παλινδρομία, ας.

Reciproco, ἀντιστρέφω, *Ariſtot.* curſum, παλινδρομέω, *Plut.*

Reciprocus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀντίστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ παλίνδρομος, ου, *Laert.*

Reciſio, ἡ ἀπότμησις, εως.

Recitatio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, tabulæ, τοῦ γραμματείου, *Dem.*

Recitator, ὁ ἀναγνώστης, ου.

Recito, ἀναγινώσκω, alicui libellum, βίβλον τινὶ, *Dem.* poëmata, ἀναλέγω τὰ ποιήματα, *Lucian.*

Reclamo, ἀντιβοάω, quaſi teſtis, ἀντιμαρτυρέω, *Plut.*

Reclinis, e, ἀνακλινόμενος, ένη, ενον.

Reclino, ἀνακλίνω, me in cubitum, ἐμαυτὸν ἐπ᾽ ἀγκῶνος, *Lucian.*

Reclivis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνάκλιτος, ου, *Heſych.*

Recludo, ἀνοίγω, fores, τὰς θύρας, *Xen.*

Recognitio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, judicialis, ἡ διαψήφισις, εως, *Dem.* ſigilli, ἡ ἐπίγνωσις τῆς σφραγῖδος, *Herodian.*

Recognoſco, ἀναγνωρίζω, exercitum, ἐπέρχομαι τὸ στρατόπεδον, *Herodian.* ſcriptum, qua manu ſit exaratum, ἐπιγινώσκω τὸ γεγραμμένον, *id.*

Recolligo, ἀναλέγομαι, vires, ἀναλαμβάνω τὴν ἰσχὺν, *Plut.* me, ἐμαυτὸν, *Iſocr.*

Reconciliabilis, e, καταλλακτικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Reconciliatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *id.*

Reconciliator, ὁ διαλλακτὴς, οῦ, *Dem.*

Reconcilio, καταλλάττω, aliquos, τινὰς πρὸς ἀλλήλους, *Ariſtot.* aliquem mihi, τινὰ ἐμαυτῷ, *N. T.* urbes, διαλλάττω τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας, *Iſocr.* τὰς πόλεις, *id.* τὰς πόλεις ἀλλήλαις, *Plut.* regi, τῷ βασιλεῖ, *Thuc.* aliquos, εἰς ὁμόνοιαν καθίστημί τινας, *Iſocr.* reconcilior cum aliquo, διαλλάττομαι πρός τινα, *Iſocr.* τινὶ, *id.*

Reconcinno, ἀνασκευάζω, *Strab.*

Reconditus, a, um, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, ου, *Plut.*

Recondo, κρύπτω, *Dem.* in penu, ἀποταμιεύομαι, *Æl.* in theſauro, ἀποθησαυρίζω, *N. T.* θησαυροφυλακέω, *Phil.*

Recordatio, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Ariſtot.*

Recordor, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, *Iſocr.* περί τινος, *id.* τι, *Dem.* ἀναμιμνήσκομαί τι, *Iſocr.* περί τι, *Plato*, μνείαν ποιέομαί τινος, *Iſocr.* περί τινος, *id.* recordari facio, ἀναμιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τινος, *Lucian.* Conf. *Commonefacio.*

Recreatio, ἡ ἀναψυχὴ, ῆς, *Plato.*

Recrementum, ἡ σκωρία, ας, *Dioſc.*

Recreo, ἀναψύχω, cibo & potu, σίτῳ καὶ ποτῷ, *Chryſ.* aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀναπαύω τινὰ, *Xen.* recreor ex morbo, ἀνακομίζομαι ἐκ τῆς ἀσθενείας, *Dioſc.* ἐκ νόσου, *Gal.* ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Dem.*

Recreſco, ἀναφύομαι, *Plut.*

Recriminatio, τὸ ἀντέγκλημα, ατος, *Quinct.*

Recriminor, ἀντεγκαλέω, aliquem, τινὶ, *Dem.*

Recrudeſco, ἐξωμόομαι.

Recta, εὐθὺς, *Thuc.* ducere aliquem Babylonem, εὐθὺ ἄγειν τινὰ ἐπὶ Βαβυλῶνος, *Xen.* recta via, εὐθὺ τῆς ὁδοῦ, *Lucian.*

Recte, ὀρθῶς, dicere, λέγειν, *Dem.* & convenienter judicare, καὶ προσηκόντως κρίνειν, *id.* facere, καλῶς καὶ προσηκόντως πράττειν, *id.*

Rectitudo, ἡ ὀρθότης, ητος, *Plato.*

Rectio, ἡ ἐπιστασία, ας, *Plut.*

Rector, ὁ ἐπιστάτης, ου, *Xen* ὁ δίοπος, ου, *Plut.* gymnaſii ſ. ſcholæ, ὁ γυμνασιάρχης, ου, *Æſchin.* Academiæ, ὁ Ἀκαδημιάρχης, ου.

Rectus, a, um, ὀρθὸς, ἡ, ὸν, incedo, βαδίζω, *Plut.* linea, ὀρθὴ γραμμὴ, *Ariſtot.* angulus, ὀρθὴ γωνία, *Eucl.*

Recubo, ἀνάκειμαι, *Thuc.*

Recudo, ἀνακολάπτω.

Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνάκειμαι, *Thuc.*

Recuperatio, ἡ ἀνάκτησις, εως.

Recupero, ἀναλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* imperium, πάλιν τὴν ἀρχὴν, *id.* πάλιν τυγχάνω τῆς ἀρχῆς, *Plato*, ἀπολαμβάνω τὴν ἡγεμονίαν, *Iſocr.* ἀνακτάομαι τὴν ἀρχὴν, *Æl.* facultates, κομίζομαι τὰς κτήσεις, *id.* aliquid ab aliquo, τὶ παρά τινος, *Dem.*

Recurro, ἀνατρέχω, *Polyb.* παλινδρομέω, *Lucian.*

Recurſus, us, ἡ ἀναδρομὴ, ῆς.

Recuſatio, ἡ ἀπόνευσις, εως, ἡ παραίτησις, εως, *Plato*, ficta, ὁ ἀκκισμὸς, οῦ, *Philo.*

Recuſo, ἀπονεύω, aliquid, τινὸς, *Baſ.* ἀναδύομαί τι, *Lucian.* munus, ἀρνέομαι χρείαν τινὰ, *Dem.* ficte, ἀκκίζομαι, *Lucian.*

Recutitus, ὁ ἀπεσκολυμμένος, ου.

Redamo, ἀντιφιλέω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.*

Redarguo, διελέγχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* aliquid, ἐλέγχω τι, *Plut.*

Redargutio, ἡ ἔλεγξις, εως, *N. T.*

Redditio, ἡ ἀπόδοσις, εως, *Dem.*

Reddo, ἀποδίδωμι, corpus terræ, τὸ σῶμα τῇ γῇ, *Xenoph.* mortem alicujus optabiliorem, καθίστημι θάνατόν τινος ζηλώτερον, *Iſocr.* alicui honorem, ἀνταποδίδωμί τινι τιμὴν, *Ariſtot.* injuriam, τὴν ὕβριν, *Lucian.* litteras, ἀναδίδωμι γράμματα, *Dion. Hal.*

Redemptio, ἡ λύτρωσις, εως, *N. T.* ἀπολύτρωσις, εως, *ibid.* redemptionis pretium, τὸ λύτρον, ου, *Dem.*

Redemptor, ὁ λυτρωτὴς, οῦ, *N. T.*

Redeo, κατέρχομαι, in regnum, εἰς βασιλείαν, *Dem.* ἐπανέρχομαι, ex legatione, ἀπὸ τῆς πρεσβείας, *id.* domum, ἀναχωρέω πάλιν ἐπ' οἴκου, *id.* ἀφικομαι οἰκάδε, *Lucian.* e Chalcide, ἐκ τῆς Χαλκίδος ἥκω ἀναστρέψας, *id.* domum ex peregrinatione, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, *id.* ad inſtitutum, ἐπανέρχομαι ἐπὶ τὴν ἐπίθεσιν, *Iſocr.* ad demonſtrationes, ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις, *Dem.* eo, unde digreſſus ſum, ἐπάνειμι εἰς ταῦτα, ἔνθεν ἐξέβην, *Xen.* ἐπανέρχομαι πάλιν, ὅθεν δεῦρο μετέβην, *Plat.* Delphis, ἐκ Δελφῶν, *Plut.* ad me, ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Æſchin.* ad ingenium, ad mores, ἥκω φερόμενος εἰς τὴν ἐμαυτοῦ φύσιν, *id.*

Redhibeo, ἀποδίδωμι, *Dem.*

Redhibitio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς; *Plato.*

Redigo, περιΐστημι, aliquem ad paupertatem, τινὰ εἰς πενίαν, *Herodian.* hoſtes calliditate in ſervitutem, δουλόω πολεμίους ἀπάτῃ, *Plut.* inſulam in ſervitutem regis, καταδουλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, *Iſocr.* liberos & conjuges ἀνδραποδίζω παῖδας ϗ γυναῖκας, *Thuc.* in poteſtatem regionem, ὑποτάττω χώραν, *Herodian.* aliquid, ὑπ' ἐμαυτὸν ποιοῦμαί τι, *Iſocr.* civitatem in ordinem, ἄγω εἰς τάξιν τὴν πόλιν, *Dem.*

Redimiculum, ἡ ταινία, ας, *Plat.*

Redimio, ἀναδέω, aurea corona, χρυσῷ στεφάνῳ, *Thuc.* caput diademate, διαδέω τὴν κεφαλὴν διαδήματι, *Lucian.*

Redimo, λυτρόομαι, aliquem, τινὰ, *N. T.* captivos, λύομαι αἰχμαλώτους, *Ariſtot.* aliquem viginti ſex minis, τινὰ ἓξ ϗ εἴκοσι μνῶν, *Dem.*

Redintegratio, ἡ ἀποκατάστασις, εως, *Greg.* ἡ ἀνανέωσις, εως, *Athen.*

Redintegro, ἀποκαθίστημι, *Herodian.* pugnam, ἀνανεόω τὴν μάχην, *id.*

Reditio ſ. Reditus, ἡ ἐπάνοδος, ου, *Plut.* ἡ ἀνακομιδὴ, ῆς, *id.* ἡ ἀπονόστησις, εως, *Arr.* i. e. proventus, ἡ πρόσοδος, ου, *Dem.* τὰ προσιόντα, ων, *Dion. Hal.* exſulum in patriam, ἡ κάθοδος τῶν φευγόντων, *Dem.* in gratiam, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Redoleo, ἀπόζω, aliquid, τινὸς, *Dioſc.*

Reduco, ἐπανάγω, exſules in patriam, τοὺς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας, *Plat.* urbem in priſtinum ſtatum, κατάγω πόλιν εἰς ἑαυτὴν, *Plut.* aliquem domum, ἄγω τινὰ ὀπίσω εἰς τὰ οἰκεῖα, *Ælian.*

Reductio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Redundanter, πλεοναστικῶς, περισσῶς.

Redundantia ſ. Redundatio, ὁ πλεονασμὸς, οῦ, *Plut.*

Redundo, πλεονάζω, aliqua re, τινὸς, *Gal.* τινὶ, *Thuc.* περισσεύω τινὸς, *Lucian.*

Reduvia, ἡ παρωνυχία, ας, *Ægin.*

Redux, ὁ καταγόμενος, ου, *Plut.* ὁ κατελθὼν, όντος, *Iſocr.* ὁ κατιὼν, όντος, *id.*

Refectio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, *Dem.*

Refello, ἀνασκευάζω, *Ariſtot.* aliquem, διελέγχω τινὰ, *Naz.* ſententiam, ἀνατρέπω γνώμην, *Thuc.*

Refercio, ἐμπλήθω, aliquid aliqua re, τί τινος, *Plat.* Conf. *Compleo.*

Referio, ἀντιτύπτω, *Ariſtoph.*

Refero, ἀνακομίζω, arma in arcem, τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, *Xen.* aliquid ad ſenatum, ἀναφέρω τι εἰς ſ. πρὸς τὴν σύγκλητον, *Plut.* ad populum, προσάγω τι πρὸς τὸν δῆμον, *Ariſtot.* aliquem inter aliquos, τίθημί τινα εἰς τινας, *Demoſth.* inter Deos, ἀνάγω τινὰ εἰς θεοὺς, *Iſocr.* malum, ἐπαναφέρω κακὸν, *Xen.* ἀγγέλλω κακὸν, *Dem.* gratiam alicui pro aliquo, ἀποδίδωμι χάριν τινὶ ὑπέρ τινος, *Iſocr.* alicui aliquid acceptum, ἐπιτίθημί τινι τὴν αἰτίαν, *Iſocrat.* τὴν χάριν ἀνάπτω τινὶ, *Plut.* in acta aliquid, ἀναγράφομαί τι, *Bud.* conſilia ad aliquid, συντείνω εἴς τι, *Demoſth.* κατευθύνω τι πρός τι, *Plut.* pedem, ἀναποδίζω εἰς τοὐπίσω, *Herodian.*

Refert, διαφέρει, hoc tua, τοῦτό σοι, *Plato*, mea nil refert, ἐμοὶ οὐδὲν διαφέρει, *Æl.* Conf. *Intereſt.*

Reficio, ἀνασκευάζω, aliquid, τὶ, *Strabo*, ἐπισκευάζω τι, *Iſocr.* i. e. *recreo.* Conf. *Recreo.*

Reflecto, ἀνακάμπτω, *Phil.* ἀνακλάω, *Lucian.*

Reflexio, ἡ ἀνάκλασις, εως, ἡ ἀνάκαμψις, εως.

Refloreo, ἀνανθέω, *Plat.*

Refluo, ἀναρρέω.

Refluxus, ἡ ἀνάρροια, ας, *Athen.*

Refocillo, ἀνακτάομαι, *Gal.* Conf. *Recreo.*

Reformatio, ἡ ἀνάπλασις, εως, *Gregor.*

Reformidatio, ὁ φόβος, ου, *Dem.* ἡ ὀρρωδία, ας, *Thuc.*

Reformido, ὀρρωδέω, potentiam alicujus, δύναμίν τινος, *Dem.* περιδεί τινι, *Thuc.* Conf. *Metuo.*

Reformo, ἀναπλάσσω, *Greg.*

Refoveo, ἀναθάλπω. Conf. *Recreo.*

Refragor, ἀντιλέγω, alicui rei, τινὶ, *Xen.* dictis, ἀντερέω τοῖς εἰρημένοις, *Demoſth.* Conf. *Contradico.*

Refrenatio, ὁ ἀναχαιτισμὸς, οῦ.

Refreno, ἀναχαιτίζω, *Phil.* ἀναστέλλω, *Lucian.*

Refrigeratio, ἡ ἀνάψυξις, εως, *N. T.* ἡ ἀναψυχὴ, ῆς, *Plato.*

Refrigero, ἀναψύχω, ἀποψύχω, *Athen.* ἐμψύχω, *Gal.* καταψύχω, *Plat.*

Refrigeſco, ἀναψύχομαι, *Ariſtot.*

Refringo, ἀνακλάω, *Lucian.*

Refugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, *Iſocrat.* Conf. *Confugio.*

Refugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Iſocr.* nullum habere, καταφυγὴν ἔχειν μηδεμίαν, *id.* habere tutiſſimum, ἔχειν ἀσφαλεστάτην, *id.* invenire, εὑρίσκειν κρησφύγετον, *Lucian.*

Refulgeo, ἀπολάμπω, ἀναλάμπω, *Xen.*

Refundo, ἀναχέω, *Gregor.*

Refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Refuto, ἀνασκευάζομαι, *Gregor.* calumniam, ἀπολύομαι διαβολὴν, *Plat.* διαλύομαι διαβολὴν, *Iſocr.* Conf. *Refello.*

Regaliter, βασιλικῶς, *Iſocr.*

Regalis, e, βασιλικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*

Regeneratio, ἡ ἀναγέννησις, εως, *Naz.* ἡ παλιγγενεσία, ας, *N. T.*

Regenero, ἀναγεννάω, *N. T.*

Regermino, ἀναβλαστάνω, *Plato.*

Regero, ἀνακομίζω, *Xen.* Conf. *Refero.*

Regia, τὸ βασίλειον, ου, *Xen.*

Regie, βασιλικῶς, *Iſocr.*

Regigno, ἀναγεννάω, *N. T.*

Regimen, ἡ ἐπιστασία, ας, *Plut.*

Regina, ἡ βασίλισσα, ης, *Plut.*

Regio, ἡ χώρα, ας, *Dem.* cœli, τὸ κλίμα, ατος, *Ariſtot.* e regione, ἀντία, *Herodot.* ἐξ ἐναντίας, *Ariſtot.* καταντικρὺ, *Thuc.*

Regius, βασιλικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*

Regno, βασιλεύω, in Aſia, Ἀσίας, *Dem.* ἐν Ἀσίᾳ, *id.* Conf. *Dominor, Impero.*

Regnum, ἡ βασιλεία, ας, *Dem.* maximum, μεγίστη, *Iſocr.* tutiſſimum, ἀσφαλεστάτη, *id.* paternum, πατρικὴ, *id.* conſtituere, καθίστασθαι βασιλείαν, *Iſocr.* comparare ſibi, κατασκευάζεσθαι ἑαυτῷ, *Dem.* parare pulcherrime, κτᾶσθαι κάλλιστα, *Iſocr.* occupare, λαμβάνειν, *id.* paternum ſuſcipere, πατρικὴν παραλαμβάνειν, *id.* tenere, ἔχειν, *id.* optime adminiſtrare, διοικεῖν ἄριστα, *id.* tueri, διαφυλάττειν, *id.* præclarum, tutum eſſe, καλῶς, ἀσφαλῶς ἔχειν, *id.* conſervare, διασώζειν, *Iſocr.* eripere alicui, ἀφαιρέειν τινὶ, *id.* amittere, ἐκπίπτειν ἐκ τῆς τυραννίδος, *id.*

Rego, ἐπιστατέω, aliquid, τινὶ, *Plut.* τινὸς, *Xen.* civitatem, διοικέω πόλιν, *Iſocr.* domum, οἰκονομέω οἶκον, *Xen.* Conf. *Adminiſtro, Guberno.*

Regredior, ἀναποδίζω, LXX. Conf. *Redeo.*

Regreſſio, ὁ ἀναποδισμὸς, οῦ, LXX. ἡ ὑποχώρησις, εως, *Dion. Hal.*

Regula, ὁ κανὼν, όνος, *Æſchin.*

Regularis, e, κανονικὸς, ὴ, όν.

Regulus, ὁ βασιλίσκος, ου, *Athen.* τὸ βασιλείδιον, ου, *Plut.*

Rejectaneus, a, um, ſ. Rejiculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπόβλητος, ου, *N. T.* ἀποδεδοκιμασμένος, ένη, ένον, *Philo.*

Rejectio, ſ. Rejectus, us, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, *Plato*, ſanguinis, ἡ ἀναγωγὴ αἵματος, *Dioſc.*

Rejicio, ἀποβάλλω, *Plut.* Conf. *Repudio*, in poſterum diem, ἀναβάλλομαί τι εἰς ὑστεραίαν, *Dem.* Conf. *Differo*, culpam in alium, ἀνατίθημι αἰτίαν ἄλλῳ, *Iſocr.* αἰτίαν τρέπω εἰς τινα, *Plut.* aliquid ad ſenatum, ἀνάγω τι πρὸς τὴν σύγκλητον, ſanguinem, ἀνάγω αἷμα, *Gal.*

Rejiculus, vide *Rejectaneus.*

Reiteratio, ἡ ἀνάληψις, εως.

Relabor, μεταπίπτω, *Dem.* Conf. *Recido.*

Relatio, ἡ διήγησις, εως. Conf. *Narratio.*

Relaxatio, ὁ ἀναχαλασμὸς, οῦ.

Relaxativus, a, um, ἀναχαλαστικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Relaxo, ἀναχαλάω, chordam, χόρδην, *Philo*, animum, ἀνίημι ψυχὴν, *Athen.* alvum, λαπάζω κοιλίαν.

Relegatio, ὁ ἐξορισμὸς, οῦ, *Dion. Hal.* Conf. *Exilium.*

Relego, as, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æſchin.* in exſilium, ἐξοστρακίζω, *Plut.* ad certum tempus, ὀστρακίζω ϗ μεθίστημι ἐκ τῆς πόλεως χρόνον ὡρισμένον, *Ariſtot.* Conf. *Exilium.*

Relego, is, ἀναγινώσκω, *Xen.*

Relevo, κουφίζω, *Herodian.* aliquem ſpe, ἐπικουφίζω τινὰ ἐλπίδι, *Xen.*

Relictio, ἡ ἀπόλειψις, εως, *Dem.*

Religatio, ἡ ἀνάδεσις, εως, *Lucian.*

Religio, τὰ ἱερὰ, ῶν, *Dem.* τὰ θεῖα, ων, *id.* ἡ εὐσέβεια, ας, *id.* ἡ εὐσέβεια καὶ περὶ Θεὸν θεραπεία, *Iſocr.* religioni duco ſ. habeo, ἐνθύμιστον ποιέομαι, *Herodot.* ὀττεύομαι, *Dion. Hal.* religionis ergo, τῆς ὁσίας ἕνεκα, *id.*

Religioſe, εὐσεβῶς, *Dem.* colo Deum, εὐσεβέω τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, *Iſocr.*

Religioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσεβὴς, ἑος, *Dem.* cultor deorum, εὐσεβέστατα διακείμενος πρὸς τὰ τῶν θεῶν, *Iſocr.*

Religo, ἀναδέω, aliquid ad aliquid, τὶ πρός τι, *Plut.*

Relino, ἀναχρίω, dolium, ἀνοίγω πίθον, *Plut.*

Relinquo, καταλείπω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* ἀπολείπω τινὰ, *Xenoph.* ordinem, ἐκλείπω τάξιν, *Plut.* poſteris immortalem memoriam virtutis, καταλείπω τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς, *Iſocr.*

Reliquiæ, τὸ λεῖμμα, ατος, *Plut.* τὸ κατάλειμμα, ατος, LXX. ſanctorum, τὰ τῶν ἁγίων λείψανα, *Zonar.*

Reliquus, a, um, λοιπὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἐπίλοιπος, ου, *Dem.* reliquum eſt, λοιπόν ἐστι, *Iſocr.* ὑπολείπεται, *Dem.* nihil eſt adverſariis, οὐδὲν λοιπὸν τοῖς ἀντιλέγουσι, *Iſocr.* reliquum ſibi nihil ad nequitiam fecit, οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀδικίας ἀπολέλοιπε, in reliquum tempus, εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, *Dem.*

Reluceo, ἀναλάμπω, *Xen.*

Reluctor, ἀντιπαλαίω, ἀντιμάχομαι, *Al. Aphr.* ἀνταγωνίζομαι, *Thuc.*

Remando, is, ἀναμαρυκάομαι, *Athen.*

Remaneo, ὑπομένω, *Dion. Hal.*

Remanſio, ἡ ὑπομονὴ, ῆς, *Dion. Hal.*

Remedium, ἡ θεραπεία, ας, *Dem.* τὸ ἀλέξημα, ατος, *Strabo,* præſentiſſimum, φάρμακον πανακέστατον, *Philo.*

Remetior, ἀναμετρέω.

Remex, ὁ ἐρέτης, ου, *Plut.* ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Lucian.*

Remigatio, ſ. Remigium, ἡ ἐρεσία, ας, *Polyb.*

Remigo, ἐρέσσω, ἐλαύνω, *Dion. Hal.*

Reminiſcentia, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Ariſtot.*

Reminiſcor, ἀναμιμνήσκομαι, alicujus, τὶ, *Iſocr.* μέμνημαί τινος, *Xen.* Conf. *Memini, Recordor.*

Remiſſe, ἀνέτως, i. e. *diſſolute,* ἐκλελυμένως, *Iſocr.*

Remiſſio, ἡ ἄνεσις, εως, *Plut.* ἡ πάρεσις, εως, *N. T.* i. e. *venia,* ἡ συγγνώμη, ης, *Dem.*

Remitto, ἀναπέμπω, aliquid, τι, *Plut.* alicui debitum, ἀφίημί τινι ὀφειλὴν, *N. T.* crimen, ἀφίημί τινα τοῦ ἐγκλήματος, *Plut.* συγγνώμην τινὶ ἔχω, *Iſocr.* remittit luctus, ἡ ἀκμὴ πένθους ἀπομαραίνεται, *Æl.*

Remolleſco, ἀναμαλάττομαι, *Suid.*

Remollio, ἀναμαλάττω.

Remora, ἡ ἐποχὴ, ῆς, *Naz.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς, *Euſtath.* piſcis, ἡ ἐχενηΐς, ίδος.

Remordeo, ἀντιδάκνω.

Remoror, ἀναβάλλομαι, *Dem.* aliquid, ἐφίστημί τι, *Plut.* aliquem aliqua re, ἀναβάλλω τινὰ ἔκ τινος, *Dem.* κατέχω τινά τινι, *Iſocr.*

Remotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.

Removeo, ἀποκινέω, terminum, ὅρον, *Pandect.* aliquid e medio, ἀναιρέω τι ἐκ μέσου, *Dem.* aliquid ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος, *Plutarch.* ἀπελαύνω τινὰ τινος, *Dem.*

Remotus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, ab aliqua re, πόῤῥω ὢν τινος, *Iſocr.*

Remuneratio, ἡ ἀντιδωρεὰ, ᾶς, *Ariſtot.* τὸ ἀνταπόδομα, ατος, *N. T.*

Remunero, ſ. Remuneror, ἀντευεργετέω, *Xen.* aliquem dono, ἀμείβομαί τινα δωρεᾷ, *Chryſ.* τινὰ δώρῳ, *Xen.* aliquem ob juſtitiam, τινὰ τῆς δικαιοσύνης, *Lucian.*

Remus, ἡ κώπη, ης, *Thuc.*

Ren, ὁ νέφρος, ου, *Ariſtot.*

Renaſcor, ἀναφύομαι, *Plut.*

Renideo, ἀποστίλβω.

Renitor, ἀντερείδω, alicui, τινὶ, *Plut.* ἀνίσταμαί τινι, *id.*

Renovatio, ἡ ἀνανέωσις, εως, *Athen.* ἡ ἀνακαίνωσις, εως, *N. T.* ἡ καίνισις, εως, *Philo.*

Renovo, ἀνανεόομαι, vetera hoſpitia, τὰς παλαιὰς ξενίας, *Iſocr.* orationem, ἐπανανεόομαι λόγον, *Plat.* καινοποιέω τι, *Plut.* odium, ἀνακαινίζω τὸ μῖσος, *Iſocr.* veterem inimicitiam, καινόω τὴν παλαιὰν ἔχθραν, *Philo.*

Renumero, ἐπαναριθμέω.

Renunciatio, ἡ ἀπαγγελία, ας, *Dem.*

Renuncio, ἀπαγγέλλω, aliquid ſtatim, τὶ εὐθέως, *Dem.* alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* προσαγγέλλω τί τινι, *Dem.* εἰσαγγέλλω τι πρός τινα, *Plut.*

Renuo, ἀνανεύω, *Plato.* Conf. *Recuſo.*

Reor, νομίζω, *Dem.* Conf. *Puto, Arbitror.*

Repages, ſ. Repagulum, ὁ μοχλὸς, ου, *Thuc.*

Reparabilis, e, ἐπισκευαστὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Reparatio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, *Dem.*

Reparo, ἐπισκευάζω, vias, τὰς ὁδοὺς, *Dem.* vires amiſſas, ἀνακαλέω τὴν δύναμιν ἄῤῥωστον, *Gal.*

Repaſtinatio, ἡ βωλοστροφία, ας, *Gaz.*

Repaſtino, βωλοστροφέω.

Repello, ἀπελαύνω, ab ara, τοῦ βωμοῦ, *Lucian.* aliquem, ἀπωθέω τινὰ, *Dem.* παραθέω τινὰ, *id.* aliquem a diſputatione de pace, εἴργω τινὰ τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων, *id.* hoſtem, ἀπωθέομαι τὸν πολέμιον, *Dem.* Conf. *Arceo.*

Rependo, ἀντισταθμέω, aliquid pro aliquo, τὶ πρό τινος, *Baſ.* cum fœnore, ἀμείβομαι σὺν ἐπικαρπίᾳ, *Chryſ.* injuriam, ἀνταποδίδωμι ὕβριν, *Ariſtot.*

Repente, ἐξαίφνης, *Dem.* ὀξέως, *id.* αἰφνίδιον, *Plut.* ἄφνω, *id.* ἐξαπιναίως, *Thuc.*

Repentinus, a, um, αἰφνίδιος, ία, ιον, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἐξαπίναιος, ου, *Xen.*

Repercuſſio, ἡ ἀντιτυπία, ας, ἡ ἀντικοπὴ, ῆς, *Plut.*

Repercutio, ἀντιτυπέω, *Lucian.* ἀναπαίω, ἀντιπαίω, ἀντικόπτω.

Reperio, εὑρίσκω, *Dem.* Conf. *Invenio.*

Repertor, idem quod *Inventor.*

Repetitio, ἡ ἀπαίτησις, εως, *Dem.* i. e. *iteratio,* ἡ ἀνάληψις, εως, ἡ ἐπανάληψις, εως, *Hermog.* dictorum, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως, *Dion. Hal.*

Repeto, ἀπαιτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, *Dem.* ab aliquo mercedem, μισθὸν παρά τινος, *Lucian.* animo, ἀναπολέω τι κατὰ νοῦν, *Dion. Hal.* aliquid ab initio, ἀναλαμβάνω τι ἐξ ἀρχῆς, *Plato,* ἀπ' ἀρχῆς, *Ariſtot.* orationem altius, ἀνωτέρω τὸν λόγον ἄγω, *Chryſ.* ἀναλαμβάνω λόγον ἐξ ἀρχῆς, *Dion. Hal.*

Repleo, ἀναμεστόω, *Ariſtoph.* urbem infamia, ἀναπλήθω πόλιν πονηρᾶς δόξης, *Dem.* Conf. *Compleo.*

Replicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως.

Replico, ἀναπτύσσω, aliquid, τὶ, *Philoſtr.*

Repo, ἑρπύζω, ſuper menſam, ἐπὶ τὴν τράπεζαν, *Laert.*

Repono, ἀνατίθημι, *Ariſtot.* in vas, ἀποτίθημι εἰς ἀγγεῖον, *Dioſc.* in numero Deorum, ἀνάγω τινὰ εἰς θεοὺς, *Iſocr.* e regione, ἀντιπρόσωπόν τινι κατακλίνω, *Æl.* mihi frumentum, ἀποταμιεύω ἐμαυτῷ τοὺς πυροὺς, *id.* in me ſpem meam, ἐμαυτῷ πέποιθα, *Plato.*

Reporto, ἀνακομίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* laudem ab aliqua re, εὐδοκιμέω ἔκ τινος, *Iſocr.* εὐκλείας τυγχάνω, *Dem.*

Repoſco, ἀπαιτέω, debitum ab aliquo, τὸ ὀφειλόμενον παρά τινος, *Chryſ.* pecuniam, ἀναπράττω χρήματα, *Thuc.* ad pœnam, ἐξαιρέω ἐπὶ τιμωρίᾳ, *Plut.* Conf. *Repeto.*

Repoſitorium, ἡ ἀποθήκη, ης, *Thuc.* ἡ θήκη, ης, *id.* τὸ ταμιεῖον, ου, *Plut.*

Repotia, τὰ ἐπαύλια, ων, *Suid.*

Repræſentatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ παράστασις, εως, *Maccab.*

Repræſento, παρίστημι, *Dion. Hal.* ſpectatoribus, ἐπιδείκνυμαι τοῖς θεαταῖς, *Lucian.* aliquem, εἰκάζω τινὰ, *Dem.* res, ac ſi geſta ita eſſent, δείκνυμι τὰ ὁρώμενα, ὡς δρώμενα, *Achil. Tat.*

Reprehendo, ἀντιλαμβάνομαι, *Plato,* ἐπιλαμβάνομαι, *Lucian.* i. e. *culpo,* καταμέμφομαι, *Dion. Hal.* peccata, ἐπιτιμάω τοῖς ἁμαρτομένοις, *Iſocrat.* amicos, ἐπιπλήττω τοῖς φίλοις, *id.* alium, ψέγω ἕτερον, *Plut.* μέμφομαι ἑτέρῳ, *Dem.* Conf. *Criminor, Arguo.*

Reprehenſio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, LXX. ἡ καταδρομὴ, ῆς, *Dion. Hal.* ἡ μέμψις, εως, *Dem.*

Reprehenſor, ὁ ἐπιπλήττων, οντος, *Iſocr.* ὁ φιλεπιτιμητὴς, οῦ, *Dem.*

Reprimo, ἐφίστημι, *Plut.* iram, κατέχω ὀργὴν, *Ariſtot.* aliquem, πιέζω τινὰ, *Plut.* linguam, κρατέω τῆς γλώττης, *id.* aliquem, ne faciat, παύω τινὰ μὴ ποιεῖν, *Thuc.*

Reprobo, ἀποδοκιμάζω, artes, τέχνας, *Iſocr.* aliquem, ἀθετέω τινὰ, *N. T.* aliquid, τὶ, *Plut.*

Reptilis, e, ἑρπετὸς, ἡ, ὸν, *Philo,* ἑρπυστικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Repudiatio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Poll.* ἡ ἀπόπεμψις, εως, *Dem.*

Repudio, ἀποπέμπομαι, uxorem, τὴν γυναῖκα, *Plut.* i. e. *reprobro.* Conf. *Reprobro.*

Repudium, τὸ ἀποστάσιον, ου, *N. T.* libellus repudii, βιβλίον ἀποστασίου, *ibid.* γράμμα ἀπολυτικὸν, *Theophyl.*

Repueraſco, ἀνανηπιοῦμαι.

Repugnanter, ἐναντίως, *Ariſtot.*

Repugnantia, ἡ ἀντίστασις, εως, *Philo,* ἡ ἐναντιότης, ητος, *id.*

Repugno, ἐναντιόω, alicui in aliquo, τινὶ εἴς τι, *Thuc.* alicui, ἀντιμάχομαί τινι, *Al. Aphr.* ἀντικαθίστημί τινι, *Thuc.* ἀντίκειμαί τινι, *Ariſtot.* ἀντιτάττομαί τινι, *Xen.*

Repullulaſco, ſ. Repullulo, ἀναβλαστάνω, *Plat.*

Repulſa, ἡ ἀποχειροτονία, ας, *Dem.* repulſam fero, ἀποδοκιμάζομαι, *Xen.* alicujus, ἀπελαύνομαί τινος, *Iſocr.* in nuptiis, τοῦ γάμου, *Dem.* nullam ferre ab aliquo, οὐκ ἀτυχεῖν τι ἔκ τινος, *Æl.*

Repurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, *Thuc.*

Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, aliquid, τὶ, *Plut.*

Reputatio, ὁ διαλογισμὸς, οῦ, *N. T.*

Reputo, ἐκλογίζομαι, *Dem.* res, λογίζομαι τὰ πράγματα, *Dem.* aliquid cum æquitate, ἐπισκοπέω τι δικαίως, *id.* Conf. *Conſidero.*

Requies, idem quod *Quies.*

Requieſco, ἀναπαύομαι, ab aliquo, ἔκ τινος, *Lucian.* Conf. *Quieſco.*

Requiro, ἀναζητέω, aliquid, τὶ, *Plat.* Conf. *Quæro.*

Res, τὸ πρᾶγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἔργον, ου, *id.* adverſæ, ἡ δυστυχία, ας, *Iſocr.* bellicæ, τὰ τοῦ πολέμου, *Xen.* fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα, *Lucian.* controverſæ, τὰ ἀμφισβητούμενα, ων, *Dem.* familiaris, ἡ οἰκία, ας, *Dem.* τὰ οἰκεῖα, ων, *id.* geſtæ, τὰ πεπραγμένα, ων, *Dem.* præclare geſtæ, τὰ καλῶς πραχθέντα, *Iſocr.* ſacræ, τὰ ὅσια, ων, *Dem.* re ipſa expertus & edoctus, ἔργῳ πειραθεὶς καὶ διδαχθεὶς, *Dem.* res ipſa indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ, *id.* verbis & re, λόγῳ καὶ ἔργῳ, *Iſocr.* rem cum aliqua habere, ὁμιλεῖν τινι, *Æl.* e re nata, ἐν παρατυχόντι, *Thuc.* non abs re, οὐκ ἀπεικότως, *Lucian.* Res publica, vide *Reſpublica.*

Reſalutatio, ὁ ἀντασπασμὸς, οῦ.

Reſaluto, ἀντασπάζομαι, aliquem, τινὰ, *Plat.* ἀντιδεξιόομαί τινα, *Xen.*

Reſarcio, ἀκέομαι, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Reſciſco, μανθάνω, ex aliis, παρὰ τῶν ἄλλων, *Plat.*

Reſcribo, ἀντιγράφω, ad aliquem, πρός τινα, *Jul. Apoſt.*

Reſectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.

Reſegmen, τὸ ἀπότμημα, ατος, *Heſych.*

Reſero, ἀνοίγω, *Xen.* Conf. *Aperio.*

Reſervo, διαφυλάττω, *Xen.*

Reſes, σχολαῖος, αία, αῖον. Conf. *Piger.*

Reſideo, καθιζάνω, ſuper aliquid, ἐπί τι, *Iſocr.* καθίζομαι ἐπί τι, *Thuc.* apud aram, καθίζω ἐπὶ τὸν βωμὸν, *id.*

Reſidia, ἡ ἀργία, ας, *Dem.* Conf. *Pigritia.*

Reſiduus, a, um, λοιπὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* Conf. *Reliquus, a, um.*

Reſigno, ἀποσφραγίζω, *Laërt.* epiſtolam, ἀπολύομαι ἐπιστολὴν, *Plut.*

Reſilio, ἀναπηδάω, *Ariſtoph.*

Reſina, ἡ ῥητίνη, ης, *Gal.*

Reſinaceus, a, um, ſ. Reſinoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥητινώδης, εος, *Dioſc.*

Reſipio ſ. Reſipiſco, μετανοέω, *Xen.*

Reſiſto, ἐφίσταμαι, *Syneſ.* alicui, ἀντιπράττομαί τινι, *Xen.* ἐναντιόομαί τινι, *Thuc.* Conf. *Repugno.*

Reſolvo, ἀναλύω τι, *Ariſtot.* καταλύω τι, *Thuc.*

Reſolutio, ἡ ἀνάλυσις, εως, *Athen.*

Reſolutorius, a, um, ἀναλυτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Reſonabilis, e, ἀναφθεγγόμενος, ένη, ενον.

Reſonantia, ἡ ἠχὼ, όος, *Al. Aphr.* τὸ ἀπήχημα, ατος, *Baſ.*

Reſono, ἀντηχόω, *Jul. Apoſt.*

Reſorbeo, ἀναῤῥοφέω.

Reſpectus, us, ἡ ἐπίσκεψις, εως.

Reſpicio, ἀποβλέπω, ad aliquem, πρός τινα, *Æſchin.* ad aliquid, ἀφοράω εἴς τι, *Plato.*

Reſpiratio, ἡ ἀνάπνευσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀναπνοὴ, ῆς, *Plato.*

Reſpiro, ἀναπνέω, *Plato*, i. e. ad me redeo, ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Iſocr.*

Reſpondeo, ἀνακρίνομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ad aliquid, πρός τι, *id.* ad duo, λόγον δίδωμι δυοῖν, *id.* expedite & ſimpliciter, ἀποκρίνομαι ῥᾳδίως καὶ ἀκάκως, *Dem.* ſumma cum æquitate & veriſſime, δικαιότατον καὶ ἀληθέστατόν τι, *id.* pro aliquo, ἀντεῖπον ὑπέρ τινος, *Iſocr.* objectioni, ἀπαντάω τοῖς εἰρημένοις, *id.*

Reſponſio ſ. Reſponſum, ἡ ἀπόκρισις, εως, juſta & utilis, δικαία καὶ συμφέρουσα, *Dem.* reſponſum do, ποιέομαι, δίδωμι, ἀποδίδωμι ἀπόκρισιν, *Dem.*

Reſpublica, ἡ πολιτεία, ας, *Dem.* τὰ κοινὰ, ῶν, *id.* remp. conſtituere, πολιτείαν καθιστάναι, *id.* accedere ad remp. προσέρχεσθαι πρὸς τὰ κοινὰ, *id.* optime adminiſtrare ſive gubernare remp. κάλλιστα διοικεῖν τὴν πόλιν, *id.* πράττειν τὰ κοινὰ, *id.*

Reſpuo, ἀποπτύω, *Eurip.*

Reſtagno, λιμνάζω, *Baſ.*

Reſtauro, ἐπισκευάζω, aliquid, τὶ, *Plato.*

Reſticula, τὸ σχοινίον, ου, *Plut.*

Reſtinctio, ἡ ἀπόσβεσις, εως, ἡ σβέσις, εως, *Ariſtot.*

Reſtinguo, ἀποσβέννυμι, *Plut.* σβέννυμι, *Plato*, ἀποσβέω, *Ariſtot.*

Reſtio, ὁ καλωστρόφος, ου, *Plat.*

Reſtis, ἡ σχοῖνος, ου, ὁ κάλως, ω.

Reſtituo, ἀποδίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* in priſtinum dignitatis gradum, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, *Iſocr.* in ſtatum antiquum, ſ. integrum, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω, *Ariſtot.* in regnum, ἐπάγω ἐπὶ βασιλεία, *Thuc.* collapſam remp. ἐπανορθόομαι τὴν πολιτείαν, *Ariſtot.* κατορθόω τὴν πόλιν, *Iſocr.*

Reſtitutio, ἡ ἀποκατάστασις, εως, *Greg.*

Reſto, ὑπολείπομαι, *Thuc.* reſtat, λοιπὸν, ſc. ἐστὶ, *Iſocr.* quod reſtat, τὸ λοιπόν.

Reſtringo, καταστέλλω.

Reſumo, ἀναλαμβάνω. Conf. *Recipio.*

Reſuo, ἀναῤῥάπτω.

Reſupinatio, τὸ ὑπτίασμα, ατος, *Æſchyl.*

Reſupino, ἐξυπτιάζω, me, ἐμαυτὸν, *Lucian.*

Reſupinus, a, um, ὕπτιος, ία, ιον, *Lucian.* ſum, ἐξυπτιάζω, *Ariſtot.*

Reſurgo, ἀνίσταμαι, *Plut.*

Reſurrectio, ἡ ἀνάστασις, εως, a mortuis, ἐκ νεκρῶν, *N. T.* ἡ ἔγερσις, εως, *ibid.* reſurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα, *Naz.*

Reſuſcito, ἀνεγείρω, *Dem.*

Retardatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς, ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æſchin.*

Retardo, βραδύνω, *Herodian.* Conf. *Remoror, Differo.*

Rete, τὸ ἀμφίβληστρον, ου, LXX. ἡ ἄρκυς, υος, *Xen.* ἡ σαγήνη, ης, *Ariſtid.* τὸ δίκτυον, ου, *Xen.*

Retego, ἀνακαλύπτω, *Dion. Hal.*

Retentio, ἡ ἐπίσχεσις, εως.

Retexo, ἀνυφαίνω.

Reticentia, ἡ ἐχεμυθία, ας, *Plut.* ἡ ἐχεγλωττία, ας, *Lucian.*

Reticeo, σιωπάω, aliquid, τὶ, *Laert.* ἀποσιωπάω τι, *Lucian.* κατασιωπάω τι, *Ariſtot.*

Reticulum, τὸ δικτύδιον, ου, i. e. *vitta muliebris*, ὁ κεκρύφαλος, ου, *Lucian.*

Retinaculum, τὸ ἔχμα, ατος, *Naz.*

Retineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plat.* apud me, συνέχω, *Dion. Hal.*

Retorqueo, ἀναστρέφω, *Eurip.* aliquid, ἐπιστρέφω τι, *Thuc.*

Retractatio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, *Dem.* i. e. palinodia, ἡ παλινῳδία, ας, *Iſocr.*

Retractio, ἡ ἀνθολκὴ, ῆς, *Plut.*

Retracto, ἀναπραγματεύομαι, i. e. palinodiam cano, παλινῳδέω, *Lucian.*

Retraho, ἀνθέλκω, aliquid ad me, τὶ πρὸς ἐμὲ, *Herodot.* manum, ἀνασπάω πάλιν τὴν χεῖρα, *Ariſtoph.*

Retribuo, ἀναποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, *Thuc.* pro aliqua re, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμί τινί τινος, *Lucian.* Conf. *Reddo.*

Retributio, ἡ ἀναπόδοσις, εως, LXX. ἡ ἀντίδοσις, εως, *iid.*

Retrimentum, τὸ πίεσμα, ατος, *Gal.* τὸ ἐκπίεσμα, ατος, *Dioſc.*

Retro, ὄπισθεν, *Xen.* perrepo, ὀπίσω διεξέρπω, *Ariſtot.*

Retroago, ἀναποδίζω, aliquem, τινὰ, *Æſchin.*

Retrocedo, ὀπίσω ἄπειμι, *Lucian.* ἐπὶ πόδα ἀναστρέφω, *id.* ἐπὶ πόδα ἀναχωρέω, *Ariſtid.*

Retroëo ſ. Retrogradior, idem quod *Retrocedo.*

Retrogradus, a, um, ἀναποδίζων, ουσα, ον, *Herodian.*

Retrorſum, ἐπὶ πόδα, *Xen.* ὀπισθοφανῶς.

Retrudo, ἀνωθέω.

Retundo, ἀμβλύνω, *Plut.*

Reveho, ἀνακομίζω, *Xen.* Conf. *Reporto, Refero.*

Revelatio, ἡ ἀνακάλυψις, εως, ἡ ἀποκάλυψις, εως, *N. T.*

Revello, ἀποτίλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* περιτίλλω, *Lucian.*

Revelo, ἀνακαλύπτω, *Syneſ.* ἀποκαλύπτω, *Plut.*

Revenio, idem quod *Redeo.*

Revera, ὄντως, *Dem.* ὡς ἀληθῶς, *id.* ἀληθεῖ λόγῳ, *Xen.*

Reverendus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰδέσιμος, ου, *Laert.*

Reverenter, αἰδημόνως, *Xen.*

Reverentia, ἡ αἰδὼς, όος, regis, τοῦ βασιλέως, *Plut.* Dei, ἡ θεραπεία περὶ τὸν Θεὸν, *Iſocr.* τὸ αἰδέσιμον, ου, *Lucian.*

Revereor, αἰσχύνομαι, Deum, Θεὸν, *Dem.* patrem, πατέρα, *id.* ſenes, αἰδοῦμαι τοὺς πρεσβυτέρους, *Xen.* aliquem, αἰδῶ ἔχω τινὶ, *id.*

Reverſio, ἡ ἀναστροφὴ, ῆς, *Xen.* ἡ κάθοδος, ου, *Dem.* ἡ ἀναχώρησις, εως, *id.*

Reverto ſ. Revertor, ἀναστρέφω, ex inſula, ἐκ νήσου, *Dem.* domum, ἔρχομαι ἐπὶ τὸν οἶκον, *id.* in regnum, κατέρχομαι εἰς τὴν βασιλείαν, *id.* Conf. *Redeo.*

Revincio, ἀναδεσμεύω.

Revireſco, ἀναθάλλω, LXX.

Reviſo, ἐπισκέπτομαι, *Herodian.* ἐπισκοπέω, *Iſocr.*

Reviviſco, ἀναβιόω, *Lucian.* ἀναβιώσκομαι, *Plato*, ἀναζάω, *N. T.*

Revocabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνάκλητος, ου, *Dion.*

Revocatio, ἡ ἀνάκλησις, εως, ἡ ἐπανάκλησις, εως, *Gal.*

Revoco, ἀνακαλέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* in memoriam, ἀναπολέω, *Dion. Hal.* aliquid alicui, ὑπόμνημαί τί τινι, *Dem.* i. e. retracto accuſationem, ἀνατίθημι τὰ κατηγορούμενα, *Lucian.* pedem, ἀναποδίζω, *Herodian.* i. e. recanto, παλινῳδέω, *Lucian.* ad vitam, ἀναβιόομαι, *Plato.*

Revolo, ἀναπέτομαι.

Revolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνακύλιστος, ου.

Revolvo, ἀνακυλίω, ἀνακυκλόω, *Damaſc.* ἀποκυλίω, *Lucian.* mente, quæ dicta ſunt, ἀνακυκλέω πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα, *Naz.*

Revolutio, ἡ ἀνακύκλησις, εως.

Reus, a, um, αἴτιος, ία, ιον, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, ου, τινὸς, *id.* reum facere aliquem, ποιεῖν τινα ὑπόδικον, *id.* ὑπεύθυνον, *id.* ſe ipſum, καθιστάναι ἑαυτὸν ὑπεύθυνον, *id.* deprehendere, λαμβάνειν τινὰ ὑπεύθυνον, *id.* eſſe, αἴτιον εἶναι, *id.* dimittere, ἀφεῖναι, *id.*

Rex, ὁ βασιλεὺς, έως, *Xen.*

Rheda, τὸ ζεῦγος, εος, *Plato*, mularis, ἡ ἀπήνη, ης, *Pauſ.*

Rhedarius, ὁ ζευγηλάτης, ου.

Rhetor, ὁ ῥήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ σοφιστὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ τεχνογράφος, ου, *Dion. Hal.*

Rhetorica, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Rhetorice, ῥητορικῶς, *Æſchin.*

Rhetoricus, a, um, ῥητορικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Rhinoceros, ὁ ῥινόκερως, ωτος, *Æl.*

Rhombus, ὁ ῥόμβος, ου.

Rhonciſſo, ῥέγχω, *Gal.*

Rhonchus, ὁ ῥέγχος, ου, *Gal.*

Rhythmicus, a, um, ῥυθμικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Rhythmus, ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ricinus, ὁ κρότων, ωνος, ὁ κυνοῤῥαιστὴς, οῦ, *Ariſtot.* τὸ κίκι, εως, *Dioſc.*

Rictus, τὸ χάσμα, ατος, τὸ χάσμημα, ατος, *Ariſtoph.*

Rideo, γελάω, mecum, ἐμαυτῷ, *Xen.* de aliquo, vel aliqua re, ἐπί τινι, *id.* valde ſuaviter, μάλα ἡδὺ, *Lucian.* Conf. *Riſus*, item, *Derideo*, *Irrideo*.

Ridicule, καταγελάστως, *Xen.* γελοίως, *Ariſtot.*

Ridiculus, a, um, γελοῖος, α, ον, *Plato*, ὁ καὶ ἡ καταγέλαστος, ου, *Plato*, ſum, καταγελάομαι, *Plato*.

Rigatio, τὸ δεῦμα, ατος.

Rigeo, ῥιγόω, *Lucian.*

Rigidus, a, um, ῥίγιος, α, ον, *Dioſc.*

Rigo, δεύω, *Suid.* ἀναδεύω, *Plato.*

Rigor, τὸ ῥῖγος, εος, *Xen.*

Rima, ἡ κλειθρία, ας, *Lucian.* ἡ ὀπὴ, ῆς, *id.*

Rimor, ἰχνεύω, *Xen.* aliquid, ἐξετάζω τι, *Iſocr.*

Rimoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κλειθριώδης, εος.

Ringo ſ. Ringor, τὴν ῥῖνα συστέλλω.

Ripa, ἡ ὄχθη, ης, *Plut.*

Ripula, τὸ ὀχθίδιον, ου.

Riſus, ὁ γέλως, ωτος, *Dem.* effuſus, ὁ καγχασμὸς, οῦ, *Cl. Al.* γέλως πλατὺς, *Syneſ.* rem in riſum converto, πρᾶγμα εἰς γέλωτα ἐμβάλλω, *id.* riſum moveo alicui, γέλωτα παρέχω τινὶ, *Plut.* contineo, κατέχω, *Xen.* magnum excito, ποιέω πολὺν, *Plato*, riſui habeo aliquid, εἰς γέλωτα ἔχω τι, *Philo*, ſine riſu, ἀγελαστὶ, *Lucian.*

Rite, ἐννόμως, *Dem.*

Ritus, ὁ θεσμὸς, οῦ, *Dion. Hal.* ſacri, αἱ τελεταὶ, ῶν, *id.* οἱ θεσμοὶ ἱεροὶ, *Plut.* patrii, τὰ πάτρια, ων, *Dem.* ritu ferarum, δίκην θηρίων, *Dion. Hal.*

Rivalis, ὁ ἀντεραστὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀντίζηλος, ου, *Sir.* ὁ καὶ ἡ ζηλότυπος, ου, *Joſ.* ζηλοτυπέων, f. ουσα, *Diod. Sic.*

Rivalitas, ἡ ζηλοτυπία, ας, *Diod. Sic.*

Rivulus, τὸ ῥυάκιον, ου, ἡ διέξοδος ὑδάτων, LXX.

Rivus, ὁ ῥύαξ, ακος, ſanguis, αἵματος, *Ariſtid.* aquarum, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, *Herodian.*

Rixa, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἐρίθεια, ας, *N. T.* Conf. *Contentio*, *Jurgium*.

Rixor, ἐρίζω, cum aliquo, τινὶ, *Lucian.* de aliqua re, περί τινος, *Iſocr.* Conſ. *Contendo*.

Rixoſus, a, um, ἐριστικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Roboreus, a, um, δρύϊνος, ίνη, ινον.

Roboro, ἐπισχύω, *Xen.* σθενόω, LXX. ῥώννυμι, aliquid, τὶ, *Demoſth.* ἐπιρρώννυμί τι, *id.*

Robur, ἡ δρῦς, ὸς, ἡ δρῦς ἀγρία, animi, ἡ ἀρετὴ, ῆς, *Dem.* corporis, ἡ ῥώμη, ης, *Ariſtot.*

Robuſte, ἐρρωμένως, *Dem.* εὐρώστως, *id.*

Robuſtus, a, um, ἐρρωμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔρωστος, ου, *id.* ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *id.* nemini robore corporis cedens, οὐδενὸς τῷ σώματι ἀρρωστότερος γενόμενος, *id.*

Rodo, διατρώγω, *Chryſ.* περιτρώγω, aliquid, τὶ, *Laert.*

Rogatio, i. e. petitio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* ἡ αἴτησις, εως, *id.* i. e. interrogatio, τὸ ἐρώτημα, ατος, *Ariſtot.* Conf. *Preces*, *Petitio*, *Interrogatio*.

Rogito, πολλὴν δέησιν ποιέομαι.

Rogo, δέομαι, *Dem.* Conf. *Oro*, ἐρωτάω, *Dem.* Conf. *Interrogo*.

Rogus, ἡ πυρὰ, ᾶς, *Plut.* ἡ πυρκαιὰ, ᾶς, *Laert.*

Roma, ἡ Ῥώμη, ης, *Plut.*

Romane, ῥωμαϊστὶ, *Plut.*

Romanus, a, um, Ῥωμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ῥωμαϊκὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Ronchus, vide *Rhonchus*.

Roratio, ὁ δροσισμὸς, οῦ.

Roro, δροσίζω, ψακάζω, *Athen.*

Rorulentus, a, um, ſ. Roſcidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δροσώδης, εος, *Naz.* ὁ καὶ ἡ ἔνδροσος, ου, *Cl. Al.*

Ros, ἡ δρόσος, ου, *Ariſtot.* ἡ δροσία, ας, *Lucian.*

Roſa, τὸ ῥόδον, ου, *Plut.*

Roſaceus, a, um, ῥόδινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Athen.*

Roſarium, ὁ ῥοδὼν, ῶνος, *Theophr.* ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς, *Ammon.*

Roſcidus, vide *Rorulentus*.

Roſetum, ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς, *Suid.*

Roſeus, a, um, ῥόδιος, ία, ιον, unguentum, μύρον, *Ariſtot.*

Roſio, ὁ δηγμὸς, οῦ, *Dioſc.* ἡ βρῶσις, εως, *N. T.*

Roſmarinus, ἡ λιβανωτὶς, ίδος, *Dioſc.*

Roſtellum, τὸ ῥαμφίδιον, ου, τὸ ῥυγχίον, ου, *Athen.*

Roſtratus, a, um, ῥυγχωτὸς, ὴ, ὸν, navis, ναῦς χαλκήρης, *Plut.*

Roſtrum, τὸ ῥύγχος, εος, *Athen.* avis, τὸ ῥάμφος, εος, *id.* muſcæ, ἡ προβοσκὶς, ίδος, *Lucian.* navis, τὸ ἔμβολον, ου, *Polyb.* τὸ χάλκωμα, *Plut.* τὸ ἀκροστόλιον, *Strabo*, Roſtra in foro Romano, τὰ ἔμβολα, ων, *Dion. Hal.*

Rota, ὁ τροχὸς, οῦ, *Xen.* qua aqua hauritur e puteo, ἡ τροχιλαία, ας, *Ariſtot.* ἡ τροχιλία, ας, *Polyb.* rota torqueo, τροχίζω, *Ariſtot.* contundo, τρόχῳ καταγνύω.

Roto, γυρόω.

Rotula, ὁ τροχίσκος, ου, *Gaza.*

Rotundatio, ἡ στρογγύλωσις, εως, τὸ σφαίρωμα, ατος.

Rotunde, στρογγύλως, *Plut.*

Rotunditas, ἡ στρογγυλότης, ητος, ἡ περιφέρεια, ας, *Herodian.*

Rotundo, στρογγυλόω, *Al. Aphr.*

Rotundus, a, um, στρόγγυλος, ύλη, υλον, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ ἔγκυκλος, ου, *Pauſ.* ὁ καὶ ἡ περιφερὴς, έος, lapis, λίθος, *Herodian.*

Rubedo, ἡ ἐρυθρότης, ητος.

Rubefacio, ἐρυθραίνω, *Herodian.* ἐπιφοινικίζω, *Lucian.*

Rubefio, ἐρυθραίνομαι, *Herodian.* ἐρευθέω, *Lucian.* ἐρυθριάω, *Plato.*

Rubeo, ἐρευθέω, *Lucian.*

Ruber, a, um, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Rubeſco, ἐρυθριάω, *Plat.*

Rubeta, ὁ φρῦνος, ου, *Dioſc.*

Rubeus, a, um, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Rubicundus, a, um, idem quod *Ruber*.

Rubiginoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, εος.

Rubigo, ὁ ἰὸς, οῦ, ferri, σιδήρου, *Dioſc.* frumenti, ἡ μίλτος, ου, *Pauſ.* ἡ ἐρυσίβη, ης, LXX.

Rubor, τὸ ἐνερευθὲς, έος, *Lucian.* τὸ ἐρύθημα, ατος, *id.*

Rubrica, ἡ μίλτος, ου, *Dioſc.* τὸ μίλτινον, ου, *Plut.* rubrica tingo, μιλτόω.

Rubriceta, τὸ ἀνδρόκελον, ου.

Rubricoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ μιλτώδης, εος, *Diod. Sicul.*

Rubus, ἡ βάτος, ου, *Dioſc.*

Ructatio, ὁ ἐρυγμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ructo ſ. Ructor, ἐρεύγομαι, *Al. Aphr.* ἐρυγγάνω, acidum, ὀξυρεγμιάω, *Dioſc.*

Ructuoſus, a, um, ἐρευκτικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Ructus, us, ὁ ἐρυγμὸς, οῦ, *Ariſtot.* acidus, ἡ ὀξυρεγμία, ας, *Hippocr.*

Rudens, ὁ κάλως, ω, *Euſtath.*

Rudero, κατερείπω, *Plut.*

Rudicula, ἡ σπαθὶς, ίδος, *Poll.*

Rudimentum, τὸ προπαίδευμα, ατος, *Phil.* ἡ προπαιδεία, ας, *Cl. Al.* ἡ στοιχείωσις, εως, *Baſ.*

Rudis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ου, *Demoſth.* Conf. *Indoctus*, *Ineruditus*.

Rudis, ἡ σπάθη, ης, *Dioſc.*

Ruditus, ἡ ὄγκησις, εως, *Æl.* ἡ βρώμησις, εως, *Poll.*

Rudo, βρωμάομαι, *Pauſ.*

Rudus, τὸ ἐρείπιον, ου, *Pauſ.*

Rufus, πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, *Diod. Sic.*

Ruga, ἡ ῥυτὶς, ίδος, *Plat.* frontis caperatæ, ἀμαρυγὴ, ῆς, *Poll.*

Rugio, βρυχάομαι, ὠρύομαι, *Dion. Chryſ.*

Rugitus, τὸ βρύχημα, ατος, ὁ βρυχηθμὸς, οῦ, τὸ βρύγμα, ατος, LXX. ὁ βρυγμὸς λέοντος, *id.*

Rugo, ῥυτιδόω, *Ariſtot.*

Rugoſitas, ἡ ῥυσότης, ητος, *Plut.*

Rugoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥυτιδώδης, εος, ῥυσὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Ruina, ἡ ἀπόπτωσις, εως, *Heſych.* Conf. *Caſus*, ruinæ, i. e. *rudera*, τὸ ἐρείπιον, ου, *Pauſ.* & rudera muri, τὰ ἐρείπια καὶ λείψανα τείχους, *Herodian.* ruinam minari, μέλλειν κατολισθαίνειν, *Ælian.*

Ruinoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐρείψιμος, ου, tectum, στέγος, *Eurip.* ὁ καὶ ἡ πτώσιμος.

Ruma, ὁ μαστὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Rumex, τὸ λάπαθον, ου, *Dioſc.*

Ruminatio, τὸ μηρύκημα, ατος, *Plut.* ὁ μηρυκισμὸς, οῦ, *Greg.*

Rumino, μηρυκάομαι, *Ariſtot.* ἀναμηρυκάομαι, *Lucian.* μηρυκάζω, *Ariſtot.* i. e. animo revolvo, ἀναπολέω, *Dion. Hal.* πρὸς ἐμαυτὸν ἀνακυκλέω ſ. ἀνατυλίττω, *Lucian.*

Rumor, ἡ ἀκοὴ, ῆς, LXX. ἡ φήμη, ης, *Dem.* multus eſt circa Theſſaliam & ubique, πολὺς ἐστι λόγος κατὰ Θεσσαλίαν καὶ πανταχοῦ, *Dem.* pervulgatus eſt de aliquo, λόγος πολύς ἐστι περί τινος, *id.* eſt ſparſus, λόγος διῆλθεν, *Plato*, rumorem ſpargere, διασκεδάσαι φήμην, *Herodian.* διαδιδόναι φήμην, *Polyb.* διασπείρειν λόγον, *Xen.* rumores ſpargi, φήμας λέγεσθαι, *Dion. Hal.* leves & incerti, φῆμαι μετέωροι καὶ ἀδέσποτοι, *id.* Conf. *Fama*.

Rumpo, ῥήγνυμι, vocem, φωνὴν, *Dem.* aliquid, σχίζω τι, *Xen.* vincula, διαρρήσσω τὰ δεσμὰ, *N. T.*

Rumuſculus, τὸ θρυλλίδιον, ου.

Runcatio, ὁ βοτανισμὸς, οῦ.

Runcina, τὸ δορυδρέπανον, ου.

Runco, βοτανίζω.

Ruo, πίπτω, *Xen.* in pejus, τρέπομαι εἰς χεῖρον, *id.* κλίνω ἐπὶ τὸ χεῖρον, *id.*

Rupes, ἡ ἀκρότομος, ου, LXX. πέτρα ἀπότομος, *Lucian.*

Ruptio, ἡ ῥῆξις, εως, *Ariſtot.*

Ruralis, e, ἄγροικος, η, ον, *Lucian.* ἄγριος, ία, ιον, *Xen.*

Rurſum, ſ. Rurſus, αὖ, *Dem.* quum illa deceſſiſſet, rurſus patris conſobrinam duxit, ἀποθανούσης ἐκείνης, αὖθις ἠγάγετο ἀνεψιὰν τοῦ πατρὸς, *Dem.*

Rus, ὁ ἀγρὸς, οῦ, *Dem.* abeo, εἰς ἀγρὸν ἀπέρχομαι, *id.* ruri vivo, ἐν ἀγρῷ οἰκέω, *id.* rure redeo, ἐξ ἀγροῦ ἐπανέρχομαι, *id.*

Ruſpor, ἐξερευνάω, ἐρευνάω, *Xen.*

Ruſticanus, a, um, ἀγροικικὸς, ὴ, ὸν, *Max. Tyr.*

Ruſticatio, ἡ ἀγραυλία, ας.

Ruſtice, ἀγροίκως, ago, ἀγροικίζομαι, *Plato.*

Ruſticitas, ἡ ἀγροικία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀγριότης, ητος, *Plato*, ἡ ὑαγρία, ας, *Lucian.*

Ruſticor, ἀγραυλέω, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω, διαιτάω, *Dion. Hal.*

Ruſticus, a, um, ἄγροικος, η, ον, *Lucian.* ἄγριος, ία, ιον, *Ariſtot.*

Ruta, τὸ πήγανον, ου, *Dioſc.*

Rutaceus, a, um, πηγάνινος, ίνη, ινον, *Arat.*

Rutileſco, ξανθίζομαι, *Athen.*
Rutilo, πυῤῥάζω, *N. T.*
Rutilus, a, um, πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, *Plato.*
Rutrum, ἡ σκαπάνη, ης, *Theophr.* τὸ σκαφεῖον, ȣ, *Plut.*

S.

SAbbatum, τὸ σάββατον, ȣ, *N. T.*
Sabina, τὸ βράθυ, ος, *Dioſc.*
Sabuloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ψαμμώδης, εος.
Sabulum, ἡ ψάμμος ȣ, *Lucian.*
Saburra, τὸ ἕρμα, ατος, *Ariſtot.*
Saburro, ἑρματίζω, *Plut.*
Saccharum, τὸ σάκχαρ, αρος, *Gal.* τὸ σάκχαρον, ȣ.
Sacculus, τὸ θυλάκιον, ȣ, *Athen.* τὸ σακκίον, ȣ, *Poll.*
Saccus, ὁ σάκκος, ȣ, LXX. ὁ θύλακος, ȣ, *Athen.*
Sacellum, τὸ ναΐδιον, ȣ, *Xen.*
Sacer, a, um, ἱερὸς, ὰ, ὸν, mons, ὄρος, *Dem.* alicui, τινὸς, *Plut.*
Sacerdos, ὁ ἱερεὺς, έως, *Dem.* ὁ ἱεροποιὸς, ȣ͂, *id.* ὁ ἱερείτης, ȣ, *Plat.*
Sacerdotalis, e, ἱεροφαντικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ἱερατικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Sacerdotiſſa, ἡ ἱέρεια, ας, *Plut.*
Sacerdotium, ἡ ἱερατεία, ας, *Ariſtot.* τὸ ἱεράτευμα, ατος, *id.* ἡ ἱερωσύνη, ης, *Dem.*
Sacramentum, τὸ μυστήριον, ȣ, *N. T.* i. e. jusjurandum, ὁ ὅρκος, ȣ, *Dem.* Conf. *Juramentum.*
Sacrarium, τὸ ἱεροφυλάκιον, ȣ, τὸ ἱερατεῖον, ȣ, *Theodor.*
Sacrificatio, ἡ ἱέρευσις, εως.
Sacrificium, ἡ θυσία, ας, *Iſocr.* τὸ θῦμα, ατος, *Dem.* τὸ ἱερεῖον, ȣ, *id.* facio alicui, θυσίαν ποιέω τινὶ, *Dem.* perficio, ἐπιτελέω, *id.* offero, θύω θυσίαν, *id.* ſacrificio honoro aliquem, τιμάω τινὰ θυσίᾳ, *id.* adficior, ἀξιόομαι θυσίαις, *id.* occupatus ſum, εἰμὶ ἐν θυσίᾳ, *id.*
Sacrifico, θύω, Deo, Θεῷ, *Dem.* ritu patrio, κατὰ τὰ πάτρια θύομαι τὰ ἱερὰ, *id.*
Sacrificulus, ὁ ἱεροποιὸς, ȣ͂, *Dem.*
Sacrificus, a, um, ἱερατικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Sacrilegium, ἡ ἱεροσυλία, ας, *Plut.* ἡ θεοσυλία, ας, *Æl.* pecunias per ſacrilegium e templis auferre, ἐξ ἱερῶν συλᾶν τὰ χρήματα, *id.*
Sacrilegus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἱερόσυλος, ȣ, *N. T.*
Sacro, ἱερόω, aliquid Deo, τὶ Θεῷ, *Herodian,* ἱεροποιέω, *Cl. Al.*
Sacroſanctus, a, um, ὁ ϗ ἡ πανάγιος, ȣ.
Sæpe, πολλάκις, *Dem.* ſæpius, πλεονάκις, *id.*
Sæve, ſ. Sæviter, ἀπροσοίστως, *Iſocr.* ἀπηλεγέως.
Sævio, ἀγριαίνω, *Plut.* in aliquem, χαλεπαίνω πρός τινα, *Xen.*
Sævitia, ἡ δεινότης, ητος, *Iſocr.* Conf. *Crudelitas.*
Sævus, a, um, ὠμὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ, ὸν, *id.* Conf. *Crudelis.*
Saga, ἡ μάγος, ȣ, *Lucian.* ἡ φαρμακὶς, ίδος, *id.*
Sagacitas, ἡ ἀγχίνοια, ας, *Ariſtot.*
Sagaciter, εὐμηχάνως, *Ariſtot.* ἀγχινόως, *id.*
Sagax, ἰχνευτικὸς, ὴ, ὸν, *Æl.* ὁ ϗ ἡ ἀγχίνοος, ȣ, *Xen.*
Sagena, ἡ σαγήνη, ης, *Plut.*
Sagina, ὁ σιτισμὸς, ȣ͂.
Saginatio, ἡ σίτευσις, εως.
Sagino, σιτίζω, canes, κύνας, *Iſocr.* σιτεύω τινὰ, *Dem.*
Sagitta, τὸ τόξευμα, ατος, *Dem.* τὸ βέλος, εος, LXX. ſagittam emitto, τοξεύω, *Dem.* ſagitta configor, κατατοξεύομαι, *N. T.*
Sagittarius, ὁ τοξότης, ȣ, *Dem.* bonus, τοξεύειν ἀγαθὸς, *Ælian.*
Sagitto, τοξεύω, aliquem τινὰ, *Dem.*
Sagatus, a, um, χλαμυδωτὸς, ὴ, όν.
Sagulum, ἡ ἐφεστρὶς, ίδος, τὸ περιθωρακίδιον, ȣ, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Herodian.*
Sagum, σάγος, *Polyb.*
Sal, ὁ ἅλς, ἁλὸς, *Dioſc.* ſales, οἱ ἅλες, ων, *Plut.*
Salacitas, τὸ ἀφροδισιαστικὸν, ȣ͂.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα, ας, *Dioſc.*
Salarium, ὁ μισθὸς, ȣ͂, *Dem.* ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, *id.*
Salax, ἀφροδισιαστικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Salebra, τὸ ἔκρηγμα, τος, ἡ χαράδρα, ας, *Thuc.*
Salebroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ χαραδρώδης, εος, locus, τόπος, *Dioſc.*
Salicetum, ὁ ἰτεὼν, ῶνος.
Saligneus, a, um, ἰτέϊνος, ίνη, ινον, *Theophr.* οἰσΰινος, ίνη, ινον, *Lucian.*
Salina, ἡ ἁλυκὶς, ίδος, *Strabo,* ἡ ἁλὴ, ῆς, *Dion. Hal.*
Salinum, τὸ ἁλοδοχεῖον, ȣ.
Salio, i. e. *ſale condio,* ἁλίζω, *N. T.*
Salio, i. e. ſalto, σκιρτάω, *Plat.*
Saliva, τὸ σίαλον, ȣ, *Xen.*
Salivo, σιαλόω.
Salivoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ σιαλώδης, εος.
Salix, ἡ ἰτέα, ας, *Theophr.* ἡ οἰσὸς, ȣ͂, *Theophr.*
Salſamentarius, ὁ ταριχοπώλης, ȣ, *Plut.* ὁ ταριχευτὴς, ȣ͂, *Herodot.*
Salſamentarius, a, um, ταριχηρὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.*
Salſamentum, τὸ τάριχος, εος, *Gal.*
Salſe, ἁλμυρῶς.
Salſilago, ſ. Salſugo, ἡ ἅλμη, ης, *Theophr.* ἡ ἁλμυρὶς, ίδος, *id.*
Salſuginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἁλμώδης, εος, *Theophraſt.*
Salſura, τὸ ταρίχευμα, ατος.
Salſus, a, um, ἁλμυρὸς, ὰ, ὸν, opſonium, ὄψον, *Xen.* ἁλυκὸς, ὴ, ὸν, aqua, ὕδωρ, *Ariſtot.*
Saltatio, ἡ ὄρχησις, εως, *Plut.*
Saltator, ὁ ὀρχηστὴς, ȣ͂, *Lucian.*
Saltatorius, a, um, ὀρχηστικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Saltatrix, ἡ ὀρχηστρὶς, ίδος, *Xen.*
Saltem, ἀλλὰ, *Ariſtot.* κἂν, *Herodian.* τȣλάχιστον, *Dem.*
Saltuarius, ὁ ὑλωρὸς, ȣ͂.
Saltuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ναπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ὑλώδης, εος, *Xen.*
Saltus, ἡ νάπη, ης, LXX. τὸ νάπος, εος, *Xen.* i. e. ſaltatio, τὸ πήδημα, ατος, *Plut.*
Saluber, ὑγιεινὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Salubritas, τὸ ὑγιεινὸν, ȣ͂, *Ariſtot.*
Salubriter, ὑγιεινῶς, *Plat.*
Salve, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, *Xen.*
Salveo, ἔῤῥωμαι, *Thuc.*
Salvia, ὁ σφάκος, ȣ, *Dioſc.* ſilveſtris, τὸ ἐλελίσφακον, ȣ, *id.*
Salum, idem quod *Mare.*
Salvo, διασώζω, aliquem e periculo, τινὰ ἐκ κινδύνων, *Iſocr.* Conf. *Servo.*
Salus, ἡ σωτηρία, ας, communis omnium, κοινὴ ἁπάντων, *Dem.* privata, ἰδία, *id.* ſalutem alicujus curæ eſſe alicui, μέλειν τινὶ σωτηρίας τινὸς, *Dem.* alicujus commendatam habere ſibi, φροντίζειν σωτηρίας τινὸς, *id.* ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τινὸς, *id.* πρόνοιαν ποιεῖσθαι περὶ σωτηρίας τινὸς, *id.* quæro bello, ζητέω σωτηρίαν ἐκ πολέμȣ, *id.* credo alicui, παρακατατίθημί τινι σωτηρίαν, *id.* tueri alicujus, δορυφορεῖν σωτηρίαν τινὸς, *Dem.* niti aliquo, εἶναι σωτηρίαν ἔν τινι, *id.* conſequi, τυγχάνειν σωτηρίας, *id.* deſperare, ἀπορεῖν τῆς σωτηρίας, *id.* ſaluti alicujus conſulere, βȣλεύεσθαι περὶ σωτηρίας τινὸς, *id.* conferre ad ſalutem, ἐπιδιδόναι τι εἰς τὴν σωτηρίαν, *id.* ſpem ſalutis habere in aliquo, ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχειν ἔν τινι, *id.* periclitari de ſalute, κινδυνεύειν περὶ τῶν ἐσχάτων, *id.* conſulere ſaluti reip. σώζειν τὰ κοινὰ, *Ariſtot.*
Salutaris, e, ὁ ϗ ἡ σωτήριος, ȣ, *Plat.*
Salutariter, σωτηρίως.
Salutatio, ὁ ἀσπασμὸς, ȣ͂, *N. T.* ἡ πρόσρησις, εως, *Plato.*
Saluto, ἀσπάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀσπάζομαί τινα, *Iſocr.* alicujus nomine, χαίρειν κελεύω παρά τινος, *Syneſ.*
Salvus, a, um, σῶος, α, ον, ager, ἀγρὸς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀκέραιος, ȣ, urbs, πόλις, *Iſocr.*
Sambuca, ἡ σαμβύκη, ης, *Heſych.*
Sambucus, ἡ ἀκτὴ, ῆς, *Dioſc.*
Sanabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἰάσιμος, ȣ, *Plato,* ὁ ϗ ἡ εὐΐατος, ȣ, *Lucian.*
Sanatio, ἡ ἴασις, εως, *Lucian.*
Sancio, κυρόω, aliquid, τὶ, *Herodot.* legem, νόμον τίθημι, *Iſocr.* νομοθετέω νόμον, *Dem.* ἐπιτάττω νόμον, *Plat.*
Sancte, νομίμως, *Dem.* ἁγίως, *Iſocr.* & præclare adminiſtrare aliquid, ὁσίως ϗ καλῶς διοικεῖν τι, *Iſocr.* ἁγίως ϗ σεμνῶς ἔχειν περί τι, *id.* vivo, ἁγνεύω ἁγίως, *Æl.*
Sanctificatio, ὁ ἁγιασμὸς, ȣ͂, *N. T.*
Sanctifico, ἁγιάζω.
Sanctimonia, ἡ ὁσιότης, ητος, *Dem.* ἡ ἁγιωσύνη, ης, *N. T.*
Sanctio, ἡ κύρωσις, εως, *Plato.*
Sanctitas, ἡ ὁσιότης, ητος, *Dem.*
Sanctuarium, τὸ ἁγιαστήριον, ȣ.
Sanctus, a, um, ὅσιος, ία, ιον, & juſta lex, ϗ δίκαιος νόμος, *Dem.* ἅγιος, ία, ιον, & venerandum ſacrum, ϗ σεμνὸν ἱερὸν, *id.* & religioſum aliquid, ὅσιον ϗ εὐσεβές τι, *id.*
Sandalium, τὸ σανδάλιον, ȣ, *Lucian.* τὸ σάνδαλον, ȣ, *Æl.*
Sandapila, τὸ νεκροφορεῖον, ȣ.
Sandaracha, ἡ σανδαράχη, ης, *Dioſc.*
Sandyx, ἡ σάνδυξ, υκος, *Dioſc.*
Sane, i. e. ſine morbo, ὑγιῶς, *Athen.* ὑγιεινῶς, *Dem.* i. e. *certe,* τῷ ὄντι, ἀληθῶς, *Ariſtot.*
Saneſco, ὑγιάζομαι, *Al. Aphr.*
Sanguiculus, τὸ αἱμάτιον, ȣ.
Sanguinarius, a, um, ὁ ϗ ἡ φιλαίματος, ȣ.
Sanguineus, a, um, αἱματικὸς, ὴ, ὸν, *Al. Aphr.* ὁ ϗ ἡ αἱματώδης, εος, *Gal.*
Sanguinolentus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἱματώδης, εος, *Gal.*
Sanguis, τὸ αἷμα, ατος, *Gal.*
Sanguiſuga, ἡ βδέλλα, ης, *Theocr.*
Sanies, τὸ πύον, ȣ, *Gal.*
Sanioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμπυος, ȣ, *Dem.*
Sanitas, ἡ ὑγίεια, ας, *Dem.* ſanitati reſtituo, ἐξυγιαίνω τινὰ, *Hippocr.* confero ad ſanitatem, συμφέρω πρὸς ὑγίειαν, *Dem.*
Sanna, ἡ χλεύη, ης, *Herodian.*
Sannio, ὁ χλευαστὴς, ȣ͂, *Ariſtot.*
Sano, ὑγιάζω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* ἐξυγιαίνω τινὰ, *Hippocr.* Conf. *Medeor.*
Sanus, a, um, ὑγιεινὸς, ὴ, ὸν, perfecte in corpore, τελείως ἐν σώματι, *Demoſth.* aqua, ὑγιεινὸν ὕδωρ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ὑγιὴς, έος, & ſalvus, ϗ σῶς, *Thuc.* judex, ὑγιὴ κριτὴς, *Dion. Long.* ſani mores, ἦθος ὑγιὲς, *Plato,* ſanæ mentis homo, ᾧ νȣ͂ς τε ὑγιαίνει ϗ ἔῤῥωται ἡ φρὴν, *Ælian.* ſanu ium, ὑγιαίνω, *Dem.*
Sapa, ὁ οἶνος σείραιος, ȣ, *Dioſc.*
Sapidus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔχυμος, ȣ, ὁ ϗ εὔστομος γεύσει, *Strabo.*
Sapiens, σοφὸς, ὴ, ὸν, in aliis rebus, τ ἄλλα, *Plat.* περὶ τῶν ἄλλων, *id.*
Sapienter, σοφῶς, *Ariſtot.*
Sapientia, ἡ σοφία, ας, *Dem.*

Sapio, εὐαίσθητός εἰμι, *Plut.* i. e. ſapiens ſum, φρονέω, *Dem.* σωφρονέω, *id.*

Sapo, ὁ σάπων, ωνος, τὸ σμῆγμα, ατος, *Athen.*

Sapor, ὁ χυμὸς, οῦ, *Plut.*

Sapphirus, ἡ σάπφειρος, ου, *Dioſc.*

Sarcaſmus, ὁ σαρκασμὸς, οῦ, *Ruffin.*

Sarcina, ἡ ἀποσκευὴ, ῆς, *N. T.* τὸ σάγμα, ατος, *Plut.* τὸ φορτίον, ου, *Ariſtot.*

Sarcinarius, a, um, ὁ καὶ ἡ σκευοφόρος, ου, *Xen.*

Sarcinator, idem quod *Sartor.*

Sarcinatrix, idem quod *Sartrix.*

Sarcio, ἐπισκευάζω, *Lucian.* quod laceratum eſt, ἀκέομαι τὸ διεῤῥωγὸς, *Ariſtot.* mercede calceos putridos, μισθοῦ ἀκέομαι τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων, *Lucian.*

Sarculatio, ἡ σκάλσις, εως, *Theophr.* Confer *Sarritio.*

Sarculo, σκάλλω, *Theophr.*

Sarculum, τὸ σκαλιστήριον, ου, *Theocr.* ἡ σκαλὶς, ίδος, *id.*

Sardonyx, ὁ vel ἡ σαρδόνυξ, χος, *Plin.*

Sarmentitius, a, um, φρυγάνιος, ια, ιον.

Sarmentoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φρυγανώδης, εος, *Dioſc.*

Sarmentum, τὸ φρύγανον, ου, *Theophr.*

Sarrio, σκάλλω, *Theophr.* σκαλεύω, *Plut.*

Sarritio, ἡ σκάλσις, εως, *Theophr.* ὁ σκαλισμὸς, οῦ, *id.* ἡ σκάλισις, εως, *id.*

Sarritor, ὁ σκαλεὺς, έως, *Xen.*

Sarritura, idem quod *Sarritio.*

Sartago, τὸ τήγανον, ου, *Athen.*

Sartor, ὁ ἀκεστὴς, οῦ, *Xen.*

Sartrix, ἡ ἀκέστρια, ας.

Sartura, idem quod *Sarritura*, ſ. *Sarritio.*

Sat, ἱκανῶς, oſtenſum de his, ἀποδέδεικται περὶ τούτων, *Iſocr.* copioſe diſſerui, ἐξαρκούντως διελέχθην, *id.* Conf. *Satis.*

Satago, διαπονέω, *Plut.* σπουδάζω τι, *Lucian.* rerum mearum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττω, *Plut.*

Satanas, ὁ σατανᾶς, ᾶ, LXX.

Satelles, ὁ δορυφόρος, ου, *Xen.* ſum, δορυφορέω, *Thuc.* ſatellitum comitatus, τὸ δορυφόρημα, ατος, *Plut.*

Satellitium, ἡ δορυφορία, ας, τὸ δορυφόρημα, ατος, *Plut.* ἡ θεραπεία, ας, *Plato.*

Satias, ſ. *Satietas*, ὁ κόρος, ου, *Dem.* ἡ πλησμονὴ, ῆς, *Iſocr.* ad ſatietatem rideo, ἐς κόρον γελάω, *Lucian.* ἄχρι κόρου, *Dem.*

Satio, κορέννυμι, *Herodian.*

Satio, nis, ὁ σπόρος, ου, *Plato*, ὁ σπορητὸς, οῦ, *Theophraſt.*

Satis, ἱκανῶς, *Dem.* ἅλις, alicujus rei, τινὸς, *Ariſtot.* ἐξαρκούντως, *Iſocr.* de his ſatis ſuperque, ἅδην τῶν τοιούτων, *Plato*, ultra, quam ſatis eſt, μᾶλλον τοῦ δέοντος, ſatis eſt mihi, ἀπόχρη μοι τοῦτο, *Dem.* ἅλις, ſc. ἐστιν, *Ariſtot.* ſatius eſt, αἱρετώτερόν ἐστι, *Xen.*

Satiſdatio, ἡ ἱκανοδοσία, ας, *Theophil.*

Satiſdo, ἐγγύας παρέχω, *Theophr.*

Satiſfactio, ἱκανὸν ποιέω legi, τῷ νόμῳ, *Plut.*

Satiſfactio, ἡ πληροφορία, ας, *N. T.*

Sativus, a, um, ὁ καὶ ἡ σπόριμος, ου, *Dioſc.*

Sator, ὁ σπορεὺς, έως, *Xen.*

Satrapa, ὁ σατράπης, ου, *Iſocr.* ſum Phrygiæ, σατραπεύω τῆς Φρυγίας, *Plut.*

Satrapia, ἡ σατραπεία, ας, *Herodot.*

Satrapicus, a, um, σατραπικὸς, ή, όν, *Plut.*

Satur, a, um, ὁ καὶ ἡ διάκορος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ διακορὴς, έος, *Plut.*

Satureia, ἡ θύμβρα, ας, *Dioſc.*

Saturitas, ἡ πλησμονὴ, ῆς, *Iſocr.*

Saturnalia, τὰ Κρόνια, ων, *Lucian.*

Saturnus, ὁ Κρόνος, ου.

Saturo, κορέννυμι, *Herodian.* pane, χορτάζω ἄρτου, *N. T.*

Satyra, ἡ σατύρα, ας.

Satyricus, a, um, σατυρικὸς, ή, όν, *Plut.*

Satyrion, τὸ σατύριον, ου, *Dioſc.*

Satyrus, ὁ Σάτυρος, ου.

Sauciatio, ἡ τρῶσις, εως.

Saucio, τραυματίζω, *Dem.* pectus per thoracem, τιτρώσκω διὰ τοῦ θώρακος τὸ στῆθος, *Plut.*

Saucius, τραυματίας, ου, *Thuc.* a, um, τετραυματισμένος, ένη, ένον, *id.*

Saxatilis, e, idem quod *Saxoſus.*

Saxetum, ὁ τραχὼν, ῶνος, *Lucian.*

Saxeus, a, um, λίθινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Saxoſus, a, um, πετραῖος, αία, αῖον, *Aret.* ὁ καὶ ἡ πετρώδης, εος, *Nazian*, λίθινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Saxulum, τὸ πετρίδιον, ου, *Ariſtot.*

Saxum, ὁ πέτρος, ου, *Xen.* ἡ πέτρα, ας, *Plut.* ὁ vel ἡ λίθος, ου, *Ariſtot.*

Scabellum, τὸ ὑποπόδιον, ου, LXX. τὸ θρανίον, ου, *Ariſtoph.*

Scaber, τραχυς, εῖα, ὺ, *Ariſtot.*

Scabies, ἡ ψώρα, ας, *Theophr.* ſcabie laboro, ψωριάω, *Plut.*

Scabioſus, a, um, ψωραλέος, έα, έον, *Xen.*

Scabo, κνάω, *Gal.* digito caput, δακτύλῳ κεφαλὴν, *Lucian.*

Scabrities, ἡ τραχύτης, ητος, *Xen.*

Scabroſus, a, um, τραχὺς, εῖα, ὺ, *Ariſtot.*

Scævus, a, um, σκαιὸς, ά, όν, *Euſt.*

Scala, ἡ κατῆλιψ, πος, ſ. φος, *Lucian.* ἡ κλιμαξ, ακος, *Xen.* navis, ἡ ἀναβάθρα, ας, *Lucian.*

Scalmus, ὁ σκαλμὸς, οῦ, *Eurip.*

Scalpellum, τὸ φλεβοτόμον, ου, τὸ σμιλίον, ου, *Plut.*

Scalper, ſ. Scalprum, ὁ κοπεὺς, έος, *Diod. Sic.* τὸ γλυφεῖον, ου, *Lucian.* ἡ σμίλη, ης, *Plato*, chirurgorum, σμιλίον ἰατρικὸν, *Cl. Al.* librarium, ἡ σμίλη γραφικὴ, ſcalpro amputo ſ. reſeco, ἀποσμιλεύω, *Syneſ.*

Scalpo, κνάω, *Gal.* κνίζω, *Appian.* ἀποξέω, *Lucian.*

Scalprum, vide *Scalper.*

Scalptor, ὁ κολάπτης, ου, ὁ γλύπτης, ου.

Scalptura, τὸ γλύμμα, ατος, *Poll.*

Scamnum, τὸ βάθρον, ου, ὁ θράνος, ου.

Scando, ἀναβαίνω, *Xen.*

Scandula, ἡ σχίδαξ, ακος, *Dioſc.*

Scanſilis, e, ἀναβατὸς, ή, όν.

Scapha, ἡ σκάφη, ης, *N. T.*

Scapulæ, αἱ ὠμοπλάται, ῶν, *Gal.* αἱ πλάται, ῶν, *Poll.*

Scapus, ὁ στύλος, ου, LXX.

Scarabeus, ὁ κάνθαρος, ου, *Ariſtot.*

Scarificatio, ἡ ἀμυχὴ, ῆς, *Dioſc.* ἡ σχάσις, εως, *Theophr.*

Scarifico, ἀμύσσω, *Poll.* ἀποσχάζω, *Gal.* σχάζω, *Ariſtot.*

Scarus, ὁ σκάρος, ου, *Athen.*

Scatebra, ἡ ἀνάβλυσις, εως, *Ariſtot.* ὁ κρουνὸς, οῦ, *Lucian.*

Scateo, ἀναβλύζω, *Ariſtot.* περιβλύζω, *id.* fontibus, ῥήγνυμι πηγὰς, *Plut.* ovibus, βρύω προβάτοις, *Ariſtoph.* voluptatibus, ἡδοναῖς, *Liban.*

Scaturigo, idem quod *Scatebra.*

Scaturio, idem quod *Scateo.*

Scelerate, πονηρῶς, *Dem.* μιαρῶς, *Iſocr.*

Sceleratus, a, um, πονηρὸς, ὰ, όν, *Dem.* φαῦλος, η, ον, *id.* μοχθηρὸς, ὰ, όν, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ου, *Ariſtot.*

Scelero, μιαίνω.

Sceleroſus, a, um, idem quod *Sceleratus.*

Sceleſte, idem quod *Scelerate.*

Sceleſtus, a, um, idem quod *Sceleratus.*

Sceleton, τὸ σκέλετον, ου, *Plut.*

Scelus, ἡ κακία, ας, *Dem.* τὸ πονήρευμα, ατος, *id.* τὸ μίασμα, ατος, *N. T.* τὸ ἀσέβημα, ατος, *Dem.* τὸ κακὸν, οῦ, *id.* admitto, ἐργάζομαι ἀσέβημα, *Dem.* πράττω τι φαῦλον, *Lycurg.* atrox committi, δεινὸν ἀδίκημα γίγνεσθαι, *id.*

Scena, ἡ σκηνὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ θυμέλη, ης, *Plut.* in ſcenam produco, θεατρίζω, *N. T.* produci, σκηνοβατεῖσθαι, *Strab.*

Scenice, σκηνικῶς.

Scenicus, a, um, σκηνικὸς, ή, όν, agon, ἀγὼν, *Athen.*

Sceptrum, τὸ σκῆπτρον, ου, *Pauſ.*

Scheda, σχέδη, ης.

Schedula, τὸ σχεδάριον, ου, *Euſt.*

Schema, τὸ σχῆμα, τος, *Ariſtot.*

Schiſma, τὸ σχίσμα, ατος, *N. T.*

Schola, ἡ σχολὴ, ῆς, *Plut.* τὸ παιδαγωγεῖον, ου, *Dem.* τὸ διδασκαλεῖον, ου, *id.* ſcholam frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *Dem.*

Scholarcha, ὁ σχολάρχης, ου, ὁ σχολαρχέων, οντος, *Laërt.*

Scholaſticus, a, um, σχολαστικὸς, ή, όν, *Macar.*

Scholium, τὸ σχόλιον, ου, *Lucian.*

Sciagraphia, ἡ σκιαγραφία, ας, *Plat.*

Sciathericum, τὸ σκιαθηρικὸν, ου, *Plut.*

Scienter, ἐπιστημόνως, *Ariſtid.* ἐπιστημονικῶς, *Gregor.* εὐμαθῶς, *Phil.*

Scientia, ἡ ἐπιστήμη, ης, *Plut.* ἡ γνῶσις, εως, *Iſocr.* utilis utentibus, ἐπιστήμη ὠφελοῦσα χρωμένοις αὐτῇ, *Dem.* ſcientiam tradere ignorantibus, ἐργάζεσθαι ἐπιστήμην τοῖς οὐκ εἰδόσι, *Iſocr.* conſequi alicujus rei, λαμβάνειν ἐπιστήμην τινὸς, *id.* ſcientia uti minus tempeſtive, ἐπιστήμῃ χρῆσθαι οὐκ εὐκαίρως, *id.*

Scilicet, δηλονότι, *Dem.* δηλαδὴ, *id.*

Scilla, ἡ σκίλλα, ης, *Dioſc.*

Scillaceus, a, um, ſ. Scilliticus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκιλλώδης, εος, *Theophr.* σκιλλιτικὸς, ή, όν, vinum, οἶνος, *Dioſc.*

Scindo, σχίζω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Scintilla, ὁ σπινθὴρ, ῆρος, *Ariſtoph.* ἡ λαμπηδὼν, όνος, *Chryſ.* ἡ μαρμαρυγὴ, ῆς, *Plato.*

Scintillatio, ὁ σπινθηρισμὸς, οῦ.

Scintillo, σπινθηρίζω, *Theophr.*

Scintillula, τὸ σπινθηράκιον, ου, *Nyſſ.* σπινθὴρ μικρὸς, *Syneſ.*

Scio, ἐπίσταμαι, modum alicujus, τρόπον τινὸς, *Dem.* ſatis, ἴσημι δήπου, *Dem.* & omnium optime novi, εἴδω καὶ μάλιστα πάντων ἐπίσταμαι, *id.* bene, εὖ οἶδα, *id.* σαφῶς οἶδα τοῦτο, *id.* ab initio aliquid, συνείδω τι ἀπ' ἀρχῆς, *Dem.* libenter ſcirem hoc, ἡδέως ἂν ἴδοιμι τοῦτο, *id.*

Scipio, ὁ σκίμπων, ωνος, *Herodot.* ὁ σκήπων, ωνος, *Ariſtoph.*

Scirpus, ἡ σχοῖνος, ου, *Dioſc.*

Scirrhus, ὁ σκίῤῥος, ου, *Gal.*

Sciſcitatio, ἡ ἐρώτησις, εως, *Dem.*

Sciſcitor, ἐπέρομαι, *Xen.* πυνθάνομαι, aliquid ex aliquo, τὶ παρά τινος, *Iſocr.* ἐρωτάω τινὰ, *id.* Conf. *Interrogo.*

Sciſco, χειροτονέω, *Dem.* ψηφίζομαι, *id.* Conf. *Decerno.*

Sciſſilis, e, σχιστὸς, ή, όν, *Theophr.*

Sciſſura, τὸ σχίσμα, ατος, *Lucian.* ἡ σχισμὴ, ῆς, *Heſych.*

Scite, ἐπιστημονικῶς, i. e. eleganter, κεχαρισμένως, *Iſocr.* ὀρθῶς, *Dem.*

Scitor, idem quod *Sciſcitor.*

Scitum, τὸ δόγμα, ατος, *Dem.* τὸ ψήφισμα, ατος, *id.* Conf. *Decretum.*

Scitus, a, um, σοφὸς, ή, όν, & varius, καὶ ποικίλος, *Dem.* κομψὸς, ή, όν, *Plut.*

Sciurus, ὁ σκίουρος, ου, *Ælian.*

Scobs, τὸ ῥίνημα, ατος, *Herodian.* τὸ ῥίνισμα, ατος, *Dioſc.*

Scolopendra, ἡ σκολοπένδρα, ας, *Theophr.*

Scomber, ſ. Scombrus, ὁ σκόμβρος, ου, *Ariſtoph.*

Scomma, τὸ σκῶμμα, ατος, *Xen.* Conf. *Dicterium.*

Scopæ, τὸ κόρηθρον, ου, *Lucian.* τὸ κάλλυντρον, ου, *Cl. Al.*

Scoparius, ὁ σαρωτὴς, οῦ, ὁ σαρῶν, οῦντος, *Harmenop.*

Scopula, τὸ σαρώθριον, ου.

Scopus, ὁ σκοπὸς, οῦ, *Plat.* collimare ad ſcopum, στοχάζεσθαι τοῦ σκοποῦ, *id.* ſcopum attingere, βάλλειν ἐπὶ τὸν σκοπὸν, *Xen.* ſcopum non adſequi, ἄσκοπα τοξεύειν, *Lucian.* tendere ad ſcopum propoſitum, συντείνειν πρὸς τὸν ὑποτιθέντα σκοπὸν, *Ariſtot.*

Scoria, ἡ σκωρία, ας, *Dioſc.*

Scorpio, ὁ σκορπίος, ου, *Dioſc.*

Scortator, ὁ πόρνος, ου, *Xen.*

Scorteus, a, um, σκύτινος, ίνη, ινον, *Diod. Sic.*

Scortillum, τὸ πορνίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Scortor, πορνεύω, *Æſchin.* πορνεύομαι, *Dem.* ἀκολασταίνω, *Plut.*

Scortum, ἡ πόρνη, ης, *Plut.* ἡ σοβὰς, άδος, *Philo,* ἑταίρα, ας, *id.* ἑταιρὶς, ίδος, *Themiſt.* ἑταιρίστρια, ας, *Lucian.* γυνὴ ἑταιροῦσα, ης, *Plut.* vile, ἡ χαμαιτύπη, ης, *Plut.*

Screatio, ſ. Screatus, us, τὸ χρέμμα, ατος, *Laërt.* ἡ χρέμψις, εως.

Screo, χρέμπτομαι, *Lucian.*

Scriba, ὁ γραμματεὺς, έως, ſenatus, τῆς βουλῆς, *Dem.*

Scriblita, τὸ στρεπτὸν, οῦ.

Scribo, γράφω, aliquid, τὶ, *Dem.* manu propria, γράφω αὐτοχειρίᾳ, *Philo,* litteras, γράφω γράμματα, *Dem.* ad aliquem, ἐπιστέλλω τινὶ, *Iſocr.* librum, συγγράφω βίβλον, *Lucian.* vitam alicujus, ἀναγράφω βίον τινὸς, *Philo.*

Scriniarius, ὁ κιβωτεὺς, έως, ὁ κιβωτοποιὸς, οῦ, *Poll.*

Scrinium, τὸ κιβώτιον, ου, *Plut.*

Scriptio, ἡ γραφὴ, ῆς, *Lucian.*

Scriptor, ὁ συγγραφεὺς, έως, *Iſocr.*

Scriptorius, a, um, γραφικὸς, ὴ, ὸν, *Maccab.*

Scriptum, τὸ σύγγραμμα, ατος, *Iſocr.* ἡ γραφὴ, ῆς, *Thuc.* τὸ γράμμα, ατος, *Plut.*

Scriptura, ἡ γραφὴ, ῆς, *N. T.*

Scrobiculus, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.

Scrobs, τὸ ὄρυγμα, ατος, *Xen.*

Scrofa, ὗς γρομφὰς, άδος, *Suid.*

Scrofula, ἡ χοιρὰς, άδος.

Scrotum, ἡ ὀσχέα, ας, *Ariſtot.* ὁ ὀσχεὺς, έως, *idem.*

Scrupoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθακώδης, εος.

Scrupuloſe, ὑπερακριβῶς.

Scrupuloſitas, ἡ ὑπερακρίβεια, ας.

Scrupuloſus, a, um, ὑπερακριβὴς, έος.

Scrupulus, ἡ λιθὶς, ίδος, ἡ ψηφὶς, ίδος, i. e. 24. pars unciæ, τὸ γραμμάριον, ου.

Scruta, τὰ γρυτάρια, ων, ἡ γρύτη, ης.

Scrutarius, ὁ γρυτοπώλης, ου, ὁ ῥωποπώλης, ου, LXX.

Scrutatio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*

Scrutator, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Scrutor, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* Conf. *Examino.*

Sculpo, γλύφω, *Ariſtoph.*

Sculptilis, e, γλυπτὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Sculptor, ὁ γλυφεὺς, έως, *Dion. Hal.*

Sculptura, ἡ γλυφὴ, ῆς, *Philo,* τὸ γλύμμα, ατος, *Poll.* marmoris, ἡ μαρμαρογλυφία, ας, *Strabo,* annulorum, ἡ δακτυλιογλυφία, ας, *Plato.*

Scurra, ὁ βωμολόχος, ου, *Philo.*

Scurrilis, e, βωμολοχικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Scurrilitas, ἡ βωμολοχία, ας, *Plut.*

Scurriliter, βωμολόχως.

Scurror, βωμολοχέω, *Plut.* βωμολοχεύομαι, *Syneſ.*

Scutarius, ὁ ἀσπιδοποιὸς, οῦ, *Poll.*

Scutatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσπιδοφόρος, ου, *Lucian.* ὁ ἀσπιδιώτης, ου, *id.*

Scutella, τὸ παροψίδιον, ου.

Scutica, ἡ σκυτάλη, ης, *Plut.* ἡ σκυταλὶς, ίδος, *Joſeph.* ἡ ὑστριχὶς, ίδος, *Plut.*

Scutulum, τὸ ἀσπίδιον, ου.

Scutum, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xen.* ὁ θυρεὸς, οῦ, *Dion. Hal.*

Scyphus, ὁ σκύφος, ου, *Lucian.*

Sebaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ στεατώδης, εος, *Dioſc.*

Sebo, στεατόω, *Hippiatr.*

Sebum, τὸ στέαρ, ατος, *Ariſtot.*

Secale, ἡ βρίζα, ης.

Secedo, ἀναχωρέω, *Xen.* ἀποχωρέω, *id.*

Secerno, χωρίζω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπὸ τινος, *Plato,* ἐκκρίνω τί τινος, *Ariſtot.*

Seceſſio, ſ. Seceſſus, us, ἡ ἀναχώρησις, εως, ἡ ἐσχατία, ας, *Æſchin.*

Secius, ἧττον, nihilo ſecius, οὐδὲν ἧττον, *Ariſtot.*

Secludo, ἀποκλείω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Ariſtot.*

Seco, πρίω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* τέμνω τι, *Lucian.* in partes minutas, κατακερματίζω, *Philo.*

Secretarius, ὁ τῶν ἀπορρήτων γραμματεὺς, έως.

Secretio, ἡ ἔκκρισις, εως, *Theophr.*

Secreto, ἰδίᾳ, *Thuc.* κατ' ἰδίαν, *Plut.* loqui cum aliquo, ἰδιολογεῖσθαι τινι, *Plato,* dicere, δι' ἀπορρήτων εἰπεῖν, *Dion. Hal.*

Secretum, τὸ ἀπόρρητον, ου, ſecretorum enunciator, ὁ ἐξαγγελτικὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Secretus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀπόρρητος, ου, *Plut.*

Secta, ἡ αἵρεσις, εως, *Gal.*

Sectio, ἡ τμῆσις, εως, ἡ τομὴ, ῆς, *Iſocr.*

Sector, ὁ τομεὺς, έως, *Xen.*

Sector, aris, συχνῶς ἀκολουθέω, διώκω, *Iſocr.*

Secubo, ἀποκοιτέω, *Dem.* ἀποκοιμάομαι, *Plato.*

Secula, τὸ δρεπάνιον, ου.

Secularis, e, κατ' αἰῶνα γιγνόμενος, ένη, ενον.

Seculum, ὁ αἰὼν, ῶνος, *Lucian.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Dem.* noſtro ſeculo, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *id.*

Secundæ, τὰ ὕστερα, ων, *Dioſc.*

Secundanus, a, um, δευτεραῖος, αία, αῖον, *Xen.*

Secundarius, a, um, δευτέριος, ία, ιον.

Secundo, δεύτερον, *Herodian.* δευτέρως, *Ariſtot.*

Secundo, as, ἐπουριάζω.

Secundum, κατὰ, hanc legem, τοῦτον τὸν νόμον, *Dem.* aliquem plurimum poſſe, μέγιστον μετά τινα δύνασθαι, *Thuc.*

Secundus, a, um, δεύτερος, έρα, ερον, *Thuc.*

Secundæ, τὰ δεύτερα, ων, *Xen.* ſecundas fero, δευτερεύω, *Plut.* τὰ δεύτερα φέρομαι, *Lucian.* ſecundæ res, ἡ εὐπραγία, ας, *Iſocr.* ſecunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη, *Dem.* ſecunda fortuna uti, καλῶς πράττειν, *id.* βελτίστῃ τύχῃ χρῆσθαι, *id.* nulli in aliqua re ſecundus, ἔν τινι μηδενὸς ἔχων τὰ δεύτερα, ſecundus ab aliquo, i. e. aliquo inferior, δεύτερός τινος, *Plut.*

Secure, ἀσφαλῶς, *Dem.* βεβαίως, *id.* ἀδεῶς, *id.*

Securicula, τὸ πελέκιον, ου.

Securis, ἡ πέλεκυς, εως, *Plut.* ſecuri percutio aliquem, πελεκίζω τινὰ, *Diod. Sic.*

Securitas, ἡ ἀσφάλεια, ας, *Dem.* τὸ ἀσφαλὲς, έος, *id.* τὸ βέβαιον, ου, *Dem.* i. e. *negligentia,* ἡ ὀλιγωρία, ας, *Thuc.*

Securus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσφαλὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς, έος, *id.* ſum, ἀμεριμνέω, *Baſ.* ſecurum reddo, ἀσφάλειαν παρέχω τινι, *Lucian.* i. e. *negligens,* ὁ καὶ ἡ ὀλίγωρος, ου, *Thuc.*

Secus, ἄλλως, *Ariſtot.* ἑτέρως, *Dem.*

Sed, ἀλλὰ, *Dem.* non ſolum, ſed etiam, μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ, *id.* ſed tamen, ἀλλὰ μὴν, *id.* vereor dicere, ſed tamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, οὐ μὴν ἀλλὰ ἐρῶ, *id.* ſed tamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγὼ, *id.*

Sedate, ἡσύχως. Conf. *Quiete.*

Sedatio, ἡ παῦσις, εως.

Sedatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἥσυχος, ου. Conf. *Quietus.*

Sedecim, ἑκκαίδεκα, *Herodian.*

Sedentarius, a, um, ἑδραῖος, αία, αῖον, *Xen.* ſedentariam artem exerceo, βαναυσοτεχνέω, *Strabo.*

Sedeo, καθίζομαι, apud aliquem, παρά τινα, *Plat.* in equo, κάθημαι ἐπὶ τοῦ ἵππου, *Xen.* una, συγκαθίζομαι, *Lucian.* ſedere aliquem jubeo, καθίζεσθαί τινα κελεύω, *Dem.*

Sedes, ἡ ἕδρα, ας, *Xen.* belli, τὸ ὁρμητήριον, ου, *Dion. Hal.* ſedem muto, ἀπανίσταμαι, *id.*

Sedile, τὸ ἕδρανον, ου, *Soph.*

Sedimentum, τὸ ἵζημα, ατος, *Plut.*

Seditio, ἡ στάσις, εως, *Iſocr.* ἡ ἀκαταστασία, ας, *Lucian.* διχοστασία, ας, *Plut.* ἡ διχοφροσύνη, ης, *id.* ſeditionem ſuſcito ſ. moveo inter aliquos, στασιάζω ἔν τισι, *Plat.* πρός τινας, *Herodian.* στάσιν ποιέομαι, *Iſocr.* omitto, στάσιν καταλείπω, *Iſocr.* ſeditione agitari, ἐν στάσει εἶναι, *Thuc.* ad ſeditionem concitare, εἰς στάσιν ἐμβάλλειν, *Xen.*

Seditioſe, στασιαστικῶς, *Ariſtot.* κατὰ τὸ στασιωτικὸν, *Thuc.*

Seditioſus, a, um, στασιωτικὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* στασιαστικὸς, ὴ, ὸν, ſermo, λόγος, *Æſchin.*

Sedo, παύω, iram, τῆς ὀργῆς, *Dem.* ὀργὴν τινος, *Iſocr.* κατέχω ὀργὴν, *Ariſtot.* contentiones, καθίστημι τὰς ἀντιλογίας, *Plut.* aliquos, καταστέλλω τινὰς, *id.* πραΰνω τινὰς, *Plato.*

Seduco, ἀπάγω, *Ariſtot.* i. e. *decipio* aliquem, παρακρούομαί τινα, *id.* Conf. *Decipio, Fallo, &c.*

Seductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς. Conf. *Abductio.*

Seductor, ὁ ἀπαγωγὸς, οῦ, *Greg.* i. e. *Deceptor,* ὁ πλάνος, ου, *Athen.*

Sedule, ἐπιμελῶς, *Iſocr.* Conf. *Diligenter.*

Sedulitas, ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* Conf. *Diligentia, Induſtria.*

Sedulo, idem quod *Sedule.*

Sedulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, έος, *Dem.* Conf. *Diligens, Induſtrius.*

Sedum, τὸ ἀείζωον, ου, *Dioſc.*

Seges, τὸ λήϊον, ου, *Ariſtot.*

Segmen, τὸ πρίσμα, ατος, *Theophr.*

Segmentum, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Segnis, e, ὁ καὶ ἡ ῥᾴθυμος, ου, *Dem.* Conf. *Piger.*

Segniter, ὀκνηρῶς, *Dem.* Conf. *Pigre.*

Segnitia, ſ. Segnities, ἡ βραδύτης, ητος, *Dem.* ὁ ὄκνος, ου, *id.* Conf. *Ignavia, Pigritia.*

Segrego, ἀφορίζω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπὸ τινος, *N. T.* ἀποδιορίζω, *ibid.* ἐκκρίνω τινὰ ἔκ τινος, *Ariſtot.*

Sejunctio, ἡ διάζευξις, εως.

Sejungo, διαζεύγνυμι, *Æſchin.* aliquid, διΐστημί τι, *Demoſth.* ab aliquo, χωρίζω τι ἀπὸ τινος, *Plato.*

Selectio, ἡ ἐκλογὴ, ῆς, *Al. Aphr.*

Selibra, τὸ ἡμίλιτρον, ου.

Seligo, ἀποκρίνω, ex duobus malis, ἐκ δυοῖν κακοῖν, *Sophoc.* aliquid, ἐξαιρέω τι, *Xen.* ἐκλέγω, *Iſocr.*

Sella, ἡ ἕδρα, ας, *Xen.* curulis, ὁ δίφρος ἡγεμονικὸς, *Plut.* geſtatoria, τὸ φορεῖον, ου, familiaris, δίφρος ἀφοδευτήριος, ὁ θρᾶνος, ου, *Gal.*

Sellula, τὸ θρανίδιον, ου, *Poll.*

Sellularius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπιδίφριος, ου, ars, τέχνη, *Dion. Hal.*

Sembella, τὸ ἡμίλιτρον, ου.

Semel, ἅπαξ, *Dem.* εἰς ἅπαξ, *id.* καθάπαξ, *id.*

Semen, *frugum & animantum,* τὸ σπέρμα, ατος, *Dem. Plut.*

Sementis, ὁ σπόρος, ου, *Xen.* ſementem facio, σπείρω, *Plut.* σπέρματα τῇ γῇ διανέμω, *Plato.*

Sementivus, a, um, ὁ ϗ ἡ σπόριμος, ου, *Dioſc.*

Semento, σπερματίζω, LXX.

Semeſtris, e, ὁ ϗ ἡ ἑξάμηνος, ου, *Xiphil.*

Semeſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἡμίβρωτος, ου, *Philo.*

Semianimis, ὁ ἡμιθνὴς, ῆτος, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἡμιθανὴς, έος, *Naz.*

Semicircularis, e, ὁ ϗ ἡ ἡμικύκλιος, ου, *Laert.*

Semicirculus, ὁ ἡμίκυκλος, ου, τὸ ἡμικύκλιον, ου, *Procl.*

Semicoctus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἡμίεφθος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἡμίπεπτος, ου, *Plut.*

Semideus, ὁ ἡμίθεος, ου, *Lucian.*

Semidoctus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἡμίσοφος, ου, *Lucian.*

Semigro, ἀποικέω.

Semihora, τὸ ἡμιώριον, ου, *N. T.*

Semimortuus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἡμίθνητος, ου, *Philo.*

Seminalis, e, σπερματικὸς, ὴ, ὸν, *Philo,* ὁ ϗ ἡ σπερματώδης, εος, *Ariſtot.*

Seminarium, τὸ φυτευτήριον, ου, *Theophr.*

Seminatio, ἡ σπορὰ, ᾶς, *Theophr.*

Seminator, ὁ σπορεὺς, έως, *Xen.*

Semino, σπείρω, aliquid, τὶ, *Thuc.*

Seminudus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἡμίγυμνος, ου, *Lucian.*

Semipedalis, e, ὁ ϗ ἡ ἡμιποδιαῖος, ου.

Semipes, τὸ ἡμιπόδιον, ου, *Theophr.*

Semiplenus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἡμιπληρὴς, έος, *Aret.*

Semis ſ. Semiſſis, ἥμισυς, εια, υ, *Thuc.* Conf. *Dimidius.*

Semita, ἡ τρίβος, ου, *Xen.* ἡ ἀτραπὸς, οῦ, *Herodian.*

Semivir, ὁ ἡμίανδρος, ου, *Lucian.*

Semiuſtulatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἡμίφλεκτος, ου, *Philo.*

Semoveo, ἀποκοινόω, ſemotis cæteris, δίχα τῶν ἄλλων, *Dion. Hal.*

Semper, ἀεὶ, *Dem.* αἰεὶ, *id.*

Sempiternus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀΐδιος, ου, *Plut.*

Semuncia, τὸ τῆς οὐγκίας ἥμισυ.

Senaculum, τὸ βουλευτήριον, ου, *Plut.*

Senarius, ἡ ἑξὰς, άδος, *Philo.*

Senator, ὁ βουλευτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ βουλεύων, οντος, *id.* ὁ σύνεδρος, ου, *Iſocr.* ὁ βουλῆς, ῆτος, *Thuc.* ὁ βουλῆς μετέχων, οντος, *Plut.* ὁ συγκλητικὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ πρόβουλος, ου, *Ariſtot.* pedarius, ὁ χαμαιδικαστὴς, οῦ.

Senatorius, a, um, βουλευτικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* dignitas ſ. functio, ἡ βουλεία, ας, ſenatoriam dignitatem ſortior, τοῦ βουλεύειν τυγχάνω, *Dem.*

Senatus, ἡ βουλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ σύγκλητος, ου, *Plut.* ἡ γερουσία, ας, *Dion. Hal.* ad ſenatum refero, ἀναφέρω πρὸς τὴν σύγκλητον, *Plut.* in ſenatum eo, βουλεύω, *Dem.* populusque, ἡ βουλὴ ϗ ὁ δῆμος, *id.* eligi in ſenatum, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν, *id.* ſenatum vocare in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς βουλευτήριον, *Dem.* convenire, βουλὴν συνάγεσθαι, *id.* congregari, συλλέγεσθαι, *id.* conſidere, κάθησθαι, *id.* ire in ſenatum cum aliquo, ἰέναι εἰς βουλὴν μετά τινος, *id.* deferre aliquem ad ſenatum populumque, δηλοῦν τινα τῇ βουλῇ ϗ τῷ δήμῳ, *id.* dimittere ſenatum, ἀφιέναι βουλὴν, *id.*

Senatus conſultum, τὸ βούλευμα, ατος, *Plut.* τὸ προβούλευμα, ατος, *Dion. Hal.* Conf. *Decretum.*

Senecio, ὁ ἠριγέρων, οντος, *Dioſc.*

Senecta ſ. Senectus, τὸ γῆρας, ατος, moroſa, ſordida, & querula, δυσάρεστον, μικρολόγον, ϗ μεμψίμοιρον, *Dem.* extrema, πανύστατον, *Philo.*

Seneo, γηράσκω.

Senex, ὁ γέρων, οντος, *Plato,* ὁ πρέσβυς, υος, *Dem.* ὁ πρεσβύτης, ου, *id.* ὁ παλαιὸς, οῦ, *id.* πρεσβύτης ἄνθρωπος, *id.*

Seni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ.

Senilis, e, γεροντικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Seniliter, γεροντικῶς.

Senior, ὁ πρεσβύτερος, ου, *Dem.*

Senium, idem quod *Senecta.*

Senſibilis, e, ſ. Senſilis, e, αἰσθητὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Senſim, ἠρέμα, *Herodian.*

Senſorium, τὸ αἰσθητήριον, ου.

Senſus, us, ἡ αἴσθησις, εως, audiendi, ἀκουστικὴ, *Plut.* ſ. ἀκοῆς, *Athen.* epiſtolæ, ὁ νοῦς τῆς ἐπιστολῆς, *Syneſ.* ſenſu percipere, λαμβάνειν αἴσθησίν τινος, *Dem.* εἶναί τινι αἴσθησιν, *Iſocr.*

Sententia, ἡ γνώμη, ης, *Dem.* ἡ δόξα, ης, *id.* epiſtolæ, ὁ νοῦς τῆς ἐπιστολῆς, *Syneſ.* ſententiam dico, δίδωμι γνώμην, *Dem.* profero in medium, τίθημι εἰς μέσον γνώμην, *id.* pronuncio, ἀποφαίνομαι γνώμην, *id.* φανερὸν ποιέω γνώμην, *id.* explico meam, δηλόω διάνοιάν μου, *Iſocr.* eſſe in ſententia, ἐν τῇ γνώμῃ εἶναι, *Dem.* pertraho aliquem in ſententiam meam, ἄγω τινὰ ἐπὶ τὰ δοκοῦντά μοι, *Dem.* ire in ſententiam alicujus, αἱρεῖσθαι τὴν γνώμην τινὸς, *id.* ſequi ſententiam alicujus, ἐπακολουθεῖν τινος γνώμῃ, *id.* non ſtare alicujus ſententia, φεύγειν τὴν γνώμην τινὸς, *id.* longe recedere ab alicujus ſententia, ἀποστατεῖν τινος πολὺ τῇ γνώμῃ, *id.* deducere aliquem a ſententia, μεταστῆσαι γνώμην τινὸς, *Iſocr.* mutare ſententiam, μεταλαβεῖν γνώμην ἐναντίαν, *Dem.* decedo a ſententia, μεταγιγνώσκω, *Iſocr.*

Sententiola, τὸ γνωμίδιον, ου, *Dem.* miſera, λογάριον δύστηνον, *Dem.*

Sententioſe, γνωμολογικῶς, *Suid.*

Sententioſus, a, um, γνωμολογικὸς, ὴ, ὸν, *Dem. Phal.*

Senticetum, ὁ ἀκανθεὼν, ῶνος, *Euſt.*

Senticoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκανθώδης, εος, *Theophraſt.*

Sentina, ὁ ἄντλος, ου, *Hom.*

Sentio, αἰσθάνομαι, & proſpicio aliquid, ϗ προορἀω τι, *Dem.* conſentanea verbis, φρονέω ὅμοια τοῖς εἰρημένοις, *Iſocr.* cum aliquo, τά τινος φρονέω, *id.* φρονέω τὰ αὐτά τινος, *id.* & decerno aliquid, γιγνώσκω ϗ ψηφίζομαι περί τινος, *Dem.*

Sentis, ἡ ἄκανθα, ης, *Dioſc.*

Seorſum, χωρὶς, exponendo dicam unumquodque, διεξιὼν φράσω καθ' ἕκαστα τούτων, *Dem.* ab aliquo, χωρίς τινος, *id.* ἄνευ τινὸς, *id.*

Separabilis, e, χωριστὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Separate, κεχωρισμένως.

Separatim, χωρὶς, ab aliquo, τινὸς, *Xen.*

Separatio, ὁ χωρισμὸς, οῦ, *Plut.*

Separo, χωρίζω, animum a corpore, ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, *Plato,* διαχωρίζω, *Xen.*

Sepelio, θάπτω, mortuum, ἀποθανόντα, *Dem.* aliquem, καταθάπτω τινὰ, *id.* mortuum una, συγκαταθάπτω τινὰ, *id.* in patria in monumento paterno, θάπτω ἐν πατρίδι εἰς μνῆμα πατρῷον, *id.*

Sepes, τὸ ἔμφραγμα, ατος, *Dem.* ὁ φραγμὸς, οῦ, *Plut.*

Sepia, ἡ σηπία, ας, *Ariſtot.*

Sepimentum, ὁ θριγκὸς, οῦ, lapideum, λίθων, *Pauſ.*

Sepio, φράττω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Sepono, ἀποτίθημι, *Dioſc.*

Seps, ὁ vel ἡ σὴψ, σηπὸς, *Dioſc.*

Septem, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτὰ, *N. T.*

September, ὁ μαιμακτηριὼν, ῶνος, *Dem.*

Septemplex, ἑπταπλάσιος, ια, ιον, ὁ ϗ ἡ ἑπταπλασίων, ονος, *Sir.*

Septemvir, εἷς τῶν ἑπτά.

Septemviralis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑπτά.

Septemviratus, ἡ ἑπταρχία, ας.

Septenarius, *numerus,* ἡ ἑπτὰς, άδος, *Ariſtot.*

Septennis, e, ὁ ϗ ἡ ἑπταετὴς, έος, *Philo.*

Septennium, ἡ ἑπταετία, ας, *Philo.*

Septentrio, ἡ ἄρκτος, ου, *Herodot.* ὁ βοῤῥᾶς, ᾶ, LXX.

Septentrionalis, e, ἀρκτικὸς, ὴ, ὸν, ἀρκτῷος, α, ον, terra, γῆ, *Herodian.*

Septeni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά.

Septies, ἑπτάκις, *N. T.*

Septimana, ἡ ἑβδομὰς, άδος, *Gal.*

Septimus, a, um, ἕβδομος, η, ον, *Plut.*

Septingenteſimus, a, um, ἑπτακοσιοστὸς, ὴ, όν.

Septingenti, æ, a, ἑπτακόσιοι, αι, α, LXX.

Septuagenus, a, um, ſ. Septuageſimus, a, um, ἑβδομηκοστὸς, ὴ, όν.

Septuagies, ἑβδομηκοντάκις, *N. T.*

Septuaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομήκοντα, *N. T.*

Septum, idem quod *Spes* & *Sepimentum.*

Septunx, τὸ ἑπτούγκιον, ου.

Sepulchralis, e, ὁ ϗ ἡ ἐντάφιος, ου, *Syneſ.*

Sepulchretum, τὸ κοιμητήριον, ου.

Sepulchrum, ὁ τάφος, ου, *Thuc.* patrium, μνῆμα πατρῷον, *Dem.* publicum, μνῆμα δημόσιον, *id.*

Sepultura, ἡ ταφὴ, ῆς, *Thuc.* honeſta, τὸ ἐντάφιον καλὸν, *Dem.* magnificæ ſepulturæ non expertem eſſe, καλῶν ἐνταφίων μὴ ἀμοιρεῖν, *Æl.*

Sepum, τὸ στέαρ, ατος, *Ariſtoph.*

Sequacitas, ἡ ἀκολουθία, ας, *Phil.*

Sequax, ὁ ϗ ἡ ἀκόλουθος, ου, *Dem.*

Sequeſter, ὁ διαιτητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ μεσέγγυος, ου, *Bud.* ὁ μεσεγγυησάμενος, ου, *Antiph.*

Sequeſtro, τίθημι ἐπὶ μεσεγγύῳ.

Sequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Dem.* μετά τινος, *id.* παρακολουθέω τινὶ, *id.* e veſtigio recte ducentem, ἕπομαι κατὰ πόδας τῷ καλῶς ὁδηγοῦντι, *Greg.* a tergo, ἕπομαι κατόπιν, *Lucian.* ἕπομαι κατόπιν ἐχόμενος, *id.* deſidiam ſequitur egeſtas, τῷ ἀργεῖν ἕπεται τὸ ἀπορεῖν, *Dem.* ſequitur, ut de voluptate dicam, μετὰ ταῦτα ἕπεται περὶ ἡδονῆς ἐλθεῖν, *Ariſtot.* ἑπόμενόν ἐστι διελθεῖν περὶ ἡδονῆς, *id.*

Sera, τὸ κλεῖθρον, ου, *Lucian.*

Serenitas, ἡ αἰθρία, ας, *Ariſtot.* ἡ εὐδία, ας, *Theophraſt.*

Sereno, αἰθριάζω, *Ariſtoph.*

Serenus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔδιος, ου, dies, ἡμέρα, *Geopon.*

Sereſco, διοῤῥοῦμαι, *Ariſtot.*

Seria, ἡ οἰνήρυσις, εως, *Philo.*

Sericum, τὸ σηρικὸν, οῦ, *Strabo.*

Sericus, a, um, σηρικὸς, ὴ, ὸν, veſtis, ἐσθὴς, *Lucian.*

Series, ἡ συνάφεια, ας, ἡ συνέχεια, ας, ἡ τάξις, εως, ἡ σύνταξις, εως, *Dem.* Conf. *Ordo.*

Serio, σπουδῇ, nunciare alicui, ἀπαγγέλλειν τινὶ, *Dem.*

Serius, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* in re ſeria ludere verbis, σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι παίζειν τοῖς ὀνόμασι, *Dion. Hal.* in rebus ſeriis nugis gaudere, περὶ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρειν, *Dem.*

Sermo, ὁ λόγος, ου, *Dem.* ſermonem ſpargere, ſ. diſſeminare, λόγον διαδιδόναι, *Plut.* θρυλλεῖν τι, *Dem.* inter ſe conferre, λόγους ἀντιβάλλειν πρὸς ἀλλήλους, *N. T.* eſt, λόγος τις περίεισι, *Æl.* vulgaris & in omnes homines evulgatus, λόγος δημώδης ϗ εἰς πάντας ἐκφοιτήσας, *id.*

Sermocinatio, ὁ διάλογος, ου, *Dem.*

Sermocinor, διαλέγομαι, *Dem.*

Sermunculus, τὸ λογίδιον, ου, *Iſocr.*

Sero, σπείρω, *Dem.* Conf. *Semino.*

Sero, ὀψὲ, digredi e loco aliquo, ἀπιέναι ἐκ τόπου τινὸς, *Dem.* admodum fieri, ὀψιαίτατα γίγνεσθαι, *id.* ſerius venio, κατόπιν ἑορτῆς ἥκω, *Heliod.* aliquid facio, ὀψίζω, *Xen.*

Serotinus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὄψιμος, ου, *Theophr.* ὄψιος, ία, ιον, *id.*

Serpens, ὁ ὄφις, εως, *Ariſtot.*

Serpo, ἕρπω. Conf. *Repo.*

Serpyllum, τὸ ἕρπυλλον, ου, *Theophr.*

Serra, ὁ πρίων, ονος, *Plut.* ſeco, πρίω, *Thuc.*

Serrago, τὸ πρίσμα, ατος, *Theophr.*

Serrarius, ὁ πρίστης, ου, *Poll.*

Serratus, a, um, ὁ ϗ ἡ πριονώδης, εος, *Athen.* πριονωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Serro, πρίω, *Thuc.*

Sertum, ὁ στέφανος, ου, plecto, στέφανον ὑφαίνω, *Plut.* ἡ στεφάνη, ης, *Herodian.* τὸ στέμμα, ατος, *Thuc.*

Serva, ἡ δούλη, ης, *Plut.*

Servator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *N. T. Dem.*

Servatrix, ἡ σώτειρα, ας, *Pauſ.*

Servilis, e, ὁ ϗ ἡ δούλειος, ου, jugum, ζυγὸς, *Plat.* δουλικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Serviliter, δουλικῶς, *Lucian.*

Servio, δουλεύω, voluptatibus, ταῖς ἡδοναῖς, *Xen.* Domino, διακονέω δεσπότῃ, *Dem.* alicui, ὑπηρετέω τινὶ, *id.* εἱλωτεύω τινὶ, *Iſocr.* commodis alicujus, σκοπέω τὸ συμφέρον τινὸς, *Ariſtot.* ſervitutem peſſimam, δουλεύω δουλείαν κακίστην, *Xen.*

Servitium, ἡ ὑπηρεσία, ας, *Dem.* ſervitia, i. e. *ſervi*, ἡ δουλεία, ας, *Thuc.*

Servitudo ſ. Servitus, ἡ δουλεία, ας, moderata, μετρία, ας, *Dem.* objicere aliquos ſervituti, προέσθαι τινὰς εἰς δουλείαν, *id.* opprimere aliquos ſervitute, ſive in ſervitutem redigere, ἄγειν τινὰς εἰς δουλείαν, *id.* δουλόω τινὰς, *Plut.* καταδουλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, *Iſocr.* ἀνδραποδίζω παῖδας ϗ γυναῖκας, *Thuc.* conſtituti in ſervitute, καθεστῶτες εἰς δουλείαν, *id.* ferre ſervitutem, ὑπομένειν τὴν δουλείαν, *Iſocr.* liberari ſervitute, ἀπαλλάττεσθαι τῆς δουλείας, *id.*

Serum diei, ἡ ὀψία, ας, *N. T.* ὀψία δείλη, *Thuc.* lactis, ὁ ὀῤῥὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Serus, a, um, ὄψιος, ία, ιον, *Theophr.*

Servula, τὸ δουλάριον, ου, τὸ θεραπαινίδιον, ου, *Lucian.*

Servulus, τὸ δουλάριον, ου, *Lucian.*

Servus, ὁ δοῦλος, ου, *Xen.* domeſticus, ὁ οἰκέτης, ου, *Dem.* emptus ὁ ἀργυρώνητος, ου, *id.* bello captus, τὸ ἀνδράποδον, ου, *id*

Seſama vel Seſamum, ἡ σησάμη, ης, *Dioſc.* τὸ σήσαμον, ου, *id.*

Seſqui, ſeſquiplex, ſeſquialter, ὁ ϗ ἡ ἡμιόλιος, ου, *Plat.*

Seſquipes, τὸ τριημιπόδιον, ου.

Seſquiplex, vide *Seſqui.*

Seſquitertius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπίτριτος, ου, *Plato.*

Seſſibulum, τὸ ἑδραστήριον, ου.

Seſſilis, e, ἑδραῖος, αία, αῖον, *Xen.*

Seſſim, ἑδραίως, *Hippocr.*

Seſſio, ἡ ἕδρα, ας, *Thuc.* ἡ ἐφεδρεία, ας, in arboribus, ἐπὶ τοῖς δένδρεσι, *Ariſtot.*

Seſtertius, ὁ σεστέρτιος, ου.

Seta, ἡ χαίτη, ης, *Ariſtot.* ἡ θρὶξ, χὸς, *Heſ.*

Setoſus, a, um, χαιτήεις, εσσα, εν.

Seu, ἤ. Conf. *Sive.*

Severe, δεινῶς.

Severitas, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.*

Severus, a, um, σεμνὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀκριβοδίκαιος, ου, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ αὐθέκαστος, ου, *Lucian.*

Sevo, στεατόω.

Sevoco, ἀποκαλέω, *Xen.*

Sevoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ στεατώδης, εος, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ στητώδης, εος, *Gal.*

Sex, *οἱ, αἱ,* τὰ ἓξ, *N. T.* modis, ſeu in ſex partes, ἑξαχῆ, *Plat.*

Sexageni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα, *N. T.*

Sexageſimus, a, um, ἑξηκοστὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.*

Sexagies, ἑξηκοντάκις.

Sexaginta, *οἱ, αἱ,* τὰ ἑξήκοντα.

Sexangulus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἑξαγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ ἑξάγωνος, ου, *Greg.*

Sexcenteni, æ, a, ἑξακόσιοι, ιαι, ια.

Sexcenteſimus, a, um, ἑξακοσιοστὸς, ὴ, όν.

Sexcenti, æ, a, ἑξακόσιοι, ιαι, ια.

Sexcenties, ἑξακοσιάκις.

Sexcuplex, ἑξαπλοῦς, ῆ, οῦν, ἑξαπλάσιος, ία, ιον, *Herodot.*

Sexcupliciter, ἑξαπλῆ, *Dion. Ar.*

Sexennis, e, ὁ ϗ ἡ ἑξαετὴς, 'εος.

Sexennium, ἡ ἑξαετία, ας.

Sexies, ἑξάκις, LXX.

Sextans, τὸ ἑκτημόριον, ου, *Plut.*

Sextarius, ὁ ἑκτεὺς, 'εως, *Bud.*

Sextilis, ὁ Αὔγουστος, ου, ὁ βοηδρομιὼν, ῶνος, *Demoſth.*

Sextum, ἑξάκις.

Sextus, a, um, ἕκτος, η, ον, *N. T.*

Sexus, τὸ γένος, εος, *Dion. Hal.* ἡ φύσις, εως, *id.*

Si, εἰ, quis ſenſus eſt mortuis, τοῖς τεθνεῶσί τις αἴσθησίς ἐστι, *Iſocr.* ἂν, ſi Deus volet, veſtras opes recuperabitis, τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε, ἂν θεὸς θέλῃ, *Dem.* ἤν, ſi opus ſit, libenter nobis opitulantes, ἄντι δέῃ, βοηθήσοντες ἑτοίμως ἡμῖν, *id.* ἐὰν, ſi incolumes manſerint Olynthiorum opes, ἐὰν μὴ ἀντέχῃ τὰ τῶν Ὀλυνθίων, *id.* ἄνπερ, ſi recte conſideretis, ἄνπερ ἐξετάσητε ὀρθῶς, *id.* ἐάνπερ, ſi nunc abſolutus fuerit, ἐάνπερ ἐκφύγῃ νῦν, *id.*

Sibilo, συρίττω, *Lucian.* συρίζω, *Eurip.*

Sibilus, ὁ συριγμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ συρισμὸς, οῦ, *Lucian.*

Sic, οὕτω, *ſequente Conſona,* οὕτως, *ſequente Vocali vel Diphthongo,* quemadmodum, ſic, ὥσπερ, οὕτω, *Dem.* ſic autem conſiderate, οὑτωσὶ δὲ σκοπεῖτε, *id.* σκοπεῖτε ὡδὶ, *id.* ſic agite, ὡδὶ ποιήσατε, *id.* ſic ſentio, ὧδέ πως ἔχω, *id.* ſic eum ſuſcipite, ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθε, *id.* ſic, ut, οὕτως, ὡς, *Iſocr.* οὕτως, ὥσπερ, *id.* ſiccine, οὑτωσὶ, *Demoſth.*

Sica, τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Dem.* τὸ ξίφος, εος, *Xenoph.*

Sicarius, ὁ ξιφήρης, ου, ὁ ξιφηφόρος, ου, *Herodian.* ὁ σφαγεὺς, 'εως, *Dem.*

Siccatio, ἡ ξήρανσις, εως, *Ariſtot.*

Sicce, ξηρῶς.

Siccesco, ξηραίνομαι, *Hipp.*

Siccitas, ἡ ξηρότης, ητος, *Ariſtot.*

Sicco, ξηραίνω, αναίνω, *Plut.* ἐξικμάζω, *Philo.*

Siccus, a, um, ξηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* in ſicco vivo, ἐν τῷ ξηρῷ διάγω, *Athen.* in ſicco ſtatuo, ἐπὶ τοῦ ξηροῦ ποιέω, *Thuc.* ſiccum, ſ. terra ſicca, ἡ ξηρὰ, ᾶς, LXX.

Sicubi, εἴπου.

Sicunde, εἴποθεν.

Sicut, ὡς, *Dem.* Conf. *Quemadmodum.*

Sideralis, e, ἀστρικὸς, ὴ, όν.

Sideratio, ὁ ἀστροβολισμὸς, οῦ, *Theophr.* ἡ ἀστροβολία, ας, *id.*

Sideratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀστρόβλητος, ου, *Heſych.*

Sidereus, a, um, ἀστρῷος, α, ον, *Zoſ.*

Sideror, ἀστροβολέομαι, *Theophr.*

Sido, ἱζάνω, *Thuc.*

Sidus, τὸ ἄστρον, ου, *Ariſtot.* ſidera contemplor, ἀστροπολέω, *Max. Tyr.* ſiderum poſitus, ἀστέρων θέσις, *Phil.*

Sigillatim, καθεξῆς, *N. T.*

Sigillaris terra, σημαντρὶς γῆ, *Herodot.* cera, ὁ ῥύπος, ου, *Ariſtoph.*

Sigillo, σφραγίζω, ſigno capræ, εἰκόνι αἰγὸς, *Dioſc.*

Sigillum, ἡ σφραγὶς, ίδος, *Thuc.* τὸ σημεῖον, ου, *Dion. Hal.* τὸ σφράγισμα, ατος, *Xen.*

Signatio, ἡ σημείωσις, εως.

Signatorius, a, um, σφραγιστικὸς, ὴ, όν.

Signatura, τὸ σφράγισμα, ατος, *Xen.*

Significanter, σημαντικῶς, ἐμφατικῶς.

Significatio, ſ. Significatus, ἡ σημασία, ας, *Dioſc.* ἡ σημείωσις, εως, LXX. ἡ παρέμφασις, εως, *Dem. Phal.* ἡ μήνυσις, εως, *Sex. Emp.*

Significo, σημαίνω, alicui, me ipſi auxiliaturum, τινὶ ἐκβοηθεῖν, *Xen.* aliquid, τὶ, *Plut.* καταμηνύω τι, *Plut.* alicui, πρός τινα, *Xen.* μηνύω τινὶ, *Plat.* ἀπόδειξιν ποιέω τινι, *Iſocr.* ἔλεγχον δίδωμί τινι, *id.* per litteras aliquid alicui, δηλόω τί τινι δι' ἐπιστολῆς, *Dem.* vox ſignificat hoc, vel illud, σημαίνει, *Ariſtot.*

Signo, σημειόω, *Naz.* epiſtolam, σημαίνω ἐπιστολήν. Conf. *Obſigno.*

Signum, τὸ σημεῖον, ου, virtutis, ἀρετῆς, *Iſocr.* improbitatis, τὸ τεκμήριον πονηρίας, *id.* & indicium contumeliæ, σημεῖον ϗ τεκμήριον τῆς ὕβρεως, *Dem.* divinitus datum, ἡ θεοσημεία, ας, *Cyrill.* zodiaci, τὸ ζώδιον, ου, *Ariſtot.* facere aliquid alicujus, ποιεῖν τί τινος σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολον, *Dem.* oſtendere alicujus rei, ἀποδείκνυσθαι σύμβολόν τινος, *Iſocr.* eſſe alicujus, εἶναι σημεῖόν τινος, *id.*

Silentium, ἡ σιγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀπροσηγορία, ας, *Ariſtot.* ἡ σιωπὴ, ῆς, *Xen.* impero, κατασιγάζω, *Herodian.* altum ago, μακρὰν σιγὴν σιγάω, *Chryſ.* ſilentio prætereo aliquid, ὑπερβαίνομαί τι, *Æſchin.* σιωπῇ παρέρχομαί τι, *Dem.*

Sileo, σιγάω, aliquid, τὶ, *Eur.* ad aliquid, πρός τι, *Xen.* σιωπάω, *Plat.* τὶ, *Dem.* κατασιωπάω τι, *Lucian.*

Sileſco, κατασιωπάω, *Plat.*

Silex, ὁ χάλιξ, ικος, *Thuc.*

Silicernium, ὁ τυμβογέρων, οντος, ὁ γέρων τύμβος, *Eurip.*

Silicia, ἡ τῆλις, εως, *Dioſc.*

Siligineus, σιλιγίτης, ου, panis, ἄρτος, *Ægin.*

Siligo, ἡ σίλιγνις, εως, ἡ ὄλυρα, ας, *Theophr.*

Siliqua, τὸ κεράτιον, ου, *Gal.*

Siliquaſtrum, ἡ κερατεία, ας.

Siliquor, ἔλλοβος γίγνομαι.

Silurus, ὁ αἴλουρος, ου, *Dioſc.*

Simia, ὁ πίθηκος, ου, *Plut.*

Simila, ἡ σεμίδαλις, εως.

Similagineus, ὁ σεμιδαλίτης, ου, panis, ἄρτος, *Gal.*

Similis, e, ὅμοιος, οία, οιον, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ παρόμοιος, ου, τινὶ, *id.* ὁ ϗ ἡ παραπλήσιος,

παραπλήσιος, ου, τινὶ, *id.* & conſentaneus alicui, ὅμοιος ϗ παραπλήσιός τινι, *id.* ſum alicui, ὁμοιόω τινι, *Dem.* nulla in re, ἐν οὐδενὶ εἴκω τινὶ, *id.* & alia ſimilia, ϗ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα, *Iſocr.* ϗ ὅσα ἄλλα τούτοις ὅμοια, *id.*

Similiter, ὁμοίως, adfectum eſſe erga aliquos, διακεῖσθαι πρός τινας, *Dem.* & eodem modo ſe habere, ὁμοίως ϗ παραπλησίως ἔχειν, *id.* faciunt, ut ſi quis audeat, παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις τολμῴη, *Iſocr.* cum aliis periclitari, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν, *id.*

Similitudo, ἡ ὁμοιότης, ητος, *Ariſtot.*

Similo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, *Iſocr.* Conf. *Comparo.*

Simiolus, τὸ πιθήκιον, ου.

Simius, ὁ πίθηκος, ου, *Plut.*

Simplex, ἁπλόος, όη, όον, *contr.* ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, ſermo, λόγος, *Iſocr.* homo, ἀνὴρ, & ingenuus homo, ἀφελὴς ϗ παῤῥησίας μεστὸς, *Dem.* & quietus, ἄκακος ϗ ἀπράγμων, *id.* & juſtum aliquid, ἁπλοῦν ϗ δίκαιόν τι, *id.*

Simplicitas, ἡ ἁπλόη, ης, *Syneſ.* morum, ἡ ἀκακία, ας, *Baſ.* ἡ εὐήθεια, ας, *Phil.*

Simpliciter, ἁπλῶς, *Dem.* & candide ſcribere, ϗ ἀδόλως γράφειν, *Dem.* adminiſtrare remp. ϗ φανερῶς πολιτεύεσθαι, *Iſocr.*

Simplus, a, um, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, *Iſocr.*

Simul, ἅμα, opem ferre huic, & ad alios legationem mittere, μετὰ βοηθεῖν τούτῳ, πρὸς δὲ ἄλλους πρεσβείαν πέμπειν, *Dem.* cum ipſo ædilis violabatur, τῷ αὐτῷ ϗ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο, *id.* atque, ſ. ac audivimus, conſtituimus, ἅμα ἀκηκόαμεν, ϗ καθίσταμεν, *Iſocr.* ac privati ſumus imperio, factum eſt, ἅμα ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστερήμεθα, ϗ ἐγένετο, *id.* ac guſtarunt, jacula excidunt, ἅμα τῷ γεύσασθαι, τὰ βέλη ἐκπίπτει, *Ælian.* ac diluxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Dem.* ſimul atque ſurrexit, ὡς ἀνέστη τάχιστα, *id.*

Simulacrum, τὸ εἴδωλον, ου, *Dem.* ἡ εἰκὼν, όνος, *id.* τὸ ἄγαλμα, ατος, *id.*

Simulate, εἰρωνικῶς.

Simulatio, ἡ προσποίησις, εως, *Ariſtot.* a ſimulatione alienus, τοῦ προσποιήματος ἀπέχων, *Diod. Sicul.* probitatis, ἡ ὑπόκρισις, εως, *N. T.*

Simulator, ὁ προσποιούμενος, ου, *Dem.* probitatis, cum tamen nequam ſit, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *N. T.*

Simulatus, a, um, ὁ ϗ ἡ προσποίητος, ου, *Ariſtot.* inimicitia, ἔχθρα, *Dem.* cauſſa, ἡ πρόφασις, εως, *id.* τὸ πρόσχημα, ατος, *id.*

Simulo, προσποιέομαι, amicum, εἶναι φίλος, *Æſchin.* furorem, ὑποκρίνομαι μανίαν, *Lucian.* cauſſas, πλάττω προφάσεις, *Dem.* juſtitiam, πλάττομαι δικαιοσύνην, *Iſocr.* morbum, προφασίζομαι νόσον, *Dem.* σκήπτομαι ἀῤῥωστεῖν, *Plut.* & fingo aliquid, πλάττομαί τι ϗ προσποιέομαι, *id.* odiſſe liberos, πλάττομαι τοὺς παῖδας μισεῖν, *Lycurg.* me indigere, προσποιέομαι τὸ δεῖσθαι, *Iſocr.* gaudere, χαίρειν, *Xen.*

Simultas, ἡ ἀπέχθεια, ας, *Dem.* ἡ φιλαπεχθημοσύνη, ης, *Iſocr.* Conf. *Inimicitia.*

Simus, a, um, σιμὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Sin, εἰ δὲ, *Dem.*

Sinapi, τὸ σίνηπι, εως, *Dioſc.*

Sincere, καθαρῶς, *Plut.*

Sinceritas, ἡ εἰλικρίνεια, ας, *N. T.*

Sincerus, a, um, ὁ ϗ ἡ εἰλικρινὴς, έος, *Xen.*

Sinciput, τὸ βρέγμα, ατος, *Al. Aphr.*

Sindon, ἡ σινδὼν, όνος, *Herodot.*

Sine, ανευ, arte & labore aliquid perficere, ανευ τέχνης ϗ πραγματείας τι πράττειν, *Dem.* adulatione audire, χωρὶς κολακείας ἀκούειν, *Dem.* dubio, ἀναμφιβόλως, *Macar.* ὁμολογουμένως, *N. T.*

Singularis, e, ἑνικὸς, ὴ, ὸν, numerus, ἀριθμὸς, *Gramm.* μοναδικὸς, ὴ, ὸν, i. e. *eximius*, ὁ ϗ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Dem.*

Singulariter, ἑνικῶς, *Naz.* i. e. *excellenter*, ἐξόχως, διαφερόντως, *Iſocr.*

Singulatim, ἰδίᾳ, *N. T.*

Singultim, λύγδην, *Suid.*

Singultio, λύζω, *Suid.*

Singultus, ἡ λὺγξ, γὸς, *Thuc.* ὁ λυγμὸς, ου, *Plut.*

Singulus, a, um, ἕκαστός τις, η τις, ον τι, *Thuc.* ſinguli, οἱ καθ᾽ ἕκαστον, ſingulis diebus, καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, *Lucian.* in ſingula capita, κατὰ κεφαλὴν, *Dion. Hal.*

Siniſter, a, um, ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* λαιὸς, ὰ, ὸν, *Joſ.* manus, ἀριστερὰ χεὶρ, *Herodot.* ſiniſtram verſus, ἐπ᾽ ἀριστερᾷ, *Plut.* ad ſiniſtram, ἐς ἀριστερὰν, *Herodot.* a ſiniſtris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων, *N. T.*

Siniſteritus, ἡ ἐπαριστερότης, ητος, *Ariſtot.*

Siniſtre, ἐπαριστέρως, *Plut.*

Siniſtrorſum, ἐπ᾽ ἀριστερᾷ, *Plut.*

Sino, ἐάω, aliquid, τι, *Dem.* populum injuria adficere & adfici, τὸν ὄχλον ὑβρίζειν ϗ περιοράω αὐτὸν ὑβριζόμενον, *Iſocr.* civitates ſubverti, περιόπτομαι τὰς πόλεις ἀπολλυμένας, *id.* ne ſinite, μὴ ἐπιτρέπετε, *Xen.* Conf. *Permitto, Concedo.*

Sinuo, κολπόω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Sinuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κολπώδης, εος, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ πολύπτυχος, ου, *Lucian.*

Sinus, *corporis humani, maris, veſtis*, ὁ κόλπος, ου, *Lucian. Strabo, Herodot.* in ſinu habere, ὑπὸ κόλπου ἔχειν, *Lucian.* in ſinu gaudere, ἐν θυμῷ χαίρειν, *Hom.*

Sipho, ὁ σίφων, ωνος, *Gal.*

Siphunculus, τὸ σιφώνιον, ου, *Heſych.*

Siquando, εἴ ποτε, ἐάν ποτε.

Siquidem, εἴπερ, *Dem.* εἴπερ ἄρα, *id.*

Siren, ἡ σειρὴν, ῆνος, *Strabo.*

Siriaſis, ἡ σειρίασις, εως, *Gal.*

Sirius, ὁ σείριος, ου, *Ariſtot.* ὁ κύων, ος, *Lucian.* ὁ ἀστρῷος κύων, *Chryſ.*

Siſara, ἡ ἐρείκη, ης, *Dioſc.*

Siſer, τὸ σίσαρον, ου, *Dioſc.*

Siſto, ἐφίστημι, greſſum, πορείαν, *Plut.* coram magiſtratu, καθίστημι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, *Dion. Hal.* alvum, ἵστημι κοιλίαν, *Dioſc.* equum currentem, παρίστημι ἵππον, *Xen.*

Sitella, τὸ γαυλίδιον, ου, ligula, ἡ ἀμφωτὶς, ιδος.

Sitibundus, a, um, ſ. Siticuloſus, a, um, διψαλέος, α, ον, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἄνικμος, ου, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ ἄνυδρος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ διψώδης, εος, *Dioſc.*

Sitienter, διψαλέως.

Sitio, διψάω, aquam, τοῦ ὕδατος, *Herodot.* valde, καταδιψάω, *Xen.*

Sitis, ἡ δίψα, ας, *Plutarch.* τὸ δίψος, εος, *Xen.* ſitim reſtinguo, σβέννυμι τὸ δίψος, *Lucian.* inhibeo, κωλύω δίψαν, *Plut.* excito, δίψαν παρασκευάζω, *Ariſtot.*

Situs, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.* loci, ἡ τοποθεσία, ας, i. e. *ſqualor*, ὁ εὐρὼς, ῶτος, *Plut.* ſitu obſitus ſum, ſitum contraho, εὐρωτιάω, *Theophr.*

Situs, a, um, κείμενος, ένη, ενον, *Dem.* ἱδρυθεὶς, εῖσα, ὲν, *Max. Tyr.* ἱδρυνθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.* quantum in nobis ſitum, τὸ ἐφ᾽ ἡμῖν, *Dem.*

Sive, εἴτε, velim, ſive nolim, βούλομαί γε, εἴτε μὴ, *Dem.* ruptum ſit, ſive luxatum, ſive quid aliud vitiatum, κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα, κἂν ἄλλο τι σαθρὸν ᾖ, *id.* ſive, ſive, ἄντε, αντε, *Dem.* ἐάντε, ἐάντε, *Ariſtot.*

Sium, τὸ σιον, ου, *Dioſc.*

Smaragdus, ἡ σμάραγδος, ου, *N. T.*

Smegma, τὸ σμῆγμα, ατος, *Dioſc.*

Smegmaticus, a, um, σμηγματικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Smilax, ὁ σμίλαξ, ακος, *Plut.*

Smilium, τὸ σμίλιον, ου, *Lucian.*

Soboles, ὁ ἔκγονος, ου, *Dem.* Conf. *Liberi.*

Sobrie, νηφαλίως, *Poll.* σωφρόνως, *Plut.*

Sobrietas, ἡ νῆψις, εως, ἡ νηφαλιότης, ητος.

Sobrina, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς, *Xen.*

Sobrinus, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, *Plut.*

Sobrius, a, um, νηφάλιος, α, ον, νήφων, ουσα, ον, *Dem.* ſum, νήφω, *Dem.* fio, ἀνανήφω, *Lucian.* ἐκνήφω, LXX.

Soccus, ὁ πῖλος, ου, *Lucian.* τὸ ποδεῖον, ου, *Theophr.*

Socer, ὁ πενθερὸς, οῦ, *Demoſth.* ὁ κηδεστὴς, οῦ, *id.*

Socia, ἡ ἑταίρα, ας, *Plut.*

Sociabilis, e, ὁ ϗ ἡ συναγελαστικὸς, ὴ, ὸν, κοινωνικὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Socialis, e, ἑταιρικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* συμμαχικὸς, ὴ, ὸν, rex, βασιλεὺς, *Demoſth.* συμμαχὶς, ίδος, urbs, πόλις, *id.*

Socialiter, ἑταιρικῶς.

Societas, ἡ ἑταιρία, ας, *Iſocrat.* & amicitia, ἡ συμμαχία ϗ φιλία, *Demoſth.* ſocietatem facere, ſ. coire, ποιεῖν συμμαχίαν, *idem*, cum aliquo, συνθέσθαι πρός τινα συμμαχίαν, *id.* deſerere, ἀφίστασθαι συμμαχίας τινὸς, *idem*, dirimere, διαλύειν συμμαχίαν, *Iſocr.* attrahere aliquem ad ſuam ſocietatem, προσάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ συμμαχίαν, *id.* conferre ſe ad ſocietatem alicujus, εἰσελθεῖν εἰς συμμαχίαν τινὸς, *id.*

Socio, συμμίγνυμι, *Plut.* Conf. *Societas.*

Socius, ὁ ἑταῖρος, ου, *Dem.* ὁ σύμμαχος, ου, *id.* & amicus, σύμμαχος ϗ φίλος, *id.* ſocium eſſe alicui, σύμμαχον γίγνεσθαί τινι, *id.* eligere aliquem, αἱρεῖσθαί τινα, *id.* recipere aliquem, προσδέχεσθαί τινα, *id.* comparare alicui, κατασκευάζειν τινὶ, *id.* habere aliquem, ἔχειν τινὰ, *Iſocr.* conſervare, σώζειν, *Dem.* amittere, ἀπόλλυσθαι, *id.*

Socius, a, um, συμμαχικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Socordia, ἡ ἀργία, ας, *Demoſth.* ἡ ῥαθυμία, ας, *idem*, & negligentia, ῥαθυμία ϗ ἀμέλεια, *idem*, & tarditas, ϗ βραδύτης, *idem.*

Socorditer, ἀργῶς, *Dem.* Conf. *Pigre.*

Socors, ἀργὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* Conf. *Piger.*

Socrus, ἡ πενθερὰ, ᾶς, *Heſych.*

Sodalis, ὁ ἑταῖρος, ου, *Xen.* Conf. *Socius.*

Sodalitas, ſ. Sodalitium, ἡ ἑταίρα, ας, *Plut.* Conf. *Societas.*

Sol, ὁ ἥλιος, ου, *Ariſtot.* oritur, ἥλιος ἀνατέλλει, occidit, ἥλιος δύεται, ſolis ardor, ſ. ſplendor, ἡλίου φλογμὸς, *Philo.*

Solamen, idem quod *Solatium.*

Solaris, e, ἡλιακὸς, ὴ, ὸν, *Laërt.*

Solarium, τὸ ἡλιοτρόπιον, ου, *Athen.*

Solatium, ἡ παραμυθία, ας, *Syneſ.* τὸ παραμύθιον, ου, *Thuc.* adfero, φέρω τινὶ παραμυθίαν, *Chryſ.*

Solea, ἡ ἐμβὰς, άδος, *Lucian.* ἡ κρηπὶς, ῖδος, *Plut.* piſcis, ὁ βούγλωσσος, ου, *Dioſc.* equi, τὸ ὑπόδημα, ατος, *Artem.*

Soleatus, a, um, κρηπιδωτὸς, ὴ, όν.

Solenne, i. e. feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς.

Solennis, e, ὁ ϗ ἡ ἐτήσιος, ου, *Thuc.* eſſe, νομίζεται, *Xen.*

Solennitas, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Thuc.*

Solenniter, ἐξ ἔθους, πανηγυρικῶς.

Soleo, εἴωθα, *Dem.* εἴθισμαι, *Iſocr.* συνείθισμαι, *id.* πέφυκα, hoc facere, τοῦτο ποιεῖν, *Iſocr.* ἔθος ἔχω, *id.* ſolet, ἔθος ἐστὶ, *Dem.*

Solers, δεινὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιστρεφὴς, έος, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀγχίνους, ου, *Xen.*

Solerter, ἀγχινόως, *Ariſtot.*

Solertia, ἡ ἀγχίνοια, ας, *Ariſtot.* ἡ δεινότης, ητος, *Dem.*

Solicitatio, ἡ ἐξαίτησις, εως.

Solicite, ἐπιμελῶς, *Dem.*

Solicito, ἀνιάω, *Xen.* ἐπείγω τινὰ, *Iſocr.* i. e. *compello*, ἀναπείθω τινὰ, *Ariſtoph.*

Solicitudo, ἡ μέριμνα, ης, *Plut.* ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* ἡ φροντὶς, ίδος, *id.*

Solicitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ περιδεὴς, έος, *Ariſtot.* πολυαρτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ πολυμέριμνος, ου, *Ariſtoph.* ſum, πολυωρέω, LXX. ἐπιμελέομαι, *Dem.* de re aliqua, σπουδάζω περὶ τινος, *Iſocr.* φροντίζω περὶ τινος, *Iſocr.*

Solide, στερεῶς.

Solideſco, στερεόομαι, *Xen.*

Soliditas, ἡ στερεότης, ητος, *Ariſtot.*

Solido, στερεόω, *Xen.*

Solidus, a, um, στερεὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*

Solitudo, ἡ ἐρημία, ας, *Iſocr.*

Solium, ὁ θρόνος, ου, LXX. *vas balneatorium*, ἡ πύελος, ου, *Lucian.*

Solo, ἐρημόω, *Thuc.*

Soloeciſmus, ὁ σολοικισμὸς, οῦ, *Lucian.*

Solor, παρηγορέομαι, *Lucian.* Conf. *Conſolor.*

Solſtitialis, e, τροπικὸς, ὴ, ὸν, *Procl.*

Solſtitium, ἡ τοῦ ἡλίου τροπή.

Solubilis, e, ὁ καὶ ἡ λύσιμος, ου, *Athen.* λυτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Solum, τὸ πέδον, ου, *Ariſtoph.* bonum, εὔγειον ἔδαφος, *Theophr.* verto, μετανίσταμαι, *Philo*, i. e. *planta pedis*, τὸ πέλμα, ατος, LXX.

Solum, μόνον, *Plat.* μόνως, *Xen.* non ſolum, ſed etiam, οὐ μόνον, μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ, *Dem.*

Solvo, λύω, equos, ἵππους, *Xen.* nodum, σύναμμα, *Plut.* ex vinculis, ἐκ δεσμῶν, *Herodot.* ænigma, τὸ αἴνιγμα, *Lucian.* e portu, ἐκ λιμένος, *Syneſ.* ex Sicilia in Africam, ἀνάγομαι ἀπὸ τῆς Σικελίας εἰς Λιβύην, *Æl.* debita pro amicis, διαλύω χρέα ὑπὲρ φίλων, *Dem.* pecuniam, ἀποτίω ἀργύριον, *Iſocr.* debitum, ἐκτίω τὸ ὄφλημα, *Lucian.* non ſum ſolvendo, οὐκ ἔστιν μοι ἡ ἔκτισις, *Ariſtot.*

Solus, a, um, μόνος, η, ον, *Dem.*

Solute, ἐκλύτως, *Plut.*

Solutilis, e, ὁ καὶ ἡ ἔκλυτος, ου, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ λύσιμος, ου, *Athen.*

Solutio, ἡ λύσις, εως, *Dem.* ἡ διάλυσις, εως, *Plut.* dotis, ἡ ἔκτισις τῆς προικὸς, *Dem.* pecuniæ, ἡ ἀπόδοσις χρημάτων, *Iſocr.*

Somniculoſe, ὑπνωτικῶς.

Somniculoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπνώδης, εος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ κάθυπνος, ου, *Ariſtot.* ὑπνωτικὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Somnio, ὀνειρώττω, *Plato*, aliquid, τί, ὀνειροπολέω, *Dem.* ἐνυπνιάζω, *Ariſtot.* ἐνυπνιάζομαι, *Plut.*

Somnium, τὸ ὄναρ, *Xen.* ὁ ὄνειρος, ου, *Plut.* ne per ſomnium quidem, οὔτε ἐν ὕπνῳ, *Plat.* ſomnia videre, ἐνύπνια ὁρᾶν, *Herodot.* jucundiſſimo ſomnio frui, ἡδίστῳ ὀνείρῳ συνεῖναι, *Lucian.*

Somnus, ὁ ὕπνος, ου, *Demoſth.* ſomno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι, *Herodian.* obrui, εἰς ὕπνον καταφέρεσθαι, *id.* ſomnum capio, ὕπνου τυγχάνω, *Xen* ὕπνον λαμβάνω, *Plato*, adfero alicui, ποιέω τινὰ ὕπνου λαγχάνειν, *id.* εἰς ὕπνον τρέπω τινά, *Philo*, ſomno careo, διαγρυπνέω τὴν νύκτα, *Diod. Sic.* excito, ἐξυπνίζω τὸν καθεύδοντα, *Baſ.* ſomnum depello, τὸν ὕπνον ἀπωθέω, *Plato.*

Sonitus, idem quod *Sonus.*

Sono, ἠχέω, *Plut.*

Sonorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἠχώδης, εος, *Dem. Phal.*

Sons, ὁ καὶ ἡ ὑπόδικος, ου, *Dem.* Conf. *Reus.*

Sonticus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Sonus, τὸ ἦχος, εος, *Plat.* ἡ ἠχὴ, ῆς, *id.* ſonum edo, φθέγγομαι, *id.*

Sophiſma, τὸ σόφισμα, ατος, *Thuc.*

Sophiſta, ὁ σοφιστὴς, οῦ, *Lucian.*

Sophiſticus, a, um, σοφιστικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Sopio, ὑπνόω, *Dioſc.* Conf. *Somnus.*

Sopor, ὁ ὕπνος, ου, *Ariſtot.* Conf. *Somnus.*

Soporo, κοιμίζω, *Soph.*

Sorbeo, ῥοφέω, ova, ὠὰ, *Gal.*

Sorbilis, e, ῥοφητὸς, ὴ, ὸν, ovum, ὠὸν, *Dioſc.*

Sorbillo, ἀποῤῥοφέω, *Philoſtr.*

Sorbitio, τὸ ῥόφημα, ατος, *Gal.* ἡ ῥόφησις, εως, *id.*

Sordeo, ῥυπάω, *Baſ.*

Sordes, ὁ ῥύπος, ου, *Diod. Sic.* ἡ ῥυπαρία, ας, ἡ ἄση, ης, *Plato*, abſtergo, eluo, ῥύπτω, *Dioſc.*

Sordeſco, ῥυπαίνομαι, *Plut.*

Sordide, ῥυπαρῶς.

Sordido, ῥυπαίνω, καταῤῥυπαίνω, *Iſocr.*

Sordidus, a, um, ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, *Athen.* πιναρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* i. e. *perquam avarus*, ὁ καὶ ἡ μικρολόγος, ου, *Dem.*

Sorex, μῦς ἀρουραῖος.

Sorites, ὁ σωρείτης, ου, *Laërt.*

Soror, ἡ ἀδελφὴ, ῆς, germana, ὁμοπατρία, *Dem.* uterina, ὁμομητρία, *id.*

Sors, ὁ κλῆρος, ου, *Dem.* ſ. pecunia propria, ἀφορμὴ ἰδία, *Dem.* ſortem alicui dare, διδόναι τινὶ ἀφορμὴν, *id.* reddere, ἀποδιδόναι τὸ δάνειον ſ. ἀρχαῖον, *id.* recipere cum uſura, ἀπολαβεῖν τὸ ἀρχαῖον σὺν τῷ ἔργῳ, *id.* fraudare aliquem ſorte & uſuris, ἀποστερεῖν τινα τὰ κεφάλαια καὶ τὰς ἐπικαρπίας, *id.* & fortuna, ἡ μοῖρα καὶ τύχη, *Dem.* ſorte eligo, κληρόομαι, *id.* divido, κληροδοτέω, LXX. diſtribuo terram, κληρουχέω τὴν γῆν, *Æl.*

Sorticula, τὸ κληρίδιον, ου.

Sortilegus, ὁ χρησμῳδὸς, οῦ, *Plat.* ſum, χρησμῳδέω, *Xen.*

Sortior, κληρόομαι, ſacerdotium, i. e. *de Sacerdotio*, ἱερωσύνην, *Dem.* i. e. *accipio*, honorem, τιμὴν, *Gal.* regionem, κατακληρουχέω χώραν, *Herodot.* partem aliquam, λαγχάνω τὴν μοῖράν τινα, *Dem.*

Sortitio, ἡ κλήρωσις, εως, *Iſocr.*

Sortito, κληρωτὶ, LXX,

Soſpes, σῶος, α, ον, *Xen.*

Soſpito, σώζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Soter, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *Iſocr.*

Soteria, τὰ σωτήρια, ων, *Lucian.*

Spadix, ἡ σπάδιξ, ικος, *Plut.*

Spado, ὁ σπάδων, ωνος ſ. οντος, *Plut.* ὁ ἐκτετμημένος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἐκτομίας, ου, *Herodot.*

Spargo, σκορπίζω, *N. T.* ſermonem ſ. famam, διαδίδωμι λόγον ſ. φήμην, *Plut.* de aliquo, ἐγκατασπείρω φήμην περὶ τινος, *Herodian.*

Sparſim, σποράδην, *Iſocr.*

Sparſio, ἡ σκόρπισις, εως.

Spatioſe, εὐρυχώρως.

Spatioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐρυχωρὴς, έος, *Strabo.*

Spatium, ὁ τόπος, ου, amplum, πολὺς, *Dem.* ἡ εὐρυχωρία, ας, *Thuc.*

Specialis, εἰδικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Specialiter, ſ. Speciatim, εἰδικῶς.

Species, τὸ εἶδος, εος, *Plato*, ἡ ἰδέα, ας, *Demoſth.* ἡ ὄψις, εως, *Iſocr.* in ſpeciem, ὄψεως ἕνεκα.

Specillum, ἡ μήλη, ης.

Specimen, τὸ δεῖγμα, ατος, *Dem.* dare alicujus rei, ἐκφέρειν τινὸς, *Iſocr.* in re aliqua, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι ἔν τινι, *Xen.* ſui, πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, *Dem.* artis, ἐν ἔργῳ θέσθαι τὴν τέχνην, *Æl.*

Specioſe, εὐπρεπῶς, *Thuc.*

Specioſitas, ἡ εὐπρέπεια, ας, *Plat.* τὸ εὐπρεπὲς, έος, *Thuc.*

Specioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, έος, *Thuc.* facie, ὁ καὶ ἡ εὐπρόσωπος, ου, *Philo*, ſum, εὐπροσωπέω, *N. T.*

Spectabilis, e, ὁ καὶ ἡ περίβλεπτος, ου, *Lucian.* ὁρατὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* θεατὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Spectaculum, τὸ θέαμα, ατος, crudele & miſerabile, δεινὸν καὶ ἐλεεινὸν, *Dem.* ἡ θέα, ας, publice edo, θέαν ἐπιτελέω δημοσίᾳ, *Herodian.* fio, θεατρίζομαι, *N. T.*

Spectatio, ἡ θέα, ας, *Herodian.* ἡ θεωρία, ας, *Dem.*

Spectativus, a, um, θεωρητικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Spectator, ὁ θεωρὸς, οῦ, *Dem.* ὁ θεατὴς, οῦ, *id.*

Spectatrix, ἡ θεάτρια, ας, *Poll.*

Specto, θεάομαι, imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, *Dem.* accurate aliquid, θεωρέω τι ἀκριβῶς, *Iſocr.* aliquid admirabundus, θαυμάζω τι, *Dion. Hal.* veritatem, τείνω πρὸς ἀλήθειαν, *Ariſtot.* honores alicujus, ἀποβλέπω εἰς τιμάς τινος, *Iſocr.*

Spectrum, τὸ φάσμα, ατος, *Lucian.*

Specula, ἡ σκοπὴ, ῆς, *Philo.*

Speculatio, ἡ κατασκοπὴ, ῆς, *Xen.*

Speculator, ὁ ἐπόπτηρ, ῆρος, *Ariſtot.* ὁ σκοπὸς, οῦ, *Phil.* ὁ κατάσκοπος, ου, *Dem.*

Speculatorius, a, um, κατασκοπικὸς, ὴ, ὸν, navis, ἡ θεωρὶς ναῦς, *Poll.* ναῦς πρόπλους, *Thuc.* ναῦς πρωτόπλοος, *Xen.*

Speculor, κατασκέπτομαι, *Xen.* κατασκοπέω, *id.* aliquid, σκοπέομαί τι, *Dem.*

Speculum, τὸ κάτοπτρον, ου, *Phil.* τὸ ἔσοπτρον, ου, *N. T.* intueor, ἐσοπτρίζομαι, *Plut.*

Specus, τὸ σπήλαιον, ου, *Lucian.*

Sperabilis, e, ἐλπιστὸς, ὴ, όν.

Sperno, ἐκφαυλίζω, *Plut.* aliquid, παραμελέω τινος, *Xen.* ὑπεροράω τινὸς, *id.* Conf. *Contemno, Deſpicio.*

Spero, ἐλπίζω, hoc, τοῦτο, *Dem.* me conſecuturum, τεύξεσθαί τι, *Plut.* Conf. *Spes.*

Spes, ἡ ἐλπὶς, ίδος, magna & præclara, καλὴ καὶ μεγάλη, *Dem.* magna, μεγάλη, *id.* multa, πολλὴ, *id.* bona, ἀγαθὴ, *id.* dulcior, ἡδίων, *Iſocr.* exigua, μικρὰ, *id.* inanis, ματαία, *Dem.* κενὴ, *id.* futura, μέλλουσα, *id.* & exſpectatio, καὶ προσδοκία, *id.* ſpem injicio alicui, καθίστημί τινα ἐν ἐλπίδι, *id.* do alicui, ἐλπίδα παρέχω τινὶ, *id.* facio alicui, ἐμποιέω προσδοκίαν τινὶ, *id.* concipio meliorem de re, λαμβάνω ἐλπίδα βελτίω περὶ τινος, *id.* factum amplecti, πείθεσθαι ἐλπίδι τινὸς, *id.* bonam præ ſe ferre ſ. oſtendere, ἀγαθὴν ἐλπίδα προβάλλεσθαι, *id.* magnam habeo de aliquo in aliquo repoſitam, ἐλπίδας πολλὰς ἔχω ἔν τινί τινος, *Iſocr.* præcido alicui, ἀποστερέω τινὰ ἐλπίδος, *Dem.* ſpe lacto aliquem, ὑποτείνω τινὶ ἐλπίδα, *id.* impelli ſeu adduci, ἐλπίδι ὑπάγεσθαι, *id.* alia ex alia ſuſpendi, ἀναρτᾶσθαι ἐλπίδι ἐξ ἐλπίδος, *id.* decipi, ἐξαπατᾶσθαι ἐλπίδι, *id.* duci alicujus rei, ἔρχεσθαι εἰς ἐλπίδα τινὸς, *id.* fruſtrari, ἁμαρτάνειν ἐλπίδος τινὸς, *id.* præter ſpem evenire, παρ' ἐλπίδας ἐκβαίνειν, *id.*

Sphæra, ἡ σφαῖρα, ας, *Plut.*

Sphæriſta, ὁ σφαιριστὴς, οῦ, *Athen.*

Sphæriſterium, τὸ σφαιριστήριον, ου, *Plin.*

Sphalma, τὸ σφάλμα, ατος, *Plut.*

Spica, ἡ στάχυς, υος, *Plut.*

Spicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σταχυώδης, εος, σταχυωμένος, η, ον, *Dioſc.*

Spicilegium, ἡ ϛαχυολογία, ας.

Spicor, ϛαχυοφυέω.

Spiculator, ὁ δορυφόρος, ȣ, *Herodot.*

Spiculo, ἀκοντίω, *Lucian.*

Spiculum, τὸ ϛυράκιον, ȣ, *Thuc.* τὸ ξυϛὸν, ȣ̃, *Xen.*

Spina, ἡ ἄκανθα, ης, *Dioſc.* acuta, ἡ ὀξυάκανθα, ης, *id.* dorſi, ἡ ῥαχὶς, ίδος, *Gal.*

Spinetum, ὁ ἀκανθὼν, ῶνος, *Euſt.*

Spineus, a, um, ἀκάνθινος, ίνη, ινον, *N. T.*

Spinoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκανθώδης, εος, *Theophr.* ἀκανθικὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Spinter, τὸ ψέλλιον, ȣ, *Xen.* τὸ ψάλιον, ȣ, *Dion. Hal.*

Spira, ἡ σπεῖρα, ας, *Æl.* in modum ſpiræ, σπειρηδὸν, LXX.

Spirabilis, e, πνευϛὸς, ὴ, ὸν, πνευϛικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Spiraculum, ἡ ἀναπνοὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Spiritus, τὸ πνεῦμα, ατος, *Dem.* ſanctus, ἅγιον, *N. T.* altos gero, μέγα φρονέω, *Iſocr.* ſpiritum edo, ἀποψύχω, *Philo,* uſque ad extremum ſpiritum, εἰς ἐσχάτην ἀναπνοήν.

Spiro, πνέω, ignem, πῦρ, *Xen.* aliquid, φυσάω τι, *Dem.* i. e. *odorem emitto* croci, πνέω κρόκȣ, *Dioſc.* alicujus, ὄζω τι, *id.*

Spiſſamentum, τὸ πύκνωμα, ατος, *Plat.*

Spiſſe, πυκνῶς, πυκνὸν, πυκνὰ, *Ariſtot.*

Spiſſeſco, πυκνόομαι, *Plut.*

Spiſſitas, ſ. Spiſſitudo, ἡ πυκνότης, ητος, *Plut.*

Spiſſo, πυκνόω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Spiſſus, a, um, πυκνὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Spithama, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, *Dioſc.*

Splen, ὁ σπλὴν, ηνὸς, *Plut.*

Splendeo, λάμπω, *Ariſtot.*

Splendeſco, λάμπομαι, *Xen.*

Splendide, λαμπρῶς, *Xen.*

Splendidus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, luna, σελήνη, *Thuc.* vir, ἀνὴρ, *Dem.*

Splendor, *lucis, nominis, orationis,* ἡ λαμπρότης, ητος, *Plut. Iſocr. Hermog.*

Spleneticus, a, um, σπληνητικὸς, ὴ, όν.

Splenicus, a, um, σπληνικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.* ὁ ϗ ἡ σπληνώδης, εος, *Hippocr.*

Splenium, τὸ σπλήνιον, ȣ, *Poll.*

Spoliatio, ἡ σύλη, ης, *Dem.* fanorum, ἡ ἱεροσυλία, ας.

Spoliator, ὁ συλητὴς, ȣ̃.

Spolio, συλάω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* mortuos, σκυλεύω τȣ̀ς νεκρȣ̀ς, *Thuc.* Conf. *Eripio.*

Spolium, ἡ σύλη, ης, *Dem.* τὸ σκύλον, ȣ, *Plut.*

Sponda, τὸ τῆς κλίνης πλευρόν.

Spondeo, ὑπισχνέομαι, *Demoſth.* & polliceor me laturum legem, ἐγγυάομαι καί φημι νόμον θήσειν, *id.* pro amico, ἐγγυάομαι φίλον, *id.* alicui filiam, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, *Herodot.*

Spondylus, ὁ σπόνδυλος, ȣ, *Poll.*

Spongia, ὁ σπόγγος, ȣ, *Plut.* ἡ σπογγιὰ, ᾶς, *id.*

Spongiola, τὸ σπογγίον, ȣ, *Ariſtoph.*

Spongioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ σπογγιώδης, εος, *Dioſc.*

Sponſa, ἡ νύμφη, ης, *Plut.* ἡ μνηϛὴ, ῆς, *Pand.*

Sponſalia, τὰ νύμφια, ων, ἡ μνηϛεία, ας, *Chryſ.* τὸ μνήϛευμα, ατος.

Sponſalis, e, νυμφικὸς, ὴ, ὸν, *Plato,* thalamus, ὁ νυμφὼν, ῶνος, *N. T.*

Sponſio, ἡ ἐγγύησις, εως, ἡ ἐγγύη, ης, *Dem.*

Sponſor, ὁ ἐγγυητὴς, ȣ̃, *Dem.*

Sponſus, ὁ νυμφίος, ȣ, *Plut.*

Spontaneus, a, um, ἑκȣ́σιος, ία, ιον, labor, πόνος, *Iſocr.*

Sponte, ἑκȣσίως, *Dem.* ἑκȣσίᾳ, *id.* ἑκοντὶ, *id.* facio, αὐτοματίζω, faciens, ὁ ϗ ἡ αὐτεπάγγελτος, ȣ, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ αὐτοκέλευϛος, ȣ, *Philo,* offero, ἑκȣσιάζομαι, LXX.

Sporta, ἡ σπυρὶς, ίδος, *N. T.*

Sportella, ſ. Sportula, τὸ σπυρίδιον, ȣ, *Ariſtot.*

Spuma, ὁ ἀφρὸς, ȣ̃, *Lucian.*

Spumeſco, ἀφρίζω, *Diod. Sic.*

Spumeus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀφρώδης, εος, *Hippocr.*

Spumo, ἀφρέω, *Heſych.*

Spumoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀφρώδης, εος, *Hippocr.*

Spuo, πτύω, *Xen.* crebro, πτυελίζω, *Hippocr.*

Spurce, ῥυπαρῶς.

Spurcitia, ἡ ῥυπαρία, ας, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.*

Spurco, ῥυπαίνω, *Philo,* σπιλόω, *N. T.*

Spurcus, a, um, ῥυπαρὸς, ὰ, όν.

Spurius, ὁ νόθος, ȣ, *Plat.* ὁ μοιχίδιος, ȣ, *Lucian.*

Sputo, πτυελίζω, *Hippocr.*

Sputum, τὸ πτύελον, ȣ, *Al. Aphr.* τὸ πτύσμα, ατος, *N. T.*

Squaleo, αὐχμάω, *Cl. Al.* αὐχμέω, *Athen.*

Squalide, αὐχμηρῶς.

Squalidus, a, um, αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ αὐχμώδης, εος, *Gal.*

Squalor, ὁ αὐχμὸς, ȣ̃, *Ariſtoph.*

Squama, *piſcis,* τὸ λέπος, εος, *Poll.* ἡ λεπὶς, ίδος, *Dioſc.* *ſerpentis, ſ. æris,* ἡ φολὶς, ίδος, *Ariſtot.* Hippocr.

Squameus, a, um, ſ. Squamatus, a, um, λεπιδωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* φολιδωτὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Squatina, ἡ ῥίνη, ης, *Æl.*

Squilla, ἡ καρὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Squillula, τὸ καρίδιον, ȣ, *Ariſtot.*

Stabilimentum, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Stabilio, βεβαιόω, aliquid, τὶ, *Herodot.* ἀσφαλῶς κατατίθημί τι, *Dem.*

Stabilis, e, βέβαιος, α, ον, amicitia, φιλία, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ϛάσιμος, ȣ, ingenio, τὸ ἦθος, *Plut.*

Stabilitas, ἡ ϛαθερότης, ητος, *Phil.* ἡ βεβαιότης, ητος, *Dem.*

Stabularius, ὁ πανδοχεὺς, έως, *Lucian.*

Stabulatio, ἡ ἐπιϛάθμευσις, εως, ἡ ἐπιϛαθμεία, ας, *Diod.*

Stabulo, ſ. Stabulor, αὐλίζομαι, *Xenoph.* ϛαθμεύω *App.* ἐπιϛαθμεύω, *Plut.*

Stabulum, ὁ ϛαθμὸς, ȣ̃, *Xen.*

Stadium, τὸ ϛάδιον, ȣ, *Herodot.* ὁ ϛάδιος, ȣ, *Diod. Sic.* curro, ϛαδιοδρομέω, *Dem.*

Stagno, λιμνάζω, *Baſ.*

Stagnum, ἡ λίμνη, ης, *Pauſ.*

Stamen, ὁ ϛήμων, ονος, *Plut.* duco, ϛημονίζομαι, *Ariſtot.*

Stamineus, a, um, ϛημόνιος, ία, ιον, *Theophr.*

Stanneus, a, um, κασσιτέρινος, ίνη, ινον, LXX.

Stannum, ὁ κασσίτερος, ȣ, *Lucian.*

Statarius, a, um, ὁ ϗ ἡ ϛάσιμος, ȣ, *Plut.* ϛαδιαῖος, αία, αῖον, *Themiſt.* pugna, ἡ ἐκ συϛάσεως μάχη, *Herodian.* ἡ ϛαδιαία μάχη, *Lucian.* τὸ συϛαδὸν μάχεσθαι, *Herodian.*

Stater, ὁ ϛατὴρ, ῆρος, *N. T.*

Statera, ὁ ϛαθμὸς, ȣ̃, *Diod. Sic.* ὁ ζυγὸς, ȣ̃, *Plut.*

Statim, αὐτίκα, audietis, ἀκȣ́σεσθε, *Dem.* ſurgens, εὐθὺς ἀναϛὰς, *id.* ſentitur, ποιεῖ τὴν αἴσθησιν εὐθέως, *id.* τὸ παραυτίκα, *Lucian.* ſtatim a puero, εὐθὺς ἐκ νέων, *Ariſtot.*

Statio, ἡ ϛάσις, εως, *Greg.* militaris, ἡ τάξις, εως, *Thuc.* ſtationem deſero, τάξιν λείπω, *Æſchin.* ſtationis deſertor, ὁ λειποτάκτης, ȣ, *Phil.* ſtationis deſertio, ἡ λειποταξία, ας, *id.*

Stationalis, e, ϛαδιαῖος, αία, αῖον, *Heſych.*

Stativa, ὁ ϛαθμὸς, ȣ̃, *Herodian.*

Stativus, a, um, ϛαθμικὸς, ὴ, όν.

Stator, ϛήσιος, Jupiter, ζεὺς, *Dem.* ὀρθώσιος, *Dion. Hal.*

Statua, τὸ ἄγαλμα, ατος, *Demoſth.* τὸ εἶδος, εος, *idem,* ὁ ἀνδριὰς, άντος, *id.* Dei, εἶδος θεȣ̃, *Dion. Hal.* ſtatuam erigo, ἀνίϛημι ἀνδριάντα, *Lucian.* alicui æream, ἵϛημί τινι χαλκὴν εἰκόνα, *Demoſth.* ἵϛημί τινα χαλκȣ̃ν, *id.* dedicatum eſſe, ἀνδριάντα ἀνακεῖσθαι, *id.*

Statuaria, ἡ ἀγαλματȣργία, ας, *Max. Tyr.* ἡ ἀνδριαντοποιία, ας, *Xen.* officina, τὸ ἑρμογλυφεῖον, ȣ, *Plato.*

Statuarius, ὁ ἀγαλματοποιὸς, ȣ̃, *Diod. Sic.* ὁ ἑρμογλυφεὺς, έως, *Lucian.* δημιȣργὸς ἀγαλμάτων, *Max. Tyr.*

Statumen, ὁ χάραξ, ακος.

Statumino, χαρακίζω.

Statuo, ἵϛημι, tropæum, τρόπαιον, *Xen.* fanum, ἱδρύομαι ἱερὸν, *Dion. Hal.* quæ honeſtiſſima ſunt civitati, ψηφίζομαι τὰ κάλλιϛα τῇ πόλει, *Dem.* & decerno de rebus, quæ decet, γιγνώσκω ϗ ψηφίζομαι περὶ τῶν πραγμάτων ἃ χρὴ, *id.* Conf. *Decerno,* item *Colloco.*

Statura, ἡ ἡλικία, ας, LXX. admodum humili homo, ὁ πάνυ τῇ ἡλικίᾳ χαμαίζηλος, *Lucian.* ſtaturæ ejuſdem, ὁ ὁμῆλιξ, ικος, *id.*

Status, a, um, τεταγμένος, ένη, ένον, tempus, χρόνος, *Dem.* εἰρημένος χρόνος, *id.*

Status, us, ἡ κατάϛασις, εως, reip. τῆς πόλεως, *Iſocr.* in eo ſtatu res ſunt, ut, εἰς τȣ̃το τὰ πράγματα καθέϛηκεν, ὥϛε, *id.* in quo ſtatu ſunt res veſtræ? πῶς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει; *Dem.*

Statutum, τὸ δόγμα, ατος, ſtatuta & leges, τὰ καθεϛῶτα, ων, *Iſocr.*

Statutus, a, um, τεταγμένος, ένη, ένον, tempus, χρόνος, *Dem.*

Stella, ὁ ἀϛὴρ, έρος, *Ariſtot.* fixa, ἀπλανὴς, έος, *Lucian.* errans, ἀϛαθὴς, έος, *id.*

Stellio, ὁ ἀσκάλαβος, ȣ, *Ariſtot.*

Stello, ἀϛερίζω, *Plut.*

Stercorarius, a, um, κοπρικὸς, ὴ, όν.

Stercoratio, ἡ κόπρωσις, εως, *Theophr.* ἡ κόπρισις, εως, *id.*

Stercoreus, a, um, κόπρινος, ίνη, ινον, δεισαλέος, έα, έον, *Cl. Al.*

Stercoro, κοπρίζω, *Theophr.*

Stercoroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κοπρώδης, εος.

Stercus, ἡ κόπρος, ȣ, *Xen.* ὁ ἀπόβατος, ȣ, *Cl. Al.*

Sterileſco, ϛειρόομαι.

Sterilis, e, λυτρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* ϛεῖρος, α, ον, ἀφορέων, ȣσα, ον, *Philo.*

Sterilitas, ἡ ϛείρωσις, εως, *Baſ.* ἡ ἀφορία, ας, *Plut.*

Sternax, καταβλητικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.*

Sterno, ϛρώννυμι, lectum, κλίνην, *Xen.* διαϛρώννυμί τι, *Athen.* i. e. *proſterno,* καταβάλλω τι, *Iſocr.* aliquem ſolo, κατατείνω τινὰ ἐπὶ τȣ̃δαφος, *Plut.*

Sternuo, πτάρνυμαι, *Ariſtot.*

Sternutatio, ὁ πταρμὸς, ȣ̃, *Gal.*

Sternuto, idem quod *Sternuo.*

Sterquilinium, ἡ κοπρία, ας, *Chryſ.* ὁ κοπρὼν, ῶνος, *Athen.*

Sterto, ῥέγχω, LXX.

Stibium, τὸ ϛίμμι, *Poll.*

Stigma, τὸ ϛίγμα, ατος, *Herodot.* ſtigmate in fronte notare, ϛίζειν κατὰ τȣ̃ προσώπȣ, *Æl.*

Stilla, ἡ ϛαγὼν, όνος, *Athen.*

Stillatitius, a, um, ϛακτὸς, ὴ, ὸν, *Eurip.* ϛαλακτικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.* ϛαλακτὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Stillicidium, ἡ λιβὰς, άδος, *Suid.*

Stillo, ϛαλάω, *Lucian.* aliquid, ἀποϛάζω τι, *Philo.*

Stimulatio, τὸ κέντημα, ατος.

Stimulator, ὁ κέντωρ, ορος.

Stimulo, κεντρίζω, Philo, κεντέω, Theophr.

Stimulus, τὸ κέντρον, ου, Plut. voluptatis, ἡ οἰστρηλασία τῆς ἡδονῆς, Joſeph.

Stipatio, ὁ περιστοιχισμὸς, οῦ.

Stipator, ὁ δορυφόρος, ου, Xen. ὁ δεξιολάβος, ου, N. T. ὁ σωματοφύλαξ, ακος, Herodian.

Stipendiarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑποτελὴς, έος.

Stipendior, μισθοφορέω, Dem.

Stipendium, ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, Dem. ἡ μισθοφορία, ας, id. ὁ μισθὸς, οῦ, id. mereo, μισθοφορέω, Dem. tres annos facio ſub aliquo, μισθοφορέω τινὶ τρία ἔτη, id. mereor bina, μισθοφορέω διχόθεν, id. ſolvo militibus, δίδωμι ſ. ἀποδίδωμι μισθὸν τοῖς στρατιώταις, Dem. ſtipendio conduco milites peregrinos, μισθόομαι τὸ ξενιτευομένων στρατόπεδον, ſ. Iſocr. quindecim menſium fraudare milites, ἀποστερεῖν τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν πεντακαίδεκα μηνῶν, id. carens, ὁ καὶ ἡ ἄμισθος, ου, Dem.

Stipes, ὁ κορμὸς, οῦ, ὁ κορσὸς, οῦ, Heſych.

Stipo, πυκνόω, Plut. latus alicujus, δορυφορέω, Xen.

Stips, κέρμα, ατος, Dem. ſtipem cogo, ἀγυρμὸν ποιέω, peto, μεταιτέω, Herodian.

Stipula, ἡ καλάμη, ης, Dion. Hal. τὸ κάρφος, εος, Lucian.

Stipulatio, τὸ ἐπερώτημα, ατος, N. T.

Stipulor, ἐπερωτάω, διομολογέομαι.

Stiria, ὁ σταλαγμὸς συμπαγείς.

Stirpitus, ῥιζόθεν, Herodian.

Stirps, τὸ ῥιζόφυτον, ου, i. e. genus, τὸ γένος, Dem. Conf. Genus.

Stiva, ἡ ἐχέτλη, ης, Heſ.

Sto, ἵσταμαι, Ariſtot. ἑστήκω, Dem. a partibus alicujus, ὑπάρχω τινὶ, Dem. συνίσταμαί τινι, Themiſt. ab aliquo, πρός τινός εἰμι, Thuc. pactis, ἐμμένω τοῖς λελεγμένοις, Iſocr. ſtat ſententia, ἀλλ' ἤδη γε ἀπεφηνάμην, Lucian.

Stola, ἡ στολὴ, ῆς, Herodian.

Stolide, ἀποπλήκτως, βλακωδῶς, Juſt. Mart.

Stoliditas, ἡ ἀβελτερία, ας, Ariſtot. ἡ ἠλιθιότης, ητος, Heſych. Conf. Stultitia.

Stolidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβέλτερος, ου, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀσύνετος, ου, Dem. ἠλίθιος, ία, ιον, id.

Stomachatio, ἡ ἀγανάκτησις, εως, Thuc.

Stomachicus, a, um, στομαχικὸς, ὴ, ὸν, Dioſc.

Stomachor, ἀγανακτέω, Dem.

Stomachus, ὁ στόμαχος, ου, Gal.

Storea, ὁ ſ. ἡ ψίαθος, ου.

Strabo, ὁ σίλλος, ου, Lucian. ὁ στραβὸς, οῦ, Gal. ſum, στραβίζω.

Strages, ὁ ὄλεθρος, ου, bellica, ἧττα πολέμου, Æſchin. hominum, φθορὰ ἀνθρώπων, Thuc.

Stragulum, ἡ στρωμνὴ, ῆς, Xen. τὸ στρῶμα, ατος, idem.

Stramen, τὸ κάρφος, εος, Ariſtot.

Stramineus, a, um, κάρφινος, ίνη, ινον.

Strangulatio, ὁ πνιγμὸς, οῦ, Dioſc. ἡ πνὶξ, γὸς, Hippocr. ἡ ἀγχόνη, ης, Dion. Hal. ἡ στραγγάλη, ης, Joſeph.

Strangulo, ἄγχω, Lucian. ἀγχονάω, Dion. Hal. ἀπαγχονίζω, Lucian. ἀποπνίγω, Xen.

Stranguria, ἡ στραγγουρία, ας, Gal.

Strategema, τὸ στρατήγημα, ατος, Iſocr.

Stratum, τὸ στρῶμα, ατος, Xen.

Strena, ἡ ἐπινομίς, ίδος, Athen. τὸ ξένιον, ου.

Strenue, ἐρρωμένως, Dem. ἀνδρείως, Iſocr. facio, ἀνδραγαθέω, Plut.

Strenuitas, ἡ ἀνδραγαθία, ας, Xen. ἡ ἀριστεία, ας.

Strenuus, a, um, δραστήριος, ία, ιον, Thuc. ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ου, Dem. ἀνδρικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Strepitus, ὁ ψόφος, ου, Dem. & plauſus, θόρυβος καὶ κρότος, id. ſtrepitum excito, ποιέομαι θόρυβον, id.

Strepo, ψοφέω, Lucian. κτυπέω, Ariſtot.

Stria, ἡ πτὺξ, χὸς.

Striatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πτυχώδης, εος.

Stricte, ſ. Strictim, ἀκροθιγῶς, Dioſc. ἐπιλίγδην, Lucian.

Strideo, ſ. Strido, τρίζω, dentibus, τοὺς ὀδόντας, N. T.

Stridor, ὁ βρυγμὸς, οῦ, N. T. ὁ τρισμὸς, οῦ, Ariſtot. muris, τρισμὸς μυὸς, Plut. rudentum, συριγμὸς κάλων, Dion. Hal.

Stridulus, a, um, λιγυρὸς, ὰ, όν.

Strigilis, ἡ ξυστρὶς, ίδος, Lucian.

Strigmentum, τὸ ξύσμα, ατος, τὸ ἀποστλέγισμα, ατος, Strabo.

Strigoſus, a, um, λαγαρὸς, ὰ, ὸν, Diod. Sic.

Stringo, στύφω, aliquid, τὶ, Gal. gladium, σπάω τὴν μάχαιραν, Lucian. pugionem, ἐκσπάω τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τοῦ κολεοῦ, LXX.

Strix, τὸ σύρνιον, ου.

Strobilus, ὁ στρόβιλος, ου, Plat.

Stropha, ἡ στροφὴ, ῆς, Poll.

Strophidium, τὸ στροφίδιον, ου.

Strophium, τὸ στρόφιον, ου, Poll.

Structilis, e, κατασκευαστὸς, ὴ, όν.

Structor, ὁ τέκτων, ονος, N. T. annonæ, ὁ σιταρχέων, οντος, Philo, ὁ σιταγωγῶν, οῦντος, Lucian. ὁ σιταγωγὸς, οῦ, id.

Structura, ὁ δώμησις, εως, Heſych. ἡ οἰκοδόμησις, εως, Thuc. orationis, ἡ συνθήκη, ης, τοῦ λόγου.

Strues, ὁ σωρὸς, οῦ, Plut.

Struma, ἡ χοιρὰς, άδος, Hippocr. τὸ φῦμα χοιραδῶδες, Plut. bovis morbus, ὁ κραῦρος, ου, Ariſtot.

Strumoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ χοιραδώδης, εος, Ariſtot. κραυράων, ωσα, ον, id.

Struo, κατασκευάζω, Dem. aciem, τάττω, Thuc. dolos, ſ. inſidias alicui, ἐνέδρας τίθημί τινι, Plut.

Studeo, σπουδάζω, alicui rei, περί τινος, Plut. περί τι, Herodot. ἐπί τινι, Iſocr. ὑπέρ τινος, Dem. τὶ, Plut. ἐπιτηδεύω τι, Thuc. Conf. Incumbo, item Studium.

Studioſe, σπουδαίως, Ariſtot.

Studioſus, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, Dem. ſapientiæ, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὤν, Iſocr. Philoſophiæ, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδάζων, id.

Studium, ἡ σπουδὴ, ῆς, ponere in re aliqua, σπουδὴν ἔχω περί τινος, Plato, πρός τι, Dem. numerorum, ἡ διατριβὴ περὶ ἀριθμοὺς, Plato, magno ſtudio exſequi mandata, πολλῇ σπουδῇ πράττειν τὰ παρηγγελμένα, Xen. deſcribo aliquid, μετὰ σπουδῆς διαγράφω τι, Ariſtot.

Stulte, ἀνοήτως, Dem. ἀγνωμόνως, idem, εὐήθως, idem.

Stultitia, ἡ εὐήθεια, ας, Dem. ἡ ἀφροσύνη, ης, LXX. ἡ ἄνοια, ας, Dem.

Stultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου, Dem. ὁ καὶ ἡ εὐήθης, εος, idem, ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, id. μωρὸς, ὰ, ὸν, Iſocr.

Stupa, ἡ στύπη, ης, Joſeph. τὸ στυππεῖον, ου, Xen.

Stupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, Herodian.

Stupefio, ἐκπλήττομαι, aliqua re, τινὶ, Dem.

Stupeo, καταπλήττομαι, aliqua re, τινὶ, Thuc. ἐκπλήττομαι ἐπί τινι, Xen. πρός τι, Plut.

Stupiditas, ἡ ἀναισθησία, ας, Dem. ἡ εὐήθεια, ας, idem.

Stupidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, ου, Gal.

Stupor, ἡ ἀναισθησία, ας, Dem.

Stupro, διακορεύω, virginem, τινὰ, Plut. καταισχύνω τινὰ, Lyſ. διαφθείρω τινὰ, Plut.

Stuprum, ἡ διαφθορὰ, ᾶς, Philo, ἡ φθορὰ, ᾶς, id.

Sturnus, ὁ ψὰρ, ὸς, Baſ.

Stylus, ὁ στύλος, ου, ἡ γραφὶς, ίδος, Plato, orationis, ἡ ἀγωγὴ τοῦ συγγραφέως, Dion. Hal.

Suada, ἡ πειθὼ, όος.

Suadeo, πείθω, alicui facere, τινὰ πράττειν, Iſocr. aliquid male, συμβουλεύω τινί κακόν τι, Plato, de aliqua re, τινὶ περί τινος, Iſocr. alicui aliquid bono animo, τινί τι δι' εὔνοιαν, Iſocr. bellum, εἰσηγέομαι πόλεμον, Dem. tibi hoc, σοὶ τοῦτο, Xen. de hoc, περὶ τούτου, Iſocr. ut faciat, ὅπως ποιήσῃ, Plut.

Suarius, ὁ συφορβὸς, οῦ, Heſych. ὁ συβώτης, ου, Plat.

Suaſio, ἡ πεισμονὴ, ῆς, N. T. εἰσήγησις, εως, Theod.

Suaſor, ὁ εἰσηγητὴς, οῦ, Lucian.

Suaſorius, a, um, παραινετικὸς, ὴ, ὸν, Iſocr.

Suaviatio, ἡ φίλησις, εως.

Suaviolum, τὸ φιλημάτιον, ου.

Suavior, καταφιλέω, Xen. φιλέω, Athen. τῷ στόματι, Xen.

Suavis, e, ἡδὺς, εῖα, ὺ, Plato.

Suavitas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, Theophr.

Suaviter, ἡδέως, Iſocr.

Suavium, τὸ φίλημα, ατος, Lucian.

Sub, ὑπὸ, cum Dat. ſub aliquo ſum, ὑπό τινί εἰμι, Dem. cum Acc. ſub urbem, ὑπὸ τὴν πόλιν, id. idem tempus, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, ſub ſuam poteſtatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, Viger. homines qui ſub ſole ſunt, οἱ ὑπὸ τουτονὶ τὸν ἥλιον ἄνθρωποι, Dem. cum Dat. ſub veſtibus celare aliquid, ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσι κρύπτειν τι, Herodian. ἐπὶ, cum Gen. ſub aliquo, ſ. ſub alicujus imperio, ἐπί τινος, idem, ſub auroram, ἅμα τῇ ἕῳ, Æſchin. ſub dio, ἐν ὑπαίθρῳ, Xen. in Compoſitione, quando ſignificationem minuit, vel etiam loci inferioritatem notat, fere etiam per ὑπὸ redditur, ut, ſubamarus, i. e. aliquantum amarus, ὑπόπικρος, Dioſc. ſubdulcis, ὑπόγλυκυς, id. ſubmarinus, i. e. infra mare, ὕφαλος, Lucian. ſubſcribo, i. e. in locum inferiorem jacio, ὑποβάλλω, Athen.

Subactio, ἡ κατεργασία, ας, terræ, τῆς γῆς, Theophr.

Subæratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόχαλκος, ου, nummus, νόμισμα, Poll.

Subagito, ὑποσείω.

Subbibo, ὑποπίνω, Xen.

Subdialis, e, ὁ καὶ ἡ ὕπαιθρος, ου, locus, τόπος, Lucian.

Subdititius, a, um, ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον, Dem oratio, λόγος, Plut. ὁ καὶ ἡ ὑπόβλητος, ου, homo, πρόσωπον, Plat.

Subditus, a, um, ὑποτεταγμένος, ένη, ένον, alicujus imperio, ἀρχόμενος, ένη, ενον, Dem. ὑποταττόμενος, ένη, ενον, id. ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος, ου, Herodian.

Subdo, ὑποβάλλω, aliquid, τὶ, Lucian. aliquid alicui, ὑποτίθημί τι τινι, Plut. Conf. Subjicio.

Subdole, ἀπατηλῶς, ὑπούλως, Plut.

Subdolus, a, um, ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, Plat. ὁ καὶ ἡ ὕπουλος, ου, Herodian.

Subdubito, ὑπαπορέω.

Subduco, ὑπάγω, ventrem, κοιλίαν, Dioſc. me ex vita, ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ, Ariſtoph. aliquid furtim, ὑποκλέπτω τι, Herodian. me e turba, ἐκνεύω τοῦ ὄχλου, N. T. rationem ſ. calculum, λογίζομαι, Plut.

Subductio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, *Thuc.* ventris, κοιλίας, *Dioſc.*

Subeo, ἐνδύομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* ἔς τι, bellum, ὑποδύω πόλεμον, *Lucian.* laborem, ὑποδύομαι πόνον, *Xen.* perſonam alicujus, τινὰ, τ̃ σχῆμά τινος, *Ariſtot.* per medium, διαδύνω, *Ariſtot.* flumen, ἀναβαίνω ἐπὶ ποταμὸν, *id.*

Suber, ὁ φελλὸς, ȣ̃, *Lucian.*

Subereus, a, um, φέλλινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Subigo, βιάζομαι, farinam, ἀναφύρω, *Dioſc.* terram, κατεργάζομαι, *Theophr.*

Subjicio, ὑποβάλλω, alicui aliquid ſub pedes alicujus, ὑποτάσσω τι ὑπὸ τȣ̀ς πόδας τινὸς, *N. T.* oculis, πρὸ ὀμμάτων ποιέω, *Ariſtot.* collum jugo, ὑποτίθημι τ̃ αὐχένα ζυγῷ, *Lucian.* aliquem poteſtati alicujus, ἔκδοτον ποιέω τινά τινι, *Iſocr.* ἐκδίδωμί τινά τινι, *id.*

Subinde, θάμα, *Xen.*

Subitaneus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀφνίδιος, ȣ, *Gal.* ὁ ϗ ἡ ἐξαφνίδιος, ȣ, *Xen.*

Subito, ἀφνιδίως, *N. T.* ἐξαίφνης, *Xen.*

Subitus, a, um, idem quod *Subitaneus.*

Subjugo, ὑποτάσσω, *Dem.* aliquem alicui, ἔκδοτον ποιέω τινά τινι, *Æſchin.* ποιέομαί τινα ὑπό τινι, *Iſocr.*

Subjungo, ὑποτάσσω, *Dem.* ἐπιφέρω, *Dion. Hal.*

Sublevo, ἀποκȣφίζω, aliquem aliqua re, τινά τινος, *Plut.* aliquem ad aliquid, ἐπικȣφίζω τινὰ πρός τι, *Phil.* i. e. *juvo*, aliquem, ὠφελέω τινὰ, *Plut.* τινὶ, *Dioſc.* συμφέρω τινὶ, *Dem.* inopiam alicujus, λύω τινὶ τὴν ἀπορίαν, *Lucian.* ſpe, ἐπαίρω ἐλπίδι, *Thuc.*

Sublica, ἡ δοκὶς, ίδος, *Philo.*

Sublicius, a, um, ξύλινος, ίνη, ινον, pons, γέφυρα, *Plut.*

Subligaculum, τὸ περίζωμα, ατος, *Plut.*

Subligo, ὑποζώννυμι, *Plut.* ὑποδέω, *Xen.*

Sublimis, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Sublimitas, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.*

Sublimiter, ὑψηλῶς.

Sublimo, ὑψηλόω, ὑψόω τι, *N. T.*

Sublino, ὑποχρίω, *Xen.*

Submergo, καταδύω, navem, ναῦν, *Thuc.* aqua ſ. mari, καταποντίζω, aliquid, τι, *Plut.*

Submerſio, ὁ καταποντισμὸς, ȣ̃.

Subminiſtro, ὑπȣργέω, *Thuc.*

Submiſſio, τὸ χάλασμα, ατος, ὁ ϗ ἡ ἀνθυπέξις, εως, *Plut.*

Submitto, ὑποπέμπω, *Dion. Hal.* aliquem alicui, ὑποτάττω τί τινι, *Plut.*

Submoneo, ὑπομιμνήσκω, *Lucian.*

Submoveo, ἀπαλλάττω, *Dion. Hal.* in totum, ἀθρόον μεθίϛημι, *id.* aliquid ab aliquo, ἀπερύκω τι ἀπό τινος, *Xen.* e domo, ἐκτοπίζω ἐκ τ̃ οἰκίας, *Luc.* aliquem ab honore, παρωθέω τινὰ τ̃ τιμῆς, *id.*

Subnaſcor, ὑποφύομαι.

Subnecto, ὑπενείρω.

Subo, καπριάω, *Ariſtot.* καπρίζω, *id.*

Suboleo, προαισθάνομαι, aliquid, τι, *Plut.*

Suborno, ὑποκοσμέω, falſos teſtes, παρασκευάζομαι μάρτυρας ψευδεῖς, *Dem.* aliquem, ὑποπέμπω τινὰ, *Dion. Hal.*

Subrepo, ὑφέρπω, ὑφερπύζω.

Subrideo, ὑπομειδιάω.

Subripio, ὑφαρπάζω, *Ariſtoph.*

Subrogo, ἀντικαθίϛημι, *Plut.* ὑφίϛημι, *Xen.*

Subruo, ὑπορύττω, *Chryſ.*

Subſanno, χλευάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* σκώπτω τινὶ, *Herodian.* σκῶμμα λέγω πρός τινα, *Plut.* ἐπισκώπτω τινὰ, *Xen.*

Subſcribo, ὑπογράφω, propria manu litteris, αὐτοχειρὶ τοῖς γράμμασι, *Theodoret.*

Subſcriptio, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Baſ.*

Subſeco, ὑποτέμνω, *Xen.*

Subſellium, ὁ βάθρος, ȣ, *Plut.*

Subſequor, ἐφέπομαι, aliquem, τινὶ, *Xen.*

Subſervio, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Subſeſſor, ὁ ἐγκάθετος, ȣ, *N. T.*

Subſideo, ὑποκαθίζω *Dion. Hal.*

Subſidiarius, a, um, ἐπικȣρικὸς, ὴ, ὸν, *Philo.*

Subſidio, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* ἡ ἐπιβοήθεια, ας, *Philo*, ἡ ἀρωγὴ, ῆς, *Æſchin.*

Subſidior, βοηθέω, *Xen.*

Subſigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι, *Xen.*

Subſilio, ὑποπηδάω, ὑφάλλομαι.

Subſiſto, ὑφίϛαμαι, *Ariſtot.*

Subſolanus, ὁ ἀπηλιώτης, ȣ.

Subſtantia, ἡ ὑπόϛασις, εως, *Ariſtot.* ἡ ȣ̓σία, ας, *idem.*

Subſtantialis, ὁ ϗ ἡ ȣ̓σιώδης, εος, *Ariſtot.*

Subſtantialiter, ȣ̓σιωδῶς.

Subſtantiatio, ἡ ȣ̓σίασις, εως, *Baſ.*

Subſterno, ὑποϛρώννυμι, *Herodian.*

Subſtituo, ὑφίϛημι, aliquem, τινὰ, *Xen.* alium in locum alicujus, καθίϛημί τινα εἰς τάξιν τινὸς, *Bud.*

Subſto, ὑφίϛαμαι, *Ariſtot.*

Subſtructio, ἡ ὑποδόμησις, εως.

Subſultim, ὑποπηδητικῶς.

Subſum, ὕπειμι.

Subtegmen, ἡ κρόκη, ης, *Plato.*

Subtendo, ὑποτείνω, LXX.

Subter, κάτω, *Dem.* ὑποκάτω, *Plat.*

Subterfugio, ὑποφεύγω, *Thuc.* laborem, φεύγω τ̃ πόνον, *Plato.*

Subterlabor, ὑπαλεύομαι.

Subterraneus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάγειος, ȣ, *Diod. Sic.* ὁ ϗ ἡ καταχθόνιος, ȣ, *N. T.*

Subtexo, καθυφαίνω.

Subtilis, e, λεπτὸς, ὴ, ὸν, *Phil.*

Subtilitas, ἡ λεπτότης, ητος, *Ariſtoph.*

Subtiliter, λεπτῶς, diſputo, λεπτολογέω, *Lucian.*

Subtraho, ὑποϛέλλομαι, de cibo, τ̃ τροφῆς, *Ariſtot.*

Subtus, κάτω, *Dem.*

Subucula, τὸ χιτώνιον, ȣ, *Athen.* ὁ ὑποχίτων, ωνος.

Subvectio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς.

Subveho, ἀνακομίζω, *Xen.*

Subvenio, βοηθέω, *Thuc.* alicui contra aliquem, ἔρχομαί τινι κατά τινος σύμμαχος, *Lucian.* Conf. *Auxilior.*

Subvereor, εὐλαβέομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Subverſio, ὁ ἀνοικισμὸς, ȣ̃, *Phil.*

Subverto, ἀνατρέπω, *Dem.* Conf. *Everto.*

Subula, τὸ ῥαφίον, ȣ, *Gal.*

Subulcus, ὁ συβώτης, ȣ, *Lucian.* ὁ χοιροβοσκὸς, ȣ̃, *Theophr.*

Subvolo, ἀναπέτομαι, *Ariſtoph.*

Suburbium, τὸ προάϛειον, ȣ, *Dion. Hal.*

Succedo, ὑποδύομαι, *Luc.* alicui in magiſtratu, διαδέχομαι τὴν ἀρχήν τινος, *Dem.* alicui, τινὰ, *Lucian.* in regno, ἐκδέχομαι τὴν βασιλείαν τινὸς, *Herodot.* ſuccedit opus, περιχωρεῖ τὸ ἔργον, *Thuc.* obſidio ei ex ſententia, αὐτῷ τὰ τ̃ πολιορκίας ὡς βȣ́λεται, *Herodian.* feliciter & ſupra votum, αὐτῷ δεξιῶς ϗ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν, *id.*

Succendo, ὑφάπτω, *Dion. Hal.*

Succenſeo, ἐπιμέμφομαι, *Dion. Hal.* alicui, νεμεσάω τινὶ, *Plut.* δυσχεραίνω κατά τινος, *Lucian.* ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα, *Dem.* χαλεπαίνω τινὶ, *idem.*

Succenturio, ἀντικαθίϛημι, *Plut.*

Succeſſio, *in officio*, ἡ διάδεξις, εως, *Aret.* in hæreditate, ἡ διαδοχὴ, ῆς, τȣ̃ κλήρȣ, *Plut.*

Succeſſive, κτ̀ διαδοχὴν, *Philo*, ἐκ διαδοχῆς, *Ariſtot.*

Succeſſor, ὁ διάδοχος, ȣ, in regno, βασιλείας, *Plut.* fio alicujus in hæreditate, γίγνομαί τινι τ̃ κληρονομίας, *Iſocr.*

Succeſſus, *felix*, ἡ εὐπραξία, ας, *Dem.* infelix, ἡ δυσπραξία, ας, *Soph.* ſucceſſu felici utor, εὐπραγέω, *Thuc.* infelici utor, δυσπραγέω, *Plut.*

Succido, ὑποκόπτω, *Dion. Hal.*

Succido, ὑποπίπτω, ſub aliquid, τινὶ, *Plut.*

Succidus, a, um, idem quod *Succulentus.*

Succiduus, a, um, ὁ ϗ ἡ πτώσιμος, ȣ.

Succincte, συντόμως.

Succineus, a, um, ἠλέκτρινος, ίνη, ινον.

Succingo, ὑποζώννυμι, *Plut.*

Succino, ὑπᾴδω, *Lucian.*

Succinum, τὸ ἤλεκτρον, ȣ, *Lucian.*

Succlamatio, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Plut.* ἡ ὑποφώνησις, εως, *Baſ.*

Succlamo, ὑποφωνέω, *Plut.*

Succoſus, a, um, ſ. Succulentus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔγχυλος, ȣ, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ πολύχυλος, ȣ, *id.*

Succreſco, ὑποφύομαι, παραφύομαι, *Theophr.*

Succulentus, vide *Succoſus.*

Succumbo, ὑπόκειμαι, alicui, τινὶ, *Herodot.* ὑποκατακλίνομαί τινι, *Plut.* iræ, ἥττων εἰμὶ τȣ̃ θυμȣ̃, *Ariſtot.* amori, ἡττάομαι ἔρωτος, *Plut.* curis, καταπίπτομαι φροντίσι, *Chryſ.*

Succurro, βοηθέω, alicui, τινὶ, *Dem.* ἐξαρκέω τινὶ, *Xen.* morbo, ἐπικȣρέω νόσῳ, *id.* ſuccurrit aliquid mihi, ὑπέρχεταί τι ἐμοὶ, *Iſocr.* ἔρχεταί τι ἐμοὶ ἐπὶ νȣ̃ν, *Dem.*

Succus, ὁ χυλὸς, ȣ̃, *Dioſc.* ὁ χυμὸς, ȣ̃, *Athen.*

Succuſſus, ὁ ὑποσεισμὸς, ȣ̃.

Succutio, ὑποσείω.

Suctus, ἡ μύζησις, εως, ἡ ἐκμύζησις, εως, *Dioſc.*

Sucula, τὸ ὑΐδιον, ȣ, *Xen.* ſuculæ, *aſtrum*, αἱ ὑάδες, ων, *machina*, τὰ κηλώνια, ων, *Baſ.*

Sudarium, τὸ καψιδρώτιον, ȣ, *Poll.* τὸ σȣδάριον, ȣ, *N. T.*

Sudatio, ἡ ἵδρωσις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἴδισις, εως, *Ariſtot.*

Sudatorium, τὸ ὑπόκαυϛον, ȣ.

Sudatorius, a, um, ἱδρωτικὸς, ὴ, ὸν, *Hippocr.*

Sudes, ὁ διαϛὴρ, ῆρος, LXX.

Sudo, ἰδίω, ſudorem ſanguineum, ἱδρῶτα αἱματώδη, *Ariſtot.* pedibus, ἱδρώω πόδας, *idem.*

Sudor, ὁ ἱδρὼς, ῶτος, *Ariſtot.* ſine ſudore, ἀνιδρωτὶ, *Lucian.* ἀνιδιτὶ, *Plato.*

Sudum, τὸ αἴθριον, ȣ, ἡ αἰθρία, ας, *Ariſtot.*

Sueſco, ἐθίζομαι, *Xen.*

Suetus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐθὰς, άδος, *Thuc.*

Suffero, ὑποφέρω, aliquid facile, τὶ ῥᾳδίως, *Xen.* Conf. *Patior.*

Sufficiens, ἀρκετὸς, ὴ, ὸν, *N. T.* ἱκανὸς, ὴ, ὸν, ad aliquid faciendum, ποιεῖν τι, *Xen.*

Sufficienter, ἐξαρκȣ́ντως, *Iſocrat.* ἱκανῶς, *idem.*

Sufficientia, ἡ ἱκανότης, ητος, *Plato.*

Sufficio, ἀρκέομαι, *Thuc.* alicui ſ. ad aliquid, διαρκέω πρός τι, *Plut.* ἐξαρκέω πρὸς ſ. εἴς τι, *Xen.* aliquem alicui, ὑφίϛαμαί τινα εἰς τάξιν τινὸς, *Bud.* ſufficit mihi, ἐξαρκεῖ μοι, *Xen.* ἀπαρκεῖ, *Dion. Hal.*

Suffigo, προσηλόω, προσερείδω.

Suffimen, ſ. Suffimentum, τὸ θυμίαμα, ατος, *Herodot.*

Suffio, θυμιάω, aliquid, τὶ, *Herodot.* τινὸς, *Lucian.* ἐκθυμιάω, *Ariſtot.* ἐπιθυμιάω, *Plut.* ὑποθυμιάω, *Dioſc.*

Suffitio, ſ. Suffitus, ἡ θυμίασις, εως, *Dioſc.*

Sufflamen, ἡ ἐποχλεὺς, έως, *Euſtath.*

Sufflamino, ἐποχλεύω.

Sufflammo, ὑποκαίω, *Euſtath.*

Sufflo, ὑποφυσάω, φυσάω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Suffocatio, ὁ πνιγμὸς, ȣ̃, *Dioſc.* ἡ πνὶξ, γὸς, *Hippocr.* τὸ πνῖγμα, ατος, *Ariſtot.*

Suffoco, ἀποπνίγω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

καταπνίγω, ignem, τὸ πῦρ, *Gal.* ſame, λιμαγχονέω, *Philo.*

Suffodio, ὑπορύττω, *Lucian.*

Suffragatio, ἡ ψηφοφορία, ας.

Suffragator, ὁ ψηφιστὴς, οῦ, ὁ ψηφοφορῶν, οντος, *Lucian.* ὁ ψηφοφόρος, ου, *Them.*

Suffragium, ἡ ψῆφος, ου, *Dem.* fero, ψῆφον φέρω, *Lucian.* τίθεμαι, *Dem.* de aliquo, διαφέρω περί τινος, *Iſocr.* ferendi poteſtatem facere alicui, ψῆφον ἀναδιδόναι τινὶ, *Lucian.* διαχειροτονίαν διδόναι τινὶ, *Plut.* ſuffragio alicujus rejectus, ἀποψηφισθεὶς ὑπό τινος, *Dion. Hal.* meo ſciſco aliquid, ψηφίζομαί τι, *Thuc.* meo abſolvo, ἀποψηφίζομαί τινα, *idem*, aliquem damno, καταψηφίζομαί τινος, *Plat.* ob aliquid, τινός τι, *Xen.* confirmo, quod alter decrevit, ἐπιψηφίζομαί τινι, *Lucian.* in ſuffragium mitto, ἐπιψηφίζω, *Thuc.*

Suffrago, τὸ μεσοκύνιον, ου, *Hippiatr.* ſuffragine laboro, σεριάω, *Dioſc.*

Suffragor, ψηφίζομαι, *Thuc.* Conf. *Suffragium.*

Suffugio, ὑποφεύγω, *Thuc.*

Suffugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Suffulcio, ὑπερείδω, *Plut.*

Suffumigo, ὑποκαπνίζω.

Suffundo, ὑποχέω, *Plut.* aliquem pudor, δυσωπέω τινὰ, *Plut.* καταδυσωπέω τινὰ, *Lucian.*

Suffuror, ὑποκλέπτω, *Pandect.* ἐκκλέπτω, *Plut.*

Suffuſio, ἡ ὑπόχυσις, εως.

Suggero, ὑποτίθημι, *Dion. Hal.* alicui alimentum, ἐπαρκέω τινὶ τῆς τροφῆς, *Ariſtot.* verbo, συμβάλλω τινὶ λόγον, *Lycurg.* in memoriam, ὑπομνήσκω, aliquid, τινὸς, *Herodian.* τι, *Æſchin.*

Suggeſtus, τὸ βῆμα, ατος, *Plat.*

Suggillatio, ὁ ὑπωπιασμὸς, οῦ, *Naz.*

Suggillo, ὑπωπιάζω, i. e. *detrecto*, καθυβρίζω τινὰ, *Plut.*

Suggrunda, ſ. Suggrundia, τὸ γεῖσον, ου, *Athen.* τὸ γεῖσος, εος, LXX.

Suggrundatio, ἡ γείσωσις, εως.

Sugo, μύζω, calamum, κάλαμον, *Xenoph.* μυζέω, *Demoſth.* mammas, θηλάζω μαστοὺς, LXX.

Sui, ſ. ſui ipſius, ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, *Dem.* αὐτοῦ, ῆς, οῦ, *idem.*

Suile, ὁ συφεὸς, οῦ, *Hom.*

Suillus, a, um, ὑϊκὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ὑεικὸς, ἡ, ὸν, caro, κρέας, *Poll.*

Sulcatim, κατ' αὔλακας.

Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω, *Ariſtoph.*

Sulcus, ἡ αὖλαξ, ακος, *Philo.*

Sulphur, τὸ θεῖον, ου, *Dioſc.*

Sulphureus, a, um, ὁ καὶ ἡ θειώδης, εος, *N. T.*

Sum, εἰμὶ, dives, πλούσιος, *Dem.* in imperio, γίγνομαι ἐν δυνάμει, *idem*, communis alicui, ὑπάρχω κοινός τινι, *Ariſtot.* maximum bonum alicujus, τυγχάνω μέγιστον ἀγαθόν τινι, *Plat.* in Ægina, τυγχάνω ὢν ἐν Αἰγίνῃ, *Thuc.* nudus, τυγχάνω ὢν γυμνὸς, *Lucian.* benevolus alicui, ἔχω εὐνοϊκῶς πρός τινα, *Xen.* tali natura, οὕτως ἔχω φύσεως, *Herodian.* ſit ita, eſto, εἶεν, *Cl. Al.*

Sumen, τὸ ἦτρον, ου, *Xen.* τὸ οὖθαρ, ατος, *Plutarch.*

Summa, ἡ κορυφὴ, ῆς, ſermonis, λόγου, *Plat.* ἡ περιβολὴ τοῦ λόγου, *Iſocr.* pecuniæ, τὸ κεφάλαιον ἀργυρίου, *Dem.* univerſa, τὸ σύμπαν κεφάλαιον, *Dem.* κεφάλαιον πάντων, *Iſocr.* in ſumma, ἐν κεφαλαίῳ, *id.*

Summarium, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς.

Summates, οἱ ἄριστοι, ων.

Summatim, ἐν κεφαλαίῳ, dicere, εἰπεῖν, *Dem.* ὥστε ὅλον εἰπεῖν, *Plato*, ἐπὶ κεφαλαίων διέρχεσθαί τι, *Dem.* Ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ, Ariſt. Plut. 649.

Summe, εἰς τὰ μάλιστα, εἰς ἄκρον, *Dion. Hal.* ὑπερβαλλόντως, *Iſocr.* ἄκρως, *Gal.*

Summitas, ἡ ἀκρότης, ητος, *Plato*, ἡ ἄκρα, ας, *Dioſc.*

Summopere, μάλιστα, *Dem.* πάνυ, *Iſocr.*

Summus, a, um, ἄκρος, α, ον, medicus, ἰατρὸς, legiſlator, ἄκρος νομοθέτης, ου, ὕψιστος, ίστη, ιστον, *N. T.* ad ſummum, ἔσχατον, *Dem.*

Sumo, λαμβάνω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquem belli præſidem, αἱρέομαί τινα ἐπιστάτην τοῦ πολέμου, *Xen.*

Sumptio, ἡ λῆψις, εως, *Lucian.*

Sumptuoſe, πολυτελῶς, *Dem.*

Sumptuoſitas, ἡ πολυτέλεια, *Iſocr.*

Sumptuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυτελὴς, έος, *Dem.* δαπανηρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ εὐδάπανος, ου, *Plut.*

Sumptus, ἡ δαπάνη, ης, quotidianus, ἐφήμερος, *Plut.* τὸ ἀνάλωμα, τὸ καθ' ἡμέραν, *Dem.* ſupervacaneus & inanis, περίεργον καὶ μάταιον, *id.* ſumptum facio in aliquid, ἀναλίσκω, ſ. ἀναλίσκομαι ἀναλώματά τινα εἴς τι, *id.* magnum, δαπανάω οὐ μικρὰς δαπάνας εἴς τι, *idem*, fero, ſuſtineo, ὑποφέρω ἀναλώματα, *idem*, ſubminiſtrare, συνευπορῆσαι τῶν ἀναλωμάτων, *idem*, reſtituo alicui, ἀποδίδωμί τινι ἀναλώματα, *idem*, opus habere magno ſumptu, προσδεῖσθαι πολλῆς δαπάνης, *Dem.* μεγάλης δαπάνης εἶναι, *idem*, ſublevare aliquem, παύεσθαί τινα τῶν ἀναλωμάτων, *idem*, propriis ſumptibus, τέλεσιν ἰδίοις, *Dion. Hal.*

Suo, ἀκέομαι, rupta, τὰ διεῤῥωγότα, *Lucian.* ῥάπτω, *Ariſtoph.*

Supellex, τὰ ἔπιπλα, ων, *Plut.* τὰ σκεύη, ων, *Dem.* longe inſtructior, πολλῷ πλείων κατασκευὴ, *idem.*

Super, ἐπὶ, *cum Gen.* ſuper quam ſteterunt, ἐφ' ἧς ἔστησαν, *Dem.* ὑπὲρ, *cum Gen.* ſuper terram relictus amicus, ὑπὲρ γῆς καταλελειμμένος φίλος, *Lucian.* ſuper Ægyptum eſſe, ὑπὲρ Αἰγύπτου εἶναι, *Thuc.* ſuper caput, ὑπὲρ κεφαλῆς, *Hom.* in Compoſitione quando idem ſignificat, quod *præterea* ſive *inſuper*, reddi ſolet per ἐπὶ, quando vero idem notat, quod *ſuper aliud*, effertur per ὑπὲρ, v. g. *ſuperaggero*, i. e. *præterea*, ſive *inſuper aggero*, ἐπισωρεύω, *ſuperfluo*, i. e. *ſuper aliud fluo*, ὑπεῤῥέω.

Superbe, ὑπερηφανῶς, *Dem.* ὑπεροπτικῶς, incedo, βαίνω, *Lucian.*

Superbia, ἡ ὑπερηφανία, ας, *Dem.* ἡ ὑπεροψία, ας, *id.* ὁ ὄγκος, ου, *Iſocr.* ἡ γαυρότης, ητος, *Plut.* ἡ ἀλαζονεία, *Dem.*

Superbio, ἀλαζονεύομαι, *Iſocr.* & gloriæ mihi aliquid duco, σεμνύνομαι καὶ μέγα φρονέω ἐπί τινι, *id.* ἐπαίρομαι ἐπί τινι, *Xen.*

Superbus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπερήφανος, ου, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* ſermo, λόγος, *idem*, ὑπεροπτικὸς, ὴ, ὸν, & primas ſibi vendicans, καὶ πλεονεκτικὸς, *Iſocr.* μεγαφρονῶν, οῦσα, οῦν, & magniloquus, καὶ μέγα φθεγγόμενος, *Dem.* τετυφωμένος, ένη, ενον, aliqua re, ἐπί τινι, *Lucian.*

Supercilium, ἡ ὀφρὺς, ύος, *Lucian.* i. e. ſuperbia, ἡ ὑπερηφανία, ας, *Dem.*

Superficiarius, a, um, ἐπιπολαῖος, αία, αῖον.

Superficies, ἡ ἐπιπολὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ἐπιφάνεια, ας, *Strabo.*

Superfluitas, ἡ περισσεία, ας, *N. T.* Conf. *Abundantia.*

Superfluo, περισσεύω, *N. T.* Conf. *Abundo.*

Superfluus, a, um, περισσὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* Conf. *Nimis.*

Superfundo, ὑπερχέω, *Plut.*

Supergredior, ὑπερβαίνω, *Herodot.*

Superhumerale, ἡ ἐπωμὶς, ίδος, *Herodot.*

Superinductio, ἡ ἐπεισαγωγὴ, ῆς, *N. T.*

Superinduco, ἐπεισάγω, *Athen.*

Superinduo, ἐπενδύομαι, *Plut.*

Superinſilio, ἐπεισπηδάω, equis, τοῖς ἵπποις, *Herodian.*

Superior, ἀνώτερος, έρα, ερον, ὑπέρτερος, έρα, ερον, *Plut.* ſuperiori anno, πέρυσι, *Dion. Hal.* tempore, τῷ πρόσθεν χρόνῳ, *Dem.* ſuperiores hoſtibus erimus, κρείττονες τῶν ἐχθρῶν ἐσόμεθα, *Dion. Hal.*

Superliminare, τὸ ὑπέρθυρον, ου, *Plut.*

Superne, ἄνωθεν, *Herodot.*

Supernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, *Xen.*

Supero, ὑπερβαίνω, *Herodot.* aliquem, κρατέω τινὸς, *Iſocr.* aliquid, ἐπικρατέω τι, *id.* Conf. *Vinco*, item *Antecello.*

Superſedeo, ἐπέχω, aliqua re, περί τινος, *Lucian.* παύομαί τινος, *Dem.*

Superſtes, ὢν καὶ ζῶν, *Dem.* ὁ ἐπιχὼν, όντος, *Lucian.* ὁ περιὼν, όντος, *Dion. Hal.* ſum, περιλείπομαι, *N. T.* ἐπιβιόω, *Plato.*

Superſtitio, ἡ ἐθελοθρησκεία, ας, *N. T.* ἡ δεισιδαίμων διάθεσις, *Diod. Sic.* ἡ ὀτλεία, ας, *Dion. Hal.*

Superſtitioſe, δεισιδαιμόνως, *Philo.*

Superſtitioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ δεισιδαίμων, ονος, *Naz.* ὁ καὶ ἡ κατείδωλος, ου, *N. T.* περιττὸς, ὴ, ὸν, τὰ θεῖα, *Philoſtr.* ſum, δεισιδαιμονέω, in aliqua re, περί τι, *Philo.*

Superſto, ἐφίσταμαι.

Superſtruo, ἐποικοδομέω, ſuper aliquid, ἐπί τι, *N. T.* ἐπί τινι, *ibid.*

Superſum, περίειμι, multum alicui, πολύ τινι, *Dem.* περιγίγνομαι, ex aliquibus, ἔκ τινων, *Dem.* argentum quod ſupereſt, τὸ ἀργύριον περιγιγνόμενον, *Iſocr.*

Supervacaneus, a, um, ſ. Supervacuus, a, um, μάταιος, αία, αιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ περίεργος, ου, *Plut.*

Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω, *Xen.*

Superus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, *Xen.* ſuperior, ἀνώτερος, έρα, ερον, ἀνωτερικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.* ſupremus, a, um, ἀνώτατος, η, ον, ὁ, ἡ, τὸ ἀνωτάτω, ſuperiore tempore, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, *Iſocr.*

Supinatio, ὁ ὑπτιασμὸς, οῦ, *Lucian.*

Supine, ῥαθύμως, *Iſocr.*

Supinitas, ἡ ὑπτιότης, ητος, *Theophr.*

Supino, ὑπτιόω, *Dioſc.* ἐξυπτιάζω, *Lucian.*

Supinus, a, um, ὕπτιος, ία, ιον, *Lucian.* ſum, ὑπτιάζω, *Herodian.* i. e. *ſegnis*, ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, ου, *Dem.*

Suppar, ὁ καὶ ἡ πάρισος, ου, *Polyb.*

Supparus, τὸ περιώμιον, ου.

Suppeditatio, ἡ ἐπάρκεια, ας, *Polyb.* ἡ ἐπιχορηγία, ας, *N. T.*

Suppedito, ἐπαρκέω, alimentum alicui, τῆς τροφῆς τινι, *Ariſtot.* pecuniam, χορηγέω τινὶ χρήματα, *Iſocr.* aliquid, ἐκπορίζω τι, *Plat.*

Suppetiæ, ἡ ἐπικουρία, ας, *Xenoph.* Conf. *Auxilium.*

Suppeto, ἀρκέω, *Plato.*

Supplanto, ὑποσκελίζω, aliquem, τινὰ, *Phil.* πτερνίζω τινὰ, LXX.

Supplementum, τὸ πλήρωμα, ατος, *Ariſtot.*

Suppleo, πληρόω, quod deeſt, τὸ ἐλλεῖπον, *Xen.* ἀναπληρόω τι, *Plat.* aliquid aliquo, ἐμπίμπλημί τί τινος, *Xen.*

Supplex, ὁ ἱκέτης, ου, *Xen.* ἱκέσιος, ία, ιον, *Plut.*

Supplicatio, ἡ ἱκετηρία, ιας, *Dem.* ἡ ἱκεσία, ας, *id.* ἱκετεία, ας, *id.*

Suppliciter, μεθ' ἱκεσίας.

Supplicium, ἡ ἱκεσία, ας, *Dem.* i. e. *pœna*, ὁ κολασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ζημία, ας, *Dem.* ſummum,

ſummum, δίκη ἐσχάτη, ης, *id.* conſtituo alicui, τιμωρίαν ποιέω τινί, *Dem.* capite ſtatuo, θάνατον τὴν ζημίαν τάττω, *id.* impono alicui, ἐπιτίθημί τινι, *id.* adficio ſupplicio aliquem, λαμβάνω δίκην παρά τινος, *id.* τιμωρίᾳ τινὰ κολάζω, *id.* adficior, ὑπέχω δίκην, *id.* traho ad ſupplicium, ἄγω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, *Ael.*

Supplico, ἱκετεύω, Deo, τὸν Θεὸν, *Xen.* pro aliquo, ὑπέρ τινος, *Dem.* alicui, ἱκετείαν ποιέω τινί, *Plat.*

Supplodo, ὑποκροτέω.

Suppono, ὑποβάλλω, aliquem alicui, τινά τινι, *Lucian.* Conf. *Subjicio.*

Supporto, ὑπάγω.

Supprimo, ὑποπιέζω, orationem, ἀφανίζω λόγον, *Dem.*

Suppuratio, ἡ ἐμπύησις, εως, *Hippocr.* ἡ διαπύησις, εως, *id.*

Suppuratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόπυος, ου, ὁ ϗ ἡ ἔμπυος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ διάπυος, ου, *Hipp.*

Suppuro, διαπυΐσκω, *Gal.* ἐκπυόω, *Dioſc.*

Supputatio, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Dion. Hal.*

Supputo, ὑποκλαδεύω, i. e. *computo,* λογίζομαι, *Plut.*

Supra, ὑπὲρ, terram grando conſtitit, γῆς χάλαζα συνίςαται, *Xen.* modum laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιεῖν, *Dem.* captum humanum, ὑπὲρ ἡμᾶς, *Plut.* ſexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς, *Dem.* vires, ὑπὲρ δύναμιν, *Dem.* quam dici poteſt, πέρα τοῦ λόγου, modum, πέρα τοῦ μετρίου, *Dem.* trecenta corpora perdere, ἀπόλλυσθαι πλέον, ἢ τριακόσια σώματα, *Plut.*

Supremus, a, um, ὑπέρτατος, άτη, ατον, *Plut.* Conf. *Summus.*

Sura, ἡ γαςροκνημία, ας, *Poll.* ἡ σῦρα, ης, *Lucian.*

Surcularis, e, ὁ ϗ ἡ φρυγανοτόκος, ου.

Surculo, φρυγανίζω.

Surculoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φρυγανώδης, εος, *Dioſc.*

Surculus, ὁ κλαδίσκος, ου, ἡ παραφυὰς, άδος, *Theophr.*

Surdaſter, ὁ ϗ ἡ ὑπόκωφος, ου, *Ariſtot.*

Surdeſco, ἐκκωφέομαι, *Lucian.*

Surditas, ἡ κωφότης, ητος, *Dem.*

Surdus, a, um, κωφὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ſurdum reddo, ἐκκωφόω, *Lucian.*

Surgo, ἐξανίςαμαι, LXX. ἀνίςαμαι, *Dem.* de ſella, ἐπανίςαμαι τῶν θάκων, *Ariſtoph.* ἀπὸ τῶν θάκων, *Xen.*

Surreptitius, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑφάρπαςος, ου.

Surrigo, ἐξανίςημι, *Dem.*

Surripio, ὑφαρπάζω, *Ariſtoph.*

Surrogo, ἀντικαθίςημι. Conf. *Subſtituo.*

Surſum, ἄνω, & deorſum, ϗ κάτω, *Dem.* fluo, ἄνω τοῦ ποταμοῦ ῥέω, *id.*

Sus, ὁ vel ἡ σῦς, συὸς, *Plutarch.* ὁ vel ἡ ὗς, ὑὸς, *Xen.*

Suſceptio, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, *Dem.*

Suſceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως, ὁ ἀντιλήπτωρ, ορος, LXX.

Suſcipio, ὑποδέχομαι, aliquem, τινὰ, *Demoſth.* exſulem, προσδέχομαι φυγάδα, *idem,* bellum, ἀναιρέομαι πόλεμον, *Plato,* inimicitiam propter aliquid, ἔχθραν ὑπέρ τινος, *Dem.* negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, *idem,* ἐπιχειρέω πράγματι, *idem,* ἔργον, *Plut.* laborem, ὑποδύομαι πόνον, *Xen.* periculum, κίνδυνον, *id.* hoſpitio aliquem, ξενίζω τινὰ, *Dem.* liberos ex aliqua, ἀναιρέομαι παῖδας ἔκ τινος, *Plut.*

Suſcitabulum, τὸ ὁρμητήριον, ου, *Xen.*

Suſcitatio, ἡ ἔγερσις, εως, *N. T.*

Suſcito, ἐγείρω, aliquid, τὶ, *Thuc.* ἀνεγείρω τι, *Dem.*

Suſpectio, ἡ ἀνάβλεψις, εως, τὸ ἀνάβλεμμα, ατος, *Xen.*

Suſpecto, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς οὐρανὸν, *Xen.*

Suſpectus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὕποπτος, ου, *Thuc.* ſum, ὑποψίαν ἔχω, *Dem.*

Suſpectus, us, idem quod *Suſpectio.*

Suſpendium, τὸ αἰώρημα, ατος, *ſupplicium,* ἡ ἀνασταύρωσις, εως, ἡ ἀγχόνη, ης, *Dion. Hal.* ſuſpendio finio vitam, ἀναρτάω ἐμαυτὸν, *Lucian.* ἀπάγχομαι, *Plut.* κρεμάω ἐμαυτὸν, *Lucian.*

Suſpendo, αἰωρέω, *Dem.* aliquid ex aliquo, κρεμάω τι ἔκ τινος, *Ariſtot.* in templo aliquid, ἀνατίθημί τι, *id.* laqueo, ἀναρτάω τινὰ βρόχῳ, *Herodian.* ex arbore, κρεμάω τινὰ ἐκ δένδρου, *Lucian.* rem, i. e. *differo,* ἀναβάλλω τι, *Dem.*

Suſpenſio, ἡ αἰώρησις, εως, *Gal.* ὁ κρεμασμὸς, οῦ, *Hippoc.*

Suſpenſus, a, um, κρεμαςὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἐκκρεμὴς, έος, *Herodian.* animo, ὁ ϗ ἡ μετέωρος, ου, *Dem* ſum, ἐπανακρέμαμαι, *Ariſtot.* de aliquo, ἐκκρεμάννυμαί τινος, *Herodian.* ſuper aliquid, ἐπικρέμαμαί τινι, *Plutarch.* ſum, i.e. ambigo, ἀπαρτάομαι, *Dem.* ἀμφιγνοέω, *id.*

Suſpicax, ὁ ὑπόπτης, ου, ὁ ϗ ἡ ταχύποπτος, ου, *Ariſtot.*

Suſpicio, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς οὐρανὸν, *Xen.* aliquem ob aliquid, θαυμάζω τινὰ ἐπί τινι, *id.* ἄγαμαί τινά τινος, *id.* τινός τινος, *Dem.* i. e. ſuſpectum habeo, ὑποπτεύω τινὰ, *Liban.*

Suſpicio, onis, ἡ ὑποψία, ας, *Thuc.* τὸ ὕποπτον, ου, *id.* ἡ ὑπόληψις, εως, *Dem.* ἡ ὑπόνοια, ας, *id.* ſuſpicionem concipio contra aliquem, ὑποψίαν λαμβάνω κατά τινος, *id.* moveo, ποιέομαι ὑπόληψιν, *id.* falſam comminiſcor, ὑπόνοιαν ψευδῆ ἐπιφέρω, *id.* removeo longiſſime a me, ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιέομαι τῆς ὑποψίας, *Iſocr.* in ſuſpicionem venio, περιπίπτω ὑποψίᾳ, *Plut.* εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτω, *id.* adduco aliquem, εἰς ὑποψίαν ἐμβάλλω τινὰ, *Plut.*

Suſpicioſe, ὑπόπτως, *Dem.*

Suſpicioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ταχύποπτος, ου, *Plato,* erga aliquem, ὑπόπτως ἔχων, ουσα, ον, πρός τινα, *Dem.* in omnes, ὑπόπτης ὢν εἰς πάντας, *Ælian.*

Suſpicor, ὑποπτεύω, aliquid, τὶ, *Plat.* nihil mali de aliquo, ὑπονοέω οὐδὲν κακὸν πρὸς ἀνδρὸς χρηςοῦ, *Epictet.*

Suſpirioſus, a, um, ἀσθματικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Suſpirium, τὸ ἆσθμα, ατος, *Gal.* i. e. *gemitus,* ὁ ςεναγμὸς, οῦ, *Plut.* altum duco, μέγα ςενάζω, *Dem.*

Suſpiro, ςενάζω, *Dem.* ob aliquid, ςένω ἐπί τινι, *id.*

Suſque deque habeo aliquid, ἀδιαφορέω περί τι, *Laërt.*

Suſtentatio, ἡ ἀνοχὴ, ῆς, *Ariſtot.* i. e. nutritio, ἡ τροφὴ, ῆς, *id.*

Suſtento, ἀνέχω, *Ariſtot.*

Suſtineo, ἀνέχω, cœlum & terram, οὐρανὸν ϗ γῆν, *Pauſ.* fortiter periculum, εὐρώςως ὑπομένω κίνδυνον, *Dem.* labores, πόνους, *Iſocr.* multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακὰ, *Lucian.*

Suſtollo, ἐπαίρω, vocem, τὴν φωνὴν, *Demoſth.*

Suſurratio, ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, *Plut.*

Suſurro, ψιθυρίζω, *Plut.*

Suſurro, onis, ὁ ψιθυριςὴς, οῦ, *N. T.* ὁ ψίθυρος, ου, *Plut.*

Suſurrus, ὁ ψίθυρος, ου, *Soph.* ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, *Plut.*

Sutilis, e, ῥαπτὸς, ὴ, ὸν, *Xen.*

Sutor, ὁ ῥάπτης, ου, ὁ σκυτεὺς, έως, *Herodian.* ὁ σκυτοτόμος, ου, *Æl.*

Sutorius, ῥαπτικὸς, ὴ, ὸν, σκυτοτομικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Sutrina, τὸ σκυτεῖον, ου.

Sutura, ἡ ῥαφὴ, ῆς, capitis, κεφαλῆς, *Plat.*

Suus, ὁ, ἡ, τὸ αὐτοῦ, ῆς, οῦ, *Dem.* ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, *id.* regionem dicit ſuam eſſe, χώραν φησὶ ἑαυτοῦ εἶναι, *id.* me plurimi fecit inter amicos ſuos, ἐμὲ περὶ πλείςου ἐποιεῖτο τῶν αὐτοῦ φίλων, *id.* σφέτερος, έρα, ερον (quatenus quid plurium eſt) ad ſuos ſocios, πρὸς τοὺς σφετέρους συμμάχους, *Thuc.*

Sycophanta, ὁ συκοφάντης, ου, *Dem.*

Sycophantia, ἡ συκοφαντία, ας, *Dem.*

Sycophantor, συκοφαντέω, *Dem.*

Syllaba, ἡ συλλαβὴ, ῆς, *Lucian.* ſyllabas connecto, συλλαβίζω, *id.*

Syllogiſmus, ὁ συλλογισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Sylva, ὁ δρυμὸς, οῦ, *Strabo,* ἡ ὕλη, ης, *Xen.*

Sylvaticus, a, um, ὑλαῖος, αία, αῖον.

Sylveſco, ὑλομανέω, *Epiph.* ξυλομανέω, *Theophr.*

Sylveſter, ſ. Sylveſtris, e, ὄρειος, α, ον, *Baſ.*

Sylvoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ δρυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ὑλώδης, εος, *Xen.*

Sylvula, τὸ δρυμίδιον, ου.

Symbola, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Plat.* ſymbolam colligo, ἐρανίζω, confero, συνερανίζω.

Symbolum, τὸ σύμβολον, ου, *Plut.*

Symmetria, ἡ συμμετρία, ας, *Ariſtot.*

Sympathia, ἡ συμπάθεια, ας, *Gal.*

Symphonia, ἡ συμφωνία, ας, *Plat.*

Synagoga, ἡ συναγωγὴ, ῆς, *N. T.*

Syngrapha, ἡ συγγραφὴ, ῆς, *Thuc.*

Synodus, ἡ σύνοδος, ου, *Iſocr.*

Synopſis, ἡ σύνοψις, εως, *Polyb.*

Syrma, τὸ σύρμα, ατος, *Poll.*

T.

TAbanus, ὁ vel ἡ μύωψ, ωπος, *Lucian.* ὁ οἶςρος, ου, *Ariſtot.*

Tabefacio, μαραίνω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* ἀπομαραίνω, *Plut.*

Tabella, τὸ πινάκιον, ου, *Ariſtot.* ἡ πινακὶς, ίδος, *Athen.* τὸ πινακίδιον, ου, *N. T.*

Tabellarius, ὁ γραμματοφόρος, ου, *Polyb.* ὁ γραμματηφόρος, ου, *Plut.*

Tabeo, τήκομαι.

Taberna, τὸ οἴκημα, ατος, i. e. *diverſorium,* τὸ καπηλεῖον, ου, *Syneſ.* i. e. *officina,* τὸ ἐργαςήριον, ου, *Plato,* argentaria, τὸ ἀργυροπρακτικὸν, οῦ, *Harmenop.* libraria, τὸ βιβλιοπωλεῖον, ου, carnaria, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Tabernaculum, ἡ σκηνὴ, ῆς, *Dem.* erigo, σκηνάω, *id.*

Tabernarius, ὁ κάπηλος, ου, *Lucian.*

Tabes, ἡ φθίσις, εως, *Gal.* ἡ φθόη, ης, *id.* ὁ μαρασμὸς, οῦ, *Aret.* tabe laboro, φθισιάω, *Ariſtot.* laborans, ὁ φθισικὸς, οῦ, *Plut.*

Tabeſco, φθίνω, *Plat.*

Tabidus, a, um, φθισικὸς, ὴ, ὸν, τακερὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.*

Tablinum, ἡ πινακοθήκη, ης, τὸ γραμματοφυλάκιον, ου, *Sext. Emp.*

Tabula, ὁ πίναξ, ακος, *Dem.* τὸ γραμματεῖον, ου, *id.* τὸ γραμματίδιον, ου, *id.* cerata, ἡ μάλθη, ης, *id.* lata, ἡ πλὰξ, ακὸς, *Lucian.* calculatoria, τὸ ἀβάκιον, ου, *Polyb.* tabulæ novæ, ἀποκοπαὶ χρεῶν, *Plut.* expenſi, ἀπολογισμοὶ τῶν ἀναλωμάτων, tabulas conſcribo, ſ. conficio, συγγράφω γραμματεῖον, *Dem.* reſigno, ſ. aperio, γραμματεῖον ἀνοίγω, *id.* corrumpo, διαφθείρω γραμματεῖον, *id.* adultero, γραμματεῖον μεταγράφω, *id.* in tabula ſcribo, γράφω τι ἐν γραμματείῳ, *idem*, γράφω ἐν πίνακι, *id.* ἐν μάλθῃ, *id.*

Tabularis, e, ὁ ϗ ἡ πλακώδης, εος, *Ariſtot.*

Tabularium, idem quod *Tablinum.*

Tabulatio, ἡ σανίδωσις, εως, ἡ πινάκωσις, εως, *Plut.*

Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ατος, ἡ πινάκωσις, εως, *Plut.*

Tabum, τὸ λύθρον, ου, *Lucian.*

Taceo, σιωπάω, *Dem.* Conf. *Sileo.*

Tacite, σιγῇ, *Plato.*

Taciturnitas, ἡ σιωπὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Silentium.*

Taciturnus, a, um, σιωπηλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Tacitus, a, um, σιωπῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.*

Tactio, ἡ ἅψις, εως, *Ariſtot.*

Tactus, ἡ ἁφὴ, ῆς, *Plato.*

Tædet me, ἄχθομαι, alicujus rei, τινὸς, *Plut.* τινὶ, *Ariſtoph.* ἐπί τινι, *Xen.* ὑπέρ τινος, *Plato*, hoc facere, τοῦτο ποιῶν, *Xen.*

Tædioſus, a, um, ἀχθεινὸς, ὴ, ὸν, *Xen.*

Tædium, τὸ ἄχθος, εος, *Xen.* ἡ ἀκηδία, ας, *Dem.* Conf. *Faſtidium.*

Tænia, ἡ ταινία, ας, *Plut.*

Tæniola, τὸ ταινίδιον, ου, *Poll.*

Talaria, τὰ πέδιλα, ων.

Talaris, e, ὁ ϗ ἡ ποδήρης, εος, *Heſych.*

Talentum, τὸ τάλαντον, ου, *Dem.* æquans, ταλανταῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*

Talio, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucian.*

Talis, e, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, natura & virtute, ὢν τὴν φύσιν ϗ ἀρετὴν, *Iſocr.* qualis, τοιοῦτος, οἷος, nihil committens, quale tu, μηδὲν τοιοῦτον κατειργασάμενος, οἷον σὺ, *Iſocr.* talem me præbebo, qualem me ante præbui, παρέξω τοιοῦτον ἐμαυτὸν, οἷόνπερ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, *id.* qualis, τοιοῦτος, ὁποῖος, *Æſchin.* τοῖος, ὁποῖός τις, *id.*

Taliter, τοιούτως, τοίως.

Talitrum, ὁ κόνδυλος, ου, *Dem.*

Talpa, ὁ ἀσφάλαξ, ακος, *Gal.* ὁ σπάλαξ, ακος, *Cl. Al.*

Talus, τὸ σφυρὸν, οῦ, *Dioſc.* ὁ ἀστράγαλος, ου, *Xen.* talis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, *Plut.* ἀστραγαλίζω, *Athen.* talorum luſus, ἡ ἀστραγάλισις, εως, *Ariſtot.*

Tam, οὕτως, ingratus es, ἀχάριστος εἶ, *Dem.* tam grandia peccare, τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξαμαρτάνειν, *Iſocr.* tam de communibus, quam de ſuis ſolicitum eſſe, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾷν, *id.* tam noxium eſt cervis, quam hominibus, ἐλάφοις τοσοῦτόν ἐστι κακὸν, ὅσον ϗ ἀνθρώποις, *Ælian.*

Tamdiu, τοσοῦτον, ſunt, quamdiu, εἰσὶ, ἐφ' ὅσον, *Ariſtot.* ſit in vinculis, dum ſolverit, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, *Dem.* vixit, ut, τοσοῦτον χρόνον ἐβίω, ὥστε, *Iſocr.*

Tamen, ὅμως, *Iſocr.* Conf. *Etſi.*

Tametſi, κἂν, *Dem.* Conf. *Etſi.*

Tandem, ὕστερον, *Dem.* ad vos veniet, τελευτῶν ἥξει ἐφ' ὑμᾶς, *id.* τέλος, *Dion. Hal.* aliquando, ἤδη ποτὲ, *id.* ὀψέ ποτε, *id.* tamen, τέλος δ' οὖν, *id.* quid tandem? τὸ ποῖον δή; *Plato.*

Tango, ἅπτομαι, aliquid, τινὸς, *Ariſtot.* καθάπτομαί τινος, *Plut.* θίγω τινὸς, *Plut.* τι. *id.*

Tantillus, a, um, σμικρὸς ὅσος, ne tantillum quidem, οὐδὲ γρῦ, *Dem.*

Tantiſper, μέχρι, eſt amicus, dum conſequatur, τοῦ τυχεῖν φίλος ἐστὶ, *Dem.* memores ſunt, dum dicuntur, μέχρι τούτου μνημονεύοντες, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, *id.* Conf. *Donec.*

Tanto, τοσούτῳ, meliores, quanto honoratiores, βελτίους, ὅσῳπερ τὰς τιμὰς μείζους, *Iſocr.* magis imperiti, quanto minus, τοσούτῳ μᾶλλον οἱ ἄπειροι, ὅσῳπερ, *Dem.*

Tantopere, οὕτω, *Dem.* τοσοῦτον, *id.*

Tantus, a, um, τηλικοῦτος, αύτη, οῦτο, calamitas irruit, τηλικαύτη συμφορὰ συνέπεσε, *Iſocrat.* tantæ calamitates, τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραὶ, *Demoſth.* quantus, τοσοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος, *Iſocrat.* τοσοῦτος, ὅσοσπερ, *idem*, τηλικοῦτος, ἡλίκος, *Demoſth.* τοσοῦτος, ὅσος, *idem*, talis tantuſque, τηλικοῦτος ϗ τοιοῦτος, *idem*, tantum abeſt, ut ego faciam, τοσοῦτον ἀπέχω ποιεῖν, *Iſocr.* ut ille contriſtetur, τοσοῦτον ἐλλείπει τοῦ λυπεῖσθαι, *Ariſtot.* ut accuſem, τοσοῦτον ἀφίστημι τοῦ ποιεῖσθαι ἀπαγγελίαν, *Lycurg.*

Tapes, ὁ τάπης, ητος, *Baſ.* ἡ τάπις, ιδος, *Lucian.* ἡ δάπις, ιδος, *Xen.*

Tarde, βραδέως, deliberare, βουλεύεσθαι, *Demoſth.* me gero, ὀκνηρῶς διάκειμαι, *id.* alii citius, alii tardius domum redeunt, οἱ μὲν θᾶττον ἴσως, οἱ δὲ σχολαιότερον οἴκαδ' ἄπεισι, *Dem.*

Tardeſco, βραδύνομαι.

Tarditas, ἡ βραδυτὴς, ῆτος, *Dem.* ἡ βραδεία, ας, *id.* ingenii, ἡ βραδύνοια, ας, *Laërt.* ἡ δυσμάθεια, ας, *Plat.*

Tardo, βραδύνω, *Herodian.* ὀκνέω, *Demoſth.* μέλλω, *id.*

Tardus, a, um, βραδὺς, εῖα, ὺ, *Plato*, ὀκνηρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ingenio, ὁ ϗ ἡ δυσμαθὴς, έος, *Plato.*

Tartarus, ὁ τάρταρος, ου, *Hom.* in Tartarum dejicio, ταρταρόω, *N. T.*

Taurinus, a, um, ταύρειος, εία, ειον, *Dioſc.*

Taurio, ταυριάω, *Ariſtot.*

Taurus, ὁ ταῦρος, ου, *Ariſtot.*

Taxatio, ἡ τίμησις, εως, *Æſchin.*

Taxator, ὁ ἐπιτιμητὴς, οῦ, *Polyb.*

Taxeus, a, um, σμιλάκινος, ίνη, ινον.

Taxillus, ὁ ἀστράγαλος, ου, *Plut.* taxillis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, *id.*

Taxo, τιμάω, *Plut.* Conf. *Æſtimo*, i. e. *carpo*, καταμέμφομαι, LXX.

Taxus, ἡ σμίλαξ, ακος, *Dioſc.*

Tecte, κρύφα, *Plut.* Conf. *Clam*, *Occulte.*

Tector, ὁ κονιατὴς, οῦ, *Heſych.*

Tectorium, τὸ κονίαμα, ατος, *Theophr.*

Tectum, τὸ δῶμα, ατος, *Herodian.* ἡ δόκωσις, εως, *Sext. Empir.* τὸ καταστέγασμα, ατος, *Herodot.* τὸ στέγος, εος, *Xen.* ἡ στέγη, ης, *Plut.* domus, ὁ ὄροφος τοῦ οἰκήματος, *Thuc.*

Teda, ἡ δᾲς, δᾳδὸς, *Xen.*

Tedaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ δᾳδώδης, εος, *Theophr.*

Teges, ὁ φορμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Tegeticula, ἡ φορμὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Tegimen, Tegmen, ſ. Tegumentum, τὸ στέγασμα, ατος, *Æl.* ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, LXX. τὸ ἐπικάλυμμα, ατος, *id.*

Tego, στεγάζω, LXX. σκεπάζω, *Dioſc.* domum lignis, ἐρέφω οἰκίαν ξύλοις, *Dem.* i. e. abſcondo, κρύπτω, *Lyſ.*

Tegula, ὁ κέραμος, ου, *Philo*, ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, *Dion. Hal.*

Tegumentum, vide *Tegimen.*

Tela, ὁ ἱστὸς, οῦ, *Plut.* ἡ παρυφὴ, ῆς, *id.*

Tellus, ἡ γῆ, γῆς, *Ariſtot.* Conf. *Terra.*

Telonium, τὸ τελώνιον, ου, *N. T.*

Telum, τὸ βέλος, εος, *Xen.* τὸ ἀκόντιον, ου, *Dem.* extra teli jactum colloco, ἔξω βελῶν ποιέομαι, *Heliod.* poſitus, ἔξω βέλους ἑστὼς, *Lucian.*

Temerarie, προπετῶς, *Iſocr.*

Temerarius, a, um, τολμηρὸς, ὰ, ὸν, *Demoſth.* προπετὴς, έος, *id.* & confidens ante facinus, θρασὺς ϗ προπετὴς πρὸ τῶν ἁμαρτημάτων, *id.*

Temere, φιλοκινδύνως, *Iſocr.* προπετῶς, *id.* nec temere, nec turbulenter acciderunt, οὐκ ἐμπλήκτως, οὐδὲ ταραχωδῶς συνέβαινε, *Iſocr.* nihil factum, οὐδὲν ἀλόγως γέγονε, *Demoſth.* accipere, εὐήθως λαμβάνειν, *id.*

Temeritas, ἡ ἀβουλία, ας, *Iſocr.* ἡ προπέτεια, ας, *Dem.* τὸ τόλμημα, ατος, *id.*

Temero, βεβηλόω, *Suid.* μιαίνω, *Lucian.*

Temetum, τὸ μέθυ, *Plut.*

Temno, καταφρονέω, *Dem.* aliquem, ὀλιγώρως ἔχω τινὸς, *id.* Conf. *Contemno.*

Temo, ὁ ῥυμὸς, οῦ, *Hom.* τὸ στήριγμα, ατος, *Lyſ.*

Tempe, τὰ τέμπη, ῶν, *Æl.*

Temperamentum, ἡ κρᾶσις, εως, *Lucian.*

Temperans, ὁ ϗ ἡ σώφρων, ονος, & moderatus, ϗ μέτριος, *Dem.*

Temperanter, σωφρόνως, vivere, ζῆν, *Iſocr.* & innocenter, ϗ καθαρῶς, *Dem.* & honeſte, ϗ καλῶς, *id.*

Temperantia, ἡ σωφροσύνη, ης, & juſtitia, ϗ δικαιοσύνη, *Dem.* ἡ ἐγκράτεια, ας, *id.* temperantiam exerceo, σωφροσύνην ἀσκέω, *id.* temperantia præditum eſſe, ἔχειν σωφροσύνην, *id.*

Temperate, σωφρόνως, *Iſocr.*

Temperatio, ſ. Temperatum, ἡ κρᾶσις, εως, *Lucian.*

Temperies, ἡ εὐκρασία, ας, *Plut.*

Tempero, κεράννυμι, aquam vino, τὴν πηγὴν οἴνῳ, *Plutarch.* aliquid e pluribus facultatibus, κεράννυμαί τι ἐκ πλείστων δυνάμεων, *Philo*, mihi, κατέχω ἐμαυτὸν, *Herodian.*

Tempeſtas, ὁ χειμὼν, ῶνος, & labor, ϗ πόνος, *Dem.* tempeſtatem obſervare, φυλάττειν χειμῶνα, *id.* ſuſtinere, χειμῶνα ὑπομένειν, *Dem.* conflictor cum tempeſtate, χρῆσθαι χειμῶνι, *Iſocr.* ſubire tempeſtatum pericula, κινδυνεύειν κινδύνους πρὸς χειμῶνας, *Dem.*

Tempeſtive, εὐκαίρως, *Iſocr.* καιροῦ, *Dem.* ἐν καιρῷ, *id.* κατὰ καιρὸν, *id.* καιρίως, *Xenoph.*

Tempeſtivitas, ἡ εὐκαιρία, ας, *Philo.*

Tempeſtivus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔκαιρος, ου, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἐπικαίριος, ου, *Xen.*

Tempeſtuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυσχείμερος, ου, *Æſchin.*

Templum, τὸ ἱερὸν, οῦ, religioſiſſimum, ἁγιώτατον, *Iſocr.* ὁ νεὼς, ὼ, *Dem.* ſanctum & venerandum, σεμνός τε ϗ ἅγιος, *Æl.* ædifico, ſ. exſtruo, καθίστημι ἱερὸν, *Iſocr.* colloco, ἱδρύομαι νεὼν, *id.* orno, κοσμέω ἱερὸν, *Dem.* ingredior, εἴσειμι ἱερὸν, *id.* violo, ἐξαμαρτάνω εἰς τὰ ἕδη θεῶν, *Iſocr.* non revereor, οὐκ αἰσχύνομαι ἱερὸν, *Dem.* incendo, ἐμπίμπρημι νεὼν, *idem*, ſpolio & comburo, συλάω ϗ κατακαίω τὰ τῶν θεῶν ἕδη, *Iſocr.* inſtauro, ἱερὸν ἐπισκευάζω, *id.*

Tempora, *pars capitis*, οἱ κρόταφοι, ων, *Dem.*

Temporalis, e, χρονικὸς, ὴ, ὸν, *Phil.*

Tempori, ἐν καιρῷ, *Dem.*

Tempus, ὁ χρόνος, ου, *Dem.* opportunum, ὁ καιρὸς, οῦ, *id.* longinquum, χρόνος μακρὸς, *Dem.* diuturnum, συχνὸς, *id.* infinitum, ἀόριστος, *id.* ſufficiens, ἱκανὸς, *id.* exiguum, ὀλίγος, *id.* breve, βραχὺς, *id.* certum, τακτὸς, *id.* præfinitum, εἰρημένος, *Dem.* legitimum, καθήκων, *id.* ſuperius, ὁ ἄνω, *id.* præteritum, παρελθὼν, *id.* antiquum, παλαιὸς, *id.* poſtremum, τελευταῖος, *id.* præſens, νυνὶ παρὼν, *id.* inſtans, ἐπιὼν, *id.* interjectum, ὁ μεταξὺ, *Dem.* poſterum, ὁ ἔπειτα, *id.* futurum, μέλλων, *id.* reliquum, λοιπὸς, *id.* computo, χρόνον λογίζομαι, *Dem.* eligo, αἱρέομαι, ϱίομαι, *id.* quæro, ζητέω, *id.* exſpecto, ἀναμένω, *id.* do alicui, δίδωμί τινι, *id.* finio, ὁρίζω, *id.* intercedere rebus, γίγνεσθαι πράγμασι, *id.* eſſe poſt rem, εἶναι ἀπό τινος πράγματος, *id.* tero, διατρίβω, *Dem.* conſumo, ἀναλίσκω, *id.* præripere, παραιρεῖσθαι, *id.* prætereo, παραβαίνω, *id.* finiri alicui, ἐξελθεῖν τινι, *id.* deficere alicui, ἐπιλείπειν τινὰ, *id.* tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρȣ, *Plut.* meo, ἐπ' ἐμȣ̃, *Dem.* illo, κατ' ἐκεῖνον χρόνον, *Iſocr.* κατὰ τȣ́τȣς τȣ̀ς χρόνȣς, *Dem.* illo, quo, κατ' ἐκείνȣς τȣ̀ς χρόνȣς, ὅτε, *id.* ἐν τοιȣ́τοις καιροῖς, ἐν οἷς, *Iſocr.* ſuperiori ſ. præterito, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, *id.* ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ, *id.* ab illo, quo regnum nactus eſt, ἐξ ȣ̃ τὴν βασιλείαν ἔλαβεν, *id.* ex eo tempore, quo hanc urbem incolunt, ἐξ ὅσȣπερ τὴν πόλιν οἰκȣ̃σι, *id.*

Temulenter, μεθύσως.

Temulentia, ἡ μέθη, ης, *Plato.*

Temulentus, a, um, μεθύων, ȣσα, ον, *Dem.*

Tenacitas, *glutinoſa*, ἡ γλισχρότης, ητος, *Gal.* τὸ γλίσχρασμα, ατος, *Hipp.* i. e. *parſimonia*, ἡ φειδωλὴ, ῆς.

Tenaciter, γλισχρῶς, vivo, ζάω, *Ariſtot.*

Tenax, γλισχρὸς, ὰ, ὸν, phlegma, φλέγμα, *Hippocr.* i. e. parcus, φειδωλὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Tendicula, τὸ παγίδιον, ȣ, ἡ παγὶς, ίδος, *Ariſtoph.* ἡ πάγη, ης, *Xen.* ἡ ποδάγρα, ας, *id.*

Tendo, τείνω, aliquid per totum, τὶ διὰ παντὸς, *Plat.* recta Babylonem, εὐθὺ Βαβυλῶνος, *Lucian.* ſ. *pertineo*, ad virtutem, πρὸς τὴν ἀρετὴν, *Ariſtot.* manus in cœlum, ἀνατείνω χεῖρας εἰς ȣ̓ρανὸν, *id.* ſermonem in longum, ἀποτείνω λόγον μακρὸν, *Plato*, uſque ad mare, κατατείνω ἄχρι τῆς θαλάσσης, *Philo*, arcum, ἐντείνομαι τόξον, *Xenoph.* inſidias alicui, ἐνεδρεύω τινὰ, *Plut.* res eo tendit, συντείνει πρᾶγμα πρὸς τȣ̃το, *Ariſtot.* εἰς τȣ̃το, *Iſocr.*

Tenebræ, τὸ σκότος, εος, *Dem.* ἡ σκοτία, ας, *N. T.* ἡ ἀχλὺς, ύος, *Iſocr.* profundæ, σκότος ἀχανὲς, *Philo*, nocte & in tenebris fieri, σκότȣς ϗ νυκτὸς γίγνεσθαι, *Dem.* magnas tenebras objectas eſſe ab aliquibus veritati, πολὺ σκότος εἶναι πρὸ τῆς ἀληθείας παρά τισι, *id.* eſſe jam tenebras, εἶναι σκότος ἤδη, *Dem.*

Tenebratio, ὁ σκοτασμὸς, ȣ̃, *Dioſc.*

Tenebreſco, σκοτάζω, LXX. συσκοτάζω, *Demoſth.*

Tenebricoſitas, ἡ σκοτία, ας.

Tenebricoſus, a, um, idem quod *Tenebroſus.*

Tenebrio, ὁ σκοτίας, ȣ.

Tenebroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ σκοτώδης, εος, *Plut.* σκοταῖος, αία, αῖον, *Diod. Sic.* σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Tenellus, a, um, ἁπαλώτερος, έρα, ερον, *Dioſc.*

Teneo, ἔχω, urbem, πόλιν, *Dem.* imperium, κατέχω ἀρχὴν, *Iſocr.* regionem, κτάομαι χώραν. *id.* artem, γιγνώσκω τέχνην, *Plut.* riſum, συνέχω γέλωτα, *Ariſtot.* teneor lege, κρατέομαι ὑπὸ νόμȣ, *Dion. Hal.*

Tener, a, um, ἁπαλὸς, ὴ, ὸν, vinum, οἶνος, *Dioſc.* pes, πȣ̃ς, *Hom. ut fructus*, ὁ ϗ ἡ τεράμων, ονος, *Theophr.*

Tenere, ἁπαλῶς.

Tenereſco, ἁπαλύνομαι.

Teneritas, ſ. Teneritudo, ἡ ἁπαλότης, ητος, *Plut.* leguminum coctorum, ἡ τεραμότης, ητος, *Theophr.* ἡ τεραμνότης, ητος, *Theophr.*

Tentamen, ſ. Tentatio, ὁ πειρασμὸς, ȣ̃, *Dioſc.* ἡ πείρασις, εως, *Thuc.* ἡ πεῖρα, ας, *Greg.*

Tento, πειράζω, aliquem, an ſit, τινὰ, εἰ ἔστι, *N. T.* aliquem ad malum, τινὰ, *ibid.* aliquem *de ſtupro*, πειράω τινα, *Plut.* aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινὸς, *Plat.* ἐπὶ τινος, *Iſocr.*

Tentoriolum, τὸ σκηνίδιον, *Theophyl.*

Tentorium, ἡ σκηνὴ, ῆς, *Xen.* τὸ σκήνωμα, ατος, *id.* figo, ſ. erigo, σκηνόω, *Dion. Hal.* σκηνὴν πήγνυμι, *Plat.* ἵστημι, *Xen.* in tentoriis vivo, ἐπαυλίζομαι, *Dion. Hal.*

Tenuiculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόψιλος, ȣ.

Tenuis, e, ψιλὸς, ὴ, ὸν, *Dem. Phal.* λεπτὸς, ὴ, ὸν, ſpes, ἐλπὶς, *Ariſtid.* i. e. *pauper*, ὁ ϗ ἡ ἄπορος, ȣ, *Dem.*

Tenuitas, ἡ λεπτότης, ητος, i. e. *egeſtas*, ἡ ἀπορία, ας, *Dem.*

Tenuiter, λεπτῶς, i. e. *egene*, ἀπόρως, *Dem.*

Tenuo, λεπτύνω, *Athen.*

Tenus, ἄχρι, *ſequenti Conſona*, ἄχρις, *ſequente Vocali vel Diphthongo*, verbis tenus, ἄχρι λόγȣ, *Plut.*

Tepefacio, χλιαίνω, aliquid, τὶ, *Athen.*

Tepefio, ſ. Tepeſco, χλιαίνομαι, *Lucian.*

Tepeo, χλιαίνομαι, *Philo*, ἀλεάζω, *Ariſtot.* ἀλεαίνω, *id.*

Tepiditas, ἡ χλίανσις, εως.

Tepido, χλιαίνω, *Athen.*

Tepidus, a, um, χλιαρὸς, ὰ, ὸν, oleum, ἔλαιον, *Gal.* ἀλεεινὸς, ὴ, ὸν, regio, χώρα, *Herodot.*

Tepor, ἡ ἀλέα, ας, *Hippocr.*

Ter, τρὶς, *Dem.* ἐπιτρὶς, *Dioſc.*

Tercenti, æ, a, τριακόσιοι, ιαι, ια, *Herodot.*

Terebinthinus, a, um, τερεβίνθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, *Dioſc.*

Terebinthus, ἡ τερέβινθος, ȣ, *Theophr.*

Terebra, τὸ τρύπανον, ȣ, *Athen.*

Terebratio, ἡ τρύπησις, εως.

Terebro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Teredo, ὁ τερηδὼν, όνος, *Theophr.*

Teres, στρογγύλος, ύλη, ύλον, *Theophr.*

Tergeo, σμήχω, aliquem, τινα, *Lucian.*

Tergiverſatio, ἡ στροφὴ, ῆς, *Ariſtoph.* i. e. *timor*, ὁ ὄκνος, ȣ, *Dem.* i. e. excuſatio, ἡ πρόφασις, εως, *id.*

Tergiverſor, νωτίζω, *Poll.* i. e. *nolo*, ἀναδύομαι, *Dem.*

Tergo, idem quod *Tergeo.*

Tergum, ὁ νῶτος, ȣ, *plur.* τὰ νῶτα, ων, *Xen.* verto, τὰ νῶτα ἐπιστρέφω, *Lucian.* a tergo, κατόπισθεν, *Plato*, ἐξόπισθεν, *Plut.* Conf. *Dorſum.*

Tergus, τὸ δέρμα, ατος, τὸ σκῦτος, εος, *Plat.*

Termes, τὸ θάλος ἔγκαρπον.

Terminatio, ὁ ὁρισμὸς, ȣ̃, *Ariſtot.* vocis, ἡ κατάληξις, εως.

Termino, ὁρίζω, *Ariſtot.* Conf. *Finio.*

Terminus, ὁ ὅρος, ȣ, *Dem.* τὸ ὅριον, ȣ, *Xen.* malorum, πόνων λῆξις, *Plato.* Conf. *Finis*, item *Limes.*

Ternarius, ſc. numerus, ſ. Ternio, ἡ τριὰς, άδος.

Terni, æ, a, ὁ ϗ ἡ συντρεῖς, ῶν, *Lucian.*

Tero, τρίβω, aliquid manu, τὶ χειρὶ, *Dioſc.* tempus, διατρίβω χρόνον, *Xen.*

Terra, ἡ γῆ, γῆς, *Dem.* habitabilis, ſ. Orbis terrarum, ἡ οἰκȣμένη, ης, *id.* ἡ περίοδος τῆς γῆς, *id.* ἅπασα γῆ ϗ θάλασσα, *id.*

Terretacio, φοβερίζω, LXX.

Terremotus, ὁ σεισμὸς, ȣ̃, *Herodian.* τῆς γῆς, *idem.*

Terrenus, a, um, ſ. Terreſtris, e, ὁ ϗ ἡ γεώδης, εος, *Plato.*

Terreo, φοβέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκφοβέω τινὰ, *Iſocr.* ταράττω τινὰ, *Dem.* καταπτήσσω τινὰ, *id.*

Terreſtris, vide *Terrenus.*

Terribilis, e, φοβερὸς, ὰ, ὸν, alicui, τινὶ, *Dem.*

Terribiliter, φοβερῶς.

Terriculum, τὸ φόβητρον, ȣ, *N. T.*

Terrifico, φοβέω, *Dem.*

Terrificus, a, um, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Terrigena, ὁ ϗ ἡ γηγενὴς, έος, LXX.

Territo, ταράσσω, *Dem.* Conf. *Terreo.*

Territorium, τὸ χωρίον, ȣ, *Xen.*

Terror, ὁ φόβος, ȣ, *Dem.* Conf. *Metus.*

Tertianus, a, um, τριταῖος, αία, αῖον, febris, πυρετὸς, *Dioſc.*

Tertio, τριστεύω, LXX. τριστόω, *iid.*

Tertio, *Adv.* τρίτον, τρίτως, τοτρίτον, *Demoſth.*

Tertius, a, um, τρίτος, η, ον, *Plato.*

Teſſella, ſ. Teſſerula, ὁ κυβίσκος, ȣ, pavimenti, ὁ ἀβακίσκος, ȣ, *Athen.*

Teſſera, ὁ κύβος, ȣ, militaris, τὸ σύνθημα; ατος, *Herodian.* ludo teſſeris, κυβεύω, *Plut.*

Teſta, ὁ κέραμος, ȣ, *Plut.* τὸ ὄστρακον, ȣ, *id.*

Teſtaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀστρακώδης, εος, *Dioſc.* ὀστράκινος, ίνη, ινον, vas, σκεῦος, *N. T.*

Teſtamentum, ἡ διαθήκη, ης, *Dem.* inofficioſum ſ. non recte factum, ȣ̓ καλῶς ſ. ὀρθῶς ἔχȣσα, *id.* commentatitium, κατεσκευασμένη, *idem*, falſum, ψευδὴς, *id.* facio, διαθήκην ποιέομαι, *Demoſth.* condo, διατίθεμαι, *idem*, ſcribo, conſcribo, γράφω, *idem*, fieri, γίγνεσθαι, *idem*, obſigno, σημαίνομαι, *id.* relinquo, καταλείπω, *idem*, adſervo, τηρέω, *id.* profero, ἀποφαίνω, *id.* aperio, ἀνοίγω, *id.* ratum eſſe, κυρίαν εἶναι, *id.* irritum eſſe, ἄκυρον εἶναι, *id.* ratum habeo, διαθήκῃ ἐμμένω, *Dem.*

Teſtatio, ἡ μαρτυρία, ας, *Dem.*

Teſtator, ὁ διαθέμενος, ȣ, *Dem.* ὁ διατιθέμενος, ȣ, *id.*

Teſteus, a, um, idem quod *Teſtaceus.*

Teſtificatio, ἡ ἐκμαρτυρία, ας, *Dem.*

Teſtificor, διαμαρτυρέω, falſum, ψευδῆ, *Demoſth.* palam, διαῤῥήδην μαρτυρέω, *id.*

Teſtimonium, ἡ μαρτυρία, ας, *Dem.* ἡ ἐκμαρτυρία, ας, *idem*, magnum & illuſtre, μεγάλη ϗ περιφανὴς, *idem*, amplum, εὐμεγέθης, *idem*, firmiſſimum, ἰσχυροτάτη, *idem*, exhibeo de aliquo, μαρτυρίαν παρέχω περί τινος, *Demoſth.* profero alicujus rei, ἐμβάλλομαί τινος, *id.* dicere, μαρτυρεῖν, *id.*

Teſtis, ὁ μάρτυρ, υρος, *Dem.* ὁ μαρτυρῶν ȣ̃ντος, *id.* teſtes comparare, μάρτυρας παρασκευάζεσθαι, *Dem.* aliquos facere, ποιεῖν τινάς τινος, *id.* vocare, citare, καλεῖν τινάς τινος, *id.* multos adhibeo, παραλαμβάνω πολλȣ̀ς, *idem*, deſignare, ἀποδεικνῦναι, *id.* adduco, παράγω, *id.* eſſe, εἶναι, *id.* ὑπάρχειν, *id.* habere paratos, ἔχειν ἑτοίμȣς, *id.*

Teſtudineus, a, um, χελώνιος, ία, ιον.

Teſtudo, *animal*, ἡ χελώνη, ης, *Ariſtot. inſtrumentum muſicum*, ἡ χέλυς, υος, *Arat.* i. e. *camera*, ἡ ἀψὶς, ίδος, *Diod. Sic.* ἡ καμάρα, ας, *id.*

Teſtula, τὸ ὀστράκιον, ȣ.

Teter, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*

Tetricus, a, um, σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἀμείδητος, ȣ, *Philo.*

Texo, ὑφαίνω, ἱστȣργέω, *Athen.*

Textilis, e, ὑφαντὸς, ὴ, ὸν, *Hom.*

Textor, ὁ ὑφάντης, ȣ, *Ariſtot.*

Textorius, a, um, ὑφαντικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſt.* ars, ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, *Æl.*

Textrinum, τὸ ἱστȣργεῖον, ȣ.

Textrix, ἡ ὑφάντρια, ας.

Textura, ἡ ὕφανσις, εως, *Poll.* ἡ ὑφὴ, ῆς, *Plato*, ἡ ἱστȣργία, ας, *Theophy.*

Thalamus, ὁ θάλαμος, ȣ, *Plut.*

Theatralis, e, θεατρικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Theatridium, τὸ θεατρίδιον, ȣ, *Vitruv.*

Theatrum, τὸ θέατρον, ου, *Dem.* in theatrum produco, θεατρίζω, *N. T.*

Theca, ἡ θήκη, ης, *Xen.*

Thema, τὸ θέμα, ατος, *Plut.*

Theologia, ἡ θεολογία, ας, *Plat.*

Theologice, θεολογικῶς.

Theologicus, a, um, θεολογικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Theologus, ὁ θεολόγος, ου, *Plato.*

Theorema, τὸ θεώρημα, ατος, *Euclid.*

Theoreticus, a, um, θεωρητικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Thermæ, αἱ θερμαὶ, ῶν, *Plut.* θερμαὶ πηγαὶ, *Diod. Sicul.*

Theſaurarius, ὁ θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ γαζοφύλαξ, ακος, LXX.

Theſaurus, ὁ θησαυρὸς, οῦ, *Ariſtot.* theſaurum colligo, θησαυρίζω, *Herodian.* in theſauro recondo, θησαυρίζομαι, *Philo.*

Theſis, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.*

Thorax, ὁ θώραξ, ακος, *Ariſtot.*

Thronus, ὁ θρόνος, ου, *N. T.*

Thureus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιβανώδης, εος.

Thuribulum, τὸ θυμιατήριον, ου, *Philo.*

Thus, ὁ λίβανος, ου, *Theophr.*

Thymus, ὁ θύμος, ου, *Dioſc.*

Thyrſus, ὁ θύρσος, ου, *Plut.*

Tiara, ἡ τιάρα, ας, *Herodot.*

Tibia, ἡ κνήμη, ης, LXX. i. e. *fiſtula*, ὁ αὐλὸς, οῦ, *Cl. Al.*

Tibiale, ἡ κνημὶς, ῖδος, *Athen.*

Tibialis, e, αὐλικὸς, ὴ, ὸν, αὐλητικὸς, ὴ, ὸν, arundo, κάλαμος, *Theophr.*

Tibicen, ὁ αὐλητὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ αὐλῳδὸς, οῦ, *Athen.*

Tibicina, ἡ αὐλητρὶς, ίδος, *Lucian.*

Tigillum, τὸ δοκίδιον, ου.

Tignum, ἡ δοκὸς, οῦ, *Ariſtoph.* tranſverſarium, ἡ διαδοκὶς, ίδος, *Heſych.*

Tigrinus, a, um, τίγρινος, ίνη, ινον.

Tigris, ἡ τίγρις, ιδος, *Ælian.*

Tilia, ἡ φίλυρα, ας, *Herodian.*

Tiliaceus, a, um, φιλύρινος, ίνη, ινον, *Æl.*

Timeo, φοβέομαι, *Dem.* Deum, εὐλαβέομαι Θεὸν, LXX. Conf. *Metuo.*

Timide, περιδεῶς, *Dem.*

Timiditas, ἡ δειλία, ας, *Dem.* ἡ ἀτολμία, ας, *id.*

Timidus, a, um, δειλὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄτολμος, ου, *id.*

Timor, ὁ φόβος, ου, *Dem.* τὸ δέος, εος, *id.* Conf. *Metus.*

Tinctilis, e, βαπτικὸς, ὴ, όν.

Tinctor, ὁ βαφεὺς, έως, *Plato.*

Tinctura, ἡ βαφὴ, ῆς, *Theophr.*

Tinea, ὁ σὴς, σητὸς, *Theophr.*

Tineoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σητόβρωτος, ου, *N. T.*

Tineola, τὸ ἑλμίνθιον, ου, *Hippocr.*

Tingo, βάπτω, pilos, τρίχας, *Dioſc.* χροΐζω, *Ariſtot.* χρώζω, *id.*

Tinnio, κωδωνίζω, *Athen.*

Tinnitus, ὁ κωδωνισμὸς, οῦ, æris, ὁ πάταγος τῶν χαλκωμάτων, *Plut.*

Tintinnabulum, ὁ κώδων, ωνος, *Thuc.* ἡ πλαταγὴ, ῆς, *Diod. Sic.* tintinnabulum pulſo, κωδωνίζω, *Athen.*

Titillatio, ὁ γαργαλισμὸς, οῦ, *Plato*, ὁ γάργαλος, ου, *Lucian.*

Titillo, γαργαλίζω, *Ceb. Theb.*

Titio, ὁ δαλὸς, οῦ, LXX.

Titubanter, ἀσυστάτως, παραφόρως.

Titubantia, ἡ συγκλόνησις, εως, oris ſ. linguæ, ὁ τραυλισμὸς, οῦ, ἡ τραυλότης, ητος, *Plut.*

Titubatio, ἡ δόνησις, εως.

Titubo, ὑποσκελίζομαι, *Plut.* παραφέρομαι, *Ariſtot.* in ſermone, σφάλλομαι, *Plut.* πλανάομαι ἐν λόγῳ, *Herodot.*

Titulus, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Polyb.*

Toga, ἡ τήβεννος, ου, *Dion. Hal.* ἡ τηβέννη, ης, *Plut.* candidata, λαμπρὰ, *Polyb.* purpura, ἱμάτιον ἁπόρφυρον, *Plut.* togam virilem ſumo, εἰς ἄνδρας τάττομαι, *Dem.*

Togatus, a, um, ὁ καὶ ἡ τηβεννοφόρος, ου.

Tolerabilis, e, ἀνασχετὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* φορητὸς, ὴ, ὸν, *Chryſ.* ἀνεκτὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὑπομονητέος, έα, έον, *Iſocr.*

Tolerabiliter, ἀνεκτῶς, *Iſocr.*

Toleranter, φιλοπόνως, *Iſocr.* καρτερικῶς, *Chryſ.*

Tolerantia, ἡ ἀνοχὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἀνάσχεσις, εως, *Plut.* τὸ καρτερικὸν, οῦ, *Dion. Hal.* ἡ καρτερία, ας, *Dem.*

Tolero, καρτερέω, *Iſocr.* ὑπομένω, *Dem.* ἀνέχομαί τι, *id.* Conf. *Patior.*

Tolleno, ὁ κήλων, ωνος.

Tollo, αἴρω, manus, χεῖρας, *Ariſtoph.* vela, αἴρομαι τὰ ἱστία, *Plut.* vocem, ἐπαίρω φωνὴν, *Dem.* menſam, αἴρω τράπεζαν, *Bud.* aliquid e medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, *Dem.* i. e. *educare* infantem, ἀνελέσθαι, *Plut.* in crucem, ἀνασκολοπίζω, *Philo*, puerum e medio, ἀφανίζω παῖδα, *Iſocr.*

Tomaculum, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, *Athen.*

Tomentum, τὸ γνάφαλον, ου, *Lucian.*

Tomex, ἡ τομικὴ, ῆς.

Tomus, ὁ τόμος, ου, *Laert.*

Tondeo, κείρω, comas, κόμην, barbam, ἀποκείρω τὸ γένειον, *Herodian.* ad cutem, ξυρέω ἐν χρῷ, *Lucian.*

Tonitru, ἡ βροντὴ, ῆς, *Ariſtot.* τὸ βρόντημα, τος, *Æſchyl.*

Tono, βροντάω.

Tonſillæ, τὰ παρίσθμια, ων, *Ruff.*

Tonſor, κουρεὺς, έως, *Plut.*

Tonſorius, a, um, κουριακὸς, ὴ, ὸν, *Polyb.*

Tonſtrix, ἡ κουρεύτρια, ας, *Plat.*

Tonſura, ἡ κουρὰ, ᾶς, *Plut.*

Tonus, ὁ τόνος, ου, *Quinct.*

Toral, τὸ ἐπένναιον, ου.

Torcular, ἡ ληνὸς, οῦ, LXX. τὸ σταφυλοβολεῖον, ου, *Iſæus.*

Tormentum, ἡ βάσανος, ου, *Iſocr.* τὸ βασανιστήριον, ου, *Themiſt.* ἡ στρέβλη, ης, *Philo*, bellicum, ἡ πετροπομπὴ, ῆς, tormentis coactum confiteri, στρεβλούμενον ἐξειπεῖν, *Lucian.* ſubjicio aliquem, παραδίδωμί τινα εἰς βάσανον, *Dem.* fortiter tolerare & pati tormenta, ἐγκαρτερεῖν καὶ ἀθλεῖν ταῖς βασάνοις, *Æl.*

Tormina, οἱ στρόφοι, ων, *Dioſc.* torminibus laboro, στροφέομαι, *id.*

Torminoſus, a, um, στροφούμενος, ένη, ενον, *Dioſc.*

Tornator, ὁ τορευτὴς, οῦ, *Plut.*

Tornatura, ἡ τόρευσις, εως, *Plat.* ἡ τορεία, ας, *id.*

Torno, τορεύω, τορνεύω, *Theophr.*

Tornus, ὁ τορνὸς, οῦ, *Theogn.*

Toroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυώδης, εος, *Gal.*

Torpedo, *piſcis*, ἡ νάρκη, ης, *Plato.*

Torpefactio, ἡ νάρκωσις, εως, *Hippocr.*

Torpeo, ναρκάω, *Ariſtot.* ἀποκνέω, *Dem.*

Torpeſco, ναρκάω, *Al. Aphr.*

Torpidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναρκώδης, εος.

Torpor, ἡ νάρκη, ης, *Chryſ.* ἡ νάρκωσις, εως, *Hippocr.* ἡ νάρκησις, εως, *Gal.*

Torquatus, a, um, ὁ καὶ ἡ στρεπτοφόρος, ου, *Suid.*

Torqueo, στρέφω, aliquid, τὶ, *Dem.* γυρόω τι, i. e. *examino torquendo*, βασανίζω, aliquem, τινὰ, *Plut.* στρεβλόω τινὰ, *Dion. Hal.*

Torques, τὸ περιτραχήλιον, ου, *Plut.* ὁ στρεπτὸς, οῦ, *Ælian.* τὸ στρόφιον, ου, *Herodot.*

Torrefacio, φρύγω, *Lucian.*

Torrefactio, ὁ φρυγμὸς, οῦ, *Heſych.*

Torrens, ὁ χείμαρρος, ου, *Lucian.* ὁ χειμάρρους, ου, LXX.

Torreo, φρύγω, *Lucian.* φρύγομαι, *Athen.* καυματίζω, *N. T.*

Torridus, a, um, καπυρὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.*

Torris, ὁ δαλὸς, οῦ, *Athen.*

Torſio, ἡ στρέψις, εως.

Torte, ἐστραμμένως.

Tortilis, e, στρεπτὸς, ὴ, ὸν, *Eurip.*

Tortor, ὁ βασανιστὴς, οῦ, *Dem.*

Tortuoſus, a, um, στρεβλὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Torve, ταυρικὸν, video, βλέπω, *Ariſtoph.* τιτανικὸν βλέπω, *Lucian.*

Torvitas, ἡ ὑποδρασία, ας, τὸ βλοσυρὸν, οῦ.

Torus, ἡ στιβὰς, άδος, genialis, ἡ παστὰς, άδος, γαμήλιος, *Chryſ.*

Torvus, a, um, βλοσυρὸς, ὰ, ὸν, ἀγριωπὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Tot, τοσοῦτοι, αῦται, αῦτα, & tanta perfeci, καὶ τηλικαῦτα διαπέπραγμαι, *Iſocr.* obſides, quot coloni, τοσοῦτοι ὅμηροι, ὅσοιπερ ἄποικοι, *Dem.* quot, τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, ὅσοιπερ, *Iſocr.* τοσοῦτοι, ὅσοι, *id.* τοσοῦτοι, ὁπόσοι, *id.*

Totidem, ἴσοι, αι, α, *Xen.* ἴσοι τὸν ἀριθμὸν, *Ariſtot.* ἴσοι τῷ ἀριθμῷ, *id.* ἴσοι, αι, α, τὸ πλῆθος, *Dem.*

Toties, τοσαυτάκις, *Joſeph.*

Totus, a, um, ὅλος, η, ον, *Dem.* in aliqua re, ἔν τινι, *Ariſtot.* πᾶς ἔν τινι, *Dion. Hal.*

Toxicum, τὸ τοξικὸν, οῦ, *Dioſc.*

Trabalis, e, ὁ καὶ ἡ δοκώδης, εος.

Trabea, ἡ ἁλουργὶς, ίδος, *Plut.*

Trabeatus, a, um, ἁλουργίδα ἀμπεχόμενος.

Trabs, ἡ δοκὸς, οῦ, *Diod. Sic.*

Tractabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐμεταχείριστος, ου, *Plut.*

Tractatio, ἡ μεταχείρισις, εως, *Dion. Hal.*

Tractatus, ἡ πραγματεία, ας.

Tractim, ἐπισεσυρμένως.

Tracto, χειρίζω, *Polyb.* argumentum aliquod, γράφω περὶ ὑπόθεσίν τινα, *Dem.* negotia publica, πράττω τὰ κοινὰ, *id.* aliquem contumelioſe, ὑβριστικῶς χράομαί τινι, *Dem.* duriter, αἰκίζομαί τινα, *Iſocr.*

Traditio, ἡ παράδοσις, εως, *Thuc.*

Trado, παραδίδωμι, aliquem alicui, τινά τινι, *Herodot.* oblivioni, λήθῃ, *Lucian.* litteris, γραφῇ, *Gregor.* me totum alicui rei, δίδωμι ἐμαυτὸν διὰ παντός τινι πράγματι, *Dem.* in diſciplinam, παραδίδωμι ἐμαυτόν τινι, ὥσπερ μαθητὴν, *id.* hoſti enſes in manus, ἐγχειρίζω τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς, *Greg.* poſteritati, παραδίδωμι τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου, *Syneſ.* tradunt hiſtorici, ἱστοροῦσι, *Plut.* ut ab iis traditum eſt, κατ’ ἐκείνους, *Philo*, fama traditur, λόγος διαδίδοται, *Iſocr.*

Traduco, διάγω, tempus, χρόνον, *Xen.* exercitum, στρατιὰν, imperium ad alium, μετάγω ἀρχὴν εἰς ἄλλον, *Herodian.* in aliam linguam, μεταφράζω, *Plut.* aliquem, διαβάλλω τινὰ, *Plut.* Conf. *Obtrecto.*

Traductio, ἡ διαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.* Conf. *Interpretatio*, item *Obtrectatio.*

Tradux, ὁ καὶ ἡ ὑπόρριζος, ου.

Tragice, τραγικῶς, *Greg.* exaggero, ἐκτραγῳδέω, *Naz.* decanto, τραγῳδέω, *Dem.*

Tragicus, a, um, τραγικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Tragœdia, ἡ τραγῳδία, ας, *Plato.*

Tragœdus, ὁ τραγῳδὸς, οῦ, *Athen.*

Tragula, τὸ ἀκόντιον, ου, *Xen.*

Traha, τὸ ἕλκηθρον, ου, *Theophr.*

Traho, ἕλκω, naſo aliquem, τινὰ ῥινὸς, *Lucian.* currum, ἄγω ἅρμα, *Herodian.* ad imperium, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, *id.* aliquid per totam urbem, σύρω τι διὰ πάσης πόλεως, *id.*

Trajectio, ἡ διάβασις, εως, *Dem.*

Trajectus, ὁ πορθμὸς, οῦ, *Eur.* τὸ δίαρμα, ατος, *Polyb.*

Trajicio,

Trajicio, διαβάλλω, in inſulam, εἰς νῆσον, Herodot. alicunde in continentem oppoſitam, ἔκ τινος πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον, Thuc. lino corticem, λίνῳ τὸν φλοιὸν, Dioſc. mare, διαπεραίω τὸ πέλαγος, Iſocr. culpam in alium, τὴν αἰτίαν ἀνατίθημί τινι, id.
Traluceo, διαφαίνομαι, Ariſtot.
Trama, ἡ κρόκη, ης, Plato.
Trames, ἡ τρίβος, ου, Xen.
Trano, διανήχομαι, Dion. Hal.
Tranquille, ἀθορύβως, Diod. Sicul. ἀταράχως, Plut.
Tranquillitas, ἡ ἀταραξία, ας, Juſt. Mart. ἡ γαλήνη, ης, Phil. animi, ἡ εὐθυμία, ας, Plut. ἡ εὐδία παθῶν, Phil.
Tranquillo, γαληνέω, Plut.
Tranquillus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκυμος, ου, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀκύμαντος, ου, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἀσάλευτος, ου, Diodor. Sicul. ὁ ϗ ἡ ἀθόρυβος, ου, Plutarch. animo, ὁ ϗ ἡ εὔθυμος, ου, idem, ſum, γαληνίζω, idem, animo, εὐθυμέω, idem. Confer Quietus.
Trans, πέρα, ſequente Conſona, πέραν, ſequente Vocali vel Diphthongo, mare, πέρα θαλάσσης, Thuc. Conf. Ultra.
Tranſactio, ἡ διάλυσις, εως, vitæ, ἡ διεξαγωγὴ τοῦ βίου, Baſ.
Tranſcendo, ὑπερβαίνω, turrim, τοῦ πύργου, Herodot.
Tranſcribo, μεταγράφω, aliquid, τὶ, Thuc. aliquid in aliquem, τι εἰς τινα, Pauſ.
Tranſcurro, μετατρέχω.
Tranſcurſus, ἡ περιδρομὴ, ῆς, Baſ.
Tranſenna, ἡ σπλὴγξ, γὸς, Plut. ἡ κιγκλὶς, ίδος, Chryſ.
Tranſeo, διαβαίνω, in Europam, εἰς Εὐρώπην, Dem. ad aliquid, μεταβαίνω ἐπί τι, Iſocr. urbem, διοδεύω πόλιν, N. T. ſaltu per ignem, διαπηδάω τὴν φλόγα, Xen.
Transfero, μετάγω, N. T. aliquid, μετακομίζω τι, Herodian. in aliam linguam, ἑρμηνεύω, Xen. ad verbum, μεθερμηνεύομαι κατὰ λέξιν, Plut.
Transfigo, διαπείρω, aliquem aliquo, τινα τινι, Dioſc.
Transfiguratio, ἡ μεταμόρφωσις, εως, Philo.
Transfiguro, μεταμορφόω, Philo.
Transfodio, διαπείρω, Dioſc.
Transformo, μεταμορφόω, Phil.
Transfreto, διαπορθμεύω, Plut.
Transfuga, ὁ αὐτόμολος, ου, Iſocr.
Transfugio, αὐτομολέω, Thuc. ad aliquem, εἴς τινα, Lucian. ad hoſtes, πρὸς τοὺς πολεμίους, Diod. Sic.
Transfugium, ἡ αὐτομολία, ας, Thuc.
Transfundo, μεταχέω.
Tranſgredior, μεταβαίνω, Ariſtot. legem, παραβαίνω νόμον, N. T.
Tranſgreſſio, ἡ παράβασις, εως, legis, νόμου, N. T. ἡ διάβασις, εως, Xen.
Tranſigo, διαπράττω, aliquid, τὶ, Dem. καταπράττω τι, Xen. cum aliquo, διομολογοῦμαι, Dion. Hal. vitam, διεξάγω τὸν βίον, Syneſ.
Tranſilio, ὑπερβαίνω, aliquid de induſtria, τὶ ἑκὼν, Dem. διαπηδάω τι, Xen. legem, ὑπερπηδάω νόμον, Æſchin.
Tranſitio, ſ. Tranſitus, ἡ διάβασις, εως, Xen. ἡ διέξοδος, ου, Dion. Hal. ἡ δίοδος, ου, Æſchin.
Tranſlatio, ἡ μεταγωγὴ, ῆς, ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc.
Tranſmarinus, a, um, ὁ ϗ ἡ διαπόντιος, ου, Dion. Hal.
Tranſmigratio, ἡ μετανάστασις, εως, Dion. Halicarn.
Tranſmigro, μετοικέω, Dem. μετανίσταμαι, Philo.
Tranſmiſſio, ἡ διαπομπὴ, ῆς, App. ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc.
Tranſmitto, διαπέμπω, aliquid alicui, τί τινι, Thuc. aliquid negligendo, παραπέμπω τι, Dem. i. e. tranſeo, διαβαίνω τι, id.
Tranſmoveo, μετακινέω, Them.
Tranſmutatio, ἡ μετάλλαξις, εως, Xen.
Tranſmuto, μεταλλάττω, aliquid, τὶ, Thuc. μεταβάλλω τι, Ariſtot.
Tranſnomino, μετονομάζω, Philo.
Tranſpono, μετατίθημι, Plut.
Tranſportatio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc.
Tranſporto, μετακομίζω, ſtatuam in aulam, τὸ ἄγαλμα εἰς αὐλὴν, Herodian. aliquid in inſulam, διακομίζω τι εἰς νῆσον, Thuc. aliquos, διαβιβάζω τινὰς, Iſocr. liberos & uxores ex agris, μετακομίζω παῖδας ϗ γυναῖκας ἐξ ἀγρῶν, Lem.
Tranſtra, τὰ ζυγὰ, ῶν, Hom.
Tranſvectio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc.
Tranſveho, idem quod Tranſporto.
Tranſverſus, a, um, ὁ ϗ ἡ διάστροφος, ου, Nyſſ. ὁ ϗ ἡ ἐγκάρσιος, ου, Aret.
Tranſulto, idem quod Tranſilio.
Tranſumo, μεταλαμβάνω, Plut.
Tranſvolo, μεταπέτομαι, Lucian.
Treceni, æ, a, ſ. Trecenti, æ, a, τριακόσιοι, αι, α, Plut.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, οἱ, αἱ, τὰ τρισκαίδεκα.
Tremebundus, a, um, ὁ ϗ ἡ τρομώδης, εος, Plut. ὁ ϗ ἡ περιδεὴς, έος, Lucian.
Tremefacio, ἐκπλήττω, Dem.
Tremiſco, ſ. Tremo, τρέμω, Dem. τρέω, Plut.
Tremor, ὁ τρόμος, ου, Plut.
Tremulus, a, um, ὁ ϗ ἡ τρομώδης, εος, Plut.
Trepidanter, ὑποδεδειλιακότως.
Trepidatio, ὁ τρόμος, ου, Plut.
Trepido, τρέω, Plut.
Trepidus, a, um, ὁ ϗ ἡ περίφοβος, ου, Dem. ὁ ϗ ἡ περιδεὴς, έος, Iſocr.
Tres, οἱ ϗ αἱ τρεῖς, Tria, τὰ τρία, Lem.
Triangularis, e, ὁ ϗ ἡ τρίγωνος, ου, Euclid.
Triangulus, τὸ τρίγωνον, ου, Euclid.
Triarii, οἱ τριάριοι, ων, οἱ ἐπιτεταγμένοι, ων.
Tribulatio, ἡ ἀνάγκη, ης, N. T. ἡ θλίψις, εως, id.
Tribulis, ὁ φυλέτης, ου, Dem. ὁ συμφυλέτης, ου, Iſocr.
Tribulo, θλίβω, LXX.
Tribulus, ὁ τρίβολος, ου, N. T.
Tribunal, τὸ βῆμα, ατος, Dem. τὸ δικαστήριον, ου, Plut.
Tribunatus, plebis, ἡ δημαρχία, ας, Plut. militaris, ἡ χιλιαρχία, ας, Dion. Hal.
Tribunitius, a, um, δημαρχικὸς, ὴ, ὸν, Xiphil. poteſtas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία, Dion. Hal.
Tribunus, ὁ τριττύαρχος, ου, Dion. Hal. plebis, ὁ φύλαρχος, ου, Dem. ὁ δήμαρχος, ου, Plut. legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος, militaris, ὁ χιλιάρχης, ου, id.
Tribuo, νέμω, Herodian. alicui aliquid, ἀνατίθημί τινί τι, Dem. cauſſam alicui, αἰτίαν ἐπιτίθημί τινι, Iſocr. honorem, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, id. ſuum cuique, ἀποδίδωμι τὸ προσῆκον ἑκάστῳ, Plato, ἀπονέμω ἑκάστῳ τὸ πρέπον, Ariſtot. Conf. Do, Largior.
Tribus, ἡ φυλὴ, ῆς, Dem. ἡ φρατρία, ας, id.
Tributarius, a, um, ὁ ϗ ἡ συντελὴς, έος, Dem. ὁ ϗ ἡ ὑποτελὴς, έος, Dion. Hal.
Tributim, κατὰ φυλάς.
Tributum, ὁ φόρος, ου, Dem. ἡ φορὰ, ᾶς, id. ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, Dem. ἡ προσφορὰ, ᾶς, id. ὁ δασμὸς, οῦ, Iſocr. pecuniæ, εἰσφορὰ χρημάτων, id. σύνταξις χρημάτων, Dem. & decimæ, τὸ τέλος ϗ δεκάται, id. ordinare, φόρους τάττειν, Iſocr. indico alicui, παρασκευάζω σύνταξίν τινι, Dem. impono alicui, προστάττω εἰσφοράν τινι, Iſocr. exigo, πράττω φόρους, id. εἰσπράττω φορὰν, id. confero, ποιοῦμαι εἰσφορὰν, id. pendo, φέρω φόρον, id. δίδωμι τὴν σύνταξιν, Dem. τίθημι εἰσφορὰν, id. levo tributis, ἀναπαύω εἰσφορᾶς, Iſocr. tributi exactio, ἡ τελωνία, Dem. collectio, ἡ δασμολογία, ας, ἡ φορολογία, ας, collector, ὁ δασμολόγος, ου, Dem. ὁ φορολόγος, LXX.
Tricæ, τὰ τριχοπλέγματα, ων.
Triceni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, Plat.
Tricenteni, æ, a, τριακόσιοι, αι, α, Herodot.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, ὁ ϗ ἡ τρικέφαλος, ου, Suid.
Triceſimus, a, um, τριακοστὸς, ὴ, ὸν, Dem.
Tricies, τριακοντάκις, Plut.
Triclinium, τὸ τρικλίνιον, ου, Athen.
Tridens, ἡ τρίαινα, ης, Cl. Al.
Triduum, τὸ τριήμερον, ου, Ariſtot. ἡ τριημερία, ας, LXX.
Triduanus, a, um, ὁ ϗ ἡ τριήμερος, ου, Gregor.
Triennis, e, ὁ ϗ ἡ τριετὴς, έος, Amm.
Triennium, ὁ τριετὴς χρόνος, Herodot.
Triens, τὸ τριτημόριον, ου, Ariſtot.
Trifariam, τρίχα, Herodot.
Trigæ, ὁ τρίιππος, ου.
Trigemini, οἱ τρίδυμοι, ων.
Trigeſimus, a, um, τριακοστὸς, ὴ, ὸν, Dem.
Triginta, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, Plut.
Trigla, ἡ τρίγλα, ης, Ariſtot.
Trigonalis, e, ὁ ϗ ἡ τρίγωνος, ου, Eucl.
Trimatus, ἡ τριετία, ας.
Trimeſtris, e, ὁ ϗ ἡ τρίμηνος, ου.
Trimulus, a, um, ὁ ϗ ἡ τριετὴς, έος, Naz.
Trinitas, ἡ τριὰς, άδος.
Trinus, a, um, οἱ ϗ αἱ τρεῖς, Ariſtot. τρισσὸς, ὴ, ὸν, Plat.
Tripartito, τριμερῶς.
Tripartitus, a, um, ὁ ϗ ἡ τριμερὴς, έος.
Tripedalis, e, πριπόδης, εος, Xen.
Tripes, ὁ ϗ ἡ τρίπους, οδος, Ariſtoph.
Triplex, τρισσὸς, ὴ, ὸν, τριπλοῦς, ῆ, οῦν, Ariſtot.
Tripliciter, τρισσῶς, Dion. Hal.
Triplico, τρισσόω, Greg.
Triplus, a, um, τριπλοῦς, ῆ, οῦν, Ariſtot.
Tripudio, χορεύω, Iſocr. ὀρχέομαι, Dem.
Tripudium, ὁ κορδακισμὸς, οῦ, Dem.
Tripus, ὁ τρίπους, οδος.
Triquetrus, a, um, ὁ ϗ ἡ τρίγωνος, ου, Eucl.
Triremis, ἡ τριήρης, εος, Dem.
Triſtis, e, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, Dem. ἀνιαρὸς, ὰ, ὸν, id. ὁ ϗ ἡ περίλυπος, ου, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ἄθυμος, ου, id.
Triſtitia, ἡ λύπη, ης, Dem. ἡ ἀθυμία, ας, idem, ἡ ἀχθηδὼν, όνος, Plato, triſtitiam adfero, ἀνιάω, Dem. triſtitia adficior, ἀνιάομαι, id. Conf. Mœror, item Mæſtitia, Ægritudo.
Triticeus, a, um, πύρινος, ίνη, ινον, Dion. Hal.
Triticum, ὁ πυρὸς, οῦ, Philo.
Tritura, ἡ ἀλόησις, εως, ὁ ἀλοητὸς, οῦ, Xen.
Trituro, ἀλοάω, Plut.
Trivialis, e, ὁ τριοδίτης, ου, ἡ τριοδῖτις, ιδος, Philo.
Trivium, ἡ τρίοδος, ου, Lucian.
Triumphalis, e, θριαμβικὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Triumpho, θριαμβεύω, aliquem, τινὰ, Plut. ſecundum, θρίαμβον δεύτερον, id.
Triumphus, ὁ θρίαμβος, ου, Plut.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν.

Triumviralis, e, τριαρχικὸς, ὴ, όν.

Triumviratus, ἡ τριαρχία, ας.

Trochlea, ἡ τροχαλία, ας, *Ariſtot.* ἡ τροχηλία, ας. *Theophr.*

Trophæum, τὸ τρόπαιον, ου, *Ariſtid.* erigo, ἐγείρω, *Herodian.* ἵστημι, *Iſocr.*

Tropus, ὁ τρόπος, ου, *Ariſtot.*

Trucidatio, ἡ σφαγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Trucido, ἀποσφάττω, *Dem.*

Truculenter, ἀπηνῶς, ὠμῶς, *Dem.*

Truculentus, a, um, ὠμὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Trudo, ὠθέω, *Plat.*

Trulla, ἡ οἰνοχόη, ης.

Trulliſſo, κονιάω, *Philoſtr.*

Trunco, ἀκροτομέω, aliquid, τὶ, *Xen.* κυρίζω τι, *Theophr.* κολούω τι, *id.*

Truncus, a, um, ὁ ϗ ἡ κολοβὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Truncus, ὁ κορμὸς, οῦ, *Philo*, τὸ στέλεχος, εος, *Theophr.*

Trutina, ἡ τρυτάνη, ης, *Demoſth.* ἡ πλάστιγξ, γος, *Plat.*

Trutino, ſ. Trutinor, ζυγοστατέω, *Lucian.* σταθμάομαι, *id.*

Trux, φονικὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.*

Tu, σὺ, *Dem.*

Tuba, ἡ σάλπιγξ, γος, *Ariſtot.* tubæ clangor, τὸ σάλπισμα, ατος, *Poll.* tuba cano, σαλπίζω, *Athen.*

Tuber, τὸ ὕδνον, ου, *Plut.*

Tuberculum, τὸ φῦμα, ατος, *Plut.*

Tuberoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φυματώδης, εος, *Hippocr.*

Tubicen, ὁ σαλπιστὴς, οῦ, *Polyb.* ὁ σαλπικτὴς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ σαλπιγκτὴς, οῦ, *Lucian.*

Tubulus, τὸ ὑδραγώγιον, ου, *Harmenop.*

Tuburcinor, λαφύσσω, *Hom.*

Tubus, ὁ σωλὴν, ῆνος, *Plut.*

Tudes, ἡ σφύρα, ας.

Tudicula, ὁ τριπτὴρ, ῆρος.

Tueor, προΐσταμαι, jura, τῶν δικαίων, *Dem.* valetudinem, σώζω τὴν ὑγίειαν, *Ariſtot.* patriam, διασώζω τὴν πατρίδα, *Iſocr.* bona, διαφυλάττω τὰ ἀγαθὰ, *id.*

Tuguriolum, τὸ καλύβιον, ου, *Plut.*

Tugurium, ἡ καλύβη, ης, *Thuc.* ἡ ἔπαυλις, εως, *Æl.*

Tum, τότε, qui tum fuerunt, οἱ τότε ὄντες, *Dem.* tum, quum conceſſimus, τότε, ὅτε ἐδώκαμεν, *id.* τότε, ἡνίκα, *id.* tum, cum, ſ. tum, tum, τὰ μὲν, τὰ δὲ, *id.* ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, *Iſocr.*

Tumefacio, παροιδίσκω, *Aret.* ἐποιδίσκω, *Gal.*

Tumeo, ἀνοιδέω, χαυνόομαι, *Dion. Chryſ.*

Tumeſco, ὀγκόομαι.

Tumidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀγκώδης, εος, *Xen.* ὀγκηρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ προσῴδης, εος, *Gal.*

Tumor, ὁ ὄγκος, ου, *Gal.* τὸ οἴδημα, ατος, *Hippocr.*

Tumulo, θάπτω, *Dem.* Conf. *Sepelio.*

Tumuloſus, a, um, λοφόεις, εσσα, εν, *Naz.*

Tumultuarius, a, um, θορυβητικὸς, ὴ, όν.

Tumultuatio, τὸ θορύβημα, ατος.

Tumultuor, θορυβέω, *Xenoph.* θόρυβον ποιέομαι, *Dem.* ταραχὴν ποιέω, *Lucian.*

Tumultuoſe, τεθορυβημένως, *Xen.*

Tumultuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ θορυβώδης, εος.

Tumultus, ὁ θόρυβος, ου, *Thuc.* ἡ ταραχὴ, ῆς, *Dem.* tumultum excito, ταράττω, *id.* θόρυβον ποιέω, *id.* ταραχὴν ποιέομαι, *id.* oriri, θόρυβον γίγνεσθαι, *id.* accidere in urbe, συμβαίνειν ἐν τῇ πόλει, *id.* tumultu refertus, θορύβου πλήρης, *idem.*

Tumulus, ὁ γήλοφος, ου, *Dion. Hal.* ὁ γεώλοφος, ου, *Philo*, ὁ ὄχθος, ου, *Xenoph.* τὸ σῆμα, ατος, *Lucian.* i. e. *ſepulchrum*, ὁ τύμβος, ου. Conf. *Sepulchrum.*

Tunc, τότε, *Dem.* τηνικαῦτα, *Plut.* demum, τέλος, πρὸς τὸ τέλος, *Plat.*

Tundo, κόπτω, *Ariſtot.* capite cœlum, ἀράσσω κεφαλῇ οὐρανὸν, *Syneſ.* pectus roſtro, κολάπτω τὸ ἦτορ, *Lucian.*

Tunica, ὁ χιτὼν, ῶνος, *Dem.* cinctilis, εὔμιτρος, *Moſch.* fimbriata, κοσυμβωτὸς, LXX. palmata, ἐσθὴς πλατύσημος, *Herodian.* arboris, τὸ λέπος, εος, *Lucian.*

Tunicula, ὁ χιτωνίσκος, ου, *Philo*, τὸ χιτώνιον, ου, *Naz.*

Turba, ἡ τύρβη, ης, *Themiſt.* ὁ ὄχλος, ου, *N. T.* forenſis, ἄνθρωποι ἀγοραῖοι, *Dion. Hal.* i. e. *tumultus*, ὁ θόρυβος, ου, *Dem.*

Turbamentum, τὸ τάραγμα, ατος.

Turbate, τεταραγμένως.

Turbatio, ὁ τάραχος, ου, *N. T.* ἡ ταραχὴ, ῆς, *Iſocrat.*

Turbator, ὁ ταρακτὴς, οῦ, civitatis, ὁ ταραξίπολις, εως, *Philo.*

Turbide, θολοειδῶς, *Lucian.*

Turbidus, a, um, θολερὸς, ὰ, ὸν, *Diod. Sic.* τεθολωμένως, *Baſ.*

Turbinatio, ἡ στρόμβωσις, εως.

Turbinatus, a, um, ὁ ϗ ἡ στρομβώδης, εος, *Ariſtot.*

Turbo, ταράττω, *Dem.* aliquem, διοχλέω τινὰ, *id.* ἐνοχλέω τινὰ, *id.* aquam, ἀναθολόω ὕδωρ, *Ariſtot.*

Turbo, inis, ἡ βέμβιξ, ικος, *Aretæus*, ὁ συσσεισμὸς, οῦ, LXX. ὁ δῖνος, ου, *Plut.* ἡ ζάλη, ης, *Phil.*

Turbulente, ταραχωδῶς, *Plut.*

Turbulentus, a, um, ὁ ϗ ἡ ταραχώδης, εος, *Plut.* ὀχληρὸς, ὰ, ὸν, homo, ἀνὴρ, *Dem.*

Turdus, ἡ κίχλη, ης, *Cl. Al.*

Turgeo, οἰδαίνω, *Baſ.* Conf. *Tumeo.*

Turgidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔξογκος, ου. Conf. *Tumidus.*

Turma, ἡ ἴλη, ης, *Plut.* τὸ τέλος ἱππέων, *Dion. Hal.* turmæ præfectus, ὁ ἰλάρχης, ου, *Zoſ.*

Turmatim, ἰλαδὸν, κατ' ἴλας.

Turpis, e, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, mors, θάνατος, *Dem.* facie, ὁ ϗ ἡ εἰδεχθὴς, έος, *Plut.* μοχθηρὸς ἰδεῖν, *Æl.*

Turpiter, αἰσχρῶς, & indigne aliquo, ϗ ἀναξίως τινὸς, *Dem.* & flagitioſe, ϗ πλεονεκτικῶς, *id.* κακοσχημόνως, *Plato.*

Turpitudo, τὸ αἶσχος, εος, faciei, τοῦ προσώπου, *Xen.* & probrum, αἰσχρὸν ϗ ὄνειδος, *Dem.* & contemptus, ἡ αἰσχύνη ϗ ἀδοξία, *id.*

Turpo, αἰσχρὸν ποιέω, μιαίνω, *Herodian.*

Turricula, τὸ πυργίον, ου, *Lucian.* ὁ πυργίσκος, ου, *Sext. Emp.*

Turris, ὁ πύργος, ου, *Xen.* lignea, ὁ μόσσυν, υνος, *Dion. Hal.*

Turritus, a, um, πυργωτὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Turtur, ἡ τρυγὼν, όνος, *Ariſtot.*

Turunda, ὁ ψωμὸς, οῦ, *Athen.*

Tuſſicularis, e, βηχικὸς, ὴ, ὸν, medicamentum, φάρμακον, *Dioſc.*

Tuſſilago, τὸ βήχιον, ου, *Dioſc.*

Tuſſio, βήττω, *Xen.* χελύττω, *Cl. Al.* ὑπὸ βηχὸς ἐνοχλέομαι, *Lucian.*

Tuſſis, ἡ βὴξ, βηχὸς, *Dioſc.*

Tutamen, τὸ προβόλαιον, ου, *Baſ.* τὸ πρόβλημα, ατος, *Dion. Hal.*

Tute, ἀκινδύνως, *Dem.*

Tutela, ἡ ἐπιτροπία, ας, *Dion. Hal.* tutelam alicujus ſuſcipio, λαμβάνω ἐπιτροπίαν τινὸς, *id.* ἐπιτροπεύω τινὰ, *id.* ſub tutela eſſe, ὑπὸ ἐπίτροπον εἶναι, *N. T.* ἐπιτροπεύεσθαι, *Dion. Halicarn.*

Tutelaris, e, ἐπιτροπικὸς, ὴ, ὸν, *Dion. Hal.*

Tuto, ἀκινδύνως, *Dem.* ἀσφαλῶς, *id.*

Tutor, oris, ὁ ἐπίτροπος, ου, *Dion. Hal.*

Tutor, aris, προΐσταμαι, aliquem, τινὸς, *Dem.*

Tutus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσφαλὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀκίνδυνος, ου, *id.*

Tuus, a, um, σὸς, σὴ, σὸν, amicitia, φιλία, *Dem.* facies, ὄψις, *id.* σοῦ, pater tuus, πατήρ σου, μήτηρ σου, πρᾶγμά σου.

Tympanizo, τυμπανίζω, LXX.

Tympanum, τὸ τύμπανον, ου, *Athen.*

Typographeum, τὸ τυπογραφεῖον, ου.

Typographia, ἡ τυπογραφία, ας.

Typographus, ὁ τυπογράφος, ου.

Typus, ὁ τύπος, ου, *N. T.*

Tyrannice, τυραννικῶς, *Iſocr.*

Tyrannicida, ὁ τυραννοκτόνος, ου, *Phalar.*

Tyrannicidium, ἡ τυραννοκτονία, ας, *Plut.*

Tyrannicus, a, um, τυραννικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*

Tyrannis, ἡ τυραννὶς, ίδος, *Iſocr.* tyrannidem invado, καθάπτομαι τυραννίδος, *Plut.* adfecto, τυραννιάω, *Suid.* exerceo, τυραννεύω, *Iſocr.* comparo mihi, τυραννίδα κατασκευάζομαι ἐμαυτῷ, *Dem.* obtineo, ἔχω, *id.* κατέχω, *id.* firmo adverſus aliquos ἐπιτειχίζω ἀπαντικρύ τισι, *Dem.* conſervo, διασώζω, *id.* non expertum eſſe, ἄπειρον εἶναι τῶν τυραννίδων, *id.*

Tyrannus, ὁ τύραννος, ου, *Dem.* ὁ τυραννεύων, οντος, *id.*

Tyro, ὁ ἀρχάριος, ου, *Macar.* ὁ νεοστράτευτος, ου, ὁ νεοδαμώδης, εος, *Xen.* i. e. *novellus diſcipulus*, ὁ ἄρτι ἀρχόμενος παιδεύεσθαι *Philo.*

Tyrocinium, ἡ πρωτοπειρία, ας.

Tyrunculus, ὁ πρωτόπειρος, ου, *Athen.*

V.

Vacanter, σχολαίως, *Ariſtot.*

Vacatio, *a negotiis*, ἡ σχολὴ, ῆς, *Ariſtot.* a publicis oneribus, ἡ ἀτέλεια, ας, *Dem.*

Vacca, ἡ δάμαλις, εως, *Naz.* ἡ βοῦς, βοὸς *Iſocr.*

Vaccinium, ἡ ſ. ὁ ὑάκινθος, ου, *Theophr.* *aliis* ὁ αἰγίλωψ, ωπος, *id.*

Vaccinus, a, um, βόειος, εία, ειον, *Dioſc.*

Vaccula, τὸ βοΐδιον, ου, *Athen.*

Vacerra, ὁ πάσσαλος, ου.

Vacillatio, ἡ παραφορὰ, ᾶς, *Plut.*

Vacillo, παραφέρομαι, *Plato*, σφάλλομαι, *Plut.* ἀστατέω, *N. T.*

Vaco, σχολάζω, alicui rei, πρός τινι, *Ariſtot.* ἔν τινι, *Xen.* ἀποσχολάζω ἔν τινι, *Ariſtot.* σχολὴν ποιέομαι πρός τι, *Xen.* culpa, ἀναίτιός εἰμι, *Dem.* ab omnibus negotiis, σχολὴν ἄγω ἀπὸ πάντων πραγμάτων, *Plut.* σχολάζω ἀπό τινος, *Plat.* i. e. vacuus ſum ab omni re, κενός εἰμι πάντων, *Xen.* vacat mihi diſcere, σχολή γέ ἐμοί ἐστι μανθάνειν, *id.*

Vacuefacio, κενόω, *Theophr.*

Vacuitas, ἡ κενότης, ητος.

Vacuo, κενόω, *Theophr.*

Vacuus, a, um, κενὸς, ὴ, ὸν, aliqua re, τινὸς, *Xen.* ὁ ϗ ἡ διάκενος, ου, *Ariſtot.*

Vadimonium, ἡ ἐγγύη, ης, ἡ ἐγγύησις, εως, deſero, φυγοδικέω, *Dem.* obeo, ἀντιδικέω, *idem*, promitto, δίκην ἀναδέχομαι, *id.*

Vado, as, πεζὸς διαβαίνω.

Vado, is, βαδίζω, domum, πρὸς οἰκίαν, *Plut.*

Vador, δίκην ἀναδέχομαι, *Dem.*

Vadoſus, a, um, διαβατὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Vadum, ὁ πόρος, ου, τὸ διαβατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ.

Væ, οὐαί ! vobis, ὑμῖν, *N. T.*

Vafer, a, um, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.* δεινὸς, ὴ, ὸν, *idem.*

Vafre, πανούργως.

Vafrities, ἡ πανουργία, ας, *Dem.*

agabundus, πλάνος, η, ον, *Dem.* ὁ πλάνης, ητος, *id.* ἀλώμενος, ένη, ενον, *Iſocr.*

Vagatio, ἡ πλάνησις, εως, *Thuc.* ἡ πλάνη, ης, *Dem.*

Vage, πλανητικῶς.

Vagina, ὁ κολεὸς, οῦ, gladii, ἡ ξιφοθήκη, ης, *Heſych.*

Vagio, κλαυθμυρίζομαι, *Max. Tyr.* κνύζομαι, *Dion. Hal.*

Vagitus, ὁ κλαυθμυρισμὸς, οῦ, *Plato,* ὁ κνυζηθμὸς, οῦ, *Athen.*

Vagor, πλανάομαι, *Ariſtot.* ἀλάομαι, peregre cum liberis & uxore, ἐπὶ ξένης μετὰ παίδων ϗ γυναικὸς, *Dem.*

Vagus, a, um, idem quod *Vagabundus.*

Vah! φεῦ! virum, ἀνδρός! *Xen.*

Valde, σφόδρα, turbor, ἐκταράττομαι, *Dem.* male me habeo, πάνυ πονηρῶς ἔχω, *id.* laudo, ὡς δυνατὸν μάλιστα ἐπαινέω, *id.* λίαν, *Dem.* κομιδῇ, *Lucian.* μεγάλως, *Herodian.*

Valedico, ἀποτάττομαι, alicui, τινὶ, *N. T.* χαίρειν ἐάω, *Plut.* ἐῤῥῶσται φράζω τινὶ, *Dem.* χαίρειν μακρὰ φράζω τινὶ, *Plut.*

Valeo, ὑγιαίνω, *Dem.* ῥωννύομαι, *Thuc.* i. e. poſſum, δύναμαι, *Dem.* talentum, ἰσχύω τάλαντον, *Polyb.* δύναμαι τάλαντον, *Ariſtot.* Vale! ἔῤῥωσο! ὑγίαινε! χαῖρε! *Lucian.*

Valetudinarium, τὸ νοσοκομεῖον, ου, *Hieron.*

Valetudinarius, a, um, ὁ ϗ ἡ νοσώδης, εος, *Plut.* καχεκτικὸς, ή, όν, *Gal.*

Valetudo, *bona,* ἡ εὐεξία, ας, *Ariſtot.* ἡ εὐρωστία, ας, *Baſ. mala,* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Dem.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατος, *id.* Conf. *Sanitas,* & *Morbus.*

Valgus, a, um, βλαισὸς, ή, όν, *Gal.*

Valide, σφόδρα, *Dem.* Conf. *Valde.*

Validus, a, um, ἐῤῥωμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔρωστος, ου, *id.* ἰσχυρὸς, ά, όν, *id.* Confer *Sanus,* item *Fortis.*

Vallaris, e, ἑρκεῖος, εία, εῖον.

Vallis, τὸ ἄγκος, εος, *Philo.*

Vallo, περιβάλλω, urbem, τῇ πόλει τὸ ἔρυμα, *Xen.* aliquid, ἀποσταυρόω τι, *Thuc.*

Vallum, τὸ πρόφραγμα, ατος, *Polyb.* τὸ χῶμα, ατος, *Dem.* τὸ χαράκωμα, ατος, *id.*

Vallus, ὁ σκόλοψ, οπος, *Dion. Hal.*

Valor, i. e. *pretium,* ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Pretium.*

Valvæ, αἱ δικλίδες, ων, *Euſtath.*

Vane, ματαίως, *Plat.* μάτην, *id.*

Vaneſco, ἀφανίζομαι.

Vaniloquium, ἡ κενεαγορία, ας, *Plat.* ἡ ματαιολογία, ας, *N. T.*

Vaniloquus, a, um, ὁ ϗ ἡ ματαιολόγος, ου, *N. T.* κενολογῶν, οῦσα, οῦν, *Plut.*

Vanitas, ἡ ματαιότης, ητος, *N. T.* ἡ ἀνεμώνη, ης, *Lucian.*

Vanno, λικμάω, *Philo.*

Vannus, ὁ λικμὸς, οῦ, LXX.

Vanus, a, um, μάταιος, αία, αιον, labor, πόνος, *Plato,* κενὸς, ή, όν, *Dem.* homo, πνευματοφόρος ἄνθρωπος, LXX.

Vapide, ἀτμωδῶς.

Vapidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀτμώδης, εος.

Vapor, ὁ ἀτμὸς, οῦ, *Diod. Sic.*

Vaporarium, ἡ ἀτμοδόχη, ης.

Vaporatio, ἡ ἄτμισις, εως, ὁ ἀτμισμὸς, οῦ.

Vaporo, ἀτμίζω, *Heſych.*

Vappa, ὁ ἐκτροπίας, ου, ſc. οἶνος, *Theodor.*

Vapulo, τύπτομαι, *Plut.*

Variatio, ἡ ποίκιλσις, εως, *Plato.*

Varico, ſ. Varicor, ὡς ῥαιβὸς βαδίζω, διατείνω τὰ σκέλη.

Varicoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κιρσώδης, εος, *Hippocr.*

Varicula, τὸ κιρσίδιον, ου.

Varie, ποικίλως,

Variegatio, ἡ ποίκιλσις, εως, *Plat.*

Variego, ποικίλλω, *Eur.*

Varietas, ἡ ποικιλία, ας, *Iſocr.*

Vario, ποικίλλω, aliquid, διαποικίλλω τι, *Iſocr.*

Varius, a, um, ποικίλος, η, ον, *Dem.*

Varix, ὁ κιρσὸς, οῦ, *Gal.*

Varus, a, um, ῥαιβὸς, ή, όν, *Poll.*

Vas, vadis, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dion. Hal.* ὁ ὅμηρος, ου, *Plat.* vades do, ἐγγυητὰς παρέχω, *id.* conſtituo alicui, καθίστημί τινι, *Dem.* accipio, λαμβάνω, *Plut.*

Vas, τὸ ἄγγος, εος, *Ariſtot.* τὸ ἀγγεῖον, ου, fictile, ὀστράκιον, ου, *Dioſc.* argenteum, τὸ ἀργύρωμα, ατος, *Dion. Hal.* aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, *Dion. Chryſ.* evacuo e vaſe, ἐξαγγίζω, *Hipp.* in vas defundo, καταγγίζω, *Dioſc.* in aliud vas transfundo, μεταγγίζω, *id.*

Vaſculum, τὸ σκευάριον, ου, *Plut.* brevis ſive parvi oris, ἀγγεῖον βραχύστομον, *id.*

Vaſtatio, ἡ πόρθησις, εως, *Dem.* ἡ ἀνάστασις, εως, *id.* ἡ ἐρήμωσις, εως, *N. T.*

Vaſte, ὑπερμεγέθως.

Vaſtitas, ἡ ἐρημία, ας, i. e. *ingens magnitudo,* ἡ ἀμετρία, ας.

Vaſto, πορθέω, domos, οἰκίας, *Xen.* urbes, ἀναστάτους ποιέω τὰς πόλεις, *Iſocr.* καταστρέφομαι τὰς πόλεις, vi, βίᾳ, *id.* vicos & parvas urbes, διαπορθέω κώμας ϗ πόλεις μικρὰς, *Plut.*

Vaſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνάστατος, ου, *Iſocr.* i. e. *valde magnus,* ὁ ϗ ἡ ὑπερμεγέθης, εος, *Xenoph.*

Vates, ὁ μάντις, εως, *Iſocr.* ὁ προφήτης, ου, *N. T.* ὁ χρησμολόγος, ου, *Thuc.* verus, ὁ ἀληθόμαντις, εως, *Philo,* falſus, ὁ ψευδοπροφήτης, ου, *N. T.*

Vaticinatio, ἡ μαντεία, ας, ἡ προφητεία, ας, *N. T.*

Vaticinator, idem quod *Vates.*

Vaticinium, ἡ μαντεία, ας, *Lucian.* τὸ μαντεῖον, ου, *Thuc.*

Vaticinor, μαντεύομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Lucian.* χρησμῳδέω, *Lucian.* θεμιστεύω, *Plut.* θεσπίζω, *Philo,* vaticinandi peritus, μαντικὸς, ή, όν, *Ælian.* μαντικῆς τινα αἴσθησιν ἔχειν, *idem.*

Vaticinus, a, um, μαντῷος, η, ον, *Plut.*

Uber, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.* Conf. *Fertilis.*

Uber, ἡ θηλὴ, ῆς, *Plut.* uber præbeo, θηλὴν παρέχω, *id.*

Ubertas, ἡ εὐφορία, ας, *Dion. Hal.* ἡ εὐθηνία, ας, *id.* i. e. *copia,* ἡ ἀφθονία, ας, *Dem.* Confer *Fertilitas,* item *Copia.*

Ubertim, ἀφθόνως, *Xen.* εὐπόρως, *Dem.*

Ubi, *interrogat.* ποῦ; colliditur res, συντρίβεται τὸ πρᾶγμα, *Dem.* ubi, ibi, ὅπου, ἐνταῦθα, *id.* ὅπου, ἐκεῖ, *Chryſ.* ubi omnia audiveritis, i. e. *poſtquam,* ἐπειδὰν ἀκούσητε ἅπαντα, *Dem.* ubi terrarum ſ. gentium, οὗ γῆς, *Eurip.* ubi primum, ἐπεὶ τάχιστα, *Xen.* ubi primum illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Plut.*

Ubicumque, ὅπου, ibi, ἐνταῦθα, *Dem.* ὅπου ποτὲ γῆς, *Syneſ.*

Ubilibet, ſ. Ubivis, ὁπουοῦν, ὅπουπερ ἄν, ὁπουδή ποτε.

Ubique, πανταχοῦ, intereſſe exercitui, παρεῖναι τῷ στρατεύματι, *Dem.*

Udus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔνυδρος, ου, *Geopon.* ὁ ϗ ἡ ἔφυδρος, ου, locus, τόπος, *Dioſc.* ἔνυγρος τόπος, *id.* ὁ ϗ ἡ κάθυγρος, ου, *Hippocr.*

Ve, ἢ, firmior juſtiorve, βεβαιότερος ἢ δικαιότερος, *Dem.*

Vecordia, ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *idem.*

Vecors, ὁ ϗ ἡ ἀκάρδιος, ου, LXX. ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔκφρων, ονος, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, ου, *Iſocr.*

Vectigal, τὸ τέλος, εος, *Dem.* ὁ δασμὸς, οῦ, *Iſocr.* exerceo, δασμὸν ἀπάγω, *Plut.* pendo, φόρον τελέω, *N. T.* Conf. *Tributum.*

Vectigalis, e, ὁ ϗ ἡ συντελὴς, έος, *Dem.*

Vectio, ἡ ὄχησις, εως, *Heſych.* ἡ φορὰ, ᾶς, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Suid.*

Vectis, ὁ ἀναφορεὺς, έως, LXX. ὁ διωστὴρ, ῆρος, *id.* τὸ μοχλίον, ου, *Lucian.* ὁ ὀχεὺς, έως, *Diod. Sic.*

Vecto, ὀχέω, *Ariſtoph.*

Vector, ὁ ἐπιβάτης, ου, *Xen.* ὁ ἔποχος, ου, *id.*

Vectorius, a, um, κομιστικὸς, ή, όν.

Vectura, ἡ ὄχησις, εως, ἡ κομιδὴ, ῆς, *Iſocr.* vecturæ pretium, τὸ φορεῖον, τὸ φόρετρον, ου, *Poll.*

Vegeto, εὐθαλῆ ποιέω.

Vegetus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐθαλὴς, έος, ἀκμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* vegeto corpore eſſe, εὐσωματέειν, *Ariſtoph.*

Vehemens, σφοδρὸς, ά, όν, *Dem.* δεινὸς, ή, όν, *id.*

Vehementer, δεινῶς, *Ariſtot.* σφόδρα, *id.*

Vehementia, ἡ σφοδρότης, ητος, ἡ δεινότης, ητος, *Ariſtot.*

Vehes, τὸ ὄχημα, ατος, *Plat.*

Vehiculum, τὸ ὄχημα, ατος, *Plut.* ἡ ἅμαξα, ης, LXX.

Veho, ὀχέω, ἄγω, frumentum, σῖτον, *Dem.* vehor equis, ὀχέομαι ἐπὶ τῶν ἵππων, *Xen.* aſino, ἐποχέομαι ὄνῳ, *Herodian.*

Vel, ἢ, *Dem.* Conf. *Sive.*

Velabrum, τὸ βήλαβρον, ου, *Dion. Hal.*

Velamen, τὸ κάλυμμα, ατος, τὸ ἔλυτρον, ου, *Luc.*

Velatura, ἡ πορθμεία, ας, *Plat.*

Veles, ὁ ἀψίμαχος, ου, *Polyb.*

Velitatio, ἡ ἀψιμαχία, ας, *Xiph.* ἡ μελέτη, ης, *Ariſtid.*

Velitor, ἀψιμαχέω, *Plut.* velitando, ἀψιμάχως, *Dion. Hal.*

Vellicatio, ὁ τιλμὸς, οῦ, *Aret.* τὸ κνίσμα, ατος, *Suid.* ἡ ἀπόκνισις, εως, *Theophr.*

Vellico, ἀποκνίζω, *Athen.*

Vello, τίλλω, comam, κόμην, *Dion.*

Vellus, τὸ κῴδιον, ου, *Lucian.* aureum, τὸ χρυσόμαλλον δέρας, *Diod. Sic.*

Velo, καλύπτω, aliquid, σκέπω τι, *Herodian.* σκεπάζω τι, *Xen.*

Velocitas, τὸ τάχος, εος, εος, *Dem.* ἡ ὀξύτης, ητος, *idem.*

Velociter, ταχέως, *Dem.* ὀξέως, *id.* ὠκέως, *Gal.*

Velox, ταχὺς, εῖα, ύ, *Dem.* ταχινὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Velum, τὸ ἱστίον, ου, *Plut.* ἡ ὀθόνη, ης, *Lucian.* contrahere, τὴν ὀθόνην στεῖλαι, *id.*

Velut, ὡς, *Dem.* ὡσανεὶ, *id.* Conf. *Sicut,* *Quemadmodum.*

Vena, ἡ φλὲψ, βὸς, *Xen.* argenti, φλὲψ ἀργυρῖτις, ιδος, *Ariſtid.* metalli, τὸ κατάγειον μετάλλου, *Diod. Sic.* aquæ, φλὲψ πηγῆς, *Philo,* venam ſeco, φλεβοτομέω, χάζω φλέβα, *Arr.* venæ ſectio, ἡ φλεβοτομία, ας, *Gal.*

Venabulum, τὸ προβόλιον, ου, *Xen.*

Venalis, e, ὠνητὸς, ή, όν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ὤνιος, ου, *Plut.* res venales, τὰ ὤνια, ων, *Dem.*

Venalitium, τὸ πωλητήριον, *Lucian.*

Venalitius, a, um, ὁ ϗ ἡ ὤνιος, ου, *Plut.*

Venaticus, a, um, ἀγρευτικὸς, ή, όν, *Euſt.* κυνηγετικὸς, ή, όν, *Plut.* θηρευτικὸς, ή, όν, *Xen.*

Venatio, ἡ ἄγρα, ας, *Plut.* ἡ κυνηγεσία, ας, *Diodor. Sic.* τὸ κυνήγιον, ου, *id.*

Venator, ὁ θηρευτὴς, οῦ, *Max. Tyr.* ὁ κυνηγέτης, ου, *Plato.*

Venatorius, a, um, ἀγρευτικὸς, ή, όν, *Euſtath.* θηρευτικὸς, ή, όν, κυνηγετικὸς, ή, όν, *Plut.*

Venatrix, ἡ κυνηγέτις, ιδος, *Xen.*

Venatus, us, ἡ κυνηγησία, ας, *Diod. Sic.* τὸ κυνήγιον, ου, *Plut.*

Vendibilis, e, ὠνητὸς, ή, όν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ πράσιμος, ου, *Xen.*

Vendico, ἀντιποιέομαι, mihi aliquid, τινὸς, *Dem.* τὶ, *id.* ἐξιδιόω τι, *Iſocr.*

Venditatio, ἡ πρᾶσις, εως, *Plato*, i. e. *oſtentatio*, ἡ ἔνδειξις, εως, *Æſchin.*

Venditio, ἡ πρᾶσις, εως, *Plato*, ἡ διάπρασις, εως, *Plut.*

Vendito, πιπράσκω, *Thuc.* ἀπεμπωλάω, *Lucian.* i. e. *oſtento*, me alicui, ἐνδείκνυμαι ἐμαυτόν τινι, *Plut.*

Venditor, ὁ πρατὴρ, ῆρος, *Plato*, ὁ πράτης, ου, *Iſæus.*

Vendo, πιπράσκω, aliquid pro argento, τὶ πρὸς ἀργύριον, *Thuc.* aliquid artificioſius, πωλέω τι τεχνικώτερον, *Iſocr.* parvo, τὶ ὀλίγου, *idem*, longe infra juſtum pretium, πολλοστοῦ μέρους τῆς ἀξίας, *idem*, veritatem pecunia, ἀποδίδωμι τἀληθῆ χρημάτων, *Dem.* me alicui, πιπράσκω ἐμαυτόν τινι, *id.*

Venefica, ἡ φαρμακεύτρια, ας, *Theocr.* ἡ φαρμακὶς, ίδος, *Ariſtoph.*

Veneficium, ἡ φαρμακεία, ας, *Phil.* ἡ φαρμάκευσις, εως, *Plato*, veneficio lædo ſ. adficio aliquem, φαρμακεύω τινὰ, *Plato.*

Veneficus, i, ὁ φαρμακευτὴς, οῦ, *Plato*, ὁ φαρμακεὺς, έως, *Syneſ.* ὁ φαρμακὸς, οῦ, *Plato.*

Veneficus, a, um, φαρμακευτικὸς, ή, όν, ὁ ϗ ἡ φαρμακώδης, εος, *Dioſc.*

Veneno, φαρμάσσω, aliquem, τινὰ, *Plato.* Conf. *Venenum.*

Venenum, τὸ φάρμακον, ου, *Dioſc.* do ſ. porrigo alicui, δίδωμί τινι, *Dem.* bibo, πίνω, *id.* veneno inficio aliquid, φαρμάσσω τι, *Plato.*

Veneo, πωλέομαι, *Lucian.* πιπράσκομαι, *Xen.*

Venerabilis, e, ὁ ϗ ἡ αἰδέσιμος, ου, *Baſ.* ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ σεβάσμιος, ου, *Herodian.*

Veneratio, ἡ σέβασις, εως, *Plut.* ὁ σεβασμὸς, οῦ, *id.* ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.*

Venereus, a, um, ἀφροδίσιος, ία, ιον, *Plato.*

Veneror, σέβομαι, aliquem ut patrem, τινὰ ὡς πατέρα, *Xen.* Deum, αἰσχύνομαι Θεὸν, *Dem.* amicos, αἰδέομαι τοὺς φίλους, *id.* aliquem omni obſervantia, θεραπεύω τινὰ πάσῃ θεραπείᾳ, *Xen.*

Venia, ἡ συγγνώμη, ης, *Demoſth.* ἡ ἄνεσις, εως, *idem*, τὸ ἔλεος, ος, *Dem.* & miſericordia dignari aliquem, συγγνώμης ϗ χάριτος ἀξιοῦν τινα, *id.* veniam rogo ſenectuti, συγγνώμην αἰτέομαι τῷ γήρᾳ, *Iſocr.* do alicui, συγγνώμην ἔχω τινι, *id.* conſequi delictorum, τυγχάνω συγγνώμης ἁμαρτάνων, *Dem.* nullam conſequor, ἔστι μοι οὐδεμία συγγνώμη, *id.*

Venialis, e, συγγνωστὸς, ή, όν, *Lucian.*

Venio, ἥκω, e domo, οἴκοθεν, *Demoſth.* ad remp. ἔρχομαι ἐπὶ τὸ ἄρχειν, *Plato*, ad aliquem ἀφικνέομαι πρός τινα, *Dem.* ab aliquo, παρά τινος, *id.* ad amicum, παραγίγνομαι φίλῳ, *Xen.* ad certamen, πρὸς ἀγῶνα, *Æſchin.*

Venor, θηρεύω, vulpes, ἀλώπεκας, *Plut.* voluptates, ἡδονὰς, *Iſocr.* lucrum, κέρδος, auras, αὔρας, *Xen.* aliquid, ἀγρεύω τι, *id.* honorem, τιμὴν, *Phalar.*

Venter, ἡ κοιλία, ας, *Gal.* ἡ γαστὴρ, ρος, *id.* imus, τὸ ὑπογάστριον, ου, *Poll.* ventri deditus, ὁ γαστρίδουλος, ου, *Baſ.* γαστρὸς ἧττον, *Æl.* ventrem exonero, ἀποσκευάζομαι τὰ ἐνοχλοῦντα, *Herodian.*

Ventilabrum, τὸ πτύον, ου, *Xen.*

Ventilatio, ἡ λίκμησις, εως.

Ventilo, λικμάω, LXX. ἐκλικμάω, *Philo.*

Ventoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πνευματώδης, εος, *Laert.* ὁ ϗ ἡ ὑπηνέμιος, ου, *Baſ.* ἀνεμιαῖος, αία, αῖον, *Naz.* homo, ἄνθρωπος πνευματοφόρος, LXX.

Ventrale, τὸ περιγάστριον, ου, τὸ προγαστρίδιον, ου, *Lucian.*

Ventrioſus, ſ. Ventroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ γαστρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ προγάστωρ, ρος, *Lucian.*

Ventulus, τὸ ἀνεμίδιον, ου, *Plato.*

Ventus, ὁ ἄνεμος, ου, *Ariſtot.* vehemens, πολὺς, *Demoſth.* gravis, μέγας, *idem*, ſecundus, πλησίστιος, *Lucian.* ἡ οὐρία, ας, *Plat.* oritur noctu, γίγνεται νυκτὸς, *Demoſth.* perficere aliquid ventis, διαπράττειν τι πνεύμασι, *idem*, impediti ventis, ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δύνασθαι ποιεῖν τι, *idem*, vento expoſitus, ὁ ϗ ἡ προσάνεμος, ου, *Xen.* vento agitari, ἀνεμίζεσθαι, *N. T.* ὑπὸ τοῦ ἀνέμου σαλεύεσθαι, *ibid.* vento ſecundo utor, οὐριοδρομέω, *Diod. Sic.* ſecundo vento, ἐξ οὐρίας, *Ariſtot.* deſtituor, ἀπουρέω, *Polyb.* qui fit, οὔριος, ία, ιον, *Theophr.*

Venundo, πωλέω, *Dem.* Conf. *Vendo.*

Venus, ἡ Ἀφροδίτη, ης.

Venuſtas, τὸ κάλλος, εος, *Dem.* ἡ εὐκοσμία, ας, *Xen.* ἡ ἐπαφροδισία, ας, *App.* Conf. *Pulchritudo*, *Elegantia.*

Venuſte, χαριέντως, *Iſocr.* κεχαρισμένως, *id.*

Venuſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐπρεπὴς, έος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐπαφροδίσιος, ου, *Xen.*

Veprecula, τὸ ἀκανθίον, ου, *Dioſc.*

Vepres, ἡ ἄκανθα, ης, *Dioſc.*

Vepretum, ὁ ἀκανθὼν, ῶνος, *Euſtath.*

Ver, τὸ ἔαρ, ρος, *Ariſtot.* ſub vere, πρὸς τὸ ἔαρ, *Thuc.* vere novo, εἰς νεώτα, *Dion. Hal.* vere, ἐν ἦρι, *id.* ἔαρος, *Dioſc.* ineunte, ἅμα ἦρι, *Thuc.* ver ago, ἐαρίζω, *Athen.* in, ἐναρίζω, *Plut.*

Veratrum, ὁ ἐλλέβορος, ου, *Dioſc.*

Verax, ἀληθινὸς, ή, όν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀψευδὴς, έος, *id.*

Verbaſcum, ὁ φλόμος, ου, *Ariſtot.*

Verbena, ἡ ἱεροβοτάνη, ης.

Verber, ἡ πληγὴ, ῆς, *Xen.*

Verberatio, ἡ αἰκία, ας, *Dem.* ὁ αἰκισμὸς, οῦ, *id.*

Verbero, αἰκίζω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* τύπτω τινὰ, *Dem.*

Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, ου, *Plut.*

Verboſe, πολυλόγως.

Verboſitas, ἡ πολυλογία, ας, *Plat.*

Verboſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυλόγος, ου, *Xiph.* ὁ ϗ ἡ πολυφραδὴς, έος, *Cl. Al.*

Verbum, τὸ ῥῆμα, ατος, *Dem.* τὸ ἔπος, εος, *Thuc.* ἡ λέξις, εως, *Plut.* ad verbum, κατὰ λέξιν, *id.* verba facio, λόγον ποιέομαι, de aliqua re, περί τινος, *Plato*, ὑπέρ τινος, *Iſocr.* ad aliquem, πρός τινα, *Iſocr.* διαλέγομαι περί τινος, *Dem.* verbi gratia, λόγου χάριν, *Theophyl.* ut Homeri verbis utar, ἵνα ϗ καθ' Ὅμηρον εἴπω, *Lucian.* bona verba quæſo! εὐφήμησον! εὐφήμει, *Lucian.* verbis & re ipſa, λόγῳ ϗ ἔργῳ ποιεῖν τι, *Lycurg.*

Vere, ἀληθῶς, *Dem.* ἀληθὲς, *id.*

Verecunde, εὐλαβῶς, *Dem.* αἰδημόνως, *Plut.*

Verecundia, ἡ αἰδὼς, όος, *Dem.* ἡ εὐλάβεια, ας, *id.*

Verecundor, αἰδέομαι, *Xen.*

Verecundus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἰδήμων, ονος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ εὐλαβὴς, έος, *Dem.* αἰσχυντηλὸς, ή, όν, *Plut.*

Veredarius, ὁ πληρηφόρος, ου, *Plut.*

Vereor, αἰσχύνομαι, aliquem, ne, τινὰ, μὴ, *Plat.* ut, δέδοικα, ὡς οὐχ, *Xen.* ὅπως μὴ, *Iſocr.* ne, ὀκνέω μὴ, *Demoſth.* dicere, ὀκνέω εἰπεῖν, *Lucian.* aliquid, εὐλαβέομαί τι, *Iſocr.*

Veretrum, τὸ αἰδοῖον, ου, *Thuc.*

Vergiliæ, αἱ πλειάδες, ων.

Vergo, φέρομαι, ad aliquid, ἐπί τι, *Theophr.* συντείνω πρός τι, *Ariſtot.* εἴς τι, *Iſocr.* βρίθω ἐπί τι, *Plut.*

Veriſimilis, e, εἰκὼς, υῖα, ὸς, τῷ ἀληθεῖ, *Plato*, πιθανὸς, ή, όν, *Dem.*

Veriſimiliter, πιθανῶς.

Veriſimilitudo, τὸ πιθανὸν, οῦ, ἡ πιθανότης, ητος, *Plut.*

Veritas, ἡ ἀλήθεια, ας, *Dem.* τὸ ἀληθὲς, έος, *id.* veritatem indagare, ἀλήθειαν ζητεῖν, *Dem.* expendere, λογίζεσθαι τὸ ἀληθὲς, *id.* ſectari, ἀλήθειαν διώκειν, *id.* oſtendere de aliquo, δηλοῦν περί τινος, *id.* demonſtrare ex aliquo, ἐπιδεῖξαι ἔκ τινος, *id.* aperire, ἀποφαίνεσθαι, *Iſocr.* invenire alicujus, εὑρίσκειν τινὸς, *Dem.* in lucem proferri, φανερὰν γίγνεσθαι, *id.* deprehendere, τυχεῖν τῆς ἀληθείας, *idem*, aberrare a veritate, διαμαρτάνειν τῆς ἀληθείας, *id.* veritatem fugere, ἀλήθειαν φεύγειν, *Dem.* violare, λυμαίνεσθαι, *id.* vendi, χρημάτων ἀποδίδοσθαι τἀληθῆ, *id.* pervertere, διαστρέφειν τἀληθὲς, *id.*

Vermen, ὁ σκώληξ, ηκος, *Dioſc.*

Vermiculor, σκωληκόομαι, *Theophr.*

Vermiculus, σκωλήκιον, ου, *Athen.*

Verminatio, ἡ σκωληκίασις, εως.

Vermino ſ. Verminor, σκωληκιάω, *Dioſc.*

Verminoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ σκωληκώδης, εος.

Vermis, ὁ σκώληξ, ηκος, *Dioſc.*

Verna, ὁ οἰκότριψ, βος, *Philo.*

Vernaculus, a, um, ὁ ϗ ἡ οἰκογενὴς, έος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἐγχώριος, ου, *Thuc.*

Vernilis, e, δουλικὸς, ή, όν, *Plut.*

Verno, ἐαρίζω, *Philo.*

Vernus, a, um, ἐαρινὸς, ή, όν, *Dioſc.*

Vero, δὲ, *Dem.* tu quidem, ego vero, σὺ μὲν, ἐγὼ δὲ, *id.*

Verpa ſ. Verpus, ὁ ψωλὸς, οῦ, *Ariſtoph.*

Verres, ὁ χοῖρος ἄρρην.

Verriculum, ἡ σαγήνη, ης, *Plut.*

Verrinus, a, um, χοίριος, ία, ιον, *Gal.*

Verro, κορέω, *Philo*, domum, σαρόω οἰκίαν, *N. T.*

Verruca, τὸ μυρμήκιον, ου, *Aët.* verrucis infeſtor, μυρμηκιάω, LXX.

Verrucoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀχθώδης, εος, *Dioſc.*

Verſabilis, e, ὁ ϗ ἡ περίακτος, ου, *Athen.*

Verſatilis, e, στρεπτὸς, ή, όν, ὁ ϗ ἡ εὔστροφος, ου, *Plut.*

Verſatio, ἡ περιστροφὴ, ῆς, ἡ περιφορὰ, ᾶς, *Ariſtoph.*

Verſicolor, ὁ ϗ ἡ πολυχρώματος, ου, *Plato.*

Verſiculus, τὸ στιχίδιον, ου, *Plut.*

Verſio, ἡ στροφὴ, ῆς, *Poll.* ex una lingua in aliam, ἡ μετάφρασις, εως, *Plut.*

Verſipellis, e, ὁ ϗ ἡ πολύτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.*

Verſo, περιάγω, *Plato.*

Verſor, διατρίβω, in honeſtis ſtudiis, περὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, *Dem.* in aliqua re, ἔν τινι, *Iſocr.* ἐπί τινι, *Dem.* γίγνομαι ἔν τινι, *Iſocr.* in magna paupertate, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, *Xen.*

Verſura, ἡ στροφὴ, ῆς, *Poll.* pecuniæ, μεταγραφὴ τοῦ δανείου, *Plut.*

Verſus, ὁ στίχος, ου, *Plut.* τὸ μέτρον, ου, *Dem.* & numeri, μέτρα ϗ ῥυθμοὶ, *Iſocr.* aliquot Homeri, ἔπη τινὰ Ὁμήρου, *Dem.* elegiaci,

elegiaci, τὰ ἐλεγεῖα, *id.* Iambici, τὰ Ἰαμβεῖα, ων, *id.*

Verſus, *Præp.* πρὸς, aliquid, τινὸς, *Xen.*

Verſute, πανούργως, *Poll.*

Verſutia, ἡ πανουργία, ας, *Dem.*

Verſutus, a, um, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.*

Vertebra, ὁ σφόνδυλος, ου, LXX.

Vertex, *capitis*, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Xen.* *montis*, ἡ ἀκρωρεία, ας, *Philo.*

Verticillus, ὁ σφόνδυλος, ου, *Plut.*

Vertigo, ὁ ἴλιγγος, ου, *Plut.* ὁ ἴλιγξ, γος, *Diod.* tenebricoſa, ὁ σκοτόδινος, ου, *Hippocr.* ἡ σκοτοδινία, ας, *Plato*, vertigine corripior, ἰλιγγιάω, *Them.* σκοτοδινιάω, *Philo.*

Verto, δινέω, *Ariſtot.* aliquid in omnem partem, στρέφω τι πανταχῆ, *Dem.* in fugam, τρέπω εἰς φυγὴν, *id.* aliquid in aliam linguam, μεταγράφω τι, *Thuc.* omnia ſurſum deorſum, ἄνω ϗ κάτω ποιέομαι πάντα, *Dem.* neſcio, quo me vertam, ἀπορῶ, ποῖ τραποίμην, *Xen.* bene vertat tibi, εὖ σοι γένοιτο, *Athen.*

Veru, ὁ ὀβελὸς, οῦ, *Herodot.*

Vervactum, τὸ νέωμα, ατος, *Greg.*

Veruculum, ὁ ὀβελίσκος, ου, *Xen.*

Vervex, ὁ κριὸς τομίας, ſ. ἐκτετμημένος.

Verum, ἀλλὰ, *Dem.* Conf. *Sed.*

Verus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀληθὴς, έος, *Dem.* ἀληθινὸς, ὴ, ὸν, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀψευδὴς, έος, *id.* vera & æqua, τὰ ἀληθῆ ϗ δίκαια, *Dem.* & convenientia, ϗ καθήκοντα, *id.* verum dicere, ἀλήθειαν λέγειν, *Dem.* τἀληθῆ εἰπεῖν, *id.* χρῆσθαι ταῖς ἀληθείαις περί τινος, *id.* Conf. *Veritas.*

Veſania, ἡ ἀβελτηρία, ας, *Dem.*

Veſanus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀβέλτερος, ου, *Dem.*

Veſcor, ἐσθίω, *Xen.* formicæ veſcuntur ſeminibus, σπέρματά ἐστι δεῖπνον μυρμήκων, *Ælian.* Conf. *Edo.*

Veſica, ἡ κύστις, εως, *Gal.*

Veſicula, τὸ κυστίδιον, ου, ἡ κύστιγξ, γος, *Hippocr.*

Veſpa, ὁ σφὴξ, κὸς, *Ariſtot.* veſparum ſedes, ὁ σφηκὼν, ῶνος, *id.* examen, ἡ σφηκία, ας, *Plut.*

Veſpera, ἡ ἑσπέρα, ας, *Dem.* ἡ ὀψία, ας, *N. T.* ubi veſpera advenit, ἑσπέρας καταλαβούσης, *Herodian.* advenerat, ἑσπέρα ἦν, *Dem.*

Veſperaſcit, ὀψίζει, ἑσπέρα γίνεται, *Xen.*

Veſpere, ſ. Veſperi, δείλης, LXX. πρὸς ἑσπέραν, *Plato*, ἑσπέρας οὔσης, *Dem.* ἑσπέρας γινομένης, *Xen.* ὀψὲ τῆς ἡμέρας, *id.*

Veſpertilio, ἡ νυκτερὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Veſpertinus, a, um, ἑσπερινὸς, ὴ, ὸν, δειλινὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Veſperugo, ὁ ἕσπερος, ου, *Ariſtot.*

Veſpillo, ὁ ἐνταφιαστὴς, οῦ, LXX.

Veſter, a, um, ὑμέτερος, έρα, ερον, civis, πολίτης, *Dem.* pater, πατὴρ ὑμῶν, *N.T.*

Veſtiarium, τὸ ἱματιοφυλάκιον, ου.

Veſtiarius, ὁ ἱματιοκάπηλος, ου, *Lucian.*

Veſtibulum, τὸ πρόθυρον, ου, LXX. τὸ προπύλαιον, ου, *Plat.* τὸ πρόπυλον, ου, *Herodian.*

Veſtigator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, *Poll.*

Veſtigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, *Xen.* ἡ ἰχνεία, ας, *id.*

Veſtigium, τὸ ἴχνος, εος, *Gal.* τὸ ἴχνιον, ου, *Xen.* pedis, τὸ βῆμα, ατος, *N. T.* veſtigiis conſequor, ἰχνάομαι, *Plut.* inſiſto, ἰχνεύω, *Xen.* alicujus, κατὰ πόδας ἕπομαί τινι, *Naz.* κατ' ἴχνος βαίνω τινὸς, *Chryſ.* e veſtigio, παραχρῆμα, *Dem.*

Veſtimentum, idem quod *Veſtis.*

Veſtio, ἀμφιάζω, *Macar.* ἱματίζω, *N. T.*

Veſtis ſ. Veſtitus, ἡ ἐσθὴς, ῆτος, *Demoſth.* τὸ ἱμάτιον, ου, *idem*, τὸ θοιμάτιον, ου, *idem*, τὸ ἀμφίεσμα, ατος, *Lucian.* τὸ ἔσθημα, ατος, *Ælian.* fluxa, ἐσθὴς παρηωρημένη, *Herodian.* ruſtica, στολὴ ἀγροιῶτις, *Philo*, lacera, ἱμάτιον ἐντετριμμένον, *Chryſ.* τριβώνιον φαῦλον, *Dion. Chryſ.* veſtem comparo ad diem feſtum, παρασκευάζω ἐσθῆτα εἰς ἑορτὴν, *Dem.* facere, ποιεῖν ἱμάτιον, *id.* exuere, ἐκδύειν θοἰμάτιον, *id.* corrumpo, διαφθείρω ἱμάτιον, *id.* dilacero, καταῤῥήγνυμι ἱμάτιον, *id.* veſte ejuſmodi uti, τῷ τοιῷδε ἐσθήματι χρῆσθαι, *Æl.* veſtibus ſplendidis ſuperbire, θρύπτεσθαι ἐσθῆτι πολυτελεῖ, *idem.*

Veſtras, ὑμεδαπὸς, οῦ, *Suid.*

Veteramenta, τὰ καττύματα, ων, *Lucian.*

Veteranus, a, um, παλαιὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* miles, ὁ ἀπεστρατευμένος, ου, *Plut.*

Veteraſco, παλαιόομαι, *Gal.*

Veterator, ὁ πανοῦργος, ου, *Dem.*

Veteratorie, πανούργως, *Poll.*

Veteratorius, a, um, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, *Ariſtot.*

Veternoſus, a, um, ληθαργικὸς, ὴ, όν.

Veternus, ἡ ληθαργία, ας, ἡ καταφορὰ ἰσχυρὰ, *Dioſc.*

Veto, κωλύω, *Xen.* Conf. *Prohibeo.*

Vetula, ἡ πρεσβῦτις, ιδος, *Lucian.* ἡ γυνὴ γραῦς, *Dem.* πρεσβυτέρα ἄνθρωπος, *idem*, τὸ γραΐδιον, *id.*

Vetulus, a, um, παλαιὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* Conf. *Antiquus.*

Vetulus, i, τὸ γερόντιον, ου, *Lucian.* Conf. *Senex.*

Vetus, παλαιὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* Conf. *Antiquus.*

Vetuſtas, ἡ παλαιότης, ητος, *Eurip.* ἡ ἀρχαιότης, ητος, *Pauſ.*

Vetuſte, παλαιῶς.

Vetuſtus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον, *Xen.* Conf. *Antiquus.*

Vexatio, ἡ ἐπήρεια, *Dem.*

Vexator, ὁ κακωτὴς, οῦ, *Philo.*

Vexillarius ſ. Vexillifer, ὁ σημαιοφόρος, ου, *Poll.*

Vexillum, τὸ σημεῖον, ου, *Thuc.* ἡ σημαία, ας, *Plut.*

Vexo, ἐπηρεάζω, *Plut.* σκύλλω, *N. T.*

Via, ἡ ὁδὸς, οῦ, *Demoſth.* urbis, ἡ ἀγυιὰ, ᾶς, *Max. Tyr.* publica, ὁδὸς δημοσία, regia, ἡ ἁμαξιτὸς, οῦ, *Xen.* anguſtior & altior, ὁδὸς στενοτέρα ϗ μετεωροτέρα, *Demoſth.* recta, ὀρθὴ, *id.* tuta, ἀσφαλὴς, *id.* viam reficio, ὁδὸν ἐπισκευάζω, *Demoſth.* monſtro alicui, δείκνυμί τινι, *id.* patefacere alicui, ποιεῖν ὁδὸν εἶναί τινι, *idem*, ire eadem, βαδίζειν τὴν αὐτὴν, *idem*, ingredi aliquam, πορεύεσθαί τινα, *id.* declinare rectam, ἐξιστάναι τῆς ὀρθῆς ϗ δικαίας ὁδοῦ, *id.*

Vialis, e, ὁδιαῖος, αία, αῖον.

Viaticor, ἐφοδιάζομαι, *Baſ.*

Viaticum, τὸ ἐφόδιον, ου, *Dem.* do, ἐφοδιάζω, *Herodot.*

Viator, ὁ ὁδοιπόρος, ου, *Lucian.*

Viatorius, a, um, ὁδοιπορικὸς, ὴ, ὸν, *Herodot.*

Vibex, ὁ αἱμάλωψ, ωπος, *Gal.*

Vibratio, ἡ ἀνάπαλσις, εως, *Ariſtot.*

Vibriſſæ, αἱ τρίχες ῥινός.

Vibro, ἀναπάλλω, *Ariſtot.*

Viburnum, ἡ βρυωνία μέλαινα.

Vicanus, ὁ κωμήτης, ου, *Dion. Hal.*

Vicarius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἀντ' ἄλλου τεταγμένος.

Vicatim, κωμηδὸν, *Diod. Sic.* κατὰ κώμας, *Plut.*

Viceſimus, a, um, εἰκοστὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Vicia, ἡ βικία, ας, *Geop.*

Vicies, εἰκοσάκις.

Vicinia ſ. Vicinitas, ἡ γειτονία, ας, *Ariſtot.* ἡ γειτνίασις, εως, *Plut.* in vicinia, ἐν γειτόνων, *Lucian.*

Vicinus, a, um, ὁ ϗ ἡ γείτων, ονος, *Plut.* γειτνιακὸς, ὴ, ὸν, *Joſeph.* ὁ ϗ ἡ πρόσοικος, ου, *Plut.* ſum, γειτονέω, *Plato*, γειτνιάω, *Herodot.* ſum morti, Χάρων ἐδάκε με, *Lucian.*

Vicis, alicujus, ἀντί τινος, *Xen.* vicem alicujus doleo, ἄχθομαι ἐπί τινος, *Lucian.* alicujus rei præſto, παρέχω τάξιν τινὸς, *Dioſc.* vice verſa, ἐκ περιτροπῆς, *Philo*, κατὰ διαδοχὴν, *Plat.*

Viciſſim, ἀμοιβαίως, *Bud.* κατὰ διαδοχὴν, *Plato*, ἐκ περιτροπῆς, *Philo.*

Viciſſitudo, ἡ ἐξάμειψις, εως, *Plato*, ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ περιτροπὴ, ῆς, *Philo.*

Victima, τὸ σφάγιον, ου, *Dem.* τὸ θῦμα, ατος, *id.* τὸ ἱερεῖον, ου, *id.* offero victimam, προσάγω θυσίαν, *Lucian.* me ipſum pro aliquo, δίδωμι σφάγιον ἐμαυτὸν ὑπέρ τινος, *Dem.* ſacrifico victimam, θύω ἱερεῖον, *id.* proſterno victimas, καταβάλλω ἱερεῖα, *id.*

Victimarius, ὁ σφαγεὺς, έως, *Xen.* ὁ θύτης, ου, *Herodian.*

Victito, σιτέομαι, aliqua re, τινὸς, *Ariſtot.*

Victor, ὁ νικῶν, ῶντος, *Dem.* ὁ νενικηκὼς, ότος, *id.* ὁ κρατήσας, αντος, *id.*

Victoria, ἡ νίκη, ης, honeſta & conveniens, καλὴ ϗ προσήκουσα, *Demoſth.* injuſte parta, παρὰ τὸ δίκαιον γιγομένη, *idem*, victoriam obtineo ſ. reporto, νίκην λαμβάνω, *id.* νίκην αἴρομαι, *Dion. Hal.* victoria recte uti, κατὰ τρόπον διοικεῖν τὴν νίκην, *Demoſth.* victoriæ præmium, νικητήριον, ου, *Xenoph.* νικητήριον ἆθλον, *Plato.*

Victorioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ καλλίνικος, ου, *Plut.*

Victrix, ἡ νικήτρια, ας, ἡ νικήσασα, ης.

Victus, us, ὁ βίος, ου, *Demoſth.* ἡ σίτησις, εως, *id.* ἀφ' ὧν ζῇ τις, *id.* victum paro alicui, βίον εὑρίσκω τινὶ, *Demoſth.* colligo ex aliqua re, συλλέγω ἔκ τινος, *id.* quæro, ἐργάζομαι τὰ ἐπιτήδεια, *id.* paro ex aliqua re, πορίζομαι βίον ἔκ τινος, *id.* ſufficientem ſuppedito alicui, βίον ἱκανὸν παρέχω τινὶ, *id.* δίδωμι σίτησίν τινι, *id.* dimetiri alicui, μετρεῖν τὸν σῖτον τινὶ, *id.* fraudare aliquem victu, ἀφαιρεῖσθαί τινα, ἀφ' ὧν ἔζη, *Dem.*

Viculus, τὸ κωμίδιον, ου, τὸ κώμιον, ου, *Plut.*

Vicus, ἡ κώμη, ης, *Thuc.*

Videlicet, δηλαδὴ, *Dem.*

Video, aliquid præſens, ὁράω τι παρὸν, *Dem.* & circumſpicio, σκοπέω τι ϗ ὁράω, *id.* aliquem, βλέπω εἴς τινα, *Dem.* πρός τινα, *Iſocr.* imaginem alicujus, θεάομαι εἰκόνα τινὸς, *Ariſtot.* Conf. *Intueor*, *Specto.*

Videor, δοκέω, *Dem.* καταφαίνομαι, *Dion. Hal.* videtur mihi, φαίνεταί μοι, *id.* δοκεῖ μοι, *Dem.*

Vidua, ἡ χήρα, ας, *Plut.* ſum, χηρεύω, *Demoſth.*

Viduatio, ἡ χήρωσις, εως.

Viduitas, ἡ χηροσύνη, ης, ἡ χηρεία, ας, *Thuc.*

Viduo, χηρόω.

Viduus, ὁ χῆρος, ου, *Epiphan.* ſum, χηρεύω, *Dem.* καταχηρεύω, *id.*

Vieo, λογίζω, *Poll.*

Vietor, ὁ λυγιστὴς, οῦ.

Vietus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπέρακμος, ου, *Chryſ.*

Vigeo, ἀκμάζω, opibus, τῷ πλούτῳ, *Herodian.* i. e ſanus ſum, εὐσθενέω, *Dem.*

Vigeſco, ἐπακμάζω.

Vigeſimus, idem quod *Viceſimus.*

Vigil, ὁ ϗ ἡ ἄϋπνος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἄγρυπνος, ου, *id.*
Vigil, *Subſt.* ὁ φρουρὸς, οῦ, *Thuc.* ὁ ἐγρήγορος, ου, LXX.
Vigilanter, ἀγρύπνως, ἐγρηγορήτως, *Baſ.*
Vigilantia, ἡ ἀγρυπνία, ας, *Xen.*
Vigilia, ἡ ἐγρήγορσις, εως, *Ariſtot.*
Vigilo, ἐγρηγορέω, *Ariſtot.* ἀγρυπνέω, LXX.
Viginti, οἱ, αἱ, τὰ εἴκοσι.
Vigor, ἡ ἀκμὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Vileſco, φαυλίζομαι.
Vilipendo, φαυλίζω, *Xenoph.* Conf. *Contemno.*
Vilis, e, φαῦλος, η, ον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὐτελὴς, έος, *id.* pretii, ὁ ϗ ἡ εὔωνος, ου, *id.*
Vilitas, ἡ φαυλότης, ητος, *Xen.* mercium, ἡ εὐωνία, ας, *Poll.*
Villa, ἡ κώμη, ης, *Dem.* ἡ αὐλὴ, ῆς, *Dion. Hal.* τὸ χωρίον, ου, *Dem.* ἡ ἔπαυλις, εως, *Plut.* τὸ ἐπαύλιον, ου, *id.*
Villaris, e, ἐπαυλικὸς, ὴ, όν.
Villica, ἡ ἀγρονόμος, ου.
Villicus, ὁ ἀγρονόμος, ου.
Villoſus, a, um, λάχνος, η, ον, *Suid.*
Villum, τὸ οἰνάριον, ου, ὁ οἰνίσκος, ου, *Athen.*
Villus, ἡ λάχνη, ης, ὁ πόκος, ου, *Theophr.*
Vimen, ἡ λύγος, ου, *Euſt.* ἡ οἰσύα, ας, *id.*
Viminalis, e, ſ. Vimineus, a, um, οἰσΰϊνος, ίνη, ινον, *Luc.* λύγινος, ίνη, ινον, *id.*
Vinaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ οἰνώδης, εος, *Plut.*
Vinago, ἡ οἰνὰς, άδος, *Ariſtot.*
Vinalia, τὰ πιθοίγια, ων.
Vinarius, a, um, οἰνηρὸς, ὰ, ὸν, vas, ἀγγεῖον, *Athen.* cella, ὁ οἰνὼν, ῶνος, *Xen.* taberna, οἰνοπώλιον, ου.
Vinarius, i, ὁ οἰνοπώλης, ου.
Vincibilis, e, νικητὸς, ὴ, όν.
Vincio, δέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* δεσμέω τινὰ, *N. T.* catenis, ἁλύσεσι, *ibid.* περιβάλλω τινὰ, *Plut.*
Vinco, νικάω, copias univerſas, δύναμιν πᾶσαν, *Dem.* palam aliquem, ἐκ φανεροῦ κρατέω τινὸς, *id.* virtute, non fortuna, νικάω δι' ἀρετὴν, οὐ διὰ τύχην, *id.* facile aliquos terra marique, κρατέω τινῶν ῥαδίως κατὰ γῆν ϗ κατὰ θάλασσαν, *id.* hoſtes, ἐπικρατέω τῶν ἐχθρῶν, *Iſocr.* prælio equeſtri, ἱπποκρατέω, *Dem.* aliquem prælio navali, καταναυμαχήσας ταπεινὸν ποιέω τινὰ, *Iſocr.* & ſupero aliquos, κρατέω ϗ περιγίγνομαί τινων, *Dem.* verbis, κρατέω ϗ περίειμι λόγῳ, *id.*
Vinctura, ſ. Vinctus, us, ὁ δεσμὸς, οῦ, *Plut.*
Vinculum, ὁ δεσμὸς, οῦ, *Plut.* in vincula conjicio aliquem, δέω τινὰ, *Dem.* παραδίδωμί τινα εἰς δεσμωτήριον, ου, *id.* ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον, *id.* minari, προλέγειν δεσμὸν, *Dem.* vinculorum reum eſſe, ἔνοχον δεσμοῦ γίγνεσθαι, *id.* damnari vinculis, προτιμᾶσθαι τινι δεσμοῦ, *id.* Conf. *Carcer.*
Vindemia, ὁ τρυγητὸς, οῦ, *Plut.*
Vindemiator, ὁ τρυγητὴς, οῦ.
Vindemio, τρυγάω, fructus autumnales, τὴν ἀμπελίνην ὀπώραν, *Plut.*
Vindex, ὁ ἔκδικος, ου, *Lucian.* ὁ τιμωρὸς, οῦ, *Philo.*
Vindicatio, ἡ ἐκδικία, ας, *Chryſ.* ἡ ἐκδίκησις, εως, LXX.
Vindiciæ, ἡ ἀντιποίησις, εως, *Dion. Hal.*
Vindico, τιμωρέω, *Dem.* aliquem, ἀμύνομαί τινα, *Plat.* πρός τινος, *Plut.* aliquem ab aliqua re, ἀπαλλάττω τινά τινος, *Iſocr.*
Vindicta, ἡ ἐκδίκησις, εως, LXX.
Vinea, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος, LXX. γῆ ἀμπελόφυτος, ου, *Dion. Hal.*
Vinealis, e, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*
Vinetum, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος, LXX.
Vinitor, ὁ ἀμπελουργὸς, οῦ, *Poll.*

Vinolentia, ἡ μέθη, ης, *Dem*
Vinolentus, a, um, ὁ ϗ ἡ πάροινος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ φίλοινος, ου, *id.*
Vinoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ οἰνώδης, εος, *Plut.*
Vinum, ὁ οἶνος, ου, *Dem.* copia vini, οἴνου πλῆθος, *id.*
Viola, τὸ ἴον, ου, *Ariſtot.*
Violabilis, e, βιαστὸς, ὴ, όν.
Violaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, εος, *Dioſc.*
Violarium, ἡ ἰωνιὰ, ᾶς, *Theophr.*
Violatio, ὁ βιασμὸς, οῦ, *Dem.*
Violator, ὁ βιαστὴς, οῦ, *Naz.*
Violens ſ. Violentus, a, um, βίαιος, αία, αιον, *Plut.*
Violenter, βιαίως, & inſolenter debacchari in aliquem, ϗ ἀσελγῶς χρῆσθαί τινι, *Demoſth.*
Violentia, ἡ βία, & importunitas alicujus, ϗ φιλοπραγμοσύνη τινὸς, *Dem.*
Violentus, a, um, vide *Violens.*
Violo, βιάζομαι, & injuria adficio aliquem, ϗ ὑβρίζω τινὰ, *Dem.* aliquem, πλημμελέω εἴς τινα, *Iſocr.* pacta, παραβαίνω τὰς ὁμολογίας, *Dem.* λύω τὰς συνθήκας, *Iſocr.* pacem, εἰρήνην, *Dem.* fidem mutuo datam, παραβαίνω τὰς κοινὰς πίστεις, *id.*
Vipera, *mas,* ὁ ἔχις, εως, *Plat. femina,* ἡ ἔχιδνα, ης, *Gal.*
Vipereus, a, um, ſ. Viperinus, a, um, ἐχιδναῖος, αία, αῖον.
Viperula, τὸ ἐχίδνιον, ου, τὸ ἐχείδιον, ου, *Suid.*
Vir, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, bonus, fortis, ἀγαθὸς, *Dem.* optimus, ἄριστος, *id.* bonus & honeſtus, καλὸς κἀγαθὸς, *id.* probatus, τέλειος, *id.* præſtans, σπουδαῖος, prudens, νοῦν ἔχων, *id.* admirabilis, θαυμαστὸς, *id.* fio, γίγνομαι, *Dem.* συντελέω εἰς ἄνδρα, *Iſocr.* habeor, δοκιμάζομαι ἀνὴρ εἶναι, *Dem.*
Virago, ἡ ἀνδρὶς, ίδος, *Symm.*
Vireo, θάλλω, *Xen.*
Virga, ἡ ῥάβδος, ου, *Xen.*
Virgeus, a, um, ῥάβδινος, ίνη, ινον.
Virginalis, e, παρθενικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*
Virgineus, a, um, παρθένειος, εία, ειον, *Eurip.* ornatus, ἡ κοροκοσμία, ας, *Cl. Al.*
Virginitas, ἡ παρθενία, ας, *Lucian.*
Virgo, ἡ παρθένος, ου, *Xen.*
Virgula, ὁ ῥαβδίσκος, ου, τὸ ῥαβδίον, ου.
Virgultum, τὸ θραύστανον, ου, *Phav.*
Virguncula, τὸ παρθενισκάριον, ου.
Viridarium, ἡ ἀλωὰ, ᾶς.
Viridis, e, χλωρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.*
Viriditas, ἡ χλωρότης, ητος, *Plut.*
Virido, χλωραίνω, *Soph.*
Virilia, τὰ αἰδοῖα, ων.
Virilis, e, ἀνδρικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνδρώδης, εος, *Iſocr.* ἀνδρεῖος, α, ον, *Xen.*
Viriliter, ἀνδρείως, *Xen.*
Viritim, κατ' ἄνδρα, *Dem.*
Viroſus, a, um, idem quod *Venenoſus.*
Virtus, ἡ ἀρετὴ, ῆς, maximis laudibus digna, μεγίστων ἐπαίνων ἀξία, *Dem.* excellens, mirifica, πολλὴ, *id.* perfecta, παντελὴς, *id.* integerrima & firmiſſima, γνησιωτάτη ϗ βεβαιοτάτη, *id.* & bonitas, ϗ καλοκἀγαθία, ας, *Dem.* virtutem amare nimis, ἀρετὴν ἀγαπᾶν λίαν, *Dem.* appetere, ὀρέγεσθαι καλοκἀγαθίας, *id.* majorum imitari, τῶν προγόνων μιμεῖσθαι, *id.* exerceo, ἀσκέω, *Iſocr.* oſtendere alicui, ἐνδεικνύειν τινὶ, *Dem.* virtute præſtare omnibus, ἀρετῇ διαφέρειν ἁπάντων, *id.* majorum gloriari, σεμνύνεσθαι ἐπ' ἀρετῇ τῶν προγόνων, *Dem.*
Virulentus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, εος.
Virus, ὁ ἰὸς, οῦ, *Plut.*
Vis, ἡ δύναμις, εως, *Dem.* τὸ κράτος, εος, *id.* plur. *Vires,* ἡ ἰσχὺς, ύος, *id.* vim infero ſ. facio, βιάζομαι, *Plato,* habeo maximam, δύναμιν μεγίστην ἔχω, *Iſocr.* adipiſcor, κτάομαι, *id.* ἰσχύω, *Antiph.* vi occupo urbem, κατὰ κράτος πόλιν αἱρέω, *Iſocr.*
Viſceratio, ἡ κρεονομία, ας.
Viſcidus, a, um, ſ. viſcoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰξώδης, εος.
Viſcum, ὁ ἰξὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ἰξία, ας, *Theophr.* viſco aves capto, ἰξεύω, captans vir, ὁ ἰξευτὴς, οῦ, femina, ἡ ἰξεύτρια, ας, *Plut.*
Viſcus, τὸ σπλάγχνον, ου, *N. T.*
Viſibilis, e, ὁρατὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* θεατὸς, ὴ, ὸν, *id.*
Viſio, ἡ ὅρασις, εως, *Plut.*
Viſito, ἐπισκέπτομαι, aliquem, τινὰ, *Herodian.*
Viſo, ἐπισκοπέω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.*
Viſus, us, ἡ ὄψις, εως, *Dem.*
Vita, ὁ βίος, ου, *Dem.* ἡ ζωὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ βιοτὴ, ῆς, *Xen.* univerſa βίος πᾶς, *Dem.* honoratior, ἐντιμότερος, *id.* illuſtriſſima, λαμπρότατος, *id.* moderata & temperans, σώφρων ϗ μέτριος, *id.* tranquilla & quieta, ἡσύχιος ϗ ἀπράγμων, *id.* calamitoſa, δυστυχὴς, *id.* privata, ἴδιος, *id.* ante acta, βεβιωμένος, *id.* præſens, παρὼν, *id.* reliqua, λοιπὸς, *id.* vitam aliquam eligere, βίον τινὰ αἱρεῖσθαι, *Dem.* inſtituere aliquo modo, οἰκονομεῖν πῶς, *Iſocr.* vivere ſ. degere aliquam, βιοῦν τινα, *Dem.* ζῆν τινα, *id.* traducere in plurimis commodis, διάγειν μετὰ πλείστων ἀγαθῶν, *id.* exigere non ignaviter, διατελεῖν οὐ ῥαθυμοῦντα, *id.* conterere in aliqua re, διατρίβειν πρός τινι, *id.* conſervare, σώζειν, *id.* commutare cum morte, μεταλλάττειν, *Iſocr.* finire, τελευτᾶν, *id.* τὴν τελευτὴν τοῦ βίου ποιεῖσθαι, *Demoſth.* ſub finem vitæ, περὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου, *Æl.*
Vitalis, e, ὁ ϗ ἡ ζώσιμος, ου, *Al. Aphr.* ζωτικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* βιωτὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*
Vitatio, ἡ εὐλάβεια, ας.
Vitellus, ἡ λέκιθος, ου, *Ariſtot.*
Viteus, a, um, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*
Viticula, τὸ ἀμπέλιον, ου, *Ariſtoph.*
Vitiligo, ὁ ἀλφὸς, οῦ, *Dioſc.*
Vitilitigator, ὁ συκοφάντης, ου, *Dem.*
Vitilitigo, συκοφαντέω, *Dem.*
Vitio, καταισχύνω, feminam, γυναῖκα, *Lyſ.*
Vitioſe, κακῶς, *Dem.* πονηρῶς, *Iſocr.*
Vitioſitas, ἡ κακία, ας, *Dem.*
Vitioſus, a, um, φαῦλος, η, ον, *Dem.* κακὸς, ὴ, ὸν, *id.*
Vitis, ἡ ἄμπελος, ου, *Ariſtot.*
Vitiſator, ὁ ἀμπελοφύτωρ, ορος.
Vitium, ἡ κακία, ας, *Demoſth.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Iſocr.* vitio verto, ψόγον ἡγέομαι, *id.*
Vito, εὐλαβέομαι, ſodalitium, τὴν συνουσίαν, *Iſocr.* aliquid, διαφεύγω τι, *id.* Conf. *Fugio.*
Vitreus, a, um, ὑαλοῦς, ῆ, οῦν, *Lucian.* ὑάλινος, ίνη, ινον, *N. T.*
Vitricus, ὁ ἐπιπάτωρ, ορος, *Poll.*
Vitrum, ἡ ὕαλος, ου, *Lucian.* ἡ ὕελος, ου, *Diod. Sic.*
Vitta, ἡ ταινία, ας, *Plat.* τὸ ἀνέθμιον, ου, LXX.
Vitula, ἡ μόσχος, ου, *N. T.* ἡ δάμαλις, εως, *Lucian.*
Vitulinus, a, um, ὁ ϗ ἡ μόσχειος, ου, *Xenoph.*
Vitulor, εὐφραίνομαι.
Vitulus, ὁ μόσχος, ου, LXX. τὸ μοσχάριον, ου, *iid.*
Vituperabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπίψογος, ου, *Diod. Sic.* ὁ ϗ ἡ ἐπονείδιστος, ου, *Dem.*
Vituperatio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ ἐπιτίμησις, εως, *id.*

Vituperator, ὁ ἐπιπλήττων, οντος, *Isocr.* ὁ ψέκτης, ȣ, *Plat.*

Vituperium, ὁ ψόγος, ȣ, *Plut.*

Vitupero, ψέγω, aliquem, τινὰ, *Plat.* διαψέγω τινὰ, *Plut.* ἐπιτιμάω τινὶ, *Dem.* μέμφομαί τινι, *id.*

Vivacitas, ἡ μακροβιότης, ητος, *Aristot.*

Vivarium, τὸ ζωοτροφεῖον, ȣ.

Vivax, ὁ ϗ ἡ μακρόβιος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ εὔζωος, ȣ, *Theophr.*

Viverra, ἡ ἰκτὶς, ίδος, *Aristot.*

Vividus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμβιος, ȣ, *Theophr.*

Vivifico, ζωοποιέω.

Vivo, βιόω, longo tempore, πολὺν χρόνον, *Dem.* beate, εὐδαιμόνως τ̃ βίον διάγω, *Isocr.* felicius, εὐτυχέστερον βίον βιόω, *id.* ſecure, ζάω ἀσφαλῶς, *id.* tranquille, ζάω ῥαθύμως, *id.* ſimpliciter & ut natura fert, ζάω ἁπλῶς ϗ ὡς πέφυκα, *Dem.* frugaliter, μετρίως, *id.* modeſte, κοσμίως, *id.* quovis modo, ὁπωσοῦν, *id.* militari modo, στρατιωτικῶς τ̃ βίον, *id.* belluarum more, θηριωδῶς, *id.*

Vivus, a, um, ζῶν, ζῶσα, ζῶν, *Dem.* & adhuc vigens, ϗ νῦν ὢν, *id.* ζωὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Vix, μόγις, *Isocr.* ſervi ferunt, μόλις ἂν οἱ δοῦλοι καρτερήσειαν, *id.*

Ulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως, *Hippocr.*

Ulcero, ἑλκόω, *Xen.*

Ulceroſus, ὁ ϗ ἡ ἑλκώδης, εος, ἡλκωμένος, ένη, ένον, *N. T.*

Ulciſcor, ἐκδικέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, *N. T.* aliquem præclare, ἀμύνομαί τινα καλῶς, *Isocr.*

Ulcus, τὸ ἕλκος, εος, *Plat.*

Ulciſculum, τὸ ἑλκύδιον, ȣ, *Plut.*

Uliginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰκματώδης, εος.

Uligo, ἡ ἰκμασία, ας, *Heſych.*

Ullus, a, um, ὁ, ἡ τις, τό τι.

Ulmarium, ὁ πτελεὼν, ῶνος.

Ulmeus, a, um, ὁ ϗ ἡ πτελεώδης, εος, *Heſych.*

Ulmus, ἡ πτελέα, ας, *Dioſc.*

Ulna, ἡ ἀγκάλη, ης, *N. T.* ἡ ἀγκαλὶς, ίδος, LXX. ulnis amplector, ἀγκαλίζομαι, ulnis geſto, ἐν ἀγκάλαις περιφέρω τινὰ, *Xen.* qui adhuc geſtatur, ὁ ϗ ἡ ὑπαγκαλος ἔτι, *Dion. Hal.* i. e. menſura, ἡ ὠλένη, ης, *Poll.*

Ulterior, us, περαῖος, αία, αῖον, *Strabo,* ὁ, ἡ, τὸ πέραν, *Thuc.*

Ulterius, περαιτέρω, progredi, προελθεῖν, *Isocr.*

Ultimo, ἐσχάτως, *Plut.*

Ultimus, a, um, ἔσχατος, η, ον, *Plat.* ὕστατος, άτη, ατον, *id.* τελευταῖος, αία, αῖον, *id.*

Ultio, ἡ ἐκδίκησις, εως, *N. T.*

Ultor, ὁ ἐκδικητὴς, ȣ̃, *Greg.*

Ultra, πέρα, nihil requirere, μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν, *Plato,* modum, πέρα τȣ̃ μέτρȣ, *Dem.* ultra Indos, πέραν Ἰνδῶν, *Ariſtot.* ſexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς, *Plut.* quam par eſt, μᾶλλον τȣ̃ δέοντος, *Dem.* quam meremur, ὑπὲρ τ̃ ἀξίαν, *Isocr.*

Ultro, ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσίᾳ, *id.* ἑκοντὶ, *id.*

Ultroneus, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.* ἑκὼν, όντος, *id.*

Ulva, φῦκος λιμναῖον.

Ulula, ὁ αἰγωλιὸς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Ululatus, us, ἡ ὀλολυγὴ, ῆς, *Dion. Hal.*

Ululo, ὀλολύζω, LXX. ἀνολολύζω, *Philo.*

Umbella, τὸ σκιάδιον, ȣ, *Poll.* ἡ σκιαδίσκη, ης, *Athen.* τὸ ἐφεστρίδιον, ȣ, *Lucian.*

Umbilicalis ſ. Umbilicaris, e, ὁ ϗ ἡ ὀμφαλώδης, εος, *Ariſtot.*

Umbilicatus, a, um, ὀμφαλωτὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Umbilicus, ὁ ὀμφαλὸς, ȣ̃, *Plato.*

Umbo, τὸ ὀμφάλιον, ȣ, *Suid.*

Umbra, ἡ σκιὰ, ᾶς, *Dem.*

Umbraculum, ἡ σκιὰς, άδος, *Plut.*

Umbraticus, a, um, Umbratilis, e, Umbroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ σκιώδης, εος, *Plut.* σκιερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* σκιαρὸς, ὰ, ὸν, *Plato,* umbratilem vitam dego, σκιατροφέομαι, *Plat.*

Umbro, σκιάζω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Umbroſus, a, um, vide *Umbraticus.*

Una, ἅμα, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* ὁμοῦ τινος, *Xen.*

Unanimis, ὁ ϗ ἡ ὁμόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ὁμογνώμων, ονος, *Xen.*

Unanimitas, ἡ ὁμοθυμία, ας, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.*

Unanimiter, ὁμοθυμαδὸν, *Xen.*

Uncia, τὸ δωδεκατημόριον, ȣ, *Plut.* ἡ οὐγκία, ας.

Uncialis, e, οὐγκιαῖος, αία, αῖον.

Unciatim, κατ' οὐγκίας.

Uncinulus, τὸ ἀγκιστρίδιον, ȣ.

Uncinus, ὁ σφιγκτὴρ, ῆρος, *Aquila.*

Unctio, ἡ χρίσις, εως, *Suid.* τὸ ἄλειμμα, ατος, *Diod. Sic.* ἡ ἄλειψις, εως, *Plut.*

Unctor, ὁ ἀλείπτης, ȣ, *Plut.*

Unctorius, a, um, ἀλειμματικὸς, ἡ, όν.

Unctura, idem quod *Unctio.*

Uncus, τὸ ὄγκινον, ȣ, τὸ ἄγκιστρον, ȣ.

Unda, τὸ κῦμα, ατος, *Lucian.*

Undabundus, a, um, ὁ ϗ ἡ κυματώδης, εος, *Ariſtot.* undabundum reddo, κυματόω, *Lucian.* mare, κυματίζω τ̃ θάλασσαν.

Unde, ὅθεν, inde ordiuntur, unde potiſſimum iſta confici queant, ἐντεῦθεν ποιοῦνται τ̃ ἀρχὴν, ὅθεν ἂν μάλιστα συστῆσαι ταῦτα δυνηθεῖεν, *Dem.* in hoc ſunt intenti, unde vitam poſſunt ſuſtentare, τοῦτο σκοποῦσιν, ὁπόθεν, -- *id.* unde igitur iſtis commeatus ſuppeditabitur? πόθεν δὴ τούτοις ἡ τροφὴ γεννήσεται; *Dem.* unde, niſi? πόθεν ἄλλοθεν, ἢ; *id.* unde illa fiant, docebo, ἀφ' ὅτου ταῦτα γίνεται, ἐγὼ διδάξω, *id.*

Undecies, ἑνδεκάκις.

Undecim, *οἱ, αἱ,* τὰ ἕνδεκα, *Dem.*

Undecimviri, οἱ ἕνδεκα, *Dem.*

Undecimus, a, um, ἑνδέκατος, άτη, ατον, *Plut.*

Undecumque, ſ. Undelibet, ὅθεν οὖν.

Undeviginti, ἑνὸς δέοντος εἴκοσι, ſ. εἴκοσι, ἑνὸς δέοντος, undetriginta, ἑνὸς δέοντος τριάκοντα, undequadraginta, ἑνὸς δέοντος τεσσαράκοντα, &c. *Viger.* Conf. *Duodeviginti.*

Undevigeſimus, a, um, ἑνὸς δέοντος εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, undetrigeſimus, a, um, ἑνὸς δέοντος τριακοστὸς, ἡ, ὸν, &c.

Undequaque, ſ. Undique, πανταχόθεν, utilia colligere, τὰ χρήσιμα συλλέγειν, *Isocr.* aliquem irretire, κύκλῳ πανταχῇ περιστοιχίζεσθαί τινα, *Dem.*

Undo, κυμαίνω.

Undoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κυματώδης, εος, *Ariſtot.*

Unedo, τὸ μιμαίκυλον, ȣ, *Theophr.*

Ungo, ἀλείφω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Xen.* χρίω τί τινι, *id.*

Unguentarius, i, ὁ μυρεψὸς, ȣ̃, *Athen.*

Unguentarius, a, um, μυρεψικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* μυρηρὸς, ὰ, ὸν, vas, ἄγγος, *Poll.*

Unguentum, τὸ μύρον, ȣ, *Athen.* τὸ χρίσμα, ατος, τὸ χρῖμα, ατος, *Cl. Al.*

Unguiculus, τὸ ὀνύχιον, ȣ.

Unguis, ὁ ὄνυξ, χος, *Gal.* ungues præcido, ὀνυχίζω, *id.* ad unguem teneo, ἀκριβῶς ἐξεπίσταμαι, *Ariſtoph.*

Ungula, ἡ ὁπλὴ, ῆς, *Xen.*

Unice, μοναχῶς, *Ariſtot.*

Unicornis, ὁ μονόκερως, ωτος, *Ariſtot.*

Unicus, a, um, μόνος, η, ον, *Xen.* μοναχὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Unigena, ſ. Unigenitus, ὁ ϗ ἡ μονογενὴς, έος, *Plato.*

Unio, ὁ μαργαρίτης, ȣ, *Æl.* τὸ μαργάρον, ȣ, *Pauſ.*

Unitas, ἡ μονὰς, άδος, *Plut.* ἡ ἑνότης, ητος, *Apoll. Thyan.*

Univerſalis, e, καθολικὸς, ἡ, όν.

Univerſe, ὅλως, *Dem.*

Univerſitas, τὸ πᾶν, παντὸς, ἡ ὁμὰς, άδος, *Theophr.* i. e. Academia, ἡ Ἀκαδημία, ας, *Plut.*

Univerſus, a, um, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *Dem.* ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, *id.* σύμπας, ασα, αν, *id.* in univerſum, σύμπαν, *Isocr.*

Uniuſmodi, ὁ ϗ ἡ μονότροπος, ȣ, *Plut.*

Unoculus, a, um, ὁ ϗ ἡ μονόφθαλμος, ȣ, *Ammon,* ὁ ϗ ἡ ἑτερόφθαλμος, ȣ, *Plut.*

Unquam, ποτὲ, ſi unquam alias, nunc certe, εἴπερ ποτὲ, ϗ νῦν, *Dem.* alias unquam, ἄλλοτε πώποτε, *id.* omnia, quæ unquam ſperavi, ἅπαντα, ὅσα πώποτε ἤλπισα, *id.*

Unus, a, um, εἷς μία, ἕν, *Demoſth.* aut alter, εἷς ἢ δεύτερος, *Plut.* volo unum atque alterum, ἓν ἢ δύο βούλομαι, *Dem.* tria encomia, unum alterum-tertium, τρία ἐγκώμια, ἓν μὲν-δεύτερον δὲ τρίτον δὲ, *Isocr.*

Unuſquiſque, Unuſquilibet, Unuſquivis, πᾶς ἕκαστος, πᾶσα ἑκάστη, πᾶν ἕκαστον, *Ariſtot.* εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἕκαστον, *Isocr.*

Vocabularium, τὸ λεξικὸν, ȣ̃.

Vocabulum, ἡ λέξις, εως, *Lucian.*

Vocalis, e, φωνήεις, εσσα, εν, animal, ζῶον, *Xen.* littera, γράμμα, *Plato,* ὁ ϗ ἡ εὔφωνος, ȣ, *Dem.*

Vocalitas, ἡ εὐφωνία, ας, *Dem. Phal.*

Vocaliter, εὐφώνως, *Poll.*

Vocatio, *ad cœnam, in jus,* ἡ κλῆσις, εως, *Xen. Ariſtoph.*

Vocativus, a, um, κλητικὸς, ἡ, ὸν, caſus, πτῶσις, *Gramm.*

Vocator, ὁ κλήτωρ, ορος, *Lucian.*

Vociferatio, ἡ κραυγὴ, ῆς, *Xen.* ὁ κεκραγμὸς, ȣ̃, *Plut.*

Vociferor, κράζομαι, *Xen.* κραυγάζω, *N. T.* βοάω, *Demoſth.* & clamito, βοάω ϗ κράζω, *id.*

Vocula, τὸ λεξίδιον, ȣ, i. e. *parva vox,* τὸ φωνίδιον, ȣ.

Vola, τὸ θέναρ, αρος, *Al. Aphr.* τὸ γύαλον, ȣ, *Euſtath.*

Volatilis, e, πετεινὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Volatus, ἡ ποτὴ, ῆς, ἡ πτῆσις, εως.

Volens, ἄσμενος, ένη, ενον, *Isocr.* ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.*

Volenter, ἀσμένως, *Isocr.*

Volo, as, πέτομαι, *Plut.* trans ſ. per mare, πέτομαι κατὰ θαλάσσης, *Æl.*

Volo, vis, βούλομαι, aliquid vehementer, σφόδρα τι, *Dem.* quod quis vult, ea ſibi fingit, ὃ βούλεται, τοῦθ' ἕκαστος ϗ οἴεται, *id.* non ignarus eſſe alicujus rei, θέλω μὴ ἄπειρος εἶναί τινος, *Isocr.* mori, quam videre aliquid, ἐθέλω ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν τι, *Dem.* bene alicui, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, *Isocr.*

Volſello, τὸ τριχολάβιον, ȣ, *Aët.*

Volubilis, e, ὁ ϗ ἡ εὔστροφος, ȣ, *Plut.*

Volubilitas, ἡ εὐστροφία, ας, *Plut.*

Volucer, ſ. Volucris, e, πετεινὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* i. e. celer, ὠκὺς, εῖα, ύ.

Volucris, i. e. *avis*, ὁ vel ἡ ὄρνις, θος, *Dem.*

Volumen, τὸ ἐνείλημα, ατος, *Joſ.* i. e. liber, τὸ βιβλίον, ου, *Plut.*

Voluntarie, ἑκόντι, *Iſocr.* ἐθελοντὴν, *Herodot.* ἐθελοντηδὸν, *Thuc.* ἐθελοντὶ, *Plut.* ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσίᾳ, *id.*

Voluntarius, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.* ἑκὼν, όντος, *fem.* ἑκοῦσα, ης, *id.*

Voluntas, ἡ βούλησις, εως, *Dem.* τὸ βούλημα, ατος, *N. T.* τὸ θέλημα, ατος, *id.* ἡ θέλησις, εως, *idem*, bona & vita moderata, χρηστὴ προαίρεσις καὶ βίος σώφρων, *Dem.* recta, τὸ εὖ βούλεσθαι, *id.* voluntatem ſuam prodere, ἐνδείκνυσθαι τὸ βούλεσθαι ποιεῖν τι, *Dem.* voluntatem ex re aliqua percipere, λαβεῖν τὸ βούλημά τινος παρά τι, *id.* concedere voluntati alicujus, συγχωρεῖν τῇ βουλήσει τινὸς, *id.* parere voluntati alicujus, πείθεσθαι τοῖς βουλήμασι τινος, *idem*, adverſari voluntati alicujus, ἐναντιοῦσθαι τῷ βουλήματί τινος, *id.*

Volvo, κυλινδέω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Volupe, ἡδὺ, eſt poſſidere divitias, ἐστὶ τὸ ἔχειν χρήματα, *Xen.*

Voluptarie, ἡδονικῶς.

Voluptarius, a, um, ἡδονικὸς, ἡ, ὸν, *Ceb. Theb.*

Voluptas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, & delectatio, καὶ χάρις, *Dem.* καὶ ῥαστώνη, *id.* eximia, ὑπερβάλλουσα, *Iſocr.* brevis, ἐπιπόλαιος, *Dem.* momentanea, ἡ παραυτίκα, *id.* utilitati prorſus contraria, τῷ συμφέροντι παντάπασιν ἐναντία, *id.* voluptates aliquas appetere, προαιρεῖσθαί τινας ἡδονὰς, *Dem.* amare, ἀγαπᾷν, *id.* ſequi, ſectari, venari, θηρεύειν, *Iſocr.* creare alicui, ποιεῖν τινι, *Dem.* comparare ſibi alicunde, πορίζειν ἄλλοθεν ἑαυτῷ, *id.* adferre alicui, φέρειν τινι, *id.* capere, percipere, habere, ἔχειν, *id.* negligere, adſpernari, ἀμελεῖν τῶν ἡδονῶν, *Iſocr.* frui voluptatibus, ἀπολαύεσθαι τῶν ἡδονῶν, *Dem.* ſervire voluptati, δουλεύειν ἡδονῇ, *idem.*

Voluptuoſitas, ἡ φιληδονία, ας, *Plut.*

Voluptuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλήδονος, ου, *Plut.*

Voluta, ἡ ἕλιξ, ικος, *Plut.*

Volutabrum, ἡ κυλίστρα, ας, *Poll.* τὸ κύλισμα, ατος, *N. T.*

Volutatio, ἡ κυλίνδησις, εως, *Plut.* ἡ κύλισις, εως, *id.* in cœno, ἡ κυβίστησις ἐν πηλῷ, *Lucian.*

Voluto, κυλίω, κυλινδέω, *Xen.*

Vomer, ἡ ὕννις, εως, *Plut.*

Vomica, τὸ ἀπόστημα, ατος, *Gal.*

Vomitio, idem quod *Vomitus.*

Vomitorius, a, um, ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Vomiturio, ἐμετιάω, *Ariſtot.*

Vomitus, us, ἡ ἐμεσία, ας, *Hippocr.* ὁ ἔμετος, ου, *idem.*

Vomo, ἐμέω, *Lucian.* ἀπεμέω, *id.*

Voracitas, ἡ ἀδηφαγία, ας, *Ælian.*

Vorago, τὸ βάραθρον, ου, *Xen.*

Voratio, ἡ βρόχθισις, εως.

Vorax, ὁ ἀδηφάγος, ου, *Plut.* ὁ πολυφάγος, ου, *id.*

Voro, βροχθίζω, *Ariſtot.* ἀδηφαγέω, *Iſocr.*

Vortex, ἡ συστροφὴ, ῆς, *Heſych.* ἡ δίνη, ης, *Phil.*

Vorticoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ δινώδης, εος, ὁ συστροφὰς πολλὰς ἔχω.

Votivus, a, um, εὐκτικὸς, ἡ, όν.

Votum, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.* facio ſ. nuncupo Deo pro aliqua re, εὔχομαι εὐχὴν Θεῷ ἐπί τινι, *id.* perſolvo, ſ. impleo, εὐχὴν ἀποδίδωμι, *idem*, ἀποτελέω, *Xen.* voti compotem fieri, ἐπὶ τὸ πέρας ἀφικέσθαι τῆς εὐχῆς, *Lucian.* non fieri compotem voti, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος, voto excidere, ἄλλο θέλειν, ἄλλα τυχεῖν, *Æl.*

Voveo, εὔχομαι, Deo, τῷ Θεῷ, *Thuc.* πρὸς Θεὸν εὐχὰς ποιοῦμαι, *Plut.* Conf. *Votum.*

Vox, ἡ φωνὴ, ῆς, magna, μεγάλη, *Dem.* clara, λαμπρὰ, *id.* ſatis magna, ἱκανὴ, *id.* vocem edo, ἀφίημι φωνὴν, *Dem.* ῥήγνυμι φωνὴν, *idem*, per nares, φθέγγομαι διὰ ῥινῶν, *Lucian.* acuere, ἀπαίρειν, *id.* voce clariſſima pronunciare, εἰπεῖν σαφέστατα τῇ φωνῇ, *id.* φθέγγεσθαι μέγιστον, *id.* orationi deeſt vox oratoris, ἀποστερεῖται ὁ λόγος φωνῆς τοῦ λέγοντος, *id.*

Upupa, ὁ ἔποψ, οπος, *Ariſtot.*

Urbane, ἀστείως, *Plut.*

Urbanitas, ἡ ἀστειότης, ητος, ſermonis urbanitate utor, ἀστεΐζομαι, *Plut.*

Urbanus, a, um, ἀστεῖος, εία, εῖον, *Iſocr.*

Urbicus, a, um, ἀστικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Urbs, ἡ πόλις, εως, maxima, μεγίστη, *Dem.* populoſa, πολυάνθρωπος, *id.* μυρίανδρος, *Iſocr.* antiqua, ἀρχαία, *Dem.* invicta, ἀήττητος, *idem*, inſuperabilis, ἀνυπόστατος, *id.* parva, μικρὰ, *id.* infirma, ἀσθενὴς, *id.* deſolata, ἔρημος, *id.* maritima, ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ, *Iſocr.* urbem condere, πόλιν κτίζειν, *id.* οἰκίζειν, *Dem.* inſtaurare, κατοικίζειν, *id.* munire, τειχίζειν, *id.* muro circumdare, τείχει περιβάλλεσθαι, *id.* ornare ædificiis, κοσμεῖν οἰκοδομήμασι, *id.* habitare, incolere, οἰκεῖν, *id.* adfligere, ἐνοχλεῖν, *id.* obſidere, πολιορκεῖν, *id.* ſubigere, παρίστασθαι, *id.* ſubjicere ſibi, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖν, *idem*, capere, λαμβάνειν, *id.* ἁλίσκειν, *id.* αἱρεῖσθαι, *id.* evertere, ἀναιρεῖν, *id.* in ſervitutem redigere, ἀνδραποδίζεσθαι, *Dem.* vaſtare, ἀνάστατον ποιεῖν, *id.* diruere, κατασκάπτειν, *Iſocr.* perdere, διαφθείρειν, *id.* tueri, φυλάττειν, *id.* ſervare, σώζειν, *Dem.* deſerere, ἐκλείπειν, *id.* tradere alicui, παραδιδόναι τινὶ, *id.* ἐγχειρίζειν τινὶ, *Dem.* prodere, προδοῦναι, *id.* recipere, recuperare, κομίζεσθαι, *id.*

Urceolus, τὸ κεράμιον, ου.

Urceus, ὁ κέραμος, ου, *Athen.*

Uredo, ὁ καυθμὸς, οῦ, *Theophr.*

Ureter, ὁ οὐρητὴρ, ῆρος, *Gal.*

Urgeo, ἐπίκειμαι, *N. T.*

Urina, τὸ οὖρον, ου, *Ariſtot.* τὸ οὔρημα, ατος, *Hippocr.*

Urinarius, a, um, οὐρηρὸς, ὰ, όν.

Urinator, ὁ κολυμβητὴς, οῦ, *Thuc.*

Urinor, κολυμβάω.

Urna, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.* ὁ vel ἡ στάμνος, ου, *Ariſtoph.* τὸ στάμνιον, ου, *Plut.*

Urnalis, e, στάμνιος, ία, ιον.

Urnula, τὸ σταμνάριον, ου, *Poll.* ὁ σταμνίσκος, ου, *id.*

Uro, καίω, omnia, πάντα, *Plut.* Conf. *Cremo.*

Urſa, ἡ ἄρκτος, ου, *Ariſtot.*

Urſinus, a, um, ἀρκτεῖος, εία, εῖον.

Urſus, ὁ ἄρκτος, ου, *Ariſtot.*

Urtica, ἡ ἀκαλήφη, ης, *Syneſ.* ἡ κνίδη, ης, LXX.

Urus, ὁ οὖρος, ου, *Poll.*

Uſio, idem quod *Uſus.*

Uſitate, κατὰ τὸ εἰωθός.

Uſitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνήθης, εος, inſtitutum, πολιτεία, *Dem.*

Uſpiam, ἐνιαχοῦ.

Uſquam, ποῦ.

Uſque, μέχρι, in hunc diem, τῆς σήμερον ἡμέρας, *Dem.* uſque ad talos, ἄχρι τῶν σφυρῶν, *id.* uſque ad ſatietatem, ἄχρι κόρου, *id.* uſque nunc, μέχρι τοῦ νῦν, uſque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου, *Xen.* uſque adeo, οὕτω τελέως, *Dem.* uſque eo, παρὰ τοσοῦτον, uſquequaque, πάντῃ, quo, ἕως, ου.

Uſtio, ἡ καῦσις, εως, *Dioſc.*

Uſtrinum, τὸ καυτήριον, ου.

Uſtulo, καυτηριάζω, *Strabo.*

Uſualis, e, χρηστὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Uſura, ὁ τόκος, ου, *Dem.* uſuram debeo alicui, τόκον ὀφείλω τινὶ, *id.* exigo ab aliquo, εἰσπράττω παρά τινος, *id.* dare, διδόναι, *id.* reddo, ἀποδίδωμι, *id.* ſolvo, τίθημι, *id.* pendo, τελέω, *id.* accipere, λαμβάνειν, *id.* κομίζεσθαι, *id.*

Uſurpatio, ἡ χρῆσις, εως, *Dem.*

Uſurpo, χράομαι. Conf. *Utor.*

Uſus, ἡ χρῆσις, εως, *Dem.* ἡ ἀπόλαυσις, εως, *idem*, uſum habeo maximum rerum, ἐμπειρότατός εἰμι, *Iſocr.* uſu edoctus ſcio, πεπειραμένος οἶδα, *Dem.* uſum belli colligere, τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου κτήσασθαι, *id.* habere, τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχειν, *Polyb.* uſu venire alicui, συμβαίνειν τινι, *Iſocr.*

Uſus fructus, ἡ ἐπικαρπία, ας, *Dem.*

Ut, *Conjunct.* ἵνα, deſinam dicere, παύσωμαι λέγων, *Dem.* breviter dicam, ὡς συντόμως εἰπεῖν, *Iſocr.* non ita demens ſum, ut velim, οὐχ οὕτως ἄφρων εἰμὶ, ὥστε βούλεσθαι, *Dem.* elaborandum eſt, ut deſiſtat, πράττειν προσήκει, ὅπως παύσηται, *id.*

Ut, *Adv.* ὡς, *Dem.* Conf. *Quemadmodum.*

Utcumque, ὅπως οὖν, *Dem.*

Utenſile, τὸ χρειῶδες, εος.

Uter, a, um, πότερος, έρα, ερον, pater, an hic, ὁ πατὴρ, ἢ οὗτος, *Xen.* uter? πότερος ἄρα; *Dem.* tandem, πότερός ποτε, *Xen.* utra in parte, ποτέρωθι, *Plato*, utro modo, ποτέρως, *Ariſtot.* utram in partem, ποτέρωσε, *Xen.* ὁποτέρωσε, *Thuc.* utrum, an, ὁπότερον, *Iſocr.*

Uter, ris, ὁ ἀσκὸς, οῦ, *Plut.*

Utercumque, ὁπότερος ἂν, *Xen.* ἑκάτερος, έρα, ερον, *Lucian.*

Uterinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμομήτριος, ου, *Dem.* ſ. ὁμομήτριος, ία, ιον, *id.*

Uterlibet, ὁπότερος οὖν, *Thuc.*

Uternam, ὁπότερος ἂν, *Xen.*

Uterque, ἑκάτερος, έρα, ερον, *Plut.* ἀμφότερος, έρα, ερον, *Iſocr.* utroque modo, ἀμφοτέρως, *Ariſtot.*

Utervis, ὁπότερος οὖν, *Thuc.*

Uterus, ἡ μήτρα, ας, *Lucian.*

Uti, idem quod *Ut* Adverb.

Utilis, e, ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, ου, multum alicui, πολλά τινι, *Dem.* & multitudini conducens, συμφέρων καὶ ὠφέλιμος τοῖς πολλοῖς, *id.* conſulere, τὸ σύμφερον παραινεῖν, *id.* ad nihil, μηδὲν χρήσιμος, *id.* ſum alicui, χρήσιμός εἰμί τινι, *Dem.* ad nihil, χρήσιμος τυγχάνω ὢν πρὸς μηδὲν, *Iſocr.* præbeo me utilem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν χρήσιμόν τινι, *id.* utilis fio, γίνομαι χρήσιμος, *Dem.* ὠφέλιμος, *Iſocr.*

Utilitas, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* τὸ ὠφέλημα, ατος, *id.* τὸ σύμφορον, ου, *id.* τὸ συμφέρον, οντος, *id.* τὸ χρήσιμον, ου, *id.* utilitatem appeto, ἐπιθυμέω τοῦ συμφέροντος, *Iſocr.* ſpectare reip. σκοπεῖν πρὸς τὸ σύμφορον τῇ πόλει, *Dem.* alicujus quærere, ζητεῖν τὸ συμφέρον τινὸς, *id.* aucupari, αἱρεῖσθαι, *id.* præbere alicui, παρέχειν τινὶ, *id.* magnam habere, ὠφέλειαν μεγάλην ἔχειν, *Dem.* de utilitate alicujus ſolicitum eſſe, φροντίζειν συμφερόντων τινὶ, *id.* metiri aliquid utilitate, ἐξετάζειν τι πρὸς τὰ συμφέροντα, *Dem.* rationem habere utilitatis, χρῆσθαι τῷ συμφέροντι, *id.* adficere aliquem utilitate, πράττειν τι συμφέρον τινὶ,

τινὶ, *id.* ποιῶν τι τῶν συμφερόντων τινὶ, *id.* Conf. *Commodum*, *Emolumentum.*

Utiliter, συμφερόντως, conſulere alicui, συμβουλεύεσθαι τινὶ, *Iſocr.* συμφόρως, *Iſocr.* λυσιτελούντως, *Dem.* χρησίμως, *Thuc.*

Utinam, εἴθε, natus eſſem tunc, συνεγενόμην, *Xen.* ſcriberet, γράψειε, *Plato*, abſcindantur, ὄφελον ϗ ἀποκόψονται, *N. T.* Brutus viveret, ὤφελε ζῆν Βρȣ̃τος, i. e. *debebat vivere*, *Plut.*

Utique, δῆτα, fluxerunt ſermones, ἐῤῥύησαν λόγοι, *Dem.*

Utor, χράομαι, aliquo familiariter, τινὶ, *Iſocr.* humaniſſime, φιλανθρώπως, *Dem.* familiariſſime, οἰκειότατα, *Iſocr.* aliquo amico, τινὶ φίλῳ, *Liban.* bene recteque re aliqua, καλῶς ϗ νομίμως πράγματί τινι, *Dem.*

Utpote, οἱονεὶ, οἷα δὴ, *Herodot.*

Utricularis, e, ὁ ϗ ἡ ἀσκώδης, εος.

Utricularius, ὁ ἀσκαυδὸς, ȣ̃.

Utriculus, τὸ ἀσκίδιον, ȣ, *Plut.*

Utrimque, ἀμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, *Iſocr.*

Utrobique, ἀμφοτέρωθι, ἑκατέρωθι.

Utrum, vide *Uter.*

Utut, idem quod *Etſi.*

Uva, ἡ σταφυλὴ, ῆς, *Plat.* paſſa, ἡ σταφὶς ίδος, *Dioſc.*

Uvidus, a, um, διερὸς, ά, ὸν, terra, γῆ, *Theophr.*

Vulgaris, e, ὁ ϗ ἡ δημώδης, εος, *Herodian.* ὁ τυχὼν, ἡ τυχȣ̃σα, τὸ τυχὸν, *Plut.* εἷς τῶν τυχόντων, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ πάνδημος, ȣ, *Plut.*

Vulgariter, πάνδημον, *Iſocr.* κοινῇ, *Ariſtot.*

Vulgator, ὁ φημιστὴς, ȣ̃.

Vulgo, *Adverb*, πανδημεὶ, κοινοδημεὶ, κοινῇ, *Ariſtot.*

Vulgo, as, φημίζω, *Eurip.* aliquid quod tacendum erat, δημοσιεύω ἀπόῤῥητον, *Plut.*

Vulgus, τὸ πλῆθος, εος, *Dem.* οἱ πολλοὶ, ῶν, *idem.*

Vulnerarius, a, um, τραυματικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Vulneratio, τρῶσις, εως.

Vulnero, τιτρώσκω, aliquem per thoracem, τινὰ διὰ θώρακος, *Plut.* aliquem, τραυματίζω τινὰ, *Dem.* Conf. *Vulnus.*

Vulnus, τὸ τραῦμα, ατος, *Dem.* ἡ πληγὴ, ῆς, *Xen.* progredi ad vulnera, ἐλθεῖν εἰς τραύματα, *id.* mori ex vulnere, ἀποθανεῖν ἐκ τȣ̃ τραύματος, *id.* infligo alicui vulnus προσεντείνω τινὶ πληγὴν, *Dem.* accipio ab aliquo, λαμβάνω παρά τινος, *id.* λαμβάνω τραῦμα ἀπό τινος, *id.* obligare, τραῦμα ἐπιδῆσαι, *Gal.* periculoſum vulnus gladio in caput infligere, καταφέρειν τῷ ξίφει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπικίνδυνον πληγὴν, *Diod. Sic.*

Vulnuſculum, τὸ τραυμάτιον, ȣ.

Vulpecula, τὸ ἀλωπεκάριον, ȣ, τὸ ἀλωπεκίδιον, ȣ.

Vulpes, ἡ ἀλώπηξ, εκος, *Ariſtot.*

Vulpinaris, e, ſ. Vulpinus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀλωπεκώδης, εος.

Vulpinor, ἀλωπεκίζω, *Ariſtoph.*

Vulſio, ſ. Vulſura; ἡ τίλσις, εως, ὁ τιλμὸς, ȣ̃, *Euſtath.*

Vulticulus, τὸ προσωπίδιον, ȣ.

Vultuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ προσωπώδης, εος, i. e. *auſterus*, σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Vultur, ὁ γὺψ, γυπὸς, *Plut.*

Vulturinus, a, um, γύπινος, ίνη, ινον.

Vulturnus, ὁ εὐρόνοτος, ȣ, *Ariſtot.*

Vultus, τὸ πρόσωπον, ȣ, *Dem.* vultum alicujus intueri, βλέπειν εἰς πρόσωπόν τινος, *id.* quo vultu eum adſpicies? ποίοις προσώποις πρὸς αὐτὸν ἀναβλέψῃ; *Dem.* conjicere aliquid ex vultu, φυσιογνωμεῖν, *id.* mores declarare per vultum, τὰ ἤθη ἐμφανίσαι διὰ τῆς ὄψεως σημείων, *id.*

Vulva, ἡ ὑστέρα, ας, *Dioſc.*

Uxor, ἡ γυνὴ, αικὸς, *Dem.* ἡ παράκοιτις, ιδος, *Lucian.* ἡ συνοικȣ̃σα, ης, *idem*, ἡ ἄλοχος, ȣ, *Plato*, uxorem duco, γαμέω γυναῖκα, *Æſchin.* ἀνάγομαι τὴν σύνοικον, *Herodot.* ἄγομαι γυναῖκα, *Iſocr.* γαμέω τινὰ γάμῳ, *Dem.* λαμβάνω γυναῖκα, I-*Iſocr.* puellam duco, ἄγω νέαν, *Plut.* uxorem alteram, λαμβάνω γυναῖκα ἑτέραν, *Dem.* repudio, ἀποπέμπω γυναῖκα, *id.*

Uxoratus, a, um, γεγαμηκὼς, υῖα, ὸς, *Baſ.*

Uxorcula, τὸ γυναικάριον, ȣ.

Uxorius, a, um, γυναικεῖος, εία, εῖον, i. e. *uxori nimium deditus*, ὁ γυναικίας, ȣ, *Lucian.*

X.

XEniolum, τὸ ξενίδιον, ȣ.

Xenium, τὸ ξένιον, ȣ, *Xen.*

Xenodochium, τὸ ξενοδοχεῖον, ȣ, *Suid.*

Xiphias, ὁ ξιφίας, ȣ, *Athen.*

Xylobalſamum, τὸ ξυλοβάλσαμον, ȣ, *Dioſc.*

Xyſticus, a, um, ξυστικὸς, ὴ, όν.

Xyſtus, ὁ ξυστὸς, ȣ̃, *Xen.*

Z.

ZEA, ἡ ζέα, f. ζεία, ας, *Dioſc.*

Zelotes, ὁ ζηλωτὴς, ȣ̃, *N. T.*

Zelotypa, ἡ ζηλότυπος, ȣ, γυνὴ ἀντίζηλος γυναικὶ, *Sir.*

Zelotypia, ἡ ζηλοτυπία, ας, *Plut.*

Zelotypus, ὁ ζηλότυπος, ȣ, *Lucian.* ſum, ζηλοτυπέω, *Athen.*

Zelus, ὁ ζῆλος, ȣ, *N. T.*

Zephyrius, a, um, ζεφύριος, ία, ιον, *Ariſtot.* ζεφυρικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Zephyrus, ὁ ζέφυρος, ȣ, *Ariſtot.*

Zeugma, τὸ ζεῦγμα, ατος, *Gramm.*

Zingiber, ἡ ζιγγίβερις, εως, *Gal.*

Zizanium, τὸ ζιζάνιον, ȣ, LXX.

Zodiacus, ὁ ζωδιακὸς, ȣ̃, *Poll.*

Zographia, ἡ ζωγραφία, ας, *Philoſtr.*

Zographus, ὁ ζωγράφος, ȣ, *Lucian.*

Zona, ἡ ζώνη, ης, *Plut.*

Zonarius, ὁ ζωνιοπλόκος, ȣ.

Zonula, τὸ ζώνιον, ȣ, *Poll.*

Zoophthalmus, ὁ ζωόφθαλμος, ȣ, *Dioſc.*

Zoophyta, τὰ ζωόφυτα, ων.

Zythopœia, ἡ ζυθοποιΐα, ας.

Zythopœus, ὁ ζυθοποιὸς, ȣ̃.

Zythus, ſ. Zythum, ὁ ζύθος, ȣ, *Dioſc.* τὸ ζύθος, εος, *Theophr.* οἶνος κρίθινος, ȣ, *Athen.*

ΤΕΛΟΣ.

MVSEVM
BRITAN
NICVM

CATALOGUS LIBRORUM proſtantium apud J. & J. KNAPTON, R. KNAPLOCK, D. MIDWINTER, W. & J. INNYS, J. OSBORN & T. LONGMAN, & R. ROBINSON.

M. Accii Plauti Comœdiæ quatuor ſelectæ, Amphitruo, Captivi, Epidicus, Rudens, cum Interpretatione & Notis quas in Uſum Delphini edidit Jacobus Operarius: ſelegit, recenſuit, Indiceque adjecto Scholis aptavit S. Patrick. 8o. 1724.

Biblia Sacra ex Sebaſtiani Caſtellionis Interpretatione, ejuſque poſtrema recognitione in IV. Tomis. 12o. 1727.

Dionyſii Geographia emendata & locupletata, additione ſcil. Geographiæ hodiernæ. Græco Carmine pariter donatæ: cum XVI. Tabulis Geographicis. ab E. Wells, A. M. Ædis Chriſti Alumn. Editio Quarta. 8o. 1726.

Novus Hiſtoriarum Fabellarumque Delectus: quæ è multis probatiſſimiſque Græcis Scriptoribus erudiendæ Juventutis Gratia compoſitum, Notis & Verſione illuſtravit J. Upton, A. M. Collegii Regal. apud Cantab. nuper Socius. 8o. 17 6.

Homeri Iliados, Liber primus, in quo ſingularum Vocum Significationes, Compoſitiones ac Derivationes annotantur, &c. Studio & Operâ Georgii Sylvani. 8vo.

Compendium Græcum Novi Teſtamenti continens ex 7959 verſiculis totius N. Teſtamenti, tantum verſiculos 1900 (non tamen integros) in quibus omnes univerſi Novi Teſtamenti voces unà cum Verſione Latinâ, inveniuntur. Auctore J. Leuſden. Editio Octava. 8o.

Cæſaris Comment. 8o.
Ciceronis Orationes. 8o.
Curtius. 8o.
Eutropius. 8o.
Florus. 8o.
Horatius. 8o.
Juſtinus. 8o.
Juvenal. 8o.
Martial. 8o.
Nepos. 8o. } In Uſum Delphini.
Ovidii. Epiſtolæ. 8o.
—— Metamorphoſis. 8o.
—— de Triſtibus. 8o.
—— Faſtorum. 8o.
Plinii Paneg. 8o.
Plautus. 8o.
Salluſtius. 8o.
Suetonius. 8o.
Terentius. 8o.
Virgilius. 8o.

Littleton's Latin and *Engliſh* Dictionary. 4o.

D. Jun. Juvenalis, & Auli Perſii Flacci Satyræ cum Annotationibus T. Farnabii. 12o.

Coles's Latin and *Engliſh* Dictionary. 8o.

Kennet's Roman Antiquities, 8vo.

Juſtin's Hiſtory, *Engliſh*, by *Brown*, 12mo.

Salluſt, *Eng.* by *Row*, 12mo.

The *Engliſh* Expoſitor. 12o.

Hudibras, in Three Parts, with Cuts. 12o. 1726.

Hatton's Comes Commercii. 8o.

——— Merchant's Magazine. 4o.

Keay's Practical Meaſurer's Pocket Companion. 8o.

Lowthorp's and *Mott's* Abridgment of the Philoſophical Tranſactions. 5 Vols. 4o.

Medulla Hiſtoriæ Anglicanæ. 8o. 1724.

Shelton's Don Quixote, with *Coypel's* Cuts, 4 Vols. 12o. 1725.

Motteux's Don Quixote. 4 Vols. 12mo.

Compleat Geographer, 4th Edition with Additions. *Fol.* 1723.

Potter's Greek Antiquities, 2 Vols. 8o.

——— of Church Government. 8o.

Stanhope's Thomas à Kempis's Chriſtian Pattern. 8o. and 12o.

——— S. *Auſtin's* Meditations. 8o.

——— Comment on the Epiſtles and Goſpels. 4 Vols. 8o.

——— *Epictetus's* Morals. 8o.

Terence, Engliſh, *per Eachard*. 12o.

Vertot's Revol. in the Roman Republ. 2 Vols. 8o.

——— in *Portugal*. 8o.

The Week's Preparation, in Two Parts. 12o.

Boyer's French and *Engliſh* Dictionary. 4to. & 8o.

Farnaby's Rhetorick. 8o.

The Clergyman's Law, by *W. Watſon*, the 3d Edit. *Fol.* 1725.

Howard's Cookery. 8o.

Bp. *Couſins's* Devotions. 12o.

Ray's Nomenclator. 8o.

Gregory's Nomenclator. 8o.

Goodman's Penitent pardon'd. 8o.

——— Winter Evening Conference. 8o.

——— Old Religion. 12o.

Quinctilian. de Inſt. Oratoria, cum Notis E. Gibſon. 8o.

Garretſon's Engliſh Exerciſes. 12o.

Religion of Nature delineated, 4o. 1726.

Hatton's Pſalter, 12o. 15th Edition.

Trial of the Regicides. 8o.

Tatlers, 4 Vols. 12o.

Hammond's Practical Catechiſm. 8o.

Wake on the Church Catechiſm. 8o.

Wiſeman's Surgery, 2 Vols. 8o.

Kettlewell's Works, 2 Vols. *Fol.*

——— Meaſures of Chriſtian Obedience.

——— of the Sacrament. 8o.

——— againſt Profuſeneſs. 12o.

——— Death made comfortable. 12o.

Clavis Homerica, &c. 8o. Sub prælo.

Muſæ Anglicanæ, 2 Vols. 12mo.

Cæſar Daviſii, 4o. Cant. 1726.

Salluſtius Waſſei, 4o. Cant.

A Short and plain Syntax, for the Inſtruction of Children in the *Latin* Tongue, by few and eaſy Rules, in their own Language; (it being impoſſible for them to learn it by any other) with Notes proper for the Higher Claſſes. An Alphabetical Liſt of near ſix Hundred Adjectives of various Structure; and an Appendix containing ſome Obſervations which are not to be found in any former Syntax or Grammar: For the Uſe of *Tamworth* School; by *Samuel Shaw*, M. D. and School Maſter of *Tamworth* in the Counties of *Stafford* and *Warwick*, 8*vo*. 1724.

Dr. *Shaw*'s Grammatical Dictionary, containing the Heteroclites of the *Latin* Tongue, collected from the Claſſics themſelves; in which the groſs Miſtakes of our Dictionaries in the Names of Diſeaſes, Drugs, and Plants, are corrected, and their Omiſſion ſupply'd. With an Appendix, containing Obſervations upon ſome Paſſages in *Horace*, which are imitated or tranſlated from *Homer*, and Explanations upon others, that have either been moſt notoriouſly miſtaken, or ſhamefully overlook'd by the greateſt Scholiaſts, upon that glorious Poet; which will both inſtruct the Scholar and ſurpriſe the Critick. In a Letter to the Reverend and moſt Learned Dr. *Friend*. 8*vo*. 1726.

Engliſh Particles exemplified in Sentences deſign'd for *Latin* Exerciſes, with the proper rendring of each Particle inſerted in the Sentence; for the Uſe of *Eton* School. The Second Edition, with large Additions; by *William Willymot*, L L. D. Vice Provoſt of *King*'s *College, Cambridge*. 8*vo*. 1723.

Voſſii Elementa Rhetorica, Oratoriis ejuſdem Partitionibus accommodata, inque Uſum Scholarum *Hollandiæ* & *Weſtfriſiæ* Emendatius Edita. Editio prioribus accuratior & auctior, cui etiam clara & facilis Interpungendi ratio adjicitur. 8*vo*. 1724.

Epigrammatum delectus ex omnibus tum veteribus, tum recentioribus Poetis accuraté Decerptus; cum Diſſertatione de vera Pulchritudine & adumbratâ, in quâ, ex certis Principiis, Rejectionis & Selectionis Epigrammatum cauſæ redduntur; adjectæ ſunt Elegantes Sententiæ ex Antiquis Poetis parcè, ſed ſeveriore judicio, ſelectæ. Cum brevioribus Sententiis ac Proverbiis ex Autoribus Græcis & Latinis. Quibus ſubjungitur alterius delectûs Specimen ex nuperis maximè Poetis ab Electoribus prætermiſſis. Editio Nona, nuperis longè Emendatior. In Uſum Scholæ *Etonenſis*. 12*mo*. 1724.

Novus Græcorum Epigrammatum & Poematum delectus, cum Nova Verſione & Notis. Opera *Thomæ Johnſon*, A. M. in Uſum Scholæ *Etonenſis*. Editio ſexta Emendatior. 8*vo*. 1724.

C. Plinii Panegyricus Trajano Dictus. Interpretatione & Notis Illuſtravit *Jacobus de la Baune*. Soc. Jeſu. Juſſu Chriſtianiſſimi Regis, ad Uſum Sereniſſimi Delphini. Huic Editioni adduntur quædam Notæ Selectiores Lipſii, Livencii, Catanæi, Rayani, Baudii, Ritterſhuſii, & aliorum. In Uſum Scholæ Mercatorum Sciſſorum, 8*vo*. 1716.

Orthotonia, ſeu de Linguæ *Græcæ* Tonis tractatulus, *R. Franklino* Autore, nunc Demum in Uſum Scholarum Optimorum Autorum fide compendioſe auctum, edidit *Jac. Richardſon*, A. M. Schol. Gram. de *Blackheath* Moderat. 12*mo*. 1717.

Balthaſaris Caſtilionis Comitis Libri 4. de Curiali ſive Aulico, ex Italico Sermone in Latinum Converſi interprete *Bartholomæo Clerke*. Recenſuit *Samuel Drake*, A. M. Coll. Div. Joh. *Cantab*. Socius. 8*vo*.

Noctes Nottinghamicæ, or Curſory Objections againſt the Syntax of the Common Grammar, in order to obtain a better; deſign'd in the mean Time for the Uſe of Schools, by *Richard Johnſon*, M. A.

Electa Majora ex Ovidio, Tibullo, & Propertio. Uſui Scholæ *Etonenſis*. 8*vo*. 1724.

——— Minora, &c. 8*vo*.

Shorter Examples to *Lilly*'s Grammar-Rules, for Childrens *Latin* Exerciſes; with an Explanation to each Rule, by *William Willymot*, L L. D. for the Uſe of *Eton* School. 12*mo*.

Nouns and Verbs, *Engliſh* and *Latin*. 8*vo* 1725.

Advantages of a good Language to a Nation. 8*vo*.

Beza's Latin Teſtament. 12*mo*.

Cæſar ex Recenſione, *Tho. Parſell*. 12*mo*.

Celſus de Vita & Rebus Geſtis Julii Cæſaris. 12*mo*.

Decerpta ex Ovidio in Uſum Scholæ Etonenſis. 8*vo*.

Elementa Arithmeticæ numeroſæ & ſpecioſæ, in Uſum Juventutis Academicæ. Auctore *Edw. Wells*, S. T. P. Editio altera, auctior 8*vo*. 1726.

Epicteti Enchiridion Lat. Verſ. adumbr. per *Edw. Ivie*, 8*vo*.

Epiſtolæ Obſcurorum Virorum, 12*mo*

Luciani Dialogi Selectæ Gr. Lat per *Leedes*, 8*vo*.

Lucretius cum Interpretatione & Notis, *Tho. Creech*.

Metaphyſicæ Compendium, 8*vo*.

Nicols de Literis Inventis, 8*vo*.

Patrick's Devout Chriſtian, 12*mo*.

——— Chriſtian Sacrifice, 12*mo*.

——— Advice to a Friend, 12*mo*.

——— Help to young Beginners, 24*to*.

——— Pſalms, 12*mo*.

Poetæ minores Gr. Lat. 8*vo*.

Phædrus, per *Johnſon* in Uſum Scholæ Etonenſis.

Vocabularium Angl Saxonicum, 8*vo*.

Sanderſoni Prælectiones de Conſcientia, 8*vo*.

Sophoclis Trag. Antig. & Trachiniæ, Gr. Lat. per *T. Johnſon*, 8*vo*.

Selectarum de Lingua Latina obſervationem Libri Duo. Prior inſcribitur, latinè loquendi *Norma*; h. e. aurei Latinitatis ſeculi *Locutio*. Poſterior Barbarè, vitioſeve loquendi Conſuetudinem inveſtigat, patefacit, emendat. Uterque in uſum juventutis, incorruptæ Latini ſermonis integritatis ſtudioſæ, confectus. Ductu, & cura Joannis Ker. To which is added, An *Engliſh-Latin* Table, wherein are contain'd many Engliſh Words, Idioms and Phraſes, expreſſed by Latin ones, wherein much of the Propriety, Purity and Elegancy of that Tongue doth conſiſt: Not inſerted, at leaſt, under theſe Heads, in Dictionaries, Books of Particles, Idioms and Phraſes; and may ſerve for a ſmall, but very valuable Supplement to them, 8*vo*. 1719.

Synopſis Communium Locorum, præcipue ad mores ſpectantium: ex Poetis Latinis tum antiquioribus tum recentioribus collecta: Et in Capita cuique propria digeſta. In Uſum puerorum, qui in Scholis Grammaticis Poetarum Latinorum tum Lectione tum Imitatione prima faciunt Tyrocinia. Editio quarta. 12*mo*. Sub Prælo.